Tsukuyo KUROSE

Illustration
Name/Dress: NightmareTune Weapon: Clock Type Cutlass

橘公司

The author
Kousshi Tachibana

16

DATE

狂三リフレイン

A

デート・ア・ライブ

LIVE

Mục lục

Tập 1 - Tohka Dead End

Mở Đầu : Gặp Gỡ -Restart-

Chương 1: Thiếu Nữ Không Tên

Chương 2: Bắt Đầu Trò Chơi Tập Luyện Nào

Chương 3: Tên Cậu Là.

Chương 4: Cuộc Hẹn Bất Ngờ.

Chương 5: (Saldalphon) Kẻ Sát Nhân Tàn Nhẫn

Phần Kết: Sống Chung Với Tinh Linh

Tập 2 - Yoshino Puppet

Mở Đầu: Cuộc Sống Mới

Chương 1: Mission 【Chung Một Mái Nhà】

Chương 2: Rainy Girl (Cô Gái Trong Mưa)

Chương 3: Lòng Tốt Bị Hiểu Nhầm

Chương 4: Chuỗi Nhiệm Vụ Tại Nhà Origami

Chương 5: Băng Tinh

Kết Chương: Quá Khứ Trở Lại

Tập 3 - Kurumi Killer

Mở Đầu: Vị Khách Hắc Ám

Chương 1: Học Sinh Chuyển Trường Thứ Hai

Chương 2: Lời Mời Của Tinh Linh

Chương 3: Sister Wars (Cuộc Chiến Em Gái)

Chương 4: Triple Date

Chương 5: Ác Mộng Hư Cấu (Imitation Nightmare)

Tập 4 - Itsuka Sister

Chương 6: Ngọn Lửa Vượt Thời Gian

Chương 7: Hội Nghị Của Kotori

Chương 8: Swimwear Battle (Trận Chiến Đồ Tắm)

Chương 9: Cuộc Hẹn Cuối

Chương 10: Kẻ Báo Thù Từ 5 Năm Trước

https://thuviensach.vn

Hồi Kết: Chuyến Hội Ngộ Trong Đêm Tối
Tập 5 - Yami Tempest
Mở Đầu: Chinh Phục Sự Đối Lập
Chương 1: Mưu Đồ Của Dem
Chương 2: Bạo Phong Thiếu Nữ
Chương 3: Song Diện Tiếp Cận
Chương 4: Tâm Linh Tương Thông
Chương 5: Ánh Sáng Chia Cắt Ngọn Gió
Kết Chương: Shidou, Ta Sẽ-
Tập 6 - Miku Lily
Mở Đầu: Mỹ Nữ Tương Phùng
Chương 1: Tinh Linh Khó Hiểu
Chương 2: Male / Female
Chương 3: Giai Đoạn Biên Tập - Edit Time
Chương 4: Enjoy The Sound - Âm Nhạc
Chương 5: Ánh Lam Sắc Lấp Lánh
Tập 7 - Miku Truth
Chương 6: Ác Mộng Tái Hiện
Chương 7: Chiến Trường Chỉ Của Hai Người
Chương 8: Con Phố Bị Nhấn Chìm Bởi Lửa Và Bóng Tối
Chương 9: Prince Of Darkness - Quỷ Vương
Chương 10: «Nahema» - Bạo Sát Tàn Quân
Kết Chương: Lễ Hội Kết Thúc
Tập 8 - Natsumi Search
Mở Đầu: Một Shidou Khác - Doppelgänger
Chương 1: Phù Thủy Tháng Mười - Halloween
Chương 2+12 Bức Ảnh - Suspect (Nghi Án)
Chương 3+0 Giờ Sáng - Delete (Xóa Bỏ)
Chương 4: Lựa Chọn Nghi Phạm - High Risk (Rủi Ro)
Chương 5: Khả Năng Của Phù Thủy - Witchcraft (Ma Thuật)
Tập 9 - Natsumi Change
Chương 6: Bọn Nhóc - Little Monsters (Lũ Tiểu Quỷ)

https://thuviensach.vn

Chương 7: Bóng Đêm Vẫy Gọi - Headhunting (Săn Lùng)
Chương 8: Biến Đổi - Make-Up (Trang Điểm)
Chương 9: Tuyệt Đối Chi Là Dối Trá - I'D Like To Believe (Tôi Muốn Tin)
Chương 10: Rơi Vào Tuyệt Vọng - Fall Down (Sa Ngã)
Tạm Kết: Pháp Sư Từ Dem - Friend Or Enemy (Bạn Hay Thù)
Tập 10 - Tobiichi Angel
Mở Đầu: Tobiichi Origami
Chương 1: Shidou - Mục Tiêu Trong Tầm Nhắm
Chương 2: Goetia Rực Rỡ
Chương 3: Thiên Thần
Chương 4: Sự Thật - Chất Kịch Độc
Chương 5: Ám Dạ Ma Vương Giáng Lâm
Tập 11 - Tobiichi Devil
Chương 6: Người Đã Đấu Tranh
Chương 7: Hư Ảnh - «Phantom»
Chương 8: «Devil»
Chương 9: Bản Ngã
Chương 10: Thiên Sứ Đêm Sao Băng
Kết Chương: Tobiichi Origami
Tập 12 - Itsuka Disaster
Mở Đầu: Hồi Kết Một Quái Thú
Chương 1: Sự Bất Thường Ăn Mòn.
Chương 2: Cuộc Diễu Hành Của Đế Vương.
Chương 3: Vacation Time.
Chương 4: Party Time.
Chương 5: Vũ Khúc Tinh Linh
Tập 13 - Nia Creation.
Mở Đầu: Hơn Bất Kỳ Điều Gì - Thời Gian Là Không Đủ.
Chương 1: Đừng Hoảng Loạn. Đây Là Cái Bẫy Của Tinh Linh
Chương 2: Akiba Ơi, Chị Đã Trở Về Rồi Đây
Chương 3: Tốt Lắm, Tới Giờ Của 2D Rồi
Chương 4: Nếu Từ Bỏ Thì Là Hạn Chót Đó

https://thuviensach.vn

Chương 5: Những Gì Của Ngươi Cũng Là Của Ta
Kết Chương: Cậu Biết Chứ, Nia!?
Tập 14 - Mukuro Planet
Mở Đầu: Tinh Tú Thức Tỉnh
Chương 1: Lễ Hatsumode Cầu Nguyện Đầu Năm
Chương 2: Tinh Linh Từ Vũ Trụ
Chương 3: Đôi Cánh Mới
Chương 4: Fairy Tale
Chương 5: Nhân Vật Chính
Tập 15 - Mukuro Family
Chương 6: Battle Of Cosmos
Chương 7: Trái Tim Mở Khóa
Chương 8: Ký Ức Bị Phong Ấn
Chương 9: Bên Rìa Sự Quên Lãng
Chương 10: Chìa Khóa Cùng Thanh Kiếm
Kết Chương: Khoảnh Khắc Tái Hợp
Tập 16 - Kurumi Refrain
Mở Đầu: Đồng Minh Của Công Lý
Chương 1: Cám Dỗ Của Ác Mộng
Chương 2: Cục Diện Của Cuộc Chiến
Chương 3: Thời Khắc Của Thiếu Nữ
Chương 4: Tội Nghiệt Của Quá Khứ
Chương 5: Vòng Luân Hồi Của Sự Cứu Rỗi
Tập 17 - Kurumi Ragnarök
Đoạn Chương: Sự Khai Sinh Của Tinh Linh

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi

www.dtv-ebook.com

Tập 1 - Tohka Dead End

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Mở Đầu : Gặp Gỡ -Restart-

Cậu hoàn toàn nghẹt thở.

Đó là một khung cảnh khó tin.

Một phần của thị trấn tan biến không còn chút dấu vết.

Thay vào đó là một miệng hố khổng lồ mà dù là thiên thạch rơi xuống cũng khó có thể tạo ra được.

Một nhóm người bay lơ lửng trên không.

Những điều rất khó tin ngay cả trong giấc mơ kỳ quái nhất của cậu.

Tuy nhiên, Shidou hoàn toàn không để tâm đến những thứ lạ lùng kia.

-Vì có một sự hiện diện vô cùng bất thường trước mặt cậu.

Đó là một thiếu nữ.

Cô đứng đấy, toàn thân được hào quang bao phủ.

"A-"

Tiếng thở dài của cô bị tiếng rên khẽ của cậu át đi.

Sự hiện diện của cô áp đảo mọi vật xung quanh.

https://thuviensach.vn

Vừa như kim loại, lại vừa như lụa, bộ cánh làm từ chất liệu kì bí đó thật sự bắt mắt.

Cùng với bộ trang phục kia là chiếc váy phát ra một thứ ánh sáng huyền ảo, đủ hút hồn bất cứ ai.

Nhưng, tất cả đều lu mờ trước vẻ đẹp của cô.

Mái tóc mượt mà, tung bay như một làn khói mỏng, phủ lấy người cô.

Lặng lẽ ngước nhìn bầu trời, đôi mắt cô mang một sắc màu kỳ lạ.

Nhưng dáng người đủ sức khiến các nữ thần cũng phải ghen tị kia lại đầy vẻ mệt mỏi, cô lặng lẽ mím môi.

Ánh mắt;

Tâm trí;

Và cả trái tim cậu;

Tất cả đều bị cướp mất.

Quá đỗi

Khó tin

Cực kì

Xinh đẹp

"Tên cậu..."

Sửng sốt, Shidou buột miệng thốt lên.

Dù có bị trời phạt cũng không sao, cậu nghĩ thầm.

https://thuviensach.vn

Cô gái chậm rãi đưa mắt nhìn cậu.

"...là gì?"

Giọng nói của cậu, mang theo thắc mắc từ tận sâu trái tim, khiến bầu không khí rung động.

Tuy nhiên.

"Tôi không có thứ đó."

Với ánh mắt buồn bã, cô gái trả lời.

"..."

Kể từ giây phút

Ánh mắt hai người giao nhau - Câu chuyện của Itsuka Shidou chính thức bắt đầu.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Thiếu Nữ Không Tên

"Aaa..."

Thức giấc quả là thời điểm tồi tệ nhất.

Đặc biệt là khi tỉnh dậy mà thấy cô em gái quý báu đang hào hứng nhảy điệu samba trên người mình, thay vì một nhóm người đặc biệt nào đó, ai mà vui cho nổi chứ.

Thứ hai, ngày 10 tháng Tư

Hôm qua là đã ngày cuối cùng của kỳ nghỉ xuân, nên hôm nay là ngày đến trường.

Đưa tay dụi mắt, Shidou khẽ nói:

"A, Kotori. Em gái đáng yêu của anh."

"Ồ!?"

Chỉ khi đấy con bé mới nhận ra Shidou đã tỉnh. Một chân vẫn còn dẫm lên bụng Shidou - Kotori, lập tức quay đầu lại, đồng thời chỉnh đốn bộ đồng phục của mình.

Mái tóc dài, được cột thành hai bím, đong đưa khi cô bé nhìn ngoái nhìn Shidou với đôi mắt tròn xoe như hai hòn bi ve kia.

https://thuviensach.vn

À mà, dù bị bắt gặp trong lúc đang giẫm chân lên ai đó vào sáng sớm thế này, trông cô bé chẳng có vẻ gì là đang khẽ thầm thì "Đen thật!" hay "Oái, bị thấy rồi!". Thay vào đó là sự vui vẻ vì thấy Shidou đã dậy.

Ồ, và từ vị trí của Shidou, dễ dàng có được một góc nhìn khá đẹp để ngắm pan-sù của cô bé.

Mà không chỉ là đủ để nhìn thoáng qua thôi đâu. Mặt dày cũng có mức độ thôi chứ!

"Gì vậy? Anh trai đáng yêu của em!"

Kotori trả lời, không hề có ý định nhảy ra khỏi người cậu.

Trong trường hợp các độc giả đang băn khoăn, xin đính chính là Shidou không có dễ thương.

"À, ra khỏi người anh ngay! Nặng quá!"

Kotori lập tức gật đầu và hào hứng nhảy khỏi giường.

Bụng Shidou như bị giẫm nát bởi sức nhún đó vậy.

"Hự!"

"Ahahaha , hự! Ahahaha!"

"..."

Shidou tiếp tục phủ chăn trùm kín đầu.

"Á! Nè! Sao anh lại ngủ tiếp chứ!"

Kotori cao giọng, và cứ vậy lay Shidou.

"Mười phút nữa thôi mà..."

https://thuviensach.vn

"Không cho! Dậy đi anh!"

Sau khi ngồi dậy, nhăn nhó bởi cơn đau đầu vừa mới xuất hiện, hậu quả từ việc bị lay qua lay lại trong khi vẫn buồn ngủ, Shidou bắt đầu với giọng khàn khàn.

"C-Chạy đi..."

"Ơ?"

"...Thực ra anh đã bị nhiễm virus "nếu không được ngủ 10 phút nữa sẽ thọc lét em gái đến chết thì thôi", hay còn được biết với tên T-virus..."

"S-Sao ạ!?"

Koroti tròn mắt ngạc nhiên, cứ như thể vừa nhận được tin nhắn từ người ngoài hành tinh vậy.

"Chạy đi... trong khi anh còn kiểm soát được mình..."

"Nh-Nhưng rồi anh sẽ ra sao!?"

"Đừng lo cho anh... chỉ cần em an toàn là được..."

"Không! Anh trai!"

"Grừ!!!!"

"Ái!"

Shidou tung chăn vụt dậy, bắt đầu vung vẩy với đôi tay và gầm gừ, trong lúc Kotori chạy ào đi với tiếng la thất thanh.

"...Haizz"

https://thuviensach.vn

Thở phào nhẹ nhõm, cậu lại trùm kín chăn lần nữa. Nhìn vào đồng hồ, hãy còn chưa tới 6 giờ sáng.

"Đánh thức giờ gì mà..."

Làu bàu, cậu chợt nhớ ra điều gì đó.

Cơn buồn ngủ đi qua cũng là lúc ký ức đêm qua chợt đến.

Sáng nay Shidou sẽ đảm nhiệm việc nấu nướng, mà cậu lại rất kém khoản dậy sớm, nên đã dặn Kotori đánh thức mình.

"À..."

Lo lắng là mình đã làm gì không hay, cậu nhanh chóng ra khỏi giường.

Xoa mái tóc vẫn còn rối bù và tránh cái ngáp dài, Shidou nặng nề lê bước khỏi căn phòng.

Lúc đó cậu mới chú ý đến chiếc gương nhỏ trên tường.

Hình ảnh một thằng nhóc với ánh nhìn trông ngờ nghệch, mái tóc bù xù có lẽ đã lâu không cắt đập vào mắt cậu.

"..."

Đồng thời cậu đi xuống, vẻ mặt kia như cũng xuống theo. Shidou thở dài, uể oải lê bước xuống cầu thang để vào phòng khách.

Một khung cảnh có chút khác thường chào đón cậu.

Chiếc bàn gỗ vốn dĩ nằm giữa căn phòng, giờ đang được đặt nằm xuống nền, cứ như ai đó đã dựng nó lên làm hàng rào phòng thủ vậy. Đằng sau nó, hai bím tóc khẽ run lên.

"..."

https://thuviensach.vn

Nhón chân thật nhẹ, Shidou tiến lại gần chiếc bàn.

Quá rõ rồi, Kotori đang ngồi bó gối run rẩy đằng sau cạnh chiếc bàn đó.

"Grào!!"

"Á! Á!"

Kotori hét lên tuyệt vọng, tay chân sợ đến mềm nhũn cả ra, khi Shidou chộp lấy vai cô bé.

"Bình tĩnh, bình tĩnh! Anh bình thường lại rồi!"

"Aaa! Aa... A? A-Anh?"

"Ừ, đúng rồi."

"Anh... anh không còn đáng sợ nữa chứ?"

"Ổn rồi. Anh là đồng minh của cưng mà."

"Ồ, ồ ồ."

Shidou lấy giọng vui vẻ với cô bé, gương mặt đầy sợ hãi của Kotori dần tươi tỉnh trở lại.

Cứ như con ấy là một chú sóc chuột bắt đầu cởi mở thân thiện với người lạ vậy.

"Xin lỗi xin lỗi. Anh làm bữa sáng ngay đây."

Buông tay Kotori và đứng dậy, Shidou đặt lại chiếc bàn vào vị trí vốn dĩ của nó rồi đi vào nhà bếp.

https://thuviensach.vn

Làm việc trong công ty điện tử lớn do cả hai cùng dựng nên, bố mẹ Shidou thường vắng nhà cùng lúc.

Vào những lúc ấy, việc chuẩn bị thức ăn luôn trở thành nghĩa vụ của Shidou, nên cậu đã khá quen với việc này. Thực tế là, cậu thậm chí tự tin có thể dùng thành thạo dụng cụ nhà bếp hơn mẹ ấy chứ.

Trong lúc đang tìm ít trứng trong tủ lạnh, thì cậu nghe tiếng TV từ phía sau vang lên. Có vẻ Kotori đã trấn tĩnh và mở TV xem.

Mà nghĩ lại thì, đúng là Kotori vẫn thường vừa ăn vừa xem chương trình tử vi hay góc dự đoán vận mệnh trong ngày.

Dù sao, hầu hết các góc dự đoán vận mệnh trong ngày thường phát vào cuối những chương trình chính, mà dẫu gì cũng chỉ là suy đoán. Sau khi lướt hết các kênh, Kotori bắt đầu xem một chương trình tin tức có vẻ khá là chán.

"-Sáng nay ở ngoại ô thành phố Tenguu-"

"Hử?"

Thoáng nghe nội dung của chương trình tin tức chán ngấy thường chỉ coi như BGM thôi, hôm nay cũng đủ khiến Shidou nhướn mày.

Lý do khá đơn giản. Từ giọng nói rõ ràng của phát thanh viên, cậu nghe tên một con phố rất đỗi quen thuộc.

"Hửm? Nơi đó cũng gần đây mà. Đã có chuyện gì xảy ra sao?"

Rướn người lên trên kệ bếp, cậu khẽ nhíu mày, chú ý vào màn hình chiếc TV.

Trên màn hình đang phát cảnh tượng một khu phố bị phá hủy hoang toàn đến mức khó tin.

https://thuviensach.vn

Những tòa nhà và con đường chỉ còn là hàng đống hỗn độn.

Khung cảnh tàn phá cứ như vụ va chạm của thiên thể nào đó, hay là là một cuộc không chiến vậy.

Shidou chau mày, thở dài và nói:

"À... có lẽ là một vụ không chấn nữa."

Với vẻ chán nản, cậu lắc đầu.

Một cơn "không chấn" hàm ý chỉ hiện tượng rung động trên một diện tích rộng lớn.

Đó là một khái niệm tổng hợp gọi chung cho các vụ nổ, động đất, biến mất cùng vài hiện tượng diễn ra không rõ lý do cũng như nơi chốn và thời điểm.

Giống như cơn ngẫu hứng từ một con quái vật khổng lồ nào đó, mặc sức hủy diệt các khu phố để thỏa mãn nó vậy, những hiện tượng hết sức lạ thường.

Lần xuất hiện đầu tiên của những sự kiện này là khoảng ba mươi năm về trước.

Nó thi thoảng diễn ra ở trung khu Á Âu - phần lãnh thổ bao gồm các nước như Liên Xô, Trung Quốc, Mông Cổ đã biến mất chỉ trong một đêm.

Ở vào thế hệ Shidou, chỉ nhìn qua những bức ảnh ấy trong sách giáo khoa đã thấy rùng mình rồi.

Cứ như tất cả những gì trên mặt đất đều bị quét sạch, hoàn toàn trơ trọi chẳng còn lại gì.

https://thuviensach.vn

Thương vong ước tính con số 150 triệu. Được ghi nhận là thảm họa lớn và tàn khốc nhất trong lịch sử nhân loại.

Sáu tháng tiếp theo đó, những sự cố tương tự đã xảy ra trên diện nhỏ ở khắp nơi trên thế giới.

Shidou không thể nhớ ra con số chính xác, nhưng nằm ở ngưỡng năm mươi vụ.

Trên đất liền, vùng cực, giữa đại dương, thậm chí trên những đảo nhỏ, tất cả các trường hợp đều được xác nhận.

Và dĩ nhiên, Nhật Bản cũng không ngoại lệ.

Sáu tháng sau Thảm họa trung khu Á Âu, lãnh thổ từ phía nam Tokyo đến quận Kanagawa đã biến thành một vùng cháy trụi, giống như nó bị xóa bỏ khỏi trên trái đất vậy.

Đúng - nó bao gồm cả khu Shidou sống bây giờ.

"Nhưng nó đột ngột ngưng diễn ra khá lâu nhỉ? Sao gần đây lại xảy ra ngày một thường xuyên hơn?"

"Ai mà biết chứ...?"

Trước câu hỏi của Shidou, chỉ có Kotori nãy giờ vẫn đang chăm chú vào TV khẽ nghiêng đầu.

Sau sự cố nam Kanto đó, các trận không chấn đã lâu chưa xuất hiện lại.

Tuy nhiên, năm năm trước, từ một góc mới được xây dựng lại của thành phố Tenguu, chuỗi hiện tượng bí ẩn này bắt đầu xuất hiện lần nữa ở nhiều nơi.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa, hầu hết đều xảy ra tại Nhật Bản.

Dĩ nhiên nhân loại đâu có ngồi yên trong suốt gần 25 năm giữa những lần xuất hiện ấy.

Bắt đầu từ ba mươi năm trước với những diện tích hoàn thành việc xây dựng lại, đã bùng nổ sự phát triển các khu ẩn náu dưới lòng đất.

Đồng thời là dần dần việc quan sát dấu hiệu của các cơn không chấn trở nên khả thi, một lực lượng phản ứng thảm họa JSDF (Japan Self-Defence Force, TL đoán vậy. Tạm dịch lực lượng tự phòng vệ Nhật Bản) đã được chính thức thành lập.

Mục đích của họ là đến những khu vực xảy ra thảm họa, tái tạo lại cơ sở hạ tầng và đường sá, nhưng công việc của họ có thể miêu tả như những phép màu.

Cả một khu phố hoàn toàn bị hủy diệt, được tái tạo lại như cũ với một thời gian ngắn đến mức không ngờ.

Hành động của họ được liệt vào hàng tối mật nên chẳng hề có chút thông tin nào lọt ra công chúng, nhưng nếu bạn thấy một tòa nhà sụp đổ được dựng lại chỉ sau một đêm, thì sao mà không có cảm giác như đó là thành quả của một phép màu cho được.

Nhưng cho dù việc tái tạo có nhanh đến mức nào đi nữa, không có nghĩa là đe dọa từ các cơn không chấn là nhỏ.

"Em có thấy khu vực quanh đây từng xảy ra rất nhiều không chấn không? Nhất là năm vừa rồi."

"...Ừm, dường như là vậy, hừm. Có lẽ thế vẫn hơi sớm..."

https://thuviensach.vn

Kotori thì thầm, trong khi vẫn nhoài người nằm trên tay vịn chiếc ghế sofa.

"Sớm? Cái gì sớm chứ?"

"Ừm..., không có gì ạ."

Lần này đến phiên Shidou nghiêng đầu.

Không phải là do những điều Kotori nói, mà chủ yếu là do giọng con bé nghe có vẻ hơi lạ.

"..."

Cậu nhẹ nhàng xoay người lại, tiến đến gần sofa chỗ Kotori đang nằm.

Có lẽ Kotori đã để ý đến điều đó, nên khi Shidou tiến lại gần hơn, cô bé dần dần quay mặt đi.

"Kotori, quay mặt lại đây chút nào."

"..."

Kotori hai tay vịn đầu, vụt quay người lại. Một âm thanh lạ phát ra từ cổ cô bé.

Nhìn thấy vật nằm trong miệng cô như đã đoán trước, Shidou khẽ thở dài, "Anh biết mà".

Dù bây giờ là ngay trước bữa sáng, nhưng Kotori đã ngậm sẵn loại kẹo yêu thích của cô bé, Chupa Chups, trong miệng rồi.

"Này! Chẳng phải anh đã dặn em không được ăn đồ ngọt trước bữa sáng rồi sao?"

"Ưmmm! Ưmmm!"

https://thuviensach.vn

Đang tính lấy viên kẹo và kéo ra chiếc que, cậu thấy Kotori đang cố kháng cự bằng cách xịu môi hờn dỗi.

Shidou chặn lại được bản thân mình đang thôi thúc ký đầu con bé một phát, vì vốn cậu không muốn làm bắt nạt một cô bé đáng yêu như vậy.

"...Haizz. Em phải ăn bữa sáng đường hoàng vào đấy!"

Cuối cùng người phải bó tay lại chính là Shidou. Cậu chỉ xoa đầu Kotori, và trở lại nhà bếp.

"Oa! Em yêu anh hai!"

Shidou chỉ vẫy tay và tiếp tục công việc.

"...Nhắc mới nhớ, hôm nay có lễ khai giảng của học sinh trung học nhỉ?"

"Vâng ạ!"

"Vậy em sẽ về vào buổi trưa... Kotori, em có đề nghị gì cho bữa trưa nào?"

Sau khi trầm ngâm suy nghĩ một lúc "Ừm", cô bé lắc đầu, rồi đột ngột bật dậy.

"Suất hảo hạng cho trẻ ạ!"

Đó là một phần ăn trưa dành riêng cho trẻ em được phục vụ ở nhà hàng gần đó.

Shidou lấy dáng nghiêm, và như thế, cúi chào xin lỗi.

"Chúng tôi không phục vụ món đó ạ."

"Ơ..."

https://thuviensach.vn

Kotori trả lời với giọng hơi thất vọng, miệng vẫn mút kẹo.

Shidou thở dài, lần này cậu nhún vai.

"Biết sao giờ, anh đâu thể làm món đó được, hôm nay là dịp đặc biệt nên chúng ta sẽ đi ăn ngoài nhé."

"Oaaa!! Thật không ạ!?"

"Ừm. Vậy chờ anh ở nhà hàng đó sau giờ tan học ha."

Chỉ chờ Shidou nói vậy, Kotori xoa tay thích thú.

"Không được rút lại lời đâu! Hứa nhé! Anh phải có mặt ở đó dù có động đất hay núi lửa hoặc không chấn, thậm chí cả khi nhà hàng bị khủng bố bao vây đấy!"

"Không, nếu có khủng bổ chắc anh không thích ăn với mấy tay bặm trợn đó đâu."

"Anh phải có mặt!"

"Rồi rồi, anh sẽ đến mà."

Nghe đến đó, Kotori hào hứng khoa tay lên trời với điệu "Hoan hô!"

Shidou thậm chí không nghĩ mình có hơi quá hào phóng. Dù sao, hôm nay cũng là ngày đặc biệt mà.

Từ đêm nay trở đi cả hai có thể sẽ phải ăn tối ở nhà ít lâu đây, nhưng hôm nay là ngày khai giảng cho cả hai. Xa xỉ một chút cũng không sao.

Chậc, ai mà biết bữa trưa cho một cô bé tốn 780 yên có được gọi là xa xỉ không chứ.

"Ừm..."

https://thuviensach.vn

Shidou khẽ vươn vai, mở cánh cửa sổ nhỏ trong nhà bếp.

Bầu trời trong xanh dần ló dạng. Có lẽ hôm nay sẽ là một ngày đẹp trời.

Khi Shidou đến trường đã là 8 giờ 15 phút sáng.

Sau khi kiểm tra danh sách lớp dán trên hành lang, cậu bước vào phòng học nơi cậu sẽ phải gắn bó suốt năm tới.

"Năm 2 lớp 4 à?"

Từ sau trận không chấn ba mươi năm trước, từ nam Tokyo đến quận Kanagawa - nói đúng hơn là vùng đất hoang còn lại, đã được xây dựng lại như những thành phố thử nghiệm cho các công nghệ mới.

Ngôi trường công lập mà Shidou học, trường cao trung Raizen, cũng là một điển hình.

Với cơ sở hạ tầng đáng tự hào, ngôi trường này khiến nhiều người khó tin nó lại là một trường công lập chỉ mới được xây dựng vài năm trước, nên vẫn còn trong điều kiện hoàn hảo nhất. Dĩ nhiên, với một ngôi trường xây dựng trên vùng đất từng xảy ra thảm họa trước đây, nó được trang bị khu ẩn náu dưới lòng đất tiên tiến nhất.

Vì nguyên nhân đó nên hồ sơ nộp vào trường khá là cao, vì vậy Shidou, người đã nộp đơn vào trường với lý do "gần nhà" đã phải nỗ lực rất nhiều ở kỳ thi đầu vào.

"Ừm..."

Khẽ ngân nga trong miệng, cậu dò xét quanh lớp học.

Vẫn còn chút ít thời gian nữa mới đến giờ chủ nhiệm, song nhiều người đã tập trung sẵn rồi.

https://thuviensach.vn

Khi cậu vừa mới ngẩng đầu lên tìm chỗ của mình trong sơ đồ lớp được vẽ trên bảng đen thì,

"-Itsuka Shidou."

Bất ngờ, từ sau lưng cậu, một giọng nói đều đều nhỏ nhẹ cất lên.

"Hửm...?"

Không nhận ra chủ nhân của giọng nói là ai. Cậu vụt quay lại với vẻ tò mò.

Đó là một cô gái mảnh mai.

Cô gái có mái tóc dài vừa đủ chạm vào vai và khuôn mặt như búp bê vậy.

Chắc chẳng còn ai hợp với mô tả "khuôn mặt búp bê" hơn cô cả.

Với vẻ thanh tú như được chọn lọc các vẻ đẹp để tạo ra, sắc mặt cô không hề có chút cảm xúc nào.

"Ơ...?"

Shidou vội nhìn quanh, rồi nghiêng đầu.

"...Tôi?"

Vì không tìm được Itsuka Shidou nào khác, cậu chỉ vào mình?

"Vâng."

Sắc mặt vẫn không mấy khác thường, cô gái nhanh chóng trả lời, khẽ gật đầu về hướng chỉ của Shidou.

"Sao cậu biết tên tôi...?"

https://thuviensach.vn

Shidou hỏi, và cô gái, có vẻ bối rối, nghiêng đầu.

"Cậu không nhớ sao?"

"...Ừm."

"Vậy à."

Shidou trả lời khá lưỡng lự, và cô gái, có vẻ đặc biệt thất vọng, trả lời gắn gọn rồi trở về chỗ ngồi cạnh cửa sổ.

Rồi cô ngồi xuống ghế, móc ra thứ gì giống giống một cuốn sách kỹ thuật dày cộp ra đọc.

"Chuyện gì vậy chứ...?"

Shidou xịu mặt xuống, cau mày.

Có vẻ như cô ấy biết Shidou, nhưng họ đã gặp nhau khi nào chưa nhỉ?

Huych.*

"Hự!"

Trong lúc Shidou còn trầm tư, một cú thúc vụt mạnh vào lưng cậu.

"MÀY LÀM TRÒ GÌ VẬY, TONOMACHI!?"

Cậu lập tức nhận ra thủ phạm là ai, và hét lên trong khi xuýt xoa cái lưng.

"Nè, hôm nay trông mày năng động ghê nhỉ, thằng quỷ dâm tà Itsuka."

Bạn của Shidou, Tonomachi Hiroto, trước khi vui mừng ra mặt vì cùng chung lớp, còn cố khoe mái đầu bóng mượt và cơ thể cuồn cuộn kia,

https://thuviensach.vn

bằng cách khoanh hai tay trước ngực trong khi vừa cười vừa ưỡn người ra trước.

"...Quỷ cái gì... mày nói gì vậy?"

"Quỷ dâm tà, thằng khốn. Mới không để mắt đến mày một chút mà đã đàn ông lên nhiều vậy rồi. Làm thế nào và từ bao giờ mà mày làm thân được với Tobiichi thế hả?"

Quàng tay quanh cổ Shidou trong khi vẫn cười tự mãn, Tonomachi hỏi.

"Tobiichi...? Ai chứ?"

"Thôi đê, đồng chí chỉ được cái vờ vĩnh. Thế lúc nãy ai vừa vui vẻ nói chuyện với mày đấy?"

Tonomachi ra dấu về phía chỗ ngồi gần cửa sổ.

Ở chỗ cô gái kia đang ngồi.

Như cảm nhận được mình đang bị nhìn chằm chằm, cô gái rời mắt khỏi quyển sách, quay sang nhìn hai người.

"..."

Shidou giật mình đưa mắt nhìn sang chỗ khác.

Còn Tonomachi cười tươi như hoa và ra sức vẫy tay cứ như hai người thân nhau lắm ấy.

"..."

Cô ấy không có phản ứng gì, lại tiếp tục đọc sách.

https://thuviensach.vn

"Đấy, nhìn xem, lúc nào cô nàng cũng vậy cả. Khác hẳn mấy đứa con gái khác, tiếp cận nàng còn khó hơn hái sao trên trời, được so với núi băng vĩnh cửu, chiến tranh lạnh hay hơi thở băng nữa. Thế quái nào mà mày lại cưa được cô ả thế?"

"Hử... M-Mày lảm nhảm gì vậy?"

"Đừng chém, mày không biết thật à?"

"...Hửm, không lẽ năm ngoái cô ấy có học chung lớp bọn mình?"

Nghe Shidou nói vậy, Tonomachi hai tay ôm đầu, ra dáng điệu như muốn nói "thật không tin được", mặt đầy ngạc nhiên. Cậu ta vốn dĩ thích bắt chước phản ứng người Tây mà.

"Thôi đê mày, cô ấy là Tobichii, Tobiichi Origami. Là thiếu nữ thiên tài mà cả trường ta vẫn đồn đại. Chưa từng nghe sao?"

"Chưa, đây là lần đầu tiên đấy... Cô ấy khủng vậy à?"

"Khủng cực kì. Thành tích học tập luôn nhất toàn trường này, thậm chí trong bài thi thử lần trước cô ấy còn có được điểm số điên rồ đến nỗi vươn lên đứng đầu toàn quốc cơ."

"Hử? Sao người như vậy lại học ở trường công lập chứ?"

"Không rõ. Chắc là hoàn cảnh gia đình."

Nhún vai, Tonomachi tiếp lời.

"Mà chưa hết đâu nhé, điểm thể dục của cô ấy cũng đứng nhất, và còn là một mỹ nhân nữa. Trong bảng xếp hạng "Top 13 bạn gái được mong đợi nhất" năm rồi, cô ấy đã về thứ ba đấy, hình như vậy. Mày thấy sao?"

https://thuviensach.vn

"Tao không biết là có bảng xếp hạng đó đấy. Mà hơn nữa, sao lại có top 13? Con số gì lạ vậy?"

"Đơn giản, vì người đã lập cái bảng xếp hạng đó đứng thứ 13."

"...À à."

Shidou thoáng mỉm cười.

"Tuy nhiên, bảng xếp hạng "Bạn trai được mong đợi nhất" có đến top 358 kia."

"Nhiều thế! Đó là gần với thứ hạng bét rồi còn gì? Có phải tên lập cái bảng đó quyết định như vậy?"

"À. Tên đó đúng là không bao giờ chịu bó tay cả."

"Thế mày ở vị trí nào, Tonomachi?"

"358."

"Đệt, thằng lập bảng là mày à!?"

"Lý do tao có thứ hạng đó là vì: "Tham vọng của cậu ta có vẻ bá đạo quá", "Lông lá nhiều quá" và "Hắn hình như bị hôi chân nữa"."

"Quả nhiên, đó là thứ hạng tệ nhất rồi còn gì!"

"À, dưới đó còn một tên không được ai bình chọn cho cả. Dù sao với điểm trừ, tao đặc cách chiến thắng."

"Thắng cái con khỉ! Thứ hạng cỡ đó thì mày đi uống nhân sâm tự vẫn cho rồi!"

"Đừng lo Itsuka. Mày cũng tham dự với tên Quý Ngài Vô Danh và nhận một phiếu bầu, chiếm vị thứ 52."

https://thuviensach.vn

"Tao đâu có hỏi!"

"Lý do kèm theo: "Có vẻ cậu ta không hứng thú với con gái", và "Nói thẳng thì, chắc tên này xăng pha nhớt rồi"."

"Đừng có gắp lửa bỏ tay người!"

"Cứ bình tĩnh. Trong bảng xếp hạng "Cặp gay được yêu thích nhất", tao với mày cùng đăng quang hạng nhất đấy."

"THẾ THÌ VUI KIỂU KHỈ GÌ?"

Shidou hét lên. Cậu có chút lo lắng về ý tưởng là một phần trong cặp đôi đó.

Tuy nhiên, dường như Tonomachi thấy chẳng vấn đề gì cả (hay có lẽ, đã quá quen với mấy chuyện này rồi), cậu ta chỉ khoanh tay và trở lại chủ đề chính.

"Dù sao, cũng không quá phóng đại nếu nói cô ấy là người nổi tiếng nhất ở trường ta. Itsuka, sự ngơ ngác của cậu làm ngạc nhiên cả đấng Tonomachi vĩ đại này đấy."

"Mày tính trở thành đấng gì vậy?"

Cùng lúc đó, tiếng chuông quen thuộc cậu đã nghe từ khi còn là học sinh năm nhất ngân vang.

"Ặc."

Nhắc mới nhớ thì, cậu vẫn chưa xem chỗ ngồi của mình.

Shidou xem sơ đồ lớp được vẽ trên bảng đen, và thả chiếc cặp của mình đánh thịch vào chỗ ngồi ở hàng thứ hai tính từ cửa sổ.

https://thuviensach.vn

Khi đó, cậu chợt nhận ra.

"...A"

Số mệnh quả là trớ trêu, chỗ ngồi của Shidou ngay cạnh cô gái có thứ hạng cao nhất trường.

Tobiichi Origami đã gấp quyển sách lại và bỏ vào ngăn bàn trước khi chuông báo kết thúc.

Rồi cô ấy ngồi tầm mắt hướng thẳng về phía trước, với một dáng vẻ đẹp đến nỗi cứ như đã được đo lường đến chuẩn mực vậy.

"..."

Cảm giác hơi lúng túng không rõ nguyên nhân, Shidou chỉ biết hướng tầm mắt về phía bảng đen như Tobiichi đã làm.

Đúng khoảnh khắc ấy, cánh cửa phòng học lạch cạch mở ra. Một cô gái mang cặp kính mỏng xuất hiện và bước vào sau bàn giáo viên.

Xung quanh, các học sinh đang phấn khích rì rầm.

"Ra là Tama-chan..."

"Ồ, đúng là Tama-chan..."

"Thật không? Yeahhh!"

-Nói chung, toàn những lời vui vẻ.

"Được rồi, chào cả lớp. Trong năm tới, cô sẽ là giáo viên chủ nhiệm của các em, tên cô là Okamine Tamae."

Giáo viên khoa học xã hội, Okamine Tamae - biệt danh Tama-chan - nói chậm rãi và cúi chào. Có lẽ hơi rộng, cặp kính của cô trễ xuống, cô

https://thuviensach.vn

nhanh chóng chỉnh chúng lại vị trí cũ với cả hai tay.

Khuôn mặt trẻ con với với thân hình nhỏ nhắn có thể nhầm tưởng cô cùng thế hệ với các học sinh của mình, cộng với thái độ hòa nhã của cô, đã nhận được sự yêu mến từ đông đảo các học sinh.

"..."

Giữa đám học sinh đang phấn khích ấy, gương mặt của Shidou vẫn cứng đờ.

Ngay bên trái Shidou là Origami, người từ nãy giờ chăm chú nhìn về hướng Shidou.

"..."

Ánh mắt hai người chợt đụng nhau. Shidou vội vã nhìn qua chỗ khác.

Sao cô ấy lại nhìn Shidou-mà không, chắc gì cô ấy đã nhìn cậu, biết đâu là thứ gì đó sau cậu thì sao, nhưng ngay lúc ấy thì Shidou không bình tĩnh thế được.

"...R-Rốt cục là sao chứ...?"

Cậu lẩm bẩm, một giọt mồ hôi lăn vội trên má.

Đã gần ba giờ trôi qua như vậy.

"Itsuka, mày cũng đang rỗi nhỉ, đi ăn gì không?"

Buổi lễ khai giảng đã kết thúc, các học sinh đang hoàn tất công việc chuẩn bị và rời khỏi lớp, Tonomachi, vẫn cái kiểu đeo cặp trên vai, bắt chuyện.

https://thuviensach.vn

Trừ những buổi kiểm tra thì hiếm khi trường lại tan học vào buổi sáng. Rải rác quanh sân, các nhóm học sinh vẫn đang tụm năm tụm bảy kiếm chỗ ăn trưa.

Shidou tính gật đầu, nhưng như sực nhớ điều gì, cậu chợt "À" một tiếng.

"Quên mất. Trưa nay tao có cái hẹn."

"Gì!? Với gái à!?"

"À, ừm... đại loại vậy."

"Không thể nào!!"

Tonomachi đưa hai tay lên thành hình chữ V và nhấc một gối lên, như trong tư thế ngạc nhiên lắm vậy.

"Chuyện éo gì với kì nghỉ xuân của mày vậy!? Nói chuyện vui vẻ với Tobiichi còn chưa đủ sao, giờ lại còn hẹn ăn trưa với em nào nữa!? Không phải tao với mày đã thề trở thành ma đạo sĩ cùng nhau à!?"

"Không, tao không nhớ có thề khoản đó... mà dù sao, là Kotori ấy mà."

Shidou trả lời, Tonomachi chỉ thở phào nhẹ nhõm.

"Vãi, chú làm anh hết hồn!"

"Mày mới là người suy diễn ra đấy nhé."

"Chậc, mà nếu chỉ là Kotori thì chả sao. Vậy tao đi cùng được không?"

"Hửm? À, chắc được..."

https://thuviensach.vn

Ngay lúc Shidou vừa nói xong, Tonomachi cúi xuống bàn cậu đang ngồi, bắt đầu thì thầm.

"Mà nè, Kotori-chan giờ học năm hai ở trung học rồi nhỉ? Không biết giờ em ấy đã có bạn trai hay gì đó chưa?"

"Hử?"

"Ừm, tao không có ý gì đâu, nhưng không biết em ấy nghĩ gì về người hơn mình cỡ 3 tuổi nhỉ?"

"...À, khoản đó thì không sao đâu. Có điều mày mà đến thì liệu hồn."

Shidou trừng mắt, đẩy bản mặt Tonomachi vốn xích lại từ nãy giờ ra xa.

"Haha. Chém thôi, đời nào tao lại đi phá quấy cuộc vui của hai anh em chứ. Tao cũng đàng hoàng lắm chứ bộ."

"Ừ, như nai vàng ngơ ngác đạp nát cánh rừng xanh ha."

Vẫn ôm má, Tonomachi làm bộ mặt khác thường khi đang nói.

"Nhưng mà, mày không thấy Kotori-chan siêu dễ thương à? Được sống chung một mái nhà với em ấy là sướng nhất trần đời rồi."

"Nếu mày có em gái thì hẳn sẽ suy nghĩ khác thôi."

"À... đúng là có nghe chuyện này. Vậy ra quả thật những ai sống với em gái không có sở thích đó sao?"

"Ừ, không phải là con gái mà là sinh vật được gọi là em gái thôi."

Shidou nhấn mạnh, Tonomachi chỉ cười.

"Thật thế à?"

https://thuviensach.vn

"Thật. Nếu nói tạo vật nào là con gái mà lại không phải là con gái, thì đó chắc hẳn là em gái."

"Vậy, chị gái thì sao?"

"...Cũng thế thôi."

"Wow, cũng thế thôi sao!"

Tonomachi vừa cười vừa đáp lời.

-Đúng lúc ấy.

Uuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu-

"Hử!?"

Cửa sổ phòng học rung chuyển dữ dội, tiếng còi báo hiệu vang động các tuyến đường.

"Ch-Chuyện gì vậy!?"

Tonomachi mở cửa nhìn ra bên ngoài. Bị bất ngờ bởi tiếng còi, đàn quạ hốt hoảng bay vụt lên trời.

Những học sinh còn lại trong phòng học im bặt, trố mắt nhìn nhau.

Theo sau tiếng còi báo động, một giọng kỹ thuật nhấn âm rõ từng từ có lẽ để dễ hiểu vang lên.

"-Đây không phải diễn tập. Đây không phải diễn tập. Tiền dư chấn đã được quan sát. Cơn không chấn đã được dự đoán. Mọi cư dân ở vùng lân cận, xin nhanh chóng di chuyển đến nơi ẩn náu gần nhất."

Ngay lúc ấy, căn phòng vốn im lặng như tờ dần xôn xao tiếng thở dốc của học sinh.

https://thuviensach.vn

-Báo động không chấn.

Linh cảm của mọi người đã được xác nhận.

"Ê ê... không đùa chứ!?"

Tonomachi thốt lên khô khốc, mồ hôi ròng ròng.

Tuy nhiên, về mặt căng thẳng hay lo sợ thì Shidou, Tonomachi và các học sinh khác đều khá bình tĩnh.

Ít nhất thì không ai nào rơi vào tình trạng hoảng hốt.

Sau khi thành phố gánh chịu hậu quả nghiêm trọng của cơn không chấn ba mươi năm trước, lớp trẻ như Shidou đã được rèn luyện liên tục những vụ diễn tập sơ tán thế này từ lúc còn mẫu giáo.

Hơn nữa, đây là trường học mà. Hầm trú ẩn chắc hẳn được thiết kế hoàn toàn đủ chỗ cho tất cả học sinh.

"Hầm trú ẩn gần đây thôi. Nếu bình tĩnh ẩn náu tại đó thì sẽ không sao cả."

"Ừ-Ừ nhỉ."

Tonomachi gật đầu.

Họ rời lớp học nhanh nhất có thể mà không phải chạy.

Hàng lang đã chật kín học sinh, đang xếp thành một hàng đi về phía hầm trú ẩn.

Chợt Shidou nhíu mày.

Duy chỉ một người di chuyển ngược hướng học sinh xếp hàng-một bóng nữ sinh chạy về phía lối ra.

https://thuviensach.vn

"Tobiichi...?"

Đúng vậy, tà váy phấp phới, Tobiichi Origami đang hộc tốc chạy dọc hành lang.

"Này! Cậu làm gì vậy! Hầm trú ẩn hướng này cơ mà!"

"Mình không sao."

Origami dừng lại một chút, rồi lại chạy vụt đi, chỉ nói vỏn vẹn có vậy.

"Không sao... gì chứ...?"

Khó hiểu, Shidou quay lại và xếp vào hàng học sinh cùng với Tonomachi.

Cậu hơi lo lắng cho Tobiichi, nhưng biết đâu cô ấy bỏ quên thứ gì nên chạy đi lấy thì sao.

Thực tế, mặc dù có báo động, song không có nghĩa là cơn không chấn sẽ xảy ra ngay lập tức. Nếu cô ấy trở lại thật nhanh thì sẽ ổn thôi.

"M-Mọi người bình tĩnh! Sẽ ổn cả thôi! Nhớ lấy lời tôi! Đừng hốt hoảng, đừng chen lấn, cũng đừng xô đẩy!"

Phía trước vang lên giọng nói có phần hụt hơi của người hướng dẫn các học sinh, cô Tamae.

Cùng lúc, vài tiếng cười khúc khích lẫn trong đám học sinh.

"...Đang hơi lo mà thấy có người còn hốt hoảng hơn tự dưng thấy mình bình tĩnh dễ sợ."

Shidou mỉm cười, Tomonachi cũng vậy.

https://thuviensach.vn

Đối diện với một giáo viên vốn đã không mấy đáng tin cậy như Tama-chan, thay vì cảm thấy lo lắng, thì thực tế sự căng thẳng của học sinh đã lắng bớt phần nào.

Và, Shidou chợt nhớ ra điều gì đó, cậu móc túi rút ra chiếc điện thoại.

"Hửm? Sao vậy, Itsuka?"

"Không có gì. Chờ tao chút."

Trong khi lảng tránh câu hỏi, cậu nhanh chóng bấm gọi tên "Itsuka Kotori" trong các cuộc gọi gần đây.

Có điều-không thể kết nối được. Cậu thử đi thử lại vẫn vậy.

"...Khỉ thật. Không biết con bé đã di tản chưa nhỉ?"

Nếu cô bé chưa rời khỏi trường thì chắc sẽ không sao.

Nhưng vấn đề là có khả năng cô bé đã tan trường và đã đi về cái nhà hàng đó rồi.

Thật ra vẫn có những hầm trú ẩn công cộng gần đó, nên thường sẽ không sao... nhưng không hiểu sao, Shidou vẫn có cảm giác bất an khó tả.

Chẳng buồn để ý đến cảnh báo đã được đưa ra, không hiểu sao lúc ấy hình ảnh Kotori ngoan ngoãn đợi Shidou vụt hiện lên trong tâm trí cậu.

Trong đầu cậu, những lời của Kotori "Hứa nhé!" cứ văng vẳng.

"Đ-Đúng là mình có hứa sẽ đến dù không chấn xảy ra đi nữa, nhưng... chắc con bé cũng không đến nỗi ngốc vậy... À, đúng rồi!"

Điện thoại Kotori hẳn đã cài đặt dịch vụ định vị GPS.

https://thuviensach.vn

Điều chỉnh điện thoại một lúc, bản đồ thành phố đã xuất hiện trên màn hình của cậu cùng với một chấm đỏ.

"..."

Cổ họng Shidou nghẹn lại khi nhìn thấy chấm đỏ ấy.

Biểu tượng cho thấy vị trí của Kotori ngay trước chỗ nhà hàng đã hẹn.

"Con ngốc này..."

Lẩm bẩm, cậu cứ để nguyên như vậy gập điện thoại lại, tách ra khỏi hàng học sinh.

"N-Này, đi đâu vậy, Itsuka!?"

"Xin lỗi! Tao quên cái này! Mày cứ đi trước đi!"

Shidou vẫn không quay mặt lại, trả lời Tonomachi, cậu chạy ngược dòng học sinh về lối ra.

Nhanh chóng thay giày, suýt chút nữa thì ngã, cậu vụt chạy ra ngoài.

Đi qua cánh cổng trường, cậu ngã lộn từ ngọn đồi ngay trước trường.

"...Đã đến nước này thì, cần phải thật nhanh lên thôi...!"

Chạy hết mức có thể, Shidou hét lên.

Trải rộng trước mắt Shidou là một quang cảnh có phần kỳ lạ.

Những đại lộ vắng bóng xe qua lại, thành phố không có lấy một bóng người.

Trên các con đường, trong công viên, thậm chí ở những cửa hàng tiện dụng, chẳng còn bất cứ ai.

https://thuviensach.vn

Sự hiện diện của con người nơi đây còn tồn tại cho đến vài phút trước, giờ hoàn toàn vắng lặng, bóng dáng họ đều biến mất tăm. Quanh cảnh cứ như trong bộ phim kinh dị nào vậy.

Từ sau thảm họa ba mươi năm về trước, thành phố Tenguu đã được tái tạo kỹ lưỡng trong khi vẫn thận trọng xem xét vấn đề không chấn. Không chỉ các cơ sở công cộng, nơi đây thậm chí có số lượng những gia đình sở hữu hầm trú ẩn riêng lớn nhất nước.

Chính bởi vì những cơn không chấn xảy ra thường xuyên hơn gần đây mà người dân di tản nhanh chóng.

Nhưng

"Sao con ngốc đó vẫn bướng bỉnh chờ ở đấy chứ... !"

Cậu hét lên, vừa chạy vừa đưa tay mở điện thoại.

Biểu tượng cho thấy vị trí của Kotori vẫn ngay trước nhà hàng đó.

Định bụng hình phạt lần này cho con bé sẽ là một màn búng tay hào phóng trên trán, cậu chạy nhanh về phía nhà hàng kia.

Không chỉ chạy tà tà thôi. Cậu cố gắng chạy hết sức có thể về nơi đó.

Đôi chân cậu bắt đầu đau buốt, từng đầu ngón chân dần tê đi.

Đầu óc cậu như quay cuồng, cổ họng khô rát. Hơi thở dần khàn đi không nghe rõ.

Tuy nhiên Shidou không dừng lại. Ngay bây giờ sự mệt mỏi hay mối nguy hiểm chẳng thể khiến cậu bận tâm được nữa, trong đầu cậu chỉ duy nhất suy nghĩ phải đến được chỗ Kotori.

Nhưng-

https://thuviensach.vn

"...?"

Trong khi vẫn đang chạy, Shidou ngước nhìn lên. Dường như cậu đã nhìn thấy thứ gì đó di chuyển nơi tầm mắt.

"Gì... vậy chứ..."

Shidou nheo mắt.

Khoảng ba... hay là bốn bóng người đang bay lượn trên trời.

Nhưng Shidou lập tức không để mắt đến nữa.

Lý do-

"Oái...!?"

Theo bản năng, Shidou nhắm tịt mắt.

Con đường ngay trước mắt ngập tràn trong ánh sáng chói lòa.

Nó theo sau một tiếng nổ đinh tai, sóng xung kích từ đó tạt qua người cậu.

"Cái-"

Shidou theo phản xạ đưa hai tay che mặt, trụ vững chân, song hoàn toàn vô ích.

Áp lực từ ngọn gió mạnh như một cơn lốc xoáy khổng lồ cuốn phăng Shidou, hất cậu lộn nhào về phía sau.

"Ch-...Chuyện quái gì vậy...?"

Dụi đôi mắt đau nhức, cậu chống tay gượng dậy.

https://thuviensach.vn

"-Hử-?"

Con đường vài giây trước hãy còn ở đấy, chỉ trong một thoáng Shidou nhắm mắt...

Đã biến mất không còn chút dấu vết nào.

"Đ-Đây là gì, chuyện quái gì thế này, đây là..."

Cậu sững sờ lẩm bẩm.

Có nói kiểu gì đi nữa thì đây chắc hẳn không phải chuyện đùa.

Giống như một viên thiên thạch vừa rơi xuống vậy.

Không, nếu phải nói thì, mọi thứ trên mặt đất như hoàn toàn biến mất.

Con đường phía trước bị đào thành một cái hố to tướng hình tròn.

Và nơi góc đường giờ đã không khác gì miệng núi lửa ấy...

Có thứ gì đó như một khối kim loại dần dần nhô lên.

"Gì kia...?"

Ở khoảng cách này, cậu không thể nhận rõ từng chi tiết-song cậu thấy thứ gì đó như chiếc ngai vàng mà đức vua hay ngồi trong game RPG nào đó vậy.

Tuy nhiên, đó không phải thứ quan trọng.

Ngay đó là một cô gái trong trang phục kì lạ, dường như đang đứng trên tay vịn của chiếc ngai vàng kia.

"Cô gái kia-sao lại ở chỗ như vậy chứ?"

https://thuviensach.vn

Cậu chỉ nhìn thấy được mơ hồ, song vẫn nhận ra mái tóc đen dài và bộ váy đang phát ra một thứ ánh sáng kỳ ảo. Có lẽ cậu đã không sai khi cho rằng đó là một cô gái.

Cô gái kiểm tra khu vực kia, chợt bất ngờ quay mặt về phía Shidou.

"Ơ...?"

Cô ấy có thể đã nhìn thấy Shidou... Do khoảng cách quá xa cậu không thể chắc chắn được.

Trong khi Shidou vẫn đang ngơ ngác, cô gái tiến xa hơn.

Vẻ mặt có chút thay đổi, có vẻ như cô vừa nắm lấy một thứ gì đó nhô ra từ sau chiếc ngai, và từ từ rút nó ra.

Đó là một thanh kiếm lớn, với lưỡi gươm khổng lồ.

Lấp lánh huyền ảo như cầu vồng, hay là ngôi sao vậy, đó là một lưỡi gươm kỳ lạ.

Cô vung kiếm, tạo nên một luồng sáng mờ ảo trên đường đi của nó.

Và rồi-

"Hả...!?"

Cô gái đối mặt Shidou, vụt ngang thanh kiếm trong một tiếng nổ vang trời.

Shidou nhanh chóng cúi xuống. Không, chính xác hơn, đôi tay Shidou từ nãy đến giờ vẫn đang đỡ thân trên của cậu, mất hết sức lực, nên cả người cậu gục xuống.

"Ha-"

https://thuviensach.vn

Thanh kiếm lướt qua chỗ mà mấy giây trước là đầu của Shidou.

Dĩ nhiên, theo khoảng cách vật lý thì nó không thể chạm đến được.

Có điều, nó thực sự...

"...Ha-"

Tròn mắt, Shidou ngoái đầu lại.

Những ngôi nhà, cửa hàng, bóng cây bên đường, biển báo và tất cả những thứ sau lưng cậu trong phút chốc bị chém ngã rạp một đường.

Một giây sau, âm thanh sụp đổ vang lên như sấm.

"A...!?"

Mọi việc đều vượt quá tầm hiểu biết của Shidou. Run rẩy, tim cậu thắt lại.

-Như vậy là sao?

Điều duy nhất cậu hiểu là nếu không cúi đầu xuống lúc ấy, giờ đây cậu chắc đã hòa vào với thiên nhiên đằng sau rồi.

"Đ-Đừng đùa chứ...!"

Cứ như nhấc một cơ thể đã bị cắt rời ở phần thắt lưng, Shidou kéo người về phía sau. Càng nhanh càng tốt, mình phải trốn thoát khỏi nơi đây nhanh nhất có thể...!

Tuy nhiên.

"-Cả ngươi nữa... ư"

"...!?"

https://thuviensach.vn

Một giọng nói có vẻ cực kỳ mệt mỏi vang lên phía trên cậu.

Tầm nhìn của cậu, vốn bị chậm một nhịp, bắt kịp với suy nghĩ của cậu.

Trước mắt cậu là cô gái mới mấy giây trước không hề đứng ở đó.

Chính xác hơn, đó chính là cô gái đứng giữa miệng hố ban nãy.

"A-"

Bất chợt, cậu lên tiếng.

Cô gái có lẽ cùng tuổi Shidou, hoặc nhỏ hơn một chút.

Nổi bật giữa mái tóc đen dài kia là một gương mặt với vẻ xinh đẹp yêu kiều.

Nơi trung tâm gương mặt ấy cất giữ đôi mắt ánh lên ánh lên một tia sáng kỳ lạ, như những viên pha lê phản chiếu các sắc màu ra mọi hướng.

Trang phục của cô cũng rất lạ. Giống như bộ váy của một công chúa, làm từ thứ vật liệu nào đó không thể nhận ra là vải hay kim loại được. Thêm nữa, những đường nối, các phần bên trong và cả chiếc váy như được hợp thành từ những tia sáng huyền bí chứ không phải chất liệu thường.

Và trong tay cô là thanh kiếm khổng lồ xắp xỉ chiều cao của mình.

Một tình cảnh khác thường.

Vẻ ngoài có phần kỳ lạ của cô.

Và cả sự hiện diện có một không hai ấy.

Một trong chừng ấy điều thôi cũng đủ khiến Shidou chú ý rồi.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên.

Vâng, tuy nhiên.

Teong mắt Shidou lại không chứa những thứ không thuần khiết kia.

"---"

Ngay lúc ấy.

Nỗi sợ cái chết, hay thậm chí đến cả hơi thở, đều đã bị quên lãng, đôi mắt cậu chỉ chú tâm vào cô gái.

Thậm chí là thế cơ.

Cô gái kia, quả thực... xinh đẹp đến tuyệt trần.

"-Tên cô..."

Vẫn sững sờ, Shidou cất tiếng lần đầu tiên.

Cậu đã xác định dẫu có bị trừng phạt bởi sự báng bổ trong lời nói đi nữa.

Cô gái khẽ cúi xuống.

"...là gì?"

Giọng nói của cậu, mang theo thắc mắc từ tận sâu trái tim, khiến bầu không khí rung động.

Tuy nhiên.

"-Tôi không có thứ gì như vậy."

Với ánh nhìn buồn bã, cô gái trả lời.

https://thuviensach.vn

"..."

Chính lúc ấy, ánh mắt cả hai chạm nhau lần đầu tiên.

Cùng lúc ấy, cô gái không tên kia, với vẻ cực kỳ phiền muộn, gương mặt cứ như sắp khóc, rút thanh kiếm với một thứ âm thanh lạnh người.

"Chờ chút chờ chút!"

Nghe thấy âm thanh đó thôi, Shidou đã rùng mình rồi. Cậu thét lên trong tuyệt vọng.

Nhưng cô gái chỉ nhìn Shidou, khó hiểu.

"...sao?"

"C-Cô định làm gì...!?"

"Dĩ nhiên-nhanh chóng giết anh."

Nghe câu trả lời hết sức bình thản ấy, Shidou xanh cả mặt.

"T-Tại sao chứ...!"

"Tại sao...? Không phải quá rõ ư?"

Với vẻ mệt mỏi, cô gái tiếp lời.

"-Không phải anh cũng đến để giết tôi sao?"

"Hử...?"

Đối diện một câu trả lời bất ngờ, Shidou há hốc mồm.

"...Đời nào tôi lại làm vậy chứ."

https://thuviensach.vn

"-Sao?"

Cô gái nhìn Shidou, vừa có vẻ bất ngờ, vừa xen lẫn vẻ hoài nghi khó hiểu.

Nhưng, cô gái nhanh chóng nhíu mày, ngước mặt lên trời.

Như cùng một lúc, Shidou cũng ngước lên-

"Ha...!?"

Mắt cậu mở to chưa từng thấy, hơi thở như nghẹn lại.

Mấy bóng người trong trang phục kỳ lạ bay trên bầu trời-và hơn nữa, từ thứ vũ khí trên tay họ, hàng tá những thứ như tên lửa đang lao về phía Shidou và cô gái.

"Waaa!!"

Bản năng, cậu hét lên.

Tuy nhiên-sau vài giây, Shidou lấy lại sự tỉnh táo.

"Hả...?"

Ngạc nhiên quá đỗi, cậu mở miệng.

Những tên lửa được phóng ra từ bầu trời đang lơ lửng trong không khí trên cô gái vài mét, cứ như chúng đang bị giữ lại bởi bàn tay vô hình nào vậy.

Cô gái thở hắt, bực mình.

"...Thứ vô dụng thế này, các người chẳng biết rút kinh nghiệm nhỉ."

https://thuviensach.vn

Nói vậy, cô vung cánh tay không cầm thanh gươm, bóp mạnh vào không khí.

Vô số tên lửa chợt bẹp dúm, như bị thứ gì ép mạnh, phát nổ ngay tại nơi chúng đang lơ lửng.

Cường độ phát nổ cũng nhỏ đến lạ kỳ. Cứ như tất cả sức công phá đã bị hút hết vào trong vậy.

Giờ cậu có thể phần nào hiểu sự bối rối của đám người đang bay lơ lửng đằng kia.

Nhưng, họ vẫn không ngừng công kích. Từng loạt một, các tên lửa vẫn được phóng ra.

"-Hừm"

Cô gái khẽ thở dài, gương mặt trông như nước mắt sẽ tuôn ra bất cứ lúc nào.

Vẻ mặt ấy hệt như khi cô chĩa mũi gươm về phía Shidou ban nãy.

Nhìn vẻ mặt ấy, Shidou cảm thấy tim mình đập còn mạnh hơn khi cậu ở bên bờ vực sống và chết nữa.

Thật là một cảnh tượng lạ lùng.

Cô gái đó là ai, cậu còn không biết nữa. Còn những người trên bầu trời kia, cũng chẳng khác gì.

Tuy nhiên, sự thật cô gái mạnh hơn những người kia là điều cậu có thể hiểu được.

Đó là lý do cậu mơ hồ đưa ra câu hỏi này:

https://thuviensach.vn

Cô ấy là người mạnh nhất.

-Vậy tại sao cô ấy lại có vẻ mặt đó?

"...Biến đi, biến đi. Tất cả mọi thứ... biến hết đi...!"

Nói vậy, cô chĩa thanh kiếm phát ra ánh sáng hệt như màu mắt cô ấy lên phía bầu trời.

Mệt mỏi, buồn phiền, cô vụng về vung thanh kiếm.

Trong chớp mắt- gió chợt vần vũ.

"...W-Waaa...!"

Một luồng sóng xung kích lan tỏa khắp khu vực, nhát chém cắt không khí băng băng theo đường đi của thanh kiếm.

Đám người trên bầu trời kia nhanh chóng né tránh, và rút lui từ vị trí của họ.

Nhưng ngay lập tức, từ một vị trí khác, một tia sáng dữ dội bắn thẳng về phía cô gái kia.

"...!"

Shidou miễn cưỡng che mắt.

Đúng như dự đoán, tia sáng như gặp phải một bức từng vô hình trong không khí bên trên cô gái và bị chặn lại. Nó bị tản ra nhiều hướng, lấp lánh như pháo hoa phát nổ giữa bầu trời đêm.

Nhưng, giống như tia sáng vẫn tiếp tục công kích, thứ gì đó hạ cánh ngay sau lưng Shidou.

"C-Chuyện quái gì đang diễn ra vậy kìa..."

https://thuviensach.vn

Từ nãy đến giờ, Shidou vẫn chưa kịp hiểu chuyện gì đang diễn ra quanh mình nữa.

Cậu cảm giác như đây là một giấc mơ tồi tệ vậy.

Tuy nhiên-nhìn thấy bóng thứ vừa hạ cánh kia, toàn thân Shidou cứng đờ.

Bao quanh đó là một cỗ máy, đại loại vậy.

Dưới lớp bao bọc lạ lùng từ đầu đến chân đó là một cô gái.

Sau lưng là một tên lửa đẩy lớn, trong khi trên tay cô là một thứ vũ khí trông như túi chơi golf.

Lý do toàn thân Shidou bất động rất đơn giản. Cậu nhận ra cô gái.

"Tobiichi... Origami...?"

Cậu lắp bắp tên cô gái mà Tonomachi đã nhắc đến sáng nay.

Cô gái xuất hiện trong bộ trang phục máy móc kia là bạn cùng lớp cậu, Tobiichi Origami.

Origami liếc nhanh về phía Shidou.

"Itsuka Shidou...?"

Trả lời, cô cũng gọi tên Shidou.

Dù có ngạc nhiên, xong vẻ mặt cô vẫn chẳng hề thay đổi. Nhưng, dẫu chỉ một chút thì, giọng cô hơi lúng túng.

"...Hả? B-Bộ đồ đó là sao-"

https://thuviensach.vn

Nhận ra câu hỏi của mình khá ngu ngốc, song lúc đó cậu đã buột miệng nói mất rồi.

Quá đỗi bất ngờ, giờ cậu cũng chẳng biết nên bắt đầu lo lắng từ đâu nữa.

Nhưng Tobiichi chỉ rời mắt khỏi cậu, nhìn về phía cô gái kia.

Rồi thì,

"-Hừm"

Vẫn dáng điệu như lúc nãy, cô gái vung kiếm về phía Origami.

Origami nhanh chóng nhảy lên, tránh khỏi đường đi của thanh kiếm rồi áp sát cô gái với tốc độ phi thường.

Từ thứ vũ khí trong tay Origami, một thanh gươm ánh sáng xuất hiện.

Nhắm hướng cô gái kia, Origami lấy hết sức vung gươm.

"-Hự"

Cô gái chỉ khẽ nhíu mày, chặn đòn với thanh kiếm trong tay mình.

-Ngay lúc ấy.

Tại nơi hai thanh kiếm chạm nhau, một luồng sóng xung kích tỏa ra.

"Wa-W-Waaa!?"

Hét lên, cậu lăn người, cố gượng chống trả luồng sóng.

Origami bị đẩy lại, và phút chốc cả hai tách ra, nhìn chằm chằm vào đối phương trong khi vẫn sẵn sàng vũ khí.

https://thuviensach.vn

"..."

Ở hai bên Shidou, ánh nhìn sắc lạnh của cô gái bí ẩn của Origami chạm mặt.

Có thể nói đây là khoảnh khắc căng thẳng nhất. Bất kỳ cử chỉ nào lúc này cũng có thể châm ngòi cho trận chiến tiếp tục tái diễn.

"..."

Trong khi đó Shidou cảm thấy cực kì choáng váng.

Mồ hôi toát ra từ trán cậu, và với suy nghĩ cần phải thoát khỏi nơi này, Shidou chậm chạp lê mình đi.

Nhưng đúng lúc ấy, đột nhiên chiếc điện thoại trong túi cậu reo vang với một giai điệu vui vẻ.

"---!"

"---!"

Và nó cũng trở thành tín hiệu châm ngòi.

Cô gái và Origami nhảy lên gần như cùng lúc, lao ngay đến trước mặt Shidou.

"Aaaaa!!"

Đối diện với áp lực kinh hoàng ấy, Shidou bị thổi bay không thương tiếc, rồi va vào tường ngất đi.

"-Tình hình ra sao rồi?"

Mặc chiếc váy và khoác bộ quân phục màu đỏ ngang vai, một cô gái nhỏ bước lên đài chỉ huy, cất tiếng hỏi.

https://thuviensach.vn

"Chỉ huy."

Anh chàng đang chờ phía bên kia chiếc ghế chỉ huy cúi chào trang trọng chẳng khác gì trong sách vở.

Cô gái được gọi là chỉ huy chỉ liếc nhìn, đá mạnh vào mũi giày của anh ta.

"Oái!"

"Miễn nghi thức và giải thích tình hình."

Trong khi nói với kẻ đang làm vẻ mặt đau khổ, không, chính xác hơn là vẻ thỏa mãn kia, cô gái ngồi xuống ghế chỉ huy.

Anh ta lập tức nghiêm người.

"Vâng. Đợt tấn công đã diễn ra ngay khi "Tinh Linh" xuất hiện."

"AST?"

"Có vẻ thế ạ."

AST, Anti Spirit Team. (Biệt Đội Trừ Tinh Linh.)

Được trang bị áo giáp máy để săn lùng, bắt và tiêu diệt các Tinh Linh; trên cả con người, nhưng cũng không đến mức quái vật; đó là những pháp sư hiện đại.

Nói cách khác-thực tế là dù có ở cấp độ siêu nhân đi nữa cũng chưa đủ để sánh ngang với các Tinh Linh.

Sức mạnh của các Tinh Linh nằm ở một tầm khác.

"-Chúng ta đã xác nhận mười người. Hiện tại đang theo sát một, cô ta vẫn đang chiến đấu."

https://thuviensach.vn

"Cho ta xem toàn cảnh."

Theo lệnh chỉ huy, một đoạn phim xuất hiện trên màn hình lớn của sàn chỉ huy.

Trên con đường rộng cách khoảng hai tòa nhà từ khu mua sắm, khung cảnh hai cô gái đang giao chiến với vũ khí lớn được chiếu lên.

Mỗi nhát chém chạm nhau là hàng ngàn tia sáng bùng lên, mặt đất vỡ vụn, các tòa nhà đổ sập. Khó thể tin được đây là cảnh quay thật.

"Cô ta khá đấy. Nhưng, với đối thủ là một Tinh Linh thì có thể sẽ không khả thi rồi."

"Quả là vậy, nhưng thực tế là chúng ta cũng chẳng thế làm gì hơn."

"..."

Người chỉ huy nhấc chân, đưa gót giày dẫm mạnh vào chân anh chàng kia.

"Hự!"

Mặc kệ tên đang ra vẻ mặt cực kì sung sướng ấy, vị chỉ huy chỉ thở dài.

"Cái đó cần gì ngươi nói. Ta cũng chán ngấy chỉ phải ngồi xem rồi."

"Vậy, điều ngài định nói là..."

"Ừ. Cuối cùng Bàn Tròn đã chấp thuận. Kế hoạch được khởi động từ lúc này."

Tiếng đám đông trong đài chỉ huy chợt ngừng thở có thể nghe thấy lúc ấy.

https://thuviensach.vn

"Kannazuki."

Vị chỉ huy nhẹ nhoài người về phía sau, giơ cánh tay phải nhỏ xíu với ngón thứ hai và ngón giữa thẳng đứng. Như đang yêu cầu một điếu thuốc vậy.

Anh chàng nhanh chóng lục túi, rút ra một cây kẹo mút nhỏ. Nhanh chóng và cẩn thận bóc vỏ.

Xong, cúi xuống vị chỉ huy, nói "xin mời" khi đặt cây kẹo mút vào giữa hai ngón tay ấy.

Vị chị huy đưa lên miệng, que kẹo bắt đầu di chuyển lên xuống.

"...À, mà phải rồi, vũ khí bí mật của chúng ta đâu? Lúc nãy anh ta chẳng hề trả lời điện thoại. Không biết đã đi di tản vào hầm trú ẩn chưa?"

"Để tôi điều tra-và, hử?"

Anh chàng nghiêng đầu, bối rối.

"Sao vậy?"

"Vâng, là thế này."

Chàng trai chỉ về phía bức ảnh. Vị chỉ huy nhìn và-"À" ngắn gọn.

Bên lề trận chiến giữa Tinh Linh và thành viên AST, thấp thoáng một bộ đồng phục nam sinh.

"...Đúng lúc lắm. Đến cứu anh ta đi."

"Rõ."

Chàng trai lại cúi chào nghiêm nghị.

https://thuviensach.vn

Ghi chú

Hơi thở băng (Mahyadedosu) là skill trong game Dragon Quest Monster: Joker

À, khoản ma đạo sĩ thì hãy hỏi Boku wa Tomodachi ga Sukunai, trai tân trên 30 tuổi sẽ biến thành ma đạo sĩ với năng lực đặc biệt là "Tin vào ngày mai" đó mà

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Bắt Đầu Trò Chơi Tập Luyện Nào

-Đã lâu rồi nhỉ.

Giọng nói ấy cứ văng vẳng trong đầu tôi.

Một giọng nói rất quen thuộc.

-Cuối cùng, cuối cùng thì chúng ta cũng gặp lại nhau, ***.

Một giọng nói ấm áp và rất đỗi thân thương.

-Em vui lắm, chỉ một chút nữa thôi. Xin hãy đợi, một chút nữa thôi.

'Em là ai', tôi hỏi, nhưng không có tiếng trả lời.

-Em sẽ không xa anh nữa đâu. Em sẽ không mắc lỗi nữa đâu. Vì thế nên...

Và, giọng nói bí ẩn kia chợt biến mất.

"...Hộc!"

Shidou tỉnh dậy,

"Uwahh!"

Và ngay lập tức hét lên.

https://thuviensach.vn

Cũng phải thôi. Dù sao thì, cậu đang bị một người phụ nữ lạ mặt, một tay giữ mi mắt cậu, tay kia cầm một thứ giống như một cái đèn pin rọi vào mắt kia mà.

"...Ưm? Cậu ta tỉnh rồi."

Người phụ nữ với khuôn mặt thiếu ngủ đó nói với giọng bình thản và thờ ơ.

Mặt cô ấy kề sát mặt Shidou, có vẻ là do cô đang kiểm tra đồng tử khi cậu bất tỉnh. Cậu thoáng ngửi thấy một mùi hương thoang thoảng, có thể là mùi dầu gội của cô.

"C, C-C-C-C-CÔ LÀ AI?"

"...Ưm, aah."

Vẫn ở trong trạng thái mơ màng, cô ấy đứng dậy, vuốt nhẹ mái tóc qua một bên.

Cậu dễ dàng nhìn rõ cả người cô với khoảng cách này.

Cô ấy khoảng 20 tuổi, mặc một bộ quần áo trong rất giống một bộ quân phục. Tóc rối bù, mắt được trang điểm bằng những quầng thâm đen dày, và con gấu nhồi bông đầy sẹo đang ló đầu ra khỏi túi áo, đó là tất cả những gì đặc trưng mà cậu thấy được.

"...Tôi là Phân tích viên, Murasame Reine. Không may là y tá không có ở đây.-Nhưng đừng lo. Mặc dù không có bằng y khoa, nhưng tôi vẫn có thể thực hiện một số kỹ năng sơ cứu thông thường."

"..."

Cậu bắt đầu cảm thấy lo lắng.

https://thuviensach.vn

Vì, cậu thấy Reine có vẻ còn yếu hơn mình.

Chỉ cần nghiêng đầu cũng đủ làm cả người cô ấy lảo đảo.

Shidou ngồi dậy, nhớ lại những gì Reine vừa nói.

"-Đây là?"

Cậu hỏi trong lúc nhìn xung quanh.

Lúc nãy cậu đã ngủ trên một chiếc giường sắt. Xung quanh nó là một tấm màn trắng thay cho vách ngăn. Nó giống như phòng y tế của một trường học.

Tuy vậy, trần nhà có vẻ khá kỳ quặc. Cậu có thể thấy những ống dẫn và hệ thống điện ở đó.

"Đ-Đây là, đâu..."

"...À, đây là phòng y tế của . Cậu đã bất tỉnh, nên chúng tôi đưa cậu tới đây."

"...? Bất tỉnh...a-"

Đúng rồi, cậu đã bị kẹt trong trận chiến giữa cô gái bí ẩn và Origami, và cậu đã bị hạ gục.

"...Anou, tôi có thể hỏi cái này được không? Có quá nhiều thứ khó hiểu đang xảy ra..."

Shidou gãi gãi đầu.

Tuy vậy, Reine không trả lời, mà chỉ quay đầu đi.

"A-chờ đã..."

https://thuviensach.vn

"...Theo tôi. Tôi muốn cậu gặp một người. ...Tôi biết là cậu có rất nhiều câu hỏi, nhưng tôi không giỏi giải thích lắm. Cậu nên hỏi người đó thì hơn."

Cô kéo tấm màn ra. Căn phòng khá rộng. Có sáu cái giường xếp kề nhau, và ở cuối phòng là một số thiết bị y tế mà cậu không biết. Reine hướng về phía cánh cửa, loạng choạng bước đi.

Ngay lập tức, cô mất thăng bằng, và với một tiếng *rầm*, đầu cô va vào bức tường.

"! C-Cô có sao không?"

"...Ư ư ư."

Cô vẫn chưa té. Reine rên lên, và dựa người vào bức tường.

"...Aah, xin lỗi. Dạo gần đây tôi không được ngủ đủ giấc."

"L-Lần cuối cô ngủ là khi nào vậy."

Cậu hỏi, và Reine, sau khi suy nghĩ một chút, giơ ba ngón tay ra.

"Ba ngày. Dĩ nhiên là cô đang thiếu ngủ rồi."

"...Ba mươi năm thì phải."

"Hai con số chênh lệch quá rồi!"

Shidou đã chuẩn bị tinh thần để nghe câu trả lời ba tuần, nhưng cậu không ngờ đến trường hợp này.

Và nhất là, cô ấy trông còn trẻ hơn số năm không ngủ của mình.

"...Ừm, đúng là tôi không nhớ được lần cuối tôi ngủ là khi nào. Tôi bị hội chứng mất ngủ kinh niên thì phải."

https://thuviensach.vn

"V-Vậy à..."

"...Ừm. À, xin lỗi cậu. Đến giờ tôi phải uống thuốc rồi."

Reine lục tìm trong túi, và lấy ra một lọ thuốc.

Và cô dốc chỗ thuốc đó vào miệng như thể đang uống chúng.

"Này!"

Những viên thuốc trong miệng Reine được nhai, và nuốt, giống như một thói quen vui vẻ hằng ngày.

"...Cậu ồn quá đấy."

"Cô đã ăn bao nhiêu thế! Mà hơn nữa, đó là thuốc gì vậy?"

"...Hình như là thuốc ngủ."

"Cô sẽ chết đấy! Không đùa đâu."

"...Nhưng mà nó cũng có tác dụng lắm đâu."

"Cô là cái gì vậy?"

"...Nó ngọt và ngon lắm, không sao đâu."

"Nó có phải là Ramune đâu!?"

Shidou hít một hơi thật sâu để bình tĩnh lại.

"...Dù sao thì, lối này. Xin hãy theo tôi."

Reine bỏ cái lọ rỗng vào trong túi, và lại tiếp tục loạng choạng bước đi.

https://thuviensach.vn

Cô mở cánh cửa phòng ra.

"..."

Shidou nhanh chóng mang giày, đuổi theo cô.

"Đây là...gì?"

Bên ngoài phòng là một hành lang khá hẹp.

Những bức tường và sàn nhà với màu xám bạc của kim loại làm Shidou liên tưởng đến những hành lang trong các con tàu vũ trụ, hoặc lối vào của tàu ngầm trong những bộ phim mà cậu xem được.

"...Mình đang làm gì vậy nè?"

Shidou chầm chậm bước đi, vẫn không biết chuyện gì đang diễn ra.

Cậu chỉ có thể dựa vào Reine, người đang loạng choạng bước đi, trong một hành lang giống như trong một bộ phim. Tiếng bước chân vang vọng.

Một lúc sau.

"...Tới rồi."

Reine dừng lại trước một cánh cửa được gắn với một bảng điện tử.

Sau đó, nó chợt phát ra một tiếng bíp nho nhỏ, và cánh cửa nhẹ nhàng trượt ra.

"...Xin mời."

Cậu liếc nhìn căn phòng đó.

Nói đơn giản thì nó giống như một cái boong tàu. Sàn nhà trông giống một nửa hình oval, và ở trung tâm của nó là một thứ trông như ghế của chỉ

https://thuviensach.vn

huy.

Xa hơn, lần theo những bậc cầu thang thoai thoải ở hai bên dẫn đến một tầng thấp hơn, nơi vài toán người đang thao tác gì đó trên những bảng điều khiển có vẻ phức tạp. Giữa không gian mờ ảo đó, những ánh đèn nhấp nháy như báo hiệu sự hiện diện của họ.

"...Tôi đã mang cậu ta tới đây."

Reine lắc lư cái đầu khi nói thế.

"Tốt lắm."

Người đứng kế bên ghế chỉ huy cúi đầu chào như một quản gia. Mái tóc gợn sóng và cái mũi đó làm cho cậu có cảm giác anh ta không phải người Nhật. Và, vẻ ngoài của anh giống như mấy nhân vật xuất hiện trong tiểu thuyết BL.

"Xin chào. Tôi là Phó chỉ huy, Kannazuki Kyouhei. Hân hạnh được gặp cậu."

"T-Tôi cũng vậy..."

Shidou cúi chào người đó.

Cậu cứ nghĩ là Reine đang nói về người này.

Song-cậu đã nhầm.

"Chỉ huy, Phân tích viên Murasame đã trở lại."

Kannazuki lên tiếng, và từ đằng sau chiếc ghế phát ra một tiếng rên rỉ nhỏ, trong lúc nó từ từ quay lại.

Và rồi.

https://thuviensach.vn

"-Chào mừng anh đến với ."

Giọng nói của người được gọi là Chỉ huy có chút gì đó rất đáng yêu. Người đó dần dần hiện ra trước mắt cậu, một cô bé khoác chiếc áo quân phục đỏ.

Tóc cô bé được buộc thành hai bím với hai sợi dây buộc tóc lớn màu đen. Vóc người nhỏ nhắn, với đôi mắt tròn xoe, và cây kẹo Chupa Chups trong miệng.

Shidou nhíu mày. Dù có nhìn kiểu gì đi nữa thì...

"...Kotori?"

Đúng vậy, dù vẻ ngoài, giọng nói, hay thậm chí cả không khí xung quanh cô bé, có khác thế nào đi chăng nữa nữa, đó vẫn là cô em gái bé bỏng đáng yêu của Shidou, Itsuka Kotori.

"-Itsuka, Shidou."

Thì thầm với giọng nói nhẹ nhàng để không ai khác có thể nghe thấy, khuôn mặt của cậu xuất hiện trong đầu Origami.

Không thể nhầm được, đó chính là cậu bé từ lần ấy. Chẳng lý nào Origami lại nhớ nhầm được.

Phải thừa nhận là, họ chỉ gặp nhau có một lần, nên việc cậu ấy không nhớ đến cô cũng không có gì lạ. Từ lúc vào học cấp ba, cô đã thử tiếp cận với cậu bằng nhiều cách, song đều thất bại.

Giờ thì vấn đề lại càng trầm trọng hơn.

"Sao cậu ấy lại ở nơi đó?"

https://thuviensach.vn

Cô không thể hiểu tại sao cậu lại lang thang ngoài đường khi đã có báo động không gian chấn.

Và - cậu cũng đã nhìn thấy.

Origami, trong các trang bị đặc biệt - và Tinh linh đó.

"Thượng sĩ Tobichii, việc chuẩn bị đã hoàn tất!"

"..."

Tobiichi ngẩng đầu dậy khi nghe thấy giọng nói đó.

Cô lập tức tập trung đưa ra mệnh lệnh trong đầu mình.

Nó chạy dọc bộ trang phục quanh người Origami, đi qua hệ thống phản lực sau lưng, và kích hoạt hệ thống Realizer gắn với cô.

Hình dáng bộ trang phục tuy có vẻ không phù hợp với việc bay lượn, nhưng cơ thể Origami vẫn đang nhẹ nổi trên không trung.

JGSDF - Căn cứ Tenguu.

Trên bãi đáp tọa lạc tại một góc trụ sở, Origami hạ cánh tại vị trí cá nhân theo hướng dẫn của giọng nói điện tử kia, chuyển giao vũ khí cho vị trí thiết kế, và cuối cùng thở một hơi thật sâu, tắt toàn bộ Realizers.

Ngay lập tức, sức nặng của các trang bị cùng với những áp lực dồn nén mà trước đó cô chẳng hề cảm thấy, đè nặng lên cơ thể cô.

Âm thanh của máy móc sau lưng cô báo hiệu hệ thống phản lực đã được tháo rời.

Tuy nhiên, ba phút sau, Origami mới có thể di chuyển khỏi chỗ đó.

https://thuviensach.vn

Điều này xảy ra mỗi khi sử dụng CR-Unit. Cơ thể sẽ cảm thấy cực kỳ nặng nề khi một siêu nhân như thế chuyển sang bình thường.

Combat Realizer Unit. Gọi tắt là CR-Unit.

Đó là tên của một trang thiết bị chiến lược vận dụng những công nghệ phi thường, hệ thống Realizers, thứ con người có được sau trận không gian chấn ba mươi năm trước.

Nó được tính toán bởi những siêu máy tính, phá vỡ các quy luật vật lý, mang những điều không tưởng ra thế giới thật.

Nói ngắn gọn thì, dẫu còn nhiều hạn chế, song đó là thứ công nghệ biến trí tưởng tượng thành hiện thật. Nó đã được ví như hệ thống tạo ra thứ gọi là 'phép màu' của khoa học.

Đồng thời cũng là thứ duy nhất con người có thể sử dụng để chiến đấu với các Tinh Linh.

"Tránh đường! Có người bị thương!"

Một giọng nói vang lên từ bên phải.

Chỉ đủ sức liếc mắt qua, nhưng Origami cũng nhận ra một thành viên phi đội với cùng bộ chiến phục đang nằm trên cáng.

"...Khỉ thật, chết tiệt, con khốn đó...! Ta thề sẽ nhai đầu nó...!"

Người đó giữ rịt tấm băng cầm máu trên trán, lầm bầm trong miệng trong lúc được khiêng đi.

"..."

Vẫn còn đủ sức để chửi thế kia, chắc không sao đâu. Không thấy gì đáng quan tâm, Origami quay mặt lại.

https://thuviensach.vn

Thực tế, nếu sử dụng đến Hệ thống Realizer cho cứu thương, nếu không bị tổn thương trầm trọng, thì họ có thể phục hồi trong nháy mắt. Lần trước, khi Origami gãy chân, chỉ cần một ngày là cô đã có thể đi lại được.

"--"

Thở dài, Origami khẽ nhìn lên trên.

Cô nhớ lại trận chiến hôm nay.

-Thảm họa có thể hủy diệt cả thế giới này, các Tinh linh.

Quả là bất ngờ khi cả một nhóm siêu nhân như Origami cũng không thể đụng đến một sợi tóc của cô ta.

Bất ngờ xuất hiện, và tùy hứng gieo rắc thảm họa, đó là những con quái vật mạnh không kém gì các thảm họa tự nhiên.

"..."

Trận chiến hôm nay kết thúc với việc Tinh linh rút lui, vì có vẻ cô ta chẳng buồn chiến đấu nữa.

Rút lui không có nghĩa là biến mất.

Cô ta chỉ đơn giản là dịch chuyển sang một không gian khác thôi.

Mặc dù các kết quả ghi lại cho thấy các hoạt động của AST đã đẩy lui được Tinh linh, song Origami và những thành viên trực tiếp tham gia chiến đấu đều biết.

Các Tinh linh không sợ họ, và chúng rút lui, chỉ vì chúng muốn thế.

"..."

Sắc mặt của cô vẫn chẳng hề thay đổi.

https://thuviensach.vn

Song, Origami đang nghiến chặt răng.

"Origami."

Tiếng gọi từ trong bãi đáp cắt đứt dòng suy nghĩ của cô.

"..."

Cô im lặng ngoảnh mặt về phía giọng nói. Cơ thể cô vẫn chưa thích nghi hoàn toàn, đầu cô vẫn còn cảm thấy nặng khủng khiếp.

Hệ thống Relizers cơ bản được trang bị trên bộ chiến phục, khi khởi động sẽ mở ra một vùng không gian riêng khoảng vài mét quanh người sử dụng.

Vùng không gian này là cốt lõi của CR-Units. Đúng như tên gọi, đó là nơi mà suy nghĩ của người sử dụng sẽ trở thành hiện thực.

Nó có khả năng giảm nhẹ bất cứ tác động nào từ bên ngoài, cũng như trọng lực trong đó sẽ bằng không. Chỉ cần vùng không gian này được mở ra, các thành viên AST có thể trở thành những con người siêu phàm.

Đổi lại, cơ thể sẽ rất khó di chuyển trong một khoảng thời gian ngắn sau khi sử dụng CR-Unit.

"Tốt lắm."

Mặc cùng bộ chiến phục với Origami, đó là một cô gái tầm 20 tuổi, đang đứng chống hông.

Đội trưởng Kusakabe Ryouko. Chỉ huy của đơn vị AST mà Origami đang tham gia.

"Em đã làm rất tốt khi tự mình đẩy lui Tinh linh đó. ...Tôi đã xạc cho Tomonara và Kagaya một trận rồi. Hai người đó nghĩ gì vậy chứ, rút lui và

https://thuviensach.vn

để Origami một mình chống trả."

"Em đã không đẩy lui được Tinh linh."

Origami trả lời, và Ryouko chỉ nhún vai.

"Dù sao, tôi cũng sẽ báo cáo như vậy lên cấp trên. Nếu không có kết quả khả quan nào thì ngân sách của đội sẽ bị cắt giảm mất."

"..."

"Coi nào, đừng có làm cái mặt như thế chứ. Tôi đang khen em đấy. Lúc này, chúng ta không có một con át chủ bài nào trong tay, nên em đã làm rất tốt rồi. Nếu không có em ở đó, có lẽ số người chết không dừng lại ở những con số một, hai đâu."

Phù, cô thở dài.

"Mà này,"

Ryouko với ánh nhìn sắc lạnh, chộp lấy đầu Origami và xoay nó về hướng cô.

"Em hơi quá đà rồi đấy. -Em muốn chết đến mức đó ư?"

"..."

Vẫn nhìn chăm chăm vào Origami với cái nhìn sắc lạnh, Ryouko tiếp tục.

"Em có thật sự hiểu chúng ta đang chiến đấu với cái gì không? Vì Chúa, chúng thật sự là những con quái vật. Một trận cuồng phong có ý thức đấy. -Em có hiểu không? Giảm thiểu thiệt hại đến mức thấp nhất, buộc chúng rút lui càng nhanh càng tốt trong khả năng của mình. Đó là nhiệm vụ của chúng ta. Đừng đặt bản thân vào nguy hiểm một cách vô nghĩa nữa."

https://thuviensach.vn

"-Không phải vậy."

Origami khẽ mở miệng trả lời, cô nhìn thẳng vào mắt Ryouko,.

"Đánh bại các Tinh linh, đó là nhiệm vụ của AST."

Ryouko nhíu mày.

Với tư cách là đội trưởng của AST, đáng ra cô mới là người hiểu rõ về cái tên của đơn vị hơn Origami.

Và vì đã hiểu, nên cô nhấn mạnh.

-Chúng ta không thể làm gì hơn ngoài việc giảm thiểu thiệt hại.

Tuy nhiên, trong khi chấp nhận điều đó, Origami lặp lại.

"-Em sẽ đánh bại các Tinh linh."

"..."

Ryouko thở dài, thả tay ra khỏi Origami.

"...Tôi không muốn nghe những gì em đang nghĩ. Em muốn sao cũng được.-Tuy nhiên, nếu em có ý định không làm theo những mệnh lệnh ở chiến trường, em sẽ phải rời khỏi đội."

"Rõ."

Origami trả lời ngắn gọn, đứng lên với cơ thể vừa mới phục hồi, và bước đi.

"-Rồi, đây là con quái vật mà ta gọi là Tinh linh, còn đây là đội AST. Họ là Biệt đội chống Tinh linh của JGSDF. Anh đã dính vào một vụ khá rắc rối đấy. Nếu chúng em không cứu anh chắc giờ này anh đã chết chừng hai, ba lần rồi. Xong, vấn đề kế tiếp-"

https://thuviensach.vn

"Ch-Chờ chút!"

Shidou lên giọng, cố dừng cái bài giải thích nhanh gọn đó của Kotori.

"Gì nữa? Sau tất cả rắc rối, thì vị Chỉ huy này đang trực tiếp giải thích tình hình cho anh đấy. Nếu muốn khóc thì cũng phải nghĩ đến thể diện giùm chút đi. Hay là anh muốn liếm gót chân của em hơn."

Khẽ hất cằm, ánh mắt như đang nhìn xuống Shidou, một tràng sỉ nhục phát ra từ miệng Kotori. Điều đó chẳng giống tính cách của cô chút nào.

"Th-Thật chứ!?"

Giọng nói vui sướng phát ra từ người đang đứng bên cạnh Kotori nãy giờ, Kannazuki. Kotori lập tức trả lời "không phải ngươi" và thúc cùi chỏ vào mạng sườn anh ta.

"Hự...!"

Shidou ngạc nhiên trước sự thay đổi đó.

"...Ko-Kotori... Có thật là em đó không? Em vẫn an toàn ư?"

"Gì đây, chưa gì anh đã quên mặt cô em gái bé bỏng của mình sao, Shidou? Em biết anh rất kém khoản ghi nhớ, song không ngờ nó lại nặng đến mức này đấy. Có lẽ đặt sẵn cho anh một chỗ ở viện dưỡng lão là vừa."

Mồ hôi lăn trên má Shidou.

Cậu tự véo má mình. Đau quá.

Cô em gái đáng yêu của Shidou đáng lý phải gọi cậu là 'onii-chan' chứ.

Đưa tay gãi đầu, Shidou nói với vẻ mệt mỏi.

https://thuviensach.vn

"...Chẳng hiểu sao, anh có cảm giác mình giống mấy con chuột chũi trong cái trò 'Gõ chuột chũi' ấy. Rốt cục là chuyện gì đang diễn ra vậy. Anh đang ở đâu? Và những người này là ai? Với cả-"

Kotori chỉ gật đầu 'Được rồi được rồi', giơ tay ra hiệu để cậu dừng lại.

"Bình tĩnh. Nếu em không hiểu anh đang hỏi gì thì sao trả lời được."

Kotori chỉ lên màn hình phòng chỉ huy.

Và, trên màn hình xuất hiện hình ảnh cô gái tóc đen mà Shidou vừa gặp, cùng với những người trong bộ giáp kim loại đó.

"Uhmmm...em vừa nói...đó là Tinh linh à?"

Shidou gãi gãi má. Cậu nhớ lại những gì mà Kotori vừa giải thích lúc nãy.

Một con quái vật không rõ nguồn gốc, xuất hiện một cách ngẫu nhiên.

"Đúng vậy. Cô ấy không thuộc về thế giới này. Chỉ cần cô ấy xuất hiện, dù muốn hay không thì toàn bộ khu vực xung quanh sẽ bị thổi bay ngay."

Kotori vỗ tay một cái *bốp* thật to, như để diễn tả vụ nổ đó.

Shidou chau mày nghĩ ngợi.

"...Xin lỗi, nhưng mà cái vỗ tay của em 'lớn' quá, anh không thể tưởng tượng ra được đâu."

Kotori nhún vai, thở dài.

"Anh vẫn chưa hiểu nữa à? Ý em là, cái hiện tượng mà chúng ta hay gọi là không gian chấn ấy, nó xảy ra là vì những Tinh linh như cô ấy xuất

https://thuviensach.vn

hiện ở thế giới này."

"Cái..."

Shidou nhíu mày lại.

Một cơn chấn động trong không trung. Không gian chấn.

Một hiện tượng không thể giải thích được, ảnh hưởng đến toàn nhân loại, toàn thế giới.

Và, nó xảy ra, là do cô gái ấy-?

"Ừm...phạm vi phá hủy thường rất khác nhau. Có thể rất nhỏ - chỉ vài mét, nhưng cũng có thể rất lớn - đủ để tạo ra một cái hố giữa một lục địa."

Kotori vung tay tạo thành một vòng tròn lớn.

Có thể cô ấy đang nói về trận không gian chấn ba mươi năm trước - ở khu vực Á-Âu.

"Anh rất may mắn đấy Shidou. Nếu vụ nổ lớn hơn một chút thì anh sẽ bị thổi bay luôn đấy."

"..."

Đúng như cô ấy nói. Lúc này, cậu vẫn còn đang run cầm cập lên.

Kotori nheo mắt lại khi thấy cậu như thế này.

"Dù sao thì, tại sao anh lại chạy ra ngoài khi có báo động thế? Anh bị ngu à? Anh có muốn chết không?"

"Không, không phải...là vì em đã ở đó, nhìn này."

https://thuviensach.vn

Shidou lấy điện thoại ra, và chỉ vào vị trí của Kotori lúc đó. Ký hiệu đó cho thấy Kotori đang ở trước quán ăn gia đình.

"Hm? À, ra thế."

Kotori lấy từ trong túi chiếc điện thoại của cô ra.

"Ahh...? Sao em lại có, nó?"

Shidou nhìn kỹ chiếc điện thoại ở trước mặt mình. Cậu cứ nghĩ là em ấy đã làm rớt nó trước cửa quán ăn.

Kotori lại nhún vai, thở dài.

"Hóa ra là vậy. Anh nghĩ em ngốc đến mức nào hả, anh trai ngu ngốc của em?"

"N-Nhưng...Ehh, tại sao-"

"Rất đơn giản. Vì chúng ta đang đứng trước cái quán ăn đó."

"Hả...?"

"Được rồi. Sẽ nhanh hơn nếu để anh nhìn thấy tận mắt.-Tắt bộ lọc đi."

Cả căn phòng như sáng bừng lên.

Nó không giống như khi bật đèn. Nó giống như việc kéo một tấm màn ra để ánh sáng lùa vào.

Bầu trời xanh đang bao phủ xung quanh họ.

"C-Cái gì thế này...?"

"Đừng ồn ào như thế chứ. Đây chỉ là khung cảnh bên ngoài thôi."

https://thuviensach.vn

"Bên ngoài...như thế này à?"

"Ừm hửm. Chúng ta đang ở độ cao 15000m so với thành phố Tenguu. Và, chính xác là, bỏ qua độ cao thì chúng ta đang ở trước cửa cái quán ăn đấy."

"Chúng ta, đang ở..."

"Đúng vậy. là một không hạm."

Kotori khoanh tay, cười mỉm *phư phư phư*. Giống như một đứa nhóc đang khoe đồ chơi của nó. Không-nói đúng hơn, nó giống như cách một bà mẹ khoe đứa con mà mình đã dày công nuôi nấng từ nhỏ.

"K-Không hạm...? Cái đó là cái quái gì? Tại sao em lại có nó?"

"Hình như em đã nói là phải nghe em giải thích theo thứ tự thì phải? Cái gì cũng phải từ từ."

"Uuuu..."

"...Tuy vậy, không thể ngờ là chỗ này lại bị phát hiện bởi hệ thống dò tìm của điện thoại, chúng ta đã quá coi nhẹ nó rồi. Sau khi sử dụng Realizer để tàng hình và né tránh, chúng ta đã lơ là cảnh giác. Phải sử dụng thêm các biện pháp đề phòng mới được."

Một tay chống cằm, Kotori đang lẩm nhẩm những thứ mà Shidou không hiểu.

"E-Em đang nói gì thế?"

"Ahh, đừng lo. Em cũng không mong là anh sẽ hiểu. Dù gì thì não của anh cũng không có giá trị bằng một con cua biển đâu."

"..."

https://thuviensach.vn

"Ờ, Chỉ huy ơi, thường thì chúng ta sẽ làm món súp miso cua với thịt cua, chứ không phải là não cua."

Shidou đổ mồ hôi trước giọng nói đều đều của Kannazuki.

"..."

Kotori ngoắc ngoắc ngón tay, ra hiệu để Kannazuki lại gần.

Và rồi, *bặc*, cây kẹo mút gim thẳng vào mắt anh ta.

"Nuaaaaghh!"

Kannazuki ôm mắt lăn lộn.

"A-Anh có sao không?!"

Shidou lo lắng hỏi. Có vẻ như anh ta không giả vờ.

Tuy vậy, cậu chưa kịp chạy lại, thì, Kannazuki, lấy khăn tay của mình ra, và với vẻ phấn khích cực kỳ, nhẹ nhàng gói cây kẹo đó lại.

"Xin lỗi, tôi đã làm cậu lo lắng à? Không sao, đây chỉ là phần thưởng cho công việc của tôi thôi."

Và Kannazuki đứng thẳng người lại, giống như lúc nãy.

Shidou thật sự không muốn biết cái 'công việc' ở đây là gì.

"Kannazuki."

"Vâng."

Kotori giơ hai ngón tay lên, và ngay lập tức, Kannazuki lấy ra hai cây kẹo mới đưa cho cô.

https://thuviensach.vn

"Rồi, trở về chủ đề chính nào. AST. Đó là một đơn vị 'dành riêng' cho Tinh linh."

Kotori chỉ vào đám người trên màn hình.

"...Đơn vị dành riêng cho Tinh linh...chính xác thì họ làm gì?"

Kotori nhướn mày lên, như thể câu trả lời đã quá rõ ràng.

"Đơn giản mà. Nếu Tinh linh xuất hiện, thì họ sẽ bay đến và giải quyết."

"Giải quyết...?"

"Cơ bản là, họ sẽ tiêu diệt các Tinh linh."

"...!"

Cậu không ngạc nhiên vì những gì Kotori nói.

Tuy vậy-Shidou có cảm giác như tim cậu đang bị bóp nghẹn.

"T-Tiêu diệt...?"

"Yup."

Kotori lãnh đạm gật đầu.

Tim của cậu đập một cách điên cuồng.

Cậu đã hiểu. Tinh linh. Sự tồn tại của họ rất nguy hiểm.

Nhưng-nói gì thì nói, tại sao phải giết họ chứ.

Đột nhiên, khuôn mặt của cô gái ấy xuất hiện trong đầu Shidou.

https://thuviensach.vn

(Ngươi cũng đến để giết ta, phải không?)

Cậu cuối cùng cũng đã hiểu ý nghĩ của nó.

Khuôn mặt ấy, cứ như có nước mắt chực trào ra.

"Ừm, thông thường thì, để bọn họ giải quyết là cách tốt nhất."

Kotori nói một cách chậm rãi.

"T-Tại...sao?"

"Anh hỏi tại sao à?"

Shidou hỏi, và Kotori đáp lại bằng một câu hỏi.

"Có gì lạ đâu. Bọn họ là quái vật. Chỉ cần xuất hiện thì sẽ gây ra không gian chấn. Bọn họ là thứ độc dược độc ác và nguy hiểm nhất."

"Nhưng chẳng phải em đã nói, là những cơn không gian chấn đó nằm ngoài ý muốn của Tinh linh mà?"

"Đúng. Ít nhất thì nó đúng với vụ nổ đầu tiên.-Nhưng dù sao thì, đã có nhiều nạn nhân và nhiều công trình bị phá hủy trong trận chiến với AST."

"...Nhưng chẳng phải đó là do AST đã tấn công họ trước sao?"

"Có thể là thế.-Nhưng đó cũng chỉ là phỏng đoán. Nếu như AST không làm gì, thì rất có thể Tinh linh sẽ bắt đầu phá hủy mọi thứ."

"Chuyện đó...sẽ không xảy ra."

Kotori nghiêng đầu ngạc nhiên trước vẻ mặt đó của Shidou.

"Anh có gì để chứng minh không?"

https://thuviensach.vn

"Những người phá hủy mọi thứ cho vui...sẽ không có nét mặt như thế."

Nó không đủ thuyết phục để được coi là bằng chứng nhưng...không hiểu tại sao, sâu trong trái tim của cậu, cậu tin vào điều đó.

"Vậy là nó không phải là mục đích của họ, đúng không? Nhưng thế thì-"

"Nó không phải là vấn đề. Sự thật là Tinh linh đã, đang và sẽ gây ra các trận không gian chấn. Không phải là em không hiểu ý anh, nhưng chúng ta không thể để một sinh vật nguy hiểm như một trái bom nguyên tử tự do chỉ vì cảm thấy tội nghiệp nó. Hôm nay chỉ là một vụ nổ nhỏ, nhưng nếu ngày mai xảy ra một vụ nổ như ở khu vực Á-Âu thì sao?"

"Mặc dù vậy...giết họ..."

Shidou cố nói lại, và Kotori chỉ nhún vai, lầm bầm 'Chúa ơi."

"Anh chỉ mới gặp một Tinh linh trong vài phút, và hơn nữa, cô ta xém giết chết anh, nhưng mà anh vẫn đứng về bên đó...Chẳng lẽ, anh có tình cảm với cô ta rồi à?"

"K-Không. Anh chỉ muốn biết xem còn cách nào khác không?"

"Cách khác, à."

Kotori thở dài.

"Vậy anh thử nói xem, cách khác là cách nào?"

"Là-"

Cậu đột nhiên im lặng.

https://thuviensach.vn

Cậu hiểu rất rõ những gì Kotori vừa nói.

Tinh linh - chỉ cần xuất hiện cũng đủ tạo ra những vết thương hằn sâu trên thế giới.

Đó là sinh vật cần phải bị tiêu diệt ngay lập tức.

Tuy vậy, chỉ trong một phút ngắn ngủi.

Shidou đã thấy. Khuôn mặt ấy, như thể nước mắt sắp trào ra.

Shidou đã nghe. Giọng nói ấy, chứa đầy nỗi thống khổ.

-Ah, điều này thật không phải. Đó là những gì mà cậu đã nghĩ.

"...Dù sao thì."

Shidou bắt đầu nói trôi chảy.

"Nếu...chúng ta không thử lắng nghe họ...thì chúng ta sẽ không biết được."

Nỗi sợ hãi khi cái chết đến gần vào lúc đó vẫn đang làm cậu run bần bật.

Thật sự, nó sẽ làm mọi người chỉ muốn chạy trốn.

Nhưng, Shidou không thể bỏ mặc cô ấy.

Vì-cô ấy rất giống cậu.

Kotori nở một nụ cười tinh nghịch sau khi nghe Shidou nói.

Nó giống như là 'Em đang chờ những lời đó đấy'.

"Hiểu rồi.-Vậy, hãy để em giúp anh."

https://thuviensach.vn

"Huh...?"

Khi cậu vẫn chưa kịp khép miệng lại thì Kotori đã dang rộng cánh tay ra.

Có vẻ cô ấy muốn chỉ vào Reine, Kannazuki, và những người ở dưới, và cả không hạm .

"Em nói là, chúng em sẽ hỗ trợ anh. sẽ dốc toàn lực để giúp đỡ Shidou."

Với vẻ uyển chuyển, Kotori khẽ nhịp ngón tay trên đầu gối.

"E-Em đang nói cái gì thế? Anh không-"

"Để em trả lời câu hỏi đầu tiên của anh đã. Câu hỏi về mọi người ở đây."

Kotori lên giọng, như để ngăn không cho cậu nói.

"Được chứ? Cơ bản là, có hai cách để đối phó với Tinh linh."

"Hai...?"

Cậu hỏi, và Kotori gật gật đầu, và giơ ngón trỏ lên.

"Cách một, là cách mà AST đang làm. Sử dụng bạo lực."

Sau đó, cô tiếp tục giơ ngón giữa lên.

"Cách còn lại là...nói chuyện với họ. -Chúng em là , là một tổ chức được thành lập để đối phó với Tinh linh, không phải qua chém giết, mà là qua các cuộc nói chuyện."

"..."

https://thuviensach.vn

Shidou nhíu mày suy nghĩ. Về việc tổ chức này chính xác là gì, và tại sao Kotori lại ở trong này. Có quá nhiều câu hỏi trong đầu cậu, nhưng-lúc này, cậu nghĩ đến câu hỏi đang làm cậu băn khoăn nhất.

"...Vậy, tại sao một tổ chức như thế lại đi hỗ trợ cho anh?"

"Anh đã nghĩ sai hướng rồi. là một tổ chức được tạo ra cho anh, vì anh."

"Ha, hảảảảảảảả...!?"

Shidou hét lên. Đầu cậu như muốn nổ tung trước thông tin này.

"Chờ chút đã. Cái này có vẻ không ổn. Vì anh à?"

"Đúng,-Ừm, chính xác thì, tổ chức này được thành lập nhờ vào vai trò của anh trong việc thương thuyết để giải quyết các vấn đề với Tinh linh. Nói cách khác, tổ chức này sẽ không tồn tại nếu anh không tồn tại."

"C-Chờ đã. Ý em là, mọi người ở đây đều có chung mục đích như thế à? Mà quan trọng hơn, tại sao lại là anh?"

Shidou lên tiếng hỏi, và Kotori, xoay xoay cây kẹo trong miệng, đáp lời.

"Mm, ừ thì, Shidou là một con người đặc biệt mà."

"Đó không phải là một lời giải thíchhhhhhhhhhh."

Cậu có vẻ không chịu đựng được nữa.

Tuy vậy, Kotori chỉ cười khì khì, và làm điệu bộ nhún vai.

"Rồi anh sẽ hiểu thôi. Bộ chuyện này không ổn à? Ý em là, em, mọi người, mọi trang thiết bị ở đây, sẽ làm công tác hậu cần cho anh. Hay là-

https://thuviensach.vn

anh tính nhảy bừa vào giữa một Tinh linh và AST mà không có sự chuẩn bị? Anh sẽ chết ngay lập tức đấy."

Kotori nheo mắt lại, và lạnh lùng nói. Shidou như ngừng thở.

Đúng như những gì Kotori nói. Cậu chỉ vừa mới nghĩ ra ý tưởng của mình, chứ chưa biết cách nào để biến nó thành hiện thực.

Có rất nhiều thứ mà cậu muốn nói, nó như sắp trào ra khỏi miệng cậu, nhưng Shidou cố chịu đựng, và tiếp tục hỏi về chủ đề này.

"...Vậy thì, cái phương pháp trò chuyện ấy, chính xác thì chúng ta sẽ làm gì?"

Kotori mỉm cười.

"À, cái đó à."

"Làm cho Tinh linh yêu anh."

Cô ấy nói với vẻ tự hào, nụ cười mỉm vẫn đang nở trên môi.

.....

Một lúc sau.

"...Hả?"

Mồ hôi rơi lã chã trên khuôn mặt của cậu.

"...Ờ xin lỗi, anh vẫn chưa hiểu."

"Như em đã nói. Làm bạn với cô ấy, nói chuyện với cô ấy, quyến rũ cô ấy, và làm cô ấy yêu anh điên cuồng."

https://thuviensach.vn

Nghe Kotori nói, Shidou có cảm giác nó như là một việc cần phải làm. Cậu lấy hai tay ôm mặt.

"...Ừm, và nó thì liên quan gì đến việc giải quyết các trận không gian chấn?"

Kotori chống cằm, 'mmmmmmm', giống như đang suy nghĩ.

"Nếu chúng ta muốn giải quyết vấn đề không gian chấn mà không dùng vũ lực, thì chúng ta phải thuyết phục Tinh linh, phải không?"

"Có vẻ vậy."

"Nếu vậy thì, cách nhanh nhất là làm cho một Tinh linh cảm thấy thích thế giới này, đúng không? Ôi, thế giới này thật tuyệt vời~, nếu họ thích thế giới này, thì họ sẽ không tự nhiên lên cơn đi phá hủy lung tung đâu."

"Anh hiểu."

"Mà người ta thường nói 'Khi yêu, mọi thứ sẽ trở nên đẹp đẽ trong mắt ta.'.-Vậy nên, hẹn hò và cưa đổ cô ấy đi!"

"Chắc chắc thứ logic này có vấn đề rồi."

Rõ ràng là cái này không đúng với cái chủ đề đang nói chút nào. Cậu nói với khuôn mặt giờ đã ướt đẫm mồ hôi.

"A-Anh không thể làm theo cách này được..."

"Im lặng đi con gà kia."

Kotori chặn họng Shidou trước khi cậu kịp nói tiếp.

"Mình sẽ không để AST giết các Tinh linh~, sẽ có một cách khác~, nhưng mà mình không thích cách của chút nào~...? Ngây thơ quá đấy tên

https://thuviensach.vn

sâu bọ kia. Anh có thể làm gì một mình? Phải biết giới hạn của mình chứ."

"Ực..."

"-Em cũng không cần sự ủng hộ từ cái dạ dày của anh đâu. Nhưng nếu anh không muốn giết các Tinh linh...thì anh không có sự lựa chọn nào đâu."

Kotori nở một nụ cười nham hiểm.

Thật sự thì, đúng như những gì cô ấy nói.

Nếu không có bất kỳ sự hỗ trợ nào, thì việc nói chuyện với Tinh linh chỉ là chuyện viển vông.

Phương pháp của AST thì không có gì để nói-nhưng ngay cả nhóm của Kotori chắc cũng có mục đích riêng của mình, đó là lý do duy nhất giải thích tại sao họ lại giúp cậu, Shidou nghĩ vậy.

Tuy nhiên-đúng là không còn cách nào khác cả.

"..., anh hiểu rồi."

Shidou cay đắng gật đầu, và Kotori mỉm cười.

"-Được rồi. Theo số liệu thì ít nhất là một tuần nữa, Tinh linh mới xuất hiện. Chúng ta sẽ bắt đầu luyện tập, kể từ ngày mai."

"Hả...? Luyện tập...?"

Shidou ngơ ngác.

Sáng hôm sau.

"Lại đây."

"Eh?"

https://thuviensach.vn

Đột nhiên.

Origami nắm tay cậu.

"A, c-chờ đã..."

Ghế của cậu ngã cái rầm, và cậu bị cô ấy kéo ra khỏi lớp.

Tonomachi há hốc mồm, còn nhóm con gái, không hiểu tại sao lại kêu lên *kyaa, kyaa* sau lưng cậu.

Shidou đi theo Origami, nghĩ rằng 'sắp có thêm một tin đồn về mình nữa đây'. Mà, cậu tự an ủi, ít ra thì chuyện này cũng tốt hơn việc trở thành cặp đôi hoàn hảo với Tonomachi.

Thứ ba, 11 Tháng Tư.

Hôm qua, cậu vừa trải nghiệm một việc cực kỳ khó tin, một việc không thực.

Cuối cùng, sau vụ đó, Shidou đã được đưa đến một căn phòng để được giải thích chi tiết đến tận khuya hôm đó, bởi một người đàn ông mà cậu không hề biết (thật sự thì, cậu cũng chẳng nhớ thằng cha đó nói gì lắm). Và sau khi ký một số thứ giấy tờ, cậu cuối cùng cũng được thả về.

Cậu nhảy lên giường mà không tắm rửa gì cả, và trước khi cậu kịp nhận ra, thì trời đã sáng.

Lê cái cơ thể uể oải đến trường, chịu đựng cả buổi học với cơn buồn ngủ đang ập đến, và cuối cùng, khi lớp học kết thúc-thì việc này lại xảy ra.

Origami chỉ im lặng bước đi, và khi đến cánh cửa đang khóa ở áp mái, cô mới chịu buông tay cậu ra.

https://thuviensach.vn

Tiếng nói chuyện của những học sinh đang ra về như vang vọng ở nơi nào xa lắm.

Mặc dù vẫn có người cách chỗ này khoảng mười mét, nhưng nơi đây gợi lên một cảm giác trống trải, và cô độc.

"Eh, ừm..."

Mặc dù cậu không có tình ý gì với Origami, nhưng, khi bị một cô gái kéo đến một chỗ như thế này, cậu bắt đầu cảm thấy xấu hổ. Shidou đảo ánh mắt của mình ra chỗ khác.

Tuy vậy, cô ấy vào thẳng vấn đề.

"Hôm qua, tại sao cậu lại ở đó?"

Cô ấy nhìn thẳng vào mắt cậu.

"Ừm, lúc đó hình như em gái tớ vẫn đang ở ngoài đường khi có báo động, nên tớ đã chạy đi tìm."

"Tớ hiểu.-Cậu có tìm thấy em ấy không?"

Origami tiếp tục, khuôn mặt không lộ chút ngạc nhiên.

"-A, à...có."

"Vậy à. Tuyệt quá."

Cô ấy tiếp tục nói.

"-Hôm qua, cậu cũng đã thấy tớ."

"A-à..."

"Đừng nói với ai..."

https://thuviensach.vn

Origami ra lệnh trước khi cậu kịp xác nhận chuyện đó.

'Cô ấy sẽ làm gì nếu mình nói 'Nếu không muốn bị lộ ra thì cậu phải nghe lời tớ, hehehe' nhỉ.' Shidou thầm nghĩ với khuôn mặt hết sức gian xảo.

Nhưng, thật sự thì cậu chẳng có đủ can đảm để nói cái đó. Cậu chỉ chậm rãi gật đầu.

"Hơn nữa, không chỉ riêng tớ-mà mọi thứ cậu đã thấy và nghe vào hôm qua. Tốt nhất là cậu quên nó đi."

Chắc chắn cô ấy đang nói về...Tinh linh đó.

"...Ý cậu là cô ấy à?"

"..."

Origami chỉ nhìn cậu trong im lặng.

"T-Tobiichi...này. Cô gái ấy-"

Dù đã nghe chuyện này từ , nhưng cậu vẫn muốn hỏi lại.

Dù sao thì, đó chỉ mới là quan điểm của nhóm Kotori. Những người như Origami - những người muốn tiêu diệt các Tinh linh, chắc sẽ phải có suy nghĩ khác. Cậu nghĩ vậy.

"Đó là Tinh linh."

Cô trả lời ngắn gọn.

"Là một thứ mà tớ phải tiêu diệt."

"...C-Cô gái ấy, có phải là người xấu không...?"

Cậu thử hỏi tiếp.

https://thuviensach.vn

Và, dù chỉ thoáng qua, nhưng hình như cậu vừa thấy Origami mím môi lại.

"Bố mẹ tớ, đã chết cách đây năm năm, vì một Tinh linh."

"...Cái-"

Câu trả lời bất ngờ này làm Shidou không nói được gì.

"Tớ không muốn có ai giống tớ nữa."

"...Vậy, à-"

Shidou đặt tay lên trước ngực.

Cậu cố bình tĩnh lại.

Tuy vậy, trong đầu cậu lại xuất hiện một nỗi lo khác. Gãi gãi má, Shidou hỏi Origami, lúc này vẫn đang nhìn thẳng vào cậu.

"Giờ mới thấy, Tobiichi này... chuyện về Tinh linh, hay những thứ tương tự, nói về mấy chuyện đó có ổn với cậu không? Ừm, mặc dù là do tớ đã hỏi..."

"..."

Origami im lặng một lúc.

"Không sao."

"V-Vậy à?"

"Nếu cậu giữ bí mật."

"...Còn nếu không?"

https://thuviensach.vn

"..."

Cô ấy hơi khựng lại.

"Nó sẽ là rắc rối lớn đấy."

"Vậy à...thế thì tệ lắm nhỉ. ...Tớ hứa, tớ sẽ không nói với ai đâu."

Origami gật đầu.

Sau đó, cô từ từ bước xuống.

"...Phù..."

Sau khi cô ấy đi, Shidou dựa lưng vào tường, thở phào nhẹ nhõm. Cậu cực kỳ bối rối, mặc dù họ chỉ nói chuyện với nhau.

"Ba mẹ cô ấy, đã chết vì Tinh linh-à."

Bốp*, cậu tự đập đầu mình vào tường, và lẩm bẩm.

Tinh linh được xem là sinh vật sẽ hủy diệt cả thế giới. Chuyện đó-sẽ thường xuyên xảy ra.

"...Hay là mình đã quá ngây thơ..."

Origami và Kotori, mặc dù theo hai con đường khác nhau, nhưng họ luôn tin vào con đường mà mình đã chọn.

Nhưng còn cậu thì sao?

Những câu từ mà cậu đã nói trước mặt em gái mình vào hôm qua, liệu cậu có thể nói lại với Origami?"

"..."

https://thuviensach.vn

Haaa*, cậu thở hắt ra. Tuy nghĩ rằng mình không làm gì sai, nhưng trong lòng cậu vẫn rối bời.

Và rồi, khi Shidou chuẩn bị bước xuống cầu thang.

"Kyaaaaaaaaaaaaaa-!!"

Cậu nghe thấy tiếng hét của một nữ sinh từ bên kia hành lang.

"...!? Chuyện gì thế?"

Nhanh chân chạy xuống cầu thang, và cậu thấy đã có vài người đứng ở đó.

Cậu nhận ra, giữa đám người đó, một người phụ nữ mặc áo khoác trắng đang nằm dài trên sàn.

"C-Chuyện gì thế?"

"H-Hình như cô ấy là giáo viên mới, và...cô ấy đột nhiên ngã xuống..."

Một nữ sinh ở gần đó nhanh chóng trả lời.

"Nói gì thì nói, phải đưa cô ấy đến phòng y tế trước đã-"

Đột nhiên, người phụ nữ nằm dưới sàn chộp lấy chân cậu.

"W-Wahhh!?"

"...Đừng lo. Tôi chỉ trượt chân chút thôi."

Vừa nói, cô vừa ngẩng đầu dậy.

"C-Cô là...!"

https://thuviensach.vn

Mái tóc lòa xòa, cùng với những quầng thâm ở mắt. Tuy cô ấy đang đeo kính, nhưng không đời nào cậu lại quên được khuôn mặt đó."

"...Hn? À, em là-"

Cô ấy-phân tích viên của , Murasame Reine, từ từ đứng dậy.

"C-Cô làm gì ở đây thế...?"

"...Nhìn là biết rồi còn gì. Tôi đã trở thành một giáo viên. Chính xác hơn, tôi là giáo viên môn Vật lý, và cũng là phó chủ nhiệm của lớp 2-4."

Reine trả lời, chỉ vào tấm thẻ gắn trên ngực. Và, phía trên nó là một con gấu bông đầy sẹo, đang nhô lên khỏi túi của cô.

"Làm sao mà tôi biết được chứ!"

Shidou la lên-và cậu chợt nhận ra, đám đông xung quanh cậu càng lúc càng đông.

"À...C-Có vẻ như cô ấy không sao."

Cậu đưa tay ra, và giúp Reine đứng dậy.

"...Nn, cảm ơn."

"Không sao. Chúng ta vừa đi vừa nói nhé."

Shidou đề nghị khi nhìn đám đông xung quanh.

Họ từ từ đi khỏi chỗ đó.

"Ừm-Phân tích viên Reine?"

"...Nn, ahh, Reine là được rồi."

https://thuviensach.vn

"Huh?"

"...Tôi cũng sẽ gọi cậu bằng tên. Người ta thường nói, chúng ta cần sự tin tưởng để hợp tác và làm việc với nhau mà."

Reine gật gù, và nhìn lên mặt cậu.

"Ừm, cậu là...Shintarou, phải không nhỉ?"

"Phải cái búa á."

Thế này thì còn tin cái nỗi gì nữa.

"...Ừm, Shin này, tuy chuyện này có hơi đột ngột."

"Cái thái độ trịnh trọng ấy là sao? Mà sao cô còn cho tôi một cái biệt danh lạ đời nữa vậy."

Cậu la lên. Tuy vậy, Reine tiếp tục như thể cô ấy không nghe thấy gì.

"...Phần chuẩn bị cho buổi luyện tập tăng cường mà Kotori nói hôm qua đã hoàn thành. Tôi đang đi tìm cậu đấy. Giờ thì, chúng ta đến đó nào."

Shidou biết mình có nói cũng bằng thừa, nên cậu bỏ việc ý kiến ý còn, mà chỉ thở dài, và hỏi.

"Chính xác thì tôi sẽ phải làm gì? Anou...Reine-san?"

"...Hm. Tôi nghe được cái này từ Kotori, nhưng Shin này, cậu chưa bao giờ có một mối quan hệ nào với con gái, phải không?"

"..."

-Em gái yêu quý của anh, tại sao em lại cho người khác biết về tình trường (chẳng có gì) của anh thế?

https://thuviensach.vn

Shidou hơi giận khi gật đầu xác nhận.

"...Không phải là tôi đang sỉ nhục cậu đâu. Làm một tờ giấy trắng cũng tốt đấy chứ. ...Nhưng, nếu cứ thế này thì cậu đừng mơ mà quyến rũ được Tinh linh."

"Ugh..."

Cậu chửi thầm, có vẻ không thích thú lắm.

Họ đang ở gần phòng giáo viên, khi mà

"...Ah?"

Shidou thấy một thứ khá kỳ lạ, và dừng lại.

"...Gì thế?"

"Nhìn kìa..."

Giáo viên chủ nhiệm của cậu - Tama-chan đang đi-cùng với một bóng người bé nhỏ ở sau lưng, với mái tóc được buộc hai bên.

"Ah!"

Khuôn mặt Kotori chợt bừng sáng lên, dù có vẻ cô ấy đã thấy Shiou từ trước.

"Oniii-chaaaaaan!"

Ngay lập tức, Kotori bay thẳng vào bụng Shidou, giống như cô ấy bị nó hút vào vậy.

"Hagaaa...!"

"Ahahahaha, ý anh là ông thị trưởng đó à?"

https://thuviensach.vn

"Ko-Kotori...!? Sao em lại ở đây..."

Shidou vừa hỏi vừa gỡ Kotori - đang ôm chặt lấy bụng cậu - ra, và từ phía sau, Tama-chan nhanh chóng chạy lại.

"Ah, Itsuka-kun. Em gái em vừa đến, nên cô với em ấy đang đi tìm em đấy."

"A-Ahh..."

Nhìn kỹ thì, Kotori đang mang đôi dép dành cho khách, và có một tấm thẻ cho khách gắn trên đồng phục. Có vẻ như cô ấy đã vào trường sau khi được kiểm tra.

"Em cám ơn cô nhiều lắm."

"Không có gì đâu em."

Tama-chan nở một nụ cười khi nhìn thấy Kotori đang hăng hái vẫy tay chào mình.

"Ôi trời, thật là một cô em gái dễ thương."

"Haa...vâng."

Shidou cười gượng, mồ hôi bắt đầu chảy trên mặt cậu. Cậu trả lời lấp lửng, đầy ẩn ý.

"...Ừm, Kotori này."

"Huh, gì thế anh?"

Kotori mở đôi mắt to tròn, nghiêng đầu nhìn cậu

Đây chính là cô em gái mà cậu đã rất quen.

https://thuviensach.vn

"Ừm...đêm hôm qua, em biết đấy, , Tinh linh-"

"Nói sau đi."

Tuy giọng nói của cô không thay đổi, nhưng Shidou cảm thấy có một áp lực nào đó ở trong câu nói, nên cậu chỉ im lặng.

Giọng của Reine chợt vang lên từ sau lưng cậu.

"...Đến hơi sớm đấy, Kotori."

"Mm, tại tôi bỏ ở giữa đường mà."

Dù vừa mới nói là để sau, nhưng cô lại nói tên của con tàu ra một cách tự nhiên.

Shidou cảm thấy hơi nhức đầu trước cái sự logic này.

Nở một nụ cười vô tư, Kotori chạy xuống hành lang như để dẫn đường cho Shidou.

"Dù sao thì, onii-chan, đi thôi."

Kotori kéo tay cậu đi.

"Wh... Whoa, anh biết rồi, chậm lại đi."

Có vẻ hôm nay có nhiều cô gái đã kéo cậu đi như thế này. Trong lúc cậu suy nghĩ vẩn vơ về cái đó, họ đã tới nơi.

Dãy nhà phía Đông, lầu 4, phòng chứa dụng cụ thể dục.

"Mời vào, mời vào~ ♪"

"Em có phải 7 chú lùn đâu nhỉ."

https://thuviensach.vn

Bị Kotori đẩy từ sau lưng, Shidou đẩy cánh cửa trượt ra.

Và ngay lập tức, cậu đứng sững người, dụi dụi mắt.

"...Này."

"...Gì thế?"

Reine nghiêng đầu, hỏi lại.

"Cần lời giải thích?"

Bình thường, học sinh không được phép vào chỗ này, nên Shidou cũng không biết trong này có gì.

Nhưng, cậu dễ dàng thấy được.

-Đây không phải là phòng chứa dụng cụ thể dục.

Trước mắt cậu là rất nhiều máy tính, màn hình, và các thiết bị điện tử mà cậu chưa bao giờ thấy.

"...Đây là những thiết bị có trong phòng...thì phải?"

"Sao lại trả lời bằng một câu hỏi thế! Mà chỗ này có phải là phòng chứa đồ không vậy trời? Giáo viên nào chịu trách nhiệm ở đây thế?"

Đúng vậy. Cơ bản thì, đây là chỗ duy nhất ngoài nhà vệ sinh mà người giáo viên thể dục già Chousoka Beshiyouichi (biệt danh: mũ tàng hình) có thể nghỉ ngơi.

Và giờ thì cậu không thấy thầy Chousoka Beshiyouchi đâu.

"...Ahh, anh ấy. Hmm."

Reine chống cằm, gật gật đầu.

https://thuviensach.vn

"..."

"..."

"..."

"..."

Vài giây trôi qua.

"...Có đứng đây thì cậu cũng không làm được gì đâu. Vào đi nhé."

"Cô đang tính nói cái gì nữa mà!?"

Quăng bơ thần chưởng, thật đáng kinh ngạc. Đây đúng là thứ mà dân Nhật cần phải học đấy.

Reine bước vào đầu tiên, và ngồi vào cái ghế ở góc xa nhất của phòng.

Tiếp theo, Kotori bước vào cùng với Shidou.

Và, như đã quen với việc này, cô cởi sợi ruy băng màu trắng ra, và cột tóc lại bằng sợi ruy băng đen mà cô vừa lấy từ trong túi.

"-Phù."

Kotori hình như đã thay đổi sau khi làm việc đó.

Cô banh cổ áo ra, và nhảy vào cái ghế kế bên Reine với một tiếng 'phịch'.

Sau đó, Kotori lấy từ trong túi ra một thứ giống như một cái hộp.

Và bên trong đó, là đủ loại kẹo Chupa Chups được xếp ngay ngắn và đẹp đẽ.

https://thuviensach.vn

Đây chính là...túi giữ kẹo trong truyền thuyết sao!

Dù sao thì, Kotori lấy một cây kẹo ra, cho vào miệng, và nhìn khinh bỉ Shidou - vẫn đang đứng ở trước cửa.

"Anh còn tính đứng đến khi nào nữa thế, Shidou? Hay là anh muốn trở thành một con bù nhìn à? Bỏ cuộc đi là vừa. Cái mặt ngu ngơ đó chẳng thể đuổi được con quạ nào đâu. Mà nghĩ lại thì, anh có khả năng đuổi người với khuôn mặt đó hơn đấy."

"..."

Shidou xoa xoa trán khi thấy cảnh em gái mình biến thành một bà hoàng chỉ trong một giây.

Có thể, việc đổi dây ruy băng đã thay đổi tính cách của cô ấy.

Nó giống như là...câu chuyện của Jekyll & Hyde.

"...Kotori, đâu mới là con người thật của em thế...?"

"Thô lỗ quá đấy. Nếu cứ như thế thì anh sẽ không bao giờ nổi tiếng với phụ nữ đâu. -À quên, anh vẫn là giai tân mà nhỉ. Xin lỗi vì đã nói ra cái sự thật phũ phàng đó nhé."

"...Này."

"Thống kê cho thấy, hơn 50% những người đến tuổi 22 mà chưa có một cuộc hẹn hò nào sẽ giữ được trinh tiết của mình đến cuối đời đấy."

"Anh còn hơn 5 năm đấy! Đừng coi thường tương lai của anh!"

"Những người hay nói từ 'còn', cũng thường hay nói 'Để mai tính' lắm đấy."

https://thuviensach.vn

"Guh..."

Nhận thấy rằng mình sẽ không thể nào thắng nổi cuộc tranh luận này, cậu chỉ ngậm miệng lại và đóng cửa.

"...Dù sao thì, Shin này, buổi luyện tập sắp bắt đầu rồi. Mời ngồi."

Reine chỉ vào cái ghế giữa hai người bọn họ.

"...Được rồi."

Shidou (đã) thấy rằng, có phàn nàn cũng vô ích, nên cậu chỉ ngoan ngoãn ngồi xuống.

"Giờ thì, chúng ta hãy bắt đầu màn tra t... *e hèm*, buổi luyện tập nào."

"Hình như em vừa mới nói từ tra tấn thì phải."

"Anh chỉ khéo tưởng tượng.-Reine."

"...Ahh."

Reine, đang ngồi bắt chéo chân, gật đầu.

"...Em không quan tâm đến việc anh định làm, nhưng nếu muốn trở thành một phần trong kế hoạch này, anh cần phải có một số điều kiện nhất định."

"Nó là gì?"

"...Nói đơn giản thì, anh cần phải học cách đối phó với phụ nữ."

"Đối phó với phụ nữ...hả?"

"...Ahh."

https://thuviensach.vn

Reine gật đầu. Cô ấy giống như là sắp gục xuống ngủ nữa vậy.

"...Không chỉ đơn thuần là làm đối phương mất cảnh giác, mà, để chiếm được cảm tình của họ, anh cần có một cuộc trò chuyện đàng hoàng tử tế. Mặc dù tụi em có thể hướng dẫn anh về những nơi cần đi, những gì cần nói...nhưng nếu anh không biết cách ứng xử thì cũng như không."

"Nói chuyện với con gái à...có gì khó đâu nhỉ."

"Ờ, để xem."

Kotori đột nhiên nắm đầu Shidou, và ấn thật mạnh vào giữa ngực của Reine.

"......!?"

"...Ưm?"

Reine đột nhiên phát ra những tiếng kêu kỳ lạ.

Má của cậu đang ấn vào một thứ gì đó vừa mềm vừa ấm, và kèm theo đó là một mùi hương mà nó làm não cậu muốn tan ra. Ngay lập tức, Shidou đẩy tay của Kotori ra, và ngẩng đầu dậy nhanh như chớp.

"...E-E-E-Em làm gì vậy...!"

"Hmm, không tốt."

Kotori nhún vai chế giễu.

"Anh hiểu rồi chứ? Nếu mà anh bị bối rối trước những việc như thế này thì không ổn đâu."

"Anh nghi ngờ tính đúng đắn của cái thí nghiệm này đấy!?"

Tuy vậy, Kotori không thèm nghe cậu ta, khi cô lắc đầu thất vọng.

https://thuviensach.vn

"Thiệt tình, trai tân có khác. Ôi trời, hình như em vừa nghĩ là anh hơi dễ thương thì phải?"

"I-Im đi."

"...Ừm, đó là lý do mà chúng ta ở đây, nhỉ."

Reine khoanh tay lại. Và bộ ngực khổng lồ của cô ấy trông càng to hơn nữa.

Nó giống như là...đang 'cưỡi' trên tay của cô.

"..."

Không hiểu tại sao cậu lại cảm thấy xấu hổ khi nhìn vào đó, nên cậu vô tình đảo ánh mắt đi chỗ khác.

-Luyện tập để làm quen với phụ nữ.

Lời nói của Reine vang vọng trong đầu Shidou.

Thật sự thì, nó giống như là bài tập để tránh cảm thấy xấu hổ trong những cảnh ero...hay cái gì đó đại loại thế.

Chính xác thì Kotori và Reine muốn cậu làm gì ở đây-

"Nuốt nước bọt đi. Trông tởm quá đấy."

Kotori chống tay lên bàn, nói.

"...! K-Không phải thế! A-Anh chỉ..."

"...Chúng ta bắt đầu thôi."

Reine xen vào giữa, và đẩy nhẹ cặp kính lên.

https://thuviensach.vn

"Haa-, c-chờ đã, tôi chưa sẵn sàng..."

Shidou ngồi thẳng dậy, nói với giọng lo lắng.

Reine không quan tâm lắm, cô lẩm bẩm "...Ưm", và đưa người lại gần Shidou.

Tim cậu bỗng đập nhanh hơn. Lần va chạm trước thì cả hai người đều không biết gì cả. Còn giờ thì...

-Ahh, gì đây? Cô ấy định làm gì đây...!?"

Cậu gần như tê liệt. Shidou nhắm mắt lại, như những nhân vật nam trong các bộ shoujo thập niên 80's.

Tuy vậy, chẳng có gì xảy ra cả.

Cậu mở mắt ra, và thấy Reine đang cắm điện cho cái màn hình.

"Eh...?"

Shidou ngơ ngác nhìn, một dòng chữ rất dễ thương xuất hiện trên màn hình.

Tiếp theo đó, cùng với một tiếng 'bíp' nho nhỏ, những cô gái xinh đẹp với các màu tóc khác nhau xuất hiện theo thứ tự, và một logo - 'Hãy yêu em, Shidou•yêu•quý' chạy trên màn hình.

"Đ-Đây là..."

"...Yup. Đây là thứ mà chúng ta hay gọi là game hẹn hò."

"Nó là galge à?!"

Shidou nói như muốn khóc.

https://thuviensach.vn

"Ôi trời, chứ nãy giờ anh đang tưởng tượng ra cái gì thế? Đúng là đồ cuồng dâm sinh hoang tưởng mà, thật ghê tởm."

"...Ư, c-cái đó..."

Cậu không biết nói sao...nhưng cuối cùng thì cậu cũng bình tĩnh lại sau khi lấy giọng.

"A-Anh chỉ nghĩ, một thứ như thế này cũng được coi là một bài luyện tập à..."

Kotori im lặng nhìn cậu, như thể đang nhìn một thứ gì đó dơ bẩn vậy.

Cậu ước gì em gái mình nói một cái gì đó. Cái sự im lặng này còn tệ hơn việc bị sỉ nhục nữa.

"...Ừm, đừng nói thế chứ. Đây là bước đầu của cuộc huấn luyện đấy. Hơn nữa, đây không phải là thứ mà có thể tìm thấy ở mấy cái tiệm ngoài đường đâu, đây là kết tinh của toàn bộ tập thể . Nó dựng lại những tình huống có thể xảy ra ở ngoài đời thật, cho nên nó sẽ giúp cậu có một sự chuẩn bị kỹ càng. Nhân tiện, đây là hàng 15+."

"Ahh...không phải 18+ à."

Shidou vô ý nói, và Kotori nhìn cậu với vẻ thương hại.

"Anh đúng là đồ cặn bã mà."

Reine gãi gãi đầu.

"...Shin, hình như cậu mới 16 mà nhỉ? Cậu không được phép chơi game 18+ đúng không?"

"Nhưng mà hình như cái này hơi khác với những gì mà hai người nói hồi nãy đấy!?"

https://thuviensach.vn

Shidou la lên, nhưng có vẻ cả hai người bọn họ đều không chú ý đến cậu.

"...Ưm, bắt đầu thôi nào."

"Rồi rồi...để xem."

Shidou cầm lấy cái cần điều khiển, dù cảm thấy có gì không ổn ở đây.

Chơi galge trước mặt em gái và một giáo viên, kiểu hình phạt gì đây trời, cậu thầm nghĩ.

Lướt qua đoạn suy nghĩ của nhân vật chính, màn hình tiếp tục chạy.

Và đột nhiên, nó trở nên tối thui.

"Chào buổi sáng, anh trai! Hôm nay vẫn tuyệt như mọi ngày nhỉ!"

Xuất hiện cùng lúc với dòng chữ đó là một tấm CG rất đẹp.

Một cô bé nhỏ nhắn, có thể là em gái của nhân vật chính, được vẽ dưới góc nhìn từ dưới lên.

Hay nói chính xác hơn, là do cô ấy đang đạp lên nhân vật chính.

Và quần lót của cô thì lộ hết cả ra.

"Không thể nào!!"

Shidou la lên.

"...Gì thế Shin. Có chuyện gì à?"

"Cô nói là những chuyện ở đây có thể xảy ra ở ngoài đời thật?!"

"...Đúng vậy, có gì lạ không?"

https://thuviensach.vn

"Không phải chuyện lạ hay không, nhưng cái tình huống như thế này sẽ...không bao giờ..."

Shidou khựng lại giữa chừng.

Cậu chợt nhận ra, một khung cảnh rất quen thuộc, giống như thế này, vừa xảy ra vào buổi sáng hôm qua.

"...Gì thế?"

"...Thôi bỏ đi."

Shidou tiếp tục, cảm thấy có cái gì không bình thường ở đây."

Sau khi đọc một số đoạn hội thoại, một khung chữ mới xuất hiện ở giữa màn hình.

"Huh...? Cái này là gì?"

"Mm, đây là những lựa chọn. Nó sẽ quyết định hành động tiếp theo của nhân vật chính. Và mức tình cảm cũng sẽ thay đổi theo, nên hãy cẩn thận nhé."

Kotori chỉ vào góc cuối bên phải màn hình. Đó là một thứ giống như một thước đo, với số chỉ hiện tại bằng không.

"Hmm...hiểu rồi. Vậy nếu chọn đúng thì sẽ không sao nhỉ?"

Shidou hướng về các lựa chọn.

①"Chào buổi sáng. Anh yêu em, Ririko." Ôm em gái bạn thật chặt.

②"Anh dậy rồi đây. Đúng hơn là em đã đánh thức anh dậy đấy." Đè em gái xuống giường.

https://thuviensach.vn

③"Bắt được rồi!" Chụp lấy cái chân đang giẫm trên người mình, và thực hiện một đòn khóa chân.

"...Cái thể loại gì thế này! Có cái nào đã từng xảy ra chưa nhỉ! Anh chưa từng làm bất kỳ chuyện gì như thế này nhé!"

"Sao cũng được, thời gian sắp hết rồi kìa."

"Huh...?!"

Giống như lời Kotori nói, những con số dưới mỗi lựa chọn đang giảm dần.

"...Mình phải ra tay thôi."

Shidou nói như rên, và cậu lựa chọn cái có vẻ bình thường nhất, ①.

"Chào buổi sáng. Anh yêu em, Ririko."

Tôi ôm em gái của mình thật chặt.

Ririko nhìn tôi với vẻ khó chịu, và đẩy tôi ra.

"Eo...này, anh thôi cái trò đó đi. Tởm quá."

Và mức tình cảm giảm xuống còn -50.

"Đáng ra phải là cái này chứ!"

Shidou bực bội quăng cái cần điều khiển xuống.

"Ngốc quá. Dù đó là em gái anh, nhưng nếu đột ngột ôm em ấy thì chuyện như thế xảy ra là điều tất nhiên.-Xì, may cho anh, đây chỉ là một trò chơi, ở ngoài đời thì anh sẽ có thêm một cái lỗ ở giữa bụng đấy."

"Vậy thì, anh phải làm gì đây!"

https://thuviensach.vn

Shidou rên rỉ vì cái sự cực kỳ vô lý này, còn Kotori thì bơ cậu ta.

Cô thở dài, và bật cái màn hình LCD ở trước mặt lên.

"Ah...? Em làm gì vậy?"

"Dù là trò chơi, nhưng cũng phải có chút áp lực nhỉ."

Trên màn hình xuất hiện một khung cảnh quen thuộc. Đó là cổng vào của trường Raizen.

Và, một người đàn ông trung niên mặc đồng phục học sinh đang đứng dưới camera.

"...Ông ta đang tính làm gì thế?"

"Ông ấy ở dưới quyền em."

Kotori trả lời, và lấy một chiếc mic không biết từ đâu ra.

"-Tôi đây. Shidou đã có một lựa chọn sai. Làm đi."

"Huh?"

Ông ấy cúi đầu.

"Hả...? C-Cái gì thế?"

Shidou nheo mắt lại. Người đàn ông đó lấy ra một mảnh giấy nhỏ từ trong túi, và vẫy nó trước camera.

"Đ-Đó là-"

Kotori cười thích thú khi thấy phản ứng của Shidou.

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy. Đó là bài thơ của Shidou lúc nhỏ, khi bị ảnh hưởng bởi manga, đã viết: 'Khúc nhạc tế cho thế giới đã lụi tàn.'

"S...S-S-S-Sao em lại có nó...!?"

Đúng là Shidou đã viết nó vào trong tập hồi còn ở cấp 2. Nhưng trước khi lên cấp 3, do quá xấu hổ nên cậu đã vứt nó đi. Đáng lẽ là như thế.

"Phư phư, em nghĩ một ngày nào đó nó sẽ có ít, nên đã nhặt nó lại."

"E, e-em đang âm mưu gì thế...!"

Kotori cười khoái trá, và ra lệnh, "Làm đi.".

"Vâng."

Người đàn ông đó trả lời ngắn gọn, và đặt bài thơ vào một tủ giày gần đó.

Như vậy, sáng hôm sau, sẽ có ai đó đọc đựng bài thơ mà Shidou đã dành hết tâm huyết để viết ra.

"E... Em đang làm cái gì thế?"

"Đừng ầm ĩ thế chứ, nhục mặt quá đấy. Nếu anh thất bại với Tinh linh, thì hậu quả sẽ không nhẹ nhàng như vầy đâu. Thân anh thì không nói làm gì, nhưng chúng em thì cũng có thể bị vướng vào.-Vậy nên, để làm anh lên tinh thần, em sẽ có vài hình phạt dành riêng cho anh."

"Cái hình phạt này quá nặnggggg! Mà, tại sao chỉ có mình anh phải chịu phạt chứ?!"

Shidou la lên, và Reine gật đầu, chống tay lên cằm.

"...Đúng vậy, cậu ấy có lý."

https://thuviensach.vn

"! Đúng, đúng!"

Khuôn mặt cậu sáng bừng lên. Tuy vậy

"...Nếu vậy thì, mỗi lần Shidou chọn sai, chúng ta cũng sẽ có một hình phạt riêng."

Và cô từ từ cởi cái áo khoác trắng ra.

"Chờ chút...cô làm gì thế?!"

"...Ừ thì, cậu nói là sẽ không công bằng nếu cậu là người duy nhất phải xấu hổ, đúng không? Nên mỗi lần Shin chọn sai thì tôi sẽ cởi một món đồ ra, như thế này."

"Đó không phải là những gì tôi muốn nóiiiiiiiiii!"

"Sao cũng được, tiếp tục đi."

Kotori đá cái ghế một cách thiếu kiên nhẫn.

Shidou bỏ cuộc với khuôn mặt gần như muốn khóc, và nhìn vào màn hình.

Nhưng, nếu mà lựa chọn nào cũng giống như thế này, thì cậu không tin là mình sẽ hoàn thành game một cách an toàn.

"...Kotori này, cho anh chọn tất cả để rút kinh nghiệm được không?"

"Uwah, đồ nhát cáy, suy nghĩ cứ như của một tên hạ cấp ấy. Thật nhục nhã."

"I-Im đi, đây là lần đầu anh chơi cái này mà. Em đừng có làm căng quá!"

"Xì, được rồi. Một lần này thôi đấy.-Lưu ở đây."

https://thuviensach.vn

"Ư-Ừm."

Sau khi Shidou lưu xong, cậu khởi động lại trò chơi, và quay về lựa chọn hồi nãy.

"..."

Cậu nhìn các lựa chọn với khuôn mặt lo sợ...chẳng có cái nào trông đúng cả.

Nhưng có vẻ như ③ sẽ không làm tăng chỉ số tình cảm. Theo phép loại trừ, cậu chọn ②.

Anh dậy rồi đây. Đúng hơn là em đã đánh thức anh dậy đấy."

Tôi lờ đờ thức dậy, kéo Ririko vào giường và trùm chăn lên.

"Ah..., a-anh làm gì thế!"

"Có sao đâu. Vì Ririko mà anh mới làm thế đấy."

"!! Khôngggg, dừng lại đi! Khôngggggggggggg!"

"Không sao không sao không sao."

Màn hình đột nhiên tối thui.

Và sau đó, mọi thứ diễn ra thật nhanh chóng.

Cô em gái vùng ra, bật khóc. Nhân vật chính bị ông bố hạ gục. Có tiếng còng tay phát ra. Và giờ thì anh ấy đang ngồi cười một mình, trong một căn phòng tối.

Một khúc nhạc buồn nổi lên với khung cảnh và tấm CG ấy. Và phần giới thiệu nhà sản xuất bắt đầu chạy.

https://thuviensach.vn

"Cái quái gì thế nàyyyyyyyyyyyy!"

Shidou hét lên một cách ức chế. "Nếu mà anh làm vậy thì tất nhiên anh sẽ bị khép tội quấy rối tình dục rồi."

"Vậy ③ mới là câu trả lời đúng à?!"

Shidou khởi động trò chơi lại một lần nữa, và lần này thì cậu chọn ③.

"Bắt được rồi!"

Tôi kéo chân em ấy lại, và thực hiện một đòn khóa chân-đúng hơn thì, tôi suýt làm được.

"Ngây thơ quá."

Em ấy vặn mình lại, thoát khỏi tay tôi, thuận đà đưa chân ra sau lưng và chụp lấy chân tôi với một đòn Sharpshooter tuyệt vời.

"Gwahh...?!"

Sau đó, do chấn thương quá nặng, nhân vật chính đã liệt nửa phần thân dưới, và phải sống hết đời trên một chiếc xe lăn.-Hết game.

"Này, cuối cùng thì ① vẫn là lựa chọn đúng nhất mà!! Và bình thường thì có đứa em gái nào làm được cái đó đâu."

"Hừm."

Vừa nói xong thì Kotori nắm lấy cổ áo Shidou, quật cậu xuống sàn, và thực hiện một đòn tương tự.

"Ặc...?!"

"Hửm, ặc? Tưởng anh sắp gọi mẹ rồi chứ."

https://thuviensach.vn

Cô ấy thả Shidou ra, và vuốt lại mái tóc.

"N-Này, em học cái đó ở đâu thế-"

"Đó chỉ là đòn tự vệ thông thường mà phụ nữ nào cũng biết thôi."

Cô nói với giọng đều đều.

Hình ảnh phụ nữ trong đầu cậu vừa được thay thế bằng một đô vật với cơ bắp cuồn cuộn.

"Ugh..., vậy thì, cuối cùng cái nào mới là lựa chọn đúng vậy?"

"Xì, anh còn phải hỏi đến cái người đã làm ra nó à? Thật đáng thương."

Kotori vừa nói vừa lấy cái cần điều khiển từ tay Shidou. Cô khởi động lại, và chạy đến lựa chọn đầu tiên.

Và rồi, cô chỉ nhìn chăm chú vào màn hình mà không chọn gì cả.

"...? Em đang làm gì thế? Nhanh chọn đi, nếu không thì-"

Trước khi Shidou kịp nói xong, thời gian đã trở về con số không.

"Nnn...mười phút nữa thôi..."

"Thôi nào! Dậy đi anh!"

Một cuộc nói chuyện cực kỳ bình thường xuất hiện.

Chỉ số tình cảm không lên mà cũng không xuống.

"Cái..."

"Anh không nghĩ là mấy cái lựa chọn này hơi kỳ à?"

https://thuviensach.vn

Kotori cười khinh khỉnh, và trả lại cái cần điều khiển cho cậu.

"Coi như đây là ngoại lệ nhé, em sẽ để anh chơi tiếp từ khúc này, nhanh tiếp tục đi. Ờ, và từ lựa chọn tiếp theo thì sẽ tiếp tục có hình phạt nhé."

"Guh...,grr..."

Shidou nắm lấy cái cần, cảm thấy có gì hơi kỳ ở đây.

Trò chơi tiếp tục. Một giáo viên với số đo vòng 1 trên 100 xuất hiện trên màn hình.

Mặc dù điều này cực kỳ phi thực tế, nhưng Shidou lờ nó đi và tiếp tục.

Và rồi,

"Kyaa!"

Cô ấy hét lên. Tuy không biết cô ấy vấp phải cái gì, nhưng cuối cùng thì mặt của nhân vật chính đang dính sát vào bộ ngực đó.

Đúng như dự đoán, cái cần điều khiển lại bị ném xuống bàn.

"Không bao giờ, chuyện này, có thể...."

Shidou đang định nói ra, nhưng cậu chợt cảm thấy một cơn ớn lạnh ở sau lưng, và chỉ cúi xuống lấy cái cần lên. Cậu hình như vừa nhớ ra, dù hơi khác một chút, nhưng chuyện như thế này chỉ vừa xảy ra cách đây vài phút.

"Gì thế, Shidou?"

"...Không có gì."

Cậu chỉ im lặng chơi tiếp.

https://thuviensach.vn

Các lựa chọn lại xuất hiện.

①"Em đã yêu cô mất rồi." Nhẹ nhàng ôm cô ấy.

②"Đây quả là một bộ ngực thần thánhhhhhh."Bóp lấy nó.

③"Cơ hội." Nắm lấy tay cô ấy.

...Một lần nữa, chẳng có cái nào nghe có vẻ hợp lý.

"Vẫn như thế à..."

Shidou nắm chặt tay lại. Chắc chắn cái này cũng giống như cái trước.

Sau khi chờ thời gian trở về không, một dòng chữ hiện lên, đúng như mong đợi.

"..., kyaaaaaaah! Cậu làm gì thế!? Biến thái! Tên biến thái!"

Nữ giáo viên đó khóc thét lên, và chỉ số tình cảm giảm đi 80 điểm.

"Cái củ cải gì nữa đây!"

Shidou cũng muốn khóc thét lên. Và Kotori chỉ lắc đầu thất vọng.

"Ai cũng sẽ như thế nếu anh cứ úp mặt vào ngực họ mà không chịu bỏ ra."

"Vậy thì anh phải làm gì đây!?"

"Anh không đọc dòng trước à? Cô ấy là giáo viên phụ trách CLB Judo, Goshogawara Chimatsuri. Anh phải nắm lấy cô ấy, và chuyển sự chú ý từ bộ ngực sang trận đấu.

"Làm thế quái nào mà anh biết được chứ!"

https://thuviensach.vn

"-Nói chung, thất bại là thất bại. Làm đi."

"Rõ."

Người đàn ông đó một lần nữa lấy ra một mảnh giấy từ trong túi, và đưa nó ra trước camera.

Đó là một bức tranh vẽ nguệch ngoạc một nhân vật, cùng với cái thông số chi tiết ở bên.

"Đ...Đây là!"

"Đúng vậy. Đây là hình tượng nhân vật mà anh đã xây dựng vào hồi đó."

"Gyaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah?!"

Mặc dù cậu rên la thảm thiết, nhưng ông ta vẫn để nó vào một tủ giày nào đó.

"Dừng lại đi dừng lại điiiiiiiiiiiiiiiiiiii!"

Shidou ôm đầu rên la, còn Reine thì đang làm một vài động tác với một tiếng 'cách'.

"..., Reine-san!"

Cậu đã quên việc cô ấy sẽ cởi một món đồ bất kỷ mỗi khi cậu bị phạt.

Ờ thì, Shidou cũng là một chàng trai đang tuổi nhớn, nên nếu nói cậu không thích việc này thì cũng không phải...nhưng, không hiểu tại sao, Shidou cảm thấy mình đang gặp rắc rối hơn.

May thay, Reine vẫn còn mặc khá nhiều đồ trên người. Nếu cậu không đưa ra một lựa chọn sai lầm nào nữa thì-

https://thuviensach.vn

"...Nn."

Trong lúc Shidou đang suy nghĩ, Reine chậm rãi đưa tay ra sau lưng, ở đó phát ra một tiếng *cách*, và rồi cô đưa tay vào trong người, xoay xoay một chút, và rút cái áo ngực từ cổ ra.

"Cô bắt đầu từ đó à?"

Shidou la lên, và Reine nghiêng đầu nhìn cậu.

"...Có sao đâu."

"Không, nhưng mà tại sao phải cởi từ đằng sau chứ?! Nói chung thì, cô không cần phải cởi thêm nữa đâu!"

"...Hmm? Không công bằng. Tôi vẫn có thể tiếp tục..."

"Cô chỉ muốn cởi đồ thôi, đúng không?!"

Shidou to tiếng, và một lần nữa, cái ghế của cậu bị Kotori đá.

"Em không quan tâm lắm, nhưng nhanh lên. Nhân vật tiếp theo xuất hiện rồi kìa."

Kotori chỉ về phía màn hình.

"Guh..."

Shidou không có lựa chọn nào ngoài việc chơi tiếp.

Lần này, trên màn hình xuất hiện một cô gái, có vẻ như học cùng khối với nhân vật chính. Cô ấy vừa va phải nhân vật chính ở góc hành lang, và hạ cánh tuyệt đẹp với hai chân mở ra thành hình chữ M. Chúng ta có thể dễ dàng nhìn thấy quần lót của cô ấy.

"-!"

https://thuviensach.vn

Shidou lục lọi trí nhớ, và nắm tay lại, nói với giọng thật to.

"Không có! Cái này, cái này chắc chắn chưa bao giờ xảy ra!!"

"...Vậy à? Nhưng tôi nghĩ nó sẽ xảy ra vào những lúc bất ngờ nhất đấy..."

Đó là những gì Reine nói, nhưng chắc chắn là cậu chưa gặp tình huống này bao giờ. Shidou lắc đầu đầy tự tin.

Nhưng, cái ghế mà cậu đang ngồi lại bị đá.

"Đây không phải là trò chơi bắt anh phải xác định xem nó có thật hay không. Đàng hoàng lại đi. Nếu lần này mà anh chọn sai-sẽ đến cái này."

Kotori vừa nói vừa điều khiển cái máy tính.

"...Ah?"

Shidou nheo mắt lại khi thấy đoạn phim đang chiếu trên máy.

-Đây là phòng của cậu. Và, một Shidou ở trần đang đứng đó.

"Đây...là..."

Mặt của cậu trở nên trắng bệch.

Vì đây là-

"Tuyệt chiêu•Tia Chớp Vàngggggggg!"

Lúc đó, Shidou đang chống tay ở hai bên hông, và cậu dùng hết sức lực để đẩy nó ra.

Kotori có vẻ như đang tận hưởng cái này hơn bao giờ hết.

https://thuviensach.vn

"Đúng, đây là lúc Shidou đang ở nhà một mình...*phụt*, anh ấy đang tập tuyệt chiêu sát thủ trong phòng...*khụ khụ*, video này...

Kotori cười sặc sụa.

"Khôngggggggggggggggggggggggggggggggggggggggggggggggggggggggggggg-!"

Tiếng hét lớn nhất trong ngày là đây.

"Kotori! Không phải cái này! Xin em đấy, cái gì cũng được, trừ cái này!"

"Phư phư, tốt hơn hết là anh nên có lựa chọn đúng đi. ...Nếu anh bỏ cuộc giữa chừng thì em sẽ đăng cái này lên một trang web nhé."

"....."

Shidou cầm lại cái cần điều khiển, có vẻ như cậu sắp khóc đến nơi.

Ghi chú

Một loại nước đóng chai ở Nhật.

Kotori ám chỉ đến Mike Haggar, 1 nhân vật trong game Final Fighting.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Tên Cậu Là.

"Thấy sao nào!"

Shidou vung tay lên trời, bàn tay vẫn nắm chặt cái tay cầm.

Đã mười ngày - kể cả ngày nghỉ - trôi qua, từ khi cậu bắt đầu tập luyện với Kotori và Reine.

Cuối cũng cậu cũng lấy được happy ending.

...Mà khoan, để được như ngày hôm nay thì quá khứ 'tốt đẹp' của Shidou đã bị đào bới bao nhiêu lần nhỉ?

"...Ừm, tuy mất khá nhiều thời gian, nhưng bước 1 đã hoàn tất."

"Và, anh ta đã mở được hết các CG, nên chắc là tôi sẽ chấm anh ấy đạt. ...Nhưng dù sao thì, đây chỉ là ảo thôi."

Liếc nhìn phần giới thiệu đang chạy trên màn hình, Reine và Kotori thở dài.

"Rồi, đến phần tiếp theo...bắt đầu với những cô gái ở ngoài đời nào. Chúng ta không có nhiều thời gian đâu."

"...Hm, vậy có ổn không?"

"Không sao. Cùng lắm thì Shidou sẽ trở thành cặn bã xã hội thôi."

https://thuviensach.vn

"Em vừa nói cái gì thế?"

Shidou vẫn đang im lặng lắng nghe nãy giờ, nhưng đến nước này thì cậu ta không chịu được nữa.

"Urg, anh đang nghe trộm đấy à? Thói quen đó không tốt đâu. Ôi, tên nghe lén xấu xa."

Kotori khẽ nhăn mày, vừa che miệng vừa nói.

"Nói trước mặt anh thì sao mà không nghe được."

Shidou la lên, và Kotori chỉ khẽ phẩy tay để nhắc cậu ta im lặng.

Điều đó làm cậu ta cảm thấy mình mới là kẻ đang lảm nhảm ở đây.

"Rồi, Shidou này. Về bài luyện tập tiếp theo..."

"Không ngạc nhiên lắm, nhưng, cái gì cơ?"

"Xem nào... nên chọn ai bây giờ."

"Hả?

Shidou nghiêng đầu nhìn Reine điều khiển cái máy tính trước mặt cô. Trên màn hình xuất hiện một số hình ảnh ở trong ngôi trường.

"...Đúng, phải chọn mức độ dễ trước, cô ấy thì sao?"

Reine chỉ tay về góc phải màn hình - vào Tama-chan.

Kotori nhíu mày trong tích tắc.

" -Cũng được. Cô ta ổn đấy."

Kotori nở một nụ cười tinh quái.

https://thuviensach.vn

"...Shin. Chúng ta đã có mục tiêu kế tiếp."

"K-Kiểu luyện tập gì nữa đây?"

Shidou hỏi, cố gắng nén nỗi lo sợ của mình, và Reine trả lời.

"...À, trong thực tế, khi một Tinh linh xuất hiện, chúng tôi sẽ giấu một hệ thống liên lạc trong tai cậu, và cậu sẽ nghe theo hướng dẫn của chúng tôi - để xử lý tình huống. Chúng tôi muốn cậu làm quen bằng bài thực hành này trước."

"Vậy, tôi cần phải làm gì?"

"...Ờ thì, hãy đi cưa cô Okamine Tamae."

"Hả?!"

Cậu ta nhăn mặt, hét lên.

"Có gì không?"

Kotori cười mỉm, có vẻ như đang tận hưởng phản ứng của cậu ta.

"Dĩ nhiên...! Không đời nào mà anh...!"

"Anh sẽ phải đối đầu với một kẻ địch khó khăn hơn trong thực tế đấy."

"- Đ-Đúng là như thế, nhưng...!"

Reine gãi gãi đầu.

"...Tôi nghĩ đó là người thích hợp nhất lúc này. Có vẻ như, cậu mà có tỏ tình thì cô ấy cũng sẽ không nhận lời, và cô ấy không giống như một bà tám nhiều chuyện cho lắm...Ừm, nếu cậu không thích, tôi vẫn có thể chuyển đối tượng thành một học sinh nữ nào đó..."

https://thuviensach.vn

"Ư ư ư..."

Một khung cảnh không lấy gì làm dễ chịu xuất hiện trong đầu Shidou. Cô gái mà cậu vừa mới tỏ tình quay về lớp học và tụ tập cùng với đám bạn của cô. "Này này, Itsuka-kun hình như, vừa mới tỏ tình với tớ đấy~" "Ồ~, thật không~? Mặc dù cậu ta tỏ vẻ không hứng thú với con gái, nhưng mà tỏ tình thì...bạo thật đấy." "Nhưng mà cậu ta không có cửa đâu~" "Dĩ nhiên rồi. Cậu ta trông cù lần thấy mồ~" "A, tớ đã cố né từ đó rồi mà~, ahahahaha."

...Có vẻ như cậu ta vừa tự làm tổn thương mình.

Nhưng, nếu đó là Tamae-san, thì chắc chắn là điều đó sẽ không xảy ra. Dù sao thì cô ấy cũng là một phụ nữ trưởng thành mà. Cô ấy chắc là sẽ lờ nó đi và coi nó như là một trò đùa của học sinh thôi.

"Vậy, anh sẽ chọn gì? Ngoài đời, thất bại đồng nghĩa với cái chết, cho nên anh chỉ có duy nhất một cơ hội thôi."

"...Cô giáo đi."

Kotori hỏi, và Shidou trả lời với lưng áo ướt sũng mồ hôi lạnh.

"...Tuyệt."

Reine khẽ gật đầu, sau đó đưa cho Shidou một thiết bị nhỏ lấy từ trong hộc bàn. Rồi cô lấy ra một thứ gì đó như là thiết bị thu nhận tín hiệu với một tai nghe và mic đi kèm, và đặt nó trên bàn.

"Đây là cái gì?"

"...Thử đặt nó vào trong tai đi."

Cậu đặt nó vào trong tai theo lời của Reine.

https://thuviensach.vn

Sau đó, cô cầm cái mic lên, và khẽ nhấc môi.

"...Cậu có nghe thấy không?"

"Whoa!?"

Giọng nói của Reine bất ngờ vang lên trong lỗ tai của Shidou, làm cậu nhảy dựng lên.

"...Tốt, có vẻ như không có trục trặc gì. Cậu nghe rõ không?"

"Ư-Ừm...tôi nghĩ là rõ."

Shidou trả lời, và Reine ngay lập tức đeo cái tai nghe đang để trên bàn.

"...Nn, tốt. Bên này cũng không gặp trục trặc gì."

"Eh? Cái đó thu được tiếng của tôi à? Nhưng mà ở chỗ tôi có thứ gì giống mic đâu..."

"...Nó được tích hợp với một microphone cực nhạy, có khả năng khử tiếng ồn, và chỉ truyền những âm thanh quan trọng nhất cho chúng tôi."

"Haaah..."

Sau đó, Kotori lại đặt một thứ bé tí tẹo lên bàn.

Cô búng nhẹ tay, và nó dang rộng đôi cánh, bay lên không trung như một con côn trùng nhỏ.

"Đ-Đó là gì?"

"...Nhìn đi."

Reine mở cái máy tính lên, và trên đó xuất hiện một hình ảnh.

https://thuviensach.vn

Đó là căn phòng mà Kotori, Reine và Shidou đang ở.

"Đó là..."

"Camery kỹ thuật số siêu nhỏ. Chúng tôi sẽ theo dõi cậu với cái này. Đừng lầm nó với một con muỗi mà đập nó nhé."

"Huh...tuyệt thật."

Bốp*, và cậu bị đá vào mông.

"Sao cũng được, nhanh lên đi tên rùa bò kia. Mục tiêu ở lầu 3 dãy phòng học phía đông. Nó gần sát với chỗ này đấy."

"...Rồi rồi."

Shidou nhận ra rằng sẽ không ai thèm nghe những gì cậu nói, nên giờ cậu chỉ có thể gật đầu.

Nếu cậu từ chối, thì bọn họ sẽ chọn ra một mục tiêu khác. Shidou uể oải lết chân ra khỏi phòng.

Liếc qua liếc lại, cuối cùng cậu cũng thấy bóng Tamae-chan ở hành lang.

"Cô ơ-"

Shidou đột ngột ngưng lại.

Nếu nói to hơn một chút thì cô ấy sẽ nghe thấy, nhưng cậu muốn tránh sự chú ý của các giáo viên và học sinh còn ở đây.

"....Hết cách rồi."

Shidou đành phải đuổi theo Tamae-chan.

https://thuviensach.vn

Có vẻ như cô đã nghe thấy tiếng bước chân của cậu, nên cô đứng lại và quay người về phía sau.

"Ồ, Itsuka-kun? Có chuyện gì hả em?"

"...U-Um-"

Tuy đó là khuôn mặt quen thuộc mà cậu ta vẫn thấy hằng ngày, nhưng việc nó trở thành mục tiêu để cậu tán tỉnh bỗng làm cậu trở nên lo lắng lạ. Shidou tự nhủ.

"-Bình tĩnh. Đừng quên, đây chỉ là luyện tập. Anh không chết đâu mà lo."

Giọng của Kotori đột nhiên vang lên bên tai phải của cậu.

"Ngay cả khi em nói thế..."

"Eh? Gì thế?"

Tamae-chan nghiêng đầu thắc mắc khi thấy Shidou lầm bầm.

"A, không có gì ạ..."

Có lẽ đầu bên kia đang tức điên lên khi thấy Shidou nãy giờ vẫn không nói được gì, nên cậu lại nghe thấy một giọng nói từ hệ thống liên lạc.

"Vô dụng thật -Từ giờ hãy cẩn trọng hơn nữa, và thử khen cô ta đi."

Cậu làm theo lời của Kotori, và nhìn Tamae-chan từ đầu đến chân để xem xem có chỗ nào đáng để khen không.

...Khoan, chờ đã. Shidou ngay lập tức bỏ cuộc. Theo một cuốn sách hướng dẫn mà cậu mới đọc vài ngày trước, có vẻ như thay vì khen hình thể của một người phụ nữ, thì chúng ta nên nói về những thứ khác để bắt đầu

https://thuviensach.vn

cuộc nói chuyện. Trong trường hợp này thì nhận xét về trang phục, đồ phụ tùng hoặc phong cách ăn mặc của họ thì sẽ tốt hơn.

"À, ừm, bộ đồ cô đang mặc...dễ thương lắm."

"Eh...? Vậy à? Ahaha, em làm cô thấy ngượng quá."

Tamae-chan cười, lộ rõ vẻ vui sướng khi được khen.

-Ohh? Đây có phải là dấu hiệu tốt không? Shidou khẽ nắm chặt tay lại.

"Vâng, nó hợp với cô lắm!"

"Phư phư, cảm ơn em. Nó là một trong những bộ cô thích nhất đấy."

"Mái tóc của cô cũng thật tuyệt."

"Eh, thật không?"

"Vâng, cả cặp mắt kiếng của cô cũng thế!"

"Ah, ahahahaha..."

"Và tuyệt hơn cả là cuốn sổ chủ nhiệm cô đang cầm!"

"Ừm...Itsuka-kun...?"

Cô ấy bắt đầu lúng túng khi chỉ còn có thể cười gượng.

"Bắt đầu nói nhảm hả tên não phẳng kia."

Giọng của Kotori lại vang lên.

Nhưng, cậu không biết nên nói gì tiếp theo. Mọi thứ trở nên im lặng một cách đáng sợ.

https://thuviensach.vn

"Anou...em chỉ muốn nói nhiêu đó thôi à?"

Tamae-chan khẽ nghiêng đầu.

Họ biết mình không còn nhiều thời gian nữa, và bất chợt, một giọng nói ngái ngủ khác vang lên.

"...Được rồi. Vậy xin cậu hãy lập lại những lời sau đây nhé."

Cậu ta cảm thấy rất biết ơn Reine. Shidou khẽ gật, để cho thấy rằng cậu đã hiểu.

Và, cậu lặp lại những thứ mình nghe mà không cần suy nghĩ.

"Anou, cô ơi."

"Gì thế em?"

"Dạo này, em thấy rất vui khi đến trường."

"Vậy à? Điều đó rất tuyệt phải không?"

"Vâng. ...Là vì...cô là chủ nhiệm của em đấy."

"Eh...?"

Tamae-chan mở to mắt ngạc nhiên.

"Suỵt, e-em đang nói gì vậy. Sao bỗng nhiên em lại nói thế?"

Shidou tiếp tục nói theo những lời của Reine.

"Thật ra, từ lâu, em đã-"

"Ahaha...nó không ổn đâu. Cô rất trân trọng tình cảm của em, nhưng em biết đấy, cô vẫn là một giáo viên."

https://thuviensach.vn

Tamae mỉm cười khi chỉnh lại cuốn sổ chủ nhiệm.

Đúng như mong đợi ở một giáo viên - một người lớn. Cô đã thẳng thừng từ chối cậu ta.

"...Hm. Chúng ta nên phản công như thế nào đây."

Reine - người đang thì thầm nãy giờ với Shidou, thở dài.

"...Nếu tôi nhớ không lầm, thì năm nay cô ta 29 tuổi. Shin, thử nói cái này xem."

Không chút do dự, Shidou lặp lại những lời tiếp theo của Reine.

"Em nghiêm túc đấy. Em thật sự muốn-"

"Uhmm...em đang làm khó cô đấy."

"Em thật lòng muốn, kết hôn với cô!"

-Giật.

Vẻ mặt của Tamae-chan thay đổi khi nghe đến từ 'kết hôn'.

Và sau một khoảng thời gian im lặng, một tiếng nói nhỏ cất lên.

"...Em nghiêm túc chứ?"

"Eh..., à, haa...vâng."

Shidou cảm thấy lúng túng khi thấy bầu không khí bị thay đổi đột ngột như thế này. Cậu trả lời, và đột nhiên, Tamae bước tới và ghì chặt tay áo cậu.

"Thật chứ? Cô sẽ qua tuổi 30 khi Itsuka-kun đủ tuổi kết hôn đấy, em biết không? Vậy có ổn không? Chúng ta có nên ra mắt bố mẹ của em

https://thuviensach.vn

không? Sau khi tốt nghiệp, em sẽ sống chung với cô chứ?"

Tamae giờ như một người khác. Cô tiến sát lại gần Shidou với ánh mắt sáng rực và hơi thở gấp gáp.

"Uh...uhm, cô ơi...?"

"...Hm, có vẻ như nó hơi hiệu quả quá mức."

Reine thở dài, khi thấy Shidou càng lúc càng lùi ra xa.

"Ch-Chuyện gì đang xảy ra thế?"

Cậu hỏi Reine với âm lượng nhỏ nhất có thể.

"...Thì, với phụ nữ, độc thân, 29 tuổi, từ 'kết hôn' như một lời nguyền chết người. Khi mà các bạn học cũ lần lượt xây dựng một tổ ấm cho riêng mình, gia đình thì gây áp lực, và cái mốc 30 tuổi càng lúc càng đến gần, thì cô ấy sẽ trở nên cực kỳ thiếu cẩn trọng. ...Trong trường hợp này, tôi thấy từ 'tuyệt vọng' diễn tả đúng tình trạng của cô ấy hơn."

Reina nói với chất giọng khó hiểu hiếm thấy ở cô.

"Đ-Được rồi, nhưng mà giờ thì phải làm gì đây...!"

"Itsuka-kun này, em có rảnh không? Có vẻ em vẫn chưa đủ tuổi để ký vào giấy đăng ký kết hôn, vậy sao chúng ta không cắt máu ăn thề nhỉ. Chúng ta có thể mượn một con dao ở lớp mỹ thuật. Đừng lo, cô đảm bảo nó sẽ không đau đâu."

Shidou muốn khóc thét lên. Từng lời của Tamae như đẩy cậu ta đến sát mép vực.

"Ah, sẽ không tốt nếu cứ tiếp tục như thế này. Nhiệm vụ đã hoàn thành rồi, nên cậu hãy kiếm một lời xin lỗi thích hợp và chuồn thôi."

https://thuviensach.vn

Shidou nuốt nước bọt, và sau khi bình tĩnh suy nghĩ, cậu nói.

"E-Em xin lỗi! Em không nghĩ là mình đã sẵn sàng để tiến xa như thế...! Hãy xem như chưa có chuyện gì xảy ra cô nhé...!"

Shidou la lên và vụt chạy đi.

"Ah, Itsuka-kun!?"

Cậu ta tiếp tục chạy khi nghe thấy giọng của Tamae gọi với sau lưng mình.

"Whew~, cô ta cũng có cá tính đó chứ."

Shidou có thể nghe thấy giọng cười vô tư của Kotori bên tai cậu. Shidou la lên khi vẫn đang tiếp tục chạy.

"Đừng xoắn anh như thế...! Sao em có thể cười-"

Cậu ta còn chưa kịp nói hết câu.

"Vô t...!?"

"...!"

Shidou va phải một học sinh ở góc hành lang do đã quá chú tâm vào cuộc nói chuyện của mình, và té xuống.

"...X-Xin lỗi, cậu có sao không?"

Cậu ta lồm cồm bò dậy. Và...

"Eh...?!"

Shidou cảm thấy tim mình đang thắt lại. Vì trước mặt cậu là cô nàngTobiichi Origami.

https://thuviensach.vn

Và, còn hơn thế nữa. Vì té bật về phía sau, nên giờ đây, trước mắt Shidou là đôi chân đang dang rộng theo hình chữ M...màu trắng.

Khó khăn lắm cậu mới dứt ánh mắt ra khỏi đó được. Nhưng có vẻ như Origami không bận tâm lắm về điều đó.

"Mình ổn."

Cô ấy nói và đứng dậy.

"Có chuyện gì thế?"

Và cô ấy hỏi cậu.

Nhưng có vẻ cô ấy không hỏi về lý do tại sao Shidou lại chạy trên hành lang. Hình như cô ấy muốn biết tại sao cậu lại vừa chạy vừa cúi gằm mặt xuống đất vừa che lỗ tai lại.

"...Không có gì, đừng lo. Tớ chỉ hơi sốc khi vừa gặp phải một tình huống mà tớ đã nghĩ là nó sẽ không bao giờ xảy ra..."

Tòa thành cuối cùng đã sụp đổ. Khả năng phán đoán của thật sự rất nguy hiểm. Đó quả là một trò chơi hoàn hảo.

"Mình hiểu rồi."

Origami đi tiếp sau khi nói thế.

Lúc đó, giọng của Kotori chợt vang lên bên tai cậu.

"-Tuyệt lắm Shidou. Hãy tiếp tục luyện tập với cô ta đi."

"H-Hả?!"

"Nó sẽ rất tuyệt nếu chúng ta có thể lấy được dữ liệu từ những người cùng tuổi, thay cho một giáo viên. Và, tuy cô ta không phải là một Tinh

https://thuviensach.vn

linh, nhưng cô ta vẫn là một thành viên quan trọng trong AST. Đó là một mục tiêu tốt đấy chứ. Và em có thể chắc rằng, cô ta cũng không phải người thuộc dạng ngồi lê đôi mách đâu."

"Em...em đang đùa à?"

"Anh có muốn được nói chuyện với Tinh linh không?"

"..."

Shidou thở thật sâu, bặm môi lại.

Cậu chuẩn bị tinh thần và gọi với theo Origami.

"To-Tobiichi."

"Gì thế?"

Origami quay lại, như thể cô ấy đang chờ được nghe tiếng gọi đó.

Shidou hơi ngạc nhiên, nhưng cậu ta vẫn giữ được bình tĩnh. Có lẽ sau vụ Tamae, cậu đã có thêm kinh nghiệm. Đúng, nếu như cậu không quá đà, nếu như cậu không quá đà thì mọi thứ sẽ OK.

"Bộ đồ cậu đang mặc trông dễ thương lắm."

"Đồng phục."

"...Phải rồi."

"Tại sao lại nói về trang phục hả, cái đồ sâu bọ."

Shidou có cảm giác như mình đang bị sỉ nhục nặng nề. Lạ thật!

Cậu ta lắc lắc đầu.-Tại vì nó có hiệu quả ở lần trước chứ sao...!

https://thuviensach.vn

"...Chúng tôi có nên giúp không?"

Reine đề nghị giúp đỡ thêm một lần nữa. Có lẽ họ đang mất dần kiên nhẫn.

Shidou đang cảm thấy lo lắng, cậu không đủ tự tin để tiếp tục tự mình tiếp chuyện với Origami. Cậu khẽ gật đầu.

Shidou nghe theo tiếng nói bên tai phải, và bắt đầu nói.

"Tobiichi này."

"Gì thế?"

"Tớ, thật ra,...đã biết cậu từ trước."

"Tớ biết mà."

Tobiichi trả lời ngắn gọn, nhưng phần còn lại của câu nói đó mới là thứ đáng ngạc nhiên.

"Tớ cũng vậy."

"-!"

Shidou ngạc nhiên đến nỗi không thốt nên lời. Có vẻ như nếu không nghe theo chỉ dẫn của Reine thì cậu sẽ phá hủy bước tiến triển này mất.

"-Vậy à. Tớ hạnh phúc lắm. ...Hơn nữa, được chung lớp với cậu trong năm nay là điều làm tớ hạnh phúc nhất. Tớ đã ngắm cậu suốt cả tuần khi ở trong lớp rồi đấy.

Uwaaah, ngay cả Shidou cũng cảm thấy khó chịu với câu nói này. Có vẻ như đây là những gì mà một kẻ bám đuôi thường hay nói.

"Tớ hiểu."

https://thuviensach.vn

Tuy vậy, Origami,

"Tớ cũng vậy."

Cô nhìn thẳng vào Shidou, và nói.

"..."

Ực*

Thực tế, Shidou chưa bao giờ dám nhìn Origami trong lớp cả.

Như để giúp bản thân bình tĩnh lại, cậu lặp lại những gì mình đang nghe được.

"Thật chứ? Nhưng mình còn làm nhiều hơn thế. Sau giờ học, mình luôn ở lại để ngửi bộ đồ thể dục của Tobiichi."

Cậu ta nghĩ cô ấy sẽ té ngửa ra, nhưng vẻ mặt của Origami dường như không thay đổi tẹo nào.

Hơn nữa,

"Tớ cũng vậy."

"......!?"

-Làm, với, của ai vậy!? Chắc là của cậu ấy, nhỉ!? Hãy nói rõ ràng ra đi mà!

Trán cậu bắt đầu lấm tấm mồ hôi.

Và, hình như lời thoại của Reine và Kotori hơi lạ thì phải?

Nhưng, Shidou khó mà tự mình tiếp tục cuộc nói chuyện với cái đầu choáng váng như thế này.

https://thuviensach.vn

"-Thế à? Có vẻ như chúng ta khá hợp nhau nhỉ."

"Ừm."

"Vậy, nếu được, thì cậu sẽ đi chơi với tớ chứ-đi quá xa rồi đấy!"

Cậu ta không thèm quan tâm đến buổi luyện tập hay bất cứ thứ gì khác nữa. Cậu chỉ đơn giản quay người lại và hét vào cái mic.

Dưới góc nhìn của Origami, cậu có vẻ giống như một tên điên vừa tỏ tình, và ngay lập tức biến thành một tsukkomi để tự sỉ mình.

"...À ừm, tôi không nghĩ là cậu sẽ thực sự nói cái đó."

"Ai là người đã dặn mình phải lặp lại chính xác những gì nghe được thế nhỉ!"

Sau khi trút giận xong, cậu thở dài và quay người lại đối diện với Origami.

Origami trông vẫn lạnh lùng như mọi khi...nhưng, có thể là do cậu tưởng tượng, nhưng so với lúc nãy, mắt cô ấy có vẻ mở to hơn.

"À, ừm, hồi nãy...xin lỗi cậu, đó là do-"

"Cũng được mà."

".....Hả?"

Shidou đứng đực mặt ra. Giống như một người vừa bị đánh choáng. Cậu há hốc mồm, và bắp chân thì đông cứng lại. Nói chung là giờ cậu giống như người bị chết đứng ấy.

-Chờ đã, gì thế này. Cô ấy vừa nói gì thế?

"G-Gì cơ?"

https://thuviensach.vn

"Tớ nói là, đi chơi với cậu cũng được thôi."

"C-CCCCCCCái gì?"

"Tớ không ngại chuyện đi với cậu đâu."

"...?!"

Mồ hôi chảy ròng ròng trên mặt của cậu. Shidou đặt tay lên trán, bình tĩnh, bình tĩnh nào, cậu ta tự nhủ.

Đùa à. Bình thường thì chuyện này sẽ không bao giờ xảy ra. Làm gì có cô gái nào lại chịu hẹn họ với một chàng trai mà số buổi nói chuyện của hai người đếm trên đầu ngón tay chứ.

...Ừm, không phải là không thể, nhưng cậu không nghĩ là Origami sẽ trả lời như thế.

-Khoan đã. Shidou nhíu mày. Có thể, Origami chỉ đang hiểu nhầm thôi.

"Ah, aah...ý cậu là cậu sẽ đi với tớ đến một chỗ nào đó, phải không?"

"...?"

Origami khẽ nghiêng đầu.

"Ý cậu là sao?"

"Eh, à, không...Ừm, Tobiichi này, cậu nghĩ tớ đang nói về cái gì thế...?"

"Hẹn hò, không phải sao."

"...!"

https://thuviensach.vn

Shidou đứng như trời trồng.

Không hiểu tại sao, từ 'hẹn hò' mà Origami vừa nói nghe rất nguy hiểm.

"Bộ tớ nói sai à?"

"K-Không...Cậu không sai...Nhưng."

"Tớ hiểu."

Origami cư xử như không có chuyện gì xảy ra.

Shidou ngay lập tức cảm thấy mình vừa đưa ra một quyết định sai lầm.

-Tại sao, tại sao mình lại nói 'cậu không sai' chứ! Không, mình vẫn có thể làm được, vẫn còn có cơ hội giải thích cho cô ấy biết đấy chỉ là hiểu lầm thôi.

Nhưng.

UUUUUUUuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu-----

"!?"

Tiếng chuông báo động đột ngột vang lên.

Và Origami thay đổi nét mặt gần như ngay lập tức.

"-Khẩn cấp. Xin lỗi cậu nhé."

Cô ấy quay lại và chạy dọc hành lang.

"N-Này-"

Lần này thì cô ấy không dừng lại nữa.

https://thuviensach.vn

"M-Mình nên làm gì đây, việc này..."

Trước khi kịp nghĩ hết, cậu nghe thấy một giọng nói hệ thống liên lạc.

"Shidou, là không gian chấn đấy. Chúng ta phải về ngay lập tức."

"V-Vậy, một Tinh linh sắp xuất hiện thật à...?"

Shidou hỏi, và sau một phút im lặng, Kotori trả lời.

"Phải. Và dự đoán là Tinh linh sẽ xuất hiện ở trường trung học Raizen - ở đây."

Bây giờ là 5:20 chiều.

Ba người bọn họ đã lách qua những học sinh đang di tản, di chuyển đến không hạm , và giờ thì họ đang theo dõi những thông tin xuất hiện trên màn hình ở đài chỉ huy.

Kotori và Reine đã thay đồng phục của mình, hai người liên tục trao đổi với nhau, đôi lúc họ gật đầu, nhưng Shidou không tài nào hiểu được ý nghĩa của những con số đó.

Thứ duy nhất mà cậu ta hiểu là tấm bản đồ biểu diễn trường học của cậu ở góc phải màn hình.

"Hiểu rồi, mm."

Kotori, ngồi ở ghế chỉ huy, đang trao đổi một số thứ với những thành viên bên dưới khi miệng đang ngậm một cây Chupa Chups. Cô khẽ nhếch môi.

"-Shidou."

"Gì thế?"

https://thuviensach.vn

"Em cần anh bắt đầu công việc, ngay lập tức. Đi chuẩn bị đi."

"..."

Lời nói của Kotori làm Shidou đờ người ra.

Ừm, cậu ta cũng biết sớm hay muộn gì thì chuyện này cũng sẽ xảy ra, và đáng ra cậu đã phải chuẩn bị tinh thần từ trước.

Thế nhưng, cậu không thể che giấu được sự lo lắng của bản thân khi đối mặc với thực tại.

"-Chỉ huy thật sự để tên đó tham gia một trận chiến thật sự à?"

Kannazuki, người đang đứng sát ghế chỉ huy, đột nhiên hỏi.

"Đối phương là một Tinh linh. Thất bại đồng nghĩ với cái chết. Chưa chắc tên đó đã luyện-hự."

Trước khi kịp nói hết câu, Kannazuki đã lãnh một đấm vào phần bụng dưới.

"Nghi ngờ quyết định của ta à, ngươi gan lắm Kannazuki. Được, hình phạt cho ngươi sẽ là: trừ khi được ta gọi, thì ngươi lúc nào cũng phải kêu như một con lợn."

"E-Éc."

Không hiểu tại sao Kannazuki lại phản ứng như thể đã quen với chuyện này từ lâu rồi."

Shidou quệt mồ hôi trên mặt.

"...Nhưng, Kotori này, Kannazuki cũng có phần đúng ấy chứ..."

https://thuviensach.vn

"Ara, anh trai, từ khi nào mà anh có thể nghe được tiếng lợn kêu vậy? Đúng như mong đợi ở một con lợn mà."

"Đ-Đừng coi thường lợn nhé! Nó là một con vật rất phi thường đấy."

"Em biết. Chúng rất khỏe, và rất thích sự sạch sẽ. Có người còn nói rằng chúng thông minh hơn cả chó đấy. Nên, để tưởng nhớ thuộc hạ Kannazuki yêu quý và ông anh trai Shidou đáng tự hào này, với tất cả lòng kính trọng, em sẽ gọi hai người là lợn. Lợn. Đồ con lợn."

"...Guuu."

Nó nghe không 'tôn kính' lắm thì phải.

Tuy vậy, Kotori rất hiểu câu hỏi của Kannazuki và nỗi lo lắng của Shidou. Cô chỉ thẳng cây kẹo, và quay về phía màn hình.

"Shidou, anh khá may mắn đấy."

"Eh...?"

Cậu nhìn về phía màn hình theo Kotori.

Cả đống thứ khó hiểu đang nhảy nhót trên màn hình, nhưng - ở góc phải, cậu nhận ra một thứ gì đó khác biệt.

Trong trường của cậu, có một chấm nhỏ màu đỏ, và bao quanh nó là rất nhiều chấm vàng.

"Màu đỏ là Tinh linh, màu vàng là đội AST."

"...và, cái này thì may mắn ở chỗ nào?"

"Nhìn đám AST đi. Thấy không, họ vẫn chưa di chuyển."

"Ahh...hình như vậy."

https://thuviensach.vn

"Họ đang đợi Tinh linh di chuyển ra ngoài."

"Sao vậy? Họ không tính xông vào à?"

Kotori nhún vai.

"Anh phải suy nghĩ cho kỹ trước khi nói chứ. Chuột chũi coi bộ còn thông minh hơn anh đấy."

"S-Sao em lại nói thế!"

"CR-Units không được tạo ra để chiến đấu ở những khu vực nhỏ hẹp. Mà cho dù nó có rộng hơn, thì vẫn còn rất nhiều vật cản và hành lang hẹp, nên trong một tòa nhà, tính cơ động sẽ giảm đi rất nhiều, chưa kể đến tầm nhìn bị hạn chế nữa."

Kotori búng tay. Màn hình chuyển sang khung cảnh trường học hiện tại.

Một cái hố nông xuất hiện ở giữa sân trường, và xung quanh nó, kể cả một phần của ngôi trường, đã bị cắt ngang một cách gọn gẽ. Giống y như khung cảnh mà Shidou đã thấy vài ngày trước.

"Sau khi xuất hiện ở sân trường, có vẻ như cô ta đã đi vào trong. Không phải lúc nào cũng may mắn như thế đâu. Giờ anh có thể nói chuyện với Tinh linh mà không bị AST làm phiền rồi."

"...Ồ, hiểu rồi."

Cậu cuối cùng cũng hiểu.

Tuy vậy, Shidou nhíu mày, vì Kotori lại làm cậu suy nghĩ đến một vấn đề khác.

https://thuviensach.vn

"Nếu Tinh linh xuất hiện ở bên ngoài, thì anh sẽ tiếp cận như thế nào đây?"

"Đợi cho đám AST bị hạ gục, hoặc nhảy vào giữa trận chiến, đại loại vậy."

"..."

Và cậu ta cảm thấy biết ơn tình huống này hơn.

"Nn, nên nhanh thôi. -Shidou, cậu vẫn còn giữ hệ thống liên lạc chứ?"

"À, vâng."

Cậu chạm vào tai phải. Nó vẫn còn ở đó.

"Được rồi. Camera sẽ luôn theo sát cậu, nên nếu có khó khăn thì cố làm một dấu hiệu gì đó, và gõ vào tai nghe hai lần nhé."

"Mm...hiểu rồi. Nhưng..."

Shidou nheo mắt lại, và nhìn về phía Kotori với Reine.

Từ những buổi luyện tập mà cậu đã trải qua, cậu tin chắc rằng họ cực kỳ vô dụng trong những chuyện như thế này.

Kotori mỉm cười, có lẽ là do cô đã đoán ra được những gì mà cậu đang nghĩ.

"Anh đừng lo. Có rất nhiều người đáng tin cậy ở ."

"T-Thật không?"

Shidou hỏi với vẻ mặt nghi ngờ, và Kotori đứng bật dậy, vung áo khoác ra.

https://thuviensach.vn

"Chúng ta có,"

Và cô hăng hái chỉ vào từng người đang ngồi ở dưới.

"5 lần kinh nghiệm trong việc kết hôn, Bậc Thầy Tình Cảm <đã nghỉ hưu> (Trắc trở tình duyên) Kawagoe!"

"Nghĩ là ông ấy đã ly dị 4 lần rồi!"

"Nổi tiếng với những người đàn bà Philippines ở cửa hàng vào ban đêm, <Ông chủ> Mikimoto!"

"Hình như ông ấy nổi tiếng vì tiền mà nhỉ!?"

"Tình địch của cô ấy luôn gặp phải bất hạnh. Người phụ nữ lúc 2 giờ (Thích đóng đinh) Shiizaki."

"Chắc chắn là cô ấy đã bị nguyền rồi!"

"Người đàn ông với một trăm cô dâu, (Phá hủy không gian) Nakatsugawa."

"Chắc phải có cô nào đó thuộc chiều không gian thứ ba nhỉ!?"

"Vì tình yêu sâu đậm của cô, mà tòa không cho phép cô đứng gần người yêu của mình trong bán kính 500m, Minowa!"

"Tại sao chỉ toàn là những con người như thế này ở đây vậy!"

"Tài năng của họ là hoàn toàn có thật!"

Kotori lầm bầm ở dưới chỗ của mình.

"N-Ngay cả khi em nói thế..."

https://thuviensach.vn

"Sao cũng được, nhanh biến đi. Nếu mà Tinh linh bước ra thì đám AST sẽ bu quanh chỗ đó đấy."

Shidou bắt đầu phàn nàn, và Kotori nhanh chóng 'tặng' cậu một cú đá vào mông.

"...Au, e-em..."

"Đừng lo. Nếu là anh thì, có chết 1 hay 2 lần cũng không sao đâu. Anh có thể chơi lại mà."

"Đừng đùa với anh, trông anh giống thợ sửa ống nước lắm à?"

"Mamma Mia. Tin tưởng em gái thì sẽ được hạnh phúc đấy, anh biết không?"

"Anh không muốn nghe điều đó từ một đứa em gái không biết nghe lời anh trai mình."

Shidou thở dài, và ngoan ngoãn bước đến cái cửa.

"Chúc may mắn."

"Ừm."

Cậu vẫy tay với Kotori, người đang giơ ngón cái lên để chúc cậu may mắn.

Tim của Shidou vẫn đang đập thình thịch, nhưng - cậu sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Tiêu diệt họ, làm họ có tình cảm với mình, hay là giải cứu thế giới.

Cậu không quan tâm.

Chỉ đơn giản là, cậu muốn nói chuyện với cô ấy một lần nữa.

https://thuviensach.vn

Thiết bị vận chuyển đặt ở tầng dưới của có thể dịch chuyển hoặc tiếp nhận mọi thứ, miễn là thứ đó không bị cản bởi bất kỳ vật gì.

Cậu cảm thấy như bị say sóng khi lần đầu được dịch chuyển bởi thứ đó, nhưng giờ thì cậu (hình như) đã quen với nó.

Sau khi nhận thấy mình đang đứng ở trường học, Shidou khẽ lắc đầu.

"Giờ thì, mình nên làm gì trước-"

Cậu đột nhiên ngừng lại.

Vì, giống như một trò đùa tai ác, bức tường trước mặc Shidou đã bị xẻ ra làm hai, và cậu đang nhìn xuyên qua nói.

"Không thể tin được..."

"Tốt, hãy vào bằng lối đó đi."

Cậu nghe thấy giọng Kotori từ hệ thống liên lạc.

"...Hiểu rồi." Shidou lầm bầm, và bước vào bên trong. Nếu chần chừ ở đây, thì Tinh linh đó có thể sẽ đi lang thang ra ngoài. Hoặc, cậu sẽ bị đội AST phát hiện, và đưa vào diện 'cần bảo vệ'.

"Nhanh chân lên. Tín hiệu phát ra cách chỗ này ba tầng lầu, ở phòng học thứ tư."

"Đã rõ..."

Shidou hít một hơi thật sâu, và phóng thật nhanh lên cầu thang.

Cậu ta đến đó trong vòng chưa đầy một phút.

Tim cậu đang đập như điên khi nghĩ đến Tinh linh đang đứng trong đó.

https://thuviensach.vn

"Eh-đây là, lớp 2-4. Chẳng phải là lớp của anh sao?"

"Ara, thế à? Càng tiện chứ sao. Giờ anh đã có lợi thế sân nhà rồi đấy."

Nói thì nói thế, nhưng cậu ta chỉ mới vừa nhập học, nên cũng không thể nói rằng cậu đã quen với nơi này được.

Dù sao thì, cậu phải nói chuyện với cô trước khi cô kịp làm một cái gì đó.

"...Ồ, chào cậu. Cậu đang làm gì ở đây thế?"

Cậu lặp đi lặp lại câu nói đó hàng trăm lần trong đầu.

Và rồi, Shidou mở cánh cửa lớp học ra.

Căn phòng nhuộm màu đỏ rực của nắng.

"-"

Trong chốc lát.

Cậu quên sạch những gì mình định nói.

"Ah-"

Dãy thứ tư, bàn hai, kế cửa sổ - ngay trên bàn của Shidou, cô gái với mái tóc đen dài và bộ trang phục kỳ lạ bao quanh cơ thể đó đang ngồi chống chân trước mặt cậu.

Cô hững hờ nhìn tấm bảng.

Đôi mắt khép hờ của cô, sáng lấp lánh, nhưng chất chứa đầy phiền muộn.

Ánh sáng chiếu khắp nửa người của cô.

https://thuviensach.vn

Ai cũng có thể bị cô ấy hớp hồn ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Tuy vậy, khung cảnh gần như hoàn hảo đó ngay lập tức bị phá vỡ.

"-Ưm?"

Cảm thấy sự hiện diện của cậu, cô mở to đôi mắt và nhìn về phía Shidou.

"...! N-Này-"

Shidou cố gắng để lấy lại bình tĩnh, cậu giơ tay lên... hoặc đúng hơn, cậu có ý định giơ tay lên.

-Vụt.

Cậu ta nghĩ cô ấy chỉ đơn thuần vẫy tay chào, nhưng một luồng sáng màu đen bay xẹt qua mặt cậu.

Ngay lập tức, cánh cửa phòng học, và cánh cửa sổ đối diện bên hành lang đổ sập xuống.

"...!?"

Shidou không dám nhúc nhích. Cậu khẽ đưa tay lên má, dòng máu chảy dọc theo ngón tay của cậu.

Tuy nhiên, cậu không thể đứng mãi như thế.

"Shidou!"

Kotori la một tiếng như muốn làm rách cả màng nhĩ của cậu.

Cô gái, với nét mặt u buồn, vung cánh tay lên. Trong lòng bàn tay của cô ấy là những quả cầu màu đen lấp lánh.

https://thuviensach.vn

"Chờ đ..."

Cậu ta nhanh chóng núp vào một bức tường gần đó.

Trong chốc lát, những tia sáng bắn liên tục vào chỗ Shidou vừa đứng. Chúng dễ dàng xuyên thủng bức tường của trường học và bay ra ngoài.

Dù vậy, những tia sáng vẫn tiếp tục bắn ra.

"C-Chờ đã. Mình không phải là kẻ địch."

Shidou vội nói.

Có vẻ như cô ấy đã nghe cậu, khi mà những tia sáng đã ngừng bắn ra.

"...Hộc, mình có thể vào được không...?"

"Em thấy cô ta không chuẩn bị sẵn sàng để tấn công. Nếu muốn, cô ta có thể thổi tung cả chỗ đó cùng với Shidou. Mặt khác, cù cưa ở đây không tốt. Anh vào đi."

Cái camera chắc cũng đã ở bên trong.

Cậu nuốt nước bọt, và bước vào lớp.

"..."

Cô nhìn Shidou như thể đang thăm dò cậu, với ánh nhìn đầy nghi ngờ và thận trọng.

"B-Bình tĩnh nào-"

Cậu chậm rãi bước vào, giơ hai tay lên để chứng minh rằng mình không có ý định xấu.

Tuy vậy,

https://thuviensach.vn

"-Đứng lại."

Phần sàn nhà ngay sát chân của Shidou bị cắt ra bởi một tia sáng, cùng với giọng nói lạnh lùng của cô. Cậu vội vàng rụt người lại.

"..."

"Ngươi là ai?"

"...Ahh, mình là-"

"Chờ chút."

Không hiểu tại sao, Kotori lại không cho cậu trả lời.

Màn hình ở khoang chính của đang hiển thị bức hình của Tinh linh - người đang mặc một bộ váy làm từ những tia sáng đó.

Khuôn mặt quyến rũ, được tô điểm với cái nhìn sắc bén đang hướng về bên phải camera - hướng về phía Shidou.

Bao quanh cô là rất nhiều thông số về 'mức độ tình cảm'. Reine đang phân tích các con số thể hiện tâm trạng của cô ấy.

Khung thoại thể hiện cuộc nói chuyện của hai người hiện lên ở dưới màn hình nhờ vào hệ thống AI trong .

Nó giống hệt như trò chơi mà Shidou dùng để luyện tập.

Vài thành viên được lựa chọn đang chăm chú vào màn hình gal game khổng lồ đó với vẻ mặt cực kỳ nghiêm túc.

Đó quả là một khung cảnh kỳ dị.

Và rồi - Kotori đột nhiên nhíu mày.

https://thuviensach.vn

"Ngươi là ai-?."

Khi Tinh linh đó hỏi Shidou, khung hình bỗng rung nhẹ với một tiếng *beep*.

"Đ-Đây là-"

Một cửa sổ mới xuất hiện giữa màn hình trong sự bối rối của một số người.

① "Mình là Itsuka Shidou, và mình đến đây để giúp cậu!"

② "Mình chỉ vô tình đến đây thôi, đừng giết mình."

③ "Trước khi hỏi tên người khác thì phải tự giới thiệu chứ."

"Các lựa chọn-"

Kotori ngậm chặt cây kẹo mút trong miệng.

Realizer phân tích mà Reine dùng , cùng với hệ thống AI của , đã dò ra những thay đổi ở nhịp tim, hay sóng não của Tinh linh, và nhanh chóng hiển thị những câu trả lời phù hợp nhất.

Thời gian đếm ngược chính là giới hạn trước khi tâm trạng của Tinh linh trở nên xấu đi.

Nói cách khác, lựa chọn đúng sẽ giúp họ có được cảm tình của Tinh linh.

Nhưng nếu ngược lại, thì-

Kotori nhanh chóng kéo cái mic lại gần, và ngăn không cho Shidou trả lời.

"Đợi đã."

https://thuviensach.vn

"-?"

Shidou nghe thấy tiếng thì thầm trong tai mình. Cậu đang tự hỏi tại sao Kotori lại ngăn mình lại.

Họ không thể để Tinh linh chờ mãi được. Kotori ra lệnh cho các thành viên ở dưới.

"Hãy chọn lựa chọn mà mọi người nghĩ là tốt nhất. Trong 5 giây."

Tất cả bọn họ cùng lúc nhấn vào bàn phím trước mặt họ. Kết quả ngay lập tức hiện ra trên màn hình.

Lựa chọn nhiều nhất là - số ③.

"-Có vẻ như chúng ra có cùng quan điểm rồi."

Kotori nói, và những thành viên phía dưới gật đầu đồng tình.

"Nhìn thoáng qua thì ① có vẻ là lựa chọn tốt nhất, nhưng do đối phương đã nghi ngờ chúng ta có thể là kẻ thù, nên nếu nói như thế thì chỉ làm tăng sự nghi ngờ hơn. Và nó cũng nghe tởm lợm vãi ra."

Kannazuki đứng nghiêm nói.

"...② thì khỏi bàn rồi. Nếu cậu ta may mắt thoát ra được, thì cuộc trò chuyện cũng kết thúc."

Reine tiếp lời.

"Đúng vậy. Vậy nên ③ là câu trả lời logic nhất, và nếu thành công thì chúng ta có thể chủ động điều chỉnh cuộc đối thoại này nữa."

Kotori khẽ gật đầu, và kéo cái mic lại gần một lần nữa.

"...N-Này, ngươi vừa mới nói gì thế..."

https://thuviensach.vn

Shidou đang ở trong một bầu không khí không lấy làm gì dễ chịu, do cậu đột nhiên ngừng nói khi đang đối mặt với cô ấy.

"...Một lần nữa, ngươi là ai?"

Cô gái hỏi lại một lần nữa với ánh mắt càng lúc càng nguy hiểm.

Và, cuối cùng thì cậu cũng nghe được tiếng của Kotori.

"Shidou. Anh nghe rõ không? Hãy lặp lại chính xác những gì em sắp nói."

"Đ-Được."

"-Trước khi hỏi tên người khác thì phải tự giới thiệu chứ."

"-Trước khi hỏi tên người khác thì phải tự giới thiệu chứ. ...Cái..."

Khuôn mặt Shidou trắng bệch khi nghe thấy những gì mình vừa nói.

"E-Em bắt anh nói cái gì thế..."

Tuy vậy, mọi chuyện đã quá muộn. Cô ấy trông cực kỳ tức giận, và lần này cô giơ cả hai tay lên, tạo ra nhiều quả cầu ánh sáng khác.

"..."

Cậu nhanh chóng nhào người sang bên phải.

Một quả cầu ánh sáng màu đen bay vụt qua chỗ Shidou vừa đứng. Nó tạo ra một cái hố khổng lồ, xuyên thủng vài tầng lầu.

"...Uwaa..."

"Ehh, kỳ vậy."

https://thuviensach.vn

"Em đang nói cái quái gì vậy..., em muốn giết anh à...?"

Trước sự lúng túng của Kotori, Shidou chỉ còn biết ôm đầu, nhổm người dậy.

Và rồi-

Cô gái đang ngồi trên bàn của Shidou nói.

"Lần cuối. Nếu ngươi không trả lời, thì ta sẽ coi ngươi là kẻ thù."

Cậu luống cuống trả lời.

"M-Mình là Itsuka Shidou! Là một học sinh ở đây! Tớ không có ý gì xấu cả!"

"..."

Shidou vừa nói vừa giơ hai tay lên. Cô gái nhảy xuống bàn, nhìn cậu với ánh mắt nghi ngờ.

"-Đứng yên đó. Hiện giờ, ngươi đang nằm trong phạm vi tấn công của ta."

"..."

Shidou đứng yên, gật đầu, để cho cô ấy biết rằng mình đã hiểu.

Chầm chậm, cô tiến lại gần cậu ta.

"...Nn?"

Cô liếc nhìn khuôn mặt cậu, và 'Ưn?', nhíu mày.

"Này, hình như chúng ta đã gặp nhau rồi thì phải...?"

https://thuviensach.vn

"Ah...ahh, mùng mười tháng này, trong thành phố-nếu mình nhớ không nhầm."

"A."

Cô vỗ tay, như thể đã nhớ ra được điều đó.

"Nhớ rồi. Ngươi là kẻ đã nói toàn những thứ kỳ lạ."

Shidou cảm thấy bớt lo một chút, khi ánh mắt cô ấy dịu lại.

Tuy vậy,

"Ư...!?"

Shidou bị túm tóc, và bị bắt ngẩng mặt lên.

Cô ấy nhìn thẳng vào mắt cậu.

"...Nếu ta nhớ không lầm, ngươi đã nói là không có ý định làm hại ta. Hừm-tính lừa ta à. Ngươi đang âm mưu điều gì? Ngươi tính tấn công từ phía sau khi ta mất cảnh giác à?"

"..."

Shidou nhướn mày, nghiến chặt hàm răng của mình.

Không phải vì cậu sợ.

Cô ấy không tin vào lời nói của cậu.

Bởi vì hoàn cảnh không cho phép cô tin vào điều đó.

Và cậu không chịu được.

"-Không phải ai..."

https://thuviensach.vn

Shidou buộc miệng nói.

"...cũng muốn giết cậu."

"..."

Với đôi mắt mở to, cô buông tay ra, nhìn Shidou với vẻ ngờ vực, rồi khẽ nhếch môi.

"...Vậy à?"

"À ừm, đúng vậy."

"Những người mà ta đã gặp, tất cả đều muốn ta chết."

"Không...không có chuyện đó đâu."

"..."

Cô gái đó rụt tay lại mà không nói gì.

Cô nheo mắt lại, bĩu môi - có vẻ như cô vẫn không tin những gì Shidou đang nói.

"...Vậy, để ta hỏi. Nếu ngươi không có ý định giết ta, vậy ngươi đến đây để làm gì?"

"Ừ thì, là, ừmm."

"Shidou"

Giọng Kotori vang lên khi Shidou sắp bắt đầu lắp bắp.

"-Một lựa chọn khác nữa à."

https://thuviensach.vn

Kotori liếm môi, và nhìn vào những lựa chọn xuất hiện trên màn hình."

①"Dĩ nhiên là để gặp cậu rồi."

②"Sao cũng được, nó đâu có quan trọng đâu."

③"Chỉ là tình cờ thôi."

Các thành viên nhanh chóng đưa ra lựa chọn của mình. ① được nhiều người chọn nhất.

"Ừm, ② khó có thể đúng được, nhất là sau lựa chọn trước.-Shidou, anh chỉ cần nói là mình đến để gặp cô ta đi."

Kotori nói vào cái mic, và trên màn hình là cảnh Shidou đang mở miệng nói.

"Đ-Để gặp cậu thôi."

Cô ấy trông có vẻ khó hiểu.

"Gặp ta? Để làm gì?"

Lúc này, lại có ba lựa chọn xuất hiện trên màn hình.

①"Mình cảm thấy hơi tò mò."

②"Chúng ta yêu nhau đi."

③"Tớ có vài thứ muốn hỏi cậu."

"Nn...chọn cái nào đây."

Kotori xoa xoa cằm, và cô thấy ② được chọn làm câu trả lời.

https://thuviensach.vn

"Chỉ huy, tấn công trực tiếp vẫn hơn. Hãy cho cô ta thấy cậu ấy đàn ông đến mức nào."

"Nếu không nói rõ ra thì cô ấy sẽ không bao giờ hiểu được đâu."

Từ bên dưới, giọng của mọi người thi nhau vang lên.

"Hmm."

Kotori bắt chéo chân lại.

"Ừm, chắc là nó cũng ổn. Nếu dùng ① hay ③ thì có thể chúng ta sẽ gặp thêm một câu hỏi khác. -Shidou, chọn ②, chúng ta yêu nhau đi."

Cô ra lệnh cho cậu. Shidou chợt rùng mình.

"À...này, cậu biết đấy."

Shidou do dự, mắt của cậu mờ đi.

"Ngươi không nói được à? Hay là ngươi không có lý do? Hay là nó-"

Cô ấy lại có vẻ nguy hiểm. Shidou nhanh chóng dứt điểm.

"C-Chúng ta...yêu nhau đi?"

"..."

Ngay lập tức, cô ấy vẫy tay theo hình chữ thập.

Và cùng lúc đó, một lưỡi kiếm gió bay vụt qua đầu cậu-xuyên qua bức tường lớp học và bay thẳng ra ngoài. Vài sợi tóc của Shidou vẫn còn lơ lửng trong không khí.

"Uwaa...!?"

https://thuviensach.vn

"...Ta không muốn nghe trò đùa của ngươi."

Cô ấy nói, với vẻ mặt cực kỳ ảo não.

"..."

Cậu nuốt nước bọt.

Lúc đó, tim cậu đập nhanh hơn, và nỗi sợ của cậu như hoàn toàn biến mất.

Nét mặt đó đã làm Shidou cảm thấy tuyệt vọng.

Một người không tin rằng mình có thể yêu, một người đã hoàn toàn mất lòng tin vào thế giới.

Shidou nói với giọng khàn khàn.

"Mình đến đây..., để...nói chuyện với cậu."

Cô nhướng mày, có vẻ như cô không hiểu cậu đang nói gì.

"...Ý gì đây?"

"Chỉ vậy thôi. Mình, chỉ muốn, nói chuyện. Mình không quan tâm chúng ta sẽ nói về cái gì. Cho dù cậu không thích và lờ mình đi thì cũng không sao. Nhưng, mình muốn cậu biết một điều. Mình sẽ-"

"Shidou, bình tĩnh."

Kotori lên tiếng như để cảnh báo. Tuy vậy, Shidou không thể ngừng lại được.

Trước giờ chưa từng có ai vươn tay ra để đón lấy cô ấy.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần một câu nói thì mọi chuyện sẽ khác, nhưng vẫn chưa ai làm điều đó.

Shidou vẫn còn có bố mẹ và Kotori.

Nhưng, cô ấy thì không có một ai cả.

Vì vậy-cậu phải nói.

"Tớ sẽ-không chối bỏ sự tồn tại của cậu."

Shidou nặng nề nói, như thể cậu đang đánh vần từng chữ.

"..."

Cô ấy nhướng mà, cố né tránh ánh nhìn của Shidou.

Và, một lúc sau, cô khẽ mở miệng.

"...shidou. Ngươi nói ngươi tên là shidou?"

"-Ừm."

"Ngươi sẽ chấp nhận sự tồn tại của ta chứ?"

"Đúng vậy."

"Chắc không?"

"Chắc."

"Chắc không, chắc không?"

"Chắc, chắc, rất chắc."

https://thuviensach.vn

Shidou trả lời không chút chần chừ, khiến cô ấy vò vò mái tóc, khịt mũi, sau đó quay mặt đi chỗ khác.

"-Hừm."

Cô khoanh tay lại, trông như sắp chế nhạo cậu.

"Ngươi đang tính lừa ai thế, baaka baaka."

"Đã bảo rồi, tớ sẽ-"

"...Nhưng mà, ngươi biết đấy."

Cô ấy nói, kèm theo một cử chỉ rất phức tạp.

"Ta không biết ngươi là người như thế nào, nhưng ngươi là người đầu tiên chịu nói chuyện đàng hoàng với ta. ...Có thể cho ta biết thêm nhiều điều về thế giới này, ngươi cũng có thể hữu dụng đấy."

Cô ấy lại khụt khịt mũi.

"...H-Hả?"

"Ta nói là ta sẽ không ngại nói chuyện với ngươi. Nhưng là chỉ để lấy thêm thông tin thôi. Mm, đúng, rất quan trọng. Thông tin rất rất là quan trọng."

Cô ấy trông có vẻ - một chút, chỉ một chút - dịu dàng hơn.

"V-Vậy à..."

Shidou gãi gãi đầu.

Điều này...ừm, lúc này thì, việc tiếp cận với Tinh linh xem như đã thành công.

https://thuviensach.vn

Giọng của Kotori lại vang lên trong lúc Shidou đang đứng bối rối.

"-Giỏi lắm. Tiếp tục phát huy nhé."

"N-Này..."

Và rồi, cô ấy chậm rãi sải chân vòng quanh lớp học.

"Nhưng, nếu ngươi có bất kỳ hành động gì làm ta nghi ngờ, thì cứ xác định là ngươi sẽ có thêm một lỗ thông gió trên người nhé."

"...Ừm. Mình hiểu rồi."

Cô gái tiếp tục bước đi sau khi nghe cậu nói.

"shidou."

"G-Gì vậy?"

"-Ta muốn hỏi. Chỗ này để làm gì vậy? Đây là lần đầu tiên ta thấy một nơi như thế này."

Cô đá vào cái bàn học xiêu vẹo trước mặt mình.

"Ơ...à, đây là trường học-một phòng học, ừm, một nơi mà những người cùng tuổi như mình đến để học tập và rèn luyện. Chúng mình ngồi vào những cái bàn, như thế này."

"Cái gì!?"

Cô mở to mắt, ngạc nhiên.

"Chỗ này chứa đầy con người à? Đừng đùa chứ. Gần 40 người đấy."

"Sự thật đấy."

https://thuviensach.vn

Cậu gãi gãi má.

Khi cô xuất hiện, chuông báo động chắc đã reo từ đời nào rồi. Những người cô ấy từng thấy chắc chỉ có đội AST. Và họ chắc cũng không đông lắm.

"Này-"

Khi sắp gọi tên cô ấy, Shidou chợt im bặt.

"Nu?"

Cô ấy nhăn mày, chắc là do thấy thái độ của cậu ta.

Và, cô chống cằm, như đang suy nghĩ về cái gì đó.

Một lúc sau, cô gật gật đầu, rồi ngồi xuống một cái ghế gần đó.

"shidou.-Ngươi muốn gọi ta là gì?"

"...Hả?"

Cậu ta vẫn chưa hiểu cô ấy muốn nói gì.

"Hừm"

Cô ấy khoanh tay lại, và nói với giọng ngạo mạn.

"Cho ta cái tên."

"..."

Im lặng

-Đùa àààààààààà!!

https://thuviensach.vn

Shidou như muốn khóc thét lên.

"M-Mình!?"

"Ừ. Dù gì thì ta cũng không có ý định nói chuyện với ai khác. Không sao đâu."

"Uwahh, rắc rối lớn rồi."

Kotori, ngồi trên ghế thuyền trưởng, xoa xoa mặt.

"...Hmm, nên làm gì đây?"

Reine chỉ khẽ gật đầu.

Khoang tàu yên ắng đến lạ thường. Và không có gì xuất hiện trên màn hình cả.

Nếu hệ thống AI lựa chọn ngẫu nhiên một cái tên, thì sẽ có quá nhiều khả năng.

"Bình tĩnh Shidou. Đừng vội nói gì cả."

Kotori đứng dậy, và lên giọng với các thành viên ở dưới.

"Mọi người! Nhanh chóng nghĩ một cái tên và gửi lên đây nào."

Cô ấy nhanh chóng liếc nhìn màn hình. Có vẻ như một vài người đã gửi tên lên đó.

"Ahem...Kawagoe! Misako này, đây không phải là cái tên của một trong những người vợ cũ của ông à?"

"X-Xin lỗi. Tôi không thể nghĩ đến ai khác..."

Ở cuối phòng, một người đàn ông vội vàng nói xin lỗi.

https://thuviensach.vn

"...Xì, để xem...Urarakane? Kimimoto, ông đánh vần từ này như thế nào?"

"Kurarabell!"

"Ông không được phép có con từ đây đến cuối đời."

Cô chỉ vào người đàn ông vừa mới lên tiếng.

"Không sao. Đứa con lớn nhất của tôi cũng đang học tiểu học rồi."

"Lớn nhất?"

"Vâng! Tôi có 3 đứa con."

"Và nhân tiện, tên chúng là gì?"

"Từ lớn đến bé là, Pureblue, Fullmonty, Seraphim."

"Đổi tên mấy đứa bé ngay trong tuần này. Và chuyển trường cho tụi nó ngay."

"Có cần thiết phải làm quá lên như thế không!?"

"Ông phải cảm thấy tội nghiệp những đứa trẻ với cái tên kỳ dị đó chứ, lão hói."

"Có sao đâu! Bây giờ ai cũng như thế mà!"

Cạch cạch*, một tiếng gõ lớn chợt vang lên.

Shidou chắc đang gõ vào hệ thống liên lạc.

Trên mà hình, cô gái đang khoanh tay lại, và nhịp nhịp một cách thiếu kiên nhẫn.

https://thuviensach.vn

Kotori liếc nhìn lại màn hình. Chẳng có gì hữu dụng cả.

Haaa*, cô thở dài, lắc đầu thất vọng.

Cấp dưới của cô chẳng có chút tinh ý gì cả.

Kotori cảm nhận vẻ đẹp của cô gái đó. Thứ hợp với cô ta...chắc là một thứ gì đó cổ xưa...tao nhã và tinh khiết. Phải, như là-

"Tome."

"Tome! Mình sẽ gọi cậu là Tome nhé!"

Đèn báo động đỏ chợt sáng lên, kèm theo tiếng *Bíp! Bíp!*.

"Màu xanh, không hài lòng!"

Một thuyền viên vừa la lên, trông có vẻ lo lắng.

Lúc đó, chỉ số tình cảm trên màn hình đang giảm liên tục.

Và, *xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!*, những quả cầu ánh sáng liên tiếp bắn vào trước mũi chân của Shidou như súng máy.

"Nuwahhhhhhhh!?"

"...Kotori?"

Reine lên tiếng hỏi.

"Hở? Lạ thật. Tôi tưởng cái tên đó là một cái tên khá hay đấy chứ."

"...Không hiểu tại sao, nhưng ta có cảm giác ngươi đang biến ta thành trò đùa."

Gân trán cô bắt đầu nổi lên

https://thuviensach.vn

"...!X-Xin lỗi...chờ tí nhé."

Nghĩ kỹ thì, 'Tome' là một cái tên không phù hợp một chút nào. Khi nhìn thấy đám khói dưới chân mình, Shidou thầm chửi cho cái sự ngắn nghĩ của mình. Xin lỗi những phụ nữ lớn tuổi trên nước Nhật, nhưng đây hoàn toàn là một cái tên không phù hợp cho một cô gái ở thời này.

Hơn nữa, Shidou không hề đoán được rằng mình lại đột ngột biến thành cha đỡ đầu như thế này. Dù cố bình tĩnh lại, nhưng cậu chỉ thấy được đầu mình đang ong ong. Cậu không thể nghĩ ra một cái tên cho con gái ngay lúc này được. Tên, tên, tên...cậu lướt qua những cái tên mà cậu ta từng biết. Nhưng cậu không có nhiều thời gian. Cô ấy đã bắt đầu cảm thấy không hài lòng.

"--To-Tohka."

Shidou nói một cách khó khăn.

"Ưm?"

"N-Nó...thế nào?"

"..."

Im lặng.

"Ừm. Ít ra thì nó nghe hay hơn cái tên Tome."

Shidou gãi gãi đầu, miệng cười méo xệch.

Tuy vậy...cậu cảm thấy hơi hối hận.

Một cái tên quá đơn giản. Dù sao thì, họ đã gặp nhau lần đầu vào ngày 10 tháng Tư mà.

https://thuviensach.vn

"...Mình đang làm gì vậy trời..."

"Ngươi nói gì thế?"

"À, không, không có gì..."

Cậu vẫy vẫy tay. Cô ấy trông hơi tò mò, nhưng cô không hỏi thêm nữa.

"Vậy-Tohka viết như thế nào?"

"À, nó giống như-"

Cậu bước lên bảng, cầm một mẩu phấn và viết "十香".

"Hmm."

Cô ấy gật gật đầu, và thử làm theo những gì cậu vừa làm.

"Này, nếu không dùng phấn thì chữ nó sẽ..."

Cậu chợt dừng lại. Phần bảng mà cô ấy chạm vào dần biến mất, và chỉ còn lại hình khắc của chữ十香.

"Gì thế?"

"...Không có gì."

"Hiểu rồi."

Cô lại gật gật đầu, mắt chăm chú nhìn những nét chữ mình vừa 'viết'.

"shidou."

"G-Gì thế?"

https://thuviensach.vn

"Tohka."

"Eh?"

"Tohka. Là tên của ta. Thật tuyệt vời, phải không."

"A, à..."

Cậu cảm thấy hơi...xấu hổ. Theo nhiều nghĩa.

Cậu từ từ đảo ánh nhìn của mình đi nơi khác.

Tuy vậy, cô ấy - Tohka vẫn tiếp tục nói.

"shidou."

...Ngay cả một tên ngốc như cậu cũng hiểu cô ấy muốn gì.

"To-Tohka..."

Shidou gọi tên cô, và cô nở một nụ cười thỏa mãn.

"..."

Tim cậu đập thình thịch.

Đây là lần đầu tiên cậu thấy Tohka cười.

Và rồi, ngay lúc đó,

"-...?"

Có một tiếng nổ lớn, và ngôi trường đột nhiên rung lắc dữ dội.

Shidou nhanh chóng lấy tay che đầu.

"C-Cái quái gì...!?"

https://thuviensach.vn

"Shidou, nằm xuống."

Kotori hét lên.

"Eh...?"

"Nhanh lên."

Tuy không hiểu tại sao, nhưng cậu cũng nhanh chóng nằm rạp xuống sàn.

Ngay lập tức, *tạch tạch tạch tạch tạch tạch tạch*, tất cả cửa sổ vỡ ra, và vô số những lỗ đạn xuất hiện trên bức tường ở sau lưng. Nó giống như cảnh thanh trừng của một băng mafia nào đó.

"C-Cái quái...!"

"Nó giống như một đợt tấn công từ bên ngoài. Chắc là để buộc Tinh linh ra.-À, hoặc là họ đang cố đánh sụp trường, để Tinh linh không còn chỗ trốn nữa."

"Wha..., nó nghe...vô lý quá...!"

"-Việc này nằm ngoài dự đoán. Không ngờ họ lại có một kế hoạch táo bạo như vậy."

Shidou ngẩng mặt lên.

Nét mặt của Tohka giống như lúc cậu mới gặp cô ấy.

Cô liếc nhìn ra ngoài.

Có thể hơi thừa, nhưng những viên đạn đó không có tác dụng với cô, ngay cả những mảnh gạch vụ hay kính vỡ cũng không thể chạm vào cô.

Nhưng, nỗi buồn khổ tột cùng đang hiện trên mặt của cô.

https://thuviensach.vn

"-Tohka!"

Shidou la lên trong vô thức.

"..."

Tohka hướng ánh nhìn về phía cậu.

Dù bên ngoài vẫn đang xả đạn xối xả, nhưng cuộc tấn công này như dừng lại ở lớp 2-4 trong giây lát.

Cậu đứng dậy, sẵn sàng chờ đợi cuộc tấn công.

Còn Tohka chỉ buồn bã cúi đầu.

"Chạy đi shidou. Nếu ngươi ở đây, đồng loại của ngươi sẽ giết ngươi đấy."

"..."

Shidou nuốt nước bọt, không biết nói gì.

Rõ ràng là cậu phải chạy. Nhưng-

"Có hai lựa chọn. Ở, hoặc đi."

Cậu nghe thấy tiếng của Kotori. Sau một chút do dự,

"...Sao anh có thể chạy được chứ..."

"Ngốc thật."

"Ừ đấy, thì sao."

"Đó là một lời khen đấy.-Em sẽ cho anh một lời khuyên. Đứng càng gần Tinh linh càng tốt, nếu anh chưa muốn chết."

https://thuviensach.vn

"...Được rồi."

Cậu ấy ngồi thẳng xuống, ngay trước chân của Tohka.

"Huh-?"

Tohka mở to mắt.

"Ngươi làm gì thế? Mau-"

"Mình biết...! Nhưng giờ là lúc để chúng ta nói chuyện. Cậu không cần phải lo về mấy thứ này.-Cậu muốn biết thêm về thế giới này ư? Nếu cậu hỏi những gì mình biết, thì mình sẽ trả lời hết tất cả, dù nó có nhiều đến mức nào đi nữa."

"...!"

Tohka, với vẻ mặt ngạc nhiên, ngồi xuống, và đối diện với Shidou.

"--"

Origami, trong bộ giáp của mình, đang cầm một khẩu súng máy khổng lồ.

Cô bóp cò, và một lượng đạn rất lớn được xả thẳng vào trong trường.

Trường năng lượng của cô ấy đã được kích hoạt, nên cô gần như không cảm nhận được phản lực. Nhưng, nó vẫn là một khẩu súng máy với bán kính lớn, loại thường gắn trên tàu chiến.

Ngôi trường giờ đây đã thủng lỗ chỗ.

Tuy vậy-đây không phải là một realizer dùng để tấn công Tinh linh. Nó chỉ là thứ dùng để phá hủy ngôi trường và ép Tinh linh phải chui ra.

"-Sao rồi? Nó đã ra chưa?"

https://thuviensach.vn

Giọng của Ryouko vang lên từ thiết bị liên lạc.

Ryouko đang đứng kế bên Origami-nhưng giọng nói bình thường của cô không thể nào tới được tai của Origami với tiếng súng như thế này.

"Tôi không rõ."

Origami trả lời, và vẫn tiếp tục tấn công.

Trong lúc bắn, cô lướt nhìn toàn bộ ngôi trường đang sụp đổ.

Người thường sẽ không thấy rõ với khoảng cách này, nhưng Origami, với vùng trường năng lượng lúc này có thể đọc được từng chữ ở bảng tin nằm ở bức tường bên kia.

Và rồi-cô chợt nheo mắt lại.

Phòng 2-4, lớp học của cô.

Bức tường đã bị phá hủy hoàn toàn bởi cuộc tấn công-và cô đã thấy mục tiêu của mình, Tinh linh.

Tuy vậy-

"...Hử? Đó là-?"

Ryouko hỏi với giọng ngờ vực.

Trong lớp học, ngoài Tinh linh ra, còn có một người, có vẻ là một cậu trai trẻ.-Có thể là một học sinh không kịp trốn đi.

"A-Ai đang ở đó thế? Cậu ta đang bị tấn công à-?"

Ryouko nheo mắt lại, lẩm bẩm.

https://thuviensach.vn

Tuy vậy, Origami vẫn đang nhìn chằm chằm vào đó, như thể chưa nghe được câu hỏi của Ryouko.

Cô cảm thấy bóng người đó rất quen thuộc.

"--!"

Cô mở to mắt.

Đó là vì-người đó chính là bạn học của cô, Itsuka Shidou.

"-Origami?"

Ryouko gọi tên cô, giọng đầy bối rối.

Tuy vậy, cô không trả lời, mà chỉ thầm điều khiển realizer trong đầu mình.

Để cô có thể bay nhanh hơn.

"Em làm gì thế, Origami?"

"-Nguy hiểm lắm. Đừng hành động một mình."

Họ đã nhận ra sự bất thường trong hành động của cô. Âm thanh của Ryouko và sở chỉ huy tới cùng một lúc.

Tuy vậy, Origami không thể ngừng lại. Cô thả khẩu súng xuống, rút thanh kiếm laser dùng để đối phó với Tinh linh từ bên hông, và bay thẳng vào trong trường.

Đây là lần đầu tiên cậu có cảm giác này.

Ngắm nhìn và nói chuyện với một cô gái trong một cơn mưa đạn.

https://thuviensach.vn

Trận mưa đạn đó không bay thẳng vào hai người, mà chỉ ghim vào toàn bộ trường học. Đây chắc là nhờ năng lực của Tohka.

Dù vậy, việc thấy những viên đạn bay vèo vèo trước mặt mình không phải là chuyện có thể gặp hàng ngày. Cậu có cảm giác là, nếu như nhích người ra một chút thì cậu cũng sẽ ăn phải vài viên đạn, nên Shidou ngồi yên một chỗ trước khi tiếp tục cuộc nói chuyện.

Nội dung của nó cũng chẳng có gì đặc biệt.

Tohka hỏi những câu mà cô ấy chưa bao giờ có dịp hỏi ai, và Shidou trả lời. Chỉ cần như thế cũng đủ để cô nở một nụ cười thỏa mãn.

Không rõ họ đã trò chuyện trong bao lâu. Shidou chợt nghe thấy tiếng của Kotori.

"-Thông số đã ổn định. Nếu có thể, thử hỏi một điều gì đó đi Shidou. Chúng ta rất cần những thông tin liên quan đến Tinh linh."

Shidou suy nghĩ một chút trước khi mở miệng.

"Tohka này."

"Gì thế?"

"Chính xác thì...cậu là gì thế?"

"Hửm?"

Tohka chau mày.

"-Không biết."

"Không biết?..."

https://thuviensach.vn

"Thật đấy. Tôi không biết thật mà.-Chắc cũng đã lâu rồi, tôi chỉ đột ngột được sinh ra ở đó. Vậy thôi. Ký ức của tôi...rất mơ hồ. Tôi không biết những thứ như là 'Mình là ai?' chẳng hạn."

"V-Vậy à...?"

Shidou gãi gãi má, còn Tohka thì 'hừm' một tiếng và khoanh tay lại.

"Chỉ có thế. Đột nhiên được sinh ra, và khi sinh ra thì đã thấy đám máy móc đó bay nhảy trên trời rồi."

"M-Máy móc...?"

"Đám người đang bay xung quanh ấy."

Hình như cô ấy đang nói về AST. Shidou nở một nụ cười méo xệch.

Lúc đó, từ tai nghe phát ra tiếng báo hiệu, giống như khi bạn vừa trả lời đúng một câu hỏi trên truyền hình.

"Cơ hội đấy, Shidou!"

"Huh...? Gì vậy?"

"Thanh tình cảm của Tinh linh đã hơn 70. Đây chính là lúc để anh làm một cái gì đó đấy."

"Làm gì...là làm gì?"

"Ừm, làm gì đây nhỉ. Lúc này...thử mời cô ấy đi chơi xem?"

"Hả...!?"

Shidou chợt nói to lên sau khi nghe những gì Kotori vừa nói.

"Nn, gì thế shidou?"

https://thuviensach.vn

Tohka nhìn thẳng vào cậu.

"-! Không có gì đâu."

"..."

Tohka vẫn nhìn cậu với cái nhìn đầy tò mò.

"Mời đại đi. Cách tốt nhất để trở nên thân thiết với một người là mời người đó đi chơi đấy."

"...Nhưng, mỗi khi cô ấy xuất hiện thì, AST..."

"Thế thì càng phải làm chứ sao. Lần tới, em sẽ để anh và cô ấy trốn vào một tòa nhà, công viên nước, rạp hát, hay khu mua sắm, chỗ nào cũng được. Nếu nó nằm dưới lòng đất thì càng tốt. Như thế thì AST sẽ không thể tấn công trực tiếp được."

"...M-mm."

"Ngươi đang lẩm bẩm cái gì thế...! Một kế hoạch để tiêu diệt ta nữa à!?"

"K-Không, không phải! Cậu hiểu nhầm rồi!"

Cậu nhanh chóng chặn Tohka - người đang liếc nhìn cậu với vài quả cầu ánh sáng trên tay.

"Vậy, nói đi. Ngươi vừa nói gì thế?"

"Hự..."

Khuôn mặt cậu ướt đẫm mồ hôi.

Giọng nói đó cứ văng vẳng bên tai cậu.

https://thuviensach.vn

"Nào nào, chấp nhận đi. Hẹn! Hẹn!"

Có vẻ như, tất cả bọn họ đều có chung một suy nghĩ, khi họ đồng thanh.

"Hẹn"

"Hẹn"

"Hẹn"

"Arg, hiểu rồi!"

Shidou la lên. Cậu đã phải bỏ cuộc.

Không phải là cậu không biết tại sao Kotori lại yêu cầu như vậy, cậu biết việc này quan trọng đến mức nào...nhưng, ừm, bạn biết đấy, ai trong trường hợp này cũng phải cảm thấy xấu hổ nhỉ.

"Tohka này."

"Nn, gì thế?"

"U-Ừm...l-lần tới."

"Hử?"

"C-Cậu sẽ...hẹn hò với mình nhé?"

Tohka ngớ người ra.

"Hẹn hò?"

"Đ-Đó là..."

Mặt cậu bỗng đỏ ửng lên, khi cậu tránh cái nhìn của cô và gãi gãi má.

https://thuviensach.vn

Bất thình lình, giọng của Kotori bay thẳng vào trong tai phải của cậu.

"-Shidou! AST đang hành động."

"Hả...!?"

Shidou la lên, bất chấp việc Tohka có thể nghe thấy.

Và, Origami bất ngờ xuất hiện.

"-!"

Ngay lập tức, mặt của Tohka tối sầm lại, và cô ấy đưa tay ra.

Và, cùng lúc, trên tay của Origami xuất hiện một thanh kiếm ánh sáng, và cô bay thẳng vào Tohka.

Tia lửa bắn ra khắp nơi.

"Ku-"

"-Thật thô lỗ!"

Tohka hét lên, và đánh bật Origami bằng bàn tay đã chặn đứng thanh kiếm đó.

"..."

Origami nghiến răng lại, và bị đẩy lùi ra sau. Cô nhanh chóng lấy lại tư thế, và có một pha hạ cánh tuyệt đẹp xuống phần sàn nhà đã chi chít lỗ đạn.

"Chậc-Lại là ngươi."

Tohka nói với giọng đầy thù hận.

https://thuviensach.vn

Origami liếc nhìn Shidou, và thở phào nhẹ nhõm.

Tuy vậy, cô lạnh lùng nhìn Tohka, và chuẩn bị vũ khí sẵn sàng.

"..."

Thấy thế, Tohka liếc trộm Shidou một lần nữa, và rồi dậm chân của mình xuống sàn.

"!"

Ngay lập tức, một cái ngai nổi lên từ dưới sàn đó.

"Wha..."

Shidou đứng sững người, và cậu chợt nghe thấy tiếng la của Kotori.

"Shidou, rút lui! Để đón anh. Cố gắng kéo cô ấy đi cùng nếu có thể!"

"Ngay cả khi em nói thế..."

Tohka rút thanh kiếm ở sau cái ngai ra, và bay thẳng vào Origami.

Shidou bị thổi bay ra khỏi trường sau cú vung kiếm của cô ấy.

"Uwahhhhhhhhh!?"

"Tuyệt!"

Cậu đột nhiên cảm thấy mình nhẹ hẫng.

Và với cảm giác lơ lửng đó, Shidou đã trở về được .

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Cuộc Hẹn Bất Ngờ.

"...Ờ thì, dĩ nhiên là họ phải đóng cửa trường sau những chuyện như thế này..."

Shidou gãi gãi đầu, tiếp tục bước đi trên con đường dốc trước cổng trường. Hôm qua, cậu vừa đặt tên cho một Tinh linh- Tohka.

Và hôm nay, cậu vẫn đi đến trường như mọi khi, để rồi nhận ra sự ngu ngốc của mình khi thấy trước mặt là cánh cổng đóng chặt cùng với một đống gạch đá ở bên trong.

Đúng là cậu đã ở đó khi ngôi trường bị phá hủy, vậy nên cậu phải đoán được là nó phải đóng cửa...nhưng chắc là não bộ của cậu đã mất đi nhận thức vào lúc đó khi cậu đã phải đối mặt với rất nhiều chuyện "không thể xảy ra" trong thực tế bình thường.

Hơn nữa, cậu vẫn không được tỉnh táo cho lắm, do phải dành nguyên đêm qua để xem và phân tích cuộc đối thoại giữa mình và Tohka.

"Hàààà...đi mua chút đồ vậy."

Shidou thở dài, và rẽ qua một hướng khác với đường về nhà.

Ở nhà đã hết trứng và sữa, nên cũng khá là lạ nếu cậu cứ thế mà đi thẳng về nhà.

Tuy vậy-khi vừa đi được vài phút, Shidou chợt khựng lại.

https://thuviensach.vn

Có một tấm biển 'Cấm vào' chắn ở giữa đường.

"Ồ, đường này bị chặn rồi à...?"

Mà, dù có tấm biển hay không, ai cũng có thể thấy rõ là con đường đã không còn đi được.

Nhựa đường thì văng tung tóe, những bức tường bê tông vỡ nát ra, và có cả vài tòa nhà đã đổ sụp.

Giống như chiến tranh vừa mới xảy ra ở đây.

"-À, đây là..."

Shidou nhớ chỗ này. Đây là một khu vực bị ảnh hưởng bởi không gian chấn, nơi mà cậu đã gặp Tohka lần đầu tiên.

Có vẻ như đội sửa chữa chưa giải quyết đến đây, khi mà khung cảnh hoang tàn từ mười ngày trước vẫn không thay đổi.

"....." Nhớ lại hình ảnh của cô, cậu thở dài.

-Tohka.

Tinh linh - cô gái mang đến thảm họa - một cô gái vô danh, cho đến hôm qua.

Hôm qua, sau cuộc nói chuyện dài hơi của họ, Shidou đã làm rõ được linh cảm của mình.

Cô ấy có một lượng sức mạnh lớn không thể tưởng tượng được.

Mọi tổ chức trên thế giới đều coi cô là một mối nguy hại.

Khung cảnh trước mặt cậu là minh chứng cho điều đó.

https://thuviensach.vn

Cái gì cũng có nguyên nhân của nó.

"...dou..."

Nhưng, chắc chắn cô ấy không cố tình sử dụng thứ sức mạnh đó. Cô ấy không phải là một con quái vật tàn bạo, vô tâm.

"...i, dou..."

Shidou ghét nét mặt u sầu của cô. Cậu không thể chịu đựng được nó.

"Này, Shidou..."

...Những ý nghĩ đó cứ lởn vởn trong đầu cậu, và trước khi kịp nhận ra thì cậu đã quay về đứng trước cổng trường.

"...Đừng có làm lơ tôi."

"-Hể?"

Một giọng nói-phát ra từ phía bên kia.

Shidou quay đầu, bối rối.

Giọng nói thánh thót xuyên qua bầu không khí giá lạnh ở đây.

Cậu đã từng nghe thấy nó...chính xác là, ở chỗ này, vào hôm qua.

...Cậu không thể tin là mình lại có thể nghe được nó vào lúc này, ngay tại đây.

"U-Ừm-"

Vừa so sánh giọng nói trong đầu với những gì mà cậu nhớ, cậu vừa quay người nhìn về phía đó.

https://thuviensach.vn

Và Shidou đờ người ra.

Cô ấy đang đứng trước mặt cậu.

Trượt dài từ trên đống gạch vụn, và mặc một bộ váy cực kỳ không phù hợp với khung cảnh xung quanh.

"T-Tohka!?"

Đúng vậy, trừ khi mắt cậu đang có vấn đề, cô ấy chắc chắn là Tinh linh mà cậu vừa gặp hôm qua.

"Cuối cùng cũng nghe thấy à, đồ~ngốc, ngốc, ngốc."

Cô gái với khuôn mặt xinh xắn nhưng có thể làm người khác sợ đến lạnh sống lưng ấy có vẻ không hài lòng. Cô đá đống gạch vụn một cái *bịch*, rồi chạy lại gần.

Tohka còn tiện chân đá luôn cái biển 'Cấm vào' cản đường mình, và bước đến trước mặt cậu.

"C-Cậu đang làm gì ở đây thế, Tohka..."

"...Ưm? Là sao?"

"Sao cậu lại ở chỗ này...!?"

Shidou liếc nhìn về phía sau, và bắt gặp thấy một nhóm phụ nữ đang nói chuyện, cùng với những người hàng xóm đang dắt chó đi dạo.

Không một ai di tản vào hầm trú ẩn. Nghĩa là, chưa có tiếng chuông báo động nào vang lên.

Về cơ bản, điều này đồng nghĩa với việc cả lẫn AST đều không phát hiện được chấn động nào cả.

https://thuviensach.vn

"Sao cậu lại hỏi thế..."

Tuy vậy, cô ấy không quan tâm đến cái sự bất bình thường này lắm. Tohka khoanh tay lại, như thể không hiểu tại sao Shidou lại làm ầm lên như thế.

"Không phải cậu là người mời tôi sao, shidou? Buổi hẹn...ấy."

"Oái-"

Vai cậu run lên sau khi nghe cô ấy nói.

"C-Cậu vẫn còn nhớ...à?"

"Hm? Cậu nghĩ tôi ngốc đến mức quên nó à?"

"Không, đó không phải là ý tớ..."

"-Hmph, sao cũng được. Quan trọng hơn, shidou, hẹn liền đi. Hẹn hẹn hẹn hẹn."

Tohka liên tục lặp lại chữ 'hẹn' với âm điệu đặc biệt.

(Note: Tohka phát âm như là 'deht' (đết, nếu độc giả muốn có một từ thuần Việt cho dễ nghe =))

"H-Hiểu rồi. Hiểu rồi. Cậu không cần phải nói lại đâu."

"Eh, tại sao?.....A, shidou, cậu đã lợi dụng việc tôi không biết ý nghĩa của nó để dạy tôi một từ thô tục, đúng không?"

Tohka nói, hai má đỏ ửng lên.

"-! Không, không! Nó là một từ hoàn toàn trong sáng."

Cậu gãi gãi má.

https://thuviensach.vn

Đó không hoàn toàn là sự thật. Với con người thì đó là một từ hoàn toàn không trong sáng.

Shidou quay người lại một cách không thoải mái.

Những phụ nữ ở bên kia đang cười mỉm, cứ như họ vừa tìm thấy một thứ gì đó hấp dẫn vậy.

Ừm, mà có vẻ họ cũng đang nghi ngờ vì sự xuất hiện đột ngột của Tohka.

"...Hửm?"

Tohka có vẻ cũng đã chú ý đến những người đó. Cô núp sau lưng Shidou, và cẩn thận quan sát họ.

"...shidou, họ là ai? Kẻ thù chăng? Tôi có nên giết họ không?"

"H...Hả!?"

Shidou run lên khi thấy Tohka nói về chuyện đó như là chuyện ăn cơm bữa.

"Không, không, không , không, sao cậu lại nói thế? Họ chỉ là những phụ nữ bình thường thôi."

"Cậu nói cái gì vậy shidou? Đôi mắt dữ tợn đó...trông nó không giống chim săn mồi sao? Họ chắc chắn đang nhắm tới tôi. ...Chúng ta sẽ gặp rắc rối nếu bỏ qua chuyện này. Tôi nghĩ tốt nhất là nên 'khử' họ trước khi có chuyện gì xảy ra."

...Ừm, đúng là ánh mắt họ có hơi sáng lên, nhưng...

Đầu tiên cậu phải chuyển chủ đề đã.

https://thuviensach.vn

"Đừng lo. Mình đã nói rồi, không có nhiều người muốn tấn công cậu đâu."

"...Hmph."

Tuy Tohka vẫn còn có vẻ đề phòng, nhưng ít nhất cô ấy cũng không nhắc lại chuyện 'khử' họ nữa.

"Sao cũng được. Hẹn, hẹn-"

"T-T-Từ từ, chúng ta nên đi chỗ khác đã, được không?"

Shidou chặn họng Tohka, người đang tiếp tục nói một cách không xấu hổ, và nhanh chóng bước đi.

"Hử. shidou này, chúng ta đang đi đâu thế?"

Cô chạy theo, và có vẻ không hài lòng khi bắt kịp cậu.

Hai người tiến vào một con hẻm cụt. Lúc đó, cậu mới thở phào nhẹ nhõm.

"Cuối cùng cũng bình tĩnh rồi à. Xì, người gì đâu mà kỳ cục. Có gì không ổn thế?"

Cô nheo mắt lại, có vẻ thất vọng.

"Tohka này...chuyện gì đã xảy ra vào hôm qua thế?"

Cậu có rất nhiều thứ muốn hỏi, nhưng đây là câu hỏi đầu tiên bật ra khỏi miệng cậu.

Tohka cau mặt lại, khẽ nhếch môi.

"Không có gì, cũng giống như mọi khi. Bọn họ vung thanh kiếm không chém được ai, bắn những viên đạn không trúng ai.-Cuối cùng, tôi

https://thuviensach.vn

biến mất."

"...Biến mất?"

Shidou nghiêng đầu bối rối.

Nghĩ lại thì, Kotori và những người khác đều có tiên đoán như thế, nhưng họ không thật sự hiểu nó diễn ra như thế nào.

"Nó chỉ là di chuyển từ thế giới này đến một vùng không gian khác thôi." "C-Có cả những chuyện như thế à?...Nơi đó là đâu?"

"Không biết."

"...Hả?"

Cậu đớ người trước câu trả lời của cô.

"Tôi chuyển sang trạng thái ngủ đông ngay khi vừa đến đó. Nó giống như là, trôi lơ lửng trong một khoảng không gian tối om.-Nhưng tôi chắc chắn nó giống như khi mình ngủ."

"Vậy là, cậu đến thế giới này khi tỉnh dậy?"

"Không hoàn toàn vậy."

Tohka lắc đầu trước khi tiếp tục.

"Tôi gần như không có quyền lựa chọn ngay từ đầu. Chỉ đơn giản là bị chuyển đến, và kẹt ở đây. Ừm, nó giống như khi bị đánh thức vậy."

"....."

Shidou như ngừng thở.

https://thuviensach.vn

Cậu biết là các trận không gian chấn sẽ xảy ra khi Tinh linh đến thế giới này, nhưng nếu những gì Tohka nói là thật, thì họ không cố tình đến đây."

Vậy hóa ra nó cũng chỉ giống như những tai nạn thôi sao?

Dù có nói thế nào đi chăng nữa, sẽ rất vô lý nếu bắt Tohka - bắt một Tinh linh chịu trách nhiệm cho chuyện này.

Lúc đó, trong đầu Shidou chợt có thêm một câu hỏi.

Có một điểm kỳ lạ trong câu nói của Tohka.

"...Cậu nói 'gần như' à? Là do hôm nay, đúng không?"

"....."

Tohka phồng má, và nghiêng đầu nhìn sang hướng khác.

"Hừm, l-làm như tôi biết vậy."

"Trả lời đàng hoàng đi mà. Việc này quan trọng lắm đấy."

Shidou tiếp tục hỏi dồn.

Có thể là như vậy-nếu Tohka đến thế giới này theo ý muốn của cô ấy, như hôm nay, thì sẽ không có trận không gian chấn nào.

Nhưng không hiểu tại sao, hai má của Tohka bỗng ửng hồng, và ánh mắt của cô trở nên sắc hơn.

"Nhiều chuyện quá. Không nói nữa đâu."

"Nhưng-"

https://thuviensach.vn

Shidou mở miệng, nhưng trước khi kịp nói gì thì Tohka đã dậm một chân lên mặt đất.

Phần nhựa đường mà cô vừa đạp bật tung lên, và bắn ra nhiều chùm tia sáng.

"Whoa...!?"

Khi tia sáng bắn vào người cậu, nó trở thành những chùm pháo hoa nổ lách tách.

"-Thôi nào, nhanh nói cho tôi biết 'hẹn hò' có nghĩa là gì đi."

Tohka nói một cách thiếu kiên nhẫn.

"...Ặc."

Shidou chỉ biết im lặng trước sự quyết liệt của Tohka.

Nếu cậu tiếp tục hỏi cô ấy thì có thể cậu sẽ thủng lỗ chỗ như cái sàn hôm qua.

Cậu lẩm nhẩm một chút trước khi nói.

"...Một chàng trai và một cô gái đi chơi và vui vẻ với nhau...chắc vậy."

"Chỉ thế thôi à?"

Tohka nhìn chằm chằm vào người cậu, có vẻ hơi thất vọng.

"Ư-Ừm..."

Nói thế chứ, Shidou vẫn chưa có một cuộc hẹn nào.

Dù đã biết một số thứ từ manga và phim ảnh, nhưng chuyện này thì vượt quá tầm hiểu biết của cậu.

https://thuviensach.vn

Tohka khoanh tay lại, và lẩm bẩm.

"...Cơ bản là, hôm qua cậu nói là cậu muốn chúng ta đi chơi với nhau, phải không?"

"...Ư-Ừm...phải...chắc thế."

Cậu cảm thấy xấu hổ hơn 20% bình thường. Shidou ngượng ngùng gãi má.

"Hiểu rồi."

Khuôn mặt cô có vẻ tươi tắn hơn khi cô gật gật đầu, và cô phóng một bước dài ra khỏi con hẻm.

"Tohka-"

"Gì thế shidou? Chẳng phải chúng ta sẽ vui vẻ với nhau sao?"

"-! Vậy có ổn với cậu không...?"

"Chẳng phải cậu đã nói là cậu muốn à?"

"À...ừm, dĩ nhiên, nhưng..."

"Vậy nhanh lên đi. Tôi đổi ý bây giờ."

Tohka vừa đi vừa nói.

Lúc đó, Shidou chợt nhận ra một vấn đề nghiêm trọng.

"T-Tohka! Bộ đồ đó, không được...!"

"Gì nữa đây?"

Tohka mở to mắt ngạc nhiên khi bị Shidou gọi lại.

https://thuviensach.vn

"Y phục của tôi thì sao? Nó là áo giáp và là thứ bảo vệ tôi đấy. Tôi sẽ không tha cho cậu nếu cậu dám sỉ nhục nó đâu."

"Nổi bật như thế này thì AST sẽ nhanh chóng tìm ra cậu thôi."

"Ư."

Tohka tỏ vẻ không vui khi nhận ra rằng nó có thể gây phiền phức cho mình.

"Giờ tôi phải làm gì?"

"Ừm, thay đồ, dĩ nhiên, nhưng..."

Mồ hôi chảy dài trên mặt cậu. Ở đây không có đồ của phụ nữ, và cũng rất khó để dẫn cô ấy đến một cửa tiệm nào đó.

Hơn nữa, cậu cũng không dư dả đến mức đó.

Trong khi Shidou đang lục tìm một giải pháp trong đầu, Tohka nói với giọng thiếu kiên nhẫn.

"Cậu muốn bộ đồ nó như thế nào? Nói đi."

"Eh? Ah..."

Trong đầu cậu vẫn chưa có gì.

Nhưng, vào lúc đó, hình ảnh một bộ đồng phục chợt lướt qua mắt cậu.

"Ah..."

Một nữ sinh mà Shidou không quen biết đang đi trên đường với khuôn mặt ngái ngủ.

https://thuviensach.vn

Chắc cô ấy cũng giống như Shidou, không nhận được thông báo về việc trường đóng cửa.

"Tohka, ở đằng kia. Một bộ đồ như thế là ổn rồi."

"Hử?"

Tohka chống cằm, nhìn về hướng mà Shidou chỉ.

"Hmm, hiểu rồi. Như thế là ổn chứ gì?"

Cô đưa ngón trỏ và ngón giữa của bàn tay phải lên.

Và, một quả cầu ánh sáng màu đen xuất hiện trên đầu ngón tay của cô, hướng về phía cô gái ấy.

"Chờ đã, cậu nghĩ mình đang làm gì thế?"

Shidou bối rối kéo bàn tay của Tohka lại.

Những tia sáng bắn ra từ tay Tohka đi chệch hướng, lướt qua mái tóc của cô gái kia, và trúng bức tường sau lưng cô.

Đùng*, và nhiều mảnh gạch vụn rớt xuống.

"Ý da...!?"

Cô gái run lên vì bất ngờ, và vội vã nhìn xung quanh.

Sau đó, cô bối rối nhìn lại, rồi đi tiếp, có thể là do cô cho rằng mình vẫn còn đang buồn ngủ.

"Cậu làm gì thế? Tôi hụt rồi kìa."

"Tớ phải là người nói câu đó mới đúnggggggg!"

https://thuviensach.vn

"Tôi định làm choáng cổ và lấy bộ đồ đó, nhưng..."

Tohka nghiêng đầu, như thể muốn hỏi xem chuyện đó có gì sai.

Shidou thở dài trong bụng, xoa xoa trán.

"Nghe này, Tohka. Cậu không được tấn công con người. Không được."

"Tại sao?"

"...Cậu không thấy khó chịu khi bị AST tấn công à? Nghe này-đừng làm những gì mà người khác không thích."

"...Hừm."

Tohka mím môi, tỏ ý không hài lòng khi nghe Shidou nói thế.

Có vẻ như cô ấy cảm thấy khó chịu, không phải là vì những gì cậu ấy nói, mà là do cậu ấy đã đối xử với cô như một đứa trẻ.

"...Đã hiểu. Tôi sẽ ghi nhớ điều này."

Và, cô ấy ngẩng mặt lên, như đang cố nhớ một cái gì, rồi lên tiếng.

"-Thiệt tình. Mình phải tự lo về đồ của mình rồi."

Và Tohka búng tay.

Bộ váy cô đang mặc như tan biến vào trong không khí...hoặc có vẻ thế, nó giống như là được thay thế bởi một thứ khác, khi những chùm tia sáng tụ lại, cuộn tròn quanh cô, và tạo ra một hình dạng mới.

Vài giây sau, Tohka đứng đó, với bộ đồng phục của trường Raizen trên người, giống như bộ đồ mà cô gái kia đã mặc.

https://thuviensach.vn

"C...Cái này là gì thế?"

"Tôi đổi y phục của mình và tạo ra một bộ quần áo mới. Do chỉ mới nhìn một lần nên các chi tiết có thể không đúng lắm, nhưng nó đâu quan trọng, phải không."

Tohka khoanh tay, gật gật đầu với một tiếng 'hứm'.

"Vậy sao cậu không làm chuyện này từ đầu!"

Shidou la lên, còn Tohka chỉ vẫy tay như muốn nói 'Biết rồi, khổ lắm, nói mãi.'.

"Quan trọng hơn, chúng ta sẽ đi đâu đây?"

"V-Về chuyện đó-"

Shidou chạm vào tai phải như để tìm một sự trợ giúp.

Rồi, cậu nhận ra. Lúc này, cậu không có cái tai nghe ở bên tai.

Và dĩ nhiên, cũng không có cái camera nào lởn vởn bên cậu.

Nói gì thì nói, những thành viên của vẫn chưa biết được sự hiện diện của-- Tohka.

Nói cách khác, họ đang ở một mình với nhau.

Shidou cảm thấy hơi chóng mặt.

Áp lực khiến cậu cảm thấy cồn cào trong ruột.

Có một sự khác biệt rất lớn khi không có Kotori và Reine ở bên để cho cậu một số lời khuyên.

"Gì thế shidou?"

https://thuviensach.vn

"...Không có gì."

Shidou hít thật sâu, và bước đi như robot. Tohka gọi với theo.

"-shidou. Cậu đi nhanh quá. Chậm lại đi mà."

"...A-Ah, xin lỗi..."

Cậu điều chỉnh lại bước đi của mình. Bước chân của họ có độ dài ngắn khác nhau, nên dễ hiểu tại sao Shidou lại vượt lên trước...một cảm giác rất kỳ lạ.

Đây chính là cảm giác khi được đi cùng với ai đó.

Nó là một trải nghiệm mới mẻ với Shidou, người chưa bao giờ được đi cùng với một người con gái khác (nhân tiện, việc Kotori tung tăng và nhún nhảy trước mặt cậu không được tính vào trường hợp này nhé.)

Cứ như thế-Shidou chợt nhìn trộm Tohka.

Người mà cậu ta nhìn thấy không phải là một con quái vật có thể xẻ đôi trời đất chỉ với một cú vung kiếm, mà chỉ là một cô gái bình thường.

Khi họ rời khỏi con hẻm và bắt đầu đi trên những con đường lớn với nhiều cửa hàng nằm ở hai bên, Tohka nheo mắt và lo lắng nhìn xung quanh.

"...S-Sao lại có nhiều người thế này. Họ đang tính làm một cuộc chiến tranh tổng lực à?"

Có vẻ như Tohka ấy đang ngạc nhiên trước một lượng lớn con người và xe cộ mà cô chưa bao giờ được thấy. Cô nói với giọng nghiêm túc, trong khi vẫn đề cao cảnh giác ở mọi hướng.

Và, ở mười đầu ngón tay của cô xuất hiện mười quả cầu ánh sáng nho nhỏ. Shidou nhanh chóng chặn cô lại.

https://thuviensach.vn

"Đã bảo rồi mà! Chẳng có ai muốn lấy mạng cậu đâu."

"...Thật không?"

"Thật."

Shidou trả lời. Và Tohka làm biến mất những quả cầu đó, sau khi cẩn thận quan sát xung quanh một lần nữa.

Bất ngờ, vẻ cẩn trọng trên khuôn mặt của Tohka biến mất.

"Hở...? shidou này, mùi gì thế?"

"...Mùi?"

Cậu nhắm mắt lại, và ngửi thử bầu không khí xung quanh. Và đúng như Tohka nói, một mùi thơm đang lan tỏa trong không khí. "À, chắc là từ chỗ đó đấy."

Cậu chỉ vào tiệm bánh ở bên tay phải.

"Ồồồồ."

Tohka nhìn chằm chằm vào chỗ đó.

"...Tohka."

"Ư, gì thế?"

"Muốn vào đó không?"

"....."

Shidou hỏi, và Tohka chỉ xoay xoay hai ngón tay, miệng thì ấp a ấp úng. Và, 'ọc ọc ọc ọc ọc', bụng của cô sôi lên rất đúng lúc. Có vẻ như cả Tinh linh cũng biết đói bụng.

https://thuviensach.vn

"Nếu shidou không muốn thì tôi sẽ không vào đâu."

"...Tớ muốn. Tớ rất muốn mà."

"Vậy thì không còn lựa chọn nào khác nữa rồi!"

Tohka vui vẻ trả lời, và đẩy cánh cửa để bước vào trong.

"....."

Giấu người đằng sau những bức tường, Origami chăm chú nhìn cặp nam nữ đứng trước tiệm bánh với nét mặt không đổi.

Cô không biết là trường đã đóng cửa, và trên đường về nhà, cô đã thấy Shidou đi cùng với một nữ sinh.

Đó là một chuyện cực kỳ nghiêm trọng. Họ như một cặp đôi. Và cô bắt đầu bám theo.

Tuy vậy, còn một vấn đề lớn hơn.

Origami nhận ra nữ sinh đó.

"-Tinh linh."

Cô lẩm bẩm.

Đúng vậy. Quái vật. Bất thường. Đại họa của nhân loại.

Thứ không phải con người, thứ mà đội của Origami phải tiêu diệt, đang mặc một bộ đồng phục và đi với Shidou.

"....."

Nhưng nghĩ kỹ lại thì, đó là chuyện bất khả thi.

https://thuviensach.vn

Trước khi Tinh linh xuất hiện, luôn có một cơn chấn động bất thường xảy ra như một lời 'chào hỏi' trước. Không thể nào đội theo dõi của AST có thể bỏ qua cái này được.

Nhưng, nếu có gì thật, thì đã có chuông báo động, và Origami đã nhận được mệnh lệnh từ cấp trên.

Cô lấy điện thoại từ trong túi xách ra và kiểm tra. Không có tin nhắn nào.

Vậy thì, cô gái ấy không thể là Tinh linh, mà chỉ có những nét tương đồng với Tinh linh thôi.

"...Không thể thế được."

Môi cô khẽ chuyển động. Không có chuyện cô lại quên được khuôn mặt đó.

"....."

Origami bấm bấm điện thoại, mở danh bạ ra, và gọi cho một người.

Và.

"-AST, Đội trưởng Sergeant Tobiichi. A-0613."

Cô nói tên và ID của mình ra, và đi thẳng vào vấn đề.

"Gửi cho tôi thiết bị theo dõi."

"Ah, Reine~. Cho tôi ăn nó nhé."

"...Nn, được thôi. Cứ tự nhiên."

https://thuviensach.vn

Kotori ghim nĩa vào quả mâm xôi trên cái dĩa trước mặt Reine. Cô chậm rãi đưa nó vào miệng, và tận hưởng vị chua ngọt lan tỏa trên lưỡi của mình.

"Mmm, ngon quá. Sao cô không thích nó thế?

"...Nó không chua à?"

Vừa nói, Reine vừa uống cạn ly trà táo với rất nhiều đường chỉ với một ngụm.

Lúc này, họ đang ở trong một quán cà phê trên Đại lộ Tenguu.

Kotori đang mặc đồng phục, đeo một dải ruy băng trắng, còn Reine thì mặc một bộ áo búp bê nhạt màu với quần bò.

Đáng ra Kotori phải ở trường vào lúc này, nhưng trường của cô cũng đã ít nhiều chịu ảnh hưởng của trận không gian chấn hôm qua, nên nó đã đóng cửa.

Tuy vậy, sẽ hơi kỳ nếu cứ đi thẳng về nhà, nên cô đã gọi Reine, và giờ thì hai người đang có một bữa tiệc trà vui vẻ.

"...Đúng rồi, cô có thể nói cho tôi chuyện này được không?"

Reine nói, như thể vừa nhớ ra điều gì đó.

"Gì~thế?"

"...Xin lỗi vì đã hỏi, nhưng Kotori này, tại sao cô lại chọn cậu ta làm người thương thuyết với Tinh linh thế?"

"Mm..."

Kotori khẽ nhíu mày khi nghe câu hỏi của Reine.

https://thuviensach.vn

"Cô hứa là sẽ không nói với ai chứ?"

Reine hạ giọng nói.

"...Tôi hứa."

Kotori gật gù. Murasame Reine là một người luôn làm theo những gì mình đã nói.

"Thật ra, tôi không có cùng huyết thống với anh ấy. Một tình huống như trong galge, phải không."

"...Hửm?"

Reine nghiêng đầu, không có vẻ gì là ngạc nhiên hay phấn khích. Cô nhanh chóng phân tích câu nói của Kotori, và có nét mặt như đang hỏi 'Cái đó thì liên quan gì đến câu hỏi của tôi?'.

"Đó là lý do tại sao tôi yêu cô đấy, Reine~"

"....."

Reine trông có vẻ bối rối.

"Bỏ qua đi~...Vậy, tiếp tục nào. Lúc đó tôi bao nhiêu tuổi nhỉ, tôi không nhớ rõ là lúc nào, nhưng onii-chan đã bị mẹ ruột bỏ rơi, và gia đình tôi đã nhận nuôi anh ấy, đại loại vậy. Anh ấy khá là phiền phức trong khoản thời gian đó . Hình như onii-chan lúc nào cũng có ý định tự tử thì phải."

"....."

Reine nhướn mày, ngạc nhiên.

"Gì thế?"

"...Không có gì, xin hãy tiếp tục."

https://thuviensach.vn

"Nn. Ừm, thật ra thì chúng tôi cũng không làm được gì nhiều. Sự hiện hữu của người mẹ là một điều rất quan trọng với một đứa trẻ chưa lên mười, nên đối với anh trai tôi, việc bị bỏ rơi làm cho anh ấy cảm thấy như sự hiện hữu của mình bị chối bỏ.-Nhưng mà, có vẻ sau một năm thì tình hình có vẻ đã khá hơn."

Hít một hơi thật sâu, cô tiếp tục.

"Có lẽ nhờ đó mà onii-chan rất nhạy cảm với sự tuyệt vọng bên trong mỗi con người."

"...Tuyệt vọng?"

"Mm. Giống như việc bị mọi người bỏ rơi ấy-một người không được yêu thương chẳng hạn. Ừm, cơ bản thì điều đó khá giống với bản thân anh ấy hồi trước. Nên khi gặp phải một người đang đau buồn như thế, thì dù có là người dưng đi chăng nữa, anh ấy cũng sẽ giúp mà không cần suy nghĩ."

Nói tới đó, cô chợt đưa mắt nhìn xuống đất.

"Nên, tôi chỉ nghĩ, 'nếu là anh ấy'.-Người duy nhất có thể làm các Tinh linh hạnh phúc mà tôi tin, chỉ có thể là anh ấy thôi."

Kotori nói, và Reine chỉ ậm ừ '...Tôi hiểu'.

"...Nhưng, cái tôi muốn nghe không phải là một lý do thiên về cảm tính như thế."

"....."

Kotori nhíu mày ngạc nhiên khi nghe Reine nói.

"Vậy, ý cô là gì?"

https://thuviensach.vn

"...Đừng giả ngây nữa. Tôi nghĩ là cô hiểu mà.- Chính xác thì, cậu ta là gì?"

Reine là phân tích viên giỏi nhất của . Sử dụng những realizer đặc biệt, không cần quan tâm chủ thể là ai, chỉ cần xem xét nhiệt độ cơ thể, cùng với các phép đo sóng điện não, cô có thể biết được tâm trạng hoặc cảm xúc của một người.

-Hơn thế, cô còn có thể biết được năng lực và tính cách ẩn bên trong họ.

Kotori thở dài thườn thượt.

"Ừm, lúc mà tôi nhờ Reine để mắt đến onii-chan, tôi biết sớm muộn gì chuyện này cũng xảy ra mà~"

"...A, xin lỗi, đúng là tôi có phân tích cậu ấy một chút. ...Tôi nghĩ sẽ khá là lạ nếu như một người bình thường được tham dự vào kế hoạch này nếu không có một lý do rõ ràng."

"Mm, không sao~. Sớm muộn thì mọi người cũng sẽ biết thôi."

Kotori nhún vai.

Cùng lúc, cánh cửa mở ra, và nữ phục vụ đứng gần đó cất tiếng nói 'Xin chào'.

Kotori ngậm cái ống hút, hút một hơi hết món sinh tố việt quất trong ly.

Và rồi-

"Phụttttttttttt!?"

https://thuviensach.vn

Vừa nhìn thấy cặp đôi vừa mới vào và ngồi ở phía sau Reine, cô phun hết cái thứ ở trong miệng ra với tốc độ đáng kinh ngạc.

"....."

Không hiểu tại sao cặp đôi đó vẫn chưa chú ý qua đây, nhưng Reine, người đang ngồi phía trước Kotori, vẫn còn đang bị sốc. Hiện giờ thì cô đang mặc một bộ đồ 'nửa kín nửa hở'. Nói đơn giản thì Reine đang ướt nhẹp.

"Xin lỗi, Reine..."

"...Nn."

Kotori lí nhí xin lỗi, và Reine, hành động như không có chuyện gì xảy ra, lấy cái khăn tay từ trong túi ra và bắt đầu lau mặt.

"...Có chuyện gì thế?"

"Mmm...tôi nghĩ mình vừa thấy một thứ phản khoa học hoặc phi thực tế gì gì đó."

"...Nó là gì?"

Kotori chỉ im lặng chỉ ra đằng sau của Reine.

"...?"

Reine quay đầu-và khựng lại.

Vài giây sau, cô từ từ quay đầu lại, và uống một ngụm trà táo.

Và, *phụt*, cô phun nó vào người Kotori.

"...Ngạc nhiên thật."

https://thuviensach.vn

Chắc đây là cách mà Reine biểu lộ sự ngạc nhiên của mình.

Suy cho cùng thì, chuyện đó cũng dễ hiểu thôi. Vì sau lưng Reine là anh trai của Kotori - Itsuka Shidou, và cậu ta đang ngồi với một cô gái.

Chưa hết. Cô gái đang ngồi với cậu ta là người được nhóm của Kotori xem là một tai họa, Tinh linh.

"Hểểể...cái gì đang xảy ra vậy."

Kotori nhỏ giọng hỏi, khi lau mặt bằng cái khăn tay mà Reine đưa cho.

Nhắc đến cái khăn, sau khi thấm qua hai đợt nước việt quất và trà táo, thì cái hình con gấu in trên đó đã biến thành Kikaider mất rồi.

Kotori lục tìm điện thoại trong túi. Không có tin nhắn nào từ . Nghĩa là, họ không thấy bất kỳ hoạt động nào của Tinh linh.

Nhưng, đó chắc chắn là Tinh linh Tohka. Trên đời không có nhiều cô gái xinh đẹp như thế đâu.

"Có thể có một Tinh linh đến đây mà không bị phát hiện không?"

"...Người giống người thì sao?"

Kotori suy nghĩ về khả năng đó.

Nhưng cô ngay lập tức lắc đầu. "Nếu vậy thì, onii-chan đang đi cùng với một cô gái bình thường. Nói một Tinh linh xuất hiện mà không bị chúng ta phát hiện coi bộ còn dễ tin hơn đấy."

"...Hiểu rồi."

Nó nghe hơi quá đáng một chút, nhưng Reine đồng tình.

https://thuviensach.vn

"...Nhưng nếu vậy thì nó cũng rắc rối lắm. Không biết Shin có thể tự đối phó không nhỉ?"

"Ừm..."

Và, trong lúc họ đang chống cằm suy nghĩ, họ đã nghe thấy cuộc nói chuyện của hai người kia.

"Hở, tức là cứ chọn món gì trong đây thì tôi sẽ được ăn món đó à?"

"Ừ, đúng vậy."

"Bánh mì nấm. Ở đây có bánh mì nấm không?"

"Ư, tớ thấy nó hơi... Mà lúc nãy cậu đã ăn một đống ở tiệm bánh rồi còn gì?"

"Nhưng tôi muốn ăn lại. Thứ bột đó...nó thật dễ gây nghiện...nếu nó xuất hiện khắp nơi thì đó sẽ là thảm họa mất...con người sẽ bắt đầu một cuộc chiến để tranh giành nó."

"Cứ mơ tiếp đi."

"Grr, sao cũng được. Bắt đầu tìm kiếm hương vị mới nào."

"Ờ ờ...nhưng mà tớ còn có 3000 yên thôi đấy."

"Hử? Yên là gì?"

"Ý tớ là do cậu ăn nhiều quá nên tiền trong bóp tớ đang từ từ biến mất đấy."

"Ư, thật là một thế giới khó khăn. Tôi đoán là không còn cách khác rồi. Đợi chút, tôi sẽ đi kiếm chút tiền."

"C...Chờ đã!? Cậu đang tính làm gì?!"

https://thuviensach.vn

Kotori thở dài.

Cô buộc tóc bằng dải ruy băng đen vừa mới lấy ra.

Đây là cách để Kotori biến đổi, từ cô em gái dễ thương của Shidou thành chỉ huy của .

Và, cô lấy điện thoại ra để liên lạc với .

"...Ahh, tôi đây. Trường hợp khẩn cấp. Triển khai kế hoạch F-08 ●Chiến dịch . Mọi người vào vị trí."

Reine nhăn mặt.

Đợi cho cuộc gọi kết thúc, cô lên giọng.

"...Cô nghiêm túc chứ, Kotori?"

"Ừm. Chúng ta không thể cho anh ấy bất kỳ chỉ dẫn nào vào lúc này. Không còn cách nào khác."

"...Tôi hiểu. Nếu vậy thì-nó giống như một phần của Route C...Hmm, vậy tôi cũng vào vị trí đây. Tôi sẽ đến dàn xếp ở cửa hàng tiếp theo."

"Phiền cô."

Kotori lấy một cây Chupa Chups ra, và đưa vào miệng.

"....."

Nhìn vào tờ hóa đơn và số tiền còn lại của mình, Shidou thở dài. Tuy không còn nhiều, nhưng nó cũng vừa đủ để trả hết đống này.

"Nào, đi thôi Tohka."

https://thuviensach.vn

"Hử, chưa gì đã đi rồi?"

Tohka mở đôi mắt tròn xoe. Shidou nhanh chóng đứng dậy. Nếu ở đây lâu hơn thì có khả năng cậu sẽ phải đi rửa chén hoặc là ăn quỵt ở đây.

Tohka bắt kịp Shidou khi cậu vừa bước đến quầy tính tiền. Cô không còn cái thái độ thù địch với những khách hàng xung quanh. Có lẽ cô đã quen với việc có rất nhiều người ở đây.

Shidou cảm thấy nhẹ nhõm khi đặt ba tờ hóa đơn sẽ làm mất đi 90% số tiền trong túi của cậu lên quầy.

"Chị thanh toán dùm em."

Shidou nói với nữ nhân viên đang đứng đó-

"...!?"

Cậu giật lùi lại. Vì, người đang đứng đó, chính là...

"Cảm ơn. Hẹn gặp lại."

Cậu nhận ra người phụ nữ với quầng thâm ở dưới mắt và trông cực kỳ buồn ngủ đó.

"C-C-C-Cái..."

"Nn? Gì thế shidou, kẻ thù à?"

Tohka run run quay mặt về phía Shidou, người đang đứng nhìn một cách bối rối.

"K-Không, không phải đâu..."

Cậu nói một cách yếu ớt.

https://thuviensach.vn

Và rồi, Shidou liếc nhìn người phụ nữ đang mặc một bộ đồng phục rất dễ thương, với một con gấu bông trên vai. Đôi mắt đờ đẫn của cô như sáng lên.

Lúc đầu, cậu cứ nghĩ cô ấy muốn nói với cậu 'nếu như cậu nói với ai về việc tôi đang làm ở đây thì cậu sẽ chết đấy', nhưng cậu nhanh chóng nhận ra ánh mắt đó có ý nghĩa khác.

"...Đây là tiền thừa và hóa đơn."

Trong lúc Shidou vẫn còn sốc, Reine đã xong phần thanh toán. Cô đưa tờ hóa đơn và gõ nhẹ lên nó.

Có một dòng chữ ở dưới, 'Chúng tôi sẽ hỗ trợ cậu. Tiếp tục cuộc hẹn đi.'.

Nói cách khác, cái nhìn lúc nãy chắc là để bảo cậu tiếp tục cuộc hẹn mà không để Tohka biết được họ quen nhau...chắc thế.

"Đ-Đừng lo."

Shidou nói với Tohka, và vò tờ hóa đơn vào túi.

Reine nhanh chóng trở về trạng thái mơ ngủ như thường lệ.

Cô lấy ra một xấp giấy màu sặc sỡ từ trong tủ kéo, và đưa nó cho Shidou.

"Đây là vé bốc thăm trúng thưởng. Nếu hai người men theo bên phải sau khi rời cửa hàng thì hai người sẽ đến chỗ bốc thăm. Xin hãy ghé chỗ đó nhé."

Rất kỹ càng và chi tiết.

https://thuviensach.vn

Shidou gãi gãi má. Có vẻ như từ 'phải' thích hợp hơn từ 'xin' nhiều. Thật ra, cô ấy không cần phải nhấn mạnh chỗ đó.

"shidou, gì thế?"

Vì Tohka đang chăm chú nhìn tấm vé với vẻ cực kỳ hứng thú.

"Cậu muốn đi không?"

"Cậu muốn đi không shidou?"

"...Muốn chứ. Tớ rất muốn đi."

"Vậy đi thôi nào."

Tohka vui vẻ bước những bước dài ra khỏi quán.

Shidou cúi đầu chào Reine, và đuổi theo cô.

"-Tốt lắm, Reine."

Giấu mình sau quầy tính tiền, Kotori đứng lên sau khi chắc chắn rằng hai người kia đã đi khỏi.

"...Cảm ơn. Tôi cũng không quen với việc này lắm đâu."

Reine nâng đường viền của bộ đồng phục lên, và nói với giọng đều đều.

Đó chính là mật mã F-08●Chiến dịch.

đã xem xét đến tất cả những khả năng có thể có, và tạo ra một nhóm hơn 1000 mật mã khác nhau. Đây là một trong số đó.

Nếu như Tinh linh không bị phát hiện và gặp gỡ trực tiếp với Shidou- các thành viên của sẽ trà trộn thành người đi đường và âm thầm hỗ trợ cậu.

https://thuviensach.vn

Họ đã bỏ ra một tháng để luyện tập cho tình huống này.

"Nó khá hợp với cô đấy. Trông dễ thương mà."

Kotori nói với cây kẹo trong miệng. Cô lấy điện thoại ra, và gọi.

"À, tôi đây. Họ vừa mới rời khỏi cửa hàng. ...Hãy thật tự nhiên nhé. Nếu làm hỏng thì sẽ bị lột da đấy."

Kotori nói một cách ngắn gọn, và nhanh chóng kết thúc cuộc gọi. "Nhóm hai đã sẵn sàng.-Xem nào, chúng ta nên trở về . Ít nhất thì chúng ta có thể xem họ làm được gì."

"...Ừm, vậy đi."

Cô cười mỉm khi nghe Reine nói từ sau lưng mình.

"Được rồi-bắt đầu trận chiến (cuộc hẹn) nào."

"Ừm, bốc thăm... tớ đoán vậy."

Khi rời khỏi cửa hàng và đi dọc theo con đường, Shidou và Tohka thấy một chỗ có một cái bàn dài, với chữ thập đỏ, và một vòng quay lớn đặt trên cái bàn đó.

Có hai người đàn ông mặc áo happi, một người đứng kế vòng quay, còn một người thì giữ giải thưởng. Sau lưng họ, những giải thưởng như xe đạp hay túi gạo được xếp thành hàng. Đã có một vài người đứng đó.

"..."

Shidou gãi gãi má.

Cậu không nhớ rõ...nhưng khuôn mặt của hai người đó giống như hai người nào đó ở .

https://thuviensach.vn

"Ồ!"

Tohka vẫn vô tư như mọi khi. Cô lấy tấm vé từ tay Shidou (hay nói đúng hơn, sau khi thấy ánh mắt thèm muốn của Tohka, cậu đã đưa nó cho cô), đôi mắt của cô sáng lên.

"Nào, xếp hàng thôi."

"Ưm."

Tohka gật đầu, và hai người đứng vào hàng.

Cái đầu và ánh nhìn của cô chuyển động theo từng vòng quay của nó.

Tohka nhanh chóng hiểu được thứ này. Bắt chước người vừa rồi, cô đưa tấm vé cho nhân viên đứng đó, và đặt tay lên vòng quay. Nhìn kỹ thì, người đó chính là Kawagoe.

"Chỉ cần quay nó thôi à?"

Cô xoay cái vòng quay đó. Và một trái banh đỏ tượng trưng cho giải khuyến khích lăn ra.

"...Chán thật. Đỏ thì chỉ được khăn g-"

Tiếng chuông của Kawagoe cắt ngang lời của Shidou.

"Giải nhất!"

"Ồồồ!"

"H-Hả...?"

Shidou nhíu mày...nhưng cậu ngậm miệng lại khi thấy người đàn ông đứng sau Kawagoe lấy một cây bút đỏ ra và tô lại hình trái banh màu vàng với dòng chữ 'Giải nhất' ở trên bảng.

https://thuviensach.vn

"Xin chúc mừng. Giải nhất là một cặp vé đến Dreamland."

"Ooh, đó là gì thế shidou?"

"...Công viên giải trí chăng? Tớ chưa từng nghe về nó..."

Shidou nói với giọng nghi ngờ khi thấy Tohka cầm hai tấm vé với vẻ phấn khích.

Ngay lập tức, Kawagoe đưa mặt lại gần và nói dứt khoát,

"Có bản đồ trên tấm vé, nên hai người chắc chắn phải đi nhé! Đi ngay thì càng tốt!"

"...Đ-Được rồi..."

Tohka càng lúc càng tiến sát lại gần, làm cậu phải lùi lại một bước. Shidou nhìn vào phía sau tấm vé, quả thật là nó có hướng dẫn ở phía sau. Hơn nữa là, chỗ đó cực kỳ gần.

"Có thật là ở đó có một cái công viên không nhỉ...?"

Cậu nghiêng đầu suy nghĩ, nhưng, nếu đây là mệnh lệnh từ , thì chắc chắn sẽ có một cái gì đó ở đó.

"...Cậu muốn đến thử không Tohka?"

"Ừm hửm."

Tohka đang rất muốn đến đó.

Chỗ đó rất gần. Chỉ cách khoảng vài trăm mét đi bộ dọc theo ven đường. Những dãy nhà vẫn nối san sát với nhau, nên bình thường thì không ai nghĩ là sẽ có một công viên ở đây.

Tuy nhiên-

https://thuviensach.vn

"Oooh! shidou! Lâu đài kìa! Chúng ta sẽ vào trong đó phải không?"

Tohka chỉ về phía trước, cô ấy trông cực kỳ phấn khích.

Trong khi nghĩ đây giống như một trò đùa, Shidou nhìn phía sau tấm vé, và rồi ngẩng mặt lên.

"..."

Cậu đứng như chôn chân dưới đất.

Một lâu đài nhỏ xây theo kiểu phương Tây. Chữ 'Dreamland' được ghi rõ ràng trên tấm biển.

...Và ở dưới, là dòng chữ, '2 tiếng ● 4000 yên ~ Qua đêm ● 8000 yên'.

Nói cách khác, đây chính là 'khách sạn tình yêu', và dĩ nhiên là 'Adults Only'.

"Đ-Đi thôi Tohka...! Tớ bị nhầm đường rồi!"

"Nu? Hình như đâu phải vậy đâu?"

"Thật mà. Đ-Đi thôi nào."

"Ở đây không được sao? Tôi muốn vào đây cơ."

"...! K-Không không không. Không phải hôm nay! Bữa khác nhé!?"

"Muuu...thôi được."

Cậu cảm thấy có lỗi khi đã làm Tohka cụt hứng, nhưng họ không thể vào đó được. Shidou ngước nhìn lên trời. Ở trên kia, chắc Kotori đang quan sát những việc đang xảy ra đây.

https://thuviensach.vn

"Xì, đến đấy rồi mà còn quay lại à? Anh mình đúng là một con gà mà."

Ngồi trên ghế chỉ huy ở , Kotori nhún vai, thở dài.

"...Ừ thì, cô không nên mong đợi nhiều quá. Đột nhiên bắt cậu ấy làm vậy thì cũng không ổn đâu."

Reine nói vọng lên từ phía dưới, trong khi vẫn đang thao tác trên màn hình.

Những con số trong bảng phân tích của cô đã ổn định hơn. Mặc dù vẫn chưa đạt mức 'người yêu', nhưng nó đã cho thấy Tohka đã xem Shidou như một người bạn đáng tin cậy.

Ừm, có lẽ vì thế mà họ đã chọn một giải pháp hơi 'táo bạo'.

"Dù vậy thì, chúng ta chỉ cần một nụ hôn là đủ để chiếu tướng rồi."

Cây kẹo xoay tròn trong miệng của Kotori.

"...Giờ thì chúng ta làm gì đây nhỉ."

"Nn, xem nào. Bắt đầu 'ghép đôi' và 'mê cung một chiều'."

"Hộc...hộc."

Mặc dù không chạy, nhưng cậu vẫn thở hồng hộc. Khi họ đã thấy những tòa nhà với những cửa hàng san sát nhau, Shidou mới chậm bước chân lại.

"Cậu cảm thấy mệt à, Shidou?"

"Không, không phải thế..."

"Cậu có ổn không?"

https://thuviensach.vn

Tohka nghiêng đầu và hỏi.

"...Tớ chỉ vừa mới nghĩ đến đứa em gái đang ở trên trời thôi."

"Trên trời?"

Tohka có vẻ ngạc nhiên.

"Ahh. Em ấy đã từng là một cô em gái dễ thương..."

Cậu thở dài khi nghĩ đến cái nhân cách thứ hai của em ấy.

"Vậy à..."

Shidou giật mình khi nghe thấy giọng của Tohka chợt chùng xuống. Cái cách mà cậu nói giống như nói rằng Kotori đã chết.

"A, không phải đâu Tohka. Đó là-"

Shidou chợt ngừng lại.

Đột nhiên, có một cô gái cầm một túi khăn giấy đứng trước mặt cậu.

"Xin hãy nhận lấy."

Cậu cầm lấy nó. Cô gái kia gật đầu và đi mất.

"shidou? Cái đó là gì thế?"

"À, cái này được gọi là khăn giấy-"

Cậu chợt thấy có gì đó không ổn.

Những thứ được phát trên phố như thế này thường là để quảng cáo. Tuy vậy, trên túi khăn giấy này, chỉ có hình ảnh một cặp đôi đang nắm tay

https://thuviensach.vn

nhau, cùng với dòng chữ 'Nếu hạnh phúc thì hãy nắm tay nhau nhé.'. Cái này thuộc về một nhóm tôn giáo nào à?

Và, trong lúc đang suy nghĩ, cậu chợt nghe thấy một giọng nói quen thuộc từ cửa hàng điện tử bên tay phải.

Dãy TV xếp ở trên kệ đang chiếu một chương trình rất kỳ lạ.

"Cái...!?"

Shidou nheo mắt lại, thốt lên.

Những người đang nói trên cái chương trình đang chiếu đó, chính là những nhân viên trên .

"Thật tệ khi không được nắm tay ở cuộc hẹn đầu tiên."

"Đúng đúng. Nếu là đàn ông thì phải biết cách cư xử chứ nhỉ."

"....."

Và, có rất nhiều cặp đôi đột ngột xuất hiện xung quanh cậu.

Hơn thế, họ còn đang nắm chặt tay nhau, và cố tình liên tục nói 'nắm tay nhau thật vui!' hoặc 'có cảm giác như chúng ta đã hòa chung nhịp đập con tim!' hay những cái gì đó tương tự.

Cậu bắt đầu cảm thấy hơi chóng mặt.

-Đúng là.

Shidou thở dài.

Ngần ngừ một lúc, cậu bỏ túi khăn giấy vào túi, cố bình tĩnh lại, và quay sang nhìn Tohka.

https://thuviensach.vn

"T-Tohka này..."

"Hử, gì thế?" Cậu nuốt nước bọt, và đưa tay ra.

"Ừm, cậu muốn... nắm tay không?"

"Nắm tay? Chi vậy?"

Tohka hỏi một cách vô tư.

Nó làm cậu cảm thấy xấu hổ hơn cả việc bị từ chối thẳng.

"....Phải rồi nhỉ. Tại sao nhỉ?"

Thật sự thì, cậu không thể giải thích tại sao. Shidou ngó lơ ra chỗ khác, và rút tay-

"Ưm."

-lại, nhưng Tohka đã nắm chặt tay cậu.

"..."

"Hử? Cái vẻ mặt đó là sao? Chính cậu là người yêu cầu nắm tay mà shidou?"

"A-à."

Cậu lắc lắc đầu, và hai người dạo bước đi.

"Mm, nắm tay coi bộ cũng không tệ nhỉ."

Tohka nở nụ cười, và nhẹ nắm chặt tay của cậu.

"...Ư-Ừm."

https://thuviensach.vn

Cậu nhận ra, mặt của mình đang đỏ lên, chỉ vì được nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn, mềm mại, và có phần lạnh hơn bàn tay của cậu đó.

Cậu cố không suy nghĩ về cảm giác này, và cố hướng suy nghĩ của mình ra những thứ linh tinh khác.

Và rồi, sau một lúc đi bộ, cậu thấy một tấm bảng báo hiệu 'Công trường đang xây dựng'. Một vài người đội mũ bảo hộ đang làm việc cật lực bên trong.

"Mm...chúng ta không thể đi qua đây. Ừm, vậy thì..."

Shidou quay qua bên phải, và thấy một tấm biển 'Cấm vào'.

"Hả?"

Cảm thấy có gì đó đáng ngờ, cậu quay lại đằng sau.

Và, chỗ mà họ vừa mới đi qua đã bị chặn bởi một tấm biển khác.

"....."

Cực kỳ bất bình thường.

Cậu nhìn kỹ khuôn mặt của một vài công nhân.

Và cậu nhận ra một số người. Bọn họ là những người ở trên .

Cậu chẳng biết nói gì. Shidou nhìn về phía ngọn đồi, và thấy con đường bên tay trái cậu.

Đó là con đường duy nhất mà họ có thể đi.

"...Vậy là họ muốn mình đi đường này à."

"Hử? Chuyện gì thế shidou?"

https://thuviensach.vn

"Không, không có gì...Chúng ta đi hướng này nhé?"

"Mm, được thôi."

Tohka gật đầu. Cô có vẻ rất vui khi tản bộ như thế này.

"Đi thôi nào shidou!"

"Ư-Ừ..."

Shidou lúng túng đi tiếp về phía bên trái.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 5: (Saldalphon) Kẻ Sát Nhân Tàn Nhẫn

6 giờ chiều.

Ánh mặt trời nhuộm cam cả một dãy nhà trước Trạm Tenguu.

Ở công viên nhỏ đằng kia, nơi mà mọi người có thể thấy rõ được khung cảnh rực rỡ này, có hai người, một nam và một nữ, đang bước đi.

Chàng trai đó không có gì đặc biệt cả. Chỉ là một học sinh bình thường.

Nhưng về phần cô gái-

"...Phư phư phư."

Kusakabe Ryouko liếm môi khi nhìn hai người bọn họ.

"Giống nhau đến 98.5%. Quá cao cho một sự trùng hợp."

Tinh linh.

Thảm họa của thế giới.

Những sinh vật đã biến một nơi trù phú thành một vùng đất khô cằn ba mươi năm về trước, và đã gây ra vụ hỏa hoạn lớn cách đây năm năm. Họ là thứ thảm họa đáng sợ nhất trong số các thảm họa.

https://thuviensach.vn

Tuy vậy, người đang ở trước mắt Ryouko chỉ là một cô gái dễ thương.

"Cho phép bắn?"

Một giọng nói lạnh lùng nhẹ nhàng phát ra từ phía sau lưng Ryouko.

Ryouko không quay lại, vì đó là Origami.

Mặc trên người bộ chiến phục và động cơ đẩy phản lực như Ryouko, tay phải của cô cầm khẩu súng trường chống-Tinh linh dài hơn cả người mình, .

"...Chờ đã. Giữ nguyên vị trí. Cấp trên vẫn đang bàn bạc."

"Đã rõ."

Không tỏ vẻ thất vọng hay nhẹ nhõm, Origami gật đầu.

Ryouko và chín người khác trong AST, được chia thành năm cặp, đứng rải rác trong bán kính 1km.

Một trong những lý do để di chuyển thành cặp như thế này là vì ở đó có hai người.

Bên ngoài công viên là một khu đất trống đang được quy hoạch. Ban ngày thì xe tải và cần cẩu thay phiên chạy nối đuôi nhau ở đây, nhưng giờ thì đã vãn bớt.

Vài giờ trước, khi biết được cô gái mà Origami thấy là một Tinh linh, CR-Unit đã được triển khai ngay lập tức.

Tuy vậy, Bộ trưởng Bộ Quốc phòng và Chánh văn phòng vẫn còn đang bàn bạc về kế hoạch.

Câu hỏi được đặt ra là, họ có nên tấn công hay không.

https://thuviensach.vn

Cô ta xuất hiện nhưng không gian chấn lại không xảy ra, nên chuông báo động không vang lên.

Vì thế, chưa có ai di tản cả. Nếu Tinh linh đó nổi điên lên, thì thiệt hại sẽ vô cùng khủng khiếp.

Mặt khác, sẽ rất tệ nếu Tinh linh bị kích động bởi tiếng chuông báo động. Đây quả là một tình huống hết sức nghiêm trọng.

Tuy vậy-

"Đây quả là một cơ hội tốt."

Origami nói, với giọng nói đều đều thường lệ của mình.

Đúng như vậy, đây quả là một cơ hội tốt.

Vì lúc này đây, cô ta không mặc bộ Linh phục của mình.

Lớp vỏ bọc đó, giống như kết giới của Ryouko, bao phủ xung quanh và giúp Tinh linh trở thành sinh vật bất khả chiến bại, hiện giờ không ở trên người cô ta.

Tức là, có khả năng đòn tấn công của họ sẽ trúng cô.

Nhưng cũng chỉ là 'có thể' thôi. Họ cần một thứ để tiêu diệt cô ta trong một đòn. Đó là lý do tại sao Origami đang cầm trong tay một khẩu súng chống-Tinh linh đặc biệt.

Người sử dụng la lên, tiếng rít của viên đạn từ họng súng, và tiếng hét đau đớn của mục tiêu.

. Cry. Cry. Cry.

https://thuviensach.vn

Nếu không có kết giới bao bọc, thì phản lực sẽ bẻ gãy vai của xạ thủ. Đó thật sự là một cây súng nguy hiểm.

Tuy vậy, Ryouko vẫn không thể tin là sẽ có lúc họ phải sử dụng thứ này.

"...Cấp trên chắc sẽ cho chúng ta tấn công đấy."

"Nếu không thì sẽ rắc rối lắm."

Ryouko lên tiếng, và Origami đáp lại ngay tức thì.

"...Ừm, trong tình huống này thì là vậy. Nhưng, việc 'một Tinh linh nổi điên khi chúng ta được phép tấn công nhưng không thể giết trong một đòn' với việc 'một Tinh linh chỉ ngẫu nhiên nổi điên nhưng chúng ta không biết nó xuất hiện lúc nào~', hơi khác nhau nếu xét về trách nhiệm đấy."

"Phiền phức, nhưng đó là cách họ đưa ra quyết định mà nhỉ."

"Ừm, có nhiều kẻ quan tâm đến cái ghế của mình hơn là sinh mạng của những người khác mà."

Cô nhún vai.

Origami vẫn giữ nét mặt như mọi khi, nhưng cô có vẻ hơi thất vọng.

Và rồi-Ryouko nghe được một giọng nói, xen lẫn với nhiều tiếng ồn trong tai.

"Vâng vâng, đây là chốt alpha, vậy quyết định cuối cùng là-ể?"

Ryouko mở to mắt khi nghe thấy nó.

"-Đã rõ."

Cô trả lời ngắn gọn, và ngắt liên lạc.

https://thuviensach.vn

"...Ngạc nhiên thật. Họ cho phép bắn đấy."

Đúng là hơi bất ngờ. Cô đang mong đợi một mệnh lệnh khác, một mệnh lệnh để giữ nguyên vị trí.

Nghĩ lại thì-hôm qua, việc tấn công vào trường học cũng là một quyết định khá táo bạo mà bình thường sẽ không được đưa ra. Có vẻ như đã có một sự thay đổi nhân sự ở cấp trên.

Mà thôi, Ryouko chỉ cần làm những gì ohải làm. Cụ thể ở đây là-nói điều đó với thành viên có khả năng thành công cao nhất bóp cò.

"-Origami. Em sẽ bắn. Trong số những người ở đây thì em là người thích hợp nhất. Chúng ta không chấp nhận thất bại. Hãy tiêu diệt cô ta với một phát súng."

Sau những lời đó.

"Rõ."

Origami trả lời với khuôn mặt vô cảm.

Shidou và Tohka bước đi trong công viên dưới ánh chiều tà.

Tiếng còi xe cũng như tiếng ồn ào của người dân vẫn có thể nghe thấy từ đây. Nhưng đây quả là một nơi thanh bình.

"Ôi, khung cảnh đẹp quá!"

Tohka chạy dọc theo hàng rào chắn và ngắm nhìn những con đường bụi bặm nhưng rực rỡ của thành phố Tenguu.

Theo lộ trình hướng dẫn của những người giỏi nhất (?) ở , họ đã đến công viên này, lúc mặt trời sắp lặn. Ở đây, họ có thể thấy được khung cảnh tuyệt đẹp của toàn thành phố.

https://thuviensach.vn

Đây không phải lần đầu Shidou đến đây. Đây là một nơi bí mật mà cậu rất thích.

Và người chọn địa điểm này chắc là...Kotori.

"shidou! Cái đó sẽ biến ra cái gì vậy?"

Tohka chỉ vào con tàu xa tít đằng kia, và hỏi với đôi mắt long lanh.

"Nó không có biến hình được đâu."

"À, vậy là nó thuộc dạng dung hợp à?"

"Ừm, đúng là nó được nối với nhau thật."

"Ồồồồ."

Tohka gật đầu thỏa mãn. Và rồi, cô quay mặt về phía Shidou, tì người vào lan can.

Với những tia sáng chiếu rọi từ sau lưng, Tohka trông rất đẹp, như một bức tranh. Một vẻ đẹp không bút nào tả được.

"-Thiệt là"

Tohka phồng má 'Nnnn', như thể muốn chuyển chủ đề.

Và, đột nhiên, cô nở một nụ cười vô tư.

"Nó tuyệt thật, hẹn hò ấy. Tôi đã, ừm, rất vui."

"....."

Đúng là một đòn bất ngờ. Dù cậu không thể thấy, nhưng hai má cậu đã đỏ ửng lên.

https://thuviensach.vn

"Sao mặt cậu đỏ thế, shidou?"

"...Là do ánh mặt trời đấy."

Cậu ngượng ngịu cúi đầu.

"Thật không?"

Tohka tiến lại gần, nhìn cậu chăm chú.

"--"

"Đúng như tôi nghĩ mà, mặt cậu đang đỏ kìa. Có phải cậu đang bị bệnh không?"

Tohka lên tiếng, mặt của hai người sát đến mức cậu có thể cảm thấy hơi thở của cô.

"K...không phải, không phải đâu..."

Cậu đảo ánh mắt đi chỗ khác. Trong đầu cậu bây giờ chỉ còn có mỗi một chữ 'hẹn hò'.

Cậu đã học được điều này từ phim ảnh và manga .

Nếu một cặp đôi dắt nhau đến một chỗ tuyệt vời như thế này ở cuối buổi hẹn, thì-

Ánh mắt của Shidou vô tình hướng sang cặp môi mềm của Tohka.

"Hửm?"

"-!"

Tuy không nói gì, nhưng cậu cảm thấy Tohka có vẻ đã nhìn thấu những ý nghĩ đen tối trong đầu mình. Cậu vội vàng đảo ánh mắt lại.

https://thuviensach.vn

Shidou lau những mồ hôi lấm tấm trên trán bằng tay áo, và rồi liếc nhìn gương mặt của Tohka.

Vẻ buồn thảm trên nét mặt của cô đã giảm đi ít nhiều so với mười ngày trước, hay hôm qua. Cậu hít một hơi và tiến lên một bước để đứng đối diện Tohka.

"-Thấy không? Đâu có ai có ý định giết cậu đâu?"

"...Nn, đúng là ai cũng tốt cả. Thật sự thì, tôi cũng không ngờ đấy."

"Ah...?"

Shidou nghiêng đầu nhìn Tohka khi cô gượng cười như tự trách bản thân.

"Có nhiều người không chối bỏ tôi. Những người chấp nhận sự tồn tại của tôi.-Cái đám mecha ấy...uhh, nói như thế nào nhỉ. A...?"

"Ý cậu là AST?"

"Đúng, chính nó. Nếu nói những người trên đường là thuộc cấp của họ, và họ đang cùng lừa dối tôi, coi bộ còn dễ tin hơn."

"Này này..."

Cô ấy nói như đùa...nhưng Shidou không thấy vui chút nào.

Vì với Tohka, đó là chuyện bình thường.

Bị chối bỏ, đó là chuyện bình thường.

Điều đó-nghe thật buồn.

"...Vậy thì, tớ cũng là người của AST à?"

https://thuviensach.vn

Shidou hỏi, và Tohka lắc đầu nguầy nguậy.

"Không, Shidou là...ừm, chắc là một người có người thân bị bắt làm con tin."

"C-Cái đó là dạng người nào vậy..."

"...Xin đừng để tôi coi cậu là kẻ thù."

"Ể?"

"Không có gì."

Lần này đến lượt Tohka quay mặt đi.

Cô lấy tay xoa xoa mặt, như thể muốn thay đổi tâm trạng của mình, và quay người lại.

"-Nhưng hôm nay, thật sự, thật sự là một ngày rất ý nghĩa. Thế giới này rất tốt, rất vui, rất đẹp...nó hơn những gì tôi tưởng tượng được, rất nhiều."

"Tớ, hiểu-"

Shidou thở hắt ra, gượng cười.

Tuy vậy, như thể đáp lại vẻ mặt của Shidou lúc này, Tohka nở một nụ cười ráo hoảnh.

"Những người đó-AST ấy, tôi nghĩ mình đã hiểu được họ rồi."

"Eh..."

Shidou cảm thấy khó hiểu trước bộ dạng buồn bã của Tohka.

https://thuviensach.vn

Nó hơi khác trước cái vẻ buồn thảm mà Shidou vẫn luôn căm ghét- nhưng có thêm một chút u sầu. Nó có thể làm quặn đau trái tim của bất kỳ người nào.

"Mỗi lần...tôi đến đây, thì tôi đã phá hủy một phần của cái thế giới xinh đẹp này."

"--"

Shidou như ngừng thở.

"N-Nhưng mà, đó đâu phải là ý của cậu đúng không...!?"

"...Nn. Tôi không thể kiểm soát được ảnh hưởng mỗi khi xuất hiện."

"Thì đó-"

"Nhưng đối với những người ở thế giới này, thì hậu quả vẫn không thay đổi. Cuối cùng, tôi cũng đã hiểu...lý do tại sao AST muốn giết tôi."

Shidou không thể đáp lời.

Nỗi buồn của Tohka làm ngực cậu quặn đau đến mức không thở được.

"shidou. Suy cho cùng, sẽ tốt hơn nếu tôi-không tồn tại."

Tohka nở một nụ cười.

Nó không phải là nụ cười hồn nhiên mà cậu đã nhìn thấy vào buổi trưa.

Nó giống như, nụ cười của một bệnh nhân khi biết cái chết đã gần kề- một nụ cười yếu ớt, đau khổ.

Shidou nuốt nước bọt.

https://thuviensach.vn

Cổ họng cậu khô khốc. Cậu cố gắng mở miệng ra nói khi dạ dày của mình vẫn đang quặn đau.

"Không phải...vậy..."

Shidou nắm chặt tay lại, như để lấy thêm dũng khí để nói.

"Ý tớ là...hôm nay đâu có trận không gian chấn nào, phải không! Chắc chắn có một cái gì đó khác so với bình thường...! Nếu chúng ta biết được nó là gì...!"

Tuy vậy, Tohka chỉ chậm rãi lắc đầu.

"Ngay cả khi chúng ta biết được, thì điều đó cũng không thay đổi việc tôi luôn đến đây một cách bất ngờ. Số lần xuất hiện của tôi cũng sẽ không giảm đâu."

"Vậy thì...! Chỉ cần cậu không quay về nữa là ổn chứ gì!"

Shidou la lên, và Tohka ngẩng đầu dậy, đôi mắt mở to đầy kinh ngạc.

Giống như cô ấy chưa từng nghĩ về điều đó.

"Việc đó-nó không..."

"Cậu đã thử chưa!? Dù chỉ một lần!?"

"..."

Tohka mím chặt môi, không biết nói gì.

Đặt tay lên ngực như thể hạ nhịp trái tim đang đập nhanh một cách bất thường, Shidou một lần nữa nuốt nước bọt.

Cậu đã nói trong lúc kích động nhưng-nếu nó thành hiện thực, thì không gian chấn sẽ không bao giờ xảy ra nữa.

https://thuviensach.vn

Theo như lời giải thích của Kotori, sóng năng lượng có được khi Tinh linh dịch chuyển từ chiều không gian khác đến đây đã gây ra không gian chấn.

Như vậy, nếu Tohka bị ép đến thế giới này, thì cô ấy chỉ việc ở đây.

"N-Nhưng, cậu biết đấy, có rất nhiều thứ mà tôi không biết."

"Tớ sẽ chỉ cậu!"

Shidou trả lời ngay lập tức.

"Tôi cũng cần một nơi để ở, và đồ ăn thức uống."

"Tớ sẽ...giải quyết việc đó!"

"Sẽ có nhiều chuyện bất ngờ xảy ra."

"Chừng nào nó tới thì tớ sẽ lo!"

Tohka chợt im lặng, và rồi cô khẽ nói.

"...Có ổn không, liệu có ổn khi tôi tồn tại không?"

"Sẽ ổn thôi!"

"Thật sự có ổn khi tôi sống ở thế giới này không?

"Sẽ ổn thôi!"

"...Chỉ có cậu, chỉ có cậu là người duy nhất nói ra những thứ này, shidou. Không kể đến AST, những người khác sẽ không chấp nhận việc một sinh vật nguy hiểm như tôi sống cùng với họ."

"Làm như tớ quan tâm ấy...!! AST thì sao!? Những người khác thì sao!? Tohka! Nếu họ ruồng bỏ cậu! Thì, hơn tất cả những người đó! Tớ sẽ

https://thuviensach.vn

chấp nhận cậu!"

Cậu ta hét lên.

Shidou đưa tay cho Tohka.

Cô ấy khẽ run lên.

"Nắm lấy tay tớ nào! Lúc này-chỉ cần như thế là đủ...!"

Tohka cúi đầu, và sau khi im lặng một lúc lâu, như thể đang suy nghĩ, cô ngẩng mặt lên, từ từ đưa tay ra.

"shidou-"

Và rồi.

Vào khoảnh khắc đó, khi hai bàn tay của họ chạm vào nhau.

"--"

Đầu ngón tay của Shidou giật giật.

Không hiểu tại sao nhưng-cậu chợt cảm thấy ớn lạnh.

Giống như có một đàn kiến đang bò khắp người, một cảm giác khó chịu.

"Tohka!"

Cậu la lớn tên của cô trong vô thức.

Và trước khi Tohka kịp đáp lời.

"..."

https://thuviensach.vn

Cậu đẩy Tohka ra, với toàn bộ sức lực của mình.

Thân hình mảnh dẻ của cô không thể đứng vững sau cú huých đó, khi mà Tohka lộn vài vòng ra đằng sau như trong một bộ manga.

Và gần như ngay lập tức.

"---Ah"

Shidou cảm thấy có một thứ gì đó rất kinh khủng bắn vào giữa ngực và bụng mình.

"C-Cậu làm gì vậy!"

Tohka, người lấm lem cát, càu nhàu, nhưng thật khó để cậu đáp lời cô ấy.

Cậu còn không thể thở được.

Ngay cả việc giữ được ý thức và thăng bằng cũng đã rất khó.

Dù sao thì, cậu, cảm thấy, tệ.

"shidou?"

Tohka choáng váng nói.

Không hiểu tại sao cô ấy lại như thế, nên cậu run run đưa cánh tay phải của mình lại gần chỗ đó.

Thật kỳ lạ.

Vì, chẳng có gì ở đó cả, ch-

"Ah-"

https://thuviensach.vn

Tiếng đó phát ra từ cổ họng Origami, khi cô nhìn thấy cơ thể đang gục ngã của Shidou.

Một lúc trước, cô ấy vẫn đang nằm sấp dưới sàn nhà của một căn hộ sắp được xây, tay nắm chặt khẩu súng chống Tinh linh , sẵn sàng.

Vài giây sau.

Origami khởi động Realizer của , tạo thêm một lớp vỏ bọc công phá cho viên đạn đặc biệt sắp được bắn ra, ngắm thật kỹ, và bóp cò.

Sẽ không thể nào hụt được.

-Nếu như Shidou không đẩy cô ta ra.

Viên đạn bắn ra-thay vì trúng cô ta, thì lại bay xuyên qua người của cậu.

"--"

Im lặng hoàn toàn.

Cô ấy có thể thấy rằng, ngón tay đó, ngón tay vừa bóp cò đó, đang run lên.

Không thể, không phải thế, mình chỉ, Shidou-

"-Origami!"

"--"

Tiếng kêu của Ryouko kéo cô ấy trở về thực tại.

"Em có thể hối tiếc sau! Tôi sẽ mắng em một trận ra trò sau! Nhưng lúc này-"

https://thuviensach.vn

Ryouko nhìn về phía công viên trong sợ hãi.

"Cố đừng chết nhé...!"

"shidou...?"

Cô cất tiếng gọi, nhưng cậu ấy không trả lời.

Cũng phải thôi. Vì ở giữa lồng ngực của cậu là một cái lỗ rất lớn, lớn hơn cả bàn tay đang xòe rộng của Tohka lúc này.

Đầu của cô trống rỗng, không thể hiểu được chuyện gì đang xảy ra.

"Shi-,dou"

Tohka quỳ xuống bên cạnh Shidou, và thử lấy tay nhéo má cậu.

Không có phản ứng gì.

Bàn tay vừa đưa ra lúc nãy giờ đã ngập trong máu.

"U, wa, aaa, aaaa-"

Vài giây sau, có vẻ như cô đã hiểu.

...Cô nhận ra thứ mùi khét ở xung quanh mình.

Chính là họ, những người muốn giết Tohka-AST.

Một đòn rất chính xác. Chắc chắn là-cô ta.

Nếu cô bị bắn trong tình trạng này, khi không mặc bộ giáp của mình, cô sẽ bị thương nặng.

Nhưng sẽ nhẹ hơn so với khi bắn vào Shidou, một người không có sức chống đỡ.

https://thuviensach.vn

"--"

Tohka cảm thấy cực kỳ chóng mặt, khi cô đặt tay lên mắt Shidou - vẫn đang hướng về bầu trời, và từ từ vuốt mắt cậu.

Sau đó, cô cởi áo khoác của bộ đồng phục ra, và nhẹ nhàng đắp lên thi thể của cậu.

Và rồi, Tohka loạng choạng đứng dậy, ngước nhìn lên trời.

-Ahh, Ahhh.

Không thể. Đúng là không thể.

Lúc đó-Tohka đã nghĩ rằng mình có thể sống ở thế giới này.

Chỉ cần Shidou ở bên cô, thì mọi chuyện sẽ ổn thôi. Cô đã nghĩ như thế.

Mọi thứ sẽ rất khó khăn, nhưng chắc chắn họ sẽ vượt qua. Cô đã nghĩ như thế.

Tuy nhiên.

Cuối cùng thì, nó, vẫn không thể.

Thế giới này-cuối cùng thì vẫn sẽ ruồng bỏ Tohka.

Điều đó tệ hơn cảnhững gì tồi tệ nhất mà cô có thể nghĩ đến-!

"-(Linh phục thần thánh, thứ mười) ..."

Cô ép mình nói ra những lời đó. Linh phục. Kết giới mạnh nhất của Tohka.

Lập tức, cả thế giới như ngân lên.

https://thuviensach.vn

Vùng không gian xung quanh bị bẻ cong, bao quanh cơ thể Tohka, và hóa thành một bộ chiến phục oai nghiêm.

Phần ánh sáng lấp lánh bên ngoài trở thành chiếc váy, và bên trong bộ Linh phục đó-thảm họa thật sự đã xuất hiện.

Rắc, rắc*

Bầu trời nứt ra.

Như để diễn tả sự giận dữ của Tohka, khi cô đột ngột tạo bộ Linh phục ra để tuyên chiến.

Tohka liếc nhìn xuống.

Những kẻ đã tấn công Shidou đang ở trên một ngọn đồi đỉnh bằng như một ngọn núi bị cắt mất phần đỉnh.

Những kẻ mà chỉ giết chết không thôi vẫn chưa đủ, đang ở đó.

Tohka dậm chân xuống.

Ngay lập tức, cái ngai gắn với thanh kiếm khổng lồ xuất hiện.

Cô lấy đà nhảy lên tay vịn của cái ngai với một tiếng *bùm*, và rút thanh kiếm ra.

Và rồi.

"Aaaaa"

Cổ họng cô rung lên.

"Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa"

Giống như mặt đất đang gào thét.

https://thuviensach.vn

"AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA---!!"

Giống như bầu trời đang rung động.

Giống như cô đang cố làm nguội đầu mình để bình tĩnh lại.

"Sao ngươi dám."

Đôi mắt cô ươt ướt.

"Sao ngươi dám sao ngươi dám sao ngươi dám sao ngươi dám sao ngươi dám sao ngươi dám."

Tohka truyền năng lượng vào bàn tay đang cầm kiếm, và dịch chuyển.

"Cái-!?"

"--"

Chỉ trong nháy mắt, Tohka đã đứng trước ngọn đồi mà cô đứng nhìn nãy giờ.

Trước mắt cô là một phụ nữ đang mở to mắt kinh ngạc, và một cô gái với khuôn mặt thất thần.

Và khi vừa thấy khuôn mặt đáng nguyền rủa đó, Tohka gào lên.

" -(Tối hậu kiếm)[Halvanhelev]!!"

Ngay lập tức, nhiều vết nứt xuất hiện trên cái ngai, như thể nó đang vỡ vụn ra.

Và, những mảnh vụn đó bay đến gắn vào thanh kiếm, làm tăng kích thước cho phần lưỡi của nó.

https://thuviensach.vn

Với chiều dài hơn 10m, đó quả là một thanh kiếm khổng lồ.

Tuy vậy, Tohka chỉ nhẹ nhàng nâng nó lên, và vung nó xuống chỗ hai người đó.

Những tia sáng từ thanh kiếm bắn ra một cách dữ dội, và ngay lập tức mặt đất nứt ra theo một đường thẳng từ chỗ thanh kiếm ghim xuống.

Tiếp theo, cả khu vực xung quan nổ tung lên.

"Cái...!"

"-Ư"

Hai người họ vừa kịp nhảy ra hai bên, và sợ hãi kêu lên.

Nhưng cũng dễ hiểu thôi. Dù gì thì, Tohka chỉ cần một đòn để cắt cả một vùng rộng lớn ra làm

hai nửa theo chiều dọc của nó.

"Đồ..., quái vật-!"

Cô gái cao hơn hét lên, và vung một thanh kiếm chưa hoàn chỉnh vào Tohka.

Nhưng nó làm sao có thể chạm vào Tohka, khi cô đang mặc bộ Linh phục của mình. Chỉ cần trừng mắt nhìn, cô cũng đã vô hiệu hóa đòn tấn công đó.

"Không thể nào-"

Khuôn mặt cô gái đó chìm trong nỗi tuyệt vọng.

Nhưng Tohka không quan tâm đến cô ta, mà quay sang nhìn cô gái bên cạnh.

https://thuviensach.vn

"-A, a. Là ngươi, là ngươi."

Cô lặng lẽ nói.

"Người bạn của ta, người bạn tốt nhất của ta, shidou, người mà đã giết cậu ấy, chính là ngươi."

Tohka nói, và dù chỉ một chút, nhưng lần đầu tiên, khuôn mặt của cô gái kia chợt méo đi.

Tuy vậy, điều đó chẳng có nghĩa lý gì.

Thứ có thể ngăn chặn Tohka với [Tối Hậu Kiếm Halvanhelev] đã được thực thể hóa, không tồn tại ở thế giới này.

Với đôi mắt ngập tràn bóng tối, cô nhìn xuống chỗ cô gái đó, và nhẹ nhàng nổi điên lên.

"-Giết (phá hủy) giết (xóa bỏ) giết mọi thứ. Chết đi (kết thúc rồi) chết đi (tan biến) chết đi ."

"Chỉ huy...!"

"Tôi thấy rồi. Đừng có làm ầm ĩ lên như thế. Mấy người đâu phải là khỉ đến mùa động dục đâu nhỉ."

Kotori xoay xoay cây kẹo trong miệng khi nói với đám thuộc cấp đang hoảng loạn của mình.

Ở khoang chỉ huy của .

Hình ảnh cái xác bị bắn xuyên qua của Shidou, cùng với trận chiến của Tohka, đang hiện rõ trên màn hình.

Cô có thể hiểu được tại sao ai cũng đang đứng ngồi không yên.

https://thuviensach.vn

Một tình huống, thật sự, hoàn toàn, vô vọng.

Chuông báo động không gian chấn đã bắt đầu vang lên, nhưng trước khi mọi người kịp sơ tán, trận chiến giữ Tohka và AST đã bắt đầu.

Điều an ủi nho nhỏ duy nhất là họ đang ở trong một công trình bỏ trống-nhưng chỉ cần một đòn của Tohka cũng đủ nghiền nát cái sự lạc quan của bọn họ.

Tohka lúc trước có vẻ dễ thương hơn rất nhiều khi so sánh với một Tohka với sức mạnh hủy diệt siêu việt vào lúc này.

Chỉ cần một đòn là đủ để xẻ đôi công trình đó ra, để lại một cái hố sâu hoắm ở giữa.

Và còn-cái chết của Itsuka Shidou, người vốn dĩ là át chủ bài của .

Nhóm của Kotori đang ở trong tình huống tệ nhất mà họ có thể tưởng tượng ra.

Nhưng,

"Chậc, dù có vẻ không được trang trọng cho lắm, nhưng hãy coi như hiệp sĩ của chúng ta đã đạt nhé. Tôi không thể chỉ đứng đây nhìn nếu công chúa của chúng ta trả thù đâu."

Kotori nói với giọng chán chường, tay vẫn xoay xoay cây kẹo.

Những thành viên ở dưới nhìn cô với vẻ sợ sệt.

Cũng không trách họ được. Vì sự thật là Kotori vừa mới mất anh trai của mình.

Tuy vậy, chỉ có Reine và Kannazuki là có những phản ứng khác.

https://thuviensach.vn

Reine thì vẫn tiếp tục thu thập dữ liệu từ trận chiến của Tohka, cứ như không có chuyện gì xảy ra.

Nhưng Kannazuki thì khác. Mặt anh ta đỏ bừng lên, miệng thì chảy dãi.

Khuôn mặt đó, giống như là đang nghĩ "Ahh...một cái lỗ thật lớn trên người...ưm ưm. Chẳng phải rất tuyệt sao. Chắc chắn, chắc chắn là nó sẽ rất tuyệt. N-Nhưng, nếu vì thế mà mình chết thì..."

"Xì."

"Auuuuuuuu!?"

Kotori đạp vào ống quyển của anh ta, rồi đứng dậy.

Sau đó, với đôi mắt khép hờ, cô 'hừm' một tiếng rõ to, và lên tiếng.

"Đừng có lộn xộn như thế nữa, quay trở lại làm việc đi. Cái này đâu phải là kết thúc của Shidou đâu nhỉ?"

Đúng vậy.

Bây giờ mới là lúc mọi chuyện bắt đầu.

"C-Chỉ huy! Đây là...!"

Một thành viên đang đứng nhìn vào màn hình ngạc nhiên thốt lên khi thấy một thứ gì đó ở công viên.

"-Đây rồi."

Kotori nở một nụ cười.

Trên màn hình, Shidou đang nằm sóng soài ở công viên, với một bộ đồng phục đắp trên người-nhưng, nó đột nhiên bốc cháy.

https://thuviensach.vn

Không phải là vì do nó được tạo ra bởi Tinh linh, hay là bị tia nắng mặt trời hội tụ đốt cháy.

Mà vì thứ đang cháy không phải là bộ đồng phục.

Khi nó rơi xuống, cơ thể quý báu của Shiodou lộ ra.

Và, những người ở một lần nữa lại ngạc nhiên thốt lên.

"V-Vết thương-"

Đúng vậy, vết thương. Đang cháy.

Ngọn lửa bùng cháy và bao bọc xung quanh vết thương của Shidou đến khi phủ kín hoàn toàn, và rồi chợt tắt.

Khi ngọn lửa biến mất, cơ thể lành lặn của cậu hiện ra.

Và rồi-

"Ưm...nóóóóóóóónnnnnnnnnnnnnnnnnnng!?"

Cậu nhảy dựng lên khi nhìn thấy tàn lửa đang cháy âm ỉ trên bụng mình.

"-H-Hả? Mình đã...sao có thể?"

Cả boong tàu như vỡ ra.

"Thế...C-Chỉ huy, chuyện này là-"

"Không phải tôi đã nói rồi sao? Nếu Shidou chết một hay hai lần, anh ấy vẫn có thể chơi lại mà."

Kotori liếm môi, lặp lại một lần nữa.

https://thuviensach.vn

Có vẻ như mọi người vẫn còn thắc mắc, nhưng Kotori chỉ lờ họ đi.

"Giúp anh ấy hồi sức đi.-Shidou là người duy nhất có thể chặn được cô gái đó."

-Cậu không thể hiểu được.

Shidou nhíu mày, tay liên tục vỗ vỗ vào bụng của mình.

Có một cái lỗ lớn ở áo trong và áo khoác ngoài của cậu, và cái cà vạt thì đã bị đốt cháy quá nửa.

Nhưng Shidou không quan tâm lắm đến vẻ ngoài 'gợi cảm' của mình.

"Sao-mình vẫn còn sống...?"

Xoa cái bụng một lần nữa, cậu lầm bầm.

Vào lúc đó, Shidou chợt có linh cảm xấu, và đột ngột đẩy Tohka ra.

Trong chớp mắt, có một cái lỗ giữa bụng cậu-và cậu ngất đi.

Đúng là có một cái lỗ trên đồ của cậu, và vết máu vẫn còn đây. Nó không giống như một giấc mơ.

"Phải rồi-Tohka...!"

Chắc chắn phát súng đó nhắm vào cô ấy.

Chính xác thì Tohka đang làm gì. Cậu nhìn xung quanh, cố tìm kiếm hình bóng của cô.

Và rồi, từ một ngọn đồi cao hơn, một tia sáng đen bắn ra-kèm theo đó là một tiếng nổ lớn cùng với sóng xung kích lan tỏa khắp nơi.

"Uwahh...!?"

https://thuviensach.vn

Bất ngờ, cậu bị gió đẩy lùi về phía sau.

"C-Cái, quái...!"

Cậu nhìn về hướng đó-và đứng đơ người.

So với lúc trước khi cậu mất ý thức, thì cảnh vật đã thay đổi hoàn toàn.

Khu vực công trường đó, cũng như ngọn núi với cảnh vật xung quanh, không hề thay đổi từ 30 năm trước-

Đã bị phá hủy hoàn toàn. Giống như vừa trải qua một trận không kích.

Không-hơi khác một chút. Nói đúng hơn, nó giống như khi bị một thanh kiếm khổng lồ cắt ngang vô số lần, và để lại nhiều mũi đất sắt nhọn.

"Cái..."

Trong khi vẫn còn đang ngơ ngác,

"Nuahhh...!"

Cậu chợt cảm thấy cơ thể mình nhẹ hẫng.

Đây không phải là lần đầu cậu cảm thấy như thế. Đó là hệ thống dịch chuyển của .

Trước khi Shidou kịp hiểu chuyện gì đang diễn ra, khung cảnh công viên xung quanh cậu đã biến đổi thành bên trong .

"Lối này!"

Một người đang chờ cậu ở đó nói với giọng rất to.

"H-Hộc..."

https://thuviensach.vn

Shidou được dẫn đến khoang chỉ huy, đầu vẫn còn đang choáng váng.

Và khi đến đó,

"-Cảm giác khi thức dậy thế nào hả Shidou?"

Kotori nói, với cây kẹo Chupa Chups xoay xoay bên trong miệng.

"...Kotori."

Shidou gõ gõ vào đôi tai để đỡ ù đi, và cau mày.

"...Anh không hiểu. Chính xác thì chuyện gì đang diễn ra vậy?"

"Ưm, Shidou bị AST tấn công, nên cô công chúa đó bay ra và đi giết AST."

Kotori vừa nói vừa chỉ lên trên-vào cái màn hình lớn đó.

"Cái..."

Tohka đang đứng đó, vung một thanh kiếm cực lớn cắt ngang qua những ngọn núi, còn AST thì đang chống trả.

Ít ra thì họ đã có cố gắng.

Không một đòn tấn công nào có thể đánh trúng Tohka.

Mặt khác, khi Tohka vung kiếm, dù là đòn tấn công trực tiếp hay chỉ là sóng xung kích, nó vẫn dễ dàng thổi bay họ đi và phá vỡ đội hình, giống như kết giới của họ không tồn tại vậy.

Thế trận một chiều-trận chiến của một vị vua.

Kotori nhún vai.

https://thuviensach.vn

"Cô ấy nổi điên rồi. Có vẻ như cô ấy không thể tha thứ cho việc anh bị giết."

"..., Nghĩa là sao...! Mà hơn nữa, sao anh vẫn còn sống thế!?"

Shidou la lên, và Kotori chỉ toét miệng cười, giống như cô đã biết trước điều đó.

"Nói sau đi. Lúc này anh có một nhiệm vụ quan trọng hơn đấy."

Kotori nói khi nhìn vào Tohka trên màn hình.

"Nhiệm vụ-?"

"Đúng. Chúng ta đâu muốn Tinh linh đó gây ra thương vong, phải không nào."

"..., dĩ nhiên rồi."

Shidou lên tiếng, và Kotori nheo mắt lại, có vẻ thích thú.

"Okay, Ngài Hiệp sĩ tuyệt vời.-Vậy đi thôi nào. Hãy ngăn cô công chúa ấy đi."

Kotori nhìn sang mọi người, và lên giọng.

"Quay lại! Chúng ta sẽ ra tiền tuyến. Di chuyển ra vị trí cách bọn họ tầm 1m thôi."

"Rõ."

Vài người, trông giống như những người lái tàu, đồng thanh.

Và, rung nhẹ, với một âm thanh của một thứ đang bị kéo căng ra.

"Ko-Kotori!"

https://thuviensach.vn

"Ừm, gì thế Shidou?"

"Em nói là, ngăn Tohka lại-liệu có thể không!?"

"Anh nói gì thế? Không phải là có thể hay không, mà là anh có làm hay không thôi, Shidou."

Kotori nhướng mày, có vẻ cô cảm thấy trước mặt mình là một sinh vật ngớ ngẩn nào đó.

"A...Anh!?"

"Dĩ nhiên. Chừng nào anh mới tin nhỉ.-Chỉ có anh mới có thể làm được thôi."

"L-Làm như thế nào...!"

Shidou hỏi, mồ hôi rơi lã chã trên mặt, và Kotori rút cây kẹo ra.

Một nụ cười tinh nghịch xuất hiện trên mặt của cô.

"Anh không nhớ à? Chỉ có một cách để cứu một công chúa bị nguyền."

Và cô khẽ hôn lên cây kẹo của mình.

Đây là tình huống tệ nhất từ trước đến nay.

Tất cả thành viên của AST đều đã tham gia chiến đấu, nhưng đừng nói đến chuyện làm bị thương, ngay cả việc tiếp cận Tinh linh đó cũng đã là điều không thể.

Không-dù trước đó cũng chỉ có mỗi Origami là mục tiêu của Tinh linh đó.

https://thuviensach.vn

Nhưng-có ai lại quan tâm đến những hạt bụi dưới chân khi bước đi đâu.

"Uwaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaahhhhh-!!"

Tinh linh, với tiếng gầm hòa lẫn trong những giọt nước mắt, vung thanh kiếm khổng lồ xuống.

"..."

Origami khởi động bộ đẩy phản lực, nghiêng người và bay thẳng lên trên không để né nhát chém đó.

Nhưng-sóng xung kích từ áp lực của nhát chém bay xuyên qua kết giới, và trúng vào người cô.

"Hự-"

Cô đã bất cẩn trong giây lát.

"-AAAAAAAAHHH!"

Tinh linh lại gầm lên.

Và cô ta dốc hết sức lực, vung ngang thanh kiếm để chém Origami.

"-Origami!!"

Ryouko la lên. Nhưng đã quá muộn.

Thanh kiếm chạm vào kết giới của cô.

-Ngay lập tức.

"--"

https://thuviensach.vn

Origami thấy rằng mình đã lầm.

Cô đã thử ước lượng sức mạnh của đợt sóng xung kích trước nhưng-cô đã sai. Đó là thứ sức mạnh không thuộc về thế giới này.

Đừng nói đến việc so sánh, chỉ cần nghĩ cách chống lại nó; chiếc búa sắt của bạo chúa; cũng đã là phạm thượng rồi.

Trong 1.5 giây.

Kết giới của cô.

Tòa thành của Origami, khi bị tấn công bởi một thứ sức mạnh không tưởng.

"--"

Không một tiếng động. Vỡ ra.

Cơ thể của cô, rơi thẳng từ trên trời xuống đất.

"Aa-"

"Origami!"

Giọng của Ryouko như vọng lại từ một nơi rất xa.

Cơn nhức đầu của cô giảm đi đôi chút, có lẽ là do kết giới đã bị phá hủy, nhưng thay vào đó, toàn thân cô đau nhức. Không chỉ là do một hay hai cái xương gãy. Cảm giác thật khó chịu khi máu từ một vết thương mà cô còn không rõ vị trí chảy ướt cả bộ chiến phục. Đầu cô trĩu nặng, nghiêng qua một bên, giống như bắt đầu cảm nhận được trọng lực xung quanh.

Cảnh vật xung quanh mờ đi, thứ duy nhất mà cô còn thấy rõ chính là Tinh linh đó. Một cô gái bé nhỏ, cầm một thanh kiếm với khuôn mặt rất

https://thuviensach.vn

buồn.

"--Kết thúc rồi."

Cô ta giơ nó lên, và dừng lại.

Xung quanh Tinh linh xuất hiện vô số những tia sáng đen lấp lánh, và chúng bị kéo dài ra, trở thành những lưỡi dao.

Cô hiểu.

Tinh linh sẽ ra đòn với toàn bộ sức mạnh của mình.

Trong tình trạng này, khi không có kết giới, chắc chắn cô sẽ chết. Cô phải thoát ra.

Tuy vậy, toàn thân cô ê ẩm và nặng trịch, cô không thể nào di chuyển được nữa.

Ryouko và những người khác đã không còn khả năng chiến đấu. Chẳng có thứ gì trên đời có thể ngăn cô ta lại.

Cô đang chờ đợi thanh kiếm đen đó.

Tinh linh dồn toàn lực vào bàn tay cầm kiếm.

Và rồi-ngay lúc đó.

"TooohkaaaaaaaaaaaaaAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAaaaaaa-!!"

Từ trên cao.

Cao hơn cả Tinh linh đó.

Cô nghe thấy tiếng hét của một người.

https://thuviensach.vn

Có tiếng ai đó hét lên,

"Hả-"

Mặc dù đang cận kề cái chết, nhưng Origami vẫn ngạc nhiên thốt lên.

Cũng phải thôi, vì đó là giọng của người mà cô vừa bắn cách đây không lâu.

"Cô công chúa đó đang bay à...Shidou này, chúng em sẽ thả anh xuống đây. Dù? Xời, anh đâu cần nó đâu. Chỗ này cũng không cao lắm, và dù gì thì chúng em cũng sẽ thắng anh lại khi anh đến chỗ cô ấy.-Ahh, ừm, không sao không sao. Cô ấy đang ở ngay dưới mà. ...Hể, nếu anh bị trượt ra à? Mmm...ừm, lúc đó chúng ta được chiêm ngưỡng một bông hoa nở rộ, một bông màu đỏ, dĩ nhiên."

Sau khi nói 'cách để dừng Tohka' cho Shidou, Kotori liếc nhìn màn hình trong khi đưa ra các chỉ dẫn tiếp theo.

"C-Chờ đã. Nội việc kia không thôi cũng đã đủ khó rồi, vậy tại sao...!"

"Chà, nếu như mà khả năng thành công của anh không có gì thay đổi, thì làm theo cách vui nhất sẽ tốt nhất, phải không nào?"

"Chỉ có em vui thôiiiiiiiiiiiii."

"Phiền quá. Đưa anh ấy đi."

"Vâng."

2 tên đàn ông lực lưỡng, cơ bắp cuồn cuộn bỗng xuất hiện, kẹp tay cậu và lôi đi.

"Chết tiệt, nhớ đấy Kotoriiiiii!"

https://thuviensach.vn

"Sao cũng được. Đi vui nhé anh."

Cậu bị lôi đến một cánh cửa sập nằm dưới thân tàu.

"Chúc may mắn."

Và bị đạp ra.

"Gyahhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh-!?"

Bộ đồ của cậu bay phần phật, còn khuôn mặt thì như đang bị gió cắt ra.

Có ai còn sợ mấy cái tàu nhào lộn siêu tốc sau khi được rơi tự do như thế này không nhỉ.

Khi có cảm giác như sắp ngất xỉu tới nơi, cậu chợt thấy một bóng người.

"-!"

Cậu duỗi thẳng chân ra, cố tập trung nhìn vào cô ấy với đôi mắt đang mờ dần của mình.

Và rồi.

"TooohkaaaaaaaaaaaaaAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAaaaaaa-!!"

Cậu hét lên, với tất cả sức lực của mình.

Và trông chốc lát, cậu lại trở về trạng thái không trọng lực.

Đây là sự hỗ trợ từ . Dù vẫn đang rơi, nhưng thế này thì-

"--"

https://thuviensach.vn

Tohka có vẻ đã nghe thấy tiếng của cậu, khi cô dừng tay lại, và nhìn lên trên.

Khuôn mặt cô hơi đỏ, và mắt cô vẫn còn ươn ướt. Nét mặt này không thích hợp với vẻ đẹp của Tohka chút nào.

Khi đôi mắt hai người chạm nhau.

"shi-dou...?"

Tohka lắp bắp, có vẻ vẫn chưa tin vào mắt mình.

Tốc độ rơi của Shidou giảm dần, và cậu vịn hai bên vai của Tohka. Cô giúp cậu dừng hẳn lại.

"C-Chào cậu...Tohka."

"shidou...là cậu, là cậu phải không...?"

"À...ừ, tớ đây."

Môi của Tohka run run.

"shidou, shidou, shidou...!"

"Mhm, gì-"

Trước khi kịp nói nói hết, một tia sáng chợt làm lóe mắt cậu.

Thanh kiếm trên tay Tohka đột ngột phát ra thứ ánh sáng màu đen lấp lánh. Thứ ánh sáng đó nhanh chóng bao trùm xung quanh.

"Cái-Cái gì thế..."

"...! Ôi không...! Năng lượng đang-"

https://thuviensach.vn

Khi Tohka nói, những tia sáng trông như tia chớp bắn xuống và làm nứt toác mặt đất.

"To-Tohka, cái này là-"

"Mình không thể khống chế [Tối Hậu Kiếm Halvanhelev] nữa...! Chúng ta phải bắn nó ra...!"

"Ra chỗ nào bây giờ!?"

"--"

Tohka không nói gì, chỉ nhìn xuống mặt đất.

Shidou nhìn theo, và cậu chợt thấy Origami đang nằm đó, như sắp chết tới nơi.

"...! Tohka, khoan...! Đừng bắn!"

"V-Vậy cậu bảo mình phải làm gì đây! Nó đã vượt ngưỡng báo động rồi đấy!"

Thanh kiếm vẫn bắn những tia chớp đen ra xung quanh. Giống như một khẩu súng máy đang khoan thủng mặt đất.

Lúc này, Shidou nhớ lại những gì Kotori nói.

"...Tohka. Ư-Ừm, bình tĩnh lại và nghe tớ nói nào."

"Gì thế! Giờ không phải lúc-"

"Là về chuyện này! Chúng ta...có thể...làm được gì đó!"

"Cậu nói gì cơ!? Giờ thì mình có thể làm gì!?"

"A-Aahh. Ừm-"

https://thuviensach.vn

Tuy vậy, Shidou cứ ngập ngừng, không dám nói.

Vì cái cách mà Kotori nói, nó rất là khó hiểu, phi logic, và cực kỳ không liên quan-

"Nhanh lên!"

"...!"

Cậu quyết định nói ra.

"N-Nó là, ừm...! Tohka! H-Hôn tớ đi...!"

"-Hả!?"

Tohka nhíu mày.

Nếu cô ấy coi cái này như là một trò đùa ác thì cũng phải thôi. Trong lúc dầu sôi lửa bỏng như vầy mà cậu lại nói chuyện đó ra.

"X-Xin lỗi, chúng ta hãy quên nó đi nhé. Nghĩ cách khác nào-"

"Hôn là gì!?"

"Hử...?"

"Nói nhanh đi!"

"...H-Hôn là một hành động, ừm, khi môi hai người chạm nhau-"

Trước khi Shidou kịp nói hết.

-Không chút ngại ngần, Tohka ấn đôi môi hồng của mình vào môi của Shidou.

Shidou mở to mắt ngạc nhiên , và chỉ 'ưm, ưm' không thành tiếng.

https://thuviensach.vn

Nó thật mềm, thật ẩm ướt, và nó có vị thật ngọt. Cậu như đang ở trên thiên đường.

Nó không giống vị chanh lắm. Môi của Tohka, có vị giống như cái bánh mà cô ấy đã ăn lúc trưa.

Trong khoảnh khắc.

Thanh kiếm của cô nứt ra, vỡ thành từng mảnh, và tan biến vào bầu trời.

Những tia sáng tạo nên bộ trang phục của cô cũng dần biến mất.

"Sao lại-"

Tohka kêu lên bối rối.

"...!?"

Nhưng mà Shidou còn ngạc nhiên hơn.

Cậu không ngạc nhiên vì trang phục của Tohka biến mất. Cái này thì Shidou đã nghe từ Kotori.

Đó là vì, Tohka đã cố nói khi họ vẫn còn đang hôn, và vì thế, môi của họ xoắn chặt vào nhau, làm đầu óc cậu choáng váng đến mức không thể nói thành lời.

-Cơ thể của Tohka rũ xuống, bắt đầu rơi tự do.

Với một chút ý thức còn sót lại, dù hơi ngập ngừng, cậu vẫn ôm lấy cô ấy trước khi cô rơi xuống.

Họ rơi xuống, với đôi môi và cơ thể quấn lấy nhau như đôi sam.

Bộ chiến phục của Tohka biến thành một đường ánh sáng kéo dài.

https://thuviensach.vn

Giống như khung cảnh trong một câu chuyện thần tiên.

Tuy vậy, đây không phải lúc để Shidou chú ý đến chuyện đó.

Cậu rơi xuống đất trước, và cô đè lên người cậu.

Họ nằm như thế một lúc.

"Pwua...!"

Tohka dứt môi của mình ra như để thở.

"X..., x-x-x-x-x-xin lỗi cậu Tohka! Tớ được bảo rằng đó là cách duy nhất...!"

Shidou ngay lập tức nhảy lùi về phía sau, và cúi đầu xin lỗi.

Nói đúng ra thì Tohka mới là người hôn cậu, nhưng Shidou cảm thấy mình mới là người có lỗi trong chuyện này.

Tuy vậy, thời gian đã trôi qua một lúc lâu, nhưng cô vẫn chưa chửi mắng hay đạp lên người cậu.

"...?"

Cảm thấy có một điều gì đó kỳ lạ đang diễn ra, cậu ngẩng đầu lên.

Tohka đang ngồi ngẩn người ra, những ngón tay thon dài chạm nhẹ trên môi cô.

Cơ mà, trước đó một chút-

"Pwua...!?"

Mặt cậu đỏ lên, và có cảm giác như máu sắp bắn ra khỏi mũi cậu.

https://thuviensach.vn

Bộ chiến phục của cô đã biến mất, và giờ thì cô ấy đang bán khỏa thân.

"-!"

Nhờ phản ứng của Shidou mà Tohka đã nhận ra điều này. Cô nhanh chóng che ngực lại.

"K-K-K-Không phải, Tohka, tớ chỉ-"

"Đ-Đừng có nhìn chứ, đồ ngốc...!!"

Tuy không biết hôn là gì, nhưng có vẻ cô ấy vẫn biết xấu hổ trước những tình huống như thế này.

Tohka liếc nhìn cậu, hai má vẫn đang đỏ hồng.

"X-Xin lỗi...!"

Cậu bối rối nhắm mắt lại.

"Không ổn! Cậu đang ti hí đúng không!"

"V-Vậy thì tớ phải làm gì đây...!"

Vừa nói xong, Shidou chợt cảm thấy toàn thân mình ấm lên.

"Eh-"

Cậu vô tình mở mắt ra.

Trước mắt cậu là đôi vai trần và mái tóc đen dài của Tohka. Cô ấy-đang ôm chầm lấy cậu.

"...Thế này thì khỏi thấy nữa nhé."

https://thuviensach.vn

"A-Aahh..."

Như vậy có ổn không trời? Shidou thầm nghĩ. Cậu chỉ có thể đứng im chịu trận.

Một lúc sau.

"...shidou."

Tohka nhẹ nhàng gọi tên cậu.

"Gì thế?"

"Cậu sẽ...hẹn hò với mình nữa chứ...?"

"Dĩ nhiên. Bao nhiêu lần cũng được."

Shidou nói một cách dứt khoát.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Phần Kết: Sống Chung Với Tinh Linh

"-Tất cả chỉ có thế."

Đây là phòng liên lạc đặc biệt ở mà chỉ một mình chỉ huy Kotori được phép vào.

Ở giữa căn phòng âm u đó là một cái bàn tròn.

Kotori kết thúc bản báo cáo.

Bản báo cáo liên quan đến việc bắt giữ và thu nhận Tinh linh.

Xung quanh chỗ đó, kể cả Kotori, chúng ta có thể nghe được tiếng thở của năm người.

Nhưng-hiện tại, chỉ có một mình Kotori đang ở trên . Những người khác đang tham dự cuộc họp qua những cái loa đặt trên bàn.

"...Vậy, năng lực của cậu ta là có thật, hử."

Thứ đang nói với giọng nghèn nghẹn là một con mèo nhồi bông xấu xí, nằm ở bên tay phải Kotori.

Ờ thì, chính xác cái loa mới là thứ phát ra tiếng, nhưng nếu nhìn theo góc nhìn của Kotori thì con mèo đó mới là thứ đang nói.

https://thuviensach.vn

Do những người đó không được truyền hình ảnh trực tiếp từ phía Kotori, nên cô đã đặt vài con thú nhồi bông cho vui.

Vì thế, căn phòng bí ẩn nhất trong trở nên cực kỳ huyền ảo. Nó giống như khung cảnh bữa tiệc trà kỳ dị của Alice trong Xứ sở Thần tiên.

"Tôi đã nói rồi, nếu đó là Shidou thì mọi chuyện sẽ thành công."

Kotori khoanh tay, đầy tự hào. Lúc này, con chuột với khuôn mặt đang khóc ở bên trái nhẹ nhàng nói.

"-Lời nói của cô không đủ tin cậy. Dù sao thì, cô không thể mong là chúng tôi tin vào một thứ như là khả năng hồi sinh... hay hấp thụ năng lượng của Tinh linh."

Kotori nhún vai.

Ừm, cô ấy không thể làm gì hơn.

Sử dụng các thiết bị quan sát và phân tích để xác định năng lực của Shidou mất chừng-5 năm.

Lúc đó, đã được xây dựng, và một nhóm người đã được tập trung lại. Rất hoàn hảo, về mặt thời gian.

"Còn về tình trạng của Tinh linh thì sao?"

Giọng nói phát ra từ một con chó màu xanh dương, đang chảy dãi, trông cực kỳ ngố ở kế con mèo.

"Chúng tôi đã xem xét tình trạng của cô ấy kể từ khi đưa về -và nó cực kỳ ổn định. Không phát hiện một vết nứt không-thời gian nào cả. Chúng ta cần phải phân tích chi tiết để biết cô ấy còn bao nhiêu năng lượng trong người, nhưng chắc chắn rằng, nó không nhiều đến mức chỉ cần xuất hiện thì có thể phá hủy cả thế giới."

https://thuviensach.vn

Kotori nói, và ba trong bốn con thú nhồi bông như ngừng thở.

"Vậy, ít nhất ở giai đoạn này, Tinh linh có thể sống ở đây mà không gặp phải trở ngại gì?"

Con mèo hỏi với giọng hứng thú. Kotori nhìn nó với vẻ chán ghét, và bình tĩnh trả lời.

"Đúng vậy."

"Hơn nữa, với sức mạnh này, cô ấy không thể dễ dàng biến vào một chiều không gian khác được."

"-Vậy, tình trạng của cậu ta thì sao? Cậu ta đã hấp thụ rất nhiều năng lượng của Tinh linh đấy. Có chuyện gì bất thường đã xảy ra chưa?"

Lần này, đến lượt con chuột hỏi.

"Chưa có sự bất thường nào được phát hiện cho đến lúc này, đối với Shidou, hay là thế giới."

"Sao có thể được? Bọn họ là những sinh vật sẽ hủy diệt thế giới này! Phong ấn sức mạnh đó vào một con người, và nói rằng không có gì bất thường xảy ra..."

Con chó nhồi bông lo lắng nói.

"Không phải chúng ta được phép sử dụng anh ấy là vì chúng ta dự đoán rằng không có gì bất thường xảy ra sao?"

"...Chính xác cậu ta là gì?" Khả năng đó...giống như của một Tinh linh."

Đúng là, ngốc cả trong lẫn ngoài. Kotori thầm thở dài, và trả lời.

https://thuviensach.vn

"-Anh ấy có năng lực hồi sinh, như tôi đã trình bày lúc trước. Còn về khả năng hấp thụ thì chúng tôi vẫn đang tiếp tục điều tra."

Kotori nói, và mọi con thú đều im lặng.

Một lát sau, con thú duy nhất chưa nói, một con sóc ôm hạt dẻ, lên tiếng.

"-Dù sao thì, làm tốt lắm, Chỉ huy Itsuka. Một kết quả xuất sắc. Chúng tôi mong đợi nhiều hơn nữa ở cô."

"Đã rõ."

Lần đầu tiên, Kotori đứng thẳng người dậy, và đặt tay lên ngang ngực.

*

"...*vươn vai* Oaaaa."

Một tuần đã trôi qua kể từ khi tai nạn đó xảy ra. Và hôm nay là Thứ Hai.

Trường học đã được xây dựng lại hoàn toàn, nhờ đội Khôi phục. Một lượng lớn học sinh đã tụ tập ở đây.

Ở giữa đám đông đó, Shidou thở dài, và ngước nhìn lên trần nhà của lớp học.

-Hôm đó.

Shidou đã gục xuống sau chuyện đó, và khi cậu tỉnh dậy thì cậu thấy mình đang ở trong phòng y tế của .

Sau đó, cậu phải trải qua một buổi kiểm tra sức khỏe-nhưng từ khi bất tỉnh, cậu vẫn chưa một lần được nhìn thấy Tohka. Ngay cả khi cậu hỏi về

https://thuviensach.vn

cô, câu trả lời duy nhất mà cậu nhận được là cô vẫn đang trải qua những buổi kiểm tra, cho nên, đến lúc này, cậu vẫn chưa được nhìn thấy cô, dù chỉ một lần.

"...Ahh."

Mười ngày, kể từ khi cậu gặp Tohka, trôi qua như một giấc mơ. Những ngày bình thường như thế này-thật sự, cậu cảm thấy trống rỗng, và bất lực, giống như là khi sắp chết vậy.

Tuy vậy...có một thứ, một thứ lúc nào cũng xuất hiện trong tâm trí cậu.

Hôm đó. Cậu chắc chắn đã hôn Tohka.

Lúc đó. Bộ trang phục mà Tohka mặc, đã tan biến-cùng lúc đó, cậu cảm nhận được một thứ gì đó ấm áp chảy vào trong người mình.

-Cảm giác đó là gì?

"..."

Cậu khẽ chạm vào môi.

Đã ba ngày trôi qua, nhưng cảm giác ấy vẫn còn đó. Shidou bỗng đỏ mặt.

"...Tởm quá đấy. Mày đang làm gì thế Itsuka?"

"! T-Tonomachi. Sao mày không lên tiếng."

Đột ngột bị gọi tên, Shidou giật mình quay lại.

"Tao gọi mày nãy giờ đấy. Sao mày lại nỡ bỏ tao cô đơn một mình chứ."

https://thuviensach.vn

Vừa nói, cậu ta vừa kéo cái ghế trống lại gần, và chống tay lên bàn Shidou.

"Mày lúc nào mà chả cô đơn. Thôi về chỗ đi. Sắp tới tiết chủ nhiệm rồi đấy.

"Lo gì. Tama-chan lúc nào mà chả trễ."

"Jeez... cô ấy vẫn là giáo viên đấy. Đừng gọi cô bằng một cái biệt danh cho mèo như thế chứ. Mà khoan, tao lại thấy nó nghe giống một con hải cẩu hơn."

"Haha, nghe dễ thương mà, không sao. Dù là người ở hai thế hệ khác nhau, nhưng mà, cô ấy vẫn là một trong những người mà tao muốn cưa đấy."

"Ahh...mày cứ cầu hôn với cô là xong ấy mà."

"Hở? Mày nói cái gì vậy?"

Lúc đó, *rẹt*, cánh cửa lớp trượt mở, và Shidou giật bắn mình.

-Ngay lập tức, nhiều tiếng rì rầm nổi lên.

Nhưng cũng phải thôi. Dù gì thì, Tobiichi Origami đã đến trường với kha khá bông băng trên người.

"...!"

Cậu thở hắt ra.

Sau khi sử dụng Realizer, hầu hết các chấn thương có thể được chữa khỏi ngay. Nhưng sau ba ngày mà vẫn còn phải băng bó như thế, đó không phải là một vết thương xoàng đâu.

https://thuviensach.vn

"....."

Mọi ánh nhìn đều hướng về phía Origami, và cô loạng choạng bước đến trước cậu.

"Ư-Ừm, Tobiichi, mừng vì cậu vẫn kh-"

Ngay khi vừa bắt đầu lắp bắp nói, Origami biến mất khỏi tầm mắt cậu.

Một lát sau, Shidou nhận ra Origami đang cúi đầu thật thấp.

"T-Tobiichi...!?"

Lớp học trở nên ồn ào và tất cả các cặp mắt đều tập trung về phía hai người họ.

Nhưng dường như không để tâm, Origami tiếp tục.

"-Xin lỗi cậu. Mặc dù mình biết một lời xin lỗi là không đủ. Nhưng một lần nữa, xin lỗi cậu."

Qua những gì cậu nghe được lúc trước-người tấn công Tohka chính là Origami. Chắc là cô ấy đang xin lỗi vì chuyện đó.

"Cá... Itsuka, mày làm gì Tobiichi vậy...?"

"Tao không làm gì sai cả! Nếu có làm gì thì tao mới là người phải xin lỗi chứ!"

Shidou đáp lại câu nói và ánh mắt ngờ vực của Tonomachi.

Nhưng dù gì thì cậu cũng không thể giải thích chi tiết được. Shidou nhìn vào Origami một lần nữa.

"T-Tớ tha lỗi cho cậu mà, ngẩng đầu lên đi..."

https://thuviensach.vn

Shidou nói, và ngay lập tức, Origami đứng thẳng lên.

"Nhưng-"

Và rồi, ở khoảnh khắc tiếp theo, Origami nắm lấy cà vạt của Shidou.

"-!?"

Vẫn giữ nguyên vẻ lạnh lùng, Origami đưa mặt lại gần cậu.

"Không được gian lận."

"......Hả?"

Mọi người, kể cả Shidou, đều ngơ ngác nhìn cô.

Và, chuông vào lớp đã chọn đúng lúc này để vang lên.

Mọi người trở về chỗ ngồi, nhưng mắt vẫn không rời Origami với Shidou.

Tuy vậy, chỉ mình Origami vẫn còn nhìn chằm chằm vào mặt cậu.

Và rồi, cứu tinh xuất hiện.

"Chàoooooo buổi sáng, các eeeeeem. Bắt đầu tiết chủ nhiệm nào."

Tama-chan mở cửa, bước vào.

"...? T-Tobiichi-san, em làm cái gì vậy?"

"....."

Origami chỉ im lặng liếc nhìn Tamae, rồi nhanh chóng bỏ cà vạt của Shidou ra, trở về chỗ ngồi của mình.

https://thuviensach.vn

Nhưng chỗ của cô ở kế bên Shidou. Cậu vẫn chưa thể thở phào được.

"Đ-Được rồi, các em ổn định chưa nào?"

Cảm thấy lớp vẫn còn ồn ào, Tamae nói bằng một giọng rất vui vẻ.

Và rồi, cô vỗ tay như thể nhớ ra một thứ gì đó, rồi gật đầu.

"Phải rồi, trước khi bắt đầu, cô có một bất ngờ dành cho các em! -Vào đi em!"

Khi nói đến đây, cô giáo gọi với về phía cánh mà mình vừa bước qua.

"Mm."

Và-một giọng nói vang lên.

"Cái..."

"-"

Shidou và Origami há hốc mồm.

"-Mình sẽ chuyển đến học ở đây kể từ hôm nay, tên mình là Yatogami Tohka. Rất vui được gặp mọi người."

Khoác bộ đồng phục trên người, Tohka bước vào với nụ cười thật tươi.

Vẻ đẹp của cô làm lóa mắt tất cả mọi người.

Cả lớp lại bắt đầu nhốn nháo lên..

Bỏ qua những cái nhìn đó, Tohka lấy một viên phấn và vụng về viết lên bảng tên của mình 'Tohka'. Sau đó cô gật đầu như thể hài lòng lắm.

"Ta... cậu, tại sao cậu..."

https://thuviensach.vn

"Ư?"

Tohka quay mặt về phía giọng nói đó. Đôi mắt cô như phát ra một thứ ánh sáng lấp lánh kỳ ảo.

"Ohh, shidou! Tôi nhớ cậu lắm!"

Cô ấy gọi tên cậu thật to, và nhảy qua bên phải chỗ ngồi của Shidou-ngay chỗ Origami vừa đứng vài phút trước.

Xì xầm, xì xầm. Từ xung quanh, nổi lên tiếng bàn luận vềnhững giả thuyết về mối quan hệ giữa hai người, họ cũng như việc chuyện này có liên quan với những gì đã xảy ra với Origami.

Mồ hôi hột đổ trên trán Shidou, cậu ta nói nhỏ đến mức không ai nghe thấy gì.

"T-Tohka...? Sao cậu lại ở đây?"

"Nn, cuộc kiểm tra đã hoàn tất.-Hóa ra 99% năng lượng của tớ đã biến mất."

Cũng như Shidou, Tohka thì thầm đáp lại.

"Thì-điều này cũng tốt thôi. Tôi không thể gây hoạ cho thế giới này nữa. Sau đó, em gái cậu đã làm khá là nhiều thứ."

"C-cái họ đó ở đâu ra...?"

"Tên cô ta là gì nhỉ, người phụ nữ mơ ngủ đã cho tôi cái họ ấy."

"Chậc..."

Shidou gãi đầu và gục xuống bàn.

https://thuviensach.vn

Cậu ấy rất mừng vì Tohka đã được tự do, nhưng còn nhiều cách khác mà.

Nhưng, với ánh mắt ngây thơ,

"Chuyện gì vậy, shidou. Cậu có vẻ không ổn. -Ahh, hay là cậu đã cô đơn khi không được gặp tôi?"

Tohka nói một cách rất nghiêm túc.

Với giọng nói đủ lớn để mọi người nghe thấy.

Sự hỗn loạn trong lớp đã lên đến đỉnh điểm.

Cậu ấy chưa cảm thấy bất tiện như vậy trong đời, Shidou cố gắng nói.

"Này... đừng nói những thứ kì lạ như vậy chứ."

"Hừ, sao mà lạnh nhạt thế. Kể cả khi cậu đã điên cuồng rượt theo tôi."

Khi nói đến đây, Tohka đặt 2 tay lên má, bối rối.

"-!?"

Cậu biết không khí trong lớp đã bắt đầu thay đổi. Có cả những người đang gửi tin nhắn dưới hộc bàn. Cả trường sẽ biết tên cậu, sớm thôi.

Shidou cố nói lớn hơn.

"K-Không, Tohka! Đ-Điều này dễ làm mọi người hiểu lầm đấy!"

"Ư? Hiểu lầm là sao? Kể cả khi nó là lần đầu tiên của tôi..."

"--,.....!?"

https://thuviensach.vn

-Đòn kết thúc. Có vẻ, Kotori và Reine đã dạy cho cô gái này một số thứ không cần thiết rồi.

Cô giáo chẳng làm được gì với cái lớp đang nổi loạn này.

Bất chợt, ngay lập tức-Tohka quay mặt sang bên phải.

"Ể...?"

Vụt qua trước đôi mắt kinh ngạc của cậu, có thứ gì đó giống như cây bút chém ngang qua không khí với một tốc độ kinh ngạc.

"Uwah!?"

Cậu ngạc nhiên, truy ngược lại người ném. Và rồi, vẫn giữ nguyên tư thế của một người vừa ném viết, Origami đang lạnh lùng nhìn cậu.

"...Nu?"

"..."

Tohka và Origami. Ánh mắt họ đã chạm nhau.

"Hử, tại sao cô lại ở đây?"

"Tôi nói câu đó mới đúng."

Và trong phút chốc, nó trở thàn một tình huống khá nguy hiểm.

-Tuy nhiên, cả hai đều có vẻ không muốn đánh nhau.

Mà cũng phải. Một bên thì mất hết sức mạnh, một bên thì không có vũ khi và đang bị thương.

"Đ-Được rồi! Dừng lại nào! Được không! Các em đừng đánh nhau!"

https://thuviensach.vn

Cô Okamine vội vã cắt ngang, và bằng cách nào đó đã ổn định tình hình .

Thế nhưng.

"Nào, chỗ ngồi của Yatogami-san sẽ là-"

Cô bắt đầu tìm chỗ ngồi cho Tohka, nhưng

"Không cần đâu. -Đi ra."

Tohka lườm một học sinh ngồi kế Shidou-ở phía ngược lại với Origami.

"E-éc!"

Cô gái đó nhanh chóng bước ra khi phải đối mặt với áp lực của cô.

"Nn, cảm ơn."

Sau khi nói, Tohka bình tĩnh ngồi xuống, và nhìn về Shidou.

Nhưng, cô không chỉ nhìn thấy Shidou, mà còn cả Origami.

"..."

"..."

Cả hai im lặng nhìn nhau.

Shidou đã vô cùng hạnh phúc khi Tohka có thể tiếp tục sống trong thế giới này. Cậu ta cũng rất biết ơn Kotori và đội của cô, họ đã giúp cậu rất nhiều.

Ngoài ra, cậu thật sự cảm thấy nhẹ nhõm khi Origami vẫn còn sống.

https://thuviensach.vn

Đúng là một cái kết có hậu.

Nhưng, chuyện này thì...

"Uuuuuuugh..."

Shidou chỉ còn biết ôm đầu khi kẹt giữa ánh mắt kỳ lạ của cả hai.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi

www.dtv-ebook.com

Tập 2 - Yoshino Puppet

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Mở Đầu: Cuộc Sống Mới

"Shidou! Mình vừa mới nướng được cái thứ gọi là bánh quy nè!"

Mái tóc đen huyền của cô vung vẩy sau lưng.

Đôi mắt cô lấp lánh như pha lê.

Một cô gái với vẻ đẹp tuyệt trần.

Cô nói một cách hào hứng, đẩy cái khay đang cầm trên tay về phía Shidou.

Itsuka Shidou cảm thấy cực kỳ căng thẳng khi quay người lại và gọi tên cô.

"To-Tohka..."

"Umu? Gì thế!?"

Nở một nụ cười vô tư, một nụ cười làm sáng bừng cả khung cảnh xung quanh, cô gái- Yatogami Tohka đáp lời.

"...Ừm, cái đó..."

Có rất nhiều điều mà cậu muốn nói, nhưng trước nụ cười đó, thật khó để có thể nói được gì.

https://thuviensach.vn

Tohka vẫn vô tư đưa cái khay lên.

"Quan trọng hơn, Shidou nhìn này!"

Những thứ ở bên trong có hình thù rất kỳ quặc, và vết cháy xém có ở khắp nơi.

Chắc có thể gọi chúng là 'bánh quy', nhỉ.

Tuy hai người ở chung lớp, nhưng để 'mỗi học sinh được giáo dục toàn diện'...hay đại loại thế, những việc như học ở phòng thí nghiệm, hay nữ công gia chánh đều được thực hiện với từng nhóm nhỏ học sinh.

Nói cách khác, hôm nay con gái phải học về nữ công gia chánh.

"Cái đó là gì..."

"Umu, mọi người chỉ mình làm món này. Thử đi!"

...

Shidou cảm thấy cơn ớn lạnh đang chạy dọc sống lưng.

Không phải là vì những cái bánh của Tohka.

Nói thẳng ra là-trong lớp, những thằng con trai khác đang nhìn cậu với đôi mắt đầy căm phẫn.

Mà cũng dễ hiểu thôi.

Được tận hưởng món bánh tự làm của con gái đồng nghĩa với việc làm cho những thằng khác cảm thấy GATO.

Hơn nữa, nghe đồn rằng, sau khi nhập học, Yatogami Tohka đã làm một cú nhảy vượt bật trong bảng xếp hạng 'Người mà bạn muốn được làm bạn gái nhất'.

https://thuviensach.vn

Người đang ngồi gần cậu nhất-tên bạn thân Tonomachi Hiroto đang làm vẻ mặt như đưa đám. [khốn, khốn KHỐNNNNNNN NẠNNNNNNNNNNN...mi phải chết thì thế giới mới được bình yên, Itsuka à].

Có vẻ như đó là những gì mà cậu ta lầm bầm nãy giờ.

"Hm? Sao thế Shidou? Sao cậu không ăn?"

"Tớ...Err...Cái này..."

Shidou hơi nhăn mặt lại. Còn Tohka thì xịu mặt xuống.

"Ugh...hiểu rồi, chắc là do món này không bằng những món cậu làm..."

"-!K-Không phải đâu. T-Tớ sẽ ăn mà!"

Shidou quyết định lấy một cái bánh ra.

Và rồi, khi cậu đang từ từ đưa nó lên miệng-

"...!?"

Trong lúc tâm trí cậu đang ở đâu đâu, một tia sáng bạc bay xẹt qua mắt cậu.

Nó được phóng ra từ hành lang. Và sau khi làm bể cái bánh trên tay Shidou, nó cắm phập vào tường.

"C-Cái...!?"

Cậu rụt tay lại, la lên.

Nhìn theo đường đi của tia sáng bạc đó, cậu thấy một cái nĩa đang bị ghim trên tường. *Tưngggg...*. Nó vẫn đang rung lên. Một cái nĩa bình

https://thuviensach.vn

thường. Chắc là nó được lấy ở căn tin.

"Ai thế! Nguy hiểm lắm đấy, biết không!"

Tohka nhìn ra hành lang. Shidou nhìn theo cô.

"....."

Một cô gái ít nói đang đứng ở đó, với cánh tay phải duỗi thẳng ra, như vừa mới ném một vật gì.

Nước da trắng ngần, và mái tóc cắt ngắn ngang vai. Nét mặt của cô không giống như những người khác, nhưng trông rất đáng yêu; nét mặt vô cảm đó, trông như một con búp bê.

"To-Tobiichi?"

"Nu."

Shidou đổ mồ hôi hột, còn Tohka thì nheo mắt lại với vẻ không hài lòng.

Cô gái đó-Tobiichi Origami, chậm rãi tiến lại gần, mắt không rời hai người họ.

Sau khi đứng trước mặt Shidou, cô nâng cái khay của mình lên. Giống như cách mà Tohka mới vừa làm.

"Cậu không cần phải ăn cái món của Yatogami Tohka. Nếu cậu muốn ăn, thì cái này-"

Bên trong là những cái bánh hoàn hảo được xếp ngay ngắn. Giống như thứ được sản xuất từ một nhà máy vậy.

"E-Errrr....."

https://thuviensach.vn

"Đừng phá đám! Shidou sẽ ăn bánh của tôi!"

Trong khi Shidou vẫn chưa biết trả lời thế nào, Tohka lên giọng nói.

Tuy vậy. Origami vẫn bình thản. Nét mặt của cô không hề thay đổi khi cô lắc đầu.

"Người phá đám là cô đấy. Cô nên đi ngay đi."

"Nói gì thế? Thủy Tinh mà bày đặt đuổi Sơn Tinh à!"

"Đến trước đến sau thì có ý nghĩa gì. Tôi không thể để cậu ấy ăn bánh của cô được."

"Cái-CÔ NÓI CÁI GÌ!?"

"Cô không rửa tay kỹ. Hơn nữa, khi làm bánh, bột mì bay lên làm cô nghẹt mũi, và cô đã hắt xì ba lần cả thảy. Rất là không hợp vệ sinh."

"Cái..."

Tohka ngó lơ đi chỗ khác, giống như vừa bị bắt bí.

Và không hiểu tại sao, sau khi Origami nói xong, những học sinh nam xung quanh bắt đầu ồn lên.

Mọi ánh nhìn đều hướng về khay bánh của Tohka.

Nhưng có vẻ như Tohka không chú ý đến điều đó; *Grr...* cô nắm chặt tay lại.

"Shi-Shidou rất khỏe, nên sẽ không sao!"

"Có vẻ như cô không quan tâm đến hậu quả nhỉ--Hơn nữa, cô đã lẫn lộn khối lượng các nguyên liệu. Tôi không nghĩ liếc nhìn qua công thức thì có thể nắm rõ nó đâu."

https://thuviensach.vn

"...?!"

Tohka đứng đờ người ra, và cô nhìn vào Origami cùng với món bánh quy của cô ấy.

"Cái...Tại sao cô không nói lúc chúng ta còn ở trong lớp?"

"Đâu phải nhiệm vụ của tôi.--Nói gì thì nói, bánh của tôi chắc chắn sẽ làm cậu ấy thỏa mãn hơn cái thứ đó của cô."

"I-Im đi! Người như cô thì làm sao có thể làm bánh quy ngon được."

Tohka la lên, đôi mắt cứ liếc qua liếc lại. Cô lấy một cái bánh từ khay của Origami, và bỏ vào miệng.

Tiếng bánh giòn tan vang lên khi Tohka bắt đầu nhai-

"Fuaa..."

Đôi má cô đỏ lên, và vẻ mặt của cô trông cực kỳ thích thú. Có vẻ như món bánh ấy rất ngon.

Nhưng Tohka nhanh chóng lắc đầu và thay đổi nét mặt.

"Fu-Fuun, nó chẳng là gì cả! Bánh của tôi còn ngon hơn!"

"Mơ đi. Cô nên rút lui trong danh dự thì hơn."

"CÔ NÓI CÁI GÌ!?"

"Hửm?"

"C-Cả hai người, bình tĩnh nào."

Nếu cứ như thế này thì có thể cả hai sẽ gây chiến; nên Shidou vừa nhảy vào giữa và tách họ ra xa, vừa nói *Thôi nào, thôi nào* để giúp họ

https://thuviensach.vn

bình tĩnh lại.

"Nu...vậy thì, Shidou này, cậu muốn ăn bánh của ai?"

"Eh?"

Shidou nghệch mặt ra khi nghe thấy câu hỏi bất ngờ đó.

Tohka và Origami, hai người từ hai hướng, cùng lúc đưa khay bánh của mình lên.

"Sao, Shidou?"

"..."

Cái nhìn của họ như có thể giết bất kỳ kẻ nào, và cậu chảy mồ hôi hột khi thấy cả hai đang chăm chú nhìn mình.

...Không hiểu sao, cậu có cảm giác, nếu chọn cái nào thì mình cũng sẽ 'lên dĩa' cả.

Shidou làm theo bản năng sinh tồn của cậu-lấy hai cái bánh từ cả hai khay, và bỏ vào miệng cùng lúc.

"Uh, ngon, ngon lắm! Bánh của hai cậu rất ngon!"

Tohka và Origami nhìn chăm chú vào miệng cậu.

"Umu, bánh của tôi được nhai nhanh hơn!"

"Của tôi nhanh hơn 0.02s."

Cả hai nói ra cùng lúc.

"..."

https://thuviensach.vn

"..."

Họ quay mặt nhìn nhau.

"...Errrr"

Đây không phải là lần đầu họ nhìn nhau như thế.

Shidou cảm thấy họ đã hết thuốc chữa, nhưng cũng nhảy vào giữa để can họ thêm một lần nữa.

Và ngay lúc đó, từ cả hai bên, họ dồn lực vào hai nắm đấm, nhắm vào tử huyệt của cả hai bên-đúng như dự đoán, nó chỉ trúng đầu và bụng của chàng trai xấu số đứng giữa hai người.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Mission 【Chung Một Mái Nhà】

"...Haaa..."

Shidou thở dài nặng nề.

Khi mặt trời bắt đầu lặn, trên con đường về nhà, như một cụ già, cậu lê từng bước chân đi.

Sự mệt mỏi hằn sâu trên khuôn mặt, cộng với đôi mắt mờ đục của cậu.

Dù mới chỉ 16 tuổi, nhưng cậu có vẻ già hơn rất nhiều.

Mà cũng phải thôi.

"...Haaa."

Cậu thở dài một lần nữa.

Tohka và Origami cãi nhau, và cậu lại phải can thiệp.

Hơn nữa, đây không phải là lần đầu.

Mặc dù Tohka chỉ mới vào trường Raizen - ngôi trường mà cậu đang theo học - có một tháng, nhưng những chuyện như thế này xảy ra như cơm bữa.

https://thuviensach.vn

--Tuy vậy, nếu đây chỉ là chuyện cãi nhau vặt vãnh của các cô nữ sinh, thì Shidou đã không bị nguy hiểm như vầy.

"..."

Cậu nhớ lại nhân dạng của Tohka và Origami cách đây một tháng.

Một bên là ác quỷ [Tinh linh], mà con người cho là thảm họa sẽ phá hủy thế giới.

Một bên là người thuộc Đội Phòng chống Tinh linh, trực thuộc JGSDF.

Họ đều là những cô gái với sức mạnh hơn người.

Shidou giờ đây đã trở thành người hòa giải cho hai người họ.

"Thiệt tình, họ không thể hòa hợp với nhau được hay sao..."

(Trans: vì chú chứ ai :v)

Cậu cúi đầu, chợt nhận ra mình đã quá ngu ngốc.

Chỉ mới tháng trước, bọn họ vẫn là những kẻ tử thù của nhau.

Lúc này, để ngăn không cho Tinh linh Tohka nổi cơn lên, Origami và những người trong AST không được phép tấn công cô, theo chỉ thị của [Cấp trên]...Và dĩ nhiên, họ không thể nào có quan hệ tốt với nhau ngay được.

Tuy vậy, nếu cứ như thế này thì chắc cậu cũng chẳng sống được lâu.

Shidou thở dài thườn thượt-

"Hmm...?"

https://thuviensach.vn

Cậu đột ngột ngước đầu lên.

Một thứ gì đó khá lạnh đột ngột rơi xuống cổ cậu.

"...Uwaa"

Shidou nhăn mặt, rên rỉ.

Trước khi cậu kịp nhận ra, mây đen đã phủ kín bầu trời.

"Mưa, à? Này, này, chẳng phải dự báo thời tiết nói là trời quang sao?"

Cậu thầm chửi cái dự báo thời tiết. Gần đây lúc nào nó cũng đoán sai.

Và, giống như đã được canh thời gian từ trước, *rào* *rào*, những giọt mưa lớn bắt đầu làm sẫm màu con đường trải nhựa.

"Argh, chết tiệt..."

Cậu nhanh chóng đưa cặp lên che đầu, và chạy về nhà.

Nhưng, giống như đang đùa với cậu, trong chớp mắt, trời bắt đầu mưa như trút nước.

"Này, này, đừng giỡn chứ..."

Cậu nhíu mày, cảm thấy khó chịu khi cái lạnh đang lan tỏa khắp bộ đồng phục.

Lúc này, bố mẹ cậu đang ở nước ngoài do một phi vụ làm ăn, và vì thế công việc nhà được trao lại cho Shidou, nên, thay vì nghĩ 'ôi, quần áo bám vào da thịt, thật khó chịu' hay 'nếu không nhanh thì mình sẽ bị cảm mất', cậu chỉ lo không biết đồ của mình có kịp khô vào ngày mai không. Một nỗi lo thường chỉ có ở các bà nội trợ. Cậu chạy thật nhanh về nhà, cố gắng tránh để mình bị ướt, dù biết rằng đây là chuyện không tưởng.

https://thuviensach.vn

Tuy vậy, ngay khi vừa rẽ phải ở ngã ba...

"Ah..."

Shidou ngừng chạy, đứng giữa làn mưa.

Cậu cố chịu đựng cơn lạnh ở đôi chân. Không phải vì cậu mỏi, hay vì cậu không quan tâm đến chuyện bị ướt nữa.

Mà vì trước mặt cậu là-

Ngoài những giọt mưa đang rơi, có một thứ gì đó thu hút cậu từ đằng xa.

"Một cô bé...?"

Shidou chợt nói.

Đúng vậy, một cô bé.

Một cô bé, với một cái áo khoác dễ thương choàng trên người.

Khó có thể thấy rõ mặt của cô, có lẽ là do cái mũ trùm đầu với đôi tai thỏ mà cô đang đội.

Và thứ đáng chú ý nhất đang nằm ở tay trái.

Một con thỏ nhồi bông ngộ nghĩnh.

Một cô gái, ở một nơi vắng vẻ như thế này...

bì* *bạch*

...đang vui vẻ nhảy vòng tròn xung quanh.

"Gì thế này..."

https://thuviensach.vn

Shidou dụi dụi mắt, nhìn về phía cô.

Những câu hỏi dần xuất hiện trong đầu cậu.

'Sao cô bé này lại nhảy múa ngoài mưa mà không mang dù?'-Không, không phải câu đó.

Tại sao?

Tại sao cậu lại bị cô ấy thu hút?

Chính là nó.

Đúng là cô mặc một bộ đồ rất bắt mắt. Nhưng không phải vì thế.

Một cảm giác khó chịu, không thể nói thành lời, tràn ngập trong đầu cậu.

Thật khó hiểu. Nhưng cũng thật thân quen.

"..."

Những giọt mưa thấm qua bộ đồ, làm ướt người cậu. Nhưng Shidou không cảm thấy khó chịu nữa.

Cậu chỉ có thể ngắm nhìn cô bé đứng chơi đùa với những giọt mưa lạnh giá-

Trrrrrrượt*!

"Chết...?"

Cậu mở to mắt, bối rối.

...Cô ấy bị hụt chân.

https://thuviensach.vn

Cả người cô đổ ụp xuống đất, làm nước văng tung tóe. Theo đó, con rối văng ra khỏi tay cô.

Cô bé chỉ nằm đó, không nhúc nhích.

"...N-Này!"

Shidou lo lắng chạy lại, ôm cả người cô và lật lên.

"E-Em có sao không? Này!"

Lúc này, cậu mới thấy rõ được khuôn mặt của cô.

Cô ấy trông trạc tuổi em gái cậu - Kotori. Mái tóc bồng bềnh của cô có màu giống như màu xanh của biển. Đôi môi mềm màu hồng đó càng làm cô giống một búp bê Pháp hơn.

"...!"

Và rồi, cô mở mắt, để lộ cặp lông mi dài, và đôi mắt giống như những viên sapphire.

"Ahh...tốt quá. Em có đau ở đâu không?"

Ngay khi Shidou vừa dứt lời, mặt của cô bỗng trắng bệch, hai mắt cứ đảo qua đảo lại, và cô phóng ra, giống như đang tìm cách trốn khỏi cậu.

Cô lùi ra xa; toàn thân run lẩy bẩy. Cô nhìn Shidou với vẻ sợ sệt.

"...Ờ..."

Ừm, dù cậu chỉ muốn giúp, nhưng đúng là cậu đã đột ngột chạm vào người cô bé đó một cách bất cẩn...tuy vậy, cậu vẫn cảm thấy hơi sốc.

"X-Xin lỗi, anh chỉ-"

https://thuviensach.vn

"-! Xin anh, đừng...đừng lại gần!"

"Eh?"

Cô rụt rè nói, ngay khi Shidou vừa định bước tới.

"Xin đừng...làm đau...em."

Cô ấy nghĩ Shidou sẽ làm hại mình chăng? Có vẻ thế, vì cô ấy đang run lên, như một con thú nhỏ vừa sập bẫy.

"Errr..."

Shidou chẳng biết nên làm gì. Bất chợt, cậu nhìn thấy con rối đang nằm ở trên đường.

Cậu chậm rãi lại gần, nhặt nó lên, và đưa ra cho cô thấy.

"Cái này...của em à?"

"...!"

Cô bé mở to mắt, có vẻ như muốn chạy ngay về phía cậu, nhưng rồi cô chợt dừng lại.

Mặc dù rất muốn lấy lại nó, nhưng cô ấy có vẻ như sợ lại gần Shidou, nên cô chỉ có thể nhấp nhổm chờ một cơ hội khác.

Thấy thế, Shidou nhoẻn miệng cười. Cậu đưa bàn tay đang cầm con rối ra để thu ngắn khoảng cách. "...!" Vai của cô run run-có vẻ như cô đã thấy thiện ý của cậu, nên từ từ bò lại gần.

Và rồi, cô chụp lấy con rối trên tay cậu, đeo vào bàn tay trái của mình.

Đột nhiên, cô dùng tay đóng mở miệng của con rối.

https://thuviensach.vn

"Yaahh---, xin lỗi về chuyện lúc nãy nhé anh bạn. Cậu đúng là cứu tinh của tụi tôi đấy."

'Chắc đây là thuật nói tiếng bụng', Shidou thầm nghĩ, khi con thỏ đó bắt đầu nói với giọng the thé.

Nó chợt nghiêng đầu, nhìn vào mặt cô bé như hỏi một điều gì đó. Và nó tiếp tục nói, như muốn xen vào giữa hai người.

"---Hmmm này-, lúc đánh thức tôi dậy, có vẻ như cậu đã 'đụng chạm' kha khá chỗ của Yoshinon nhỉ. Cảm giác thế nào hử? Nói thật đi, nó-thế-nào?"

"C-Cái gì...?"

Con rối đó làm cái miệng giống như đang cười *híc* *híc*, nó vỗ tay và nhấp nhô qua lại.

"Ồ, đừng đùa chứ--tên biến thái may mắn này...Ừm, hồi nãy cậu đã giúp tụi tôi, nên coi như đó là 'dịch vụ đặc biệt' của.tôi.nhé."

"...Haaa..., vâng."

Cậu chỉ có thể cười méo xệch sau khi nghe những lời đó.

"Umm, chào nhé. Cảm ơn cậu một lần nữa."

Cô bé quay đầu lại, và chạy đi.

"Ah-này!"

Cô ấy không đáp lại tiếng kêu của Shidou.

Cô chỉ tiếp tục chạy dọc con đường. Dáng người bé nhỏ của cô dần biến mất.

https://thuviensach.vn

"Em ấy...là?"

Shidou vẫn đứng yên tại chỗ, gãi gãi má. Vài giây đã trôi qua từ lúc cô bé kỳ lạ đó biến mất.

"...Ah."

Cậu chợt nhận ra.

Toàn thân mình đã ướt nhẹp.

Thêm vào đó, do đã quỳ gối dưới mặt đường một lúc, nên quần cậu bây giờ rất dơ.

"Trời ạ-thiệt tình..."

Cậu xoa xoa đầu, nhớ lại xem trong nhà còn tí thuốc tẩy nào không. Nước từ đầu cậu văng tung tóe xuống mặt đường.

Cậu không thể làm gì hơn khi mình đã ướt như thế. Nên, Shidou dẹp cái cảm giác chán nản này qua một bên, cười một phát, và tiếp tục đi về nhà.

"Ahh...ướt hết rồi."

Vài phút đã trôi qua từ khi cậu vừa đi vừa lầm bầm như thế.

"...Hm?"

Sau khi đứng trước cửa nhà, Shidou tra chìa khóa, và chợt khựng lại.

Cậu xoay nắm cửa, và đẩy vào.

Cửa không khóa.

"--Kotori...con bé, cuối cùng cũng đã về."

https://thuviensach.vn

Hít một hơi thật sâu, Shidou nghiêm mặt lại.

Em gái của cậu, Itsuka Kotori, một cô bé 13 tuổi, là một học sinh năm hai của một trường cấp 2 gần nhà.

Và đồng thời, em ấy là chỉ huy của một tổ chức giải quyết các vấn đề của Tinh linh theo đường lối hòa bình, .

Do phải giúp đội Hòa nhập một số vấn đề liên quan đến việc bảo vệ Tinh linh Tohka, em cậu đã không về nhà hồi tháng trước. Khuôn mặt của Kotori xuất hiện trong đầu Shidou, làm cậu thở dài.

"Thiệt tình."

Mặc dù biết em mình đang bận giải quyết vụ Tohka, nhưng Shidou không thể tha thứ cho cô khi dám ngủ ở ngoài mà không có sự cho phép của cậu.

Và dù em ấy vẫn cố gắng đến trường đều đặn...nhưng với tư cách là một người anh trai, cậu phải dạy cô một bài học xứng đáng.

"Hơn nữa-"

Shidou nuốt nước bọt.

Cậu vẫn còn rất nhiều câu hỏi chưa được giải đáp.

Shidou đã phải trải qua một tháng với rất nhiều chuyện khó tin.

Và Kotori đóng một vai trò quan trọng trong những chuyện đó.

"..."

Mặc dù chỉ là đoàn tụ với em gái sau một tháng không gặp, nhưng tim cậu vẫn đập thình thịch.

https://thuviensach.vn

Shidou vỗ vỗ hai bên má để lấy thêm quyết tâm. Và rồi cậu đặt chân vào nhà.

"-Anh đã về."

Cậu cởi đôi giày và vớ ướt nhẹp sau trận mưa, xắn quần lên và bước vào trong, để lại những vết chân ướt trên sàn gỗ.

Từ hành lang, cậu nghe tiếng TV vọng lại; không còn nghi ngờ gì nữa, Kotori chắc chắn đang ở phòng khách.

Shidou rón rén đi đến phòng tắm.

Ướt nhẹp như thế này thì khó nói chuyện lắm. Thế nên tắm rửa cho sạch trước đã, rồi tính sau.

Shidou, một tay cầm cặp và vớ, một tay mở cửa phòng tắm.

Và-

"--!?"

Ngay lập tức, toàn thân cậu cứng đờ.

-Trước mặt cậu là một cô gái.

Mái tóc đen dài phủ trên đôi mắt long lanh như pha lê.

Những từ ngữ hoa mỹ nhất cũng không thể diễn tả được 10% vẻ đẹp của cô, thứ vẻ đẹp tràn ngập cả không gian.

Chỉ có một người như thế trong trí nhớ của Shidou.

Cô ấy là Tinh linh, mối nguy hại của cả nhân loại. Nhưng cũng là một học sinh năm 2, lớp 4, mã số 35 của trường THPT Raizen.

https://thuviensach.vn

Yatogami Tohka.

-Và cô đang khỏa thân trước mặt cậu.

"To-Tohka...?"

Shidou đứng ngây người ra, lẩm bẩm.

Cặp đùi thon thả của cô đẹp như trong tranh vẽ.

Ngay lập tức, mọi thứ trong đầu cậu, từ mắt, mũi, đến não, đều nóng lên, như muốn nổ tung ra.

Với những đường cong mềm mại chạy từ phần eo thon đến hết cơ thể, cùng với bộ ngực như vừa khít với lòng bàn tay cậu, một cơ thể quyến rũ đầy bí ẩn chắc chắn sẽ làm bất kỳ cô gái nào cũng phải ghen tị.

"...!?"

Và cuối cùng thì, Tohka cũng quay người về phía cậu.

"Wha...shi-shidou!?"

"-! À, ừ, thì, hiểu nhầm, đây chỉ là hiểu nhầm thôi...! Là vì-"

Câu chữ cứ tự động bắn ra khỏi miệng cậu, dù cậu chẳng biết mình đang nói gì.

"Đ-Đủ rồi. Biến ra ngay đi...!"

"Ứ hự...!?"

Shidou lãnh trọn một cú móc phải thần thánh vào bụng, làm cậu đập vào tường, dội lại, bay một vòng trên không, và hạ cánh với cái mông chổng lên trời.

https://thuviensach.vn

Và cánh cửa đóng cái *rầm* trong chớp mắt.

Khụ*, *khụ*...phù, cô ấy, đánh đau thật."

Cậu vừa nói vừa ho, nhưng ngay lập tức, một ý nghĩ khác xuất hiện trong đầu cậu.

Nếu Tohka thật sự muốn đấm cậu, thì giờ cậu đã thủng thêm một lỗ trên người.

Cơn đau ở bụng cậu nhẹ dần, da cậu cũng bớt đỏ đi-và cuối cùng cậu cũng có thể hít thở bình thường.

Và rồi, cánh cửa phòng tắm hé ra một chút. Tohka thò đầu ra ngoài, mặt của cô vẫn còn ửng đỏ.

"...Cậu thấy rồi à, shidou?"

"-!"

Tohka chăm chú nhìn cậu. Shidou lắc đầu nguầy nguậy.

...Ừ thì, cậu có thấy một chút. Nhưng trong trường hợp này, nói thật là không nên.

Tohka có thể 'làm' toàn thân cậu nhét vừa trong một cái vali.

Cô vẫn còn ngập ngừng, nhưng chỉ than lên [muu...], và mở cửa ra.

Và dĩ nhiên, lần nay Tohka đã mặc đồ đầy đủ.

Nhưng đây không phải là bộ đồng phục cô thường mặc, mà là một bộ váy xòe mà Shidou khá thích. Chắc Kotori đã cho cô mượn.

Cỡ người của cô lớn hơn, nên toàn bộ phần da ở sau cổ cô lộ hết cả ra, làm nó trông khêu gợi lạ kỳ. Shidou chẳng biết mình nên nhìn vào đâu.

https://thuviensach.vn

Tuy vậy, giờ không phải là lúc quan tâm đến điều đó. Cậu chỉ vào người cô, la lên.

"C-Cậu làm gì ở đây thế, Tohka...!"

Tohka chỉ nghiêng đầu, không biết tại sao Shidou lại hỏi như vậy.

"Hửm? Em cậu không nói với cậu à? Mình nghe nói là, hừm-hình như mình sẽ sống ở đây, cho việc luyện tập gì ấy."

Cô tỉnh bơ nói.

"L-Luyện tập...!?"

Shidou nhăn mặt, liếc nhìn ra phía hành lang.

Cậu nhanh chóng đứng dậy, chạy về phía phòng khách, và kéo sầm cánh cửa ra.

"Kotori! Cái *beep* gì đang diễn ra thế!?"

"Ồ-"

Cô bé với mái tóc thắt hai bím đang ngồi trên ghế sofa xem TV, quay người lại, và nhìn Shidou với đôi mắt to tròn như hạt dẻ.

"O-Onii-chan. Mừng anh trở về!"

"Ừm, anh đã về...Mà khoan, không phải cái này!"

Cậu lắc đầu nguầy nguậy, và đổi tông ngay tức thì.

"Em đưa Tohka đến đây, phải không...? Ờ mà, luyện tập là luyện tập cái *beep* gì nữa chứ...!?"

"Nào, nào...Bình tĩnh, bình tĩnh nào."

https://thuviensach.vn

"Bình tĩnh thế quái nào được!? T-Tại sao em lại đưaTohka về đây...? Chẳng phải cô ấy sẽ đi về cùng với Reine-san như thường lệ sao!"

"Eh? À,-cái đó-"

Kotori giơ một ngón tay ra, chỉ vào nhà bếp.

"Hở...?"

Shidou nhìn theo hướng chỉ của cô-và một lần nữa, cậu lại đờ người ra.

"...A, tôi vào nhé."

Một người phụ nữ với khuôn mặt cực kỳ thiếu ngủ, đang đứng ở cái bàn ăn ngăn cách phòng ăn với phòng khách, và đang đổ rất nhiều đường vào một cái tách đang bốc khói.

-Cô ấy là Murasame Reine, phân tích viên của , và đồng thời là phó chủ nhiệm của lớp Shidou.

Reine không mặc bộ quân phục như thường lệ, mà đang mặc bộ pijama của mẹ cậu, cùng với một cái khăn quấn quanh cổ. Tóc của cô trông có vẻ ướt.

"Re-Reine-san? Cô làm gì ở đây...?"

"...Hơơơ?"

Sau khi đáp lại ngắn gọn như thế, cô gãi gãi đầu, và hỏi.

"...A, xin lỗi. Tôi bỏ nhiều đường quá à?"

"Không, nó không phải là vấn đề chính ở đây!"

Cậu chỉ biết kêu trời.

https://thuviensach.vn

Lượng đường mà Reine bỏ vào dư sức làm cho một người bình thường thành người tiểu đường, nhưng đó không phải là vấn đề chính ở đây.

Shidou đặt tay lên ngực, như để kiềm lại, và tiếp tục.

"Chuyện này là sao? Chẳng phải lúc này Tohka đang phải ở trên à?"

Tohka hiện giờ đang được bảo vệ, và cô đang phải sống ở khu biệt lập, và tình cờ thay, chỗ đó cũng nằm trên không hạm . Cô cũng đến trường từ đó.

Dù sức mạnh đã bị phong ấn, nhưng cô vẫn được xem là một Tinh linh có khả năng hủy diệt thế giới.

Nên, cô ấy phải sống như thế, để nếu có gì xảy ra thì sẽ có hành động can thiệp kịp thời. Chưa hết, để có thể tiến hành điều tra một cách hiệu quả, khu vực đó cũng bị niêm phong lại.

Thế nên, mỗi khi tan học, Tohka đều phải trở lại với Reine.

"...Aah, phải rồi nhỉ. Đáng ra tôi phải giải thích cho cậu trước."

Reine vừa nói vừa dụi dụi đôi mắt thâm quầng của cô.

"...Nhưng, trước hết."

"Trước hết...?"

"...Cậu nên đi thay đồ đi. Sàn nhà ướt hết rồi kìa."

"Ah."

Shidou chỉ kịp kêu lên một tiếng.

"...Thế? Chuyện này là sao?"

https://thuviensach.vn

Shidou, sau khi đã thay đồ xong, nhìn vào Kotori và Reine. Hai người đang ngồi ở bên kia cái bàn.

Ba người họ đang ở tầng hai trong nhà cậu, phòng của Kotori.

Căn phòng rộng chừng sáu tấm tatami. Trong phòng có một cái giường, một cái tủ hồng, rất nhiều búp bê và đồ trang sức được đặt khắp nơi.

Shidou thật sự muốn tiếp tục cuộc nói chuyện ở phòng khách hơn.

Nhưng do đây là một chủ đề nhạy cảm mà Tohka không được nghe, nên cuối cùng họ đành phải ngồi ở đây.

Về phần Tohka thì, cô ấy đã bị dụ xem một bộ anime được chiếu lại trong phòng khách. Cô ấy sẽ ngồi im trong ít nhất 20 phút nữa.

"Ừm-về chuyện này."

Ngón tay cô chạm nhẹ vào một bên má.

"Từ hôm nay, Tohka sẽ tạm thời sống chung với chúng ta."

Cô ưỡn ngực đầy tự hào, và nở một nụ cười ngây thơ vô tội.

"Thế nên anh mới hỏi tại sao chuyện này lại xảy raaaaaaaaaa!"

"...Bình tĩnh nào, Shintarou."

Reine xen vào giữa cậu.

Không biết là cố tình hay không, nhưng mà cô vẫn nói sai tên cậu.

"Không phải là Shintarou, mà là Shidou."

"...A, thế à. Cho tôi nói lại. Xin lỗi nhé Shin."

https://thuviensach.vn

"....."

Ờ thì nó chỉ chuyển từ cái tên này sang biệt danh khác thôi. Chẳng có gì thay đổi.

Cậu đang nghĩ là cô ấy cố tình...nhưng khi nhìn kỹ khuôn mặt của Reine, cậu chỉ có thể nghĩ là cô ấy nhầm thật.

Tuy vậy, cái tên cũng không phải là vấn đề quan trọng lúc này.

"...Chúng ta có hai lý do."

Reine nói với giọng từ tốn.

".....Đầu tiên, câu hỏi đặt ra là-- từ đây về sau, ai sẽ tiếp tục chăm sóc cho cô ấy?"

"Chăm sóc từ đây về sau...ý cô là sao?"

".....Shin. Tháng trước, cậu đã hôn Tohka, và phong ấn sức mạnh của cô ấy, đúng không?"

"...Ư, p-phải..."

Shidou cúi đầu chịu trận.

Cái cảm giác lúc đó như trỗi dậy, và mặt cậu bắt đầu đỏ lên.

"Ah-mặt của Onii-chan đỏ rồi kìa - Dễ thương ghê~~"

"I-Im đi."

Kotori thật thà nói, có vẻ như cô rất thích chuyện này. Shidou ngượng ngùng nhìn ra chỗ khác.

https://thuviensach.vn

"...Ừm, không sao, nhưng chúng ta có một chút rắc rối đây...Giữa Shin và Tohka hình như đang có một mối liên kết vô hình nào đó."

"Liên kết? Điều đó nghĩ là sao?"

"...Nói đơn giản thì, nếu tâm lý của Tohka không ổn định, thì có khả năng sức mạnh đang được phong ấn trong người cậu sẽ trở về cô ấy."

"Sao...?"

Shidou sợ đến đờ người ra.

-Như vậy là phong ấn có thể bị phá vỡ, và Tohka sẽ có lại sức mạnh của mình...?

Nghĩa là Tohka sẽ có lại thứ sức mạnh có thể xé toạc trời đất chỉ trong một nhát chém sao?

Nếu điều đó xảy ra-chỉ cần nghĩ thôi cũng đủ cảm thấy rùng mình.

"...Như cậu đã biết, Tohka đang sống trong vùng biệt lập ở ."

Cho dù biết hay không biết nỗi lo của Shidou, Reine vẫn nhẹ nhàng nói.

"...Chúng tôi thường xuyên xem xét tâm trạng của Tohka...Và có vẻ như, khi ở trên , mức độ stress của cô ấy cao hơn hẳn so với khi ở trường."

"V-Vậy à?"

"...Đúng như thế. Hơn nữa, có vẻ cô ấy không thích việc bị nghiên cứu hai lần mỗi ngày. Mặc dù chưa đến giới hạn, nhưng dù có là chuyên gia thì cũng khó có thể nói xem chúng ta nên tiếp tục như thế này hay không-Và đó là lý do tại sao-"

https://thuviensach.vn

Reine chống cằm.

"-sau khi các số liệu điều tra đã ổn định, chúng tôi quyết định cho phép Tohka sống ở ngoài một thời gian."

"Ha-Haa...thế à."

".....Ahh. Vì một số lý do, chúng tôi cũng đã quyết định để Tohka sống ở đây trong khoảng thời gian xây dựng khu nhà ở dành riêng cho Tinh linh."

"Chờ chút."

Shidou đặt tay lên trán, nhăn mặt.

"...Gì thế?"

"T-Tại sao lại là cái nhà này chứ...?"

Reine rên lên khi nghe thấy câu hỏi của cậu.

"...Ừm, nói thẳng ra là-khi ở với cậu, thì cô ấy luôn trong trạng thái ổn định nhất."

"Eh..."

Cậu như ngừng thở.

".....Vậy thôi. Cậu vẫn là người được Tohka tin tưởng nhất. Dù là tôi hay Kotori, dù chúng tôi có rất nhiều cơ hội để trò chuyện với cô ấy-mà thôi, nó không phải là chuyện chính.....Đầu tiên, chúng tôi sẽ chọn ra một vị trí an toàn. Sau đó, chúng ta sẽ xem xem liệu Tohka có thể sống một cuộc sống bình thường được không."

"...Tôi hiểu..."

https://thuviensach.vn

Shidou vuốt những giọt mồ hôi trên trán đi.

Mọi chuyện đã rõ ràng sau khi cậu được giải thích.

Hơn nữa-cô ấy nói rằng Tohka tin cậu.

...Không phải là cậu không thích điều đó.

Nhưng, trước khi kịp mềm lòng, cậu khẽ lắc đầu. Đây là một chuyện không dễ dàng gì chấp nhận. Và, như để chuyển chủ đề, cậu hỏi Reine.

"Vậy...lý do thứ hai là gì?"

"...À, cái này thì liên quan đến cậu nhiều hơn.-Shin, đây là một phần của việc luyện tập."

"..."

Cậu đã nghe thấy cái này từ trước lúc thay đồ.

Luyện tập.

Hai tiếng thân thương. Đi kèm với cả đống ký ức tồi tệ.

"Ừm, đúng là lúc nãy tôi có nghe...Nhưng, luyện tập để làm gì?"

"...Huh? Ý cậu là sao?"

"...Chẳng phải sức mạnh Tinh linh đã bị phong ấn sao..."

Reine lắc lư cái đầu.

"...Ai nói với cậu Tohka là Tinh linh duy nhất?"

"Eh...? Ý cô là...sao-"

https://thuviensach.vn

"...Thì y chang những gì tôi vừa nói đó. Sinh vật nguy hiểm - Tinh linh - là nguyên nhân chính của các trận không gian chấn. Và Tohka không phải là Tinh linh duy nhất. Lúc này, chúng tôi đã xác nhận, còn có nhiều Tinh linh khác ngoài cô ấy ra."

"Cái---"

Shidou cảm thấy tim mình như thắt lại.

-Những Tinh linh. Tohka không phải là người duy nhất.

Bụng cậu cồn cào, không biết là do lo hay sợ. Cảm giác rất khó diễn tả.Toàn thân cậu run rẩy.

Nhưng Reine có vẻ không quan tâm, và vẫn tiếp tục.

"...Shin. Chúng tôi muốn cậu tiếp tục giữ vai trò làm người thương thuyết với các Tinh linh. Cậu cần phải luyện tập là vì thế."

"...Đ-Đừng đùa chứ-"

Và rồi, ngay lúc cậu đang dậm chân, la lên.

"--Hử?"

Kotori, người nãy giờ vẫn đang im lặng lắng nghe, lên tiếng.

Sợi dây ruy băng trên đầu cô đã chuyển từ trắng thành đen lúc nào không hay.

"--!"

Shidou đã quá quen với cái này. Kotori hiện đang ở trong trạng thái Chỉ huy.

https://thuviensach.vn

"Anh ghét nó hả, Shidou? Anh nói là anh ghét việc hẹn hò và cưa đổ Tinh linh à?"

So với lúc nãy, giọng của cô trở nên khác hoàn toàn. Y như một người trưởng thành.

-Phải.

Để có thể khuất phục Tinh linh bằng đường lối hòa bình, đã chọn giải pháp này-

Để Shidou có được một khoảng thời gian vui vẻ với Tinh linh, và rồi phong ấn sức mạnh của họ vào người cậu-nghe thôi cũng đã cảm thấy không ổn rồi.

"Uh, d-dĩ nhiên là không!"

Kotori chồm người lên, nói.

"Xì-Nếu mà anh ghét, thì chúng ta sẽ không làm gì nữa."

"Hả...?"

"Chúng ta có thể ngồi chơi xơi nước, và nhìn thế giới bị phá hủy bởi những cơn không gian chấn, hoặc kiên nhẫn chờ một phép màu như việc AST tiêu diệt được một Tinh linh chẳng hạn. Thế thôi."

"...!"

Shidou chỉ biết nín thinh.

Không phải là cậu không nhớ, nhưng khi đối mặt với cái sự thật này một lần nữa, tim cậu lại quặn đau.

https://thuviensach.vn

Tinh linh, một sinh vật được cho là tồn tại ở một chiều không gian kề cận thế giới này, hiếm khi xuất hiện ở đây.

Nhưng mỗi lần xuất hiện, thì sẽ có những cơn dao động xuất hiện ở 'bức tường' ngăn cách hai chiều không gian, và như thế, hiện tượng 'không gian chấn' diễn ra.

Mỗi khi Tinh linh xuất hiện ở một khu vực nào đó - dù lớn hay nhỏ - thì toàn bộ chỗ đó cũng sẽ bị phá hủy, giống như khi một trái bom phát nổ vậy.

Và rồi, mọi người xem sự tồn tại của Tinh linh là rất nguy hiểm, và Đội Phòng chống Tinh linh thuộc JGSDF ra đời, với mục đích tiêu diệt họ bằng sức mạnh quân sự.

"Thứ sức mạnh kỳ lạ có thể phong ấn sức mạnh Tinh linh-anh là người duy nhất có được nó. Và rồi, anh nói là anh không thích. Nghĩa là chúng ta không còn lựa chọn nào khác nhỉ?"

"...Ý em...là..."

Shidou trông như đang bị hành.

Cậu đang phải gánh một trách nhiệm rất lớn trên vai mà không hề hay biết. Ruột gan cậu như quặn lại vì nhiệm vụ đó.

Nhưng-trở về chủ đề chính nào...

Có rất nhiều thứ mà cậu đang muốn biết.

"-Kotori."

"Gì thế?"

Kotori nhẹ nhàng đáp lại, như biết trước cậu sắp hỏi cái gì.

https://thuviensach.vn

"...Đầu tiên, em phải cho anh biết, là cái quái gì thế? Sao em lại gia nhập một tổ chức như vậy? Và-sức mạnh của anh, nó là cái quái gì?"

Đó là những gì mà Shidou đang muốn biết.

Cậu không thể hỏi chúng trước đây do em cậu không ở nhà.

Kotori thở dài, và lấy ra món ăn vặt mà cô ấy thích - một cây Chupa Chups - từ trong túi ra. Chỉ sau khi lột lớp vỏ ra, bỏ cây kẹo vào miệng, thì cô mới tiếp tục.

"-Anh nói đúng. Đây cũng là một cơ hội tốt để nói về chuyện này, cho nên để em đi thẳng vào vấn đề."

Cô ngả người vào cái nệm ở sau lưng.

" là tập hợp những tình nguyện viên...Ừm, nói đơn giản thì, nó giống như một hội bảo tồn thiên nhiên-Và dĩ nhiên, không ai được biết sự tồn tại của nó."

"Bảo tồn thiên nhiên hả..."

Cậu cảm thấy nó hơi vô lý, nên Shidou lưỡng lự, muốn xen vào giữa câu nói đó. Nhưng vì muốn em mình tiếp tục, cậu đành phải gật đầu cho qua.

"Yup...Hơn nữa, nguyên nhân và mục đích chính của việc hình thành - là để che chở Tinh linh và giúp họ có một cuộc sống hạnh phúc....Ừm, cũng có những kẻ thối tha trong nhóm lãnh đạo tối cao, ROUNDS, muốn làm những việc như chiếm lấy sức mạnh khủng khiếp của họ."

"Hả...? Không phải là vì muốn ngăn chặn không gian chấn sao?"

"Ừm, dĩ nhiên đó cũng là một phần mục đích. Nhưng đó chỉ là phụ thôi. Nếu anh nghĩ như thế, thì chúng ta chẳng khác AST là mấy đâu."

https://thuviensach.vn

"...Hmm, anh nghĩ em đúng. Vậy...tồn tại một tổ chức như thế. Vậy từ khi nào và tại sao em lại trở thành Chỉ huy? Anh không thể nhận ra luôn đấy."

Cậu nói với vẻ không hài lòng.

Mặc dù không có ý nói 'Đừng giữ bí mật với anh', nhưng đây là một chuyện rất quan trọng-giấu một bí mật có thể gây nguy hại đến tính mạng của cô. Với tư cách là một người anh trai, cậu cảm thấy không hài lòng.

Kotori khịt mũi, như đã hiểu hết những cảm xúc của cậu lúc này.

"Em trở thành chỉ huy của vào khoảng...năm năm trước, theo em nhớ."

"Năm năm...hả-Khoan, CÁI...!?"

Sau khi nhẩm vài con tính trong đầu-cậu bật dậy.

"Đừng đùa chứ. Năm năm trước...chẳng phải lúc đó em mới 8 tuổi thôi sao?!"

Cậu cảm thấy như đang bị lừa dối.

Mặc dù đây không phải là một tổ chức bình thường, nhưng, nếu để một cô bé đang học lớp 3 làm chỉ huy, thì thật là điên rồ."

"Ừm, trong những năm đó, em đã được luyện tập. Và sau đó thì thành chỉ huy."

"K-Không, không phải cái đó. Tại sao họ lại để một cô bé-"

"Ừm, nói sao đây? nhận ra em có một trí thông minh hơn người."

"Em nghĩ anh sẽ bị thuyết phục bởi cái đó à!"

https://thuviensach.vn

"Không tin thì thôi, nhưng đó vẫn là sự thật. Tại sao anh không ngoan ngoãn nghe lời em gái của mình được nhỉ? Anh nghĩ cứ nghi ngờ người khác thì sẽ trông có vẻ thông minh à?"

...Mồ hôi chảy dài trên mặt Shidou. Cách nói chuyện của cô khác hẳn đứa em Kotori dễ thương thường ngày của cậu.

"...Hội chứng đa nhân cách của em, có phải là do không?"

Kotori khịt mũi.

"Anh suy nghĩ đơn giản và bất lịch sự quá đấy. Uốn lưỡi bảy lần trước khi nói đi. Cái này là-"

"Là...?"

"....."

Sau khi nhìn Shidou với vẻ khó đoán, cô quay mặt và lờ cậu ấy đi.

"-Nó không quan trọng. Lúc này, chúng ta đang nói về . Và rồi, cũng trong khoảng năm năm trước, một tai nạn đã xảy ra và đã làm thay đổi tổ chức này."

"Này, đừng có mà đổi-"

Nhưng cậu chưa kịp nói hết câu.

Vì Kotori đã chĩa cây kẹo Chupa Chups vào mặt cậu.

"-Sau khi khám phá ra được một cậu bé có khả năng phong ấn sức mạnh Tinh linh bằng một nụ hôn, đã chuyển mục đích thành bảo vệ các Tinh linh."

"Wha..."

https://thuviensach.vn

Shidou nhăn mặt vì bị sốc.

"V-Và cậu bé đó là...anh, à?"

"Đúng vậy."

Kotori gật đầu, và đưa cây kẹo lại vào miệng.

Về phần Shidou, mọi thứ trong đầu cậu rối tung lên. Não cậu có vẻ như không thể xử lý kịp đống thông tin vừa nghe được."

"Khoan, chờ đã...Thứ nhất, tại sao anh lại có sức mạnh này?"

"Không biết."

"Hả...? K-Không không không không không. Đừng làm ra vẻ bí ẩn chứ."

"Em không ra vẻ. Em thật sự không biết. Một nụ hôn sẽ phong ấn và chuyển giao sức mạnh của Tinh linh vào cơ thể. Em chỉ biết là anh có khả năng như vậy. Còn tại sao anh lại có, thì cá nhân em không biết."

"V-Vậy tại sao em lại biết anh có khả năng này! Và chuyện quái gì đã xảy ra năm năm trước thế!" Ngay lúc Shidou vừa nói vừa gãi đầu...

Kotori chỉ cụp mắt xuống.

"..."

Shidou cảm thấy hơi sốc khi thấy em mình hơi khác, có phần buồn bã hơn mọi khi.

Cô ấy trông như đang chìm vào một nỗi buồn mênh mông nào đó. Giống như khi đang gợi lại những ký ức đau buồn.

-Giống như cảm thấy hối hận vì một sai lầm nào đó trong quá khứ.

https://thuviensach.vn

Trên khuôn mặt-đó.

"Ko-Kotori...?"

Khi nghe Shidou gọi tên, Kotori như chợt tỉnh, vai cô ấy run run.

"Eh-phải rồi, tụi em biết được là nhờ thiết bị quan sát của . Vậy thôi . Em cũng được phát hiện như thế đấy."

Cô ấy trông không giống những lúc ở trong trạng thái Chỉ huy trước. Hơn nữa, Kotori chỉ nói một cách mơ hồ, như đang che giấu một điều gì đó.

Nhưng cậu...không muốn ép cô ấy nói thêm.

"D-Dù sao thì..."

Kotori lấy giọng, và chỉ vào cậu.

"Lúc này, thứ quan trọng nhất là việc 'Anh có sức mạnh để giải quyết các Tinh linh'. Hiểu chưa?! Anh muốn hay không muốn quyến rũ các Tinh linh đây?-Chọn đi."

"..."

Shidou bặm môi, tỏ vẻ không hài lòng. Một tình hướng khó xử.

Cậu là người duy nhất có thể phong ấn sức mạnh của Tinh linh.

Nếu Shidou từ chối, thì-cái chính là, sự tồn tại và hoàn cảnh của họ cũng giống như Tohka, và vì thế nên cậu rất muốn giúp họ.

Mỗi lần xuất hiện, thì họ lại bị AST tấn công.

Mặc dù họ không hề muốn phá hủy thế giới này.

https://thuviensach.vn

Có những người chỉ có cái nhìn phiến diện, cho rằng họ là một mối nguy hại, và có ý định tiêu diệt họ.

Vì họ-là người tạo ra không gian chấn.

Nếu Tinh linh không bị phong ấn sức mạnh, thì có thể một thảm họa tầm cỡ thảm họa Á-Âu có thể xảy ra một lần nữa.

Shidou thở dài, gãi gãi đầu.

"...Cho anh một ít thời gian đi."

"-Ừm, vậy cũng được."

Kotori thở dài, và quay về phía Reine - người nãy giờ vẫn đang ngồi kế bên cô.

"Các bước chuẩn bị tới đâu rồi?"

"...Cứ để tôi lo...Mà nói đúng hơn thì, tất cả đều đã sẵn sàng rồi."

Reine vừa nói vừa lắc lu cái đầu.

Kotori huýt sáo.

"Đúng như mong đợi. Nhanh thật đấy."

"...Chuẩn bị? Chuẩn bị cho cái gì thế?"

Cậu có linh cảm xấu khi nghe cuộc nói chuyện mơ hồ của họ. Mồ hôi chảy dài trên má, Shidou lên tiếng hỏi 2 người đó.

Kotori trả lời như không có gì.

"Eh? Chuẩn bị phòng cho Tohka chứ còn gì nữa. Cô ấy sẽ ngủ ở phòng dành cho khách ở lầu hai."

https://thuviensach.vn

"C-Chờ đã! Chẳng phải em đã nói là sẽ cho anh thời gian để suy nghĩ sao?"

"Dĩ nhiên. Cho nên anh không cần phải bận tâm về những chuyện ở đây. Cứ tiếp tục suy nghĩ đi anh."

"Em đùa với anh àààà!!!!!!"

Kotori bịt lỗ tai lại.

"Lalala, không nghe. Nói gì thì nói, trong khoảng thời gian chờ cho khu nhà ở đặc biệt của Tohka hoàn thành, thì chúng ta không còn lựa chọn nào khác ngoài việc để cô ấy sống ở đây. Chúng ta sẽ khỏi luyện tập nếu cứ chờ anh có được một cái quyết định."

"Dù vậy...để một cô gái và một chàng trai trạc tuổi sống chung với nhau..."

Kotori cười sặc sụa.

"Nếu mà anh có gan để làm điều đó, thì tụi em đã không phải vất vả như thế này rồi."

"Grừ..."

Sự thật đáng buồn là cậu không thể cãi lại được.

"Nhưng, dù vậy...!"

Trước khi cậu kịp chống đối tiếp, thì cánh cửa phòng Kotori mở ra với một tiếng *cạch* sau lưng cậu.

"...!"

Cậu giật mình quay ra đằng sau.

https://thuviensach.vn

Tohka nhìn cậu với ánh nhìn đầy lo lắng.

Cậu không rõ cô ấy đã đứng đây bao lâu.

"...shidou. Vậy là, mình không thể...ở đây sao?"

"...Ư."

Shidou chẳng biết nói gì khi Tohka nhìn cậu với đôi mắt cún con buồn bã đó.

Nếu có ai có thể nói 'không' trong trường hợp này, thì cậu sẽ rất muốn gặp người đó.

Cậu thở dài, thật dàiiiiiiiii.

"...Đ-Được rồi..."

"...Ờ, nhân tiện, em đang định bắt anh làm thêm một cái bài luyện tập ngớ ngẩn gì nữa thế?"

Shidou, sau khi bị cô em xỏ mũi cách đây ba giờ đồng hồ-lên tiếng hỏi.

Hai người bọn họ đang ngồ trên ghế sofa ở phòng khách

Reine đã trở về . Về phần Tohka, sau khi ăn tối, cô đã trở về phòng của mình. Những món đồ mà cô ấy xài trong lúc sống ở khu vực biệt lập đã được gửi đến. Có vẻ như cô đang bày biện chúng ra.

"Chẳng có gì đặc biệt đâu. Anh không cần làm gì cả."

Kotori, với sợi dây ruy băng màu đen buộc trên đầu, nói với một cái thanh dài dài trong miệng (và dĩ nhiên, đó là một cây Chupa Chups, không phải là xì gà hay là bất cứ cái thứ gì mà bạn đang nghĩ.)

https://thuviensach.vn

"Hả...? Ý em là sao? Nói luyện tập cho đã rồi thôi à."

"Ư---, nói chính xác hơn, là anh hãy có một cuộc sống bình thường, chắc vậy."

"Hả?"

"Cơ bản, việc luyện tập để hẹn hò với Tinh linh của anh chỉ đơn giản là có một buổi trò chuyện bình thường với con gái."

"...À, em nhắc mới nhớ, hình như hồi đó em có nói mấy cái tương tự nhỉ."

Mặt cậu khẽ nhăn lại khi nhớ về buổi luyện tập với galge và lúc hành xác khi phải đi tán gái.

"Lần này sẽ là 'kế hoạch sống chung với một cô gái dưới một mái nhà'. Cơ bản là, nếu anh có vô tình té ngã vào ngực ai đó, thì anh vẫn có thể bình tĩnh và cư xử như một quý ông."

"...Haa."

"Vậy nên, Shidou, trong khoảng thời gian sống chung với Tohka, dù có bất kỳ sự kiện hấp dẫn nào diễn ra, thì anh cũng phải cố đừng xấu hổ nhé."

"Cái...Chuyện này là sao..."

Shidou nhăn mày nhăn mặt, rên rỉ.

Và đột nhiên một câu hỏi khác xuất hiện trong đầu cậu.

"...Nhân tiện, tại sao anh phải đi quyến rũ Tinh linh nhỉ? Chỉ cần hôn là được rồi mà? Nếu vậy thì chúng ta chỉ cần canh thời gian và-"

https://thuviensach.vn

"Ôi trời, ép người khác làm chuyện mà mình không thích hả, Shidou? Hy vọng sáng mai em sẽ không thấy tên anh trên báo."

"Làm gì có chuyện!". Shidou la lên.

Kotori chỉ nhún vai.

"-Vô ích thôi. Nếu Tinh linh không mở lòng với anh, thì anh sẽ không phong ấn hoàn toàn sức mạnh của họ được đâu."

"V-Vậy à..."

"Ừm, và nó không có nghĩa là họ phải yêu anh đậm sâu hay đại loại thế. Ít nhất thì, họ phải tin anh, đủ để cho phép anh hôn họ. Thế nên Reine mới phải giám sát tâm trạng và cảm xúc của từng Tinh linh."

"Ha,Haaa..."

Cậu càng nghe thì càng thấy khó hiểu về khả năng của mình.

"...Hm?"

Shidou nghiêng đầu.

Môi của Kotori vẫn đang chuyển động.

"...Tôi hiểu, hiểu rồi. Ừm...nói sau..."

Nếu nhìn kỹ, thì cậu có thể thấy Kotori đang đeo một cái bộ đàm nhỏ bên tai.

"Kotori? Em đang nói chuyện với ai vậy?"

"---Aah, không có gì. Đừng lo---mà này anh ơi."

Kotori nhảy khỏi ghế sofa và đứng thẳng người dậy.

https://thuviensach.vn

"Em muốn đi vệ sinh."

"Huh? Thì cứ đi đi."

"Nhưng mà em thấy bóng đèn hư rồi. Anh đi thay nó được không?"

"-? À...được rồi."

Shidou lấy một cái bóng đèn dự trữ từ trong kệ ra, dù cảm thấy Kotori rất đáng ngờ.

Cậu lấy thêm cái ghế đẩu, và hướng về nhà vệ sinh.

Và rồi, sau khi đặt cái ghế xuống đất, cậu mở cửa-

"-!?"

Shidou đứng hình ngay lập tức.

Mà cũng phải thôi. Vì, vị khách quý của cậu, đang ở trong đó.

"Wha...shidou!?"

Tohka đang ngồi đó, với quần lót kéo dưới gối.

"To...To-To-To-To-To-To-To-Tohka...!? Cậu đang làm gì ở--"

Shidou lắp bắp nói, cảm thấy nhịp tim mình đang tăng lên.

Lạ thật. Cửa không khóa.

Hơn nữa, cái bóng đèn mà Kotori nhắc đến-vẫn đang sáng rực rỡ.

Còn cái công tắt bên ngoài thì lại tắt.

https://thuviensach.vn

Cái này giống như một cái bẫy cho mấy tên thích bất ngờ xộc vào nhà tắm.

"T-Tôi nói câu đó mới đúng! Đóng cửa lại ngay đi!"

Mặt của Tohka dần đỏ lên. Một tay kéo váy xuống, một tay giật lấy cuộc giấy vệ sinh đang gắn trên tường, cô dùng hết sức mình ném nó vào mặt Shidou.

Mặc dù chỉ là một cuộn giấy, nhưng nếu bất ngờ bị ném như vậy thì sẽ khá là đau.

"Goah...!?"

Shidou nằm lăn lộn dưới sàn, rên rỉ.

Lăn**Lăn**Lăn*.....và, cuộn giấy được sử dụng như một đòn Kamikaze vào mũi cậu, giờ đang tạo ra một đường trắng dài dọc theo hành lang.

"C-Cái gì vừa mới xảy ra thế..."

Và rồi Kotori xuất hiện trên đầu cậu.

"Tệ quá đấy. Mặc dù lúc nãy em đã nói là không được lo lắng và bối rối mà."

Cô ấy đang đứng dang hai chân ra, và vì đang nằm ngửa mặt lên, nên Shidou dễ dàng thấy toàn bộ quần lót của cô. Mà, vì đây là em cậu, nên làm sao cậu có thể lo lắng được nhỉ.

"...Kotori. Cái này là do em..."

Kotori chỉ tiếp tục mút cây Chupa Chups khi nghe Shidou nói.

https://thuviensach.vn

...Họ chắc đã ước tính khoảng thời gian Tohka sẽ đi vệ sinh, trước khi bảo Shidou đi 'làm việc' ở chỗ đó. Và chắc họ cũng là người chỉnh cái công tắc và ổ khóa cửa.

"-- luôn theo dõi anh đấy Shidou. Những thành viên và AI (Trí tuệ nhân tạo) sẽ đánh giá xem xem Shidou thành công hay thất bại-và dĩ nhiên, lần này là thất bại."

Sau đó, Kotori cho cậu thấy thứ mà cô ấy đang để ở sau lưng.

"Ah...?"

Đó là một cái radio cỡ nhỏ.

Cô đút pin vào, dò tần số. Và rồi-

"-Thế giới, chỉ toàn là giả dối. Người lớn, đã thối rữa rồi. Nhưng chúng ta thì không. Cho họ thấy - thứ sức mạnh tràn đầy. Chúng ta sẽ không nghỉ, vẫn bước đi về phía tương lai-"

...Một bài thơ, đầy hoài niệm, đang được ngâm nga.

Không còn nghi ngờ gì nữa. Đó là bài thơ mà cậu đã viết hồi cấp 2.

"Gy...Gyaaaaaaaaaaaaaaaaaaaahh!?"

Shidou la lên như con gái, cậu giật cục pin ra, và luống cuống làm rớt nó.

"Vô ích thôi. Nó đang được lên sóng trực tiếp mà."

"Wha...!?"

Cậu đỏ bừng mặt.

https://thuviensach.vn

"Nó giống như hình phạt lúc trước thôi. Sẽ rất nguy hiểm nếu anh không luyện tập một cách nghiêm túc--mà, bình tĩnh đi. Chừng nào anh không làm sai điều gì, thì chuyện tên tác giả bị lộ sẽ không xảy ra đâu."

"Có nghĩ là nếu anh thất bại, nó sẽ bị lộ phải không!!!"

"Nên em mới nói trước để anh chuẩn bị tinh thần. Không phải là em kêu anh làm mấy trò ủy mị với cô ấy. Anh chỉ cần bình tĩnh, và hành động đàng hoàng, thì anh sẽ qua thôi."

"N-Nghe vô lý quá..."

Luyện tập với galge coi bộ còn đỡ hơn. Cái này là quá khó đối với một tên gà mờ như Shidou.

"M-Mà, chẳng phải em đã nói là chúng ta không nên làm tình trạng của Tohka bất ổn định hơn nữa mà...!?"

"Ahhhh, không thành vấn đề. Có nhiều thứ khác còn khó chịu hơn nữa kìa. Chừng này thì không đủ để sức mạnh quay về với cô ấy đâu."

"N-Nhưng dù vậy..."

Trước khi Shidou kịp nói hết, một tiếng *kẹttt* phát ra từ sau lưng cậu.

Tohka hé cánh cửa ra một chút, và thò nửa cái đầu đỏ lựng của mình ra.

"To-Tohka...?"

Mặc dù đây hoàn toàn là lỗi của Kotori, nhưng thật khó để nhìn mặt nhau sau khi vừa nhìn nhau trong tình huống lúc nãy. Shidou quay đầu, khẽ nói.

https://thuviensach.vn

"X-Xin lỗi...tớ không cố ý. Tha lỗi cho tớ nhé..."

Tohka, với hai bên má vẫn đỏ lựng vì xấu hổ, chỉ vào cái dải trắng trắng dưới sàn.

"...Mình sẽ tha lỗi...nên ờm, cậu...có thể đưa mình cuộn giấy được không?"

"Ah..."

Chắc là cuộc giấy dự trữ ở trong đó đã hết.

Shidou cuộc cuộc giấy lại, và đưa nó cho Tohka.

"Shidou, bồn tắm đã chuẩn bị xong rồi đấy, anh đi tắm đi."

Em đang âm mưu chuyện gì nữa đây...?

Shidou chuẩn bị tinh thần khi nghe Kotori nói.

Bây giờ là 8 giờ tối. "...Tắm, à."

Shidou nói với giọng lờ đờ, và thò đầu vào phòng khách.

Kotori đang ngồi đó, cầm một cái cần điều khiển gắn vào một cái máy game nối với TV.

Và như dự đoán - Tohka không có ở đây.

Phải. Chỉ cần Shidou không có ở đây trong vài phút, thì Tohka đã biến mất.

Kotori nói là cô ấy lên phòng để lấy đồ...nhưng cô nghĩ rằng Shidou có thể ngây thơ đến mức tin vào cái đó một lần nữa sao.

"...Không, anh thích tắm sau hơn. Em tắm trước đi Kotori."

https://thuviensach.vn

"....."

Giật*

Kotori, vẫn đang nhịp nhịp theo BMG của trò chơi, chợt khựng lại. Shidou không bỏ qua điểm này.

"Em sẽ tắm sau. Đang khúc hay mà."

Vẫn nhìn vào màn hình, cô nói với vẻ lạnh lùng.

-Shidou đã quen với cái này.

Đây chắc chắn là bẫy.

Lúc Shidou không có ở đây, họ đã cho Tohka vào phòng tắm, giống như lúc nãy, và họ sẽ làm Shidou xộc vào đó. Họ đang tạo ra một cái tình huống 'hạnh phúc và ngượng ngùng' à.

Người chỉ huy tháo vát như Itsuka Kotori sẽ không bao giờ bỏ qua một cơ hội ngàn vàng như lúc tắm.

Nhưng, Shidou đã phải trải qua cái tai nạn khủng khiếp trước đó. Một khi đã có kinh nghiệm thì đừng hòng cậu mắt bẫy một lần nữa.

Cậu nhún vai-và lật con át chủ bài của mình lên.

"Thế à, nếu em đã nói thế-hôm nay chúng ta sẽ sử dụng bọt tắm nhé."

"-!?"

Ngay lập tức, hai cái đuôi tóc của Kotori xù ra.

Mỗi lần gia đình Itsuka sử dụng bọt tắm-để tận hưởng những lợi ích của khí CO2, họ đã quyết định, người bỏ bọt tắm sẽ được tắm trước.

https://thuviensach.vn

Và tất nhiên, Kotori chưa bao giờ lỡ nhiệm vụ này.

"....."

"....."

Sự im lặng đáng sợ.

Nếu một người lạ nào đó nhìn vào, chắc họ sẽ nghĩ đây là cảnh hai anh em giận nhau, không nói với nhau tiếng nào.

Nhưng lúc này-đang có một cuộc đấu tranh nội tâm giữa hai người họ.

Hừm, giờ em sẽ làm gì đây Kotori?

Trong tâm trí của cậu, tòa thành bất khả xâm phạm của cô đang bị những trái bom bong bóng tấn công-một cảnh tượng có phần hơi kỳ lạ.

Kotori rung rung ngón chân. Shidou gần như đã giành phần thắng lợi, và nghiêng đầu sang một bên.

-Fu,hahahahahaha! Đừng coi thường ta, chú chuột bé nhỏ kia! Vì ta, Itsuka Shidou, đã làm anh trai của ngươi suốt mấy chục năm rồi nhé! Mấy chục năm đó không phải để trưng đâu!

Nhưng, trong tích tắc, Kotori nói với giọng run run.

"He...Heeeeeeeeeee, Vâng.....Cũng được.....Anh tắm trước...đi."

"Sao..."

Shidou nhướng mày trước phản ứng đó-Dù là có ở trong trạng thái Chỉ huy đi chăng nữa, thì Kotori cũng không thể nào chống lại sự thần kỳ của bọt tắm.

https://thuviensach.vn

...Và, nhìn kỹ thì, vai của cô đang run lên. Cứ nhìn cái cách tay phải đang ghì chặt tay trái của cô là biết.

"....."

Cô đang cố chịu đựng.

Và - cùng lúc đó.

"Kotori, xin lỗi vì đã để em chờ nhé. Mệt thật đấy!"

Shidou quay người lại trong cơn sốc khi nghe thấy giọng nói đó.

"Tohka?!"

"Ưn, gì thế shidou? Sao mặt cậu trông lạ thế."

"K-Không...cậu vừa đi đâu thế?"

"Ưn. Kotori rủ mình chơi cùng với em ấy, nhưng mà hôm nay hơi lạnh. Nên mình mới đi tìm một thứ gì đó trong phòng để đắp ấy mà."

"...Cái-"

Shidou đứng như trời trồng khi nghe Tohka nói. Cậu thấy mắt mình như đang mờ đi.

Vậy là Kotori đã nói thật à? Shidou, mày chỉ đang cố gắng vô ích thôi sao...!?

"...Tớ đi tắm-đây..."

Shidou lững thững bước đi. Giống như một người vừa mất một thứ gì đó.

"-? Sao thế shidou?"

https://thuviensach.vn

"...Sao thế nhỉ."

Giọng của hai người vọng lại khi cậu tiếp tục bước đi trên hành lang. Cậu lựa đại một bộ đồ và khăn tắm, trước khi mở cánh cửa phòng thay đồ ra.

"....."

Cậu gõ gõ cánh cửa phòng tắm, để đề phòng.

"...Hà, thật sự là không có ai."

Cậu thở phào nhẹ nhõm, và nhanh chóng cởi hết đồ ra. Lúc cầm lấy cái chai tạo bọt-cậu chợt cảm thấy có lỗi với Kotori.

Cậu nghĩ đến chuyện sẽ cho Kotori dùng nó vào ngày mai. Cậu đổ thứ sữa tắm không tạo bọt thường ngày vào trong.

Và rồi, Shidou nhanh chóng xối nước lên người trước khi chìm vào phần nước màu trắng sữa trong bồn.

"Phù~~"

Âm thanh của tiếng thở dài vang vọng khắp các bức tường, rồi chui vào tai cậu.

"Lại thêm một ngày...mệt mỏi..."

Cậu ngâm toàn vai mình xuống, và lại thở dài."

Cơn mệt mỏi như đang tan biến đi.

Shidou tận hưởng khoảng thời gian này, và nhắm mắt lại.

...Không biết bao nhiêu lâu đã trôi qua.

https://thuviensach.vn

"-Fun,fufufufu-n,fufu-n~"

Giọng ngân nga của một người nào đó làm cậu chợt tỉnh.

"Hả...? Ai...?"

Shidou dụi mắt, nhìn về hướng tiếng ngân nga phát ra-

"-!"

Toàn thân cậu như đơ lại, và cậu tự nguyền rủa mình vì đã quá bất cẩn.

Cũng phải thôi. Vì giờ cậu có thể thấy được hình bóng lờ mờ của một cô gái tóc đen.

"R-Ra đây mới là mục đích thật sự của em à, Kotori-!"

Shidou ôm bụng lầm bầm.

Làm cho nó giống như lần trước, và biến nó thành một đòn tấn công bất ngờ.

Không phải là để Shidou đến chỗ Tohka, mà là ngược lại.

Giờ thì cậu không biết chạy đi đâu. Đúng là một kế hoạch đơn giản, nhưng hiệu quả.

"Em đã lừa được anh rồi đấy, Kotori-!"

Trong đầu cậu hiện lên hình ảnh Kotori đeo mắt kính râm, miệng cười ha hả, và nói 'Anh cũng chỉ là một chú nhóc thôi', với một ly whiskey trong tay .Hình ảnh đó cứ lởn vởn trong tâm trí cậu.

Tohka đặt tay lên cánh cửa phòng tắm, sau khi đã cởi hết đồ ra.

"-!"

https://thuviensach.vn

Shidou cực kỳ bối rối.

Không cần suy nghĩ, cậu nhắm mắt và ngồi thụp xuống bồn tắm trước khi bị phát hiện.

Cánh cửa mở ra, cùng với sự xuất hiện của một người.

Roẹt*, cái màn kéo được kéo ra. Và rồi.

"Tou!"

Tung tóe!*

Tohka nhảy một cách thích thú vào bồn tắm, mà không kiểm tra trước bên trong nó có gì. Nước nóng văng khắp nơi, và cùng lúc, Shidou cảm thấy có một cái gì đó mềm mềm trên bụng cậu.

"Nu?"

Cuối cùng thì Tohka cũng thấy được có một cái gì đó không bình thường ở đây.

Hơn nữa...Shidou không thể nhịn thở lâu hơn.

Cậu trồi lên khỏi mặt nước, và làm cái vẻ mặt 'chào buổi sáng'.

"Y-Yo."

"....."

Vài giây sau.

"--!?"

Mặt của cô đỏ lên như một quả cà chua chín, và hét lên thất thanh.

https://thuviensach.vn

"B-Bình tĩnh, Tohka...!"

"-! Tên đần này! Đ-Đừng có trồi lên...!"

Tohka túm lấy đầu cậu, và nhấn nó xuống với tất cả sức mạnh của cô.

Và dĩ nhiên, một người không giỏi lấy hơi như Shidou, sẽ không có đủ oxy trong phổi cho vụ này.

"-! .....!"

Và sau khi bị dìm như thế này một lúc.

Shidou cuối cùng cũng bất tỉnh, *bụp*...và nổi lều phều trên mặt nước.

Đâu đó trong tâm trí cậu; Kotori nói 'Phải, thất bại nữa rồi', cậu cảm thấy như mình đang nghe lại cái giọng nhừa nhựa từ radio-nhưng Shidou không thể làm gì hơn.

"Nó thật-thật là một trải nghiệm...tồi tệ."

Cuối cùng thì cậu cũng đã tỉnh lại.

Sau khi ra khỏi phòng tắm, cậu rửa hết đống chén dĩa trong bồn và chuẩn bị cơm cho ngày mai. Khi lết được về đến phòng mình thì cậu đã hoàn toàn kiệt sức.

Bây giờ là 11 giờ.

Kotori và Tohka giờ đã ngoan ngoãn ngủ trong phòng của mình.

Mặc dù lúc này không phải là quá khuya đối với một chàng trai khỏe mạnh như cậu-nhưng cơn mệt mỏi mà cậu phải chịu đựng khác trước rất nhiều.

https://thuviensach.vn

-Và đối với Kotori thì hôm nay cũng là một ngày cực kỳ nhọc.

Shidou nhảy ngay lên giường, và chìm vào trong giấc ngủ.

".....ri. Kotori, xin hãy dậy. Đã đến giờ rồi."

Đêm đã khuya-mọi người giờ đã chìm sâu vào giấc ngủ.

Kotori cảm thấy màng nhĩ bên tai phải rung lên, mi mắt cô giật giật.

"U.....nn....."

Nhưng làm gì có chuyện một cô bé 13 tuổi (giống như Itsuka Kotori) bị đánh thức một cách dễ dàng như thế được.

Cô lăn lăn, quấn cái chăn quanh người, và một lần nữa chìm vào giấc ngủ.

"...Kotori. Kotori. Đừng ngủ tiếp mà."

"Un~"

Kotori dụi dụi đôi mắt đang chớp chớp, và uể oải gượng dậy.

"Giiii thế...Oniii-chaan..."

"...Xin lỗi, nhưng tôi không phải Shin. Reine đây."

Cô nghiêng đầu, "Fuaaaaaaaa....." và ngáp một cái rõ to.

"Reine...? Có gì không, chứ giờ này..."

Kotori, một tay dụi dụi mắt, một tay mò mò bên cạnh giường để lấy cái điện thoại, cô mở nó lên và liếc nhìn vào màn hình.

3:20. Vào lúc này thì bất kỳ đứa trẻ nào cũng đã ngủ say.

https://thuviensach.vn

"...Đã chuẩn bị xong. Chúng tôi đang chờ hướng dẫn cuối cùng của cô đấy."

Nghe xong, Kotori 'à' một tiếng, cùng với một cái ngáp dài.

"Un...Ờ rồi...Đúng là...tôi đã nhờ cô...đánh thức..."

Kotori gật gật cái đầu theo một phong thái giống như Reine, và với tay qua bên giường.

Trong tay cô là một cây kẹo nhỏ. Cô mở giấy gói ra, và đút nó vào miệng.

"-!"

Ngay lập tức, cái cảm giác bùng nổ trên lưỡi của cô được truyền thẳng lên não. Toàn thân Kotori run run. Cùng lúc, một mùi hương thơm mát tràn ngập khắp khoang mũi cô.

Đúng. Đó không phải là một cây Chupa Chups thông thường.

Đó là vũ khí bí mật của cô, Chupa Chups 'Sảng khoái tinh thần, tập trung hiệu quả' mà Kotori chỉ ngậm khi cần chống lại cơn buồn ngủ.

Cô lấy sợi dây ruy băng màu đen, và cột thành hai đuôi tóc như mọi khi.

"Ah-Tôi tỉnh rồi đây. Xin lỗi nhé, Reine."

"...Không sao-báo cáo đây. Shin vẫn đang trong trạng thái ngủ."

"Tôi thấy rồi. Còn những người khác thì sao?"

"...Họ đã vào vị trí, sẵn sàng đợi lệnh. Chúng ta có thể xuất phát bất cứ lúc nào."

https://thuviensach.vn

"Tuyệt."

Kotori nhẹ nhàng bước đi, không gây một tiếng động, và rời khỏi phòng, se sẽ bước xuống cầu thang, và tiến ra cửa trước.

Trước cửa là những người trong bộ đồng phục đen, cùng với mũ trùm đầu. Những người giống như Đặc Nhiệm Mỹ đó đang đứng trong tư thế sẵn sàng.

"Mục tiêu ở lầu 2. Tôi đặt hết hy vọng vào các anh."

"Rõ." Họ nghe theo hướng dẫn của Kotori, đột nhập vào nhà mà không gây một chút tiếng động.

"Un...Uunnn..."

Shidou khẽ rên lên, và cậu vươn người ra để kéo dãn xương sống.

Những tia nắng ban mai chiếu vào mắt cậu.

Tiếng chim hót vang bên tai cậu.

"Un...sáng rồi nhỉ."

Cậu ngáp dài, chớp chớp mắt, quay mặt sang bên kia.

-Và.

"Ah...? Cái gì đây...?"

Shidou nhướng mày khi thấy má mình đang cọ vào một thứ gì đó mềm mềm.

Để biết rõ hơn, cậu lấy tay mò mò nó.

Và rồi, từ phía trên đầu cậu.

https://thuviensach.vn

"Un..."

Cái quái-

Một giọng nói rất dễ thương.

"....."

Shidou nín thở, và tập trung suy nghĩ.

Cậu nhìn xung quanh. Trước mắt cậu là một bộ quần áo mỏng. Và trên trần là một cái bóng đèn, nhưng nó khác với cái ở phòng cậu.

Chỗ đó-Đây không phải là phòng cậu.

Căn cứ vào nội thất bên trong...Đây giống như là căn phòng dành cho khách ở tầng 2 mà cậu hiếm khi mò vào.

"Ngh~ĩa l~à..."

Thật chậm, thật chậm, cậu ngước nhìn lên phía trên.

".....Mu?"

Đúng như mong đợi, cậu có thể thấy khuôn mặt xinh đẹp của Tohka.

Chắc cô ấy cũng vừa mới thức dậy. Vì khi Shidou ngẩng đầu lên, ánh mắt họ chạm nhau.

"....."

"....."

Vài giây sau.

"Hiiiiiiiii--"

https://thuviensach.vn

"Quéc...?"

Hai người bọn họ la lên cùng lúc-và bật dậy ra cũng cùng một lúc. Tiếng thét đó giống như tiếng còi khai cuộc một cuộc thi chạy, họ nhảy bật ra-người thì ôm gối, người thì nhảy xuống dưới sàn.

"C-Cậu làm gì ở đây vậy, shidou! Sao cậu lại ở trên giường tôi...!?"

"T-Tớ k-không biết! T-t-t-t-t-tại sao tớ lại ở đây...!?"

"Tôi hỏi câu đó mới đúng chứ!"

"Ừ nhỉỉỉỉỉỉ."

Shidou la hét trong trạng thái tinh thần cực kỳ hoảng loạn.

Đột nhiên cánh cửa mở ra, và Kotori xuất hiện.

"Okay, đủ rồi! Bình tĩnh nào Shidou."

".....Kotori.....!? Đ-Đừng nói là, cái này cũng là do em chủ mưu!"

"Để xem, thế này thì sao. Anh đã không kiềm chế được ham muốn tình dục ở tuổi dậy thì, nên đã trèo vào giường của Tohka? Vậy nên đừng có buộc tội em nữa."

Kotori nhún vai, xem như mình không biết chuyện gì.

Nhưng cô khẽ nhoẻn cười.

"Wha...?"

Tohka đỏ mặt, và kéo cái chăn lên che kín ngực.

"A-Anh không có làm!"

https://thuviensach.vn

Cậu la lên, nhưng Kotori có vẻ không quan tâm. Cô lấy một cái điện thoại từ trong túi ra. Shidou có thể thấy một bức mail đã được viết sẵn. Và người nhận là-Tonomachi Hiroto, bạn của cậu.

"-!?"

Shidou như ngừng thở. Bởi vì nội dung bức mail đó là-

"Có một đài radio rất tuyệt. Nó đã làm con tim tao rung động . Đây là thứ sẽ thay đổi cuộc đời mày. Mày phải nghe thử đấy."

Và ở dưới cùng là một cái URL của một trang web.

"Huh...? C-Cái URL đó là..."

"Aah, cái bài đọc hôm qua đã được truyền tải lên radio online mà. Bất kỳ ai có internet cũng sẽ có thể lắng nghe tuyệt tác của Shidou bất cứ khi nào họ muốn."

"Cái...!?"

Shidou, với đôi mắt mở to trong sợ hãi, giơ cánh tay ra.

"D-Dừng--"

Kotori nhấn 'Gửi'.

"Gyaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!?"

Cậu hét lên, giật cái điện thoại và bấm nút 'Hủy' trong tuyệt vọng.

Nhưng đã quá muộn.

Một mẩu tin khủng khiếp vừa được gửi đến bạn cậu với tốc độ truyền tải thông tin cực nhanh của một nền văn minh phát triển.

https://thuviensach.vn

"E-Em làm cái quái gì thế...!"

"Hình phạt. Sẽ rất rắc rối nếu anh cứ cuống lên như thế khi chỉ mới cạ mặt vào ngực Tohka."

"Un. Dù em nói...thế..."

Cậu cảm thấy nghi nghi khi nghe Tohka nói.

...Nghĩ lại thì, lúc vừa mới thức dậy, cậu có cảm giác chạm vào một thứ gì đó rất mềm. Cậu rụt rè nhìn về phía Tohka.

Cô ấy như đang nhớ lại cảm giác đó, và bắt đầu rờ rẫm khắp cơ thể-và khi chạm vào ngực, cả người cô giật bắn lên.

"....."

Bùm! Tohka đỏ bừng mặt, và có cảm giác như có khói sắp bốc lên từ trên đầu cô.

"U...Uwaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!"

Và rồi cô hét lên thảm thiết, và chọi bất cứ thứ gì có thể với được trong tầm tay.

"Uwahh.....B-Bình tĩnh, Tohka!"

Shidou may mắn né được, và cố chuồn khỏi phòng, nhưng cậu lại bị dính một cái , và ngất đi.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Rainy Girl (Cô Gái Trong Mưa)

"Yo, Itsuka...Ủa? Mày bị sao thế?"

Tonomachi thảng thốt kêu lên.

Giờ đang là buổi sáng, và Shidou đang lê từng bước chân nặng nề vào lớp.

Mà dù là ai đi chăng nữa, thì họ cũng sẽ ấn tượng trước vẻ ngoài của cậu lúc này.

Toàn thân đầy những miếng băng cá nhân, chân thì run lẩy bẩy, có cảm giác như cậu sắp gục tới nơi.

"...Ahh, gặp tí chuyện ấy mà."

Shidou cười gượng, khẽ thở dài.

Về phần Tonomachi, như vừa sực nhớ ra điều gì đó, cậu ta khẽ nén cười.

"Ờ mà, tao cũng nghe cái đài radio đó rồi, cái đó là gì thế? Nghe hơi bị hay đấy."

Cơ mặt của Shidou giật giật.

"M-Mày nghe rồi à? Cái đó..."

https://thuviensach.vn

"Ờ, tao có nghe một chút trước khi ra khỏi nhà. Nhưng...nó là một trò đùa thôi, phải không? Là thật thì sẽ mệt đấy."

"Ah...Hahahaha...Yeah, mày nói chí phải..."

Shidou lại gượng cười, và nhìn ra chỗ khác.

"B-Bỏ qua một bên đi Tonomachi, mày đang coi cái gì thế?"

Cậu nói lảng đi. Sẽ rất rắc rối nếu Tonomachi có hứng thú với vụ ấy.

Tonomachi đang nhìn bức hình ở ảnh bìa của một tạp chí manga với vẻ mặt cực kỳ nghiêm túc.

"À, cái này-Ờ quên, cho tao hỏi cái."

"G-Gì thế?"

Tonomachi, vẫn với vẻ nghiêm túc khác thường, tiếp tục nói.

"Y tá, miko, hầu gái...Mày thích cái nào nhất?"

"...Hả?"

Shidou giật mình trước câu hỏi bất ngờ của Tonomachi.

"Bộ hóa trang cho kỳ sau sẽ được quyết định bởi những lá phiếu của độc giả...phiền phức thật."

"...Ahh, thế à..."

Shidou thở dài. Tonomachi có vẻ không chú ý, và đẩy cuốn tạp chí về phía cậu.

"Sao? Mày thích cái nào!?"

https://thuviensach.vn

"Eh...errrrmm...vậy thì.....hầu gái...?"

Shidou đáp vội trước sức ép của cậu ta. Ngay lập tức, Tonomachi nhăn mặt.

"S-Sao thế?"

"--Tao không ngờ mày lại chọn hầu gái! Xin lỗi, nhưng chúng ta đường ai nấy đi thôi."

"....."

Shidou gãi gãi má, rồi đi về chỗ.

"N-Này, mày đi đâu thế? Itsuka!"

"...Thì mày nói đường ai nấy đi?"

"Này, gì thế? Đừng khó tính như thế chứ. Một thế giới có cả những người yêu hầu gái và những người yêu y tá cũng tốt mà."

Có vẻ như Tonomachi thuộc hội 'Những thằng phát cuồng vì y tá."

Shidou đặt cặp lên bàn, và bơ tên Tonomachi đang cố gọi với theo.

Lúc đó, cô gái ngồi kế cậu, người đang đọc một cuốn sách tham khảo rất dày-Origami Tobiichi liếc nhìn về phía cậu.

"....."

"À-ừm...Chào buổi sáng, Tobiichi."

Origami nghiêng đầu, và hỏi với giọng đều đều.

"Hầu gái?"

https://thuviensach.vn

Có vẻ như cô ấy đã nghe thấy cuộc nói chuyện lúc nãy. Shidou bối rối vẫy vẫy tay.

"...Ư, k-không có gì, đừng để ý."

"Vậy à."

Origami trả lời ngắn gọn, và tiếp tục vùi đầu vào quyển sách.

"Chào buổi-"

Ngay lập tức, Tonomachi vẫy tay về phía cô, nhưng nét mặt của cô không một chút thay đổi.

Cậu ta chỉ nhún vai, và rồi thúc vào bụng Shidou.

"Ngày nào cũng vậy. Tại sao cô ấy chỉ chào mày mà không chào tao? C-Cái đồ..."

"S-Sao tao biết được? Dừng lại đi."

Shidou đẩy cái tên Tonomachi phiền phức ra, và ngồi vào chỗ.

Cánh cửa chợt mở ra, và Tohka bước vào.

Do cô ấy giờ đã sống cùng với Shidou, nên con đường đến trường của họ giống y hệt nhau. Tuy vậy, nếu đến cùng lúc thì họ sẽ bị nghi ngờ, cho nên Tohka phải đi sau Shidou một chút.

Hơn nữa, cô vẫn còn bị ảnh hưởng bởi màn tiếp đón tồi tệ của cậu hôm qua. Cậu không thể đổ thêm dầu vào lửa nữa.

"....."

Tohka im lặng ngồi vào cái ghế bên phải Shidou. Cô lên tiếng hỏi, dù không nhìn cậu.

https://thuviensach.vn

"...Err, về...chuyện sáng nay, mình xin lỗi. Cậu có sao không?"

Có vẻ cô ấy vẫn còn bứt rứt vì chuyện hồi sáng. Shidou gãi gãi má, khẽ cười.

"Ơ-Ờ...Không sao..."

"Mu....."

Tohka khẽ gật đầu. Và rồi-cậu chợt nhận ra.

"...Ah."

Vài người trong lớp đang dỏng tai lên nghe họ nói chuyện, với những cái nhìn cực kỳ thích thú.

Nhưng, có vẻ như Tohka vẫn chưa biết được.

"N-Nhưng, cái này cũng là lỗi của cậu đấy. Đột ngột...cậu biết đấy...tớ đã bị bất ngờ."

Mọi người nín thở.

"To-Tohka...Chuyện này để sau đi..."

"Hả? Tại sao?"

Tohka nghiêng đầu hỏi, và rồi cô ấy cũng nhận ra ánh nhìn của mọi người.

"...Eh?"

Tohka ngạc nhiên thốt lên, mồ hôi bắt đầu chảy dài trên má. Cô nhớ rằng, hôm qua mình đã được dặn việc mình và Shidou sống chung là một bí mật.

https://thuviensach.vn

"K-Không phải như mọi người đang nghĩ đâu! Không phải mình và Shidou đang sống chung đâu!?"

"--!?"

Cả lớp như đóng băng.

"Đ-Đồ ngốc."

Shidou khẽ càu nhàu, và cố tình lớn giọng.

"A-Ahh! Sáng nay chúng tớ vô tình va vào nhau! Cậu có sao không Tohka!?"

"Mu...? U-Umu, không sao!"

Tohka có vẻ đã biết cậu muốn gì, và lời nói dối của họ cũng đã khớp nhau.

Ừm, mặc dù nó nghe có vẻ gượng ép...Nhưng ngay từ đầu, chuyện 'một nam sinh và một nữ sinh sống chung với nhau' nghe đã có vẻ vô lý, nên cậu chỉ cần ba hoa một chút để thỏa mãn mọi người là xong.

...Tuy vậy, vẫn còn một người không bị đánh lừa bởi những lời đó. Một cô gái với ánh nhìn có thể làm người khác rùng mình.

"....."

Không hiểu tại sao, cậu có cảm giác như mình sắp chết đến nơi. Shidou thở dài thườn thượt.

-Tuy vậy, rắc rối của cậu sắp được giải quyết rồi.

Tiếng chuông báo hết tiết 4 vang lên, đồng nghĩa với việc giờ ăn trưa đã đến.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó.

"shidou! Đến giờ ăn rồi!"

"....."

Hai cái bàn ở hai bên cậu được kéo lại gần với một tiếng *cạch*.

Bên phải là Tohka, và bên trái là Origami.

"...Nu...Cậu muốn gì? Cậu đang làm phiền bọn tôi đấy."

"Tôi nói câu đó mới đúng chứ."

Cả hai gườm gườm nhìn nhau.

"A-Anou...Bình tĩnh nào. Ăn cùng nhau cũng được mà, nhỉ?..."

Tohka và Origami bất đắc dĩ ngồi xuống sau khi nghe Shidou nói. Và họ lần lượt lấy hộp bento của mình từ trong cặp ra.

Shidou cũng lấy bento của mình ra, đặt nó lên bàn. Họ mở nắp hộp ra cùng một lúc, và-

"....."

Cậu thấy Origami mở to mắt ngạc nhiên, và cậu thầm nguyền rủa mình vì đã không tính trước cái này.

Bento của Shidou được cậu làm vào buổi sáng. Kotori cũng được cậu làm cho một hộp (mặc dù cô ấy đã không về nhà cả tháng nay).

Và dĩ nhiên-Shidou cũng là người chia thức ăn vào bento.

"....."

https://thuviensach.vn

Origami lạnh lùng nhìn cậu, và so sánh những thứ bên trong bento của Shidou và Tohka.

-Giống y chang nhau.

"Nu, g-gì thế? Cô có nhìn như thế cũng vô ích thôi, tôi sẽ không cho đâu..."

Tohka nhìn Origami với vẻ bối rối, có vẻ như cô vẫn chưa nhận ra mức độ nghiêm trọng của vấn đề.

"Cái này là sao?"

"L-Là..."

Shidou đổ mồ hôi hột, cố né ánh nhìn của cô.

"T-Thật ra. Tớ mua cái này ở một cái máy bán hàng tự động, và vô tình Tohka cũng ở đó-"

"Nói dối."

Origami ngắt lời cậu, và cầm cái nắp hộp bento của cậu lên.

"Cậu đã mua cái này ở cửa hàng giảm giá trước ga với giá 1580 yên 154 ngày trước, và giờ cậu vẫn đang sử dụng nó. Đây không phải là một thứ được mua ở máy bán hàng tự động."

"S-Sao cậu biết được điều-?"

"Không quan trọng."

Dù cậu thấy nó rất quan trọng, nhưng cậu đang bị Origami hỏi dồn, và không thể nói được gì. Giống như cái lúc cậu bị ngắt lời hồi nãy.

"Muu, hai người đang nói gì thế! Đừng bỏ mình ra chứ!"

https://thuviensach.vn

Tohka, cảm thấy như mình đang bị bỏ rơi, phụng phịu nói.

Và, đúng lúc đó.

Uuuuuuuuuuuuuuuuuuuu------*

Tiếng chuông báo động vang vọng khắp thành phố.

Ngay lập tức, tiếng ồn ào trong giờ ăn trưa bỗng ngưng hẳn.

-Báo động không gian chấn.

Vào khoảng 30 năm trước, một tai họa khủng khiếp, ảnh hưởng đến toàn nhân loại. Thứ thảm họa khủng khiếp nhất - xuất hiện, và được gọi là không gian chấn.

"....."

Lúc này, Origami vẫn còn hơi lưỡng lự, nhưng cô nhanh chóng đứng dậy, và lao ra khỏi lớp học.

"...Eh?"

Shidou cảm thấy một chút bối rối khi chỉ kịp nhìn theo cô ấy....Ừm, tuy có hơi không phải, nhưng cậu nghĩ tiếng chuông báo động đó đúng là tiếng chuông cứu nguy của mình.

Tobiichi là một học sinh, nhưng cũng đồng thời là một thành viên xuất sắc của 'Đội Tự vệ mặt đất' AST.

Có nghĩ là, giờ là lúc để cô ấy bước ra chiến trường-để tiêu diệt Tinh linh, giống như việc xảy ra lần trước với Tohka.

"....."

Cậu nghiến răng lại.

https://thuviensach.vn

Shidou biết mình không thể ngăn cản Tobiichi. Nhưng-

Ở bên kia lớp học, giọng của một phụ nữ lờ đờ vang lên.

".....Mọi người, chuông báo động đã vang lên. Xin hãy di chuyển đến hầm trú ẩn ngay lập tức."

Cô giáo vật lý với áo khoác trắng-Reine, chỉ ra hành lang.

Mọi người nuốt nước bọt, và từng người một di chuyển ra ngoài.

"Nu? Mọi người đi đâu vậy, shidou?"

Tohka nghiêng đầu hỏi khi nhìn các bạn học của mình.

"Ah-Ahh...đến hầm trú ẩn. Có một cái ở bên dưới trường mình."

"Hầm trú ẩn...?"

"Ahh. Tớ sẽ giải thích sau. Đi thôi nào, Tohka."

"Nu-Nuu."

Tohka luyến tiếc nhìn hộp bento mới mở của mình, và đứng dậy đi theo cậu.

Họ đi theo những người khác ra ngoài hành lang.

"...Shin. Đường này."

Reine tóm lấy cậu.

"Uh, Reine-san? Đường này nghĩa là..."

Shidou hỏi với một giọng nhỏ vừa đủ để không ai nghe thấy, và Reine trả lời.

https://thuviensach.vn

"...Còn chỗ nào khác nữa chứ? Chúng ta sẽ đến ."

"...Dù chỉ mới có một ngày...và chắc cậu cũng chưa đưa ra được quyết định xem mình sẽ làm gì. Nhưng chúng tôi muốn cậu thấy cái này. Tinh linh và tình hình hiện tại của họ."

Shidou nuốt nước bọt, và nắm chặt tay lại.

"...Tôi hiểu. Đi thôi."

Reine, mắt nhắm mắt mở, gà gật, và sau khi nhìn lại những học sinh đang xếp hàng, cô hướng về phía lối ra.

"...Vậy thì, nhanh lên. Không gian chấn sắp xảy ra đấy."

"V-Vâng. Và-Ah, Reine-san, liệu có ổn khi chúng ta không mang Tohka theo không?"

Cậu vừa nói vừa liếc nhìn về phía Tohka.

Về phần Tohka, cô đang nhìn những người bạn học của mình xếp hàng một cách bối rối.

"...Ahh, cái đó-Umu, chúng ta sẽ để Tohka sơ tán cùng với những người khác."

"Eh? Vậy có ổn không?"

"......Aah. Với phần sức mạnh đã bị phong ấn thì Tohka bây giờ chẳng khác người thường là bao. Hơn nữa, nếu cô ấy thấy trận chiến giữa Tinh linh và AST, thì có lẽ tâm trạng cô ấy sẽ xấu đi khi nhớ về khoảng thời gian lúc trước. Cậu chắc cũng nhớ nhỉ? đang hạn chế để Tohka căng thẳng, càng ít càng tốt."

"Không, nhưng..."

https://thuviensach.vn

Trước khi cậu kịp nói gì, từ hành lang, một giọng nữ cao bất ngờ vang lên.

"N-Nào, Itsuka-kun và Yatogami-san, cả Murasame-sensei nữa! X-Xin đừng đứng choán đường ở đó! Nhanh đi nào, không thì nguy hiểm sẽ trở nên nguy hiểm đấy!"

Giáo viên chủ nhiệm của Shidou, Okamine Tamae, biệt danh Tama-chan, giơ giơ tay và nói với giọng đầy vội vã. Và từ ngữ trong câu nói của cô giờ đã loạn hết cả lên.

".....Un, đừng để bị bắt, không thì sẽ mệt lắm đấy. Đi thôi."

Reine nháy mắt và sải chân bước ra cổng.

"Ư, chờ chút-"

Dù chỉ là một sự lo lắng mơ hồ, nhưng nó vẫn khiến cậu phải bận tâm. Shidou thở dài, gãi gãi đầu, và kéo Tohka đến chỗ Tama-chan.

"Sensei, em giao Tohka lại cho cô đấy!"

"Fue? Eh? Ah, ư-ừm, dĩ nhiên rồi."

Tama-chan đột nhiên cảm thấy mình được tin tưởng sau khi nhận Tohka, mắt của cô mở to ngạc nhiên. Cô lẩm nhẩm 'D-Dù sao mình cũng là một giáo viên mà'.

"shidou...?"

Tohka nhăn mày bứt rứt.

"Nghe này, Tohka. Cậu hãy sơ tán cùng với sensei và mọi người đi."

"Còn cậu thì sao? Cậu đang tính làm gì thế shidou?"

https://thuviensach.vn

"Ah..., tớ, có một nhiệm vụ quan trọng cần làm. Cứ đi trước đi. Được không?"

"...! Ah! Shi-shidou!"

"Itsuka-kun! Cả Murasame-sensei nữa!? Hai người đi đâu thế!?"

Shidou và Reine chạy vọt ra khi nghe thấy giọng của hai người đó.

"-Ahh, cả hai đến rồi à. Tinh linh sẽ sớm xuất hiện thôi. Việc chuẩn bị thì, trăm sự nhờ cô đấy, Reine."

Kotori, đang ngồi trên ghế chỉ huy, nói với Reine và Shidou khi họ đã đến khoang chỉ huy ở .

"...Ừm."

Reine khẽ gật đầu, khoác chiếc áo khoác trắng lên, và ngồi vào bàn điều khiển của mình ở dưới.

"-Rồi..."

"Em xin lỗi vì đã không cho anh nhiều thời gian, nhưng anh đã đưa ra được quyết định của mình chưa, Shidou?"

"...Ư-"

Cổ họng cậu nghẹn lại. Và đột nhiên, tiếng chuông báo động vang lên.

"Cái...Cái gì thế?"

"Phát hiện một luồng sóng Tinh linh khá mạnh! Nó đang đến!"

Một nam nhân viên lên tiếng ở buồng dưới, và Shidou bối rối nhìn qua nhìn lại.

https://thuviensach.vn

Kotori chỉ búng tay cái *tách*.

"Okay. Truyền hình ảnh của khu vực dự đoán về màn hình chính."

Khi Kotori ra lệnh, khung cảnh thành phố dưới góc nhìn từ trên cao được chiếu lên màn hình.

Đó là một con đường, với rất nhiều cửa hàng. Và dĩ nhiên, không có một bóng người nào. Giống như một thành phố chết.

Và ở giữa màn hình, *cong*.

"Eh...?"

Lúc đầu, cậu nghĩ là do cái máy chiếu có vấn đề, nhưng-không phải.

Không gian.

Khoảng không gian trống rỗng, đang bị bóp méo. Giống như những gợn sóng được tạo ra khi quăng một hòn sỏi vào giữa mặt nước phẳng lặng.

"Đ-Đây là..."

"Ara? Hình như đây là lần đầu Shidou xem cái này nhỉ?"

Trong lúc Kotori nói, khoảng không gian bị bóp méo càng lúc càng lớn hơn.

Những tia sáng phát ra từ đó, và cùng với những tiếng nổ lớn, cả màn hình trở nên trắng xóa.

"--!"

Theo bản năng, cậu lấy tay che mặt lại, dù biết rõ đây chỉ là những gì xảy ra trên màn hình.

https://thuviensach.vn

Vài giây sau, cậu từ từ hạ tay xuống, hé mắt nhìn.

Một khung cảnh hoàn toàn xa lạ.

Giữa khu vực đó là một cái hố.

Chắc chắn là một cái hố.

Những tòa nhà thẳng tắp giờ đã bị ép cong thành hình miệng bát.

Cửa hàng, đèn đường, cột điện thoại, ngay cả phần mặt đường đáng lý phải ở đó, tất cả đều biến mất.

Hơn nữa, có thể là do dư chấn của vụ nổ, khu vực xung quanh giống như vừa bị một cơn bão khổng lồ quét qua.

Cái đống hỗn động này...giống như cái nơi mà một tháng trước, cậu đã gặp Tohka lần đầu tiên. Tức là, chỗ này, vừa lúc nãy-

"...Không gian chấn..."

Shidou nói với giọng run run, và Kotori gật đầu.

"-Không gian biến dạng khi Tinh linh đến thế giới này. Và theo đó là sự bùng nổ của cơn thảm họa thiên nhiên này."

"....."

Tuy đã thấy những tòa nhà sụp đổ rất nhiều lần, nhưng đây là lần đầu tiên cậu thấy vụ nổ xảy ra. Lòng bàn tay cậu ướt đẫm mồ hôi.

Có những lúc Shidou thử tưởng tượng cảnh này ở trong đầu-và nhờ trải nghiệm này, cậu cuối cùng cũng cảm nhận được nó.

Cậu hiểu được nỗi kinh hoàng mà nó mang lại-khu dân cư, khoảng không gian nơi mọi người sinh sống, bị phá hủy, trong chớp mắt.

https://thuviensach.vn

"Ừm, ít ra thì đây cũng chỉ là một vụ nổ nhỏ."

"Có vẻ thế."

Kotori, cùng với chàng trai cao ráo đứng sau cô-Phó chỉ huy Kannazuki Kyouhei, bàn luận.

"Tôi muốn nói là-thật may mắn. Có vẻ như [Hermit] vẫn bình thường."

"Ừm, chắc vậy. So với các Tinh linh khác thì cô ta khá hiền đấy."

Shidou nhíu mày trong im lặng.

-Vụ nổ vừa rồi, là nhỏ à?

Lúc đầu, cậu không hiểu Kotori và những người khác đang nói gì, nhưng rồi cậu chợt nhớ ra.

Có thể là do trận không gian chấn này chỉ tạo ra một cái hố bán kính cỡ 10m. Với họ, đây chỉ là một vụ nổ nhỏ so với những lần khác.

Dĩ nhiên...giờ thì cậu đã hiểu...

"...Này, Kotori."

Tuy vậy, vẫn còn một thứ mà cậu chưa hiểu trong cuộc nói chuyện vừa rồi.

"[Hermit] là cái quái gì thế?"

"Ahh, đó là bí danh của Tinh linh vừa mới xuất hiện. Chờ một chút-Cậu phóng to chỗ đó lên đi."

Kotori chỉ vào những thành viên ở khoang dưới.

https://thuviensach.vn

Cái miệng hố được phóng to ra.

Và hình ảnh bất chợt thay đổi.

"...Mưa?"

Shidou khẽ nói.

Màn hình tối dần đi, *tỏng* *tỏng*, và những giọt mưa bắt đầu rơi.

Nhưng-cậu không còn quan tâm đến nó nữa.

Họ có thể thấy, giữa cái hố đó, là một cô bé.

"-?!"

Trái tim cậu như bị bóp chặt.

Một cô bé, đứng giữa màn hình rộng lớn. Và hơn nữa, cậu nhận ra cô.

"Đó là..."

Một cô bé với mái tóc màu xanh biển, trông khoảng 13, 14 tuổi.

Cô mặc một cái áo trong và áo khoác lớn ở ngoài, trên đầu là một cái nón tai thỏ.

Và ở tay trái là một con rối thỏ trông khá kỳ quặc.

Nếu như mà cậu đang thấy đúng thứ cậu đang thấy...thì không còn nghi ngờ gì nữa-

Đó là cô bé mà cậu đã gặp trên đường về nhà hôm qua.

"-? Gì thế Shidou?"

https://thuviensach.vn

Kotori hỏi với giọng nghi ngờ khi thấy những biểu hiện kỳ lạ của cậu.

Shidou, sau khi nhìn vào màn hình một lần nữa, lên tiếng khẳng định.

"A-Anh đã gặp cô ấy..."

"Anh nói cái gì? Anh đã gặp cô ta lúc nào?"

"Hôm qua...khi anh đang đi về, trời bắt đầu đổ mưa-"

Shidou nhớ lại, và tóm tắt về buổi hôm qua.

Sau khi nghe cậu nói xong, Kotori chỉ vào một người đang đứng ở dưới.

"Gửi thông số về sóng Tinh linh từ 16 đến 17 giờ vào máy của tôi, càng nhanh càng tốt."

Cô nhìn vào cái màn hình bé xíu trong tay mình, và gãi đầu thất vọng.

"...Các thông số không hề thay đổi. Giống như trường hợp lần trước của Tohka...Shidou, sao hôm qua anh không nói cái này với em?"

"Đ-Đừng nói thế chứ. Lúc gặp thì anh đâu biết cô bé ấy là Tinh linh đâu...!"

Cùng lúc đó, cái loa trên chợt hú lên.

"-!? Cái gì, đang xảy ra-"

"-Tinh linh đã xuất hiện...và chúng ta không phải là những người duy nhất hành động."

Ngón tay của Shidou run run khi nghe Kotori nói.

" AST...à?"

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy."

Cậu nhìn lên lại màn hình-Khói bốc lên ở chỗ Tinh linh - được gọi là [Hermit]. Chắc là một tên lửa hay một thứ chất nổ nào đó vừa phóng đến chỗ cô.

Một nhóm người mặc những bộ giáp nặng nề đang bay vòng vòng xung quanh cô.

Đội Tự vệ mặt đất Phòng chống Tinh Linh, viết tắt là AST.

Trái ngược với do Kotori chỉ huy, họ là một đội với sức mạnh quân sự với mục đích tiêu diệt các Tinh linh.

Một bóng người từ trong khói, *hấp*, nhảy ra-[Hermit]-cô bé với con rối đeo ở bàn tay trái.

Cô xoay người để thoát khỏi đám AST xung quanh, và phóng thẳng lên trời.

Ngay lập tức, những người đó đuổi theo.

Và một lượng đạn khổng lồ được bắn ra từ những món vũ khí gắn trên áo giáp họ.

"-! Coi chừng!"

Shidou la lên theo phản xạ-nhưng mà hét vào màn hình thì được gì. Những chùm đạn và tên lửa xả vào người [Hermit] một cách không thương tiếc.

"Bọn họ.....dám làm điều đó với một cô bé..."

Cậu nghiến răng, trợn trừng mắt.

https://thuviensach.vn

"...Giờ thì, anh còn muốn ý kiến gì không?"

Nhìn anh trai mình, Kotori nói với đôi mắt khép hờ.

"Anh vẫn chưa học được gì sau chuyện của Tohka à? Với AST, Tinh linh như thế nào không quan trọng. Nhiệm vụ duy nhất của họ là bảo vệ thế giới; Với những người này, họ chỉ làm theo bản năng sống sót của loài vật, và loại bỏ bất cứ thứ gì mà họ cho là nguy hiểm."

"Nhưng...dù vậy!"

Lúc Shidou đang nói, cô bé lại phóng vụt lên từ trong đám khói một lần nữa.

Nhưng - [Hermit] không tấn công, mà chỉ đơn giản là chạy trốn.

"Cô bé đó...Tại sao lại không đánh trả?"

"Bình thường thôi. So với các Tinh linh khác thì cô ấy khá hiền đấy."

"...Vậy thì-"

"Nếu anh đang nghĩ rằng AST sẽ tỏ lòng nhân từ, thì quên đi-Họ sẽ không bao giờ dừng lại, chừng nào cô ấy vẫn còn là Tinh linh."

"...Ư!"

Shidou bặm môi khi nghe câu trả lời súc tích đó.

Không...dù có nói thế nào đi chăng nữa, thì cậu cũng đã biết trước câu trả lời.

Đối với AST, dù là tính tình hay nhân cách của cô ấy có ra sao thì cũng không phải là vấn đề.

Đối với họ, chỉ cần tiêu diệt thứ đã gây ra thảm họa cho thế giới là đủ.

https://thuviensach.vn

-Cách duy nhất để vượt qua tình huống này...chỉ có một.

Shidou nắm chặt nắm tay lại, tưởng như máu sắp trào ra. Cậu từ tốn lấy giọng.

"...Kotori."

"Gì thế?"

"...Nếu không có sức mạnh của Tinh linh...thì cô bé ấy sẽ không bị AST truy đuổi, phải không?"

Kotori nheo mắt lại, và quay mặt về phía cậu.

"Đúng-Hoàn toàn đúng."

"Không gian chấn...sẽ không xảy ra, phải không?"

"Dĩ nhiên."

Shidou im lặng, hít một hơi thật sâu, và rồi tiếp tục.

"-Và anh là người có thể làm được những chuyện đó?"

"Nếu mà anh vẫn không tin sau khi nhìn vào hiện trạng của Tohka bây giờ, thì em cũng không còn gì để nói nữa."

"....."

Cậu gãi đầu, và vỗ vào hai bên má.

Cậu ngẩng mặt lên, và khẳng định lại quyết tâm của mình.

"Xin hãy giúp anh, Kotori!...Anh-muốn giúp cô bé đó...!"

"-Phư phư..."

https://thuviensach.vn

Kotori,trông rất hạnh phúc, và đẩy cây kẹo của mình dựng đứng lên.

"Đây mới đúng là-Onii-chan của em chứ."

Cô quay mặt về phía mọi người ở dưới, và nói rõ to.

"Mọi người, hãy chuẩn bị cho một cuộc chinh phục mức độ 1 nào."

"RÕ!"

Tất cả các thành viên bắt đầu làm việc ngay lập tức.

Kotori liếc nhìn lên màn hình, và liếm môi.

"Rồi-bắt đầu Cuộc chiến (Hẹn hò) nào."

"-Tama-chan sensei."

Tohka, giờ đã yên vị dưới hầm trú ẩn ngầm dưới lòng đất của trường, nắm chặt chiếc váy của mình, như để kiềm nén cái cảm giác không yên này, và hỏi Tama-chan, người đang ngồi kế bên cô.

"Ngay-Ngay cả Yatogami-san cũng gọi cô như thế..."

Tama-chan quay mặt về phía Tohka, cô có vẻ bình tĩnh hơn so với lúc nãy.

Nhưng Tohka không để ý đến vẻ phụng phịu của cô, tiếp tục nói.

"Tiếng động hồi nãy là gì thế cô? Và, chỗ này là đâu?"

"E-Em đang nói gì thế? Hồi nãy là tiếng chuông báo động không gian chấn. Vì có một trận không gian chấn sắp diễn ra, nên mọi người phải di tản đến hầm trú ẩn là đây."

"Không gian chấn...là gì thế?"

https://thuviensach.vn

Tohka nghiêng đầu hỏi, và nét mặt của Tama-chan trở nên 'ngạc nhiên'.

"Eh? Không gian chấn là gì à? Em không biết sao?"

"......Muu."

Tohka trở nên lúng túng.

Có vẻ như 'không gian chấn' là một từ mà ai cũng biết.

Và cô ấy có vẻ đã hỏi một câu không nên hỏi. Tohka đã được Shidou dặn trước là không nên làm gì khác với mọi người. 'Giả đò một chút cũng không sao, nhưng nhớ là cố đừng làm những gì có thể tiếc lộ thân phận của cậu đấy'.

Tama-chan lắc lắc tay, như để phá vỡ bầu không khí im lặng này.

"Ah, không, không sao. Nghĩ lại thì, chắc cũng sẽ còn một số người chưa biết."

"...Nu, em xin lỗi."

Tama-chan phẩy tay nói 'không sao' một lần nữa, và giơ một ngón tay lên.

"Không gian chấn là thuật ngữ cho một thảm họa xảy ra trên diện rộng. Ừm, nói đơn giản thì, một ngày đẹp trời, ở một nơi nào đó trên thế giới, *BÙM*, một vụ nổ xảy ra. Mặc dù có khá nhiều giả thuyết như 'Thuyết biến đổi áp suất không khí', hay 'Thuyết Plasma', nhưng vẫn chưa có một lời giải thích cụ thể nào cho hiện tượng này."

"-Cô nói, là một vụ nổ, sao?"

Tohka nhíu mày khi nghe Tama-chan giải thích.

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy. Vụ lớn nhất xảy ra vào khoảng 30 năm trước. Thảm họa Á-Âu. Thương vong ước tính vào khoảng 150 triệu người, và đó cũng là thảm họa tệ nhất trong lịch sử nhân loại."

"T-Thế có nghĩ là, nó rất là nguy hiểm, phải không cô!"

"Đúng vậy. Đó là lý do tại sao mọi người phải di tản đến hầm trú ẩn-Ừm, mặc dù từ đó đến nay vẫn chưa có một trận không gian chấn nào lớn đến mức đó-nhưng ở khu vực này, đã có một vài vụ nổ nhỏ xảy ra khá thường xuyên trong vài năm gần đây."

Tohka nhíu mày chặt hơn sau khi nghe Tama-chan giảng giải.

"V-Vậy tại sao shidou lại không ở đây, lúc này đang nguy hiểm mà, cậu ấy đang ở đâu thế?"

"Eh...? Eh, errrr.....cái này....."

Tamae bối rối chỉnh sửa gọng kính, và nhìn đám học sinh đang ngồi xung quanh.

"....."

Tohka vẫn im lặng. Cô ấy càng lúc càng ghì chặt chiếc váy của mình.

".....shidou."

Thình**Thịch*

Cô nghe được những tiếng đó ở ngực mình.

Không hiểu tại sao...cô lại có linh cảm xấu.

Và rồi, khi nhịp tim của cô lên đến cực đỉnh.

".....Ư."

https://thuviensach.vn

Tohka ngẩng mặt lên.

"Errrrr.....K-Không sao. Dù cô không thấy em ấy ở đây.....nhưng chắc là do em ấy đã bỏ quên một món đồ gì đó và rồi quay lại lấy nó thôi. Chắc em ấy cũng chỉ ở xung quanh trong cái hầm này thôi..."

Và, Tamae, sau khi quan sát hết cả hầm trú ẩn, quay mặt về phía Tohka.

"Ara.....? Ya-Yatogami-san?"

Cô nhìn vào chỗ trống mà mới phút trước Tohka vẫn ở đó.

Phần 2

"Phùùù...Đường này phải không?"

Shidou, sau khi đã hạ cánh an toàn nhờ vào thiết bị vận chuyển ở khoang dưới , đang làm theo hướng dẫn từ giọng nói phát ra từ tai nghe gắn bên tai phải cậu.

"Đúng. Tinh linh đang ở trong tòa nhà đó. Cố gắng đừng mắc sai lầm gì khi tiếp cận nhé."

".....Đã rõ."

Shidou buông thõng tay, mồ hôi chảy dài trên má cậu.

Cậu hít một hơi thật sâu để bình tĩnh lại.

Lúc này, Shidou đang đứng trong một trung tâm thương mại lớn nằm ở rìa khu mua sắm.

Có vẻ như [Hermit] là một Tinh linh có tần suất xuất hiện cao-Sử dụng các thông số chuyển động chuẩn - cũng là một phần kết quả phân tích của

https://thuviensach.vn

Reine, họ có thể đoán được lộ trình của Tinh linh.

Tuy vậy, lộ trình đó có thể thay đổi do sự di chuyển của AST. Nếu chuyện đó xảy ra, thì họ sẽ đón cậu, và di chuyển đến vị trí phán đoán tiếp theo-Nhưng lúc này đây, trung tâm thương mại này quả là một vị trí lý tưởng.

Trang thiết bị chính của AST - CR-Unit, không thích hợp khi đánh cận chiến ở bên trong các tòa nhà.

Vậy nên, có thể họ sẽ phá hủy cả tòa nhà để lùa Tinh linh ra, giống như việc lần trước họ làm với Tohka. Nhưng lúc này, thì họ sẽ chờ cho Tinh linh tự ra khỏi đó.

Và cũng trong lúc này, đây là một cơ hội vàng để Shidou lẻn vào và trò chuyện với cô ấy mà AST không hề hay biết, dù rằng chuyện này có thể chỉ xảy ra trong vài phút.

"....."

Lúc này đang là giữa Tháng Tư, cái cảm giác khi đeo tai nghe và được hướng dẫn như thế này, làm cậu nhớ đến lần nói chuyện đầu tiên của mình với Tohka.

Nghĩ lại thì, chưa đến một tháng trôi qua kể từ lúc đó. Cậu không nghĩ là mình lại phải trở ra chiến trường một lần nữa.

Vì một số lý do vớ vẩn mà ngay cả Shidou cũng không biết, mà cậu có một sức mạnh khó tin.

Nếu sử dụng nó, thì sẽ không còn không gian chấn. Và các Tinh linh cũng sẽ không thể tấn công ai được nữa.

-Hơn nữa, đó cũng là những gì mà cậu mong muốn.

https://thuviensach.vn

"...Ừm, nghĩ thì nghĩ thế."

Cậu khẽ thở dài...-Vì, để được như thế, cậu phải quyến rũ, và hôn bọn họ-quá khó đối với một con gà mờ như Shidou.

"-Shidou. Tín hiệu cho thấy [Hermit] đã tiến vào bên trong."

"-!"

Toàn thân cậu căng ra khi nghe thấy giọng nói bất ngờ của Kotori.

Và, gần như ngay lập tức.

"-Cậu, cũng đến để bắt nạt Yoshinon nhể..."

"...Uh!?"

Shidou ngẩng đầu lên khi đột nhiên nghe thấy tiếng nói ở phía trên đầu mình.

Trên đầu cậu là [Hermit], đang treo ngược người, lơ lửng giữa không trung, cứ như là trọng lực không hề tác dụng lên cô.

"Đừng làm thế nhé-Yoshinon là một cô bé tốt bụng, chưa bao giờ làm gì xấ-Eh, unn?"

Đột nhiên, cả cơ thể đang lơ lửng của cô quay ngược lại-hạ xuống mặt đất.

Và rồi *cách*, *cách*, cô mở miệng con rối ra.

"oOOYaa? Chẳng phải cậu là Onii-chan biến thái may mắn đó sao?"

Con rối vỗ tay cái *bốp*, nhìn Shidou với vẻ mặt hình sự.

https://thuviensach.vn

...Nghiêm túc này, sao em có thể điều khiển thứ đó chỉ với một tay vậy?

Cậu rất muốn hỏi, nhưng giờ không phải là lúc.

Vì Kotori vừa mới nói 'chờ chút'.

Ngay sau khi [Hermit] nói.

① "Aah, lâu không gặp em. Thế nào rồi? Dạo này em có ổn không?" Chào hỏi xã giao.

② "Biến thái may mắn? Ý em là sao!" Trở thành một tsukkomi.

③ "Phù....., anh cũng không biết nữa. Anh chỉ tình cờ lướt ngang qua nơi này." Làm mặt nghiêm túc.

Kotori liếm môi khi nhìn vào ba lựa chọn trên màn hình ở .

Nhân tiện- trên màn hình ở khoang chính xuất hiện rất nhiều thông số khác nhau, bao gồm cả hình ảnh phóng to nửa người của [Hermit], một số chỉ số và khung thoại.

Chẳng khác gì một game cua gái bình thường - nói tóm gọn thì là Galge.

"Mọi người, chọn đi!"

Những thành viên ở dưới nhấn nút khi nghe lệnh cô.

Cùng lúc-- ①,②,③ ,tất cả đều có số phiếu ngang ngửa nhau.

"Eeh? Phải là ② chứ! Nhân vật chính của cái galge này thuộc tuýp Tsukomi! Phải là cái này!"

https://thuviensach.vn

Một người khăng khăng. Nhưng ngay lập tức, có tiếng phản bác từ một hướng khác.

"-Nhưng, chúng ta chưa biết rõ tính cách của đối phương, vậy thì lựa chọn đó chẳng phải khá là nguy hiểm sao? Tôi nghĩ trong trường hợp này, ① sẽ tốt hơn."

"Không không, theo các dữ liệu thu thập được, thì [Hermit] gần như chưa bao giờ tấn công con người! Chúng ta có thể tạo ra một sự đối đầu cân bằng bằng cách chọn ③!"

"......Hừ."

Sau khi nghe ý kiến từ ba hướng khác nhau, Kotori chống cằm, rên rỉ.

Và rồi, cô cầm mic lên.

"-Shidou, số ③."

"......Ư, cái quái gì thế..."

Shidou, đang ngồi bệt dưới sàn, than vãn.

Mệnh lệnh của Kotori-nghe thật điên rồ.

"Uun? Gì thế?"

Con rối nghiêng đầu hỏi một cách điệu nghệ.

Đây không phải là lúc để tranh cãi.

Shidou ngay lập tức đứng lên, tìm một cái ghế gần đó, và chống một chân lên nó.

"Phù....., anh cũng không biết nữa. Anh chỉ tình cờ lướt ngang qua chốn này."

https://thuviensach.vn

Vút*

Shidou nói một cách kiêu hãnh, và hất mái tóc của mình lên.

...Thiệt tình, nó xấu hổ lắm đấy.

"....."

Con rối trên tay [Hermit] *đơ người* với cái miệng vẫn há rộng.

Sự im lặng đáng sợ. Vài giây đã trôi qua.

"...N-Này, Kotori. Chúng ta sẽ làm gì với cái bầu không khí hiện tại đây.....?"

Và, khi Shidou đang nhỏ giọng chê trách Kotori.

"Fu.....,Ha-Hahahahahahaha!"

Con rối, *cách* *cách*, nghiêng đầu cười ha hả.

"Nhìn gì thếếế? Không ngờ Onii-chan là người hóm hỉnh đến thế nha. Ahahaha, thời đại này thì còn có ai làm trò đó nữa đâu."

"Ha-Haha...mừng là em thích thế."

Shidou cười khan. Cậu cố ngăn mình nói 'Giờ này cũng có ai xài từ hóm hỉnh nữa đâu'.

u ám*

".....Rồi rồi, em xin lỗi, được chưa."

Kotori nhỏ giọng nói, và Shidou liếc nhìn lại [Hermit].

Con rối cũng liếc nhìn Shidou.

https://thuviensach.vn

"Í daaa-, nhưng Onii-chan biến thái may mắn này. Chúng ta gặp lại nhau ở một chỗ khá là lạ nhỉ- Ahaha, tôi thích những người như cậu đấy Onii-chan- Có vẻ như ai cũng ghét Yoshinon- Nếu rời khỏi chỗ này thì mình lại bị tấn công mất--"

Và nó lại bật cười.

"Ừm, quả là một Tinh linh vui vẻ đến ngạc nhiên đấy."

Kotori nói đúng những gì cậu đang nghĩ. Đúng như dự đoán, ngay cả cô cũng thấy như vậy.

Và, trong lời của [Hermit], có một từ làm cậu thắc mắc. Cậu khẽ mở miệng.

"À mà...Yoshinon là ai thế?"

Khi Shidou hỏi, con rối tỏ vẻ hơi sốc, và nó mở miệng to ra.

"Ah, quên mất! Yoshinon quên tự giới thiệu mất rồi! Yoshinon là Yoshinon - khá dễ thương nhỉ? Đúng không?"

"Aah,aahh...quả là một cái tên rất hay."

Cậu đành phải gật đầu trước sức ép của con rối.

Và, cậu nghe thấy giọng nói nghi ngờ của Kotori.

"-Yoshinon, huh? Phư, Tinh linh này khác hẳn với Tohka-cô ấy có một cái tên riêng cơ đấy."

"Ah..."

Đúng vậy. Rõ ràng là-Tohka không phải là cái tên cô tự đặt.

Chính Shidou đã cho cô cái tên đó.

https://thuviensach.vn

"Hm, thế thì? Tên của Onii-chan là gì?"

Con rối đột nhiên cắt ngang dòng suy nghĩ của cậu.

"Ah...Aah--Tên anh là Shidou. Itsuka Shidou."

"Shidou à?-Cái tên hay đấy chứ. Mặc dù không hay bằng Yoshinon, dĩ nhiên~~"

"Ô-Ồ...cảm ơn em. Mà...Yoshinon này?"

" Đây đây-gì thế? -Đúng là Yoshinon ấn tượng bởi-tinh thần vô hạn của Shidou-một cuộc nói chuyện vui vẻ-và sử dụng cái tên mà anh chỉ mới vừa nghe--"

Sau khi khẽ cười trước con rối đang dang rộng hai tay ra, Shidou tiếp tục.

"Ừm, cái này không quan trọng lắm, nhưng, ờ.....Yoshinon mà anh đang nói chuyện ấy-là tên em, chứ không phải là tên con rối, phải không?"

Cậu vừa nói vừa nhìn về phía sau con rối-nhìn vào cô bé mắt xanh kia.

"....."

Con rối chợt im lặng, mặc dù nãy giờ nó vẫn đang huyên thuyên một cách vui vẻ.

Và, kèm thèo đó là tiếng chuông báo động kêu *Bíppp!* *Bíppp!* trong tai cậu.

"-Ờ, Shidou ơi, thông số biểu diễn tâm trạng của cô ấy đang sụt giảm. Anh vừa nói cái quỷ gì thế?"

https://thuviensach.vn

"Eh...? Không, anh chỉ định, hỏi xem tại sao em ấy lại sử dụng thuật nói tiếng bụng thay vì nói trực tiếp..."

Giọng của cậu hơi to, con rối đã nghe được, và nó loạng choạng áp sát mặt cậu.

"-Shidou-kun vừa nói gì thế.....Nói tiếng bụng là gì?"

Giọng của nó vẫn không thay đổi, và nét mặt cũng vậy.

Nhưng, Shidou lại cảm thấy một áp lực rất lớn, cậu giật lùi lại.

"K-Không.....cái đó."

"Shidou. Bào chữa sau đi. Anh cần phải giúp Tinh linh lên tinh thần ngay."

Kotori ra lệnh cho cậu. Shidou mở miệng, tránh không nhìn vào mắt của cô bé.

"À-ừ, phải rồi nhỉ! Yoshinon là Yoshinon. Iyaa.....Haha...ha."

"Ư, mou--,Shidou-kun hư quá nha--"

Cái cảm giác dễ sợ lúc nãy biến mất, như một cơn gió thoảng qua, và con rối tiếp tục nói với giọng hào hứng.

".....C-Cái gì vừa mới xảy ra thế?"

"Chẳng rõ.....nhưng hãy đề phòng. Dù có thân thiện đến đâu thì đối thủ vẫn là một Tinh linh đấy."

Shidou gật đầu, nhìn lại về phía [Yoshinon].

"Errr--"

https://thuviensach.vn

Dù cậu chẳng nói được gì.

Trong lúc Shidou còn đang lưỡng lự, giọng nói bực bội của Kotori cắt ngang qua.

"Đừng có đứng như trời trồng thế. Làm chuyện đó đi, đừng để Tinh linh chạy mất."

"...L-Làm như thế nào..."

"Còn phải hỏi à? Anh đang đứng trong một trung tâm thương mại lớn đấy, biết không? Giờ là lúc để hẹn hò đấy. Hiểu chưa? Nghe này-Không phải là 'sao chúng ta không hẹn hò nhỉ'-mà là 'hẹn hò thôi nào', rõ chưa. Không cho đối phương có cơ hội lựa chọn, rõ chưa."

"Ha-Haa....."

Shidou cảm thấy cực kỳ lo lắng, và quay mặt về phía [Yoshinon].

"C-Chúng ta hẹn hò nhé?"

Cậu lặp lại như một cái máy, chẳng cần lời mào đầu gì cả.

".....Thật sỗ sàng. Anh không thể nhẹ nhàng dẫn dắt vào chuyện đó được à?"

Kotori nói một cách thất vọng.

Còn [Yoshinon] thì lại không phản ứng gì, hay nói đúng hơn là do căng thẳng quá nên không nói được gì.

lốp bốp*

Con rối vỗ vỗ hai bàn tay bé xíu của nó.

https://thuviensach.vn

"HoHo~~! Hay thật-- Trông vậy mà cậu cũng bạo nhỉ, dám mời một cô gái như thế đấy. Ufuun, mà dĩ nhiên là, O-K-thôi. Hơn nữa, tôi cuối cùng cũng tìm được một người để có thể nói chuyện đàng hoàng. Chắc là Yoshinon mới là người mong chờ cái này hơn nhỉ~~"

Lốp bốp*, và nó cười to hơn.

"À-Ừm..."

".....Ừm, đúng là chó táp phải ruồi nhỉ."

Kotori thở phào, còn Shidou, cùng với [Yoshinon], bắt đầu bước đi cùng với nhau ở trung tâm thương mại đó.

"....."

Origami, mặc một bộ giáp, được trang bị một khẩu súng tự động cùng với một băng đạn, đang bay tuần tra trên cái cửa hàng thương mại đó.

Bay xung quanh cô là một vài người khác trong AST, họ cũng có những trang bị tương tự, và đã chuẩn bị tinh thần để chiến đấu.

AST- Anti-Spirit Team, là một đội đặc biệt trực thuộc JGSDF, họ là những người với phẩm chất đặc biệt.

Với những cỗ máy có thể biến đổi giấc mơ thành hiện thực - Realizers, họ được tập hợp lại để chống lại thứ thảm họa có thể hủy diệt cả thế giới - Tinh linh.

Tuy vậy, chỉ có một số ít người có thể sử dụng Realizer trong chiến đấu-và điều này dẫn đến việc tuyển dụng những thành viên không chính quy như Origami.

Cô sống trong một căn nhà ở ngoài khu vực của quân đội, thậm chí còn được đi học, và chỉ xuất hiện trong những tình huống khẩn cấp.

https://thuviensach.vn

Tuy sống như thế này, nhưng cô là một trong những thành viên ở JGSDF được triệu tập nhiều nhất.

"....."

Những giọt mưa vẫn tiếp tục rơi ở bên ngoài trường năng lượng của cô. Tinh linh đó-đã một tiếng trôi qua kể từ khi [Hermit] vào trong đó.

Nhưng, [Hermit] vẫn ẩn nấp bên trong, và chưa có dấu hiệu muốn ra.

"-Cô ta lì quá nhỉ."

Qua bộ đàm, cô nghe được giọng nói của đội trưởng, Kusakabe Ryouko.

"Ngay cả đối với [Hermit] thì đây cũng là chuyện hiếm. Có thể ngồi im một chỗ như thế. Bình thường thì cô ta đã nhảy tung tăng từ nãy giờ rồi."

Đúng vậy. Gần như việc duy nhất mà [Hermit] làm là chạy trốn.

Mỗi lần Origami và đồng đội tấn công, cô ta chỉ chạy, và chạy, mà không hề đánh trả.

Nhưng nếu cô ta đã biết chuyện câu giờ có thể dẫn đến việc [Biến mất]-đây không phải là chuyện gì vui vẻ với Origami.

"Chúng ta được phép tấn công chưa?"

Origami khẽ hỏi, và Ryouko chỉ thở dài.

"-Đã hỏi, nhưng họ chỉ bảo là giữ nguyên vị trí."

"Dù có đánh sập tòa nhà thì vẫn có thể khôi phục được mà."

https://thuviensach.vn

"...Ừm, logic mà nói, thì đúng là như vậy. Nhưng nó không đơn giản đến thế. Sẽ có người phải bỏ tiền cho đội sửa chữa, nó không miễn phí đâu-nếu giống như chuyện lần trước với [Princess] thì không sao-nhưng đối tượng lần này chỉ là một [Hermit] yếu ớt, em hiểu chứ?"

"....."

[Princess].

Origami nhăn mặt khi nghe thấy bí danh đó.

Cô không nắm rõ chi tiết, nhưng có vẻ như Tinh linh đó đã trở thành một cô gái bình thường - Yatogami Tohka, và đang theo học ở trường của cô.

Dĩ nhiên, Origami đã xác nhận sự tồn tại của Tohka, và đã báo cho Ryouko biết.

Nhưng không hiểu tại sao họ lại không thể dò ra sóng Tinh linh từ cô ta, thế nên họ không được phép tấn công.

Ngay cả khi đã điều tra về nhân thân của cô ta, họ cũng không phát hiện ra điều gì đáng nghi.

Cho nên, trong khoảng thời gian này-mặc dù Origami cực kỳ không hài lòng-nhưng cô ta đang là một công dân Nhật Bản, là một người mà cô phải bảo vệ.

Vậy nên-

"......?"

Origami đột ngột nheo mắt lại.

Một mái tóc đen dài xuất hiện trong khóe mắt cô.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy. Giống như là cô đã thấy Tohka ở đằng kia.

Nhìn xuống cái khu bỏ hoang đó; cô đứng trước con đường chính đang đổ mưa như trút nước.

"....."

Nhưng cô không thể nào xác nhận sự xuất hiện của Tohka.

Origami khẽ lắc đầu, tỏ ý bực mình.

Sẽ rất xấu hổ nếu để Tinh linh kia thoát mất chỉ vì cái này. Origami hít thở nhẹ, tập trung lại và tiếp tục tuần tra.

-Một lúc lâu đã trôi qua kể từ lúc cậu gặp [Yoshinon].

Cả hai đã có một cuộc nói chuyện thú vị trong lúc đi dạo vòng quanh chỗ này.

Như mọi khi, đôi lúc Kotori lại lầm rầm hướng dẫn cậu-kỳ lạ là [Yoshinon] có vẻ dễ chọc cười; dù câu chuyện có nhảm đến đâu, cô vẫn có thể cười được.

Lúc này, đang xem xét tình trạng tâm lý của cô, và nó rất khả quan.

Nó làm mọi người nghĩ vụ thay đổi tính tình hồi nãy là một thông số lỗi nào đó, khi mà mọi chuyện vẫn đang phát triển rất tốt.

"-Phư, chuyện này còn tốt hơn cả mong đợi."

Kotori lẩm nhẩm.

"Có thể là do tính cách của cô ta rất cuốn hút. Ấn tượng ban đầu của chúng ta cũng rất tốt. Có lẽ, bây giờ nếu nói hôn cô ấy thì cũng sẽ được chấp nhận nhỉ?"

https://thuviensach.vn

"...Này này."

Cậu gãi gãi má, không rõ em gái mình đang nói đùa hay thật.

Nhưng thực tế thì, Shidou cũng khá là sốc.

Mặc dù cậu và Tohka giờ đã có thể nói chuyện bình thường với nhau, nhưng ở lần đầu gặp mặt, cô ấy đã hoàn toàn mất niềm tin vào con người- và mỗi lần cô hiểu sai ý cậu, cậu lại có cảm giác như mình sắp chết đến nơi.

...Nhưng.

Con rối mở miệng kêu *cạch cạch*, nói.

"Đúng như mình nghĩ, tán dóc thật~là~vui. Mấy người còn lại đúng là chán chết đi được-"

"Ha.....haha."

Và cậu chỉ cười trừ.

...Nói sao nhỉ? Cậu vẫn cảm thấy không ổn.

Cuộc trò chuyện rất mượt, rất vui, và chỉ số tình cảm đang tăng, đúng như những gì cậu muốn, vậy nên sẽ chẳng có rắc rối gì.....ít nhất là cho đến giờ, nhưng.....

"...."

Shidou im lặng nhìn cô bé đùa giỡn với con rối của mình.

Hôm qua, và cả hôm nay. Người nói chuyện với cậu luôn là con rối, nhờ thuật nói tiếng bụng. Chủ nhân của nó đến nay vẫn chưa mở miệng lấy một lần.

Giống như...cô chỉ là người kéo dây cho rối trên sân khấu.

https://thuviensach.vn

"---Ooo?"

".....Ư!"

Và, Shidou giật mình khi thấy nó đột nhiên áp sát mặt về phía cậu.

"Tuyệt quá!! Đó là gì-!"

Con rối hào hứng vỗ tay, và-dĩ nhiên, cô bé mới là người chạy về phía đó.

Thứ làm [Yoshinon] cảm thấy hứng thú được trưng bày ở góc một cửa hàng đồ chơi, là một cái giàn leo cho trẻ em.

Cô thoăn thoắt trèo lên cái lâu đài nhựa sặc sỡ đó.

Và sau khi lên đến đỉnh.

"Wahaha! Shidou-kun thấy sao nào~? Có ngầu không? Yoshinon có ngầu không?"

Cậu nghe thấy giọng khoe khoang đó từ trên đầu mình.

"N-Này, đừng đứng như thế, nguy hiểm lắm đấy."

Món này được thiết kế để chơi trong nhà. Tuy nó không to lắm, nhưng nếu té từ trên xuống thì cô có thể bị thương.

Nói đúng hơn, mặc dù cậu biết cô có thể bay, nhưng không hiểu tại sao, trong đầu cậu chợt xuất hiện hình ảnh cô trượt té vào hôm qua.

Shidou lo lắng chạy xuống phía dưới cái giàn leo đó.

Nhưng [Yoshino] phụng phịu lắc lắc con rối.

"Mồ, hỏi lại nè, mình có ngầu hay không-hả, wa-wawawa...!?"

https://thuviensach.vn

"Wha-!"

Cô ấy mất thăng bằng khi làm thế. Trên đỉnh giàn leo, Yoshino vẫy vẫy hai tay giống như đang múa, và rồi rơi thẳng vào Shidou.

Và như thế, cả hai người đổ ụp xuống sàn.

"Ư....ây da..."

Cậu ngẩng mặt lên. Không hiểu tại sao, Shidou cảm thấy đau nơi răng cửa.

Và-cậu có linh cảm không tốt.

Khuôn mặt xinh đẹp của cô gái với mái tóc xanh đó-đang ở trước mắt cậu.

-Và cậu cảm thấy có một thứ gì đó mềm mềm ở trên môi.

"-Umh!?"

Mất vài giây để cậu nhận ra tình hình lúc này.

"...Wow. Giỏi lắm, Shidou!"

Kotori thốt lên ngạc nhiên. Ngay cả cô cũng không tin chuyện này lại có thể xảy ra.

Mà cũng phải thôi.Vì lúc này, từ việc rơi từ trên cao xuống, Shidou đã-có một nụ hôn hoàn hảo với cô.

"....."

[Yoshinon] ngẩng người lên, không nói gì. Đến lúc đó, cặp môi của hai người mới tách ra.

https://thuviensach.vn

Họ đã vô tình...hôn nhau.

Sau chuyện này, sức mạnh của [Yoshino] sẽ được phong ấn.

Nhưng không hiểu sao, so với lần trước, khi cậu hôn Tohka-nói sao nhỉ, cái cảm giác ấm áp tràn vào người cậu, không còn nữa?

-Và, ở đầu bên kia, tiếng chuông báo động vang lên ầm ĩ.

"Woa...?"

Cậu nhíu mày, ngạc nhiên thốt lên-chẳng phải sức mạnh đã được phong ấn sao?

Nhưng tiếng báo động hồi nãy, chỉ phát ra khi tâm trạng của Tinh linh xấu đi, và cảnh báo rằng Shidou đang gặp nguy hiểm.

Nghĩa là lúc này, [Yoshinon]-

"Ui da-.....Xin lỗi Shidou-kun, tôi bất cẩn quá--"

Nhưng [Yoshinon] chỉ dùng con rối *vỗ* *vỗ*, và bình tĩnh nói.

"Hể...?"

Shidou tròn mắt ngạc nhiên nhìn [Yoshinon], trông cô chẳng có vẻ gì giận dữ cả.

Nếu vậy thì, tiếng chuông báo động lúc nãy là gì?

"--Shidou, tình huống khẩn cấp đây...và có thể là tình huống tệ nhất nữa."

Kotori nói với giọng lo lắng bất thường.

"Huh...? Cái gì...?"

https://thuviensach.vn

Và. Từ sau lưng, cậu có thể nghe thấy tiếng bước chân của một người. Vai Shidou run run.

Cậu rụt rè quay đầu lại.

Ở đó-là một khuôn mặt mà cậu không ngờ tới.

"To-Tohka.....?"

Cậu tròn mắt gọi tên cô gái ở đằng kia.

Người đó là cô gái mà đáng lẽ giờ này đang phải ở trong hầm trú ẩn của trường trung học Raizen - Tohka.

Hơn nữa, có lẽ là do trời mưa, nên toàn thân cô ướt sũng. Cô thở một cách nặng nhọc, giống như vừa tức tốc chạy đến đây.

"--shidou."

Tohka vùng vằng, như muốn cắt đứt dòng suy nghĩ của cậu.

Không hiểu tại sao-cậu cảm thấy lạnh sống lưng khi nghe thấy cô ấy gọi tên mình.

".....Cậu vừa làm gì vậy?"

"........Eh? Y-Ý cậu là sao?" Cậu vô tình chạm vào môi-và ngay lập tức nhớ lại chuyện vừa xảy ra, giơ hai tay lên, ra vẻ vô tội.

Nhưng Tohka không hài lòng với phản ứng đó, và giống như một đứa bé đang dỗi, cô rấm rứt nói.

"-T-Tớ đã rất lo cho cậu, thế mà....."

"Eh.....?"

https://thuviensach.vn

"Cậu lại đi tán tỉnh một cô nhóc cơ đấyyyyy!"

RẦM*----!!

Tohka la lên, và khi cô dậm chân xuống, *RẮC*! Một cái hố nho nhỏ xuất hiện ở giữa phòng, và bắt đầu nứt ra.

"Wha-Whahwahwah.....!"

Shidou rùng mình khi thấy cảnh tượng trước mặt mình.

Chẳng có cô nữ sinh bình thường nào lại có thể làm nứt sàn chỉ với một cú dậm chân.

Và mặc dù Tohka vốn dĩ không phải là một nữ sinh bình thường...nhưng sức mạnh Tinh linh của cô đã bị phong ấn lại-Vậy, cái đó chỉ là sức mạnh thể chất của cô.

"Ch-Chuyện này là sao, Kotori.....?"

Cậu nghe thấy tiếng thở dài của Kotori từ đầu dây bên kia.

"Thế nên.....đây là chuyện mà tụi em muốn nói với anh lúc trước đấy. Có một mối liên kết giữa hai người, và nếu tinh thần của Tohka không ổn định, tụi em sợ rằng một phần năng lượng sẽ chảy ngược trở lại về phía cô ấy."

"H-Hả? Ý em là, Tohka bây giờ đang trong trạng thái bất ổn à?"

"Phải. Vậy nên, trước khi mọi chuyện trở nên tệ hơn, anh lo mà tìm cách làm cho cô ấy vui lên đi."

"L-Làm sao mà anh làm được-"

Trong lúc đó, Tohka đã đến được chỗ của hai người.

https://thuviensach.vn

Cô giận dữ nhìn cả hai, và mím môi, 'ưm ưm', lầm bầm.

Và rồi, Tohka chỉ thẳng vào [Yoshinon].

"shidou. Cái việc quan trọng mà cậu nói lúc nãy, là đi gặp cô nhóc này à?"

"À, không, cái này..."

Ừ thì, đúng là như thế, nhưng cậu vẫn lưỡng lự, không biết có nên nói cho Tohka mục đích thật sự của mình không.

Và, ngay lúc đó.

".....Ấy chà chà,..... hiểu rồi..."

Vẫn nhìn chằm chằm vào Tohka từ nãy đến giờ, con rối cao giọng nói.

Một nụ cười tinh quái xuất hiện trên khuôn mặt của nó - cậu tự hỏi tại sao nó lại có thể cười được như vậy.

"Onee-san? À ừ--"

".....Là Tohka."

Cô nói với giọng chán chường.

"Vậy thì Tohka-chan~ Dù rất tiếc cho cô, nhưng có vẻ như Shidou-kun đã chán cô rồi."

"Hả-?"

"-!?

Cả hai há hốc mồm, quay mặt về phía con rối.

https://thuviensach.vn

"Hổng rõ nữa à, nói sao đây ta? Nghe đâu cậu ấy đã không giữ lời hứa với Tohka-chan để đến gặp Yoshinon mà nhỉ? Chẳng phải mọi chuyện chỉ có nhiêu đây thôi sao?"

".....Ư."

Vai Tohka run run, cô có vẻ như sắp khóc đến nơi.

"S-Sao em lại nói th-mguhhhh!?"

Khi Shidou cố phản bác lại lời nói của con rối, Tohka *chụp* lấy miệng cậu bằng cả bàn tay.

"Cậu im lặng một chút được không shidou?"

Với cái lực tay đang đè chặt lên quai hàm của cậu, chẳng cần cậu đồng ý thì Shidou cũng phải tự im.

"......! ......!"

Con rối có vẻ dễ chịu, và tiếp tục nói với giọng 'đây là chuyện đương nhiên'.

"Iiyaa-, Xin lỗi chị-, đây đúng là lỗi của Yoshinon~ vẻ ngoài của em ấy quyến rũ quá mà~"

"Ư-Ư ư....."

"Không phải mình đang nói xấu Tohka-chan đâu. Nhưnggg ~ cũng không nên trách Shidou-kun vì đã bỏ rơi Tohka-chan để đến với Yoshinon~"

"Ư-Ư oaaaa!!"

https://thuviensach.vn

Tohka cố nén giận, tay vẫn bóp chặt mặt của Shidou, và rồi cô hét lên khi chuyện đã vượt quá sức chịu đựng của mình.

Rồi thì cô cũng chịu bỏ tay ra khỏi Shidou.

"I-Im đi! Im đi im đi im đi! Không phải! Không phải thế!"

"Eehh-, sao lại không. Này này, Shidou-kun này, sao cậu không nói rõ, rằng Tohka-chan chỉ là một cô bé bị bỏ rơi."

"-!"

Ngay lập tức, Tohka túm lấy cổ áo con rối.

Và vì nó khá là nhỏ, nên cô dễ dàng giật phăng nó ra khỏi tay cô bé, và giữ nó trên không.

"-!?"

Mắt của cô ngân ngấn nước.

Mặt cô trắng bệch, lấm tấm mồ hôi. Cô bắt đầu thở dốc, mấy ngón tay run run.

"Yo-Yoshinon.....?"

Shidou xoa xoa gò má của mình, nhìn [Yoshinon] với ánh mắt lo lắng.

Nhưng có vẻ như Tohka không nhận ra [Yoshinon] đang bị gì. Cô hiện giờ chỉ chú ý đến con rối đang nằm giữa hai bàn tay của mình, và với ánh mắt sắc như dao, cô lườm nó, và kéo nó lại gần.

"Tôi...Tôi KHÔNG PHẢI là một cô bé bị bỏ rơi!...shidou đã nói...shidou đã nói là tôi...sẽ ổn thôi, khi tôi ở lại đây! Tôi sẽ không tha thứ

https://thuviensach.vn

cho bất kỳ ai dám sỉ nhục tôi vì chuyện này. NÀY! Sao không thử nói gì đi!?"

Nghĩ rằng con rối mới là người đang nói, cô nắm lấy cổ và lắc nó.

"......! ......!"

Nhìn thấy cảnh này, [Yoshinon] khóc nấc lên.

Cơ thể cô run lên như một con Chihuahua, vẻ điềm tĩnh lúc nãy không biết đã bay đi đâu mất.

Và rồi, [Yoshinon] kéo cái mũ trùm lên che kín mắt, như để tránh bị nhìn, và với vẻ bồn chồn, cô nắm lấy áo Tohka.

"Nu. G-Gì đây? Đừng làm phiền tôi, tôi còn đang bận nói chuyện với tên này."

"-Xii...n...hãy...trả lại...cho em....."

[Yoshinon] chồm người lên, cố lấy lại con rối đang nắm trong tay Tohka.

Mà, hình như đây là lần đầu tiên cậu nghe thấy giọng thật của cô ấy nhỉ.

"-Anh đang làm gì thế Shidou. Trạng thái tinh thần của Yoshinon càng lúc càng tệ. Nhanh làm gì đi!"

Giọng của Kotori vang lên bên tai phải cậu.

Shidou gãi gãi má, rụt rè lên tiếng:

"T-Tohka này. À ừm...cái đó...cậu trả cái đó cho em ấy được không?"

"........Ư!"

https://thuviensach.vn

Tohka tròn mắt, có vẻ như cô đang bị sốc.

"shidou.....đúng như mình nghĩ.....cậu chọn cô ta thay vì mình....."

"Hả.....hả? Không, không phải như thế-"

Ngay lúc đó.

".....[Zadkiel]....."

"-!"

Trong lúc cậu đang nói, [Yoshinon] đột ngột giơ tay lên, và vung thẳng xuống.

Ngay lập tức, từ dưới sàn nhà-một con thú khổng lồ xuất hiện.

"Woa...!?"

Nó cao ít nhất ba mét; ngắn gọn thì nó giống một con thú nhồi bông có kích cỡ của một con mèo ragdoll. Phần cơ thể bên ngoài được tạo ra từ một thứ gì đó giống như vàng, với nhiều đường viền trắng ở xung quanh.

Và có thể thoáng thấy đôi tai thỏ ở cái phần 'đầu' của nó.

"M-Một con thú.....!"

"-Cái này...là gì-!?"

Sihdou và Tohka thốt lên cùng một lúc.

[Yoshinon] bám vào lưng của thứ vừa mới xuất hiện dưới chân mình, và đút chân vào hai cái lỗ sau lưng nó.

Và rồi-đôi mắt nó đỏ lên, nó duỗi thẳng cơ thể đồ sộ của mình ra, và *Gràoooo*, gầm lên một tiếng.

https://thuviensach.vn

Cùng với đó, khói trắng bắt đầu xuất hiện khắp xung quanh người nó.

"Lạnh quá.....!?"

Cậu rụt chân lại ngay.

Thứ khói đó có nhiệt độ âm, giống như nitơ lỏng.

"-Thiên Sứ xuất hiện vào lúc này à...!? Shidou, không ổn rồi, chạy đi."

"Hả...Hả.....!? Thiên Sứ là gì!!"

Cậu lên tiếng hỏi khi nghe thấy Kotori hét vào tai mình.

"Nó đang ở trước mặt anh đấy. Lá chắn cuối cùng của Tinh linh, cùng với Linh phục, nó sẽ trở thành thứ vũ khí mạnh nhất! Đó là thứ làm nên một Tinh linh! Anh quên mất [Sandalphon] của Tohka rồi à."

[Sandalphon]. Shidou nhăn mày khi nghe thấy cái tên đó.

Vào tháng trước. Khi Tohka vẫn còn sức mạnh Tinh linh, đó là một thanh kiếm và một cái ngai khổng lồ.

Với cái thứ đang ở trước mặt cậu, mọi chuyện trở nên khá khó hiểu.

Vì-dù đã hôn [Yoshinon], nhưng cậu vẫn không phong ấn được sức mạnh của cô.

Trong lúc cậu đang suy nghĩ, [Yoshinon] duỗi thẳng tay ra, con thú-[Zadkiel] gầm lên, và cúi người xuống.

Kiếng ở khung cửa sổ bắt đầu vỡ ra, từng cái từng cái một, làm nước mưa rơi ướt cả nền nhà.

Không-chính xác hơn thì, nó có hơi khác một chút.

https://thuviensach.vn

Nó không giống như nước mưa rơi xuyên qua khung cửa kính vỡ, mà là nước mưa bắn vỡ lớp kính để bay vào.

"Eh.....!?"

Shidou mở to mắt, chân run cầm cập, kinh hãi nhìn con búp bê đang vươn người dậy.-*Giật*, và nó quay về phía Tohka.

"......! Tohka!"

Shidou vội kêu lên, và chụp lấy tay Tohka kéo về phía mình, làm cả hai người cùng té xuống.

"Wha.....shidou!?"

Giọng của Tohka làm cậu choáng váng. Tuy vậy, những thứ trông như đạn ghim xuống chỗ mà cô ấy vừa đứng trước đó.

Những viên đạn xuyên thủng qua mấy cái kệ hàng xung quanh, sau đó tan thành nước và chảy xuống.

"Mưa...mưa à!?"

Từ bên ngoài khhung cửa sổ vỡ, một trận mưa như mưa đá, bất chấp trọng lực, bay thẳng vào Tohka

Và-ở đằng kia, [Yoshinon] đã cho [Zadkiel] chạy đi mất.

"...Ư."

Ngay lập tức, để bảo vệ Tohka, cậu quay lưng lại với [Zadkiel].

Nhưng [Zadkiel] chỉ đạp chân xuống, và thực hiện một động tác gọn gàng, trái với dáng vẻ thô kệch chậm chạp đó. Nó chạy qua chỗ Tohka

https://thuviensach.vn

đứng lúc nãy, và nhảy ra khỏi cửa sổ. Trong lúc nhảy- con búp bê khổng lồ đó đã ngoạm lấy con rối rớt ra từ tay Tohka. "....."

Một lúc sau, Shidou quay người lại nhìn, khẽ nói.

"A-An toàn rồi...nhỉ?"

".....Phải. Tín hiệu đã biến mất. Anh coi vậy mà cũng liều quá nhỉ?"

Cậu nghe thấy tiếng nói ở tai phải mình.

"Ây da...nhưng mà tại sao đột nhiên-"

Trong lúc cậu đang nói dở thì-

"Đủ rồi, nhanh biến khỏi đây đi."

Tohka đẩy mặt cậu ra và làm Shidou té lăn đùng xuống sàn.

"Ư...!?"

Đúng là nãy giờ Shidou đang ôm chặt Tohka.

Mặt của cô đỏ lên, cô nghiến răng lại, giống như một đứa trẻ đang dỗi. Vai của cô run run, và cô đứng dậy.

"To-Tohka...?"

"...! Đừng đụng vào tôi!"

"Ui da..."

Shidou nhăn mặt, rụt tay lại, và Tohka có vẻ thẫn thờ trong thoáng chốc.

Nhưng ngay lập tức, cô ấy xịu mặt, và quay đi.

https://thuviensach.vn

"C-Cậu có sao không, Tohka...?"

"Im đi! Đừng bắt chuyện với tôi! C-Cô gái đó quan trọng với cậu hơn mà...!"

"H-Hả...? Cậu nói gì thế-"

Trong lúc Shidou vẫn còn đang ngơ ngác, Tohka bắt đầu giận dữ dậm chân xuống đất.

"U-U-U-UUuuuuuuuuuuuu-!!" "Chờ.....Ặc....!?"

Sàn nhà nứt toác ra sau mỗi cú dậm của cô ấy, làm Shidou không thể giữ thăng bằng được nữa, và rồi rơi thẳng xuống cái hố trên sàn.

"-Các thành viên AST chú ý. Tinh linh đã bắt đầu di chuyển. Tấn công ngay khi thấy được."

Origami, trong bộ chiến phục của mình, nhận mệnh lệnh từ đội trưởng.

"-Rõ."

Cô ấy chỉnh lại thế bắn của mình, khẩu súng máy chống-Tinh linh [Auldist] nằm gọn trên hai tay.

Thiết bị tối tân nhất, một loại vũ khí tầm xa cho phép xả một cơ số lớn đạn vào đối phương. Cơn mưa xuất hiện cùng lúc với [Hermit] rơi tí tách trên kết giới của cô, nhưng nó không ảnh hưởng đến sự chuẩn bị của họ ở bên ngoài, và cô vẫn đang nhìn chằm chằm vào luồng sóng Tinh linh được truyền thẳng lên võng mạc của mình.

Ngay lúc đó.

https://thuviensach.vn

--*GRÀO*, Tinh linh bắn bể bức tường, tạo ra một cái lỗ lớn, và làm cho bụi bay mù mịt.

Cùng lúc, tín hiệu sóng của Tinh linh đột ngột tăng vọt trên võng mạc của họ.

"-Bắn!"

Họ bóp cò cùng lúc, theo lệnh của đội trưởng Ryouko.

Tiếng tòa nhà đang đổ sụp xuống vang lên, khi hàng trăm viên đạn xả thẳng xuống, khói bụi bay mịt mù vào không trung.

"....."

Origami, một tay vẫn đặt trên cò súng, nheo mắt nhìn.

Nhờ khả năng tăng cường thị giác của Kết giới, cô thấy được một cái bóng mờ di chuyển cực nhanh trong đám mây bụi đó.

Origami im lặng ra chỉ thị trong đầu mình.

Nhờ thế, hệ thống tên lửa mini gắn dưới chân cô được kích hoạt, từ cả hai bên trái phải, mỗi bên phóng 10 quả tên lửa nhắm vào [Hermit].

"--!?"

Cô bé Tinh linh đang hứng chịu trận mưa đạn chống-Tinh linh đó, quay mặt lại, và sững sờ nhìn những quả tên lửa đang bay về phía mình.

"-!"

[Hermit] kéo hai tay ra, và con Linh thú nhảy múa giữa không trung, thoát ra khỏi đám tên lửa đó.

https://thuviensach.vn

Nhưng đã quá muộn, những người còn lại trong AST đã nhắm vào người cô.

Phía sau là tên lửa, và xung quanh là trận oanh tạc bằng đạn chống-Tinh linh. Không thể nào né hết tất cả được.

"Kya--!"

Cùng lúc khi Origami nghe được tiếng khóc bằng cái tai siêu thính của mình, một vụ nổ chát chúa xảy ra khi tất cả viên đạn bắn trúng cùng một lúc.

Tuy vậy, gần như tất cả các đòn tấn công sẽ bị Linh phục vô hiệu hóa-ngay cả [Hermit] cũng có thể trở ra an toàn, chứ đừng nói đến những Tinh linh như [Princess].

Họ thấy con Linh thú đang rơi xuống.

"-Được. Đừng dừng lại! Bắn! Bắn tiếp đi!"

Ryouko ra lệnh. Nhưng-

Đầu ngón tay đang đặt trên cò súng của Origami chợt khựng lại.

Toàn bộ cơ thể của con Linh thú đã tan vào trong không khí.

"Biến mất...rồi?"

Tất cả các thành viên đều nghe thấy điều đó.

Việc Tinh linh trở về phía bên kia - nơi mà chúng ta gọi là chiều không gian khác, được gọi là [Biến mất].

Mặc dù mục đích của AST là tiêu diệt Tinh linh bằng vũ lực, nhưng đó là chuyện rất khó xảy ra với khả năng chiến đấu của các Tinh linh, nên khi

https://thuviensach.vn

[Biến mất] xảy ra, chiến dịch sẽ được xem là thành công.

Cơn mưa lúc này cũng đã ngừng, những đám mây trôi dạt đi, và từng tia nắng mặt trời bắt đầu chiếu xuống.

"-Tất cả thành viên trở về căn cứ."

"....."

Sau khi nghe Ryouko nói xong, Origami hạ khẩu súng xuống, và tắt hệ thống vũ khí của mình đi.

Nhưng, trong lúc chuẩn bị theo Ryouko về căn cứ-

"......?"

Một thứ kỳ lạ xuất hiện trong tầm nhìn được mở rộng của cô, và Origami từ từ bay thấp xuống.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Lòng Tốt Bị Hiểu Nhầm

"Tohkaa~ơi....."

Cốc *Cốc*, Shidou gõ cửa, lúng túng nói.

Nhưng...không có tiếng trả lời.

"Tohka...xin cậu đấy, ít nhất thì cậu phải nghe tớ giải thích chứ."

Cậu gõ cửa một lần nữa.

Và-*Rầm*! Cả ngôi nhà như rung lên.

"...Uh!"

Cậu giật tay lại theo phản xạ.

Và, từ bên kia cánh cửa, tiếng lầm bầm của một cô gái vang lên,

".....Hừ. Quan tâm làm gì.....Đồ ngốc-Đi chơi luôn đi, đồ ngốc."

Chấm hết.

Tohka chắc đang giận lắm đây.

"Haaaah...Mình phải làm gì đây...?"

Shidou chẳng biết nói gì. Lấy tay dụi dụi mắt, cậu thở dài thườn thượt.

https://thuviensach.vn

Shidou đang đứng trước cánh cửa ở nơi sâu nhất tầng hai trong ngôi nhà của họ, và trên cánh cửa đó là một tờ giấy với chữ [Tohka] ở trên.

Đã 5 tiếng trôi qua kể từ khi [Yoshinon] biến mất.

Cậu đã được đưa về nhà - đến đây thì vẫn ổn. Nhưng, cái chính là, khi vào nhà, cậu mới biết Tohka đã tự nhốt mình trong phòng và không chịu ra.

"-Shidou. Anh rảnh không? Em muốn xác nhận lại cái này."

Từ thiết bị liên lạc, cậu nghe thấy giọng của Kotori ở bên tai phải.

"Ah...? Gì nữa đây, giờ không phải lúc để-"

"Shidou, anh đã hôn Yoshinon, phải không?"

"......Ừ, hử? Mà sao đột nhiên lại nói cái này thế.....?"

Shidou rít lên.

"Cứ trả lời đi. Môi của anh và Yoshinon đã chạm nhau. Đúng chứ?"

"......À phải....."

"Hừm....."

"V-Vậy thì sao? Anh nói trước, đó chỉ là tai nạn-"

"Em biết. Em còn muốn khen anh vì đã làm được chuyện đó nữa kìa."

"...Vậy thì là chuyện gì?"

Kotori rên rỉ.

"-Có vẻ như, dù đã hôn cô ấy, nhưng anh lại không phong ấn được tí sức mạnh nào."

https://thuviensach.vn

Shidou mở to mắt ngạc nhiên.

Đúng vậy, ngay cả khi đã hôn [Yoshinon], cô ấy vẫn có thể sử dụng sức mạnh Tinh linh của mình.

"Ừm, mức độ tình cảm không cao như lần trước với Tohka, nên dĩ nhiên không thể có chuyện phong ấn hoàn toàn được sức mạnh của cô ấy, nhưng dù vậy thì-em hơi lo khi không một chút sức mạnh nào bị phong ấn cả. Theo số liệu thì, anh đã đạt đến giai đoạn 2, hay thậm chí là 3 rồi ấy chứ."

Sau đó cô lại tự lẩm nhẩm một mình.

"...Hoặc là Yoshinon có năng lực bí mật nào đó, hoặc là-"

"Này, NÀYYYYY, Kotori. Anh biết là chuyện Yoshion cũng quan trọng, nhưng...ờ."

Shidou liếc nhìn cánh cửa phòng Tohka.

Kotori chắc cũng đã biết cậu đang nghĩ gì, và trả lời ngay lập tức.

"-À, về chuyện của Tohka, à? Cô ấy sao rồi?"

"Như em có thể thấy...Anh vừa nói chuyện với cô ấy xong. Không tốt chút nào."

"Em hiểu. Các thông số cho thấy sức mạnh của cô ấy không ổn định, mặc dù nó đã trở về Pass và bị phong ấn lại. Nhưng...sẽ tốt hơn nếu anh có thể làm cô ấy vui hơn, càng nhanh càng tốt."

"Vui hơn...nhưng làm thế nào bây giờ"

".....Shin. Nếu được thì, cậu có thể để tôi giải quyết chuyện này không."

https://thuviensach.vn

Một giọng nói gà gật vang lên từ bên kia - Giọng của Reine.

"Eh...?"

"...Dĩ nhiên là cô ấy đang lo lắng. Và nếu tôi không nhầm thì mai là thứ Bảy. Cậu có thể cho tôi mượn Tohka vào chiều mai được không? Xem nào...đi mua sắm một số thứ lặt vặt thì sao nhỉ?"

"Tôi thì không có vấn đề gì, nhưng sao lại là lúc này?"

Reine thở dài.

"......Với những chuyện như thế này, thì những người liên quan như Shin tốt nhất không nên dính vào. Trái tim con gái rất mỏng manh. Xin hãy nhớ lấy điều đó."

"Ha-Haaa....."

Shidou gãi gãi má, trong lòng gợn lên một cảm giác bối rối.

*

"...Vậy nên, tất cả là như thế đấy, Tohka. Tôi đang định đi mua sắm, em có muốn theo không?"

Ngày hôm sau, thứ Bảy 13 tháng 5, 10 giờ sáng.

Giống như những gì hôm qua nói, Reine đến nhà của cậu và đứng nói trước cửa phòng Tohka.

Cô ấy không mặc cái áo khoác trắng hay bộ quân phục như thường lệ. Một con gấu nhồi bông thò ra khỏi phần ngực áo màu sẫm. Cái túi xách nằm chễm chệ trên vai cô, có vẻ như cô định đi ra ngoài mua đồ thật.

Nhưng Tohka vẫn giống như hôm qua. Cô lầm bầm qua cánh cửa.

https://thuviensach.vn

"Im đi, hãy để tôi một mình.....!"

Cô có vẻ vẫn còn đang giận. Shidou, đang đứng kế bên Reine, thở dài.

"Từ hôm qua thì cô ấy đã như thế đấy."

".....Phư."

Reine chống cằm suy nghĩ.

Và rồi, từ trong túi, cô lấy ra một thứ giống như một cái máy tính thu nhỏ, và bấm bấm nó.

Sau khi nhìn vào màn hình, cô tắt nó đi, và tiến lại gần cánh cửa.

".....Tohka."

"Đã bảo là để tôi một mình.....! Tôi muốn-"

".....Tôi đang tính ăn một chút gì đó sau khi đi mua sắm. Thấy thế nào?"

Tohka im lặng ngay lập tức.

Và rồi, 10 giây sau.

...

Kéc

Cánh cửa chợt mở, và Tohka thò khuôn mặt giận dữ của mình ra.

Có vẻ như cô ấy vẫn chưa thay đồ kể từ hôm qua; cô vẫn đang mặc bộ đồng phục trên người. Hơn nữa, nó vẫn còn ướt. Mà, có vẻ như cô ấy đã thức trắng đêm, vì giờ đây cô đã có những quầng thâm bên dưới mắt. Tohka với Reine lúc này trông chẳng khác gì hai chị em cả.

https://thuviensach.vn

"Re-Reine-san.....? Sao cô có thể.....?"

".....Có gì đâu. Tại vì chỉ số cho thấy cô ấy đang đói thôi. Tôi nghĩ chắc cô ấy cũng đã tới giới hạn rồi."

"Vậy à.....cơ mà, tối qua tôi cũng gọi cô ấy ra ăn tối, nhưng cô ấy có chịu ra đâu..."

".....Chắc tại Tohka không muốn nhìn thấy cái bản mặt của cậu."

"....."

Đúng là sự thật phũ phàng.

Nhưng, nó vẫn là sự thật. Tohka, sau khi đã hoàn toàn bước ra ngoài, phụng phịu quay mặt đi khi thấy Shidou, và dậm chân rầm rầm đi tiếp.

"Nhanh lên nào!"

".....Ừ, đi thôi. Sáng nay trời có mưa, nên xin hãy nhớ mang theo ô nhé."

Reine nháy mắt ra hiệu 'Để đó cho tôi' với Shidou.

".....Trông cậy vào cô vậy."

Thứ duy nhất mà cậu có thể làm là vẫy tay chào họ.

Và bần thần nhìn theo một lúc lâu.

"Ờờờờờ....."

Nhưng, cậu chợt nhận ra mình đang lãng phí thời gian vô ích. Shidou nhéo má mình để định thần lại, và trở lên cầu thang.

https://thuviensach.vn

"Dù gì hôm nay cũng là ngày nghỉ.....có lẽ chiều nay mình cũng nên đi mua chút đồ."

Đáng ra là cậu tính đi vào hôm qua cơ, nhưng do đã có quá nhiều chuyện xảy ra nên cậu đã quên bẵng việc đó.

Shidou nhanh chóng thay đồ, và đi khỏi nhà với một cây dù trên tay.

"Dù à-ừm, chắc cũng nên mang theo để đề phòng, dù gì thì Kotori cũng còn đang ngủ."

Cậu mở cây dù ra, và bước đi trên con đường ẩm ướt.

-Và, không biết mình đã đi bao lâu.

".....Uh!?"

Giữa đường, cậu thấy một dáng người quen thuộc từ phía sau. Shidou dừng chân lại.

Vì, người mà cậu nhìn thấy, là một cô bé đội một cái mũ trùm đầu màu xanh lá với tai thỏ ở trên.

"Yo-Yoshinon.....?"

Shidou thốt lên cái tên đó với vẻ ngạc nhiên.

Tinh linh [Yoshinon], đang đứng ở cái chỗ bị phá hủy có biển 'Cấm vào' do trận không gian chấn hôm qua.

Cậu núp vào sau bức tường, và theo dõi [Yoshinon].

"Chuông báo động.....không reo...Eh, chẳng phải nó giống lần trước của Tohka sao?"

https://thuviensach.vn

Nhắc mới nhớ, khi cậu gặp [Yoshinon] lần đầu tiên, thì chuông báo động cũng không reo. Có thể là do cô ấy thường xuyên dịch chuyển đến đây.

".....Nhưng, giờ mình phải làm gì đây...?

Cậu không thể nào lờ cô ấy được-nhưng cậu không biết mình nên làm gì trong trường hợp này.

Sau khi suy nghĩ kỹ, cậu quyết định lấy điện thoại ra.

Sau khi nghe tiếng nhạc chờ, cậu nghe thấy một giọng ngái ngủ từ đầu dây bên kia.

".....Fua~i.....Xin chào.....? Onii-chan.....?"

Có vẻ như cô ấy vừa thức dậy. Và dĩ nhiên, cô ấy là em gái của Shidou - Kotori.

"Ừm. Chào buổi sáng, Kotori."

"Unn-.....Chàu buổi sáng. Có gì không anh.....?"

"...Trường hợp khẩn cấp. Anh vừa nhìn thấy Yoshinon."

"....."

Cậu nghe thấy tiếng *Chát* *Chát* từ bên kia, có vẻ như Kotori vừa dùng hết sức để tát chính mình.

Và sau đó, một giọng nói nghiêm nghị vang lên.

"-Nói cho em biết chuyện gì đang xảy ra."

"Ư-Ừm."

https://thuviensach.vn

Cảm thấy mình như bị lép vế trước cái áp lực vừa nãy, Shidou giải thích ngắn gọn tình huống lúc này.

".....Em hiểu rồi. Lại lặng lẽ xuất hiện à? Rắc rối đây-Vậy, anh vẫn chưa bị phát hiện, đúng không?"

"À.....anh nghĩ vậy. Anh nên làm gì đây?"

"Anh có mang theo thiết bị liên lạc không?"

"Eh? À-ừm, ngay trong túi đây."

Shidou khẽ chạm vào túi áo để xác nhận lại cái thiết bị nho nhỏ đó.

Sau chuyện của Tohka, cậu đã được dặn mang theo một cái để đề phòng.

"Tốt. Đeo nó đi. Đừng để mất dấu Tinh linh, và chờ mệnh lệnh tiếp theo."

"Eh? Chờ-"

-- *cạch* *tít*,*tít*,*tít*. Cuộc gọi đã kết thúc.

"C-Chờ lệnh à....."

Cậu nhíu mày khi nghe thấy cái hướng dẫn vô tích sự đó.

Giờ thì, cậu cũng không thể làm gì ngoài việc gắn cái thiết bị lên tai và trông chừng [Yoshinon].

5 phút trôi qua, và cậu nghe được giọng nói quý báu của cô em gái.

"-Anh nghe rõ không? Shidou."

".....Ừm, rõ."

https://thuviensach.vn

"Chúng ta không thể tiếp tục để cô ấy như thế này. Đầu tiên thì tìm cách lại gần đã."

"......Đã hiểu."

Sau khi hít một hơi thật sâu, cậu chậm rãi bước về phía [Yoshinon].

[Yoshinon] không nhận ra cậu đang tới gần. Cô chỉ đang tuyệt vọng nhìn xuống đất.

".....Rồi, bắt chuyện với cô ấy đi."

"Eeh...X-Xin chờ một chút."

Vì Shidou đang áp sát Tinh linh, nên một cửa sổ xuất hiện ở trên màn hình lớn.

①Trước khi bắt chuyện, lăn một vòng, sau đó ngẩng mặt và ưỡn bụng lên, để cho cô ấy thấy mình không có ác ý.

②Ôm cô ấy thật chặt để thể hiện tình yêu thương.

③Lột hết đồ ra trước khi đến gần, để cho cô ấy thấy mình không có vũ khí.

Có 3 lựa chọn để tránh làm Tinh linh hoảng lên.

"Chậc. Mặc dù khá là đau khi không có Reine ở đây, nhưng chúng ta phải tự làm thôi."

Kotori, sau khi liếc nhìn cái ghế trống ở dưới chỗ mình, tặc lưỡi.

Lúc này, Reine đang dẫn Tohka đi mua sắm. Họ không thể bỏ rơi cô - và làm cho cô cảm thấy tệ hơn.

"-Mọi người, chọn đi."

https://thuviensach.vn

Cùng lúc, những lựa chọn xuất hiện trên màn hình mà Kotori đang cầm.

-①,②,③. Số phiêu được chia đều ra cho 3 lựa chọn.

"*Tsk* Hơi bị mệt đây."

Trong lúc Kotori than thở, một giọng nói từ phía dưới vang lên.

"Nó phải là ①! Đối với động vật, phơi bụng ra đồng nghĩ với việc đầu hàng. Đối phương sẽ cảm thấy an toàn hơn!"

"Nực cười!② mới là chuẩn! Thỏ không thể sống thiếu tình thương!"

"Đó chỉ là một cô gái với cái mũ thỏ- chứ có phải là một con thỏ thật đâu! Bỏ qua đi chỉ huy, ③ mới là lựa chọn đúng! Để cho thấy rằng mình sẽ không làm chuyện gì xấu-chúng ta cần phải khỏa thân, không còn lựa chọn nào khác ngoài việc khỏa thân!"

"Im đi bà quỷ già! Bà chỉ muốn thấy một cậu học sinh trung học khỏa thân thôi chứ gì!"

"Cái...? Uh, thật là thô lỗ quá đi! Anh không biết à!? Để thuyết phục một người tối cổ đột nhiên xuất hiện ở thời hiện đại, thì cách tốt nhất là khỏa thân đấy!"

"Liên quan ghê! Dù sao thì, ②, phải chọn ②!"

"Không, phải là ① mới đúng!"

"Khỏa thân! Khỏa thân!"

".....Im lặng!"

https://thuviensach.vn

Rầm! Cô đập mạnh vào bàn, và đám người loi choi ở dưới bỗng im bặt.

Và khi mọi người đã im lặng, cô kéo cái mic lại, và-

"--Shidou, trước khi nói chuyện với cô ấy, thì cởi áo ra."

Cô nói một cách bình tĩnh.

Và ở dưới, một vài thành viên nữ, và...ờ...một thành viên nam nào đó, làm động tác ăn mừng thắng lợi.

Nhưng-

"Mơ đi!"

Shidou la lên khi vừa nghe thấy nó.

"-!?"

Trên màn hình, [Yoshinon] giật mình ngạc nhiên.

".....! Thôi xong."

Lúc mà Shidou la lên, [Yoshinon] run lẩy bẩy quay người lại.

Răng đánh bò cạp, mặt thì trắng bệch, và cả cơ thể bắt đầu run bần bật lên.

".....Hi, i.....u"

Và, cô có vẻ như sắp òa khóc đến nơi.

Cô giơ bàn tay phải lên ngay lập tức.

Tim cậu nghẹn lại như bị bóp bởi một bàn tay vô hình.

https://thuviensach.vn

Cậu vẫn nhớ động tác đó. Hôm qua, [Yoshinon] đã triệu hồi con linh thú khổng lồ với động tác đó.

"Khoan..., khoan! Bình tĩnh!"

Nhưng, dù có làm thế, thì cô ấy cũng không nghe cậu.

Khi Kotori đoán ra được việc mà [Yoshinon] sắp làm, cô cũng hét lên.

"Shidou! Anh vẫn còn thời gian --chọn ①! Ưỡn bụng ra và lăn một vòng đi!"

"Hu,--Haaaaah.....!?"

"Nhanh lên!"

Không còn cách nào khác.

Shidou quăng cây dù ra mặt đường ẩm ướt, ngồi sụp xuống đất, và lăn.

"Anh chịu thua, anh đầu hàng."

".....!?"

[Yoshinon] đứng ngẩn người ra, không kịp hạ tay xuống.

Và rồi, cô rụt rè rút tay lại, và nhìn xuống người Shidou.

".....A-Anh còn sống .....à?"

"-Có lẽ thế, cố bắt chuyện với cô ấy đi. Nhớ đừng làm cô ấy hoảng."

Shidou từ từ ngẩng đầu dậy.

".....Y-Yo....."

https://thuviensach.vn

"....."

Mặc dù đã cố bắt chuyện, nhưng [Yoshinon] vẫn nhìn cậu với vẻ cảnh giác cao độ.

"H-Hôm nay thời tiết sao vậy nhỉ.....?"

"....."

"C-Cơn mưa này thật tuyệt ....."

"....."

Chẳng có tiếng trả lời.

".....Giờ thì làm gì đây?"

Shidou cố nói nhỏ cho bên kia nghe.

Có thể là do mắt cậu có vấn đề nhưng-lúc này, cậu có thể thấy bàn tay trái của [Yoshinon].

Nghĩa là, cô ấy đang không mang con rối.

Giọng nói nghèn nghẹn của Kotori vang lên khi Shidou đang nhíu mày tự hỏi.

Và lựa chọn là xuất hiện trên màn hình của .

①Lại gần và bắt chuyện với vẻ thân mật, và cố thu ngắn khoảng cách.

②Bình tĩnh lại, và tạm thời rút lui.

③Hỏi tại sao cô ấy không mang con rối.

"Fumu....."

https://thuviensach.vn

Sau khi nhìn vào kết quả thu thập được, Kotori hừm một tiếng.

Lựa chọn được chọn nhiều nhất là, ③. Đúng như mong đợi, ai cũng có thể thấy được cô đang không mang con rối.

Và đó cũng là chuyện mà Kotori muốn tìm hiểu.

"Shidou, chọn ③. Có thể cô ấy đã làm mất con rối, và giờ thì đang đi tìm nó. Đây là lúc chúng ta phản công, thử hỏi cô ấy về con rối đi."

".....Đã rõ."

Shidou gật đầu đồng ý, và mở miệng ra.

"Này.....em, chắc có lẽ em đang, tìm con rối của mình nhỉ.....?"

".....!"

[Yoshinon] to tròn mắt.

Cô chạy lại, ôm lấy đầu của cậu, và lắc nó thật mạnh như muốn hỏi điều gì.

".....! .....!?"

"Ah, au au au.....! Dừng, dừng lại đi."

[Yoshinon] chậm rãi bỏ tay ra khỏi đầu cậu.

Shidou ngồi dậy, nhìn vào cô, và hỏi lại một lần nữa.

"Vậy là.....em đang tìm nó."

[Yoshinon] chỉ gật gật cái đầu.

https://thuviensach.vn

Sau đó, cô ấy nhìn Shidou với đôi mắt đầy lo âu. Giống như cô ấy đang hỏi xem cậu có biết nó đang ở chỗ nào không.

".....Ư, a-anh xin lỗi. Anh cũng không biết hiện giờ nó đang ở đâu....."

[Yoshinon] nhìn cậu như thể sắp tận thế tới nơi. Cô ấy như mất hết sức lực, ngồi gục xuống đất.

Và rồi cô gục đầu, rấm rức khóc 'hu....., hu.....'.

"Er, errrrr....."

Sẽ cực kỳ rắc rối nếu cô ấy nổi điên lên và đi phá phách lung tung, nhưng việc này thì cũng rắc rối chả kém. Shidou bắt đầu cảm thấy hoảng sợ và liếc ngang liếc dọc xung quanh.

"--Bình tĩnh đi anh."

Giọng nói đáng tin cậy của Kotori vang lên.

Sau khi thu thập các phản ứng của [Yoshinon], trên màn hình xuất hiện một cửa sổ lần thứ ba.

① "Em không cần phải buồn vì tên đó nữa" cho cô ấy thấy mình là một người đáng tin cậy.

② "Cùng anh tìm con rối đó nhé" cho cô ấy thấy mình là người tốt.

③ "Thật ra thì, anh là con rối ấy đấy!" chọc cười cô ấy.

"Mọi người, chọn đi!"

Những lựa chọn xuất hiện trên cái màn hình cầm tay của cô.

https://thuviensach.vn

② được nhiều người lựa chọn nhất, tiếp theo là ①. Và chỉ có một phiếu cho ③.

"Ừm, ② là lựa chọn an toàn nhất. .....nhưng mà ai đã chọn ③ thế."

".....Bộ lựa chọn đó không tốt sao?"

Kannazuki khẽ khàng nói.

"....."

Kotori bơ anh ta đi, và kéo cái mic lại.

"Shidou, giúp cô ấy tìm con rối đi."

Và từ phía sau lưng, cô nghe thấy 'ahh, bị bơ cũng không tệ cho lắm.....!', và cô quyết định bơ thêm một lần nữa.

"Ờ, ừm, về chuyện này, Yoshinon."

".....!"

[Yoshinon] giật bắn mình khi đột nhiên nghe thấy giọng cậu.

Cô ngay lập tức vẫy tay, và những vũng nước đọng xung quanh cô bắn lên thành hình viên đạn bắn vào gần chỗ Shidou đang ngồi.

"Ối.....!?"

Cậu co rúm người lại.

"X-Xin lỗi! Anh không cố ý làm em giật mình đâu."

Như để kiểm tra tình trạng của mình, cậu cẩn thận nhìn về phía [Yoshinon] (.....mà, cô ấy luôn quay mặt đi khi mắt hai người chạm nhau). Cậu sửa lại tư thế, hơi cúi đầu.

https://thuviensach.vn

Và cậu giơ hai tay lên để cô ấy thấy mình không có ý gì xấu, và tiếp tục.

"Ờ.....N-Nếu được thì .....em, cho phép anh tìm con rối đó luôn nhé?"

".....!"

[Yoshinon] tròn mắt ngạc nhiên.

Vài giây sau, lần đầu tiên, khuôn mặt cô bé sáng bừng lên, *ưm* *ưm*, và cô gật lên gật xuống thật mạnh.

Shidou thờ phào, đứng dậy từ cái nền đất ẩm ướt đó.

Mông cậu hơi ướt...mà thôi, giờ đâu phải là lúc quan tâm đến cái đó.

"À ừmmmm.....vậy, bắt đầu nào. Em làm mất con rối lúc nào và ở đâu?"

[Yoshinon] đảo mắt do dự, và rồi đôi môi màu anh đào của cô chuyển động.

".....Hôm...qua....."

Và rồi, cô kéo đôi tai thỏ từ mũ xuống che kín mặt, và nói với giọng ngượng ngùng.

"Những người.....đáng sợ, khi em nhận ra.....chúng em.....bị tấn công, thì em không thấy.....cậu ấy....."

"Hmmm.....? Em, bị AST tấn công à?"

[Yoshinon] gật gật đầu.

"Hiểu rồi, vậy là lúc đó....."

https://thuviensach.vn

Shidou nhìn qua nhìn lại hai bên.

Cậu cố nhìn một cách bao quát, dù là nhìn tòa nhà đổ sụp, hay những con đường đứt gãy. Khó rồi đây.

Và cùng lúc, một giọng nói vang lên bên tai cậu.

"-Chúng em sẽ gửi tất cả các camera mà chúng em có. Cố nói chuyện với em ấy càng nhiều càng tốt khi tìm kiếm nhé."

Cậu gõ vào tai nghe để xác nhận, và rồi quay mặt về phía [Yoshinon]

"Rồi.....giờ thì, bắt đầu thôi nào, Yoshinon."

"..............!"

[Yoshinon] gật đầu--và sau khi lẩm nhẩm, cô khẽ lên tiếng.

"Em, em không....."

"Eh?"

"Em.....không phải, là Yoshinon,.....mà là...Yoshino. Yoshinon.....là bạn, em....."

"Yoshino.....?"

Khi Shidou khẽ nhắc lại tên cô, cô bé-Yoshino cố chạy đi.

"A.....chờ đã!"

Vai Yoshino lại run run, có thể là do bất ngờ vì bị gọi lại.

Cùng lúc, những giọt mưa rơi xung quanh cô biến thành những thứ nhọn như kim, và bay về phía Shidou.

https://thuviensach.vn

"Quéc!?"

Cậu thụp đầu xuống, và may mắn né được.

May là chỉ có một ít. Nếu cái thứ đó bắn ra nhiều hơn thì giờ cậu sẽ giống một cây xương rồng lắm.

"B-Bình tĩnh! Là anh là anh mà!"

Cô quay lại, và sau khi nhìn thấy mặt của cậu, cô hít một hơi thật sâu.

Shidou nhè nhẹ đứng dậy.

"Ừm, tuy em cũng đã ướt hết .....nhưng dùng thử cái này đi, có còn hơn không mà nhỉ?"

Cậu lụm cây dù mà mình quăng ra hồi nãy, và đưa nó cho Yoshino.

"? ? ?"

"A, như thế này này."

Cậu nắm lấy bàn tay của Yoshino khi cô vẫn đang nghiêng đầu nhìn thứ đó một cách tò mò, và rồi giơ nó lên.

Cô chợt ngạc nhiên khi thấy những giọt mưa không còn rơi xuống nữa, và Yoshino nhìn lên với ánh mắt kinh ngạc.

Cây dù nhựa sáng lên khi những giọt mưa rơi trên nó.

".....! .....!"

Yoshino thích thú vẫy vẫy bàn tay không cầm dù của mình.

"H-Hà, em thích nó nhỉ? Cứ giữ nó đi nhé."

https://thuviensach.vn

Yoshino quay lại nhìn Shidou như muốn hỏi

"A.....? Em?"

Cô lắc lư đầu liên tục

"Aah, anh ổn mà. Đừng lo, cứ giữ nó đi."

Cô lưỡng lự nhìn qua cây dù, rồi nhìn lại Shidou, và,

"Cảm.....ơn.....anh."

Cô cúi đầu cảm ơn, và rồi họ tiếp tục đi tìm con rối.

"Thật là ngầu quá nha."

Cậu nghe thấy giọng Kotori trêu chọc.

"I-Im đi."

"-Ừm, nếu như muốn, thì cô ấy có thể làm khô cái áo mình bất kỳ lúc nào. Cô ấy còn thế thể tạo ra những viên đạn nước từ xung quanh cơ mà."

"V-Vậy à."

.....Mà, đó chẳng có gì nghiêm trọng. Cậu chỉ đơn giản là không thể chịu đựng cảnh, một cô gái bé nhỏ lại bị ướt trong mưa.

Shidou khẽ vuốt những giọt nước mưa trên mặt, và bắt đầu cuộc kiếm tìm.

*

"-Sao rồi? Các anh tìm ra con rối chưa?"

"Chưa, chưa hẳn. Chúng ta vẫn chưa tìm thấy."

https://thuviensach.vn

Một người từ dưới trả lời vọng lên.

Bây giờ đã là 12:30 trưa. Đã gần 2 tiếng trôi qua kể từ khi Shidou và Yoshino bắt đầu cuộc tìm kiếm. Nếu cứ tiếp tục dưới trời mưa như thế này, thì họ sẽ bị cóng, đồng thời họ sẽ càng lúc càng mệt hơn.

Sẽ tốt hơn nếu có thể gửi những thành viên của mình ra nhưng-sẽ rất nguy hiểm nếu có nhiều người cùng tham gia cuộc tìm kiếm, họ có thể làm Yoshino hoảng sợ, và công sức bỏ ra nãy giờ sẽ trở thành công cốc. Mà nếu cô ấy không hoảng sợ, thì những ấn tượng tốt của cô ấy, thay vì chỉ với Shidou, sẽ bị dàn trải cho rất nhiều người.

"Hình ảnh thu thập thì sao?"

Kotori liếc nhìn qua bên phải, và những người đang bận bịu với cái máy của mình trả lời mà không nhìn lại.

"Hơi mờ nhưng.....chúng tôi đang cố gắng giải quyết nó."

"Vậy thì đem nó lên màn hình chính đi."

Kotori nói, và trên màn hình xuất hiện những hình ảnh của khu vực xảy ra trận chiến giữa Yoshino và AST vào hôm qua.

Những bức ảnh về dư chấn của cuộc chiến hôm qua được đưa lên và phóng to vào.

"Lúc biến mất--thì cô ấy đã mất con rối."

Bức ảnh được phóng lớn vào chỗ Yoshino.

"-Quay lại đi, bức ảnh trước khi đòn tấn công của AST đánh trúng ấy, chúng ta có thể thấy được con rối nằm ở trong miệng Thiên Sứ. Vậy là nó đã mất trong cuộc tấn công thật."

https://thuviensach.vn

"Vậy thì, con rối quan trọng đó đang ở đâu?"

"Vì làn khói khá dày, nên dù không thể chắc chắn nhưng.....tôi có thể xác nhận cái bóng của nó lúc nó đang rơi. Tôi nghĩ chuyện tồi tệ nhất là nó đã bị đốt cháy vì bị bắn trúng."

"Fumu....."

Kotori chống cằm.

"Sau khi Yoshino biến mất, còn hình ảnh nào về khu vực xung quanh không?"

"T-Tôi sẽ cố tìm."

Và lúc đó, *reeeeengggggg*, tiếng chuông điện thoại vang lên.

"Yoshino?"

"..... !"

Đã gần 3 giờ trôi qua từ lúc họ bắt đầu tìm kiếm.

Trong lúc Shidou vuốt ngược mái tóc ướt của mình lên, cậu nhìn qua Yoshino - vẫn đang tìm kiếm con rối của mình.

Và cậu chợt nghe thấy một tiếng động cực kỳ dễ thương.

Vai của cô khẽ run run- nhưng có lẽ vì đã quen với giọng của cậu, nên lần này cô không bắn ra một cây kim nước nào nữa.

".....Em đói không?"

Yoshino đỏ mặt, và lắc đầu nguầy nguậy.

Nhưng ngay lúc đó, bụng của cô sôi lên.

https://thuviensach.vn

"..........!"

Có vẻ như Tinh linh cũng biết đói bụng.

Cậu nghe nói rằng, Tinh linh chỉ cần năng lượng Tinh linh làm chất dinh dưỡng nhưng .....nhắc mới nhớ, sau khi sức mạnh của Tohka bị phong ấn, thì cô ấy đã trở nên cực kỳ háu ăn.

".....Mình nên làm gì đây."

Mặc dù không biết Yoshino bắt đầu tìm từ khi nào, nhưng bây giờ là đã quá trưa, nên nếu cô ấy cảm thấy đói thì cũng không có gì lạ. Cậu cũng đã thấy bụng mình bắt đầu biểu tình rồi.

Shidou gõ vào tai nghe, và giọng của Kotori-mà cô ấy đã đoán được cậu sắp nói gì- vang lên.

"--Hmm, em cũng nghĩ thế, sao anh không ngồi nghỉ và ăn trưa đi?"

"Ư.....Anh nghĩ em nói đúng."

Cậu vươn vai, và nói với Yoshino.

"Nghỉ ngơi một chút được không Yoshino?"

Cô lắc lắc đầu. Và bụng cô lại sôi lên.

"..........!"

Và, sau khi nghĩ thật kỹ, cuối cùng Yoshino cũng lưỡng lự gật đầu.

"Okay, vậy thì....."

Cậu tiếp tục suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

Cái ví vẫn còn trong túi cậu, nhưng ướt như vầy thì khá khó để vào một chỗ nào đó.

Suy đi tính lại một hồi, cậu gõ vào tai nghe một lần nữa.

".....Kotori này. Anh về nhà để nghỉ ngơi có được không?"

Kotori giả vờ như bị sốc.

"Quao. Mới không gặp nhau một chút thôi mà anh đã bạo hơn rồi nhỉ. Nếu anh đang lên kế hoạch để đè cô ấy xuống thì nhớ cẩn thận nhé."

"......Này."

"Hì hì, xin lỗi.....Ừm, nếu không còn chỗ nào khác, thì lần này em sẽ đặc cách cho anh về nhà."

"Rõ."

Shidou trả lời ngắn gọn, và nói với Yoshino.

"Vậy thì.....đi thôi."

Yoshino khẽ gật đầu

*

"......Umu."

Tohka ôm bụng thở dài khi cùng với Reine đi qua những con phố giữa trời mưa.

Sau khi không ăn gì từ chiều hôm qua, cộng thêm việc thức trắng cả đêm, cô cảm thấy kiệt sức.

https://thuviensach.vn

Nhưng, lý do thật sự của cái cảm giác khó chịu này không phải là do đói bụng hay thiếu ngủ - Tohka hiểu điều đó.

"....."

Cô nghiến răng, và đá vào vũng nước trên mặt đất.

Nhưng dù có làm vậy thì cơn cồn cào trong bụng cô cũng không biến mất.

Đột nhiên, Reine dừng lại, và Tohka dừng lại kịp lúc trước khi va vào cô.

"...Sao chúng ta không ăn trưa trước nhỉ. Chỗ này có được không?"

Trước mặt họ là một tòa nhà với tấm biển hiệu rực rỡ. Nếu Reine không nhầm thì đây là một quán ăn gia đình.

Tohka gật đầu lia lịa.

"Ư...được vậy thì tốt quá. Tôi nghĩ mình sắp chết đói rồi."

"...Vậy thì, vào thôi."

Họ gập dù lại, bước vào trong, theo sự hướng dẫn của nhân viên phục vụ, và ngồi ở khu vực không hút thuốc.

Vừa ngồi xuống là hai người nhìn lướt qua thực đơn và gọi món.

Trong khi chờ thức ăn được mang ra, Tohka uống sạch ly nước mà người phục vụ đặt trên bàn cho đỡ đói.

"......Tohka."

Reine nhìn thẳng vào Tohka với đôi mắt thâm quầng.

https://thuviensach.vn

"Gì thế?"

"...Trước khi đồ ăn ra tới, tôi muốn nói chuyện một chút...được không?"

"Ưn...Ừm, cũng chẳng mất gì nhưng...chúng ta sẽ nói về cái gì?"

Tohka, chồm người lên với vẻ cảnh giác, gật đầu.

Người phụ nữ tên Murasame Reine này.....rất khó đoán, vì lúc nào cô cũng có vẻ như đang suy tính điều gì-và vì thế nên cô ấy trông như nhìn thấu được mọi thứ- một việc làm cho người khác cảm thấy khó chịu.

Dù có biết những gì Tohka đang suy nghĩ hay không, Reine vẫn giữ vẻ mơ màng và lấy một cái máy từ trong túi ra, rồi đặt nó lên mặt bàn.

"Cái đó là gì thế?

".....Aah, đừng chú ý đến cái này."

Reine sử dụng bàn tay còn lại *nhấn* *nhấn*.....và nhẹ nhàng điều khiển nó.

Cô hết sức tập trung vào nó. Tuy vẫn còn rất tò mò nhưng Tohka cuối cùng cũng làm lơ được nó, và quay lại nhìn Reine.

Thấy vậy, Reine ngước nhìn lên, và nói.

".....Ừm, tôi không phải dạng người giỏi ăn nói nên tôi sẽ đi thẳng vào vấn đề. Tohka, nguyên nhân làm cô khó chịu-không, sẽ tốt hơn nếu cô-có thể giải thích tại sao cô lại khó chịu, và nguyên do của nó được không?"

"-Khụ."

Tohka đột nhiên thở gấp khi nghe thấy những gì Reine nói.

https://thuviensach.vn

"Ưm, tôi thật sự không-"

".....Đúng như tôi đoán, cô không thể tha thứ cho Shin vì cậu ta đi chơi với một cô gái khác."

Shin là biệt danh của Reine cho Shidou.

"Wha, tại sao lại có shidou ở đây..."

".....Thế, tức là chuyện này không dính dáng đến cậu ta à?"

"....."

Tohka chống tay lên bàn, gục đầu bỏ cuộc.

Thở dài, cô nói.

".....Tôi không hiểu."

".....Không hiểu gì cơ?"

Reine nghiêng đầu hỏi lại. Và Tohka ngẩng mặt lên.

"Umu.....Ngay cả tôi cũng không biết tại sao mình lại cảm thấy như thế này."

Cô nói một cách lúng túng.

"Hôm qua.....shidou, đã đi khỏi trường và--hôn, hay là cái quái gì đại loại thế, với cô ta."

Hôn. Ngực cô lại nhói đau chỉ vì duy nhất một từ đó.

".....Aah, có vẻ vậy."

https://thuviensach.vn

"Nó không thật sự...Chuyện shidou đi đâu, gặp ai, hay hôn bất kỳ cô gái nào, không phải là chuyện của tôi. Đáng ra tôi phải thấy rằng chuyện đó không là gì cả. ...Nhưng, lúc tôi nhìn thấy cảnh đó, tôi đã-Nói sao nhỉ? Nó có cảm giác-đúng vậy, một cảm giác thật tồi tệ."

".....Fumu."

"Khi tôi nhận thấy chuyện gì đang xảy ra.....tôi bắt đầu to tiếng. Hơn nữa.....Ngay sau đó, con thỏ đó nói cô ta quan trọng hơn tôi.....Tôi đã rất-buồn, và sợ, đến mức không thể làm được gì, và tôi không hiểu chuyện gì đang xảy ra.....tôi thậm chí còn không hiểu chuyện này có ý nghĩa gì.....đây là lần đầu tiên nó xảy ra."

Và Tohka thở dài một lần nữa.

"Vậy là.....Có gì đó không ổn với tôi à?"

".....Không, cô không bị sao cả. Đó chỉ là một phản ứng bình thường của một người khỏe mạnh."

"T-Thế à?"

".....Không có gì phải lo cả. Nhưng--tốt hơn là chúng ta nên giải quyết chuyện hiểu lầm này đã."

"Hiểu lầm...?"

".....Aah, nụ hôn đó, chỉ là một tai nạn thôi, và.....nó không có nghĩ là, cô gái đó quan trọng đối với Shin hơn Tohka."

Reine nhìn vào cái máy khi thấy Tohka nhổm người lên.

"Ư, t-thật không ...?"

".....Thật."

https://thuviensach.vn

"N-Nhưng shidou đã..."

".....Nếu cô không quan trọng đối với cậu ấy, thì tại sao cậu ấy lại phải liều mình để bảo vệ cô?"

"--Ah..."

Tohka không nói được gì.

Cô quên đi cơn cồn cào đang làm quặn thắt cả dạ dày và tim mình.

-Hôm qua, không phải Shidou đã bảo vệ Tohka sao? Chẳng phải giống như tháng trước sao?

Dù cậu biết mình có thể phải chết khi bị một sát thủ bắt.

Tohka nuốt nước bọt, và đặt tay lên ngực mình.

"....., tôi-"

Mình là một con ngốc.

Tohka lầm bầm, và lại tiếp tục vò đầu bứt tai.

Nhưng ngay sau đó, cô đứng thẳng dậy.

".....Tohka?"

"Xin lỗi, nhưng chúng ta có thể hoãn buổi mua sắm này lại được không?"

Tohka khẽ bặm môi trước khi nói tiếp.

".....Vì tôi phải, xin lỗi shidou."

Reine chỉ gật đầu.

https://thuviensach.vn

"......Đi đi."

"Cảm ơn cô nhiều lắm."

Tohka đáp lại ngắn gọn, và chạy khỏi nhà hàng, chạy vào con đường mưa phía trước với cây dù trên tay.

".....Fumu. Ừm, xong một chuyện.....chắc là vậy nhỉ?"

Reine lẩm nhẩm một mình, và nhìn vào các giá trị trên biểu đồ ở cái máy trên tay.

Chuyện thể xác và tinh thần của Tohka bị ảnh hưởng bởi cái tai nạn này là điều dễ hiểu.

Mặc dù vùng vằng giận dỗi như một đứa trẻ.....Nhưng nếu Tohka thật sự ghét Shidou, thì cô đã không ghét cô gái mà Shidou đã gặp.

Nói gì thì nói, từ cảm giác khó chịu đến mức không bình tĩnh được, Tohka đã học được một cảm giác sợ hãi và bứt rứt mà không cách gì diễn tả được.

Vì thế, không cần tâm trạng của Tohka tốt lên, mà chỉ cần giúp cô ấy nhận thức được điều đó là đủ.

Phải-Nhưng, sẽ tốt hơn nếu cô ấy tự nhận ra điều đó.

Sự thật-là Shidou đã bảo vệ cô, và ý nghĩa của việc đó. Vào một lúc nào đó, khi cô ấy tìm thấy được câu trả lời cho riêng mình, cô sẽ biết cảm giác đó là gì.

"Ừm, ghen tuông cũng là một phần của tình yêu mà."

Reine lẩm bẩm khi đóng cái máy lại.

https://thuviensach.vn

"...Nhưng, chúng ta cũng phải cẩn thận. Nó (Tình yêu) có thể là thứ cảm xúc, sẽ hủy diệt cả thế giới."

Và đúng lúc ấy,

"---Xin lỗi vì bắt cô phải đợi lâu! Đây là một phần burger gấp đôi phô mai, một phần cơm và gà rán, một phần hàu nướng, một margarita (1 loại cocktail), và một phần spaghetti bolognaise. À, xin hãy cẩn thận với cái đĩa nóng nhé.

"...Ư"

Phần ăn với một lượng lớn calo của Tohka đột ngột xuất hiện trên bàn nhờ người phục vụ.

"Chúc quý khách ngon miệng."

Người phục vụ cúi chào, và rồi rời đi.

Reine bị bỏ lại một mình với cái đống thức ăn khổng lồ ấy.

".....Rắc rối.....rồi."

*

"Xem nào.....chúng ta có trứng, có thịt gà, có chút cơm trong nồi.....chắc làm được đấy."

Cậu lên thực đơn khi nhìn vào những nguyên liệu còn trong tủ lạnh, và sau khi lấy những món cần thiết ra, cậu liếc nhìn qua phòng khách.

Yoshino đang ngồi trên ghế sofa, tò mò nhìn những món đồ xung quanh.

https://thuviensach.vn

Shidou thay đồ ngay khi vừa về đến nhà, nhưng Yoshino vẫn mặc cái áo khoác thỏ như cũ. Giống như Kotori nói, ngay cả khi đội mưa một lúc lâu, cô ấy vẫn không ướt chút nào.

Giống như bộ trang phục đó của Tohka, đây có thể là một AstralDress khác hay đại loại vậy.

"Em chịu khó đợi một chút nhé. Anh sẽ làm xong nhanh thôi.-À, nếu muốn thì em có thể xem ti vi."

"..... ?"

Cậu nói trong lúc đang lột vỏ và xắt những củ hành tươi. Yoshino nghiêng đầu tò mò.

"Có một cái điều khiển ở đó-đúng rồi, giờ thì em nhấn vào cái nút trên cùng bên trái đi."

Yoshino bấm nút theo chỉ dẫn của cậu.

Một tiếng *Wahahaha!* vang lên từ cái ti vi mới mở.

"--!"

Ngay lập tức, Yoshino co rúm người lại; và nước từ trong chậu hoa biến thành những viên đạn bắn vào ti vi.

"Cái..."

"Đồ ngốc, chẳng phải em đã nói là không được làm cô ấy sợ rồi sao."

Cậu nghe thấy Kotori rít lên bên tai phải.

Về phần Yoshino, cô bé hé đôi mắt nhắm tịt nãy giờ của mình, và lo lắng cúi đầu trước mặt cậu.

https://thuviensach.vn

"K-Không.....Đừng lo về cái đó. Xin lỗi vì đã làm em sợ nhé."

Cậu nhoẻn miệng cười, và rồi tiếp tục nấu ăn.

Cậu đun nóng cái ấm có vạch đo lường, khẽ hất những miếng thịt gà và hành được cắt nhỏ vào. Và khi nó đã sôi, cậu tiếp tục đổ phần trứng đánh vào.

Sao đó, cậu đổ hỗn hợp đó lên cái tô đầy ắp cơm. Cuối cùng, cậu rắc một ít ngò lên trên, và như thế, món ăn đã hoàn tất.

Shidou đã quá quen với việc này, nên mất chưa đến 10 phút để cậu làm xong.

"Xong rồi này. Ăn thật no nào, để chúng ta còn tiếp tục tìm Yoshinon nữa."

Cậu cầm hai cái tô ra phòng khách.

Shidou đặt một tô trước mặt Yoshino, và đặt tô còn lại ở bên đối diện. Cậu quay lại nhà bếp để lấy một cái ghế, hai đôi đũa, và một cái muỗng để phòng hờ, rồi quay lại phòng khách.

"Itadakimasu."

Shidou chắp tay nói, và Yoshino cúi đầu bắt chước theo.

Cô bé chụp lấy cái muỗng, xúc một muỗng oyakodon đặc biệt của cậu, và đưa vào miệng.

"....."

Mắt cô ấy mở to ra, và *rầm* *rầm*, cô đập tay xuống bàn.

"Ưm?"

https://thuviensach.vn

Nhưng khi Shidou ngước nhìn cô, thì cô lại quay mặt đi vì xấu hổ.

Sau đó, Yoshino trông như muốn nói gì đó với Shidou, nhưng cô chỉ đỏ mặt lên, không nói thành lời, và rồi *ực*, cô giơ ngón cái lên.

"O-On....."

Shidou mỉm cười, và giơ ngón cái lên để đáp lại. Có vẻ như cô bé rất thích món này.

Yoshino có vẻ cũng đã đói, khi cái miệng nhỏ của cô há ra hết cỡ, và cơm cứ thế chui tọt vào.

Và-sau khi xác định thời gian Yoshino dùng bữa, Kotori bắt đầu nói.

"Anh chắc chưa mệt đâu nhỉ? Nếu có thể, em vẫn muốn lấy được nhiều thông tin hơn từ Tinh linh. Đây cũng là một cơ hội tốt, anh thử hỏi xem Yoshino hiện giờ bao nhiêu tuổi đi?"

"Hỏi em ấy à.....Ahh, được rồi?"

Shidou thở ra một cách thỏa mãn sau khi đã giải quyết xong phần ăn của mình, nhìn về phía Yoshino.

"Này.....Yoshino. Anh có vài thứ muốn biết nên-anh có thể hỏi em vài câu được không?"

Yoshino nghiêng đầu tò mò.

"Ờ...có vẻ như em rất trân trọng con rối đó. Nó-Yoshinon ấy, nó có ý nghĩa gì với em...?"

"Yoshinon, là .....bạ...n, và cũng là.....một...anh...hùng."

"Anh hùng?"

https://thuviensach.vn

Yoshino gật đầu.

"Yoshinon là... ... mẫu người... ...mà em... ...muốn trở thành. Không yếu đuối... ...giống em, không do dự... ...giống em... ...cậu ấy rất mạnh, rất tuyệt vời..."

"Hình mẫu lý tưởng của bản thân...à."

Shidou gãi gãi má, và nhớ lại lúc gặp Yoshino ở trung tâm thương mại.

Ừm, Yoshino lúc này với Yoshino khi nói qua con rối đúng là hai người hoàn toàn khác nhau. Nhưng-

"Anh...thích Yoshino như thế này hơn..."

Cậu cười cay đắng khi nhớ lại những trò đùa của con rối lúc Tohka xuất hiện.

Yoshino lúc đó cười nói rất vui nhưng-cậu không thể chịu đựng được nữa.

Mặc dù khó có thể nghe thấy những gì Yoshino nói khi cô ấy ngượng ngùng như thế này, nhưng có một cảm giác rất dễ chịu khi Yoshino thật thà trả lời những câu hỏi của cậu.

Và khi Shidou nói như thế, *bùm* , mặt của Yoshino đỏ hết cả lên.Cô vội kéo cái mũ trùm lên hết khuôn mặt của mình.

"Yo-Yoshino...? Em bị gì thế?"

Shidou vừa nói vừa cố liếc nhìn, và rồi, Yoshino từ từ bỏ tay xuống, và ngẩng mặt lên.

".....Đó, đó là, lần đầu...em...được nghe... ...những lời đó."

https://thuviensach.vn

"V-Vậy à?"

Yoshino gật đầu.

Ừm...cơ bản thì cô ấy vốn là một Tinh linh, nên cũng chẳng mấy khi cô được nói chuyện với con người. Chắc là vậy.

"Shidou, cái này... ...cũng nằm trong tính toán của anh à?"

Kotori chợt hỏi.

"Hả? T-Tính toán gì cơ...?"

"......Bỏ đi. Như thế thì tốt."

"Ha-Hả...?"

Shidou nhíu mày, không hiểu những gì Kotori vừa nói.

"Bỏ đi. Nó không phải là vấn đề lúc này-chỉ là, thật ngạc nhiên khi thấy anh vẫn còn giữ được bình tĩnh, có vẻ chúng ta đã thấy được kết quả của bài luyện tập 'sống chung với nhau' rồi."

"......Thật không nhỉ."

Shidou ngờ ngợ. Mặc dù đúng là cậu đang bình tĩnh, nhưng cậu không thể phân biệt được đây có phải là kết quả của bài luyện tập hay không.

Nhưng, cậu cũng không có đủ khả năng để cãi lại những người ở đầu dây bên kia. Shidou quay lại nhìn Yoshino, và hỏi tiếp.

"Ừm---Ờ, Yoshino này, khi em bị AST tấn công, hình như em không đánh trả lại bao giờ. Tại sao thế?"

Yoshino.....cúi đầu nhìn xuống một lần nữa.

https://thuviensach.vn

Cô nắm lấy phần gấu váy của chiếc váy với một lớp màng mỏng, như Linh trang của Tohka, và rồi thì thầm với giọng nói nhỏ như muốn biến mất của mình.

".....Em.....ghét, đau đớn. Em cũng ghét.....những thứ đáng sợ. Chắc chắn, những người đó.....dù là đau đớn, hay sợ hãi, em không nghĩ là.....họ muốn bị như thế. Đó là lý do tại sao, em....."

Shidou gần như không nghe thấy giọng nói yếu ớt đó.

Nhưng những lời đó-giống như những nhát dao găm vào tim cậu.

".....Yoshino.....em, chỉ vì thế mà em-"

Nhưng Shidou không kịp nói hết câu.

Yoshino tiếp tục nói, cả người cô vẫn run rẩy.

"Nhưng.....vì, em... .yếu đuối... ...và hèn nhát. Nếu một mình... ...thì em không làm gì được. Em... ...sợ bị đau, những lúc, như thế... ...bên trong em... ...sẽ nổi điên..., vậy nên, em đã... ...làm điều xấu..."

Giọng nói nức nở đó.

Cô khịt mũi, và tiếp tục.

"Đó là lý do...tại sao ...Yoshinon... ...là anh hùng, của em... ...khi Yoshinon ở... ...với em, những lúc, em sợ... ...thì cậu ấy sẽ nói... ...sẽ ổn thôi. Và, rồi... ...mọi thứ đều ổn. Vì thế... ...Vì thế nên."

".....Gừ."

Shidou cắn chặt môi. Cậu nắm bàn tay mình lại, thật chặt, đến nỗi máu như sắp trào ra.

https://thuviensach.vn

Nếu không làm như vậy-thì cậu sẽ không chịu đựng được nữa.

Yoshino. Cô bé. Quá tốt-và cũng quá bi thương.

Cô bé không thích đau, cũng không thích sợ.

Cho nên, ngay cả khi đối phương, đã tấn công cô không biết bao nhiêu lần, với ý định muốn tiêu diệt cô-cô vẫn không muốn đánh trả. Tại sao? Cô ấy lại phải chọn một con đường khó khăn như thế?

Yoshino yếu-ư?

Cô bé ấy vẫn run lên vì sức mạnh của mình-cô ấy, không yếu.

Aah, nhưng, điều này thật-tàn nhẫn, lòng tốt tàn nhẫn.

"--"

Shidou đứng bật dậy.

Cậu đi một vòng qua bên kia, quỳ xuống-và, nhẹ nhàng xoa đầu của Yoshino.

".....,e...,err"

"Anh sẽ."

"--,.....?"

"Anh sẽ-bảo vệ em."

Yoshino tròn mắt khi nghe cậu nói. Nhưng Shidou không quan tâm, mà vẫn tiếp tục.

"Anh nhất định sẽ, tìm Yoshinon. Và.....đưa nó cho em. Không chỉ có thế. Em không cần nhờ Yoshinon bảo vệ nữa. Em không cần phải đối

https://thuviensach.vn

mặt với đau đớn và sợ hãi nữa. Anh sẽ không để chúng đến gần em. Anh sẽ-trở thành người hùng của em."

Vẫn vỗ nhẹ lên đầu cô ấy, Shidou nói.

Cậu không giống như Shidou thường ngày nữa.

Nhưng-cậu không dừng lại ở đây.

Vì, lòng tốt của Yoshino là chưa đủ.

Dù có lòng nhân từ của một vị thánh đi chăng nữa, cô vẫn không được đền đáp điều gì xứng đáng với nó.

Nếu như vậy, sẽ có người cho cô những gì mà cô xứng đáng được hưởng.

Cậu không quan tâm đến những chuyện đã, đang hay sắp diễn ra với Tinh linh.

Với Yoshino. Với cô bé quá tốt bụng này, với việc không ai giúp cô bé, những chuyện như thế, cậu không thể tha thứ được.

Đúng-Đó là những gì cậu đang nghĩ.

"..............? ....?"

Lúc này, Yoshino chỉ biết nhìn qua nhìn lại, nhưng khoảng 10 giây sau.

".....Cảm ơn...anh.....rất...nhiều."

".....Ừm."

Cậu chợt cảm thấy vui khi Yoshino nói điều đó từ sâu trong trái tim mình. Shidou khẽ gật đầu.

https://thuviensach.vn

Nhưng, trong lúc mà Yoshino nói, cậu lại vô tình liếc nhìn đôi môi xinh xắn đó.....Shidou bối rối nhìn ra chỗ khác.

".....? Shidou... ...-san...?"

Yoshino nghiêng đầu khi thấy cậu như vậy.

"Không, ờ, cái này.....Là về chuyện lúc trước. Anh xin lỗi."

"Eh.....?" "Không.....nói sao nhỉ.....anh đã hôn, em, ấy mà."

Shidou không quen nói thẳng những chuyện như thế này ra, nhưng.....nó là một vấn đề quan trọng với một cô gái. Cậu chân thành xin lỗi cô ấy.

Nhưng Yoshino chỉ ngơ ngác nhìn cậu, và một lần nữa nghiêng đầu hỏi.

".....Hôn, là gì?"

"Eh? Aah, đó là.....hai đôi môi chạm vào nhau, giống vầy..."

Mặc dù cậu đã giải thích (như không), Yoshino vẫn ngơ ngác nhìn cậu. Và rồi, cô ép sát mặt mình vào mặt cậu.

"Giống.....như, thế.....này?"

".....Uh!"

Chỉ cần nhích sát thêm một chút nữa thôi, thì môi của hai người sẽ chạm nhau.

Tim cậu như muốn bay ra khỏi lồng ngực, nhưng, Shidou vẫn nhớ về khoảng thời gian luyện tập sống chung với Tohka, và bằng cách nào đó, cậu

https://thuviensach.vn

vẫn giữ được sự điềm tĩnh trên khuôn mặt.

"Uh, ah, aah.....đúng, giống như thế đấy."

Nhưng Yoshino khẽ rên rỉ, và thỏ thẻ nói.

".....Em, không.....nhớ rõ."

".....Eh?"

Shidou đờ người ra khi nghe thấy thế.

Nhưng-ngay lúc đó.

"shidou...! Mình xin lỗi, mình đã-"

Cánh cửa đột ngột mở ra, và Tohka-người đã đi khỏi nhà từ sáng sớm, vẫn còn đang thở dốc, bước vào phòng khách.

Cô thấy cảnh Shidou và Yoshino, môi kề môi, như thể sắp hôn nhau bất cứ lúc nào, *khựng*, và cô đứng bất động.

"Eh.....?"

Shidou nhìn như thể cậu vừa mới quên một điều gì đó "To-Too, To-To-To-To-To-To-To-To-To-To-Tohka.....!"

Mồ hôi túa ra trên mặt cậu

".....Chào chị....."

Yoshino, cảm thấy có điều gì lạ đang diễn ra, khẽ quay lại và nói.

Cũng phải thôi. Vì với Yoshino, Tohka là một kẻ thù độc ác đã cướp đi con rối của cô, và hơn nữa, Tohka đang chậm rãi tiến vào phòng khách, cùng với một áp lực không thể giải thích được. Và tình cờ thay, tiếng

https://thuviensach.vn

chuông báo động vang lên bên tai phải cho biết đây là một tình huống khẩn cấp.

"....."

Tohka chỉ im lặng, mỉm cười, và chậm rãi bước đi.

Bàn tay của Yoshino giật giật. Có vẻ như toàn thân cô đang run lên.

"To-Tohka, cái này là....."

Shidou di chuyển cánh tay một cách khó khăn. Cậu giống như một người đàn ông vừa bị vợ bắt gặp mình đang ngoại tình.

Nhưng Tohka chỉ lướt qua hai người bọn họ, đi vào nhà bếp, lấy tất cả đồ ăn thức uống trong tủ lạnh và kệ tủ, sau đó đi ra ngoài hành lang.

Và *rầm rầm rầm rầm rầm*, cô ấy bước chân lên cầu thang-và sau khi nghe thấy tiếng bước chân ở lầu hai, cánh cửa bị đóng mạnh một cái *RẦM*.

.....Có vẻ như cô ấy lại tự nhốt mình.

Và, lần này là kèm theo một cơ số thức ăn dự trữ.

"Ơ....."

".....Phiền rồi đây."

Cậu nghe thấy một giọng nói hòa lẫn với tiếng thở dài.

"A-Anh nên làm gì đây?"

"Lúc này thì anh nên để cô ấy một mình. Nói chuyện với cô ấy thì chỉ tổ bị tác dụng ngược thôi."

https://thuviensach.vn

"T-Thế à....."

Cậu liếc nhìn qua chỗ Yoshino.

Nhưng, cô bé đã biến mất khỏi cái ghế sofa.

"Are...? Yoshino?"

"--Có vẻ như Yoshino đã [Biến mất] khi Tohka áp sát cô. Bị lấy đi con rối cũng không phải là chuyện gì vui vẻ cho cam."

"...Anh hiểu."

Cậu hít thở thật sâu-và cau mày lại.

Có vẻ như Yoshino vẫn còn nhớ, Tohka là người đã lấy đi con rối của mình.

Nhưng.....cô lại không nhớ nụ hôn với Shidou.

Không, mặc dù hôm qua Yoshino không bận tâm với việc đó; có vẻ như cô ấy không có một chút cảm xúc gì với cái gọi là 'hôn' đó. Tùy vào những vấn đề khác nhau, Tinh linh có những kiến thức và cảm nhận khác với bình thường. Có khả năng việc này cũng tương tự như vậy.

Nhưng-phản ứng của Yoshino lúc đó-có một chút khó chịu.

Shidou khẽ chạm vào môi mình.

"Kotori này.....anh đang băn khoăn một chuyện. Em có thể điều tra giúp anh không?"

"Là gì?"

Shidou nói cho cô nghe câu hỏi đang luẩn quẩn trong đầu cậu.

https://thuviensach.vn

"Fuun.....đã rõ, em sẽ cho Reine tìm hiểu nó ngay khi cô ấy quay về."

"Ờ, trông cậy vào em đấy."

Kotori nói tiếp, như vừa chợt nhớ ra điều gì.

".....Aaa, quên nữa, cũng tại Shidou chen ngang đấy, nhưng chúng ta có tin tốt đây."

"Hả?"

"Từ những bức hình có được, chúng em đã lần ra tung tích của con rối."

"Thật không?! Nó đang ở đâu?"

"Nơi đó là-" Các bắp thịt trên mặt cậu bắt đầu giật giật.

"U.....ugah!"

Trong căn phòng ở nơi sâu nhất tầng hai, Tohka cứ la lên như thế, miệng thì nhai những thứ đồ ăn mà tay cô có thể với tới được. Nhìn theo một hướng khác, có vẻ cô ấy chỉ ăn cho quên sầu.

"Cảm giác này.....cảm giác này là gì. Mồồồồồ.....! Goằm, ực ực .....!"

Khi Tohka vắng nhà, Shidou đã mời cô bé hôm trước đến chơi.

Chỉ như thế. Chẳng có lý do gì để Tohka phải giận dữ cả.

Shidou là người bạn tốt của Tohka. Và người bạn đó đem một người bạn khác về nhà.

Đúng là Tohka chỉ cần phải xin lỗi và làm hòa với Shidou vì chuyện đã xảy ra ở vài ngày trước, rồi sau đó cô chỉ cần nắm tay cô bé kia và nói:

https://thuviensach.vn

"Chào em, và cho chị xin lỗi về những chuyện đã xảy ra."

Nhưng-cô không thể làm được.

Lúc cô thấy Shidou và cô bé ấy ở trong phòng, cái thứ cảm giác 'khó chịu' một lần nữa lại trào dâng khắp người cô, và làm cô không thể bước vào chỗ đó.

"Uuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu.....!"

Tohka phá nát chỗ thức ăn, và ngồi gục xuống.

".....shidou-"

-Mình muốn xin lỗi, shidou. Mình muốn làm hòa- với shidou.

Đó chính là cảm xúc thật của cô

Nhưng.....Tohka không thể làm được, vì cái cảm giác 'khó chịu' đó, làm ngực cô nhói đau.

Tohka vùi mặt vào hai đầu gối, và rên lên trong đau đớn.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Chuỗi Nhiệm Vụ Tại Nhà Origami

"Ở đây đúng không...nhỉ?"

Shidou, tay trái cầm một túi bánh, tay phải giữ một tấm bản đồ được vẽ trên một tờ ghi chú. Thở dài thườn thượt, cậu nhìn lên căn hộ cao chọc trời trước mặt mình.

Cố kiềm nén nỗi lo, cậu xoa xoa ngực, tự nhủ 'Đây là công việc, mình không thể làm khác được', và hít một hơi thật sâu.

...Nhưng, nói gì thì nói.

"Tại sao mình lại phải đi ăn trộm chứ...?"

"Chúng ta không có nhiều lựa chọn đâu. Shidou là người duy nhất có thể được Origami mời vào nhà riêng."

Khi cậu than thở, giọng của Kotori phát ra từ cái tai nghe ở bên tai phải.

Phải-hiện giờ cậu đang ở trước nhà của Origami - một căn hộ.

Sau khi phân tích kỹ bức ảnh được chụp vào lúc Yoshino 'Biến mất' - họ đã phát hiện ra, khi trở về căn cứ, Origami đã nhặt con rối đó lên và đem nó về.

https://thuviensach.vn

Và cách duy nhất để lấy lại nó là: "Nè, Tobiichi ơi, tớ đến nhà cậu chơi được không?".

Cách đây vài ngày, cậu đã hỏi cô ấy như thế, và rồi, cậu được mời đến nhà cô.

"...Nhân tiện, việc anh đến đây có thật sự cần thiết không? Chẳng lẽ không thể làm một việc đơn giản như là lấy lại một con rối-"

"...Đã thử rồi đấy chứ."

"Hả?"

Shidou nghiêng đầu khi nghe thấy giọng nói lẫn với tiếng thở dài đó.

"Em nói là, mặc dù cách đây vài ngày, chúng em đã cố đột nhập ba lần, nhưng tất cả đều thất bại-Căn phòng đó có hệ thống tia hồng ngoại, hệ thống xịt hơi cay, có cả những khẩu súng canh được gắn ở một số vị trí quan trọng ở trong phòng.....6 thành viên của đội cơ khí đã phải nhập viện. Thiệt tình, cô ta đang chiến đấu với ai thế không biết?"

"Ha-Haa..."

"Chúng ta có thể lấy lại nó bằng cách sử dụng vũ lực nhưng-nếu chúng ta được mời...Chẳng phải đó là một lựa chọn tốt hơn sao?"

"...Anh hiểu."

Với một người hay rụt rè như Shidou, đây đúng là việc bất đắt dĩ, nhưng...Khi cậu thấy vẻ bứt rứt của Yoshino, cậu không thể nói được gì.

Hơn nữa-Shidou có một chuyện muốn nói với Origami.

Và, vẫn còn một thứ làm cậu phải suy nghĩ-cậu lên tiếng hỏi Kotori.

https://thuviensach.vn

"Mà này...Tohka sao rồi?"

"Vũ như cẩn. Tự nhốt mình trong phòng của cô ấy."

"...Vậy à."

Shidou gãi gãi má, lo lắng.

Vài ngày trước, ngay lúc Tohka thấy Yoshino được mời về nhà cậu, tình trạng của Tohka vẫn còn rất lạ.

Tuy vậy, không phải cô ấy tiếp tục tự nhốt mình như lần trước, cô vẫn đều đặn đến trường, nhưng cậu cảm thấy cô ấy đang cố tránh mặt cậu.

Cậu cố tập trung lại.

Dù chuyện kia khá là rắc rồi, nhưng việc này cần được ưu tiên hơn.

"-Được rồi."

Shidou hạ quyết tâm, và bước tới trước cửa căn hộ.

Cánh cửa tự động mở ra, và cậu gõ số nhà của Origami vào cái máy ở gần lối vào.

"Ai thế."

"A-Ah...là tớ, Itsuka Shidou."

"Vào đi."

Cánh cửa tự động mở ra khi cô lên tiếng.

Shidou ngập ngừng bước vào, đi thang máy lên 6 tầng lầu, và đến được phòng của cô. "...Vậy thì, kế hoạch là gì đây."

https://thuviensach.vn

"Được rồi, để đó cho em."

Kotori đáp lời cậu.

Một camera điều khiển từ xa siêu nhỏ, nhỏ tựa con con bọ của , đang bay vòng quanh Shidou.

Kế hoạch là-khi Shidou thu hút sự chú ý của Origami, nó sẽ bay xung quanh tìm kiếm.

"...Phù."

Và sau khi hít thở thật sâu, cậu nhấn chuông.

Ngay lập tức-giống như cô đang đứng đợi ngay trước cửa, cánh cửa mở ra.

"C-Chào cậu, Origami. Xin lỗi vì đã tự tiện đến chơi-"

Shidou khẽ giơ tay chào-và rồi cậu khựng lại. *bịch*, túi bánh trên tay cậu rơi xuống đất. Sự im lặng kéo dài, có vẻ như cái kế hoạch cùng nhau ăn bánh vui vẻ của cậu sẽ không thực hiện được.

Tại sao à-vì bộ đồ của Origami...

Đây đúng là nhà của cô ấy. Cô muốn mặc gì là quyền của cô. Shidou không thể ý kiến gì về chuyện đó.

Nhưng cái này thì-vượt quá sức tưởng tượng của cậu.

Một bộ áo màu xanh đen cùng với một chiếc tạp dề ren. Và trên đầu cô là một cái băng đô rất dễ thương.

Đúng vậy, từ đầu đến chân, tất cả đều là trang phục của hầu gái.

https://thuviensach.vn

Thiên tài số 1 trong mọi thứ của trường cậu. Cô nàng Băng giá, Quý cô Tobiichi 'Cocytus' Origami.

"E-Errr.....T.o.b.i.i.c.h.i.-s.a.n...?"

"Vâng?"

Mặt cậu toát mồ hôi hột, nhưng Origami chỉ khẽ nghiêng đầu.Nét mặt của cô lúc nào cũng vậy, vô cảm như một con búp bê. Ngay cả vào lúc này.

Nói thật, Shidou đang tưởng tượng ra cảnh 'Mình là em gái của Origami, cô bé Irogami-chan thích cosplay!', nhưng hy vọng của cậu đã bị dập tắt.

"K-Không...bộ đồ đó...là sao?"

Origami cúi đầu xuống, tò mò nhìn trang phục của mình, và nghiêng đầu hỏi một lần nữa.

"Cậu không thích sao?"

"Không...không phải chuyện đó....."

Cậu không ghét, mà có vẻ như cậu muốn nhìn thấy nhiều hơn, nhưng sẽ rất xấu hổ nếu nói ra những điều như vậy.

.....Không hiểu vì sao, Shidou không thể nhìn thẳng được nữa. Mặt cậu đỏ lên, mắt thì cứ liếc qua liếc lại để tránh nhìn vào cô ấy.

"Cậu vào đi."

Origami mời cậu vào, có vẻ như không quan tâm lắm đến chuyện này.

"X-Xin lỗi đã làm phiền..."

https://thuviensach.vn

Shidou lượm cái túi giấy rớt dưới sàn, và đóng cửa bằng những ngón tay run rẩy nắm hờ vào nắm cửa.

"......?"

Và, cậu chợt khựng lại. Tiếng nhiễu sóng đột ngột vang lên từ tai nghe.

Cậu gõ gõ vào đó, như muốn hỏi Kotori xem chuyện gì đang xảy ra. Cậu nghe tiếng nói nhỏ xíu của Kotori hòa lẫn với tiếng nhiễu.

"Ku.....uh, Đừng nói là---gây nhiễu--Shi-, Không--kết n--, làm cách nào--"

Shidou nghe được đến đó, và *tạch*, cậu không nghe thấy gì nữa.

"......!? N-Này ..."

"Có chuyện gì à?"

Khi cậu la vào thiết bị liên lạc, Origami quay người lại.

"A...K-Không...Không có gì đâu."

"Vậy à."

Origami quay lại. Cậu thở dài thườn thượt.

Shidou không rõ lý do, nhưng có vẻ như tín hiệu không truyền được đến đây. Nếu vậy thì cái camera chắc cũng không hoạt động được.

Không...dù nó có hoạt động được, mọi chuyện vẫn không có gì thay đổi khi họ không thể gửi bất kỳ thông tin nào cho cậu.

Nghĩa là-lúc này cậu không còn lựa chọn nào khác ngoài việc hoàn thành nhiệm vụ này một mình.

https://thuviensach.vn

"...Này, này, đừng đùa chứ."

Cậu gãi gãi mái tóc trước trán, lầm bầm bằng một giọng đủ nhỏ để Origami không nghe thấy.

Nhưng dù có than vãn như vậy, thì mọi chuyện vẫn không thay đổi. Shidou nuốt nước bọt, và quyết định đi theo Origami.

Cứ như thế, cô tiếp tục bước tới, và vào phòng khách.

"...Ư? Mùi này là..."

Khi cậu bước vào, cậu ngửi thấy một mùi hương ngọt ngào lan tỏa xung quanh.

Dù vậy, nó không giống mùi thơm của thức ăn. Nói cho đúng, đây là-

"Tobiichi này? Cậu sử dụng nhang trầm à?"

"Vâng."

"He, heee....."

Nói sao đây nhỉ, hơi bất ngờ chăng. Có thể đây chỉ là suy nghĩ chủ quan nhưng, Tobiichi Origami không giống như một người có hứng thú với những thứ như thế này.

Cậu thấy hơi xấu hổ khi có cảm giác mình đã thấy được một mặt khác của cô, một con người mà những bạn học cùng lớp chưa hề biết.

...Nhưng, không hiểu tại sao.

Khi cậu hít cái mùi hương này vào, cậu cảm thấy đầu mình hơi trống rỗng, giống như khi bị mất tập trung, và ý thức của mình sẽ biến mất.....ừm, đúng là một sản phẩm thư giãn hiệu quả.

https://thuviensach.vn

"Mời cậu ngồi."

"Ah, aah..."

Cậu ngồi xuống trước cái bàn uống nước đặt ở giữa phòng.

"....."

Và rồi, sau khi Shidou đã yên vị, Origami cũng cúi người ngồi xuống.

Kế bên cậu.

"Eh...?"

Bình thường thì, cậu nghĩ cô ấy phải ngồi đối diện mình, nhưng có thể đây là một điều bình thường ở nhà Tobiichi.

Cậu bắt đầu nghi ngờ cách sống của mình khi nhìn thấy vẻ mặt dễ chịu của cô.

"Err..."

"....."

"Việc này là..."

"....."

Một lúc sau, Shidou gật đầu chấp nhận.

-Đã hiểu. Rõ ràng là, với nhà Tobiichi, tư thế này hoàn toàn bình thường. Mình không đổ mồi hôi. Đó là vì đây là chuyện bình thường.

Nhưng, đúng như dự đoán, cậu bắt đầu cảm thấy ngượng ngùng. Shidou mở miệng, cậu có cảm giác mình nên là người bắt chuyện trước.

https://thuviensach.vn

"To-Tobiichi?"

"Vâng?"

"Không, tớ chỉ muốn hỏi một câu đơn giản thôi.....Tobiichi này, cậu sống một mình ở đây à?"

Origami khẽ gật đầu.

"...V-Vậy à."

Có thể là.....lúc đầu đây chỉ là ý nghĩ của cậu, nhưng từ khi Shidou đã rõ việc, cậu vừa vào nhà một cô gái, một cô gái sống một mình, tim cậu bắt đầu đập loạn lên. "C-Cậu sống như thế này từ khi nào vậy?"

Cô ấy trả lời ngay khi cậu hỏi, lời nói của hai người như dính vào nhau.

"Cách đây 5 năm, sau cái chết của ba mẹ mình, mình đã sống với bà mình một thời gian, nhưng khi bước vào trung học, mình đã chuyển sang sống ở đây một mình."

"Sống một mình từ hồi trung học à.....vậy có ổn không?"

"Nó không phải là vấn đề đối với mình."

Nét mặt của cô gần như không thay đổi khi nói, và cô vẫn đang nhìn chằm chằm vào mặt Shidou.

Và, như các bạn đã biết đấy, hai người này đang ở rất gần nhau.

...Không hiểu tại sao, mặc dù họ chỉ đang nói chuyện với nhau, nhưng bầu không khí bắt đầu lạ dần.

Shidou cố giấu vẻ ngượng ngùng của mình; cậu gãi gãi ót thật mạnh.

https://thuviensach.vn

"Thế à, haha, ha...nhưng đúng như tớ nghĩ, cậu thật là tuyệt. Sớm muộn gì thì tớ cũng sẽ phải ra riêng, nhưng không hiểu tại sao, thức ăn hay dọn dẹp luôn là vấn đề khó giải quyết của tớ khi ở một mình."

"Không sao đâu."

"Eh?"

Cậu quay mặt về phía cô khi nghe Origami tuyên bố thẳng thừng.

"Mình sẽ làm."

Cậu đớ người ra.

"Ư...!? Ờờờ...nghĩa là..."

Tuy vậy, Origmami đứng dậy, trước khi Shidou kịp nói xong.

"Eh?"

"Chờ chút nhé."

Và cô khẽ khàng bước vào bếp.

Có vẻ như cô vào đó để chuẩn bị trà. Shidou nhìn chăm chú vào sau lưng của Origami khi cô đứng trong nhà bếp.....và ngay lập tức, cậu lắc lắc đầu.

"...Phải rồi, con rối..."

Cậu lẩm bẩm, và nhìn khắp căn phòng.

Nó không giống một căn phòng của con gái, cậu còn không có cảm giác căn phòng này được sử dụng hằng ngày. Đây giống như một căn phòng kiểu mẫu có thể thấy ở bất cứ đâu.

https://thuviensach.vn

"...Ư."

Sau khi lướt sơ qua, cậu không thể thấy bất kỳ thứ gì trông giống con rối.

Ở đây không có nhiều đồ vật, nhưng căn hộ này có vẻ lớn, nên việc tìm kiếm cũng sẽ rất khó khăn.

Hơn nữa, việc đánh lạc hướng Origami còn rắc rối hơn. Thường thì phải bắt đầu tìm kiếm khi Origami bưng cái khay đi. Không, ngược lại mới đúng, cậu sẽ giả vờ bưng cái khay đi và- Khi vẫn còn đang suy tính, Origami quay lại với một cái khay, trên đó có một cặp chén trà đặt trên dĩa lót, cùng với đường và sữa.

Cô im lặng bày tất cả những thứ đó lên bàn.

"Mời cậu."

Vừa nói, cô vừa hạ người ngồi xuống kế bên cậu.....không hiểu tại sao, so với lúc nãy hai người đã ngồi gần nhau hơn.

"Ah-Aah. Cảm ơn."

Một mùi hương khác với hương trầm, mùi dầu gội của Origami thoang thoảng bay vào mũi cậu.

Cậu quyệt những giọt mồ hôi chảy ra bằng ống tay áo, rồi với tay lấy chén trà.

"......!?"

Nhưng trước khi chạm vào nó, cậu nheo mắt lại theo bản năng.

Thứ trong ly trà của hai người, rõ ràng là khác nhau.

https://thuviensach.vn

Ly của Origami thì có màu nâu đỏ trong suốt.

Còn ly còn lại của Shidou thì, cậu còn không biết thứ gì ở trong đó cho đến khi nhìn vào, một thứ nước giống như bùn.

Cậu chợt nghĩ, đó có thể là cà phê...nhưng không phải . Để xác định thứ nước này là gì, cậu cúi mặt xuống, và khi mặt cậu đến gần, một mùi hương kinh dị không thua gì chất thải phóng xạ hay vũ khí hóa học, bay thẳng vào mũi cậu.

"--Óe!?"

Cậu giật người lại theo bản năng.

"Sao thế?"

"S-Sao thế à...đây là cái gì thế?"

"Trà, từ nước ngoài."

"C-Chắc đó là một đất nước đặc biệt lắm nhỉ..."

Cậu nhăn mặt bịt mũi trong khi liếc nhìn chén trà đó một lần nữa. Bản năng của cậu kiên quyết không cho cậu uống thứ đó-Giống như là, nếu uống nó thì có thể cậu sẽ trở thành người lớn, hay đại loại vậy.

"Ah...Tobiichi? Xin lỗi vì đã bắt cậu phải chuẩn bị một thứ tuyệt vời như thế này. Mình, khá là dị ứng với-"

Nhưng, trong khi Shidou đang đánh vật với chính bản thân mình, Origami đẩy chén trà lại gần cậu.

"Ờ.....Tobiichi?"

"Mời cậu."

https://thuviensach.vn

"Không, mình không cần mời....."

"Mời cậu."

"Ờờờ, cái này thì."

"Mời cậu."

".....Itadakimasu."

Cậu căm ghét chính bản thân của mình. Cuối cùng thì cậu cũng không thể từ chối được, và Shidou đối đầu với chén trà đó một lần nữa.

"....."

Nhưng sẽ khá là nguy hiểm nếu cậu cứ thế mà uống nó.

Cậu muốn mùi vị của nó dịu đi, dù chỉ một chút. Cậu lấy phần sữa trên bàn, và đổ nó vào thứ nước đó.

.....Còn về kết quả thì, sữa không tan trong nó.

Sữa nổi lều phều trên mặt "trà"-giống như dầu đổ lênh láng trên biển. Và cậu thấy tình hình bây giờ còn tệ hơn.

"...Eei, xoắn làm gì!"

Shidou quyết định nắm chặt chén trà, và đổ nó xuống cổ họng.

"--Bư phư phư...!?"

Cái mùi đó không hạ được cậu, nhưng vị thì như đang phá nát vị giác của Shidou.

Có lẽ cậu sẽ không bao giờ uống thử HCl, nhưng cậu có cảm giác vị của cái này không khác HCl là bao. Giống như cảm giác của cậu lúc này.

https://thuviensach.vn

Không phải đắng, không phải cay. Chỉ có đau thôi.

"Nư....., Nước...!"

Nhưng xung quanh cậu không có tí nước nào cả.

"......!"

Ngay lập tức, Shidou xé cái bọc bánh mà mình đem đến đây, và trút hết những miếng bánh hình người từ cửa hàng [Bánh ngon Tenguu] vào miệng.

Vị ngọt nhẹ nhàng lan tỏa trong miệng cậu...Shidou mất hết sức lực, ngả người về phía sau, và hít một hơi.

"Haa..., haa..."

Và-

"...Ah?"

Shidou đặt tay lên lồng ngực của mình.

Không hiểu tại sao, cơ thể cậu nóng bừng; như thiêu như đốt...Cậu đang tự hỏi xem liệu ngày hôm nay có nóng quá không.

Thêm vào đó.

"....."

Không hiểu tại sao Origami, đang đặt bàn tay lên khuôn mặt đang ngửa lên của cậu. Cô ngồi trên bụng của cậu-giống như một ngọn núi.

"......!? Tobiichi!?"

"Vâng?"

https://thuviensach.vn

Cô đáp lời bằng giọng điềm đạm, cứ như thể Shidou mới là người kỳ lạ ở đây.

"K-Không, cậu đang làm..."

"Mình không thể sao?"

"T-Tớ nghĩ là...không."

Shidou gượng nói, khi cố chống lại sức ép trong đầu mình.

Dù là sức nặng vừa phải của Origami, mùi hương của riêng con gái, cái chạm nhẹ, hay là tiếng sột soạt của bộ đồ hầu gái, những thứ này đã quá đủ ngay cả khi chúng chưa phối hợp với nhau. Nếu cậu thả lỏng người ra dù chỉ một chút, có thể cô ấy sẽ bẫy được cậu.

"Vậy à."

Origami nhấp nháy mắt khi nói thế.

"Vậy, chúng ta thỏa thuận thế này đi."

"Huh...?"

"Để bù cho việc mình rời khỏi người cậu, mình có một yêu cầu. Và mình muốn cậu thực hiện nó vô điều kiện."

"Y-Yêu cầu đó là gì...?"

Cậu nuốt nước bọt, nói.

Origami do dự, một điều hiếm thấy ở cô, và rồi nhẹ nhàng nói.

"Cậu, gọi Yatogami Tohka là Tohka."

"Hể...? Aah...ư-ừm, đúng là thế."

https://thuviensach.vn

Chính xác hơn, vì 'Tohka' là cái tên mà cậu đã đặt cho cô, việc cậu gọi cô ấy như thế là một việc hết sức bình thường. Reine mới là người đã thêm cái họ giả trong lý lịch của Tohka.

"Nhưng, cậu gọi mình là, Tobiichi."

"Ah,aah....."

"Không công bằng."

Nói xong, *phụng phịu*, Origami quay mặt đi.

"Eh.....? Không, cái này thì..."

Shidou cố đoán xem Origami muốn gì, nhưng trong đầu cậu giờ chỉ toàn là dấu chấm hỏi.

"Nghĩa là...? Từ giờ trở đi, tớ nên gọi Tohka là Yatogami? Điều này có vẻ không ổn với tớ lắm..."

"....."

Origami không nói gì, chỉ chồm người xuống, đè mạnh hơn lên bụng cậu.

Đó chỉ là trọng lượng của một cô gái. Nó không đến nỗi quá nặng.

Nhưng, vấn đề không ở chỗ đó.Làn hơn tiếp tục phả vào tai cậu, và Shidou nghĩ mình cần phản công.

"Vậy...vậy cậu muốn tớ làm gì đây?"

Cô khẽ ngồi lại, quay mặt đi, và nói.

"Mình muốn cậu, gọi mình là Origami."

https://thuviensach.vn

"Err....."

"Không thể sao?"

Origami nói.

Mặc dù đó vẫn là giọng nói đều đều bình thường của cô, nhưng-chỉ một chút, cậu có cảm giác giọng của cô hơi dao động.

"Không...tớ nghĩ...không phải là không được."

"Vậy à."

"....."

"....."

Im lặng kéo dài.

Cũng phải thôi, ngay cả Shidou cũng hiểu. ...Cậu khẽ ho để lấy giọng, và nói.

"Errrr.....O-Origami."

"....."

Khi nghe Shidou nói, Origami chỉ im lặng nhấc người lên khỏi bụng cậu, và đứng thẳng dậy.

Và, vẫn với khuôn mặt vô cảm đó, *phóc*, cô nhảy ra.

"Heh...?"

Khung cảnh kỳ lạ lúc này làm Shidou ngồi dậy, nhìn chằm chằm vào Origami với vẻ khó hiểu.

https://thuviensach.vn

Nhưng cô tỏ vẻ không quan tâm về chuyện này; cô khẽ mở miệng.

"-Shidou."

"......!"

Nhân tiện, có vẻ đây là lần đầu Origami gọi cậu như vậy. ...Bình thường thì cậu sẽ được gọi đầy đủ họ tên, 'Itsuka Shidou'.

"Ơ, ừm."

Cậu cảm thấy nhột nhạt khi đáp lời cô.

Sau đó, *phóc*, Origami nhảy lên một lần nữa, và dĩ nhiên, cơ mặt của cô không nhích được một milimét nào.

...Có vẻ như, cô ấy đang vui.

Sau khi đắm chìm trong cái dư vị ngọt ngào đó, vài giây trôi qua, và Origami cụp mắt xuống, hít một hơi thật sâu.

Và rồi-

"Xin chờ một chút."

Không hiểu tại sao, cô đột nhiên nói thế, và quay lưng đi.

"O-Oi, Tobi-"

"....."

"Cậu đi đâu thế, Origami?"

"Tắm."

https://thuviensach.vn

Origami, quay người nhìn lướt qua cậu, và chỉ nói đúng một chữ đó trước khi rời khỏi phòng khách.

"Hả...?"

Shidou bị bỏ mặc một mình trong phòng, sau một lúc đớ người ra, cậu cuối cùng cũng hiểu tình hình bây giờ, *hít hà*, và hít thở thật sâu. Và như thế, cậu lại ngả người ra.

"Ah-"

Shidou đặt tay lên ngực.

Tim cậu đang đập nhanh đến mức không tưởng.

Nhưng, cậu không thể cứ nằm ườn như thế. Ngay lập tức, sau vài giây, cậu bật người dậy.

"Phải rồi.....! Chẳng phải đây là một cơ hội tốt để tìm con rối sao?"

Vì vừa phải trải qua những cảm giác kích thích dồn dập, cậu suýt quên mục đích chính của ngày hôm nay, tìm con rối đó.

Đây quả là một chuyện bất ngờ-cơ hội nghìn năm có một.

"Nhưng tại sao cô ấy lại.....đột ngột đi tắm thế nhỉ?"

Cậu nghiêng đầu nghĩ, có thể là do cô đổ mồ hôi chăng?

.....Nhưng, thiệt tình, không phải là cô ấy quá bất cẩn sao? Chỉ cần Shidou gan thêm một chút, thì cậu sẽ tranh thủ nhìn trộm phòng tắm của cô. Hồi nãy cũng như thế, nhưng cậu có cảm giác Origami không quan tâm lắm đến những chuyện như thế này.

".....Nói gì thì nói, cũng nhờ vụ này mà giờ mình mới rảnh tay được."

https://thuviensach.vn

Shidou đứng thẳng dậy, và bắt đầu khám xét kỹ càng hơn so với lần liếc sơ trước.

"Những chỗ dễ nhìn nhất...không có."

Cậu lẩm bẩm, và khi vẫn nhón gót đi, cậu kiểm tra những thứ ở giữa giá sách.

Thực tế thì, sẽ dễ dàng hơn nếu cậu cứ thế mà quăng hết đồ ra để mà tìm, giống như một tên trộm ý, nhưng mà.....rõ ràng là ở đây thì không được rồi.

Việc quan trọng nhất lúc này là tìm ra con rối của Yoshino, nhưng cũng phải làm sao cho Origami càng ít biết về việc cậu đang làm càng tốt.

".....Có vẻ như, sẽ khó để tìm kiếm khi mà mình phải sắp xếp mọi thứ lại như thế này..."

Vì mọi thứ bên trong ngăn đó đã được sắp xếp một cách kỹ lưỡng, nên chỉ cần có một thay đổi nhỏ thì cô ấy cũng sẽ biết ngay.

Nhưng, nếu cậu cứ lưỡng lự mãi thì sẽ không làm gì được. Shidou cố gắng sắp xếp lại bằng tất cả khả năng của mình, và tiếp tục cuộc tìm kiếm.

"Hình như nó không có ở phòng khách...nghĩa là..."

Shidou đưa mắt nhìn vào nhà bếp - với một cái bàn ăn ngăn cách ở giữa.

Khả năng con rối ở trong đó khá là thấp, nhưng không có nghĩa là nó không thể trở thành một cái găng tay nhấc nồi. Sẽ tốt hơn nếu cậu nhìn sơ qua.

"Xem nào...?"

https://thuviensach.vn

Khi bước vào nhà bếp, cậu bắt đầu tìm kiếm một cách có hệ thống, từ cái tủ chạn cho đến dưới bồn rửa tay, cậu đều kiểm tra hết.

"Un...đây là?"

Cậu nheo mắt lại.

Trong cái thùng rác đặt ở góc sâu nhất của nhà bếp, cậu phát hiện ra một số cái chai rỗng.

"Cái này là cái gì đây...?"

Cậu nghiêng đầu, và lấy nó ra.

"Rắn Viber Đỏ - Uống phát chết ngay."

"Yêu tinh 'mũi đen khổng lồ'."

"Tinh chất ba ba 1000."

"Suối nguồn năng lượng."

Vân vân và mây mây...

Nó là một đống nước tăng lực cao cấp, phải tốn không biết bao nhiêu là tiền mới có thể mua được.

Có nhìn kiểu gì đi chăng nữa, thì đây không phải là thứ mà một nữ sinh trung học dùng để bổ sung dinh dưỡng được.

Shidou gãi gãi má.

...Ừm, cậu đang nghĩ, mặc dù khó có khả năng này, nhưng nếu đổ đống này vào một cái ấm rồi đun lên, thì nó có thể tạo ra một thứ nước có vị khá là gắt. Và nếu nó "vô tình" được đưa cho một người đàn ông uống,

https://thuviensach.vn

thì không chỉ toàn thân người đó sẽ bừng sáng và kích động như siêu Saiy*beep*, mà phần dưới cũng sẽ đỏ lên vì nóng cho mà xem.

"Ư-Ừm, tò mò về khẩu vị riêng tư của người khác là không tốt."

Mà, dù gì việc lục soát nhà của con gái cũng đã là một sự xâm phạm riêng tư khá là lớn, nên lời tự bào chữa của Shidou nghe chẳng thuyết phục chút nào.

"Vậy là, nó không có ở nhà bếp. Tiếp theo là-"

Shidou quăng những cái chai rỗng đó vào lại thùng rác, hướng bước chân về phía phòng khách. Cậu nghĩ rằng, ở giữa hành lang, khi cậu bước vào nhà, trước khi vào phòng khách, có một, và là cánh cửa duy nhất còn sót lại.

15 phút đã trôi qua kể từ khi Origami đi tắm. Shidou cảm thấy mình cần phải nhanh chân hơn, cậu vội vã bước ra hành lang.

Và tiến thẳng đến cánh cửa cuối cùng-

"...Uh."

Cậu dừng chân lại khi chỉ mới đi được nửa đường.

Trước cánh cửa cuối cùng đó, là cánh cửa thông với phòng tắm, và cậu có thể nghe thấy tiếng nước chảy từ vòi sen phát ra.

Nhịp tim vừa mới chậm lại một chút của cậu lại bắt đầu tăng vọt lên.

"...Bình tĩnh, bình tĩnh."

Cậu cố viết chữ [Nhân] lên tay ba lần, cậu tưởng tượng đầu Origami giống như củ khoai tây, và cậu cũng thử đếm các số nguyên tố để bình tĩnh lại.

https://thuviensach.vn

.....Nói thật thì, có thằng nào bình tĩnh được không.

Không hiểu tại sao hôm nay con dã thú trong người Shidou đang chạy loạn cả lên. Nghiêm túc đấy, tại sao vậy nhỉ? Cái cảm giác giống như khi uống hàng tá các loại thuốc bổ thận tráng dương khác nhau.

Nếu cứ đứng đây mãi thì có khi cậu sẽ phạm tội mất.

Shidou ngay lập tức đặt tay lên nắm của còn lại, đẩy nó vào.

".....Đây là...phòng ngủ."

Giường và tủ đồ được đặt ngay ngắn trong căn phòng rộng cỡ 6 tấm tatami này.

".....Unn?"

Và, ngay sau khi bước vào, Shidou khẽ bật giọng nghi ngờ khi nhìn xung quanh.

...Không hiểu tại sao, cậu cảm thấy có điều gì đó không ổn.

Chỗ này nhỏ quá...? Không, đúng hơn là-

"Cô ấy ngủ trên một cái giường to thật."

Phải. Không hiểu vì sao đó lại là một cái giường đôi. Vì thế, căn phòng bỗng trở nên nhỏ một cách kỳ lạ.

Và bí ẩn thay, cái giường này trông khá mới khi so sánh với những món đồ nội thất khác. Mới đến mức cậu cảm thấy như nó chỉ vừa được mua cách đây mấy hôm.

"Cô ấy mới mua cái này à...? Chắc không đâu, nhưng mà..."

Cậu đi lên đầu giường-và nghiêng đầu nhìn một lần nữa.

https://thuviensach.vn

Giống như giường ngủ trong một khách sạn, trên tấm khăn trải giường ngay ngắn, có hai cái gối đặt kề bên nhau.

Hơn nửa, bao gối được thêu chữ [Không sao] ở mặt trên.

"....."

Cậu lật ngược nó lại.

Và chữ ở phía sau là [Tớ không ngại đâu].

Hai cái đó có gì khác nhau nhỉ?

"....."

Một sự im lặng kéo dài đến đáng sợ.

"R-Rồi.....con rối ở đâu nhỉ..."

Dù có nghĩ đến nát óc thì Shidou vẫn không hiểu được chuyện này-vậy nên cậu không nghĩ thêm về nó.

Và--ở đằng kia.

"Ah."

Shidou nhìn lên, khẽ rên rỉ.

Trên nóc tủ đồ ở góc đối diện, một cái bóng quen thuộc được cất giữ cẩn thận ở đó.

Một con rối thỏ với thiết kế giống các nhân vật trong truyện tranh-đó chính xác là đồ của Yoshino.

"Vậy là mày ở đây à..."

https://thuviensach.vn

Giờ thì cậu đã có thể cứu được Yoshino. Cậu bước đến, hít một hơi thật sâu.

Nhưng khi cậu tiến lại gần cái tủ, ngay lập tức.

"....."

Cậu nghe thấy tiếng *cạch* phát ra từ bên ngoài phòng ngủ.

Đó không phải là tiếng mở của một cánh cửa bình thường. Nó nghe giống như tiếng cửa phòng tắm đang được mở ra hơn.

Có vẻ như Origami đã tắm xong.

"Tệ thật....."

Shidou nhanh chóng chụp lấy con rối trên nóc tủ, nhồi nó vào trong túi của mình; và nhón chân quay về phòng khách.

Đúng là thoát chết trong đường tơ kẽ tóc. Shidou bước ra vừa kịp lúc. Cậu thở phào nhẹ nhõm Việc còn lại là cậu phải giữ thật kỹ nó, và rút lui an toàn.

...Tuy vậy, cái việc cuối cùng này... ...cậu cảm thấy nó sẽ là một nhiệm vụ khó khăn, và hy vọng đây chỉ là tưởng tượng của cậu.

"Ah.....phải rồi."

Cậu chợt kêu lên, như đang nói với bản thân mình.

Cậu đã hoàn thành nhiệm vụ quan trong nhất ở nhà Tobiichi.

Nhưng với Shidou, cậu còn có một nhiệm vụ của riêng mình.

Mọi thứ đều được Origami sắp đặt khi cậu được mời vào nhà, và cậu còn chưa có cơ hội chuyển chủ đề của buổi trò chuyện.....nhưng có lẽ sẽ

https://thuviensach.vn

không còn cơ hội nào như thế này.

Cậu muốn nói với Origami - một lần nữa.

Về các Tinh linh.

Và như thế, cậu thôi không nghĩ ngợi gì nữa, và mở cửa phòng khách ra. Có vẻ như Origami đã quay lại

Shidou *ực*, nuốt nước bọt, nhìn về phía cô và nói.

"O-Origami này. Tớ muốn hỏi cậu về-"

Nhưng.

"Tớ.....hử!?"

Shidou hướng mắt nhìn Origami, và ánh mắt của cậu dừng ngay trên người cô.

Vẻ ngoài của Origami, trong phòng khách lúc này, không phải là bộ đồ hầu gái nữa-Cô ấy đang bán khỏa thân, với một cái khăn choàng lên người người.

Hơn nữa, vì cô ấy chỉ mới tắm xong, cái khăn tắm quấn sát khắp người cô, tôn lên những đường cong duyên dáng. Một tuyệt thế giai nhân đang ở đây.

"Wha, whawhawha....."

Cho dù đây có là nhà của Origami, nhưng đang có một vị khách ở đây, và khi vị khách đó là một chàng trai trạc tuổi cô, thì rõ ràng là, cái vẻ ngoài này cực kỳ bất bình thường.

"Gì thế?"

https://thuviensach.vn

Nhưng Origami chỉ nói như thể đó là một chuyện hết sức bình thường, cô nghiêng đầu như tự hỏi tại sao Shidou lại đờ người ra như vậy

"......Ah, aah, cậu quên thay đồ rồi à? Ah, hahahaha.....cậu vụng về thật đấy."

Shidou cười khan như một cái máy không có dầu bôi trơn, và nhìn mông lung vào hư không.

"....."

Không những thế, Origami còn khẽ lại gần cậu-như lúc nãy, cô quỳ xuống, và cậu có thể cảm nhận hơi ấm của cô bên cạnh mình.

"-!?"

Shidou sững người, vai của cậu run lên; và cậu nhảy vọt ra khỏi chỗ Origami.

"......?"

Origami nghiêng đầu như muốn hỏi.

"Có chuyện gì à?"

"Có..., chuyện gì à..."

Vừa nói, Origami vừa từ từ thu ngắn khoảng cách lại.

Shidou cố gắng tập trung suy nghĩ trong vô vọng-và ngay lập tức lên tiếng.

"O-Origami! Ờ...- c-có điều này tớ muốn hỏi cậu!"

Origami dừng lại.

https://thuviensach.vn

"Chuyện gì thế?"

"Ah.....aah, ờờ....."

Shidou gõ vào tai nghe để xác nhận lại một lần nữa.

Không nghe thấy gì. Hệ thống liên lạc đã bị ngắt.

Nếu là lúc này, thì dù cậu có nói gì đi chăng nữa, Kotori và những người khác cũng sẽ không nghe thấy.

Sau khi củng cố quyết tâm của mình, Shidou lên tiếng.

"Ừm.....Origami. Cậu- ghét, Tinh linh.....phải không?"

"....."

Cậu có cảm giác thái độ của Origami thay đổi khi cậu nói những lời đó

Cô khẽ nghiêng đầu, như nghi ngờ cậu vì cái chủ đề mà cậu vừa gợi lên.

"Sao cậu lại nói về cái này?"

Origami nhìn thẳng vào mắt Shidou, và hỏi.

Cũng không có gì khó hiểu. Thật tình thì, chuyện này không hợp lý chút nào cả. Cậu không thể liên lạc được với , đồng nghĩa với việc cô ấy muốn tránh việc lộ bất kỳ thông tin nào cả; hình như cô ấy từng bị mắng vì đã làm dậy lên một số nghi ngờ.

Nhưng Shidou không thể chịu đựng chuyện này lâu hơn.

Về phần Origami. Vì Tinh linh mà cô ấy đã mất ba mẹ của mình-và giờ đây, cô đang chĩa móng vuốt của mình về phía Tinh linh.

https://thuviensach.vn

".....Không, ờ- về chuyện này. C-Cũng phải có những Tinh linh tốt chứ.....đại loại thế."

"Không thể nào."

Cô phủ nhận điều đó, không do dự.

"Chỉ cần xuất hiện thì Tinh linh cũng đủ phá hủy thế giới này. Chỉ cần Tinh linh [Ở đây] cũng đủ để phá hủy thế giới này . Đó là tội ác. Đó là thảm họa. Bọn họ là kẻ thù của bất kỳ sinh vật nào."

"Ca.....Cái đó hơi-"

"-Mình, sẽ không quên."

Lời của Shidou bị ngắt giữa chừng.

Nét mặt, và cả giọng nói của cô, không hề thay đổi, nhưng.....không hiểu tại sao, cậu cảm thấy một luồng khí lạnh lẽo toát ra từ người cô.

"5 năm trước, một Tinh linh đã cướp đi sinh mạng của bố mẹ mình."

"5 năm.....trước?"

Shidou vô thức lặp lại, và Origami khẽ gật đầu, tiếp tục.

"5 năm trước, tại khu nhà phía Nam thành phố Tenguu, một vụ cháy lớn đã xảy ra."

"Eh...?"

Shidou nhướn mày. Cậu cũng đã từng sống ở đó trước đây.

Trận hỏa hoạn đó đã thiêu rụi căn nhà cũ của cậu, căn nhà hiện là nơi mà cậu đã chuyển đến.

https://thuviensach.vn

"Nguyên nhân thật sự đã bị giấu đi...nhưng ngọn lửa đó-là do một Tinh linh."

"Cái.....?"

Shidou mở to mắt, không nói nên lời.

"Một Tinh linh với những ngọn lửa cháy rực bao phủ xung quanh.Tinh linh đó-đã lấy đi tất cả của mình. Mình sẽ không tha thứ cho cô ta. Mình sẽ không để ai phải rơi vào hoàn cảnh như mình nữa."

Mặc dù cô ấy nói rất nhẹ nhàng, nhưng Shidou cảm thấy giọng cô tràn đầy sự quyết tâm, Origami nắm chặt nắm tay lại.

"Và, dĩ nhiên-Yatogami Tohka cũng không là ngoại lệ."

"Eh...?"

Tên của Tohka đột ngột xuất hiện, làm Shidou cảm thấy hơi ngạc nhiên.

"Lúc này cô ta...không được xác nhận là một Tinh linh. Nhưng, mình không thể chấp nhận sự tồn tại của cô ta."

".....Nh-Nhưng Tohka lúc này không tạo ra được một trận không gian chấn nào, vì thế cô ấy đâu là một người hung dữ đâu. Vậy thì-lúc này cô ấy cũng đâu khác một người bình thường lắm đâu nhỉ?"

Nhưng, Origami lắc đầu, không một chút do dự.

"Đúng là sóng Tinh linh của cô ta đã biến mất. Nhưng, vì chúng ta vẫn chưa biết rõ nguyên nhân, chuẩn bị cho viễn cảnh tệ nhất có thể xảy ra là điều cần thiết."

".....Ch-Chuyện này-"

https://thuviensach.vn

Shidou trở nên do dự.

Origami nói đúng. Vì cô ấy không biết năng lượng của Tohka đã bị phong ấn nhờ năng lực của Shidou.

"Nhưng.....đâu phải họ cố tình tạo ra không gian chấn đâu!? Dù vậy-"

"-?"

Origami nghiêng đầu tò mò khi nghe cậu nói.

"Sao...cậu biết được?"

".....À, không, cái này-"

Cậu đã nói quá nhiều. Mắt cậu cứ đảo qua đảo lại khi cố tìm một câu thoái thác thích hợp.

Nhưng, Origami nói tiếp với giọng đều đều.

"Đây cũng là một cơ hội tốt, mình cũng muốn hỏi cậu một số thứ đây."

"G-Gì thế.....?"

"Ngày 21 tháng Tư. Mình đã thấy cậu khi đang làm nhiệm vụ."

".....Uh."

Shidou cảm thấy lạnh sống lưng khi nghe đến cái ngày đó.

Đó là ngày-là ngày mà Tohka đã lặng lẽ đến thế giới này.

Nghĩa là-đó cũng là ngày mà cậu phong ấn Linh năng của cô.

"Cậu là ai?"

https://thuviensach.vn

Origami nói, mắt vẫn nhẹ nhàng nhìn Shidou.

"Không, ờ, cái này thì..."

Cậu không thể tiết lộ thông tin về 'Ratatoskr'. Shidou bắt đầu thấy dao động-

"....."

Nhưng, cậu cắn chặt môi dưới để bình tĩnh lại.

"...Tobiichi. Có thể cậu sẽ không tin, nhưng-cậu có thể lắng nghe tớ, dù chỉ một chút thôi, được không?"

Origami nghiêng đầu về phía trước, không chút do dự.

"Un.....ờ, cái này. Tớ không thể nói cụ thể được nhưng.....thực tế thì, tớ đã gặp các Tinh linh khá nhiều lần- Không chỉ là Tohka.....cả Yoshino nữa."

"Yoshino?"

"Ahh-là Tinh linh mà cậu gọi là [Hermit] ấy."

Mặc dù vẻ mặt của cô gần như không thay đổi, nhưng lúc mà Shidou nói câu đó, *hà*, cô có vẻ thở gấp hơn.

"Nguy hiểm lắm. Cậu nên dừng việc đó lại đi."

Cô cảnh báo cậu, vẫn với cái giọng đều đều đó.

Nhưng Shidou chỉ lắc đầu.

"-Tobiichi. Cậu, có bao giờ thử nói chuyện với Yoshino.....? Chắc là không. Vì cậu cũng còn không biết đến tên của em ấy mà."

https://thuviensach.vn

Cậu quay người lại, đối diện Origami, và tiếp tục.

"Xin cậu đấy. Dù chỉ một chút, dù chỉ một chút thôi. Nếu Yoshino xuất hiện, thử nói chuyện với em ấy đi-Như cậu nói, luôn có những Tinh linh độc ác ở ngoài kia. Nhưng, Tohka và Yoshino- Tớ không biết phải nói thế nào, nhưng...họ thật sự là...người tốt...! Đó là những cô gái rất tốt, tốt đến mức tớ nghĩ khó có thể kiếm được một ai tốt như thế trong cái xã hội này.....!"

"....."

Origami không nói gì, vẫn bình tĩnh nhìn Shidou.

Im lặng. Nhưng cậu không cảm thấy bầu không khí lạnh lẽo bí ẩn đó, thay vào đó là một tia nhìn bí ẩn khác.

"....."

--Ah, hiểu rồi. Shidou cuối cùng đã nhận ra.

Cậu biết Origami không có quyền đưa ra quyết định cho AST.

Nhưng dù vậy, cậu đã mạo hiểm tiết lộ thông tin chỉ để nói chuyện với Origami về vấn đề này-chỉ vì cậu cảm thấy mình phải làm như vậy.

Dĩ nhiên, lý do lớn nhất là để cứu Yoshino, nhưng đó không phải là lý do duy nhất.

Đó là, cậu có cảm giác mình đã hiểu được khi trực tiếp trải qua nó.

"Tớ-đã hiểu, tớ....."

Shidou nhìn thẳng vào mắt cô một lần nữa.

https://thuviensach.vn

"Tớ.....tớ nghĩ mình muốn làm một điều gì đó cho Yoshino-tớ muốn cứu em ấy, và tớ cũng muốn cậu chấp nhận Tohka. Tuy vậy, tớ cũng muốn, không, tớ không muốn cậu, Tobiichi-phải, tớ không muốn cậu giết những con người...tốt bụng đó...!"

"....."

"Tớ biết, cậu là người tốt.....! Mặc dù chỉ là một học sinh trung học, nhưng cậu đã chiến đấu để bảo vệ thế giới này! Đó không phải thứ mà ai cũng làm được. Tớ ngưỡng mộ cậu vì điều đó."

Phải. Shidou không có quyền nói những chuyện Origami làm là sai.

Cô đã mất ba mẹ của mình 5 năm trước, vì một Tinh linh-và cô không muốn có nạn nhân nào giống như mình, cầm vũ khí lên để bảo vệ những người khác, đó là một cô gái đáng khâm phục.

Rõ ràng, những lời nói sáo rỗng của Shidou không thể nào thay đổi được điều đó.

Nhưng-

"Sao.....sao mọi chuyện thành ra như vậy nhỉ..... Chẳng có ai-chẳng có ai xấu cả. Tohka, Yoshino, và ngay cả cậu, Tobiichi, tất cả các cậu đều là người tốt."

"Chuyện này-"

Origami bắt đầu nói, sau khi nuốt nước bọt.

"Chuyện này, chúng ta không thể làm gì với nó cả."

"......Uh."

https://thuviensach.vn

"Tạm thời thì, cậu đúng về việc [Hermit] không có ý định tấn công bọn mình-Nhưng, sự thật là, cô ta là Tinh linh. Như vậy thì vẫn có khả năng không gian chấn sẽ xảy ra. Chúng ta không thể lờ đi mối nguy hiểm đe dọa đến nhiều người chỉ vì cô gái đó."

Một lập luận rất chính xác. Cả Kotori cũng nói như thế.

Chắc chắn rằng, người sai ở đây chính là Shidou.

Shidou nhìn xuống bàn tay ướt đẫm mồ hôi, cậu nghiến răng để cố giấu đi cảm xúc của mình lúc này.

Trong đầu cậu, cậu hiểu những gì mà Origami nói. Nhưng dù có cố thế nào đi chăng nữa, cậu cũng không thể chấp nhận được.

"-Còn một chuyện mà tớ muốn làm rõ."

Origami nghiêng đầu tò mò khi nghe cậu nói.

"Nếu nhóm các cậu không thể tìm ra được Linh năng, như trong trường hợp của Tohka-thì sẽ không có lý do gì để tấn công các Tinh linh nữa, phải không?"

Phải. Đó chỉ là những suy nghĩ riêng trong đầu cậu. Mặc dù nó nghe rất vô lý.

--Nhưng, nhờ chuyện của Tohka mà cái sự vô lý ấy lại có khả năng trở thành hiện thực.

"....."

Origami im lặng một lúc lâu trước khi trả lời.

"Theo quan điểm của mình, thì mình không nghĩ vậy. Chỉ việc sóng năng lượng biến mất không thôi chưa đủ để bỏ qua các Tinh linh, điều đó

https://thuviensach.vn

rất nguy hiểm."

"".....Uh, nó có vẻ-"

"-Nhưng, với cấp trên, khi nào vẫn chưa xác định được sóng Tinh linh, họ mặc nhiên sẽ được xem là con người. Mình không thể tấn công họ chỉ với quyết định của riêng mình."

"Ng-Nghĩa là?"

"Câu trả lời tích cực cho câu hỏi của cậu."

Origami vẫn điềm tĩnh nói.

Shidou nuốt nước bọt, và nắm chặt tay lại.

"-Cảm ơn cậu. Như vậy là quá đủ rồi."

"Mình hiểu."

Origami chỉ đáp lại ngắn gọn.

"-Đó là lý do tại sao...cậu nói cậu muốn đến thăm vào hôm nay?"

Mí mắt của cô cụp xuống, một chút, chỉ một chút, khi nói thế.

Mặc dù giọng nói đều đều của cô vẫn không thay đổi, không hiểu tại sao cậu lại có cảm giác cô không được vui.

"Uh, không.....k-không phải vậy đâu. Hôm nay tớ tới đây, là để trò chuyện với Tobiichi....."

Dĩ nhiên, cậu không thể nói về con rối, nên cậu quyết định bịa chuyện ra.

https://thuviensach.vn

Vì hệ thống liên lạc đã không còn hoạt động được, nên Shidou mới phải tự mình đi tìm-Nếu như bình thường thì, nhiệm vụ của cậu là trò chuyện để đánh lạc hướng Origami và ngăn chặn bất kỳ sự nghi ngờ nào.

"....."

Khi Origami nghe cậu nói thế, bầu không khí khó chịu lúc nãy lập tức biến mất.

Và rồi, cô chậm rãi tiến sát lại gần cậu một lần nữa.

Nhưng, ngay lúc đó.

UUUUUUUUUUUUUuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu-"

Tiếng báo động không gian chấn vang lên.

"B-Báo động...?"

"....."

Origami chợt im lặng. Cô hít một hơi trước khi đứng lên.

"Origami.....?"

"-Di tản. Mau đến hầm trú ẩn đi."

Origami chỉ nói thế trước khi phóng vụt ra hành lang

Shidou bị bỏ lại một mình, và đờ người ra một lúc lâu.

"...Đừng nói là, Yoshino-?"

Cậu nhướng mày nghe tiếng còi báo động kêu u u trong tai mình-và nắm chặt con rối đang ở trong túi.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Băng Tinh

"……!?"

Yoshino mở mắt.

Cô run rẩy trong lo sợ.

Cùng với cảm giác thức dậy sau khi ngủ một thời gian dài trong bóng tối, một cơn gió khẽ lướt qua mặt cô, và khung cảnh thành phố xuất hiện.

"Ơ……, a……"

Yoshino nhìn xung quanh.

Cô đang ở-một thành phố mà mình không hề biết.

Và cô đang ở giữa một cái hố - hậu quả của vụ nổ đã phá hủy toàn bộ khu vực xung quanh.

Và trời đang mưa, rất lạnh.

Một cảm giác mà cô đã từng trải qua rất nhiều lần, một cảm giác mà cô đã ngán đến tận cổ - cảm giác của thế giới thực.

Nhưng giờ đây, cậu bạn không thể thay thế của cô giờ không còn ở bên tay trái cô nữa.

https://thuviensach.vn

"........!"

Cô nghe thấy một âm thanh quen thuộc từ bầu trời.

Ở đằng kia, đúng như Yoshino đoán, một nhóm người mặc giáp và mang theo đủ thứ máy móc đó đang bay phía trên cô.

"-Đã xác định mục tiêu. Mọi người, bắt đầu tấn công."

""Rõ.""

Sau hiệu lệnh đó, những viên đạn bắn ra từ tay và chân họ.

".....!?"

Yoshino thở gấp, và phóng vụt lên bầu trời.

Cô bay ngoằn nghèo, cốt chỉ để thoát khỏi những đòn tấn công của họ.

"Đừng để cô ta thoát!"

""-Rõ.""

Cô nghe thấy giọng nói đến từ sau lưng, và nhiều, nhiều viên đạn tiếp tục được bắn ra.

Nó giống như một nhát dao chí tử.

Nếu không có bộ Linh phục, có lẽ cô đã chết hơn trăm lần. Nhưng những viên đạn không phải là thứ làm cô đau nhất.

Mà là sát ý của họ. Họ chỉ muốn cô chết.

".....!.....!"

https://thuviensach.vn

Yoshino vẫn bay, và cô thét lên những tiếng kêu mà không ai nghe thấy.

Tim cô đập mạnh hơn,

Bụng cô bắt đầu quặn đau,

Và mắt cô xoay mòng mòng.

Yoshino không thể chịu được cái sát ý này nữa.

Bình thường thì-sẽ khác.

Bình thường thì, từ tay trái,[Yoshinon] sẽ trò chuyện với cô.

[Yoshinon] là một người đáng tin cậy, thế nên những đòn tấn công này chẳng là gì với cậu ta. Thế nên, Yoshino sẽ cảm thấy mình được an toàn. Và cô sẽ cưỡng lại được việc làm hại họ.

Nhưng, lúc này-

"Kya....."

Yoshino bị bắn mạnh vào sau lưng, và cô thét lên khi rơi xuống.

Đòn tấn công đó không thể xuyên qua Linh phục. Nhưng nó đủ mạnh để ép cô rơi xuống đất.

Sự sợ hãi trong tim cô càng lúc càng lớn dần.

Răng của cô đánh vào nhau nghe lạch cạch.

Chân của cô run lên.

run* *run*, cô không còn nhìn thấy rõ nữa.

https://thuviensach.vn

Cô đã trở nên quá yếu đuối.

"U, a,a....."

rào rào*-và cơn mưa càng lúc càng lớn dần.

"-Rồi, kết thúc thôi."

Khi người nữ đội trưởng đó lên tiếng, toàn bộ bọn họ chĩa tất cả những thứ vũ khí khổng lồ của mình vào người cô.

Và rồi, những viên đạn chứa đầy sát ý bắn thẳng vào Yoshino.

Ngay trước khi nó kịp đến. Cô giơ tay phải của mình lên cao, như muốn với lấy bầu trời.

-và.

".....!?"

Yoshino vung tay xuống, gọi tên của Thiên sứ.

"--Hạ được cô ta chưa?"

Giọng nói ôn tồn nhưng phấn khích của Ryouko được truyền đi khắp hệ thống liên lạc.

Origami khẽ thở dài, vẫn cảnh giác nhìn xuống phần mặt đất phủ khói đó.

"....."

Đã 30 phút trôi qua, kể từ khi mọi thường dân sơ tán vào các hầm trú ẩn.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc thấy [Hermit], Origami và những người còn lại bắt đầu kế hoạch tiêu diệt của họ.

Lúc này, có 9 thành viên của AST đang lơ lửng trên không với những vũ khí tầm xa, với rất nhiều đạn chống-Tinh linh bên trong.

Bình thường thì khó có thể di chuyển với những thiết bị nặng như thế này-nhưng nó đã bị mất trọng lượng nhờ vào trường năng lượng trung hòa trọng lực - kết giới được tạo ra nhờ Realizer.

Tất cả bọn họ đều đang nhìn xuống chỗ của "vị khách" [Hermit], và Ryouko vẫn đang quan sát tình hình lúc này.

"Cái gì-?"

Giọng nói bối rối của một thành viên truyền đi khắp hệ thống liên lạc.

Đám khói ở chỗ [Yoshino] rơi xuống biến mất hoàn toàn-và từ trong đó, bóng của một con thú lớn - thứ mà họ không hề thấy lúc trước, từ từ xuất hiện.

-[Hermit] đang ngồi ở sau lưng nó.

"-Đó là--"

Origami nghe thấy giọng nói của Ryouko.

Cô nhớ thứ đó. Đó chính là thứ vũ khí mà [Hermit] triệu hồi lần trước - Thiên sứ.

Con rối khổng lồ khuỵu gối xuống, và khi cô thấy hai chân trước nó sắp chạm đất, *Gràooo*, một thứ màu trắng giống như khói bay ra từ miệng nó và phần bụng dưới ở hai chân sau.

Rồi nó ngẩng mặt lên trời.

https://thuviensach.vn

-*KuoooOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO*---

Tiếng gầm của nó làm tai mọi người ong lên.

Lúc nó gầm lên-mặt đất xung quanh kêu răng rắc, và cái thứ màu trắng từ từ lan rộng ra.

"Cái-Cái này là.....!?"

Một giọng nói khó chịu vang lên.

Nhưng con thú của [Hermit] không quan tâm đến bọn họ, nó chỉ gầm và phả thứ hơi lạnh đó ra.

Và mỗi lần như thế, mặt đất lại biến thành một màu trắng xóa.

"....."

Origami nhìn qua hai bên.

Cô thấy - hiện tượng này đang xảy ra trên toàn thành phố.

Đột nhiên, những vũng nước mưa bắn lên, và ngay lập tức đông cứng lại thành những cây kim băng.

Luồng hơi lạnh vẫn tiếp tục bao trùm khắp nơi. Giống như cả thành phố vừa bị đút vào một cái tủ đông khổng lồ.

Trong chớp mắt - Tầm nhìn của Origami và những người khác đã bị bao phủ bởi tuyết.

Và như để thêm vào cái tình huống tồi tệ này, khu vực của họ đang được ông trời cấp cho một lượng nước vô tận.

Những giọt mưa rơi xuống đất, và bị mặt đất 'hấp thụ' ngay.

https://thuviensach.vn

Thành phố Tenguu đang bị xâm chiếm bởi một lâu đài băng.

".....Hừ! Tất cả! Đừng nản chí! Bắn!"

Nghe theo mệnh lệnh của Ryouko, Origami ra lệnh trong đầu mình.

Cô kích hoạt tất cả những khẩu súng gắn trên người mình.

Toàn bộ những thành viên của AST đều làm theo, bắn vào [Hermit] với tất cả lượng đạn còn lại.

Nhưng-

"....."

Origami như ngừng thở.

Những viên đạn đóng băng trước khi kịp đến gần [Hermit], và rồi rơi thẳng xuống đất.

Origami ngay lập tức gửi tín hiệu đến não bộ, và bắt đầu phân tích theo trình tự.

Và cô thấy được rất nhiều sóng năng lượng Tinh linh, tuy nhỏ, nhưng nhiều đến mức đáng sợ.

"Chu.....chuyện gì đang xảy ra vậy?"

"-Có thể là do, trời mưa."

"Hả, mưa?"

Origami trả lời ngắn gọn giữa sự bối rối của đội.

"Đúng vậy, mặc dù rất ít, nhưng cơn mưa này có chứa năng lượng Tinh linh."

https://thuviensach.vn

Cơn mưa nặng hạt làm cô không thấy gì.

Những giọt mưa sẽ làm những viên đạn đóng băng khi chạm vào chúng.

Cơn mưa lạnh mang theo năng lượng của Tinh linh. Và ở trong cơn mưa, lâu đài băng đó giống như một bức tường vững chãi để bảo vệ chủ nhân đáng kính của nó.

"..........!"

Và-lúc đó, [Hermit] làm vài động tác khi vẫn đang ngồi trên nó.

Gràoooooooooooooooooo--con thú gầm một tiếng lớn hơn, giống như tiếng của một cỗ máy, và nó ngả người về phía sau.

Tư thế đó có vẻ hơi khác thường.

Nói cho chính xác thì, thay vì phả ra hơi lạnh, thì nó đang hút không khí vào bằng một hơi thật sâu.

"..........! Tất cả, tìm chỗ nấp mau!"

Ryouko vừa ra lệnh vừa gửi thông tin đến bộ đẩy phản lực, và bay khỏi khoảng không mà Origami và những người khác vẫn đang bay lơ lửng.

Cùng lúc, con thú đó đưa đầu về vị trí cũ, cùng với tiếng gầm tét lỗ nhĩ, một tia sáng màu xanh bắn ra từ miệng nó.

"Uwa.....!?"

"Gu--"

https://thuviensach.vn

Từ hệ thống liên lạc, cô có thể nghe thấy tiếng thét đau đớn của vài thành viên khác. Có vẻ như đã quá trễ để trốn đi.

"---"

Cô xoay một vòng trên không, và liếc nhìn xuống.

Có hai khối băng lớn, đường kính tầm 3m, đang lăn dưới đất.

Không còn nghi ngờ gì nữa. Đó là những người vừa hét lên lúc nãy.

"....., họ bị đóng băng cùng với kết giới của mình.....? Đừng đùa chứ.....!?"

"....."

Origami vẫn cảnh giác canh chừng [Hermit].

Và-có thể [Hermit] cảm thấy bọn họ đã bị rối loạn, cô dường như chuẩn bị tiếp tục hành động.

Khi thấy Origami và những người khác lơ là, con thú đó hạ bốn chân xuống, và chạy đi với tốc độ rất nhanh, giống như đang trượt trên lớp băng vậy.

"Kuh.....đuổi theo!"

""Rõ!""

Origami và những người khác truyền tín hiệu lên não, và kích hoạt bộ đẩy của họ.

".....!?"

Khi đang ngủ trong căn phòng sâu nhất ở tầng hai của nhà Itsuka, Tohka chợt bật dậy khi bất ngờ nghe thấy một tiếng nổ lớn.

https://thuviensach.vn

"Cái-Cái gì vậy.....!?"

Cô nhổm người dậy khi cảm thấy đây là một tình huống nguy hiểm, *ầm* *ầm*, cô mở cửa sổ ra.

Lúc đó, cả người Tohka run lên.

Không phải vì sợ, mà là vì cơn gió lạnh bất ngờ thổi qua cửa sổ.

Nhiệt độ đang giảm một cách kỳ lạ. Tohka cau mày nhìn xung quanh.

"Ca-Cái này là....."

Bên ngoài, trời đang mưa như trút nước, và hơn nữa, những giọt mưa khi rơi xuống đất đều đóng băng ngay lập tức.

"C-Chuyện quái gì đang diễn ra thế này....."

Và, lúc đó, cô chợt nhớ ra một chuyện.

Trong lúc ngủ trưa, Tohka có nghe thấy một tiếng 'Uuuuuuuuuuuuuu----' rất dài.

Cô nghĩ là mình chỉ đang mơ thôi, nhưng có thể là.....

"Cái đó là.....chuông báo động à.....!? Nghĩa là bây giờ đang có.....không gian chấn?"

Khung cảnh cháy nổ mà cô thấy lúc này hơi khác so với những gì cô Tamae đã miêu tả, theo như cô thấy, mọi thứ có phần lạ lùng hơn. Cô phải nhanh chóng sơ tán đến cái chỗ gọi là hầm trú ẩn đó.

Và-ngay lúc Tohka chuẩn bị bước ra khỏi phòng.

".....!?"

https://thuviensach.vn

Bên ngoài cửa sổ, một vật thể lạ đang di chuyển với một tốc độ chóng mặt.

Nó là một con thú dài chừng 3m với kích thức ngắn nhưng to lớn.

Và hơn thế, cưỡi trên lưng nó, là một cô bé mặc áo khoác xanh lá.

"Em ấy.....là người lúc đó."

Đúng vậy, đó là người mà Shidou đã gặp.

Tim của Tohka giật mạnh.

Tuy chỉ là linh cảm, nhưng không hiểu tại sao, cô cảm thấy Shidou có thể đang ở cùng với cô ta.

"....."

Cắn nhẹ môi, Tohka chạy khỏi phòng.

"Cái....., quái gì, thế này.....?"

Tay nắm chặt con rối, Shidou, khi vừa ra khỏi căn hộ, tròn mắt nhìn khung cảnh xung quanh.

Thành phố thân yêu của cậu, giờ đã trở thành một xứ sở lạnh giá.

Và hơn nữa, không phải là do tuyết rơi. Nó chỉ đơn giản là, bị đóng băng.

"-Anh không nghe tiếng chuông báo động à? Là do Yoshino đấy."

Kotori chợt nói, phá vỡ sự im lặng nãy giờ.

"Bỏ qua đi. Anh làm gì lúc Tinh linh biến đổi thế? Có vẻ như anh lưu luyến không muốn rời khỏi chỗ đó thì phải."

https://thuviensach.vn

".....Không phải thế. Anh đạp phải một miếng keo dính chuột ở cửa trước."

Đúng, khi cậu cố chạy ra khỏi phòng của Origami, cậu dính phải cái bẫy đó; đó là một cái bẫy làm chậm cậu khi cậu muốn ra ngoài.

.....Nhưng cũng thật là lạ. Mặc dù mất không ít thời gian, nhưng ai cũng có thể thoát ra khỏi cái bẫy đó. Nếu nói cho chính xác, thì cậu nghĩ đây là một cái bẫy để ngăn cản không cho một người chạy ra ngoài hơn là tóm lấy một tên trộm đột nhập vào bên trong.

".....Không không không không."

Đây không phải là lúc nghĩ về những thứ vớ vẩn đó.

Cậu lắc lắc đầu và tập trung lại.

"Vậy...Yoshino đã làm chuyện này à?"

"Vâng."

Cậu lên tiếng khi nhìn thấy cảnh thành phố đang đóng băng, và Kotori đáp lời.

"Đây không phải là lúc thong thả uống trà suy nghĩ kế hoạch đâu. Nước mưa thay vì ngấm xuống đất thì lại đóng băng, nếu cứ như thế này thì có khả năng mặt đất và hầm trú ẩn ở dưới sẽ bị hư hại nghiêm trọng."

Sau khi hít một hơi thật sâu, Kotori tiếp tục.

"-Người duy nhất có thể ngăn chuyện này lại là anh, và con rối đó. Anh sẽ đi chứ?"

"Dĩ nhiên. Anh không thể để Yoshino và thành phố tiếp tục như thế này nữa."

https://thuviensach.vn

".....Shin, tôi có cái này cần nói, được không?"

Cậu nghe thấy một giọng nói ngái ngủ từ hệ thống liên lạc. Đó là Reine.

".....Tôi đã làm khá nhiều cuộc điều tra, nhưng-có vẻ như, câu hỏi của cậu không chỉ đơn thuần là một sự hiểu lầm."

Nhân nói về-câu hỏi, là thứ mà cậu đã hỏi khi Yoshino đến nhà cậu cách đây vài ngày.

Chắc Kotori đã kêu Reine tiến hành điều tra nó.

".....Chúng ta không có nhiều thời gian, nên tôi sẽ nói ngắn gọn thôi. Yoshino là-"

Reine giải thích một cách ngắn gọn.

"....."

Tim cậu như quặn lại, và cái cảm giác quặn thắt đó truyền khắp người cậu khi Shidou nghe cô ấy nói.

Nhưng-kỳ lạ là cậu không ngạc nhiên.

Cậu cảm thấy như mình đã biết, giống như là, à, nếu đó là Yoshino, thì cũng dễ hiểu thôi-

Và vì thế, mình phải cứu cô ấy.

".....Kotori."

Cậu nhìn lại thành phố một lần nữa, và hít một hơi. Shidou vỗ ngực vài lần vì

https://thuviensach.vn

Cậu nhìn thành phố một lần nữa, hít một hơi thật sâu, và vỗ vào ngực vài cái để có thêm quyết tâm.

Kotori, có lẽ đã biết cậu đang nghĩ gì, nhanh chóng đáp lại.

"-Tốt lắm. Chạy thẳng, hướng về bên phải, cho đến khi ra khỏi đường chính. Dựa vào hướng đi và tốc độ của Yoshino lúc này, anh sẽ gặp cô ấy trong vòng 5 phút nữa. Từ đây anh có thể đến được chỗ đó trước cô ấy."

"Rõ.....!"

Sau khi nghe hướng dẫn xong, cậu hùng dũng bước đi. Nhưng

"Nhanh làm tăng chỉ số tình cảm, rồi tặng cho cô ấy một nụ hôn nhé."

".....Uhh."

.....Shidou cảm thấy mặt mình hơi đỏ lên. Có cần phải nói thẳng ra như thế không chứ.

"Gì thế? Có vấn đề gì không?"

"K-Không.....Mặc dù cái này không liên quan nhưng.....à...ừm."

Shidou ngượng ngùng nói, Kotori thở dài thườn thượt, như thể đã quá chán cậu.

"-Aah, gì thế này? Có lẽ nào anh lại là lolicon?"

".....K,K,Không phải!"

"Có cần phải phản ứng như thế không anh. Hay là giờ mục tiêu của anh là mấy bé cấp 1 cấp 2? Kyaa-sợ quá. Từ giờ mình phải cẩn thận thôi."

Kotori tinh nghịch nói.

https://thuviensach.vn

"Này này."

Shidou gãi gãi má, đáp trả.

"Em cứ nằm mơ tiếp đi."

Dù không cùng dòng máu, nhưng Kotori cũng là em gái của cậu, họ đã sống cùng với nhau từ nhỏ rồi.

Nên dĩ nhiên, chuyện như thế sẽ không bao giờ xảy ra.

"....."

"Kotori?"

"Im đi, nhanh biến đi."

Hiếm khi thấy Kotori trong trạng thái Chỉ huy lại la to đến vậy.

"E-Em ấy bị sao thế.....?"

Cậu chạy vào làn mưa, cảm thấy em gái của mình sao mà khó hiểu quá.

Shidou cố gắng giữ vững tốc độ khi chạy trên con đường băng đó.

Và ngay khi đến góc đường chính vắng vẻ, cậu ghìm chân lại.

"-Cô ấy đang tới."

Ngay khi Kotori dứt lời-cậu thấy một cái bóng vụt tới.

Nó như một khối hợp chất vô cơ nhẵn nhụi. Trên đầu có hai cái tai thỏ dài dài. Không còn nghi ngờ gì nữa. Đó là Thiên Sứ mà Yoshino đã triệu hồi.

https://thuviensach.vn

Shidou hét muốn đứt hơi.

"-Yoshinooooooooooo!"

".....!"

Yoshino, tuy vẫn đang ngồi trên con thú đang chạy với tốc độ chóng mặt đó, giật mình.

Có vẻ như cô đã thấy Shidou.

trượt dài trên đường băng, và dừng lại ngay trước mặt cậu.

Nó cúi người xuống, và Yoshino ngẩng khuôn mặt đẫm nước mắt của mình lên.

"C-Chào em, Yoshino. Lâu rồi không gặp."

".....Shidou-san....."

Yoshino nhấc mình lên, và *un* *un* gật gật đầu.

Cô rút bàn tay ra khỏi cái lỗ ở sau lưng . Trên bàn tay cô có những thứ như những cái nhẫn sáng lấp lánh, và ở bên trong của , có những sợi dây mỏng lòi ra. Giống như một con rối, có thể nó được dùng để điều khiển cử động của .

"Yoshino, anh có cái này muốn đưa cho em."

".....?"

Yoshino quệt nước mắt bằng ống tay áo, rồi nghiêng đầu như muốn hỏi.

"Aah, cái này là-"

https://thuviensach.vn

Và, ngay lúc cậu lấy con rối từ trong túi ra.

"Shidou!"

Kotori vừa dứt lời, từ sau lưng cậu, một tia sáng hay một thứ gì giống giống như thế, được nhắm và bắn vào Yoshino.

Nó bay sượt qua gò má và bờ vai của cô.

"Cái.....?"

Giọng của cậu nghẹn lại, và cậu nhìn ra phía sau ngay lập tức.

Ở trên đó, cùng với những trang thiết bị ngoại cỡ, là Origami. Cô đang lơ lửng trên không, tay cầm một khẩu đại bác lớn.

"O-Origami....."

Và không chỉ có thế. Không hiểu tự lúc nào, các thành viên của AST đã vây xung quanh họ.

"-Nhóc kia. Ở đây nguy hiểm lắm. Lùi lại đi."

Với giọng nói được truyền qua một cái máy, người nữ đội trưởng đó nói một cách rành mạch.

Nhưng,

"U--ah, ah, ah, ah, ah....."

Chợt nghe thấy tiếng gì đó sau lưng; Shidou quay mặt lại chỗ cũ.

Yoshino nhìn những thành viên AST và, *run* *run* cả người cô run lên.

".....Uh."

https://thuviensach.vn

Shidou, nhướn mày và thở dốc.

"Ah, aaaah, UAAAAAAAaaaaaaaaaaahhhhhhhh-----!"

Yoshino hét lên, và đút hai tay vào lại .

Vừa phà ra một lượng hơi lạnh ra khắp xung quanh, nó vừa chạy lùi về phía sau

"Ư,Yoshino.....! Chờ đã!"

Tiếng kêu thống thiết của Shidou không tới được cô

, đang được Yoshino điều khiển, *Gràooooooooooo*----và hút không khí xung quanh.

"Ch-Chuyện gì thế này.....!"

Chạy vào giữa thành phố đang đóng băng, Tohka cảm thấy hoảng sợ trước cảnh tượng mà mình đang thấy.

Trên con đường trống trải, cô có thể thấy Shidou, cô bé tóc xanh mà cô đã thấy vài ngày trước, và một số thành viên AST đang bao quanh.

Và, cô bé cưỡi con thú đó rút về sau lưng nó, nó cong người về phía sau và bắt đầu hút không khí xung quanh.

"--Uh."

Tohka cảm thấy một cơn ớn lạnh chạy dọc xuốn dạ dày.

Cách duy nhất để diễn tả cái cảm giác đó là, nó giống như một thứ gì đó thuộc về bản năng hay đại loại thể, nghe thì khó hiểu như cô đang hiểu rất rõ nó. Và thứ đó-không phải là thứ gì tốt đẹp cho cam.

https://thuviensach.vn

Khó để nói thành lời, dĩ nhiên, nhưng, bầu không khí chấn động lúc này và khoảnh khắc khi Tohka vung với tất cả sức mạnh cho một đòn quyết định, cực kỳ giống nhau.

"....., shidou!"

Tohka lên tiếng.

Nhưng, cô hiểu, chẳng có nghĩa lý gì khi gọi cậu ấy như thế.

Tohka ngay lập tức dậm gót chân xuống mặt đất.

"....!"

Và, nói cái tên đó ra. Đó là thanh kiếm mạnh nhất của cô, cái ngai của cô. Là kết tinh của những điều kỳ diệu.

"....., Kuh-"

Nhưng không có gì xảy ra. Tohka nhăn mặt.

Không phải là cô không biết trước chuyện này. Để đề phòng, Kotori và những người khác đã giải thích cho cô rất nhiều lần.

Về những thứ như là, Tohka là ai. Và Kotori và những người khác sẽ làm gì với cô.

Theo đó, Tohka cũng được cho biết lý do tại sao sức mạnh của cô lại bị phong ấn.

Thường thì, ít nhiều thì cô cũng sẽ cảm thấy khó chịu. Vì thứ sức mạnh gắn bó bấy lâu nay với mình, qua một hôm thì bỗng nhưng biến mất.

Xét trên tình huống hiện tai, Tohka hiểu đó là một điều cần thiết để có thể sống chung với Shidou và những người khác.

https://thuviensach.vn

Nói thật thì-cuộc sống hiện nay của cô rất là vui.

Mặc dù cô vẫn chưa tha thứ cho Origami, và vẫn chưa tin tưởng hoàn toàn Kotori hay Reine.

Nhưng, những ngày sống cùng với Shidou, là những tháng ngày hạnh phúc, kèm theo những cảm xúc mà cô chưa bao giờ có trước đây.

-Nhưng.

"--! .....uh!"

Lúc này, để cứu Shidou, cô phải lấy lại thứ sức mạnh không cần thiết đó của mình.

Cô dậm gót chân xuống đất một lần nữa, một lần nữa.

Nhưng, dù có làm bao nhiêu lần; vẫn không xuất hiện.

"Kuh-Xin ngươi đấy.....Hãy ra đi, ...!"

Cô nghiến răng, nheo mắt lại, cố đá xuống mặt đường. Tohka có vẻ như sắp khóc.

".....Kuh."

Hình ảnh Shidou khuỵu ngã khi trúng phải viên đạn lúc đó xuất hiện trong đầu cô.

Một lỗ thủng to tướng ở bụng. Shidou ngã xuống, bất lực. Và cô không thể làm được gì.

Cô tuyệt đối không muốn chuyện như thế xảy ra một lần nữa.

-Ngay lúc đó, cô gái trên điều khiểu cho cái đầu của nó trở về vị trí cũ.

https://thuviensach.vn

".....Uh!"

run* *rẩy* Trạng thái tinh thần của Tohka bắt đầu không ổn định. Cơn căng thẳng dữ dội xâm chiếm khắp đầu cô, như muốn đánh gục cô.

"Ku-a, aaaaaaaaaaaaaaaaaaahhhhhhhhhhhhhh!"

Và rồi, lúc mà phả cái thứ khí lạnh cô đặc từ miệng nó.

"U-Uuwahh.....!?"

Shidou ngồi bệt xuống một cách vô thức.

Áp lực kinh khủng của như đè bẹp cậu xuống.

Những thành viên AST đang tản ra xung quanh cậu bắt đầu tổng tấn công khi nó bắt đầu hút không khí xung quanh, nhưng tất cả đều bị làn mưa chặn lại..

Và như thế--một luồng khí lạnh cực mạnh bắn ra từ .

"Cái--?"

Mặc dù không rõ chi tiết, nhưng theo cậu biết, một đòn tấn công như thế sẽ lấy mạng cậu ngay, và cậu có cảm giác như nó sẽ diễn ra ngay lúc này.

Xét về tốc độ và thời gian-đó là một đòn tấn công không thể tránh được.

"Shidou-"

Cậu nghe thấy tiếng của Origami, nhưng đã quá muộn. Shidou nhắm mắt lại trong vô thức-

https://thuviensach.vn

Cơ thể cậu cứng đờ trong vài giây, nhưng không cảm thấy bất cứ điều gì khó chịu. Cậu xoay cổ và mở mắt ra.

"Cái-Cái này là-?"

Cậu há hốc miệng, không nói nên lời.

Vì, trước khi cậu kịp nhận ra, một cái ngai khổng lồ nổi lên trước mặt cậu, và có vẻ như đòn tấn công của Yoshino đã bị nó chặn lại.

"San.....?"

Phải. Đó là một cái ngai kim loại lộng lẫy. Trên chỗ gác tay bằng thép màu xanh đó, phần chuôi kiếm ló ra như thể đang nhìn trộm một ai.

Đó là thứ vũ khí vô địch của Tinh linh Tohka-.

"T-Tại sao-?"

"-Dễ hiểu thôi mà."

Giọng của Kotori vang lên bên tai phải cậu.

"Kotori.....? Chuyện này là sao? Chẳng phải sức mạnh của Tohka đã bị phong ấn rồi sao?"

"Em đã nói rồi mà. Nếu trạng thái tinh thần của Tohka không ổn định, thì có khả năng cái sức mạnh đáng ra đã bị phong ấn đó sẽ chảy ngược lại, từ Shidou đến Tohka-Mặc dù đây không phải là sức mạnh tuyệt đối của cô ấy, nhưng không ngờ là cô ấy lại có thể triệu hồi Thiên Sứ của mình .....Mà, chẳng phải là anh rất được cô ấy yêu quý, đúng không?"

"Hả.....? V-Vậy đó là lý do tại sao Tohka-"

https://thuviensach.vn

Trong lúc Shidou vẫn còn đang kinh ngạc, thì những người ở xung quanh đã bắt đầu hành động. Shidou không phải là người duy nhất ngạc nhiên khi thấy cái ngai xuất hiện. Yoshino trông như vừa thấy một thứ gì đó từ ngoài Trái đất, và ngay lập tức điều khiển chạy đi với một tốc độ phi thường.

Những thành viên AST cũng kích hoạt bộ đẩy phản lực và đuổi theo cô.

Origami cũng liếc nhìn cái ngai sang trọng trước mặt Shidou, và sau khi khẽ nhíu mày; cô di chuyển theo các thành viên còn lại và đuổi theo Yoshino.

"....."

Sau khi phân tâm một lúc, cậu ngay lập tức choàng tỉnh.

"Phải rồi, mình cũng phải đuổi theo Yoshino-"

Và,

"shidou!"

Cậu nghe thấy tên mình từ sau lưng.

Một giọng nói dễ thương, với chất giọng có một không hai. Và quan trọng hơn, là cái ngai đang ở trước mặt cậu. Chẳng cần phải mất công sức để đoán xem đó là ai-Tohka.

"Tohka.....hả? Eh-?"

Nhưng khi nhìn vào cô, cậu mở to mắt ngạc nhiên khi thấy một Tohka không giống như mọi khi. Cô vẫn đang mặc bộ đồng phục của trường Raizen như mọi khi, nhưng-dù là phần ngực hay váy, những yếu điểm của cô đều đang được bao phủ bởi một lớp màng ánh sáng.

https://thuviensach.vn

"Tohka, đó là gì.....?"

"Nu?"

Nghe Shidou nói thế, Tohka nhìn xuống dưới cơ thể mình, và chớp chớp mắt ngạc nhiên.

"Ooo!? Gì thế này! Linh phục à!?"

Cô nhận ra vẻ ngoài lúc này của mình khi Shidou chỉ ra. Tohka ngạc nhiên thốt lên.

Và sau khi rờ rẫm và sờ soạng lớp màng ánh sáng đó, cô ngẩng mặt lên, nhìn vào Shidou.

"Quan trọng hơn-shidou, cậu có sao không? Cậu có bị thương không?"

"Ah.....không. Nhờ có cậu đấy."

Shidou vừa nói vừa nhìn cái ngai lộng lẫy sừng sững trước mặc.

Nhìn thấy cậu như thế, Tohka ngượng ngùng quay mặt đi và nói với giọng run run.

"Err.....cái này, mình, mình xin lỗi.....về mọi thứ."

"Eh.....?"

Shidou ngây người ra, còn Tohka thì, 'muumuu', lẩm bẩm.

"Thế nên.....! Mình đã, bị cái gì đó mà mình cũng không biết...chọc tức lên.....ờ, mình không thể nói mình biết ơn cậu đến mức nào.....mình đã gây ra quá nhiều rắc rối, thế nên-mình chỉ muốn, xin lỗi cậu....."

"Không.....cái đó, là lỗi của tớ....."

https://thuviensach.vn

Mặc dù đáng ra cậu phải lịch sự hơn khi nhận lỗi về phía mình như thế, nhưng-giờ thì họ không có thời gian cho việc này.

Shidou nuốt nước bọt. Thiên sứ và Linh phục, là những thứ thuộc về Tinh linh ấy - Tohka.

Mặc dù sức mạnh của cô vẫn chưa khôi phục hoàn toàn, nhưng sự thật là cô vẫn có một thứ sức mạnh siêu nhiên, vượt xa sức mạnh của loài người.

Thứ sức mạnh có thể đối chọi với của Yoshino. Và cả CR Unit của AST.

Shidou chìm trong suy nghĩ trong vài giây, và rồi nhìn lại Tohka.

"-Tohka, tớ có một lời thỉnh cầu."

"Nu.....? Sao tự nhiên cậu lại khách sáo thế?"

Tohka nghiêng đầu tò mò.

Không chút do dự, Shidou quỳ gối, và cuối đầu thật thấp.

"Shi-shidou?"

"-Xin cậu. Hãy cho tớ mượn sức mạnh. Tớ biết là rất vô lý khi đòi hỏi điều này ở cậu. Nhưng, tớ muốn-cô ấy, dù có chuyện gì xảy ra đi chăng nữa, tớ phải cứu Yoshino.....!"

"....."

Sau một lúc im lặng, giọng của Tohka nhẹ nhàng vang lên.

"Yoshino, ý cậu là-cô bé đó?"

"À ừ."

https://thuviensach.vn

".....Ư."

Khẽ hít vào, Tohka tiếp tục nói. Cô ấy trông có vẻ-buồn.

".....Vậy à. Đúng như mình nghĩ, cô ấy rất quan trọng. -Quan trọng hơn...minh."

".....Hử? Có ai nói thế đâu?"

Shidou ngẩng mặt lên, nhìn vào mắt Tohka.

"Eh.....?"

"Cậu sai rồi-Nó không phải....như thế."

"Shidou. Nguy hiểm lắm. Đừng cho Tohka biết những thông tin không cần thiết-"

Cậu lờ Kotori đi, và tiếp tục.

"Cô ấy-cũng giống như cậu, Tohka."

"Giống.....?"

"Aah, Yoshino cũng là một--Tinh linh."

".....!? Cô bé đó à?"

Tohka nhướn mày, nghi ngờ hỏi. "-Không chỉ có thế. Chỉ vì...Yoshino có một thứ sức mạnh mà em ấy không thể làm được gì với nó, giống như cậu, cô bé ấy đã phải chịu đau đớn trong suốt khoảng thời gian qua.....!"

"....."

https://thuviensach.vn

"Tớ-đã hứa. Đã hứa là sẽ trở thành người hùng của Yoshino. .....Nhưng, với sức mạnh bây giờ của tớ, tớ còn không thể đuổi kịp em ấy.....!"

Và rồi, cậu cúi đầu thật thấp một lần nữa.

"Xin cậu đấy, Tohka. Hãy cho tớ mượn.....sức mạnh của cậu!"

"....."

Im lặng.

Nhưng-nó không kéo dài lâu.

Hítttt-.....hàààà*, cậu nghe thấy tiếng thở.

".....Uh, haha."

Cậu có thể nghe tiếng cười của cô.

Ngẩng mặt lên, Shidou thấy Tohka đang lấy tay ôm trán.

Và bắt đầu nói.

".....Aah, hiểu rồi. Phải rồi nhỉ. Sao mình có thể quên được chứ. -Đây mới đúng là người đã cứu mình chứ."

"Tohka.....?"

Cậu không nghe rõ những gì Tohka nói vì cơn mưa. Cậu ngờ ngợ đáp lại.

Nhưng Tohka không nói gì, và chỉ quay người lại.

"-Những gì mình cần làm là đuổi theo cô ấy, phải không?"

https://thuviensach.vn

Giọng nói thanh thoát của cô vang vọng trong tai cậu, át cả tiếng mưa.

"....., Tohka!"

"Đừng nói gì hết. Thời gian là vàng bạc mà."

Nói xong, cô bước tới trước vài bước, *BỐP*!, đá cái ngai lộng lẫy đang yên vị ở chỗ đó.

Và rồi, cái ngai khổng lồ đổ ụp xuống, và biến thành một thứ có hình dáng rất lạ.

"Đ - Đây là-?"

"Lên đi. Cậu đang vội mà nhỉ?"

Khi đã nhảy lên phần sau lưng của cái ngai, Tohka hối Shidou nhảy lên.

"Ah, aah....."

Shidou bối rối, làm theo Tohka và nhảy lên . Lúc này, nó giống một con thuyền kỳ dị hay là một cái ván trượt hơn là một cái ngai.

"-Nắm lấy."

Và, cùng lúc đó.

".....!?"

, với gia tốc cực lớn, bắt đầu trược trên mặt đất đóng băng.

Gió lớn và trọng lực bắt đầu tấn công cậu. Shidou ngay lập tức bám vào các đường chạm khắc ở dưới chân.

https://thuviensach.vn

Nhưng Tohka không cần phải bám vào cái gì, cô chỉ đứng thẳng người trên , giống như cô có những thanh nam châm cực mạnh gắn dưới đế giày.

"Nếu giảm tốc độ thì chúng ta sẽ mất dấu cô ấy! Vậy nên chúng ta sẽ giữ nguyên tốc độ này!"

"O-Ou....."

Shidou nói một cách khó khăn trước áp lực của gió đè lên cậu.

"-Thiệt tình."

Và ở tai phải, cậu nghe thấy giọng nói thiểu não của Kotori.

"Mặc dù Tohka đang có phản ứng tốt, mọi chuyện đang diễn ra suôn sẻ nhưng-bất cẩn quá đấy, Shidou."

"Xin lỗi, anh sẽ nghe em giảng đạo sau...! Nhưng giờ thì bớt nói lại, và cho anh mượn sức mạnh của em đi.....!"

Kotori thở dài, tiếp tục nói.

"-Dĩ nhiên. Nhiệm vụ của chúng em là giải cứu các Tinh linh mà. Chúng em sẽ cố gắng hết sức để giúp anh."

"Anh nợ em rồi.....!"

Lúc đó, chợt tăng tốc. Shidou gồng người lên, đặt một chân lên , nhờ sự giúp đỡ của Tohka, và họ tiếp tục lướt đi trên mặt băng.

"--Đội B, tiến lên! Chúng ta sẽ bẫy [Hermit]!"

""Rõ!""

Origami nghe thấy tiếng của Ryouko và các thành viên khác của AST đáp lời cô ấy qua hệ thống liên lạc.

https://thuviensach.vn

Cô cùng với hai người khác, nhẹ nhàng đổi hướng, và rời khỏi nhóm đang đuổi theo [Hermit].

Mục tiêu ở trong bán kính 1km tính từ giao điểm này.

Trọng lực và sức gió, vốn dĩ đủ mạnh để làm một người cảm thấy choáng váng hay làm họ không thể mở mắt, đã được cân bằng nhờ kết giới, và nhờ đó, họ đã đến được vị trí của mục tiêu.

"....."

Cô ghì chặt chân mình vào không khí để thắng lại, và đảo người về hướng đó.

Cô thoáng thấy [Hermit] đang tiến về phía mình.

Cùng lúc, khi đã thấy [Hermit], ba người của đội B bay ra hai bên, đưa ra chỉ dẫn ở trong đầu, vài hai cái neo gắn với bộ đẩy dưới nách họ, bắn xuống.

Từ 6 cái neo như thế, những sợi chỉ ánh sáng bắn ra, nối với nhau và tạo thành một cái lưới.

"--Lưới laser đã triển khai hoàn tất, xác nhận máy Beta và Gamma đã nối với nhau."

"Rồi, chúng ta sẽ ép cô ta vào góc!"

Origami nghe Ryouko to tiếng nói khi đang đuổi theo [Hermit].

".....!?"

[Hermit] đến nơi, và nhận ra mình đã bị phục kích.

Nhưng--đã quá muộn.

https://thuviensach.vn

Một cái lưới ma thuật chắn ngang đường đi ở phía trước và ở hai bên.

Từ sau lưng, Ryouko và đội A đang đuổi theo cô.

Và Origami cùng với đội B đang bay với cái lưới laser trên đầu cô.

"A---ah, ah, aah.....--"

[Hermit] - vẫn đang nằm trên lưng con thú đó, mở to mắt ra và kêu lên tuyệt vọng.

"Tất cả-tấn công!"

Tuy vậy, AST không có một chút thương xót hay đồng cảm gì với đối thủ của mình.

Nghe theo mệnh lệnh, tất cả các thành viên AST rút thanh kiếm laser - một thứ vũ khí cận chiến cấp cao, và nhắm vào [Hermit].

-Nhưng,

"U.....a, aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaahhhhhhhhhhhhh-!?"

Đội hình xung quanh bắt đầu rối loạn khi [Hermit] hét lên.

Những giọt mưa biến thành những hạt mưa đá , bay xung quanh và bao bọc [Hermit]; và nó trở thành một mái vòm băng khổng lồ.

Origami không quan tâm, cô vung mạnh thanh xuống lớp bảo vệ đó của [Hermit].

Nhưng, mọi chuyện thay đổi ngay lập tức.

Khi vừa chạm vào, thanh và kết giới xung quanh Origami kêu rắc rắc và bắt đầu đóng băng.

https://thuviensach.vn

Origami ngay lập tức, giải trừ thanh , và tắt kết giới đi.

".....Hự--"

Trọng lượng cơ thể và các thiết bị xung quanh cô xuất hiện trở lại, và khung cảnh xung quanh cô tối sầm lại, làm cô không thể thấy gì .

Thêm vào đó, cả người Origami bị những cơn gió lạnh bao phủ khắp thành phố và những giọt mưa lạnh giá từ trên trời rơi xuống tấn công.

Trong chớp mắt, cái cảm giác ấm áp khi ở trong nhà kính được thay thế bằng cảm giác khi phải leo lên một ngọn núi tuyết giữa mùa đông. Cô hoảng sợ, tim cô đập mạnh hơn, và nó làm cho cô thở một cách khó nhọc.

"Kích hoạt kết giới cơ bản."

Cô cố gắng nói, mặc dù cảm giác mệt mỏi vừa ập tới làm cô muốn ngất đi.

Một lớp lá chắn vô hình bao bọc xung quanh cô, và nhẹ nhàng nâng cô lên. Cô kích hoạt bộ đẩy, và thoát ra khỏi lớp bảo vệ của [Hermit].

"Hự.....Mọi người ổn chứ!?"

Ryouko hỏi. Họ đã dùng cách giống như Origami để thoát khỏi lớp bảo vệ của [Hermit].

Nhưng kể cả Origami, thì chỉ có 5 người đáp lời lại.

Có lẽ có 2 người đã bị đóng băng cùng với trường năng lượng của họ.

"....."

Origami nhìn xuống mái vòm băng ở đầu con đường đóng băng.

https://thuviensach.vn

Grừừừừừừừừ--nó khẽ gầm lên trong khi tạo một cơn lốc xoáy có bán kính khoảng 10 mét.

Những viên đạn băng chứa năng lượng Tinh linh bay một cách dữ dội, và tạo thành một pháo đài hàn khí.

Kiếm plasma và kết giới, vốn không phải là vật chất cụ thể, cũng bị đóng băng. Rõ ràng đây không phải là một trận bão tuyết bình thường.

"Chậc.....phiền thật. Chúng ta phải làm gì với cái thứ này đây?"

"-Không phải là không có cách nào khác."

Cô lên tiếng, và gửi những dữ liệu của lớp bảo vệ mà cô đã quét cách đây ít phút cho các thành viên khác.

"Đây là....."

"Đúng vậy. Năng lượng chứa trong đó không nhiều. Nó phản ứng với ma lực trong kết giới của chúng ta, và sẽ tạm thời tập trung sức mạnh phòng thủ của nó vào một điểm."

"Nghĩa là.....nếu tắt Territory, chúng ta sẽ không bị đóng băng?"

"Chắc vậy."

Ryouko rên rỉ một cách khó nhọc khi nghe Origami nói thế.

"Có vẻ không ổn. Dù chúng ta có thoát khỏi cảnh bị đóng băng đi chăng nữa, nó vẫn là một lá chắn với rất nhiều chùm đạn băng bay xung quay. Mặc dù bộ giáp có khả năng chống đạn nhưng .....tôi nghĩ cơ thể chúng ta sẽ không chịu đựng nổi cho đến khi đến chỗ cô ta."

Ryouko nói, và một thành viên khác lên tiếng.

https://thuviensach.vn

"Vậy thì-một đợt oanh tạc bằng súng không có ma lực thì sao."

".....Cũng rất khó. Ngay cả khi chúng ta vượt qua được lớp lá chắn, Tinh linh vẫn còn bộ Linh phục, cậu biết mà? Nếu là đòn tấn công vật lý thông thường, thì chúng ta sẽ không đụng nổi một cọng tóc của cô ta đâu."

Những điều Ryouko nói đều có lý.

Linh phục chỉ có thể bị phá hủy bởi the năng lượng ma thuật phóng ra từ Realizer. Tuy vậy, lớp băng bao bọc bên ngoài lại có khả năng dò ra ma lực.

Một lớp bảo vệ kép. Một vấn đề rắc rối.

Nhưng, Origami kích hoạt bộ đẩy phản lực, và bay lên cao.

"Origami?"

"Như thế này thì sẽ ổn thôi."

Origami lẩm bẩm, nhìn xuống và hít một hơi thật sâu, để mở rộng tầm nhìn.

Và cô mở rộng kết giới ra thành 10m, lớn hơn hẳn so với bán kính 3m thông thường.

Bán kính kết giới càng tăng, mật độ năng lượng càng giảm, và như thế khả năng hoạt động của nó cũng giảm theo.

Cái kết giới với bán kính 10m có thể sẽ không cản được đòn tấn công của Tinh linh.

Nhưng-lúc này thì chỉ cần như thế. Và, Origami tiến lại gần một khu chung cư gần đó.

https://thuviensach.vn

"--!"

-*Grào grào grào*.....!

Phần mái của tòa nhà khi đi vào kết giới bị xoắn lại, và bay ra giữa không trung.

Bê tông ở lớp ngoài cùng của bức tường bị bóc ra, lớp vật liệu cách nhiệt bị xé vụn, cái tiếng tét lỗ nhỉ đó, cùng với lớp bê tông nền bị xoắn lại. Những thứ như là máy tính cá nhân, hay tài liệu văn phòng, văng ra khỏi kết giới và rơi xuống.

Nó khá là nặng. Não cô như bị ép lại, và Origami bắt đầu cảm thấy nhức đầu dữ dội.

"O-Origami.....!? Em đang làm cái quái gì thế?"

Origami không quan tâm đến bản thân lúc này, và bay lên trên đầu lá chắn của [Hermit] với phần mái nhà lơ lửng trên không.

Và rồi, sau khi thở nhẹ, cô nói.

"Nghiền nát nó, bằng một lượng lớn vật liêu. Như thế này thì lá chắn sẽ ngừng hoạt động trong chốc lát, và chúng ta sẽ tấn công vào lúc đó."

".....Thiệt tình, em lúc nào cũng hấp tấp như thế.....!"

Ryouko thở dài nói, và ra lệnh

"Mọi người nghe rõ chưa!? Dù khó, nhưng chúng ta không còn cách nào khác. Tất cả tập trung năng lượng cực đại và chuẩn bị sẵn sàng bên ngoài lá chắn! Chúng ta sẽ tổng tấn công khi nó vừa biến mất!"

""Rõ!""

https://thuviensach.vn

Những pháp sư AST còn lại, vào vị trí với tất cả thiết bị của họ và kích hoạt Realizer.

Origami hít một hơi thật sâu để chuẩn bị, và vung cánh tay đang giữ tòa nhà xuống.

Khối lượng sắt và bê tông khủng khiếp đó rơi thẳng xuống mái vòm băng.

-Nhưng,

Origami nhíu mày.

Cô tập trung 'kẻ' một đường thẳng trên khối bê tông khổng lồ mà mình vừa ném xuống, và no vỡ ra làm hai theo đường thẳng đó.

"....."

Không-không chỉ có thể.

Những mảnh gạch vỡ bị cắt vụn ra, trong chớp mắt.

Và khi chạm đất, chúng chỉ còn là những mảnh vụn nhỏ

Và, lá chắn của [Hermit] vẫn, không suy suyển.

"Đây là-"

Cô thốt lên, và cùng lúc, tiếng báo động *Bíp*, *Bíp* khó chịu vang lên trong tai cô.

"Origami! Sóng Tinh linh đang tăng lên! Bước sóng này là-"

Trước khi Ryouko nói hết câu, Origami thu nhỏ kết giới của mình lại từ 10m xuống còn 2m, nhỏ hơn so với bình thường.

https://thuviensach.vn

Những thiết bị lớn đang ở trong kết giới tuân theo đúng định luật vạn vật hấp dẫn và rơi xuống đất.

Lúc đó-một mái tóc đen huyền lướt qua mặt cô.

"..........!"

Cái kết giới được thu hẹp để tăng sức phòng thủ, vừa phải chịu một lực đánh khủng khiếp.

Đó là vì, cô gái vừa xuất hiện trước mặt Origami bay đến chém cô với thanh kiếm của mình.

"Phư, đỡ được rồi à?"

".....Yatogami...Tohka."

Origami nói như than vãn, rút thanh kiếm laser ở bên hông, và vung thanh kiếm vào Tohka, người vẫn đang mặc một bộ AstralDress mỏng xung quanh.

"To--"

Tohka né nhanh như cắt, nhảy lên một thanh xà của một tòa nhà gần đó.

"Cô làm gì ở đây?"

Chĩa thanh kiếm vào Tohka, Origami lên tiếng hỏi.

Vuốt mái tóc ướt sũng nước mưa của mình về phía sau, Tohka vờ cười.

"-Phư, xin lỗi nhé. Nhưng tôi sẽ không để cô làm phiền shidou đâu."

"....."

https://thuviensach.vn

Không hiểu tại sao cái tên Shidou lại xuất hiện ở đây, Origami nắm chặt thanh .

"Hừ-tại sao [Princess] lại xuất hiện ở đây? Cô ta đến cứu [Hermit] à?"

Ryouko bối rối nói.

Phải. Tinh linh hạng AAA-bí danh [Princess].

Sóng Tinh linh, mà mọi khi vẫn không phát hiện được, phát ra một cách yếu ớt từ cô gái trước mặt cô.

"--Hừ, chúng ta sẽ xử lý [Hermit] sau. Tất cả chuyển mục tiêu sang [Princess]!"

Ryouko la lên-nó có vẻ là một quyết định đúng đắn.

Có thể bọn họ sẽ bắn được [Hermit] nhưng nếu [Princess] tấn công khi họ vẫn đang nhắm bắn thì mọi chuyện sẽ thành công cốc.

Lá chắn đó đúng là một rắc rối lớn, nhưng nếu không lại gần nó, [Hermit] sẽ không tự ý tấn công, thế nên dừng việc tấn công cô ta lại là một điều đúng đắn.

Nhưng-cô tự hỏi.

Ryouko và những người khác bay lên cao, hai bên nhìn nhau; cô cảm giác như Tohka vừa khẽ gật đầu. Giống như-mọi chuyện đang xảy ra đều nằm trong kế hoạch của cô ta.

Tuy vậy, không có thời gian để có một quyết định sáng suốt hơn. Tohka nhảy khỏi thanh xà và vung kiếm về phía Origami.

"Hừ-"

https://thuviensach.vn

Origami nắm chặt thanh kiếm, và bay lên cao để đối đầu với Tohka.

Trở lại 3 phút trước đó.

"-Cái đó là gì thế!? shidou!"

Shidou - với sự giúp đỡ của Tohka, đứng mấp mô trên đang trượt giữa con đường đóng băng. Khi nghe cô nói thế, cậu ngẩng mặt lên.

".....Cái.....!"

Một khung cảnh lạ lùng.

Giữa trận bão tuyết, một bán cầu tuyệt đẹp đứng sừng sững trên mặt đất-và xung quanh nó là các pháp sư của AST, với những thứ vũ khí khủng khiếp của họ.

"Cái đó là-cái quái gì.....!"

".....Đó là lá chắn mà Yoshino đã tạo ra. Phư, trông nó cũng tốt đấy chứ."

Sau khi cậu nói xong, Reine tóm tắt ngắn gọn kết quả phân tích của mái vòm băng đó.

Sử dụng ma lực-nghĩa là, nó là một pháo đài băng có khả năng tự động phản kích khi nó có phản ứng với năng lượng phép thuật từ vũ khí của AST.

Shidou giản lược thêm một lần nữa trước khi giải thích cho Tohka. Tohka [muu.....] chống cằm, và rên rỉ một cách khó khăn.

Lúc này, giọng của Kotori vang vọng trong tai cậu.

https://thuviensach.vn

"Khó rồi đây. Với tình hình hiện nay, không ai có thể đến gần Yoshino."

Bình thường thì, ai cũng sẽ nghĩ như vậy.

Nhưng-*ực* cậu nuốc nước bọt, và lên tiếng.

"Không."

Vẫn còn một thứ. Vẫn còn một thứ khiến cậu bận tâm.

"Mặc dù phải thử mới biết nhưng.....nhưng có thể nó không thật sự cần thiết lắm."

"Em nói gì thế?"

Và, khung cảnh phía trên chợt thay đổi.

Khi cậu vừa mới thấy Origami đang lơ lửng trên bầu trời, cô bóc lấy phần mái của một tòa nhà gần đó, và đưa nó lên phía trên lá chắn của Yoshino.

"Woa.....?"

"-Chậc, cô ta định phá hủy lá chắn bằng cách đó à? Hơi bị quá tay rồi đấy."

Kotori bực bội nói.

"C-Chúng ta nên làm gì đây-"

Và, ngay lúc đó.

"-Un."

Tohka, vẫn đang đứng kế bên cậu, lấy giọng.

https://thuviensach.vn

"shidou sắp dùng cách ...để cứu Yoshino à?"

".....Không, ờ.....tớ vẫn chưa biết nó có khả thi hay không-"

Cậu nghiến răng khi nghe cô ấy nói.

"-Không, có một cách. Chắc chắn.....mình sẽ phải làm một điều gì đó."

"Vậy à."

Khi nói thế, Tohka *cười*, và cô khẽ nói.

"Tohka.....?"

"Vậy thì, mình sẽ để shidou lo chuyện này. Mình sẽ giải quyết đám AST hay bất cứ thứ gì khác. Mình chắc chắn sẽ không...để họ làm phiền cậu đâu shidou."

Nói xong, Tohka chạy về phía - vẫn đang chuyển động-và cô chụp lấy phần chuôi kiếm lộ ra ở phía sau cái ngai.

Cô nhảy lên phía sau nó, và như thế, bay lên không trung-hướng về phía Origami, người vẫn đang giữ một phần toàn nhà trên tay

"Cái....cái cô này.....!"

Vẫn bám vào chiếc đang chuyển động, Shidou mở to mắt ngạc nhiên.

Nhưng, ngay lập tức, cậu bặm môi, tập trung lại, vànhìn thẳng về phía trước.

Cô ấy sắp làm một chuyện rất nguy hiểm, nhưng cậu sẽ không nói rằng cô ấy thật là hấp tấp.

https://thuviensach.vn

Tinh linh Tohka. Một cô gái cuối cùng đã thoát khỏi chuỗi vòng lặp chiến đấu bất tận.

Bây giờ cô ấy-để cứu Yoshino-và cũng để hỗ trợ cho quyết định của Shidou, đã tham chiến một lần nữa.

Ngoài việc đáp trả lòng quyết tâm của cô ấy, chẳng có gì Shidou có thể làm để được tha thứ cho việc này-!

Cậu cúi người xuống, và khi vẫn còn đang bám vào , cậu phóng người về phía lá chắn của Yoshino.

Và, giữa đường, để chắc chắn, Shidou lên tiếng hỏi em gái mình.

"-Kotori. Anh muốn xác nhận một chuyện."

"Gì thế?"

"Vì đây là chuyện mà anh thật sự không quan tâm lắm, cho nên, có một thứ.....anh đã quên không hỏi. Vào ngày mà sức mạnh của Tohka bị phong ấn...anh-đã bị Origami bắn, đúng không?"

Phải. Nếu như trí nhớ cậu vẫn còn chính xác. Thì vào ngày đó. Cậu đã bị Origami bắn nhầm.

Cậu đã bị thương, mà không một người bình thường nào có thể sống sót với một vết thương như thế.

Im lặng một lúc, Kotori trả lời

"Phải. -Đó là sự thật."

"Chuyện đó.....là sao? Nghĩa là, anh có một khả năng không thể giải thích được à?"

https://thuviensach.vn

"..... Nửa đúng, nửa sai."

"Em nói gì cơ?"

Nghe cậu hỏi, Kotori lầm bầm như đang khó xử, và rồi tiếp tục.

"Nó thật sự là một khả năng của anh. Khi cơ thể của anh có một vết thương chí mạng, nó sẽ tự bốc cháy, và phục hồn. Đúng là một khả năng chẳng khác gì chơi mã bất tử cả . -Và không phải là, chúng em chưa có lời giải thích cho nó."

Shidou nhìn mông lung.

Nhưng-giờ không phải là lúc. "-Rồi, lúc này anh sẽ không hỏi thêm về cái khả năng của anh nữa. Nhưng anh muốn hỏi lại một lần nữa. Ngay cả khi anh bị thương, đến mức sắp chết, anh vẫn có thể hồi phục. Có phải vậy không?"

"-Vâng. Điều đó đã được xác nhận."

Kotori trả lời, và Shidou hít một hơi thật sâu.

".....Tốt rồi. Nếu đúng như anh đang nghĩ, thì anh sắp đi chết đây."

".....Shidou...Đừng nói là anh đang định..."

Và-trong lúc Kotori đang nói, Tohka chém vụn tòa nhà đang lơ lửng đó, nó trở thành một đống bê tông vụn và rơi xuống đất.

Ngay lập tức, những thành viên AST ở khu vực đó, chuyển mục tiêu sang Tohka, và bay lên trời.

Khi bọn họ bị Tohka làm xao nhãng, chở Shidou bay thẳng đến lá chắn của Yoshino.

https://thuviensach.vn

Hay nói đúng hơn-mũi nhọn ở cái ngai đâm thẳng vào lá chắn.

"Éc.....!?"

Lạch tạch* , một luồng sóng mạnh tấn công Shidou.

Nhưng cậu không ngạc nhiên lâu. Một phần của khi chạm vào lá chắn, với một tiếng rít khủng khiếp, cũng bị đóng băng.

Nó chắc chắn đã, phản ứng với năng lượng của 's.

"Không ổn rồi....."

Khi Shidou lo lắng nhảy ra khỏi , cậu đang đứng trước cơn bão tuyết với hình dạng một cơn lốc xoáy.

Một lá chắn bão tuyết dữ dội. Khi đứng trước nó, cậu còn cảm thấy nó mạnh hơn mình nghĩ.

"Yoshino-đang ở trong đây."

Lẩm bẩm, cậu lấy con rối ra, và để trước người.

Rồi cậu khom người lại để che cho nó-và bước tới.

"Dừng lại đi, Shidou. Anh đang định làm gì thế?"

Cậu nghe thấy tiếng can ngăn ở tai phải. Nhưng cậu vẫn không ngừng bước.

"-Ư, anh định tay không bước vào đó? Và chỉ hy vọng vào khả năng hồi phục của mình? Quá mạo hiểm. Dừng lại đi!"

Những lời nói kỳ lạ mà cậu nghĩ em gái mình đang không ở trong trạng thái Chỉ huy làm Shidou cười nhẹ.

https://thuviensach.vn

"Này này.....Anh thấy em đâu có cảm giác gì khi thấy anh bị bắn đâu?"

"Lúc đó khác. Trong đó, vòng tròn bên ngoài lớp bảo vệ tính từ mục tiêu là 5 mét. 5 mét đấy, anh có hiểu không? Khoảng cách đó giống như là khi bị bắn bằng súng săn vậy, hiểu chứ? Hơn nữa, nếu bị phát hiện mang Linh năng khi ở trong đó, anh sẽ bị đóng băng như đấy."

Kotori nói, và nói, và nói.

"Anh hiểu em đang nói gì không? Trong khoảng thời gian ở trong lá chắn đó, vết thương của anh sẽ không hồi phục. Nó rất khác so với việc bị một viên đạn bắn phải đấy. Nếu anh không thể sử dụng năng lực ở giữa chừng, chắc chắn anh sẽ chết đấy!?"

".....Linh năng- Nghĩa là, đây là năng lực của một Tinh linh à?"

".....Ư."

Cậu nghe thấy giọng Kotori nghẹn lại.

Nhưng cậu không dừng lại.

Dù biết mình đang làm một chuyện dại dột, nhưng cậu không thể dừng lại.

Vì cậu đã hứa.

Cậu sẽ cứu Yoshino. Và bản thân cậu-sẽ trở thành người hùng của em ấy.

Hít một hơi thật sâu, cậu bước vào bên trong lá chắn

"Shidou-! Shidou! Dừng lại đi!"

https://thuviensach.vn

Kotori la lên trong tuyệt vọng.

"-Dừng lại.....uh, Onii-cha-"

Nhưng cuối cùng, Shidou chỉ có thể nghe thấy tiếng gió rít của trận bão tuyết bên tai.

"Oee ....., oee.....uh."

Ở giữa lá chắn, Yoshino đang gục khóc giữa lưng của

Đó là một nơi khá yên tĩnh, không ai có thể nghĩ rằng nơi đó đang ở bên trong một cơn bão tuyết.

Chỉ có tiếng nức nở và quẹt nước mắt của Yoshino là vang vọng liên hồi ở bên trong.

Cô rất sợ, và không dám ra ngoài. Nhưng, ở đây, quá yên tĩnh-và cô độc.

"Yo...shi...non.....hư....."

Cô nức nở gọi tên người bạn của mình.

"Đ.Â.Y."

".....!?"

Vai cô run run vì ngạc nhiên, và cô ngay lập tức ngẩng đầu nhìn xung quanh.

"--!"

Và rồi, Yoshino chùi nước mắt, mở to mắt ngạc nhiên

https://thuviensach.vn

Ngay ở rìa lá chắn, cô thấy được hình bóng con rối quen thuộc của mình.

"!, Yoshinon.....!?"

Yoshino kêu lên, nhảy khỏi lưng 's , và chạy ra chỗ đó.

Cô không thể nào nhầm được.

Con rối đó chắc chắn là [Yoshinon], bạn của cô, và là người đã mất tích cách đây mấy ngày.

Nhưng rồi-

".....Chào.....emm.....!"

Rầm*!.

Từ phía sau [Yoshinon], một người ngã gục vào bên trong. Yoshino dừng chân theo phản xạ. Không-nói chính xác hơn, [Yoshino] đang được đeo trên tay của người đó.

Cô chưa thể nhìn ra người đó là ai.

Vì, cơ thể cậu đầy những vết thương và vết máu.

"Uh....."

Người này chắc đã cố sức đi vào lá chắn của cô. Một lượng lớn máu chảy từ người cậu ra khắp xung quanh.

Mắt của cô không nhìn nhầm. Thay vì nói là một con người, cô thấy đây giống như một cái xác hơn.

Nhưng ngay lập tức, Yoshino không cần phải kiểm tra cái xác đó nữa.

https://thuviensach.vn

Là vì-đột nhiên, cái người mà cô nghĩ là đang hấp hối ấy chợt sáng lên. Giống như những ngọn lửa bừng cháy lên tất cả các vết thương trên người cậu, và từ từ lan tỏa khắp bề mặt.

Khi Yoshino vẫn còn đứng ngây người ra, tất cả các vết thương đều đã biến mất

Và-cuối cùng thì khuôn mặt của người đó cũng có thể thấy được

"..............!? Shidou-sa....."

Yoshino cảm thấy sốc.

Phải, con người kiệt sức đó là Itsuka Shidou.

Shidou lăn ra, và ngước nhìn lên, *phùùùùù*.....Cậu hít thở thật sâu.

"Hờ.....Cứ tưởng là chết chắc rồi chứ..."

Shidou, vừa chui vào trong lá chắn, cậu liền hít thở thật mạnh. Và sau khi tim cậu đập chậm lại, cậu từ từ đứng lên.

Mặc dù bên ngoài có một trận mưa đạn dưới dạng một cơn bão tuyết , bên trong có vẻ khá yên tĩnh. Một khu vực bình thường. Nó làm cậu nhớ về nhà tuyết của người Eskimo.

Và ở ngay bên trong, có một con thú búp bê khổng lồ và một cô gái với đôi mắt của thỏ, nhưng đã sưng húp và đỏ hết lên.

"-Yoshino!"

Cậu kêu cô ấy. Shidou cầm con rối đứng dậy.

"Như đã hứa, anh-đến để cứu em.....!"

https://thuviensach.vn

Yoshino nhìn cậu chằm chằm,

"Hức, oeeeeeeeeeeeeee ....."

Nước mắt của cô trào ra, cô khóc một lần nữa.

"Uwah.....,chờ đã-Đ-Đừng khóc mà. A-Anh có vô tình làm gì không phải không.....?"

Cậu vội vàng đưa tay ra, nhưng Yoshino chỉ lắc đầu.

"Không..... phải, em.....vui.....vì.....anh.....đã tới....."

Sau khi nói xong, [Oeeeeeee.....] cô lại khóc.

Cậu mỉm cười khi thấy Yoshino như thế, và nhẹ nhàng dùng tay phải xoa xoa đầu cô bé.

Và rồi, cậu cố làm cho con rối ở bên tay trái mình cử động, *cạch* *cạch*.

"Ya-ha-, lâu rồi không gặp. Dạo này có ổn không?"

Cậu mấp máy môi trong khi nói để làm như mình đang nói tiếng bụng.

Mặc dù đó là một màn trình diễn rất tệ, Yoshino vẫn vui vẻ lúc lắc đầu.

Với một người bình thường, đây quả là một khung cảnh kỳ lạ.

Vì, [Yoshinon] vốn là một con rối biết nói nhờ thuật nói tiếng bụng của Yoshino.

Nhưng-

https://thuviensach.vn

Shidou nhớ lại những gì mà Reine vừa nói cách đây không lâu.

".....Từ kết quả của cuộc điều tra, ngoài lớp Tinh linh mà chúng tôi vẫn đang giám sát, chúng tôi còn phát hiện ra một dạng sóng khác nữa."

"Ơ.....nghĩa là-?"

".....Cơ bản là, Yoshino có một nhân cách khác, và nhân cách đó chỉ xuất hiện khi cô ấy đeo con rối đó."

"!, Ng-Nghĩa là.....Yoshino cũng biết về chuyện này?"

".....Có thể, có thể không. Nhưng tôi chắc chắn một điều, người mà cậu nói chuyện ở trung tâm mua sắm, không phải là Yoshino, mà là nhân cách xuất hiện qua con rối của cô ấy. Yoshino lúc đó để cho Yoshinon làm mọi chuyện và chuyển sang trạng thái mà cô ấy cố tình khép kín lòng mình lại. Đó là lý do tại sao năng lượng của cô ấy vẫn không bị phong ấn mặc dù hai người đã hôn."

"....."

".....Còn một chuyện nữa. Có một chuyện rất thú vị liên quan đến sự xuất hiện của Yoshinon."

"Thú vị?"

".....Aah, có rất nhiều lý do để cô ấy có thêm một nhân cách khác ngoài chính bản thân mình-giả thuyết lớn nhất chính là để cô ấy trốn khỏi những thứ như việc chữa bệnh, nỗi đau đớn hay căng thẳng. Ngắn gọn, cô ấy vô tình tạo ra một nhân cách khác để cho rằng có một người khác đang phải chịu những trải nghiệm đau đớn đó thay cho cô ấy."

"Nghĩa là.....cô bé cảm thấy đau khổ vì AST muốn giết cô-?"

https://thuviensach.vn

".....Khônggg. -Cái này hơi khó tin, nhưng cô bé ấy, để không làm hại đến con người, cô ấy đã tạo ra một nhân cách khác để kiềm hãm chính sức mạnh của mình."

"--Uh."

".....Shin. Xin cậu đấy, cậu phải cứu lấy cô bé. Sẽ là nói dối.....nếu như cậu nói mình không muốn cứu một cô bé tốt bụng và dịu dàng như vậy."

-Trở lại cuộc nói chuyện lúc này.

"....."

"Cả...m.....ơn anh, rất nhiều."

Và, đột nhiên, Yoshino cúi đầu.

"Eh?"

".....Vì, đã cứu, Yoshinon."

Shidou gãi gãi má, [ahh], và gật gật đầu.

"Người tiếp theo là em đấy-Yoshino. Anh sẽ cứu em."

"Eh.....?"

Yoshino phát ra một tiếng kêu tò mò. Shidou quỳ xuống để nhìn vào mắt cô.

Cậu không nghe thấy tiếng gì từ tai nghe của mình nữa. Nó chắc đã hỏng khi cậu đang vượt qua lá chắn.

Hơi đau khi không thể biết được tình trạng của Yoshino lúc này, nhưng cậu không còn lựa chọn nào khác.

https://thuviensach.vn

Cậu phải làm điều này.

Khi nói chuyện với Yoshino lúc cô bé mất con rối, và cuộc nói chuyện vừa nãy.

Cậu tin là cậu đã có được một số điều kiện tối thiểu để có được lòng tin của Yoshino qua những lần đó.

"-Errr, về chuyện này, Yoshino. Để cứu được em thì-errm, em cần phải làm một chuyện." "Chuyện gì.....thế anh?"

Shidou nuốt nước bọt xuống cái cổ họng khô rang vì lo lắng của mình, và tiếp tục.

".....Errm, đừng nghĩ xấu về anh nhé.....Em còn nhớ về nụ hôn đó không?"

Yoshino ngơ ngác một chút, và rồi ngay lập tức gật đầu.

".....Uh, rồi, rồi. Errrr--ermm.....để cứu em, thì em phải làm chuyện đó.....Không, anh không có tà ý gì đâu! Đây chỉ là-"

Và-

"-Eh?"

Cậu không nói thêm được gì.

Vì đơn giản-Yoshino bất ngờ nhắm mắt.

Chụt*

Và hôn cậu.

Lúc đó, một cảm giác...ấm áp len lỏi vào trong người cậu

https://thuviensach.vn

".....!? Yo-Yoshino.....?"

".....?"

Yoshino khẽ nghiêng đầu.

"Em.....làm sai...sao.....?"

"K-Không.....không sai.....nhưng..."

Yoshino gật gù.

"Em sẽ tin, nếu như đó là những gì.....Shidou-san nói."

Lúc đó-, vẫn đang đứng lờ đờ sau lưng Yoshino, và bộ Linh phục trên người cô, biến thành những đốm sáng nhỏ và tan vào trong không khí.

Và rồi.....lá chắn băng bao quanh Yoshino và Shidou, đột ngột mất hết năng lượng và biến mất.

Vai của cô run run vì ngạc nhiên.

"....., Shidou,san.....đây là-"

Yoshino chẳng biết chuyện gì đang xảy ra, nên cô cứ nhìn qua nhìn lại. Và để che cơ thể bán khỏa thân của mình, cô cúi người xuống.

Shidou chợt cảm thấy ngượng thêm một lần nữa khi thấy cô ấy phản ứng như thế.

"Ah.....aah, un, errr.....anh nghĩ là em có khá nhiều chuyện muốn nói! N-Nhưng lúc này thì-"

Và-ngay lúc đó.

"Un....."

https://thuviensach.vn

Yoshino nheo mắt trước những tia sáng. Sau khi những đám mây dạt ra-những tia nắng mặt trời bắt đầu chiếu xuống.

"Ấm quá-"

Yoshino ngắm nhìn một cách vui thích, như thể đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy ánh sáng mặt trời.

Không, có thể đây thật sự là lần đầu cô thấy nó.

Shidou ngẫm nghĩ. Cậu không rõ Yoshino thật sự có khả năng điều khiển nước và không khí lạnh hay không, nhưng có vẻ như, mỗi khi cô bé đến thế giới này, thì trời lại mưa.

"Đẹp~quá."

Cô ngạc nhiên thốt lên.

Yoshino vừa nói vừa nhìn lên bầu trời.

Shidou cũng bị thu hút theo, và ngẩng mặt lên.

Ngay lập tức, cậu biết được cô đang nhìn thấy gì.

Những đám mây đen tan ra và-một cầu vồng rực rỡ, cắt ngang bầu trời.

-Nhưng, cảm giác đó không đọng lại lâu. Cơ thể của cả hai người bất ngờ lơ lửng.

"Nowah.....!"

".....!?"

Cậu nhớ cảm giác này. Đây là thiết bị dịch chuyển của .

https://thuviensach.vn

Chắc Kotori đang đón họ lên sau khi xác nhận việc phong ấn đã hoàn tất.

".....và."

Một lúc sau, khung cảnh trước mặt Shidou không phải là một thành phố bao phủ trong băng, mà là bên trong không hạm mà cậu đã quen thuộc.

".....!? .....!?"

Như dự đoán, Yoshino chớp chớp mắt ngạc nhiên.

Và-Shidou quay lại nhìn sự xuất hiện của một người khác đang ở đây.

"Ooo.....vậy là cậu vẫn an toàn, shidou."

Đó là-Tohka, cùng với bộ đồng phục cháy xém vài chỗ của trường Raizen. Có vẻ như, dù đang ở giữa chiến trận, Tohka cũng được đón về cùng với Shidou và Yoshino.

"Tohka-! C-Cậu ổn chứ!?"

Nghe Shidou nói thế, Tohka thở dài-thanh kiếm và những phần giáp che những chỗ quan trọng của cô tan vào trong không khí.

"Umu. Không quan trọng.....ngược lại mới đúng, cậu trông tệ hơn mà?"

"Ah....."

Shidou gãi gãi đầu khi nghe Tohka nói thế.

Máu của cậu thấm khắp bộ đồ, và nó cũng lủng lỗ chỗ.

"Hii....."

https://thuviensach.vn

Và, Yoshino kêu lên sợ hãi, núp sau lưng Shidou.

Có vẻ như cô ấy vẫn chưa có thiện cảm với Tohka. Shidou chợt cười khan.

"Không sao đâu Yoshino. Cô gái này là Tohka. Cô ấy đã cùng anh-cứu em."

Nghe Shidou nói thế, Yoshino rụt rè đưa mắt nhìn Tohka.

"Toh...ka.....san."

".....nu."

Tohka nhìn Yoshino với vẻ mặt khó hiểu, [umu] cô gật đầu.

"Hmm.....?"

Và Shidou nhíu mày lại.

Tiếng bước chân vang vọng từ hành lang.

Cánh cửa phòng dịch chuyển mở ra, và Kotori thở dốc, bước vào.

"Ko-Kotori.....?"

Shidou há hốc ngạc nhiên trước sự "tấn công" bất ngờ này, Kotori nhìn vào cậu chằm chằm, như đang kiểm tra từng chỗ trên người cậu.

Và rồi,

"Cái đồ-anh trai ngốc.....!"

"Higuuh.....!?"

https://thuviensach.vn

Kotori giơ nắm đấm lên, và dùng hết sức của mình, đấm vào vùng bụng dưới của Shidou.

Chưa kể, nó còn lại một cú đấm xoáy. Một cú đấm xoáy tuyệt vời.

"Guhaa.....Em.....em làm cái quái gì thế!?"

"Làm một chuyện ngu ngốc như thế.....! Anh chỉ được phép làm theo những gì em nói thôi!"

"Uh? Em đang-?"

Shidou đang định lên tiếng bắt bẻ thì-cậu chợt dừng lại.

Đơn giản vì, cô em gái vừa mới đấm cậu xong, đang vùi mặt mình vào ngực cậu, và vòng tay ôm cả người cậu, *Gyuu*, thật chặt.

".....Anh phải, tính toán thật chính xác, giới hạn của việc hồi phục trước.....! Và di chuyển theo những gì em nói, thì nó sẽ an toàn hơn....."

"Koto...ri....."

Shidou thở ra, và khẽ xoa đầu cô ấy.

"Anh xin lỗi, vì đã liều mạng như thế."

".....Đúng là đồ ngắn nghĩ mà. Một con amip còn thông minh hơn anh đấy. Cái tên ký sinh này."

Khi vẫn đang úp mặt vào người cậu, Kotori *Xì*! Cô hỉ mũi, và cuối cùng thì cũng buông cậu ra. Shidou, với phần ngực áo dính đầy nước mũi, gãi gãi má, mỉm cười.

https://thuviensach.vn

Tuy vậy, Kotori có vẻ như không bận tâm lắm về điều đó. Nhân tiện-giây phút mà cô ngẩng mặt ra, giọng nói lạnh lùng khi trong trạng thái Chỉ huy của cô trở lại.

"-Thiệt tình, cứ thích làm theo ý của mình.....Tất cả sẽ được kiểm tra kỹ càng từ đầu đến chân đấy. Theo tôi nào."

Nói xong, *Hừ* cô quay đầu đi, và bước tiếp trên hành lang.

"Haha....."

Shidou cười bất lực, và rồi cậu quay lại nhìn Yoshino và Tohka.

"Rồi.....vậy thì, đi thôi.....Hmm.....?"

Cậu không hiểu tại sao, Tohka lại nhìn cậu với vẻ mặt buồn rười rượi.

"Tohka.....? Cậu bị sao thế?"

"!, Kh-Không có gì! Đi nhanh thôi nào!"

Tohka nặng nề bước đi.

"Cô ấy.....bị sao vậy nhỉ?"

Nói xong, Shidou, bước đi cùng với Yoshino, và đuổi theo sau lưng Tohka.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Kết Chương: Quá Khứ Trở Lại

"Cái....Cái quái gì đâyyyyyyyyy!"

Hai ngày trôi qua kể từ khi sức mạnh của Yoshino được phong ấn.

Sau khi hoàn tất quá trình kiểm tra, Shidou và Tohka cuối cùng cũng được trở về nhà. Và hôm nay, khi vừa mới thức dậy vào buổi sáng, ngay kế bên nhà Itsuka là một tòa nhà trông như một căn hộ.

Hai ngày trước, chỗ đó vẫn chỉ là khu đất trống, vậy mà *bùm*, đột nhiên nó xuất hiện.

Giống như một màn ảo thuật vậy.

"Cái gì là sao.....chẳng phải em đã nói với anh từ trước à? Tụi em đã xây một căn hộ dành riêng cho Tinh linh."

Và, từ phía sau, vẫn còn đang lim dim, Kotori lấy tay dụi dụi mắt, lên tiếng.

".....! Đừng nói là đây là cái mà em nói đến....?"

"Vâng. Mặc dù nó trông như một căn hộ bình thường, nhưng khả năng chống chịu của nó thì gấp cả trăm lần bình thường đấy. Realizer cũng được kích hoạt, nên khả năng phòng thủ phép thuật của nó cũng rất hoàn hảo. Nếu không quá "mạnh tay" thì sẽ không có gì bất thường xảy ra đâu."

https://thuviensach.vn

"Không, ý anh không phải thế.....! Cái này được xây như thế nào vậy trời.....! Không thể chỉ ngày một ngày hai là xong được!"

"Thì, ngay cả đội tái thiết của JGSDF cũng xây lại được một tòa nhà sau một đêm mà."

"Woa.....?"

Có vẻ như đó là sự thật. Chắc hẳn là nhờ hiệu ứng của Realizer.

".....Nghĩa là, 'căn hộ sẽ được xây dựng, sớm thôi' chỉ là một cách chơi chữ thôi chứ gì."

Đừng có nói như thế chứ. Em đã nói đây là giai đoạn thử nghiệm để Tohka sống ở bên ngoài còn gì."

".....Hừ."

Cậu muốn phản đối, nhưng có cãi với em nó thì cũng vô ích.

Kotori quay lại, và bước vào trong.

"-Thế nên, Tohka sẽ sống cạnh chúng ta kể từ ngày mai. Em cũng đã nói cô ấy rồi. Chắc là cổ đang thu dọn đồ đạc nhỉ?"

"A, aaa.....Rồi, anh hiểu mà. Chắc thế....."

Shidou gãi gãi má.

Ừm, đúng là từ đầu cô ấy chỉ sống ở đây cho đến khi căn hộ được xây xong, và tinh thần của Shidou cũng sẽ ổn định lại nhưng.....khi ngày này đến, không phải là cậu không cảm thấy cô đơn.

"Ara, gì thế Shidou? Anh muốn sống với Tohka lâu hơn à?"

"! Không, v-vấn đề không phải như thế....."

https://thuviensach.vn

Shidou hốt hoảng chối phăng đi, nhưng Kotori chỉ nhún vai.

"Nói chung, nếu anh muốn làm gì đó xấu xa, thì chỉ còn hôm nay với ngày mai thôi đấy."

"Em.....em đang nói cái quái gì thế.....!"

"Đáng~sợ~quá. Rút thôi."

Kotori nhảy vào nhà khi Shidou hét lên với khuôn mặt đỏ bừng.

".....Thiệt tình, con nhóc Kotori này."

Shidou nhẹ nhõm gãi đầu, thở dài trước khi bước vào nhà.

Và rồi-

"Ư.....?"

Cậu nhướng mày, ngạc nhiên.

Một cô bé mặc bộ váy một mảnh dễ thương, đội cái mũ rơm che gần hết khuôn mặt. Cô phóng đến chỗ Shidou.

"! Yoshino!?"

Shidou gọi tên cô. Dù không mặc Linh phục, nhưng-không thể nhầm được.

Mà có thể là nhờ con rối thỏ ở tay trái cô ấy.

"Ya-ha, Shidou-kun."

cạch *cạch*, miệng của con rối chuyển động, và cất giọng cao vút.

https://thuviensach.vn

"C-Cuối cùng cũng gặp được cậu. Xin lỗi vì đã không cảm ơn cậu khi cứu chúng tôi lần trước."

"À, không.....không sao. Em làm gì ở đây thế? Em đã được kiểm tra xong à?"

"Ư-, mới chỉ xong được một cái thôi. Còn nhiều lắm, nhưng tôi nói là mình muốn đi cảm ơn Shidou-kun. Nên họ đã đặc cách để cho tôi ra ngoài một chút."

Nói xong, con rối nhìn lên trời, như thể đang nhìn .

"Ừm, chừng nào mấy cuộc kiểm tra xong xuôi hết rồi thì chúng ta sẽ hẹn nhau lần nữa nhé?"

"A,à.....được thôi."

"Phư phư, vậy thì, hẹn gặp lần sau."

Con rối vung vẩy đôi bàn tay nhỏ xíu của mình.

Và rồi, Yoshino run run quay người lại, đối diện với Shidou.

"Ư.....? Còn chuyện gì à?"

"---A, ơ....."

Shidou giật nảy mình khi nghe thấy giọng nói đó.

Không phải là [Yoshinon], mà đó là giọng thật của Yoshino, không thể nào lẫn đi được.

"Có.....ổn không, nếu em lại đến.....chơi.....nữa.....?"

Nói xong, cô rụt rè nhìn Shidou.

https://thuviensach.vn

"Ư.....Ừm, cứ đến bất kỳ lúc nào nha!"

Nghe thấy thế, mặt cô tươi lên, và cô cúi đầu chào, chạy đi mất.

"Phư phư, tuyệt, tuyệt. Cậu làm tốt lắm."

Cậu nghe thấy tiếng của con rối.

".....haha."

Shidou thở dài, nhưng trên môi nở một nụ cười.

Nhắc mới nhớ, đây chắc là lần đầu tiên Yoshino nói khi mà vẫn đeo con rối trên tay.

Cậu cảm thấy hạnh phúc.....dù chính cậu cũng không hiểu tại sao.

"Rồi thì....."

Cậu vươn vai, bước vào nhà.

Khi đi lên cầu thang để về phòng, cậu nghe thấy tiếng nói nhỏ xíu của ai đó.

Cánh cửa phòng dành cho khách nằm ở cuối hành lang từ từ mở, và nửa khuôn mặt của Tohka lộ ra. Cô nhìn về phía Shidou.

".....G-Gì thế?"

"....."

Cậu nhíu mày khi Tohka, vẫn không nói gì, đưa tay ra, *ngoắc* *ngoắc*, ra hiệu kêu cậu vào.

"Ý cậu là lại đây à?"

https://thuviensach.vn

"....."

Tohka, gật đầu. Ngay sau đó, cô lặn vào trong phòng.

"Ờờờ....."

Shidou đờ mặt ra, nhưng rồi cũng từ từ bước đến đó.

Cốc *cốc*, cậu gõ để cho chắc, trước khi mở cửa ra.

Tohka đứng ở bên phải phòng-trước cái tủ kê sát tường. Cậu đi tiếp đến giữa phòng, đối mặt với cô.

"Có gì không ổn sao, Tohka?"

Tohka cắn môi, ngẩng mặt lên.

".....Ư. Chắc cậu đã nghe Kotori nói, nhưng, đã có quyết định là, kể từ ngày mai, mình sẽ sống ở nhà cạnh bên."

"A, à,.....có vẻ thế."

"Nên.....ưm, mình có chuyện muốn nói với shidou, khi mình còn có thể."

"Nói chuyện?"

".....Ưmm."

Cô quay mặt đi chỗ khác. Chuyện này có vẻ khó nói.

"Hôm qua, trong lúc kiểm tra, mình đã nghe rất nhiều thứ từ...Kotori và Reine."

"--! Ờờờ.....nhiều thứ, ý cậu là.....?"

https://thuviensach.vn

"Ư.....là về chuyện của Kotori và những người khác, họ đã cố gắng cứu tụi mình, những Tinh linh.....và shidou là người đã giúp họ thực hiện điều đó."

Tohka hít một hơi thật sâu để bình tĩnh lại, và nhìn vào Shidou.

"Nó có liên quan đến cuộc nói chuyện này.-shidou. Xin cậu. Từ giờ, nến những Tinh linh như mình hay Yoshino xuất hiện, mình muốn cậu phải cứu họ."

"Eh...?"

Shidou mở to mắt ngạc nhiên.

"Theo lời Kotori, có vẻ như vẫn còn nhiều Tinh linh chưa được xác nhận. Trong số họ, chắc sẽ có những người như mình, những người không muốn chiến đấu nhưng vẫn dính vào chuyện đó-thật, tội nghiệp cho họ."

Một nụ cười buồn xuất hiện trên mặt cô.

"Vậy nên, xin cậu đấy. Hãy dùng sức mạnh của cậu để cứu những Tinh linh đó.....giống như lúc cậu cứu mình."

"....."

Shidou nuốt nước bột, nhìn lại Tohka.

".....Ờ, nói sao đây? Ừm....."

bộp Shidou vỗ trán.

Qua chuyện của Tohka và Yoshino, cậu đáng ra phải quyết định được rồi, nhưng không hiểu sao cậu lại do dự không muốn nói ra. Shidou lắc lắc đầu trước khi nói.

https://thuviensach.vn

"-Aaa. Mình cũng tính thế mà."

"....."

Mặc dù đã nghe được câu trả lời mà mình muốn, nhưng không hiểu tại sao Tohka vẫn cười với vẻ khó hiểu.

"Ưn.....mình nợ cậu rồi. Còn.....một chuyện nữa, được không?"

"Ừ, nói đi. Mình đang nghe đây."

"Ư....."

Tohka lẩm bẩm lầm bầm trong miệng, rồi cúi gằm mặt xuống.

"Eh? Cậu nói gì thế?"

Dường như cô vừa nói gì đó mà cậu không nghe rõ.

Cậu bước lại gần để nghe rõ hơn, và rồi-

".....Ư!?"

Shidou thở gấp khi Tohka ngẩng mặt lên.

Tohka vòng tay qua cổ Shidou, đẩy cậu xuống giường.

Và rồi-

"Ưmmmmm.....!?"

Tuy hơi chần chừ, nhưng rồi Tohka cũng từ từ đưa môi mình lại gần môi của Shidou.

Chuyện xảy ra đột ngột đến mức làm não bộ cậu muốn nổ tung.

https://thuviensach.vn

Cậu nghĩ rằng mình đang mơ, nhưng thế thì việc này có ý nghĩa gì trong giấc mơ thế giáo sư Freud, hay đại loại thế; và đầu cậu tràn ngập những ý nghĩ khác nhau.

Nhưng, không cần phải tự nhéo má mình để xem xem chuyện này có thực không, tất cả giác quan trong người Shidou liên tục réo lên rằng, THẬT ĐẤY!

Mùi hương ngọt ngào mà chỉ con gái mới có tràn vào khoang mũi cậu. Khuôn mặt của Tohka đang ở trước mắt cậu. Cảm giác cơ thể cô đè trên người, và còn cặp đùi thon mềm làm cậu muốn nhào vào ôm nó theo bản năng.

Hơn nữa-cảm giác không miêu tả được thành lời từ cặp môi đó, và vị của thứ dịch không thuộc về cậu.

Tất cả những thứ đó như làm đứt hết dây thần kinh của Shidou.

10 giây trôi qua, mà cậu vẫn không thể kháng cự (hay làm quen) được với cảm giác này.

"Puhaaaaaa....."

Có vẻ như cô ấy không thở khi hôn cậu. Tohka thở hắt ra như lúc nghỉ xả hơi.

Và khi vẫn ngồi chống hai chân trên người Shidou, cô nhìn vào mắt cậu.

"To-Tohka.....cậu vừa mới làm....."

Tohka vẫn giữ nguyên dáng ngồi của mình.

".....Coi như đây là thù lao của lần này nhé."

https://thuviensach.vn

"Eh.....?"

Shidou ngơ ngác, còn Tohka thì xấu hổ quay mặt đi.

".....Sao lại thế nhỉ. Chỉ là môi chạm môi thôi mà.....nhưng mà cũng không tệ. Mà cũng lạ quá-mình chỉ muốn làm điều này với mình shidou thôi.....với lại.....chẳng biết chuyện này có phải không, nhưng.....khi shidou.....err, trong cái tòa nhà hay đại loại thế, và hôn Yoshino, nói sao đây ta.....mình cảm thấy khó chịu lắm."

Tohka nói với khuôn mặt ửng đó, trong khi Shidou vẫn chưa biết trả lời sao.

".....Thế nên. Ừm, đừng làm chuyện này.....với bất kỳ ai, thêm một lần nào nữa nhé."

".....Hể? Ờờờ-"

Có vẻ như không ai nói với Tohka phương pháp dùng để phong ấn sức mạnh Tinh linh. Đúng là tréo ngoe quá mà. Lời yêu cầu của Tohka đúng là không thể thực hiện được.

"Nhắc lại coi!"

"V.....Vâng."

Nhưng trước một Tohka hùng hổ như thế thì làm gì từ chối được.

*

Lúc này, đội thực chiến và đội hậu cần đang xếp thành hàng trong phòng hướng dẫn tại doanh trại của JGSDF thuộc thành phố Tenguu.

Buổi báo cáo về chiến dịch, cũng như buổi họp chiến lược về luồng sóng Tinh linh phát hiện được ở khu vực gần đó, đều là lệnh của Ryouko.

https://thuviensach.vn

"....."

Ở đó, Origami - một thành viên của JGSDF, mặc bộ thường phục, đứng im lặng nhìn xuống bàn, như thể đang kiềm nén sự bực mình của mình.

-Hai ngày trước.

[Hermit] đã trốn thoát vào phút cuối, "nhờ" sự cản trở của [Princess].

Và tệ hơn, [Princess] đã đột ngột biến mất ở giữa chiến trận.

Thêm vào đó, sóng của cô ta đã thay đổi so với bình thường khi Biến Mất.

Mặc dù tất cả thành viên bị [Hermit] đóng băng cùng với kết giới của mình đều an toàn, nhưng.....Ngay cả khi AST tiêu diệt được Tinh linh, thì nó cũng chỉ là một việc nhỏ, và rồi họ có thể trở về căn cứ.

Có bực mình thì cũng phải thôi.

Ngoài ra, cô không biết Shidou, người mà đáng ra phải ở trong nhà của cô, có chuồn ra ngoài phố khi có chuông báo động không-và tính cờ, con rối mà cô nhặt được mấy bữa trước cũng biến mất.....Cô cũng khá là thích nó mà.

Dĩ nhiên, không phải là cô nghi ngờ Shidou.

Ngược lại, nếu Shidou lấy trộm đồ của Origami, thì nó cũng tốt theo một cách nào đó. Cô dự định sẽ không hỏi thêm về vấn đề này.

Ngay lúc đó, cánh cửa mở ra, và Ryouko-trưởng nhóm AST xuất hiện.

Tất cả thành viên trong phòng đứng dậy, giơ tay chào.

https://thuviensach.vn

"Rồi rồi, ngồi xuống đi."

Ryouko nói với vẻ khó chịu.

Đứng trước mọi người, cô tiếp tục.

"Rồi, chắc là tất cả đã tập trung hết ở đây rồi nhỉ.-Ừm, tôi rất là muốn bắt đầu buổi họp ngay, nhưng.....trước đó, chúng ta có tin xấu."

"..... ?"

Haizz, Ryouko thở dài khi thấy vẻ tò mò trên khuôn mặt bọn họ.

".....Vì dạo gần đây Tinh linh xuất hiện khá nhiều ở thành phố Tenguu, và chúng ta đang cần phải chứng tỏ mình tốt hơn. Nên sẽ có thêm một thành viên gia nhập với chúng ta."

"Thêm thành viên.....à?"

"Phải. Một con át chủ bài rất mạnh. Nói về khả năng sử dụng Realizer, không ngạc nhiên mấy khi cô ta đứng top 5 thế giới.-Thực ra thì, có vẻ như cô ta đã tự tay giết được một Tinh linh."

".....!?"

Nghe xong, tất cả bắt đầu nhao nhao lên.

Cũng phải. Bình thường cần đến mười thành viên tinh nhuệ để giải quyết một Tinh linh, thế mà cô ta đã một mình hạ được một người.

Ryouko nhún vai, như thể đã biết trước chuyện này, và nhìn về phía cánh cửa.

"-Vào đi."

"Vâng."

https://thuviensach.vn

Một giọng nói dễ thương vang lên.

Cánh cửa mở ra một lần nữa-và cô bé đó bước vào.

".....!?"

Tất cả các thành viên AST nhướng mày, gần như cùng lúc.

Vì người mới bước vào, chỉ là một cô bé học sinh trung học.

Khuôn mặt sáng sủa, mái tóc đuôi ngựa được buộc ở sau lưng. Và nốt ruồi đặc trưng nằm dưới mắt trái của cô.

"....."

Origami run run.-Khuôn mặt đó, có cảm giác cô đã thấy từ trước rồi.

"Mình là Thiếu úy Takamiya Mana, rất vui được làm quen với mọi người."

Cô ấy quay người chào, bộ đồng phục JGSDF của cô nhìn như một bộ cosplay.

"Trung úy Kasukabe.....cô ta là ai thế?"

Vài người hỏi Ryouko.

Ryouko làm vẻ mặt [Mình biết ngay mà....].

"Mới nói đấy. Đây là quân át chủ bài mà tôi đã nói lúc nãy."

"Hảảả.....!?"

Tất cả kêu lên ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

Mana nghiêng đầu như muốn hỏi tại sao mọi người lại phản ứng như thế.

"Có gì sao?"

Cô nói, với vẻ tôn trọng.

"'Có gì sao' là thế nào?.....N-Nhóc...không phải nhóc chỉ là một đứa trẻ thôi à-!"

Nghe thấy thế, Mana thở hắt ra.

"Em nghĩ chuyện này cũng bình thường thôi. Tuổi tác chỉ là một đặc tính riêng của mỗi người, và nó không liên quan đến chuyện này. Hay là trong số những người ở đây có ai có thể đánh bại em chăng?"

Mana nói, tuy nghe có vẻ châm chọc, nhưng cô bé chỉ nói sự thật.

"Cái....."

Cô gái vừa lên tiếng trông có vẻ bất ngờ, có lẽ là do cô không nghĩ cô ấy lại nói thế.

"Theo em, có vẻ những người ở đây-"

Và, Mana nhìn về phía Origami.

"-ít nhất thì cũng phải cỡ chị này. Dù cơ hội không cao lắm, nhưng ít ra thì cũng có khả năng đấy."

"....."

Origami ngoảnh mặt đi, không nói gì.

Và rồi, Ryouko *bốp*, gõ nhẹ lên đầu Mana.

https://thuviensach.vn

"Thôi lảm nhảm đi. Tôi sắp chiếu lại hình ảnh từ hôm trước, kiếm chỗ nào trống đi."

"Vâng."

Mana ngắn gọn đáp lời, và lả lướt bước đến ngồi kế Origami.

"Rồi....."

Và, khi Ryouko nhấn công tắc gắn trên tường, đèn tắt đi, màn chiếu hạ xuống từ trần nhà. Cô nhấn nhấn cái điều khiển trên tay, ngay lập tức, hình ảnh trận chiến hai ngày trước hiện lên.

Khi hình ảnh Origami cố phá vỡ lá chắn của [Hermit] xuất hiện trên màn hình-

"-lúc này, nhân tố trở ngại xuất hiện."

Ryouko nói với giọng bực tức, và [Princess] hiện lên màn hình.

Ryouko phóng to bức hình-và họ nhìn thấy một cậu thiếu niên đang đứng trước lá chắn.

Origami thở gấp. Không thể nhầm được. Đó là-Shidou.

Và,

".....Ư."

Ngồi kế bên cô, Mana đột ngột ôm đầu, rên rỉ.

Cô xoa xoa hai bên thái dương, như để chống lại một cơn đau đầu nhưng-cô ngay lập tức ngẩng mặt lên, *cạch*, và đứng dậy.

"Hmm....? Gì thế? Có chuyện gì à?"

https://thuviensach.vn

Ryouko nói, giọng hoài nghi.

Nhưng Mana không nói gì. Cô chỉ nhìn chằm chằm vào màn hình, và...

"-Onii-sama?"

".....?"

Origami nhướng mày, nhìn qua Mana.

Và-cô chợt nhận ra, cảm giác kỳ lạ nãy giờ của mình.

Cô bé ấy, làm cô cảm thấy, như khi ở gần Itsuka Shidou.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi

www.dtv-ebook.com

Tập 3 - Kurumi Killer

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Mở Đầu: Vị Khách Hắc Ám

"Mình là một Tinh Linh đấy."

Thứ hai, ngày 5 tháng 6.

Sau khi nghe lời giới thiệu của cô nữ sinh chuyển trường đang đứng trước tấm bảng đen ấy, khiến cả lớp 2-4 trường Cao Trung Raizen chìm vào trong im lặng.

Nhưng phản ứng của mọi người thì lại chẳng hề giống nhau.

Hầu hết các học sinh không thể hiểu được ý nghĩa lời nói của cô , và họ có biểu hiện như ⌈Cô ấy có vấn đề gì à? Một cô gái thích mơ mộng sao? Hoặc là có gì đó không ổn với cô ấy?⌋ trên khuôn mặt chết lặng của họ.

Hơn nữa, có rất nhiều chàng trai đã bị mê hoặc bởi vẻ đẹp tuyệt vời của mình, và kết quả là, không thể nghe thấy những gì cô vừa nói.

--Tuy nhiên, phản ứng của Itsuka Shidou là hoàn toàn khác với các bạn cùng lớp của mình .

"...Cái-!"

Với nếp nhăn sâu xuất hiện giữa lông mày và mồ hôi nhỏ giọt trên khuôn mặt, Itsuka Shidou quan sát người học sinh chuyển trường đầy hồn nhiên đang đứng trên bục giảng ấy.

https://thuviensach.vn

Đó là một cô gái có mái tóc đen nhánh được buộc nhẹ ở hai bên. Làn da của cô ấy trắng nõn và mịn màng như lụa. Cái cổ lộ từ cổ áo của cô ấy trông mảnh mai đến mức tưởng tường như chỉ cần một chút sức lực cũng có thể làm cho nó gãy mất.

Quan trọng nhất, là mái tóc của cô. Mặc dù cô gái này có một vẻ đẹp đến đáng kinh ngạc.....song mái tóc của cô lại có chút bất thường, gần như bao phủ phía bên trái của khuôn mặt của cô .

Tuy nhiên, Shidou không thể không cảm thấy may mắn vì điều đó.

Mắt phải của cô không được che bởi tóc mái--thời điểm họ nhìn nhau, Shidou bị mê hoặc giống như bị cám dỗ bởi một con quỷ. Vì vậy, nếu cậu được nhìn bằng cả hai mắt,Shidou có lẽ sẽ giống như phần con trai còn lại .

Shidou nuốt nước bọt, và liếc vào bảng đen .

Vào lúc này, cô gái ấy đã cầm viên phấn trắng lên và đã ghi tên mình lên bảng.

"Tokisaki.....Kurumi"

Shidou thốt lên cái tên này bằng một âm điệu nhỏ bé mà không ai có thể nghe thấy .

Tinh Linh.

Ngay bây giờ--Kurumi đã thực sự được xác thực.

Ngay bây giờ trong lớp học, chỉ có ba người thực sự hiểu được ý nghĩa trong những lời đó.

"....."

Shidou liếc nhìn chỗ ngồi bên trái và bên phải của mình.

https://thuviensach.vn

Cô gái ngồi bên phải cậu--Yatogami Tohka trợn tròn mắt miệng há hốc, từ bên cạnh nhìn vào cho thấy cô nàng có vẻ đang rất ngạc nhiên.

Ngược lại, Tobiichi Origami, người đang ngồi ở bên trái Shidou, mặc dù khuôn mặt cô không có chút bất kỳ biến sắc nào, nhưng cái nhìn đó dành cho Kurumi là vô cùng lạnh nhạt...

Sau đó, sau khi Shidou đã quan sát phản ứng của hai người, thời điểm cậu nhìn lại phía trước.....

"......!"

Shidou nín thở, đôi vai run lên trong khoảnh khắc .

Tuy nhiên, đó là hoàn toàn bình thường. Vì Tokisaki Kurumi đã dùng mắt phải, với làn mi dài, nhìn chăm chăm vào Shidou .

"......Cái-"

Shidou chết lặng tại đó và chẳng thể làm được gì nữa. Ngay lúc ấy, ánh mắt và đôi môi Kurumi đã thay đổi để tạo thành một nụ cười hiền hòa.

"Mình hy vọng mình sẽ hòa hợp với tất cả mọi người trong thời gian tới. "

Sau khi kết thúc, cô khẽ cúi đầu.

Trong khi không một ai cảm nhận được sự sợ hãi của Shidou, một tràng pháo tay đón mừng đã vang dội lên bên trong lớp.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Học Sinh Chuyển Trường Thứ Hai

Phần 1

Liếm đôi môi, và cảm nhận cái vị từ mồ hôi của mình...

Trường Territory bao bọc quanh cơ thể giúp cô kiểm soát được trọng lực, độ ẩm, nhiệt độ cũng như bất kỳ điều gì mà cô có thể tưởng tượng tới.

Tuy nhiên, nếu một ai đó muốn biết vì lẽ nào mà những giọt mồ hôi ấy lại xuất hiện, họ phải xem xét các yếu tố ngoại cảnh, như vận động có quá sức không, hay là có bệnh tình gì không...

Hay ở trong trường hợp này là: cảm giác khẩn trương đến khác thường!

"....."

Tobiichi Origami khẽ nuốt chút nước bọt và có vẻ đang cố gắng điều chỉnh lại nhịp thở của mình, trong khi vẫn đang siết chặt lấy thanh laser «No Pain» vẫn đang cầm trên tay của mình.

Hiện đang bao phủ trên cơ thể mảnh mai của Origami, không phải là bộ đồng phục quen thuộc, mà là trang bị tối tân với các mạch đều được nối với Realizer, thiết bị dành cho những chiến binh hiện đại.

Họ đều phải trang bị thứ đó, vì nó là nguồn năng lượng chính cho áo giáp cơ giới.

https://thuviensach.vn

Với những trang bị như vậy trên người, họ có thể mở rộng Territory cá nhân theo ý muốn, hoặc nói một cách đơn giản hơn, họ đã trở thành những cá nhân phi thường.

Tuy vậy-tại thời điểm đó, trong tình huống như vậy, dù đã là trở nên phi thường nhưng Origami vẫn hoàn toàn bị dồn vào một góc kẹt.

"-Uwaaaaaaaa!?"

"......Tch."

Đáp lại tiếng rên rỉ của đồng đội từ thiết bị liên lạc, Origami khẽ chặc lưỡi.

Cái giọng đó rất quen thuộc. Nó phát ra từ một thành viên của AST, biệt đội chống Tinh Linh mà Origami thuộc về.

Điều đó nghĩa là-có 9 đồng đội, những thành viên sát cánh bên cạnh Origami đã bị đánh bại.

".....Kuh"

Trong khi Origami lợi dụng của chướng ngại vật xung quanh của che giấu sự hiện diện của mình, cô nhận một lệnh phát ra từ sâu bên trong đầu

Cùng lúc ấy, trường Territory của Origami đã bẻ cong ánh sáng bên trong nó, trên màn hình hiển thị lên hình ảnh của Origami mà thị lực của một con người bình thường khó có thể thấy được.

Đó là một nơi trực thuộc JGSDF tọa lạc khá gần Tenguu, những căn cứ chuyên dùng để huấn luyện đặc biệt.

Nơi đây là khu vực mà Origami cùng những đồng đội AST khác chỉ được vào khi đã trang bị CR-Unit, đó là một khu vực đặc biệt để tập luyện với Ma Lực.

https://thuviensach.vn

Và đứng ở trung tâm của đống đổ nát ấy, có một cô gái với mái tóc cột búi lại khá gọn gàng đứng đó nhìn một cách rất điềm tĩnh.

-Takamiya Mana.

Thầm nhắc lại tên của cô gái ấy, Origami quan sát lại tư thế hoàn hảo của Mana một lần nữa.

Cô bé khoảng vào tầm 14-15 tuổi. Dưới mắt trái của khuôn mặt rất đáng yêu ấy là một nốt ruồi, phảng phất một ít ngây thơ còn sót lại.

Tuy nhiên, bao bọc lấy cái hình hài đáng yêu và nhỏ nhắn ấy là một bộ chiến giáp hoàn toàn tương phản với cô bé--CR-Unit.

Đó là một thứ hơi khác với mô hình chiến giáp mà Tobiichi và đồng đội đang sử dụng. Trên vai là một thứ trông như lá chắn được cách tân. Nó được cho là nguyên mẫu tối tân hơn hẳn so với những trang bị từ AST

"-Này, người cuối cùng. Không cần biết là cô đang ẩn núp ở đâu, hãy mau xuất hiện và ra đây đi nào!"

Mana nói một cách đơn giản, hoàn toàn không đoái hoài gì tới những thành viên còn lại của AST đang nằm dưới chân cô bé.

Mặc dù có thể không thể thấy nó từ góc độ này, nhưng dưới những cái bóng từ những chướng ngại vật xung quanh hiện đã có 8 thành viên của AST đã bị vô hiệu hóa.

Đó là một sức mạnh áp đảo tuyệt đối. Nó dường như là một sức mạnh đủ đối đầu trực diện với một Tinh Linh

-Cô bé này đã được đưa đến căn cứ Tenguu này vào cuối tháng trước.

Có người bảo rằng, cô bé đó chính là con át chủ bài của JGSDF.

https://thuviensach.vn

Có người bảo rằng, kỹ năng kiểm soát Realizer của cô bé là thuộc top hàng đầu của thế giới.

Có người bảo rằng, cô bé này đã tự tay G.I.Ế.T được một Tinh Linh.

Chỉ dựa vào những tin đồn đó thôi, thì cô bé hẳn sẽ là một quái nhân rất bất thường.

Song, ngay trong lần đầu tiên xuất hiện, cô bé đã thách thức mọi người: 『Ở đây có ai có thể đánh bại tôi không? Bất cứ ai?』 Tất nhiên, đối với những thành viên AST, vốn mang niềm tự hào rằng mình là những chiến binh siêu đẳng ở khu vực này, không một ai có thể để yên vụ đó được.

Vì vậy, lấy cái cớ là muốn tìm hiểu khả năng của Mana, mà một cuộc tập trận 1-chọi-10 đã được dàn xếp.

Thành thật mà nói, Origami đã không quan tâm đến điều này...

"....."

Hoàn toàn im lặng, Origami nhớ lại cuộc trò chuyện đã có giữa cô với Mana vào ngày hôm trước.

Ngày mà Mana được chuyển đến Tenguu, trong lúc Origami và mọi người đang xem lại những thước phim về trận chiến trước đó của chính họ.

Lúc đó, Mana đã nhìn vào hình ảnh được hiển thị trên màn hình đó-Itsuka Shidou và thốt lên:

"--Nii-sama!"

Origami chưa bao giờ nghe nói Shidou có một người em gái vào trước kia cả. Sau khi trình bày vấn đề này với Mana, biểu hiện của cô bé có vẻ bị sốc.

https://thuviensach.vn

(Thượng sĩ Tobiichi biết nii-sama sao? Umu.. Nn, được thôi, tôi sẽ kể chi tiết cho cô biết.-Tuy nhiên, trong cuộc tập trận, cô phải tham gia, đó chính là điều kiện.)

Sau cuộc trò chuyện ấy, thì không còn sự lựa chọn nào khác cả.

Cuối cùng, Origami đã tham gia vào cuộc tập trận.

Và kết quả là giống như những gì mà hiện tại cô đang thấy đây.

Chín thành viên đã gục ngã; Origami cũng đã mất gần như toàn bộ trang bị trên người, chỉ còn lại thanh laser «No Pain», dùng trong cận chiến.

Ngược lại, Mana dường như vẫn chưa hề bị ảnh hưởng gì.

"...Này, thời khắc quyết định sắp trôi qua rồi đấy, có biết không hả?"

Mana thở dài, rồi đưa ra một tuyên bố có vẻ như đã thiếu hẳn sự kính trọng.

Cứ mãi trốn tránh như thế này không phải là một cách hay, Origami quyết định hiện thân lên và xuất hiện đối diện với Mana

"-Oh, cuối cùng cũng quyết định được rồi phải không?"

"....."

Cô kích hoạt trình tự chiến đấu từ trong đầu mình, khởi động động cơ đẩy sau lưng.

Siết chặt vũ khí duy nhất còn lại của mình, thanh «No Pain», Origami không còn lựa chọn nào khác ngoài việc cận chiến.

https://thuviensach.vn

Nghiêng người về phía trước, cô phóng lên không trung với một tốc độ kinh hoàng.

"Thẳng thắn lắm. Tôi không ghét cô vào lúc này đâu."

Khóe môi Mana nhếch lên, lớp chắn ngự trên vai Mana bắt đầu chuyển đổi, rồi tự cố định chính nó vào hai tay của cô bé.

"«Murakumo»-Twin Blade Mode".

Ngay lập tức, các lưỡi gươm khổng lồ bằng ánh sáng xuất hiện ra từ mũi của lớp chắn.

Dù vậy, Origami vẫn không ngừng di chuyển.

Cô vung «No Pain» qua đầu của mình, rồi tăng tốc hơn nữa.

Tuy nhiên, Origami tự biết rằng mình sẽ thua nếu cứ tiếp tục tiến thẳng đến thế này.

"Đến lúc rồi!"

Và như vậy, trong nháy mắt khi trường Territory cá nhân của chúng và Mana chạm vào nhau, cô đã nhanh chóng giảm kích cỡ trường Territory của mình xuống.

Bán kính triển khai Territory bình thường có tầm khoảng 3 mét, thì giờ đây đã giảm xuống chỉ còn 1/10.

Ngay lập tức, tất cả những bộ phận của động cơ phản lực lọt ra bên ngoài kết giới đã lấy lại được trọng lượng ban đầu của chúng.

Cũng lúc đó, Origami đã giải trừ bộ chiến giáp, rồi siết chặt thanh «No Pain» với lưỡi đã tan biến di chuyển sượt qua khủy tay của Mana.

https://thuviensach.vn

"Cái...?"

Quá bất ngờ trước chuỗi hành động đó, Mana chỉ còn biết trợn tròn con mắt.

Động cơ phản lực mất chủ cứ theo quán tính, mà lao thẳng về hướng Mana như một viên đạn pháo khổng lồ.

"Tch! Vẫn còn non lắm...!"

Tuy nhiên Mana đã nhanh chóng lấy lại sự bình tĩnh, dùng lưỡi dao laser cắt bỏ những động cơ thành hai nửa.

Tia lửa bắn ra xung quanh, hai nửa của động cơ ấy rơi xuống đất với khói bốc lên cuồn cuộn.

Nhưng đây mới chính là điều mà Origami thực sự chờ đợi.

Lưỡi «No Pain» một lần nữa lại được tái xuất, chém thẳng xuống lưng của Mana.

Đúng như mục tiêu Origami đã nhắm đến, lưỡi của «No Pain» đã để lại một dấu vết trên CR-Unit của Mana.

-Tuy nhiên...

"Cái...?"

Origami không thể nói nên lời.

Khoảnh khắc khi lưỡi dao laser sắc bén đó tương tác với trang bị của Mana, toàn bộ cơ thể cô bỗng xuất hiện một cảm giác tựa như đang bị vuốt ve bởi một bàn tay vô hình nào đó, mọi cử động của Origami đều bị đình chỉ.

https://thuviensach.vn

"Fuu... Nguy hiểm thật đó."

Mana quay đầu lại và nháy mắt với Origami.

Origami cảm thấy khó thở. Không thể nhầm vào đâu được, Mana đã đình chỉ mọi hoạt động của Origami lại, với độc mỗi trường Territory cá nhân của mình.

.....Thực sự, nó là một kết quả mà khó có ai có thể lường trước được.

Dựa theo tốc độ phản ứng của Mana mà nói, cô bé hoàn toàn có thể hạ gục Origami chỉ với một động tác đơn giản, ngay sau khi đã vô hiệu hóa trang bị phản lực đó không chừng. Không cần biết là gì, ngay lúc đó cô đã ở ngay bên cạnh Mana, đồng nghĩa với việc lọt trường Territory cá nhân của cô bé.

"Quá tệ. Chiếu bí rồi nhé."

Mana từ từ di chuyển, và rồi lưỡi của thanh laser đó đã chạm vào vai Origami.

Cùng lúc đó, tiếng báo hiệu đã vang lên trên đầu họ. Sau đó, có một giọng nói phát từ những bộ chiến giáp

"Tập trận kết thúc. Người thắng là thiếu úy Takamiya Mana."

Sau cuộc tập trận.

Origami quay trở về doanh trại đóng quân của cơ sở. Cô sắp xếp lại những suy nghĩ ngổn ngang trong đầu và đồng thời nhìn chằm chằm xuống đất.

Và như thể những cảm xúc của vài phút trước đã được khơi gợi lại, mà cô siết chặt nắm đấm của mình.

https://thuviensach.vn

"....."

Do đã tắt trường Territory cá nhân, cô cảm thấy cơ thể mình nặng nề hơn bao giờ hết. Nội chỉ việc nâng cánh tay lên và và siết chặt nắm tay lại thôi cũng khiến Origami cảm thấy khó khăn như đang bơi lội trong một đống bùn nhớt vậy.

Song hiện tượng này cũng là tự nhiên thôi, nó phản ánh lên sự bất lực của cô. Origami vô thức mà lại siết chặt nắm tay của mình thêm nữa

"Takamiya--Mana"

Như đã biết từ trước, cô bé ấy có có kỹ năng điều khiển Territory cá nhân rất linh hoạt và luôn chính xác đến từng ly nhỏ nhất. Thực vậy, không thể nghi ngờ gì nữa, đó đúng thực là một Thiên tài như lời đã đồn.

Đây cũng là một điều gì đó rất đáng để ăn mừng. Vì Mana là con người, là thành viên của AST. Điều đó có nghĩa là Mana cũng có cùng một mục tiêu để hạ quyết tâm như Origami. Nếu như có một Pháp Sư như cô bé hỗ trợ, thì tỷ lệ thành công khi thực hiện mục tiêu sẽ tăng lên rất đáng kể.

Tuy nhiên, mặc cho là cô thực sự đã hiểu được nó, nhưng cái cảm giác thất vọng đến khó tả ngày càng nhói lên một cách mãnh liệt từ sâu trong trái tim cô.

".....Quá mạnh."

Origami nói vậy trong khi chăm chăm nhìn vào nắm tay của mình. Cùng lúc đó, có tiếng nói vọng xuống từ trên cao.

"Cô cũng đáng ngạc nhiên lắm đấy, Thượng sĩ Origami."

Vội vàng ngẩng mặt lên, không biết cô bé đã đến từ khi nào, song trên hai tay của Mana, vốn vẫn đang khoác bộ chiến giáp trên người, là hai chai

https://thuviensach.vn

nước tăng lực.

" Đừng khách khí."

Sau khi nói vậy, Mana đưa chai nước ở tay trái mình về phía Origami.

"....."

Mặc dù vừa ngắt trường Territory cá nhân của mình, nhưng Mana trông như chẳng có vẻ gì gọi là mệt mỏi cả.

Origami nhìn Mana một cách ngờ vực, nhưng đồng thời cũng nhận lấy chai nước trong tay Mana.

Mana gật đầu thỏa mãn, rồi tiếp tục lời nói của mình sau khi uống một ngụm nước.

"Nói thật nhé, lúc nãy tôi thật sự sợ lắm đó. Mặc dù lưỡi kiếm của cô chỉ cách tôi có vài milimét thôi, nhưng cũng khá lâu rồi mới có ai đó làm được vậy đấy."

Đó không phải là một lời mỉa mai, đó hoàn toàn chỉ là một lời đánh giá của Mana về khả năng của Origami.

"Tôi cần phải làm gì-để có thể trở lên mạnh như cô?"

Origami hỏi Mana, cô bé trông như vừa gặp phải rắc rối gì đó mà hàng mày đã đan chặt vào nhau.

"Tôi nghe nói cô đã từng giết được một Tinh Linh. Liệu cô có thể kể chi tiết hơn không?"

Như thể bị lời nói của Origami tác động, mà đôi vai Mana đã khẽ rung lên.

https://thuviensach.vn

"Giết...một Tinh Linh, cô đã nghe vậy ư? Ừm...điều đó cũng không hẳn là sai--"

Nhận được câu trả lời có vẻ không chắc chắn đó, Tobiichi hơi nghiêng đầu.

"Sao cơ?"

"Mm... Chỉ là thứ đó, 『Nó』, có hơi khác biệt so với các Tinh Linh khác--. Dù vậy, cô vẫn muốn nghe chứ?"

"Bất cứ điều gì, miễn là có thêm thông tin thì không có vấn đề gì cả. Xin cứ nói đi."

"Mm... nó không quan trọng lắm... Mặc dù điều này không được phép công bố rộng rãi cho những người khác. Nhưng tôi nghĩ là trong tương lai gần, cô sẽ có cơ hội được tận mắt chứng kiến nó thôi.--Sau cùng, đó chính là lý do hiện tại tôi có mặt ở đây."

Đối với thông tin được bảo không được phép công bố ra rộng rãi ấy, đầu Origami lại nghiêng đi

"......? Tôi nghe nói cô được điều tới đây là để cải thiện khả năng chiến đấu của đội chúng tôi?"

"Điều đó cũng không phải hoàn toàn sai. Nhưng chính xác hơn thì, tôi đã được điều tới đây để xác nhận dấu hiệu của 『Tinh Linh đó』."

"『Tinh linh đó』?"

"Phải. Đó chính là ả Tinh linh rất tàn bạo mà tôi đã bỏ ra rất nhiều thời gian để truy đuổi. Mật danh của nó là--"

Và như trước khi Mana tiếp tục lời nói của mình

https://thuviensach.vn

Bang! Bang!

Cả hai đều bị gõ đầu

"...Sss"

"Ui, đau đấy..."

Origami và Mana cùng lúc ôm lấy cái đầu của mình mà nhìn về phía bên phải.

Ở đó, là đội trưởng của đội AST, hiện đang mặc bộ quân phục của JGSDF, Kusakabe Ryoko, và trong tay cô là một quyển sách đã được cuộn lại.

"Cả hai đứa..."

Với các mạch máu đang căng ra trên trán, và chỉ về đống phế liệu bằng sắt thép được lấy ra từ căn cứ tập huấn rồi 'Shwa!'-

Đó là động cơ phản lực đã được chẻ ra làm hai vào lúc nãy

"Không phải tôi đã bảo rằng nó chỉ là tập trận thôi sao? Tại sao hai đứa lại dám phá hủy cả mớ trang bị đắt tiền như vầy được chứ?"

Cả hai người đều nhìn chăm chăm vào ngón tay của Ryoko và trả lời.

"Đại khái là em tính nhử Thiếu úy Takamiya và đánh úp cô ấy nhưng đã không thành công."

"Dù cho đó chỉ là tập trận, nhưng nếu không đánh hết sức- thì chúng ta không thể thu thập được dữ liệu gì chính xác cả? Đó là những gì em nghĩ."

Và như vậy, một lần nữa mà cả hai người đều bị cốc đầu.

https://thuviensach.vn

"Thú vị nhỉ. Thử cho tôi biết chi phí trang trải để bù đắp những thiệt hại về chỗ thiết bị mà hai đứa đã dùng để nghiên cứu xem! Hai đứa cũng biết là ngân sách của chúng ta có giới hạn mà."

"Đã hiểu"

"Rõ"

"Thật là..."

Ryouko nhún vai và rời đi sau khi để lại một câu nói: "Lần sau nhớ cẩn thận hơn đấy."

Sau khi bóng dáng của cô ấy đã biến mất, Mana bất mãn mà bĩu môi.

"Nghe này, Đội trưởng-dono phiền thật đấy. Có khi cô ấy còn gây khó chịu hơn cả lũ Tinh Linh không chừng."

"Đồng ý."

Origami gật đầu, Mana cũng vui vẻ mà mỉm cười.

"Tôi cảm thấy chúng ta có thể cùng nhau hợp tác chiến đấu rất tốt đấy, Thượng sĩ Tobiichi. Chúng ta, là những người sẽ trực tiếp đối đầu với các Tinh Linh. Nếu cứ so đo vấn đề tài chính như thế này, thì chúng ta cũng khó mà thắng nổi ngay cả khi chúng ta có thể."

Sau khi nói vậy, cô bé nhún vai một cách mạnh mẽ hơn bao giờ hết.

Origami một lần nữa lại chẳng nói gì và nhìn chăm chăm của gương mặt của Mana

Đúng như cô nghĩ... Không chỉ ngoại hình, mà ngay cả tính cách, chúng đều có cái gì đó rất giống với Shidou.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, em gái của Shidou hẳn chỉ có một thôi mới phải...

Dù rằng họ chưa hề bao giờ nói chuyện với nhau dù chỉ một từ, nhưng cô đã nhìn thấy cô bé đó một vài lần trước đây rồi. Isuka Kotori. Chẳng cần phải nói, đó là một người khác hẳn Mana.

Tuy nhiên-căn cứ theo dữ liệu của Origami, thì Shidou chỉ là con nuôi mà thôi. Vì vậy mà khả năng Mana thực sự là em gái của Shidou không thể hoàn toàn mà bác bỏ được.

"Thiếu úy Takamiya."

Origami hỏi một cách tự nhiên.

"Như đã hứa. Hãy cho tôi biết về mối quan hệ thực sự giữa cô và Shidou đi."

"Shidou...? Ai vậy?"

Mana nghiêng đầu nghi hoặc... Điều này không bình thường chút nào. Origami tiếp tục trong khi khá ngạc nhiên.

"Vài ngày trước khi chúng ta đang xem lại dữ liệu về trận chiến với «Hermit»- đó là tên của chàng trai đã xuất hiện trong đoạn video đó. Cô, đã gọi người đó là 「Nii-sama」. Và cô cũng đã hứa rằng sẽ nói cho tôi biết nếu tôi đồng ý tham gia buổi tập trận."

".....Sss, Nii-sama.....?"

Mana khẽ cau mày.

"Có gì không ổn à?"

"Không có gì, chỉ là hơi đau đầu một tý.."

https://thuviensach.vn

Cô bé nói vậy, và ấn một bên đầu với tay của mình.

Origami có cảm thấy Mana lúc này có gì đó rất thân thuộc.--Như Shidou, trong đoạn video về cuối tháng trước.

".....Sss, rất xin lỗi. Bây giờ thì không sao rồi. Àh, về chuyện của Nii-sama."

Mana nhẹ nhàng lắc đầu như đang cố để xua cơn đau vơi đi, và lấy mặt dây chuyền nhỏ nhắn trong khỏi bộ chiến phục của mình.

Rồi mở ra. Bên trong là một bức ảnh của một cậu bé và một cô bé.

"--Shidou"

Origami thốt lên rất nhẹ nhàng. Không thể nào lầm được, đó chính là Shidou vào lúc nhỏ. Và ở bên cạnh, là một cô bé với nốt ruồi bên dưới khóe mắt trái rất đặc trưng-. Đó là Mana, bất cứ ai cũng có thể nhận ra khi nhìn vào nó.

"Đây là?"

"Một bức ảnh của quá khứ.--Nó là manh mối duy nhất, giữa tôi và Nii-sama."

"Xin hãy nói rõ hơn được không?"

Origami dứt lời, Mana gãi đầu bối rối như có một cơn đau thoảng qua.

"Rất xin lỗi, nhưng tôi không thể nhớ thêm được bất kỳ điều gì cả."

".....? Chuyện gì đã xảy ra?"

"Không hẳn..... Thú thật nhé, thật ra thì tôi không có một chút ký ức gì trong quá khứ cả."

https://thuviensach.vn

"Mất trí nhớ?"

"Có thể hiểu một cách đơn giản là vậy.-- Nhưng, có một lần tôi nhìn vào bức ảnh đó, tôi bỗng nhớ ra được điều gì đó. Tôi đã từng gọi người đó là Nii-sama vào trước kia."

"Vậy tại sao, cô lại đặt ra điều kiện bắt tôi phải tham gia cuộc tập trận đó?"

Origami ngạc nhiên mà hỏi vậy. Mana bẽn lẽn cúi đầu.

"Không--..... Chỉ là tôi muốn thấy khả năng của Thượng sĩ Tobiichi thôi. Trong đội này, dường như cô được coi là người mạnh nhất. Thành thực mà nói, cô đã vượt xa cả sự mong đợi của tôi rồi đấy."

"....."

Origami lặng lẽ nhìn vào gương mặt của Mana. Rõ ràng thực lực đã chênh lệch đến áp đảo song cô bé lại bảo rằng 『Vượt xa cả sự mong đợi』, thâm tâm của cô cảm thấy có chút gì đó phức tạp

Mana ngước nhìn Origami và tiếp tục.

"Về việc đó... Thượng sĩ Tobiichi. Tôi rất xin lỗi, nhưng tôi có thể yêu cầu cô một chuyện được không?"

"Đó là gì?"

"Có thể nó hơi riêng tư một chút, đó là..... Thông tin về Nii-sama, cô có nó mà, phải không? Cô có thể nói cho tôi một ít về nhưng gì mà cô biết về anh ấy không?"

"....."

https://thuviensach.vn

Không biết từ khi nào, mà tình hình có vẻ đã bị đảo ngược... Origami suy tư một lúc, rồi sau đó đã nhẹ gật đầu đồng ý.

"-Họ tên, Isuka Shidou. Tuổi--16"

"Ừ."

"Gia đình gồm cha, mẹ và em gái. Hiện tại cha mẹ đã định cư ở nước ngoài vì công việc. Cậu ấy chuyên phụ trách mọi việc nội trợ ở nhà."

"Umu..."

"Nhóm máu là AO RH+. Cao 170.0cm. Thể trọng 58,5kg. Chiều cao khi ngồi là 90,2 cm, cánh tay: 30,2 cm, cẳng tay: 30,2 cm. Vòng ngực 82,2 cm, eo 70,3 cm, hông 87.6cm."

"......Vâng?"

"Thị lực mắt phải là 0,6, mắt trái 0,8 , sức nắm tay phải 43,5kg, tay trái 41,2 kg. Huyết áp 128/75. Mật độ đường trong máu 88mg/dl. Mức Urê 4.2mg/dl"

"S,Stop stop! Tôi không cần biết những thông tin này."

"Được."

Origami đành khẽ gật đầu đồng ý để đáp lại tiếng hét inh ỏi của Mana.

"Những thứ mà cô vừa mới nói, 'haa', chúng rất chi tiết. Không phải là một trò đùa đó chứ?"

"Hoàn toàn không. Đó là những số liệu chính xác nhất."

"....."

https://thuviensach.vn

Origami trả lời với một vẻ mặt thẳng thắn. Đôi mày lá liễu của Mana cau lại cùng với những giọt mồ hôi đang dần đọng lại trên trán

"......Xin lỗi, nhưng chính xác thì mối quan hệ giữa Thượng sĩ Tobiichi và Nii-sama là?"

Đối với câu hỏi này của Mana, Origami không hề có chút bối rối, hay là do dự nào mà trả lời

"Người yêu."

Phần 2

"Khoan đã, anh đang làm gì đấy, Shidou?"

"Hehh?"

Trong phòng khách của ngôi nhà, Isuka Shidou, người vừa được bất ngờ hỏi đó đã đáp lại một cách mơ hồ.

Xoay đầu lại, với ruy băng màu đen được cột lại trên hai bím tóc, đang hai tay chống hông với bộ đồng phục thường trực trên người

Đó là em gái của Shidou - Isuka Kotori - trong chế độ Chỉ Huy.

To tròn, song đôi mắt dễ thương ấy lại có vẻ không vui cho lắm, với cây kẹo Chupa Chups trong miệng, đang chĩa thẳng đầy đe dọa về cậu, tựa như đuôi của những con thú khi đối diện với kẻ thù của mình vậy.

"Anh đang làm gì à... Tất nhiên là đang chuẩn bị đến trường rồi."

Shidou nhìn xuống trang phục của bản thân mình một lần nữa. Bộ đồng phục dùng trong mùa hè của ngôi trường Cao trung, tay phải giữ cái túi, tay trái cầm hộp Bento, bất kể là có nhìn vào thế nào đi nữa, thì nó vẫn ám chỉ một điều là đang chuẩn bị đến trường mà thôi.

https://thuviensach.vn

Nhưng Kotori thì chỉ đơn giản lắc đầu rồi nhún vai, như thể một bộ phim sitcom của Mỹ vậy.

"Được rồi, để em nhắc lại một lần nữa. Shidou, cái gì trong tay trái của anh vậy?"

"Chỉ là hộp bento."

"Của anh à?"

"Không, cái này là cho Tohka."

Đúng vậy. Hộp Bento của Shidou hiện đã nằm trong túi. Còn cái hộp bento trong tay trái cậu là để dành cho cô gái hiện đang sống ở một căn hộ gần đó-Tohka.

"Vậy anh dự định sẽ đưa thứ này cho Tohka bằng cách nào?"

"Anh định bỏ nó vào hộp thư của cô ấy....."

Bởi vì cậu không thể đưa nó trực tiếp cho Tohka tại trường được, thế nên nhờ vào cái chìa khóa dự phòng của hộp thư, mà nó đều được đặt bên trong đó vào mỗi sáng.

Đang giữa câu nói, Shidou kêu lên một tiếng "Ah!"

"Aaa, em lo lắng điều đó phải không. Mùa này đúng là thời tiết có ấm lên thật; Em đang lo ngại về việc an toàn thực phẩm phải không? Cứ yên tâm đi. Anh đã bỏ túi chườm đá và tấm lọc vi khuẩn vào rồi. Có lẽ sẽ hoàn hảo hơn nếu anh bỏ thêm ít mận khô vào. Nhưng Tohka lại có vẻ ghét mận khô... Ah!?"

Đang nói giữa chừng, bàn chân của cậu đã bị đạp bởi Kotori. Shidou đổ nhào về phía trước với tư thế đang cong người lại. Cái túi đã rơi xuống sàn, nhưng ít nhất thì cậu vẫn cứu được hộp bento của Tohka.

https://thuviensach.vn

"E-em làm cá....."

"Bởi vì em đã nói là sẽ giết anh nếu anh dám làm vậy nữa mà. Tại sao anh vẫn cứ nhằm vào cái hộp thư của cô ấy mà để thế hả?"

"Đ-đó là vì anh không thể đưa trực tiếp cho cô ấy được mà. Với lại giờ giấc mà bọn anh đến trường cùng khác nhau n-"

"Chính nó đó"

Kotori lấy thanh kẹo lollipop ra khỏi miệng của mình rồi đối mặt với Shidou.

"Đã hai tuần kể từ khi Tohka chuyển đến kế bên rồi. Shidou-. Anh cùng với Tohka trước đây đã từng bao giờ đi học chung với nhau chưa?"

"Eh? Việc đó....."

Đem ánh mắt của cậu nhìn lên trước, cậu bắt đầu nhẩm tính nó trong đầu.

"Em nhắc mới nhớ, không có. Ngay cả một lần cũng chưa từng."

Shidou nói vậy trong khi gãi gãi đôi má của mình với bàn tay đã tự do khỏi cái túi.

Shidou và Tohka đã từng sống chung nhà trong một thời gian ngắn trước đây, nhưng vào lúc đó, trong lớp đã bắt đầu loan ra những tin đồn kỳ quái. Vậy nên cuối cùng họ đành phải đến trường vào những khoảng thời gian khác nhau.

Việc đang được nói tới ở đây là, hiện họ đã là hàng xóm và cũng không sống chung với nhau nữa, thế nên không cần phải bận tâm về những lời gièm pha đó nữa. Và thật ra thì họ vẫn thường xuyên về nhà cùng nhau nữa.

https://thuviensach.vn

Nhưng không rõ có phải là nó đã trở thành một thói quen hay không, mà cho đến tận bây giờ Shidou vẫn luôn đến trường sớm hơn một chút.

Mà, cũng có thể là Tohka thường thức dậy muộn hơn Shidou.

Kotori nâng tay lên để giữ lấy cái trán của mình như thể không thể chịu được nữa.

"Khó khăn lắm mới chuyển cô ấy đến sống kế bên, rồi cùng trở thành bạn học, thế quái nào mà cái 'Event đến trường' này lại bị lãng phí như vậy được chứ?--Chưa kể, trong tương lai sẽ còn có các tinh linh khác xuất hiện nữa, lúc đó sẽ chẳng còn nhiều thời gian để tập trung vào Tohka đâu, do đó anh phải nhân cơ hội này với cô ấy nhiều hơn chứ."

"Mu, Muuuu....."

Từ sâu trong cổ họng, Shidou rít ra một tiếng tựa như đang rầu rỉ.

Thế giới tại thời điểm này thường xuyên bị đe dọa bởi những cơn Không Chấn.

Giống như cái tên được đặt, 『Không Chấn』, tâm cơn chấn động là cốt lõi của vùng không gian trong một phạm vi chỉ định, gây ra một vụ nổ kinh hoàng đến nỗi mọi thứ đều sẽ bị quét sạch.

Mặc dù các phương án dự đoán Không Chấn cũng như cách thức để nhanh chóng tái dựng lại các cấu trúc đã được phát triển trong thời đại này, song nó vẫn là một thảm họa thiên nhiên rất nghiêm trọng.

Mặc dù điều này không được tiết lộ công khai--nhưng lý do thực sự của những đợt Không Chấn này, là bắt nguồn từ sự hiện hữu của các 『Tinh Linh』.

https://thuviensach.vn

Tinh Linh vốn không tồn tại trong thế giới này, bất cứ khi nào họ xuất hiện, ranh giới không gian sẽ gây ra một chấn động dữ dội. Điều này đã được nhận định là nguyên nhân cho các vụ Không Chấn.

Tất nhiên, loài người đã biết đến điều này và vạch ra rất nhiều kế hoạch để chống lại những mối đe dọa đó.

Những kế hoạch đó có thể được chia thành hai nhóm chính.

Một, sử dụng khí tài quân sự để tiêu diệt các Tinh Linh.

Trong khi kế hoạch khác là--

"Rõ rồi chứ Shidou? Tinh Linh kế tiếp xuất hiện, anh phải khiến cho cô gái sa vào tình yêu với anh đấy."

"Anh, anh biết rồi."

Như thể cậu đã chịu khuất phục, Shidou trả lời cùng với một tiếng thở dài.

Đúng vậy, đó là phương pháp khác.

Tiếp cận với Tinh Linh, chuyện trò cùng họ, và sau khi mức độ thiện cảm đã đạt tới đỉnh--KISS.

Mặc dù không rõ là vì sao, song Shidou lại mang trong mình sức mạnh để phong ấn Linh Lực của các Tinh Linh.

Và lấy sức mạnh đó làm mục tiêu, chính tổ chức mà Kotori thuộc về, «Ratatoskr».

"Tốt lắm. Vậy thì, cùng đi học với Tohka vào hôm nay nhé. Okay?"

"Mn. Hiểu rồi."

https://thuviensach.vn

Không có gì khác để phản đối. Shidou nhặt túi xách của mình lên và đi về phía cửa.

"Chậm chạp quá đấy Shidou. Anh lại quên mất rồi nhỉ."

Từ con đường, giọng Kotori đã vang lên, Shidou lướt nhìn bàn tay của mình.

"Ah? Còn có gì khác nữa à?"

"Cái này rồi, cái này."

Kotori xòe bàn tay ra, để lộ các thiết bị đang nằm trong lòng bàn tay,

Sau đó, cô bé vươn ngón tay trỏ phải lên và chỉ vào tai của mình.

-Như thể cô bé muốn Shidou sử dụng các thiết bị ấy ngay lập tức vậy.

".....Cái này? Tại sao anh phải.....?"

"Bởi vì cũng đến lúc rồi, vì vậy bọn em cần phải tiện thể mà huấn luyện anh luôn. Được rồi, đeo nó lên ngay đi."

Và cứ như vậy, khóe môi Kotori để lộ một nụ cười khi một nửa là ép buộc Shidou đeo nó lên tai phải của mình.

"Huấn, huấn luyện ư..... Chính xác là cho việc gì thế."

"Là--chủ đề của ngày hôm nay, xua đi nỗi đố kỵ của Tohka."

"Ha.....haa? Khiến sự đố kỵ.....biến mất ư? Tất cả là sao?"

"Nn. Anh vẫn còn nhớ vụ hồi tháng trước khi Yoshino xuất hiện chứ?"

".....A, aa."

https://thuviensach.vn

Shidou khẽ lẩm bẩm.

Yoshino là cô bé Tinh Linh đã xuất hiện sau Tohka..... Song, từ khi cô bé xuất hiện, Tohka bắt đầu lộ ra những biểu hiện tức giận mà chẳng lý do rõ ràng nào cả.

"Mấu chốt là ở đó, nếu Shidou trở nên thân mật với các cô gái khác mà nói, Tohka sẽ rất vui."

"Eh.....? Cái, cái gì?"

Đồng thời khi Shidou bắt đầu phản ứng, Kotori trông có vẻ như vừa tình cờ gặp một thằng ngốc, mà buông ra một tiếng thở dài.

"Dù sao, nếu mối quan hệ Shidou với cô gái khác trở nên tốt đẹp, thì trạng thái tinh thần của Tohka sẽ dần dần trở nên bất ổn định--. Cuối cùng, nó sẽ gây một dòng nghịch lưu từ Linh Lực của Tinh Linh. Nếu điều đó cứ xảy ra mỗi khi có một Tinh Linh mới xuất hiện, thì phiền phức lắm."-"Vì vậy,

(Kotori chỉ ngón tay về phía Shidou)

Trong buổi học ngày hôm nay, các nhân viên từ «Ratatoskr» sẽ nhóm lên ngọn lửa ghen tuông của Tohka. Shidou, công việc của anh chính là phải đối phó với nó khi điều đó xảy ra."

"Đối phó với nó, nhưng..... Vậy, chính xác những gì anh cần làm là gì.....?"

"Sẽ ổn thôi, đến lúc rồi đấy."

Mặc cho biểu hiện phải làm thế nào đây đang lộ ra rành ranh trên mặt Shidou, Kotori có vẻ như chẳng quan tâm gì cả, mà thúc từ sau lưng Shidou đến hướng cánh cửa.

https://thuviensach.vn

"Cũng gần đến lúc Tohka rời khỏi nhà rồi đấy. Để biết thêm chi tiết, chỉ cần lắng nghe các chỉ thị đến từ chiếc Incam thôi."

"Khoan, đợi, đợi một chút đã....."

Mặc dù Shidou vẫn chưa thấu hiểu tình hình hiện tại cho lắm, song cậu không thể chống lại Kotori trong chế độ này được; Đó là thực tế mà cậu đã sâu sắc nhận ra trong hơn hai tháng qua. Không còn cách nào khác, cậu bắt đầu xỏ đôi giày của mình vào.

Tại thời điểm này, thanh giọng của Kotori lại một lần nữa vang lên từ phía sau Shidou.

"Aaa, phải rồi, phải rồi, còn một điều nữa. Chúng ta có một vị khách cho ngày hôm nay đấy. Một lời chào đơn giản cũng tốt, nhưng tốt hơn hãy cố thử nói chuyện với cô ấy trong một lúc nhé."

"Một vị khách ư?"

Đối với câu hỏi của Shidou, Kotori không hề trả lời, mà trực tiếp chạy lên lầu. Do cô bé đã nói là sẽ đưa ra chỉ thị thông qua chiếc microphone, nên rất có thể cô bé sẽ được «Fraxinus» đón qua ban công trên tầng hai.

Không hiểu biết những gì đang xảy ra. Tuy nhiên, cứ tiếp tục như thế này thì cũng chẳng phải là biện pháp tốt. Shidou mở cửa và bước ra ngoài.

Một cách đột ngột, ánh mặt trời rực rỡ đã lên giác mạc của Shidou.

"Nn....."

Hôm nay là ngày 5 Tháng 6. Đáng lẽ là vẫn nằm trong mùa mưa, nhưng vì lý do nào đó mà bầu trời lại thoáng đãng hơn bao giờ hết.--Giống như những giọt mưa đã bị bầu trời vắt sạch hết từ tháng trước rồi ấy.

https://thuviensach.vn

Khác hẳn những năm trước, không một gợn mây bao phủ, tia sáng từ mặt trời trực tiếp soi rọi một cách mạnh mẽ xuống mặt đất, khiến nhiệt độ ấm lên hẳn.

Không thể chịu nổi với cái nóng mùa hè, mà Shidou đã thay đồng phục mùa hè của mình.

Đúng lúc này.

"Aa-re.....?"

Nhìn vào hình bóng đứng dưới ánh mặt trời trước cửa nhà Itsuka, Shidou không thể không mở rộng đôi mắt của mình ra.

Đứng ngay đó là một cô gái có vẻ như trạc tuổi với Kotori.

Mặc một chiếc váy liền mảnh khá thoáng mát, như thể muốn che giấu đi đôi mắt của mình bằng chiếc mũ rơm màu trắng đó, lộ dưới nó là một mái tóc màu nhuốm màu xanh tựa như đại dương, hơn nữam đôi mắt màu sapphire ấy thỉnh thoảng lại liếc nhìn về phía Shidou.

Ngoài ra, đặc trưng hơn cả chính là trong tay trái của cô bé, không rõ là vì sao, mà đã có một con thỏ rối nhìn rất là hài hước đang ngự ở đó.

"Yoshino!?"

Một cô gái với cá tính như vậy đương nhiên là không thể nào quên được rồi. Shidou đóng cánh cửa và bước lại gần Yoshino.

『Yahooo-, Shidou-kun. Cũng lâu rồi ha--』

Lúc này, chú rối thỏ trong tay trái của Yoshino, bắt đầu nói bằng cách mấp máy cái miệng của nó.

"Oh, oh, đã lâu không gặp-um, Yoshinon."

https://thuviensach.vn

Trong khi khẽ gật đầu, cậu đáp lại chú rối. Chú rối này được gọi là 『Yoshinon』. Người bạn của Yoshino.

Cơ bản, nó chỉ là một con rối bình thường, giọng nói của nó chắc chắn có nguồn gốc từ phúc ngữ-nhưng khi Yoshino đặt nó trên tay, tính cách thứ hai được gọi là 『Yoshinon』 sẽ xuất hiện từ sâu bên trong của cô bé.

Then chốt là ở chỗ, chuyển động cũng như lời nói của chú rối này, hoàn toàn không liên hệ với ý chí của Yoshino.

"Có điều gì à? Hôm nay, đợt kiểm tra đã xong xuôi hết rồi chứ?"

『Nn-, đợt kiểm tra bản thân đã kết thúc rất hoàn mỹ,--nhưng vẫn muốn thực hành một chút.』

『Yoshinon』 nói vậy trong khi vẫy vẫy cái tay ngắn ngủi của nó.

"Thực hành?"

Đồng thời Shidou nói vậy, 『Yoshinon』 đột nhiên nâng lên mép chiếc mũ rơm của Yoshino lên.

"......Sss"

Yoshino dường như hơi giật mình, mà đôi vai cô bé nhẹ run run một chút.

Nhưng sau khi dụng sức nuốt ực một cái, đôi môi run rẩy của cô bé bắt đầu di chuyển và nói.

"Chào, chào buổi sáng, Shidou-san.....!"

Yoshino sử dụng một giọng nói lớn hắn hơn tháng trước để chào đón cậu.

https://thuviensach.vn

"Woah!?"

Đôi mắt Shidou mở to ra, và khẽ lùi về một bước.

Tính Yoshino rất nhút nhát và còn rất sợ người lạ, thế nên việc ứng phó bên ngoài hoàn toàn đều dựa vào 『Yoshinon』, còn bản thân thì hầu như không hề nói gì cả. Ít nhất, thì đây chính lần đầu tiên mà Shidou nghe Yoshino mạnh dạn nói lớn tiếng như này.

Ngay lúc này, qua chiếc Incam mà những âm thanh đi vào trong tai phải của cậu.-Đó chính là Kotori. Có vẻ cô bé lên «Fraxinus» rồi đây.

⌈Gì đây? Anh biết là cô ấy đã có thể nói chuyện với em và Reine rồi mà?⌋

"Thật sao? Không phải vậy với Yoshino thì nó rất tuyệt vời rồi à?"

Sau khi Shidou nói vậy, Yoshino dường như lại thấy xấu hổ mà kéo xuống mép chiếc mũ của mình xuống, song khóe môi của cô bé dường như đã cho thấy dấu hiệu của một nụ cười.

Sau đó, kèm theo những chuỗi âm thanh từ thanh Chupa Chups đang được di chuyển xung quanh trong miệng, Kotori tiếp tục nói.

⌈Mặc dù nó vẫn còn hơi sớm, nhưng em muốn để cho Yoshino sống bên ngoài Không Hạm.--Có Yoshinon làm một đối tác đối thoại, mà áp lực tinh thần ít hơn hẳn so với Tohka, thế nên sẽ không có vấn đề gì đâu..... Dù sao thì, «Ratatoskr» vẫn muốn các Tinh Linh có một sự hiểu biết tốt hơn về xã hội, mà qua đó có thể sống một cuộc sống hạnh phúc.⌋

"Umu. Điều này không phải là quá tốt rồi sao?"

⌈Nn. Vì vậy, đó là lý do tại sao hôm nay bọn em sẽ để cô ấy tự giới thiệu.⌋

https://thuviensach.vn

"Vậy là?"

⌈Nơi mà Yoshino sẽ ở sau khi rời khỏi Không Hạm, sự lựa chọn đầu tiên tất nhiên sẽ là?⌋

Sau khi Kotori nói vậy, Shidou nhìn lên tòa nhà cao cấp nằm bên cạnh nhà Itsuka.

Đó là tòa nhà mà Tohka hiện đang ở, có người nói rằng «Ratatoskr» đã đặc biệt thiết kế ra nó để cho các Tinh Linh sinh sống. Ngay cả khi một cái gì đó bất ngờ xảy ra, thì nó cũng chẳng có vẻ gì là sẽ dễ dàng bị phá hủy cả.

"Ra vậy..... Anh hiểu rồi."

⌈Nhưng--dù là đã nói như vậy thì vẫn còn có một vấn đề khá đặc biệt.⌋

"Ah....."

Shidou như ngầm hiểu ra nó mà nheo con mắt lại.

Đúng vậy. Mặc dù các gian phòng đều khác nhau, nhưng có nhìn như thế nào thì họ cũng sẽ đều trở thành hàng xóm của nhau.

Không, cho dù ngay cả trước đó cả Tohka lẫn Yoshino đều cùng là Tinh Linh. Song vì một lý do nào đó mà cho đến tận bây giờ Yoshino vẫn còn để lại một ấn tượng rất xấu với Tohka, sẽ tốt hơn nếu có cách nào đó để họ chuyện trò đúng cách với nhau.

Sau đó, cửa tự động của tòa nhà âm thầm mở ra.

Một cô gái vừa đi bộ từ bên trong ra vừa ngáp một cái rõ to.

Mái tóc đen tuyền tựa như bóng đêm của cô có vẻ rất hợp dưới những tia sáng chói lọi của mặt trời, một ngoại hình mỹ miều cùng đôi mắt long

https://thuviensach.vn

lanh toát ra cảm giác rất dễ chịu.

Đó là người bạn cùng lớp của Shidou, Yatogami Tohka.

"....."

Nhìn thấy trang phục của cô ấy, Shidou không khỏi nghẹn cả nhịp thở.

Khoác trên người Tohka hiện tại không còn là cá áo khoác tây mà cô đã mặc trong tuần qua, mà thay vào đó là bộ đồng phục mùa hè ngắn tay cùng với một dải ruy băng.

Phải, Shidou cũng mặc đồng phục mùa hè của mình, vì vậy đó chẳng có gì phải ngạc nhiên về..... Nhưng khi nhìn thấy bộ đồng phục đó được đặt trên thân mình tuyệt mỹ của cô ấy, cậu không thể không cảm thấy có cái gì đó đã bị đánh cắp trong trái tim của của mình.

"Nn.....? Shidou!?"

Lúc này Tohka mới có vẻ nhận ra được sự hiện diện của Shidou, đôi mắt cô mở to ra và hét lên.

"Whoa, hiếm khi nào mình gặp nhau vào sáng sớm vậy ha!"

"Aa, Aaaah..... Ngẫu nhiên thôi, đôi khi được cùng đi học với Tohka cũng không phải ý tồi..... Chắc không có vấn đề gì đâu nhỉ?"

Shidou nói vậy với đôi mắt đang dao động. Đôi má của người đặt câu hỏi ấy đã nhuộm màu hồng sắc, biểu hiện của cô ấy trong nháy máy đã sáng bừng lên.

"Yeah! Umu, việc đó-. Tớ nghĩ, không phải là một ý tồi đầu."

Tohka vui vẻ gật đầu. Không biết tại sao, nhưng khi thẳng thắn thể hiện niềm vui của mình như vậy, cũng có chút là đáng xấu hổ thật.

https://thuviensach.vn

Trong khi vẫn đang tự hỏi rằng mình nên nói cái gì tiếp theo, Shidou đã thuận tay mà đưa hộp cơm trong tay của mình ra với cô ấy.

"Và, cái này. Là phần cho ngày hôm nay đấy."

"Ooh!"

Tohka nhận lấy hộp bento, vẻ tươi cười lộ đầy trên mặt.

"Thực đơn cho ngày hôm nay là gì vậy!?"

"Nn, hôm nay là măng tây bọc trong thịt xông khói, cùng với trứng chiên, còn có mì ống, salad với cà chua. Ah, ngoài ra có cơm chiên với thịt gà nữa."

"Cái--"

Sau khi Shidou nói vậy, Tohka có chút sốc mà run rẩy, cô lén lút nhìn xung quanh cô và giữ chặt lấy hộp bento.

"Sẽ, ổn chứ Shidou!"

"Ha..... Sao, sao thế?"

Trong khi Shidou đang ngơ ngác hỏi vậy thì Tohka đã hạ giọng tiếp tục.

"Măng tây bọc trong thịt xông khói, cùng với trứng chiên và những cái khác nữa, không phải như vậy là nhiều quá sao, chúng ta sẽ gặp rắc rối nếu như mọi người biết về việc này mất .....? Nói không chừng, họ sẽ gây ra một cuộc bạo động vì hộp bento này--"

"Không, không có đâu."

https://thuviensach.vn

"Thật, thật chứ..... Tốt quá. Nh-nhưng, để làm cho cơm chiên thịt gà như vậy thì bất kính với thần linh lắm..... cái này không vi phạm Công pháp quốc tế chứ?"

Tohka nói bằng một giọng rất nghiêm túc. Thực sự thì, cô ấy học được mấy cái quái này ở đâu trên Trái đất này thế nhỉ.

"Không sao đâu, không sao đâu mà..... Ah, hay là cậu không thích cơm chiên thịt gà? Nếu vậy thì cậu có thể trao đổi bento với tớ đấy?"

Đó là bởi vì nếu cả hai đều cùng có bento giống nhau, thì điều này sẽ khiến cho Origami rất phật lòng. Vì vậy, mà kể từ hai tuần trước, thực đơn đã trải qua những thay đổi nho nhỏ.

Không sai, vì hầu hết trong chúng là đồ còn sót lại từ tối hôm trước, nên cũng có một chút công phu trong việc chuẩn bị chúng.

Nhưng khoảnh khắc khi mà Shidou đưa ra lời đề nghị đó, Tohka ôm hộp cơm và *fuun fuun fuun fuun fuun* lắc đầu như một tốc độ mà khiến người ta lo sợ rằng đầu của cô ấy có thể sẽ rớt ra mất.

Shidou nhìn cô và mỉm cười đầy mặn đắng. Không sao, miễn là cô ấy thấy vui, thì việc nấu ăn hằng ngày này vẫn rất có giá trị của nó.

Tohka, với vẻ mặt vẫn đọng lại chút hoảng hốt, đã rón rén giữ lấy hộp bento của mình, sau đó hít thở vài hơi thật sâu như đang cố gắng để điều chỉnh cảm xúc của mình. Vào lúc này,

"Nu?"

Tohka đột nhiên trợn tròn con mắt, và nhìn vào cô bé đang ở bên cạnh Shidou. Có vẻ là cho đến tận bây giờ cô ấy mới chú ý đến điều này.

"Ooh, không phải là Yoshino đấy sao? Đã lâu rồi không gặp nha!"

https://thuviensach.vn

Để lộ một nụ cười thơ ngây, Tohka bắt đầu cuộc chuyện trò.

Mặc dù đã xảy ra rất nhiều điều, nhưng Tohka dường như không còn quan tâm về những điều đó nữa.

"......Ss!"

Tuy nhiên, đôi vai Yoshino lại bắt đầu run lẩy bẩy và dần lui về.

『Cố lên nào! Cố lên nào!』

"Ss, uu, mn."

Dưới sự khuyến khích của 『Yoshinon』 nắm trong tay trái của cô, Yoshino đứng vững vàng hơn, *Suu~~* hít một hơi thật sâu, và đã tiến một bước về phía trước.

Như đã được đặt ra quyết tâm của mình, hàng mày của cô bé nhẹ lay động.

"あ... っ, あめんぼ, あかいな, あいうえお... っ!"

Không biết tại sao, song cô bé đã bắt đầu dùng những câu chữ sử dụng cho việc tập phát âm.

"......Mu."

Tohka lầm bầm, nhíu mày vì không biết phải làm thế rồi rồi quay lại nhìn Shidou.

"Đây..... đây là gì vậy? Ám hiệu à?"

"Không..... Yoshino?"

Shidou một bên cười khổ một bên cất tiếng hỏi, 『Yoshinon』 *pata pata* mà vẫy vẫy cánh tay.

https://thuviensach.vn

『Aah-, hoàn hảo! Thực hành rất tốt! Retake! More AGAIN!』

Sau mấy câu trao đổi đó với Yoshinon. Yoshino khẽ gật đầu, và một lần nữa đứng trước Tohka.

"C, c, chào..... buổi, sáng....."

Sử dụng một giọng nói đó là nhỏ hơn hẳn so với thanh giọng mà cô bé đã dùng để chào Shidou, nhưng dù sao thì lời chào đó, cũng rất rõ ràng rồi.

"Wooah, chào buổi sáng!"

"....."

Dáng dấp có vẻ Yoshino hơi run lên một chút.....nhưng cô bé vẫn ở đó chứ không hề chạy trốn là được rồi.

Một lúc đã trôi qua, Tohka và Yoshino vẫn đứng đối diện với nhau, song lại không hề nói được lời nào.

Do đó, giọng nói bén gót của Kotori một lần nữa đã xộc thẳng tai phải Shidou.

⌈--Nếu cứ im lặng thế này, Shidou. Yoshino sẽ rất khó chịu đấy. Mau nói điều gì đó để khích lệ đi.⌋

"Eh.....? Aa, Aaaah....."

Như để trả lời, Shidou liếc nhìn về phía Yoshino.

Bây giờ cậu mới để ý đến nó, đó là cô bé trông đã khác hẳn so với lúc trước.

"Yoshino, hôm nay em mang theo một chiếc mũ rơm à."

Đúng là vậy, ở lần trước thứ mà cô bé mang là một chiếc mũ lưỡi trai.

https://thuviensach.vn

"......Ss,.....V,vâng."

Yoshino trong nháy mắt như muốn trốn đi mà đã dùng 『Yoshinon』 để che lại, song cuối cùng cũng đã cố gắng được, nghiêng đầu và đáp lại.

"Đó là bởi vì.....hôm nay trời khá nóng, nên, Reine-san.....cô ấy."

"Aaa, thảo nào. Nó rất hợp với em đấy. Trông dễ thương lắm cơ."

"......Ss!"

Trước những lời đó của Shidou, khuôn mặt Yoshino đã chuyển màu đỏ và *Po!*

Có vẻ như là tính cách nhút nhát của cô bé vẫn không thay đổi mấy. Shidou nở một nụ cười nghẹn đắng.

"Khoan đã, sao em lại có thể kết thúc cuộc trò chuyện như thế này được chứ. Em đã nói chuyện với Tohka câu nào đâu."

"Aa..... Vâng.--Ne, nee, Tohka, bạn không nghĩ như vậy là tốt?"

"Mu?"

Có lẽ không thể ngờ rằng chủ đề của cuộc trò chuyện sẽ quay về với mình, mà giọng cô khi đáp lại Shidou có một chút bất ngờ. Sau đó, ánh mắt của cô đã một lần nữa hường nhìn xuống Yoshino.

"Nn. Umu. Nó dễ thương lắm đấy, Yoshino."

"......Ss! Cảm.....cảm ơn chị, rất nhiều....."

Yoshino trả lời trong khi nhìn chăm chăm xuống mặt đất, rồi mạnh mẽ ngẩng cao đầu về phía Tohka.

"Th, thật ra.....Tohka-san, cũng.....dễ thương lắm cơ....."

https://thuviensach.vn

"Nu? Vậy, vậy sao..... Ngại thật đấy."

Nói vậy, Tohka phùng đôi má lên. Tohka ngượng ngùng mỉm cười. Rồi một lần nữa chuyển ánh mắt của mình về phía Shidou. Không biết là vì sao, nhưng hai má cô đã hây hây đỏ.

"Shi, Shidou cậu..... Có nghĩ giống vậy không?"

"Heeei?"

Không ngờ cuộc trò chuyện lại chĩa về phía mình. Shidou đã đáp lại bằng một câu không được mạch lạc cho lắm.

"Hôm nay tớ đã thay một bộ đồng phục cơ mà, trông nó.....thế nào?"

Đó là thứ mà họ đã ngay lập tức chú ý tới khi vừa chạm mặt nhau. Đồng phục mùa hè khá thoáng mát của Cao trung Raizen, hoàn toàn rất phù hợp với Tohka. Sự đáng yêu của nó đạt đến mức bất cứ ai cũng không thể phủ nhận được điều đó, có lẽ nên phải cảm ơn khí trời Nhật Bản vào lúc này mất thôi.

"Oo, ooh..... Nó hợp với cậu lắm."

".....Mu, vậy à."

Sau khi Tohka nói vậy, bầu không khí lại một lần nữa sa vào im lặng.

Ngay lúc đó, *beep*-- âm thanh đã được truyền thẳng vào tai phải của cậu.

⌈Này, cứ như vậy là không tốt đâu đấy!⌋

"S, sao.....vậy?"

https://thuviensach.vn

⌈Anh cái quái gì vậy, tất nhiên là không ổn. Nhìn xem anh đang làm gì đi, Shidou. Cuộc huấn luyện đã bắt đầu rồi đấy, anh có biết không hả?⌋

"Haa ..... Sao? Ý của em là?"

Khi Shidou hạ thấp giọng, Kotori đã đặc biệt thở dài một tiếng.

⌈Không phải em đã nói với anh rồi sao? Bài học hôm nay, là không được để cho Tohka phát sinh lòng đố kỵ.--Shidou, kể từ khi anh nói 『Trông dễ thương lắm cơ』 với Yoshino, tại sao anh lại không nói như vậy với Tohka hả?"

"Heeei.....?"

Shidou thốt ra một âm thanh đầy ngớ ngẩn khi chợt nhớ lại những gì mà mình vừa làm lúc nãy..... Khi được cô bé đề cập về việc đó vào lúc này, ngoài 『Trông dễ thương lắm cơ』, thì cậu chưa từng nói caái gì đó khác nữa cả.

"Có, có gì không ổn huh.....?"

⌈Đương nhiên rồi. Khi khen gợi những cô gái khác bằng những câu như 『Trông dễ thương lắm cơ』, nhưng lại chẳng bao giờ nói ra điều đó với cô ấy.--Cho dù là cô ấy có để ý hay không, thì mức độ tình cảm của cô ấy cũng đã giảm một chút rồi.⌋

"K, không, nhưng Tohka sẽ nhớ-"

⌈Em bảo này.⌋

Kotori nói với một giọng điệu đầy mùi cảnh báo.

⌈Tohka thực sự là một Tinh Linh, và như thế rõ ràng là sẽ khác với con người theo nhiều cách khác nhau. Tuy nhiên, anh không được phép đối

https://thuviensach.vn

xử khác biệt với cô trong trường hợp này. Tohka ở phương diện này mà nói, dù sao thì cũng chỉ như một cô gái bình thường mà thôi.⌋

"....."

Nghe được những lời đó, Shidou cắn chặt môi của mình.

Mặc dù cậu đã nói là cậu sẽ đem đến cho các Tinh Linh một cuộc sống thường nhật nhất có thể, nhưng có vẻ như là từ đâu đó nằm sâu bên trong, cậu vẫn xem cô ấy như là một sự tồn tại đặc biệt.

Shidou nắm chặt nắm đấm của mình và đối mặt trực diện với Tohka, rồi nói.

"Toh, Tohka!"

"V, vâng.....!?"

Có vẻ do cậu đột ngột lớn tiếng, mà Tohka đã có một chút hoảng khiến đôi vai cô nhẹ run lên.

"Gì, gì vậy Shidou?"

"Cậu, cậu cũng dễ thương lắm cơ!"

"Hu..... hueh?"

Tohka đỏ cả mặt, cơ thể cô hơi nghiêng về phía sau.

Không rõ là tại sao nhưng cậu cảm thấy gương mặt mình cũng đang có màu đỏ. Shidou quyết định mặc kệ nó rồi tiếp tục nói.

"Aaa, dễ thương, cực kỳ dễ thương luôn! Bộ trang phục hè này là quá hợp với cậu! Tớ đã đứng như ngây như dại khi trông thấy cậu bước ra khỏi cửa nhà đó! Tớ không tài nào rời mắt khỏi cậu nữa! Trong nháy mắt mà cả

https://thuviensach.vn

nói cũng không thể thành lời! Tại sao cậu lại dễ thương quá vậy! Đến mức mà tớ không thể nào diễn tả n--"

Ngay lúc này, Tohka dùng tay để chộp lấy cái miệng của Shidou, chặn đứng những lời cậu đang muốn nói lại.

"Mu.....mugu."

"Tớ, tớ hiểu rồi nên tạm dừng lại một chút đi!"

Nói xong, Tohka vội vàng quay lưng lại phía cậu.

Đến tận bây giờ cậu mới thốt ra những lời thực sự từ sâu trong trái tim của mình..... Nhưng, có vẻ như là nó chẳng có hiệu quả cho lắm.

Khi Shidou vẫn đang suy tư về nó, một tràng cười sặc sụa đã tràn ra khỏi chiếc incam.

⌈Pu....., kuku, haha, ahahahahahahahahahahahaha!⌋

Không cần phải đoán cũng biết rằng nó là của Kotori rồi. Shidou có thể nghe thấy những âm thanh yếu ớt từ chuyển động từ một chiếc ghế. Có vẻ như cô bé đang điều chỉnh vị trí ngồi của mình đây.

⌈Làm tốt lắm Shidou. Giống y như những gì mà một thằng ngốc sẽ làm vậy.⌋

"Thôi.....thôi ngay đi..... Anh cũng biết là mình ra sao rồi."

Shidou rên rỉ, trán bắt đầu toát mồ hôi hột.

"Nhưng, có vẻ như anh lại làm cô ấy tức giận nữa rồi..... Nee Kotori, anh nên làm gì bây giờ đây?"

⌈Haa? Anh đang nói cái quái gì đó?⌋

https://thuviensach.vn

"Eh?"

⌈Thanh cảm xúc của Tohka đang tăng lên rất nhanh chóng, và nó đã dừng lại ở mức tối đa rồi. Anh không nhận ra là cô ấy đang rất phấn khích à. Vậy sao anh không thử tiến gần đến trước Tohka nhìn thấy những biểu hiện của cô ấy xem? Có lẽ sẽ rất thú vị lắm đấy.⌋

"Ah.....? Chẳng, lẽ?"

Shidou bắt đầu nghi hoặc. Nhưng Kotori đã không trả lời, và tiếp tục nói.

⌈Ừm..... Nói chung lần này em không cần phải phạt anh rồi.--Tch, cũng đến lúc em gọi Yoshino trở về rồi. Còn anh, nếu không nhanh chân lên thì sẽ bị muộn học đấy."

Đồng lúc khi Kotori nói vậy, Yoshino đưa ra một cái cúi chào.

"Đến, đến lúc, em phải.....đi rồi. Xin hãy chăm sóc.....Shidou-san nhé, Tohka-san"

"Ooh, hẹn gặp lại lần sau nhé?"

"T-tạm biệt."

Shidou và Tohka nhẹ vẫy tay. Yoshino cúi chào thêm một lần nữa, rồi chạy đi với một chuỗi âm thanh *pata pata*.

".....Vậy chúng ta nên đi ngay thôi, Tohka."

"Nn, ừm."

Shidou và Tohka bắt đầu sánh bước trên con đường nhựa cùng nhau..... Tuy nhiên,

https://thuviensach.vn

"......Tohka? Cậu có thể nán lại một chút được không?"

Nhận thấy có điều gì đó không ổn từ bóng lưng của Tohka, Shidou dừng bước.

Bộ trang phục Tohka đang mặc là bộ đồng phục mùa hè khá thoáng mát. Điều đó đồng nghĩa với việc, cái quai từ chiếc áo ngực thỉnh thoảng lại thấp thoáng hiện lên mới đúng. Cơ mà.....

"Nu? Có gì à?"

"Tohka ..... Cậu, cậu.....có mặc.....cái đó không vậy?"

"? Mặc cái gì?"

"......Áo, áo ngực ấy."

Shidou do dự mà thì thầm ra cái từ đó. Thế nhưng Tohka nghiêng đầu sang một bên đầy quen thuộc với vẻ mặt hoài nghi.

"Áo ngực? Nó là gì vậy?"

"...................!"

Shidou nghẹn cả thở, đồng thời kéo Tohka trở về ngôi nhà.

"Sao, sao vậy Shidou?"

"Vấn đề rành rành ra ấy, sao cậu lại có thể thản nhiên nói 『Nó là gì vậy』 được cơ chứ!! Cậu, đừng bảo với tớ rằng là từng trước cho tới giờ cậu chưa từng mặc nó đấy!?"

"Như, như tớ đã nói ấy, nó là cái gì vậy!?"

"...................!"

https://thuviensach.vn

Shidou vỗ vào chiếc incam trong tai mình. Lập tức, giọng của Kotori đã truyền đến.

⌈Aaa, rồi, mặc dù là bọn em đã có chuẩn bị qua chúng..... Nhưng có vẻ như là chính cô ấy cũng không biết công dụng cơ bản của chúng là để làm gì rồi.⌋

"Bây giờ không phải là lúc để nói việc đó! Nếu nó là đồng phục mùa đông thì cũng không có vấn đề gì, nhưng mà nếu cứ tiếp tục trong tình trạng này thì.....!"

⌈Ừm, chúng được đặt trong cái ngăn trên cùng tủ quần áo của Tohka, tại sao anh không thử chỉ cô ấy cách mặc nó như thế nào nhỉ?⌋

"Làm, làm sao anh.....!?"

⌈Còn có ai ở quanh đó nữa đâu. Được rồi, nếu anh không nhanh lên thì muộn học là cái chắc đó.⌋

".....Aaargh, chết tiệt....."

Shidou với bộ dạng rất quyết tâm, xoay người trở về phía Tohka.

"Tohka, cậu có thể đưa tớ đến phòng của cậu không.....!"

"Nu.....? Aaa, không thành vấn đề....."

Mặc dù được Tohka dẫn đi nhưng có vẻ vẫn rất phiền phức để đến được phòng của cô ấy. Có lẽ là để phòng ngừa, mà trước đến được phòng của cô ấy, họ phải đi qua ba lớp tường mà có vẻ chẳng thua kém gì các con đường hầm trong ngân hàng cả. Dường như không gian sinh hoạt của căn hộ này là không lớn như cái vẻ bên ngoài của nó.

"Đây rồi."

https://thuviensach.vn

Sau khi nói thế, Tohka mở cánh cửa ra. Cách bố trí bên trong chẳng khác mấy gì một căn hộ thông thường.

Shidou đóng cửa lại và nhìn dọc theo hành lang sâu bên trong.

"Được, được rồi, tiếp theo cậu có thể mang lại cho tớ cái món được đặt ở ngăn trên cùng tủ quần áo của cậu được không?

"Nu.....? Tớ, tớ biết rồi."

Tohka hơi nghiêng đầu trong khi cởi giày, rồi theo hướng dẫn của Shidou, mà mang một chiếc áo ngực có màu hồng phấn về cho cậu.

"Phải cái này không?"

"Erm, aa, aaaa ....."

Vốn chẳng có tý kinh nghiệm nào khi nhìn chằm chằm chiếc áo lót của một cô gái cùng tầm tuổi với mình. Shidou mặt đỏ ngây ra trước cái tay đang vẫy vẫy của Tohka.

"Được, được rồi Tohka, lại đây tớ bảo này....."

Mặc dù chắc chắn là chẳng ai có thể nghe thấy được, nhưng Shidou vẫn cảm thấy xấu hổ đến vô cùng mà hạ thấp giọng.

Đồng thời khi phương pháp mặc một chiếc áo ngực được chỉ thông qua những lời thì thầm, khuôn mặt Tohka thoáng chốc đã mang màu của củ carrot.

"Cậu.....! Cậ-cậu-cậu đang nói cái gì vậy Shidou--!"

Khi Shidou vẫn tiếp tục, Tohka giơ chiếc áo ngực lên cao bằng cả hai tay rồi nhìn chằm chằm vào nó.

https://thuviensach.vn

"Đặt cái này.....trực tiếp.....lên ngực.....?"

"Aaa, chính xác."

"Muu, Muu..... Buộc phải mặc nó sao?"

".....Đúng vậy. Nếu không.....sẽ rất có vấn đề đó."

"Làm, làm sao mà nó sẽ là một vấn đề được chứ?"

"Không..... Bây giờ thì vẫn không sao, nhưng nếu như trời bỗng dưng mưa thì.....cái ấy, sẽ....."

Một lúc sau, dường như đã hiểu được ý nghĩa của những từ mà Shidou đã nói, khuôn mặt đã đỏ của Tohka lại càng thêm đỏ. Nếu là Manga mà nói, cũng chẳng lạ gì nếu có khói bốc ra đôi tai của cô ấy cả.

"Cậu.....cậu đang nghĩ cái quái gì vậy!"

Tohka hét lên trong khi hai tay đã che lấy hết bầu ngực của mình.

"Đó, đó chính là lý do tại sao tớ nói rằng cậu phải mặc nó đấy!"

Sau đó, Tohka nhìn chằm chằm vào bộ ngực của mình lần nữa và đồng thời phát ra tiếng ⌈Umu.....⌋ rầu rỉ.

"Tớ, tớ hiểu rồi. Tôi sẽ mặc nó cho cậu xem....."

Gật gù với đôi tai đỏ, cô chạy ra khỏi hành lang với chuỗi âm thanh *pata pata*

"Haaa..... Thật đúng là nguy hiểm quá mà."

Fuuu, Shidou thở phào nhẹ nhõm.

https://thuviensach.vn

--Thế nhưng, vài phút sau, khuôn mặt đỏ tía tai của Tohka một lần nữa xuất hiện từ sâu trong hành lang.

"Shi-Shidou..... Như thế này phải không?"

Kết thúc câu nói của mình, Tohka run lẩy bẩy mà bước ra.

Không biết là tại sao, nhưng chiếc áo khoác bên ngoài đang được cô ấy mặc ngược lại.

"Tohka..... Bộ, bộ dạng này là?"

"Cái, cái này làm thế nào để móc lại vậy.....?"

"Aaah....."

Chỉ cần một câu thôi, Shidou đã nhận ra ngay lý do của tình trạng này.

Sau cùng thì đây là lần đầu tiên mà cô mặc một chiếc áo ngực. Thế nên việc tự mặc nó một mình hẳn là sẽ khó khăn lắm đây.

Khi Shidou đang điên cuồng để tìm cho ra cách--

⌈Đừng có ở đó mà nghĩ nữa, chỉ cần tới và giúp cô ấy một tay là xong thôi mà.⌋

Kotori nói như thể nó là việc quá đơn giản, má Shidou cứ thế mà giật giật vài cái.

Mặc dù không phải là cậu không muốn cãi lại..... Nhưng không còn cách nào khác nữa rồi. Shidou nuốt cái ực, mấp máp đôi môi run rẩy và nói.

"Tớ..... Tớ sẽ giúp cho, cậu xoay người lại đi."

"Cái....."

https://thuviensach.vn

Tohka nhìn chằm chằm với đôi mắt đang trợn tròn, không thể nghĩ ra được cách khác, lâm vào tình trạng y như cậu.

Sau một lúc do dự, Tohka từ từ quay lại, để tấm lưng của mình đối diện với Shidou.

Từ những cái khe nho nhỏ hở ra từ chiếc sơ mi mở cúc, có thể tận thấy chiêm ngưỡng tấm lưng ngọc ngà đó. Shidou không thể không nuốt nước bọt nơi cửa miệng xuống.

"Đừng, đừng có nhìn chằm chằm tớ như vậy....."

Tohka xoay gương mặt đầy ngượng ngùng lại, sử dụng cả hai tay để giữ lấy vai của mình, có vẻ như chiếc áo đó có thể rơi ra từ bất kỳ lúc nào.

Shidou lắc mạnh cái đầu.

"Tớ, tớ biết rồi....."

Lúc này mồ hôi đã lấm chấm chảy dài khắp má Shidou, cậu lẩm bẩm ⌈Không thể có gì đâu, không có gì đâu⌋ , và sử dụng ngón tay đang run run để móc chiếc áo ngực nào. Đồng thời,

..... Lần tới nhất định phải mua loại có móc đằng trước, Shidou hạ quyết tâm như vậy trong trái tim của mình.

◇

"Muuuu..... Tớ cảm thấy di chuyển không được thoải mái chút nào cả."

".....Ráng đi. Đó là công dụng của nó mà."

"Muu, muuuu."

https://thuviensach.vn

Nhìn Tohka vẫn đang loay hoay tìm cách làm quen với nó. Shidou chống cái trán vẫn chưa hạ nhiệt mà thở dài.

Và cứ như vậy, mười phút đã lặng lẽ trôi qua.

Khi Shidou và Tohka vừa bước đến một ngã tư, thì bỗng nghe thấy tiếng bước chân của ai đó đang chạy lại.

"Eh?"

Lông mày Shidou giật giật khi quay lại nhìn theo hướng âm thanh phát ra, nhưng đã quá muộn.

Ở bên trái, một cô gái trông giống như một học sinh trung học, đang cắn một miếng bánh mì và,

"Muộn mất thôi, muộn mất thôi~~!"

Nói ra những từ đó mà có khi các thiếu nữ trong manga hiện đại cũng khó mà sánh kịp, cô ấy đang chạy đến với một tốc độ kinh hoàng. Tiện thể nhắc luôn, mặc dù vẫn đang cắn miếng bánh mì nướng, song cách phát âm lời thoại của cô ấy vẫn rất là hoàn hảo.

"Gì.....!"

Dự đinh sẽ nhảy qua một bên để tránh, nhưng đã quá muộn. Shidou bị hất xuống bởi cô nữ sinh cao trung đó, và ngã đập mông xuống.

"Aa... Ow ow ow."

"Ar, cậu không sao chứ, Shidou--!"

Tohka nhanh chóng cúi xuống và lo lắng mà hỏi.

"Ừm, tớ ổn nhưng mà....."

https://thuviensach.vn

Shidou phủi phủi cái mông khi đứng dậy, đối mặt nhìn vào cô gái đã húc vào cậu. Bản thân Shidou, là một chàng trai, mà cảm thấy chấn động từ vụ va chạm đó thì, đối với các cô gái thì nó ắt phải là khó khăn lắm đây.

"Ui-da!"

Quả nhiên, cô gái đang ở rất gần với họ, đã cho ra một tiếng la như vậy đó. Tuy nhiên-

"Nn, cái....."

Khuôn mặt Shidou chuyển sang màu đỏ, đôi vai thì rung lên.

Lý do rất đơn giản. Đó là bởi vì khi cô gái ấy ngã xuống đường, cái váy đã tốc ngược lên, để lộ ra cái mông to to tròn tròn ra với Shidou.

.....Không biết là tại sao, nhưng nó có vẻ khi cô ấy ngã, cái váy đó đã thừa cơ lúc đang lộn xộn mà cuốn lên.

"--Kya!?"

Nhưng sự nghi vấn của Shidou, đã ngay lập tức thổi bay đi bởi tiếng hét của cô gái đó.

Cô vội vàng che chiếc pantsu của mình lại, rồi nhìn Shidou với đôi má ửng đỏ.

"Cậu, cậu đã thấy!?"

"Không, không, không có....."

Trong khi Shidou đang bối rối không biết phải trả lời thế nào, cô gái từ từ đứng dậy và tiến lại gần Shidou.

https://thuviensach.vn

"Tôi đã bị một chàng trai nhìn thấy hết rồi..... Bây giờ thì sao tôi có thể lấy chồng được nữa đây?"

"Haa.....!? Không, việc đó."

Ngay lúc này, cô gái đó đột nhiên nép sát cơ thể của mình vào Shidou

"Hyii.....!?"

"Cái-!"

Không chỉ Shidou, mà cả Tohka cũng trơ nên á khẩu.

Thế nhưng, cô gái có vẻ như chẳng quan tâm gì cả, sử dụng ngón tay của mình, vẽ vòng tròn trên ngực Shidou và tiếp tục.

"Cậu sẽ.....chịu trách nhiệm chứ?"

"Eh, không, ngay cả khi cô có nói vậy....."

Mồ hôi tút đầy ra mặt, Shidou lảng ánh mắt nhìn về nơi xa xăm nào đó. Aaa, thời tiết nóng thật. Thảo nào nó, nóng, nóng quá.

"Vẫn, vẫn chưa chịu buông ra sao, cái con nhỏ này!"

Tohka tức tối chụp lấy cái vai của cô gái đó, song cô ấy đã nhẹ nhàng né nó, để lại mình Shidou.

"Xin cậu, hãy xem xét lại một chút đi! Chuyện tương lai..... của chúng mình....."

Sau khi nói thế, không biết tại sao, mà cô ấy đã chạy đi theo hướng mà cô đã đến.

Tohka, sau khi ngớ người ra nhìn, ⌈Uu-⌋, cô bĩu môi rồi nhìn vào Shidou.

https://thuviensach.vn

"Có, có chuyện gì vậy.....Tohka."

".....Không có gì, không có gì đâu"

Tohka quay đi, và thẳng tiến đến trường.

"Chờ đã, này, Tohka-"

Ngay lúc này, chiếc incam ở tai phải bắt đầu phát tiếng beep.

⌈Shidou, bị nốc-ao~~⌋

"Cái.....?"

Shidou nhíu mày, sau đó là tiếng thở dài bất đắc dĩ của Kotori.

⌈Shidou, anh đang làm cái quái gì vậy. Cả một chút cự tuyệt cũng không có là sao. Tohka giận dỗi bỏ đi là phải rồi.⌋

Trong phút chốc, cuối cùng Shidou cũng nhận ra được tình hình.

"Đừng, đừng nói với anh rằng cô gái ban nãy là do.....«Ratatoskr».....!?"

⌈Phải, đó là một nhân viên, của bọn em. Có phải, anh đang thất vọng vì điều đó không?⌋

".....Guwuaa."

Gương mặt Shidou giật giật trong khi đang vò tóc của chính mình.

⌈Aa-aa, tại sao anh không đối phó với điều đó một cách bình tĩnh hơn chứ.--Nếu như, làm đúng cách thì anh có thể đã cứu vãn được tình hình rồi.⌋

"Cứu, cứu vãn ư?"

https://thuviensach.vn

⌈Ừm, nhẹ nhàng giữ lấy đôi vai cô ấy, rồi khẽ thì thầm khẽ vào đôi tai: 『Đừng giận mà, ngoài cậu ra thì tớ chẳng thèm quan tâm đến bất cứ ai khác đâu.....?』 hay đại loại vậy thôi.⌋

"Em đang nói cái gì vậy.....! Đầu tiên, tại sao nói ra điều đó lại có thể làm cho Tohka bình tâm lại được cơ chứ?"

⌈Hehe, đừng nói vậy, nó chỉ là một cách thôi. Có vẻ như anh đã quên mất rồi nhỉ? Với con gái, họ luôn thích nghe những thứ tốt đẹp về bản thân mình mà.⌋

"Guh ....."

⌈Rồi rồi. Quan trọng hơn, đứng trơ trọi như một thằng ngốc ở đây liệu có ổn không đấy? Bóng dáng của Tohka gần như mất tiêu luôn rồi kia kìa.⌋

"!Haa....."

Vai Shidou di chuyển bật ra tiếng rắc, ánh mắt chuyển về phía trước. Nhưng, hình bóng của Tohka đã thực sự biến mất.

"Ôi không....."

Cậu vội chạy một cách điên cuồng, nhưng bất ngờ là, cậu đã nhanh chóng một lần nữa nhìn thấy bóng dáng của Tohka.

Như thể núp ở góc đường đằng trước, Tohka đứng đó với đôi má đang phùng ra.

"Toh-Tohka....."

".....Nn. Đi thôi, Shidou!"

https://thuviensach.vn

Hình như cô đang chờ Shidou, nhưng giọng điệu bất mãn vẫn chưa biến mất.

"Oooh, ừm....."

Shidou phát ra một câu trả lời ngắn gọn, bộ não của cậu ngập tràn suy nghĩ.

Hít một hơi thật sâu, củng cố quyết tâm của mình, từ từ đưa tay ôm bờ vai của Tohka..... Vốn nên là như vậy.

Nhưng mà, có vẻ như cậu không có đủ can đảm để làm điều đó.

Nhẹ nhàng vỗ vào vai Tohka, cô nàng quay mặt nhìn lại. Và sau đó,

"Đ-Đừng, đừng có giận nha, tớ, tớ không quan tâm đến bất kỳ cô gái nào khác ngoài cậu đâu.....?"

Không có gì để mất nếu nói như vậy cả, Shidou thẳng thắn nghe theo hướng dẫn và làm vậy.

"......!"

Khi Shidou dứt lời, đôi mắt Tohka lập tức trợn tròn và nhìn cậu chằm chằm.

"Cậu, cậu đang nói cá-cá-cá-cái gì vậy Shidou.....!"

"K, không có gì đâu..... Xin, xin lỗi, quên nó đi nhé..."

Khoảnh khắc, khi nhận được câu đáp lại của Tohka, cậu cảm thấy rất xấu hổ đến chết đi được. Mà Shidou đã vung vẫy cánh tay như để cố gắng che giấu nó.

"Mu.....muuu."

https://thuviensach.vn

Không biết là tại sao, Tohka khẽ rên rỉ, rồi một lần nữa bước mau

..... Tuy nhiên, lúc này, có vẻ như bước chân của cô ấy đã nhẹ đi hẳn.

Phần 3

Từ nhà Itsuka đến Cao Trung Raizen, cách nhau khoảng 30 phút đi bộ.

Thông thường, Shidou sẽ đến trường vào khoảng lúc 8 giờ--. Thế nhưng vì hôm nay phải đợi Tohka, và cũng như do vài sự cố khác đã xảy ra, mà họ đã hơi muộn một chút.

Các cây kim trên chiếc đồng hồ được treo trên tường hiện đã chỉ 08:20. Hiện vẫn còn 10 phút nữa cho đến tiết chủ nhiệm vào sáng nay.

"......Chúng ta sẽ trễ nếu không nhanh lên mất."

"Nn, đúng là vậy."

Nói thế, khi họ bước vào tới cổng ra vào. Thì ngay lúc đó.

"Itsuka-senpai!"

Chờ đợi ở cổng là một cô gái có vẻ là năm nhất, đã gọi Shidou.

"Eh.....Tôi ư?"

"Vâng....."

Cô gái nhìn có vẻ có chút xấu hổ, đã giơ ra một lá thư giống như là dành riêng cho Shidou một cách đầy ngượng ngùng.

"Em đã luôn luôn--rất thích Senpai! Xin anh, hãy vui lòng đọc nó?"

"Ha.....haaa!?"

https://thuviensach.vn

Shidou nhìn chằm chằm vào thứ cô gái đã giao cho cậu. Đó là một bức thư đang được dán kín bằng một trái tim.

Thực sự nó rất giống như những bức thư kinh điển thường xuất hiện trong những trang sách.

"L....., Love Letter.....!?"

Cả người cậu rùng lên. Shidou giật lùi lại một bước.

.....Nhưng, rất nhanh, cậu đã kịp nhận ra một cái gì đó. Chẳng có lý do nào mà cái sự kiện này lại liên tiếp xảy ra được cả, rất có khả năng cô bé này cũng là một trong các nhân viên của «Ratatoskr» đây. Nếu cậu mà không nhất nhất mà chối từ nó, thì sẽ chẳng có gì lạ khi tiếng chuông báo động lại chợt reo vang, rồi bản thân cậu lại bị buộc cưỡng chế chịu phạt cho xem.

Shidou nuốt cái ực, cầm lấy bức thư đó, và ý định xé tan nó ra từng mảnh.-Tuy nhiên, khi nhìn vào đôi mắt ướt lệ của cô bé, cậu không tài nào không can ngăn bản thân dừng việc đó lại cả.

.....Mặc dù cậu biết cô bé đó là một trong những nhân viên mà thôi, nhưng làm điều đó là hoàn toàn trái với lương tâm của cậu.

Shidou trao bức thư lại với cô bé rồi lắc đầu.

"Thật, rất xin lỗi. Nhưng tôi không có khả năng để đáp lại những kỳ vọng của cậu rồi....."

Ngay khi Shidou dứt lời, cô bé để lộ những biểu hiện như thể sắp bật khóc đến nơi rồi vậy.

"Vâng..... Vâng ạ. Xin lỗi vì em đã quá lỗ mãng.....!"

Cô bé vội vã quay đi, rồi chạy sâu vào những hành lang.

https://thuviensach.vn

⌈Ara-ara. Thật đáng tiếc làm sao.⌋

"Hừm, cái chuyện tình rành rành như vậy thì ai mà lọt vào bẫy được cơ chứ?"

⌈.....Mặc dù đúng là bọn em đã lên kế hoạch cho Event 『Bức Thư Tình』, nhưng nhân viên mà bọn em đã sắp xếp vẫn chưa hành động gì đâu, anh biết không?⌋

"Eh?"

Gương mặt Shidou trong vô thức mà bắt đầu giật giật.

Thế là, Shidou nhìn quanh đầy khó xử, rồi phát hiện ra một cô gái khác. Cũng giống như cô bé lúc nãy, trong tay cô ấy cũng có một một bức thư tình.

"Đ-Đó là....."

⌈Một trong những nhân viên của bọn em đấy.⌋

"Vậy, vậy cô bé ban nãy là?"

⌈Chấp nhận một bức thư tình từ một kouhai , đó là cơ hội duy nhất cho phép anh thay đổi cuộc đời của mình. Thật đắng lòng làm sao khi anh phải từ chối lá thư chan chứa đầy tình yêu thương ấy.⌋

"....."

Shidou không nói một lời nào song ánh mắt đầy dao động.

.....? Con bé có ý gì vậy. Sao mình không thể hiểu được nó.

⌈Thôi, ít nhất thì anh cũng đã không nhận lời thú nhận đó trước Tohka, vì vậy mà vẫn được coi là an toàn.⌋

https://thuviensach.vn

"......Vậy, vậy à?"

Shidou đáp với một giọng điệu ngớ ngẩn.

"? Có chuyện gì với cô bé đó vậy, Shidou?"

Giọng đầy hoài nghi của Tohka vang lên từ phía sau. Shidou vội vàng lắc đầu.

"Không..... Không, không có gì đâu."

Cùng lúc đó, một lần nữa mà thanh giọng của Kotori lại vang vẳng bên tai.

⌈Nhưng mà, điều đó đồng nghĩa với việc chương trình trừng phạt của ngày hôm nay không có dịp để dùng rồi--...Tệ quá đi.⌋

"......Em đã lên kế hoạch gì nếu anh thất bại vậy hả?"

⌈Nn-? Em đã chuẩn bị tung series ảnh của Shidou khi anh đang vuốt tóc với sáp trong khi biểu lộ 『Đừng có nhìn tôi đến nỗi chảy nước miếng như vậy chứ』 ra khắp các con phố của thị trấn luôn rồi cơ.⌋

"Đừng có mà lan truyền nó ra như vậy chứ!"

⌈Dù sao thì, cũng sắp đến tiết chủ nhiệm rồi, em vào lớp đây. Mà, đừng có quên những bài học của ngày hôm nay đấy.⌋

Để lại đằng sau những lời đó, việc truyền tải liên lạc cũng đã được cắt.

"Thật là....."

◇

Trượt cánh cửa và bước vào lớp, đang đứng viết một cái gì đó lên chiếc bảng đen gần lối vào là một người bạn cùng lớp của cậu-Tonomachi

https://thuviensach.vn

Hiroto, hiện đang nhìn về phía Shidou.

"Aa--? Tui đã tự hỏi là tại sao hom nay ông xuất hiện muộn hơn bình thường, ra là ông đi cùng với Tohka-chan U-wa, u--wa."

Nói vậy với một khuôn mặt buồn thê lương, viên phấn trong tay của câu ta đã vẽ nên một cái aiaigasa. Và tất nhiên, hai cái tên ở đó là 『Itsuka』 và 『Yatogami』.

"Bộ ông là học sinh Tiểu học hả?"

Shidou cười chua chát.

Tuy nhiên Tohka lại lộ một biểu hiện phức tạp, lần lượt nhìn vào Shidou và Tonomachi.

"Mu...muuu, bọn tớ không thể đi học cùng nhau được à.....? Tớ đã không biết là có một quy định như vậy đó....."

Tonomachi bối rối mà vung vẫy cánh tay, như thể đang cố gắng để xóa dòng chữ đang trên chiếc bảng đen ấy.

"Không, không phải đâu?--Làm thế nào mà Tohka-chan? Một hình mẫu của sự hoàn hảo--hay nói cách khác là cái gì đó tựa như một riajuu đang bùng nổ--"

Đối với lời giải thích của Tonomachi, Tohka trợn tròn con mắt.

"Riajuu? Đó là gì vậy?"

"Aaa--Shidou, có vẻ như ông không từ bất kỳ cô gái nào hết nhỉ, đúng là một Fucking Nice Guy mà".

"Này....."

https://thuviensach.vn

Shidou liếc mắt trừng trừng vào Tonomachi. Song thay vì tỏ ra sợ hãi, Tonomachi lại nhe răng ra cười.

"Mu, vậy sao. Nhưng mà.....rắc rối thật đó. Nếu như Shidou mà nổ tung ra, thì tớ sẽ.....buồn lắm đấy. Có thể làm cái gì đó được không?"

Không mảy may mỉa mai hay là trêu đùa gì cả, Tohka hồn nhiên đáp lại.

Nhìn vào ánh mắt ngây thơ thánh thiện ấy, Tonomachi-

"Tui.....tui nguyền rủa ông!"

Hét lớn và chạy ra khỏi hành lang.

"Waah, gì vậy, Tonomachi cậu ấy..."

"À, bỏ đi, cứ mặc kệ hắn đi. Chốc nữa hắn sẽ sớm trở lại thôi."

Nói thế, Shidou đi về phía chỗ ngồi của mình ở hàng thứ hai.

Nhìn vào chiếc ghế cạnh bên trái cậu. Như thường lệ, có một cô gái xinh đẹp đang ngồi ở đó.

Nước da nhợt nhạt cùng với khuôn mặt tựa như một búp bê, cô gái này dường như đã toát ra một bầu không khí như ám chỉ cô vốn không thuộc về thế giới này.

"Chào, chào buổi sáng..... Tobiichi."

"....."

Thật là một áp lực đáng sợ.

"--buổi sáng, Origami."

https://thuviensach.vn

Sau khi cậu chỉnh lại lời chào của mình, cô gái ấy-Tobiichi Origami khẽ phản ứng bằng cách gật đầu.

Vẫn là lời chào lạnh lùng như thông thường. Tuy nhiên, có vẻ như ngày hôm nay nào có thế kết thúc dễ dàng như vậy.

Origami nhìn qua vai Shidou và xác định bóng dánh của Tohka, ánh mắt trở nên sắc bén hẳn.

"Hai người đã đi học chung với nhau."

"Aa Eh?, Aaaah ..... Đúng, đúng là vậy."

"Thật sao?"

Không hề để lộ bất kỳ biểu hiện gì, không hề có gì thay đổi trong sắc giọng của cô. Vậy, tại sao, cái áp lực nặng nề này lại cứ đến không ngừng.

"......Nu?"

Chẳng hề nhận ra được cái bầu không khí đó. Từ chiếc ghế bên phải của Shidou, Tohka mặt đối mặt với Origami sau khi đã đặt hộp bento cũng như chiếc túi của mình xuống.

"Gì đây, cô cần gì à?"

"Không có gì."

"......Hừm."

Chẳng buồn che giấu sự bất mãn của mình, Tohka bắn ra âm thanh đó.

Đúng vậy, bình thường thì Tohka không hề giữ thái độ thù địch với bất kỳ ai cả..... Song chỉ có cô gái này là đặc biệt như vậy.

Không sai, thực sự thì cũng chẳng còn có cách nào khác nữa cả.

https://thuviensach.vn

Origami thuộc về AST-trực thuộc JGSDF, nơi con người đã lên kế hoạch để sử dụng các khí tài quân sự để tiêu diệt các Tinh Linh như Tohka.

Và thành thực mà nói, trước khi Shidou phong ấn Tohka, họ đã có một trận tử chiến với nhau.

Hơn nữa, cha mẹ của Origami cũng đã bị sát hại bởi Tinh Linh, nên việc co ấy sở hữu thái độ thù địch lẫn căm ghét đối với các Tinh Linh cũng không có gì là lạ cả. Vì thế mà mối quan hệ của họ phát sinh đầy căng thẳng cũng là việc rất dĩ nhiên

Vào lúc này, tiếng chuông báo hiệu giờ học cũng đã vang lên.

"......! Tốt, được rồi, giờ chủ nhiệm bắt đầu! Tohka, em có thể ngồi xuống, được không!?"

"Uu nu?, Umu....."

Tohka vội vã ngồi xuống chiếc ghế của mình.

Shidou cũng tương tự, cậu thầm cảm ơn trời đất từ sâu trong trái tim của mình rồi cũng cố định lại chỗ ngồi.

Các tốp học sinh cũng đã phân tán ra để dần dần trở về chỗ của mình. Tiện thể cũng nhắc là, Tonomachi cũng đã len lỏi trở về lớp thông qua cửa phụ ở phía sau rồi. Thật đáng ngạc nhiên là cậu ta là một người đàn ông khá tôn trọng quy tắc.

Không lâu sau đó, cánh cửa mở ra. Một cô gái đeo kính với mái tóc ngắn được uốn xoăn đã bước vào lớp.

Mặc dù cô ấy nhìn chẳng mấy gì là một nữ sinh, nhưng sự thực trăm phần trăm đó chính là giáo viên chủ nhiệm của lớp cậu. Okamine Tamae, 29 tuổi (biệt danh: Tama-chan)

https://thuviensach.vn

"Tổng chào buổi sáng, tất cả các em."

Sau màn chào hỏi như thường lệ, Tama-chan-sensei lôi quyển sổ điểm danh ra--rồi đột nhiên dừng lại.

"Aaa, đúng rồi. Có một việc mà tôi cần phải thông báo với tất cả các em đây."

Sau đó, ánh mắt cô ấy lướt nhìn qua căn phòng đang xôn xao cả lên trước lời thông báo ấy.

"Haha, được rồi, lớp chúng ta, hôm nay sẽ có một học sinh mới vừa chuyển đến!"

Sau khi tạm dừng một lúc ngắn, Tama-chan-sensei tiếp tục. Ngay lập tức, căn phòng đã bùng lên một tiếng 【OOOOOOOOOOOOOHHHHH】 vang dội.

Vâng, cũng dễ hiểu thôi.

Dù sao thì việc có một học sinh mới chuyển đến, đó là một trong những EVENT lớn nhất trong cuộc đời học sinh. Thành thực mà nói, vào cái lần đầu tiên mà Tohka đến với lớp học này, tất cả mọi người ai cũng hưng phấn hết cả.

"......Nn?"

Vào thời điểm này, Shidou bỗng nghiêng đầu.

Tohka vừa chỉ chuyển tới (tạm thời cứ cho là vậy đi) đây vào vài tháng trước thôi, tại sao lại có thể có thêm một học sinh mới được chuyển đến ngay vào lớp này được nhỉ, tâm trí Shidou bỗng dậy sóng những dòng suy nghĩ đó. Ngoài ra, số lượng học sinh ở lớp này cũng không phải là ít so với các lớp khác.

https://thuviensach.vn

"Vâng, mời em vào đi--"

Dòng suy tư của Shidou, đã bị cắt ngang bởi giọng nói thân thiện của Tama-chan-sensei.

Cánh cửa từ từ hé mở và người học sinh mới nhẹ bước vào lớp học.

Ngay lập tức, cả lớp học hoàn toàn rơi vào im lặng.

Một thiếu nữ đã xuất hiện. Mặc dù vẫn trong một ngày nóng như thế nào, song cô ấy vẫn khoác bộ đồng phục mùa đông lên mình cùng với đôi tất chân tối màu.

Giống như một cái bóng, mô tả như vậy có vẻ như là thích hợp nhất.

Mái tóc đen nhánh, với cái mái trước được để dài che khuất mất phía bên trái của khuôn mặt, ngoài trừ mắt phải thì thoáng qua chẳng thể trông thấy được gì nhiều hơn.

Nhưng, nào chỉ có vậy, thiếu nữ đó so với Tohka--một Tinh Linh sở hữu vẻ đẹp đến lạ thường--vẫn có một vẻ đẹp đầy mị lực không hề thua kém gì cả.

Gu, âm thanh nuốt nước miếng từ nguyên lớp không ngừng vang vang đến tai Shidou

"Bây giờ thì, em có thể xin vui lòng giới thiệu bản thân mình đến với tất cả mọi người được không."

"Nn."

Với sự khích lệ từ Tama-chan, người thiếu nữ ấy gật đầu với một nụ cười duyên dáng, đã nhặt viên phấn với bàn tay của mình.

https://thuviensach.vn

Và trên bảng đen, cái tên 『Tokisaki Kurumi』 đã được viết rất hoa mỹ trên đó.

"Mình là Tokisaki Kurumi."

Sau đó, dùng một giọng rất rành mạch, thiếu nữ đó, Tokisaki Kurumi tiếp tục.

"Mình, là một Tinh Linh."

"......!?"

Nó, cái danh từ đó.

Trái tim Shidou dậy lên một cảm giác kỳ lạ như thể đang bị bóp chặt.

Ở giữa đám học sinh đang xôn xao ồn ào đó. Chỉ có Tohka và Origami, là phản ứng tương tự như Shidou.

Có lẽ Kurumi cũng đã chú ý đến việc đó, trong chốc lát, cô nàng nhìn về phía Shidou và mỉm cười.

"......Sss."

"Eh...eheh không thể nào..... Tuyệt vời! Lời tự giới thiệu này khá là ấn tượng đó!"

Có lẽ nhận thấy rằng Kurumi không muốn tiếp tục, mà Tama-chan đã vỗ tay *Pa!* như để ám chỉ rằng thời khắc cho việc tự giới thiệu này đã đến hồi kết.

"Nào Tokisaki-san, em có thể ngồi vào chiếc ghế còn trống ở đó không?"

"Nn. Tuy nhiên, trước tiên, có một chuyện mà em rất muốn hỏi."

https://thuviensach.vn

"Hm? Đó là gì vậy?"

Khi Tama-chan-sensei nói vậy, Kurumi đã dựng một ngón tay lên.

"Do mới được chuyển đến đây thôi nên em vẫn chưa quen thuộc với ngôi trường này lắm. Nếu có thể, thì em mong muốn có một ai đó có thể dẫn em đi tham quan quanh khuôn viên trường sau giờ học."

"Aa, ừm. Phải ha..... Vậy, cả lớp có ai muốn tình ng--"

Tuy nhiên, Kurumi đã bắt đầu di chuyển trong khi sensei vẫn đang nói, và dừng lại ngay trước mặt bàn của Shidou.

"Nee--Bạn có thể giúp mình được không? Shidou-san."

"Eh....."

Phải đối mặt với sự kiện ngoài tầm dự đoán của cậu, Shidou chỉ có thể phóng ra một âm thanh sửng sốt cùng đôi mắt đang ngớ ra như trời trồng.

"T-tớ à.....? Hơn nữa làm sao mà cậu biết tên của tớ?"

"Không được sao.....?"

Kurumi nhìn cực kỳ thất vọng, biểu hiện của cô ấy lúc này tựa như có thể khóc bất kỳ lúc nào nếu như bị từ chối vậy.

"K-không phải, thật ra thì tớ rất....."

"Hứa đó nha. Hãy chiếu cố mình nhé, Shidou-san."

Kurumi nở một nụ cười ngọt ngào, dưới những con mắt ngu ngơ từ các người bạn cùng lớp, cô bắt đầu đi về phía chỗ ngồi được chỉ định của mình với những bước chân nhẹ nhàng.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Lời Mời Của Tinh Linh

Phần 1

Khoảnh khắc khi Tama-chan-sensei rời khỏi lớp sau tiết chủ nhiệm buổi sáng, Shidou ngay lập tức rút chiếc điện thoại di động của mình ra khỏi túi và gọi cho Kotori.

Sau vài giây, âm thanh báo hiệu đa kết nối thành công vang lên, và giọng nói của Kotori bắt đầu phát ra từ chiếc điện thoại.

⌈Hi-hi, Onii-chan?⌋

Một giọng nói từ tốn, hoàn toàn khác với cái giọng điệu mỉa mai trước đó. Đó là không phải trong chế độ chỉ huy, mà là Kotori lúc bình thường,.

"Nee, Kotori."

⌈Thật là-, vì sao anh lại gọi điện vào lúc này vậy? Nếu chiếc điện thoại này mà reo sớm hơn mười giây, thì nó đã bị giáo viên tịch thu mất rồi-⌋

"Lẽ ra khi ở trường thì em phải cài chế độ im lặng mới phải chứ."

⌈Hôm nay em lỡ quên mất thôi mà--⌋

Kotori đáp lại có chút không vui.

https://thuviensach.vn

⌈Vậy, có chuyện gì à?⌋

"Ss, ah, đúng rồi. thật ra là....."

Khi Shidou tiếp tục nói, cậu khẽ liếc nhìn về phía Kurumi.

Mặc dù cô ấy có phát biểu một cái gì đó gây sốc như 『Mình là một Tinh Linh』 trong khi tự giới thiệu mình, nhưng Kurumi hiện là đối tượng chính trong tình huống đang bị bao quanh bởi một biển người và một rừng câu hỏi. Nó không chỉ bao gồm các học sinh từ lớp thứ 4 này, mà tin đồn cô gái rất xinh đẹp đã đc thầm lan truyền rất rộng rãi, thế nên ngay cả học sinh từ các lớp khác cũng đến đây nhập bọn. Khá tương tự cái ngày đầu tiên Tohka đến nhỉ.

Tại thời điểm này, ánh mắt của cậu và Kurumi vô tình chạm nhau. Kurumi nhìn về hướng của cậu và nhẹ mỉm cười, khuôn mặt Shidou ngay lập tức đỏ bừng lên và cảm thấy nghẹn.

⌈Onii-chan?⌋

"Aa, Aaah..... Hôm nay lớp của anh đã có, một học sinh mới chuyển đến.....nhưng người đó, đã nói rằng."

⌈Sao?⌋

"Là.....một Tinh Linh."

⌈.....⌋

Khi Shidou dứt lời, Kotori im lặng một chút.

Văng vẳng bên đó là tiếng sột soạt của cái gì đó. Có lẽ, đó chính âm thanh được tạo ra khi dải ruy băng của con bé được thay đổi đây.

⌈--Nói rõ hơn đi nào.⌋

https://thuviensach.vn

Giọng điệu khi tiếp tục của Kotori chợt khác nhau so với lúc nãy.

"Thậm chí em có bảo anh kể chi tiết hơn thì..... Giống như anh nói đó. Cô gái vừa chuyển trường đến đã tự giới thiệu bản thân mình, rất dõng dạc: 『Mình là một Tinh Linh』 ..... Mặc dù không có cơ sở cho lắm, nhưng anh cảm thấy lời nói đó là dành cho anh."

⌈Không phải là anh đang mơ ngủ đâu nhỉ?⌋

"....."

⌈Àh, quên mất. Biết được sự hiện diện của Tinh Linh thì hẳn cô gái đó cũng khá bất thường đây. Em sẽ cho điều tra thêm.⌋

"Oh..... Nhờ em vậy."

Đồng lúc khi Shidou ngắt cuộc gọi, tiếng chuông báo hiệu tiết học tiếp theo đã vang lên.

Phần 2

Tại một góc căn cứ ở Tenguu. Bên trong phòng quan sát Tinh Linh đựa trên bước sóng trải khắp khu vực phía Nam Kanto.

".....Không thể nào."

Đội trưởng AST, Kusakabe Ryoko, cau mày khi bật ra lời rầu rỉ đó.

"Có nhầm lẫn gì không? Nó."

Người đàn ông đang điều hành ở khu điều khiển trung tâm tower-Trung Sĩ Ashimura quay sang đối mặt với cô, lắc đầu trong khi đang toát đầy mồ hôi.

https://thuviensach.vn

"Tôi vô cùng xin lỗi. Nhưng độ chính xác từ thiết bị quan sát này, là hàng tối cao nhất của quốc gia đấy ạ."

"......Ừm."

Kiểm tra lại những con số đang hiển thị trên màn hình, sau khi đã đảm bảo rằng không có sai sót gì, cô tống ra một tiếng thở mạnh như thể đang cố gắng tống sự thất vọng của mình ra cùng với nó.

Hiển thị trên màn hình là hình ảnh của một người rất rõ ràng.

Không, dùng từ 『người』 là hoàn toàn không đúng.

Sau cùng, cái hình bóng đang hiện trên đó, nói một cách bóng gió thì đó thảm họa đang bào mòn thế giới này.

"......Tinh Linh, chuyển thành một trường Cao Trung ư? Thậm chí có là đùa thì cũng không cười nổi được đâu."

Đúng vậy. Vào lúc 9:00 sáng nay, cô đã nhận được tin nhắn từ Origami đến căn cứ.

Đó là yêu cầu điều tra, bởi vì có một học sinh mới chuyển đến đã tự tuyên bố rằng mình là một Tinh Linh trong lớp--của cô.

Mặc dù bán tín bán nghi, song cô vẫn cho chạy các máy quét kiểm tra cô gái đó, nhưng-

Ryoko lau trán. Mồ hôi dây đầy cánh tay. Mặc dù máy điều hỏa đã được bật, song làn da của cô vẫn ướt đẫm.

Lý do rất đơn giản. Để chuyển sang trường trung học, ngoài sổ hộ khẩu và địa chỉ cư trú, còn có nhiều giấy tờ cần thiết khác cho quá trình này nữa.

https://thuviensach.vn

Một sinh vật nguy hiểm có thể diệt trừ toàn bộ một con phố chỉ với một ngón tay duy nhất; nhưng lại có thể tránh được tầm quan sát, đồng thời sở hữu những kiến thức về cách làm việc trong xã hội của con người và còn biết làm thế nào để sử dụng nó một cách hiệu quả nhất. Đó là điều mà bất cứ ai nghĩ đến cũng đều cảm thấy rùng mình.

"Sếp ơi? Hiện sếp đang làm gì vậy?"

Tại thời điểm này, một giọng thầm thì đầy tôn kính truyền đến từ sau lưng cô.

Chỉ có duy nhất thành viên dùng từ đó. Khi quay đầu lại, thì Mana đã đứng đó như đã dự kiến.

"......Nn?"

Mana để lộ một biểu hiện nghiêm túc quen thuộc, rồi nhíu mày đầy bất mãn.

"--Ngươi.....cuối cùng cũng xuất hiện rồi huh, «Nightmare»."

"«Nightmare»?"

Ryoko ngạc nhiên mà hỏi. Mana thở dài một hơi mạnh với hàng mày nheo lại.

"Tên mã «Nightmare».--Thứ mà tôi đang truy đuổi, Tinh Linh tàn bạo nhất."

"Tinh Linh.....tàn bạo nhất?"

Ryoko rùng mình khi cô lặp lại rằng cụm từ nghiêm trọng đó, 「Nn」, Mana gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Tinh Linh đã gây ra cái chết cho ít nhất một vạn người. Nếu chúng ta lấy cả những nạn nhân chưa xác định rõ được hung thủ, thì con số ắt hẳn còn lớn gấp vài lần."

"Một, một vạn ư.....!? Un, không thể nào tin được, lẽ nào là do không có tiếng di tản? Nhưng mà, nếu có một cơn Không Chấn với quy mô lớn như--"

"Sai rồi."

Như thể muốn gián đoạn Ryoko lại, Mana lên tiếng đầy chán chường.

"Không Chấn mà «Nightmare» gây chỉ đơn thuần như các Tinh Linh bình thường thôi. Mặc dù chúng ta không thể nói rằng không có nạn nhân, nhưng con số ấy chỉ chưa đầy một trăm."

"V-vậy thì tại sao....."

"Rất đơn giản.--Trực tiếp, ra tay bằng chính đôi tay của mình. Với một vạn sinh mạng."

"....."

Ryoko nghẹt thở.

«Princess» lẫn «Hermit» đều đã từng xuất hiện trong Thành phố Tenguu này, mặc dù họ đã gây ra những cơn Không Chấn nghiêm trọng, nhưng họ hoàn toàn không chủ động tấn công con người.

Tuy nhiên, nếu như một con quái vật có khả năng xé tạch mặt đất, lại bắt đầu giết người theo ý thích riêng của mình.

Quá đáng sợ. Là một thành viên AST, cảnh tượng đó chẳng khó gì để hình dung ra được cả.

https://thuviensach.vn

"--Vậy, ta nên chuẩn bị làm gì đây?"

"Eh?"

Mana nhẹ kéo dài câu hỏi, Ryoko hỏi không thành tiếng.

"Nếu một Tinh Linh xuất hiện. Ngoại trừ việc tiêu diệt nó ra thì không còn gì khác."

"Đúng thật là vậy..... Nhưng, chúng ta không cần phải di tản các công dân sao? Dưới tình huống này thì--"

"Không cần phải lo lắng. Cứ để đó cho tôi.--Đối phó với 『Tinh Linh đó』, tôi là người thích hợp nhất."

"Aa, đợi, đợi chút đã!"

Ryoko nắm lấy cánh tay Mana khi cô bé định nhanh chóng rời khỏi.

"? Có vấn đề gì sao. Không phải đối phó với nó càng sớm càng tốt hơn sao?"

".....Trước tiên tôi sẽ nhắc lại, ở đây tôi là đội trưởng. Em không được tự ý hành động."

"....."

Mana như cân nhắc điều gì đó mà câm lặng một lúc, rồi sau đó hơi giơ tay lên.

"Đã hiểu. Tuân lệnh."

Tuy nhiên, sau đó cô bé lập tức cho Ryoko một cái nhìn như ước định cái gi đó.

https://thuviensach.vn

"Nhưng, xin đừng quên rằng. Tôi ở đây là do 『Tập đoàn』 đã điều tới, thế nên đã có sự cho phép hành động độc lập từ Tổng bộ."

".....Tôi biết."

Khuôn mặt của Ryoko chán nản mà cau lại, đồng thời thả tay của Mana ra.

Phần 3

Cây kim ám chỉ giờ từ chiếc đồng hồ ở trên chiếc bảng đen, đã đi được ba vòng.

Trước mắt Shidou, giờ họp chủ nhiệm trước khi tan học đã bắt đầu. Cùng với chuông vang lên, Tama-chan-sensei, người vừa bước vào lớp đã mở sổ đầu bài và bắt đầu truyền tải công việc.

Quang cảnh vẫn bình thường như mọi lần. Tuy nhiên, hiện tại, Shidou lại bị dằn vặt bởi một cảm giác khẩn trương đến quái lạ.

Lý do vẫn rất đơn giản.....

"....."

Kurumi thừa dịp giáo viên không chú ý đã lẻn ánh mắt nhìn về Shidou, và cô nhẹ nhàng vẫy vẫy cánh tay khi chúng chạm nhau.

"Đó, um."

Cảm thấy nếu không trả lời thì rất bất lịch sự, Shidou gượng cười mà vẫy vẫy tay lại.

【.....】

https://thuviensach.vn

Những người ngồi bên cạnh Shidou, Tohka cũng như là Origami, chẳng cảm thấy vui được chút nào, đã sử dụng cái nhìn sắc bén, nhìn chằm chằm vào Shidou như muốn xỏ xuyên thấu.

".....Ôi, mình nên làm gì?"

Shidou tuyệt vọng thở dài, Tama-chan-sensei cũng đóng quyển sổ lại.

"Đó là tất cả của tiết chủ nhiệm hôm nay.--Ah, còn một điều nữa, gần đây ở huyện này, có vẻ như đã có vài trường hợp mất tích xảy ra. Tất cả các em, hãy cố gắng đi về theo nhóm nhé. Nhớ là nên trở về nhà trước khi trời tối, được chứ?"

".....Nn?"

Đáp lại lời nhắn nhủ như dành cho học sinh Tiểu học của Tama-chan-sensei, Shidou hơi nhíu mày lại.

Như cô ấy đã nói ban nãy, tin tức buổi sáng cũng đã có báo cáo vài trường hợp mất tích tương tự. Như cái tên thành phố Tenguu đã đưa ra, sự chú ý của cậu như chộp được cái gì đó.

Sẽ ổn nếu nó là Shidou, nhưng đối với trường hợp của Kotori thì nó rất là đáng lo ngại.

.....Ừm, nếu nó là imouto-sama mà nói, thì nỗi âu lo vô cớ cũng tương đối là cao rồi.

Ngay lúc Shidou đang mải mê suy nghĩ về điều đó, tiếng hiệu lệnh đứng chào đã thu hút lại sự chú ý của cậu. Shidou đứng lên khỏi chỗ ngồi rồi cúi đầu chào. Ngoài những âm thanh lách tách từ những bàn khi họ đứng lên, còn có thể nghe thấy những tiếng xì xào của các học sinh khác.

Đã đến lúc tan học. Tuy nhiên--Shidou vẫn có việc để làm.

https://thuviensach.vn

Shidou lấy ra một chiếc incam nho nhỏ từ túi, rồi nhét nó vào trong tai phải của cậu.

Rất nhanh, một giọng nói nhiệt tình đã khiến màng nhĩ cậu rung lên.

⌈--lúc rồi. Anh đã sẵn sàng rồi chứ, Shidou?⌋

Một giọng nói trong trẻo, nhưng lại mang theo đầy áp lực. Em gái của Shidou, Itsuka Kotori trong chế độ Chỉ Huy.

Mặc dù không biết phải xác nhận thế nào, nhưng các thành viên tinh nhuệ của chiếc Không Trung Hạm «Fraxinus», có lẽ đã chuẩn bị sẵn sàng để chinh phục Tinh Linh rồi.

⌈Em đã không tin, nhưng đó thực sự là một Tinh Linh.--Thành thực mà nói, em vẫn nghĩ là Shidou vẫn đang ảo tưởng thôi cơ.⌋

"......Hey."

Đáp lại lời nió đùa của Kotori, Shidou mắt sắc lẻo.

Nhưng không phải là không có lý do. Thật ra, chính Shidou cũng cảm thấy khó mà tin được. Việc Tinh Linh chuyển đến trường cậu như một học sinh mới hay cái gì đó đại loại vậy.

Từ kết quả khảo sát Kurumi, mà Kotori đã gửi đến qua chiếc điện thoạicủa Shidou trong giờ ăn trưa.

Kết luận cuiố cùng--Kurumi, đích thực là một Tinh Linh.

⌈--Mà, như vậy cũng tốt. Nếu không có âm thanh báo động thì cả AST cũng không thể mà xen vào được nữa. Đây không phải là một kết quả đáng hy vọng của chúng ta sao? Ngay bây giờ, anh cần phải tập trung vào việc nâng thanh cảm xúc cô ấy đối với anh lên và thăng hoa tình yêu đi.⌋

https://thuviensach.vn

"..... Nn. Có lẽ.....em nói đúng."

Shidou mơ hồ đáp lại.

Đúng như những gì Kotori đã nói. Tuy nhiên, động cơ của Kurumi hiện tại vẫn ẩn số, trái tim Shidou không khỏi cảm thấy có gì đó phức tạp.

⌈Thế quái gì với anh vậy, phản ứng uất ức đó là sao. Phải đi KISS một Tinh Linh khác, nó khiến cảm thấy đau khổ lắm à?"

".....K, không phải vậy..... Nhưng, nhưng mà, như vậy thì đường đột quá....."

⌈Vậy tốt rồi. Nhưng có vẻ như là chúng ta không nhiều thời gian để trò chuyện phiếm nữa đâu?⌋

"Eh?"

Trong khi Shidou phát ra một phản ứng ngớ ngẩn, vai của cậu đã được chọc vài cái bởi một ai đó.

"Shidou-san, Shidou-san."

"Uuooh .....!?"

Bởi vì quá đột ngột, Shidou không khỏi hoảng hốt một chút.

"Xin lỗi, mình đã khiến bạn sợ à?"

Người thiếu nữ đang đứng ở đó--Kurumi, đang băn khoăn hối lỗi.

"To-Tokisaki....."

"Ufufu, cứ gọi mình là Kurumi đi."

"Aa, Aaah..... Vậy thì, Kurumi."

https://thuviensach.vn

Sau khi Shidou dứt lời, Kurumi mỉm cười hạnh phúc trước khi tiếp tục.

"Bạn có thể dẫn mình tham quan trường một vòng không? Mình mong được bạn chiếu cố lắm cơ."

"Oo, ooh."

Có vẻ như Shidou đang cố gắng để giữ nhịp tim đang tăng nhanh của mình lại, cậu đặt tay lên ngực trong khi gật đầu.

.....Một vẻ đẹp tuyệt trần tựa như một tác phẩm điêu khắc. Thái độ ân cần. Phong thái thanh nhã. Tất cả năm giác quan của Shidou, đều nhận ra sự tồn tại rất mãnh liệt của của cô ấy.

Nhãn cầu lẫn não bộ của cậu lúc này không còn nhận ra được bất kỳ điều gì khác ngoài Kurumi, tất cả chúng đều đã gạt ra khỏi rìa nhận thức của cậu.

"Ahem!"

"......!"

Các giác quan của Shidou bỗng chốc đã quay trở lại nhờ tiếng ho khan ấy. Nhìn sang bên, Tohka lườm lườm cậu với đôi tay đang khoanh lại.

"Về, về việc đó ....."

Nhận ra nó sau màn thất thần. Shidou cố gắng cố nặn ra một lời giải thích.

"Vậy nhá! Nhanh nhanh lên nào. Fufu, mình hạnh phúc lắm đấy."

Tuy nhiên, trước khi cậu kịp nói hết, Kurumi bắt đầu bước về phía hành lang với những bước chân dịu dàng.

https://thuviensach.vn

"Aa..... Nà-này!"

"Uufufu, Shidou-san cũng nên nhanh chân một chút đi nào."

「--Shidou, Kurumi hiện tại mới là ưu tiên hàng đầu của chúng ta. Nhanh theo cô ấy đi. Về trạng thái tinh thần của Tohka thì, vẫn chưa đạt đến báo động đâu. Chỉ cần mua cho cô ấy ít bành mì khi anh trở về nhà nên ổn thỏa lại ngay thôi.」

Vào lúc ấy, giọng nói của Kotori đã lọt vào tai phải cậu.

Nhìn sang bên phải, là ánh mắt không hài lòng của Tohka dành cho cậu..... Nhưng không còn sự lựa chọn nào khác cả. Shidou bỏ lại phía sau một câu 「Xin lỗi!」, rồi đuổi theo Kurumi trên hành lang.

"Vậy, chúng ta nên bắt đầu từ đâu đây?"

Kurumi, người được chờ ở phía xa xa lớp học, nghiêng nghiêng đầu và hỏi.

"Aa, Aaah ..... Phải rồi."

Đồng thời khi Shidou đang băn khoăn, giọng Kotori tiếp tục vang vào đôi tai bên phải.

◇

Cách 15.000 mét trên không phận Tenguu.

Chiếc Không Trung Hạm «Fraxinus» trực thuộc Tổ chức bí mật «Ratatoskr» hiện đang lơ lửng ở đó.

Xuất hiện một cách ngẫu nhiên, những dạng sống nguy hiểm gây ra sự đe dọa đối với thế giới này, 『Tinh Linh』.

https://thuviensach.vn

Khiến họ sa vào lưới tình rồi phong ấn, đó là nhiệm vụ rất khó khăn song lại cực kỳ thú vị mà các nhân viên đó phải gánh, hiện đang ở ngay giữa trận chiến.

Trong buồng trung tâm của chiến hạm «Fraxinus», có 30 nhân viên, bao gồm cả Kotori đang trong chế độ chỉ huy. Mọi đoàn viên ở đây đều đang ngồi vào chỗ của mình, kiểm soát hệ thống trung tâm với mớ kinh nghiệm dày dạn của mình.

"Mức độ thiện cảm là 45.5. Không có thay đổi nào cả."

"Trạng thái tinh thần, màu xanh lá cây trên mức trung bình. Một trạng thái ổn định."

"Sóng Tinh Linh 150.0. Sai trị tối thiểu được chấp nhận là 3.4."

"--Umu, nói chung là tất cả mọi thứ đều ổn nhỉ?"

Người đang hỏi, hiện đang ngả lưng trên chiếc ghế Chi Huy được đặt ở trung tam khoang tàu của «Fraxinus» với thanh kẹo mút Chupa Chups vị anh đào trong miệng, là Kotori.

Dải ruy băng buộc tóc của cô bé lúc này có màu đen. Khoác trên vai là quân phục ánh đỏ cực đẹp. Mặc kệ là bạn nhìn vào nó như thế nào, thì cô bé đang cosplay do bị ảnh hưởng bởi các bộ phim ảnh vậy.

Tuy nhiên, gương mặt đáng yêu đến mức không-thể-nào-nhầm-lẫn-được, hiện đang nhìn về phía bên dưới, đang nới lỏng một ít khi nhìn vào màn hình ấy.

Hiện trên cái màn hình khổng lồ đó, là hình ảnh nửa người của một Tinh Linh, Tokisaki Kurumi.

https://thuviensach.vn

Có nhiều thông số khác nhau trên màn hình, thông qua các cửa sổ máy tính của cấp dưới, cũng như sau khi AI đã xử lý, một chuỗi văn bản lựa chọn đang được hiển thị trên đó.

Không sai, trông nó không khác những thứ hay hiện trên các Galgame là mấy.

Lúc này, Kurumi trong màn hình đã nghiêng đầu, đôi môi đầy mị lực của cô gái bỗng khẽ mở.

⌈Vậy chúng ta nên bắt đầu từ đâu đây?⌋

⌈Aa, Aaah ..... Phải rồi.⌋

Sau đó, truyền qua cái loa, giọng Shidou đã vang lên.

Không cần nói cũng biết. Đó là một giọng nói bối rối khi đột ngột đối diện với câu hỏi nào đó. Kotori thở dài trước cái cảnh này, rồi đưa chiếc micro lên miệng.

"Shidou, cố giữ một lúc nhé. Bọn em bên này sẽ tham khảo tình hình một chút."

Ngay khi Kotori nói vậy, một cửa sổ mới đã được mở trên màn hình chính.

Đó là bản đồ-mini của trường Cao Trung Raizen, nơi Shidou hiện đang theo học. Các phòng học cũn như hàng lang đều được hiện ra rất rõ ràng trên đó, và vị trí của Shidou cùng Kurumi được ám chỉ bằng những chấm đỏ. Sau đó, các tuyến đường cụ thể và khác nhau đã được hiện lên sau khi khoảng cách của họ đến đó đều đã được tính toán.

Nơi đầu tiên cần phải đến là--

① Sân thượng.② Phòng y tế.③ Đồ ăn ở Canteen.

https://thuviensach.vn

Đó là các lựa chọn.

"--Thời cơ quá tuyệt vời."

Một giọng nói vang lên từ phía sau chiếc ghế Chỉ Huy mà Kotori đang ngồi.

Nhìn lại, có một thanh niên khá cao lớn đang đứng đó với tay chống cằm. Anh ta là Phó Chỉ Huy của «Fraxinus», Kannazuki Kyouhei.

"Giao trình tự chuỗi hành động tiếp theo cho chúng ta quả là một việc rất sáng suốt. Chỉ cần lựa chọn chuỗi trình tự một cách thỏa đáng, thì việc ang về một kết quả cực kỳ mỹ mãn chẳng có gì là khó khăn cả."

"Ừm, nói đúng lắm.--Mọi người, bình chọn đi. Trong 5 giây!"

Sau khi Kotori kết thúc, màn hình trong tay cô nhanh chóng hiển thị lên kết quả.

"Umu, sân thượng có vẻ là phổ biến nhất huh?"

"Tất nhiên rồi, sân thượng được cho là nơi thường xuyên được lui tới nhất trong nhà trường bởi các thanh thiếu niên đấy! Một nơi đầy sự tự do và một khung cảnh tuyệt vời để bắt đầu! Không có lựa chọn nào khác hơn thế này cả!"

Sau câu lẩm bẩm của Kotori, từ khoang bên dưới, «Dimension Breaker» Nakatsugawa lớn tiếng hét lên.

"Nhưng..... Thông thường mà nói, đó là nơi rất hay bị khóa đúng không? Bởi vì nó quá nguy hiểm."

Tuy nhiên, từ bên cạnh, «Deep Love» Minowa, sử dụng bàn tay để chống cằm khi nói vậy.

https://thuviensach.vn

"Eh..... V, vậy sao?"

Cùng với đó, Nakatsugawa có hơi phản đối. Tuy nhiên, Kotori đã ho một tiếng trước khi nói.

"Không thành vấn đề. Hiện bên trong nhà trường hiện có rất nhiều người đã thâm nhập vào nhằm giúp đỡ từ bên trong, thế nên chúng sẽ được mở trước khi Shidou và Kurumi đến thôi."

"P-phải ha! Vậy, Sân thượng vẫn là sự lựa chọn tố--"

"Khoan đã!"

Tại thời điểm này, «Bad Marriage» Kawagoe nhìn qua bên cánh phải.

"Phòng y tế thì thế nào? Những chiếc giường được đặt thẳng thớn, cùng chiếc rèm cửa dùng đê che khuất ánh mắt kẻ vãng lai. Không phải nó là một trong những nơi mà có thể đếm trên đầu ngón tay trong trường học này để có thể mang lại một cảm giác rất kích thích đấy sao!"

"Cái, cái quái gì đây! Lão biến thái quá rồi đó! Sân thượng tuyệt vời hơn nhiều.....!"

"Humph..... Tại sao ông không lau sạch máu mũi của mình trước khi bắt đầu để phản đối đi eh, Nakatsugawa-kun?"

"Haa.....!"

"Cũng phải nhỉ?"

Vẫn lắng nghe cuộc khẩu chiến giữa phe Sân thượng và phe Phòng y tế, Kotori một lần nữa nhìn vào hình ảnh đang hiên lên trên tay cô.

"Mà, ai là người đã bình chọn cho ③ thế?"

https://thuviensach.vn

Khi Kotori hỏi vậy, một bàn tay đã được lập tức giơ lên.

".....Đó là tôi."

Một người phụ nữ trông mỏi mệt như sắp chết đến nơi, mở đôi mắt với quầng thâm đen thẫm dưới mí, trong nháy mắt cô ấy đã xuất hiện ở đây. Murasame Reine. Phân tích viên của «Fraxinus» mà Kotori hoàn toàn đặt niềm tin của mình vào.

"Reine huh? Bất ngờ thật. Cô có thể nói cho tôi biết lý do được không?"

".....Aaah. Cũng không có lý do gì đặc biệt đâu. Nó là cái còn lại, sau khi sử dụng phương pháp loại trừ thôi."

"Loại trừ? Sân thượng lẫn Phòng ý tế đều có gì không ổn à?"

Cùng lúc đó, Reine lắc đầu.

".....Cũng không hẳn. Chỉ là, Phòng y tế thì ắt hẳn sẽ thường xuyên có giáo viên y vụ túc trực ở đó. Nếu chúng ta muốn tiến hành cái gì đó ở đó, thì vẫn sẽ phải chờ tầm 30 phút nữa..... Trên tầng thượng cũng tương tự. Nếu thắc mắc thì, lúc đó sẽ là cảnh hoàng hôn.....nên không phải sẽ tuyệt vời hơn sao?"

Sau khi lắng nghe những gì Reine nói, khóe môi Kotori nhẹ nâng lên một chút.

"-Đúng như mong đợi, cô cũng là khá lãng mạn huh, Reine."

Sau đó, cô bé đưa micro lên miệng.

◇

https://thuviensach.vn

⌈Shidou, anh nghe nói chứ? Dẫn cô ấy đến canteen và mua ít gì đó đi.⌋

"......Ừm, vậy, chúng ta đến canteen tham quan và dùng một cái gì đó trước nhé? Tớ nghĩ nó cũng rất cần thiết cho tương lai đấy."

"Nn, mình không ngại đâu."

Khi Shidou thế, một nụ cười đáng yêu đã xuất hiện trên môi Kurumi khi cô ấy khẽ gật đầu.

Don, don, âm thanh phát ra theo từng bước chân từ đôi giày của Kurumi tựa như những tràng vô tay khích lệ, khi tiến lại gần Shidou.

"Vậy thì, chúng ta nên đi thôi."

"Oo, oh."

Choáng ngợp bởi sự nhiệt tình của Kurumi, cậu bắt đầu bước đi đôi chân nặng trịch.

Để đến đến quầy canteen ở tầng 1, họ phải băng cầu thang đầu tiên ở tòa nhà phía tây. Hai người trong họ sánh bước cùng nhau trên hàng lang với những bước chân nhàn nhã.

Tại thời điểm này, các học sinh đang đi trở về nhà, không ngừng liếc qua.

--Wah-cô ấy là ai vậy, xinh quá đỗi-. Một học sinh mới chuyển đến à? Bên cạnh không phải là Itsuka-kun của lớp thứ 4 đó chứ, thế này là sao? Aaa, hình như cô ấy muốn cậu ta đích thân dẫn cô đi thăm thú quanh trường thì phải. Eh, không phải Itsuka là chồng của Yatogami à? Mà nè, tui còn nghe đồn rằng thậm chí cũng đã Tobiichi đã bị hắn chiếm hữu rồi đó, nghe nói còn ấy ấy rồi luôn cơ.

https://thuviensach.vn

Hey-hey, bắt cá hai tay chưa đủ hay sao mà hắn còn định vớ bàn tay nhem nhuốc của mình vào cô tân nữ sinh đó nữa sao? Có vẻ như Itsuka-kun đang cố làm một tay chơi sừng sỏ chuyên sát gái thì phải!

.....Và cứ thế mà mạnh ai nấy cứ đồn thổi thêm.

Đồng thời khi gương mặt đang giật giật, cậu đã cố gắng bỏ qua hết những lời đồn đầy châm chích ấy mà đẩy nhanh bước chân của mình thêm.

Sau đó, một giọng nói khác hẳn chúng, từ Kotori đã thì thầm vào tai cậu.

⌈Nnnn.....?⌋

"? Có vấn đề gì à, Kotori?"

⌈Không hẳn..... Có vẻ như hai cái đuôi đang theo anh thôi..... Có khả năng là ai đó theo dõi anh đấy.⌋

"Eh, eh eh.....?"

Đối mặt với tình trạng có khả năng nguy hiểm, Shidou không khỏi ứ giọng.

⌈Yên tĩnh chút đi..... Bên bọn em sẽ tiến hành xác nhận ngay thôi. Trước tiên anh cứ tập trung vào Kurumi cái đã.--Mà phải rồi, anh đang đi bộ cùng với một cô gái đó, cứ im im như thế này là sao hả, đúng là chậm tiêu quá mà.⌋

"Eh? Ah....."

Do bị phân tâm bởi những lời xì xào cũng như sự căng thẳng khi phải đi bộ với một cô gái xinh đẹp, mà anh đã sơ ý bỏ quên mất Kurumi.

".....Tệ thật."

https://thuviensach.vn

Trong khi càu nhàu tự trách, cậu lén nhìn về hướng của Kurumi.

Đột nhiên--Shidou cảm thấy trái tim mình bỗng dấy lên một nhịp rất mãnh liệt.

Lý do đằng sau nó ư, quá đơn giản. Bởi vì ánh mắt bên phải của Kurumi, vốn không được che phủ bởi mái tóc, đang nhìn thẳng vào Shidou.

Tất nhiên, mắt họ đã chạm nhau. Trong khoảnh khắc đó, Kurumi nở ra một nụ cười ngọt ngào như thể từ tận đáy lòng mình, cô đã nhận được một niềm vui đến khôn xiết. Giống như, cô đang liên tục nhìn vào Shidou như để chờ đợi suốt từ nãy đến tận bây giờ vậy.

"Ku-Kurumi. Liệu có ổn khi cậu cứ bước đi mà không nhìn về phía trước như vậy không?"

Shidou hỏi cô bằng một giọng lí nhí, đôi mắt Kurumi chợt mở to.

"Bạn đã nhận ra rồi sao? Thậm chí bạn còn lo lắng cho mình nữa, Shidou-san thực đúng là dịu dàng làm sao."

"K-không phải..... Thực ra là!"

"Xin đừng khiêm tốn như vậy. Là lỗi của mình khi bị gương mặt của Shidou làm cho say đắm đến nỗi bị cuốn vào đến nỗi không tài nào dứt ra được."

"K-không dứt ra được ư.....!?"

Shidou cảm thấy đôi má của mình đã ửng hồng.-C-ccccô gái này vừa nói cái gì vậy? Say mê ư? Không, không, không thể nào. Diện mạo của bản thân cậu không cần xem xét cũng biết nó cũng chẳng có đặc biệt rồi, cái sự thật phũ phàng này Shidou đã hoàn toàn nhận thức được.

⌈Tại sao anh lại mềm nhũn ra trước cô ta vậy hả, Shidou.⌋

https://thuviensach.vn

Nghe tiếng thở dài của Kotori thoảng qua, bờ vai Shidou không khỏi rung mạnh lên.

"X-xin lỗi."

「.....Nhưng này, thực sự là từ trước đến nay bọn em chưa từng bao giờ gặp phải cái loại tình hình này đấy. Không hòa nhập bản thân mình vào xã hội loài người rất tốt--mà cô ta còn nắm được phuong pháp tiếp cận xã giao rất hay nữa.」

Kotori phát ra một tiếng 「Umu」 trong khi mải trầm tư.

「Bởi vì cô ta là một sự tồn tại khá thú vị, thế nên chẳng có lý nào mà chúng ta bỏ qua cơ hội thu thập thêm thông tin được đâu nhỉ..... Ừm, chúng ta nên hỏi cô ta cái gì đó để nâng cao thêm mức độ thiện cảm.--Có vẻ phải tiếp tục lựa chọn rồi. Chờ một chút nhé.」

◇

Màn hình chiến hạm «Fraxinus», một lần nữa mà một cửa sổ với nhiều sự lựa chọn đã hiện lên.

① 『Về cái Tinh Linh gì đó mà cậu bảo vào lúc sáng, nó có nghĩa là gì vậy?』 ② 『Kurumi, trường cũ mà cậu đã học nó như nào thế?』 ③ 『Kurumi, hôm nay cậu mặc loại pantsu gì vậy?』

"Tất cả các thành viên, chọn đi!"

Đồng thời với tiếng hét của Kotori, các thành viên bên khoang dưới đã cùng một lúc nhấn phím chọn.

Kết quả nhanh chóng được hiển thị trên màn hình của Kotori.

"Đúng như dự kiến, ① có vẻ chuẩn nhất nhỉ."

https://thuviensach.vn

Kết quả tất cả mọi người đã chọn đều giống như cô, Kotori chống cằm lên tay.

"Sự lựa chọn đó rất thích hợp. Kurumi không nên biết rằng Shidou có đầy đủ kiến thức về các Tinh Linh. Khiến cô ấy dao động một chút cũng không tồi."

Từ phía sau, Kannazuki nói vậy.

"Đúng thế.--Nhân tiện, Kannazuki, anh đã lựa chọn cái nào thế?"

"Tôi đã chọn ③."

"Cho tôi biết lý do."

Kotori xoay người lại với cô bé và nói.

"Thứ được ngăn cách bởi chiếc tất mỏng đen nhánh luôn là kho báu của nhân loại. Cần phải hỏi nữa sao?"

Kotori búng ngón tay. Ngay lập tức, hai gã khổng lồ vô cùng lực lưỡng bước vào khoang, rồi túm lấy hai cánh tay của Kannazuki.

"Mang hắn đi cho ta."

"Rõ!"

Hai người đàn ông đó cùng một lúc trả lời, rồi lôi Kannazuki đi với họ.

"Chỉ, chỉ huy! Xin người! Xin hãy khoan duuuuuuuuungggg!!!!"

Sau tiếng *Pishuu*, cánh cửa đóng lại.

Ở giữa chiến hạm đang im phăng phắc, Kotori thở dài khi tiếp tục.

https://thuviensach.vn

"〖Kurumi, hôm nay cậu mặ pantsu loại gì vậy?〗.....Hey, thế quái nào mà lại có lựa chọn này đây?"

"Vâ-vâng, nếu sử dụng sự lựa chọn hạ cấp này thì bầu không khí này sẽ tiêu tùng mất."

Các nhân viên bên khoang dưới đáp với nụ cười chua chát.

Ngay lúc này, làn mi Kotori đột nhiên khẽ lay động.

"Ah!"

Khi Kotori thay đổi tư thế của mình, khuỷu tay của cô đã vô tình nhấn vào công tắc của chiếc microphone. Không cần phải nói, cuộc trò chuyện nãy giờ đều đã được lắng nghe bởi Shidou--

「E-etou..... Kurumi, hôm nay cậu mặc pantsu loại gì vậy?」

Trong màn hình, Shidou đã nhầm tưởng đó là chỉ thị, mà thực sự đã làm theo nó.

◇

"Pantsu.....huh?"

"......!"

Khi Kurumi sửng sốt hỏi lại, Shidou cuối cùng cũng đã nhận ra rằng mình vừa hỏi một câu quá đỗi lố bịch.

"Ah, không, ban nãy là--"

Trong khi đang hoang mang mà vung vẫy cái tay một cách rối loạn như muốn chối bỏ nó, từ chiếc incam một giọng trách cứ đã truyền tới.

https://thuviensach.vn

⌈Cái đồ ngốc, ban nãy nào có phải là chỉ thị của em đâu! Lẽ ra phải chọn là ①. 『Về cái Tinh Linh gì đó mà cậu bảo vào lúc sáng, nó có nghĩa là gì vậy?』 mới đúng chứ.⌋

"Ha..... Haa!?"

⌈Nói chung anh nên giải thích để làm sáng tỏ hiểu lầm trước đi! Ví cái ban nãy chỉ là một trò đùa, rồi sau đó hãy bắt đầu chân chính vào vấn đề!⌋

"Oo, oh....."

Shidou khẽ làu bầu, xoay người về phía Kurumi.

"V-về điều đó, Kurumi."

Tuy nhiên khi nhìn vào biểu hiện cũng như là động tác của Kurumi, cậu không thể không dừng lại.

Kurumi ngước mắt lên nhìn nhìn Shidou, đồng thời bất ngờ nhẹ nâng các cạnh váy được xếp li của cô lên.

".....Bạn có muốn, xem không?"

"Eh!? K-không phải đâu, lúc nãy chỉ là--"

Mặc dù không phải là cậu không muốn xem, nhưng cái loại sự tình này làm sao có thể nói nên lời được cơ chứ.

Shidou giờ như một mớ hỗn độn, Kurumi nhẹ nhàng nhìn xung quanh mình, sau đó ẩn vào trong góc tối của tủ lân cận vốn được dùng để chứa các dụng cụ vệ sinh.

"Ku-Kurumi.....?"

https://thuviensach.vn

Shidou chẳng còn biết làm gì khác ngoài việc nhíu mày trước hành động quá đỗi lạ thường này từ Kurumi.

Kurumi e thẹn mà đỏ mặt, rồi mấp máy đôi môi bé xinh của mình.

"Không sao đâu..... Miễn, nếu đó là Shidou-san."

Nói thế, đôi tay đang túm chặt lấy cái váy, từ từ nâng lên.

"Eh eh eh.....!?

Shidou, hoàn toàn bất ngờ trước cái sự kiện này, con mắt trố ra hết cỡ.

Tuy nhiên vào cái lúc Shidou vẫn đang ở tình trạng tiến thoái lưỡng nan, Kurumi đã nâng nhích cái váy của mình. Cặp đùi được bao bọc bởi lớp vải đen óng lộ ra mồn một--thậm chí cả khu tam giác cấm cũng đã bắt đầu lấp ló được một tý. Xuyên thấu qua lớp vải đen được lộ ra từ khoảng trống của chiếc váy đã được kéo từ hai bên, trong nháy máy mà chiếc pantsu màu trắng đầy mộng mơ ấy đã được tiết lộ.

"---!!"

Shidou ngay lập tức nhắm nghiền mắt lại, Kurumi thả chiếc váy ra và khiến nó trở lại vị trí ban đầu.

"Ara, ara."

Kurumi đưa ra một cái nhìn đầy hoài nghi.

"Làm sao vậy? Nếu nó là Shidou-san.....thì mình không có ngại đâu mà?"

"Không, vậy là đủ rồi! Bây giờ! Phải mau đi thôi!"

https://thuviensach.vn

"Ufufu, Shidou-san đang e thẹn kìa~~ Aaa, nhưng mà, trước khi chúng ta tiếp tục, bạn có thể vui lòng buông chiếc váy của mình xuống được không?"

"......!"

Bị nhắc về việc đó, đôi mắt của Shidou mở bung ra..... Nếu như có ai đó nhìn thấy việc này mà nói, Shidou hiện nay, chắc chắn sẽ nổi danh khắp trường với việc trở thành một kẻ biến thái siêu cấp, chuyên dụ các cô gái vào góc tối rồi lột váy của họ mất.

"X-xxxxxxxxxxxxxin lỗi.....!"

Vội vã buông tay. Kurumi khúc khích cười với vẻ mặt như thể cô không hề bận tâm đến việc đó.

「Shidou, đừng có hoảng, trước tiên anh điều chỉnh lại tư thế của mình đã.」

Vào lúc đó, thanh giọng của Kotori đã vang tới. Shidou khẽ ho khan một chút. Tiếp tục với kế hoạch mà lúc nãy cậu đã đc theo hướng dẫn và hỏi.

"Ah, về điều đó, Kurumi."

"Nn, sao nào?"

"Vào lúc sáng, cậu đã bảo rằng 『Mình là một Tinh Linh』 đúng không? Chính xác thì, Tinh Linh, là gì vậy?"

Sau câu hỏi của Shidou, Kurumi trong nháy máy sững sở--nhưng rất nhanh chóng, nhẹ nở một nụ cười.

"--Ufufu, đừng có giả ngốc như vậy chứ, Shidou-san. Không phải bạn biết rất rõ ràng rồi sao? Về, các Tinh Linh."

https://thuviensach.vn

"....."

Đối mặt với câu trả lời đó của Kurumi, Shidou nghẹn cả thở.

「Cái gì, cô gái này.」

Kotori phát ra một âm thanh bất ngờ chẳng khác gì Shidou.

「Tự tin rằng Shidou biết về các Tinh Linh..... Cuối cùng thì cái gì đang diễn ra thế này?」

Shidou không cần nhắc cũng hiểu, và bắt đầu hỏi những câu hỏi thay cho Kotori.

"Làm, làm thế nào cô biết, về những gì mà tôi biết.....?"

"Fufu, điều đó là--bí mật."

"Eh?"

"Lý do mình đến ngôi trường này cốt cũng chỉ là để gặp được Shidou-san thôi. Bởi vì mình biết Shidou-san, nên đó là lý do tại sao mình lại khao khát được gặp bạn. Không có một ngày nào mà mình thôi suy nghĩ về Shidou-san cả. Vì vậy, mà hiện tại, mình đặc biệt rất hạnh phúc."

Kết thúc lời nói của mình, đôi má của Kurumi đã được nhuộm sang màu hường phấn.

".....!!"

Shidou cảm thấy mặt mình đang nóng ran lên. Mặc dù cậu không thể tự nhìn thấy, nhưng ắt hẳn đôi tai của cậu đã nhả khói ra mất rồi.

Tại sao. Tại sao lại thành thế này. Cho dù kế hoạch ban đầu là tán tỉnh hay là để cho một cô gái sa vào trong tình yêu, nhưng lúc này nó đã theo

https://thuviensach.vn

một chiều hướng khác hoàn toàn rồi. Sự tồn tại đầy sự mê mị được gọi là Kurumi này, khiến Shidou có cảm giác bị đả kích.

Nó cũng tựa như cảm giác của một cậu Cao Trung, vì lén liếm thử từng giọt rượu whisky được chưng cất trong tủ kính của cha mình, rồi ngà ngà say với cảm giác nửa tỉnh nửa mê. Từng cơn lơ đãng cứ chập chờn phảng phất tới, như muốn cậu xụi lơ xuống mặt sàn.

⌈Này, tình hình sẽ đảo ngược lại nếu cứ như thế này mất!"

"Ha....."

Giọng nói của Kotori đã lay tỉnh lại giác quan của Shidou.

"Ừm ..... chúng ta nên tiếp tục đi thôi."

Shidou sâu hít vào, di chuyển về phía trước như để tránh né khỏi ánh nhìn của Kurumi.

Vì sao ư.....bởi vì mỗi khi ánh mắt họ lại trực tiếp chạm nhau, là cậu lại phát sinh cảm thấy như thể mình đã mọc rễ tại chỗ ấy vậy.

⌈..... Keh, coi bộ không dễ dàng chút nào đâu huh. Chúng ta không có sự lựa chọn nào khác, phải tiếp tục tấn công thôi.--Bị cho là đê tiện cũng được. Chúng ta không thể để việc mất kiểm soát của tình hình vào tay cô ta được.⌋

"Đủ, đủ rồi....."

⌈Ừm..... Liên tục bị dắt mũi như vậy thì anh bực bội cũng phải. Hãy cố gắng khiến cô ta dao động đi nào.⌋

Sau khi Kotori nói xong, màn hình chính của cầu hiển thị nhiều sự lựa chọn.

https://thuviensach.vn

① 『Kurumi, mái tóc của cậu đẹp thật đấy.』 Nhẹ nhàng vuốt tóc cô ấy như chẳng có gì xảy ra.② 『Ah, nguy hiểm!』 Giả vờ bị vấp rồi ngã đè lên người cô ấy.③ 『Etou, lối này.』 Đột nhiên nắm lấy tay cô ấy.

Umu, Kotori giơ cây Chupa Chups đang ngậm trong miệng của mình lên.

Các lựa chọn đều lơ đãng mà dẫn đến việc tiếp xúc cơ thể. Mặc dù có một chút mạo hiểm...nhưng chính vì trạng thái tinh thần của cô ấy khá ổn định, mà kết quả tính toán từ AI đã đưa ra quyết định như vậy. Nó thực sự là một phương pháp khá hiệu quả để rút ngắn khoảng cách.

"--mọi người, chọn đi!"

Đồng lúc với cô bé, kết quả bỏ phiếu đã ngay lập tức hiện trên màn hình bên cạnh tay cô, Kotori khẽ lướt nhìn rồi gật đầu.

"③ huh? Ừm đó là cách đơn giản nhất nhỉ."

"Nói rất đúng, ① thì có vẻ là gần gũi quá, trong khi ② thì lại quá lộ liễu."

Tại thời điểm này, không biết đã quay trở lại bên cạnh Kotori từ khi nào, Kannazuki chợt lên tiếng.

Tóc vàng hơi rối, ngực ưỡn ra, cái quần tây thường trực không biết đã biến đâu mất, thay vào đó là một quần đùi với chữ đc in trên đó.

"Ara, có vẻ như anh đã trốn thoát an toàn rồi nhỉ Kannazuki."

"Quá ư là nguy hiểm. Chính xác thì họ là?"

"Để chuẩn bị cho mọi tình huống cần thiết thôi."

"Vậy tại sao họ lại cố gắng lột quần lót của tôi?"

https://thuviensach.vn

"Chỉ với anh thôi."

"Cái gì đây, tôi vẫn còn tỉnh táo mà?"

Sau khi Kannazuki bật ra một tràng cười 「Ha ha ha.」, một lần nữa đã nhanh chóng khôi phục nét nghiêm túc trên mặt.

"Tuy nhiên..... Nếu muốn tiếp cận bằng cách đụng chạm cơ thể mà nói, còn có một phương pháp khác đấy."

"Nói đi."

"Ha ha. Trước hết, Shidou-kun nên nằm ngửa ra trên hành lang đã."

"Và sau đó?"

"Sau đó, sử dụng các góc độ khác nhau để quan sát chiếc pantsu của Tinh Linh đó một cách tỉ mẩn vào."

"Lại nữa à?"

Kannazuki vội nỗ lực ra sức chặn cái búng tay của Kotori được lập lại thêm một lần nữa.

"Chưa, chưa hết mà. Tinh Linh đó ắt sẽ bối rối ra mặt khi chiếc pantsu của mình bị soi một cách táo bạo như vậy đúng không?"

"Umu."

"Sau đó, tất nhiên, cô ta đập một cách dữ dội vào Shidou-kun, kẻ đang nằm dài trên hành lang! Bằng cách này, mối quan hệ Master-Slave sẽ tự nhiên mà sâu--"

Sau tiếng phát ra từ ngón tay của Kotori, hai gã khổng lồ đã một lần nữa xuất hiện trở lại trên khoang, rồi túm Kannazuki đi với họ.

https://thuviensach.vn

"T-tại sao vậy, Chỉ Huy!"

Bỏ qua tiếng kêu thảm thiết của Kannazuki, Kotori cầm lấy chiếc micro.

"Shidou, ③, nắm tay cô ấy đi."

◇

"Hiểu."

Shidou nhẹ gật đầu đáp lại chỉ thị từ Kotori..... Nhưng trước khi chỉ thị được truyền đến, cậu cảm thấy hình như có tiếng than khóc của một ai đó sắp chết vậy. Không rõ là vì sao, nhưng cậu cảm thấy mình không nên hỏi thêm về nó thì tốt hơn.

"....."

Shidou dụng sức nuốt ực một hơi, nhìn vào con đường phía đằng trước. Chỉ cần rẽ trái tại ngã ba hình chữ T này là sẽ đến cầu thang ở phía tây ngay.

Thật sự là một cơ hội khá tuyệt vời. Vào thời điểm đó, chỉ hành động nắm tay của Kurumi rồi kéo cô ấy đi, ⌈Aaah, lối này⌋ đó là hướng đi đúng đắn nhất sau khi bộ não của cậu đã tái hiện lại nó không biết bao nhiêu lần.

Thế nhưng--

"Hyii .....!?"

Shidou mở to mắt kinh ngạc. Khi họ sắp đến lối rẽ chữ T ấy, Kurumi đã đột nhiên nắm lấy tay của Shidou.

⌈Cái gì đang diễn ra thế này--?⌋

https://thuviensach.vn

Kotori cũng tương tự, mà phát ra với một giọng ngạc nhiên.

Tuy nhiên sự lúng túng mà Kotori cảm thấy không thể nào so sánh với những gì mà Shidou đang nhận được bây giờ. Lòng bàn tay phải của cậu, đã được bao bọc trong những ngón tay mềm mại, thanh mảnh song lại có chút lạnh, đang siết lại với một chút lực. Một áp lực mạnh quá sức tưởng tượng. Có vẻ như mũi của cậu sẽ bắt đầu phụt ra máu nếu như cậu đã sơ sẩy gì mất.

"Ku-Kurumi.....?"

Đây không phải là hình ảnh trong CG mà hoàn toàn là thực tế, Shidou quay đầu lại một cách cứng ngắc như một con robot, cố gắng nói sau khi đã gạt bỏ bớt áp lực.

"Sa-saosaosaosaosao vậy.....?"

Quay đầu nhìn lại, người đang nắm tay phải của Shidou, Kurumi có chút bẽn lẽn mà nhìn xuống, gương mặt kẽ quay sang một bên.

"Quả nhiên.....là mình đang gây phiền phức cho bạn, phải không?"

".....!! Không, không phải đâu..... Thật ra.....tớ."

Với những lời chưa kịp dứt của Shidou, đôi vai Kurumi chợt thả lỏng như đã tìm thấy được sự nhẹ nhõm.

"Quả nhiên, Shidou-san thực sự rất là dịu dàng."

Dứt lời, Kurumi e thẹn mỉm cười.

"Đ-đâu có....."

--cảm giác như, hiện tại cậu chẳng biết nên làm gì cả. Ánh mắt Shidou dao động. Ý thức bắt đầu rối tung cả lên. Không, không thể nào. Kurumi-

https://thuviensach.vn

quá sức--đáng yêu. Kurumi-chan thực sự y như một Thiên Thần vậy. Dòng suy nghĩ đó đã liên tục tấn công vào não bộ của cậu.

"--Etou, Shidou-san."

Đôi môi bé nhỏ của Kurumi khẽ mở.

"Có.....chuyện gì, sao?"

"Mình có một điều rất muốn hỏi Shidou-san..... Bạn sẽ vui lòng lắng nghe nó chứ?"

Một cảm giác quá đỗi kỳ lạ. Như thể miễn đó là nguyện vọng của Kurumi, cậu sẽ vô thức mà gật đầu rồi đồng ý với nó ngay.

"Aa, aah--"

Tuy nhiên, vào khoảnh khắc đó.

"Nuwaaa.....!"

".....Ss."

Kèm theo tiếng hét, chuỗi ầm ầm tiếp theo kéo đến từ phía sau khiến họ hơi rùng mình.

Có vẻ như là các dụng cụ để vệ sinh trong tủ được đạt ở hành lang đã rơi ra. Một đống cây chổi và ky hốt rác đã lăn lốc khắp mọi nơi.

Sau đó, có hai học sinh viên có vẻ là thủ phạm, đã té nhào đè lên nhau trên mặt đất cùng với cái đống kia.

"To-Tohka..... Origami!?"

Shidou không thể không la lên. Đúng vậy, họ chính là Tohka và Origami.

https://thuviensach.vn

"Ara ara? Hai bạn đang làm gì ở đó vậy?"

Trong khi vẫn nắm lấy tay của Shidou, Kurumi ngả đầu ngạc nhiên.

Nhìn thấy cảnh đó, Tohka và Origami vội vàng đứng dậy.

"Chính, chính là nó! Mặc dù Shidou nói là muốn dẫn Kurumi đi tham quan trường học một chút, nhưng.....vẫn có một số điều không được phép làm, cô chưa có nghe qua về nó sao!"

"--Tokisaki Kurumi, tham quan trong trường không cần thiết phải dắt tay. Thế nên hiện tại mau bỏ ra đi."

"! Đúng, đúng đó!"

Tohka rất hiếm hoi mới đồng thuận hoàn toàn với lời nói của Origami, đang gật đầu một cách mạnh mẽ.

"Ah....."

Bị nói như thế, Shidou mới phát giác ra rằng tay mình vẫn còn đang bị nắm lấy. Hoang mang rối loạn mà đinh buông ra--. Thế nhưng, Kurumi không để lỡ cơ hội mà tiếp thêm sức mạnh vào những ngón tay của mình, nhất thời mà nói thì muốn thoát cũng không được.

Kurumi hướng nhìn Shidou trước khi liếc về hai người họ, rồi bắt đầu.

"Thật ra, là do chứng thiếu máu của mình bất chợt ập đến. Mà sau đó, Shidou-san đã dịu dàng đỡ lấy tay của mình thôi. Xin đừng trách Shidou-san về việc đó."

Tohka lẫn Origami sau khi nghe xong đều chuyển ánh mắt họ về dồn Shidou. ⌈Có thật không?⌋ đã được gửi gắm theo cùng chúng.

"Eh, eeeehh..... Việc đó, tớ, um....."

https://thuviensach.vn

Không biết là tại sao, nhưng cậu cảm thấy rằng trong trường hợp này thì việc tiếp tục che giấu họ sẽ tốt hơn cho cậu, thế là Shidou mơ hồ mà trả lời.

Trong nháy mắt, Origami đột nhiên ngã khuỵu xuống sàn nhà.

"Origami!! Có chuyện gì vậy?"

Shidou đã bị sốc trước sự kiện diễn tiến đầy bất ngờ này.

"Thiếu máu."

"....."

Gương mặt Shidou giật giật. Tự nhiên, mà mồ hôi cũng bắt đầu nhỏ giọt từ trán.

"Mình không thể tự đi được rồi."

"....."

"Ai đó có thể dịu dàng."

".....Oo, oh."

Shidou, dưới một áp lực bí ẩn, đã xòe bàn tay trái của mình ra.

"Có cái quái gì với cả hai cô vậy. Quá nực cười mà!"

Tohka nhìn chằm chằm vào Kurumi và Origami, ôm lấy hai tay của mình--

"--Ha!"

Sau khi một lần nữa nhìn vào hai tay của Shidou, biểu hiện của cô đột ngột thay đổi.

https://thuviensach.vn

"Shi-Shidou! Tớ cũng bị thiếu máu!"

"Thật.....?"

"U-umu, cho cậu biết nhé, mông của tớ không có nhiều thịt đâu!"

"Không, đó không phải là thiếu máu....."

Khi Shidou cười chua chát, Tohka khó khăn với hai tay của mình ra như thể tìm kiếm cái gì đó.

"Nói, nói chung, tớ cũng muốn!"

Nói thế, cô như dự định nắm tay.--Tuy nhiên, hiện tại chúng đã bị chiếm hữu bởi Kurumi và Origami mất rồi.

"Guuuu....."

Tohka lộ ra biểu hiện như thể sắp khóc đến nơi, đứng ngay trước mặt Shidou, cô hạ eo thấp xuống như thể để lấy đà.

"Này, này--. Không lẽ--"

Ngay lúc này, tiếng chuông từ chiếc di động nào đó đã vang lên từ hư không.

"--Alo."

Origami rút ra chiếc điện thoại di động ra khỏi túi, và bắt đầu đàm thoại.

Mặc dù cô ấy đã trả lời khá ung dung, song không hiểu tại sao mà cậu cảm thấy ánh mắt cô ấy có chút sắc bén khi về phía Kurumi.

".....Đã hiểu."

https://thuviensach.vn

Cùng với đó, cô lặng lẽ chấm dứt cuộc gọi.

"Có việc gấp."

Origami nói vậy khi lưu luyến giữ lấy bàn tay của Shidou, rồi khẽ buông xuôi.

Ngay lập tức, Tohka đã cấp tốc nhân cơ hội mà nắm chặt lấy bàn tay của Shidou.

"....."

Origami lườm Tohka, sau đó sử dụng ánh mắt phảng phất chút hận thù, liếc Kurumi rồi bỏ đi.

Trước khi đi, cô đã thì thầm một câu vào tai của Shidou 「Hãy cẩn thận với Tokisaki Kurumi.」.

"Gì, gì đây.....?"

"Shidou-san? Mình đi chứ?"

"Eh? Aa, Aaaah....."

Với lời thúc giục từ Kurumi, Shidou tiếp tục bước đi với hai tay vẫn còn bị nắm chặt.

.....Không cần phải nói, những cái nhìn từ tứ phía xung quanh ngày một dày đặc.

Phần 4

Vào lúc 6 giờ chiều.

Shidou đã Kurumi đi tham quan xung quanh tất cả các khuôn viên của nhà trường, cùng với Tohka, người nửa ép buộc họ phải cùng theo cô cho

https://thuviensach.vn

đến khỏi cổng trường, hiện đang đi bộ trên đường phố mà được nhuộm đỏ bởi ánh chiều ta.--Tất nhiên, hai tay của Shidou lúc này đã được giải phóng.

"Ừm, đó là hầu hết ở đây. Cậu đã biết hết chưa?"

"Nn, cảm ơn bạn rất nhiều..... Thật sự, nếu chỉ có riêng hai người chúng ta thì có lẽ đã tốt hơn."

"Ha.....haha."

Shidou đáp lại câu đùa của Kurumi bằng một nụ cười khô khốc.

Thành thật mà nói, Shidou còn muốn cảm ơn Tohka kia.

Dù vẫn là nặng gánh, nhưng so với chỉ thị từ «Ratatoskr» vẫn dễ dàng hơn rất nhiều, mặc dù họ vẫn đi đến những địa điểm sự kiện như trên sân thượng lẫn phòng y tế, cũng không hề xây dựng được bất kỳ bầu không khí lãng mạn nào cả.

Không, ngay cả khi mức thiện cảm mà Kurumi dành cho anh đã tăng lên, vẫn có lý do để lo lắng..... Biết nói thế nào nhỉ, nếu cậu và Kurumi đến một trong những địa điểm đó với bầu không khí như vậy, cậu cảm thấy rằng mình sẽ bị ăn mất.

Kurumi đã thực sự có một sức hấp dẫn rất đặc biệt.

Thật giống như--một loại thực vật, chuyên ăn thịt vậy, sẽ bắt giữ và nuốt chửng lũ bọ ngay lập tức nếu lỡ sa chân vào.

"Không không....."

Shidou nhẹ lắc đầu trước những suy nghĩ đó. Mô tả một cô gái như thể họ là kẻ săn mồi, một loại thực vật ăn thịt, thậm chí là mặc dù không có nói ra thì nó vẫn quá sức thất lễ.

https://thuviensach.vn

--Vào lúc ấy.

"Vậy, Shidou-san, Tohka-san. Mình xin phép cáo từ từ đây."

Tiến đến một ngã tư gần đó, Kurumi cúi đầu chào rồi nói vậy.

"Eh? Oo, oh....."

"Mu, vậy à? Hẹn gặp lại vào ngày mai nhé."

Sau khi Shidou cùng Tohka vẫy tay chào, bóng dáng của Kurumi đã tan biến đưới ánh tà dương rực rỡ.

◇

"--Aaah, Aaah."

Sau khi nói lời tạm biệt với Shidou và Tohka, Kurumi lặng lẽ một mình dong bước trên con đường đang được phủ bởi bóng chiều tà đã bỗng nhiên bật lên tiếng.

"Không được rồi--chỉ một chút thôi, chỉ còn một chút nữa thôi. Khó khăn lắm mình mới tìm thấy được, phải tận hưởng không khí của trường học thêm ít lâu nữa đã..."

Sau khi lẩm nhẩm với bản thân như vậy, cô bỗng nhẹ xoay gót quay một vòng.

".....Ufufu, vui lắm kia, mình nên để phần ngon nhất để thưởng thức vào lúc cuối cùng chứ nhỉ."

Lúc này--Kurumi, người đang lả lướt cùng những vũ điệu trên con đường, bỗng đâm sầm vào một cái gì đó.

"--"

https://thuviensach.vn

Dụng sức để cố định gót chân của mình, mà cô vẫn có thể trụ thẳng, rồi nhìn về phía trước. Có vẻ như là Kurumi đã vô tình đụng phải người đàn ông đó. Những người này trông giống như những tên lưu manh ở đầu đường xó chợ, hiện tất cả đang tập trung ở bên đường.

"Ara ara, thực sự rất xin lỗi."

Kurumi cúi đầu nói vậy, rồi cố gắng để bước đi khỏi đó. Tuy nhiên,

"Êh, đợi một lát đã, cô gái bé nhỏ. Dù đó là lỗi của cô bé khi đã bất cẩn, nhưng đừng có nghĩ rằng mọi thứ sẽ kết thúc đơn giản như vậy chứ."

Tên mà Kurumi va vào để lộ ra một nụ cười nham hiểm.

Giống như nhận được tín hiệu, lũ đồng bạn của hắn, đã tách ra rồi bao vây quanh Kurumi.

"Ara, ara?"

Kurumi ngơ ngác mà nghiêng đầu, một trong những tên đó bắt đầu huýt sáo.

"Nè nè, ngoại hình của cô bé trông cũng không tệ đâu. Thu hoạch có vẻ tốt đây?"

"Này-này-, tên của bé là gì thế? Bé có muốn làm bạn ới các anh đây không!"

Và cứ thế, cả bọn rúc rích lên cười và nói vậy khi liên tục dò dẫm từng centimet của Kurumi.

Aaah--Lúc này, Kurumi hiểu ra.

"Onii-san--Đừng bảo là, các anh muốn chơi đùa với tôi đấy?"

https://thuviensach.vn

Kurumi nói trong khi khẽ mỉm cười. Lũ kia sửng sốt trong một lúc, rồi sau đó bắt đầu cười khả ố với hai bàn tay ôm lấy cái trán.

"Nè nè, cô bé nói chơi đùa, nghĩa là mấy việc-ec-chi-huh?"

"Không hẳn-nhưng sẽ ổn thôi. Vậy, các anh thích thế nào nào?"

"Nn. Rồi cô bé sẽ biết trình của bọn anh nhanh thôi.--Cơ mà, bọn mình kiếm chỗ nào đó khuất khuất chút đã hé? Ở đây nhiều người quá."

Cách nói của Kurumi khiến lũ động đực ấy bấn loạn cả lên, chúng bước vào một con hẻm, trong khi vẫn vây quanh Kurumi.

Sau khi buộc Kurumi đến chỗ ngõ cụt, gã mà Kurumi đã vô tình đụng phải đã toát ra một nụ cười dâm đãng và với bàn tay của y ra.

"Mou..... Vậy, anh đây giờ sẽ không khách khí nữa."

Nhưng--trước khi cánh tay đó kịp chạm vào Kurumi, đã bị hất xuống.

"Ah? Mày đang làm gì. Hay là để tao quất trước--"

Gã đồng bạn của hắn nhún vai và nói vậy. Nhưng cái gã đang định quơ quào Kurumi, đã hoảng loạn mà ngắt lời hắn.

"K-không! Cơ thể của tao.....!"

"Cơ thể mày sao?"

Ngay lúc này, lũ đồng chí của hắn cũng đã nhận thấy.

Từ chân Kurumi, bóng của cô nhanh chóng mở rộng, và vô số cánh tay trắng phếu dần dần nhô lên từ đó--rồi bắt đầu lôi thể xác của hắn chìm sâu vào bóng tối.

".....!? Cái, cái gì mẹ gì vậy.....!"

https://thuviensach.vn

"U, uwaaaaaaah.....!?"

Cả lũ bắt đầu la hét. Tuy nhiên, đã quá muộn.

"Ufufu, fufu."

Nụ cười Kurumi bắt đầu méo mó, đồng thời ở dưới chân là cái lũ lưu manh đã bị tóm bởi các cánh tay trắng phếu, thể xác của họ dần dần bị bóng tối nuốt chửng.

"Yup, mặc dù lũ rác rưởi chúng mi thì thường không đáng để ăn cho lắm..... Thế nhưng trong khi tôi còn phải chờ món chính thêm một ít lâu nữa, thì có lẽ nên xơi cái gì đó trước cho đỡ nhạt miệng một chút--. Xin lỗi nhé."

Kurumi vỗ hai tay vào nhau tạo ra tiếng *Pa!*

"--itadakimasu"

Ngay lập tức, những tiếng rên rỉ của lũ nam nhân kế bên đó đã hoàn toàn biến mất.

Mí mắt Kurumi đóng lại như thể vừa thưởng thức đủ một bữa, thở dài kèm theo lúc xoa xoa bụng.

--Chính vào khoảnh khắc đó

".....Ara?"

Đột nhiên có một cảm giác bỗng ập tới, khiến làn mi Kurumi giật giật.

Một cảm giác tựa như toàn bộ thân thể đang bị cái gì đó tóm gọn lấy. Giống như bị nuốt chửng bởi một sinh vật khổng lồ nào đó mà thậm chí không cần phải nhai, đó có lẽ chính là cảm giác hiện tại.

https://thuviensach.vn

Đây không phải là lần đầu tiên mà cô trải nghiệm cái cảm giác này.

Đó là một kết giới đượcc dệt ra từ Pháp Sư hiện đại với sự giúp đỡ của một thiết bị tối tân được gọi là Realizer • Personal Territory

Vẫn rất đặc biệt trong số họ. Không sai, khó có thể mà nhầm lẫn được-là cô gái đó.

"--Tch, lại muộn một bước rồi huh?"

Như thể để xác minh mối nghi ngờ của Kurumi. Một thiếu nữ trẻ đã xuất hiện ở trước mắt Kurumi.

Với mái tóc được buộc thành đuôi ngựa, người thiếu nữ này trông như một nữ sinh sơ trung.

Mặc dù đã được khoác bởi chiếc áo khoác parka đầy màu sắc cùng một chiếc váy culotte. Song bầu không khí xung quanh, toát ra đầy mùi căng thẳng như một mãnh thú vừa bắt gặp được con mồi của nó.

"Có vẻ như cô lại ăn một cách tùy tiện nữa rồi nhỉ, «Nightmare»."

"Ara ara, cô là.....Takamiya Mana-san, nhỉ?"

Kurumi hơi nghiêng đầu và nói vậy, Mana có chút bất mãn mà đánh tiếng *Humph*.

"Mặc dù cũng rất đáng khen khi cô có thể nhớ được tên của tôi, nhưng thái độ đó khiến tôi muốn buồn nôn quá đấy."

"Ara, tôi thật sự rất xin lỗi về việc đó nha."

Kurumi cúi đầu, thành thật áy náy mà xin lỗi.

https://thuviensach.vn

"Tất nhiên, cái tên rất là quan trọng đó. Tôi sẽ rất hạnh phúc nếu tôi không bị gọi bởi cái tên «Nightmare» hay gì đó đại loại vậy. Tôi có thể yêu cầu cô gọi tôi là Tokisaki Kurumi không?"

Kurumi vừa dứt lời, lông mày Mana như bị kích thích mà nhếch lên.

"Bởi vì nó quan trọng, nên đó chính là lý do tại sao tôi không muốn cô gọi lên cái tên của tôi đấy. Đúng hơn, vì nó quan trọng, nên đó chính là lý do tại sao tôi không muốn gọi cô bằng cái tên đó."

"Tệ thật đấy."

"Im đi, Tinh Linh."

Ánh mắt của Mana trở nên sắc nhọn.

Làn da của Kurumi, bỗng thấy có chút ớn lạnh.

Phần 5

Sau khi nói lời tạm biệt với Kurumi, Shidou cùng Tohka hiện đã đến chỗ siêu thị gần đó để mua nguyên liệu dùng cho bữa tối.

Tay phải nắm lấy túi nhựa nặng trịch, họ bước đi trên đường đã tối hẳn so với ban nãy.

"Ừm--Có vẻ hôm nay chúng ta đến đúng lúc lắm đây."

Nở một nụ cười rất tự nhiên. Phải. Hôm nay khi mà họ bước vào siêu thị thì đó cũng là lúc có chương trình giảm giá, có thể mua một lượng lớn thịt với giả giảm 30% do với lúc bình thường.

"Shidou! Bữa tối nay có gì thế, Hamburger sao?"

https://thuviensach.vn

Dựa vào nhiều tuần đã trải qua, Tohka bắt đầu đoán menu. Cô mở miệng nói đầy phấn khích.

⌈Ah, em cũng muốn món Hamburger thịt bò đó nha!⌋

Lúc này, thanh giọng của Kotori đến từ chiếc incam đã được truyền đến.

Shidou, nhẹ nhàng nhún vai, khóe miệng có chút nâng lên.

"Ah--Nên làm gì đây nhỉ. Có cà rốt lẫn cá hầm cùng Sanshoku donburi này!"

"Mu-Muu, mặc dù chúng cũng không tệ đâu, nhưng chúng ta có thế có món Hamburger hông?"

⌈Khoan đã, anh vừa nói cái gì vậy. Hôm nay thịt có giảm giá rồi mà, chúng ta không nên keo kiệt và làm tất cả trong một đi!⌋

Tiếng Tohka nói với cặp lông mày đang nheo lại, cùng với giọng nói của Kotori đến từ chiếc incam đã phát ra vào cùng một lúc.

Ở phía trước, có thể lắng nghe được chuỗi âm thanh phát ra từ những chiếc giày thể thao do cọ xát trên nhựa đường. Shidou chợt quay đầu về hướng đó.

"Nn?"

Ở đó, với một kiểu tóc đuôi ngựa cùng một nốt ruồi ở dưới khóe mắt trái đầy đặc trưng, là một cô bé có vẻ cùng tuổi với Kotori, đang đứng đó với đôi mắt đang mở to ra vì sốc.

Khoác một chiếc áo parka cùng cái váy culotte. Cô bé xỏ đôi giày thể thao màu trắng, mà vì lý dó mà đó mà những chấm đỏ ở trên chúng lại nổi bật lên hẳn..... Chỉ là ví von thôi, giống y như là những vết máu vậy.

https://thuviensach.vn

"......?"

Một gương mặt quen thuộc.....ít nhất đó là cách mà cậu thấy, Shidou hơi nghiêng đầu.

Không hiểu là vì sao, nhưng có một sự quen thuộc nhỏ bé nào đó.....cảm giác như là trước đây họ đã từng gặp ở đâu đó rồi vậy.

Tại thời điểm đó, Shidou nhận ra rằng cô bé ấy đang nhìn thẳng vào hướng của cậu. Shidou không thể không xoay người lại. Từ ánh mắt của cô bé...đang hướng về ai khác trùng hướng ở phía sau cậu chăng.

Tuy nhiên, chẳng có gì cả. Bên cạnh con phố quá quen thuộc mà cậu đã đi qua, chỉ các cột điện nằm ngay ngắn nhau cùng với lớp lưới bụi bặm dùng ngăn cách chỗ phế thải mà thôi, chẳng có gì khác để nhìn ở đó cả.

Điều đó có nghĩa, ở ngay đằng trước ánh mắt của cô bé đó, chỉ có thể là Shidou--

Dòng suy tư của Shidou bỗng ngừng lại.

"Nii"

Đôi môi thiếu nữ bé nhỏ ấy bắt đầu run run.

"Nii?"

Shidou hỏi ngược lại. Tuy nhiên cô bé không trả lời, thay vào đó là chạy vụt tới và nhào vào lồng ngực của Shidou.

"Sao....."

Chỉ cần cảm nhận từ vòng tay đang ôm siết lấy thân cậu, một cái gì đó xúc động sâu sắc đến không gi có thể sánh được, đang mạnh mẽ ôm lấy cậu. Mặc dù nạn nhân là Shidou và thủ phạm là cô bé ấy, không có gì bất

https://thuviensach.vn

ổn cả, nhưng nếu như vị trí hiện tại của họ mà đột ngột thay đổi một chút thôi, thì ắt hẳn cảnh sát sẽ lưu ý đến họ ngay lập tức..... Không, ngay cả tình huống hiện tại, cũng là hoàn toàn có thể để Shidou bị tóm mất rồi.

Tuy nhiên, những suy nghĩ ấy của Shidou, đã nhanh chóng bị gián đoạn.

Có bé đang vùi mặt vào ngực Shidou, đã thốt lên,

"--Nisama (Nii-sama).....!"

⌈Ha..... Haaa!?⌋

Trong nháy mắt, trên con phố cũng như trên khoanh hạm của «Fraxinus», thanh giọng của huynh muội nhà Itsuka bỗng nhiên lại trùng hợp nhau đến lạ kỳ.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Sister Wars (Cuộc Chiến Em Gái)

Phần 1

"Ohh, vậy đây là nhà của Nii-sama à!"

Khá vất vả để chạm đến ngưỡng cửa nhà Itsuka, mái tóc ngắn được buộc đuôi ngựa của cô bé rung rinh, vui vẻ nói những lời nghe có vẻ lịch sự nhưng không phù hợp với kính ngữ cho lắm.

Người đã tự xưng là em gái của Shidou, mang cái tên là Takamiya Mana.

Mặc dù cô bé này không hề có dấu hiệu gì đáng để nghi ngờ cả..... Tuy nhiên, khi cô bất ngờ ôm Shidou ở ngoài phố, khuỵu xuống và nước mắt trào dâng nơi khóe mắt của cô ấy, nó đã lột tả ra rằng cô bé đã rất hy vọng được gặp anh trai của mình-Shidou. Và Shidou cũng không còn lựa chọn nào khác ngoài đưa cô ấy về nhà.

Tất nhiên, Kotori đã đồng ý, và người gợi ý-về việc đưa Mana đến nhà Itsuka, chính là Kotori.

"Muu, nhưng thật sự sốc thật đấy, Shidou thực sự có một cô em gái ruột..."

"Không..... Tớ chẳng nhớ gì cả."

"Thật sao? Tớ thấy em gái của Shidou cũng giống Shidou lắm đó....."

https://thuviensach.vn

"Đương nhiên rồi! Tôi là em gái ruột của Shidou mà!"

Sau khi Tohka nói xong, Mana nắm lấy tay đầy tự tin.

Tuy nhiên, nhìn Mana đột nhiên biến sắc, Shidou và Tohka nhìn nhau với một chút phức tạp.

".....Nhưng Nii-sama này. Mana thật sự rất tự hào về anh đấy."

"Ha? Về cái gì?"

"Tất nhiên là Tobiichi--Không đúng, điều đó, là, đã có chị dâu bên cạnh rồi, tại sao anh còn dính líu đến cái cô gái khác vậy....."

Mana hắng giọng, đỏ mặt trong khi nói vậy với chút phẫn nộ.

"Haa--haa?"

Shidou mở to mắt và hét lên.

"Có gì sai sao?"

"Có quá nhiều là đằng khác! Ai đã nói với em những điều đó? Tại sao em lại biết Origami?"

"Nii, có gì đó kỳ quái à?"

Trong lúc Mana nói, ánh mắt cậu có chút dao động. Mặc dù anh cũng rất quan tâm đến quan hệ mới mẻ của mình với Mana, nhưng hiện tại có một vấn đề mà cậu cần giải quyết trước.

"Ngoài ta..... Người mà em gọi chị dâu là.....?"

"Không, thật ra thì cách gọi này em cũng không quen cho lắm, nhưng cần phải chuẩn bị sẵn sàng cho tương lai...."

https://thuviensach.vn

"Chuẩn bị sẵn sàng là sao....!?"

"Là, là vậy đó.....?"

Mana cau mày.

"Nhưng nếu Nii-sama đang chuẩn bị cho việc kết hôn....."

"Kết hôn... Là gì thế?"

Tohka nghiêng đầu. Có vẻ như cô ấy bị nhận ra được từ gì đó nguy hiểm từ cuộc hội thoại đó.

Nhưng ngay khi Shidou định giải thích tất cả cho Tohka... Nhưng trước khi sự nhầm lẫn được giải bày, Mana đã nhanh chóng đặt một câu hỏi với Tohka.

"Tôi sẽ hỏi thật. Tohka-san này. Có phải cô đang đi chơi với Nii-sama không?"

"Cái.....!"

Shidou cắt ngang cuộc nói chuyện giữa hai cô gái với khuôn mặt đỏ gay.

"Cái gì chứ? Em đang nói gì vậy, làm thế nào có thể như vậy được!"

Mana ném cho Tohka một cái nhìn ngạc nhiên.

".....Tohka-san? Có phải cô đã từng hẹn hò với Nii-sama trước đây?"

Cô bé bỏ qua lời nói của Shidou và hỏi Tohka

"Aaa, đúng thế, tôi có hẹn hò với Shidou!"

"....."

https://thuviensach.vn

Mana hướng một cái nhìn *Ji-* như muốn xuyên qua Shidou

"Không, không phải đâu, cái đó..."

Cậu không nói dối, nhưng thật khó để Shidou để phủ nhận nó. Cậu lùi lại một bước với mồ hôi nhỏ giọt xuống lưng.

Tại thời điểm này, Mana đỏ mặt và sử dụng tông điệu phẫn nộ đã đạt mức tuyệt đối, hỏi Tohka một câu hỏi khác.

"Tohka-san. Đừng nói với tôi, là cô đã *Chu-*?"

"*Chu-*?"

"Ý, ý tôi là HÔN đấy!"

"Nn, chúng tôi đã từng?"

"......!!"

Nghe câu trả lời của Tohka, đôi mắt Mana như muốn lọt ra ngoài.

"Thật, thật kinh khủng!"

"Này, bình tĩnh đã....."

"Nii-sama thực sự đã hành động như một tay chơi.....! Thật đắng lòng! Cải Cách, anh cần phải được...!"

"Shidou, một tay chơi là gì?"

Tohka vặn hỏi lại với sự tò mò. Thay vào đó Shidou lại nói ⌈Aa-Thật là đau...!⌋ với cái đầu đang được vò một cách điên cuồng, đồng thời đẩy Tohka về ngôi nhà bên cạnh.

"Nu? Tại sao cậu lại đẩy tớ đi vậy?"

https://thuviensach.vn

"Tớ sẽ giải thích sau, nói chung cậu cứ về nhà trước đi, Tohka"

"Muu, nhưng..."

"Tớ sẽ làm cho Hamburger thịt bò cho cậu vào bữa tối nay!"

"Oooh, thật chứ!?"

Sau khi nghe được những từ Shidou nói, Tohka với đôi mắt lóng lánh, vừa vẫy tay chào vừa chạy trở về ngôi nhà của mình.

"Shidou! Tớ muốn có thêm trứng chiên bên trên!"

Shidou trả lời 「Rồi rồi」, vẫy tay và nhìn bóng lưng cô khuất đi.

".....Có vẻ như anh rất giỏi trong việc ứng phó với các cô gái nhỉ."

Mana lườm lườm rồi nói vậy. Mặt khác Shidou hành động như thể chẳng nghe thấy bất cứ điều gì, quay lại rồi bước vào nhà Itsuka.

Vặn nắm đấm cửa, cánh cửa bật ra. và sau đó--

"--Chào mừng đã trở về , O • Nii • Chan!"

Chờ đợi ở đó là Kotori với bộ thường phục (Tất nhiên, dải ruy băng vẫn là màu đen), có chút gì đó được nhấn mạnh, khi cô bé phát ra từ 『Onii-chan』.

Để tiếp khách, cô bé đã trở về nhà từ «Fraxinus» và chờ đợi.

"Oh, Oo..... Anh về rồi đây."

Mồ hôi Shidou tuôn trào dưới một áp lực không thể giải thích được, và giơ tay lên trả lời.

"Ara. Ai đây vậy?"

https://thuviensach.vn

Cảm giác khá kinh điển. Nhưng không còn cách nào khác. Kotori người đã hồn nhiên ở nhà suốt từ nãy đến giờ (cứ cho là vậy đi), đã biết được tất mọi việc đã xảy ra ngoài phố trước song hiện lại tỏ ra biểu hiện đầy ngây ngô.

"Aa, aaa..... Bọn anh vô tình gặp nhau ngoài phố thôi. Không có vấn đề gì-!"

"Còn có, ai khác trong nhà không!? Nii-sama đã chăm sóc cho cô à!"

Mana nói với một nụ cười rạng rỡ, trong khi nắm tay Kotori một cách mạnh mẽ và lắc nó.

Kotori trong một khoảnh khắc hiếm hoi, có vẻ đã gặp rắc rối đến mức phải đổ mồ hôi.

"Nii-sama? Shidou là?"

"Vâng! Tên tôi là Takamiya Mana! Em gái của Nii-sama."

Hơi thở dài của Kotori tuôn ra từ cánh mũi, buông tay Mana ra và dắt cô vào trong.

"Ừm, nói chung thì cứ vào nhà trước đã? Chúng ta có thể nói về mọi thứ sau ."

"Ừ!"

Mana nhiệt tình đáp lại, theo sau Kotori.

"......Haaaa"

Shidou cảm thấy như mọi thứ sẽ leo thang thành một tình huống lộn xộn, nhưng may mắn thay đó không phải là thứ mà Shidou đang suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

Cậu nhẹ thở dài, tháo đôi giày của mình và bước dọc theo hai cô bé qua hành lang.

Trà và điểm tâm đều đã được đặt ra trên bàn, Kotori cùng Mana ngồi đối diện với nhau trên chiếc ghế sofa.

Kotori hất cằm nhằm ám chỉ chỗ ngồi bên cạnh Mana. Nó cảm thấy như họ sắp có hội nghị ba người thì phải.

"-Chà. Vậy. Cô có thể nói cho tôi nghe thêm được không?"

"Vâng!"

Ứng với lời nói của Kotori, Mana đáp lại đầy thẳng thắn.

"Mana, đó là tên của cô? Cô.....nói mình chính là em gái Shidou?"

"Đúng là vậy."

Mana nói trong khi gật đầu mạnh mẽ. Kotori dựng thẳng thanh kẹo mút trong miệng lên, như muốn xác nhận phản ứng Mana mà tiếp tục nói rằng.

"Tên tôi là Itsuka Kotori.--Và cũng là, em gái của Shidou."

"......?"

Mana nghiêng đầu sau khi nghe Kotori nói vậy.

"Ha.....! Nói như vậy thì chẳng lẽ là, Onii-sama.....!"

"Không phải!"

"Aa, là lỗi của anh.--Xin lỗi Kotori. Vì em gái anh--"

"Ai là em gái anh!"

https://thuviensach.vn

Kotori trong chế độ Chỉ Huy hiếm hoi lắm mới hét lớn lên như vậy. Shidou không thể không giật mình hoảng hốt, Kotori khẽ ho.

"Yaahaha, nhưng ký ức của anh dường như lại không nhớ được một chút gì đó--về em gái cả."

"Thật là....."

Kotori nhức đầu mà thở dài. Có gì đó hơi nghiêm trọng trong giọng điệu của cô bé.

"Nhưng.....em gái à."

Kotori nhắm hờ đôi mắt và nhìn chằm chằm vào Mana.

Bình thường mà nói, đột nhiên nói ra 『Em là em gái của anh』 thì thật khó có thể mà tin được. Tuy nhiên, nếu đó là Shidou, thì chúng ta không thể loại trừ một trường hợp như vậy được.

Ít nhất thì, Shidou không có bất kỳ ký ức nào về đứa em gái khác ngoài Kotori.

Tuy nhiên--Có một thực tế là Shidou vốn không phải được sinh ra từ nhà Itsuka.

Bị mồ côi cha mẹ từ khi còn rất nhỏ, cậu đã được nhận nuôi và được xem như là một phần của gia đình này.

Vì vậy mà đối với Mana, không thể xem như đó chỉ là một lời dối gạt được, mặc dù Shidou không nhớ, nhưng khả năng Mana là có mối quan hệ máu mủ với Shidou là việc không thể loại trừ.

Không sai, những kỷ niệm xưa cũ mà ngay cả Shidou cũng đã quên, và với thực tế là Mana thậm chí còn nhỏ hơn vào thời điểm đó mà đã có thể nhớ ra việc đó thì cũng khá đáng nghi thật.

https://thuviensach.vn

"Vậy..... Mana, anh có thể hỏi một câu không?"

"Vâng! Là gì vậy, Nii-sama!"

Từng từ mà Shidou nói, là quá đủ để Mana cảm thấy hạnh phúc đang dâng trào từ sâu thẳm trong trái tim mình rồi, cô bé sử dụng giọng đầy phấn khởi để trả lời. Kotori không biết vì sao lại bất mãn mà đánh ra tiếng ⌈Humph!⌋ .

"Ừm..... Xin lỗi. Nhưng anh không nhớ chút gì về em cả....."

"Điều đó là bình thường thôi mà."

Mana khoanh tay và gật đầu.

Shidou nuốt nước bọt, và hỏi những vấn đề đó là trong tâm trí của mình.

"Mặc dù anh nghĩ là không nên hỏi nó ngay từ lúc mới bắt đầu, nhưng về mẹ.....hiện tại."

Nếu Mana thực sự là em gái ruột của Shidou mà nói.--Ắt hẳn cô bé sẽ biết gì đó về điều đó. Người đã bỏ rơi Shidou, mẹ ruột của cậu.

Thế nhưng--

"Aa?"

Mana nghiêng đầu, buông ra một từ đầy mơ hồ.

Đôi mày Shidou nhăn lại.--Lẽ nào, Mana cũng bị bỏ rơi như Shidou chăng?

Tại thời điểm này, như thể nhìn thấy những gì Shidou đã nghĩ từ những câu nói của mình, Mana lắc đầu.

https://thuviensach.vn

"À, không phải là như vậy đâu. Đó là điều đã không xảy ra--"

Mana cay đắng mỉm cười bối rối, uống một hớp hồng trà được đặt trên bàn và tiếp tục.

"Em--thật ra cũng không có bất kỳ ký ức nào về trước kia cả."

".....Như thế là sao?"

Về điều này, Kotori tiết lộ một biểu hiện của sự không hài lòng hoàn toàn. Điều chỉnh tư thế cơ thể của mình để đối mặt với Mana, một lần nữa nói.

"Nếu đó là quá khứ mà cô đã đề cập, chính xác có bao nhiêu ký ức cô đã mất?"

"Đúng vậy. Tôi không thể nhớ bất cứ điều gì 2-3 năm trước, nhưng tôi vẫn có thể nhớ lại sự cố trong thời gian đó."

Sau những từ mà Kotori nói, Mana lấy cái mề đay bạc ở trước ngực, bên trong nó là một bức ảnh đã phai màu. Trong bức ảnh đó, là hình bóng của Shidou và Mana khi họ vẫn còn là những đứa trẻ.

"Đây có phải là.....anh đó sao?"

Shidou để cho ra một âm thanh đầy kinh ngạc, nhưng đồng thời--cả Kotori cũng có biểu hiện bị sốc.

"Chờ một chút. Trong bức ảnh này, Shidou tầm khoảng mười tuổi phải không? Vào thời điểm đó, không phải anh đã đến nhà này rồi sao?"

"Aa, cái em nhắc cũng phải ha."

Cậu nói vậy trong khi đang gãi gãi má. Tuy nhiên, bất luận có nhìn thế nào thì thằng nhóc trong bức ảnh vẫn chẳng khác gì Shidou cả, đó là sự

https://thuviensach.vn

thật.

"Vậy sao? Thực sự khó có thể mà tin được."

"Liệu lời của cô có đáng tin không ..... Nó có thể là một ai đó khác trông giống như Shidou chăng? Dù thật sự là họ nhìn rất giống nhau."

"Không, không có bất kỳ sự nhầm lẫn nào đâu. Nii-sama chính là Nii-sama."

"......Tại sao cô có thể chắc chắn đến như vậy?"

Sau câu hỏi của Kotori, Mana tự tin vỗ ngực.

"Điều này được gọi là, mối liên kết của huynh muội!"

"....."

Kotori nhún vai với vẻ mặt không nói nên lời, cho ra một tiếng thở dài..... Vì một số lý do nào đó, mà Kotori lại có vẻ nhẹ nhõm hẳn.

Tuy nhiên Mana nháy mắt và tiếp tục nói chuyện say sưa.

"Không, bản thân tôi cũng rất ngạc nhiên. Tôi thực sự bị sốc. Khi nhìn thấy Nii-sama, trái tim tôi không thể ngừng rộn rạo cả lên."

"Cái gì đây. Không phải là yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên đấy chứ."

"Ha! Có lẽ nó thực sự là yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên chăng.--Kotori-san, hãy để Nii-sama cho tôi nhé!"

"Làm thế nào mà tôi có thể!"

Kotori hét lên theo phản xạ. Sau đó cố tình ho khan một chút.

https://thuviensach.vn

"Dù sao. Rõ ràng rất là phiền toái khi mà cô cứ khăng khăng tự cho bản thân mình chính là em gái của anh ấy với cái mớ lý sự cùn này. Trước hết, Shidou đã là một phần của gia đình này, và ngay bây giờ cô lại nói rằng là cô muốn mang anh ta đi--"

"Tôi không có ý định làm như vậy, cô biết mà?"

"Eh?"

Để đối phó với trả lời hồn nhiên của Mana, mắt Kotori mở to.

"Việc tất cả mọi người trong gia đình này đã chấp nhận Nii-sama là một phần của họ, tôi thực sự biết ơn. Miễn là Nii-sama có thể sống một cuộc sống hạnh phúc, thì Mana đã hài lòng lắm rồi."

Nói vậy, Mana lướt qua mặt bàn, một lần nữa nắm lấy tay của Kotori.

Kotori có chút gì đó không vui cho lắm, mà đã bĩu môi thành một hình chữ へ.

"Humph..... Gì đây, sao cô nói cứ như thật vậy."

"Nn.--Mặc dù nó là một ký ức nhạt nhòa, tuy nhiên tôi chỉ có thể nhớ rằng Nii-sama đã đi đến một số nơi nào đó thôi. Lúc đó tôi đã thật sự rất lo lắng, thậm chí còn nhiều hơn thế, tôi không biết là Nii-sama có đang khỏe mạnh hay không.--Vì vậy, khi mà bây giờ mà tôi đã biết rằng Nii-sama vẫn đang sống rất tốt, tôi thực sự hạnh phúc đến vô cùng. Vả lại, anh ấy còn có một cô em gái nuôi dễ thương đến thế này cơ mà."

Cùng với đó, Mana nở một nụ cười. Kotori đỏ mặt cả lên, có chút gì đó không vui mà lãng ánh mắt đi nơi khác.

"Có, có chuyện gì với cô vậy, đột nhiên lại nói như--"

"Ừm, tất nhiên là phải thế rồi."

https://thuviensach.vn

Tại thời điểm này, Mana cắt ngang lời Kotori và nói.

"Sau tất cả, cô không thể đánh bại người em gái thực sự được đâu."

"....."

Ngay lập tức, *Pi!*, có thể nghe thấy được âm thanh đang phảng phất trong bầu không khí đó.

"Này, này, Kotori."

Kotori dường như không nghe thấy Shidou đang nói gì cả. Cơ mặt bắt đầu giật giật, để lộ một nụ cười khô khốc.

"Heeeh..... Vậy sao?"

"Aa, đó là tất nhiên rồi. Không có gì có thể đánh bại được mối quan hệ huyết thống mà."

"Tuy nhiên, không có một câu là 『Bán bà con xa, mua láng giềng gần』 đấy."

Ngay Kotori hoàn thành lời nói của mình, Mana người đã mỉm cười suốt từ nãy đến giờ, trong thoáng chốc đã nhăn trán lại.

Sau khi choáng váng một lúc, Mana buông tay của Kotori, đặt chúng lên bàn.

"Yahaha,..... Vậy, thì đã sao? Cuối cùng, vẫn cót mộ sự thật không thể chối bỏ là anh ấy có một đứa em gái ruột? Có câu là 『Số phận của bạn sẽ được xác định khi đến ba tuổi』!

".....Guh. Heh, heheh. Thế nhưng, mặc dù là hai người có mối quan hệ đi nữa, thì những người đã chung sống lâu năm với nhau hơn ắt vẫn có lợi thế hơn hẳn!"

https://thuviensach.vn

"Không không, cuối cùng cô vẫn là một kẻ ngoài cuộc thôi, một cô em gái thực sự có nghĩa là có mối quan hệ huyết thống. 『Một giọt máu đào hơn ao nước lã』! Ngay từ lúc bắt đầu, điểm số em gái của chúng ta về cơ bản đã quá chênh lệch rồi!"

Mana lớn tiếng tuyên bố. Điểm số em gái. Một cụm từ hoàn toàn quá mới lạ.

Tuy nhiên, Kotori không màng đến điều đó khi bác bỏ.

"Quan hệ huyết thống, cô không có gì khác để nói hết nhỉ? Cô có thể có một mối quan hệ máu mủ nhưng tôi chính là người đã sống như một cô em gái trong suốt hơn mười năm nay! Bất luận thế nào thì điểm số em gáicủa tôi vẫn phải cao hơn!"

"Buồn cười?! Cặp huynh muội vốn đã bị chia cách từ thuở còn thơ, nay đã vượt qua mọi Thời Không để tái hợp một lần nữa! Trái tim cô không cảm nhận được sự rúng động lòng người này sao! Đối với mối quan hệ huyết thống thật sự, thời gian hay bất kỳ thứ gì cũng chẳng thành cái mô tê gì đâu!"

"Im đi! Cái gì mà quan hệ huyết với chẳng thống cơ chứ! Thậm chí có là một cô em gái thực sự đi nữa nhưng lại không thể kết hôn được thì còn nghĩa lý gì nữa!"

【Eh.....?】

Giọng của Mana lẫn Shidou bỗng chồng chéo lên nhau. Đôi má Kotori đỏ lên bừng bừng, đập mặt bàn như thể cô bé định giải thích lại gì đó.

"Dù, dù sao! Hiện tại em gái ở đây là tôi!"

"Cái gì! Đương nhiên phải là cô em xịn đang ở đây chứ!"

https://thuviensach.vn

"Trước, trước tiên nên bình tĩnh lại cái đã, cả hai em đều là....."

Shidou mặt vả đẩy mồ hôi đã cố gắng khuyên nhủ cả hai cô bé, Kotori lẫn Mana đều quay về phía Shidou với một giọng hằn học.

"Shidou, anh!"

"Em ruột, lẫn em nuôi, anh đều muốn có hết hả!?"

"Eh, eh, eh!?"

Đột nhiên bị ném ra câu hỏi vượt xa khỏi dự tính của cậu, Shidou tung ra một tiếng kêu đầy tội nghiệp.

"Không, không phải..... Anh....."

【.....】

Kotori lẫn Mana--đều lườm Shidou chằm chằm. Rõ ràng là bây giờ thì bất kể cậu có chọn bên nào thì cũng khó sống hết cả. Ít nhất thì mình nên cố gắng chuyển hướng chủ đề, Shidou nghĩ vậy.

"Phải! Phải rồi, Mana."

"Vâng?"

Đưa hai tay vào nhau và nói điều này, Mana nghiêng đầu trong nghi hoặc.

"Em, đã nói là mình không có ký ức nào về quá khứ đúng không?"

"Nn, đúng là vậy."

"Vậy, hiện tại em đang sống ở đâu? Hiện em không sống cùng gia đình mình à?"

https://thuviensach.vn

"Aà..... Việc đó....."

Tại thời điểm này, Mana với thanh giọng lảnh lót suốt từ ban nãy đến giờ đã bỗng khựng lại.

"Em, cũng có rất nhiều lý do cho điều đó."

"Rất nhiều lý do?"

"Đại loại.....là như thế. Có thể em sẽ nói ra sau bởi vì em đang phải thực hiện một công việc nên đã được cấp cho một nơi ở tạm."

"Công việc.....? Mana, ở độ tuổi này sao? Vậy là em không giống như Kotori? Về chuyện học hành thì sao?"

Đúng vậy, mặc dù Kotori đang giữ vị trí Chỉ Huy cho một tổ chức bí mật.....nhưng cô bé vẫn đi học rất chăm chỉ.

Ánh mắt Mana lảng nhìn xung quanh tản mát cùng nỗi buồn.

"Việc, việc đó..... Eeh-um..... X-xin lỗi anh!"

"Eh.....? Chờ, chờ một--"

Mana nói vậy. Trước khi Shidou ngăn lại, cô bé đã chạy đi và lẩn trốn như một con thỏ.

"Có.....chuyện gì với con bé vậy, tại sao....."

Gãi gãi khuôn mặt của mình, cậu nhìn vào cổng chính, nơi Mana đã biến mất trong thoáng chốc

Tại thời điểm này, bên cạnh Shidou, Kotori người vốn ngồi đối diện với Mana đã đứng lên, và giữ lấy tách trà Mana vừa dùng.

Phần 2

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau. *Kiin Koon Kaan Kooon*, âm thanh quá quen thuộc khi chiếc đồng hồ báo thức rung lên.

Những cây kim đồng hồ cho thấy hiện là 8:30, tiết chủ nhiệm sáng nay đã bắt đầu. Các bạn cùng lớp đang nói chuyện với nhau ở khắp mọi nơi, bỗng im lặng để trở về chỗ ngồi của mình.

"......Aare?"

Giữa sự hỗn loạn. Shidou đã trở về chỗ ngồi của mình trước khi nghiêng đầu một chút.

Mặc dù chuông đã reo, song bóng dánh của Kurumi vẫn chưa xuất hiện tại lớp học.

Tohka dường như cũng nghĩ điều tương tự, mà nhìn xung quanh mình.

"Muu, Kurumi, cô ấy đâu rồi?"

Đồng thời khi Tohka nói thế.

"-Kurumi,...Sẽ không đến đâu."

Bên trái của Shidou, một giọng nói rất điềm tĩnh.

Origami không quay đầu lại, chỉ sử dụng đôi mắt để nhìn vào Tohka khi nói thế.

"Nu? Ý cô là sao?

"Nó có nghĩa này. Tokisaki Kurumi, sẽ không còn đến trường nữa."

"Eh? Điều đó nghĩa là--"

Khi Shidou mở miệng thốt ra điều đó, cánh cửa lớp học bỗng bật ra với một tiếng *Kacha*, Tama-chan-sensei bước vào lớp học với hai bàn tay

https://thuviensach.vn

ôm cuốn sổ giáo án. Sau đó, đại diện của lớp cho ra hiệu để lớp cúi chào.

"Về....."

Mặc dù cậu rất quan tâm đến những gì Origami vừa nói, song cậu không thể bỏ qua lời chào được. Shidou và cả lớp ngồi xuống sau khi chào.

"Được rồi, buổi sáng tốt lành nhé tất cả các em, bây giờ chúng ta hãy bắt đầu điểm danh nào."

Nói vậy, Tama-chan-sensei mở quyển sổ và bắt đầu đọc tên từng học sinh.

"Tokisaki-san."

Tama-chan đọc lên cái họ của Kurumi. Tuy nhiên, không có bất kỳ phản ứng nào.

"Aare, Tokisaki-san không có ở đây à? Thực là, nếu em ấy vắng mặt thì cũng nên thông báo cho cô trước chứ nhỉ."

Tama-chan phồng má của mình lên và quay lại trang điểm danh của quyển sổ.

Ngay lúc đó.

"--Có."

Từ phía sau của lớp học, một giọng nói quen thuộc vang lên.

"Kurumi?"

Nhìn lại, đôi mắt Shidou mở to hẳn. Đúng vậy, cánh cửa lớp học đã lặng lẽ mở ra, đứng ngay ở đó là Kurumi với một nụ cười ấm áp với cánh tay hơi nhướng lên.

https://thuviensach.vn

"Thực là, Tokisaki-san. Em đến muộn đấy."

"Thực sự xin lỗi. Em cảm thấy không khỏe lắm trong lúc đang đến trường."

"Eh? Có, có sao không? Em có muốn xuống phòng ý tế.....?"

"Không, không sao đâu. Đã khiến cô lo lắng quá mất rồi."

Kurumi cúi đầu chào, rồi đi về phía chỗ ngồi của mình với những bước chân nhẹ nhàng.

"Không thể nào..... Đáng lẽ không thể ở đây được?"

Chợt nghe một tiếng thở dài, quay lại nhìn là Origami với lời khó hiểu.

"Eh.....?"

Shidou nhíu mày ngạc nhiên.

Origami nhẹ cau mày khi cô nhìn chằm chằm vào Kurumi.

Mặc dù không hề có chút gì thay đổi trên gương mặt ấy. Nhưng--vì một lý do nào đó mà Shidou biết. Ngay lúc này, không thể nghi ngờ gì cả, Origami đang rất sốc.

"Ori.....gami?"

Shidou khẽ gọi tên của nàng.

Ngón tay Origami run lên một chút, nhanh chóng chuyển đường ngắm cô ấy đi từ Kurumi.

"-Được rồi, việc điểm danh đã kết thúc, các em nên chuẩn bị đi nhé."

https://thuviensach.vn

Không lâu sau đó, Tama-chan-sensei kết thúc giờ chủ nhiệm và rời khỏi lớp học.

Tại thời điểm này, như chỉ chực chờ khoảnh khắc này đến, Chiếc điện thoại di động trong túi của cậu lập tức phát ra một nhạc chuông. Tại sao nó đúng lúc thế nhỉ. Nếu là 10 giây trước thì có khi nó đã bị tịch thu mất rồi.

Nhìn vào màn hình. Cái tên 『Itsuka Kotori』 đã hiện lên.

"Alo, Kotori đấy à?"

「--Nn. Shidou.」

"Chuyện gì vậy, sao lại vào lúc này, nếu sớm hơn 10 giây là chết anh rồi đó."

「Aare? 『Nên thiết lập nó sang chế độ im lặng khi ở trường chứ』 không phải đó là những gì mà ông anh trai tuyệt vời của em đã nói trước đây sao?」

"Guh ....."

「Thôi, quên nó đi..... Bên cạnh đó, Shidou. Một tình huống khủng khiếp đã xảy ra. Nếu nói một cách thận trọng thì có lẽ đó là tình huống xấu nhất đấy.」

"Có chuyện gì vậy.....?"

「Nn..... Khá là đau đầu. Em hoàn toàn không tưởng tượng nổi rằng một chuyện như thế lại có thể xảy ra trong cuộc sống thực.」

Đối mặt với lời nói có vẻ tiêu cực đó, mà nỗi lo lắng trong Shidou không ngừng dâng lên. Shidou hạ giọng đồng thời lấy tay che khuất chiếc điện thoại trước khi tiếp tục

https://thuviensach.vn

"Chính xác thì, chuyện gì đã xảy ra?

⌈Nn, trên thực tế--⌋

Vào lúc này, vai của Shidou bỗng được khều nhẹ. Đó là Kurumi đang nghiêng đầu với chút bối rối.

"Bạn đang làm gì vậy? Shidou-san?"

"......! Aa, aaa..... Tớ nhận được một cú điện thoại ấy mà, chắc phải nghe nó một lúc"

Như Shidou trả lời vậy, Kurumi bất ngờ sử dụng một động tác khá khoa trương, khi cúi đầu chào thật sâu.

"Mình xin lỗi. Mình rất xin lỗi vì đã quấy rầy Shidou."

"Aaa..... Không sao đâu. Đừng để tâm mà."

Shidou nói trong khi mỉm cười gượng gạo, rồi lại một lần nữa tập trung vào cuộc gọi thoại.

"--Vậy, Kotori? Chuyện gì đã xảy ra thế-"

⌈Chờ một chút Shidou. Ban nãy.....anh vừa nói chuyện với ai vậy?"

"Eh, ai à.....?"

Giọng Kotori đột ngột trở nên đầy nghiêm túc, khiến Shidou phải hỏi lại.

⌈Như em vừa nói, ban nãy, anh đang nói chuyện với ai đó bên cạnh anh thế? Tohka? Tobiichi Origami? Hay là Tonomachi Hiroto?⌋

Shidou cảm thấy như đang bị Kotori thẩm vấn, Shidou hơi mất hứng khi đáp.

https://thuviensach.vn

"Có, có chuyện gì với em vậy. Em không cần phải tức giận chi đâu. Anh chỉ không muốn bất lịch sự với người đang bắt chuyện với mình thôi mà."

⌈Không sao, chỉ cần cho em biết thôi.⌋

"Là Kurumi ấy mà."

Sau đó, Kotori đã không nói nên lời.

"Kotori? Sao vậy."

Shidou bối rối mà hỏi.

Kotori đã nói chuyện với ai đó ở bên cạnh cô trong một lúc trước khi tiếp tục.

⌈Shidou. Hãy đến với phòng thí nghiệm vật lý trong lúc nghỉ trưa ngay. Em có một thứ cần cho anh xem đấy.⌋

"Phòng thí nghiệm vật lý..... Tại sao vậy--"

⌈Được rồi, chắc chắn phải tới đó.⌋

"Sao, rốt cuộc là thế nào....."

Còn lại mình Shidou với sự bối rối, cậu bắt đầu càu nhàu và lẩm bẩm gì đó.

Phần 3

01:20 trưa. Chuông tuyên bố kết thúc tiết thứ tư vang lên.

Sau khi được các học sinh cúi đầu, giảng viên dần rời khỏi lớp học, và họ bắt đầu chuẩn bị cho bữa trưa.

https://thuviensach.vn

Tất nhiên, Tohka cũng không ngoại lệ. Không cần phải nói, cô ấy hiện đã dẹp dụng cụ học tập trên bàn của mình cùng với cặp mắt long lanh.

"Shidou! Đến lúc dùng bữa trưa rồi đó!"

Nói vậy, cô lấy hộp bento cho bữa trưa ra. Vào lúc này, Shidou bỗng nghiêng đầu.

Thông thường chiếc bàn bên trái cậu cũng sẽ tham gia vào, và tạo ra tình trang của một liên minh giữa ba cái bàn..... Tuy nhiên, Origami vào hôm nay lại chẳng hề di chuyển cái bàn của mình.

Bối rối nhìn qua đó. Origami với biểu hiện trầm ngâm, mà chăm chú nhìn vào bàn tay của mình.

"......?"

Mặc dù rất quan tâm đến, nhưng việc có ăn trưa hay không là quyền tự do của Origami. Shidou ở giữa khi lôi hộp bento ra khỏi túi xách của mình--thì đã bỗng nhiên dừng lại.

"À..... Phải rồi."

Nhắc lại, cậu đã được nhắn là phải đến phòng thí nghiệm vật lý trong giờ nghỉ trưa. Mặc dù không có thời gian cụ thể..... nhưng vì đó là Kotori. Và cô bé sẽ bắt đầu màn trừng phạt của mình nếu như phải chờ đợi vì cậu đã đến trễ mất.

"Xin lỗi, Tohka. Tớ cần phải đi ra ngoài một lát."

"Nu?"

Tohka đã mở hộp bento của mình, nhìn cậu với biểu hiện hụt hẫng.

"Cậu đi đâu vậy? Tớ cùng đi với nhé!"

https://thuviensach.vn

"À-....."

Shidou gãi gãi mặt của mình . Nếu Kotori muốn anh đi đến phòng thí nghiệm vật lý, thì nó ắt phải là liên quan đến «Ratatoskr» rồi. Có thể nó là một cái gì đó mà Tohka không nên biết.

"Xin lỗi, hôm nay tớ không thể ăn cùng với Tohka rồi. Cậu cứ ăn trước đi."

Shidou tiến về phía hành lang.

"Aa-Shidou....."

Giọng nói lạc lỏng của Tohka vang vang khi bị Shidou bỏ lại phía sau. Một cảm giác tội lỗi đến vô cùng không ngừng sinh ra bên trong của cậu. Shidou nhẹ lắc đầu, bước đi trên hành lang.

Chỉ cần lướt qua khuôn viên trường, leo lên cầu thang, cuối cùng cũng đến được đến phòng thí nghiệm vật lý sau nhiều khó khăn.

Shidou gõ cửa, sau đó, như thể nó đã được chờ đợi đến giây phút này mà cánh cửa mở ra với tiếng *Kacha*.

"-Chậm quá đấy."

Kotori đang mặc bộ đồng phục của mình, có thể thấy rất rõ sự không hài lòng của cô bé qua đôi môi đang được bĩu lên đấy.

"Biết làm sao được. Anh vì đến đây mà còn không kịp ăn trưa đấy."

"Bỏ đi, vào đây nhanh lên. Thời gian quý giá lắm đấy."

Kotori hất cằm như khi nói vậy, như để ám chỉ cho phép Shidou vào trong phòng.

https://thuviensach.vn

Tại thời điểm này, Shidou chợt nhận ra trước ngực của Kotori không có cái thẻ dành cho người tham quan. Cận cảnh hơn, thì đôi dpé mà cô bé đang mang cũng chẳng phải là đôi dép dành cho các du khách khi họ muốn vào trường tham quan nữa là.

"Đừng bảo với anh, là hôm nay em lẻn vào đấy?"

"Phải. Chưa kể đến việc chưa đến giờ tan học, học sinh sơ trung thậm chí còn không được phép một mình vào trường cao trung vào thời điểm này nữa cơ!"

"Àà, phải ha."

Shidou gật đầu và đồng ý, rồi nhìn vào phòng thí nghiệm vật lý.

Trong phần sâu nhất của phòng thí nghiệm trên chiếc ghế xoay, như mong đợi mà có một người đã ngồi ở đó--Phân tích viên của «Ratatoskr» kiêm giáo viên vật lý của trường cao trung Raizen này, Murasame Reine.

"--Nn, cậu đã đến, Shin."

Một biệt danh mà có chẳng có vẻ gì là liên quan đến cái tên thông thường của cậu (Song Shidou cũng đã quá chán nản về việc cố sửa lại nó), Reine chỉ vào chỗ ngồi bên cạnh cô. Cô muốn Shidou phải ngồi ở đó.

Sau đó Kotori ngồi xuống bên cạnh anh như thể muốn bao vây lấy Shidou..... Sự sắp xếp chỗ ngồi này giống như hai tháng trước khi cậu đang được đào tạo Galge vậy. Nó gợi lại những kỷ niệm mà cậu chẳng thể thích nổi một chút nào.

".....Vậy thì, thứ mà em muốn anh xem là?"

Shidou nói dứt, Kotori đặt chiếc màn hình lên mặt bàn.

https://thuviensach.vn

Còn Reine di chuyển chuột bằng tay, màn hình bắt đầu hiên lên một hình ảnh.

Những thiếu nữ xinh đẹp với mái tóc đa màu dần xuất hiện theo thứ tự, trên đỉnh của hình minh họa, nó cho thấy tiêu đề 『Fall in Love•My•Little•Shidou 2~Love, is it scary~』

"Phần tiếp theo ư.....?"

"Aaa, nhầm. Cái này mới phải"

Cơ thể Shidou bỗng run lên vì sốc, Reine thao tác chuột một lần nữa. Những hình ảnh đó tối dần.

"Đ-đợi một chút! Đó là cái gì vậy!"

"Anh sớm bị hói nếu như cứ để ý tới mấy cái nhỏ nhặt đấy, Shidou."

Hafuuu, Kotori thở dài như thể có chút phiền toái.

"Cái gì mà nhỏ nhặt cơ chứ! Chúng ta sẽ có một màn huấn luyện galge nữa à!? Chẳng lẽ đây là lúc anh--"

Tại thời điểm này, Shidou ngậm miệng lại. Màn hình khi vừa tối tăm, đã lập tức hiện một hình ảnh khác.

-Là một con hẻm hẹp, vì lý do nào đó, mà Kurumi hiện đang đối diện với một cô gái có mái tóc đuôi ngựa.

"Nn? Đây là...Mana?"

Không phải, hai cô gái đang hiện trong đó, là Kurumi và Mana.

"Phải, đây là hình ảnh thu được của ngày hôm qua.--Nhìn vào xung quanh đi."

https://thuviensach.vn

"Cái gì--?"

Shidou cau mày. Ở góc của khu dân cư đồng bằng, tìm kiếm, một số người mặc áo giáp cơ khí có thể được định hình khá rõ.

"AS--T?"

Ép ra một âm thanh với hơn nửa là ngớ ngẩn.

AST, Anti-Spirit Team. Đơn giản là những người mặc giáp cơ giới, để tiêu diệt sinh vật được xem là mối nguy hại của thế giới và là kẻ thù của nhân loại, các Tinh Linh. Vì đã gặp qua vài lần rồi nên cậu không cách nào nhầm lẫn được.

Ở đầu chuỗi hình ảnh, có thể thấy khá rõ bóng dáng của người bạn cùng lớp của Shidou-Tobiichi Origami.

Ngoài ra, các thành viên cùng đều được trang bị vô số vũ khi hạng nặng khác. Có vẻ như giống như khi--có một Tinh Linh nào đó được cụ thể hóa sau trận Không Chấn vậy.

"Nn. Em không biết tại sao, nhưng có tín hiệu của AST tại các đường phố vào ngày hôm qua Một trong những nhân viên phi hành đoàn của chúng ta đã nhận ra nó và bắt đầu quá trình quay lại--. Em đã khá sốc sau khi xác nhận nó, cậu biết đấy?"

"T-tại sao AST--"

"Rất có khả năng đó là vì sự hiện diện của Tinh Linh này."

Kotori nói như thể nó không quan tâm lắm, Shidou nuốt nước bọt khó khăn.

"Nhưng như em nói đó..... Không Chấn đã không xảy ra phải không? Người dân xung quanh đã không sơ tán, nếu không Tinh Linh sẽ cày--"

https://thuviensach.vn

"--Phải, họ khá tự tin rằng họ sẽ giết nó trước khi nó cày nát mọi thứ sau đó."

"....."

Đối với đến những gì Reine vừa nói, Shidou nín thở.

Đúng. Nhưng tại sao đứng ở đó, lại là cô bé đã tự tuyên bố là em gái của Shidou, Takamiya Mana.

"T-tại sao lại là Mana?"

Ngay tiếp theo sau khi Shidou nói. Bóng Mana sáng lên với ánh sáng mờ nhạt, sau đó một giáp cơ giới màu trắng xuất hiện trên khắp cơ thể cô bé.

"Cái gì....."

Bộ dạng có hơi khác từ các thành viên AST khác, nhưng không nghi ngờ gì nó được sử dụng phù hợp với hệ thống mạch điện.

Như thể đáp ứng với đối thủ, Kurumi vung cánh tay của mình ra, đồng thời bóng tối dưới chân cô leo lên cơ thể của cô, tạo thành một chiếc váy.

Mái tóc của cô ấy được trang trí bởi một băng-đô, thân cô đang khoác một bộ đồ bó sát, được bổ sung thêm một chiếc váy có viền ren cách tân. Tất cả chúng đều rất nổi bật với màu đen gợi nhớ bóng đêm, cũng như những ánh màu đỏ tựa như máu.

Và cuối cùng, mái tóc của cô ấy còn bị buộc lệch với nhau.

Nó giống như--những cây kim, phút và giờ trên đồng hồ vậy.

"Linh, Phục....."

https://thuviensach.vn

Shidou thốt ra vậy khi còn đang choáng váng.

Linh Phục. Bộ giáp tuyệt đối mà một Tinh linh sở hữu. Một lớp bảo vệ đầy quyền năng nhằm bảo vệ các Tinh Linh.

Kurumi giơ tay phải qua khỏi đầu cô. Sau đó, bóng tối một lần nữa luồn lách leo lên cơ thể của cô ấy, và bao bọc bàn tay phải.

Tại thời điểm này, cơ thể của Kurumi bay lên cao trên bầu trời.

"Eh--?"

Không thể hiểu được tình hình gì đang xảy ra, Shidou hé ra một âm thanh ngu ngốc.

Tuy nhiên, trong khoảnh khắc tiếp theo, Shidou chợt hiểu.

Các thiết bị trên vai Mana phóng ra một ánh sáng, đánh thẳng vào bụng Kurumi.

Cơ thể Kurumi rung lên.

Tuy nhiên, vì sao đó. Thay vì phải đang khiếp đảm đến kinh khủng, thì có vẻ như là như cô đang phát ra một tiếng cười khúc khích hơn.

Sau đó, cô thu mình sau một vài giây.

Kurumi như thể cố gắng để phản công mà phát động một cuộc tấn công bất ngờ tuy nhiên, trước đó, đòn tấn công của Mana đã đâm xuyên qua cơ thể Kurumi mất rồi.

Lúc này, bên trong con hẻm eo hẹp đó, đã phủ đầy vết máu tươi.

Sau đó, lưỡi gươm ánh sáng của Mana, đã cắt đầu Kurumi một cách gọn gàng trong khi vẫn nằm bất động trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Thậm chí không có cơ hội để phản công lại Mana.

Và như thế mạng sống của Kurumi đã bị kết liễu.

"Guh ....."

Cậu không thể không nhắm đôi mắt lại trong khi che lấy miệng của mình.

Bởi vì trong những cảnh trên là vô cùng thực tế, những cảm giác mà nó truyền đến quá chân thực. Sau khi Mana hoàn thành việc phanh thây Kurumi, Shidou nhận ra rằng cảm giác buồn nôn đang không ngừng chực trào sâu trong cuống họng.

Răng đánh cầm cập lên những tiếng *Kachi Kachi*, mặc dù không cảm thấy lạnh, song cơ thể cậu lại run lên không ngừng.

Có một con người-nói đúng ra họ không thể được cho là con người, nhưng sự tồn tại với sự xuất hiện không khác gì của một con người, giết chết.

Mặc dù nó chỉ là một hình ảnh quay lại, nhưng khi nhìn thấy cảnh tượng đó. Không ai có thể trách phản ứng này của Shidou được cả.

--Mana trong màn hình, quay lại như thể cô đã hoàn thành một nhiệm vụ. Sau khi xua tan CR-Unit cô mặc, quay trở lại trang phục trước đây của cô.

Shidou cau mày. Cậu cảm thấy rằng có điều gì đó không đúng.

Không có mùi, cũng không cảm thấy, chỉ cần nhìn vào cảnh này thôi cũng đã khiến Shidou trơ nên như vậy, nhưng Mana người đã trực tiếp làm những việc đó, dường như lại không hề có bất cứ cảm giác gì từ những gì con bé vừa làm cả.

https://thuviensach.vn

Cảm thấy tội lỗi cũng được.

Cảm thấy căng thẳng cũng được.

Cảm thấy tuyệt vọng cũng tốt.

Nhưng mà, cô bé này lại hoàn toàn chẳng có cảm thấy gì sau khi đã làm những chuyện đó.

Những nhiệm vụ quá tàn bạo. Tóm lại một câu duy nhất-Đúng vậy, cô bé đã quá, quen, với nó rồi.

Lặp đi lặp lại như một nhiệm vụ vô số lần, chỉ cần như thế thôi, là Mana đã không còn phải đến quan tâm nữa rồi.

"Đây là....."

Shidou lên tiếng, sau khi buộc rằng cảm giác ghê tởm xuống.

"..... Nó giống như cậu vừa xem đấy. Hôm qua, Tokisaki Kurumi đã bị giết bởi Takamiya Mana của AST. Đó không phải là trọng thương nghiêm trọng mà là đã chết, rất hoàn toàn, và hoàn hảo, không có bất kỳ do dự đằng sau hành động của mình, sự tồn tại của cô ta đã được xóa bỏ."

"Nhưng mà, nó-"

Tuy nhiên, Shidou đã tiếp tục.

Bởi vì ngay bây giờ, cậu đã nhìn thấy nó với chính đôi mắt của mình. Kurumi bất lực mà bị hành hạ đến chết trước một AST-

Tại thời điểm này, vai Shidou lại run lên.

Cậu đã gần như quên do cú sốc từ cuốn băng video. Rõ ràng là có một sự mâu thuẫn không hề nhẹ trong đoạn video này.

https://thuviensach.vn

"Nhưng Kurumi hôm nay cô ấy, vẫn đi học bình thường....."

Như Shidou nói, Reine và Kotori cùng lúc khoanh tay lại.

"..... Chính xác. Đây chính là điều mà chúng ta vẫn chưa được rõ ràng."

"Sau khi Shidou đề cập về Kurumi, em vẫn nghĩ rằng đó chỉ là một ảo ảnh xuất hiện."

Kotori nhún vai như thể chỉ đang đùa.

Tuy nhiên Shidou đã không trả lời gì. Chỉ bối rối suy tư, rồi nói.

"Vậy là chẳng lẽ..... Kurumi đã hồi sinh?"

Shidou lén nhìn vào hình ảnh. Tại thời điểm đó, Các thành viên AST đã bắt đầu xử lý cái xác cùng vết máu của Kurumi.

Nhìn vào hình ảnh của Origami trong đoạn video đó, cuối cùng cậu hiểu những gì phản ứng của cô có nghĩa là gì trong sáng nay.

Cảm thấy bị sốc là tự nhiên. Các cô gái đã bị giết chết ngay trước mắt cô ngày hôm qua, đã xuất hiện trở lại bình tĩnh ngày hôm nay.

"Chúng ta làm gì hả .-Hiện nay không có gì có thể nói là."

"Đó là.....như vậy?"

Các hình ảnh trước đó vẫn còn bề mặt liên tục trong não của mình, nhưng hơi thở và nhịp tim của cậu đã hồi phục được ít nhiều. Shidou nới lỏng nắm đấm nắm chặt lên đầu gối, nói như vậy.

Đồng thời, Kotori điều chỉnh tư thế mình.

"-Nhưng... Chúng ta vẫn, phải làm một cái gì đó."

https://thuviensach.vn

Nói rồi cô bé buông tay, sử dụng ngón tay trỏ phải của cô chỉ vào Shidou.

"Miễn Kurumi là vẫn còn sống, thì chúng ta phải tiếp tục cuộc chiến. Nếu em nhớ chính xác thì trường học của Shidou, ngày mai sẽ là ngày kỷ niệm trường phải không? Bởi thế mà ngày hôm nay, anh phải yêu cầu Kurumi một cuộc hẹn. Nếu anh làm việc chăm chỉ và may mắn , anh có thể có thử khả năng phong ấn Linh Lực của mình một lần nữa."

"......Haa?"

Shidou ép ra từ từ cổ họng của mình với đôi mắt của mình chuyển sang dấu chấm.

"K-không thể, một điều như vậy mà xảy ra-"

"Im."

Tiếng nói phản đối của Shidou, bị gián đoạn giữa chừng bởi Kotori.

"Chính là bởi vì một điều như vậy xảy ra, anh đã biết. Nó giống như em đã nói, sức mạnh của Kurumi vẫn chưa rõ. Nó có thể, đòi hỏi một số điều kiện cho nó để đánh thức, hoặc, nó chỉ được giới hạn với tình hình-kỳ diệu -Nó rất có thể là thời gian sau khi bị giết."

"Uu....."

Đó là sự thật. Kurumi vẫn an toàn vào lúc này (mặc dù nó khá là lạ để nói nó như thế này), nhưng cô ấy có thể không có khả năng phục hồi trong thời gian tới.

"Như em đã nói, chúng ta không thể làm điều đó nếu chúng ta không sớm hành động. Thực tế là Kurumi vẫn còn ở đây đã được chứng kiến bởi

https://thuviensach.vn

Tobiichi Origami. Nhiều khả năng những tin tức đã được chuyển tiếp đến AST.--Tất nhiên, Takamiya Mana cũng sẽ biết."

"......Ss."

Nghe cái tên đó, Shidou cho thấy một biểu hiện đau đớn.

Nhớ lại những cảnh vừa rồi. Mặc dù họ vừa mới gặp ngày hôm qua, nhưng cô gái đã tự giới thiệu mình như là em gái của mình, giống như là chút cảm xúc, kinh nghiệm sử dụng phương phàp giết người Kurumi--là không thể tưởng tượng.

"..... Hiểu. anh sẽ thử theo như yêu cầu của em."

Trước khi Kurumi bị giết một lần nữa.

Trước khi Mana phải giết người một lần nữa.

"--Và khiến Kurumi, sẽ sa vào lưới tình."

Mặc dù Shidou đã tuyên bố với một quyết tâm lớn như vậy, nhưng cậu cảm thấy chán ghét nó vì một số lý do nào đó.

Phần 4

Sau khi tận mắt xác nhận rằng Shidou rời khỏi lớp học, Origami từ từ đứng lên.

Mặc dù thực tế rằng việc Shidou không ăn trưa, để lại Yatogami Tohka đằng sau một mình thực sự là một mối lo ngại, tuy nhiên gác việc đó sang một bên, có việc mà cô ấy cần phải làm ngay bây giờ.

Ngang qua Tohka đang trông có vẻ rất chán nản, cô đi thẳng về phía chỗ ngồi của mục tiêu.

https://thuviensach.vn

"Tôi có chuyện cần nói với cô."

Sau khi ném một cái nhìn lạnh lùng cho chủ sở hữu của chiếc ghế, cuộc nói chuyện bắt đầu.

"Có phải là...Origami-san không nhỉ. Bạn cần gì ở mình vậy?"

"Đến đây."

Origami đáp lại ngắn gọn và bước ra khỏi lớp học sau đó.

Kurumi chống tay vào cằm và do dự trong một vài giây nhưng khi thấy Origami bước ra ngoài hành lang cô vội vã đứng dậy với khuôn mặt có chút bối rối.

"X...xin vui lòng chậm lại. Có chuyện gì thế?"

"....."

Origami nhìn lại phía sau cô

Đôi mắt của cô trông thấy hình ảnh của một cô gái đang cố gắng hết sức đuổi theo phía sau Origami, nỗ lực di chuyển những chân tay mảnh mai của mình mà trông như thể chúng sẽ gãy nếu vô tình chạm vào nhau. Thực sự, đó là một cô gái dễ thương khiến cho bất cứ ai cũng muốn ra sức bảo vệ.

Tuy nhiên, bây giờ khi mà Origami đã biết thân phận thực sự của cô ấy, cô chỉ cảm thấy không bằng lòng.

Chính vì vậy, Origami đã không đi chậm lại mà nhanh chóng đi về phía sân thượng.

Trước đây, cô cũng đã từng đưa Shidou đến nơi đó. Với sự vắng vẻ của nó những lúc bình thường, đó thực sự là một nơi thuận tiện cho những

https://thuviensach.vn

cuộc nói chuyện riêng nếu không muốn có bất kỳ sự can thiệp nào.

"Haa....., haa....."

Có lẽ do chạy thẳng một mạch đến nơi, Kurumi thở dốc và dựa tay vào lan can.

Khoảng mười giây sau, khi hơi thở của mình trở lại bình thường, Kurumi lên tiếng.

"Tóm lại--là có chuyện gì vậy? Tôi thậm chí còn chưa kịp ăn trưa----"

Origami đối mặt với Kurumi, thái độ của cô vẫn không thay đổi khi trả lời.

"Cô, tại sao cô vẫn còn sống?"

"Eh .....?"

"Cô đúng ra đã phải chết vào ngày hôm qua."

Đúng thế. Ngày hôm qua Origami chắc chắn đã nhìn thấy nó.

Kurumi đã bị cắt đứt tứ chi và đầu bị đập vỡ bởi Mana, một phương pháp giết người hoàn hảo.

Mặc dù hiểu rõ sức mạnh của Mana, tuy nhiên Ryoko vẫn để Origami và các thành viên khác của AST ở xung quanh Tinh Linh trong trường hợp Mana không thể kiểm soát được tình hình.

"....."

Kurumi nhíu mày.

Một vài giây sau, sử dụng con mát phải không bị che đi, Kurumi quan sát gương mặt của Origami.

https://thuviensach.vn

"Aah~aah, đó là cô. Cô đã chắc chắn đã có ở đó với Mana-san hôm qua."

"......!"

Ngay khi Kurumi kết thúc câu nói của mình, Origami nhanh chóng rút lui khỏi vị trí ban đầu của mình.

Không có lý do đằng sau hành động của cô. Chỉ là các giác quan của cô cảm thấy một điều gì bất thường, cảnh báo Origami phải cẩn thận.

"Ara ara, khá khen cho cô có phản ứng thật là nhanh nhẹn. Tuy nhiên"

"Ss--!!"

Origami nín thở. Trước khi cô kịp rút lui, một cái gì đó đã nắm lấy mắt cá chân của cô.

Sau khi xem xét kỹ hơn, cái bóng của Kurumi đã mở rộng ra từ lúc nào mà cô không hề nhận thấy, từ đó hai cánh tay trắng phau hiện ra.

Hơn nữa, cái bóng tiếp tục từ từ phát triển trong bề mặt khu vực, leo lên các bức tường.

Và từ đó, vô số cánh tay mọc ra giữ chặt Origami từ phía sau.

"Ku--"

Mặc dù đã cố gắng vật lộn nhưng những ngón tay mảnh mai không buông cơ thể của Origami ra, thay vào đó lực giữ tăng lên kéo Origami vào tường.

"Kihihi----chẳng có cách nào đâu. Cho dù cô có cố gắng đến mấy cũng sẽ vô dụng thôi."

https://thuviensach.vn

Kurumi cười.

Kurumi với một nụ cười đáng sợ trên mặt mà chẳng thể tưởng tượng ra nổi vài phút trước đây, cho ra một điệu cười khiến người nghe ghê rợn.

"Tôi đã được cô chăm sóc ngày hôm qua. Cô đã vứt bỏ nó chưa? Cơ thể của tôi ấy."

Kurumi tiếp cận Origami trong khi vén mái tóc của mình lên điều đó bỗng khiến cho con mắt trái vốn được che dấu xuất hiện. Một màu vàng thuần khiết. Nó chẳng hề có những chi tiết của một con mắt bình thường mà là mười hai chữ số và hai cây kim. Chính xác thì nó giống như một chiếc đồng hồ.

"Cô muốn biết về tôi và muốn trực tiếp điều tra tôi à? Cô có nghĩ rằng cô đã quá bất cẩn không? Và thậm chí cô còn tự mình chuốc lấy rắc rối khi mà lựa chọn một vị trí ít người lui tới để nói chuyện nữa."

"....."

Những điều Kurumi nói hoàn toàn chính xác. Có vẻ nhưng cô đã sơ suất khi khi thấy sự việc ngày hôm qua kết thúc quá dễ dàng hoặc cũng có thể là bởi sự xuất hiện của Kurumi tại trường ngày hôm nay, Nhưng dù thế nào, Origami cũng đã mắc phải một sai lầm nghiêm trọng khi một mình chất vấn một Tinh Linh với những lời lẽ như vậy.

"Cô--có mục đích gì?"

Mặc dù cổ họng đang bị giữ nhưng Origami vẫn cố gắng phát ra một câu hỏi. Sau đó, khóe miệng của Kurumi bắt đầu động đậy.

"Ufufu, tôi muốn đi học, tôi nghĩ rằng mình thực sự muốn điều đó nên mới nói như vậy. Tuy nhiên, mục đích lớn nhất của tôi đó là----"

https://thuviensach.vn

Sau khi đột ngột dừng lại, Kurumi đưa mặt tới một khoảng cách gần hơn tới mức Origami có thể cảm thấy hơi thở của cô ấy.

"--Shidou-san, chính là như vậy đấy."

"----!!"

Nghe tên của Shidou, Origami đã không thể tiếp tục bình tĩnh nhưng cô vẫn giữ im lặng.

Trông thấy phản ứng đó, Kurumi tỏ ra rất vui sướng, nụ cười của cô ấy ngày càng mở rộng hơn.

"Cô biết đấy, cậu ấy thật là tuyệt vời. Cậu ấy là tuyệt nhất. Cậu ấy thực sự--trông rất ngon. Aa, aa, tôi thực là mất kiên nhẫn rồi. Tôi không thể chờ lâu hơn được nữa. Tôi muốn cậu ấy. Tôi muốn sức mạnh của cậu ấy. Để có được cậu ấy, để được trở thành một với cậu ấy, tôi đã đến nơi này."

Một sự ớn lạnh bao trùm, Origami cảm thấy cơ thể của mình đã ướt đẫm mồ hôi. Cô hoàn toàn nghĩ tới việc một Tinh Linh lại nhắm tới một con người bình thường, Tệ hơn nữa người đó lại chính là Shidou, nó đã vượt xa khỏi sự tính toán của cô.

Tuy nhiên, một câu xuất hiện bên trong Origami lúc đó.

Điều mà Kurumi vừa mới nhắc tới, chính xác hơn là 『Sức mạnh của cậu ấy』.

"....."

Nhưng điều đó đã không được tiết lộ bởi Kurumi.

Ánh mắt Kurumi bắt đầu quan sát khắp cơ thể của Origami.

https://thuviensach.vn

"Tobiichi Origami-san, Origami-san, cô cũng thật là hấp dẫn. Thật tuyệt vời, cô trông rất ngon. Aa, tôi không thể chịu được nữa, tôi muốn ăn cô ngay bây giờ. "

Má của Kurumi đỏ ửng trong khi hơi thở trở nên gấp gáp, tay trái của cô chạm vào ngực Origami trong khi tay phải mò mẫm dưới váy.

Sau đó, cô lè lưỡi của mình và liếm nhẹ vào mặt Origami.

"Kư....."

"Aa aa~tôi không thể làm vậy. Mặc dù điều này sẽ là một sự lãng phí nghiêm trọng, nhưng tôi phải lưu lại niềm vui sướng này đến cuối cùng."

Kurumi lắc đầu nguầy nguậy, để lại một nụ hôn lên cổ của Origami rồi từ từ bước ra xa.

"Tôi sẽ để dành cô sau khi xong việc với Shidou-san. Biết đâu lúc ấy cô thậm chí còn trở nên ngon lành hơn."

Trong khi nói vậy, Kurumi xoay người đi và bước xuống cầu thang.

Sau khi Kurumi đi khỏi, những cánh tay đang giữ Origami quay trở lại vào những cái bóng.

"...Khụ--khụ."

Origami ngã xuống sàn nhà và bắt đầu sặc ho.

Những cái bóng đang chiếm giữ khu vực như thể đã được lệnh trở về với chủ nhân của nó bắt đầu thu hẹp và rút đi.

"Shi-dou--"

https://thuviensach.vn

Mặc dù Origami không rõ tại sao nhưng mục tiêu Kurumi nhắm tới lại chính là Shidou.

Sẽ là không tốt nếu cô không thông báo với trụ sở về điều này, nhưng vấn đề ở chỗ dù bạn có nói thế nào họ cũng sẽ chẳng bao giờ tin rằng Tinh Linh lại nhắm tới một mục tiêu là cá nhân.

Nếu Origami không thể bảo vệ Shidou trong thời gian này

Nghĩ đến điều đó, Origami nghiến răng và nắm chặt tay lại.

Phần 5

"... Muu "

Tohka ngồi trên ghế và ngẩng đầu nhìn về chiếc đồng hồ phía trên bảng đen.

Đã gần hết thời gian nghỉ trưa.

Bụng của Tohka reo lên. Cô chưa ăn gì sau bữa sáng, và với bản tính của một kẻ ham ăn, Tohka sắp không chịu nổi cơn đói này thêm một chút nào nữa

Nhưng bento vẫn chưa được mở. Cho dù Shidou đã bảo cô ăn trước, nhưng Tohka nghĩ rằng ăn bento với Shidou sẽ ngon hơn, vậy là cô đành không ăn hộp bento của mình.

"Shidou..."

Những học sinh đang chơi ở bên ngoài đã từ từ đi vào lớp của họ. Một số học sinh thiếu kiên nhẫn còn chuẩn bị luôn cho tiết học sắp tới.

Thế nhưng, Shidou vẫn chưa thấy đâu.

https://thuviensach.vn

"Uu...uu ..."

Không hiểu sao mắt của Tohka nóng lên và cô cảm thấy khó thở.

Cô từ từ chùi nước mắt và lau mắt của mình. Ống tay áo của cô trở nên ẩm ướt -- Đúng lúc này.

"-- Hả? Xảy ra chuyện gì vậy Tohka-chan?"

"Sao cậu chưa ăn trưa vậy?"

"Sắp bắt đầu giờ học rồi đấy!"

Ba nữ sinh vào lớp và xúm lại hỏi thăm Tohka. Hình như họ đã ăn trưa bên ngoài hết rồi.

Ba cô gái này đối xử khá tốt với Tohka. Nếu cô nhớ chính xác thì tên của họ là Ai, Mai và Mii. Trông họ rất thân vì tên của họ nghe rất giống nhau.

"Waaa! Làm sao vậy Tohka-chan! Đừng khóc!"

"Ai làm cậu khổ sở vậy!?"

"Tôi nói người nào làm ra chuyện này, ra trình diện đi!!"

Ba người họ đứng quanh Tohka, đồng thanh. Các nam sinh trong lớp run cả vai.

"Không, không phải như thế! Không ai làm gì cả!"

Tohka vội vàng xua tay, giải thích cho ba người họ.

"Eh? Thật không?"

"Nêu không thì tại sao?"

https://thuviensach.vn

"Dị ứng phấn hoa? Có phải cậu bị dị ứng phấn hoa không?"

Tohka lắc đầu, nhìn vào hộp bento trên tay.

"Shidou cậu ấy, chưa về... . Hơn nữa, mình cứ nghĩ hôm nay chẳng thể nói chuyện cho ra hồn với Shidou, chỉ vậy thôi nhưng, không hiểu sao, mình....."

Vừa nói dứt lời, hai hàng nước mắt cứ rơi liên tục trên má của cô.

"Aaaa! Tohka-chan! Nếu cảm thấy không vui thì bỏ qua nó đi!"

"Cơ mà thiệt tình, tới giờ tớ vẫn chẳng hiểu Itsuka-kun! Sao hắn lại để một cô gái dễ thương như thế này khóc được!"

"Chặt đầu hắn để nuôi lợn cho rồi!"

Bộ ba này hét lên vừa phải. Một lần nữa Tohka lên tiếng trong lúc hốt hoảng

"Không, không phải lỗi của Shidou! Chỉ là... mình..."

Tohka cố nói lại với vốn từ ít ỏi của mình, đầu tiên cô giải thích rằng đây không phải lỗi của Shidou, nhưng lý do thực sự là cô đã quá quen với việc có Shidou ở bên cạnh.

Nghe xong, Ai, Mai, Mii đều gật đầu.

"Vậy Tohka-chan, chỉ cần có thể nói chuyện, cùng nhau ăn, cùng nhau chơi với Itsuka-kun thì cậu sẽ RẤT VUI đúng không?"

Ai nói. Và Tohka gật đầu.

"Guu, ngây thơ thật. Những lời xin lỗi lần này của Itsuka-kun chắc chẳng là gì, kể cả có cúi đầu van xin 100 lần đi nữa "

https://thuviensach.vn

Nói vậy, Mai lau nước mắt tưởng tượng của cô như thể cô đang diễn phim. Tohka mở to mắt ra.

"Vừa hay, dưới tầng hầm nhà mình có một bộ iron maiden và một con ngựa gỗ"

Mii nói với thái độ nghiêm túc, Tohka nghiêng đầu.

Ba người chăm chú nhìn Tohka, rồi đột nhiên vỗ đùi với một tiếng "Yosh"

"Tớ sẽ hết sức giúp đỡ Tohka-chan!"

Ai nói và lấy ra 2 tờ giấy trong túi của mình.

"Ah, Ai, đó là... !"

"Đúng, đây là vé tới Thủy Cung Tenguu Gojuusou....! Ngày mai là kỷ niệm ngày thành lập trường đúng không? Tohka-chan, cầm lấy, hãy đi với Itsuka-kun vào ngày mai!"

"Ai! Thế nghĩa là cậu với Kishiwada-kun -- "

Mai định nói tiếp. Nhưng Ai dang tay ra, chặn họng Mai lại.

"Đừng nói nữa! Tohka-chan sẽ buồn đấy...."

Nghe Ai nói vậy, Mai và Mii nắm lấy vai Tohka và cố gắng kìm nén nước mắt của họ.

"Tohka-chan... ! Làm ơn cậu phải nhận lấy nó... !"

"Ai! Hãy nhận lấy nó..... !"

"Nu, nuu... ?"

https://thuviensach.vn

Tohka cảm thấy mình không thể làm hỏng bầu không khí hiện tại, sau khi lưỡng lự một lúc, cô ngây thơ lấy 2 tấm vé trên tay Ai. Ngay sau đó, Ai ngã xuống.

"Tohka-chan... Nhất định phải hạnh phúc... với Itsuka-kun... Ah "

"Ah, Aiiiiiii!"

"Cố gắng lên! Vết thương vẫn còn sâu đấy!"

"... ! ? ... ! ?"

Tohka chưa rõ chuyện gì đang xảy ra, tay cô giữ 2 tấm vé, mắt nhìn xung quanh.

Cô ấy cảm thấy nếu mình nhận chúng, cô sẽ làm điều gì đó sai trái. Tohka trả lại cặp vé về tay của Ai với đôi mắt đẫm lệ.

"Fuoooo!"

Ai bừng tỉnh.

"Ai!"

"Thật kỳ diệu!"

"Không đúng, không, không đúng."

Ai, người vừa bỗng dưng bình tĩnh lại, một lần nữa đưa cặp vé vào tay của Tohka.

"Cậu không thể trả lại nó đâu Tohka-chan. Giữ lấy mời Itsuka-kun đi chơi"

"M.. mời?"

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy. Cứ nói là đi hẹn hò vào ngày mai ý."

"..... !"

"Hẹn hò", Tohka mở to mắt ra. Hẹn hò, là, việc một đôi nam nữ đi chơi với nhau.

-- Ah, tuyệt quá.

Nghĩ kỹ lại, cô cảm thấy mình không hẹn hò với Shidou dạo gần đây. Hẹn hò sau một khoảng thời gian rất dài, chắc hẳn sẽ rất thú vị đây.

Thế nhưng, vẫn có một vấn đề.

"T, tớ phải mời... cậu ấy à "

Tohka nói trong lúc đổ mồ hôi hột.

"Ừ. Chỉ một lần, một lần thôi. Thi thoảng con gái rủ con trai đi chơi cũng có sao đâu"

"N, nhưng..... Nếu bị từ chối thì làm sao...."

Nhìn Tohka có vẻ khó chịu khi nói điều đó. Bộ ba kia nhún vai, thở dài một tiếng "Fuu"

"OK OK. Bây giờ cậu không thể nghĩ về việc bị từ chối, cho dù nếu như thất bại chúng ta sẽ trừng phạt Itsuka-kun trước mặt mọi người, nhưng bọn mình sẽ chỉ cho cậu một vài tuyệt kỹ "

"Tuy, tuyệt kỹ... ?"

"Phải. Nói ngắn gọn là đùa giỡn với ham muốn của đàn ông. Nếu Tohka-chan sử dụng một chiêu thức như thế, cậu có thể đạt được một sức mạnh điều khiển cả một quốc gia ấy chứ."

https://thuviensach.vn

"Không, không, mình không cần những thứ đó..."

"Được rồi được rồi, đầu tiên..."

Tohka lắng nghe Ai nói về tuyệt kỹ mà không ngừng gật đầu liên tục.

Phần 6

Sau khi kết thúc tiết chủ nhiệm cuối cùng, Shidou lập tức đứng lên, đi về phía Kurumi.

Hiện tại, Shidou có thể cảm nhận rõ ràng đôi mắt rụt rè của Tohka ở phía bên phải, cũng như ánh mắt đáng sợ, vô cảm của Origami ở phía bên trái, cậu lờ đi, tiếp tục đi về phía trước

"Kurumi, cậu có rảnh không "

Nói xong, Shidou chỉ tay về phía hành lang, sau đó cậu ấy đi ra khỏi lớp, Kurumi cũng bám theo ngay phía sau.

Đến nơi vắng vẻ, cậu quay mặt về phía Kurumi.

"Shidou-san, có điều gì khiến bạn bận lòng à?"

"Ah, aaah. Xin lỗi vì bất ngờ gọi cậu ra đây... Kurumi, ngày mai cậu có rảnh rỗi không?"

"? Có, mình rảnh "

"Vậy thì, nếu có thể, cậu có thể đi dạo quanh đây với tớ được không.... ?"

"Eh? Cái đó..."

"Mà, mà này... Nói đơn giản... đây có thể coi là một cuộc hẹn hò, tớ chắc vậy"

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, biểu hiện của Kurumi rạng rỡ lên.

"Thật vậy à?"

"Ah, aaah... Được chứ?"

"Tất nhiên. Đây là vinh dự của mình mà."

"Được rồi, vậy.... 10h30 sáng mai, tôi sẽ gặp cậu ở phía trước quầy bán vé ở nhà ga Tenguu"

"Ừ, mình sẽ chờ bạn ở đó!"

Kurumi nói với khuôn mặt tươi cười. Shidou trở về phòng học sau khi giơ tay chào "Vậy nhé, hẹn ngày mai gặp lại".

Lúc này, khi đang mở cửa phòng học, cậu thấy Origami đang đứng ở đó.

"... Hyi... ! ?"

"-- Cậu đã nói với cô ta những gì?"

Bắt đầu nhìn chằm chằm vào Shidou, cô phát ra giọng nói điềm tĩnh, không chút âm điệu.

"Không, không, không có gì cả"

"Trả lời mình đi. Nó thực sự -- "

Nếu còn tiếp tục bị thẩm vấn như thế, mình sẽ buột miệng nói ra mất. Sau khi Shidou tự nhủ như vậy, cậu lướt qua Origami, tiến đến bàn học của mình và lấy cặp sách.

"Tớ, tớ có việc gấp phải về nhà trước! Tohka! Về nhà thôi!"

https://thuviensach.vn

"Nu? Uu, umu!!"

Nói xong, cậu thoát khỏi cuộc thẩm vấn. Tohka hầu như không có thời gian phản ứng và chạy theo Shidou.

"Haa.....Haa....."

Chạy một hồi, chắc chắn rằng Origami không thể đuổi kịp nữa, cậu mới đi chậm lại.

"Có gì mà đột ngột thế, Shidou!"

"Kh, Không... Nói gọn lại, là... giống như thế, cứ về nhà trước đã "

"Nn, umu....."

Tohka gật đầu dù vẫn còn bối rối.

Tuy rằng cậu có chút kinh ngạc... Mà, cũng không cần phải hỏi quá nhiều. Shidou vào khu hành lang, thay giày ở cửa ra vào và rời khỏi trường.

Trên đường về.

"Shidou, vvvềvềvề chuyện đó..... !"

Tohka là người luôn nói lưu loát, nhưng giờ lại nói với giọng hơi sợ hãi.

"Nn? Sao vậy, Tohka?"

"Ah, aaah. Về điều đó... Ah!"

Lúc này Tohka đang lục lọi túi của cô như đang tìm thứ gì đó -- Không biết vì sao cô lén lút nhìn qua nhìn lại một vòng, rồi đỏ mặt gục đầu xuống.

"Sao, làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì sao?"

https://thuviensach.vn

"Không, không có gì... ! Chúng ta về nhà nhanh đi!"

Tohka nhìn xung quanh trong lúc nói một cách cưỡng ép như vậy, hình như muốn Shidou đi trước và cô chầm chậm theo sau.

"Có chuyện gì với cô ấy sao, đi theo kiểu đó..."

Mặc dù cảm thấy tò mò về hạnh động kỳ lạ của Tohka, nhưng cả hai vẫn tiếp tục đi như vậy về nhà.

Tuy không hiểu tại sao, nhưng trên đường về, Tohka vẫn không ngẩng mặt lên.

Không lâu sau, họ về tới nhà của Itsuka cùng với khu nhà dành cho Tinh linh.

"Ooh, tạm biệt nhé. Cậu có ăn tối ở nhà tớ hôm nay không?"

Lúc này, Shidou giơ tay chào như bình thường -- nhưng ngưng lại ở giữa đường.

Lý do rất đơn giản, Tohka không về khu căn hộ, mà tiến lại nhà Itsuka.

"Tohka? Cậu không định thay đồ trước à?"

"! Không, không sao, mở cửa nhanh một chút đi!"

"Haa... Mà, cũng được "

Dù gì thì cô cũng phải qua nhà Itsuka để ăn tối. Vậy nên không có vấn đề gì khi qua sớm hơn một chút. Shidou lấy chìa khóa từ trong túi và mở cửa ra.

"Anh về rồi đây "

https://thuviensach.vn

Cửa bị khóa, tức là Kotori chưa về nhà, nhưng cậu vẫn nói theo thói quen. Sau khi bỏ giày ở cửa và đi vào nhà, cứ như vậy cậu đi vào phòng khách, nhẹ nhàng nằm dài trên ghế sofa sau khi bỏ chiếc cặp xuống

"Nn-....."

Lúc này, một tiếng "Kacha" bật lên rất rõ.

Có vẻ như Tohka đi đằng sau Shidou đã đóng cửa lại. Tohka bước vào phòng khách vẫn với cái đầu cúi xuống.

"Nn? Không khóa cửa liệu có ổn không? Đằng nào thì Kotori cũng sẽ về sớm thôi"

"..."

Thế nhưng Tohka không trả lời, mà lại để cặp sách xuống, lấy hai thứ giống như tấm vé trong đó ra.

"Shi, Shidou, có được không ... nếu"

Sau đó, cô đột nhiên ngẩng đầu lên như vừa nhớ ra thứ gì đó.

"Đúng, đúng vậy, mình phải làm nó cho đoàng hoàng..."

"Đoàng hoàng... ? Làm cái gì?"

Trong khi Shidou còn đang bối rối, Tohka đã vội vàng chạy ra phía cửa sổ, kéo hết rèm cửa dày lại.

"Nè, nè, Tohka... ?"

"Chờ tớ một chút! OK, bắt đầu chuẩn bị!"

"Chuẩn bị... ? Cái, cái gì vậy... ?"

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, Tohka vẫn không trả lời.

Lần này cô lấy một tờ ghi nhớ từ trong cặp, bỏ nó lên mặt bàn.

Sau đó, cô đặt tay lên hông với vẻ mặt khó khăn, từ từ xoay váy của mình. Một kỹ thuật mà các cô gái dùng để tạm thời vén váy lên. Tohka dần để lộ cặp đùi khỏe mạnh của mình ra.

"Nè, nè, Tohka... ?"

Không hiểu lý do tại sao Tohka làm vậy, Shidou cau mày trong khi mặt cậu đang đẫm mồ hôi.

Tiếp đến. Tohka tháo chiếc nơ hình con bướm trên bộ đồng phục ra, từ từ mở nút bộ đồng phục từ phía trên. Cái thứ 2... thứ 3...cô thực sự đã tháo được 4 cái khuy rồi. Qua kẽ hở của chiếc áo, có thể nhìn thoáng qua được bộ ngực trắng của Tohka, Shidou không thể làm gì khác ngoài việc ngoảnh đi.

"Làm, làm gì thế Tohka! ? Muốn thay quần áo thì phải về nhà cậu mà thay chứ-- "

"Shi, Shidou!"

Tohka cắt lời Shidou, dùng miệng ngậm cặp vé, bò bằng tứ chi, tạo tư thế của một con báo cái. Tiện thể, mặt cô đỏ bừng lên như quả cà chua chín.

"Đây, như thế này nè... !"

"C... cccậu đang làm gì vậy!? Cái quái gì đang diễn ra thế này!?"

Shidou nói trong sự bối rối tột cùng. Tohka nhìn rất tiếc nuối khi cô nói "Nó, nó không có tác dụng....!", và lấy cặp vé ra khỏi miệng. ..... Có tác

https://thuviensach.vn

dụng hay không, nhưng Shidou hoàn toàn chẳng hiểu nổi tí gì về những thứ cô đang nghĩ.

Dù vậy Tohka nhìn lại một lần nữa vào tờ ghi nhớ trên mặt bàn,

"Oo, OK... !"

Cô hô một cái như để lấy tinh thần cho mình, và lấy cặp vé..

Có điều lần này, cô nhét chúng vào bộ ngực để hở của mình -- và rồi "Nn? " nghiêng đầu..

Có vẻ như chúng không ở yên. Vì thế Tohka hơi nghiêng về phía trước, dùng tay trái của cô để mở rộng khe ngực và đặt cặp vé vào. Sau đó cô nhìn Shidou

"Cái... ! ?"

Cảm thấy như cậu vừa nhìn thấy gì đó xấu, Shidou theo phản xạ bước về phía sau.

"Shidou... Cái, cái đó!"

"Oo, oh, ... Gì thế?"

"Ng, ngày mai .... Cậu sẽ đi hẹn hò với ... tớ chứ?"

"Ha... ? Hẹn, hẹn hò... ?"

"Uu, nn... !"

Tohka gật đầu một cách thái quá, để lộ ra tờ vé trên ngực của cô.

... Đây là, đúng vậy. Có phải cô ấy bảo mình lấy tấm vé từ chỗ đó?

https://thuviensach.vn

Nếu như không lấy bây giờ, rất có thể Tohka sẽ làm thêm những hành động còn hơn vậy nữa.

Shidou còn là một học sinh năm 2 ở trường trung học, một cậu bé đang ở tuổi dậy thì. Thật không đúng nếu nói cậu ấy không thích thú với trò đó, nhưng cậu không thể nói ok cho qua như vậy được

Mặt cậu chảy đầy mồ hôi, từ từ đưa đôi tay run rẩy lại gần ngực của Tohka.

Và rồi cực kỳ chú ý để không chạm ngực Tohka, cậu lấy tấm vé ra.

"Oh, oohh!"

Biểu hiện của Tohka lập tức tươi tắn lên, điều chỉnh tư thế của mình.

Ngay sau đó, cô chỉnh lại váy, che ngực và lấy cặp sách lại.

"Ngày mai! Chúng ta gặp nhau lúc 10h sáng ở tượng Pachi phía trước nhà ga! Bây, bây giờ tớ đi thay đồ đã"

Nói xong, Tohka chạy vụt khỏi phòng khách nhanh hơn cả mắt thường có thể thấy được. "Pada Pada" Cô chạy xuống lầu, mở khóa cửa ra vào và chạy ra ngoài.

"Cái gì vậy trời... ?"

Shidou ngơ ngác lẩm bẩm, mắt cậu nhìn xuống tấm vé trong tay. Hình như đây là tấm vé tới khu Thủy cung. Nó ở đâu ra vậy.

Kế tiếp, Shidou để ý tới tờ giấy nhớ mà Tohka đặt trên bàn. Trên đó, một dòng chữ nguệch ngoạc ghi rằng『 kế hoạch quyến rũ của Tohka-chan 』. Phía dưới ghi như sau.

① Tư thế của con báo cái

https://thuviensach.vn

② Dùng ngực để giữ tấm vé

③ Nếu 2 cách trên không được thì xô anh ấy xuống

... Tuy không chắc mấy, nhưng có vẻ tình hình vừa rồi là cực kỳ nguy hiểm.

"Haa đây là..."

Khi Shidou nghi ngờ một lần nữa, tiếng "Kacha" lại vang lên từ phía cửa.

Lập tức nghĩ rằng Tohka đã quay trở lại, cậu đứng ngay ngắn lại -- Nhưng không phải. Đang đi vào phòng khách là, Kotori với chiếc nơ đen trên tóc.

"Em về rồi đây. Nn... ?"

Nhận thấy trong nhà tối om, Kotori nhíu mày.

"Ban ngày mà lại đi kéo rèm cửa sổ lại, anh tính làm chuyện gì bẩn thỉu vậy, Shidou "

"Anh, anh có làm gì đâu!"

"Mà thôi. Anh đang cầm cái gì thế?"

"Aaah... Thực ra là, anh có nó từ Tohka ... là một lời mời hẹn hò."

Shidou nói xong, Kotori huýt sáo tỏ vẻ khoái chí.

"Oh kìa. Lời mời từ Tohka. Dấu hiệu tốt đấy. Anh đi lúc nào vậy? Bọn em sẽ trợ giúp cho "

"Aaa, vào ngày mai ..."

https://thuviensach.vn

"Ngày mai?"

Kotori thể hiện một vẻ mặt khó tả.

"Chờ đã, nếu là ngày mai, Không phải anh đã có hẹn với Kurumi sao?"

"Ah -- "

Sau câu nói đó, Shidou mới nhớ ra. Câu quên hẳn nó trước cái tư thế gợi cảm của Tohka -- Đúng vậy, cậu đã hứa là hẹn hò với Kurumi vào ngày mai.

"Ôi trời, vậy bây giờ anh có thể từ chối không... ?"

Shidou nói xong, Kotori buồn bã lắc đầu.

"Không thể nào. Nếu anh hủy buổi hẹn hò mà anh đã hứa, nó sẽ gây ra cơn sốc về tinh thần cho Tohka. Mức trạng thái cô đơn của cô ấy đã tăng lên từ sáng nay rồi"

"Anh, anh không nói là anh hứa..."

"Quan trọng nhất là cái mà Tohka nghĩ. -- Mà, cũng không còn cách nào khác. Chúng em phải toàn lực trợ giúp anh, giúp cả 2 cuộc hẹn đều diễn ra tốt đẹp."

"Haa --haa? Th, thật là..."

Lúc đó, Shidou đang định nói tiếp thì chiếc điện thoại trong túi quần của cậu rung lên.

Nhìn vào màn hình, đây là một số máy lạ.

https://thuviensach.vn

Cảm thấy có một chút kì lạ, cậu nghe điện thoại, và đầu dây bên kia phát ra một giọng nói điềm tĩnh.

⌈Alô⌋

"Nn....? Giọng nói này, là ..... Origami?"

⌈Đúng.⌋

Origami trả lời ngắn gọn để xác nhận. Mồ hôi bắt đầu đổ xuống trên khuôn mặt của Shidou.

"Aare... ? Tớ, tớ đã cho cậu số máy của mình chưa nhỉ?"

Origami không trả lời, im lăng một hồi, cô nói tiếp.

⌈ Ngày mai là ngày nghỉ lễ.⌋

"? Ah, aaah... Đúng vậy "

⌈ Cậu, không thể bị bỏ lại một mình được.⌋

"Eh... ?"

Shidou choáng váng đáp lại, Origami tiếp tục nói với giọng điềm đạm.

⌈ 11h sáng. Mình sẽ đợi ở quảng trường bên ngoài ga Tenguu.⌋

"Eh?"

⌈ Hẹn hò⌋

"..... Haa?"

⌈ Cậu nhất định phải tới⌋

https://thuviensach.vn

Nói như vậy xong, cô ngắt máy.

... Cuối cùng, chẳng có câu hỏi nào của Shidou được trả lời hết.

"Ai gọi vậy."

"Không, là Origami. Không hiểu sao nhưng cô ấy muốn ....hẹn hò ....với anh "

"Haa... ! ?"

Kotori nhăn mày, hét lên.

"Nói về hẹn hò... Không thể nào là ngày mai được đúng không?"

"Nhưng, nhưng đúng là vậy....không thể khác. "

Kotori dùng tay lên đỡ trán của cô trong lúc thở dài nặng nề.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Triple Date

Phần 1

⌈-- Hiểu rồi chứ? Anh sẽ gặp Tohka lúc 10 giờ, địa điểm là khu thủy sinh ở phía đông thành phố Tenguu. Sau đó trên đường đi anh viện cớ chuồn. Khi anh vừa thoát «Fraxinus» sẽ đến tiếp ứng. Lúc 10 giờ 30 phút, anh sẽ gặp Kurumi trước cổng soát vé, sau đó anh sẽ trở về plaza ngoài nhà ga để gặp Tobiichi Origami. Nhưng cứ đà này thì Tohka đã đợi anh 30' rồi, anh cần quay về bên cô ấy ngay. Hai người còn lại cũng vậy, anh cần rút ngắn thời gian dành cho mỗi người và sắp xếp cho thật hợp lý, anh không thể ở bên ai quá lâu. Bọn em sẽ sắp xếp lịch cụ thể, Shidou anh làm gì thì làm nhưng để cho họ không rơi vào trạng thái cảm xúc tiêu cực, anh cần phải ngọt ngào với họ. Cho dù mục tiêu chính của chúng ta là làm cho Kurumi thích anh để anh có thể hôn cô ấy đi chăng nữa, anh cũng không được làm tổn thương Tohka, và càng rắc rối nếu Tobiichi Origami phát hiện ra điều gì đó bất thường. Tóm lại--như em vừa nói, Shidou, anh nghe rồi chứ?⌋

"... Anh, anh nghe rồi."

...Dù là vậy, nhưng việc Shidou nhét tất cả những lời nói vừa nãy vào đầu mình, đó là vấn đề hoàn toàn khác.

Shidou nghĩ thầm trong đầu, rồi *khụ, khụ* vài tiếng vờ như đã hiểu. Đáp lại lời của Kotori trong máy bộ đàm.

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc thì Shidou đã không thể từ chối lời mời của cả Tohka lẫn Origami, nên cậu đành phải tham gia vào cuộc hẹn bắt cá ba tay này.

Vốn dĩ cuộc hẹn với Kurumi mới là vấn đề ưu tiên hàng đầu, nhưng nếu cậu ấy nuốt lời thì thông số cảm xúc của Tohka sẽ rơi xuống tình trạng đáng báo động, gây nên không chấn với sức phá hủy dữ dội, và bởi vì có khả năng xen vào cuộc hẹn với Tohka và Kurumi, nên Origami cũng là đối tượng đáng quan tâm.

Kết quả chính là...cái lịch trình quái quỷ này.

⌈Sẽ là vô ích nếu anh chỉ nghe thôi mà không hiểu. Cố gắng nhét hết tất cả vào bộ não vô dụng của anh đi.⌋

"Uuh..."

Cứ như là cậu ta bị đọc thấu vậy. Những giọt mồ hôi bắt đầu đẫm ướt mặt Shidou.

⌈Haha...thôi thì sao cũng được. Cơ bản là tùy cơ ứng biến cả thôi. Anh chuẩn bị chưa?⌋

"A, a a... Chắc vậy"

Nói xong,cậu đảo mắt nhìn xuống phía dưới xem mình ăn mặc ra sao. Shidou hiện đang mặc một chiếc áo sơ mi màu xanh biển cùng với quần màu xám tro.

Kotori từng đọc một cuốn sách tựa 『Đánh giá của con gái về cách ăn mặc của các chàng trai cơ bản đã quá tiêu cực』. Thật bình thường khi thấy những người thiếu kinh nghiệm thất bại vì họ quá tập trung trau chuốt cái này cái kia, nên dù là trang phục không phải hàng cao cấp cũng được, miễn là gọn gàng.

https://thuviensach.vn

⌈Cũng sắp đến giờ rồi --Cuộc chiến (hẹn hò) của chúng ta bắt đầu nào.⌋

"Ờ, ờ... "

Dứt lời, Shidou hít một hơi thật sâu như thể cậu bị áp lực đè nặng quá mức.

Shidou hiện đứng trước tượng khuyển đồng ở phía đông cổng vào ga Tenguu.

Tuy có tên gọi hẳn hoi, nhưng vì có tên gần giống với chú chó trung thành Hachiko ở ga Shibuya, người dân gần đây thường gọi tên tượng là Pachi.

Bởi vị trí đối diện nhà ga, tường rào với tượng Khuyển đồng có chung công dụng - điểm hẹn gặp. Xung quanh Shidou lúc này, dòng người tấp nập nối tiếp nhau.

Ngay lúc này, Shidou bỗng nghe thấy âm thanh nào đó bất chợt vọng đến, đập vào thành màng nhĩ cậu, xé ngang sự ồn ào của đám đông xung quanh.

"Shidou!"

Shidou quay đầu theo hướng tiếng gọi vọng đến. Ở đằng kia, cậu thấy Tohka-cô gái đang nở một nụ cười thậm chí còn rực rỡ hơn ánh mặt trời.

Tohka không mặc đồng phục như thường lệ. Cô ấy tô điểm mình bằng trang phục đậm chất mùa hè - áo bun mỏng và quần đùi ngắn. Nhìn như thể là bộ trang phục hải quân vậy.

"Đây, đây là..."

https://thuviensach.vn

Ngay khi Shidou ngây người nhìn Tohka , tiếng của Reine vọng trong bộ đàm.

⌈...A a, dù sao Tohka vẫn là cô ấy cho dù mặc cái gì đi nữa thì trông cũng rất tuyệt, đừng hỏi gì nhiều. Không tệ phải không?⌋

"Đúng, đúng vậy..."

Shidou lắp bắp trả lời. ⌈Không tệ⌋ suy cho cùng cũng chỉ là nói giảm đi mà thôi, phải là trên cả tuyệt vời mới đúng. Sự chú ý của cậu ấy cứ như bị cướp lấy một cách chớp nhoáng.

"Shidou?"

"A, a a... Xin lỗi. Tớ hơi lơ là chút... . Ừm, hợp với cậu lắm. Cậu dễ thương thật đấy, Tohka "

"Cái...?"

Nghe Shidou nói, mặt Tohka đỏ bừng.

Tohka vung tay thật mạnh và quay phắt người.

"À, được rồi chúng ta đi thôi! Nhanh lên nào!"

"Cái, cái gì mà, gấp dữ vậy--"

Ngay lúc này, Shidou cố gắng không gây ra một tiếng động dù là nhỏ nhất. Đó là bởi vì Tohka người đang đi thẳng một mạch rồi dừng lại đột ngột, cậu ta nhỡ đụng vào người Tohka.

"Tohka? Chuyện gì vậy?"

"Mu, muu..."

https://thuviensach.vn

Tohka quay đầu lại, gương mặt cùng với hàng lông mày méo mó trông như đang gặp rắc rối. Mặt cô ấy còn vương chút sắc đỏ vì xấu hổ.

"Shidou, nói đi, giờ chúng ta đi đâu vậy... ?"

"Hả? Không phải là đến thủy sinh cung sao?"

Trông Tohka khá lúng túng, như thể cô ấy không biết rõ địa điểm.

"Haha... Chờ một chút "

Shidou lấy tấm vé từ ví ra, cậu nhìn ngay vào bản đồ in trên vé.

"Để tớ xem? Tenguu Gojuusou, huh. Ừm, vậy nó ở đối diện chúng ta rồi."

Nói xong, cậu chỉ tay về hướng ngược với hướng mà Tohka đang đứng. Tohka lặp tức quay đầu lại, tiến gần theo Shidou. Dù gì đi nữa thì cô ấy cũng phải đợi Shidou dẫn đường đi.

Vào lúc đó.

"......!?"

Dáng người quen thuộc ngày nào đang đập vào mắt cậu ta, Shidou chau mày.

Cậu ấy dừng lại một cách đầy cẩn trọng, nhanh nhảu núp mình sang trái.

Plaza được chia ra bằng một con đường. Trước bồn phun nước, Tobiichi Origami đang đứng đó.

Trang phục hôm nay gồm áo len kết hợp với váy ngắn, chiếc cặp nhỏ vắt ngang qua vai, cô vẫn đứng đó trong tư thế bất động. Với những người

https://thuviensach.vn

chẳng biết gì, họ sẽ chỉ nghĩ rằng cô ấy là robot dạng người.

Thời gian gặp Origami là 11 giờ. Hiện giờ là 10 giờ 5 phút. Quá sớm rồi đấy, dù cho có nhìn đồng hồ bao nhiêu lần chăng nữa.

"Ừm? Có gì không ổn sao, Shidou?"

"Không, không có gì, không có gì cả! Nhanh nào, đi thôi!"

Sẽ rất tệ nếu chỉ cứ đứng đó mà nhìn chằm chằm vào Origami. Shidou dẫn Tohka đi ngay bên phải mình để khuất tầm nhìn của Origami, quay mặt về hướng của Tohka và bắt đầu bước đi.

⌈Ara, như vậy đấy. Không thể để một cô gái đi rời mình và không để cô ấy rời khỏi tầm nhìn. Ừm, mặc dù việc đó lỗi thời rồi, nhưng vô tình lại thật hiệu quả trong lúc này.⌋

"Vậy, vậy sao..."

Shidou cười chua chát khi cậu ta khẽ trả lời Kotori. Mặc dù đó không phải chủ ý của cậu ta...Nhưng mà, ít nhất thì kết quả vẫn tạm ổn.

Origami cuối cùng cũng biến mất khỏi tầm nhìn của Shidou, lúc này, Tohka người đang đi cạnh cậu ta nói.

"Nói mới nhớ, Shidou."

"Hmph? Chuyện gì vậy?"

"Thật ra thủy sinh cung là cái gì vậy?"

"Eh.....Tohka, đừng nói với tớ là cậu chưa đến đó bao giờ?"

"Đừng nhầm lẫn. Shidou là người duy nhất mà tớ hẹn hò cùng..."

"....."

https://thuviensach.vn

Chuyện gì xảy ra thế này, mặt Shidou đang nóng dần lên..... Thường thì cô ấy sẽ trả lời như là "Đừng, đừng hiểu sai ý tớ! Tớ chỉ là muốn đến thủy sinh cung thôi phải không nào!" hoặc là tương tự vậy.

Rõ ràng là cổ họng cậu cố phát thành tiếng như để giữ bản thân bình tĩnh, Shidou nói.

"Nếu chúng ta nói đến thủy sinh cung thì...ờ thì, đó là nơi có rất nhiều cá."

"Cái gì!"

Tohka nói với đôi mắt mở to đầy hào hứng.

"Shioyaki?"

"Không không không"

"Vậy thì, cá chiên?"

"Tớ đã nói là cậu hiểu sai hết rồi!"

"Đừng nói với tớ là, acqua pazza nha?"

"Hả.....?"

"Ha, đừng nói với tớ là cá hấp nhé?"

"Tớ không nói về chuyện ăn uống! Hơn nữa tại sao cậu lại sành về mấy kiểu nấu nướng đó thế!?"

Mặc dù là cậu ta không hề biết gì về việc Tohka học được những kiến thức đó từ đâu, nhưng thật sự là không hề tồi chút nào. Shidou sẽ phái nghiêng mình bái phục trước mớ kiến thức uyên thâm của Tohka nếu không phải chính bản thân cậu ta cũng khá sành sỏi về nấu nướng.

https://thuviensach.vn

"Muuu, tớ sai rồi sao?"

"Ừm. Đó là nơi để ngắm những sinh vật biển bơi lội trong bể kính."

"Cá.....bơi.....!?"

Tohka cau mày, cảnh giác cao độ.

Nhắc đến việc này thì, Tohka chưa bao giờ thấy cá trước đây ngoại trừ trong những món thịt cá cao cấp.

"À-.....Thật ra thì. Cậu sẽ biết khi cậu đã xem qua. Đi nào."

Shidou dẫn Tohka người đang khẽ gật đầu, tiến đến phía trước con đường.

Không lâu sau đó, hai người đến điểm hẹn của họ-Tenguu Gojuusou. Chỉ vừa mới xây dựng xong một năm trước, đó là một cơ sở thương mại phức hợp mới. Nhiều phòng tiếp khách và khu vui chơi trong nhà, rạp phim và khu mua sắm khổng lồ nằm sát bên, như là một quận mua sắm thu nhỏ. Bởi vì là địa điểm thu hút mới, độ nổi tiếng cũng rất cao, luôn chỉ có thể trông thấy số lượng khách ùa vào ngùn ngụt thường xuyên ở nơi này.

"A, đó kìa. Đó là thủy sinh cung."

"Shidou."

Lúc đó, Tohka bỗng nắm lấy tay Shidou.

".....!? Toh-Tohka? Chuyện ch ch ch chuyện gì thế.....?"

"Mu, chúng ta sẽ lạc nhau khi mà có quá nhiều người xung quanh thế này."

"Àaaa.....cậu, cậu nói đúng."

https://thuviensach.vn

Như thể Shidou đang cố bắt nhịp với trái tim đang chực nhảy ra ngoài, cậu ta nắm lấy tay Tohka, cùng nhau bước vào thủy sinh cung.

Qua khỏi cổng soát vé, họ cùng nhau bước vào khu vực tối tăm của thủy sinh cung.

Theo đó,...

"Cái.....Cái gì vậy.....!"

Vào lúc đó bàn tay được nắm lấy run bật lên, giọng của Tohka vang trong không gian.

Những du khách quanh đó cùng nhìn vào Shidou và Tohka.

"To, Tohka. Chúng ta nên giữ im lặng ở đây."

"!Uu,umu.....tớ xin lỗi. Nhưng Shidou này, nơi này.....tuyệt quá."

Tohka nhẹ nhàng hạ giọng và ngưỡng mặt lên.

Thủy sinh cung được bao bọc bởi lớp kính dày, các loài cá với đủ hình thù và kích cỡ đang bơi lội xung quanh. Nơi này thật rộng đến nỗi Shidou không thể ngừng trầm trồ về nó. Hiển nhiên Tohka cũng bị shock bởi quang cảnh này.

"Toàn, toàn là cá phải không.....?"

Tohka hỏi trong khi đang dạo bước.

"Àaaa, đúng rồi đấy. Đẹp quá phải không?"

"Uu, umu. Đẹp thật đấy....."

Dứt lời, Tohka thả tay Shidou, lượn vòng quanh và chạm tay lên những bức tường kính dày đặc. Trước mắt cô ấy, một đàn cá nhỏ đang bơi

https://thuviensach.vn

ngang qua.

Mắt của Tohka chuyển động không ngừng, rồi dán chặt vào đàn cá đang bơi trong bể. Trông thấy cô ấy đôi khi cũng thật đáng yêu, và Shidou không thể ngừng cười.

"Shi-Shidou, đi tiếp thôi và cùng ngắm cá nào!"

"Haha, được rồi, vậy thì--"

Trong lúc đó. Bộ đàm trong tai phải bỗng phát tiếng báo, vai Shidou chợt rung bật lên.

⌈Shidou, sắp đến giờ đi gặp Kurumi rồi. «Franxinus» sẽ đến đón anh, nhanh chân đến địa điểm đã hẹn đi nào.⌋

"....."

"Shidou, sao không đi đi?"

Có lẽ là Tohka cảm thấy khó xử khi Shidou bỗng nhiên đứng khựng lại, Tohka khẽ cúi đầu với tâm trạng rất bâng khuâng.

"À.....Về chuyện đó,"

Shidou sững sờ một hồi, sau đó cậu bỗng gập người xuống và ôm chặt lấy phần bụng.

"Ah, đau quáaaaaaaaa....."

"!? Có, có chuyện gì vậy, Shidou!"

"Không. Dạ dày của tớ chỉ..... Có lẽ tớ cần phải vào toilet ngay, cậu có thể đợi một chút không?"

https://thuviensach.vn

"Eh..... Cậu, cậu có ổn không.....? Nếu, nếu đau đến vậy thì tớ sẽ nói Kotori.....!"

"Không, không cần đâu! Nó không đáng cho cậu bận tâm thế đâu!"

"Uu, umu....."

Mặc dù Shidou đã nói vậy, nhưng Tohka vẫn nhìn Shidou với ánh nhìn lo lắng đến tột cùng. Cảm giác tội lỗi lấp đầy trong lòng cậu.

Nhưng nếu cậu cứ tiếp tục day dưa thế này thì Kurumi sẽ phải đợi suốt buổi mất. Shidou bước đi để mặc cho cảm giác tội lỗi như người vừa bỏ rơi một chú cún đáng thương trong chiếc hộp giấy nhỏ.

"T, tớ sẽ cố quay lại sớm, cậu cứ ngắm cá đi nhé!"

"Uu, umu, tớ hiểu rồi. Nếu cậu thấy không cầm cự được nổi thì hãy liên lạc với Kotori nhé.....!?"

"T, tớ hiểu rồi....."

Shidou gật đầu lia lịa, rời khỏi trong khi đang ôm chặt bụng mình.

Cậu tản vòng trong một góc khúc, tránh khỏi tầm nhìn của Tohka, Shidou ngay lập tức trở lại bình thường, cấp tốc đến chỗ Kurumi.

Phần 2

"Ờm....., cậu đợi nãy giờ sao."

Shidou chạy đến trước cổng soát vé, thở hổn hển. Kurumi đã ở đó.

Cô ấy nổi bật trong chiếc áo dài tay kết hợp với váy dài có vẻ như toàn là hàng hiệu, trang phục với tông màu đen từ trên xuống, trông như cô ấy mặc đồ đám tang vậy.

https://thuviensach.vn

"Không đâu. Mình vừa mới đến thôi."

Nói xong Kurumi nở một nụ cười rạng rỡ. Shidou cố điều chỉnh hơi thở của mình thật đều đặn, đối mặt với Kurumi một lần nữa.

"Xin lỗi.....Tớ tới hơi trễ."

"Ufufu, bạn không cần nôn nóng làm gì."

"K,không, à thì.....haha."

Shidou cười trong khi giải thích một cách mơ hồ.

Mặc dù là cậu đã di chuyển tốc độ cao nhờ vào «Franxinus», nhưng để di chuyển, cần phải dịch chuyển đến điểm hẹn mà không có bất kì vật cản nào. Để dịch chuyển từ thủy sinh cung nơi mà có quá nhiều người ở lối ra vào, cậu cần phải chạy vòng vòng trước đã.

⌈--Giờ thì, nhiệm vụ chính của chúng ta bắt đầu. Làm việc cho tốt vào.⌋

Kotori nói. Shidou ấn nhẹ vào chiếc tai nghe incam như muốn ra hiệu rằng cậu đã sẵn sàng.

Nhiệm vụ lớn nhất hôm nay, đó là hôn Kurumi và phong ấn sức mạnh Tinh Linh của cô ấy.

Ngay lúc đó Shidou như muốn khẳng định chắc lòng tin của mình thật đanh thép và tuyệt đối, đôi môi Kurumi như chớp lấy tầm nhìn của cậu, Shidou bối rối gãi vào má.

Lúc đó, Kurumi lịch sự cúi người.

"Mình rất cảm kích việc bạn mời mình vào hôm nay. Mình rất vui.--Vậy thì, chúng ta đi đâu bây giờ?"

https://thuviensach.vn

"Ừm.....ừ nhỉ."

Ngay lúc Shidou cất tiếng nói, cậu đã nghe thấy tiếng Kotori vọng trong tai nghe 「Khoan đã」.

◇

Trên màn hình chính của «Fraxinus», hàng loạt lựa chọn hiển thị trên màn hình.

① Có một buổi hẹn hò mua sắm trong trung tâm mua sắm.② Xem một bộ phim lãng mạn cùng nhau.③ Trong cửa hàng nội y, xem cô ấy mặc thử chúng .

"Mọi người, chọn nào!"

Dứt lời, màn hình mini trên tay Kotori hiện lên nhiều kết quả khác nhau.

"Umu....."

Khi mà Kotori gật đầu, giọng của các thành viên khác đã vọng lên từ phía dưới.

"Chúng ta phải chọn ② ! Trong một căn phòng tối, hai tay bất ngờ chạm nhau. Không còn lựa chọn nào tuyệt hơn đâu!"

"Không không, chúng ta nên chọn ①! Con gái thích mua sắm nhất!"

Tất nhiên là hai lựa chọn đều nghe có vẻ khả thi.Nhưng Kotori lại gãi gãi má. Rạp phim rộng nhất và khu mua sắm đều rất gần.....đều ở Tenguu Gojuusou nơi mà Tohka đang ở đó. Mặc dù là dễ gì bọn họ chạm mặt nhau, nhưng không cần phải chọn phương án mạo hiểm như thế.

Vậy thì, chỉ còn một sự lựa chọn sót lại.....

https://thuviensach.vn

"Nếu đó là ③, sẽ rất khiếm nhã phải không.....?"

Kotori đang gặp rắc rối thật sự, giọng của Reine từ dưới vọng lên.

".....Không, dựa trên hành động của cô ta hôm qua, chúng ta không hoàn toàn chắc rằng cô ta sẽ từ chối ý kiến này."

"Umu....."

Kotori nhăn mặt rồi khẽ gật đầu. Dù rằng rủi ro sẽ khá cao, nhưng nếu nó có tác dụng, thì chứng tỏ rằng chỉ số tình cảm của Kurumi với Shidou đạt tới độ chắc chắn. Giống như thí nghiệm với giấy quỳ vậy.

"Shidou, ③ đấy. Đưa cô ấy đến cửa hàng nội y đi."

⌈Ồ, hiểu rồi..... Không thể nào, gì cơ.....!?⌋

Shidou hét lớn đến độ nhỡ làm cho âm thanh của cậu truyền đến tai Kurumi.

◇

"Eh ehhhhh.....Kurumi. Cậu có muốn mua cái gì không.....hoặc, cái gì nhỉ? V, ví dụ như đồ gì đó để mặc ấy.....hoặc đại lọa thế?"

"Ý bạn là âu phục à? Àaaa, mình cũng muốn ghé qua xem thử."

"Âu, âu phục cũng được, cơ mà..... Thế còn cái mà cậu mặc bên trong thì sao?....."

"Bên trong.....?"

Ở điểm này thì Kurumi đã hiểu được ý của Shidou. Má cô ấy ửng đỏ.

"Kh-không, thật là kỳ quá phải không! Được rồi, địa điểm khác nhé--"

https://thuviensach.vn

Trán của Shidou đẫm mồ hôi, cậu ta muốn mình rời khỏi đây ngay lập tức, nhưng bất chợt một phần tay áo của cậu ta bị giữ lại.

"Ếh.....?"

Quay đầu lại nhìn, ánh mắt của Kurumi nhìn chằm chằm vào Shidou.

"Shidou-san sẽ.....chọn chứ?"

"Ế!? Aa...àa, aaaa....."

Shidou lung túng gật đầu, Kurumi nở một nụ cười ngượng.

"Fufu, vậy thì--xin hãy, chọn một cái thật dễ thương nhé?"

"Ế, ếeee.....Ờ thì được."

Cậu ta người mời cô ấy trước, hơn nữa cô ấy cũng chẳng ra vẻ gì là ghét. Shidou bước tới trước với những bước đi rập khuôn, cứng nhắc như robot.

⌈Bất ngờ thật đấy. Cô ấy đồng ý rồi.⌋

".....Này."

Đó là sự chỉ dẫn đầu tiên cho buổi hẹn. Shidou ấn ngón tay vào tai nghe.

Ngay lúc đó, plaza đối diện trạm tàu hiện ra sừng sững trước mặt cậu ta. Trước bồn phun nước, cậu ta có thể thấy bóng dáng của Origami người vẫn giữ nguyên một tư thế bất động từ 30 phút trước.

Tuy nhiên cũng chẳng thể nói là không có chút thay đổi. Có thể là vì âm thanh náo nhiệt của dòng người xung quanh , một bộ ba cố gắng bắt chuyện với Origami và đang chèo kéo cô ấy.

https://thuviensach.vn

Nhưng Origami chẳng hề nhúc nhích. Cô ấy thậm chí còn chẳng để ý đến sự tồn tại của họ.

Về điều này, một người trong bộ ba đó, có thể cảm thấy xúc phạm vì bị ngó lơ, anh ta chộp lấy vai của Origami.

Origami sau đó nhẹ nhàng nắm lấy tay anh ta rồi khẽ vặn xoăn tay đưa anh ta đáp đất ngay sau đó.

Có lẽ là đau lắm đây, người đàn ông đó rên rĩ trong nỗi đau và lệ nhòa trên mắt. Bạn của anh ta xem như đã đóng băng trong nỗi sợ. Sau đó đám đông xung quanh hiếu kỳ tụ tập xem chuyện gì đang xảy ra, nói cho cùng là dù cảnh sát có tới, người bị bắt cũng là anh chàng xấu số đó.

Origami sau đó vẫn quay lại vị trí cũ, như thể chẳng có gì xảy ra.

"....."

"Shidou-san, sao vậy?"

Kurumi hỏi, có lẽ là cô ấy nghĩ Shidou người mà bỗng nhiên dừng chân giữa đường, mồ hôi nhễ nhại trên mặt, đang làm gì đó khá mờ ám.

"Không.....không, không gì cả."

Shidou vờ như chưa hề nhìn thấy Origami, rồi cùng Kurumi bước vào khu mua sắm gần trạm tàu.

Sau khi đi thang máy lên tầng ba, họ đến được cửa hàng bán nội y. Mặc dù là Shidou đến khu mua sắm cũng nhiều lần rồi, nhưng đây là lần đầu cậu bước vào đây .

Trông thấy rất nhiều đồ lót nữ gợi cảm được bày bán. Dĩ nhiên, dù là cửa hàng chẳng nghiêm cấm đối tượng khách hàng nào, mọi người ở đây đều là nữ.

https://thuviensach.vn

Khi Shidou bước vào trong, cậu như lọt vào tầm ngắm hiếu kỳ từ mọi người xung quanh . Dù là có Kurumi ở bên cạnh cậu thấy ổn hơn đấy, nhưng đây chẳng phải nơi khiến cậu có thể vui vẻ.

"Xem này, dễ thương quá! Shidou-san thích cái nào?"

Kurumi lập tức tìm thấy đối tượng của mình, hai bộ đồ lót thu hút ánh nhìn của cô. Cả hai bộ đều được trang trí bởi họa tiết vân rất tinh tế và dễ thương, Shidou bỗng đỏ mặt.

"À.....Ờm thì. Vậy thì....."

「Shidou, đợi một chút nào.」

◇

Trên màn hình chính. Hiện ra rất nhiều sự lựa chọn.

① Cái bên phải. Cái đó rất gợi cảm với cách bố trí viền ren đen.② Cái bên trái. Rất mát mẻ, với màu xanh nhạt duyên dáng.③ 『Tớ thích cái này hơn, trông nó rất cá tính.....』 Chỉ vào bộ đồ lót phía sau lưng Kurumi.

"Mọi người, chọn nào!"

Ngay khi Kotori ra lệnh, kết quả cũng được hiển thị ngay sau đó. Mặc dù là có khác biệt trên vài mi-li-mét, nhưng cái ③ lại được chọn nhiều hơn dự tính .

"Vì chúng ta đã đến bước này rồi, phải dành thế chủ động! Dựa theo những mục tiêu đề ra ban đầu, thì lúc hôn cô ấy tuyệt đối phải tránh trường hợp bị chối từ đến mức thấp nhất!"

Các thành viên tổ chức bàn tán xôn xao. Kotori rầu rĩ ủng hộ với điệu bộ chống cằm chán nản.

https://thuviensach.vn

"Vậy thì, Al đã đưa cho đáp án cả rồi, chúng ta cứ thử xem kết quả đi nào. --Shidou, ③ đấy. Chọn bộ đồ lót sau lưng Kurumi ấy."

Kotori nói xong, Shidou tưởng tượng lúc cậu ta chỏ tay vào bộ đồ lót sau lưng Kurumi..

◇

"À, thì.....Dù là cả hai đều đẹp cả, nhưng tớ thích cái đằng kia hơn....."

Làm theo chỉ dẫn, cậu ta chỉ vào bộ đồ lót sau lưng Kurumi. Điều này thì--hai má của Shidou co giật liên hồi.

Được treo ở kia, được làm từ chất liệu gần như trong suốt, một vật cực kỳ nguy hiểm.

"Shidou-san thích loại này sao.....?"

"Kh-không, sao cậu lại nói vậy?....."

Khi mà Shidou có vẻ như đang rối tung vì mọi chuyện, Kurumi đặt hai bộ đồ lót trên tay trả về vị trí cũ, lấy ngay bộ đồ lót gợi cảm mà Shidou vừa chọn mà không chút lưỡng lự.

"Không, Kurumi, cậu không cần phải ép mình đâu--"

"Không đâu, bởi vì Shidou-san đã đặc biệt chọn cái này mà--Tất nhiên là mình phải thử nó rồi. Bạn sẽ xem mình mặc thử nó chứ.....?"

"Ế, việc đó..... Ờ, được thôi....."

Shidou khẽ gật đầu, Kurumi vào trong phòng thay đồ trước mắt cậu ấy, kéo màng rèm lại.

https://thuviensach.vn

Hiển nhiên, đó là tình huống mà chỉ có mình Shidou trong cửa hàng. .....Cậu như càng lúc càng thu hút ánh nhìn nhiều hơn từ mọi người.

"....."

Như thể một bầu không khí ngượng ngịu đang bao trùm lấy cậu. Vào lúc đó, vai của Shidou được ai đó bắt lấy.

"Ừm.....?"

Quay lại phía sau, đứng đó là bô ba các cô gái. Tuy là trong một khoảnh khắc cậu bị choáng nhẹ, nhưng cậu chợt nhận ra. Họ là bạn cùng lớp với Shidou, bộ ba Ai•Mai•Mii.

"Ya-Ya-Itsuka-kun. Sao cậu lại ở nơi này kia chứ? Tên biến thái nghiện đồ nữ?"

"Nhắc mới nhớ, cậu chẳng phải đang hẹn hò với Tohka-chan ở thủy sinh cung à?"

"Eh? Đừng nói với tôi là cậu nuốt lời rồi nhé? Muốn chết à?"

Ai, Mai, Mii mỗi người một lời nối tiếp nhau.

"Ế? À, không....."

Shidou trở nên lúng túng cực độ. Mặc dù là cậu ta đang thắc mắc sao bộ ba này lại biết đến cuộc hẹn giữa Tohka và cậu..... Nhưng đó chẳng phải là vấn đề đâu. Nếu họ biết cậu đang ở cùng Kurumi, hậu quả ở tương lai sẽ khó lường hơn bao giờ hết.

Có lẽ vì nhận ra điệu bộ bất thường của Shidou, bộ ba cô gái nhìn Shidou vẻ vô cùng giận dữ.

https://thuviensach.vn

"Ế? Đợi đã, thật sao? Tôi không thể tin đấy. Cậu đã từ chối lời mời của Tohka-chan rồi sao?--"

"Kh,không phải đâu mà! Tớ định sẽ đến đó sớm thôi!"

Khi Shidou đang đẩy bộ não của mình vào tình thế khá trớ trêu để nghĩ ra cái cớ khá hơn, bộ ba lại tiếp tục lườm cậu.

"Thật không ? Cậu mà nói dối thì coi chừng đi. Bố tôi là trưởng hội hắc thuật sư đấy. Ông ấy có thể nguyền cậu với câu thần chú 『Làm tổn thương trái tim con gái tuổi thọ bị rút một năm』 biết không hả?"

"Đúng rồi đấy. Làm cho Tohka-chan khóc thì cậu đừng mong được toàn thây. Mẹ tôi là SM Joou-sama đấy. Bà ấy sẽ dạy dỗ cậu tử tế đến khi cậu biết nói tiếng cảm ơn trong nước mắt, hiểu không hả?"

"Nếu mà chuyện cậu lừa dối là thật, tôi sẽ làm cậu biến mất khỏi cõi đời này. Chú tôi có tiếng ở nước ngoài lắm, chú ấy là sát thủ đấy. Tôi sẽ dùng 『Vé giết một tặng một』 mà tôi có trong ngày sinh nhật đấy, rõ chưa?"

"Dùng vé để giết người! Hơn nữa còn ai muốn chết không hử!?"

Không thể kiềm cơn giận trong người, cậu thở dài.

"A, ít nhất thì, miễn là cậu không nuốt lời với Tohka-chan, chúng tôi sẽ tha cho cậu-"

Lúc đó, màng rèm chợt mở ra.

"Thế này thì sao.....?"

Kurumi cọ hai đầu gối lại với nhau vẻ khá ngượng nghịu, mang bộ đồ lót có phần thiếu vải so với học sinh trung học, mặc dù vừa đủ che kín

https://thuviensach.vn

những phần cần che nhưng làn da trắng muốt như ngọc của cô ấy phô bày ra trước mắt.

".....Chờ đã, Itsuka-kun?"

Trong một khoảnh khắc, cảm giác như nhiệt độ môi trường rơi xuống mức âm.

"Đ-đó là, đây là....."

Cũng trong lúc đó, --lúc mà Shidou đang định viện nên một cái cớ, tai phải cậu bắt gặp phải thứ âm thanh chát chúa.

Theo đó, giọng của Kotori vọng ra.

「Shidou, đến giờ rồi. Mặc dù anh phải tập trung vào Kurumi, nhưng nếu đã quá trễ cô ta sẽ đi tìm chúng ta, rắc rối lớn đấy. Đi gặp Tobiichi đi.」

"E-em có nói vậy thì cũng....."

「Ổn cả thôi, nhanh đi đi.--Ah, đừng quên nói 『Trông cậu dễ thương thật đấy』 với Kurumi nhé?」

".....Bi-biết rồi."

Shidou quyết định kỹ lưỡng, rồi rên lên 「đau quáaaaaa.....」 ôm bụng.

"Tớ xin lỗi Kurumi! Tớ đau bụng quá! Tớ phải đi toilet nên cậu đợi một chút nhé! Bộ đồ lót hợp với cậu lắm! Trông cậu dễ thương thật đấy!"

Shidou chuồn ngay sau khi nói những lời đó, ở phía sau, mặt Kurumi ửng đỏ, thẹn thùng.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên hẹn hò tay ba thế này thật lắm rắc rối, để lại quá nhiều rủi ro sau lưng Shidou.

"Dừng lại ngayyyyyyyyy! Tại sao Tokisaki lại ở đây!?"

"Mối quan hệ của hai người đủ thân để cậu đi chọn đồ lót cho cô ấy chắc? Cậu đang đùa giỡn với Tohka-chan á!?"

"Tôi thật sự đang phân vân là nên đâm hay bắn cậu tới chết đây!"

Shidou cố trốn thoát, cậu như muốn khóc thét lên.

Phần 3

"X-xin lỗi cậu, Origami.....Tớ tới hơi, trễ.....!"

Shidou nói với giọng khản đặc cùng với hơi thở hổn hển của cậu. Origami nhìn chằm chằm vào mắt Shidou và trả lời.

"Không sao cả. Tớ cũng vừa mới tới."

Nghi ngờ.

.....Sau khi dồn hết khả năng vào việc đàn áp sự nôn nóng trong lòng cô ấy đã nói vậy. Origami ở đấy chí ít cũng được một tiếng hơn, nhưng sẽ rất đáng nghi nếu Shidou bảo cậu biết điều này.

"E-eeeee.....Chúng ta đi đâu giờ ?"

"Xem phim."

Shidou giật bấn lên. Nếu chúng ta xem phim rạp gần đây--

"N, này Origami, rạp phim ở đâu vậy?....."

"Tenguu Gojuusou."

https://thuviensach.vn

"......Vậy là chỗ đó thật á!"

Shidou cười miễn cưỡng, chạm nhẹ vào tay nghe.

⌈Ừm.....Được rồi. Bởi vì có thể liên lạc với Tohka, sẽ chẳng qua khó khăn. Cứ thử đổi địa điểm xem đã.⌋

"Ah, về chuyện đó Origami, tớ nghĩ chúng ta nên đổi địa điểm nếu cậu thấy ổn--"

Shidou định tiếp lời, Origami đưa cho cậu một tấm vé.

"Tớ đưa cậu cái này trước đã. Đừng làm mất."

"......Ờ."

Việc dành lấy quyền chủ động hoàn toàn bị cướp khỏi cậu , vé thì cũng đâu vào đấy cả rồi, nếu Shidou từ chối thì đúng là đáng nghi thật.

⌈Ừm, vậy thì hết cách rồi. Vì khu này khá rộng, sẽ ổn thôi nếu nơi mà anh và cô ấy đến không phải chỗ Tohka đang ở.⌋

"Đ-đúng."

Shidou khẽ nói, rồi ngoái cổ nhìn Origami.

"Vậy thì, đi thôi."

Origami gật đầu. Cả hai cùng đi.

Origami bất ngờ ôm lấy tay Shidou, áp mình vào cậu ta, Shidou chẳng thể làm gì hơn, cậu ta cứng đờ người ra.

"Đ-đây là.....Origami-san.....? Cậu đang làm gì vậy.....?"

"Chỉ là ôm tay thôi mà."

https://thuviensach.vn

Một câu trả lời nhanh và đơn giản đến không ngờ. Chợt nhận ra không nói gì có lẽ tốt hơn, cậu ta cứ tiếp tục bước đi với trái tim đang đập liên hồi.

Cảm giác ở cánh tay dần chuyển thành sự mềm mịn từ da thịt, và mắt Shidou cứ đảo quanh vô định.

Kỳ diệu thay cảm giác đó thấm qua da cậu một cách chậm rãi . Cùng đi trên con đường mà cậu và Tohka đã đi qua, cậu cảm thấy nhẹ thật nhõm ngay khi vừa đặt chân đến Tenguu Gojuusou, như thể là cậu ta bỗng già đi một tuổi.

Đặt chân đến điểm hẹn, vì một vài lý do Origami tiến về phía thủy sinh cung.

"......! Này, Origami......! C-cccccậu đi đâu vậy, rạp phim đâu có ở đây kia chứ.....!?"

Cậu hốt hoảng chộp lấy cánh tay Origami, nhưng Origami đưa những ngón tay lên, chỉ ngay về phía đối diện.

"Chưa đến giờ chiếu phim. Đi ăn trưa đã."

"Eh?"

Nhìn vào hướng mà Origami vừa chỉ. Bên cạnh khu thủy sinh, một nhà hàng đang an tọa tại đó.

"Ah, aaah.....tớ thấy rồi, vậy thì?"

Shidou nuốt nước bọt, cảm thấy nhẹ nhõm vô cùng.

Tuy nhiên, khu thủy sinh nơi Tohka đang ở trong đó lại nằm ngay trước mũi cậu ta, nếu chuyện này cứ tiếp diễn thì cậu sẽ đau não đến chết mất.

https://thuviensach.vn

Phải có nơi nào khác để ăn trưa chứ. Ngay khi Shidou định tỏ ý muốn đổi địa điểm thì--cậu đã bị lôi đi xềnh xệch.

"N-này.....?"

Trong lúc đầu Shirou đang trống rỗng việc cần làm, cậu ta đã bước vào trong nhà hàng rồi.

Có vẻ như bàn đã được đặt từ trước. Origami đưa phiếu, rồi kéo cậu ta đến vị trí ngồi.

Trông như thức ăn cũng được cô ấy lo luôn từ trước, hầu bàn lập tức quay đi ngay sau khi họ đặt nước uống.

"....."

"....."

Sau một khoảng lặng thời gian, hai người mặt đối mặt, không nói một lời.

⌈.....Nói chuyện gì đó đi, Shidou.⌋

"Aa.....aaah....."

Shidou gãi gãi má, mấp máy nói.

"Này Origami, sao hôm nay cậu lại muốn hẹn hò với mình.....?"

Shidou vừa dứt lời, Origami đăm đăm nhìn Shidou.

"Tớ sẽ không để cậu ở một mình hôm nay."

"Eh.....?"

https://thuviensach.vn

Lông mày của Shidou gán chặt vào nhau. Nhưng Origami tiếp lời, không chút bận tâm.

"Sau buổi hẹn, đến nhà tớ đi."

"......!? T-tại sao.....?"

"Sau đó, tớ muốn bên cậu lâu hơn chút nữa."

"Eh--eeeehhh!?"

Shidou không thể làm gì hơn ngoài việc hét thật to. Những vị khách xung quanh ngạc nhiên, hướng mắt về phía họ.

Nhưng, Shidou lúc này cũng chẳng hề bận tâm đến xung quanh.

"L-là-làm thế nào mà, điều đó thật sự....."

"Tớ nghiêm túc đấy."

"Eh, eeeeeeeeeeh.....?"

Mắt Shidou chao đảo tứ tung, không thể nói gì. Sự thật thì, đôi mắt của Origami cũng nghiêm trọng chẳng kém gì lời nói. Thật ra mà nói, những gì cô ấy nói từ đầu đã chẳng phải là trò đùa.

Lúc này đây, thượng đế như đang cứu rỗi cậu. Phục vụ bạn vừa mang thức ăn ra. Dùng đôi tay đầy điêu luyện đặt thức ăn lên bàn, anh ta vừa giới thiệu món ăn một cách rất ngắn gọn và đơn giản, để lại hóa đơn thanh toán trên bàn và rời đi.

"Sao cậu không ăn trước đi, thức ăn sẽ nguội mất!"

Shidou nói xong, Origami gật đầu tỏ vẻ hiểu ý.

https://thuviensach.vn

Đặt thức ăn vào miệng, trong khi lòng đang rối bời. Nói thật ra, cậu ta chẳng thế nếm được mùi vị gì cả.

Khi cậu ta sắp ăn xong, tiếng chuông vang trong tai phải của cậu.

⌈Shidou, Tohka đang cảm thấy rất khó chịu đấy. Quay lại đi. Sẽ ổn thôi, hiện tại anh đang gặp rắc rối phải không?⌋

Shidou ấn vào tai nghe như đã rõ lệnh,sau đó cậu ta đứng bật dậy.

"Ừm, Origami! Xin lỗi, tớ phải đi vệ sinh bây giờ!"

Shidou dứt lời, cậu đi thông qua toilet và chuồn ra ngoài nhà hàng.

Phần 4

Shidou đưa vé, một lần nữa bước vào khu thủy sinh, và sau đó cậu bắt gặp bóng dáng của Tohka đang đứng gần lối vào.

Đường chân mày của Tohka hình 八 tỏ vẻ khó chịu, cô ấy đảo mắt nhìn quanh như muốn tìm kiếm một ai đó.

Một ai đó mà Tohka đang tìm, chẳng cớ gì phải nghĩ nhiều. Không thể là ai khác trừ Shidou.

"Tohka!"

Shidou tiến lại gần hơn, gọi tên cô, gương mặt ỉu xỉu của Tohka bỗng sáng bừng lên.

"Shidou! C-cậu có ổn không.....?"

"Oh...oo, nói sao đây nhỉ."

Vừa nói, Shidou vỗ vào bụng mình một tiếng *Pa!*, Tohka chợt buông lõng ánh nhìn sâu hoắm của mình, dường như cô ấy cảm thấy nhẹ

https://thuviensach.vn

nhõm hơn..... Chẳng biết tại sao, cậu ta cảm thấy lương tâm của mình bị lấp đầy bởi tội lỗi.

Vào thời điểm ấy, dạ dày của Tohka bỗng kêu *Guruguruguru*..... một âm thanh rất đáng yêu.

"Nu...nuuu."

Tohka cúi thấp đầu, phụng phịu. Shidou cười gượng gạo. Có lẽ cô ấy đói rồi.

Dù gì điều đó thật dễ hiểu. Đến giờ trưa rồi còn gì.

"Tohka, có vẻ như cậu có thể dùng tấm vẻ đó để khu thủy sinh lần hai, cậu muốn ăn gì không?"

"Muu..... Umu! Tuyệt quá!"

Shidou vừa nói xong, Tohka gật đầu nguây nguẩy.

"Sau đó thì chúng ta làm gì nhỉ. Tohka, cậu còn muốn ăn gì không?"

"Ừm, Shidou có thích ăn gì không?"

"Eh? Tớ á? Nếu cậu đã hỏi thì....."

Shidou xoa xoa phần bụng. Bởi vì cậu mới ăn đây thôi, cậu chẳng thấy đói chút nào.

Dù cho Shidou nói vậy, Tohka tỏ ra khó xử một lần nữa.

"Shidou.....Bụng cậu còn đau à.....? Chắc tớ nên nói với Kotori....."

"Uu....."

https://thuviensach.vn

Dù là không biết tại sao, nhưng cậu ta cảm thấy mình cần phải ăn thêm một bữa trưa nữa.

◇

"Xi-xin lỗi, để cậu phải chờ rồi.....!"

Sau khi ăn trưa cùng Tohka, Shidou quay lại điểm hẹn với Kurumi, xuýt xoa phần bụng giả đau.

"Không đâu. Mà thật ra, bạn có ổn không đấy?"

Kurumi hỏi với vẻ lo lắng.

Cậu lướt nhìn và bỗng chú ý đến, trong tay Kurumi là chiếc túi hiệu cửa hàng bán nội y.

"Aaah.....Tớ phải nói sao đây. --Đ, đừng nói với tớ, cậu mua bộ đó nhé.....?"

"Ừm.--Đó là vì Shidou-san bảo nó hợp với mình."

"....."

Shidou cảm thấy ngượng, gãi gãi má.

Dù cho cậu ta cố gắng đổi chủ đề, cậu ta cứ nhìn xung quanh.

.....Thật ra, việc này thật quá kỳ quái với Shidou khi phải lượn lờ trong hiệu đồ lót nữ.

".....N-nhắc mới nhớ , bộ ba đó đi đâu rồi nhỉ.....?"

"Sau khi Shidou-san vào phòng vệ sinh, thì họ đi rồi."

"V-vậy à....."

https://thuviensach.vn

Shidou thở dài. Ít nhất thì cậu ta vừa mới thoát chết.

"Ah, họ có để lại lời nhắn cho bạn này. Đó là--『Itsuka-kun, ngày mai, chuẩn bị khóc ra máu đi.』"

"....."

Rút lại lời nói vừa rồi. Ngày mai, cậu ta sẽ thăng sớm thôi.

Lúc này, Kurumi vừa nói vừa nhìn vào sắc mặt tái nhợt của Shidou.

"Mình nói này, Shidou-san."

"Ừm.....? Sao vậy?"

Shidou gãi đầu. Kurumi nở một nụ cười hồn nhiên, một lời nói của cô ấy có thể đẩy cậu rơi xuống hố sâu của sự đau khổ.

"Gần đến giờ trưa rồi nhỉ?"

◇

"Fu.....cái cậu Shidou-san này. Đây có thể là một buổi hẹn hoàn hảo nhưng cậu ấy lại quá bận."

Tựa mình trên chiếc ghế dài trong công viên, Kurumi thở dài.

Hiện giờ là 3:30pm. Thời gian tổng cộng để cậu ta đi toilet ngốn hẳn 30 phút.

Đã 5 tiếng trôi qua kể từ khi cuộc hẹn bắt đầu, nhưng thời gian mà họ ở cùng nhau chỉ là 1/3 của chừng ấy thời gian trôi qua.

"--Chắc là, sẽ ổn thôi, mình đoán vậy."

Kurumi lấy bàn tay đỡ lấy gương mặt nặng trĩu, khẽ cười "Fufu.".

https://thuviensach.vn

Đúng vậy. Đó là vấn đề nhỏ thôi. Quan trọng là quá trình cùng nhau, không phải là bên nhau bao lâu.

"Sau cùng thì--Cậu ấy sẽ là của mình thôi."

Ngón trỏ của cô ấy vân vê làn má, cô ấy khẽ hát thầm trong miệng.

Nhắm mắt lại, gương mặt của Shidou hiện lên trong tâm trí cô ấy.

Không thể nào đâu. Con người thường gọi thứ này là tình yêu sao.

Từ lúc cô ấy gặp Shidou đến giờ, dù là lúc ngủ hay thức, hình ảnh của chàng trai đó vẫn gợi lên trong lòng cô.

Mình muốn biết nhiều hơn về cậu ấy.

Sở thích.

Suy nghĩ.

Khẩu vị--của cậu ấy.

"--Hehe."

Kurumi mỉm cười đầy ẩn ý, cô ấy đứng bật dậy, nhẹ nhàng khởi động.

Những mộng tưởng vô thực liên tục choáng lấy cô ấy, cơ thể cô ấy nóng dần lên. Dù là, cô đã uống nước giải khát lạnh.

Tiện thể, có một máy bán nước tiện lợi gần đó. Vì Shidou còn lâu mới đến, sẽ ổn thôi nếu đi tản bộ một chút. Kurumi khẽ bước đi.

--Ngay lúc ấy.

"......?"

https://thuviensach.vn

Kurumi bước vào một con hẻm nhỏ, đến bên máy nước tự động, bỗng nhiên cô ấy khẽ nhíu mày.

Cô ấy đang rất vui, nhưng thứ những âm thanh khó chịu cứ đập vào tai.

"....."

Kurumi tiếp tục bước đi, dừng lại ở góc cuối con hẻm.

".....Ara ara. Các anh đang làm gì vậy?"

Và, cô ấy nói với đôi mắt nửa khép nửa mở.

".....Hả?"

Các cậu trai tỏ vẻ sợ giọng nói của Kurumi, quay người lại.

Ở đằng đó, 4 người. Tất cả đều cầm súng--Nhưng đây là Nhật Bản đấy. Hầy như súng đều thuộc loại hiện đại--, đối mặt với sự sâu thẳm nơi tận cùng ngõ hẻm.

Và trong góc tối nhất, cô ấy thấy một bóng đen nhỏ đang run lẩy bẩy. Một con mèo con. Chỉ vừa mới ra đời cách đây không lâu , đang lê lết trên mặt đất và phát ra tiếng kêu "Mii-Mii-"

Về điểm này, Kurumi đã hiểu. Bọn chúng đang thử nghiệm những khẩu súng hiện đại, dễ để xả stress quá đấy--Đó là lúc mà Kurumi nhìn thấy cảnh tưởng này, cô ấy nheo mắt.

".....Chuyện gì đấy. Mày định dọa bọn tao à?"

"Này, các anh đang định làm gì thế?"

"Ah.....một cô gái à?"

https://thuviensach.vn

Mấy gã có vẻ đã nhận ra sự hiện diện thật của Kurumi, chúng cùng nhau nhìn chằm chằm vào cô ấy.

"Ah-.....Chúng tôi xin lỗi, khu vực này hiện có chủ rồi. Cút đi chỗ khác chơi nhé."

Nói rồi, mấy gã giơ tay lên tính hù dọa đuổi Kurumi đi.

Kurumi bước một bước về trước. Nở một nụ cười lịch thiệp.

"Ara ara. Đừng nói thế chứ. Tôi cũng biết chút ít về cách dùng súng đấy? Tôi có thể tham gia không?"

"Aah.....?"

Một gã trong đấy lườm Kurumi--và bỗng nhướng mày.

Có vẻ nhưng gã cuối cùng cũng nhận ra vẻ đẹp "có một không hai" của cô gái này. Gã tiến tới gần Kurumi, ra vẻ rất thân thiện.

"Ah-Ra vậy, cô muốn tham gia sao?"

"Ừm. Chắc vậy đấy."

"Hết cách rồi. Vậy thì, hãy--"

"Ufufu, đừng làm quá lên thế.--Liệu tôi có thể thay đổi luật chơi một chút không?"

Gã trai như bị lời nói của Kurumi đá xoáy não.

"Đổi luật? Ý cô là gì?"

"Không phức tạp lắm đâu.--Một chút thôi mà, mục tiêu giờ là các anh nhé."

https://thuviensach.vn

Một nụ cười nham hiểm hiện lên trên mặt Kurumi.

◇

"Muuu.....Shidou đi đâu rồi....."

Tohka nhăn mặt, nhìn sang trái rồi phải.

Biển người liên tục chuyển động như thế, nhưng chẳng thấy bóng dáng Shidou đâu cả.

Mặc dù cô ấy lo lắng cho Shidou người mà cứ mất tích nãy giờ, cô cố gắng đi theo sau cậu ta, nhưng khi vào đến điểm hẹn, Shidou đột nhiên biến mất.

Đúng vậy, dù đây là cuộc hẹn hiếm có, Shidou cứ biến mất mãi, vậy nên cô chẳng có thời gian gì bên cậu ấy.

"Muu....."

Tohka cảm thấy không thích điều này, rồi lại thấy khó chịu sau đó.

Ở bên Shidou làm cô cảm thấy hạnh phúc. Chỉ cần đi bên cạnh cậu, nói chuyện cùng cậu cũng đủ làm cô ấy quên đi sự tồn tại của thời gian.

Vậy nên, rõ ràng là--Một khi Shidou bỏ đi, cảm giác đơn độc lại trỗi dậy mạnh mẽ trong cô.

--Có lẽ vì suy nghĩ qua nhiều, Tohka va phải một người đang đi.

"Nuuooo.....!"

Cô ngã đùng ra. Tohka đứng dậy, xuýt xoa.

"Xi-xin lỗi. tôi đi nhanh quá."

https://thuviensach.vn

"Ổn thôi, tôi cũng đã không để ý."

Tohka xin lỗi, và người kia lại trả lời với một giọng chán chường.....Cô ấy không biết tại sao, nhưng giọng nói đó như thể cô đã nghe đâu đó.

Cô nhướng mày ngạc nhiên nhìn. .....Gương mặt mà Tohka không muốn gặp nhất, đang ở đây.

"Tobi.....Tobiichi Origami!?"

".....Yatogami Tohka."

Vào lúc ấy, Origami cũng nhận ra điều tương tự. Cùng lúc mà Tohka gọi tên cô, cô trả lời với giọng hằn học khó chịu.

"Sao cô lại ở một nơi như thế này?"

"Đ-đó là lời của tôi mới phải! Cô đang làm cái quái gì ở đây thế!"

"Tôi chẳng thiết gì phải trả lời cô cả."

"Cái--"

Ngay khi Tohka định đáp trả, cô ấy bỗng thay đổi ý định, bây giờ chẳng phải là lúc để tranh cãi với Origami.

".....Quên đi. Giờ tôi rất bận. Tôi chẳng hơi đâu mà tán dóc với cô."

"Vậy à. Tôi cũng rất bận đây."

"Hmph. Bận làm điều gì đó mờ ám chứ gì....."

"Tôi phải tìm Shidou."

".....Cái gì?"

https://thuviensach.vn

Cái tên đó phát ra từ miệng Origami, làm Tohka cảm thấy khó hiểu.

"Gượm đã. Shidou đang hẹn hò với tôi, cô có quyền gì chứ?"

"Vô lý. Hôm nay Shidou, đang hẹn hò với tôi."

"C-Cái gì!? Đừng có láo!"

"Tôi không nói láo. Mặt khác, cô nên bớt chìm trong mớ ảo tưởng không thực của mình đi."

"Tô-tôi không có ào tưởng! Hôm nay chúng tôi đi cùng nhau đến khu thủy sinh kia mà!"

"Shidou mà cô đang nói tới là cái gì vậy, một con chó? Hay một con rối?"

"Tất nhiên là tôi đang nói về Shidou con người ấy!"

"....."

Khi Tohka vừa dứt lời, Origami tỏ vẻ như đang bị vướng vào vấn đề rắc rối mới--Trước đó, cô ấy ngưỡng đầu lên như thể mới phát hiện ra điều gì đó.

"Đừng nói....."

Nói rồi, cô bỏ đi, để Tohka lại.

"D-dừng ngay đó! Cô nói xong cái đã! Chuyện gì đang xảy ra vậy!"

Tohka sau đó đuổi theo sau Origami.

Phần 5

"Haa....., haa, haa....."

https://thuviensach.vn

Cơ thể Shidou như bị hao mòn vì cạn sức, cuối cùng đã đến được chiếc ghế hẹn với Kurumi.

Dù cho khoảng cách chẳng bao xa, nhưng Shidou đã chạy hộc mạng tới-và-từ chỗ Tohka, Kurumi cũng như Origami 30 vòng rồi. Như thế cậu ta sắp đạt đến cực hạn.

Shidou lau mồ hôi lấm tấm trên trán bằng tay áo rồi khẽ nhíu mày.

"Aa, ế.....?"

⌈Chuyện gì vậy, Shidou?⌋

"Gah.....Kurumi không ở đây."

Thật vậy, tại chiếc ghế dài này, Kurumi biến mất.

⌈Eh? Đợi một chút, nhóm giám sát, có biết Kurumi đang ở đâu không?⌋

⌈Um, hình ảnh bị cắt đi phân nửa rồi. Chắc là có vấn đề với camera.....⌋

⌈.....Tại sao kia chứ?⌋

--Đột ngột, Kotori ngắt giọng.

⌈Chỉ huy! Có cảnh báo Sóng Tinh Linh ở gần đây.....!⌋

Bỗng nhiên, giọng nói của thành viên trong tổ chức vọng trong tai nghe.

⌈Ở đâu?⌋

⌈Con hẻm nhỏ ở phía đông lối thoát hiểm của công viên! Phản hồi này--không thể lầm được, đó là Tokisaki Kurumi!⌋

https://thuviensach.vn

"......!?"

Shidou ngẩng đầu lên, vai cậu rung lắc mạnh, nhìn vào hướng lối thoát hiểm phía đông của công viên.

⌈......Hmm. Có vẻ đã có chuyện gì xảy ra. Shidou, tới xem đi!⌋

"Aa, aaah......!"

Nuốt hết những linh cảm không lành trôi ngược xuống dạ dày, Shidou bắt đầu chạy theo hướng đó ngay khi nhận lệnh.

Theo như hướng dẫn của «Fraxinus», đi ngang qua máy bán nước tự động, vào một con hẻm nhỏ.

Và sau đó.

"--Haa?"

Cậu đặt chân đến nơi đó chỉ trong chớp nhoáng.

Tầm nhìn của Shidou như bị choáng đi một lúc, cậu đứng ở đó, cơ chân dãn ra, bất động...

Những gì mà cậu có thể thấy là khung cảnh lấp đầy bởi màu đỏ thẫm của máu.

Bức tường xám và nền đất, bị nhuộm thẫm sắc đỏ của máu.

Lúc đó, có ba vật hình dạng méo mó, trôi nổi như một ốc đảo nhỏ.

Đối mặt với cảnh tượng quái gở này, Shidou thậm chí chẳng thể hiểu được chuyện gì đang xảy ra lúc này ngay.

Không, dĩ nhiên không phải là tức thì, mà nhiều lần tức thì khác, nhiều hơn cả những giây không đếm được.

https://thuviensach.vn

Giả thuyết mới lập trình trong đầu, bộ não của Shidou lập tức bác bỏ những suy nghĩ cậu ta vừa mới nảy ra.

Đó là vì, thật không thể hiểu nỗi.

Ở trên con đường này, trong một ngày tầm thường thế này.

--Một ai đó, đã chết.

"U--waaaaaaaaaaaa!?"

Cuối cùng thì, hiện thực đã chiến thắng sự chối bỏ.

Shidou hét thật to.

「Shidou! Bình tĩnh lại đi, Shidou!」

Giọng Kotori vọng vào màng nhĩ cậu, nhưng nó thật sự chẳng có nghĩa lý gì.

Khoảnh khắc cậu ta hiểu được sự tình, mùi xác thối cứ sọc thẳng vào mũi cậu , Shidou cảm thấy buồn nôn. Để tránh làm cho mớ thức ăn trưa của cậu đổ ọc ra ngoài, cậu dùng tay che miệng mình lại.

"......!Uuu......!"

"--Ara?"

Cậu nhướng người về phía âm thanh đang phát ra. Trong cảnh tượng màu đỏ ngập tràn không gian, một cô gái mặc đồ đen đứng đó .

"......Shidou-san. Bạn mới đến à?"

Kurumi người đang mặc bộ đầm tông màu đen đỏ lẫn lộn, tiến sát gần mặt của Shidou và nói. Trong bàn tay trái của cô ấy, thứ mà chỉ có thần thánh biết, một khẩu súng cổ với họa tiết khá rối mắt.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc này, Shidou chợt nhận ra một thứ khác.

Trong ngõ hẻm, một người đàn ông đang quỳ gối, run rẩy.

Một gã trai trẻ. Vì vài lý do mà trên bụng của gã trai, ba lỗ tròn thấm đầy máu, cứ như là một tấm bia bắn.

"Hyii--, Hyii--"

Gã trai trút những hơi thở gấp như thể là gần đến lúc lâm chung, bỗng ngước nhìn Shidou.

"Cứ....., cứu,.....tôi! .....Cô ả....., là một con quái vật.....!"

"Ara ara."

Kurumi quay mặt về hướng gã một lần nữa, và hạ gã với khẩu súng trên tay.

"Kurumi....., cậu đang, làm gì vậy--"

Shidou thẫn thờ, nặng nề buông ra những lời nói, Kurumi cười thầm.

Đó không phải là nụ cười trong sáng như lúc đầu. Nụ cười này có thể khiến bất cứ ai phải nghiến chặt răng và chìm trong đau khổ.

"Ngay từ đầu anh đã tính giết một thứ gì đó, nhưng chẳng nghĩ đến việc mình bị giết, chẳng phải kỳ cục quá sao? Chĩa họng súng vào một mạng sống, chỉ vậy thôi sao?" (Kurumi nói với gã đó)

"....., xin hãy, tha cho....."

Gã trai nói như đang hấp hối.

Kurumi bóp còi, không một chút chần chừ.

https://thuviensach.vn

Lập tức, một viên đạn đầy ám khí được bắn ra từ đầu súng, bay theo một trục căng đều, hắc ám, xuyên qua vòng tròn được vẽ trên bụng gã trai.

"Iguu--"

Cơ thể bật ra. Vài giây sau đó, chẳng còn tiếng động gì nữa.

"100 điểm, mình chắc đấy."

Kurumi buông một hơi thở ngắn, ném cây súng đi. Sau đó, khẩu súng tan biến trong bóng đen của Kurumi.

"Mình đợi bạn nãy giờ đấy, Shidou-san. Mình vừa cho bạn thấy một cảnh tưởng thật đáng xấu hổ mất rồi."

Kurumi, quay mặt về hướng của Shidou.

⌈--dou! Shidou! Chạy mau! Ngay bây giờ!⌋

Shidou cuối cùng cũng nhận ra giọng nói như sắp khóc của Kotori được lặp lại nãy giờ. Cậu gượng mình đứng dậy, cố bảo đôi chân run rẩy này từ bỏ ý định chạy trốn.

Tuy nhiên.

"Ufufu, thật là.....vô vọng đấy, bạn biết không."

"Uwa.....!?"

Giọng của Kurumi phát lên từ phía sau, cùng lúc chân của Shidou bị xô lệch, cậu ngã nhào đập lưng xuống đất, đối mặt với bầu trời. Thật quá bất ngờ, đầu cậu đập mạnh vào nền đất.

"....."

https://thuviensach.vn

Mắt cậu ta tóa đom đóm, đau quặn khắp người làm cậu ta co lại khúm rúm, nhưng giờ chẳng phải lúc để chú ý đến điều đó.

Cậu phải trốn thoát--Tuy vậy, thứ gì đó đang quấn lấy chân phải cậu, thậm chí cậu chẳng thể nhúc nhích được một phần cơ.

Một cánh tay trắng tay vươn ra từ bóng của Kurumi, bỗng chộp lấy chân Shidou.

"Cá-cái.....gì thế.....!"

Shidou lật người, nôn nóng muốn xóa bỏ sự kìm hãm trong mình. Tuy nhiên chân của cậu đang bị giữ bởi một thế lực nào đó khó có thể tượng tưởng được, cậu ta không thể nào thoát được.

Cùng một lúc khi mọi thứ cứ tiếp diễn, Kurumi tiến lại gần Shidou.

"Fufu, mình bắt được bạn rồi."

Vừa nói cô ấy vừa mỉm cười, cô ngồi xổm xuống, tiến gần hơn như muốn đè Shidou xuống.

"....."

Trái tim của cậu quặn đau như thể có ai đang bóp lấy nó. Nhưng, không phải vì vẻ đẹp hay cử chỉ đáng yêu của Kurumi--Nó hoàn toàn là vì, sợ.

Đúng vậy. Shidou hiện giờ--đang sợ hãi Kurumi, nỗi sợ Tinh Linh.

Thảm họa hủy diệt thế giới. Kẻ thù tự nhiên của con người.

Câu nói này đã lặp lại trong đầu cậu vài lần trước đó.

Câu mà Origami đã lặp lại nhiều lần đến nỗi khiến cậu buồn nôn.

https://thuviensach.vn

Nhưng, lần đầu tiên này hòa cùng với mùi hôi thối xung quanh như choáng lấy cậu, chiếm lấy bộ óc vốn đã nửa tỉnh nửa mê.

"--Aah, aah, thật là thảm hại mà. Mình nên giết bọn chúng sớm hơn.--Mình muốn bên bạn nhiều hơn thế mà."

Tay của Kurumi đang vuốt ve đôi má của Shidou.

"....., ..."

Tôi muốn chạy thoát. Tôi muốn hét lên.

Nhưng, thật khó có thể. Đôi chân cậu co quắp lại, cổ họng cậu buông ra hơi thở yếu ớt.

Kurumi đến gần Shidou hơn.

Tuy nhiên, thay vì nói thêm lời nào cô cố hôn cậu, nói đúng hơn là cô ấy sắp cắn vào họng cậu--

".....Eh.....?"

Lúc đó. Trong một khoảnh khắc, cổ họng bị nén ép, cậu thều thào.

Một chút nữa thì đôi môi của Kurumi sẽ chạm vào đôi môi thô ráp của Shidou, cảm giác lạ lẫm bao trùm cơ thể cậu.

Cảm giác cậu chưa từng có. Như thể không khí xung quanh Shidou bỗng hóa thành thứ chất lỏng nhầy nhụa, như chúng đang tuôn chảy vào trong tâm trí cậu, một cảm giác kỳ lạ.

Tiếp theo đó, chỉ trong phút chốc.

"--Sss."

Hơi thở đứt quãng, cơ thể Kurumi khẽ lùi ra sau.

https://thuviensach.vn

Cơ thể mảnh khảnh đó đập vào bức tường bê tông cứng cáp, trên tường xuất hiện vết nứt nhỏ.

"Cái--"

Shidou không hiểu chuyện gì đang xảy ra, chợt mở mắt trong cơn choáng. Chuyện gì thế này, vừa nãy--

"--Anh ổn chứ, Nii-sama?"

Một giọng nói vang vào trong màng nhĩ cậu, chủ nhân giọng nói này, người đang nằm trong chuỗi suy nghĩ của cậu.

"Haa.....?"

Shidou ngẩng đầu dậy trong khi đang phát ra tiếng kêu ngu ngốc.

Không biết là cô đến từ khi nào, Mana đang mặc chiến phục CR-Unit, đang đứng đó quay lưng về phía Shidou và bảo vệ cho cậu. Vật trên vai cô trông như chiếc lá chắn, cũng như là đôi cánh. Đó là thiết bị mà Shidou thấy trong video hôm qua.

"Ma, na....."

Shidou gọi Mana bằng giọng khản đặc, cùng lúc Mana quay về hướng Shidou, gật đầu và đáp "Vâng."

"Nguy hiểm thật đấy. Anh có bị thương gì nghiêm trọng không?"

"Aa, aaah....."

Cậu thẫn thờ, cố nói thành tiếng. Ngay bây giờ, Mana có lẽ đã hiểu nhầm hành động của Shidou, nhìn vào bộ trang phục của cô ấy, gãi đầu với vẻ khó chịu.

https://thuviensach.vn

"Aaah.....anh đã rất sợ phải không. Em nên nói gì đây nhỉ, đúng là đã có một cậu chuyện rất dài."

Mảnh vỡ của bức tường rơi xuống nền đất, ở đối diện.

"....., Vậy thì, chúng ta sẽ nói chuyện sau."

Mana vừa dứt lời, Kurumi chậm rãi đứng dậy, mở miệng nói.

"Ara ara.....phá đám buổi hẹn của Shidou-san và tôi, thật là khiếm nhã quá đấy?"

"Cô thật ồn ào. Cô thì sao, người để mắt đến Nii-sama của tôi?"

"Mana-san với Shidou-san là anh em à?"

"--Hừm, không liên quan đến cô."

Mana lùi lại sau, khẽ ngẩng đầu. Theo đó, thiết bị trên vai cô được kích hoạt giang rộng ra, phần phía trước chia ra làm 5 như bàn tay người.

Tiếp theo, một phần màu xanh trắng bật ra từ đỉnh của 10 phần kia.

"Nhanh lên và giải quyết tất cả nào, «Nightmare»."

Vừa nói Mana vừa bẻ tay rắc rắc. Phần cơ khí trên vai cô cũng phát ra những tia sáng không đều, hướng về phía Kurumi.

Điều đó chỉ xảy ra trong chớp nhoáng. Nhưng Kurumi xoay người, tránh được tầm ngắm bắn một cách hoàn hảo.

"Ufufu, nguy hiểm nhỉ."

"--Tch."

Mana khẽ tạch lưỡi, nhẹ nhàng di chuyển ngón tay.

https://thuviensach.vn

Sau đó, những tia sáng mà Kurumi vừa né được đổi quỹ đạo, quay ngược về phía Kurumi.

"Gyu....."

Xem như lần này cô ấy không thể né đòn được nữa. Chân và bụng cô như bị đâm xuyên bởi chùm tia sáng, Kurumi lộ vẻ đau đớn, rơi xuống nền đất. Vũng máu đỏ thẫm từ từ lan rộng ra.

"....."

Một trận chiến dữ dội đang nổ ra , Shidou không thể làm gì hơn, cậu khóa hai hàng lông mày khép chặt vào nhau.

"Chắc việc này quá đơn giản, đối với một con quái vật."

Biểu cảm của Mana không hề thay đổi, khẽ giơ cao tay phải. Tiếp đó, phần giống như bàn tay biến đổi trông như một tấm lá chắn, một thanh kiếm quang điện hiện ra trước mắt.

"--"

Shidou nín thở.

Cậu ta nhận ra nó. Trong đoạn video, đó là thanh kiếm mà Mana dùng để giết Kurumi.

"Ma, na.....!"

Shidou không thể kiềm chế, cậu òa khóc.

"Vấn đề gì chứ? Em sẽ tiêu diệt cô ta trong vòng một nốt nhạc, anh hãy đợi đi."

https://thuviensach.vn

"Đừng.....đừng làm vậy! Trông thì giống như giết người nhưng thật ra--!"

Shidou nói trong khi Mana đang mở to mắt và cô ấy vừa nghe một chuyện gì đó khó tin .

Nhưng cô ấy lại đóng chặt mắt lại, lắc đầu nguây nguẩy.

".....Nghĩa là cô ta sử dụng danh tính con người để chuyển đến lớp Nii-sama.--Nii-sama. Tuy là em không thể nói rõ cho anh, nhưng tốt nhất là anh nên quên cô ta đi. Cô gái đó không phải là con người. Sự tồn tại của cô ta là không được phép."

Nói rồi, Mana tiến lại gần Kurumi, đang nằm sóng soài trên mặt đất.

".....! Đó không phải là vấn đề! Dừng lại! Đừng làm vậy.....!"

Shidou cầu xin, Kurumi buông ra những hơi thở yếu ớt, lúc đó cô ấy thều thào.

".....Fu, fu.....Thật sự thì bây giờ, Shidou-san, thật sự rất, tốt bụng.....huh."

--Kiếm của Mana, bổ dọc xuống người Kurumi.

Shuu, sau thứ âm thanh chát chúa đó, Kurumi không hề di chuyển nữa.

"Huu."

Mana vẫy tay phải của cô ấy, theo cử chỉ đó các thiết bị thu lại nằm gọn trên vai cô.

"Tạ.....tại sao?"

https://thuviensach.vn

Shidou nhìn vào lưng của Mana, cậu run rẩy nói.

Mana thở nhẹ, quay về hướng Shidou, tiến lại gần. Cùng lúc, bộ chiến phục của cô tỏa ra một ánh sáng dịu nhẹ, chỉ trong tích tắc, biến thành một bộ đồ thường.

"Cái chết của người mà anh biết có thể làm anh bị sốc, nhưng Nii-sama, nếu cô gái đó không chết, người chắc chắn sẽ chết chính là anh, Nii-sama."

"....."

Mana nói xong, Shidou không hề trả lời.

"Tuy em nói thế này thì hơi tàn nhẫn, nhưng xin anh hãy xem như tất cả mọi việc xảy ra hôm nay là một cơn ác mộng và quên nó vĩnh viễn đi. Chẳng đáng để anh động lòng cảm thương với cô ta. Cái chết của cô ta là điều bắt buộc, cô ta là thứ chẳng đáng tồn tại trên thế gian này."

Đối mặt với những lời nói từ Mana, Shidou nắm chặt tay.

"Tôi biết nhiệm vụ của AST.....! Tôi cũng biết rằng mình phải biết ơn người cứu mình! Nhưng.....Nhưng, nói Tinh Linh là....."

Mana chau mày ngạc nhiên.

"Nii-sama, sao anh biết việc này?"

"....."

Lông mày Shidou xoắn lại. Giờ thì Mana đã nói, Mana không biết về việc Shidou biết Tinh Linh hay AST.

Tuy vậy một vài giây sau đó, Mana nắm chặt lấy khuỷa tay mình như mới nhận ra điều gì.

https://thuviensach.vn

"......Việc đó, Trung tá Tobiichi đã làm phải không. Sau tất cả.....em đã theo sát Nii-sama vậy mà."

Mana thoáng vẻ tuyệt vọng, một lần nữa nhìn chằm chằm vào Shidou.

"Vậy thì quên đi, sẽ đơn giản hơn nhiều đấy. Dù em không biết làm sao anh biết được, nhưng, chuyện là vậy đấy."

Mana trông chẳng ra vẻ gì là hối lỗi.

Shidou nhìn Mana, cảm thấy sợ hãi mà không chút lý do.

"Tại sao.....em lại bình tĩnh như thế. Em, vừa, làm chuyện đó.....với người đó."

Cậu ấy có vẻ rất nôn nóng được nói ra những lời này, cổ họng cậu khô khốc. Nhưng, cậu vẫn có thể tuôn ra những lời đó.

"Em vừa--giết người.....phải không.....!"

"Không phải là người. Đấy là Tinh Linh."

"Cho dù là vậy.....! Sao em có thể bình thản thế được--"

"Bởi vì em đã quen rồi."

"....."

Khi Mana nói vậy, giọng nói của cô ấy thật lạnh lùng, Shidou không thể kiềm chế, cậu ta như nín thở.

"«Nightmare»--Tokisaki Kurumi, cho dù là Tinh Linh đi chăng nữa, cô ấy vẫn rất đặc biệt."

"Đặc biệt?"

https://thuviensach.vn

Mana đáp "Ừm." Trong khi gật đầu.

"Cô ta, ừm, không thể nào bị giết chết, anh biết chứ. Dù anh giết cô ấy bao nhiêu lần đi nữa, dù là bằng cách nào. Cô ta, vẫn sẽ ổn, sẽ xuất hiện ở một nơi nào đó, một lần nữa đi giết người."

"......!? Cá-cái, quái gì cơ....."

Shidou vừa nói--cậu ta nhận ra ý nghĩa đằng sau lời giải thích đó. Đó là những gì mà Shidou thấy trong video.

"Như em vừa nói thì. Nếu anh muốn biết thêm thông tin em cũng sẽ bị vướng vào rắc rối."

Mana thở nhẹ, ngẩng cằm lên.

Biểu hiện đó, như là cô ấy vừa mới già đi, trông cực kỳ uể oải.

"--Vậy nên. Em sẽ tiếp tục giết. Cô gái ấy. «Nightmare». Tokisaki Kurumi. Em sẽ tiếp tục giết cô ta, không cần biết bao lâu, bao nhiêu lần."

Mana tiếp tục cùng với giọng nói và dáng điệu mệt mỏi. Biểu cảm của Shidou cũng thật méo mó.

"Không thể.....!"

"Eh?"

"Việc đó--Không phải là em có quen hay không. Trái tim của em.....sẽ bị tha hóa đi mất!"

Lời nói vừa rồi, Mana khẽ nheo mắt.

"Anh.....đang nói gì vậy, Nii-sama?"

https://thuviensach.vn

"Đủ rồi, dừng lại đi, Mana.....em là em gái của anh phải không.....? Vậy là đủ. Hãy làm theo lời anh đi....."

Shidou nén ép những lời nói từ cuống họng bật ra ngoài, cậu như đang cầu nguyện.

Đó không phải là ảo tưởng. Một trái tim mang đầy gánh nặng rốt cuộc cũng sẽ tàn lụi--và nếu điều đó cứ tiếp diễn, thì sẽ đến lúc mọi chuyện không thể tháo gỡ được nữa, trái tim cũng từ đó mà tan vỡ.

--Khi Shidou bị mẹ cậu bỏ tơi, cậu cũng xém rơi vào hoàn cảnh tương tự.

--Khi Tohka có thù địch và phải buộc mình giết đi hàng trăm người đang chĩa mũi súng vào cô, cô cũng tuyệt vọng như vậy.

".....Tha lỗi cho em vì em không thể vâng lời anh, Nii-sama."

Mana đáp lại lời Shidou, cô tự cười chế nhạo chính mình.

"Miễn là «Nightmare» tiếp tục hồi sinh và giết hại con người, em phải lấy đầu cô ta cho bằng được. Nếu không, cô ta sẽ giết thêm nhiều người.--Ngoài em ra, không ai có thể làm việc này."

"....."

--Sai rồi. .....phải có một cách nào đó, không thể chỉ có một cách được.

Trước khi Shidou nói ra những lời đó, Mana ngưỡng mặt lên nhìn cánh tay phải đang giơ cao.

"--Ừm, Nii-sama. Hôm nay vậy là đủ rồi."

"Cái..... Anh cần nói chuyện với em."

https://thuviensach.vn

"Đồng minh của em đang đến đây. Nếu Nii-sama cứ tiếp tục cuộc nói chuyện này e rằng em cũng sẽ gặp rắc rối."

Mana thúc Shidou quay mặt đi, đẩy cậu ta ra sau.

"Mana, em--"

"Anh vẫn không nghe sao."

Mana nở một nụ cười ráo hoảnh khi cô ấy đang giơ những ngón tay lên, Shidou bỗng bay bồng bềnh trên không.

"Cái gì--Đây là....."

Đúng vậy. Đó là trường Territory cá nhân được đơn vị giám sát AST thiết lập.

Mana mở rộng territory, nhưng không triển khai CR-Unit của cô.

"Gặp anh sau nhé. Lần này, thời gian không dành cho chúng ta rồi."

"Đợi--"

Shidou bay ra khỏi con hẻm trong khi đang nói dở--nhẹ nhàng tiếp đất.

"....."

Chẳng vấn đề gì nếu thành viên AST đến đây. Shidou nhanh chóng quay lại con hẻm.

Tuy vậy, điều đó là không thể. Lối vào con hẻm là một rào chắn vô hình, không thể bước vào trong. Chắc là do Mana.

".....Tch--"

https://thuviensach.vn

Shidou đập gối xuống đất, đấm thật mạnh vào nền đất mạnh đến nỗi đủ làm cho đấm tay của cậu ta chảy máu.

Phần 6

"......Aah"

Mana người vừa dịch chuyển Shidou ra khỏi con hẻm, đang trải chuốt đầu tóc rối bù của cô.

Giống như cô ấy đã toàn nói những lời vô nghĩa.

Nhưng.....tại sao, bởi vì cô muốn Shidou nghe cô nói.

"Những việc này, chỉ là công việc thôi mà."

Trông thấy xác của «Nightmare» nằm một cách đáng thương trong con hẻm--cái xác của Tokisaki Kurumi.

Lúc này đây...từ đâu đó một chú mèo con dùng chân của nó lê lết trên nền đất, tiến tới gần xác Kurumi.

Cảm thấy thích thú, Mana nựng và xoa đầu chú mèo. Mèo con kêu yếu ớt 「Nya」.

"Này, cứ nằm mãi ở đây cô sẽ bị vấy bẩn bởi máu đấy biết không."

Nói xong, Mana bế chú mèo lên. Sau đó lại nhìn xác Kurumi một lần nữa.

"......Tại sao, huh."

Miệng cô lặp lại lời của Shidou.

Nhắc mới nhớ, tại sao--Mana cứ muốn lao vào cuộc truy đuổi và truy sát bất tận với Kurumi.

https://thuviensach.vn

Kurumi là Tinh Linh hung dữ nhất, có thể giết người, và Mana lại rất có năng lực trong CR-Unit. Đó là tại sao Mana cứ muốn tiếp tục và mang hạnh phúc đến cho mọi người, điều đó nên là.....có lẽ là.....là, hoàn cảnh.

"....."

Cơn đau bất chợt, biểu hiện của cô ấy thật méo mó. Với mớ ký ức hỗn độn, cô ấy chẳng thế nhớ nỗi điều gì.

Khẽ lắc đầu, cứ như là phẩy đi nỗi đau trong lòng. Và rồi--

"Ư,.....?"

Mana chợt thấy thứ gì đó trên đường. Nó gần chỗ mà Shidou bị Kurumi tấn công, trông như một thiết bị nhỏ bị văng ra ngoài.

Mana cận trọng nhặt nó lên, quan sát nó.

"Đây là, bộ đàm.....nhỉ?"

Đúng rồi, máy bộ đàm nhỏ được nhét vào tai người nào đó khi họ có mục đích liên lạc.

"Tại sao vật này lại....."

Mana hơi cúi đầu, vô tình nhét nó vào tai. Và rồi,

⌈--Shidou! Trả lời em đi, Shidou! «Fraxinus» sẽ đến đón anh! Nhanh chuyển đến địa điểm khác đi!⌋

".....?"

Từ bộ đàm, giọng nói quen thuộc gọi tên anh trai Mana.

◇

https://thuviensach.vn

Shidou loạng choạng đi tới chỗ chiếc ghế dài, rồi ngồi bệt xuống.

"....."

Trong đầu cậu, cảnh tượng mà cậu vừa chứng kiến cứ tua đi tua lại mãi không thôi.

Kurumi cô ấy, giết người, Mana cô ấy, giết Kurumi.

Sâu trong thâm tâm Shidou hiểu được điều này. Tohka và Origami--cũng có mối quan hệ giống y như vậy.

Nhưng Tohka không cố tình làm vậy, còn Origami thì không có khả năng trừ khử Tinh Linh.

Dù cho Tohka đã quen với thế giới loài người cách đây 2 tháng, nhưng Shidou vẫn chưa cảm thấy nhẹ nhõm chút nào.

Chỉ là suy nghĩ thoáng qua, nhưng nếu sự cân bằng bị phá vỡ, xác suất lần tái hiện của cảnh tượng ban nãy là hoàn toàn có thể.

Tohka có chủ đích muốn giết người và Origami có khả năng hạ thủ với Tinh Linh.

Kurumi và Mana--họ cứ như là viễn cảnh tồi tệ nhất của Tohka và Origami.

"Cái gì thế này.....Điều này....."

Hoàn toàn, không thể hiểu.

Tại sao, Kurumi lại giết người dễ dàng như vậy.

Tại sao, Mana lại giết Kurumi dễ như vậy.

https://thuviensach.vn

Cậu ta quá ngây thơ. Dẫu cho cậu nói đó là nguy hiểm, nhưng cậu vẫn luôn tin 『Tinh Linh ai cũng tốt như Tohka và Yoshino』. Cho đến cuối cùng, cậu đã quá chủ quan rằng AST không thể giết được Tinh Linh.....

Sau đó.....

"Shidou!"

Giọng nói thật thân thuộc, Shidou quay phắt đầu lại.

Tohka chạy về phía Shidou. Đó là vì Shidou không quay lại nên Tohka phải đi tìm cậu. Sau cô ấy, cậu có thể thấy bóng dáng của Origami. Như thể họ đã đụng mặt nhau từ trước.

"Shidou, cậu đã ở đâu đấy!"

"--Thật sự thì, chuyện này là sao?"

Tohka và Origami đứng trước mặt Shidou, họ nói với cậu bằng giọng hậm hực đầy khó chịu.

Nhưng, Shidou hiện giờ, chẳng còn lý do gì để viện cớ.

".....Xin lỗi."

Lời xin lỗi phát ra từ miệng cậu, trước khi âm thanh đó tản vào hư không.

".....Shidou?"

"Có chuyện gì sao?"

Trông rất bất thường, Tohka and Origami chăm chú nhìn biểu hiện của Shidou với vẻ mặt lo lắng.

"! Shidou! Cậu không bị đau ở đâu chứ?"

https://thuviensach.vn

Lúc ấy, Tohka kéo tay Shidou.

Bởi vì một chuỗi sự kiện điên khùng vừa mới thổi bay tâm trí cậu, có một vết trầy trong lòng bàn tay. Chắc đó là khi tay phải cậu bị va vào đâu đó và ngã nhào ra.

Nhưng, trong một khoảnh khắc tay của Tohka lồng vào tay cậu, cảnh tượng cái chết của Kurumi thoáng qua trong đầu cậu--

"Hyi....."

Cổ họng cậu như bị đông cứng, cậu phát ra những âm thanh khó chịu, như bị khó thở vậy. Cậu muốn buông tay khỏi Tohka.

"Eh.....ah, Shidou.....?"

Tohka ngây người nhìn tay của mình và tay Shidou đã tách rời nhau, nhìn vào cậu.

"X, xin lỗi.....tớ làm cậu đau à?"

"....., Tớ.....xin lỗi."

Shidou cúi thấp đầu, bàn tay run rẩy của cậu nắm lấy bàn tay còn lại.

Tohka rõ ràng là rất lo cho cậu, và bị cậu từ chối như thế, cô ấy như sắp khóc.

"Xin lỗi.....tớ thật sự, xin lỗi."

"C,cậu đừng giấu trong lòng làm gì. Nói cho chúng tớ nghe đi chuyện gì đã xảy ra.....?"

".....Tớ xin lỗi....."

Cậu buông ra những lời nói đó rồi chạy khỏi hai người họ.

https://thuviensach.vn

"Shi, Shidou!?"

"Cậu đang đi đâ--"

Giọng của Tohka và Origami vang từ sau lưng. Nhưng Shidou không hề dừng chân lại.

Cà hai người họ, đều không đuổi theo cậu ta.

Sau đó--sau khi chạy một quãng đường dài.

Cậu ấy chạy vào một con đường vắng, Shidou bỗng thấy như cơ thể mình đang chìm nổi trong không gian.

"....., đây là--"

Cậu ta sực nhớ. Đó là hệ thống dịch chuyển của «Fraxinus».

Ngay khi cậu ta đoán ra, trong chớp nhoáng, góc tối ở công viên mà Shidou đang thấy bỗng hóa thành khu vực bên trong «Fraxinus».

"--Thật tốt vì anh vẫn ổn."

Lúc này, giọng nói của ai đó vang sau lưng Shidou. Kotori đang mặc một bộ đồng phục tổ chức trên vai có đính huy hiệu, đang đứng đó với một vẻ mặt khó tả.

".....Kotori."

"Cuối cùng thì anh cũng dịch chuyển đến đây. Em đã gọi anh mãi."

Kotori nói và Shidou sờ vào tai phải của mình, mở to mắt.

".....Bộ đàm, mất rồi."

https://thuviensach.vn

Đúng vậy, cái bộ đàm trong lúc cậu thực thi nhiệm vụ đã mất. Chắc là bị đánh rơi đâu đó. ...Nhưng cậu ta không nhận ra cho đến giờ.

"Nó rơi rồi sao? Từ khi nào?"

"......Xin lỗi, anh cũng không rõ nữa."

Sau khi cậu trả lời Kotori. Kotori khẽ gật đầu và đặt tay lên cằm.

"......Nếu nghĩ kĩ ra, chắc là lúc anh bị Kurumi tấn công.....? Và rồi âm thanh đó--"

"Có chuyện gì xảy ra à.....?"

Shidou hỏi, nhưng Kotori thở dài và khẽ gãi đầu.

"Không có gì.--Mà hơn nữa, vết thương của anh cần được chữa trị. Nhanh đi đi."

"....., Aaah.....nhưng, Tohka và Origami--"

"Nếu là Tohka, «Fraxinus» sẽ đến đón cô ấy, và tóm tắt mọi chuyện lại cho cô ấy hiểu. Còn về Tobiichi Origami--Ừm, cô ta sẽ ổn thôi. Anh cứ bù đắp cho cô ta vào ngày mai."

"Chỉ có, vậy....."

Shidou khẽ trả lời, theo sau lời Kotori.

"......Này."

Giữa chừng, Shidou mở miệng nói sau khi Kotori sắp rời đi.

"Chuyện gì vậy?"

https://thuviensach.vn

"Anh--Chúng ta đã làm tất cả những điều này, nhưng liệu nó có đúng không.....?"

Trên hành lang, Kotori khựng lại, nhìn vào Shidou.

"Ý anh, là sao?"

".....anh, bởi vì anh không thể tha thứ cho Tinh Linh.....họ không thể tự mình điều khiển sự tồn tại của những cơn không chấn, bị con người tấn công mà không chút lý do, đó là tại sao anh giúp họ."

".....Ừm, thật vậy."

"Nhưng.....Kurumi cô ấy, giết--"

Cô ấy, giết người. Không phải bằng không chấn, nhưng tự tay cô ấy. Ý thức của cô ấy.

Đối mặt với điều đó cậu không thể ngừng chìm trong đau khổ và sợ hãi.

"Anh nói gì vậy?"

"Theo anh thì, điều đó.....là không thể....."

Shidou--cuối cùng cũng tuôn ra những lời đó từ miệng cậu.

"Mọi chuyện vẫn êm xuôi cho đến giờ, nhưng bởi vì Tohka và Yoshino là những Tinh Linh tốt..... Cuối cùng thì.....Anh, đã chẳng làm được gì--"

Shidou ngừng lại. --Đúng hơn là, cậu ta đang cố kìm nén.

Kotori túm lấy cổ áo Shidou, và tặng cho cậu cú tát trời giáng.

"Eh, ah....."

https://thuviensach.vn

"......Đừng nói những lời vô nghĩa đó dễ dàng như vậy....."

Shidou choáng đi một lúc, Kotori nói với gương mặt giận dữ tột độ. Hoặc, đó là biểu cảm như mếu khóc của cô--Shidou, hiện tại vẫn ngây người ra đó.

"Theo anh? Không thể.....? Hmph, đừng phàn nàn về chuyện nhảm nhí như vậy nữa! Anh thật chẳng giống anh chút nào.....!?"

"Chuyện, gì vậy--"

Cậu ta không thể hiểu được Kotori đang nói gì, Shidou đưa tay lên má và hỏi.

Nhưng Kotori không trả lời, Nắm lấy ngực áo Shidou và nói.

"Anh....., chẳng phải anh đã dũng cảm đối mặt với Tinh Linh, chuyện đó thậm chí còn đáng sợ hơn nhiều! Hãy cứu họ và chứng tỏ cho em thấy! Đừng từ bỏ dễ dàng như vậy! Nếu anh từ bỏ, Kurumi thậm chí còn giết nhiều người hơn. Mana cũng sẽ giết Kurumi--và trái tim của cô ấy sẽ vỡ vụn ra mất.....! .....Ngoài anh ra--sẽ chẳng có ai ngăn được chuyện này cả....."

"......--"

Kotori dứt lời, Shidou nuốt trôi nước bọt vào họng.

Việc 『Tinh Linh thậm chí còn đáng sợ hơn nhiều』 mà Kotori vừa nhắc đến, chẳng hề liên quan gì đến Tohka và Yoshino, cậu ta biết rõ điều này--nhưng nửa lời sau của cô ấy, đang dần hủy hoại hình ảnh họ trong tâm trí cậu.

Phải rồi. Kurumi sẽ vẫn tàn sát con người cùng với sự bất tử của cô ấy, và Mana sẽ vẫn tiếp tục giết Kurumi.

https://thuviensach.vn

Mana đã nói. Đã từ lâu lắm rồi, chuyện này vẫn cứ lặp lại.

Điều này như là.....một vòng tuần hoàn đóng kín. Cũng như Kurumi, dùng sức mạnh Tinh Linh của cô ấy.

Và, người duy nhất có thể phong ấn sức mạnh Tinh Linh, không ai khác ngoài Shidou.

"....."

Shidou gác tay lên trán mình.

Cậu chắc chắn, không muốn Kurumi giết thêm một ai nữa.

Và--Cậu cũng không muốn Mana giết Kurumi nữa.

Đó là sự thật. Cảm xúc thật của Shidou. Và cách tiến tới mục đích cuối cùng--vốn đã đạt được ngay từ đầu.

".....Đúng vậy."

Vừa nói, cậu run rẩy tiến về trước.

"Ah, đợi đã.....!"

Theo đó, Kotori hốt hoảng đuổi theo sau Shidou.

".....Để ngăn Kurumi giết người, không còn cách nào khác ngoài việc phong ấn sức mạnh của cô ấy. Cũng như để Mana không giết Kurumi nữa.....không ai có thể, ngoài anh. Anh biết. Em hài lòng rồi chứ"

".....Ừm."

Không biết tại sao, Kotori nói với vẻ không mấy chắc chắn.

Phần 7

https://thuviensach.vn

Đêm đó. Shidou nằm dọc theo ghế Sofa vừa suy nghĩ.

"....."

Ngưỡng mặt nhìn ánh đen huỳnh quang hất vào mắt, cậu thở dài.

Ngày mai, Kurumi sẽ lại đến trường.

Khi chuyện đó xảy ra, nhiệm vụ vẫn tiếp tục.

Để làm cho tình cảm của cô với cậu thêm bền chặt, và để cậu hôn cô, có vậy sức mạnh Tinh Linh mới được phong ấn.

Và rồi, mọi chuyện sẽ ổn.

Kurumi sẽ không giết ai cả, nghiễm nhiên, Mana cũng sẽ không giết Kurumi.

Những gì Shidou mong lúc này là, cách làm cho mọi người đều hạnh phúc. Chỉ có một.--Chỉ, một.

"....."

Như thể cậu đang ôm hết gánh nặng vào người, cơ thể cậu rã rời. Shidou trút ra những hơi thở nặng trĩu từ phổi.

Lúc này, theo hướng hành lang, có tiếng mở cửa.

"Ưm.....?"

Shidou ngước nhìn, nhìn về phía cửa phòng khách.

Nếu có ai lạ bước vào mà không nhấn chuông, thiết bị sẽ báo động.....Chắc là Kotori đây. Nhưng Kotori đã nói vì công việc bề bộn hôm nay mà cô ấy sẽ ở luôn trên trạm tổ chức. Nếu vậy--thì ai đấy?

https://thuviensach.vn

Shidou khẽ mở cửa, Tohka rón rén bước vào.

"Tohka.....?"

".....Ừm. Tớ vào được không?

Có vẻ hơi vô lý khi nói câu này sau khi đã bước vào--Nhưng chẳng rỗi hơi đâu để ý đến chi tiết đó lúc này.

"Oo, oh, chắc rồi."

Tohka khẽ gật đầu khi bước vào, đi về phía Shidou.

"Shidou. .....tớ có thể chạm vào cậu không?"

Tohka tiến lại gần Shidou và hỏi như thế. Có lẽ cô ấy vẫn còn lo lắng chuyện Shidou bỗng hất tay cô lúc ở công viên.

"Aa.....aaah, được thôi."

Shidou nói xong, Tohka trèo lên Sofa, nhích lại sau lưng Shidou.

"Cậu đang làm gì thế.....?"

"Ổn thôi mà, đừng nói gì nữa."

Tohka vòng hai tay qua người Shidou, ôm chặt cậu từ phía sau.

"Toh-Tohka? Cậ-cậu đang....."

Cảm giác mềm mại khẽ chạm vào phần lưng, Shidou hỏi khi đang bối rối.

".....Ừm. TV có nói là, khi một ai đó đang cô đơn hay sợ hãi, sẽ ổn thôi nếu làm thế này."

https://thuviensach.vn

"......Vậy tớ hỏi nhé, cậu xem chương trình gì vậy?"

"『Kề bên mẹ hiền』.....Chương trình ấy đấy."

Dù trông thế nào thì đó cũng là chương trình dành cho trẻ em. Shidou gượng cười.

Nhưng, cô ấy nói đúng. Shidou thật sự, cảm thấy ổn hơn nhiều.

Cô ấy định ôm mình bao lâu thế nhỉ..... Bỗng nhiên, Tohka nói.

"......Tớ đã nghe hết mọi chuyện, từ Reine."

"Chuyện này....."

"Chuyện về Kurumi, và Mana. Lý do tại sao Shidou cư xử như vậy--Tớ hiểu cả rồi."

"....., Vậy, à....."

Shidou nuốt nước bọt, trả lời.

Reine không nên kể cho Tohka nghe quá nhiều về chuyện xảy ra giữa Tinh Linh và AST.....Tohka sẽ như vậy nếu nghe nhiều về vấn đề này, tâm trí cô ấy sẽ chìm trong mớ hỗn loạn và bất ổn.

"Shidou. Cậu vẫn còn nhớ những lời cậu nói khi tớ chuyển đến đây không.....?"

"Eh.....?"

Shidou trả lời bằng một câu hỏi. Tohka tiếp lời.

"Nếu có một Tinh Linh như tớ xuất hiện.....cậu sẽ cứu họ."

"Aahh--"

https://thuviensach.vn

Shidou gật đầu. Lời nói đó, cậu vẫn nhớ như in.

Đúng vậy, Shidou đã hứa. Lúc đó cậu không hề nói dối, lời hứa đó vẫn chưa hề lung lay chút nào.

"Nhưng, Kurumi cô ấy--"

"--không khác gì cả, cô ấy và tớ."

"Eh?"

Tohka gục đầu trên lưng Shidou.

".....Trường hợp của tớ, Shidou đã ở đó. Shidou, đã cứu rỗi tớ. Nhưng, Kurumi cô ấy, không có ai cả. Cô ấy đã chịu đựng tất cả, không ai chịu giang rộng vòng tay chào đón cô ấy."

Lộ rõ vẻ khắc khổ, Tohka ghì chặt tay.

"Nếu như không có Shidou ở đó, tớ sẽ giống y như hai tháng trước, luôn giết người trong vô thức cùng với lòng thù hận--Tớ, sẽ giống như Kurumi bây giờ."

"Điều đó--"

Shidou im lặng.

Hai tháng trước, Tohka, gặp Shidou lần đầu, thật đau đớn khi không ai nhận ra con người thật của cô ấy. Trải qua những cuộc chiến tưởng chừng như không có hồi kết, mệt mỏi, trói buộc, cô ấy thật sự đã phải chịu thương tổn cùng với trái tim đầy vết sẹo.

Một nỗi đau, ngoài Shidou ra nếu mọi người cũng dễ dàng chấp nhận cô ấy, mọi chuyện sẽ chẳng thành thế này.

https://thuviensach.vn

"Thật ra--Nếu Kurumi là Tinh Linh dữ tợn nhất với năng lực bất tử, tớ sẽ bảo vệ Shidou."

"Eh.....?"

"Vậy nên.....Shidou. Tớ xin cậu. Đừng để chuyện đó xảy ra một lần nữa. Ngăn Kurumi, đừng để cô ấy giết người nữa. Đừng để tâm hồn cô ấy bị vấy bẩn....."

"....."

Nghe những lời đó. Shidou nuốt nước bọt.

Aaah, Shidou cuối cùng cũng hiểu ra.

Shidou cực kỳ ghét việc Kurumi giết người.

Mana sẽ không dễ gì tha thứ cho Kurumi.

Để phá vỡ vòng tuần hoàn vô nghĩa ấy, để ngăn Kurumi, Shidou đã quyết định.

Nhưng, cậu ta vẫn thiếu một thứ.

".....Cảm ơn cậu, Tohka."

"Mu.....Nu? T-tại sao? Tại sao cậu lại cảm ơn tớ--"

".....Không, tớ nợ cậu đấy."

Đúng vậy. Việc cậu phải hôn Kurumi và phong ấn cô là điều không tránh khỏi, tất cả những gì Shidou có thể nghĩ ra, là vấn đề làm sao Kurumi và Mana có thể giết người dễ dàng như vậy.

Vì cậu ta đã vô tình dính vào mớ vấn đề rắc rối, cậu đã quên sạch nhiệm vụ quan trọng hàng đầu 『cứu Kurumi』.

https://thuviensach.vn

Đó là sự thật rằng Kurumi đã giết hàng trăm người. Nhưng cậu ta cảm thấy khó chịu khi phải làm quen với việc đó.

Vậy nhưng.

Trước khi sức mạnh của Tohka bị phong ấn. Shidou đã quyết định cứu cô.

Cậu đã ước có thể cứu lấy cô gái người có hận thù với cả thế giới, mà chẳng cần lý do, chẳng quan tâm đến điều gì.

Trước khi sức mạnh của Yoshino bị phong ấn. Shidou đã quyết định cứu lấy cô bé.

Cô bé, mặc cho con người cố gắng triệt tiêu mình, lại đi lo cho họ, để phải chuốc oán vào thân.

Vậy nên, Shidou đã cứu họ.

Tất nhiên là nhờ vào khả năng tự phục hồi và phong ấn Tinh Linh.

Tuy vậy, cậu cũng chỉ là một học sinh trung học bình thường, chẳng mấy cao ráo, không có cơ bắp lực lưỡng cũng chẳng thông minh. Nhưng lý do cậu lao đầu vào những trận chiến khiến cơ thế yếu ớt của cậu phải học ra máu, rõ ràng là do quyết định của cậu.

Để cứu Kurumi.

Cô gái đang bị cuốn vào một vòng tuần hoàn giết chóc, để cứu cô ấy.

Và--cả Mana nữa.

Ngăn cô gái ấy người tự gọi mình là em gái Shidou, tiếp tục giết Kurumi. Và để ngăn cô khỏi sự vấy bẩn về tâm hồn.

https://thuviensach.vn

Đó có thể là ảo tưởng hay là suy nghĩ.

Nếu cậu không tin vào những gì mình có thể làm, vậy thì Shidou không thể nào cứu họ được nữa.

"-- Tohka. Ổn rồi, giờ tớ ổn rồi."

"Mu..... Cậu có còn, cô đơn nữa không?"

"Aahh."

"Thật không, không sợ nữa chứ?"

".....Ừm, tớ chỉ hơi sợ thôi."

Shidou gãi mặt khi đang nhếch miệng cười.

"Nhưng, tớ ổn rồi."

"Ừm.....vậy sao."

Nói rồi, Tohka, buông tay khỏi Shidou.

Shidou đứng dậy, vặn người vài cái. Cùng lúc, dạ dày của cậu réo vang. .....Bây giờ lại đói rồi, bữa trưa của cậu đã trôi hết ra ngoài vào lúc đó, cậu cũng chẳng ăn gì sau đó.

".....Ta làm cái gì ăn thôi nào. Tohka, cậu muốn ăn gì không?"

"Ừm!"

Tohka gật đầu lia lịa.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Ác Mộng Hư Cấu (Imitation Nightmare)

Phần 1"Reine."

Giữa khoang hạm của «Fraxinus», Kotori đang gọi Reine, người hiện ngồi khá gần vị trí của ghế chỉ huy.

Tuy nhiên, cô đã không đáp lại. Kotori tò mò mà liếc sang Reine bên cạnh-rồi sau đó nghiêng đầu.

Từ màn hình bên cạnh của Reine có thể thấy được khuôn mặt của Mana bằng một cách nào đó, hơn nữa hình ảnh còn được phóng lên. Vẻ mặt Reine hiện lên chút phức tạp khi nhìn chăm chăm vào đó.

"Reine? Có điều gì đó không ổn với Mana à?"

"......!"

Vào thời điểm đó, Reine dường như cuối cùng cũng đã nhận ra sự hiện diện của Kotori; Mà đôi mắt thâm quầng đó đã nhìn về Kotori.

"......Kotori huh..... Nn, có điều gì đó."

Dứt lời, cô thao tác bảng điều khiển bằng tay một cách thành thạo. Sau đó, chuỗi hình ảnh được kéo ra xa, và khuôn mặt của Mana đã dần nhỏ lại trên màn hình.

"......Hơn nữa, Shin thế nào rồi?"

https://thuviensach.vn

"Nn-Anh ấy chỉ là có chút bất an, nhưng có Tohka trò chuyện rồi nên sẽ ổn thôi."

"......Thật vậy nhỉ?"

Reine nhẹ gật đầu, rồi đột nhiên ngẩng mặt lên.

"......Aaah, phải rồi. Công việc phân tích mà cô yêu cầu đã hoàn thành rồi đấy."

Lông mi Kotori khẽ giật khi Reine bảo vậy.

Một vài ngày trước, qua tóc và nước bọt của Mana mà cô đã thu được, để Reine có thể tiến hành một cuộc xác minh DNA.

"Vậy..... Kết quả thế nào?"

"......Nn, Mana, quả thực chính là em gái của Shin."

"-Là, vậy sao....."

Kotori nuốt mạnh một hơi, rồi xoa lồng ngực với bàn tay của mình.

Mặc dù cũng không phải là bất ngờ lắm..... Nhưng, cô vẫn cảm thấy có chút không thoải mái.

"Em.....ruột, huh. Thế, tại sao cô gái đó với AST lại....."

"......Không."

Như cố ý ngắt lời Kotori đang nói, Reine đã nhấn giọng.

"......Tôi đã làm một số cuộc điều tra riêng lẻ, có vẻ như là không phải là như vậy."

"Ý cô là?"

https://thuviensach.vn

"......Cô bé căn bản không phải là một thành viên của lực lượng tự vệ, mà là một thành viên được chuyển từ Tập đoàn DEM."

"--Tập đoàn D•E•M sao.....?"

Đó là một trong những công ty lớn nhất trên thế giới có trụ sở tại nước Anh.--Ngoại trừ «Ratatoskr», nó là xí nghiệp duy nhất có khả năng để sản xuất ra đơn vị Realizer. Bao gồm các lực lượng tự vệ, các đơn vị Realizer hiện được trang bị của quân đội và lực lượng cảnh sát trên thế giới, có thể nói, tất cả đều được thực hiện bởi D•E•M.

Bởi thế, họ cũng khá nhiệt tình trong việc săn đuổi các Tinh Linh, thế nên có thể xem họ như là đối thủ cạnh tranh với «Ratatoskr» mà Kotori thuộc về.

Tất nhiên, họ cũng có các Pháp Sư riêng để có thể sử dụng các CR-Unit.--Tuy nhiên, có tin đồn rằng là kinh nghiệm xử lý một cách thành thạo của họ đã vượt xa các lực lượng đặc biệt của các nước khác nhau ở một khoảng cách rất xa.

"Chờ chút. Điều đó không phải sẽ khiến sự việc phức tạp hơn sao. Em gái Shidou, tại sao cô ta lại là một Pháp Sư của D•E•M cơ chứ?"

"......Tôi không chắc chắn về điều đó lắm. Tuy nhiên....."

Reine đột nhiên nói đoạn, cơ hàm cô chợt rung lên, bàn tay thì bỗng siết chặt lại như thể cô ấy đang tức giận về điều gì đó.

Kotori nhíu mày ngạc nhiên. Mặc dù họ đã từng làm việc với nhau trong một quãng thời gian dài-- song đây là lần đầu tiên cô bé nhìn thấy Reine như vậy.

"Chính xác là có gì đã xảy ra?"

https://thuviensach.vn

"......Hãy nhìn cái này."

Nói vậy, Reine điều khiển cái bảng một lần nữa, rồi màn hình hiện lên khuôn mặt của Mana cũng như các giá trị chi tiết.

"......Cái này là--"

"Aaah, toàn bộ cơ thể của cô bé được xử lý bởi Ma Lực. Có lẽ căn nguyên sức mạnh đến bất thường của cô bé là đây. Tuy nhiên, để đạt được nó thì sẽ phải trả một cái giá rất lớn. Tôi e rằng, bản thân cô bé sẽ khó có thể mà sống thêm được 10 năm nữa."

"-Cái gì, vậy đó--"

Cơ bản, các đơn vị Realizer được phát triển bởi Tập đoàn D•E•M là không hoàn hảo. Do mức độ xử lý của hạch trung tâm không thể theo kịp, nên họ không có sự lựa chọn nào khác ngoài cách bù đắp nó bằng não bộ của con người.

Để tăng cường biên độ của các bước sóng não, mà phải cấy bộ vi linh kiện vào não. Origami còn các thành viên phần còn lại của AST cũng vì vậy, mà có một thiết bị nho nhỏ lồi ra từ mái tóc tựa như một cái sừng.

Thế mà--cơ thể của Mana lại vượt xa qua cả loại mức độ đó.

Đó là.....có nói rằng cơ thể cô bé đã trở nên có cấu trúc tương tự như của một Tinh Linh cũng không hề sai.

"......Tôi không chắc chắn khi suy nghĩ về những điều này lắm, tại sao cô bé lại chấp nhận trải qua những điều đó. Nhưng.....tôi nghĩ tốt nhất là chúng ta không nên nói cho Shin biết về việc này..... Ít nhất là bây giờ."

Reine nhấn giọng nói vậy. Kotori lặng nuốt nước bọt, và cắn chặt đôi môi.

https://thuviensach.vn

Phần 2

Vào buổi sáng của thứ hai, Shidou bước vào lớp học và nhận ra rằng Kurumi đã ngồi ở chỗ của cô ấy từ lúc nào.

Bất thường đến rõ rệt. Mặc dù cậu khẳng định là nó đã diễn ra một lần rồi, nhưng quả nhiên cảm giác vẫn quá khác lạ. Cô gái đó--người vốn đã chết, đã đi học một cách bình thường như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Nhận ra khuôn mặt của Shidou, Kurumi tiết lộ một nụ cười hiền dịu, rồi cúi đầu chào.

"Ara, Shidou-san. Bạn khỏe chứ."

Bóng dáng ấy so với ngày hôm qua chẳng có chút gì khác biệt.

Nếu cậu nói rằng chỉ mới hôm qua thôi, bên trong con hẻm đó, hai chân lẫn bụng của cô gái này đều bị đâm xuyên qua rồi cả đầu cũng bị chặt đứt, thì chắc chắn Shidou sẽ bị cho là đầu óc hiện đang có vấn đề cho xem.

".....Chào, chào buổi sáng."

Tuy nhiên, cậu không ngạc nhiên mấy vì điều này. Bởi vì đó là tình huống mà cậu đã dự kiến sẵn từ trước. Shidou lặng lẽ trả lời cúi chào lại cô ấy.

"Mình đã rất hạnh phúc vì ngày hôm qua đấy. Lần sau bạn hãy mời mình nữa nhé."

"Vậy.....là. Vui, huh."

"Nn, cực kỳ luôn ấy."

Kurumi một lần nữa mỉm cười. Cô ấy nói cuộc hẹn giữa cô với Shidou, hay là nói về sự kiện trong hẻm ấy. Shidou chẳng thể nào phán

https://thuviensach.vn

đoán ra được.

Kurumi có vẻ nhận ra suy nghĩ của Shidou, mà vẫn tiếp tục duy trì nụ cười mê hồn của mình.

"Nhưng, mình có chút ngạc nhiên đó."

"......? Về cái gì?"

Shidou hỏi ngược lại, đôi mắt Kurumi nhẹ nheo lại.

"Mình đã nghĩ rằng là Shidou-san sẽ vắng mặt ở trường vào hôm nay cơ."

Ngay lập tức, khả năng ngôn ngữ của cậu như chết nghẹn. Tuy nhiên cậu đã nhanh chóng hồi phục, mà mở miệng đáp lại.

"Điều đó, thực sự rất xin lỗi.....về nó. Nhưng sẽ tốt hơn nếu tôi không đến trường à?"

"Không, bởi vì Shidou-san đến trường rất ngoan ngoãn, nên khiến mình rất đỗi vui mừng lắm cơ."

Kurumi nói với một nụ cười hồn nhiên ngự trên gương mặt.

Shidou vỗ ngực mình như thể đang cố gắng để bỏ qua cảm giác ức chế gì đó trong trái tim mình, mà lẳng lặng đến bên cạnh Kurumi.

"--Kurumi."

"? Sao thế?"

"Tôi--nhất định sẽ cứu rỗi cô."

"......? Cứu rỗi?"

https://thuviensach.vn

Trong khoảnh khắc Shidou dứt lời. Ánh mắt Kurumi đột nhiên mất đi tất cả sự ấm áp của nó.

".....Bạn thực sự đang nói một cái gì đó kỳ lạ quá đó, Shidou-san."

"Đủ rồi, về việc này.--Tôi sẽ không, để cho cô giết người nữa. Tôi sẽ không, để cho Mana giết cô nữa. Đây là, kết luận cuối cùng của tôi sau ngày hôm qua."

"Xin đừng áp đặt suy nghĩ của bản thân bạn lên người khác chứ? Mình vốn ghét mấy loại mơ tưởng viển vọng lắm đấy."

"Có thể là vậy. Thật đáng tiếc.--Nhưng thực sự rất xin lỗi, bởi vì tôi đã quyết định rồi. Tôi sẽ cứu cô. Và cô, sẽ được cứu rỗi bởi tôi. Không cần biết là như thế nào, chắc chắn sẽ là như vậy."

Shidou kết thúc lời tuyên bố của mình, Kurumi cau mày khó chịu.

Vài phút sau, biểu hiện của cô có vẻ như đang nghĩ ra được cái gì đó, rồi sau đó cất tiếng.

"--Vậy, để xem những gì bạn nói đúng hay là không, chúng ta hãy cùng thử nghiệm một chút nhé."

"Ah.....?"

"Sau giờ học ngày hôm nay, hãy lên sân thượng nhé."

Kurumi bỏ lại phía sau một câu như vậy, rồi chuyển ánh mắt của mình rời khỏi Shidou.

Phần 3

Đứng trên tầng thượng của Cao Trung Raizen, là Kurumi với những nhịp chân nhẹ nhàng, cùng một nụ cười trên khóe môi.

https://thuviensach.vn

Đó là một ngày đẹp trời khi mà bầu trời không hề gợn một mây nào. Những tia sáng mạnh mẽ của mặt trời mùa hạ soi rọi lên cơ thể của Kurumi, để một cái bóng đen ngòm dưới nền đất.

Hiện là khoảng tầm 09:10. Như tiết đầu tiên đã bắt đầu, những giai điệu âm vang khắp ngôi trường đã dần dần biến mất. Thay vào đó, là tiếng du dương của nhạc cụ nào đó đến từ phòng hòa nhạc cùng tiếng nảy của những quả bóng trong phòng tập thể dục. Chân Kurumi bắt đầu đạp và nhún tạo nên những nhịp điệu như thể đang khiêu vũ. Để lại một vòng tròn trên nền đất, liên tục xoay vòng và xoay vòng.

"Tốt thật đó, mình vẫn có thể tận hưởng cuộc sống ở học đường cùng với Shidou-san thêm một chút nữa--"

Nếu như ai đó nhìn vào khung cảnh này từ trên bầu trời, thì ắt hẳn có thể phát hiện ra một điều gì đó không ổn.

Những nơi mà Kurumi đã bước qua, chỉ còn lại bóng tối.

Đúng vậy--tựa như đó là cái bóng của Kurumi đã được mở rộng ra, nó từ từ lan đến và chẳng muốn rời đi.

"Cũng gần, đến lúc rồi."

Và sau đó, gót của cô đã đánh cái *Ka!* lên sàn.

Lập tức, từ trung tâm của tòa sân thượng đã được trải dài bởi cái bóng bắt đầu chậm rãi mở rộng diện tích bề mặt tựa như một đồng xu.

Toàn bộ khu vực đã bị nuốt trọn; kéo dài đến tận bức tường bên ngoài của ngôi trường, ăn mòn đến tận phòng học, không lâu sau đó nó đã được bao phủ toàn bộ khu vực thành phố với ngôi trường như là cốt lõi của nó.

"---Kihihi, Hihihihihihihihi."

https://thuviensach.vn

Đôi môi của cô cong lên tạo hình lưỡi liềm, bật ra tiếng cười.

"Aaah, Aaah, Shidou-san, Shidou-san. Shidou-san thân mến. Ngay cả như thế này, bạn vẫn còn ý định cứu mình chứ? Bạn vẫn còn nhất quyết cứu rỗi mình không?"

◇

"Nn.....?"

Trong tiết đầu tiên, giữa lúc bài thao giảng về lịch sử thế giới vẫn đang tiếp tục, Shidou đột nhiên nhìn qua khung cửa sổ.

Bằng cách nào đó mà cậu cảm thấy như môi trường xung quanh đã trở nên tối hẳn, cậu vẫn chỉ nghĩ rằng đó là do những áng mây ở trên bầu trời.

Tuy nhiên, khi nhận ra là bầu trời vẫn đang trong vắt ở phía bên ngoài khung cửa. Mây hay chỉ đơn thuần là cái bóng của nó cũng nào có hiện hữu đâu.

".....Đừng nói là."

Nhanh chóng chuyển hướng về phía Kurumi. Cách đây 10 phút cô ấy đã nói gì đó, nói không chừng là cô ấy.....

Tuy nhiên, Kurumi không hề có động thái gì kỳ lạ cả, khuôn mặt ấy vẫn đang nghe giảng rất chăm chú.

"Mình lo lắng quá nhiều rồi sao....."

Khẽ thở dài, cậu trở về với tư thế ban đầu của mình.

Bất luận là thế nào, thời điểm tan trường chính là mấu chốt. Shidou hít thở sâu như thể đang cố gắng khích lệ bản thân mình.

https://thuviensach.vn

◇

Quay tay nắm đã gỉ và đẩy cánh cửa ra với hai bàn tay của mình. Vài mảnh sơn đã mòn theo thời gian lay động, rít lên những tiếng rè rè sắc cạnh.

"......Tch"

Đôi mày Kotori cau lại cùng tiếng chặc lưỡi, khi đến tầng thượng của tòa nhà này.

Nơi mà Kotori được mời tới hiện tại là một tòa nhà bỏ hoang nằm ở phía nam của thành phố Tenguu.

Không phải là cô đến đây với sở thích thám thính các phế tích. Có một lý do để cô bé đến với cái nơi tách biệt này.

Vào lúc đó,

"-Chào mừng đã đến, Kotori-san."

Cô gái vốn đã đợi ở đấy từ lúc nào--Mana, gọi to cái tên của Kotori.

Đúng vậy. Khi Kotori thức dậy vào sáng nay, từ trên cửa sổ của phòng mình, đã xuất hiện một mảnh giấy với thời gian cũng như vị trí nhất định kèm theo tên của Mana được viết trên đó.

Kotori chẳng màng đến việc che giấu sự bất mãn của mình, mà bất ra một tiếng 「Hmph」.

"......Thật là. Cái này gì đây. Nếu cô muốn mời tôi ra đâu đó, thì cô ít nhất cũng phải chuẩn bị một ít trà thượng hạng cùng với bánh ngọt chứ."

"Tôi xin lỗi.--Nhưng mà, tôi tin rằng đây là nơi tốt nhất dành cho chúng ta để tránh những con mắt soi mói ở khu vực đông người."

https://thuviensach.vn

"......Hmph. Vậy, chính xác là có việc gì?"

"Chỉ là, có chút chuyện tôi cần phải nói với cô thôi."

Cùng với đó, Mana lấy ra một cái gì đó ra từ trong túi, rồi ném nó về hướng của Kotori.

"Đây là....."

Kotori nhíu mày. Thứ Mana ném qua là một thiết bị incam rất nhạy mà «Ratatoskr», rất hay dùng.--Đúng vậy. Đó là cái mà Shidou đã đánh mất vào ngày hôm qua.

"-Tổ chức «Ratatoskr»."

"....."

Phản ứng lại với lời của Mana, làn mi Kotori khẽ giật.

"Tôi đã nghe qua về các tin đồn. Nó là một tổ chức đã không dựa vào khí tài quân sự để tiêu diệt các Tinh Linh, mà thay vào đó là sử dụng các cuộc trò chuyện để cảm hóa họ.--Vào lần đầu tiên khi mà tôi nghe nói về nó, tôi nghĩ nó chỉ là một loại tin đồn đô thị thôi cơ đấy."

Mana bắn một cái nhìn bén nhọn về phía Kotori.

"--Đừng có bảo là, cô và Nii-sama là....."

Kotori bỏ lại chiếc incam vào trong túi của mình, thanh Chupa Chups khẽ lay động.

"......Ra là vậy, tín hiệu hôm qua hóa ra là do trò quỷ của cô nhỉ."

Không sai, trước khi xác định được rằng Shidou đã đánh mất chiếc incam của mình, «Ratatoskr» đã nhận được một tín hiệu lạ. Quả thật là

https://thuviensach.vn

giọng nói của Shidou, nhưng sau khi xác nhận tên của Kotori cùng tình hình hiện tại, kết nối được đột nhiên bị cắt đứt, và kể từ đó không còn có bất kỳ tín hiệu nào khác nữa.

Kotori tặc lưỡi với âm lượng mà Mana không thể nào nghe thấy. Cô đã quá bất cẩn. Thông qua câu trả lời vào thời điểm đó, Mana đã xác nhận được sự tồn tại của tổ chức được gọi là «Ratatoskr».

Mana nhẹ nhún vai.

"Sau cùng thì cũng chẳng có gì khó khăn để thay đổi giọng nói của mình bằng cách sử dụng Territory cá nhân đâu."

"......Vậy sao?"

Kotori vuốt mái tóc mình, khóe mắt nheo lại.

"Thế, mục đích của cô là gì? Đặc biệt hẹn tôi ra đây, hẳn là cô phải muốn một cái gì đó từ tôi nhỉ?"

Mana với ánh mắt bất động, đã tiếp lời.

"--Tôi, không có ý định báo cáo lại chuyện này."

"......Hmm?"

"Đổi lại. Xin vui lòng loại Nii-sama ra khỏi «Ratatoskr», ngay lập tức. "

Lời của Mana khiến Kotori cau mày khó chịu.

"Ý cô là gì?"

"Không có gì nhiều đâu.--Kotori-san, tại sao cô lại có thể để cho Nii-sama làm một điều nguy hiểm như vậy được chứ. Đừng nói là Realizer, anh

https://thuviensach.vn

ấy thậm chí còn không hề trang bị một loại vũ khí nào đó thích hợp cho mình, thế mà cô vẫn để cho anh ấy đối mặt trực diện với các Tinh Linh, không phải là quá lắm rồi sao?"

"Tất nhiên là để đi cảm hóa đối tượng rồi, chẳng nhẽ cô muốn anh ấy đi hàn huyên chuyện trò với họ trong khi vẫn giữ khư khư khẩu súng chắc? Một kẻ thủ râm tinh thần chắc? Đừng có nói với tôi, cô là một kẻ khổ dâm đấy?"

Khi Kotori vừa dứt lời bác bỏ tuyên bố của Mana, ánh mắt của Mana sắc hơn và giọng điệu cũng tăng mạnh hẳn.

"Xin đừng có đùa giỡn nữa. Cô có thực tâm lo lắng cho Nii-sama không vậy? Vào lúc đó, nếu tôi không đến đó kịp, có khi Nii-sama đã bị giết bởi «Nightmare» rồi đấy. "

"....."

Không có lý do gì để tiết lộ thêm bất kỳ thông tin nào khác. Kotori chỉ lặng thinh không nói.

Tuy nhiên Mana dường như đã hiểu lầm phản ứng của Kotori mà, nghiến chặt răng, tiếp tục.

"--Kotori-san.-Không, Itsuka Kotori. Thật đáng tiếc. Cô thật mất tư cách để làm em gái của Nii-sama. Cô thật không đáng để tôi đặt niềm tin để giao phó Nii-sama cho cô chăm sóc chút nào cả."

"....."

Khuôn mặt Kotori giật giật, sau đó thanh Chupa Chups của cô đã được dựng thẳng lên.

"Heeh~. Vậy, cái mất tư cách để làm em gái nghĩa là gì?"

https://thuviensach.vn

"Không cần biết thế nào, nhưng tôi nhất quyết sẽ mang Nii-sama đi."

Lời Mana khiến biểu hiện của Kotori đan chặt lại.

"Đùa à. Cô muốn đem Shidou giao phí cho cái tập đoàn thất đức như DEM sao?"

Kotori nhún vai, Mana kinh ngạc mà nới lỏng tay đồng thời đôi vai run lên.

".....Tại sao cô lại biết?"

"Đó là bởi vì tôi cũng có những người bạn tuyệt vời. Không cần biết là bên cô xử lý thông tin như thế nào, chỉ cần muốn là chúng tôi sẽ có."

Kotori nói với không chút sợ hãi, Mana bật ra một hơi thở dài.

"--Được thôi, nếu như đã bại lộ rồi có lẽ không cần phải tiếp tục giấu giếm nữa. Đúng thế. Tôi nguyên không phải là một thành viên của Lực lượng tự vệ. Tuy nhiên, dưới sự chỉ đạo của Tập đoàn DEM, chỉ là một yêu cầu trong công việc."

Tuy nhiên khi cô ấy nói vậy, ánh mắt cô trở nên sắc bén hơn bao giờ hết.

"Nhưng, DEM là một tập đoàn thất đức, tôi không thể giả vờ như mình không nghe thấy điều đó được. Họ đã tiếp nhận tôi, người đã đánh mất đi ký ức của mình và ban cho tôi một lý do để sống. Tôi đặc biệt rất biết ơn đối với họ. "

"..... Nghiêm túc chứ? Trông cô có vẻ đâu có điên đâu huh."

"Mất lịch sự quá đấy. Vậy chính xác là cô có ngụ ý gì?"

Kotori cảm thấy hảo ý trong lời nói của Mana. Không lẽ nào cô ấy-

https://thuviensach.vn

"Cô, lẽ nào, lại không biết sao.....? Về bản thân của mình?"

"Bản thân tôi.....? Cô đang nói về cái gì vậy?"

Mana bối rối nghiêng đầu. Kotori run lên khi nuốt một hơi.

".....Cái gì đây..."

Mặc dù không phải là nằm ngoài dự kiến..... Nhưng nếu như lo lắng của Reine đã trở thành sự thật thì? Hàng lông mày của Kotori nhăn lại khi tiến tới gần Mana, và nắm lấy bờ vai cô ấy.

"Cô, cô muốn làm gì thế hả?"

".....Chúng ta không nên bàn về nó vào lúc này. Cô là kẻ mà DEM đã ruồng bỏ, «Ratatoskr» sẽ chịu trách nhiệm về việc chăm sóc cho cô. Vì vậy--"

"Haa.....? Cô bỗng nhiên nói cái quái gì vậy..... "

Lúc này, hàng mày của Mana trong nháy mắt cũng nhăn khi đặt ra nghi vấn đối với Kotori, thì bỗng nhiên chiếc điện thoại di dộng của Kotori cùng Mana đã cất lên tiếng nhạc chuông.

Lộ ra biểu hiện non nóng mà nhấn nút nhận cuộc gọi.

"--Là tôi đây. Có gì à?"

⌈Chỉ, chỉ huy! Trường Cao Trung Raizen bỗng dưng phát ra một Bước Sóng Tinh Linh cực kỳ mạnh mẽ!⌋

"Chuyện gì đang xảy ra.....?"

Kotori liếc nhìn Mana. Đọc qua cái nhìn từ khuôn mặt của cô ấy-thì có vẻ như, cô ấy cũng đã nhận được một báo cáo tương tự như vậy.

https://thuviensach.vn

Phần 4

Shidou hít một hơi thật sâu, rồi từ từ thở ra.

Luồng không khí trong phổi của cậu đã hoàn toàn được thay đổi, có thể nhận ra một cảm giác như cơ thể cậu đã tái khởi động lại.

".....Được rồi."

Hiện giờ đã là 4:30 chiều. Âm thanh từ các học sinh chuẩn bị sinh hoạt câu lạc bộ đã dần bắt đầu lan rộng.

Cuối cùng, ngoại trừ một chút lúc ban sáng, thì cậu đã có hoàn toàn không có cơ hội để nói chuyện thêm lần nào nữa với Kurumi. Sau khi tiết cuối cùng kết thúc, Kurumi thậm chí không buồn nhìn về phía Shidou mà đã ngay lập tức bước ra khỏi lớp học.

⌈.....Cậu ổn chứ, Shin?⌋

Vào lúc này, từ truyền vào tai phải của cậu, một giọng nói sặc mùi mơ ngủ đã vang lên. Đó là Reine.

"Ừm, ngoài ý muôn thôi..... Tôi bình tĩnh lại rồi."

⌈.....Vậy là tốt rồi. Tuy nhiên, hãy cẩn thận nhé.⌋

"--Vâng."

Sau khi khó khăn nuốt một hơi, Shidou bỗng nhận thấy có cái gì đó khác lạ.

"Reine-san? Sao lúc này, tôi lại không nghe thấy giọng nói của Kotori vậy....."

⌈.....Aaah, Kotori hiện có chút việc nên ra ngoài rồi.⌋

https://thuviensach.vn

"Không, khoan đã, tại sao con bé lại bận việc ngoài ngay vào thời điểm quan trọng như thế này cơ chứ?"

⌈.....Kotori hiểu điều này chứ. Tuy nhiên, sau nhiều lần cân nhắc, cô bé cho rằng như vậy cơ hội thành công sẽ được cao hơn..... Vì nếu cứ phân tâm về nó thì sẽ đâm ra gián đoạn mà sinh thêm những phiền hà không cần thiết.⌋

"Haa.....? Có, có vấn đề gì sao?"

⌈.....Lúc này nên tập trung vào Kurumi thì hơn. Cô ta là một đối thủ mà cậu không thể chinh phục được nếu cứ lơ là đâu đấy.⌋

"....., P-phải nhỉ."

Mặc dù rất lưu ý đến những lời của Reine, thế nhưng quả thật là cậu không có thời gian rỗi để bận tâm suy nghĩ về những vấn đề khác nữa. Kurumi hiện tại ắt hẳn đã đợi sẵn ở tầng thượng rồi. Shidou bắt đầu lê chân qua những bậc thang--

".....Cái!?"

Chỉ trong thoáng chốc mà đã có một cảm giác nào đó ập tới xung quanh cậu khiến cho hàng mà cậu không khỏi nhíu lại.

Lý do cụ thể Shidou cũng không rõ ràng lắm. Tuy nhiên, cậu nhận thấy rằng môi trường xung quanh đã ngay lập tức tối sầm lại, sự mệt mỏi và nặng nhọc liên tục tấn công đến thân xác cậu mà không chút lý do nào cả.

Bầu không khí như kết dính lại, quấn quanh tay chân của cậu.

"Cái, này, là....."

Shidou, trong tình trạng có thể ngã khuỵu và sụp đổ xuống bất kỳ lúc nào, đã cố gắng bám víu, và duy trì tư thế lại.

https://thuviensach.vn

Ở chung quanh cậu là vô vàn những tiếng rên đau đớn, bởi những học sinh khác đã gục ngã ngay tại chỗ. Thành thực mà nói, nó thực sự là một quang cảnh quá bất thường.

"Này ....., này, bạn không sao chứ!?"

Shidou vội vàng chạy đến và lắc vai của một nữ sinh đang nằm sóng soài trên nền đất. Tuy nhiên, cô ấy như đã bất tỉnh nên không hề có phản ứng gì cả.

"Reine-san, đây là.....!?"

⌈Sử dụng ngôi trường này làm vùng trung tâm, chúng tôi xác nhận được có một Sóng Tinh Linh rất mạnh mẽ. Phản ứng này--không thể nhầm lẫn được, là Tokisaki Kurumi gây nên. Một khu vực kết giới..... Có vẻ như nó là loại có thể khiến ra tất cả mọi người bên trong nó đều trở nên suy nhược thì phải.⌋

"T-tại sao cô ấy phải làm như vậy....."

⌈Về việc đó, có lẽ sẽ nhanh hơn nếu cậu đi hỏi chính thủ phạm đấy.⌋

Lời Reine nói. Không hề sai. Shidou nuốt nước bọt, đứng lên. Mặc dù cảm thấy khó khăn để tiếp tục bước đi, nhưng nó vẫn chưa đủ để khiến cậu phải gục ngã.

"Aare, phải rồi, tại sao tôi lại....."

⌈..... Đừng quên chứ, Shin. Cậu hiện đang sỡ hữu Linh Lực của hai Tinh Linh đã bị phong ấn là Tohka với Yoshino. Nó có thể chỉ là vô tình, nhưng cơ thể của cậu lúc này hiện đang nhận được sự bảo vệ của các Tinh Linh đấy.⌋

https://thuviensach.vn

"Linh Lực ư....."

Sau khi lầm bầm, đôi mắt Shidou đột nhiên mở to ra.

Mở cánh cửa mà bản thân vừa bước khỏi, cậu hét lên ầm ĩ.

"TOHKA!"

Không sai, Tohka vẫn ở bên trong phòng học. Mặc dù cậu biết là mình đã được nhắc là phải sớm rời khỏi đó, nhưgn cậu không thể đi một khi chưa nhận bất kỳ phản ứng nào đó được.

Có khoảng mười sinh viên vẫn còn ở trong lớp, tất cả mọi người hoặc đang lăn dài ra sàn hoặc đang đổ gục trên mặt bàn.--Tuy nhiên, trong số họ.

"Ooh, Shidou....."

Tohka nhẹ ngẩng đầu đáp lại Shidou. Mặc dù phần lớn Linh Lực của cô đã được phong ấn, nhưng cô vẫn là một Tinh Linh thực thụ. Sức chịu đựng đối với áp lực từ nguồn Linh Lực này mà cô có là hoàn toàn vượt xa so với con người.

"Không sao cả chứ, Tohka!"

"Nn..... Nhưng, cơ thể của tớ tự nhiên nặng nề lắm.....Có gì, đã xảy ra vậy....."

Sử dụng một giọng rên rỉ như đang bị cảm sốt nặng, mà lắc đầu một cách yếu ớt.

⌈.....Shin.⌋

Tiếng gọi của Reine từ đầu bên kia của chiếc incam. Ngay cả khi cô ấy không nói chi tiết ra thì cậu cũng có thế nhận ra được.

https://thuviensach.vn

"Tohka, hãy ở lại đây và nghỉ ngơi nhé. Tớ sẽ lập tức nghĩ ra biện pháp giải quyết.....!"

"Shi, dou.....?"

"Không sao đâu mà. Tớ sẽ--chấm dứt việc này ".

Shidou nhẹ nhàng xoa đầu Tohka, rồi hạ quyết tâm phóng thẳng ra hành lang.

Lướt qua khỏi khối không khí dày đặc và leo lên cầu thang. Sai khi Shidou ép buộc tay chân vốn rã rời đến bất thường của mình, cuối cùng cũng đã đến trước cánh cửa nối sân thượng.

Cánh cửa, không hề bị khóa.

Không--chính xác hơn, dưới tay nắm cửa, có một lỗ tương tự như vết đạn bắn. mà cái khóa đã mất đi chức năng của nó.

Chắc chắn chỉ có thể là Kurumi mà thôi. Shidou hít một hơi thật sâu trước khi mở cửa.

"Guh....."

Lông mày đan chặt vào nhau. Mặc dù cậu đã đạt đến tầng thượng, nhưng bầu không khí cô đặc ấy vẫn không có chút cải thiện gì cả. Không, nói đúng hơn thì cái áp lực vốn tấn công cơ thể yếu ớt của cậu từ ban nãy tới giờ càng lúc càng mạnh hơn hẳn.

Nhìn trái rồi phải. Được bao quanh bởi những hàng rào, một không gian thật khó chịu.

Và ở ngay trung tâm.

"--Chào mừng đã đến. Mình đã chờ đợi bạn đấy, Shidou-san."

https://thuviensach.vn

Kurumi nâng vạt bộ váy Linh Phục của mình, hơi hạ thấp cơ thể xuống và cúi chào.

◇

"....."

Cảm nhận được điều gì đó bất thường, Origami đi men qua hành lang đến tòa nhà phía đông của trường.

Chỉ trong một cái chớp mắt, cảm giác như thể cả thế giới bỗng thay đổi. Nó gần như là sức sống của cô đang được không khí hấp thu và bị hút ra khỏi cơ thể vậy, một cảm giác yếu ớt đến khó tả đổ ập lấy cô. Trên thực tế, những học sinh khác ở xung quanh đã hoàn toàn sụp đổ tự lúc nào.

"Guh-"

Biết chắc rằng mình sẽ sớm gục ngã nếu cứ tiếp tục như thế này. Origami đã kết luận như vậy, và lấy một thiết bị ra từ bên trong túi rồi đặt nó vào lòng bàn tay, dùng ngón tay để chạm vào màn hình cảm ứng rồi nói.

⌈Nhận dạng giọng nói • AST • Tobiichi Origami⌋

Ngay lập tức, dấu vân tay cũng như giọng nói đều đã được xác nhận. *Beep Beep*, sau âm thanh đó, các thiết bị bắt đầu triển khai.

"Basic Realizer Unit--thừa nhận khởi động."

Origami nói vậy, sử dụng thiết bị nhẹ nhàng đó tiếp xúc với các điểm phát ở đầu cô.

Ngay lập tức, không gian xung quanh Origami trở thành trường Territory cá nhân bao quanh cơ thể và sự mệt mỏi vốn đang không ngừng tra tấn cả cơ thể cô lập tức giảm rõ rệt.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên cùng lúc đó, một cơn đau đầu giống như của một vụ nổ đã bùng lên tấn công lấy não bộ của Origami.

Cố cắn răng chịu đựng, Origami mở miệng và nói.

"Tiếp tục trang bị hệ thống Combat--triển khai."

Sau đó, ánh sáng yếu ớt được phát ra từ bên trong Territory cá nhân--trong nháy mắt, đồng phục Cao Trung Raizen đang ngự trên người Origami đã được chuyển đổi thành mặc bộ trang bị chiến đấu tiêu chuẩn của AST.

"....., ..."

Rốt cuộc thì cơn đau đầu cũng đã gần như biến mất-. Trong một khoảnh khắc, Origami khuỵu một gối xuống sàn.

Đây là một hệ thống khẩn cấp có thể ngay lập tức triển khai trang bị chiến đấu thường dùng trong căn cứ. Mặc dù để đề phòng nên cô đã nhận được giấy phép sử dụng thiết bị này trong mọi trường hợp, nhưng cô vẫn cảm thấy không được thoải mái cho lắm.

Thiết bị thu nhỏ này căn bản đều có chứa các realizer. Nói cách khác, về mặt lý thuyết cô có thể ngay lập tức mở rộng trường Territory cá nhân của mình. Sau đó từ bên trong Territory cá nhân, việc thay đổi trang phục cũng không phải là công việc khó khăn gì.

Tuy nhiên, mặc dù nó chỉ là trong một khoảnh khắc, nhưng cô đã mở rộng Territory cá nhân của mình mà không qua các thiết bị kết nối. Đó cũng chính là lúc áp lực đè nặng vào não bộ của cô tăng lên, khá là khó để diễn tả..... Vâng, thế mà lại một người có khả năng sử dụng nó ngay mà như thể chẳng có gì-Mana.

"....."

https://thuviensach.vn

Origami điều chỉnh lại hơi thở của mình, mở rộng Territory cá nhân với kích cở 3 mét như thông thường.

Tinh Linh lẫn AST đều là những thông tin bị hạn chế. Tuy nhiên hiện tại đã được coi là một ngoại lệ. Hơn nữa, bởi vì tất cả mọi người xung quanh cô đã bị mất đi ý thức mình nên cô cũng chẳng có điều gì đáng phải lo lắng.

Cô không chắc chắn được ngôi trường này đang diễn ra điều gì. Nhưng-có thể nhận ra được một điều rất đơn giản, là nó chắc chắn có liên quan đến Tokisaki Kurumi.

"....."

Phát ra lệnh từ bộ não, cô trung hòa trọng lực quanh mình. Origami dẫm lên mặt đất, và lướt đi trên con hành lang với một tốc độ đáng kinh ngạc.

Đồng thời lúc đó, giọng nói của Ryoko được được truyền qua thiết bị liên lạc mà vào thẳng trong đầu cô.

⌈--Origami!? Nếu em nhận được (tín hiệu), nghĩa là em đã sử dụng trang bị dùng tình trạng khẩn cấp phải không? Hiện nay ở quanh khu vực trường học của em, đã phát ra một Bước Sóng Tinh Linh vô cùng mạnh mẽ! Tình hình bên em thế nào rồi!?⌋

"Một kết giới. Tình hình đang rất nguy cấp. Yêu cầu được hỗ trợ--"

Ngay lúc ấy, lời lẽ của Origami đột nhiên bị cắt đứt.

"....."

Lý do rất đơn giản. Cách Origami không xa, là một cô gái tựa như cái bóng đang đứng ở đó.

https://thuviensach.vn

Cô không mặc bộ đồng phục của trường mà thay vào đó là một chiếc váy Gothic chì hai màu màu đỏ và đen.

"Ufufu, Origami-san. Vì sao cô lại vội vàng quá vậy?"

Cô ta đặt tay mình lên khóe môi và cười khúc khích.

"Tokisaki--Kurumi....."

Origami với ánh mắt sắc bén của đã đưa tay đến vị trí gần hông, nắm chặt lấy cán của lưỡi gươm ánh sáng của mình.

⌈Cái, cái diễn đang diễn ra vậy, Origami!?⌋

"--chạm trán với một Tinh Linh. Bắt đầu giao chiến."

⌈.....Cái gì!? Nó là quá nguy hiểm, nhanh rời khỏi--⌋

Bị phân tâm. Origami đã đưa ra một chỉ thị trong đầu, kết nối liên lạc thông tin chợt bị ngắt.

Kurumi nở một nụ cười đắc ý, nói rằng.

"Fufu, tôi hy vọng là cô sẽ không gây cản trở vào lúc này. Vì thế, tôi sẽ không cho phép cô chạy lung tung nữa."

"......?"

Origami không hiểu ý của Kurumi là gì, khẽ cau mày.

Tuy nhiên, đó chỉ là trong một khoảnh khắc. Không cần thiết phải nghe những lời sáo rỗng vô nghĩa của Tinh Linh một khi đã ở trên chiến trường.

Origami giữ chặt cán của lưỡi gươm ánh sáng «No Pain».

https://thuviensach.vn

◇

"Shi, dou..... Shidou !!"

Tohka gọi tên Shidou khi cậu rời khỏi phòng học.

Tuy nhiên--không hề có dấu hiệu phản hồi nào từ Shidou. Tohka lê đôi chân trĩu nặng của mình để bắt đầu tiến về phía trước.

"Shidou....."

Trong đầu cô, lúc này chỉ đọng lại những từ mà Shidou đã để lại khi chạy đi.

--Không sao đâu mà.----Tớ sẽ, chấm dứt việc này.

Cực kỳ đáng tin cậy, khiến ai nghe thấy cũng phải an lòng. Shidou chỉ nói nó một lần và nó đã hoàn toàn thổi bay hết sự lạc lỏng cũng như bất an vốn ngự trong trái tim của Tohka.

Tuy nhiên, cùng lúc đó, một nỗi bất an mới đã sinh ra.

Đó là bởi vì khi Shidou nói những lời đó, nó giống như khoảnh khắc của hai tháng trước khi mà cậu dang rộng vòng tay ra với Tohka, hay là cách đây một tháng khi cậu tiến vào kết giới của Yoshino, cảm giác hoàn toàn không sai lệch.

Shidou nhất định sẽ cứu được tất cả mọi người. Tuy nhiên, cho dù điều đó đòi hỏi cậu phải hy sinh bản thân mình, thì Shidou ắt hẳn cũng sẽ không ngần ngại mà từ nan bất kỳ điều gì để đoạt được nó.

Chàng trai đã cứu Tohka--là một người như vậy đấy.

"Uwah....."

https://thuviensach.vn

Tại thời điểm đó, Tohka chợt mất thăng bằng, ngã lăn ra sàn nhà, và va phải bộ bàn ghế.

"Gu--Nu....."

Cố đứng lên một lần nữa, cô dồn sức mạnh vào đôi chân của mình.

--Không được, nhất quyết không được. Mình không còn thời gian để tiếp tục gục ngã ở chốn này nữa.

Không cần biết còn phải ngã bao nhiêu lần nữa, cô phải nhanh lên đến ngay bên cạnh Shidou càng sớm càng tốt.

"Shidou.....Shidou.....Shidou.....!!"

Đột nhiên, trong nháy mắt khi cô hét lên, trong đầu Tohka chợt sinh ra một cảm giác giogn5 như bị chấn động.

"Cái, cái gì đây.....?"

Nói đoạn--Tohka chợt hồi tượng lại cảm giác này.

Tháng trước. Khi Yoshino triệu hồi Thiên Sứ của mình và bắn một chùm ánh sáng vào Shidou.

Nếu điều đó lại tiếp tục, Shidou sẽ chết mất thôi. Ngay khi cô nghĩ như vậy, cô ấy vung mạnh đầu--và rồi Linh Phục lẫn Thiên Sứ của cô chợt hiện lên.

".....Đây là.....!"

Tohka cúi xuống nhìn lại trang phục của mình.--Không sai, mặc dù nó không hoàn chỉnh, nhưng cơ thể Tohka đã giống như dạo trước, một chiếc váy Linh Phục đã được cụ thể hóa với một màng sáng mờ ảo.

https://thuviensach.vn

Cơ thể của cô ngay lập tức đã sống lại trong một trạng thái không thể nào tưởng tượng nổi. Nói như vậy--

Tohka nhún một bước mạnh mẽ, hạ cánh với hai chân vững vàng trên mặt đất.

"Được rồi..... Đi thôi!"

Siết chặt nắm tay, cô bước ra khỏi lớp học.

"Shidou! Cậu đã đi đâu, Shidou--"

Thậm chí là có hét lên, cô cũng chẳng hề thấy bất kỳ âm thanh nào đáp lại cả.

Nếu đã vậy, thì cô đành phải tìm kiếm ở từng phòng. Tohka chạy ra hành lang.

Tuy nhiên, vào khoảnh khắc đó.

"--!?"

Tohka nín thở, vội vã rút lui.

Lý do rất đơn giản. Ở phía trước hành lang, một cái gì đó tựa như một viên đạn với quỹ đạo đen kịt đã tìm đường lao thẳng đến Tohka.

"Cái..... Ai đấy!"

Tohka hô to, trước hành lang, được bao bọc bởi bóng tối, tiếng bước chân chậm rãi vang ra.

Ngay sau đó, chủ nhân của những âm thanh đó đã xuất hiện.

"....., cô là--"

https://thuviensach.vn

"Ufufu, sao vậy, Tohka-san. Tôi có thể yêu cầu cô cùng theo tôi một lúc được không?"

Thiếu nữ với bộ váy lễ phục cùng một khẩu súng trong tay--Tokisaki Kurumi cong khóe môi lên khi nói vậy.

Phần 5

"Kurumi..... Cô, cô đang làm gì!? Tại sao, cô lại tạo ra cái Kết Giới này .....!? "

Trên tầng thượng của Cao Trung Raizen, Shidou dang rộng hai cánh tay của mình ra hướng về Kurumi dò hỏi.

Kurumi như thể đang tận hưởng cái phản ứng đó của Shidou như khúc khích cười.

"Ufufu, thật tuyệt vời phải không? Đây là 《Thời Thực Chi Thành》 của mình đó. Một khu vực mà bất cứ ai đặt chân vào đều sẽ bị hấp thụ 『thời gian』 ngay."

"Hấp thụ..... thời gian ư?"

Sau khi Shidou dứt lời kinh ngạc của mình, Kurumi lén mỉm cười khi từ từ tiến lại gần.

Sau đó, mái tóc thanh nhã của cô được phất lến. Mắt trái bình thường vẫn luôn được ẩn sau chúng đã dần dần được tiết lộ.

"Cái....."

Nhìn vào đó, Shidou không khỏi nhíu mày.

Một nét quá khác thường. Màu vàng vô cơ, rồi các con số với những cây kim.

https://thuviensach.vn

Không sai vào đâu được--con mắt của Kurumi không khác gì một chiếc đồng hồ.

Tuy nhiên, điều kỳ lạ ở đây là, những cây kim trên chiếc đồng hồ đó hiện đang quay ngược chiều.

"Đó là--"

"Fufu, đây là 『thời gian』 của mình. Sinh Mệnh--hay nói cách khác, bạn cho rằng nó là tuổi thọ của mình cũng được."

Nói vậy, Kurumi chợt dạo quanh một vòng.

"Thiên sứ của mình, mặc dù nó có một sức mạnh rất tuyệt vời..... Nhưng bù lại, cái giá để sử dụng nó rất là khủng khiếp. Mỗi lần mình sử dụng quyền năng của mình, một lượng lớn 『thời gian』 của mình sẽ bị nuốt chửng. Vì vậy--mình phải, lấy thời gian để bù thời gian, bằng cách bổ sung từ bên ngoài."

"Sao cơ....."

Cách Kurumi nói khiến Shidou rùng mình.

Nếu những gì cô ấy nói là sự thật, thì những người đã sa chân vào Kết giới của Kurumi, hiện tại từng chút hơi tàn còn sót lại của họ đều được cô ấy hấp thụ.

Kurumi nhìn biểu hiện của Shidou và không rõ là vì sao, mà trên gương mặt lại phảng phất chút cô quạnh.

Tuy nhiên nó đã nhanh chóng được thay thế bằng một nụ cười lạnh lùng. Cô sử dụng ngón tay của mình để nâng cằm Shidou lên.

"Mối quan hệ giữa Tinh Linh và con người, chỉ có như vậy thôi. Tất cả mọi người, thật không may làm sao, sự tồn tại cốt chỉ là để trở thành điểm

https://thuviensach.vn

tâm cho mình mà thôi. Không còn gì khác cả."

Cô nhướng mày và như để thách thức Shidou, cô tiếp tục.

"Aaah-Nhưng mà. Shidou-san này. Chỉ có bạn là đặc biệt. Bạn là người đặc biệt duy nhất."

".....Tôi, ư?"

"Nn. Nn. Bạn là tuyệt nhất. Lý do duy nhất mình đến nơi này, chỉ để kết hợp thành một với bạn đấy."

"Cái gì.....?"

Shidou nhăn mày khó chịu.

"Kết hợp thành một..... Chính xác là cô có ý gì?"

"Như mình vừa nói đấy thôi. Nó không có nghĩa là mình sẽ giết bạn hay bất cứ điều gì đại loại vậy cả. Không có bất kỳ ý nào khác.--Mình, chỉ muốn •ăn• bạn thôi."

Từ 『ăn』 mà cô sử dụng, nó là nghĩa đen hay chỉ là một cách ẩn dụ--cậu không có cách nào hiểu, nhưng có một cái gì đó giá lạnh đang từ từ lan rộng từ sâu trong lòng Shidou.

Tuy nhiên, lúc này cậu không được phép bắt đầu hoảng sợ. Shidou nắm chặt tay và nói.

"Nếu tôi là một trong những điều mà cô muốn, vậy thì cô chỉ nên nhắm mục tiêu vào mỗi tôi thôi! Tại sao cô lại làm những điều này--!"

Shidou hét lên. Kurumi dường như có chút vui thú khi tiếp tục.

https://thuviensach.vn

"Ufufu, đó là khoảng thời điểm để mình bổ sung 『thời gian』 cho mình ấy mà--. Ngoài ra"

Kurumi đột nhiên dùng một ánh mắt sắc bén nhìn qua Shidou.

"--Trước khi mình tiến hành ăn bạn, bạn có thể xin vui lòng rút lại tuyên bố vào sáng nay của mình không?"

"Sáng nay.....?"

"Nn.--Để cứu mình, cũng như những lời vô bổ khác mà bạn đã nói."

"....."

Dưới cái nhìn lạnh lẽo của Kurumi, Shidou vô thức nuốt nước bọt.

"--Nee, Shidou-san, bạn đang sợ hãi, nói đến lý do tại sao mình lại làm những chuyện này? Kéo những người vô tội vào, bạn biết là mình rất đáng kinh tởm mà? Được cứu hay những gì đại loại như thế, mình hoàn toàn không đủ tư cách, bạn hiểu mà?"

Kurumi vung tay một cách khoa trương như thể cô ấy là một nữ diễn viên khi tiếp tục nói.

"Vì vậy, hãy rút lại câu đó đi. Đồng thời, hãy hứa với mình rằng bạn sẽ không bao giờ nói ra những lời như vậy nữa. Nếu bạn làm như vậy, thì việc hủy bỏ Kết giới này, mình cũng chấp nhận? Ngay từ khi bắt đầu, mục tiêu của mình chỉ có mỗi Shidou-san thôi."

"Cái....."

Đôi mắt Shidou trợn tròn. Điều kiện này quá sức đơn giản. Vì nó quá đơn giản, mà mối hoài nghi ngờ về việc liệu Kurumi có đang định lừa tình Shidou không không ngừng dấy lên.

https://thuviensach.vn

⌈.....Kurumi đang nghiêm túc đấy.⌋

Có lẽ cảm nhận được sự do dự của Shidou, mà lời nói của Reine lặng lẽ truyền đến.

⌈.....Qua trạng thái tinh thần của cô ta, không có dấu vết gì là đang lừa dối cả. Shin, nếu cậu đồng ý với điều kiện này, Kurumi nhất định sẽ loại bỏ Kết giới đây.⌋

Khi Reine nói vậy, Kurumi lặng di chuyển trong khi để lộ một nụ cười lạnh lùng đến sởn cả gai ốc.

"Kihihi, hihi. Yup, sẽ là tốt hơn nếu mình loại bỏ nó trước nhỉ. Nếu bạn cứ dây dưa không nói thì sẽ bỏ lỡ không còn có cơ hội thứ hai để cứu vãn đâu đấy?"

"....."

Ánh mắt Shidou cùng Kurumi chạm nhau.

Muốn Shidou rút lại những lời trước đây của mình. Quá đơn giản. Không có gì khó khăn trong việc đó cả.

Ngược lại, nếu cậu không làm như vậy, mạng sống của không biết bao nhiêu người trong Kết giới này sẽ lâm vào trong tình trạng nguy hiểm.

Không còn con đường nào khác để chọn. Shidou, hạ quyết tâm của mình, mở miệng nói.

".....Kết giới, hãy hủy bỏ nó đi."

Kurumi buông ra một tiếng thở dài. Tựa như có chút gì đó đã thuyên giảm.

https://thuviensach.vn

"Vậy thì, hãy nói nó đ. Rằng bạn sẽ không bao giờ tuyên bố sẽ cứu tôi một lần nào nữa."

Shidou nuốt nước bọt và tiếp lời.

"Về điều đó..... Tôi không thể làm được."

"Haa---?"

Ngay khi Shidou nói vậy, Kurumi ngạc nhiên quá sức mà há hốc miệng ra. Một biểu hiện buồn cười thật đấy. Ít nhất thì, Shidou chưa từng nhìn thấy biểu hiện nào như vậy của Kurumi cho đến tận bây giờ.

".....Ara, ara, ara?"

Tuy nhiên, khuôn mặt của Kurumi nhanh chóng bị lấp đầy bởi một bầu không đầy mây u ám giận dữ.

"Bạn không nghe thấy mình nói gì à? Bạn biết, nếu như bạn đồng ý rút lại những lời đã nói đó, thì mình nhất dịnh sẽ rũ bỏ Kết giới mà?"

"....., hãy hủy, nó đi. Ngay bây giờ!"

"Vậy....."

"Nhưng, không bao giờ! Không bao giờ tôi rút lại những lời mình đã nói!"

Shidou lắc đầu hét to.

Đó là bởi vì, ngay cả khi cậu có rút lại những lời nói đó, thì cũng chẳng có gì thay đổi cả.

Nếu cậu làm vậy, Shidou sẽ không bao giờ có thể mở rộng tay ra với Kurumi nữa.

https://thuviensach.vn

"--Mình không thích những người không biết lắng nghe người khác đâu đấy.....!"

Kurumi hét lên, *Ton Ton*, nhẹ nhàng lui lại vài bước, tao ra một khoảng cách với Shidou.

Và sau đó, tay phải của cô đã mạnh mẽ giơ qua khỏi đầu.

Sử dụng lòng tay phải làm trung tâm, không khí, *Piri Piri*, bắt đầu rung động.

--Trong chớp mắt.

Uuuu

Khả năng gây ra một hiện tượng như vậy, Shidou chưa từng bao giờ được thông báo qua về điều này cả.

Tuy nhiên--tình hình hiện nay đã hoàn toàn minh chứng cho toàn bộ.

"Kihi, kihihi, kihihihihihihihihihihi, bây giờ thì, sẽ thế nào đây? Nếu một cơn Không Chấn xảy ra trong một tình huống này, những người vẫn bị mắc kẹt trong Kết giới sẽ ra sao nhỉ?"

"......!"

Sau khi Kurumi kết thúc lời tuyên bố của mình, Shidou không còn nói nên lời.

Thông thường, mỗi khi báo động sắp dấu hiệu của một cơn Không chấn sắp xảy ra, tất cả các cư dân sống ở gần đó sẽ được nghe thông báo để sơ tán đến hầm trú ẩn dưới lòng đất nhằm tránh mối thảm họa. Tuy nhiên--hiện tại, tất cả những người bị bắt trong Kết giới của Kurumi đều đã bất tỉnh nhân sự ở ngay tại trung tâm của đợt Không Chấn. Không có còn cách nào để họ đến được nơi trú ẩn nữa.

--Thế nhưng.

Đột nhiên..... Thâm tâm Shidou đã dấy lên một câu hỏi.

Nó có vẻ như đã không nhận thấy sự thay đổi trên biểu hiện của Shidou, Kurumi liếm môi như đã nắm chắc được phần thắng.

"-Vậy bây giờ, Shidou-san? Bạn sẽ làm gì đây? Bạn có sợ mình không? Lúc này bạn có căm ghét mình không? Bạn có cảm nhận được tình thế của hai chúng ta không? Kẻ yếu luôn là con mồi! Và kẻ mạnh luôn là những kẻ săn mồi mà thôi!"

"....."

https://thuviensach.vn

Tại sao. Mặc cho nhịp tim cậu đang không ngừng dồn dập, hơi thở cậu dần trở nên hỗn loạn, nhưng sao từ trong thâm tâm Shidou vẫn có thể bình tĩnh đến vậy.

Có một nghi vấn.

--Vì sao, Kurumi cứ phải nhất định muốn Shidou rút lại những lời trước đó cho bằng được đến vậy cơ chứ?

Nhưng, chúng ta cứ tạm thời bỏ qua nó cái đã. Mặc kệ là có nói thế nào, lời nói cũng chỉ là lời nói. Mục tiêu của Kurumi là 『ăn』 Shidou, rõ ràng chỉ cần mặc kệ những gì mà hắn nói, mà trực tiếp xơi tái hắn há chẳng đơn giản hơn sao.

Tại sao vậy, tại sao cô ấy phải được quan tâm đến nó đến mức này?

--Kẻ săn mồi mà cô ấy ám chỉ đến ắt hẳn là bản thân Kurumi thôi. Và con mồi tất nhiên chỉ có thể là Shidou.

「.....Shin.」

Ngay lúc đó, giọng của Reine đã khiến mãng nhĩ cậu rung lên.

「.....Trạng thái tinh thần của Kurumi đã thay đổi. Qua các thông số.....nó như thể là cô ta đang sợ cậu vậy.」

"Eh.....?"

Shidou phát ra một giọng mà Kurumi không thể nghe được, lông mày cậu nhíu lại.

--Kurumi cô ấy, lại sợ Shidou sao?

Những lời nói thiếu thực tế này khiến Shidou chìm vào rối ren trong nháy mắt--. Và sau đó, cậu đã hiểu.

https://thuviensach.vn

"Aaah--là, vậy sao?"

Shidou thở một hơi dài, rồi một lần nữa nhìn vào Kurumi.

Thứ khiến con người phải rùng mình sợ hãi, một Tinh Linh.

Thế nhưng--

"Ngay bây giờ! Shidou-san, bạn sẽ làm gì đây? Nếu bạn không rút lại những lời đó, sẽ có rất nhiều thương vong đấy!?"

Kurumi chuyển ánh mắt rời khỏi Shidou, mạnh mẽ nắm tay phải đang giơ cao.

Ngay lập tức, *Ji~~*--Một tiếng rít vang lên xuyên suốt khắp khu vực.

Dường như chính không khí cũng đang than khóc.

"Guh--"

Đối với Kurumi mà nói, có một vấn đề mà cậu cần phải giải bày. Tuy nhiên trước lúc đó, đầu tiên là cậu phải dừng lại trận Không Chấn này lại đã.

Tất nhiên--điều kiện là cậu phải rút lại những lời trước đây của mình.

Shidou điên cuồng suy nghĩ. Rồi đột nhiên nhớ lại điều mà Kurumi đã nói trước đó.

".....Kurumi."

"Gì thế? Fufu, cuối cùng bạn muốn rút lại những gì mà mình đã nói rồi sao?"

Kurumi để lộ một nụ cười khi nói vậy. Shidou tiếp tục nói trong khi bỏ qua lời nói của cô ấy.

https://thuviensach.vn

"Cô nói rằng mục tiêu của cô là để ăn tôi.....đúng không?"

"Nn. Đúng vậy. Sẽ rất vô nghĩa nếu mình giết bạn. Bạn có thể sống ở bên trong mình. Ufufu, nó không tệ lắm đâu."

"....."

Cùng với đó, Shidou đã vững tin. Nhẹ nhàng nhỏ giọng nói với Reine.

".....Reine-san. Tôi--sẽ không chết đâu nhỉ?"

⌈.....? Aaah, nếu điều mà cậu đang nói là về khả năng phục hồi của mình, miễn là không bị chặt thành khúc, thì cậu vẫn sẽ sống..... Nhưng đến cùng là cậu đang muốn làm điều gì?⌋

"Vậy là được rồi."

Shidou bắt đầu chạy, cậu chạy đến rìa của sân thượng và bắt đầu leo qua hàng rào sắt cao.

Và sau đó như đang đứng trên mỏm đá, cậu nhìn về phía Kurumi.

Kurumi có chút bối rối khi nhìn những hành động bất thường này của Shidou.

".....Bạn đang cố gắng làm gì vậy?"

"Dừng cơn Không Chấn lại. Bằng không--"

Shidou chỉ xuống sân trường.

"Tôi, sẽ nhảy xuống từ đây và chết.....!"

"Ha..... Haa.....!?"

https://thuviensach.vn

Dường như điều này đã vượt quá dự kiến của cô, mà Kurumi bối rối phát ra một tiếng hét.

"Bạn, bạn vừa nói bạn định làm gì thế hả.....? Bạn điên rồi sao?"

"Thực sự rất xin lỗi nhưng tôi hiện đang nghiêm túc. Quả nhiên là tôi không thể nào rút lại những gì mà tôi đã nói vào sáng nay cả.--Hơn nữa, tôi nhất định phải cứu cô."

Kurumi có vẻ không hài lòng khi nghiêng đầu. Shidou không quan tâm gì nữa mà tiếp tục.

"Tuy nhiên, tôi không thể cho phép cô kích hoạt một trận Không Chấn được. Vì vậy-"

"Vì vậy, bạn đang tự ép mình làm con tin sao? Suy nghĩ đơn giản quá đó. bạn tưởng mình là một tội phạm đang bị truy đuổi chắc!?"

Kurumi dứt lời, Shidou khẽ mỉm cười. Nhớ tới những đoạn phim ảnh hay là trong mục tin tức ở nước ngoài hay có những vụ những tên tội phạm tự dí súng vào trán mình. Sau cùng, đây là một hành động điên rồ bởi những người đó đã lâm vào đường cùng không còn có bất kỳ nơi nào khác để bước đi nữa.

Tuy nhiên, kể từ khi mục tiêu của Kurumi là Shidou, thì nó ắt sẽ không phải là một hành động vô nghĩa.

Phải. Kurumi chuyển vào trường này cốt chỉ để có được Shidou. Mạng sống của Shidou rất có giá trị khi làm một con tin. Đây là một điều rất chắc chắn.

Tuy nhiên Kurumi lặng nhíu mày, 「Haa .....」, và nhẹ thở dài.

https://thuviensach.vn

"..... Bạn nghĩ rằng việc này có thể đe dọa mình ư? Cứ thử làm điều đó đi nếu như bạn muốn!"

".....Aaah."

Shidou lẳng lặng mà dứt lời, phóng cơ thể của mình bay ra khỏi hàng rào.

Đó rõ ràng là một độ cao đến chóng mặt, nhưng thật khó tin là cậu lại không cảm thấy hoảng sợ về nó. Có thể là bởi vì não đã ở trong trạng thái kích thích vì các endorphins chăng, mà cảm giác sợ hãi đã được ngăn lại.

"---!"

⌈..... Shin!?⌋

Truyền đến là âm thanh ngưng thở của Kurumi cùng với giọng nói của Reine.

Một cảm giác nhất thời nông nổi. Cơ thể Shidou lao thẳng xuống mặt đất với tốc độ đáng sợ.

"--, ..."

Ý thức sắp bay đi. Cảm giác giống như đi trên một tàu lượn tụt dốc với tốc độ kinh người vậy. Cậu không thể thở được, chân tay tê cóng đi, cậu cảm thấy có thể són ra quần bất kỳ lúc nào.

Tuy nhiên, vẫn đang rơi giữa chừng. Cơ thể của Shidou bỗng được một ai nào đó đỡ lấy, voi81 một cơn chấn động mạnh.

".....Ueh!?"

Dưới sự tác động đột ngột đó, Shidou không khỏi phát ra một âm thanh ngớ ngẩn.--Kurumi chỉ với thân trên đã xuất hiện ra từ trong cái bóng

https://thuviensach.vn

của ngôi trường, đã đỡ lấy Shidou với tư thể chẳng khác gi kiểu bế công chúa cả.

"Oh.....oh, Kuru-"

Ngay khi Shidou muốn hét to lên cái tên của Kurumi. Trong nháy mắt toàn bộ cơ thể của Kurumi đã nổi ra khỏi bóng tối, rồi ôm Shidou, phóng mạnh theo chiều dọc từ các bức tường. Trở lại tòa sân thượng, cô đã đặt Shidou xuống.

"Ah-....."

Shidou thở mạnh một hơi dài.

"Cứ tưởng mình chết rồi chứ....."

"Ah..... Thật là.....!"

Kurumi lập tức kích động mà cao giọng trách cứ.

"Thật không thể tin được! Bạn đang nghĩ cái quái gì thế hả!? Cuối cùng thì bạn tính là gì!? Nếu mình không có ở đó, bạn có lẽ thực sự đã chết rồi đấy!?"

"Ah-..... Việc này, nói thế nào nhỉ..... Cảm ơn."

"Bạn tính làm gì với tính mạng của mình vậy!"

"Không, ngay cả khi cô có nói vậy thì....."

Khi Shidou nói đoạn, biểu hiện Kurumi biến đổi hẳn rồi dùng sức gãi đầu.

"Aaaaaaaaaaaah, thực là! Ngu ngốc quá mà..... "

Shidou đứng lên, hỏi Kurumi.

https://thuviensach.vn

"Kurumi. Cô, tại sao lại muốn cứu tôi?"

"....., là vị--nếu bạn mà chết, thì làm thế nào mình đạt được mục tiêu của mình được nữa?"

"Thật sao. Vậy thì, tôi đoán rằng mình rất có giá trị khi làm một con tin đấy nhỉ?"

"....."

Shidou vươn ngón tay và chỉ vào Kurumi.

"Bây giờ thì, xin hãy vui lòng dừng cơn Không Chấn lại ngay rồi! Rồi hủy bỏ toàn bộ Kết giới ở trường lại! Bằng không thì tôi sẽ tự tử bằng cách cắn lưỡi của mình!"

"Cái, cái loại uy hiếp gì đây--"

"Cô nghĩ rằng tôi chỉ dọa cô thôi sao?"

"Guh....."

Kurumi ngay lập tức để lộ một biểu hiện tựa như hối hận, rồi búng những ngón tay của mình.

Lập tức, những âm thanh vang vọng xuyên suốt khắp khu vực đã dừng lại. Kèm theo đó, bầu không khí nặng nề bao phủ các khu vực lân cận cũng dần biến mất.

"Yup-Yup, không sao cả. Sau cùng, ý định căn bản của mình chỉ là để có được Shidou-san mà thôi. Không có vấn đề gì. Không có vấn đề gì cả. "

Kurumi lớn tiếng tuyên bố như những lời đó là để tự nhủ với bản thân mình, đồng thời mở rộng cả hai cánh tay về phía Shidou.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, Shidou nào có đợi ở đó để bị ăn.

"Vậy-Cô sẽ nghe tôi nói thêm một lần nữa chứ?"

"Bạn, bạn còn muốn gì khác nữa à.....!?"

Kurumi bối rối hỏi vậy. Shidou, ⌈Aaah⌋, rồi gật đầu trước khi tiếp tục.

"Chỉ cần một câu thôi.--Kurumi, chỉ duy nhất một lần thôi, cô không thể đồng ý cho tôi một cơ hội để cứu cô sao?"

Kurumi trố mắt ngạc nhiên với hàng lông mày đang co lại.

".....Vẫn còn muốn nói nữa sao? Hãy dừng lại đi. Quá đủ rồi. Mình, mặc kệ là giết cũng được, bị giết cũng được, mình vẫn đặc biệt thích nó! Không có lý do gì để mình nghe những lời sáo rỗng của bạn cả!"

Kurumi hét lên như cố gắng để từ chối Shidou. Giọng nói đó, không còn có tồn đọng cái cảm giác gây sợ hãi đến không đáy nữa.--Ngược lại, giống như cô ấy đang sợ hãi điều gì đó.

Những lời mà Reine nói đã một lần nữa lại vang lên trong đầu cậu.

Đúng..... Kurumi cô ấy, nhất định là đang sợ. Nguyên nhân chính là từ trước đến nay chưa từng có ai mở rộng vòng tay ra níu giữ lấy cô ấy, đó cũng chính là lý do tại sao cô ấy lại đâm ra sợ hãi của hành động đầy bất thường như thế này.

"Kurumi, cô..... có phải cô đã từng trải qua.....một cuộc sống mà cô không cần phải giết hoặc bị giết bởi một ai đó đúng không?"

Những lời lặng lẽ của Shidou, khiến bờ vai Kurumi khẽ run lên.

"..... Điều đó....."

https://thuviensach.vn

"Vậy, không phải quá rõ ràng rồi sao. Mỗi ngày, giết hoặc bị giết, cô thực sự muốn sống cuộc sống như thế này sao? Nếu như--có thể sống một cuộc sống bình thường, thì không chừng có lẽ cô sẽ thích nó hơn đấy."

"Có thể sao, những thứ nh--"

"Có thể chứ! Nếu như là tôi đã nói vậy!"

Shidou lớn tiếng hét lên, Kurumi dường như bị áp đảo bởi khí thế của cậu mà đâm ra ngừng cả thở.

"Đúng là tôi không thể nào dễ dàng tha thứ cho những gì mà cô đã làm. Sử dụng toàn bộ cuộc đời của cô để chuộc lại nó có khi vẫn không đủ! Tuy nhiên.....! Chắc chắn là cô đang lạc lối đấy, Kurumi! Đó là lý do mà tôi buộc phải cứu cô.....!"

"--"

Kurumi giật lui về phía sau vài bước. Shidou đằng đằng khí thế bước về phía trước theo cô.

"M-mình..... Mình--"

Kurumi hoang mang mà nhìn tứ phía xung quanh, khi thốt ra điều đó.

"Shidou-san, mình.....mình thực sự.....có t--"

Ngay vào giây phút ấy,--khi Kurumi muốn nói ra điều gì đó.

"--Không thể đâu. Đừng có để những lời nói đó mê hoặc chứ?"

Từ đâu đó, một giọng nói đã truyền đến.

Shidou kinh ngạc nhíu mày. Cái giọng nói đó là--

"Hyi.....!?"

https://thuviensach.vn

Vào thời điểm đó, như thể cố gắng để đánh úp suy nghĩ của Shidou, Kurumi người đang đứng trước mặt cậu, đã bỗng nhiên phát ra một âm thanh kỳ quái từ sâu trong cuống họng của mình.

"Kurumi.....?"

Shidou nhìn về phía cô ấy--rồi choáng váng.

"Eii, Aa, aah....."

Đôi mắt Kurumi mở to ra như thế nó sắp sửa rớt ra khỏi đó rồi vậy, kèm theo đó là tiếng rên rỉ đau đớn.

Nhìn xuống. Tại lồng ngực của Kurumi, một bàn tay màu đỏ thẫm đã lẻ loi xuyên suốt qua.

"Eh....."

Nhìn thấy điều đó, Shidou cuối cùng cũng đã nhận ra được tình hình.

Không biết tự khi nào, có ai đó đã xuất hiện ngay phía sau Kurumi--và đâm xuyên qua từ lưng của Kurumi.

"Mình, ah."

"Yup yup, biết rồi. Đó chính là tại sao--"

Cánh tay từ từ được rút ra khỏi ngực Kurumi. Ngay lập tức, bộ váy Linh Phục của Kurumi dần dần tan biến vào trong không khí để lại tấm thân trần với nước da trắng ngần.

"--Thật là, nhanh mà trở về đi."

".....Hyigu."

https://thuviensach.vn

Để lại đằng sau một tiếng kêu yếu ớt trước lúc lâm chung, Kurumi gục ngã xuống như một con rối đứt dây.

Tiếp sau đó, cơ thể cô co giật một lúc--và rồi, trở nên bất động.

"Cái....."

Shidou vẫn như trời trồng. Do tình huống quá bất ngờ đến nỗi cậu không kịp để suy nghĩ.

Đó là bởi vì, người đứng đằng sau Kurumi.

"Ara ara, sao vậy, Shidou-san? Thần sắc bạn có vẻ không tốt lắm nha."

--chính là Tokisaki Kurumi.

"Kuru-mi.....? Haa? Tại sao....."

Shidou nhìn Kurumi người đã nói chuyện với cậu suốt từ nãy đến giờ rồi nhìn Kurumi vừa xuất hiện ra trước mặt cậu.

Điều đó, không thể nghi ngờ gì cả, là Kurumi.

Tóc đen sẫm như bóng đêm, da trang như Bạch ngọc--cái đồng hồ lập lòe trong con mắt trái, cùng với Kurumi ban nãy giống nhau y như đúc.

Chỉ là biểu hiện của cô ấy, không có dấu vết của sự hoang mang giống như Kurumi kia trước ngã quỵ xuống nền đất. Chỉ còn duy nhất một nụ cười say đắm lòng người.

"Thật là, cô gái này thực sự đáng lo thật đấy."

Kurumi nhẹ nhàng vẫy tay vốn đã được nhuộm đỏ máu tươi.

Sau đó, vô số bàn tay xuất hiện từ trong bóng tối, kéo Kurumi trở về nó.

https://thuviensach.vn

"Xấu hổ quá cơ.--Có lẽ, cái•tôi•của•thời•gian•này, vẫn còn lưu lại chút ngây thơ nhỉ."

"Cái--"

"Aaah, nhưng mà. Nhìn xem, những lời của Shidou-san thật sự rất tuyệt vời đấy."

Kurumi cười nói như thể đang đùa mà vặn vẹo bản thân.

Shidou chỉ còn biết câm lặng mà đứng đó bàng hoàng.

--Cậu hoàn toàn không thể hiểu nỗi nữa.

Ngay lúc này, trước mắt Shidou, có hai Kurumi đang tồn tại.

Kurumi•đã•giết•Kurumi. Kurumi•ban•đầu, đã•bị•cái•bóng•hấp•thụ•lấy.

"Ha-a....."

Shidou ngơ ngẩn bật ra một âm thanh từ trong cổ họng, Kurumi dường như thích thú với điều đó mà bắt đầu nở một nụ cười.

"Bây giờ, thì. Chúng ta nên nhanh chóng mà bắt đầu thôi nhỉ?"

Như Kurumi vừa nói, hai bàn tay bỗng trồi lên từ dưới chân Shidou, túm chặt lấy cậu.

"Uwah.....!?"

"Sức mạnh của bạn..... Mình sẽ không khách khí nữa đâu, Shidou-san."

Nói đoạn, Kurumi bước lại gần Shidou, duỗi tay phải ra.

https://thuviensach.vn

Sau đó, chỉ trong khoảnh khắc, bàn tay lạnh ngắt đó đã nhẹ nhàng chạm vào khuôn mặt của Shidou.

"Gi....."

Kurumi buông ra một âm thanh như vậy.

Trong chớp mắt đã lập tức có một cái bóng trắng đã giáng xuống từ bầu trời, tay phải mà Kurumi dùng để chạm vào Shidou đã bị cắt đứt, và rơi xuống đất sau khi đã quay vài vòng.

"--Ara... Ara"

Kurumi nhíu mày khi nén lại cơn đau, rồi xoay nguiờ bật ngược lại phía sau.

Sau một lúc, cuối cùng Shidou nhận ra rằng ngoài bản thân cậu và Kurumi còn có thêm một người nữa.

"Mana!"

"Vâng.--Một lần nữa anh lại tự đâm đầu mình vào trong rắc rối rồi đó."

Khoác một bộ trang bị, cả hai tay Mana đang cầm một lưỡi gươm laser khổng lồ, liếc nhìn hướng Shidou và nói vậy.

Tuy nhiên Mana nhanh chóng chuyển lưỡi gươm về thế sẵn sàng, rồi bắn một cái nhìn sắc bén về phía Kurumi.

"Cô vẫn chưa nhận được một bài học gì sao, «Nightmare»."

"--Ku, hihi, hihi. Vẫn như cũ nhỉ, lợi hại thật đó. Để có thể cắt qua《Thần Uy Linh Trang: «Erohim» • Tam Phiên》 của tôi luôn cơ đấy."

https://thuviensach.vn

"Hmph. Xin lỗi nhé. Cái loại Linh Phục đó chẳng có nghĩa lý gì trước mặt tôi đâu. Vì vậy, tốt hơn là cô--"

Lúc này, trước khi Mana kịp dứt câu, Kurumi vung cả hai tay của mình, biến trở lại.

"Nhưng, mà..... Chỉ duy nhất tôi, là cô không bao giờ giết được đâu."

Như Kurumi nói vậy, *Ka Ka Ka*, cô dậm cả hai chân xuống đất như tạo một vũ điệu.

"Rồi, rồi, hiện ra đi-《Khắc Khắc Đế «Zafkiel»》

Ngay lập tức, sau lưng Kurumi, một chiếc đồng hồ khổng lồ từ từ hiện thực hóa.

Cao hơn hẳn Kurumi, với những con số to lớn. Và ở trung tâm của nó là sư hiện hữu của một khẩu súng lục và một khẩu súng trường cổ điển với thiết kế tinh xảo.

"....., đây là--một Thiên sứ!?"

Shidou không thể không thốt lên.

--Thiên sứ. 『Hữu Thể Tối Cường』. Một vũ khí tuyệt mạnh mà bất kỳ Tinh Linh nào cũng có thể tự hào.

"Ufufu....."

Kurumi cười, lấy ra khẩu súng ngắn vốn đang đại diện cho 『giờ』 trên mặt đồng hồ.

Và sau đó,

"《Khắc Khắc Đế «Zafkiel»》-- 〖Tứ Chi Đạn 《Dalet》〗."

https://thuviensach.vn

Như đáp lại lời hô hoán của Kurumi, từ trong con số 『IV』 La Mã được khắc trên chiếc đồng hồ từ từ dâng trào ra một cái gì đó giống như một cái bóng--ngay lập tức, đã được hấp thu vào mõm của khẩu súng lục trong tay Kurumi.

Shidou nheo mắt khi nhìn vào cảnh tượng này.

Cậu nhận ra, trong nháy mắt khi cái bóng tuôn chảy ra từ đồng hồ, thì cái đồng hồ nho nhỏ trong mắt trái của Kurumi đã quay ngược chiều một cách điên cuồng.

Tuy nhiên sự nghi hoặc này đã sớm bị tống ra khỏi đầu cậu.

"Cá....."

Giọng kinh ngạc của Mana truyền đến tai Shidou. Không thể xác định được biểu hiện của Mana từ vị trí này, nhưng ắt hẳn là nó không khác biểu hiện hiện tại của Shidou là mấy.

Kurumi đặt nòng của khẩu súng lục trong tay trái mình xuống dưới cằm.

"Cô đến cùng là--"

Lời Mana mới được nửa đường, thì Kurumi đã mỉm cười, bóp cò mà không chút do dự.

Don! Một âm thanh hư vậy đã vang vọng khắp xung quanh, đầu Kurumi chấn động. Không cần biết là nhìn nhận cảnh tượng này theo góc độ nào, thì điều này chẳng khác gì là đang tự sát cả.

Tuy nhiên. Trong khoảnh khắc đó Shidou cùng Mana đã phải vội chỉnh lại cái suy nghĩ này.

"Haa.....?"

https://thuviensach.vn

Ngay cả cậu cũng ngộ ra được là bản thân mình lúc này đang lộ ra một biểu hiện vô cùng ngớ ngẩn.

Tuy nhiên bất cứ ai chứng kiến cái cảnh này, thì cũng phải đưa ra biểu hiện như vậy thôi.

Đó là vì, khoảnh khắc khi Kurumi tự bắn mình, cánh tay phải của Kurumi vốn đang nằm trong mặt đất, bỗng nổi lềnh bềnh trong không khí như thể đang trong một bộ phim--mà bay trở về phía Kurumi.

Và sau đó, một lần nữa mà cánh tay phải đã nối liền với cái tay phải của Kurumi, nó vẫn đẹp đẽ như thường, phục hồi như thể chưa từng có chuyện gì xảy ra vậy. Thậm chí cái bao tay dài trên cánh tay cô ấy cũng lành lặn như cũ.

"Ufufu, giỏi lắm, «Zafkiel»."

"..... Đây là lần đầu tiên tôi nhìn thấy, cái trò này nhỉ. Thảo nào, đúng là một khả năng phục hồi đến tuyệt vời đấy."

Mana bất mãn nói vậy, Kurumi khúc khích mà lắc đầu.

"Kihihi, hihi, sai rồi. Tôi chỉ quay•ngược•thời•gian•của•mình lại thôi."

".....Sao cơ?"

Mana nhướng mày.

Tuy nhiên Kurumi chỉ mỉm cười không chút e dè, không trả lời, mà giơ tay phải lên cao.

Sử dụng bàn tay để lấy nốt cây kim phút trên mặt đồng hồ của «Zafkiel» nằm phía sau cô--khẩu súng trường.

https://thuviensach.vn

"Aaah, Aaah. Mana-san, Mana-san à. Hôm nay, cho phép tôi hạ gục cô nhé."

Dứt lời, đứng ngay phía trước mặt đồng hồ không còn những cây kim nữa, cả hai khẩu súng đều được chuẩn bị sẵn sàng.

--phảng phất, chút gì đó quen thuộc.

"Giờ, thì. Bắt đầu nào. Tôi sẽ cho cô thấy từ sức mạnh Thiên Sứ của tôi."

"-Hmph, tốt lắm. Tôi vẫn sẽ giết cô như thường lệ."

Lời của Mana, khiến Kurumi bắt đầu cười vang lên như Mana vừa nói điều gì đó rất hoang đường.

"Kihi, hihi, hihihihihihihihi, cô vẫn~~không hiểu nhỉ? Cô chắc chắn không bao giờ giết được tôi đâu."

"Không thành vấn đề. Nếu tôi không thể đánh bại cô, tôi sẽ tiếp tục cho đến khi nào cô chịu đại bại, nếu tôi không thể giết cô, tôi sẽ giết cho đến khi nào cô chịu chết mới thôi, không ngừng truy sát cô, đó vừa là nhiệm vụ vừa là lý do tồn tại của tôi."

"Hihihihihi, Aaah, phải ha. Cô nên cứ như thế này đi. Fufufu, fufu, ufu, ufu, tuyệt làm sao, tôi không thể chịu nổi nữa rồi.--Vậy thì, nó sẽ là gì đây? Chặt đầu? Đâm xuyên qua ngực tôi? Hay là cắt đứt tay chân?"

"Hmph, tôi biết một con quái vật vẫn có thể sống sót qua tất cả những điều đó.--Có lẽ tôi sẽ thử nghiền cô thành tro bụi, ngay cả một mảnh duy nhất cũng không còn."

"! Heeh? Mới lạ lắm đó nha. Rất tốt. Quá tuyệt vời."

"Cô vẫn điên như mọi khi nhỉ."

https://thuviensach.vn

"Hihihi, nói vậy, cũng đúng nhỉ? Bây giờ thì cô thậm chí một chút nhíu mày cũng không nhỉ. Tôi vẫn còn nhớ cái lần đầu tiên mà cô giết tôi đấy, lúc đó trông cô mới thật đáng yêu làm sao."

"Câm ọng lại ngay. Hay là, cô muốn miệng cùng cổ họng của mình bị chém bay trước nhỉ?"

"Ufufu, fufu. Cô có thể sao?"

Dứt câu, Kurumi nâng khẩu súng lục trong tay trái lên.

" «Zafkiel»--〖Nhất Chi Đạn 《Aleph》〗"

Giống như ban nãy, cái bóng từ con số 『I』La Mã trên mặt đồng hồ rỉ ra và được hấp thu vào khẩu súng lục trong tay của Kurumi. Sau đó, một lần nữa cô ấy lại tiến hành để chỉa mùi súng tới cằm mình--và bóp cò.

Ngay lập tức.

"Guh.....!?"

Bóng dáng Kurumi đột nhiên biến mất. Và đồng thời, Mana đã bị đánh bay đi.

"Ahahahahahahahahahahahahaha! Có•thấy•được•tôi•không?"

"Tch--"

Mana thay đổi hướng trong không trung, tiến về phía Kurumi là mặc dù vẫn đang lơ lửng.

Tuy nhiên, cơ thể của Kurumi một lần nữa đã biến mất tựa như sương mù, xuất hiện ngay phía sau lưng Mana, và tặng cho con bé một cú đạp bằng gót.

https://thuviensach.vn

"Kuh.....!"

Tuy nhiên cùng lúc đó ánh mắt Mana bén nhọn hẳn, chuyển động của Kurumi đột nhiên trở nên chậm chạp hẳn. Nó có vẻ như cô bé đã sử dụng trường Territory của mình để nắm bắt Kurumi lại.

Mana dường như muốn cắt Kurumi thành hai khúc khi vung lưỡi gươm ánh sáng theo chiều ngang. Tuy nhiên Kurumi kịp tránh khỏi với vài milimet nhỏ nhoi, nhào lộn lên trên cái bồn chưa nước.

"Fufu, lợi hại lắm! Cô vẫn có thể phản công ngay cả khi tôi đã gia•tốc•thời•gian lên đấy!"

"Hmph..... Tuy nó là một năng lực khá thú vị, nhưng với người có khả năng nắm giữ trường Territoty linh hoạt như tôi đây thì vô dụng thôi, cô có biết không? Miễn là tôi vẫn có thể cảm nhận được cô, thì tôi chắc chắn có thể bắt kịp chuyển động của cô ngay."

"Aaah, Aaah, vậy à. Thế thì--"

Kurumi lần thứ hai chuyển hướng về Mana với tốc độ mà mắt thường không tài nào bắt kịp.

"«Zafkiel»--〖Thất Chi Đạn 《Zayin》〗!!"

Ngay tức khắc, cái bóng từ số 『VII』 La Mã của mặt đồng hồ được hút vào khẩu súng của Kurumi. Sau đó cô chĩa nòng về phía Mana và bắn.

"Vô ích thôi--. Không phải tôi đã nói rồi sao.....!"

Một viên đạn có tầm cỡ đó là vô dụng đối với Mana, người được trang bị trường Territory riêng biệt. Tuy nhiên--

"Eh.....?"

https://thuviensach.vn

Shidou cho ra một âm thanh kinh ngạc.

--Cơ thể Mana, vốn vẫn đang bay lơ lửng, bỗng hoàn toàn ngưng lại.

"Mana.....!"

Mặc cho tiếng kêu chói tai của Shidou vang lên, Mana vẫn chẳng di chuyển. Không có một chút phản ứng nào cả. Tựa như thời gian của Mana đúng lúc đó đã bị dừng lại.

"Haa, haa."

Kurumi cười, vô số viên đạn được bắn vào thân xác của Mana.

Cả hai khẩu súng trong tay Kurumi đều những khẩu súng đơn động theo kiểu cổ. Tuy nhiên, mỗi lần có một viên được bắn ra, thì bóng tối lại nổi lên từ dưới đôi chân Kurumi, lắp viên đạn mới vào nòng súng ngay.

Sau vài giây, Kurumi đã đáp xuống mặt đất. Đồng thời,

"Ga--ah.....!?"

Mana, người đã bị vô số viên đạn bắn vào, toàn thân dính đầy máu mà gục ngã xuống nền đất.

"Kihihihihihihihihi, ara ara, sao thế?"

"Cái--ban nãy, là....."

"Mana!"

Shidou gào lên, chạy đến và quỳ trên một đầu gối xuống bên cạnh Mana.

"Nii-sama, nguy hiểm lắm. Mau rời khỏi đ....."

https://thuviensach.vn

"Đồ ngốc, em đang nói cái gì vậy!"

Vào lúc này, có thể nghe tiếng âm thanh của cánh cửa đực mở ra từ phía sau lưng Shidou.

"Shidou!"

"--Shidou."

Tên Shidou được gọi vang lên, từ hai người vừa xuất hiện trên tầng thượng này.

"Tohka---Origami.....!?"

Quay nhìn lại cậu gọi lên cái tên của họ.

Mặc dù cậu rất muốn biết lý do vì sao mà hai người họ vẫn có thể di chuyển được trong khi vẫn ở torng khu vực Kết giới này, nhưng ý nghĩ nhanh chóng biến mất sau khi trong thấy sự xuất hiện của họ. Tohka đang khoác bộ Linh Phục, còn Origami mặt khác đã mặc trang bị chiến đấu của mình tự lúc nào.

"Cậu ổn chứ, Shidou!"

"Cậu có bị thương không?"

Hai người họ cùng một lúc hỏi han cậu, rồi sau đó họ lườm nhau đầy khó chịu trước khi quay lại nhìn Shidou.

Tuy nhiên, rất nhanh chóng, cả hai đã sớm nhận thấy Kurumi ở phía trước cùng Mana, người đang nhuộm đầy máu hiện đã quỳ xuống trên mặt đất. Hai người họ vòng di chuyển đến phía trước của Shidou, rồi mạnh ai nấy vung lưỡi gươm của lên như đã sẵn sàng đối đầu với Kurumi.

https://thuviensach.vn

"Trung sĩ Tobiichi..... Tohka-san. Hai người đều bình an vô sự sao. Nhưng..... Tohka-san. Bộ phục trang hiện tại của cô là....."

Hơi thở Mana nặng trịch vì cơn đau vừa dứt câu, thì Tohka bỗng phát ra một giọng ngạc nhiên.

"Em gái thứ hai của Shidou. Tôi có thể hỏi cô chút được không, Giáp phục của cô? Trông nó trông giống như của AST--"

Ánh mắt ngạc nhiên Mana lẫn Tohka chạm nhau, tuy nhiên tiếng cười của Kurumi đã sớm cắt đứt cuộc trò chuyện của họ.

"Ara, ara, ara. Hiện tại có vẻ tất cả đã đông đủ rồi nhỉ?"

Kurumi dứt lời, Tohka và Origami đồng thời mở miệng.

"Kurumi..... Cô đột nhiên bỏ đi, ra là để đến nơi này sao!"

"Hành động của cô thật khó hiểu. Rốt cuộc là cô đang dự định làm gì?"

"Eh.....?"

Shidou cau mày. Đến cùng là hai người họ hiện tại đang nói cái gì vậy.

"Bỏ đi.....?"

Shidou hỏi, Tohka dời ánh mắt của mình trong khỏi Kurumi và đồng thời, gật đầu 「Nn.」.

"Kurumi đã chặn đường tớ..... Tuy nhiên, sau đó, cô ta đã biến mất."

Thế nhưng Origami lại cảm thấy có mâu thuẫn trong lời của Tohka.

"Không thể nào. Tokisaki Kurumi đã giao chiến với tôi mà."

https://thuviensach.vn

"Cái gì?"

Tohka ngay lập tức lộ ra biểu hiện kinh ngạc--nhưng cô nhanh chóng lắc đầu, một lần nữa nhìn vào Kurumi.

".....Thật đáng tiếc, Kurumi. Kể từ khi cô quyết định làm hại Shidou, thì tôi không thể tha thứ cho được nữa rồi."

"Tôi cũng đồng tình."

Origami cũng một lần nữa nhìn vào Kurumi.

Kurumi có vẻ thích thú với điều đó mà xoay quanh một vòng.

"Ufufu, huhu, Aaah, đáng sợ quá đi. Tôi sợ quá à. Các cô muốn sử dụng lợi thế số đông, mà ức hiếp một kẻ đơn côi lẻ bóng yếu ớt như tôi sao."

Trên mặt của cô ấy chỉ có một nụ cười mà chẳng hề phảng phất có chút âu lo gì.

"Tuy nhiên, tôi đã chuẩn bị sẵn ở đây rồi.--Nee, phải vậy không? 『Ta』 ơi."

"Haa--"

Cụm từ kỳ quái này khiến Shidou không khỏi nhíu mày.--Thế nhưng, trong chớp mắt.

【CÁI.....?】

Shidou, Tohka, Origami, cùng Mana, thanh giọng của cả bốn người lần lượt chồng chéo lên nhau.

Tuy nhiên đó là lẽ đương nhiên thôi.

https://thuviensach.vn

Khắp nóc nhà này vốn đã bóng của Kurumi bao phủ sẵn.

Bên trong đó, vô số cánh tay trắng mướt cùng lúc xuất hiện.

Đó, chưa phải là tất cả. Vẫn tiếp tục, những cánh tay trắng mướt ấy ban đầu chỉ có mỗi khuỷu tay, một cách từ từ nhưng đầy chắc chắn, mà dần lộ diện toàn bộ lên mặt đất.

"......Cái quái gì, thế này..... !!"

Cái cổ họng khô ran của cậu không thể không rít ra những lời đó.

Tuy nhiên đó là điều quá tất nhiên rồi. Bởi vì, những cánh tay trắng đến non nã đó--

Tất cả, đều là 『Kurumi』.

Tràn ngập ra khắp tòa sân thượng rộng lớn này, với những con số quá lớn để có thể đếm xuể.

Các Tokisaki Kurumi với bộ Linh Phục, không ngừng trồi lên từ trong bóng tối.

"Fufu." "Ara, ara." "Ufufu."

"Ara ara ara." "Mình có khiến bạn sợ không?"

"Shidou-san." "Giờ thì, nên làm gì đây?" "Ahahahaha!"

"Kihihihi". "Trông ngon quá đi."

"Vậy, thì." "Mình cùng chơi đùa chút nhé?"

"Ngay bây giờ nhé?" "Fufu." "Kihihi."

"Fufufufufufu" "Có gì không ổn à?"

https://thuviensach.vn

Vô số Kurumi đều tự vừa cười vừa nói.

"Đây, là....."

Mana chợt thốt ra. Kurumi người đang vung cánh tay đang cầm khẩu súng ra rồi nghiêng cằm đầy cao ngạo.

"Ufufu, fufu. Thế nào nào? Ngoạn mục lắm phải không? Đây đều là quá khứ của tôi. Kinh nghiệm của tôi. Họ đều là tôi đến từ những khoảng thời gian khác nhau đấy, rõ rồi chứ?"

"Cái--"

"Ufufu--Cuối cùng thì chúng đều là 『Ta』, song cũng chỉ như phân thân thôi, chỉ là sự tái hiện vẻ ngoài. Họ không mang sức mạnh giống như tôi đâu, cứ yên tâm đi."

Sau đó, Kurumi tiếp tục nói.

"Mana-san, giờ thì cô đã hiểu rồi chứ? Đây chính là lý do tại sao mà cô chắc chắn không bao giờ có thể giết được tôi."

--Mana nghẹn thở. Và đồng thời, Tohka, Origami--cũng như Shidou, đều lâm vào tình trạng tương tự.

"Kết thúc rồi, tấn công."

"....., đừng đùa với tôi chứ.....!!"

Một trong những người hét lên là Mana. Sử dụng trường Territory cá nhân của mình để di chuyển cơ thể đang trọng thương của mình bay lên không trung, các trang bị thay đổi phóng ra nhiều loại tia laser khác nhau.

Chuỗi tia laser xuyên qua thân thể của một số Kurumi đang ở gần cô bé, rồi ngã xuống mặt đất.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, các Kurumi xung quanh đó đã tránh được đòn tấn công ấy bằng cách bay lên không trung, bắt đầu chuẩn bị công kích lại Mana.

"Hmph.....!"

Trang bị Mana bắt đầu thay đổi, cắt nát đầu, tay rồi thân mình của các Kurumi tiến cận vào cô. Trên mái nhà này, 〖Nội tạng〗 của Kurumi đã vương vãi khắp nơi.

Tuy nhiên, Kurumi người đang cầm giữ hai súng của «Zafkiel» ban nãy đã hoàn tất việc nạp 〖Thất Chi Đạn 《Zayin》〗, rồi bắn vào Mana--tương tự như lúc nãy, cơ thể của Mana ngay lập tức bị đông cứng lại trong không trung.

"Mana--"

Shidou hét lên như muốn xé tan cả cuống họng. Tuy nhiên, cậu hoàn toàn bất lực.

Cả Tohka lẫn Origami đều dường như muốn bảo vệ cho Shidou, mà bắt đầu vung thanh kiếm của mình--. Tuy nhiên sự khác biệt về số lượng này thật sự là quá chênh lệch. Cả hai bên từ bên trái cho đến bên phải hay là từ sau lưng cho đến trước mặt họ đều đã bị vây hãm, hoàn toàn bị áp chế ngay tại chỗ.

Bởi vậy, Shidou tự biết sẽ không có cơ hội thứ hai. Cả hai cánh tay cậu lúc này đều đã bị bắt lại bởi Kurumi và bị ép ngã xuống mặt đất.

Tất cả điều này đã xảy ra trong vòng chưa đầy năm phút.

Tuy nhiên, đó là lẽ tất nhiên rồi. Tohka đang ở trong trạng thái không thể phát huy toàn bộ sức mạnh của mình--Origami thì nào có kịp để vũ trang đầy đủ.

https://thuviensach.vn

Mana, người duy nhất có khả năng đối đầu với một Tinh Linh đích thực, thì hiện tại đã bị Thiên Sứ kia vô hiệu hóa từ lúc nào, kẻ chiến thắng ngay từ đầu đã được quyết định.

"Tohka--Origami..... Mana.....!!"

Với cả hai tay vẫn đang bị ép đẩy xuống mặt đất, cả Shidou muốn gào lên cũng gần như cũng là rất khó.

"Guh....."

"---"

Gần đó, Tohka cùng Origami cũng bị đè xuống tương tự như Shidou, hai người mình đều đầy thương tích, với những hơi thở đau đớn.

Từ vị trí của Shidou, không có cách nào để cậu xác định được tình trạng của Mana. Cậu chỉ biết rằng cô bé rơi xuống khỏi bầu trời, nhưng tầm nhìn của cậu lại bị chặn lại bởi vô số Kurumi đó.

"Ufufu, fufu."

Trong bối cảnh đó, Kurumi người đang cầm súng và mỉm cười một cách thản nhiên đã bắt đầu bước đi tiến lại gần về phía Shidou hơn.

"Aaah, Aaah, mình đã phải chờ đợi quá lâu rồi. Cuối cùng, mình đã có thể bắt đầu thưởng thức Shidou-san rồi nha."

"Dừ....., dừng lại ngay Kurumi! Không được đến gần Shidou!"

"....., buông ra--"

Mặc cho Tohka hay là Origami cố sức giãy dụa như thế nào, họ vẫn không thể thoát khỏi sự trói buộc của các Kurumi.

https://thuviensach.vn

Kurumi khúc khích cười khi cô đến trước mặt Shidou, dừng bước chân lại.

Vào lúc này, làn lông mi Kurumi giật giật như thể cô vừa nhớ ra điều gì đó.

"Fufu--Phải ha."

Nói đoạn, cô đặt khẩu súng trong tay phải của mình sang tay trái; sau đó từ từ giơ nó lên cao.

Ngay sau đó, tựa như lúc nãy, chuỗi âm thanh cảnh báo Không Chấn tiếp tục vang lên.

"Cái....., Kurumi, cô đang dự định làm cái--"

"Ufufu, fufu. Điều tương tự như ban nãy ấy mà. Tất cả mọi người vẫn con đang bất tỉnh--. Ufufu, lần này thì họ nhất định sẽ chết chắc đây."

"D-dừng tay lại.....! Nếu cô nhất quyết làm điều đó, tôi sẽ cắn lưỡi tự sát--"

Ngay khi cậu dứt lời, các Kurumi vốn đang kềm giữ Shidou, đã nhét những ngón tay thon thả của mình vào khoang miệng Shidou từ cả hai bên, đè chặt hàm dưới lẫn lưỡi của cậu lại.

"Hugu.....!?"

"Cắn lưỡi tự sát.....? Để xem giờ thì bạn sẽ làm điều đó bằng cách nào nhé?"

Kurumi mỉm cười trong khi nắm chặt lấy bàn tay phải của mình lại. Ngay sau đó tiếp tục như ban nãy, một âm thanh chói tai vang lên xuyên suốt xung quanh.

https://thuviensach.vn

"Fufu, hihihi, hihihihihihihi! Bây giờ! Để không còn ai có thể dối gạt tôi nữa, tôi sẽ gửi cho tất cả vào hố sâu của tuyệt vọng!"

"Nhừng nại--!"

Mặc dù cậu còn không thể phát âm đúng được lời nói của mình, nhưng cậu vẫn cố gắng gào lên.

Kurumi bỏ qua những lời cầu xin của Shidou, mà đong đưa bàn tay phải của mình xuống.

Kurumi cô ấy--mỉm cười. Một nụ cười khúc khích, một nụ cười hờ hững.

"Ah -! Hahahahahahahahahahahahahahahahahahahahahahahaha--"

Trong thoáng chốc, bầu không khí xung quanh trường Cao Trung Raizen bắt đầu rú một âm thanh đáng sợ--không khí cũng bắt đầu rung tựa như một địa chấn.

Thế nhưng.

"Ah---Haa....."

Chỉ vài giây sau, vì sinh nghi mà tiếng cười ấy đã kết thúc.

Kurumi kinh ngạc đưa mắt nhìn ra xung quanh mình.

Tuy nhiên, nó vẫn vậy. Bầu trời đã thực sự bị chia cắt. Những âm thanh xuyên suốt vẫn vang vọng. Bầu không khí giống như bị dư âm của một vụ nổ mà vẫn tiếp tục rung lên không ngừng.

Tuy nhiên--tất cả chỉ có vậy.

https://thuviensach.vn

"..........?"

Shidou cũng đã nhận ra sự bất thường đó và cau mày lại.

Cậu đã nhìn thấy các trận Không Chấn qua web vô số lần. Không gian dường như bị ăn mòn, tất cả mọi thứ đều biến mất mà chẳng hề để lại chút dấu vết gì.

Tuy nhiên, môi trường xung quanh Cao Trung Raizen lẫn thành phố này lại vẫn còn nguyên vẹn.

"Đây là..... Đã xảy ra chuyện gì.....?"

Kurumi nghiêng đầu bối rối, sau đó,

"--Ngươi không biết sao? Không Chấn, chỉ cần kích hoạt một cơn Không Chấn với độ lớn tương tự tại vào cùng một thời điểm, là chúng sẽ tự trung hòa lẫn nhau ngay thôi."

Giống như để trả lời về những điều đã xảy ra. Từ trên đầu họ, một giọng nói đã lạnh lùng truyên đến

"--Ai đấy?"

Gương mặt Kurumi khẽ giật giật, tay phải một lần nữa nắm lấy súng của mình trong khi ngước nhìn lên.

Shidou cũng ngẩng đầu lên--rồi sau đó trợn tròn con mắt.

Bầu trời, đã nhuộm sắc đỏ.

Đó là ấn tượng đầu tiên của cậu.

Phía trên sân thượng. Trên đỉnh đầu Shidou cũng như các Kurumi khác, một ngọn lửa khổng lồ đang lơ lửng trên đó.

https://thuviensach.vn

Và, ở trung tâm của ngọn lửa, là bóng dáng của một thiếu nữ.

Tựa như cosplay với một bộ Kimono cách tân. Vạt áo tung bay trong gió, một nửa cơ thể của cô như đã hòa hợp với những ngọn lửa khi chúng cứ chập chờn phảng phất không ngừng. Thắt eo của cô gái đó là một vành đai lửa, Nhìn thoáng qua thì như thể đó là phục trang của các Thiên Nữ vậy.

Ở trên đầu là hai cái sừng vô cơ khá lớn. Xuất hiện của một nàng gợi lên cảm giác tựa như đó là một nàng Công Chúa--Quỷ.

Tuy nhiên, vì lý do nào đó mà ánh mắt Shidou đã hoàn toàn bị người thiếu nữ đó tước đoạt, nhưng đúng là phải vậy thôi.

Sửng sốt khôn cùng, với cái miệng vẫn đang há hốc ra.

"Koto-ri.....?"

Đúng vậy, cô em gái của Shidou, vị Chỉ Huy của «Ratatoskr».

Sự xuất hiện của cô gái với một biển lửa quấn quanh người--chỉ cần thoáng nhìn qua là không thể nghi ngờ gì nữa, chính là Itsuka Kotori.

Kotori chậm rãi hạ xuống, nhìn thoáng qua phía Shidou.

"--chỉ một lúc thôi, em sẽ lấy lại nó, Shidou."

"Eh.....?"

Hoàn toàn không hiểu Kotori đang nói điều gì, Shidou chợt nhíu mày.

"....., đó, là--"

Vào thời khắc đó, không biết là vì sao, mà khuôn mặt Origami đã lộ ra một biểu hiện kinh ngạc đến vô cùng mà Shidou chưa bao giờ thấy bao giờ vào trước đây.

https://thuviensach.vn

"--Cháy lên nào, 《Chước Lạn Tiêm Quỷ «Camael»》!"

Sau khi, cái tên đó thoát ra khỏi khóe môi của Kotori.

Ngay lập tức, ngọn hỏa diễm bắt đầu sinh ra từ trên cơ thể cô bé, tạo thành một cái gì đó tương tự như hình trụ với độ lớn kinh người.

Sau đó, Kotori ngay lập tức nắm lấy cái thanh ngang của cây trụ đó, một lưỡi dao hồng sắc khổng lồ bắt đầu hiện hình ở đầu chóp

Trông giống như--quá to lớn, một cái Rìu Chiến.

Shidou á khẩu không thốt nên lời. Kotori nhẹ nhàng vung cây Rìu Chiến vĩ đại ấy, hướng vào Kurumi.

"Giờ thì--. Bắt đầu Trận chiến (Hẹn hò) của chúng ta thôi."

(Còn tiếp-. Hết Tập 3)

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi

www.dtv-ebook.com

Tập 4 - Itsuka Sister

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Ngọn Lửa Vượt Thời Gian

Phần 1

Sân thượng trường trung học Raizen bao phủ trong bóng tối.

Đây không phải là phép ẩn dụ gì cả.

Bây giờ là 5 giờ chiều, mặt trời đã bắt đầu lặn, tuy nhiên trời vẫn còn sáng.

Hơn nữa , trên trời không hề có một gợn mây nào để che đi ánh sáng mặt trời.

Chính xác là do nơi Itsuka Shidou đang đứng tách biệt khỏi thế giới xung quanh và bị bao phủ bởi những cái bóng.

Nói rõ hơn thì, Shidou và những người khác đang kẹt trong một cuộc chiến có thể hủy diệt cả thế giới.

Chủ nhân của những cái bóng có tính cách rất kì quái; là một người thích gì làm nấy, bất chấp hậu quả. Họ đang ở trong một kết giới mà ở đấy sự tồn tại của họ rất mong manh.

"....."

Trong không gian tách biệt đó, Shidou trợn trừng mắt, cảm thấy khó thở.

https://thuviensach.vn

Đừng nói đến việc lật người lại, cậu còn không thể di chuyển được. Không, cả nói chuyện cũng là cả một vấn đề.

Lý do rất đơn giản. Hiện tại, Shidou, đang bị vài đứa con gái giữ chặt và đè xuống đất. Họ ân cần tới mức luồn những ngón tay thon dài vào trong miệng cậu, không cho lưỡi hay miệng cậu cử động.

-Rõ ràng việc này, rất bất thường.

Những cô gái mặc đồ đen đứng đầy trên sân thượng, tất cả đầu có vẻ ngoài giống nhau.

Hai bím tóc đen không cân xứng, da trắng đến nỗi có thể khiến người khác lầm tưởng họ đang bệnh. Con mắt trái có hình mặt đồng hồ cùng với những cây kim, chẳng khác gì cái đồng hồ thực sự.

Tất cả những cô gái đó, đều là [Tokisaki Kurumi].

Từ chỗ này, Shidou thấy Tohka và Origami. Cả hai người họ bị đè xuống đất giống như Shidou, trông rất đau đớn.

Dù Shidou không thể thấy từ chỗ cậu, nhưng Mana có lẽ ở phía bên kia bức tường người tạo ra bởi Kurumi.

Không còn cách nào để chạy. Phe Shidou bị áp đảo về số lượng.

--Tuy nhiên.

"Ah....."

Trong tình huống này, Shidou chợt chú ý tới một thứ khác.

Trong lúc lưỡi cậu bị kẹp chặt, cổ họng cậu chỉ có thể phát ra những từ khó hiểu.

https://thuviensach.vn

Trong lúc này, Kurumi giơ tay lên chuẩn bị gây ra một đợt không chấn.

Thứ đó, xuất hiện bên trên Shidou và những người khác.

Ban đầu--nó nhìn giống như mặt trời. Soi rọi khu vực bao phủ trong bóng tối nơi ánh sáng mặt trời không chiếu tới được, một khối cầu lửa dày đặc xuất hiện giữa không trung.

Chỉ cần vậy, nó đã thu hút sự chú ý của Shidou.

Tuy nhiên, giây phút cậu nhận ra hình dáng thật sự bên trong khối lửa, Shidou cảm thấy một dòng điện chạy qua não cậu. Cậu thấy những tia lửa rải rác trên tầm nhìn của mình, đâu đó trong đầu cậu lại nhói lên. Có thể não của cậu từ chối chiếu lại những hình ảnh có thể khiến cậu mất mạng.

Cô gái đó.

Cô gái nhỏ nhắn đó, đứng giữa không trung, với ngọn lửa cuồng nộ bao quanh mìn.

Phân nửa ống tay áo cô là lửa. Cô mặc một bộ kimono trắng. Dải lụa lửa quấn quanh thứ trông như thiên phục của thánh nữ. Và, nhô ra từ hai bên đầu cô, là một cặp sừng không thuộc về bất kỳ sinh vật nào.

Dáng vẻ đó. Sức mạnh đó, chắc chắn cô không phải là con người.

Tinh linh. Tai họa của cả thế giới.

Với những gì Shidou biết, ngoài từ đó ra, chẳng còn từ nào để diễn tả cô gái ở trước mặt cậu.

Không--Nói đúng hơn, vẫn còn, một từ nữa.

Tên của cô, Shidou biết nó.

https://thuviensach.vn

"Koto, ri....."

Kotori, Itsuka Kotori. Không thể nào nhầm lẫn được, khuôn mặt của đứa em gái cậu sống cùng mấy năm nay.

Tinh linh đó, dù có nhìn cách nào đi chăng nữa, cũng là em gái của Shidou--Kotori.

"......Tại sao....."

Shidou nhíu mày, không hiểu được tình hình hiện tại. Kotori là em gái của Shidou. Vậy, theo lẽ tự nhiên, cô bé là con người. Không thể nào cô lại là Tinh linh. Tuy nhiên cảnh tượng đang diễn ra trước mắt cậu, hoàn toàn phủ nhận những gì cậu nghĩ.

Dù cho Shidou cố gắng chối bỏ sự thật này.....cậu có cảm giác cậu đã thấy Kotori trong hình dạng này ở đâu đó trước đây.

Mặc dù có cố mấy cũng không nhớ gì được, nhưng khoảng khắc cậu nhìn thấy Kotori, cảm giác một thứ gì đó lan tỏa trong đầu cậu.

Đúng, đúng thế, đó là--

"......Chuyện quái gì đây?"

Ngay lúc đó, như thể cố ý chặn dòng suy nghĩ của Shidou, một giọng nói phát ra.

Chiếc đồng hồ khổng lồ sau lưng cô, khẩu súng lục bên tay trái và khẩu súng trường trong tay phải, Kurumi cau mày nhìn Kotori lơ lửng trong không trung với vẻ không hài lòng.

"Tôi sẽ rất cảm kích nếu cô không ngáng đường tôi. Phần hay nhất chỉ mới bắt đầu thôi."

https://thuviensach.vn

"Tôi xin lỗi, nhưng điều đó là không thể. Cô trông có vẻ hơi quá khích. --Hãy quỳ trước mặt tôi và ta sẽ bắt đầu sự trừng phạt của tình yêu nào."

Kotori khịt mũi, cùng lúc dùng tay phải lấy cây rìu chiến khổng lồ trên vai.

Chắc chắn những gì Kotori nói đều nằm ngoài dự kiến của Kurumi, Kurumi mở to mắt, tuy nhiên một tiếng cười điên loạn phát ra từ cổ họng cô.

"Ku, kuhihihi, hihihihihihihi.....thú vị đấy. Trừng phạt, ý của cô~~là trừng phạt~tôi~?"

"Nn. Nếu cô không muốn lãnh thử một đòn, hãy thu hồi lại bản sao và Thiên sứ của cô."

Ngay sau câu nói của Kotori, Kurumi lại cười như thể chuyện này rất thú vị. Toàn bộ Kurumi xung quanh cô cười phá lên.

"Hihihi, hihi. Dù cô tự tin vào khả năng của mình, nhưng cô có biết rằng quá tự tin vào bản thân sẽ chỉ hại chính mình thôi? - Zafkiel của tôi--"

"Nếu cô có thời gian để nói những lời vô nghĩa đó thì hãy tấn công đi, con lợn đen kia."

Kotori thở dài, vẻ khó chịu, và mặt Kurumi co rúm lại.

Vô số Kurumi trên sân thượng, giận giữ trừng mắt nhìn Kotori.

Tiêng rên đau đớn phát ra gần như cùng lúc từ phía trước. Có vẻ như Tohka và Origami đã bị các bản sao đánh vào phía sau đầu và bất tỉnh.

"Được thôi. Tôi sẽ loại bỏ cô nhanh chóng thôi--làm đi!"

https://thuviensach.vn

Kurumi hét lên. Ngay lập tức, những bản sao của Kurumi trên sân cúi người xuống và nhảy đến gần Kotori.

Vô số viên đạn được bắn vào trong không trung. Một loạt đạn súng lục và súng trường bắn ra một cách tàn nhẫn. Từ 'công kích' sẽ hợp hơn từ 'tấn công' trong tình huống này. Vô số quái vật tàn bạo dùng số lượng áp đảo để nghiền nát kẻ thù. Hàng loạt viên đạn hướng về phía Kotori.

"--Hmph."

Tuy nhiên, Kotori khịt mũi, vẻ khó chịu, từ từ nâng cao cây rìu chiến lên.

Trên đỉnh ngọn thương cao hơn cả Kotori, ngọn lửa thu lại, để lộ ra một lưỡi dao. Theo chuyển động của Kotori, nó vẽ ra một đường đỏ thẫm.

"-- - Camael.", cô lặng lẽ nói.

Và khoảng khắc khi một nhóm Kurumi sắp chạm vào Kotori, cây rìu lửa chém xuống trước mặt cô với áp lực khủng khiếp. Shidou có thể nghe thấy tiếng không khí bị xé ra từng mảnh từ chỗ cậu.

"Ahahahahaha! cô biết nó vô~dụng mà!"

Kurumi cười khúc khích đáp lại.

Không cần biết cây rìu chiến đó to thế nào, khó mà có thể loại bỏ toàn bộ Kurumi ở xung quanh. Dù cô đã hạ một vài bản sao trước mặt, ngay lập tức có những Kurumi khác lấp đầy khoảng trống đó.

Tuy nhiên.

"Kihihi--hii.....?"

https://thuviensach.vn

Nụ cười trên mặt Kurumi biến dạng ngay lập tức. Khoảng khắc Kotori chém - Camael xuống, chóp rìu phát ra lửa--và cùng lúc, đầu, tay hay nửa thân trên của vô số Kurumi xung quanh Kotori bị hất lên trên không trung.

"Ah, eh.....?"

Những bản sao nhìn phần cơ thể mất, phát ra một âm thanh sửng sốt. Khoảng khắc tiếp theo, tất cả bị bao trùm trong lửa , cháy thành tro trước khi rơi xuống.

"....."

Kotori lặng lẽ nhìn xuống--về phía Shidou, vung - Camael lần nữa. Ngọn lửa trườn tới như con rắn, xé xác các Kurumi xung quanh Shidou.

Cùng với tiếng rên thảm thiết, sức nặng trên người Shidou biến mất.

"--"

Shidou nhả những ngón tay ở trong miệng cậu, ho liên tục.

Ngay sau đó, cơ thể của những Kurumi bị chém bởi - Camael bị thiêu cháy như ban nãy.

"Uu nóng quá.....!"

Shidou nhanh chóng đứng dậy, *Pa Pa*, phủi tàn lửa trên người cậu.

Kotori từ từ hạ xuống giữa Shidou và Kurumi, hướng - Camael về phía Kurumi. --Đúng như dự đoán, cô đang cố bảo vệ Shidou.

"Koto, Kotori.....Thật sự--"

"Nghe này, em muốn anh nhân cơ hội lúc Kurumi sơ hở và chạy khỏi đây. Dù gì thì hiện tại anh--rất dễ chết."

https://thuviensach.vn

"Haa.....? Thật sự em là--"

Tuy vậy, câu hỏi của Shidou bị tiếng cười cắt ngang.

"Hihi, hihihihihihihihihi.....! Không tệ."

Kurumi nhướn mày, nắm chặt hai khẩu súng trong tay.

"Tuy~nhiên~, nó chưa phải tất cả đâu, cô biết chứ?"

Nói xong, Kurumi giơ hai khẩu súng lên mặt chiếc đồng hồ khổng lồ.

Shidou nín thở. Đúng vậy. Thiên sứ của Kurumi vẫn còn-- với khả năng điều khiển thời gian. - Zafkiel.

"Kotori, cẩn thận, đó là.....!"

"Fufu, Shidou-san, làm ơn đừng làm một việc đáng chán như--thế!"

Nói xong, Kurumi nạp thứ bóng đen rỉ ra từ số [I] La mã trên mặt đồng hồ của - Zafkiel, nhắm vào thái dương của mình và bắn.

Cô ngay lập tức biến mất như một làn sương.

Cùng lúc, Kotori giơ - Camael lên. Sau đó, một âm thanh sắc bén phát ra, - Camael run lên.

Lúc nãy--cậu đã chứng kiến cuộc chiến giữa Kurumi và Mana. Aleph[Nhất Đạn] của - Zafkiel là viên đạn ma thuật có khả năng gia tốc thời gian của mục tiêu.

Nhanh hơn cả cái bóng của mình, Kurumi liên tục tấn công Kotori.

"Ah~hahahahahaha! Tuyệt vời! Tuyệt vời! Đúng như những gì tôi mong đợi ở một Tinh linh cùng với Thiên sứ--! Tôi thấy hứng thú đấy!"

https://thuviensach.vn

"Ồn ào quá. Nếu là phụ nữ, sao không thay đổi cách cư xử của cô đi?"

Vung cây rìu theo chiều ngang, Kotori nói. Shidou thấy Kurumi bị - Camael hất đi.

Kurumi nhảy lên giữa không trung, và cười. Cô lúc lắc người, nạp đạn, rồi hét to lên.

"Cám ơn cô đã nhắc nhở. Như yêu cầu của cô, tôi sẽ giết cô một cách duyên dáng hơn. - Zafkiel--Zayin[Thất Đạn]!"

Sau đó, bóng đen rỉ ra từ số [VII] Roman trên - Zafkiel bị hai khẩu súng của Kurumi hấp thụ.

Kurumi bóp cò ngay lập tức, viên đạn đen tiến gần về phía Kotori.

Vị trí, tốc độ, khoảng cách, nhìn kiểu gì thì đó cũng là đòn tấn công không thể tránh được, Kotori dùng lưỡi rìu của - Camael để chém viên đạn.

"Kotori!"

Nhưng--Cô không thể. Shidou chỉ có thể hét lên.

Zayin[Thất Đạn]. Là chiêu thức tàn bạo nhất mà Kurumi dùng để hạ gục Mana lúc nãy.

Phòng thủ hay ngăn chặn nó đều không có nghĩa lí gì. Khoảng khắc viên đạn chạm vào-

"Fufu, ahahahahahaha!"

Kotori trở nên bất động, cùng lúc đó, Kurumi cười phá lên. Không cần trói tay trói chân, cả thứ huyền ảo như tay áo của Linh trang và lưỡi rìu của - Camael, cả tóc của cô bé, cũng lơ lửng trong không khí.

https://thuviensach.vn

"Ufufu, không cần biết cô có sức mạnh gì, nhưng nó vẫn vô dụng khi cô bị khống chế đúng chứ?"

Ngay khi Kurumi dứt lời, toàn bộ Kurumi còn lại quanh họ lên đạn cùng lúc, nhắm vào Kotori và bóp cò.

"Dừng--"

Shidou không thể ngăn họ kịp lúc. Những viên đạn của Kurumi ghim vào người Kotori không thương tiếc. Vô số vết thương khủng khiếp xuất hiện trên làn da mềm mại cùa cô.

"Chuyện này, thật tuyệt."

Cuối cùng, Kurumi đã bắn Zayin[Thất Đạn] đứng trước Kotori, đặt nòng súng vào giữa cặp mắt của Kotori, bóp cò không do dự.

Ngay sau đó, cơ thể của Kotori cử động trở lại.

"......!"

Máu chảy ra từ vô số vết thương trên người Kotori. Tuy nhiên, Kotori không hề có phản ứng gì. Phản lực sót lại từ phát bắn cuối cùng làm cơ thể nhỏ nhắn của cô văng ngược trở lại.

"Kotori.....!!"

Shidou rú lên, chạy về phía trước, ôm lấy cơ thể đang rơi của Kotori.

Tuy nhiên, đã quá muộn. Cơ thể cô bị những viên đạn của Kurumi xuyên qua, cơ thể thảm thương của Kotori chìm trong biển máu, tưởng như nó sẽ vỡ ra chỉ với một cái chạm nhẹ.

Chẳng còn tí hi vọng rằng cô còn sống. Shidou nhìn cơ thể méo mó của em gái mình, chống hai tay lên mặt đất.

https://thuviensach.vn

"Ah, ahh....."

"Ufufu, fufufufufufu", aaah, aaah, nó đã kết thúc rồi. Khó mà tìm được đối thủ mạnh như cô ta. Nhẫn tâm quá. Đáng thương quá."

Kurumi xoay mình như thể đang biểu diễn, cười như thể chuyện này rất thú vị.

"Giờ, đến lượt Shidou-san. Mình--"

Kurumi đột nhiên ngừng nói.

Cô tỏ vẻ ngạc nhiên, nhìn chằm chằm vào Kotori đang nằm trên mặt đất.

Theo hướng Kurumi nhìn, Shidou ngạc nhiên mở to mắt.

"Đây, đây là--"

Cậu thốt ra một tiếng ngạc nhiên. Những đốm lửa nhỏ xuất hiện ở khắp vết thương trên người Kotori, nhiều đến nỗi nó như đang liếm toàn bộ cơ thể của cô.

Shidou từng thấy cảnh này trước đây. Không, nói đúng hơn--cậu từng trải qua việc này trước đây.

".....Thực sự. Cô thực sự tàn nhẫn nhỉ."

Dùng gót chân làm điểm tựa, Kotori loạng choạng đứng dậy.

Sau khi những đốm lửa biến mất, những vết thương đã lành lặn, máu đã ngưng chảy, không còn vết rách trên Linh trang của cô, tất cả đều đã biến mất.

https://thuviensach.vn

Khó mà tưởng tượng nổi cô vừa lãnh những vết thương chết người. Cảnh tượng về cuộc tấn công lúc nãy xuất hiện trong đầu Shidou.

"Cái--"

Kurumi nhướn mày lùi lại, giống như đang khiếp sợ những gì vừa chứng kiến.

Nhận thấy chuyện này, Kotori cầm - Camael lên, giận dữ nhìn Kurumi.

"Với tôi, làm cô thoái chí là cách tốt nhất nhỉ."

"......Hmph, đừng chế nhạo tôi--!"

Kurumi như choàng tỉnh, giơ hai khẩu súng lên.

Ngay sau đó, chiếc đồng hồ bên mắt trái của Kurumi bắt đầu xoay rất nhanh, bóng đen từ số [I] La Mã từ - Zafkiel, chui vào trong khẩu súng của Kurumi.

"Aleph[Nhất Đạn]......!"

Kurumi hết lên, liên tục bóp cò hai khẩu súng ở cả hai tay. Aleph[Nhất Đạn] bắn vào những Kurumi còn lại trên sân thượng.

Sau khi bắn hàng chục viên Aleph[Nhất Đạn], Kurumi chĩa nòng súng vào ngực và bóp cò.

"--Tch."

Kotori chắc lưỡi, vẻ khó chịu, cô ngay lập tức đạp chân trái về phía sau, đá vào bên sườn của Shidou.

"Ặc.....!?"

https://thuviensach.vn

Shidou la lên do cú va chạm đột ngột, cùng lúc cậu ngã về phía sau. Sau khi lưng và đầu cậu dừng lại do ma sát với mặt đất. Shidou xoa đầu, đúng dậy và hét.

"Em, em làm gì vậy--"

Tuy nhiên, cậu không thể nói hết câu.

Những Kurumi nhận được tốc độ đáng kinh ngạc, vây quanh Kotori như đang cố giữ cô lại bằng hàng loạt những cú đấm, đá, và đạn.

Đúng vậy, trước khi những Kurumi được bắn Aleph[Nhất Đạn] lao tới chỗ họ, Kotori đã tốn khoảng thời gian quý báu của mình để giúp Shidou thoát khỏi đó.

"Chém chúng đi-- - Camael!"

Kotori gầm lên, lưỡi rìu của - Camael lớn hơn kích thước nguyên bản của nó vài lần, tăng tầm sát thương của nó rộng hơn nữa.

Ngay sau đó, vô số Kurumi bị lưỡi rìu lửa đó chém, đâm, làm cơ thể của họ trở thành tro.

"Hự....."

Lúc này, cùng với tiếng rên như bị tra tấn, Kurumi rút khỏi chỗ Kotori.

Có vẻ như cô bị - Camael đánh trúng. Từ vai xuống bụng của cô, là một vết chém khó coi trông như một vết bỏng.

"Cô--nghĩ cô là ai.....con nhãi kia!"

Sau đó cô giơ khẩu súng lên, hét.

" - Zafkiel--Dalet[Tứ Đạn]!"

https://thuviensach.vn

Sau đó, Kurumi chĩa súng vào thái dương của mình và bắn, cứ như thời gian quay ngược lại, vết thương của Kurumi biến mất không một dấu vết.

Gần như ngay tức khắc, những bản sao của Kurumi xung quanh Kotori đều bị thiêu đốt thành tro và biến mất trong không khí.

"Ara, hết rồi à? Dù có phô trương sức mạnh của mình thêm nữa cũng chẳng sao đâu, cô biết chứ?"

Kotori đặt cây rìu chiến lên vai, khịt mũi.

Những lời đó càng khiến tâm trạng của Kurumi tồi tệ hơn, cô nghiến răng.

"Dám nói thế à--Cô sẽ phải hối hận về chuyện này! Zaaaaaaafkieeeeeeeel!

Ngay khi cô nói xong, con mắt trái của Kurumi quay với với tốc độ chưa từng có trước đây.

"! Cô vẫn chưa bỏ cuộc.....!"

Nhận thấy mối đe dọa từ hành động của Kurumi. Kotori giơ - Camael lên. Tuy nhiên--

"--Ah."

Cổ họng Kotori phát ra một âm thanh cực kì nhỏ và yếu ớt, cô khụy gối xuống.

Dùng - Camael như vật giúp đứng vững, dùng tay còn lại giữ đầu mình trong đau đớn.

"Ku.....Đây, đây là....."

https://thuviensach.vn

"Koto, Kotori!?"

Tuy không biết chuyện gì đang xảy ra, nhưng cậu chỉ biết Kotori đang gặp rắc rối. Shidou la lên.

"Ah~hahahahahahahahaha! Xem ra lợi thế đã nghiêng về phía tôi rồi!"

Kurumi cười phá lên , chĩa khẩu súng trường vừa nạp đạn từ - Zafkiel về phía Kotori.

"Ku--"

Shidou lao về phía trước không nghĩ gì. Cậu không biết khả năng của viên đạn mà Kurumi đang dùng. Tuy nhiên, không cần nghĩ nhiều cũng thấy, viên đạn đó chắc chắc có thể lấy mạng Kotori.

Ngay khi Kurumi bóp cò súng, cậu phải ôm lấy Kotori và tránh viên đạn đó bằng bất cứ giá nào. Nếu không thể, Shidou sẽ dùng thân mình để che chắn.....!

--Tuy nhiên.

"....."

Ngay khi Kurumi chĩa súng về phía Kotori, Kotori lặng lẽ đứng dậy.

"Kotori! Em không sao chứ!?"

Nhưng Kotori không trả lời cậu.

Cô lặng lẽ--dùng đôi mắt đỏ thẫm của mình, trừng mắt nhìn Kurumi.

Khuôn mặt quen thuộc của cô, vì lí do nào đó, cô không giống đứa em gái mà Shidou từng biết. "Koto, ri....."

Kotori giơ - Camael lên cao rồi thả tay ra.

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó lưỡi rìu của - Camael biến mất, nhưng phần chóp vẫn còn đó.

" - Camael--Megiddo[Thần công]."

Như phản ứng với lời nói của Kotori, - Camael rung lên.

Tay cầm thu vào trong thân, nó tự bao quanh cánh tay phải của Kotori.

Kotori, với khẩu thần công bao quanh cánh tay phải từ khuỷu tay, chĩa nòng súng về phía Kurumi.

--Hình dạng đó, chẳng khác gì những khẩu pháo trang bị trên chiến hạm.

Nòng súng của - Camael từ từ quay, nhả ra ánh sáng màu đỏ.

Và ngọn lửa xung quanh Kotori, bị hút vào trong nòng súng từ phía trước.

"----!?"

Nhận thấy biểu hiện của Kotori, [Kurumi] đang chĩa nòng súng về phía Kotori cau mày lại. Shidou chưa từng thấy vẻ mặt đó từ trước đến giờ. Nói theo cách nghĩ của Shidou--Đó là biểu hiện của sự sợ hãi, hoặc ít nhất là cảnh giác.

"[Chúng ta]!!"

Ngay khi Kurumi hét lên, các bản sao lao ra từ cái bóng của Kurumi, chen vào giữa hai người.

Kotori, lặng lẽ mở miệng.

"--Thiêu rụi, - Camael!"

https://thuviensach.vn

Giọng nói của cô, khác hẳn giọng nói của cô em gái mà cậu đã sống cùng mấy năm nay. Một giọng nói lạnh lùng, bình tĩnh.

Khoảng khắc tiếp theo-- - Camael, đã sẵn sàng, bắn ra một dòng lửa khủng khiếp.

Nó trông như một đợt phun trào núi lửa được nén lại trong vài centimet, với nhiệt độ cực cao, vẽ ra một đường từ sân thượng xuyên qua bầu trời. Ngay lập tức, khu vực xung quanh nhuộm đỏ màu bình minh.

"Ư....."

Shidou đưa tay che mặt trong vô thức. Dù nãy giờ đã hơi khó thở, nhưng khi sức nóng đốt cháy màng nhầy trong mũi cậu, nó mới thực sự ngăn cậu thở. Dù đứng sau Kotori, nhưng cậu vẫn cảm thấy da mình nóng ran, cơn đau khi muốn mở mắt ra cũng là một vấn đề.

Vài giây sau, tia nhiệt đốt cháy bầu trời từ từ thu nhỏ lại--khẩu thần công khổng lồ bên tay phải Kotori, phả khói trắng ra ngay sau khi hoàn thành nhiệm vụ tàn nhẫn của nó.

"Khụ, ...Khụ....."

Cậu khẽ ho, nhìn lên.

Ngay khi làn khói che chắn tầm nhìn của cậu biến mất--vai Shidou run lên.

Nền sân thượng và hàng rào đều bị nóng chảy do sức nóng khủng khiếp, chẳng còn gì sau đòn tấn công đó--nhưng, vẫn còn bóng dáng của Kurumi và - Zafkiel ở đó.

Tuy thế những bản sao bảo vệ Kurumi đã cháy thành tro và biến mất, Kurumi cũng mất đi cánh tay trái. Có lẽ nó đã bị thổi bay do sức nóng

https://thuviensach.vn

khủng khiếp, miệng vết thương cháy đen như than, đến nỗi không có một giọt máu nào chảy ra từ vết thương.

Hơn một phần tư mặt đồng hồ của - Zafkiel ở sau lưng Kurumi bị đâm thủng, vị trí của số [I], [II] và [III] Roman giờ chỉ còn là một lỗ thủng gọn ghẽ.

Kurumi thở hổn hển, quỳ xuống một cách yếu ớt.

Nhìn kiểu gì thì, cô cũng không còn chiến đấu được nữa.

--Nhưng.

".....Cầm súng lên."

Kotori hạ giọng, một lần nữa chĩa - Camael trong hình dạng khẩu thần công về phía Kurumi.

"Vẫn chưa phân thắng bại. Cuộc chiến vẫn chưa kết thúc. Giờ, tiếp tục cuộc chiến sinh tử nào, Kurumi. Đây là cuộc chiến mà cô hằng mong đợi mà. Nó là thứ cô muốn mà.--nếu cô không đủ sức chĩa súng vào tôi, vậy thì chết đi."

"Kotori.....? Em, em nói gì vậy?" Shidou chạy đến bên Kotori, đặt tay lên vai cô.

"Nếu em bắn lần nữa, cô ấy sẽ chết thật đấy! Chẳng phải nhiệm vụ của là cứu Tinh linh chứ không phải giết đúng chứ!?"

Tuy nhiên, Kotori không quan tâm đến những gì Shidou nói. - Camael bắt đầu hút lửa vào nòng súng lần nữa.

".....! Này, này, Kotori!"

Shidou chạy ra trước Kotori--và nín thở.

https://thuviensach.vn

"Cái--"

Ánh sáng đỏ kì lạ lóe lên từ cặp mắt lạnh lẽo. Cô mỉm cười lộ vẻ thích thú.

--Không đúng. Shidou rùng mình. Chắc chắn đó không phải là Kotori mà cậu biết. Ngay khi cậu nhận ra điều này, Shidou bắt đầu chạy. --về phía Kurumi đang quỳ trên mặt đất trong vô vọng.

"Kurumi!"

"Shi--dou, san.....?"

Đã quá trễ để thoát khỏi đây cùng Kurumi. Shidou đứng trước Kurumi, nhằm giảm thiểu mức sát thương mà cô có thể nhận.

Cùng lúc đó, - Camael lại bắn ra dòng lửa đỏ thẫm có thể thiêu cháy mọi thứ một lần nữa.

Đột nhiên--

"!"

Kotori với - Camael bên tay phải, đột nhiên mở to mắt.

"Onii-chan.....! Tránh đi!"

Cô hét lên, chĩa - Camael bên tay phải lên trời.

Nhưng như thế chẳng thể hoàn toàn đổi hướng của dòng lửa đã bắn ra được--

"----"

Mọi thứ trước mắt cậu nhuộm thành màu đỏ, và Shidou dần mất đi ý thức.

https://thuviensach.vn

Phần 2

Cháy . Cháy. Khắp nơi đều đang cháy.

Cháy . Cháy . Những con đường đang cháy.

Cháy . Cháy. Cả thế giới đang cháy.

Lửa choáng hết tầm nhìn của Shidou.

Tách tách. Rầm rầm. Ầm ầm.

Dù vậy, Shidou vẫn không ngừng chạy.

(Kotori.....! Kotori!)

Cậu gọi tên đứa em gái của mình, chạy qua con đường trông như địa ngục dưới lòng đất.

Dù vậy, có vẻ như Shidou vẫn không hiểu chuyện gì đang diễn ra.

Nhưng biết làm sao được. Khi cậu đang trên đường về nhà, cậu vô tình phát hiện ra con đường quen thuộc về nhà đã chìm trong biển lửa.

Hôm ấy là sinh nhật lần thứ chín của Kotori. Vậy nên Shidou đã đến nhà ga để mua quà cho cô bé. Có thể nhờ thế cậu đã tránh được thảm họa, cậu phải cảm ơn Kotori vì điều này--Nhưng, tuy hôm ấy là sinh nhật của Kotori, nhưng do công việc, nên bố mẹ họ không có ở nhà. Nghĩa là hiện tại, chỉ có mỗi Kotori ở nhà.

Kotori là đứa hay khóc nhè, nên chắc chắn cô bé đang khóc vì thấy cô đơn.

Khoảng khắc hình ảnh trong quá khứ xẹt qua đầu cậu, Shidou bắt đầu chạy.

https://thuviensach.vn

Kotori. Đứa em gái dễ thương của Shidou. Cô bé dịu dàng đó, người cho đứa trẻ mồ côi như Shidou biết gia đình là thế nào.

Trước đây, khi cậu bị chính mẹ ruột của mình bỏ rơi, khi cậu đang ở trong hố sâu của tuyệt vọng, Shidou được cứu bởi bố mẹ nuôi cũng như là bởi Kotori.

Vậy nên, lần này đến lượt Shidou cứu cô bé. Nếu là vì Kotori, Shidou sẽ không ngần ngại hi sinh thân mình.

(Kotori--!!!)

Cậu chạy về phía nhà của mình, hét tên cô bé một lần nữa.

Tuy nhiên, Shidou dừng lại. Những ngọn lửa đang cháy âm ỷ trên con đường trước mặt cậu, biến mất như thể chúng bị hút đi.

Giữa khung cảnh đó, là một cô bé nhỏ xíu đang ngồi khóc một cách yếu ớt dưới đất.

(Đó là--)

Cách ăn mặc của cô rất kì lạ. Bộ kimono rộng quá khổ, cặp sừng hai bên đầu. Dải lụa trắng quấn quanh người. Ngọn lửa bập bùng bao quanh cô.

Tuy nhiên, Shidou nhận ra ngay đó là đứa em gái đáng yêu của cậu.

Kotori, cô bé đang khóc.

--Shidou chạy đến, không cần biết điều gì khác ngoài điều này.

(Kotori!)

(Uu, ah, ah, O, Onii-chan....., Onii-chan, Onii-chan.....!)

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, ngay khi Shidou chạy về phía Kotori, ngọn lửa bao quanh Kotori bùng lên dữ dội.

Kotori mở to mắt, run lên vì sốc.

(Onii-chan! Đừng đến gầnnnnnnnn!!)

Cô bé hét lên với giọng lẫn trong nước mắt to đến nỗi tưởng chừng như có thể xé rách cổ họng cô.

"--Eh?"

Shidou la lên tỏ vẻ ngạc nhiên.

Nhưng cậu chẳng thể làm gì kịp. Ngay khi cậu nhận ra, Shidou bị ngọn lửa xung quanh Kotori đánh văng.

(Ah--)

Uych Lưng cậu đập xuống đất. Cơn đau khủng khiếp chạy dọc sống lưng, và từng cm vuông da trên người cậu đang gào thét vì bị bỏng. Tuy nhiên, dù lăn lộn trong đau đớn, Shidou không thể kêu lên. Mắt cậu mờ dần, cậu sắp mất đi ý thức.

Shidou nhìn lên trời, thở hổn hển.

Trong tình trạng này, cậu thà ngất đi còn hơn . Cậu còn không thể cử động ngón tay, chỉ có cơn đau hành hạ cậu. Nhận thấy mình sắp chết, cảm giác sợ hãi trong cậu dâng lên.

(Onii-chan.....!)

Ngay sau đó, Kotori hoảng loạn chạy đến chỗ cậu.

https://thuviensach.vn

Dù vài giây trước cậu nghĩ nếu ngất đi thì sẽ tốt hơn, ý nghĩ trong đầu cậu thay đổi ngay lập tức. Bây giờ với Shidou, thấy được khuôn mặt của Kotori, là một món quà vô giá.

Nước mắt chảy dài trên mặt Kotori. Cơn đau lại tấn công Shidou khi những giọt nước mắt rơi trên làn da bị bỏng của cậu. Tuy nhiên, Shidou nghiến răng cố gắng không rên rỉ. Nếu để Kotori khóc thêm nữa, Shidou không có tư cách làm anh.

Trong đôi mắt mờ của cậu, khuôn mặt Kotori đẫm nước mắt. Bầu trời mất đi màu sắc của nó. Mọi thứ từ từ mờ dần.

Tuy nhiên.....ngay lúc đó.

[--Này, câu có muốn cứu em gái cậu không?]

Một giọng nói, phát ra ở phái trên Shidou và Kotori.

[--Tsss.....]

Cơn đau âm ỉ trong đầu Shidou ngăn cậu thiếp đi. Shidou xoa trán, khẽ rên lên.

Cậu không còn thấy vết thương nào nữa. Đừng nói đến vết cắt, cả vết bầm cũng không còn. Nếu còn chỗ nào khó chịu thì, chắc chắn là do cơn đau âm ỉ trong não cậu.

Sau khi rên rỉ một lúc, cậu mở mắt, trước mắt cậu là trần nhà với đầy đường ống ở đó.

Bây giờ, Shidou mới nhận ra rằng cậu đang nằm trên giường.

"Nơi này là....."

https://thuviensach.vn

Shidou chớp mắt vài lần, nhìn xung quanh. Những chiếc giường xếp đều nhau, cách nhau bởi những tấm màn.

Một nơi quen thuộc. Lúc trước, Shidou đã từng ngủ ở đây, như thế này.

Đúng vậy. Nơi đây là bệnh xá của của phi thuyền .

Shidou ngồi dậy, tự gõ nhẹ vào đầu để tỉnh táo trở lại.

"Ow ow ow....."

Không chỉ đầu, toàn thân cậu đều ê ẩm. Mặt Shidou hơi nhăn lại.

Tiếp theo, không hiểu sao môi cậu lại có cảm giác lạ lạ. Chắc hẳn cậu đã chạm vào cái gì đó khi bất tỉnh.

Tuy nhiên, Shidou nhanh chóng bỏ qua chuyện đó. Lý do rất đơn giản. Cô gái quen thuộc đang nằm trên giường cậu và ngủ.

Mái tóc dài, đen huyền, rất đẹp. Làn da mịn màng như gốm. Khuôn mặt đẹp đến mức tưởng như Thượng Đế đã nhào nặn nó bằng tay, dáng ngủ của cô như một nhân vật trong truyện cổ tích.

.....Nếu không có nước dãi chảy ra thì trông cực kì hoàn hảo rồi.

"Tohka.....?"

Dù Shidou gọi tên cô, cô gái đó--Yatogami Tohka, vẫn không trả lời. Cô lặng lẽ ngủ, chỉ bờ vai là nhịp nhàng nâng lên hạ xuống.

"Tại sao Tohka lại ở đây.....Khoan, sao mình lại ở đây--"

Shidou ngừng lẩm bẩm.

https://thuviensach.vn

Cửa bệnh xá đột ngột mở ra, cậu nghe thấy tiếng bước chân hai người đang đi tới.

"......Nn? Aaah, cậu tỉnh rồi hả, Shin."

Người phụ nữ độ hai mươi tuổi mặc quân phục màu hạt dẻ nhìn về phía Shidou và nói.

Hai mắt cô thâm quầng, cô là phân tích viên của , với làn da trắng như tuyết cũng ngầm ám chỉ cách sống ru rú trong nhà của cô, Murasame Reine.

"Reine-san? Và--"

Ngay khi Shidou trả lời Reine, cậu đột nhiên nhìn ra phía sau cô. Một cô bé khoảng mười ba, mười bốn tuổi, núp sau lưng Reine.

Cô bé giấu mái tóc màu xanh xanh hiếm thấy ở thế giới này và đôi mắt xanh biếc của mình dưới cái nón rơm vành rộng. Con rối thỏ có thiết kế trông tức cười bên tay trái của cô bé, thỉnh thoảng vẫy bàn tay nhỏ bé của nó.

"Ooh, Shidou-kun. Sao~thế, trông cậu không khỏe lắm. Tụi này lo lắm."

"Nếu anh không sao.....thì, tuyệt quá."

Ngay khi con rối đang vẫy tay một cách cường điệu nói xong , cô bé nói với giọng yếu ớt.

"Cả Yoshino cũng...Chuyện gì đang diễn ra.....?"

"Muu--"

".....Ah, aaah, xin lỗi. Yoshinon cũng ở đây."

https://thuviensach.vn

Shidou xin lỗi con rối đang làm vẻ mặt không hài lòng. Cậu quay về phía Reine.

"Vậy, Reine-san. Sao tôi, lại ở đây.....?"

".....Nn. hôm qua, sau cuộc chiến với Tokisaki Kurumi, chúng tôi đưa cậu về đây trong tình trạng bất tỉnh."

".....!"

Tokisaki Kurumi. Cô gái đột nhiên chuyển đến trường Shidou--một Tinh linh.

Ngay khi Reine nói cái tên đó, cơn đau âm ỉ gần như đã biến mất trong đầu Shidou ngay lập tức nhói lên.

Cảnh tượng ngày hôm qua, hiện lên trong đầu cậu.

"Đúng vậy, a.....! Vậy, vậy chuyện gì diễn ra sau đó ? Tại sao Tohka không tỉnh dậy? Cô ấy có sao không? Vậy còn Kotori? Em ấy, đột nhiên xuất hiện như thế.....Vậy, sao em ấy lại xuất hiện như vậy.....! Và Origami!? Origami có lẽ cũng gặp nguy hiểm nếu xét đến những gì mà Kurumi đã làm với cổ!"

".....Bình tĩnh nào, Shin."

"--Được rồi, vậy còn Mana!? Tôi không thấy em từ giữa cuộc chiến! Em ấy có sao không!? Và Kurumi--Cô ấy vẫn còn sống chứ!? Còn mọi người ở trường--"

Shidou đột nhiên ngừng nói, nói đúng hơn, cậu không thể nói.

Bởi vì Reine đang ôm chặt đầu Shidou.

"Nn-! Nn-!?"

https://thuviensach.vn

"......Được rồi được rồi."

Reine nói, nhẹ nhàng xoa đầu Shidou. Tuy nhiên Shidou chỉ có thể cảm thấy hơi ấm từ ngực cô.

Shidou giơ tay lên để ám chỉ với Reine cậu đầu hàng. Vài giây sau, Reine buông đầu cậu ra.

"......Câu bình tĩnh lại chưa?"

"Ha, Haa....."

Sau tiếng thở dài, cậu ngẩng đầu lên và ném ánh nhìn dò hỏi về phía Reine. Đáp lại, cô gật đầu. Yoshino dùng tay che khuôn mặt đỏ bừng của cô bé, nhưng cô vẫn nhìn qua khe hở giữa các ngón tay của mình.

"......Bình tĩnh. Mọi người vẫn ổn. Theo những gì tôi biết thì không có thương vong. Toàn bộ bệnh viện khu vực lân cận đều trong tình trạng quá tải. Tobiichi Origami và Takamiya Mana được thành viên của AST chở đi ngay sau đó, họ được chuyển đến bệnh viện JSDF Tenguu. Họ có realizer chuyên dụng cho y tế ở đó--Còn Kurumi, cô ta đã nhân cơ hội này chuồn đi. Tohka như cậu thấy. Dù bị thương, cô ấy nhất quyết muốn chăm sóc cậu. Có lẽ cô thiếp đi vì mệt chăng?"

"....."

Nghe Reine nói, Shidou nghiến răng và nắm chặt tay lại.

--Cuối cùng, Shidou chẳng thể giải quyết được gì.

Cậu từng nói nhất định cậu sẽ cứu Kurumi và Mana, nhưng cậu không thể làm được gì.

Kurumi và Mana đều bị thương rất nặng, cả Origami, Tohka và mọi người đều bị kéo vào chuyện này, cậu cũng không thể phong ấn sức mạnh

https://thuviensach.vn

của Kurumi.

"Chết--tiệt....."

Cậu nguyền rủa bản thân mình trong tiếc nuối, và dộng tay xuống tấm nệm.

".....Cậu đã làm hết sức có thể. Đừng trách bản thân quá."

"N, nhưng.....!"

"Thực tế không ai có thể ngờ được việc Kurumi giấu đi sức mạnh của mình. Cậu nên mừng là không ai phải chết. Nếu cậu vẫn muốn cứu Kurumi, vậy hãy nghĩ đến việc cậu sẽ đánh và mắng cô ta như thế nào đi."

".....Vâng....."

Shidou kiềm chế cảm xúc của mình và trả lời--Đột nhiên cậu mở to mắt.

Nãy nhờ Reine vẫn không nhắc đến một người rất quan trọng.

"Reine-san.....! Kotori. Kotori giờ đang ở đâu?"

Cậu hỏi, tuy nhiên Reine không trả lời như cậu mong đợi.

".....Tôi sẽ dẫn đường. Cậu có thể đứng chứ?"

"Đư, được."

Shidou gấp chăn lại, mang đôi giày để dưới giường và đứng lên. Tuy nhiên--có lẽ do nằm quá lâu, cậu cảm thấy chóng mặt ngay khi đứng dậy, và mất thăng bằng ngay lập tức.

"....."

https://thuviensach.vn

Ngay lúc ấy, Yoshino chạy lại từ phía Reine, dìu lấy Shidou.

"Oo, oh, xin lỗi. Cám ơn, Yoshino."

"Không, không sao....."

Shidou nở nụ cười cay đắng và nói, Yoshino bối rối, cuối đầu xuống. [Yoshinon] bên tay trái cô bé huýt sáo *Shu--*.

".....Cậu không sao chứ? Nếu cậu nằm thêm chút nữa thì sẽ tốt hơn--"

"Không sao, tôi ổn. Hơn nữa, làm ơn dẫn tôi đến chỗ Kotori, nhanh lên."

Reine nheo mắt lại nhìn Shidou, thở dài một tiếng rồi gật đầu.

".....Theo tôi."

Cô nói, từ từ quay người lại. Sau khi Shidou bế Tohka lên giường, cậu đi theo cô. Yoshino đỡ phần hông của cậu, và cùng đi về phía trước.

"Yoshino? Anh không sao rồi mà?"

"....., Ah, vâng.....nhưng, nó, vẫn rất nguy hiểm."

Có lẽ trong mắt Yoshino, Shidou rất yếu.

Nhưng chẳng có lí do gì để từ chối hành động của cô bé. Shidou mỉm cười cay đắng và nói ".....Vậy, trông cậy cả vào em.", tiếp tục đi, vì lí do nào đó con rối hình thỏ cứ nhếch mép cười, nhưng chuyện này lúc nào cũng diễn ra nên cậu không để ý.

Với Yoshino đi cùng cậu, tiếng bước chân của họ vang vọng bên trong hành lang chật hẹp của .

https://thuviensach.vn

Đi nửa chừng, Shidou đột nhiên cau mày. Cậu nghĩ mọi người hướng về phía phòng chỉ huy như bình thường, tuy nhiên Reine đổi hướng giữa chừng.

Rồi họ tiếp tục đi thêm một lúc nữa. "......Đến rồi."

Nhìn lên cánh cửa trước mặt Reine, Shidou như ngừng thở.

Cậu không quen với thiết kế bên trong . Dù đã ở trong đây rất nhiều lần, nhưng cậu chưa bao giờ được tham quan toàn bộ nơi này, nơi duy nhất cậu đến là đáy tàu nơi đặt thiết bị di chuyển, khoang chỉ huy, bệnh xá, nhà vệ sinh, phòng ăn và phòng nghỉ.

Nói đúng hơn, Shidou không hề biết mình đang ở đâu cũng như căn phòng này dùng để làm gì.

Dù thế, khi cánh cửa nặng nề như cửa két sắt ngân hàng này, không khó để đoán nó được xây vì lý do gì.

"Nơi này là....."

Dù cậu hỏi, Reine vẫn không trả lời, cô đứng trước bảng điện tử bên cạnh cánh cửa, sau khi nhập mật khẩu, cô đặt tay lên nó.

"......Phân tích viên. Murasame Reine."

Sau khi cô nói, bảng điện tử phát ra một âm thanh nhỏ xíu, và cánh cửa mở ra từ cả hai bên.

"......Rồi, vào thôi."

Reine bước vào. Shidou hắng giọng và đi theo cô.

Ngay sau đó, cậu nhíu mày lại. Căn phòng rất đặc biệt. Nó được ngăn cách bởi một bức tường bằng thủy tinh, dùng như một ranh giới, và bên

https://thuviensach.vn

trong được trang trí một cách kì lạ.

Trái ngược với phòng thí nghiệm tối và chật hẹp, có nhiều loại máy móc đặt xung quanh Shidou và những người còn lại, nội thất căn phòng trông gọn gàng như căn phòng trong những khu chung cư bình thường.

Nó trông như khu vực dùng để giam cầm và quan sát thú dữ.

Và ở phía cuối căn phòng, ngăn cách bởi bức tường bằng thủy tinh, là Kotori. Cô bé điềm tĩnh ngồi trên ghế, uống hồng trà một cách tao nhã.

Cô bé không mặc Linh trang, mà là quần án thông thường. Vẻ ngoài quen thuộc của Kotori làm Shidou thở phào nhẹ nhõm.

"Kotori!"

Cậu gọi tên cô bé. Tuy nhiên, Kotori không trả lời.

"Âm thanh không truyền vào được đâu. --Shin. Giờ cậu tự lo mọi việc nhé." Reine nói, đi tiếp. Hướng tới một góc của bức tường thủy tinh, nơi đặt cánh cửa.

Yoshino rời khỏi phía Shidou. Sau khi Shidou cám ơn cô bé, cậu đi về phía Reine.

Reine thực hiện thủ tục như lúc nãy, nhận dạng vân tay và giọng nói, rồi mở cửa. Shidou nhẹ nhàng cúi đầu và đi vào phòng. Đồng thời, bức tường thủy tinh ngăn cách căn phòng xuất hiện trước cậu.....Sự cảnh giác đang ngủ yên trong cậu một lần nữa lại bị đánh thức một cách dữ dội.

".....Nn? Ara, là Shidou à. Anh tỉnh rồi sao."

Kotori ngay lập tức chú ý đến sự xuất hiện của Shidou.

"Ờ, ờ....."

https://thuviensach.vn

Không hiểu sao cậu cảm thấy hơi lạc lõng. Shidou trả lời một cách thiếu tự nhiên.

"Sao anh không ngồi xuống? Nếu anh muốn làm bù nhìn thì em giúp anh nhé?"

"Ah, không.....Nn, đúng rồi."

Shidou ngồi lên chiếc ghế đối diện Kotori ngay sau đó. Cùng lúc cậu nhìn về phía Reine và những người còn lại nhưng cậu không thấy ai cả. Từ bên kia có thể thấy bức tường thủy tinh ngăn cách căn phòng, nhưng từ bên này ta chỉ có thể thấy bức tường trắng.

"....."

"....."

Cả hai lặng lẽ nhìn nhau từ hai phía đối diện.

Có rất nhiều thứ cậu muốn nói, nhưng khi cậu ở trước mặt người có liên quan đến chuyện này, câu lại chẳng biết nói gì.

Kotori không có vẻ gì là lo lắng, sau khi cô cho quế vào trong trà sữa và khuấy--cô đặt nó vào miệng.

".....Không đúng, chẳng phải nó là Chupa Chups sao!"

Shidou la lên. Đúng vậy, thứ nhúng vào trong ly hồng trà không phải là quế củng không phải chiếc muỗng hay cây khuấy, mà là cây kẹo mút yêu thích của Kotori.

"Gì vậy, anh có điều gì muốn nói à?"

"Không, không hẳn!"

https://thuviensach.vn

Shidou la lên, thở dài. .....Vì lí do nào đó, cậu vô tình thả lỏng vai mình. Shidou thầm cảm ơn cây kẹo Chupa Chups, cậu mở miệng nói.

"Kotori. --Em, thực sự là ai?"

"Dĩ nhiên em là em gái dễ thương của Shidou."

".....Khó mà tin là em dễ thương được!"

"Em không dễ thương à?"

".....Ừ thì, anh cũng không có ý phủ nhận những gì em nói."

Shidou gãi đầu, đặt tay lên gối, khẽ cúi đầu xuống.

"Kotori.....Em là, Tinh linh à?"

Cậu không nói vòng vo, chỉ hỏi một câu đơn giản. Cậu hỏi về chuyện cậu quan tâm nhất. Kotori nhún vai khịt mũi.

"Hmph, nếu em nói không thì chắc anh cũng không tin nhỉ?"

"À. Nếu em có nói không, thì anh vẫn sẽ tin."

".....Thật không? Tin vào những gì người khác nói, chứ không phải vào những gì chính mình thấy được à, không khôn ngoan chút nào."

"Cho dù thế, nếu không tin đứa em gái dễ thương của mình thì anh không xứng đáng làm anh."

"....."

Kotori đặt tách trà lên trên đĩa, lặng lẽ nhìn Shidou.

Hai cặp mắt giao nhau một lúc, cô thở dài.

https://thuviensach.vn

"......Em là, con người. Ít nhất đó là những gì em nghĩ. --Tuy nhiên, đó không phải là thật. Bởi vì theo số liệu của hệ thống, hiện tại em là Tinh linh."

"Sao lại......như thế?"

Không hiểu những gì Kotori nói, cậu cau mày. Kotori, người thường hay chọc ghẹo Shidou, như thể đã biết chuyện này, và tiếp tục nói.

"Em là con người, sinh ra trong gia đình Itsuka. Đó là sự thật. Tuy nhiên, năm năm về trước. --Em, trở thành, Tinh linh."

"Haa......?"

Shidou mở to mắt, há miệng, la lên sửng sốt.

Tinh linh là những sinh vật tồn tại ở thế giới khác. Họ được xem như là thảm họa sinh học đặc biệt. Ít nhất đó là những gì Shidou nghe được từ Kotori và Reine.

"Chuyện quái gì đang diễn ra thế này. Con người và Tinh linh chẳng phải là hai giống loài khác nhau sao?"

"Uhm......đúng vậy. Nếu nói 'Em trở thành người nắm giữ sức mạnh Tinh linh' thì đúng hơn."

"Không thể nào....."

Shidou đang nói, đột nhiên cau mày lại.

Một cảnh tượng đột nhiên hiện lên trong đầu cậu.

"Ah--"

Giấc mơ. Đó là giấc mơ cậu thấy trước khi tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

Ở giữa con đường chìm trong biển lửa, Kotori mặc Linh phục và đang khóc--giấc mơ đó.

"Chuyện gì vậy, Shidou?"

"À, không.....Anh--nhớ.....chuyện đó.....?"

"Chuyện gì vậy?"

Kotori hỏi. Vẻ mặt nghiêm trọng của cô khiến Shidou lùi lại trong vô thức.

"Dù, dù em hỏi anh chuyện gì xảy ra thì anh....."

"Nghĩa là-- trận cháy năm năm về trước, nguyên nhân biến em thành một Tinh linh, anh hẳn đã quên hết rồi chứ?"

"Ah, đúng vậy.....nói thế nào đây. .....Về chuyện đó, đừng cười nhé?"

"Em sẽ không cười."

Kotori khoanh tay, tỏ vẻ thờ ơ, Shidou gãi đầu và nói.

"Chuyện đó, nó, ở trong giấc mơ của anh....."

"Giấc mơ? Giấc mơ nào?"

"Aa, aaah....."

Sau khi Shidou kể những gì xảy ra trong giấc mơ mà cậu nhớ, Kotori đỏ mặt, quay mặt đi.

"Dù điểm khác biệt là em đang khóc và liên tục gọi Onii-chan.....nhưng nó khá giống với những gì em nhớ."

https://thuviensach.vn

Kotori chống cằm suy nghĩ, sau đó cô bé giơ chiếc que của cây kẹo Chupa Chups lên.

".....Có lẽ, do em lấy lại sức mạnh Tinh linh của mình từ Shidou, khiến em nhớ lại chuyện đó. Cùng lúc, Shidou cũng nhớ lại.....? Nn, thú vị đấy."

Kotori cân nhắc điều gì đó, cô nhẹ nhàng gật đầu.

".....Em đừng tự mình hiểu hết mọi chuyện mà không thèm giải thích à. Ngoài ra, Kotori."

"Nn? Gì thế?"

Kotori ngẩng đầu lên nhìn Shidou.

"Em nói em--trở thành Tinh linh, đúng chứ. Vậy năm năm trước, chuyện gì đã xảy ra vậy?"

Tinh linh và con người là hai loài khác nhau. Con người trở thành Tinh linh--hay đúng hơn, con người hấp thụ sức mạnh của Tinh linh, kiểu như thế. Chuyện quái gì đang xảy ra thế này.

Tuy nhiên Kotori lắc đầu.

"Vấn đề là, em không thể nhớ hết mọi chuyện."

"Haa.....? Em không nhớ.....hả."

"Nn--Em chỉ nhớ sơ sơ chuyện gì đã xảy ra thôi, còn chi tiết thì em lại không nhớ. À không, em vẫn nhớ việc mình trở thành Tinh linh, anh biết đấy. Nhưng em chỉ không nhớ lý do tại sao thôi."

".....Đừng quên chuyện quan trọng như thế chứ!"

https://thuviensach.vn

"Em không thích bị người quên em gái mình là Tinh linh nói như thế."

"Ư....."

Shidou không biết phải đáp trả thế nào. Tuy nhiên, một câu hỏi khác lại nổi lên.

"Nhưng.....lúc đó trông em như đã quen với việc chiến đấu."

Shidou nhắc lại việc diễn ra trên sân thượng. Đúng vậy, dù Kotori đã để đối thủ của mình chạy thoát, chắc chắc cô bé đã đánh bại được Kurumi.

"Chuyện đó khó mà tin được. Dù đã từng trải qua những trận chiến mô phỏng, nhưng đây là lần đầu tiên em chiến đấu. .....Dù thế, ừm, em không nhớ rõ những gì xảy ra khi đang là Tinh linh, nên em không biết chuyện gì đã thật sự diễn ra, cơ thể em chuyển động như thể nó biết rõ cách chiến đấu, chuyện đó thực sự làm em rất là sốc."

"Cái.....Vậy, vậy về việc không gian chấn có thể triệt tiêu lẫn nhau--"

"Aaah, đó chỉ là nỗ lực liều lĩnh thôi. Dù kế hoạch của Reine rất hiệu quả, nhưng em ước mình không phải làm lại việc đó một lần nữa. Nếu thất bại thì không gian chấn sẽ mạnh hơn nhiều lần, anh biết đấy."

Kotori thờ ơ nói, Shidou đổ mồ hôi.

Sau đó, Kotori thở dài và nói tiếp.

"Nhưng.....anh nói cũng phải."

"Cái gì?"

"Em không nên quên chuyện quan trọng đến vậy. Việc này em đồng ý. Ngoài Shidou ra, thứ đã đảo lộn cuộc sống của em, đáng ra em không thể quên nó dễ dàng đến vậy."

https://thuviensach.vn

"Tại sao lại có 'ngoài Shidou ra'....."

Shidou nhắm hờ mắt, vẻ không hài lòng. Tuy nhiên Kotori không quan tâm và tiếp tục nói.

"Năm năm trước, cả hai chúng ta đều mất kí ức. .....anh không thấy nghi ngờ sao?"

"....., Giờ em mới nói đến....."

"Nói cách khác, ai đó đã xóa kí ức của chúng ta."

"Cái--"

-- Ai, đã xóa kí ức của cả hai. Shidou nhướng mày trước câu nói khó chịu này.

Thậy vậy, có thể là do sử dụng realizer --hoặc là một Tinh linh có năng lực chưa rõ. Không loại trừ khả năng này. Tuy nhiên, ai đã làm thế và mục đích của họ là gì?

Nhìn thấy phản ứng của Shidou, Kotori nhún vai.

"Mà, đó cũng chỉ là một số trong rất nhiều khả năng thôi."

Dù Kotori đã nói vậy, nhưng lưng Shidou vẫn đẫm mồ hôi.

Nếu nghĩ theo hướng đó, thì chuyện này rất hợp lí.

Tuy nhiên, hiện tại cậu chẳng nhớ gì cả ,nên bàn về chuyện này cũng chẳng có ý nghĩa gì. Hơn nữa, Shidou có một câu hỏi khẩn thiết hơn.

"Nhưng.....sau việc đó, Kotori em vẫn sống như bình thường chứ? Chuyện gì đã xảy ra thế?"

https://thuviensach.vn

Ít nhất, từ năm năm trước đến giờ, Itsuka Kotori vẫn sống bình thường với Shidou. Rõ ràng là vậy.

Tuy nhiên, Kotori lại hỏi cậu "Hả?".

"Anh không nhớ sao? Shidou đã phong ấn sức mạnh của em mà?"

"Hể?"

Shidou phát ra một âm thanh ngốc nghếch.

"A, anh.....?"

"Nnn. --hôm qua em đã nói rồi đúng chứ? Em・sẽ・tạm・lấy lại・nó, đại loại thế."

Nhắc mới nhớ, hôm qua lúc Kotori xuất hiện, quả là cô có nói thế.

"Anh, hừm....."

Shidou ôm đầu, rên lên. Cơn đau trong đầu cậu khi thấy Kotori mặc Linh trang lại nhói lên một lần nữa.

Cậu--không thể nhớ. Dù Shidou có thể nhớ được những sự kiện khác, dù có mơ hồ đến thế nào, nhưng khi cố nhớ về việc xảy ra năm năm trước, cậu không thể nhớ nổi.

"Đúng vậy. .....Sau khi Shidou phong ấn sức mạnh của em, em được chọn. Sau đó--khi biết chuyện gì đang diễn ra và sự tồn tại của Tinh linh....em, muốn cứu rỗi họ."

"....."

Tại sao Kotori, chưa đến mười bốn tuổi, lại chỉ huy một tổ chức bí mật như , câu hỏi mà cậu thắc mắc từ trước đến giờ..... đã được trả lời.

https://thuviensach.vn

Và, Kotori tiếp tục nói.

"Việc Shidou được chọn là người thương thuyết với Tinh linh, cũng có lý do cả. Dù em không biết tại sao, nhưng anh có khả năng phong ấn sức mạnh của Tinh linh."

"Ah--"

Shidou mở to mắt.

Thực sự cậu thắc mắc về việc này. Dù Shidou có sức mạnh đó, nhưng làm sao lại tìm ra cậu.

Không có lý do gì cả. Bởi vì năm năm trước, Kotori là một ví dụ.

Mọi chuyện đều khớp với nhau. Mỗi lần cô bé bị Kurumi bắn, vết thương trên da Kotori sẽ được lửa bao phủ và phục hồi.

Đó chắc chắn là nguồn gốc khả năng phục hồi của Shidou.

"Thế có nghĩa là--"

Đoán được ý nghĩ của Shidou qua vẻ mặt của cậu, Kotori gật đầu.

"Đúng vậy. Khả năng hồi phục của Shidou, từ đầu nó là của em....vậy. Shidou, lại đây."

"Haa? Để, để làm gì ?"

"Cứ lại đây đi, nhanh lên."

Shidou đứng lên đi đến chỗ Kotori như yêu cầu.

Đột nhiên, cậu lãnh một quả đấm vào bụng từ Kotori. Shidou gục xuống, người cậu cong thành hình chữ 'ku' (﹀) . "Hựự.....!?"

https://thuviensach.vn

"Chẳng phải, em đã, nói với anh rồi sao? Nhớ ra chưa. Hiện tại anh rất dễ chết. Nhưng rồi sao? Anh tuyệt chạy ra phía trước - Camael chỉ để cứu Kurumi.....! Nếu em không tỉnh lại kịp lúc và thay đổi hướng bắn của nó, nếu trễ hơn chút nữa, anh có biết có thể giờ anh đã cháy thành than rồi không.....!? Và anh còn để Kurumi chạy thoát! Này, anh có nghe không đó!?"

"Anh, anh đang nghe đây.....anh đang nghe đấy nên em đừng lắc anh như thế nữa....."

Shidou không thể gật đầu. Sau một lúc, Shidou mới có thể thở lại bình thường và ngồi lại lên ghế, thở dài.

"Ui ui.....em làm thế này để làm gì?"

"Hừm. Chỉ là hình phạt cho người không biết nghe lời thôi."

Shidou muốn đáp trả, nhưng cậu ngậm miệng lại. Ngoài chuyện đó ra, vẫn còn một chuyện mà cậu quan tâm.

"Kotori, lúc nãy em có nói là mình 'tỉnh lại', đúng không?"

"....."

Lông mày của Kotori giật giật.

Shidou nhắc lại việc diễn ra trên sân thượng. Lúc Kotori chĩa - Camael trong hình dạng khẩu thần công khổng lồ về phía Kurumi. Dù nhìn như thế nào đi chăng nữa, nó không giống Kotori chút nào.

Kotori thở dài, như đã bỏ cuộc.

".....Đúng là em có nói thế."

"Tuy nhiên, em vẫn có thể bắn Kurumi một cách chính xác. Đó là--"

https://thuviensach.vn

"......Em không chắc nữa. Sau khi lấy lại sức mạnh từ Shidou được một ngày.....Thỉnh thoảng, trong đầu em chỉ còn ham muốn giết chóc và hủy diệt--em không thể kiểm soát chính mình. Hiện tại em chỉ có thể kiểm soát được bản thân của mình khi dùng thuốc.....Em , lúc đó, trong đầu chỉ có ý muốn giết Kurumi."

"Cái....."

"......Có lẽ nhờ Shidou chạy ra phía trước Kurumi, nên em, mới có kiểm soát bản thân lại được. Em nên cảm ơn anh vì chuyện này."

Kotori nhún vai tỏ vẻ mỉa mai, nở nụ cười cay đắng.

Tuy nhiên, Shidou không thể đáp lại lời của Kotori. Thứ mà cậu vừa mới nghe từ cô bé, như một cú đánh vào đầu cậu.

Và, Kotori tiếp tục nói.

"......Em rất sợ. Em không biết mình đã làm gì. Em, không thể kiểm soát được bản thân. Dù em không nhớ nhưng rất có thể, em đã gây ra chuyện gì đó năm năm về trước. --Đó là lí do, có khả năng em đã quên chuyện mình đã giết ai đó. Nếu đó là sự thật, em--"

"Kotori....."

Kotori đột nhiên ngừng nói. Cô bé lắc đầu như đang cố rũ bỏ nỗi sợ.

"Thôi quên nó đi. Em đã nói những thứ không cần thiết rồi."

"Aa, aaah..... Nhưng.....Sức mạnh của em, nó vẫn còn bên trong em đúng không?"

"Nn. Nếu không còn, thì làm sao em lại bị cách ly trong một căn phòng với an ninh chặt chẽ như thế này?"

https://thuviensach.vn

Cô bé nói, đảo mắt nhìn quanh phòng.

Dù căn phòng được trang trí rất tinh tế, nhưng khi bước vào trong, Shidou cảm thấy căn phòng này không có vẻ gì là làm cho người khác cảm thấy vui vẻ được.

"Nhưng, nhưng khi Tohka lấy lại sức mạnh, nó vẫn trở lại với anh. Vậy tại sao--"

"Bởi sức mạnh trở lại với Tohka cực kì ít. Chừng nào cô ấy vẫn ở trạng thái ổn định, thì sức mạnh của cô ấy vẫn có thể trở về với Shidou. -- Tuy nhiên, trường hợp của em thì hoàn toàn khác. Gần như 100% sức mạnh của em đã được rút khỏi người Shidou. Vậy nên, nó sẽ không trở lại đâu."

"Vậy, vậy chúng ta phải làm gì để--"

Shidou ép bản thân mình nói ra. Có lẽ nhận thấy vẻ mặt buồn cười của cậu, Kotori cười khổ não, trả lời.

"Vậy, chúng ta chỉ cần phong ấn nó lại thôi."

"Phong, phong ấn lại.....? Bằng cách nào?"

"Đơn giản thôi."

Kotori nói, lấy cây kẹo Chupa Chups ra khỏi miệng, chĩa về phía Shidou.

"--Làm ơn, hãy làm em đổ vì anh."

"Ha.....Hảảảả!?"

Câu nói của Kotori khiến Shidou la lên một cách ngu ngốc.

"Làm em, ...đổ vì anh.....Cái quái gì, tại sao....."

https://thuviensach.vn

Shidou bối rối hỏi, Kotori đặt cây kẹo Chupa Chups vào trong miệng, cầm tách trà lên, khẽ nhún vai.

"Việc đó cũng như Tohka và Yoshino thôi. --Để phong ấn sức mạnh của Tinh linh, thì không còn cách nào khác."

"V, vậy anh phải....."

Shidou nhớ về cuộc gặp với Tohka cũng như Yoshino.

Hẹn hò và nâng cao mức độ tình cảm của họ. --Và, cuối cùng.

"....."

Shidou nhìn về đôi môi của Kotori trong vô thức.

Vậy có nghĩa là, cách làm cũng như như với Tohka và Yoshino--

"......!"

Ngay lúc đó, một âm thanh đột ngột vang lên, làm Shidou choáng váng.

Có vẻ như tách trà Kotori đã rơi xuống. Tách trà màu trắng bằng sứ vỡ tan. Phần trà sữa còn lại trong tách đổ ra sàn.

"Koto, Kotori? Em không sao chứ, em bị đau à?"

Shidou cau mày, lo lắng hỏi , Kotori nhắm mắt lại, thở sâu và lắc đầu.

".....Em không sao. Anh không phải lo lắng."

Kotori nói, dùng tay trái nắm lấy tay phải, giấu dưới bàn để tránh Shidou nhìn thấy.

"Ngay cả khi em nói anh không phải lo thì....."

https://thuviensach.vn

"Em đã bảo là em không sao. Em cảm thấy mệt rồi. Anh có thể để em một mình một lúc được không?"

"Không, không thể được. Được rồi, đưa tay cho anh xem, có thể có vết cắt--"

"......Shin."

Lúc ấy, khi Shidou sắp đưa tay về phía Kotori, cánh cửa đằng sau cậu mở ra và một giọng nói vang lên. Reine bước vào với chiếc cặp đen trên tay.

"Reine-san? Chuyện gì vậy?"

"......Aaah, tôi xin lỗi, nhưng hôm nay thế là đủ rồi."

"Eh? N, nhưng....."

"......Tôi sẽ chăm sóc Kotori. Giờ, nhanh lên."

Reine nói, Kotori cúi đầu xuống và rên rỉ.

"Ha, haa....."

Nếu vậy thì Shidou không còn cách nào khác ngoài việc nghe lời họ, cậu bước qua cửa và trở về căn phòng có mặt Yoshino.

Đột nhiên Shidou cảm thấy khó chịu. Cậu nhìn về căn phòng nơi Kotori bị giám sát, bức tường thủy tinh chuyển thành màu trắng, không có cách nào biết được bên trong đang diễn ra chuyện gì.

"Chuyện gì đang diễn ra thế này.....?"

Sau vài phút, Reine bước ra khỏi căn phòng tới chỗ Shidou đang chờ.

"Reine-san, Kotori, con bé....."

https://thuviensach.vn

"Aaah, mọi chuyện đã ổn rồi. Đừng lo lắng. Ít nhất là lúc này."

"L-Lúc này....."

"....."

Reine lặng lẽ ngồi lên ghế, nhắm mắt lại.

"......Hai hôm nữa."

"Eh?"

"Hai ngày sau. Ngày 22 tháng 6. Hãy hẹn hò với Kotori."

"Haa. Thế.....Umh, dù tôi đã nghe qua, nhưng sao lại là hai hôm nữa?"

"......Chỉ còn ngày đó thôi. Tôi lo là nếu lâu hơn, Kotori sẽ không thể chịu nổi sức mạnh trong cô."

"--!?"

Shidou cảm thấy lo khi nghe những gì Reine nói.

"Ý, ý cô là sao.....!?"

"......Những cơn tái phát của cô ấy, càng ngày càng diễn ra thường xuyên hơn. Tôi mới dùng thuốc an thần để ổn định lại.....Nhưng trước sau gì, cô ấy vẫn sẽ không chịu nổi quá hai ngày. Nếu ta bỏ lỡ cơ hội đó, Kotori chắc chắn sẽ không còn là Kotori mà cậu biết."

"----"

Im lặng hoàn toàn. Cổ họng cậu khô khốc, những ngón tay của cậu run rẩy.

https://thuviensach.vn

Chuyện này quá đột ngột. Trường hợp xấu nhất diễn ra mà không có sự báo trước.

Sau hôm nay, trong hai ngày tiếp theo. Kotori sẽ không còn là Kotori như trước nữa. --Nếu Shidou không thể phong ấn được sức mạnh của cô bé.

"V, vậy, bây giờ thì sao--!"

Reine để tay dưới cằm và suy nghĩ, sau đó thở dài như vừa bỏ cuộc.

".....Thật sự, trong tình huống này thì nó là điều tốt nhất."

"Eh?"

".....Không. Nó sẽ không có tác dụng. Tôi đã nói với cậu rồi nhỉ? Hiện tại cô ấy đang chịu ảnh hưởng từ thuốc. Chúng ta phải đợi cô ổn định lại trước khi có thể làm gì."

"N, nhưng , hai ngày sau là- -"

".....Đó là lý do, cả hai điều kiện chỉ có thể được đáp ứng vào ngày đó. Nếu bỏ lỡ, chúng ta sẽ không còn cơ hội nào khác."

"Ư....."

Shidou nghiến răng. Reine khẽ thở dài, nhìn về phòng điều khiển. ".....Hiện tại, cứ để chuyện này cho tôi. Shin, đi thăm Mana đi. Nếu là giờ, cậu có thể gặp được trước khi giờ thăm bệnh kết thúc."

Reine chỉ về phía cánh cửa, trông như đang đuổi khéo Shidou và Yoshino.

"N, nhưng--"

".....Tôi xin cậu. Hiện tại, cứ làm theo những gì tôi nói."

https://thuviensach.vn

"......Tôi hiểu rồi."

Nhận thấy thái độ kì quặc của Reine, Shidou ngoan ngoãn làm theo yêu cầu của cô, rời khỏi căn phòng cùng Yoshino. Cuối cùng, cậu nói "Tôi giao Kotori cho cô.", với giọng nặng nề.

Sau đó, cậu đi xuống đáy tàu--hướng về nơi đặt thiết bị di chuyển.

"......Làm Kotori, yêu mình.....huh."

Shidou lẩm bẩm nhỏ đến mức Yoshino kế bên cậu cũng không nghe được.

Nếu cậu không làm vậy, Kotori không còn là Kotori nữa. .....Tuy nhiên.

Làm Kotori. Làm em gái của cậu. Làm Chỉ huy bạo lực và bướng bỉnh Itsuka Kotori, yêu cậu.

Sau khi lặp lại một lần nữa, cậu nhận ra đây là nhiệm vụ khó khăn nhất.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Hội Nghị Của Kotori

Phần 1Những gì trước mắt cô hiện tại, chẳng khác gì quang cảnh từ địa ngục.

Những tòa nhà và con đường đều chìm trong biển lửa. Dù là những ngôi nhà song song với nhau, con đường mà cô thường đi đến trường hay thảm cỏ trong công viên, những thứ có thể cháy được đều bị thiêu rụi một cách không hề thương tiếc, từng thứ từng thứ một đều cháy thành than và tro.

Tiếng lách tách từ những ngọn lửa mãnh liệt, lẫn cùng với tiếng thét và tiếng chân của những người đang cố chạy thoát, và thỉnh thoảng, tiếng nổ lớn lại vang lên.

"Cái gì.....thế này.....?"

Trước cảnh tượng khủng khiếp như thế này, Origami choáng váng lên tiếng.

Một hành động vô nghĩa. Cô không hề di chuyển khi thốt ra điều đó, đó không phải là hành động khôn ngoan chút nào.

Tuy nhiên, chẳng thể nào trách việc tại sao cô lại có những động ngốc nghếch như thế được. Như thế là mong đợi quá nhiều đối với một cô bé chí mới 12 tuổi để hiểu được tình hình hiện tại.

https://thuviensach.vn

Đó là vì khi trở về từ của hàng tạp hóa, quang cảnh con đường cô đi lúc nãy đã thay đổi hoàn toàn. Cô quỳ xuống ngay tại chỗ, Origami cố gắng bình tĩnh lại.

Đột nhiên--Origami mở to mắt.

(Papa, Mama.....!)

Có lẽ cha mẹ vẫn đang ở nhà.

Ngay khi cô nhớ ra. Origami ngay lập tức quăng chiếc túi trên tay đi, chạy thật nhanh về nhà.

Ngay cả khi một đứa trẻ chạy đến thì cô cũng chẳng thể làm gì, hơn nữa có lẽ họ đã chạy thoát rồi. Tuy nhiên Origami, đang cực kỳ bối rối, không hề nghĩ đến việc đó. Cô chỉ có thể chạy thật nhanh trên con đường đã thay đổi hoàn toàn vài tiếng trước.

Sau vài phút, Origami đã về đến nhà với vẻ tuyệt vọng. Nhà của Origami hiện bị bao trùm trong biển lửa như bao ngôi nhà khác, cô chỉ có thể nhìn thấy những bóng đen trong đám cháy.

(Sao chuyện này, lại có thể xảy ra.....)

Nó không như những gì cô nghĩ. Nhưng ngay cả khi cô tận mắt nhìn thấy cảnh này, Origami vẫn hy vọng. Tuy nhiên, điều đó không thể--

(--!?)

Ngay sau đó, vai Origami giật bắn lên. Cánh cửa nhà cô, bị đá bật ra bên ngoài.

Và, cha cô đẫm mồ hôi trên trán, vừa bước vừa bế mẹ cô.

(! Papa! Mama!)

https://thuviensach.vn

Origami hét về phía hai người trong tuyệt vọng.

(C-con quay lại đây sao, Origami!?)

(Con có sao không? Ở đây nguy hiểm lắm. Con mau nhanh chạy khỏi đây đi!)

Cha cô hét lên, đưa tay về phía cô và bước lại gần.

Origami mừng vì hai người họ không sao, nước mắt chảy dài trên mặt cô và thỉnh thoảng tiếng sụt sịt lại vang lên. Ngay sau đó, khoảnh khắc khi mà cô định đưa tay ra để nắm lấy tay cha của mình--

(----Eh?)

Đột nhiên, Origami lên tiếng, như chuyện gì đó đã xảy ra.

Ngay khi Origami đưa tay ra, một tia sáng bắn thẳng từ trên trời xuống.

Một đợt sóng xung kích cực mạnh kèm theo sau đó, khiến Origami bị thổi bay đi.

(Ah.....!)

Sau khi bị thổi bay xa vài mét và đập vào bức tường xi măng, cô bé ho khan lên vài tiếng. Bên hông cô rất đau, có vẻ như xương sườn của cô bé đã bị gãy.

Cô khóc vì quá đau đớn. Tuy nhiên, cô lo lắng về sự an toàn của cha mẹ mình hơn. Cô cắn răng chịu đựng, nhìn về nơi mình bị hất đi.

--Tuy nhiên, không có ai ở đó cả. Nơi cha mẹ Origami đứng trở hành một cái hố trông như một cái núi lửa nhỏ.

https://thuviensach.vn

Cô từ từ tiến lại gần.

Sau đó.

(Ah, aa.....ah.....Aaaaaaaaah--)

Nhìn cái hố nơi cha mẹ Origami từng đứng, răng cô siết lại.

Mắt cô hoa lên. Cảm giác như cả thế giới bị xoắn lại. Thế giới màu đỏ thẫm chuyển thành màu đen và xám của tuyệt vọng, ý thức của Origami mất dần.

Tại sao. Làm thế nào. Những câu hỏi vô nghĩa cứ lần lượt xuất hiện trong đầu cô, liên tục xuất hiện như thế khiến cô bé chẳng tài nào trả lời được.

(--)

Origami ngẩng đầu lên. Hướng về tia sáng chết chóc đã bắn xuống cha mẹ cô. Để tìm ra nguồn gốc của nó.

Rồi.....cơ thể cô, cứng đờ ra.

(Một Thiên--Thần.....)

Cô bé sửng sốt lẩm bẩm. Ở trên trời là--Thiên Thần.

Dĩ nhiên, cô nhận thấy đó là thứ không thể tồn tại ở thế giới này. Tuy nhiên không còn từ nào chính xác hơn để Origami miêu tả thứ trước mắt cô, sự thật là vậy.

Tầm nhìn của cô mờ dần trong cơn đau, cô không thể nhìn rõ được nữa, nhưng chắc chắn thứ trước mắt cô có mang hình dáng của con người.

https://thuviensach.vn

Lơ lửng trên không trung như để quan sát con phố đang chìm trong biển lửa, dáng vẻ thon thả.--Chắc đó là, một thiếu nữ.

Hình bóng đó dùng tay chạm vào đầu, khiến người cô ta khẽ run lên.

Trông như, thay vì buồn phiền--thì nó như đang nhạo báng họ vậy.

(Vậy ra chính là ngươi, huh.....)

--Khiến cha, và mẹ...

Cô nói không thành tiếng phần còn lại. Cô nắm chặt bàn tay rướm máu của mình, nghiến chặt răng, nhìn thiên thần đang nhảy múa giữa biển lửa với ánh mắt đầy hận thù, nói với giọng đầy căm phẫn và nguyền rủa.

(Ta, không tha thứ cho ngươi.....! Giết.....ta sẽ giết ngươi.....! Ta--chắc chắn sẽ.....!)

Đúng lúc này, Tobiichi Origami tỉnh lại, ngạc nhiên mở to mắt.

"....., ..."

Dù cô đã ngủ suốt, song hơi thở cô lại rất nặng nhọc.

Origami ngồi bật dậy, thở sâu để nhịp tim của cô bình thường trở lại. Không khí với mùi thuốc sát trùng đã xộc thẳng qua mũi và đi vào phổi cô.

Sau khi hơi thở của cô trở lại bình thường, Origami chậm rãi nhìn xung quanh.

Trần nhà trắng, tường trắng. Từ khóe mắt, cô thấy một cái giá dùng để treo túi dung dịch.

Ngay lập tức cô nhận ra mình đang hôn mê trong bệnh viện JSDF nơi cô thường được chăm sóc y tế. Hơn nữa, đây là phòng cá nhân được chuẩn

https://thuviensach.vn

bị cho cô.

"....."

Cô lặng lẽ lau trán. Đầu cô được quấn băng cẩn thận, nhưng nó đẫm mồ hôi trong khi cô ngủ. Dĩ nhiên, băng vải dùng để băng bó khu vực khác ngoài trán và áo choàng bệnh nhân của cô cũng ướt đẫm mồ hôi. Origami nới lỏng quần áo của cô, để nó khô.

Thông thường cô không đổ mồ hôi nhiều đến thế này khi ngủ.....Có lẽ, là từ giấc mơ ban nãy của cô.

5 năm trước. Quang cảnh nơi cha mẹ Origami đã chết.

Thứ mà cô đã gọi nhầm là thiên thần, từ cách đây khá lâu cô đã biết được.

Thảm họa sinh học đặc biệt, Tinh Linh. Trận hỏa hoạn đó được tạo ra bởi thứ không phải là con người.

Tuy nhiên--từ lâu cô đã không còn mơ thấy cơn ác mộng này nữa, cớ sao bây giờ cô lại mơ thấy nó.

"--!"

Origami nín thở khi nghĩ đến đây.

Nhớ lại lý do khiến cô ở đây.

"Shidou.....!"

Cô gọi cái tên của người cô rât đỗi thương yêu. Đúng vậy. Origami đã đấu với Tinh Linh, Tokisaki Kurumi trên sân thượng--và rồi bất tỉnh sau khi bị đánh ngất.

https://thuviensach.vn

Cô cực kỳ lo lắng về sự an nguy của Shidou và Mana, cũng như mục đích của Kurumi (có một thực thể sống bị lầm tưởng là rác, nhưng sẽ tốt hơn nếu cô không nhận ra nó). Vì Origami còn sống, nên khả năng cao là những người khác.....tuy nhiên cô không thể suy nghĩ thêm nữa. Trong trường hợp này, cô cần thông tin.

Origami nhắm mắt lại tìm kiếm những ký ức trước khi cô bất tỉnh.--Nhớ lại lúc đó, cô nuốt nước bọt.

Khi Origami bị bản sao của Kurumi đánh ngất, Kurumi đang tiến lại gần Shidou.

Từ trên không trung, kẻ không thể tin được đã xuất hiện.

"Hỏa.....Tinh Linh.....!"

Origami nhớ về hình bóng phản chiếu trên mắt cô, nói với giọng đầy hận thù.

Hỏa Tinh Linh. Mật danh «Efreet». Tinh Linh gây ra vụ hỏa hoạn ở khu dân cư Thị trấn Nankou-machi vào 5 năm trước.

--Tinh Linh xuất hiện trước mắt Origami là Tinh Linh đã giết cha mẹ cô.

"Ta đã tìm ra ngươi. Cuối cùng....."

Năm năm nay cô không ngừng tìm kiếm Tinh Linh đó, với mục đích trả thù dù phải mạo hiểm cả mạng sống của cô. Dù chỉ là trùng hợp, nhưng Origami, đã tìm ra cô ta.

Tim cô đập nhanh hơn, hơi thở của cô trở nên khô khốc hơn. Ước muốn của cô cuối cùng đã trở thành sự thật, cô chìm trong cảm giác ngây ngất .

https://thuviensach.vn

Nhưng.....tại sao, có gì đó không ổn. Khuôn mặt của Hỏa Tinh Linh xuất hiện trên sân thượng--«Efreet», so với năm năm về trước, trông không giống.

Nhưng vấn đề ở đây là gì. Dù có cố suy nghĩ, nhưng cô không thể tìm ra lý do. Origami suy nghĩ một lúc, ngẩn đầu lên và rời khỏi giường. Mang đôi dép cạnh giường rồi đứng dậy.

Dĩ nhiên lúc này cô không nghĩ được gì về chuyện đó. Nếu Origami được chuyển đến đây, thế có khả năng Mana cũng ở trong bệnh viện này. Nếu cô ấy ở đây, cô có thể biết được thông tin chi tiết.

Origami không quan tâm tới cơn chóng mặt của mình, bước về phái trước--nhưng lại ngã xuống giường do vướng phải dây dẫn túi chất lỏng được gắn vào tay.

Phần 2

"Có lẽ là .....ở đây."

Shidou so sánh tòa nhà khổng lồ trước mặt cậu với bản đồ, nhẹ nhàng lẩm bẩm.

Chữ 『Bệnh viện JSDF Tenguu』 được viết trên cửa. Có lẽ là đúng nơi này.

"Con bé.....Mong là con bé không sao....."

Hôm qua, Mana là người đầu tiên đến hỗ trợ Shidou và chiến đấu với Kurumi, nhưng do thời gian của cô bé bị 〖Thất Chi Đạn 《Zayin》〗 của Kurumi dừng lại, nên có lẽ con bé bị thương khá nặng.

Cậu nghe nói cô bé được chuyển đến bệnh viện JSDF gần nhất, nên cậu đến thăm.

https://thuviensach.vn

Cậu bước vào, đi đến quầy tiếp tân.

"Xin lỗi....."

"Xin chào, có phải đây là lần đầu cậu đến đây? Thông thường cậu cần thư giới thiệu....."

Khi Shidou hỏi, nhân viên tiếp tân nữ nói.

"Ah, không. Tôi đến đây để thăm bệnh. Cho tôi hỏi hiện tại Takamiya Mana đang ở phòng nào?"

"Takamiya-san? Có phải cậu là người thân của con bé?"

"Đ.....đúng, đúng vậy."

Shidou gật đầu lẩm bẩm.

Không sai. Takamiya Mana là em gái ruột của Shidou.....có lẽ vậy.

Trong khi Shidou không hề nhớ gì về việc này, Mana lại một mực khẳng định rằng cô bé không hề lầm.....nếu phủ nhận chắc chắn cậu sẽ bị hỏi về mối quan hệ của hai người. Vậy tốt nhất là nên đồng ý thì hơn.

"Xin cậu đợi một lúc."

Nhân viên tiếp tân nữ thao tác trên máy tính một cách thành thạo.

Sau vài giây, cô ngạc nhiên mở to mắt, nhìn Shidou một lần nữa.

"Việc này.....tôi thành thật xin lỗi, Takamiya Mana-san đang điều trị ở phòng đặc biệt, nên chúng tôi phải từ chối các cuộc viếng thăm."

"Eh.....!?"

Shidou lên tiếng trong vô thức.

https://thuviensach.vn

"Cô, cô bé bị thương nặng lắm sao?"

"Tôi không biết..... Họ không cho chúng tôi không biết thông tin chi tiết....."

"Nhưng nếu là người thân thì có thể--"

"Tôi rất xin lỗi.....hiện tại Takamiya Mana-san đang được điều trị bằng thiết bị đặc biệt và chúng tôi không được phép giải thích cho người ngoài....."

"Sao có thể..... Tôi có thể hỏi cô được không? Ít nhất tôi có thể nhìn con bé....."

"D-dù cậu nói thế....."

Nhân viên tiếp tân nữ tỏ vẻ bối rối. Và--ngay lúc đó.

"--Shidou?"

Giọng nói quen thuộc vang lên phía sau Shidou. Cậu ngạc nhiên quay lại, cậu thấy cô mặc áo choàng bệnh nhân, đứng dựa vào giá treo bịch chất lỏng.

"Origami?"

Đúng vậy. Đứng đó chính là Tobiichi Origami, bạn cùng lớp với cậu.

Cô gái với mái tóc dài chấm vai, khuôn mặt quyến rũ trông như búp bê. Trán cô được băng bó, tay chân cô đang bó bột.

Origami nhìn Shidou thở phào nhẹ nhõm. Dù biểu hiện trên mặt cô vẫn không thay đổi, nhưng trông cô rất thoải mái.

"Cậu không sao chứ?"

https://thuviensach.vn

"......Nn, nn."

Nói thế nào nhỉ, cậu thấy xấu hổ khi được ai đó hỏi thăm cậu. Shidou gãi đầu và quay mặt đi.

Tuy nhiên Origami vẫn nhìn Shidou chằm chằm, tiếp tục nói.

"Vậy còn Yatogami Tohka?"

"--!?"

Cậu sốc khi nghe thấy những gì Origami nói, cậu quay mặt về phía Origami.

Cũng dễ hiểu thôi. Tohka và Origami chắc chắn sẽ cãi nhau một khi chạm mặt nhau. Vậy nên thật tốt khi Origami lo lắng về Tohka.

Có lẽ, cuối cùng Origami đã xem cô ta như bạn cùng lớp, cuối cũng cũng chịu hiểu cho Tohka. Shidou thấy vui, gật đầu cường điệu.

"Nn, Tohka không sao."

"Tch."

"Eh?"

"Không có gì."

Trong nháy mắt, nét biểu cảm không phải của Tobiichi-ojousama thoáng qua trên mặt cô, nhưng chắc là cậu đã nghĩ quá nhiiều. Shidou xem như vậy, nở một nụ cười cay đắng.

"N-nhưng , sao cậu lại ở đây? Chẳng phải khu vực của bệnh nhân ở tầng trên sao?"

Thái độ của Origami không hề thay đổi khi cô trả lời.

https://thuviensach.vn

"Để hỏi khu Mana đang điều trị.--Còn Shidou?"

"Nn.....Vậy ra đó là lý do đấy à. Tớ cũng vậy, tớ đến đây để thăm Mana."

"Vậy ư. Để thăm à?"

"Nn, nn, đúng vậy."

"Chỉ mình Mana?"

".....À.....Tớ, tớ cũng đến thăm cậu nữa, Origami....."

"Vậy à."

Với thái độ không đổi, Origami nói. Nhưng vì sao đó, mà có vẻ như tâm trạng cô đã tốt hơn..... Lương tâm cậu có chút cắn rứt.

"Vậy, khu của Mana ở đâu?"

"Ah, nn..... Theo những gì họ nói, hiện tại con bé đang được điều trị, vậy nên chúng ta không được phép gặp. Vậy nên tớ hỏi cô ấy....."

"....., nếu thế, vậy có đợi cũng vô nghĩ thôi."

"Eh?"

"Dù tớ không thể giải thích chi tiết được, nhưng có lẽ họ đang dùng thiết bị cực kỳ tối tân để điều trị. Không ai được phép gặp đến khi con bé được chuyển đến khu thông thường. Cậu sẽ bị bắt nếu cố gặp mặt con bé đấy."

"....."

Lông mày Shidou giật lên. Thiết bị tối tân. Có lẽ nó gần giống với Realizer dùng trong y tế. Reine đã từng nói nó được dùng trong bệnh viện.

https://thuviensach.vn

Realizer, thiết bị có thể biến sự tưởng tượng thành hiện thực, là bí mật quan trọng của quốc gia. Vậy nên cũng dễ hiểu khi cậu có phản ứng như vậy.

".....Mình hiểu rồi, mai mình sẽ trở lại."

Sau khi Origami gật đầu, không ai nói gì cả.....Cô chỉ nhìn Shidou chằm chằm.

Tất cả đều im lặng trong thời gian dài.

Đứng giữa hành lang bệnh viện như thế này đúng là thảm họa, dù cậu biết thế này sẽ gây bất tiện cho mọi người, nhưng cậu không có cơ hội rời khỏi đây.

Mồ hôi không ngừng chảy trên mặt cậu, khó khăn lắm cậu mới rặn ra một câu.

"U, um.....Origami? Không phải cậu nên về phòng của mình sao?"

"Mình đang về phòng."

"Vậy, vậy à. Thế thì tớ cũng nên về....."

Và, khi Shidou định rời khỏi, Origami đột nhiên *Pata!*, khuỵu gối và ngã xuống sàn.

"Ori-Origami!? Cậu không sao chứ?"

Cậu vội vàng cúi xuống, nắm lấy vai cô và giúp cô đứng dậy. Trán và mũi cô đỏ lên, có vẻ như cô ấy sẽ tiếp tục tự làm mình tổn thương mất thôi.

Bởi vì cô ngã quá cường điệu, các y tá và bệnh nhân quanh họ cực kỳ sốc. Tuy nhiên Origami có vẻ chẳng hề bối rối trước sự ồn ào của đám đông, mà chỉ nhìn về phía Shidou.

https://thuviensach.vn

"Mình không thể tự đi về phòng được."

"....."

"Đi cùng với mình đi."

"......Chuyện đó....."

"Đi cùng mình nhé."

"......Tớ, tớ hiểu rồi."

Shidou gật đầu chịu thua.

"Vậy..... Cậu có thể tự đi được không, Origami?"

"Khó lắm."

"......Vậy à. Thế đợi tớ một chút. Tớ chạy đi kiếm cái xe lăn cái."

Sau đó, khi Shidou chuẩn bị đứng lên, Origami níu lấy áo cậu,

"Uu, sao thế?"

"Mình không thích xe lăn."

"Eh? Tại sao?"

"Mình bị say xe."

"....."

Liệu có ai đó bị say xe khi ngồi xe lăn trong bệnh viện không trời? Chẳng phải chính các thành viên của AST cũng đều rất quen thuộc với việc bay lượn bằng CR-Unit sao ta? Dù có nhiều chuyện để hỏi, nhưng Shidou quyết định sẽ không nói về việc này.

https://thuviensach.vn

"V-vậy tớ phải làm gì đây?"

"Cõng mình đi."

"Haa?"

Không hề nghĩ đến những gì Origami nói, Shidou hỏi lại.

Không hẳn, thực sự việc này nằm ngoài dự kiến của cậu..... Dĩ nhiên, cậu chưa hề nghĩ rằng Tobiichi Origami sẽ đề nghị đến việc này.

"Cõng minh đi."

"Chuyện, chuyện đó....."

"Cõng mình đi."

".....Chịu thua cậu rồi đấy."

Nhận thấy kháng cự là vô ích, Shidou quay lưng về phía Origami. Origami nhẹ nhàng đứng dậy, áp người về phía lưng của Shidou. Khó mà tưởng tượng nổi là cô ấy vẫn đang chóng mặt sau chuỗi động tác quá đỗi linh hoạt ấy. Đúng hơn là lưng cậu đang bị cô ấy chiếm hơn là đang cõng cô nàng.

"Uu....."

Cõng Kotori đang ngái ngủ từ phòng khách vốn là việc khá thường ngày của cậu, nên cậu khá quen với việc cõng con gái rồi..... Nhưng như đã dự kiến, có cảm giác hơi khác một chút. Ngoài việc nặng hơn Kotori, thứ cảm giác mềm mại chỉ con gái mới có cứ dần dần truyền vào cậu.--Nói rõ hơn, cô ấy áp sát hơi quá mức cần thiết thì phải.

".....Origami? Tớ, tớ nghĩ cậu có hơi quá sức chăng?"

https://thuviensach.vn

"Thế này là bình thường mà."

Nói thế, Origami ôm chặt hơn. Ngực cô nàng dưới tấm áo choàng bệnh nhân mỏng manh càng lúc càng được nhấn mạnh hơn vào tấm lưng Shidou.

"Uu, gu....."

Theo cách nhìn khách quan, sự phát triển của Origami khó có thể nói là tốt trong tình huống này..... Tuy nhiên khả năng cận chiến của cô rất khủng khiếp. Mặt Shidou nóng rang lên, cố vung mạnh cái đầu để tỉnh táo lại, dùng một tay đẩy giá treo túi dung dịch nối với cổ tay Origami.

"V-vậy..... Origami. Phòng cậu ở đâu?"

"Toà nhà phía tây. Tầng ba. Phòng 305."

"Được rồi--. Tớ biết nó ở đâu rồi."

Shidou gật đầu, vừa đi vừa đẩy giá treo túi dung dịch.

Theo bản hướng dẫn, đi qua hành lang giữa tòa nhà giữa và tòa nhà phía tây. Sau đó--

"Waaah!?"

Khi họ sắp đến hành lang thông hai tòa nhà với nhau, Shidou thốt lên tiếng la tựa như con gái.

Những ngón tay của Origami di chuyển quanh người Shidou như thể đang cố liếm khắp người cậu.

"Ori-Origami. Nó nhột lắm....."

"Vậy à."

https://thuviensach.vn

Origami dừng tay lại. Cậu thở dài nhẹ nhõm và đi tiếp.

Họ đi đến tòa nhà phía tây, đi thang máy lên lầu ba theo hướng dẫn của Origami.

Một lúc sau, cậu bị chọc từ phía sau gáy .

Tuy nhiên hai tay Origami vẫn ôm chặt cổ Shidou. Shidou cảm thấy khó chịu, cậu cau mày.--Cậu nhanh chóng phát hiện ra nguyên nhân: cảm giác như có ai đó đang thở hắt vào cổ cậu ấy.

"Ori-Origami.....!?"

Hu-Ha-Hu-Ha-.

"Khoan đã....."

Hu-Ha-Hu-Ha-

"Này này....."

Cậu bối rối quay đầu lại. Tuy nhiên.

"Hyi!?"

Ngay khi cổ cậu cảm thấy điều gì đó ngoài tầm dự kiến, Shidou giật bắn lên.

Dù hai tay cô nàng không di chuyển, nhưng cột sống của Shidou cảm thấy rất nhột.

"Làm gì!? Cậu ấy vừa làm gì vậy!?"

Shidou cuối cùng cũng lấy lại được bình tĩnh, chạy thật nhanh đến phòng 305 và đặt Origami lên chiếc giường trong phòng.

https://thuviensach.vn

"....."

Sau khi được đặt xuống, vì lý do nào đó Origami lại liếm môi.

"Haa....., Haa....."

Dù cậu chỉ đi một đoạn ngắn và Origami cũng không hề nặng mấy nhưng cậu vẫn thấy rất mệt. Shidou dựa vào tường một lúc lâu và điều chỉnh nhịp thở của cậu lại.

Sau vài phút, cuối cùng nhịp tim của cậu cũng bình thường trở lại, cậu nhìn quanh phòng.

Căn phòng có màu chủ đạo là trắng. Căn phòng rộng khoảng ba tsubo được trang bị giường, tủ, tivi và ghế, chắc chắn có người vừa đến thăm, có hoa trong chiếc bình đặt trên tủ và một rổ táo đặt ở bên trong.

"Thế.....Vậy, Origami. Tớ về nha."

Ngay khi Shidou nói vậy, bụng Origami càu nhàu.

"? Cậu chưa ăn à?"

Origami gật đầu.

"Nếu thế..... Vậy tớ sẵn sẽ đi gọi y tá giùm cậu luôn nhá?"

"....."

Tuy nhiên Origami đột nhiên ngẩng đầu lên, lấy quả táo đặt trên tủ.

Và, lấy con dao đặt trong giỏ, đưa cả hai cho Shidou.

"Gọt giùm mình đi."

"Eh? Aaah.....được rồi."

https://thuviensach.vn

Cậu không hề có lý do từ chối yêu cầu như thế này của cô. Shidou ngồi trên chiếc ghế gần đó, cầm lấy quả táo và con dao, đặt rổ táo lên trên chân rồi bắt đầu gọt.

Với Shidou người thường phải nấu ăn, đây là một việc vô cùng đơn giản. Cậu chia quả táo làm tám và xếp chúng trên chiếc dĩa gần đó chưa đến một phút.

"Được rồi, vậy được chưa?"

Cậu nói, đưa chiếc dĩa cho cô. Tuy nhiên Origami trông có vẻ không hài lòng, cô không hề động tay vào chiếc dĩa mà chỉ lắc đầu.

"? Sao vậy, Origami?"

"Đút cho mình đi."

"Cái....."

Shidou đang cầm chiếc dĩa trên tay đứng bất động, vai cậu run lên một chút. Tuy nhiên cậu không thể tiếp tục bối rối như thế này nữa. Cậu giả vờ ho một tiếng, nói.

"Không.....Ít nhất cậu thì có thể tự làm được việc này mà, đúng chứ?"

"Bác sĩ nói mình không được vận động quá sức."

"Nhưng lúc nãy cậu có thể đi lại với giá treo túi nước biển kia mà."

Origami không quan tâm những gì Shidou nói, cô mở miệng nói ⌈Ah--⌋

"....., thật sự.....tớ không còn lựa chọn nào khác nhỉ."

https://thuviensach.vn

Cậu cầm miếng táo thở dài, đưa đến miệng Origami. Và lông mày Origami giật giật trông có vẻ rất ngạc nhiên.

"Nếu cậu không thể cử động được thì ít nhất cậu hãy mở miệng--"

"......! Don!"

Cậu cảm thấy như không ai nghe cậu nói cả. Đó là bởi vì Origami đột ngột cắn miếng táo, buộc cậu ngừng nói.

Origami vừa nhìn Shidou vừa ăn nữa miếng táo, nhai và nuốt nó xuống. Trông vẫn còn muốn nửa còn lại trong tay Shidou, cô mở miệng một lần nữa.

"Uh, của cậu đây."

Và Shidou một lần nữa đưa miếng táo ra--Origami ngoạm một miếng lớn đến nỗi cả miếng táo lẫn ngón tay của Shidou đều nằm trong miệng cô.

"Uu!?"

Chuyện này hoàn toàn nằm ngoài dự kiến. Cậu hoảng loạn la lên.

"Ha, haha.....đầu cậu có bình thường không vậy?"

Shidou cười yếu ớt, để miếng táo trong miệng Origami và rút tay ra. Ngay lập tức, cổ tay Shidou bị giữ lại, ngăn cậu rút tay ra.

"Eh.....? Eheh!?"

"....."

Không quan tâm Shidou đang hoảng loạn la lên như thế nào, Origami vẫn giữ chặt cổ tay Shidou và bắt đầu liếm ngón tay cậu. *Liếm* *Liếm liếm* *Liếm liếm liếm* *Mút mút* *Chụt* *Mút*

https://thuviensach.vn

"Này, này, Origami.....! Không, khoan đã, thật sự--Ori-Origami-san!?"

Shidou réo lên, tay cậu cựa quậy trong hoảng loạn, cuối cùng cũng thoát khỏi tay Origami. Ngón tay của Shidou dính với đôi môi của Origami suốt từ lúc nãy đến giờ, khiến một dây nước bọt long lanh được kéo dài ra theo..... Đúng là một cảnh quá khiêu gợi, Shidou không khỏi đỏ bừng lên.

"Cám ơn vì bữa ăn."

Origami lau miệng và đặt hai tay xuống và cúi đầu. Shidou lau tay trong khi mồ hôi lăn đầy trên khuôn mặt.

"Thế.....đã được chưa?"

Ngay khi Shidou nói xong, Origami chỉ về phía trên tủ.

"Nó."

"Uh?"

Nhìn theo hướng Origami chỉ. Một chiếc nhiệt kế điện tử đặt trên đó.

"Mình cần đo nhiệt độ cơ thể."

"Aaah, vậy à."

Shidou cầm chiếc nhiệt kế và đưa cho Origami. Tuy nhiên, Origami không hề đưa tay lấy nó.

"Uh, chuyện gì vậy? Không phải cậu muốn đo nhiệt độ sao?"

"Mình không thể tự làm một mình được. Mong cậu sẽ giúp mình nhé."

"Haa?"

Shidou nhíu mày hỏi lại.

https://thuviensach.vn

"K, không không không. Chẳng phải cậu chỉ cần kẹp dưới nách thôi sao?"

"Vận động quá sức."

".....Được rồi được rồi, mình hiểu rồi."

Cậu cảm thấy mình như đang bị ra lệnh, nhưng chẳng thể nào khác được. Shidou thở dài lấy chiếc nhiệt kế ra khỏi hộp.

"Nếu cậu nói thế.....làm sao mình có thể giúp cậu đo nhiệt độ được. Chẳng phải mình không thể làm được gì sao?"

"Cậu ngồi ở đây."

Sau khi Shidou ngạc nhiên hỏi, Origami, *Don Don*, vỗ nhẹ lên giường.

"Ah? Aaah....."

Shidou nghiêng đầu và ngồi lên giường, Origami đứng dậy, ngồi lên Shidou như thể cậu đang ôm cô từ phía sau. Vị trí của cả hai đã hoàn toàn trái ngược so với lúc nãy.

"! Ori-Origami.....?"

Cậu có thể lờ mờ thấy phần gáy trắng như tuyết tiến gần về phía mặt cậu giữ khoảng giữa những sợi tóc của cô. Mắt Shidou bắt đầu quay vòng vòng.

Tuy nhiên Origami không hề quan tâm và bắt đầu cởi nút chiếc áo choàng cô đang mặc, để lộ ra bộ ngực trần của mình.

".....!? Cậu, Cậậậậậậ cậu đang làm gì thế Origami!?"

https://thuviensach.vn

"Khi Tokisaki Kurumi chuyển đến, mọi hành động của cô ta đều quyến rũ cậu, Shidou."

"Eh.....Eh?"

"Mình nghĩ đây là cách có hiệu quả tích tốt nhất."

Origami lẩm bẩm, nắm lấy tay phải của Shidou đang cầm nhiệt kế. Và sau đó, cô từ từ đưa nó về phía nách trái của cô.

"--Cắm nó vào đi, Shidou."

".....!?"

"Nhiệt kế."

Dù họ không hề nói về những chuyện khiếm nhã, nhưng Shidou vẫn thấy xấu hổ đến cực kỳ.

"Không, việc này, chuyện này thật sự....."

"Nếu cậu không thể, vậy thì hãy giúp mình lau cơ thể và thay--"

"Mình sẽ làm! Thật tốt nếu mình có thể giúp cậu việc đo nhiệt độ!"

"Vậy à."

Origami gật đầu tỏ vẻ hơi thất vọng, cô quay đầu lại về phía trước. Shidou nuốt nước miếng, đưa bàn tay run rẩy đang cầm nhiệt kế gần về nách của Origami.

"......!"

Ngay khi chiếc nhiệt kế chạm vào da cô, cơ thể Origami run run lên.

"Cậu, cậu không sao chứ, Origami?"

https://thuviensach.vn

"Mình không sao. Chỉ là nó có hơi...lạnh."

"Vậy, à..."

Sắp xếp lại những cảm xúc trong cậu, chiếc nhiệt kế lại di chuyển một lần nữa.

♦

"....., Ah--, ...Uh--"

Mỗi lần như vậy Origami lại tạo ra một âm thanh nhẹ nhàng để cậu có thể nghe thấy, nghe cứ như rên rỉ, hơi thở hổn hển, chuỗi âm thanh này không thể nào diễn tả nổi.

Origami thông thường chắc chắn sẽ không bao giờ lên tiếng một cách nhẹ nhàng và quyến rũ như vậy. Mỗi lần âm thanh đó lan tới màng nhĩ cậu, não Shidou như bay lên trời cả ngàn mét.

"Uh.....Shidou, sâu--hơn, một chút đi."

".....Um, xin lỗi."

"Nếu, cậu...không, cắm sâu nó vào.....thì chắc chắn cậu.....không thể, đo đúng được."

"Oh, oh....."

Chỉ là đo nhiệt độ cho cô, vậy sao, sao cậu cảm thấy mình vừa làm việc không nên làm vậy cơ chứ. Có lẽ là do trí tưởng tượng của cậu. Chắc chắn là do trí tưởng tượng của cậu thôi.

Shidou bắt đầu thầm niệm kinh Bát Nhã Ba La Mật Đa Tâm (dù nội dung thì rất lộn xộn) để điềm tĩnh lại, cậu cắm chiếc nhiệt kế sâu xuống nách Origami.

https://thuviensach.vn

"Uuuh....."

Origami ngay lập tức run lên, cơ thể uốn cong lại.

Sau đó, nhịp thở của Origami càng lúc càng dồn dập.

"Ori-Ooooooooooorigami.....?"

"--Làm ơn hãy cắm nó vào đi, chặt hơn nữa."

"Tớ, tớ có thể hỏi.....t.....tại sao không?"

"Nhiệt kế.....sẽ giảm."

"Ah.....Chuyện đó, nn.....phải ha."

Shidou nói vậy, để nách của Origami giữ chiếc nhiệt kế chặt hơn, cậu cắm nó mạnh hơn.

Đúng vậy, cậu không thể đo chính xác nhiệt độ của cô được nếu nhiệt kế rơi xuống và bị hỏng, đó là chuyện khó mà tránh được. Chuyện này không thể tránh khỏi. Đó là quy luật của vũ trụ mà con người nhỏ bé như Shidou không thể thay đổi.

Cảm giác từ tay, ngực, bụng, làn da mềm mại lẫn hơi ấm của Origami không ngừng truyền lên đầu cậu. Và mùi mồ hôi của cô phảng phất bay vào xoang mũi của Shidou, cảm giác như ai đó mở hộp sọ cậu ra và đảo lộn mọi thứ trong đó khiến cậu không tài nào hiểu được bất kỳ điều gì nữa.

--Sau đó, tiếng bíp bíp vang lên từ chiếc nhiệt kế đã lôi ý thức của Shidou trở lại thực tại.

"Ha!"

Cậu bối rối mở mắt, rút nhiệt kế ra khỏi nách Origami.

https://thuviensach.vn

"Ah....."

Cơ thể Origami lập tức rùng lên một lần nữa, nhưng cậu cố đánh lạc hướng bản thân bằng cách nhìn vào con số trên nhiệt kế.

"36.2 độ.....thân, thân nhiệt ở mức bình thường."

".....Vậy à."

Origami tiếc nuối nói, từ từ cài nút chiếc áo choàng của mình. Sau đó, cô quay về phía Shidou một lần nữa.

"Shidou."

"Chuyện, chuyện gì vậy.....?"

"Cậu rất.....thành thục đấy."

"....., V, Vậy vậy vậy, à."

Shidou không hề có đầu mối về việc cậu thành thục về cái gì, nhưng cậu cảm thấy mình sẽ khiến mọi chuyện rắc rối hơn nếu cậu yêu cầu giải thích nên đành gật gù đáp lại thôi.

"V, vậy.....tớ về đây. Origami, nhớ chăm ý sức khỏe của cậu đấy."

Shidou di chuyển qua lưng của Origami và rời khỏi giường. Sau đó, cậu tiến về phía cánh cửa. Tuy nhiên,

"--Một điều cuối cùng nữa thôi, được không?"

Giọng Origami vang lên phía sau cậu.

".....Chuyện gì vậy?"

https://thuviensach.vn

Có linh cảm không tốt về chuyện này, cậu hỏi lại. Không biết lần này là yêu cầu gì.--Tuy nhiên, chuyện Origami nói vượt ngoài dự kiến của cậu.

"Hôm qua. Mình mong cậu kể cho mình chuyện gì đã xảy ra trong trận chiến với Tokisaki Kurumi.--Có một Tinh Linh nữa xuất hiện từ trên không trung. Tinh Linh đó mặc Linh Phục trông như Kimono và sử dụng lửa."

"----"

Shidou không khỏi nghẹn thở.

Tiếng chuông cảnh báo gióng lên trong đầu cậu. Chắc chắn Origami đang hỏi về Kotori đây.

"Cậu còn nhớ không?"

".....Ah, aaah."

Shidou do dự một lúc, gật đầu.

Dù chuyện này có chút mơ hồ, nhưng nếu Origami đã nhìn thấy Kotori thì việc giấu giếm cũng chẳng có nghĩ lý gì. Chính xác hơn sẽ rất đáng ngờ nếu Shidou nói cậu không hề thấy Tinh Linh lúc đó.

Shidou không thể nói vậy nếu Origami nhận ra cậu đang hoảng loạn. Cô bình tĩnh nói tiếp.

"Lúc đó, trước khi mình bị Tokisaki Kurumi đánh bất tỉnh.--Không cần biết chi tiết lắm đâu. Mình chỉ mong cậu có thể nói cho mình về vị trí của Hỏa Tinh Linh đó thôi."

"Không.....chuyện đó, nói sao đây, bởi vì tớ cũng bị đánh ngất, nên tớ cũng không chắc về chi tiết đó cho lắm."

https://thuviensach.vn

"....., vậy à. Nếu cậu nhớ được chuyện gì, mong cậu kể cho mình ngay lập tức nhé."

Nghe thấy câu nói của Shidou, Origami thở dài đáp lại.

"Oh, oh....."

Shidou gật đầu, nhưng cậu cảm thấy khó chịu không thể tả nổi.

Origami là thành viên của AST. Hạ gục Tinh Linh là nhiệm vụ của họ. Nên cũng dễ hiểu khi cô muốn biết những tin tức mới nhất..... Nhưng nói thế nào đi nữa, chẳng có vấn gì trong hành động của Origami.

"Sao cậu lại muốn biết về Tinh Linh đó đến vậy....."

"Đó là bởi vì."

Origami đột nhiên ngừng nói, cô nhẹ nhàng cắn môi rồi tiếp tục nói.

"Cậu còn nhớ những gì mình nói trước đây không?"

"Chuyện về lúc trước.....?"

"Về việc cha mẹ mình đã bị sát hại bởi Tinh Linh."

"--, aaah..... Mình nhớ rồi."

Shidou gật đầu. Cậu sẽ không bao giờ quên được. Lý do khiến Origami căm thù Tinh Linh, căm thù thảm họa ăn mòn thế giới này. Đó là do, sự việc đã xảy ra vào 5 năm trước.

"5 năm trước. Kẻ gây ra vụ hỏa hoạn ở thi trấn Nankou-machi, Tinh Linh đã thiêu cháy cha mẹ mình.--Chính là, Hỏa Tinh Linh đó."

"Cái--"

https://thuviensach.vn

Shidou không nói nên lời.

Cậu đặt tay lên bụng, cảm thấy phổi cậu co rút lại mỗi khi cậu thở. Hơi thở của cậu càng nặng nề hơn, cảm giác khó chịu trong bụng cậu ngày càng nhiều.

Hít một hơi thở sâu, thở ra. Cậu nhắc lại một lần nữa, nghĩ về những gì Origami vừa nói. --Tuy nhiên, trong tâm trí Shidou lúc này chỉ có hỗn loạn và khó chịu.

Origami, chắc chắn đã nói về việc này trước đây.

Hỏa Tinh Linh, giết cha mẹ cô.

--Kotori, giết cha mẹ cô.

"--Luôn luôn, mình đã luôn luôn tìm kiếm. Luôn luôn, không ngừng tìm kiếm."

Origami tiếp tục nói, có vẻ như cô không nhận ra cái nhìn bối rối Shidou.

"mình chỉ tình cờ tìm ra cô ta. Cuối cùng mình cũng đã tìm thấy cô ta.

Giết. Giết. Mình phải giết ả ta. Bằng, chính đôi bàn tay này.

Mình đã bỏ ra 5 năm chỉ để dành cho việc này.

Cho thời khắc đó, mình đã gia nhập AST.

Cho thời khắc đó, mình đã nhận lấy Realizer.

Cho thời khắc đó, mình đã tập luyện nâng cao kỹ năng và sự di chuyển.

Tất cả việc đó, là để mình có thể hạ gục kẻ thủ ác đó.

https://thuviensach.vn

Tất cả việc đó, là để mình có thể đối đầu với Hỏa Tinh Linh.

Tất cả việc đó, là để mình có thể giết «Efreet»."

Với vẻ hùng hồn khó có thể tượng tượng ra được, những lời nguyền rủa không ngừng phun ra từ miệng Origami.

Vẻ mặt cô khô khốc. Giọng cô thẳng băng. Cô không hề có bất kỳ cử chỉ phóng đại. Tuy nhiên dù là vậy, lời nói của cô như làm từ chất độc và sự thù hận có thể khiến bất kỳ ai nghe cũng phải rùng mình.

«Efreet». có lẽ đó là mật danh của Kotori khi trở thành Tinh Linh.

--5 năm trước. Vậy, chuyện này hoàn toàn khớp với những gì Kotori.

"Nhưng, sao có thể, đừng nói với tớ.....cô gái đó--"

"? Cậu biết gì à?"

Origami nghiêng đầu. Shidou vội vàng lắc đầu.

"Không, không.....Đó không phải là sự thật."

"Vậy ư."

Origami nói, bắt đầu tránh cái nhìn của Shidou. Shidou lập tức cảm thấy vai cậu không còn sức mạnh như thể chúng không còn gắn kết với nhau nữa. Tuy nhiên, cậu không định dừng cuộc nói chuyện tại đây. Shidou do dự nói.

"Ori-Origami."

"Sao vậy?"

"Nếu cậu không thể nói về chuyện này vậy hãy quên nó đi.....Nhưng nếu có thể, liệu cậu có thể kể cho mình một chút về Hỏa Tinh Linh 5 năm

https://thuviensach.vn

về trước được không? V-vì, mình nghĩ mình có thể nhớ được gì thông qua việc đó....."

Ngay khi Shidou nói vậy, Origami gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

"Hôm đó. mình đang trên đường từ cửa hàng tạp hóa trở về--"

Origami kể với giọng bình tĩnh. Sự thật thì ban đầu cha mẹ cô, người bị vướng vào trong trận hỏa hoạn đó, vẫn còn sống. Tuy nhiên, Tinh Linh đó xuất hiện, giết chết cha mẹ Origami ngay trước mắt cô. Do ý thức của cô lúc đó còn mập mờ và tầm nhìn không rõ, cô không thể thấy rõ mặt cô ta. Không lâu sau cô tìm dã ra tên của Tinh Linh gây nên trận hỏa hoạn đó--«Efreet».

Đã 5 năm trôi qua từ khi sự kiện đó xảy ra, tuy nhiên cô chưa bao giờ ngừng tim kiếm dù chỉ một lúc.--Cứ như cô chỉ vừa trải qua việc này ngày hôm qua.

"....."

Shidou nghe đến cuối câu chuyện, tim cậu đập nhanh hơn khi cậu lên tiếng.

Bởi vì, Origami lại không nói ra thông tin mà Shidou mong đợi.

Nghĩa là--Tinh Linh đó, khác hẳn với Kotori.

Với Shidou, khả năng Kotori giết cha mẹ Origami, chắc chắn là không.

"--Đó là những gì đã xảy ra hôm đó."

Chỉ thế, trước khi cậu nghe được thông tin quan trọng, thì Origami đã ngừng lại.

https://thuviensach.vn

Shidou cảm thấy thất vọng, cậu bước về phía Origami.

Một chút. Một chút cũng được. Để tìm ra bằng chứng chứng minh Kotori không phải là tội phạm, cậu hỏi cô.

"Còn, còn gì nữa không.....? Tinh Linh đó, so với Tinh Linh cậu thấy hôm qua--"

Tuy nhiên, ngay lúc đó.

"--Đây là thông báo dành cho thân nhân đang thăm bệnh. Thời gian thăm bệnh dành cho ngày hôm nay đã hết. Đối với những thân nhân còn đang ở trong bệnh viện, xin vui lòng rời khỏi đây sớm nhất có thể. Xin nhắc lại--"

Thông báo vang lên dọc theo hành lang, cắt ngang lời Shidou.

"Gì vậy?"

Origami nghiêng đầu, tỏ ý muốn nghe lại câu hỏi của Shidou lần nữa. Tuy nhiên, Shidou bình tĩnh lắc đầu.

"Không, không có--không có gì. Nhớ tự bảo trọng đó nhé, Origami."

Origami gật đầu. Shidou nhanh chóng rời khỏi đó trước khi cô kịp nói thêm lời nào.

Có lẽ vẫn còn vài phút trước khi giờ thăm bệnh kết thúc.

Tuy nhiên, Shidou không thể lặp lại câu hỏi một lần nữa. Dù cậu thật sự bị bản tin thông báo ảnh hưởng. Nhưng, Shidou biết lý do sao cậu lại không hỏi Origami lần nữa.

--Cậu, thực sự, sợ.

https://thuviensach.vn

--Theo lời Origami, Tinh Linh xuất hiện năm năm về trước thật sự là Kotori.

"....."

Cậu nhẹ nhàng đóng cửa, quay về phía hành lan và bức đi.

Dù cậu đang ở trong hành lang của bệnh viện. Nhưng vẫn rất nguy hiểm, nên cậu không thể bước đi nhanh đc.

Tuy nhiên, cảm thấy như vừa đánh mất diều gì đó, cậu bước đi nhanh hơn. Cậu đặt tay lên ngực để kềm chế nhịp tim của mình lại, đôi giày cậu kêu lên lách cách.

"....."

Sau đó. Chiếc điện thoại trong túi rung lên khiến Shidou, người không dịnh dừng bước cho đến khi ra khỏi bệnh viện, dừng lại.

Tiện nói luôn khi cậu vào bệnh viện, cậu đã quên tắt diện thoại đi. Nhanh chóng bước ra khỏi bệnh viện, cậu lấy diện thoại ra khỏi túi và trả lời.

"Vâng..... Alo?"

⌈.....Xin chào, có phải đó là Shin?⌋

"Reine?"

Do trả lời quá nhanh nên cậu không để ý là ai gọi đến, nhưng nhờ giọng nói nghe khá ngái ngủ và cái biệt danh 『Shin』 nên không khó để cậu đoán ra người gọi là ai. .....Dù họ đã biết nhau được một thời gian, nhưng Reine vẫn không hề nhớ nổi tên Shidou.

⌈.....Aaah. cậu đã thăm Mana xong chưa?⌋

https://thuviensach.vn

"Ah.....Vâng. Uhm, có lẽ vậy."

⌈.....? Câu trả lời mơ hồ quá.⌋

"Chuyện là, con bé vẫn đang được điều trị, nên tôi chưa thăm con bé được."

⌈.....Hmm, vậy à.⌋

Reine đáp lại với một giọng nặng nề.

"? Có chuyện gì à?"

⌈.....Không, không có gì. Ngoài ra, Shin, liệu cậu có thể trở về «Fraxinus» ngay lập tức không? Về Kotori.....⌋

"....!"

Cái tên Reine nói ra, khiến Shidou trở nên câm lặng.

Bộ dạng của Kotori trước khi cậu rời khỏi «Fraxinus» và lời nói của Origami trộn lẫn vào nhau, bên trong cậu hiện đang rất đau đớn.

"C, có chuyện gì xảy ra với Kotori à!?"

⌈.....Không, không phải vậy. Lý do gặp mặt là để mở một cuộc họp chiến lược.⌋

"Cuộc họp chiến lược?"

Shidou cau mày hỏi, Reine đáp lại, ⌈.....Aaah.⌋.

⌈.....Shin, có thể nói việc chinh phục Kotori đối với cậu là cực kỳ khó.....Nhưng trong tường hợp này, cậu có lợi thế lớn hơn so với trường hợp của Tohka và Yoshino.⌋

https://thuviensach.vn

"Lợi thế.....huh?"

⌈.....Aaah. Lý do rất đơn giản. Con bé khác so với những Tinh Linh đột ngột xuất hiện từ hư không, mục tiêu chinh phục ở đã ở bên chúng ta trong thời gian dài. Thói quen của con bé, thứ con bé thích, nơi con bé thường tới, thứ con bé muốn..... Thông tin của con bé mà chúng ta nắm trong tay không thể so sánh với thông tin của các Tinh Linh khác. .....Ngoài ra, vẫn còn một ngày nữa, thời gian để bàn kế hoạch cũng đã được quyết định. Chúng tôi không thể tiến hành cuộc họp trôi chảy nếu cậu không tham gia.⌋

"C-cô nói có lý."

Cô ấy nói đúng. Sự thật là việc chinh phục Kotori trong chế độ Chỉ Huy là cực kỳ khó, tuy nhiên nếu chỉ nhìn vào thông tin cá nhân của con bé, thực sự không thể so sánh được. Theo nhiều mức độ, con bé có thể là mục tiêu dễ dàng nhất.

⌈Hơn nữa, tôi đã tập hợp những thành viên biết chuyện gì xảy ra với Kotori, chúng ta sẽ tham gia vào cuộc thảo luận cho cuộc hẹn hai ngày sau, Shin cậu phải tham gia.⌋

Rõ ràng là vậy. Shidou gật đầu.

"Tôi hiểu rồi. Nếu tôi có thể làm được gì, hãy để tôi giúp."

⌈Cảm ơn sợ giúp đỡ của cậu. --Vậy «Fraxinus» sẽ đón cậu. Cho tôi hỏi liệu cậu sẽ về nhà trước?⌋

"Vâng, tôi hiểu.--Ah, Reine."

⌈.....Uh? Chuyện gì vậy?⌋

"Tôi chỉ.....muốn hỏi, dù 5 năm trước. Kotori con bé--"

https://thuviensach.vn

⌈.....Kotori con bé?⌋

Reine hỏi lại. Shidou lặp lại những từ cậu nói lúc nãy. Có lẽ cậu chưa nghĩ kỹ việc cậu định hỏi.--Hoặc có lẽ cậu do dự khi hỏi Reine, cấp dưới và bạn của Kotori về lời buộc tội này.

".....Không, không có gì."

⌈.....? Vậy à. Thế, gặp lại cậu sau.⌋

Nói xong, Reine gác máy. Shidou lặng lẽ bấm nút trên diện thoại và bỏ nó vào túi, bước đi nặng nề.

Phần 3

"Shidou!"

Shidou dùng thiết bị di chuyển của «Fraxinus» để di chuyển vào trong tàu, đứng đó là Reine và Tohka, người chắc chắn vẫn chưa thay quần áo của, người đứng đợi mặc quân phục như của Reine.

"C, chẳng phải đó là Tohka. Cậu vừa mới tỉnh--"

Không đợi Shidou nói hết câu, Tohka vồ lấy cậu ngay lập tức.

"U, uwa!"

Ngạc nhiên trước hành động này, người cậu cứng đờ ra. Tohka có vẻ không quan tâm, cô dùng cả hai tay ôm chặt cổ Shidou.

"Nuu! Shidou! Cậu không sao! Tốt quá rồi!"

"Uu.....cũng nhờ cậu."

Nở nụ cười nghẹn đắng, cậu nhẹ nhàng vỗ về vai cô ấy, tỏ ý đã đến lúc bỏ tay ra. Tohka, ⌈Uuh⌋, nhẹ nhàng lẩm bẩn, nhận thấy ý định của

https://thuviensach.vn

Shidou và chuẩn bị bỏ--

"......Uu?"

Cảm thấy diều gì đó đáng ngờ cô cau mày lại và lại một lần nữa đưa mặt lại gần cổ của Shidou.

Như thể đang cố gắng phát hiện mùi hương, cô không ngừng ngửi.

"Ch-chuyện gì thế? Có chuyện gì sao Tohka?"

"Không.....Chỉ là có mùi khó chịu. Tớ đang tự hỏi.....cái mùi đó đáng lý ra rất dễ chịu, nhưng khi mình ngửi thấy, nó khiến mình phát bệnh, hoặc đúng hơn là tức giận..... Aaah, đúng rồi, mùi này gần giống với mùi của Tobiichi Origami."

Tohka nói với gương mặt nghiêm trọng. Khứu giác của cô quá tuyệt vời. Tim Shidou như muốn nhảy ra ngoài ngay vào lúc này.

"--! Chẳng, chẳngggggggggg phải đó chỉ là do trí tưởng tượng của cậu thôi sao.....?"

"Uu.....vậy à. Có lẽ thế thật. Việc cơ thể Shidou có mùi của Tobiichi Origami, sao tớ lại nghĩ như vậy được nhỉ. Trừ khi Shidou cõng cô ta ra, thì cái mùi đó chắc chắn sẽ không thể có trên người cậu được."

".....! Đ-đúng vậy. Chuyện chẳng bao giờ xảy ra được đâu nhỉ."

".....Tán gẫu thế là đủ rồi, Shin."

Và, Reine người đứng quan sát Shidou và Tohka từ nãy đến giờ, nhẹ nhàng lắc đầu nói. Vẻ ngoài buồn ngủ như mọi khi, cô khiến người ta có cảm giác cô có thể ngủ bất kỳ lúc nào.

"Ah.....Vâng, tôi xin lỗi."

https://thuviensach.vn

"......Mm, vậy theo tôi. Tohka, cô có thể ở cùng với Yoshino một lúc được chứ?"

"Uu? Sao tôi không được ở lại với Shidou cơ chứ?"

Lông mày Tohka nhăn lại thành hình 八 cùng lúc cô nhìn chằm chằm về phía Shidou, ngực cậu cảm thấy như bị ép--nhưng đây là cuộc họp bàn chiến lược để chinh phục Kotori, tốt hơn hết Tohka không nên biết về việc này.

"Tohka, xin lỗi. Mình tý chuyện phải giải quyết ngay."

"Uuu..... Tớ hiểu rồi."

Dù Tohka bĩu môi, nhưng cô vẫn ngoan ngoãn rời đi.

"......Được rồi, vậy đi thôi."

Nói thế, Reine run rẩy bước đi. Shidou nhanh chóng chạy theo cô.

Đi qua những hành lang cậu chưa từng thấy trước đây, cuối cùng họ đến trước một cánh cửa to lớn. Khi Reine đứng trước cửa, một tiếng bíp vang lên và cánh cửa mở ra.

"......Vậy, bước vào thôi."

Không gian bên trong rất rộng. Một chiếc bàn tròn lớn đặt ngay chính giữa phòng, khá nhiều thành viên đã ngồi tại đó. Có vẻ như nơi đây được dùng cho những cuộc họp bàn chiến lược.

"......Tìm chỗ trống ngồi xuống thôi."

Reine run rẩy bước vào trong, ngồi vào chỗ trống. Shidou làm theo Reine và ngồi xuống bên cạnh. Nhìn bên cạnh cậu, có một màn hình tinh thể mini và bàn phím. Có vẻ như tất cả chỗ ngồi đều có những thứ này.

https://thuviensach.vn

Và sau đó, người đàn ông ngồi ở ghế đầu, ho một tiếng và đứng lên nay lập tức.

Mái tóc dài đến lưng, khuôn mặt không giống của người Nhật Bản. Người đàn ông này có vẻ ngoài thường thấy trong Shoujo manga.

Kannazuki Kyouhei. Anh ta là Phó Chỉ Huy của phi thuyền «Fraxinus», và cũng là Phó Chỉ Huy của bộ phận chiến đấu. Kotori đang trong khu vực cách ly, nên hiện tại anh ta là người tiếp quản.

"Thật tuyệt khi mọi người tập trung ở đây, mọi nười. Do tính cấp bách của sự việc lần này, xin hãy để tôi tạm thay thế Chỉ Huy , tôi, Kannazuki sẽ chủ trì cuộc họp này.--Shidou-kun, thật vinh dự khi cậu có mặt ở đây."

"Không, đây là những gì tôi phải làm."

Shidou gật đầu, Kannazuki tiếp tục nói với nụ cười hài hòng.

"Vậy thì, chúng ta hãy vào thẳng vấn đề chính. Những người biết chuyện về cơ thể của Chỉ Huy, những người phát hiện ra việc này sau sự cố đó.....Không cần biết bạn thuộc nhóm nào, xin hãy giúp đỡ chúng tôi.--Chủ đề chính của hôm nay là về buổi hẹn hò của Chỉ Huy Itsuka và Shidou-kun trong hai ngày tới. Xin hãy cho biết tất cả thông tin mà mọi người có trong tay và giúp chúng tôi biến ngày đó thành một ngày thú vị cho Chỉ Huy của chúng ta."

Nói thế Kannazuki đưa mắt nhìn toàn bộ thành viên đang ở trong phòng--hít một hơi thở sâu.

".....Shin. Cậu nên bịt tai lại thì tốt hơn."

"Eh?"

Reine đột nhiên nói, Shidou nghiêng đầu hỏi. Và sau đó--

https://thuviensach.vn

"Vậy thì, mọi người. Những thành viên thân mến của «Ratatoskr». Đây là sự kiện vô cùng quan trọng đối với nữ thần yêu dấu của chúng ta. Giờ là lúc chúng ta đáp lại lòng tốt của cô ấy. Chỉ Huy! Chỉ Huy Itsuka Kotori! Sự hỗ trợ của chúng ta rất quan trọng! Mọi người có khả năng để làm việc này không!?"

【OOH!】

Sau lời tuyên bố của Kannazuki, toàn bộ thành viên quanh chiếc bàn gầm lên đáp. Tiếng le hết khủng khiếp của họ làm rung động cả không khí, sóng âm bị các bức tường dội lại và đập vào trong màng nhĩ của Shidou.

"Chuyện, chuyện gì thế này!?"

Có vẻ như không để ý đến tình trạng của Shidou, Kannazuki tiếp tục nói.

"Mọi người muốn được Chỉ Huy khen thưởng chứ!?"

【OOH!】

"Mọi người muốn thấy nụ cười của Chỉ Huy chứ!?"

【OOH!】

"Mọi người có muốn bò trên sàn và được Chỉ Huy đập một cách dữ dội bằng gót giày của cô ấy không!?"

【Oo.....eh?】

Có vẻ như không ai tán thành việc đó. Kannazuki giả vờ ho.

"Bây giờ chính là thời điểm đó! Thời điểm để thể hiện tình yêu của chúng ta! Nói to lên, tên của người chúng ta tôn kính!"

https://thuviensach.vn

【KO.TO.RI!!

KO.TO.RI!!

LO.V.E.KO.TO.RI!!】

Phòng họp trở nên cuồng nhiệt. Đây không phải là ra lệnh và trả lời, nó trông giống buổi diễn của một idol hơn.

"Rất tốt! Vậy thì hãy bắt đầu với phần báo cáo! Ước muốn của Chỉ Huy, nguyện vọng của Chỉ Huy, để làm được điều đó, chúng ta phải làm cho Chỉ Huy biết yêu!"

"Hiểu rõ!"

Đáp lại lời Kannazuki, mọi thành viên nhanh chóng thực hiện thao tác trên bàn điều khiển kế bên họ và bắt đầu nhập thông tin.

Shidou lắc đầu trong khi tai cậu vẫn còn ù.

"Ch, chuyện gì vừa mới.....xảy ra."

"......Uhm, bởi vì. Mọi người đều rất thích Kotori."

"Haa....."

Mồ hôi bắt đầu chảy trên mặt khi Shidou nói, âm thanh phát ra từ phía bên kia chiếc bàn tròn. Đó là người đàn ông thon gầy, vài vệt trắng lẫn trong tóc. Tên ông ta có lẽ là--«President» Mikimoto.

"Phó Chỉ Huy! Tôi trước!"

"Rất tốt, tôi cho phép!"

"Vâng! Món quà là trên hết! Chừng nào chúng ta còn biết sở thích của cô ấy, việc chiếm được cảm tình của cô ấy sẽ dễ dàng hơn so với những

https://thuviensach.vn

Tinh Linh khác! Chúng ta đều biết Chỉ Huy thích Chupa Chups! Nếu chúng ta có thể làm một cây Chupa Chups với hương vị nguyên gốc và tặng cho Chỉ Huy--!"

"Không! Quá ngây thơ! Với trình độ hiểu biết hiện tại, ông có nghĩ liệu tình yêu của huy cho Chupa Chups sẽ hơn thế nữa!? Hãy khắc vào tim của ông! Thứ nửa kia yêu quý nhất, chính là thứ khó cho đi nhất!"

"......! Tôi, tôi thành thật xin lỗi!"

"Tiếp tục!"

"Vâng!"

Đáp lại yêu cầu của Kannazuki, thành viên tiếp theo đứng lên. Đặc diểm nổi bật của ông ấy là cặp kýnh tròn, đó là «Dimension Breaker» (kẻ phá hủy không gian) Nakatsugawa.

"Theo thông tin tôi có được từ Kiotome Kana-chan, người bạn sơ trung của Chỉ Huy, có vẻ như Chỉ Huy thường chơi trò Mister Pig trên điện thoại--"

"Khoan đã, ông lấy thông tin đó từ chỗ quái nào vậy!"

Shidou la lên, Nakatsugawa nở một nụ cười cùng lúc đưa ngón tay cái lên.

"Cậu cứ yên tâm. Tôi đã đưa tiền để cô ta giữ im lặng, tôi không hề để lộ bất kỳ thông tin nào về «Ratatoskr», chắc chắn cô ta nghĩ tôi giống như 『một tên stalker biến thái đang quấy rối Kotori-chan』!"

"Chính xác thì chuyện gì đang diễn ra thế này!?"

"Haa.....Haa.....Này, cô bé, người đó là bạn của cô bé đúng chứ.....? Tôi, tôi sẽ cho cô tiền, nếu cô nói cho tôi những gì cô biết về người đó được

https://thuviensach.vn

chứ.....?"

"Việc này tệ quáááá! Chả lẽ Kana-chan là người có thể phản bội bạn mình chỉ vì tiền!"

"Có vẻ như mẹ cô bé bị bệnh nặng, cô bé cần tiền bằng bất cứ giá nào. Sau một lúc đắn đo cô bé quyết định nói. Nhưng sau đó cô bé cảm thấy tội lỗi và gối khóc."

"Xin lỗi Kana-chan Anh không hề biết chuyện này!!"

Shidou ôm đầu, tiếp theo người đàn ông trung niên--Tắc trở tình duyên «Bad Marriage» Kawagoe đứng dậy.

"Phó Chỉ Huy, đến lượt của tôi."

"Rất tốt, tôi mong chờ ở ông."

"Vâng.--Trước hết xin mọi người hãy nhìn đây. Đây là hình ảnh được quay vào ngày 2 tháng 5."

Sau đó, Kawagoe nhân nút điều khiển ở gần ông. Sau đó hình ảnh ở phòng Chỉ Huy của phi thuyền xuất hiện trên màn hình ở chính giữa bàn.

Kotori ngồi ở ghế Chỉ Huy. Có vẻ như cô bé vừa xong việc. Kotori, 『Uu.....』, khẽ vươn vai, dùng tay bóp vai và nói.

『.....Phù, mệt quá. Có lẽ mình nên đi thư giãn ở suối nước nóng một chút.』

【.....!】

Cảnh đó khiến toàn bộ thành viên có mặt trong phòng bàn tán.

"Cô, cô ấy nói.....suối nước nóng....."

https://thuviensach.vn

"Đúng. Chỉ Huy rất thích đến đó.--Tôi đề nghị chúng ta nên tổ chức cuộc hẹn ở đây."

Ngay khi ông nói, hình ảnh nhà trọ suối nước nóng truyền thống hiện lên màn hình.

"Nhận lấy sự thanh bình mà bạn hằng mong muốn. Làm sạch cơ thể và tâm hồn, còn lại là sự tự do! Chuyến đi 4 ngày 3 đêm đến suối nước nóng Tsukimihara! Với suối nước nóng tự nhiên, hãy để chúng tôi giúp Chỉ Huy thư giãn và cảm thấy thoải mái!"

"R-ra là thế.....!"

"Và, chưa hết. Tại suối nước nóng này, khi đến thời điểm thích hợp--sẽ cho phép tắm chung!"

【Cái.....】

Một lần nữa, toàn bộ thành viên rung lên. Kawagoe giơ hai cánh tay của mình với vầng hào quang đáng sợ.

"Theo kết quả điều tra của tôi, lần cuối Chỉ Huy và Shidou-kun tắm chung với nhau là 5 năm về trước!"

"Sao, sao mọi người lại biết chuyện đó.....!"

Dù Shidou la lên, họ vẫn không quan tâm. Kawagoe tiếp tục nói với niềm đam mê cháy bỏng.

"Dù họ không hề có nhận thức về sự khác biệt giới tính, nhưng chắc chắn Shidou-kun bị vẻ ngoài mới lớn của em gái mình cuốn hút, Chỉ Huy cũng thế, có lẽ cô ấy cũng bắt đầu dành sự chú ý đặc biệt cho anh mình.....! Lý trí của họ sẽ bị những cảm xúc cao trào lấn át. Khi hai vô tình chạm vào

https://thuviensach.vn

nhau, họ nhận ra sự tồn tại của nhau.....! Dĩ nhiên, cảnh đó sẽ được quay lại với chất lượng cao không như những cảnh được quay thường ngày."

【Oh, oooh.....】

Tất cả thành viên tỏ vẻ hứng thú. Dù trong số đó có vài người là nữ, nhưng vì lý do nào đó họ cũng kích động có vẻ rất thích thú. Chuyện này trông như mục đích ban đầu của cuộc họp.

"Chào mừng đến đêm cuối cùng. Giây phút vui vẻ nhất cuối cùng cũng đến. Lúc đấy, Chỉ Huy sẽ thu hết can đảm và nói. 『.....Hmph, tối nay hai ta ngủ cùng nhau cũng được.』."

【.....! .....!】

Tất cả thành viên bồn chồn tỏ vẻ không thoải mái.

"Không biết bên nào chủ động nắm tay trước, cơ thể từ từ tiến lại gần nhau trong vô thức. Và cuối cùng mọi hai người chạm nhau! Aaah, đây là việc đáng được kỉ niệm! Chỉ Huy! Đây là việc chúng ta phải kỉ niệm.....!"

Kawagoe dùng hai tay che mặt lại. Nếu nhìn kĩ hơn thì có vẻ ông đang khóc. Không, không chỉ mình Kawagoe. Tất cả thành viên ngoại trừ Reine, mọi người trông rất cảm động, những giọt nước nước mắt xuất hiện trên mắt họ.

"Shidou-kun.....Chúng tôi giao Chỉ Huy cho cậu....."

"Tôi xin mộng, xin cậu hãy làm cho cô ấy hạnh phúc."

"Uwawa....."

Bị nhìn chằm chằm bởi những khuôn mặt đẫm nước mắt, Shidou gãi đầu tỏ vẻ không thoải mái.

https://thuviensach.vn

"Không, nhưng, dù tôi có thể làm thế....."

"! Quá tệ! Vậy mà cậu có thể gọi mình là đàn ông à!?"

"Đúng vậy! Hãy chịu trách nhiệm đi!"

"Tôi sẽ không bao giờ giao Chỉ Huy cho người như cậu!"

Mọi người cứ như đang trở thành cha của Kotori. Cậu đặt tay lên trán tỏ vẻ bối rối.

"Ahh nhưng, kế hoạch của ông quá tuyệt vời! Tôi sẽ trao cho ông huy chương 《Thánh Kotori!》

"Tôi sẽ trân trọng nó!"

Kawagoe đặt tay lên ngực, cuối đầu tỏ vẻ kýnh trọng. Shidou nhìn ông, quay sang hỏi Reine người ngồi kế cậu.

"Tôi có thể hỏi, huy hiệu thánh Kotori thật ra là gì?"

".....Huy hiệu có hình của 《Kotorido》 do Kannazuki làm."

".....Vậy à."

Nói thế nào nhỉ, nó thật sự là thứ không cần phải trân trọng đến vậy.

Và sau đó, trược mặt tất cả các thành viên ít nhiều đã quyết dịnh như vậy, Reine lên tiếng.

".....Tuy nhiên, chúng ta không thể vượt quá giớ hạn của Kotori ở đây là 4 ngày 3 đêm."

【.....Ah.】

Toàn bộ thành viên há hốc miệng nhìn nhau.

https://thuviensach.vn

Tất cà bọn họ đầu tỏ vẻ bối rối.

"U, uwu.....Nếu cần thiết như vậy. Sao chúng ta không rút ngắn thời gian lại?"

"Chúng ta không thể! Diểm mấu chốt của kế hoạch này là làm giảm khoảng cách giữa hai người hai ngày trước đó, dùng đêm cuối cùng như.....!"

".....Hơn nữa, hành động của Kotori vào đêm cuối cùng trong kế hoạch của ông có vẻ như là ước muốn của riêng ông."

【Ah.....!】

Sau khi Reine chỉ ra việc đó, mọi người đều nín thở.

"Uu--Vậy chúng ta phải làm gì....."

Kannazuki rên rỉ. Reine nhìn anh thở dài.

".....Umh, theo tôi thì không cần phải phức tạp như thế."

"Vậy, ý cô là?"

".....Đúng vậy. Shin, Kotori có từng nói con bé muốn đi đâu không?"

"Nơi con bé muốn đi.....huh."

".....Aaah. nơi mà con bé không tình cờ nhắc đến hay là cậu nghe đồn cũng được, tôi mong Shidou nhận ra Kotori nói với cậu ở đâu, lúc nào. Nói trực tiếp với Shidou, cụ thể nơi con bé nói muốn đi cùng với cậu sẽ là nơi tốt nhất."

"Được, được rồi....."

https://thuviensach.vn

Shidou đặt tay lên cằm. Nếu là nơi Kotori muốn đi đến cùng với Shidou--

"Nơi đó.....ah, tôi nhớ rồi. Con bé từng nói tới nó trong lúc xem quảng cáo, con bé muốn đến công viên nước ở Eibu....."

".....Nn, vậy à. Vậy sao ta không chọn nơi đó làm địa điểm cho cuộc hẹn?"

Reine gật gù nói.

"Như, như thế có ổn không? Khi Kotori nói chuyện đó, con bé không ở chế độ Chỉ Huy mà là imouto mode cô biết chứ?"

".....Việc đó không quan trọng. Thực sự con bé không hề có nhân cách khác như Yoshino. Nhưng chẳng phải như thế sẽ tốt hơn, lúc đó cô bé đang trong trạng thái tự do thể hiện cảm xúc của mình?"

"Vâng....."

Tuy nhiên, Kannazuki cau mày như thể đang đau đớn.

"Công viên nước.....huh. Nó thực sự là lựa chọn sáng suốt cho một cuộc hẹn, nhưng nếu ta làm thế mà không có kế hoạch....."

Toàn bộ thành viên còn lại trông có vẻ như có cùng ý kiến với Kannazuki. Mọi người trông rất miễn cưỡng còn miệng thì hình へ.

".....Nhưng chúng ta có thể thấy bộ áo tắm dễ thương của Kotori nếu chúng ta chọn công viên nước."

【.....】

Chỉ với câu nói của Reine, tiếng mọi người nín thở lớn đến nỗi có thể nghe được.

https://thuviensach.vn

.....Kế hoạch hẹn hò đánh cược số phận của Kotori và «Ratatoskr», đã được quyết định đơn giản và trùng hợp như thế.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Swimwear Battle (Trận Chiến Đồ Tắm)

Phần 1Hôm sau, thứ tư, ngày 21 tháng 6.

Hôm nay không phải ngày nghỉ lễ.....nhưng trường trung học Raizen cần phải tìm hiểu nguyên nhân nên học sinh được nghỉ. Chẳng thể làm khác hơn được, hôm trước, tất cả giáo viên và học sinh đồng loạt ngất xỉu.

May mắn là không ai gặp nguy hiểm, nhà trường quyết định cho học sinh tạm nghỉ để kiểm tra ống gas.

".....Có lẽ cũng có thể nói rằng trong cái rủi có cái may."

⌈.....Đã gần 10 giờ rồi. Yoshino đã chuyển đến tầng trên khu chung cư sống. Nên có lẽ cô bé sẽ đến chỗ cậu sớm thôi.⌋

Shidou khóa cửa, thở dài. Cùng lúc, giọng Reine vang lên bên phải cậu.

Reine không đứng bên cạnh cậu, mà liên lạc thông qua tai nghe trong tai phải Shidou.

Đúng thế, Shidou tham gia tập huấn chuẩn bị cho cuộc hẹn ngày mai với Kotori.

"Vậy, nội dung buổi tập huấn hôm nay là gì? Tôi không biết phải làm gì....."

https://thuviensach.vn

Shidou gõ nhẹ tai nghe, hỏi. Shidou được yêu cầu đi chơi với Tohka và Yoshino.

⌈.....Aaah. Sau khi gặp Tohka và Yoshino, đi đến ga Tenguu. Địa điểm là tầng 4 khu B tòa tháp đôi. .....hãy đi mua đồ tắm với họ.⌋

"Đồ, đồ tắm á.....!?"

Cậu cau mày lại nhìn về bên phải. Đồ tắm của Tohka và Yoshino. Măt cậu đỏ lên khi nghe câu đó.

⌈.....Đúng vậy, đồ tắm. Hôm qua tôi đã đưa tiền cho cậu rồi đúng chứ? Nhiêu đó chắc là đủ.⌋

"Không, dù, dù cô nói không sai.....nhưng sao lại là đồ tắm?"

⌈.....Shin. Ngày mai cậu đi công viên nước với Kotori đúng không? Để tránh việc hồn cậu bay lên mây khi hẹn hò với Kotori vào ngày mai , thì cậu nên quen với việc ngắm gái mặc đồ tắm đi.⌋

Reine nói rất chắc chắn. Shidou cau mày lại.

".....Không phải vậy, Reine? Dù nếu đó là sự thật, Kotori và tôi là anh em, không có vụ đó đâu....."

⌈.....Có lẽ vậy. Nếu như mong đợi thì rất tốt, không--Đó là lí do cậu cần có buổi tập huấn này . Kotori không phải là cô gái duy nhất ở công viên nước. Sẽ rất rắc rối nếu cậu cứ nhìn vào cô gái khác trong một cuộc hẹn hiếm có như thế này.⌋

"....."

Shidou muốn trả lời ⌈Tôi sẽ không như thế!⌋ , nhưng mặt cậu đỏ lên ngay sau đó, đúng là rất khó để cậu nói điều đó mà cảm thấy tội lỗi. Ugu.....cậu nghiến răng, thở dài một tiếng và gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Eh.....Tôi hiểu."

Sau đó, cuộc dối thoại kết thúc và cậu nghe tiếng bước chân từ phía sau. Có lẽ là Tohka hay Yoshino mới ra khỏi khu chung cư. Shidou ngẩng đầu lên, quay lại.

"Ooh, chào buổi sáng--"

Ngay sau đó, người cậu cứng đờ ra. Đó không phải là Tohka hay Yoshino, mà là Tobiichi Origami , mặc chiếc áo dệt kim và váy ngắn trông rất yên bình.

"Ori-Origami?"

"....."

Origami lặng lẽ gật đầu.

"Hôm nay có chuyện gì thế? Hiếm khi gặp cậu ở nơi như thế này--"

Nói nửa chừng , Shidou sực nhớ. giả vờ che miệng một cách tự nhiên để Origami không chú ý, nhẹ nhàng hỏi .

"Reine? Chuyện này cũng có trong kế hoạch à.....?"

⌈.....Không, ít nhất nó không nằm trong kế hoạch.⌋

"Đúng là vậy."

Shidou bỏ tay xuống, nhìn về phía Origami.

"Cậu có ổn không thế? Hôm qua cậu vẫn còn phải ở trong bệnh viện....."

"Vết thương không đáng lo ngại. Sau khi kiểm tra xong họ cho mình về."

https://thuviensach.vn

"Vậy à.....tốt quá. Vậy còn.....Mana?"

Sau khi Shidou hỏi, Origami nhăn mặt lại.

"Cô bé vẫn chưa tỉnh.....Nếu Mana tỉnh lại, thì mình đã không cần phải đến đây.--Nhưng,được gặp Shidou như vầy cũng tốt."

"Eh, vậy....."

"Shidou!"

『Yoha~, để anh bạn đợi lâu rồi~』

Ngay lúc Shidou định hỏi, giọng nói phát ra từ khu chung cư bên cạnh nhà Shidou. Quay về phía giọng nói phát ra, Tohka mặc cái áo dây màu sáng và một cái váy ngắn, cũng như Yoshino mặc chiếc váy đứng bên đó.

"Uu?"

Tuy nhiên, khi Tohka vừa nở một nụ cười, nhận thấy cô gái bên cạnh Shidou, cô cau mày. Ngay sau đó, Tohka tỏ vẻ thận trọng .

"Tobiichi Origami.....! Cô, sao cô lại ở đây!"

Tohka nhanh chóng đi đến, chen vào giữa Shidou và Origami, lên tiếng 「Grr.....」, tỏ vẻ đe dọa.

Origami không hề tỏ vẻ sợ hãi, cô nhìn về phía Yoshino.

"«Hermit».....? Sao cô lại ở đây?"

"....."

Yoshino tỏ vẻ sợ hãi. Có lẽ Yoshino vẫn còn nhớ rõ việc bị AST săn đuổi, hay cô bé sợ cái nhìn lạnh lẽo của Origami.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, Yoshinon cố gắng bảo vệ Yoshino chen vào giữa hai người.

『Được~ được rồi. Đừng bắt nạt Yoshino nha~? Nếu cứ làm khuôn mặt như vậy thì cô sẽ có nhiều nếp nhăn đấy, cô biết chứ~?』

Origami không thèm chú ý, quay mặt về phía Shidou.

"Thế này là thế nào?"

"Eh, không, đây là....."

Shidou bối rối và đảo mắt nhìn xung quanh. Giờ cậu nhớ ra, đây là lần đầu tiên Origami gặp Yoshino trong tình trạng bị phong ấn sức mạnh.

Hiện tại Origami vẫn chưa chấp nhận Tohka, giờ lại thêm một Tinh Linh khác xuất hiện. Chắc chắn cô sẽ thấy nghi ngờ. Nhưng làm sao Shidou có thể kể cho Origami về «Ratatoskr».

「.....Phiền toái quá. Làm gì đó đi, Shidou.」

"Vậy, vậy tôi phải làm gì....."

Sau khi Shidou nhận được chỉ dẫn từ Reine , cậu tỏ vẻ lo lắng, Tohka vẫy hai cánh tay.

"Đừng, đừng có bơ tôi chứ! Cô, cô tính làm gì!"

Origami nhìn Yoshino thở dài, quay về phía Tohka.

"--Yatogami Tohka. Tôi cần hỏi cô vài chuyện."

"Cô nói gì?"

Tohka tỏ vẻ ngạc nhiên. Điều này cũng nằm ngoài dự đoán của Shidou. Chắc chắn cô đang hỏi Tohka nhưng sao cô lại nhìn Shidou.

https://thuviensach.vn

"Cái gì, cô muốn hỏi cái gì?"

"Cô còn nhớ Tinh Linh xuất hiện trong đám lửa ngày hôm qua không ?"

"......!"

Người nín thở khi nghe câu hỏi của Origami không phải là Tohka mà là Shidou.

Thảo nào Origami lại hỏi Tohka dù cho mối quan hệ của hai người không tốt.mọi thứ càng rõ ràng hơn khi cậu nghĩ về nó. Khi Kotori xuất hiện trên sân thượng, chỉ có Shidou, Origami, Mana, Kurumi và Tohka, tổng cộng là năm người. Tính thêm cả Tohka, người cuối cùng, là điều không thể tránh khỏi.

"Rei-Reine....."

Shidou nhăn mặt lại, cầu xin giúp đỡ qua tai nghe.

Mọi thứ không diễn ra suôn sẻ như kế hoạch . Sự thật là khi Kotori xuất hiện, Tohka vẫn còn tỉnh táo. Khả năng cô nhận ra đó là Kotori là rất lớn.

⌈.....Bình tĩnh, Shin. Không dễ để nhận ra Kotori đến vậy đâu.⌋

"N-nhưng--"

Shidou có thể nghe tim mình đập loạn xạ, quay sang phía Origami và Tohka.

Có lẽ đây là cách tốt nhất để ngăn Tohka nói ra.--Không, như vậy càng khiến Origami nghi ngờ. Không, nếu chuyện này tiếp tục--

https://thuviensach.vn

Sau đó, ngay khi Shidou tuyệt vọng nghĩ đến việc sắp xảy ra, Tohka khoanh tay lại và nói.

"Hmph, ngay cả khi tôi biết thì tôi cũng sẽ không nói với cô!"

Nói thế, Tohka lên tiếng 「Hmph--!」, phồng má lên.

Shidou thở dài.....Xem ra mối quan hệ tồi tệ của họ lại có ích trong trường hợp này.

"....."

Tuy nhiên, chuyện này không kết thúc đơn giản như thế. Origami vẫn giữ yên lặng, đứng đó, cô lặng lẽ bước tới, cuối đầu xuống.

"Tôi xin cô."

"Cái....."

Mọi chuyện diễn ra quá bất ngờ, Shidou chỉ biết mở mắt trong ngạc nhiên. Origami thực sự cúi đầu trước Tohka.

Xem ra Tohka cũng như Shidou. Đôi mắt cô mở to vì quá ngạc nhiên, không giữ được bình tĩnh, cô hoảng loạn quay đầu.

"Không, đừng làm như thế nữa! Hành động của cô kì cục quá!"

"Làm ơn kể cho tôi những gì cô biết về Hỏa Tinh Linh. Làm ơn."

"Tôi, tôi hiểu rồi! Tôi hiểu rồi cô ngẩn đầu lên đi. Khó chịu quá!"

Tohka la lên, Origami nhanh chóng ngẩn đầu lên.

"Thế....."

"Uuh.....Hỏa Tinh Linh đó, tôi đã thấy cô ấy."

https://thuviensach.vn

Như dự đoán, Tohka đã thấy Kotori. Từng từ Tohka nói, làm Shidou càng thêm căng thẳng và hoản loạn.--Tuy nhiên.

"Cô ấy.....cô ấy, uwu, có màu đỏ."

Origami lặng lẽ nhìn Tohka.

"--Và?"

"Uu? Và.....Đúng rồi, cô ta ấy rất mạnh!"

"Thế thôi à?"

"Uu. Và.....Cô ta cho tôi cảm giác 'Uwa!'!"

"....."

Origami một lần nữa, lặng lẽ nói.

"Cô đúng là vô dụng."

"Cô, cô nói cái gì? Người ta đã tốt bụng nói cho cô nghe mà, thái độ gì vậy!"

"Tôi đúng là ngốc khi kì vọng vào cô. Xem đoạn băng ghi hình lại còn có ích hơn."

"Cô quá xấu xa, nếu cô nói thế.....!"

"Được, được rồi, bình tĩnh."

Shidou thở phào nhẹ nhõm, đặt tay lên vai Tohka.

Dù Tohka đang rất giận, nhưng vẫn nghe lời Shidou bình tĩnh lại, cô bĩu môi.

https://thuviensach.vn

"--Vậy mọi người đang làm gì?"

Và, Origami nhìn sang Shidou, Tohka và Yoshino trả lời.

"Hmph, ai thèm nói cô chúng tôi đang đi mua đồ tắm với Shidou!"

"Mua đồ tắm?"

Origami quay về phía Shidou.

"Không, à.....đúng là thế."

"Vậy à."

Nói xong, Origami quay đi.

Nhưng, sau vài bước cô dừng lại, cố ý vỗ nhẹ vào lòng bàn tay.

"Nhắc mới nhớ, mình cũng chỉ có đồ tắm của trường."

Nói thế, cô đặt tay lên trán, lắc đầu một cách cường điệu.

"Nếu cứ thế này, khi mình đi đến hồ bơi và biển thì rất phiền toái."

Shidou không nói gì cả, Origami quay đầu lại.

"Nó sẽ rất phiền toái."

".....Chuyện đó."

Bị vướng vào tình huống vô cùng rắc rối, Shidou chỉ còn bít gãi đầu, giọng Reine vang lên.

⌈.....Shin. Không còn cách nào khác. Mời cô ta theo luôn đi.⌋

"Như, như vậy được chứ.....? Với Tohka và Yoshino."

https://thuviensach.vn

⌈.....Không thể làm khác hơn được. Ngay cả khi cậu bơ cô ta, cô ta vẫn sẽ đi theo. Ngoài ra, có nhiều gái để cậu làm quen thì không phải là chuyện xấu.⌋

"Guh....."

Khá dễ để tưởng tượng ra cảnh này, Shidou đổ mồ hôi và cậu nở một nụ cười cay đắng.

Thở dài một tiếng, cậu quay sang Origami.

"Nếu không có vấn đề gì, cậu cũng có thể đi với cùng tụi mình, Origami."

"Mình đi."

"Cái--!"

Origami gật đầu ngay lập tức, Tohka looked sững sờ nhìn.

"Tại, tại sao vậy Shidou! Đáng lý ra hôm nay chỉ có Shidou, Yoshino, 『Yoshinon』 và tớ đi mua đồ tắm! Tại sao Tobiichi Origami lại đi cùng!"

"Được, được rồi, đừng giận. Trông cô ta có vẻ gặp rắc rối."

"Guu.....Vậy mình sẽ bơ cô ta."

Tohka nghiên răng tỏ vẻ không chấp nhận chuyện này.

Dù thế, Origami vẫn không quan tâm mà chỉ gật đầu.

"Nếu cô cảm thấy khó tôiu như vậy, chẳng còn cách nào khác, tôi sẽ không đi với cô."

"! Cô, cô nói cái gì?"

https://thuviensach.vn

Tohka tỏ vẻ ngạc nhiên trước câu nói của Origami.

Và, Origami tiến đến chỗ Shidou, quàng tay qua tay Shidou tính đi khỏi. Tohka hoàn toàn sốc, không thể theo kịp những gì đang diễn ra.

"Khoan, khoan đã! Cô làm cái gì vậy!"

"Tôi đi mua đồ bơi với Shidou. Cô có thể đi với «Hermit»."

"Tại, tại sao lại thành ra thế này!"

"Cô bảo cô không muốn đi cùng tôi đúng chứ. Thế thì chẳng còn cách nào khác."

"Chỉ.....chỉ vì thế thôi à! Tôi không có ý nói theo nghĩa đó--"

Cắt ngang lời Tohka, Origami kéo mạnh hơn. Vì mọi chuyện xảy ra quá bất ngờ, Shidou bị kéo lùi lại vài bước.

"Shidou! Chết tiệt--. Cứ đi trước đã!"

"Nhưng, nếu như vậy thì mình chỉ đi mua đồ tắm với cậu."

"Thế, thế à.....!?"

"Đúng vậy. Chẳng thể làm được gì hơn trong tình huống này."

Tỏ vẻ phiền toái, Origami gật đầu. Một lúc sau Tohka, "Guh.....", gật đầu, tỏ vẻ hối hận.

"Tôi, tôi hiểu, tôi sẽ đi mua sắm với cô. Giờ tránh xa Shidou ra!"

"Thế à. Nhưng tôi không muốn."

"--!?"

https://thuviensach.vn

Tohka ngạc nhiên.

"Nếu cô muốn đi cùng, cầu xin tôi đi."

"Cái.....Cái....."

Tohka nhìn Shidou và Origami,không hiểu sao mọi chuyện lại thành ra như vậy.

"Nếu cô không làm được thì cũng chẳng sao. Chừng nào Shidou và tôi ở bên nhau, những chuyện khác đều không quan trọng."

"Đợi, đợi đã! Tôi, tôi xin cô! Làm ơn cho tôi đi cùng!"

Tohka mếu máo nhìn Shidou đang bị Origami giữ chặt. Origami từ từ nhìn về phía Tohka, nhẹ nhàng nói .

"Không."

"Cái.....!"

Tohka mở to mắt kinh ngạc, trông có thể bật khóc bất cứ lúc nào.

".....Này."

Không thể tiếp tục đứng nhìn, Shidou nheo mắt lại thở dài.

Phần 2

Cuối cùng, Origami đi cùng với mọi người. Trong lúc đi, mối quan hệ giữa Tohka và Origami trở nên tồi tệ hơn--Nhưng chẳng hề khác lúc họ ở trên trường. Cả bọn bước vào thang may ở khu B tòa tháp đôi trước ga Tenguu, nhấn nút lên tầng 4.

Thông thường buổi trưa rất vắng khách, nên chỉ có Tohka, Yoshino, Origami và Shidou trên thang máy.

https://thuviensach.vn

"Nhắc mới nhớ, Shidou."

Thang máy bắt đầu di chuyển, Tohka đột ngột nghiêng đầu.

"Uh? Gì thế?"

"Đồ tắm là gì vậy?"

"Eh?"

Shidou mở to mắt hỏi lại. Mà cũng phải, giờ thể dục của trường không dạy bơi . nên Tohka không biết đồ tắm là gì cũng dễ hiểu.

Dù đúng là vậy, nhưng khá khó để giải thích cho . Shidou nhìn sang chỗ khác, nói.

"Um.....Đúng rồi, đồ tắm là--"

"--Mi-Zu-Gi. Là vũ khí mới nhất AST sử dụng. Khởi động cùng lúc với Realizer khi được trang bị, đầu dạn được phân ra thành kích cỡ những nguyên tử, rồi bắn ra, dễ dàng xuyên qua linh phục, cơ thể đối phương sẽ bị thương nặng đến mức không thể phục hồi. Mức độ đau đớn không thể miêu tả được, vì nó quá tàn nhẫn nên luật pháp quốc tế đã cấm sử dụng nó trên con người."

Và , Origami nói sai với sự thật. Tohka nín thở vì quá kinh hãi.

"Cái.....thật, thật không vậy Shidou.....!?"

"Không, làm gì có chuyện đó....."

Shidou cố gắng giải thích cho Tohka, nhưng Origami chen ngang vào.

"Thật đấy. Tôi chưa bao giờ nghĩ cậu ta biết về sự tồn tại của đồ tắm."

"Làm, làm sao Shidou lại muốn mua một thứ như thế....."

https://thuviensach.vn

"Lý do rất đơn giản. Bộ giáp của AST chỉ dùng để đối phó với Tinh Linh. Cậu ta muốn đánh một đòn bất ngờ lúc hai người không để ý."

【.....】

Tohka cứng đờ người, Yoshino trốn sau lưng Shidou để tránh Origami nín thở.

"Đừng, đừng có nói xạo! Shidou sẽ không bao giờ làm việc đó!"

"....., Em cũng.....nghĩ vậy,....."

Tohka hét lên, cả Yoshino cũng lên tiếng.

"Đó, đó không phải là sự thật phải không, Shidou?"

Ngay khi Shidou gật đầu đồng ý, Origami lên tiếng.

『Không, những gì Origami nói là sự thật. Tớ luôn tìm cách giết cả hai--』

"Không, không lẽ Shidou, cậu thật sự.....!?"

"Không đúng, bộ tiếng mình giống thế sao, hai người bị gạt rồi!"

Shidou la lên, Tohka sửng sốt. Có vẻ cô đã nhận ra mình bị lừa. Mặt cô đỏ bừng vì giận dữ và xấu hổ, nghiến răng.

"Chết tiệt, Tobiichi Origami hèn hạ! Sao cô dám gạt tôi!"

"Tôi không biết cô đang nói về cái gì."

".....Hai cậu, làm ơn giữ yên lặng khi bước vào cửa hàng chứ."

Shidou chen vào và ngăn hai người họ cãi nhau, thở dài một tiếng. Dù chuyện này thường xảy ra, nhưng vấn đề này phiền phức hơn bao giờ hết.

https://thuviensach.vn

"Nó gọi là đồ tắm, là thứ mà cậu mặc khi đi bơi."

Shidou giải thích đơn giản, Tohka cuối cùng cũng rút lại cảm giác căm thù với Origami, nghiêng đầu hỏi.

"Đồ tắm.....? Tại sao tụi mình cần phải mặc có chứ?"

"Aaah. Có phải mặc quần áo ướt sẽ rất khó chịu đúng không?"

"Oooh, ra là vậy! Shidou, cậu là thiên tài à?"

"Không phải thế, mình không phải là người nghĩ ra cái này."

Shidou nở một nụ cười chua chát.

Bước ra khỏi thang máy, trước mắt họ là những dãy đồ tắm nối tiếp nhau. Bậy giờ đã là khoảng cuối tháng 6, đây là thời điểm thuận lợi cho cửa hàng bán đồ tắm.

「.....Vậy thì, chọn đồ tốn khá nhiều thời gian đây, chúng ta nên bắt đầu chọn ngay thôi. Mọi người cứ chọn bộ mà mọi người thấy phù hợp.」

Và, Reine đột nhiên nói.

「.....Tôi sẽ giao việc còn lại cho cậu, nhưng đừng xấu hổ trước vẻ duyên dáng của họ. Điều quan trọng là cậu phải giữ được bình tĩnh.」

".....Tôi hiểu."

Shidou trả lời và bước vào trong cửa hàng với Tohka và những người khác. 『Kính chào quý khách--』, Giọng người bán hàng vang lên.

Người bước vào đầu tiên là Tohka. Cô tò mò nhìn xung quanh, nghiên đầu hỏi.

"Vậy, Shidou. Đồ tắm mà cậu nói nằm đâu vậy?"

https://thuviensach.vn

"Uh, tất cả những thứ này đều là đồ tắm."

"! Cậu, cậu nói gì.....?"

Ngay khi Shidou vừa dứt câu, Tohka mở to mắt, hai tay cô run rẩy.

Tohka lưỡng lự lấy một cái đồ tắm một mảnh để nhìn kỹ hơn, xoa nó để xác định loại vải, ngẩng đầu lên.

"Hiểu rồi, vậy ra đây là đồ tắm. Vậy cậu mặc nó như thế nào?"

"Không.....Đó là."

Shidou gãi đầu trả lời, Tohka thận trọng nhìn.

"Nó, nó không thể che được toàn bộ cơ thể! Tại sao nó nhỏ đến thế.....!?"

"Không, à.....không phải như thế sẽ dễ cử động hơn sao?"

"Uu, uu.....nhang cả khi nó là sự thật, nhưng như thế, nó sẽ bó sát như cái của Tobiichi Origami .....nó xấu hổ lắm."

"....."

Origami ảm đạm nhìn Tohka khi nghe câu nói của cô. Dù cô không nói gì , nhưng cậu cảm thấy một cảm giác khó chịu từ chỗ cô.

⌈.....Uhm, trước hết hãy bảo họ thử đồ cái đã.⌋

Reine nói qua tai nghe. Shidou gõ nhẹ lên tai nghe để xác nhận, nói với cả ba người họ.

"Được, được rồi.....trước hết cứ chọn cái mỗi người thích rồi thử cái đã."

https://thuviensach.vn

Origami gật đầu ngay lập tức, Yoshino lugn1 túng gật đầu. Nhìn hai người họ, mặt Tohka đỏ lên, cô nói "......chỉ lần này thôi."

Nắm chặt tay, cô quay sang Yoshino với tư thế sẵng sàng chiến đấu.

"Được rồi.....dây là một cuộc thi, Yoshino!"

"Nếu, nếu đã vậy.....xin.....hãy nương tay."

Nhìn hai người họ nói chuyện, Shidou bối rối nghiêng đầu.

"Một cuộc thi.....thế là thế nào?"

"Um, mình hay Yoshino làm tim Shidou đập nhanh nhất, sẽ được hẹn hò với Shidou."

"Cái.....!?"

Shidou mở to mắt, gõ nhẹ vào chiếc tai nghe. Ngay lập tức, cậu nghe thấy giọng Reine phát ra.

⌈.....Uh, xem ra tôi đã tăng độ khó lên một chút rồi.⌋

"Làm, làm sao nó có thể--"

"Nhắc mới nhớ, Shidou!"

Và Tohka đột nhiên lên tiếng, xen vào cuộc nói truyện giữa Shidou và Reine.

"Gì.....gì thế, Tohka?"

"Shidou, cậu làm gì để tim cậu đập nhanh hơn? Có phải do chạy bộ?"

".....Cái đó, nn, chắc chắn sẽ khiến tim mình đập nhanh hơn."

https://thuviensach.vn

Shidou nở nụ cười cay đắng. Thật vậy, làm thế chắc chắn khiến tim cậu nhanh hơn.

Tuy nhiên, ngay lúc đó 『Yoshinon』 trên tay trái Yoshino cười khúc khích.

『Aah~haha, điều đó không đúng~. Để tim một đứa con trai đập mạnh, chỉ có một cách.』

"Uu? Tôi phải làm gì?"

『Um~, mặc dù tôi không muốn giúp đối thủ của Yoshino, nhưng thắng một người không biết gì thì không hay chút nào~. Được rồi, được rồi Tohka-chan. Lại đây một chút.』 Nói thế, 『Yoshinon』 vẫy tay. Khi Tohka đi đến, nó thì thầm với cô bằng giọng mà Shidou không thể nghe thấy. Ngay sau đó,

"Cái.....!?"

Ngay khi nói chuyện xong, mặt Tohka *Pom!* đỏ lên.

『Uhm.., dù có nói cho cô biết thì Yoshino vẫn sẽ thắng, nhưng hãy cố hết sức~』

Yoshino kéo 『Yoshinon』 vào bên trong cửa hàng. Tohka bàng hoàng nhìn họ.

"Này, này, Tohka.....? Chuyện gì--"

"Hyau!"

Ngay khi Shidou đặt tay lên vai cô, Tohka giật bắn, la lên.

"Toh-Tohka?"

https://thuviensach.vn

"Uu.....Không, xin lỗi. Không có gì cả. Nhưng.....như thế, có hơi rắc rối. Shidou sẽ không cảm thấy hưng phấn nếu mình không làm thế huh....."

"Không phải thế, nói cho tớ biết cậu nghe thấy gì!"

Shidou hét lên, Origami lặng lẽ xuất hiện phía sau cậu.

"--Tôi hiểu rồi. Người sẽ hẹn hò với Shidou là tôi."

"Cái.....! Đó, đó không phải là việc của cô!"

Tohka giận dữ nhìn Origami. Tuy nhiên Origami không quan tâm, chọn vài bộ đồ tắm và bước vào phòng thử đồ.

"Gu.....Mình, chỉ cô ta, mình chắn chắn sẽ không cho cô ta cơ hội hẹn hò.....!"

Tohka nắm chặt tay, lấy một bộ đồ tắm và bước vào phòng thử kế bên phòng Origami

".....Đó là....."

Cảm giác mọi chuyện được định sẵn từ trước . Shidou bối rối gãi đầu.

Nhìn về phía Yoshino, có lẽ cô bé chưa chọn được bộ đồ tắm phù hợp. Có vẻ Yoshino muốn thử đồ tắm một mảnh, nhưng 『Yoshinon』 đã khuyến khích cô bé thử bộ đồ tắm gợi cảm.

Ngay sau đó, tấm màn phòng thử đồ mà Tohka bước vào mở ra.

"Shidou!"

Nói thế, Tohka mặc đồ tắm một mảnh, ngại ngùng để lộ đường cong cơ thể.

"Oh, oooh....."

https://thuviensach.vn

Shidou chỉ biết mở to mắt. Tohka thật sự rất đẹp, cực kì nổi bật không chút nghi ngờ. Tuy nhiên, hiếm khi cậu có cơ hội được ngắm cô từ đầu đến chân. Bộ đồ tắm có thiết kế cực kì đơn giản. Nhờ thế mà vẻ đẹp không thể bàn cãi của Tohka lại càng nổi bật hơn, khiến cậu cảm thấy hưng phấn.

"Thế, thế nào, Shidou! Tim cậu có đang đập loạn xạ không?"

"Eh--ah, chuyện đó.....nn."

"Vậy à! Nếu Shidou đã nói như thế.....Nn, mình sẽ cố gắng hơn!"

Nói thế, Tohka mỉm cười hạnh phúc. Và, có vẻ như đã phát hiện ra nhịp tim của Shidou, tiếng chuông cảnh báo quen thuộc vang lên bên tai phải cậu.

⌈.....Oh. Bình tĩnh lại, Shin.⌋

"Ah--"

Sau khi được Reine nhắc nhở lần đầu, Shidou cuối cùng nhận ra cậu đã ngây người nhìn Tohka từ nãy đến giờ. Cậu giật mình, Reine thở dài.

⌈.....Không cần biết vì lý do thế nào, nếu cậu thất bại cậu sẽ bị trừng phạt.⌋

Trừng phạt. Cụm từ đáng sợ này, khiến Shidou ớn lạnh.

"Chúng, chúng ta vẫn tiếp tục cuộc tấp huấn này.....!? Rốt.....rốt cuộc thì....."

Nếu Kotori ở gần đây, sự trường phạt luôn khiến cậu xấu hổ đến mức không thể lấy vợ được nữa.

Luôn bị tổn thương kiểu này nên Shidou bắt đầu cảnh giác.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên Reine vẫn giữ yên lặng, nói gì đó với thành viên của «Fraxinus» ở đầu bên kia. Một lúc sau.

「.....Vậy chúng ta nên làm gì.」

Cô nói, cậu nở nụ cười khô khốc.

"Cô, cô nghĩ kĩ chưa vậy?"

「.....Uh, không như Kotori, tôi không biết điểm yếu của cậu.....」

Đúng là thế. Nếu cô biết điểm yếu của Shidou thì chắc chắn cậu chỉ biết khóc. Dù cậu có là con trai đi chăng nữa.

Reine suy nghĩ, một lúc sau, có vẻ như cô đã nghĩ ra điều gì đó, cô nói.

「.....Được rồi, chúng ta sẽ làm như thế này. Sau khi sức mạnh của Kotori bị phong ấn, ban đêm cậu sẽ đến bên giường Kotori, hôn lên má con bé và nói 『Chúc ngủ ngon, My.Sweet.Sisiter.』.」

"Aa--aah!?"

Một kiểu trừng phạt ngoài dự đoán, khiến Shidou cuống cuồng la lên.

「.....Kể từ hôm nay khi Kotori không có mặt ở đây, chúng ta có thể chiếu đoạn phim như một sự trừng phạt.....Vậy nên, hãy cố gắng làm tốt nhất có thể. Mỗi lần cậu thất bại, số lượng kịch bản cho hình phạt của cậu cũng tăng theo.」

Tuy nhiên, có vẻ như Reine không chấp nhận sự phản biện của Shidou. Shidou đặt tay lên trán đầy truyệt vọng.

Sau đó, trong lúc Shidou đang suy nghĩ, tấm màn bên cạnh phòng Tohka mở ra.

https://thuviensach.vn

"......!"

Nhìn thấy dáng vẻ đó, cậu không nói nên lời.

Origami với bộ đồ tắm dây làm toát lên dáng vẻ thon thả của cô. Bộ bikini đen càng làm nổi bật làm da trắng của Origami , đặc là những vùng thường bị quần áo che đi như đùi và xương đòn, ngay cả rốn cũng lộ ra. Hơn nữa, mái tóc được cột lên rất phù hợp với bộ đồ tắm, khó có thể rời mắt khỏi cô. Mặt Shidou đỏ lên.

"Shidou, nghĩ thế nào?"

"......! Eh, aa, aaah.....Mình nghĩ nó .....rất hợp với cậu."

"Vậy à?"

Origami vẫn đứng đó , nhưng cô gật đầu tỏ vẻ rất vui, đi chân trần ra khỏi phòng thử đồ, xoay một vòng trước mặt Shidou.

Chuyện này thực sự có thể khiến ai đó cảm thấy hưng phần. Và lần thứ hai, tiếng chuông cảnh báo vang lên bên tai Shidou.

⌈.....Ngoài việc hôn chúc ngủ ngon, cậu phải ngủ cùng Kotori.⌋

"--! Chết tiệt!"

Cậu không thể không lưỡng lự, nhưng đã quá muộn. Cậu phải gánh thêm một hình phạt khủng khiếp khác.

"Gu, uuuuuu....."

Ngay lúc ấy, Shidou để ý thấy Tohka đang càu nhàu. Giận dữ nhìn Shidou va Origami, cô hối hận nghiến răng.

"Shidou! Mang bộ đồ tắm đó lại đây!"

https://thuviensach.vn

"Eh.....?"

Tohka chỉ bộ đồ tắm treo gần chỗ Shidou. So với cái đồ tắm mà Tohka đang mặc, thì nó gợi cảm gấp bốn lần.

"Cái, cái này à? Nhưng Tohka, cậu không thấy xấu hổ--"

"Nhanh, nhanh lên và đưa nó đây!"

Tohka ra lệnh, Shidou chẳng còn cách nào khác ngoài đưa bộ đồ tắm cho cô. Tohka giật lấy nó như muốn xé nó thành từng mảnh, đóng màn lại. Sau đó, âm thanh hỗn loạn phát ra sau tấm màn--

"T, thế nào!"

Một lúc sau tấm màn mở ra, Tohka mang dáng vẽ ấn tượng hơn cả lúc nãy.

Tohka mặc bộ đồ tắm Shidou mới đưa cho, mặt cô hơi đỏ lên, dùng tay che đùi và rốn--tuy nhiên hai tay cô liên tục chuyển động trông hơi mất bình tĩnh.

"Đây, dây là....."

Shidou chỉ biết nuốt nước bọt. Dù bộ đồ tắm Origami mặc rất bắt mắt, nhưng Tohka hiện tại trông rất quyến rũ theo hướng khác. Thân hình chuẩn của Tohka với bộ bikini đen trông rất hợp. Hơn nữa, vẻ thẹn thùng của Tohka do không quen để lộ cơ thể đến mức này làm Tohka càng nổi bật. Nói thật, khó có thể cưỡng lại được.

⌈.....Vậy thì, thêm phần hôn chào buổi sáng nữa.⌋

"Ah--"

https://thuviensach.vn

Giọng Reine phát ra bên tai Shidou, khiến cậu giật bắn. Do bị mê hoặc bởi vẻ đẹp của Tohka. Cậu kịp tỉnh lại trước khi cậu có thể nói.

"Shidou, nó, nó có hợp với mình không.....?"

Tohka bồn chồn hỏi. Shidou gật đầu trả lời.

"Hợp, hợp lắm!"

"....."

Ngay lúc này, tính hiếu chiến của Origami trỗi dậy. Cô lặng lẽ bước vào phòng thử đồ.

Không lâu sau tấm màn mở ra, Origami đã mặc lại quần áo bình thường. Nếu muốn đấu với Tohka, đáng lí cô phải thay một bộ khuyến rũ (ít vải) hơn của Tohka chứ.....!? Với Shidou đã chuẩn bị tâm lí từ trước, đây là hành động ngoài dự đoán.

Có vẻ Tohka cũng nghĩ như Shidou. Ngạc nhiên nhìn quần áo của Origami, cô khoanh tay trước ngực tỏ vẻ đắc thắng.

"Hmph, có vẻ như cô đã chấp nhận thất bại rồi. Vậy ra cuối cùng cô cũng có cảm giác bình thường!"

Tuy nhiên, Origami không quan tâm câu nói của Tohka, lặng lẽ ra hiệu bảo Shidou bước đến.

"Eh? Ch, chuyện gì thế?"

Dù hơi nghi ngờ, nhưng Shidou vẫn bước về phía Origami, Origami nắm lấy cổ tay Shidou, đưa nó xuống dưới váy của mình.

"Uwa!?"

https://thuviensach.vn

"Cô, cô đang làm gì thế!"

Shidou la lên, Tohka bối rối khi thấy cảnh này.

Tuy nhiên Origami vẫn bình tĩnh, nhẹ nhàng nói.

"--Hất nó lên."

【Cái.....!?】

Shidou và Tohka la lên cùng lúc. Dù tiếng chuông cảnh báo vang lên bên tai cậu, nhưng cậu không hề để ý đến nó. Không thể hiểu nổi hành động của Origami, cậu bắt đầu nhìn xung quanh.

"Cậu, cậu làm gì thế Origami. Cái này thì--"

"Đúng vậy cô, cô đã phạm luật rồi!"

"Tôi vẫn đang tuân thủ luật chơi. Shidou, hất nó lên."

"Không, cái, cái này thì....."

Tay Shidou run rẩy và giọng cậu trở nên rời rạc, tay của Origami đang giữ chặt tay Shidou, từ từ hất váy của cô lên

"Khoan, khoan đã, Origami.....!?"

Dù cậu cố gắng kháng cự, nhưng vô ích.Vùng tam giác cấm kị từ từ lộ ra. Tồi tệ hơn, Shidou là con trai. Dù mắt cậu nhìn quanh, nhưng cậu không thể không nhìn xuống dưới.

Dưới quần áo thông thường của Origami là bộ đồ tắm màu trắng.

"Đây.....! Thế là thế nào!?"

Tohka ngạc nhiên la lên.

https://thuviensach.vn

"Tôi đã nói rồi. Tôi không phạm luật."

Có vẻ hài lòng, Origami nhìn về phía Tohka.

Trong trường hợp này, đây là cách làm rất sáng tạo. Không tăng mức độ hở hang, mà ngược lại làm tăng vẻ bí ẩn.

Trong trường hợp này thì mức độ cuốn hút của đồ tắm tăng lên rất nhiều lần. Đó là chiến thắng của cô, không ngoài mong đợi đối với thiên tài trường Cao Trung Raizen. Shidou mê mụi nghĩ về điều này.

"Cuối cùng, người làm cậu ta hưng phấn nhất là tôi. --Tôi sẽ hẹn hò với cậu ấy."

"Làm, làm sao có thể....."

Tohka hoảng loạn bước về phía Shidou, áp tai vào ngực cậu.

Sau một lúc nghe nhịp tim của Shidou, cô choáng váng.

"Nhịp, nhịp tim của cậu tăng rất nhanh....."

Origami bình tĩnh lật váy lên.

"Sao cô không chấp nhận thua cuộc đi?"

"Gu, gugugugugu....."

Tohka nghiến răng tỏ vẻ nuối tiếc , nắm lấy tay phải của Shidou nhay khi Origami bỏ ra.

"Toh, Tohka.....?"

Không hiểu được ý dịnh của Tohka, cậu mở to mắt.

https://thuviensach.vn

Tohka đỏ lên, hai tay giữ chặt cánh tay phải của Shidou, như vừa quyết định điều gì đó cô nói "Được rồi!".

"Yoshinon.....Tôi đặt niềm tin vào cô.....!"

Nói vậy, Tohka kéo mạnh tay về phía mình.

"Cái--!"

Shidou không chậm trễ, ngăn hành động của cô lại.

Bởi vì nơi tay cậu sắp chạm vào--nằm dưới đồ tắm, bộ ngực mềm mại Tohka.

"Khoan, cậu, cậu định làm gì vậy Tohka! Dừng lại!"

"K, không không không.....! Mình muốn tim Shidou đập nhanh như thế!"

"Được, được rồi! Tim mình đã đập đủ nhanh rồi!"

"Thật, thật chứ.....?"

Lông mày Tohka nhíu lại hình chữ 八, lần nữa kiểm tra nhịp tim của Shidou.

Một lúc sau.

"Lúc Origami làm thì tim cậu đập nhanh hơn.....!"

Tohka thất vọng la lên, cố gắng đặt tay Shidou lên ngực mình lần nữa. Cô cực kì xấu hổ và mặt đỏ lên như trái cà chua.

"Khoan, khoan đã! Bình tĩnh lại Tohka! Cậu cũng thấy xấu hổ đúng chứ!? Không thể làm thế này được!"

https://thuviensach.vn

"Không, không sao.....! Nếu là Shidou thì không sao! Trước đây cậu đã chạm vào ngực mình rồi mà đúng chứ!?"

"Thế nghĩa là thế nào? Cậu có thể giải thích kĩ hơn được không."

"Đừng chỉ đứng đó nhìn mà giúp mình ngăn cô ta lại vớiiiiiii!"

Shidou tuyệt vọng hét lên, ngay sau đó.

"Shidou.....sa.....n.....!"

Một giọng the thé vang lên.

"Eh.....?"

Có vẻ như Tohka và Origami đã nghe thấy.Dừng tay lại, cau mày tỏ vẻ ngạc nhiên.

"Uu.....giọng nói của....."

"....."

"Chắc là.....Yoshino."

Shidou tập trung, cô gắng nghe giọng nói đang phát ra.

"Shi.....dou-san..... L, làm ơn.....làm ơn.....giúp em....."

Có vẻ giọng nói phát ra từ phòng thử đồ thứ ba.

--Giúp em. Ngay khi nghe thấy cụm từ đó, Shidou vội vàng chạy đến, kéo tấm màn ra.

".....! Yoshino, có chuyện gì vậy!? Em không sao chứ!?"

Tấm màn mở ra. Và--ở đó là.

https://thuviensach.vn

"Shi-Shidou-san....."

Dù Yoshino vẫn còn mặc quần áo, nhưng vẫn còn thỏa thân nửa trên, bộ bikini mới chỉ được mặc một phần, cô bé vừa che ngực vừa khóc.

Chao ôi, thật hoàn hảo làm sao khi nó kết hợp với thân hình nhỏ nhắn của Yoshino, toát ra mị lực cường mãnh lôi cuốn vô cùng khiến Shidou nảy sinh thứ tình cảm cấm kỵ ấy

"Em, em không mặc nó bằng một tay được..."

Yoshino nhẹ nhàng nói.

Tiếng chuông báo lớn nhất vang lên bên tai cậu.

.....Xem ra người chiến thắng và được quyền hẹn hò với Shidou đã được quyết định.

Phần 3

"Haa.....Hôm nay mệt quá....."

Ngả người trên băng ghế trong phòng chờ của «Fraxinus», Shidou thở dài. Đưa cốc giấy lên trên miệng, uống hết cà phê trong đấy chỉ với một hơi. Dù nó là phòng chờ, nhưng cũng chẳng có gì đặc biệt. Chỉ có vài cái máy bán hàng tự động miễn phí đặt sát tường, phía trước là hai băng ghế, và hai cái cây cao để trang trí.

Đương nhiên là còn có khu vực ăn uống thoải mái hơn ở đây, nhưng Shidou thích nơi ít người. .....Đặc biệt là trong một ngày bận rộn như thế này.

"Tập huấn thì không sao, nhưng tôi phải làm gì nếu tôi hết sức trước sự kiện chính....."

https://thuviensach.vn

Cuối cùng Shidou mua đồ tắm cho cả ba người như một món quà, về nhà ăn trưa.

Sau đó Reine gọi cậu để thông báo lại chi tiết của kế hoạch. Giữa đường cậu bị Tohka và Yoshino kéo đi ăn trưa, tốn thêm một đống thời gian.

Cậu mong được nói chuyện với Kotori ít nhất một lần, nhưng không được do tình trạng không ổn định của cô. Nói rõ ra không có việc gì cho Shidou làm từ giờ tới mai, do cậu được quyền làm những gì mình thích nên cậu cảm thấy có gì đó mất mát.

"....."

Cậu nhìn lên trên trần nhà, thở dài.

Tới giờ mọi chuyện vẫn ổn.....dù chỉ mới được một nửa, đó là do suy nghĩ không cần thiết nên cậu thành ra thế này.

Nói đơn giản hơn--là những gì cậu nghe hôm qua, trong lúc nói truyện với Origami.

(Năm năm trước. Tinh Linh gây ra hỏa hoạn ở quận Nankou-machi, và thiêu chết cha mẹ mình trước mắt mình.--Chính là hỏa Tinh Linh đó.)

"Chẳng lẽ.....thực sự đó là, Kotori.....?"

Kotori. Em gái Shidou, giết cha mẹ của Origami.

Chuyện này, quá bất ngờ đến nỗi cậu không thể tin được, cậu ước gì đó không phải là sự thật.

Tuy nhiên, cậu khó mà tin nổi Origami có thể nghĩ ra trò đùa như vậy, đây là sự thật.

https://thuviensach.vn

"Vậy.....đâu mới là sự thật?"

Shidou cố gắng nhớ lại những chuyện đã xảy ra năm năm trước, trong não cậu--gây cảm giác đau đớn do bị giới hạn.

"Uuh....."

Đúng vậy. Shidou vẫn chưa nhớ được chuyện gì đã xảy ra.

--Chuyện gì đã xảy ra năm năm trước.

--Tại sao Shidou, hay Kotori biết cách phong ấn sức mạnh của Tinh Linh.

Không cần biết nó là gì, cậu không thể nhớ được. Kí ước của Shidou bị lấp đầy bởi cảm giác đáng sợ.

"Xin lỗi, có phiền nếu tôi ngồi đây không?"

Một giọng nói phát ra phía trên cậu, khiến cậu bật dậy.

Đó là Kannazuki đứng đó với ly đồ uống.

"Ah.....cứ tự nhiên."

Shidou nói, Kannazuki mỉm cười ngồi xuống.

"Cậu thấy sao, Shidou-kun. Có thấy tự tin cho sự kiện ngày mai không?"

"Không, haha.....nói thật, khó mà giữ bình tĩnh được. Với mình, việc yêu cầu Kotori đổ với mình là điều không thể. Khó mà tin nổi năm năm trước mình có thể phong ấn được sức mạnh--"

Shidou ngưng nói nửa chừng. Trước đó, cậu không hề có bất kì kí ức nào cả.

https://thuviensach.vn

"......? chuyện gì vậy?"

"Aaah......thật ra....."

Shidou, kể việc cậu không hề có bất kì kí ức nào năm năm trước cho Kannazuki.

"Mhm.....không có kí ức, huh....."

".....Ừ. chỉ việc đó là không nhớ. "

"Xem ra nó như những gì mình dự đoán huh."

"Eh?"

Shidou mở to mắt, Kannazuki đưa ly đồ uống và nói.

"Uhm, lần chúng tôi nói Chỉ Huy là Tinh Linh, cậu ngạc nhiên hơn tôi tưởng. Nếu cậu nhớ chuyện gì xảy ra năm năm về trước, phản ứng của cậu sẽ khác hẳn."

Kannazuki để ly đồ uống lên băng ghế, để tay dưới cằm suy nghĩ điều gì đó.

"Mhm. Nếu không có vấn đề gì, cậu có muốn xem đoạn băng ghi hình không?"

"Đoạn băng ghi hình.....?"

Shidou cau mày lại hỏi, Kannazuki gật đầu.

"Đúng vậy. Chúng tôi có đoạn phim ghi lại cảnh hỏa hoạn ở thị trấn Nankou-machi 5 năm về trước. Dù đoạn phim chỉ vài phút, nhưng có cảnh Shidou-kun và Chỉ huy trong hình dạng Tinh Linh."

"......!"

https://thuviensach.vn

Shidou nín thở, mở to mắt. May mắn là cậu đã uống xong. Nếu cậu vẫn giữ ly đồ uống, chắc chắn cậu đã làm đổ ra nền nhà.

"Đoạn phim đó vẫn còn ư!?"

"Nn. Nó được quay bởi đài truyền hình nào đó, đã chặn lại trước khi nó được phát sóng. --Cậu sẵn sàng chứ?"

"Tôi, tôi trông cậy vào anh.....!"

Không cần biết là gì. Shidou gật đầu trả lời ngay lập tức.

Phần 4

"Origami!? Em nên liên lạc với bọn tôi ngay khi xuất viện."

Sau khi chia tay Shidou, cô đi thăm nhà chứa máy bay của CR-Unit ở căn cứ Tenguu trước khi về nhà. Kusakabe Ryouko, chỉ huy của AST nói với cô.

Mặc quần công nhân và áo thun đen, có vẻ cô đang vận chuyển đồ tiếp tế, hai tay cô cầm bìa hồ sơ và cây bút. Do CR-Unit là thiết bị tối mật, nên chỉ một số người được phép sử dụng. Ngay cả thành viên như chỉ huy AST không thể tránh khỏi làm việc chân tay như thế này.

Origami từ từ nhắm mắt lại lắc đầu.

"Em đang thực hiện một nhiệm vụ quan trọng."

"Nhiệm vụ quan trọng? Nó là gì?"

Ryouko nhướng lông mày, chỉ vào túi giấy bên tay phải Origami. Origami ôm nó vào ngực, nhẹ nhàng nói.

"Đây là, một món quà vô giá--cũng đánh dấu một thất bại cay đắng."

https://thuviensach.vn

"Ah.....? Ý, Ý em là sao?"

Ryouko tỏ vẻ không hiểu, nhìn cái túi giấy Origami đang giữ. -- Trong đó có bộ đồ tắm mà Shidou mua cho cô.

"Tôi không bao giờ tha thứ cho cô «Hermit»."

"Khoan đã, tại sao lại có «Hermit» ở đây?"

Với giọt mồ hôi lăn trên mặt Ryouko hỏi, một chiếc xe thiết kế đơn giản đi qua mang theo một thiết bị khổng lồ

"Oooh. Được rồi Origami, em lùi lại một chút."

Nói vậy, Ryouko vẩy tay về phía Origami. Origami lùi theo hướng tay cô chỉ.

Ngay lúc này, Origami thấy thiết bị được mang vào. Unit khổng lồ được bọc trong màng bảo vệ dài hơn năm mét.

"Đây là?"

Ngay khi Origami hỏi, Ryouko viết lên trên tập hồ sơ và trả lời.

"Uh-, là thiết bị thử nghiệm mới. DW-029, Vũ khí hủy diệt «White. Licorice». Hai thanh kiếm laser lớn «CleaveLeaf», hai khẩu đại bác ma thuật 50.5cm «Blastalk», và 8 hộp đựng «RootBox» có thể giữ một lượng lớn vũ khí. Nó là một đơn vị khác thường có hỏa lực bằng cả AST gộp lại."

"....."

Origami lặng lẽ nhìn lên bộ trang bị quá khổ.

"Nếu sử dụng nó thì có thể hạ được «Efreet»?"

https://thuviensach.vn

"Haa? Em đang nói gì vậy. Em không được phép sử dụng nó. Chưa được phép và chưa đủ sức. Đây là thiết bị thử nghiệm của D.E.M. Trên lí thuyết, thiết bị này đủ sức hạ bất kì Tinh Linh nào.....nhưng tôi nghe nói một chuyên gia có chuyên môn cao của D.E.M. đã rơi vào trạng thái đời sống thực vật khi sử dụng nó trong 30 phút ở công suất tối đa. Em nên từ bỏ ý định việc sử dụng nó đi."

".....Thiết bị này, sao nó lại ở đây?"

"Uh, có vẻ như cấp trên của D.E.M đã gửi về đây để cho Mana sử dụng. Nhưng nó vô dụng nếu Mana vẫn trong tình trạng hôn mê."

"Vậy à."

"Vậy thì.....em nói «Efreet» đúng không? Em nói đến hỏa Tinh Linh xuất hiện cách đây năm năm phải không? Tại sao em lại nói về cô ta? Cô ta chưa xuất hiện lần nào kể từ năm năm trước nên chắc chắn cô ta--"

Ryouko đột nhiên ngừng nói.

Nhìn Origami với vẻ hoài nghi, có vẻ nhớ ra điều gì, cô búng ngón tay.

"Aaah, đúng rồi. --Vậy ra đó là «Efreet»?"

"....., ý tôi là sao?"

Origami nhướn mày, quay về phía Ryouko. Và bước lại gần như đang dồn Ryouko vào góc. Ryouko sốc trước hành động đáng sợ của Origami , cô bước lùi lại và dựa lưng vào tường.

"Sao, sao em đột nhiện làm thế này?"

"Không có gì cả, nói em nghe."

https://thuviensach.vn

"Dù em hỏi tôi.....hôm trước, khi em và Mana đang chiến đấu với «Nightmare», chẳng phải là «Efreet»? Hỏa Tinh Linh đó xuất hiện sao?"

"--!"

Origami nín thở, bước gần về phía Ryouko.

"Sao chị biết về sự xuất hiện của hỏa tinh tinh đó?"

"Tại sao à.....bởi vì, tôi thấy cô ta trên đoạn phim....."

"......!"

Ngạc nhiên mở to mắt. Cô chưa bao giờ nghĩ trong chỗ gần như thế này, cô có thể tìm thấy thông tin về «Efreet».

"Đội trưởng Kusakabe."

"Gì, gì thế?"

"Em xin chị. Cho em xin đoạn băng đó. --Ngay bây giờ."

Phần 5

"--Đó, thật sự....."

Shidou và Kannazuki đi từ phòng chờ đến căn phòng nơi họ tổ chức họp ngày hôm qua. Sau đó, Kannazuki ngồi ở vị trí giống ngày hôm qua, thực hiện một loạt thao tác trên bảng điều khiển.

"Tôi thành thật xin lỗi, tôi không thể chuẩn bị kịp. Nếu ta dùng máy của phó chỉ huy, hình ảnh sẽ rõ hơn."

"Không, không sao đâu.....nhưng đoạn phim đó được lưu trữ ở đây à?"

https://thuviensach.vn

"Không phải. Đoạn phim đó không lưu ở «Fraxinus». Nó lưu ở cơ sở dữ liệu tại trụ sở chính của chúng tôi."

Do không quen với cụm từ này, Shidou cảm thấy nghi ngờ--Nhưng nghĩ kĩ hon, cậu thấy nó rất hợp lí. «Fraxinus» là phi thuyền. Dù nó được trang bị Realizer, nhưng nó không thể bay trên không mãi được.

"Vậy nghĩ là nếu còn kết nối thì sẽ không có vấn đề gì phải không? Thế nếu xem đoạn phim ở phòng phó chỉ huy cũng chẳng có vấn đề gì phải không?"

"Đúng là có thể xem ở đó. Màn hình ở đó lớn hơn và có thể xem đoạn phim đó dễ dàng hơn.--Oooh, nó bắt đầu rồi."

Ngay khi Kannazuki nói, màn hình ở giữa bàn bắt đầu phất đoạn phim.

Là một góc phố, đoạn phim được quay từ trên không. Chỉ là những hình ảnh rải rác trong biển lửa, trông như là hình ảnh từ mỏ dầu hay núi lửa. Khó mà tưởng tượng có vô số người số ở địa ngục lủa đó vài tiếng trước.

Có thể nghe rõ tiếng động cơ trực thăng rõ như tiếng của nam phóng viên từ chiếc loa. Trong lúc đó, âm thanh của nhựng vụ nổ khủng khiếp lẫn vào nhau, làm hình ảnh rung lắc liên tục.

".....Uu."

Shidou cau mày. Đó là cảnh tượng kinh khủng hơn cả những gì cậu tưởng. Vụ hỏa hoạn xảy ra ớ nơi cậu từng sống, dù cậu không nhớ chuyện gì đã xảy ra, cậu không hề nghĩ nó lại khủng khiếp đến vậy.

"--Sắp đến rồi."

https://thuviensach.vn

Và , người cho Shidou xem đoạn phim, Kannazuki bình tĩnh nói.

Trực thăng quay lại, từ từ hạ thấp xuống. Cùng lúc hình ảnh được phóng to ra, trở nên mờ hơn. Ngay lập tức, tiêu cự được chỉnh lại.

"--, Đó là."

Và ngay sau đó, nhìn vào vật nằm sát góc màn hình, cổ họng Shidou rung lên.

Ở trung tâm khu phố. Khác với những khu vực còn lại, căn nhà đáng lí ra đã bị cháy thành tro, cậu nhìn thấy là một bóng hình quen thuộc trên bãi đất cằn cỗi.

Đoạn phim này đã được quay từ rất lây, kết hợp với độ phân dải thấp do quay từ xa, hình ảnh không ổn định vì quay từ trên không cùng với vài nguyên nhân khác nên hình ảnh rất tệ. Tuy nhiên, Shidou không hề nhầm.

"Kotori....."

Đúng vậy. Đó là Kotori dưới bộ Linh Phục, giống như cái cậu đã thấy hôm trước tại trường trung học Raizen .

Một bóng người nằm dưới chân cô. Cậu nhíu mày lại, nhìn vào hình ảnh không ổn định.

"Đó là--tôi.....?"

Và.

"----Eh?"

Phổi Shidou co lại, tạo nên âm thanh nhỏ và nhẹ.

https://thuviensach.vn

Kẻ đó, ở trước mặt Shidou và Kotori. Không--đứng, là cụm từ dùng mô tả đúng hơn.

『Kẻ đó』 đứng trước mặt cả hai người.

Với người bình thường đó chỉ là phần nhiễu xuất hiện trên đoạn phim.

Tuy nhiên, điều đó không đúng. Đó là. Cái bóng đó là--

"....."

Ngay lập tức, Shidou dùng cả hai tay giữ đầu, quỳ xuống tại chỗ.

Ngay khi cậu thấy thứ đó, một cơn đau chạy qua não Shidou, trở thành cơn đau dữ dội.

"Shidou-kun? Chuyện gì thế?"

Kannazuki hỏi. Tuy nhiên Shidou không trả lời, cậu chỉ nhìn chằm chằm vào màn hình--phần nhiễu ở phía trước Kotori và Shidou và nói.

"Ngươi--thật sự....., là ai, ngươi là....."

"Ai.....cậu đang nói về ai vậy?"

"Kẻ--đó. Kẻ đứng trước tôi, và Kotori....."

Kannazuki suy nghĩ. Nhìn vào đó, Shidou nhận ra hắn ngay lần đầu.

--Tại sao, cậu ,xem phần nhiễu trông như cái bóng đó, là người.

Ít nhất, là do cậu sử dụng từ [Ngươi].

"Ah--"

https://thuviensach.vn

Sau khi nghĩ về điều đó, cơn đau mạnh nhất chạy qua Shidou--Shidou bất tỉnh.

Phần 6

"....."

Origami, người kéo Ryouko đang làm việc cào phòng họp một cách vô lý, lặng lẻ nhìn lên màn hình.

Đoạn phim có chất lượng cực kì tệ. Camera ở rất xa để có thể quay được hình ảnh chi tiết. Hơn nữa, đoạn phim đầu và đoạn cuối không khớp với nhau, có thể nó đã bị hỏng trong lúc quay, chỉ còn lại vài phút.

Tuy nhiên, đó là quá đủ với Origami.

Năm năm trước. Bóng hình mà cô lờ mờ thấy. Hôm trước. Bóng hình mà cô thấy trong lúc đang mất dần ý thức.

Khuôn mặt đáng ghét của kẻ thù, cô mong có thể nhìn thấy ngay từ lúc đầu.

Tua lại đoạn phim phát lại, tạm dừng. Cô phóng to mặt «Efreet».

Và--sự nghi ngờ của Origami đã đúng.

Năm năm trước, Hỏa Tinh Linh mà cô tìm kiếm bấy lâu nay.--Gương mặt, cô ta.

"Itsuka.....Kotori."

Tinh Linh đó, từng là em gái của Shidou.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Cuộc Hẹn Cuối

Phần 1Ngày 22 tháng 6, 9giờ 55 phút sáng.

Mang chiếc túi chứa đồ bơi và khăn tắm cậu mua hôm qua, Shidou đứng kế bức tượng Pachi ở trước lối vào phía đông ga Tenguu.

Đó là tên của bức tượng đồng hình chú chó đang ngồi. Đó là điểm hẹn nổi tiếng của ga Tenguu, tuy nhiên do nó là chú chó nổi tiếng về sự trung thành; nên tên thật của nó rất hiếm khi được nhắc tới. Sự thật là ngay cả Shidou cũng không biết tên thật của nó.

".....Ah-"

Shidou khẽ rên và dùng tay đỡ đầu. Do một tai nạn khiến cậu bất tỉnh ngày hôm qua, nên khi tỉnh dậy cậu đã thấy bản thân mình ở trạm ý tế của «Fraxinus».

Dù họ đã kiểm tra sức khỏe cơ bản cũng như truyền IV, đầu cậu vẫn còn hơi đau.

⌈Cậu có sao không, Shidou-kun?⌋

Ngay lúc ấy, giọng của Kannazuki vang lên từ thiết bị liên lạc. Đó cũng là lẽ thường tình, hiện Kotori không thể ra chỉ thị, nên việc này sẽ do Kannazuki thay thế cô bé làm.

"Tôi ổn.....có lẽ vậy."

https://thuviensach.vn

Nói thế, Shidou, 'Pa!' 'Pa!', dùng hai tay vỗ vào hai bên má.

Dù lo lắng về những gì xảy ra ngày hôm qua, nhưng hiện tại cậu không có thời gian để lo về chuyện đó.

Không cần biết có chuyện gì, Shidou phải hẹn hò với Kotori, và cưa đổ cô bé trong hôm nay.

Dù đây là nhiện vụ vô cùng to lớn, nhưng nếu cậu không thể cưa đổ cô bé trong hôm nay, nhân cách của Kotori sẽ bị sức mạnh Tinh Linh lấn át. Vậy nên là điều không thể chấp nhận trong lần này.

⌈Cậu đã nhớ kỹ kế hoạch rồi chứ? Chúng tôi sẽ hộ trợ cậu từ bên này. Đừng lo lắng, cậu là tay chơi đã cưa đổ biết bao Tinh Linh. Vậy nên hãy tự tin lên.⌋

"......Haa."

Lời khích lệ của Kannazuki làm Shidou cười chua chát. Cậu nên nói thế nào đây, biệt danh đó thực sự nghe có vẻ hơi chán.

Ngay lúc ấy, giọng nói đều đều của Reine vang lên từ thiết bị liên lạc của cậu.

⌈.....Có vẻ như Kotori đã xuống dưới đó rồi. Cô bé sẽ đến chỗ cậu sớm thôi. Tôi sẽ để phần còn lại cho cậu, Shin.⌋

"--Uh, được, được rồi."

Nói vậy, Shidou hít một hơi thật sâu để diều chỉnh lại nhịp thở của bản thân.

Không lâu sau, một bóng người bước qua từ bên đường.

https://thuviensach.vn

Mặc chiếc áo thun ngắn tay, chiếc váy một mảnh được trang trí bởi diềm vải rất dễ thương ở bên trên và tay cầm chiếc túi có chứa áo tắm của cô. Mái tóc dài của cô bé được cột thành hai đuôi tóc với hai dải ruy băng đen.

Dù đã hai đêm bọn họ không gặp nhau, nhưng cậu lại thấy khá nhẹ nhõm trong tình huống này. Có lẽ cậu bình tĩnh như vậy là vì cô bé vẫn còn là Kotori mà cậu biết.

"Oh, chào, Kotori."

"Nn, đã để anh phải đợi."

Shidou đưa tay lên chào, Kotori khẽ gật đầu đáp lại.

.....Sau đó, là khoảng lặng.

⌈.....Shin, sao cậu lại im lặng. Trước hết cậu phải--⌋

Ngay khi Reine nói, Kotori thất vọng thở dài.

"Giữ im lặng sau khi thấy một cô gái đã bỏ công chưng diện? Đó là điều đầu tiên em dạy anh đó à?"

"....! Ah, aaah--"

Chắc chắn là thế. Cậu đã được dạy về việc này khi Tohka xuất hiện, nhưng vì lí do nào đó cậu lại quên mất.

Shidou tính mở lời--khi cậu nhận ra điều gì đó.

"Em chưng...diện?"

".....Uh."

Shidou hỏi, hai vai Kotori khẽ giật bắn lên.

https://thuviensach.vn

"Hmph, đúng vậy. Dù sao đây cũng là buổi hẹn hò của chúng ta. Hơn nữa có lẽ tôi nên cho Shidou một cơ hội..... Uhm, nên được khen, có lẽ cũng không tệ....."

"Eh?"

"Không có gì. Bên cạnh đó, xe lửa sẽ đến sớm đúng chứ?"

Kotori nói thế, chạy về phái ga trước khi quay lại nhìn Shidou.

"Vậy--bắt đầu cuộc hẹn của chúng ta thôi."

Nói vậy, cô bé nhìn về phía Shidou và cười.

"Oo.....oh."

Câu nói quá quen thuộc. Shidou audibly nuốt nước miếng và gật đầu.

Ngay lúc ấy.

"Umu!"

"Xin, xin chào....."

【Iya- Tôi rất mong đợi ngày hôm nay--】

Sau khi trả lời Kotori, ba giọng nói quen thuộc vang lên khiến Shidou bối rối.

Có dự cảm không lành về chuyện này, cậu quay đầu nhìn về phía ba giọng nói đó phát ra--và cơ thể Shidou cứng lại ngay lập tức.

Bởi vì đứng ở đó, chính là Tohka và Yoshino, trông có vẻ như họ đang đi chơi.

"Tohka, Yoshino.....và Yoshinon.....!? Sao, sao hai người lại ở đây?"

https://thuviensach.vn

"Nu?"

Tohka nghiêng đầu hỏi.

"Cậu đang nói gì thế? Chẳng phải chúng ta sẽ đi công viên nước sao?"

"Sao--sao cậu lại biết việc đó?"

"Dù cậu hỏi mình lý do....."

Tohka cau mày nhìn Shidou đang trong cảm giác khó xử.

Đúng lúc, Yoshino nói ngay sau đó, có vẻ như là nói thêm vào lời của Tohka.

"Là do.....Reine-san cô ấy, nói.....nên bọn em đến đây, um.....bọn em lại gây.....rắc rối à?"

"......Guh!?"

Shidou nín thở. Ngay sau đó, không đợi Shidou nhắc, một giọng nói vang lên từ thiết bị liên lạc.

⌈.....Aah, đúng vậy. Có vẻ như tôi chưa nói với cậu. Họ cũng đi cùng trong buổi hẹn ngày hôm nay.⌋

"Chuyện, chuyện gì thế này....."

Mồ hôi chảy dài trên má Shidou khi cậu hỏi. Sự thật là có thứ như hẹn hò nhóm, nhưng khi họ nói là hẹn hò , vậy nên là cuộc hẹn hò chỉ của hai người mới đúng chứ.

Reine im lặng một lúc rồi nói tiếp.

⌈.....Uhm, tôi tự hỏi liệu nhân vật chính có để tâm nếu cuộc hẹn trở nên như vầy không.⌋

https://thuviensach.vn

"Ha, haa....."

Reine nói. Dù nghe có vẻ không phải cô không phủ nhận khả năng cô làm rối tung mọi thứ lên...nhưng cậu vẫn không hề dễ dãi về chuyện này. Shidou hạ giọng xuống và hỏi.

"Tuy nhiên, liệu như vậy có ổn không? Thanh trạng thái của Kotori....."

「.....Hm, cậu không cần phải lo về chuyện đó.」

"Vậy, vậy à.....?"

Nói thế cậu lén nhìn về phía Kotori đang ở sau cậu.

Cả khi với sự xuất hiện bất ngờ của nhóm Tohka, thái độ của Kotori vẫn như lúc nãy, tuy nhiên.....

"....."

Hai bên má Shidou khẽ giật giật. Thấy không có gì thay đổi Shidou bắt đầu thư giãn một lúc nhưng--cậu nhanh chóng nhận ra mình đã phạm sai lầm.

".....Heeh, can đảm thật đấy huh, Shi-dou. Tôi đang mong chờ chuyện này."

Thái độ của Kotori vẫn không đổi, nhưng bầu không khí đằng sau cô bé thay đổi đến đáng lo ngại khi cô nói với khuôn mặt tươi cười. Nếu miêu tả bằng từ ngữ của manga, dòng sound effects (SFX) 『Gogogogogogo.....』 khủng khiếp sẽ được vẽ ở phông nền.

"Không, đó, đó là....."

https://thuviensach.vn

Shidou lên tiếng phản đối, ngón tay cậu gõ liên tục vào thiết bị liên lạc, âm thanh phản đối yếu ớt phát ra từ miệng cậu.

"Chẳng phải thế này là không thể sao.....! Vì lý do nào đó không khí có vẻ rất tệ.....!"

⌈.....Vậy à. Tôi nghĩ nó sẽ không trở nên thế này.....⌋

"Thanh, thanh trạng thái của Kotori bây giờ thế nào.....!?"

Trong buổi hẹn hò với Tinh Linh như thế này, Reine có lẽ có đơn vị Realizer chuyên dụng để đo trạng thái của mục tiêu.

⌈.....⌋

Tuy nhiên Reine giữ yên lặng một lúc,

⌈.....Hm, uhm, về nó, nói thế nào nhỉ..... Chúc may mắn.⌋

Cô nói với giọng nghe có vẻ thiếu trách nhiệm..... Có vẻ như con số mà đơn vị hiển thị ở mức cực kỳ nguy hiểm.

"Ah, đợi đã, Reine-san.....!"

Khi Shidou la lên trong tuyệt vọng, Kotori nhanh chóng bước về phía Tohka và Yoshino. Cùng lúc vỗ nhẹ lên lưng của cả hai.

"Vậy, chúng ta nên đi thôi. Cả hai có mang áo tắm rồi chứ?"

Kotori hỏi, hai người kia đang thất vọng do câu trả lời của Shidou, mặt liền lên.

"Oooh! Dĩ nhiên!"

"Đồ bơi, Shidou-san.....mua cho, hôm qua....."

https://thuviensach.vn

"Heeh, không tệ.--Suy nghĩ chu đáo ghê nhỉ, Shidou?"

Nói thế, Kotori hướng ánh nhìn của mình về phía Shidou. Dù thái độ và giọng nói của cô bé vô cùng nhẹ nhàng, nhưng nó làm cậu ớn lạnh đến nỗi có thể đóng băng cậu ngay lập tức.

"Hyi....."

"Vậy, đi thôi."

Shidou rùng mình, trong khi đó Kotori dẫn Tohka và Yoshino tới khu soát vé.

⌈Shidou-kun, trước hết phải bắt kịp họ đã! Vẫn còn thời gian để xem xét tình hình. Chúng tôi sẽ gửi người xuống để giúp cậu.⌋

"Tôi, tôi hiểu rồi....."

Khi Kannazuki nói xong, Shidou ép bản thân tiến về phía trước.

.....Họ chỉ mới mới bắt đầu, nhưng Shidou cảm thấy có rất nhiều chướng ngại vật đang chờ cậu trong cuộc hẹn này.

Phần 2

Công viên nước là công viên chính ở ga Eibu cách ga Tenguu chừng 5 ga.

Công viên có nhiều tiện nghi khi bơi và khu vực bơi lội rộng lớn, được xây dựng với ý tưởng khu vui chơi như điểm hấp dẫn bên ngoài và hồ bơi là diểm hấp dẫn ở bên trong . Nếu đang trong thời kỳ nghỉ hè, đây sẽ là nơi lý tưởng để xây dựng các mối qua hệ.

Như đã nói, hiện tại là khoảng giữa tháng 6. Dù các tiện nghi ở bên trong và khu vui chơi có thể dùng cả năm, nhưng do bể bơi ngoài trời vốn

https://thuviensach.vn

là điểm thu hút chính sẽ mở vào tháng sau, nên khách đến rất ít so với giờ cao điểm.

Dù sao, khách tham quan không đến đây lũ lượt như những gì bản tin nói, có thể nói đây là cơ hội tuyệt vời cho một buổi hẹn.

Cân nhắc về chuyện đó, thay quần áo xong, Shidou ra khỏi phòng thay đồ và bước đến bể bơi trong nhà.

Có vẻ như các cô gái vẫn chưa thay đồ xong. Shidou quay người và kéo căng tay, cậu quay đầu nhìn xung quanh.

"Oooh.....trông tuyệt thật."

Khu vực được bao phủ bởi mái trần hình vòm ở ngay trên hồ bơi khổng lồ, và ở phía sau, là máng trượt nước được làm theo hình xoắn ốc.

Nó kích thích cảm giác phiêu lưu của nam giới.

⌈Cậu hứng thú như vậy cũng không sao, nhưng hãy chú tâm đến Chỉ Huy được chứ?⌋

Lời nói của Kannazuki phát ra từ thiết bị liên lạc có vẻ như là khuyên cậu.

"Tôi, tôi biết rồi. .....Vậy còn thiết bị liên lạc, liệu nó có ổn khi ở trong nước không?"

⌈.....Aaah, nó là mẫu chống nước hoàn toàn. Chỉ cần chắc rằng nó không rơi ra khỏi tai của cậu là được.⌋

Reine trả lời cậu. Ngay khi cô nói xong, giọng nói nghe rất năng động phát ra từ sau lưng Shidou.

"Shidou! Xin lỗi đã để cậu đợi lâu!"

https://thuviensach.vn

Shidou quay đầu lại, Tohka, Yoshino và Kotori đã thay quần áo xong và đang đứng đó.

Thứ mà Tohka và Yoshino mặc, đúng như Shidou nghĩ, là bộ áo tắm Shidou mua cho họ ngày hôm qua.

Áo tắm của Tohka là bộ bikini màu tím nhạt, còn của Yoshino là bộ áo tắm màu hồng che cả phần eo như một chiếc váy ngắn. Yoshino trông có vẻ cô bé vẫn chưa quen với việc thay quần áo. .....Chắc chắn, Kotori giúp cô bé trong việc này.

Không biết có phải cả hai đã quen với việc mặc đồ bơi hay do tất cả khách tham quan khác đều mặc quần áo giống họ, cả hai không còn xấu hổ so với hôm qua. Cả hai từ tự chạy về phía Shidou.

".....Um, oh."

Shidou thở dài nhẹ nhõm, cùng lúc nhẹ nhàng giơ tay lên trả lời.

Dù là Tohka hay Yoshino, cả hai đều là những cô gái xinh đẹp có thể nói là 『hàng hiếm』 hay 『cả triệu người mới có một』. Sự thật, Shidou có thể đã quên mất Kotori và bị hút hồn nếu như cậu chưa gặp họ từ trước.

⌈.....may là chúng ta đã làm việc này trước huh, huấn luyện viên.⌋

Cứ như có thể biết được những gì trong đầu Shidou, Reine nói với cậu. Shidou cau mày một chút.

".....Đừng nói với tôi, là cô đã tính làm vậy khi cô đưa Tohka và Yoshino đến đó ngày hôm qua? Và cô yêu cầu tôi mua đồ bơi là để....."

⌈.....Haa, tôi không chắc nữa.⌋

Reine miễn cưỡng trả lời. Shidou thở dài.

https://thuviensach.vn

Bên cạnh đó, không nhận ra cậu đang thở dài thất vọng, Tohka hét to.

"Oooh! Thật tuyệt vời! Có cả núi và sông ở trong đây nữa này!"

Yoshino ở đằng sau cũng trong tâm trạng thích thú rất hiếm thấy, bắt đầu nói trong khi nhịp thở của cô bé càng nhanh hơn. 『Yoshinon』 bên tay trái của cô bé cũng bắt đầu vỗ cái tay bé xíu của nó.

"Nước, nước ở khắp nơi.....!"

『Ha--! Tôi thấy hứng thú rồi đây--!』

"Shidou, tụi này có thể đến cái hồ đó dược không!?"

"Aaah, dĩ nhiên. Hơn nữa mục đích của chúng ta là để vui chơi mà."

Sau khi Shidou trả lời câu hỏi của Tohka, cặp mắt sáng lên và cô hô lớn.

"Rồi! Đi thôi Yoshino!"

"Đư-được.....!"

Cặp đôi năng động chạy về phía hồ bơi. Shidou nhìn về phía lưng cả hai--

"Hai người đó, tràn đầy năng lượng thật nhỉ."

Giọng nói phát ra từ phía sau lưng làm Shidou nhảy lên.

"Um, oh, Kotori."

Cậu quay lại nói. Đúng như Shidou dự đoán, Kotori đã thay quần áo xong giống như Tohka và Yoshino, đang đứng đó, khoanh tay lại và cây Chupa Chups đang ở trong miệng cô. Bộ áo tắm hai mảnh màu trắng. Phần trên thiết kế có dây cột ra sau cổ, nhẹ nhàng toát lên vẻ khiêu gợi.

https://thuviensach.vn

"....."

Tiện thể nói, đã nhiều năm rồi cậu không thấy Kotori trong bộ áo tắm.

Do cha mẹ của cả hai không thường có ở nhà, nên thứ tự trong nhà Itsuka được phân chia rõ ràng. Dĩ nhiên do có lớp học bơi trong mùa hè, nên trước đây cậu đã có lần giặt và xếp áo tắm ở trường của Kotori, nhưng cậu chưa thấy bộ áo tắm mà Kotori thường mặc cho đến giờ.

Ánh nhìn của Shidou khiến Kotori cau mày tỏ vẻ nghi ngờ.

"Nhìn chằm chằm như thế, có chuyện gì với anh vậy. Dù về mặt sinh học, quan hệ tình dục giữa người thân không được tính ở đây, nhưng chẳng có cách nào giải quyết được chuyện này nếu anh bị kích thích bởi em gái của mình đâu, anh biết chứ?"

"......! Không, không phải như vậy!"

Shidou vội vàng trả lời, mặt khác Kotori nhún vai cùng lúc nói 「Aaah, vậy à?」.

「.....Cậu đang làm gì vậy, Shin?」

Ngay lúc ấy, giọng Reine vang lên bên tai cậu.

"Eh?"

「.....Chẳng phải tôi đã nói với cậu rồi sao? Người kia đã bỏ thời gian ra để chưng diện. Ít nhất cậu phải nói gì đó đúng chứ?」

"Ah--"

Những gì cô nói là hoàn toàn đúng. Shidou khẽ ho, một lần nữa quay mặt về phía Kotori.

https://thuviensach.vn

"Koto-Kotori."

"? Anh muốn gì?"

Kotori mắt nhắm mắt mở hỏi. Shidou khựng ngay lập tức..... Cậu chỉ mới nhận ra, việc nhìn chăm chăm ai đó khá là xấu hổ.

⌈.....Nói tiếp đi.⌋

Sau khi được Reine cổ vũ, lời nói khẽ phát ra từ miệng cậu.

"Um, là.....anh nói sao nhỉ, nó, rất hợp với em, bộ áo tắm đó. Nó.....trông rất dễ thương, đó là những gì.....anh nghĩ."

Cậu nói ra những lời đó có khi còn lắp bắp hơn cả Yoshino.

"....."

Kotori mở to mắt, hai bên má cô bé khẽ đỏ lên.--Tuy nhiên, cô bé nhanh chóng lắc đầu, nụ cười kiêu ngạo xuất hiện trên mặt cô, cô bé chĩa cây kẹo mút lên trời bằng miệng.

"Ara, cảm ơn. Chắc là Reine hay Kannazuki nhắc anh khen em đúng chứ?"

"Guh....."

Cặp mắt trông như của con bò, Shidou rên. Tuy nhiên, nếu cậu giữ im lặng đồng nghĩ cậu thừa nhận những gì cô bé nó là đúng. Shidou không còn cách nào khác ngoài việc tiếp tục nói.

"K-không, họ không hề nhắc. Anh nói thật."

Sự thật, từ tận đáy lòng mình, cậu thấy Kotori rất dễ thương trong bộ áo tắm của cô bé. Dù cậu rất vụng về khi nói ra, nhưng cậu không hề nói

https://thuviensach.vn

dối.

Kotori khịt mũi, ngạc nhiên để lộ nụ cười tỏ ý chọc ghẹo.

"Heeh, em rất hãnh diện đấy..... Vậy, em dễ thương ở điểm nào?"

"Huh....., eh, à....."

「.....Hm, đến lúc chúng tôi làm việc rồi.」

◇

Ngay lúc ấy, giọng Reine vang lên bên tay phải cậu.

Trong không trung cách đó khá xa, Kannazuki Kyohei, Phó Chỉ Huy của «Fraxinus» hiện đang ở bên trên công viên nước, đứng kế bên ghế Chỉ Huy và hét lên.

"Giờ là lúc chúng ta thể hiện khả năng của mình!"

Dù chỉ là thay thế, nhưng hiện tại Kannazuki có toàn quyền ra lệnh. Cả khi anh ta ngồi vào ghế Chỉ Huy cũng không sao--nhưng anh ta không làm vậy.

Chỗ ngồi đó thuộc về Kotori. Anh ta tin rằng cô bé sẽ trở lại, vậy nên anh ta sẽ không bao giờ làm bẩn chỗ ngồi đó. .....Nói đơn giản hơn, thay vì nói rằng anh ta muốn ngồi vào chỗ đó, anh ta muốn để nó như vậy hơn.

Sau đó, theo lời Kannazuki, trên màn hình chính thể hiện tình hình hiện tại ở hồ bơi, cửa sổ thể hiện ba sự lựa chọn xuất hiện.

① 『Mọi mặt luôn! Bất cứ thứ gì mà Kotori mặc cũng đều đáng yêu hết cả.』② 『Mặc dù trông bộ đồ tắm này khá đơn giản, nhưng lại rất độc đấy. Trông nó lắm cơ.』③ 『Aaah, anh không thể cưỡng lại bộ ngực vừa chớm nở của em nữa rồi."』

https://thuviensach.vn

"Mọi người, chọn đi!"

Ngay khi Kannazuki ra lệnh, bảng kết quả xuất hiện trên màn hình trong tay anh ta.

Hơn phân nữa chọn ①, sau đó là ②, mặt khác ③ chỉ có một phiếu chọn.

"Umu, hầu như mọi người đều chọn ① huh. Đúng như dự đoán."

Kannazuki để tay dưới cằm cùng lúc anh ta nói. Sau đó, có thể nghe thấy giọng của các thành viên ở khoang Chỉ Huy.

"Hm, dù có lẽ là cách cũ, nhưng nếu dùng nó chắc chắn có thể cải thiện được thái độ của cô ấy."

"Dù ② không phải là phương án tồi, nhưng nó lại nhấn mạnh vào bộ áo tắm hơn."

"Và với ③.....thì đã nằm ngoài câu hỏi rồi đúng chứ?

"Vậy à?"

Kannazuki khẽ giật đầu, lại gần micro và nói.

"Shidou, chọn ③. 『Aaah, anh không thể cưỡng lại bộ ngực vừa chớm nở của em nữa rồi.』"

--Một giây sau.

【.....EHHHHH!?】

Giọng của toàn bộ thành viên của «Fraxinus» cũng như của Shidou, đã hòa lẫn vào nhau.

https://thuviensach.vn

"Phó, Phó Chỉ Huy--Ngài có điên không! Đối phương ở đây chính là Chỉ Huy Itsuka cơ mà!?"

"Chẳng phải chúng tôi đã nói ③ đã nằm ngoài câu hỏi rồi sao!"

Trên khoang Chỉ Huy, âm thanh không tán thành.....hay âm thanh của sự mất tinh thần. Tuy nhiên, Kannazuki từ từ giơ hai tay lên ngừng bọn họ lại, rồi nói với họ.

"Bởi vì..... Mục tiêu giờ chính là Chỉ Huy Itsuka."

"Eh.....?"

Kannazuki nói với giọng dễ dãi, khiến tính hung hăng của toàn bộ thành viên mất đi. Kannazuki mỉm cười, chỉ về phía màn hình có hình ảnh của Kotori trong bộ áo tắm.

"Mọi người thấy chứ. Vẻ mảnh khảnh, sự xinh đẹp, dáng vẻ trẻ con của cô ấy. Khoảng thời gian cô gái 13 tuổi năm hai trung học.....Cô ấy đã rất hấp dẫn. Những thứ đó đều là thật."

"Cuối cùng cũng chỉ là cách nghĩ của Phó Chỉ Huy! Chẳng phải nói thế chỉ dẫn đến kết cục bị Chỉ Huy đá thôi sao!?"

Lời nói của các thành viên làm Kannazuki mở to mắt.

"Mọi, mọi người đều có thể nhận lấy phần thưởng từ việc này, chẳng phải chuyện này quá hoàn hảo sao!"

"Vậy nên chúng tôi mới bảo ngài....."

Những thành viên đã quên mất quy cách ôm đầu lại. Tuy nhiên đến thời điểm này, họ đã vượt quá thời gian giới hạn từ lâu. Giọng nói mất bình tĩnh của Shidou vang lên từ thiết bị liên lạc.

https://thuviensach.vn

⌈.....Liệu, liệu nó có thực sự ổn không.....?⌋

"Vâng, dĩ nhiên rồi. Nếu cậu muốn đổi từ 『ngực』 thành từ 『bưởi』 cũng không sao."

⌈.....Vậy tôi sẽ chọn cái đầu.⌋

◇

Để ngăn Shidou lại, các thành viên liên tục bấm công tắc của micro, tuy nhiên ghế Chỉ Huy có quyền cao nhất. Shidou quay về phía Kotori với quyết định mới.

"Đó, đó là.....ah."

Mặt Shidou nhăn lại, nhìn chằm chằm vào ngực của Kotori. Dù cậu cảm thấy đây là lựa chọn rất điên rồ, nhưng vì nó được đề xuất bởi AI của «Fraxinus», hơn nữa còn được thành viên của «Fraxinus» tán thành. Chắc có một ý nghĩa đặc biệt ở sau câu này. Đáp lại lòng tin của mình với các thành viên, Shidou nói.

"Uhm, anh không thể cưỡng lại được bộ ngực vừa chớm nở của em nữa rồi."

"Cái.....!?"

Ngay khi Shidou nói, hai bên má Kotori đỏ chín lên, cô bé nhanh chóng dùng cả hai tay che ngực mình lại.

"Anh, anh vừa nói cái gì.....! Anh thật sự dám nghĩ đến cả thứ như vậy à!?"

"K-không, không phải như thế.....!"

https://thuviensach.vn

Shidou vội vàng vẫy hai tay, tiếng chuông báo vang lên bên tai cậu. Tiếng chuông quen thuộc mà cậu từng nghe thấy trước đây. Đó là tiếng chuông báo khẩn cấp khi mức độ tình cảm và thân thiện của Tinh Linh đang ở tình trạng xấu hay khi trạng thái của họ không ổn định.

"Bình, bình tĩnh Kotori! Đó là.....!"

⌈.....Shin, đây là tình trạng khẩn cấp.⌋

Giọng Reine vang lên, cứ như cố gắng chen ngang vào lời giải thích của Shidou.

"Tôi biết! Nhưng trước hết tôi phải nghĩ cách làm Kotori bình tĩnh lại--"

⌈.....Cậu sai rồi, tôi không nói phía bên này.⌋

"Eh.....?"

"Kyaaaaaaaaaaaaaaaa--!?"

Ngay khi Shidou trả lời một cách ngốc nghếch, một tiếng khóc chói tai vang lên khắp hồ bơi.

"Chuyện, chuyện gì thế này!?"

"Shidou, ở đằng kia!"

Kotori chỉ về trung tâm của hồ bơi trẻ em.

Ở phía bên đó, hồ bơi có một phần biến thành mảng băng, người đang khóc không ai khác là Yoshino.

Phần 3

https://thuviensach.vn

⌈.....về chuyện đó, bởi vì Yoshinon mới bị sóng đánh bay, nên con bé hoảng loạn như vậy.⌋

Ba mươi phút sau khi mảng băng bí ẩn xuất hiện ở trong hồ bơi.

Shidou dùng máy sấy cầm tay của Kotori để sấy khô 『Yoshinon』 và mang lại vào tay trái của Yoshino, cậu thở dài một tiếng trong khi làm việc đó.

May mắn là kỳ này cơn hoảng loạn không kéo dài lâu, hồ bơi trở lại với bầu không khí nhộn nhịp như lúc nãy, tuy nhiên Yoshino thõng vai xuống trong thất vọng. Tohka đang ôm một trái bóng.

"Em, xin.....lỗi, thật sự....."

"Umu.....xấu hổ thật. Mình cũng ở đó nhưng....."

"Oh, hai người không cần phải lo về việc đó. Dù sao cũng không có tai nạn nào xảy ra."

Shidou nói với cả hai, Kotori đang đứng bên cạnh nói.

"Đúng vậy. Tất cả trách nhiệm trong chuyện này đều là của Shidou bất cẩn đây, hai người không phải để tâm về chuyện này."

".....Oi."

Shidou vẫy máy sấy tóc, xoa đầu 『Yoshinon』.

"Tốt hơn rồi, nó đã gần khô rồi. Không sao chứ, Yoshinon?"

Khi Shidou nói, 『Yoshinon』 lắc người như một chú chó, đặt tay lên ngực và thở dài.

https://thuviensach.vn

『Iya--Iya--.....Đó là chuyến phiêu lưu tuyệt vời--. Tôi cứ tưởng mình đã đi luôn--』

"Xin lỗi.....Yoshinon."

『Ahhh, được rồi được rồi mà~. Dù sao chúng ta lại ở cùng nhau rồi, tất cả mọi việc đều ổn rồi, Yoshino.』

"Mm....."

Yoshino xoa đầu 『Yoshinon』, gật đầu dứt khoác.

Nhìn thấy cảnh đó, Kotori nhún vai.

".....Ah, nếu không rõ về tình huống hiện tại thì ta không nên tự ép bản thân.-Tôi nhớ họ có cho thuê phao bơi ở bên kia, chúng ta nên thuê một cái chứ nhỉ?"

"? Phao bơi?"

Tohka nghiêng đầu tỏ vẻ nghi ngờ. Kotori nói, 「Ah--」, dùng một ngón tay và vẽ hình tròn trong không khí, Tohka nhìn lên trên và làm theo.

"Nếu nhìn thì dễ tin hơn. Nếu chúng ta đến đó và xem thử thì sẽ nhanh hơn. Vậy đi thôi."

Nói thế, Kotori bước đi. Tohka và Yoshino đi theo cô.

"Đợi, đợi anh với."

Shidou cất máy sấy, duổi theo bộ ba.--Trên đường đi, Kotori đột nhiên lại gần cậu. Cứ như cô không muốn Tohka và Yoshino nghe thấy những gì cả hai nói.

"Sao, sao vậy ? Có chuyện gì à?"

https://thuviensach.vn

"......Ừ, um, là về hồi nãy."

"Hồi nãy?"

"......Về phần em dễ thương ấy."

"--!"

Nói thế, Shidou cảm thấy tim cậu bị bóp chặt lại. Cậu cứ nghĩ mình đã tránh được vấn đề này nhờ công của Yoshino, tuy nhiên có vẻ như chuyện này không đơn giản như vậy. Đúng như dự đoán đối với Hắc Kotori trong Chế độ Chỉ Huy. Hiện thân của một con người tàn bạo khi đã nắm được điểm yếu của đối phương sẽ tiếp tục tấn công vào điểm đó đến khi hắn ta khóc trong khi bị hạ gục.

"Về, về chuyện đó....."

Shidou cố gắng cố gắng giải thích câu đó với cách khó khăn hơn, nhưng Kotori tiếp tục nói như thể không quan tâm đến cậu.

"Đó là.....lúc nãy, đó là hướng dẫn của «Fraxinus» đúng chứ? Hay.....đó là, ý nghĩ thật sự của Shidou?"

"Eh, không, không, đó là....."

"......Cảm giác thật của anh, phải không?"

Như thì thầm với ác quỷ trong tim Shidou, giọng Reine vang lên bên tai phải cậu. Tuy nhiên.....nếu cậu trả lời ở khoảng cách gần như thế này chắc chắn Kotori sẽ chú ý đến cậu. Shidou cố chôn chặt suy nghĩ mình xuống dưới.

⌈.....Nếu Kotori không nhận thấy sự hiện diện của chúng tôi nhiều hơn hay ít hơn, vậy cậu chỉ cần làm theo toàn bộ hướng dẫn của «Ratatoskr» thôi, chỉ cần làm theo kịch bản thôi. Dù cậu biết nội dung sẽ

https://thuviensach.vn

rất sâu sắc, nhưng bằng cách nào đó cảm xúc của cậu cũng sẽ bị ảnh hưởng. Sự dối trá và cảm xúc thật không thể tồn tại cùng lúc được.」

Cô ấy nói đúng. Shidou nghiến răng, quay lại nhìn Kotori.

"Về chuyện đó.....Uhm, đó là.....từ tận đáy lòng của anh."

"....."

Cậu nói, Kotori chỉ im lặng mà không nói thêm gì cả.

.....Uhu. Tuy không còn cách nào để giải quyết chuyện này nhưng dù sao cậu cũng đã nói vậy. Thành thật nói sự thật giả dối này. Shidou thất vọng nhìn lên trời.

--Không nghi ngờ gì nữa cậu sẽ bị nhìn xuống từ phía bên trên. Cậu sẽ bị coi là hiện thân của sự dâm dục có ý nghĩ đen tối trên chính em gái của cậu. Chắc chắn cậu sẽ bị xem như là một tên lolicon thích cơ thể của những bé gái đang ở tuổi dậy thì. Chắc chắn cậu sẽ bị xem là tên thích những thứ biến thái, thích bị đá trong khi đang quỳ trên mặt đất. Dù cho chuyện này xảy ra với cậu ngay lúc này thì nó cũng chẳng bất thường gì cả. Những ý nghĩ đó khiến đầu Shidou nhưng muốn nổ tung.

Tuy nhiên sau vài giây, không hề có những cú đấm mạnh bạo hay tiếng la mắng chói tai nào cả.

Quay lại trong bối rối, vì lý do nào đó Kotori cúi đầu xuống trong khi mặt đang đỏ lên.

"......Hmph..... Vậy à."

Cô bé lẩm bẩm, dùng đôi tay nhẹ nhàng chạm vào bộ ngực khiêm tốn bên dưới chiếc áo tắm của mình.

"Kotori?"

https://thuviensach.vn

"....."

Sau khi Shidou gọi tên cô bé, hai bên vai Kotori rung lên, cô bé giáng một cú đấm móc vào bụng Shidou.

"Guoh.....!?"

".....Hmph! Nếu thế, chết có lẽ là bài học rất tốt dành cho anh đấy."

Nói thế cô bé quay mặt đi, nhanh chóng dẫn Tohka và Yoshino đi khỏi đó.

"Nu? Chuyện gì xảy ra cho Shidou vậy?"

"Trông có vẻ như.....anh ấy rất, đau đớn....."

"Hmph, đừng để ý nhiều đến anh ta. Chỉ là anh ta lại có vấn đề gì đó với cơ hoành của mình thôi. Đừng lại gần. Cả hai có thể sẽ bị nhiễm bệnh."

Kotori đặt tay lên vai Tohka và Yoshino và giải thích.

"Con, con bé đó....."

Shidou ôm cái bụng đang đau của mình, định đuổi theo Kotori và hai người kia. Ngay lúc ấy, tin nhắn từ «Fraxinus» vang lên bên tai cậu.

⌈.....Shin, đợi đã. Có vài thành viên của «Fraxinus» trong đám đông ở đó. Sao cậu không để bọn họ bị tấn công một lúc nhỉ?⌋

"Ý cô là.....để bọn họ bị bắt cóc?"

⌈.....Đúng vậy, cứ như trong mấy bộ phim dramas, khi các cô gái bị bọn tội phạm bắt làm con tin, người anh hùng dũng cảm sẽ đến cứu họ, cậu thấy sao?⌋

https://thuviensach.vn

"Việc này, có ổn không. Bằng cách nào đó tôi cảm thấy mình sẽ bị hạ gục....."

Shidou nói, lần này Kannazuki trả lời với giọng đầy tự tin.

⌈Không sao đâu. Không cần biết bọn con gái bên ngoài như thế nào, trong thâm tâm họ luôn mong chờ hoàng tử bạch mã. Tôi biết rất rõ về sự thật đó.⌋

"Chẳng phải Kannazuki-san là nam sao?"

⌈Tôi crossdress bán thời gian.⌋

"....."

Dù có cảm giác như cậu mới nghe lời thú tội khá thú vị, nhưng Shidou quyết định không quan tâm đến những những gì cậu vừa nghe và nhìn về phía Kotori. Bộ ba đã xếp hàng ở chỗ quầy có hình chiếc thuyền nhỏ và phao bơi, có vẻ như họ đã điền tờ phiếu cho thuê được một nữa.

⌈.....Bây giờ, những thành viên đã cải trang đang chuẩn bị hành động. Shin cậu phải đuổi theo bọn họ.⌋

"Ah, đợi đã--"

Không đợi Shidou dứt câu, Reine ngắt liên lạc. Gần như ngay lúc đó, ba người đàn ông tiến lại gần nhóm các cô gái vừa hoàn tất việc thuê đồ xong. Mái tóc đã đổi màu và làn da rám nắng. Họ trông như những tên tội phạm không có gì để làm.

Họ cười và vẩy tay chào, bắt chuyện với nhóm Kotori.

"Xin chào--. Này này ba người ở bên đó, cả ba đến từ đâu vậy?"

"Ba người không đi cùng ai khác nữa à? Thật lãng phí."

https://thuviensach.vn

"Nếu được, mong cả ba đi cùng chúng tôi?"

Và họ nói những câu nói lỗi thời mà thời trước thường dùng để mời những cô gái đi đâu đó.

"Mấy, mấy người muốn gì."

"....., Um, ah....."

Đối mặt với ba người đàn ông vừa đến, Tohka nghi ngờ cau mà, mặt khác Yoshino điều mà cô bé thường rất hiếm khi làm.

⌈Ngay bây giờ, Shin. Đến lúc cậu xuất hiện rồi đấy.⌋

"Ha, haa....."

Giọng Reine vang lên, một trong ba người đàn ông nắm lấy cổ tay Kotori và mỉm cười.

"Đi nào. Được chứ? Chỉ một lúc thôi, tôi hứa cô sẽ thấy vui vẻ?"

Nói xong, anh ta kéo mạnh tay Kotori. Ngay lúc ấy, một người khác vẫy tay về phía Shidou. Có vẻ như anh ta đang thúc giục cậu nhanh đến đó và chặn bọn họ lại.

"Chẳng còn cách nào khác, đi thôi."

Shidou vỗ nhẹ lên bụng của mình một lần nữa trước khi tiến về phía trước.

"Um, xin lỗi vì đã chen ngang, nhưng--"

Ngay lúc ấy,

"--Điều hành viên thứ ba Awashima Fumio."

https://thuviensach.vn

Kotori nói với người đàn ông đang nắm tay cô bé.

"Eh--"

Người đàn ông đó bỗng giật bắn lên. Tuy nhiên không hề có vẻ gì thỏa mãn trên mặt Kotori, cô bé tiếp tục nhìn kỹ hai người còn lại.

"Cũng như Nhân viên thứ ba Teshirogi Yoshiharu. Nhân viên thứ ba Kawanishi Takashi.--Hm cả ba hóa trang không tồi chút nào. Cả ba đạt. Nhưng lời thoại thì quá tệ. Ai là người viết kịch bản đấy?"

Kotori mắt nhắm mắt mở nói, mồ hôi chảy dài trên mặt cả ba, rút khỏi đó.

"Làm, làm sao cô biết thứ hạng của chúng tôi--"

"Thứ hạng? Đó là cái gì. Mấy người đều thuộc nhóm của tôi trong «Ratatoskr», mấy người cũng giống như gia đình của tôi vậy. Làm gì có bậc cha mẹ nào mà lại quên đi con cái của mình trông như thế nào được chứ?"

【.....!!】

Lời nói của Kotori làm cả ba quỳ xuống và khóc.

【Chỉ, Chỉ Huy...】

"Hôm nay khá nóng. Nghỉ ngơi đi."

【Vâng!】

Kotori xua tay, ba người vừa đóng giả làm kẻ xấu liền giơ tay chào trước khi trở về chỗ ban đầu của họ.

Tohka và Yoshino thắc mắc nghiêng đầu hỏi.

https://thuviensach.vn

"Muu. Vừa nãy, chuyện gì diễn ra vậy ."

"Kotori-san.....tuyệt quá."

Kotori khẽ lắc đầu, có vẻ như đang bảo họ đừng chú ý đến những gì vừa diễn ra.

".....Ư-ừm."

Shidou bối rối, gãi một bên má tỏ vẻ không thoải mái.

Cậu đã gặp rắc rối cả từ trước khi cậu tìm ra hướng giải quyết. Tuy nhiên nó lại có lý khi cậu đã nghĩ thông suốt. Bỏ qua các Tinh Linh khác, kế hoạch có sự tham gia của thành viên trong «Ratatoskr» là hoàn toàn vô dụng trong trường hợp của Kotori. Shidou gõ nhẽ lên tai nghe, phản đối với phương án của «Fraxinus»

".....Chẳng phải cách này hoàn toàn vô dụng sao?"

⌈.....Và tôi đã chuẩn bị những thành viên con bé chưa bao giờ gặp mặt trực tiếp, và họ cũng được đặc biệt hóa trang.....⌋

Tuy nhiên Reine bỏ ngoài tai lời nói của Shidou, cô khẽ lẩm bẩm một mình.

"Điều, điều đó còn trên cả tuyệt vời đấy. Nhưng chẳng phải kế hoạch kéo theo các thành viên tham gia vào mà chúng ta đang làm là vô dụng sao?"

⌈.....Đúng vậy. Có lẽ tôi đã đánh giá Kotori quá thấp.⌋

"Vậy, vậy bây giờ chúng ta nên làm gì--"

"Đừng liên lạc lộ liễu thế, Shidou."

https://thuviensach.vn

Đột nhiên nghe thấy giọng Kotori làm Shidou nhảy dựng lên. Không biết từ lúc nào, Kotori đã đứng chống hông trước mặt cậu.

"Ah, không....."

Trong lúc lời nói càng rời rạc, cậu quay mặt sang Kotori. Biểu hiện của cậu trông như cậu bị phát hiện khi đang liên lạc với Reine.

"Thật sự hiện tại.....mọi chuyện đều ổn nếu mục tiêu là em, nhưng anh sẽ làm gì nếu anh bị Tinh Linh khác bắt?"

"Guh....."

Kotori lặng lẽ nhún vai. Dù là phản đối, nhưng cậu không thể đáp lại.

Tuy nhiên, giữ yên lặng không phải là lựa chọn tốt. Shidou lắc đầu và dịnh đổi chủ đề.

"Vậy, Tohka và Yoshino..... Cả hai đi đâu rồi?"

"Hm."

Kotori trả lời cụt ngủn, dùng cằm chỉ về chỗ bọn họ. Ở bên đó, cả hai đã mang phao và đang bơi trong hồ.

"Oooh, tuyệt quá! Nhìn này Shidou! Tụi mình không chìm!"

".....! .....!"

Tohka phấn khởi la lên, Yoshino cũng vui vẻ gật đầu. Có vẻ như cả hai đang tận hưởng lần đầu tiên đến hồ bơi theo đúng nghĩa của từ đó.

Tuy nhiên, mục tiêu của ngày hôm nay không phải bọn họ. Kotori, nhân vật chính của ngày hôm nay, hững hờ vẫy cây kẹo mút của mình. Giờ

https://thuviensach.vn

cậu lại nghĩ về chuyện đó, có vẻ như Kotori chưa bao giờ xuống hồ bơi. Nên có lẽ cô bé không biết bơi, tuy nhiên.

⌈.....Shin, không cần biết cậu định làm gì, sao cậu không hỏi Kotori trước?⌋

Ngay lúc ấy, giọng Reine vang lên.

◇

Trên màn hình hiển thị hình ảnh của Kotori ở «Ratatoskr», cửa sổ lựa chọn lại xuất hiện.

① Cùng nhau đi chơi trượt nước! Ôm lấy em ấy từ phía sau!② Cùng đi thư giãn ở suối nước nóng! Rất hồi hộp bởi là nam nữ tắm chung!③ Cùng trôi trên dòng sông lười! Để anh làm, chiếc phao độc quyền của em!

"Hm, được rồi mọi người, chọn đi!"

Kannazuki tuyên bố. Ngay lập tức các thành viên bấm nút lựa chọn.

Màn hình nhanh chóng hiện ra kết quả. Phần lớn chọn ①. Sau đó là ②. Còn ③ thì không có lấy một phiếu nào.

.....Có vẻ như họ đã nhìn thấy kết quả từ trước, một đám mây đen xuất hiện trên đầu mỗi thành viên.

Tuy nhiên Kannazuki không hề để ý, anh ta gật đầu một chách thoải mái.

"Hm.....có lý. Dù sao họ cũng đã đến công viên nước rồi, họ nên thử trò chơi nổi tiếng của nó."

"Dù suối nước nóng là lựa chọn khá phổ biến, nhưng đó không phải là nơi giới trẻ nên tới."

https://thuviensach.vn

"③ không phải là lựa chọn tốt, Phó Chỉ Huy, ③ là không thể được."

Các thành viên nhìn chằm chằm về phía Kannazuki. Mặt khác, Kannazuki cười lớn.

"Tồi tệ làm sao. Dù có độc tài đến đâu, tôi sẽ không bao giờ lặp lại hành động thiếu suy nghĩ như vậy."

Nói thế, anh ta đưa micro lại gần miệng.

"Shidou-kun, chọn ③. Đi dòng sông lười, cậu sẽ là chiếc phao của Chỉ Huy--"

"Khoan đã!"

Ngay lúc đó, hai thành viên ở phần dưới của khoang Chỉ Huy phóng lên, kéo anh ta ra khỏi micro một cách thô bạo.

"Làm, làm gì vậy, mấy người!"

"Phân tích viên Murasame! Làm ngay đi!"

Hai thành viên đang giữ trước và sau lưng Kannazuki la lên.

"......Hm? Aaah."

Đáp lại, Reine gãi một bên má và mở micro lên.

"......Cậu có nghe tôi chứ. Chọn ①. Đi trượt nước với Kotori."

⌈Tôi hiểu rồi..... Nhưng, có chuyện gì xảy ra vậy? Bên cô nghe có vẻ ồn ào.....⌋

Kannazuki vẫn đang la lên ⌈Shidou-kun! Chiếc phao! Trở thành chiếc phao của Chỉ Huy! Úp mặt xuống!⌋ trong khi đang đứng gần ghế Chỉ Huy, nhưng Reine vẫn bỏ ngoài tai và nói tiếp.

https://thuviensach.vn

"Cậu không cần phải lo về việc đó. nói ngắn gọn, cả hai phải cùng đi với nhau?"

⌈Ha, haa.....⌋

Shidou tuy không hiểu nhưng vẫn gật đầu.

Nghe thấy tiếng trả lời của cậu, cô tắt micro. Thấy vậy, hai thành viên đang giữ chặt Kannazuki thả tay ra.

"Vừa rồi.....mấy người vừa làm gì vậy, tất cả mọi người! Đó là một cơ hội rất hiếm có! Tiện thể nói, có hành vi bạo lực với quan sát viên, đó là một tội rất lớn!"

Kannazuki la lên, trong khi một thành viên khác mắt nhắm mắt mở nói.

".....Trường hợp nhân viên y tế Rindou đưa ra kết luận về sức khỏe có vấn đề, hay hai phần ba nhân viên bao gồm cả phân tích viên Murasame xác định có vấn đề trong việc lãnh đạo, anh có biết là chúng tôi có thể hủy quyền Chỉ Huy của anh không?"

"Uh....."

Kannazuki nhìn quanh khoang Chỉ Huy. Mọi người đều liếc mắt nhìn về phía Kannazuki.

Kannazuki giả vờ ho, anh ta tiếp tục nói trong khi mồ hôi chảy dài trên mặt.

".....Được rồi, tôi sẽ không nói về vấn đề ban nãy nữa, chúng ta trở lại kế hoạch tác chiến được chứ?"

"Ai nghĩ Phó Chỉ Huy không nên có quyền ra chỉ thị vui lòng bấm nút--"

https://thuviensach.vn

"Chẳng phải tôi đã bảo tôi sẽ không nói tiếp về việc này nữa mà!"

Do sự cầu xin của Kannazuki, việc trừng phạt anh ta được tạm ngưng.

◇

Nhận được chỉ thị bị cắt xén từ «Fraxinus», Shidou lén nhìn về phía Kotori.

"N-này, Kotori."

"Gì vậy."

Kotori vẫn không thay đổi cái nhìn chằm chằm, cô bé cộc cằn trả lời.

Shidou ngừng nói.....nhưng một lúc sau, cậu ép bản thân tiếp tục nói.

"Đây.....đây là một dịp hiếm có, chúng ta đi chơi một lúc đi."

Khi Shidou nói, Kotori mắt nhắm mắt mở nhìn vào mắt Shidou như đang dò xét cậu.

"Hmph, anh muốn chơi trò gì?"

"Hm, trượt nước thì sao?"

Nói thế cậu chỉ về phía ngọn núi chạm đến trần nhà, đường trượt kéo dài từ đỉnh xuống, thông thường sẽ người mặc đồ bơi trượt xuống từ đỉnh trong khi những tiếng la hết lẫn cới tiếng nước chảy mạnh.

Sau khi Kotori liếc về nơi Shidou chỉ, cô bé quay đi và thở dài.

"Dù cảm thấy trò đó có hơi cũ..... Có lẽ chúng ta nên thử một lần. Vậy, đi thôi."

https://thuviensach.vn

Nói trong thất vọng, cô bé bắt đầu đi về phía khu trượt nước. Thay vì nói là cô bé đang tận hưởng buổi hẹn của mình, có lẽ sẽ hợp hơn nếu nói cô bé như vị Chỉ Huy đang tập trung vào cuộc hẹn.

Ngay lúc ấy, có vẻ như họ đã chú ý đến tình hình của Shidou và Kotori, Tohka và Yoshino, đang nổi trên mặt nước, nhìn về phía họ.

"Shidou, Kotori. Cả hai định đi đâu vậy?"

"Eh? Aaah..... Tụi mình định đi chơi trượt nước."

Tohka mở to mắt và nghiêng đầu. Shidou cười khổ và chỉ về phía ngọn núi một lần nữa.

"Aaah, cái đó à."

Phần 4

"Oooh.....! Có người đang trượt xuống từ đó kìa!"

Đôi mắt Tohka trở nên lấp lánh, cô ấy lội lại phía bờ hồ với cái phao vẫn còn trên người.

"Mình cũng muốn đi!"

"Eh, eeeh?"

Shidou ngạc nhiên la lên. Chẳng thể nào khác được. Bởi lẽ cậu muốn tạo một cơ hội mà cậu và Kotori có thể chơi cùng nhau và nâng mức độ tình cảm của cô bé lên, cậu phải đối diện với trường hợp nằm ngoài dự kiến khi Tohka xuất hiện.

"Nu..... Mình không thể đi sao?"

https://thuviensach.vn

Chắc chắn Tohka đã nhận ra phản ứng của Shidou, hai bên vai cô thõng xuống. Nếu tai cô dài hơn và cô có đuôi, chắc chắn chúng sẽ rũ xuống.

Cảm giác không thoải mái không xuất hiện trong lòng cậu. Tuy nhiên, nếu cậu không thẳng thắng từ chối yêu cầu của cô.....

⌈Shin, cậu không cần phải suy nghĩ. Cứ để Tohka theo cùng.⌋

Đột nhiên, giọng Reine vang lên bên tai phải của cậu, chen vào lời của Shidou.

"Reine-san? Liệu có ổn không?"

⌈.....Aaah. hay tôi nên nói cô ấy đến rất đúng lúc. Chắc chắn rồi.⌋

"Eh.....?"

⌈.....Không có gì. Nói ngắn gọn, từ chối Tohka người chỉ muốn vui chơi thì không phải ý hay.⌋

"Tôi, tôi hiểu rồi."

Lời nói của Reine. Chắc chắn cô ấy đã tự mình lên một vài kế hoạch. Shidou một lần nữa nhìn về phía Tohka.

"Nn, mình hiểu rồi. Cùng đi nhé, Tohka."

"! Oooh, mình có thể à!?"

Thái độ của Tohka thay đổi ngay lập tức, mặt cô ấy sáng lên. Dù Shidou nghĩ rằng cậu nghe thấy tiếng Kotori tặc lưỡi sau lưng cậu, nhưng có lẽ cậu đã nghe nhầm. Shidou tiếp tục nói.

"Ah, aaah. nhưng trước hết chúng ta cần tìm nơi để cái phao lại đã."

https://thuviensach.vn

Trong lúc Shidou đang nhìn xung quanh tìm chỗ để, giọng Yoshino phát ra từ phía hồ bơi.

"Shidou, san. Nếu được.....để em giữ.....giúp anh."

"Eh? Thật sao?"

Shidou ngạc nhiên nói vậy. Cậu cứ ngỡ rằng Yoshino sẽ chơi trượt nước với Tohka cơ.

Chắc chắn đã nhận thấy được suy nghĩ của Shidou, mà Yoshino lắc đầu với khuôn mặt nhợt nhạt.

"Nó.....quá đáng sợ. Và..... Yoshinon có thể, bị cuốn trôi lần nữa....."

"Aaah.....vậy à?"

Shidou gãi đầu cười khổ. Có vẻ như sự cố ban nãy khiến cô bé bị ám ảnh về việc đó.

"Bởi vậy..... Yoshinon và em, sẽ cùng.....quan sát."

"Thật sao. Vậy liệu anh tin tưởng đưa phao bơi của Tohka cho em được chứ?"

"Vâng..... Cứ để đó cho em."

Khi Yoshino đồng ý. Tohka nắm lấy cái phao bơi ở bụng, và kéo nó lên. Nhưng tất nhiên, chiếc phao bơi lại bị kẹt khi kéo đến phần ngực của cô, cô gặp khó khăn khi lấy nó ra khỏi người.

"Nu, Chuyện gì thế này. Mình không kéo nó ra được."

Nói thế, Tohka kéo mạnh hơn. Sau đó, chiếc phao lên đến ngực Tohka, rồi kéo phần trên áo tắm của Tohka theo. Có thể lờ mờ thấy bộ ngực mềm

https://thuviensach.vn

mại của cô đằng sau chiếc phao. Shidou vội la lên để ngăn cô ấy lại.

"Khoan, Tohka! Dừng, dừng lại! Cậu kéo nó xuống để lấy nó ra ấy!"

"Nu?"

Cuối cùng cũng đã nhận ra sau khi được nhắc. Tohka kéo cái phao xuống. Chiếc phao rơi xuống dưới chân cô.

"Oooh! Cậu tuyệt thật đấy, Shidou! Làm sao cậu biết vậy?"

"Gah.....à, hm."

Shidou lẩm bẩm trong khi gãi một bên má, Tohka có vẻ không để ý, cô đưa chiếc phao cho Yoshino.

"Vậy thì nhờ em giữ nó, Yoshino."

"Vâng."

Yoshino lấy chiếc phao và gật đầu. Shidou bắt đầu đi về phía dường trượt nước.

Lúc này cậu mới nhận ra, Kotori đang đứng khoanh tay và nhịp chân.

"Koto-Kotori....."

"Để bạn hẹn phải đợi là không tốt dù anh nghĩ thế nào, nếu đây là tập huấn thì chắc chắn anh sẽ bị trừng phạt rồi."

Vai Shidou co lại, nhưng Kotori chỉ thở dài và từ từ đi về phía khu trượt nước. Shidou nhanh chóng theo sau cô bé.

"Tohka, đi thôi."

"Ừ!"

https://thuviensach.vn

Sau khi bước qua hết những bậc thang, họ đã lên đến đỉnh vách đá. Nhân viên khu trượt nước đang hướng dẫn khách tham quan chơi một cách có trật tự.

May là không có nhiều người chơi trò trượt nước. Nên sẽ sớm đến lượt Shidou thôi.

Shidou theo hướng dẫn của người nhân viên, ngồi lên trên dòng nước với tay nắm lấy hai bên thành ống trượt.

⌈.....Shin, tôi đã nói với cậu từ trước rồi, sẽ không có nghĩa lí gì nếu cả hai không chơi cùng nhau.⌋

Giọng Reine vang lên nhắc nhở cậu. Shidou gõ nhẹ lên tai nghe để xác nhận.

"Um Kotori, cùng trượt nào."

"Eh--"

Kotori mở to mắt trước lời đề nghị của Shidou.....nhưng sau đó cô bé ho một tiếng và quay đi.

"Không, không sao đâu. Em không còn là con nít nữa."

"Đừng có nói như thế. Việc này chẳng có gì là sai cả. Được chứ?"

"Gu.....Chẳng phải em đã nói là không sao rồi sao!"

Kotori lại khoanh tay và quay mặt đi.

.....Tệ rồi đây. Khi Kotori nổi giận, cô bé sẽ không nghe cậu nói dù là gì đi nữa.

Ngay lúc ấy.

https://thuviensach.vn

"Chuyện gì vậy Kotori, em không muốn chơi à? Vậy chị sẽ đi với Shidou trước!"

Lúc cậu nhận ra giọng nói phát ra ở sau lưng cậu là của Tohka, thứ gì đó mềm mềm áp vào lưng cậu.

"Toh-Tohka?"

"Mm, vậy đi thôi Shidou!"

Tohka ngây thơ cười, áp sát người về phía Shidou. Dù nếu thêm một người thì tính ổn định khi trượt xuống sẽ tăng lên.....Cậu nên nói thế nào nhỉ, cặp vũ khí hủy diệt trên ngực cô, làm cậu bối rối.

"? Chuyện gì vậy Shidou, cậu không định chơi à?"

"Không, không phải.....um, nói sao nhỉ."

Cả bản thân cậu cũng cảm thấy mặt mình đang nóng lên. Shidou lắp bắp trong khi đảo mắt nhìn quanh, Tohka trườn người về phía trước để nhìn kĩ mặt Shidou hơn, tuy nhiên việc này lại khiến ngực của cô ép sát vào lưng Shidou hơn.

".....Muu."

Mặt khác, Kotori đang đứng bên cạnh trừng mắt nhìn Shidou. Lông mày cô bé nhíu lại. Đôi mối cong lên thành hình へ. Không cần phải nghĩ nhiều để biết nguyên nhân. Chắc chắn cô bé đang tức điên lên khi thấy Shidou trong tình cảnh này.

Tuy nhiên giây phút tiếp theo, một chuyện nằm ngoài dự kiến xảy ra.

"--Eh?"

https://thuviensach.vn

Kotori bước về phía trước, như ngồi vào khoảng trống giữa hai chân Shidou, cô bé ngồi xuống trước mặt cậu.

"Kotori?"

"Gì, gì vậy. Anh có điều gì muốn nói à?"

"Không.....không có gì....."

Shidou thảm hại nói, giọng Reine nhẹ nhàng vang lên bên tai cậu.

⌈.....Tuyệt vời. Làm tốt lắm, Tohka.⌋

"Eh?"

⌈.....Hm, dù đây là buổi hẹn hò, tôi tin rằng Kotori không thể thành thật được.⌋

"Reine-san, đừng nói với tôi, chỉ vì thế--"

Cậu chỉ vừa mới nói rồi đột nhiên dừng lại. Lí do rất đơn giản. Tohka, người vừa kích thích tính ăn miếng trả miếng của Kotori, ép sát người hơn.

"Oooh, Kotori cũng tham gia à! Được rồi, đi thôi!"

Cùng với lời nói củaTohka, hơi thở của cô phà xuống cổ cậu, làm tiêu tan hết sức mạnh của Shidou. Không chỉ mỗi ngực của cô. Bụng, bàn tay, cánh tay, chân, và những chỗ còn lại tiếp xúc với làn da mềm mại của cô, cậu cảm thấy nảo mình như muốn nổ tung.

"Nn, To-Tohka.....Cậu có thể xích ra một chút được không....."

"Muu....."

Kotori quay đầu về phía sau và chứng kiến cảnh này, thất vọng nghiến răng vì lí do nào đó, cô bé thay đổi tư thế ngay trên dòng nước không ổn

https://thuviensach.vn

định này.

"Oi, này, Kotori.....?"

Shidou chưa kịp nói hết câu, Kotori đã quay lại, mặt cô bé đối diện với mặt Shidou, ôm chặt lấy người cậu.

Trông cô bé cứ như con gấu koala đang ôm lấy một cái cây.

Trước kia họ thường ôm nhau trong lúc tắm, nhưng bây giờ cậu lại có cảm giác thích thú không như bình thường.

"Kotori, em cũng tham gia à!? Được rồi, vậy có lẽ chị phải nghiêm túc mới được.....!"

Nói thế Tohka giữ chặt hai bên thành ống trượt, trọng lượng của cả ba được thêm vào trên dòng nước.

"Uwah!?"

"Kya.....!"

Tốc độ nhanh ngoài mong đợi, Shidou và Kotori la lên.

Ở vị trí đủ để làm nhân viên ở đó tức giận, Tohka giống như một cái máy phóng. Dù phần lớn sức mạnh của cô đã bị phong ấn, nhưng sức mạnh của Tohka vẫn vượt xa người thường. Cô dùng một lượng lớn sức mạnh để đẩy cả ba xuống. Trong tốc độ nhanh khủng khiếp , Shidou chẳng thế làm gì ngoài hoảng loạn.

"U-uwaaaaaaaaah!"

"......! .....!"

"Ahahahahahahahahahahahahahahahahahahaha!"

https://thuviensach.vn

Vạch ra con đường hầu như ra khỏi đường trượt, tiếng la của cả ba lẫn vào nhau, tiếng la không thể nghe thấy và tiếng cười khi họ trượt từ trên đó xuống.

Tuy nhiên--trượt xuống được nửa đường. Khi đến khúc quanh lớn nhất, cả ba phóng ra khỏi ống trượt và rơi vào trong không trung.

"Hyi.....!?"

"....."

"Oooh! Chúng ta đang bay!"

Nhay khi cậu nghe thấy giọng nói đầy hứng thú của Tohka, cảm giác nổi xung quanh người Shidou biết mất--và như thế họ chìm xuống đáy hồ bơi.

Một cơn sóng khổng lồ được tạo ra, gợn sóng xuất hiện trên mặt hồ .

"--Puha! Ahahaha! Shidou! Trò này thật thú vị!"

Tohka nở nụ cười rạng rỡ nay khi mặt cô ngoi lên khỏi mặt nước.

Tuy nhiên Shidou không có sức lực giống như cô. Vì lí do nào đó cơ thể cậu cảm thấy nặng nề, cậu không thể ngoi lên khỏi mặt nước được.

"Nn.....!"

Sau khi dùng sức ở chân để đứng vững lại..... cuối cùng Shidou cũng tìm ra nguyên nhân.

"Eh....., eh....."

Kotori khẽ rên, vai cô bé run lên, cô bé ôm chặt lấy Shidous như lúc nãy.

https://thuviensach.vn

Nhìn kỹ hơn, hai chiếc ruy băng cô bé đang đeo đã biến mất.

"Kotori.....em không sao chứ?"

"O-Onii-chan....."

Kotori cô bé nói trong khi mũi bị nghẹt, ngẩng đầu lên nhìn Shidou. Khuôn mặt của cô bé khiến Shidou ngạc nhiên mở to mắt.

"Đừng, đừng nói với anh là em đang khóc--"

"....."

Khi Shidou chỉ mới mở miệng nói, Kotori nhanh chóng bỏ tay ra và quay lưng về phía cậu.

"Ruy băng.....cái ruy băng.....!"

"Ruy băng?"

Shidou nhìn xung quanh, chú ý thấy hai chiếc ruy băng đen đang nổi trên mặt nước, cậu trả nó lại cho Kotorisau khi tìm thấy nó. Kotori nhanh chóng chìm xuống nước khi nhận được hai chiếc ruy băng.

Sau đó bong bóng xuất hiện trên trên mặt nước, vài giây sau.

".....Thật sự, đó thật là lố bịch."

Kotori sau khi nổi lên lại, trở lại Commander mode hoàn hảo.

.....Tuy nhiên, mắt và mũi cô bé vẫn đỏ.

"....."

".....Gì vậy."

https://thuviensach.vn

Kotori mắt nhắm mắt mở trừng mắt nhìn cậu. Shidou nhìn chằm chằm vào hai ruy băng đen trong khi gãi một bên má.

Cậu đã để ý việc này từ trước. Ngày 10 tháng 4. từ khi Shidou lần đầu tiên biết đến sự xuất hiện của Tinh Linh, Chỉ Huy Kotori đã xuất hiện.....nhưng Kotori nào là Kotori thật, cũng như lí do khiến cô bé có hai tính cách trái ngược như vậy.

Ruy băng trắng là Kotori ngây thơ. Mặt khác, ruy băng đen là Kotori mạnh mẽ.

Đó không phải là sự rối loạn nhân cách, nhưng gần như là sự thay đổi tính cách--

".....Này, Kotori. Hôm nay, sao em lại đeo ruy băng đen?"

Shidou hỏi Kotori.

"Cái gì gì vậy, anh có ý kiến về việc này à?"

"Không, um.....dù nó hầu như không liên quan gì cả."

Dù có nhiều suy nghĩ, nhưng Shidou sẽ không bao giờ nói. Shidou nhìn quanh để tránh ánh nhìn của cô bé. Kotori khẽ hít một hơi rồi tiếp tục nói.

".....Em không thể. Em màu trắng, là em yếu đuối. Nếu không phải là đen, là em mạnh mẽ, hôm nay sẽ, không thể."

"Eh?"

Không hiểu nổi đến một từ Kotori nói, Shidou cau mày.

"Đó là gì vậy, chuyện về yếu đuối và mạnh mẽ."

https://thuviensach.vn

"Không có gì, anh không nên biết thì tốt hơn."

"Chuyện, chuyện gì với em vậy....."

Shidou cau mày cà khó chịu nói, Kotori nhìn đi chỗ khác.

⌈.....Dù tôi nghĩ thời điểm đó là chính xác, nhưng cuối cùng cô bé không trung thực với chính mình được.⌋

Ngay lúc ấy, một giọng nói vang lên bên tai cậu.

".....Đúng vậy. Cùng thử lại lần nữa nào."

"Thử lại lần nữa.....Không, mình chơi trượt nước vậy là đủ rồi."

".....Hm, cậu không cần phải lo. Cậu cứ giữ yên lặng và đứng đó đi."

"? Cậu, đang nói gì thế....."

Shidou cau mày, khi Tohka, người bị tách ra từ lúc đang lơ lửng trong không trung, tiến gần về phía Shidou và Kotori.

"Shidou, Kotori, cả hai không đi nữa sao?"

Chắc chắn cô ấy rất thích trò này, Tohka ngây thơ hỏi.

"Không.....Mình, mình nghĩ mình sẽ bỏ qua."

".....Tôi cũng vậy."

Shidou và Kotori lắc đầu, Tohka bất mãn bĩu môi.

"Tại sao? Nó cũng vui mà....."

Đang nói giữa chừng, hai cô gái với phao bơi bơi qua. Ngay khi họ bơi qua phía sau Tohka--

https://thuviensach.vn

"--Eh?"

Có vẻ như một trong hai cô gái nới lỏng áo tắm của Tohka lúc bơi qua. Phần trên bộ áo tắm của Tohka nổi trên mặt nước. Mắt Shidou co lại thành những chấm nhỏ.

"......?"

Chắc chắn lúc ấy Tohka đã để ý đến chuyện này. Cô từ từ chuyển hướng nhìn của mình xuống dưới--

"----!?"

Một tiếng khóc không thành tiếng vang lên, dùng hai tay che ngực lại, cô rụt đầu xuống nước.

"Shi-shidou! Cậu, cậucậucậu có thấy không!?"

"Không, không thấy! Mình không thấy gì cả!"

"Th-thật không!?"

"Thật!"

Shidou nói dối tốt nhất có thể, trong khi Tohka thổi bong bóng trong nước với khuôn mặt đỏ ửng, cô nhận lại mảnh áo tắm và cột lại trong khi vẫn đang ở dưới nước.

Shidou thử dài nhẹ nhõm. Dù cậu có thấy thoáng qua, nhưng nếu nói ra chắc chắn cậu sẽ phải trả giá bằng mạng của mình.

Tuy nhiên, mối đe dọa không chỉ có thế.

".....Shidou."

https://thuviensach.vn

Một giọng nói bình tĩnh nhưng đầy giận giữ vang lên đằng sau Shidou khiến vai cậu giật bắn lên.

"Koto-Koto.....ri?"

".....Anh nói anh thích ngực nhỏ hơn."

"Eh--?"

Khoảng khắc Shidou vì câu nói nằm ngoài dự kiến của cô bé, nắm tay phải đầy giận giữ đấm vào bụng Shidou.

"Oga....."

"Hmph, Ogre huh. Người mạnh nhất trên thế giới."

Kotori vẫy tay trông như đang rũ bỏ máu dính trên thanh kiếm trước khi rời đi.

Shidou co người lại trong đau đớn, lúc đó Reine nói.

⌈.....Muu, chẳng lẽ mình vừa làm gì sai à?⌋

".....hai người bơi qua chỗ Tohka...hai cô gái đó.....đừng nói với tôi họ là thành viên của «Ratatoskr».....?"

⌈.....Không, nếu là nhân viên thì họ đã bị để ý rồi. Họ bị, thiên thần tiền bạc mua chuộc từ trước để làm việc này.⌋

"....."

Shidou thả người trên mặt nước trong khi cảm thấy thần tình ái cậu tưởng tượng bay quanh cậu.

Phần 5

https://thuviensach.vn

Bây giờ là 2 giờ 10 phút chiều. Nhóm Shidou đang ở cửa hàng trong công viên nước, thưởng thức bữa trưa muộn. Trên chiếc bàn nhựa màu trắng mà Shidou, Tohka, Yoshino cũng như Kotori đang ngồi, một chiếc dĩa lớn có bánh sandwich và những chiếc ly giấy chứa đầy thức uống trong đó. dù trông như thế thì quá nhiều.....nhưng nếu là Tohka thì có lẽ sẽ không có gì còn lại.

"Umu, ngon lắm Shidou!"

Tohka ăn ngấu nghiến mấy chiếc bánh sandwich, nở nụ cười rạng rỡ. Cô gái đó cáo thể thưởng thức bất kỳ món ăn nào cô ăn. Ngược lại Yoshino ngồi đối diện cô gật đầu trong khi ăn một miếng nhỏ từ chiếc bánh sandwich.

"Nó.....ngon lắm."

"Vậy, à.....thế thì tốt."

Nhìn cả hai, Shidou nở nụ cười khô khốc. Không phải là do hai người họ. Cậu cảm thấy vui khi thấy cả hai ăn ngon miệng như vậy.

Tuy nhiên, vẫn còn một vấn đề nữa khiến Shidou căng thẳng và hoảng loạn trước cảnh tượng cảm động này.

Lý do rất đơn giản. Bởi vì người ngồi ở chỗ đối diện với Shidou, là Kotori đang khoanh tay và ngồi vắt chân với vẻ chán nản. Không biết có phải cô bé không bằng lòng với bữa trưa hay không, cô bé vẫn chưa hề động vào chiếc sandwich của mình. Hơn nữa cô bé chỉ thỉnh thoảng uống một ngụm nhỏ đồ uống của mình, hầu như không hề nói chuyện. Không cần nghĩ cũng biết cô bé đang thấy không hài lòng.

".....Muu"

Shidou rên một tiếng nhỏ đến mức không thể nghe thấy được.

https://thuviensach.vn

Đã ba tiếng kể từ khi họ đến công viên nước. Dù cậu muốn gần gũi với cô bé hơn thông qua sự giúp đỡ của «Ratatoskr», nhưng trông vẫn không hề có kết quả gì.

--Lập một kế hoạch trước sự kiện này, liệu nó thực sự có hiệu quả với Kotori như với những Tinh Linh khác?

Shidou xua đi ý nghĩ trong lòng. Cách nào dễ hơn. Sự thật là với ý nghĩ trong lòng của cô bé, nó có lẽ an toàn hơn so với những Tinh Linh trước đó. Tuy nhiên cũng vì điều này, nên độ khó để cưa đổ cũng rất cao. Chắc chắn Itsuka Kotori là mục tiêu khó nhất từ trước đến giờ.

"Reine-san. Thanh trạng thái của Kotori thế nào? "

Shidou hạ giọng xuống và nói trong khi kín đáo che miệng, nói với Reine đang ở «Fraxinus» thông qua chiếc tai nghe. Sau vài giây, một giọng nói khó khăn vang lên bên tai cậu.

⌈.....Hm. Không có dấu hiệu giảm xuống.....nhưng cũng không có vẻ gì là tăng. Nó dễ hiểu hơn nếu cậu nhìn vào biểu đồ. Nó luôn là, một đường thẳng từ đầu đến giờ.⌋

Shidou khẽ rên. Dù cậu nghị rằng nó sẽ không tăng, nhưng cũng không có dấu hiệu giảm xuống như dự đoán của cậu.

Vậy có nghĩa là Kotori không hề khác gì so với lúc đầu. Có phải là do hường dẫn của

"....."

Vài giây sau, thời gian chậm rãi trôi qua trong im lặng.

⌈Shidou-kun, giữ yên lặng không phải là một lựa chọn khôn ngoan đâu. Cậu nên nhanh chóng tìm một chủ đề nào đó và nói đi.⌋

https://thuviensach.vn

", ah, aaah.....Vâng."

Khi Kannazuki nhắc cậu, hai bên vai Shidou giật lên. Như Kannazuki đã nói. Giữ im lặng là điều tội tệ nhất có thể xảy ra. Shidou lục tung bộ não của mình để tìm một chủ đề, cậu nhìn quanh.

Lúc này--Kotori đưa ly đồ uống lên miệng, sau đó có vẻ như cô bé bị sặc, cô bé liên tục ho.

", hack, ugh....."

"Em, em không sao chứ, Kotori?"

".....Nn, một chút nước lọt vào trong khí quản của em, có vậy thôi."

Kotori trả lời trong khi đứng dậy. Và cô bé lặng lẽ đi khỏi đó.

"Kotori...? Em đi đâu thế?"

"Nếu anh hỏi một quý cô định đi đâu khi cô ấy rời khỏi chỗ của mình, nếu không phải là em thì đó sẽ là bản án tử hình của anh."

".....Anh sẽ nhớ điều đó."

Sau khi Shidou thấy Kotori bỏ đi về phía phòng tắm, cậu thở dài nhẹ nhõm và nằm bẹp trên bàn.

"Shidou?"

"Aaah.....Xin lỗi. Cả hai vẫn còn đang ăn."

Giọng nói đầy vẻ tò mò của Tohka làm Shidou ngẩn đầu lên, gần như cùng lúc bụng cậu reo lên. Có vẻ như việc Kotori rời đi giúp các dây thần kinh căng thẳng của cậu được thư giãn.

https://thuviensach.vn

Shidou đưa tay ra lấy chiếc sandwich trên dĩa, nuốt hết nó sau vài lần cắn. Nó rất ngon. Đúng như mong đợi với hương vị làm Tohka và Yoshino thõa mãn.

"......Hm?"

Ngay lúc ấy, Shidou ngạc nhiên chớp mắt. Bởi vì Tohka và Yoshino, cả 『Yoshinon』 đang nhìn chằm chằm về phía Shidou.

"Gì, gì vậy? Có chuyện gì à?"

"Không..... Chỉ có vẻ như Shidou đã trở lại bình thường rồi."

"Eh?"

Shidou ngạc nhiên mở to mắt, Yoshino và 『Yoshinon』 nói.

"Anh đã cãi nhau.....với, Kotori.....san à?"

『Anh bạn trông thoải mái hẳn ra ngay sau khi Kotori-chan rời đi. Dễ đoán lắm đấy, Shidou-kun~.』

"Eh.....Thật, thật thế à?"

Shidou hỏi, cả hai cô gái gật đầu không chút do dự.

"....."

Shidou gãi một bên má. Dù cậu cậu không để ý, nhưng có vẻ rõ ràng là vậy.

Hẹn hò với em gái của cậu, tấn công cô bé.....và sau đó là phong ấn sức mạnh của cô bé.

Như thế đã đủ xấu hổ, hơn nữa đối phương lại còn là Chỉ Huy của «Ratatoskr».

https://thuviensach.vn

Sức ép làm Shidou quá lo lắng.

"....."

"Uu....."

Dưới cái nhìn chằm chằm của hai cô gái và con rối, Shidou chẳng thể nào làm gì ngoài việc đứng lên và rời đi.

"Mình, mình đi vệ sinh một chút....."

"Ah, Shidou!"

Shidou quay lưng lại với tiếng la của Tohka, nhanh chóng rời đi.

Sau khi đi khỏi đó dủ xa, Shidou mới dám thở dài.

".....Thực sự, lúc nãy, mình lo lắng đến vậy sao?"

Nói vậy cậu liên tục gãi đầu. Shidou cảm thấy thất vọng nặng nề.

"Reine-san.....thanh trạng thái của Kotori, cô có thể cho tôi biết được không? Nếu được làm ơn cho tôi biết số liệu chính xác....."

Cậu đưa ra yêu cầu thông qua tai nghe, nhưng vì lý do nào đó lại không có tiếng trả lời.

⌈Aaah, Shidou-kun. Tôi thành thật xin lỗi nhưng phân tích viên Reine tạm thời không có ở đây.⌋

"Ah, vậy à."

Cô ấy đi đâu, dù Shidou muốn hỏi câu đó, nhưng vừa này Kotori đã nhắc nhở cậu về việc này, do vậy cậu giữ lại cậu hỏi đó.

"Ah....."

https://thuviensach.vn

Shidou cậu dùng tay làm mái tóc của mình rối lên một lần nữa.

Do cậu nói mình đi vệ sinh, vậy cậu nên nhanh chóng quay trở lại. Dù cậu chẳng làm gì cả, nhưng hơn hết hết là cậu nên rửa mặt để chứng tỏ rằng cậu đã đi vệ sinh. Shidou đi về phía phòng tắm.

Giữa đường--nghe thấy tiếng gì đó cậu đột nhiên dừng lại.

"Hm.....?"

Chiếc máy bán hàng tự động đặt ở trước phòng tắm. Có tiếng nói phát ra từ phía sau.

Shidou lắng tai lên để nghe ngóng, có vẻ như đang ở giữ cuộc trò chuyện. Dù cậu không có ý nói nó ồn ào, nhưng--giọng nói đó, nghe rất quen.

"Cái gì thế...?"

Cảm thấy đáng ngờ, cậu đi về phía đó. ngay sau đó,giọng Kannazuki vang lên bên tai như muốn ngăn cậu lại.

⌈Shidou-kun, nơi đó là--⌋

Tuy nhiên, đã quá muôn. Shidou dã thấy những gì sau chiếc máy bán hàng tự động trước khi Kannazuki kịp ngăn cậu lại.

"----"

Ngay sau đó, cậu không nói nên lời.

Sau chiếc máy bán hàng, trong không gian nhỏ hẹp đó, dù nó cách không xa hồ bơi đầy sức sống, nhưng nó vẫn là nơi yên tĩnh tách biệt với tiếng ồn,

https://thuviensach.vn

Ở bên đó có--hai người.

Một người, mặc bikini và áo khoác ngoài màu trắng đang ngồi xổm, có một chiếc túi để bên cạnh cô, Reine. Và người còn lại--ngồi dựa lưng vào tường, là Kotori đang ôm đầu trong đau đớn.

Shidou giấu mình theo bản năng.

Thấy em gái mình đau đớn như vậy. Cậu nên nhanh chóng chạy đến bên cô bé--nhưng vì lý do nào đó, cậu cảm thấy mình không nên làm vậy.

".....Có sao không, Kotori?"

"Nn.....Tôi sẽ vượt qua. Nhưng, nó vẫn nguy hiểm--. Tôi giao phần còn lại cho cô."

Kotori đưa tay về phía Reine. Tuy nhiên Reine do dự cắn môi.

".....Tôi đã cho cô một liều gấp năm mươi lần liều thuông thường rồi. Nhiều hơn sẽ nguy hiểm đến tính mạng của cô mất."

"Huhu.....Bây giờ tôi đã là Tinh Linh rồi, thuốc không thể làm tôi mất mạng nổi đâu."

Reine tỏ vẻ cay đắng. Tuy nhiên Kotori tiếp tục nói trong hơi thở nặng nhọc.

".....Tôi xin cô. Tôi muốn.....có buổi hẹn hò với Shidou, với Onii-chan."

"....."

Nghe thấy những từ đó. Shidou nín thở.

https://thuviensach.vn

Toàn bộ sự lo lắng và hoảng loạn mà cậu cảm thấy lúc nãy chỉ là trò đùa, nhịp tim cậu nhanh hơn và reo lên như tiếng chuông. Thump, thump. Thump, thump. Như muốn nghiền nát nó, nó rất đau.

Nuốt nước bọt trong miệng, cổ họng khô khốc của cậu phát ra một âm thanh đau đớn. Tay cậu run rẩy. Chân cậu run lên.

Dù căn phòng cậu đang đứng có thiết bị điều khiển nhiệt độ, nhưng cơ thể cậu lại run lên như thể cậu bị đóng băng vậy.

Cậu đã biết. Cậu đã nghe. Cậu đã hiểu.

Kotori, người đã phục hồi toàn bộ sức mạnh, và chuyện cô bé cố gắng chống chọi lại ý muốn phá hủy mọi thứ của mình.

Kotori, người từng là Chỉ Huy, hiện tại bị giam giữ một mình trong khu vực cách ly có mức an ninh cao nhất của tàu.

Kotori chỉ có thể chịu được tới tối nay, đó là sự thật không thể chối cãi.

--Đáng lẽ Shidou nên được biết tất cả chuyện này từ trước.

"......Ah."

Cậu la lên một tiếng. Dù nó không đủ lớn để Kotori nhận thấy sự hiện diện của Shidou--nhưng với đòn tinh thần đánh vào não cậu như vậy là quá đủ.

Cậu đã biết. Cậu đã nghe. Cậu đã đưa ra quyết định của mình. Đó có lẽ là tất cả.

Trong thâm tâm Shidou, cậu thấy mình thực sự bất cẩn.

https://thuviensach.vn

Cô bé bình tĩnh như mọi khi, ngạo mạn như mọi khi, gan dạ như mọi khi.

Đối mặt đứa em gái mang ruy băng đen hay bắt nạt cậu, cảm giác yên bình giả tạo đã ăn sâu vào trong tim cậu.

"Mình--"

Đúng là một Kotori mạnh mẽ, cô bé không nên bị thứ như sức mạnh Tinh Linh bào mòn.

Nếu cuộc chinh phục của cậu thất bại, hẳn phải còn một cách khác.

Dù cô ấy không nói cho Shidou biết, nhưng chắc chắn cô ấy đã chuẩn bị sẵn kế hoạch thứ hai rồi.

Dù điều đó không hề có căn cứ, nhưng cậu vẫn mong nó là thật.....!

Hối hận, xấu hổ. Cảm giác hối hận và xấu hổ, bắt đầu dằn xé trái tim của Shidou.

Tiếng rên đầy đau đớn của Kotori cắt ngang dòng suy nghĩ của Shidou. Cô bé dùng hai tay ôm đầu, cô bé nghiến răng chống lại cơn đau đầu, cơ thể cô bé khẽ run lên.

Một lúc sau, Kotori từ từ mở mắt, hướng ánh nhìn của mình về phía Reine.

"--Này, tôi xin cô. Đây có thể là, cơ hội cuối cùng rồi. Nếu hôm nay, chúng tôi thất bại, tôi sẽ không còn là chính mình nữa. --Trước đó, tôi phải trụ lại đến phút cuối cùng, và tiếp tục buổi hẹn hò của tôi với Onii-chan."

"....."

https://thuviensach.vn

Reine do dự một lúc.....sau đó nhẹ nhàng thở dài, cùng lúc mở chiếc túi để bên cạnh, lấy ra một ống tiêm.

".....Cảm ơn. Tôi nợ cô lần này."

".....Không cần. Tuy nhiên, đây là lần cuối cùng rồi."

Nói thế cô nắm lấy cánh tay trái của Kotori, ấn mũi kim vào trong. Vài phút sau, Kotori bắt đầu thở gấp. Khi nhịp thở của cô bé trở lại bình thường, biểu hiện của cô bé trông cũng tối hơn lúc nãy.

"Xin lỗi. .....Cô đã giúp tôi rất nhiều."

Nói thế Kotori đứng lên--trước khi yếu ớt ngồi xuống.

".....Đừng gắng sức quá. Hãy nghĩ một lúc đi."

"Không sao đâu. Tôi phải sớm quay trở lại, không thì tên Shidou ngốc nghếch đó sẽ lại vướng vào rắc rối nữa."

".....Không. Đợi một chút. Tôi sẽ đi mua đồ uống gì đó."

"Được rồi.....Tôi hiểu rồi"

Reine đứng dậy và đi về phía Shidou. Cậu tính rời đi.....nhưng ánh mắt cậu và Reine giao nhau.

".....Ah--"

Lông mày Reine giật giật, sau đó nắm lấy vai Shidou, và kéo sang phía bên kia máy bán hàng.

Phần 6

Lại gần mặt Shidou, cô dùng giọng Kotori người đang ở phía bên kia không thể nghe được hỏi.

https://thuviensach.vn

"......Cậu bắt đầu nghe từ lúc nào?"

"Không.....việc đó, chắc chắn, là từ lúc đầu."

Reine im lặng. Shidou nuốt nước bọt rồi hỏi.

"Reine-san. Sao cô lại ở đây. Hơn nữa với kiểu ăn mặc đó....."

Cậu đưa ra lời nhận xét về sự kết hợp kỳ lạ giữa bộ bikini và áo khoác thí nghiệm, Reine trả lời như đó là lẽ thường.

"......Chẳng phải không được mặc đồng phục ở đây sao?"

"....."

Dù cậu thấy cô ấy đã ở ngoài rồi, nhưng cậu quyết định không xen vào lời cô.

--Bây giờ, cậu đang lo về chuyện khác.

"Reine-san. Kotori.....con bé bị như thế từ lúc nào?"

Trước câu hỏi của Shidou, Reine do dự một chút rồi trả lời.

"......Từ lúc con bé lấy lại sức mạnh."

Lời nói của Reine làm Shidou cắn môi mình.

Nó không như những gì cậu dự đoán. Tuy nhiên, sau khi biết được, cậu chẳng thể làm gì ngoài hoảng loạn.

"Vậy, tại sao?"

"......Đó là yêu cầu của Kotori. Con bé không muốn cho cậu biết."

"--"

https://thuviensach.vn

Shidou nín thở và mím môi. Reine tiếp tục nói như không có gì xảy ra.

".....Nói cho cậu biết sự thật, con bé không muốn để lộ chuyện con bé chỉ còn lại mỗi ngày hôm nay."

"Sao.....con bé lại làm vậy?"

Shidou hỏi với giọng run rẩy, Reine thở dài trả lời.

".....Con bé không muốn, cậu hẹn hò với con bé trên sự thương hại và lòng từ bi."

"----"

Shidou cắn chặt môi. Xem ra nứu cũa cậu đã chảy máu, có mùi máu lẫn trong miệng cậu.

"Vậy nên, xin cậu. Hãy giả vờ như chưa thấy gì cả.--Vì lợi ích của Kotori."

"....."

".....Shin."

".....Tôi hiểu rồi."

Shidou thở một cách khó khăn, trước khi quay lưng lại và trở về nhà hàng nơi Tohka và Yoshino đang chờ.

"Oooh, Shidou. Cậu đã trở lại."

Có vẻ như Tohka đang ăn giở bánh sandwich của mình trong khi uống đồ uống ừng ực. Shidou lặng lẽ ngồi xuống, quan sát cả hai.

"Shidou?"

https://thuviensach.vn

"Có vấn đề.....gì vậy?"

Cậu gật đầu trước cái nhìn đầy thắc mắc của cả hai.

◇

".....Hm. Sự thật là tiếp theo chúng ta sẽ tham gia một chuyến du thuyền."

"Đó, đó là gì vậy!?"

"Ngồi trên một chiếc thuyền lớn, đó là một chuyến đi tham quan quanh hồ. Yoshino có muốn đi cùng không?"

"Oooh.....Đi! Đi thôi!"

Tohka vẫy tay và la lên. Tuy nhiên, cô nhanh chóng nghiêng đầu về một phía.

"Mu.....? Shidou, cậu không đi à?"

"Aaah.....Mình có, vài chuyện cần làm với Kotori....."

"Vậy à? Vậy em sẽ đi với chị....."

Ngay lúc ấy, Yoshino nắm lấy tay Tohka.

"Tohka-san. Em muốn.....tham gia chuyến tham quan. Chị không thể đi với em sao?"

"Mu?"

"Làm ơn.....Người đi cùng em chỉ có thể là Tohka-san."

Yoshino nói, Tohka gãi một bên má tỏ vẻ miễn cưỡng.

https://thuviensach.vn

"Chẳng, chẳng thể nào khác được...Vậy Shidou, mình sẽ đi cùng Yoshino trên cái thứ cậu gọi nó là gì đó."

"Ừ, cẩn thận đấy."

Shidou vẫy tay, Tohka và Yoshino vẫy tay đáp lại, trước khi Shidou đi về hướng cậu đạ chọn từ trước.

Gần như ngay lập tức, Yoshino đột nhiên quay lại và nói.

"......Làm ơn, anh hãy làm tốt nhất có thể."

◇

"......Uu, tốn nhiều thời gian hơn mình nghĩ."

Kotori khẽ rên rỉ và nói, cô bé vội vã trở lại nhà hàng. Đi lối tắt thẳng đến bàn của bọn họ.

Tuy nhiên, khi đến nơi, Kotori cau mày tỏ vẻ ngạc nhiên.

Chiếc bàn trắng nơi Kotori ăn trưa vẫn còn đó. tuy nhiên, bây giờ chỉ còn mỗi Shidou ngồi đó.

"Shidou?"

Kotori hỏi, Shidou từ từ quay lại.

.....Vì lí do nào đó, có vẻ như bầu không khí đã phần nào thay đổi. Trước khi Kotori rời đi, lời nói và hành động của cậu là cô bé lo lắng, nhưng có vẻ Shidou hiện tại-- Đúng vậy, it nó giống như lúc cậu cư xử với cô bé khi đeo ruy băng trắng.

"Hai người kia....."

"Kotori. Thay quần áo đi, chúng ta sẽ gặp nhau ở khu vui chơi."

https://thuviensach.vn

".....Haa?"

Không hiểu lời nói của Shidou, Kotori nghiêng đầu hỏi.

Vài giây sau, Kotori thở dài.

"Aaah..... Là chỉ dẫn mới của «Fraxinus» phải không? Chắc chắn do kế hoạch không có hiệu quả với em vậy nên họ chuyển sang khu vui chơi huh? Hmph, được rồi--"

Tuy nhiên, khi Kotori nhún vai.

"Không."

Shidou đứng dậy, cắt ngang lời Kotori. Sau đó cậu đưa tay lên tai--lấy chiếc tai nghe ra, đặt nó trên bàn.

".....Shidou?"

Kotori cau mày trước hành động nằm ngoài dự đoán này.

Shidou nói với giọng cực kỳ bình tĩnh kết hợp với ý chí mạnh mẽ.

"Nói chuyện riêng tư chút nhé, anh thích ở khu vui chơi hơn là hồ bơi".

"Haa.....?"

Kotori bĩu môi và cau mày nhiều hơn.

"Thật sự, anh nói gì thế. Vậy còn Tohka và Yoshino? Dù hiện tại mục tiêu của anh là em, nhưng anh có biết làm vậy sẽ gây ra rắc rối khiến trạng thái tinh thần của họ không ổn định và làm bọn họ hồi phục sức mạnh? Chẳng lẽ anh quên chuyện của Yoshino rồi sao?"

https://thuviensach.vn

"Anh không hề quên. Hiện tại cả hai đang tận hưởng chuyến du thuyền. Anh đã báo cho Kannazuki-san rồi, anh ta sẽ lo cho hai người họ. Em không cần phải lo."

"......Anh đang làm gì thế?"

Kotori không hề biết Shidou đang định làm gì, cô bé cay đắng hỏi cậu.

Shidou nắm lấy tay Kotori, khóa miệng cậu nhẹ nhàng mở ra.

"Dĩ nhiên là chơi rồi.--Khu vui chơi rộng lớn đó đang đợi chúng ta ở phía trước. Làm sao chúng ta không thể tận hưởng được? Chúng ta sẽ không đừng lại đến khi ngã quỵ vì kiệt sức, hãy chuẩn bị đi, Kotori."

"Ha, haa.....?"

Và không hề có một lời giải thích nào, Kotori bị Shidou kéo đi.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Kẻ Báo Thù Từ 5 Năm Trước

Phần 1

Ryouko, người đang mặc bộ quần áo lao động, bước vào trong tầng hầm chứa CR-Unit của Tenguu JSDF, tỏ vẻ ngạc nhiên trước mớ hỗn độn ở đó.

"Đợi đã, chuyện gì đang xảy ra ở đây vậy?"

Nói với người kỹ sư gần đó. Anh ta cau mày và trả lời trong hoảng loạn.

"Chuyện gì thế, nói sau đi! Bây giờ--Đ-Đội trưởng!"

Người kỹ sư nhanh chóng đưa tay lên chào; Ryouko nhẹ nhàng lắc đầu và tiếp tục nói.

"Bỏ qua việc đó; nói tôi chuyện gì đang xảy ra ở đây."

"Umm.....Cỗ máy «White•Licorice» và toàn bộ đạn dược của nó đã biến mất."

"Anh nói gì!?"

Ryouko mở to mắt, quay sang bên phải.

https://thuviensach.vn

Như những gì người kỹ sư nói, nơi bộ giáp quên sự có sức hủy diệt khổng lồ «White•Licorice» được đặt, chỉ còn là một khoảng trống, các thành viên AST cũng như các kỹ sư đang đi xung quanh trong hoảng loạn.

"Ai đã lấy nó đi à.....?"

"V-về việc đó.....Cả tôi cũng không chắc về thông tin chi tiết."

Ryouko xem xét tình hình ở tầng hầm. Dù sự thật họ không hiểu hoàn toàn những gì xảy ra nấu không điều tra, nhưng có vẻ như không có gì thiếu sót cả, không hề có dấu hiệu của việc đột nhập hay sử dụng thiết bị vận chuyển.

Đây là mấu chốt của vụ việc, kẻ phạm tội đã lấy đi một thiết bị quân sự khổng lồ mà không dùng đến thiết bị vận chuyển.

Ryouko im lặng một lúc, sau đó hỏi người kỹ sư.

"--Từ nãy đến giờ, tình trạng của chức năng khởi động khẩn cấp thế nào?"

"Chức năng khởi động khẩn cấp.....huh? Xin đợi một lúc."

Nói thế, người kỹ sư bắt đầu thao tác trên chiếc máy tính bảng nhỏ trong tay.

Chức năng khởi động khẩn cấp, là của thiết bị tăng kết giới của một người cũng như trang bị chiến phục ngay lập tức.

Nếu thành viên AST dùng nó, họ không cần phải trang bị đầy đủ để có dược sức mạnh phép thuật.

Và, những thứ ở trên dược quản lí thông qua mã số của chúng, ai mang thiết bị đó đi vào bất kì thời điểm nào, khi họ khởi động thiết bị, tất cả sẽ tự dộng dược ghi vào khu dữ liệu.

https://thuviensach.vn

Dù đó chỉ là một trong số nhiều khả năng, nhưng đó chỉ là một sự nghi ngờ vậy thôi.

Tuy nhiên--để có thể mang đi một thiết bị khổng lồ như «White•Licorice» mà không dùng đến xe tải, không hề có khả năng nào ngoài một pháp sư đã mở rộng kết giới của mình.

Thầm cầu nguyện trong lòng rằng cô đã đoán sai, cô đợi câu trả lời của người kỹ sư.

--Tuy nhiên, ngya khi chiếc máy phát ra một tiếng *Beep* lớn-người kỹ sư không nói nên lời.

"Đ-đội trưởng, có một người, một thành viên AST đã mang nó đi."

"....., Ai?"

Ryouko hỏi, người kỹ sư đáp lại với giọng run rẩy.

"T-Trung sĩ .....Tobiichi Origami"

◇

"Được---rồi! Kotori! Chúng ta chơi trò gì tiếp đây!?"

Shidou vừa vui vẻ chơi xong trò thám hiểm bầu trời , nắm lấy tay Kotori và bước đi.

"Đ-Đợi một chút đã!"

Mái tóc cô bé rối bời, Kotori dướng lại và nói, ngăn Shidou đi tiếp.

"Hm, chuyện gì vậy, Kotori?"

"Chuyện gì vậy là nghĩ là ý gì.....! Cho em một lời giải thích rõ ràng, giải thích đi!"

https://thuviensach.vn

Kotori kích động la lên.

Chuyện này không hề xảy ra mà không có lý do nào cả, từ lúc Shidou kéo Kotori đến công viên vui chơi và đi đến chỗ trò Thrill ride gần đó mà cậu tìm thấy không lấy một lời giải thích.

"Giải thích? Anh đã nói với em rồi, thực sự anh, Onii-chan yêu công viên giải trí nhất."

"Đó không phải là một lời giải thích! Anh kéo em đến đây chỉ vì lý do này thôi sao!?"

"Em, nói 『chỉ vì lý do này』 đúng chứ. Khi con trai bắt đầu học trung học, họ khó có thể đến công viên vui chơi em biết chứ? Họ sẽ thấy xấu hổ cả khi gia đình họ đưa họ đến đó. Nó sẽ còn buồn hơn nếu chỉ toàn con trai, bởi vậy những tên có thể ở bên trong công viên giải trí, là những tên có bạn gái! Em hãy nghĩ đi, nếu tất cả những tên con trai đó không thể đến công viên giải trí, bây giờ bọn họ sẽ dông đến chừng nào?"

Shidou nói một cách cường điệu, Kotori ném cho cậu một cái nhìn sắc lạnh.

"Em biết rồi! Trước hết--" Tuy nhiên, có vẻ như cô bé đã nhận thấy gì đó trong khi đang nói, giọng cô bé đột nhiên nhỏ lại.

"B-bạn gái....."

Vì lý do nào đó cô bé khẽ ho, mặt cô bé từ từ đỏ lên.

"Hm? Chuyện gì vậy Kotori?--Ah, đừng nói với anh..."

"K-Không có gì! Đừng--"

"Em sợ trò thám hiểm bầu trời? Chuyện đó, em nên nói với anh sớm hơn chứ."

https://thuviensach.vn

Shidou khúc khích cười, Kotori vung tay về phía cậu với khuôn mặt đỏ ửng.

"Ouch, đau quá, n-ngừng lại."

"Im đi! Nhận lấy này."

Shidou gần như thoát khỏi đòn tấn công của cô bé, chỉ về phía lối vào trò tàu lượn siêu tốc.

"Vậy giờ, Kotori, ta chơi trò này thôi."

"Bởi vậy em mới bảo nghe em nói một chút đã!"

"Ah, vậy à, có phải Kotori vẫn chưa đủ cao để chơi trò này-"

Shidou vừa nói xong với một nụ cười giả dối, Kotori lại tấn công cậu với khuôn mặt đỏ ửng.

"Anh là tên ngốc à! Chiều cao tối thiểu để chơi trò tàu lượn siêu tốc chỉ là 110 cm thôi! Em không thấp đến như vậy!"

"Ehhh-? Nhưng em có biết nó rất đáng sợ không?"

"Đừng xem thường em! Anh nên lo đến việc anh sẽ sợ đến nỗi ướt cả quần trước đi!"

"Thế là sao? Vậy thì ai sợ trước là kẻ thua cuộc."

"Đúng như những gì em định nói!"

Kotori thở hổn hển gật đầu, cùng Shidou bước vào khu tàu lượn.

Khi Kotori nhận ra mình đã bị Shidou lừa, con tàu đã bắt đầu di chuyển.

https://thuviensach.vn

◇

"U-mu.....liệu như thế có ổn không, Shidou-kun?"

Tại khoang chỉ huy của con tàu «Fraxinus» đang lơ lửng bên trên công viên nước, Kannazuki khoanh tay tỏ vẻ không thoải mái, liên tục nhịp chân lên sàn.

".....Không, có lẽ đây là diều tốt cho Kotori."

Ngay lúc ấy, Reine đang ngồi ở sàn dưới của khoang chỉ huy, bình tĩnh nói trong khi quan sát màn hình.

"Vậy à?"

".....Ừ. Chẳng phải Shin đang rất cố gắng sao? Chúng ta không cần phải lo về điều gì cả."

Reine khẽ rên, Kannazuki trông vẫn không thoải mái, nhướng mày nhìn lên màn hình.

Ngay lúc ấy, khi Shidou và Kotori vừa vào khu nhà ma, Kannazuki ngạc nhiên la lớn lên 「Ahhh...」.

Màn hình cho thấy hai bóng người vừa bước vào trong bóng tối, khó mà thấy Shidou đang đưa tay về phía Kotori lưới ánh đèn ở lối vào.

「Đây, Kotori. Nắm lấy tay anh.」

「Ha.....Haa? Anh lại nói gì thế. Đừng xem em như con nít nữa chứ? Hay chuyện gì? Đừng nói là anh đang sợ đó, Shidou?」

Cô bé lắc đầu nói, Shidou thông thường thì có lẽ đã bỏ cuộc.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên Shidou lập tức gật đầu, hai bên vai cậu run rẩy một cách yếu ớt.

⌈Đúng vậy, thực sự anh đang rất sợ, vậy nên Kotori, làm ơn hãy nắm lấy tay Onii-chan.⌋

⌈C-chuyện gì với anh vậy, phiền phức quá!⌋

⌈Kotori-⌋

⌈Em-Em biết rồi.....! em biết rồi nên im đi!⌋

Kotori gãi đầu, do dự một lúc rồi nắm lấy tay Shidou. Sau đó xấu hổ cuối đầu xuống, trông rất cảm động. Tuy nhiên các thành viên lại không hiểu tại sao Kannazuki lại giận giữ.

"Chuyện gì vậy, phó chỉ huy?"

"Shidou-kun, ngôi nhà ma là một khoảng khắc tuyệt vời, sao cậu lại bỏ lỡ nó.....!"

"Eh.....? Họ nắm tay nhau, trông không hề có vấn đề gì cả....."

Nghe thấy các thành viên trả lời từ bên dưới, Kannazuki lắc đầu tỏ vẻ không đồng ý .

"Mấy người nói gì thế! Sao cậu ta lại không ôm chỉ huyyyyy! Cậu có thể hoàn toàn cảm nhận cơ thể mềm mại của chỉ huy, và có thể mặt cậu có thể lãnh trọn cú đá bằng gót giày cứng của chỉ huy.....!!"

"....."

Mồ hôi chảy dài trên mặt các thành viên.

https://thuviensach.vn

Lúc đó, Shidou và Kotori vừa bước ra khỏi khu nhà ma, đi về phía trò xe đụng. Dự dịnh ban đầu là ngồi hai xe riêng biệt, nhưng sau hành động của Shidou, mặt Kotori đỏ bừng lên, rồi ngồi vào trong xe dành cho hai người.

"Aa, aaah.....! Shidou-kun, cậu đang làm gì thế.....!"

Nhìn lên màn hình, Kannazuki lại thảm thiết la lên một lần nữa.

"Sao hai người lại ngồi cùng nhau! Đáng ra cậu nên để chỉ chỉ huy lái xe trong khi cậu đi bộ mới đúng chứ! Tiến lại gần xe của chỉ huy cùng lúc nở nụ cười! Từ từ rút ngắn khoảng cách giữa hai nười! Ngã xuống ngay lập tức khi bị vấp và để cơ thể bị hết lên không trung một cách mạnh bạo.....! Aaah, chỉ huy! Xin hãy nhẹ tay! Hãy nhẹ tay!"

"....."

Kannazuki uốn éo trong lúc lạc vào ảo tưởng cũa mình, thu hút ánh nhìn của các thành viên một lần nữa . Tất cả ánh nhìn đầu nhất trí với việc 『Shidou đã đúng khi tháo chiếc tai nghe ra』.

◇

"Hafuu....."

Kotori thở dài, nằm dài trên băng ghế cửa khu trung tâm. Bây giờ đã hơn năm giờ chiều.

Shidou và Kotori đã chơi hết mình ở công viên vui chơi. Nên không có gì ngạc nhiên khi Kotori cảm thấy kiệt sức.

"Ah-Tệ thật. Anh đã đánh giá thấp công viên giải trí rồi. Đúng là vui thật."

https://thuviensach.vn

"Hmph, anh là con nít à? Mong rằng anh sẽ ngừng dùng tã trước khi tốt nghiệp."

"Anh không muốn nghe câu đó từ người đã rất vui vẻ khi chơi trò tàu lượn siêu tốc."

"C-Cái gì!?"

Kotori bất mãn la lên, lấy lại bình tĩnh rồi thở dài một tiếng.

"Hmph.....gì cũng được, em mệt rồi. Hơn nữa.....nó, cũng không chán lắm."

"Nn, vậy à?"

Shidou nhắm mắt lại, duỗi người một lần nữa, xương cậu phát ra vài tiếng "răng rắc".

"Nhưng.....đã bao lâu rồi kể từ lần cuối chúng ta đến công viên giải trí nhỉ. Cha và mẹ không thường hay ở nhà, it's có lẽ là khoảng....."

"5 năm trước."

"Eh?"

Kotori trả lời ngay lập tức, Shidou lên tiếng tỏ vẻ không tin. Có vẻ như Kotori đã nhận ra điều gì đó..... nhưng cô bé nhanh chóng nói tiếp như thể không còn cách nào khác.

"Đến công viên vui chơi cùng gia đình, lần cuối cùng là vào 5 năm về trước. Chúng ta chưa hề đến đây một lần nào nữa từ sau đó."

"Có vẽ như em nhớ rất rõ. Thật sự.....đến giờ đã 5 năm rồi sao."

Shidou lặp lại cụm từ trong khi gãi một bên má.

https://thuviensach.vn

5 năm trước. Cụm từ mà gần đây cậu nghe rất nhiều.

Năm gia đình Itsuka family lần cuối đến công viên vui chơi. Năm Kotori trở thành Tinh Linh. Năm Shidou phong ấn sức mạnh của cô bé. Cũng như--năm cha mẹ Origami qua đời.

Shidou lặng lẽ đứng dậy, bước ra phía trước Kotori người đang ngồi kế cậu.

--Hôm trước. Shidou nhớ lại. Năm năm trước, trận Hỏa hoạn thiêu trụi thị trấn Nankou-machi của thành phố Tenguu. Cảnh tượng Kotori trong bộ linh phục đang ngồi khóc.

Vì lý do đó, một câu hỏi vẫn còn nằm lại trong tim Shidou.

Và đó là--Người giết cha mẹ Origami, liệu có thật là Kotori?

"......Chuyện gì vậy?"

Kotori khẽ nghiêng đầu. Vài giây sau, vai cô bé khẽ run lên như vừa nhớ ra điều gì.

Những gì Kotori nghĩ là bí mật, mặt cô bé đỏ bừng, cô bé bắt đầu dảo mắt nhìn quanh.

"Eh, Việc, việc này.....đừng nói rằng....."

"Kotori."

"Huua, hua hyii.....!"

Shidou bình thản gọi tên cô bé, Kotori la lên một tiếng ngớ ngẩn.

"S-Shidou.....? Việc đó, um, dù là khá đúng lúc..... nhưng, việc đó, ít-ít nhất, chúng ta nên đến nơi nào không có người đúng chứ?"

https://thuviensach.vn

"......? Sao lại phải thế?"

"Tại, Tại sao anh lại....."

Shidou liếc nhìn xung quanh. Đúng là từ đây có thể thấy những người khác qua lại trong khu vực này, nhưng họ ở quá xa. Nên không cần phải lo về việc đó.

"Không cần đâu, cứ làm ở đây đi."

"......!"

Shidou dứt khoác nói, mặt Kotori đỏ ửng lên, cô bé la không thành tiếng.

Shidou đang quan sát biểu hiện kì lạ của Kotori, nhẹ nhàng nói.

"Về việc đó, Kotori"

"......! G-gì vậy.....?"

"Anh có chuyện.....muốn hỏi em."

"! N-nếu anh muốn hơn em, không cần phải nói thẳng ra đ.....eh?"

"Eh?"

Shidou và Kotori nhìn nhau.

"Eh, eh eh um? Xin lỗi, Kotori, vừa nãy--"

"I-Im đi! Quên chuyện đó đi! Gì, anh muốn hỏi gì? Phun hết ra đi!"

"Aa, aaah."

https://thuviensach.vn

Bị áp đảo bởi sức ép Kotori gây ra, Shidou lùi lại một bước. Dù cậu thắc mắc về những gì Kotori vừa nói, nhưng do cô bé rất kiên quyết nên cậu sẽ bỏ qua việc này.

Shidou hắn giọng, nhìn thẳng vào mắt Kotori.

"Về chuyện đó, Kotori. Năm năm trước, em--"

--Lúc đó, ngay khi cậu nói. Shidou cảm thấy không khá quanh cậu như đông lại.

Cậu để ý đến nó ngay lập tức. Thứ gì đó trông như một lớp màn bảo vệ đang bao quanh cậu. Đúng vậy. Nó giống hệt như, kết giới của AST--

"Eh--?"

Ngay sau đó, thứ gì đó rơi xuống trước mắt cậu--ngay chỗ Kotori.

Ngay lập tức, một tiếng nổ khủng khiếp vang lên, cảnh vật trước mắt cậu chìm trong lửa.

"Cái....."

Không thể hiểu được những chỉ vừa xảy ra trước mắt mình, cậu đờ người ra một lúc.

Shidou không hề có viết thương nào trên người cả. Bức tường vô hình bao quanh cậu đã hoàn toàn chặn đứng luồng áp suất không khí đang tăng nhanh chóng.

Tuy nhiên, bên cạnh đó. Nơi Kotori ngồi, đã bị thổi bay hoàn toàn ngay lập tức.

Cậu đi xung quanh tìm dường sang phía bên kia bức tường. Nhưng nếu chỉ với sức của Shidou thì không thể vượt qua bức tường được.

https://thuviensach.vn

"Kotori!"

Shidou hét lên--Bất chợt để ý đến thứ khác.

Dù chỉ là tình cờ, nhưng nó hoàn toàn không bình thường chút nào.

Chỉ ai đó, người nào đó, với lòng thù hận, căm ghét và ý định kết liễu ai đó mới dám khai hoả như thế.

Shidou nhanh chóng ngẩng đầu lên--tìm người đã làm việc đó, cậu nín thở lần nữa.

"Origami!"

Đúng vậy, người đang lơ lửng trong không trung, như thể đang quan sát Shidou và Kotori chính là, Tobiichi Origami với bộ giáp và CR-UNIT.

"--Shidou. Ở đây nguy hiểm lắm. Mau rời khỏi đây ngay đi."

Dù rằng mỗi lần xuất hiện cô đều mang trên mình những trang bị khác nhau, nhưng trang bị mà cô đang mang trên mình, hoàn toàn khác hẳn so với trước đây.

Trông như một mảnh trang bị to lớn kỳ lạ bao quanh cơ thể cô. Phần gắn với lưng cô có vẻ như là một hàng những ổ đạn lớn, hai thanh kiếm ánh sáng khổng lồ chĩa ra từ tay cô, bên cạnh đó, còn có cả hai khẩu thần công lớn giống loại trên các chiến hạm.

Trong cồng kềnh đến nỗi cứ ngỡ như cô tự mình mang theo cả một kho vũ khí.

--Không thể nhầm lẫn được. Người tấn công Kotori, chính là cô gái đó.

"Uu--waaaaaaaaaaaaaaaa!?"

https://thuviensach.vn

Sau vài giây, có vẻ như du khách xung quanh đã để ý thấy tình hình hiện tại. Hàng người hoảng loạn bắt đầu ùa ra từn khắp nơi, du khách chạy khỏi đó trong sợ hãi.

Điều đó cũng dễ hiểu. Nếu Origami xuất hiện một cách bình thường, mọi người có thể sẽ nghĩ đây là cách câu khách mới của công viên giải trí, nhưng do cô dùng hoả tiển biến khu vực xung quanh thành tro tàn. Nên mọi người chạy khỏi đây là chuyện đương nhiên.

Tuy nhiên, Shidou không hề di chuyển. Cậu không hề muốn di chuyển.

Siết chặt bàn tay của mình đến nỗi đủ để máu chảy ra , cậu hướng ánh nhình đầy giận dữ về phía Origami người đang lơ lửng trong không trung.

"Origami--! Cậu, cậu biết mình vừa làm gì không?.....!?"

Shidou bất mãn la lên, Origami lặng lẽ gật đầu.

"--Giết Itsuka Kotori."

Một câu trả lời thẳng thừng, đơn giản, đến nổi khiến Shidou rùng mình. Tuy nhiên--

".....Cô nói, giết tôi à. Cô đánh giá tôi thấp quá đấy."

Trước mặt cậu, làn khói bao quanh Kotori biến mất ngay lập tức như thể bị một cơn lốc thổi bay, cùng lúc một giọng nói đầy ngạo mạn phát ra từ chỗ cô bé.--Ở chính giữa, là Kotori được bao quanh bởi bức tường lửa.

Kotori khẽ thở dài, búng tay. Bức tường lửa bao quanh Kotori tan biến trong không khí. Sau đó, Kotori đưa mắt nhìn về phía Origami, hất cằm lên như thể đang khiêu khích cô.

"Tobiichi Origami. Tôi cứ nghĩ cô là người thông minh hơn chứ."

https://thuviensach.vn

"......Cô biết về tôi sao?"

"Tôi không hề biết cô lại điên cường đến vậy, dám bắn Hỏa tiễn mà không hề báo động hay tổ chức sơ tán người dân trước đó cả."

"....."

Origami lặng lẽ nhìn chằm chằm. Chắc chắn cô đang ra chỉ thị cho CR-UNIT. Khoang vũ khí sau lưng cô mở ra, lộ ra vô số nòng súng.

Ngay sau đó, một cơn mưa đạn hướng về phía Kotori.

Do có kết giới nên việc điều khiển quỹ đạo những viên đạn của cô rất hoàn hảo. Dĩ nhiên vẫn có một số ít bay về phía Shidou. Tuy nhiên, bức tường vô hình bao quanh Shidou đã chặn chúng lại--Chắc chắn, bức tường này cũng do Origami tạo ra.

"......! Kotori!"

Giữa tiếng gầm rú của súng đạn, Shidou hét lên.

Kotori bình tĩnh đưa tay lên, một dòng lủa màu đỏ thẩm bùng lên từ dưới chân cô bé, nuốt chửng lấy loạt đạn mà Origami vừa bắn.

"Elohim Gibor!"

Kotori nói, ngọn lửa bao trùm toàn bộ cơ thể cô bé, trông nhưng tạo nên lớp trang phục cô bé đang mặc.

Ngay sau đó, tưa như ngọn lửa đang thế chỗ trang phục của Kotori, biến thành bộ kimono chỉ có thể thấy trong ký ức của cả hai. Dải lụa lơ lửng trong không khí, cũng như vạt áo đang cháy--cặp ngà màu trắng. Linh phục. Bô giáp hoàn hảo bảo vệ Tinh Linh đang mặc nó.

"《Chước Lạn Tiêm Quỷ «Camael»》!"

https://thuviensach.vn

Theo sau lời Kotori, ngọn lửa trong tay cô bé nhanh chóng biến thành một chiếc rìu chiến khổng lồ.

Khuôn mặt Origami lộ vẻ khó tin, Shidou cau mày. Tobiichi Origami. Một học sinh danh dự hoàn hảo. Luôn bình tĩnh và im lặng, rất hiếm khi thấy cô bộc lộ cảm xúc.

Tobiichi Origami hiện tại, đang ném cái nhìn đầy giận dữ về phía Kotori.

"Cuối cùng.....ta đã tìm ra ngươi.....!" Origami nói. Ngay sau đó, cơ thể Shidou lặng lẽ lơ lửng trong không khí.

"Cái.....!?"

"Ở đây nguy hiểm lắm. Shidou, tốt hơn cậu nên rời khỏi đây đi."

Mắt Origami khẽ giật. Cơ thể Shidou bị thổi bay sang khu vực khác một cách nhẹ nhàng .

"Uwah!?"

Cơ thể cậu đáp xuống trên một bãi cỏ mềm mại, Shidou ôm đầu rên.

Cậu nhận thấy nó. Bức tường vô hình bao quanh Shidou đã biến mất.

Tuy nhiên, đó không phải vấn đề chính. Shidou nhanh chóng đứng dậy, nhìn về nơi cậu vừa bị thổi bay đi--về phía Kotori trong bộ kimono và Origami với đống trang bị quân sự khổng lồ của cô.

"Kotori--Origami.....!"

Đứa em gái yêu đấu cùng người bạn của cậu. Cả hai đều quan trọng đối với Shidou, nhưng giờ họ đang dối đầu với nhau cùng với những món

https://thuviensach.vn

vũ khí dễ dàng tước đi mạng sống của đối phương trong tay. Đến giờ, Shidou vẫn chưa hề nghĩ đến việc này sâu xa như vậy.

"Huu--"

Origami thở ra một tiếng ngắn, cùng lúc container vũ khí cô đang mang trên mình, đồng loạt mở ra. Sau đó, một loạt Hỏa tiễn phóng ra nhiều hơn cả lúc nãy, vẽ ra những vệt khói trắng cũng như tiến gần về phía Kotori đang dứng trên mặt đất.

Một tiếng nổ khủng khiếp kèm theo gió, cơn chấn dộng và sóng xung kích là rung chuyển cả khu vực.

"Gu....."

Cậu nheo mắt lại, dùng tay che mặt. Tuy nhiên chỉ thế thôi vẫn chưa đủ. Shidou còn phải nằm sát xuống mặt đất, mới tránh bị thổi bay đi.

Những chiếc Hỏa tiễn có sức hủy diệt vô cùng khủng khiếp, ngay lập tức thổi bay một góc công viên giải trí. Còn nơi Kotori trông có vẻ như vừa bị cơn không chấn san phẳng chẳng còn gì cả.

Sức hủy hoại nằm trên tầm khủng khiếp. Dù cậu đã từng chứng kiến trận chiến của AST và Origami trước đây--nhưng đây là lần đầu tiên cậu thất một thiết bị quân sự có sức mạnh áp đảo đến như vậy.

"Kotori!"

Hét lên tên cô bé. Không hề có bất kỳ đấu hiệu nào của Kotori ở nơi Origami vừa bắn. Đừng nói rằng, con bé đã bị đòn tấn công lúc nãy thổi bay?--

Một giọng nói nhỏ vang lên từ bên trên xóa ta sự lo lắng của Shidou.

"Hmph.....Vũ khí cô đang dùng thật khó chịu."

https://thuviensach.vn

Shidou ngẩn đầu nhìn lên. Ngay trên đó, Kotori đang lơ lửng trong không trung và hoàn toàn lành lặn.

"Ku--"

Origami tỏ vẻ bối rối, quay lại đối mặt với cô bé. Cô ra lệnh giống khi nãy một lần nữa, Hỏa tiễn với số lượng bằng với lúc nãy được bắn về phía Kotori.

Và, mọi chuyện không chỉ dừng lại ở đó.

"--Kết giới trực tiếp•Kích hoạt. Tọa độ khóa (223• 439• 36).....!"

Ngay khi Origami nói câu đấy, một quả cầu xuất hiện và bao quanh Kotori

"Hm--?"

Kotori cau mày. Từ chỗ cậu, Shidou ngay lập tức hiểu ra. Nó giống với thứ bao quanh Shidou trước đó, nhưng không phải để bảo vệ cô bé. Đúng vậy, mà là--

Hỏa tiễn của Origami, xuyên qua kết giới bao quanh Kotori, tất cả đều chạm đến cô bé.

Lúc này, Shidou không hề che mặt lại. Lý do rất đơn giản, vô số Hỏa tiễn phát nổ trong kết giới hình cầu đó, không một mảnh vỡ nào có thể lọt ra ngoài.

Tuy nhiên, không khó để tưởng tượng bên trong kết giới sẽ như thế nào. Không chỉ có đợt va chạm từ những chiếc Hỏa tiễn, kèm theo đó còn có vô số những đợt sóng xung kích và sức ép của gió, ngay cả Tinh Linh cũng khó lòng chịu nổi.

"Haa..... Haa..... Haa....."

https://thuviensach.vn

Có vẻ như cô đã sử dụng não của mình quá nhiều, một lượng lớn mồ hôi xuất hiện trên mặt Origami, vai cô run lên, cô thở một cách nặng nề. Cùng lúc kết giới bao quanh Kotori tan biến vào trong không khí, lớp khói dày đặc bên trong nhanh chóng tan đi.

Tuy nhiên, trong lúc khói dần tan đi, Origami mổ to mắt tỏ vẻ khó tin.

Lí do của sự ngạc nhiên đó. Nguyên nhân của việc đó, chính là khối lửa màu đỏ thẫm lơ lửng trên cảnh tượng đầy chết chóc--

"Puha!"

Theo sau tiếng thở nhẹ nhàng đó, khuôi mặt Kotori hiện ra với những dường khói còn bao quanh cơ thể.

"Không đến nỗi tệ. Tôi chưa từng thấy thứ đó bao giờ. Thiết bị mới à?"

Nói thế, Kotori nhẹ nhàng vẫy tay. Cũng như lúc nãy, ngọn lửa bao lấy cơ thể Kotori, cơ thể cô bé và bộ linh phục, đều trử lại vẻ hoàn hão như ban đầu.

Tuy nhiên--trong khoảnh khắc đó.

"....., ah--"

Biểu hiện của Kotori dột nhiên thay đổi, cô bé khẽ rên một cách đau đớn cùng lúc dùng tay trái ấn mạnh vào thái dương.

"Ku.....mình, dùng sức mạnh, quá nhiều với 1 tiếng đồng hồ....."

Vai Shidou giật bắn lên. Trước đây cậu đã từng thấy việc này. Cãnh tượng trông giống với--lcu1 trên sân thượng.

https://thuviensach.vn

Hình ảnh Kotori bị lời nói hủy diệt thúc giục cám dỗ ăn mòn tính cách gốc.

Trong tình huống nắm giữ này, cô bé đã để lộ một sơ hở lớn.

Origami không hề để cơ hội đó vụt mất.

"«Cleaveleaf»--khởi động• Kích hoạt !"

Khi Origami hét, phần hai thanh gươm ánh sáng trở thành hai dải băng và quân quanh «Camael» và Kotori.

"Gu....."

"Kết giới trực tiếp--Kích hoạt!"

Origami xướng lên câu đó một lần nữa, kết giới hình cầu một lần nữa xuất hiện và bao quanh Kotori.

Tuy nhiên, lần này không có một chiếc Hỏa tiễn nào được bắn ra. Origami diều chỉnh lại cơ thề của bản thân, chĩa hai khẩu pháo trên khoang vũ khí về phía Kotori.

"Kết thúc rồi--«Blaster»!"

Theo sau đó, từ khu vực gần đó, luồng ánh sáng ma thuật phát ra hai khẩu pháo .

"------!"

Thứ phản chiếu trong mắt cậu lá ánh sáng màu xanh cảu sự hủy diệt. Mặc dù Shidou không biết tí gì về vũ khí quân sự cũng có thế biết được thiết bị quân sự này mạnh đến mức nào. Kết giới bao quanh Kotori, dù không để mãnh vở nào tấn công cô bé cả, lần này ta có thể sẽ thấy được ánh sáng huyền diện đó có thể sẽ chảy 1 chút ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Khoảng khắc luồn sáng chạm vào đất, nó gây ra một vụ nổ kinh khủng, tao ra một cái hố nhỏ.

"Kotori--!"

Cậu hét to hết mức có thể. Tuy nhiên, do sóng xung kích tạo ra từ đợt hủy hoại vừa rồi của ánh sáng ma thuật, giọng cậu không thể nào đến dược tai cô bé.

"....., ..."

Origami hạ hai khẩu pháo xuống với vẻ lo lắng. Khuôn mặt cô xanh xao, nhịp thở tăng nhanh. Dù đây là cuộc tân công hoàn toàn nghiêng về phía Origami, nhưng trông cô mới là người đang chìm trong đau đớn.

Đột nhiên--ngay lúc đó, Kotori xuất hiện Origami cùng lúc giơ «Camael» lên.

"Cái--"

Mặt Origami biến dạng vì quá sốc, hai thanh kiếm của cô sẵng sàng cho trận đánh cận chiến tiếp, nhưng đã quá muộn.

"--《Chước Lạn Tiêm Quỷ «Camael»》."

Chiếc rìu lửa xoắn lại, đâm vào Origami.

"Kya....."

Origami rên một tiếng trong đau đớn, cơ thể cô đâm sầm xuống mặt đất cùng với đống trang bị khổng lồ.

Kotori lạnh lùng nhìn cảnh tượng đó, nhẹ nhàng vung «Camael» xuống bằng một tay. Chiếc rìu vung trong không khí, tiến gần về phía Origami.

https://thuviensach.vn

"Ku..... Kết giới phòng thủ--Kích hoạt!"

Origami nghiến răng cùng lúc ra lệnh cho thiết bị, sau đó kết giới xuất hiện xung quanh và dần phủ kín thiết bị, biến thành hình dạng ôm sát cơ thể Origami và cả thiết bị.

Khoảng khắc tiếp theo, lưỡi rìu của «Camael» chém xuống bề mặt thiết bị.

"Ku--aah....."

Kết giới của Origami trông có vẻ hoàn toàn chống chịu được đòn tấn công kiểu này, nhưng đầu Origami trông có vẻ như đang chịu một gánh nặng đầy đau đớn từ việc này. Lông mày Origami nhăn lại trong đau đớn, cô rên rỉ.

Tuy nhiên, Kotori vẫn không dừng tay. Lửa trên chiếc rìu chiến liên tục bùng lên, cô bé tiếp tục vung cây rìu xuống chỗ Origami như thể đang vung sợi roi da.

"Ara, sự kiêu ngạo của cô biến đi đâu rồi? Chẳng phải cô muốn hạ tôi sao?? Chẳng phải cô muốn tôi hối hận sao? Chẳng phải cô muốn kết liễu tôi sao? Nếu có thì nhanh chóng bay lên đi. Chĩa những thanh kiếm và nòng súng đáng ghét đó về phía tôi đi. Nếu không--Fufu, cô nên chết đi."

"......! Kotori!"

Lời nói của Kotori, làm Shidou phải la lên một cách thảm thiết.

Đó hoàn toàn không phải là Kotori.

Đó không phải là Kotori--mà là Kotori bị ham muốn hủy diệt mọi thứ lấn át nhân cách của bản thân.

"Dừng lại đi Kotori! Nếu em tiếp tục--"

https://thuviensach.vn

Nhưng Kotori không hề có ý dừng tay. Một tiếng nghiến răng khửng khiếp phát ra từ khóe miệng cô bé, liên tục dùng chiếc rìu lửa phá kết giới của Origami.

"......Kah, ha--"

Sau đó, cô bé đã phá vỡ kết giới của Origami sau bao nhiêu cú đánh thì chỉ có chúa biết. Lưỡi rìu của «Camael» để lại một vết nhỏ trên bề mặt kim loại của khoang vũ khí.

"......Gì vậy. Kết thúc rồi à? Nhám chán quá."

Kotori lạnh lùng nói, đáp xuống bên cạnh Origami đang thở một cách nặng nề. Và,

"《Chước Lạn Tiêm Quỷ «Camael»》 -- 《Megiddo 『Thần Công』》".

Lưỡi chiếc rìu chiến khổng lồ biến mất, tay cầm thay đổi hình dạng, gắn vào cánh tay phải của Kotori.

Và sau đó, Kotori chĩa nòng súng thẳng vào mặt Origami.

"Được rồi--nếu cô không chiến đấu được nữa, cô, không cần thiết để sống nữa."

"Kotori! Dừng lại! Kotori--!"

Shidou hét lên trong khi chạy về phía Kotori và Origami. Nhưng gần như cùng lúc, Kotori giơ nòng súng lên, cô bé đã bắt đầu hấp thụ những ngọn lửa ở xung quanh.

Đòn tấn công dễ dàng xuyên thủng thiên sứ của Kurumi. Nếu ai đó trúng đòn đó ở khoảng cách gần như thế này thì khó mà chịu nổi nó--Tuy

https://thuviensach.vn

nhiên, Origami, dù đang thở nặng nề trong giận dữ, cô không hề sợ nó, cô hướng ánh mắt đầy căm ghét về phía Kotori.

"«Efr--eet».....!"

Khi cái tên đó phát ra từ miệng Origami , thái độ của Kotori có chút không thoải mái.

".....Cái tên thật đáng ghét. Từ đâu cô có được cái tên đó?"

Tuy nhiên, Origami vẫn không thay đổi cách nói chuyện, cô tiếp tục nói.

"Ra đó là cách.....cô giết họ? Năm năm trước.....cô, giết cha và mẹ của tôi--!"

"Eh?"

Giọng Kotori nói một cách khác hẳn khi nãy.

Phần 2

"Oooh, nhìn kìa Yoshino! Thác nước kìa!"

Tohka ngồi trên chiếc thuyền lớn reo lên, Yoshino ngồi kế bên cô cũng phấn khích gật đầu.

"Nó, tuyệt quá.....!"

『Không tệ chút nào, mình muốn đóng băng nó quá.』

『Yoshinon』 bên tay trái Yoshino nói đùa.

Sự thật là chuyến tham quan của họ đã kết thúc từ khi nãy, nhưng do lời năn nỉ của Yoshino, nên họ đi thêm lần thứ hai.

https://thuviensach.vn

Tohka muốn tìm Shidou ngay sau chuyến đi, nhưng Yoshino với ý nghĩ ngây thơ 『Chúng ta đã ngồi bên trái rồi, lần này hãy ngồi ở bên phải.』 Không để cô đi, một lần nữa họ bước lên thuyền.

"Được rồi, mọi người, làm ơn nhìn sang đây."

Nói thế, người nhân viên đứng ở đầu tàu chỉ tay về phía ngọn núi lửa.

"Đó là ngọn núi lửa lớn nhất trong công viên nước. Thông thường nó ngủ yên.....nhưng do hôm nay nó hứng thú với những vị khách đến tham quan. Nhìn kìa, có vẻ như nó sắp phun trào-?"

Gần như ngay khi người nhân viên nói. Một tiếng nổ vang lên làm rung chuyển cả không khí.

"Oo.....oooh!?"

Tohka mở to mắt nắm lấy thành tàu.

"Tuyệt-tuyệt quá! Khi nãy ngồi bên trái chúng ta không hề cảm thấy chuyện này!"

Tohka nói--vì lí do nào đó, mặt Yoshino trở nên xanh xao.

"Yoshino?"

"Không--không đúng. Vừa rồi là....."

Ngay lúc đó, tiếng chuông báo động ở hồ bơi vang lên, bảng thông báo yêu cầu mọi người tìm chỗ trú ẩn được phát đi.

"Cái-cái gì?"

Đột nhiên--Tohka nín thở.

https://thuviensach.vn

Dù không thể giải thích dược tại sao, nhưng cô có linh cảm chẳng lành.

"Yoshino--"

Cô quay sang Yoshino, cô bé cũng có cảm giác như Tohka.

Có --chút thay đổi trong sức mạnh Tinh Linh.

Hơn nữa, vừa có tiếng nổ vang lên. Cũng như hiện Shidou không có mặt tại đây.

Trong tim Tohka, cảm giác sợ hãi bắt đầu xuất hiện.

"Shidou.....!"

Tohka hét lớn, nhảy xuống nước.

Phần 3

Kotori bàng hoàng nói.

"Cô, vừa nói cái gì--"

Nói thế, cô bé lấy tay trái ôm đầu như thể đang cố chống lại cơn đau đầu.

Giọng nói đó, cái nhìn đó, hoàn toàn khác với khi nãy. Đó chính là Kotori mà Shidou biết.

Origamicó vẻ cũng đã nhận thấy việc này, cô tiếp tục nói.

"5 năm trước. Khoảng 5 năm về trước. Cha mẹ tôi sống ở Nankou-Machi, bị Hỏa Tinh Linh sát hại--họ bị cô sát hại. Cô, thiêu chết cả hai người họ, trước mắt tôi.....! Quên? Tôi sẽ không bao giờ quên, không bao giờ quên. Bởi vậy tôi sẽ.....giết cô. Tôi chắc chắn sẽ giết cô! «Efreet»!"

https://thuviensach.vn

Tinh thần chiến đấu của Origami tăng lên, Kotori bị thổi bay.

Không hẳn là do sức mạnh của Origami tăng lên, mà do Kotori không hề phản kháng. Không như Tinh Linh đang mặc linh phục của mình, cơ thể nhỏ nhắn của cô bé bị hất tung lên không trung.

"Kotori.....!"

Không hề đáp lại dù đó là Shidou. Kotori, đáp xuống đất, bàng hoàng mở to mắt, lẩm bẩm.

"Sao, có thể chứ.....mình--"

Origami ngay lập tức kích hoạt kết giới một lần nữa, lấy lại tư thế, vung hai thanh kiếm khổng lồ xuống chỗ Kotori. Lưỡi kiếm ánh sáng bắn ra, trói chặt Kotori.

"Lần này, tôi sẽ không để cho cô thoát. Kết giới trực tiếp•Kích hoạt!"

Khoảng khắc Origami ra lệnh, kết giới xuất hiện bao quanh Kotori.

Nó không phải để bảo vệ mục tiêu, mà để nhốt mục tiêu lại, cái lồng chết chóc để chuẩn bị cho đòn tấn công kết liễu đối phương. Dù lúc nãy cô bé có thể thoát ra, nhưng với Kotori trong tình trạng hiện tại thì đó là điều không thể. Mồ hôi chảy trên trán Kotori, cô bé vùng vẫy trong đau đớn.

".....!"

Shidou không hề nghĩ ngợi chạy đến. Cậu chẳng thể làm được gì. Dù cậu có làm cũng chẳng có gì thay đổi. Cộng với sự thật, Shidou đã mất sức mạnh của Kotori, cậu không thể phục hồi dược nếu dính phải vết thương chí mạng. Kể cả khi cậu dùng thân mình che chắn cho Kotori, chắc chắn sẽ có một cái lỗ trên người cậu.

https://thuviensach.vn

Dù thế, Shidou vẫn không dừng lại. Lí do rất đơn giản. Đứa em gái dễ thương của cậu đang dối mặt với nguy hiểm. Chỉ như thế, cũng đã đủ cho cậu với tư cách là một người anh trai chạy đến cứu con bé.

"Nén kết giới.....«White•Licorice», chế độ tối đa!"

Origami chĩa hai nòng pháo về phía Kotori. Tuy nhiên, Shidou không hề quan tâm, cậu nhảy vào giữa Origami và Kotori, dang hai tay ra như thể đang bảo vệ Kotori.

"Origami! Dừng! Dừng lại đi!"

"--, Shidou. Đừng xen vào."

"Làm sao mình ko thể được chứ!"

Shidou hét lên, Origami nghiến răng, cái nhìn của cô chở nên sắc bén.

"Mình đã nói chuyện này với cậu từ trước. Lý do mình sống đến ngày hôm nay là để trả thù cho cái chết của cha mẹ mình. Sau trận Hỏa hoạn năm về trước, trả thù đã trử thành mục đích sống duy nhất của mình. Mình chỉ sống vì mục dích này. Để giết «Efreet», đây chính là lẽ sống duy nhất của đời mình."

"....."

Origami nói. Lời nói của cô gái đó cứ vang lên trong đầu Shidou.

(Nếu mình không thể hạ được cô ta mình sẽ.....)

Giết Tinh Linh--làm việc đó nhiều lần với Tinh Linh, cô cái vơi tâm hồn đã bị mục rữa, không thể phục hồi được. Nhìn Origami trong tình trạng này, cậu nhớ đến những cảm xúc đã bị mục rữa cũng như bóng tối trong những con rối đó, Shidou nuốt nước miếng.

https://thuviensach.vn

Tại sao giờ cậu lại nghĩ đến Mana .....có một lí do đơn giản cho việc đó.

Khi cậu nhìn cô gái đang mang trên mình hai khẩu súng lớn trước mặt cậu, hình ảnh của Mana cứ xuất hiện chồng lên những gì cậu thấy.

"Không.....Cậu không thể."

Shidou lắp bắp nói, đôi chân mày của Origami khẽ giật.

"Đừng làm thế.....Cậu, đang làm một việc chẳng khác gì giết người.....! nếu cậu bóp cò hay tương tự như thế-chắc chắn cậu, không thể quay trở lại được nữa.....!-"

Chỉ với đòn tấn công đó, Origami sẽ trở thành một Mana khác.

Linh hồn của cô sẽ bị mục rữa, không thể nào hồi phục được nữa.

Điều đó hoàn toàn chính xác bởi Shidou hiểu những cảm xúc đó, thế nên cậu biết rằng. Cò súng trong tay Origami, chính là chìa khóa cuối cùng của mọi chuyện.

"Mình--không muốn thấy cậu, trở nên như vậy.....!"

Tuy nhiên, Origami vẫn không hạ vũ khí xuống, cô ném cái nhìn sắc lạnh về phía Shidou cũng như Kotori đang ở sau cậu.

"....., dù thế, mình cũng không quan tâm. Đến khi «Efreet» bị chính đôi tay này loại bỏ.....!"

"Ku--"

Shidou siết chặt nắm tay. Móng tay cậu cắm sâu vào trong da thịt.

Ngay lúc ấy, một ý nghĩ lóe lên trong đầu Shidou.

https://thuviensach.vn

Hỏa Tinh Linh. «Efreet». Mật danh mà Origami dùng để gọi cô bé.

"--, ah."

Gần như chỉ là trò chơi chữ đơn thuần. Chẳng thể nào khác được nếu ai đó nói cậu đang chơi một trò chơi chữ ngu ngốc. Nhưng, đó cũng chỉ là một khả năng. Đó chính là điểm mấu chốt cuối cùng mà Shidou đã bỏ qua.

"Origami.....Nghe này."

Origami không trả lời. Tuy nhiên, Shidou xem đó là sự cho phép, cậu tiếp tục nói.

"Người cậu muốn trả thù là «Efreet».....đúng chứ?"

"Đúng."

"Kẻ điều khiển lửa hủy diệt tất cả, có thể hồi sinh từ vực thẳm của cái chết..... là Hỏa Tinh Linh đúng chứ!?"

"Đúng."

"Không phải em gái mình--Itsuka Kotori, mà là Hỏa Tinh Linh «Efreet» đúng chứ!?"

".....Cậu đang nói cái gì vậy?"

Origami cau mày.

"«Efreet» và Itsuka Kotori là cùng một người. Thực sự cậu--"

"Cứ trả lời mình đi! Kẻ thù của cậu là Hỏa tin linh, không phải em gái mình, con người phải không!?"

Shidou hét lên, Origami bối rối ngừng lại rồi nói tiếp.

https://thuviensach.vn

"--Cậu nói thật khó hiểu. Đúng, kẻ thù của mình là Hỏa Tinh Linh. «Efreet». Không phải là con người. Tuy nhiên, Itsuka Kotori là Tinh Linh. Điều kiện này hoàn toàn không thể đáp ứng được ngay từ lúc đầu."

Origami lặng lẽ nói. Shidou nuốt nước miếng.

"Rời khỏi đây đi. Shidou."

"Không.....Mình không thể. Sau khi nghe những gì cậu nói, và hơn thế nữa.....!"

".....Cái?"

Origami cau mày, cô hoàn toàn không hiểu những gì Shidou nói.

"Làm ơn. Chỉ một lúc thôi. Cho Kotori và mình chút thời gian. Như thế--"

"Không. Giờ, là cơ hội tốt nhất để mình tiêu diệt «Efreet».....! Nếu bây giờ cậu không lui ra--"

Origami chỉnh lại mục tiêu nhắm bắn của hai khẩu súng. Để bắn xuyên qua Shidou, để tiêu diệt Kotori.

"Ku--"

Không phải cậu không hiểu cảm giác của Origami. Do Shidou vừa nói một chuyện rất khó hiểu.

Nếu ai đó quan trọng với cậu bị sát hại, cảm giác căm ghét kẻ làm việc đó xuất hiện cũng là lẽ thường.

Và kết quả của việc đó--ai đó sẽ mong muốn giết chết tên sát nhân, bằng chính đôi tay của họ.

https://thuviensach.vn

Nếu Origami giết Kotori tại đây, cảm giác căm ghét mà Origami hiện đang có đối với Kotori chắc chắn cũng xuất hiện bên trong Shidou.

Dù họ nói thế nào, dù họ cố gắng giấu nó bằng cảm xúc trống rỗng thế nào đi nữa. Nếu không thể thực hiện được mong muốn của chính bản thân, ở nơi nào đó sâu trong họ, sẽ chẳng còn gì ngoài sự oán hận lạnh lẽo.

Nó là thế, tất cả những diều này đơn thuần chẳng là gì ngoài những lời nói sáo rỗng.

Tuy nhiên--dù có cậu có bị gọi là một tên đạo đức giả, dù cho cậu có bị xem là một tên thích làm theo ý thích của mình, dù mọi người có thể nói cậu là kẻ không biết điều, Shidou cũng không có lời bào chữa nào.

"Nhưng gì mình sắp nói nghe có vẻ vô lý đối với cậu, với người mà cha mẹ của họ đã bị sát hại. Nếu cha mẹ mình và Kotori cũng bị sát hại, mình nghĩ việc mình sẽ có cảm giác căm hận đối với kẻ gây ra việc đó là điều không thể tránh khỏi. Mình biết nó nghe có vẻ mâu thuẫn! Mình biết đó chỉ đơn thuần là ý muốn ích kỷ của mình! Nhưng mình.....! Mình không thể đứng nhìn đứa em gái đáng yêu của mình chết ngay trước mắt được, mình cũng không thể đứng nhìn người bạn của mình chìm trong tuyệt vọng của bản thân được.....!"

"....."

Origami cau mày tỏ vẻ khó chịu.

Tuy nhiên, Origami lắc đầu, quay sang nhìn Kotori một lần nữa.

"Dù vậy.....mình vẫn--!"

Theo sau lời Origami, một bức tường vô hình xuất hiện quanh Shidou.

"! Đây, đây là--"

https://thuviensach.vn

Shidou cau mày la lên, nó cũng giống với loại bao quanh Shidou khi nãy. Nói cách khác nó không giống với cái đang giam giữ Kotori, đó là kết giới phòng thủ để bảo vệ mục tiêu bên trong khỏi bất kì đợt sóng xung kích nào.

Biết được dự định của Origami, Shidou la lên.

"Dừng lại, Origami----------!"

"Uwa, aa,aaaaaaaaaaaaaah--!"

Origami có vẻ như đang lấn át lời nói của Shidou bằng chính giọng của mình, chỉnh lại hướng bắn của nòng súng hướng về phía Kotori.

Nhưng, ngay lúc đó.

"--Ý nghĩ hão huyền!"

Giọng nói vang lên từ một bên nòng súng, nòng bên phải bị cắt một cách gọn ghẽ.

"......!?"

Khuôn mặt Origami lộ rõ vẻ rất sốc. Tuy nhiên, cô nhanh chóng tìm ra danh tính kẻ tấn công, Origami nói với giọng đầy thù hận.

"Yatogami Tohka.....!"

Đúng vậy. Người vừa phóng lên không trung, chém đứt nòng súng của Origami, là Tohka với bộ áo tắm bao phủ bởi màu tím nhạt, tay cô cầm một thanh đại đao.

"Tohka!"

"Umu. Hai người có sao không? shidou, Kotori."

https://thuviensach.vn

Tohka đáp xuống giữa Shidou và Origami, nói đồng thời vẫn không rời mắt khỏi Origami.

Cái nhìn của Origami trở nên sắc bén hơn, kho vũ khí cô mang trên người mở ra. Dù đã phóng rất nhiều tên lửa, nhưng đạn được của cô trông chẳng có vẻ là hết gì cả. Vô số Hỏa tiễn nhô ra ra.

"Đừng cố--"

Tuy nhiên, trước Origami có thể phóng chúng, một luồng sáng bắn về phía Origami.

"Ku....."

Origami bay lên, cô hầu như không thể hoàn toàn tránh được đòn tấn công có.

Cùng lúc, có vẻ như do sự tập trung của Origami bị phá vỡ, bức tường vô hình bao quanh Shidou biến mất ngay sau đó.

Lúc đó, cô đã nhận ra nó. Luồng sáng bắn về phía Origami không chỉ đơn thuần như vẻ ngoài của nó. Nó ngay lập tức đóng băng lại từ dưới mặt đất với những tiếng răng rắc.

"Đây là....."

Ngay lập tức đóng băng mọi thứ nó tiếp xúc, luồng sáng với độ không tuyệt đối. Ấn tượng về một lần từng nếm thử sức mạnh này xuất hiện trong đầu cậu.

"Cả hai.....ổn chứ, Shidou-san, Kotori-san....."

Từ nơi luồng sáng bắn ra, một giọng nói quen thuộc vang lên. Quay sang nhìn, cậu thấy con rối hình thỏ lớn hơn rất nhiều so với trước đây.

https://thuviensach.vn

bề mặt láng mịn. Những chiếc răng tựa như băng đá đính trên hàm. Yoshino với bộ đồ bơi của cô bé phát sát một cách yếu ớt hiện đang cưỡi trên lưng nó.

"Yoshino!"

"Vâng."

Shidou gọi tên cô bé, Yoshino gật đầu như thể xaca1 nhận.

"N-nó nhìn.....giống như《Băng Kết Khôi Lỗi «Zadkiel»》.....!?"

"Đúng.....vậy ạ. Sau khi Reine-san nói với chúng em.....rằng Shidou-san và Kotori-san đang gặp nguy hiểm, chúng em ngay lập tức đến đây.....lúc mong muốn giúp đỡ cả hai hiện lên trogn đầu của tụi em, chúng em không thể giữ được bình tĩnh..."

Như tiếp lời Yoshino--thiên sứ hình con thỏ khổng lồ--«Zadikel» gầm lên.

『Phew, vừa kịp lúc thật ta-』

"Gah.....『Yoshinon』?"

Chuyển động của miệng «Zadikel» cũng như cách nó nói chuyện, khiến Shidou phải nghiên đầu trong bối rối. Ngay sau đó, «Zadikel» nhếch mép cười trồng hoàn toàn đối lập với vẻ ngoài của nó trước đây.

『Cảm ơn thì hãy để sau đi. Nhưng, bây giờ--』

Ngay lập tức, vô số Hỏa tiễn nhắm về phía Tohka và Yoshino phóng ra.

"Ku--!"

https://thuviensach.vn

"Hyaa.....!"

Cả hai la lên trong đau đớn. Tohka dùng thanh kiếm của cô, mặt khác Yoshino dùng bức tường băng để phòng thủ trước phát bắn của khẩu súng thần công--nhưng có vẻ như cả hai không thể hoàn toàn bảo vệ bản thận trước những đợt sóng xung kích.

Dù «Sandalphon» của Tohka có thể chém đứt mọi thứ hay «Zadikel» của Yoshino có thể chặn đứng mọi thứ, họ cũng chỉ sữ dụng khoảng 10% sức mạnh thật sự của họ. Không cần biết khi là Tinh Linh họ mạnh thế nào, nhưng đối đầu với Origami trong tình trạng thế này thì chẳng khác nào những tên ngốc.

Tuy nhiên, dù mặt Tohka lộ rõ vẻ đau đớn, cô vẫn hét to lên, nói với Shidou.

"Shidou! Để nơi này cho tụi mình, nhanh chóng và thoát khỏi đây mau!"

"T-Tohka.....Yoshino."

"Được rồi, đi mau!"

"Tụi em không thể giữ..... cô ta, lâu....."

Origami ném cái nhìn giận dữ về phía Tohka và Yoshino.

"......! Ngừng làm kẻ quấy rối đi. Tôi không có thời gian chơi với hai người."

"--Hmph, Kotori và Shidou đều như nhau, họ là cứu tinh của chúng tôi. Chúng tôi sẽ không để cô giết cô bé."

".....Đúng vậy!"

https://thuviensach.vn

Tohka trừng mắt nhìn Origami, Yoshino gật đầu.

Phần 4

Origami cảm thấy hơi kiệt sức, cô dồn sức vào hai thanh kiếm.

"Vậy thì--Tôi sẽ giết cả hai người luôn."

Nói thế, cô mở kho vũ khí một lần nữa, vô số Hỏa tiễn được phóng ra.

"......! Haa!"

Tohka, với một nhát chém, chém đứt những chiếc Hỏa tiễn đang bay theo đường thẳng-- làm chúng nổ tung ngay lập tức. Tuy nhiên, để hạ vô số Hỏa tiễn thì như thế vẫn chưa đủ.

Chúng tránh nhát chém của Tohka cũng như những chiếc phát nổ, tiền gần về phía Tohka.

Tuy nhiên, một cơ mưa đột nhiên trút xuống, đóng băng những chiếc Hỏa tiễn ngay tại chỗ trước khi chúng kịp chạm đến Tohka.

"Yoshino!"

"Em mượn chút nước.....từ hồ bơi.....!"

Kèm theo lời nói của Yoshino, «Zadikel» phản chiếu ánh sáng chói lòa.

Cùng lúc, Tohka và Yoshino một lần nữa liếc nhìn về phía Shidou. Không cần phải nói. Ban nãy họ đã nói với cậu rồi--Mang Kotori, và rời khỏi đây.

"Ku--Xin lỗi.....!"

Shidou nghiến răng, chay đi với Kotori đang thở hổn hển trong tay.

https://thuviensach.vn

Việc duy nhất Shidou có thể làm trong lúc này, không phải là lo về Tohka và Yoshino, mà là rời khỏi đây. Cũng dễ hiểu vì sao họ lại đặt cược mạng sống của bản thân vào việc này, là để có thể rời khỏi đây cùng với Kotori--!

"Shi, dou.....!"

Kotori với khuôn mặt xanh xao, gọi tên Shidou.

"Được rồi--Anh sẽ tìm cách gì đó.....!"

Shidou nói trong lúc chạy đi, Kotori trông có vẻ thoải mái, cô bé gật đầu.

Tiếng nổ vang lên đằng sau cậu.Tohka và Yoshino có lẽ quen với việc chiến đấu--nhưng dù trong tình trạng hai đấu một, cả hai đều không thể sử dụng được toàn bộ sức mạnh. Đối đầu với Origami được trang bị đầy đủ các loại vũ khí như thế này rất bất lợi. Chính xác là vậy, trường hợp xấu nhất là cả hai bị cô hạ gục và giết hại.

Hơn nữa, cậu không thể do dự với Kotori lâu hơn được nữa. Nếu cậu tiếp tục để ý thức Kotori bị ham muốn hủy diệt của cô bé lấn án, một cuộc tàn sát như lúc trước có thể sẽ một lần nữa diễn ra.

--Đúng vậy, đó không phải là giải pháp tốt nếu Shidou cứ chạy trốn như thế này.

Kotori, Origami, Tohka, Yoshino. Nếu cả không có một cái kết tốt đẹp thì việc này chẳng có ý nghĩa gì cả.

Và cách duy nhất để đạt được diều đó.--Chính người đang nằm trên tay Shidou.

"Được rồi.....!"

https://thuviensach.vn

Shidou bế Kotori trên tay, trốn đằng sau một điểm tham quan vắng vẻ rồi đặt cô bé xuống đất. Chỉ như thế, cũng đủ khiến Kotori nhăn nhó vì đau đớn.

"Em có sao không, Kotori?"

"Ừ.....Có lẽ vậy."

Kotori dựa vào tường một cách yếu ớt và trả lời.

Cô bé sắp hết thời gian rồi. Shidou liếc nhìn tòa nhà đang phát nổ rồi nói.

"Kotori."

Shidou đặt tay lên vai Kotori, cả hai gần nhau đến mức có thể cảm nhận được hơi thở của nhau, cậu nhìn Kotori chằm chằm.

"Vâ...vâng?"

Kotori trả lời ngắt quãng, không giống với thông thường.

Shidou lấy dũng khí. Cậu hoảng loạn mồ hôi đổ ra liên tục, cậu cảm thấy cổ họng mình cực kì khô.

Shidou chỉ còn một cách, cách duy nhất để cứu Kotori. Giờ chính là lúc--cậu sử dụng nó.

"Kuha.....!?"

Ngay lúc đó, tiếng Tohka rên rỉ vang lên sau lưng cậu, tiếng vũ khí của Origami càng lúc càng lớn hơn.

"Tìm thấy ngươi rồi.....!"

Như thế, Origami phóng đến với một tốc độ kinh người.

https://thuviensach.vn

"--! Kuh--"

Shidou nín thở, định kề môi Kotori.

Tuy nhiên, cậu nhận thấy vẫn còn một vấn đề cơ bản.

Phải rồi.....Tình cảm.

Do ban nãy cậu đã vứt chiếc tai nghe đi, hiện tại Shidou không hề biết mức độ tình cảm Kotori dành cho cậu đang ở mức nào.

Nếu Shicou không thể làm mức độ tình cảm Kotori dành cho cậu tăng--thì những gì cậu đã làm cho đến giờ đều trở nên công cốc.

Nếu cậu không thể phong ấn sức mạnh của Kotori, ý thức của cô bé, sẽ bị sức mạnh của Tinh Linh lấn át một lần nữa.

Đứa em gái dễ thương của Shidou, sẽ biến mất vĩnh viễn.

Shidou lắc đầu, cắn chặt răng--Cậu sẽ không cho nó, cho phép việc đó xảy ra.

Thế nên, Shidou đưa mặt mình lại gần hơn và nói.

"Kotori!"

Do cậu đột ngột gọi tên cô bé, Kotori giật bắn lên và mở ta mắt.

Tuy nhiên, Shidou tiếp tục nói như thể cậu không hề để ý đến việc đó. Cậu nói ra những lời nói trẻ con của mình nhưng lại là lời nói thật lòng của cậu.

"Kotori. Kotori. Em là đứa em gái dễ thương của anh. Em là đứa em gái dễ thương nhất và là niềm tự hào của anh trên thế giới này! Anh không thể kìm nén được nữa.....Anh thích em nhất! Anh yêu em!"

https://thuviensach.vn

"Hu.....huueh--!?"

Mặt Kotori đỏ ửng lên, Shidou trông củng như Kotori, cậu tiếp tục.

"Kotori.....! Em, có thích anh không?"

"Sa-sao anh nói về việc đó dột ngột đến thế--"

Và ngay lúc đó, vào khoảng khoảng đó, một chiếc Hỏa tiễn nhỏ lao đến nơi Shidou và Kotori đang ẩn nấp, tia lửa điện bắn tung tóe khắp nơi.

"Aa, aaah.....đau quá!"

Kotori đảo mắt nhìn quanh một cách hỗn loạn, cô bé la lên.

"Có! Em cũng thích anh! Em yêu Onii-chan! Yêu hơn bất kỳ ai trên thế giới này!"

"......!"

Nghe thấy thế--Shidou đưa ra quyết định, cậu đặt môi mình lên môi Kotori.

Cảm giác choáng váng bao chùm lấy đầu cậu. Cảm giác tội lỗi do hôn đứa em gái cậu đã sống cùng ngần ấy năm chảy trong phổi, cùng lúc việc này khiến cậu có cảm giác mê mẩn đến khó tả.

Theo sau đó, Shidou cảm giác ấm áp chảy vào trong người.

Cũng giống như lần cậu hôn Tohka và Yoshino, cảm giác giống như khi sức mạnh của Tinh Linh đã được phong ấn trong người cậu.

Nhưng, ngay lúc đó--

".....?"

https://thuviensach.vn

Vài ngày trước, khi sức mạnh của Kotori di chuyển giữ cả hai, hiện tượng tương tự cũng xảy ra.

Một mảng ký ức mơ hồ chảy vào trong đầu cậu, khiến lông mày Shidou khẽ giật.

Phần 5

--Ngày hôm ấy. Kotori đang chơi ở một công viên gần đó.

Không phải cô bé đang chơi đùa.....mà là việc gì đó khó mà có thể điễn tả đúng bằng lời được. Miệng Kotori tạo thành hình chữ へ tỏ vẻ buồn chán, cô bé gây ra tiếng kẽo kẹt khi ngồi lên chiếc xích đu.

Hôm nay là sinh nhật thứ chín của Kotori, tuy nhiên do công việc nên cha mẹ cô bé không có ở nhà. Onii-chan yêu quý củ cô bé biến đi đâu đó không ai biết.

(Uu....., uh.....)

Nước mắt của cô bé bắt đầu rơi, Kotori dùng tay áo lau nước mắt.

Kotori có thể khóc vì điều nhỏ nhặt nhất. Có thể nói là một đứa trẻ hay khóc nhè. Onii-chan của cô bé đã nói về việc này sáng nay, nếu việc này còn tiếp tục thì Onii-chan sẽ ghét cô bé. Không, có lẽ Onii-chan đã ghét Kotori từ trước rồi, vậy nên hôm nay cậu ta mới không về nhà.....

Những ý nghĩ đó cứ xuất hiện trong đầu cô bé, nước mắt lại chuẩn bị trào ra lần nữa, Kotori vội vã lau nước mắt.

Dù cô bé biết mình không thể tiếp tục như thế được nửa. Nếu cô bé không trở nên mạnh mẽ hơn, Onii-chan sẽ ghét cô bé.

Tuy nhiên, nó lại khiến việc này diễn ra theo chiều hướng ngược lại. Khoảng khắc cô bé nghĩ đến việc đó, nước mắt không ngừng xuất hiện ở

https://thuviensach.vn

khóe mắt cô.

(Uh....., ah.....)

Ngay lúc ấy.

【--Này, sao cô lại khóc】

Một giọng nói phát ra từ bên trên Kotori.

(Eh.....?)

Kotori ngẩng đầu lên. Một bóng hình kì lạ không thể tả nổi đang đứng đó.

Dù cô bé biết rằng ai đó đang đứng ở đấy, nhưng cô bé không thể nhận ra người đó trông như thế nào.

Dù cô bé biết nó đang nói chuyện, nhưng cô bé không thể biết âm thanh nó tạo ra nghe như thế nào.

『Ai đó』, đang ở ngay đây.

Vai Kotori run lên. Cô bé được dạy là không được nói chuyện với người lạ, dù cho không được dặn, nhưng khó mà không đề phòng trước người lạ mặt như thế này.

(K-không sao đâu. Onii-chan sẽ về nhà sớm thôi)

Kotori dụi mắt và nói, cô bé nhảy khỏi xích đu, đi về phía ngôi nhà của cô bé. Tuy nhiên,

【Hmph. Cha mẹ cô, và cả Onii-chan của cô cũng không có đây. Cô đang ở một mình, dù hôm nay là sinh nhật của cô.】

Nghe thấy thế, Kotori chỉ biết dừng lại.

https://thuviensach.vn

(Sa-sao, ông lại biết.....)

『Người đó』 không trả lời. Thay vào đó, nó bình thản nói tiếp.

【--Onii-chan của cô sẽ chú ý đến cô, nêu như cô trở nên mạnh mẽ hơn.】

(.....Đó, là...)

【Này, chẳng phải cô muốn trở nên mạnh mẽ hơn sao? Sức mạnh giúp cho Onii-chan không phải lo lắng về cô nữa, cô muốn chứ?】

(.....)

Kotori im lặng, cô bé cảm thấy như 『Ai đó』 đang cười.

Và sau đó, nó chìa tay về phía Kotori.

Trong lòng bàn tay của nó, một thứ gì đó trông như viên hồng ngọc nhỏ xuất hiện. Phát ra ánh sáng màu đen, nó là một vật rất khó hiểu.

(Đẹp quá.....)

『Người đó』 đáp lại bằng một nụ cười, nó nói tiếp.

【Nếu cô thực sự muốn trở nên mạnh mẽ hơn, cô chỉ cần chạm vào nó. Như thế, cô sẽ trở nên mạnh hơn bất kì ai. Onii-chan của cô, chắc chắn sẽ thích cô sau khi cô trở nên mạnh hơn.】

Kotori nuốt nước miếng.

(Liệu nó.....có thực sự khiến Onii-chan.....thích tôi?)

【Aaah, dĩ nhiên.】

https://thuviensach.vn

『Ai đó』 nói. Nó nghe giống như một lời mời gọi. Như một lời thúc giục.

Kotori chậm rã đưa tay ra chạm vào nó--lần chạm đó, đã thay đổi mọi thứ.

(.....!?)

Ngay lập tức, viên đá màu đỏ thẩm chảy vào lòng bàn tay Kotori, cô bé cảm thấy như cơ thể mình bị ngọn lửa bao lấy. Cùng lúc, quần áo của Kotori cháy rụi--để lại một thứ trong giống như bộ kimono.

(.....! Aa, aaah.....)

Sức nóng lan ra khắp cơ thể làm Kotori nhăn nhó trong đau đớn. Tuy nhiên--mọi chuyện không dừng lại ở đó.

Xung quanh Kotori chìm trong ngọn lửa đỏ thẫm--

(Aa.....aaaaaaaaaaaah--!)

Kotori la lên, cùng lúc, ngọn lửa lan ra xung quanh.

Lan về phía công viên. Lan đến ngôi nhà đó. Lan sang tòa nhà ấy. Lan ra cửa hàng kế bên họ.

Nhưng thể nó muốn thiêu rụi con đường Kotori đang đứng, một cách mạnh mẽ, một cách tàn nhẫn.

Ngay lúc ấy, một luồng sáng từ bên trên chui xuống đất, 『Người đó』 biến mất ngay trước mắt Kotori.

Tuy nhiên, bay giờ Kotori không còn sức để lo về việc đó.

https://thuviensach.vn

Cơn đau do bị thiêu đốt và tra tấn lan ra khắp cơ thể cô bé. Ngọn lửa bao quanh Kotori, phóng ra như thể được súng phun lửa bắn đi.

(Eh.....Cá-cái gì--thế này.....)

Sau khi cơn đau hành hạ cơ thể cô bé đã lắng xuống, cô bé nhìn xung quanh--Cảnh tượng trước mắt Kotori lúc nãy đã bị phá hủy hoàn toàn.

(Aa, aa, ah.....)

Ngôi nhà yêu thích của Kotori, công viên yêu thích của cô bé, con đường cô bé thích, đều chìm trong biển lửa.

Có bằng chứng việc này do chính tay cô bé làm. Ngọn lửa bao quanh Kotori, đã phá hủy mọi thứ xugn quanh cô bé kể cả mặt đất.

(Dừ-dừng.....dừng lại đi.....!)

Dù cô bé cầu xin như thế nào, ngọn lửa chẳng có vẻ gì là yếu đi. Mặt khác nó phớt lờ mong muốn của Kotori và tiếp tục bùng lên. Khuôn mặt Kotori dàn dụa nước mắt, nghữn giọt lệ cảu cô bé rơi xuống.

(O.....nii-chan.....! Onii-chan.....!)

(Kotori!)

--Ngay lúc ấy.

Một giọng nói quen thuộc vang đến tai Kotori.

Giọng nói Kotori muốn nghe nhất--Giọng của Onii-chan yêu quý của cô bé.

Cô bé quay người lại, ở nơi ngọn lữa đã tắt để lại mặt đất cằn cỗi, là bóng hình của Shidou.

https://thuviensach.vn

(Uu, aa, ah, O-Onii-chan....., Onii-chan, Onii-chan.....!)

Cô bé dùng cả hai tay lau những giọt nước mắt còn trên mặt, cô bé gọi tên Shidou.

Tuy nhiên, khoảng khắc Shidou định đến gần Kotori, ngọn lửa bao quanh Kotori nhanh chóng bùng lên .

(.....!)

Kotori đờ người ra. Cứ như thế này--Không. Nếu chuyện này tiếp tục--

(Onii-chan! Đừng đến gần--------!!)

(Eh?)

Shidou la lên.

Nhưng đã quá muộn, ngọn lửa bao quanh Kotori đã thổi bay Shidou.

(Onii-chan.....!)

Kotori hầu như không thể cử động đôi chân đau đớn của mình, cố vắng chạy về phía Shidou.

Shidou nằm ngửa trên mặt đấy trong tình trạng nguy kịch. Một vết thương kéo dài từ vai đến bụng trông như được khoét trên cơ thể cậu, những vùng khác bị phỏng rất nặng. Cả người không hề có kinh nghiệm trong y học như Kotori cũng biết, tình trạng của cậu khó mà chữa lành được.

(Onii-chan.....Onii-chan! Onii-chan.....)

https://thuviensach.vn

Cậu không hề đáp lại dù cô bé có gọi thế nào. Không lâu sau đó, con mắt khép hờ của Shidou từ từ đóng lại--

【--Này, cô muốn cứu cậu ta không??】

Ngay lúc này. Giọng nói mà cô bé nghe thấy trước đó, một lần nữa lại vang lên từ bên trên Kotori.

(.....!?)

Cô bé ngẩng đầu lên theo phản xạ, chính xá, đó chính là [Người đó].

(Ông.....là--)

Kotori run rẩy nhìn 『Người đó』.

(Ô-ông đã làm gì với cơ thể của tôi!? Tôi.....không muốn sức mạnh này, sức mạnh này.....tôi không muốn nó!)

Kotori nói xong, 『Người đó』 lặng lẽ trả lời.

【Thật sao? Vậy, để cậu ta chết như vậy là ổn với cô sao??】

(.....!)

Cô bé cảm thấy khó thở, Kotori chuyển ánh nhìn của mình về phía Shidou.

(Tôi.....có thể cứu Onii-chan??)

【Đúng vậy.】

Sau đó, 『Người đó』 bình thản mô tả phương pháp thực hiện. Trong hoàn cảnh như thế này, thực sự đó là một phương pháp ngu ngốc quá mức tưởng tượng. Tuy nhiên Kotori không còn lựa chọn nào khác.

https://thuviensach.vn

Việc 『Người đó』 không đáng tin rõ như ban ngày. Tuy nhiên nếu tiếp tục như thế này, Shidou sẽ mất mạng, đó cũng là sự thật.

Sau khi Kotori hít một hơi, cô bé bắt đầu thực hiện phương pháp mà 『Người đó』 vừa chỉ cô.

Từ từ tiến gần đến khuôn mặt của Shidou--và dùng chính đôi môi của cô bé, đặt lên môi Shidou. Theo sau đó,

(----!)

Bộ kimono trắng mà Kotori đang mặt phát ra một ánh sáng yếu ớt, rồi từ từ tan biến vào trong không khí.

Cùng lúc, ngọn lửa xuất hiện người Shidou.

Nhưng những ngọn lửa đó không thiêu cháy Shidou.

Nơi nào ngọn lửa xuất hiện, vết thương đều biến mất.

(O.....nii-chan.....)

Không lâu sau đó.

(Ah--, ...)

Shidou từ từ mở mắt.

(O, nii-chan, nii-chan..... Onii-chan, Onii-chan.....!)

Kotori không hề quan tâm đến việc mình đang bán tHỏa thân, cô bé ôm chặt Shidou.

(.....Kotori. Em, lại khóc nữa à, ?.....)

(Nhưng.....Nhưng.....)

https://thuviensach.vn

Kotori sụt sịt, cô bé nói.

Shidou nở nụ cười, từ từ ngồi dậy.

(--Aaah, phải rồi.....)

Shidou lết cơ thể tơi tả của mình, về nơi cậu vừa nằm lúc nãy.

Sau khi nhặt lấy chiếc túi mình làm rơi cậu chạy về phía Kotori, cậu quay về phía Kotori.

Shidou mở chiếc túi, để lộ ra một chiếc túi giấy được gói cẩn thận.

(Sinh nhật.....vui vẻ, Kotori.)

(Eh--)

Kotori ngạc nhiên mở to mắt và miệng. Sau khi cô bé trải qua mọi chuyện ngày hôm nay cô bé gần như quên mất nó--hay cô bé đã nghĩ rằng, Shidou không hề quan tâm đến sinh nhật của Kotori.

Shidou mỉm cười trước phản ứng của Kotori, cậu đưa nó cho cô bé.

Kotori nhìn Shidou và gói quà trong ngạc nhiên, cô bé mở nó ra--Sau đó, cô bé lấy ra một cặp ruy băng đen, màu sắc trông trưởng thành hơn màu Kotori thích.

(Ruy băng--)

Shidou gật đầu, lấy hai dải ruy băng, cậu cột tóc Kotori thành kiểu tóc hai đuôi.

Chưa quen với nó, cộng với điều kiện vật lý do vừa trở về từ vực thẳm của cái chết. Mái tóc của Kotori rối tung lên.

Tuy nhiên, lần đầu tiên Kotori, nở một nụ cười yếu ớt.

https://thuviensach.vn

Thấy thế, Shidou cũng cười.

(Hm.....Như dự kiến, anh thích nhất khi Kotori cười.)

(Thật sao.....?)

(Ừ--Vậy nên. Em hứa với Onii-chan được không? Trước hết.....khi em mang nó. Khi em mang đôi ruy băng này, Kotori sẽ là.....một cô gái mạnh mẽ.)

(Cô gái.....mạnh mẽ.)

Kotori vuốt ve hai đuôi tóc và lẩm bẩm.

Shidou gật đầu. Kotori dùng tay dụi mắt, cô bé nở một nụ cười còn rạng rỡ hơn lúc nãy với chiếc mũi đỏ ửng.

(.....Nn, Em hiểu rồi. Bởi vì Onii-chan đã mua nó vì em.....thế nên, em nhất định sẽ trở thành một cô gái mạnh mẽ.)

Cả viên đá mà 『Người đó』 cho, cũng không làm Kotori mạnh mẽ hơn.

Tuy nhiên--đôi ruy băng Shidou cho cô bé, làm Kotori cảm thấy mạnh mẽ hơn.

(Ngoan.....cô bé ngoan. Vậy thì, chúng ta nhanh chóng--)

Ngay lúc ấy. Ngay khi Shidou nắm tay Kotori định giúp cô bé đứng dậy.

【--Cậu hồi phục rồi à? Thế thì tốt.】

『Ai đó』 lại xuất hiện trước mắt Kotori lần thứ ba.

(Cái.....)

https://thuviensach.vn

Shidou đưa Kotori ra đằng sau cậu. Chứng kiến việc này, 『Ai đó』 khẽ cười.

【Thoải mái đi, Tôi không làm hại hai người đâu--hay tôi nên nói cảm ơn hai người đã cho tôi thấy một kịch bản tuyệt vời nhất.】

(Ông.....nói gì?)

Tuy nhiên 『Người đó』 không hề trả lời câu hỏi của Kotori, nó nhẹ nhàng đặt tay lên đầu cả hai.

(.....!)

Cảm nhận được sự sợ hãi đến từ bản năng. Shidou định thoát khỏi bàn tay đó--nhưng có lẽ cậu đã bị dính chặt một chỗ, cậu không thể cử động.

『Ai đó』 đưa hai bàn tay của nó đến gần hơn.

【--Tuy nhiên, tốt hơn hết cả hai không nên biết đến tôi. Từ bây giờ, hãy quên tôi đi.】

Sau đó, khoảng khắc bàn tay của [Người đó] chạm vào đầu cả hai--mọi tối sầm lại.

Phần 6

"Vừa rồi--là....."

Dùng tay ôm đầu, Shidou cau mày.

Khoảng khắc cậu hôn Kotori, 『Ký ức』 chảy vào trong đầu cậu cùng với ký ức của cô bé.

Không--nói chính xác hơn, nó kahc1 hắn với những gì cậu thấy vài ngày trước.

https://thuviensach.vn

Đó không phải là ký ức của Shidou. Mà là ký ức mà Kotori chứng kiến, ký ức của năm năm về trước. Ký ức đó được chia cho Shidou qua nụ hôn đó.

"Em nhớ.....rồi. Lúc đó.....là--do 『Người đó』--"

Kotori nói. Ngay lúc đó, dải băng quấn quanh Kotori biết thành các hạt sáng nhỏ và bị gió thổi bay, làn da trắng của Kotori tiếp xúc với không khí. Cùng lúc, Kotori bất tỉnh.

"----"

Linh phục, thứ được tạo ra từ sức mạnh của. Nếu Tinh Linh nào đó mất đi sức mạnh của mình, nó cũng sẽ biến mất theo. Do việc này trước đây đã từng xảy ra với Tohka và Yoshino, dù cậu đã chuẩn bị tinh thần cho việc đó, nhưng cậu vẫn không nói nên lời.

Cơ thể của Kotori bao quanh bởi ánh sáng trước khi Linh phục của cô bé hoàn toàn biến mất, cô bé cô cùng xinh đẹp.

Tuy nhiên, suy nghĩ đó nhanh chóng bị xóa nhòa.

Một chiếc Hỏa tiễn nhỏ đang hướng về phía Kotori.

"Ku.....!"

Shidou tóm lấy Kotori, nhanh chóng tránh nó.

".....!"

Ngay lập tức, chiếc Hỏa tiễn đâm vào nơi Kotori ngồi lúc nãy, một tiếng nổ khủng khiếp vang lên và cơn gió tạo ra từ đó tấn công Shidou.

Cơn đau lan ra khắp lưng cậu, Shidou ngã xuống ngay sau đó. Kotori trong vẫn ổn, nhưng lưng Shidou trông có vẻ như đang trong tình trạng rất

https://thuviensach.vn

tệ.

"Ah--"

"......! Shidou!"

Người gọi tên Shidou là Origami. Origami nhanh chóng đáp xuống bên cạnh Shidou.

"Guh--Tại sao, dù thứ này không dùng trong điều trị, nhưng trước hết chúng ta cần tìm cách chữa....."

Origami nói, rồi mở to mắt ngay sau đó.

Đương nhiên việc đó rất khó hiểu. Ngọn lửa bao quanh phần trên cơ thể của Shidou, làm lành các vết thương của cậu.

"Aah....."

Shidou đặt tay ra sau lưng, sau khi chắc chắn rằng lưng mình đã lành, cậu từ từ ngồi dậy.

Và sau đó, cậu quay về phía Origami đang rất sốc.

"Cái.....Vừa rồi là--"

"--Đúng vậy. Origami. Mình vừa mới nói về nó đúng chứ. Kẻ thù của cậu là Hỏa Tinh Linh «Efreet», không phải Itsuka Kotori, không phải là con người."

Nói xong, cậu đứng dậy.

"Cậu không cần phải giết Kotori nữa. Kotori là..... em gái của mình, con bé là con người.....! Cậu muốn giết «Efreet» phải không? Vậy--giết mình đi! Giờ, mình chính là «Efreet»!"

https://thuviensach.vn

"C-cái.....cái, gì thế này....."

Origami tỏ vẻ bối rối nói.

Nhưng mọi việc chẳng thể khác được. Việc sức mạnh Tinh Linh đã chuyển sang Shidou nằm ngoài dự kiến cảu cô.

"Tuy nhiên--"

Ngay lúc ấy, Shidou tiếp tục nói. Ký ức cậu vừa nhớ. Là sự thật của chuyện này.

"Hãy nghe mình trước khi cầu làm gì đã--Cuối cùng mình đã nhớ ra. Cơn Hỏa hoạn năm năm về trước. Về những gì mình làm lúc đó. Về những gì Kotori làm lúc đó.....!"

"Năm năm trước....., «Efreet»--cha mẹ mình--"

Shidou lặng lẽ lắc đầu. "Từ khoảng khắc Kotori nhận được sức mạnh Tinh Linh đến khi nó được phong ấn lại, ngoài mình ra còn có một người ở đó nữa! Đúng là cơn hỏa hoạn do sức mạnh của «Efreet» gây ra. Tuy nhiên, ngọn lửa phóng đi khắp toàn bộ con đường, không phải là mong muốn của Kotori.....! đừng nói về việc Kotori tự tay mình giết người, đơn giản điều đó là không thể.....!"

"Cậu.....đang nói cái gì....."

Shidou thẳng thắn nói, Origami nói với giọng rất sốc.

"Đó là điều..... không thể! Không thể lầm được, cô ta là Tinh Linh--!"

"Đúng...Chắc chắn lúc đó cậu đã thấy. Nhưng, liệu đó có thật sự là Kotori không?.....?"

Shidou nói, Origami cau mày.

https://thuviensach.vn

".....Thế, làm sao cậu giải thích chuyện đó đây? Ngày hôm đó, kẻ giết cha mẹ mình chính là--"

"Việc đó.....! Ở nơi đó! Ai đó dã khiến Kotori trở thành Tinh Linh.....!"

"Cái....."

Đúng vậy. Vẫn còn một ai đó trong ký ức của Shidou, hay cậu nên nói rằng có bóng dáng của thứ không phải là con người. Sau khi cậu thuật lại câu chuyện cho Origami, Origami cắn môi tỏ vẻ không tin.

"Cậu muốn mình.....tin những gì cậu vừa nói sao?"

".....Đúng vậy."

Shidou gật đầu. Shidou không còn bất kì thông tin nào nữa. Những gì còn lại--chính là việc Origami tin hay không.

Tuy nhiên, Origami vung tahnh kiếm ánh sáng trên tay một lần nữa.

".....Mình rất muốn tin những gì cậu nói là thật. Nhưng, đơn giản là--mình không thể tin cậu. Làm sao việc đó có thể tạo ra sự tồn tại của một Tinh Linh. Cậu chỉ đang cố bảo vệ «Efreet», nỗ lực nói dối để bảo vệ Itsuka Kotori.....!"

Tuy nhiên, Shidou không thể nào bỏ cuộc tại đây. Shidou một lần nữa quì xuống, cúi đầu sát xuống đất.

"--Mình xin cậu. Xin hãy tin mình. Nếu cậu không tin mình dù thế nào đi nữa, vậy thì «Efreet»--cậu có thể giết mình. Kotori không liên quan đến chuyện này. Con bé không còn là Tinh Linh nữa, giờ con bé chỉ là một người bình thường.....!"

"Chuyện.....chuyện đó thật--"

https://thuviensach.vn

"Origami. Cậu, đã nói với với mình--cậu không muốn thấy ai rơi vào hoàn cảnh giống mình một lần nữa. Vậy nên, cậu gia nhập AST."

"....., việc đó....."

Shidou ngẩng đầu lên và nhìn thẳng vào mắt Origami.

Ngay lúc ấy--khuôn mặt của Origami hiện rõ vẻ đau đớn, hai thanh kiếm ánh sáng phát ra một âm thanh chói tai, hai khẩu thần công và kho vũ khí cô mạng trên mình, rơi xuống đất như thể đã lấy lại khối lượng thực sự của nó.

Có vẻ như kết giới xung quanh cô đã biến mất. Origami quì xuống trong đau đớn.

"Ku.....Kết.....giới? Tại sao. Lại vào lúc này--"

"Origami--"

Tuy nhiên Origami rút khẩu súng lục 9 ly từ bao da bên chân trái ra. Nó không phải là thứ dùng trong việc chống Tinh Linh, chỉ là một khẩu súng lục thông thường. Dù vậy, nó vẫn là thứ vũ khí có thể gây cho Kotori trong tình trạng hiện tại vết thương chí mạng.

"Mình xin cậu.....! Làm ơn đừng, mang Kotori khỏi mình. Con bé đã cứu mình. Nếu không phải nhờ con bé, mình không thể đứng ở đây vào lúc này. Làm ơn.....! Nếu cậu chấp nhận nó như mong muốn cuối cùng mình xin cậu là quá đủ rồi! Làm ơn--hãy tin mình.....!"

"....."

Sau một lúc, Origami tỏ vẻ do dự--Trước khi ngã xuống.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Hồi Kết: Chuyến Hội Ngộ Trong Đêm Tối

Phần 1

Mặt trời lặn xuống thung lũng đằng sau những tòa nhà.

Tokisaki Kurumi ngồi trên lan can sân thượng của một tòa nhà lớn, lắc tay một cách uể oải.

Sau lưng cô, một vài người đang nằm đó. Không - nói chính xác hơn, tất cả những người ở trong tòa nhà này, đều đang bất tỉnh.

Với 《Thời Thực Chi Thành》, những người ở trong bóng của Kurumi sẽ bị kết giới mà cô triển khai, hấp thụ thời gian.

Chiếc đồng hồ trong mắt trái Kurumi, đang tích tắc chạy ngược chiều kim đồng hồ.

Đây là việc bổ sung 『thời gian』 mà cô sử dụng ngoài dự kiến vài ngày trước.

Kurumi khẽ thởi dài. Cái bóng bao phủ tòa nhà chậm rãi rút xuống chân cô.

Thông thường hấp thụ thời gian đến khi bọn họ chết là cách hiệu quả nhất, nhưng nhiều người như thế này chết thì sẽ gây ra một cuộc náo động. Với Kurumi người chưa nạp đầy lại [thời gian] của mình, cô cần tránh bị AST và Tinh Linh đỏ đó phát hiệnt.

https://thuviensach.vn

"...Fu. Vẫn, chưa đủ..."

Cô nhẹ nhàng duỗi tay chân, giơ tay phải lên và nói.

"《Khắc Khắc Đế «Zafkiel»》."

Ngay lập tức, chiếc đồng hồ khổng lồ xuất hiện từ bóng của Kurumi. Ba con số La Mã 『I』 『II』 『III』 đã phục hồi trở lại. Tuy nhiên số 『VI』 ở bên dưới, vì lý do nào đó vẫn mang màu trắng.

Kurumi giơ tay lên, lấy khẩu súng kíp con số trên đồng hồ đưa ra.

Sau đó, môi cô chuyển động một cách tinh tế.

"-〖Bát Chi Đạn 《Het》〗"

Cùng với giọng nói của Kurumi, chiếc đồng hồ bên mắt trái của cô bắt đầu chạy thao thao bằng chiếc kim đồng hồ nhanh đến mức báo động. Bóng đen xuất hiện từ con số La Mã 『VIII』 chui vào trong nòng khẩu súng kíp.

Sau đó Kurumi chĩa nòng khẩu súng kíp đã được nạp bóng đen vào thái dương của mình, và bóp cò không do dự.

Ngay lập tức, đầu Kurumi lắc dữ dội co xung lực từ phát bắn, và cơ thể cô tách làm hai.

Không, câu nói dùng để miêu tả chính xác chuyện này có hơi khác một chút. Từ Kurumi, xuất hiện thêm một Kurumi khác... nói thế sẽ hợp hơn.

〖Bát Chi Đạn 《Het》〗của «Zafkiel», là viên đạn, khi nạp vào và tự bắn vào chính bản thân cô sẽ tạo ra một bản sao từ 『quá khứ của cô đến giờ』 tách ra khỏi cơ thể cô.

https://thuviensach.vn

Thời gian giới hạn của các bản sao, tạo nên thừ khoảng thời gian mà 《Het》 tiêu thụ.

Nói cách khác, để tạo được bản sao có thời gian lâu hơn. Kurumi phải sử dụng nhiều 『thời gian』 hơn.

"Thật sự. Đúng là một đứa trẻ hư hỏng tràn đầy năng lượng"

Cô phàn nàn, cùng lúc bắn〖Bát Chi Đạn 《Het》〗vào thái dương một lần nữa. Ngay lập tức, một Kurumi khác, bị kẹt trong bóng đen bao phủ quanh sân thượng, xuất hiện từ cơ thể của cô.

Vài ngày trước. Số lượng bản sao bị Takamiya Mana và Hỏa Tinh Linh tiêu diệt trên sân trượng trường trung học Raizen lên đến trên 500.

Dù bên trong bóng của Kurumi, vẫn còn lại vài bản sao - nhưng cô cần phải bổ sung đầy đủ thời gian, để chuẩn bị cho đội quân của cô.

"Lần tới...mình nhất định, sẽ không dễ dãi với bạn nữa đâu, Shidou-san"

Cô cười khúc khích. Ngay khi đó-

"...?"

Kurumi đột nhiên quay lại. Không có ai cả-ít nhất là không có ai trên sân thượng còn tỉnh cả, cả khi cô cảm thấy hơi thở của ai đó.

Tuy nhiên, cô nhanh chóng nhận ra đó là ai. Cô thở dài, nhún vai.

"Aaah, aaah, ra là ngươi."

Kurumi nhướn mày, nheo mắt lại. Một cái bóng quen thuộc, đứng ở đó.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, 『không rõ hình dạng thật』... nói thế có vẻ không đúng. Rất khó để tìm ra từ chính xác để chỉ rõ sự xuất hiện của 『nó』, và khả năng nhận thấy sự hiện diện của nó cũng rất thấp.

【-Chuyện ấy tiến triển thế nào rồi? Với cậu ta ấy.】

Một giọng nói lạ khó có thể phân biệt được âm thanh của nó, không rõ giới tính của nó, và không rõ chiều cao của nó.

Nó gây cho ta một cảm giác lạ lùng. Bạn có thể hiểu những gì nó nói, nhưng bạn khôn thể nghe được những gì nó nói dù chỉ một nửa.

Nhưng đây không phải là lần gặp mặt đầu tiên của họ. Kurumi không hề tỏ vẻ ngạc nhiên, cô gật đầu.

"Nn. Tuyệt lắm. Tuy nhiên cho dù nó có thật, tôi vẫn không tin nếu như chưa tận mắt thấy."

Đúng vậy. Một tháng trước, khi 『thứ đó』 lần đầu tiên xuất hiện trước mặt Kurumi, nó nói với cô một chuyện mà cô chỉ tin một nửa những gì nó nói.

-Sự tồn tại của một người có sức mạnh của 3 Tinh Linh được phong ấn trong người cậu ta, hay tương tự như vậy.

Nhưng nếu cậu ta thực sự tồn tại... nó sẽ là một bước tiếng lớn để Kurumi đạt dược mục tiêu của cô. Không có gì để mất cô cố gắng tiếp cận cậu ta và sốc. Đúng vậy, khứu giác nhạy bén của Kurumi phát hiện sức mạnh Tinh Linh dày đặc phát ra từ người Shidou.

【Nhưng... cô bỏ cuộc rồi à?】

"Fufu, làm sao thế được."

Cô cười nhạo lời nói của 『thứ đó』.

https://thuviensach.vn

"-Nhưng bây giờ, tôi cần ưu tiên việc dự trữ 『thời gian』 trước đã. Tình trạng hiện tại của tôi không thích hợp để hạ gục hỏa Tinh Linh đó.- Tuy nhiên, tôi vẫn chưa bỏ cuộc?"

Cô chĩa 《Het》 vào đầu, tiếp tục nói.

Dùng viên đạn cuối cùng của «Zafkiel»-〖Thập Nhị Chi Đạn 《Yud Bet》〗, sức mạnh của Shidou-san là thứ tôi mà phải có cho bằng được. Tôi chắc chắn, sẽ ăn cậu. Tôi chắc chắn, sẽ không từ bỏ."

Đúng vậy. Cô muốn ngăn chặn sự vĩnh cữu đó.

Lòng thương hại đã để thế giới tiếp tục như thế này, và không ngừng hành hạ trái tim của cô cho đến tận bây giờ.

Con đường đáp ứng được ước nguyện đó, cuối cùng cô cũng đã tìm ra.

Trong các chữ số trên «Zafkiel», mỗi số đều chứa 『viên đạn』 mang sức mạnh của Tinh Linh.

Tất cả đề có thể phát huy sức mạnh truông qua việc tiêu thụ 『thời gian』 của Kurumi nhưng-chỉ trường hợp của 〖Thập Nhất Chi Đạn 《Yud Aleph》〗 và 〖Thập Nhị Chi Đạn 《Yud Bet》〗 thì lại khác.

Mỗi lần dùng đều cần cô trả một cái giá tương đương với tuổi thọ của Tinh Linh.

Nếu dùng, Kurumi có thể mất mạng ngay lập tức.

Ngay cả khi sống sót qua khỏi, cô cũng không còn sức mạnh để hoàn thành mục tiêu của mình.

Nhưng với Shidou, nếu cô có thể ăn sức mạnh của 3 Tinh Linh, Kurumi có thể sử dụng được 《Yud Bet》 và vẫn còn dư dả thời gian để dùng.

https://thuviensach.vn

《Yud Bet》 của «Zafkiel». Sức mạnh của nó chính là-

【-quay ngược thời gian. Cô muốn dùng nó để làm gì?】

Đối mặt với 『thứ đó』 có vẻ đã nhìn thấu suy nghĩ của Kurumi, Kurumi cau mày và nhìn nó chằm chằm.

"Sao ngươi lại biết nhiều đến thế? Tôi chưa bao giờ nói về việc này từ trước đến giờ, đừng nói cho ai biết."

【Vậy...sao.】

『Thứ đó』 giễu cợt hỏi. Kurumi khịt mũi.

Không sai. Sức mạnh của 《Yud Bet》, là quay ngược thời gian. Nói nhìn Kurumi giơ khẩu súng kíp bên tay trái lên, trong khi miệng cô từ từ mở ra.

Đó là viên đạn cho phép đi ngược thời gian.

Kể chi tiết cho thứ không rõ hình dạng thật sự như 『thứ đó』 sẽ không hợp với cô. Tuy nhiên, miệng cô tự cử động. Có lẽ vì cô muốn nói thứ cô chưa bao giờ nói trước đây, nói cho ai đó về chuyện này.

"-〖Thập Nhị Chi Đạn 《Yud Bet》〗. Tôi muốn dùng nó để quay lại 30 năm về trước"

【30 năm về trước...? Tại sao lại là lúc đó?】

『Thứ đó』 dò hỏi. Kurumi đặt ngón tay lên cò súng, tiếp tục nói.

"30 năm về trước, Tinh Linh Đầu Tiên xuất hiện ở thế giới này. 『Tinh Linh Đầu Tiên』 trở thành cội nguồn của tất cả Tinh Linh-dự tính của tôi là, tiêu diệt nó."

https://thuviensach.vn

【.....】

『Thứ đó』 không đáp lại. Không để tâm tới việc đó, Kurumi tiếp tục nói.

"Để xóa khỏi thế giới này, việc 『Tinh Linh xuất hiện』. Khiến cho mọi Tinh Linh trên thế giới này, 『không còn tồn tại nữa』.-Đó, chính là ước muốn của tôi."

Im lặng một lúc, 『thứ đó』 nói.

【-cô, dịu dàng đến ngạc nhiên đấy.】

"...!"

Kurumi cau mày tỏ vẻ không vui, chĩa khẩu súng kíp trong tay cô về phía trước và bóp cò.

Nhưng trước khi viên đạn bắn ra từ nòng súng chạm đến mục tiêu, 『thứ đó』 đã biến mất vào trong bóng tối.

Phần 2

"Tình trạng của Kotori thế nào rồi Reine-san?"

Khi cậu nói chuyện với Reine người đang trở về khoang chỉ huy từ bệnh xá, Reine gật đầu.

"Aaah, cậu không cần phải lo. Con bé sẽ tỉnh dậy sớm thôi"

"Vậy à..."

Shidou thở dài nhẹ nhõm. Sau sự việc đó Kotori nhanh chóng được «Fraxinus» đón đi, nhưng có vẻ như không có gì bất thường.

"Vậy sau chuyện đó, Origami... Chuyện gì sẽ xảy ra với cô ấy?"

https://thuviensach.vn

Shidou lo lắng thì thầm. Sau cùng những thành viên AST khác đến bắt Origami và mang cô đi.

"...Nn, à, cô ấy một phần gây ra việc này. Dù không có ai bị thương hay thiệt mạng. Nhưng gần như chắc chắn cô ấy sẽ bị đuổi, và tôi lo rằng có lẽ cô ấy không còn được chạm vào Realizers nữa."

"..."

Hơi thở Shidou không khỏi trở nên nặng nề. Tuy nhiên, chắc chắn không còn sự lựa chọn nào khác. Ngay cả khi có lí do riêng, cô ấy vẫn để lộ bí mật, và đẩy người dân vào nguy hiểm. Cả khi Tinh Linh là mục tiêu chính của AST, việc này vẫn không thể tha thứ được.

Dù bây giờ Shidou nghĩ đến việc này nhưng cũng vô ích. Tóm lại cậu chỉ có thể đợi đến khi hình phạt của Origami được quyết định.

Shidou thở dài một lần nữa, quay mặt đối diện với Reine.

"Vậy... Tôi cũng nên về thôi. Tohka và Yoshino có lẽ đã đói rồi."

Cậu nói, chỉ xuống dưới đất - đúng hơn là nhà Itsuka.

Đúng vậy. Tohka và Yoshino nhanh chóng đến hỗ trợ Shidou ngay khi sức mạnh của họ phong ấn trở lại trong người Shidou, và sau đó họ được kiểm tra sơ bộ ở «Fraxinus», họ trở về nhà Itsuka đợi chỉ thị tiếp theo.

Và họ cũng đã được biết về sự an toàn của Kotori. Cũng sắp đến giờ ăn tối rồi, vậy bây giờ cậu cũng nên đi về.

"...Nn, đúng vậy. Họ cũng lo lắng cho Kotori, vậy nên hãy trấn an họ đấy"

Reine nói với giọng không phản đối, chậm rãi gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Vâng. Vậy còn phần Kotori, tôi nhờ cô vậy."

"...Aaah, cứ để đó cho tôi.-Oh đúng rồi, Shin."

Khi Shidou chuẩn bị rời khỏi khong chỉ huy, giọng Reine vang lên từ phía sau cậu. Sau đó Reine cúi đầu xuống.

"...Xin lỗi"

"Eh...?"

Hoàn toàn không hiểu nổi tình huống đột ngột diễn ra trước mặt cậu, Shidou la lên một tiếng ngớ ngẩn.

"Cái gì, sao, chuyện gì xảy ra vậy Reine-san, sao cô đột nhiên..."

"...Về chuyện xảy ra ngày hôm nay, hoàn toàn là do tôi quyết định sai. Tôi khiến cậu lo lắng không cần thiết, và cuối cùng lại đẩy cậu vào nguy hiểm... Tôi thật sự xin lỗi"

"Không, làm sao nó..."

Không khí đột nhiên trở nên nghiêm túc, khiến cậu không thể giữ bình tĩnh. Cảm giác khó chịu đè lên người Shidou. Việc quyết định sai mà cô nói có lẽ là-

Nghĩ đến đây, Shidou la lên một tiếng ⌈ah⌋ ngắn.

"Có phải là, việc để Tohka và Yoshino tham gia buổi hẹn hò ? Uhm... ban đầu có không thoải mái nhưng cuối cùng cả hai đã giúp đã giúp rất nhiều..."

Shidou cười gượng gạo nói, lúc đó Reine và lắc đầu.

https://thuviensach.vn

"...Dù việc đó cũng tính.-Nhưng, việc quyết định sai mà tôi lo, còn xảy ra trước đó nữa."

"Eh?"

Câu nói nằm ngoài dự kiến làm Shidou mở to mắt.

"Vậy, quyết định sai đó là gìi?"

Khi Shidou ngạc nhiên hỏi, Reine chậm rãi bước về chỗ của mình, bắt đầu thao tác trên bản diều khiển một cách thuần thục.

"Sự thật, ngay từ đầu cuộc hẹn này không nên có. Hai ngày trước-để Shin hôn Kotori ngay sau khi bước vào, phong ấn sức mạnh của con bé sẽ an toàn hơn. ...Tuy nhiên, vì Kotori nói con bé rất mong chờ cuộc hẹn ngày hôm nay, nên tôi không thể nói ra. ...Thật sự, tôi rất xin lỗi."

"Ha...? Kh, không, chẳng phải như thế sẽ không hợp lí sao? Trước hết tôi phải tăng mức độ tình cảm của con bé-"

Đúng vậy. Reine và Kotori đã nói thế. Để phong ấn sức mạnh của Tinh Linh bằng nụ hôn, cậu phải tăng tình cảm của mục tiêu lên mức độ nhất định thì nụ hôn mới có tác dụng.

Ngay sau đó, hình ảnh xuất hiện trên màn hình. Hình ảnh này cậu đã từng thấy qua. Cậu nhớ đó là biểu đồ có các đường cong thể hiện mức độ trạng thái của Tinh Linh qua thời gian.

Tuy nhiên, hình ảnh hiện tại không có đường cong biểu hiện mức độ tình cảm.

Không. Cậu ngay lập tức nhận ra. Đó là một đường thẳng tắp.

-Nó thẳng tắp, kéo dài trên đỉnh sát khung màn hình.

https://thuviensach.vn

"Đây là..."

"...Tình cảm của Kotori dành cho cậu, ngay từ lúc đầu."

Nói thế Reine xoay chiếc ghế nằm trong hướng của Shidou, chỉ lên màn hình.

"...Ngay từ lúc chúng tôi bắt đầu theo dõi Kotori hai ngày trước. Mức độ tình cảm không hề thay đổi. Ngay từ lúc đầu nó đã ở mức cao nhất... không thay đổi dù chỉ là một lần."

"Vậy, vậy... thế có nghỉa là..."

Reine gật đầu.

"...Chẳng phải cô bé đã nói rồi sao. Kotori, cô bé yêu Onii-chan của mình nhất."

"Oh..."

Shidou chết lặng-

"Uu... Ugaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah!"

Ngay sau đó, đột ngột nhận một cúa đá đầy giận giữ từ phía sau, Shidou ngã về phía trước. Cứ thế, mặt cậu đâm sầm vào ngực Reine.

"...Nn?"

Reine nhìn xuống dưới, ngạc nhiên la lên. Shidou nhanh chóng trở lại tư thế lúc đầu.

"Xin, xin lỗi...!"

"Nn, một lần nữa."

https://thuviensach.vn

Sau khi xin lỗi Reine cậu quay lại. Kotori mặc đồng phục bên ngoài quần áo bệnh nhân đang đứng đó với khuôn mặt đỏ ửng lên.

"Kotori!? Em tỉnh-"

"Được rồi bây giờ hãy quên những gì anh vừa thấy mau! Chắc chắn các số đo đã bị lỗi~"

"...Không có những thứ như thế đâu. Hệ thống cũng không hề có vấn đề."

"Mười cái 『La Pucelle』 phủ kem số lượng có hạn!"

"...Xin lỗi Shin, có lẽ hệ thống tính toán bị lỗi"

Khi Kotori la lên, Reine ngay lập tức quay sang Shidou và thay đổi lời nói ban nãy.

"...Haah, vậy à"

Rõ ràng đó là hối lộ. Shidou gãi một bên má, và quay mặt về phía Kotori.

"Bỏ qua việc đó, cơ thể em liệu có ổn không? Chẳng phải em nên nghỉ thêm một chút..."

"Hmph, không có thời gian để nghĩ đâu. Em phải làm bảng báo cáo ngay lập tức"

"Báo cáo và những... thứ như thế mai làm cũng được. Hôm nay em cứ nghĩ đi."

Kotori trừng mắt nhìn cậu, cùng lúc cô bé lấy cây Chupa Chups ra khỏi túi và cho vào miệng. Sau đó cô bé giơ cây kẹo mút lên, tiếp tục nói.

https://thuviensach.vn

"Nhớ ra chuyện đó không hề dễ chút nào. Năm năm trước, sư việc khiến em có sức mạnh Tinh Linh. Khi chúng ta thức dậy vào ngày mai, kí ức của chúng ta có thể lại bị xóa, vậy nên cần một bảng ghi bổ sung nằm ngoài kí ức của em và Shidou."

"...Vậy à"

Shidou cau mày, cùng lúc cậu nhẹ nhàng nắm tay.

Tinh Linh bí ẩn xuất hiện trước mặt Kotori và Shidou năm năm trước.-Có lẽ, đó cũng là Tinh Linh đã giết cha mẹ Origami.

Shidou hoàn toàn có thể nhớ ra sự hiện diện của nó, nhưng hình dạng thật của nó vẫn còn nằm trong bóng tối.

"Đứng gắng sức quá đấy, Kotori"

"Em chắc chắn sẽ lo việc này. "

Kotori vẫy tay trong khi đi về phía ghế chỉ huy. Lấy một bảng ghi chú từ chỗ diều khiển, cô bé đi về phía cánh cửa cô bé bước vào lúc nãy. Sau đó-, cô bé dừng lại trong lúc đang đi.

"Nnh, Shidou. ...Điều anh nói trước khi phong ấn sức mạnh của em... có phải là thật không?"

"Điều anh nói... trước khi phong ấn sức mạnh của em."

Shidou lục lọi trong kí ức của mình, rồi vổ tay và la lên một tiếng ⌈aaah⌋. Đó chính là điều cậu nói trước khi phong ấn sức mạnh của cô bé, điều Shidou nói với Kotori.-Anh thích em nhất, anh yêu em.

Không thể kiểm soát được bản thân, Shidou gật đầu.

"Dĩ nhiên là thật rồi. Anh yêu em, Kotori."

https://thuviensach.vn

"...!?"

Vai Kotori giật bắn lên, và không giữ được bình tĩnh bàn tay cô bé liên tục mở ra nắm lại.

"Eh, ah, Chuyện đó, chuyện đó... Em, Em-"

"Như một đứa em gái vậy!"

"-Ý của anh là thế àààààààà!"

Ngay khi Shidou nói, Kotori quay người lại và di chuyển không giống như người mới ngủ dậy, và tung một cú phi cước vào đầu Shidou.

"Uguu...!?"

Shidou bị đá ngược trở lại ngực Reine.

"...Nn, chào buổi sáng"

"Xin, xin lỗi"

Shidou ngay lập tức đứng dậy, và nhanh chóng nhìn về phía Kotori. Kotori đã quay lưng lại và bước về phía cửa.

"Kotori!"

"Gì nữa!"

Tỏ vẻ không vui, và không hề quay đầu lại, Kotori nói.

Với giọng cực kỳ mạnh mẽ và ngạo mạng.

Với tính cách rất khác, với Kotori hay khóc nhè đó.

https://thuviensach.vn

Shidou gãi đầu và thở dài, và khi bước đến gần cô bé từ phía sau cậu nói.

"...Hai chiếc ruy băng đó, rất hợp với em!"

"...!"

Kotori ngạc nhiên quay lại nhìn. Sau có cô bé và Shidou nhìn nhau một lúc-

"Nn, cảm ơn, Onii-chan"

Cô bé nhẹ nhàng nói, cùng lúc bước ra khỏi khoang chỉ huy.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi

www.dtv-ebook.com

Tập 5 - Yami Tempest

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Mở Đầu: Chinh Phục Sự Đối Lập

"...Tại sao nó lại kết thúc như thế này?"

Shido thì thầm trong sự vô vọng, cậu kiểm tra lại tình hình hiện tại trong nháy mắt.

Shidou xác nhận có hai cô gái đang ở trong tầm nhìn của cậu.

Một trong số họ vẻ mặt tươi vui với mái tóc được buộc lên. Cô toát lên dáng vẻ tràn đầy sự tự tin.

Đôi môi nhỏ xinh của cô hơi cong lên và nở ra một nụ cười tuyệt đẹp trên khuôn mặt ấy. Trái ngược đường cong đầy tinh tế trải dài từ xương đòn đến cổ mình là hành động có phần phấn khích quá mức của cô. Có một nét duyên dáng tế nhị toả ra ở đâu đó từ cô ấy đã khuấy động từng giác quan của cậu.

"Kuku ..... oh, Shidou. Có gì khiến cậu cảm thấy khó chịu sao? Chỉ cần cậu chọn ta, Yamai Kaguya này. Hứa sẽ biến toàn bộ giấc mơ của cậu đều trở thành hiện thực ngay."

Nói xong, cô gái gọi là Kaguya đó đưa bàn tay ra một cách tao nhã như thể cô đang diễn trong một vở opera nào đó và nhấc cằm của Shidou lên. Chỉ là hành động đơn giản, tuy nhiên, lại có cảm giác như có một dòng điện giật đang tuôn chảy trong cơ thể và khiến bộ não của cậu tê dại đi.

https://thuviensach.vn

Nhưng-- đó chưa phải là tất cả. Một cô gái khác trông giống Kaguya một cách kỳ lạ-- đến mức bạn sẽ phải tự hỏi liệu đó có phải là một Doppelganger của Kaguya không dù ngoại hình của cô ấy gần như có chút gì đó khang khác.

Mái tóc của cô ấy được bện thành ba chùm chảy dài cùng đôi mắt u buồn chứa đầy sự mệt nhọc bên trong. Trái ngược với điều đó, đôi mắt của Shidou theo bản năng mà bị cuốn vào cái vóc dáng chuẩn đến theo độ quyến rũ một cách mê hồn.

"Tán tỉnh. Shidou, thay vì Kaguya, hãy chọn Yuzuru đi. Nếu cậu chọn Kaguya, cái cơ thể chán nản ấy chẳng bù đắp được gì cho cậu ngoài những niềm vui vô vị thôi."

Sau khi nói thế, cô sử dụng đầu ngón tay thon dài của mình khẽ lướt đi trên má của Shidou. Shidou chỉ còn biết đứng đờ người ra trước những cảm xúc đang gào thét bên trong cậu bởi sự quyến rũ ấy.

"Fuu.....bỏ cuộc đi, cô có làm gì thì cũng chỉ khiến Shidou càng trở nên khó chịu thôi."

"Cười nhạo. Kể từ khi cô không thể thắng tôi một trận đấu trực tiếp, cô phải làm những điều đáng xấu hổ như làm theo hành động của Yuzuru."

Ngay sau khi ánh mắt của Kaguya và Yuzuru chạm nhau, cả hai cùng lúc quay lại nhìn về Shidou. Và sau đó, lại một lần nữa mà cả hai đều cùng nhau buông lỏng đôi tay của mình một chút.

"Dến đây nào, Shidou."

"Chất vấn. Shidou cậu sẽ chọn ai?"

"K-Không, ng-ngay cả khi hai cô có nói sao thì như thế..."

https://thuviensach.vn

Trên mặt của Shidou toát ra đầy những giọt mồ hôi lạnh lẽo trong khi lùi lại một chút...

Và thế là

"Hey... Ta dễ thương hơn bên kia nhiều, đúng không?"

"Nghi vấn. Có phải là Yuzuru...không tốt?"

Và như thế, hai người nhìn lên Shidou khi cố gặng hỏi cậu ấy.

"Uhh....."

Trong đầu của cậu hiện tại, đang quay cuồng bởi những câu hỏi và những lời thì thầm ấy.

Sự thực là để cứu các tinh linh, và để cứu thế giới này, Shidou phải nắm bắt lấy họ.

Thế nhưng...vì sao đó.

-- Shidou lại đang bị các tinh linh túm lấy. Khi Shidou đặt trên môi mình một nụ cười gượng gạo để trốn tránh vấn đề của họ, Kaguya và Yuzuru với tay gần hơn nữa về phía cậu.

"Vậy-- giữa hai bọn ta"

"Thỉnh nguyện. Shidou. Xin hãy lựa chọn."

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Mưu Đồ Của Dem

Phần 1"-------- vậy, tôi sẽ tuyên bố hình phạt của cô."

Giọng nói điềm tĩnh nhưng trầm của một người đàn ông vang lên trong tai của Origami.

Lúc này, một trong những căn phòng của đơn vị đồn trú JGSDF, một vài người đàn ông đang ngồi thành hàng, nhìn chằm chằm vào Origami, người ngồi giữa căn phòng. Có vẻ như là họ đang khiển trách Origami về một cái gì đó.

Thế nhưng, đây cũng là điều dĩ nhiên.

Bởi, một cuộc thẩm vấn ngay tại lúc này là để Origami có thể bảo vệ chính mình khỏi những hành động sai trái lúc trước của cô.

Người đàn ông ngồi chính diện - Tướng Kiritani, tiếp tục nói một cách nghiêm khắc.

"Thượng sĩ Tobiichi sẽ bị khiển trách và trừng phạt, và cô sẽ không bao giờ được chạm vào Realizer một lần nào nữa."

"....."

Đây là những gì cô đã dự tính. Vẻ mặt không thay đổi, cô buông một tiếng thở dài yếu ớt.

https://thuviensach.vn

Dường như kết quả đã được quyết định từ rất lâu trước khi bắt đầu thẩm vấn.

Theo quy ước, mặc dù được bảo hộ trực tiếp thủ trưởng Ryouko Kusakabe cũng được tham dự, thế nhưng cô ấy cũng không đưa ra được nhiều đề xuất. Cuối cùng đây quả thực giống như là một trong những thủ tục để khiển trách Origami.

Nhưng ngay cả như vậy, tình hình hỗn độn này lại

Tính toán sai lầm của Origami..... , Itsuka Kotori, không phải là mục tiêu của cô để trả thù cho cha mẹ mình.

Không----- còn chưa có thể khẳng định được. Thế nhưng Origami cũng không thể gạt bỏ những lời Shidou nói với cô khi đánh đổi cả mạng sống của mình nếu toàn bộ là lời nói dối. Nếu những gì Shidou nói là sự thật, rằng 5 năm trước tại nơi đó, còn có một Tinh linh khác nữa, và Origami sẽ vụt mất cơ hội để tìm ra thủ phạm thực sự ngay tại đây và ngay bây giờ.

Vì lý do đó, Origami--người sẽ không vì bất cứ hành động nào mà hành động thiếu suy nghĩ--đang cảm thấy tim mình như bị bóp nghẹt.

Nhưng----- bất ngờ.

"...............?"

Đột nhiên, cánh cửa phòng bật mở. Tất cả những người đang ngồi trong phòng hướng ánh nhìn về phía cửa.

"Chuyện gì thế? ở đây đang có một cuộc thẩm vấn. Ai cho phép anh..."

https://thuviensach.vn

Kiritani nói trong cau mày khi đang nhìn vào kẻ vừa bước vào. Ông ta ngay lập tức ngừng nói.

"--Ngài Westcott?"

Nhìn thấy khuôn mặt khó chịu và giọng bối rối của ông ta, Origami quay lại phía sau nhìn trong nháy mắt.

Ở đó, một người đàn ông đang đứng, đi kèm với một cô gái dường như là một thư ký.

Đó là một người đàn ông cao lớn mặc một bộ đồ màu đen, mái tóc màu tro tối cùng với một đôi mắt sắc bén như một con dao được sử dụng để cắt một khe trên khuôn mặt của mình. Tuổi của ông ta khoảng 30 tuổi, chưa, người đàn ông bí ẩn đó đã cho ra một cảm giác như một cựu chiến binh giàu kinh nghiệm.

Nhìn thấy khuôn mặt của người đàn ông đó, và nghe Kiritani nói tên của người đó, Origami đã nhếch cô lông mày một chút.

Giám đốc điều hành Công ty của DEM--Isaac Ray Peram Westcott.

Ông ta là người đứng đầu của công ti duy nhất trên thế giới có thể sản xuất được Realizer.

"--Ahh... hình như mọi người đang bận, tôi xin lỗi".

Ông ta nhún vai, nói bằng tiếng nhật một cách thành thạo.

"--Một người như ngài làm gì ở chốn này...?"

Kiritani bối rối nhìn Westcott.

"Các ông thấy đấy, tôi là người đã cung cấp như một món quà, và tôi nghe nói là Mana đã bị thương. Lúc đó thì tôi cũng đã lên kế hoạch để đến

https://thuviensach.vn

Nhật Bản để khuyến khích động viên. Tuy nhiên... đã có một cái gì đó thú vị đến tai tôi trên đường đi. "

"Một cái gì đó thú vị?"

Khi Kiritani nghiêng đầu, gật đầu Westcott quá đáng.

"Là thành viên AST người kích hoạt và chiến đấu với Tinh linh ở đây?"

"..... Uh ....."

Từ lời nói Westcott, Kiritani nuốt nước bọt.

Đó là một phản ứng bình thường. DW-029 , bộ đồ chiến đấu mà Origami đã sử dụng. Đó là đồ thí nghiệm của DEM, một kết tinh của công nghệ bị che giấu. Chúng được cho là khá khó khăn để ứng dụng vào thực tế, trước đó chỉ có một số nhân viên của DEM, trong đó có Mana mới có thể sử dụng.

Westcott đã đoán được suy nghĩ của Kiritani, ông ta lắc đầu diễn kịch.

"Mọi người đừng vội kết luận gì nhé. Ko phải là tôi đã lên kế hoạch đến đây để trách mắng hay đổ lỗi về hành động lần này như thể làm bình phong cho việc buộc ai đó phải làm theo yêu cầu của tôi đâu"

".....vậy, tại sao?"

"Chỉ là tò mò thôi. Dù cô ấy chỉ điều khiển được nó một lúc, nhưng tôi vẫn tò mò về người Wizard này, người mà đã điều khiển một cách điên rồ...well----"

Ông ta quay về phía Origami

https://thuviensach.vn

"tôi ko nghĩ rằng đó lại là người phụ nữ đáng yêu và dễ thương như cô"

"....."

Origami cảm thấy kì lạ và đáng sợ. *Gulp*-- cô nuốt nước bọt.

Westcott nghĩ rằng bằng cách đó, ông ta đã truyền đạt đc ý nghĩ của mình. Cười khô trong khi nhún vai.

Như để chen ngang vào, (tướng) Kiritani nói.

"xin vui lòng cho chúng tôi được xin lỗi sau, giờ chúng tôi cũng đã lên kế hoạch để trừng phạt Thượng sĩ .

"Ý ông trừng phạt là sao?"

"Chúng tôi đi đến kết luận rằng đây là điều cần thiết để kỉ luật cô ấy về các hành động cô ấy đã gây ra."

"Ông đang nói cái gì vậy? Không có nhiều wizard có thể kiểm soát được thứ đó. Ông hiểu chứ?"

".....Đó ko phải là vấn đề thưa ngài, đây là kỉ luật của toàn đội"

"....ouuu"

Nghe Kiritani nói, Westcott đặt tay lên trán và thở dài.

Sau đó ông ta chỉ thẳng tay về phía Kiritani, không hề tỏ ra chút do dự nào và bắt đầu nói.

"Các người vẫn không hiểu dù tôi đã nói vậy sao...?"

Nghe Westcott nói, tất cả các sĩ quan quân đội đang ngồi trên đó há hốc miệng cùng một lúc.

https://thuviensach.vn

Chắc chắn ông ta là người có ảnh hưởng lớn ------- nhưng đó không phải là tất cả.

Isaac Westcott là giám đốc quản lý của Công ty DEM. Có nghĩa là, mặc dù ông ta là người đàn ông điều khiển tất cả các Realizers trên thế giới, xong ông không phải là một người nói nhiều.

30 năm trước đây, một vài người đã đạt được công nghệ của phép lạ.

Một mảnh của phép thuật, thứ làm cho những giấc mơ điên rồ nhất có thể thành sự thật.

Mặc dù nó không được chính thức công bố ra công chúng, các Realizers đã được triển khai đến các tổ chức lớn của mỗi quốc gia.

Nếu vì bất cứ lý do gì, kể cả bởi ý thích của các Công ty DEM, tình hình biến thành không cung cấp các Realizers đến quốc gia nào đó, các quốc gia đó có thể bị suy giảm rất lớn sức mạnh của mình.

Tiếng nuốt nước bọt của Kiritani có thể nghe thấy rất rõ ràng. Bên cạnh đó, JGSDF ngay bây giờ đang có món nợ lớn với Công ty DEM. Nếu ông ta làm bất cứ hành động sai lầm nào làm ảnh hưởng đến tâm trạng của Westcott, điều đó sẽ gây ra những phiền phức cực kì lớn.

Nhưng Kiritani lại nghiến răng, nện mạnh tay xuống bàn.

"Đừng đánh giá thấp tôi, tên doanh nghiệp tư nhân. Tôi sẽ không thay đổi quyết định. Thượng sĩ Tobiichi sẽ phải chịu kỉ luật"

Ông ta trừng mắt nhìn thẳng vào Westcott.

Trong một khoảnh khắc, những âm thanh nuốt nước bọt có thể được nghe thấy. Nhưng ko một ai dám phản đối.

https://thuviensach.vn

Hành động này là bình thường. Các ưu tiên của những thứ như các giám đốc điều hành JGSDF làm theo nhu cầu của các doanh nghiệp nước ngoài, không thể được thực hiện ở một nơi như thế này.

"Splendid." (?)

Westcott đã im lặng trong một lúc, sau đó thở dài.

Ông ta lấy chiếc điện thoại bên trong túi áo khoác của mình và bắt đầu gọi cho ai đó.

"--Ahh...rất vui được gặp ông, đã một thời gian dài ko nói chuyện...Vâng, thực ra có một vài chuyện tôi đang muốn thảo luận..."

Và sau khi trao đổi vài lời với phía bên kia, Westcott trao điện thoại cho Kiritani.

"....Ý ông là sao...?"

"Ông sẽ hiểu khi nói chuyện với người đó."

Kiritani méo mặt nghi ngờ, nhưng rồi cũng nhận điện thoại từ Westcott.

Và sau đó, sau một vài giây.

"..... Bộ trưởng Bộ Quốc phòng Saeki ..... ?!"

Kiritani rung ghế của mình với một bộ mặt thực sự shock.

."Ha ..... nhưng. ----- n, không có, không có cách nào mà điều này..... "

Mồ hôi chảy ra khỏi trán của Kiritani, cùng với một nếp nhăn lớn khắc ở giữa lông mày.

https://thuviensach.vn

Kiritani kết thúc cuộc nói chuyện và ném điện thoại về phía Westcott.

"Ooototo, xin hãy cẩn thận, đây là mẫu mới nhất đó"

".....Đồ khốn"

"Fufu, Siberian thực sự là một hệ thống tuyệt vời (?). Nếu không sử dụng sức mạnh vật chất để pin (?) xuống một đối thủ, toàn bộ việc có thể được giải quyết bằng cách thân mật với một người đàn ông"

Westcott đặt điện thoại vào túi, liếc Kiritani, sau đó nhún vai. Làm với vẻ thúc giục.

Kiritani làu bàu, đập mạnh tay xuống bàn.

".....Thượng sĩ Origami sẽ hưởng án treo trong 2 tháng."

".....?!"

Nhận quyết định trên, tất cả các nhà lãnh đạo ngồi đó. Án treo-nghĩa là cấm sử dụng Realizer.

Từ những điều Origami biết, đây là mức án nhẹ đến không thể tin được.

"General. Đó là- "

"...Yên lặng! hình phạt đã được thông qua. Giải tán.

"Nhưng..."

Origami đan cố gắng nói gì đó. Ryouko phát hoảng và nắm lấy tay của Origami.

"th--thứ lỗi cho tôi!"

https://thuviensach.vn

Cô nói vậy và cúi đầu chào. Sau đó, cả hai người nhanh tróng rời khỏi phòng.

Lúc đó, Westcott giơ tay trào như thể ông ta là một người bạn. Nhưng Origami chỉ đáp lại bằng một cái nhìn và theo Ryouko rời khỏi đó.

Ryouko tiếp tục kéo Origami đi xa hơn một chút nữa, cho đến khi giọng nói của hai người ko thể nghe được nữa. Cô tiếp tục nói.

"Origami! Em vừa nghĩ gì thế hả?"

"..... Không có vấn đề nếu nó chỉ là gián tiếp hay không, khiến cho JGSDF làm theo nhu cầu của một doanh nghiệp nước ngoài...."

Origami đang nói thì *Supan*--một cái gõ vào đầu.

"...chị làm gì vậy...?"

"Chị nói câu đó mới đúng! Sẽ ra sao nếu những lời em nói làm em bị trừng phạt tiếp chứ!"

"...Đó cũng là một vấn đề.."

Nghe Origami nói vậy, Ryouko gãi đầu và thở dài.

"Vậy, như này vẫn tốt hơn đúng ko? Dù ko biết là trùng hợp hay không, chị đã nghĩ là Chúa đã gửi một thiên thân với khuôn mặt đáng sợ xuống để giúp em...em muốn trả thù cho cha mẹ em đúng ko?"

Nghe những lời của Ryouko, Origami gật đầu trong khi nắm chặt tay.

Ryouko cũng trùng xuống và cúi đầu như thể cô đã hài lòng.

"...Hmm..."

https://thuviensach.vn

Ngay lúc đó, Ryouko đột nhiên nhíu mày. Cô chú ý đến phía sâu của hành lang.

Giả vờ quay lưng lại, cô đã thấy hai cái đầu ló ra tư phía góc hành lang.

Sau khi trao đổi ánh mắt với Ryouko, họ lặng lẽ đến chỗ đó, và sau đó,

"Wa!"

Khi Ryouko đột nhiên hét lên, 2 người đó giật mình và ngã nhào xuống.

"Ou, ouch ouch .....gì vâyj?"

"Mugyuuu, M-Mike...nặng quá..."

Hai người này là hai cô gái đang giữa tuổi thiếu niên. Một trong số đó là cô gái với mái tóc buộc làm hai, trên người khoác bộ đồng phục trung học Raizen. Cô kia mặc một chiếc áo choàng màu trắng hơi lớn hơn so với quần áo làm việc bình thường và đeo kính, cô ấy là một cô gái với đôi mắt xanh và mái tóc vàng.

Đó là binh nhì Takamine Mikie và binh nhì Mildred F. Fujimura. Dù một người chuyên về kĩ thuật trong khi người kia trực tiếp tham gia chiến đấu, họ đều là thành viên AST giống như Origami và Ryouko. Kể từ khi bộ đôi cùng tuổi này gần Origami, họ luôn bám lấy cô một cách kì lạ.

"Mikie và Mily. Hai cô gái.....hai cô đang làm gì ở một nơi như thế này?"

"Ahh...err...nó là vì...mà Mily là sao?"

"UEH!? Nó thật sự thành vấn đề nếu chị biến tên em thành Mily-"

https://thuviensach.vn

Nhìn hai người này, Ryouko thở dài.

"Đây chỉ giống như lo lắng về Origami, mà ..... nghiêm túc đi."

"A, Auuuu ....."

"Em xin lỗi."

Khi Mily và Mikie nói hối lỗi, hai vai thu lại.

Nhưng Mikie ngay lập tức ngước lên nhìn Origami.

"Vậy... mọi chuyện thế nào?"

Mikie hỏi vậy, Mily cũng tiến lê phía trước. Nhìn vào hai người này, [Nghiêm túc] Ryouko lại làm khuôn mặt như cô đã chịu thua và thở dài. Cô gật đầu với Origami [Hãy trả lời họ]. Origami đáp lại Ryouko bằng cách hạ thấp đầu một chút.

"Mình đã được hưởng án treo 2 tháng"

"Ah, aah....."

Nghe những lời đó, Mikie như bị mất sức mạnh của mình trên đầu gối, khụy ngay xuống đất.

Nhưng cô lập tức vùng dậy, lấy ra một phong bì màu nâu [Thư từ chức] từ trong túi ra, và đóng sầm nó trên sàn nhà.

"Không, giờ mọi thứ sẽ kế thưc như này, tớ cũng nghỉ việc ~kyuu!"

"Mike, cậu không nên nói như vậy"

Mily xoa xoa lưng của Mike như thể đang cố làm một con vật bình tĩnh.

https://thuviensach.vn

"Ý mình là, hãy bình tĩnh lại và chuyện của Origami sẽ nói sau"

"Eh.....Đó là vì Origami-san bị quản thúc hai tháng tại nhà.....eh? quản thúc? quản thúc tại nhà?"

Mikie lau nước mắt của cô bằng tay áo và đứng lên.

"Quản, quản thúc tại gia, có nghĩa là cậu không cần phải nghỉ đúng không !?"

"Vâng."

Gương mặt của Mikie được nhuộm trong tuyệt vọng ngay lập tức tươi sáng trở lại.

"Nó...nó thật tuyệt...! Nếu Origami-san bị sa thải thì tớ.....tớ....uh...."

Những giọt nước mắt đã được lau khô, lại một lần nữa trở lại trong đôi mắt của Mikie. Mikie, sau đó kìm nén những cảm xúc, dang rộng tay và nhảy đến Origami.

"Origami-saaaaaan!"

Nhưng phản ứng của Origami không phù hợp (?), và để tránh cái vóc giáng nhỏ bé đang lao đến, cô ngay lập tứ vặn mình, và vì sự khác biệt về chiều cao, cô đã có thể vung cùi chỏ vào mặt của Mikie.

Mặc dù không có ý định tấn công, nhưng những cả giác đó đã khắc sâu vào cơ thể cô. Chỉ là một phản ứng mạnh với bất cứ kẻ thù nào lao vào cô.

"Hebuuu !?"

Hét lớn một tiếng, *Slam*! khuôn mặt của Mikie đập mạnh xuống đất.

https://thuviensach.vn

"O, Origami-saan....."

"Tớ sẽ giật mình nếu cậu lao vào đột ngột như vậy"

"Không, không phải.....chỉ là, đo không phải là một cảnh tình cảm đẹp sao...."

Mikie nói trong khi gãi cái mũi và trán đang đỏ ửng.

Liếc xéo Mikie, Ryouko cúi xuống nhặt chiếc phong bì màu nâu trên hành lang.

"Fu-un.....vậy là em muốn rời khỏi AST. Tôi đoán là mình không còn sự lựa chọn nào khác. Mặc dù khá đau khi chúng ta cần giúp đỡ, khi mà em đã đủ lịch sự để chuẩn bị một cái gì đó như thế này, tôi đoán tôi không thể lạnh lùng từ chối lời đề nghị huh. "

Cô làm một cử chỉ phóng đại và nhún vai, sau đó thở dài như thể mọi thứ đã được quyết.

"Heh!?"

Giọng nói đó rõ ràng là của Mikie, đôi mắt cô như đang xoay xoáy các vòng tròn và sau đó chạy đến Ryouko trong hoảng loạn.

"Ah, err! Đó là .....! "

"Hmm ---? vâng? có gì sai sao Mike? À à, xin lỗi vì đã gọi tên em một cách thân thiện quá như vậy, Takamine-san. Đừng lo lắng, nếu nó là em, em sẽ làm tốt cuộc sống của mình từ bây giờ thôi."

"Đội trưởng, đó-đó là một sự nhầm lẫn! Một sự nhầm lẫn!!!"

Mikie với tay cố lấy lại lá thư, nhưng khi cô sắp lấy được thì Ryouko lại giơ nơ lên cao hơn.

https://thuviensach.vn

"Đó-đó là một sự nhầm lẫn. Đó là một âm mưu của một tổ chức độc ác! "

"Sự nhầm lẫn huh..... mặc dù nó được viết bởi em"

Hop *Hop*, Mikie cố nhảy để với lá thư. Nhưng mooixl ần như vậy thì Ryouko lại giơ nó lên cao hơn.

Rõ ràng là Mikie đang bị trêu. Mặc dù đây là một hành động hiếm hỏi của một Ryouko quá-nghiêm-túc, nhưng.... có thể do đã tích lũy đủ căng thẳng suốt từ nãy đến giờ, nên cô đã giải phóng toàn bộ bằng cách trêu đùa Mikie.

Và, khi Origami đã nhìn chằm chằm vào Ryouko như mọi khi, *ahaha* Mily nở một nụ cười vui vẻ.

"Chà, cả hai người, thật sự hạnh phúc khi Origami không bị sa thải. Nhưng cũng thật tuyệt vời khi làm thế nào mà chỉ bị quản thúc 2 tháng. Thành thật mà nói, tớ không nghĩ bất cứ điều gì khác ngoài sa thải."

Origami băn khoăn không biết bắt đầu từ đâu để giải thích, Mily ngay lập tức bắt đầu run rẩy.

"Đ-Đừng nói với tớ là....."

"Mildred?"

Nghĩ rằng cô ấy đang hơi khác thường, Origami gọi tên cô. Nhưng Mily hoàn toàn không nhận ra điều đó và đỏ mặt; mồ hôi sau đó đã chạy xuống trán cô.

"Thông thường, hành động đó là một hành động đáng trách có thể bị phạt ..... nhưng, Origami phải ở trong một nhà tù.....và một hình phạt không trong sáng.....trong một căn phòng tối....và những nụ cười dâm

https://thuviensach.vn

đãng của các cán bộ cao cấp .....[Cô không muốn bị sa thải đúng không....cô biết mình nên làm gì để tránh điều đó....]....Ah~ sau đó Origami bị ép mặc một bộ đồ dâm dục và nằm trên nền nhà, và phần sâu kín nhất của cô ấy mà chưa ai từng thấy----"

"Hey!"

"Gyann!"

* Bam * nắm tay của Ryouko đập thẳng vào đầu Mily.

"Vậy-vậy là sao! chị biết bộ não của Mily là kho báu của mọi người cơ mà!"

"Im đi! em vừa thốt ra tất cả những gì em nghĩ khỏi miệng đấy!"

"Em...vừa thốt ra.....đừng nói là chị cố tình dùng trò đùa điên rồ ấy với em!?"

Một lần nữa, nắm tay Ryouko lại đập xuống đầu Mily.

"Ouch ouch ouch ..... mouu, Ryouko có chịu trách nhiệm nếu em ngu đi không--"

"Nó thật sự trầm trọng đồ Mimidoshima"

Ryouko bỏ cuộc và thả lỏng nắm đấm của mình, Mily lấy tay xoa đầu.

Và ngay sau đó, từ hành lang, tiếng bước chân 2 người vang lên.

Khi họ theo hướng đó, họ nhìn thấy một người đàn ông với một bộ đồ màu đen, và một cô gái đeo kính râm. Cô là thư ký của Isaac Westcott.

"....."

https://thuviensach.vn

*cúi thấp*Origami cúi đầu xuống. Nhìn những gì Origami đang làm, những người khác dường như đã nhận ra sự tồn tại của Westcott. Họ ngậm miệng lại, ngừng trêu đùa và đứng thẳng.

"---Aaa"

Westcott nhận ra nhóm bọn họ và nhếch lông mày, lúc đến gần Origami, ông đặt tay lên vai cô.

"Tôi có kì vọng cao vào cô, Wizard trẻ ạ. Nếu là cô, cô chắc chắn sẽ hạ được các tinh linh"

"....."

Origami nuốt nước bọt.

Nó không phải như cô cảm thấy sự thù địch hay chết chóc. Nhưng, trái tim của Origami như mắc một cái gì không thể tin nổi hết lần này đến lần khác--điều mà cô từng nghĩ là không thể. Nó giống như ------ cô có cảm giác như sợ hãi người đàn ông vừa đi qua mình.

"hãy đưa cho cô ấy"

Khi Westcott nói vậy, thư ký của ông lấy một mảnh giấy nhỏ ra khỏi túi của mình, và đưa nó cho Origami.

"Xem đi"

Cô lấy nó mà không nói bất cứ điều gì. Hơn có tên IRPWestcott, một danh sách các số điện thoại mà nhìn như số điện thoại và địa chỉ email đã được viết ở đó.

"Nếu có điều gì phiền cô, cô có thể gọi cho chúng tôi bất cứ khi nào cô muốn.-------DEUS.EX.MACHINA, sẽ không bỏ qua bất cứ nỗ lực nào để giúp cô đạt được mục đích"

https://thuviensach.vn

"..... Tôi rất biết ơn."

Cô lấy thẻ và trả lời nhẹ nhàng. Nhưng cuối cùng, cô không còn có thể nhìn mặt ông ta nữa.

Dù có hay không, ông cũng đã nhận ra những gì Origami đã trải qua. Westcott nở một nụ cười, sau đó ông với thư ký của mình bỏ đi.

"E, errr ..... đó là ai vậy?"

"Ai vậy?"

Mikie và Mily nghiêng đầu thắc mắc. Ryouko nãy còn đang lo lắng thì giờ gãi đầu từ bỏ, cô nói với hai người họ với nửa con mắt.

"Đó là Mr.Westcott của Công ty DEM. Các em không nhìn thấy ông ta trên truyền hình hay trên tạp chí? ..... Nó vẫn còn dễ hiểu cho Mikie nhưng Mily, chẳng phải em chuyển từ DEM đến hay sao? sao em không biết?"

Công ty DEM là công ty duy nhất trên thế giới có thể sản xuất các Realizer, một phần quan trọng của đơn vị CR.

Do đó, tổ chức cảnh sát của các nước hoặc các quân đội được cung cấp các Realizers, sẽ có người giám sát hoặc cán bộ bảo trì được triển khai bởi các công ty DEM. Mily cũng là một trong những nhân viên đó.

[Ah] Mily chống cằm khi nghe Ryouko nói.

"Giờ khi nghĩ về nó thì, có thể có một người như thế---"

"Giờ nghĩ về nó.....đó chẳng phải sếp của em sao?"

"Ahaha, đó là do rất hiếm khi có cơ hội để các nhân viên bảo trì gặp được người quản lý họ. Bất cứ ai cũng sẽ hài lòng nếu hàng ngũ quản lý giữ

https://thuviensach.vn

im lặng trong lúc gửi tiền để Mily và những người khác---"

"Em nói những câu nguy hiểm thật dễ nhỉ"

Ryouko nở một nụ cười khô khan, nhưng Origami đã không để ý đến những gì hai người nói.

Cô cứ nhìn mảnh giấy trên tay mình, trừng trừng vào từng chữ sô in trên đó. Một lần nữa, cô lại nuốt nước bọt.

Westcott gây tiếng vang với bước chân của mình trong hành lang, trong khi thở nhẹ.

"---cô thấy đấy, Ellen. Những người ở đó chẳng biết vấn đề nào quan trọng cả. Tất cả những kẻ ngu không đủ năng lực tham gia cùng nhau, đã đủ lạ để đổ trách nhiệm về một thiên tài mà là chỉ có 1 trong 10.000 người. "

"Tôi đoán đó là sự thật."

Lui lại phía sau một vài bước sau Westcott ---- Ellen đáp lại lặng lẽ.

"Nhưng, đối với một Pháp sư unpurified điều khiển được .... Nếu có cơ hội nào đó Kiritani vẫn không muốn trừng phạt Tobiichi Origami, nó có thể là tốt hơn nếu tôi mời cô ta đến công ty của chúng ta. Ý nghĩa của điều đó thì, nó sẽ có một chút tiếc nuối khi từ bỏ cô ấy. "

"Tới DEM?"

"Aah. Nếu điều trị ma thuật đã được tiến hành cẩn thận, so với Mana hoặc Artemishia, cô ấy thậm chí có thể trở thành một phù thủy có thể vượt qua thuật sĩ mạnh nhất thế giới, Ellen Mathers.

"....."

https://thuviensach.vn

Westcott nói trong khi thu hẹp mắt của mình, trong khi đó thì thuật sĩ mạnh nhất thế giới tiếp tục im lặng. Mặc dù ông lên kế hoạch đó là một trò đùa, cô có thể trở nên một chút lầm lì lúc đó. Westcott nghĩ rằng cô ấy không thể dễ thương nổi, và nhún vai.

Nhưng Ellen ngay lập tức nhớ ra điều gì và cao giọng.

"-------- Nói trong đó, đã có một báo cáo."

Cô nói rằng, Ellen mở tập tin cô đang cầm trên tay cô.

"Báo cáo?"

"Vâng, Tinh linh AAA mã thường xuất hiện trong vùng lân cận Kantou, được cho là đã biến mất từ 3 tháng trước. Tôi đã nói với ông điều này vài hôm trước."

"À, tôi có nghe nói, nhưng đó không thực sự hiếm phải không?"

"Vâng. Nhưng, nhìn vào điều này. "

Ellen lấy một bức ảnh, và cho Westcott xem.

Có hai cô gái trong bức ảnh. Một trong số đó là Trung úy Tobiichi Origami đã gặp trước đó. Nghĩ về điều đó thì, ông nghe nói rằng cô ấy là một thành viên dự bị của AST trong khi một nửa thời gian của cô dành để đi học.

Nhưng ----- vấn đề là cô gái khác.

Cô gái với thân hình mảnh mai, mặc đồng phục giống Origami. Cô có một vẻ ngoài xinh đẹp, mái tóc đen như màn đêm, một đôi mắt lấp lánh mà nếu ai đã nhìn thấy một lần thì sẽ không bao giờ quên trong suốt phần đời còn lại ủa họ.

https://thuviensach.vn

Không có cách nào để nhầm lẫn nó. Đó là,

"?"

Westcott cố điều chỉnh trái tim đang đập nhanh của mình, nói một cách nhẹ nhàng.

Vâng. Người trong bức ảnh đó là Tinh Linh mà họ đang nói đến.

"điều này nghĩa là sao? cô cho rằng Tinh Linh đó đang sử dụng một kĩ năng cao cấp chỉ để đi học không?"

Westcott nói trong khi cau mày, Ellen đáp lại.

"Tên của cô gái này là Yatogami Tohka. Có vẻ như cô ấy là một nữ sinh chuyển trường đến cao trung Raizen, trong lúc đang biến mất"

"Hành động của JGDSF là gì?"

"Có vẻ như Trung úy Tobiichi báo cáo một nữ sinh viên giống như , nhưng vì các kết quả quan sát cho thấy không có linh lực từ cô ấy nên cô ta được cho là người bình thường."

"Cô ta bị giám sát ra sao?"

"Một quan sát bên ngoài từ DS-06."

"Đó là điều không thể."

Nghe tên của máy giám sát được họ sử dụng, Westcott khoanh tay lại và thở dài.

"Họ chỉ sử dụng loại máy kiểm tra kém chính xác ấy một lần rồi kết luận cô ta là một người bình thường trông giống ? chỉ như thế?"

"Có vẻ như vậy"

https://thuviensach.vn

"Ellen, với điều này tôi nhất định... Một thằng ngốc yêu hòa bình là điều kinh hoàng hơn nhiều so với bất cứ ai bị mất trí nhớ. "

"Tôi sẽ yêu cầu khẩn trương điều tra lại."

"..... Không, chờ đã."

Nhưng, Westcott dang rộng bàn tay của mình để kiềm chế Ellen làm như vậy.

"kể cả chúng ta có để lại việc đó cho JGSDF VIPs, điều tốt nhất họ có thể làm là kiểm tra thể chất với các kết quả tương tự."

"Sau đó ---"

"---- Yeah, chúng ta sẽ tự giải quyết vấn đề này theo cách của chúng ta. Với chúng ta làm việc đó, tôi chắc chắn có thể giải quyết điều này một cách nhanh chóng và dễ dàng. "

"Nhưng ....."

Ông ngưng Ellen lại, Ông hiểu những gì cô sẽ nói.

Miễn là Hoa hậu Yatogami Tohka có cơ hội trở thành một Tinh Linh, thực sự cần chuẩn bị khả năng chiến đấu nếu cô ấy cho thấy sức mạnh thật sự của mình."

Tuy nhiên, để có đủ nhân sự và trang thiết bị để chống lại một thứ như Tinh Linh hạng AAA và sử dụng nó trên hiện trường, đó là điều khó khắn với AST.

Vấn đề là, tình hình bây giờ đã giống như có một bữa tiệc được đặt ở phía trước của bạn, nhưng bàn tay của bạn không thể đạt được nó. Ông cũng đã nghĩ đến việc tái yêu cầu AST để cho Ellen nhập JGSDF nữa.

https://thuviensach.vn

".....cô có thể cho tôi xem thêm một chút?"

"Vâng"

Westcott chỉ ngón tay vào bàn tay của Ellen, sau khi trả lời ngắn gọn. Cô đưa tệp tin cho ông.

Ông đọc lướt qua và-----một bên môi của ông méo xuống.

"Houu.....đây chẳng phải thời điểm tuyệt vời sao.....Hey Ellen, cơ thể cô có xỉn đi tý nào vì đối thủ gần đây không?"

"....."

Ellen giật giật má.

Tinh Linh xuất hiện ở những nơi bất ngờ và trong khoảnh khắc bất ngờ bởi ý tưởng bất chợt của họ. Có một giới hạn vào việc chuẩn bị khả năng chiến đấu mạnh nhất khi nó xuất hiện bất cứ khi nào nó thích, nếu có cơ hội nào cho họ được điều khiển sự xuất hiện của Tinh Linh, sẽ thật vô nghĩa nếu để [mất].

Nhưng nếu họ biết nơi ở của Tinh Linh, thì việc đó thật đơn giản.

"Tôi sẽ để chuyện đó lại cho cô Ellen. ------ Ellen. Ellen Mira Mathers. Wizard mạnh nhất không ai sánh kịp. Nếu đó là cô, cô chắc chắn sẽ có thể thực hiện nó. Không có vấn đề đối thủ là ai, ngay cả khi nó là một nguyên nhân tàn bạo phá hủy thế giới. "

Ellen đã vỗ tay trước khi trả lời.

"Hiển nhiên. Không phải nghĩ đối thủ là ai, tôi sẽ không thua"

Đó là một câu trả lời phù hợp với mong đợi của mình. * hmhm * Westcott mỉm cười dễ chịu.

https://thuviensach.vn

Phần 2

Hít một hơi ngắn, Takamiya Mana từ từ mở mắt.

Có thể do cô đã nhắm mắt quá lâu, tầm nhìn của cô giờ lờ mờ như một bức tranh ghép.

Cô không thể sử dụng sức phù hợp với cơ thể hiện tại, khiến cho cả cơ thể cô chịu một cơn đau âm ỉ.

"Mình.....đang.....ở đâu....?

Giọng nói phát ra từ cổ họng cô bây giờ nghe như một người xa lạ mà cô chẳng quen. Cổ họng khô cứng cùng tiếng *buzz* trong màng nhĩ. Những yếu tố ấy đủ để cô ấy không nhận ra giọng nói của mình. Điều duy nhất còn lại là bộ não, mà cũng chẳng thể nhận ra nổi giọng nói của bản thân nữa. Một suy nghĩ ngớ ngẩn lướt qua đầu cô.

Mất một vài giây, Mana mới có thể sử dụng giác quan của mình, và xác nhận tình hình của cô hiện tại.

Một căn phòng màu trắng. Một chiếc giường lớn. Toàn thân cô đã được bọc trong băng y tế, cánh tay trái của cô có một ống truyền và cô dang đeo một mặt nạ dưỡng khí.

Có điện cực dán trên lưng cô, gắn với điện tâm đồ và nhjp tim của Mana đang kêu một cách đều đặn.

Mana vô tình cười khô. Chẳng cần biết cô nhìn nhận ra sao, giờ cô là một bệnh nhân trong tình trạng nguy kịch.

"Tại sao...mình lại....?"

Nói đến đó, Mana mở to mắt. Cô tháo mặt nạ dưỡng khí, cô ngồi dậy với cơ thẻ đang trong cơn đau.

https://thuviensach.vn

Cô quay đầu lại, nhìn vào cái đồng hồ điện tử trên kệ.

--- 14:00 7/5 WED

"Mùng 5.....tháng 7...."

Nhìn vào thời gian hiển thị trên đó, Mana thở hổn hển.

Hoặc đồng hồ đã bị hỏng hoặc có người muốn lừa dối Mana bằng cách cố tình thay đổi ngày tháng, nếu đó không phải đúng như vậy.

Gần một tháng đã trôi qua kể từ ngày Mana chiến đấu với ----- Tokisaki Kurumi trên tầng thượng của cao trung Raizen.

Vâng, tại thời điểm đó, Mana đã bị đánh bại và thổi bay bởi Kurumi, người đã thực thể thiên sứ của mình.

Chỉ còn những người còn lại với Kurumi là Shidou, Tohka và Origami. Cô nghĩ rằng không ai có thể lật ngược tình huống được nữa. Cụ thể, điều đó có nghĩa là.....

"Onii-sama....!"

Mana giật mạnh các điện cực dán trên ngực cô và ống truyền được chọc vào cánh tay. Lần thứ hai cô làm vậy đã khiến điện tâm đồ nhiễu loạn. tiếng *Piiiiii* reo lên.

Cuối cùng, Mana nhận ra một điều.

"Sao....mình chưa chết...?"

Chắc chắn là cơ thể cô đang bị tổn thương, tầm nhìn lờ mờ. Khó mà nói mọi giác quan trong cơ thể cô đều hoàn hảo.

Nhưng-----cô vẫn sống.

https://thuviensach.vn

Cô đã bị lộ, bất lực với 'kẻ ăn thịt' , nhưng cô vẫn sống sót.

Nghĩa là tình hình dã trở nên không thể hiểu nổi. Bởi thời gian khi Mana mất ý thức, tình hình trận chiến lúc đó là điều tồi tệ nhất có thể có.

Ngay trên tầng thượng của ngôi trường, phần sâu kín nhất của những Kurumi nhân bản, Thiên sứ điều khiển thời gian được cất giữ ở đó.

Đó là tình huống tuyệt vọng với bất cứ ai dù chỉ nhìn qua. Có lẽ không một khả năng chiến đầu nào tồn tại trên thế giới này có thể đánh bại được con quái vật đó.

Nhưng kể cả vậy, nó vẫn không giải thích tại sao cô vẫn còn sống.----trừ khi con dâm nữ* ấy (*perverted woman---chẳng nghĩ ra từ nào....) quyết định không trả thù cô, như một ý thích.

Mana đặt tay lên cái trán đang đâu nhức. Thậm chí cô còn sống, không có gì chắc chắn nhũng người khác đã thoát khỏi nguy hiểm. Chuyện quái quỷ gì đã xảy ra với tất cả mọi người ở đó?

"..... ..Eh?"

Và Mana---người đang đắm mình trong mớ suy nghĩ phát ra một âm thanh không mong muốn khi nhếch lông mày của mình.

Cánh cửa phòng bệnh mở ra, và một vài người mặc đồ đen bước vào.

"-------- Takamiya Mana, phải không?"

"...các người là ai? mấy người quá tăm tối với một bác sĩ hay y tá."

Mana nhìn với ánh mắt sắc bén, và những người đàn ông trong bộ đồ đen vẫn không nhúc nhích.

https://thuviensach.vn

"Cô sẽ đi với chúng tôi. Mặc dù chúng tôi không muốn dùng tới bạo lực, nhưng nếu cô chống cự, chúng tôi không còn sự lựa chọn nào khác"

"..... ..Aah?"

Mặt Mana biến dạng với một tâm trang xấu, cô nhìn chằ chằm vào người đàn ông vừa nói.

"Anh có biết mình đang nói chuyện với ai không? Dùng đến bạo lực? Chống lại tôi? Haa, Hãy thử nó nếu anh muốn. "

Nói vậy, cô đứng dậy, và lắc cổ tay làm quen với cơ thể của mình.

"Takamiya-san, có chuyện gì vậy?"

Y tá mở cửa phòng bệnh ---- và đóng băng tại chỗ của mình.

"Eh .....?

Cô nhìn thấy có vấn đề với điện tâm đồ của Takamiya Mana nên đến kiểm tra nhưng.....giờ căn phòng trống rỗng.

Ngay đầu giường, mặt nạ oxi cùng các điện cực, ống chuyền rải rác xung quanh. Và một dấu vết tren giường như thể ai đó vừa mới nằm ở đây chỉ một phút trước.

Nhưng dù cô có nhìn trái nhìn phải, thậm chí tìm dưới gầm giường, cô cũng không thấy bệnh nhân được cho là đang bất tỉnh trong phòng.

Cô y tá vội chạy về phía bên gối của giường, và nhấn nút gọi y tá.

Phần 3

"Kết thúc rồi----"

https://thuviensach.vn

Cùng với tiếng chuông báo đang vang lên khắp trường, Isuka Shidou nằm lăn ra bàn như thể đãn dùng hết toàn bộ năng lượng của mình. Có lẽ là có một chút khói bốc ra từ đầu cậu.

Nhưng đó là bình thường. Vì Shidou vừa hoàn thành bài thi cuối kì của mình, một trong những kẻ thù lớn nhất của đời học sinh.

"Được rồi, đừng trì trệ vội. Làm ơn hãy sắp xếp các phiếu trả lời từ đằng sau (?)"

Clap clap cô giáo đang đứng tại bàn giáo viên cao giọng và vỗ tay. Cô ấy là giáo viên chủ nghiệm của lớp, Okamine Tamae, có biệt danh là Tama-chan.

Các học sinh đứng dậy như thây ma và chuyền phiếu của mình lên phía trước theo thứ tự.

Mặc dù Shidou cảm thấy rằng chế độ zombie của các bạn cùng lớp khác mạnh hơn mức trung bình nhưng, đó cũng là bình thường.

Ngoài thực tế rằng đây là một kỳ thi với một loạt các chủ đề, chỉ một vài ngày trước đây tất cả các học sinh ở trường này đã được đưa đến bệnh viện khẩn cấp.

Vào cuối tháng trước, đã có một sự việc, các sinh viên và nhân viên đã ở trong trường Raizen, tất cả cùng bất tỉnh.

Sau một cuộc điều tra kỹ lưỡng từ các đường ống khí đốt trường vật liệu xây dựng, cho đến các vật lạ đã được phát sinh từ khí, ngôi trường đã tạm thời đóng cửa, nhưng..... không chút tương tiếc nào---lịch kiểm tra đã không lui lại dù chỉ một ngày.

".....hmm?"

https://thuviensach.vn

Và, trong lúc cậu đặt phiếu trả lời của mình vào khay đựng và đưa lên phía trước, cậu tình cờ nhìn thấy cô gái đang đứng phía bên phải của mình. Cũng giống như Shidou vừa làm vài phút trước, cô đang nằm dài trên bàn.

"Tohka, cậu không sao chứ?"

"U, UMU ....."

Khi Shidou bắt chuyện, Tohka nhanh tróng ngẩng đầu lên.

"Thế nào rồi?"

"Mu ..... .muu, vẫn ổn"

Với một khuôn mặt mệt mỏi, Tohka đập đập tay cô.

Trong bài kiểm tra giữa kỳ trước, cô là cô gái mà chỉ biets viết vào những tờ trả lời (Reine có sự chuẩn bị bí mật để đảm bảo Tohka đã không bị một dấu đỏ), nhưng sau khi nghe ý nghĩa của một bài kiểm tra, cô ấy nói rằng bản thân cô đã sẵn sàng làm một cách tốt nhất và bắt đầu học. Dường như, cô không thích thực tế rằng Shidou đang học trong khi cô không làm gì cả.

Dường như ở trên , họ cũng mong muốn rằng Tohka sẽ tự nguyện thực hiện việc đó, đã có một cuộc học nhóm ở nhà Isuka trước kì kiểm tra nhưng..... như dự kiến, cô đã tốn cực kì nhiều năng lượng vào việc cô chưa làm bao giờ.

Thực tế là trong một giờ học nhóm, cô đã bắt đầu ốm. Đó là một cơn sốt thực sự mang lại sự tăng trưởng trí tuệ* (*cái này chả biết dùng từ nào).

"Được rồi, tất cả các môn thi trong kì kiểm tra đã xong, làm tốt lắm, mọi người"

https://thuviensach.vn

Tama-chan cao giọng. Và âm thanh của hơi thở nhẹ nhõm vang bên trong lớp học.

"Nhưng hôm nay vẫn còn vài việc, các em không nên về"

Tama-chan nói vậy và sắp xếp các phiếu trả lời trước khi rời khỏi lớp học.

Và, phù hợp với điều đó, Tohka loạng choạng đứng dậy khỏi ghế.

"Shidou.....hãy cho tớ...uống chút nước"

"O, Ou. Cậu không sao chứ? "

"UMU ....đừng lo lắng về nó. Tớ chỉ hơi mệt mỏi..."

Tohka nói và bước ra cửa lớp, sau đó cô mở cửa và bước ra hành lang.

"Haha ....well, cô ấy đã cố gắng chăm chỉ "

Shidou thở dài sau khi đưa Tohka ra cửa, sau đó tựa luwg vào ghế của mình---------*twitch* cậu giật giật loog mày.

Lý do rất đơn giản. Những hình ảnh của nữ sinh ngồi ở phía bên trái đã lọt vào tầm nhìn của cậu.

Đó là cô gái với mái tóc trắng cắt ngang vai. Cô đang quay đầu sang trái và nhìn về phía cửa sổ, dù cậu không thể có một cái nhìn thoáng qua khuôn mặt của cô, nhưng cậu có thể tưởng tượng rằng không có một dấu hiệu nào của biểu hiện trên khuôn mặt của cô.

Tobiichi Origami. Cô là bạn cùng lớp của Shidou và là thành viên của AST; một tổ chức chuyên tìm diệt Tinh Linh.

".....u"

https://thuviensach.vn

Dù cậu chẳng làm bất cứ điều gì, trái tim cậu như nhói nhẹ một cái. cậu vô tình bóp méo khuôn mặt của mình.

Sau khi kết thúc sự kiện cuối cùng của tháng, Shidou đã không nói chuyện với Origami.

Nếu cậu bỏ qua lần này, cậu có cảm giác rằng cậu sẽ mất cơ hội nói chuyện với cô ấy.

Cậu dồn hết quyết tâm của mình lại và mở miệng.

"O ....Origami"

Khi Shidou gọi tên cô, Origami giật giật vai cô một chút trước khi quay về phía cậu.

"------ Gì"

Với giọng nhẹ nhàng và nhỏ hơn bình thường, cô trả lời.

Cậu tự hỏi lại sao, nhưng có chút nhẹ nhõm khi nhìn vào mặt Origami.

Nhưng, sau khi cô ngừng nói, đã có sự im lặng giữa Shidou và Origami.

"E, errrr"

Sẽ chẳng đến đâu nếu cô ấy muốn giữ im lặng như thế này. Shidou đã cố gắng để hỏi cô ấy về những gì đã xảy ra sau sự kiện cuối cùng ấy.

Nhưng, như dự kiến, cậu không thẻ nói chuyện đó trong lớp học, nơi các bạn cùng lớp khác có thể nghe được chúng.

May mắn thay có một ít thời gian còn lại cho đến khi chủ nhiệm bắt đầu, và Tohka đã ra ngoài. Sau khi Shidou nuốt nước bọt trong cổ họng của

https://thuviensach.vn

mình, cậu lại một lần nữa mở miệng.

"Origami. Chúng ta có thể đi đến một nơi mà cả hai chúng ta có thể ở một mình một chút không? "

"..... .."

Khi Shidou nói vậy, Origami hơi nhếch lông mày.

"Một nơi mà... cả hai chúng ta...có thể ở một mình?"

Với một số lý do, cô ấy nói với những từ tách ra khỏi nhau.

"Aah. Xem này, trên cầu thang nơi chúng ta nói chuện lần cuối có được k----"

"----đi"

Origami đứng thẳng dậy, như thể cô ấy nắm lấy tay Shidou với tất cả sức mạnh của mình và bước ra ngoài.

"O, oi, Origami"

Ngay cả khi cậu gọi tên, Origami cũng không trả lời. Thậm chí không cần nhìn vào cầu thang dẫn lên sân thượng, bước chân của họ vang vọng trong phần sâu nhất của trường học, nơi không có ai xung quanh.

Và cứ như thế, Origami đi về phía nhà vệ sinh nữ nằm ở cuối tòa nhà.

"Không, dừng lại một chút!"

"Cái gì?"

Khi Shidou nói vậy rồi vung tay, Origami nghiêng đầu tò mò.

https://thuviensach.vn

"Nơi này là khá xa từ phòng học, sẽ không có bất cứ ai đến đây trong thời gian kiểm tra"

"Không phải vậy, mà có thể đúng,... cơ mà ngay cả thế!"

"Đừng lo lắng"

"Khoa---dừng la--- cậu định đưa tớ đến đâu thế!?"

Không thể kháng cự. Shidou với tay bị kéo, bị đưa vào một phòng trong nhà vệ sinh. * Kachin * cửa đã khóa.

".....errrr"

Cậu đang phải đối mặt với Origami trong không gian này vốn rõ ràng là không phải cho nhiều hơn 2 người, mồ hôi chảy xuống má của Shidou. Và, ở rìa của tầm nhìn của cậu, dường như Origami đang bắt đầu di chuyển.

"Origami, Cậu đang -----"

Cậu nói, và thở hổn hển.

Nhưng đó chỉ là bình thường. Khi cậu nghĩ rằng Origami đang sử dụng cả hai tay và đưa chúng vào bên trong hai bên váy của cô, và cô ấy đã kéo quần lót màu trắng của mình xuống chân cô.

"C-Chờ một chút! STOP! Tớ sẽ đợi bên ngoài nếu cậu muốn đi v--"

"..... ..?"

Nhưng Origami nghiêng đầu và tạo ra một khuôn mặt như thẻ phản ứng của Shidou nằm ngoài mong đợi của cô.

https://thuviensach.vn

Và sau đó * Pon * cô vỗ hai tay vào nhau, và kéo quần lót của cô lên, rồi cúi xuống. Và vòng tay ra sau eo của Shidou. *Kachin* *Kachin* cô sau đó tháo các phụ kiện kim loại của thắt lưng.

Hii! Cậu thở hổn hển, và giữ chặt hai cánh tay Origami trong khi hoảng loạn để ngăn cô lại.

"Cậu đang làm gì! Cậu đang làm gì thế! "

".....? Vậy, tại sao cậu lại đưa mình đến một nơi như thế này? "

"Cậu là người đã đưa tớ đến đây Origami-san, đúng không !?"

Cậu đã hét trong khi gần như khóc, nhưng bằng cách nào đó, cậu cố gắng điều chỉnh hơi thở của mình.

"Tớ chỉ muốn ....., nói về vấn đề liên quan đến tháng trước"

"..... ..aah"

Khi Shidou nói vậy, nó giống như Origami đến các điều kiện với điều đó nhưng, và với một số lý do cô làm một bộ mặt đáng tiếc.

"..... .. cậu nghĩ tớ sẽ làm gì?"

"Đó là..."

"Như dự đoán, cậu không cần phải nói ra, tớ xin lỗi"

"Tớ hiểu"

Origami đứng thẳng dậy và nhìn vào khuôn mặt của Shidou, và lặng lẽ mở miệng.

"---- Kết quả của cuộc thẩm vấn, tớ đã bị kết án 2 tháng quản chế tại gia"

https://thuviensach.vn

"Eh?"

"Đó là về những việc sau khi xảy ra sự kiện đó"

"Nhà quản thúc ..... cái đó có nghĩa là, cậu không phải nghỉ việc ở AST !?"

Khi Shidou nói bằng một giọng ngạc nhiên, Origami nghiêng đầu về phía trước trong sự im lặng.

"Tớ hiểu ..... Cậu không bị sa thải huh"

Cậu đặt tay lên ngực mình, và làm một tiếng thở dài nhẹ nhõm. Khi cậu làm điều đó, Origami đã nhếch lông mày.

"Tại sao cậu lại phản ứng như vậy?"

"Ah, không có ..... Nó nhất định, mà đó là sự thật. Tớ tự hỏi tại sao quá "

Shidou nói vậy, và gãi đầu, bối rối.

Shidou được cho không muốn Origami để chống lại các Tinh Linh Nếu nó có thể, cậu ước rằng cô ấy sẽ rút khỏi từ AST, nhưng ngay cả như vậy.

Đối với một số lý do, thời điểm này cậu đã nghe những lời nói từ miệng của Origami, cậu cảm thấy chút nhẹ nhõm.

"--------- không phải là tớ đã thỏa thuận với nó"

"..... ..uh"

Nghe những lời của Origami, anh thở hổn hển.

Nó có thể là vì ông đoán những gì cô sẽ nói ngay lập tức.

https://thuviensach.vn

"Tinh linh lửa, . Cậu nói rằng cô ta không phải là Tinh Linh đã giết cả cha mẹ tớ. ------- Tuy nhiên, không có bằng chứng rõ ràng chứng minh rằng điều đó "

"....., Đó là ....."

Để giết Tinh Linh đã giết chết cha mẹ cô, Origami gia nhập vào AST.

Tháng trước. Cuối cùng, cô đối mặt Tinh Linh mà cô ấy nghĩ là mục tiêu trả thù của cô. Nó là em gái của Shidou --- Kotori.

Và tất nhiên, Origami vứt bỏ mọi thứ và thậm chí vi phạm pháp luật và các quy định, chỉ để tấn công và giết Kotori.

Nhưng vào thời điểm đó, Shidou nhớ lại quá khứ của mình. Những ký ức cậu có từ 5 năm trước. Hình ảnh của thành phố bị bao phủ trong ngọn lửa. Và --- sự hiện diện của Tinh Linh khác.

"Đúng là trương hợp đó có thể xảy ra. Nhưng ..... Tớ muốn cậu phải tin tớ. Tớ sẽ không bao giờ nói dối với ----- "

"Đừng hiểu lầm tớ. Nó không phải là tớ không tin những gì Shidou nói. Tớ muốn tin rằng, trong những gì câu nói. ---- và cũng có thể, như tớ đã nói thì, tớ nghĩ rằng tớ muốn những gì cậu nói là sự thật "

"Eh ....?"

"Nếu có thể, tớ cũng không muốn giết em gái của cậu"

"Origami ....."

Shidou mở to mắt ngay lúc đó, cô nắm chặt tay và cậu cúi đầu xuống một chút.

"-------- Cám ơn Origami"

https://thuviensach.vn

"Đó là, phải là lời của tớ"

Origami, một lần nữa liếc mắt của cô, và nói vậy. Không biết ý định của cô, Shidou làm một cái cau mày .

Sau Origami từ từ điều chỉnh cái nhìn của cô trở lại vị trí bình thường của nó, cô di chuyển miệng của cô với một chút do dự.

"Tớ rất biết ơn. ..... vì, cậu nói chuyện với tớ bình thường "

"..... không, cậu..."

"Tớ là người mà đã cố giết em gái của cậu. ------ Không, chỉ ngay 3 tháng trước, tớ đã gần như giết cậu "

"..... .."

Shidou làm một khuôn mặt chua như thể cậu đang nhai một cái gì đó, và gãi đầu trong một mớ suy nghĩ hỗn độn.

"Đừng lo lắng về điều đó ..... và dù tớ không thể nói điều gì đó như thế. Nhưng ngay cả như vậy -----, Origami, tớ ngĩ là cậu cứ nói chuyện với tớ như trước đây ----- có phải nó không tốt? "

Khi Shidou hỏi vậy, trong một khoảnh khắc, Origami đã thể hiện một nét mặt giống như do dự , *Swing* *swing* cô lắc lư cái đầu sang một bên.

"Un"

Shidou xếp bàn tay vào nhau và một lần nữa nghiêng đầu về phía trước.

"Vậy thì, hay là trở về lớp sớm. Tiết Chủ nhiệm sẽ bắt đầu sớm thôi "

"----- khoan. Một điều cuối cùng mà tớ muốn khẳng định với cậu "

https://thuviensach.vn

"Hmm, nó là gì?"

Khi điều chỉnh tư thế Shidou của mình bằng cách quay mặt về phía sau và nói rằng, Origami nhìn Shidou.

"----- Shidou. Có phải cậu là người? "

"..... .uh"

Cậu vô tình rút ngắn lời nói của mình. ------ nhưng, cậu đã đoán là sẽ có câu hỏi đó.

"Từ trước, tớ đã cảm thấy một chút lạ lùng. Tại thời điểm đó, không thể sai là tớ đã đã bắn cậu. ..... .Tuy Nhiên, sau một vài ngày, cậu đã đến lớp học thậm chí không có đến một vết xước . Và cũng trong thời gian đó ----- tại công viên giải trí "

Vâng. Vào ngày mà Origami tấn công Kotori. Shidou phong ấn Reiryoku của Kotori, và cho Origami thấy khả năng tái sinh của mình. Chính cậu cũng đã nói với cô ấy.

----Kotori hiện là con người, sức mạnh của đã ở trong người tớ.

--- Đó là lý do tại sao; nếu cậu muốn nhắm đến ai, thì đó là tớ.

"Guh ...."

Suy nghĩ về nó, Shidou là khá liều lĩnh vào lúc đó.

Mặc dù không có sự lựa chọn nào khác ngoài việc thuyết phục Origami, cậu vừa lộ bí mật của mình với cô ấy, một thành viên của AST , tổ chức chống lại Tinh Linh.

Origami có thể đoán suy nghĩ của cậu bằng cách nhìn vào biểu hiện của cậu; cô mở miệng mà không cần chờ đợi những lời Shidou.

https://thuviensach.vn

"Thư giãn đi. Tớ đã không báo cáo chuyện đó với cấp trên. "

"Uh, vậy sao?"

Khi cậu hỏi cô, Origami đã gật đầu ngay lúc đó.

"Nhưng, tại sao ....."

"Tớ không thể cứ rò rỉ ra các thông tin không chắc chắn và nguyên nhân gây ra sự nhầm lẫn giữa các thành viên trong nhóm. Và cũng có thể, nếu có cơ hội nào Cậu bị xác nhận là một Tinh Linh, nó sẽ thành cơ hội mà có lệnh ngăn chặn chống lại cậu "

"..... ..uh!"

* Heartbeat * Trái tim của cậu đập một nhịp rất lớn. Để Ngăn chặn. Chỉ có một điều duy nhất có nghĩa với từ đó. Điều đó có nghĩa ----- AST sẽ, Wizards hiện đại bao phủ trong áo giáp cơ học sẽ, sử dụng toàn bộ sức mạnh của họ đến để giết Shidou.

Tuy nhiên, đó là một vấn đề hợp lý. Đó là bởi vì, cậu có thể phong ấn sức mạnh của những Tinh Linh, và mặc dù đó chỉ là một phần nhỏ của việc đó, cậu có thể sử dụng một số quyền năng. Nó không phải điều ngạc nhiên khi kết luận rằng cậu là một Tinh Linh.

Tuy nhiên -----

"Tớ ..... là con người. Ít nhất, tớ nghĩ vậy. "

Shidou vô tình bày tỏ những gì Kotori thường nói, nhưng không có cách nào khác để nói.

"Tớ hiểu"

"..... cậu Không nghi ngờ điều đó?"

https://thuviensach.vn

"Tớ đã nói với cậu trước, tớ muốn tin những lời cậu nói"

Cô quay cổ cô một chút để nhìn trộm vào mặt Shidou, và sau đó tiếp tục.

"Một ngày nào đó, nếu thời điểm đến mà bạn cảm thấy có thể nói với tớ sự thật, tớ hy vọng cậu sẽ nói cho tớ biết chi tiết hơn."

"..... xin lỗi. Cảm ơn. "

Khi Shidou nói vậy, Origami đã mở cửa Buồng và sau đó đi ra khỏi nhà vệ sinh.

Một lúc sau, Shidou nhận ra rằng mình đang ở một mình trong một khu vực nguy hiểm, trong khi không ngừng ngó xung quanh để kiểm tra xung quanh; cậu vội vã chạy ra khỏi phòng vệ sinh. Nhưng, khi đang chuẩn bị quay trở lại lớp học, cậu theo Origami và bước vào hành lang,

"..... Shidou?"

Nghe âm thanh bất ngờ của Tohka đến từ phía sau, Shidou giật giật vai của mình .

"To, Tohka ...."

Nó có vẻ như Tohka đã uống nước xong và đang nghi ngờ khi thấy Shidou và Origami. cô tiếp tục nói trong khi thực hiện một khuôn mặt dữ tợn.

"..... Tại sao shidou và Tobiichi Origami, đi ra từ nhà vệ sinh nữ?"

"Guh!"

https://thuviensach.vn

Trong chớp mắt, mồ hôi tuôn ra khỏi khuôn mặt của cậu. Họ đã hoàn toàn bị phát hiện.

"N, không có, đó là ....errr ....."

Shidou đã cố gắng giải thích tình hình với cô ấy nhưng; đã có những cái nhìn chằm chằm từ học sinh khác xuất hiện xung quanh họ. Cậu không thể nói bất cứ điều gì bất cẩn.

"....."

Và, trong khi im lặng, Origami làm một cái nháy mắt đầy ẩn ý với Shidou.

"Không nói. Đây là một bí mật giữa hai chúng tôi "

"Wha, cô nói gì !?"

Origami chỉ một ngón tay trỏ của mình lên và đưa nó vào phía trước của mũi. Nhìn vào cử chỉ hài hước mà chắc chắn là sự bất thường của Origami, Tohka mở to mắt và hét lên. Ngay lập tức, cô bắn một ánh mắt sắc bén về hướng Shidou .

"Shidou! hai người vừa làm cái gì!! "

"Eh !? Không ..... .errr, nó là.... "

Shidou không thoải mái gãi đầu. Mặc dù anh không ngại nói nó với Tohka nhưng ..... có 40 học sinh đang tập trung ở các cửa sổ lớp học, cậu không muốn tiếp tục cuộc trò chuyện ngay bây giờ.

"..... ..Sorry, Tớ sẽ gặp lại cậu sau"

"!!"

https://thuviensach.vn

Khi không có lựa chọn nào khác Shidou cúi đầu xuống, và Tohka đã có biểu hiện shock và ngã quỵ xuống đất sau một việc vừa rồi [GAN!] tiếng đập phát ra sau lưng cô.

"To, Tohka!"

"Ưu, uuuuuuuuuuu ..... tại sao, tại sao là Tobiichi Origami thì được nhưng tớ thì không ....."

Cô rên rỉ trong thất vọng, và nghiến răng.

"Ca, bình tĩnh! chút nữa thôi! tớ sẽ cho cậu biết tất cả về nó chút nữa! "

"Re, thực sự .....?"

"Thực sự! Thực sự! "

Chân cô gấp lại trên đầu gối của cô, khi cậu kéo cô bằng tay trong hoảng loạn, cậu bằng cách nào đó đã nâng cao khuôn mặt lo lắng của Tohka lên, nhưng.

"..... Không thể được. Đó là bởi vì tôi đã bị ép làm một cái gì đó như thế "

Từ lời nói Origami, đôi của Tohka mắt mở to vì sốc.

"Shi, shidou ....? Hai người đã làm gì...?"

Đồng thời, cậu có thể nghe thấy âm thanh của tiếng thì thầm đến từ xung quanh.

[Ee-- ..... .Itsuka-kun tên tồi tệ] [Đây là lần đầu tiên tôi thấy Tobiichi-san làm cái mặt ....] [Cậu đang làm gì ở trường trong buổi chiều hôm nay] [Mặc dù hắn có một người như Tohka-chan hắn vẫn

https://thuviensach.vn

....] [Chết tiệt chết tiệt ....] [Cậu ta là chất độc trong các nhóm có tính axit hoặc clo?] [Nhanh lên và yêu cầu bài thánh ca số 13] (?)

"Không, tôi đã không làm bất cứ điều gì với cô ấy! Và nửa thứ hai! Cậu đang cố gắng làm gì thế! "

Cậu đưa ra một lời bào chữa. Tuy nhiên, những cái nhìn dai dẳng đến từ khắp nơi trên không hoàn toàn dừng lại.

Và, tại thời điểm đó, cậu nghe thấy tiếng mở cửa phòng học đến từ phía sau, và Tama-chan xuất hiện.

"Được rồi, được rồi, xin vui lòng quay trở lại chỗ ngồi của mình. Tiết Chủ nhiệm chuẩn bị bắt đầu "

"!, ki, kìa Tohka! Quay trở lại chỗ ngồi của em ngay bây giờ! Được rồi !? Mọi người nữa! "

Đó là một sự giúp đỡ từ trên trời. Shidou làm tiếng hò reo không cần thiết, và lấy sáng kiến của mình trước khi ngồi xuống ghế của mình.

Mọi người đều có một cái gì đó để nói, nhưng, nó không thể làm gì được vì các giáo viên đã đến, vì vậy họ trở về chỗ ngồi của mình.

Tohka [..... cậu phải nói những chi tiết này cho tớ] đã nói vậy trước khi ngồi vào vị trí của mình.

Sau khi xem xét tình hình, Tama-chan làm một tiếng cười khúc khích .

"Ara ---, có vẻ như các em đã có gì đó thú vị. Em đã làm gì với tất cả mọi người? "

"Không có gì, không phải lo lắng về nó ...."

https://thuviensach.vn

Shidou đã nói với mồ hôi chảy ra, Tama-chan [Ara ara] thực hiện một nụ cười hạnh phúc trước khi đứng ở chỗ ngồi của giáo viên.

"Vậy thì, tôi sẽ bắt đầu quay trở lại chủ nhiệm bây giờ. Nhưng trước đó, có một việc chúng ta phải quyết định đầu tiên "

"Vâng ~ việc gì cần quyết định?"

Tonomachi giơ tay lên cao, và ném một câu hỏi. Tama-chan làm cái gật đầu nhỏ trước khi tiếp tục.

"Giao cho các nhóm lớp học về chuyến thăm quan, và sắp xếp chỗ ngồi trên máy bay"

"..... .ah"

Khoảnh khắc Tama-chan nói vậy, Shidou cao giọng.

Phát biểu trong đó, giữa tháng Bảy là ----- ngay trước khi kỳ nghỉ hè, có một chuyến đi thăm quan Okinawa đang chờ họ.

Từ sự cố hôn mê cả trường vào trước kỳ kiểm tra cuối kỳ. Và bởi vì các vấn đề khác nhau liên quan đến các Tinh Linh, cậu đã hoàn toàn quên về sự kiện lớn nhất cuộc đời này của trường.

Tuy nhiên, trông như Shidou không phải là người duy nhất. Khoảng một phần ba của lớp, [Ahh-- ..... giờ cô mới đề cập đến nó] gật đầu giống như Shidou.

"Fufufu, tất cả mọi người đã quên mất huh ~. Bây giờ, chúng ta hãy mau ----- oh, yeah "

Và, Tama-chan, nhếch lông mày của cô như thể cô nhớ ra điều gì, và lấy ra một bản in đã được đặt trong các cuốn sách tham dự.

https://thuviensach.vn

"Trước đó. ----- địa điểm cho chuyến thăm quan lần này đã được thay đổi "

Tiếng nói trong lớp học đang rộ lên

Đó là bình thường. Đó là bởi vì chỉ có nửa tháng còn lại trước khi đi học. Với việc đột nhiên thay đổi địa điểm của chuyến đi vào phút cuối cùng đã không một ai biets trước.

"Hmm ..... cũng có vẻ như lần này là vậy"

"Errrrr,vậy, Họ đã làm thay đổi vị trí đến đâu?"

Một lần nữa, Tonomachi ném một câu hỏi.

Vâng. Mặc dù cậu có chút tò mò vì sao vị trí đã bị thay đổi đột ngột như vậy nhưng ..... hiện vấn đề quan trọng nhất đối với tất cả mọi người là vị trí.

Đó là bởi vì trước kia điểm đến ban đầu là Okinawa. Đi du lịch đến một thiên đường và được chào đón cùng những rạn san hô, biển xanh và những bãi biển cát trắng, và trong khi nhai kẹo trên Okinawa và Saatandagi. Có lẽ nhiều cô gái đã mua đồ bơi thương hiệu mới cho dịp nay. Nếu vị trí đã bị thay đổi thành một khu vực không-phải-biển ở Nhật Bản, trò đùa này sẽ thành một cuộc bạo động có thể xảy ra bất cứ lúc nào.

Có lẽ cảm thấy bất ổn từ bầu không khí bằng làn da của mình, Tama-chan tiếp tục với giọng lo lắng.

"Đừng, đừng lo lắng. Việc thay đổi vị trí cũng là một nơi tuyệt vời nữa "

"Đó là lý do cuối cùng, mà vị trí đó ở đâu?"

"Ơ ..... một hòn đào tên Arubi"

https://thuviensach.vn

Khi Tama-chan nói cái tên đó, khoảng một nửa của lớp đã [ahh ---- ....] Và làm kiểu "hiểu rồi" trong khi, một nửa kia nghiêng đầu.

"Nói về Đảo Arubi .... đảo đó theo hướng của Izu phải không?"

"cái quái gì- à đã trở thành một khu vực gần đó. Nó đang xuống cấp huh "

"Không, cậu không thể nói như thế. Nó không đến nỗi tệ nếu đến ngắm cảnh đâu "

"Được rồi, được rồi! Làm ơn giữ trật tựu nào! "

Để giữ trật tự lớp học đột nhiên ồn ào- Tama-chan vỗ tay.

Trong tất cả các ngóc ngách của lớp học- [Chà, hãy chỉ nói là đại dương bây giờ đang biến mất .....] theo ý tưởng như vậy- tất cả mọi người làm theo hướng dẫn giáo viên lặng lẽ.

"Các em có thể đọc hướng dẫn sửa đổi cùng các chú thích cho các chi tiết của mình sau khi nó được làm xong, bây giờ chúng ta hãy quyết định cách lớp sẽ tách ra. Làm ơn tạo thành một nhóm khoảng 4-5 thành viên với những người các em thích "

Khi Tama-chan ra lệnh- tất cả mọi người bắt đầu quay ngang dọc và kiểm tra xung quanh trước- * Gata gata * đứng lên và tạo một nhóm với người bạn thân nhất của họ.

Trong trường hợp của Shidou - Tonomachi đang đi với cậu.

"Ou Itsuka- nhóm lớp ----"

"Shidou!"

https://thuviensach.vn

Nhưng giọng nói của Tonomachi - bị át đi bởi tiếng hét từ cánh phải của Shidou.

Tohka cúi về phía trước cái bàn học với đôi mắt lấp lánh.

"Đó là các nhóm hoặc một cái gì đó huh- hãy nhóm lại với nhau nào!"

"Eh ..... .eeh?

Cậu vô tình cau mày- và vô tình thốt ra một tiếng kích động. Nhưng Tohka- nghiêng đầu trong sự tò mò, không biết lý do tại sao Shidou bị shock.

"Nu? Có chuyện gì vậy? "

"Không, làm vậy là không tốt"

"Tại sao vậy? 5 người trong một nhóm phải không? vậy thì không có vấn đề gì cả "

"b- cậu không thể làm thế Yatogami-san. Làm ơn nhóm các con trai riêng rẽ với con gái! "

Có lẽ nghe được cuộc trò chuyện này, Tama-chan hét lên cái bàn học của giáo viên.

"Muu ..... tại sao vậy? Tớ muốn ở cùng Shidou "

"T-tại sao ấy à ..... .err"

Khuôn mặt của Tama-chan trở nên đỏ như anh đào và * Mumble ** lí nhí gì đó * lầm bầm.

Shidou _ thở dài và sau đó giữ bình tĩnh lại cho Tohka.

https://thuviensach.vn

"Đừng gây khó khăn sensei quá nhiều như vậy. Dù sao- nó không tốt nếu nhóm không được tách riêng con trai và con gái "

"Nu ..... tớ hiểu rồi"

Tohka vai rũ xuống trong nỗi thất vọng. Nhưng- cô ngay lập tức ngẩng đầu lên.

"! Tớ biết rồi! "

Tohka nói vậy- và chạy ra khỏi lớp học. Và sau khi đóng cửa với một tiếng *slam* ----- * Gata ** gata * âm thanh của tủ khóa từ hành lang đang vang vọng.

Sau khoảng một phút- cửa lớp mở ra một lần nữa- và Tohka bước vào.

--- Tohka mặc một chiếc áo với tư cách _ sự thay thế cho váy và tóc của cô đã buộc lại.

"..... Tohka?"

"Sai. Tôi ------ Tớ là- To ..... ou, vâng- Touru "

Khi Shidou gọi tên cô ấy với lý do gì đó, Tohka đáp trong với một tiếng nhỏ nhỏ.

Cậu đã đoán được ý định của Tohka----đó là .....

"Nếu vậy, Tama-chan sensei. Em sẽ là con trai từ bây giờ. Không có vấn đề với chuyện đó phải không? "

"Có có!"

Tama-chan hét lên giống như bảo [thế là đủ rồi đủ rồi!].

"Muu ..... thế này vẫn không được huh ...."

https://thuviensach.vn

Với một khuôn mặt mệt mỏi Tohka cuộn tròn mình trong thất vọng. và-

"-------- Đợi đã"

Và ngay lúc đó một người đã bất ngờ đến giúp Tohka. Đó là Origami.

"Tôi mong cô sẽ chấp nhận lý do của Yatogami Tohka _. Làm ơn linh động và ủng hộ cô ấy "

"Eh ... ..eehhh !?"

Từ nhận xét của người đó đã có mối quan hệ căng thẳng như vậy với Tohka- cô giáo Tama-thực sự có biểu hiện bị sốc. Không,cô không phải là người duy nhất. Các bạn cùng lớp cũng thường xuyên cho nhìn thấy họ cãi nhau, cũng khuôn mặt sốc.

"Cô ..... ý định của cô là gì?"

"Tôi đã học được những ấn tượng sâu sắc về tinh thần kiên cường của cô. Cô có quyền gia nhập nhóm con trai "

Trong một khoảnh khắc- Tohka đang nhìn Origami với đôi mắt khép hờ được cảnh báo ngoài- sau vài giây- * Fuun * cô hỉ mũi và nhìn đi chỗ khác.

"..... ..Tôi, Tôi sẽ không thẻ nói cảm ơn"

"Không cần"

"đ- đợi đã! Tại sao hai em vẫn tiếp tục cuộc trò chuyện này! Điều đó không tốt !? "

Giáo viên Tama-chan ngay lập tức đập bàn giáo viên để kiểm soát tình hình.

https://thuviensach.vn

Nhưng- Origami tiếp tục mà không thèm chú ý về điều đó.

"---- Tuy nhiên- miễn là cô tham dự chuyến thăm quan với tư cách là con trai, cô phải làm đúng theo các quy tắc"

"Quy tắc?"

"Vâng. Cho dù là vào nhà vệ sinh, đi vào phòng tắm- tất cả của những chuyện đó, cô sẽ làm cùng con trai "

"Wha .....!"

"" Oooh .... ""

Tohka há hốc miệng và khuôn mặt như củ cải đỏ- cùng lúc tất cả lũ con trai cùng nhau reo hò hào hứng. Đối với những người khác- nhóm nữ đang lặng lẽ nhìn họ.

"Tất nhiên, kể cả nếu cơ thể cô đang bị nhìn chằm chằm hay, cô bị kích thích vì một cái gì đó huh- vẫn phải theo quy tắc. Bởi vì cô là con trai "

"Ca-cái ...."

Tohka tay run lên- và nhìn chằm chằm vào Origami với khuôn mặt sắp khóc.

Nhưng Origami không quan tâm đến điều đó, và bắt đầu nháy mắt của mình về hướng Shidou.

"------ Tuy nhiên- vì cô gái đã trở thành trai này đã gây ra sự bất thường nghiêm trọng. Rõ ràng cần có một sự thay thế "

"Huh .....? Ý cô là gì ..... "

https://thuviensach.vn

"Kể từ khi có số lượng con trai tăng lên, không có cách khác ngoài Shidou sẽ là con gái"

"Không, tớ không hiểu ý nghĩa của điều đó!"

"Hãy tắm cho nhau- Shidomi"

"Đó không phải tên của tớ !?"

Shidou không thể thể nhịn được mà hét lên. Các bạn cùng lớp xung quanh đã làm một khuôn mặt, khi học sinh danh dự Origami nói điều này vì vậy nó phải là sự thật- như dự kiến [Hmmm?] Họ cũng nghiêng đầu .

Và ngay sau đó Tohka- với lý do nào đó, đặt tay lên cằm cô trong khi đang chìm đắm trong suy nghĩ- chợt mở to mắt.

"Chờ chút! Nếu Shidou trở thành một cô gái---nó khiến chúng ta không thể tạo thành một nhóm! "

"Cô có thể tiếp tục sống cuộc sống của mình một cách mạnh mẽ với tư cách là con trai. Tôi sẽ cổ vũ cho cô "

"U- Unuuu- cô lừa tôi- Tobiichi Origami!"

"Ah bình tĩnh lại đã! Cho dù, các con trai và con gái trong nhóm riêng biệt! Chuyển đổi giới tính cũng bị cấm! "

Khi Shidou hét lên một tiếng to nhất có thể- cả hai người họ cuối cùng đã giữ im lặng.

Sau khi nhìn thấy họ bình tĩnh lại - cô giáo Tama-chan vỗ ngực mình nhẹ nhõm. nhưng -----

"Ch-chà, mặc dù các em không thể ở trong cùng một nhóm nhưng, việc bố trí chỗ ngồi trên máy bay là tự do. Nếu các em muốn, sẽ ổn nếu cô

https://thuviensach.vn

cho các em ngồi lại với nhau? "

Khoảnh khắc Tama-chan nói cái gì đó không cần thiết---ánh mắt của Tohka và Origami lại sáng lên.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Bạo Phong Thiếu Nữ

Phần 1"Một chuyến đi thăm quan? Aah, em nghe nói về nó rồi. Nó ở Okinawa phải không? "

Itsuka Kotori đang phòng chỉ huy phi thuyền bay , đẩy thanh Chupa Chups ở trong miệng trong khi trả lời báo cáo từ cấp dưới mình.

Cô là một cô bé với mái tóc dài buộc hai bên với một dải ruy băng màu đen, và một chiếc áo khoác màu đỏ thẫm trên vai cô. Cô có đôi mắt tròn . Nét mặt của cô vẫn còn trẻ con. Cho dù bạn nhìn vào nó thế nào, cô bé ấy là một cô gái trẻ không phù hợp ở một nơi như đài chỉ huy của một chiếc phi thuyền.

"..... Không, vị trí dự kiến đã được thay đổi một cách chóng vánh. Điểm đến hiện tại là Đảo Arubi "

Người phụ nữ mặc một bộ đồng phục quân đội với vết thâm dày dưới mắt mình ----- Murasame Reine đang, lắc lư đầu cô xung quanh như thể cô say rượu trong khi tiếp tục những lời của cô.

"Một sự thay đổi? Vào thời điểm như thế này? Tại sao vậy? "

"..... Aah. Một tháng trước đây, một công ty mang tên là Hội Chữ thập Travel đã liên lạc với nhà trường. Có vẻ như họ nói rằng, vì lợi ích ở chuyến tham quan PR, họ sẽ chọn ngẫu nhiên một trường, và cho họ lời mời đến đảo. Mặc dù có một điều kiện để tham gia là những bức ảnh cho

https://thuviensach.vn

cuốn sách (quảng cáo) của họ, có vẻ như tất cả các chi phí cho chuyến thăm quan được trả bằng tiền của công ty "

"Ha ---, họ là khá hào phóng phải không. ....nhưng, dù điều kiện có tốt đến thế nào, có có ổn cho họ đột nhiên thay đổi vị trí vào lúc cuối cùng như thế. Điều gì đó như là nơi trọ cũng đã được quyết định phải không? "

"..... có vẻ như, cái Inn (nhà nghỉ) trường đặt phòng đã gặp vấn đề và trở nên không thể sử dụng được. Và vì lý do đó, khi đề xuất này đến, quản lý trường đã đồng ý ngay lập tức "

"vấn đề gì đây?"

Đây không phải là chuyện bình thường. Kotori cau mày ngờ vực.

"..... Aah. Mặc dù tôi không biết đầy đủ các chi tiết nhưng, tôi sợ những lý do có thể là do nó đã cũ "

"Fuun ..... Vâng, mặc dù tôi cảm thấy rằng thời điểm này có họ thì cũng tốt .....nhưng có được không nếu họ cảm thấy ổn với nó? Hay là Reine đi và giải tỏa áp lực họ "

Kotori làm một cái nhún vai nhỏ với vai của mình trong khi nói điều đó.

Murasame Reine, một thành viên phân tích của , trong khi đồng thời cô cũng là giáo viên phó chủ nhiệm của lớp 4 năm 2 của trường cao trung Raizen. Theo kế hoạch, cô cũng sẽ tham dự như một giáo viên cho chuyến thăm quan lần này.

Nhưng, Reine đột nhiên cúi mặt, và tạo ra một tiếng rên rỉ với một khuôn mặt khó khăn.

https://thuviensach.vn

"Vấn đề là gì?"

"..... không, sẽ tốt hơn nếu tôi không suy nghĩ nhiều nhưng, có vẻ như cái công ty du lịch Hội Chữ thập Travel ------- bằng cách lần theo nguồn gốc của nó, có liên kết với công ty DEM"

"Cô nói cái gì?"

Khi cô nghe thấy cái tên đó, Kotori méo mặt cô trong sự nghi ngờ.

Deus. EX. Machina Industries. Công ty khổng lồ hàng đầu thế giới có trụ sở chính được đặt ở Vương quốc Anh, nếu Asgard Electronics, là sự hiện hữu của công tổ chức không tồn tại, có lẽ đây là công ty duy nhất trên thế giới có khả năng sản xuất các Realizers.

Và, tổ chức đó có nguyên tắc là chống lại Kotori và các đội ngũ --bên sử dụng biện pháp hòa bình để phong ấn các Tinh Linh.

Điều này nghĩa là họ trực tiếp tiêu diệt các Tinh Linh.

"..... có vẻ khả nghi, phần nào"

Kotori đẩy thanh Chupa Chups và làm một nếp nhăn sâu ở giữa lông mày của mình.

Bên trong rất nhiều người học cao trung Raizen được tham ra chuyến thăm quan, Shidou và Tohka đang tham gia với họ. Họ không thể không chuẩn bị cho bất kỳ tình huống xấu nào.

"Mặc dù có có thể chỉ là một sự trùng hợp, ta sẽ để đi theo lịch trình của chuyến đi vào hôm đó để bảo đảm. Vâng, có sẽ không có vấn đề gì nếu chúng ta ngay lập tức đi tới nếu có chuyện xảy ra, mặc dù nó có lẽ sẽ giống như một kỳ nghỉ thôi "

https://thuviensach.vn

"..... ..Hmm, cũng đúng. Điều đó có thể ổn. Nếu có vấn đề gì xảy ra, tôi sẽ liên lạc với cô từ khu vực đó. Theo sẽ không sao nếu cô chuẩn bị đến lúc đó "

"Chuyến thăm quan này kéo dài bao lâu"

"..... Từ ngày 17 tháng 7, nó sẽ có 3 ngày 2 đêm nghỉ"

"Geh. Vậy sao? Ngày hôm đó, em sẽ tới trụ sở. Tệ thật "

Và, khi Kotori đang đặt tay lên cằm mình cho thấy cô đang gặp rắc rối, từ phía sau * Zan *, tiếng bước chân vang lên và một người đàn ông với mái tóc dài xuất hiện.

đó là Phó chỉ huy của , Kannazuki Kyouhei, đang có một nụ cười sảng khoái trong khi làm ngón tay cái của mình nổi bật. Răng của anh ta nhe ra trắng lấp lánh.

"Tôi bỏ cuộc. Cô muốn tôi làm gì? "

Nhưng Kotori, không nhìn về phía anh ta và tiếp tục lời nói mình.

"..... .Fumu, Chúng ta không thể thay đổi lịch trình?"

"Có lẽ không thể. Cái ngày này là ngày trực tiếp tập hợp những người còn lại, đây là một việc mà chỉ xảy ra một lần trong một năm "

Khi Kotori nói vậy, Kannazuki đã đứng đằng sau cô đã bước một bước về phía trước, Kotori là cảm giác như cô nghe thấy âm thanh ấn tượng như [BOOOOOOOOOM] hoặc [Dododododododododo] từ sau lưng.

"..... là như vậy sao Nếu không thể tránh được "

"Vâng, không có sự lựa chọn nào ngoài để lại quyền chỉ huy cho một người nào đó trong con tàu. Nếu có thể, tôi sẽ yêu cầu với Reine để làm

https://thuviensach.vn

điều đó nhưng ..... "

"..... ..Tôi Cũng sẽ trực tiếp tham gia chuyến đi. Nó cũng sẽ rất tệ nếu người quản lý biến mất"

"Cô nói đúng. Tôi tự hỏi nếu có bất cứ ai...."

Khi cô ấy thở dài trong khi lẩm bẩm, *spin * - *spin* Kannazuki ra nhảy múa trước mặt cả hai người họ. Và cũng giống như một con thiên nga, ông giơ cả hai tay của mình với một cử chỉ thanh lịch ------

"Anh thật khó chịu"

"Đôi mắt là chùm hạt !?"

Kotori móp con ngươi của cô và ngay lập tức, anh ta đã trúng một cú đá và lộn nhào trước khi ngã xuống.

"Có chuyện gì với anh vậy, đi loanh quanh luẩn quẩn suốt nãy đến giờ. Nếu anh đang tập luyện một điệu nhảy nào đó, sao không tập ở một nơi khác? "

"Nonono, cô đang nói gì thế. Từ những gì tôi nghe được từ cái cuộc trò chuyện, người chỉ huy hiện đang tìm kiếm một sự thay thế để chăm sóc trong khi Shidou-kun chuẩn bị cho chuyến thăm quan của mình "

Kannazuki ngay lập tức dang cả hai tay của mình ra.

"Điều đó là trách nhiệm nặng nề, không có bất kỳ người nào khác có thể phù hợp hơn so với tôi! Không có không có ai! Chỉ có tôi! "

"Vậy, nếu đúng như vậy, như mong đợi nó sẽ được Mikimoto hoặc Kawagoe đảm nhận"

https://thuviensach.vn

"..... tôi thắc mắc. Mặc dù họ là thành viên phi hành đoàn xuất sắc, tôi tự hỏi, họ có khả năng chỉ huy?"

"đi ra chỗ khác chơi! Hay làm cái gì như thế đi "

Hai người họ làm ngơ và tiếp tục với cuộc trò chuyện của mình, Kannazuki bắt đầu * haa haa * thở quá mức. Như mong đợi, kể từ khi nó trở nên khó chịu, Kotori chặc lưỡi và vẫn quay lưng mình với anh ta.

"..... .. Trong thời gian khi tôi đi lúc trước, tôi đã nghe nói rằng anh đã làm khá lộn xộn?"

"Không sao đâu! Bởi vì lúc đó tôi chỉ đi PigBang (towards commanders agape love)! Oink! Lần này sẽ không có vấn đề gì hết! Tôi sẽ cho cô thấy, tôi chắc chắn sẽ đảm bảo quan sát Shidou-kun cẩn thận"

"..... .Reine"

"..... chậc, tôi cũng sẽ đi mà. Dù sao thì nó có thể sẽ ổn"

Để thổi bay những cảm giác bất ổn trong ngực mình, Kotori * haah * làm một tiếng thở dài.

Phần 2

17 Tháng Bảy, thứ Hai. Sau 3 giờ bị rung lắc trên máy bay, Shidou và nhóm Raizen học năm thứ 2 khác đang lơ lửng trên Thái Bình Dương và đã đến đảo.

"O, ooh .....!"

Tohka, người đã ra khỏi sân bay, nắm hai tay của mình với đôi mắt mở to kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Nhưng đó là điều hiển nhiên. Đó là bởi vì hiện giờ, theo quan điểm của cô, một phong cảnh ngoạn mục đang được trải ra và nó đã không thể quan sát được hết nếu không quay cổ. (ý là phải quay ngang dọc mới thấy được hết cảnh đẹp)

Đại dương đã lan rộng ra khắp các con đường và cát, đường chân trời đã được mở rộng ra như đang tách bầu trời và trái đất.

Bầu trời thật quang đãng.

Ánh mặt trời đổ xuống một cách tuyệt diệu, tô điểm đại dương với một màu tuyệt đẹp.

"V-vậy đây là ..... Biển!"

Cô hét lên, và như thể cô đang cố gắng để đo kích thước của nó, cô giơ tay mình rộng sang hai bên.

Nhưng tất nhiên, các đại dương không phải là nhỏ, đến khi có thể phù hợp với cả hai cánh tay mình. Hơn nữa, trong một trạng thái kích thích, hai vai cô run lên một chút và cong cơ thể của mình.

"Haha ..... cậu đang đầy năng lượng huh"

Nhắc đến, Tohka có lẽ vẫn chưa thấy biển trực tiếp trước đây. Shidou làm một nụ cười gượng gạo khi nhìn vào hành vi quá vui mừng của Tohka trong khi nhún vai.

Đảo Arubi. Nó nằm giữa hai đảo Izu và Ogasawara; nó là một hòn đảo có tổng diện tích khoảng 70 km vuông.

Bởi vì trong những trận không trấn lien tiếp từ 30 năm trước đây, phần phía bắc của hòn đảo này đã bị cào đi. Trong những năm gần đây nó đã được xây dựng lại thành một điểm tham quan mới. Theo một cách nào đó

https://thuviensach.vn

là một nơi mà có một lịch sử tương tự như Tenguu phố mà Shidou và những người khác đang sống .

Các thị trấn được tái lập tại các khu vực phía bắc của hòn đảo, và không có ngoại lệ cho khu vực tái thiết khác, tất cả đều được thiết lập các biện pháp chống thiên tai. Và một lần nữa, vẻ đẹp hiếm có của các bãi biển tuyệt đẹp được cào đi bởi các Không Trấn, Nhật Bản thật ra, cũng là một nơi mà được nhiều du khách nước ngoài đến tham quan.

Tất nhiên, sẽ là vô liêm sỉ nếu họ nghĩ về những nạn nhân bị mất cuộc sống của mình vì những trận Không Trấn nhưng ..... ở đảo này đang liên tục suy giảm dân số, nó thậm chí sẽ không hề phóng đại khi nói rằng Không Trấn đã làm ra một địa điểm du lịch tuyệt vời ở nơi đây.

"Unn ---- ...."

Thậm chí không được như Tohka, sự nhạy cảm của cậu cũng đủ để thấy quang cảnh nơi đây thật tuyệt vời. Cậu nhìn xung quanh, hít một hơi thật sâu khi ưỡn người.

Và ngáp một cái thật dài ngay sau đó.

"Fua ....aa"

Có lẽ là do thời điểm tập trung là sáng sớm, cậu cảm thấy mí mắt của mình nặng một cách kì quặc. Ngay cả lúc trên máy bay, cậu cũng mơ màng rồi.

Vâng, dù sao .....

Shidou vươn vai trong khi sự phấn khích thì chưa thấy đâu, cậu thở dài và liếc nhìn Tohka và Origami đang đi tới từ lối vào của sân bay.

https://thuviensach.vn

Cho dù đó là may mắn hay bất hạnh, các ghế trên máy bay được xếp 3 chiếc 1 hàng. Shidou ở giữa, bên trái là Tohka và phải là Origami, nhưng.....

(Shidou, nhìn này, quang cảnh thật đẹp)

(Shidou! bên này cũng----achk! Cửa sổ xa quá!? Tobiichi Origami, cô lừa tôi)

(Đó là lỗi của cô khi không gửi đơn xin chỗ ngồi)

(Gununu .....)

(Shidou. Nhìn xem,cậu có thể nhìn thấy đường chân trời)

(Kuh ...., shi-shidou. Ở đây này, err....nó đó! Thật tuyệt vời! Con đường của máy bay rất mát mẻ! Vẻ đẹp của đường chân trời không thể so sánh với nó!)

(Xem này, cậu có thể nhìn thấy ngọn núi xa. Hãy đến gần hơn)

(Unuu ....., ở đây thậm chí.....! Shidou, nhìn kìa! Có ngọn núi khổng lồ trên ngực của Reine!)

(Chúng ta đang đi qua những đám mây. Hãy nhìn xem. Biển mây. Những đám mây trông như một tấm thảm)

(Ở, ở đây err ..... Uh, ugahhh!)

.....Với dàn âm thanh nổi như thế này, cậu không thể ngủ cho dù muốn.

"Nu .....?"

https://thuviensach.vn

Bỗng, Tohka làm ầm lên với một giọng nói kỳ lạ và không ngừng nhìn xung quanh cô.

"Có chuyện gì thế, Tohka?"

".....Không, Tớ chỉ cảm thấy có ai đó đang nhìn tớ"

"Eh?"

Shidou nghiêng đầu, * Chick chak * âm thanh vang vọng, và cả hai người bị bao phủ trong ánh đèn flash.

"Wah!"

Bởi sự bất ngờ này nên Shidou lấy tay che mặt. Khi cậu nhìn theo hướng ánh sáng với đôi mắt đang nheo lại và nhấp nháy, cậu thấy một người phụ nữ đang đứng đó với cái máy ảnh khổng lồ. Đó có lẽ là một cô gái tóc vàng Bắc Âu ; cô ấy là một cô gái với mái tóc màu vàng nhạt bay bay trong gió. Những đặc điểm khuôn mặt của cô rõ ràng là khác xa châu Á và cả làn da trắng đặc trưng của mình.

"Errr.... ở đây có gì sao?"

Shidou hỏi cô gái đang trong tình trạng bối rối, cô hạ máy ảnh của mình và cố định tầm nhìn về phía Shidou.

"Xin lỗi vì sự khiếm nhã. Tôi tên là Ellen Mathers, một người quay phim làm cho Cross Travels. Bắt đầu từ hôm nay cho đến hết 3 ngày, tôi sẽ đi theo đoàn du lịch của mọi người. --- Tôi xin lỗi vì những hình ảnh thô lỗ. Xin cho phép tôi xin lỗi vì làm tổn thương cảm xúc của cậu "

"À, không, không phải như vậy"

Nói về điều đó thì, cậu nhớ là đã được nghe về một người quay phim sẽ đi theo để ghi hình lại chuyến đi. Nghĩ rằng đó là một người nước ngoài

https://thuviensach.vn

---- không những thế, lại còn là một cô gái xinh đẹp mà độ tuổi chẳng khác Shidou và các bạn là bao.

"Xin lỗi vì đã dành thời gian của bạn. Vậy thì... "

Sau khi nhìn Shidou và Tohka với sự tò mò, cô một lần nữa cúi đầu và đi về phía những người khác.

"Chuyện gì vừa xảy ra vậy?"

Tohka nghiêng đầu trong khi khoanh tay.

"Tớ tự hỏi.....nhưng cậu đã đúng về cảm giác có ai đó nhìn cậu"

"Mu...umu..."

Cô nói vậy rồi sau đó quay sang trái rồi sang phải, kết thúc bằng việc mặt song song với trần máy bay.

"....vẫn còn, tớ vẫn cảm thấy ai đó đang nhìn tớ"

"Eh?"

Cậu nhíu mày với những lời đó, và đưa mắt về phía nơi Tohka đang nhìn nhưng-------ở đó, chỉ có bầu trời xanh tươi như thể ai đó đang cầu chúc cho chuyến đi của họ.

Phần 3

"Báo cáo từ từ Adeptus 1. Các mục tiêu đã đến đảo"

"Camera Số 6, khối Bắc, sân bay Akaru, mục tiêu xác nhận"

"Xác nhận từ phía này cũng vậy, đó là "

https://thuviensach.vn

Những tiếng nói từ các tầng dưới của một con tàu lặp lại cùng nhau, và trên màn hình đang hiển thị ảnh của một cô gái.

Mọt Tinh Linh rank AAA, code name , so với một cô gái có vóc dáng và ngoại hình tương tự.

"Fuumu...."

Không hạm 500m của tập đoàn DEM, .

Một người đàn ông trung niên đang ngồi trên ghế thuyền trưởng của con tàu; ông khẽ gật đầu trong khi vuốt ve bộ râu trên cằm.

James A Paddington. Người đứng thứ 2 của tập đoàn DEM với quân hàm đại tá. và cũng là đội trưởng của được giao bởi Westcott.

"Thực sự thất vọng hơn mong đợi đấy, đó có phải là Tinh Linh"

"---đừng để mất cảnh giác"

Như để trả lời câu hỏi của ông, giọng nói của một cô gái trẻ vang lên từ loa của tàu.

Gọi từ Adeptus 1, cầu nối thứ hai của DEM trực tiếp tại khu vực đó, đó là giọng của Ellen.

"Cô ta là một Tinh Linh, chỉ với lý do đó là đủ để đưa lên mức cảnh báo LV1"

Trên màn hình bên phải, Ellen đang hiển thị trên đó và là người nói câu đó, nhưng, cô đáp lại trong khi nhún vai.

"Tôi sẽ nghi nhớ"

https://thuviensach.vn

Có lẽ là không hài lòng với phản ứng của Paddington, Ellen hơi bị nheo lông mày của mình.

"..... ..tsk"

Ông ta tặc lưỡi, vừa đủ cho Ellen để không nghe thấy.

Ông ta không quan tâm cho dù Ellen có là Wizard mạnh hay bất cứ điều gì, nhưng khi phải nhận lệnh từ một cô gái trẻ chỉ bằng tuổi con ông, thì chẳng thứ vị chút nào. Trên hết, đã có những lời đồn rằng cô ta là người tình của Westcott.

Nhưng Paddington Không phải là không đủ năng lực để hiểu vấn đề và tình hình của ông ta. Ông ta không phải trẻ con mà cứ sử dụng những từ có ấn tượng xấu mà không có lý do. Ông trả lời cô gái trên màn hình.

"Vậy, chúng ta làm gì đây? Dù cô ta có là Tinh Linh cũng chẳng có vấn đề gì đúng không? Nếu là đội , xử lý một con bé cũng chẳng có vấn đề gì chứ?"

"Không đơn giản như vậy đâu. Hãy làm cẩn thận, đầu tiên, ngắt truyền sóng radio"

"Rõ, Thực hiện song song start-up của từ số máy 25-40, kích hoạt Territory thường trực. Mục tiêu là toàn bộ khu vực của Đảo Arubi"

Đáp lại giọng nói của Paddington, đoàn di chuyển bàn tay của họ nhanh chóng và hoạt động điều khiển.

Sau đó, hình ảnh của Đảo Arubi được hiển thị trên màn hình. Một mái vòm mỏng bao xung quanh đảo mà chỉ có họ có thể thấy.

Nó không thể thấy bằng mắt thường, không thể xuất hiện ngay cả khi chạm vào---một bức tường vô hình--Territory..

https://thuviensach.vn

Lúc này, đang bay 20000 mét trên bầu trời đảo Arubi. Bằng cách sử dụng Realizer cài đặt trên tàu, Territory hiện tại có quy mô không thể tin được so với những gì mà các cá nhân của AST có thể làm. Territory hiện tại đang bao trùm toàn bộ hòn đảo.

Điều đó có nghĩa, sóng truyền từ trong ra hay ngoài vào là không thể do những cỗ máy mà Ellen và đội của cô đang sử dụng. Với nó----dù có bất cứ chuyện gì bên trong đảo, AST cũng không thể nhúng tay vào.

"----vậy, tiện nói về việc này, Wizard đặc biệt đó thì sao"

Paddington hỏi trong khi vuốt ve cằm. Sự thật là bên trong khu vực mục tiêu, có một Wizard của AST. Có vẻ như cô bị cấm sử dụng các Realizer vì dính án treo hiện tại, cô là một mối đe dọa đối với họ nhưng ..... vấn đề là, cô ấy đã gặp Ellen.

"Không có vấn đề gì, chúng tôi chỉ chạm mặt nhau trong vài giây, và lúc đó tôi đeo kính râm. Cô ta có vẻ không nhận ra----"

Của cuộc đàm thoại từ Ellen đã bị gián đoạn. Ông nhìn vào màn hình, có vẻ có những cơn gió đột ngột thổi vào mặt cô.

"Mọi thứ đều ổn chứ, Chỉ huy?"

"Vâng. Tuy nhiên ..... có gì đó hơi lạ"

Nói vậy, Ellen nhìn chằm chằm vào bầu trời.

Đồng thời, các hình ảnh đã được hiển thị trên màn hình lớn trên cầu bắt đầu có những thay đổi.

Paddington cau mày.

Lý do rất đơn giản. Với tốc độ đó, bình thường không thể tưởng tượng được.

https://thuviensach.vn

Bầu trời, các đám mây, như thể nó đã bị điều khiển bằng một cánh tay vô hình, nó bắt đầu quay cuồng xung quanh.

"Aahh mou, chúng ta bị bỏ lại rồi. Nhanh lên nào Tohka"

Shidou đang bước nhanh hơn trong khi ngoái lại gọi Tohka, người vẫn đang nghiêng đầu.

Vâng, sau chuyện đó, Tohka nói rằng vẫn cảm thấy nó và không ngừng ngó nghiêng xung quanh. Trước khi cả hai nhận ra thì bạn bè họ đã bắt đầu chuyến tham quan.

"Mu....xin lỗi, nhưng tớ vẫn cảm thấy có ai đó đang nhìn mình"

Tohka xin lỗi trong khi chạy đến. Shidou thở dài như thể cậu đã từ bỏ.

"Rõ ràng cậu đang làm mình bị chú ý sau khi làm mấy trò ồn ào ấy đó"

"Muu.... là vậy sao...."

Tohka nói như rên rỉ, và sau đó im lặng.

"Err... nếu mình nhớ rõ thì nó là hướng này?"

Cậu đang có gắng nhớ lại bản đồ mà cậu đã thấy ngay trướ khi khởi hành, và đi đến một ngã ba. Nếu chính xác thì, bảo tàng là nơi đầu tiên họ sẽ thăm quan.

Cậu chạm nhẹ vào tai để bật cái In-cam siêu nhỏ mà cậu đang đeo.

Cậu phải mặc nó để đề phòng trường hợp tâm trạng của Tohka xấu đi.

Hình như Kotori nói rằng cô bé phải đến trụ sở hôm nay nên sẽ không có mặt ở đây. Nhưng hiện đang bay trên đảo. Trong trườ hợp xấu nhất, có

https://thuviensach.vn

thể họ sẽ mất giấu nếu Shidou không liên lạc qua In-cam.

"Nu .....?"

Cậu nghe thấy giọng nói đáng ngờ của Tohka sau lưng, cậu dừng chân.

Và khi quay lại, Tohka lại một lần nữa nhìn vào bầu trời.

"Oi, đừng chơi nữa. Cho dù cậu có nhìn bao nhiêu đi nữa....."

"Huh.....?"

Cậu nói vậy và nhìn lên bầu trời------Shidou ngưng lại.

"Cá-cái quái gì.....vậy?"

Bầu trời chỉ mới đây thôi còn rất quang đãng thì nay đã có mây đen kéo đến ngùn ngụt.

Dần dần, ở một tốc độ khủng khiếp, môi trường xung quanh đã thay đổi hoàn toàn.

Bầu trời rõ ràng đã bị che phủ với những đám mây đen. Những cơn gió nhẹ chở nên điên loạn, mặt biển lặng nổi sóng lớn.

Có lẽ chỉ mới 1 phút thôi.

Chỉ có vậy, thế giới xung quay Shidou và mọi người thay đổi tróng mặt. Âm thanh ầm ầm của gió đập xuống đất có thể nghe thấy được, * Xào xạc* *xào xạc* cây cối xung quanh rung lên. Có thể thấy đay rõ ràng là một cơn bão lớn. Một thùng rác có lẽ vừa bay vụt qua, những tờ báo và những chiếc lon rỗng cũng lướt qua tầm mắt cậu.

Shidou ngay lập tức nắm lấy vai Tohka, và cúi sâu xuống. Nếu cậu không làm vậy, cả hai sẽ bị thổi bay.

https://thuviensach.vn

"Cái quái gì----đang diễn ra vậy.....!?"

Cậu cau mày khi dùng tay che mặt.

Theo Dự Báo Thời Tiết, mọi thứ đã rất ổn cho chuyến đi. Tất nhiên là cậu không nghĩ nó đúng 100%, nhưng dù thế nào, bây giờ cũng không hề bình thường chút nào.

"Tohka, cậu không sao chứ !? Thật là nguy hiểm, vì vậy hãy nhanh chóng đến bảo tàng ----- "

""Shidou! Coi chừng! "

Ngay lúc đó cơ thể của Shidou bị thổi bay.

"Cái----"

Ngay sau đó, một thùng rác bằng kim loại bay về chỗ họ, và đập thẳng vào đầu Tohka.

"Gyapfuu !?"

Cô kêu lên với giọng hài hước như vậy, và Tohka ngã xuống ngay tại chỗ.

"Oi, oi Tohka! Tohka! "

Cậu hét lên trong hoảng loạn, và lắc vai cô, nhưng đôi mắt của Tohka là hoàn toàn quay cuồng.

"Kuh....không còn cách nào khác...."

Shidou trong tình trạng kiệt sức, bằng cách nào đó đã đưa được Tohka lên lưng và bắt đầu tiến tới bảo tàng.

Chậm, nhưng chắc. Cậu bước từng chân một.

https://thuviensach.vn

"Chúng ta gần tới rồi, Tohka....."

----Và cậu tự hỏi đã bao lâu kể từ khi cậu bắt đầu đi.

"Ah ....?"

Shidou, vô ý nhướn mày.

Ở giữa bầu trời đang quay cuồng.

--- Ở đó, cậu đã nhìn thấy 2 cái bóng giống người ở trong đó.

"Đó là ....."

Shidou đột nhiên thở hổn hển.

Cái bóng có thể bay trên bầu trời, tâm trí của Shidou lúc này chỉ có hai thứ.

Nó sẽ là một trong hai: Tinh Linh, hoặc AST Wizards.

"Đừng nói với tôi ...."

Một cảm giác xấu xuất hiện trong tâm trí của cậu.

Đó là sự bùng phát của một cơn bão khổng lồ mà bình thường không thể tưởng tượng nổi. Nếu có cơ hội nào, đây là một cái gì đó được tạo ta bởi sức mạnh của Tinh Linh thì-----

"Không, nhưng ..... .báo động Không Trấn không hề kêu. Cái quái gì đang diễn ra..... "

Shidou suy nghĩ trong chốc lát, sau đó cậu tiếp tục di chuyển trên tuyến đường cậu đang đi.

https://thuviensach.vn

Nếu có cơ hội nào cái bống đó là của Tinh Linh, cậu không thể mặc kệ nó. Nhưng cậu không có bất cứ bằng chứng nào cho giả thuyết của mình, và vấn đề quan trọng nhất hiện nay là đưa Tohka đến một nơi an toàn hơn mà cậu đã lên kế hoạch từ trước. Cậu cố định Tohka đang ngất đi trên lưng, trước khi tiến về bảo tàng.

Nhưng.

"----------!"

Shidou thở hổn hển. Hai cái bóng đang tiên tục đụng độ với nhau trên trời, trong khoảnh khắc đó, khi cả hai luồng sóng xung kích lớn va chạm với nhau, một cơn gió cực kỳ khủng khiếp không thể so sánh nổi với những cơn gió khác khác thổi về phía cậu.

"U, Uwah ....!"

Để tránh bị thổi bay đi, cậu đứng vững, cong người cố định cơ thể mình.

Và như vậy, hai cái bóng đó đã đụng độ lên trên bầu trời, thổi nhau đi và cả hai đã ngã về phía mặt đất.

--- cả hai cái bống ngã chính xác ở bên trái và bên phải của Shidou.

"Wha ....."

Mồ hôi đã chảy ra khỏi trán của Shidou. Cảm giác hồi hộp bởi trái tim đang đến giới hạn của nó, và cổ họng của cậu đã nhanh chóng biến khô.

Ngay lúc đó, cơn bão lớn đang bao trùm toàn bộ khu vực ngày một yếu hơn.

"Eh .....?"

https://thuviensach.vn

Cậu vô ý nhướng mày, và nhìn quang cảnh xung quanh mình.

Cơn bão đã dịu lại ..... Đảo Arubi vẫn có gió thổi mạnh.

Chỉ xung quanh Shidou và Tohka là, Không -------- Nói là chính xác hơn là chỉ có môi trường xung quanh hai cái bóng rơi xuống là bão.

"Ku, kukukukuku ...."

Và, từ bên phải của cậu, cô gái có mái tóc dài bện lên được, bước tới với một nụ cười không hề sợ hãi.

Tuổi của cô ấy không khác gì Shidou và những người khác. Từ mái tóc màu cam của cô, đến màu tủy ngân trong con ngươi. Ngay bây giờ trên gương mặt cô ấy là một nụ cười khinh bỉ

Và phần đặc trưng nhất của cô là bộ trang phục cô mặc. Một chiếc áo khoác màu đen, và các bộ phận khác nhau của cơ thể của cô đã được thắt chặt với cái gì đó trông giống như đai. Thêm vào đó, một ổ khóa được đặt lên cổ cô, bàn tay phải và chân phải, là những cái còng với dây xích bị đứt. Cô trông giống như một tên tội phạm mà đã phạm tội biến thái ----- hoặc không, nó sẽ là một bộ trang phục trông giống như một kẻ cuồng dâm.

"-----Có vẻ cô chiến đấu rất tốt, Yuzuru. Hoặc tôi nên nói, đúng như mong chờ từ một nửa khác của tôi. 25 thắng, 25 thua và 49 trận hòa. Nhưng ----- nó sẽ kết thúc ngày hôm nay "

Cho dù nói đó là phóng đại, hay một chút quá kịch tính, cô ấy là một cô gái sử dụng từ ngữ kì lạ.

Và để đáp lại những lời nói đó, đến từ bên trái của cậu, cái bóng khác đang bước ra phía ngoài.

https://thuviensach.vn

"Phản đối. Người điều khiển trận chiến lần thứ 100 này, không phải Kaguya mà là Yuzuru "

Đến từ đây, cô ấy là một cô gái có 3 bím tóc bện. Mặc dù cô có khuôn mặt giống như cô gái tên Kaguya nhưng vẻ mặt của cô, chỉ mở nửa mắt mà bằng cách nào đó làm cho cô trông bơ phờ.

Cô gái được gọi là Yuzuru cũng mặc cùng bộ trang phục thiết kế kì lạ, cô cũng mặc quần áo tương tự như Kaguya.

Nhưng, vị trí của các ổ khóa được đặt trên cổ cô, bàn tay trái và chân trái. Chúng bị đặt ở phía đối diện so với Kaguya.

"Fu, cô lảm nhảm rất nhiều. Sao không nghĩ đến việc từ bỏ, và thừa nhận rằng tôi là Tinh Linh xứng đáng với cái tên Yamai ? "

"Từ chối. Đó sẽ là Yuzuru. Kaguya là không xứng đáng với cái tên Yamai. "

"Fuu ..... đấu tranh vô ích. Đôi mắt kì diệu của tôi đã nhìn thấy những điều xảy ra trong tương lai. Trong cuộc tấn công tiếp theo, tôi thấy cơ thể của cô bị đâm bởi Sturm Lanze của tôi! "

"Chỉ tay ra. Đôi mắt của Kaguya không hề có ma thuật tiên đoán "

Khi Yuzuru nói vậy, Kaguya do dự, và hét lên như thể cô đã quên tình trạng phóng đại cô bây giờ.

"Im, im ngay! Dự đoán của tôi đã thành sự thật trước! Đừng có trêu tôi! "

"Nhu cầu. Yuzuru đòi hỏi một ví dụ cụ thể các yêu sách của mình từ Kaguya. "

https://thuviensach.vn

"Kuku ..... đó là, về điều đó. Nhìn ....Tôi biết thời tiết của ngày hôm sau. "

"Nụ cười mỉa mai. Con mắt kì diệu đó chẳng khác gì phía sai trái của Geta (?) (cười nhạo báng) Yuzuru không thể ngăn chặn sự cười thầm cô "

Yuzuru đặt tay lên miệng, Fusu --- và rỉ ra một hơi thở. Nó có vẻ như cô đã cười.

"Im, im ngay! Tôi sẽ trù cô đến chết, vì dám chế diễu đôi mắt ma quỷ của tôi! Tôi sẽ lấy cơ thể của cô để trả giá! "

Dường như khá là xúc phạm đến mắt Kaguya. Cô vào tư thế của mình trong khi la hét. Nhưng, kể từ khi cô không thể chấm dứt câu một cách chính xác, trông cô chẳng ngầu chú nào.

Tuy nhiên Yuzuru không bận tâm và tiếp tục đặt câu hỏi.

"Nhu cầu. Yuzuru đòi hỏi một lời giải thích về Sturm Lanze từ Kaguya. "

"Fu ..... .thứ này rõ ràng không bị ràng buộc bởi những logic tồn tại, Sturm Lanze của tôi. Nó là hữu hình nhưng vô hình. Nó có thể nhìn thấy nhưng lại không thể thấy. Nhưng nó có sức mạnh đặc biệt xuyên phá. "

"Tóm tắt. Có nghĩa là nó không thực sự có bất kỳ điều gì đặc biệt. "

"sai, sai rồi! Có một lý do! Yuzuru là đứa ngốc không hiểu biết về nó! "

"phản đối. Hãy cung cấp một lời giải thích có thể làm cho Yuzuru hiểu. Kaguya thông minh có thể làm vậy"

"Đó ..... .đột, đột ngột. Nhưng đừng buồn cho bộ não đen tối của tôi, đã lên một mức độ cao hơn, nơi hiểu biết của cô sẽ không bao giờ đạt được.

https://thuviensach.vn

Chà, nó không giống như sư tử sẽ nói ý định của mình cho một con kiến ---
--- "

"Hiểu. Điều này có nghĩa là cô đang nói rằng cô không thể làm điều đó "

"Kuku, cô..... tốt hơn không làm cho tôi tức giận"

"Nụ cười mỉa mai. Sturm Lanze (cười) "

"Đừng, đừng có cười!!!"

Kaguya hét lên bộ mặt đỏ như củ cải, và ngay lập tức dang rộng hai tay cô. Các chuỗi từ cổ và tay phải * Clank ** Clank * rang và gió xung quanh trở nên dữ dội và mạnh mẽ hơn.

Lần này Yuzuru cũng vậy, chuẩn bị tư thế như thể đã sẵn sàng với điều đó.

Và sau đó, cả hai người họ cùng nhắm vào nhau mà không giảm cảnh giác.

"Chìm vào bóng tối! Haaaaa! "

"Charge. Eiyaaa ----- "

Cùng với tiếng hét lớn của tinh thần chiến đấu và giọng nói bằng bằng, cả hai người họ đạp vào mặt đất chính xác cùng một lúc.

"Kuh ....."

Shidou thở hổn hển. Cậu và Tohka sẽ bất lực nếu họ bị lôi kéo vào một cuộc đụng độ của 2 Tinh Linh trong một khoảng cách gần như vậy. Mặc dù Shidou có thể có thể chữa lành vết thương của mình từ Reiryoku

https://thuviensach.vn

cậu có từ Kotori nhưng, thật không khó để tưởng tượng những gì sẽ xảy ra với Tohka, người đã mất ý thức của mình.

Ngay cả khi cậu đang vội, cả hai người họ đã tiếp cận gần hơn với tầm mắt Shidou với một tốc độ khủng khiếp.

Không có thời gian để nghĩ ra điều gì. Shidou hít một hơi thật sâu. Và sau đó -----

"DỪNG LẠI !!!!!!!!!!!"

"" .....!? ""

Do tiếng hét của Shidou, cả hai người họ dừng lại tại chỗ.

"Cái gì, giọng vừa rồi là sao ..... eeerrrr, vâng, nó là hơi tương tự như những nỗi đau của người chết vang vọng xuống từ dưới cùng của Cocytus ....."

"Báo cáo. Kaguya, hãy nhìn vào đó "

Yuzuru chỉ vào Shidou, và Kaguya méo lông mày của mình. Có vẻ như, họ thực sự đã không nhận ra Shidou và Tohka tồn tại cho đến tận bây giờ.

"Một con người ..... .cô nói...? Không thể nào. Một người nào đó bước chân vào chiến trường của chúng ta, ngươi là ai? "

"Ngưỡng mộ. Yuzuru không thể ngăn chặn sự ngạc nhiên của mình "

Cô ấy nói rằng, và hướng cái nhìn đáng ngờ của mình về phía Shidou.

"Ah, không ...."

Shidou lại bối rối và bước một bước trở lại.

https://thuviensach.vn

Mặc dù cậu đã ngăn chặn hai người khỏi xung đột nhưng, như một cái giá, cậu đã giành được sự chú ý.

Cậu nuốt nước bọt, và bị lườm với 2 cặp mắt sắc nét.

Cho dù cậu không có lựa chọn khác, đó vẫn là một hành động bất cẩn. Đó là bởi vì, cậu đã cố ý chỉ kêu gọi sự chú ý của (Hơn nữa, có hai trong số họ) Tinh Linh trong khi cậu không biết bất cứ gì về nhân vật và tính cách của họ. Nếu trường hợp họ là những Tinh Linh thích chiến tranh, thì tình hình sẽ thành một bước ngoặt cực kỳ xấu.

Và, ngay lúc đó một tiếng động giống như lắc màng nhĩ phải của mình và sau đó, cậu nghe thấy một giọng nói buồn ngủ đến từ nó.

"..... .Shin, Cậu có thể nghe thấy tôi không, Shin"

"! Reine-san! "

"..... ..aah, Có vẻ như nó cuối cùng kết nối được. Cậu đang ở đâu ? "

"đó, đó là"

Shidou hạ thấp giọng nói của mình, giải thích tình hình một cách đơn giản. ---------- cậu nói với cô ấy rằng, có 2 Tinh Linh trước mặt cậu bây giờ.

"..... Cậu nói gì? Bên trong cơn bão có ----- Đừng nói với tôi "

"Cô c-có biết cái gì về họ không..... ..?"

Và, như để làm gián đoạn cuộc trò chuyện của Shidou và Reine, Kaguya đã cho cậu một cái nhìn sắc nét mở miệng.

https://thuviensach.vn

"----- Để nhập và can thiệp vào cuộc đấu thiêng liêng của chúng ta, ngươi, điều gì kiến ngươi có ý định như vậy? Dựa trên câu trả lời của ngươi, ta sẽ ..... errrr, sử dụng Schatten Lanze và đâm xuyên qua ngươi"

"Chỉ tay ra. Tên bây giờ lại khác trước"

"S-sao, sao cũng được! Yuzuru, cô chỉ cần giữ im lặng! "

"Câu hỏi. Yuzuru không hiểu tại sao cô ấy phải giữ im lặng "

Khi Yuzuru nói nó với một khuôn mặt mới mẻ, *Growl * Cũng giống như một động vật ăn thịt, Kaguya ..... làm âm thanh với cổ họng của mình.

Shidou có rất nhiều điều mà đã làm phiền cậu, nhưng, cậu lặp đi lặp lại những từ không thích hợp.

"Đâ, đấu ....?"

Cậu hỏi vậy, và Kaguya quay đôi mắt sắc nét lại.

"Chính xác. Làm thế nào ngươi dám làm gián đoạn trận đấu của chúng ta, có thể sẽ quyết định số phận của chúng ta. Ngươi sẽ làm gì để chịu trách nhiệm cho việc này? "

"Kiềm chế. Kaguya, đó là một mối đe dọa nếu cô đặt nó theo cách đó "

"Câm miệng! Và khi tôi nghĩ rằng nó sẽ ổn lúc này .... "

"Chứng nhận. Cô đã nói điều gì đó "

"Không có gì!"

https://thuviensach.vn

Kaguya * Fuun * thở ra hơi thở của mình, và nhìn Yuzuru.

"Dù sao, nếu cứ như này tôi sẽ không bình tĩnh được. Tôi sẽ phải làm gì với -------- "

Nhưng, Kaguya nghĩ về một cái gì đó, cô mở to mắt.

"! À tôi biết rồi, nếu đã vậy thì..... .. "

Sau đó, cô lại một lần nữa phải đối mặt về phía Yuzuru, và cô ấy đã từ từ đánh giá mình, cô ngắm Yuzuru từ đỉnh đầu của đến đầu ngón chân.

"Câu hỏi. Gì đó, Kaguya? "

"Kuku ..... .Tôi nghĩ ra một phương pháp tốt, Oh Yuzuru. Cả hai chúng ta đã có nhiều trận chiến. Với mức độ này, tôi không còn có thể nghĩ ra bất kỳ cái gì khác mà chúng ta có thể cạnh tranh với nhau"

Và nó như là cô đang biểu diễn trong một chương trình opera, Kaguya làm những cử chỉ phóng đại trong khi tiếp tục nói chuyện.

"Nhưng ..... .cô có nghĩ rằng chúng ta có thêm một trận đấu mà quyết định ai là người chiến thắng không ?"

"Câu hỏi. Trận đấu mà chúng ta chưa xác định người chiến thắng là gì? "

Yuzuru nghiêng đầu, và Kaguya * kukuku * rò rỉ ra một tiếng cười trước khi nhìn Shidou.

"Heh .....?"

Tự hỏi tại sao --------- Shidou cảm thấy một cảm giác khá lạnh, đến từ vẻ mặt đó.

https://thuviensach.vn

Phần 4

Đang đi giữa chừng, đột nhiên một cơn gió mạnh thổi dữ dội, ngay lập tức nó mạnh lên, và biến thành một cơn bão.

Ngay khi chuyện đó xảy ra, họ không còn tâm trí nào để đi thong thả nữa. Mỗi học sinh năm 2 trường Raizen, theo hướng dẫn của giáo viên, họ đã sơ tán đến bảo tàng, nơi gần nhất từ sân bay. --------- Nhưng.

"Shidou ....."

Hướng tới cơn bão mạnh đang làm ọp ẹp các cửa sổ kính lớn, Origami siết chặt nắm tay cô trong khi cố gọi.

Bên trong, số lượng sinh đã được sơ tán bên trong của tòa nhà, (và một mặt bằng bọ cánh cứng) Shidou không ở trong đó. Họ ngồi hai bên lối đi, và không được phép bước ra ngoài.

Đương nhiên cô đã cố gắng để ra phía bên ngoài tìm kiếm Shidou nhưng, vào những phút cuối cùng cô đã bị chặn lại bởi các giáo viên.

Không ------- cho dù cô ấy có đi ra ngoài được đi nữa, cô sẽ thậm chí không thể bước nổi bước nào bên trong cơn bão này.

"Kuh ....."

Ngay bây giờ, điều duy nhất Origami có thể làm là cầu nguyện cho sự an toàn của Shidou. Các cảm giác bất lực biến thành cảm giác sốt ruột bên trong cơ thể của cô.

"..... Oi, có phải bằng cách nào đó, bầu trời quang hơn rồi không?"

Và, một nam sinh gần một cửa sổ, bất ngờ thốt ra những lời đó. Các học sinh nhộn nhịp lên và sau đó tụ tập về phía cửa sổ, và bắt đầu nhìn bầu

https://thuviensach.vn

trời.

Khi Origami ngẩng mặt cô như thể bị hất đi bởi giọng nói đó, cô lao qua đám đông học sinh và chạy về phía lối vào bảo tàng.

"Ah .....! To, Tobiichi-san! Vẫn nguy hiểm lắm!"

Origami lách qua Tamae, và ra mở cửa. Và ngay khi cô sắp -------- đi ra ngoài.

"..... ..?"

Origami bất ngờ dừng chân.

Ở phía trước cửa bảo tàng, người Origami muốn tìm kiếm đang đứng đó.

"O, ou ..... Origami"

Dường như đã nhận ra Origami là ở đó, Shidou mở miệng. Có lẽ vì gió, tóc và quần áo cậu đang bị bù rù nhưng, may mắn thay, không có chỗ nào bị thương.

Nhưng Origami, thay vì nhẹ nhõm, cô cau mày lông mày của mình, và ánh mắt trở nên sắc hơn bao giờ.

Shidou trông khá là lạ ..... hơn thế nữa, có những người đang kỳ lạ theo cậu.

Đầu tiên là Tohka, người Shidou đang mang trên lưng. Có vẻ như cô đã mất ý thức.

Vâng, điều này không sao cả. Không, nó không phải là không sao, nhưng, nó không phải là tình huống mà Origami không thể dự đoán được lý do.

https://thuviensach.vn

Vấn đề là -----

"Thế nào Shidou. Không phải Yuzuru, mà là tôi quyến rũ hơn phải không? Nếu cậu đã chọn tôi, tôi sẽ không phiền đâu nếu cậu muốn hôn bất cứ chỗ nào trên cơ thể tôi?"

"Dụ dỗ. Hãy chọn Yuzuru. Tôi sẽ làm những điều tốt nhất cho cậu. Đó là một điều rất tuyệt vời. Kaguya thậm chí còn không đến gần được mức ấy"

Từ bên trái và phải của cậu, có hai cô gái với cùng một gương mặt trong bộ đồng phục đứng ở đó, và với một số lý do, họ quá thân mật với Shidou, và đang cố gắng quá mức để quyến rũ cậu.

Khi Shidou đang cảm thấy tuyệt vọng, cậu sau đó đã được vây với ánh nhìn từ các học sinh khác; sau đó cậu nhớ lại sự việc xảy ra khoảng 10 phút trước.

Bên trong khu vực bao phủ bởi một cơn bão, những điều mà Kaguya nói ra với một nụ cười không sợ hãi là ------ những lời này.

"------ Điều mà chúng ta vẫn chưa xác định ai là người chiến thắng. Cụ thể đó là ..... [Charm] (sự thu hút, quyến rũ,... kiểu như ai hút zai hơn ấy :v)!"

Trong khi bất ngờ thực hiện một giáng đứng mát mẻ, Kaguya tuyên bố lớn tiếng.

"Trong Yamai, tinh linh thật sự và là người con của bão, không chỉ có sức mạnh và trí thông minh, mà còn là vẻ đáng yêu và vẻ đẹp đủ để làm cho đấng sáng tạo ra vũ trụ ghen tị, cậu không nghĩ nó cần thiết sao?"

"Cân nhắc. ....."

https://thuviensach.vn

Vài giây im lặng, Yuzuru đảo mắt nhìn Kaguya. Từ đỉnh đầu của đến đầu ngón chân của cô, như thể đang đánh giá, cô chậm rãi nhìn.

Và sau khi làm đó, Fumu, cô gật đầu.

"Trả lời. Hiểu rồi, là những gì tôi sẽ trả lời. Nhất định là chúng ta chưa thi đấu về điều này"

"Kuku ..... tôi đúng chứ. Nhưng đó chỉ là bình thường. Những người quan sát trận chiến của chúng ta không tồn tại -------- đó là bởi vì không có cần thiết phải có sự xuất hiện của một người thứ 3 mà chúng ta phải phó thác sự quyết định cho kết quả của các cuộc thi. ------- nhưng, ngay bây giờ "

Trong khi rỉ một tiếng cười * Point *! , Kaguya đã chỉ ngón tay của mình về phía Shidou.

"------ Ngươi, tên của ngươi là gì"

"Eh? I-Itsuka Shidou ....."

"Shidou. Fumu. Một cái tên yếu đuối, thích hợp cho sự hy sinh. Vậy thì tốt. Ngay bây giờ ngươi sẽ được giao vai trò là giám khảo"

"Huh .....? Eh, không ....."

Cậu không thể hiểu được ý nghĩa của câu mà cô nói, đôi mắt cậu nháy nháy.

Nhưng Kaguya, cô ấy dường như không quan tâm đến ý kiến của Shidou trong vấn đề này. Cô nâng cằm cô như muốn cười và tiếp tục với một giọng điệu khiêu khích.

"Thế nào, Yuzuru. Trận đấu này, cô có đủ can đảm để chấp nhận nó? Kuku, tốt, tôi đã có thể đã xem ai là người chiến thắng, nếu tôi là sử dụng

https://thuviensach.vn

sự quyến rũ của tôi mà có thể buộc các đấng sáng tạo vũ trụ phải phục tùng. Nếu cô cúp đuôi bây giờ, cô sẽ bị chế giễu như một kẻ hèn nhát "

"Phủ định. Đó là điều không thể. Không có lý do Kaguya có thể giành chiến thắng. Yuzuru đã luôn quyến rũ hơn. Tất cả những người đàn ông sẽ dễ dàng bị thu phục"

"Kuku, chỉ có tinh thần của cô là có đủ bản lĩnh"

"Tuyên bố. Yuzuru dễ thương hơn. Thật tình mà nói, giá trị của Kaguya là chỉ phần trên của nửa dưới của mình (để cho dễ hiểu thì, opai Yuzuru bự hơn Kaguya)"

"Cái, CÔ NÓI CÁI QUÁI GÌ THẾ, ĐỒ ********** ?!"

Trong giây phút đó Kaguya đã ném ý chí chiến thắng của mình, và hét lên với một thái độ đe dọa.

Mặc dù Shidou có ý kiến riêng của mình nhưng, Kaguya là khá đẹp. Nếu cô ấy là giá trị chỉ phần trên của nửa dưới của mình, thì có lẽ nó sẽ có nghĩa là những đứa con cái của thế giới này bắt buộc phải tham ra vào một cuộc chiến.

"Không phải là khuôn mặt của cô cũng giống như tôi! Tại sao những đánh giá của chúng ta rất khác nhau ?!"

"Thương hại. Chỉ có đặc điểm khuôn mặt là không đủ để xác định sự quyến rũ của một người. Ngay cả nếu cấu tạo của ta đều giống nhau, nhưng chất lượng quá khác nhau. Nhưng đừng lo lắng. Trong thế giới xấu xí thì cô xếp hạng khá là cao"

"Thế giới xấu xí nào?! Không phải thái độ quá bình thản của cô khi nói thế giới xấu xí chứ?!"

https://thuviensach.vn

"Xem xét lại. Tôi đã quên rằng thực tế không nhất thiết phải trở thành sự thật đối với người đang lo lắng"

"ĐÓ KHÔNG PHẢI SỰ THẬTTT!!!!!!!"

Khi Kaguya vò đầu của mình trong mớ hỗn độn, cô nhớ lại sự tồn tại của Shidou. Cô ngay lập tức vung vai cô và * Kohon * ho.

"Dù, dù sao! Nếu cô đã có thể nói nhiều đến vậy thì tôi không phản đối!"

Kaguya chỉ tay về phía Yuzuru.

"----- đây là trận đấu cuối cùng! Người, người thắng trận này, sẽ hấp thụ đối thủ và trở thành Yamai thật! Các quy tắc cho trận đấu đơn giản và rõ ràng! Người đàn ông này -------- Shidou, người đầu tiên mà làm cho anh ta đổ sẽ chiến thắng! "

"Hiệp định. ------ Trận đấu đó, tôi sẽ sẵn sàng chấp nhận nó"

"Khoan, KHOAN ĐÃ !!!!!!"

..... Và do đó, đến hiện tại.

Cậu được tư vấn bởi Reine ở chỗ đó, vì nó rất nguy hiểm khi thằng thừng từ chối yêu cầu của họ, nó biến thành những lý do để cho họ ở đây nhưng ..... những ánh mắt đến từ người bạn học của mình đau như mong đợi.

"Itsuka-kun? Hai cô gái ở bên trái và bên phải cậu là ai? Tôi đã không nhìn thấy họ trước đây ....."

"Eh? tấn công cả các cô gái địa phương và cosplay? Itsuka, cậu đi xung quanh trong khi đang nắm giữ đồng phục các cô gái?"

https://thuviensach.vn

"Tôi nghĩ đến một công việc bán thời gian của Itsuka. Diễu hành trong trường trong khi cầm một bảng [1 phút 1000 ¥ Đấm thoải mái] được viết trên đó. Chắc chắn sẽ có đủ để xây dựng một ngôi nhà"

* Ồn ào ồn ào ** ** * ồn ào. Các học sinh xôn xao. Đó là bình thường. Bởi vì, Shidou đang được cho là mất tích, lại trở về với hai cô gái xa lạ trong khi họ đang "phục vụ" cho cậu.

Bằng cách làm theo hướng dẫn của Reine, cậu đã bảo họ giải phóng Linh Phục của mình, và để cả hai mặc đồng phục mùa hè của trường trung học Raizen. Cũng giống như lúc đó với Tohka, cậu đã cho họ tạo ra những bộ quần áo bằng cách thu thập các thông tin từ thị giác.

Mặc dù cậu đang ở trong tình trạng khẩn cấp, nhưng nếu tiếp tục để cho họ mặc Linh Phục trông giống như những bộ trang phục cấm, sẽ khiến Shidou có thể bị hiểu lầm là người được sự tôn sùng đặc biệt.

Và, Origami đã đứng trước mặt mọi học sinh từ các lớp, sau khi nhìn vào Kaguya và Yuzuru, cô lặng lẽ mở miệng.

"Shidou, họ là ai?"

"Errrrrr điều đó ....."

Shidou nói giọng nói ngượng nghịu trong khi ánh mắt như muốn lẩn tránh. Cậu đã có thể cảm thấy rằng có đổ mồ hôi lạnh trên khuôn mặt của mình.

Tuy nhiên, như thể để kiểm soát đám đông huyên náo, một giọng ngái ngủ vang lên từ phía sau.

"..... ..aah, Tôi đang đợi. Đó là các học sinh chuyển trường Yamai Kaguya và Yamai Yuzuru ..... nhỉ?"

https://thuviensach.vn

Giáo viên phó chủ nhiệm của lớp 4 năm thứ 2, Murasame Reine, cô đang đứng ở đó trong khi lắc lư đầu.

"Học sinh chuyển trường?"

Khi Origami hỏi, Reine [ahh] đồng ý.

"..... bình thường thì họ đã dự định chuyển vào cuối những ngày nghỉ nhưng ..... Kể từ khi họ nói rằng muốn tham gia chuyến đi thăm quan, nên tôi đã lên kế hoạch cho họ để tham gia với chúng ta khi chúng ta đến nơi. Tôi liên lạc với họ khi chúng ta đến sân bay, vì vậy tôi đã nhờ cậu ấy đi đón họ "

Nghe lời nói của Reine, đứng bên cạnh, Tamae ngây người nhìn chằm chằm vào và thắc mắc.

"Eh?, Học sinh chuyển trường? Murasame-sensei, tôi không nghe thấy bất kỳ điều gì về chuyện đó ....."

"..... Đó là một thông báo ngắn, có thể là hơi muộn để nói với cô về trường hợp này"

"Ha, haaa ....."

Trong khi có một bộ mặt ngơ ngác, Tamae rút lui. Vâng, nếu Reine, giáo viên phó chủ nhiệm, đã được thông báo về các học sinh chuyển trường thay vì giáo viên chủ nhiệm mình, một khuôn mặt như vậy là không lạ.

Sau Origami nhìn Reine với con mắt nghi ngờ, cô quay trở về phía Shidou.

"Thật sao?"

"Nó...nó là sự thật ....."

https://thuviensach.vn

Cậu trả lời lại với một giọng lo lắng. Và, như đồng thời, Kaguya và Yuzuru đang dính vào Shidou cũng gật đầu.

"Kuku ..... nó là sự thật. Con người, coi nó như một đặc ân khi chào đón những đứa con của bão tố"

"Quả quyết. Những gì cậu ấy nói là đúng"

Trong nhiều trường hợp, miễn là họ đang ở đây, với điều kiện là Shidou sẽ làm giám khảo cho cuộc đấu tay đôi của họ, cậu nói với họ nên trả lời phù hợp với nhau khi cần thiết.

"..... .."

Origami vẫn không hiểu tình hình nhưng, kể từ khi cả giáo viên và những người trong cuộc đồng ý, cô có lẽ đã quyết định rằng sẽ không nói điều gì nữa. Cô làm một tiếng thở dài nhỏ và trả lời "tôi hiểu".

Nhưng một lần nữa, Origami cái nhìn sắc nét của cô trờ lại.

"..... vậy, tại sao cả hai người cứ bám chặt mình vào Shidou?"

"Ahh, đó là"

"Trả lời. Đó là"

"Đó! Vì nó là một cơn gió mạnh, họ đã làm vậy để không bị thổi bay đi!"

Như để cứu cánh Kaguya và Yuzuru với câu hỏi của Origami, Shidou cao giọng nói lớn.

Nếu họ nói điều gì đó không đúng ở đây, các thông tin sai lệch mà họ đưa ra sẽ thành mớ rắc rối. Để cho câu trả lời được thành công, cậu tiếp tục nói.

https://thuviensach.vn

"Mà, thay vào đó, Sensei, Tohka bị đánh vào đầu bằng một thùng rác bay và bây giờ vẫn chưa tỉnh. Có nơi nào mà em có thể cho cô ấy ngủ?"

"..... ..ooh Tôi hiểu, đó là một vấn đề lớn. Đến đây. Các học sinh chuyển trường nữa, có một số điều quan trọng mà tôi phải giải thích cho cả hai bạn. Hãy theo chúng tôi"

Reine nói với giọng đều đều như muốn gọi Shidou và những người khác, cô ấy vẫy tay ra hiệu cho họ đi theo.

Shidou vẫn bị nhìn bởi mọi người xung quanh trong khi, bước vào phần phía trong của bảo tàng với Reine.

Được hướng dẫn bởi Reine, Shidou bước vào căn phòng nằm sâu trong bảo tàng, sau khi đặt Tohka xuống ghế sofa, cậu cúi đầu trước Reine.

"Xin lỗi, để cô phải giúp như thế."

"..... Không, đừng lo lắng về nó. Thay vào đó--"

Reine nhìn Shidou - chính xác thì, cô đưa mắt về phía hai cô gái đang bám lấy hai bên tay của cậu.

Họ đã tách ra khi Shidou thả Tohka xuống, nhưng sau đó thì lại nép mình cậu một lần nữa.

Họ không bận tâm về những gì đang thay đổi xung quanh, và bắt đầu thì thầm với Shidou.

"Chà, Shidou. Tất cả nhưng gì cậu phải làm là chọn tôi. Thề trung thành với Yamai Kaguya, thân thể này, và thậm chí cả trái tim này, thậm chẳng sao cả nếu cậu nói rằng cậu muốn tôi cho cậu tất cả những thứ đó. "

"Phủ định. Sẽ chẳng có gì tốt nếu cậu chọn Kaguya. Bởi cả đã cho thấy Yuzuru tuyệt vời hơn."

https://thuviensach.vn

Cứ như Reine và Tohka không tồn tại trong mắt họ, cả hai đều thổi vào tai của Shidou. Và mỗi lần như vậy, mồ hôi lạnh sẽ chảy xuống mặt Shidou và cậu sẽ xoắn hết cả mình lên.

"..... trông như nó đã trở thành một cái gì đó phiền hà."

"...vâng....."

Cậu nói với một giọng nặng và gật đầu. Reine gãi má.

"Kuku ..... hoặc là có lợi cho cậu, phải không? Một con người như cậu, mặc dù nó chỉ là một thời gian ngắn, nhưng cậu đang nhận được tình cảm từ tôi. Cứ khóc thét lên vì may mắn của mình đi. "

"Hoài nghi. Nếu nó Yuzuru tôi vẫn có thể hiểu được, nhưng có kẻ sẽ được hạnh phúc nếu họ được nâng niu Kaguya?"

"Fu, fu ..... nó vẫn vô dụng, cho dù cô có cố gắng khiêu khích tôi như thế này. Tất cả sẽ rõ ràng khi cô nhìn thấy kết quả của các cuộc đấu tay đôi. Chà, Shidou, nói đi nào. Tôi hay Yuzuru, ai trong chúng tôi quyến rũ hơn? "

"Câu hỏi. Yuzuru hoặc Kaguya hư hỏng. Ai dễ thương hơn?"

"Khoan, sự sỉ nhục đó là sao hả!"

"Bỏ qua. Thay vì cry-baby Kaguya, Yuzuru tốt hơn nhiều."

"Cô đang cố tình làm cho nó tồi tệ hơn !?"

Trong khi cãi nhau, Kaguya và Yuzuru còn gần gũi hơn với Shidou. Như cố gắng kiềm chế bọn họ, Shidou * MaaMaa * vẫy tay trong khi nói điều đó.

https://thuviensach.vn

"chờ, chờ một chút. Hai cậu đã nói ' đấu tay đôi' từ nãy đến giờ ....tại sao hai người lại đấu nhau?"

"..... Hmm? Aah--"

Khi Shidou hỏi, Kaguya nâng cằm lên.

"Không phải tôi đã nói với cậu sao? --cả hai chúng tôi ban đầu là một, được gọi là Tinh Linh Yamai."

"Đồng ý. Tuy nhiên, đến với thế giới này nhiều lần, khiến Yamai chia làm hai."

"chia làm hai ..... vậy, làm thế nào mà lại như thế....."

Cậu nhíu mày khi nhìn vào cả hai người họ. Ngoài sự khác biệt của kiểu tóc và biểu hiện khuôn mặt , cả hai đều tương tự. Họ giống nhau đến nỗi, thay vì gọi họ sinh đôi, gọi họ nhái hàng nhau cũng có vẻ đúng.

"Wh, tại sao một chuyện như thế lại xảy ra?"

"Chỉ có một người biết chuyện này là nữ thần của số phận mà ngồi ở trên trời. Fuun, ả nữ thần độc ác có thể dày vò chúng tôi vì sự chán nản và mệt mỏi của mình. Thỉnh thoảng, có những lúc cô ta dùng xúc xắc để đưa ra quyết định và bỏ qua sau sự thật và lý do. "

"Heh ....?"

"Tóm tắt. Tôi không chắc chắn chính xác những gì Kaguya đang nói."

"Aah ..... .Tôi hiểu."

"Không có tình cảm trong đó."

https://thuviensach.vn

Khi Shidou gật đầu từ nghe lời giải thích của Yuzuru mà cuối cùng cậu đã hiểu, Kaguya lên giọng không hài lòng.

Để trở về trạng thái bình thường của cô, cô * Kohon * ho, và tiếp tục với lời giải thích.

"Và do đó cả hai chúng tôi tách thành hai, đến khi nhìn thấy khuôn mặt của nhau, và trong cơ thể của chúng tôi, chúng tôi nhận thức rằng sứ mệnh và số phận của chúng tôi đã được khắc vào máu của chúng tôi. Đúng -. Chúng tôi hiểu rằng chỉ có một Tinh Linh thật sự, Yamai! "

"Giải thích. Chúng tôi hiểu rằng Yuzuru và Kaguya tách ra thành hai, cuối cùng sẽ nhập lại thành một."

"Tôi hiểu, vì vậy ....."

"Bổ sung. [Chúng tôi biết điều đó] có lẽ là cách tốt hơn đặt nó. Yuzuru và Kaguya, ngay lập tức chúng tôi chia thành hai, chúng tôi đã hiểu những gì sẽ xảy ra với cơ thể của mình."

Sau khi Yuzuru chỉ tay về phía đầu cô ấy, cô ấy tiếp tục.

"Giải thích. Tuy nhiên, Yamai gốc đã mất đi nhân cách của mình. Có nghĩa là khi cơ hội đến, hoặc là một trong hai người chúng ta sẽ trở thành tính cách chính của Yamai."

"Uh, vì vậy đó là lý do tại sao ..... thi đấu."

Cả hai người đều gật đầu đồng thời. Shidou để mồ hôi rịn ra trên má.

"Nói cách khác, cơn bão được gây ra bởi hai người ..... chiến đấu.?"

Khi cậu hỏi, Kaguya tự hào khoanh tay.

https://thuviensach.vn

"Đó sẽ là trường hợp ---- Cạnh tranh diễn ra trong một thời gian dài. Có, vào giai đoạn 99 trận đã qua."

"99 trận đánh ..... cả hai chiến đấu ngần đấy lần sao !?"

"Chính xác. Ngay cả nếu chúng ta nói trận đánh, nó không thực sự có nghĩa là chúng ta chiến đấu sống còn. Chạy nước rút, Gendama, ăn thi, vv, có rất nhiều phương thức cho các trận đấu của chúng tôi."

"....."

Họ, bằng cách nào đó, có các trận đấu hòa bình.

Không, nếu hai là có một cuộc thi chạy nước rút, thiệt hại nghiêm trọng có thể xảy ra cho mọ thứ xung quanh.

"Bằng cách này, kết quả trận của các trận đấu là 25 trận thắng 25 thua và 49 trận hòa. Người chiến thắng cho trận đấu thứ 100 này sẽ trở thành Yamai thực .--- lẽ ra là vậy."

Kaguya lườm một cái, và Shidou rút ngắn lời nói của mình. 'Tôi hiểu', Shidou dường như đã làm gián đoạn trận đấu chung kết quan trọng của họ.

Nhưng, cậu không có lựa chọn nào khác, ngay cả khi cậu đã nói về một cái gì đó như thế. Nếu Shidou đã không ngừng cả hai người họ thời điểm đó, cậu không biết chuyện gì sẽ xảy ra với Tohka.

Khi Shidou giữ im lặng, Kaguya và Yuzuru ôm chặt cánh tay của mình lên Shidou một lần nữa.

"Fu ..... không cần bận tâm về điều đó. Tôi nên cảm ơn cậu đã đến để thay thế. Bởi vì cậu, chúng tôi đã có thể có một trận chiến mà chúng tôi không thực hiện được trước đây."

https://thuviensach.vn

"Tích cực. Đó là sự thật mà Yuzuru nghĩ rằng trận chiến cuối cùng của chúng tôi là một trận đấu, mà luôn luôn kết thúc bằng một trận hòa. Yuzuru không có phản đối nếu đây là trận đấu."

Họ nói vậy, và như thể để quyến rũ Shidou, cả hai tiếp tục quấn cánh tay của họ với Shidou.

"N, không, thậm chí nếu hai người nói cho tôi một cái gì đó như thế ...."

Shidou cảm thấy khuôn mặt của mình nóng hơn, như thể muốn giúp đỡ, cậu nhìn Reine với ánh mắt cầu cứu.

Nhưng Reine đang ngồi trên một chiếc ghế trong khi vận hành một thiết bị đầu cuối nhỏ, cô gặp phải khó khăn *Fumu* và rên rỉ.

"..... như dự kiến, nó không có tác dụng."

"Cái gì không có tác dụng?"

Khi Shidou hỏi, Reine gật đầu trước khi quay sang.

"..... ..aah, Thông tin liên lạc từ đã bị dừng lại."

"Wh Eh?, Tại sao lại ....."

"..... Lý do hiện nay không xác định được. Tôi sẽ cố gắng điều tra một chút."

Sau khi nói vậy, Reine đóng thiết bị đầu cuối và đứng dậy khỏi ghế.

Và sau khi nhìn Kaguya và Yuzuru người đã gắn liền với Shidou, cô lặng lẽ nói.

https://thuviensach.vn

"..... Kaguya và Yuzuru phải không. Cả hai người, để trở thành Tinh Linh Yamai, hiện nay đang cạnh tranh Shin như một trận đấu. .....Là không có sai chứ?"

Khi Reine nói vậy, Kaguya và Yuzuru nhìn Reine.

"À, chính xác. Tôi không quan tâm nếu mọi người đang tham quan nhưng, nếu cô là một trở ngại thì tôi sẽ không nương tay, cô biết không?"

"Câu hỏi. Cô là ai?"

"..... Một giáo viên trung học."

Sau Reine trả lời với một lời nói dối, cô quay lưng đi.

"..... .Shin, cậu chăm sóc cho Tohka. --Kaguya, Yuzuru, Có một chút chuyện tôi muốn có với hai người. Hãy theo tôi."

"Uh, Reine-san."

Thật là nguy hiểm, cậu đã liếc Reine với ý định ấy (?). Ngay cả như một trò đùa, cả hai là Tinh Linh.

Tuy nhiên Reine, không hề lo lắng, như thể muốn nói vậy, cô ấy giơ tay.

"Kuku ..... và khi tôi nghĩ về những gì cô nói. Tại sao một người như tôi, phải nghe theo một con người."

"Từ chối. Yuzuru muốn ở lại với Shidou."

Nhưng, cả hai đều ngoan cố từ chối. Tuy nhiên Reine nhún vai như thể đã biết trước, và nói chuyện như thể để làm cho họ tin tưởng.

https://thuviensach.vn

"..... Không giống như vẻ ngoài của mình, Shin là tên ngố. Nghe chuyện của hai người, tôi nghĩ rằng điều này không có bất lợi cho hai người."

"Cái gì.....?"

"..... Xét xử của các phản ứng của cậu ta, rõ ràng phải không? Từ đôi mắt của tôi, hai người là những cô gái rất duyên dáng và dễ thương. Nhưng ngay cả như vậy, cậu ta vẫn sẽ không chọn bất kỳ ai trong hai người."

"" ..... ""

Kaguya và Yuzuru, nhìn nhìn vào mặt nhau chằm chằm kinh ngạc.

"..... hai người định làm gì? Từ quan điểm của tôi, tôi không quan tâm cho dù đó là một trong hai người."

Cô ấy nói vậy, và mở cửa phòng.

Cả hai người nhìn nhau một lần nữa, họ miễn cưỡng tách tay từ Shidou, và theo sau Reine.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Song Diện Tiếp Cận

Phần 1Thời gian cứ thế trôi đi, và giờ đã là 18:50.

Mặt trời đã lặn xuống, nhiệt độ và độ ẩm cao tới mức khó chịu vào ban ngày đã trở nên dịu bớt. Và như để phù hợp với điều đó, tiếng râm ran gay gắt của ve sầu suốt buổi chiều ngay lập tức dừng lại, nhường chỗ cho bản giao hưởng của loài dế.

Chờ Tohka tỉnh lại xong, cả nhóm di chuyển đến khách sạn và mang hành lý tới các phòng chờ tương ứng từng người, rồi ăn tối trước khi sử dụng quãng thời gian rảnh của riêng mình.

Vâng------ Tất cả mọi người, trừ Shidou.

- Haa... tại sao mọi chuyện lại quay trở lại thế này vậy...

Shidou đặt 2 tay lên tường hành lang khách sạn và bước đi một cách mệt mỏi.

Điều này là đương nhiên. Hai tinh linh chưa được phong ấn đã đồng thời xuất hiện và cả hai đều đang vướng mình vào Shidou. Và kỳ lạ hơn là điều này còn được trợ giúp bởi một điều kiện mà chưa từng 1 ai phải đối mặt.

Kaguya và Yuzuru, hai người họ trở nên nghe lời đầy bất ngờ sau khi nhận được một vài lời giải thích từ Reine ở nhà bảo tàng nhưng... điều đó là

https://thuviensach.vn

không đủ để có thể xóa đi mối băn khoăn trong lòng cậu.

- Mình phải... làm một cái gì đó cho chuyện này.

Cậu nhóc làm một vẻ mặt ủ rũ trong lúc rên rỉ điều đó, và tiếp tục lê bước chân về phía trước.

Ngay lúc này đây Shidou đang hướng đến phòng của Reine. Cậu được cô ấy gọi đến đây để thảo luận về mục tiêu từ giờ trở đi khi chuẩn bị rời khỏi nhà bảo tàng.

Tuy nhiên, Shidou dừng chân lại khi bước đến một ngã ba.

..... Hai cái đầu thò ra từ cả hai ngã rẽ và đồng thời gửi những ánh nhìn kiên quyết về phía Shidou.

Cậu ấy nhận ra hai thể sống ấy ngay lập tức. Sau khi nuốt nước bọt trong lo lắng, cậu liền mở miệng.

- H- hai người đang làm gì ở đây thế, Kaguya, Yuzuru?

Khi cậu nói thế, cả hai người liền bước ra.

- Kuku... nhận ra được sự hiện diện của ta sao, không tồi đấy nhỉ. Hay ta nên nói rằng quả đúng như mong đợi từ ngươi đây.

- Lưu ý. Đó chỉ là vì khả năng ẩn mình của ngươi quá tồi.

-...! Ta, ta không muốn bị nói thế bởi Yuzuru! Ta ẩn mình tốt hơn ngươi!

- Phản đối. Không có lý nào Kaguya có thể ẩn mình tốt hơn Yuzuru.

.... Hai người họ đều hiện rõ trước mắt Shidou nhưng, cậu ta cố nhịn không nói ra điều này.

https://thuviensach.vn

- Vậy cả hai người đang làm gì vậy?

Khi Shidou hỏi thế, họ quay sang nhìn nhau trong một lúc trước khi quay lại nhìn Shidou.

- Fu... để ta nói cho ngươi biết nhé. Ngươi có thể đi theo ta.

- Cam đoan. Mời đi lối này.

Cả hai người cùng lúc kéo hai cánh tay của Shidou.

- Ngh, nghiêm túc thì có chuyện gì xảy ra vậy?

Trong lúc nhìn sang 2 bên trái phải với 1 cảm xúc bối rối, Shidou bị kéo lê đi------- 1 đoạn dài, trước khi đến nơi.

Có 2 lá cờ xanh da trời và đỏ được treo cạnh nhau trước cửa vào, và những từ [Đàn ông] và [Phụ nữ] lần lượt được viết lên đó.

Đây là lối vào nhà tắm ngoài trời nổi tiếng của khách sạn.

-... Nhà tắm?

Khi Shidou nghiêng đầu, Kaguya gật mạnh đầu cái rụp.

- Kuku... bóng đêm ô uế đã tích tụ vào cơ thể ngươi quá nhiều rồi. Ta sẽ cho phép ngươi gột sạch cơ thể đó.

- Hử?

- Dịch nghĩa. Mời vào nhà tắm và rửa sạch mồ hôi của ngươi, là ý của cô ta.

- aah... Ra là thế. Nhưng, phải chờ thêm 1 lúc nữa mới đến giờ tắm đúng không. Tôi cũng chưa chuẩn bị quần áo để thay hay khăn tắm nữa. Và thêm vào đó, lúc này tôi còn phải đến 1 địa điểm khác nữa...

https://thuviensach.vn

Khi cậu ta nói thế và chuẩn bị quay lại, 2 cánh tay của cậu bị ôm chặt hơn.

- Ouch ouch... th, thế là sao?

- Ngươi nghĩ 1 kẻ như ngươi có quyền lựa chọn sao? Dừng việc càu nhàu về những vấn đề không quan trọng và gột rửa những thứ ô uế đó đi.

- Khẩn cầu. Mời đi thẳng. Mọi sự chuẩn bị cần thiết đều đã được thu thập ở đây.

Yuzuru nhìn xuống dưới chân. Ở đây đã có khăn tắm, khăn và 1 bộ yukata được gấp sẵn.

- Tạ, tại sao các cậu phải chuẩn bị đến mức này... rốt cuộc thì 2 người có ý định gì thế?

- Fu.... Không có cách nào để những suy nghĩ quý phái và bí ẩn của ta, có thể hiểu thấu bởi 1 kẻ bình thường.

- Đề xuất. 1 nhà tắm lớn không có người bên trong là 1 điều tuyệt vời.

- .....

Cậu nhìn lần lượt 2 người họ với đôi mắt ngờ vực, rồi thở dài 1 tiếng lớn *Haaa*.

Không hẳn là Reine đã hẹn chính xác lúc nào sẽ gặp, và còn có khả năng cả 2 người sẽ sử dụng bạo lực nếu anh từ chối làm theo lời họ lúc này.

- .... Tôi hiểu rồi. Vậy tôi sẽ vào trước nhé.

- Kuku..... miễn sao ngươi hiểu là được.

- Tán dương. Yuzuru tôn trọng quyết định của Shidou.

https://thuviensach.vn

Dù anh không có lấy nổi 1 manh mối gì về ý định của họ nhưng, chà, đúng là anh cũng muốn tắm rửa để tẩy sạch những mệt nhọc và mùi mồ hôi đi. Anh túm lấy cái khăn và những thứ đã được chuẩn bị sẵn, rồi bước vào phòng tắm nam.

Lúc ấy, khi anh quay lại phía sau và liếc nhìn 2 người họ, vì vài lý do mà gò má của Kaguya trở nên đỏ bừng như thể đang hơi ngượng, còn Yuzuru đặt 2 tay lên che miệng.

Trong khi có 1 cảm giác đáng ngờ về những hành động của họ, Shidou cởi quần áo ra trong phòng thay đồ, rồi cầm cái khăn trên tay và mở cánh cửa kéo đã mờ mịt bởi hơi nước ra.

- Oooh.... thật đáng ngạc nhiên.

Và như thế, anh vô ý thốt lên sự ngưỡng mộ về cảnh vật đang bày ra trước mắt.

Cái bồn tắm lớn được quây lại bởi những tảng đá ngập bởi làn nước nóng màu nâu và 1 tầng hơi nước mịt mù trôi nổi bên trên.

Vì vẫn chưa đến giờ tắm nên không có ai khác ở đây ngoài Shidou. "Hiểu rồi, đây chắc hẳn là địa điểm tốt nhất theo lời Yuzuru nói."

Shidou nhanh chóng gội đầu và tắm rửa, quấn cái khăn quanh đầu và ngâm mình vào làn nước nóng.

- aah-------

Cậu khẽ rên lên 1 tiếng kêu thoải mái như người già. Rồi cậu ta duỗi tay chân ra và thả lỏng toàn bộ cơ thể trong nước.

Và, đúng vào lúc đó. Cái cửa phòng tắm mở ra nghe *xoạch* 1 tiếng. Cậu ta hướng mắt lên nhìn về lối vào và tự hỏi rằng liệu ai đang đến ----

https://thuviensach.vn

Shidou đứng thẳng người dậy khỏi mặt nước.

- Cá....

Đó chắc chắn là 1 phản ứng bình thường. Bởi vì, Kaguya và Yuzuru - người vừa mới nói câu tạm biệt với anh ấy chỉ vài phút trước ở hành lang - giờ đã đang đứng ở đây với 1 cái khăn tắm quấn quanh người.

- 2 cái cô gái này, các cậu đang làm cái quái gì theeeeeeeeeeeeeeế! Đây là phòng tắm cho nam đấy!?

Không kìm nén nổi, Shidou hét toáng lên, ngay lúc ấy 2 người họ đặt bàn chân xuống bồn tắm và đi đến bên cạnh Shidou. Hơi nước dày đặc làm tấm khăn tắm mỏng manh dính sát vào da họ, và những đường nét trên cơ thể 2 người hiện lên rõ ràng hơn. Mặt Shidou vô ý ửng đỏ, cậu ta liền chìm khuôn mặt xuống sâu trong nước.

Nhìn thấy phản ứng của Shidou, Kaguya khoanh tay lại và đỏ mặt.

- Ku, kukuku.... th, thế nào. Quả đúng là ngay cả ngươi cũng không thể kiềm chế được mà quỳ gối trước sự quyến rũ của ta.

Nghe thấy những lời đó, Yuzuru đứng dậy và làm điệu bộ như thể đối chọi với Kaguya đang *Fusu*, và thở nhẹ 1 tiếng.

- Khinh bỉ. Quyến rũ (cười 1 tiếng). Giờ Yuzuru mới biết Kaguya sở hữu thứ đó.

-....fuun, ta sẽ khiến ngươi phải khóc ngay lập tức. Bằng cách khiến tên Shidou đó phải gục ngã vì sự quyến rũ này.

- Chiến luôn. Yuzuru sẽ tiếp nhận vụ cá cược này.

Sau khi nói thế, cả 2 người họ chầm chậm khuỵu chân xuống, và bước vào bồn tắm như thể dồn ép Shidou.

https://thuviensach.vn

-.....!?

Vốn dĩ việc chỉ quấn khăn tắm khi bước nhà tắm đã là 1 hành vi quấy rối, nhưng anh không thể nào chỉ ra điều đó ở đây được. Cơ thể Shidou trở nên căng cứng vì bồn chồn, và theo bản năng anh ta nhắm mắt lại.

- Kuku.... tự quyết định đi Shidou . Hãy để cơ thể của ngươi không thể cảm nhận được sự thoải mái từ bất kỳ người nào khác nữa ngoài ta đi.

- Phản đối. Yuzuru sẽ khiến Shidou trở thành nô lệ dưới cơ thể của ta.

- Ca, các cô đang....

Nghe 2 người họ nói, cơ thể của Shidou lại càng cứng thêm. "Aaa, tôi tự hỏi họ còn làm những điều đáng ngạc nhiên nào nữa đây." Trong tình trạng có chút cảnh giác bởi 1 nỗi sợ hãi không rõ ràng, tâm trí anh ấy đang quay mòng mòng.

Tuy nhiên.

- ...hmm?

Không có gì xảy ra cả, ngay cả sau khi 1 thời gian đã trôi qua. Shidou chầm chậm mở mắt.

Cả 2 người họ đang đứng cạnh 2 bên Shidou, và liếc nhìn nhau với dáng vẻ thách thức.

- Fu.... Này Yuzuru tử tế, ta cho phép ngươi thử trước.

- Phản đối. Điều đó là không cần thiết. Hơn nữa Kaguya mới là người cần chấp. Ít nhất ta sẽ để ngươi bắt đầu trước.

- Kaka, ngươi không nhận ra điều đó sao. Shidou sẽ không thể rời mắt khỏi ta nếu ta động tay đến hắn. Tại sao ngươi không hiểu sự quan tâm của

https://thuviensach.vn

ta dành cho ngươi khi để ngươi hành động trước nhỉ?

- Nghi ngờ. Thực tế thì ngươi không biết sẽ phải làm gì mới ổn, đúng không?

Khi Yuzuru nói thế, vai của Kaguya run lên *run run*.

- Khô, không bao giờ có chuyện đó. Ta cực kỳ ero ero đấy! Ngu, ngươi đang nói cái gì thế! Ta có rất nhiều kỹ thuật "người lớn" mà ngươi không thể nào tưởng tượng nổi đâu!

- Nghi ngờ. Chà, vậy hãy trình diễn cho ta xem.

- Cá..... à, fu, fuun! Được rồi, nhìn cho kỹ nhé!

Kaguya đứng phắt dậy, nhìn về hướng Shidou, rồi cô đặt tay phải lên đầu, tay trái lên hông và....

- .....u,ufuun

Cô ấy bày ra 1 tư thế kỳ cục mà ngay cả những phiên bản chạm khắc cổ cũng sẽ không làm.

Và lúc này, Yuzuru đặt tay lên che miệng và cười *Puuukusukusu*.

- Errrrr .....

Shidou gãi gãi má, không biết cần phải nói thế nào..... Không, không hẳn là nó không có gì.

Hình ảnh Kaguya với cái khăn tắm ướt dính vào da chắn chắn rất gợi cảm.

Tuy nhiên ..... so với trước đó, lúc này trái tim của Shidou ngập tràn một cảm giác không thể chịu đựng được.

https://thuviensach.vn

Nhìn vào phản ứng của 2 người họ, mặt của Kaguya đỏ rực lên và một lần nữa nhảy vào bồn tắm.

- Hai, hai người, có vấn đề gì sao!

- Khinh bỉ. Đúng là sự quyến rũ của Kaguya có khác (cười), thật đặc biệt.

- C, cô nói cái gì thế!? Kuh, ý tôi không phải là thế? Và còn cô thì sao, thực tế thì không phải cô cũng là người chả hề có lấy nổi 1 ý tưởng để làm sao!

Kaguya nói thế và chỉ ngón tay vào Yuzuru. Khi cô làm vậy, Yuzuru * giật giật * nhướng lông mày lên.

- ..... Phản đối. Không thể nào có chuyện đó được.

- Haa, thế cơ à! Vậy, sao không trình diễn điều đó ngay đi để tôi được mở rộng tầm mắt nào!

- Chấp nhận. ....như ý ngươi.

Yuzuru nói thế và quay lại đối mặt với Shidou, ...

- Bỏ bùa. Chuuu.

Và, cô hôn gió bay với tư thế như một thần tượng thời xưa.

- ..... .ah, Un

Lại một lần nữa, trong khi tự hỏi phải phản ứng thế nào mới là phù hợp, mồ hôi trên trán Shidou rịn ra lấm tấm và anh chỉ biết cười gượng.

Thấy tư thế đó, Kaguya lấy hai tay ôm bụng và cười to.

https://thuviensach.vn

- Kyahahahahahahaha! Cái gì đây, caaaái gì đây! Ngươi nghiêm túc định bỏ bùa hắn ta bằng cách đó sao?

- Thất vọng. Ta không muốn bị nói thế bởi Kaguya.

- Haan, ngươi cũng chỉ đến thế mà thôi!

- Phản đối. Với thân hình trẻ con của Kaguya, những thứ như sự quyến rũ vốn dĩ là điều không thể.

- .....! Cu, của ngươi cũng có khác mấy với của ta đâu!

- Phản đối. Dù nó có tiệm cận đến không theo toán học, thì cảm giác thư giãn vẫn khác biệt.

- Ku, kuku ..... Có vẻ như ngươi không hiểu sự quyến rũ của một cơ thể mảnh mai.

- Khinh bỉ. Mảnh mai (cười). Thực tế vẫn phũ phàng dù ngươi tô vẽ nó bao nhiêu đi nữa.

- Fu, fuun ....! Thứ đó chả là gì khác ngoài 1 cục mỡ thừa cả!

- Tức tối. Yuzuru không thể giả vờ không nghe thấy. Ta coi điều này là sự ghen tị của Kaguya.

- Không được gọi nó là ghen tị! Ta không hề ghen tị một chút nào cả! Rõ ràng là Shidou nghĩ ta dễ thương hơn nhiều so với 1 kẻ mũm mĩm như Yuzuru!

- Phản đối. Việc không có ngực đối với một người phụ nữ là một khuyết tật chết người mỗi khi họ quyến rũ nam giới. Một kẻ gầy giơ xương như Kaguya sẽ không được chấp nhận.

- K, KẺ QUÁI NÀO LÀ GẦY GIƠ XƯƠNG HẢ!

https://thuviensach.vn

- Chiến luôn. Kẻ nào mũm mĩm?

- Vấn đề gì sao, tóc của ngươi chẻ ngọn nhiều hơn hắn ta kìa! Hoo-ra ~ Shidou, ngươi không thích một người phụ nữ như thế đúng không!

- Chỉ ra. Kaguya có mùi mồ hôi nồng hơn Yuzuru. Ngươi đã tụt lại đằng sau nếu so về sự quyến rũ của một người phụ nữ.

- Ca, cái quái gì thế!? Ngươi có lượng mỡ thừa lớn hơn ta!

- Đáng tiếc. Giờ thì Yuzuru chỉ còn biết thương xót Kaguya khi cô ta chỉ có thể nhắc đến điều đó.

- Im ngay! Nhìn đi! Puyo Puyoô!Puyo Puyoô!

- Phản đòn. Peta Petaa! Peta Petaa!

Hai người bọn họ bắt đầu cãi nhau. Và ----

- .....!?

Shidou giật giật vai. Tiếng cánh cửa trượt lại vang lên một lần nữa; chắc hẳn là một người khác đã đặt chân vào trong.

- O, oi ....hình như có ai đó vào rồi. Không nên 2 người nên tránh đi sao?

Đây là phòng tắm nam. Và đương nhiên, người vừa mới bước đến đây rõ ràng sẽ là một học sinh nam.

Nhưng Kaguya và Yuzuru vẫn nói một cách bình tĩnh và thoải mái.

- Kuku ....ngươi đang nói gì thế, Shidou?

- Phản đối. Không vấn đề gì. Không cần phải lo lắng.

https://thuviensach.vn

- ..... Hử? - Shidou nghiêng đầu, không hiểu 2 câu đó có ý gì. Và,

- Toryaa -------

Với một giọng nói rất năng động, vị khách mới đến nhảy vào bồn tắm đầy hào hứng.

Và rồi Shidou, người đã bước vào phòng tắm trước đó đã nhìn thấy người ấy.

Đó là một giọng nói cao quý mà cậu vô cùng quen thuộc. Mái tóc dài mang vẻ đẹp của màn đêm. 1 thân hình tuyệt đẹp với những đường cong quyến rũ, và có thể chắc chắn một điều là không ai có thể nghĩ nó là của một người đàn ông. Vâng, thân hình đó ----

Thuộc về Yatogami Tohka mà không phải ai khác.

- Hm?

Khoảnh khác ấy, Tohka dường như cũng đã nhận thấy những vị khác đến trước. Rồi cô ngây người ra nhìn Shidou.

- .....

- .....

Và như vậy.

- Gyaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa !?

- Gyaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa !?

Ánh mắt của họ gặp nhau, và tại chính xác 1 thời điểm hai người họ đồng thời thét lên một tiếng. Tohka di chuyển bàn tay một cách vội vã trong cơn hoảng loạn, ngay lập tức che ngực và phần dưới.

https://thuviensach.vn

- Ca,câcâcâcâcâcâcâcâcâ Cậu đang làm gì ở đây thế Shidou!

- Kh, khô khô khô không, tại sao cậu lại bước vào đây! Đây là phòng tắm nam mà!

- Cậu nói gì thế! Tớ làm theo chính xác những gì mọi người đã nói, và bước vào phòng có lá cờ màu đỏ treo bên trên mà!

- Huh ... ..!?

Khoảnh khắc ấy cơ thể Shidou đột nhiên giật giật. Cậu cảm thấy một cơn ớn lạnh chạy dọc cột sống mình.

- Đừng nói với tôi là hai người .....!

Khi cậu nói điều đó và đưa mắt sang hai bên, Kaguya và Yuzuru đáp lại thẳng thừng.

- UMU, ta đã tráo đổi hai lá cờ ở lối vào ngay trước lúc Shidou bước vào. Đúng như ta dự kiến. Ta là một nhà chiến thuật tài ba.

- Thắc mắc. Có thể nào, có vấn đề ở đây?

- Hai ngườiiiiiiiiiiiiiiii .....!

Giọng Shidou mang đầy sự oán giận, cậu nhìn chằm chằm vào cả hai.

Cậu gần như đã căm thù hai người họ, nhưng giờ không phải là lúc cho điều đó. Cậu quay lại đối mặt với Tohka và cúi mạnh đầu xuống như thể đang nhúng khuôn mặt của mình vào bồn tắm.

- Tohka, tin tớ đi. Tớ thề là tớ không có ý định làm một điều gì kiểu như thế này cả!

- O, oo .....

https://thuviensach.vn

Trong khi Shidou cố gắng đến tuyệt vọng để nói lời minh oan với cô, Tohka làm một vẻ mặt bối rối.

- Vâ, vậy rốt cuộc cậu định làm gì ở một nơi như thế này .....

- Tớ đã bị lừa! Xin lỗi, tớ sẽ ra khỏi đây ngay lập tức .....!

- Ah ..... .Shidou!

Khi Shidou chuẩn bị bước ra khỏi bồn tắm và gắng hết sức để không nhìn vào cơ thể của Tohka, Tohka bất ngờ nắm lấy tay cậu. Dường như cô đang cố giữ chân Shidou lại.

- Sa, sao vậy Tohka?

- Không..... đường đó, có vẻ là một ý tưởng tồi.

- Hả? Ngay lúc mắt của Shidou nheo lại thành dấu chấm, cánh cửa trượt một lần nữa mở ra, và một nhóm nữ sinh bước vào.

- Cá -------

Cậu nhanh chóng nhảy vào bồn tắm trong hoảng loạn, và ẩn mình đằng sau một tảng đá.

Nghĩ kĩ thì, sự xuất hiện này là điều bình thường. Cũng đã đến giờ tắm và việc Tohka đã bước vào bồn tắm đồng nghĩa với việc tất cả các cô gái khác đều sẽ vào phòng tắm lúc này.

- Yaa ---, rộng quá điiiii ~! Biển ngay trước mặt đây rồiiiiii ~~!

- Ah, học sinh chuyển trường - san, hai người đã ở trong này rồi sao. Nhanh quá ~~

- Này, Tobiichi-san, không phải bạn định đi vào phòng tắm sao?

https://thuviensach.vn

- ----- Ở đây có một việc tôi phải làm bằng mọi giá.

- Tớ, tớ hiểu ..... .chúc may mắn.

Cậu ta nghe thấy giọng nói cao vút của các cô gái. Có lẽ chỉ việc họ phát hiện ra cậu chỉ là vấn đề về thời gian.

- Tê, tê tệ quá ....! Mì, mình phải làm gì đây .....!

Trong một cơn túng quẫn mà cậu chưa từng trải qua, Shidou lấy hai tay ôm đầu, đôi mắt liếc ngang liếc dọc.

Chỉ cần có bất kỳ ai phát hiện ra cậu trốn ở đây, gần như chắc chắn cậu sẽ bị mọi người ủ quây lại và ăn đòn.

Không, nếu chỉ vậy thì còn may chán. Cái vết nhơ bị quy là tên tội phạm tình dục biến thái sẽ theo cậu trong suốt cuộc đời, chắc chắn trong cậu sẽ phải sống nốt quãng thời gian học đường còn lại cùng với việc bị nói rằng đây là một sai lầm của tuổi trẻ hoặc bị gán nhãn là một kẻ hư hỏng, thậm chí còn có thể bị gọi là hóa thân của ham muốn tình dục. Mà không chỉ có thế, trong trường hợp xấu nhất thì việc này còn có thể dẫn đến cảnh sát ---

Và, trong khi Shidou còn đang run rẩy, Tohka di chuyển như thể cô muốn che giấu cho Shidou.

- To, Tohka ....?

- Không phải là lỗi của Shidou đúng không ....? Thế thì, cậu nhanh nhanh chuồn đi, trốn sau lưng mình này.

- .....! Xi, xin lỗi. Tớ nợ cậu lần này .....!

May mắn thay, nhờ vào màn hơi nước màu nâu đỏ, hình ảnh Shidou khó có thể nhìn thấy hơn. Và nhờ việc Tohka che chắn như một bức tường,

https://thuviensach.vn

có lẽ sẽ có cơ hội cho cậu thoát ra ngoài phòng tắm nữ.

- Được rồi ..... chúng ta hãy đi thôi.

- O, ou .....

Cậu gật đầu với câu nói của Tohka. Và khi ấy, chìm trong bồn tắm, Tohka bắt đầu đi như một con cua.

Trốn đằng sau lưng cô, Shidou tiếp tục tiến lên ở dưới làn nước. ---------- Tuy nhiên,

- Ah, phát hiện ra Tohka-chan rồi nhé ~!

"Có chuyện gì vậy? Tại sao cậu không vào đây?

"Quan trọng hơn uwaah, làn da của bạn đẹp quá. Khốn kiếp, hãy để mình xoa bóp nó!

Ngay trước mặt Tohka, bộ ba Ai Mai Mii xuất hiện. Nhạc nền của những cảnh chạm trán với kẻ địch trong mấy game RGP vang lên trong đầu Shidou.

- Chào .....

- K, không, không có gì đâu! Các cậu không cần phải lo lắng về điều đó đâu!

Ngay cả như Tohka nói thế, bộ ba Ai Mai Mii vẫn không hề có dấu hiệu từ bỏ sự hứng thú đối với cô. Nếu cứ tiếp tục như vậy, họ có thể sẽ nhận ra Shidou đang núp đằng sau Tohka.

Và, đúng lúc đó.

https://thuviensach.vn

- Haaa .....! Sao một cái bánh mì khổng lồ lại xuất hiện ở một nơi như thế này nhỉ!

Tohka đột nhiên hét lên, và chỉ đâu đó thật xa. Lúc ấy, 3 người họ hướng sự chú ý của mình ra chỗ đó.

- ---------!

Cơ hội là đây. Shidou quay người đi và lặn xuống biển, trốn vào cạnh một tảng đá.

Trong lúc ấy, một số quý ông đã tập trung lại thành một vòng tròn ở một góc của phòng tắm của nam giới. Họ đang tán gẫu với với giọng nói dịu dàng.

- Này Tonomachi, điều đó là sự thật sao?

Khi 1 cậu bạn cùng lớp hỏi, Tonomachi nhếch mép lên *Grin* một tiếng.

- Aah, không nhầm được đâu. Dù ít ai để ý đến khi bước vào nhà tắm, nhưng một phần của hàng rào được sử dụng làm tường ngăn giữa phòng tắm nữ và nam giới, có một cái lỗ hổng đáng ngờ trên đó.

- Ooo ....!

Những thằng nhóc "cùng chung chí hướng" ngay lập tức ồ lên một tiếng. *Un**Un* sau khi Tonomachi gật đầu, cậu đột nhiên chìa tay ra giữa. Và tự nhiên, bàn tay của những người khác đặt chồng lên tay anh ta.

- Mọi người đã hoàn thành việc chuẩn bị và lòng quyết tâm chưa?!

- Tất nhiên!

https://thuviensach.vn

- Hiểu rồi! Vậy theo tớ! Tớ sẽ cho các cậu thấy thiên đường của thế giới này .....!

- OOOOHH!

Một tiếng hét dữ dội vang lên, và tất cả mọi người đều giơ tay lên cao.

Tonomachi hướng mắt xuống như đang thưởng thức một cảm giác say sưa mỏng manh còn rơi rớt lại, rồi cậu chầm chậm bước đi. Và cứ như vậy, anh ta tiến về phía hàng rào nhà tắm mà cố gắng không gây ra tiếng động hết mức có thể, cho đến khi cậu tới đích.

- Được rồi, giờ thì .....

Sau khi Tonomachi quay lại nhìn các "chì đống" của mình, họ đều gật đầu hưởng ứng.

- Cậu đi trước đi, Tonomachi.

- Cậu đã cho bọn tớ can đảm. Cậu đã dẫn lối cho cả bọn bước đi.

- Hãy khắc thật kỹ khung cảnh ấy, vào tận đôi mắt và linh hồn cậu nhé.

- Mọi người ....

Sau Tonomachi hăng hái "gạt đi nước mắt" bằng cánh tay, cậu đáp lại bằng cách gập đầu cái rụp.

-Vậy thì, chúng ta đi nào ..... .nhìn cho kĩ nhé, đây là cách sống của ta!

Tonomachi nói thế và rướn người lên cho cao hơn, rồi nhòm qua cái lỗ nhỏ trên hàng rào.

https://thuviensach.vn

Và.

- ..... - ..... --- Cậu bắt gặp một ánh mắt.

Nhìn qua một cách cẩn thận sang bên này từ bên nhà tắm nữ, nó là của Tobiichi Origami.

-..... Xi, xin lỗi vì đã làm phiền cậu.

Tonomachi nói khô khốc và bước trở lại chỗ cũ.

- ..... .Hm?

Reine đang điều khiển một thiết bị đầu cuối nhỏ trong phòng của cô, đột nhiên bẻ cổ kêu răng rắc. Rồi cô nghe thấy những tiếng bước chân *bước**bước* từ bên ngoài vọng vào.

Và sau khi tiếng bước chân ngừng lại trước cửa phòng, những tiếng gõ cửa *cộc**cộc* vang lên.

- ..... Mời vào.

Khi Reine nói thế, cánh cửa từ từ mở ra, Shidou, đang quấn một chiếc khăn đơn quanh hông mình bước vào phòng. Vì 1 vài lý do mà toàn bộ cơ thể của cậu đã ướt sũng, cậu run lên cầm cập trong khi lấy 2 tay ôm chéo vai.

Nhìn thấy trạng thái đó, Reine lại chìm vào suy tư trong vài giây trước khi -------- cô nắm tay lại gõ vào tay kia như thể đã hiểu ra điều gì.

- ....không phải vẫn còn hơi quá sớm, đối với 1 cuộc gặp gỡ vào ban đêm sao?

Phần 2

https://thuviensach.vn

- Kuku ..... đồ loài người hạ cấp. Hãy nghĩ đây là một một đặc ân khi được ở cùng phòng với ta đi. Hãy khắc tên ta vào sâu trong trái tim của các ngươi. Cái tên đứa con của bão tố, Yamai Kaguya.

Phòng số 40, nơi đang tập trung Tohka và những người khác, có một cô gái đang ngồi lên trên bàn và đưa ra lời giới thiệu bản thân đầy kiêu ngạo trong khi hếch mũi lên.

Dù những lời lẽ là cực kỳ thô lỗ, nhưng có lẽ vì giọng nói cao vút và gương mặt tự hào của Kaguya, vẻ khó ưa của cô không mang đến sự ngột ngạt. Cô tạo một cảm giác dễ chịu như một đứa trẻ nhỏ đang hành động bắt chước nhân vật yêu thích của chúng.

- UMU, kết bạn nhé. Rất vui được gặp cậu!

Yup**yup* Tohka gật đầu và khoanh tay lại. Và như thể để phù hợp với hành động đó, các thành viên trong nhóm Ai, Mai, và Mii đang ngồi bên cạnh cô ấy đều đồng loạt mỉm cười.

Trong lúc vội vàng, khi Reine nói "hãy để cô gái này ở cùng với các em đêm nay", ba người họ đã bị sốc, nhưng về cơ bản thì tất cả các thành viên ở đây đều thích những thứ dễ thương và vui vẻ, nên họ đã ngay lập tức đồng ý. [Kyaaaa!] Họ cười tươi và bắt đầu chọc vào hai bên má Kaguya, thậm chí còn vỗ nhẹ vào đầu cô.

- Iyaaa Moouu, Kaaawaaaaiiiiii. Siêuuuuuuu dễ thươngggggggggg!

- Tóc cậu ấy mượt quá. Còn má thì lại rất mềm.

- Cậu có hảo ngọt không? Cậu có muốn ăn một ít Pokey không?

- Dừ, dừng lại, đồ ngốc! Các ngươi thật thiếu tôn trọng! *Munch**munch* .....

https://thuviensach.vn

Cảm thấy không thể chịu đựng được nữa, Kaguya hét lên một tiếng. Nhân tiện thì lúc này đây cô đang ăn Pokey.

- Ah! Mii, tớ cũng muốn ăn Pokey!

- Hai~ Hai~, được rồi Tohka-chan. ...., a, xin lỗi nhé. Cái tớ đưa cho Kaguya-chan mới nãy đã là cái cuối cùng rồi. Thay vào đó, cậu có muốn ăn YanYanTsukebou không?

- Đó ..... .đó là cái gì thế!?

Trong lúc Tohk còn đang làm một vẻ mặt nghiêm túc và nhìn chăm chú vào cái vật hình trụ vừa mới được đưa cho, Ai, Mai, Mii tiếp tục đưa ra một câu hỏi khác cho Kaguya.

- Nè nè, thế, Kaguya-chan đến từ đâu vậy?

- Hiếm có ai lại chuyển trường vào những lúc như thế này đấy.

- Học kỳ tới này cậu vào nhóm 4 nhé?

Ai Mai Mii liên tiếp đưa ra những câu hỏi dồn dập.Kaguya bắt chéo chân tạo nên tiếng *sột soạt*.

- Ở đâu ..... hử. Fuu, một câu hỏi hay. Ta đến từ nơi cao nhất trên thiên đường và cũng là dưới đáy của mặt đất. Nó nằm ở phần xa nhất của thế giới bên kia và tiếp giáp với thế giới hiện tại. Nó không phải ở trong 1 vương quốc mà những người như các ngươi có thể hiểu với những thể loại tư tưởng đó.

- Bên kia ..... thế giới hiện tại .....?

Tohka nghiêng đầu bối rối. Tuy nhiên, cô có thể hiểu rằng đó là một cái gì đấy rất tuyệt vời.

https://thuviensach.vn

- Muu. Hiểu rồi, Kaguya thật tuyệt vời khi biết rất nhiều từ khó!

- Kuku ..... .dường như ngươi đã hiểu. Ta lấy làm vui mừng về ngươi. Tên của ngươi là gì?

- UMU, là Yatogami Tohka.

- Tohka hử ..... kuku, đó là một cái tên đẹp. Được rồi, hãy để ta xoa đầu ngươi.

Vì một vài lý do mà Kaguya có vẻ phấn khích hẳn lên, và cô xoa đầu Tohka *xoa**xoa*.

- Nu? Cái, cái gì đây, buồn cười quá.

- Ngươi có vẻ có nhiều triển vọng đấy. Dưới cái tên lễ rửa tội của bóng đêm, ta sẽ thêm ngươi vào làm một đệ tử của ta.

- Đệ tử? Cái đó là sao?

- Kuku ..... nó sẽ cho phép ngươi đủ tiêu chuẩn để có thể tham gia vào trận chiến mà ta làm chỉ huy. Điều này có nghĩa là ngươi có thể đặt tên mình vào danh sách của 1 thế lực hùng mạnh nhất thế giới.

- OOu .....! Mặc dù không hiểu rõ lắm, nhưng, có phải cậu đang sẵn sàng làm một điều gì đó tuyệt vời cho tớ đúng không!?

Vì vài lý do, khi Tohka nói thành thật như thế, ngón tay Kaguya run lên như thể cô đang không kiềm chế nổi cảm xúc của mình. Có lẽ điều này giống với việc lần đầu tiên cô gặp một tri kỷ. Cảm giác tương đồng với một nhà phát minh hay một nghệ sĩ vậy.

- Ou, tất nhiên! Ta sẽ sử dụng cả cơ thể và linh hồn của bản thân để bảo vệ ngươi! Ngươi phải hiểu rằng đó là một vinh dự!

https://thuviensach.vn

- UMU, vinh dự quá!

Ai Mai Mii nhìn hai người họ và đặt tay trên má, [Yaan ~!] lên một tiếng.

- Uwah nghiêm túc thì tớ không thể chịu được nữa. Tohka-chan và Kaguya-chan quá dễ thương rồi.

- Chờ đã, liệu hai cậu có thể cho tớ chụp một bức ảnh được không? Hướng mắt về đây nhé ~

- Hình ảnh này có thể đè bẹp mọi suy nghĩ rằng giới tính là một vấn đề quan trọng trong tình yêu.

Ba cô gái nói thế và uốn éo đủ kiểu, tạo dáng với cái máy ảnh kỹ thuật số và thậm chí còn liếm môi trong khi nhìn chằm chằm về phía hai người Tohka với đôi mắt lấp lánh. Kaguya cau mày lại trước những ánh mắt trước mặt đang nhìn chằm chằm vào mình như thể vừa nhận ra điều gì đó.

- Ngươi nói ngươi tên là Tohka đúng không. Đừng nói với ta, ngươi ....là người đã được Shidou cõng trên lưng lúc đó?

- ? Có chuyện gì với Shidou sao?

Khi Tohka nói thế, Kaguya nháy mắt rồi kéo tay Tohka và đi đến góc phòng.

- Arere ~, Kaguya-chan cậu đang đi đâu thế?

- Ngay sau đây, ta sẽ tiết lộ một thông tin rất quan trọng với người đệ tử này. Vì chúng mang một lời nguyền khiến những kẻ bình thường không thể chịu được, thế nên nếu bất kỳ kẻ bình thường nào nghe thấy thì tai của hắn sẽ loét và rơi ra. Nhưng với ngươi thì không sao đâu, ngươi đã được phép nghe.

https://thuviensach.vn

- Ah, một cuộc nói chuyện bí mật. Ahaha, chúng tớ sẽ không làm bất cứ chuyện gì như là nghe trộm đâu.

Aii nói thế với một nụ cười vui vẻ. Tuy nhiên, Tohka còn không quan tâm đến điều này. Giờ đây, cô nàng đang run lên và ấn vào hai bên dái tai mình bằng cả hai tay.

- Ta, tai sẽ rơi ra ....?

- Đừng lo lắng. Điều này không có gì đáng ngại đối với ta và những đệ tử của ta như ngươi, vì chúng ta đã nắm giữ một sức mạnh bí ẩn bên trong cơ thể rồi.

- Hiểu rồi ....xem ra làm đệ tử thật là tuyệt.

Khi Tohka lầm bầm với vẻ đã bình tĩnh lại, Kaguya gật đầu hài lòng và hạ giọng xuống hỏi thầm cô.

- Tohka, ngươi, có vẻ như ngươi khá gần gũi với Shidou.

- Nu? UMU, nếu là về Shidou thì tôi biết rất nhiều.

- !, Ta hiểu. Kuku ..... nếu thế thì, có một vài câu hỏi mà ta muốn hỏi ngươi.

Sau khi Tohka nói vậy, Kaguya dựng một ngón tay lên rồi đưa ra lời chất vấn.

- Khẩn cầu. Đêm nay xin phép được làm phiền vậy, tôi Yamai Yuzuru. Hy vọng sẽ được chỉ giáo nhiều hơn.

Yuzuru nói thế với vẻ bơ phờ và đôi mắt đã díp lại, rồi ấn ba ngón tay mỗi bàn tay lên sàn nhà và cúi đầu xuống.

- Khô, không, không cần thiết phải trang trọng đến thế đâu ....?

https://thuviensach.vn

Thấy sự trang trọng quá mức cần thiết của Yuzuru, dường như tất cả mọi người trong phòng 42 cũng đáp lại cô ấy một cách lịch sự.

Di chuyển bàn tay trong hoảng loạn và mất bình tĩnh, họ cười khô khốc tỏ vẻ khó xử.

Vốn dĩ thì nhóm này, nổi bật với các thành viên trong nhóm yên tĩnh nhất lớp, được tập trung lại bởi những học sinh vẫn chưa có nhóm nào. Vì các thành viên cũng không mấy khi trò chuyện, nên cuộc hội thoại này lâm vào trạng thái bế tắc khi mà những người trong cuộc không biết phải nói gì.

- .....

Tuy nhiên, Origami không hề cảm thấy phiền về bầu không khí khó xử này chút nào. Mà đúng hơn là cô vẫn yên tĩnh như mọi khi, theo thói quen không làm chuyện không cần thiết thông thường của cô, thế nên cô có vẻ như ưa thích nhóm này. Ngồi ở góc phòng, cô đã làm cho những tiếng thở dài tiếc nuối khi nhìn ra ngoài cửa sổ.

Sau khi nghiên cứu cẩn thận, cô đã phát hiện ra một lỗ hổng trên cái hàng rào ngăn đôi phòng tắm nữ và nam nhưng ..... cô ấy đã không thể nhìn thấy bóng dáng Shidou ở bất cứ nơi đâu.

Và rồi, cô nghe thấy tiếng một thành viên; dường như không chịu nổi sự im lặng này, nên đã thử bắt chuyện với Yuzuru.

- E, errrr ..... không phải chân của cậu bị thương sao? Nếu được thì bọn tớ có một miếng Zabuton.....

- Biết ơn. Tôi ghi nhận ý tốt này của bạn.

Yuzuru nói thế một cách chậm rãi, và rồi tiến về phía các thành viên trong nhóm. Nhìn thấy hành động này, cả nhóm thở phào nhẹ nhõm. Và thế là bầu không khí của căn phòng trở nên thư giãn hơn đôi chút.

https://thuviensach.vn

- Chắn hẳn cậu đã gặp phải rất nhiều rắc rối do phải chuyển trường đột ngột nhỉ, cứ thoải mái hỏi về những vấn đề cậu không chắc chắn nhé?

- Rất cám ơn. Sự chiếu cố của bạn là một sự giúp đỡ to lớn đối với tôi.

Yuzuru nói thế, và lại cúi đầu xuống. Cô gái đeo kính nở nụ cười bối rối.

Và rồi, Yuzuru ngẩng đầu lên và mở miệng.

- Nghi vấn. Có một câu hỏi mà tôi vẫn muốn đưa ra nhưng, liệu nó không sao chứ?

- Vâng, tất nhiên. Là gì vậy?

- Khẩn cầu. Tôi muốn các bạn dạy tôi các cách để quyến rũ một người khác giới.

- Eh ..... !?

Sau khi nghe thấy câu hỏi đó phát ra từ miệng của một Yuzuru vô cảm, các thành viên trong nhóm rùng mình.

- E, eerrrr .....? Bạn vừa mới nói gì thế?

- Lặp lại. Cách để quyến rũ một người khác giới. Tôi hy vọng rằng mọi người sẽ chỉ dẫn tôi trong bộ môn nghệ thuật tán tỉnh để khiến anh ta không thể kiềm chế được nữa, và bỏ qua các xiềng xích về mặt đạo lý.

- ....!?

Khuôn mặt của các thành viên trong nhóm trở nên đỏ lừ. Dù sao đây cũng là một nhóm toàn các cô gái không có gì khác ngoài sự giản dị ngay cả trong lớp. Họ có lẽ không thể chịu đựng được những loại chủ đề kiểu thế này.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, có lẽ không còn đường lui sau khi đã nói rằng cô ấy có thể hỏi bất cứ điều gì, cô gái đầu tiên đã bắt chuyện với Yuzuru mở miệng một cách lo lắng.

- Để xem nào ....có lẽ là, giả vờ tình cờ chạm tay nhau .....?

- Khô, không, cái thể loại như kiểu manga Shoujo đó .....

- Eeh ..... vậy thì tớ nên nói gì đây?

- Errr, để xem ..... .vậy thì, đưa cho cậu ấy uống nước ép đã bị uống trước một ít?

- ------- Ngây thơ.

Đang lúc trò chuyện, Origami đột nhiên chen ngang vào cuộc hội thoại. Các thành viên trong nhóm nhìn cô, ngạc nhiên.

- Eh? To, Tobiichi-san .....?

- Ý cậu là sao khi bảo là ngây thơ.....?

- Mấy điều đó thậm chí không có giá trị để nhắc đến. Cậu sẽ không thể khiến người kia đổ vì bạn nếu bạn sử dụng những cách làm vô bổ như vậy.

Khi Origami nói thế, cô nhận đôi mắt của Yuzuru đã lặng lẽ tỏa sáng.

- Khẩn nài. Yuzuru có thể thấy bạn không phải là người bình thường. Làm ơn chỉ dẫn tôi.

- .....

Origami thở dài rồi quay sang Yuzuru, và chỉ ngón tay về phía trước. Yuzuru ngay lập tức đứng dậy, và ngồi vào chỗ Origami chỉ tới.

- Trước tiên, điều quan trọng nhất là ----------

https://thuviensach.vn

Và sau đó Origami bắt đầu nói chuyện nhẹ nhàng.

Phần 3

Không biết làm thế nào mà Shidou kiếm được ra cách để ra khỏi vùng biển và đến cửa phòng Reine, giờ cậu đang mượn một cái Yukata dự trữ và nhấm nháp 1 tách trà trước khi thở dài một hơi rõ to.

-Tôi xin lỗi, được giúp đỡ ....

- ..... Không sao. Dường như nó là một thảm họa.

Reine nhún vai và nói thế.

Shidou vô tình hướng mắt đi sang chỗ khác. Dù Reine vẫn đang mặc nguyên một bộ Yukata nhưng ..... có lẽ bởi chỗ được buộc bởi Obi khá ẩu, nên mỗi khi cô di chuyển, cậu lại vô ý lén nhìn về phía bộ ngực quyến rũ của cô. Dưới con mắt của một học sinh nam khỏe mạnh, đấy là một loại độc dược phần nào mạnh mẽ.

- .....? Có vấn đề gì sao?

- Khô, không có. Mà, liệu đã khôi phục được đường truyền với chưa?

- ..... .Không, tôi đã thử nhưng không ăn thua gì.

- Hiểu rồi ..... Errr, vậy thì còn hai người họ ---------- Kaguya và Yuzuru .....

Reine gật nhẹ đầu, và bắt đầu khởi động máy tính xách tay cỡ nhỏ đặt trên bàn. Trên màn hình, hiển thị hai bóng người từ xa đang nhảy múa trong gió, với những số liệu chi tiết và cả những dòng chữ sắp xếp theo trình tự.

https://thuviensach.vn

Mặc dù chỉ với những hình ảnh trên thì sẽ rất khó để nhận diện ra đó là ai nhưng -------

- Đây là ..... .Kaguya và Yuzuru?

- ..... Aah, gần như chắc chắn là thế.

Khi Shidou chỉ vào màn hình và cao giọng lên vì ngạc nhiên, Reine nghiêng đầu.

- ..... Thực tế thì những cô gái này khá nổi tiếng đối với chúng tôi. Ngay khi tôi nghe cậu nói đã thấy hai tinh linh trong gió; tôi nghĩ chắc đó là danh tính của họ.

- Ý cô là sao khi nói ....nổi tiếng?

Khi Shidou hỏi vậy, Reine chỉ nhẹ tay vào màn hình, từng bước giải thích.

- ..... Những cô gái này được gọi là «Berserk». Như cậu vừa thấy, họ là những tinh linh có liên hệ với gió.

- «Berserk» .....

- ....A a. Họ là hai tinh linh đã được xác định trên toàn thế giới. Hai tinh linh này thường chỉ biết cãi nhau mỗi khi xuất hiện trên thế giới này nhưng ....vấn đề là ở quy mô của nó.

- Aah ....

Shidou gãi má mình và nhớ lại những gì đã xảy ra vào buổi chiều. Một cơn bão mạnh làm nhiều cây cối đổ rạp và khiến biển dậy sóng lớn.

Nếu điều này xảy ra thêm vài lần nữa thì chắc hẳn là những người khác sẽ không chịu nổi.

https://thuviensach.vn

- Chắc hẳn những nơi xảy ra bão không rõ nguyên nhân trên toàn thế giới là do lỗi của hai người họ. Trên hết thì, những người đã tận mắt chứng kiến điều này cao một cách bất thường. Thậm chí còn có những bức ảnh về họ được chụp bởi tạp chí Nhiếp ảnh vỉa hè của Mĩ, có vẻ là có những tranh cãi xoay quanh việc liệu họ có phải là thiên thần, UFO và cả mì sợi bay nữa.

- Tận mắt chứng kiến ...., a --------

Lúc này đây Shidou chợt nhận ra một điều. Kể ra thì, mặc dù đã có một tinh linh xuất hiện gần đấy, nhưng chuông báo động Không chấn lại không reo.

Khu phố phía bắc đảo Arubi có một nơi trú ẩn có khả năng di tản nhanh không hề thua kém thành phố Tenguu nơi Shidou và những người khác đang sống. Nếu họ phát hiện ra một đợt không chấn, chắc chắn phải có tiếng chuông báo động cảnh báo mọi người.

- Đừng nói là cả hai người họ đều đến thế giới này mà không kèm theo không chấn?

Khi Shidou nói thể với vẻ sợ hãi, Reine ngẩng đầu lên và nói.

- ..... Không, thật ra không chấn vẫn được xác nhận. -------- Nhưng, nó đã xảy ra ở bầu trời ngoài khơi Thái Bình Dương.

Shidou vô tình nhìn chằm chằm và thắc mắc.

- Bầu trời ------- Thái Bình Dương?

- ..... .aah. Quy mô không chấn của cả hai «Berserk» đều được xếp hạng A ..... chúng không thể so sánh được với Tohka và những người khác. Nhưng gần như không rõ lý do mà ở đó không hề xuất.hiện bất cứ thứ gì.

https://thuviensach.vn

- Eh, vậy, tại sao họ lại tới hòn đảo này .....

- ..... Đơn giản thôi. Họ đã di chuyển đến đây sau khi xuất hiện trên bầu trời của thế giới này. Cả hai người họ đã trói mình vào trong những trận chiến như một cơn bão đang đi, và họ có thể di chuyển một khoảng cách vài trăm cây số, chỉ trong vài phút.

- Cái .....

- ..... Cơn bão đó khiến thế giới này phải đau đầu. Dù nó không thể hiện ý đồ xâm chiếm cũng như tỏ vẻ căm hận thế giới, nhưng dư âm còn lại của những trận chiến là sự phá hủy rừng núi, sông hồ, thị trấn thành chốn hoang tàn, quả là những kẻ cuồng chiến hay thay đổi mà. Reine nói thế và ấn vào một nút. Và thế là, hình ảnh của một thị trấn chỉ còn là một đống đổ nát xuất hiện trên màn hình.

- ....Thiệt hại gây ra bởi họ là quá lớn. Thêm vào đó, nhân dạng của họ cũng đã xuất hiện một vài lần trước công chúng, việc che dấu sự tồn tại của những tinh linh này đối với tổ chức quả thật rất phiền toái. Do đó, bất kể là hay AST cũng đều coi họ là mục tiêu ưu tiên .. .. Tuy nhiên, tính đến thời điểm này, không có mấy ai có thể tiếp cận được họ.

- Ta, tại sao thế?

- ....Đó là do tốc độ và khoảng cách di chuyển của họ. Không có ai có thể đuổi kịp họ sau khi họ đến thế giới này. Thế nên, với việc cậu có thể gặp cả hai người ở đây như thế này, phải nói là cực kỳ may mắn.

- Hiê, hiểu rồi .....

Reine thoáng lắc lư đầu rồi nói tiếp.

- ....Đáng tiếc là trong thời điểm hiện tại, với việc mọi liên lạc đến đều bị cắt đứt, chúng ta không có cách nào để nhận sự hỗ trợ của . Và

https://thuviensach.vn

với những trang thiết bị hiện tại, tôi không thể tiến hành phân tích một cách đầy đủ được. Việc cứ phải lao đầu vào mà không có sự chuẩn bị kỹ lưỡng như thế này quả là nguy hiểm. Nhưng cũng không hẳn là mọi thứ đều tồi tệ.

- Ý của cô là.....

- ..... .hai cô gái đó, không phải lúc này đây đều đang muốn hấp dẫn cậu sao?

- A a .....

Từng giọt mồ hôi lạnh đang lăn trên má Shidou. Đúng là vì thế... mà cậu mới lâm vào cảnh ngộ này.

- ....với việc chỉ có xác suất cực thấp có thể gặp , đây là một tình huống cầu còn không được. Nếu giờ chúng ta bỏ lỡ cơ hội này thì, đây không phải là lời nói đùa, hầu như chắc chắn chúng ta không còn biện pháp nào trong lần đối đầu kế tiếp với họ. Bởi vậy, việc gấp rút cần làm hiện tại là phong ấn họ trước khi họ thay đổi cách nghĩ.

- Vậy là, cô cũng muốn nói rằng ..... chúng ta sẽ phải làm mà không có sự trợ giúp của sao?

Sau khi nói thế, Shidou nuốt nước bọt, tỏ vẻ lo lắng về câu nói đó.

Thật ra thì các lựa chọn cũng chỉ có phân nửa hữu ích thôi nhưng ..... .quả là việc không rõ thanh trạng thái tình cảm của tinh linh sẽ là một rắc rối lớn đây. Huống hồ, khi có một sự trợ giúp từ đằng sau mà nói thì, hai người cũng bớt đi cảm giác cô độc và cảm thấy vững tâm hơn.

- ....Có lẽ cậu nói đúng. Hơn nữa, hiện tại việc này còn gặp phải một trở ngại bất ngờ nữa.

- Trở ngại bất ngờ .... sao?

https://thuviensach.vn

- ....Lý do đơn giản thôi. là hai người. Hơn nữa, họ còn đang cạnh tranh với nhau về việc ai sẽ có thể làm lung lạc cậu. Giả dụ cậu hôn với một người trong đó ----- thử nghĩ xem điều gì sẽ xảy ra?

- Ah .....

Việc phong ấn một tinh linh bằng nụ hôn, đối với hai cô nàng này mà nói, đây chắc hẳn là thứ quyết định người thắng đây.

Nhưng người chiến thắng sẽ mất đi linh lực ngay lúc đó.

Và nếu người thua không chấp nhận nổi quyết định này và trở nên điên cuồng ------ thì sẽ không có ai có thể dừng người đó lại.

- ..... Cũng không hẳn là tôi nghi ngờ phẩm giá và niềm tự hào của họ, nhưng ..... cũng không thể chỉ căn cứ vào điểm ấy mà mạo hiểm sự an toàn của những người dân đảo Arubi này được.

- Có lẽ ....là thế. Thế, vậy thì, chả nhẽ không thể giấu một người trong lúc hôn người còn lại sao?

Reine rên rỉ khi nghe lời đề nghị đó của Shidou.

- ..... Điều này cũng không thể khẳng định được. Vốn dĩ hai người này lúc đầu là một tinh linh. Thế nên, có thể giữa họ cũng có một mối liên kết về linh lực như trường hợp của cậu với Tohka vậy. Nếu là như thế, khi một người bị phong ấn, người còn lại sẽ cảm nhận được ngay.

- Thế thì, tôi phải làm gì bây giờ...

Khi Shidou tỏ vẻ "không biết phải làm sao", thì Reine khoanh tay lại và gật đầu.

- ..... .Cũng không phải là không có biện pháp cho chuyện này. Tôi nói cách thức luôn nhé.

https://thuviensach.vn

- Cách thức?

- a a.....Sáng nay, tôi đã nói chuyện và ước hẹn với họ rồi. Vào ngày cuối cùng của chuyến đi này ------- tức là sáng ngày kia, cậu sẽ phải chọn một trong hai người họ xem ai là người có nhiều mị lực hơn.

- Ngày kia... sao.

- ....aah. Nói chung là hai ngày sau là có kết quả rồi, liệu họ có thể bất chợt thay đổi suy nghĩ không đây? Dù sao thì chúng ta cũng tranh thủ được một ngày. Đối với chúng ta thì đáng quý hơn hết ------ vẫn là thời gian để hò hẹn.

Nghe những lời đó, Shidou càu nhàu.

- Nói cách khác thì..... sau ngày mai, cô muốn tôi tán đổ họ... sao? Nhưng ---------

- ..... .Không, không hẳn là như thế.

Reine ngẩng đầu lên, ngắt lời Shidou.

- ....Lần này, tôi khiến cậu phải yêu tôi.

- ....hử?

- ..... Nhờ vào đó, cậu mới có thể thành công với cả hai người.

Trong một khoảnh khắc, Shidou mở to mắt, há hốc mồm tỏ vẻ không hiểu những gì vừa nghe. Dù không rõ bản thân đã thành cái bộ dáng gì lúc này, nhưng chắc hẳn nó đang rất giống với hình ảnh một tên ngốc điển hình đây.

Tuy nhiên Reine không cười vào cái dáng vẻ tức cười đó của Shidou mà chỉ tiếp tục nói một cách bình tĩnh.

https://thuviensach.vn

- ..... .Tôi đã đưa tai nghe cho Kaguya và Yuzuru rồi, điều này nhằm giúp họ tán tỉnh cậu. Tất cả những gì cậu phải làm là ra vẻ hưởng ứng và thỏa mãn đối với những hành động mà tôi đã hướng dẫn họ. -------- "Cô ấy là hỗ trợ đáng tin cậy đối với mình", tôi muốn hai người đó nghĩ như thế.

- Eh, khoan, chờ đã, ý cô là gì khi nói hai người...

- ....Nếu ta có thể khiến họ nhận định rằng những lời khuyên của tôi thật sự hữu dụng ------ thì có lẽ ở một mức độ nào đó, tôi có thể khống chế được hành vi của họ. Ừm, giả dụ như ------- tôi có thể khiến cả hai người họ hôn bạn cùng một lúc, như thế chẳng hạn.

- ..... !?

Shidou giật mình đứng bật dậy.

Hôn cả hai cùng một lúc.

Tất nhiên là những chuyện như thế này cậu ta chưa từng thử qua ---------- nếu điều này thành công, áp lực của Reine sẽ giảm đi rất nhiều.

- ....Điều này không khác gì khổ nhục kế cả. Tuy nhiên ..... .để có thể phong ấn được linh lực của hai người họ, tôi nghĩ rằng ngoài cách này ra thì cũng không còn cách nào khác. Cậu thấy sao?

Reine nhìn chăm chú vào Shidou và nói thế.

- Thế nào sao....

Cậu nuốt nước bọt và nhìn lại vào đôi mắt thâm quầng như mắt gấu trúc kia.

Đây quả thật là một nhiệm vụ cực kỳ khó khăn. Chỉ cần một hành động sai lầm thôi, thì không chỉ Shidou mà còn cả Tohka, Origami, mọi

https://thuviensach.vn

người trong trường và người dân sống trên hòn đảo này cũng bị cuốn vào đó.

Tuy nhiên nếu ------- Shidou không làm điều này, thì những cơn bão bộc phát sẽ vẫn xuất hiện ở bất kỳ nơi đâu trên thế giới này.

--- Hơn nữa. Shidou bặm môi lại.

Sau khi nghe về bản chất của mối quan hệ giữa Kaguya và Yuzuru, Shidou có một cảm giác khó chịu không tên.

Họ đang cãi nhau vì tranh đoạt quyền làm chủ cơ thể, ----- mà người thua, sẽ bị hấp thụ bởi người còn lại và biến mất.

Để sống sót, họ không có sự lựa chọn nào khác ngoài việc tàn nhẫn tiêu diệt đối phương. Cái khoảnh khắc họ được sinh ra, thì cái gánh nặng trên vai hai người rằng người còn lại bắt buộc phải tan biến dù có làm thế nào đi nữa.

Nhưng, nếu Shidou thành công trong việc niêm phong linh lực của cả hai người họ, nói không chừng cái số phận này sẽ được thay đổi.

- .....

Trong tâm trí Shidou, những kỷ niệm khi tiếp xúc cùng các tinh linh khác chợt đồng loạt hiện lên.

Tohka. Yoshino. Kurumi. Và còn cả ------ Kotori.

Dù có nguy hiểm đến đâu đi nữa, dù thế giới có biến đổi đến thế nào, hay dù chúng có đồng thời xảy ra thì cậu cũng không quan tâm. ---Cứu tinh linh. Cậu muốn cứu những cô gái bị trói buộc bởi những quan niệm hà khắc của loài người.

Chỉ cần lý do đó đã là quá đủ để Shidou để dang rộng đôi tay ra rồi.

https://thuviensach.vn

- Tôi hiểu ..... tôi sẽ cố gắng.

- ..... .Xin lỗi. Đây sẽ là một sự trợ giúp lớn.

Khi cậu nói thế, Reine đột nhiên quay đi và cúi gằm mặt xuống.

Câu nói của cô cũng đã lộ rõ sự mệt mỏi mà cô phải chịu đựng. Shidou chỉ biết cười khổ và khoát tay.

- Không cần thiết phải thế đâu. Dù sao thì tôi cũng muốn cứu họ mà-----

Và. Đang nói dở thì...

- ------ Haaaaaaaaaaaaa...ắt xì!

Shidou hắt hơi một cái rõ to và run rẩy đứng lên. Nhắc đến mới để ý, rõ ràng giờ đang là mùa hè, nhưng cậu vẫn cảm thấy hơi lạnh. Có vẻ như điều này có liên quan đến hành động nhảy xuống biển lúc nãy.

- ....Cảm lạnh sao?

- Không ..... Tôi nghĩ không phải như vậy.

Cậu nói thế và khịt mũi.

Và rồi, lúc này Reine, vỗ tay cái *bốp* như thể nghĩ ra điều gì đó.

- Reine-san? Có chuyện gì vậy?

- ....aah, quả nhiên là vẫn phải cẩn thận thêm một chút. Tốt hơn hết là ngày hôm nay cậu nên nghỉ ngơi đi.

- Hả? Không, không cần phải thế đâu .....

https://thuviensach.vn

- Ngày mai .....lỡ như cậu ngã bệnh, thì chúng ta sẽ phải tính sao với Kaguya và Yuzuru đây?

Bị nói thế, Shidou gật đầu *hừ* một tiếng.

- Được rồi. Vậy, thì tôi đành nghỉ ngơi hôm nay vậy.

Sau khi nói thế, cậu định đứng lên đi về phòng, nhưng Reine đã nắm chặt lấy cánh tay cậu.

- ....Chờ một chút, Shin .------- Cậu sẽ ngủ ở đây.

- Hả?

Không thể hiểu được ý nghĩa lời nói của Reine, Shidou trợn tròn đôi mắt.

Phần 4

Khoảng 20 phút sau. Shidou đã hoàn toàn hiểu ý định thực sự của Reine.

- Kuku ..... Shidou này, Reine đã nói cho ta rồi. Có vẻ như ngươi đã bị cảm lạnh nhỉ. Kaka, ra là nhân loại mong manh đến vậy sao. Chỉ mới thế thôi mà đã khiến cơ thể bị nhiễm bệnh rồi.

- Tuyên bố. Xoa dịu trái tim đây. Với việc Yuzuru đến thăm bệnh, không chừng ngày mai cậu sẽ bình phục.

Vừa nói thế, Kaguya và Yuzuru trong bộ yukata vừa bước vào phòng.

- ..... Aah, xin lỗi vì đã làm phiền hai người.

Đang chui trong chăn và trên trán đắp sẵn một cái khăn ướt, Shidou nói vậy với vẻ mệt mỏi.

https://thuviensach.vn

Chỉ trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, cậu chỉ muốn hét toáng lên "Rốt cuộc thì đây là lỗi của ai, của ai" nhưng, cậu đã ghìm lại được và chôn chặt điều đó vào đáy lòng mình.

Anh đã được nghe đại khái về kế hoạch của Reine trước đó rồi. Mục đích của việc này là tăng nhanh mức độ thân mật của họ bằng cách để họ chăm sóc cậu, một mũi tên trúng hai con chim.

Dưới danh nghĩa tránh lây bệnh cho các học sinh khác, các giáo viên và viên chức đã rời khỏi căn phòng này, chỉ còn lại mình Shidou ngủ ở đây. Tiện thể thì ở một góc khuất trong phòng, một chiếc camera đã được gắn sẵn vào đó nhằm quan sát các hành động của hai người.

Đối với Kaguya và Yuzuru mà nói thì, đây là cơ hội để kiếm chút điểm từ Shidou, nên chắc hẳn họ sẽ rất nhiệt tình để có thể được Shidou chọn. Khí thế của họ giờ đang hừng hực một cách bất thường.

- Kuku ..... Vậy phiền ngươi nhé.

- Khiếm nhã. Yuzuru tự cho phép mình đi vào.

Hai người cùng cởi dép bước vào phòng, và rồi ngồi kẹp hai bên Shidou như bánh mì kẹp thịt vậy.

Và rồi họ nhìn chằm chằm vào khuôn mặt của Shidou.

-..... err, sao vậy?

Khi Shidou nói thế, Kaguya và Yuzuru ngay lập tức ngẩng đầu lên và nhìn vào mắt nhau.

- Kuku ..... này Yuzuru. Ta phải nói trước điều này nhé. Nếu mà ngươi vẫn còn đánh đồng ta giờ đây với ta của ngày hôm qua thì sẽ rất thê

https://thuviensach.vn

thảm đấy. Giờ ta đã có một đệ tử ưu tú, và nhờ đó ta đã lột xác thành một con người hoàn toàn mới rồi.

- Thở dài. Kaguya lại phô trương thanh thế rồi.

Nghe những lời đó của Kaguya, Yuzuru nhún nhún vai ra vẻ bó tay. Một hành động khiêu khích rõ ràng. Nhưng Kaguya cũng không hề bị ảnh hưởng bởi điều đó, cô nhếch miệng lên nở một nụ cười khinh thường.

Yuzuru dường như cũng cảm nhận được sự điềm tĩnh của Kaguya. Cô liền hơi nheo mắt lại.

- Khâm phục. Có vẻ như đây cũng không hoàn toàn là một lời nói dối.------ Tuy nhiên, Yuzuru cũng đang định nói thế. Giờ đây Yuzuru đã tìm được một sư phụ tài ba. Ngươi không còn xứng làm đối thủ của Yuzuru.

- A .....? Thật thú vị. Vậy thì hãy đường đường chính chính quyết phân thắng bại nào!

Kaguya nói thế và lại hướng mắt về phía người Shidou.

- Ồ.

Sau khi tắm xong và đã mặc bộ quần áo ngủ, Tohka đi dọc theo hành lang khách sạn, và vô tình gặp phải Origami ngay khi cô vừa đến một ngã tư.

Với bộ đồ ngủ được thiết kế đơn giản, và một cái bọc nhỏ treo trên cổ tay dường như đang gói một cái gì đó, không biết cô ấy có mục đích gì khi cầm trên tay hộp bảo quản thức ăn. Xem chừng trong đó là cơm nắm rồi.

Tuy có chút tò mò với thứ đó, nhưng thật lòng mà nói thì gặp phải đối thủ ở trong cảnh này cũng chả vui vẻ gì, và cô cũng không muốn nói gì với

https://thuviensach.vn

đối phương cả. Tohka quay mặt đi và *hừ*, cô tiếp tục đi đến nơi đã định trước.

-..... Hử?

Tohka cau mày ngờ vực. Origami đang lặng lẽ bước theo sau Tohka.

- Ồ, tại sao cô lại đi theo tôi?

- Tôi không đi theo cô hay gì cả. Chỉ là đích đến của chúng ta giống nhau thôi.

Origami đáp lại với vẻ mặt không đổi chút nào. Tohka tiếp tục nheo mắt lại.

- ..... .Cô, chắc hẳn đang định đến phòng của Reine đúng chứ.

Khi Tohka nói thế, lần đầu tiên, lông mày của Origami giật giật.

Không sai. Tohka cũng thế, đang hướng đến phòng của Reine ------ chính xác hơn thì, cô đã lên kế hoạch đi gặp Shidou - người đang nghỉ ngơi trong phòng Reine.

Vừa nãy khi đến phòng Shidou để rủ cậu đi chơi, cô đã được nói rằng cậu đã nằm ở phòng khác vì bị cảm.

Tuy nhiên -------- cô không nghĩ tới việc Origami cũng biết đến chuyện này.

- Chăm sóc cho Shidou, chỉ cần mình tôi là đủ rồi. Cô nên về phòng mình đi.

- Đừng đùa thế chứ, Shidou chắc chắn đang muốn ta tới chăm sóc cho cậu ấy.

https://thuviensach.vn

- Cô cho rằng chỉ cần thế là được rồi sao.

- Cái gì cơ!

- Vậy, cụ thể mà nói thì cô định làm cái gì?

- Điều đó không phải quá đơn giản sao, đầu tiên là-------

Tohka bắt đầu nói với một vẻ đầy tự tin.

Shidou buột miệng thét lên *hiii*. Kaguya gương mặt phớt hồng, mặt cô dãn ra tỏ vẻ đã hạ quyết tâm, cố gắng chui vào trong chăn của Shidou.

- Khoa-, chờ đã! Cô đang làm gì thế -----!

- Kuku ..... cái mà con người cần khi bị cảm lạnh là hơi ấm, đúng chưa? Và còn nữa, Shidou, theo những gì ta đã được nghe, không phải là ngươi thích chung giường với con gái sao.

- Ha ..... .haah !?

Shidou dùng hai tay giữ chặt cái chăn và hét toáng lên. Dù sao thì cậu cũng là một chàng trai rồi. Thế nên theo lẽ tự nhiên cậu cũng cảm thấy ghét chuyện này chút nào cả, nhưng .....

- Ý cô là sao. Tôi không nhớ đã nói cái gì như vậy--------- "

- Hiểu nhầm sao? Đệ tử của ta, nói rằng ngươi đã từng nằm trong futon cô ta vào một buổi sáng.....

- ....Xin lỗi, đúng là có chuyện đó.

Shidou gãi gãi má, trả lời. Sợ là, mà đúng hơn là hầu như chắc chắn, rằng người đệ tử mà Kaguya vừa nhắc đến là Tohka. Trước đây, "nhờ sự

https://thuviensach.vn

giúp đỡ" của Kotori, đã có lần cậu bị khiêng vào trong chăn của Tohka trong khi đang ngủ rồi.

Nghe được câu trả lời đó,Kaguya làm một nụ cười đắc thắng *Fufun* về phía Yuzuru và gật đầu hài lòng. Rồi cứ thế, cô lại tiếp tục cố gắng chui vào trong chăn Shidou.

- Khô, không nên, sở dĩ nói ------!

Và, khi Shidou túm chặt futon biểu thị thái độ từ chối, Kaguya [Ugu .....] nhướng lông mày thành hình chữ chữ "Bát".

- Ta, ta ..... không được sao?

- .....! Khô, không phải ý đó ..... .Ahhhh thật là!?

Shidou đặt tay lên trán tỏ vẻ bó tay.

- ----- Nói tóm lại, cách giữ ấm tốt nhất là phải ngủ cùng nhau!

Tohka phì mũi, tự tin khoanh tay trước ngực.

Không sai. Reine và Kotori, hai người đó đã từng nói rằng khi bị cảm lạnh thì tốt nhất là nên giữ ấm cho cơ thể mình.

Hơn nữa, cái lúc Shidou nằm trong chăn với cô, hơi ấm của cậu khiến cô thích mê đi được. Dù lúc ấy bởi quá ngạc nhiên mà cô có hơi hoảng sợ, nhưng vì giờ cô đã suy yếu đi nhiều ..... .chà, đây là thời điểm đặc biệt.

"Đúng là", Origami lắc đầu tỏ vẻ đáng thất vọng.

- Quả nhiên là, cô còn quá non kém. Tốt hơn hết là cô nên lặng lẽ quay về phòng mình đi thôi.

https://thuviensach.vn

- C, cô nói gì cơ!?

- Chứng cứ là, cô chưa chuẩn bị bất cứ thứ gì cả.

- Cái gì?

Khi bị Tohka lườm, Origami liếc mắt nhìn cái bọc nhỏ được buộc vào cổ tay cô.

- Một cái nhiệt kế y tế, một miếng dán làm mát, và còn cả một cái khăn dùng để lau người cũng đã được chuẩn bị. Không thiếu bất cứ thứ gì.

- Fu, Fuun! Nếu nói là khăn thì trong phòng cũng có! Thậm chí tôi cũng không hề thua kém.....

Nghe xong, Origami ngẩng đầu lên.

- Điều đó chả có ý nghĩa gì cả. Dù mồ hôi có đổ nhiều đến đâu, nhưng nếu dùng khăn đã chuẩn bị sẵn ở đó, tôi không thể lấy lại được.

- Mu, Muu .....?

Cô không hiểu lấy nổi một từ mà Origami vừa nói. Thế là cổ họng cô rên lên những tiếng không rõ.

- Hơn nữa, có một chuyện rất trọng yếu mà cô còn chưa hiểu.

- Chuyện trọng yếu sao?

- Đúng. Sử dụng khăn chỉ là cách cuối cùng thôi.

- Là sao? Không phải cô không thể lau sạch mồ hôi ngoại trừ việc dùng khăn lau sao?

- Cách của tôi là thế này.

https://thuviensach.vn

Origami nói một cách mờ nhạt.

Trong khi "trận chiến" giữa Shidou và Kaguya còn chưa ngã ngũ, thì đến lượt Yuzuru, chầm chậm và nhẹ nhàng bước từng bước một đến gần Shidou.

Và rồi, cô cố lôi tấm chăn ra.

- Uwaah !? Cô định làm gì thế Yuzuru?

- ! Đúng rồi đấy, một kẻ như ngươi mà dám cản đường ta ngủ cùng cậu ta sao.

Cùng lúc với giọng nói của Shidou, Kaguya đang cố gắng chui vào tấm futon cũng lên tiếng chỉ trích. Nhưng Yuzuru đã quen với điều này, cô hoàn toàn không để tâm đến và khịt khịt mũi.

- Xác nhận. Cảm thấy Shidou đang ra mồ hôi.

- Eh? Aah ..... ừm, có lẽ có một chút.

Shidou gật nhẹ đầu và trả lời thế. Vì cậu đang đóng giả rằng mình bị cảm lạnh, nên dù là đêm hè thì cậu vẫn đắp một tấm chăn dày. Do đó cậu đương nhiên sẽ đổ mồ hôi rồi.

- Chỉ ra. Để mồ hôi bay hơi sẽ lấy đi rất nhiều nhiệt lượng của cơ thể. Cần nhanh chóng lau sạch.

- Không ..... .ừm, không hẳn là thế.....

Đột nhiên Yuzuru nắm lấy bộ Yukata mà Shidou đang mặc và phanh nó ra, khiến Shidou mở to mắt ra, ngạc nhiên.

- A ----------

https://thuviensach.vn

Rồi Yuzuru đè lên Shidou và thè lưỡi ra liếm ngực Shidou.

Một cảm giác mềm mại và ẩm ướt khiến ngực của cậu bị kích thích giật giật buồn buồn. Do hành động này quá bất ngờ, Shidou buột miệng kêu lên [Kyan!] đầy nữ tính.

- Yu, Yuzuru !? Chờ ....!

- Ccccc cô đang làm cái gì thế hả Yuzuru!

Shidou và Kaguya đồng loạt hét lên, và Yuzuru ngay lập tức bị kéo ra khỏi Shidou.

Yuzuru liếm môi tỏ vẻ không hiểu.

- Thắc mắc. Tại sao lại ngăn cản tôi?

- Sao, sao, ngươi nghĩ mình đang làm cái quái gì thế!?

- Đây là cách tốt nhất để lau mồ hôi, theo lời sư phụ tôi.

Nghe những lời đó của Yuzuru, lông mày Shidou giật giật ..... Có lẽ, chỉ có một người duy nhất có thể nghĩ ra những điều này.

Nhưng dù sao, giờ đây ưu tiên hàng đầu của cậu là tìm ra một cách để giải quyết tình hình hiện tại. Shidou chỉnh lại bộ yukata cho ngay ngắn, và rồi chui hẳn vào trong chăn.

- ---- như vậy, bằng cách sử dụng lưỡi để liếm mồ hôi.

- Là, làm như thế để làm gì!?

Khi Tohka toát mồ hôi lạnh, hét lớn, Origami chỉ thở dài một hơi.

- Thiếu nhạy cảm như vậy, quả là đáng tiếc.

https://thuviensach.vn

- Guh ....

Tại sao, rõ ràng lẽ phải thuộc về cô, nhưng Tohka lại có một cảm giác bại trận khó tả, cô nghiến răng. Tuy nhiên, cô ấy không thể chịu được cảm giác bị đối phương vượt qua. Tohka lắc mạnh đầu, cổ họng run run, phản đối.

- Có thể thế, nhưng cuối cùng, thì vẫn phải ngủ cùng với nhau sau khi lau mồ hôi xong!

- Đúng là thế, về điểm này thì cô nói đúng. Ngủ với nhau là một điều cực kỳ quan trọng.

- Cô thấy đấy! Tôi cũng định làm thế mà!

Tuy nhiên Origami, lại tiếp tục lắc đầu tỏ vẻ từ chối.

- Dù thế đi nữa, chỉ cần mình tôi là đủ rồi.

- Đừ, đừng đùa với tôi! Xét về việc ngủ cùng nhau thì tôi mới là người giỏi hơn.

Tohka và Origami cùng nhìn chằm chằm vào nhau, cảm giác như có tia lửa điện lách tách đang phát ra từ đó.

Shidou chui vào tấm futon, và như thể chỉ chờ có thế, Kaguya lật chăn lên và bò vào trong.

- Kuku ....dường như Shidou thích ngủ cùng với ta.

- Phản đối. Dù là kỹ thuật ngủ cùng nhau, Yuzuru cũng vượt trội hơn Kaguya nhiều. Chọn Yuzuru để cảm thấy ấm áp hơn.

- Khoan, điều đó rất kỳ quái! Rất kỳ quái đấy!

https://thuviensach.vn

Khi Shidou trở nên tuyệt vọng ngăn cản hai người họ, Kaguya và Yuzuru mở to mắt ra, ngạc nhiên.

- ..... Sao vậy? Không phải muốn giữ ấm thì da thịt con người là tốt nhất sao?

- Đồng ý. Yuzuru cũng nghe nói thế.

- Ở, ở đây cũng không phải ở trên núi băng, thế nên một mình tôi là đủ rồi...

Shidou nói thế, và giữ chặt lấy tấm futon trên ngực như thể đang cố gắng để thoát khỏi họ. Xét ra thì, điều này giống với kịch bản khi nhân vật nữ chính bị tấn công bởi đám dâm tặc.

Khi ông đã làm điều đó, Yuzuru gõ vào bàn tay tỏ vẻ đã hiểu ra điều gì và gật nhẹ đầu.

Sau đó, cô từ từ đứng dậy, rồi tháo dải obi của mình ra.

- 【Cái ....!?】

Hình ảnh Shidou và Kaguya bối rối trông hợp nhau đến tuyệt vời.

Nhưng Yuzuru không để tâm đến điều đó và thản nhiên nhìn xuống Shidou. Bộ yukata giờ không còn gì giữ lại, làm lộ ra một phần làn da quyến rũ và quần áo lót của cô, khiến tim Shidou đập rộn ràng.

- Sa, sa sao thế .....

- Đã hiểu. Nhắc đến thì, sư phụ đã từng nói muốn giữ ấm phải tiếp xúc cơ thể trực tiếp mới giá trị.

- Lý luận cao siêu gì đây!?

https://thuviensach.vn

Dù cho Shidou cao giọng hét lên thế, Yuzuru cũng không để ý một chút nào, và cô chui vào chăn của Shidou.

Rồi cô nắm lấy tay trái đang run run của Shidou và đặt nó vào giữa bộ Yukata của cô.

- Oaa!?

Mặt Shidou đỏ tới tận mang tai, và cậu hét lên. Dù không thể tự thân nhìn thấy, nhưng cậu có thể chắc rằng đầu và hai tai mình đang bốc khói.

- Khoa-, hai ngươi, hai ngươi đang làm cái quái gì thế?

- Cấm nhìn. Có thể nói Kaguya không cần biết cũng được. Trong chăn là một không gian rộng lớn.

Khi Yuzuru nói thế, Kaguya cắn chặt răng, hối hận.

- Khô, không được xem thường ta!

Rồi, cô đặt tay lên cái obi của mình và tháo cái roẹt nó ra.

- Cái ....!?

Shidou mở to mắt, thắc mắc. Bởi Kaguya đã tháo phăng nó mạnh mẽ hơn hẳn Yuzuru, nên bộ yukata của cô đã trở nên lộn xộn. Hơn nữa ------

- Tạ, tại sao cô lại để lộ hết ra thế kia Kaguyaa!?

Vâng. Thậm chí cả Yuzuru cũng còn mặc một chiếc áo ngực và quần lót trong bộ yukata, nhưng Kaguya của lúc này đây, thì lại không mặc gì cả. Cậu vội vàng nhắm mắt lại trong hoảng loạn.

- ....! Kinh ngạc. Có thể nông nổi đến thế.

https://thuviensach.vn

Yuzuru cũng ngẩn người ra và kinh ngạc. Nhìn thấy hai người phản ứng đến mức ấy, Kaguya nói lắp bắp.

- A? Cái gọi là yukata, không phải là như thế này sao? Vì Tohka cũng nói thế-------

- Không phải, tuy rằng chính xác mà nói thì đúng thế nhưng mà!

- Hầy, hầy, ta mặc kệ ....!

Sau một Kaguya đang trong trạng thái phấn khích hét lên cam chịu, và cứ thế, cô lao vào trong tấm futon.

Rồi Yuzuru cũng thế, nắm lấy cổ tay Shidou, còn hai chân thì quặp vào cơ thể cậu.

- Đế, đến đây đi ....Shidou. Hãy cảm nhận khả năng chữa trị của ta ....! Chắc chắn ta ấm hơn hắn Yuzuru đấy. Xem đi, Yuzuru vẫn còn đang hơi lãnh đạm kìa!

- Phản đối. Với bộ ngực xẹp của Kaguya, hắn là chả có bao nhiêu nhiệt lượng tỏa ra từ đó đâu.

- Kuha .....!?

Bị cuốn vào cuộc tranh chấp giữa hai người họ, toàn bộ cơ thể Shidou căng cứng lại, cậu thở ra một hơi.

Nhưng chỉ cần cậu còn trong tấm futon, thì chắc chắn hai bên người cậu sẽ bị kẹp chặt bởi hai cơ thể đó. Cảm giác mịn màng của làn da đang chạm vào người, cảm giác hơi thở nhẹ nhàng bên tai, hoặc mùi mồ hôi thoang thoảng tản mát ra, khiến cậu cảm thấy không ổn. Nếu là người khác thì chắc hẳn đã không thể kiềm chế nổi được nữa rồi.

- Ngăn lại. Kaguya, mặt Shidou đã đỏ bừng rồi.

https://thuviensach.vn

- Ý cô là gì? Rõ ràng cơ thể ta đã ấm lên hẳn nhờ thân nhiệt hai người, thế mà cơ thể hắn lại có chuyển biến xấu sao?

- Suy đoán. Có lẽ là do dị ứng với Kaguya. Hãy nhanh chóng rời khỏi đây đi.

- Đ, đừng nói ta như là mấy hạt bụi trong nhà thế!

- Đề xuất. Không đùa nữa, chúng ta cần làm một điều gì đó.

- Làm một điều gì đó..... theo ngươi thì chúng ta nên làm gì?

- Đề xuất. Để ý thì, dù nói là chạm trực tiếp, không phải chúng ta vẫn còn giới hạn khu vực tiếp xúc sao?

Và thế là, sau khi Yuzuru nói vậy, cô đột nhiên buông đôi tay đang ôm lấy tay trái của Shidou ra.

Phù ..... cậu thở dài một hơi an tâm. Nhưng chỉ trong nháy mắt, Shidou giật bắn người.

Lý do thì đơn giản thôi. Bởi tay của Yuzuru đang lần mò tìm cách tháo đai lưng của Shidou ra.

- Khoa-, dừng, cá, cái gì!?

Shidou hét toáng lên, mắt đã ngấn lệ, nhưng hai tay của Yuzuru cũng không có vẻ gì là sẽ dừng lại cả. Không chỉ có thế, giữa chừng thì Kaguya cũng đã nhận ra hành động của Yuzuru, và tuy mặt cô đã đỏ bừng lên nhưng cô vẫn hỗ trợ việc cởi Yukata của Shidou ra.

- Ki, Kyaaaaaaaaaa! Kyaaaaaaaaaaa!?

- Ầm ĩ quá, im đi! Ngươi đang khiến mọi việc trở nên khó khăn đấy!

https://thuviensach.vn

- Đồng ý. Làm ơn hãy ngồi yên và ngoan ngoãn nghe lời.

Tấm futon phập phồng không ngừng, và rồi thì *Poi*, bộ Yukata của Shidou bị vất ra ngoài. Thẳng thắn mà nói, cậu cũng không rõ chuyện gì vừa xảy ra. Cứ như là một trò ảo thuật vậy.

Thế nhưng, cơn ác mộng không dừng lại tại đây. Ngón tay của Kaguya và Yuzuru bắt đầu chạm vào pháo đài cuối cùng của Shidou - cái quần lót.

-Ch, Chà ..... Đây là cái cuối cùng rồi.

- Xác nhận. Cùng làm nhanh thôi nào.

Hơi thở của họ trở nên dồn dập, họ cũng quen dần với cảm giác hưng phấn, hai người họ bắt đầu mạnh tay.

- Khôn, không được aaaaaaaaaaaa!?

Tiếng thét cao vút của Shidou, vang vọng khắp căn phòng.

Ở hành lang của khách sạn, trong khi Tohka còn đang đối đầu với Origami bất phân thắng bại, thì đột nhiên cô nghe thấy một tiếng thét khiến cô phải nhíu mày lại.

....hử? Cô có nghe thấy tiếng gì không?

- Nhất định cô đã nghe nhầm rồi. Cô nên về phòng nghỉ ngơi đi. Để Shidou lại cho ta chăm sóc cho!

- Cô lại định dùng cách nói đấy sao .....!

Tohka chỉ vào cái hộp mà Origami đang giữ.

- Thế vậy, cái hộp đó là sao!? Rõ ràng là, cái đấy không cần thiết để chăm sóc cho Shidou đúng không!

https://thuviensach.vn

Khi Tohka nói vậy, Origami đáp lại với giọng điệu quen thuộc tự nhiên của mình.

- Đây là bữa tối của Shidou. Khi bị cảm lạnh, tốt hơn hết là nên có cái gì đó để bổ sung thể lực.

- Hừ hừ! Lộ mặt thật rồi nhé! Người bị cảm lạnh cần ăn cháo mới đúng!

Đúng vậy. Quả là trước đây Reine và Kotori đã từng nói qua về điều này.

Nhưng Origami cũng không tỏ vẻ ngạc nhiên, và cô trả lời với giọng vô cảm.

- Khi bị cảm lạnh, người ta cần ăn đồ dễ tiêu hóa. Đó là chuyện đương nhiên.

- Cái gì .....? Thế thì tại sao cô lại --------

- Đó là vì, tôi sẽ biến nó thành một món dễ tiêu hóa, và rồi đưa thẳng nó vào miệng Shidou. Thế nên sẽ không có bất cứ vấn đề gì.

- C, cô nói gì cơ .....?

Tohka nghiêng đầu bối rối. Không thể tìm thấy bất kỳ thứ gì mà Origami mang theo có thể làm được điều đó, cô tự hỏi Origami định làm điều đó kiểu gì. Hơn nữa, đến cùng thì .....

Trong lúc Tohka còn đang chìm trong suy tư, Origami lặng lẽ bước tiếp. Cô ngay lập tức mở to mắt, và nắm lấy vai Origami.

- Ch, chờ đã! Tôi cũng đi cùng mà!

- Buông tôi ra. Shidou đang đợi tôi.

https://thuviensach.vn

- Đừng đùa thế chứ, điều này sao có thể -----

Và, trong khi Origami và Tohka còn đang cãi nhau ngoài hành lang, có ba cái bóng nhanh chóng tiến lại từ đằng sau, vây quanh họ và hạ thấp người xuống.

- Sa, sao vậy...?

Tohka giật bắn người và nhìn vào những gương mặt đang bao quanh mình. Họ là những gương mặt quen thuộc.

Đó là bộ ba Ai Mai Mii - những người cùng phòng với Tohka.

- Này này ~ ~ hai cậu. Hôm nay tâm trạng hai người có vẻ đặc biệt hơn thường ngày nhỉ~

- Nhưng cứ ồn ào ở ngoài hành lang thế này thì sẽ phiền đến người khác đấy.

- Vậy thì cuộc đọ sức này, thắng bại cũng một phần liên quan đến chúng ta sao?

Ai Mai Mii bày ra tư thế như thể sợ họ trốn thoát vậy, rồi họ bước từng bước nhỏ và lần lượt nói thế.

- hử .....?

- .....

Tohka và Origami nhìn nhau bất ngờ khi bị vây quanh bởi ba người.

Phần 5

Ellen đang ép sát người vào bức tường của hành lang khách sạn, lén dõi theo tình huống đó. Sau khi xác nhận mục tiêu Yatogami Tohka đã

https://thuviensach.vn

bước vào phòng, cô đã nhấn nút vào tai nghe.

- ⌈--------- Adeptus 1 đây. Xác nhận rằng mục tiêu đã bước vào phòng.⌋

- ⌈Hiểu rồi. Cần triển khai «Bandersnatch» sao?⌋

- ⌈Để chắc chắn, yêu cầu ít nhất ba đơn vị tới gần phòng. Tuy nhiên, có vẻ như Thượng sĩ Tobiichi Origami cũng đang ở trong phòng. Thế nên, hãy thận trọng về bán kính triển khai của «Territory» nhằm phòng ngừa rủi ro.⌋

- ⌈Rõ. Đơn vị «Bandersnatch» từ 1 đến 3, kích hoạt.⌋

Tuân lệnh của Ellen, nhân viên điều hành bắt đầu đưa ra chỉ thị.

Và, khi Ellen đang chuẩn bị đưa ra những chỉ thị tiếp theo,

- ----- HeBuu!?

Đột nhiên một cái gì đó từ trong phòng bay thẳng vào mặt cô, và khiến cô ngã nhào.

- Uh -------- cái gì thế.

Cô ngồi dậy và xoa xoa mũi, rồi cứng người lại ngay lập tức.

- Đừng nói là, mình bị phát hiện .....?

Dù không có bị thương gì mấy, nhưng đòn tấn công lúc đó, không phải nghi ngờ gì nữa đã nhắm thẳng vào Ellen.

"--- Không thể nào". Ellen loại bỏ ý nghĩ đó ra khỏi tâm trí mình. Các đơn vị «Bandersnatch» vẫn chưa có hành động cụ thể, và Ellen cũng không làm gì để bị phát hiện cả. Không, tuy nhiên, nếu nó là năng lực cảm nhận

https://thuviensach.vn

của Tinh linh thì ..... Trong nháy mắt, những suy nghĩ đó choán đầy tâm trí Ellen.

Dù gì đi nữa, thực tế rằng đây là một tình trạng nguy kịch vẫn không hề thay đổi. Ellen đã định lui lại, -------

- Ah, phát hiện ra cô thợ chụp ảnh nè~

Từ trong phòng, một giọng nói vui vẻ vang lên, khiến cô sững người lại.

- Oh, đúng thế đúng thế. Cô là Ellen-san đúng không?

- Đừng để cô ấy thoát, bắt lại nàoooooo!

Trong khi hét lên những câu đó, ba cô gái bước tới như thể định vây quanh Ellen - người đang càu nhàu về tình hình hiện tại và bắt đầu đứng lên.

- Cái.....

--- Mình đã bị bao vây! Ellen nghiến răng, nghĩ thế.

Cô nhận ra những cô gái này. Họ là những học sinh ở chung phòng với mục tiêu của cô.

Giờ đây, Ellen cảm thấy căm thù sự bất cẩn của bản thân. Những cô gái đó chắc hẳn đã bị tinh linh tước đoạt lý trí, và giờ đang bị thao túng rồi. Nếu không thì sẽ không còn cách nào giải thích cho những hành vi kỳ lạ này được nữa.

Trong lúc còn đang suy nghĩ, bộ ba Ai Mai Mii đã nắm lấy tay chân cô, và mang cô vào phòng.

- Kuh ----- các em đang ....!?

https://thuviensach.vn

- Ôi ~ cô thợ chụp ảnh cũng đến tham gia rồi!

Ngay khoảnh khắc Ai nói câu này, từ trong phòng, tiếng kêu của Tohka vang lên [Ooh!].

- Được rồi. Tớ sẽ chôn sống các cậu!

- Rất can đảm!

Cô hét lên, và ở trong phòng, Tohka và Origami đang giằng co với nhau đột nhiên hợp sức lại, và ném ra một cái gì đó.

- Làm như tớ để các cậu thực hiện ý đồ của mình vậy! Rào chắn thợ chụp ảnh!

Và ngay lúc ấy, Ai buông đôi tay đang nắm lấy chân Ellen ra và trốn ra đằng sau Ellen. Trong khi đó, gương mặt của Ellen bị tấn công liên tục bởi những vật thể mềm mại như kiểu được làm bằng vải vậy.

- Kahaa .....!

Ellen thở mạnh một hơi nghe như ho ra máu và rồi ngã gục xuống đất.

-E, Elleeeeeeeeeeeeeeeeennnnnnnn!!

- Cô không sao chứ? Đó chỉ là một đòn tấn công nhẹ nhàng thôi mà!

- Tỉnh lại đi cô ơi, cô còn có gia đình đang đợi cô quay về mà!?

Tuy đã lấy Ellen ra làm lá chắn, nhưng họ lại đang lau nước mắt và tỏ vẻ mệt nhọc.

Ellen cảm thấy đầu óc lộn xộn hết cả lên, và nhận ra thứ vừa mới đập vào đầu cô vừa rồi là cái gì.

- Gối .....?

https://thuviensach.vn

Cùng với tiếng lầm bầm của Ellen ---- trận chiến, lại một lần nữa bắt đầu.

Phần 6

Sau khi cuộc họp giữa các cán bộ, giáo viên chủ nhiệm nhóm bốn năm hai Okamine Tamae đang đứng ở phòng cạnh phòng của cô - phòng của giáo viên Murasame Reine.

Theo cô biết, có vẻ như là một học sinh của lớp cô - Itsuka Shidou đột nhiên bị ốm, và đã nghỉ ngơi ở đây. Tốt hơn hết thì vẫn không nên làm phiền cậu nhóc, nhưng ....xét ra thì, vì bản thân là chủ nhiệm của lớp cậu, nên cô muốn xác nhận một chút về tình hình hiện tại. Thế là cô gõ cửa một cách dè dặt *Cốc**cốc*.

- Itsuka-kun? Nghe nói em bị ốm, thế em vẫn ổn chứ?

Nói xong, cô chầm chậm kéo cánh cửa ra.

Kết quả là, ngay lúc đó.

- Dừng, dừng lạiiiiiiiiiiiiii!

Itsuka Shidou hét lên một tiếng thảm thương và chạy vội ra khỏi phòng.

--- Vì một vài lý do nào đó, hiện giờ cậu đang trần như nhộng.

- ----------

- A .....?

Shidou nhìn thấy gương mặt của Tamae và lộ vẻ bị sốc.

Trong nháy mắt---

https://thuviensach.vn

-

【 KYAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!?】

Tiếng thét của Shidou và Tamae, vang vọng khắp khách sạn.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Tâm Linh Tương Thông

Phần 1

Buổi sáng ngày thứ hai của chuyến đi chơi cùng với lớp.

Shidou giờ đã bước đến bờ biển Akaru nằm ở cực bắc của đảo Arubi.

Bờ biển này đã bị cắt đứt bởi một trận không chấn 30 năm trước, nên nhìn từ trên cao trông nó giống với một đường cong mềm mại uốn quanh, và trên những quyển sổ tay du lịch nó được gán bằng một cái tên mỹ lệ là "bờ biển Trăng non".

"....."

Tuy nhiên, hiện tại không có bóng dáng của bất kỳ người khách du lịch nào quanh đây cả.

Nhưng đây cũng là điều đương nhiên. Trong lúc Shidou đang định đi thay đồ cùng mọi người thì cậu bị Reine gọi giật lại, và với một chuyến đi đã chuẩn bị sẵn, cậu được đưa đến một bãi biển tư nhân thuộc Akaru.

Dù sao thì đối với nhiệm vụ hiện tại của Shidou, việc có những học sinh khác đi cùng sẽ trở thành một trở ngại lớn, thế nên có vẻ như chuyện này dường như đã được tính toán kỹ lưỡng từ trước rồi.

"Haa ....thật là tuyệt vời."

https://thuviensach.vn

Bầu trời trong xanh. Ánh nắng chói chang rọi xuống vùng biển và ánh lên rực rỡ, làm Shidou nhíu mày lại.

Thế mà Shidou, trái ngược với một cậu thanh niên trẻ khỏe năng động đang đi tắm biển, lại buông ra một câu với một giọng điệu như một ông già, và rồi xoa xoa mấy vết thương trên ngực và má.

Một cơn đau nhẹ nhói lên trong khoảnh khắc làm cậu ta nhăn mặt.

"Ouchouchouch ....."

Đêm qua, cái lúc mở cửa phòng ra và chạy trốn khỏi Kaguya và Yuzuru, cậu đã bị Tama-chan tấn công như vũ bão.

Dù rằng nhờ vào linh lực của Kotori, thì bất luận là những vết thương chí mạng kiểu gì đi nữa thì cơ thể cậu vẫn có thể tái sinh lại, nhưng, có vẻ là đối với những vết thương mà cơ thể cậu có thể tự lành lại được thì khả năng này không giúp ích gì. Nếu cứ như vậy mà xuống biển, cậu chắc hẳn sẽ xót đến rớt nước mắt mất.

Chà, dù sao ----

"Dù sao thì, lúc này mình cũng không thể có hứng đi chơi được nữa rồi ....."

Shidou thở dài một tiếng. Và như thể để phối hợp với điều đó, một giọng nói ngái ngủ vang lên qua tai nghe được gắn trên tai phải của cậu.

" ⌈ ..... Shin này, dường như Kaguya và Yuzuru đã thay đồ xong.Cậu đã sẵn sàng chưa?⌋ "

Nghe những lời đó của Reine, Shidou hít một hơi thật sâu trước khi trả lời ⌈Rồi⌋ .

https://thuviensach.vn

" ⌈..... .Như đã nói rõ hôm qua, tôi đã đưa tai nghe cho cả hai người họ. Có lẽ sẽ không có tắm biển đâu, mà họ sẽ làm theo sự hướng dẫn của tôi. Cố gắng phối hợp cho tốt nhé.⌋ "

" ⌈Ro, roger.⌋ "

" ⌈..... .Để ngừa việc lẫn lộn giữa cuộc nói chuyện của chúng ta và lời khuyên của tôi dành cho hai cô nàng, tôi sẽ tạm thời ngắt tín hiệu đường truyền..... ..thế được chứ?⌋ "

" ⌈Không sao, tôi sẽ cố gắng ..... nhưng nói thật thì, quả là điều này có đôi chút bất an.⌋ "

Nhớ lại sự tình ngày hôm qua, cậu chỉ biết cười khổ.

"..... .Chà, dù ngày hôm qua có vẻ không được ổn cho lắm, nhưng hôm nay chúng ta sẽ cứu vãn nó. Nhiệm vụ bắt đầu rồi. Đừng quên khen ngợi áo tắm của họ nhé.⌋ "

Sau khi nói nốt những lời này, tín hiệu kết nối đã bị ngắt.

Và rồi, cùng lúc đó, cậu nghe thấy hai giọng nói đến từ phía sau.

"Kuku ....Thì ra ngươi trốn ở chỗ này sao."

"Phát hiện. Tìm được cậu rồi, Shidou."

Hai giọng điệu đặc trưng. Việc xác nhận chủ nhân của hai câu trên là điều không cần thiết. Shidou chậm rãi quay người lại.

Kaguya và Yuzuru đã đứng ở đó đúng như cậu đoán. Kaguya đang mặc một bộ bikini màu đen với ren trắng, ngược lại, Yuzuru mặc một bộ bikini màu trắng được trang trí bằng ren đen.

https://thuviensach.vn

Đối với cả hai người này mà nói thì, có vẻ họ muốn tỏ vẻ đối lập với người còn lại thông qua màu vải. Chỉ cần một người đi trên bãi biển thôi, hắn là kẻ nào không muốn đến gần họ chắc chắn không phải là một người đàn ông, huống chi ở đây có cả hai người như vậy.

"O, ou, hai người. Nó quả là phù hợp với các cậu nhỉ. Thật là đẹp đấy."

Theo lời Reine, Shidou đã khen bộ hai bộ áo tắm, và khi ấy Kaguya mở to mắt ra, mặt đỏ bừng như thể rất ngạc nhiên, còn Yuzuru ngây người nhìn lại trang phục hiện tại của mình.

Rồi tựa như đã quen với điều đó, Kaguya đột ngột khoanh tay lại.

"Ku, kukuku ..... không sai không sai. Nhưng đừng nhầm lẫn. Thứ quần áo chỉ đến trình độ này, so với sự quyến rũ của ta thì chỉ là phù vân mà thôi."

"Cảm ơn. Cám ơn rất nhiều. Yuzuru rất hạnh phúc. "

Còn sau đó, Yuzuru lại thẳng thắn gật đầu.

Và, rồi thì.

"..... ..hmm?"

"Xác nhận. Được."

Đột nhiên lông mày của cả Kaguya và Yuzuru giật giật, và họ ấn một ngón tay vào tai. Khi nhìn kỹ, Shidou nhận ra trên tai họ cũng được gắn lên cùng một loại tai nghe với mình.

"Kuku ..... .Thì ra là thế, tôi hiểu rồi."

"Roger. Đã hiểu."

https://thuviensach.vn

Shidou không khỏi cười khổ. Cũng vì động tác không xa lạ gì đối với cậu lúc này nên cậu không kịp kìm lại ..... và khi thoạt nhìn họ tập trung vào lắng nghe, cảnh tượng trông cũng thật kỳ lạ.

Không lâu sau đó, Kaguya và Yuzuru buông tay ra khỏi tai nghe, và lại hướng mặt về phía Shidou.

"Này Shidou. Đối với bóng tối vĩnh cửu ngụ trong cơ thể ta thì, ánh sáng mặt trời như thế này có đôi chút khó chịu. Giờ ta cho phép ngươi có thể tạo một tầng bảo hộ lên người ta để chống lại thánh quang."

"Hả .....?"

"Khẩn cầu. Xin hãy thoa cái gọi là kem chống nắng lên người Yuzuru."

"Aah ..... ra vậy."

Cuối cùng cậu cũng hiểu nhờ lời của Yuzuru.

Nhưng, ngay sau đó, cậu đã nhận ra điều này rắc rối đến thế nào. Bởi, việc thoa kem chống nắng cũng đồng nghĩa với việc ---------

"Fu ..... vậy nhờ ngươi. Ta giao tấm lưng của ta lại cho ngươi."

Kaguya nói một câu rõ ràng không phù hợp với tình cảnh, trong lúc đưa hộp kem chống nắng cho cậu. Rồi đến lượt Yuzuru cũng nói ra một câu tương tự.

"Ỷ lại. Làm ơn."

Đang suy nghĩ xem rốt cuộc do đâu mà họ lại có được thứ này, thì cậu chợt nhận ra. Ngay gần chỗ nhóm người Shidou, một bóng râm từ cái ô che nắng cắm trên đất cạnh một tấm bạt dùng để nằm lên đã xuất hiện từ lúc

https://thuviensach.vn

nào không biết. Có thể chắc chắn là, Reine đã chuẩn bị những thứ này trước đó.

Ánh mắt hai người đan vào nhau, rồi cả hai cùng nằm úp mặt xuống dưới bóng cây dù. Sau đó, họ tháo nút buộc trên thân, làm lộ ra những làn da trắng nõn.

"E, eerr ...."

Nhìn vào hai cái lưng đang nằm cạnh nhau, mồ hôi chảy thành từng dòng trên mặt Shidou.

Thoa thứ này lên ..... .cũng có nghĩa là, cậu sẽ không có sự lựa chọn ngoài việc sử dụng bàn tay của mình lướt dọc lên làn da mềm mại của một cô gái.

Ngay sau đó, không rõ có phải là nôn nóng hay không, Kaguya và Yuzuru đè ngón tay lên tai nghe và thì thầm.

"Oi, Shidou vẫn chưa bắt đầu. Điều này không phải khác với những gì cô đã nói sao?"

"Thắc mắc. Có vấn đề gì xảy ra sao? "

"..... ..không ổn rồi."

Shidou nhíu mày. Mục tiêu của ngày hôm nay là để tăng độ tin cậy trong những lời khuyên của Reine. Nếu Shidou cứ chần chừ thế này, kế hoạch sẽ hỏng bét.

"T, thôi được rồi, tôi sẽ làm!"

Nghe những lời ấy của Shidou, Kaguya và Yuzuru quay mặt về phía cậu và chớp mắt một cái, kèm theo một cái gật đầu nhẹ.

https://thuviensach.vn

"Fuu ....."

Dường như lời khuyên Reine đã không tỏ vẻ vô dụng. Shidou thở phào nhẹ nhõm.

Tuy nhiên ----

"Kuku ....thế thì Shidou này, ta tuy đã biết câu trả lời nhưng, tất nhiên ta sẽ là người đầu tiên được ngươi thoa kem, đúng chứ?"

"Thắc mắc. Shidou sẽ thoa kem chống nắng cho ai trước?"

"Eh .....? Không, cái này ..."

Rồi, vẫn đang nằm sấp xuống, hai người nghểnh cổ lên nhìn nhau, rồi đột nhiên Kaguya lật ngược Yuzuru và nằm đè lên người Yuzuru. Sau đó, cô dùng hai tay và hai chân của mình để ngăn Yuzuru di chuyển và nói.

"Shidou, được rồi đấy. Hãy tạo một lớp bảo hộ lên người ta để ngăn chướng khí nào. "

"Sơ ý. Ku .... "

Kaguya nhếch mép lên tỏ vẻ khoe khoang về thắng lợi vừa rồi, còn Yuzuru buột miệng ra một tiếng đau đớn.

Vì một vài lý do, với việc bộ áo tắm của 2 người bị tuột phần thân trên, ngực của cả hai ép sát vào nhau đẹp đến mê người.

"Nhanh lên!"

"O, ou!"

Bị khí thế của Kaguya áp đảo, Shidou quỳ gối xuống và lấy ra một lượng vừa đủ kem chống nắng vào lòng bàn tay, rồi chạm vào lưng của

https://thuviensach.vn

Kaguya. Ngay khi ấy ------

"Uh, Fuaa ...."

Kaguya rên lên một tiếng đầy sung sướng, cơ thể giật giật và cong người lại.

"! Xi, xin lỗi, cô lạnh à?"

"Kh, không sao. Nhanh.... lên....."

"Ah, aah ....."

Mặc dù nói không sao, nhưng mỗi lần Shidou lướt bàn tay đi, Kaguya lại vặn vẹo người lại như thể bị cù, và rên lên những tiếng khiêu gợi như là [ah.....] hoặc [oh.....].

Còn Yuzuru - đang bị Kaguya khống chế - nhìn phản ứng của Kaguya và kêu [Oou.....] đầy vẻ ghen tị.

Nhưng rồi, Yuzuru nheo mắt lại đột ngột, chớp nhoáng tận dụng sơ hở của Kaguya, và đảo vị trí với Kaguya.

"Phản công. Nắm bắt cơ hội."

"Guh ....."

Lần này thì Yuzuru là người nằm đè lên và giữ chặt lấy Kaguya, rồi ngẩng đầu lên nhìn về phía Shidou. Kaguya bị khóa chặt như vậy, nhưng cô không có vẻ gì là sẽ phản công lại mà chỉ thở nặng nề *ha**ha*.

"Khẩn cầu. Shidou, nhanh lên, Yuzuru cũng ..... xin nhờ."

"Uh ....!? O, ou "

https://thuviensach.vn

Dù hiểu là cô ấy đang đề cập đến việc thoa kem chống nắng, nhưng với tư thế và điệu nói đầy kỳ lạ đó, tim cậu đập liên hồi. Phải mất một lúc để có thể bình tĩnh lại, cậu mới bắt đầu đặt bàn tay đã có sẵn kem chống nắng lên lưng Yuzuru.

"Co, giật. U ..... .aah, h "

Và, Yuzuru thở ra từng đợt và rên lên những tiếng như đang bị kích thích.

Thế là, Shidou cảm thấy lo lắng về cách cậu đang sử dụng bàn tay của mình, nhưng mỗi khi cậu lướt nhẹ tay lên lưng Yuzuru, cơ thể Yuzuru đột nhiên run lên như thể không chịu đựng nổi được nữa.

"E, eerr ....."

"Ngưỡng..... mộ, Shidou, cậu có ..... .kỹ năng cực tốt."

"Th, thật xảo quyệt! Giờ đến ta! "

Kaguya, có vẻ hô hấp đã bình thường trở lại, liền nâng người dậy và đảo ngược vị trí hai người.

Và khi Shidou bắt đầu thoa kem dưỡng da lên, cô lại rên lên những âm thanh khe khẽ trong khi cơ thể run rẩy.

"Trả ... đũa..... ..không thể để cô thỏa mãn được."

Lần này thì Yuzuru là người tấn công và cố gắng ép chặt lưng của Kaguya lên tấm bạt. Phần kem chống nắng thừa ra cũng vì thế mà dính lên đó.

"Chết tiệt, ngươi tính làm gì .....!"

https://thuviensach.vn

Nhưng lần này Kaguya không định làm người thua cuộc. Cô ngay lập tức nắm lấy tay, lật Yuzuru lên rồi đè lên người Yuzuru.

Sau vài phút giằng co, hắn do kem dưỡng da hơi nhiều làm làn da hai người đều trơn trượt, mà cuối cùng thì hai người cùng nằm úp người xuống nhưng vẫn không quên gầm ghè nhau.

"Errr, trường hợp này ...."

Shidou chập hai tay vào nhau và xoa đều kem dưỡng da, rồi lướt nhẹ bàn tay dọc theo hai tấm lưng của hai người đang nằm song song với nhau cùng lúc.

Và thế là ----

"" ------ Uh, A, Aaaaaaahh! "

Chịu một cảm giác như thể sức lực đang dần rời khỏi cơ thể, tay chân mềm nhũn và phải thở dốc, họ hét toáng lên.

"Kh, không sao chứ, hai người ....!"

Khi giọng nói mang một vẻ bối rối của Shidou vang lên, hai cặp mắt trống rỗng của Yuzuru và Kaguya quay sang nhìn nhau.

"..... ..Quả thật đúng là, thiếu tự chủ ...."

"Run rẩy ..... . đến thần linh cũng phải thốt lên ..... một con sói khát máu đến không ngờ."

"Hu, huh ....?"

Tuy nhiên, có vẻ như đúng lúc đó Reine đã truyền đi một thông điệp đến hai người. Họ liền ấn lại tai nghe cho chặt và cố gắng điều hòa lại nhịp thở trong lúc thét lên nho nhỏ.

https://thuviensach.vn

"Fu, fumu, tiếp theo sẽ là ..... chém dưa hấu ....? Shidou bị bịt mắt .....? "

"Xác ..... .nhận. Quay vòng vòng cho đến lúc chóng mặt, rồi chờ đến lúc có thể định hướng được.....? "

"Chờ, chờ một chút! Mấy cái đó là sao!?"

Cảm thấy không thể chịu đựng được nữa, Shidou hét toáng lên --------- rồi cậu nhướng mày.

Cậu có cảm giác như là đã nghe thấy một giọng nói không thuộc về Kaguya hay Yuzuru vừa mới vang lên đâu đó.

Ngay lập tức cậu nghĩ đến Reine, nhưng giọng nói này không phải của cô ấy. Vâng, đó là -------

"---- Shidou!"

"Uh, Tohka .....!?"

Nghe thấy có người gọi lớn tên, Shidou giật bắn mình và quay người lại. Mặc dù đằng sau chỉ là một vùng biển mênh mông, nhưng rõ ràng cậu đã thấy tiếng nói phát ra từ hướng đó.

Phải mất một lúc cậu mới nhận ra Tohka đang từ ngoài biển bơi về phía mình, làm dậy lên những cơn sóng lớn. Tuy những động tác lúc bơi vẫn còn lộn xộn, nhưng cô lại có một tốc độ kinh hoàng.Tiện thể thì ngay đằng sau cô là bóng dáng Origami đang bơi kiểu tự do đầy cuốn hút.

Phần 2

Từ trên bờ biển, Ellen, người đang quan sát Yatogami Tohka - mục tiêu của cô, thở dài một tiếng và xoa bóp vai phải. Cũng đã khá lâu rồi kể từ

https://thuviensach.vn

lần cuối cô ấy làm những bài tập vận động cơ thể cường độ lớn mà không có «Territory», và giờ thì cơ bắp của cô vẫn còn nhưng nhức.

..... Dù sao thì đêm qua cô cũng bị lôi vào một cuộc chiến gối ôm kéo dài tới tận khuya và mệt mỏi đến mức trên đường về cô còn ngủ thiếp đi cùng với mục tiêu của mình.

Hôm nay, cô đã quyết tâm tập trung vào việc theo dõi mục tiêu. Nhưng, quả như dự kiến, bãi biển trở nên đông người hơn vào khoảng thời gian này, thế nên đối tượng sẽ rất khó có thể ở một mình được. Có lẽ cô nên chờ đến đêm -------

Những dòng suy nghĩ đó vụt qua đầu cô. Rồi,

"-------- Hmm?"

Ellen cau mày lại, ngờ vực. Mục tiêu vừa nãy còn đang nhìn quanh không ngừng trong hoảng loạn, đột nhiên tiến thẳng về phía biển. [Oo Shidou, ra cậu đang ở một nơi như thế sao!] Cô hét toáng lên câu đó rồi nhảy ùm xuống nước.

Không, nếu chỉ vậy thôi thì cũng được nhưng -------- vấn đề là, bất ngờ thay mục tiêu (và vì một vài lý do, Tobiichi Origami cũng thế) cứ vậy mà bơi thẳng băng mà chẳng cần suy nghĩ đến việc đổi hướng.

"---- . Mục tiêu đang hướng đến đâu? Liệu chúng ta có nên theo sau cô ta ngay lúc này?"

Sau khi Ellen nói vọng vào Incam, nhân viên điều hành ngay lập tức đáp lại.

"Đã xác nhận. Có vẻ, cô ta đang hướng về bờ biển phía đối diện."

"Bờ biển phía đối diện, huh?"

https://thuviensach.vn

Ellen nhớ lại bản đồ của đảo Arubi, nơi mà cô đang đứng lúc này đây. Hiện giờ thì Ellen và mọi người đang ở cạnh trong của đường bờ biển hình mặt trăng lưỡi liềm. Dù không rõ ràng lắm, cô vẫn có thể thấy thấp thoáng đường bơi của Tohka và Origami, nằm chính xác trên một đường thẳng nối 2 bờ biển.

"Ở bờ biển bên kia có cái gì thu hút bọn họ sao?"

"Có vẻ như đó là một bãi biển tư nhân. Đã xác nhận rằng có ít nhất 3 người gồm cả nam và nữ ở đó."

Nghe thấy điều đó, Ellen liếm môi.

Dù không biết tại sao Tohka và Origami lại đi hướng đó, cô vẫn nhận định đây là một cơ hội tốt. Hiếm khi vắng người đến vậy ở một bãi tắm biển công cộng như thế này, và nhờ đó, cô có thể mong đợi vào một sự báo cáo chính xác về nơi đối tượng hướng đến giữa vùng biển rộng. Đây có lẽ là cơ hội lý tưởng để xem nó như một vụ mất tích không rõ nguyên nhân.

"Tôi sẽ đến đó ngay lập tức. Hãy gửi đi theo."

"Roger."

Sau khi xác nhận câu trả lời, Ellen đeo máy ảnh lên vai, và đứng thẳng người dậy.

--- Tuy nhiên.

"Oo, thợ chụp ảnh-san! Ở đây ở đây ở đây này, chụp ảnh chụp ảnh!"

Bất ngờ bị gọi giật lại từ phía sau, Ellen quay đầu lại liếc nhìn về hướng phát ra tiếng nói đó.

Cô nhìn thấy một nhóm nam nữ đang nghịch cát ở bên bờ biển ở chỗ đó. Một cậu bé với mái tóc vuốt keo bị vùi hoàn toàn xuống dưới cát chỉ để

https://thuviensach.vn

lộ ra cái đầu. Từ cổ trở xuống hiện lên một dáng người kỳ quái làm bằng cát.

Hơn nữa, điều tồi tệ nhất là xung quanh cậu nhóc đó, cô đã nhìn thấy 3 nữ sinh từ đã lôi kéo Ellen vào cuộc chiến gối ôm đêm qua.

"Rất lấy làm tiếc, nhưng tôi ---------"

"Eeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeehhhhhh!"

"Đi mà Ellen-san, chỉ một tấm thôi cũng được."

"Không phải chúng ta đã bạn bè cùng trải qua một đêm nảy lửa với nhau sao."

"..... .Haaa"

Ellen thở dài tỏ vẻ khó chịu, rồi lấy camera ra và chụp bừa lấy một tấm.

"Thế này chắc được rồi đấy. Thôi nhé, tôi đang vội nên..."

"Eeh, thêm vài tấm nữa đi."

"Vừa rồi em lỡ chớp mắt rồi."

"Mà cô còn muốn đi đâu chứ? Chơi cùng chúng em đi."

"....."

Ngay lúc Ellen tính đến chuyện lờ 3 người họ và bỏ đi, Ai Mai Mii liền lén lút tiếp cận cô từ phía sau, rồi thó trộm máy ảnh đang treo trên vai Ellen và bỏ chạy.

"Các em làm gì thế! Trả lại cho tôi đi."

https://thuviensach.vn

"Khôông nên, cứ phải chụp ảnh cho người khác mãi như vậy thì chán lắm, để em chụp giúp Ellen-san vài tấm nhé."

"Kh, không cần đâu. Xin hãy đưa lại cho tôi."

"Không sao không sao, cô không cần phải xấu hổ đâu."

"Tôi không có xấu hổ. Giờ tôi đang có việc bận nên ---------- "

"Hai ~~, đưa khách hàng quý báu của chúng ta đến đúng vị trí nào~"

Ngay khi Mii nói câu này, tất cả các học sinh không biết từ đâu cùng tập trung lại một chỗ và nhẹ nhàng nâng cơ thể Ellen lên. Rồi họ cứ thế mà mang Ellen đến bờ biển.

Cùng lúc đó, bộ ba Ai Mai Mii với tay lấy cái xẻng và *Roạt roạt roạt*, Ellen chỉ kịp nghĩ làm sao mà ba cô gái này có thể đào một cái hố có kích cỡ vừa cho một người nằm vào trong nháy mắt như vậy, rồi bị quẳng vào trong đó.

"Kuh, rốt cục các em định làm gì.....! Mà khoan, đào như vậy không phải là quá nhanh sao!?"

"Fu! Chúng em đã tập đào hố tốc độ cao ở đằng sau của khách sạn cho đến khi mặt đất không còn một chỗ bằng phẳng ngày hôm qua đấy!"

"Đối với một bãi cát trên bờ biển như thế này, việc đào một cái hố trên nó dễ như đào vào đậu phụ!"

"Giờ thì, mọi người, làm thôi!"

""Ou!""

Ngay khi Aii hô lên, cơ thể của Ellen lập tức bị chôn vùi trong cát.

https://thuviensach.vn

"Uwah Puuh ....cái, dừn, dừng lại!"

Ellen chống cự lại trong vô vọng, và cơ thể hoàn toàn bị chôn vùi dưới cát. Nhân tiện thì đống cát được vun cao đó trông như một bức tượng toàn thân vậy.

"Kuh ..... .Rắc rối thật. Thả tôi ra."

"Maa Maa, không cần phải rối lên như thế đâu."

"Chụp một tấm ảnh nhé?"

"Chúng em sẽ tăng chút kích thước cho bộ ngực nên-"

Khi nhìn lại cơ thể của mình, Ellen nhận ra trên vùng ngực của mình đã phủ thêm 1 đụn cát cao một cách bất thường đúng như những gì mà Mii nói.

.... Một sự giúp đỡ hoàn toàn không cần thiết.

Và khi cô nhìn kỹ, thì ở ngay vùng dưới phải của cô chính là khuôn mặt của cậu bé đã bị chôn vùi bởi cát nãy giờ. Còn nữa -------- đống cát được đắp thành hình cơ thể phía dưới mặt Ellen được phỏng theo hình ảnh một nữ hoàng đang vung roi, còn cậu nhóc kia thì được phỏng theo một người đàn ông đang trần truồng và bò bằng bốn chi đồng thời vểnh mông lên.

Và như thể để lưu lại khoảnh khắc "gần nhau trao yêu thương" này, Aii đứng từ xa và bấm nút chụp ảnh.

"..... .."

Mặt Ellen co rúm lại, còn cậu bé bị chôn - dường như tên là Tonomachi Hiroto hay gì đó - thì quay sang nhìn về phía cô.

https://thuviensach.vn

"Ha haa, này ..... Ellen-san. Chuyện này có một chút phức tạp."

"Haaaaa."

Khi Ellen trả lời như người mất hồn, gò má của Tonomachi nhẹ ửng hồng lên. Cậu nói tiếp.

"Nói thế nào giờ nhỉ --------- không, haha, liệu chuyện này có phải là..... số phận không nhỉ."

"..... .."

Lần đầu tiên trong đời cô cảm thấy muốn nhổ nước bọt vào người khác.

Phần 3

Sau khi Tohka và Origami đến bờ biển, họ phóng về phía Shidou.

Tình cờ quần áo họ đang mặc là mấy bộ đồ bơi Shidou mua cho hồi tháng trước. Của Tohka là màu tối trong khi Origami là một bộ bikini trắng. Cả hai cái đều đáng để thử, chúng hợp với họ một cách tuyệt vời.

"Shidou, cậu đang ở chỗ như thế này à! Mình đang kiếm cậu đây."

"Shidou. Tại sao cậu lại ở chung với chị em Yamai thế?"

Và, Tohka vui vẻ nói trong khi Origami lại tỏ ra nghi ngờ. Shidou cười thận trọng như thể mơ hồ lừa dối họ và lùi về sau một bước.

"Không, à..... về chuyện đó, ahaha, thành thật mà nói, tớ bị lạc....."

Vào thời điểm này, bằng cách nào đó xoay sở để chỉnh lại hơi thở của mình, Kaguza và Yuzuru lúc này đã sửa lại bộ đồ bơi của họ cất tiếng.

https://thuviensach.vn

"Hou? Chẳng phải là Tohka đó sao. Kuku..... ngươi đến bên chủ nhân thế này, thật là một bề tôi dễ thương. Ta có lời khen tặng."

"Thắc mắc. Sư phụ Origami, tại sao người lại ở nơi như thế này."

Nói về chuyện đó, có tin đồn về việc Kaguya và Yuzuru được xếp vào phòng của Tohka và Origami. Không ngạc nhiên gì khi cả hai người họ đều nhớ mặt hai cô gái..... mà, dù là sư phụ hay chủ nhân, cậu có một chút tò mò tại sao mấy cái danh hiệu nghe chẳng giống thứ bạn bè gọi nhau lại được dùng ở đây.

"Ooou, Kaguya cũng ở đây à. Mọi người đang làm gì vậy?"

"Kuku..... ngay lúc này, nghiền nát một thứ với bên ngoài phủ bởi bóng tối và màu dạ lục cho tới khi máu đỏ và nội tạng của nó bắn tung toé, chúng ta đang chuẩn bị chơi trò chơi quỷ dữ đây."

"Đ, đó là gì vậy. Nghe ghê quá."

"Giải thích. Kaguya đang chuẩn bị chơi bổ dưa hấu--------"

".....Khoan đã, chờ một chút."

Và, giữa những lời của Yuzuru, một giọng ngái ngủ vang lên từ đằng sau.

Nhìn ra đó, đó là Reine đang mặc một cái áo paca khoác ngoài bộ đồ bơi. Có lẽ bởi vì ánh mặt trời quá mạnh, cô ấy nheo mắt trong khi lấy tay che nắng và cái đầu cô đang lắc lư. Cô trông như một bệnh nhân thiếu máu và như thể cô ấy sẽ ngã bất kỳ lúc nào nhưng..... chà, Shidou biết đó là tình trạng bình thường của Reine.

"!, Reine-san.....?"

https://thuviensach.vn

Shidou nhướng mày nghi ngờ. Ngay lúc này Reine, đáng lẽ đang đưa ra lời khuyên cho Kaguya và Yuzuru qua Incam mới phải.

Kaguya và Yuzuru chắc cũng có cùng nghi ngờ, họ nhìn chăm chăm vào Reine một cách kỳ lạ và dùng tay chạm vào chiếc Incam đeo trên tai mình.

".....Tôi xin lỗi nhưng, tôi quên chuẩn bị dưa hấu rồi. -------- thay vào đó, vì số lượng người đã tăng lên. Có một cái sân bóng được dựng ở đây. Sao chúng ta không chơi bóng chuyền bãi biển nhỉ?"

Nói vậy, cô chỉ về phía cuối bờ biển.

Lúc đầu Kaguya và Yuzuru không vui nhưng sau một lát, họ dường như lập tức hiểu được mục tiêu đã thay đổi.

"Fuun, được thôi. Bất kể là ta có làm gì, thì định mệnh đã an bày là ta luôn đứng nhất."

"Tán thành. Yuzuru không bận tâm. Dù thế nào thì Yuzuru cũng là người thắng thôi."

Khi đôi mắt họ gặp nhau sau khi nói thế, dù cho nó không phải một cuộc đua nhưng, cả hai người vọt đi cùng một lúc.

"Oou!"

Và như thế, Tohka bắt đầu chạy như thể cô được truyền cảm hứng bởi việc đó.

Origami đang gửi ánh nhìn về phía Shidou và Reine như thể cô chưa bị thuyết phục nhưng, cô ấy chắc đoán là sẽ chẳng được gì nếu có hỏi thêm nữa và bước về phía bờ biển.

Và như để theo sau cô, Reine và Shidou cũng bắt đầu bước đi.

https://thuviensach.vn

".....vậy, Reine-san. Tại sao cô đột nhiên lại ra mặt vậy?"

".....aah. Là bởi vì những nhân tố bất thường gọi là sự xuất hiện của Tohka và Origami đã xảy ra. Nên tôi đã chuyển sang kế hoạch B. Chúng ta có lẽ đã có thể làm gì đó về chuyện này nếu sử dụng thành viên của tổ chức «Ratatoskr» nhưng..... như dự đoán, có giới hạn chuyện có thể làm nếu tôi chỉ có một mình."

"Cô bảo là, kế hoạch B sao."

".....aah, bằng cách thi đấu cùng nhau trong một đội, từ sự đoàn kết của cậu và những cô gái đó, nó là một kế hoạch để nâng cao mối quan hệ của cậu."

"Trong cùng một đội..... tôi nghi ngờ chuyện hai cô gái đó sẽ yên lặng mà bắt cặp với nhau....."

".....à, tôi có ý tưởng cho chuyện đó. Cứ chờ xem."

Sau khi có một cuộc nói chuyện như vậy, Shidou và những người khác đến sân bóng chuyền đẹp đẽ dựng lên trên bờ biển.

Sau đó Reine nghiên người và lấy một cái vật hình ống đang dựa vào cái sào.

".....giờ thì, hãy quyết định việc chia đội nào. 3 người một đội. Xin mời bốc thăm."

"Mu?"

Bắt đầu từ Tohka, miệng ống được chỉ về phía cô và cô ấy rút một cái que bên trong. Shidou đập tay như thể cậu đã hiểu. Không thể nhầm lẫn được, những lá thăm chắc chắn đã được sắp đặt để Kaguya, Yuzuru và Shidou sẽ chung một đội.

https://thuviensach.vn

".....rồi, cả Shin nữa."

"À, vâng."

Được nói như thế, cậu rút một trong hai que còn lại ra.

Và rồi, cậu đưa mắt về phía đầu lá thăm và----------Shidou, [heh?] làm một khuôn mặt ngớ ngẩn.

Đó là bởi vì, trên đó không phải một ký hiệu hay con số, mà là hình vẽ của một người đàn ông vô cùng cường điệu.

".....rồi giờ, ai rút được Gregor, Jackson, và Spenser đến bên này, trong khi những người rút được Alexander, Abraham và Anthony, xin mời qua bên kia sân bóng."

"Reine, đây là ai vậy?"

"Đây là?"

Tohka và Origami đưa lá thăm của họ cho Reine xem như thể họ đang băn khoăn.

".....aah, đây là Gregor. Kia là Spenser."

Tiếp đó Kaguza và Yuzuru cũng làm y hệt và đưa lá thăm của họ cho Reine xem.

"..... của hai người là Alexander và Abraham. Xin hãy sang phía kia."

"....."

Cậu nhìn vào người đàn ông cường điệu (hẳn là Anthony) một lần nữa với đôi mắt nửa mở. .....cậu không thể nói nó có khác biệt gì với của

https://thuviensach.vn

Tohka và những người kia cả. (Trans: vãi bóc thăm, lừa tềnh em nhỏ:v)

Đội A..... Kaguya, Yuzuru và Shidou.

Đội B..... Tohka, Origami và Reine

Kaguya, Yuzuru, Tohka và Origami. 4 trong số 6 người ban đầu không hài lòng với việc chia đội nhưng, chỉ với một câu ⌈tôi sẽ nói cho đội chiến thắng một bí mật mà Shidou không bao giờ muốn người khác biết⌋ từ Reine, trận đấu bắt đầu. Sự phản đối kịch liệt với khuôn mặt như sắp khóc đến nơi của Shidou đã không được chấp nhận.

"Ô kê! Làm nào."

Tohka cất tiếng hét vui vẻ, và phát bóng mở đầu từ biên phần sân đối diện.

Nhưng-----

"Wha!?"

Bohyuuuuuu! Trái banh dễ dàng xuyên qua tấm lưới cùng với âm thanh đó, và tiếp tục bay như một viên đạn. Shidou ngay lập tức né sang bên.

Sau khi quả bóng xuyên vào chỗ Shidou vừa đứng, GyaGyaGyaGyaGyaa! Nó nhảy múa trên bờ biển như đuôi sao chổi trước khi cuối cùng cũng dừng lại.

"Reine! Thế này được bao nhiêu điểm!"

".....0 điểm."

"Muu, điểm kỹ thuật không được tính à....."

https://thuviensach.vn

".....nhiều khả năng là, chị nghĩ em nhầm với một môn thể thao khác rồi."

Có lẽ sau khi nhìn cú tấn công của Tohka, Kaguya cất một tiếng cười thấp.

"Kuku.....không tệ. Có vẻ như ta cũng phải nghiêm túc thôi--------"

"Không, cô không cần đâu. Không cần mà!"

Nếu nó trở thành loạt bóng qua lại kiểu đó thì, cho dù cậu có mấy mạng cũng không đủ nữa. Shidou vội lắc đầu.

"Fuun, chán vậy. Chà dù sao thì, tới lượt chúng ta phát bóng phải không?"

Nói như vậy, Kaguya duỗi tay về phía quả bóng đang chôn trong đất.

Và với một tư thế đẹp không ngờ, cô bắn quả bóng vào phần sân đối thủ.

"Oou, nó đến kìa!"

"Đừng có lộn xộn."

Dừng chuyển động của Tohka lại với giọng nói của mình, Origami đón bóng.

Reine, người đang đứng đằng sau cô ấy lúc đó, tung ra một cú chuyền tuyệt đẹp. Trong suốt thời gian đó, ngực của Reine nảy lên xuống và mắt Shidou vô thức dán vào.

"Cảnh báo. Nguy hiểm."

https://thuviensach.vn

"Haa.....!"

Bị nhắc bởi Yuzuru, cậu ngay lập tức mở to mắt. Trước khi cậu nhận ra thì Tohka đã ở ngay trước mặt cậu nhảy một cú đầy năng lượng đủ để bay qua tấm lưới.

"Haa!"

Cùng với tiếng la to hăng hái, Tohka dùng gang bàn tay đánh quả bóng. Đứng đó như trời trồng, Shidou bị đòn tấn công hình viên đạn bay sượt qua má.

"Uwah!?"

"Kuh, đừng đứng đực ra đó, Shidou!"

"Đồng ý. Cậu đang gây cản trở đó."

Giọng của Kaguya và Yuzuru vang lên từ đằng sau. Có vẻ như họ đã lướt sang để đón bóng.

Tuy nhiên, vì họ cùng lúc lao đến cùng một điểm, cả hai người đâm đầu vào nhau *Bam* rồi ngã xuống ngay đó. Trong khoảng thời gian đó, quả bóng nảy lên trong sân và *roll**roll**roll* lăn trên nền cát.

"Kuhaa! C, cô làm cái quái gì vậy Yuzuru!"

"Phản đối. Đó là câu của tôi mới đúng. Làm ơn đừng có xen vào."

Kaguya và Yuzuru ôm đầu trong khi lườm nhau.

".....Okay Tohka, giờ là một điểm!"

"Oou! Thật sao!"

https://thuviensach.vn

Đổi lại, bên kia sân đang vui vẻ. Tohka và Reine *clap*, ăn mừng chiến thắng. Dù cho Origami trông có vẻ như lờ nó đi nhưng, tay cô ấy bị Reine túm lấy và buộc phải tham gia.

Tuy nhiên, không ngó ngàng đến điều đó, Kaguya và Yuzuru tiếp tục gây gỗ với người kia.

"Dù cô có nghĩ gì thì đó cũng là khu vực của tôi. Đừng làm chuyện thừa thải!"

"Phản đối. Tôi nghĩ Kaguya thộn sẽ không đến kịp đâu."

"Cái, cô nói cái gì đó đồ khốn!"

"Đáp trả. Ý gì hả."

"O, Oi, cả hai người bình tĩnh đi....."

Và, cùng lúc khi Shidou tới giữa can hai người họ, Reine từ sân đối diện, thì thầm vài thứ vào tai tohka và Origami. Khi cô ấy làm vậy,

"--------Hou, tôi hiểu rồi."

".....Cô nhất định phải giữ lời đấy."

Trong khi nói những thứ như thế, Tohka và Origami ngạo mạn nhìn xuống Kaguya và Yuzuru.

"Fuu, gì đây, Kaguya và Yuzuru thì ra chẳng khó xơi lắm!"

"Thất vọng quá. Dám thách thức tôi dù chỉ ở đẳng cấp này à, hai người thật là không biết vị trí của mình gì cả."

【.....!】

https://thuviensach.vn

Với những lời khiêu khích rõ ràng đó, Kaguya và Yuzuru đáp lại với một cái giật.

Và một lần nữa, Reine nhẹ nhàng thì thầm vào tai Tohka và Origami. Dù là một chút.....[dùng từ ngữ bẩn thỉu hơn nữa. Hai người phải làm mấy thứ như vậy khi đến lúc] cậu cảm thấy cậu đã nghe mấy thứ kiểu kiểu thế.

"Kaguya là một con bọ yếu đuối và Yuzuru thật là vô vọng! Cả hai người tóm lại là vô dụng!"

"Hai người XXXXX. XXXXXX chỉ nên XXXXXXX. Hai kẻ thua cuộc chó đ*."

Một lời lăng mạ cực kỳ ngây ngô và một lời sỉ nhục vô cùng mỉa mai rơi xuống từ bên kia sân bóng.

【.....】

Với sự khiêu khích của hai người đó, Kaguya và Yuzuru hơi nhíu mày.

".....Này Yuzuru."

"Đáp lại. Có chuyện gì sao?"

".....muốn làm không."

"Đồng ý. Làm đi nào."

Cả hai người họ nhìn nhau đồng lòng.

Nhưng tới lượt giao bóng tiếp theo, sau khi Origami lấy tay cầm quả bóng với điệu bộ vô cùng bình tĩnh, cô phát nó về phía góc sân với một tư thế tuyệt vời.

https://thuviensach.vn

"Yuzuru!"

"Trả lời. Biết rồi."

Tuy nhiên, Yuzuru đã lướt đi trước khi cô gần kết thúc câu nói và đón quả giao bóng sát mép hoàn hảo đó.

Cô ấy sau đó đánh lên cho Kaguya, và như thế Kaguya đánh trả nó về phần sân đối diện. Đó là một lối chơi kết hợp tuyệt vời, đủ để nghĩ cảnh xấu hổ vừa nãy chỉ là lời nói dối.

Nhưng đội bên kia vẫn chưa thua. Origami đánh quả bóng bay tới.

"Murasame-sensei."

".....Aah, tôi biết rồi."

Điều xảy đến tiếp theo, Reine *ton* nhẹ nhàng hất bóng lên. Nó chính xác giống kiểu như lúc nãy. Khi ai đó đang xoay sở để củng cố tinh thần nhằm tránh bị chiếm giữ bởi ngực, cậu nhìn thấy Tohka một lần nữa nhảy cao lên.

"Oooh!"

Cô hét lên, và tung ra một cú đánh sắc bén từ xa trên bầu trời.

"Shidou, chặn nó lại!"

Tiếng hét của Kaguya vang lên. Shidou nắm tay lại trong sợ hãi, và chuẩn bị cho cú đánh của Tohka.

Nhưng, sau khi quả bóng đâm thẳng vào mặt cậu thay vì tay, nó nảy mạnh lên trời như thế. Va chạm dữ dội đập vào đầu cậu và làm tầm nhìn cậu nhảy múa với những ngôi sao lấp lánh.

https://thuviensach.vn

"Gueeh!?"

"Okay! Shidou sẽ bị bắt sang đội bên này nếu quả bóng đánh trúng cậu ấy phải không?"

".....không, tôi chưa từng nghe luật nào như thế cả."

Cậu có thể nghe thấy mấy thứ như thế từ sân địch. Có vẻ như đó là lý do tại sao bóng của Tohka luôn nhắm vào Shidou.

"Khen ngợi. Tốt lắm."

Tuy nhiên, cậu nghe thấy giọng của Yuzuru trong ý thức mơ hồ của mình.

"Vào vị trí. Kaguya."

"Okay!"

Yuzuru khuỵu gối xuống chỗ đó và nắm hai tay lại với nhau rồi ngửa bàn tay lên. Và cùng lúc mà Kaguya đang chạy bước lên đó bằng một chân, Yuzuru nhẹ nhàng hất cơ thể Kaguya lên trời.

"Cái.....!"

".....!"

Cậu có thể nghe thấy giọng Tohka và Origami đến từ sân đối diện. Khoảnh khắc tiếp theo---------

"Haaaaaaaaaaaaaaaaa!"

Kaguya vừa nhảy lên trời, đập quả bóng ngay giữa không trung--------- nó đâm về phía sân địch như tên bắn. Đó quả thực là một cú đánh lộng lẫy.

"Okay! Huề điểm! Mấy người thấy chưa ĐỒ KHỐN!"

https://thuviensach.vn

Với một điệu bộ như thể cô đã quên mất giọng điệu thường ngày của mình, Kaguya làm dáng giữa không trung.

Và sau khi tiếp đất, cô ăn mừng chiến thắng với Yuzuru theo một cách vô cùng tự nhiên,

"Yahoooooo!"

"Phấn khởi. Yahoo."

"Yaa! Tuyệt vời lắm Yuzuru. Byuun được rồi Byuun!"

"Khẳng định. Đó là một cú đánh cừ khôi. Không hổ danh Kaguya."

"Không không, đó là do Yuzuru-------"

Và rồi, cả hai người họ giật nảy vai tại đó, và *fuun* ngoảnh mắt đi.

"Fuun..... đừng có tự phụ kẻ hèn mọn kia. Hãy xem đó là một vinh dự vì được ta giẫm lên đi."

"Bất mãn. Mùi vẫn còn lại trên tay mình. Nó thật kinh tởm. Nó có mùi giống như cá khô, natto với cá chích lên men trộn lại vậy."

"N,nó không có hôi như thế!"

Và, họ bắt đầu gây gổ như thể họ vừa nhớ ra. Đó dù sao cũng không phải là cảnh gì lạ lùng.

Tuy nhiên, Shidou không có hứng thú quan sát tỉ mỉ nó lúc này. Trong khi nghe mấy tiếng la kiểu như ⌈Shidou! Cậu không sao chứ!?⌋ vang lên trong đầu, ý thức còn lại của cậu chìm vào bóng tối.

Phần 4

"Ouch Ouch....."

https://thuviensach.vn

Shidou đang xoa cục sưng trên đầu trong khi bước đi chậm chạp về phía nhà vệ sinh được đặt ở bên bờ biển.

Nhân tiện, lúc mà Shidou nói cậu muốn đi vệ sinh, có vài người trong số bọn họ bảo rằng cậu di chuyển lúc này sẽ rất nguy hiểm vì cậu mới bất tỉnh vừa nãy vậy nên họ nói "tớ sẽ đi theo" và cố gắng giúp cậu nhưng, cậu quyết liệt từ chối bằng cách lịch thiệp cọ đầu trên bãi cát. (TL: khúc này chả hiểu ra làm sao nữa)

".....Cậu không sao chứ, Shin?"

Và rồi, cậu nghe thấy giọng Reine vang lên bên tai phải. Shidou mở miệng trong khi bước đi với một nụ cười gượng như thể cậu đang mệt mỏi.

"Chà.....chắc vậy. Bên cô thế nào rồi?"

".....Thành thực thì, tôi vẫn chưa thể nói được gì. Điều còn lại là kích động sự đối đầu của họ nhiều nhất có thể nhưng----------"

Và, Reine đột nhiên ngắt lời.

"Reine-san? Chuyện gì vậy?"

Cậu hỏi trong khi nhướng mày nhưng, cậu ngay lập tức tìm ra lý do.

Đó là vì ngay sau khi Reine ngắt lời, Kaguya thò đầu ra từ bên nhà vệ sinh.

"Kaguya.....? Cô đang làm gì ở đây vậy? Không phải cô đáng lẽ đang đợi ở chỗ những người khác à?"

"Kuku..... Với ta người nắm giữ sự bảo hộ thiêng liêng của bão tố, khoảng cách nhiêu đó chẳng có nghĩa lý gì cả."

https://thuviensach.vn

".....chà chuyện đó chắc đúng. Nhưng tôi đang hỏi về nguyên nhân cơ mà....."

Khi cậu nói tới đó, Shidou ngay lập tức bị kéo về. Cậu cong người về trước trong khi hét lên.

"Tôi, tôi đã bảo cô tôi không cần giúp mà!?"

"Huh.....?"

Khuôn mặt Kaguya chuyển đỏ, ngay sau đó cô ấy đơ ra trong chốc lát.

"Cái, tôi chỉ tuỳ tiện nói vậy! Đừng quan tâm đến nó!"

"V, vậy sao.....?"

"Không phải rõ ràng là vậy sao!? Ta, tại sao tôi phải cậu.....errr....."

Kaguya ôm đầu xấu hổ lúc đó và ngắt lời.

"Aa! Dù sao thì, tôi ở đây vì vấn đề khác!"

"O,ou.....!"

Cậu vô thức gật đầu. Rồi Shidou hạ thấp giọng và gửi câu hỏi qua chiếc Incam.

"Reine-san, đây cũng là hướng dẫn từ bên cô à?"

".....Không, tôi chẳng nói gì cả."

Và, trong khi Shidou và Reine đang trao đổi, Kaguya gọi cậu như thể cô ấy bị chọc tức.

"Này, đừng có lờ tôi."

https://thuviensach.vn

"aah, xin lỗi."

Sau khi Shidou trở lại tư thế bình thường với vẻ sợ hãi, cậu đối diện với Kaguya. Nhưng..... nói về chuyện này, có một điều cậu đang thắc mắt. Cậu nhìn chằm chằm vào khuôn mặt Kaguya trong khi gãi gãi má.

"Tiện thể..... Cô không tiếp tục dùng giọng điệu đó nữa à?"

"Ah."

Kaguya làm khuôn mặt Ôi không.

Rồi cô ấy hắng giọng một cách vụng về và vào tư thế thật ngầu.

"Kuku.....ngươi đã bị lừa bởi trò hề của ta. Ta thấy ngươi đang nhảy múa trong lòng bàn tay ta rất là hài hước."

"....."

".....ánh mắt đó là sao chứ."

Kaguya bĩu môi *buu* bất mãn. Shidou cười bất lực trong khi gãi má.

"Không..... Tôi đang nghĩ về việc tại sao cậu phải ép bản thân dùng giọng điệu đó....."

"Ta không có ép bản thân! Đây là điều bình thường!"

"Được rồi được rồi."

"hah.....!"

Cậu nghĩ Kaguya vừa làm một khuôn mặt sốc, sau đó cô ấy thở dài và lầm bầm nhẹ.

https://thuviensach.vn

".....đó là bởi vì, là thế này. Vì tôi là một Tinh Linh. Không phải tôi giống như là siêu quyền năng sao? Vậy nên phải có vẻ nghiêm trang tương xứng chứ, mấy thứ như vậy không cần thiết à?"

".....ra nó là như vậy sao."

Shidou nhíu mày và rên rỉ *u, un*. Cậu đã gặp nhiều Tinh Linh cho tới giờ nhưng, cậu cảm thấy là chưa hề có cô gái nào giống như vậy trước kia.

"Không phải nó rõ ràng rồi sao. Vì tôi có xuất thân rất ngầu và, tôi có một hoàn cảnh bi kịch cậu biết không? Vậy nên tôi phải có một tính cách ở mức độ đó chứ."

"Chà.....nếu Kaguya thấy ổn vậy thì không sao cả. Vậy? Cô muốn nói chuyện gì?"

Khi Shidou nói vậy, Kaguya ⌈ahh⌋ gật đầu trước khi tiếp tục.

"Nó khá rắc rối nên tôi sẽ tiếp tục như thế này, lúc này tôi và Yuzuru, đang có một trận đấu về cậu đúng không? Nên, nó là về quyết định ngày mai."

"aah.....tôi đoán vậy. Chờ đã, cô, đừng nói với tôi. Như dự đoán không phải như vậy là hèn lắm sao?"

Cậu nhíu mày, nghĩ rằng Kaguya ở đây để đặt nền tảng chiến thắng cho bản thân.

---nhưng Kaguya, thốt ra một câu hoàn toàn không thể ngờ tới.

"Shidou. Ngày mai-------hãy chọn Yuzuru."

"heh?"

https://thuviensach.vn

Với những lời không như dự đoán, cậu trố mắt.

"Không, heh"

Kaguya nhún vai trong khi tiếp tục.

"Không có gì phải lo lắng đúng không? Đó là bởi, cô ấy cực kỳ dễ thương. Dù là cô ấy có hơi khó gần, nhưng cô ấy rất ngoan ngoãn, ngực lại to nữa, và cô ấy giống như một nhân vật siêu moe hình thành từ ảo tưởng của mấy tên con trai vậy, nếu cậu chọn cô ấy, cô ấy nhiều khả năng sẽ phục vụ cậu chu đáo đúng không? Không có gì để mà không chọn cả. Đó là tại sao------"

"Chờ, chờ chút đã!"

Shidou đang sắp xếp lại cái đầu bối rối của mình trong khi ngăn những lời của Kaguya. Cậu không thể hiệu cô ấy đang nói gì. Không, cậu có thể hiểu nội dung những lời đó. Nhưng, chọn Yuzuru vào ngày mai có nghĩa là-------

"Kaguya, cô.....nói rằng người thắng cuộc sẽ trở thành nhân cách chính của Yamai đúng không?"

"Un, tôi đã nói vậy."

".....Cô nói người thua, sẽ bị hấp thụ bởi người thắng và bị xoá bỏ đúng không."

"Uh, yeah."

"Vậy thì, tại sao-------"

Khi Shidou nói thế như thể cậu đang vắt ra từng lời từ cuống họng, Kaguya gãi đầu trong khi nở nụ cười phiền hà.

https://thuviensach.vn

"Unn-----.....thì dù tôi không muốn biến mất. Nhưng, hơn cả thế----tôi, muốn Yuzuru được sống. Tôi muốn cô ấy nhìn thấy nhiều thứ hơn nữa, và đi khắp nơi tận hưởng vui vẻ trong thế giới này."

".....uh, cô."

Dù Shidou rên rỉ đau khổ, Kaguya không bận tâm về nó và tiếp tục những lời của mình.

"Hơn nữa, mọi thứ đã được giải quyết nếu cậu không xen vào lúc đó. Tôi lúc đó đang chuẩn bị tung một cú chém hào nhoáng và tôi sẽ [bị đánh bại] và mọi thứ đáng lẽ đã kết thúc rồi."

Kaguya chỉ ngón tay vào Shidou trong khi nói vậy.

Khuôn mặt Shidou méo mó. Một cơn đau đáng ghét như thể trái tim bị kéo ra ngoài, đang dấy lên trong ngực cậu.

"Vâ, vậy thì, người đầu tiên cưa dổ được tôi sẽ chiến thắng là------"

"Aah, chuyện đó? Chà thì, không phải rõ ràng Yuzuru dễ thương hơn sao. Nếu là trận đấu này, không nghi ngờ gì cả Yuzuru sẽ chiến thắng đúng không?"

"Nhưng, chuyện đó....."

Khi Shidou chuẩn bị nói hết, Kaguya di chuyển đến trước cậu trong khoảnh khắc và dùng ngón trỏ chặn môi Shidou lại.

"Tôi thực ra không hỏi ý kiến cậu. Tất cả những gì cậu phải làm ngày mai là nói rằng Yuzuru dễ thương hơn nhiều, Yuzuru-tan vô cùng vô cùng đáng yêu hahaha. .....nếu không, tôi sẽ thổi bay hòn đảo này cùng với tất cả bạn bè của cậu."

Kaguya nheo mắt lại giữa lời và nói với giọng thấp.

https://thuviensach.vn

Shidou *gulp* nuốt nức bọt. Mối đe doạ cậu đã quên bẵng cho tới lúc này, đã được làm sống lại bằng ánh mắt và ngôn từ đó.

Khi Shidou đang đứng đó căng thẳng không nhúc nhích. *Fuu* Kaguya thả lỏng nét mặt và thu chân về.

Và rồi *turn* cô quay cơ thể đối diện cậu và làm một điệu bộ cực ngầu.

"Kuku.....giờ thì, ta đi đây con người. Sự trao đổi vừa nãy là một huyết ước đó. Nên biết rằng cơ thể cậu sẽ bị thiêu đốt bởi Feegefoia Franme {Ngọn lửa chuộc tội} tới tận xương tuỷ nếu như cậu không thể giữ được huyết ước!"

Cô ấy nói vậy, và Kaguya chạy đi.

Shidou chỉ có thể đứng trơ tại chỗ.

".....Shin."

Một lúc sau, cậu giật mình vì giọng của Reine vang lên trong tai phải.

"Reine-san, đó là--------"

".....aah, tôi nghe cả rồi. Chuyện này.....đã chuyển biến khó khăn rồi. Nếu đó là cảm xúc thực sự của Kaguya thay vì một âm mưu.....thì ngày mai, chắc có khả năng Kaguya sẽ không phản ứng với nụ hôn ngay cả khi cậu xúi giục cô ấy---------nhằm để cho Yuzuru chiến thắng."

".....guh....."

Shidou xiết chặt nắm đấm.

Đúng là như vậy. Đó là một tình huống nghiêm trọng.

https://thuviensach.vn

Nhưng, hơn cả thế.

Sự quả quyết của Kaguya muốn hy sinh bản thân để Yuzuru được sống-------quá mạnh mẽ, đọng lại trong trái tim Shidou.

Tuy nhiên, cậu không thể để bản thân tiếp tục chết lặng ở đây. Shidou bắt đầu bước đi bằng cách kéo lê đôi chân nặng chịch của mình. Nếu cậu còn ở lại lâu hơn nữa, Tohka, Origami và quan trọng hơn là Yuzuru sẽ thấy nghi ngờ--------

"Dừng lại, Shidou, dừng lại."

".....!?"

Đột ngột một giọng vang lên sau lưng cậu, và Shidou giật nảy vai.

Không nghi ngờ gì đó là giọng của Yuzuru. Trong khoảnh khắc, cậu nghĩ rằng mình đã gặp ảo giác nhưng.....không phải vậy. Tự hỏi cô ấy ở đó từ bao giờ, Yuzuru đang đứng ngay đằng sau cậu.

"Yu, Yuzuru.....?"

"Đáp lại. Vâng, là câu trả lời của Yuzuru."

Với một giọng đều đều. Và với thái độ bình tĩnh. Một phong thái vô cùng bình tĩnh, Yuzuru gật đầu.

"Có, có chuyện gì sao?"

Khi Shidou hỏi cô ấy trong khi mồ hôi chảy ròng trên trán, *Fuu* Yuzuru quay mặt về hướng Kaguya chạy khỏi và lặng lẽ mở miệng.

"Hỏi. ----------với Kaguya, hai người vừa nói chuyện gì vậy?"

".....!"

https://thuviensach.vn

Shidou thở dốc. Tim cậu vừa mới bình tĩnh lại đã một lần nữa đập điên cuồng.

"Cái gì.....err."

Và, khi Shidou đang chìm trong những suy nghĩ của chính mình, Yuzuru nhún vai nhẹ trong khi thở dài.

"Rút lại. Không, như dự đoán nó ổn thôi. Yuzuru có thể đoán được kha khá."

"Uh, v,.....vậy sao?"

"Khẳng định. Nhiều khả năng là-------trong dịp lựa chọn ngày mai, cô ấy bảo hãy chọn cô ấy đúng không."

"Không.....đó là."

Khi Shidou sắp sửa cất lời, Yuzuru dùng bàn tay chặn cậu lại.

"Hỏi. Mặc dù Yuzuru không quan tâm đến chuyện đó nhưng, Kaguya có làm gì trong lúc đó không?"

"Chuyện gì.....ví dụ như?"

"Ví dụ. Yuzuru đang hỏi ví dụ như cô ấy có ôm Shidou và dùng lưỡi liếm sau gáy Shidou hay ụp mặt Shidou vào giữa ngực mình hoặc là thò tay vào quần bơi của Shidou và chạm vào háng của cậu không."

"Cô, cô ấy không làm gì như thế cả."

Trước những lời khó đỡ ấy, Shidou vô thức hét lên. Yuzuru *thiệt tình* lắc đầu như thể cô ấy bỏ cuộc.

https://thuviensach.vn

"Thất vọng. Kaguya à, như thế không tốt đâu. Cô quá ư ngây thơ. Nếu Kaguya dụ dỗ đúng cách, cô sẽ dễ dàng làm Shidou đổ đến mức giống như con khỉ đực đang trong mùa động dục vậy."

Cảm giác như cậu phần nào đang bị xúc phạm, nhưng quan trọng hơn Shidou cảm thấy cái cách Yuzuru nói không đúng chút nào.

Đó là bởi vì, những lời của Yuzuru như thể là------

"Khẩn cầu. Yuzuru có một yêu cầu cho Shidou."

Và, như để xen ngang dòng suy nghĩ của Shidou, Yuzuru cất tiếng.

"Yêu cầu.....?"

Nghe một từ như thế, có một cơn ớn lạnh chạy dọc sống lưng Shidou. Cậu vô thức nuốt nước bọt.

Cổ họng cậu đau nhói và nhịp tim cậu bắt đầu đập nhanh hơn. *babump* *babump*. Mạch máu của cậu nhanh chóng căng ra, và cảm giác như máu trong cơ thể cậu đang sôi sục.

Tuy nhiên tâm trí cậu thì ngược lại, như thể bị say, đang trở nên mơ hồ. Nhưng trong đó, có một thứ duy nhất------những lời cậu vừa mới nghe cách đây vài phút, bị kéo mạnh mẽ trở về tâm trí cậu.

"Đồng ý. Đúng vậy."

Sau khi Yuzuru gật đầu mạnh và bình thản tiếp tục những lời của cô ấy.

"Thỉnh cầu. Shidou, trận đấu này, bất cứ giá nào xin hãy chọn Kaguya."

"....."

https://thuviensach.vn

Giọng cậu không cất thành lời.

Nhiều khả năng tại lúc Yuzuru xuất hiện, cậu đã có thể phần nào đoán được kết quả.

Nhìn vào phản ứng của Shidou, Yuzuru nghiêng đầu nghi ngờ.

"Hỏi. Yuzuru cảm thấy phản ứng của Shidou không đúng lắm."

"uh, không, hoàn toàn không....."

"Yêu cầu. Quan trọng hơn, làm ơn. Ngày mai, Shidou nhất định phải chọn Kaguya. Đó là một lời hứa."

"Ta-Tại sao.....mấy thứ như thế."

"Giải thích. Kaguya tốt hơn nhiều so với Yuzuru. Không có gì phải đắn đo cả. Thậm chí cả Shidou hắn cũng biết Kaguya dễ thương thế nào. Dù Kaguya phần nào giả vờ như cứng rắn, nhưng cô ấy rất nghiêm túc, và có một cơ thể mỏng manh trông như sẽ vỡ nếu chạm vào và cảm giác khi ôm nó chỉ có thể diễn tả giống như thiên đường. Nhiều khả năng nếu Shidou chọn Kaguya, Kaguya sẽ làm rất nhiều thứ cho cậu. Nhất định, Kaguya-------"

"Đó là vì, nếu Kaguya thắng, vậy Yuzuru sẽ-------"

Khi Shidou nói vậy, Yuzuru đảo mắt xuống và gật đầu. Điều duy nhất Shidou lúc này đang nghĩ là tất cả những lời đã được cẩn thận suy nghĩ lặp đi lặp lại.

"Kaguya là Tinh Linh thích hợp làm Yamai thật sự. Ngay cả Shidou cũng biết điều đó rõ ràng trong một ngày này mà phải không? Kaguya rất quyến rũ. Không có lý do nào để không chọn cô ấy cả."

"Đó, đó là vì, cả hai người, rất ganh đua nhau....."

https://thuviensach.vn

"Giải thích. Mặc dù Kaguya trông như thế, nhưng cô ấy là một cô gái nhút nhát. Trừ khi Kaguya bị xúi giục, cô ấy sẽ không thỉnh cầu cậu như thế đâu."

"....."

Khi Shidou rơi vào im lặng, Yuzuru bước tới gần hơn và thì thầm vào tai cậu.

"Nhắc nhở. Ngày mai, xin hãy nói Shidou sẽ chọn Kaguya. Nếu không, tai hoạ sẽ giáng xuống bạn bè của Shidou đó."

Sau khi để lại lời đe doạ tương tự như Kaguya, Yuzuru chạy khỏi.

Phần 5

"....." Tới giờ tập trung, Ellen - cuối cùng cũng được đào lên khỏi bãi cát đang ngồi dọc bờ biển trên nền đá, ôm gối trong khi ngắm biển.

Mục tiêu đã trở về bờ biển bên này và đi vào phòng thay đồ rồi. Cô ta đã qua mặt được Ellen người vừa nãy còn bị chôn trong cát (phần cơ thể làm từ cát đã được thay đổi và cải tiến thành hình dạng lực sĩ), và hẳn là đang ôm bụng mà cười.

Tiện thể, cậu trai Tonomachi người được xới ra sớm hơn cô một chút, đã vươn đôi tay ra với cô bằng điệu bộ kính cẩn, nhưng vì nó làm cô phát cáu, Ellen đã ném cậu ta vào cái lỗ cô ấy bị chôn, và lấp cát lại lần nữa.

".....Sĩ quan điều hành, errr"

Đến từ chiếc Incam, một giọng kỳ cục của người nhân viên vang lên.

".....Tôi ổn. Đừng lo. Chuyện này chẳng là gì cả. Tối nay tôi sẽ dùng phương pháp ưa thích của mình. Không có vấn đề gì cả. Tôi nhất định

https://thuviensach.vn

sẽ bắt được cô ta trong khách sạn."

"Ch, chắc là vậy....."

Giọng nói của người nhân viên tốt bụng phần nào mỏi mệt.

Phần 6

Bữa tối thật là lạt lẽo

Không phải là do đầu bếp của khách sạn không quan tâm đến sức khỏe của thực khách hoặc là do vị giác của Shidou có vấn đề. Đơn giản là vì tâm trí cậu lơ mơ đâu đó.

Sau khi ăn xong mà không nói chuyện với bất cứ ai, Shidou tự đắm chìm mình trong suy nghĩ một cách vô thức trong khi bước đi chầm chậm trong hành lang khách sạn.

Cả buổi sáng, những câu mà tỷ muội Yamai nói với Shidou giờ vẫn còn luẩn quẩn trong đầu cậu.

Muốn cho người kia sống, họ chọn cách tự loại bỏ mình.

Khi Shidou nghe được điều này, cậu hoàn toàn chẳng hiểu những cô gái ấy đang nghĩ gì lúc đó.

Nhưng ví dụ là,

Nếu Shidou không tự hy sinh mình, thì em gái Kotori của cậu sẽ chết.

Nhưng chắc chắn là cậu đã trả lời bằng 1 cái lắc đầu không do dự.

Đó không phải là 1 hành động tự ái, như là tự hy sinh chính mình.

Nhưng 1 cách đơn giản mà không xem xét kỹ lưỡng, hầu như chỉ có 1 phương án duy nhất.

https://thuviensach.vn

Nếu lựa chọn ấy vẫn chưa được quyết định, trong đầu cậu vẫn còn rất nhiều mâu thuẫn.

"...dou"

Không chỉ vậy, hơn thế Shidou cảm thấy vui vì Kaguya và Yuzuru quan tâm lẫn nhau. Và..

"Oi, Shidou!"

"Hở"

1 giọng nói làm Shidou giật mình và ngay lập tức cậu mở to mắt

"Cuối cùng cậu cũng đã nhận ra rồi à, Shidou"

Nói như thế, không biết cô ấy ở đó từ khi nào, Tohka giận dỗi phồng má lên.

"To....Tohka, cậu.....đã ở đó bao lâu rồi?"

Nghe Shidou hỏi vậy, Tohka nhìn chằm chằm vào mặt Shidou.

"Wha.....what?"

"Ơ.....không có gì!"

Sau khi phồng má ngoảnh mặt đi, Tohka mỉm cười và nắm chặt tay Shidou.

"Shidou, chúng ta ra ngoài một chút nhá!"

"eh.....?"

"Tớ muốn ngắm cảnh biển lúc ban đêm"

https://thuviensach.vn

Cô nói và kéo tay Shidou.

"Eh.....đợi một chút"

Shidou lo sợ đứng lại và ngăn Tohka.

"Thật là tồi tệ nếu chúng ta tự ý ra ngoài mà không xin phép sao. Một vài giáo viên sẽ đi tuần tra ngay bây giờ đấy..."

Sau khi nói vậy, Tohka mím chặt môi và thở dài.

"Xin lỗi Shidou.....tớ đã nói dối"

"eh?"

"err....,mặc dù chúng ta đã cùng đi chơi với trường nhưng.....chúng ta vẫn chưa có nói chuyện riêng với nhau. Tớ muốn nói chuyên riêng với Shidou"

".....uh"

"Tớ chưa được.....cho phép"

Sau khi nói vậy, cô liếc nhìn Shidou.

".....không.....nhưng mà"

Nếu như 1 người đàn ông nói không sau đó, nhưng bằng mọi giá cậu vẫn không muốn thấy bất kỳ ai đó sẽ trở nên như vậy. Ngay lập tức, cậu kéo tay Tohka và cô mỉm cười.

"Dường như mọi người đã đợi tớ lâu rồi nhỉ....."

Aii chạy vào phòng và nói lớn, nhìn xung quanh và nghiêng đầu.

Ngoại trừ cô, lúc này trong phòng chỉ có Mai và Mii.

https://thuviensach.vn

" Arre.....Tohka-chan đâu rồi.....và cả Kaguya-chan nữa?"

Khi cô hỏi , Mai đang nằm xuống và chỉ về hướng các hướng dẫn viên du lịch, còn Mii đang đánh boxing với sợi dây công tắc đèn.

"À về Tohka-chan thì bạn ấy đang ở bên cạnh Itsuka-kun. Có vẻ như bạn ấy đang nói chuyện riêng với Itsuka-kun."

"Tớ cũng thấy Kaguya-chan nữa, cậu ấy đang núp sau bức tường và theo dõi 2 người họ."

Nghe Mai và Mii nói vậy, Aii [Hoo....Hoo] vỗ cằm.

" Các cậu đùa tớ à, đừng bảo tớ là mối tình tay ba nhé? Kyaa----- Nó như một mùi hương của một buổi chiều lãng mạn vậy đó "

Sau khi Aii mở 1 nụ cười tinh quái, cô ngừng lại và nhìn vào quân bài của cô.

"Bây giờ ta không có đủ người, thôi thì chơi Daifugou nhé?" (Daifugou là 1 kiểu chơi bài của Nhật Bản)

Aii nói và nhún vai 1 cái, nhưng 2 người kia lại cười.

"Nếu vậy thì chúng ta cần 5 người chơi kia mà"

"Hay là gọi Yuzuru-chan đi."

"Tớ đã đi ngang phòng của Yuzuru-chan, dường như cậu ấy không ở trỏng. Tớ tìm Elen-chan nhưng cũng không thấy chị ấy. Tớ không biết là mọi người đâu hết cả rồi."

Sau khi thở dài, Aii đề nghị chơi Shichinarabe, và cô bắt đầu xào bài. (Shichinarabe cũng là 1 kiểu chơi bài của Nhật)

https://thuviensach.vn

"Haa.....Haa"

Trong khi đang bám lên bức tường bên ngoài của khách sạn, Ellen ổn định lại hơi thở của mình.

Rồi cô lén trở vào khách sạn, thở dài sau khi xác định rằng không có ai bên trong.

".....Đó là 1 cuộc gọi gần"

Cô đang nói một mình, rồi lau mồ hôi trên trán. Sau khi thấy mục tiêu, Yatogami Tohka, đang ra ngoài cùng 1 nam sinh. Đây chính là thời cơ cô theo dõi bọn họ từ phía sau. [Elen-saaaaaaaaaaaaaaan! Chơi nào ooooooo]

Giọng nói kẻ thù tự nhiên của cô vang lên.

Cô hoảng sợ bỏ chạy khỏi đấy, thành thật mà nói thì tim cô đang đập điên loạn.

"Dù gì đi nữa thì đây chính là cơ hội"

Sau khi quay trở lại khách sạn, cô đặt tay lên chiếc Incam.

", như cô đang thấy đấy, mục tiêu đang rời khách sạn, bắt đầu đi nào"

" Rõ"

"Và hãy gởi 1 đến đây trong tư thế sẵn sang chiến đấu"

"Nhưng .....tại sao vậy"

" Trung sĩ Tobiichi đang trong khách sạn. Tôi nghĩ đây là điều cần thiết nhưng.....dù gì đi nữa cô ấy sẽ có những hành động bất thường. Tôi sẽ hồi đáp sau"

https://thuviensach.vn

"Roger"

Sau khi xác định giọng người đang nói trong Incam, Ellen bước ra ngoài giữa bầu trời đêm.

Phần 7

Bãi biển về đêm trở nên vắng lặng, những tiếng ồn ã ban ngày như tan biến đi mất, nhường chỗ cho sự yên tĩnh như thể chúng chỉ là hư ảo.

Chà, còn vùng biển tư nhân mà Shidou và những người khác đã đến thì khá là im ắng, kể cả khi thời điểm là buổi chiều.

Shidou và Tohka đang bước đi chậm rãi cạnh con đê chắn sóng và chuyện trò.

"---- rồi, cả đêm qua, tớ đã có một trận chiến gối ôm với Aii Mai Mii."

"Haha... Cậu thật sự đã làm những chuyện như thế sao?"

"Umu. Đầu tiên thì đó là một cuộc đấu với Tobiichi Origami để quyết định ai sẽ là người chăm sóc cho Shidou, nhưng rồi mọi người dần trở nên quá phấn khích, và chúng tớ đã chơi cho đến khi cả 2 đều mệt lả và trở nên buồn ngủ."

"... T, tớ hiểu."

Shidou nở một nụ cười nhăn nhó vô lực. Nếu trận đấu giữa 2 người bọn họ kết thúc sớm hơn và 1 trong 2 người vẫn còn năng lượng thì đêm qua hẳn sẽ trở thành một đại thảm họa chờ đón cậu.

Nhưng dù sao thì.... nói thế nào giờ nhỉ. Dù họ đang tán gẫu về một chủ đề vô nghĩa với nhau, cậu nhóc vẫn cảm thấy thư giãn đôi chút.

Và rồi, sau vài bước, Tohka đột nhiên quay sang.

https://thuviensach.vn

"Vậy thì---- Shidou. Chuyện gì đã xảy ra vậy?"

Đột nhiên bị hỏi điều đó, *Babump* Shidou cảm thấy như trái tim cậu vừa nhảy ra khỏi lồng ngực.

"... Hử, ý cậu là sao?"

"Dù tớ không chắc chắn lắm, nhưng có vẻ đã có chuyện gì đó xảy ra rồi, đúng không?"

"Tạ, tại sao cậu nghĩ vậy...?"

Tohka ⌈unnnn.....⌋ rồi đưa ngón tay trỏ lên chạm cằm.

"Không hiểu sao, tớ cảm thấy Shidou đang gặp rắc rối. Có lẽ là---- err, thời điểm đó, cảm giác này có một chút giống với thời điểm chuyện của Kurumi ấy."

Tohka nói thế, tỏ vẻ ậm ừ. Shidou mở to đôi mắt.

Tokisaki Kurumi. Một tinh linh quỷ quyệt đã tự ý giết chết nhiều người dân thường.

Tháng trước, khi phát hiện ra bản chất tự nhiên của cô gái đó, Shidou như thể bị thực tại gõ mạnh một cái ---- và rồi, cậu được cứu rỗi bởi những lời của Tohka.

"Không sao, nếu không có vấn đề gì thì tốt. Có lẽ là vì tớ đã nghĩ ngợi quá nhiều."

"....."

Shidou chỉ biết thở dài một tiếng rõ to.

"Là vậy sao Tohka. Vì lý do đó mà cậu muốn đưa tớ đi dạo?"

https://thuviensach.vn

"Mu... chà, là thế đấy. Không, đúng hơn là vì tớ muốn nói chuyện với Shidou chứ?"

Hai bên má của Tohka phớt hồng khi cô nói lên điều này. Cử chỉ đó dễ thương quá sức ---- và, với vẻ biết ơn, Shidou không chủ tâm xịu mặt xuống.

"..... này Tohka. Cậu sẽ nghe những lời tớ nói chứ?"

"Mu? Umu, tớ sẽ nghe bất cứ điều gì."

Tohka gật đầu. Shidou gật gù và chậm rãi nói.

"Chuyện về Kaguya và Yuzuru. Nghe cứ như một trò đùa, nhưng trên thực tế thì họ là----"

Cậu nhóc vừa khéo léo làm nhẹ đi sự gay gắt trong cuộc đấu giữa 2 người họ, vừa giải thích rằng 2 người họ đều là tinh linh, đang bất đồng với nhau và... kẻ thua cuộc sẽ mất đi tính mạng.

Đầu tiên, Tohka chỉ *Fumu**fumu* gật đầu, nhưng rồi cô ấy chợt tỏ vẻ ngạc nhiên hết cơ.

"Chuyện... đó là sao?"

"Aah. Và rồi---- vấn đề chính thức được bắt đầu từ đây. Thực tế thì... chiều nay, Kaguya đã nói với tớ rằng [chọn Yuzuru]."

"Sao cơ...? Thật vô lý, nếu chuyện đó xảy ra thì Kaguya sẽ-------"

Nói đến đây, Tohka run lên.

"À, không, tớ hiểu. Tớ cũng thế, nếu được biết Shidou sẽ chết nếu tớ không chết thì... có lẽ tớ sẽ làm điều đó."

https://thuviensach.vn

"Tohka....."

Nhưng cô bé chỉ run bắn.

"Nu, không, không có gì! Cậu cứ nói tiếp đi!"

"A, aah....."

Cậu nhóc nói tiếp sau khi gãi gãi má.

"Và... ngay sau đó, Yuzuru cũng nói những lời tương tự với tớ. Cô ấy nói [Làm ơn, chọn Kaguya]."

Tohka ngạc nhiên.

"Sao... Vậy thì Kaguya và Yuzuru..."

"Aah... cả 2 người họ đều cố gắng để cho người kia được sống. Kể cả khi bản thân phải biến mất, thì Kaguya đối với Yuzuru, cũng như Yuzuru đối với Kaguya, đều muốn nghĩ cho người sau. Và vì thế mà---- nói sao được nhỉ, tớ không biết nên làm gì lúc này nữa."

Tohka chỉ còn biết *umu*, rên rỉ trong cổ họng và rồi im lặng.

Rồi cô ấy nhướng mày lên như thể đang cực kỳ tập trung vào việc suy nghĩ.

Một lúc sau, Tohka bắt đầu mở miệng ra nói với một giọng hiền hòa.

"Này.... Shidou. Đây chỉ là ý kiến cá nhân của tớ nhưng----"

Và---- đúng lúc đó. Những tiếng bước chân bình tĩnh vang lên từ phía trước, và Shidou ngẩng mặt lên.

Ngay lập tức chú ý thấy một cô gái đang mặc yukata ở đó, cơ thể cậu nhóc cứng đờ lại.

https://thuviensach.vn

---Đúng vậy. Yamai Kaguya đã, đang đứng ngay đó.

"Ka, Kaguya.....!? Tại sao cậu ở đây...."

"Vừa rồi... là sao?"

Kaguya không trả lời câu hỏi của cậu nhóc, mà phá vỡ sự im lặng----bằng một giọng nói đầy tức giận.

"Yuzuru..... ta? Hah....? Ta không hiểu gì hết. Ngươi vừa nói cái gì?"

Tự lẩm nhẩm những lời đó với bản thân, Kaguya nghiến răng và nắm chặt bàn tay lại. Và rồi, hợp với hành động đó, một cơn gió lạnh lẽo xoáy qua nơi đây.

"Kaguya, bình tĩnh lại----"

Một cảm giác bứt rứt len lỏi trong tâm Shidou. Nhưng dường như Kaguya hoàn toàn không để ý thấy những lời cậu nói. Cô gái chỉ nắm chặt tay hơn, cơ thể cô run lên.

Và rồi---- ngay sau đó.

".....!? Yuzuru.....!?"

Nghe thấy tiếng bước chân đến từ phía sau, Shidou quay người lại, và ở đó, Yuzuru đang cúi mặt xuống, và có những hành động giống như Kaguya vậy.

"Yêu cầu ---- nhắc lại. Kaguya nói... chọn Yuzuru? Kaguya nói thế?"

"Yuzuru, nghe tớ..."

【Đừng có đùa với tôi.....!】

https://thuviensach.vn

Ngay lập tức, họ cùng nói những lời y hệt nhau với một giọng điệu giận dữ, và những cơn gió dữ dội bắt đầu giải phóng từ cả 2 người.

"Uwah....."

"Kuh----------!"

Vừa ở gần đó, Shidou và Tohka liền bị thổi bay về phía sau và đập lưng xuống đất bởi một cơn gió mạnh đột ngột.

Bám lấy con đê chắn sóng để đứng dậy, Shidou quay lại nhìn 2 người họ.

Những cơn gió mãnh liệt cuốn quanh cơ thể Kaguya và Yuzuru và trang phục trên cơ thể 2 người chuyển thành những hạt sáng nhỏ.

Và rồi, như thể bị tráo đổi, một chiếc áo xuất hiện, vừa khít quanh người họ và những cái khóa xuất hiện trên cổ, tay và chân của 2 người.

---Linh Phục. Một bộ giáp bảo hộ tuyệt đối của tinh linh.

Không dừng lại tại đó.

Tay phải của Kaguya cùng tay trái của Yuzuru đồng thời giơ lên cao.

Ngay lập tức, một chiếc cánh xuất hiện bên vai phải Kaguya. Rồi, coi như đó là điểm khởi đầu, một chiếc vòng tay kim loại tỏa sáng dần ôm lấy cánh tay phải------ đồng thời trên tay cô, một chiếc thương lớn quá khổ so với cô gái xuất hiện.

"Cụ Phong Kị Sĩ «Raphael»------〖Xuyên Giả 《El Re'em》〗!!"

Cùng lúc, một chiếc cánh cũng mọc ra bên vai trái Yuzuru. Tay trái của cô được bao phủ trong giáp, và trên tay cô gái là một sợi dây được gắn

https://thuviensach.vn

lưỡi dao kim cương ở đầu. Trông nó giống như một quả lắc dùng cho việc xác định hướng của trọng lực.

"Phối hợp. Cụ Phong Kị Sĩ «Raphael»--------- 〖Phược Giả 《El Na'ash》〗."

Kaguya tạo tư thế với chiếc thương của mình còn Yuzuru để cho lưỡi dao gắn trên sợi dây trôi nổi trên không trung.

Mặt Shidou tái xanh lại.

Thứ vừa hiện ra trên tay 2 người họ, không còn nghi ngờ gì nữa, chính là Thiên Sứ. Vũ khí mạnh nhất mà các tinh linh tự hào.

Chỉ trong chốc lát, rất nhiều suy nghĩ lướt qua trong đầu cậu nhóc.

Đừng có đùa với tôi. Ý nghĩa của những lời nói đó. Liệu đó là những lời hướng về Shidou vì đã để lộ bí mật của họ----- hay, hướng về Tohka vì đã nói chuyện cùng Shidou.

Nhưng dường như không có cái nào chính xác.

Kaguya đối với Yuzuru, và Yuzuru đối với Kaguya. Cả 2 người họ đang lườm nhau bằng những ánh mắt sắc nhọn và rồi nói ra những câu đầy sự khinh bỉ.

"..... dường như ngươi định dối gạt ta, Yuzuru. Chọn ta?"

"Bác bỏ. Kaguya cũng thế, ngươi tính làm gì. Yuzuru không nhớ cần ngươi phải làm những điều như thế."

Cùng với những lời nói đó, những cơn gió xoáy gần đó ngày một mãnh liệt hơn.

https://thuviensach.vn

"---- Không được. Quả nhiên là, không được. Ta đã nghĩ phương thức chiến đấu này sẽ đưa ra một kết quả đơn giản và hợp lý, nhưng lại quên không tính đến sự ngu ngốc của ngươi."

"Đồng ý. Yuzuru đã hết kiên nhẫn với sự ngu ngốc đến bực này của Kaguya rồi.--- Cuối cùng thì, mọi chuyện vẫn sẽ như vậy. Trận đấu giữa 2 ta đã bắt đầu, vậy thì việc để nó kết thúc dưới bàn tay của người khác là đòi hỏi quá nhiều."

Họ đã sẵn sàng với những vũ khí của mình.

"Ta đoán ngươi nói đúng. Quả là như vậy, dường như chúng ta không có sự lựa chọn nào khác ngoài việc kết thúc chuyện này một cách riêng tư. Đúng vậy. Giờ đây ta đã trong trạng thái đỉnh điểm của sự tức giận đối với ngươi rồi."

"Ứng chiến. Yuzuru cũng thế, không thể giấu nổi sự bực tức và giận dữ đối với thái độ thiếu suy nghĩ của Kaguya."

"----phương thức chiến đấu là"

"Đương nhiên. Điều này đã quá rõ."

Rồi 2 người cùng thét to.

【----Kẻ ngã xuống trước, thắng!】

Điều duy nhất được chỉ ra ở đây là.

Trận chiến---- sẽ không kết thúc trừ khi một trong 2 người gục xuống.

"Dừn-----"

Không nghe thấy lời ngăn lại của Shidou, cả 2 người bọn họ đều nương theo những ngọn gió đáng sợ để tấn công nhau.

https://thuviensach.vn

Phần 8

Đột nhiên, *go**go**go*------, tiếng gió thổi bên ngoài tạo ra những tiếng động như thể sắp bão, bức tường phía ngoài khách sạn bắt đầu vang lên những tiếng cọt kẹt *cót**két*.

Những học sinh phía bên trong khách sạn phản ứng theo một vài cách khác nhau. Một số bật ti vi lên để xác nhận dự báo thời tiết, số khác lại nhanh chóng bọc toàn thân trong futon vì sợ bão, và những người lãnh đạm thì cười vào cái sự thật rằng 'thật tốt là bão không đến chiều nay'.

Tuy nhiên, một điều tất yếu là không ai ra khỏi khách sạn để bị thổi bay đi cả.

Không ai, ngoại trừ Tobiichi Origami.

"....."

Lặng lẽ xỏ chân vào giày, cô ấy đặt tay lên cánh cửa ra vào.

Lý do cực kỳ đơn giản. Vừa rồi, khi cô chuẩn bị đi tìm Shidou, thì theo Aii - người sống cùng phòng với Tohka, cô ấy đã biết được rằng Tohka đã mang Shidou ra bên ngoài.

Hành động của Origami rất lanh lẹ. Cô ấy ngay lập tức đánh bật cánh tay của Aii đang định mời cô chơi bài, và khi chạy về phía cửa ra vào của khách sạn, nửa đường cô đã nhận được lời cảnh báo của Tamae ⌈Em không được chạy trong hành lang như vậy⌋. Gió ở mức này không là gì so với Origami.

Cô không hài lòng về viêc Shidou và Tohka ra ngoài cùng nhau, nhưng quan trọng hơn, giữa trời dông bão thế này, việc ra khỏi một khách sạn gần biển như thế này sẽ cực kỳ nguy hiểm. Cô phải mang Shidou trở lại nhanh nhất có thể.

https://thuviensach.vn

Cơn bão tuy mạnh, nhưng không đến mức không thể bước chân ra bên ngoài. Origami đang định bước ra----

"........!?"

Cô cảm thấy có một sự hiện diện ở ngay phía sau mình, ngay lập tức cô nhảy ra khỏi vị trí mình vừa đứng.

Chỉ trong một khoảnh khắc, một tiếng *crắc* vang lên từ chỗ cô gái vừa đứng khi nãy. Đó là tiếng động của kim loại.

"Cá..."

Origami nhìn lại về phía vật vừa xuất hiện và nhướng đôi lông mày lên.

Một vật thể có hình dạng của con người đang đứng tại đó, nắm đấm của nó đã chọc thủng sàn nhà.

Trong những khoảnh khắc đầu tiên, Origami đã nghĩ đó là một thành viên AST. Thực tế thì trang bị trông như một CR-Unit đó giống với một trang bị AST chính thức, và cô cảm thấy một cơn đau đầu nhẹ khi Territory được khởi động ở ngay bên cạnh. Gần như chắc chắn rằng đó là sự kích hoạt Realizer.

Nhưng----- không. Cái thứ được nó phủ lên, rõ ràng không phải là con người.

Phần lộ ra chứng tỏ rằng nó không có sự sống. Chỉ vì hiệu suất mà cánh tay và chân được thiết kế cong queo.

Đó là một cỗ máy có hình dạng con người, thứ mà thường được mô tả như một con rô-bốt hoặc một hình nộm.

"Thứ kia... đến cùng là gì?"

https://thuviensach.vn

Origami nói như thể rặn ra từng lời từ cổ họng. Realizer, không thể bị điều khiển nếu không có sóng não người. Đối với việc rô bốt dạng người có thể sử dụng Territory----

"Kuh....."

Những suy nghĩ đó của cô gái ngay lập tức bị dừng lại. Con rô bốt hình người đó bật nhảy về phía Origami.

Chỉ vừa vặn tránh được đòn đó, cô gái liền gia tăng khoảng cách với con rô bốt hết mức có thể.

"Ngươi là ai?"

Ôm một hi vọng nhỏ, cô thử nói chuyện với nó, nhưng quả nhiên con rô bốt không hề đáp lại. Mà, nó cũng không hề có một phản ứng khác lạ nào cả, ngoài việc xông đến tấn công với những đòn đánh liên tục.

".....!"

Origami nỗ lực tránh được, nhưng trong lòng có một cảm giác kỳ lạ.

Đến lức này đây, cô có thể thấy con rô bốt được trang bị những vũ khí cơ bản như kiếm laze và súng. Nhưng không rõ vì sao, dường như nó không có ý định sử dụng những thứ này đối với Origami mà chỉ sử dụng đôi bàn tay.

Cứ như thể nó đang cố gắng bắt sống Origami mà không gây thương tích---- hoặc, chỉ là nó ở đây để ngăn cản Origami tiến bước.

"....., đừng ngăn cản-----"

Nhảy lùi về phía sau để tránh thoát, giọng nói của Origami run run vì khó chịu. Dù nguy hiểm đang ngày một gần hơn với Shidou, cô lại bị vướng vào việc này.

https://thuviensach.vn

Và rồi--- đúng lúc đó.

".....Tobiichi Origami, em đang làm gì vậy. Bên ngoài rất nguy hiểm, hãy nhanh quay lại khách sạn đi."

Chuyện Origami đang định rời khỏi khách sạn hẳn đã bị ai đó nói ra, và từ hướng Origami vừa đến, một giọng nói buồn ngủ của giáo viên Murasame Reine vang đến.

"-----Sensei, quay lại----"

Nhưng, trước khi Origami kịp nói xong, con rô bốt đang tấn công cô, ngay lập tức quay đầu *crắc**crắc* sang phía Reine.

"..... Hửm? Ngươi là ai? Tôi xin lỗi nhưng học sinh của chúng tôi....."

Và rồi, cô chợt ngừng lại. Chắc hẳn cô đã nhận ra kẻ mình vừa lên tiếng bắt chuyện không phải là con người.

Nhưng đã quá trễ. Con rô bốt chuyển mục tiêu từ Origami sang Reine, vung cánh tay đầy đáng sợ kia về phía Reine.

"Kuh----------"

Origami chỉ kịp thở mạnh một hơi, rồi đạp mạnh xuống sàn và đẩy Reine đi.

Và ngay khoảnh khắc tiếp theo.

"Ka-----ha....."

Nhận một đòn đánh mạnh vào bụng, Origami bị đánh bay về phía sau.

Hai bên sườn đau nhức còn vấn đề hô hấp cũng đã khó khăn. Ý thức của cô trở nên mơ hồ, còn đôi mắt của cô cũng mờ dần đi.

https://thuviensach.vn

"Sensei..... Nhanh, chạy đ....."

Và rồi, hình ảnh con rô bốt tiến lại gần Reine là những hình ảnh cuối cùng mà Origami có thể nhìn thấy trước khi ý thúc của cô gái chìm vào bóng tối.

"-------uh! Phó chỉ huy, khu vực lân cận phía bắc đảo Arubi, một cơn bão dữ dội đã xuất hiện!"

Cùng với tiếng chuông cảnh báo trên hạm cầu «Fraxinus» trôi nổi trên đảo Arubi,(Tình yêu sâu đậm) Minowa hét to.

"Bão... xuất hiện?"

Kannazuki đang đứng cạnh ghế chỉ huy nhẹ vuốt cằm, nghi ngờ. Gió vốn là dòng chảy của không khí. Thường thì, nó sẽ không đột nhiên xuất hiện tại điểm khởi đầu.

"Phân tích viên Reine có liên lạc gì không?"

"Không có!"

Kannazuki rêm nhẹ *Fumu*. Đáng ra, nếu có vấn đề gì xảy ra thì cô ấy sẽ phải liên lạc cho họ mới phải.

"Hãy thử mở kết nối với cô ấy một lần nữa. Gửi cái gì đi cũng được."

"Rõ!"

Tuy nhiên, những thành viên vừa bắt đầu vận hành bảng điều khiển, ngay lập tức buột miệng với giọng ngờ vực.

"Kết nối..... không thành công. E là có cái gì đó đã ngăn chặn việc liên lạc!"

https://thuviensach.vn

"Fumu?"

Kannazuki giật giật lông mày. Từ lúc buộc bên này phải thử mở đường truyền liên lạc, rồi còn nguồn gốc của việc chặn đường truyền vẫn chưa phát hiện được ra, đến cùng thì-----

Nhưng anh ta quyết định rất nhanh. Không cần chờ thêm vài giây, anh ta đã ra lệnh cho toàn đội.

"Không còn lựa chọn nào khác. Tuy có chút nguy hiểm, nhưng hãy mở một kết nối cá nhân thẳng từ đây. Sau khi hạ thấp độ cao xuống 1000 mét, chuyển đến khu phía bắc đảo Arubi và mở đường truyền qua «Yggd. Folium». Sau đó, hãy xác nhận sự an toàn của sĩ quan phân tích Reine, Shidou-kun và cả Tohka-kun nữa."

【-----Rõ!】

Theo mệnh lệnh của Kannazuki, các thuyền viên liền tiến hành thao tác.

Kết quả là, một tiếng động trầm thấp vang vọng khắp cầu hạm, và cơ thể của bọn họ có một cảm giác hơi hẫng, giống với cảm giác như đang trong một cái thang máy.

Không cần đến vài phút, «Fraxinus» hạ xuống độ cao 1000 mét trên bầu trời đảo Arubi từ trên độ cao 15000 mét.

"Chúng ta đã tới mục tiêu được chỉ định. Không có phản ứng từ Territory vĩnh cửu."

«Fraxinus» được cài đặt 8 Realizer hạn chế và 10 Realizer cơ bản loại lớn, bình thường, khu vực quanh tàu phải có Territory triển khai quanh đó.

https://thuviensach.vn

Và Territory đó sẽ điều chỉnh những tia sáng trong phạm vi mắt người nhìn thấy, khiến cho không hạm khổng lồ «Fraxinus» tàng hình. Không chỉ có thế, nó còn giúp mẫu hạm này tự động tránh va chạm với máy bay hoặc những con chim ngay khoảnh khắc chúng chạm vào Territory.

Nhưng, trong những dịp vận chuyển thiết bị hoặc nhân lực trên mặt đất từ vị trí dịch chuyển lên khu vực bên dưới không hạm, hoặc khi trang bị độc lập «Yggd .Folium» được cài đặt phía sau không hạm khởi động, sự tàng hình sẽ bị tạm ngưng trong vài giây.

Do đó, mỗi khi sử dụng «Yggd .Folium» và tạo một điểm tiếp sóng kết nối ở độ cao thấp hơn, họ sẽ phải cẩn thận kiểm tra xem liệu có máy bay xung quanh để tránh việc «Fraxinus» bị sóng ra đa của nó bắt được.

"Được rồi. Vậy thì, kích hoạt «Yggd .Folium»."

"Rõ!"

Bức tường vô hình bao quanh «Fraxinus» chầm chậm biến mất.

Cùng lúc đó, tại độ cao 1000 mét trên bầu trời đảo Arubi.

Bên trong DEM 500 mét lớp không hạm «Arbatel», tiếng của một thuyền viên vang vọng.

"-----! Thuyền trưởng, có tín hiệu trên ra đa!"

"Một máy bay sao?"

"Không... đó là một không hạm!"

".... ngươi nói sao?"

Ngay khi Paddington còn đang nhướng mày tỏ vẻ hoài nghi trên ghế thuyền trưởng, hình ảnh bầu trời đã hiện lên trên màn hình chính.

https://thuviensach.vn

Đó không phải là một máy bay, mà chắc chắn là một không hạm. Đằng sau không hạm có một hình dạng rõ nét đó, có vài thứ gắn vào trông như thiết bị tản nhiệt, điều này khiến anh ta liên tưởng đến một cái cây khổng lồ.

"Nó xuất hiện từ chỗ quái quỷ nào vậy?"

"Tín hiệu đột nhiên xuất hiện. Có thể nói chắc chắn---- nó đã sử dụng chế độ «Invisible»."

"Gì cơ? Số hiệu nhận dạng của nó là gì?"

"Không rõ. Chúng tôi không thể xác nhận mẫu hạm này thuộc về tập đoàn DEM."

Paddington làm một vẻ mặt ủ rũ và rồi vỗ nhẹ bộ râu của mình.

"Một không hạm được trang bị hệ thống «Invisible»....? Vô lý. Khả năng tàng hình bằng Territory mới chỉ đạt được thành công gần đây bởi DEM."

Đúng vậy. «Invisible» là một Realizer được hoàn thành mới nhất của DEM thuộc dòng «Ashcroft-β» và nó là công nghệ vừa mới được bổ sung gần đây. Những chiến hạm duy nhất được lắp đặt nó, hiện tại chỉ có 3 nếu tính cả «Arbatel».

Thế rồi, vào khoảnh khắc ấy, vật thể trông như thiết bị tản nhiệt rời khỏi không hạm được chiếu lên màn hình, và rồi trôi nổi độc lập trong không trung.

Và trong khoảnh khắc tiếp theo, không hạm đó một lần nữa biến mất vào nền trời, như thể đã hoàn thành công việc của mình.

Nhưng, đáng ra những chuyện như thế không thể tồn tại được-----

https://thuviensach.vn

"....., đừng nói là."

Paddington mở to đôi mắt, ngạc nhiên. Về việc này, anh ta đã nghe qua.

Tên của một tổ chức khác cũng sở hữu Realizer bên cạnh tập đoàn DEM.

"------ tổ chức «Ratatoskr»."

Những lời của Paddington khiến những thuyền viên trên cầu hạm hít một hơi thật sâu.

Bộ phận chấp hành thứ 2 của DEM ----- nếu là những người thuộc nhóm điều hành nằm trong bóng tối của tập đoàn DEM, thì cái tên này không hề xa lạ.

Đúng vậy. Bản thân Paddington đã được nói về sự tồn tại này. ----- Từ người đàn ông đó - Isaac Westcott.

Rằng, có một tổ chức với công nghệ còn phát trên hơn DEM.

Rằng, có một nhóm lập dị đã quyết định dàn xếp các vụ không chấn bằng các biện pháp hòa bình.

Và rằng------ đó, chính là kẻ thù của DEM.

"Nếu phát hiện ra chúng, ngay lập tức----- tiêu diệt."

Sau khi Paddington lẩm nhẩm những lời đó, anh ta cười *khúc khích**khúc khích*.

"Ra vậy, mình đã gặp may rồi."

Anh ta đứng lên, và ra lệnh cho các thuyền viên của mình.

https://thuviensach.vn

"Chuẩn bị pháo chính! Truyền ma lực từ «Ashcroft-β» số 10 đến 20! Mục tiêu là-----không hạm chưa được nhận dạng đó!"

"Ừm, thuyền trưởng..... không phải chúng ta nên xin sự chỉ đạo từ Lãnh đạo đội chấp hành-------"

Một thuyền viên nói câu đó với vẻ mặt nhăn nhó tỏ rõ sự lo lắng. Paddington chặc lưỡi. 'Còn hơn Paddington, ngươi đang nói lời của con nhỏ đó còn quan trọng hơn.'

"Không phải lo! Có đội «Bandersnatch» ở đấy là đủ để hoàn thành nhiệm vụ của lãnh đạo đội chấp hành rồi! Nếu xử lý được chuyện đó thì sẽ không có lời phàn nàn nào hết!"

"Đã, đã hiểu....."

Như thể bị áp chế bởi thái độ trong lời nói của Paddington, những thuyền viên bắt đầu thao tác trên bảng điều khiển.

Rất nhanh chóng, một tiếng động trầm thấp vang lên trong cầu hạm và «Arbatel» đổi hướng.

"Pháo, nạp ma lực hoàn tất!"

"Mục tiêu, khu vực nơi con tàu chưa xác định đã biến mất!"

"Tắt hệ thống tàng hình! Chuyển đặc tính Territory sang chống chấn động!"

Sau khi xác nhận giọng nói từ các thuyền viên, Paddington chỉ tay về phía màn hình và nói như thể thì thầm.

"-------Bắn."

https://thuviensach.vn

Cùng lúc những tiếng ầm ầm, hạm cầu «Fraxinus» bị rung lắc dữ dội như thể bị động đất.

Màn hình xuất hiện những vệt nhiễu và còi báo động vang lên inh ỏi.

Và rồi, đột nhiên, trên ra đa, đồng thời cả trên màn hình hiển thị hình ảnh bên ngoài, một không hạm lớn xuất hiện.

".....!"

Thành viên của «Ratatoskr» ------ Shiizaki Hinako liền giơ 2 tay lên ôm đầu theo bản năng. Đối với loại chấn động chưa từng trải nghiệm trước kia, đầu của cô ấy ngay lập tức trở nên hỗn loạn.

Nhưng điều đó cũng là chuyện thường. Thực tế thì, một phần không nhỏ các thuyền viên trên hạm cầu này cũng đều phản ứng giống như Hinako.

Đúng là trong «Fraxinus» có những vũ khí chiến đấu đã được lắp đặt sẵn phòng trường hợp khẩn cấp. Và khi gia nhập «Ratatoskr», họ đã được giải thích rằng có khả năng những trận chiến sẽ xảy ra và cũng đã được tập huấn chiến trận.

Nhưng------ cho đến giờ, Hinako vẫn chưa có chút kinh nghiệm thực chiến nào.

"----mạn trái Territory bị giảm 20%!"

"Realizer cơ bản AR-008 số 30 đang mất tín hiệu!"

"Thiệt hại của con tàu rất nhỏ! Nhưng, chuyện này là sao-------"

Tiếng hét của những thuyền viên lẫn vào nhau.

"Đó, đó là.....!"

https://thuviensach.vn

Hinako nói the thé. Kannazuki đang đứng cạnh ghế chỉ huy đưa tay chạm cằm *fumu*. Dù rằng đây là một đợt chấn động cực mạnh, tư thế của anh ta vẫn không hề thay đổi chút nào.

"Fumu, dường như chúng ta đã bị tấn công. Ngay cả khi kẻ địch đã tiến đến gần như thế này mà ra đa vẫn không nhận diện được, có nghĩa là.... kẻ địch cũng sử dụng «Invisible» sao. Lạ thật. Công nghệ này đáng lẽ ngoài Realizer của chúng ta - tập đoàn Asgard ra thì không còn ai có thể sở hữu chứ....."

"Xác nhận nguồn nhiệt! Đợt tấn công thứ 2 sắp tới!"

"Opps-------Tắt «Invisible» cũng như «Avoid». Chuyển hết ma lực đã tạo ra từ Realizer cơ bản sang Realizer «Protect» để kích hoạt nó."

"R, rõ!"

Cùng với tiếng hét của các thuyền viên, đặc tính Territory triển khai quanh «Fraxinus» chuyển từ «Invisible» sang chế độ «Protect».

Chỉ trong nháy mắt, một đợt rung lớn bên trong hạm cầu một lần nữa xuất hiện.

"kuh-------- Vẫn còn mạnh đến mức này ngay cả khi đã kích hoạt barrier.....!?"

Kawagoe đang ngồi ở hạm cầu dưới phải rên rỉ với một vẻ nghiêm trọng. Chính xác như những lời anh ta nói; đây là một cú va chạm có thể khiến người khác nghĩ ma lực từ việc ngụy trang vẫn chưa chuyển sang để kích hoạt barrier.

"Có thể tấn công trực diện như vậy, dường như bọn chúng cũng rất tự tin với hiệu suất của chiến hạm đó đấy nhỉ. Hnnn..... Tốt thôi, nó khiến mình run lên đây. Aahh, dữ dội lên nào!"

https://thuviensach.vn

"....."

.....Quả đúng là một kẻ vô vọng. Hinako mở hé đôi mắt và thao tác trên bảng điều khiển bằng tay.

Không hạm này sẽ chìm nếu cứ rề rà thế này. Cô ấy mở một đường truyền bí mật và dùng nó để tạo một cuộc gọi khẩn cấp.

Sau một thời gian, chỉ huy Itsuka Kotori xuất hiện trên màn hình.

".....Shiizaki? Sao mà phải dùng đường truyền bí mật vậy? Có chuyện gì đã xảy ra rồi?"

"Tình huống khẩn cấp! Xin chỉ huy, hãy đưa ra mệnh lệnh.....!"

Hinako nói như thể có một thảm họa đang ập đến khiến vẻ mặt của Kotori trở nên nghiêm nghị.

"Đừng nói là Kannazuki đã đưa ra một sự lựa chọn kỳ quái và khiến tâm trạng Tohka trở nên tồi tệ lần nữa nhé?"

"Không, còn trầm trọng hơn. Nếu cứ tiếp tục thế này...."

"Đó là cái mà ta đang nói đây, chuyện gì đã xảy ra..... Ừ, đừng nói Kannazuki trực tiếp đột nhập vào chuyến dã ngoại và thoát y trước mặt Tohka hoặc Shidou------!?"

Kotori nói với vẻ khiếp sợ. Hinako chỉ biết lắc đầu *bun**bun*.

"Không, không phải, là kẻ thù.....! Một không hạm chưa xác định xuất hiện, và chúng ta đang bị tấn công! Cứ cái đà này «Fraxinus» sẽ....."

Nhưng, ngay khi nghe những lời này, Kotori nheo mắt lại như thể vừa mất hứng thú.

https://thuviensach.vn

"Ồ.... ra là thế."

Cô ấy thở dài.

"Tôi đã thực sự nghĩ rằng tên ngốc đó lại tiếp tục làm mấy trò ngu ngốc. Đừng dọa tôi thế chứ."

"V, về điều đó----- đây là trường hợp nghiêm trọng đối với con tàu đó thưa chỉ huy.....!?"

Thấy cô ấy thốt lên, Kotori giơ tay ra tỏ vẻ dừng lời Hinako.

"Không sao đâu, cô không cần lo nhiều."

"Là, làm sao mà chỉ huy có thể bình tĩnh đến thế...."

Khi Hinako nói với một cảm giác bất lực, Kotori liền nhún vai và đáp lại.

"---- Đó là vì lúc này đây, Kannazuki đang ở đó đúng không?"

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Ánh Sáng Chia Cắt Ngọn Gió

Phần 1Khu rừng phân chia phía Bắc và phía Nam đảo Arubi bị rung chuyển bởi chấn động do cơn cuồng phong gây ra.

Những mầm và lá cây xanh mởn mới nhú bị cuốn lên không trung theo vòng xoáy, bị nghiền nhỏ tựa như trong một chiếc máy xay vậy. Cây cối bật gốc, bị gió quăng quật, đẩy đi chẳng khác gì những viên đạn được bắn ra từ một khẩu súng.

Đây thực sự là một cuộc phô bày sức mạnh của những kẻ nổi loạn. Khủng khiếp, tàn khốc, đó chính là những thứ mà ta có thể nhìn thấy được.

Ai mà có thể tưởng tượng được lí do của trận cuồng phong đó là do trận chiến của hai cô gái kia chứ.

"------Từ lâu ta đã luôn nghĩ về chuyện này! Ngươi luôn tự chuốc lấy gánh nặng cho bản thân và cố gắng chấp nhận nó!"

Kaguya đẩy ngọn thương của mình khiến cho nó xoáy dữ dội như một cơn lốc xoáy, chĩa nó về phía Yuzuru và hét to. Đầu lưỡi thương rung dữ dội tựa như một chiếc máy khoan, xoay điên cuồng như muốn quét sạch mọi thứ trước mặt nó.

"Phản đối. Yuzuru sẽ trả lại những lời đó cho Kaguya với một món quà được bọc trong bao bì và có thắt nơ.....!"

https://thuviensach.vn

Mặc dù bị cơn lốc do cây giáo của Kaguya gây ra đánh bạt nhưng nét mặt của Yuzuru vẫn giữ vẻ bình tĩnh. Cô thực hiện một chuỗi thao tác bàn tay trái của mình và sau đó, sợi xích trên tay cô tự xoay chuyển như một vật có ý thức riêng, vẽ ra một vòng tròn ma thuật trước mặt Yuzuru. Nó dễ dàng chặn đứng đòn tấn công của Kaguya, sau đó trở lại thành sợi xích bình thường và quấn quanh người Yuzuru.

"Ngươi quá tốt bụng! Ta đã có ý nhường cho ngươi nhân cách chính thì ngươi nên nhận lấy nó!"

"Từ chối. Ngay từ đầu Yuzuru đã chẳng hề muốn trở thành nhân cách chính"

"....., ngươi nghĩ ta đã bao nhiêu lần cố tình thua kia chứ!"

"Phản đối. Yuzuru cũng vậy. Mặc dù Yuzuru đã nhiều lần có thể thua cuộc nhưng Kaguya đã khiến cho Yuzuru không muốn tấn công đáp trả khi đó."

"Yamai là vị vua của bão tố, người sẽ cuốn phăng mọi thứ cản đường mình! Chẳng phải ngươi là người thích hợp nhất sao!"

"Từ chối. Điều đó là sai. Người có thể nhận được danh hiệu Yamai, chỉ có thể là Kaguya"

"Uh, chẳng phải ngươi có thể bay nhanh hơn ta sao!"

"Kaguya có nhiều sức mạnh Yuzuru"

"Dù vậy, ngươi có phong cách tuyệt vời hơn ta!"

"Kaguya có làn da tuyệt vời hơn!"

"Nhưng ngươi xinh hơn!"

https://thuviensach.vn

"Từ chối. Yuzuru không thể công nhận điều đó. Dễ so sánh rằng Kaguya dễ thương hơn Yuzuru rất nhiều."

Sau khi phát ra một âm thanh chẳng rõ là giận dữ hay không, Kaguya cầm lấy lưỡi thương đang xoáy dữ dội của mình và lao vào Yuzuru, buộc Yuzuru đỡ bằng sợi xích của mình tạo nên một âm thanh chát chúa. Sức mạnh của cả hai là ngang nhau. Giây phút cuộc va chạm diễn ra, gió đánh bạt mọi thứ xung quanh và tấn công Shidou.

"Kuh.....!"

Shidou co mình trong lúc đang đỡ Tohka, và cố gắng chống cự.

Nếu như cơ thể của cậu không có sự bảo hộ của sức mạnh từ Tinh linh, có lẽ Shidou đã bị những cơn gió cuốn đi từ lâu rồi. Cậu rất chắc chắn về điều đó bởi cuộc chiến giữa hai người đó quá thừa xung lực để gây thiệt hại khủng khiếp cho mọi thứ xung quanh.

Mỗi khi hai Thiên Sứ va chạm vào nhau, những cơn gió mạnh lan tỏa ra xung quanh và đánh bật những gốc cây gần đó.

Shidou lắc đầu xua tan những suy nghĩ tạp nham ra khỏi đầu và chú ý vào cuộc chiến giữa hai người họ. Cậu cố gắng chống cự lại những cơn gió và đứng dậy.

"Tại sao..."

Kaguya muốn Yuzuru được sống, Yuzuru lại muốn Kaguya được sống.

Cả hai người họ, mỗi người đều suy nghĩ cho người kia.

Vì thế--họ sẵn sàng hi sinh mạng sống của chính mình cho người còn lại.

Kể cả như vậy, tại sao.

https://thuviensach.vn

"Tại sao-----mọi việc lại trở nên như thế này.....!!"

Shidou la lớn. Tiếng hét đó như muốn làm vỡ tan cổ họng cậu.

"Dừng lại! Cả hai dừng lại! Chẳng phải cả hai người đều yêu quý nhau rất nhiều sao!"

Cậu hét lên, nhưng chẳng có sự đáp lại nào cả.

Có thể là do tiếng gió đã át đi tiếng hét của Shidou hoặc do họ quá mải mê với việc tấn công và phòng thủ, hay cũng có thể-------họ mặc kệ cậu ấy. Cậu không thể xác định được ai là ai nhưng, cho dù là Kaguya hay Yuzuru đi chăng nữa, cả hai đều vẫn đang tiếp tục trận chiến của mình.

"Guh....."

Shidou ôm mặt và nghiến răng. Cậu quá yếu đuối.

Và sau đó-------

"Shidou! Cẩn thận! Có thứ gì đó đang tới!"

Tiếng của Tohka vang lên từ bên cạnh khiến Shidou giật mình.

Sau đó cậu nhìn xung quanh-------và mở to mắt ngạc nhiên.

"Cái....."

Chỉ trong chốc lát khi Shidou đang mải quan sát Kaguya và Yuzuru...

Khi cậu chú ý thì đã có khoảng mười vật thể mang hình dáng giống người xuất hiện bao quanh cậu và Tohka.

Không------Không phải. Cơ thể chúng có phần đầu và ngực giống với cơ thể người nhưng hình thể cả hai hoàn toàn khác biệt.

https://thuviensach.vn

Chúng có một cơ thể gầy gộc và một cái đầu láng bóng tựa như cái nón bảo hiểm của dân đua xe. Khớp đầu gối của chúng xoay ngược hướng với khớp của con người, hai bàn chân cắm chặt xuống đất. Đối ngược với cơ thể là đôi tay to lớn mất cân xứng.

Bao phủ toàn bộ tất cả các bộ phận đó là một lớp kim loại bóng loáng lạnh lẽo.

Cậu cũng thấy những bộ phận trông giống CR-unit trên người nó.

"Chúng, Chúng.....là gì vậy!"

Shidou rên rỉ. Cậu cảm thấy một nỗi sợ không rõ từ đâu xuất hiện khi những cỗ máy mang hình dáng giống người đang dần nới lại khoảng cách.

"DD-007 .....kể cả tôi có nói vậy thì cậu cũng chả hiểu đâu nhỉ?"

Một cô gái bước ra từ phía sau chúng, trả lời câu hỏi của cậu.

---đó là người quay phim của đoàn, Ellen Mathers.

"Ellen.....san?"

"Nu, cô là....."

Tohka và Shidou cùng lúc cất tiếng, Ellen gật đầu vẻ mãn nguyện.

"Cuối cùng thì cô cũng chịu đến một nơi không có người, Tohka-san. Có vẻ như có một tên không cần thiết ở đây nhưng---------nếu chỉ có vậy thôi thì chắc chẳng có gì phải lo nhỉ."

Cô ta nói khi nhìn thẳng vào Shidou kèm theo một cái khịt mũi đầy ngao ngán.

https://thuviensach.vn

"Tuy nhiên, ta ngạc nhiên đấy. Ta không hề nghĩ hai người họ là Tinh linh.----------và hơn thế nữa, lại còn là mục tiêu chính của bọn ta, . Có vẻ như đây cũng bù đắp được phần nào tổn thất mà các ngươi gây ra."

"Cái....."

Shidou tự dưng cau mày. ------cô gái này vừa gọi Kaguya và Yuzuru là .

"Cô.....rốt cuộc cô là ai? Đừng nói với tôi cô là người của AST.....!?"

"!, houu....."

Ellen nhướn mày giống như đây là lần đầu tiên cô thấy thú vị khi Shidou hét lên đầy căm ghét.

"Cậu biết đội Anti-Spirit của JGSDF hử?. --------nhưng buồn thay, sai rồi"

Cô vung tay khi nói như vậy . Ngay lập tức, các hạ thấp người rồi lao về phía Shidou và Tohka.

"Kuh--------"

Theo bản năng, Shidou nhắm mắt lại nín thở.

Nhưng, đã vài giây trôi qua, vẫn chưa có thứ gì đè lên người cậu.

Cậu từ từ mở mắt và nghĩ rằng có gì đó không đúng, trước mặt cậu...

"Mu.....cậu ổn chứ, Shidou"

Khoác trên mình bộ Linh Trang bán phần xung quanh chiếc Yukata, Tohka ở đó và cầm thanh đại kiếm trong tay. Có vẻ như khi bọn bắt đầu lao

https://thuviensach.vn

tới; cô đã trích ra một lượng Maryoku được phong ấn trong người Shidou, và sau đó đánh phăng bọn chúng ra với .

Ellen ngạc nhiên và nhìn thích thú vào Tohka..

"-------. Quả đúng như ta đoán."

"uh, sao cô ta còn biết cả mật danh của Tohka....."

Shidou nheo mắt tỏ vẻ khó hiểu. Trong khi cậu phải dừng Kaguya và Yuzuru lại sớm nhất có thể, thì lại có thêm một kẻ thù tự nhiên ở đâu chui ra ngáng đường.

Chẳng hề quan tâm đến Shidou, Ellen với tay về phía Tohka.

"Tohka-san. Ngươi có muốn về chung với ta không? Ta hứa ngươi sẽ nhận được sự ưu đãi tuyệt đối."

"-----Đừng có nói nhảm!"

Vừa nói Tohka vừa chĩa thanh về phía Ellen.

"Bình tĩnh Tohka, dùng để đối phó với một con người bình thường có chút hơi--------"

"Không phải đâu."

"Eh.....?"

Sau khi trả lời câu hỏi của Shidou, Tohka tiếp tục nhìn Ellen với ánh mắt nghi ngại.

"Tớ đã chú ý ngay lần đầu tiên gặp cô ta. ------người phụ nữ này, tớ đã có ác cảm từ lâu. Đúng vậy.....cái cảm giác như hồi tớ đối mặt với AST, chỉ có điều cô ta toả ra nồng nặc hơn."

https://thuviensach.vn

Có vẻ như Tohka đã đúng, Ellen mỉm cười.

"Một phát hiện tuyệt vời."

Cô vung hai tay như đang trêu chọc Tohka.

Ngay khi làm vậy, một làn khói trắng bao bọc toàn bộ cơ thể cô ta và khi nó tan đi, một bộ giáp chiến đấu kèm theo CR-Unit xuất hiện.

Giáp chiến của cô ta khác so với AST. Nó bao phủ những bộ phận quan trong của cơ thể bằng những tấm kim loại. Và đặc biệt, nó có một thiết bị gì đó trông giống một thanh kiếm khổng lồ ở sau lưng, thu hút mọi sự chú ý.

"! Cái....."

"-----, đừng can dự vào. Ta muốn thử xem mà ta đã từng nghe mạnh đến mức nào."

Nói xong, cô ta rút thanh kiếm từ đằng sau ra, và ánh sáng bao bọc lấy toàn lưỡi kiếm.

Như khiêu khích Tohka, *Gui*, cô ta hất tay trái và vẫy ngón tay...

"Đừng khinh thường ta.....!"

Tohka hét lên, dậm đất và lao đến Ellen. Cô vung thanh lên và chém xuống đầu Ellen với tốc độ mà mắt thường không thể nhận thấy được.

Nhưng-----Ellen dễ dàng chặn đứng nó lại với thanh kiếm cầm bằng một tay.

"Vậy thôi á?"

"Kuh.....!"

https://thuviensach.vn

Bực mình, Tohka vung thanh tới tấp.

Tuy nhiên, mọi đòn tấn công đều bị thanh kiếm trong tay Ellen chặn đứng mà không hề để lại chút sứt mẻ.

"Haaah!"

"....."

Sau khi đỡ một loạt các đòn tấn công, Ellen ra vẻ ngao ngán.

".....Ngươi chỉ có thế thôi sao, "

"Cái-----Ngươi nói cái gì!?"

"Ta đã phải dùng tới thanh rồi đấy, nhưng-------có vẻ như chẳng cần thiết. Thất vọng quá. Thôi kết thúc mọi chuyện ở đây đi."

Ellen vung thanh kiếm laze bự tổ chảng xuống Tohka.

"Kuh------"

Tohka giương thanh chuẩn bị đỡ đòn tấn công. Nhưng-------

""Eh.....?""

Khoảnh khắc ngay sau đó, cả Tohka và Shidou đều chết lặng.

Thân của mà Tohka đưa lên đỡ đòn, vỡ tan thành từng mảnh vụn.

"Cái.....gì------"

Sau đó, lực từ đòn đánh của Ellen tiếp tục hất vâng thân thể mảnh khảnh của Tohka đi.

"Á hự.....!"

https://thuviensach.vn

Cơ thể của Tohka nảy trên mặt đất nhiều lần trước khi cô ngã sấp mặt xuống. Thanh giờ chỉ còn là những mảnh vụn đang biến thành những đốm sáng và tan vào không khí.

"To,Tohka!"

Shidou hét lên, cậu lao về phía Tohka. Nhưng-------hai con xuất hiện và cản đường cậu. Có một vài con bắt đầu tập trung lại và hướng về Tohka.

"Rách việc quá. Nhanh đánh ngất cô ta và mang tới

", đã trượt.....!"

"Oyah, ta bắn hụt à. Hnn, đúng thật, ta khá kém trong khoản tấn công mà."

Kannazuki nói đùa, và tất cả các thành viên đều ráng cười theo.

"----! Chiến hạm địch đang tới!"

"Ồ, chúng định tông thủng Realizer chứ gì!"

Một trận đấu của các chiến hạm sử dụng Realizer, thực chất thì, đó là cuộc chiến mà bên nào chọc thủng được từ trường của bên kia sẽ giành chiến thắng.

Kannazuki *fumu* hít một hơi trước khi ra mệnh lệnh tiếp theo.

"Đặt tất cả Basic Realizer tới thiết bị lái song song. Chuyển tất cả năng lượng vào Từ trường. Sau đó thu nhỏ nó lại tới khi độ dày từ trường là 2 mét."

"Rõ, AR- 008 từ máy 1 đến 10, lái song song sẵn sàng."

https://thuviensach.vn

"Aah, cả Control Realizer nữa, để lại một cái còn đâu tập trung nhồi năng lượng vào từ trường luôn."

"Rõ------ế?"

Tất cả thành viên đồng thanh, sau đó bỗng khựng lại.

Cũng không có gì lạ.

được trang bị và chia ra làm hai loại Realizer. Basic Realizer tạo ra năng lượng cho việc sử dụng pháo và Territory, còn Control Realizer với mục đích điều khiển Basic Territory.

Chừng nào Control Realizer vẫn còn là Realizer, kể cả bình thường nó vô tác dụng, nhưng nó vẫn có thể kích nổ Maryoku như Basic Territory. Trong lúc này; để đối đầu với chiến hạm địch có nguồn Maryoku dồi dào, đây là cách cuối cùng.

Tuy nhiên, bỏ đi lượng lớn Control Realizer đồng nghĩa với việc lấy CPU ra khỏi một chiếc máy tính. Kể cả có trích xuất lượng lớn Maryoku nhưng cũng có thể không thiết lập được chúng thành từ trường.

Sau khi Kannazuki nhận ra những suy nghĩ khó khắn của các thuyền viên, anh lấy ra một chiếc bờm đen từ ghế chỉ huy và đeo nó lên đầu.

"-------Mọi thứ ổn thôi. Nếu có thứ gì thay thế Control Realizer, nó ở đây"

Anh nói và chỉ vào đầu mình.

"Eh?"

"Giải thích để sau vậy. Nếu không muốn rơi xuống, hãy nghe theo chỉ dẫn của tôi."

https://thuviensach.vn

"Uh------Rõ.....! Control Realizer------máy 2 đến 8, chuyển chức năng thành tạo năng lượng!"

Sau khi mệnh lệnh được đưa ra từ bàn phím, từ trường bao bọc biến mất.

---Và ngay sau đó tái tạo lại.

"Không, không thể nào....."

"Phó chỉ huy? Mục đích anh đến Trái Đất là gì vậy?"

"Ừm, về cơ bản nó hoạt động không khác chiến phục của AST. Họ sử dụng sóng não để điều khiển Maryoku kích nổ bởi Realizer và ở đây tôi cũng làm như vậy."

"Điều khiển.....con tàu được trang bị Realizer Điều khiển gấp 7 lần như thế anh biết không.....!?"

"Để chuyện đó vào lúc khác. Nó đang đến đấy"

Cùng lúc Kannazuki nói, chuông báo động của khoang chỉ huy vang lên.

☀"Tàu địch, Territory triển khai đang tăng lên!"

"Funn.....các ngươi định tấn công? Vào «Arbatel» này à"

"Kết nối với Territory! Hãy chuẩn bị cho vụ va chạm!"

Song song với tiếng hét của các phi hành đoàn, khoang chỉ huy của «Arbatel» bị chấn động dữ dội như vừa có một trận động đất xảy ra.

"Kuuh, triển khai trường Territory! Thu hẹp nó vào khu vực tiếp xúc với tàu địch. Chúng ta sẽ nghiền nát chúng trong một lượt"

https://thuviensach.vn

"Rõ! Trường Territory đã được kích hoạt!"

Các thành viên phi hành đoàn vận hành bảng điều khiển. Và do đó, Territory triển khai trên toàn bộ bề mặt con tàu, thu hẹp lại về phía tàu kẻ địch. Tàu địch vẫn chưa thấy dấu hiệu của sự di chuyển nào.

Ta đã thắng------! Paddington nắm chặt tay lại. Dựa vào thời gian tiếp xúc, va chạm, Territory triển khai có vẻ cân bằng nhất. Từ khi phía bên này định thu nhỏ khu vực trước, sức mạnh của nó nên được tăng lên. Nếu bây giờ họ thu hẹp nó lại, họ sẽ không làm được điều đó nữa. Chiến thuyền khốn khổ «Ratatoskr» bị nghiền nát bởi «Arbatel»-------

".....!?"

Ngay lúc đó, Paddington mở to mắt trong vì sốc.

Đột nhiên, tiếng nổ vang lên từ phía đằng sau của «Arbatel»

Ông nghĩ rằng đó là một đòn nã pháo từ tàu đối phương trong chốc lát nhưng, đó là một nguyên nhân không tưởng. Đó là vì, tiếng nổ xảy ra sau khi tàu địch vượt qua phía đối diện.

"Cái gì thế, chuyện quái gi vừa mới xảy ra vậy!?"

"Mạn phải bị hư hỏng nhẹ! Nó đã được xác nhận là thiệt hại do tác động từ bên ngoài gây ra."

"Tác động bên ngoài.....!? Có phải là hỏa lực của địch!?"

"Tôi, tôi không biết! Nguyên nhân xảy ra vẫn chưa rõ!"

Các phi hành đoàn hỗn giọng đến chói tai. Và đến đây, một thành viên phi hành đoàn khác hét lên như thể anh ta đang đi theo người trước đó.

https://thuviensach.vn

"Uh! Đội trưởng, có vấn đề nghiêm trọng! Từ vụ nổ, khu B2 đã bị cháy, phòng điều khiển để kiểm soát đội «Bandersnatch» từ xa đã bị hư hỏng!"

"Cậu vừa nói gì cơ.....! Khẩn trương và dập tắt đám cháy!"

☀"Chuyện, chuyện gì vừa mới xảy ra vậy....."

Trong khoang chỉ huy của «Fraxinus» sau khi cơn run được lắng xuống, Hinako nhìn tàu đối phương rút lui trong khi chết lặng lầm bầm.

Cho dù đối phương đã thu nhỏ kích thước của Territory và gia tăng sức mạnh của nó, khi họ mất kiên nhẫn với Kannazuki vì không có ý định phản công lại, tàu địch bỗng nhiên bị cháy, và tự tránh xa khỏi «Fraxinus»

Hơn nữa, phần bị hư hỏng của tàu địch lại hoàn toàn khác từ vị trí tiếp xúc với «Fraxinus». Ai đã có thể tấn công vào tàu đối phương.

Có vẻ Hinako không phải là người duy nhất có sự nghi ngờ đó. Phần lớn các thành viên phi hành đoàn, và hướng ánh nhìn về Kannazuki

Khi Kannazuki nhận ra ánh mắt của mọi người, anh ấy sau đó nhún vai và nhấn vào màn hình trên tầm tay của mình.

Như là, nói với mọi người nhìn vào đôi tay của họ.

Theo hành động đó, các thành viên phi hành đoàn nhìn vào màn hình của mình-----và mắt họ chăm chú đến ngạc nhiên.

Trên đó là chiếc tàu của đối phương bị xoay một vòng trong lúc cháy và-----họ khẳng định rằng một cái bóng hình chiếc lá nhỏ đang sử dụng Chế độ Tàng hình.

"Đây là------«Yggd folium».....?"

https://thuviensach.vn

Đúng vậy. Vừa rồi, ngay trước khi tàu địch xuất hiện, đó là đơn vị độc lập được đưa ra để tạo một điểm vận chuyển cho sự liên lạc với đảo Arubi.

Cùng một lúc, tất cả mọi người đều hiểu. Và đồng thời, đều kinh ngạc.

Bên trong «Yggd folium», nhiều loại Realizer cỡ nhỏ được trang bị trên đó. Bằng cách sử dụng nó, họ có thể điều khiển nó từ «Fraxinus», và có thể kích hoạt Territory trên đó.

Nhưng, có thể triển khai Territory có nghĩa là, nó không thể làm mục đích chỉ lấy đi những tín hiệu.

Kannazuki đã kiểm soát vật thể được thả ra đó để chuyển tiếp thông tin từ khoảng cách xa, và sử dụng nó như một quả mìn.

Nhưng, ngay cả ở điều kiện bình thường, anh ấy cũng có thể bù đắp cho Realizer Điều khiển, tạo ra độ căng của 7 Realizer trong khi điều khiển từ xa một thứ rất nhỏ, là điều không thể tin nổi ngay lúc đó.

Cõ lẽ anh đã nhận ra suy nghĩ của mọi người, Kannazuki nhích môi.

"Nào, tôi nên nói như thế nào nhỉ. Tôi đoán rằng nó khá là buồn, cho dù công nghệ có phát triển ra sao, bây giờ con người có thể, không tạo ra một cái đầu cho một con người."

Nói xong, anh nhún vai.

Không, không có cách nào để loại người đó tồn tại, những suy nghĩ----dường như không thể nắm bắt được bởi anh ta.

Phần 5

Cái .... Đây là «Sandalaphon» ....?

Shidou lên tiếng trong lúc bị sốc bởi thanh kiếm xuất hiện trên tay cậu.

https://thuviensach.vn

Một thanh kiếm rộng phát ra ánh sáng rực rỡ. Một cái bảo vệ tay với chế tác tinh tế được trang bị trên đó.

Đúng. Không còn nghi ngờ gì nữa. [Phép màu có hình dạng] của Tohka ---- Thiên Sứ «Sandalaphon»

"Shi, dou .....? Tại, tại sao Shidou có thể sử dụng «Sandalaphon» .....!?"

Tohka cũng bị sốc khi nhìn về hưởng của Shidou.

Nhưng đó cõ lẽ là điều bình thường. Đó là vì «Sandalaphon», thứ vừa bị phá hủy bởi Ellen, đã xuất hiện trên tay của Shidou.

Nhưng ------ trong lúc Shidou bị bất ngờ, cậu đã phần nào ý thức được về mình để có thể chấp nhận tình hình một cách bình tĩnh.

Sức mạnh hồi phục của Shidou không thuộc về cậu từ đầu; đó là thứ gì đó xuất hiện sau khi phong ấn Linh Lực của Kotori.

Dựa vào đó, những thứ khác ---- nếu cơ thể của Shidou đã nắm giữ Linh Lực bị phong ấn bên trong đó, sẽ thích nghi với chúng.

Vậy có thể nghĩ rằng, cậu có thể sử dụng sức mạnh của các tinh linh khác.

Và thực tế, có bằng chứng chứng minh giả thuyết ấy đúng. ---- do sự hiện diện của Thiên Sứ

"Thiên Sứ .....? Còn nữa, nó giống như cái của «Princess» ..... ? Thứ mà đáng ra đã bị ta phá vỡ vừa rồi. Trước hết, một kẻ như ngươi lại có thể ----"

Ellen, người vừa rồi không có một chút hứng thú nào, đột nhiên thay đổi và nhìn Shidou với ánh mắt phản chiếu sự tò mò.

https://thuviensach.vn

"Ngươi gọi mình là Itsuka ---- Shidou đúng không? Ngươi thuộc loại gì vậy?"

"..... Con người. Sau này cũng vậy."

Sau khi Ellen cau mày khi nghe câu trả lời từ Shidou, cô giương đôi tay của mình lên phía trên. Theo hiệu lệnh, Những «Bandersnatch» đang bao vậy xung quanh hạ tư thế xuống như thể cho thấy sự cảnh giác của chúng.

"Ta đổi ý rồi. Itsuka Shidou. Ta sẽ để cậu đi theo chúng tôi. Ta khuyên cậu không nên kháng cự lại."

"Guh....."

Shidou nắm chặt thanh «Sandalaphon» trong khi tỏ vẻ ủ rũ trên khuôn mặt.

Sự thật là Shidou vừa rồi đã xoay xở để khiến 2 «Bandersnatch» rơi vào trạng thái ngưng hoạt động. Phía trước còn lại 8 «Bandersnatch» còn hoạt động ở trạng thái báo động, tên Pháp sư không xác định đã dễ dàng đánh bại Tohka ở trạng thái nghỉ giới hạn đang chờ ở phía xa.

Thật dễ để tưởng tượng việc chạy trốn thành công cùng với Tohka trong tình huống này khó khăn như thế nào.

"Đội «Bandersnatch». Hãy bắt tên kia. Nếu có sự chống cự nào thì cứ bẻ chân tay của hắn."

Ellen nói rồi vung tay từ phía trên về phía Shidou.

Ngay lúc đó, lũ «Bandersnatch» đang triển khai bao vây, tất cả chúng tấn công Shidou cùng một lúc.

"Kuh, tại sao cô .....!"

https://thuviensach.vn

Cậu đột nhiên vung thanh «Sandalaphon» đang cầm trên tay nhưng, cú chém cậu vừa làm được lại không tung ra. Thứ ánh sáng mờ nhạt trên lưỡi kiếm giờ chỉ để lại dấu vết trong buổi tối chết chóc.

Đương nhiên, những nhát chém ấy không chúng đám «Bandersnatch». Dễ dàng né được đòn tấn công của Shidou, lũ «Bandersnatch» mở rộng cánh tay của chúng về phía cánh tay phải đang cầm thanh «Sandalaphon» của Shidou.

"Eh.....?"

Đột nhiên, khi cậu nghĩ rằng âm thanh của một nút bấm bị bấm vang lên, những con búp bê cơ khí đang bao vây Shidou và Tohka, đã tóe lửa từ đầu của chúng và thân chúng xoắn lại.

"Chuyện quái gì, đang xảy ra vậy ....."

Cậu cau mày nghi ngờ. Những con búp bê cơ khí hoạt động trơn tru cho đến bây giờ, bắt đầu di chuyển một cách kì lạ như món đồ chơi chạy bằng điện bỗng dưng bị tắt điện.

Thấy vậy, Ellen người đang nhìn vào thanh kiếm đang nắm chặt trên tay Shidou, méo mặt đi một cách khó hiểu. Đến lúc cô nhận ra thứ gì đó, cô đặt tay lên tai của mình và bắt đầu thì thầm.

"Phản ứng của đội «Bandersnatch» đang trở nên bất thường. Có chuyện gì xảy ra vậy"

Và rồi, cô rung họng của mình như thể đang rên lên.

"Reallizer Điều khiển bị đánh sao? Như vậy là ý gì. .....uh, một trận chiến với một phi cơ sao? Tôi không nhớ là đã đưa ra mệnh lệnh như vậy ----"

https://thuviensach.vn

"..........!"

Tôi không thể bỏ lỡ thơi cơ để chạy trốn này. Shidou ngay lập tức đá mặt đất và nhanh chóng nắm lấy tay Tohka trước khi chạy khỏi chỗ đó với tốc độ tối đa.

"Chuyện.....chuyện, chuyện gì xảy ra vậy?"

"Tớ không biết! Nhưng đây là một cơ hội!"

Cậu nói vậy và để thoát khỏi lũ búp bê, cậu chạy về phía khu rừng.

"! Chúng ta không được để chúng thoát. Hãy đuổi theo chúng"

Cùng lúc đó với mệnh lệnh của Ellen đưa ra từ phía sau, một vài «Bandersnatch» di chuyển đầu của nó về phía Shidou để đuổi theo.

Nhưng ---- ngay sau khi di chuyển tay và chân của chúng như những con búp bê hỏng, chúng ngã xuống.

"Kuh.....các ngươi làm gì vậy!"

Ellen tặc lưỡi như thể ả đã thiếu kiên nhẫn từ trước, bắt đầu chạy đi để tự mình bắt Shidou và Tohka.

Nhưng, vào lúc đó.

"Uguuu!?"

Cô sau đó bước lên một cái hố trên mặt đất, và "Suteen! " Ngã vào đó

"Tại, tại sao lại có một cái hố ở nơi như thế này chứ.....!? Đừng nói với ta, đây là một lỗ đào siêu tốc ----"

Tình cờ vào lúc ấy, một «Bandersnatch» như nó đã nghiêng về hướng Ellen, ngã vào trong.

https://thuviensach.vn

"Eh, u, uwaahh!?"

Có lẽ đó là một ý tưởng thảm họa khi sơ ý bỏ bộ CR-Unit sau khi mang Tohka xuống. Ellen đang ở một vị trí mà cô bị phục kích, bị chôn vùi dưới thứ búp bê cơ khí xấu xí.

"Điều, điều này là không thể..... Ta, ta là Pháp sư .....mạnh nhất ----- Mukyuuu!"

Sau khi vang lên một giọng nói kỳ lạ, cô ta hoàn toàn bất động.

Nhưng dù vậy, từ khi cậu không biết lúc nào Ellen tỉnh dậy hay lũ «Bandersnatch» sẽ phục hồi lại chức năng của chúng. Shidou ngừng ngoảnh lại và nhìn về phía trước, Gou gou rồi cậu chạy trong tiếng gió.

Và rồi, tự hỏi mình đã dẫn trước bao nhiêu.

".....! Đó là -----"

"-------Muu"

Shidou và Tohka chạy cạnh nhau, rung họng cùng lúc.

Đúng. Trên bầu trời phía trên khu rừng mà có nhiều cây bị chặt đổ, họ thấy Kaguya và Yuzuru đâm vào nhau nhiều lần.

"Kaguya ---- Yuzuru!"

Ban đầu, họ đã phải chạy trốn khỏi Ellen nhanh nhất có thể nhưng ---- Shidou vô thức dừng chân lại.

Nếu cậu không dừng 2 người họ ở đây lại ngay bây giờ, rất có thể cuộc chiến đấu giữa hai người sẽ được định đoạt tại đây.

https://thuviensach.vn

Và định đoạt có nghĩa là ----- Kaguya và Yuzuru, một trong hai sẽ biến mất.

Bằng mọi giá nếu kết quả không được quyết định ở đây, nó sẽ giống như là việc cả hai người họ BIẾN MẤT tới thế giới khác.

Để cứu bọn họ, Shidou phải phong ấn Linh Lực của họ, ngay tại đây và ngay bây giờ.

"Hai cậu! Dừng lại! Có thể có cách giúp cả 2 đều có thể sống!"

Ngay cả khi cậu hét lên, có vẻ như họ không nghe thấy được giọng nói của cậu. Cho dù khoảng cách giữa họ không xa, bức tường của cơn lốc xoáy xung quanh 2 người họ có thể chặn lại bất kỳ âm thanh nào từ bên ngoài.

"Kuh, mình nên -------"

Shidou nói vậy và đột nhiên mở to mắt, trước khi nhìn xuống tay phải của cậu.

Lúc này, cậu vẫn đang giữ Thiên Sứ của Tohka «Sandalaphon».

Đúng vậy. Nếu đó là đòn đánh của Thiên Sứ đã hạ gục «Bandersnatch» thì, nó cũng có khả năng cắt được bức tường bão xung quanh Kaguya và Yuzuru.

Đương nhiên, cậu không nghĩ rằng 2 người họ có thể dừng lại chỉ vì nó. Nhưng Shidou bỏ sự chú ý của cậu trong chốc lát; nó có thể khiến họ nghe được những gì mình cần nói.

Nó ít có khả năng xảy ra. Nhưng đó là cách duy nhất.

"Xin lỗi Tohka, xin cậu đứng xa tớ ra một chút.....!"

https://thuviensach.vn

"Mu.....? U,umu"

Sau khi Tohka rên rỉ chân thật, cô tách mình khỏi Shidou và bước vài bước về phía sau.

Sau khi Shidou xác nhận điều đó từ rìa tầm nhìn của cậu, cậu tạo một tư thế với «Sandalaphon» bằng cả hai tay của cậu, và chém xuống hướng cơn gió đang che chắn cho Kaguya và Yuzuru như muốn thử cắt nó ra.

"Haaaaaaaaa!"

Nhưng ----- «Sandalaphon» không phát ra ánh sáng như lần đầu.

"Kuh....."

Cậu thử nhiều lần nữa nhưng, kết quả vẫn vậy. «Sandalaphon» chỉ cắt phần không gian bên trong tầm của lưỡi kiếm, nó sẽ không thể hiện quyền năng tuyệt đối như lúc Tohka cầm nó.

"Nó không có tác dụng ....."

Shidou nghiến răng, và nắm chặt tay đang cầm thanh «Sandalaphon» hơn nữa.

"Tohka .....! Tớ xin cậu, sử dụng «Sandalaphon» và chặn họ lại đi!"

"Cái gì .....?"

Tohka nói với giọng đầy nghi ngờ. Nhưng, có lẽ sau khi nhìn vào Kaguya và Yuzuru đang đánh nhau dữ dội và thấy hành động khác thường của Shidou, cô suy đoán tình hình và gật đầu như bỏ qua hết mọi suy nghĩ trong đầu.

"Xin lỗi, tớ xin cậu.....!"

https://thuviensach.vn

Sau khi nói xong, cậu đưa tay cầm của thanh «Sandalaphon» về hướng Tohka, và trao cho nó cho cô.

"Umu, đưa nó cho mình"

Sau khi Tohka gật đầu một lần nữa, cô cầm «Sandalaphon» lên tay của mình. Tuy vậy -----

" .....Uh "

Lúc này, cô thở một hơi nhẹ và nhíu đôi lông mày của cô lại.

"Tohka .....?"

".....Nó không có tác dụng. Tớ bây giờ không thể vung thanh «Sandalaphon» này được"

"Eh?"

Khi Shidou nổi lên câu hỏi ấy, Tohka nhìn vào đôi mắt mạnh mẽ của Shidou trong lúc tiếp tục.

"«Sandalaphon» không phải là một thanh kiếm tầm thường. Nó là một Thiên Sứ biểu hiện qua ý chí của người dùng có Năng lượng Tinh linh. Nó sẽ khác nếu mình ở trạng thái đầy đủ Năng lượng Tinh linh nhung, bây giờ, tớ không thể sử dụng «Sandalaphon» được triệu hồi bởi ý chí của Shidou được."

"Không thể nào ---- vậy ....."

Shidou ngước mắt lên với cảm giác tuyệt vọng.

Trên bầu trời, hai Tinh linh vẫn còn, tiếp tục một cách không thương tiếc và bỏ đi tất cả để người còn lại được sống.

https://thuviensach.vn

Trong mỗi lần ca ngợi đối phương họ đều nói.

Xem xét kỹ càng về đối thủ trong khi tung những cú đấm và đá vào đối thủ.

Trong lúc thể hiện tình cảm của họ với mỗi đòn đánh được tung ra.

Yêu thương nhau trong vô vọng, đó là sự tiếp tục của cuộc chiến bất thường này bởi những kẻ vụng về đầy vô vọng.

----- Để tiêu diệt chính bản thân họ.

"Không đời nào.....tôi chấp nhận nó được!"

Shidou hét lên và nắm thật chặt tay cầm của «Sandalaphon», và vung kiếm thêm một lần nữa.

Dĩ nhiên, không có sự khác biệt nào so với hồi nãy. Nhưng, không còn cách nào khác. Không từ bỏ, cậu làm lại lần thứ 2 và lần thứ 3.

"Chết tiệt, chết tiệt.....! Không có cách nào cả! Nếu cứ tiếp tục như vậy, họ sẽ ....."

Nếu Shidou sử dụng sức mạnh đã phong ấn, cậu có thể phong ấn Năng lượng Tinh linh của hai người họ. Nếu cậu làm được như vậy thì có thể, họ sẽ không phải trở thành một Yamai và tiếp tục ở trạng thái kia.

Cậu không cần phải đi vào giữa cơn bão, nhưng chỉ dùng những nhát chém. Chỉ khi cậu có thể cắt đứt cơn gió trong một đường kiếm, và chắc chắn hai người sẽ chú ý về phía Shidou---!

Và, Tohka đặt tay lên vai của Shidou.

"....., Tohka?"

https://thuviensach.vn

Cậu quay mặt lại để Tohka nhìn lại lên bầu trời, và Shidou nuốt nước bọt.

---- Tay của Tohka đặt ở trên vai cậu, không phải loại như là giải tỏa nỗi thất vọng của Shidou, nhưng thay vào đó nó mạnh như thể cô đang nghiêm khắc trách mắng cậu.

"Mình là người hay ghen tị. Để Shidou nói những lời như vậy."

"Tohka.....?"

Lúc Shidou thốt ra một tiếng gần như chết lặng, Tohka cười cay đắng chốc lát trước khi gật đầu với toàn bộ sức mạnh của cô.

"Mặc dù tớ nói là chỉ bây giờ nhưng, theo như mình suy đoán, mình nghĩ rằng không còn lựa chọn nào khác ngoài việc mọi người cùng nói chuyện và hiểu nhau. Nếu Shidou biết cách làm cho cả hai người họ đều được sống, thì Kaguya và Yuzuru có thể sẽ hạ kiếm của họ xuống."

Nó rất đơn giản, nhưng đó là sự thật.

"Nhưng, chúng ta sẽ làm gì....."

"---Tớ đã nói lúc trước rồi, thanh «Sandalphon» hiện tại, là thứ được triệu hồi nhờ ý chí của Shidou. Trong trường hợp này, nếu không phải Shidou sẽ trao cho nó thì ai khác làm nữa."

".....! Tớ.....?"

Sau khi Tohka gật đầu, Shidou nắm thật chặt tay cầm. Sau đó cô đưa cơ thể của mình ra phía sau của Shidou, và quấn tay quanh người Shidou như thể cô đã định vung thanh «Sandalphon» cùng với cậu ấy.

Nhưng.....như mong đợi, vóc dáng của họ quá khác nhau. Sau khi rên rỉ "Muu.....", lần này cô đưa qua phía dưới tay Shidou, đến trước mặt.

https://thuviensach.vn

Trong khi hai người họ như ở trang thái haori , trên tay đang nắm chặt vào «Sandalphon» của Shidou, cô nhẹ nhàng nắm tay mình với tay của cậu ấy.

"Tohka....."

"Bình tĩnh con tim của cậu nào. Và hãy nhớ lại. Thứ Shidou muốn làm lúc này. Mong muốn của Shidou bây giờ. Mọi thứ khác lúc này đều không quan trọng. Mặc kệ nó đi. Chỉ có một, hãy tưởng tượng mong muốn của cậu trong lòng và vung thanh kiếm. ------ Nếu cậu làm như vậy, Thiên Sứ chắc chắn sẽ trả lời cậu."

"....."

Shidou nuốt nước bọt, nhắm mắt lại và thở yếu ớt.

Theo lời Tohka, cậu trấn tĩnh tim mình xuống và điều chỉnh hơi thở của cậu.

Cậu phớt lờ những suy nghĩ của mình đi, dù đó có là tiếng gió đang rung màng nhĩ của cậu, hay cơn bão đang làm rối tóc cậu, thậm chí là cảm giác mềm mại và ấm áp đang truyền vào ngực và tay của cậu từ Tohka, nhưng chỉ có một thứ đang được tưởng tượng ra trong tim cậu.

Kaguya và Yuzuru. Dù đó là điều ngẫu nhiên hay hiển nhiên, Tinh linh kia đã tách ra làm hai.

Vào thời điểm họ được tạo ra, một số phận hiện hữu đã được tạo ra rằng một trong hai người họ phải bị biến mất.

Nhưng dù có công nhận điều đó hay không ------hai người họ bây giờ, để người còn lại sống tiếp, họ đang chiến đấu với một nửa yêu quý của mình.

https://thuviensach.vn

Shidou nghiến răng.

"-----Như Địa ngục, ta sẽ, làm cho nó xảy ra."

Đúng vậy. Mặc dù lúc bọn họ đều là kẻ ngu ngốc, một cái gì đó giống như là một trong hai phải bị biến mất chỉ là, một cái gì đó không nên xảy ra.

Đó là lý do tại sao, trước khi cả hai người bọn họ hoàn thành trận đấu.

Một cú đánh tuyệt đối và tàn nhẫn sẽ phá tan cái mà hai người họ gọi là trận đấu cao quý.

".....!?"

Shidou ngay lập tức mở mắt. Lưỡi của thanh «Sandalphon» phát ra thứ ánh sáng mạnh đến nỗi không thể so sánh nổi từ giờ.

Shidou nắm lại tay cầm, và Tohka cũng vậy, dồn thêm sức mạnh vào tay đang nắm lấy tay của cậu ấy, rồi cô hướng đầu về phía trước.

Một lần nữa Shidou ngẩng đầu lên và nắm bắt được sự vụng về đang làm náo động bầu trời diễn ra trong tầm nhìn của cậu.

Và rồi.

"OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh------!"

Cùng với một tiếng hét, vung thanh «Sandalphon» xuống nhắm về phía bầu trời.

Trong khoảnh khắc ấy, ánh sáng tỏa ra khỏi «Sandalphon» -------như thể đường kiếm ấy được thực hiện bởi lưỡi kiếm đã mở rộng, nó mở rộng về phía bầu trời.

https://thuviensach.vn

Và rồi ánh sáng của «Sandalphon» dễ dàng cắt qua lâu đài gió đang thổi dữ dội, đi giữa Kaguya và Yuzuru trước khi đi vào bầu trời. Chia cắt đám mây bị xoáy lại làm hai, ánh sáng của mặt trăng bị che khuất cho đến giờ đã được lộ diện.

Lúc điều đó xảy ra, cơn gió đã không còn được mạnh như trước như là một trò đùa, và cậu nghe được giọng nói đầy sự nhầm lẫn.

"Wha------"

"Khó chịu. Đây là....."

Kaguya và Yuzuru đang chĩa giáo và con lắc của họ vào nhau, mở to mắt ngạc nhiên và có thể là tìm nguồn gốc của đường kiếm kia, cả hai người hướng ánh mắt xuống phía dưới.

Sau khi họ nhận dạng ra Shidou ở đó, cả hai đều nhăn mày.

"Shidou.....!? Thứ vừa rồi, là cậu à.....?"

"Sốc. Không thể nào. Đó là một Năng lượng Tinh linh khổng lồ."

Shidou dùng «Sandalphon» như một cây gậy, và khi được hỗ trợ từ Tohka như để trả lời cho câu hỏi của họ, cậu lên tiếng.

"Kaguya-----Yuzuru.....!"

Một đòn. Dù chỉ tung ra một đòn, cả cơ thể của cậu đau như điên dại. Nhưng, nếu cậu bỏ lỡ cơ hội này, có thể giọng nói của cậu sẽ không thể tới được nữa. Nói như vậy đến khi nát cổ họng của mình, cậu hét lớn.

"Mình xin các cậu.....dừng, chiến đấu lại."

Tuy nhiên khi Shidou gọi họ, Kaguya và Yuzuru méo mặt tỏ vẻ không hài lòng.

https://thuviensach.vn

".....Cậu, cậu có nghe tớ nói không vậy? Tớ và Yuzuru, chỉ có thể tồn tại khi một trong chúng tớ hấp thụ người còn lại."

"Đồng tình. Điều đó hoàn toàn đúng. Xin đừng làm phiền bọn tớ. Bây giờ Yuzuru phải dạy cho Kaguya ngu dốt này bài học, đến khi Kaguya hiểu rằng cậu ấy là một Tinh linh tuyệt vời."

"Uh, cô vẫn nói như vậy.....! Ta đã nói với cậu là sẽ không có ích nếu người như ta không tồn tại!? Tại sao ngươi không hiểu! Yuzuru! Cô nên là người được sống."

"Từ chối. Yuzuru không nghĩ vậy. Kaguya nên là người được sống."

"Sao cô lại....."

"Phẫn nộ. Kaguya cũng thế--------"

"------Ta!"

Nếu cậu cứ để đà này tiếp diễn thì, sự gián đoạn rất khó để đạt được sẽ lãng phí và cuộc chiến lại bắt đầu thêm một lần nữa. Cậu cao giọng để xen giữa lời nói của họ.

"Tớ không có ý định dừng làm người phán quyết của trận đấu! Tớ----------sẽ chọn! Tinh linh phù hợp nhất để làm Yamai thực sự. Người cần được sống."

".....!"

Khi Shidou nói vậy, Kaguya và Yuzuru mở to mắt vì sốc------ngay lập tức lườm Shidou với ánh mát nhức nhối.

Nhưng, họ không định nói gì với cậu. Tạm thời, họ định nghe cậu nói gì.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên thật dễ dàng để hiểu được lý do cho cái nhìn chằm chằm và tập tung của họ. Từ cả hai bên, cậu thấy một sức ép đủ lớn khiến cậu sởn gai ốc.

.....Quan trọng là, cả hai người đều đang suy nghĩ như thế này. Nếu chọn đối phương thì sẽ ổn. Nhưng nếu cố gắng chọn mình, thì họ sẽ đâm xuyên qua trái tim của bạn trước khi kịp nói xong cái tên.

Và bởi vì họ là Tinh linh gió «Berserk». Cõ lẽ họ có đủ sức mạnh để biến nó thành hiện thực.

Shidou lo lắng nuốt trước khi lên tiếng.

Và, cậu đặt lựa trọn của mình trong giọng nói của mình và nói nó ra.

"Người tớ chọn là --------cả hai cậu!"

Giọng nói của Shidou vang vọng khắp khu rừng đang im lặng sau khi cơn gió ngưng lại.

Kaguya và Yuzuru nhìn chằm chằm vào Shidou trong vài giây trước khi ------cả hai người họ, cùng nhau phát ra một tiếng thở dài.

".....Cái gì vậy. Cậu đang đùa với bọn ta ư?"

"Khinh bỉ. Đó là một câu trả lời còn không bằng học sinh tiểu học. Một người con trai không có sự quyết đoán là nhục nhã."

Sau khi nói, cả hai đều nói với giọng từ chối.

Nhưng, Shidou không định đùa; cậu cũng không tính làm họ vui. Cậu thật sự nghiêm túc, nói tiếp.

"---- Nó không thể có ích được! Bởi vì hai cậu có nhiều điểm tốt khác nhau về các cậu, tớ không thể chọn được!"

https://thuviensach.vn

"Cái....."

"....."

Má Kaguya chuyển màu đỏ trong khi Yuzuru mở mắt nửa chừng.

"Đối với Kaguya, những suy nghĩ và cảm xúc dành cho Yuzuru, mạnh mẽ hơn so với Yuzuru dành cho bản thân cô ấy---------trong khi với Yuzuru, cậu ấy đánh giá Kaguya tỉ mỉ hơn so với Kaguya tự đánh giá bản thân mình."

".....Điều đó"

"....."

Cả hai người họ đều im lăng như đang quên mất lời nói của mình. Shidou dồn thêm sức mạnh vào cơ thể sắp ngã quỵ của cậu, tập trung hết sức mạnh vào cơ thể của cậu trước khi nói tiếp.

"----- Hai cậu!! Hai cậu có quyền lựa chọn những lựa chọn sau cho tương lai! Chọn đi! ①. Yuzuru hấp thụ Kaguya và trở thành Yamai thực sự. ②. Kaguya hấp thụ Yuzuru và trở thành Yamai thực sự!"

Sau khi họ nghe được câu nói của Shidou, một loại câu hỏi rõ ràng như vậy, họ thể hiện một khuôn mặt trong khi lên tiếng.

"Không phải rõ ràng rồi à. ①----"

"Trả lời. Không việc gì phải suy nghĩ. ②.---- "

Nhưng, Shidou không nghe họ trả lời và tiếp tục nói.

"③! Đổi lại cho việc mất đi Linh Lực, cả hai đều sẽ sống."

【.....!?】

https://thuviensach.vn

Lúc Shidou nói như vậy, Kaguya và Yuzuru mở mắt vì sốc.

"Huh.....? Cậu vừa nói gì vậy?"

"Yêu cầu. Vừa rồi, cậu vừa mới"

Shidou ho dữ dội. Và Tohka lo lắng quay đầu lại.

Nhưng, cậu không đủ khả năng để dừng nói tại đây. Cậu nuốt nước bọt để làm ấm họng mình và ép giọng của cậu ra.

"------Tớ xin lỗi nhưng, tớ chỉ đưa ra 3 lựa chọn để chọn từ một khoảng thời gian dài..... Tớ không cho phép, để chỉ có 2 lựa chọn được. "

"Cậu.....đang nói cái gì vậy? Điều đó, không thể nào có thể."

"Nghi ngờ. Đúng vậy. Yuzuru chưa nghe về phương pháp đó bao giờ."

Kaguya và Yuzuru, nhìn về phía cậu ấy với ánh mắt nghi ngờ. Điều đó thay thế cho một lý do. Người nào đã nói tin tưởng cậu là một kẻ ngớ ngẩn.

Nhưng, Shidou hét lên.

"Tớ xin hai cậu! Làm ơn hãy tin tớ! Chỉ một lần cũng được! Hãy cho tớ một cơ hội để cho hai cậu được sống.....! Nếu nó thất bại thì, tớ không quan tâm nếu như cậu làm bất cứ thứ gì cậu muốn với tớ! Nếu như vậy, thì cậu có thể giết mình luôn! Đó là lý do tại sao.....!"

".....Cậu định. Không phải cậu là con người sao? Thật là----"

"Vừa rồi, cậu đã quên mất ai vừa xẻ cơn gió hãnh diện của cậu?"

"uh....."

"Suy nghĩ. ....."

https://thuviensach.vn

Kaguya và Yuzuru ngập ngừng và nhìn nhau. Thay vi tìm hàm ý trong câu nói của Shidou, họ đã bối rối trước sự bất ngờ chuyển hướng của các sự kiện.

"Đó là lý do tại sao.....dừng lại! Cả hai cậu không cần phải chiến đấu với nhau nữa.....! Cái gì mà, một trong hai cậu phải biến mất, không còn nữa------"

Giữa lúc nói, Shidou cảm thấy cực kì mệt mỏi, và ngã ngay ở đó. «Sandalaphon» rơi trên mặt đất, và biến thành những đốm sáng trước khi biến mất vào không gian.

"Shidou!"

Tohka thốt ra một tiếng đầy lo lắng và lắc vai cậu. Nhưng, thật khó cho cậu ấy để phản ứng lại nó.

Tạm thời cậu đã lấy lại ý thức của mình nhưng, Hyuu Hyuu cậu chỉ ho ra từ cổ họng và có lẽ không còn có thể nói được nữa. Có vẻ--------cơ thể của Shidou đã vượt quá giới hạn của cậu.

"....."

"....."

Trên bầu trời, Kaguya và Yuzuru nhìn chằm chằm vào nhau.

--Kaguya lặng lẽ mở môi.

".....đó là những gì cậu ấy nói. Cô nghĩ sao? Yuzuru"

"Nghi ngờ. Không thể nào nghĩ như vậy được. Ngay cả khi đường kiếm ấy thực sự là thứ gì đó của Shidou, Yuzuru chưa bao giờ nghe về việc lấy đi Linh Lực"

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy----..... Tôi cũng nghĩ vậy"

"..... ....."

Trong tầm nhìn mờ nhạt của Shidou, bằng cách nào đó cậu cố gắng ép giọng nói của mình ra từ phổi. Nhưng-----dù cậu có cố rung cổ họng của mình bao nhiêu đi nữa, hơi thở của cậu cũng không thể thành tiếng được.

Điều này là không tốt. Cậu không thể xoay xở để khiến họ tin mình được. Shidou cảm thấy tầm nhìn của cậu đang mờ dần.

--Dừng lại, dừng lại, dừng lại. Mình thật sự có sức mạnh để cứu cả hai cậu. Nếu mình vươn tay ra, Mình có thể bắt lấy họ.

Tuy vậy, giọng nói của Shidou không thể tới được trên bầu trời kia. Kaguya và Yuzuru nhìn chằm chằm vào nhau trong khi họ tiếp tục nói.

"Thực sự, Shidou là một người phiền toái. Làm phiền chúng ta tới hai lần."

"Đồng ý. Nghiêm túc. Mặc dù Yuzuru gần đánh bại được Kaguya"

"Cô nói cái gì vậy? Ngay cả khi tôi đang định tung ra một đòn one-hit kill"

"Mỉa mai. Có phải là Suturm Lante (cười)"

"I, Im đi. Nếu cô nói lại thêm một lần nữa, tôi sẽ thực sự nổi giận đấy"

"Chấp nhận thách đấu. Dù thế nào, hãy làm những gì mà cậu muốn. Kiểu gì thì chiến thắng cũng sẽ là của Yuzuru. Yuzuru sẽ chắc chắn để Kaguya tồn tại."

"Tôi không thể để điều đó xảy ra. Tôi sẽ là người chiến thắng. Dù có ra sao thì cô vẫn phải sống"

https://thuviensach.vn

"Bác bỏ. Kaguya nên"

Kaguya tạo thế với cây giáo của mình, trong khi Yuzuru làm điều tương tự với con lắc của cô. Xung quanh họ, cơn gió lại bắt đầu nổi lên.

--Nhưng.

".....này, Yuzuru"

"Trả lời. Gì vậy"

"Đây liên tục chỉ là những cuộc đối thoại. Một cuộc nói chuyện giả thiết. Một cuộc nói chuyện khả năng. -------Nếu có cơ hội những gì Shidou nói là đúng thì, cô nghĩ sao"

"Đề nghị. Cậu có thể cho Yuzuru giới hạn thời gian để suy nghĩ không"

"Đồng ý. Chỉ 3 giây thôi"

"....."

"Được rồi, hết. Vậy?"

"Trả lời. .....Tớ nghĩ, điều đó thật tuyệt vời"

".....đùùa. Cô bất ngờ hoàn toàn trở thành một người lãng mạn."

"Chán nản. Vậy còn Kaguya"

".....tình cờ, tôi cũng vậy"

"Câu hỏi. Nếu cả hai chúng ta đều sống thì, Kaguya muốn làm gì?"

"Tôi á? Để xem nào.....ah, thứ mà Tohka đã nói. Tôi có thể muốn ăn thử cái bánh mì Kinako đó. Có vẻ nó rất là ngon."

https://thuviensach.vn

"Đồng tình. Nghe nó có vẻ ngon"

"Thế còn Yuzuru"

"Trả lời.----------Yuzuru muốn thử đi học"

"Aah.....điều đó rất hay. Ahaha, nếu là Yuzuru, thì cậu chắc chắn sẽ là tâm điểm chú ý từ đám con trai trong trường đấy."

"Từ chối. Yuzuru nghĩ rằng điều đó là không thể."

"Heh? Tại sao?"

"Trả lời. Đó là vì Kaguya sẽ ở cùng. Chắc chắn rằng, Kaguya sẽ là một người trở nên nổi tiếng."

"Ha, ha.....cùng với tôi"

"Khẳng định. Đó là bởi vì đây liên tục chỉ là những cuộc nói chuyện. Yuzuru không nhớ giới hạn của cuộc nói chuyện đã đưa ra."

"Aah.....tôi cũng thế. Tôi đoán vậy, sau đó khi lớp học kết thúc, chúng ta hãy lang thang xung quanh thị trấn sau giờ học"

"Đồng ý. Điều đó thật tuyệt. Yuzuru muốn vào một quán café"

"Yeah Yeah, tôi hiểu rồi. Nhưng cô phải chia sẻ chi phí hợp lý được không?"

"Từ chối. Điều đó không công bằng. Kaguya ăn nhiều hơn Yuzuru"

"N, nó không khác nhau nhiều lắm đâu mà"

"Nghi vấn. Có phải vậy không"

"....."

https://thuviensach.vn

"....."

Khi kết thúc những lời nói ấy, họ im lặng trong giây lát.

Trong tiếng gió, Kaguya là người bắt đầu lại cuộc nói chuyện.

".....nè, Yuzuru"

"Trả lời. Gì vậy"

"Xin lỗi, tôi đã nói dối.....!"

Những giọt nước mắt lớn trào ra từ đôi mắt của Kaguya

"Tôi không muốn, chết....."

Vừa nức nở, cô nói tiếp

"Tôi muốn sống..... Tôi, tôi muốn ở bên cạnh Yuzuru nhiều hơn"

"Đáp-----"

Sau đó, trên má Yuzuru, một hàng nước mắt chảy dọc theo nó.

"Yuzuru.....cũng vậy. Yuzuru không muốn bị biến mất. Yuzuru muốn sống cùng với Kaguya"

"Yuzuru....."

"Kaguya"

Hai người họ hòa chung quang cảnh của mình, và cùng lúc đó di chuyển đôi môi của họ.

【----------】

https://thuviensach.vn

Nhưng, giọng nói phát ra từ họng của họ, không đến được với người còn lại.

Quan trọng hơn, âm thanh rất lớn của một chiếc mô tô từ phía xa, vang lên xa hơn nữa trên bầu trời từ Kaguya và Yuzuru.

"Cái.....?"

"Chăm chú. Đó là....."

Kaguya và Yuzuru ngước lên.

Phía trên đó, là một chiếc tàu chiến màu đen khổng lồ cùng với làn khói tỏa ra từ phía sau của nó.

"Chỉ huy! Sẽ rất nguy hiểm nếu như chúng ta còn hạ thêm độ cao! Trong trạng thái không sử dụng lớp tàng hình, rất có thể người dân sẽ để ý--------!"

Bên trong khoang chỉ huy của «Arbatel», những tiếng la hét của các phi hành đoàn mang đầy sự lo lắng, vang vọng khắp nơi.

"Yên lăng"

Nhưng Paddington, người đang ngồi trên ghế thuyền trưởng, làm cho họ im lặng trong một tiếng hét.

----Người dân sẽ để ý? Điều đó có ý nghĩa gì? Bây giờ, khi mà «Arbatel» bắt đầu lăn xuống, phi thuyền của «Ratatoskr» không còn đuổi theo chúng ta nữa.

May mắn thay, có vẻ Chỉ huy bên phía kia có cùng suy nghĩ tầm thường như các phi hành đoàn bên này. Vì họ bí mật như suy nghĩ tốt nhất của mình, họ để những kẻ địch bị thương trốn thoát ngay trước mũi họ.

https://thuviensach.vn

"Không------điều đó không đúng nhỉ"

Paddington liếm môi.

Nếu họ định duy trì con tàu của mình là một bí mật thì, họ có thể sử dụng phương pháp để tấn công «Arbatel» kể cả khi nó không đuổi theo. Họ có thể sử dụng Tụ pháo năng lượng để bắn, hay dùng quả thủy lôi bí ẩn kia mà họ vừa sử dụng ban nãy.

Nhưng, từ bất kỳ cơ hội nào các sự kiện của họ đưa vào tấn công, có nhiều khả năng rằng họ sẽ gây ra thương vong trên đảo.

Nếu đó là chỉ huy thuộc về một tổ chức bất thường cố gắng thuyết phục Tinh linh bằng biện pháp hòa bình thì, ông ấy nghĩ rằng đó có thể là một cách nhưng.....có vẻ như ông đã đánh dấu.

Nhưng-----chỉ vậy là không đủ

Mất đi một số đơn vị từ đội «Bandersnatch», «Arbatel» bị thiệt hại, và quay trở lại. Lúc đó, việc giáng chức Paddington sẽ là quyết định cuối cùng..

Để bỏ qua tất cả, ông cần một kết quả tốt hơn để bù đắp cho nó.

Paddington trừng mắt nhìn hai cô gái được hiển thị trên màn hình. Vừa rồi, ngay trước khi đường truyền liên lạc bị cắt đứt, theo thông tin đưa đến từ Ellen, đó là Tinh linh «Berserk».

"Đám cháy được dập tắt trong phòng Điều khiển rồi đúng không! Sử dụng tất cả các «Bandersnatch» còn lại trên tàu! Chúng ta phải bắt «Berserk» và «Princess» bằng mọi giá."

"Nh, Nhưng-----"

"Cứ làm đi!"

https://thuviensach.vn

Sau tiếng hét của Paddington, các phi hành đoàn bỏ qua một nhịp và gõ bảng điều khiển trong lúc nghiến răng.

"----------Nó là cái gì thế"

"Đồng tình. Yuzuru mong nó có thể đọc được suy nghĩ."

Kaguya và Yuzuru nhìn khối kim loại khổng lồ trên bầu trời trong khi, thốt ra những lời không hài lòng.

Mặc dù vừa rồi đó là sự hòa giải với một nửa yêu quý của họ, thứ kia xen ngang rất đúng lúc vào giữa họ.

Nhưng, điều nay chưa dừng lại ở đó.

Khi họ nghĩ rằng cửa hầm được cài đặt ở phía sau của chiếc tàu chiến được mở, đi ra một cách riêng rẽ từ đó, những con búp bê được gói lại cùng với nhiều loại vũ khí khác nhau phía sau lưng và tay chúng được mở ra từ đó.

Có kết cấu và được tổ chức trơn tru. Hình như, chúng là những con búp bê với đầu và tay nhưng, không phải là con người, nửa người hay ma quỷ từ những câu chuyện đã đi vào trong tâm trí.

Hơn nữa, những con búp bê cơ khí kia, sau khi mở hệ thống dây dẫn của chúng giữa không trung, những thứ bất ngờ này dễ dàng vây quanh bầu trời và bắt đầu bay lòng vòng như cố gắng để bao vây Kaguya và Yuzuru.

Và, trong thời điểm tiếp theo, con búp bê đang bay quanh vùng bao vây, chĩa tay phải đang được trang bị một vật thể hình ống về phía hai người họ và những chúm tia sáng được phát ra từ đó.

"Uoou!?"

"..........!"

https://thuviensach.vn

Sau khi Kaguya và Yuzuru né chúng ra ngay trước khi nó đánh trúng, Kiii họ nhìn chằm chằm vào lũ búp bê.

"Khó chịu. Thật là phiền phức."

Yuzuru cũng điều khiển con lắc trên tay trái của cô, và thổi bay những con búp bê đang bay quanh họ.

Nhưng, đám búp bê đã tản ra từ đòn tấn công của họ, cố định lại vị trí như không có gì xảy ra và một lần nữa đối mặt họ trong khi đang loại bỏ trọng lực.

Kaguya và Yuzuru nhăn mày khó chịu.

"Fu.....đúng là một đám ghê tởm"

"Đồng ý. Thiệt tình, Yuzuru không muốn bị chạm vào như vậy"

Sau khi Kaguya và Yuzuru thôi bay lũ búp bê đi một lần nữa, họ lại nhìn chằm chằm vào bầu trời.

Có vẻ lũ búp bê vẫn không ngừng được thả xuống. Những con búp bê vẫn được thả xuống từng con một từ con tàu khổng lồ.

Sau khi họ trở nên chán ngán và trùng vai xuống từ khi nhìn vào nó, họ lên tiếng gần như cùng lúc. Nếu ở trong tình thế này thì, việc này sẽ không bao giờ kết thúc dù họ có đánh bại bao nhiêu con búp bê đi nữa.

"Này, Yuzuru"

"Đề nghị. Kaguya"

Giọng nói của họ hoàn toàn lẫn lên nhau. Sau khi Kaguya và Yuzuru đột nhiên mở mắt ra vì sốc, họ nhìn mặt nhau.

https://thuviensach.vn

Và rồi, từ cả hai phía, Fufu như là một giọng nói phát ra.

"Muốn làm điều đó không?"

"Đồng tình. Hãy làm nó đi"

Sau khi cả hai khẽ gật đầu, Kaguya giơ tay trái lên, trong khi Yuzuru giơ tay phải------họ hoàn toàn, hợp chúng lại với nhau.

Khi họ làm điều đó, cả hai bộ Linh Phục và Thiên Sứ của họ tỏa sáng rực rỡ và------cánh mọc ra từ vai phải của Kaguya và cánh mọc ra từ vai trái của Yuzuru kết hợp lại với nhau, tạo thành một thứ hình chiếc cung.

Tiếp theo, con lắc của Yuzuru trở thành dây cung và nối đôi cánh từ một bên với phía còn lại-----ngọn lao của Kaguya trở thành mũi tên và được gài vào cây cung.

Lần này, Kaguya dùng tay phải, còn Yuzuru dùng tay trái.

Với bàn tay được bao bọc bởi Linh Phục, tay trái và tay phải của họ kéo dây cung cùng một lúc.

Cây cung được kéo tới giới hạn của nó rồi được hướng về phía tàu chiến trên bầu trời.

Và rồi.

【«Raphael»---《El Kanaph》!!】

Hai người họ, thả tay vào cùng thời điểm, và mũi tên khổng lồ đó được bắn lên trên trời cao.

Vào thời khắc đó, một áp lực gió mà thậm chí không thể so sánh được với lúc trước khi bị tấn công ở gần đó.

https://thuviensach.vn

Shidou và Tohka đang đứng phía dưới họ vẫn ổn nhưng, những con búp bê đang bay xung quanh họ bị thổi bay đi chỉ là hậu quả của chúng.

Những cái cây còn lại bị cắt hạ và khu rừng xạo xạc như thể chúng đang vẫy.

Không tồn tại thứ gì có thể chặn đường tiến của mũi tên được bao phủ bởi cơn gió.

Một đòn tấn công tập trung duy nhất với sự tuyệt đối và không thể bị đánh bại.

Một cú bắn lần đầu tiên được thực hiện bởi sự hợp sức của chị em Yamai, mũi tên mạnh nhất.

Hướng tới chiếc tàu chiến được tạo ra bởi con người, ở đây nên không có lý do, cho nó để có thể né được đòn tấn công.

Trong tích tắc, chiếc tàu chiến khổng lồ đã bị xuyên thủng bởi mũi tên của «Raphael», và vì nó được bao bọc bởi áp lực gió, phần bên trong bị đảo lộn và phá hủy-------bầu trời đêm bị nhuộm đầy màu đỏ cùng với âm thanh của một vụ nổ khổng lồ.

Phần 6

"..... kuh, ah....."

Với giọng như tiếng rên rỉ, Origami hé mở mắt.

Khung cảnh đang được hiện ra lúc này không phải là hòn đảo với bầu trời chìm trong cơn gió, nhưng đúng hơn đó là trần nhà của một phòng khách sạn được chiếu sáng bởi một bóng đèn hình vuông. Thoáng qua, cô nghĩ rằng mình bị tấn công bởi ảo giác như thể mọi thứ trôi qua chỉ là một

https://thuviensach.vn

giấc mơ nhưng----không phải. Chắc chắn rằng nó để lại một vét đau âm ỉ trên mặt cô.

Sau khi chạm vào ngực mình với vẻ mặt nhăn nhó, cô phát hiện ra việc điều trị y tế đã được thực hiện với băng cứu thương và chườm nóng.

"Có chuyện gì đã xảy ra vậy....."

".....aah, cô tỉnh rồi"

Và, từ phía bên cạnh của chiếc gối, cô nghe thấy một giọng nói ngái ngủ. Đó là Phó giáo viên chủ nhiệm Murasame Reine.

"Cô giáo.....em đang ở đâu vậy"

".....Đây là phòng của tôi. Tôi xin lỗi nhưng, tôi sẽ chuyển cô đến đây. Vì nó có thể gây ồn ào nếu các học sinh khác nhìn thấy điều này"

"Err.....lũ búp bê-----"

".....aah, sau khi cô bị mất ý thức, vì lý do nào đó mà chúng ngưng hoạt động"

"-----Em hiểu"

Sau khi nói ngắn gọn như vậy, Origami bằng cách nào đó xoay xở để nâng cơ thể ọp ẹp của mình

"Có phải việc điều trị đã được hoàn tất nhờ cô giáo?"

".....aah. Xin lỗi tôi chỉ sử dụng những thứ có sẵn"

"Không..... Cảm ơn cô"

".....tôi mới là người nên nói lời cảm ơn. Nhờ cô mà tôi đã được cứu. Cảm ơn"

https://thuviensach.vn

Nói xong, Reine cúi đầu. Origami nuốt nước bọt trước khi tiếp tục nói chuyện.

"Thưa cô, vê con búp bê đó"

".....Tôi không nói cho ai cả. Bên đó có khả quan hơn không?"

"....."

Origami nhìn lại vào Reine đang im lặng

.....Cô cảm thấy giáo viên Murasame này, bình tĩnh một cách kì quặc dù cô ấy bị tấn công bất ngờ. Và hơn nữa, cô ấy còn điều trị cho Origami với thái độ điềm tĩnh và không nói với bất cứ ai về điều này.

Đó là sự thật, về phía Origami cô không muốn thông tin về con búp bê bí ẩn bị lộ một cách thiếu cẩn trọng nhưng.....làm thế nào để đặt nó, cô cảm thấy nó có đôi chút hoàn hảo.

Đúng vây----có vẻ, cô ấy biết về sự tồn tại của CR-unit.

Nhưng, Origami dừng những suy nghĩ đó lại.

Bởi vì một vấn đề quan trọng xuất hiện trong đầu của cô.

"----Shidou"

".....hnn?

"Shidou đâu rồi"

".....aah, cậu ấy ổn. Có vẻ cậu ấy đang đi về phía này"

Nghe vậy, Origami thở phào nhẹ nhõm-----cô giật giật vai cùng với một linh cảm không tốt.

https://thuviensach.vn

"Tại sao, cô biết được điều đó?"

"....."

Khi Origami nói vậy, Reine gãi má và đảo mắt nhìn quanh như thể Thôi chết cô đã gây nên một sai lầm. Và sau một lúc im lặng, cô nói.

".....do trực giác?

"....."

Origami lặng lẽ bò ra khỏi giường. Ngay cả khi cô đã đảm bảo sự an toàn của Shidou với lý do mờ mịt ấy, cô không thể nào không lo lắng được.

Nhưng, vào thời điểm cô đứng lên từ chỗ đó, một cơn đau âm ỉ nhói lên trong bụng cô, khiến Origami phải quỳ xuống.

"Ugh....."

".....đây là lý do tại sao vừa rồi tôi nói về điều đó. Cô không nên ép buộc bản thân mình. Rồi, cậu ấy sẽ quay lại sớm thôi"

".....kuh"

Trong khi đứng bằng tứ chi, Origami đấm vào sàn nhà bằng tay mình. Mặc dù bị cơn đau bụng nhẹ ảnh hưởng nhưng, cô không để ý đến và đấm vào sàn nhà một lần nữa.

Đó chỉ là một vụ tấn công. Chỉ từ một vụ tấn công không có vũ khí. Từ một con búp bê không phải là Tinh linh hay là đòn tấn công của thứ gì đó, và điều này.

Origami bây giờ, người đã mất đi Realizer của mình, chỉ trở thành một người bình thường đầy buồn bã.

https://thuviensach.vn

Quá yếu, và quá bất lực. Cô chỉ tình cờ lơ lửng trên cuộc sống mà mình đã chọn. Nếu con búp bê không dừng hoạt động vào lúc đó, cô có thể đã bị giết cùng với Reine. Cô là một cô gái yếu đuối, không thể đưa Shidou-----người cô yêu ra khỏi nơi nguy hiểm đó. Đó là Tobiichi Origami bây giờ.

Cô nghiến chặt răng. Cô có thể dễ dàng nếm được máu

"----------ger"

".....un?"

Reine nghiêng đầu. Nhưng đó không phải là câu nói dành cho Reine. Như để tự nhủ với bản thân, cô ngâm lại thêm một lần nữa.

"Tôi muốn.....trở nên mạnh hơn nữa. Không dựa vào bất cứ điều gì, đủ.....để bảo vệ Shidou....."

Dù cô có nghe thấy những lời đó hay không------Reine, lặng lẽ cụp mắt xuống và nhẹ nhàng khoác chiếc áo khoác lên vai Origami.

Phần 7

"-------«Arbatel». Đây là Adeptus 1. Xin hãy trả lời, «Arbatel»"

Bằng cách nào đó để lấy lại được ý thức của mình, Ellen sau khi bò ra từ phía dưới lũ «Bandersnatch» hét lên nhưng, cô chỉ có thể nghe được tiếng ồn từ phía bên kia của chiếc Incom.

"....."

Ellen tặc lưỡi, và vẹo vai.

«Arbatel» có 9 phần thì có lẽ cũng bị đánh bại tới 8 phần. Vừa rồi, không có một lỗi nào mà khiến toàn đội «Bandersnatch» ngưng hoạt động

https://thuviensach.vn

cùng một lúc.

Cô bao quanh mình với những dòng suy nghĩ. Mọi thứ vẫn sẽ ổn nếu «Arbatel» bị phá hủy hoàn toàn mà không để lại dấu vét nào cả, và tất cả mọi người kể cả Paddington chết. Nhưng, cô không thể để con tàu đó rơi vào tay «Ratatoskr» bằng mọi giá.

Và như thế, Ellen lắc nhẹ vai. Vì cô nghe thấy một vài âm thanh phát ra từ chiếc Incom.

"Đây có phải là «Arbatel» không? Tình hình như thế nào rồi------"

Tuy nhiên, cô đoán được người ở đầu liên lạc bên kia là một ai đó khác. Cô nghe được một tiếng cười khúc khích trước khi nó làm rung màng nhĩ của Ellen.

"Fufu.....dựa vào tình trạng đó, có vẻ như kế hoạch đã thất bại. Đó không phải là một điều hiếm hoi đối với một người như cô sao, Ellen"

"-----acc"

Đúng vậy, giọng nói đó không ai khác chính là Issac Westcott

"Tôi rất xin lỗi. Mọi việc do tôi chịu trách nhiêm"

Đương nhiên, tâm trí của cô không nghĩ như vậy. Đó là lỗi của kẻ bất tài, ngu ngốc kia đã đi quá đà với món đồ chơi đầy sức mạnh mà hắn nhận được và------những nữ sinh quỷ quái.

Westcott bật cười thêm một lần nữa như thể ông ta đã nhìn thấu được suy nghĩ của Ellen.

"Vậy, còn «Princess»?"

".....Tôi xin lỗi. Tôi đã thất bại trong việc bắt cô ta."

https://thuviensach.vn

"Cô ta có phải là một Tinh linh?"

"Eh? Đ,Đúng vậy. Tôi chắc chắn về điều đó. Không có sự sai sót nào cả. Yatogami Tohka chính là Tinh linh «Princess»"

Khi Ellen nói vậy, Westcott rung họng như đang tỏ ra hài lòng.

"Fufu, vậy, có vẻ cô đã xác đính chính xác được cô ta. Chỉ cần biết rằng điều đó khiến cho kế hoạch lần này có một ý nghĩa quan trọng. ------- Làm tốt lắm. Quay trở về căn cứ"

"....."

"Không đồng ý hả?"

"Không phải như vậy. Chỉ là----cuối cùng, tôi có một câu hỏi"

"Houu, là gì?"

Ellen lặng lẽ mở miệng.

"Một thứ gì đó giống như con người có thể kiểm soát Linh lực, ngài nghĩ nó có tồn tại hay không?"

Phần 8

Shidou bám vào vai của Tohka trong khi từ từ đi về phía khách sạn.

Khu rừng gần như trở thành đống đổ nát so với lúc ban đầu; nó trở nên thoáng đãng hơn so với lúc cậu đến đây, và việc đi bộ cũng dễ hơn nhiều. Cậu chăm chú nhìn về con đường lờ mờ ở phía trước trong khi lẩm bẩm lo lắng.

".....này, khách sạn phải ổn đúng không.....?"

https://thuviensach.vn

Lúc Shidou nói, cậu cảm thấy.....cậu nghe thấy tiếng nốc của Kaguya và Yuzuru.

Và khi họ gần đến khách sạn, Shidou và cả nhóm tìm thấy thứ gì đó kỳ lạ.

"Hmm.....? Cái này.....là do lũ.....«Bandersnatch» gây ra phải không?"

Nhờ cơn gió của Kaguya và Yuzuru, có vẻ như nó đã thổi qua đây. Phần đầu của nó hình như bị sập. Có lẽ nó đã bị đá đi trong lúc rơi.

Và, khi Shidou đang bao quanh mình với những dòng suy nghĩ, cậu nghe thấy Kaguya cười một tiếng từ phía sau.

"Kuku.....đó là do cơn bão dữ dội của chúng tôi. Một con búp bê như thế này sẽ chỉ có thể được chơi quanh quẩn như rác"

"Đồng tình. Gió của Yuzuru và Kaguya là mạnh nhất."

Sau khi hai người nói xong, họ đột nhiên nắm tay và mỉm cười với nhau.

Đó là một sự hòa giải không thể tưởng tượng được giữa họ dựa vào những gì xảy ra trước đó.

"Quan trọng hơn--------n. Shidou, nhanh lên và phong ấn sức mạnh của bọn tôi"

"Đồng ý. Mặc dù vẫn còn thơi gian nhưng, làm nhanh thì sẽ tốt hơn"

"Eh, không, điều đó"

Sau khi Shidou nhìn về phía Tohka, lời nói của cậu trở nên ngập ngừng.

https://thuviensach.vn

Tohka, nhìn lại vào cậu với vẻ buồn rầu.

"V, vì tớ còn phải chuẩn bị nhiều. Nên chúng ta sẽ làm điều đó thật nhanh vào sáng mai, mong các cậu chờ thêm một thời gian"

Như dự tính, cậu không thể làm điều đó trước mặt Tohka. Shidou viện một lý do ngẫu nhiên.

"Fuun.....sẽ tốt hơn nếu đây không phải là một lời nói dối? Nếu cậu gửi đi một lời nói dối về phía những đứa con của bão thì, nghĩ đến việc hài cốt của cậu thậm chí sẽ không được để lại đi"

"Tư hình. Cho đến khi cơ thể Shidou đầy vết lõm"

"Tớ, tớ không nói dối đâu"

【.....】

Sau khi cả hai nhìn Shidou với ánh mắt nghi ngờ, họ thở dài một cái nhẹ.

"Kuku.....vậy được rồi, tôi đoán thế. Tôi sẽ tin cậu. Mà này Tohka"

"Mu? Gì thế?"

"Thỉnh cầu. Tohka có thể cho chúng tôi mượn Shidou một lúc được không?"

Như để kết thúc lời nói của Kaguya, Yuzuru nói vậy. Tohka khó chịu, nghiêng đầu.

"Tớ không để ý đâu nhưng mà.....tại sao?"

"Nó, nó không sao, chỉ một lúc thôi, cô chờ ở đây"

https://thuviensach.vn

Lúc Kaguya nói, Tohka bỏ tay của mình ra khỏi vai của Shidou.

Và cứ như thế cô để họ đưa Shidou đi, trước khi đi vào phía bờ rừng.

"Ch, chuyện gi mà nghiêm túc vậy"

"Không sao đâu nên hãy giữ im lặng"

"Đồng ý. Im lặng là vàng"

Bị nói với giọng hách dịch, Shidou lăng lẽ ngậm miệng lại

Và rồi, khi họ đến một nơi mà không thể nhìn được Tohka, bọn họ dừng chân lại.

".....Shidou. Rồi, mình nên nói điều này như thế nào nhỉ, cảm ơn, theo nhiều cách"

"Cảm ơn. Nhờ Shidou, cuộc chiến của Yuzuru và Kaguya đã kết thúc"

"Không, đó là....."

Cậu trả lời lại, với sự dịu dàng đến bất ngờ. Shidou gượng gạo cười như thể cậu đang gặp khó khăn.

Và, sau khi Kaguya và Yuzuru nháy mắt với nhau, họ quay trở lại nhìn vào Shidou.

"Đó là lý do tại sao, mà, nó là một cái gì đó nhàm chán nhưng, chúng tôi nghĩ rằng sẽ dành cho cậu một món quà"

"Thỉnh cầu. Làm ơn nhắm mắt lại"

"Huh? Mắt"

Shidou nhướng mày trong khi, lặng lẽ làm theo mệnh lệnh của họ.

https://thuviensach.vn

Khi cậu làm điều đó-------

".....!?"

Đến từ bên trái và bên phải

Môi bên phải và trái của cậu, một cảm giác mềm mại xuất hiện cùng lúc và Shidou trở nên ngạc nhiên.

Đúng vậy, Kaguya và Yuzuru đã, trao cho Shidou một nụ hôn vào cùng một thời điểm.

"Cái, hai cậu, các cậu làm gì-------"

"Đ, đó là lý do tôi nói nó lúc nãy. Đây là một món quà trao đổi. Đó là nụ hồn đầu tiên của hai siêu người đẹp, Yuzuru và tôi đó biết không? Cậu nhảy múa trong vui sướng cũng được nhưng, phản ứng đó vẫn thú vị"

"Xin lỗi. Điều đó có khiến cậu bận tâm không?"

Kaguya khoanh tay lại trong khi mặt của cô ửng đỏ, và Yuzuru cúi đầu xuống xin lỗi. Và------

"Cái....."

"Bất ngờ. Đây là------"

Kaguya và Yuzuru phát ra giọng nói đầy hoảng loạn từ cổ họng của họ. Nhưng đó là điều bình thường. Bởi vì, cả hai bộ Linh phục và dây xích xung quanh cơ thể họ biến thành các hạt sáng và biến mất.

"Uh, ukyaaaaaaaaaa!?"

"Hoảng loạn. Ecchi-desu "

https://thuviensach.vn

Cả hai người cùng nhau che ngực của họ, và ngồi xổm xuống ngay tại chỗ đó.

Shidou đáp trả theo trong hoảng loạn

"Bì, bình tĩnh đi các cậu! Thực ra, để phong ấn Linh lực, đó là một điều quan trọng------"

"Shidou? Có thứ gì đó phát sáng nhưng, đã xảy ra chuyện gì?"

".....!? Tohka!?"

Và khiến cho tình hình tồi tệ hơn, Tohka đáng ra đang chờ ở phía sau, hyokon, đưa khuôn mặt của cô ra.

Và rồi, sau khi mở to mắt vì sốc, cô có lẽ đã hiểu tình hình và mặt của Tohka trở thành củ cải đường màu đỏ.

"Shi, Shidou!? C,ccccccậu đang làm cái gì vậy!?"

"Kh,không, cậu hiểu nhầm rồi! Tớ không------"

"Shidou đột nhiên cởi quần áo của tôi....."

"Khóc điêu đứng. Yuzuru không thể trở thành một cô dâu được nữa rồi"

Từ phía sau lưng, trở thành hơi thổi cuối cùng, Kaguya và Yuzuru khiến cơn cháy bùng lên. Sau khi má của Tohka trở nên đỏ hơn nữa, cô trừng mắt nhìn Shidou.

"Shidoooouuuuu!"

"Ch, chờ đã! B, bây giờ cơ thể của tớ là.....uh, a, aaaaaaaaaaaaaahhhhhhhhhhhh!?"

https://thuviensach.vn

Tiếng hét cay đắng của Shidou vang vọng khắp khu rừng đêm.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Kết Chương: Shidou, Ta Sẽ-

Phần 1

Đêm bão tố cuồng loạn đã hạ màn, và ngày mới đến.

Shidou và cả nhóm đã rời khỏi khách sạn đang nhìn về phía những cái cây bị đốn ngã từ cửa sổ xe buýt đang di chuyển về phía sân bay để trở về thành phố Tenguu.

Sau khi các học sinh nghe vài nhắc nhở quan trọng và kiểm tra lại hành lý, thì họ được bảo chờ ở hành lang trong khi đợi máy bay cất cánh. Dù họ đáng lẽ đã mua đủ thứ rồi, nhưng họ vẫn hoặc là đang quét sạch các khu bán hàng hoặc là đang ngấu nghiến nhà ăn của sân bay.

Đúng là học sinh trung học có khác. Dù gì cũng là những học sinh trung học đang ở giữa độ tuổi trẻ. Dù cho họ đã chơi thả ga ở bờ biển ngày hôm qua, có vẻ như họ vẫn còn sức chịu đựng.

Shidou ngồi trên chiếc ghế dài ở hành lang hoàn toàn kiệt sức, haha.....nở nụ cười bất lực.

"Iyaaaaah, chớp mắt cái là hết chuyến đi rồi."

Và, bên cạnh Shidou, Tonomachi, người vì lý do nào đó mà chỉ bị cháy nắng từ cổ cho tới đầu nói vậy với nụ cười vui vẻ.

"aah..... yeah chắc vậy."

https://thuviensach.vn

Shidou đáp lại như một cái cây già nua sắp đổ.

Đêm qua, sau khi sử dụng «Sandalphon», cơ thể cậu bị tấn công bởi một cảm giác uể oải mạnh mẽ nhưng-------sau khi ngủ qua một đêm, một cơn đau nhức mãnh liệt lại bồi thêm vào.

Chà, nếu đây là cái giá phải trả cho việc dùng sức mạnh của một Thiên Sứ thứ mà vượt quá giới hạn cơ thể con người, và, nếu đây là cái giá phải trả cho việc cứu được cả Kaguya và Yuzuru thì, chắc nó vẫn còn khá rẻ.

"Ngay cả khi nói vậy, tớ không cảm nhận được không khí chuyến đi nhiều lắm..."

Cậu nói thế và thở dài. Rốt cục thì, bởi vì cậu đã bị kéo vào vô số rắc rối, mà cậu không tham gia nhiều vào các hoạt động nhóm.

"Ahh Ahh, chuyện gì với cậu vậy, làm khuôn mặt mệt mỏi như thế. Cậu không ở trong phòng tối qua đúng không? Cậu đã đi đâu hả, ah? Để mà mệt tới mức này, cậu đã làm chuyện đồi bại gì và với ai thế hả?"

Tonomachi hỏi trong khi *Fuun**fuun* hơi thở cậu dồn dập. Shidou thở dài như thể từ bỏ.

"Tại sao lại là chuyện đồi bại chứ....."

"Ờ thì, khi một chàng trai trung học khoẻ mạnh biến mất vào ban đêm trong chuyến đi dã ngoại của trường và nói không có gì xảy ra cả, những người mà tin được điều đó chỉ có thể là thánh, kẻ ngốc hoặc là Tohka-chan thôi phải không. Vậy? Là ai thế? Tohka-chan đúng không.....tớ đoán vậy. Vì cô ấy tràn đầy năng lượng mà. Không phải sao? Hay linh hồn của cậu bị vắt kiệt sau khi trở thành đối tác cho cả hai chị em Yamai một lược? Chính xác, tớ không thấy họ đâu cả."

"aah.....ờ thì, theo một cách nào đó."

https://thuviensach.vn

Shidou nở nụ cười gượng.

Phải. Đúng là thế, bắt đầu từ lúc họ rời khỏi khách sạn, bóng dáng Kaguya và Yuzuru đã không ở đó.

Sau sự cố đêm qua, cả hai người họ đã được chuyển lên «Ratatoskr». Nhiều khả năng lần tới gặp nhau sẽ là sau khi đợt kiểm tra hoàn thành, và là khi cậu đã về đến thành phố Tenguu.

Tiện thể, cả hai người họ được xem như học sinh chuyển trường nhưng.....vẫn không chắc là họ sẽ tiếp tục nhập học vào trường Shidou sau chuyện này không.

Ngay cả khi cậu nói thế, trạng thái tinh thần của cặp song sinh sau khi đã giảng hoà hiện là ổn định nhất so với các Tinh Linh cho tới giờ, cái ngày mà hai người họ cùng nhau dạo phố chắc không còn xa nữa.

Khi Shidou đang nghĩ về mấy thứ như thế, Tonomachi đưa mặt lại gần không chút do dự.

"Oi, chuyện gì với cái cớ mập mờ đó thế. Hay là thế này? Đúng như tớ nghĩ, có phải đó là Tobiichi người mà lúc này cũng chả thấy đâu đúng không? Mấy cậu đã chơi cái thể loại hạng nặng nào vậy hả."

"Origami.....huh."

Shidou gãi má trong khi trả lời.

Bóng dáng Origami cũng không thấy đâu từ lúc họ rời khách sạn sáng nay.

Theo những gì cậu nghe được từ Reine, sau khi chờ bão tan, cô ấy đã được chuyển tới bệnh viện gần đó và có lẽ sẽ về thành phố Tenguu trễ hơn.

https://thuviensach.vn

Có vẻ như cô ấy đã nhận một đòn tấn công từ «Bandersnatch» nhưng..... ⌈Mình tự hỏi cô ấy có ổn không.⌋

Và, trong lúc mà Tonomachi đang cô gắng hỏi cậu nhiều hơn nữa, cậu nghe giọng Tama-chan sensei đến từ đằng xa.

"Được rồiiiiiiiii~! Mọi người, gần tới giờ rồi, tập trung lại nào!"

"Oh..... đã tới lúc rồi."

"Kuh, này Itsuka, cậu nhất định phải khai ra chuyện này sau đó!"

Tonomachi nói thế với một tư thế cường điệu. Bằng cách nào đó, cậu ta làm Shidou nhớ tới mấy nhân vật phản diện luôn bị ăn đập hàng tuần trong khi hét lên ⌈Hãy đợi đấy!⌋ .

"Giờ thì....."

Và, sau khi Shidou sắp sửa đứng dậy bằng cách thêm chút lực vào cái chân đang loạng choạng của mình, thì, như thể để đồng bộ với chuyện đó, *bước**bước* cậu nghe thấy tiếng bước chân.

"Shidou! Tớ mua cho cậu rất nhiều đồ ăn vặt đây!"

Tohka nói vậy, và đang ôm một cái túi từ cửa hàng lưu niệm bằng hai tay, trong khi mỉm cười chạy về phía cậu.

Dù rằng cô ấy mới tham gia vào một trận đánh lớn tối qua, nhưng cô ấy vẫn hăng hái gấp trăm lần và tràn đầy năng lượng.

"Chờ chút đã; cậu không nghĩ mình mua quá nhiều sao?"

"Không có chuyện đó đâu! Nhìn đi, đây là vị Chupa Chups phiên bản giới hạn đó. Kotori sẽ rất vui cho coi!"

https://thuviensach.vn

Khi cô nở nụ cười vô lo và đang hạnh phúc từ tận đáy lòng, cậu không thể nói gì thêm nữa. Sau khi Shidou *pon**pon* gãi đầu, cậu chầm chậm bước về điểm tập họp.

"Nào nào, mọi người đã đông đủ cả chưa? Vậy giờ, chúng ta sẽ lên máy bay nên hãy xếp hàng nào."

Tama-chan sensei đang nhìn quanh các học sinh đã tập trung lại tại hành lang trong khi lên tiếng.

Các học sinh ồn ảo bởi vì họ đang nuối tiếc chuyến đi đã kết thúc trong khi xếp hàng theo thứ tự ghế ngồi đã được định trước.

"Shidou, tớ ngồi bên cạnh cửa sổ lúc về được chứ?"

Và, Tohka nói vậy với đôi mắt long lanh. Cô ấy hẳn là vẫn hối hận vụ để Origami giành mất ghế ngồi cạnh cửa sổ lúc họ đến đây.

Chà, có vẻ Origami lúc này đang ở trong bệnh viện, nên cậu không phiền nếu chỉ là việc đó.

"aah, tớ không------"

"-------Tôi không đồng ý chuyện đó."

"heh?"

Trước giọng vang lên như để ngăn lại những lời của Shidou, cậu thốt ra một âm thanh bối rối.

Khi cậu nhìn ra sau, đứng đó là Origami đang chống nạng và băng bó khắp người.

"O, Origami!? Sao cậu lại ở đây!? Mà quên chuyện đó đi, vết thương của cậu.....ổn chứ!?"

https://thuviensach.vn

"Không vấn đề gì."

Sau khi Origami bình tĩnh nói thế, cô dịch lại gần Shidou.

"! Tại, tại sao cô dám, tránh ra mau! Cô đột ngột xuất hiện thế này là sao chứ!"

"Chỗ ngồi đáng lẽ đã được quyết định rồi. Ghế cạnh cửa sổ là của tôi. Cô có thể tận hưởng việc ngắm nhìn hành lang ấy."

"Không công bằng! Trở về đi, tôi sẽ ngồi ở ghế cạnh cửa sổ! Tôi sẽ ngắm cảnh bên ngoài cùng với Shidou!"

Tohka và Origami kẹp Shidou vào giữa và bắt đầu gây gổ. Mỗi lần như thế, cơ thể Shidou vốn bị tra tấn bởi cơn đau nhức lại bị run lắc.

"Chờ, chờ chút đã.....! Cả hai người bình tĩnh lại đi! Dùng một phương pháp hoà bình hơn.....tớ biết rồi, oẳn tù tì để quyết định thì sao?"

"Mu.....cái trò quyết định người thắng bằng ba hình dạng bàn tay ấy hả. Tớ không phiền đâu nhưng....."

"Nếu Shidou nói vậy thì tôi không phản đối."

Khi Origami lặng lẽ đáp lại, tầm nhìn của Tohka trở nên sắc bén và cô xiết chặt tay phải.

"Được thôi. Hãy kết thúc chuyện này nào. Oẳn tù tì!"

Cùng lúc với giọng của họ, Tohka và Origami đưa tay về phía trước cùng lúc.

---nhưng, đúng lúc Shidou cảm thấy có gì đó không đúng.

Đơn giản là, mấy bàn tay đưa ra lúc đó, có hai cái thừa ra.

https://thuviensach.vn

"eh.....?"

Tohka ra búa. Origami cũng ra búa. Và, mấy bàn tay đến từ bên cạnh họ, cả hai đều ra bao.

"Kuku.....dù là {{Furigana|hắc ma thạch|búa}} thắng được kéosong kiếm trảm thiên nhưng nó lại thua bao bùa diệt quỷ."

"Tuyên bố. Đây là chiến thắng của Yuzuru và Kaguya. Yuzuru và Kaguya sẽ lấy hai ghế bên cạnh Shidou."

"Kaguya------Yuzuru!?"

Shidou nhìn vào hai chủ nhân của bao vừa cất giọng, và thốt lên một tiếng bất ngờ.

Phải. Ở đó là, Kaguya và Yuzuru, những người nghe đâu là được «Fraxinus» trông nom từ tối qua.

Và đằng sau họ là, Reine với cái đầu lắc lư xung quanh. Sau khi cậu nhìn vào cô như thể đang thắc mắc; cô ấy chậm rãi bước về phía cậu và bắt đầu nói bằng giọng thấp.

".....đó là bởi vì họ nói với tôi, họ thực sự muốn đi máy bay cùng với Shidou. Tình trạng của họ có vẻ ổn định, và vì không tốt mấy nếu bất cẩn làm họ căng thẳng, một sự cho phép đặc biệt đã được thông qua. Những kiểm tra thường lệ sẽ được tiến hành sau khi trở về thành phố Tenguu."

"K-không, tôi không lo chuyện đó....."

Vào lúc đó, những người thắng cuộc là Kaguya và Yuzuru, vòng tay qua hai tay Shidou.

https://thuviensach.vn

"Kuku.....hãy xem nó như một vinh dự đi Shidou. Lúc đầu chúng ta nghĩ ngươi chẳng là gì ngoài trọng tài cho cuộc đấu của chúng ta nhưng-------không ngờ chúng ta lại thấy thích ngươi."

"Yêu mến. Yuzuru cũng vậy. Tuy nhiên, Yuzuru không muốn lại đấu với Kaguya sau khi đã giảng hoà."

"Nên, là như thế. Shidou, ngươi được quyết định trở thành tài sản chung của ta và Yuzuru."

"Đồng ý. Vậy nó là thế đấy. Chúng tôi sẽ trao cho cậu tình yêu thích đáng."

"Ha.....haah!?"

Khi Shidou không chịu được hét lên, Tohka và Origami nhíu mày và lườm cậu.

"Shidou, chuyện này nghĩa là sao? Như tớ nghĩ, có chuyện gì đã xảy ra khi cả hai người họ khoả thân phải không?"

"Khoả thân? Là sao chứ. Tôi cần một lời giải thích."

"Không, đó là"

Khi Shidou đang không biết trả lời thế nào, Kaguya và Yuzuru đang giữ chặt cả hai bên của cậu, *fufun* làm ra âm thanh như thế với mũi của mình.

"Kuku.....xin lỗi về chuyện này Tohka. Nhưng nếu ngươi là bầy tôi của ta thì hãy cảm thấy vô cùng tự hào đi. Đó là bởi vì, ngươi đã có một thứ để dâng lên cho ta."

"Kỷ luật. Sư phụ Origami. Cảm ơn vì mọi chuyện. Yuzuru sẽ giữ gìn giáo huấn của người và tiến lên."

https://thuviensach.vn

Sau khi cả hai người họ nói thế, Tohka và Origami lần lượt ôm lấy hai chân Shidou.

"Đừng đùa với tôi! Tôi không giao Shidou đâu!"

"Đừng có đột nhiên xuất hiện và nói những gì hai người muốn như thế."

"Kuku.....gan dạ lắm! Dám thách thức chị em Yamai chúng ta!"

"Chấp nhận thách thức. Yuzuru và Kaguya sẽ chơi với cả hai người. Hãy xem sự kết hợp của Yuzuru và Kaguya."

Sau khi nói vậy, bốn người họ từ bốn phía, bắt đầu kéo tứ chi của Shidou.

"Chờ.....chờ đã!"

Sau khi dùng «Sandalphon» và trở nên tả tơi, cơ thể Shidou cuối cùng cũng cất lên tiếng thét từ đòn tấn công cuối cùng cậu nhận lấy.

Phần 2

Âm thanh tim đập vô cùng lớn.

Kotori nở một nụ cười gượng trong khi bước đi trên hành lang rộng. Dù Kotori là người duy nhất trong cái không gian rộng rãi này nhưng----- như dự đoán, cô có hơi căng thẳng. Mặc dù cô đến nơi như thế này đã rất nhiều lần, nhưng có vẻ như cô không thể quen được với nó.

Kotori đang trong bộ đồng phục quân đội màu đỏ thẫm bình thường của mình nhưng, cô không có đặt chiếc áo khoác trên vai và đang xỏ tay áo chỉnh tề với áo sơ mi được cài nút ngay ngắn. Dĩ nhiên, cô cũng không ngậm cây kẹo nào trong miệng. Nếu thuyền viên «Fraxinus» thấy cảnh này, chắc chắn sẽ mở to mắt vì sốc.

https://thuviensach.vn

Sau khi Kotori dừng chân trước một cánh cửa, *suu* cô hít thở sâu.

Và rồi *knock**knock*, cô gõ cửa.

"Itsuka Kotori đã đến."

『Vào đi.』

"Vâng."

Sau khi Kotori đáp lại ngắn gọn, cô mở cửa và bước vào phòng.

Bên trong căn phòng trông như một cái thư viện. Bốn mảng tường được đặt các kệ sách và có những quyển sách da đặt trên đó. Cô không biết chi tiết của chúng. Đó chỉ là chuyện dĩ nhiên, vì những quyển sách mở ra trên bàn không có chữ nào được viết lên mà thay vào đó, nó có những ký tự chữ nổi xếp bên trong.

Và trong phần sâu nhất của căn phòng, người đàn ông đang ở đó.

"Đã lâu không gặp, chỉ huy Itsuka."

Trong khi nói vậy, ông ấy quay chiếc ghế lại và đối diện với Kotori.

Ông ấy có râu tóc bạc trắng, và ánh mắt ngọt ngào. Tuổi của ông chắc phải độ 50 hoặc hơn. Chỉ với độ tuổi thì có phần nào không đủ để gọi ông là một cụ già nhưng, ông ấy toát ra cảm giác như một cụ già tốt tính.

Chủ tịch Hội đồng Bàn Tròn, Elliot Woodman.

Ông là người thành lập «bộ máy Ratatoskr» và là ân nhân của Kotori.

"Đã lâu rồi, ngài Woodman."

Kotori chụm gót chân lại và cúi người chuẩn mực.

https://thuviensach.vn

"Có vẻ như cô đã khá là tuyệt vời gân đây nhỉ. Những người khác trong hội bàn tròn đã bị sốc đó."

"Đó là bởi vì bị sốc là một phần công việc của họ mà."

Khi Kotori nói thế, Woodman bật cười thích thú.

"Chà, đừng nói vậy. Họ là họ, và là những người có khả năng cần thiết cho «Ratatoskr».....Quan trọng hơn, chỉ huy Itsuka. Tôi nghe rằng cô đã dùng «Camael», cô đã được chăm sóc rồi chứ?"

"Vâng. Xin lỗi vì khiến ngài lo lắng."

"Không. Tôi nghĩ tôi mới là người phải xin lỗi vì đã khiến cô làm mấy chuyện liều lĩnh như vậy."

Sau khi nói thế, ông vuốt râu trong khi tiếp tục nói với giọng nhỏ nhẹ.

".....tiện thể, tôi vừa nhận được một báo cáo mới nãy?"

"Báo cáo?"

"Aah. Có vẻ như là «Fraxinus» đã bị tấn công bởi một con tàu được cho là thuộc về công ty DEM."

Cô cũng đã nhận được báo cáo đó.「Vâng」cô nghiêng đầu về trước.

"Tôi đã nghe rồi. Nhưng, Kannazuki ở trên tàu. Nên chắc là không có vấn đề gì cả."

"Ta đoán là cô nói đúng.....gác nó sang bên đi, vấn đề là chuyện khác cơ."

"Và, ý ngài là"

Khi Kotori hỏi, Woodman biểu hiện hơi do dự trước khi nói ra.

https://thuviensach.vn

".....có vẻ như, anh trai cô đã sử dụng một Thiên Sứ."

"..............!"

Nghe những lời đó, Kotori nhíu mày.

Cô nuốt nước bọt, và đặt hai tay lên ngực như để kìm nén nhịp tim đang trở nên dồn dập, cô điều chỉnh lại hơi thở trước khi trả lời.

"Tôi, biết rồi.--------hoàn toàn."

"Ahh. Nhiều khả năng, phong ấn Linh Lực của cô một lần nữa chính là chìa khoá."

".....uh"

Cô vô thức nghiến răng. Chắc hẳn đã để ý thấy tình trạng của Kotori, Woodman nhăn mặt hối lỗi.

".....nếu có chuyện gì xảy ra, chúng ta có lẽ bị buộc phải đối phó một cách thích hợp. Nếu không,

những Tinh Linh có Linh Lực đã bị phong ấn sẽ, một lần nữa mang lại tai hoạ."

"Đã rõ....."

Khi Kotori lặng lẽ hơi nhắm mắt lại, Woodman cất giọng như thể đang rên rỉ.

".....Tôi xin lỗi vì đã đẩy vai trò ghê tởm này cho cô."

"Không, không còn lựa chọn nào khác.....từ giờ, nếu điều tồi tệ nhất xảy ra."

Và rồi, Kotori gật đầu nhẹ trước khi thốt ra những lời của mình.

https://thuviensach.vn

"------Tôi sẽ giết Shidou."

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi

www.dtv-ebook.com

Tập 6 - Miku Lily

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Mở Đầu: Mỹ Nữ Tương Phùng

Bên trong khu liên hợp các trường ở Tenguu là một khu quảng trường rộng lớn, nơi đang tràn đầy nhiệt huyết của tuổi trẻ.

Tại đây đang diễn ra lễ hội văn hóa được tổ chức hằng năm của các trường trung học ở Tenguu . Xung quanh tràn ngập các gian hàng khác nhau cùng với rất nhiều tiết mục biểu diễn. Ngoài ra còn có rất nhiều học sinh với những bộ đồng phục khác nhau đang nhiệt tình chào mời khách hàng.

"Ufufu, nè ------ tiếp theo chúng ta nên đi đâu đây"

Trong không gian trẻ trung đầy mồ hôi và nước mắt đó, Itsuka Shidou đang sóng vai cùng một nữ sinh vô cùng dễ thương.

Nàng ấy là một thiếu nữ vô cùng duyên dáng trong một bộ đồng phục thủy thủ màu tím nhạt. Mái tóc dài của nàng được giữ bởi một chiếc kẹp tóc. Nàng sở hữu một khuôn mặt mỹ lệ tràn đầy vẻ tươi vui. Nàng ấy mặc váy đồng phục dài đến đầu gối, tuy vậy, mặc dù nàng sở hữu một thân hình tuyệt mỹ, nhưng không bất kỳ ai chú ý đến..

Nhưng, bất luận như thế nào nàng luôn để lại một ấn tượng sâu sắc với sự hiện diện của mình.....Dù vậy, Shidou không để cho lời nhận xét này tuôn ra khỏi cổ họng của cậu.

https://thuviensach.vn

Lý do là [giọng nói] của nàng ấy. Thậm chí chỉ bằng cách trò chuyện, nếu ai đó chỉ mất tập trung trong một khoảnh khắc, thì sẽ trở nên say đắm chất giọng tuyệt vời của nàng, liên tục phe phẩy vào tai Shidou. Nó tạo nên một cảm giác say như thể chất gây nghiện vậy. Nàng ấy Izayoi Miku, là chủ sở hữu của một chất giọng tuyệt vời và nếu giờ đang là thời trung cổ, nàng chắc là đã trở thành hoặc là một ca sĩ hay một người kể chuyện chuyên nghiệp mà có lẽ sẽ được triệu tập đến cung điện hoàng gia.

"Mình hơi đói. Bạn có muốn ăn gì không? "

Tuy nhiên, thiếu nữ với chất giọng tuyệt vời này, không quan tâm đến điều đó, và thờ ơ tươi cười trong khi nghiêng đầu hỏi. Shidou vô tình nở một nụ cười khổ.

Đây đúng là khung cảnh tuyệt vời với 120% sự ngọt ngào đến thuần khiết dành cho một buổi hẹn hò quanh Lễ hội văn hóa mà 90% các chàng trai cao trung đều đã từng vọng tưởng qua. Trong thực tế, bây giờ đã có rất nhiều khách hàng đến tham quan lễ hội đang nhìn vào Shidou và Miku. Trong trường hợp xấu nhất, một số người thậm chí còn chụp ảnh họ mà không xin phép.

Nhưng ..... thực tế là họ không làm vậy bởi sự ghen tuông hay đố kị, bằng cách nào đó Shidou có thể hiểu được.

Lý do rất đơn giản.

"..... Haaazz"

Shidou làm một tiếng thở dài với giọng nói the thé phát ra từ cổ họng của cậu, cậu lại một lần nữa phát ra một tiếng thở dài khác.

"Mình ..... đang làm gì thế này"

https://thuviensach.vn

Cậu nói với một chất giọng mà cho dù có nghe bao nhiêu lần đi nữa thì rõ ràng vẫn là giọng của một thiếu nữ.

Hiện tại, trang phục Shidou đang mặc không giống với đồ thường ngày của cậu.

Mái tóc của cậu dài đến tận lưng, khuôn mặt của cậu đã được trang điểm bởi son môi, mascara, hai má ửng hồng và kem nền. Và ôm lấy toàn bộ cơ thể cậu là một chiếc váy màu xanh sẫm và một cái tạp dề với nhiều diềm xếp, nói cách khác là trang phục của hầu gái.

Nói một cách dễ hiểu, ngay bây giờ dù nhìn từ góc độ nào thì Shidou hoàn toàn trông như một thiếu nữ.

"Nè nè, Shiori-san. Bạn có thích bánh crepes không? "

Không biết về ý định thật sự của Shidou, Miku hỏi cậu bằng một giọng điệu dò hỏi.

Sau khi Shidou thở dài một lần nữa, và như để đối phó với nàng, cậu một lần lên tiếng với giọng nói của một thiếu nữ.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Tinh Linh Khó Hiểu

Phần 1

Kỳ nghỉ hè đã kết thúc và giờ đã là ngày 08 tháng 09. Một sự kiện đang diễn ra vào buổi chiều, khi mà cái nóng mùa hè vẫn chưa kết thúc.

Có một bầu không khí kì lạ bao trùm lên phòng thể dục của trường cao trung Raizen.

"Một năm trước ..... chúng ta đã học được nhiều điều"

Bạn cùng lớp của Itsuka Shidou, Yamabuki Ai, đứng trên sân khấu trong khi siết chặt nắm tay cô, và giọng nói của cô phát ra từ micro.

Những người bạn thân của Ai, Hazakura Mai và Fujibakama Mii đang đứng ở cả hai bên của cô, giữ cao lá cờ của trường Raizen lên ở bên trái và bên phải của cô. Họ đã tình cờ tạo thành tư thế của của một đội bảo vệ hay một đội cận vệ của nhà vua đến từ nơi nào đó ... Cùng nhau, với sự hăng hái kỳ lạ trong tâm trạng của Ai, cô giờ trông giống như một vị vua đang tuyên bố chiến tranh.

"Ý nghĩa của một trải nghiệm cay đắng, sự nhục nhã của thất bại ..... cảm giác lạnh lẽo khi phải nằm trên mặt đất"""

Ai nói với vẻ cay đắng, đung đưa nắm tay, và nhanh ngẩng mặt lên.

https://thuviensach.vn

"Vậy thì, thưa quý vị. Những kẻ thất bại. Tôi muốn hỏi tất cả các bạn. Có phải chúng ta vẫn đang phải chịu đựng cảm giác cay đắng? Có phải chúng ta vẫn phải nằm trên mặt đất? Có phải chúng ta vẫn còn mắc kẹt trong sự thất bại .....!? "

* Rầm! * Ai nện nắm dấm cô trên bục giảng. Âm thanh từ micro vang vọng ra xung quanh.

"Không! Không đời nào! Những kẻ đó đã phạm một sai lầm nghiêm trọng; chúng đã cho chúng ta thời gian để mài dũa nanh vuốt thù hận! Thời khắc của chúng ta đã đến! Hãy đến đây để mang lại vinh quang cho Raizen! Hãy đến đây và chấn hưng cho Raizen! Tiến lên với toàn bộ sức mạnh của chúng ta, chúng ta sẽ xé xác bọn chúng !! "

Đồng thời Ai vung nắm đấm của mình lên, và như thể đáp trả điều đó -----

""
OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOhhhhhhhhh! ""

Đám đông học sinh trong phòng thể dục hét lên cùng một lúc.

Cửa kính của phòng tập thể dục lắc nhẹ và tiếng hét làm nhức hết cả tai.

"Haha ..... Họ có vẻ tràn đầy năng lượng."

Itsuka Shidou nở một nụ cười gượng gạo trong khi nhìn chằm chằm vào cô bạn học đang phát biểu trên sân khấu.

Tuy nhiên, không phải là cậu không hiểu lý do tại sao họ đã rất nhiệt tình, dữ dội về nó. Đó là bởi vì ― ― ―

https://thuviensach.vn

"Shidou, Ai đang nói gì vậy? Có phải cô ấy đang cố gắng để bắt đầu một cuộc chiến tranh ở đâu đó .....? "

Một giọng nói nghi ngờ vang lên từ phía bên phải của cậu.

Khi Shidou quay lại nhìn xem giọng nói phát ra từ đâu, cậu nhận ra Yatogami Tohka đứng bên cạnh đang chăm chú nhìn cậu.

Cô có một mái tóc đen tuyền dài đến tận eo, và một đôi mắt pha lê đang chăm chú nhìn Shidou. Cô là một cô gái xinh đẹp, một vẻ đẹp vượt qua cả những gì tạo hóa ban tặng.

Tuy nhiên, hiện tại, khuôn mặt của cô đang mang biểu hiện rất lúng túng và hoang mang.

Vâng, đó là lẽ bình thường. Nếu một người không hiểu được hoàn cảnh hiện giờ, không hề nghi ngờ rằng người đó sẽ bị nhầm lẫn. Không để tâm trước ánh mắt của bao nhiêu người, Ai giờ đang trông như một vị anh hùng chiến tranh hay một giảng viên trong buổi hội thảo của riêng mình.

"Đó là bởi vì tháng này có lễ hội văn hóa Tenou."

"Lễ hội Tenou? Nó là cái gì? "

"Hnn — — — Ừm, nói một cách dễ hiểu, nó là một lễ hội văn hóa vô cùng lớn."

Khi nghe Shidou nói vậy, đôi mắt của Tohka bừng sáng.

"Lễ hội văn hóa ..... Ooh! Mình đã từng nhìn thấy nó ở trên TV. Đó là một lễ hội kỳ diệu với những giàn hàng đồ ăn ở trong trường! "

"Hnn. Cũng gần như là vậy, nhưng .... "

https://thuviensach.vn

"Ooh ..... mình biết rồi. Chúng ta sẽ tổ chức một lễ hội văn hóa! Điều đó, ừm, mình nghĩ nó thật là tuyệt! "

Sau khi chìm đắm trong một biểu hiện ngây ngất trong một khoảnh khắc, cô lại một lần nữa trở về với thực tại.

"Nu .....? Thế, tại sao chúng ta phải họp bàn cho lễ hội của trường? "

"Aàh, lễ hội văn hóa Tenou có một chút khác biệt so với các lễ hội văn hóa khác. ー ー ー là một lễ hội văn hóa với sự phối hợp tổ chức của 10 trường cao trung trong thành phố Tenguu. "

"Phối hợp .....10 trường ? "

Tohka tròn mắt ngạc nhiên. Shidou [ahh] và gật đầu.

Thành phố Tenguu, nơi Shidou và những người dân khác đang sinh sống, là một khu vực được xây dựng lại từ khu vực phía bắc của vùng Kantou, từ các vùng đô thị của Tokyo bị thiệt hại nặng nề bởi một thảm họa lớn ở phía đông-nam 30 năm trước.

Hiện nay như để chắc chắn, nó được sử dụng như một thành phố thí điểm với cơ sở hạ tầng hiện đại, họ dự định biến nơi đây thành một nơi sống lý tưởng, nhưng trong thời gian họ đang bắt đầu công cuộc tái thiết, do sự đe dọa từ các cuộc không chấn không hề giảm xuống, đã một thời có một sự không cân bằng giữa dân số ít ỏi so với cơ sở hạ tầng của khu vực.

Đó là thời điểm một lễ hội chung, được gọi là 'Lễ hội văn hóa Tenou', được đưa vào thí điểm.

"Ừm, nói một cách đơn giản, vì số lượng trường học và học sinh tại thời điểm đó còn ít, nên có vẻ như họ lên kế hoạch tổ chức nó cùng nhau để

https://thuviensach.vn

làm cho nó thú vị hơn. Việc đó tiếp tục ngay cả khi số lượng công dân tăng lên. "

Shidou nở một nụ cười gượng gạo trong khi nhún vai.

Lúc đầu, nó là một lễ hội được tổ chức bởi những ngôi trường có ít học sinh với nhau, nhưng bây giờ nó là một sự kiện lớn được tổ chức tại hội trường triển lãm khổng lồ của quảng trường Tenguu, kéo dài trong 3 ngày.

Đối với thành phố Tenguu, khi mà lêc hội này đã phát triển thành một sự kiện lớn như vậy; không đơn giản để muốn kết thúc là kết thúc lễ hội ngay được .

Ngoài ra với tính chất giật gân của sự kiện này, hiển nhiên là nó được bảo trợ bởi truyền thông, có một số nguyên nhân cho sự ầm ĩ này; Nó thu hút khách thăm quan từ bên ngoài thành phố và một số lượng đáng kể học sinh trung học, người dân địa phương và khách du lịch, chất lượng của các trường sẽ được quyết định thông qua kết quả của lễ hội văn hóa.

Mặc dù vậy, sự kiện đó là sự kiện với sự tham gia của nhiều trường nổi tiếng điều đó làm cho lễ hội trở nên sông động hơn, việc có nhiều trường tham gia còn làm phát sinh một vấn đề khác.

Và nó là ------

"Lần này! Năm nay! Năm nay nhất định sẽ giành được ngôi vị quán quân! "

Ai hét lên từ sân khấu. Và những học sinh khác cùng hưởng ứng.

Vâng. Lễ hội Tenou xếp hạng qua các mảng như: mảng sân khấu, mảng triển lãm, và mảng quán giải khát để chọn ra trường xuất sắc nhất, và trường xuất sắc nhất sẽ giành được ngôi vị quán quân cho năm nay.

https://thuviensach.vn

Khi ngôi trường nào cũng được trang hoàng bởi những mộng tưởng đẹp đẽ như vậy, dĩ nhiên sẽ có sự cạnh tranh giữa các trường với nhau, điều đó rõ ràng sẽ khuấy động tinh thần chiến đấu và tình yêu trường học bên trong tất cả mọi người. Những người dân bình thường cho dù thậm chí không có một chút quan tâm trong bóng đá thì hiện nay cũng có thể làm một điều gì đó tương tự như giương cao lá cờ Nhật Bản với giấc mơ được đi xem World cup.

Trong khi Shidou đang giải thích chi tiết cho Tohka, cậu nghe thấy một giọng nói phát ra từ phía sau.

"Kuku ....Tôi hiểu rồi. Bây giờ tôi đã biết lý do tại sao Ai và những người khác lại rất phấn khởi! "

"Thuyết phục. Nếu đó là lý do, thì chúng tôi sẽ không chịu thua đâu. "

Khi cậu nhìn xung quanh, thì thấy hai cô gái giống hệt nhau đang đứng đó.

Một trong số họ là một cô gái với bím tóc dài cùng với một tinh thần cứng cỏi. Cô sở hữu một dáng vẻ mỏng manh đến nỗi mà như thể nó sẽ vỡ ra nếu ôm quá chặt và một vẻ mặt kiêu hãnh vô cùng phù hợp với cô ấy.

Người còn lại là một cô gái với mái tóc tết thành ba sợi. Sở hữu một gương mặt xinh đẹp, được tô điểm bởi một đôi mắt khép hờ vô cảm và vóc dáng cân đối như người mẫu càng làm cô ấy trở nên quyến rũ hơn trong mắt Shidou.

"Kaguya, Yuzuru ..... .tại sao các cậu lại ở đây?"

Vâng, họ là những tinh linh với linh lực đã bị Shidou phong ấn vào tháng trước, à mà --------- họ là hai chị em Yamai Kaguya và Yamai Yuzuru được chuyển đến lớp 3 năm 2 nằm bên cạnh lớp Shidou kể từ khi bắt đầu học kỳ.

https://thuviensach.vn

Lúc đầu, họ đã lên kế hoạch để được chuyển đến lớp 4, để cùng lớp với Shidou, nhưng vì không giống như Tohka, người mà tinh thần sẽ trở nên bất ổn nếu cô ấy bị tách ra khỏi Shidou, trạng thái tinh thần của họ sẽ ổn định, miễn là họ cùng nhau. Do đó, họ được chuyển đến lớp bên cạnh.

Đương nhiên từ trước đến nay đã là như vậy, học sinh đã được sắp xếp vào trong hàng của lớp họ. Chị em Yamai cũng phải đứng trong hàng riêng biệt của lớp 3.

Tuy nhiên, những học sinh liên tục hô vang "Raizen" đã làm cho hàng lối phân tách các lớp học hoàn toàn trở nên vô nghĩa.

"Fuu, dù sao, miễn là có chị em Yamai đang ở đây, chiến thắng của Raizen sẽ không bị lay chuyển."

"Đồng ý. Yuzuru và Kaguya là sự kết hợp mạnh nhất. Chúng tôi là bất khả chiến bại cho dù đối thủ có là ai. "

"Kuku, lý do tại sao? Đó là bởi vì, bất cứ điều gì cũng có thể được thực hiện một cách hoàn hảo nếu đó là Yuzuru . "

"Khẳng định. Và Kaguya, người còn hoàn hảo hơn Yuzuru cũng đang ở đây. Không có lý do gì để thua cả. "

"Iyaafufu ....Wahh ~, nó buồn nôn quá, Yuzuru. Tsun Tsun. "

"Cười. Kaguya cũng vậy. Tsun Tsun."

Nói với nhau, họ nở một nụ cười hạnh phúc trong khi chọc vào cánh tay của người còn lại.

"..... Haha."

Nhìn hai người họ như thế, Shidou nở một nụ cười bất lực. Sau khi nhìn hai người quấn quít lấy nhau như những cặp đôi vừa mới hẹn hò được

https://thuviensach.vn

một tuần, ai có thể tin rằng chỉ khoảng hai tháng trước đây, hai chị em này đã kéo nhau vào một cuộc chiến một mất một còn?

Sau khi xuất hiện và nhanh chóng bắt đầu chìm đắm chìm vào thế giới của riêng họ, Shidou chuyển tầm nhìn của mình của mình từ chị em Yamai sang Tohka.

Khi cậu làm vậy, Tohka phát một tiếng rên rỉ *fumu* trước khi gật đầu.

"Mình hiểu rồi ..... điều đó có nghĩa là sẽ có rất nhiều gian hàng ăn uống phải không?"

"..... ..aah, Un, ừm, Đúng vậy."

Khi Shidou trả lời trong khi mỉm cười bất lực, Tohka vuốt cằm trong khi thở gấp *phù**phù* .

"Nó thật là, fumu, nó thật là ..... .fufu, mình mong chờ điều đó, Shidou. Có khoảng bao nhiêu gian hàng vậy? "

"Ừm--, khoảng ....."

"Hãy để tao giải thích cho!"

Nhanh hơn Shidou trả lời, lần này là một giọng nói đến từ phía trước. Nhìn qua, đó là bạn cùng lớp của cậu, Tonomachi Hiroto đang đứng đó trong thế tokusatsu(hiệu ứng đặc biệt: cái đoạn mà siêu nhân biến hình ý, chắc thế :v) giống như tư thế của một người hùng.

"Tonomachi, có chuyện gì mà gấp thế?"

"Mình sẽ xuất hiện khi nghe thấy tiếng than thở của một tiểu thư. Bạn muốn biết có những món ăn nào sẽ có trong lễ hội văn hóa Tenou, phải không?" Khi Tonomachi nói vậy, Tohka tròn mắt ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

"Ooh, bạn có biết về nó à?"

"Tất nhiên rồi! Mình đã tìm hiểu vì Tohka-chan mà! "

Sau khi nói vậy, Tonomachi lấy ra một cuốn sổ ghi nhớ từ trong túi của mình và lật nó ra.

"Trong này, là thông tin của tất cả các gian hàng thực phẩm của 10 trường tham gia lễ hội Tenou đã được liệt kê. Có khoảng tất cả 90 gian hàng ở trong đó! "

"Oooh!"

"Bạn có muốn biết không, Tohka-chan?"

"UMU, làm ơn hãy cho mình biết đi!"

"Vậy thì, hãy cố gắng van nài để có nó!"

"Cầu xin bạn, bạn của Shidou!"

Cô cho nói với một khuôn mặt vô tư. Không có ý xấu nào trong vẻ mặt đó.

Tonomachi có vẻ đoán trước được điều này. Sau khi biểu hiện một vẻ mặt phức tạp, *Kiii* cậu ta bắn một ánh nhìn về phía Shidou.

Shidou thở dài, rồi thì thầm cái tên "Tonomachi Hiroto" vào tai của Tohka.

"Oooh ..... mình biết rồi. Mình cầu xin bạn, Tonomachi! "

Khi nghe Tohka gọi tên mình một cách tràn đầy năng lượng, khuôn mặt của Tonomachi như sáng lên.

"Ồ, thêm một lần nữa!"

https://thuviensach.vn

"Làm ơn, Tonomachi!"

"Gọi tớ băng tên!"

"Làm ơn, Hiroto!"

"Gọi tên tớ một cách tình cảm xem nào!"

"Làm ơn, Hiropon!"

Nó trở thành một cái tên nghe như một loại thuốc nguy hiểm nhưng Tonomachi dường như được thỏa mãn bởi nó. Cậu ta uốn éo của mình, trong khi chìm đắm trong hạnh phúc, và hạ thấp tầm nhìn của mình xuống cuốn sách ghi nhớ.

"Mình không thể từ chối sau khi được gọi như vậy! Xem này ....nói về các gian hàng ăn uống, Eibunishi luôn đạt kết quả xuất sắc hàng năm. Bởi vì họ rất có điều kiện về kinh tế. Nó ở một cấp độ hoàn toàn khác biệt so với các câu lạc bộ nấu ăn. Năm ngoái, các gian hàng của họ dường như không còn ở cấp độ của lễ hội văn hóa nữa ..... "

"Aah ....Tao nghĩ rằng điều gì đó đã xảy ra khi mà tao nghĩ về nó."

"Có vẻ như mục tiêu chính của năm nay là, [Đại chiến thịt! Món cốt lết đen băm nhuyễn làm vừa lòng cả những người khó chiều nhất]. Sử dụng những nguyên liệu sang trọng như thịt bò đen Nhật Bản Hokkaido hay lợn đen đảo Kago, và làm cho nó thành một món ăn hấp dẫn mà không cần đến nước sốt. "

"Cái, cái gì ...."

Tohka nói trong khi cả hai tay run rẩy. Đôi mắt cô lấp lánh, và nước dãi chảy ra từ miệng cô.

https://thuviensach.vn

"Tiếp theo là ..... .ừm, chắc là nó liên quan đến trường liên thông đại học Senjou. Những chàng trai có thể trực tiếp lên đại học bởi vì họ đang học hệ liên thông, nên họ cũng không cần quá chú trọng vào việc học tập. "

"Fuun ..... vậy nên, đó là những nơi được yêu thích nhất."

Vừa nói, Tonomachi *Tsk**Tsk* vẫy ngón tay của mình.

"Mày đang nói gì vậy. Mày quên à? Quán quân, Học viện nữ sinh Rindouji. "

"Ah .... ---"

Shidou gãi má. Bây giờ cậu mới để ý, cậu thực sự đã quên mất .-------- quán quân của năm ngoái.

"Năm nay cũng vậy, họ đang làm mọi thứ một cách hoàn hảo ..... Dù việc họ tự xem mình là những cô gái xinh đẹp nhất của thành phố có đôi chút khó chịu. Nhưng mùi vị của đồ ăn cũng rất xứng đang với vị trí đứng đầu, nhưng hơn thế nữa, họ nhận được phiếu bầu nhờ thái độ phục vụ lịch sự với khách hàng. Quầy ẩm thực của họ năm ngoái thực sự khiến khách hàng tự tay cống tiền cho họ đều đặn và liên tục như đại hội bắt tay vậy.Tao không nhớ là đã xếp hàng ở đó bao lâu nữa. "

"Mày đi xếp hàng, nghiêm túc chứ."

Khi Shidou lườm Tonomachi, cậu ta *ho* hắng giọng.

"Dù dì đi nữa, họ là những tiểu thư cực kỳ đáng sợ. Ngoài ra, còn hơn thế nữa -------- một điều nữa xảy ra trong Rindouji năm nay, một tin đồn đáng ngờ. "

"Tin đồn?"

Khi Shidou nghiêng đầu, Tonomachi [à] và trả lời.

https://thuviensach.vn

"Hình như là, một tin đồn bắt đầu vào đầu tháng tư? Đó là một học sinh chuyển đến Rindouji. "

"Tháng tư ..... .huh ~"

Shidou nhíu mày như thể để lục lọi những ký ức của mình một lần nữa nhưng ..... .cậu không thể nhớ ra bất cứ điều gì. Thay vào đó, nói về tháng tư, đầu cậu tràn ngập về những việc liên quan Tohka. Cậu đã không có tâm trạng để để tâm đến bất cứ điều gì khác.

"Mày nghiêm túc chứ? Mày không nhớ à? Là Miku-tan đấy, Miku-tan ấy? "

"..... .. .. .Ai vậy?"

Shidou thành thật hỏi vậy, cậu không nhớ gì cả.

Tuy nhiên, có vẻ như câu trả lời đó là một điều hoàn toàn không thể tin được Tonomachi. Sau khi biểu hiện một khuôn mặt choáng váng, biểu hiện của cậu ta đột nhiên thay đổi. *PAChiiin!* Tonomachi nhéo má của Shidou.

"Cái gì, sao mày lại đột ngột làm vậy ?!"

"Đó là câu của tao! Thằng khốn, tao không cho phép mày nói rằng mày không biết về cô gái bí ẩn Izayoi Miku-tan !? Aah? Có phải? Có phải là?, "Tôi không có hứng thú với thần tượng mà tất cả mọi người đang nói về?"" Cô ấy là một cô gái rất lôi cuốn mà? "

"Chẳng thể nào khác được cho dù mày có nói đúng! Điều đó là bình thường đối với một người không biết đó ai ---------- "

"Không thể nào! Không thể nào ~~ ~~ !! Ít nhất, những người trong thời đại của chúng ta, không có ai ngoài Itsuka-đần-kun mà không biết về

https://thuviensach.vn

các siêu thần tượng quốc gia Miku-tan! "

"Mày nói gì !? Thế, mày sẽ làm gì nếu có một người nào đó trong thời đại của chúng ta không biết về Miku-tan ?! "

"Hah, nếu ngày đó xảy ra, tao sẽ quỳ xuống đất và ăn mỳ ống với mông của tao !!"

"Mày nghiêm túc chứ !?"

"YEAH!"

"Nè Tohka, cậu có biết Izayoi Miku là ai không?"

"Ăn gian; thằng khốn Itsuka !? "

Trong khoảnh khắc Shidou gặng hỏi Tohka, Tonomachi bám vào vai của Shidou.

Nhưng, dường như nó là không cần thiết. Chỉ là Tohka không để ý đến cuộc cãi vã giữa họ --------

"Umuu..... .."

Trong khi mang một bộ mặt mê mẩn, cô giơ hai tay như thể đang cầm thứ gì đó. Sau đó, sau đó mở miệng rộng và *ngoàm* cắn vào không khí, sau đó *chọp chẹp* *chọp chẹp* bắt đầu nhai trong khi làm một biểu hiện ngây ngất.

Đó là miếng cốt lết thịt băm bằng không khí. Bởi vì cô ấy làm một tư thế thật đến như vậy, thậm chí Shidou và những người khác có thể nhìn thấy cái bóng của miếng cốt lết thịt băm.

"..... .Này ~ Tohka?"

https://thuviensach.vn

Khi cậu chọc vai cô khi nói vậy, Tohka ngay lập tức giật mình của mình và lau nước dãi.

"Nu, chuyện gì vậy Shidou?"

"Hnn, không có gì ....."

Khi cậu nhìn thấy đôi mắt vô tư kia, bằng cách nào đó, cậu không hoàn thành câu nói của mình. Ở cạnh cậu, cậu thấy Tonomachi *Houu* vỗ vào ngực mình.

"Nhưng ..... .Mình hiểu rồi. Thật là tuyệt. Nè Shidou, chúng ta hãy đi ăn vào ngày hôm đó! "

Một nụ cười hiện lên trên toàn bộ khuôn mặt Tohka trong khi cô giơ ngón út tay phải lên.

"Ưmm??"

"Reine dạy mình điều này! Có vẻ như nó được gọi là ngoắc tay "

"Aaah ..... Mình hiểu rồi."

Sau khi Shidou gãi đầu, cậu cũng giơ ngón út của mình lên như cô ấy. Bắt đầu với Tonomachi, toàn bộ cơ thể của Shidou như bị xuyên thủng bởi ánh mắt đến từ vài chàng trai xung quanh họ.

"Được rồi, sau đó ---------"

Trong giây phút đó Tohka, di chuyển bàn tay phải gần hơn với tay phải của Shidou.

Khi đó, một bóng người nhanh chóng bay ra khỏi đám đông, cô nhẹ nhàng ngoắc ngón út của cô với Shidou, và cùng một lúc, một người nào đó đã nắm lấy ngón út Tohka và xoắn khớp ngón tay.

https://thuviensach.vn

"GuGyaa!"

Tohka nhảy lên, và rụt tay cô lại trong hoảng loạn.

"O ....Origami!?"

Shidou tròn mắt ngạc nhiên, và gọi tên của kẻ không mời mà đến, xuất hiện giữa đám đông.

Có mái tóc mượt mà dài đến ngang vai, và một hình dạng giống như một con búp bê ------ khuôn mặt của cô cũng vô cảm giống như một con búp bê. Không thể nhầm lẫn được, đó là bạn cùng lớp Shidou và kẻ thù tự nhiên của Tohka; Tobiichi Origami.

"Ngoắc tay, nếu cậu nói dối thì cậu sẽ phải uống thuốc ngủ trong phòng của mình."

Origami nói với một giọng đều đều, sau đó vung bàn tay đang được liên kết với ngón út của cô ấy.

"Tại sao lại là thuốc ngủ thay vì 1.000 cây kim !? Cậu định đang có ý định gì!? "

"Nếu đó là con trai thì là Takashi, nếu là con gái thì là Chiyogami."

"Cậu không đùa chứ !?"

Trong khi Shidou tiếp tục la hét, Tohka ngưởng mặt lên và trừng trừng nhìn Origami .

"Yo, đồ đáng ghét! Cô định làm gì vậy! "

"Không liên quan đến cô. Vào lễ hội Tenou, Shidou và tôi đã hứa với nhau rằng chúng tôi sẽ thăm quan một vòng gian hàng cùng nhau. "

https://thuviensach.vn

"Wha, cô nói gì!? Đừng đùa tôi! Lời hứa đó là của tôi! "

Khi Tohka hét lên, Origami thở hắt ra*Phùu* lắc mạnh tay để phô ra ngón tay út đang ngoắc vào tay của Shidou.Ngẫu nhiên, ngón tay của cậu đã được giữ bởi ngón út của Origami với sức mạnh khổng lồ, và có vẻ như không dễ dàng để gỡ ra được.

"Guh, biến, biến đi đồ đáng ghét!"

Tohka nhăn mặt và nắm lấy cổ tay của Shidou và Origami để tách họ ra. Nhưng,

"Khi những ngón tay này tách ra, nó có nghĩa là [Cái ngoắc tay đã xong] ------- báo hiệu lời hứa đã hoàn thành."

"Cái..... ..! Đừng đi! Cô chưa thể bỏ đi được! "

Sau khi Origami nói bằng một vẻ mặt vô cảm, cô đã thực hiện một cái gật đầu nhỏ.

"U, UMU. Nếu cô làm vậy lời hứa sẽ không được hoàn thành. Thế nên, với việc này .... "

Tohka làm một tiếng thở dài nhẹ nhõm và vỗ nhẹ lên ngực mình và ngay lập tức cô ------- [Hnn?] Nếp nhăn hình thành trên lông mày của cô.

"Chờ một chút! Trong trường hợp này, nó có nghĩa là cô không thể buông Shidou ra! "

"Việc đó là không thể tránh khỏi. Đó là một việc không thể nào khác được. "

"!? Yo, đồ đáng ghét, cô lừa tôi !? "

Bị sốc, Tohka nói với vẻ ghét cay ghét đắng.

https://thuviensach.vn

"Nè, hai cậu ....."

Shidou co giật má trong khi dần dần mất đi cảm giác ở ngón út.

Và tại thời điểm đó, đã có một thay đổi nhỏ trong phòng thể dục, được bao trùm bởi sự hăng hái .

"" Giữ im lặng, quý vị. Tôi đã đón nhận mong ước của bạn .-------- vì vậy, tôi cũng một mong ước ""

Sau khi nói điều đó, Ai cầm mic và tiếp tục.

"" Bằng hữu yêu dấu tôi, vài học sinh trong Hội học sinh Kirisaki đã gục ngã khi mới đi được nữa chặng đường. Vì vậy, tôi muốn mời một người sẵn sàng để kế thừa chức vị Chủ tịch và lý tưởng của nhóm. Nếu có một người như vậy, hãy xưng tên của mình! ""

Đám học sinh bắt đầu trở nên ồn ào. Có lẽ không có ai hiểu họ đang được nghe cái gì.

Không lâu sau đó, một nữ sinh đứng phía trước giơ tay lên.

"Errr, Ý bạn là sao?"

Sau Ai gãi đầu, cô tiếp tục mà quên đi cả việc diễn xuất.

"" Unnnn ..... nói một cách đơn giản, kể từ khi chủ tịch và đông đội đã gục ngã bởi sự căng thẳng và làm việc quá sức, chúng tôi không có lựa chọn nào khác ngoài tìm một người thay thế. Có ai sẵn sàng vào ban điều hành cho lễ hội Tenou không? ""

Trong khoảnh khắc đó ------

Đám học sinh ầm ĩ tới mức có thể gây ra một trận động đất giờ hoàn toàn chìm vào trong im lặng.

https://thuviensach.vn

Có lẽ họ đang suy nghĩ điều này là xấu, Ai ra hiệu trong khi bạn cô tham gia giúp đỡ.

"" Không sao đâu, ngay cả khi bọn tôi nói vậy thì hầu hết các công việc đã được hoàn thành rồi? Đó là sự thật, đó là sự thật. Tất cả bạn phải làm là tham dự cuộc họp! Nó thật sự chỉ là một cuộc họp ủy ban ấm cúng thôi! Và các bạn cũng có lợi khi có thể rèn luyện kỹ năng của mình mà(Trans: ko chắc lắm)! ""

Vì một số lý do, nó trông như một lời mời làm công việc bán thời gian cho một tổ chức xã hội đen vậy.

Đám đông đang trong trạng thái hăng hái, đột nhiên như thể bị dập tắt.Như thể tránh nhìn trực tiếp vào Ai, mọi người đều bắt đầu quay mặt đi.

Nhưng Shidou không có ý định thay đổi bầu không khí trong phòng thể dục.

"Làm thôi!"

Tohka mở miệng sau khi cô nghĩ gì đó, ở phía đối diện của Origami ------ cô đan ngón út của cô với ngón út bàn tay trái của Shidou.

"Thế này thì sao !? Đây là một sự gắn kết! "

"Một cái ngoắc tay với bàn tay trái là dùng để kết thúc một mối quan hệ; nó nghĩa là cô không cần quan hệ với người đó nữa. "

"Cá.... Cái gì.!?"

Tohka hét lên kinh hoàng, sau đó hết nhìn Shidou lại nhìn vào hai ngón tay đang ngoắc vào nhau, cô mang một vẻ mặt như sắp khóc đến nơi.

"Shi, Shidou! t-tớ sai rồi, tớ không có ý như vậy..... ..! "

https://thuviensach.vn

"..... ..Không, tớ chưa bao giờ nghe thấy điều đó trước đây."

Khi Shidou nói, Tohka ngay lập tức tròn mắt kinh ngạc và ----------

"Ch, chết tiệt, đồ đáng ghét ! Không chỉ một mà những hai lần! "

Cô hét lên như thế và kéo ngón tay của Shidou. Origami không chịu thua, cô kéo Shidou phía mình mà chỉ sử dụng đến của ngón út của cô.

"Đaaaaaaaaaaaaaaaau! Dừ, dừng lại! "

(Nếu đây là cuộc chiến trẻ con Ouka Echizen), sau một lúc sẽ có một người sẽ buông tay ra, nhưng trong thực tế lại không phải như vậy. Cả hai lại càng dồn nhiều lực hơn.---(Trans: Giúp mình câu trong ngoặc)

"Kuku ..... Hai người, hai người nghĩ muốn làm gì thì làm sau khi cho bọn tôi ra rìa? Trong một lễ hội thú vị như thế này, không phải đã quyết định là Shidou đi chơi với chúng tôi sao? "

"Cảnh báo. Shidou là tài sản chung của Yuzuru và Kaguya. Nó không thể thay đổi được, ngay cả đối với Sư Phụ Origami. Trong trường hợp ai muốn mượn cậu ta, hãy yêu cầu và viết bản tường trình ít nhất một tuần trước cuộc hẹn ".

Các chị em Yamai những tha vào cuộc trò chuyện. Kể từ khi Shidou không thể di chuyển, cả hai người họ xích lại gần từ phía trước và phía sau.

"Un, UNU! Kaguya và Yuzuru, hai người cũng vậy hả! "

"....., Nếu hai người không muốn chết, hai người nên tránh ra."

Với nhiều lực hơn, cả hai tay của cậu đều bị kéo.

"Gyaaaaaaaaaaaah!?"

https://thuviensach.vn

"Tại sao cô ....! Không thấy là Shidou đang bị đau sao ?! Cô hãy biến đi! "

"Đó là câu của tôi chứ. Cô nên thả cậu ấy ra càng nhanh càng tốt. "

"Kuku, hai người có thể tiếp tục cuộc chiến vô nghĩa này."

"Đồng ý. Trong thời gian đó, Yuzuru và Kaguya sẽ có được cậu ta. "

Hơn nữa, điều tồi tệ nhất xảy, môi trường xung quanh họ yên ắng một cách bất thường , đã có rất nhiều sự chú ý. Bắt đầu với Tonomachi, các nam sinh nghiến răng ken két trong khi bắn những ánh nhìn sắc nhọn, trong khi các nữ sinh bắt đầu xì xào.

Và, khi Shidou thấy Tonomachi xoay người xung quanh sau khi lườm cậu một bằng một ánh nhìn ghen tị, cậu ta giơ tay lên cao lên trong khi hét lớn lên một cách bất ngờ.

"Chủ tịch!"

"" Vâng, Tonomachi-kun? ""

"Tôi đề cử Itsuka Shidou-kun làm điều hành viên của Tenou lễ hội!"

"Cái.....?!"

Shidou mở to mắt trước sự phản bội bất ngờ của bạn cậu.

"Tono, Tonomachi thằng khốn! Mày nói gì thế ..... .đaaaaaaaaau !? "

Cậu lên tiếng phản đối nhưng nó đã bị gián đoạn vì lực kéo mạnh mẽ đến từ hai cánh tay của cậu.

Đồng thời, những kẻ ủng hộ Tonomachi lần lượt hét lên.

https://thuviensach.vn

"Đồng ý! Tao trông chờ vào mày đấy, Itsuka-kun! "

"Đồng ý! Itsuka là người duy nhất mà chúng ta có thể giao phó nguyện vọng! "

"Đồng ý! Hãy làm việc đến chết và bị đưa vào viện đi, chết tiệt! "

"Này tên kia, ý định thật sự của mi đó à !?"

Ngay cả khi cậu hét lên, tên nam sinh không hề có chút thông cảm cho Shidou không rút lại những lời đó. Hơn nữa, các cô gái cũng tham gia vào và bắt đầu hô to tên của Shidou

"" Trật tự! ""

Và như để ngăn chặn tất cả điều đó, giọng nói của Ai vang lên từ sân khấu.

Trong một khoảnh khắc, cậu đã tưởng rằng Ai đã khuyên ngăn tất cả mọi người, nhưng .... như dự đoán, ý nghĩ đó đã quá ngây thơ.

"" Tôi tiếp thu ý kiến của tất cả các bạn! Năm 2 Lớp 4 Itsuka Shidou-kun, do có số lượng lớn người đã đồng ý đề cử, bạn sẽ được bổ nhiệm làm ủy ban viên ban điều hành lễ hội Tenou! ""

"Chờ đ .....!"

"" OOooooooooooooooooooooooooooooooooooooooohh! ""

Giọng nói của Shidou bị nuốt chửng bởi tiếng cổ vũ lớn làm rung chuyển các phòng tập thể dục.

Phần 2

https://thuviensach.vn

Trong phòng nghỉ nằm trên tầng cao nhất của khách sạn Imperial phía tây thành phố Tenguu, Isaac Westcott đang ngồi trên sofa trong khi thở dài. Hắn nâng cằm lên trong khi hơi làm rung mái tóc màu tro tối của hắn, và nheo mắt lại với một ánh nhìn sắc nhọn .

Giờ đây, thứ mà Westcott đang nhìn là một tập tài liệu đi kèm với một một đoạn băng. Hắn nhếch môi trong khi chuyển ánh nhìn của mình về phía bên trái.

"Arara? Cô đang làm gì vậy? "

"Đó là câu của tôi. Cậu ấy không phải là một Tinh linh. Cô đang định giở trò gì vậy? "

"Cô không có quyền được biết. Đây là mệnh lệnh từ cấp trên. Tránh ra đi. "

"..... Tôi không thể đồng ý với điều đó. Hãy cho một lời giải thích cho đến khi tôi hiểu được. "

"Thật là một con nhóc cứng đầu."

Một lần nữa, người đàn bà vung vũ khí của mình. Origami cũng vung lưỡi gươm laser của mình để đáp trả.

Một chấn động đó không thể so sánh được đã được truyền ra môi trường xung quanh.

"U, uwah .....!"

Ngay lập tức, tầm nhìn Shidou trở nên đen kịt ------

Vào thời điểm cậu ngất đi, cậu đã được đưa về bên trong không hạm.

"------- Ta hiểu rồi. Không chỉ tinh linh cấp

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Male / Female

Phần 1

Một giờ trôi qua kể từ khi Shidou mất đi ý thức.

Với việc không thể hạ gục tinh linh và bắt giữ cô ta như thường lệ. Cuối cùng, cô ta đã trốn thoát và do đó tất cả các thành viên AST trở về căn cứ của họ.

"....."

Thế nhưng, không biết vì sao..... Origami cảm thấy một chút lo lắng.

Thông thường, khi một tinh linh chạy trốn thì đồng nghĩa với việc là tinh linh đó đã trở về chiều không gian khác. Tuy nhiên, không ai chứng kiến lúc thân thể của Tinh Linh «Diva» chìm vào hư không.

Sau khi gây ra một tiếng thét khủng khiếp, cô ta đã tận dụng thời gian khi tất cả mọi người đang bị sốc và đang ở trong trạng thái choáng váng để trốn thoát mà không để lại một dấu vết nào. Bởi vì xung quanh không có phản ứng với linh lực của tinh linh, mọi người nghĩ rằng cô ta đã chạy trốn vào chiều không gian khác.....

Tuy nhiên, Origami khẽ lắc đầu và nheo mắt.

Bây giờ đang có một vấn đề còn cấp bách hơn.

https://thuviensach.vn

Sau khi hồi phục từ sự mệt mỏi sau khi sử dụng territory, Origami chầm chậm di chuyển về phía Jessica, người đang trò chuyện với cấp dưới của mình.

"Việc lúc nãy là có ý gì?"

Jessica nhướn mày và quay về phía Origami.

"Cô đang nói về chuyện gì thế?"

"Đừng giả ngu. Tại sao cô lại muốn tấn công Shidou vào lúc đó?"

"Ara, vậy là cô đã biết về chuyện đó?"

"Mau trả lời đi."

Sau khi Origami hỏi dồn, Jessica nhún vai.

"Bởi vì có một người bình thường lạc vào giữa chiến trường nên ta mới phải bảo vệ cậu ta, không hơn không kém. Có điều gì không ổn à?"

"....."

Origami sử dụng một ánh nhìn sắc nhọn như thể đâm xuyên cơ thể nhìn chằm chằm vào Jessica. Cô biết rõ đây là một lời nói dối. Không có chuyện Origami có thể đoán sai hành động của cô ta tại thời điểm đó.

Trong thực tế, Jessica không trông cậy vào việc Origami tin lời của cô ta. Tuy nhiên, chỉ cần cô ta nói một điều như vậy thì Origami sẽ không thể đeo đuổi cô ta nữa. Dù sao, hoàn toàn không có bằng chứng để khẳng định việc Jessica muốn tấn công Shidou.

"Đó là tất cả những gì cần nói. Cô nên biến đi. Bọn ta đang rất bận rộn."

https://thuviensach.vn

Jessica trả lời với giọng một giọng điệu vênh váo. Tuy nhiên, Origami tiếp tục.

"Liệu đó có phải là nhiệm vụ đặc biệt mà cô đề cập đến không?"

"....."

Sau Origami nói, biểu hiện Jessica và cấp dưới cô ta có chút dao động trong nháy mắt.

Sau đó, cô ta chép miệng một cách không hài lòng và và đột nhiên nắm lấy tóc của Origami.

"Guh....."

"-Con khốn. Nếu mi còn lộn xộn với ta thì số ngày còn sống của mi sẽ chỉ đếm trên đầu ngón tay đấy."

Nói xong, cô ả ném Origami sang một bên. Một phần do sự mệt mỏi vẫn chưa hoàn toàn bị tiêu trừ, Origami ngã xuống mặt đất. Cấp dưới của Jessica không ngừng cười trộm cô.

"Các người đang làm gì vậy!?"

Sau khi nhận thấy sự náo động, Ryouko vội vã chạy lại.

Jessica giả vờ không biết gì, quay mặt qua hướng khác, và bỏ đi cùng cấp dưới của mình.

"Em không sao chứ Origami?"

"..... Em ổn."

Sau Origami nắm lấy tay Ryouko và đứng dậy, cô cau mặt từ từ nhìn về bóng dáng của Jessica từ phía sau.

https://thuviensach.vn

Phần 2

"Tại sao chúng ta dậy vào sáng sớm như thế này....."

Bị kẹt giữa Tohka và Origami, giống như một tên tù nhân đang bị áp giải, Shidou cố gắng tỉnh táo trong khi liên tục ngáp vì buồn ngủ của mình.

Hiện nay là ngày 09 Tháng Chín, một ngày sau cuộc chạm trán với tinh linh «Diva».

Sau đó, «Fraxinus» quyết định tổ chức một cuộc họp để giải thích nguyên do cho mức độ tình cảm khó hiểu của tinh linh này. Dù sao, Shidou cũng không phải đến trường vào ngày mai vì vậy cậu đã được yêu cầu tham gia một cuộc họp đến tận khuya.....

Shidou dụi mắt khi là cậu ngáp một lần nữa.

Không sai, Sáng nay Ai đột nhiên gọi cho cậu. Hôm nay đánh dấu sự khởi đầu của ủy ban điều hành lễ hội liên trường Tenou vậy nên nhớ là hãy đến đó! Cậu đã được thông báo như vậy.

"Nè, cô đang đứng gần Shidou quá rồi đấy. Xê ra một chút đi!"

"Cô mới là người cần xê ra. Thậm chí Shidou cũng nói là không thể chịu được mùi hôi phát ra từ người cô."

"C..cô bảo sao!?"

Bên phải cậu là Tohka và bên còn lại là Origami. Tiếng nói của họ nối tiếp nhau, không ngừng kích thích giấc ngủ bị tước đoạt Shidou.

"Tohka..... Origami, hai cậu có thể yên tĩnh hơn chút không..... nó khiến cho tớ đau đầu quá."

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, yên lặng chút đi đi Tobiichi Origami! Shidou nói là cô ầm ĩ quá đấy!"

"Đó là do hơi thở và nhịp tim của cô chói tai quá. Chúng nên lập tức kết thúc đi."

"Tớ đã bảo là....."

Shidou buông một tiếng thở dài.

Ngẫu nhiên, những người đang trên đường đến cuộc họp hội nghị chỉ có Shidou, Tohka, và Origami. Đồng thời, Ai, Mai, và Mii, cũng là những thành viên khác thuộc ủy ban, lại không có mặt. Có người nói rằng ba người họ đã lên kế hoạch thành lập một ban nhạc biểu diễn trên sân khấu trong ngày đầu tiên của lễ hội Tenou. Vì phải tiến hành luyện tập, họ đã không thể tham dự cuộc họp.

Đừng lo, không phải lo, bọn tôi đã tìm thấy một người thay thế phù hợp. Sau khi được thông báo như vậy, họ bắt đầu đi về phía điểm tập kết. Trên đường đi, Tohka và Origami cứ như những con mèo đang tranh giành lãnh thổ vậy.

Một cách ngẫu nhiên, khi Shidou vượt qua các bức tường đá cao chót vót trong khi đầu cậu vẫn đang nhức nhối, cậu nhìn thấy địa điểm tập kết của hội nghị liên trường.

Ngôi trường có một cánh cổng bằng gạch đỏ trang nghiêm với một hàng rào sắt kéo dài ra hai phía. Cây xanh mọc ra từ các khe hở của hàng rào.

Thêm vào đó, là một con đường lát gạch đỏ thẳng tắp và kéo dài mãi làm cho khung cảnh của ngôi trường trông hùng vĩ như một tòa lâu đài đồ sộ. Chắc là do các hoạt động để chuẩn bị cho lễ hội Tenou, cho dù là cuối tuần, cũng có thể thấy được bóng dáng của các học sinh tại đây.

https://thuviensach.vn

Học viện nữ sinh tư thục Rindouji, học viện dành cho con gái của những gia đình quyền quý. Đây là một ngôi trường cực kì nổi tiếng trong quận Tenguu.

Đột nhiên, hai cô gái ngừng cuộc cãi vã của họ. Bên phải Shidou, Tohka nhìn chằm chằm vào ngôi trường một cách mê li.

"Ooo..... Shidou, nó khá là ấn tượng đấy. Nó là một ngôi trường, phải không?

"Ừ, có lẽ là vậy, cứ vào trước đã rồi tính sau."

"Ok!"

"....."

Tohka trả lời một cách đầy sức sống trong khi Origami lại lặng lẽ gật đầu.

Sau khi Shidou và các cô gái trình thẻ học sinh của họ cho bảo vệ an ninh, họ tiến thẳng vào trong khuôn viên trường. Sau đó, họ vào trường thông qua lối vào dành cho khách thăm quan và nhận thẻ truy cập dành cho khách trước khi đi về phía vị trí được chỉ định.

"Phòng hội nghị thứ hai, ở đây phải không nhỉ?"

Cậu bắt đầu mở cửa. Một số học sinh, mỗi người mặc một bộ đồng phục khác nhau, đã tập trung lại bên trong phòng. Vẫn có ít thời gian trước khi cuộc họp bắt đầu. Bên trong là một cái bàn dài với biển hiệu của các trường khác nhau được đặt ở phía trên. Ngoài ra còn có một vài học sinh không ngồi vào chỗ của mình mà đứng tán chuyện với nhau.

Tuy là nói vậy, Shidou có thể không biết bất cứ ai, dù gì thì cậu cũng chỉ vừa mới nhận chức như là một thành viên của ban vào ngày hôm qua.

https://thuviensach.vn

Cậu nhanh chóng tìm thấy chỗ ngồi của mình và ngồi xuống.

Ngay sau đó, một người gõ cửa phòng hội nghị.

"Hmm?"

Sau khi Shidou quay đầu lại, cậu nhận thấy rằng các học sinh khác đang chờ trong phòng cũng đang nhìn qua.

"Ch-chuyện này là sao....."

Thấy phản ứng của mọi người, cậu không thể làm gì được, và trở nên căng thẳng. Nhiều khả năng một ai đó sắp bước vào.

Tuy nhiên, một giọng điệu uể oải có thể được nghe thấy từ phía bên kia cánh cửa.

"Được rồi, tôi vào ngay đây."

Một lúc sau, cánh cửa từ từ mở ra.

Một nhóm thiếu nữ mặc đồng phục thủy thủ màu xanh nhạt bình tĩnh bước vào.

Sau đó, các cô gái xếp thành hai hàng và cúi đầu, như là một sự chào đón trịnh trọng dành cho các cá nhân xuất sắc đã vượt qua chặng đường dài đến đây.

Shidou ngây người đi trong một khoảnh khắc, một học sinh trông như nữ vương thản nhiên bước ra từ giữa hai hàng.

Mái tóc dài của cô ấy được tách ra thành nhiều lọn. Dưới ánh sáng, mái tóc tinh tế của cô tỏa ra một màu tím rực rỡ. Không những thế cô còn là một học sinh sở hữu một vẻ ngoài chói lọi. Mặc dù cô ấy cũng mặc bộ đồng phục thủy thủ giống như các cô gái xung quanh, thế nhưng từ người

https://thuviensach.vn

cô ấy lại tỏa ra một cảm giác áp đảo, làm cho các đường cong của cô càng rõ ràng, nổi bật hơn.

"Cái....."

"....!"

Nhận thấy sự xuất hiện của Miku, Shidou và Origami không thể không thở hổn hển.

Cô ấy thực sự là một thiếu nữ quá đỗi xinh đẹp. Nếu ai bắt gặp một mỹ nhân như cô ấy trên đường, thì chắc chắn người đó chắc chắn sẽ phải quay đầu lại để liếc nhìn một lần nữa.

Tuy nhiên, đó không phải là vấn đề ở đây.

"-Xin chào. Tất cả mọi người, xin hoan nghênh sự có mặt của các bạn."

Thiếu nữ nói với một ngữ điệu uể oải. Cô cúi đầu xuống khi cô chào hỏi các học sinh khác.

Sau khi nghe thấy giọng nói của cô, Shidou đã chắc chắn về một điều.

Cô gái đó.....

"Tôi là người đứng đầu ban lễ hội Tenou của Học viện nữ sinh tư thục Rindouji, Izayoi Miku."

Là tinh linh Shidou đã gặp ngày hôm qua -«Diva».

Phần 3

"Được rồi, xuất phát thôi. Mọi người hãy theo tôi nào."

https://thuviensach.vn

Sau khi giọng nói cao và lôi cuốn của cô được phát ra từ loa phóng thanh nằm trong đài chỉ huy của các «Fraxinus», có thể nghe thấy được một phần nhạc đệm sống động và một tiếng cổ vũ rất lớn.

Trong lúc này, có một cô gái đang nhảy múa và ca hát trong khi mặc một chiếc váy với vô số các ren đang được hiển thị trên màn hình chính của đài chỉ huy. Ở phía trước của cô có vẻ như là một thảm dày đặc những ánh đèn huỳnh quang màu tím.

Hình ảnh khá kém chất lượng. Cho dù nhìn như thế nào, nó chắc không phải là một DVD của buổi hòa nhạc được phát hành chính thức.Tuy nhiên, điều này cũng khá là bình thường. Dù sao, có lẽ Nakatsugawa đã phải vượt qua rất nhiều khó khăn để có được đoạn ghi âm bí mật bị cấm này.

"....."

Đứng bên cạnh ghế chỉ huy, Shidou nhìn chằm chằm vào đoạn băng.

Nói một cách chính xác, ở trung tâm của màn hình là một thiếu nữ đang vui vẻ nhảy múa trong khi hát bằng một giọng nhẹ nhàng.

Thiếu nữ ấy không nghi ngờ gì nữa là học sinh trường Rindouji cậu đã nhìn thấy ngày hôm qua - tinh linh được gọi là «Diva».

"Izayoi Miku..... Hừm, không ngờ cô ta lại là một tinh linh."

Bên cạnh Shidou - Kotori lẩm bẩm khi cô đang ngồi ở ghế chỉ huy trong khi xem đoạn băng.

"Em biết Izayoi Miku à?"

"Em đã từng nghe qua về cô ta. Không như lúc này, em đã nghe cô ta hát một vài giai điệu quảng cáo, bài hát chủ đề cho phim truyền hình, và vài

https://thuviensach.vn

thứ khác."

"A-anh hiểu rồi....."

Shidou gãi má. Xem ra những gì Tonomachi nói là sự thật.

Tuy nhiên, Kotori hoàn toàn lờ đi bộ dạng Shidou khi cô nhìn chằm chằm về phía bản báo cáo bên cạnh cô với vẻ chua chát.

"..... Xuất hiện lần đầu vào khoảng nửa năm trước. Giọng hát tuyệt mĩ của cô ta đã được biết đến như là một loại âm thanh mê hoặc. Với khả năng ca hát áp đảo của mình, một số ca khúc siêu nổi tiếng của cô ta đã được công bố..... nhưng thần tượng bí ẩn này không bao giờ xuất hiện trên truyền hình hay tạp chí..... có loại thần tượng như thế này sao?"

Đọc đến đây, Kotori đặt tay lên trán và thở dài.

"Một tinh linh trở thành một thần tượng..... Hơn nữa, cô ta bắt đầu hòa nhập vào xã hội ít nhất là cũng được nửa năm rồi? Trong khi vẫn tham gia vào các hoạt động như vậy? Ha, Kurumi không bằng cô ta trong khoản này!"

Ngay khi Kotori nhắc đến tên của Kurumi, má Shidou giật giật. Trong quá khứ, cô ấy là một tinh linh, người đã ghi danh vào lớp Shidou dưới thân phận con người.

Tuy nhiên, chuyện này sẽ không có lần thứ hai đâu.

"Anh tự hỏi, liệu cô ấy có phải là một con người nhận được sức mạnh tinh linh từ «Phantom» như em không, Kotori?"

"Hmm....."

Sau khi nghe câu nói của Shidou, Kotori nhăn mặt.

https://thuviensach.vn

"Không thể phủ nhận khả năng này. Nếu thực sự là vậy, thì cô ta trú lại thế giới này thì cũng không có gì là kì quái.- Tuy nhiên, việc đó sẽ không giải thích được cho trận không chấn ngày hôm qua."

"Ah....."

Sau khi hiểu ra vấn đề, đôi mắt Shidou mở to.

Không chấn là hiện tượng xảy ra khi tinh linh xuất hiện trong thế giới này. Mặc dù có những tinh linh như Kurumi-người có khả năng gây ra một trận không chấn bất cứ khi nào cô muốn..... Miku lại khác, người đã sống ở đây từ lâu, lại không có lý do nào để làm như vậy cả.

Shidou gãi gãi sau đầu khi cậu rên rỉ.

Từ đầu, Shidou đã không tự tin về những giả thuyết của mình thế nên, dù có bị bác bỏ thì cũng chỉ là bắt đầu lại từ đầu mà thôi.

Hơn nữa..... có một vấn đề cấp bách hơn.

"Cuối cùng, chúng ta vẫn không biết lý do tại sao mức độ tình cảm của cô ấy lại tụt nhanh như vậy....."

Không sai, cho dù họ đã có cuộc họp kéo dài cả đêm nhưng vẫn không đi đến được kết luận.

Tuy nhiên, Kotori nhẹ lắc đầu khi nhìn thấy sự lo lắng của Shidou.

"Trên thực tế, nói về việc này, mặc dù không chắc chắn lắm, bọn em đã đưa ra một giả thuyết."

"Eh? Nó là gì?"

"Vâng, bọn em đã không chú ý đến điều này khi kiểm tra màn hình ngày hôm qua, nhưng ngay sau khi nhận được báo cáo về việc «Diva» là

https://thuviensach.vn

Izayoi Miku, bọn em đã khá chắc chắn về nó."

"T-Thế, lý do đằng sau nó là gì?"

Sau khi Shidou truy vấn, Kotori dùng ngón tay ra hiệu để Shidou bình tĩnh lại.

"Em sẽ giải thích theo trình tự.- Reine."

"..... Ok, hãy xem này."

Sau đó, Reine bắt đầu giải thích sau khi chọn chỗ ngồi phía bên trái của Kotori. Các hình ảnh hiển thị trên màn hình chính là giọng hát của Miku và một sơ đồ. Khi âm nhạc bắt dầu chạy, Nakatsugawa đung đưa theo nhịp và không thể cưỡng việc nhép theo, nhưng ông ta đã ngay lập tức im lặng sau khi Kotori nhìn ông ta trừng trừng.

Shidou cười nhăn nhở với điều này và sau đó hướng ánh mắt về phía sơ đồ.

"Đây là?"

"..... Biểu đồ này cho thấy trạng thái tinh thần của Miku từ ngày hôm qua. Bắt đầu từ trung tâm khi cậu bắt đầu trò chuyện với cô ấy."

Sau khi nhìn về biểu đồ như lời của Reine..... nó trông như khi một cái tàu lượn đang lao xuống dốc vậy. Cho đến cuối cùng, các dấu hiệu tình cảm đã hoàn toàn biến mất.

".....Nó còn tệ hơn tôi tưởng. Không ngờ tôi lại bị ghét đến mức này."

"..... Vâng, bỏ qua việc đó. Hãy nhìn vào những gì xảy ra sau đó."

Theo hướng dẫn của Reine, cậu đã xem xét các giai đoạn sau của sơ đồ. Khi sự suy giảm của tình cảm của Miku đã đạt điểm mức thấp nhất, nó

https://thuviensach.vn

lại đột nhiên bắt đầu tăng lên.

"Đây là....."

"..... Điều này xảy ra khi AST đã xuất hiện."

"Thế, chuyện gì đã xảy ra khi chỉ số đạt mức cao nhất?"

"Đó là khi cô ta gặp Tobiichi Origami."

"Đ-Điều đó nghĩa là..."

Shidou chìm vào suy tư. Kotori lấy kẹo ra khỏi miệng và chĩa về phía phần dưới đài chỉ huy.

"Nakatsugawa."

Sau khi được gọi, Nakatsugawa đứng thẳng lên với tốc độ nhanh như chớp.

"Có! Về thần tượng nổi lên sân khấu như một sao chổi này? Izayoi Miku-tan, cô không bao giờ tiết lộ danh tính thật của mình trước mọi người. Cho dù là một thần tượng, cô ta chỉ xuất bản đĩa CD và lời mời tham dự buổi biểu diễn bí mật của cô ta chỉ được gửi cho một phần nhỏ fan hâm mộ của cô ta..... Rõ ràng tất cả người dân Nhật Bản đều biết cô ta là một người nổi tiếng. Tuy nhiên, chỉ một số ít người đã từng nhìn thấy sự xuất hiện của cô ta. Từ đó -.. mọi người bắt đầu nghi ngờ việc cô ta thậm chí có tồn tại hay không."

"Haaa..... nghe có vẻ hoàn hảo nhỉ."

"Vấn đề không phải là việc nó có hoàn hảo hay không. Trong thời đại công nghệ thông tin như thế này, thậm chí là một bức ảnh xác định sự tồn tại của cô ta?(). Cậu có biết tôi đã phải tốn công tốn sức như thế nào để có ghi lại buổi biểu diễn của cô ta không?"

https://thuviensach.vn

Nakatsugawa mạnh mẽ tuyên bố. Shidou gãi má một cách khó xử.

"Tuy nhiên, không phải cô một thần tượng hay sao? Tại sao cô ấy lại không muốn người khác nhìn thấy....."

"Thông tin này đã được tìm thấy trên mạng..... có người nói rằng Miku-tan cực kỳ căm ghét đàn ông đến mức thậm chí không thể chịu đựng được một cái bắt tay với họ. Buổi biểu diễn bí mật mà tôi đã đề cập trước đó thì chỉ có fan nữ mới được tham gia..."

"Chỉ có fan nữ.....?"

Sau khi Shidou lên tiếng bằng một giọng điệu nghi ngờ, Nakatsugawa tiếp tục nhiệt tình mặc dù ông ta đã bắt đầu thở dốc.

"Chính xác, và có tin đồn, cô ấy sẽ mang những nữ fan cuồng về nhà để thưởng thức."

"L-Lẽ nào....."

"Đúng vậy, cô ta-"

Kotori đặt cây kẹo mút vào lại trong miệng và giơ ngón tay trỏ lên.

"Izayoi Miku - là một "ái nữ", hay có thể gọi là "yuri".

"..... Cái g-."

Shidou lên tiếng trong tuyệt vọng.

Cậu không có ý định chỉ trích khuynh hướng về giới tính của người khác. Shidou đã là học sinh năm hai cao trung và sẽ không chối bỏ một cách mù quáng, trẻ con như người khác chỉ vì họ không được nhìn thấy tận mắt. Cậu hiểu rằng, trong thế giới này tình yêu tồn tại dưới nhiều hình thức khác nhau.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, nó sẽ là một thảm họa nếu một tinh linh lại chỉ quan tâm vào các cô gái, một thảm họa thực sự.

Lý do cho điều này là khá đơn giản. Những hành động của Shidou và «Fraxinus» là để phong ấn sức mạnh của tinh linh, đưa họ vào một trạng thái an toàn. Việc đó không chỉ ngăn chặn không chấn mà còn bảo vệ cho các tinh linh.

Kết quả là, họ cần năng lực của Shidou - sức mạnh phong ấn tinh linh khi hôn.

Hơn nữa, đơn thuần việc chỉ để môi tiếp xúc là không có ý nghĩa gì cả. Ít nhất, mức độ tình cảm của các tinh linh phải được nâng lên một điểm mà họ sẽ không từ chối một nụ hôn để cho nó làm việc.

"Nói vậy nghĩa là chúng ta đành bất lực ư.....!"

Shidou bi quan nói. Cho đến bây giờ, cậu đã gặp rất nhiều tinh linh khó nhằn. Tuy nhiên, không còn cách nào khác nếu lý do cậu bị từ chối lại đến từ một quan điểm sinh lý học.

Tuy nhiên, Kotori sửng sốt khi mắt cô sáng lên sau khi nhận thấy phản ứng của Shidou.

"Anh đang nói về cái gì? Không phải anh là một thành viên của ủy ban điều hành lễ hội văn hóa Tenou sao? Nói cách khác, anh sẽ có cơ hội để trò chuyện với Miku phải không?"

"Cho dù là vậy, không phải là Miku không có hứng thú với đàn ông hay sao?"

"Không phải là không có hứng thú, mà là cô ta ghét cay ghét đắng đàn ông luôn."

https://thuviensach.vn

"Chẳng phải thế còn bất lợi hơn hay sao!?"

Thấy Shidou hét như thế, Kotori nhàn nhã nhún vai.

"Anh nghĩ em chưa tính đến việc đó chắc? Bọn em đã tìm ra đối sách rồi."

"Đối sách.....?"

Kotori gật đầu trong khi búng tay. Tiếp đó không biết Kannazuki từ đâu chui ra..... ngoài ra người anh ta ướt đẫm.

"Kannazuki-san.....? Sao người anh ướt đẫm vậy? Cộng với việc, tại sao lại có mùi cá ở đây."

"Ồ, tôi chỉ ra ngoài bơi một tí thôi."

Kannazuki bật cười vô tư. Shidou gãi má anh khi cậu nói.

"Vậy thì, đối sách là....."

"Đây này!"

Người trả lời là Kannazuki. Anh ta chìa cánh tay ra mà ban đầu được thu phía sau lưng cho tới giờ ra trước mặt Shidou.

"....."

Khi nhìn thấy thứ nằm trên tay của Kannazuki, Shidou đóng băng như một tác phẩm điêu khắc bằng đá.

Trong tay Kannazuki là đồng phục trường học bình thường của Cao trung Raizen nơi Shidou đang học.

-Tuy nhiên, Nó lại là phiên bản dành cho con gái.

https://thuviensach.vn

Lúc đầu Shidou vẫn nghĩ ⌈Này, Kannazuki-san không nhịn được nên đã ra tay sao.....⌋ , tuy nhiên cậu rất nhanh chóng phát hiện một cái gì đó không ổn. Bộ đồng phục này lại mới toanh - thêm vào đó là kích cỡ khá lớn.

Không sai, kích cỡ này sẽ là hoàn hảo cho một cô gái có chiều cao tương tự Shidou.

"..... Ummm."

Shidou vì vài lý do đã có một linh cảm đáng ngại về việc này và lùi một bước một cách vô thức. Tuy nhiên, anh đâm sầm vào một cái gì đó trên đường lui.

Ngay sau đó, tay của Shidou bị giữ lại. Nhìn quanh, cậu nhận thấy rằng đó là Kawagoe và Mikimoto.

"Này..... M-mọi người muốn gì.....? M-mau chóng thả tôi ra!"

Shidou đổ mồ hôi lạnh khi cậu hỏi. Trước mặt cậu lúc này - ngay bên cạnh Kannazuki và đối diện với cậu là Shiizaki với các công cụ hóa trang ở đầu mỗi ngón tay của mình cứ như ám khí vậy và Minowa đang giữ vô số các bộ tóc giả.

"Đ-đó là!?"

Cậu không thể không hét lên. Tuy nhiên, Kannazuki không để tâm đến tiếng la hét điên cuồng Shidou và nhích lại gần cậu cùng với hai người khác.

"Đừng lo, không phải sợ đâu. Lúc đầu, cậu sẽ cảm thấy hơi chóng mặt một xíu nhưng sẽ chuyển sang cảm giác dễ chịu ngay thôi. Tôi đây cũng đã trải nghiệm qua nên không cần thiết phải cảnh giác với nó đâu."

https://thuviensach.vn

Khi nói, khóe miệng của anh ta nhếch lên.

"K-Kotor.....?"

Shidou nhìn về phía Kotori. Giọng điệu của cậu giờ như một bại tướng đang cầu xin được tha mạng vậy.

Sau đó, Kotori mỉm cười siêu dễ thương như ánh nắng mặt trời rực rỡ.

"Chúc may mắn -. Onee-chan"

Không có bất kỳ chút do dự nào, lời nói của cô cứ như quan tòa tuyên án tử hình, trong khi giơ ngón tay cái về phía Shidou.

Ba giờ sau.

"..... A-Ai thế này!?"

Shidou không thể kiềm chế việc hét lên sau khi nhìn vào gương.

Âu cũng là chuyện thường tình. Dù sao, cậu đang thấy một cô gái mà cậu chưa bao giờ nhìn thấy trước đây phản chiếu trong gương.

Mái tóc của cậu dài đến tận lưng, chứa đầy những phụ kiện làm đẹp vô cùng đáng yêu. ột lớp phấn mỏng được phủ trên khuôn mặt của cậu, đôi mắt của cậu được tân trang bởi macasar với hàng mi được uốn cong lên, và bờ môi của cậu được tô điểm bởi một màu hồng ngọt ngào. Với bộ dạng này, không ai có thể nghi ngờ cậu là một đứa con trai cả.

Phần ngực được độn lên với miếng độn ngực và một chiếc áo ngực nằm ở phía ngoài của nó. Lông ở tay và chân đã được loại bỏ hoàn toàn, biến thành một làn da mình mịn màng.

Dù có hơi cao so với một cô gái bình thường nhưng do ban đầu khuôn mặt của Shidou đã mang chút thiên hướng nữ tính. Nếu không biết trước

https://thuviensach.vn

việc cậu cải trang thành một cô gái, thì không ai có thể nhìn thấu được nó. Trên thực tế, ngay cả khi nó được chỉ ra thì có nhiều khả năng họ cũng chỉ cho đó là một trò đùa.

Ít nhất, không ai có thể hình dung ra rằng thiếu nữ ấy thực sự là Shidou trong cái nhìn đầu tiên.

"Ooo, đúng là ngoài cả mong đợi."

Mắt Kotori đã mở to trong sự ngạc nhiên khi cô nói. Mặt khác, Shidou lườm Kotori một cách miễn cưỡng.

"..... Nhóc con, anh sẽ không quên chuyện này đâu!"

"Ôi ôi, cách nói chuyện của anh là khá thô lỗ so với một cô gái đấy. Cuối cùng, đính cái này lên người anh đi."

"Hử?"

Shidou nhăn mặt. Kotori đưa cho cậu một thứ trông giống như một cái băng cá nhân.

"Đặt cái này trên cổ của anh."

"Hử.....? Như thế này sao?"

Cậu đính nó trên cổ của mình theo hướng dẫn. Sau đó,

"Nó có tác dụng g..... c-chuyện gì xảy ra với giọng nói của anh vậy!?"

Shidou tì vào cổ của mình trong sự hỗn loạn.

Sau khi dán thứ đó lên, giọng Shidou đã trở thành giọng của một cô gái dễ thương.

https://thuviensach.vn

"Anh nghĩ sao? Đó là một dụng cụ hỗ trợ giọng nói hiệu suất cao được tạo ra bằng công nghệ tinh vi nhất của «Ratatoskr». Bằng cách điều chỉnh các trị số, anh thậm chí có thể có cả giọng nói của một thám tử nữa cơ."

"Nó được tạo ra vì mục đích gì?!"

"Mà, dù sao nó cũng mang lại kết quả tốt. Nói vậy nghĩ là, không ai có thể nhầm lẫn Shidou cho một cậu bé nữa rồi."

Trong khi Kotori đang tự sướng, các thành viên khác trong phi hành đoàn cũng bắt đầu gật đầu.

"Ara, tôi thật là sáng suốt. Nhìn Shidou-kun đáng yêu quá."

"Chết tiệt, cậu ta rõ ràng là một thằng con trai nhưng sao cậu ta lại phù hợp với việc trang điểm vậy. Có phải vì cậu ấy còn trẻ.....?"

"Hahaha, tôi thực sự muốn cậu làm con dâu của tôi."

"Nè nè, 1 đêm 50.000 ¥ên, ok?"(Trans: :v, chắc là lão"Trùm sò")

"Ngoài cả mong đợi của tôi Shidou-kun à. Lần sau tôi sẽ giới thiệu cho cậu một vài cửa hàng tốt. Cái gì, không có gì phải lo cả. Các nhân viên ở đó là những đồng nghiệp của tôi và họ rất thân thiện."

Bộp, Bộp! Sau khi Kotori gõ đầu của Mikimoto và Kannazuki, cô liếc nhìn vào màn hình chính-nơi đang có Izayoi Miku hiển thị trên đó.

"Vậy thì, việc còn lại là xem Miku có vừa ý với Shidou nữa hay không thôi..... Shidou, lần gặp mặt tiếp theo với cô ta là khi nào?"

"Eh? Hmmm....."

Shidou đếm ngón tay.

https://thuviensach.vn

"Chắc là thứ 2 tới. Sau giờ học, họ sẽ bắt đầu chuẩn bị cho một cuộc họp, vì vậy anh có thể gặp được cô ấy vào lúc đó....."

"Em hiểu rồi, hmmm..... ta không thể làm được gì cho đến lúc đó."

Ngay sau đó, Kotori nhanh chóng xoay người lại và chỉ về phía Shidou và phi hành đoàn.

"Bắt đầu từ ngày mai, dành toàn bộ thời gian để đào tạo Shidou thành một một nữ sinh chính hiệu! Shiizaki,, dạy cho anh ấy cách trang điểm. Ngoài ra, hãy chắc chắn rằng anh ấy được thấm nhuần với các cách hành xử của một cô gái! Vào thứ Hai kế hoạch của chúng ta sẽ được chính thức bắt đầu."

Cô cao giọng tuyên bố.

Sau khi Shidou thở một hơi thật dài, cậu lặng lẽ lẩm bẩm 「Rõ」.

Phần 4

Rung chuông quen thuộc báo hiệu buổi học kết thúc đập vào tai Shidou.

Bình thường mà nói, nó tượng trưng cho sự giải thoát khỏi các bài học, nhưng hiện tại đối với Shidou mà nói, nó là một âm thanh cảnh báo không khác gì cảnh báo không chấn.

Đó là bởi vì hôm nay là ngày 11 tháng 9, thứ Hai.

Kể từ hôm nay, các học sinh đến từ nhiều trường khác nhau sẽ tham gia vào việc chuẩn bị cho lễ hội và ủy ban điều hành Tenou phải đi đến các địa điểm trong quảng trường Tenguu để khảo sát khu vực.

"-Yosh, đã đến lúc rồi. Khẩn trương lên và chuẩn bị sẵn sàng đi."

https://thuviensach.vn

Từ hệ thống liên lạc trang bị trong tai phải của cậu, có thể nghe thấy được giọng nói của Kotori.

"... Đã rõ"

Shidou từ từ ngồi dậy từ ghế của cậu, và đi về phía tủ khóa.

"Nu, Shidou?, Cậu đi đâu vậy? Không phải chúng ta sẽ đi khảo sát trong lễ hội văn hóa Tenou?"

Nhận thấy hành động bất thường của Shidou, Tohka hỏi.

"Ahh... Tớ có chút việc. Cậu cứ đi và chuẩn bị trước đi."

"Mu? Đ-Được rồi..."

Tohka có vẻ bối rối, nhưng cuối cùng cũng gật đầu, và nhìn Shidou rời đi.

Tương tự, Origami cũng nhìn chằm chằm vào cậu, nhưng Shidou giả vờ không để ý và rời khỏi phòng học, lấy một túi lớn ra khỏi tủ và đi vào sâu trong trường.

"Ở đây chắc là ổn rồi."

Sau đó, cậu bước vào nhà vệ sinh nam sâu nhất trong trường, tự nhốt mình vào một buồng, và mở cái túi được đeo trên vai.

Bên trong là một bộ đồng phục....nữ được gấp gọn gàng..."Nếu bất kỳ ai nhìn thấy mình trong bộ dạng này thì cuộc đời của mình coi như chấm dứt", trong khi đang nghĩ thứ gì đó tương tự như vậy, cậu lấy nó ra, và nhanh chóng bắt đầu thay đồ. Ngoài ra, để che giấu các đường cong cơ thể, cậu cố ý mặc một cái áo len bên ngoài. Mặc dù hơi nóng một chút, nhưng lưng và bụng của cậu thì không thể nào thay đổi được (Đại ý là khuôn mặt thì có thể trang điểm nhưng vóc dáng thì chịu ý).

https://thuviensach.vn

Sau đó, cậu lấy ra một cái gương, và sử dụng các kỹ năng trang điểm được nhồi vào cậu cả ngày hôm qua, cậu trang điểm khuôn mặt của mình.

Cuối cùng, cậu đội tóc giả lên và dán dụng cụ thay đổi giọng nói, vậy là việc hóa trang coi như hoàn tất.

"Mm... còn gì nữa không nhỉ."

"Shidou, giọng điệu của anh kìa." (Trong tiếng Nhật con trai xưng "Ore" hoặc "Boku", con gái là "Watashi", ai coi anime nhìu chắc biết rồi :v)

"... Vậy à?"

Bị nhắc nhở bởi Kotori, cậu trả lời với một giọng điệu của con gái.... Vì một vài lý do, giờ Shidou đang cảm thấy muốn được chết.

Tuy nhiên, tiêu cực là không tốt. Nếu không có sự tự tin, thậm chí việc mình làm được cũng thể không hoàn thành.

Shidou nhét quần áo mà cậu đã mặc trước đó vào trong túi, và đeo nó lên lưng, mở cửa buồng vệ sinh.

Và rồi, cậu nhận ra rằng có một người đang đứng trước bồn tiểu. Đó là Tonomachi.

"Này, Tonomachi."

Cậu đã đưa ra một lời chào nhẹ nhàng như mọi khi khi cậu đi qua phía sau Tonomachi.

"Này.. hử?"

Tuy nhiên, khi thấy phản ứng của Tonomachi, Shidou không khỏi phát ra một tiếng rên nhỏ 'ah'.

https://thuviensach.vn

"B-Bạn... là? T-Tại sao bạn lại ở trong nhà vệ sinh nam..."

Tonomachi lắp bắp, và ngay lập tức đỏ mặt và quay lưng lại với Shidou.

"Ah, đây là... ha ha ha"

Xin lỗi với một nụ cười, Shidou lao ra khỏi đó với tốc độ tối đa.

"Tại sao tên đó lại hết lần này đến lần khác đến một cái nhà vệ sinh hẻo lánh như thế này chứ...!"

Xác nhận việc Tonomachi không đuổi theo cậu, Shidou ngay lập tức chậm lại.... Việc chạy làm cho váy cậu liên tục nhấp nhô, và ;àm cho cậu cứ cảm thấy là lạ.

"... Làm thế nào con gái có thể đi lại xung quanh với một thứ thiếu vải như thế này nhỉ... Không phải chỉ cần bước nhanh hơn một chút nữa là họ có thể lộ pan sù ngay sao..."

Bằng cách nào đó, giờ Shidou đang mặc quần short bên dưới váy.... Về những gì bên trong nó, dĩ nhiên, miễn bình luận.

"Đây là một cơ hội tốt, để tìm hiểu một chút về những khó khăn mà con gái phải đối mặt. Nó còn cho sau này nữa."

"... Được rồi, được rồi."

Shidou đã đưa ra một câu trả lời thờ ơ, và trực tiếp đi về phía lối vào của tòa nhà.

Nhóm ba người Ai-Mai-Mii đã có mặt, và đang có một cuộc trò chuyện phiếm.

https://thuviensach.vn

Shidou nuốt nước bọt, và giữ lại sự lo lắng của mình, đặt tay lên ngực cậu... Mềm thật, một cảm giác thật tuyệt vời. Nghĩ lại thì, cậu đang mặc những đặc biệt được làm miếng đệm ngực đặc biệt siêu "thật"của «Ratatoskr». Do cảm giác vô cùng chân "thật", mặt cậu không khỏi nóng lên. (Hàng chất vậy sao không cho Kotori một cái nhỉ :v)

"Chú ý... con đường phía trước sẽ rất khó khăn đấy. Còn bây giờ, chỉ cần làm theo những gì chúng ta đã thực hành."

"Đ-Được rồi."

Tỉnh táo trở lại, cậu lắc lắc đầu của mình và tiến về phía ba người họ.

Sau khi hít một hơi thật sâu, cậu gọi về hướng 3 người kia.

"U-uhm."

"Nn?"

"Eh?"

"Huh?"

Mỗi người một phản ứng, ba người họ quay lại và tỉ mỉ xem xét Shidou. -Quả nhiên là không thể gạt được họ. Ngộ nhỡ nếu bị bại lộ thì những tin đồn như 『Itsuka Shidou thích mặc váy』 sẽ bắt đầu lan rộng. Những suy nghĩ tiêu cực đang sượt qua tâm trí cậu.

Shidou lo lắng chờ đợi cho lời nói của họ, và ba người họ nghiêng đầu bối rối.

"Có chuyện gì vậy? Bạn cần gì sao?"

"Bạn cao thật đấy, cứ như người mẫu vậy."

https://thuviensach.vn

"Bạn mặc áo len mà không thấy nóng sao? Hay là bạn nhạy cảm với thời tiết lạnh?"

Dường như họ không nhận ra đó là Shidou. Đến đây cậu cho ra một tiếng thở dài nhẹ nhõm.

"Uhm, các bạn là Yamabuki-san, Hazakura-san, và Fujibakama-san phải không? Các bạn nằm trong ủy ban điều hành của Lễ hội văn hóa Tenou hôm nay"

"Cái gì, bạn, từ đâu mà bạn có được những thông tin đó!?"

"Không thể nào, gián điệp của địch!?"

"Mục đích của bạn là gì!"

Với những tư thế kỳ quái, họ trả lời. Tuy là nói vậy, không có vẻ như họ thực sự thận trọng. Cậu tiếp tục với một nụ cười yếu ớt.

"Uhm, Itsuka Shidou nhắn lại rằng cậu ấy muốn nghỉ việc trong Ban chấp hành ngày hôm nay..."

"Cậu nói sao!"

"Tên Itsuka đó trốn việc sao!"

"Mang lửa đến đây! Ma nữ đã xuất hiện!"

Dường như ngày mai sẽ có một vụ thiêu sống, nhưng bây giờ cậu hành động như thể cậu không biết việc đó.

"Uhm, sở dĩ tôi...nhầm, mình được Shidou nhờ thế chỗ cậu ta trong Ủy ban. - Vậy nên, có thể cho mình đi cùng không?"

"Eh?"

https://thuviensach.vn

Đôi mắt của Ai tròn mắt ngạc nhiên.

"Ừm, được rồi, bọn mình không thể nói rằng... hay đúng hơn là một sự trợ giúp tuyệt vời..."

"À mà đầu tiên, bạn là ai? Bạn có quan hệ gì với Itsuka-kun...?"

"Ngoài ra bạn còn gọi cậu ta bằng tên. Ohh, không lẽ là một đối thủ mới với Tohka-chan đã xuất hiện?"

Ba người họ bắt đầu hào hứng nói chuyện. Shidou vội vã ngắt lời.

"K-không, không vậy, mình với cậu ta không có quan hệ kiểu đó... uhm, mình là em, em gái cậu ta!"

"Em gái ... huh. Bạn học lớp nào? Tên bạn là gì?"

"Eh?"

Bị hỏi bất ngờ, Shidou bắt đầu đảo mắt lia lịa.

"Mình ở lớp 1. Tên mình là uhm, Itsuka... Shidomi... Ý mình là, uhm... Shiori."

Nói lắp, cậu thốt ra một cái tên giả phù hợp, và ba trong số họ túm tụm lại và bắt đầu một cuộc họp.

Một vài giây sau, họ đứng một vòng quanh Shidou và họ bắt đầu vỗ vai cậu.

"Tuy còn có chút kỳ lạ, nhưng trước hết cứ vậy đi đã."

"Rất vui khi được làm việc với bạn, Shiori-chan."

"Làm việc chăm chỉ nhé!"

https://thuviensach.vn

"Đ-Được rồi...!"

Xem ra bằng cách nào đó cậu đã vượt qua được rào cản đầu tiên. Cậu không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng đúng lúc này. Cậu nghe thấy những giọng nói lớn đến từ phía sau.

"Việc này chắc chắn là do cô! Nói cho tôi biết, cô đang giấu Shidou ở đâu!"

"Đó là câu hỏi của tôi. Nếu không trả lời thì cô sẽ phải hối tiếc đấy."

Không cần phải quay lại. Đó chính là Tohka và Origami. Cậu đã cảm thấy là lạ khi mà họ không có mặt tại nơi điểm hẹn, nhưng có vẻ như họ đang tìm kiếm Shidou.

"Này, Tohka-chan, Tobiichi-san. Bọn mình ở đây này."

Ai vẫy tay, và Tohka và Origami quay mặt về hướng này.

"... Hử?"

Thấy Shidou, Tohka tròn mắt.

Sau đó, vì vài lý do, cô nhìn xuống, và như thể đang đánh hơi, mũi cô giật giật.

Một vài giây sau, cô nhìn Shidou một cách chăm chú.

"Cậu đang làm gì vậy, Shi-"

"...!"

Shidou vội vã bịt miệng Tohka, và nói bằng một giọng nhỏ để Ai-Mai-Mii không nghe thấy, cậu thì thầm với Tohka.

https://thuviensach.vn

"... Xin lỗi, Tohka, mình có lý do cho chuyện này. Cậu có thể giả vờ không nhận ra tớ không?"

"Nu...? L-là vậy sao. Mm, tớ hiểu rồi."

Tohka khẽ gật đầu, và công bố bằng một giọng rất lớn.

"Mm! Rất vui được gặp bạn, cô gái không phải là Shidou!"

"... R-rất hân hạnh được làm quen."

Một giọt mồ hôi chảy xuống má cậu khi bắt tay. Bộ ba kia có chút bối rối, nhưng nhanh chóng hài lòng và bác bỏ việc đó như là hành vi bình thường Tohka, họ không tìm hiểu về việc đó thêm nữa.

Và rồi-

"...!?"

Shidou vô tình nhắm mắt lại.

Lý do rất đơn giản. Đột nhiên từ phía bên dưới, truyền lên âm thanh cùng với một ánh đèn flash xuất hiện.

"Eh, eh?"

Không biết chuyện gì đang xảy ra, Shidou rất bối rối, và những âm thanh đó lặp đi lặp lại liên tục.

Shidou nghi ngờ nhìn về nơi phát ra âm thanh... và ngay lập tức tìm thấy thủ phạm.

Không biết móc ra từ đâu một cái máy ảnh kỹ thuật số nhỏ, Origami đã liên tục nhấn nút. Không cần phải nói, người bị chụp chính là Shidou.

https://thuviensach.vn

Tuy vẫn mang vẻ mặt vô cảm như mọi khi, nhưng không biết vì sao, cậu nghĩ rằng hơi thở của cô ấy có một chút hoang dã, như thể nó đã được thức tỉnh vậy.

"U-uhm..."

"Đừng cử động."

Khi nói điều này, Origami nhấn nút chụp một lần nữa. Từ bên phải, bên trái. Lúc bình tĩnh, lúc say đắm. Với một cường độ mà sẽ khiến dân chuyên nghiệp cũng phải thấy xấu hổ, cô chăm chú chụp hình của Shidou vào hình ảnh.

"Nhìn sang đây nào."

"E-ehh..."

"Tốt. Rất tốt."

"U-ừm..."

"Cởi cái gì đó đi."

"V-Việc đó là cả một vấn đề đấy."

Shidou không thực sự muốn dáng vẻ hiện tại của mình bị ghi lại, nhưng cậu không nghĩ rằng Origami sẽ lắng nghe ngay cả khi cậu lên tiếng. Cậu quay mặt đi vì xấu hổ như đang đợi đến khi Origami thỏa mãn.

Nhìn thấy cảnh này, Ai-Mai-Mii bắt đầu thì thầm với nhau.

"Hey hey, không phải mục tiêu của Tobiichi-san là Itsuka-kun sao?"

"Chẳng lẽ là TRAP sao?"

https://thuviensach.vn

"Chẳng lẽ bất kỳ ai có họ Itsuka là OK hết sao? Nhắm tới DNA của họ?"

... Vân vân, họ chỉ nói bất cứ điều gì họ muốn, nhưng Origami dường như không để tâm chuyện đó. Cô đột nhiên nằm xuống và ngửa mặt lên, cô lia bàn tay vào giữa hai chân của Shidou.

"Wah, Cái g...!"

Cậu không khỏi giữ chặt váy của mình và lùi lại. Tuy nhiên, cánh tay không cầm máy ảnh của Origami, có níu chặt vào chân cậu.

"C-Cậu đang làm gì vậy!"

Không thể chỉ đứng đó nhìn, Tohka nắm lấy chân của Origami, và bắt đầu kéo cô ra khỏi Shidou. Nhìn từ phía bên, nó chắc chắn sẽ là một cảnh siêu thực.(?)

Tuy nhiên, Origami, với một sức mạnh không thể tưởng tượng từ những cánh tay mỏng manh đó, giữ chặt chân Shidou, và từ cái camera, snap *tách* *tách* *tách*... những âm thanh tanh tách liên tục vang lên.

"Chờ ch, đừn, g-gyaaaaaaaaahhhh!?"

Khuôn mặt của Shidou dần chuyển sang màu đỏ, trong khi cậu hét lên một tiếng hét đầy nữ tính hơn (ít nhất là còn hơn Origami) so với bất kỳ cô gái nào.

Phần 5

Quảng trường Tenguu, nơi sẽ là hội trường cho lễ hội văn hóa Tenou, là một trung tâm hội nghị lớn nằm ở giữa thành phố Tenguu.

Có một sân khấu trung tâm và những hội trường triển lãm lớn được xây dựng ở xung quanh. Khu nhà chính chuẩn bị cho Lễ hội văn hóa Tenou

https://thuviensach.vn

là khu phía đông từ hội trường số 1 đến hội trường số 4.

".....Thế, Kotori. Miku giờ đang ở đâu?"

Cậu nói chuyện với Incam với một giọng nói nhẹ nhàng vừa đủ.

Lúc này, Shidou đang nấp đằng sau thiết bị của hội trường số 2 và kiểm tra tình hình gần đó.

Mặc dù nếu cậu sử dụng việc đi toilet.....như một cái cớ để được ra khỏi nơi này thì cũng không sao, nhưng kể từ khi đôi mắt lấp lánh của Origami vì vài lý do lại bám theo cậu, sức chịu đựng và thời gian của cậu đã bị lấy đi chỉ cắt đuôi cô ấy.

⌈Rốt cục thì anh cũng được ở một mình rồi à. Miku đang ở Hội trường số 1. Đó là nơi có gian hàng của Rindouji.⌋

"Hội trường số 1..... đã rõ. Anh sẽ có mặt ở đó ngay lập tức."

Nói xong, cậu nhanh chóng nhảy ra khỏi sự che chở của các thiết bị và chạy về phía hội trường số 1, trong khi có không có ý định để cho Origami và mọi người tìm thấy cậu.

Kết quả là có thể dễ dàng tìm ra ngay được Miku. Có một nhóm các cô gái mặc đồng phục thủy thủ màu xanh ở phía sau hội trường số 1-- và Miku đang đứng ngay ở trung tâm.

"Cùng một chỗ với các học sinh khác.....nhưng đó cũng là điều dĩ nhiên thôi."

⌈Vâng, tuy đã tính đến việc này, nhưng đây là điều khó chịu. Thậm chí nếu anh tiếp cận, họ có thể ngăn cản một cuộc trò chuyện trực tiếp bằng cách bao quanh và bảo vệ nữ hoàng-sama.⌋

https://thuviensach.vn

"Chúng ta không thể làm gì đó để cô lập Miku hay sao? Kiểu như cử một ai đó từ phi hành đoàn cải trang thành một nhân viên--"

⌈! Chờ một chút, Miku đang bắt đầu di chuyển.⌋

Khi nghe thấy điều đó, Shidou nhìn về phía trước.

Đúng như những gì Kotori nói, cậu phát hiện ra Miku đã tách ra từ nhóm nữ sinh Rindouji, và đi đâu đó một mình.

"Tại sao.....? Cô ấy đi toilet à?"

⌈Nói chung, đây là một cơ hội. Mau chóng đuổi theo cô ta đi.⌋

"Ou, anh hiểu rồi."

⌈Giọng điệu.⌋

".....Hiểu rồi."

Bây giờ nghĩ lại thì, cậu nhận thấy cậu hoàn toàn nói chuyện kiểu con trai khi cậu nói chuyện với Kotori. Cậu cũng cảnh báo mình để tránh thói quen của mình vào phút cuối cùng khi đuổi theo Miku.

Khoảng vài phút sau, Miku đi qua nhà vệ sinh gần nhất với hội trường số 1, và đi về phía sân khấu trung tâm nằm ở giữa quảng trường.

Sau đó, cô tiếp tục đi qua khán đài, vượt qua những sợi dây với dòng chữ [không phận sự miễn vào] được viết trên đó, và bước về phía hậu trường sân khấu.

"Ah....."

⌈Mau đuổi theo cô ta, Shidou.⌋

"R-rõ."

https://thuviensach.vn

Sau khi Shidou hạ quyết tâm và vượt qua sợi dây thừng, cậu cũng bước về phía hậu trường sân khấu.

Các bức tường được ngăn cách bởi một tấm rèm và khung cảnh gần đó đã hoàn toàn thay đổi nhiều đến nỗi mà nó có thể gây sốc.

Tương phản với một sân khấu rực rỡ và chói lọi, là một không gian hỗn độn. Các đồ dùng khác nhau được xếp chồng lên trên cả hai bên lối đi mờ tối, độ rộng của lối đi mà từ đầu cũng đã không lớn lắm giờ thậm chí cang trở nên eo hẹp hơn.

Cậu vượt qua lối đi trong khi có gắng không để bị vấp ngã, khi cậu tiếp tục đi sân khấu; cậu gặp một vật trông như một cánh cửa.

Và sau rồi, cậu liếc nhìn từ đó.

"Ah....."

Shidou vô tình thốt ra một giọng nói thật nhỏ; Miku đang đứng ngay giữa sân khấu, và đang ngắm nhìn xung quanh hội trường.

Déjà vuz. Đây cũng là cảnh cậu nhìn thấy ngày hôm qua tại đấu trường trống.

Đây có phải là sức mạnh của một Tinh Linh? Hay một cái gì đó như là hào quang của một thần tượng? Cậu đã bị chế ngự bởi phản xạ và không thể tiến lên một bước.

Thấy bộ dạng của Shidou, cậu có thể nghe thấy một tiếng thở dài buông xuôi đến từ Incam.

⌈Đừng lo lắng khi mà anh vẫn chưa gặp cô ấy chứ.⌋

"A-Anh hiểu.--- Anh chỉ cần nói chuyện với cô ấy thôi nhỉ?"

https://thuviensach.vn

⌈Vâng. Nếu giả thuyết này là đúng, khi đó em nghĩ rằng anh sẽ không phải nhận phản ứng ác liệt như lần trước nữa đâu.⌋

".....Ngộ nhỡ em sai thì sao?"

⌈Khi đó em sẽ đến lượm xác anh về chứ sao nữa.⌋ (Trans: Phũ ~~)

".....Oái..."

⌈Đùa thôi. 『Izayoi Miku ghét nam giới』-- đánh giá từ các dữ liệu, thì tám, chín phần là vậy. Nhưng, chỉ là, nếu 『Shiori-chan』 không thuộc tuýp mà Miku thích, và thậm chí còn có trường hợp cô ta nhận ra Shidou là con trai. Xin hãy cẩn thận.⌋

"O-ou--- được rồi, anh sẽ cẩn thận."

Shidou hít thật sâu và vỗ vỗ má trước khi bước lên sân khấu.

Có vẻ là do nghe thấy tiếng bước chân của Shidou, Miku đột nhiên xoay người lại.

"Ara-?"

Mở to mắt ngạc nhiên, Miku trừng mắt nhìn Shidou như thể cô đang tỉ mỉ quan sát cậu vậy.

Chẳng nhẽ, cậu đã bị lộ. Sự căng thẳng thắt chặt trái tim của Shidou.

"Bạn là.....?"

"Eh!? Tôi tôi là....."(Trans: Đoạn này Shidou xài"Ore")

⌈Đồ ngốc, Shidou!⌋

Bất ngờ trước câu hỏi của Miku, cậu vô tình xưng"Ore". Miku nghiêng đầu trong với vẻ ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

"..........?"

"Ah, errr, đó là....."

Shidou trở nên bối rối trong khi cố gắng nghĩ cách đánh lừa Miku. Nếu chuyện cậu là zai bị bại lộ tại đây, mọi thứ sẽ chấm dứt.

Tuy nhiên, đối lập với một Shidou đang hoàn toàn bối rối, Miku lại dịu dàng mỉm cười.

"Cách nói chuyện của bạn thật kỳ lạ-. ufufu.....Nhưng điều đó thật là cá tính."

⌈.....! Mức độ tình cảm, tâm trạng, mọi chỉ số đều ổn định! Chúng không hề suy giảm!⌋

Giọng nói của một thuyền viên đập vào tai phải của cậu.

⌈Có vẻ như, cô ta xem cách nói chuyện của Shidou như là một cá tính.....chúng ta gặp may rồi. Được rồi, cứ tiếp tục nói với giọng điệu như vậy đi.⌋

"Ừ, ừ....."

Phùuu Shidou không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng, cậu không thể để Miku nghi ngờ. Shidou nghĩ chí ít cũng phải mở miệng chào hỏi đã.

Tuy nhiên ngắt lời cậu, giọng Kotori vang vọng từ Incam.

⌈--Chờ đã. Các lựa chọn đã xuất hiện.⌋

Phía trên hình ảnh của Miku và Shidou trên màn hình chính, một cửa sổ xuất hiện.

https://thuviensach.vn

①"Bạn có phải là Izayoi Miku-san không. Có thể cho mình xin chữ ký được không!"

②"Bạn đang làm gì ở một nơi như thế này vậy?"

③"Tôi xin lỗi, nhưng, bạn có thể bán cho tôi pantsu bạn đang mặc với giá 30000 Yên không?" (Trans: Chả hiểu sao trong bản Eng bên Baka câu này lại là "Bạn sẽ mua pantsu tôi đang mặc với giá 3 vạn yên chứ?"=)))

"Tất cả các thành viên, chọn đi!"

Khi Kotori hét lên, kết quả đãmđược hiển thị trên màn hình điều khiển gần cô.

Lựa chọn tốt nhất là--- ②, và thật..... bất ngờ, ③.

"②..... cũng được nhưng..... sao ③ cũng nhiều vậy?"

"Không, câu đó nếu là con trai nói thì rất biến thái nhưng, cô ta chỉ nói rằng Shiori-chan rất có cá tính, nên tôi nghĩ với Shiori-chan thì một câu hỏi mang tính chất chấn động như vậy là..... tương đối ổn."

"Vậy, với câu hỏi như thế này, chúng ta có thể xác định được phản ứng của đối phương. Hora, không phải nó đã thành công khi sử dụng với Kurumi sao?"

Nghe những lời của phi hành đoàn, Kotori [Fumu.....] Đặt tay lên cằm.

"Vâng.....okay. Cứ vậy đi; Tôi muốn xác định sức chịu đựng của Miku."

Nói xong, Kotori kéo mic gần hơn và thực hiện chỉ dẫn cho Shidou.

"C-cái g..... em nghiêm túc chứ!?"

https://thuviensach.vn

⌈Shidou giờ đang là một thiếu nữ. Chỉ cần ra vẻ như đó là một lời nói đùa thôi. [Một cô gái kỳ quái] là ổn, vì vậy quan trọng làm cho cô ta chú ý đến anh.⌋

"Anh-là nó một cái gì đó như thế ư....."

Ngay cả khi nghe lời giải thích, thì cũng chẳng có gì khác, thế nhưng, cũng chẳng tốt lành gì khi khiến Miku phải chờ thêm. Shidou hạ quyết tâm và mở miệng.

"Này.....bạn kia"

"Vâng-?"

"Bạn có thể bán pantsu mình đang mặc cho tôi.....với giá 30.000 ¥ chứ?"

"Ara?"

Mắt Miku tròn mắt và nghiêng đầu. Cô quay lại nhìn Shidou với đôi mắt như thể xuyên thấu tâm can, hỏi Shidou với một biểu cảm ngạc nhiên.

"Huh, tại sao vậy?"

"Tại sao ư..... ngay cả khi bạn có hỏi như vậy thì, errr..."

Như thể đang gặp rắc rối, khi thấy bộ dạng ấp úng của Shidou, *fufu* Miku không khỏi nở một nụ cười.

Nhìn qua, đó là một nụ cười mỉm. Tuy nhiên, Shidou không khỏi giật mình. Một vài ngày trước, cũng với một nụ cười như lúc này, cậu đã chứng kiến những lời nhục mạ liên tục tràn ra từ miệng cô.

Tuy nhiên, không có một câu chửi bới hay nhục mạ Shidou nào phát ra từ phía Miku, mà bất ngờ thay lại là một giọng nói với vẻ thích thú.

https://thuviensach.vn

"Xem nào. Mình không thích trao đổi bằng tiền bạc, nhưng, mình sẽ suy nghĩ nếu chúng ta có thể trao đổi với nhau, được không--?"

"..... Eeeh Ehhh!?"

Bất ngờ trước câu nói của Miku, khuôn mặt của Shidou chuyển dần sang màu đỏ theo phản xạ và cậy dùng tay đề xuống vạt váy của mình. Thấy vậy, Miku bật cười một cách thích thú.

"Ahaha--, đùa thôi mà. Hơn nữa, đó lẽ ra phải là phản ứng của mình chứ?"

"A, aah..... đúng vậy, xin lỗi.....Tôi cũng đùa thôi."

Trong một khoảnh khắc, cả hai cùng bật cười. Nhưng, sự im lặng nhanh chóng ập đến.

Thời gian có hạn. Shidou phải tìm chủ đề theo để tiếp tục cuộc nói chuyện.

"-- N-Nè."

"Vâng-?"

"Không phải là nơi này.....cấm vào sao?"

"Fufu, thực sự là vậy. Mình xin lỗi, mình đã làm việc xấu ~"

Trong khi nói, cô nở một nụ cười tinh nghịch. Nhờ hành động đầy mị lực ấy của Miku, *thịch* mà tim Shidou lỡ mất một nhịp.

"Nhưng, nếu vậy thì bạn cũng là một đứa trẻ hư đấy-"

"Eh? Ah....."

Nghĩ lại, thì đó là sự thật. Shidou vung tay ra như thể để giải thích.

https://thuviensach.vn

"Ah, không phải vậy. Tôi....."

"Fufu, không sao đâu-"

Và. Trong lúc nói, Miku thong thả bước về phía Shidou.

Khi đến khoảng cách mà cả hai người họ gần như có thể nghe thấy hơi thở của nhau, [Suỵt] cô đã giơ ngón trỏ ra trước mặt Shidou.

"Hãy xem đây là bí mật giữa hai chúng ta thôi nhé? Một lời hứa giữa hai cô gái nghịch ngợm."

"Eh.....a-aah!"

Khi Shidou lùi lại một bước trước khi gật đầu, Miku nở một nụ cười vui vẻ nữa.

Khuôn mặt của cô vẫn vậy. Giọng nói cũng không khác gì. Cô gái ở phía trước cậu không thể nhầm lẫn được, chính là Tinh linh Shidou gặp vài ngày trước.

Thế nhưng, mặc dù cậu biết vậy, phản ứng của Miku hiện nay lúc này hoàn toàn khác với các nữ hoàng băng giá trong ký ức của Shidou, cậu còn nghĩ đến trường hợp hai Tinh linh cùng một gương mặt như chị em Yamai..... có lẽ sự khác nhau duy nhất chỉ là sự sai sót trong mục tiêu về giới tính mà thôi.

Khi Shidou suy nghĩ về điều đó, Kotori nói với giọng như thể đang muốn đá một phát vào mông của Shidou.

⌈Trở lại là chính mình đi. Đừng có lơ là.⌋

"Ou..... Anh biết rồi."

"? Có vấn đề gì sao-?"

https://thuviensach.vn

"K-không, không có gì....."

Có vẻ như, cậu đã quá gần gũi với Miku, là ý của Kotori. Đến từ Incam, cậu có thể nghe thấy[.....thật là] giọng điệu từ bỏ của Kotori.

Nhưng, lần này cậu không thể trả lời được. Thay vao đó, nói đúng hơn là cậu không có thời gian để mà trả lời. Miku nghiêng đầu mình trong khi hỏi.

"Đồng-- phục của bạn, nó là từ trường Raizen?"

"Eh, aah, đúng vậy?"

"Hnn--.....bạn có tham dự buổi họp hôm trước à-?"

"Không.....lúc đó, tôi bị cảm nhẹ."

"A, thì ra là vậy."

Sau khi nói vậy, Miku đưa bàn tay phải của mình ra phía trước Shidou.

"Vậy thì, một lần nữa-. Mình là Izayoi Miku từ học viện nữ sinh tư thục Rindouji. Rất vui được gặp bạn-. Hãy cùng nhau tạo nên một Lễ hội văn hóa Tenou thành công nhé."

"O-ou, rất vui được gặp các bạn."

Cậu đưa tay phải của mình và trao đổi một cái bắt tay với Miku. của Miku đúng là nhỏ nhắn xinh xắn, nhưng lại có đôi chút lanh lẽo. Trong khi chú ý không dùng quá nhiều lực, cậu nhẹ nhàng nắm lấy tay cô.

".....?"

Và, Miku nở một nụ cười trong khi nghiêng đầu.

https://thuviensach.vn

Cậu không thể hiểu được ý định của cô nàng. Khi cậu đáp lại bằng hành động tương tự, tai một âm thanh sắc nhọn rít lên từ tai phải của cậu.

⌈Đồ ngốc, tại sao anh không xưng tên mình mặc dù phía bên kia đã tự giới thiệu mình?⌋

"Ah....."

Được nhắc nhở bởi Kotori, cậu tiếp tục lời nói của mình trong hoảng loạn.

"Shiori.....Itsuka Shiori."

"Shiori-san sao--. Thực sự là một cái tên rất hay-"

"Cả, cảm ơn bạn"

Cậu mỉm cười trong khi trả lời. Khi cậu làm việc đó, Miku chuyển ánh nhìn về phía bàn tay mà cô đang nắm lấy.

"Thật là một bàn tay rắn chắc. Bạn có thể thao sao?"

".....! Ah.....err, mình có chơi một chút bóng chuyền....."

Khi cậu vội vàng chọn một trò chơi mà có thể làm cho da của bàn tay dày đi, Miku gật đầu tin tưởng.

"À, quả không sai"

"Eh?"

"Mình nghĩ cao như vậy rất ngầu đấy"

"Aah..... haha, tôi xin lỗi vì không thực sự trông giống như một cô gái"

https://thuviensach.vn

"Không phải vậy đâu. Mình nghĩ bạn đang thực sự rất dễ thương"

"........Vậ-Vậy sao..."

Cậu thấy cảm kích vì được khen nhưng..... đối với một nam sinh mà nói, nó lại là một là một trạng thái tinh thần phức tạp.

Vâng, cậu bằng cách nào đó có thể đồng ý với lời khen đó nếu nó được hiểu như là để chứng minh cho hiệu quả to lớn của các loại mỹ phẩm hiện đại. Các chàng trai trên thế giới này đừng nên để chúng đánh lừa.

⌈.....Fumu, Không phải là một giá trị xấu. Trong trường hợp này thì, mọi việc vẫn sẽ ổn miễn là anh không mắc phải một sai lầm lớn. Em muốn thêm một chút dữ dữ liệu về phản ứng của cô ta. Đi và hỏi cô một số câu hỏi.⌋

"Ah, các, errr....."

Theo chỉthij của Kotori, cậu cố gắng để nặn một câu hỏi.

"Miku....., bạn đang làm gì ở đây vậy?"

Khi cậu hỏi, Miku thả lỏng tay và xoay người một vòng trước khi nhìn về phía khán đài.

"-- Mình thích cảm giác được đứng trên sân khấu-"

"Được đứng trên sân khấu.....?"

"Không sai-. Mọi người đều khao khát giọng hát của mình của. Không gian đó, mình yêu nó nhiều đến nổi mà mình không thể chịu đựng nổi. Đó là lý do tại sao, thời điểm mình nhìn thấy nơi này, trong lúc mình đang di chuyển, mình đột nhiên cảm thấy đã đứng ở đây rồi."

"Tôi hiểu rồi....."

https://thuviensach.vn

Khi Shidou nói vậy, Miku một lần nữa thấy buồn cười mà nở một nụ cười.

"Người như Shiori-san đúng là hiếm thấy."

"Eh? T-tại sao vậy?"

"-- Lẽ nào, bạn chưa từng nghe danh mình sao?"

"Eh..... err..."

Rõ ràng, ý cô muốn nói đến không phải là Izayoi Miku của học viện nữa sinh tư thục Rindouji, mà là thần tượng bí ẩn Izayoi Miku.

Khi Shidou đang do sự không biết trả lời như thế nào, Miku nhẹ nhàng lắc đầu.

"Ahaha, hình như mình đã làm bạn cảm thấy bất tiện-. Quên việc đó đi."

Trong lúc nói, Miku lướt Shidou với, một vũ đạo ngẫu hứng, và đi về phía sườn của sân khấu.

"Vậy thì, đến lúc chúng ta phải về rồi nhỉ-?"

Sau đó, cô quay đầu lại và nhìn về phía Shidou.

⌈Ban đầu, em hy vọng có thể nói chuyện với cô ta nhiều hơn một chút nhưng.....miễn cưỡng giữ cô ta lại đây cũng không phải là một ý hay. Không còng lựa chọn nào khác, trước khi cô gia nhập với các học sinh khác, hãy tìm ra một cái cớ để có thể gặp cô ta vào lần sau.⌋

".....Hiểu rồi."

Sau khi khẽ gật đầu, cậu quay người về phía Miku.

https://thuviensach.vn

"Yeah.....quay về thôi. Nếu ai đó tìm thấy chúng ta ở đây thì chúng ta có thể bị mắng đấy"

"Không-, mình không thực sự quan tâm về điều đó-"

"Eh?"

Khi Shidou nghiêng đầu, Miku lại một lần nữa giơ ngón tay lên và [Suỵt] đặt nó trước môi mình.

"Không phải đây là bí mật giữa chúng ta sao?"

"..........!"

Thịch Trái tim cậu lỡ nhịp bởi sự bất cẩn của mình. Chắc mặt cậu giờ cũng đang đỏ bừng đây.

Không biết là Miku có nhận thấy tâm trạng của Shidou hay không, Miku nở nụ cười và nhẹ nhàng bước đi.

⌈Này, đừng có đứng đó mà thở hổn hển nữa. Hai người không còn nhiều thời gian nữa đâu.⌋

"Đ-Được rồi....."

Shidou hít một hơi thật sâu để điều hòa lại nhịp tim trước khi bước đến sườn sân khấu để đuổi theo Miku, và đi dạo trên lối đi phía sau sân khấu.

Nhưng, có lẽ vì cậu tăng tốc độ của mình để đuổi theo Miku trong lúc còn hoang mang, Shidou không để ý đến sân khấu mà cứ thế bước đi, muốn hỏi có chuyện gì xảy ra thì--

"U, UWA!?"

https://thuviensach.vn

Vạt váy của cậu đã vướng phải thứ gì đó, cậu lăn xuống sân khấu.

"Ouchouchouch....."

"B-Bạn không sao chứ?"

Miku lo lắng tiến tới. Trong cơn hoảng loạn, Shidou đẩy cái váy đã bị lật lên của xuống. Mặc dù cậu đã được mặc quần ngắn bên trong, vẫn có một chút gì đó đáng xấu hổ.

"Đây, tay bạn."

"A-aah..... xin lỗi."

Khi Shidou nắm lấy tay của Miku và đứng lên-- cậu đột nhiên nhíu mày.

"Uh....."

Có vẻ là cậu bị thương trong lúc ngã. Cậu rụt tay lại theo phản xạ bởi cơn đau.

"Có vẻ không ổn rồi-"

Sau khi Miku nhăn mặt trong đau đớn, cô lấy ra một chiếc khăn tay với ren trên đó từ trong túi ra và quấn nó quanh tay của Shidou."Không, bạn sẽ làm bẩn nó đi mất. Vết thương nhỏ này....."

"Bạn đang nói gì vậy. Một cầu thủ bóng chuyền không nên xem thường một chấn thương bàn tay nhẹ..... mình cũng chỉ xử lý được ở mức độ này thôi, vì vậy ngay lập tức khử trùng các vết thương khi bạn quay về, được chứ-?"

"Ah.....Cảm ơn bạn."

https://thuviensach.vn

"Không có gì. Chìa tay bạn ra-"

Cậu nắm lấy bàn tay của Miku với bàn tay không bị thương của mình, và đứng dậy. Khi cậu làm vậy, Miku cuối cùng cũng mở lòng một chút và đi trước như thể để hướng dẫn Shidou.

Và đồng thời, *Phù * cậu có thể nghe thấy một tiếng thở dài như vậy.

⌈Ara ara, anh đang được hộ tống một cách tuyệt diệu.⌋

"Guh....."

⌈Không phải em nói là anh không thể. Chỉ lúc này mà thôi, Shidou đang là một cô gái. Đánh giá từ phản ứng của cô ta, có vẻ như Miku bất ngờ lại là loại muốn giữ thế chủ động.⌋

Fufu Kotori thở ra, và tiếp tục.

⌈Hơn nữa--- may mắn là, có vẻ như anh đã tìm được một cái cớ để hẹn gặp cô ta vào lần tới. Nếu việc anh ngã xuống là có chủ ý, thì em sẽ khen anh về điều đó.⌋

"Eh?"

⌈Em sẽ giải thích sau. Không sao đâu; do đó, đưng làm Miku phải chờ nữa.⌋

"Mu.....Anh hiểu rồi."

Đó là sự thật, những gì Kotori nói là đúng. Lúc này, Shidou chú ý khi đi qua lối đi, họ vượt qua sợi dây phong tỏa và trở lại tại sân khấu trung tâm.

"Tôi xin lỗi, lúc nãy thật sự cảm ơn bạn."

https://thuviensach.vn

Cậu nhanh chóng cúi đầu cảm ơn. Miku mỉm cười dịu dàng trong khi vẫy vẫy tay.

"Không sao không sao, đừng quan tâm--"

Nhưng, Miku đột nhiên dừng nói.

Cậu cảm thấy là lạ trong chốc lát nhưng, cậu ngay lập tức tìm hiểu lý do. Trước khi cậu nhận ra, Origami đã chen giữa Miku và Shidou.

"Chạy đi, Shiori."

Cô dang tay cô như thể bảo vệ Shidou và gửi một ánh nhìn sắc nhọn về phía Miku.

"Are-, bạn là.....aah, lúc đó. Nghĩ lại thì, bạn cũng đến từ trường cao trung Raizen"

Và, bị nhìn trừng trừng bởi Origami, Miku nhướn mày như thể nhớ ra điều gì. [Lúc đó] mà cô đề cập đến, rõ ràng không phải là cuộc họp chung từ ngày trước kia và ngày hôm qua. Nhiều khả năng là-- trong trận Không chấn..

"Cô đang định làm gì?"

"Bạn đừng lo. Mình không có ý định làm hại bạn đâu, bạn biết đấy"

"Cô có nghĩ rằng tôi sẽ tin điều đó không?"

Khi Origami nói vậy, Miku cười khổ.

Tuy nhiên, Origami lại không hề thả lỏng dù chỉ một chút và liếc về phía của Shidou.

"Shiori, chuyện gì xảy ra với tay của cậu vậy?"

https://thuviensach.vn

Bởi vì nhìn thấy bàn tay bị thương của Shidou, giọng của Origami có một chút dữ dội.

Có lẽ cô ấy nghĩ Miku làm bị thương Shidou, hoặc có thể cô ấy nghĩ đó là lỗi của Miku mà cậu bị thương. Shidou *Bun* *Bun* lắc đầu để sửa chữa những sự hiểu lầm.

"Không, đây là--"

"Shiori-san."

Và, khi Shidou sắp nói ra, Miku đã ngăn cậu lại.

Giống như vừa rồi, cô giơ ngón trỏ của mình lên để nói [Đó là một bí mật] và nháy mắt.

"Ah....."

"..... Ý cô là sao?"

Khi Origami biểu lộ vẻ không vui, Miku *ufufu* cười. Sau đó cô xoay vạt váy của cô, và đi về phía hội trường số 1.

"....."

Origami vẫn không hài lòng và lườm Miku, nhưng cô không có ý định đuổi theo nữa.

Thay vào đó, sau khi không còn thấy bóng dáng của Miku nữa, cô quay mặt về phía Shidou.

"Mình yêu cầu một lời giải thích."

"E-err....."

Có vẻ như, từ giờ sẽ mệt đây.

https://thuviensach.vn

Phần 6

Sau khi đến trường vào ngày hôm sau.

Shidou đang đứng ở phía trước học viện nữ sinh Rindouji và đợi Miku học xong.

⌈-- Shidou, anh nghe rõ không? Trường cũng đã tan học Rindouji. Cô ta sắp ra rồi đấy.⌋

"Được rồi"

Cậu trả lời lại giọng của Kotori mà cậu nghe thấy từ tai phải của mình, và lấy ra chiếc khăn tay đã được loại bỏ các vệt bẩn và giặt sạch từ trong túi của mình.

Không sai. Đây là phương pháp mà Kotori đề cập đến đến để được tiếp xúc với Miku.

Thực sự là, cậu tiếp xúc với Miku trên danh nghĩa trả lại chiếc khăn. Đương nhiên, cô ấy có thể lấy lại chiếc khăn tay ngay lúc đó nhưng..... việc đó đã được giải quyết bằng các chỉ thị của «Ratatoskr» và sự thông minh của Shidou.

Cậu đang kiên nhẫn chờ đợi Miku ra khỏi cổng trường.

Tuy là nói vậy, là một học sinh với đồng phục khác lạ, đứng trong một đám học sinh nữ với đồng phục thủy thủ ra khỏi trường vào lúc đó, cậu đã thu hút sự chú ý không mong muốn. Với một bộ dạng nôn nóng, cậu đang kéo vạt váy xuống, trong khi hai chân đang không ngừng cọ xát vào nhau.

⌈Gì vậy, anh muốn đi toilet sao?⌋

"..... Không phải vậy"

https://thuviensach.vn

Cậu đáp lại lời nói thiếu tế nhị của Kotori với đôi mắt khép hờ.

"Thay vào đó, Miku là một trong các ủy viên điều hành Lễ hội văn hóa Tenou, vì vậy chắc là cô ấy sẽ có việc phải làm sau giờ học....."

"Việc này thì anh có thể hoàn toàn yên tâm. Bọn em đã điều tra rồi. Miku đúng là ủy viên điều hành nhưng mà, bọn em phát hiện ra cô ta sẽ tận hưởng tiệc trà với các cô gái mà cô ta mời đến nhà mỗi lần mỗi tuần"

"Haa, thật là một sở thích tao nhã"

Và, thời điểm Shidou nói vậy, cậu phát hiện có một nhóm học sinh bước ra khỏi trường. Đó là Miku và những người đi theo.

"Cô ta đã đến. Đi nào. Căn cứ vào những chỉ số từ ngày hôm qua, anh sẽ không phải nhận một cách đối xử gay gắt đâu"

"A, aah"

Sau khi nuốt nước bọt, Shidou luồn tay vào túi để kiểm tra chiếc khăn tay, và đứng trước mặt của Miku người được bao quanh bởi các cô gái xinh đẹp mà trông như đoàn diễu hành của một daimyo(tên gọi chư hầu Nhật Bản ngày xưa) hay một giáo sư đi một vòng quanh bệnh viện.

Thế là, Miku nhanh chóng chú ý đến cậu. Một cô gái trong đám dừng chân và nhìn về phía Shidou.

".....? Bạn cần gì sao?"

Nữ sinh đó nghiêng đầu và hỏi.

"Ee, err, tại quang trường Tenguu với Izayoi Miku-san, tôi....."

"À, lẽ nào bạn là một fan của Onee-sama sao?"

https://thuviensach.vn

Trong khoảnh khắc Shidou nhắc đến tên Miku, cô gái kia bất đắc dĩ nhún vai.

"O, onee-sama....?"

"Không được đâu, bạn biết đấy. Không phải là tôi không hiểu cảm xúc của bạn, nhưng, giờ đang là thời gian riêng tư của Onee-sama. Nếu bạn là fan hâm mộ của chị ấy, bạn sẽ hiểu điều này, phải không?"

"Không, err, không phải vậy, tôi phải trả lại chiếc khăn tay....."

Và, khi Shidou biểu hiện một bộ mặt khó khăn và cố gắng để đưa ra một lời giải thích, cậu có thể nghe thấy một giọng nói với vẻ ngạc nhiên đến từ phía sau các nữ sinh.

"Ara-? Shiori-san?"

Khi cậu nhìn qua, cậu phát hiện ra Miku đang tròn mắt ngạc nhiên trong khi đặt tay lên miệng.

Thế là Shidou cúi đầu hành lễ. Trong cơn hoảng loạn, đôi mắt của nữ sinh, người đã ngăn chặn Shidou giờ đang quay vòng vòng.

"Bạ, bạn là người quen của onee-sama. T-thật đúng là thất lễ....."

"K-không, bạn không cần để ý đâu"

Trong khi nữ sinh đó và Shidou đang có một cuộc thi cúi chào, Miku bước về phía trước.

"Có chuyện gì sao-? Bạn biết là hôm nay không có cuộc họp nào mà-?"

"Ah.....Tôi đến để đưa bạn cái này."

https://thuviensach.vn

Nói xong, cậu lấy cái khăn tay có ren đã được làm sạch và gấp lại cẩn thận ra từ túi của mình. Khi cậu làm vậy, Miku [Vâng] mở to mắt ra và nhìn vào khuôn mặt của Shidou.

"Bạn không cần phải để ý đến vậy đâu."

"Không, tôi không thể để điều đó xảy ra"

Khi Shidou nói với một giọng rõ ràng, Miku *Kusu* *Kusu* cười một cách kì lạ.

"Vậy thì, mình sẽ nhận được nó vậy. Fufu, nhưng đúng là có một chút thất vọng-"

"Eh....."

Shidou nghiêng đầu bởi những lời nói của Miku trong khi cô nhận chiếc khăn tay từ tay cậu.

"C-có vấn đề gì sao?"

"Không, nó không phải về chuyện chiếc khăn tay-"

Miku nở nụ cười tinh nghịch trong khi tiếp tục.

"Mình còn tưởng rằng Shiori-san sẽ đến mời mình uống trà hay gì đó tương tự-"

".....!"

Shidou cảm thấy trái tim mình gần như sắp nhảy ra khỏi lồng ngực. Cậu chắc mặt mình giờ đang đỏ bừng đây.

Cậu không biết liệu cô ấy nói vậy là có ý gì hay chỉ là một câu nói tự nhiên, nhưng, không thể phủ nhận rằng, nó có một sức hủy diệt khủng

https://thuviensach.vn

khiếp. Shidou sử dụng chút lý trí còn lại trong đầu, 『mình còn phải học nhiều.....』 một bình luận không cần thiết như vậy đã được đưa ra một cách bình tĩnh.

Và, khi cậu đang mơ màng thì, giọng nói lạnh lùng của Kotori đưa Shidou trở về với thực tại.

「Anh ngây ra làm cái gì vậy, đồ đần. Tuy nói với giọng điệu đùa cợt, nhưng cô ta cũng không hẳn là nói đùa đâu? Sao anh không nói từ nào đó khôn khéo hơn một chút hả.」

Shidou chợt giật mình trước khi quay lại nhìn Miku.

"E, err"

"Vâng?"

"Ừm.....bằng tất cả tấm lòng, tôi muốn cảm ơn bạn vì chiếc khăn tay, bạn có muốn.....uống trà cùng nhau không?"

Sau khi Shidou nói xong, Miku nở một nụ cười quyến rũ nhất cho đến bây giờ.

"Đương nhiên, mình rất sẵn lòng-"

Họ đi đến nhà của Miku, nơi mất chưa tới 5 phút để đi bộ từ trường về.

Nó là một ngôi nhà màu xanh theo phong cách phương Tây đặc trưng và một bức tường trắng. Trong khu vườn được chăm chút cẩn thận, có rất nhiều loài hoa đang đua nở; trông cứ như nhìn thấy một ảo ảnh của một thế giới hoàn toàn khác được phân cách bởi một bức tường.

Không khó để tưởng tượng một cô gái sẽ phản ứng như thế nào sau khi đến một nơi như thế này trong lần đầu tiên. Trong thực tế, ngay cả bản

https://thuviensach.vn

thân Shidou, cũng cho thấy một cử chỉ vô cùng xúc động.

..... Thấy vậy, cậu nhận được một nụ cười dịu dàng từ Miku và [..... pu] một tiếng cười thầm đến từ Incam.

"....."

Đi qua phòng khách của căn biệt thự, thứ mà như thể chỉ tồn tại trong tranh vẽ, Shidou ngồi một mình trên ghế sofa trong trạng thái bồn chồn. Vâng.Việc này đã đi quá giới hạn, Shidou là người đã mời cô uống trà nhưng kết quả thậm chí lại là cậu được mời đến nhà Miku.

"Nghĩ lại thì..... việc quá thuận lợi như thế này lại hơi có chút..... đáng sợ"

⌈Không phải thế này tốt hơn sao, mọi chuyện được giải quyết một cách nhanh chóng. Hơn thế nữa, các chỉ số cũng đang không ngừng tăng lên. Một cuộc viếng thăm bất ngờ của Shiori-chan đã đạt hiệu quả ngoài mong đợi. Mọi chuyện có vẻ tốt đẹp.⌋

"Không phải là không đúng nhưng....."

Sau khi nói vậy, Shidou đột nhiên chú ý tới một việc.

"..... Nè, là có hơi muộn. Nhưng không phải Miku ghét đàn ông sao? Nếu anh phong ấn thành công khi ở hình dạng của Shiori, chuyện gì sẽ xảy ra nếu anh quay trở lại bình thường?"

Thực sự là, dù có phong ấn được một Tinh linh, một phần Linh lực của họ sẽ chảy ngược trở lại khi trạng thái tinh thần của họ bị kích động. Nếu người ghét đàn ông như Miku biết về danh tính thực sự của Shiori-chan, thế rồi, chuyện gì sẽ xảy ra.....nó quả là một tình huống làm anh run lên trong sợ hãi khi nghĩ đến.

https://thuviensach.vn

"....."

Kotori giữ im lặng trong vài giây trước tiếp tục nói.

⌈Khi đó em sẽ đưa cho Shidou bộ đồng phục kia, và toàn bộ mỹ phẩm⌋

"Eeeeeeeeeeehhh!"

"Có vấn đề gì sao-?"

Thời điểm cậu hét lên, cậu có thể nghe thấy giọng nói của Miku từ phía sau. Cậu không thể làm gì khác hơn là nở một nụ cười qua loa để đánh lừa Miku.

"Không có gì, chỉ là một con mèo bên ngoài cửa sổ thôi....."

"Ara, ara-"

Miku vui sướng đặt cái khay trên tay lên bàn, sau đó, cô rót trà đen vào một cái tách trà trông có vẻ đắt tiền.

"Tôi thật là không có ý tứ, rõ ràng tôi là người mời bạn uống trà, thế nhưng kết quả lại là mang lại phiền phức cho bạn....."

"Không sao, không sao-.Lúc nãy mình vừa mới mua được vài là trà hảo hạng và đang muốn có người để cùng thưởng thức. Hơn nữa, đối với mình thì việc có thể cùng ngồi uống trà với Shiori đã là một món quà đáp lễ tuyệt vời rồi-"

"Không đâu, không đâu..... Hơn nữa, mình cũng đã làm chuyện không phải với cô gái kia....."

Sau khi nói vậy, cậu nhớ lại cô gái luôn đi cùng với Miku.

https://thuviensach.vn

Có vẻ như cô ấy là người đầu tiên được mời đến nhà của Miku, lúc Miku đồng ý lời mời của Shidou, cô ấy biểu hiện một bộ mặt như trong bức tranh [The weeping woman-Thiếu phụ đang khóc] của Picasso.

Tuy nhiên, Miku khua tay như thể cô không thực sự bị làm phiền bởi nó.

"Xin đừng bận tâm về nó. Em ấy là một cô bé biết nghe lời.-- Quan trọng hơn, tay của bạn sao rồi?"

"Eh? A, aah. Nó khỏi hoàn toàn rồi"

"Ufufu, như mong đợi, bạn đúng là người sở hữu một thân thể khỏe khắn-"

Trong lúc nói, cô ngồi xuống chiếc ghế đối diện với Shidou và nhấp một ngụm trà đen.

Như thể anh đã được dẫn dắt bởi Miku, [Itadakimasu], Shidou cũng đặt cốc lên miệng của mình sau khi nói vậy. Một mùi hương tuyệt vời lan tỏa bên trong miệng của cậu, và tràn ra ngoài qua khoang mũi.

"Wah....."

Miku có vẻ rất hài lòng với phản ứng của Shidou. Kusu Kusu cô cười và nhấp lấy một ngụm hơn trà đen.

⌈ ..... Hừ, cũng không tệ lắm. Mức độ tình cảm của cô ta với Shidou đang dần tăng lên. Đây là gì, lúc đầu em nghĩ đây là một bài toán hóc búa nhưng, trong trường hợp này, em nghĩ chúng ta có thể nhanh chóng hạ gục được cô ta. Anh không cần phải vội vàng. Tạm thời, cứ tiếp tục cuộc hội thoại một cách vui vẻ là được rồi⌋

https://thuviensach.vn

Sau khi Shidou khẽ gật đầu, cậu chọn vài thứ phù hợp trong danh sách không quá dồi dào của cậu về chủ đề này và bắt đầu nói chuyện.

Trong thực tế, cũng không có chuyện gì quan trọng. Đại khái là vài giờ sau thì họ cũng sẽ quên về nội dung của cuộc trò chuyện thôi.

Thế nhưng, vì Miku trả lời đến từng chi tiết, vì vài lý do, nó đã trở nên sôi nổi một cách kỳ lạ. Shidou cũng trở nên chìm đắm vào nó, hoàn toàn không chú ý rằng phía ngoài cửa sổ giờ cũng đã nhuộm thành một màu hồng.

Lúc cậu nhận ra điều này, kim đồng hồ đã chỉ 8 giờ tối. Xem ra họ đã thực sự trò chuyện rất lâu.

"--Ara ara, đã trễ thế này rồi sao-"

"! Xin lỗi, tôi đã quá nhập tâm vào cuộc trò chuyện"

Khi Shidou vội vàng chuẩn bị để về, Miku lắc đầu một cách thanh nhã.

"Không sao không sao, nó thực sự rất vui-"

Nói xong, cô nhìn chằm chằm vào đôi mắt của Shidou. Cảm thấy xấu hổ, Shidou nhìn sang hướng khác trong khi khẽ mỉm cười.

Nhưng, sau khi Miku không hề rời mắt khỏi cậu và tiếp tục nhìn chằm chằm vào Shidou trong một thời gian--

"Hừ, quả nhiên rất tốt. Đây là loại mình chưa từng gặp qua-"

Và, cô gật đầu sau khi đồng ý với một cái gì đó.

"Shiori-san, mình rất vừa ý với bạn. Hãy bắt đầu đến Rindouji từ ngày mai."

https://thuviensach.vn

"..... .....heh?"

Trong một khoảnh khắc, cậu không hoàn toàn hiểu được nghĩa của những từ đến từ Miku và đôi mắt cậu đơ ra trong ngạc nhiên.

"Đến Rindouji.....?"

"Vâng. Làm ơn hãy chuyển trường-"

"Ơ....."

Shidou hoang mang khi gõ incam hai lần. Ngay lập tức, cậu có thể nghe thấy giọng nói của Kotori.

⌈.....Bên này không có một bất kỳ phản ứng gì. Chí ít là có vẻ như cô ta không nói đùa⌋

Shidou càng trở nên bối rối. Miku đang nói gì vậy.

⌈Cô ấy có ý gì.....Em thực sự không muốn làm ảnh hưởng đến tâm trạng của Miku nhưng, rủi ro là quá cao. Bọn em sẽ nghĩ cách để từ chối khéo đề nghị của cô ta⌋

Khi Kotori nói vậy. Shidou gật đầu để cho thấy cậu đồng ý.

Chắc Miku tưởng rằng Shidou lo lắng đến các vấn đề liên quan đến việc chuyển trường, cô tiếp tục nói.

"Đương nhiên, bạn bạn không phải lo lắng về học lực hay vấn đề về tài chính-. Mình sẽ lo phía bên nhà trường. Ah, bạn có thể vui lòng cho mình biết địa chỉ nhà và số đo của bạn không-? Đồng phục sẽ được gởi đến vào ngày mai"

"C-chờ một chút. Đây không phải là chuyện có thể dễ dàng quyết định được"

https://thuviensach.vn

Khi Shidou nói vậy, Miku mỉm cười trong khi đứng lên từ chỗ ngồi của mình, và đến ngồi bên cạnh Shidou. Sau đó, cô nhẹ nhàng nắm lấy tay Shidou và đưa miệng lại gần tai trái của cậu.

Và sau đó,

『-Làm ơn』

Cô phát ra một giọng nói ngọt ngào và mềm mại.

".....!?"

Shidou nhắm mắt lại. Âm thanh đó như thể xuyên thấu tai Shidou, một cơn chóng mặt đột nhiên ập đến.

Như thể, các từ ngữ thâm nhập vào cơ thể thông qua tai của cậu và trực tiếp tác động não của cậu như thể một ảo giác. Ý thức của cậu được bao phủ bởi một cảm giác tương tự như say rượu, và cậu gần như đã gật đầu với Miku trong cơn mê man.

Nhưng, cậu cảm thấy nguy hiểm sẽ ập đến nếu tình hình tiếp tục kéo dài. Cậu cắn thịt trong miệng của mình và bằng cách nào đó kiềm chế được nó.

"Ng, ngay cả khi bạn nói vậy....."

"Eeh?"

Khi Shidou trả lời, Miku tròn mắt ngạc nhiên. Sau đó, cô im lặng để suy nghĩ một lúc, và thẫn thờ nhìn Shidou.

"Shiori-san?"

"Ch, chuyện gì vậy.....?"

https://thuviensach.vn

『--Xin hãy cởi y phục của bạn ra』

Một lần nữa, bằng cách sử dụng 『Voice』 vang vọng trong đầu cậu như vừa nãy, Miku nói.

"Ehhhh Eeh.....!?"

Mất vài giây Shidou mới hiểu được ý của Miku, khuôn mặt của Shidou đỏ dần.

"Việc đó....."

Cậu không biết ý định của Miku là gì nhưng, có một điều rất rõ ràng, đó là nếu cậu mất đi bộ đồng phục nữ này thì trong nháy mắt ma thuật trên người Shiori-chan sẽ tan biến.

Thấy bộ dạng của Shidou, Miku như thể đã hiểu ra điều gì đó.

"Quả nhiên, có vẻ như bạn không nghe lệnh của mình-"

"Xin lỗi, nhưng đó là....."

Không để Shidou nói hết câu, Miku cất tiếng.--Và, đó là,

"Không lẽ bạn là-- một Tinh linh sao?"

[Voice] thậm chí còn làm ý thức của Shidou chao đảo hơn cả lúc trước.

"Eh----"

Bởi những lời đó, cậu như đông cứng người lại trong một khoảnh khắc.

"Tại sao, sao bạn lại hỏi v....."

https://thuviensach.vn

⌈Shidou!⌋

Giọng Kotori đột nhiên xuất hiện và Shidou vẫy vẫy tay để đánh lừa cô.

"Sao, sao đột nhiên lại...? Bạn nói về một trò chơi sao? Bất ngờ thật, Miku có vẻ không phải kiểu người như vậy-"

"Ahaha, không sao--, không cần phải làm bộ làm tịch nữa đâu. Dù sao bạn cũng không tuân theo [Yêu cầu] của mình, bạn không thể nào là người thường được"

Trong lúc nói, Miku nở một nụ cười như từ thường lệ.

"Không, đúng hơn, nếu bạn là một Tinh linh thì mình sẽ hạnh phúc lắm. Cho đến giờ, mình chưa từng được gặp một Tinh linh nào khác. Nên chắc là còn có vài người nữa, phải không?"

"Cái....."

"Nè, Shiori-san. Bạn thật sự là ai? Bạn có thực sự là một Tinh linh không? Hay bạn là đồng bọn của đám pháp sư kia?"

Và sau đó, sau nhẹ nhàng thở dài cô tiếp tục.

"Việc mình gặp bạn là một sự trùng hợp ngẫu nhiên? Hay là có chủ đích?"

"Đó, đó là....."

⌈.....Cô ta đang bắt đầu trở nên kích động. Nếu chúng ta còn tiếp tục lừa gạt thì nỗ lực từ trước đến giờ sẽ chẳng khác nào "Dã tràng xe cát" đấy.⌋

Trong khi Shidou đang á khẩu, Kotori nói vậy.

https://thuviensach.vn

⌈Không còn cách nào khác nữa đâu..... nó sẽ trở thành một vụ cá cược, hãy chuyển sang đối thoại trực tiếp. Shidou, nói với cô ta đi.⌋

Shidou nuốt nước bọt trước khi quay lại nhìn Miku.

Sau đó, cậu hạ quyết tâm và mở lời.

".....Miku. Tôi không phải là Tinh Linh. Cũng không phải là một pháp sư. Tôi là con người"

Khi Shidou nói vật, Miku khẽ thở dài và cho thấy một cái nhìn thất vọng.

"Thật đáng tiếc-. Shiori-san nói một lời nói dối như thế--"

"---- Nhưng, tôi lại có khả năng phong ấn Linh lực của Tinh linh"

Như để ngắt lời của Miku, cậu lặng lẽ nói.

Khi ông đã làm vậy, Miku mở to con mắt đang khép hờ và lại một lần nữa nhìn chằm chằm vào khuôn mặt của Shidou.

"Phong ấn.....Linh lực? Nghĩa là sao--?"

"Đó là--"

Shidou bắt đầu giải thích từng chút một cho cô ấy rằng.

Tuy không biết rõ nguyên nhân nhưng, cơ thể của cậu thực sự sở hữu năng lực như vậy.

Và nếu cậu sử dụng năng lực này để phong ấn Linh lực, các Tinh linh sẽ không còn bị AST nhắm đến nữa, và họ sẽ có thể được sống một cuộc sống yên ổn ở thế giới này.

https://thuviensach.vn

Sau khi kết thúc bằng một lời giải thích ngắn gọn, Shidou nhìn thẳng vào mắt của Miku và mở miệng.

"Nếu..... Nếu bạn chấp nhận tin tưởng vào những gì tôi đã nói, Miku, tôi muốn được-giúp bạn"

"....."

Miku không trả lời cậu và đã được nghe trầm lặng nghe chuyện của Shidou; cô nheo mắt như thể đắm mình trong những suy nghĩ trong một lúc, và đưa tay lên miệng.

Bầu không khí im ắng đang tràn ngập trong phòng khách. Tiếng "tích tắc" đều đặn của đồng hồ và nhịp tim của cậu càng trở nên rõ rệt.

Không biết bao nhiêu thời gian đã trôi qua, Miku khẽ thở dài.

"-- Mình hiểu rồi. Mình sẽ tin tưởng bạn. Giọng điệu của bạn cho thấy là có vẻ như bạn thật sự không nói dối-"

".....! Th-Thật sao!?"

Shidou mở to mắt ngạc nhiên và buột miệng hỏi. Thành thật mà nói thì, với một câu chuyện có vẻ hoang đường như vậy, ngay cả khi đó là một Tinh linh, cậu cũng nghĩ không đơn giản để cô ấy chấp nhận nó.

Nhìn vào phản ứng của Shidou, Miku cười khổ.

"Phản ứng như vậy nghĩa là sao. Có vẻ như bạn nghĩ rằng mình sẽ không tin vào Shiori-san-?"

"Không, đó là"

"Ufufu, mình xin lỗi. Mình chỉ trêu bạn một chút thôi-"

https://thuviensach.vn

Trong khi đứng lên và nói vậy, Miku chậm rãi bước về phía cửa sổ.

"Thật sự là mình đã có chút giật mình, thế nhưng thoạt nhìn thì có vẻ như Shiori-san không nói dối--- Ngoài ra, mặc dù cuộc gặp gỡ của chúng ta là đã được sắp đặt, thế nhưng lý do của nó là để cứu mình, nó làm cho mình rất hạnh phúc-"

"Oh, wow....."

Đột nhiên cảm thấy xấu hổ, cậu gãi gãi sau đầu.

".....và, Có vẻ như, Shiori-san đã từng phong ấn Tinh linh sao?"

"Eh? A, aah. Tôi có. 4-- không, nói chính xác là 5 người"

"! Thật sao? Mình không biết là lại có nhiều Tinh linh sống ở đây như vậy. Mình muốn bằng mọi giá có thể gặp được họ. Mình có thể yêu cầu điều đó chứ?"

"A, aah. Tất nhiên rồi! Tất cả mọi người sẽ trở thành bạn tốt với Miku!"

Shidou hổn hển đứng dậy. Rất may đó là một Tinh linh bình tĩnh và tính khí, nghiêm túc. Với điều này, mọi việc sẽ diễn ra suôn sẻ-- Và, khi cậu suy nghĩ về điều đó. Shidou nhận thấy một vấn đề khác.

Có vẻ như, cậu đã không nói với Miku về cách Shidou thực hiện để phong ấn Linh lực.

Theo Kotori, các giá trị của mức độ tình cảm và tâm trạng của cô ấy đều không tệ, nhưng cậu không biết liệu cô ấy sẽ sẵn sàng chấp nhận nụ hôn hay không. Shidou một lần nữa trở nên căng thẳng.

"Về, về phương pháp để phong ấn....."

https://thuviensach.vn

Và sau đó, cậu cố gắng nói với Miku một cách rụt rè. Nhưng--

"À, ổn mà-, hơn thế nữa"

"Eh....."

Miku khép hờ mắt và tiếp tục.

"--Mình tin vào câu chuyện của bạn. Thế nhưng, mình lại không muốn bị phong ấn Linh lực-"

"Cái....."

Nhận được câu trả lời ngoài ý muốn, Shidou cứng hóng. Đồng thời, giọng nói của Kotori đập vào tai phải của cậu.

⌈Tsk..... Đã đến rồi sao.⌋

Miku phô ra dáng vẻ nhàn nhã quen thuộc trong khi di chuyển đôi môi như cánh hoa của cô ấy.

"Ngẫm lại mà xem? Cho dù bên giờ vẫn đang nắm giữ Linh lực, mình vẫn có thể sông một cách bình thường-. Không có lý do gì để thu hồi sức mạnh của mình cả. Tuy mình nghĩ rằng chúng ta có thể tiếp tục là những người bạn tốt, nhưng đây là hai việc hoàn toàn khác nhau"

"Chuyện, chuyện đó....."

Shidou chùn bước. Bây giờ, những gì cô ấy nói hoàn toàn chính xác.

Trong khi mục đích của Shidou và «Ratatoskr» là phong ấn Linh lực, và cung cấp một cuộc sống yên ổn cho các Tinh linh. Nhưng, «Diva» Izayoi Miku đã sống trong thế giới này từ khoảng nửa năm trước khi mà không có sự giúp đỡ của «Ratatoskr».

https://thuviensach.vn

⌈Đừng nói điều gì đó ngu ngốc.⌋

Tuy nhiên, giọng nói không hài lòng của Kotori đập vào tai Shidou.

⌈Ai là Tinh linh đã gây ra một trận không chấn vào vài ngày trước hả?⌋

"Ah....."

⌈Hơn nữa, tư tưởng của một Tinh linh không quan trọng đối với những người trong AST. Nếu nhận thấy Linh lực, họ sẽ không thương tiếc tấn công. Bây giờ danh tính của cô ta đã bị Tobiichi Origami phát hiện, cô ta chắc chắn sẽ bị đưa vào diện đối tượng cần theo dõi. Không còn dư thời gian nữa đâu.-- Anh không được để cô ta làm dao động, Shidou. Nếu anh để Miku như thế, cô ta thậm chí sẽ làm tổn thương cả điều quý giá nhất với cô ta⌋

Sau khi được Kotori cảnh báo, Shidou nắm chặt tay lại.-- Yeah. Nếu Shidou bỏ cuộc tại đây, điều đó sẽ mang lại tai họa cho Miku, và nhưng thứ xung quanh Miku.

"Miku, 4 ngày trước, bạn gây ra một trận không chấn tại trạm Tatsunami đúng không.....? Không lẽ là, bạn không thể kiểm soát được năng lực của mình, phải không?"Khi Shidou vậy, Miku biểu hiện một khuôn mặt ngạc nhiên.

"Ara-? Thật là ngạc nhiên khi bạn biết về điều đó-"

"Eh? Ah.....đúng rồi, err, tôi nghe nó từ Origami"

Với một lý do đơn giản như vậy. Miku nhíu mày, nhưng có vẻ như cô ấy sẽ không tiếp tục truy vấn nữa.

https://thuviensach.vn

"Quả nhiên vẫn rất nguy hiểm. Nếu cứ mặc kệ Linh lực của bạn, ngày nào đó, nó có thể làm tổn thương người hâm mộ hoặc bạn bè của bạn. Tôi cầu xin của bạn, xin vui lòng cho tôi phong ấn Linh lực của Miku.....!"

Cậu nhìn chằm chằm vào mắt của Miku và thúc giục cô.

Tuy nhiên, Miku khẽ thở dài trước khi chậm rãi lắc đầu.

"Mình rất hạnh phúc khi bạn lo lắng cho mình, nhưng không cần thiết nữa"

"Tại, tại sao"

Cậu hỏi. Miku trả lời một cách dứt khoát.

"Đó là bởi vì-- trận không chấn đó đã xảy ra bởi ý định của mình-"

"--- Eh?"

Trong một lúc, cậu không thể hiểu được những gì Miku nói và mở mắt sững sờ.

Sự thật là, Tinh linh có thể gây ra một không chấn bởi ý muốn của mình. Vậy nên, không phải là xa lạ gì với việc «Diva» ở phía trước của cậu có thể làm điều đó.

Nhưng, mặc dù biết vậy, những nghi vấn không hề biến mất khỏi tâm trí của Shidou.

"Tại, tại sao.....bạn lại làm vậy"

Đó là một câu hỏi cơ bản. Cậu hoàn toàn không thể hiểu được động cơ của Miku là gì khi làm vậy.

https://thuviensach.vn

Miku vẫn duy trì tư thế ban nãy trong khi nghịch đầu lọn tóc của mình và bắt đầu kể lại.

"Khi tôi lần đầu tiên gặp Shiori-san, mình đã nói với bạn rồi phải không--. Rằng mình thích cảm giác được đứng trên sân khấu-"

"........aah"

Cậu gật đầu. Đúng là trong lần đầu tiên cậu gặp cô ấy dưới hình dạng Shiori, Miku có nói một cái gì đó như vậy.

"Lúc đó khi mình tình cờ đi ngang qua trạm phía trước trạm Tatsunami; có một ban nhạc đang biểu diễn một buổi live trong quảng trường Tenguu--- thì phải. Lúc đó mình chợt nhận ra một việc, đó là, mình chưa bao giờ từng được hát trên quảng trường Tenguu-"

".....Eh?"

"Vì vậy, mình đột nhiên muốn hát-,. Thế là"

Miku làm ra vẻ đáng yêu và mỉm cười trong khi nói.

".....uh, chỉ vì một lý do như vậy thôi sao--"

Shidou méo mặt như nếu cậu nhìn thấy thứ không thể tin được, và lắc cổ.

"Gọi không chấn ra chỉ vì lý do như vậy thôi sao, bạn không thấy có hơi quá đáng sao-"

"Bởi vì.....có rất nhiều người ở ngay gần đó.....? Nếu có người không chạy kịp thì--"

"Thế thì đành chịu thôi--. Bởi vì, lúc đó mình rất muốn hát mà-?"

https://thuviensach.vn

Trên khuôn mặt của Miku, người đang nói, hoàn toàn không biểu hiện bất kỳ cảm giác tội lỗi nào.

Thay vào đó, có vẻ như cô ấy thậm chí không nhận ra đó là một hành động xấu.

"....., Bạn đã từng nghĩ về nó chưa? Về việc gây ra không chấn hay, một cái gì đại loại như thế....."

"Chưa bao giờ..... nếu mình được hỏi như vậy"

"Ngộ nhỡ bạn bè của bạn.....không sai, cô gái mà hôm nay bạn đã cùng về nhà sau giờ học đến đó, cô ấy có thể đã chết ở đó, bạn biết chứ!? Nếu điều đó xảy ra, bạn sẽ làm gì!"

Khi Shidou hét lên, Miku đưa mắt nhìn quanh như thể đang suy nghĩ gì đó trước khi nhìn lại vào mắt Shidou lần nữa.

"Việc đó.....có vẻ hơi..."

"!, Đúng không!? Đó là lý do tại sao--"

"Mình sẽ lại phải phí thời gian để tìm một cô gái khác phù hợp với khẩu vị một lần nữa-"

"----, Eh.....?"

Shidou không tin vào tai mình nữa.

Kurumi người đã lấy đi mạng sống của nhiều người trong ý định của mình rất đáng sợ. Ác ý, ý định giết người, đang không ngừng kích động tim Shidou.

Nhưng-- cô gái này.

https://thuviensach.vn

Izayoi Miku người đang ở phía trước của cậu, hoàn toàn [khác].

Không có ý định giết người trong hành động, lời nói, và hành vi của cô.

Trong khi thích nghi để sống như một con người cho đến bây giờ.

Hệ thống khái niệm, định nghĩa về chết chóc hoàn toàn khac với Shidou và phần còn lại.

⌈Quả là..... bất ngờ thật.⌋

Cậu có thể nghe thấy giọng chua chát của Kotori. Nhưng, ngay bây giờ Shidou không hứng đáp lại.

"Bạ,n.....--sẽ không cảm thấy buồn sao? Thậm chí bạn bè của bạn ngưỡng mộ bạn đến như vậy..... Chết vì lỗi của bạn"

"Không, mình sẽ cảm thấy buồn, bạn biết đấy--? Cô gái đó là một trong những cô gái mình đặc biệt vừa ý-. Nhưng--"

Miku đặt ngón tay trỏ của mình vào cằm trong khi tiếp tục.

"Nhưng, bạn thấy đấy, cô gái đó rất quý mình, thế nên chết vì mình không phải là tâm nguyện của cô ấy sao-?"

-Rốt cục, đây cũng là giới hạn của cậu

Cậu nện lên bàn với nắm tay nắm chặt gần như đã chảy máu, và đứng dậy.

⌈Shidou, bình tĩnh! Không nên nóng nảy!⌋

Dù nghe thấy những lời của Kotori, cậ vẫn cảm thấy mình không thể kiểm soát được bản thân nữa.

https://thuviensach.vn

Cậu trừng mắt nhìn Miku với một ánh nhìn sắc nhọn, phát ra âm thanh như một tiếng rên rỉ.

"Bởi vì.....cô ấy yêu bạn.....?"

"Vâng-. Không chỉ là cô gái bạn biết--? Rất nhiều người yêu quý mình-. Họ sẽ lắng nghe tất cả những gì mình nói-"

"Tôi hiểu rồi....."

Shidou từ từ ngẩng mặt lên.

"-- Nhưng tôi ghét bạn"

".....Ara--?"

Miku giật giật lông mày của mình.

"Tự cao, kiêu ngạo, và quá quắt. Mọi người đều yêu thương bạn? Hah!"

Giơ tay phải, Shidou chỉ trực tiếp vào Miku.

"Dù tất cả mọi người trên thế giới này đều yêu quý bạn-- Tôi cũng sẽ từ chối bạn và hành vi của bạn.....!"

Khi Shidou nói vậy, đôi mắt của Miku chuyển sang màu đen và màu trắng như thể bất lực trong vài giây nhưng, không lâu sau, cô đặt tay lên cằm và nheo mắt.

"..... Hử, Ghét, mình sao-"

Miku nói trong khi nở nụ cười có chút tàn bạo.

"Bạn nói vậy, càng làm cho mình muốn có bạn nhiều hơn. Mình muốn trêu chọc Shiori-san cho đến khi bạn khóc rống lên và nói [Tôi yêu bạn rất

https://thuviensach.vn

nhiều]. Ufufu-, mình tự hỏi không biết bạn có thể chống chịu được bao lâu-
"

"..... Tôi đã nói với bạn rồi. Tôi sẽ không trở thành của bạn"

Khi Shidou trả lời, Miku thậm chí còn trở nên vui sướng hơn và nở một nụ cười ngây thơ.

"Nhưng-, bạn muốn phong ấn Linh lực của mình. Đúng không?"

"....."

Vâng. Đó chính là nhược điểm của Shidou. Mặc dù cậu để cho những cảm xúc của mình chi phối và nói một cách giận dữ, nếu cậu không thể phong ấn sức mạnh của Miku thì cũng không giải quyết được việc gì.

Như thể đọc được suy nghĩ của Shidou. Miku mỉm cười trong khi, *pon* vỗ tay vào nhau như thể cô nghĩ ra gì đó.

"Nếu vậy.....Sao chúng ta không đấu một trận nhỉ?"

"Một trận đấu.....?"

"Không sai. Shiori-san muốn phong ấn Linh lực của mình. Mình lại muốn có được Shiori-san. Nhưng cả hai bên, đều không chấp nhận ý định của người kia-- Bạn có nghĩ rằng nếu chúng ta tiếp tục tranh cãi thêm nữa thì chúng ta sẽ đạt được một thỏa thuận?"

"....."

Thấy Shidou im lặng như thể đồng ý, vì vậy Miku tiếp tục.

"Đó là lý do tại sao-- chúng ta hãy có một trận đấu. Xem nào.....nếu Raizen dành được giải nhất trong ngày đầu tiên của Lễ hội

https://thuviensach.vn

văn hóa Tenou tổ chức lần này, mình sẽ để bạn phong ấn Linh lực của mình, điều kiện nay thế nào-?"

"Huh.....? Lễ hội văn hóa Tenou.....?"

"Đúng vậy--. Thế nào? Bạn không cảm thấy thú vị sao?"

"Ơ..... vậy thì, nếu Rindouji thắng.....?"

Khi Shidou hỏi, Miku *ufufu* mỉm cười thật dễ thương.

"Khi đó, Shiori-san và 5 Tinh linh đã bị phong ấn bởi Shiori-san sẽ thuộc về mình"

"Th-Thật ích kỉ.....! Không có cách nào tôi có thể làm một cái gì đó giống như--"

Shidou thở hổn hển--- khi đó, cậu nhướng mày trước một câu hỏi nữa.

"Chờ một chút. Tại sao.....lại là ngày đầu tiên?"

Khi cậu hỏi, Miku nở một nụ cười.

"Còn phải hỏi sao. Nếu mình thắng trong ngày đầu tiên, thì mình sẽ được thưởng thức lễ hội với với các Tinh Linh vào ngày thứ 2 và thứ 3 bạn của lễ hội văn hóa Tenou? Hơn nữa--"

Trì hoãn một chút, Miku tiếp tục lời nói của mình.

"-- Nếu mình không nhầm, hoạt động chủ yếu của ngày đầu tiên là biểu diễn âm nhạc"

Nghe những lời đó, Shidou cảm thấy như thể hàn khí đang lan rộng bụng cậu.

".....! Đừng nói với tôi, bạn---"

https://thuviensach.vn

Cô ấy có lẽ đoán được phản ứng của Shidou, Miku càng cười tươi trong khi tiếp tục.

"Vâng. Mình thực sự không muốn xuất hiện ở nơi công cộng, nhưng vì các Tinh linh nên lần này mình sẽ phá lệ.--- Mình sẽ lên sân khấu vào ngày đầu tiên"

"Cái.....!?"

Shidou thở hổn hển. Ngoài việc các đối thủ Rindouji là bất khả chiến bại, nếu thần tượng bí ẩn chưa bao giờ tiết lộ mình xuất hiện ở đó thì nó có thể gây ra một chấn động lớn. Không có gì lạ nếu các fan Miku tham gia lễ hội văn hóa Tenou.

Nếu điều đó xảy ra thì đó là không nghi ngờ gì nữa--- thắng lợi sẽ rơi vào tay Rindouji.

"Ufufu, xem nào, tại sao chúng ta không có một trận đấu trực tiếp. Shiori-san cũng lên sân khấu biểu diễn một tiết mục luôn"

"Cái, cái gì..... nói vậy, không phải bên bạn có quá nhiều lợi thế sao!"

"Vậy--? Tôi không nghĩ thế. Dù sao đối với mình mà nói, 『Tạo cho bạn một trận đấu』 đã là nhượng bộ lắm rồi. Mình thật sự muốn Shiori-san, nhưng không có nghĩa là mình sẽ gặp rắc rối nếu mình không có được bạn-. Thế nhưng-- đối với bạn mà nói?"

"Guh....."

Shidou không cam lòng, rên rỉ.

Nói chung, ý của Miku là--- nếu bạn muốn phong ấn Linh lực của mình thì không còn cách nào khác ngoài việc chấp nhận bất lợi này.

https://thuviensach.vn

"Vậy, ý bạn thế nào--?"

Miku mỉm cười hỏi.

Shidou không còn lựa chọn nào khác ngoài việc gật đầu.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Giai Đoạn Biên Tập - Edit Time

Phần 1

"...Vậy, anh có muốn biện minh gì không, Shidou?"

Buổi tối. Sau khi rời khỏi nhà Miku, Shidou lập tức được dịch chuyển về phòng chỉ huy bởi thiết bị dịch chuyển của «Fraxinus». Đang đứng trước mặt cậu là cô em gái cực kỳ hống hách của mình.

"Anh ... xin lỗi ..."

Shidou, đổ mồ hôi lạnh, quỳ xuống và nói.

Shidou là trung tâm của căn phòng, xung quanh là Kotori và các phi hành đoàn khác....Trông cậu giờ cứ như một bị cáo đang bị xét xử tại tòa vậy.

"Em đã bảo đừng có lộn xộn thế mà anh lại còn nổi đóa lên. Ngay lúc mức độ tình cảm của Tinh linh đang là ưu tiên hàng đầu, anh lại hết lần này đến lần khác nói mấy câu như [Tôi ghét cô] hay [Tôi sẽ không chấp nhận cô] hả. Anh nghĩ mình muốn nói gì thì nói hay sao? "

"N-nhưng ... cô ấy thực sự quá kỳ quái. Cơ bản là cô ấy không coi mạng sống của người khác ra gì cả? Không ... cô ấy lợi dụng "Voice" để khiến ai ai cũng thích mình thế nên không ai có thể nói cho cô ấy chuyện gì là xấu hay không thể thực hiện được cả. Thế nên, anh chỉ ... "

https://thuviensach.vn

"Cho dù là vậy, anh cũng không cần phải nói nó ra, chí ít là vào lúc đó."

"Gu ..."

Trước câu nói gọn gàng dứt khoát của Kotori, Shidou không thể phản bác bất cứ điều gì.

"Vâng, đúng là cách nhìn của Miku Izayoi hoàn toàn sai lệch khỏi quỹ đạo so với người bình thường. Và cô ta đã cần phải được giáo dục lại một cách toàn diện sau khi bị phong ấn sức mạnh. Thế nhưng, không phải đó là lý do tại sao phải phong ấn sức mạnh của cô ta càng sớm càng tốt sao? Tại sao anh lại phá hủy tất cả mọi thứ vậy, tên biến thái mặc đồ con gái ?"

"... Chờ đã, chẳng phải là bọn em là những đã kẻ bắt anh mặc thứ này sao !?"

Bị xúc phạm bởi những lời nói vô lý của Kotori, Shidou phản bác. Tuy nhiên, có vẻ như Kotori không thực sự lắng nghe. Lờ nó đi, Shidou tiếp tục nói.

"Nhưng dù sao, mức độ tình cảm của Miku thế nào? Chí ít thì, anh không nghe thấy bất cứ điều gì về nó từ tai nghe."

"Vâng, mức độ tình cảm của Miku cũng không giảm nhiều. Mặc dù, sau khi bị anh chỉ trích, cô ta có chút bất an, nhưng sau đó đã nhanh chóng ổn định lại. "

"Đấy! Không có vấn đề g- "

"Ừ, đúng là không vấn đề gì- nếu anh có thể đánh bại cô ta trên sân khấu."

"....."

https://thuviensach.vn

Khi Shidou chuẩn bị ngẩng đầu lên để phản kích, thế nhưng, đầu cậu lại một lần nữa gục xuống.

Nhìn vào Shidou, Kotori thở dài và ngồi bắt chéo hai chân.

"-Nói chung, cũng không có đối sách nào vì anh đã đồng ý với người ta rồi. Anh chỉ cần lên biểu diễn thôi, cứ để phần còn lại cho bọn em. "

"E-em sẽ giúp anh ư?"

"Tất nhiên. Ngẫm lại thì, «Ratatoskr» là vì ai mà thành lập ra hả? Nếu chuyện đã vậy, thì chúng ta sẽ dốc toàn lực để chiến thắng. Các người nghe rõ chứ?"

"Vâng, thưa Chỉ huy!"

Kotori khoanh hai tay trước ngực, nói, trong khi các phi hành đoàn đáp lại.

"Tuy đã nói từ trước, nhưng đối thủ là thần tượng nổi tiếng Izayoi Miku. Sẽ không dễ dàng để giành chiến thắng đâu. Vì vậy, Shidou, anh muốn biểu diễn tiết mục gì trong ngày đầu tiên? "

"Eh? Đó là ... "

Khi Shidou nói, cậu bắt đầu tiến hành hồi tưởng. Cậu nhớ Ai, Mai và Mii nói là muốn tham gia biểu diễn trên sân khấu.

"Hẳn là ...một ban nhạc."

"Một buổi biểu diễn âm nhạc? Haha, không tốt sao? Không phải đó là chuyên môn của anh sao.

"Ế?"

https://thuviensach.vn

Không hiểu những gì Kotori nói, Shidou biểu hiện một vẻ nghi ngờ. Thế là, Kotori ấn bộ điều khiển bên trái và bật một đoạn băng lên trên màn hình.

"Cậu ta là ...!?"

Nhìn vào màn hình, Shidou hoảng sợ.

Hiển thị trên màn hình là hình ảnh Shidou đang trong phòng mình. Đại khái là Shidou hồi trung học ngồi trên giường, và đang chơi một cây guitar cũ. Dù không thể nói là cậu chơi quá tốt, nhưng ít nhất là còn thông thạo hơn so với những người cùng trang lứa.

Mặc dù, điều buồn cười lại là ở khúc sau. Cậu hoàn toàn chìm đắm trong thế giới riêng của mình, chơi guitar và hát những ca từ do chính cậu sáng tác.

Vâng, đó là thời trung học của Shidou. Có lẽ là do còn "trẩu tre", cậu đang ra vẻ ngầu với những thứ tương tự như "cây guitar này là thứ duy nhất có thể hiểu được ta" vậy.

Đương nhiên, do xấu hổ, cậu đã niêm phong chuyện đó vào trong nơi sâu thẳm nhất của tâm trí trước khi cậu vào học cao trung.

"Kỹ năng mà Shidou đã nhọc công khổ luyện huh ... Pu ~ Cuối cùng cũng có lúc dùng đến eh ... kukuku ..."

Vai Kotori khẽ rung, như thể cô bé đang cố gắng để nhịn cười. Nhìn kỹ hơn, tất cả các thành viên của phi hành đoàn cũng đang cố gắng hết sức để nhịn cười.

"Này- T-tại sao em lại có đoạn băng này ...!"

"Vâng, bọn em ghi lại nó vì nghĩ có ngày sẽ cần đến ...pu-Puu!"

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, đoạn băng đến khúc cao trào. Shidou đột nhiên nhảy xuống khỏi giường, cậu kéo dây đàn một cách khoa trương như thể đang giương cung. Rốt cục, Kotori cũng không thể nhịn cười được nữa.

"K-khô.....ooong! Dừng lại đi mà...aaaaaaaa! "

Khi Shidou hét lên, nhạc trong đoạn băng dừng lại.

Cứ đinh ninh rằng rốt cục cũng thoát khỏi địa ngục, nên cậu nhìn vào màn hình một lần nữa. Thế nhưng trong đoạn băng, một lần nữa Shidou lại ngồi lên trên giường, đối mặt với không gian không một bóng người phía trước, cậu lẩm bẩm như thể mình đang được phỏng vấn.

⌈Vâng, đúng vậy, vì kỹ năng giao tiếp của ta không được tốt ... Sở dĩ, ta chỉ có thể bày tỏ suy nghĩ qua chơi guitar. Vì vậy, ta không thực sự cảm thấy như đang chơi đàn mà thay vào đó, có thể nói là "giao tiếp" với nó.⌋

"Này !!! Nhanh chóng dừng phát ngay lập tức!!!"

Khi Shidou, nổi da gà khắp cơ thể và nước mắt đẫm lệ như sắp khóc cầu xin, đoạn băng cuối cùng đã dừng lại.

Vài giây sau, rốt cục cũng điều chỉnh lại được nhịp thở, Kotori búng tay.

"Mà, ít nhất anh còn tốt hơn so với lũ tân binh thiếu kinh nghiệm. Đương nhiên, em sẽ giúp anh có được những chỉ đạo viên tốt nhất. Kể từ bây giờ, em sẽ rèn luyện anh đến một trình độ mà thậm chí, anh có thể chơi guitar ngay cả khi đang ngủ luôn. Mikimoto!"

Khi cô nói, «Trùm» Mikimoto bắt đầu thao tác trên điều khiển.

"Vâng, Chỉ huy. Tôi sẽ chuẩn bị những nhạc cụ tốt nhất."

Kotori gật đầu, và nhìn Shidou một lần nữa.

https://thuviensach.vn

"Vậy, tên bài hát là gì?"

Kotori hỏi một cách thờ ơ. Shidou suy nghĩ trong đầu, sau đó mở miệng.

"... Anh không chắc chắn. ... Nhưng anh đoán đó là một bản "remake"."

"Vậy thì nó sẽ hoàn toàn thiếu đi sức hấp dẫn.----Minowa! "

Lần này, là «Người trong giai đoạn thử thách» Minowa cũng bắt đầu thao tác bàn phím.

"Bây giờ, hãy nhờ đến sợ giúp đỡ của các nhạc sĩ chuyên nghiệp, sau đó chọn ca khúc hay nhất để biểu diễn."

Gật đầu khi Minowa nói, Kotori tiếp tục hỏi.

"Vậy, tình hình của Miku thế nào rồi?"

"Tôi....cũng không chắc lắm?"

"Thế thì ... Shiizaki!"

Cũng như Mikimoto và Minowa, «Hình nhân» Shiizaki bắt đầu hành động.

"Phái một vài gián điệp vào Học viện nữ sinh tư thục Rindouji và dò tìm danh sách các hoạt động trong ngày hôm đó. Có cần cản trở họ luôn không ạ? "

Khi nghe thấy đề nghị hiểm độc của Shiizaki, Kotori trầm tư trong phút chốc. Nhưng nhanh chắc lắc đầu.

https://thuviensach.vn

"Tuy rằng làm vậy có thể nâng xác suất chiến thắng của chúng ta lên, nhưng nó sẽ làm hỏng tình cảm tình của Miku. Nếu được thì tốt nhất là chúng ta có thể giành chiến thắng, ngay cả khi cô ta đã cố gắng hết sức mình. Tuy nói thắng lợi là ưu tiên hàng đầu, nhưng tốt nhất là nên để cô ta thua một cách tâm phục khẩu phục. "

Khi lệnh được đưa ra, Shidou ngơ ngác nhìn chằm chằm vào hình ảnh các thành viên của «Ratatoskr» đang đối thoại.

"Wow ... thiệt là lợi hại."

"Không phải em đã bảo rồi sao, chúng ta phải tung hết sức ra vì mục tiêu lần này là một thần tượng. Mà chả biết ai là người đã vội vàng chấp nhận thách thức của cô ta nhỉ. "

"Gu ... Anh thực sự xin lỗi vì điều đó ..."

"Hừm, quên nó đi. Lúc đó bọn em cũng không đưa ra được lựa chọn nào tốt hơn cả. Hơn nữa ... "

Kotori lấy cây kẹo trong miệng ra và nhìn sang một bên.

"Vâng ... thật sảng khoái khi thấy Shidou nổi giận với Miku lúc đó ..."

"Eh ...?"

Kotori phẩy tay, và nhét cây kẹo mút trở lại miệng.

Phần 2

"... Các người nghiêm túc chứ?"

Ryouko nói nhỏ, nhìn chằm chằm vào đám người trước mặt cô.

https://thuviensach.vn

Có khoảng 20 thành viên đang chen chúc trong phòng chỉ huy của JGSDF Nhật Bản.

Ngồi bên cạnh là Ryouko là những thành viên ban đầu của AST và những người đang đứng trước mặt cô là thành viên được bổ sung từ Tập đoàn DEM.

Jessica, một trong những thành viên bổ sung, mở miệng.

"Đương nhiên rồi. Nếu các người không tin, có cần ta đưa cho các người văn kiện có chữ ký của cấp trên không?

"Vậy, để tôi hỏi lại. - chả lẽ các người bị điên à? "

Ngay cả khi Ryouko hỏi một cách thô lỗ, Jessica nở một nụ cười.

Ryouko, choáng váng, nhìn lại vào văn kiện một lần nữa.

Những gì được viết trên đó là một cái gì đó không thể tin được.

-Chiến dịch bắt giữ Tinh linh «Princess».

Một thiếu nữ đang học tập tại Cao trung Raizen? Yatogami Tohka được xác nhận là một Tinh linh, bởi vậy phải tiến hành bắt giữ cô ta.

Mặc dù vậy, việc này vẫn nằm trong phạm vi có thể chấp nhận được. Thực sự Tohka Yatogami có tướng mạo không khác gì Tinh linh «Princess», nếu như cô ấy có phản ứng với sóng Tinh linh, thì sự tồn tại của cô không còn có thể được bỏ qua.

"Well, chúng ta không thể bỏ qua việc một Tinh linh làm việc nguy hiểm như đi học được?"

Ryouko nói trong khi lần lượt đọc các văn kiện.

https://thuviensach.vn

"Thế nhưng, chuyện này là sao?"

"Chuyện này? Ý cô là sao? "

"Đừng giả ngu. Tại sao lại có một người bình thường trong danh sách mục tiêu? "

Không sai. Khác với Tohka người bị nghi ngờ là «Princess», còn có thêm một mục tiêu khác nữa.

Shidou Itsuka. Thông tin chi tiết - cơ mật.

"Vì vậy, không có nghĩa là cậu ta là một Tinh linh phải không ...?"

"Chuyện đó là tuyệt mật. Mặc dù, cậu ta là một trong những mục tiêu quan trọng nhất của chúng tôi. "

"Nhưng đây là ..."

"Vâng, cứ hiểu vậy đi. Cô không bắt buộc phải hiểu tình hình. "

"Tsk ..."

Ryouko nhìn Jessica, nghiến răng và tiếp tục đọc văn kiện.

"Chờ đã, đây là ...-Ngày diễn ra chiến dịch, thứ bảy, ngày 23, tháng 9. Vị trí, thành phố Tenguu, quảng trường Tenou ... ?! Các người đang nghĩ cái quái gì thế ?! Không phải trang bị của chúng ta được coi là một bí mật sao?! Tuy nhiên, cô đang yêu cầu chúng tôi thực hiện chiến dịch trước mặt của rất nhiều người ... Không, thật sự là-các người định chiến đấu với một Tinh linh ở một nơi đông đúc như vậy sao? Các người có biết mình đang chuẩn bị làm gì không vậy ?! "

Ryouko rất lo lắng đến nỗi gần như sắp hét lên. Các mục tiêu không phải là vấn đề duy nhất mà họ sẽ phải đối mặt.

https://thuviensach.vn

Sợ rằng, Lễ hội văn hóa Tenou sẽ là nơi đông đúc nhất trong thành phố Tenguu vào ngày hôm đó. Tuy nhiên, các thành viên AST phải bắt giữ cả Tohka và Shidou ngay giữa đám đông công dân.

Hơn nữa, những kẻ sẽ trực tiếp thực hiện chiến dịch là các thành viên được gửi đến bởi tập đoàn DEM trong khi Ryouko và các thành viên khác AST cô chỉ chịu trách nhiệm giám sát và thu thập thông tin. Vì AST sẽ không được vào hiện trường, nên Ryouko sẽ không thể ngăn chặn họ làm những việc liều lĩnh.

"Tôi không hiểu tại sao các người phải làm vậy! Lý do thật sự cho việc đó là gì ...? "

Trái ngược với phản ứng của Ryouko, Jessica chỉ bình tĩnh trả lời.

"Nó là một lễ kỷ niệm. Cho kẻ thù của chúng tôi một lời chào. -Vậy nên, mạo hiểm một chút cũng không sao, chúng ta phải làm cho nó một trở nên thật tuyệt vời. "

"Huh ...? Kẻ thù? Chào mừng? Cô đang nói cái quái gì thế ...? "

Bỏ qua những gì Ryouko nói, Jessica đứng dậy khi cô ả cười gian.

"Không sao đâu, nếu cô không thể đồng ý với chiến dịch. Chỉ cần phàn nàn với cấp trên nếu cô phản đối. Chúng tôi sẽ chấm dứt chiến dịch của chúng tôi nếu cô có thể làm vậy. "

"Đ-Đợi đã!"

Jessica ngừng bước. Mặc dù, không phải vì Ryouko cố gắng ngăn cô lại. Cô ả quay đầu về phía Ryouko, như thể cô ả nhớ đến một việc khác.

"-Oh đúng rồi, tôi quên nói với cô. Xin vui lòng, không tiết lộ chiến dịch này cho Tobiichi Origami."

https://thuviensach.vn

"Origami? Tại sao? Em ấy là một trong những thành viên giỏi nhất của AST, không có chuyện em ấy-"

"Chỉ lúc này thôi. Có nhiều khả năng là cô ta sẽ can thiệp vào chiến dịch của chúng tôi. Hơn nữa, bọn cô cũng không tham gia vào chiến đấu thì thiếu cô ta cũng không ảnh hưởng gì, phải không?"

"Tôi không nhớ là cô có quyền nhúng tay vào biên chế của đơn vị chúng tôi đấy."

"Đừng hiểu lầm. Đây không phải ý định của cá nhân tôi mà mệnh lệnh từ cấp trên. Được rồi, chúc may mắn."

Khi kết thúc cuộc trò chuyện, Jessica rời khỏi phòng cùng với các thành viên khác của DEM.

"Gu ...! Tại sao, tại sao chuyện này ...?"

Ryouko, tức giận, đập bàn.

Sách và tài liệu khác trên bàn chuyển động một chút và một vài mẩu giấy rơi xuống sàn nhà.

-Đúng lúc này.

"... Hả?"

Ryouko nhận thấy một tập tài liệu với cái tên "Itsuka Shidou". Cô cau mày.

"... Nghĩ lại thì, "Shidou"nghe có vẻ quen quen. Mình đã nghe qua cái tên đó ở đâu rồi nhỉ ..."

Khi cô thầm nhủ, cô nhớ lại những gì Jessica nói.

https://thuviensach.vn

"Origami ...Cấm tham gia ... -A, đúng rồi."

Ryouko tròn mắt.

Itsuka Shidou. Theo như lời Origami thì đó là tên ⌈người yêu⌋ của cô nàng.

Phần 3

"Này Shidou, biết không. Tình yêu ... thật là một thứ tuyệt vời."

Giờ là ngày 13 Tháng Chín, một ngày sau lời hứa của Shidou với Miku.

Khi Tonomachi nói bằng một biểu hiện tương tự như Tohka khi cô chuyển sang mode ⌈onii-chan⌋ một cách kính cẩn, Shidou thở dài.(Trans: !!!?)

"... Có chuyện gì thế?"

Tonomachi, không hài lòng với phản ứng khó chịu của Shidou, tiếp tục nói.

"Tui nghĩ ... Tui đã gặp được nửa kia của mình rồi."

"Ừ hư. Thế, ông lại tìm thấy một bé dễ thương nữa hử?"

"Đúng vậy. Chuyện xảy ra lúc tan học ngày hôm qua. Tui đã gặp một cô gái tuyệt vời."

"Oh, thế hử."

"Trong nhà vệ sinh nam."

"P-pu ...!?"

https://thuviensach.vn

Nghe những gì Tonomachi nói, Shidou không khỏi sặc sủa. Mặc dù, có vẻ như Tonomachi hiểu sai phản ứng của Shidou khi cậu ta đan hai tay vào nhau, gật đầu mạnh.

"Tui có thể hiểu được phản ứng của ông, Shidou. Nhưng đây là sự thực. Cô ấy thực sự đã trốn trong nhà vệ sinh chỉ để chờ tui."

"Không thể nào."

"Chắc chắn là vậy. Ông biết đấy, cô gái này thậm chí còn biết tên của tôi."

"Không ... đó là bởi vì ..."

Shidou gãi tóc của mình. Không thèm để ý đến, Tonomachi, với đầy vẻ hứng thú, tiếp tục nói.

"Chả lẽ đây là định mệnh. Cô trốn ở đó chỉ để được ở một mình với tui. Biết vậy tui đã hỏi tên nàng rồi ..."

"... Oh, vậy à ..."

"Nè...Cái phản ứng kia là sao? Ông nghĩ tui nói xạo sao? Những gì tui nói hoàn toàn là sự thật. Nàng cao tầm tầm như ông, và cỡ người nàng cũng tương tự như ông ... Hơn nữa, dù là lần gặp mặt đầu tiên nhưng tui cảm thấy như tui đã biết nàng từ lâu rùi ý. Đúng rồi, đúng rồi, nàng ấy cho ta cảm giác tương tụ như Itsuka vậy. "

Mặc dù trong một khoảnh khắc Shidou đã nghĩ rằng Tonomachi đề cập đến việc cô nàng kia thực sự là Shidou. Nhưng, từ biểu hiện sung sướng của cậu ta lúc này, nghĩ thế nào thì cũng không có khả năng là vậy được.

https://thuviensach.vn

Shidou, nghĩ rằng mình không nên tiếp tục vào trò hề này thêm nữa, cậu đứng lên.

"Hử? Ông đi đâu vậy?"

"Ít nhiều cũng nhờ vào ông mà tui mới ⌈may mắn⌋ được đảm nhiệm cái chức ủy viên điều hành này đấy!"

Khi Shidou nói, Tonomachi nở một nụ cười xấu hổ.

"Haha, thực sự xin lỗi về điều đó. Thế nhưng, tất cả mọi người đều làm việc rất chăm chỉ, nên ông có thể mong chờ vào một trong những giải thưởng trên sân khấu nếu chúng ta giành chiến thắng."

"Ừ hư, tui đang rất mong chờ đấy."

Shidou vừa nói vừa đi ra khỏi phòng, với một cái túi đựng quần áo mà cậu lấy ra từ ngăn tủ. Sau khi hóa trang thành Shiori-chan, cậu tham gia với các học sinh đang chuẩn bị cho các hoạt động trong lễ hội.

"... Anh nên thay đồ ở đâu đây?"

⌈Sẽ ổn thôi nếu anh lại dùng nhà vệ sinh nam như hôm qua, phải không?⌋

Khi Shidou lặng lẽ lẩm bẩm, Kotori trả lời.

"Không được, nó sẽ là xấu nếu sai lầm như ngày hôm qua lặp đi lặp lại một lần nữa ..."

⌈Thế thì anh chỉ cần chuyển sang nhà vệ sinh nữ thôi, phải không?⌋

"Chả phải làm vậy lại càng phiền hà hay sao ...?"

https://thuviensach.vn

⌈Anh đang nói cái gì vậy? Chả lẽ anh lo là sẽ có cô gái nào đó trong nhà vệ sinh sau khi hoàn thành việc thay đổi sao? Sẽ tốt hơn nếu anh chú ý hơn khi bước vào.⌋

"Không, đó không phải là vấn đề ..."

⌈Dù sao cũng nhanh lên. Bằng không em sẽ không cho anh mặc bất cứ thứ gì dưới váy đấy.⌋

"... Được rồi."

Sau khi tranh cãi rất nhiều, đây là câu trả lời cuối cùng mà cậu nhận được, nếu cậu từ chối, đơn giản là mọi thứ sẽ kết thúc với cậu. Vậy nên, Shidou đành miễn cưỡng bước vào nhà vệ sinh nữ.(Trans: Câu này chưa chắc lắm, sẽ check sau)

"Chắc không có ai ...bên trong đâu nhỉ"

Shidou liếc vào nhà vệ sinh nữ, tại khu vực bên trong của trường. Sau khi xác nhận không có âm thanh nào trong nhà vệ sinh, cậu vào bên trong.

Đột nhiên, trong nháy mắt, ba cánh cửa lần lượt được mở ra.

"Ah-, được cứu rồi-"

"Mình từng nghĩ là không cần phải có một nhà vệ sinh ở một nơi như thế này, nhưng xem ra sự tồn tại của nó cuối cùng cũng có ích eh."

"Đúng vậy, thiếu chút nữa là chúng ta đã trở thành những nữ sinh cao trung biến thái rồi."

Ai, Mai và Mii với vẻ mặt nhẹ nhõm, bước ra khỏi nhà vệ sinh. Sau đó, họ lần lượt phát ra âm thanh "Hử? Hử? Hử?" và nhìn chằm chằm vào Shidou, người vừa bước vào khu vực cấm địa.

https://thuviensach.vn

Khi Shidou chạy trốn khỏi hiện trường, cậu nghe thấy vài tiếng gào từ phía sau.

"Wuahhhhhhh !?"

"B-biến thái!"

"Tên quấy rối!"

"Tại sao chuyện này lại hết lần này đến lần khác xảy ra cho dù mình chỉ muốn vào..."

Shidou chạy trong hành lang, với một khuôn mặt trông như sắp khóc đến nơi.

... Sau cùng, cậu đã phải thay đồ trong «Fraxinus».

Cậu cảm thấy hối tiếc vì từ đầu đã không chọn cách đơn giản như vậy để thay quần áo. Cậu vỗ vào mặt mình trong khi tự nhủ rằng không phải hối tiếc nữa.

Shidou người đã sang mode Shiori-chan, để có thể tham gia vào buổi biểu diễn trong ngày đầu tiên, đến phòng âm nhạc nằm ở tầng thứ tư của trường. Cậu nghe nói rằng Ai, Mai và Mii đang tiến hành luyện tập ở chỗ này.

Nhưng, hẳn là ba người họ đã luyện tập qua rất nhiều lần. Cơ hội để Shidou được tham gia với họ sẽ thực sự rất mỏng manh vào lúc này.

Khi Shidou đang thầm nhủ, ai đó nắm lấy vai cậu từ phía sau.

"Rốt cục cũng tìm được cậu rồi, Shidou. Cậu đã ở đâu vậy?"

"Mình sẽ không để cậu chạy nữa đâu."

https://thuviensach.vn

"Tohka ... và Origami? T-Tại sao hai người lại ở đây ...."

Shidou hỏi, với hai mắt quay vòng vòng. Không sai, những cánh tay đang đặt trên vai cậu thuộc về Tohka và Origami, những người đang ra là giờ đang ở trong phòng học.

"Uhn. Bởi vì Shidou đột nhiên biến mất nên tớ phải đi tìm cậu. Tớ còn lo rằng cậu đã bị Tobiichi Origami bắt cóc mất rồi."

"Mình đang nghĩ là Yatogami Tohka đã bắt cậu đi. Mình rất vui khi thấy cậu vẫn ổn."

Hai người vừa lườm nhau vừa phát ra một tiếng *hứ* trong khi ngoảnh mặt đi.

Khi Shidou bất đắc gĩ cười khổ... "Hử", Shidou thốt lên và quay đầu lại.

Cậu đang đứng ở phía trước của phòng nhạc. Qua cánh cửa, cậu có thể nghe hai loại tiếng ồn, một trong đó nghe như nhạc cụ được chơi rất dở trong khi một số khác nghe như tiếng cãi nhau.

"Bên trong đang xảy ra chuyện gì vậy...?"

Khi cậu nhẹ nhàng đặt tay Tohka và Origami xuống, Shidou tiến gần hơn tới căn phòng trong sự tò mò.

Đúng lúc này, cánh cửa được mở ra dữ dội và Shidou bị đánh vào mũi.

"Ouch .....!?"

"Đủ rồi, các người muốn làm gì thì làm!"

"Đúng vậy! Xem như chúng tôi không liên quan đến việc này nữa!"

https://thuviensach.vn

Không chú ý tới Shidou, hai cô gái xa lạ, đang nổi giận đùng đùng, đi xuống cầu thang.

"S-Shidou, cậu không sao chứ !?"

Vài giây sau đó, Tohka, lo lắng, tiến lại gần Shidou. Tuy rằng đau đến mức muốn chảy nước mắt, nhưng Shidou vẫn trả lời "Tớ không sao..." và phẩy phẩy tay.

Sau đó, có vẻ vài người đang nói chuyện trong phòng âm nhạc.

"Thật là một đám ngốc, đây chẳng thèm quan tâm đến lũ trốn việc nhá."

"Thật là, Ai ... Nên làm gì bây giờ? Giờ chỉ còn lại ba người chúng ta thôi."

"Không nói đến phần âm nhạc, chúng ta phải tìm một ca sĩ ngay lập tức. Hử?"

Mii nhận ra Shidou, Tohka và Origami đang đứng phía trước phòng âm nhạc và nhướn mày.

Trong nháy mắt, cô nói với Ai và Mai -

"Bắt lấy họ!"

Sau đó, họ xông vào ba người.

"Oh, thì ra là vậy ... Chuyện xảy ra trước khi bọn mình nhận ra."

Ai nói trong khi ngoảnh mặt đi.

Thật sự mà nói, Ai không cố ý làm vậy, và cũng không phải cô nàng làm vậy vì xem Shidou và hai người kia là những kẻ ngốc. Đơn thuần chỉ là

https://thuviensach.vn

vì cô nàng đã bị Origami cho ăn một đòn vào cổ khi cô nàng xông vào Origami vào trước đó.

Lúc này, đang có sáu người trong phòng âm nhạc. Ai, Mai và Mii, Shidou, Tohka và Origami.

Shidou nói với họ rằng cậu muốn tham gia biểu diễn cùng họ trên sân khấu trong lễ hội văn hóa cũng như giải thích cho họ rằng Izayoi Miku là người yêu cầu cậu làm như vậy, tất nhiên là cậu không cho họ biết về nhiệm vụ bí mật của mình.

"Hmm, chắc rồi, tham gia với bọn mình. Chúng ta hãy cùng nhau làm việc để cho Shiori giữ lời hứa của mình!"

Ai nói trong khi vỗ mạnh vào ngực. Có lẽ do một phần lực truyền đến cái cổ còn đang đau, cô nàng chảy nước mắt trong khi rên rỉ.

"Này, không phải chúng ta cảm thấy tồi tệ khi đang tuyệt vọng tìm kiếm các thành viên mới sao."

"Aww, không thành vấn đề. Xem này, đã có thêm 3 thành viên tham gia cùng chúng ta! Cuối cùng cũng được cứu rồi."

"Ara?"

Khi cậu nghe thấy những gì Mii vừa nói, Shidou khó xử.

"Ah, thực ra, Tohka ... và Origami chỉ đi theo mình thôi..."

"Oh thật sao? Nhưng họ ..."

Mai vừa nói vừa chỉ ngón tay vào lưng của Shidou. Origami và Tohka đã bắt đầu chọn các nhạc cụ.

"Này ... hai người ..."

https://thuviensach.vn

Shidou cười nhăn nhở khi hai cô gái trả lời.

"Tớ không thực sự biết chuyện gì đang diễn ra, nhưng tớ sẽ không để các cậu thua."

"Yup, cứ giao cho mình!"

Hai cô gái lườm nhau và ngoảnh mặt đi.

"Uhm mọi người, chúng ta hãy đoàn kết lại nào"

"Yeah. Hãy cùng đánh bại Izayoi nào!"

"Đây cũng là vì Shiori-"

Khi Ai, Mai và Mii nói vậy, hai cô nàng miễn cưỡng đồng ý. Thấy vậy, Shidou cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Tuy không rõ Tohka và Origami "làm ăn"(biểu diễn) ra sao, nhưng bên cạnh đó, họ sẽ lại đấu đá nhau khi Shidou không có mặt. Vậy nên, để họ cùng tham gia vào ban nhạc, nơi có cậu ở đó thì chắc sẽ bớt phải lo hơn.

"Hmm, tất cả các thành viên trong ủy ban điều hành lễ hội đều ở đây cả, có ổn không vậy?"

Mai nói trong khi đặt ngón tay lên cằm. Shidou trả lời một cách bình tĩnh.

"Oh, chuyện đó không cần phải lo. Mình đã nhờ người quen hỗ trợ rồi."

Mặc dù Shidou trả lời rất bình tĩnh, cậu lại nghĩ tốt hơn hết là không nên đào sâu vào vấn đề này nữa. Sẽ rất tệ nếu cậu tiết lộ những thứ như «Ratatoskr» cho những cô gái này.

https://thuviensach.vn

"Vậy thì ... Mình muốn bắt đầu luyện tập ngay bây giờ nhưng ... Shiori, bạn có thể chơi được nhạc cụ nào?"

Ai nhìn Shidou và hỏi.

"Mình chơi bass, Mai đánh đàn và Mii là tay trống."

"Uh-huh ... Well ... Mình nghĩ mình sẽ chơi guitar."

Tất nhiên, Shidou sớm đã không còn xem guitar như "đối tác" nữa, mặc dù, khi nói đến từ "guitar", cậu có thể cảm thấy như calo trong cơ thể mình như đang bị ăn mòn vậy. Một cuốn sách sẽ bán rất chạy nếu cách giảm cân này được viết trong đó.

"Oh, rất tốt, rất tốt, một cô gái chơi guitar!"

"Ngầu thiệt! Đến đây, chơi thử cho bọn mình một bài xem nào!"

"Vậy, hai người thì sao?"

Khi Mii hỏi Tohka và Origami, cả hai không do dự mà trả lời.

"Guitar, giống như Shidou."

"Oh, vậy Tobiichi, bạn đã từng chơi rồi à?"

Origami lắc đầu.

"Nhưng chỉ cần cho mình một ngày thì mình có thể chơi tốt được."

"O-Oh ..."

Mặc dù ngôn từ của Origami có vẻ liều lĩnh, nhưng lại nghe rất thuyết phục. Ai gãi má.

https://thuviensach.vn

Sau đó, Tohka nhìn chằm chằm vào Ai, Mai và Mii với đôi mắt trong veo, và hỏi.

"Vậy, mình sẽ chơi nhạc cụ gì?!"

"Hmm, cậu đã từng chơi qua nhạc cụ nào chưa?"

"Chưa!"

"Vậy ... cậu thích chơi cái nào?"

"Không có!"

"Uhm ... vậy ..."

"Không luôn!"

Tohka, dù còn chưa nghe hết câu hỏi, trả lời một cách vui vẻ.

Ba cô gái có một cuộc hội ý. Một lúc sau, họ mang ra một cái rương nhỏ từ nơi sâu nhất của phòng âm nhạc.

Sau đó, họ nói với Tohka với giọng khá trầm.

"Tohka ... vật này giao cho cậu."

"Đây là dụng cụ huyền thoại mà không ai có thể thông thạo được."

"Tuy nhiên, nếu đó là Tohka-chan thì có thể làm được. Cậu có thể làm được đúng không ...?"

Khi họ nói với cô nàng bằng một giọng điệu huyền bí, Tohka nuốt nước bọt.

"Uh ... un!"

https://thuviensach.vn

Khi Tohka gật đầu, ba cô gái mở cái rương và lấy ra một vật sáng bóng.

"Đây là..."

Ai đưa nhạc cụ cho Tohka. Nó có hình tròn, với những mẩu kim loại xung quanh nó, nó trông giống như .... Vâng, đó chỉ là một cái trống prôvăng mà thôi.

"Đ-Đây là nhạc cụ huyền thoại ..."

Tuy nhiên, Tohka run rẩy. Cô từ từ vung cái trống prôvăng trong tay cô. "Shaa Shaa", một giai điệu êm dịu phát ra.

"Oh, ohhh ...!"

Trong khi Tohka biểu hiện vẻ vui sướng, Ai, Mai và Mii như thể bị sốc.

"W-Wow, chỉ trong nháy mắt là cậu đã có thể làm nó phát ra tiếng vang rồi à ...!"

"Đúng như mong đợi, Tohka! Nếu là cậu thì chắc chắn sẽ thông thạo được nó!"

"Oh, cánh cửa thiên đàng đã mở ra! The Saint of Music-Thánh âm nhạc(?) cao quý đã hạ cố đến với chúng ta!"

Hài lòng, Tohka tiếp tục chơi trống prôvăng một cách vui vẻ.

Thở phào nhẹ nhõm, Ai, Mai và Mii quay lại nhìn Shidou.

"Vâng, mình đoán các vị trí đã được giải quyết."

https://thuviensach.vn

"Bạn không mang theo cây đàn guitar của mình, phải không? Vậy nên chúng ta chỉ có thể bắt đầu tập luyện vào ngày mai..."

"Nhưng trước đó, có một việc cần phải được giải quyết."

"Chuyện gì vậy?"

Khi Shidou hỏi, ba cô gái gãi má với vẻ mặt có chút xấu hổ.

"Uhm- đó là ca sĩ."

"Thực ra, bọn mình hát không được tốt cho lắm ..."

"Nếu chúng ta muốn đấu lại với Izayoi Miku, vậy thì có hơi....."

"Haaaa ...", họ thở dài. Sau đó, Mii tiếp tục nói.

"Bình thường, người hát là người chơi guitar hoặc người chơi bass? Vì vậy, Ai, cậu nên chịu trách nhiệm về phần hát! Chỉ cần đứng trên sân khấu và "sâu" quần lót sọc của cậu cho khán giả xem là được rồi!"

"Hả ?! Tại sao lại là mình? Ngay cả một người chơi đàn cũng có thể hát tốt! Mai, cậu sẽ là ca sĩ! Được rồi, quyết định vậy đi!"

"Chờ đã, không phải sẽ tốt hơn nếu đó là một tay trống hay sao? Nếu Mii có thể vừa đeo kính vừa chơi trống, không lý nào cậu lại không hát được cả? Không phải sẽ ngầu hơn nếu cậu có thể hát luôn sao?"

Ba cô gái bắt đầu cãi nhau.

"N-Nè, bình tĩnh đi, các bạn ..."

Khi nói vậy, Shidou đột nhiên nhớ tới một việc.

"À đúng rồi... nói về ca sĩ."

https://thuviensach.vn

Shidou mò trong túi và lấy ra cái CD Kotori cho cậu lúc sáng.

Sau đó cậu mở nó bằng một cái đầu đĩa ở trong phòng.

Không lâu sau, một âm thanh náo nhiệt phát ra. Ai, Mai và Mii dừng cãi nhau.

"Bài hát này ... ai người sáng tác bài hát này? Mặc dù không có lời, nhưng nó nghe hay quá."

"Uh ... thực ra, một trong những người thân của mình là một chuyên gia trong âm nhạc. Ông ấy đã sáng tác bài hát cho chúng ta ..."

Tuy Shidou nói xạo. Không đào sâu thêm vào vấn đề này, Ai, Mai và Mii chỉ tiếp tục đặt câu hỏi một cách hào hứng.

"T-Thật sao?! Tuyệt thật."

"Vậy, có nghĩa là chúng ta có thể sử dụng bài hát này ?!"

"Shiori, vậy thì bạn sẽ hát nó sao?"

"Eh ?! Well ..."

Trước khi Shidou kịp trả lời, một sân khấu đã được chuẩn bị cho cậu. Tohka và Origami nhanh chóng ngồi trước Shidou.

"Vậy thì, chúng ta hãy bắt đầu nào!"

"Eh, c-chờ đã!"

Mai bắt đầu biểu diễn trước khi Shidou có thể ngăn cản cô. Hoảng sợ, Shidou rút lời bài hát ra từ túi của mình.

-5 phút sau ...

https://thuviensach.vn

"OOhhhh-!"

"....."

Tohka vỗ tay vui vẻ trong khi Origami lặng lẽ gật đầu, tay cô nàng đang cầm một cái máy ghi âm.

Trái ngược với hai người, Ai, Mai và Mii có vẻ hài lòng.

"Hmm ..."

"Không quá tệ ... Nhưng mình nghĩ ..."

"Tuy nhiên ... cũng không thể gọi là tốt ..."

Sau khi nghe ý kiến của họ, Shidou chỉ có thể cười cay.

Thật sự mà nói, phản ứng như vậy cũng xảy ra khi Shidou biểu diễn trước Kotori.

Vậy nên, Kotori đã giao cho cậu "thứ đó"

"Hmm ... Mình có một phiên bản được thực hiện bởi một ca sĩ hát chuyên nghiệp. Có lẽ chúng ta nên chơi bản đó trong buổi diễn hôm đó."

"Vậy ... bạn đang định hát nhép sao?"

"Ahaha ... Quả nhiên là vẫn không được huh ..."

Shidou cau mày trong khi gãi má. Không sai, Kotori đã khuyên cậu sử dụng nó nếu cậu thực sự muốn đánh bại Miku. Mặc dù, nó không có vẻ là một ý tưởng quang minh chính đại cho lắm. Không, nó thực sự không được quang minh chính đại, chắc chắn vậy. Ai, Mai và Mii, những người đã luyện tập rất khó khăn để biểu diễn sẽ không thể được thỏa mãn với điều đó.

https://thuviensach.vn

"Không ngờ bạn lại đi xa như vậy, thật đấy."

"Ya. Vậy chúng ta sẽ làm gì trong lúc biểu diễn?"

"Hơn nữa, bọn mình sẽ gặp rắc rối nếu ai đó phát hiện ra."

Ai, Mai và Mii có vẻ phiền não. Có vẻ như còn có vài vấn đề khác so với những thứ mà họ đề cập tới.

Tuy là nói vậy, sự thật là họ sẽ phải dùng đến đó. Đó là điều tốt nhất mà «Ratatoskr» có thể làm rồi. Tuy nhiên, nó sẽ không đủ để Miku thừa nhận thất bại.

Ngay khi mọi người đang chìm vào suy nghĩ, Origami đứng lên.

"Shiori, chơi bài hát một lần nữa đi."

"Hử?"

"Mình không thể ngồi nhìn cảnh cậu chịu thất bại được."

Trước khi Shidou có thể trả lời lại yêu cầu của cô, Origami nhiệt tình bước về phía trên cùng của sân khấu và nắm lấy một cái mic. Xem ra, cô nàng đang chuẩn bị hát một bài đây.

Nhận thấy ý đồ của Origami, Shidou chơi bài hát một lần nữa như những gì cô ấy muốn. Ngay trước khi cậu bắt đầu chơi, Shidou đột nhiên nhớ ra và đưa lời bài hát cho Origami .

"Oh, uh, Origami ... đây nè."

"Không cần thiết. Mình đã học thuộc lời rồi."

"O-Oh ..."

Shidou gãi má và và bắt đầu chơi nhạc.

https://thuviensach.vn

-Sau Khúc dạo đầu, Origami bắt đầu hát.

"Eh ...?!"

Ngạc nhiên, ai đó hét lên đằng sau Shidou.

Shidou cũng ngạc nhiên không kém. Mặc dù hát một cách bình thường, Origami lại không hề thua kém gì so với một ca sĩ chuyên nghiệp cả.

"Ha -...."

Khi Origami kết thúc khúc ca hoàn mỹ của mình, tiếng vỗ tay của Ai, Mai vang lên.

"Wow! Quá tuyệt vời!"

"Origami, bạn hát hay thật đấy!"

"Mình đoán đây có thể gọi là sự hoàn hảo."

Ba cô gái hào hứng cổ vũ. Shidou có thể hiểu được cảm nhận của mấy cô nàng. Thật vậy, thật đáng ngạc nhiên khi Origami, đối lập với hành vi thường ngày của mình, lại có thể hát tốt hơn rất nhiều so với một người bình thường như vậy. Cô có thể hát theo giai điệu một cách chính xác và với một âm lượng đủ lớn như vậy, cứ như trong CD họ vừa nghe lúc nãy vậy.

Shidou nuốt nước bọt và bước lại gần Origami.

"Origami, tớ có thể nhường vị trí ca sĩ cho cậu không ...?"

"Vâng, nếu đó là vì chiến thắng của cậu, Shiori."

https://thuviensach.vn

Origami trả lời không chút do dự, cũng như cân nhắc. Ai, Mai và Mii cổ vũ một lần nữa.

Sau đó, Ai đó chọc vào lưng Shidou. Shidou quay đầu lại và nhận thấy rằng Tohka đang đứng sát phía sau cậu với một cái nhìn háo hức.

"Tớ cũng muốn hát! Tớ có thể hát cùng chứ, được không ?!"

"Oh? Chắc chắn là dĩ nhiên rồi."

Sau đó, Shidou cho cô những tấm phiếu. Quả nhiên cô nàng không thể học thuộc lời bài hát giống như Origami được, Tohka phải lấy tấm thẻ.

Tohka, với một tay cầm mic và một tay giữ những tấm phiếu và trống prôvăng, đứng trên sân khấu.

Lại nói tiếp, Shidou chưa bao giờ được nghe Tohka hát. Tuy rằng trước đó đã nghe cô nàng nhẩm qua nhạc, nhưng cậu chắc chắn rằng Tohka chưa bao giờ được hát trong một ban nhạc với âm nhạc đầy đủ.

Dù sao Tohka cũng là Tinh linh, tuy không đạt được đến trình độ như Miku, nhưng chắc cũng đủ để làm người nghe phải say đắm.

"Ermm... eh?"

Ngạc nhiên, Tohka cau mày và vẫy tay về phía Shidou.

"Có gì không ổn à?"

"Uhm ... làm thế nào để đọc ... chữ kanji vậy?"

Bực mình, Tohka trả những tấm phiếu lại cho Shidou.

"Eh -..."

Giờ thì ai cũng nghĩ tốt nhất là nên để Origami làm ca sĩ vậy.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, không có nhiều thời gian đau, hãy bắt đầu luyện tập nào!" (Trans: WTH, lúc nãy bảo Shidou thiếu đàn nên mai mới bắt đầu tập được mà ????)

"Ohhhh!"

Tất cả mọi người, bao gồm cả Tohka, hét lên trong khi họ giơ tay lên.

Phần 4

Trong khi đó, tại Trường nữ sinh tư thục Rindouji.

"Nghe này, các em. Chị đã quyết định biểu diễn vào ngày đầu tiên."

Sau khi Miku thông báo như vậy, phòng họp trở nên hỗn loạn.

"O-Onee-sama, có thật không ạ ...?!"

"Rõ ràng là chị ghét xuất hiện trước đám đông mà ..."

"Thế nhưng, nếu vậy chiến thắng trong ngày đầu tiên chắc chắn sẽ là của chúng ta, dù sao cũng đích thân Onee-sama lên sân khấu mà."

Các cô gái ngồi ở hai hàng reo hò hân hoan, một số thậm chí còn hét lên sung sướng. Miku mỉm cười sung sướng khi nhìn thấy bộ dạng hạnh phúc của họ.

"Vậy thì, chị sẽ để công việc chuẩn bị cho các em. Và hãy chuẩn bị một vài bộ quần áo mới. Và chị cũng muốn có vài công cụ có chất lượng tương đối luôn. Oh, và còn nữa, chúng ta phải giải quyết đơn xin gia nhập đội múa thật tốt."

Khi Miku nói xong, tất cả các cô gái đều ôm ngực, tưởng tượng cảnh được lên sân khấu vào ngày hôm đó. -Thế nhưng,

https://thuviensach.vn

"C-Chờ một chút đã!"

Một cô gái đeo kính ngồi ở bên trái đứng lên.

"Huh-? Có gì không ổn à?"

Khi Miku nhìn cô ấy, cô gái sợ hãi. Mặc dù, cô bình tĩnh nắm chặt tay lại và tiếp tục nói,

"Xin lỗi nhưng ... chúng ta phải đối phó với ban nhạc kèn đồng mà trước đây đã đăng ký biểu diễn ngày hôm đó như thế nào ạ?"

"Hmm- ... Đáng buồn thay, chúng ta sẽ phải yêu cầu họ từ bỏ màn biểu diễn thôi. Mà, vậy không tốt sao? Nếu chị lên biểu diễn, trường của chúng ta chắc chắn sẽ giành chiến thắng."

"S-Sao lại có thể như vậy được!"

Các cô gái đeo kính giận dữ nói.

"Mọi người đều đã tập luyện rất chăm chỉ để được biểu diễn. Chị không cảm thấy là hơi quá đáng với họ sao?!"

Khi cô phản đối, làn sóng dao động bắt đầu truyền đi khắp phòng. Mọi người đều muốn thấy Miku biểu diễn, thế nhưng, những lời của cô gái đeo kính cũng không phải là không có lý.

Sau đó, một cô gái ngồi đối diện bên phải của cô gái đeo kính giơ tay lên và nói.

"U-uhm, Onee-sama, nếu chị định tiếp nhận việc biểu diễn, làm các câu lạc bộ khác thì tính sao ạ ..."

"Không phải năm ngoái chúng ta cũng dành chiến thắng hay sao? Chỉ cần làm lại những gì chúng ta đã làm năm ngoái là được."

https://thuviensach.vn

Ngay sau khi Miku nói xong, cô gái ngồi bên cạnh cô gái ngồi đối diện cô gái đeo kính nói.

"Em thực sự xin lỗi nhưng ... Sẽ không có đủ ngân sách để có được quần áo và dụng cụ mới cho Onee-sama ..."

Khi ba cô gái phản đối, phòng họp trở nên ồn ào.

Miku thở dài. Sau đó, cô nheo mắt cô và nói.

⌈Nói chung, chỉ làm những gì chị ra lệnh thôi.⌋

-Sau đó, căn phòng đang ầm ĩ khi nãy trong nháy mắt đã chuyển sang yên ắng.

"Vậy, xin trông cậy vào mọi người? Hmm, đừng lo, chị nghĩ chị sẽ tự mình giải quyết mọi vấn đề"

Như Miku nói to, các cô gái đều đồng loạt trả lời

"Vâng, thưa Onee-sama.".

Phần 5

Ngày 22 tháng 9. Origami Tobiichi, đang đi đến căn cứ để bảo trì lại trang bị của mình.

Mặc dù lễ hội văn hóa Tenou sẽ được tổ chức vào ngày mai, tuy nhiên như một thành viên của AST, cô không thể buông lơi được. Sau khi bảo trì xong, cô thay đồng phục, và sau đó kiểm tra CR-UNIT đang được treo lên trong khi xem danh sách nhiệm vụ của mình.

"....."

https://thuviensach.vn

Trong khi cô đang làm nhiệm vụ của mình, Origami đã có một cảm giác kỳ lạ và cô hơi nhíu mày.

Có những thành viên khác trong AST cũng đang treo đồ. Tuy nhiên, họ đã không hành xử như bình thường. Bầu không khí trong phòng đang rất căng thẳng.

"....."

Cô chìm vào suy nghĩ. ... Tuy nhiên, cô không nhớ là được giao bất kỳ chỉ thị nào gần đây. Ngay cả sau khi cô kiểm tra một lần nữa, cô không thể tìm thấy bất kỳ chỉ thị mới nào.

Đúng lúc này tiếng bước chân *lạch cạch* *lạch cạch* truyền đến từ bên trái cô.

Cô quay đầu sang trái và nhìn thấy một cô gái tóc vàng với kính scurried(check sau) đang cầm một vài tài liệu. -AST Readiness Officer, Mildred F. Fujimura, có biệt danh là 'Mily'.

Ngay lập tức, Origami nắm lấy cổ của Mily lúc cô nàng đi ngang qua cô.

"Woah !?"

Mily rên rỉ với một âm thanh giống như con mèo trong khi bộ ngực lớn hơn so với Origami của cô lay động.

"C-Cậu đang làm gì thế ?! Lỡ xương sống của mình có vấn đề gì thì cậu tính sao hả- ?!"

"Mildred, mình có chuyện muốn hỏi cậu."

Nhận thấy thủ phạm là Origami. "Puu", cô cười với vẻ ủ rũ.

https://thuviensach.vn

"Mình không hoàn toàn hài lòng với cách đối đãi Origami đâu nha! Mình yêu cầu nó được cải thiện!"

"Đã rõ."

Khi Origami thả cô ấy ra, Mily thở dài.

"... Vậy, có chuyện gì thế? Mily đang rất bận đấy."

"Gần đây có chiến dịch đặc biệt nào không?"

Mily tròn mắt với vẻ kinh ngạc.

"Cậu đang nói gì vậy, Origami? Đương nhiên là bọn mình đang chuẩn bị cho chiến dịch ngày mai."

"Ngày mai?"

Origami là ngạc nhiên. Mily gật đầu.

"Nhưng tại sao mình không được thông báo về nó? Ngày mai có chiến dịch gì vậy?"

"Eh? Thật vậy sao? Ah- nghiêm túc thì. Đúng là Ryouko luôn luôn thích phê bình người khác nhưng lúc quan trọng, cô lại quên, hử-"

"Nói cho mình biết về chiến dịch vào ngày mai."

"Được rồi, được rồi. Ngày mai-"

Mily dừng lại. -Do Jessica đột nhiên xuất hiện và che miệng, ngăn cô ấy nói với Origami về chiến dịch bí mật.

"Dừng được rồi đó, Quý cô Officer Readiness. Chuyện đó là cơ mật."

"Eh? N-Nghĩa là sao?"

https://thuviensach.vn

Mily, có vẻ ngạc nhiên, hỏi. Sau đó, Jessica thì thầm điều gì đó vào tai cô.

"... Uh, xin lỗi, Origami. Xem ra mình không thể nói cho Origami được rồi."

"Thế nghĩa là sao?"

Origami nheo mắt trong khi Jessica nhún vai như đang giả ngu.

"Hehe, cô nghe rồi đấy. Thôi nào, đừng lộ ra vẻ mặt giận dữ như vậy. Nếu cô muốn, cô có thể đi phàn nàn với sếp của cô."

Nói xong, Jessica bước đi. Mily, với vẻ mặt áy náy, ôm tập tài liệu và chạy đi.

Rốt cục là loại chiến dịch gì vậy nhỉ? Origami thầm nghĩ khi nhìn vào các thành viên khác.

Tuy nhiên, mọi người chỉ làm nhiệm vụ của mình và không nhìn vào đôi mắt đang nhìn chằm chằm của Origami.

"....."

Bực mình, Origami đã hoàn thành nhiệm vụ của mình một cách nhanh chóng và rời khỏi phòng.

Tuy rằng trong tim Origami còn nhiều điều nghi hoặc, thế nhưng bản thân cô không có quyền hạn được biết về chiến dịch này thế nên cho dù có nghĩ thì cũng là vô dụng cả.

Thay vì nghĩ về điều đó, tốt hơn là nên về nhà tập luyện cho buổi biểu diễn ngày mai.

Khi chỉ còn mình Origami trong phòng thay đồ, ai đó mở cửa.

https://thuviensach.vn

Origami liếc nhìn ra cửa và thấy Ryouko bước vào phòng.

"Trung úy Kusakabe."

"....."

Không đáp lại lời chào của Origami, Ryouko đi đến trung tâm của căn phòng. Quay mặt đi khỏi Origami, cô ngồi trên băng ghế dự bị, uống một lon cà phê. Sau khi nhấp một ngụm, cô bật ra một tiếng thở dài mệt mỏi.

"....."

Dường như cô ấy vẫn không muốn nói chuyện với Origami.

Nhận thấy điều gì đó, Origami tiếp tục lặng lẽ thay đồ.

Tuy nhiên, chỉ khi Origami chuẩn bị lấy quần áo ra từ cái móc, Ryouko mới lên tiếng.

"Ah-, thật là bực bội khi phải đối phó với lũ người nước ngoài phiền nhiễu ấy. Vì bây giờ không có quá nhiều người trong phòng, chắc mình sẽ càu nhàu chút nhỉ."

"...?"

Origami hơi cau mày và xoay người lại.

Origami nghĩ rằng thay vì "cằn nhằn", Ryouko có thể đang cố gắng để giải thích về chiến dịch đó cho mình. Bên cạnh đó, sẽ thật lố bịch nếu Ryouko thực sự không chú ý tới Origami đang ở trong phòng do mệt mỏi, nếu vậy thì cô không thể nào là người đã dẫn dắt các thành viên AST được cả.

Thế nhưng, Ryouko, giả vờ như thể cô không chú ý tới Origami, tiếp tục nói vào tường.

https://thuviensach.vn

"-Ngày mai, 23 Tháng chín lúc 15 giờ, phân đội chiến đấu thứ ba sẽ lao vào Quảng trường Tenguu. Mục tiêu bắt giữ sẽ là Yatogami Tohka, cô gái bị nghi ngờ là Tinh linh «Princess»."

"... Cái gì-"

Lắng nghe những gì Ryouko nói với môi dưới đang ngậm vào lon cafe, Origami không thể không thốt lên.

Phân đội chiến đấu thứ ba, phân đội chỉ bao gồm các thành viên DEM, sẽ bắt giữ Yatogami Tohka vào ngày mai. Và hơn nữa, bọn họ sẽ làm điều đó trong lễ hội văn hóa đang diễn ra.

Origami rất ngạc nhiên trước những thông tin Ryouko tiết lộ cô. Thậm chí còn chưa mặc xong cái áo, cô quay sang hướng mà Ryouko đang ngồi.

Tuy nhiên, Ryouko vẫn chưa kết thúc.

"-và một học sinh năm 2, Cao trung Raizen, Itsuka Shidou?

"...?!"

Khi cái tên đó được nói ra từ miệng của Ryouko, Origami thở dốc.

Trước khi nhận ra, Origami đã nắm lấy vai của Ryouko.

"Chuyện này nghĩa là sao? Nếu đó chỉ là Yatogami Tohka, em có thể hiểu được, nhưng tại sao Shidou cũng-"

"....."

Mặc dù Origami lắc vai cô dữ dội, Ryouko không nói bất cứ điều gì, như thể cô đã bị ma nhập vậy.

https://thuviensach.vn

Chỉ còn lại sự im lặng, Ryouko buông một tiếng thở dài, một lần nữa. Cô nhấp một ngụm từ lon cà phê trong tay cô trong khi bước về phía cánh cửa.

"Ahh, chiến dịch ngày mai sẽ rất mệt mỏi đây, mệt mỏi đến mức thậm chí tôi còn quên khóa cửa phòng thay đồ luôn. Mà, có phát sinh sự cố nào cũng không liên quan tôi đâu nhé"

Sau đó, cô nói thêm.

"-Origami, trông cậy vào em."

Ryouko, sau khi để lại một câu như thế, rời khỏi phòng.

"....."

Một mình trong căn phòng, Origami nhìn chằm chằm vào cánh cửa một cách sững sờ.

"Tch ..."

Không thể bình tĩnh lại, Origami vô thức nắm chặt các ngón tay lại.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Enjoy The Sound - Âm Nhạc

Phần 1

"-Kể từ giờ phút này, lễ hội liên trường lần thứ 52 của các trường cao trung trong thành phố Tenguu, Lễ hội văn hóa Tenou sẽ chính thức được khai màn!"

Khi lời tuyên ngôn khai mạc của chủ tịch Ban điều hành phát ra từ loa phát thanh được đặt trên sân thượng, cả hội trường bị bao trùm bởi những tràng vỗ tay và âm thanh cổ vũ.

Thứ bảy, ngày 23 tháng 9. Lễ hội văn hóa Tenou mà các trường cao trung trong thành phố Tenguu đã chờ đợi bấy lâu nay đã chính thức được bắt đầu.

Nằm gần lối vào phía trước là Hội trường số 1, Hội trường số 2 với chủ yếu là các gian hàng liên quan đến ẩm thực và giải khát, Hội trường số 3 nằm sâu bên trong và Hội trường số 4 tràn ngập các điểm tham quan đơn giản như các gian hàng trưng bày sản phẩm và ngôi nhà ma.

Vị trí hiện tại của Shidou là Hội trường số 2. Nơi đây chính là cứ điểm quan trọng cho chiến thắng của Cao trung Raizen, một quầy ẩm thực.

Thế nhưng, Shidou-người hẳn là đang được ở một vị trí quan trọng giờ lại đang ngồi bệt xuống đất, đồng thời thời một bầu không khí u ám tỏa ra từ cơ thể cậu.

https://thuviensach.vn

"Ou, Ooooouu....."

Lý do rất đơn giản.

Shidou ngẩng đầu lên một cách mệt mỏi, và nhìn một vòng xung quanh. Xung quanh cậu tràn ngập các quầy ẩm thực. Nào là Takoyaki, crepe, rồi cả món cốt lết băm nhuyễn nổi tiếng nữa.

Tuy nhiên, sách lược tất thắng của Shidou và Cao trung Raizen cũng không hề đơn giản.

Shidou quay đầu lại và nhìn về phía biển hiệu sừng sững phía sau cậu.

"Maid Café (☆) Raizen"

Sau khi cái tên tàn nhẫn này lướt qua trong đầu của cậu, cậu hạ tầm nhìn của mình xuống. Ở đó là,

"Ooouu! Nó đang đung đưa này! "

Tohka-người đang mỉm cười trong khi kéo phần đầu của tạp dề được trang trí kiểu cách của mình,

"Pu, kuku..... Shi, Shidou, cậu cải trang thành còn gái trông cũng rất hợp đấy"

"Thất bại. Yuzuru không thể nhịn cười được nữa"

Đang không ngừng cười khúc khích sau khi nhìn thấy bộ dạng của Shidou là Kaguya và Yuzuru đang mặc những trang phục như Tohka.

Sau khi xác nhận điều đó, Shidou hạ tầm nhìn của mình xuống một lần nữa. Cậu nhìn vào bộ trang phục mình đang mặc.

https://thuviensach.vn

-Tohka, và chị em Yamai đang mặc trang phục có kiểu dáng tương tự nhau.

Ở phần đầu của một chiếc váy màu xanh sẫm với một chút màu đen mờ nhạt, là một cái tạp dề trắng tinh khiết với rất nhiều diềm xếp. Ngoài ra, trên đầu họ là một cái băng đô dễ thương cũng với diềm xếp được trang trí trên đó.

Nói ngắn gọn, đây là bộ trang phục tiêu chuẩn theo phong cách hầu gái.

"Tại sao..... mọi chuyện lại thành thế này....."

Đồng phục sinh nữ cũng không khác là bao, nhưng, như mong đợi, Shidou chưa từng nghĩ rằng có ngày cậu sẽ phải cosplay maid như thế này.

Cậu cảm thấy một phần quan trọng trong trái tim người đàn ông của mình đã bị vấy bẩn và một lần nữa xìu vai xuống.

Và, pon một bàn tay nhẹ nhàng đặt lên vai Shidou .-đó là Ai (phiên bản Maid). Đằng sau cô nàng, là Mai và Mii đang mặc những bộ trang phục tương tự.

"Có chuyện gì sao, cô nàng quảng cáo. Hora, gần đến thời gian đón tiếp khách hàng rồi, cậu nhanh chóng chỉnh chu lại đi "

Nói xong, cô nàng giơ ngón tay cái lên. Shidou ngồi dậy một cách mệt mỏi.

"..... Err, đây không phải là Maid café sao?"

"Aah. Không tệ chứ? Nếu muốn thắng khi đối đầu với Rindouji thì chỉ có biện pháp này mà thôi"

https://thuviensach.vn

"Không, đúng hơn..... không ngờ là các bạn được cho phép, một việc như thế này"

Mặc dù quy mô của lễ hội văn hóa Tennou là rất lớn, nhưng nói cho cùng thì nó vẫn chỉ là một lễ hội cấp trường cao trung. Thoạt nhìn thì nó trông có vẻ tự do nhưng thực ra lại tồn tại rất nhiều ràng buộc. Nếu nó được đánh giá là 『Không phù hợp cho học sinh』, thì thậm chí là nó sẽ bị từ chối ngay từ đầu luôn. Vậy nên, với mục đích chính là phục vụ khách hàng, mặt tiền của các gian hàng sẽ tồn tại khá nhiều tiêu chuẩn.

Mấy cô nàng này chắc là cũng biết về chuyện này rồi; tuy nhiên mấy nàng chỉ biểu hiện một khuôn mặt ác quỷ trong khi nhún vai.

"Chính vì thế mà việc giữ hình ảnh là một việc rất phiền nhiễu-. Bởi vì trước hết còn phải trình lên cho bà hiệu trưởng nữa"

"Phụt!?"

Shidou phun ra theo phản xạ. Ai Mai và Mii bắt đầu bật cười.

"Lúc đó bọn mình đã bị mắng một trận rất dữ dội"

"Yeah Yeah. Nhưng nhờ đó, quán cà phê Maid mới dễ dàng được xét duyệt"

"Maa, đáng ra là những chiếc váy nên ngắn hơn một chút nữa"

Trong lúc nói, Mii sờ vào váy Shidou và vẽ một đường dọc theo mông của cậu. Khuôn mặt của Shidou tái mét và cậu theo bản năng đẩy chiếc váy của mình xuống. Nhìn vào đó, Ai Mai và Mii lại bật cười.

"Maa, Shiori-chan và các thành viên trong đội sân khấu khác đến đứng ở lối vào và trở thành ngôi sao hút khách của bọn mình nào. Nhân viên của

https://thuviensach.vn

chúng ta đã được đào tạo bài bản về cách phục vụ khách hàng vậy nên cứ yên tâm mà mời khách hàng vào đi"

"Yeah Yeah. Bọn mình đang hi vọng các bạn càng sặc sỡ càng tốt. Đến mức khách hàng phải thi nhau xếp thành một hàng dài để được vào luôn!"

"Un Un, nào là một cô gái ngây thơ và với một vẻ đẹp có một không hai nè, cặp song sinh với tính cách tương phản đi kèm với một cô gái cao nhưng lại khá rụt rè nè, như vậy mà còn không mắc câu thì chỉ có thể là một kẻ thích phụ nữ trưởng thành hay một tên đồng tính mà thôi"

"....."

Không biết từ khi nào cậu đã bị xem như một một cô gái rụt rè. Cậu nở một nụ cười gượng gạo với một tâm trạng phức tạp.

Và, đúng lúc này, Shidou [Hnn?] nghiêng đầu.

"Nói đến đây..... Mình tự hỏi, có chuyện gì xảy ra với Origami-san sao?"

Không sai. Mặc dù tất cả các thành viên khác trong đội biểu diễn sân khấu đều mặc đã đồ hầu gái, Origami là người duy nhất không có ở đây.

"Hnnn? Tobiichi-san? Nghĩ lại thì, từ buổi sáng, mình đã không thấy bạn ấy"

"Mặc dù vị trí mà bạn ấy được giao ở là quán cà phê maid nhưng....."

"Chắc là hôm khác, phải không-?"

Khi Mii nói xong, cả 3 người họ ahaha cười. Shidou không biết phải phản ứng như thế nào và đành nở một nụ cười khó xử.

https://thuviensach.vn

"Maa, bạn ấy nên đến sớm. Bọn mình sẽ không phàn nàn gì miễn là bạn ấy đến kịp giờ lên sân khấu "

"C-Chắc vậy....."

Cùng lúc khi Shidou trả lời cô nàng trong khi gãi má, họ có thể nghe thấy một số lượng lớn tiếng bước chân phát ra từ lối vào phía trước. Có vẻ như, các khách hàng.....nói cách khác là các 『Goshuujin-sama』 và 『Ojou-sama』 đã đến.

"Vậy, ở đây xin trông cậy vào các bạn-!"

"Đến giờ, bọn mình sẽ gọi-"

"Ah-, mọi người, việc ở đây nhường lại cho Shiori-chan, nghe lời cậu ấy nhá-"

Nói xong, Ai Mai và Mii đi vào phía trong.

"..... Eh, chờ đ-"

Những người còn lại ở trước gian hàng là Shidou, Tohka, Yamai tỷ muội, và khoảng 10 hầu gái đã được lựa chọn tỉ mỉ từ từng lớp học. Sau đó, mọi ánh nhìn đều đổ dồn về phía Shidou-người được bổ nhiệm làm hầu gái trưởng.

"E, err....."

Sau khi mồ hôi chảy dài trên má Shidou trong khi biểu hiện một khuôn mặt khó xử, A hèm cậu hắng giọng.

"Er, bây giờ, mong mọi người hãy nỗ lực hết sức nhé"

[Vâng!]

https://thuviensach.vn

Đáp lại lời Shidou, các cô hầu cùng cúi chào một lúc, đó là một lời chào rất đẹp mắt với hai tay cung kính đặt trước váy. Xem ra họ đã được huấn luyện rất tốt.....Cơ mà, cũng có những người như Tohka và Yamai tỷ muội- những người vừa giơ tay lên vừa hét [Oh-!].

Dù sao, cuộc chiến đã bắt đầu. Khách hàng với tờ rơi trong tay bắt đầu lần lượt bước vào.

Khách hàng cũng có nhiều loại. Nào là phụ huynh của học sinh, học sinh đang không có việc gì làm, sinh viên đại học từ khu vực xung quanh với mục đích chính là nhắm vào các cô gái, và học sinh trung học - những người đang quyết định xem nên đăng kí vào trường cao trung nào, vân vân....Trong số đó, còn có các fan hâm mộ mặc áo khoác Happi với từ [vệ sĩ của Izayoi Miku] thêu ở mặt sau. Xem ra họ đã nghe tin đồn là thần tượng ảo sẽ lên sân khấu.

Đồng thời, trận chiến khốc liệt để thu hút khách hàng cũng đã bắt đầu. Những giọng nói vui vẻ vang lên khắp nơi thoáng cái đã khiến cả hội trường tràn đầy sức sống.

"Đến đây nào, bên trong rất thú vị! Đồ ăn cũng rất ngon nữa!"

"Kuku..... từ đoạn này trở đi, sẽ là con đường dẫn tới địa ngục. Người bình thường như ngươi có thể chịu đựng được không đây? "

"Thông báo. Đây là hệ thống thực đơn"(Chém tí nghe cho nuột ==)

Ở bên phải của lối vào quán cà phê hầu gái, có Tohka (Mặc dù nó không thực sự trông giống hầu gái) hăng hái hét lên, ở phía bên trái, Kaguya đang nói những lời mà chẳng biết là để thu hút khách hàng hay xua đuổi họ nữa, và ngay bên cạnh cô, Yuzuru đang mang theo một tấm áp phích với thực đơn được viết trên đó. Chắc là nhờ ba người họ, mọi người bắt đầu thi nhau bước vào quán cà phê hầu gái.

https://thuviensach.vn

"Oooh.....thế này chắc có thể gọi là thành công nhỉ"

Ngay cả khi so sánh với các cửa hàng khác, có thể coi như đó là một khởi đầu khá khả quan. Ít nhất là từ những gì có thể thấy được từ vị trí Shidou, không có bất kỳ cửa hàng nào có thể có được sự đông đúc như ở quán cà phê hầu gái.

Và rồi.

".....Xem ra mọi thứ đang rất thuận lợi, Shin"

Tự hỏi bao nhiêu thời gian đã trôi qua kể từ khi lễ hội bắt đầu, cậu nghe thấy một giọng nói ngái ngủ đến từ phía trước.

Cậu đã quen thuộc với giọng nói đó. Nó là thuộc về phân tích viên của «Ratatoskr», kiêm phó chủ nhiệm lớp Shidou - Murasame Reine.

"Aah, Reine-san cô đã-"

Và, khi Shidou quay về phía cô như thường lệ--thế nhưng cậu lập tức đóng băng ngay tại chỗ.

Ở đó là Reine như cậu đã dự đoán. Đến đó thì mọi thứ vẫn OK..... Nhưng, Reine còn mang một cô bé đội một chiếc mũ rơm nữa, nếu thêm điều đó vào, thì có nhiều thứ sẽ khác đi đấy.

"Ee, err....."

Gương mặt của Yoshino dần dần nhuộm đỏ, và nhìn sang hướng khác như thể cô bé nhìn thấy một cái gì đó cô không nên thấy.

Sau đó, con rối 『Yoshinon』 đeo trên tay trái của cô, lách cách lách cách lắc đầu trong khi phát ra một tiếng cười the thé.

https://thuviensach.vn

『Yahahaha, chẳng phải là Shidou-kun hay sao? Nó thực sự phù hợp với cậu mà-. Sao cậu không mặc mỗi bên trên còn bên dưới lột hết ra nhỉ? Vẫn có nhiều gã có nhu cầu cho cái đó mà, đúng không-?』

"Yo, Yoshino....."

".....E-Em đến tham quan."

Khi Shidou gọi tên cô bằng một giọng ấp úng, Yoshino đáp lại.

Thực ra, chính Shidou là người đã mời Yoshino mấy hôm trước. Chuyện này không có gì là lạ cả.

Nhưng, xem ra cô bé chưa từng thấy chuyện con trai lại đi cải trang thành con gái bao giờ. Yoshino lúng túng chuyển tầm nhìn về phía Shidou và lướt qua một lượt toàn bộ cơ thể của cậu bắt đầu từ trên xuống.

"Ơ..... e, err.....anh thật là dễ thương"

Nói xong, cô bé nở một nụ cười vụng về. Shidou cấp tốc quay người và ngồi xổm xuống, sử dụng cái thực đơn để che sau đầu.

"Aaah! Dừng lại! Đừng nói với anh bằng những lời tử tế như vậy! Đừng nhìn vào bộ dạng đã bị vấy bẩn này của anh!"

Dù đang ở trước mặt nhiều người, đáng ra cậu phải sử dụng một giọng điệu nữ tính. Thế nhưng, Shidou lại hét lên một cách inh ỏi.

Không biết vì sao. Cho dù là Tohka, Origami, hay Yamai tỷ muội, cậu không cảm thấy như thế này khi cải trang trước mặt họ, thế nhưng, khi bị nhìn bởi đôi mắt trong veo của Yoshino, vì vài lý do, cậu bị tấn công bởi một ảo giác rằng cậu đã làm một việc gì đó rất tồi tệ.

Cứ như là, cơ thể không ngừng run rẩy của một ma cà rồng khi nó bị soi rọi bởi ánh sáng mặt trời vậy. Không, cái kiểu ví von này vẫn còn chưa

https://thuviensach.vn

thể diễn tả hết được tình cảnh hiện tại của cậu. Dù sao, khi một ma cà rồng bị soi rọi bởi ánh sáng mặt trời, thì nó còn có thể tan biến thành một đống tro. (Đại ý là tình cảnh hiện tại của Shidou còn đau hơn cả việc phải chết hay là con vampire còn có thể biến thành tro chớ Shidou thì chả biết phải lủi đi đâu cả ấy)

"Ee, err, em không....."

"..... Nghe đây Yoshino. Dù sao em cũng không nên hiểu lầm. Shin là đang tiến hành một nhiệm vụ vô cùng cao cả và đầy tự hào. Không phải là do sở thích mà cậu ấy làm như vậy"

Reine nhanh chóng nhảy vào hỗ trợ. Yoshino tròn mắt ngạc nhiên.

"Là-Là như vậy sao.....?"

"..... Aah. Tuy cũng mới chỉ gần đây cậu ấy mới mặc đồ con gái thôi, và động tác khi khi cậu ấy thoa kem làm bóng môi (lip-gloss) hoàn toàn là của một cô gái, nhưng không phải vì sở thích mà cậu ấy làm vậy "

"Cô định tiêm nhiễm thứ gì vào đầu cô bé vậy Reine-san!?"

Không thể chịu đựng được nữa, cậu đứng dậy và hét lên. Nhưng, Reine nghiêng đầu với vẻ ngạc nhiên.

"..... Tôi đang có ý giúp cậu mà....."

Shidou xìu vai. Trong thực tế, cô ấy thực sự muốn giúp cậu. Nhưng kết quả lại hoàn toàn ngược lại.

..... Đúng hơn, cậu tự hỏi chính mình rằng từ khi nào mà cậu đã trở nên thuần thục với các món đồ nữ trang. Shidou quyết tâm nhất định phải thận trọng không để bị lạc vào con đường tăm tối.

https://thuviensach.vn

Cậu hít một hơi thật sâu để điều hòa nhịp tim của mình và nhìn về phía Yoshino.

"Em định vào trong, phải không? Tuy rằng có hơi đông đúc, nhưng anh nghĩ giờ này em có thể vào trong mà không cần phải xếp hàng? "

"Ah..... v, vâng"

".....Vậy, bọn tôi vào trong đây"

Nói xong, Reine mang theo Yoshino và bước vào trong quán cà phê maid.

Và,

"Ơ..... sân khấu, em cũng rất trông chờ đấy"

Nói xong, cô bé nắm tay phải lại và đưa lên trước ngực.

"Ou, dõi theo anh nhé. Anh sẽ làm hết sức mình "

Nói xong, cậu nhẹ nhàng xoa đầu Yoshino thông qua chiếc mũ rơm. Yoshino vặn mình như thể cô bé cảm thấy hơi xấu hổ và nhột, thế nhưng, do chiếc mũ rơm nên Shidou không thể thấy được biểu hiện của cô bé lúc này.

Sau khi Yoshino cúi chào một nhanh chóng và bước vào quán cà phê maid. Shidou nhìn theo bóng lưng của của cô bé trong khi khẽ mỉm cười.

Bỗng nhiên cậu cảm thấy như đang tràn đầy dũng khí. Với nó, cậu phải giành chiến thắng cho dù có bất kỳ chuyện gì xảy ra.

Nhưng đúng lúc này-

"..... Hnn?"

https://thuviensach.vn

Một vài phút sau khi Reine và Yoshino bước vào quán cà phê. Số lượng khách hàng đã vượt quá dung lượng của các cửa hàng và thời điểm một hàng dài bắt đầu hình thành, đột nhiên có gì đó ồn ào bắt đầu xảy ra ở gần đó.

"Phát sinh chuyện gì à?"

Cảm thấy lạ, khi cậu hỏi một cô hầu gái gần đó, cô giải thích cho cậu với một khuôn mặt đầy lo lắng [Ở kia.....], và chỉ về phía lối vào Hội trường số 1.

Ở đó, một biển người dày đặc đã được hình thành. Đương nhiên, mặc dù có rất nhiều người bên trong hội trường, nhưng chỗ đó rõ ràng là có mật độ dân người khác hẳn.

Không lâu sau, Shidou phát hiện ra nguyên nhân.

Cùng lúc đó, đám đông dạt ra hai phía, và ở chính giữa là một thiếu nữ mặc đồng phục với vẻ điềm tĩnh như Moses chậm rãi đi tới.

Xung quanh cô nàng, cậu có thể nhìn thấy một nhóm học nữ sinh cao trung mặc đồng phục thủy thủ cũng với vẻ điềm tĩnh tương tự. Nhìn kỹ hơn, thậm chí còn có cả các nhiếp ảnh gia mang máy quay chạy theo sau cô nàng.

Không thể nhầm lẫn được. Đó là.

"Izayoi Miku....."

Cậu nhẹ nhàng gọi tên cô nàng.

Tuy giọng nói của Shidou không thể truyền được đến cô nàng, nhưng, Miku khẽ nhếch lông mày như thể chú ý tới Shidou. Sau đó cô nàng từ từ tiến tới quán cà phê hầu gái và đứng trước Shidou, Nii cô nàng mỉm cười.

https://thuviensach.vn

"Chào buổi sáng, Shiori-san. Mọi thứ có vẻ khá thành công- "

"..... Cảm ơn. Nhưng dù sao bọn tôi cũng không thể đạt đến trình độ của các bạn được"

Shidou-người bị bao vây bởi đám đông, trả lời rằng với vẻ mất bình tĩnh.

"Fufu, có vẻ rất hợp với bạn đấy-bộ trang phục đó. Thực sự trông rất đẹp. Khi Shiori-san trở thành của mình, sẽ rất thú vị khi bạn luôn luôn phải mặc bộ trang phục đó đấy"

Để suy đến chân ý trong lời của Miku, đám đông xung quanh bắt đầu trở nên náo động. Các máy quay cũng bắt đầu thi nhau ghi hình Miku và Shidou.....Mọi thứ bắt đầu trở nên hỗn độn.

Sau khi Miku quay đầu với vẻ không hài lòng, hướng giọng nói của cô nàng về phía các nhân viên của đài truyền hình xung quanh họ.

『-Vướng víu quá. Đi chỗ khác chơi』

"....."

Ngay khi Miku nói xong, đám đông tụ tập xung quanh Miku ngay lập tức phân tán. Không chỉ là các nhân viên của truyền hình, ngay cả các nữ sinh xung quanh đó cũng rời khỏi, và cuối cùng Miku là người duy nhất còn lại ở đó.

Shidou khẽ giật mình. Nhất định không thể nhầm lẫn được. Cảm giác này..... tương tự với 《Voice》 mà cậu nghe lúc ở nhà Miku.

"Fuu, cuối cùng cũng được thoải mái chút rồi. Đáng lẽ mình nên làm vậy sớm hơn"

".....OMG"

https://thuviensach.vn

Lúc này cậu cũng không thể kiểm tra được Linh lực. Shidou không khỏi đổ mồ hôi khi nói vậy.

"..... Vậy? Bạn tới đây làm gì? Chẳng lẽ bạn đến đây để quan sát chuyển động của đối phương? "

" Không như bạn nghĩ đâu-Mình chỉ đến đây để mời bạn thôi"

"Mời.....?"

Khi Shidou nghiêng đầu nghi ngờ, Miku ⌈Không sai-⌋ đáp lại một cách dứt khoát.

"Mình muốn có một buổi hẹn hò với Shiori-san"

"..... Huh?

Shidou không hiểu ý nghĩa của những gì Miku nói, cậu không khỏi trợn tròn hai mắt.

"Hẹn.....hò?"

Sau khi lặp đi lặp lại từ đó, Shidou ngay lập tức giật mình. Nếu Tohka và Yamai nghe chuyện này, chắc mọi chuyện sẽ trở nên rất phiền toái.

May mắn thay, họ đang chú tâm thu hút khách hàng ở phía trước Shidou, có vẻ như họ không để ý đến cuộc đối thoại của cậu với Miku. Sau khi thở dài nhẹ nhõm trước cậu một lần nữa hướng ánh nhìn về phía Miku.

"Vâng. Chẳng lẽ chúng ta không thể sao-? "

"Không, chỉ là....."

Sau khi suy nghĩ một chút và cậu mở miệng.

Phần 2

https://thuviensach.vn

Bên trong ăng-ga thứ hai của JGSDF Tenguu, một sự bầu không khí yên tĩnh một cách không tự nhiên đang tràn ngập khắp không gian xung quanh.

Rõ ràng là vẫn còn chưa tới đêm muộn, thế nhưng không có dấu hiệu của bất kỳ máy móc hay thành viên nào của AST cả. Giống như là--có ai đó đã đuổi hết mọi người đi cả rồi vậy.

Origami-người xâm nhập vào qua cánh cửa sau không khóa, âm thầm hướng mắt về phía mục tiêu của mình.

"....."

Tiếng bước chân thanh thúy của cô, vang vọng khắp toàn bộ không gian.

Origami cảm thấy nhịp tim của như thể rõ ràng hơn trong khi khẽ hít một hơi thật sâu.

Trang phục hiện tại của cô, không phải là đồng phục Raizen cũng không phải là trang phục biểu diễn, cô đã được đưa cho là để mặc ngày hôm nay, mà là trang bị cơ bản màu đen của AST. Đây là chiếc áo giáp ma thuật cho con người để chống lại các Tinh linh, là trang phục chiến đấu để Origami có thể phát huy tối đa giới hạn của mình.

Mặc dù cảnh báo không gian chấn không vang lên, nhưng điều đó không có nghĩa là Origami chuẩn bị tham gia một buổi huấn luyện. Lý do tại sao Origami đang mặc nó lại hoàn toàn khác.

"....."

Trong khi im lặng, cô dừng chân của mình ở phía trước của một khu vực nào đó trong ăng-ga.

https://thuviensach.vn

Từ quan sát của nàng, toàn bộ hệ thống an ninh đã bị cắt đứt. Như vậy đồng nghĩa với việc cho dù ai đó cố gắng xâm nhập vào ăng-ga, và lấy đi một CR-unit, cũng không có ai có thể phát hiện ra.

Trong một tình huống hoàn hảo như vậy. Origami nhìn lên CR-unit đang sừng sững ngay trước mặt cô.

"..... Shidou"

Nói xong, nàng khẽ nuốt nước bọt.

Sau khi nghe 『lời độc thoại』 của Ryouko, Origami ngay lập tức bắt đầu điều tra Jessica và đơn vị của cô ta.

Tuy nhiên, đó không phải là một hành đọng khoa trương. Nói đúng hơn, đây là điều hết sức cần thiết.

Khi Origami hỏi, mọi người trong đơn vị bắt đầu thì thầm về élời độc thoại』. Ngay cả Mily người đã bỏ lỡ những lời đó, sau đó cũng gọi lại cho Origami để giải thích và nói về tình hình cho nàng.

-Sau khi nghe được mục tiêu của chiến dịch, Origami không khỏi kinh hoàng.

Gác lại Tohka-một Tinh Linh, tại sao Shidou cũng trở thành mục tiêu.....Thế nhưng nghi vấn của Origami chỉ diến ra trong chốc lát.

Đó là bởi vì, Origami đột nhiên nhớ tới một việc.

Tháng Sáu. Ngay trước mắt Origami, Shidou đã cho cô thấy khả năng phục hồi của «Efreet».

Một con người có thể sử dụng sức mạnh của Tinh linh.

https://thuviensach.vn

Không-nói đúng hơn, là một con người có khả năng đánh cắp sức mạnh của Tinh linh.

Mặc dù cô không biết lý do tại sao Shidou có năng lực này nhưng..... nếu thông tin này đến tai Tập đoàn DEM, thì cô có thể hiểu được lý do tại sao Shidou lại được xếp vào đối tượng cần bắt giữ.

Và nếu cậu bị bắt bởi Tập đoàn DEM, không khó để tưởng tưởng, chuyện gì sẽ xảy đến với cậu.

".....Tôi sẽ không để các người làm vậy đâu"

Sau khi Origami khẽ thì thầm, cô tiến một bước về phía trước.

Cô nhìn về phía sự kết tinh của trí tuệ con người, thứ được đặt trước mắt-cỗ máy chiến đấu Realizer.

Nếu nàng sử dụng CR-unit mà không được phép, cô có lẽ sẽ không thoát khỏi hành động kỷ luật lần này. Nhiều khả năng, cô sẽ bị đuổi ra khỏi đơn vị sau khi bị xóa ký ức và sẽ không bao giờ có thể đụng vào Realizer được nữa.

Đồng nghĩa với việc mất đi cách thức để có thể trả thù Tinh linh đã giết cha mẹ của Origami.

"..... Uh"

Giây phút mà ý nghĩ đó vụt qua đầu cô, Origami dừng lại ngay lập tức.

Nhưng, cô nghiến răng lại, và tiếp tục tiến về phía trước.

Trong suốt chuyến dã ngoại lần trước, mặc dù Shidou đã rơi vào nguy hiểm, ý thức của cô lại đầy ắp cảm giác bất lực vì không thể làm bất cứ điều gì.

https://thuviensach.vn

Thời điểm đó, Origami đã không có Realizer, nên CR-unit rốt cục không thể làm được bất cứ điều gì.

Nhưng-hiện tại không giống với lúc đó.

"Lần này chắc chắn.....Mình nhất định sẽ cứu cậu ấy"

Cho dù sau hành động này, cô sẽ bị truy đuổi bởi AST, nàng cũng không thể để Shidou bị làm hại được.

Hiện tại, sau khi đã mất đi cả cha lẫn mẹ, Origami không thể để đánh mất thêm cả chỗ dựa cuối cùng cho trái tim của cô ấy nữa.

Khi cô sử dụng lòng bàn tay chạm vào thiết bị đầu cuối của đơn vị, quá trình xác nhận bắt đầu.

Cùng với âm thanh nhỏ của một động cơ đang chạy, khối kim loại biến thành một thứ vũ khí vô cùng mạnh mẽ.

Phần 3

"Đây nè, Shiori-san. Kem dâu phải không?"

"A, aah....."

Shidou gật đầu một cách hoang mang trước khi nhận cái bánh kếp được trang trí rất đẹp mắt từ Miku.

Sau khi Miku nở một nụ cười hài lòng, cô cắn một miếng trên chiếc bánh crepe socola chuối cô đang cầm trong tay kia của mình và biểu hiện một khuôn mặt rất hạnh phúc."Hnn ~~, ngon tuyệt-. Không ngờ nó đã đạt được đến trình độ như thế này- "

Trong lúc nói, Miku xoay váy đồng phục của cô nàng một vòng trong khi uốn mình.

https://thuviensach.vn

Trong khi đang nhìn cô nàng, Shidou không khỏi đổ mồ hôi.

".....Mình đang làm gì thế này"

⌈Đừng mơ mộng nữa. Không phải đối phương chủ động đến mời anh sao, dù sao thì nó cũng là chuyện tốt.⌋

Khi cậu đang tự nhủ, cậu có thể nghe thấy giọng nói của Kotori phát ra từ incam nằm trong tai phải của mình.

⌈Cho dù muốn quyết đấu một trận trên sân khấu, chúng ta cũng chẳng mất gì nếu mức tình cảm của cô ta tăng lên. Nếu có cơ may nào đó anh đánh bại Rindouji và mức độ tình cảm của Miku giảm xuống, thì anh sẽ không thể phong ấn Linh lực của cô ta được nữa.⌋

"Đúng là vậy, nhưng....."

Trong lúc nói, Pori Pori cậu gãi má. Nhân tiện, không cần phải nói cho dù là nam hay nữ thị mọi thứ đã được quyết định rồi nhưng..... cậu chặn những lời đó lại trong cuống họng của mình nếu không cậu sẽ lại bị cho ăn hành ngay lập tức.

Không sai. Ngay bây giờ Shidou, giao quán cà phê hầu gái lại cho Tohka và những người còn lại và tiến hành buổi hẹn hò trong lễ hội văn hóa với Miku. Đúng là một cảm giác rất lạ khi phải đi chơi với đối thủ mà cậu sắp phải đối mặt trong một trận quyết chiến trên sân khấu nhưng, lời nói của Kotori cũng có lý. Trung thực mà nói thì giờ đi với Miku cũng không phải một ý tồi.

⌈Đừng mắc sai lầm nào như kiểu 『Tôi ghét cô』 nữa đấy⌋

"..... Anh hiểu rồi"

"Ara-?"

https://thuviensach.vn

Khi Shidou đang nhỏ giọng và tiến hành trò chuyện với Kotori, Miku thốt lên như thể cô đang cảm thấy kì lạ.

"Bạn không định ăn sao-?"

"!, Không..... tôi sẽ ăn nó"

Cậu đưa cái bánh kếp đang cầm lên miệng trong hoảng loạn. Hương vị ngọt ngào của kem tươi bọc trong bột nhão (loại bột được trộn từ bột, sữa và trứng dùng làm bánh kếp và bánh ngọt hoặc để bọc thực phẩm trước khi chiên) và vị chua của dâu tây đang lan tỏa khắp miệng cậu. Chắc là vì bột đã được làm rất tốt, mặc dù đây không phải là loại đồ ăn phức tạp gì cho lắm, thế nhưng mùi vị của nó lại thực sự không thua kém gì so với các cửa hàng bán Crepe chuyên nghiệp cả.

"Hnn.....ngon tuyệt"

"Ufufu-, vậy thì tốt quá rồi"

Nói xong, trong khoảnh khắc tiếp theo, Miku cắn một miếng từ cái bánh kếp của Shidou.

"Wah!?"

"Hnn-, cái này cũng ngon đấy. Họ đã làm khá tốt-"

Trong khi vuốt má, Miku nói với vẻ hài lòng.

Chắc là nhận thấy khuôn mặt ngạc nhiên của Shidou, éahaha⌋ cô nở một nụ cười trong khi giơ cái bánh kếp socola chuối cô đang cầm ra.

"Đây, hòa cả làng nhé"

"E, err....."

https://thuviensach.vn

⌈Anh còn do dự cái gì nữa. Cắn một miếng thật to xem nào⌋

Bị thục giục bởi Kotori, cậu cắn lấy một miếng bánh kếp..... Dù nó thực sự rất ngon, nhưng cậu lại không thể thưởng thức được hết hương vị đó.

"Ngon không-?"

"A, aah.....rất ngon. "

"Fufu, ban nãy là một nụ hôn gián tiếp đấy-"

"Bufuu!"

Nghe thấy những lời mà cậu đang tránh đề cập tới, Shidou phụt ra theo phản xạ. Mặc dù, bằng cách nào đó cậu đã ngăn được việc phun chiếc bánh kếp trong miệng ra, cậu ho nhẹ.

"Mình xin lỗi, Shiori-san thật đúng là hồn nhiên-"

Miku cười trong khi nhẹ nhàng vỗ về lưng Shidou.

"K-không..... Tôi không sao. Tôi chỉ thấy hơi ngạc nhiên mà thôi"

Shidou điều hòa lại hơi thở của mình và khẽ gật đầu.

Sau khi Miku dịu dàng mỉm cười khi thấy bộ dạng của Shidou, cô ăn chiếc bánh kếp socola chuối trong tay và chỉ về phía hội trường.

"Vậy thì, chúng ta không còn nhiều thời gian cho đến khi buổi biểu diễn bắt đầu nữa đâu, cùng đi thêm vài vòng nữa nào"

"Ah..... chờ đã"

Miku kéo tay của cậu một cách nhanh chóng. Shidou nhét phần còn lại của chiếc bánh kếp vào miệng. Sau đó cậu bỏ phần giấy gói trong tay vào

https://thuviensach.vn

trong chiếc túi nằm trên tạp dề của mình và chạy theo Miku.

Với sự chỉ dẫn của Miku, họ đã vượt qua các quầy thực phẩm và giải khát và đi về phía khu vực có gian hàng bắn súng và ngôi nhà ma.

".....Nè, Miku"

Giữa đường, Shidou nói với Miku người mà đang đứng trước mặt cậu.

"Vâng-? Có chuyện gì sao, Shiori-san"

"Tại sao mà bạn lại mời tôi vào một thời điểm như thế này?"

Khi Shidou hỏi, Miku quay người lại và trả lời.

"Bởi vì, khi kết quả của ngày hôm nay được công bố, không phải Shiori-san sẽ thuộc về mình sao-. Đó là lý do tại sao, mình muốn thưởng thức Shiori-san một chút trước khi bạn thuộc về mình"

"....."

Có vẻ như đối với Miku, chiến thắng của cô là không thể nào xoay chuyển được. Shidou nghiến răng và gửi một ánh nhìn sắc nhọn về phía Miku.

"Như đã nói từ trước, hôm nay chúng tôi đã có một kế hoạch nghiêm túc để đánh bại Rindouji. Bạn không nghĩ rằng tốt hơn hết là đội bạn nên chuẩn bị trước hay sao?"

"Fufufu-, các bạn thực sự có thể làm được điều đó sao?"

"Đừng quên lúc đó bạn phải giữ lời hứa của mình"

"Mình hiểu rồi-. Shiori-san cũng vậy, đừng quên đấy"

https://thuviensach.vn

Miku cười, như thể những lời của Shidou thậm chí không trở thành một áp lực đáng kể với cô ấy.

Mặc dù họ đang chuẩn bị cho trận đấu, cô ấy lại có vẻ thoải mái một cách rất khó tin. Cậu bằng cách nào đó cảm thấy tâm trí của mình ngày một rối loạn, vì vậy Shidou gãi đầu dữ dội.

Và, sau khi đi bộ một lúc, Miku nhỏ giọng nói rằng.

"Shiori-san Shiori-san, nhìn kìa. Là trò ném vòng kìa. Chúng ta cùng chơi đi"

Cô nói và phía trước, nơi ngón tay của Miku đang chỉ, có một gian hàng khá rộng. Và hiện tại, không ít phần thưởng đang được trưng bày trên một tấm thảm đỏ.

"Ném vòng.....sao"

"Đúng vậy-, Bạn muốn phần thưởng nào-? Mình sẽ giúp bạn lấy nó-"

"Eh? Eh-.....vậy, cái kia"

Đột nhiên bị hỏi như vậy, Shidou có chút giật mình, cậu chỉ vào con búp bê mèo đặt tương đối gần nơi cậu đang đứng.

"Okay desu. Cứ giao cho mình-"

Miku làm điệu bộ xắn tay áo lên trong khi trả tiền nữ sinh bên cạnh cô trước khi nhận 3 cái vòng bằng nhựa.

"Hoiyaa!"

Cô ném chiếc vòng thứ nhất trong khi phát ra một âm thanh kỳ lạ. Cái vòng thứ nhất trượt mục tiêu.

https://thuviensach.vn

"Hi! Soryaa!"

Không bỏ cuộc, cô ném hai cái còn lại, thế nhưng hai cái vòng thậm chí không chạm vào phần thưởng luôn và Kara Kara rơi trên mặt đất..... Nó là một sự kiểm soát lực ném tồi một cách đáng kinh ngạc.

"Ara-, trò này khá khó đấy"

"Haha....."

⌈Shidou, anh đang cười gì vậy. Nếu Miku không làm được, thì anh sẽ là người lấy và đưa nó cho cô ấy⌋

Khi Shidou đang cười khô khốc, màng nhĩ tai phải của cậu rung lên.

"Aah.....nè Miku, nếu ổn thì để mình-"

Nhưng, khi Shidou đang định nói với cô, Miku lại một lần nữa nói chuyện với nữ sinh kia.

Lúc đầu, cậu cứ tưởng rằng cô sẽ cố thử thêm một lần nữa nhưng.....Không phải vậy, những gì mà Miku nói với nữ sinh kia là.

『Hãy đưa coi búp bê mèo kia cho mình』

Có vẻ như đó là một 『mệnh lệnh』.

".....Vâng, xin vui lòng chờ trong giây lát"

Nữ sinh kia gật đầu với một khuôn mặt ngơ ngác, và lấy con búp bê trên thảm giao cho Miku.

Sau khi có được nó, Miku đưa phần thưởng cho Shidou trong khi nở một nụ cười tươi rói.

"Của bạn đây, Shiori-san"

https://thuviensach.vn

"..... Không được, bạn đang làm gì vậy"

Khi Shidou nói vậy, Miku nghiêng đầu như thể cô không thể hiểu được những gì Shidou nói.

"Không phải con này sao? Vậy, mình sẽ đổi con khác-"

"Ý tôi không phải là vậy.....làm như vậy là sai"

"Eerr, Vậy, mình nên làm gì?"

Trong một biểu hiện không có vẻ gì là hối lỗi, Miku hỏi lại cậu. Shidou lại một lần nữa được cảm nhận cảm cảm giác ở nhà Miku của một vài ngày trước; cậu cảm thấy một cảm giác khó chịu một cách mãnh liệt.

".....Phần thưởng, bạn phải ném trúng đích thì mới được lấy nó, phải không"

"Eeh-. Vậy, mình phải làm gì nếu mình không thể lấy được nó-?"

"Well.....bạn không còn lựa chọn nào khác ngoài việc từ bỏ cả"

"Eh, tại sao vậy?"

"Tại sao ư.....bởi vì đó là quy tắc. Nếu bạn đã bỏ qua điều đó, thì nó sẽ rất tệ đối với cô gái đang làm việc ở quầy ném vòng phải không?" Miku tròn mắt ngạc nhiên.

"Tệ? Không phải là cô gái này cảm thấy hạnh phúc khi được mình nhận nó sao? "

"Không phải vậy, bạn....."

"Trước hết, không phải việc này nghĩa là mình sẽ không thể tặng cho Shiori-san một món quà sao-"

https://thuviensach.vn

"Nếu bạn sự dụng phương pháp như vừa rồi, mình sẽ không nhận nó"

"Ehh-"

Miku ⌈Pu-⌋ bĩu môi với vẻ không hài lòng. Shidou biểu hiện một khuôn mặt bối rối và gãi đầu.

Cô gái này không nghĩ rằng hành vi của mình là xấu. Đuổi theo ước muốn được tặng Shidou con mèo búp bê như là một món quà, cô sử dụng phương pháp trên như thể nó là một việc vô cùng tự nhiên đối với cô thôi.

Chắc là nhờ một chút thời gian để suy nghĩ, ấn tượng mà cậu cảm thấy về Miku một vài ngày trước đã thay đổi một chút.

Đúng vậy-Cô có một chút gì đó giống như Tohka.

Trước khi sức mạnh Tinh linh của cô được phong ấn, Tohka không có cơ hội để tiếp xúc với bất kỳ ai khác ngoài AST, cô ấy sẽ tấn công Shidou và khi cô nhìn thấy nhiều người, cô sẽ cố gắng để tiêu diệt tất cả.

Nhưng, ngay bây giờ cô ấy đang học hỏi xung quanh trong khi bằng cách nào đó xoay sở được và cư xử tốt với mọi người.

Trong trường hợp của Miku, vấn đề của cô là vì cô thao túng tự do của người khác bằng cách sử dụng《Voice》.

"Ổn mà-. Vì con người đều là những con tốt và đồ chơi của mình. Shiori-san không phải để tâm tới việc đó. Bởi vì Shiori-san là một sự tồn tại đặc biệt mà mình trực tiếp thừa nhận, bạn có biết không? Lũ người vô dụng có thể làm bất cứ điều gì họ thích"

"..... Bạn thấy đấy"

Miku nói với một giọng nói khó chịu đi kèm với đôi mắt không có bất kỳ một chút lo lắng nào.

https://thuviensach.vn

"....."

Shidou nắm chặt tay mình lại.

Cô gái này, Izayoi Miku, không có vẻ là một cô gái tệ. Chỉ có một điều là, bởi vì năng lực của mình, ý thức về giá trị của cô ấy có đôi chút vặn vẹo.

Việc này có thể sẽ tốn rất nhiều thời gian. Nó cũng sẽ tốn rất nhiều nỗ lực. Thế nhưng, ngay cả như vậy..... giống như Tohka và Tinh linh khác, không phải là không có đủ cơ hội để tất cả mọi người để cùng nhau tồn tại.

Để thực hiện điều này--cậu phải phong ấn Linh lực cô cho dù chuyện gì có xảy ra.

Nếu không thể để cô ấy có cùng lập trường với con người bình thường, cô ấy sẽ tiếp tục như vậy, cô ấy sẽ chỉ tiếp tục cho rằng con người chỉ là những con tốt hay đồ chơi thôi. Thật sự là quá.....đáng buồn.

"Tôi nhất định sẽ đánh bại bạn..... để bạn có thể nói chuyện với『Con người』"

"Với con người.....Mình đã nói chuyện với họ rất nhiều rồi? Bạn thật đúng là toàn nói những chuyện kỳ quái không à-"

"Hiện tại cho dù bạn không hiểu cũng không có vấn đề gì. Nhưng, hãy nhớ lấy điều này. Con người không thể nào ngoan ngoãn và thuận tiện để bạn coi như một quan cờ hay món đồ chơi đâu"

".....Bạn nói sao?"

Nghe thấy những lời của Shidou, Miku nở một nụ cười chế nhạo.

"Con người là một sinh vật hết sức đơn giản. Mình có thể điều khiển chúng làm bất cứ điều gì. Shiori-san cũng vậy, tốt hơn hết là bạn không nên

https://thuviensach.vn

quan tâm quá nhiều, bạn biết không-? Dù sao thì lũ con người kia cũng chỉ có công dụng duy nhất là vậy thôi "

"Hừm, đừng có khinh thường con người. Nói trước bước không qua đấy "

"Heeeeh-....."

Miku nheo mắt lại với vẻ hứng thú.

"Vậy thì, mình sẽ cho bạn một thử thách vậy-"

"....? Ý bạn là gì? "

Cậu hỏi trong khi cau mày với vẻ nghi hoặc nhưng, Miku không trả lời bất cứ điều gì.

"Ufufu-, vậy, mặc dù có đôi chút một chút tiếc nuối nhưng, buổi hẹn hò chúng ta hôm nay kết thúc tại đây thôi. Mình sẽ chờ bạn trên sàn diễn-.--Tất nhiên đó là khi Shiori-san có cơ hội được lên sàn diễn cái đã"

Sau đó, cô nhẹ nhàng đặt ngón tay lên môi, và sau khi đối diện với Shidou, cô quay gót rời đi.

"Chuyện gì vậy nhỉ....."

Shidou nhìn chằm chằm vào lưng của cô ấy, nghi hoặc lên tiếng.

-Nhưng, sau một vài phút sau. Shidou rốt cục cũng hiểu được hàm ý trong những lời của Miku.

Hiện tại là 14:00. Trong phòng chờ nằm ở hậu trường, đại diện của các trường nổi tiếng khác cũng bắt đầu tập kết lại. Trong phòng chờ, tuy là nói vậy, nó lại là một không gian rộng một cách đáng ngạc nhiên ngay cả khi toàn bộ người biểu diễn đứng ở trong. Chuyện đó cũng thường thôi; ban

https://thuviensach.vn

đầu nó chỉ là một phòng nhỏ phía sau sân khấu, thế nhưng có vẻ nó đã được mở rộng để được sử dụng như một phòng chờ. Trên thực tế, có rất nhiều nhạc cụ như trống hay bàn phím (đàn piano) được bố trí ở phần bên trong của căn phòng.

Shidou sau khi giao nhiệm vụ lại cho các thành viên khác cũng đi tới phòng chờ.

Thế nhưng, chỉ có Shidou và Tohka đến mà thôi, chờ mãi mà không thấy Ai Mai và Mii có mặt.

"..... Thật là, 3 người đó đang làm gì vậy chứ....."

Cậu rên rỉ trong khi khoanh tay và liếc qua đồng hồ. Đã qua 20 phút từ thời điểm tập trung. Chắc là màn diễn đầu tiên đã bắt đầu rồi.

Và hơn nữa, đó không phải là vấn đề duy nhất. Origami người mà đã không thấy mặt từ sáng, giờ cũng không có mặt. Ngay cả sau khi cậu gọi cho cô ấy nhiều lần, sẽ không thể liên lạc được, nếu như điện thoại cô ấy hết pin.

"Muu.....Có chuyện gì với mọi người à?"

Tohka nghiêng đầu. Sau khi Shidou biểu hiện cử chỉ 『Tớ không biết』 bằng cách lắc đầu, cậu sử dụng điện thoại Rhinestone mà Kotori đưa cho, và gọi cho Ai.

Sau một vài tiếng chuông, giọng nói của Ai phát ra từ bên kia.

「Moshimoshi..... Shiori-chan?」

"! Yamabuki-san, bạn đang ở đâu bây giờ? Mau chóng đến đây đi! Mình không thấy Hazakura-san và Fujibakama-san đâu cả..... bạn có biết họ đang ở đâu không? "

https://thuviensach.vn

⌈Ah-Mai và Mii sao? Vậy thì-⌋

⌈Bọn tôi-⌋

⌈Ở đây-⌋

Đến từ đường dây bên kia, là giọng của Mii và Ma.

"Các bạn đang làm gì vậy! Màn biểu diễn sắp bắt đầu rồi đấy!? "

Khi Shidou la lên, Ai và hai người còn lại ⌈Hnn-⌋ đáp lại một cách thiếu sức sống.

⌈Bọn mình xin lỗi nhưng-, bọn mình đã quyết định không biểu diễn nữa⌋

Nghe thấy những lời đầy bất ngờ ấy, cậu vô cùng kinh ngạc.

"Tại, tại sao vậy? Không phải trước đó mọi người đã rất nỗ lực luyện tập sao! "

⌈Eh-? Đó là bởi vì..... Miku Onee-sama, bảo bọn mình không được đi biểu diễn-⌋

"..... Uh!"

Và đó là những lời cuối cùng của Ai, đường dây điện thoại đã bị cắt.

Chỉ còn lại những tiếng bíp bíp lọt vào tai của Shidou.

"Shidou, Ai nói sao?"

Tohka tò mò hỏi. Shidou run rẩy trả lời.

"Họ nói..... là họ từ bỏ, việc biểu diễn....."

https://thuviensach.vn

"Mu !? T, tại sao !? "

"Là....."

Shidou nghiến răng thật chặt.

Nhiều khả năng-Ai Mai Mii đã bị 『ra lệnh』 bởi Miku.

Đó chính là 《Voice》 thứ mà đủ để làm cho ý thức của Shidou đi vào tình trạng hỗn loạn mặc dù cậu có sự bảo hộ của Tinh linh. Nếu Miku thì thầm với chúng trong phạm vi gần, thì sẽ có chuyện 3 con người bình thường như họ có thể chống lại được.

Trong một khoảnh khắc, cậu nghĩ Origami cũng đã bị bắt bởi những thủ đoạn của Miku nhưng..... nếu là vậy, thì việc liên lạc bằng điện thoại đã ổn rồi, và sẽ không giải thích được lý do tại sao cô ấy không có mặt từ sáng.

Nhưng cho dù là lý do gì. Tình hình đang rất là ảm đạm. Đó là bởi vì 4 trong 6 thành viên-bass, người chơi đàn, tay trống, và quan trọng nhất là ca sĩ đã không đến. Những người duy nhất còn lại chỉ là tay guitar và trống lục lạc. Vậy nên căn bạn là họ sẽ không thể tiến hành biểu diễn được.

"Kuh, làm sao bây giờ....."

Và, khi Shidou gãi đầu trong khi phát giọng nói như thể một tiếng rên rỉ, một tiếng cười hạnh phúc truyền đến đến từ hướng phía trước.

"Ufufu"

Đột nhiên Miku người đã thay đồ thành trang phục diễu diễn, đang đứng đó với một nụ cười vui vẻ. Trong một bộ trang phục như thể một công chúa tiên cá vậy, nó nhuốm một màu sắc khiến cho bạn không thể không

https://thuviensach.vn

liên tưởng về đại dương, đi kèm những chiếc vỏ sò đáng yêu được chế tạo rất tỉ mỉ nằm rải rác trên đó.

"-Chuyện gì vậy? Khuôn mặt dễ thương của bạn sẽ bị hủy hoại đấy, bạn biết không-? "

"Miku, bạn.....!"

Cậu hét lên theo phản xạ nhưng bằng cách nào đó kiểm soát sự tức giận của mình.

Ngay cả khi giờ cậu có trách Miku, sẽ không có gì thay đổi. Ngay cả khi cậu gọi hành động của Miku là không công bằng, không đời nào cậu có thể giải thích về cô 《Voice》 chứa Linh lực của cô ấy cho người khác được.

Chính bản thân Miku cũng biết điều này. Sau khi nở một nụ cười hạnh phúc, cô xoay váy.

"Giờ thì sân khấu chỉ còn là của riêng mình mà thôi. Hãy quan sát cẩn thận nhé-"

Nói xong, cô liền rời đi.

"Guh....., đồ chết tiệt....."

Cậu nghiến răng trong sự tiếc nuối, và trừng mắt nhìn Miku.

Tuy nhiên, tất nhiên là ngay cả khi cậu làm điều đó, tình hình cũng sẽ không khá hơn tí nào.

"Sao, sao vậy, Shidou.....?"

Tohka nghi hoặc hỏi. Shidou gãi đầu và từ bỏ.

https://thuviensach.vn

"..... Để tớ bình tĩnh suy nghĩ một chút"

Sau khi Shidou nói vậy, ông đặt tay lên cằm như để chứng tỏ là mình đang suy nghĩ và đi về phía bức tường. Sau đó, cậu hướng về phía tai nghe trong tai phải cậu với một giọng nói khẽ.

"..... Kotori, Kotori"

⌈-Có chuyện gì sao? Anh muốn em giúp mình giải trừ cảm giác căng thẳng trước khi lên sân khấu sao?⌋

Không lâu sau đó, cậu có thể nghe thấy giọng nói đùa nghịch của Kotori.

"Không... không phải thế"

Shidou giải thích ngắn gọn, Ai Mai và Mii đã rơi vào tay Miku như thế nào, và Origami không có mặt ra sao cho Kotori.

⌈Em hiểu rồi..... Miku chết tiệt, dám sử dụng thủ đoạn hạ lưu như vậy⌋

Kotori phát ra một tiếng thở dài trước khi trả lời. Cậu không thể nhìn thấy Kotori từ vị trí hiện tại thế nhưng, cậu có thể dễ dàng hình dung việc cô bé đang nhún vai như thể đã từ bỏ.

"Còn chưa đến hai tiếng trước khi đến lượt của bọn anh. Anh nên làm gì bây giờ..... "

⌈Hết cách rồi. Hãy sử dụng kế hoạch ban đầu đi⌋

"Nó ổn chứ..... .."

⌈Ít nhất, em nghĩ rằng nó khá hơn so với giọng hát "tuyệt mĩ" của Shidou⌋

https://thuviensach.vn

"Well..... đúng là vậy. Nhưng mà anh không có mang đoạn ghi âm theo"

⌈Không sao đâu. Bọn em đã cài vài thành viên của mình vào đống nhân viên rồi. Khi đến lượt Shidou, chỉ cần thư giãn và hát nhép theo nhạc mà bọn em phát ra⌋

"Quả là Kotori có khác"

Một cô em gái luôn ở tư thế sẵn sàng trong mọi hoàn cảnh. Shidou thầm ngưỡng mộ và lẩm bẩm.

"Thế nhưng cho dù là vậy, chúng ta vẫn còn thiếu thốn về khoản nhân sự. Anh không cho rằng Tohka có thể chơi bất kỳ nhạc cụ nào khác được..... "

⌈Cũng đúng..... Fumu, cho dù tìm thêm 4 người nữa là điều bất khả thi, nhưng nếu là tầm 2 người thì tụi em có thể sắp xếp được. Em sẽ phái nhân sự bổ sung tới, vì vậy hãy tham gia với họ⌋

"Bổ sung..... chờ đợi một chút đã. Thậm chí nếu em phái mấy người có tay nghề đến, chúng ta sẽ bị loại nếu họ bị phát hiện ra không phải là học viên của Raizen hay sao?"

⌈Rõ ràng em đã nói là sẽ nghĩ ra đối sách nhưng mà anh vẫn còn lo lắng sao, Shidou trở nên vĩ đại như thế từ lúc nào vậy hử⌋

Kotori nói, trong khi khịt mũi như thể cô bé đang nhạo báng cậu vậy. Thế nhưng tiếng Guu đã không phát ra từ Shidou, cậu muốn [phản kích] một chút nhưng cuối cùng lại quyết định giữ im lặng.

⌈Nhưng ngay cả như vậy, cô ta dám đánh giá thấp chúng ta. Cô ta có ý định của mình thì em cũng có biện pháp đối phó của em⌋

https://thuviensach.vn

Và, sau khi đưa ra chỉ thị cho Shidou, Kotori nói một cái gì đó nghe có vẻ nguy hiểm. Shidou không khỏi mồ hôi mồ kê rịn ra trên trán.

"O, oi. Không phải em nói là không được tiến hành gây cản trở cho cô ấy sao ?"

⌈Vốn em cũng định như vậy, nhưng nói thật thì với tình hình hiện tại của chúng ta, sẽ rất khó giành chiến thắng. Hơn nữa là do bên kia chủ động trước, thế nên chúng ta cũng không cần phải do dự gì cả⌋

"Chờ đã, không được sử dụng bạo lực....."

Trong lúc cậu đang trả lời Kotori, bàn tay của cậu đột nhiên bị kéo từ phía sau, thế là cả người cậu bị quay vòng lại. Khi cậu nhìn qua, cậu phát hiện ra người kéo cậu là Tohka.

"Uoo? Ch, chuyện gì vậy, Tohka "

"Umu, màn diễn của Miku bắt đầu rồi"

".....Miku."

Giờ mới đề cập đến nhưng, căn phòng ban nãy còn đang tràn ngập rất nhiều thí sinh biểu diễn giờ chỉ còn lại có mình Shidou và Tohka mà thôi. Xem ra, mọi người đều đã đi xem Miku biểu diễn hết cả rồi.

⌈Nhân cơ hội này, sao chúng ta không xem xét thực lực của đối phương luôn nhỉ. Còn một lúc nữa thì nhân sự bổ sung mới đến được. Dù thế nào thì anh có đứng đây mà trầm tư suy nghĩ thì cũng chả đưa ra được biện pháp nào tốt hơn đâu⌋

Kotori nói thông qua chiếc Incam

".....Nói vậy cũng đúng"

https://thuviensach.vn

Sau khi Shidou khẽ gật đầu, cậu và Tohka cùng nhau rời khỏi phòng chờ.

Và dọc theo những bậc thang mờ tối, là một con đường mà trông như lối đi dành cho mèo được bố trí song song với trần nhà phía trên sân khấu trung tâm.

Ở đây không chỉ có các nhân viên mà còn trộn lẫn cả các thí sinh mà ban nãy còn ở trong phòng chờ.

"Ngồi đây xem đi..... .."

"Umu, ghế ngồi đặc biệt!"

Tohka với vẻ ngây thơ và hai mắt lấp lánh. Màn biểu diễn mà họ chuẩn bị nhìn thấy ngay bây giờ, là một màn trình diễn có một không hai và họ buộc phải biết về nó nhưng..... cô nàng thực sự không chú ý tới điều đó sao?

Và, vào lúc đó, trung tâm của sân khấu được chiếu sáng, click click, ánh đèn sân khấu màu xanh được phát ra từ nhiều hướng.

Ngay tại trung tâm, là Miku đang giữ chiếc mic gần miệng cô và phát ra giọng hát của cô pha trộn với một giai điệu trầm lắng.

-Trong nháy mắt.

Zap. Cảm giác nổi da gà vụt qua cơ thể cậu.

Khoảnh khắc tiếp theo, giai điệu chậm rãi chuyển sang sống động, ánh sáng chiếu xuống sân khấu bừng sáng lên-đúng lúc này các vũ công phía sau cũng bắt đầu hiện ra. Vũ đạo của Miku cũng ngày càng mãnh liệt. Và cùng với đó, sự căng thẳng trong phòng từ từ tăng lên.

".....Tuyệt vời"

https://thuviensach.vn

Shidou lẩm bẩm trong khi không khỏi chết lặng.

Đúng là như vậy-Shidou người mà thực tế không hứng thú với thần tượng hay bất cứ điều gì, trong nháy mắt đã bị hớp hồn, màn trình diễn của Miku quả là quá áp đảo.

Trang phục, vũ đạo, vũ công phía phụ, diễn xuất, cùng với những khán giả hét lên trong khi đang quơ quơ cây gậy huỳnh quang rực rỡ trong tay họ, tất cả những điều này liên kết với nhau một cách hoàn hảo tạo nên một bầu không khí cũng hoàn hảo không kém.

Lúc này, cậu đã có thể hiểu một chút về cảm giác của những người hâm mộ những người mà ngất xỉu do cảm thấy hưng phấn quá độ khi được xem thần tượng của mình biểu diễn. Cuồng nhiệt. Từ đại bộ phận khác giả trước mắt cậu, mà cậu có thể nhìn thấy, bài hát của Miku đã làm cho họ trở nên điến cuồng và bốc lửa.

Thế nhưng-

"...!?"

Trong khoảnh khắc khi mà sự điên cuồng đó đạt tới đỉnh điểm, Shidou nhướn mày.

Cũng như Tohka, mọi người trong sân khấu trung tâm đều biểu hiện một khuôn mặt tương đồng.

Đó là bởi vì, khi bài hát chuẩn bị đến phần hai, những ánh đèn đột nhiên vụt tắt và cả sân khấu nhuộm một màu tăm tối.

Không, đó không phải là tất cả. Bài hát đang được phát ra từ những chiếc loa lớn cũng dừng lại cùng một thời điểm khi đèn tắt.

Bởi sự cố bất ngờ này, một cơn chấn động lan rộng ra khắp khán đài.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, trong khi tất cả mọi người rơi vào hỗn loạn, chỉ có mình Shidou mở to mắt khi nghĩ về nguyên nhân của sự cố này.

"Lẽ nào là....."

⌈Bingo⌋

Không đợi Shidou hoàn thành câu nói của mình, Kotori đáp lại.

éBọn em chỉ nghịch đống thiết bị của hội trường tí thôi mà. Well, bọn em sẽ khởi động lại nó khi mọi thứ lắng xuống. Và tất nhiên, nếu mọi thứ lại được làm nóng lên một lần nữa thì bọn em sẽ lại tiếp tục xài cách này⌋

"....."

Shidou gãi má. Nếu là được em gái của mình, cũng không có gì lạ khi em ấy dùng các phương pháp tàn nhẫn cả. Nhưng nhờ vậy; nó có thực sự có thể dội một gáo nước lạnh lên cái đầu đang nóng của khán giả. Bất luận có biểu diễn xuất sắc như thế nào, nếu khán giả không nhìn thấy được thì cũng chả có ý nghĩa gì cả-

Thế nhưng.

"..... Eh?"

Shidou khẽ thốt lên, và một lần nữa chuyển tầm nhìn của mình trở lại sân khấu.

Trên trung tâm của sân khấu hoàn toàn tối đen, một ánh sáng mờ ảo xuất hiện.

Tiếp theo, như thể để ngăn chặn sự ồn ào của khán giả, một giọng nói rõ ràng truyền đến.

-«Shadi. Al. Kai»! "

https://thuviensach.vn

Cùng thời điểm đó, một ánh sáng nhợt nhạt cuộn lấy cơ thể của Miku-hình thành nên một chiếc váy của ánh sáng.

Chạy dọc theo đường cong trên cơ thể của cô như thể nó đã được cuộn lấy thân trên của cô. Đầy ắp khắp các ống tay áo. Một cái khăn bolero tỏa sáng lộ ra, bọc tất cả lại với nhau.Và-một chiếc váy rực rỡ với vài lớp ánh sáng nằm trên nó.

Sau khi tất cả hiện ra, một phụ kiện hình mặt trăng sáng lên trên tóc của Miku.

Vâng. Đó là, Miku mà cậu đã thấy trong quảng trường trống hôm đó.

⌈Đừng nói với em.....phô Linh phục ra.....!? Ở một nơi như thế này !?⌋

Tiếng la của Kotori làm tai phải của cậu không khỏi cảm thấy nhoi nhói.

Nhưng đó là một điều bình thường. Linh phục. Một lá chắn tuyệt đối và lâu đài để bảo vệ Tinh Linh. Một bộ giáp tăng cường đan bằng lớp Linh lực dày đặc mà không thứ gì có thể phá nổi.

Mặc nó lên, nghĩa là Tinh linh đã sẵn sàng cho trận chiến. Trên thực tế, cho đến bây giờ, các Tinh linh chỉ mặc Linh phục khi có sự hiện diện của đối phương mà sẽ gây hại đến sự hiện diện của họ.

Thế nhưng, đối với khán giả mà nói thì họ không hiểu được ý nghĩa của bộ trang phục này. Với họ, cảnh tượng đang hiện ra trước mắt mình chỉ là sản phẩm của việc sử dụng rất nhiều công nghệ tiên tiến mà thôi. Tiếng cổ vũ trong hội trường giờ lại càng thêm đinh tai nhức óc.

"--Hãy sôi nổi lên nào-. Màn trình diễn giờ mới thực sự bắt đầu!! "

https://thuviensach.vn

Không cần sử dụng mic, giọng nói rõ ràng Miku vang vọng khắp hội trường.

Và như thể để đáp lại Miku, cả hội trường lại một lần nữa bị nuốt vào vòng xoáy của sự cuồng nhiệt.

Từ giờ trở đi, thật sự đây giờ chỉ còn là sân khấu của riêng Miku mà thôi.

Cả hội trường trở nên tĩnh mịch. Ngọn đèn mất đi tia sáng. Không có mic, cũng không có dụng cụ khuếch đại âm thanh.

Ngay cả như vậy, màn biểu diễn củaMiku, giọng hát của cô, dang vẻ đó, lan ra khắp mọi ngõ ngách của hội trường.

Không có ai trong hội trường lúc này, sẽ coi tình hình ban nãy là một sự cố cả. Mà chỉ coi tất cả-đều nằm trong màn biểu diễn cả. Làm cho Miku càng trở nên nổi bật hơn. Làm cho giọng hát của Miku càng trở nên ấn tượng hơn.

Tất cả mọi thứ đều bị nuốt chửng bởi sự hiện diện của Miku.

Cô ấy, một vẻ đẹp hoàn mĩ không chút sứt mẻ, áp đảo tất cả-đó chính là [thần tượng].

-Đồng thời khi Miku dang rộng hai cánh tay của cô, bài hát kết thúc.

Một tiếng cổ vũ long trời lở đất vang lên trong hội trường.

"-Fufu, cảm ơn các bạn rất nhiều"

Miku lau mồ hôi trên trán cô ấy, trước khi cúi đầu hành lễ trước khán giả. Sau khi cô ấy đã làm điều đó, một trang pháo tay vang đến tận mây xanh vang lên khi Miku rời sân khấu.

https://thuviensach.vn

"..... .."

"Umu, thật là tuyệt vời!"

Shidou lặng lẽ đặt tay lên trán, Tohka bày tỏ cảm tưởng một cách vô tư.

Ngay cả sau khi Miku đã rời khỏi sân khấu, tràng pháo tay vẫn không ngừng một chút nào. Shidou và Tohka chạy xuống cầu thang và quay trở lại phòng chờ trong khi đi qua những tràng pháo tay đất rung núi chuyển.

Không có ai trong phòng chờ. Có lẽ các thí sinh khác đã đi kiểm tra màn diễn tiếp theo..... không, có thể, sau khi nhìn thấy màn trình diễn áp đảo của Miku, tinh thần của họ đã rơi vào tình trạng hoảng hốt không chừng.

"Có chuyện gì vậy, Shidou. Nếu cậu không có trạng thái tinh thần cao, thì cậu sẽ không thể giành chiến thắng ngay cả khi nó là một cái gì đó cậu có thể thắng, cậu biết không? "

"..... Yeah"

Cậu nở một nụ cười bất lực. Tohka nghiêng đầu không hoàn toàn không biết ý cậu là gì.

Không, những gì Tohka nói là hoàn toàn đúng đắn. Bất luận màn trình diễn của đối phương có tuyệt vời như thế nào, nếu cậu bị nuốt chửng bởi nó thì, kết quả trận đấu sẽ được định đoạt ngay cả trước khi nó bắt đầu rồi.

Nhưng, bất luận cậu có cố gắng để xua tan nó đi, thế nhưng cảm giác tồi tệ đó sẽ không bị xóa đi. Mặc dù «Franxius» đã có biện pháp ứng phó, thế nhưng trong tình hình hiện tại thì, cậu lại không biết danh tính của những người đến lấp những chỗ trống mà Ai, Mai và Mii để lại, không có gì lạ khi cậu sẽ lo lắng--

https://thuviensach.vn

Và, tại thời điểm đó, cánh cửa phòng chờ chậm rãi mở ra, trong cái đầu đang ủ rũ của Shidou, và nghe thấy những giọng nói khá đỗi quen thuộc.

"Kuku, không phải ngươi đang bày ra một bộ mặt ảm đạm hay sao. Như thể đang bị người chết túm lấy chân vậy"

"Thất vọng. Hoàn toàn không cảm nhận được chút khí phách nào. Như vậy chẳng khác nào chịu thua ngay khi trận chiến thậm chí còn chưa bắt đầu "

"............!?"

Nghe thấy giọng của hai cô nàng, Shidou ngay lập tức ngẩng đầu lên.

Đứng ở đó chính là hai thiếu nữ đang mang trên mình những bộ trang phục hầu gái.

"Kaguya! Yuzuru!"

Tohka mở to mắt ngạc nhiên và gọi tên của hai cô nàng.

"Hai người..... tại sao hai người lại ở đây"

Khi Shidou hỏi họ, cả hai đều khoanh tay lại.

"Kuku, bọn ta nghe thấy nó từ Kotori. Có vẻ như ngươi đang gặp rắc rối từ việc không có đủ nhân sự"

"Hỗ trợ. Nếu thấy ổn, cậu có thể giao lại vai trò đó cho chúng tôi chứ? "

"Eh.....? , Thế, sự bổ sung mà Kotori nói đến là..... "

https://thuviensach.vn

Khi Shidou hỏi, cả hai người họ gật đầu một cách hoàn hảo cùng một lúc.

"Đương nhiên, chính là bọn ta đấy. Kuku.....ngươi có thể mượn sức mạnh của Yamai bọn ta. Ngươi chắc là đang cảm thấy vinh dự không gì sánh bằng, phải không? "

"Khẳng định. Cứ giao lại cho bọn tôi"

Họ nói như vậy và trong một bộ dạng cực kỳ tự tin một cách rất khó hiểu.

"Chờ, chờ đợi chút đã, hai người các cậu. Tuy rằng rất cảm kích ý tốt của hai người, nhưng ngay cả khi hai cậu có gia nhập, không còn nhiều thời gian cho đến khi buổi diễn bắt đầu, hai cậu có biết không? Huống hồ hai người còn chưa từng luyện tập trước đó--"

Khi Shidou còn chưa nói xong, Kaguya và Yuzuru nhìn nhau, và từ từ bước về phía dụng cụ đặt sâu trong phòng. Và rồi, Kaguya ngồi phía trước trống, trong khi Yuzuru nắm lấy bass.

Trong khoảnh khắc tiếp theo, cả hai người họ bắt đầu biểu diễn mà không cần thực hiện bất kỳ tín hiệu nào.

".....Eh!?"

Shidou không khỏi thốt lên.

Nói một cách đơn giản-hai người này biểu diễn cực kì xuất sắc.

Mãnh liệt trong khi không làm mất sự hài hòa. Đó là một giai điệu của trống cuốn hút tất cả mọi người, cùng với một giai điệu bass tươi đẹp nuột như nước chảy vậy.

https://thuviensach.vn

Thậm chí là ngay cả một kẻ nghiệp dư, cũng có thể cảm nhận được sự lợi hại của màn biểu diễn đó. Đến mức nếu như có ai đó từ ngành giải trí ở đây, ngay lập tức họ sẽ trao danh thiếp của mình cho họ.

"Well.....ngươi thấy đấy"

"Thở dài. Fu"

Sau khi kết thúc màn trình diễn, cả hai người họ tiến lại gần nhau và trao đổi một cái đập tay chiến thắng.

"Tại, tại sao hai cậu lại giỏi như vậy, cả hai người"

Khi cậu hỏi, Kaguya và Yuzuru liếc nhìn nhau trước khi nâng khóe môi lên.

"Kuku..... Đừng coi thường bọn ta, con người. Một trận đấu như thế này, bọn ta đã từng đấu một trận rồi"

"Xác nhận. Đó là sự thật, bọn tôi đã làm điều đó vào cuộc thi thứ 72 『trận thư hùng hô phong hoán vũ bằng trống』 và 『Trận chiến dành giải người chơi Bass giỏi nhất』. Sau đó Kaguya dành chiến thắng ở trận đầu tiên trong khi Yuzuru trận còn lại thuộc về"

Nghe cô nàng nói vậy, Shidou đột nhiên nhớ tới một cái gì đó.

Nghĩ lại thì, cả Kaguya và Yuzuru một thời gian dài trước khi gặp Shidou, cả hai người họ đã lặp đi lặp lại nhiều cuộc thi. Cậu nghe nói là họ đã mệt mỏi những trận chiến tay đôi và quyết định thử sang các kiểu thi đấu khác, thế nhưng..... không ngờ chúng lại bao gồm cả những thứ như thế này.

"..... Nói nè, Shidou. Nhờ có cậu, mà cả hai chúng tôi mới có thể ở bên nhau "

https://thuviensach.vn

"Kiến nghị. Vậy nên, lần này bằng mọi giá, hãy để Yuzuru và Kaguya giúp cậu "

Kaguya và Yuzuru lần lượt nói với cậu.

Không cần phải nói, Miku là một kẻ thù rất khó đánh bại. Thêm vào đó, người hâm mộ Miku đã tràn ngập khắp hội trường. Sau khi hoàn thành một màn trình diễn hoàn hảo như thế, cô ấy sẽ không dễ dàng cho phép đối thủ cướp đi chiến thắng của mình.

Nhưng-Shidou nuốt nước bọt.

Sau khi cầm lấy tay của Kaguya và Yuzuru, khuôn mặt của cậu một lần nữa lấy lại sức sống.

"..... YOSH.....!"

Phần 4

Sau khi đưa mắt về phía bên trái hiện tại trên võng mạc của ả đang hiển thị những con số rất nhỏ. 14:55--còn 5 phút nữa trước khi chiến dịch bắt đầu.

Jessica Bayley người đang lơ lửng phía trên qungr trường Tenguu, Perori liếm môi.

"Vậy.....cũng gần đến lúc rồi. Tất cả mọi người, đã sẵn sàng chưa?"

"Vâng thưa chỉ huy Roger"

Khi ả nghe thấy tiếng của cấp dưới của mình truyền đến tai nghe cùng một lúc. Jessica gật đầu hài lòng.

https://thuviensach.vn

Ngay bây giờ đang triển khai trên bầu trời trên quảng trường Tenguu, là 10 thành viên trong phân đội chiến đấu thứ 3 bao gồm cả Jessica, và 20 con người máy chiến đấu điều khiển từ xa «Bandersnatch», một đội hình quá thừa thãi.

Ngoài ra, ngay bây giờ Jessica và các thành viên khác, đều được trang bị một khẩu súng laser 10.5cm «Merry ram», tên lửa mini «Twin cluster», và một lưỡi kiếm Laser dạng đơn phân tử «King call», họ đang được trang bị thiết bị mới nhất của tập đoàn DEM, tất toàn bộ chúng còn chưa được phân bổ cho các nước khác.

Cho dù đối phương có là Tinh linh cấp AAA «Princess», không có khả năng cô có thể xử lý được khi phải hứng chịu toàn bộ hỏa lực này.

Nii Jessica không khỏi mỉm cười, và nhìn xuống phía đông khu vực quảng trường Tenguu trải ra trước mắt ả.

Sau một vài phút, mục tiêu Yatogami Tohka sẽ đứng trên sân khấu trung tâm.

Trước hết, họ sẽ phá hủy trần của sân khấu trung tâm từ vị trí hiện tại của họ, sau đó đội kết liễu «Bandersnatch» sẽ xâm nhập vào và bắt giữ mục tiêu.

Sau đó, họ sẽ bắt đầu một lần nữa tấn công mục tiêu đang bị bắt giữ bởi các «Bandersnatch»-họ sau đó sẽ làm tấn công mục tiêu bị bắt giữ trước đó, đó là kế hoạch.

Tất nhiên, Jessica cũng không phải là kẻ lấy giết chóc làm niềm vui. Thế nhưng, không có vẻ như cô ả không cảm thấy bất kỳ sự cảm thông nào đối với số lượng đáng kể các thương vong sẽ xuất hiện từ cuộc tấn công của mình.

https://thuviensach.vn

Nhưng, đó là cảm giác nhỏ nhoi đó đã hoàn toàn bị triệt tiêu bởi những lời nói ngọt ngào của Westcott thứ mà hàm ý là việc bắt giữ Tinh Linh là quan trọng hơn. Ngay bây giờ, Jessica chỉ xem khán giả trên sân khấu như một đám khoai tây hay bí ngô mà thôi.

Và sau đó. Tiếng chuông vang lên trong chiếc tai nghe. 15.00. Báo hiệu chiến dịch chính thức được bắt đầu.

"-Vậy, đến lúc rồi. Adeptus 4 đến 12 di chuyển đến vị trí đã được chỉ định. Chuẩn bị cho cuộc tấn công. «Bandersnatch» cũng hãy sẵn sàng. 20 đơn vị nằm dưới Vòng thứ 1, chuẩn bị xâm nhập.

" Vâng thưa Chỉ huy". "Roger "

Những câu trả lời như ban nãy lại lặp lại, và các pháp sư được trang bị đầy đủ và các «Bandersnatch» nằm dưới sự chỉ huy của Jessica bắt đầu tỏa vào không trung.

"Vậy thì.....hãy cùng bắt đầu bữa tiệc nào"

Sau khi nói vậy, Jessica chỉ cây súng laser của mình về phía sân khấu trung tâm của quảng trường Tenguu.

Phần 5

Cùng lúc đó, ở 15000 mét phía trên Quảng trường Tenguu. Trong đài chỉ huy của không hạm «Fraxinus» của «Ratatoskr», vang lên một âm thanh báo động rất lớn.

"Rốt cục có chuyện gì đang xảy ra vậy!"

Kotori đang ngồi trên ghế chỉ huy nhướng mày khi báo động đột ngột reo và đưa mắt vào màn hình hiển thị trước mặt cô bé. Nhưng, không có sự thay đổi đặc biệt kỳ lạ nào xảy ra ở đó. Các thông số tâm trạng của Miku

https://thuviensach.vn

được hiển thị trên màn hình phụ cũng không thấy bất kỳ thay đổi đang kể nào.

"Hi, Hiển thị trên radar! Phía trên Quảng trường Tenguu, là những thành viên của AST khoảng chừng 20..... 30! "

"Cô nói sao..... !?"

Nghe báo cáo của phi hành đoàn, khuôn mặt của Kotori càng thêm méo mó.

Đồng thời, màn hình chính hiển thị hình ảnh của Shidou và bạn của cậu đã ngay lập tức chuyển sang hình ảnh của bầu trời.

Có 10 pháp sư đang mặc CR-unit được phóng to xung quanh toàn bộ cơ thể của họ và 20 con người máy kỳ lạ, tất cả họ đang lơ lửng và nhìn xuống về phía sân khấu trung tâm của Quảng trường Tenguu.

"Họ là....."

Sau khi nhìn vào họ, Kotori cắn cây Chups Chupa mà cô bé đang liếm.

Rõ ràng đó không phải là một đơn vị của Nhật Bản. Ngoài ra còn có những chiến binh tự động «Bandersnatch» xuất hiện trong chuyến dã ngoại của Shidou và những người còn lại vào tháng trước. Bất luận thế nào, đó không thể là biên chế bình thường của AST được.

Không--hơn nữa, hiện chuông báo động Không chấn không vang lên. Đương nhiên là người dân ở các vùng lân cận không di tản đến nơi trú ẩn..... Không chỉ có thế, bọn họ lại còn tập trung lại ở một nơi như Lễ hội văn hóa Tennou nữa chứ. Suy nghĩ một cách hợp lý, thực tế là họ đang mặc công nghệ cơ mật CR-unit thứ mà không thể xuất hiện trước mặt dân chúng được.

https://thuviensach.vn

"Là người từ DEM sao.....? Cho dù là vậy, sao lại là vào lúc này..... "

Kotori thốt lên những từ ngữ đang xoay tít trong đầu cô bé.

"Đừng nói là....."

Cô bé xác nhận lại một lần nữa. Quảng trường Tenguu. Ngay trên trung tâm rộng lớn được sử dụng để tổ chức lễ hội Tennou .--Tohka, Yoshino, chị em Yamai và Miku. Có đến 5 Tinh linh đang tập trung trong cùng một không gian. Ngộ nhỡ, thông tin này đến được tai DEM thì.....

"Kuh....."

Bình thường mà nói thì đây quả thực là một ý nghĩ hồ đồ. Nếu một trận chiến diễn ra ở đó, không khó để tưởng tượng một lượng lớn thương vong sẽ xuất hiện. Ngay cả nếu họ có bị nắm thóp DEM, không thể tưởng tượng được rằng Lực lượng tự phòng vệ Nhật Bản sẽ cho phép một việc như thế này.

Tuy nhiên, nó là sự thật; ngoài các cô gái ra thì cũng chẳng có đối tượng nào khác có thể nghĩ đến trong trường hợp này cả.

"Chỉ huy, chúng ta nên làm gì đây"

".....Chúng ta không thể bỏ mặc họ được, phải không?"

Mặc dù cô bé nói vậy, trong hoàn cảnh hiện tại của họ, số hành động mà họ có thể làm là rất hạn chế. Họ không thể dùng «Megiddo» để tấn công miễn là Quảng trường Tenguu ở bên dưới họ, còn nếu chỉ sử dụng «Yggd Folium» thì tiêu diệt được số lượng quân địch như vậy quả là quá khó.

https://thuviensach.vn

Chắc là đã đoán được suy nghĩ của Kotori, Kannazuki lặng lẽ nói.

"Nếu ngài thấy ổn, hay là để tôi xuất kích"

".....Hết cách rồi. Tôi trông đợi-"

Và, thời điểm Kotori chuẩn bị kết thúc câu nói của mình. Báo động tại đài chỉ huy lại một lần nữa vang lên.

"!?Lần này là chuyện gì nữa đây"

"Một thứ nữa xuất hiện trên bầu trời của Quảng trường Tenguu, một phản ứng rất lớn! Đây, đây là-"

Trong không khí rối loạn của phi hành đoàn, màn hình bật lên và căn nguyên của vấn đề xuất hiện.

"Cái.....đừng nói với tôi, đó là....."

Đang nhìn về phía màn hình, Kotori không khỏi nuốt nước bọt.

Phần 6

"Cái g!?"

-Lúc ả sắp bóp cò. Phía trước đột nhiên phát ra một ánh sáng chói lòa, báo động cho thấy một tín hiệu nhiệt đang đến gần vang lên từ tai nghe và Jessica khẩn cấp né tránh ngay lập tức.

Chỗ Jessica vừa đứng ban nãy đã bị một nguồn ma lực mạnh mẽ không gì sánh được xuyên thấu. Có vẻ như một con «Bandersnatch» đã bị cuốn vào nó và hậu quả là nửa trên của cơ thể nó đã bị thổi bay đi.

Trước một hỏa lực khủng khiếp như vậy, sắc mặt của ả trở nên tái mét.

https://thuviensach.vn

Mặc dù nó có một độ chính xác thấp hơn so với một pháp sư, đã có bao xung quanh toàn bộ cơ thể của con «Bandersnatch». Mặc dù con «Bandersnatch» không có thời gian để phòng ngự, nhưng có thể xuyên qua bức tường vô hình kia như xuyên thủng một mảnh giấy lại là một điều hết sức không bình thường.

"Gì, gì thế này!"

⌈C, có phản ứng của một nguồn năng lượng khổng lồ đến từ phía trước!⌋

⌈Kh..... không phải là một Tinh Linh. Đây là phản ứng của Ma lực! Đây, đây là.....đừng nói với em--⌋

Đến từ chính giữa những đám mây trước mặt ả, thứ đó xuất hiện.

-Thứ đó là một chiến xa, nếu không thì cũng là loại vũ khí dạng lâu đài khá khác thường.

Nó được trang bị 2 khẩu pháo trông giống như những cái cây khổng lồ, trông cứ như những khối kim loại to lớn. Ở phía trước là một lưỡi dao bằng laser công suất cao có khả năng làm bốc hơi và cắt mục tiêu ngay cả trước khi chạm tới, và một thùng chứa vũ khí cục mịch được sử dụng để chứa nhiều vũ khí được cất giữ ở phía sau.

Ở tại trung tâm. Như thường lệ, là hình ảnh của một pháp sư.

-Một pháp sư của AST từ Lực lượng tự phòng vệ Nhật Bản. Thượng sĩ Tobiichi Origami.

"Ah....."

Tuy nhiên, ngay sau khi xác nhận khuôn mặt quen thuộc đó, cơn run rẩy của Jessica cũng không hề thuyên giảm.

https://thuviensach.vn

"Không thể nào-Đừng nói với tôi.....«White Licorice».....?"

Ả không khỏi ngạc nhiên thốt lên.

Jessica mới chỉ được thấy thứ [quái vật] đó một lần ở xứ sở của cô ta mà thôi.

Để đơn thương độc mã tiêu diệt Tinh Linh, rốt cục thì một con người cần phải có một chiến lực như thế nào đây-

Cùng với đó, nó là [trang bị khiếm khuyết mạnh nhất] được làm ra bởi bộ phận phát triển tiên tiến nhất, từ các giá trị được tính ra từ các tính toán lý thuyết bởi các thiên tài ở đó.

Kể từ khi nó làm tê liệt chuyển động của người thử nghiệm khi mà mới sử dụng có 30 phút, cuối cùng nó được sử dụng như một tác phẩm nghệ thuật tượng trưng cho sức mạnh, công nghệ và sự hài hước của DEM.

Sự thật là cô ả đã nhận được một số báo cáo.

Rằng có một pháp sư cực kỳ ngu ngốc nào đó đã bị đình chỉ sau khi thất bại trong việc hạ gục một Tinh Linh, khi tự ý sử dụng «White Licorice» đã được bố trí cho JGSDF Nhật Bản.

Khi nghe đến đó, Jessica không khỏi mỉm cười. Dù sao, đó là một thiết bị mà ngay cả một pháp sư từ DEM cũng không thể sử dụng được. Có một thành viên hấp tấp và vênh váo của AST thử sử dụng nó, nhưng, người đó đã ngất đi sau khi trang bị đó ngay lập tức đạt đến giới hạn hoạt động mà không đạt được bất cứ điều gì..... có lẽ đó là tất cả những gì Jessica nghĩ.

Nhưng-cho dù là vậy, rốt cục thứ đang lơ lửng trước mặt Jessica ngay bây giờ là-

https://thuviensach.vn

"Tại sao.....ngươi lại có thể di chuyển «White Licorice».....!"

"....."

Origami không trả lời và âm thầm ngẩng mặt lên.

Đồng thời, 2 họng súng khổng lồ được trang bị ở bên trái và bên phải của trọng pháo đã được chỉ về phía Jessica và đơn vị của co ta.

"Kuh-Thay đổi mục tiêu! Chuẩn bị đón đánh ngay lập tức! "

Sau khi Jessica hét lên bằng một giọng nói chói tai, cô ta chĩa súng về phía «White Licorice».

Nhưng, trong khoảnh khắc tiếp theo, Buun Origami vung trang bị kiếm với cả hai tay. Khi đó, một thanh kiếm ánh sáng lập tức được phóng ra và trực tiếp đánh vào khẩu pháo laser đang chuẩn bị khai hỏa của Jessica.

"Cái....."

Không có bất kì một chuấn động nào. Không có tia lửa nào được phát ra. Nhưng Jessica nhướng mày trước cảm giác khó chịu bất ngờ.

phải của cô ta-không di chuyển.

Khi cô ta kiểm tra, tay phải của cô ta đã bị một vòng ánh sáng quấn lấy, và phát hiện ra đó là lý do tại sao cử động của cô lại bị cản trở.

"Đây là.....thứ gì!"

Cô ta ra lệnh trong đầu và sai tiến hành cường hóa. Sau đó, cô ta cố gắng để thoát khỏi cái vòng sáng sáng-nhưng, lúc đó thì đã quá muộn, Origami một lần nữa chĩa khẩu pháo ma lực về phía Jessica. Cô ta vùng

https://thuviensach.vn

vẫy trong hoảng loạn để trốn khỏi chỗ đó. Thế nhưng, cô ta đã trễ một nhịp, và ánh sáng của Ma lực trầy xước xóa sổ Territory của Jessica.

"Cái g..... các người đang làm gì vậy! Bắn hạ nó! Nhanh lên! "

Khi Jessica hét lên, dường như các thuộc cấp đông lạnh của cô ta cuối cùng cũng bừng tỉnh. Họ dàn trận bao vây Origami, và không ngừng bắn súng laser và tên lửa vào cô.

Trong số các phát bắn, có một tên lửa nhỏ đi lạc xuống dưới và âm thanh nhỏ của một vụ nổ vang lên từ hướng Quảng trường Tenguu-dù thế nào thì nó cũng sẽ gây ra rất nhiều lỗ lởm chởm lên trên công trình. Không ai lưu ý đến việc đó. Chỉ là, để bắn hạ con quái vật trước mặt họ, họ đã sử dụng tất cả đạn dược mà họ có. Với trung tâm là Origami giữ «White Licorice» đang bị bao phủ bởi giữa làn khói.

"Dừng bắn!"

Sau một khoảng thời gian 120 giây tập trung hỏa lực, Jessica lên tiếng. Cấp dưới của cô ta và «Bandersnatch» ngừng tấn công.

Họ đã trút toàn bộ vũ khí chống Tinh Linh mới nhất của họ từ mọi hướng cùng một lúc. Ngay cả khi đối thủ là «White Licorice», không có chuyện nó sẽ không bị ảnh hưởng. Nhưng-

⌈Cái g.....!⌋

⌈Đây, đây là.....⌋

Những âm thanh hỗn loạn từ cấp dưới của cô ta vang lên. Jessica nhướng mày và đưa tay lên tai nghe.

"Chuyện quái quỷ gì thế!?"

https://thuviensach.vn

⌈Một trường Territory không thuộc về tôi đã hình thành xung quanh tôi--Tôi-Tôi không nhúc nhích được!⌋

"Cô nói sao.....?"

Khi cô ta nói vậy, khói trắng mở rộng ở phía trước của cô đã bị phân tán ra xung quanh như thể một cơn lốc đã được hình thành.

Và từ bên trong, với tất cả các vũ khí phía sau được triển khai là Origami cùng với hàng trăm đầu đạn chống Tinh linh xuất hiện.

".....! Né ngay!!"

Mặc dù cô ta hét lên, đã quá muộn rồi. Đến cùng một lúc từ thùng chứa vũ khí, một số lượng lớn tên lửa được bắn ra và được hướng tới các pháp sư và «Bandersnatch» đã bị khóa chuyển động.

Một làn khói trắng tỏa ra xung quanh trong khi các đầu đạn được phóng ra.

-Trông cứ như, những cánh hoa cam thảo vậy.

⌈Kua.....!?⌋

⌈Đội, đội trưởnggggg!!⌋

Từ người cơ cấu truyền đạt được trang bị trên tai nghe, cô ta có thể nghe thấy tiếng thét của cấp dưới của mình. Họ có thể đã bị bắn hạ bởi cuộc tấn công vừa rồi; một số đồng đội và «Bandersnatch» với khói phun ra từ trang bị của họ và đã rơi xuống đất.

Nhìn vào cảm biến chiếu trên võng mạc của mình, xem ra họ vẫn còn sống, nhưng chắc là không thể trở lại cuộc chiến được nữa.

https://thuviensach.vn

Sau khi trận pháo kích ban nãy đi qua, xem ra một nửa toàn đội đã bị bắn rơi. Sau khi Jessica dữ dội tặc lưỡi, cô ra đưa ra một lệnh trong đầu và một đường truyền mới đã được mở ra.

"-Đây là một tình huống khẩn cấp! Yêu cầu tiếp viện! "

Tuy nhiên, sau một lúc lâu chờ đợi, cô ta lại nhận được một câu trả lời không thể nào tin được.

⌈..... Ahh-, hiện tại, đường truyền không thể sử dụng được. Bởi vì Kusakabe Ryouko không thể có mặt ở đây do còn đang bận thực hiện mệnh lệnh từ cấp trên, zậy nên xin zui lòng liên lạc sau nhá⌋

Và thế là, giọng nói rành mạch của Ryouko vang lên.

"Lúc này mà cô còn đùa được sao! Cấp dưới của cô đang on a rampage(:v) làm loạn lên đấy, cô biết không!?"

Tuy nhiên, Ryouko chỉ lặp đi lặp lại những gì cô nói trước đó và không hồi đáp lại.

"... Ra đây là do cô xúi giục hử. Hãy nhớ đấy. Tôi sẽ không bỏ qua chuyện này đâu"

Sau khi Jessica nói với giọng bực bội, cô ta sau đó ngắt kết nối với Ryouko và chuyển sang kênh khác.

Tuy bản thân cô ta cũng không muốn sử dụng cách này nhưng-không còn sự lựa chọn nào khác. Thế còn tốt hơn so với việc chiến dịch kết thúc trong thất bại.

"Adeptus 3 đây! Đây là trường hợp khẩn cấp! Yêu cầu viện trợ khẩn cấp! "

Jessica đang vừa tránh tên lửa vừa hét lên bằng một giọng chói tai.

https://thuviensach.vn

Văn phòng chi nhánh ở Nhật Bản của DEM. Cô ta liên lạc đến nơi mà Isaac Westcott chắc là đang có mặt ở đó.

Phần 7

Âm thanh cổ vũ vang lên khắp sân khấu. Trong khi đó, như thể liên kết chặt chẽ với điều đó, nhịp tim cậu đang thình thịch như một hồi chuông báo động.

".....Kuh"

Cậu làm ẩm cái cổ họng của đã trở nên khô khốc bởi sự căng thẳng. Tiện thể, cậu cũng hít một hơi thật sâu luôn. Thế nhưng, nhịp tim của cậu vẫn không hề có xu thế dịu lại. Dù sao thì việc đó cũng bình thường thôi. Đó là bởi vì ngay bây giờ, Shidou đang đứng ở cánh gà sân khấu trong trạng thái chờ tới lượt của mình.

Tình cờ thay, quần áo các thành viên ban nhạc đang mặc ngay bây giờ lại tương đồng với bộ đồng phục hầu gái ban nãy.

Thực tế là họ đã chuẩn bị những bộ trang phục dành cho các màn trình diễn thế nhưng, do Ai Mai và Mii, những người giữ chúng đã rút lui, vậy nên không có trang phục dành cho Kaguya và Yuzuru .-vào lúc đó, cậu nhận ra rằng mọi người đều đang mặc những bộ trang phục giống nhau.

"Maa..... nói về trang phục, đây có thể coi là trang phục biểu diễn..... phải không?"

Màn trình diễn của một ban nhạc jazz từ ngôi trường trước đó đã kết thúc và họ đang cúi đầu hành lễ trước khán giả. Và tiếp đó, bộp bộp tiếng vỗ tay vang dội khắp thính phòng.

Cậu nhìn thoáng qua phía sau mình. Ở đó là ba người gần như hoàn toàn không hề lo lắng một chút nào: Tohka, Kaguya và Yuzuru.

https://thuviensach.vn

"Xem này Kaguya, Yuzuru. Tôi được giao phụ trách thứ này nè!"

"Ra là vậy, nhạc cụ của Tohka là cái lục lạc có thể tạo nên những âm thanh thanh thúy sao"

"Đồng ý. Yuzuru nghĩ nó rất phù hợp với bạn. Không có ý mỉa mai"

Khi những người biểu diễn trước đó đã rời sân khấu và ngay cả sau khi nhân viên đã bày biện bộ trống lên, cậu vẫn không thoát được khỏi cảm giác căng thẳng đang tràn ngập khắp cơ thể mình. Shidou cảm thấy một chút ghen tị với tâm lý cứng cỏi mà những Tinh Linh kia sở hữu.

Và, đúng lúc này, cậu nghe thấy một âm thanh như thể âm thanh cảnh báo đến từ incam trong tai phải của mình.

"Kotori? Có chuyện gì xảy ra sao? "

Khi Shidou hỏi, sau một khoảng lặng không tự nhiên, Kotori đáp lại.

⌈Không có gì..... Shidou, chỉ CẦN tập trung vào việc biểu diễn thôi⌋

"A-Anh hiểu rồi"

Tình cờ thay, cái incam của «Ratatoskr» hiện đang ở tai phải của Shidou, trong khi tai trái cậu mang một thiết bị phát nhạc đặc biệt. Đó là một thiết bị không thể thiếu để ngăn việc tiếng cổ vũ từ khán giả và làm cho người biểu diễn không thể nghe được nhạc bài hát nhưng, với cả hai tai bị bịt kín; Shidou cảm thấy có chút khó khăn khi nghe âm thanh từ bên ngoài.

⌈Không biết có đúng không. Nhưng anh trông có vẻ khá lo lắng⌋

"Cho dù em có nói vậy..... Anh cũng hết cách rồi. Vì cũng đâu phải anh muốn vậy"

https://thuviensach.vn

"Em có nên chỉ anh một bí quyết để giải tỏa căng thẳng không nhỉ?"

"Ah?"

「Hãy viết chữ 『幼女』 vào lòng bàn tay của anh 3 lần và ăn nó」

"Đáng ra phải là 『人』 chứ!? "

「Nó có gì khác với 『人』 sao. Với Shidou thì không phải vậy sẽ tốt hơn sao?」

"Đừng nói những thứ khiến người khác hiểu lầm"

「Ara, không phục hả?.....vậy thì xài [妹] đi」

"Huh.....? Em bảo sao?"

「.....Hừ, không có gì」

Không biết vì sao, Kotori khịt mũi với vẻ không vui.

Và, đúng lúc đó, nhân viên cánh gà phát một tín hiệu cho nhóm Shidou. Xem ra sân khấu đã được chuẩn bị xong.

Từ loa phát thanh lắp trên sân khấu, thông báo bắt đầu vang lên.

"-Tiếp theo là, dàn nhạc biểu diễn của các tình nguyện viên từ trường cao trung Raizen"

Như thể để đáp lại, một tràng pháo tay giòn dã truyền đi khắp hội trường.

"Đ, được rồi, lên nào"

Nói xong, Shidou bước một bước về phía trước. Tohka, Kaguya và Yuzuru cũng theo sát sau cậu.

https://thuviensach.vn

Từ cánh gà mờ tối, cậu bước ra sân khấu, nơi đang được bao trùm với ánh đèn sáng chói-

"....."

Shidou không khỏi nín thở.

Cảm giác khi xem Miku biểu diễn trên sân khấu. Và thời điểm khi cậu nhìn vào khán đài từ cánh gà sân khấu .-Cả hai cảm xúc kỳ lạ đang bao phủ khắp toàn bộ cơ thể Shidou.

Bên trong hội trường tối tăm, duy mình sân khấu là tràn ngập ánh sáng. Khán đài kín chỗ. Ánh nhìn chăm chú của khán giả.

Tất cả chúng hội tụ lại thành một và như thể có một lực hấp dẫn, đang tồn tại quanh khắp tay và chân của Shidou vậy.

"..... Thì ra là vậy, thật là tuyệt vời"

Lick Cậu liếm môi. Nó có chút vị của muối.

Cậu đã diễn tập rất nhiều lần. Cũng đã được một thời gian từ khi cậu tập hát cùng với các thành viên của «Ratatoskr» để lấy thêm kinh nghiệm.

Nhưng-không giống vậy. Rõ ràng, cảm giác hoàn toàn khác với lúc đó.

Bầu không khí của buổi biêu diễn thật sự. Cảm giác căng thẳng thực sự. Cái không khí đáng kinh hãi đó như thể hàng ngàn vạn lưỡi kiếm đang đâm vào linh hồn của Shidou một cách không thương tiếc vậy.

Tuy nhiên-

"..... Ha ha"

Shidou, khẽ cười.

https://thuviensach.vn

Đây thực sự là lần đầu tiên trong đời, cậu đứng trên một sân khấu lớn như thế này.

Nhưng, Shidou đã trải qua bầu không khí này trước đó mặc dù cậu không hề biết tới.

Với Tohka. Với Yoshino. Với Kurumi. Với Kotori. Và cả chị em Yamai nữa.

Đây là bầu không khí khi cậu phải đối mặt với một Tinh Linh.

Một cuộc hẹn cực kỳ quan trọng mà bất kỳ sai lầm nào trong việc lựa chọn nào cũng có thể dẫn đến cái chết của bản thân. Hiện tại, sau khi trải qua vài lần như vậy, có vẻ như trái tim Shidou đã được trui rèn không ít.

Trong khi giữ guitar, sau khi Shidou đã đứng phía trước cái mic ở trung tâm sân khấu, cậu liếc nhìn về phía sau và hai bên trái, phải.

Bên phải cậu là Tohka. Trái là Yuzuru. Và ngay phía sau là Kaguya. Mọi người đều đã ở vị trí được chỉ định của họ và để đáp lại cái nhìn Shidou, họ gật đầu.

Tình cờ thay, cũng có mic đặt phía trước Tohka và Yuzuru. Vì có phần điệp khúc và hợp xướng bên trong bài hát này, nên có vẻ như đối sách đã được chuẩn bị.

Sau khi Shidou lên dây, cậu lại một lần nữa liếc nhìn và gật đầu.

"Kuku.....được rồi, cùng bắt đầu nào, giai điệu chết chóc đạt đến cảnh giới của người chết!"

Kaguya nói thứ gì đó nghe có vẻ nguy hiểm trong khi, lách cách lách cách gõ dùi trống.

https://thuviensach.vn

Phối hợp theo nhịp, Shidou cũng bắt đầu chơi guitar. Cùng lúc, từ cánh trái, là kỹ năng Bass cao siêu của Yuzuru, và từ cánh phải, Shan Shan tiếng lục lạc của Tohka vang lên.

Một khúc nhạc dạo nhẹ nhàng. Mặc dù người hát là một người chuyên nghiệp, nhưng việc biểu diễn lại thuộc về nhóm Shidou.

Khi họ bắt đầu chơi, cũng như lúc luyện tập. Mọi thứ tiếp tục được điều khiển như thể đó là nhảy múa và chơi những giai điệu phù hợp với suy nghĩ của cậu. Những lo lắng bao lấy toàn bộ cơ thể cậu đã được dần dần chuyển thành một cảm giác thăng hoa.(T/N: Đoạn này chưa ổn lắm)

Thế nhưng-có một tình huống bất thường xảy đến.

"..... Eh?"

Ở giữa lúc đang biểu diễn, Shidou nhướn mày.

Mặc dù khúc dạo đã xong nhưng-bài hát, không phát ra.

Cùng lúc khi Shidou nhận thấy điều đó, giọng nói hoảng loạn của Kotori phát ra từ Incam.

⌈Shidou! Đây là trường hợp khẩn cấp! Một phần của hệ thống dây điện của Quảng trường Tenguu đã bị làm hỏng bởi một ai đó, nên thiết bị phát nhạc mà bọn em chuẩn bị không thể được sử dụng được nữa!⌋

"Cái g-Cái, cái quái gì thế"

⌈Anh sẽ phải tự hát thôi! Em đã bật nguồn mic rồi đây!⌋

"Ha ha..... không, không đời nào, ngay cả khi em nói đột ngột như vậy--"

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt tiếng rít của mic vang lên, và Shidou dừng nói. Nếu cậu tiếp tục trò chuyện với Kotori, giọng của cậu sẽ được thu bởi cái mic và sẽ truyền khắp hội trường.

Nhưng, trong lúc cậu làm vậy, màn trình diễn vẫn tiếp tục.

May mắn thay, nhờ trải qua vô số lần luyện tập, những ngón tay của Shidou vẫn không vì sự lo lắng trong đầu cậu mà ngừng lại, nhưng điều khó lường là, giọng hát vẫn hoàn toàn không phát ra.

Lúc đầu, khán giả cùng làm theo nhịp với nhóm Shidou nhưng, có vẻ như là một phần khán giả bắt đầu nhận thấy một cái gì đó kì lạ.Và họ bắt đầu nghiêng đầu với vẻ nghi ngờ.

"Ah-"

Một cảm giác bồn chồn kỳ lạ một cách không thể so sánh đang ràng buộc lấy cơ thể cậu. Răng bắt đầu đánh cầm cập Chân bắt đầu run rẩy. Tầm nhìn cũng dần dần trở nên mờ ảo. Cứ thẳng thắn mà tiến tới, dù có thất bại cũng phải le lói được một chút, dòng suy nghĩ đó cứ vậy mà không ngừng hiện lên trong tâm trí cậu. Bản thân cũng ý thức được đó là một ý nghĩ vô cùng nguy hiểm. Đối mặt với sự cố đột nhiên phát sinh này....

Cách nghĩ này không khác gì so với khi một đứa học sinh tiểu học muốn có thiên thạch rơi vào trường vì nó không hoàn thành bài tập về nhà cả. Không có hiệu quả hay khả năng nó xảy ra đâu, một suy nghĩ cực đoan trái nghịch với lẽ thường.

Không thể nào, không thể nào. Hiện tại cậu có thể nghe thấy những lời đó vang lên trong đầu. Nếu cậu dừng màn trình diễn ở đây, thì tuyệt đối sẽ không thể nào có thể đánh bại Miku. Nhưng, những ý nghĩ đó thúc đẩy sự thiếu kiên nhẫn của Shidou, thậm chí còn tiếp tục làm mờ đi ký ức của cậu. Bài hát không phát ra. Giọng hát của cậu vậy. Ngay cả hơi thở của cậu cũng dần trở nên run rẩy.

https://thuviensach.vn

"U, ah....."

Ngay lúc này.

"--------"

Không biết từ đâu.

-Một giọng hát, truyền đến.

"..... Eh?"

Trong một khoảnh khắc, cậu còn tưởng rằng hệ thống dây điện đã được khôi phục lại và giọng hát từ thiết bị phát nhạc phát ra nhưng--cậu đã nhầm.

So sánh với kí ức của cậu, giọng hát này là hoàn toàn khác biệt. Thay vào đó, giọng hát này là-

Không hề di chuyển khuôn mặt, cậu từ từ nhìn lại. Và.

"Toh..... ka?"

Shidou gọi tên cô với một giọng nói nhẹ nhàng đủ để không bị thu bởi mic.

Không sai. Tohka đứng ở phía bên phải của Shidou đang vừa hát vừa lắc cái lục lạc một cách rất nhịp nhàng.

Hơn nữa, thứ gây sốc chính là-giọng hát đó.

"Tuyệt vời....."

Nó quá tuyệt, thậm chí còn đạt đến trình độ khiến cho người nghe không khỏi mê mệt.

https://thuviensach.vn

Không, nói một cách chính xác hơn thì cũng không hẳn là 『tuyệt』. Dù sao thì.....cô nàng cũng không hoàn toàn dựa theo nhịp điệu mà hát. Nhiều khả năng, cô nàng chỉ hát theo cảm hứng mà thôi. Không chỉ có vậy, đôi chỗ còn sai lời nữa.

Tuy nhiên, nói một cách chính xác nhất. Giọng hát đó, bài hát đó, đã làm xao động trái tim của người nghe.

"-----"

Khi đó, Shidou-người đang nhìn chằm chằm vào gương mặt của Tohka, không khỏi mở to mắt.

Trên khuôn mặt của Tohka, không hề tồn tại cảm giác sợ sệt trước sân khấu, sự thù địch đối với Miku, và thậm chí ngay cả ý thức trách nhiệm với một công việc quan trọng cũng vậy.

Đơn thuần là cô nàng chỉ cảm thấy thích thú mà thôi.

Được biểu diễn âm nhạc với nhóm Shidou đã khiến cô nàng rất hạnh phúc và vui mừng khôn xiết không thể chịu được mà chỉ 『Hát』 để 『Vui』 thôi.

-Không phải vậy, Shidou khẽ lắc đầu.

Nhất định phải biểu diễn thật tốt; Nhất định phải đánh bại Miku, đúng là khi tự đẩy bản thân vào chỗ không lối thoát mới ý thức được việc này nhưng..... giờ cậu nghĩ lại thì, Tohka đã luôn biểu hiện khuôn mặt đó trong thời gian luyện tập .

Nhiều khả năng, cô nàng đã cố gắng để ghi nhớ lời bài hát nhưng đã kết thúc việc nhớ nhầm đôi chỗ. Khi Shidou đang thưởng thức giọng hát của Origami, cậu nhớ ra mặc dù rất mơ hồ.

https://thuviensach.vn

"..... Ha, ha, ha"

Shidou đột nhiên bật cười.

Áp lực mạnh mẽ đã quấn lấy tay chân cậu mới đây thôi đã biến mất như thể mọi thứ chỉ là dối trá. Ngón tay cậu di chuyển một cách khéo léo đến nỗi làm cậu cũng phải tự ngạc nhiên chính mình. Khi nhận ra, Shidou gẩy cây đàn guitar với một lực mạnh nhất cho đến bây giờ.

Đây cũng không phải vì là cậu muốn công bố 『Kỹ thuật lôi cuốn』 mà cậu đã dày công nghiên cứu trong suốt quá trình học trung học, cũng không phải cậu đột nhiên thức tỉnh nó.

-Một màn trình diễn âm nhạc theo cách thông thường sẽ không phù hợp với giọng hát của Tohka!

Cậu chỉ đơn thuần nghĩ vậy mà thôi.

Nhiều khả năng, giai điệu bài hát là hoàn toàn hỗn loạn. Đó có thể là sự thật. Nếu cậu có thể biểu diễn hoàn hảo với một phương pháp tù túng như vậy, thì ngày mai Shidou đã viết đơn xin nghỉ học để trực tiếp bước vào ngành giải trí rồi.

Nhưng, nếu là bây giờ.

Nếu là bây giờ, thì hoàn toàn khác.

Đó là bởi vì ngay bây giờ, Shidou không đơn độc.....!

Kaguya và Yuzuru nhanh chóng nhận ra cơn cuồng nhiệt của Shidou và bắt nhịp một cách hoàn hảo với buổi biểu diễn hỗn loạn. Chắc là cảm thấy đã có một sự thay đổi trong giai điệu, Tohka liếc về phía Shidou và nhưng người còn lại và đã nở một nụ cười rạng rỡ.

"....."

https://thuviensach.vn

Trong một khoảnh khắc-thịch, tim cậu như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

Không phải là vì cảm giác lo lắng ban nãy. Mà là-

Nhưng, giờ trong đầu cậu không còn chỗ để mà nghĩ đến vấn đề này nữa.

Phần một của bài hát đã kết thúc, và bước vào nửa sau của tiết mục biểu diễn.

Vào lúc đó, trong đầu Shidou, một khao khát âm thầm xuất hiện.

Nó cũng đơn giản thôi.

-Mình muốn được hát cùng Tohka.

Ngay tại sân khấu này, mình muốn được hát cùng Tohka!

Mặc dù Shidou không hát những âm thanh ngu ngốc, không có vẻ là cậu có kỹ năng để hát tốt. Nhưng ít nhất, họ sẽ không thể đánh bại Miku như thế này, và theo như Kotori thì cậu hát dở tệ.

Thế nhưng, ngay cả như vậy, bất ngờ là xem ra cậu không thể cưỡng lại ngọn nguồn khao khát trong trái tim mình.

Đồng thời khi phần 2 bắt đầu, Shidou bắt đầu hát và phối hợp với Tohka.

"....."

Tohka tiếp tục ca hát trong khi nhìn vào Shidou với vẻ ngạc nhiên.

Tuy nhiên, chuyện đó chỉ xảy ra trong nháy mắt mà thôi. Tohka trông càng hạnh phúc hơn và giọng hát của cô bắt đầu trở nên năng nổ.

https://thuviensach.vn

Không chịu thua Tohka, Shidou cũng toàn lực ca hát. Những giai điệu mà ban nãy còn không thể cất lên giờ đã tuôn ra khỏi miệng cậu một cách vô thức.

Trong khi đang hát, Shidou đã hoàn toàn quên về trận đấu với Miku.

Đầu cậu tràn ngập bởi một mảnh cảm xúc đơn giản duy nhất.

Thật thú vị!

-Thật thú vị!

---Thật thú vị !!

..... Khi cậu nhận ra, bài hát đã kết thúc.

Vai cậu đột nhiên rung lên. Cậu cảm thấy thân thể đầm đìa mồ hôi, ướt đẫm như thể cậu mới nhảy vào hồ bơi vậy.

"Shidou!"

Và, Tohka chạy về phía cậu với một nụ cười rạng rỡ.

"!"

"Oh..... Oh!"

Sau khi cậu giơ tay lên như những gì cô nàng bảo, Tohka giơ tay lên và Pachin! đập tay với cậu.

Trong giây phút đó--

Tai Shidou bị chấn động bởi một tràng cổ vũ và vỗ tay như sấm dậy, lớn đến mức làm cậu quên đi cả sự tồn tại của Incam và thiết bị phát nhạc nằm trong tai mình luôn.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Ánh Lam Sắc Lấp Lánh

Phần 1

"Pháp sư, 6 ------- người máy, 5 ....."

Tính toán các dữ liệu được hiển thị trên cảm biến chiếu trên võng mạc, Origami lặng lẽ lẩm bẩm.

Mục tiêu, còn lại 11. Theo tính toán, 2/3 người máy của địch đã bị loại bỏ.

"....."

Lúc này, trước mắt là xác của những con người máy đã bị cô bắn hạ hoàn toàn trước đó, Origami không khỏi thở hắt ra.

Cấu trúc cơ thể mảnh mai, với hai cánh tay khổng lồ. Khớp đầu gối tương phản với con người. Cái đầu trông như một khuôn mặt hoàn toàn được che chắn bởi một chiếc mũ bảo hiểm nhẵn mịn. Và, rất nhiều bộ phận của CR-unit được lắp đặt trên các vị trí then chốt của cơ thể.

Cô đã rất đỗi quen thuộc với mấy con người máy này rồi.

Hai tháng trước đó. Chuyện xảy ra khi cô đi đến một hòn đảo gọi là đảo Arubi trong chuyến dã ngoại của trường. Một con người máy đã cản đường Origami khi cô sắp đuổi theo Shidou - người đã tiến vào cơn bão, nhưng, nó có kiểu tương tự với những con robot này.

https://thuviensach.vn

Con người máy đó--------được gọi là «Bandersnatch», cô đã bị sốc khi chúng xuất hiện với các pháp sư của DEM, nhưng giờ thì khác, nó biến thành một thứ nằm trong hiểu biết của Origami.

Một con búp bê cơ khí có thể sử dụng Realizer, nhưng sẽ không hoạt động trừ khi nó được kết nối với bộ não con người.

--- Cô nghĩ chắc vì nó là một sản phẩm bất thường của nhà nước nhưng, như mong đợi, có vẻ như nó là một thứ gì đó đến từ các tập đoàn DEM. Như vậy, cô có một lý do thuyết phục tại sao, những con búp bê này lại xuất hiện trong chuyến dã ngoại trước đó và lý do tại sao ngay cả khi cô báo cáo chuyện này với cấp trên thì họ vẫn không đưa ra bất kỳ đối sách nào.

".....Tôi sẽ không cho phép các người đụng một ngón tay nào vào Shidou đâu"

Cô nghiến răng và thực hiện một lệnh đến não.

Cô xác định các Pháp Sư cùng người máy thành mục tiêu rồi bắt đầu triển khai cố định trường Territory của mình lại . Độ chính xác thấp do kích hoạt song song trên 10 Territory nhưng, ngay cả như vậy, nó có thể kìm chân họ trong một khoảnh khắc. Toàn bộ các container từ số 5-8 ngay lập tức được triển khai toàn lực, và tên lửa được phóng về phía mục tiêu.

Tất cả các pháp sư đã thoát ra được khỏi tình trạng bị khống chế và suýt soát né tránh được nhưng, 2 con «Bandersnatch» đã bị bắn trúng đầu và bụng trước khi hoàn toàn rơi xuống.

"Chết tiệt, chết tiệt, ngươi là cái quái gì thế!"

Đương nhiên, các pháp sư còn lại với Jessica dẫn đầu đều nhằm vào Origami và bắn pháo laser hay phóng tên lửa vào cô. Nhưng, Origami cũng không phải dạng người hảo tâm đến nỗi đi chịu toàn bộ lực công kích đó.

https://thuviensach.vn

Cô kích hoạt bộ đẩy lắp đặt ở phần dưới của thùng chứa vũ khí, và lao vào bầu trời với một tốc độ không thể tưởng tượng với cái kích thước khổng lồ đó của «White Licorice».

Cô sẽ triển khai Territory để dự đoán các đợt tấn công cô không thể tránh né, hoặc triển khai một loại Territory phòng thủ trên các điểm va chạm để bảo vệ mình.

Nếu là bình thường thì Origami đã không thể làm gì «Bandersnatch» nhưng, mọi chuyện sẽ khác khi cô có «White Licorice». Một vũ khí không người lái sử dụng Realizer(T/N: Đoạn này là sao?). Đó là sự thật, nó là một điều kỳ diệu và cũng là một mối đe dọa nhưng, nếu đơn thuần là về khả năng chiến đấu, thì các pháp sư không thể sánh được với nó, đó là đánh giá của Origami. Cho dù là điều khiển Realizer hay lực truyền động nhỏ thì đều chênh lệch rõ rệt với các pháp sư kia. Họ giờ là mục tiêu dễ dàng cho Origami, nhờ quy mô hỏa lực có thể ngang hàng với cả một trung đội của «White Licorice».

"Bắn! Bắn! "

Có vẻ như còn chưa rút được ra bài học, các pháp sư phát động một chuỗi công kích liên tục. Số lượng lớn đầu đạn phát động hoàn toàn bao phủ toàn bộ tầm nhìn của cô đang lao về phía Origami.

Cho dù là Origami, với lượng lớn hỏa lực như vậy thì cũng không thể nào tránh được. Origami ngay lập tức thực hiện phán đoán và kích hoạt Realizer phòng thủ chuyên dụng xung quanh cơ thể của mình. Nó không phải là một đợt công kích quá mạnh. Ở mức độ này thì nhận vài hit chắc cũng không sao-------

".....!?"

Khoảnh khắc mà Origami nghĩ vậy, cô đột nhiên cảm thấy hoa mắt.

https://thuviensach.vn

Territory của cô bị bóp méo ngay lập tức và một vài viên đạn phát nổ trên lớp giáp của «White Licorice». Một tác động mãnh liệt lay động Origami, và cảm giác buồn nôn nhẹ ập tới.

"Kuh-------"

Sau Origami hơi cau mặt, cô kích hoạt động cơ đẩy và tạm thời thoát khỏi chỗ đó. Dừng lại sau khi bay đến một vị trí có thể quan sát toàn bộ pháp sư trong tầm nhìn của mình, cô điều hòa lại nhịp thở.

".....hn?"

Nhìn vào hành động đáng ngờ của Origami, Jessica giật giật lông mày.

"Ah ------ aha. Hahahahahaha! Ta hiểu rồi, ra là vậy"

Mặc dù trước đó sắc mặt còn tái mét mặt, giờ Jessica đột nhiên cười to với vẻ vui sướng, cô ta chỉ vào Origami.

"Xem ra ngươi đã đến giới hạn rồi. Quý cô pháp sư ưu tú-san "

Origami nheo mắt trước lời nói của Jessica. Tại thời điểm đó, một cảm giác nhầy nhụa hình thành bên khóe miệng cô.

Trong khi vẫn không ngừng quan sát kẻ địch, cô cố gắng lau nó đi với hai bàn tay của mình. Kết quả là cô phát hiện ra vệt máu trên tay của mình. Có vẻ như là máu chảy ra từ mũi.

Trong một khoảnh khắc, cô còn tưởng là do đợt công kích trên nhưng .....thực tế không phải vậy

"Đây, là ....."

Tiếp theo, những cơn đau đầu và hoa mắt ập vào Origami khi cô phát ra giọng như một tiếng rên.

https://thuviensach.vn

Đây không phải là lần đầu tiên cô cảm thấy điều này. -------- Đây là giới hạn hoạt động.

"Fu .....hahaha! Tệ quá. Thật đáng tiếc. Tuy nhiên, mọi thứ đã kết thúc khi mọi chuyện thành ra thế này rồi"

Đồng thời, lúc Jessica cười, trên bầu trời phía sau cô ta, một vài hình bóng xuất hiện. Đó là «Bandersnatch».

Thân thể của chúng không có bất kỳ tổn hại nào. Xen ra chúng không phải là những con Origami đã bắn hạ mà là viện binh được gửi đến từ một nơi nào đó.

Sau khi xác nhận điều đó, Jessica nở một nụ cười như thể chiến thắng đã nằm trong tầm tay cô ta.

"Fufu".

".....kuh"

Trong khi đang chịu một cơn đau đầu dữ dội với tầm nhìn dần mờ đi, Origami không khỏi nghiến chặt răng lại.

Phần 2

Tại trung tâm sân khấu của Quảng trường Tenguu, là các thí sinh tham dự ngày đầu tiên đang xếp hàng.

Mọi người đều có biểu hiện căng thẳng và nuốt nước bọt trong khi chờ đợi giọng nói của người chủ trì.

Việc đó cũng bình thường thôi. Dù sao, tất cả các màn trình diễn cũng như bỏ phiếu đã kết thúc, và là giờ đang ở giữa lúc công bố những trường đạt thứ hạng cao nhất.

https://thuviensach.vn

"Vị trí thứ ba cho mảng biểu diễn sân khấu------- thuộc về trường Cao trung hệ liên thông Đại học Senjou"

Khoảnh khắc tên của ngôi trường được công bố từ loa phát thanh, tiếng vỗ tay và cổ vũ tràn ngập khắp nơi và những thí sinh từ trường Senjou đang đứng trên sân khấu, hét lên trong vui sướng.

Đó là nhóm biểu diễn jazz ngay trước lượt của nhóm Shidou. Shidou clap clap vỗ tay.

Nếu được đứng ở vị trí thứ ba thì có nghĩa là họ đã biểu diễn khá tốt. Lý do tại sao ấn tượng của cậu quá mơ hồ và đơn giản là vì ..... mặc dù với khoảng cách từ cánh gà đến vị trí của các thí sinh kia thì cậu có thể dễ dàng nghe được họ biểu diễn thế nhưng, do bản thân cậu lúc đó đang vô cùng lo lắng và căng thẳng, vậy nên cũng chả lưu lại ấn tượng gì cả.

"Vị trí thứ 2!"

Và, như để đàn áp tiếng cổ vũ, giọng nói của người chủ trì lại một lần nữa vang lên.

Trên thực tế, thứ mà khán giả quan tâm nhất bây giờ là kết quả. Vậy nên, cả hội trường được lấp đầy bởi những tiếng nói, tiếng vỗ tay và huýt sáo trong nháy mắt đã lặng như tờ. Trong tâm trí của tất cả mọi người, nhất định đã hiện ra một trong hai cái tên đó.

Hoặc là màn trình diễn cực kì xuất sắc của thần tượng đến từ Nhà vô địch Rindouji, Izayoi Miku.

Hoặc là màn trình diễn vô cùng kỳ công trong những phút cuối của những thí sinh đến từ Cao trung Raizen.

Chắc là do họ đều nắm giữ tinh hoa của Tinh Linh. Trong mắt của bất kỳ ai mắt, cả hai đều rất phi thường.

https://thuviensach.vn

Sau khi cầm kết quả lên trong tình trạng hơi lo lắng, người chủ trì hít một hơi trước khi tiếp tục.

"------Kém hơn một chút! Cao trung Raizen! "

"....."

Giây phút mà cái tên này vang vọng ra từ loa phát thanh và kết quả được hiện trên màn hình lớn được lắp phía trên sân khấu, trong một khoảnh khắc, Shidou cảm thấy như thời gian ngừng lại vậy.

Sau một nhịp, khi cậu mở mắt ra trong âm vang của tiếng vỗ tay hò reo, cổ vũ và một vài náo động nhỏ, đập vào mắt cậu là khuôn mặt đang mỉm cười của Miku.

Việc đó cũng là lẽ tự nhiên thôi. Nhóm Shidou đứng ở vị trí thứ hai có nghĩa là-------

"Và, dành lấy vinh quang ở vị trí thứ nhất trong mảng sân khấu!"

Thông báo vang vọng khắp hội trường, và đồng thời! Kaa! Toàn bộ ánh đèn đều tập trung vào người Miku.

"Vẫn giữ vững ngôi đầu! Quán quân. Học viện nữ sinh Rindouji !!"

"OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOUUUUUUUUUUUUUU ------- !!"

Một tiếng cổ vũ như núi hô biển gầm đã gây ra một chấn động mạnh trong bầu không khí của hội trường.

"Shi, Shidou ....."

Thấy bộ dạng lơ đãng của Shidou, Tohka lên tiếng trong khi nhìn vào màn hình đang hiển thị thứ hạng. Biểu hiện của cô nhuộm một chút lo lắng,

https://thuviensach.vn

và các ngón tay của cô đang khẽ run lên.

"C, chúng ta thua rồi sao .....? T-Tại mình hát mà .... "

"!Không, không phải thế! Đó không phải là lỗi của Tohka! "

Ngay cả khi Shidou lắc đầu từ chối, khuôn mặt như thể sắp khóc của Tohka cũng không trở nên tươi lên. Như thể; cô hoàn toàn không lắng nghe những gì mà Shidou nói.

"Fufu, fufufufufu ----- ....."

Khi Tohka phát ra một giọng nói yếu ớt, từ phía sau truyền đến tiếng cười khúc khích của Miku.

"Miku ....."

"Bạn xem. Mình nói có sai đâu? Việc này xảy ra là do bạn quá dựa vào một cái gì đó giống như đồng đội đấy--- "

Vẫn tiếp tục, xem thông báo của người chủ trì chẳng khác gì BGM(nhạc nền), Miku đang mỉm cười trong khi tiến lại gần cậu.

Và, khi Miku đi tới trước mặt Shidou, kui, nâng cằm Shidou lên.

"Dù sao đi nữa, lời hứa là lời hứa. Shiori-san và toàn bộ 5 Tinh linh-san với linh lực bị phong ấn bởi Shiori-san, kể từ nay sẽ thuộc về mình "

"Kuh-----"

"Ufufu ----, bạn không câng phải sợ hãi như vây đâu. Mình sẽ đối tốt với b ------ "

Và.

Giữa lúc Miku đang nói, người chủ trì hét lên với âm lượng lớn nhất.

https://thuviensach.vn

"----Vậy! Chung cuộc, vị trí đứng đầu trong ngày thứ nhất của lễ hội văn hóa Tennou đã được quyết định là Cao trung Raizennnnnnnnnn! "

".....heh?"

Điếng người, Miku mở to mắt.

Nhóm Shidou cũng mang phản ứng tương tự. Thành thật mà nói, như thể họ không nghe thấy những gì mà người chủ trì vừa hét lên.

Như để trả lời các câu hỏi Shidou và những người còn lại, người chủ trì tiếp tục .

"Thật là một kết quả rất bất ngờ. Tuy về mảng sân khấu thì không trường nào có thể đụng được đến vị trí dẫn đầu của Rindouji nhưng, có vẻ như năm nay bộ phận trưng bày và gian hàng giải khát của họ lại không được lý tưởng cho lắm "

"Eh .....? Eh ..... "

Miku vung vẩy đầu và sang hai bên như thể hoàn toàn không hiểu những gì mà người chủ trì vừa nói.

"Nhân cơ hội này, tuy chỉ dành vị trí á quân trong mảng sân khấu nhưng chung cuộc thì chiến thắng lại thuộc về Raizen. Đặc biệt là lượng phiếu bầu cho quán cà phê hầu gái trong mảng gian hàng giải khát thật đáng kinh ngạc! Tuy có nhiều ý kiến tranh cãi nhưng, các thành viên trong ban tổ chức đã thành công trong việc thống nhất ý kiến! "

"Ha, ha ...."

Shidou cười bất lực.

Cậu chưa từng nghĩ rằng họ lại được cứu bởi Ai Mai và Mii trong một hoàn cảnh như thế này.

https://thuviensach.vn

"Shidou!"

Biểu hiện của Tohka hoàn toàn thay đổi và chồm về phía cậu. Sau đó, chậm hơn một nhịp, từ hai bên, Kaguya và Yuzuru làm điều tương tự bằng cách choàng lấy cổ cậu; xem ra mọi thứ đều thành công rực rỡ.

"Kakaka! Điều này là hiển nhiên thôi! Với sự giúp đỡ của bọn ta thì việc gì cũng chỉ như cân đường hộp sữa cả thôi!"

"Tán thành. Điều đó là hoàn toàn đúng. Căn bản là không ai có thể đối đầu với bọn tôi cả"

Khi cậu bị xô đẩy như thế này, Shidou cuối cũng cũng cảm thấy thực tại mở rộng trong lồng ngực.

--- Bọn mình thắng rồi.

Bọn mình thực sự đã chiến thắng.

Vượt qua Miku. Vượt qua Rindouji.

"----- Vậy thì, giờ chúng ta sẽ tiến hành trao giải. Tất cả các đại diện, xin vui lòng tiến lên phía trước"

Người chủ trù nói vậy, và thúc giục 3 nhóm thí sinh tiến về phía trước.

Thế nhưng ------

"..... Xin đừng đùa với tôi. Chuyện này là sao ------- "

Giọng nói run rẩy của Miku truyền đến từ phía sau.

"Không lạ sao .....? Không có chuyện tôi thua cuộc được ----- ..... "

"Er, err Izayoi-san?"

https://thuviensach.vn

Ngay cả khi người chủ trì gọi cô, Miku vẫn không trả lời và di chuyển với những bước đi yếu ớt về phía trước.

"Tôi ------ Tôi Izayoi Miku, các người có biết không? Tôi ..... tôi ..... "

".....Miku"

Shidou đặt tay trước ngực như để trấn an bản thân trước cơn hưng phấn trước đó, lặng lẽ gọi tên, và tiến về phía cô nàng.

Tuy nhiên, tại thời điểm đó, Miku giật mình.

"Dừng lại đi .....Mình thắng ..... mình thắng mới đúng chứ! Những cô gái kia .....chỉ vì họ không làm tròn nhiệm vụ của mình thôi!"

".....Đừng nói như vậy. Những nữ sinh của Rindouji đã nỗ lực hết sức mình rồi"

"Mình mặc kế đấy! Mặc kệ đấy! Rõ ràng ..... là mình thắng cơ mà.....! "

"Ah ---- ....."

Nghe những lời của Miku, Shidou gãi má với một chút xấu hổ.

Sau đó, mặc dù bản thân cũng ý thưc được làm vậy là không có ý tứ, nhưng cậu vẫn nói ra.

"Nên nói thế nào nhỉ ..... chắc là nhờ vào .....những người bạn của tôi?"

"..... B, ạn ....."

https://thuviensach.vn

Miku lẩm bẩm với vẻ ghét cay ghét đắng, và biểu hiện một khuôn mặt ủ rũ. Shidou gật đầu một cách cường điệu.

"Yeah. Về phương diện ca hát thì bọn mình hoàn toàn không thể so sánh với bạn ..... nhưng, cho dù đó là quán cà phê maid, hay các học sinh chuẩn bị trưng bày, họ sẽ bù đắp vào phần thiếu sót của bọn mình"

"N, nó là cái.....gì. Xin đừng đùa với mình .....bạn..... ..? Haha, chúng cũng chỉ là con người thôi, làm sao chúng có thể có ích được ....."

"Nhưng, cho dù chỉ là con người bình thường, khi họ đoàn kết lại, họ đã chiến thắng bạn"

Miku ấp a ấp úng đứng lên. Shidou tiếp tục.

"Nè. Con người .....cũng rất thú vị đấy. Sở dĩ, Miku, bạn quá ------ "

".....masu"

"Eh?"

Không nghe rõ Miku nói gì, cậu hỏi cô ấy một lần nữa.

"Bạn? Đoàn kết .....? Điều đó là không tưởng. Với mình thì nó hoàn toàn vô nghĩa.....! "

Sau đó, Miku ngay lập tức ngẩng đầu lên, và hét lên toàn lực.

"-------- «Gabriel»!"

Trong nháy mắt, tiếng thét chói tai của Miku vang vọng khắp cả hội trường, từ dưới chân cô, những ống hình tròn gợn sóng không ngừng lan rộng ra.

https://thuviensach.vn

Như để đáp lại giọng nói của Miku, từ trung tâm của những ống tròn gợn sóng, một khối kim loại khổng lồ kỳ lạ dần hiện lên trên sân khấu.

Nó có một hình thù kỳ lạ, từ cơ quan chính cồng kềnh; nhiều xi lanh bạc dài và hẹp mọc ra và đang đứng thẳng hàng. Không khỏi làm ta liên tưởng đến một bộ phận đường ống khổng lồ được lắp đặt tại các nhà thờ.

Xem ra khán giả cũng nhận thấy đây không phải là một phần của buổi diễn. Chung quanh không ngừng vang lên những âm thanh ầm ĩ.

Thế nhưng, Miku hoàn toàn không để ý đến nó, và vung tay phải của cô từ trái sang phải. Sau đó, như thể vẽ một cái gì đó từ các đường phác họa từ bàn tay cô, một chiếc khăn quàng vai ánh sáng phát ra một ánh sáng mập mờ xuất hiện từ đó.

Không, gọi là một khăn quàng có vẻ như không thỏa đáng lắm. Vây quanh cơ thể Miku là một vài đường kẻ nhỏ chạy dọc theo các đường cong của cô; sau đó trở thành đàn piano hay bàn phím organ.

Tuy rằng không biết cô nàng gọi thiên sứ kia ra là có mục đích gì. Nhưng nó có thể dễ dàng làm cậu mường tượng đến khung cảnh của một tình huống hủy diệt mà cô sẽ gây ra về phía những người trong hội trường.

"Miku! Đợi đã! Hãy nghe tôi nói một chút đã! Tôi ------- "

"Hát lên, hát lên, hát lên------- «Gabrieeeellllllll» !!"

Tuy nhiên, Miku không chịu nghe lời cậu và giăng các ngón tay ra; sau đó cô đánh vào bàn phím ánh sáng đang trải rộng khắp xung quanh mình.

VOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO ---------- !!

https://thuviensach.vn

Trong lúc đó, thiên sứ khổng lồ đứng sau Miku, bắt đầu phát ra một âm thanh lạ thường.

Một cách có hệ thống, một vài lớp âm thanh vang lên từ bên trong các hình trụ màu bạc được sắp xếp rất hàng lối, và không ngừng lan rộng ra môi trường xung quanh. Toàn bộ bầu không khí của hội trường kịch liệt rung chuyển, và thậm chí cơ thể cậu cũng bắt đầu rung lên.

"Uh ....., gah .....!?"

Cậu không khỏi vô thức che tai lại.

Tuy nhiên đối với âm thanh dũ dội kia thì cho dù có che tai lại cũng hoàn toàn không có tác dụng gì.

Những âm thanh truyền qua khí quyển và rung động màng nhĩ của Shidou, như thể nó đang ngấm vào đại não của cậu và từ từ ăn mòn nó. ----- Không sai, giống như là [mệnh lệnh] Miku được tăng cường thêm sức mạnh.

Sau mười giây. Lướt qua toàn bộ hội trường như thể một cơn bão, âm thanh của «Gabriel» dần dần dịu xuống và cuối cùng thì hoàn toàn tan biến.

"....., ..."

Rụt rè, cậu di chuyển tay ra khỏi tai mình. Tuy vẫn còn cảm thấy ù ù tai, nhưng, trừ việc đó ra thì không có sự thay đổi đáng kể nào trên cơ thể cậu cả.

Thế nhưng, cậu ngay lập tức nhận thấy sự bất thường.

Ngay cả khi cơn ù tai biến mất, cậu không thể nghe thấy bất kỳ âm thanh phát ra từ xung quanh.

https://thuviensach.vn

Cho dù hội trường đang đang tập trung rất nhiều người nhưng, không có ngay cả một chấn động nhẹ hay tiếng bước chân nào.

Lẽ nào họ đã mất đi thính giác bởi đợt công kích vừa rồi .....? Ý nghĩ đó hiện lên trong tâm trí của Shidou. Dù sao thiên sứ mà Miku đang nắm giữ cũng là [một phép màu]. Vậy nên cho dù có làm đến một mức độ như thế kia thì cũng không có gì là kì lạ cả

"Cái g....."

Tuy nhiên, trên thực tế không phải như vậy. Shidou không khỏi bất an mà thốt lên trong khi tìm kiếm xung quanh.

Hướng tới quang cảnh kì lạ ngay trước mắt mình, cậu không khỏi vô thức thở hổn hển.

Bên trong hội trường vẫn có khoảng 1000 người trên khán đài.

Thế nhưng, không có ngoại lệ, tất cả những khán giả này đều đang đứng lên, thẳng tắp và không có bất kì một động tác dư thừa nào với những khuôn mặt vô cảm, tất cả đều đang nhìn lên phía trên sân khấu.

"Đây, đây là ....."

Cho dù có được quân đội huấn luyện đầy đủ cũng không đạt được đến một mức độ như thế này. Cảm giác như đang lạc vào một nhà máy ma-nơ-canh vậy.

"Miku, bạn, lẽ nào ....."

Cậu hét lên về phía Miku.

"Fu .....fufu .....fu, bạn..... phải không? Xinh đẹp, tuyệt vời "

https://thuviensach.vn

Kara kara Miku cười như một con búp bê bị hỏng.

"----- Nghĩ đến chuyện nó có thể dễ dàng phá vỡ dễ dàng như vậy"

Sau khi nói vậy, Miku lại một lần nữa đánh cái bàn phím ánh sáng và như thể để đáp lại âm thanh đó, các khán giả thực hiện tư thế "nghỉ" cùng một lúc.

"Fufu, ufufu, vậy, toàn bộ bạn-san của bạn đềuuuu là của mình hết, biết không? Nee Shiori-san, cái liên hệ ràng buộc hay cái gì đó bạn nói lúc nãy, đã bị hủy diệt chỉ với một ngón tay của mình rồi"

"Kuh....."

Khi trên mặt Shidou hiện ra một vẻ chua chát, Miku đánh bàn phím với một nụ cười vui vẻ.

Sau đó, các thí sinh biểu diễn lúc nãy vây lấy phía sau Shidou, và giữ cả hai cánh tay của Shidou.

"Cái g....., bạn, buông ra!"

Cho dù cậu có liều mạng dãy dụa, thí sinh kia vẫn không nhúc nhích.

Nhìn chằm chằm vào cậu với sự hài lòng, Miku chia đôi cái bàn phím ánh sáng ra và nhàn nhã đi về phía Shidou.

"Thắng bại không quan trọng. Lời hứa không thành vấn đề. Trong thế giới này, không có gì là không theo ý mình cả"

Sau khi nở một nụ cười hấp dẫn khi nói vậy, Miku sử dụng ngón tay của mình và Tsu tsu..... ..vuốt ve trên cơ thể của Shidou.

"Hii .....!?"

https://thuviensach.vn

"Fufu, Shiori-san, các Tinh linh-san, tất cả, đều thuộc về mình hết----------"

Và.

Trong khi nói chuyện hối hả và chạm vào cơ thể của Shidou, Miku đột nhiên dừng lại khi cô chạm vào phần dưới của Shidou.

".....Hn?.....hnnn?"

Sau khi nghiêng đầu, cô lùi một bước về phía sau, và vì vài lý do, mở và đóng bàn tay mà cô sử dụng để sờ mó Shidou nãy giờ.

"Cảm giác nãy giờ là ..... k, không đời nào, lẽ nào..... .."

Miku nhướng mày nghi ngờ và một lần nữa vung ngón tay của mình.

"Xác, xác nhận điều này!"

Nói xong, 2 học sinh vẫn còn ở trên sân khấu, xuất hiện hai bên Shidou, và lật váy đồng phục hầu gái của cậu lên với khuôn mặt không chút biểu cảm. Thế là chiếc quần xà lỏn không có chút mị lực nào của cậu lộ ra.

"Uwah .....!? Bạn, bạn đang định làm g.....! "

Mặc dù khuôn mặt của Shidou không khỏi chuyển sang màu đỏ và cậu hét lên, nhưng mọi việc vẫn cứ tiếp diễn. Lại có thêm một cô gái đi đến; sau đó cô tụt quần xà lỏn của Shidou cùng với đồ lót của cậu xuống.

"Gyaaaaaaaaaaaaa!?"

Cậu hét lên và vung vẩy tay và chân loạn xạ. Khi đó, các cô gái đang giữ cậu cuối cùng cũng buông tay ra.Trong cơn hoảng loạn, ông lấy lại, quần lót, quần xà lỏn, váy và đưa chúng về lại với vị trí ban đầu.

https://thuviensach.vn

Nhưng ..... bây giờ không phải là lúc để nghỉ ngơi.

Trước khi cậu nhận ra, Miku đã nhanh chóng đứng dậy và chạy ra khỏi Shidou, biểu hiện khuôn như thể ngày tận thế đã đến và mang những ngón tay run rẩy và đôi mắt mở rộng hướng về phía Shidou.

"Shi .....ShiShiShiShiori.....san, bạn .....là, nananana,m ....."

Mắt Miku quay vòng vòng và sắc mặt cũng trở nên tái mét.

"Mi, Miku !, Hãy bình tĩnh! Tôi ------ "

Shidou bằng cách nào đó kiềm chế để nói với một giọng bình tĩnh để xoa dịu Miku nhưng ------chẳng được gì.

"Uukyaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa ---------- -------- !!"

Sau khi Miku hét lên, cái bàn phím ánh sáng mà đã trôi nổi trong không trung nãy giờ trở lại với Miku. Miku một lần nữa bắt đầu biểu diễn.

Nhưng, Shidou không có thời gian mà mê mẩn bài hát của cô nàng.

Thời điểm Miku bắt đầu biểu diễn, người chủ trì và các thí sinh, và các khán giả trong hội trường, tất cả họ chạy về phía Shidou cùng một lúc.(Dự là sắp có màn rape tập thể :v)

"Uu, uwaaaaaaaaaaaaah!?"

"Ta sẽ làm ngươi phải cảm thấy hối hận! Dám lừa gạt ta .....! "

Trộn lẫn trong âm thanh của tiếng bước chân và gầm giận dữ, giọng của Miku vang lên.

https://thuviensach.vn

"Kuh.....!"

Shidou nhíu mày và nắm chặt nắm đấm của mìnhlại . Không có nơi nào để chạy. Sau một vài giây, không nghi ngờ gì nữa, Shidou sẽ bị nuốt vào trong biển người.

Đã thế này thì -------- chỉ còn một cách

"Chết tiệt .....!"

Khi Shidou hạ quyết tâm------ cậu bắt đầu chạy thẳng về phía Miku.

Không sai. Cậu chuẩn bị tấn công Miku-người đang kiểm soát tất cả mọi người. Tuy chỉ là một tia hi vọng lé loi, nhưng đó là cách duy nhất.

---Thế nhưng.

"Cái g.....!?"

Shidou hoảng hốt cao giọng. Ngay trước cậu đến gần Miku, đồng thời nhiệt độ xung quanh cậu đột ngột giảm xuống, một bức tường băng xuất hiện như thể để ngăn cách Shidou và Miku, và chặn bước tiến của Shidou.

"Đây là .....lẽ nào!"

Khi Shidou mở to mắt kinh ngạc, cậu nghe thấy một giọng nói quen thuộc từ phía sau.

[Hnn -, fufu--. Ban nãy đúng là nguy hiểm thật. Anh bạn không nên làm những việc giống như vậy nữa, biết không?]

"O... onee-sama, em đến bảo vệ chị..."

Cậu nhìn theo hướng phát ra những giọng nói đó. Có một con búp bê thỏ khổng lồ phát ra tiếng nói lầm bầm của nó và Yoshino ở dạng Linh

https://thuviensach.vn

phục bị giới hạn đang ở trên lưng của nó.

"Yoshino !? Em, tại sao ------- "

Chưa dứt lời và cậu đột nhiên chú ý tới một việc. Cái cách mà Yoshino gọi Miku là ..... [Onee-sama]. Cũng tương tự các fan của Miku ở Rindouji, và Ai-người được [yêu cầu] bởi Miku.

"Lẽ nào, em ....."

Những suy nghĩ tồi tệ nhất hiện lên trong tâm trí của Shidou.

Và, trong khoảnh khắc tiếp theo, một cơn cuồng phong thổi dữ dội bên trong hội trường, và đập mạnh vào cơ thể của Shidou.

".....Kuh!"

Bị bất ngờ, cậu không khỏi ngã dập mông xuống đất.

Đồng thời, một giọng nói không chút sợ hãi vang lên từ phía trên.

"Kuku .....ngu ngốc. Giám thách thức Aneue-sama(của bọn ta thì đủ biết ngươi ngu ngốc như thế nào rồi"

"Khẳng định. Đó là một hành động cực kì liều lĩnh. Bọn tôi sẽ không cho phép cậu đụng một ngón tay nào vào Onee-sama đâu"

Trong lúc nói, Kaguya và Yuzuru dễ dàng bay lên và dừng lại ở khoảng không phía trên Miku.

Cả hai người đều đang khoác trên mình những bộ Linh phục trong phiên bản bị giới hạn của họ, Kaguya đang cầm một cây thương lớn, trong khi Yuzuru đang cầm một thứ vũ khí trông như thể một con lắc và cả hai người họ đều giữ chúng bằng một tay.

https://thuviensach.vn

"C, cả hai người nữa sao.....!?"

Shidou cảm thấy tuyệt vọng và rên rỉ. Xem ra [âm thanh] phát ra từ Thiên sứ của Miku đã kiểm soát các Tinh linh với Linh lực đang bị phong ấn của họ.

"Fu ..... .fufu, ahahahaha .....! Cái gì, thế này! "

Và, tiếng cười của Miku truyền đến.

"Đây hoàn toàn là lỗi của bạn, Shiori-san à. Không ngờ trong hội trường lại có nhiều Tinh Linh như vậy! Huống hồ, toàn bộ đều là kiểu mình thích cả! Aah .....thật sự tốt quá, quá tuyệt vời!"

Cô nói, và vặn vẹo cơ thể mình một cách kì quái.

"Vậy thì .....giờ mọi chuyện đã thành thế này thì, đối với ta thì ngươi không hoàn toàn không có giá trị sử dụng nữa. Phải giải quyết nhanh chóng, để mà còn chơi đùa với các Tinh linh-san nữa chứ----- Maa, bắt lấy hắn!"

Miku nhấn cái bàn phím ánh sáng mạnh hơn. Khi cô ấy đã làm điều đó, Yoshino và Yamai tỷ muội đối mặt với Shidou và nhìn cậu với những ánh mắt đầy thù địch.

Trên hết, tình hình càng trở nên tồi tệ hơn.

Từ trong đam thí sinh, lắc lư ....., Tohka với bộ Linh phục bị giới hạn như Yoshino và những người còn lại bước ra.

"Lẽ, lẽ nào, thậm chí cả Tohka cũng.....đây chỉ là đùa thôi, phải không .....? Dừng lại-------- "

Thế nhưng, hoàn toàn không để tai đến những lời của Shidou, Yoshino phóng ra một tràng hàn băng khí, trong khi Yamai tỷ muội sử dụng một trận

https://thuviensach.vn

cuồng phong vô cũng mãnh liệt vào cậu.

"U, uwaaaaaaaaaaaah!?"

Cậu gập mình lại và chuẩn bị tinh thần cho tác động.

Thế nhưng ---------- rốt cục thứ tấn công cơ thể Shidou là không phải là một cơn lạnh cắt da cắt thịt hay là một trận cuồng phong 'tất hoại', mà lại là một cảm giác lâng lâng trôi nổi.

"---------- Eh?"

Vào thời điểm cậu thốt ra một âm thanh ngu ngốc, tầm nhìn của Shidou đã chuyển từ trên sân khấu lên phía trên của lối đi nhỏ gần trần nhà.

"Shidou, rốt cục là chuyện gì đang xảy ra vậy ....?"

Cậu nghe thấy một giọng nói quen thuộc. Nhìn lại, Shidou bắt gặp hình ảnh Tohka trong bộ Linh phục bị giới hạn đang ở đó. Xem ra, ngay trước khi Shidou bị nuốt chửng bởi biển người, cô đã ôm Shidou và bay đến trần nhà gần đó.

..... Còn nữa, Shidou đang được Tohka bế một cách rất dễ dàng. Nói tuột ra thì, cậu đang được ở trong tư thế [bế công chúa].

"..... .."

Tuy nhờ vậy mà câu mới được cứu, nhưng Shidou lại cảm thấy vô cùng phức tạp và co rúm má lại.

Nhưng, bây giờ không phải là lúc để lo lắng về chuyện đó. Sau khi Shidou được thả xuống và đứng trên lối đi hẹp, Shidou nói với Tohka.

"Cảm ơn, cậu đã cứu mình đấy. Nhưng, Tohka .....cậu, sao cậu lại không sao cả? Yoshino và những người còn lại đều bị điều khiển bởi Miku

https://thuviensach.vn

và vẫn còn ..... "

".....nu?"

Nghe Shidou nói, Tohka nghiêng đầu trong ngạc nhiên, [ooh] và vỗ hai tay vào nhau như thể cô nàng nhớ ra gì đó trước khi với dưa tai lên hai tai. Và sau đó, Pon, cô nàng gỡ cái nút tai ra. Xem ra, cô nàng đã đeo nó liên tục từ lúc biểu diễn cho tới bây giờ.

"Cậu ..... đó là"

"UMU, sẽ rất mấy cân bằng nếu chỉ đeo một bên, tớ cảm thấy tớ không thể bắt được nhịp điệu nếu không làm như thế này"

"....."

Trong một khoảnh khắc, cậu đã nghĩ là một người cầm trống lục lạc không cần thiết phải mang nhiều thiết bị như vậy nhưng, cậu quyết định không nói ra.

"Vậy, Shidou"

"Aah .....phỏng chừng tất cả mọi người đều bị Miku thao túng hết cả rồi"

Nghe những lời của Shidou, Tohka nhìn xuống Miku đang đứng trên trên sân khấu.

Sau khi Miku trừng mắt nhìn Shidou-người bỏ trốn vào lối đi hẹp với vẻ ghét cay ghét đắng, cô nàng thay đổi sự chuyển động của các ngón tay của cô trên bàn phím, và thay đổi giai điệu của «Gabriel».

Khi đó, khán giả chuyển hướng đi và bước vào cánh gà sân khấu. Có lẽ cô nàng định để họ lên sàn diễn bằng cách leo cầu thang từ phía sau. Không biết họ đang nghĩ gì, một vài người cố gắng để leo tường của hội

https://thuviensach.vn

trường để tiến về phía Shidou. Nhưng những vấn đề lớn nhất là Yoshino và Yamai tỷ muội. 3 người họ vẫn còn, nhìn Shidou và Tohka với những ánh nhìn sắc nhọn như thể để bảo vệ Miku. Miễn là mấy cô nàng còn ở đó, họ sẽ không còn cách nào khác để có thể tiếp cận được Miku.

"Kuh..... .."

Shidou nhăn mặt, và gõ vào incam mình.

Cậu tự biết là các phương pháp cơ bản sẽ không thể giải quyết vấn đề này. Cậu cũng biết rằng cậu không thể rời khỏi tình trạng này một mình được. Nhưng, bây giờ không có sự lựa chọn nào khác ngoài rút lui. Đó là bởi vì đối thủ của họ là 4 Tinh linh với sự thù địch sâu sắc.Thậm chí là có Tohka ở đây, không có cách nào để họ có thể giành chiến thắng được.

Cậu sẽ nhờ Tohka cắt bức tường của hội trường, và trốn vào trong không trung, sau đó họ sẽ được «Fraxinus» dịch chuyển về. Đó là phương pháp duy nhất mà cậu có thể nghĩ ra lúc này.

Không lâu sau đó, cậu có thể nghe thấy một giọng nói quen thuộc phát ra từ Incam.

Vâng, có chuyện gì vậy?

Cô bé đáng ra phải biết về tình huống nguy hiểm hiện tại qua các camera tự động chứ nhỉ, cậu nhướn mày trước giọng nói hoàn toàn không có chút lo lắng nào của Kotori.

"Kotori đấy hả.....? Không xong rồi. Bọn anh sẽ chạy ra ngoài, vậy nên hãy sử dụng «Fraxinus» để đưa bọn anh về! "

Huh?

https://thuviensach.vn

Những nghi ngờ trong lòng Shido trong nháy mắt đã chuyển thành nỗi tuyệt vọng.

------ Ngươi đang nói cái gì vậy? Đồ ngốc, ngươi giám chống lại Onee-sama của bọn ta, vậy nên đi chết đi

"Ko, tori ....."

Shidou chỉ có thể gọi tên cô em gái mình trong câm lặng.

Phần 3

".....Đây .....rốt cục là"

Khoảnh khắc mà Reine-người đã trở lại «Fraxinus», bước vào đài chỉ huy, cô nhướn mày trước một bầu không khí kì quái.

Cô đã liên lạc để thực hiện phân tích sâu hơn về trạng thái tinh thần của Miku sau khi xem nhóm Shidou biểu diễn, và để Yoshino lại cho các thành viên khác trước khi trở về «Fraxinus» nhưng .....có vẻ như, có gì đó đã xảy ra ở giữa lúc cô đang dịch chuyển.

"Ahahahahaha! Đồ ngốc! Rõ ràng là ngươi phải chết vì dám lừa dối Miku onee-sama, phải không? Đi chết đi! Nhanh lên, chết ngay và luôn đê! "

Cô bé chỉ đạo rõ ràng về phía màn hình chính hiển thị Shidou-người đã phải đối mặt với một tình huống nguy hiểm, từ ghế chỉ huy .....à mà không, Kotori đang nói và cười trong khi ngồi trên Kannazuki-người đứng bằng bốn chân.

Các thành viên phi hành đoàn khác đều hành động tương tự và giơ ngón tay giữa lên hoặc hướng ngón tay cái xuống dưới trong khi, lăng mạ Shidou.

https://thuviensach.vn

"Nhân, nhân viên phân tích Murasame"

Trong đám đó, «Hình nhân» Shiizaki là người duy nhất mang vẻ hoảng loạn, sau khi xác nhận Reine có ở đây, khuôn mặt của cô sáng lên và vội chạy về phía Reine.

"Xin hãy cứu tôi! Mọi người đang trở nên kỳ quái.....! "

".....Rốt cục là chuyện gì đã xảy ra?"

"T-Tôi không biết! Khi tôi đang kiểm tra giai điệu của màn trình diễn, thì tất cả mọi người đột nhiên ....! "

".....fumu"

Sau khi Reine khẽ thốt lên, cô nhìn vào vào màn hình chính.

Ở đó, là Shidou và Tohka đang bị dồn về một bên hội trường, Miku xuất hiện như một thiên thần trên sân khấu, dường như làm theo lệnh của cô, khán giả, Yoshino và Yamai tỷ muội đều ở đó.

Xem ra, không hề nghi ngờ gì nữa, Miku đã làm gì đó.Nếu cô không cứu Shidou và Tohka sớm thì nọi chuyện sẽ trở nên rất nghiêm trọng. Và, tại thời điểm đó.

"....."

"Eh -----?"

Reine và Shiizaki nhíu mày cùng lúc. Đột nhiên bên trong con tàu, một báo động lớn bắt đầu vang lên.

Hơn nữa, đó không phải là một thông báo về sự không hài lòng của Tinh Linh hay một kẻ thù đang tiến gần. Mà là ------

https://thuviensach.vn

"-------Realiser cơ bản kích hoạt song song. Bắt đầu nạp Ma lực. Chuẩn bị hội tụ pháo «Mystletainn». Mục tiêu ---------- sân khấu trung tâm Quảng trường Tenguu"

Một thông báo máy móc được phát sóng từ loa. Reine và Shiizaki lại lần nữa đồng thời nhìn về phía Kotori người- Kara Kara cười trong khi đối mặt với các giao diện điều khiển và Kannazuki người đang làm mộ cái ghế trong khi biểu hiện một khuôn mặt ngây ngất.

"Chỉ, chỉ huy! Ngài đang làm gì vậy..... !? "

Shiizaki hét lên trong sự bối rối.

Thế nhưng, Kotori lại phẩy tay một cách phù phiếm, đâu có ai ngờ rằng cô bé vừa mới kích hoạt một chương trình phá hoại xong.

"Ahaha, cô đang nói gì vậy Shiizaki. Có rất nhiều đứa ngu ngốc dám lừa dối Onee-sama tụ tập ở đó, cô có biết không? Vậy nên, không phải tốt hơn hết là chỉ cần làm bốc hơi mọi thứ trong 1 phát"

"Ngài đang nói gì .....! Ph, Phó chỉ huy cũng vậy, đừng làm cái ghế nữa mà hãy ngăn ngài ấy lại đi! "

Khi Shiizaki hét lên, Kannazuki đanh mặt của lại ngay lập tức.

"Hai người, đang nói cái gì vậy. Cuối cùng tôi đã tìm thấy nó, utopia(-------) của tôi là ở đây "

"Ngài thực sự còn tỉnh táo chứ!?"

Nhưng, cô nhận thấy có nói tiếp cũng chỉ phí lời, Shiizaki cố gắng chạy tới điều hành giao diện điều khiển của chiếc ghế chỉ huy nằm trên sàn.

Nhưng, cô bị chặn bởi Kawagoe-người nhảy ra từ phía bên trái, và ngã ngay tại chỗ.

https://thuviensach.vn

"Ouch! Ka, Kawagoe-san !? Anh đang làm gì vậy, buông tôi ra! "

"Đó là câu của tôi, Shiizaki-san. Cô cũng là một trong những người lừa dối Miku-sama, có biết không? Không phải cô và chúng nên hối lỗi sao? "

"Anh.....anh đang nói gì vậy....."

Shiizaki nhìn Kawagoe với đôi mắt như thể cô nhìn thấy một sinh vật chưa xác định được. Nhưng Kawagoe, nở một nụ cười ngây ngất.

"....."

Cô không thể để việc này tiếp tục như vậy được. Reine cố gắng bước về phía trước để ngăn chặn Kotori. Nhưng, không biết từ lúc nào, từ phía sau, Minowa nhanh chóng nắm lấy tay cả hai tay của Reine và khóa chúng lại.

"Chị định chạy đi đâu, nhân viên phân tích Murasame. Không nên cản trở chỉ huy, chị biết không ?

".....kuh, tôi không biết rốt cục chuyện gì đã xảy ra với cô, nhưng, nhanh chóng tỉnh táo lại đi"

"Tỉnh táo? Ahahahaha, tôi đang tỉnh táo đây. Hoàn toàn tỉnh táo"

Khi đó, cô biểu hiện một nụ cười đầy điên rồ trong khi có đôi mắt hoàn toàn không tập trung.

Tại thời điểm đó, Kotori chắc là đã nhận thấy Reine và Shiizaki đã bị khống chế. Sau khi liếc nhìn họ, cô bé lại một lần nữa nhìn về phía giao diện điều khiển.

Nii môi Kotori nhếch lên trong khi dựng một ngón tay lên.

https://thuviensach.vn

"---------- Cài đặt hoàn tất. Bây giờ điều duy nhất còn lại là nhấn vào nút sau đó ----- Doon! "

Kotori giương hai cánh tay của mình để tạo ấn tượng về một vụ nổ, và hét lên. Bởi vì hành động vô cùng ấu trĩ đó, khuôn mặt của Shiizaki không khỏi trở nên nhợt nhạt.

"Đây, đây là một trò đùa .....phải không?"

"Ahaha, cô nói những điều thật thú vị Shiizaki. Đương nhiên là tôi hoàn toàn nghiêm túc rồi"

Nói như thể cô bé đang nói đùa, Kotori nâng hai tay lên cao.

".....kuh"

Reine liếc nhìn Minowa đằng sau, trước khi nhìn vào Shiizaki-người đang bị đè xuống mặt đất.

Nếu mọi chuyện tiếp tục, Kotori sẽ nghiêm túc khai hỏa «Meggido» của «Fraxinus» về phía Quảng trường Tenguu. Nhưng, ngay cả như vậy ----

Và. Trong tai của Reine-người đang đắm mình trong suy nghĩ của mình trong một khoảnh khắc, cô có thể nghe thấy một âm thanh nào đó.

Tiếng cửa đài chỉ huy mở ra. Tiếng giẫm chân lên mặt đất. Và cuối cùng ------

"Higuh ....!?"

Đột nhiên bị đánh vào bụng bởi người mới xuất hiện, giọng nói mỏng manh của Kotori vang lên.

https://thuviensach.vn

Người vừa đánh vào bụng của Kotori, đỡ lấy cơ thể gục xuống Kotori trước khi đánh ngất Kannazuki bằng cách đạp vào gáy của anh ta gãi đầu với một cách phiền hà trong khi nói.

"..... thật là, báo động này là sao. Khi người ta cuối cùng cũng được nghỉ ngơi, các người không thể giữ yên tĩnh hơn một chút sao? "

Với một chất giọng đặc trưng.

Người ở đằng kia là một thiếu nữ.

Cô đái khái là cùng tuổi với Kotori. Với kiểu tóc đuôi ngựa, cô bé là một cô gái với một nốt ruồi đặc trưng dưới mắt trái. Hơn nữa, cô bé trông như Shidou khi cu cậu đang TRAP.

Takamiya Mana. --------- Thiếu úy của AST và thành viên của DEM. Và cũng là ..... cô gái tự xưng là em gái thật của Shidou.

".....vậy. Từ những điều tôi nghe thấy từ bên ngoài cánh cửa, xem ra Kotori-san và những người còn lại phát rồ nên tôi đã tặng cô ta một quyền rồi..... như vậy có được không? "

Mana làm một tư thế hài hước và nghiêng đầu. Reine [.....aah] gật đầu.

".....Ngược lại, tôi còn muốn thưởng cho em nữa ấy chứ. Nếu có thể, tôi sẽ rất biết ơn nếu em cho các thành viên phi hành đoàn khác của chúng tôi 'đi' cùng luôn"

"Em thực sự cũng không thấy phiền đâu"

Sau khi Mana nói xong, cô bé thả cơ thể Kotori trên sàn nhà và hạ gục tất cả các thành viên phi hành đoàn trong đài chỉ huy trong nháy mắt.

"Fuu .....xong rồi đó"

https://thuviensach.vn

Pan Pan, Mana phủi tay, và chuyển tầm nhìn về phía Reine.

"Thế .....rốt cục là chuyện gì đã xảy ra?"

".....Tuy rằng vẫn còn chưa chắc chắn lắm, nhưng rất có thể, họ đã bị Tinh Linh công kích. Đưa Linh lực bên trong [âm thanh], thao túng những ai nghe thấy nó, hắn là vậy."

"Ha ----- ..... Thật là vướng tay vướng chân quá đi"

Và, như thể đã cảm thấy chán cô nhìn về phía màn hình, Mana khẽ thở dốc.

"Ni..... Ni-sama!?"

Xem ra vì đã quá chăm chú vào tình hình trong đài chỉ huy mà cô không nhận thấy tình hình bên trong màn hình. Cô chạy đến màn hình và Dan Dan dẫm lên sàn.

"Rốt, rốt cục là chuyện gì đã xảy ra ! Tại sao Nii-sama lại ở một nơi nguy hiểm như vậy! "

"..... Ngay bây giờ đối thủ mà họ đang đối đầu là Tinh linh điều khiển âm thanh. ------ Hiện tại tình hình không ổn chút nào. Chúng ta phải nhanh chóng cứu Shin và Tohka ..... "

Sau khi Reine đã giải thích đơn giản về tình hình hiện tại, Mana lặng lẽ lắc cổ họng cô.

"-------- Trong con tàu này, đã có một CR-unit đã được nạp sẵn phải không?"

Phần 4

-Từ không trung, cơn mưa đạn giáng xuống

https://thuviensach.vn

Ma Lực từ những viên đạn 30mm cùng tên lửa phóng bởi Realizer tiến đến từ tứ phương tám hướng, và chỉ trong chớp mắt chúng đã ôm lấy toàn bộ tầm nhìn của Origami.

"Kuh....."

Chịu đựng những cơn đau kịch liệt đang không ngừng gióng lên đầu mình, kho binh lực của cô tiếp tục được triển khai. Nhằm chuẩn bị đón nhận và ngăn chặn chúng.

Tuy nhiên, để ngăn chặn toàn bộ đợt tấn công ấy là không thể. Vài quả tên lửa vẫn thấp thoáng trong làn khói và lao về hướng về Origami.

Sau khi để chú ý đến chúng và thay đổi thuộc tính Territory để chuyển sàng phòng ngự---ngay cả khi cô đã cố gắng như vậy, song một cơn đau dữ dội đã tấn công đại não của cô, khiến ý thức trở nên chao đảo.

"--Uh"

Tiếp theo đó, «White Licorice» trong trạng thái không thể phòng bị đã nhận lấy những quả tên lửa đó, rồi một vụ nổ lớn nổ ra rung động cả Origami.

"Kuah.....!"

"Hahahahahaha! Ban nãy vẫn hùng hổ lắm mà, sao giờ bộ dạng lại khó coi hẳn ra thế!"

Tiếng cười oang oác của Jessica biến thành một cơn nhói dữ dội và lặp lại không ngừng sâu trong đầu cô.

Origami cau mày và nhìn về phía bên trái của mình. Đáp lại điều đó, tình trạng bị tổn hại của «White Licorice» đã lọt vào mắt cô. Ở phía bên trái, lưỡi gươm laser «Cleave leaf» đã không còn có thể sử dụng; khẩu pháo

https://thuviensach.vn

Ma Lực «Blastark» ở bên phải cũng lâm vào tình trạng bị phá hủy một phần nên cũng tương tự, các «Root Box» quân nhu cũng hư hại 5 trên 8 cái.

Ánh nhìn của cô quay trở lại với kẻ thù. 5 Pháp Sư. Còn nếu tính cả «Bandersnatch», thì chí ít cũng hơn 20.

Binh lực hoàn toàn bị áp đảo, hệ thống chiến đấu thì bị hư hại khá nghiêm trọng. Tuy nhiên then chốt hơn tất cả là, não bộ của Origami đã bị tổn thương do liên tục sử dụng những thiết bị hủy diệt này. Có thể nói, hiện tại thì cô không còn có khả năng để tiếp tục chiến đấu được nữa.

Không-phải nói rằng, nếu cô tiếp tục ngoan cố kích hoạt «White Licorice», thì đại não ắt hẳn sẽ phát sinh ra những rối loạn nghiêm trọng. Về cơ bản, cô cần phải lập tức dừng cuộc chiến này lại và hủy bỏ việc tiếp tục kích hoạt bộ giáp này ngay.

Nhưng, nếu Origami rút lui ở đây, thì sẽ đồng nghĩa với việc phải từ bỏ Shidou hiện bị bắt cóc bởi Tập đoàn DEM và cũng như-bản thân sẽ rất nhục nhã với Jessica khi Origami lặng lẽ tháo chạy. Trong khi vẫn mải suy nghĩ, bè lũ Pháp Sư cùng với các «Bandersnatch» đã y như lệnh của Jessica mà bao vây lấy Origami.

"Fufu. Cô đã rất điên cuồng nhưng, kết thúc rồi. Ta thật sự muốn chơi đùa với cô em thêm chút nữa, nhưng vẫn còn nhiều việc phải làm lắm, nên đành nhanh chóng hạ g-"

Đúng lúc đó, Jessica bỗng dưng ngừng lời nói đang dở dang lại.

Không, nói vậy là không đúng cho lắm. Chính xác hơn là lời nói của cô ta đã cắt đứt bởi một âm thanh lớn đến bất ngờ từ bên dưới.

"Cái quái gì đấy!?"

Jessica nhướng mày nghi ngại mà hét to.

https://thuviensach.vn

Origami hiện đã đang cố gắng gắng gượng giữa không trung cũng chợt nhìn xuống---đó là cái sân khá rộng ở Tenguu.

Mặc dù qua việc tăng cường trường Territory, đồng nghĩa với việc tầm nhìn đã được cường hóa, song vẫn khá khó khăn để cô có thể tường tận cấu trúc ở cái kiến trúc nằm xa xa đó, Origami có chút lo lắng về nó.

Nhưng, trong nháy mắt cô đã lập tức nhận ra được sự bất thường.

Đó là bởi vì, từ cái hố khổng lồ được mở ra từ trần của sân khấu trung tâm Tenguu, có một cơn cuồng phong đã phóng ra khỏi đó.

Ngay sau đó, cùng với một chuỗi âm thanh *Pi* *Pi*, một thông báo mới đã hiển thị trên cảm biến trong võng mạc của cô.

Giữa cái sân khấu Tenguu đó là một đợt Sóng Tinh Linh mạnh mẽ. Origami lặng lẽ nhỏ giọng thốt lên.

"Shidou--"

Cô ấy không rõ có việc gì đã xảy ra giữa cái sân khấu trung tâm đó. Nhưng, cô rất chắc chắn một điều, là Shidou đang gặp nguy hiểm. Cô vội vàng thay đổi lộ tuyến của mình, rồi kích hoạt cơ đẩy cố gắng lao xuống dưới.

Nhưng, Jessica cùng nhóm của mình nào có để cô ấy làm điều đó dễ dàng như vậy được. Một vài «Bandersnatch» đã lao ra chặn Origami lại.

"Có vẻ ở dưới đó đang phát sinh tình hình gì đó.....Chúng ta cần nắm bắt lấy thời gian càng sớm càng tốt. Mau chóng hạ gục ả ta nào."

Dứt câu, cô ả chĩa ngón tay của mình vào Origami.

Đáp lại điều đó, các «Bandersnatch» vốn được triển khai xung quanh cô đã nhất nhất đồng loạt phát động cùng một lúc. Những khẩu laser trong

https://thuviensach.vn

tay phải chúng đều chĩa thẳng vào Origami.

".....Kuh"

Mặc dù cô muốn áp dụng phương thức né tránh, nhưng não của cô chạm mức giới hạn. Tầm nhìn chuyển sang màu hồng sắc còn ý thức dần trở nên mờ nhạt.

Kết quả..... Vẫn không khác gì so với 2 tháng trước kia. Não bộ của Origami hoàn toàn trở nên bất lực.

Ngay cả khi cô đã sử dụng Realizer, ngay cả khi cô đã sử dụng thiết bị mạnh nhất «White Licorice» của căn cứ, Origami vẫn vô phương mà bảo vệ Shidou.

--Sức mạnh. Giá như, tôi có nhiều sức mạnh hơn.

Giá như, tôi mạnh hơn nữa thì đâu còn phải khuất phục trước bất kỳ ai nữa.

"Shi, dou....."

"Bây giờ, bắt đầu đi"

Đáp lại lệnh của Jessica, các «Bandersnatch» chuẩn bị khai hỏa.

Tuy nhiên, trong chớp mắt.

Khi Origami mơ hồ nghĩ cái gì đó đang đến, nòng súng của pháo laser chỉ vào Origami đã bị cắt rất đẹp. Những dòng Ma Lực được tạo ra trong giai đoạn nạp bị mất đi điểm để đến mà tự nổ tung, và các mảnh kim loại văng ra rải rác ở gần đó. Nó không giống như đã bị sốc hay là mắt của chúng đã bị đốt cháy, thế nhưng có lẽ cảm nhận được tình trạng bất thường, mà các «Bandersnatch» xoay xoay cái đầu của chúng.

https://thuviensach.vn

"Cái.....quái gì đang diễn ra vậy!?"

"T-tôi không rõ lắm, những súng của các «Bandersnatch» đột nhiê-"

Có vẻ như lính cấp dưới của Jessica hiện cũng đã chú ý đến tình hình. Mà cao giọng hoảng hốt.

Tuy nhiên, tình hình nào có kết thúc như vậy. Origami một lần nữa mờ ảo nhận ra có một cái bóng lam sắc lướt qua mình, kèm theo sau đó, đầu của lũ «Bandersnatch» đã tung bay xoáy vòng trong không trung.

"Cái éo-!"

Trong khi Jessica vẫn đang rối loạn, vài đơn vị «Bandersnatch» vây quanh Origami đã ngưng hoạt động và bổ nhào thẳng xuống mặt đất.

"Đây .....rốt cuộc là....."

Origami đặt tay lên trán như muốn dịu lại những cơn đau đầu đó trong khi thốt ra vậy.

Như đáp lại điều đó, cái bóng lam sắc từ bộ giáp phục của người đã xuất hiện trước mắt Origami.

Đó là một CR-Unit mà cô chưa từng bao giờ nhìn thấy vào trước đây. Đang trong tay phải người đó là một thanh kiếm cùng với một vũ khí gì đó mang hình dáng của đầu của một con sói khá đặc trưng được trang bị trong tay trái.

Và khi, nhìn thấy khuôn mặt của người đó--hơi thở Origami trong vô thức mà ngưng lại.

"Mana-?"

"Đã lâu không gặp, Thượng Sĩ Tobiichi."

https://thuviensach.vn

Người thiếu nữ khoác bộ CR-Unit lam sắc ấy quay đầu lại, và nháy mắt với Origami.

Không thể nào nhầm lẫn được, đó là người đã cùng Origami và các thành viên khác của AST chiến đấu chống lại Tinh Linh và bản thân còn là em gái của Shidou, Thiếu Úy Takamiya Mana.

Sau khi thất bại trong cuộc chiến với Tinh Linh Tokisaki Kurumi và bị trọng thương, rồi phải nhập viện trước khi biến mất, Origami cũng chẳng hề nghe thêm được tung tích gì của cô bé suốt sau quãng thời gian đó tuy nhiên--

"Tại sao.....cô lại xuất hiện ở nơi này. Và trang bị đó là....."

Khi Origami hỏi, Mana giơ đôi tay của mình ra như muốn ⌈Đừng để ý nó⌋.

"Những chuyện vụn vặt này cứ để hẵng sau hãy bàn. Ưu tiên hàng đầu bây giờ phải là cứu Nii-sama nhỉ?"

".....!"

Đôi mắt đỏ ngâu của Origami mở to ra, rồi gật đầu.

Sau đó Mana cũng hài lòng mà mỉm cười khi nhìn thấy điều đó, rồi liếc sang Jessica đang chết lặng.

"Oya Oya, tôi còn tưởng là ai, đây không phải là Jessica đấy sao. Tại sao các cô lại ở một nơi như Nhật Bản thế?"

"Takamiya Mana.....!?"

Jessica bật ra một giọng đầy kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

"Cô, vì sao cô--không, quan trọng hơn, cô có biết là cô đang làm gì không đấy?"

"Đó là lời của cô chứ nhỉ. Phải đi đối phó với chỉ một người mà lại huy động lực lương như thế này, xem ra sau một thời gian không gặp thì phương cách của cô đâm ra đê tiện hẳn nhỉ?"

"Đó không phải là vấn đề! Tại sao cô tấn công bọn ta! Trả lời mau-Adeptus 2!"

Jessica hét lên với một giọng nghe chói cả tai. Mana nhún vai như chẳng màng đến.

"Liệu cô có thể vui lòng dừng việc gọi tôi bằng cái bí danh cũ đó không?"

"Cũ.....cô, đừng bảo với tôi là"

"Vâng, có lẽ đây là cơ hội tốt để tôi nhắn lại với chủ tịch. Rất tiếc nhưng tôi sẽ rời khỏi DEM."

"Sao cơ-"

Nghe Mana nói vậy, các Pháp Sư khác cũng á khẩu hẳn.

"Cô đang nói quái gì vậy!? Cô đang lên kế hoạch để phản bội ngài Westcott-sama à!? Ngay cả khi đã lọt trong số Adeptus đầy vinh quang, với địa vị chỉ sau ngài Giám đốc điều hành Mathers, mà cô vẫn!"

"Vâng, thẳng thắn mà nói, thì đúng là vậy đấy."

Mana chĩa thứ vũ khí kỳ lạ được trang bị trên tay trái của mình vào Jessica.

https://thuviensach.vn

"Đây sẽ là thời điểm lý tưởng nhất nếu tất cả các cô muốn rút khỏi nơi này vì sợ tôi đó, thế nhưng, liệu các cô có nghĩ vậy không nhỉ?"

"........! Đừng có đùa với ta! Cô chắc cũng biết rồi nhỉ! Nếu như có kẻ nào đó muốn chống lại mệnh lệnh của ngài Westcott-sama thì-"

"Vâng, thật vậy. Nhưng mà,"

Lúc cô nói đoạn, bóng Mana bỗng dưng biến mất như một làn khói.

"........!?"

Sau đó xuất hiện ngay lưng Jessica vẫn đang trố mắt kinh ngạc, cô bé đã giáng thanh kiếm được trang bị trong tay phải của mình xuống.

"Sao ngươi ...!"

Ngay cả khi Jessica muốn né tránh-thì cũng đã quá muộn. Lưỡi gươm của Mana cắt trang bị của Jessica ngọt như bơ ấy. Trên bề mặt của lưỡi gươm có một cạnh bằng laser mỏng làm bằng tạo bởi Ma Lực đang không ngừng rít lên. Mặc dù nó có vẻ gì đó tương tự như một thanh kiếm nhưng xét về cấu trúc thì nó trông giống một lưỡi cưa hơn.

Bộ phận thăng bằng của Jessica bị phá hủy, tuy nhiên tinh thần chiến đấu của cô ả nào có chịu mất đi mà ngay sau đó đã móc ra một lưỡi gươm laser ra khỏi eo, và xoay nó về phía Mana.

Nhưng buồn thay, kỹ năng chiến đấu của cô ả cùng hiệu suất của trang bị là quá chênh lệch. Mana dễ dàng ngừng cuộc phản công của Jessica với lưỡi gươm của ả trước khi bắn ra một cụm Maryoku từ vũ khí trên tay trái của cô vào thẳng bụng Jessica.

"Kuha....."

https://thuviensach.vn

Cùng với một tiếng rên đau đớn cụt ngủi ấy, Jessica ngất đi. Đồng thời, Realizer của cô có lẽ đã ngừng hoạt động liên kết với chuỗi thiết bị nâng đỡ toàn bộ cơ thể mà ngã xuống phía mặt đất.

"-không tệ đâu, dù gì cô cũng đã một lần giành chiến thắng trước tôi trong một trận đấu tập mà."

Mana đỡ lấy cơ thể mềm oặt của Jessica với tay kia trong khi buông ra một tiếng thở dài.

"..... Fumu, «Vánargandr»-lần đầu tiên đem ra sử dụng xem ra cũng khá tốt nhỉ."

Tiếp theo ra, cô bé nhìn vào phía 4 Pháp Sư còn lại.

"Giờ thì, chắc sếp của mấy cô cũng nhìn thấy rồi. Nếu các cô đều là Pháp Sư của DEM thì, chắc cũng nên tự kết quả của đối đầu với tôi sẽ như thế nào rồi ha."

Nghe những lời đó của Mana, khiến các cô gái trở nên thất kinh. Sau đó chi trong khoảnh khắc nhỏ nhoi Mana đã một lần nữa di chuyển đến phía sau của một trong các Pháp sư còn lại, rồi đơn giản là ném thân xác đang bất tỉnh nhân sự của Jessica đi.

"Wa-Wah...!"

Cô Pháp Sư đó, người đã bất ngờ được giao phó Jessica lại, đã hoảng loạn bung trường Territory cá nhân của mình để nâng đỡ cơ thể.

Sau khi đã xác nhận xong, Mana tiếp tục.

"Tôi sẽ bỏ qua cho các cô. Đây sẽ là cảnh báo cuối cùng của tôi. Khôn hồn thì hãy mau biến khỏi đây cùng cô ta đi."

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, dường như các Pháp Sư đó lại có vẻ không thức thời, mà còn chĩa ngọn thương của mình ra như để cảnh báo. *Kii* Ánh mắt họ đầy bén nhọn mà lướt trên người Mana rồi bao quanh lấy cô bé.

"Yare Yare..... Ra rượu mời không uống muốn uống rượu phạt sao."

Mana *haa* thở dài một hơi rồi vung cả cánh tay cô như thể để chuẩn bị đối phó với toàn bộ.

Phần 5

"Dừ--Dừng lại! Yoshino! Kaguya cũng như Yuzuru! Mau trở lại bình thường đi mà!"

Ngay cả khi Shidou có gào thét như thế nào, Yoshino cùng Yamai tỷ muội cũng vẫn duy trì những đợt tấn công của họ vào Tohka.

"Anh.....đang nói cái gì đấy? Shidou-san.....rồi Tohka-san nữa, tại sao cả hai người.....lại muốn làm hại Onee-sama?"

『Yeah yeah-, đều là lỗi của các ngươi-. Cần phải nghiêm khắc răn đe một chút mới được--』

"Kuku.....Hình như tên Shidou đang lải nhải cái gì đó thì phải nhỉ, Yuzuru."

"Kinh ngạc. Tôi tự hỏi lẽ nào lương tâm của hắn đã bị nuốt mất rồi sao."

Yoshino, với 『Yoshinon』 đã hóa thành «Zadkiel», cùng Yamai tỷ muội đều đạp lại như vậy.

Đánh giá của lời nói và hành vi của họ, có vẻ không phải là họ đã quên về Shidou hay là Tohka hay là do tính cách của họ đã thay đổi. Chỉ là,

https://thuviensach.vn

sự tồn tại của Izayoi Miku đã được tôn lên như là ưu tiên hàng đầu trong nhận định của họ.

"Mình phải làm sao đây....."

Shidou tự bóp méo khuôn mặt của mình lại vì tuyệt vọng.

Tình hình hiện tại rất là không xong chút nào.

Trong trung tâm sân khấu là Miku cùng với Thiên Sứ của mình, đã kiểm soát Yoshino lẫn Yamai tỷ muội, ngoài ra còn có khoảng 1000 khán giả khác nữa. Tất cả bọn họ đều đang tấn công Shidou và Tohka.

Chưa hết, ngay cả Kotori vốn ở trong «Fraxinus» cũng bị dính《Voice》 của «Gabriel», và đã mất đi minh mẫn vốn có của mình. Với điều này, thì cậu dù có muốn rút lui khỏi nơi này hay không cũng đều là bất khả. 『Lâm vào đường cùng』 có lẽ là câu chính xác nhất để diễn tả tình hình hiện tại.

Tuy rằng Tohka đang điên cuồng nỗ lực suy nghĩ cố gắng hết sức mình nhằm ngăn chặn Miku nhưng mà, nhờ ơn Yoshino và Yamai tỷ muội ngăn chặn, mà thậm chí việc tiến lại gần cũng là không thể,

Tuy nhiên, Tohka vẫn không chịu bỏ cuộc và nắm lấy thanh kiếm vừa được triệu hồi-«Sandalphon», rồi sau đó men theo lan can của sân khấu mà định tiếp cận Miku.

"Haaaaaaaaaaaa!"

Kèm theo một tiếng thét bén nhọn tràn đầy năng lượng, từ không trung cô đã ra tay xuất trảm tấn công vào Miku

Song những đòn tấn công đó đã bị chặn lại bởi một bức tường băng giá được xây dựng bởi Yoshino ngay trước khi nó chạm đến Miku. Tiếp đó,

https://thuviensach.vn

một trận bạo phong đã bắn từ hai hướng thẳng về phía Tohka.

"Kuh-!"

Ngay cả khi cô đã lập tức chặn chúng với thanh kiếm của mình, song bản thân cô vẫn không đủ lực để đánh tan nó. Cơ thể Tohka bị thổi bay đi một cách dễ dàng, trần sân khấu nổ tung ra và cô ấy đã được ném ra bên ngoài như vậy đấy.

"U-uwaaaaaaaah!?"

"Tohka!!"

Ngay cả khi có kêu gào thế nào, Shidou cũng không thể làm bất cứ điều gì. Bóng Tohka biến mất khỏi tòa nhà và cả giọng nói của cô ngay sau đó cũng chẳng còn cách nào để nghe thấy.

Thế nhưng.

"Hn...?"

Thứ Shidou bật ra, không phải là do đã chìm vào trong tuyệt vọng hay là gì cả, đó đơn thuần là một tiếng rên do kinh ngạc.

Lý do rất đơn giản. Tuy rằng rất nhỏ, thế nhưng từ hội trường vẫn có thể nghe thấy tiếng Kan Kan vọng lại.

Sau đó chỉ trong một nháy mắt,

"Ở đây-!

Cùng với tiếng thét, ngay trần nhà phía trên nơi Miku đang đứng đã bị chém nát và rơi xuống, Tohka đang lao xuống với tốc độ cực cao với mũi «Sandalphon» chĩa xuống.

https://thuviensach.vn

Có vẻ như sau khi cô bị đánh văng ra ngoài, cô tiến hành di chuyển đến giai đoạn trần nhà đó từ bên ngoài.

"Cái.....!"

Thanh giọng hoảng hốt của Miku vang vọng khắp hội trường.

Yoshino, Kaguya lẫn Yuzuru đều cùng lúc quay trở lại, nhưng đã quá muộn. Tohka cùng với «Sandalphon» đã rơi như xé gió vào thẳng vào Miku cùng Thiên Sứ của cô ấy.

Tuy nhiên, khoảnh khắc khi «Sandalphon» bắt đầu cắt một phần đường ống kim loại màu bạc của Thiên Sứ ấy-

"Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaah--!!"

Miku đã cao giọng phát ra một tiếng thét rúng động cả đất trời.

Làn sóng âm cực đại mà so với lúc lần đầu tiên Shidou gặp gỡ cô ấy, nó lớn gấp bội lần và lập tức bịt kín khắp hội trường.

Trực tiếp bị gánh chịu một sóng âm với áp lực siêu khủng đến vậy. Thậm chí cô ấy có là một Tinh Linh với bộ giáp Linh Phục hoàn chỉnh, thì cũng vô phương chống đỡ.

"Guh.....!"

Bật ra một tiếng rít đầy đau đớn, Tohka một lần nữa bị tống bay đi bởi khối sóng âm vĩ đại ấy mà đâm thẳng vào bức tường bên phải ngay cạnh Shidou.

"Tohka!"

"..... Khụ, khụ.....!"

https://thuviensach.vn

Cậu gào lên và chạy lại gần, Tohka ho khan một cách đau đớn và sử dụng «Sandalphon» để chông đỡ nhằm gắng gượng đứng lên.

".....Ban nãy nguy hiểm thật đấy. Nhưng, vô dụng thôi."

Dứt lời, Miku trừng ánh mắt đầy giận dữ từ sân khấu nhìn thẳng vào Shidou.

Và đồng thời, đến từ những bậc thang của sân khấu hội trường, từng dòng người trong đám khán giả băt đầu đổ xô ra. Với hành vi tựa như Zombie, họ từ từ tiến đến gần Shidou.

"Guh ....."

Lâm vào tình trạng bất khả thi. Người Shidou cứ thế mà tê cứng lại.

Và, vào thời điểm đó

"Eh.....?"

Shidou nhíu mày và nhìn lên phía trên. Mái vòm của sân khấu đã bị cắt ngang, và đến từ đó, một cô gái được bao phủ bởi bộ giáp cơ giới đã lăm lăm hạ xuống.

"Đ-đó là-"

Trong một lúc, cậu còn nghĩ có là do «Ratatoskr» gửi đến giúp đỡ.

Nhưng--không phải vậy..

Thân nảh đó cậu đã từng trông thấy qua rồi. Cô ta là một cô gái khá thon thả và mảnh khảnh, Thiết bị CR-Unit bạch kim bao quanh toàn bộ lấy cơ thể của cô ấy. Mái tóc màu vàng nhạt tung bay như đang trong chơi đùa cùng những ngọn gió trong trường Territory của mình.

https://thuviensach.vn

"Bayley và những người còn lại rốt cục cũng đại bại rồi sao.....Mà, không sao, cũng đã dự liệu từ trước rồi."

Trong khi nheo mắt có màu lục sắc sâu thẳm của mình lại, người thiếu nữ đó--Ellen Mathers đã nói vậy, với một giọng êm ả.

Shidou nghẹn cả thở. Cậu đã nhớ ra cô gái này. Trong giờ học ngoại khóa của cậu, cô ta chính là kẻ đầu têu lũ «Bandersnatch» đã nhắm vào Tohka. Mặc dù lúc đó bọn họ đã thoát hiểm một cách may mắn, song sức mạnh của cô ta thật sự vượt trội so với Tohka với Linh Lực vẫn đang bị giới hạn bởi phong ấn.

"Ngươi..... Tại sao một kẻ như ngươi lại xuất hiện ở đây....."

Tohka cũng nhận ra Ellen. Dù khuôn mặt của cô ấy vẫn đang bị vặn bởi những cơn đau đớn, thế nhưng cô vẫn cố nén lại mà vung «Sandalphon» lên.

"-Mục tiêu, Yatogami Tohka và.....cô nữ sinh có nét tương tự Itsuka Shidou. Hiện tại bắt đầu tiến hành bắt sống."

Không đoái hoài đến Miku cũng như những người khác, Ellen sau đó tiếp cận Shidou lẫn Tohka bằng cách bay thẳng lại. Tohka với từng hơi thở nặng nhọc đã nắm lấy cánh tay của Shidou.

"! Chạy mau, Shidou!"

"Th- thậm chí cậu có bảo tớ chạy đi thì, làm thế nào mà....."

"Kuh.....!"

Khi họ đã làm điều đó, Ellen đã nhận được gần gũi hơn.

Sau Tohka lắc cổ họng của cô trong sự thiếu kiên nhẫn, cô nắm lấy cánh tay của Shidou thậm chí khó khăn hơn và ném cơ thể của Shidou tại lỗ

https://thuviensach.vn

mở trên tường từ bây giờ.

"U-uwaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah !?"

Mặc dù vẫn đang trong trạng thái bị giới hạn, thế nhưng thể lực của Tinh Linh vẫn vượt rất xa so với một con người thuần túy.

Thân xác Shidou dễ dàng bị ném thẳng ra khỏi tòa hội trường đó.

Phần 6

Cùng thời gian với lúc thân ảnh của Mana biến mất, lưu lại trong không trung là tiếng thét của các Pháp sư kia.

Origami sử dụng hai tay đỡ cái đầu đau nhức của cô và nhìn tới, thì thấy đám Pháp sư với trang bị CR-Unit trên người đã bị tiêu diệt trong nháy mắt.

Tiếp theo, khi cô(Origami) nghĩ «Bandersnatch» lơ lửng gần Mana trong khi cô vặn mình đã được tiếp cận cô, bàn tay trái của cô [kẹp] kẹp phần đầu của nó. Một âm thanh khó chịu Rắc vang lên và đầu của con người máy bị vặn gãy.

Không tin vào những gì trước mắt, cô ấy đang áp đảo. Đối thủ dù nhỉnh hơn về số lượng nhưng hoàn toàn không thể so sánh với cô ấy. Origami đã từng được trải nghiệm sức mạnh của Mana bằng chính cơ thể của cô ấy. Nhưng..... đây là một đẳng cấp khác biệt đến bất thường. Không chỉ dựa vào tốc độ của Mana , hiệu suất của trang bị CR-unit màu xanh lam đang mặc trên cơ thể cô bé là thứ Origami chưa từng được thấy trước đây, ở một đẳng cấp khác xa một trời một vực với bất kì ai trong AST.

Kết quả, trận đấu còn kéo dài chưa đến 5 phút.

"Thật là! Các người đang làm phí thời gian của tôi"

https://thuviensach.vn

Pan Pan. Mana phủi bụi trên tay và thở dài.

Không còn bất kỳ một pháp sư hay «Bandersnatch» nào trên bầu trời .Tất cả chúng đã bị tiêu diệt bằng một cùng lắm thì hai hit rồi ngã nhào xuống mặt đất.

Các pháp sư được trang bị thiết bị chống shock và bộ phận an toàn khẩn cấp được đặt trong đó. Vậy nên dù có rơi ở độ cao này, nếu không phải là quá đen đủi thì họ sẽ không chết.

"Cô không sao chứ thượng sĩ Tobiichi"

Mana nhìn về phía Origami, Origami nén cơn đau đầu lại và gắng nói:

"... Cô,..làm gì ...ở ...đây..?".

Trong khoảnh khắc máu chảy ra từ mắt và mũi của cô và cơ thể cô bắt đầu co giật.

"Outo....." .

Mana nhanh chóng bay đến bên Origami để đỡ cơ thể Origami

Tuy nhiên Origami không thể duy trì Territory lâu hơn được nữa . «White Licorice» bị ảnh hưởng bởi trọng lực và rơi xuống mặt đất .

"... Có vẻ như cô đã tự ép bản thân mình quá nhiều, thượng sĩ Tobiichi ... đây quả là một vấn đề. Tôi cần đi cứu Onii-sama nhưng, tôi cũng không thể bỏ mặc cô một mình thế này ..."

Và

" Hừm.."

Mana bất ngờ nhướn mày.

https://thuviensach.vn

"... Có ... chuyện gì ?".

"Không, không có gì! Chỉ là chút dự cảm không lành thôi".

Mặc dù vậy trên nét mặt cô ấy, nó giống như khi cô bé cảm nhận được sự hiện diện của kẻ thù được biết đến như Tinh linh tồi tệ nhất.

Phần 7

"...!Houu"

«Princess»- Yatogami Tohka bất ngờ hành động , Ellen phải dừng việc tiếp tục tiến lên.

Đó là bởi vì, chỉ cần một khoảnh khắc trước khi Ellen đến gần hơn, cô đã ném Itsuka Shidou (..... .trong báo cáo thì được đặt ở mức độ ưu tiên tương tự. Đại khái là vậy) ra khỏi hội trường để cho cậu trốn thoát. Tohka chỉ dựa vào ánh mắt của Ellen mà đoán được ra mục tiêu của cô trong nháy mắt như vậy quả là rất ưu tú.

Nhưng ngay cả như vậy ..... Yatogami Tohka và Itsuka Shidou cả hai đều là mục tiêu bắt giữ của Ellen và hành động đó là không thể không gây khó chịu với cô.

" Một quyết định bình tĩnh đấy. Tôi có lời khen".

"Nực cười! Ta không vui được tí nào khi được một kẻ khốn như ngươi khen!"

"Đó là sự thật"

Ellen nói nhanh rồi biến hình và nhìn xung quanh xem xét tình hình .

Yatogami Tohka «Princess» người đang bị truy đuổi . Và trong góc trường có khoảng 1000 khán giả. Tinh linh «Diva» đang trình Thiên sứ của

https://thuviensach.vn

cô ta trên khấu, cùng với «Hermit»,«Berserk» , tiếng nhạc vang lên- một diều kì lạ xảy ra.

Quả là một tình huống cực kì hiếm gặp- nhiều Tinh linh tụ hợp lại một chỗ. Có bao nhiêu ngươi sẽ chết nếu cô không bắt được Itsuka Shido ,có gì đó làm trầy xước tâm trí cô nhưng Ellen ngẩng đầu lên và xem xét lại.

"Không, dừng lại ở đây. Kiêu ngạo cũng là một kẻ thù."

Trong tâm trí mình, kí ức như những cơn ác mộng của sự thất bại xảy ra trong tháng trước cuối cùng đã hiện lên. Không sai, còn hơn là bởi vì lòng tham không đáy mà nhận lấy kết cục tồi, vẫn ổn thỏa mà hoàn thành mục tiêu chẳng phải tốt hơn nhiều ư.

"Hôm nay người mà ta muốn tìm chỉ có ngươi thôi, Yatogami Tohka."

Ellen nheo mắt lại và hướng ánh nhìn về phía Tohka.

Có vẻ như cô ấy không có thời gian để theo đuổi Itsuka Shidou, người đã trốn thoát ra ngoài sân khấu. Nếu đúng như vậy, những gì Ellen nên làm ngay bây giờ đã được xác định.

May mắn thay, những người khác không thể đoán được ý định của Ellen hay có thể nói là những tình huống bất ngờ, họ chỉ gửi ánh nhìn của họ về phía cô mà thôi. Có lẽ sẽ tốt hơn nếu kết thúc công việc trước khi những cô gái kia kịp làm điều gì đó.

"Cô sẽ phải đi với tôi hôm nay «Princess» ".

"Đừng có đùa với tôi."

Yatogami Tohka vung thiên sứ trong tay về phía cô ta. Đồng thời, một áp lực mạnh mẽ đã được thanh kiếm phóng về phía Ellen.

«Caledvwlch»

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên Ellen kéo lưỡi dao laze lớn, cô đang cầm ở lưng ra mà không hoảng loạn và dễ dàng ngăn chặn đợt công kích của thanh kiếm, phân tán nó.

"Ohh .....Chẳng lẽ đòn tấn công của cô trở nên yếu ớt hơn so với lúc ở đảo Arubi sao?"

Cô nâng cằm, và chỉ thanh kiếm về phía Tohka.

"Cái....."

"Thật là thuận lợi. Tôi không thể phí thêm thời gian nữa. Tôi sẽ kết thúc này ngay lập tức "

Nói xong, cô lại lần nữa ghì chặt tay cầm và ---------- Ellen lao như bay tới từ không trung.

"U ..... .ah, ho, ho"

Bị đẩy khỏi sảnh, Shidou đã ngã xuống trên mặt đất sau khi đâm vào đám cây trồng gần đó, bị những cơn đau đớn vì chấn động mà không ngừng ho khan.

Xem ra cậu đã mất đi cảm giác trong vài phút. Cậu không ngừng thở dốc và xem xét tình hình.

Nơi Shidou bị ném xuống là ở góc của một công viên gần Quảng trường Tenguu. Nhờ có nhiều cây và bụi cây mềm, vậy nên bản thân cậu chỉ phải nhận một phần sát thương mà thôi. Sau khi cái nhìn vào cái loại bãi đậu xe lát bê tông phía sau, khuôn mặt của Shidou tái mét.

Shidou có khả năng tái sinh nhờ vào sự bảo vệ của Kotori. Ví dụ, cậu có lẽ sẽ không chết ngay cả khi cậu rơi vào bê tông nhưng (đúng hơn, Tohka sử dụng phương pháp đó bởi vì cô biết về điều này), thế nhưng cảm

https://thuviensach.vn

giác đau nhức toàn thân cũng không hề tan biến. Shidou hẳn là phải cảm ơn Tohka khi mà cô đã kiềm chế sức mạnh của mình.

"Oh yeah, Tohka ....!"

Tại thời điểm đó, ý thức mơ hồ của cậu dần trở nên rõ ràng và nhớ lại tình hình.

Không sai. Ngay bây giờ Tohka vẫn còn kẹt lại trong hội trường.

"Kuh....."

Cậu nâng cơ thể trong cơn đau âm ỉ của mình lên, và nhìn về phía sân khấu. Cho dù linh lực của Tohka đang trong tình trạng bị giới hạn, không có cách nào, cô có thể bình yên vô sự mà thoát ra được.

Và ------ cùng lúc khi Shidou nâng thân trên của mình lên, cậu nhìn thấy một cái gì đó bay ra từ trên trần của Quảng trường trung tâm Tenguu.

"Đó là .....!"

Nhìn vào đó, cậu không khỏi tròn mắt.

Cô gái tóc vàng mặc một CR-unit màu bạc bay ra đang mang theo Tohka cùng với bộ Linh phục bị giới hạn của cô.

"Tohka ....?"

Tohka chắc là đã mất đi ý thức, hiện tại cô đang nằm yên không nhúc nhích trong tay cô ta.

Ellen mang Tohka và quay đầu nhìn quanh như để xác nhận tình hình xung quanh trước khi biến mất.

https://thuviensach.vn

Còn lại ở hiện trường, Shidou chết lặng một lúc, trong khi nhìn chằm chằm vào Ellen đang dần biến mất vào bầu trời.

"Toh .....ka .....?"

Đó là sự cố thực tế chỉ xảy ra trong một khoảnh khắc, dần dần ngấm vào não của cậu và lay động ý thức của Shidou.

"Tohka ---------- Tohkaaaaaaaaaaaaaaaaaa!"

Ngay cả khi cậu hét lên -------- giọng nói của cậu chỉ vang vọng trên bầu trời bao la mà thôi.

Tohka đã bị bắt cóc.

Rất dễ dàng.

Cậu không thể ------ làm gì cả.

Thực tế đó, làm cảm giác bất lực của Shidou trở nên mãnh liệt.

Nhưng. Shidou còn chẳng có thời mà gục xuống nữa.

Lý do rất đơn giản. Khi cậu nhận ra lối vào phía trước quảng trường Tenguu mở ra, một số lượng lớn người dân dần bước về phía trước. --- Như thể, họ đang tìm kiếm một người nào đó.

"Kuh..... .."

Nhiều khả năng, họ là một nhóm được cử đi để tìm Shidou dưới chỉ thị của Miku.

Nếu Shidou để bị bắt ở đây, thì nỗ lực Tohka sẽ là vô ích. Shidou bằng cách nào đó ép buộc cơ thể còn đau đơn giữ dội của mình đứng lên, và lê lết đôi chân của mình chạy đi.

https://thuviensach.vn

Phần 8

--- Sau đó, không biết bao nhiêu thời gian đã trôi qua.

Mặt trời đã xuống núi và giờ là khoảng thời gian xung quanh bắt đầu bị ngự trị bởi bóng tối. Shidou-người đã thoát được khỏi sân khấu nhờ sự giúp Tohka, đang trốn trong một căn phòng bên trong một tòa nhà ở ngoại ô thành phố Tenguu.

Như dự đoán, sẽ rất khó khăn để di chuyển nếu cậu tiếp tục mặc bộ đồng phục hầu gái, hơn nữa bởi vì nó thu hút sự chú ý, cậu mua quần áo nam ở khu chợ được tổ chức tại quảng trường trên đường đi, và hoàn tất việc thay đổi. Không cần phải nói, kể từ thiết bị thay đổi giọng nói dán trên cổ cậu được tháo ra, Shiori đã hoàn toàn trở lại thành Shidou.

"....."

Cậu nhìn về phía điện thoại di động đặt trên thềm.

Hiển thị trên màn hình là kênh truyền hình trực tiếp phát sóng cuộc bạo động lớn không rõ lý do xảy ra tại thành phố Tenguu. Hiện tại trên đường phố là thân ảnh của khoảng mười nghìn người dân đang đi lại được máy bay trực thăng ghi lại.

Các nhà bình luận đang đưa ra quan điểm của mình và cố gắng tìm ra lý do của cuộc bạo động, nhưng căn bản là tất cả đều vô dụng.

Tuy nhiên, không ai có thể có thể tưởng tượng được rằng. Hàng chục ngàn người lùng sục khắp nơi chỉ để tìm kiếm Shidou theo lệnh của Miku.

"....."

Shidou nhìn chằm chằm vào màn hình trong khi siết chặt hàm răng của mình. --------- Rõ ràng, số lượng người đã tăng lên.

https://thuviensach.vn

Xem ra, Miku đã không hài lòng chỉ với lượng khán giả sân khấu và tiếp tục gia tăng thêm thuộc hạ. Tuy không rõ sức mạnh của «Gabriel» như thế nào nhưng, nếu cứ tiếp tục như thế này thì sớm muộn gì thì cậu cũng sẽ bị bắt.

Hơn nữa, xem ra tầm ảnh hưởng của «Gabriel» còn hiệu quả ngay cả qua loa phát thanh. Khoảnh khắc mà cảnh sát đến để trấn áp cuộc nổi loạn nghe thấy giọng hát của Miku phát ra từ xe tải tuyên truyền thì hàng ngũ lùng bắt Shidou lại một lần nữa được bổ sung, như mong đợi, cậu không khỏi cảm thấy tuyệt vọng.

"Khỉ thật ...."

Cậu bực bội rên rỉ, và đấm mạnh xuống sàn.

"Rõ ràng là giờ mình không có thời gian dư thừa để mà lãng phí..... Nhưng mình lại ------ "

Không sai. Miku không phải là vấn đề duy nhất mà cậu phải giải quyết. Cậu phải cứu Tohka-người đã bị bắt đi bởi một Pháp sư của DEM càng nhanh càng tốt. Shidou không biết nhiều về Tập đoàn DEM. Tuy nhiên, là một tổ chức với việc tiêu diệt Tinh Linh là ưu tiên hàng đầu và là nhà cung cấp Realizers cho cảnh sát và quân đội của nhiều quốc gia, vậy nên xem ra không thể nghĩ rằng họ sẽ đối xử tử tế với Tohka.

Cậu đập vào chiếc Incam với vẻ ghét cay ghét đắng. Nhưng, không chỉ là cậu không nghe thấy bất cứ tiếng gì mà còn không bất kỳ ai trả lời lại.

"Cái quái gì..... Rốt cục từ giờ tính sao đây....."

Sau khi Shidou lộ ra một khuôn mặt đầy vẻ phiền não, cậu lại một lần nữa nện mạnh xuông sàn.

Giờ đang tồn tại cả đống vấn đề.

https://thuviensach.vn

Miku đang nhắm vào Shidou.

Hơn nữa Yoshino, Kaguya và Yuzuru đã bị thao túng.

Đám người đang lùng sục khắp thành phố Tenguu.

Đến giờ cậu vẫn chưa thể liên lạc được với «Ratatoskr».

Và cũng --------- Tập đoàn DEM, những kẻ đã bắt cóc Tohka.

Cậu không thể tự mình đảm đương được tất cả mọi thứ.

Cậu không đủ thời gian.

Cậu không đủ trang bị.

Cậu không đủ chiến lực.

Và quan trọng hơn ------ Shidou không đủ sức mạnh.

"Mình....."

Cậu nghiến răng.

"Mình ---------"

Ngay khi cảm giác cảm bất lực giấu bên trong cơ thể Shidou theo giọng nói của mình chực tuôn ra.

Kusu, kusu.

Ai đó cười.

".....!?"

Cậu giật mình và ngay lập tức ngẩng mặt lên.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, cậu còn tưởng là những người dân bị thao túng bởi Miku đã tìm ra chỗ nấp của mình nhưng ..... không có ai ở đó.

Nhưng, cậu nhanh chóng nhận ra nguồn phát ra giọng nói đó.

--- là một cái bóng.

Khi cậu cảm thấy những chiếc bóng tràn ngập bên trong căn phòng âm u rục rịch xung quanh, một thiếu nữ bò ra từ đó.

Một chiếc váy bởi màu đỏ thẫm của máu và bóng tối với màu đen như vực thẳm cấu thành . Hai bím tóc được buộc lên không cân xứng.

Mắt trái của cô có một mặt đồng hồ mà mỗi giây nó lại di chuyển một lần.

Đó là nét mặt duyên dáng mà chỉ có thể được tạo ra bởi sự trôn lẫn một nụ cười vui vẻ và khinh miệt.

"Ufufu, bạn đang bày ra một khuôn mặt u ám đấy"

"Kurumi.....!?"

Shidou tròn mắt kinh ngạc và gọi tên cô.

Không sai. Đó là.

[Tinh Linh tồi tệ nhất] đã từng xuất hiện một lần trước mặt Shidou. Không thể nào nhầm lẫn được đó chính là Tokisaki Kurumi.

Cậu không khỏi nghiêng người và nhìn chằm chằm vào Kurumi mà không hạ thấp cảnh giác. Nhưng, rõ ràng là cậu làm vậy cũng chỉ để trưng cho có mà thôi. Dù sao thì một mình Shidou không thể làm gì Kurumi, thậm chí là ngay cả chạy trốn cũng đã khó lắm rồi.

https://thuviensach.vn

Chắc là cũng đã biết về việc này rồi, Kurumi mỉm cười duyên dáng.

Và sau đó ------ cô lặng lẽ mở môi.

"Có vẻ như bạn đang gặp rắc rối .------ nee, Shidou-san. Chúng ta có thể có một cuộc nói chuyện không?"

To be continue.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi

www.dtv-ebook.com

Tập 7 - Miku Truth

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Ác Mộng Tái Hiện

Phần 1

"Bạn có vẻ đang gặp rắc rối nhỉ- nè, Shidou-san, bạn có muốn, thương lượng với mình không?"

Từ một căn phòng tối tăm trong ngôi nhà bỏ hoang.

Cô gái xuất hiện từ bóng đêm sâu thẳm, hỏi với một điệu cười kỳ quái.

"Hả...?"

Cảnh tượng trước mắt cậu, làm Shidou bàng hoàng và ngỡ ngàng tới mức cậu không thể hét lên, tới mức cậu chỉ có thể trố mắt lên nhìn. Đó là một cô gái, đẹp, đẹp tới mức, có thể làm người ta run sợ.

Kể ra thì, những từ như "run sợ" ..... không được dùng cho việc miêu tả cái đẹp, tuy nhiên để miêu tả cô gái trước mặt thì khó có thể dùng từ khác thay thế. Nụ cười trên mặt cô không bộc lộ sự hiền từ, sự vui vẻ, mà đúng hơn, là nụ cười của một kẻ săn mồi, nụ cười mà có thể làm ta nổi da gà ấy...

Bộ tóc đen tuyền và không đều, đung đưa khi điệu cười ấy được cất lên, cùng với bộ váy đỏ thẫm khoác lên thân thể mảnh mai của mình. Tuy vậy, nhưng, điểm duy nhất khiến cô độc nhất vô nhị chính là đôi mắt của cô . Khuôn mặt cô được tô điểm bởi hai màu mắt khác nhau. Và nếu nhìn kỹ,

https://thuviensach.vn

bạn sẽ thấy mắt trái cô ta thực chất là mặt đồng hồ, với hai cây kim quay ngược chiều.

"Tokisaki... Kurumi...!?"

Shidou cố gắng phát âm tên cô gái. Kurumi. Bạn cùng lớp của Shidou- và là một Tinh Linh xấu, giết người theo ý muốn bản thân.

Khi Kurumi đang lắng nghe Shidou, cô nhíu mày và thả lỏng bản thân.

"Ara, không biết có phải do mình nhìn nhầm không- mình nhìn thấy một Tinh Linh thu phục Yoshino-san cùng với chị em Yamai, còn Tohka-san thì bị bắt cóc bởi DEM... rồi cả sự bất lực của bạn."

"Sao--"

Shidou bắt đầu trở nên căng thẳng.

--Vì những gì Kurumi vừa nói không thể chính xác hơn.

Vài tiếng trước. Shidou đang ở trong khu Tengu, nơi tổ chức lễ hội Tenou, đối mặt với một Tinh Linh có khả năng điều khiển âm thanh--Izayoi Miku.

Yoshino, Kaguya, Yuzuru và cả đám đông khán giả đều bị điều khiển bởi Miku, với sự trợ giúp của Thiên Sứ "Phá Quân Ca Cơ «Gabriel»"

Thế chưa hết, Kotori, người cũng đã lỡ nghe tiếng "nhạc" qua loa truyền, đã trở thành kẻ thù... Rồi để thêm phần phức tạp thì Ellen, một Pháp Sư của DEM, cũng đã xuất hiện và bắt cóc Tohka.

Shidou, thoát chết trong gang tấc và đang lẩn trốn trong một căn nhà bỏ hoang, cô lập với đường sá nhộn nhịp, nhưng cậu không thể làm gì hơn ngoài việc trút giận lên sàn nhà bằng những cú đấm yếu ớt.

https://thuviensach.vn

Đúng thật, cô ấy nói đúng. Mà, tại sao, cậu lại không hiểu cô ấy đang nói gì.

"...Làm sao cô biết?"

"Ufufu, đừng hỏi những câu hỏi như vậy chứ. Miễn là nó liên quan đến Shidou-san, thì có việc gì mà mình không biết?"

Cô nở một nụ cười dễ thương đi kèm. Và vì một lý do nào đó, những cái bóng dưới chân Kurumi cũng chuyển động cùng, như kiểu có ai đang cười theo ở dưới đó vậy.

"..."

Shidou nuốt nước bọt và nhớ lại sự kiện vài tháng trước . Đúng là Kurumi có rất nhiều "tai" và "mắt". Có nhiều Kurumi cũng không có gì là lạ.

Và về phần Kurumi, cô ấy biết rằng tại thời điểm này, không có gì có thể bảo vệ Shidou. Không có ai có thể cứu Shidou: tất cả những người có thể ngăn Kurumi "thịt" Shidou đều vắng mặt.

"Kuh..."

Shidou co người lại, rút chân nhanh về. Như đang rất vui khi nhìn thấy một Shidou bất lực , Kurumi liếm môi.

"Fufu, xin bạn hãy bình tĩnh lại. -Ít nhất thì, hiện giờ, mình vẫn chưa có kế hoạch gì cho Shidou-san"

"Hả...?"

Shidou sựng lại khi nghe Kurumi nói vậy.

"Ý cô là sao? Không phải cô muốn "thịt" tôi sao?"

https://thuviensach.vn

"Mm, mình không phủ nhận điều đó--. Nhưng, mình đã nói rồi. Hiện giờ, mình đang muốn thương lượng với Shidou-san."

"Cô muốn tôi tin cô chăng?"

"Mình có lý do gì để nói dối bạn chăng?"

"Ơ..."

Shidou không thể nói gì hơn.

Thật vậy, nếu Kurumi đã muốn thì, giết hay "thịt" Shidou cũng chẳng phải là một vấn đề to tát. Chẳng có lý do gì, với một người có thể quyết định mạng sống của người khác, để nói dối cả. Biết vậy nhưng, khi đối mặt với cô gái này, không có gì là chắc chắn cả: rất có thể Kurumi đã tính hết cả rồi.

Shidou suy nghĩ trong sự cảnh giác cao độ, rồi nhìn lại cô và hỏi:

"Cô muốn thương lượng điều gì với tôi?"

"Mm- về những gì xảy ra sau đó cơ."

"Sau đó?"

Kurumi bước nhịp nhàng trên sàn nhà và tiến lại gần Shidou.

Rồi, đứng sát Shidou, cô thì thầm vào tai cậu:

"Nè, Shidou-san. Không phải bạn muốn giúp Tohka-san sao?"

"Hả...?"

Shidou không thể kiềm chế sự ngạc nhiên.

"Ý cô ... là sao ?"

https://thuviensach.vn

"Mình nói rồi đó. Shidou-san, không phải bạn muốn cứu Tohka-san khỏi DEM sao?"

"Đ-Điều đó chẳng phải hiển nhiên sao...! Đó không phải là tổ chức lập ra để giết những Tinh Linh sao? Làm sao tôi có thể để Tohka trong tay những con người đó được!"

"Ehehe, thế chứ. Thế mới là Shidou-san của mình chứ."

Kurumi cười vui vẻ. Trong khi đó, Shidou nhíu mày bất an...

"Nhưng, tại sao... cô muốn biết những điều này?"

"Ehehe, hehe..."

Kurumi tiếp tục nụ cười kì lạ đó, rồi liếm nhẹ tai Shidou.

"...uuư"

"Vậy là bạn muốn cứu Tohka-san... nhưng cho dù muốn cứu cô ấy tới đâu, điều đó là không thể với chỉ mình Shidou-san, phải không? Dù sao thì, bạn còn không biết Tohka bị giải tới nơi nào nữa. Và ngay cả khi biết được địa điểm, thì vẫn còn đó bọn DEM mà.

Và còn nữa, bạn biết người Pháp Sư đã bắt Tohka-san, có phải không? Một người đàn bà khá là rắc rối. Một đối thủ đứng đầu nhân loại"

"Chậc! Cô không phải nói tôi điều đó! Mà chính vì thế nên tôi-"

"Eh, eh. Mình đã mong chờ điều này ở Shidou-san. Tuy nhiên, đây là hành động của một kẻ ngốc. Bạn không thể hoàn thành mọi thứ chỉ bằng cảm xúc đâu. Nếu Shidou-san đi một mình, bạn sẽ hoặc là chết, hoặc là bị bắt."

"Hời...vậy rốt cuộc là cô muốn nói gì ?"

https://thuviensach.vn

"Ufufu... Bạn vẫn chưa hiểu sao? Mình đã nói rồi- mình,đang cố gắng, giúp, bạn."

"H-Hả...!?"

Shidou căng tròn mắt khi nghe được những lời khó tin ấy.

"Giúp...? Kurumi? Tôi?"

"Ừm. Mình sẽ giúp bạn cứu Tohka-san."

Kurumi cười một lần nữa.

Khó có thể hiểu được ý đồ của Kurumi, Shidou xoa đầu để bình tĩnh lại.

Kurumi là một Tinh Linh--. Theo đó, sỡ hữu một Thiên Sứ với sức mạnh không tưởng. Vì thế, dĩ nhiên nếu có được sự trợ giúp của cô ấy, thì vẫn còn chút hy vọng trong nhiệm vụ giải cứu không tưởng này.

Cho dù cậu hiểu rõ điều này, Shidou vẫn không nhảy cẫng lên trong sung sướng.

"...Ý định của cô, là gì ?"

"Ý định của mình sao... Đơn giản là mình chỉ muốn giúp Shidou-san thôi."

Biết rằng Shidou sẽ chẳng bao giờ tin, Kurumi quyết định không xáo trộn thêm từ ngữ nào nữa.

"Cô..."

"Ara ara ara"

https://thuviensach.vn

Nghe những lời của Shidou với cặp mắt nửa đóng nửa mở, Kurumi cố tình dùng tay che hai mắt lại, làm cho giống như cô đang khóc vậy.

"Buồn thật đó. Suy cho cùng thì, mình làm việc này vì lợi ích của Shidou-san mà"

"..."

"Bạn vẫn không tin à. Hm, không thể trách bạn được."

Trong khi vẫn nhìn Kurumi với cặp mắt đáng nghi, cậu nhún vai, tỏ vẻ mệt mỏi với những hành động của cô.

"Thật sự thì, mình có lý do riêng cho việc tìm kiếm DEM. Và như để tự thưởng bản thân vì đã giúp đỡ bạn, mình cũng muốn dùng Shidou làm mồi nhử. Cho và nhận thôi."

"Lý do...?"

"Ừmm. Mình muốn tìm một người."

"Ai? Người đó có thể là ai?"

"Đó là một bí mật ♥."

Kurumi đặt một ngón tay lên môi rồi nháy mắt với Shidou. Và để đáp trả, Shidou ném lại những cái nhìn nghi ngờ.

"Bình tĩnh nào. Mình không có nói dối đâu--và dĩ nhiên, mình không mong bạn sẽ tin."

"Uuh..."

Khi nghe tới đây, Shidou không còn lựa chọn nào khác.

Thật sự thì, khó có thể hoàn toàn tin tưởng vào Kurumi.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, sự hiện diện của cô là cơ hội cuối cùng của Shidou.

Một câu hỏi được ví như liều thuốc trong lọ là độc dược hay thuốc giải. Nếu không có quyết định nào được đưa ra - nếu không có một hành động nào được thực hiện, ta cũng sẽ gục ngã vì trở bệnh.

Và... cho dù hơi mạo hiểm, Shidou không còn lựa chọn nào khác ngoài chấp nhận nó.

Ngay cả khi liều thuốc đó là độc dược, để cứu Tohka, cậu sẽ phải chấp nhận nó.

"...Tôi hiểu rồi. Tôi tin cô. Làm ơn, hãy giúp tôi, Kurumi...!"

Shidou siết chặt nắm tay lại. Kurumi nhẹ nhàng nâng tà áo rồi cúi lễ.

"Mm--, đó là vinh dự của mình."

Kurumi làm những động tác như một cô gái quý tộc cúi chào lễ phép, rồi nở một nụ cười nham hiểm.

Sau đó, như để phô diễn bộ váy, cô xoay vài vòng rồi nhịp nhàng bước tới gần Shidou.

"Vậy thì, hành động thôi. Chúng ta không có nhiều thời gian để mà lãng phí đâu. Hãy giải quyết việc này, trước khi quá trễ."

"Được thôi, tôi có thể làm gì? Tôi sẵn sàng hy sinh để cứu Tohka."

Khi nghe những lời đó, Kurumi cười sảng khoái.

"Aha, aha, tuyệt thật đó, Tohka-san. Cô ấy có thể làm Shidou để ý tới mình bằng cả trái tim luôn. Ufufu, dễ làm người ta ghen tị thật."

"Đừng đùa với tôi."

https://thuviensach.vn

"Mình đâu có đùa--và không may thì, vẫn chưa có gì khả dụng. Hiện giờ, các "mình" đang xác định địa điểm của Tohka-san. Bạn chờ thêm một chút được không?"

"Cô chuẩn bị kỹ càng quá nhỉ."

"Ufufu. Vì thế nên, làm sao mà Shidou-san có thể từ chối được."

"Khực..."

Shidou thể hiện một khuôn mặt u ám, cứ như cậu đang bị chơi đùa vậy. Nhìn thấy điều này, Kurumi càng trở nên tươi tắn hơn.

"Nh-Nhưng, chúng ta không có gì để làm, phải kh--?"

"Không hẳn. Trước khi cứu Tohka, chúng ta vẫn cần giải quyết một số vấn đề khác"

Kurumi nói, cắt ngang lời Shidou.

Ngay lập tức, Shidou nhận ra điều Kurumi nói tới. Cậu thở dài, rồi thốt ra một cái tên.

"Miku... phải không?"

"Mm. Cái cô giỏi hát hò đó, tên như vậy đó."

Chính xác là vậy. Hiện giờ, lý do mà Shidou đang trốn trong căn nhà bỏ hoang bị cô lập này. Đó là bởi vì một cô Tinh Linh: Izayoi Miku.

Miku sử dụng âm nhạc và lời nói của mình để điều khiển người khác, và tận dụng lợi thế to lớn đó mà mở rộng quy mô tìm kiếm, lùng sục khắp nơi để bắt Shidou. Việc này chắc chắc vì muốn - trừng phạt Shidou, người đã phản bội lòng tin của cô.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Shidou chìm trong suy nghĩ, Kurumi cười nhẹ, như kiểu cô vừa nghĩ ra điều gì đó.

"...Chuyện gì vậy?"

"Ah, chỉ là, mình đang nghĩ về những gì đã xảy ra trên sân khấu. Ufufu, hợp thật đấy, Shidou-san. Hay đúng hơn là, Shiori-san?"

"...ơ...ừm...."

Shidou nhíu mày, nhìn ra chỗ khác.

Để chinh phục cô nàng hận đàn ông đó, dẫn đến việc trap trong tuyệt vọng đó, tất cả đều được Kurumi quan sát kỹ càng.

"Vậy mà, sau bao tình thương mến thương đó, Miku vẫn bằng mọi giá bắt cho bằng được Shidou-san. Và cả ngàn người cộng thêm một vài Tinh Linh nữa cũng đã "hợp tác" với cô ta... đúng vậy không?"

"...Ừm, đúng vậy..."

"Mm, vậy thì hãy giải quyết từ đó đi. Cô ta đang tăng cường phạm vi điều khiển và nếu cứ tiếp tục, nó có thể cản trở việc giải cứu Tohka. Nếu lỡ mà Shidou-san bị cô ấy bắt mất, mình sẽ lo lắm đó."

"Giải quyết... nói luôn dễ hơn làm nhỉ"

"Thật sự thì, nó không khó tới mức đó đâu. Nếu để ý kỹ thì cô ta cũng chẳng phải loại người kiên trì chiến đấu."

"Nhưng, Miku có Thiên Sứ có thể điều khiển người khác bằng 'âm thanh' đấy."

"Đó không là vấn đề. Mình không ngây thơ tới mức để những thứ đó điều khiển bản thân đâu. Và nếu muốn, mình có thể "xử" cô ta một cách

https://thuviensach.vn

nhẹ nhàng, đúng chứ?"

Để phụ hoạ, Kurumi đưa ngón cái và ngón trỏ ra, và thực hiện động tác "Pằng!" tương tự việc bắn súng. Shidou nhanh nhảu lắc đầu.

"Không, chúng ta không thể làm vậy."

"Ufufu, đùa thôi mà. Mình biết rằng một Shidou-san nhẹ nhàng tình cảm sẽ không muốn giải quyết vấn đề bằng bạo lực đâu.--Vì Shidou-san ngốc tới mức sẵn sàng cứu một người như mình mà."

Kurumi lại cười. Nhưng, nụ cười này có vẻ mang sắc thái khác so với trước.

Trước khi Shidou kịp biện minh, cô nói tiếp.

"Nhưng, nếu mình không xử cô ấy, thì sẽ rắc rối đây. Nếu chúng ta không thể thuyết phục cô ta, thì chí ít cũng phải lập ra một thoả thuận với cô ta, rằng cô ta sẽ không cản trở việc cứu Tohka-san."

"Một... thoả thuận?"

Shidou lầm bầm. Đúng là họ phải làm gì đó để ngăn chặn số lượng nạn nhân ngày càng tăng của Miku.

"Nhưng, chúng ta phải làm như thế nào?"

Suy cho cùng, vấn đề lớn nhất vẫn là đám đông ngoài kia. Có cả một bức tường dày đặc con người đang bảo vệ Miku. Tiếp cận cô ta thôi cũng là cả một vấn đề.

Nhận ra được điều làm Shidou băn khoăn, Kurumi nhẹ nhàng nâng cằm Shidou lên.

https://thuviensach.vn

"Nếu chúng ta có thể để Miku-san và Shidou-san có một khoảng thời gian với nhau... Được chứ?"

"Hả? Nếu, nếu có thể làm được vậy thì..."

Shidou khựng lại, và lắc đầu.

"Không, điều đó quá khó. Rõ ràng, cô ta không phải là người thích thương thảo, nhất là khi cô ta hận tôi đến tận cùng như bây giờ... và quan trọng hơn, cô Tinh Linh đó, người sở hữu năng lực điều khiển người khác bằng 'giọng nói', giá trị của con người đối với cô ta chẳng là gì cả."

Nghe những lời đó, Kurumi nhíu mày.

"Chuyện gì vậy, Kurumi?"

"...thế, là như thế nào nhỉ"

"Hả...?"

Vì đang bị giữ cằm, Shidou khó mà hiểu được Kurumi đang nói gì. Kurumi, mắt nửa mở, trả lời.

"Khó mà diễn đạt được, nhưng cô ta, cô ta có, tự nhiên không?"

"Ý cô là sao?"

"Như thế nào nhỉ, cô gái đó, toả ra một cảm giác kì lạ..."

Sau đó, Kurumi ngân nga trong họng. Sau vài giây, cô ngẩng đầu lên, như kiểu có một ý tưởng vừa thoáng qua.

"Shidou-san. Bạn có vật dụng cá nhân gì của Miku không?"

"Vật dụng cá nhân... của Miku? Sao chúng ta lại nói về việc đó?"

https://thuviensach.vn

"Nếu như giả thuyết của mình là đúng, thì chúng ta có thể tìm ra được điểm yếu của cô ta."

"Cô nói gì cơ...?"

Shidou nhấc chân mày lên.

Có vẻ như đó không phải là lời nói dối. Cho dù cậu không biết nên làm gì, ý tưởng này vẫn nên được tán thành. Cho dù nó không chứng minh được điều gì, không còn cách nào khác, họ vẫn phải tìm kiếm một manh mối nào đó.

Dù vậy nhưng, đối thủ là một Tinh Linh. Làm sao mà có thể dễ dàng tìm những thứ như v-

"...À, đúng rồi."

Shidou nhớ ra một điều gì đó.

Phần 2

"Nn... uu..."

Kèm theo những tiếng rên rỉ, Tohka từ từ mở mắt, và ngáp.

"Uwaaah..."

Một hành động bình thường, như thường lệ. Khi Tohka đang ngủ, cô sẽ nghĩ trong vô thức về những gì mình sẽ làm kế tiếp. Đầu tiên, cô sẽ phải thức dậy. Sau đó, cô sẽ đánh răng rửa mặt. Tiếp theo sẽ là ăn sáng, rồi thay đồ... đúng rồi, và đi học với Shidou nữa chứ.

Bữa trưa hôm nay vẫn sẽ là bữa trưa đặc biệt của Shidou. Sẽ có gì cho trưa nay nhỉ. Chỉ nghĩ tới thôi đã thấy thích rồi.

https://thuviensach.vn

"Umu... Nnnmu..."

Cô vẫn đang trong trạng thái nửa tỉnh nửa mơ, khi mà đang chuẩn bị thức dậy.

Rồi Tohka chợt nhận ra, cô không thể cử động bản thân theo ý muốn.

"Muu...?"

Cô cố gắng dụi mắt để xác định tình hình, và nhận ra tay cô đang bất động.

Cảm thấy kì lạ, cô nhìn xuống, và thấy rằng mình đang ngồi trên một cái ghế kim loại - tứ chi đang bị giữ chặt bởi những cái còng tay cứng cáp. Có một ống truyền nước được dính vào tay cô, và những điện cực được gắn khắp đầu và tay chân cô.

"Cái gì... thế này...?"

Nhìn kỹ lại, cô để ý rằng mình đang không mặc bồ đồ ngủ, mà thay vào đó là mặc đồng phục trường Trung học Raizen. Cô chẳng nhớ mình đã thay đồ từ lúc nào.

Tohka quay đầu và nhìn xung quanh.

Đây không phải phòng ngủ của Tohka, và cũng chẳng phải nhà của Shidou, mà đúng hơn, một căn phòng kỳ lạ. Nó rộng như một phòng học vậy. Tuy nhiên, là một căn phòng trống trơn, chỉ có những bức tường bao bọc. Và, trong tầm nhìn của cô, nó còn chả có cửa sổ hay cửa ra vào.

Một căn phòng kỳ lạ. Nếu mà đem đi so sánh thì... nơi này y như những gì vừa chiếu trên TV, một phòng giam cho những kẻ bạo động.

"Đây... đây là đâu...?"

https://thuviensach.vn

Cô nháy mắt liên tục để tỉnh ngủ, rồi cố gắng nhớ lại những gì đã xảy ra.

Sau một hồi, Tohka cũng nhớ lại được những sự việc trước khi cô bất tỉnh.

"Đúng rồi, mình đang ở trên sân khấu trong lễ hội Tenou...!"

Chính xác là vậy. Khi đang bận chiến đấu với Miku, người đã triệu hồi ra Thiên Sứ, và chiến đấu với cả chị em Yamai rồi Yoshino, một Pháp Sư trong bộ áo giáp trắng bất thình lình xuất hiện - Tohka đã cố gắng để cho Shidou chạy thoát, nhưng cô lại bị đánh bại và không còn biết gì nữa.

"Vậy nghĩa là, nơi này..."

Một tiếng động lạ phá vỡ bầu không gian im ắng, cắt ngang lời cô, và Tohka ngay lập tức ngẩng đầu lên.

Trên bức tường tưởng như không có gì, xuất hiện một hình chữ nhật, nó di chuyển ngang ra như một cánh cửa vậy. Những tia sáng len lỏi vào căn phòng tối, làm thấy rõ cảnh vật bên ngoài.

Tiếp đó, một người lạ bước vào.

Bộ tóc vàng được chải ngược, và sở hữu một làn da trắng trẻo. Trái ngược với bộ đồ đen mà cô ấy đang mặc. Ellen Mathers. Người Pháp Sư vừa chiến đấu với Tohka lúc nãy.

"Cô--!"

Khoảnh khắc cô nhận ra gương mặt đó, Tohka thủ thế, sẵn sàng lao vào Ellen. Tuy nhiên, những cái còng kim loại đang giữ cô quá chắc, và không bung ra.

https://thuviensach.vn

"Xin hãy bình tĩnh lại, Tohka-san. Ngươi không thể phá chúng với hiện trạng này đâu."

Ellen nói như thể đang xoa dịu Tohka. Nhưng thái độ của cô ta, thì lại như đang chọc tức Tohka.

"Cái trò gì thế này! Cô, cô muốn gì! Thả tôi ra!"

"Sau khi thả ngươi ra, ngươi tính làm gì tiếp?"

"Chẳng phải rõ ràng quá sao! Tôi sẽ đi giúp Shidou!"

Tohka hét lớn. Cũng đúng thôi. Vì trong một khoảng thời gian dài, Shidou vẫn đang bị truy đuổi bởi đám người của Miku.

Nhưng Ellen chỉ thở dài.

"Shidou... ý cô là, Itsuka Shidou? Thoải mái đi. Vì chúng tôi cũng đang tìm hắn đây. Hắn sẽ được áp giải tới đây trong vài ngày nữa"

"Cái...!"

"Và hơn nữa, biệt đội công kích quảng trường Tenguu cũng đã sẵn sàng. Cuộc tấn công sẽ nổ ra vào ban chiều, và sẽ bắt cùng lúc «Diva», «Hermit» và «Berserk». Ngươi sẽ sớm được thấy bạn ngươi thôi."

"Con, con khốn! Cô tính làm gì với Shidou?"

"Bình tĩnh nào. Chúng tôi không tính dùng vũ lực - Tuy nhiên, nếu cô chống cự, cô có thể mất bớt 1 đến 2 chi đấy."

"...hực!"

Nghe những lời đó, một cảm giác quen thuộc bất chợt xuất hiện trong đầu Tohka. Nó giống như sự tức giận, sự phẫn nộ vô bờ bến. Đúng lúc đó,

https://thuviensach.vn

những cái còng tay vẫn đang giữ chắc chắn, bỗng phát ra những tiếng "mshhhh...",--và...

"Sao..."

Tohka đột nhiên cảm thấy khó thở. Với một cái nháy mắt của Ellen, thân thể Tohka lập tức bị một áp lực rất nặng đè lên.

"Cái, cái này -"

Áp lực càng lúc càng lớn. Tohka rên rỉ trong đau đớn.

Cô cũng ngạc nhiên. Cảm giác này... khi cô đang trong tầm ngắm của biệt đội AST, tính cả Origami, một cảm giác tương tự vậy. Nhưng, sự khác biệt, hay đúng hơn là mức độ dày đặc của Territory là một cách biệt rất lớn. Thân thể cô nặng nề. Khó thở. Và cô bắt đầu cảm thấy choáng váng.

"Hiểu rồi chứ?"

Ellen thở dài. Ngay lập tức, áp lực đấy, như thể chúng chưa hề tồn tại, đột ngột biến mất. Không khí len lỏi vào lá phổi sắp hết khí của cô, Tohka ho sặc sụa.

"Khụ, khụ..."

"Cấp độ Territory của ta là cao nhất trong tất cả các Pháp Sư. Xin hãy nhớ rằng chống cự là vô ích."

"Ku..."

Tohka lườm Ellen bằng cái nhìn căm ghét, và cố gắng dùng sức mạnh của cô. Nhưng khi đó, Ellen nhìn thấy, và Tohka đành nghiến răng.

Với sức mạnh đang bị phong ấn, Tohka không có cách nào để đối phó với Territory của Ellen. Tohka siết chặt nắm đấm, cách chống cự duy nhất

https://thuviensach.vn

của cô, khi cô tiếp tục lườm nguýt Ellen.

"--Được rồi, tôi sẽ hỏi cô vài câu."

Ellen rút từ trong tường ra một chiếc ghế gấp, và ngồi xuống.

Phần 3

Những gì đang lọt vào mắt Origami, là một màu trắng xoá.

Sau khi cô đã nhận thức được rõ ràng, Origami nhận thấy mình đang ở trong một ngôi nhà nào đó. Rồi tiếp đó, cô nhận thấy mình đang nằm liệt giường.

"Ah..."

Cô cố gắng phát âm, nhưng vài giây sau mới phát ra tiếng. Cô chậm rãi nâng cánh tay lên--lại một màu trắng. Cô được băng bó kín cả người.

"O, Origami-san...!?"

Nghe thấy một giọng nói quen thuộc, Origami quay đầu lại.

Bên giường bệnh của Origami, là một cô gái lùn, tóc thắt bím.

Đồng nghiệp trẻ tuổi hơn của Origami trong đội AST, Okamine Mikie. Mặt cô đầy nước mắt và nước mũi, làm cô nhìn rất thê thảm.

"Ơn, ơn chúa... Em đang lo lắng đến phát sốt đây, nếu chị mà không tỉnh dậy thì sao..."

"...Nơi này...?"

Origami vừa nói vừa nhìn Mikie. Mikie, với cái mũi đỏ hỏn vì khóc, lấy một chiếc khăn ra và xì mũi.

https://thuviensach.vn

"Bệnh, bệnh viện! Origami-san bị thương tích khắp nơi... mắt chị, rồi tai chị và cả mũi chị đều chảy bao nhiêu là máu... Em cứ tưởng chị sẽ chẳng bao giờ tỉnh dậy..."

Cô nức nở. Mikie lại lấy chiếc khăn ra và xì mũi.

"Em... em xin lỗi..., dẫu biết Origami-san đang gặp nguy hiểm, em vẫn chẳng làm gì cả... nếu như lúc đó em bỏ đội trưởng và chạy tới giúp chị, thì chuyện này đã chẳng xảy ra...!"

Mikie cúi đầu, cảm thấy hối lỗi. Tuy nhiên, Origami lắc đầu từ chối.

"Không cần phải xin lỗi đâu."

"Hở...?"

Mikie mở to mắt.

"Bất kể vì lý do gì, hành động của tôi đã làm vi phạm nội quy chung. Đó được tính là hành động ích kỷ của một cá nhân, chứ không phải chủ ý của cả nhóm AST. Thế đội trưởng Kusakabe đâu rồi?"

"Cô, cô... cô ấy đang ở căn cứ. Đang đàm phán với cấp trên về Origami-san..."

"Ừm."

Origami lặng lẽ gật đầu. Nhưng Mikie nhíu mày, như thể cô không chấp nhận điều đó.

"Nhưng, nhưng... nếu vậy, Origami-san sẽ..."

"Đội trưởng Kusakabe đã đúng. Nếu như mọi người đã giúp tôi, thì rất có thể cả nhóm AST sẽ bị phạt."

https://thuviensach.vn

"Sao... sao có thể!"

"Sao lại không. Suy cho cùng, sự việc này là trách nhiệm của tôi, sử dụng «White Licorie» trái phép, rồi phản kháng Trung Đoàn 3. Tất cả đều là lỗi của -"

Đúng lúc đó, Origami chợt nhớ ra điều gì đó từ những lời cô vừa nói.

"......!"

Origami ngay lập tức mở to mắt, và ngồi dậy.

À không--đúng hơn là, cô cố gắng ngồi dậy. Ngay lúc cô dùng sức, một cảm giác đau đớn, tựa như xương khớp bị gãy và cơ bị rách toạc, lan toả khắp người Origami.

"Khự...ah-"

"Đừng, chị đừng làm vậy, Origami-san! Nếu chị không dưỡng sức...!"

"...Shidou, cậu ấy..."

"Hả?"

"Shidou, cậu ấy có sao không?"

Nghe vậy, Mikie ngừng một lúc, và im lặng.

Sau khi đã suy xét xem có nên nói cho Origami không, cô mở miệng.

"...chúng em vẫn đang trong quá trình điều tra. Và vẫn chưa rõ chi tiết vụ việc."

"Thế là thế nào?"

Origami cảm thấy nghi ngờ Mikie.

https://thuviensach.vn

Mikie lo lắng nhìn Origami, rồi cô chụp lấy cái điều khiển, bật TV lên.

Đang chiếu kênh thời sự. Sự hỗn loạn trên những con đường, và giọng nói hốt hoảng của phóng viên làm tăng sự lo lắng cho người xem.

"Cuộc nổi loạn trên quy mô lớn xảy ra ở thành phố Tenguu có vẻ như không có dấu hiệu gì là đang dịu xuống! Những viên cảnh sát được điều động tới để dẹp loạn thì trái lại, họ tham gia luôn vào hiện tượng lạ kỳ này! Chuyện gì đang xảy ra với thành phố Te--"

"......! Cái này..."

"Y như những gì chị vừa xem đó... Đang có một cuộc nổi loạn lớn tại thành phố Tenguu. Còn chỗ này thì khá xa thành phố, và được coi là an toàn rồi..."

"Thực sự, chuyện này là sao?"

"Dù nó không được thông báo công khai... nhưng đó là bởi một Tinh Linh. Mức độ Linh Năng đo được trong quảng trường Tenguu là rất cao. Tất cả những người này rất có thể đang bị điều khiển bởi Tinh Linh đấy."

"Tinh Linh... nếu đó là một Tinh Linh, tại sao không có người nào trong đội được cử đi vậy?"

"Vì việc này chưa từng xảy ra, ngay cả cấp trên cũng đang rối mù... lệnh của chúng em là đứng chờ. Lẽ ra em phải đang ở căn cứ, nhưng em xin đội trưởng cho ra..."

Origami hơi nhíu mày, có vẻ không có giải pháp nào khả thi.

Bởi vì, chỉ cần nhìn thôi cũng đã thấy có cả trăm... có khi cả ngàn người đang dưới sự điều khiển của một Tinh Linh. Ngay cả khi DEM là cấp trên, và đang vờ như không biết chuyện gì đang xảy ra, thì đội AST vẫn

https://thuviensach.vn

còn đó trách nhiệm của họ, và họ không thể chỉ tấn công mà mặc kệ dân thường được.

Nhưng còn Shidou. Cậu có đang bị điều khiển bởi Tinh Linh, như những người trên màn hình? Hay...

Đó là lúc Origami nhớ ra được khuôn mặt cô thấy trước khi bất tỉnh.

"Mana--"

Đúng vậy, một cựu Pháp Sư của DEM, em gái thất lạc bấy lâu nay của Shidou. Takamiya Mana, người đã cứu Origami khỏi hiểm nguy. Nếu là cô ấy, rất có thể cô ấy đã giúp Shidou thoát khỏi đám đông đó.

"Mana, cô ấy đang ở đâu?"

"Mana-san...? À, đúng rồi, em ngạc nhiên lắm đó! Cho dù người ta loan tin rằng cô ấy mất tích... nhưng người đã khiêng Origami-san tới cho chúng em chính là Mana-san! Nhưng, cô ấy mặc một bộ CR-Unit kỳ lạ, và nói những thứ đại loại như 'chúng ta sẽ là kẻ thù của nhau vào lần tới', rồi cô ấy biến mất..."

Mikie nói với vẻ mặt rối mù.

Origami cố nhớ lại, và suy nghĩ về những gì vừa nghe. Mana chắc chắn đã nói điều gì đó tương tự. Vẫn chưa rõ vì lý do gì, nhưng cô ấy đã cắt đứt mọi mối quan hệ với DEM.

"Còn về Shidou, cô ấy biết gì chưa?"

"Không may là... biết rồi ạ."

"...kuu"

https://thuviensach.vn

Origami buồn bã vắt ra những âm thanh yếu ớt, và để hạn chế áp lực lên cơ thể, cô từ từ ngồi dậy. Dù vậy, vì điều khiển một bộ giáp khủng và chịu đựng một trận càn quét lớn, cơ thể cô đang trong tình trạng rất yếu và chỉ ngồi lên thôi cũng làm cơn đau trở lại.

"Tôi, muốn..."

Origami siết chặt nắm đấm, rồi xả vào chiếc giường. Chiếc giường phát ra những âm vang nhỏ, và bụi bay tứ tung. Cô cảm thấy thật vô dụng. Cho tới giờ phút này, Origami vẫn không thể bảo vệ được Shidou. Ngay cả khi cô đã sử dụng trái phép, cô vẫn không đạt được điều mong muốn.

"Shi, dou..." cô gọi tên người cô yêu, người đang không rõ sống chết như thế nào - và siết chặt nắm đấm mạnh hơn.

Phần 4

"Nó... ở đây, phải không?"

"Mm, đúng vậy."

9h tối. Shidou và Kurumi đứng trong một khu vực được thắp sáng bởi những cột đèn và ánh sáng từ những chung cư gần đó.

Trước mặt họ là một cái cổng kim loại to, được thiết kế rất tinh vi, và một khu vườn được chăm sóc kỹ càng. Một căn biệt thự theo kiểu Tây tráng lệ chỉ có trong cổ tích.

Shidou đã đến nơi này một lần rồi - nhà của Izayoi Miku.

Chắc không có ai ở nhà, vì các cửa sổ đều đóng, và đèn đều tắt.

Để điều tra về một Tinh Linh thoắt đến, thoắt đi không phải dễ dàng gì.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, Miku là ngoại lệ.

Đó là bởi vì Miku không chỉ vừa là một học sinh mới chuyển tới trường vài tháng trước, cô còn đồng thời là một ca sĩ năng nổ. Vấn đề ở đây là--cô ấy khác với những Tinh Linh khác, và đã để lại nhiều dấu chân trên thế giới này.

"Vậy thì, hãy bắt đầu cuộc điều tra thôi."

Kurumi nói, và nâng tay phải lên.

Theo đó, một khẩu súng cổ chui ra từ trong bóng tối, và Kurumi cầm lấy nó. Rồi cô ấy bóp cò, và với một âm thanh sắc bén, ổ khóa cổng bị bắn vỡ ra.

"Oi, Kurumi!"

"Sao? Ý bạn là mình không nên mạnh tay như thế này ư?"

"Không phải vậy... cho dù điều cậu vừa làm không sai, nhưng nếu tiếng súng tự nhiên nổ ra ở khu phố yên ắng này, lỡ cảnh sát tới thì sao!"

"Cảnh sát, chẳng phải họ đang bận lo vụ nổi loạn à?"

Kurumi cười khúc khích, sau cái cổng, cô lại tiếp tục lơ đi lời cảnh báo của Shidou và bắn vỡ ổ khóa cửa chính.

"Ah... thôi quên đi."

Shidou nhìn xung quanh, và khi chắc rằng không có ai xung quanh, cậu mới theo Kurumi vào trong.

"Ừm, nó chỉ ở quanh đây thôi..."

https://thuviensach.vn

Cậu vặn một công tắc, và chiếc đèn chùm giữa phòng tỏa ra một ánh sáng ấm áp.

Những gì cậu thấy được, là một căn phòng chứa toàn vật dụng và đồ dùng đắt tiền. Cho dù cậu đã đến đây từ trước rồi, Shidou vẫn sững sờ với cảnh tượng trước mắt.

Nhưng, đây không phải là lúc để nằm mơ giữa ban ngày. Shidou vỗ nhẹ vào má, trở lại với hiện thực, cởi giày ra, và bước vào nhà.

"Được rồi, giờ thì, chúng ta bắt đầu từ đâu?"

"Mm... để mình xem."

Thật mà nói thì, họ cũng chẳng biết nên bắt đầu từ đâu. Ý định của họ là điều tra một cách thấu đáo, nhưng bây giờ thì thời gian có hạn. Shidou cố nhớ lại những gì xảy ra lần trước cậu tới.

"Chắc không có gì nhiều ở dưới này đâu. Phòng ngủ của Miku mới là nơi cần tới..."

"Thế à, vậy thì đi thôi."

"Ừm."

Shidou nói rồi theo Kurumi lên cầu thang.

Để tìm phòng ngủ của Miku cũng không khó lắm. Ngay khi vừa lên cầu thang, đi một tí trên hành lang, là họ thấy một cánh cửa với dòng chữ "PHÒNG NGỦ" to chà bá.

"....."

Thực hiện những việc vô lễ như xâm nhập trái phép phòng ngủ một đứa con gái, Shidou cũng có cảm thấy căng thẳng, nhưng rồi cậu nhận ra

https://thuviensach.vn

đây là trường hợp đặc biệt. Cậu với tay mở cửa.

Căn phòng đủ rộng để chứa 20 cái nệm ngủ. Trong phòng chứa một cái giường to khủng khiếp, kế bên nó là một cái kệ gỗ và tủ đồ. Đối diện giường là một chiếc TV 80 inch. Nhìn chung, nó y như một căn phòng hạng sang trong khách sạn vậy.

"Thật là... kinh khủng quá"

Shidou cười gượng gạo, che giấu sự ngạc nhiên của mình. Nói thầm "Xin lỗi", và Shidou bước vào phòng. Shidou mở từng cái tủ và kệ, tìm kiếm. Trong đó toàn là trang sức và những vật nhỏ đáng yêu.--Đây là "Đồ dùng của Miku" mà Kurumi cần tìm, nhưng nó để làm gì nhỉ?

Rồi--

"Shidou-san, Shidou-san. Nhìn bên này này."

Trong lúc Shidou đang đăm chiêu suy nghĩ, giọng nói của Kurumi ập đến từ phía sau.

"Sao? Cậu tìm thấy gì à?"

"Mm. Mình tìm thấy thứ gì đó rất phi thường."

Rồi Kurumi chỉ vào một trong những tủ đồ.

Shidou bước tới, theo hướng Kurumi chỉ định. Sau khi nhìn thấy thứ cần nhìn, Shidou đứng hình.

"Hả..."

Trong tủ đồ chứa đầy đồ lót và áo ngực.

https://thuviensach.vn

"Nhìn này. Nó to khủng khiếp luôn. Tới mức mình có thể nhét vừa cả khuôn mặt ấy."

Vừa nói, Kurumi vừa rút từ đó ra một cái áo ngực màu sáng, và kéo dãn nó ra. Công nhận là nó to kinh khủng thật. Có khi nó còn chứa vừa được cả một quả dưa hấu nhỏ.

Shidou là con trai, nên không thể nào mà cậu có thể không bị cuốn hút bởi vật trước mặt, nhưng mà cũng nên biết hoàn cảnh hiện tại.

Shidou đỏ mặt và ho sảng.

"Cậu, cậu đang làm gì vậy..... giờ không phải là lúc cho những việc này."

"Ufufu, Shidou-san thật thà quá nhỉ. Bạn cần phải thả lỏng một chút."

Kurumi cười đùa, và ướm thử cái áo lên ngực của cô. Ngay cả khi cô còn mặc đồ ngoài, vẫn còn đó một khoảng không rộng lớn.

"Ara, ara."

"...uu"

...Nói thế nào đây, trước một cú combo cỡ vậy, Shidou đỏ hết cả mặt, và nhanh chóng quay mặt đi chỗ khác. Hành động này lại được Kurumi quan sát kỹ, và cảm thấy hứng thú, cô chuyền cái áo ngực cho Shidou.

"Đây này, sao Shidou không thử mặc nó đi?"

"Hả... cái gì ?! Tại, tại sao..."

"Ara, mình xin lỗi. Shiori-san, vui lòng thử nó xem sao."

"......kuu"

https://thuviensach.vn

Shidou chỉ còn biết thở dài trước những lời đó. Kurumi cười sảng khoái và tiếp tục.

"Mình mới chỉ thấy bạn mặc bộ đồ đó trên sân khấu thôi, chứ chưa có cơ hội gặp riêng Shiori-san để nhìn kỹ. Mình đang nghĩ tới việc thử xem sao."

"Đừng, đừng đùa nữa. Mình không muốn trở lại lúc đấy đâu..."

Shidou lặng lẽ rút lui. Nhưng Kurumi tiến lại gần hơn để giữ khoảng cách.

"Tại sao không chứ. Có phải như bạn sẽ bị ảnh hưởng gì bởi nó đâu."

"Có! Có chứ sao không! Nó ảnh hưởng đến thời gian và phẩm giá của mình!"

"Đừng nói những lời nặng nề như vậy chứ. Chỉ một chút thôi mà? Mình chỉ muốn thấy khuôn mặt dễ thương của Shiori-san, rồi cái nhìn e thẹn khi cô ấy ngượng..."

"Bạn tính làm gì vậy!? Đừng làm gì bậy bạ với Shiori-chan!"

"Làm thế thì có gì sai nào? Làm vậy thì có gì sai nhỉ?"

Kurumi vừa nói, vừa từng bước tiến lại gần Shidou. Nhưng bỗng nhiên cô vấp phải cái thảm, và mất thăng bằng, ngã chúi xuống.

"--ara"

"Uu, uwah!"

Như kiểu được dàn dựng trước vậy, Shido cũng té theo. Và không may cho cậu, cái tủ đồ đằng sau cũng ngã xuống cùng.

https://thuviensach.vn

Có một tiếng xoảng, gáy và lưng cậu nhói lên. Shido vừa nằm vừa nhíu mày.

"Ui da ..... Kurumi, bạn có sao không?"

"Mm, mình ổn. Vì Shido-san cứu mình mà."

Nói xong, Kurumi cười và đè nặng lên người Shido.

"Oi, oi, Kurumi....."

"Ara, Shido-san."

Kurumi nhấc chân mày lên, và nhìn vào mặt Shidou.

"Bạn bị thương kìa."

"Hả? Ah. Thế à."

Shido chạm vào má, và quanh đó nhói lên. Ngón tay vừa chạm vào dính một chút máu. Chắc cậu va phải cái gì đó khi té xuống.

"Ah, chẳng có gì to tát. Chỉ cần liếm vết thương thôi."

"Hm, vậy ư"

"Ah, Kurumi này, bạn xuống giùm được không?"

Shidou cố gắng thoát ra, nhưng Kurumi đè cậu xuống mạnh hơn nữa.

"Kurumi?"

"Làm ơn, đừng cử động."

Kurumi ngồi lên Shidou, đặt tay lên vai Shidou, và tiến sát mặt cậu.

https://thuviensach.vn

"Bạn, bạn đang làm gì vậy, Kurumi!?"

Kurumi chỉ cười nhẹ. Hơi thở của cô làm tai và mũi Shidou ngứa ngáy, nhịp tim cậu tăng dần.

Shidou đang trong thế không thể cử động được, Kurumi nhẹ nhàng tách hai bờ môi mềm mại ra, và lộ rõ chiếc lưỡi ẩm ướt.

Rồi cô ấy từ từ liếm vết thương trên mặt Shidou. Một cảm giác khó tả chạy qua người cậu, làm Shidou giật bắn cả người.

"! Cái, cáicáicáicái, cậu làm gì vậy?"

"Ufufu, chẳng phải bạn bảo chỉ cần có một chút nước bọt là sẽ ổn sao?"

"Không, không, sao lại hiểu theo nghĩa đấy cơ chứ..."

Ngay cả khi Shidou đã nói vậy, Kurumi chỉ cười, và liếm mặt Shidou lần cuối, trước khi tha cho cậu.

Nước bọt dính từ đầu lưỡi Kurumi đến mặt cậu sáng bóng bẩy. Nhìn cảnh tượng dâm đãng trước mặt, Shidou cảm thấy mặt cậu đang hot như con tôm luộc.

Kurumi cười và rời khỏi Shidou. Shidou đứng dậy khi nhịp tim cậu đã ổn lại.

Nhìn về đằng sau, có một cái lỗ đẹp đẽ tọa lạc trên cái tủ đồ vừa nãy. Kiểu này chắc phải tốn tiền bồi thường mất.

"Rắc rối quá đi. Đang tính không để lại dấu vết nào..."

Bỗng nhiên.

https://thuviensach.vn

"Hm.....?"

Chắc nó vừa rớt xuống đất sau vụ va chạm, Shidou nhíu mày nhìn cái hộp kim loại hình chữ nhật.

Hộp kiểu này được dùng để đựng bánh ngọt và đồ tráng miệng. Tuy rằng đúng là có người dùng nó để đựng thứ khác bên trong. Nhưng ai lại để đồ trong cái hộp to quá cỡ thế này.

"Cái gì đây....."

Shidou tò mò mở cái hộp ra--rồi ngạc nhiên.

Bên trong, đầy những cái hộp nhựa chứa đĩa CD. Tất cả đều có hình Miku trên đó. Nhìn thôi cũng đoán được rằng, đây là những đĩa album của Miku.

"Cô ấy có nhiều bài hát tới mức đó à... hẻ?"

Shidou nhìn cái đĩa CD một cách khó hiểu.

Có một cái tên viết dưới mỗi bài hát, và nó không phải là Miku.

" 'Yoimachi Tsukino'? Tên ai đây?"

Ngay tức khắc, cậu đoán ra rằng đây là nghệ danh của Miku, dù cho Tonomachi và những người khác đều gọi Miku bằng tên thật : 'Izayoi Miku'. Đâu có gì là sai khi có sự nghiệp âm nhạc đứng tên Miku.

Và còn nữa, Miku là một idol bí ẩn chỉ biểu diễn cho một số lượng giới hạn các fan nữ. Vậy mà cái tên được ghi rõ ràng trên đĩa lại chưa bao giờ được nghe tới.

"Cái gì thế này..."

https://thuviensach.vn

"Có chuyện gì vậy?"

"Um, đây này..."

Shido chỉ nói vậy, rồi rút cái đĩa CD, nhét nó vào cái máy VCR kế bên.

Một bài hát với tiết tấu nhanh vang lên, cùng với giọng hát của Miku.

"Ara ara, bài này hay thật đó."

Kurumi lắc ngón tay theo nhịp điệu.

Tuy nhiên, Shidou cảm thấy khó hiểu với giọng hát đó.

"Đây là... chất giọng của Miku sao?"

Dĩ nhiên, sẽ có sự khác biệt âm nhạc giữa biểu diễn live và thu lại trên CD... nhưng trước mắt thì, chất giọng này trẻ hơn, khác với giọng Miku bây giờ, sở hữu một năng lực bí ẩn có thể làm rung động lòng người.

Trái lại thì, bài hát này tạo cho ta cảm giác của một người đang thực sự hát bằng cả tấm lòng mình, tới mức có thể tiếp thêm sinh khí cho người nghe.

"Um -hm..."

Shidou cảm thấy nghi nghi. Cậu lật từng đĩa một trong album.

"Ah? Cái này..."

Ở cuối album, có một vật gì đó.

"Một bức hình...?"

Đúng vậy, bên trong một cái khung, là một bức hình.

https://thuviensach.vn

Không có gì kỳ lạ với bức hình đó, nhưng,

"...eh?"

Shidou cảm thấy là lạ.

Kỳ lạ--cậu cứ cảm thấy bất an thế nào ấy.

Shidou nhìn kỹ lại tấm hình lần nữa.

Cậu làm vậy không phải để nhớ những thông tin quan trọng trong tấm hình, cũng chẳng phải vì nó được chỉnh sửa gì đó. Hoàn toàn không có gì lạ về tấm hình này. Nhưng, cái này. Lẽ ra những thứ như thế này không nên tồn tại chứ.

"Vậy thì... đây là..."

Shido hạ thấp giọng xuống.

Đặt tay lên trán, cậu tiếp tục suy nghĩ - rồi luận ra được một giả thuyết.

Giả thuyết này tuy không được chấp thuận bởi Kotori. Nhưng, nếu nó đúng, lý do cho sự tồn tại của tấm hình này - và cả cái đĩa CD hồi nãy sẽ có lời giải thích.

"Nhưng, nếu vậy, thì tại sao..."

Trong khi Shidou đang vắt óc suy nghĩ về tấm hình đó, một cánh tay trắng thò ra từ đằng sau, và giật lấy nó. Chả cần phải nói, cánh tay đó là của Kurumi.

"Cái này có vẻ rất thú vị; hãy cho mình mượn nó một tí."

https://thuviensach.vn

Rồi Kurumi cầm tấm hình và cái đĩa CD trong một tay, tay còn lại nhấc lên trời. Sau đó, một khẩu súng cổ điển hiện ra, và Kurumi cầm lấy nó.

"Khắc Khắc Đế «Zafkiel»--〖Thập Chi Đạn 《Yud》〗!"

Kurumi nói, và bóng đen gần đó nháy lên tạo thành hình chữ số La Mã 'X', rồi nó được hút vào trong nòng súng.

Tiếp theo, Kurumi, vì lý do nào đó, đặt tấm hình và cái đĩa sát đầu cô, và chĩa súng vào. Giống như cô đang muốn dán cái đĩa và tấm hình lại bằng một viên đạn vậy.

Trong khi Shidou đang không hiểu Kurumi đang cố làm gì, cô không ngần ngại bóp cò. Viên 《Yud》 được bắn ra, xuyên qua cái đĩa CD, tấm hình, và cả đầu Kurumi.

"Ku, Kurumi!?"

Vừa nói xong, Shidou cảm thấy thiếu thiếu gì đó. Bỏ qua đầu Kurumi thì, tấm hình và cái đĩa, thứ mà lẽ ra bị bắn vỡ, lại không bị sao cả.

"Ufufu, không sao đâu. Sức mạnh của viên 《Yud》 là để hồi ký ức. Những vật thể bị trúng phải sẽ truyền ký ức về quá khứ của nó cho mình."

"Ký ức ... về quá khứ?"

Kurumi "Ừm" rồi nhìn lại tấm hình và cái đĩa.

"Thế à-hoá ra là vậy. Cho dù nó không được liền mạch, nhưng nó vẫn có thể cho ta biết lý do về cảm xúc bất ổn của cô ấy."

"Vậy, vậy chúng ta biết được điều gì!?"

"Mm, Miku rất có thể đã--"

https://thuviensach.vn

Kurumi đang định nói ra.

Bỗng dưng những tấm kính xung quanh rung nhẹ, kèm theo một tiếng động lớn.

"Sao, chuông báo động ư...!?"

Shido mở to mắt, nhưng lập tức nhận ra đây không phải là tiếng chuông báo động.

--Đây là giai điệu nhạc.

Âm nhạc réo rắt phát ra từ một chiếc đàn organ lớn, và một giọng hát tuyệt trần có thể làm người ta mê muội, đang vang to khắp phố. Ngay khi tiếng nhạc lọt vào tai, Shido bắt đầu choáng váng. Cậu bịt tai lại để giữ tỉnh táo.

"Đây là--Miku...!"

Đúng thế. Màn biểu diễn không chê vào đâu được của một Tinh Linh--Izayoi Miku, và Thiên Sứ của cô--Phá Quân Ca Cơ «Gabriel» .

Nhưng lạ thay, nhìn ra ngoài cửa sổ, chẳng có bóng dáng chiếc organ to đùng nào cả. Chắc âm thanh đó truyền ra từ loa công cộng... hoặc xe tuần tra. Vậy thôi cũng đủ cho ta thấy sức mạnh màn biểu diễn của Miku, ngay cả khi được truyền qua loa.

Nếu vậy thì, cư dân lân cận sẽ trở thành fan cuồng Miku, và sẽ cố hết sức bắt Shidou.

"......!"

Shidou quay lại nhìn Kurumi. Nhưng-như Shidou, Kurumi không bị ảnh hưởng bởi âm nhạc của Miku.

https://thuviensach.vn

Ngay cả thế, thì tình hình vẫn đang ngày càng tồi tệ hơn. Vì Miku, cố gắng bắt Shidou cho bằng được, càng lúc càng mở rộng phạm vi điều khiển.

"Ara ara, khổ lắm cơ"

Kurumi vừa cảm thấy thích, vừa cảm thấy khó chịu bởi tình thế này, chống cằm suy nghĩ.

"Không còn lựa chọn nào khác đâu, mình sẽ giải thích sau."

Kurumi nói tiếp.

"Bây giờ, mình chỉ là người hỗ trợ thôi. Và vì vậy, mình sẽ giúp bạn tới bến. Nhưng, người ra đòn quyết định, phải là Shidou-san."

"Hả.....?"

Shidou nhíu mày - nhưng nhanh chóng nhận ra ý định của Kurumi, và siết chặt nắm đấm.

"Xin hãy giúp mình, Kurumi--. Hãy đi xử lý cô gái hư hỏng đó nào"

"Đó là vinh dự của mình"

Và Kurumi lại bắt chéo chân cúi lễ như trước.

Phần 5

"-------"

Trên sân khấu chính của quảng trường Tenguu, tràn đầy sự náo nhiệt.

Bởi vì trên đó chứa một chiếc organ lớn đang sáng lấp lánh--«Gabriel». Kế nó là Miku trong Linh Phục của cô, đang vừa đàn vừa hát.

https://thuviensach.vn

Những khán giả đã vô thức trở thành fan ruột của cô, và ngước nhìn cô như thể một nữ thần vậy. Có vài người còn ngất xỉu nữa.

Tất cả đàn ông con trai đều được sút khỏi đó . Nên những người xem Miku biểu diễn, tất cả đều là nữ. Họ vẫy những que sáng, và hò hét om sòm.

Còn nữa, màn biểu diễn đang được phát thanh trực tiếp qua những cái loa thông báo công cộng được đặt khắp thành phố. Vì thế, những người lỡ nghe phải sẽ trở thành đầy tớ cho Miku, và giúp sức tìm kiếm "người đàn ông tồi tệ" đó.

"......uu"

Những ký ức kinh khủng vài giờ trước bỗng thoáng qua đầu Miku, cô nhíu mày lại.

Đó cũng là lúc màn biểu diễn chợt kết thúc, và tiếng vỗ tay kịch liệt vang lên như sấm.

Như thường lệ thì, đây sẽ là lúc Miku cảm thấy hãnh diện vì đã hoàn thành xong nhiệm vụ. Nhưng hiện giờ, cái bản mặt người đàn ông đó cứ thoáng hiện lên, làm Miku cảm thấy khó chịu. Cô làm một khuôn mặt thê thảm, và nói vào micro.

"...Mình cảm thấy hơi mệt, và mình muốn nghỉ một chút. Các bạn có thể tự do di chuyển cho tới màn biểu diễn tiếp theo."

Quảng trường rộ lên những âm thanh thất vọng. Nhưng Miku có vẻ chẳng quan tâm lắm, và trở vào cánh gà.

"Whoo..."

https://thuviensach.vn

Sử dụng Thiên Sứ liên tục để tăng cường phạm vi điều khiển, là một việc không hề nhẹ nhàng chút nào. Cô vừa chải tóc vừa thở dài.

"Trông chị mệt quá...onee-sama, xin, hãy... dùng..."

Một giọng nói ngại ngùng. Đó là của một bé gái trong bộ đồ maid, đang chìa ra một cái khăn cho Miku. Người cũng bị điều khiển bởi Miku - Yoshino.

Với mái tóc gợn sóng, và đôi mắt long lanh màu xanh biển. Một bé gái mà làm ta khó có thể kiềm chế cảm giác muốn ôm chặt lấy bé như một con gấu bông. Vì dư một bộ y phục này trong quán maid café, em được mặc thử nó... và nó hợp không chê vào đâu được. Miku ôm chầm lấy em ấy.

"Ah, dễ thương quaaá! Mình không thể cưỡng lại được!"

"Ah, ah...! Onee-sama...!?"

『Wow! Miku-chan tự nhiên mạnh bạo quá~』

Yoshino nhìn loanh quanh, và những tiếng lí nhí phát ra từ con rối trên tay phải em ấy, 『Yoshinon』.

Miku mới đầu cũng băn khoăn về con rối đó...nhưng sau khi nghe họ nói chuyện, cô hiểu ra rằng đó là người bạn không thể thay thế của Yoshino, và biệt tài nói bụng của Yoshino quá dễ thương để có thể bỏ qua.

Sau khi đã ôm Yoshino khỏa khuê, Miku hôn vào má, rồi thả Yoshino ra. Mặt Yoshino lập tức đỏ ửng lên.

"Cám ơn Yoshino-san. Cám ơn vì đã lấy cho chị cái khăn."

"À, ơ... vâ, vâng'

https://thuviensach.vn

Yoshino ngại ngùng cúi mặt xuống, và giơ tay phải lên, chìa cái khăn cho Miku.

Miku nhận lấy, và dùng nó để lau bớt mồ hôi. À mà, qua việc ôm Yoshino hồi nãy thì cô cũng lau được bớt rồi.

Miku nhìn lại Yoshino một lần nữa, và nở một nụ cười mãn nguyện.

Yoshino, không chỉ là một cô gái giản dị, dễ thương bình thường.

Tinh Linh của nước và băng giá--«Hermit». Đó là biệt danh của Yoshino.

Một Tinh Linh. Đúng vậy. Tương tự như Miku, một thực thể sở hữu sức mạnh vượt quá tầm tưởng tượng của con người.

"Ufu... mình hên ghê. Ai mà biết được có một Tinh Linh trong quảng trường cơ chứ"

Đúng vậy, Yoshino chỉ tình cờ nghe được bài hát của Miku thôi.

Chỉ trong một khoảng thời gian ngắn, cô đã sỡ hữu được một Tinh Linh. Mà đâu phải chỉ có vậy -

"Kuku, chị hoạt động quá sức rồi đấy, aneue-sama. Hãy nghỉ ngơi thật tốt vào."

"Gọi. Xin hãy tới đây ngồi, onee-sama."

Miku quay người lại, và thấy hai cô gái trong bộ đồ maid.

Họ giống nhau y đúc, cứ như họ đang nhìn vào chính mình trong gương vậy. Nhưng nếu quan sát kỹ, họ đều sở hữu những đặc điểm riêng biệt.

https://thuviensach.vn

Với một khuôn mặt quyết đoán, cách nói chuyện rất hùng hồn, và sở hữu một thân thể mảnh mai--Kaguya. Ít nói và nghèo cảm xúc, với số đo có thể sánh ngang Miku--Yuzuru.

Họ cũng giống như Miku, và cả Yoshino. Đều là những thực thể được gọi là Tinh Linh.

Và họ đều đang trong trạng thái hết mình vì Miku. Vì muốn dưỡng sức cho cô nàng Miku năng nổ, họ đã chuẩn bị sẵn một cái ghế và nước giải khát.

"Fufu, cám ơn nhiều"

Miku cười duyên, rồi ngồi xuống. Trong lúc đó thì Kaguya nhẹ nhàng mát xa vai cho Miku, còn Yuzuru thì quỳ kế Miku, tay cầm một ly nước.

Miku nghiêng đầu và hút nước lên từ cái ống hút. Hương vị trái cây lan toả khắp miệng cô.

"Mm, nước uống này ngon thật"

"Vui. Thật vinh hạnh"

"Này, từ từ nào! Tại sao chị chỉ nói chuyện với Yuzuru. Kỹ năng mát xa của em không đủ để chị thoả mãn ư!?"

Kaguya, người đang bận bóp vai cho Miku nãy giờ, than phiền. Cảm thấy Kaguya thật đáng yêu, Miku cười khúc khích.

"Chị xin lỗi, không phải như vậy đâu. Chị cảm thấy tuyệt lắm, như đang trên mây vậy"

"Kuku... thế thì, tuyệt"

https://thuviensach.vn

Kaguya cười thầm. Cảm thấy điều đó cũng thật đáng yêu, Miku lại cười khúc khích.

Và, như sợ rằng mình sẽ bị ra rìa, Yoshino lo lắng nhìn xung quanh, rồi chộp lấy cái quạt gần đó quạt cho Miku.

"Cảm ơn rất nhiều Yoshino-chan. Thật dễ chịu"

"A, ưm... ơ, cám, cám ơn, chị...!"

Yoshino ngại ngùng gật đầu.

"Aaa..."

Miku thở phào nhẹ nhõm.

--Đây là nơi hạnh phúc nhất trần gian.

Trên sân khấu, có bao nhiêu là fan đang háo hức chờ cô biểu diễn. Còn cạnh bên, những cô gái đẹp tuyệt trần đang hết mình vì Miku.

Tuyệt thật, tuyệt tới mức có lúc Miku còn tưởng cô đang trong mơ. Cô cũng thử véo má vài lần rồi. Và dĩ nhiên, đau chứ.

Giấc mơ của cô, đã được thoả mãn. Không có ai có thể ngăn được Miku.

Bỗng nhiên--

"...ku"

Những ký ức ấy lại tràn về, mặt Miku nhăn lại.

--Itsuka Shiori. Cô nhớ lại cái tên và khuôn mặt ấy.

"Tôi sẽ không tha thứ cho "cô" đâu... Shiori-san..."

https://thuviensach.vn

Miku nói, trong lòng cuộn trào sự tức giận. Tông giọng cô đáng sợ tới mức, Yoshino và chị em Yamai phải nín thở.

Vài tuần trước lễ hội Tenryu, Miku gặp "cô gái" trong ban tổ chức trường Trung học Raizen--Shiori.

Cô ta nói rằng cô là một thành viên trong đội tuyển bóng chuyền, một cô gái cao to, lực lưỡng. Và còn dùng những từ ngữ không hợp với con gái nữa chứ... Đúng vậy. Cô gái ấy tạo cho Miku một giác khác hoàn toàn với những cô gái khác.

Và, thật lòng mà nói, Miku rất ấn tượng về "cô gái" ấy. Có thể nói rằng cô lỡ thích luôn rồi.

--Vậy mà, cái kết cục dành cho Miku, là sự phản bội hoàn toàn.

"Uu, uu..."

Cứ nhớ lại cái "cảnh ấy", Miku lại cảm thấy buồn nôn. Cô bụm miệng lại.

"O, onee-sama...!"

"Chị có sao không, aneue-sama...!"

"Tệ. Ai đó chạy đi lấy một cái bọc đi"

Ba cô gái hốt hoảng nói. Miku trấn an họ bằng câu "Chị ổn mà...", rồi nghiến răng.

Cái khoảng khắc đó, khoảnh khắc mà cô chạm vào chỗ ấy của Shiori.

Và tận mắt chứng kiến cái thứ kinh khủng giữa hai chân Shiori.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy... Itsuka Shiori, cái thứ mà Miku ghét nhất trên đời--một người đàn ông.

"Tôi sẽ không bao giờ... không bao giờ tha thứ...! Dám chơi đùa với cảm xúc tôi à...!"

Miku bóp chặt hai tay vào nhau, kêu răng rắc.

Những việc cô đã làm khi còn tưởng Shiori là gái, còn hằn rõ trong tâm trí cô. Miku nổi hết cả da gà.

Miku đã đạt được điều cô hằng mong ước, tuy nhiên vẫn còn một điều cô hối hận. Đó là bắt sống người đàn ông, người không phải Itsuka Shiori mà là Itsuka Shidou, và hành hạ người đó, tới mức hắn sẽ hối hận vì đã được sinh ra, đó là cách duy nhất để thoả mãn cơn giận này.

"Hắn... tìm thấy hắn chưa?"

Nghe giọng nói dữ tợn của Miku, Yoshino khẽ run.

"Dạ, dạ, ...chúng, chúng em... vẫn đang, tìm..."

"Vậy à... thế thì lẹ lên mà tìm cho bằng--"

Ngay lúc Miku đang ra lệnh, cánh cửa chợt mở ra, và ba cô gái cùng mặc bồ đồ maid lao vào.

"Xin lỗi vì đã làm phiền! Onee-sama!"

"Nguy rồi! Onee-sama!"

"Có vấn đề cần phải giải quyết! Onee-sama!"

Các cô nói theo thứ tự chiều cao.

https://thuviensach.vn

Họ là những học sinh trường Raizen mà đáng lẽ ra cùng có trong nhóm biểu diễn của Shidou. Từ phải qua là, Ai, Mai, Mii.

"Sao mà vội thế , có chuyện gì vậy"

Miku hỏi, rồi bộ ba họp ý một tí trước khi nói cho Miku biết.

"Chúng, chúng em gặp phải một vấn đề! Chúng em đã tìm thấy Itsuka-kun!"

"...nói gì cơ?"

Sau khi nghe họ báo cáo, Miku nheo mắt lại một hồi-

Rồi một tràng cười sảng khoái nổ ra.

"Fufu... fufufufufufufufufu... vậy là, cuối cùng cũng bắt được hắn"

Miku bật dậy khỏi cái ghế.

"Khó hơn ta tưởng nhỉ. Fufufu, vô ích thôi. Ngươi không thể thoát khỏi những cận vệ của ta.--mà, ai tìm được hắn vậy? Nếu đó là một cô gái, tôi sẽ vui vẻ với cô ta một chút. Gọi cô ấy vào đây đi. À mà nếu là đàn ông... mm, tôi sẽ thưởng cho hắn một cục kẹo khích lệ."

Nhưng, sau khi lắng nghe Miku. Bộ ba Ai Mai Mii đắn đo nhìn nhau.

"Sao vậy? À, hay là một con quỷ đã tìm ra hắn...?"

"Không, không, không phải vậy..."

"Sao ta, hay là tại vì có quá nhiều người tìm thấy hắn..."

"Vấn đề là hắn đang không có trốn tránh gì hết..."

Miku nhíu mày.

https://thuviensach.vn

"Thế là thế nào? Không phải các cô nói đã tìm ra hắn sao?"

"Phải, phải"

"Đúng vậy"

"Không sai!"

Ba cô gật đầu cùng lúc

"Vậy có vấn đề gì sao? Hắn đâu rồi?"

"Hắn... đang ở rất gần"

"Chính xác thì, ngay trước quảng trường Tenguu"

"Chúng, chúng ta nên làm gì đây..."

"...hả?"

Miku mở to mắt, ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Chiến Trường Chỉ Của Hai Người

Phần 1

Hãy tua lại vài phút trước nào.

Shidou cùng Kurumi đã về với khung cảnh quen thuộc của đại hội đặt giữa trung tâm thành phố Tenguu: quảng trường Tenguu.

Sân khấu của lễ hội Tenguu, lễ hội văn hoá được đồng tổ chức bởi mười trường khác nhau, chính là nơi khởi đầu của cuộc nổi loạn.

Và bây giờ-nó đã trở thành pháo đài kiên cố của cô Tinh Linh: Izayoi Miku.

"Chắc chắn là chỗ này rồi, nhiều người thế kia cơ mà..."

Shidou thì thào, trong khi quan sát mặt đất từ mái một toà nhà gần quảng trường Tenguu. Đúng là với khoảng cách như thế này thì khó mà có thể bị phát hiện, nhưng cũng không có lý do gì mà nên nói to cả.

Bầu trời tối đen, và từ nơi duy nhất được thắp sáng là chỗ cổng ra vào, một đám đông người tràn ra ngoài đường.

Đúng lúc đó, cậu nghe thấy tiếng của loa phát thanh, và lập tức tìm chỗ nấp.

https://thuviensach.vn

Chiếc trực thăng đưa tin của hãng nào đó đang lởn vởn trên không. Chắc nó tới đây để đưa thông tin về cuộc nổi loạn... mà chắc là, cả phi công lẫn phát thanh viên đều đang bị điều khiển bởi Miku. Vì từ nãy tới giờ, nó cứ bay vòng vòng khu này với độ cao rất thấp, như thể đang rà soát kỹ càng toàn khu vực vậy.

Tuy không biết sức điều khiển của Miku còn có thể mạnh tới mức nào, nhưng tại thời điểm này, nguyên khu phố chỉ toàn là dân thường đang bị điều khiển bởi Miku, như cảnh trong một bộ phim kinh dị vậy.

Thực chất thì, hai người họ cũng xém bị bắt vài lần rồi. Nếu mà không có Kurumi, Shidou chắc đã lên dĩa mất.

"Mãi mới lên được tới đây... Giờ thì, chúng ta nên làm gì tiếp nào?"

Nhìn thấy đám đông ở dưới đất, Shidou toát hết mồ hôi.

"Nếu cổng chính mà đã như thế này, thì cổng phụ chắc cũng chẳng kém gì đâu. Ngay cả nếu chúng ta chui từ mái nhà xuống, vẫn còn mấy chiếc trực thăng đang lượn trên đầu..."

"Bạn nói gì vậy, Shidou-san. Có cần phải suy nghĩ tới mức đó không?"

Nhận thấy vẻ mặt lo lắng của Shidou, Kurumi nói với một tông giọng như thể chẳng có gì khó khăn vậy.

"Cậu có ý tưởng gì à?"

"Mm, dĩ nhiên. Mình sẽ bảo đảm việc Shidou-san tiếp cận được Miku-san - Nhưng, những sự việc xảy ra sau đó sẽ hoàn toàn phụ thuộc vào Shidou-san."

"...Việc đó dễ vậy sao?"

"Ara, bạn không tin mình ư? Buồn thật đó. Mình muốn khóc quá"

https://thuviensach.vn

Vừa nói, Kurumi vừa giả bộ lấy tay che mặt, nức lên vài tiếng.

"Oi, oi..."

"Nếu không muốn mình khóc, bạn có thể hoặc là cho mình một con mắt của bạn, hoặc để mình hút máu, hoặc bạn sẽ xoa đầu mình."

"...Thôi, thôi, đừng khóc mà"

Không còn lựa chọn nào khác, Shidou đưa tay lên miếng vải che đầu của Kurumi, và nhẹ nhàng vuốt tóc cô. Rồi Kurumi cười.

"Được rồi, đi thôi. Càng khởi hành trễ, tình hình càng tệ đó."

"..."

Shidou trố mắt nhìn cô vì cách cô vừa làm để 『tiết kiệm thời gian』, nhưng để tránh rắc rối, cậu quyết định không nói thêm về việc đó.

"...Nhưng, chúng ta có thể làm gì? Có bao nhiêu là người đang canh gác..."

"Hehe, hehe, chuyện nhỏ ý mà."

Kurumi cười man rợ, rồi đứng dậy-"bế" Shidou lên.

"Eh-?"

"OK, đi thôi"

Cô nói vậy, và bước tới sát mép toà nhà, khiêng theo cả Shidou.

Rồi không lưỡng lự, cô nhảy xuống từ đó.

"Uu-uwaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa-!?"

https://thuviensach.vn

Cả hai rớt xuống từ một toà nhà mười tầng, từ độ cao khoảng 300m. Vì chưa được chuẩn bị tâm lý kỹ càng, Shidou la như thể cậu quên béng đi mất sự hiện diện của kẻ thù xung quanh.

Sau cái cảm giác không trọng lực trên không, thì lại có cảm giác khó tả hơn khi chạm đất. Ngay khoảnh khắc mà chân Kurumi chạm đất, một bóng đen xuất hiện chỗ đó, và hấp thụ toàn bộ lực từ cú rớt.

"Ara ara, Shidou-san. Có tiếng gì nghe chói tai quá vậy?"

"Đừng, đừng quan tâm về nó, cứ thả mình xuống đã..."

"Ufufu, mình cứ khiêng bạn thế này cũng được mà"

Rồi Kurumi thả Shidou xuống.

Và ngay tức khắc, ánh đèn từ tứ phía rọi vào Shidou và Kurumi.

Cũng phải thôi. La hét trước mặt đám kẻ thù đang cảnh giác. Y như cậu đang cố thu hút mọi sự chú ý về mình vậy.

"Chết tiệt..."

Shidou nhìn xung quanh.

Người. Người. Người. Cơ man nào là người.

Ít nhất cũng phải tới vài ngàn kẻ địch.

Tính luôn cả cậu, thì cũng chỉ có hai người cùng phe.

Khó mà tìm được từ nào diễn tả nổi, sự chênh lệch khủng khiếp về số lượng.

Và tất cả bọn họ, đều nhìn Shidou với ánh mắt đầy sát khí. Cho dù bạn có dũng cảm tới đâu, trong tình cảnh này thì bạn khó mà có thể cứng được.

https://thuviensach.vn

"Ara, hét như vậy sẽ làm họ nhớ ra mục tiêu của họ, là bạn đấy, Shidou-san."

"Cậu nghĩ ai bắt đầu trước, cậu nghĩ từ ai mà ra !!"

Nhìn vẻ mặt thanh thản của Kurumi, Shidou nói lớn.

Nhưng, đây là lúc mà lẽ ra không nên làm vậy.

Không biết rằng họ đang đứng nhìn, hay đang chờ chỉ thị của Miku. Đám người không ập tới bắt luôn. Tuy nhiên, họ lại bao vây đông hơn. Như thể họ đang dồn chuột vào góc vậy.

Tiên phong của đám người đó, là những người đàn ông lực lưỡng, và cả những viên cảnh sát được trang bị vũ trang.

Và rồi,

"-Dám trở về cung điện của ta à, mi có gan nhỉ. Shiori-san... À không, Itsuka Shidou..."

Âm vang khắp quảng trường Tenguu từ những cái loa gần đó. Không còn nhầm lẫn gì nữa, đó chính là giọng nói của Izayoi Miku. Có vẻ như, sự hiện diện của Shidou đã được thông báo tới cô.

"Miku...!"

Shidou hét lớn tên cô. Dĩ nhiên, nó không thể truyền được tới tai Miku. Miku nói tiếp với vẫn tông giọng đó.

"Dù ta không biết mi định làm gì, nhưng vì mi đã tới tận đây rồi nên làm sao mà ta có thể bỏ lỡ cơ hội đó nhỉ? Được rồi, tất cả mọi người, bắt lấy hắn.

https://thuviensach.vn

Làm hắn te tua một chút cũng không sao, nhưng cố gắng nhẹ tay thôi-nếu không ta sẽ không thể làm hắn te tua hơn nữa được"

Với một giọng nói lạnh lùng, và với tiếng "Tuuút", Miku cúp đường dây.

Thay thế cho giọng Miku, là tiếng náo loạn của những người xung quanh.

【UWOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO-】

"Uu-uwaaaaaah...!"

Như thể không còn xiềng xích nào giữ họ lại nữa, họ bắt đầu lao tới Shidou và Kurumi. Dù đã cố gắng tỏ ra thanh niên cứng nãy giờ, nhưng với tình thế này, Shidou không thể không teo lại.

"Ku-Kurumi! Nguy hiểm rồi! Chúng ta phải chạy thôi!"

Nhưng Kurumi còn không dời nửa bước, đứng vững tại chỗ.

Nghĩ kỹ ra thì cũng đúng. Còn đâu chỗ mà chạy nữa.

"Kuh...!"

Tất cả kết thúc rồi. Người đàn ông dẫn đầu đám nổi loạn, đang giương tay ra chuẩn bị bắt Shidou-

Nhưng ngay khi hắn sắp động được tới Shidou, có một âm thanh lạ phát ra, và hắn như bị hút xuống mặt đất bởi một lực nào đó.

"Eh...?"

Shidou thốt ra sự ngạc nhiên-và cố gắng giữ vững thế đứng.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc nhìn thấy bọn họ bị hút xuống dưới đất. Một cảm giác mệt mỏi tột cùng thấm vào người Shidou.

"Đây, đây là..."

Shidou gắng phát âm, ráng giữ vững thế đứng như nãy.

Trước mặt cậu, những người vừa lao tới Shidou, đều nằm sát đất, rên rỉ trong đau đớn.

Và rồi, khung cảnh xung quanh mà lẽ ra phải được thắp sáng bởi đèn đường, đột nhiên chìm vào bóng tối.

Một cảm giác quen thuộc. Đúng vậy. Ba tháng trước-trong khoảng thời gian mà Kurumi bước chân vào trường, Shidou đã trải nghiệm nó một lần rồi.

"《Thời Thực Chi Thành》...?"

"-Uhe, hehehe. Đúng thế. Thật tốt khi bạn vẫn còn nhớ về nó, Shidou-san."

Kurumi liếm nhẹ môi. Chiếc đồng hồ trên mắt trái của cô, đang quay một cách chóng mặt.

《Thời Thực Chi Thành》. Mỗi khi cô dùng sức mạnh của Thiên Sứ, một khoảng 『Thời Gian』 của Kurumi sẽ được chắt bớt. Và đây là cách để cô phục hồi lại 『Thời Gian』 đó. Bằng cách làm những nạn nhân trong một khu vực nhất định rơi vào trạng thái hôn mê, rồi hấp thụ 『Thời gian』 của họ-hay nói cách khác, tuổi thọ của họ ấy.

"Trải bóng trên một phạm vi rộng như thế này mệt thật đó, ufufu, nhưng cũng không có mấy cơ hội được tự do hấp thụ 『Thời Gian』 của

https://thuviensach.vn

nhiều người như thế này đâu. Vậy nên, hãy để sự hiện diện của các người có ích một tí nào"

"Kurumi, sao cô dám nói vậy...!"

"Ara ara, ý bạn là thà để bị bắt còn tốt hơn sao?"

"Kuh..."

Shidou nghiến răng.

"Xin hãy...nhân từ..."

"Mm-mm. Mình biết mà. Với số lượng lớn cỡ vậy, tuy rằng tất cả mọi người đều bị ảnh hưởng, họ sẽ không bị ảnh hưởng nhiều đâu. Vẫn còn dư dả thời gian cho tất cả mọi người."

"....."

Chỉ còn cách tin vào lời nói của cô ấy. Với những bước chân nặng trĩu, Shidou bước qua người những nạn nhân xấu số.

Phần 2

"Cái, cái gì thế này...?!"

Trong phòng điều khiển của quảng trường Tenguu, Miku đang trố mắt nhìn cảnh tượng khó tin đang hiện trên màn hình.

Những hình ảnh ấy được quay từ vài camera quan sát gần đó. Và trớ trêu thay, Miku đang ngồi trên một chiếc ghế đặc biệt, được vây quanh bởi những Tinh Linh đáng yêu, và đang nghĩ tới cái kết cục bi thảm của người đàn ông tồi tệ đó.

https://thuviensach.vn

Đội quân của Miku sau khi được lệnh xông lên bắt Shidou, đều đang nằm sải lai dưới đất. Còn Shidou và và cô gái mặc váy nào đó thì cứ thản nhiên mà bước đi.

"Cô gái đó...đừng bảo là, cô ta cũng là một Tinh Linh...?"

Miku nheo mặt nhìn kỹ cô gái trên màn ảnh.

Trong trường hợp này thì chỉ còn giả thuyết đó thôi. Chắc là người đàn ông đó, Shidou, đã tiên đoán trước điều này, và để dành một Tinh Linh để trợ giúp hắn. Thật là xảo quyệt! Miku giận dữ siết chắc nắm đấm.

"Hơn nữa, cô ta có vẻ như không bị lay động bởi màn biểu diễn của ta... Fuu, mệt rồi đây."

Đã tới được tới đây rồi, thì có nghĩa là cô ta không thể bị điều khiển bởi Miku, ngay cả nếu lỡ nghe phải màn biểu diễn với Thiên Sứ. Nhưng Yoshino và chị em Yamai đã trở thành hầu cận của Miku rồi mà... ngay cả nếu đó là một Tinh Linh, thì chí ít cũng phải bị ảnh hưởng một chút chứ nhỉ... hay là tại vì cô gái đó cũng có năng lực như Shidou?

Trong lúc cô đang bận suy nghĩ, Shidou và cô gái bí ẩn kia đã lọt vào quảng trường Tenguu. Cứ thế này thì họ sẽ tới được chỗ Miku.

-Để phong ấn cô ấy.

"...Kuh, làm sao ta...có thể để ngươi làm vậy..."

Miku siết chặt nắm đấm hơn nữa.

Đúng thế, Miku sẽ không để Linh Lực của cô bị cuỗm mất đâu.

-Vì, nếu năng lực này, 《Voice》 này mà biến mất-

"Mình sẽ lại... trở về, khoảng, thời gian, ấy..."

https://thuviensach.vn

Miku nhanh chóng lắc đầu, và bật mạnh dậy từ cái ghế. Kaguya, người đang xoa bóp vai cho Miku nãy giờ, giật bắn cả mình.

"Ane-aneue-sama? Chuyện gì vậy?"

"Chị lên sân khấu đây! Đi theo chị nào!-Chị, sẽ tiếp tục buổi biểu diễn !"

Phần 3

"Ugu..."

Bước qua núi người nằm la liệt kia, mệt hơn bạn tưởng đấy. Shidou vừa phải cố gắng chiến đấu với cảm giác muốn nôn mửa, vừa phải bám theo Kurumi

Nhưng mà cũng không hẳn là khó thật, tại vì cũng chả có ai ngáng đường Shidou cả. Chỉ một lúc sau, Shidou và Kurumi đã tới trước cửa sân khấu chính.

"Vào thôi, Shidou-san"

"Ừm...!"

Shidou trả lời, và mở cửa ra.

"...uu"

Có một bầu không khí lạ thường ở đây. Tuy các chỗ ngồi đều kín người cả - nhưng sau khi lọt vào khu vực của Kurumi, họ lại nằm dưới đất thay vì ngồi trên ghế.

Rồi, giữa sân khấu.

Cô ấy đang ở đó.

https://thuviensach.vn

Dựa lưng vào một Thiên Sứ có hình dáng một cây organ, một cô gái trong bộ Linh Phục của mình, đang đứng đó.

Izayoi Miku. Tinh Linh với khả năng điều khiển âm nhạc lẫn âm thanh- và hiện tại, đang làm chủ nơi này.

Kế cô ấy, là những cô gái với bộ Linh Phục tạm thời trên bộ đồ hầu gái của họ, kèm với những Thiên Sứ riêng: Yoshino và Yamai tỷ muội.

"Miku!"

Shidou gọi lớn tên cô ấy, và Miku liền thở dài.

"Cái âm thanh gì thế này. Ngươi có thể đừng dùng những thứ âm thanh dơ dáy, nhơ nhuốc đó để làm vấy bẩn màng nhĩ của ta và những cô gái của ta được không? Thật là một người đáng kinh tởm. Ngươi là cái thứ bị ruồng bỏ của thế giới. À để cho rõ hơn thì như thế này này, ngươi kinh tởm tới mức mà nếu mà bị tẩn tới chết và đem đi chôn, thì cái miếng đất đó sẽ không bao giờ còn tươi tốt nữa vì cái lời nguyền mà nó dính phải từ ngươi ấy. Vậy nên ngậm miệng lại đi, đồ rác rưởi."

"...Kuh"

Shidou nhăn mặt, sau khi bị ném vào mặt những lời đó.

Nhưng đây không phải là lúc để run sợ trước những chuyện vặt vẽo ấy. Shidou lại nói tiếp.

"Miku! Nghe tôi đã! Tôi phải đi và giúp Tohka- cô ấy bị bắt cóc mất rồi! Vì vậy-!"

"Không phải ta vừa bảo ngươi... là IM ĐIIIIIIIIIII-!"

Miku hét lớn, và dang rộng tay ra.

https://thuviensach.vn

Và rồi trước mặt cô, một dãy phím đàn lấp lánh xuất hiện.

"《Phá Quân Ca Cơ «Gabriel»》-〖Hành Tiến Khúc 《March》〗!"

Sau đó, cô lướt mạnh tay trên những phím đàn ấy.

Một giai điệu mãnh liệt vang khắp khu.

Ngay lập tức, đám fan nữ đang trong trạng thái hôn mê bỗng đứng phắt dậy, như thể họ là mấy con rối được điều khiển bằng mấy sợi chỉ vậy.

"Thế, thế là s..."

Shidou quay lại nhìn Kurumi. Đúng vậy, chiếc đồng hồ trên mắt trái cô vẫn đang quay vù vù. Điều này có nghĩa cô vẫn chưa tắt 《Thời Thực Chi Thành》. Kurumi mở to mắt trong ngạc nhiên, thốt lên 「Ara ara」.

"Ngạc nhiên thật đấy. Lũ người tầm thường này mà vẫn có thể cử động sau khi đã vào phạm vi kỹ năng của ta à"

"Ufufufu, thế nào, được chứ? Thiên Sứ «Gabriel» có nhiều tác dụng hơn là chỉ làm bọn chúng phát cuồng vì tôi thôi đâu"

Miku, đắc thắng, chơi nhạc bạo hơn trước.

"Được rồi- ta đã phí quá nhiều thời gian vì nói những thứ như 『bắt lấy hắn』 rồi. Những cô gái xinh đẹp của ta! Hãy đến với ta! Hãy hành hình tên đàn ông này trước mặt ta!"

Tiếp đó, cả ngàn cô gái xung quanh liền ập tới Shidou.

"Kuh...!"

Chân cậu cứng đơ, và vẻ mặt cậu hiện rõ sự sợ hãi.

- Nhưng ngay lúc họ chuẩn bị tới được Shidou.

https://thuviensach.vn

"Hehe, chưa đâu, chưa đâu. Nếu như ngươi thực sự nghĩ ngươi đã thắng"

Với một nụ cười hình trăng khuyết, cô toả bóng khắp khu vực.

"Vì, cho dù ngươi có cường hoá lũ con gái này tới đâu-. Họ cũng không là vấn đề với 『chúng ta』"

"H-Hả...!?"

Miku ngạc nhiên thốt lên vậy. Cũng đúng thôi.

Quảng trường Tenguu, sân khấu chính. Từ mọi ngóc ngách, những Kurumi hiện ra, và bắt đầu giữ chặt tay chân các fan nữ.

"-!?"

Nhìn thấy cảnh tượng kỳ quặc này, không chỉ Miku, mà ngay cả Shidou cũng không nói nên lời. Đây không phải là lần đầu tiên Kurumi tự nhân bản cô ấy... nhưng hồi lúc ở trên sân thượng trường, không có nhiều Kurumi tới mức này.

Và rồi, Shidou lập tức quay về phía Kurumi.

"Kurumi!"

"Mình hiểu rồi, mình sẽ không 『thịt』 họ đâu"

Kurumi đoán trước ý nghĩ của Shidou, và cắt ngang lời cậu.

"Cái, cái gì thế này! Chuyện gì đang xảy ra vậy...!"

Miku thét lên, và như để đáp trả, những Kurumi mọc từ tường, sàn nhà và ghế bắt đầu cười. Những tiếng cười ghê rợn vang khắp nơi...

Nhưng, nếu nói rằng bên phía Miku đã bị đàn áp- sai lầm lớn đấy.

https://thuviensach.vn

"《Cụ Phong Kị Sĩ «Raphael»》- 〖Xuyên Giả 《El Re'em》〗!"

"Đáp trả. 《Cụ Phong Kị Sĩ «Raphael»》- 〖Phược Giả 《El Na'ash》〗"

Ngay lúc đó, có những tiếng nói vọng từ phía trên, kèm theo đó là một âm thanh lớn và một cơn gió mạnh.

"Oaaaaaaaa...!"

Shidou bị hất văng đi bởi sức gió, và đập mạnh vào tường.

Nhưng- kỳ lạ thay, nó không đau tí nào. Đó là vì Kurumi, người vừa chui từ trong tường ra, đã nhẹ nhàng đỡ lấy Shidou.

"Xin, xin lỗi, Kurumi... Mình có đang làm khổ cậu không?"

"Ufufu, xin đừng lo lắng quá thế. Trước khi bạn vào bụng mình thì, phải bảo toàn thân thể của Shidou-san cái đã."

"...Ah, được rồi"

Cậu cảm thấy rợn da gà, cho dù đây không phải là lúc để chú tới những điều như vậy. Shidou cố đứng vững, nhìn hai cô gái đang lượn trên bầu trời.

"Kaguya, Yuzuru...!"

Cặp Tinh Linh song sinh với Linh Phục tạm thời trên bộ hầu gái của họ, cùng với một cái cánh trên lưng, họ thủ thế trước Shidou, người thì cầm thương, người thì cầm chuỳ. Với chỉ phân thân của Kurumi thôi, thì khó có thể chống lại được những Tinh Linh đã triệu hồi ra Thiên Sứ.

"Vậy là cái đứa ngốc hết thuốc chữa đã trở lại! Kuu, mà...ngươi đang dùng cái thủ đoạn gì vậy! Ta sẽ không tha thứ cho những kẻ dám hãm hại

https://thuviensach.vn

aneue-sama đâu, bất kể người đó là ai! Biến đi cho khuất mắt ta, nếu ngươi không muốn nếm trải địa ngục trần gian!"

"Cảnh báo. Đây là cơ hội cuối cùng. Hãy biến đi. Nếu ngươi dám khiêu chiến với chúng ta nữa, Shidou-san, thì chúng ta sẽ trừ khử ngươi đó."

Kaguya và Yuzuru đứng yên trên không, lườm nguýt Shidou. Họ có vẻ không nói đùa, cũng chẳng phải đang chơi khăm đâu. Ánh mắt của họ chứa đầy sát khí.

"O-onee-sama... mình sẽ không để bạn làm hại chị ấy ...!"

Tương tự thì, Yoshino, ngồi vắt vẻo trên Thiên Sứ với hình dáng một con thỏ-《Băng Kết Khôi Lỗi «Zadkiel»》 và đang đóng băng khu vực xung quanh, tạo ra một ranh giới ngăn cách Miku và các phân thân của Kurumi.

"Fu-fufu... Ngươi thấy đấy. Hiện giờ, ta có ba cô Tinh Linh rất rất rất chi là đáng yêu sẵn sàng xử ngươi...! Làm sao mà ta có thể thua được!"

Nghe được những lời đó, những Kurumi cười đồng lúc.

"Kihihi, hehe"

"Hehehehehe"

"Aha, aha"

"Đúng vậy đó, Tinh Linh-san"

"Cô đối đầu với một đối thủ..."

"Còn chưa có Thiên Sứ..."

https://thuviensach.vn

"Chắc là sẽ"

"Khó lắm đây..."

Những giọng nói như thể tiếng gió rít qua rừng cây vậy, vang vọng khắp nơi. Nó đủ để làm Yoshino và chị em Yamai cảm thấy lo lắng, và chìa ra một khuôn mặt khó chịu.

Kurumi nhẹ nhàng nhấc tay lên trời, và hát lên cái tên ấy với một giai điệu.

"-tới, tới, tới với ta nào, «Zafkieeeeeeeeeeeeeeeeeel»! Hãy cùng ta cho chúng thấy,sai lầm tai hại của chúng!"

Trong tíc tắc. Một chiếc đồng hồ vàng bự tổ chảng trồi lên từ dưới đất, choán hết cả sân khấu. Trên bề mặt của nó, một khẩu súng trường và một khẩu súng lục tượng trưng cho hai cây kim đồng hồ.

"Thiên, Thiên Sứ..."

Shidou lầm bầm như thể cậu đang nằm mơ giữa ban ngày vậy. «Zafkiel». Một Thiên Sứ vô đối với khả năng điều khiển thời gian.

Kurumi cười nhếch mép. Cô dang rộng tay ra. Và tiếp đó, hai khẩu súng chui ra từ chiếc đồng hồ, bay vào tay Kurumi.

Rồi, Kurumi thì thầm với Shidou.

"Được rồi. Shidou-san. Sẵn sàng chưa"

"Eh? Sẵn s..."

"Từ bây giờ, bạn sẽ được ở riêng với Miku-san. Hãy cố gắng thuyết phục cô ta. Làm cô ta đổi ý. Nếu không được, chí ít hãy lập một thoả thuận với cô ta, rằng cô ta sẽ không cản trở việc chúng ta giải cứu Tohka-san"

https://thuviensach.vn

Kurumi nói vậy, rồi cô nháy mắt và hôn khẩu súng.

"《Khắc Khắc Đế «Zafkiel»》-〖Nhất Chi Đạn 《Aleph》〗!"

Ngay tức khắc, bóng đen chui ra từ số La Mã 『I』 trên chiếc đồng hồ, và được hút vào nòng khẩu súng của Kurumi.

Sau đó, nhiều Kurumi hiện ra xung quanh, tay cầm những khẩu súng tương tự, và bắt đầu bắn vào chị em Yamai đang trên không.

"Ku... Khó chịu thật! Yuzuru!"

"Hiểu. Kaguya, đưa tay đây"

Kaguya và Yuzuru nắm chặt lấy tay nhau, và dùng điểm đó như con mắt bão, bắt đầu xoay một cách chóng mặt.

Một cơn lốc xuất hiện, thổi bay đi những viên đạn đen kịt từ các Kurumi.

"Kukakakaka! Ngươi thực sự nghĩ những thứ đó sẽ có tác dụng với bọn ta, những đứa con của giông tố hay sao?"

"Dễ. Những thứ này chỉ như trứng chọi đá so với những ngọn gió của Yuzuru"

Hai Yamai nói lớn. Tất cả những viên đạn được bắn ra, chúng đều bị chặn lại bởi bức tường gió xung quanh Kaguya và Yuzuru.

Tuy nhiên, người đang đứng trước «Zafkiel», Kurumi 『thật』 bắt đầu cười khúc khích.

Giương súng lên, cô chĩa vào bản sao Kurumi đang khiêng Shidou.

"Vậy thì, trông cậy vào cậu nhé, 『tôi』"

https://thuviensach.vn

"Mm, tôi hiểu rồi, 『tôi』"

Sau những lời nói viển vông, một viên đạn đen ngòm bay thẳng vào trán bản sao Kurumi đó.

Tất nhiên, Shidou hiểu rằng viên đạn đó không phải để giết. Sức mạnh của viên 《Aleph》 là-

"Uwaah.....!"

Shidou ú ớ vì có gì đó đột ngột ập đến.

Cậu đã dính phải đòn đánh từ các Yamai-ủa, không phải. Gió đập vào mặt cậu vì bản sao đã được tăng tốc của Kurumi, khiêng cậu với tốc độ cực nhanh và bay thẳng qua hai chị em Yamai, tiến tới gần sân khấu.

"Hả-"

"Hoảng. Cái-"

Đó là những giọng nói bàng hoàng của hai chị em Yamai. Họ vẫn có thể nhìn thấy được những hành động của cô Kurumi được tăng tốc đó.

Tuy nhiên, họ không thể phản ứng kịp vì bị sao nhãng bởi những viên đạn đang bay tới. Trong lúc họ còn đang loạn xì ngầu, Kurumi và Shidou đã tới được sân khấu.

"......!"

『Này! Nà-này!』

Yoshino và «Zadkiel», người cũng đang trên sân khấu, bắt đầu hoảng sợ. Để bảo vệ cho Miku, Yoshino lập tức tạo một khối băng bọc lại làm bức màn bảo vệ.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc đó, các Kurumi liền bay tới «Zadkiel» như thể họ là những viên đạn vậy.

"Kehehehehehehehehe!"

"Ki, kya...!"

『Không thể nào! Các ngươi đang làm gì vậy-!』

Yoshino hất tay, làm «Zadkiel» nảy lên. Tiếp đó, hơi ẩm xung quang đông đặc lại thành những mảnh băng. Rồi cô bắt đầu ném chúng khắp nơi, nhằm nhằm vào những Kurumi.

Tuy nhiên, cần có thời gian để hình thành nên bức màn bảo vệ. Chỉ ngay trước khi nó kín lại, bản sao Kurumi đã kịp tiến tới trước mặt Miku với tốc độ đang kinh ngạc.

"Hiii..."

"-plè!"

Cô Kurumi lè lưỡi trêu ngươi Miku.

Có vẻ như điều này làm Miku hãi hùng. Nhưng Miku liền hít một hơi thật sâu.

"Kurumi! Cẩn thận!"

Shidou hét lớn. Cậu nhớ rõ những hành động đó của Miku. Đó là một cú sóng âm có thể thổi bay cả Tohka. Cho dù Kurumi có thể được tăng tốc tới mức nào đi nữa, không thể nào mà cô có thể né được.

Tuy nhiên.

"Aha"

https://thuviensach.vn

Ngay lúc đó. Bóng dưới chân của Miku chuyển động-một bản sao Kurumi bay ra từ đó, và bụm chặt miệng Miku lại từ phía sau.

"Mu-muguu!?"

Nhận thấy sự việc có vẻ xấu đi, Miku giãy giụa và định bỏ trốn.

Nhưng lúc đó, nhiều Kurumi trồi lên từ bóng tối, và giữ chặt tứ chi Miku. Rồi, họ kéo Miku xuống.

"Nnguuu! Muuunnnnnnnnnnnnnnnnnnn-!?"

Cho dù cô có giãy giụa tới mức nào, Miku vẫn không thể thoát khỏi các Kurumi. Bóng tối bắt đầu nuốt chửng lấy cô.

"Ku, Kurumi! Cậu đang làm gì vậy! Chúng ta đã hứa sẽ không-"

Shidou ngưng lại.

Vì cậu cũng đang bắt đầu bị kéo vào bóng tối bởi các Kurumi.

"Hả...! Kurumi!?"

Shidou trố mắt ngạc nhiên, và cố gắng thoát khỏi. Tuy nhiên, các Kurumi có vẻ như không có ý định thả cậu ra. Tầm nhìn của cậu bắt đầu tối dần.

"Ư-ah..."

"Kehehe, hehehehehehehehe"

Nghe những tiếng cười dại của Kurumi-Shidou chìm vào biển tối.

Phần 4

"...Ah?"

https://thuviensach.vn

Shidou chớp mắt liên tục dù chả thấy gì.

Tuy từ nãy, Shidou đã bị bóng của Kurumi nuốt chửng-nhưng hiện giờ Shidou vẫn còn nhận thức được và vẫn còn điểu khiển cơ thể được .

Shidou nhíu mày nhìn xung quanh. Chẳng có gì ngoài một biển tối.

"Nơi này... Không thể nào, là trong vùng bóng tối của Kurumi sao...?"

"Aah, chuyện gì đang xảy ra thế này-! Đây là chỗ nào-?"

Có một giọng nói đằng sau cậu. Shidou quay người lại.

"Miku!?"

"...muu"

Miku cũng đã nhận thấy được sự hiện diện của Shidou. Cô trố mắt ngạc nhiên, và cô lập tức tạo một vẻ mặt khó chịu, như thể cô lại chuẩn bị hét lớn.

Nhưng, ngay khi cô chuẩn bị làm vậy. Những cái bóng gần đó bỗng sống dậy và siết chặt Miku.

"Hii...?"

Miku cứng đơ như pho tượng. Sau đó, một giọng nói vang lên từ đâu đó.

"Kihihi, đừng thế chứ, Miku-san"

Cùng lúc đó, có thêm vài tiếng cười đệm vào.

⌈-được rồi, vậy là lời hứa thứ nhất đã được thực thi. Giờ thì, Shidou-san, trông cậy cả vào bạn đấy. Mình không có nhiều thời gian đâu. Nên xin hãy lẹ lên.⌋

https://thuviensach.vn

"Đ-được thôi..."

Shidou vỗ nhẹ vào má. 『Mình sẽ để cho Shidou và Miku có một khoảng thời gian riêng』 ... đúng là lời hứa đó đã được thực hiện chu đáo. Dù cho có còn vài điều khó hiểu. Và nếu nói rõ kế hoạch từ trước thì cũng có chết ai đâu.

Nhưng cũng đúng thôi, còn cách nào khác để cho Shidou ở riêng với Miku khi mà cô được bảo vệ bởi hàng ngàn người, chưa kể có cả Yoshino và chị em Yamai. Shidou bèn quay lại nhìn Miku.

"Miku"

"...Hứm"

Miku quay phắt lại.

Cô ấy không tấn công Shidou vì cô ấy hiểu rõ tình thế, nhưng điều đó không có nghĩa rằng cô ta sẽ nghe và và quan tâm tới những lời nói của Shidou. Với một khuôn mặt hờn dỗi, cô im lặng bắt chéo tay.

Shidou tiến tới gần Miku, và cúi đầu xuống thấp.

"Tôi xin lỗi vì đã lừa dối cô. Tôi thật sự xin lỗi...!"

Miku liếc Shidou và làm một tràng.

"...Tồi tệ. Ngươi là cái thứ tệ nhất-. Ngươi giấu giới tính thật để làm quen với ta, và ngươi còn dám cho ta xem cái thứ kinh khủng đó...!" Nói tới đó, hai tay Miku run lẩy bẩy.

"...Không, đâu phải thế, Miku, từ một góc nhìn khác thì..."

"Ngươi nói gì cơ!?"

https://thuviensach.vn

"Không, không có gì..."

Shidou nhanh chóng lắc đầu. Lẽ ra không nên nói những câu thừa thãi, cậu bèn quỳ xuống.

"Tôi đã sai khi lừa dối cô! Nhưng xin cô... đừng lôi kéo người vô tội vào chuyện này! Xin hãy thả Yoshino, Kaguya, Yuzuru và tất cả những người đang bị cô điều khiển-"

"U...ru...saaaaaaaaaaai![1] Ngươi có chịu im ngay đi không! Phẩm, phẩm giá của ta đã bị giẫm đạp bởi ngươi rồi, nên đừng có mà nói chuyện với ta! Ta sẽ không nghe những gì ngươi nói đâu!"

"Mi-Miku..."

"Đừng có gọi ta như vậy nữa!"

Nói xong, Miku quay phắt đi chỗ khác.

"Oi, oi..."

"....."

"Miku-"

"....."

Có vẻ như cuộc trò chuyện đã đi vào ngõ cụt. Chẳng còn cách nào để tiếp tục nữa.

"Khổ...thật..."

Dù gì thì, ngay từ đầu đã biết trước được sự việc sẽ như thế này mà. Độ cuốn hút của Miku với Shidou đã và đang ở mức thấp nhất rồi, nên cũng chả có gì khó hiểu khi không thể thuyết phục được cô.

https://thuviensach.vn

Cũng vì thế nên Kurumi đã không bắt buộc Shidou phải làm vậy.

-Đừng xía mũi vô cho tới khi Tohka được giải cứu.

Bắt Miku hứa lấy điều này, đây mới là mục tiêu chính của Shidou.

"-Miku. Được. Nghe tôi này."

"..."

Miku không có động tĩnh gì. Nhưng, Shidou vẫn nói tiếp.

"Tohka-cô có nhớ lúc ở trên sân khấu không... cô gái với cái lắc tay ấy? Đúng, chính cô ấy đấy. Tôi nghĩ là cô cũng đã nhận ra rằng, Tohka cũng tương tự như Yoshino và hai người kia, họ đều là những Tinh Linh. Và còn nữa-Miku, chắc cô cũng đã thấy rồi. Tohka đã bị bắt cóc bởi một Pháp sư thuộc DEM"

"..."

Hình như cô vừa nhớ ra điều gì đó, vì Miku, người nãy giờ không động đậy gì, có vẻ như đã chú ý tới cụm từ 『Tinh Linh』, cô khẽ lắc vai.

"Tôi...cần phải giải cứu cho Tohka ngay bây giờ."

"...Ha?"

Nghe tới đó, Miku ngẩng mặt lên, và thốt ra âm thanh đầu tiên từ nãy đến giờ. Rồi, cô làm ra vẻ khó chịu.

"Cứu cô ta ư...? Tại sao phải làm vậy?"

"Tại sao ư... Bởi vì, Tohka cực kỳ quan trọng đối với tôi."

Nghe Shidou nói vậy, Miku trố mắt ngạc nhiên, và nói với một tông giọng chế giễu.

https://thuviensach.vn

"Quan trọng sao... ah, vậy à, ta hiểu rồi. Dù cho ta không biết nhiều về cô ấy. Nhưng cô ấy đẹp thật đấy, không cứu cô ấy thì phí thật"

"...Ha?"

Shidou nghiêng đầu, không hiểu Miku đang hướng tới điều gì.

"Vì, mục tiêu để thoả mãn những dục vọng của ngươi đã bị bắt cóc. Nếu ngươi chết tại đây, ngươi sẽ mất tất cả mọi thứ, phải không? Vậy nên, chẳng phải ngươi sẽ vui hơn khi được lần cuối-"

"Cô... Cô đang nói gì vậy?"

Shidou cứng họng trước những lời xuyên tạc của Miku.

"Vì, chẳng phải đó là những thứ duy nhất mà bọn đàn ông nghĩ đến, khi chúng nói rằng người nào đó rất quan trọng với chúng hay sao ?"

"...Cô, cứng đầu thật đấy"

Nghe vậy, Miku nhấc cằm kiêu ngạo.

"Ha, và tại sao lại như vậy? Hay ý ngươi muốn nói là, mạng sống của Tohka-san còn quan trọng hơn của chính ngươi ư?"

"Tất nhiên rồi"

Shidou trả lời không chút do dự.

"..."

Có vẻ như đó không giống như những gì cô nghĩ, Miku há hốc mồm.

Nhưng Shidou có vẻ như không để ý lắm, cậu tiếp tục.

https://thuviensach.vn

"Bất kể chuyện gì xảy ra đi nữa, tôi phải giải cứu cho bằng được Tohka. Và rồi tôi sẽ trở lại đây. Lúc đó, sẽ không có Kurumi nào hết, chỉ mình tôi thôi. Vậy nên-Miku, cô có thể chờ tôi một tí, và đừng gia tăng phạm vi điều khiển được không?"

"...Ah?"

Miku nói với một bộ mặt khinh ghét.

"Ngươi muốn ta tin những gì ngươi vừa nói sao? Cứ cho rằng ngươi nói thật đi, ngươi thực sự nghĩ ngươi có thể bước tới Tohka sao? Có khi bị Pháp Sư nào thủ tiêu giữa đường cũng nên. Thật thảm hại-"

"Tôi sẽ-"

Shidou cố gắng cãi lại Miku, người vừa cười trên sự cố gắng của cậu... nhưng cậu ngưng lại. Đúng hơn là, cậu buộc phải im lặng.

Vì đúng thế, Shidou không thể chối được những gì Miku vừa nói.

Ngay cả khi cậu có Kurumi, với sức mạnh tương đương cả một đạo quân, thì DEM vẫn là một đối thủ không nên khinh thường. Đừng nói tới việc giải cứu Tohka, vô đó rồi có khi ra không kịp.

Nếu có thêm người giúp sức nữa thì tốt biết mấy. Nếu như cậu có thể mượn thêm sức mạnh của một Tinh Linh nữa-

"-ah"

Nghĩ tới đó, Shidou thốt lên.

Những tưởng Shidou đã chịu thua, Miku ngẩng cao đầu kiêu hãnh.

"Ngươi hiểu rồi chứ? Lời hứa của ngươi ngay từ đầu đã không thể được thực hiện rồi. Nếu như đã rõ thì-"

https://thuviensach.vn

"Đúng rồi... lời hứa đó..."

Shidou nói như thể phớt lờ Miku. Thấy có gì đó không ổn, Miku bĩu môi.

"Ta đã nói rõ rồi, phải không"

"Không. Ý tôi là, lới hứa lúc trước cơ.-Lời. Hứa. Mà. Cô. Phải. Thực. Hiện."

"Ta ư...?"

Miku nói với vẻ khó chịu và cô khẽ nghiêng đầu... rồi cô khựng lại.

"Cô vẻ như cô nhớ ra rồi đấy. Những gì tôi và cô hứa từ trước. Nếu như chúng tôi thắng ở lễ hội Tenou-cô sẽ để tôi phong ấn sức mạnh."

Shidou vừa nói vừa nhìn thẳng vào mắt Miku.

Đối với Miku, đây là vấn đề mà cô không muốn nhắc tới. Nếu tiếp tục, cô sẽ nổi đoá lên thêm lần nữa.

Nhưng hiện giờ, Miku và Shidou đang ở trong 『hộp đêm』 của Kurumi, nơi mà bạn không nên thực hiện những hành vi bạo lực. Một nơi hoàn hảo cho việc đưa ra lời đề nghị chính đáng. Hiểu rõ điều này, Miku nghiến răng, và lườm Shidou với những ánh mắt đầy ác ý.

"Điều, điều đó là không hợp lệ! Ngươi chưa từng nói ta ngươi là đàn ông-"

"Về việc đó thì tôi xin lỗi. Nhưng, nếu tôi là con trai, điều đó có ảnh hưởng gì đến lời hứa đó sao?"

"Uu... nhưng ta đã thắng phần biểu diễn!"

https://thuviensach.vn

"Ah, đúng vậy. Tuy nhiên, người thắng chung cuộc là người thắng trên mọi mặt, phải chứ?-kỳ thật đấy, cô mà lại thua được"

"Ta không quan tâm! Nếu, nếu muốn phong ấn ta... TA, TA KHÔNG CHO PHÉPPPP!"

Trái với những lời nói nhẹ nhàng của Shidou, Miku lại hét lớn lên. Đây không phải là một cuộc trò chuyện bình thường nữa, mà sắp thành chiến tranh rồi.

Vậy nên, Shidou không cãi bướng với Miku. Nếu cậu mà tiếp tục như vậy, cậu chỉ làm cô ta thêm ức chế và sẽ chẳng đâu vào đâu. Shidou với một tay tới Miku để làm cô dịu lại.

"Vậy thì, thay vào đó. Hãy hứa với tôi điều này. Hãy chuyển từ lời hứa sẽ phong ấn cô, thành một lời hứa khác"

"Lời hứa khác...?"

"Đúng thế-một lời hứa khác, miễn là cô chịu nghe tôi."

Shidou nói và chỉ ngón trỏ vào cô. Miku có vẻ như không có ý định che dấu sự khó chịu của cô.

"Ngươi nói cái gì vậy...? Làm vậy chẳng khác gì-"

"-hãy đi cùng tôi, để giải cứu Tohka."

"...eh?"

Miku đứng hình. Những ánh mắt căm hờn và vẻ mặt khó chịu của cô đột nhiên bay đâu mất.

"Vậy, vậy thôi á?"

https://thuviensach.vn

"Ừm, chỉ có thế thôi... ờ thì không hẳn là 『có thế thôi』, nhưng... Mà ngay cả khi được Kurumi giúp sức, chúng tôi còn không chắc sẽ cứu được Tohka. Nên, nếu cô chịu giúp đỡ, chúng tôi có thể...!"

"Nhưng... không phải mục đích chính của ngươi là để phong ấn ta sao? Tại sao ngươi lại-?"

"Tôi nói rồi-Tohka đối với tôi, quan trọng hơn cả"

"..."

Nghe câu trả lời đó, Miku lộ rõ vẻ mặt khó hiểu. Như thể cô nghĩ Shidou đang nói xàm vậy.

"Hmph...! Ta từ chối! Trước hết, tại sao ta phải giúp ngươi!"

"Mi-Miku..."

"Đủ rồi đấy! Ta sẽ không nghe thêm lời nào từ ngươi nữa! Dối trá! Ngươi chắc chắn có một ý đồ gì đó! Những sinh vật ích kỷ như con người mà lại nói rằng người khác quan trọng hơn... tất cả đều là những lời giả dối!"

"Miku, cô lại như vậy nữa rồi...!"

Shidou siết nắm đấm, với thái độ bực bội.

Đúng rồi, bí mật của Miku mà cậu suy ra được từ Kurumi, tuy chưa rõ thực hư, là điều này đây.

"Tại sao cô lại hận con người tới mức đó! Chẳng phải cô cũng-"

Shidou sắp nói ra tới nơi.

Bỗng nhiên, một tia sáng rọi vào.

https://thuviensach.vn

"......!?"

Ngẩng mặt lên nhìn, cậu thấy biển tối dần dần biến mất. Shidou bất giác cảm thấy lo lắng.

Lúc đó, Shidou còn tưởng đó là tại giọng nói lớn của Miku... tuy nhiên, cậu vẫn còn bình yên vô sự, dù cậu còn đang đứng ngay cạnh Miku. Thêm vào đó, Miku cũng đang ngước nhìn lên với vẻ mặt khó hiểu.

Và rồi, như để giải đáp thắc mắc cho hai người, giọng nói của Kurumi vang lên xung quanh.

⌈Dù mình ghét phải phá bĩnh cuộc trò chuyện của hai bạn... mình e rằng sức mạnh của mình là có hạn.⌋

"Eh...? Uu-uwaah!?"

"Kya!?"

Một cảm giác lênh đênh bọc lấy hai người.

Tiếp đó, muôn vàn sắc màu lọt vào mắt họ- và lúc đó, Shidou cùng Miku đã trở về sân khấu chính của quảng trường Tenguu.

"Uu-uwahh..."

Mắt họ như thể có đom đóm bay quanh, vì ở trong tối quá lâu.

Nhưng chúng cũng nhanh chóng biến mất-và đập vào mắt họ là cảnh tượng hỗn loạn trên sân khấu.

Có vài Kurumi đang đứng quanh Shidou để bảo vệ cậu. Đối diện với họ, Yoshino, đang cưỡi «Zadkiel», còn Kaguya và Yuzuru thì đang trang bị vũ khí «Raphael». Sự thiện chiến hiện rõ trên mặt họ.

https://thuviensach.vn

"O-onee-sama...!"

"Aneue-sama! Chị có sao không!?"

"Yên tâm. Chị không sao là tốt rồi"

Yoshino và những người khác lập tức quay sang hỏi thăm Miku, ngay khi họ vừa thấy cô chui ra từ bóng tối với Shidou.

Trong lúc đó, Kurumi tới gần Shidou, và cúi xuống hỏi.

"Bạn đứng dậy được không? Shidou-san"

"Kurumi... Chuyện gì, đã xảy ra..."

"Không phải mình nói rồi sao? Mình đã đạt tới giới hạn rồi. Để cho hai người có khoảng thời gian vui vẻ với nhau trong đó, mình phải tốn nhiều thời gian và công sức để duy trì. Chỉ cần nó bị dính chưởng nhẹ thôi, khoảng không gian đó sẽ biến mất.-Dù cho mình đã cố gắng cho hai bạn rất nhiều thời gian, việc đó chẳng hề dễ khi đối thủ là ba cô Tinh Linh"

Vừa nói, Kurumi vừa nhìn xung quanh.

Trong tầm mắt của cô, xác của các Kurumi nằm sóng soài ở khắp nơi. Có vẻ như một trận chiến khốc liệt vừa xảy ra.

" 『Thời gian』 của mình cũng chẳng phải vô hạn, tới lúc rút lui rồi."

"Chờ tí nào! Chỉ một tí th-"

Shidou bị nắm lấy cổ áo, làm cậu khựng lại.

"*khụ*... gì vậy...!"

Cậu ho khù khụ và ngay lúc đang định nói lại Kurumi, Shidou nhìn thấy mảnh đất cậu vừa đứng trên đó bỗng dưng có một cái khối băng to

https://thuviensach.vn

đùng đáp xuống, rồi cậu quyết định im lặng.

Theo như những gì cậu thấy, cô bé thường ngày thụ động và hiền lành, Yoshino, đang nhìn Shidou với ánh mắt đầy sát khí.

"Không tha thứ...cho kẻ thù của onee-sama..."

"Yo-Yoshino..."

"Bạn hiểu rồi chứ?"

Kurumi nói rồi giương súng lên.

"《Khắc Khắc Đế «Zafkiel»》-〖Nhất Chi Đạn 《Aleph》〗"

Nhắm viên đạn tăng tốc vào đầu mình, cô nắm lấy Shidou bằng tay kia, và vụt biến khỏi sân khấu.

"Whoa...!?"

Gió lại đập mạnh vào mặt cậu, và Shidou thốt lên. Nhưng Kurumi có vẻ như không để ý tới, cô đạp chân lên cái thiết bị chiếu sáng, và búng người ra khỏi đó từ cái lỗ to trên trần nhà.

Dĩ nhiên, Miku sẽ không để họ thoát dễ dàng vậy. Cô xoa đầu cho bớt chóng mặt, rồi ra lệnh.

"Đừng, đừng để chúng thoát...!"

"Được thôi!"

"Rõ. Đã hiểu"

Chị em Yamai bay ngay sau Kurumi, theo mệnh lệnh của Miku.

https://thuviensach.vn

Ngay cả khi Kurumi đã dùng viên đạn tăng tốc, đối thủ của họ vẫn là những Tinh Linh của Gió. Đua tốc độ với họ thì sẽ bị bắt ngay thôi.

"Ara ara, khó chịu thật"

Kurumi giương súng lên lần nữa.

"《Khắc Khắc Đế «Zafkiel»》-〖Nhị Chi Đạn 《Bet》〗!"

Ngay lập tức, bóng tối xung quanh được hút vào họng súng-và Kurumi bắn vào hai tỷ muội nhà Yamai.

"Hmph! Con đàn bà ngốc nghếch! Thứ đồ chơi đó không có tác dụng với bọn ta đâu!"

"Đừng. Bình tĩnh, Kaguya. Coi chừ-"

Ngay khi cô tính cảnh báo, Kaguya và Yuzuru bỗng đứng lại.

Không-đúng hơn là, không phải là đứng lại.

Họ vẫn đang di chuyển với tốc độ cực chậm. Đúng vậy. Họ vẫn đang bay trên không, nhưng, đang nhích từng tí một.

"Đây là..."

"Kehehe, 《Bet》. Ai xấu số dính phải nó sẽ bị chậm lại đấy."

Kurumi cắt ngang lời Shidou. Cô giải thích rất dễ hiểu, như rằng cô biết trước Shidou sẽ thắc mắc.

"Sẽ an toàn hơn nhiều nếu mình dùng 〖Thất Chi Đạn 《Zayin》〗, nhưng viên đó tốn kém quá-nhất là khi mình không còn nhiều 〖Thời gian〗 cho lắm. Vậy nên, nhiêu đây là đủ để chúng ta thoát rồi."

https://thuviensach.vn

Kurumi nói đúng, khoảng cách giữa họ và các Yamai ngày càng xa dần. Dù cho họ có là những Tinh Linh của gió, dính phải viên đó thì đừng mong đuổi kịp.

Kurumi xách Shidou bay lả lướt trên những con phố.

Cuối cùng, viên 《Aleph》 cũng hết tác dụng và tốc độ của hai người giảm xuống đáng kể. Kurumi lẻn vào khoảng trống giữa hai toà nhà, và đặt Shidou xuống.

"Được rồi, tạm thời thì-Shidou-san, lại đây mau"

"Eh? Ah, từ từ nào"

Shidou vẫn còn choáng váng như thể cậu vừa bước xuống từ cái tàu lượn siêu siêu siêu tốc vậy, Kurumi liền kéo cậu vào một con hẻm.

Ngay lập tức, một cơn bão xoẹt ngang qua đầu họ. Chẳng cần nói cũng biết, đó chính là hai chị em Yamai. Có vẻ như hai cô vẫn đang gắt gao truy lùng Shidou.

"Ara ara. Viên 《Bet》 không làm bất tỉnh, mà làm chậm lại mọi thứ, kể cả tốc độ nhìn. Vậy mà họ vẫn có thể thấy được chúng ta. Cái thị lực gì vầy?"

"...Kuu"

Hét lớn ở đây chắc cũng chẳng ai nghe thấy. Nhưng Shidou vẫn lo lắng nhìn lên trời, nuốt nước bọt.

Mây trên trời biến mất khi gặp phải hai cơn lốc ấy. Sau một hồi, hai cơn lốc bay đi chỗ khác.

Có vẻ như họ đã bỏ cuộc. Ngay khi không còn nghe thấy tiếng động nào nữa, Shidou mới thở phào nhẹ nhõm.

https://thuviensach.vn

"Vậy-Shidou-san, chuyện với Miku như thế nào rồi?"

Kurumi ném cây súng vào bóng tối rồi hỏi Shidou. Cậu nghiến răng, và trả lời.

"...mm, chúng mình đã nói chuyện rất nhiều... nhưng vẫn chưa có câu trả lời thích đáng. Thật ra thì, khúc cuối mình có khi còn làm cô ta giận nữa. Xin lỗi, Kurumi. Cũng chỉ tại mình. Làm tốn bao nhiêu công sức của cậu..."

Nghe những lời Shidou nói, Kurumi trố mắt ngạc nhiên.

"Ara ara ara"

"Chuyện, chuyện gì vậy?"

"À không, chỉ là mình không nghĩ rằng sẽ được Shidou-san khen ngợi vì việc mình đã làm. Ufufu, dễ chịu thật. Xoa đầu mình được không?"

"Đừng, đừng đùa nữa nào"

Shidou chỉ còn biết thở dài. Kurumi thích thú nhìn Shidou và khẽ cười.

"Thôi, không sao. Chỉ cần nói chuyện với cô ta thôi, cô ta sẽ không liều mình làm vướng chân chúng ta nữa đâu... chính xác hơn là, chẳng cần bận tâm tới bọn họ nữa đâu"

"Ahh... Mình hiểu rồi."

Shidou gật đầu. Đúng vậy, sau khi đã được thưởng thức no nê năng lực của Kurumi, họ sẽ cẩn trọng hơn với Shidou. Chỉ cần Kurumi còn kế bên cậu, Miku sẽ không rảnh nhúng tay chân vào đâu.

"Nhưngggg..."

https://thuviensach.vn

Kurumi khẽ nheo mắt lại, liếm môi, và sấn lại gần Shidou.

"! Sao, sao vậy, sao tự nhiên lại-"

"Vì đó là cuộc trò chuyện riêng tư giữa Shidou-san và Miku, nên mình không xía mũi vào 'nhiều'... nhưng, có một khúc làm mình không vui"

"Làm cậu không vui?"

Kurumi khẽ ⌈ừ⌋. Một câu nói bình thường, nhưng nó làm cho Shidou nổi hết da gà, vì khi đó cô thì thầm vào sát tai cậu.

"Bạn muốn hợp tác với Miku sao...? Nee, Shidou-san? Ý bạn muốn nói rằng chỉ có mình bảo kê thôi là chưa đủ chăng?"

"Không, không phải...!"

Làm thế nào để nói ra đây. Đối mặt với một kẻ thù mà cả hai chẳng biết nhiều về chúng, cũng là lẽ tự nhiên mà Shidou còn cảm thấy bất an khi chỉ có Kurumi giúp.

Bên tai cậu có tiếng cười nhẹ, rồi Shidou cảm thấy hình như tai cậu đang bị ai liếm.

"Ehhh?"

Cậu rợn hết cả gáy. Kurumi cười nham hiểm rồi tiến lại gần hơn.

"Ufufu... Mình đùa chút thôi.-thật sự thì, chúng ta còn chưa rõ sức mạnh của kẻ thù như thế nào. Shidou-san đã đúng khi quyết định tìm thêm đồng minh, làm sao mà mình có thể giận bạn vì điều đó chứ... tuy nhiên"

Kurumi giơ ngón trỏ lên, vuốt nhẹ má Shidou. Shidou cứng đờ người ra, không biết nên làm gì trước cảnh tượng khiêu gợi này.

https://thuviensach.vn

"Shidou-san... có thật là bạn không nói dối không?"

"Tại, tại sao phải..."

"Ara ara, đáng khen thật."

Với vài điệu múa, cô bước khỏi Shidou, ngón tay cô rời khỏi mặt Shidou. Shidou thở phào vì cuối cùng cũng thoát.

Bóng của Kurumi bỗng rung nhẹ, và ngay lúc Shidou tưởng cô sẽ tiếp tục trải bóng ra khu vực xung quanh, thì một Kurumi khác trồi lên từ đó.

"Uwoh"

Dù cho đã hiểu rõ sức mạnh của Kurumi. Shidou vẫn còn giật mình khi đột nhiên thấy hai khuôn mặt y đúc xuất hiện trước mặt.

Trong khi đó thì, cô Kurumi vừa xuất hiện không ngạc nhiên lắm với phản ứng của cậu, thay vào đó, cô nở một nụ cười. Tiếp đến, cô thì thầm vào tai Kurumi thật.

"...Fumu, tôi hiểu rồi"

Kurumi thật đặt tay lên cằm và gật đầu.

"-cảm ơn vì đã giúp đỡ."

Kurumi thật nói vậy, rồi cô Kurumi kia quay sang Shidou, bắt chéo chân cúi lễ, và biến mất.

"Đó, đó là?"

"Eh, cô ta là một trong những bản sao mình gửi đi để kiếm thông tin."

"Thông tin...ý cậu là-"

https://thuviensach.vn

Còn 'thông tin' nào khác nữa. Shidou mở to mắt, nhìn Kurumi với vẻ sốt sắng.

Kurumi chậm rãi gật đầu.

"Đúng rồi đó-chúng mình đã xác định được vị trí của Tohka."

"Th, thật ư!? Ở đâu cơ!? Cô ấy có sao không!?"

Shidou hỏi liên tiếp và chộp lấy vai Kurumi. Kurumi tròn mắt ngạc nhiên, rồi khẽ cười.

"Shidou-san quý Tohka-san tới mức đó sao. Ghen tị thật... Chắc mình phải đặt điều kiện để giải cứu Tohka mới được"

"Điều kiện gì cơ...?"

"Như là, bạn phải nói 『Tớ thích Kurumi hơn Tohka』 trước mặt cô ấy"

"O-oi..."

"Ufufu, đùa chút thôi mà"

Kurumi lè lưỡi trêu cậu.....nói thật chứ, Shidou rất dễ bị căng thẳng mỗi khi nói chuyện với Kurumi.

Shidou ho nhẹ đánh trống lảng. Rồi cậu quay lại nhìn Kurumi.

"Vậy... Kurumi. Tohka bị áp giải tới đâu vậy?"

"...eh"

Và Kurumi từ từ trả lời.

https://thuviensach.vn

"-Chi nhánh Nhật Bản của tập đoàn Deus Ex Machina, toà nhà thứ nhất. Đó... là nơi mà Tohka-san bị giam cầm."

Phần 5

"-rồi, câu tiếp theo. Cô đã từng nghe tới từ «Ratatoskr» chưa?"

Trong một căn phòng phản vật chất. Ellen, người ngồi đối diện Tohka, hỏi với vẻ mặt chẳng quan tâm cho lắm. Nhưng Tohka 'hứ' rồi ngoảnh mặt đi chỗ khác.

"Hứ! Làm như tôi sẽ nói cho cô biết vậy!"

"Được thôi. Vậy thì, câu tiếp theo. Cô có biết tại sao Itsuka Shidou có thể dùng được Thiên Sứ không?"

Ellen cũng chẳng quan tâm lắm và cô tiếp tục hỏi. Ngay từ lúc bắt đầu cuộc tra khảo đã như thế này rồi.

Lạ thay, người bị hỏi lại là người mệt hơn . Tohka thở dài.

"...người đàn bà kia. Cô tên Ellen, đúng không? Cái cô nhiếp ảnh gia cùng đi dã ngoại với trường tôi."

"Thật vinh dự được cô nhớ tới"

"Tại sao một nhiếp ảnh gia lại đi làm những việc như thế này? Lương của cô không đủ à ?"

"...không, tôi chỉ giả vờ thôi. Đó không phải là nghề của tôi."

"Hả...? Cô vừa là một nhiếp ảnh gia vừa không phải là một nhiếp ảnh gia ?"

"Không, ý tôi là-"

https://thuviensach.vn

Ellen gãi đầu cố gắng giải thích. Rồi như để xen vào, vật gì đó như là cái loa được gắn trên trần nhà, bắt đầu phát âm.

⌈Đừng làm vậy, việc này quá nguy hiểm! Lỡ chẳng may-⌋

Lập tức, Ellen nhăn mặt.

"Chuyện gì thế?"

⌈Ah... chuyện là, ông ta nói muốn vào phòng cách ly...!⌋

"Vào đây ư? Ai vậy?"

Ellen hỏi. Giọng nói ngừng lại một lúc, rồi trả lời.

⌈Là, là Mr. Wescott...⌋

"...Ike?" [2]

Và để trả lời Ellen, giọng một người khác vang lên.

⌈-ừ, cô đang nghe ta chứ, Ellen. Họ không chịu cho ta vào, cô giúp ta một tay được không? Ta bỗng nhiên mất đi quyền lực với cấp dưới rồi.⌋

"Họ đang quan tâm tới ngài thôi. Xin đừng khó chịu"

⌈Được rồi. Nghĩ vậy cũng được. Nhưng phiền cho ta quá. Một cấp dưới chịu nghe lời ta và một cấp dưới làm việc vì lợi ích của ta, như thế nào là tốt hơn nhỉ?⌋

"Dĩ nhiên, tôi thuộc về vế sau"

⌈Đừng nói vậy chứ, Ellen dễ thương của ta.⌋

Nghe vậy, Ellen chỉ còn biết thở dài.

https://thuviensach.vn

"...thôi được rồi, cho anh ta vào đi"

⌈Nhưng...! Có ổn không đây?⌋

"Ổn, ngay cả khi cô Tinh Linh này có làm loạn lên, mọi thứ sẽ vẫn trong tầm kiểm soát của tôi"

⌈Tôi, tôi hiểu rồi... xin hãy cẩn thận...!⌋

Vài giây sau, bức tường gần đó lại bắt đầu tách làm đôi.

-và từ đó, một người đàn ông tiến vào.

Cao và mảnh khảnh. Đặc điểm dễ nhận thấy nhất của hắn ta chính là bộ tóc bạc cùng với cặp mắt sắc bén, sắc tới mức tưởng chừng như ai đó đã dùng dao khắc cặp mắt ấy lên mặt hắn vậy. Chắc cũng tầm 35 tuổi, nhưng xung quanh hắn toả ra sự bí hiểm, che đậy đi con số chính xác.

"..."

Ngay khi hắn vừa bước vào, Tohka liền cảm thấy khó chịu một cách khó hiểu.

Không phải vì Ellen vừa mở rộng Territory ra. Mà là vì một lý do nào đó, cái khoảnh khắc mà Tohka thấy hắn, cô lạnh hết cả xương sống.

"Ngươi, ngươi, ngươi là ai...?!"

Tohka run rẩy hỏi, nhìn vào mắt hắn. Nghe được câu hỏi của cô, hắn đáp lại.

"Rất vinh dự được gặp cô, «Princess». Không... Yatogami Tohka."

Vừa nói hắn vừa tiền lại gần Tohka. Với từng bước chân , sự khó chịu càng đè nặng Tohka hơn.

https://thuviensach.vn

"Tôi là Isaac Wescott thuộc tập đoàn DEM. Rất mong được cô để mắt tới"

Người đàn ông đó-Wescott, dùng một tông giọng như thể đang nói chuyện với bạn bè vậy. Nhưng Tohka ném trả hắn những cái nhìn đầy ác cảm.

"...Phải chăng là tôi đang bị ghét?"

"Nếu ngài muốn được yêu quý, ngài nên dùng cách nào đó tốt hơn vậy."

Nghe Ellen góp ý, Wescott lắc vai và nói 「Đúng vậy」.

Tohka gắng nén lại cảm giác buồn nôn, và tiếp tục lườm Wescott.

"Ngươi, ngươi là kẻ đầu não phải không?! Động-động cơ của ngươi là gì...?!"

Và Westcott lại nhìn Tohka, khẽ trả lời.

"Mục tiêu của tôi sao... hm. À. Đơn giản thôi. Những gì tôi cần chỉ là Linh Lực của cô thôi."

Hắn nhếch mép, và tiếp tục.

"Để phá vỡ những xiềng xích của thế giới này"

"Ngươi nói gì cơ...?"

Những từ Wescott vừa nói có vẻ như chưa có trong từ điển của Tohka. Cô nhăn mặt.

"Tên đểu cáng, ngươi nhầm lẫn cái gì à? Ta không có cái thứ sức mạnh đó!"

https://thuviensach.vn

"Đúng, đúng thế. Cô. Của lúc này. Thiếu. Thứ sức mạnh. Đó."

"Ta... hiện tại á?"

Wescott giang rộng tay ra và trả lời Tohka.

"Cô hiện giờ đang có một cuộc sống quá bình yên trên thế giới này. Vì vậy, trước tiên chúng tôi sẽ cho cô chìm vào giấc ngủ. Đúng đấy-cái giấc ngủ khi mà cô đang trôi nổi giữa hai thế giới ấy. À... mà chính xác hơn thì, cho cô về trạng thái trước cái khoảnh khắc cô thức tỉnh."

"Ngươi đang... nói gì vậy...?"

"Cô"

Wescott nhìn thẳng vào mắt Tohka.

"Làm thế nào, để cô có thể rơi vào tột cùng của sự tuyệt vọng?"

"H, hả...?"

"Khi mà cô hận thế giới này, hận những sinh vật sống trên đó. Khi mà ngay cả Thiên Sứ mạnh nhất cũng không đủ để bù đắp cho sự hận thù mà cô đang phải giữ trong lòng. Cô chỉ còn có thể dựa vào thứ gì đấy còn khủng khiếp hơn cả một Thiên Sứ. Làm thế nào để cho cô rơi vào trạng thái đó? Thông qua những sao lưu của AST, đã từng có một khoảng thời gian mà cô sắp trải nghiệm nó rồi ... chính xác thì chuyện gì đã xảy ra lúc đó vậy?"

Nói tới đó, Wescott quay về phía Ellen.

"-Này, Ellen. Có khi nó sẽ tới nhanh hơn nếu như chúng ta mạnh tay hơn với cô ta về mặt thể xác. Hãy bắt đầu bằng việc chích điện. Sau đó hãy làm loãng mật độ oxy trong phòng, rồi quan sát xem cô ta phản ứng như thế nào. Hay ta có thể thay đổi áp suất không khí chẳng hạn. Nếu mà những

https://thuviensach.vn

thứ đó không là vấn đề với cô ta, thì hãy bứt móng tay cô ta ra, rồi bứt từng ngón tay luôn... à, đúng rồi, bứt luôn răng cô ta ra. Khi đó, hệ thần kinh của cô ta sẽ khó mà chịu thấu nổi sự đau đớn"

"Cái..."

Tohka tái mặt, lạnh hết cả sống lưng.

Những cách thức mà Westcott vừa nêu ra có lẽ sẽ làm người khác tê tái lòng. Nhưng thật sự, hắn ta liệt kê chúng với một thái độ mà, như thể hắn chẳng quan tâm lắm, chính cái thái độ đó mới làm Tohka sợ.

Họ có vẻ không để ý tới phản ứng vừa rồi của cô, và Westcott tiếp tục.

"Cơ thể một Tinh Linh có sức chịu đựng khác xa với con người... thử cho cô ta uống thuốc độc xem sao. Không thì, thuốc an thần quá liều cũng được. À còn nữa, tí thì quên mất, cô cảm nghĩ như thế nào về sự trinh trắng của bản thân ? Cô sẽ đau đớn như thế nào khi chúng tôi phá huỷ tất cả những gì gọi là phẩm giá của một người phụ nữ ? Rồi trong quãng thời gian dài sống ở đây, cô đã có bạn bè hay người yêu nào chưa? Nếu chúng ta ra tay giết người cô yêu mến ngay trước mặt cô, cô sẽ cảm thấy như thế nào?"

"..."

Nghe Westcott nói vậy, Tohka khẽ nhíu mày. Tức thì-cô nhớ lại khoảnh khắc mà Shidou bị Origami giết.

Wescott gật đầu trước hành động này của Tohka.

"-Ellen"

"Vâng. Theo tôi, người gần gũi nhất với cô ta chắc chỉ có thể là Itsuka Shidou. Cô ta phản ứng mỗi khi chúng ta nêu tên cậu ta so với khi nêu tên những người khác."

https://thuviensach.vn

"Ta hiểu rồi. Tốt thôi, vậy thì hãy kiên nhẫn chờ tới khi bắt được cậu ta."

"Rõ"

Wescott gật đầu lần nữa, và bước ra khỏi phòng.

"Đứng lại! Đồ quái vật, ngươi đang tính làm gì Shidou vậy?!"

Tohka hét lớn, và cố hết sức đứng dậy để đập hắn. Những cái còng tay bắt đầu phát ra tiếng động.

Rồi-Tohka cảm thấy có một lực vô hình đè lên khắp cơ thể cô, đẩy mạnh cô xuống ghế lại.

"Ah, gah...!"

"Hãy thú thực với tôi nào"

Giọng nói buốt giá của Ellen vang vảng bên tai cô.

"Shi-dou..."

Cô yếu ớt phát âm tên Shidou-và Tohka không còn biết gì nữa.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Con Phố Bị Nhấn Chìm Bởi Lửa Và Bóng Tối

Phần 1

"Aaah, mouuuuu...! Khó chịu quáááá! Làm sao mình lại bị tên ấy biến thành con ngốc cơ chứ!"

Miku nóng nảy đập lên mặt bàn ở một nhà hàng cao cấp gần quảng trường Tenguu.

Sau cuộc đột kích bất ngờ của Shidou và Tinh Linh bí ẩn ấy, Ai Mai Mii đề nghị đi ra ngoài nhấm nháp một cái gì đấy để làm Miku bình tĩnh lại, họ khá lo lắng khi thấy dáng vẻ bồn chồn của cô ấy .

Tất nhiên, sau khi dính chưởng của Miku thì toàn bộ thực khách và nhân viên của nhà hàng đó đã bị đuổi ra ngoài. Bây giờ cả nhà hàng này đã thuộc quyền sở hữu của Miku và các món ăn được dọn đầy lên chiếc bàn trước mặt cô ấy.

Nhưng, dù thức ăn ngon và các cô gái xung quanh rất dễ thương, họ vẫn không thể làm Miku nguôi giận.

"O, onee-sama... bình tĩnh lại đi"

『Yeah--. Chị cứ nóng giận như thế thì phí bộ mặt dễ thương lắm』

Yoshino và «Yoshinon» lên tiếng đằng sau Miku, vừa nói vừa lau chùi những vết bẩn trên mặt bàn mà Miku gây ra với cú đập ban nãy.

https://thuviensach.vn

"Đúng thế. Sự tồn tại của Aneue-sama là một thành công của tạo hóa. Không cần phải tức giận chỉ vì lời nói của một tên như Shidou."

"Xác nhận. Gặp loại người như thế thì tốt nhất là quên đi. Suy nghĩ về họ chỉ tốn thời gian."

Kaguya và Yuzuru vỗ vai Miku.

"Eh, ehhh... Đúng thế. Đúng rồi. Mình không cần để tâm đến một người tầm thường như hắn."

Gật đầu lia lịa, Miku tự nhủ với chính mình như vậy.

Nhưng ngay sau đó-

Nhưng Tohka rất quan trọng với tôi

Giọng nói của Shidou vang lên trong đầu của Miku và cô ấy lại đập bàn lần nữa. Tiếng thủy tinh va vào nhau, và tách nước của cô ấy đổ ra khăn trải bàn.

"Quan trọng à...? Hắn ta nói thế nghĩa là sao. Bị ngốc à...Loại người như hắn chỉ biết mải mê với cảm xúc của chính mình! Ahh, mouuu, càng nghĩ lại càng thấy tức! Con người... đặc biệt là cái giống đàn ông, làm sao họ lại có thể đặt sinh mạng của người khác lên trên sinh mạng của bản thân được chứ! Không thể nào!"

Miku ngả lưng lên ghế và bắt đầu mân mê những lọn tóc của cô ấy.

--đúng thế, những lời nói của đàn ông chỉ để phô diễn thôi. Không thể tin vào nó được. Con người còn không có khả năng duy trì sự tồn tại của chính họ. Phải là như thế. Không có cách nào khác.

"Nếu không phải vì chúng, mình đã-"

https://thuviensach.vn

"Onee-sama...?"

nghe thấy giọng nói lo lắng của Yoshino, Miku định thần trở lại. Giả vờ như mọi chuyện vẫn bình thường, cô ấy phẩy tay rồi quay lại nhìn những cô gái khác đang mặc đồ maid ở phía sau .

"...Ne, các em học cùng trường với Shidou-san và Tohka-san phải không?"

Ai, Mai, Mii, và chị em Yamai gật đầu. Yoshinon nhìn vào «Yoshinon» bên tay trái, rồi nói:

"Um, um... Em thì không. Xin lỗi"

"Nhưng em biết hai người họ phải không?"

"Va, Vâng...! Tất, tất nhiên!"

"Vậy thì không sao"

Miku quay ghế lại, duỗi thẳng chân, rồi nhìn một lượt những cô gái đang mặc đô maid.

"Chị mong các em sẽ trả lời thành thật... Tohka-san có quan hệ thế nào với người tên là Shidou ấy? Có thật là hắn ta cảm thấy Tohka rất quan trọng với mình không?"

"....."

Nghe câu hỏi của Miku, họ cùng trầm ngâm nhìn nhau.

Sau đó, họ gật đầu và quay lại nhìn Miku.

"Ah--, anh ta rất nhẹ dạ. Thường xuyên nói những thứ như tớ thích cậu, cậu quan trọng với tớ,... . Cậu ta còn thường xuyên tán tỉnh tớ nữa."

https://thuviensach.vn

"Đúng thế. Tâm trí của cậu ta toàn để ở chỗ phía dưới, đôi khi còn chính là chỗ phía dưới"

"Yeah, cậu ấy không đồng cảm với những thứ như vậy đâu. Có thể cậu ta chỉ đang ba láp về Tohka-chan thôi. Chị không cần phải để ý đâu, Onee-sama"

"....."

Miku lắng nghe những câu chém gió lộ liễu của Ai, Mai and Mii, rồi thở dài.

"...Chị đã nói là chị muốn nghe ý kiến thành thật của các em phải không? Chị rất vui vì các cô nghĩ đến cảm xúc của tôi nhưng chị không thích người khác nói dối"

Ai Mai Mii khẽ rùng mình khi thấy Miku ngẩng đầu lên.

Sau đó, họ thở dài cam chịu.

"Quan hệ giữa Itsuka-kun và Tohka-chan ... hm. Um, thành thật mà nói thì tụi em không biết. Họ không giống như một cặp , nhưng họ cũng không giống như bạn bình thường..."

"Đúng thế. Ah, nhưng đúng là họ toàn ở cạnh nhau. Tohka-chan rất hạnh phúc và thường xuyên tươi cười khi ở cạnh Itsuka-kun."

"Mm. Itsuka-kun cũng rất thích Tohka-chan. Cậu ta luôn nghĩ đến Tohka-chan khi làm mọi việc. Họ rất gần gũi với nhau"

"Hmmm... thật thế à?"

Vừa trầm tư suy nghĩ, cô ấy nhìn các Tinh Linh khác.

https://thuviensach.vn

"Vậy, nếu phải liều mạng để cứu Tohka-san... các em nghĩ Shidou-san sẽ làm gì?"

Trước câu hỏi của Miku, Yoshino trông có vẻ lúng túng.

『Chuyện, chuyện này thì... onee-sama,em...em nói cái này được không?』

"Tất nhiên.Chỉ cần điều đó cho tôi biết thêm về tính cách của Shidou."

『Em thấy là... đúng thế. Nếu đó là Shidou-san... anh ấy sẽ không ngần ngại chạy đi cứu Tohka-san. Kể ... kể cả, nếu anh ấy phải ... hy sinh mạng sống của mình.』

"....."

Miku mím môi lại khi nghe thấy câu trả lời của Yoshino. Nhận thấy điều này, Yoshino khẽ rên "hii".

"...Các em cũng có suy nghĩ như vậy chứ?"

Vừa nói, cô ấy vừa nhìn chị em Yamai.Họ bắt đầu suy nghĩ, tay chống dưới cằm.

"Hm, đúng, Shidou sẽ làm như thế. Em các chắc chắn.Tên ngốc ấy sẽ không đắn đo suy nghĩ về an nguy của mình.Cũng vì thế nên em với Yuzuru mới có thể sống sót."

"Xác nhận. Nói rõ ra thì, cậu ta khá điên rồ. Cậu ta sẽ bất chấp tất cả để cứu Tohka."

"..."

Tâm trạng của Miku có vẻ xấu đi.

https://thuviensach.vn

tất nhiên

Những lời của Shidou lại vang vọng trong đầu cô ấy.

bởi vì Tohka rất quan trọng với tôi

"Ku..."

Miku nắm chặt tay lại một cách nôn nóng, rồi đứng dậy khỏi chiếc ghế. Vừa gãi đầu, cô ấy vừa thở dài.

"...Chị mệt rồi. Chị sẽ đi tắm một tí.Chuẩn bị phòng cho chị."

"Va, Vâng!"

"Yêu cầu của Onee-sama..."

"...sẽ được thực hiện!"

Ai Mai Mii ngay lập tức đứng thẳng dậy, rồi bước tới để mở cánh cửa cho Miku.

Miku chậm rãi bước đi, và ngay trước khi rời khỏi phòng, cô ấy quay lại .

"...cho người của chị tiếp tục tìm kiếm Shidou-san. Nếu họ tìm thấy, báo chị ngay lập tức cho dù chị đang ngủ."

"Eh...? Cái này là...?"

Ai Mai Mii mở to mắt. Ánh mắt của Miku bỗng dưng sắc lên.

"Tất nhiên chị phải trừng phạt hắn ta! Đừng thắc mắc, cứ làm theo lời chị nói đi!"

Giọng Miku vang lên khi cô ấy bước dọc theo hành lang.

https://thuviensach.vn

Phần 2

Kim đồng hồ nhích dần qua con số hai.

Dưới ánh sáng vàng vọt tỏa ra từ mặt trăng và các vì sao, Shidou và Kurumi chăm chú nhìn tòa nhà trước mắt họ.

"Tohka đang ... ở đây"

Cậu ấy thì thầm khi đang nhìn khung cảnh xung quanh.

Nhóm của Shidou đang ở một góc gần khu kinh tế của thành phố Kagamiyama, phía Đông thành phố Tenguu. Vào thời điểm khuya khoắt này, những tòa nhà được nhuộm bởi những dải ánh sáng nhạt màu, tỏa ra thứ hào quang mờ ảo.

Ở phía xa, cuối con đường, là một tòa nhà cực kỳ kiên cố.

"Bạn đã nhận ra chưa?"

Nhận thấy Shido đang chăm chú nhìn tòa nhà đó, Kurumi, đang đứng cạnh cậu ấy, hỏi.

"Từ đây trở đi, cả khu vực này đều thuộc sở hữu DEM. Tất cả những tòa nhà mà bạn thấy, tất cả văn phòng và các cơ sở nghiên cứu."

"Tất cả..."

Shidou nhìn sang bên và nuốt nước bọt. Nhưng cậu ấy không cảm thấy sợ hãi. Tohka đang ở phía trước, gần đấy thôi.

"...vậy, cơ quan cao cấp ở đâu?"

"Mm, đó chính là hệ thống kiến trúc khổng lồ ở chính giữa khu vực này. Nhưng mình không biết chính xác vị trí của cô ấy."

https://thuviensach.vn

"Thế à..."

"Cứ đứng nói chuyện thế này cũng không làm được gì.Chúng ta nên lặng lẽ đột nhập vào đó mà không bị phát hiện"

Kurumi quay lưng lại phía bức tường, nói chuyện trực diện với Shidou.

"Sắp tới, mình sẽ xâm nhập vào cơ quan của DEM với Shidou-san - trước lúc đó, ta nên bàn kế hoạch chứ nhỉ."

"Như thế nào?"

"Eh. Kế hoạch rất đơn giản. Đầu tiên, Shidou-san và mình sẽ tiến thẳng vào cơ quan cao cấp nhất của chi nhánh DEM tại Nhật. Bạn hiểu rõ chứ?"

"Ah"

"Nhưng, đây cũng là trụ sở chính trong chi nhánh của DEM. Nên hệ thống phòng thủ sẽ rất chắc chắn."

"...đúng thế."

Shidou lúng túng gặt đầu. Kẻ thù của họ là những người đã tạo ra các Realiser, DEM. Hiện tại là đang ban đêm, tuy khó có thể xảy ra một cuộc chiến quy mô lớn ở khu vực này, nhưng cũng không thể đánh giá thấp bọn họ.

"Vậy, sau khi tới được tòa nhà mục tiêu, mình sẽ triệu hồi "bọn mình" tấn công và các cơ quan văn phòng và các cơ sở vật chất khác."

"Hiểu rồi... chúng ta sẽ lợi dụng lúc hoảng loạn để thâm nhập vào. Nhưng nếu chúng ta lỡ đi quá mức và họ gia tăng phòng thủ thì sao? DEM chắc chắn sẽ không để người khác giành lại Tohka đâu."

https://thuviensach.vn

Lắng nghe lời nói của Shidou, Kurumi nhẹ nhàng gật đầu.

"Đúng thế,Tohka-san là mẫu vật quý giá nhất mà họ có. Nếu căn cứ của họ bị tấn công, họ sẽ ngay lập tức gia tăng bảo vệ Tohka-san"

"Đúng thế. Do đó-"

"Tất nhiên. Chúng ta khó có thể lén lút đột nhập vào khu vực giam giữ Tohka-san mà không bị phát hiện. Vì thế, đánh lạc hướng của họ cũng là một ý hay. Dù Tohka-san có quan trọng thế nào đi nữa, họ không thể ngồi nhìn chúng ta phá nát căn cứ của họ."

"Umu..."

Shidou chống tay vào cằm rồi gật đầu. Tuy đơn giản, nhưng kế hoạch này khá hiệu quả. Với khả năng triệu tập hàng ngàn phân thân đòng loạt ở nhiều nơi, Kurumi khá phù hợp với mớ dự tính lạ lùng này.

"Tôi hiểu rồi, vậy, chúng ta hãy làm theo kế hoạch này đi."

"Rất vui vì được bạn tin tưởng - thế, đi thôi."

"Oh..."

Shidou nắm chặt tay lại. Cùng với Kurumi, họ tiến thẳng tới căn cứ đầu não của DEM.

Nhưng - ngay khi họ vừa đặt chân vào trụ sở của DEM.

Shidou và Kurumi quay qua nhìn nhau khi một cảm giác lạ lùng lan khắp người họ.

Một cảm giác rất quen thuộc. Cảm giác như có một thứ gì đó lạnh buốt chạy dọc sống lưng của bạn.

https://thuviensach.vn

"Oi, vừa nãy là."

Shidou quay qua định nói với Kurumi - ngay lúc đó, giọng nói của cậu ấy bị chặn lại.

Không, chính xác hơn, nó bị cắt ngang bởi một âm thạnh khác to hơn.

-
WOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO-

Ngay khi nhóm của Shidou thâm nhập vào trụ sở DEM, tiếng chuông báo động vang khắp làng khắp xóm.

Đầu tiên, Shidou nghĩ họ đã bị phát hiện. Nhưng,... ngay sau đó, cậu ấy nhận ra âm báo này khác quen thuộc.

"Báo động không chấn à...!?"

Shidou cau mày lại. Đúng thế. Đây chính là tiếng chuông cảnh báo sắp có một cơn chấn động xảy ra mỗi khi Tinh Linh xuấy hiện, - chuông báo động không chấn.

"Một Tinh Linh xuất hiện!? Ở đây à!?"

Đó là một việc không thể tin được. Shidou vội vã nhìn xung quanh. Những người công nhân và nhân viên làm ca đêm ở các của hàng tiện ích xung quanh đó có vẻ khá bất ngờ và đang di tản. Lối vào các hầm trú ẩn dưới lòng đất được mở ra, và cả thành phố ngay lập tức biến thành một căn cứ phòng thủ không chấn.

"Không, trông không có vẻ như thế."

Kurumi nói, nheo mắt lại.

https://thuviensach.vn

"Mình không cảm thấy được những dư chấn mà không chấn gây ra. Ít nhất thì đó cũng không phải là Tinh Linh từ thế giới khác vượt qua bên này."

"Thế tiếng chuông này là..."

"...Đây chỉ là giả thuyết của mình. Nhưng có lẽ chính DEM đã bật chuông báo động. Shidou-san cũng cảm thấy chứ, cái cảm giác khi bạn vừa bị đạt chân vào Wizard Territory?."

"Eh...? Nhưng đây là chuông báo không chấn mà... phải không?"

Shidou vẫn chưa nắm được ý định của DEM. Ít nhất thì chuông báo cũng không xuất phát từ trong trụ sở của DEM. Kể cả khi họ có thể bật chuông báo không chấn, thì họ cũng đã phản ứng thái quá khi bật nó lên chỉ vì vài tên đột nhập.

"Đúng thế. Cũng có một vài khả năng khác, như là-"

Kurumi chống tay xuống cằm và bắt đầu suy nghĩ. Bỗng dưng, cô ấy nắm lấy cổ áo Shidou rồi kéo về bên phải.

"Kuu...eh....!?Cô đang làm gì-"

Shidou, đang bị Kurumi nắm cổ áo kéo đi, lên tiếng -trước khi bị chăn lại.

Lý do rất đơn giản. Nơi họ vừa đứng cách đó không lâu bị một chùm sáng bắn vào, kèm với đó là một vụ nổ, làm mặt đất lõm xuống.

"Ca, ca, cái gì..."

"-có lẽ họ định báo động giả để di dời dân cư khỏi khu vực này."

Vừa nói, Kurumi vừa nhìn lên trời.

https://thuviensach.vn

Nhìn theo hướng của cô ấy, Shidou bắt đầu toát mồ hôi.

Trên bầu trời, bay giữa mặt trăng và những tòa nhà, chính là các người máy bạc của CR-Units.

Đầu của hộ đội một chiếc mũ bảo hộ giống nón bảo hiểm xe máy. Tay và chân họ đều được trang bị hỏa lực, kết quả của một cuộc giải phẫu cơ thể người. Shidou nhớ rõ hình dạng đó.

"Đó là - « Bandersnatch» ...!?"

Trong khi Shidou đang nói, các « Bandersnatch» ngắm mũi súng laser vào người cậu ta, và bắt đầu khai hỏa.

"Uwah!"

"Tsk-"

Kurumi chụp lấy Shidou và nhảy vào không trung. Những chùm sáng ma thuật từ

« Bandersnatch» nổ tung và bùng cháy dưới mặt đất. Những nhân viên đang di tản khá ngạc nhiên khi nhìn cảnh tượng đó, trước khi họ nhanh chóng di chuyển vào hầm trú ẩn.

"Các "Tôi" ơi!"

Kurumi kêu lên khi cô ấy túm lấy Shidou đáp xuống đất. Khoảng tối dưới chân cô ấy ngay lập tức trải rộng ra. Từ đó, hàng trăm Kurumi xuất hiện, và bắt đầu nhảy về phía các « Bandersnatch».

[Kehe, hehehehehehehehehehehehehehehehehehehehehehe!]

Thật là một cảnh tượng tuyệt diệu.

https://thuviensach.vn

Nhắm thẳng vào các « Bandersnatch». , một lượng lớn các Kurumi lao tới, dùng tay họ xé rời từng phần của chúng ra : tay, chân, thân mình, và não. Nếu các « Bandersnatch» có cảm xúc như con người, chắc chúng đang vãi hết ra quần.

Tất nhiên bọn « Bandersnatch» sẽ không nằm xuống mà không phản kháng. Chúng liên tục khai hỏa tên lửa và súng laser vào đầu và ngực của các Kurumi, nhưng hiện tại, chúng đang bị áp đảo về quân số.

Đèn an toàn gắn trên đầu chúng nhấp nhấy đỏ và phát ra âm thanh như thể chúng đang khóc gọi mẹ - con « Bandersnatch» cuối cùng biến thành một đống phế liệu khi nó rơi xuống mặt đất.

"Thật, đáng kinh ngạc..."

"Không phải là lúc để tán dương đâu. Quân tiếp viện của chúng đang đến đấy...."

Kurumi chăm chú về hướng công xưởng một cách căng thẳng.

Có vẻ đám « Bandersnatch» ban nãy chỉ làm cơ chế phòng vệ. Ở khu vực tòa nhà phía trước, các Wizard và « Bandersnatch» khác đang bay tới. Xung quanh họ, các bức tường bắt đầu tách ra và các Wizard xuất hiện từ trong khoảng tối. Tổng cộng phải đến hơn năm trăm tên địch.

"Cái...!?"

Shidou kêu lên thất vọng. Dù đã lường trước sẽ có quân tiếp viện, cậu ta không nghĩ chúng lại đông đến thế này..

"Muu, không còn cách nào khác. Shidou-san, đến lúc phải thay đổi chiến thuật của chúng mình rồi."

"Eh?"

https://thuviensach.vn

Shidou chỉ mới nghe xong câu nói của Kurumi, khi bóng tối lan tỏa trên mặt đất dưới chân cậu ấy, và từ đó các phân thân của Kurumi xuất hiện. Với hai khẩu súng trên tay, họ bắt đầu phản công lại đợt tấn công sắp đến của các Wizards.

"-Để đám người máy này lại cho "bọn mình". Lợi dụng cơ hội này để băng qua hàng phòng thủ của bọn họ đi!"

"Hiểu rồi...!"

Không còn sự lựa chọn nào khác . Shidou gật đầu cương quyết.

"-Được rồi, mình sẽ tăng hết tốc lực đấy, giữ chắc vào nhé! Khắc Khắc Đế «Zafkiel» - 〖Nhất Chi Đạn 《Aleph》〗...!"

Kurumi kê khẩu súng lên thái dương rồi bóp cò.

Cùng lúc đó, các Wizard của DEM Wizards bắt đầu giao chiến với các phân thân của Kurumi. Các họng súng laser và tên lửa từ các Wizard va chạm với những phát đạn từ súng của các Kurumi bùng nổ trên không trung.

"-!"

Kurumi ôm chặt lấy Shidou phóng ngang qua bãi chiến trường .

Hơi nóng bốc lên khắp mặt đất. Vô số vụ nổ bùng cháy xung quanh họ, kèm với đó là những âm thanh đinh tai nhức óc đủ gây choáng váng bất cứ ai ở gần.

"Ku...!"

Shidou cắn răng chặt đến nỗi cậu ấy tưởng nó sắp bật máu, trong nỗ lực cố giữ tỉnh táo.

https://thuviensach.vn

Sau một lúc, có vẻ như họ đã vượt qua vùng trung tâm của chiến trường, và Kurumi bắt đầu giảm tốc độ lại. Cùng lúc đó, ma lực của 〖Nhất Chi Đạn 《Aleph》〗 bắt đầu yếu dần đi và cuối cùng tốc độ của Kurumi trở lại bình thường.

"Bạn không sao chứ, Shidou-san."

"Ah, um, tôi không sao"

Vừa nói, cậu ấy vừa cố gắng đứng thẳng người. Mặc dù còn hơi chóng mặt, nhưng không còn thời gian để lo về chuyện đó. Shidou tự vỗ vào mặt mình, và nắm tay lại để động viên bản thân.

"Chúng ta không có nhiều thời gian đâu. Đi thôi, Kurumi"

"Eh. Khu văn phòng cao cấp có lẽ ở-"

-ngay khi cô ấy giơ ngón tay lên để xác định phương hướng. Shidou chớp thấy cả thân hình cô ta chuyển sang màu đen.

"Ah-"

Shidou bật ra một âm thanh mờ nhạt và yếu ớt khi một viên đạn cắt ngang qua đầu của Kurumi, người đang nói chuyện với cậu ấy.

"Eh...?"

Quá bất ngờ, Shidou chưa kịp nhận thức được gì vừa xảy ra, cùng với đó là một tiếng nổ lớn.

Máu túa ra ngoài từ vết thương trên đầu của Kurumi, vấy bẩn lên người Shidou. Ở khoảng khắc đó, Shidou cuối cùng cũng hiểu chuyện gì vừa xảy ra.

"Uu-uwaaaaaa!?"

https://thuviensach.vn

Shidou hét to lên và ngồi bệt xuống đất. Cơ thể của Kurumi ngã xuống như một con búp bê không có sự sống.

"Ku, Kurumi! Kurumi!"

Dù rõ ràng đã không còn tí hy vọng nào nữa, Shidou vẫn tiếp tục gọi lớn tên của Kurumi. Cái xác không đầu tiếp tục co quắp lại, máu me lênh láng trên mặt sàn.

Ngay lúc đó, Shidou thấy được bóng người đang đứng sau lưng Kurumi. Đó là một đôi chân đeo giáp kim loại.

"Ah-"

Chắc chắn là một Wizard của CR-Unit. Chính là một Wizard từ DEM.

-phải chạy đi thôi. Dù hiểu điều đó, nhưng đôi chân cậu ta như đông cứng lại. Shidou nín thở và nhìn lên trên.

Người đó mặc một bộ giáp màu xanh-đen. Trên tay trái là một khẩu súng nòng bự, nhưng lại trông sắc như dao cạo

"Cuối cùng-em cũng tìm thấy anh rồi."

Ngay khi nghe thấy giọng nói của Wizard, Shidou mở to mắt nhìn lên vào khuôn mặt của cô gái đó.

Tóc của cô ấy được tết thành đuôi ngựa, cùng với đó là một ánh nhìn tinh nghịch và một nốt ruồi dưới con mắt trái. Trông rất giống với Shidou.

"Ma, na...?"

Chuẩn rồi, đó chính là cô bé đã tự nhận là em gái máu mủ của Shidou's - Takamiya Mana.

https://thuviensach.vn

Mới vài tháng trước, cô ấy đã mắc phải chấn thương nghiêm trọng trong khi đối đầu với Kurumi, và đang được đặt trong tình trạng phục hồi thể chất. Nhìn bên ngoài thì, có lẽ cô ta đã hoàn toàn bình phục mà Shidou không biết.

Thế nhưng, Shidou không có thời gian để vui mừng về cuộc hội ngộ bất ngờ này, mà cậu ấy cứng người lại. Mana vốn là một Wizard được DEM gửi đến AST . Vì thế có lẽ cô ấy đến đây để tiêu diệt những kẻ địch đang xâm nhập vào DEM- Shidou.

Nhưng, vừa gặp Shidou, bầu không khí căng thẳng ngay lập tức tan biến khi Mana lao đến ôm chặt anh ấy.

"Nii-sama! Em mừng vì anh không sao!"

"Ca, cái gì...!?"

Tuy bị sốc vì sự việc vừa xảy ra, Shidou vẫn có thể cảm thấy bề mặt gồ ghề trên trang bị CR-unit của Mana. Sau đó, cậu ấy bình tĩnh lại. Chạm vào vai của Mana, cậu ấy đẩy nhẹ nó ra.

"Ma, Mana... là em phải không? Em còn chấn thương không?"

"Không! Mana đang cảm thấy rất khỏe mạnh!"

Mana gồng tay lại khoe cơ tay của cô ấy. Giọng nói ngọt ngào của cô bé đánh lạc hướng Shidou và cậu ta quên mất cảm giác lo lắng vừa nãy.

"Ơ mà, Mana? Em là Pháp sư của DEM đúng không? Thế em đến đây để trừ khử anh à..."

"Không, em sẽ giải thích sau. Nhưng hiện tại, em không còn làm việc cho DEM nữa"

"Eh...? Nhưng trang bị của em..."

https://thuviensach.vn

"À, cái này là từ «Fraxinus». Bây giờ em làm việc cho «Ratatoskr»"

"Eh... eeeeeeh?"

Liên tiếp nghe tin mới, Shidou bị quay như chong chóng. Tại sao Mana lại thuộc «Ratatoskr»...? Không phải «Ratatoskr» là một tổ chức có tiêu chuẩn khác hoàn toàn so với AST và DEM à?

"Nhưng, tại sao em lại tấn công Kurumi..."

"Ah, hình như Nii-sama đang bị tấn công bởi «Nightmare», nên em phải giúp."

Nghe câu trả lời của Mana, Shidou ngộ ra. Đúng thế, Kurumi, tuy đang trợ giúp Shidou, nhưng trong mắt Mana chỉ là một kẻ ăn thịt người. Vì thế, nếu 2 người gặp nhau, cô bé sẽ nhầm tưởng Kurumi là địch.

"K, không! Kurumi đang giúp đỡ anh!"

"Giúp ...?"

Mana trông có vẻ bất ngờ. Bỗng dưng, bóng tối trên mặt tường của các tòa nhà đằng sau họ trải rộng ra, và từ đó hiện lên nụ cười tinh ranh của Kurumi. Cùng lúc đó, cái xác đang nằm trên sàn của Kurumi cũng bị bóng tối hút vào.

"Kehehe, cách chào hỏi của cô vẫn quen thuộc như xưa."

"Kurumi...! Cô không sao chứ!?"

"Eh. Thế bạn nghĩ một thứ như thế đủ để giết mình à?"

Có vẻ cô ấy đã đổi chỗ với đám phân thân. Kurumi vừa mỉm cười vừa chạm hai tay vào nhau. Mana khẽ "tch" .

https://thuviensach.vn

"Thật là xui xẻo. Tí nữa là tôi đã trừ khử được khuôn mặt khó chịu đó rồi."

"Tôi chưa nói với cô à?Cô không thể làm được đâu."

"Hah, cô muốn đấu lại không? Đạn cô bắn ra còn không trúng được tôi nữa."

"Kehe, hehehehehehe! Nghe cái tên vừa thoát chết vì tôi hơi bất cẩn một tí chém kìa. Hay cô sợ quá quên hết rồi?"

"Ah, vậy tên cuồng sát điên khùng thích gây gổ của chúng ta còn lên tiếng được à? Tưởng ngỏm luôn rồi chứ?"

"Ufufu, giờ không ai cứu cô được đâu. Tôi có nên cắt cái lưỡi ấy sau khi cạo lông cô không nhỉ?"

Mana và Kurumi vừa trừng mắt nhìn nhau với ánh mắt đầy thù địch và ham muốn giết người, vừa nói những câu đầy sát khí. Shidou, lọt thỏm giữa cuộc cãi vã, chỉ có thể cảm thấy mồ hôi đang chảy ướt hết áo.

"Khoan, khoan đã, hai người..."

Dù Shidou lên tiếng, Mana vẫn tiếp tục nhìn thẳng vào Kurumi. Kurumi đành thở dài.

"Được rồi, thế này thì sao - mình vẫn còn việc phải làm ở DEM, vì thế mình sẽ tạm tách khỏi hai bạn. Bạn đi tiếp với Mana-san không sao chứ nhỉ ?"

"Oi, oi, Kurumi...?"

"Đừng lo. "tụi mình" sẽ tiếp tục chiến đấu -Thế, mình đi nhé."

https://thuviensach.vn

Kurumi nhắm mắt lại và chìm vào trong cái bóng của mình. Sau đó, cái bóng của cô ấy cũng biến khỏi mặt tường.

"Kurumi! Kurumi!?"

Dù cậu ta gọi to thế nào cũng không có ai trả lời. Có vẻ cô ấy đã thực sự đi rồi. Shidou xoa đầu.

"Hm, em cũng không biết đó là kiểu thỏa thuận gì nữa. Nhưng em sẽ bỏ qua cho cô ta lần này. Sau khi đã giúp đỡ anh như thế, không biết cô ta sẽ bắt anh phải đền đáp thế nào đây."

"Mana, em..."

"Ngoài ra thì.... -, nii-sama."

Mana không có vẻ lo nghĩ đến nơi Kurumi rời đến khi cô bé nhìn vào mặt Shidou. Rồi cô ta đưa tay chạm vào ngực Shidou một lát. Sau đó, cô ấy thở dài nhẹ nhõm.

"Oi! Em đang làm gì thế!"

Shidou la lớn lên. Mana đáp với một giọng hồi tưởng.

"À, khi em quan sát Nii-sama hồi em còn đang phục hồi ở «Fraxinus», Nii-sama đang mặc một bộ đồ khá dễ thương. Em tưởng trong thời gian ngắn em ở xa anh, Nii-sama đã có một sở thích kỳ lạ mới rồi chứ."

"Làm gì có!"

"Eh, thế thì nhẹ nhõm thật. Chắc anh chưa phẫu thuật gì với cái ... dưới đó đâu nhỉ, nó còn không?"

"Tất nhiên là còn... em nghĩ về anh thế nào vậy..."

https://thuviensach.vn

"Không sao, Mana rất khoan dung. Hoàn toàn bình thường nếu anh thích mặc đồ nữ giới. Lần sau mình cùng đi shopping nha."

"Nhưng..."

Shidou thở dài nặng nề. Mana cau mày ấn vào tai cô ấy. hình như có ai đó đang liên lạc qua cái tai nghe cô bé đang đeo.

"Ah... được rồi - nii-sama, của anh này."

Mana lấy ra một linh kiện nhỏ gắn ở thắt lưng của cô ấy rồi đưa Shidou.

"Một cái ... tai nghe à?"

"Yep, cẩn thận nhé. Bên trong có mạch điện đấy."

Cậu ta nhận lấy tai nghe từ Mana rồi gắn lên vành tai phải. Sau một khoảng thời gian ngắn chờ nó kết nối, cậu ấy nghe được một giọng nói vụng về phát ra.

⌈...Shidou, anh có nghe rõ không? ⌋

"Kotori!? Em bình thường lại rồi à!?"

Không cần phải hỏi ai đang ở đầu day bên kia. Đó chính là cô em gái của Shidou, chỉ huy của «Ratatoskr», Kotori. Cô ấy nghe được màn trình diễn của Miku qua loa, và cũng như Yoshino và chị em Yamai, trở thành một fan trung thành của Miku.

⌈Ờm, yeah, chắc là thế ⌋

Kotori tiếp tục nói một cách lúng túng.

⌈Cái đó thì, em xin lỗi. Em không... cố tình làm thế. ⌋

https://thuviensach.vn

"Eh? Cái gì?"

⌈Ùm, thì... mệt quá, đi chết đi. Dù ... em không nhớ gì nhiều, nhưng vẫn có ti tí khái niệm về, um, những thứ em đã nói...⌋

Nghe câu nói của Kotori, Shidou gật đầu nhớ lại. Kotori đúng là đã từng nói vài thứ tồi tệ về Shidou khi còn bị Miku điều khiển.

Có vẻ cô bé vẫn còn để ý chuyện đấy. Shidou phì cười.

"Những chuyện đấy anh không để bụng đâu."

⌈Um...⌋

Kotori bối rối nhỏ giọng xuống.

"À mà, làm sao em thoát khỏi được sự kiểm soát của Miku vậy ?"

Tuy nhiên, người trả lời lại là Reine.

⌈...chúng tôi tạm thời đánh ngất họ, sau đó thanh lọc toàn khu vực bằng Territory của Mana. Khi mọi người đang bị kiểm soát, hệ thống liên lạc của «Fraxinus» hoàn toàn hỗn loạn. Chúng tôi phải mất ít thời gian để phục hồi, vì vậy chúng tôi chưa liên lạc với cậu được. Rất xin lỗi. Nhưng tôi mừng vì thấy cậu vẫn an toàn.⌋

" À, ổn cả thôi..."

⌈...nhưng, bây giờ thì không sao cả rồi. Cái tai nghe cậu vừa nhận được có một bộ lọc tự động âm thanh trong khu vực được chỉ định. Màn biểu diễn của Miku sẽ không thể lan sang bên này được nữa.⌋

"Tôi hiểu rồi..."

⌈Thế, vào vấn đề chính.⌋

https://thuviensach.vn

Nghe giọng nói của Shidou, Kotori khẽ ho rồi trở lại nói chuyện.

⌈Shidou, tại sao anh lại ở chỗ này? Lại đi cùng với Kurumi nữa chứ.⌋

"Ah, bởi vì..."

Shidou giải thích ngắn gọn chuyện đã xảy ra lúc nhóm của Kotori đang bị điều khiển. Ellen đã bắt cóc Tohka, và cả chuyện Kurumi giúp Shidou giải cứu Tohka, và cả-Tohka có khả năng đang bị giam giữ trong cơ sở này .

Kotori, sau khi nghe xong, im lặng một lúc trước khi trả lời-

⌈...không được, cách này quá nguy hiểm. Em không cho phép đâu.⌋

Một giọng nói nặng nề vang ra từ trong tai nghe. Shidou khá bất mãn với câu trả lời không mong muốn này.

"Em, em đang nói gì thế!? Tohka đã bị bắt đi! Không phải DEM là một tổ chức muốn giết Tinh Linh à? Ai biết họ sẽ làm gì vớiTohka!?"

⌈Anh nghĩ em không biết chuyện đó à...!⌋

"Thế thì, tại sao!?"

⌈Làm sao em có thể không ngăn cản anh trai mình xâm nhập vào một tổ chức nguy hiểm như vậy chứ?! Phải tự nhận thức lại đi! Anh chẳng bao giờ lo cho bản thân mình cả!⌋

"Nh..nhưng, chúng ta không thể bỏ rơi Tohka!"

⌈Em không nói như thế! Nhưng cần phải chuẩn bị trước-⌋

https://thuviensach.vn

"Đây không phải là lúc để làm những chuyện như thế đâu! Hiện tại, Kurumi đang giúp ta làm chậm bọn Pháp sư! Chúng ta sẽ không có cơ hội như thế này nữa đâu!"

⌈Cái này...⌋

"Xin em đấy, Kotori! Anh chắc chắn sẽ đem Tohka trở lại! Thế nên..."

⌈...ah, anh thật là phiền phức! ⌋

Nghe lời cầu xin của Shidou, Kotori mất kiên nhẫn đập lên bàn.

⌈Vả lại, có muốn em cũng không ngăn được anh ...⌋

"...em biết anh rõ quá mà."

⌈Dù sao, em cũng là em gái anh suốt mười năm rồi còn gì⌋

Thở dài một cách dịu dàng, Kotori tiếp tục.

⌈ Bọn em sẽ không thể liên lạc được trong trụ sở làm việc vì bị Territory cản trở. Chúng em cũng không thể do thám. «Fraxinus» chỉ có thể hỗ trợ ở bên ngoài. ⌋

"Mm, vậy là đủ rồi... xin lỗi nhé, Kotori."

⌈Ugh, thật là khó khăn khi có một ông anh trai không vâng lời như thế, phải không Mana?⌋

Mana nhún vai khi nghe câu nói của Kotori.

"Đúng thế, nhưng, nếu nii-sama là một tên ngốc vô dụng chỉ biết vắt đuôi lên cổ mà chạy thì mình sẽ không nhận đó là anh trai mình đâu."

Nghe câu trả lời của Mana, Kotori thở một hơi thật dài.

https://thuviensach.vn

⌈...được rồi. Một khi đã bắt đầu thì chúng ta sẽ không còn đường lui đâu. Phải cứu được Tohka, cùng lúc đó đảm bảo an toàn cho Shidou và Mana. Chúng ta không còn cách nào khác nữa ⌋

Shidou gật đầu đáp lại Kotori.

Kotori tự động viên bản thân, rồi nói.

⌈Thế-Chúng ta bắt đầu⌋

"Thế-Chúng ta bắt đầu"

Shidou và Kotori cùng lên tiếng.

⌈Hẹn hò nào⌋

"Hẹn hò nào"

Nói xong, Shidou quay lưng chạy thẳng về khu cơ quan cao cấp.

Phần 3

Trước đó một lúc, vào lúc hai giờ sáng.

Origami nằm trằn trọc trên giường bệnh, hai tay cô liên tục nắm vào rồi lại duỗi ra.

Hiện tại, cô vẫn có thể cảm thấy những cơn đau dai dẳng trong đầu của mình. Tuy đã chấp nhận chữa trị tại bệnh viện của các Realiser, nhưng cô khó khăn lắm mới có thể đi lại được. Bác sĩ đã bắt cô phải nghỉ ngơi, vậy làm sao cô gặp Shidou bây giờ ?

"..."

Cô ấy quay sang bên phải , ở đó.

https://thuviensach.vn

"Unu, O, Origami-san... nhưng chị đã phạm luật rồi mà ..."

Bên cạnh giường của Origami, Mikie đang mơ ngủ một cách khá khiếm nhã.

Sẽ không có vấn đề gì khi cô ấy vẫn còn đang ngủ say như thế. Origami lặng lẽ ngồi dậy.

Cô ấy cần phải biết được Shidou có an toàn hay không. Tuy Mana đã phản bội nhóm của Jessica đang nhắm vào Shidou, nhưng cô lại lo lắng về cuộc nổi dậy mà Ryouko nói tới hơn. Chỉ cần Shidou được an toàn-

Rời khỏi giường bệnh, cô ấy bỗng khượng lại trong lúc đang thay vớ.

Đúng rồi. Origami, lúc được đưu vào bệnh viện vẫn còn mặc giáp chiến đấu, tất nhiên không có quần áo để thay rồi.

Phải làm gì đây... Đang suy nghĩ, cô ấy bỗng nghe thấy tiếng Mikie tiếp tục nói mơ.

"Origami-san... không... nếu ăn cái đó chị sẽ bị đau bụng mất..."

Origami lặng lẽ nhìn sang bên. . Hiện tại cô ấy đang mặc đồng phục cấp ba.

"..."

Dù có hơi khác kích cỡ, nhưng ít nhất nó còn tốt hơn đồ của bệnh viện. Một cách nhanh chóng, Origami đặt Mikie nằm thẳng lên giường, sau đó tháo ruy băng cột quanh cổ cô ấy ra, và gỡ nút áo của cô ấy. Rồi, cô kéo khóa kéo của chiếc váy, nhẹ nhàng để không làm Mikie tỉnh giấc, và cô ta gần như đã lột hết đồ của cô ấy ra.

Ngay lúc đó.

https://thuviensach.vn

-WOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO-

Một âm thanh lớn vang từ bên ngoài vào.

"...Cảnh báo không chấn...?"

Lúc đó Origami đã cởi xong chiếc váy của Mikie khi cô ấy cau mày lộ vẻ nghi hoặc.

"Mm... uuun... Âm thanh gì thế..."

Mikie lơ mơ tỉnh dậy. Cô ấy vừa ngáp vừa dụi mắt và mơ màng nhìn Origami.

"Ah... Origami-san. Chào buổi sá-hyaaa?"

Nhận ra có gì đó khác thường với quần áo mình. Cô ấy giật nảy lên, mặt đỏ ửng rồi giật lấy tấm chăn che ngực lại.

"O, o-o-o-Origami-san!? Chị đa..đang làm gì vậy!?"

"Chị đang lột đồ em."

Không muốn giấu diếm, Origami thừa nhận thẳng. Mặt của Mikie đỏ ửng lên như một quả cà chua.

"Ehhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh!? Chị định làm gì sau khi cởi đồ em ra!?"

"À, tất nhiên là cởi đồ chị ra theo."

"Ah, aaaaaaaaaaaaahyaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!?"

Mikie vừa la lên những tiếng rên nghe rất kích thích, vừa dùng tay ôm lấy hai má.

https://thuviensach.vn

Cô ấy thật sự ghét quần áo đến thế à? Cảm thấy mình vừa làm một việc sai trái, Origami cúi đầu xuống và trao trả lại chiếc váy cho Mikie. Mikie vẫn còn đang ngồi rùng mình.

Bỗng dưng, chiếc váy đó rung lên. Có vẻ có ai đó đang liên hệ qua thiết bị liên lạc của Mikie.

"Ah, vâng, vâng."

Mikie nhanh chóng lục chiếc váy của mình, rồi lấy ra một cái tai nghe .

"Vâng, Okamine đây. ...Ah, vâng...vâng...eh, eeeeh!?"

Mikie mở to mắt vì shock. Sau một vài câu hỏi đáp nữa, đường dây bị ngắt.

"Chuyện gì thế?"

"À,... là, chi nhánh của DEM ở Nhật Bản bị tấn công bởi ... một Tinh Linh, và một tên đồn phạm. Cần phải triển khai quân của AST ngay lập tức để yểm trợ cho DEM."

"Tấn công...? Mật danh của Tinh Linh đó là gì?"

"Ni, «Nightmare»..."

"...! Tokisaki Kurumi...?"

Vừa nghe Mikie đề cập đến cái tên đó, Origami ngay lập tức nhớ ra. Đó chính là tên của Tinh Linh đã chuyển vào học lớp của Origami trước đây.

"Vậy tên tòng phạm là ai..."

https://thuviensach.vn

"Cái, cái này..."

Cố lảng tránh ánh mắt nhìn trực tiếp từ Origami, nhưng cô ấy lại lấy hai tay ôm lấy mặt của Mikie rồi nhìn thẳng vào mắt.

"Nói cho chị nghe."

"À, à ... đó là... Itsuka Shidou..."

"Shi, dou...?"

Origami lầm bầm cái tên đó một cách bàng hoàng-

"...!"

Ngay sau đó, cô ta nhanh chóng chạy thẳng đến cánh cửa phòng bệnh.

"O, Origami-san!"

Nhưng cô ấy không kịp làm chuyện đó. Mikie đã chụp lấy tay trái của cô ấy

"Chị, chị không được đi! Chị có biết chị đang ở trong tình trạng thé nào không!?"

"Không sao. Dù chị không biết chuyện gì đang xảy ra, nhưng chừng nào Shidou còn ở đây, chị phải giúp cậu ta."

"Chị, chị định làm gì!"

"..., đến kho vũ khí của AST. Chắc họ sẽ có nhiều vũ khí dự trữ."

Mikie lắc đầu quầy quậy khi nghe lời nói của Origami.

"Không thể được! ID của Origami-san đã bị vô hiệu hóa rồi! Chị không thể sử dụng số vũ khí đó được!"

https://thuviensach.vn

Origami cau mày, và quay lại nhìn Mikie.

"Ý em là sao?"

"Như em cừa nói đấy ! Đừng nghĩ đến CR-Unit, Origami-san thậm chí không thể dùng giáp bảo hộ nữa!"

"..."

Origami nghiến chặt răng. Cô cũng nghĩ đến chuyện này từ trước. Đã sử dụng thiết bị quá nhiều lần mà không được cho phép, vượt quá mức mà bộ não có thể xử lý. Có rất nhiều lý do.

"...Không sao, chị vẫn sử dụng được vũ khí bình thường. Chị có thể cầm theo một khẩu súng ngắn."

"Chị, chị có bị gì không!? Nhảy vào giữa trận chiến giữa Pháp sư và Tinh Linh mà không có Territory, chẳng khác nào tự sát! Xin bình tĩnh lại đi!"

"...nơi đó, người quan trọng nhất với chị đang ở đó. Thế nên... chị phải đi."

"Ku-"

Mikie giữ tay của Origami chặt hơn nữa.

"Người đó... rất quan trọng à?"

"Đúng thế."

"Hơn cả... mạng sống của chị à?"

"Đúng."

Cô ấy trả lời không hề nao núng.

https://thuviensach.vn

"Cậu ấy là , sự an ủi về mặt tinh thần cuối cùng của chị, người đã mất tất cả. Nếu cậu ấy ra đi, chị sẽ không còn là chính mình-vì vậy, bỏ chị ra."

Nghe Origami nói thế, mắt Mikie bỗng sáng lên.

"Thế, nếu em nói, nếu chị bỏ đi thì em sẽ cắn lưỡi tự sát, thì sao?"

Origami nhìn vào mắt của Mikie trước khi trả lời.

"Em sẽ không làm thế đâu."

"...! Đừng đánh giá thấp em. Vì Origami-san, em sẽ làm-"

"Em biết nếu làm thế, chị sẽ giận em ."

"..."

Mikie mở rộng mắt-rồi cụp đầu xuống. Sau đó , cô ấy đưa tay lên dụi mắt như thể đang lau nước mắt.

"...Em thật ghen tị... rất ghen tị với người đó. Ai lại có thể bắt Origami làm đến mức này."

Thở dài, Mikie ngẩng đầu lên.

"...chẳng có cách gì để ngăn chị nhỉ?"

"Không có cách nào cả."

"Cho dù không có gì trong tay chị vẫn sẽ đi."

"Đúng thế"

Nghe lời nói của Origami, Mikie nở một nụ cười buồn bã-rồi cô ấy sửa lại quần áo rồi leo xuống giường.

https://thuviensach.vn

"...Hiểu rồi. Với chuyện này thì, em sẽ không cản chị nữa- nhưng em cũng không thể nhìn chị đi vào chỗ chết mà không làm gì cả ...dù không biết có được không, nhưng em biết có một cách này. Đi theo em."

"Cách à...?"

Origami nghiên đầu ngạc nhiên.

Phần 4

Từng trùm tên lửa mini và các khẩu pháo ma lực được các Wizard cùng đám «Bandersnatch» nã liên tục xuống các phân thân của Kurumi và các tòa nhà xung quanh. Mỗi khi một Kurumi hy sinh dưới làn đạn, không gian lại vang một giọng cười the thé.

Nhưng, ngay giữa các vụ nổ đó, những tràng hắc đạn liên tục bắn thẳng lên trên, nhắm thẳng vào đầu từng con «Bandersnatch», cùng với đó bắn rơi từng đợt Wizard.

Đó là một trận chiến cam go và khốc liệt. Các Wizards dùng tất cả sức mạnh của mình, giảm dần sau từng loạt đạn, chống trả lại vô số hiện thân của ác mộng bước ra từ bóng tối. Cả hai bên tàn sát nhau không thương tiếc. Nếu Shidou lỡ bước chân vào cuộc chiến này, chắc cậu ta sẽ khó sống sót trở ra.

"....."

Nghĩ đến viễn cảnh tồi tệ nhất,Shidou chỉ biết nín lặng. Hiện tại, cậu đang bay là là gần mặt đất với sự trợ giúp từ Territory của Mana

⌈-ở đó đó, Shidou⌋

Giọng nói của Kotori phát ra từ tai nghe. Shidou ngẩng đầu lên. Mana, cũng như Shidou, đang nhìn theo hướng đó.

https://thuviensach.vn

Ở phía xa, là một tòa nhà chọc trời cao hơn hẳn các tòa nhà xung quanh. Trông nó phải cao ít nhất 20 tầng. Dưới tình trạng khẩn cấp hiên nay, cửa vào đã bị khóa chặt lại bằng một thanh chắn ngang.

"Đợi một tí."

Vừa nói, Mana vừa hạ xuống đất. Cùng lúc đó, cơ thể của Shidou đang được bao bọc bởi Territory, cũng dần giảm độ cao theo.

Mana vịn tay lên thanh chốt cửa, rồi vừa nghiến răng vừa ấn chặt nó.

Thanh chốt cửa dày hơn 30 milimet bị bóp nát dễ dàng, mở ra một con đường đủ rộng cho con người đi qua.

"Được rồi, đi thôi."

"Em vẫn khỏe như trước..."

Shidou cười chua chát khi cậu ấy theo sau Mana đi qua cửa vào.

"Nhưng, tòa nhà này quá lớn. Nếu chúng ta biết được Tohka đang ở tầng mấy ..."

Shidou nói một cách khó khăn. Từ tai nghe phát ra một giọng ngái ngủ - Reine.

⌈...nếu họ đang giam giữ Tohka, họ cần phải có đủ thiết bị kỹ thuật để cô lập được Tinh Linh. Cậu có nhớ khu vực cách ly trên «Fraxinus» không? Hãy tìm một khu vực tương tự ở trong tòa nhà này.⌋

"Tôi hiểu rồi..."

Vừa nói xong, bỗng một cảm giác lơ lửng kỳ lạ ập đến với cơ thể của Shidou. Đó chính là Territory của Mana.

https://thuviensach.vn

"Mana? Sao em lại triển khai Territory của mình-"

Shidou không kịp nói dứt câu. Cảm giác như bị ai đó đẩy, cả cơ thể của cậu ngả về phía sau.

Trong khoảng khắc đó. Không gian quanh lối vào của khu vực cấp cao xoắn vặn lại bởi một tiếng nổ lớn, ánh sáng choáng ngợp khắp tầm nhìn của Shidou.

"Cái...!?"

Shidou bị đánh bật về sau bởi lực đẩy của vụ nổ, lăn lóc trên sàn nhà. Phía sau đầu của cậu ấy đau nhói lên vì bị đập xuống mặt đất.

Nhưng, không có thời gian để lo chuyện đó. Shidou ngẩng đầu lên gọi lớn

"Mana! Mana!!"

"...em không sao."

Mana lên tiếng đáp lại khilao ra khỏi một đám khói dày. Trông vẫn lành lặn, có vẻ cô đã kịp sử dụng Territory của mình để che chắn vụ nổ.

Nhưng vẻ mặt của cô ấy không bình tĩnh chút nào, mà hiện lên vẻ lo lắng và tức giận.

"...cô, không thể nào..."

Mana nói thầm trong miệng. Trước mặt cô ấy, bước ra khỏi lớp khói đen, ngang qua một lỗ thủng lớn trên bức tường của phòng nghiên cứu, là một bộ khung kim loại khổng lồ. Và cả bộ khung ấy đang được một cô gái đeo trên lưng, trông như trang phục chiến đấu.

Shidou mở to mắt ta. Cậu ấy đã từng nhìn thấy nó trước đây.

https://thuviensach.vn

"Đó là... «White Licorice»...!?"

Chuẩn rồi. Cái bộ khung kim loại đó chính là thiết bị hủy diệt khổng lồ được Origami sử dụng để tấn công Kotori.

Nhưng có một chút khác biệt - so với bộ đồ của Origami có màu tuyết trắng, cái ở trước mặt Shidou hiện tại có màu đỏ thẫm như máu.

"...vậy anh cũng biết nó à. Nhưng cái này hơi khác một tí. Đây là DW-029R «Scarlet Licorice», chị em với sản phẩm thử nghiệm «White Licorice»."

Mana nói tiếp với một giọng khinh bỉ, và vẻ mặt khó chịu.

"Cô đang cố thay đổi bản thân đấy sao? Nhìn cô khác xa trước kia. Không thấy phí bộ mặt gớm ghiếc đấy à- Jessica."

Vừa nói, cô vừa nhìn người đang lái «Scarlet Licorice» .

Đó là một bà thím tóc đỏ gần ba mươi cái xuân xanh, đặc biệt là đôi mắt như mắt cáo.

Nhưng thật khó để có thể nhìn rõ toàn bộ khuôn mặt của cô ta vì cả tay, chân, mình, ngực, và gần cả khuôn mặt được băng bó kín mít.

"Aha! Mana. Mana. Takamiya Manaaaaaaa? Thế nào? Thế nào? Nhìn «Licorice» của ta thế nào? Với cái này, ta sẽ không thua cô đâu. Không thua. Không thua ...!"

Bà thím đó- Jessica, vừa cười sang sảng vừa nói bằng một giọng lắp bắp.

"Hai người quen nhau à?"

"Cựu đồng nhiệp. ...Tên đần này."

https://thuviensach.vn

Vừa nói, Mana vừa bước tới.

"-Jessica! Tắt «Licorice» đi ngay! Cô không hiểu à!? Cô không thể dùng nó được!"

"Ahahahahaha! Cô đang nói gì vậy? Ta đang cảm thấy rất tuyệt vời. Vì-"

Jessica quắc mắt, rồi hướng nòng súng vào Mana.

"Vì cuối cùng... ta có thể giết được cô."

"Ku-!"

Hiểu được ý định của đối thủ. Mana bất chợt phóng tới Jessica, bật cây đao ở bên tay phải rồi bắt đầu tấn công cô ta.

Nhưng Jessica đã đoán trước được bước di chuyển của Mana. Cô chặn đòn tấn công với kiếm laser cầm bên tay trái, rồi mở ngăn tên lửa ở sau lên và bắn liên tục một tràng tên lửa vào Mana.

Những quả tên lửa nổ tung, để lại không gian tràn ngập mùi thuốc súng và khói bụi.

"Uu, uwaaaaaah!"

Không giữ vững được, Shidou bị thổi bay về phía sau. Tất cả những gì cậu có thể nhìn thấy là một cái bóng màu xanh và một cỗ máy to đùng màu đỏ đang đuổi theo nhau.

Hai Pháp sư chuyển sang không chiến khi họ phóng thẳng lên trời. Liên tục ăn miếng trả miếng bằng từng phát súng và từng nhát dao. Những ánh chớp ma lực lóe khắp bầu trời đêm.

"Gu..."

https://thuviensach.vn

Mana phải xử lý Jessica trước. Dù Shidou muốn giúp đi nữa, anh ta chỉ là một gánh nặng. Sau khi suy nghĩ, Shidou lập tức rời khu vực và chạy thẳng vào trong tòa nhà.

⌈Shidou! Quá mạo hiểm! Đừng hành động một mình! Đợi Mana đi!⌋

Kotori la lên khi cô quở mắng Shidou. Nhưng, Shidou vẫn bước đều.

"Cứ chờ như vậy thế nào cũng có thêm quân địch đến tiếp! Anh phải rời khỏi đó! Hơn nữa, ở một mình bên ngoài còn nguy hiểm hơn đúng không!? Anh có thể bị trúng đạn, hoặc bị Jessica hoặc một Pháo sư khác bắt làm con tin! Anh không thể làm gánh nặng cho Mana!"

⌈Cái, cái đó...anh cũng có ý đúng, nhưng mà! Chờ đã...Shidou!⌋

Shidou bước qua cánh cửa bị hư hỏng vào trong tòa nhà. Ngay lúc đó, giọng nói của Kotori bị thay thế bởi những tiếng tĩnh điện, rồi sau đó im lặng hẳn.

Khu hành lang trống vắng không một bóng người. Thứ duy nhất cản đường Shidou là vô số mảnh vụn nằm vương vãi khắp sàn. Dây điện trần lòi ra khỏi trần nhà vỡ nát, cùng với đó là những bóng đèn rớt lủng lẳng. Thỉnh thoảng có vài tia lửa tóe ra từ các dây điện chập.

Theo lời Reine, phải có một nơi nào đó để cô lập Tinh Linh trong tòa nhà này. Shidou bắt đầu hướng lên phía trên.

"Ha..., ha...a, ha...!"

Tầng thứ hai, ba, bốn, Shidou chạy một mạch lên tầng thứ năm. Chân cậu ta bắt đầu thấy mỏi, lồng ngực thì cảm thấy như bị ngộp, và trở nên khó thở. Nhưng cậu ta vẫn phải tiếp tục.

https://thuviensach.vn

-Tohka. Tohka đang ở rất gần rồi.

Người đã hy sinh thân mình để kéo dài thời gian cho Shidou chạy thoát, để rồi bị bắt giữ bởi một tổ chức chống lại Tinh Linh.

-Suy nghĩ về điều đó, Shidou không còn thời gian để lo nghĩ về sự nhức nhối khắp cơ thể mình.

"...!"

Shidou không biết mình đã đi được bao xa. Bỗng cậu ấy cau mày khi nghe thấy một âm thanh lạ vang lên.

Ở hành lang phía trước, một người đàn ông và một người phụ nữ đang đứng. Họ không giống như bất cứ nhân viên hay nhà nghiên cứu nào mà cả hai đang mặc một bộ giáp bảo hộ. Vì đang ở trong tòa nhà, nên thứ họ mang theo chỉ có một vũ khi hạng nhẹ gần giống khẩu súng, và một con dao laser- họ chính là Pháp sư.

"Kẻ xâm nhập à!?"

"Oi, tên kia, cậu là ai!? Làm sao cậu vào được đây-"

"Ku...!"

Shidou nín thở, rồi quay lại chạy xuống cầu thang. Các Wizard ngay lập tức triển khi Territory rồi lao tới đuổi theo Shidou. Cậu ta có thể thấy những viên đạn ma thuật bay qua mình từ sau lưng, đục một vài lỗ trên mặt tường. Những viên đạn ma thuật lướt qua người cậu, đục vài lỗ trên tường.

"Dừng lại! Không tôi sẽ bắn!"

"Không phải các người đã bắn rồi à!"

https://thuviensach.vn

Shidou la lên khi cậu ta nhảy xuống cầu thang để tránh những đường đạn nã liên tục vào sàn nhà, tường nhà và trần nhà.

Nhưng, tốc độ quá cách biệt. Chỉ trong chốc lát, Shidou đã bị Territory của họ bắt lại, và cả người cậu ta bị ấn vào tường.

"Gu...ga...!?"

"Ô... thật à. Cậu thanh niên này là tên xâm nhập à?"

"Thật là bất ngờ. Nhưng chúng ta không thể để cậu ta đi được."

Người phụ nữ giữ chặt tay Shidou rồi kê súng vào sát thái dương của cậu ấy.

"Ku..."

Shidou cắn chặt răng, rồi ngọ ngoạy cố thoát ra.

"Nói sự thật cho chúng tôi nghe... không làm cách nào khác, đánh ngất cậu ta trước đã."

Vừa nói, người đàn ông vừa đi về phía Shidou.

"...! Khốn nạn...! Chẳng lẽ mình thất bại ở đây à...!"

Shidou lẩm bẩm khi cậu ấy nắm chặt tay lại đấm huỳnh huỵch vào tường.

-có cách nào không, mình có thể làm gì không.

Shidou tiếp tục suy nghĩ. Nếu bị bắt lại ở đây, cậu ấy sẽ không thể giải cứu Tohka.

"Tohka...!"

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt của Tohka đã hằn sâu trong tâm trí của cậu ấy lại hiện lên.

Không kể đến sự việc năm năm trước, cô ấy chính là Tinh Linh đầu tiên mà Shidou gặp.

Tohka cùng cười đùa với cậu khi cậu hạnh phúc, ngồi im lặng cạnh cậu khi cậu buồn bã. Tohka đã giúp cậu bước tiếp những khi cậu gục ngã.

Nụ cười ngây thơ ấy chính là thứ thúc đẩy lòng can cảm của Shidou.

Khi Kurumi và chị em Yamai xuất hiện, lúc Shidou thất bại, Tohka luôn ở cạnh cậu ấy.

Nụ cười của Tohka, sẽ biến mất mãi mãi.

Nghĩ đến đó, một cơn đau cắt ngang qua đầu Shidou.

"Cái khỉ... gì thế này-!"

Cậu ấy tưởng cổ họng mình đã rách toách khi đang gào lên - trong khoảng khắc đó.

"Cái...!"

Đám Pháp sư kêu lên bất ngờ khi ánh sáng choáng ngợp khắp không gian - lúc đó, áp lực đè nặng lên người Shidou cũng giảm dần đi.

Ngạc nhiên, cậu nhận thấy một vật hình dáng kỳ lạ đang trôi nổi giữa không gian, chắn giữa Shidou và đám Pháp sư.

-một thanh gươm. Tỏa ra một ánh hoàng kim rực rỡ, một thanh gươm lớn.

"Đây... là- Ao Sát Công «Sandalphon» ...?"

https://thuviensach.vn

Chuẩn luôn. Đây là Thiên Sứ của Tohka. Thanh gươm với quyền năng to lớn : Ao Sát Công «Sandalphon» .

Giờ đây, nó đang lơ lửng trước mặt Shidou.

"Ca,ca,cái...!?"

"Một, Thiên sứ ...?"

Trái với vẻ hốt hoảng của các Pháp sư, Shidou lại thấy bình tĩnh lạ thường.

Tất nhiên, đây không phải là lần đầu tiên cậu triệu hồi được Ao Sát Công.

Nghĩ về lần trước. Shidou có thể hiểu được phần nào lý do «Sandalphon» xuất hiện trước mặt cậu ấy hiện giờ.

"Ah-được rồi. Đi giải cứu nữ hoàng của mày nào."

Shidou lẩm bẩm thầm trong miệng. Rồi cậu giương tay ra nắm chặt lấy chuôi kiếm của «Sandalphon» .

Vừa thấy chuyện đó, đám Pháp sư ngay tức khắc động thủ. Họ giương súng lên và xả liên tiếp những loạt đạn ma lực của mình về hướng Shidou.

Nhưng những thứ đó hoàn toàn vô dụng trước Ao Sát Công. Từng phát đạn tan biến vào không trung trước khi kịp đụng vào thanh kiếm.

"Làm sao có thể!?"

Shidou giương «Sandalphon» lên mà không hề do dự.

Tất nhiên không phải để múa kiếm, Shidou không biết tí gì về cách sài vũ khí cũng như các chiến thuật công thủ.

https://thuviensach.vn

Nếu có ai đó đưa cho cậu một khẩu súng rồi kêu "thịt hết tụi nó", chắc cậu chỉ biết dùng nó như một con dao cùn vì không nghĩ nó bắn được, có khi cậu còn lỡ bắn vào bản thân ấy chứ.

-Nhưng, lúc này, trong tay cậu chỉ có một thanh kiếm.

Một thanh kiếm cho cậu sử dụng nó tùy ý.

Tớ nói lúc trước rồi mà, «Sandalphon» được triệu hồi do mong muốn của Shidou. Do đó chỉ Shidou mới có thể sử dụng nó.

Giọng nói của Tohka lại vang lên trong đầu cậu khi cậu nắm «Sandalphon» trong tay.

Thư giãn đi. Rồi suy nghĩ. Shidou muốn làm gì. Mong muốn của Shidou là gì. Quên hết những thứ khác đi. Vừa suy nghĩ vừa nắm thanh kiếm -Nếu cậu làm thế, Thiên Sứ chắc chắn sẽ đáp lại cậu.

Trong đầu cậu ấy bây giờ chỉ có một ước muốn. Phải mạnh hơn, mạnh hơn nữa. Phải cứu thoát Tohka.

Hào quang Ao Sát Công «Sandalphon» tỏa ra mỗi lúc một sáng hơn khi nó đang triệu tập sức mạnh của mình theo mong muốn của Shidou.

"Haaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!"

Cậu ấy la lên rồi chém Ao Sát Công thẳng về phía trước. Hòa quang rạng ngời của thanh kiếm bắn ra xung quanh, đẩy lùi Territory của đám Pháp sư qua tuốt đầu tường bên kia.

"Gu, guaaaaaaaaaaaaaa....!"

Sau một thoáng im lặng, một người của bọn họ bị thổi bay qua tường.

https://thuviensach.vn

Nhưng còn một người vẫn đứng vững. Có vẻ hắn ta định đấu tới cùng với Shidou khi hắn móc kiếm laser ra rồi nhìn thẳng vào cậu ấy.

"Tch...!"

Shidou giương «Sandalphon» lên bằng tất cả sức lực của mình, trong nỗ lực cố chặn đòn tấn công sắp tới. Thế nhưng, tên Pháp sư rõ ràng nhanh hơn cậu. Hắn đột ngột thụt xuống dưới rồi đâm một nhát vào bụng của Shidou, sau đó hắn xoay nó cố gắng để đâm sâu hơn và xuyên qua người cậu ấy.

"Ugaaaa...!?"

Một cơn đau điếng người phát ra từ bụng cậu ta, khi tầm nhìn của cậu và cả tâm trí cậu mờ đi vì đau.

Nhưng Shidou không chịu khuất phục.

"Lũ quỷ các người-đừng chắn đườnggggggg!"

Shidou nắm chặt lấy «Sandalphon» bằng những ngón tay run rẩy, rồi đập chuôi kiếm thẳng vào mặt tên Wizard đang đâm vào người cậu. Dù không phải là phần lưỡi, nhưng bản thân Thiên Sứ đã là kết tinh của Linh lực. Kết thúc đòn tấn công vào Territory, Ao Sát Công bắt đầu bắn tia lửa ra xung quanh.

"Cái...!"

Không nghĩ lại bị phản công, tên Pháp sư bật ngã ra sau.

"Agah... uu, ah..."

Shidou cắn chặt quai hàm khi cậu dùng hai tay rút con dao ra. Máu bắn ra từ vết thương nhuộm đỏ cả mặt sàn. Nhưng cơn đau đó không thể chấm dứt. Cậu bắt đầu nổ đom đóm mắt.

https://thuviensach.vn

"Kah, ha..."

Shidou, tuy mồ hôi nhễ nhại, nhưng không gục xuống. Cậu vứt con dao, lúc này đã mất hết ma lực, lên mặt sàng với một tiếng clang.

Những đốm lửa bắt đầu nhen nhóm quanh vết thương của Shidou. Với sự bảo vệ từ Tinh Linh Lửa, Kotori, ngọn lửa đó giúp Shidou nhanh chóng tự hồi phục bản thân.

Không có thời gian để nó phục hồi hoàn toàn, Shidou tiếp tục lê bước mà không chờ các đốm lửa quanh bụng cậu ấy tắt hẳn.

Phần 5

"Chính, chính xác thì chuyện gì đang diễn ra thế?"

Đội trưởng AST, Kusakabe Ryouko, không thể tin vào mắt mình.

Trên những ngả đường của thành phố Kagamiyama, các Pháp sư của DEM, những đơn vị người máy, cùng với đó là vô số phân thân của «Nightmare» đang tàn sát nhau khốc liệt.

Trong khoảng khắc, ta có thể quên mất đây là một con đường quốc lộ của Nhật Bản. Tiếng súng nổ khắp nơi, ma thuật cháy đầy trời biến phố xá thành một nơi hoang tàn đổ nát.

-Trước đó, đội AST đang được lệnh sẵn sàng, đã được phép xuất kích.

Nhưng không phải để chế ngự Tinh Linh đang điều khiển cư dân ở quảng trường Tenguu, mà để yểm trợ cho chi nhánh DEM ở Nhật Bản, đang bị tấn công bởi một Tinh Linh khác.

Phải hỗ trợ DEM và phớt lờ cuộc nổi dậy chưa từng diễn ra trước đây ở quảng trường Tenguu. Dù mệnh lệnh đưa ra quá ngang ngược, nhưng họ cũng không thể bỏ qua sự hiện diện của một Tinh Linh. Ryouko và các đơn

https://thuviensach.vn

vị AST đang chờ lệnh nhanh chóng di chuyển đến con đường quốc lộ của thành phố Kagamiyama, nơi tập trung các cơ sở của DEM tại Nhật Bản.

Ryouko hít một hơi thật sâu, rồi ra lệnh cho các đồng đội của mình.

"Các cô, yểm trợ cho các Pháp sư của DEM, và công kích các «Nightmare» trên mặt đất... dù tôi không thích điều này tí nào, nhưng đó là lệnh. Cố gắng làm tốt nhé."

"Rõ!"

Tuân theo mệnh lệnh của Ryouko, các CR-Unit của AST bắt đầu di chuyển.

Bản thân Ryouko không hoàn toàn tin tưởng DEM. Họ tự ý thêm mười thành viên vào mà không có sự cho phép của cô, thậm chí còn cho phép những thành viên đó tự do chiến đấu khi dân thường còn chưa di tản hết. Sau những việc đó, lòng tin của cô đã lệch đi so với ban đầu.

Dù thế thì, cấp trên đã ra lệnh cho cô, nên cô không thể chống lại. Nếu cô bất tuân thủ, nó sẽ thành cái cớ cho cấp trên để trừng phạt AST. Viễn cảnh tệ nhất, có thể Pháp sư của DEM sẽ thay thế AST hoàn toàn.

Bên cạnh đó, còn chuyện của Origami. Dù Origami đã hoàn toàn chống lại mệnh lệnh từ cấp trên-nhưng cô ấy vẫn ý thức được vũ khí thế hệ thứ ba nguy hiểm thế nào. Dùng đó làm nguyên nhân chính, Ryouko đã xin giảm nhẹ hình phạt với Origami từ bọn họ. Hiện tại, cô vẫn chưa nhìn thấy bất kỳ mối hiểm họa nào đến với đội của mình.

Kích hoạt thiết bị đẩy của mình, Ryouko theo sau đồng đội tham gia vào trận chiến.

Tầm nhìn của cô rõ ràng, sắc nét hơn nhờ vào Territory, và cô hướng nòng súng nhằm vào một cái bóng đang lượn qua lại trong đám khói dày.

https://thuviensach.vn

"Kehe, hehehehehehe!"

Nhưng «Nightmare» né nó một cách dễ dàng, nhưng không hề có ý định đánh trả mà lại lượn qua hướng khác. Giống như cô ta chỉ đang đùa giỡn với đối thủ của mình.

"Bọn chúng bị sao vậy. Ý định của chúng là gì ...?"

Vừa suy nghĩ, Ryouko chợt cau mày lại khi một âm thanh lạ phát ra.

"Eh...?"

Về cơ bản, nó nghe giống như tiếng một cơn lốc xoáy. Mới đầu, cô tưởng một chiếc phản lực vừa bay ngang qua đầu mình, nhưng bầu trời hoàn toàn trống không. Cả vùng trời có báo động không chấn này đã bị phong tỏa, chừa chỗ lại cho lực lượng phòng vệ.

Nhưng, cô có thể cảm thấy được, khi âm thanh tựa như lốc xoáy đó vút qua, cả người cô bị một luồng gió mạnh mẽ thốc vào trong giây lát.

"Cái...!"

Cô lập tức tăng cường độ Territory của mình lên. Hình như cũng bị cuốn vào cơn lốc xoáy, một vài Pháp sư, ngươi máy, và cả «Nightmare» đều không giữ thăng bằng được và bị đẩy bay đi một khoảng.

"Cái, cái gì, vừa nãy ..."

Trong cơn bối rối, cô ấy chưa đoán được nó là gì. Ryouko chớp mắt.

Nhưng, tiếng súng đạn vang lên bên dưới mang Ryouko trở lại chiến trận. Cô triển khai Territory của mình để phản lại hỏa lực và hướng nòng súng xuống mặt đất.

https://thuviensach.vn

Dù vẫn còn thắc mắc về chân tướng thật sự của cơn lốc xoáy, nhưng ưu tiên hiện nay à phải chống lại đợt tấn công của các «Nightmare». Ryouko bật thiết bị đẩy của mình lên rồi lại nhảy vào trận chiến.

Phần 6

"Kuwaaaaaah...!"

Đôi tay đang nắm Ao Sát Công của cậu bắt đầu đau nhói, và cổ tay của cậu nóng như lửa đốt. Nhưng cảm giác hồi phục lại lan tỏa khắp cánh tay cậu ấy - chữa lành cho cánh tay đang dần kiệt quệ và sắp không thể giữ vững nổi thanh kiếm.

Trong khi Shidou tiến qua tòa nhà, đánh trả từng tên Wizard trên đường đi, cậu ấy dùng linh lực của Kotori để phần nào bù đắp lại phần năng lực to lớn phải tiêu tốn để sử dụng «Sandalphon».

Dùng một linh lực để bù đắp cho việc sử dụng một linh lực khác.

Nhưng, cái vòng luẩn quẩn này cứ lặp đi lặp lại chỉ tổ hại cho cơ thể. Qua từng đợt chống trả của các Pháp sư, khả năng tự tái tạo của Shidou sẽ khó mà bắt kịp được - và cậu sẽ sớm lâm vào tình trạng nguy kịch.

"Ku..."

Cố gắng chém «Sandalphon», đôi bàn tay cậu cậu ấy hoàn toàn kiệt sức. Nhưng dù cơn đau nhức lan tỏa khắp người cậu, và những bắp tay của cậu chỉ muốn rã rời, cậu vẫn không thả thanh kiếm ra.

Shidou cắn răng lại rồi nhìn xung quanh.

Có 3 Pháp sư ở trước mặt cậu, đằng sau là 5 tên. Tổng cộng có đến 8 Pháp sư đang bao vây Shidou..

https://thuviensach.vn

"Ngươi đã khiến chúng ta phải rất vất vả đấy. Nhưng tất cả kết thúc rồi."

Đám Pháp sư giương súng lên khi họ nói. Bỗng dưng, Shidou cảm thấy khó thở.

"Ah, gah..."

Có vẻ họ đã dùng Territory của mình để bao quanh và bóp ngạt Shidou, hoặc dùng nó để giảm mật độ oxy quanh cậu. Có vẻ không cần dùng đến súng, họ cũng có thể dễ dàng chế ngự được người khác ở khoảng cách gần.

Dù cố gắng kháng cự, nhưng Shidou lại cảm thấy tay chân mình nặng trịch. Cậu ngã sấp xuống sàn.

"Ku, ugaaa, ah, haaaa..."

Mắt cậu bắt đầu nổ đom đóm và cậu bắt đầu mất dần ý thức.

"Toh, ka..."

- Nhưng, ngay trước khi cậu bất tỉnh và chìm vào bóng tối.

Trong một khoảng khắc, các cửa sổ dọc theo hành lang bỗng dưng vỡ vụn ra, nhưng mãnh vỡ của chúng rơi như mư trên mặt sàn, vang lên những tiếng "crack".

"Uwaaaah!"

Tên Pháp sư đang vũ trang kêu lên đau đớn .

Nhưng, hiện tượng kỳ lạ không dừng lại ở đó. Qua ô cửa sổ vỡ, một luồng gió lanh lẽo bay vào, thổi tung 3 tên Pháp sư đang đứng trước mặt Shidou ra ngoài

https://thuviensach.vn

"Cái...! Không, không thể nào! Territory đã -"

Sau đó, Shidou cảm thấy nhiệt độ quanh cậu bỗng dưng sụt giảm.

Một cơn lạnh tê tái tràn đến, tưởng như tất cả không khí đã đóng băng.

Nhưng đây không thể là ảo tưởng của đầu óc đã gần mất ý thức của Shidou. Ở phía trước, cậu có thể nghe thấy tiếng hét đau đớn của bọn Pháp sư.

"Chuyện, chuyện gì..."

"Territory của chúng ta bị đống băng rồi ...!? Thu hồi nó ngay lập tức !"

"Hiểu, hiểu rồi!"

Họ vừa dút lời, những áp lực và cơn đau đang đè nặn lên người Shidou bỗng tan biến.

"Eh...?"

Shidou nháy mắt liên tục khi cậu cố nhận thức được chuyện gì đang xảy ra trong mấy giây ngắn ngủi vừa nãy.

Những cơn gió lạnh lẽo thổi tung qua những hàng cửa sổ vụn nát. Đám Pháp sư khi nãy đang tấn công Shiodu giờ đây hoàn toàn hỗn loạn.

Nhưng, chỉ vài giây sau, Shido đã hiểu ra.

"Hmph, thật là khó coi."

Bước qua ô cửa sổ vỡ, Miku đứng giữa hành lang trong bộ Linh Phục kiều diễm của mình.

Cùng lúc ấy, cô ngân lên một giai điệu.

https://thuviensach.vn

" Phá Quân Ca Cơ «Gabriel» -〖Độc Tấu 《Solo》〗!"

Những ống bạc dài và tròn trôi lên, trông như những bộ phận của một cây đàn organ lớn

Bấy giờ, miệng chiếc ống dài bắt đầu tự quấn quanh Miku.

Dùng nó như một cái micro để biểu diễn,

"--!"

Miku ngân lên một giọng hát mê hồn.

Sau một vài giây, khắp không gian tràn ngập giọng ca của cô ấy.

Những tên Pháp sư nghe được lời ca của Miku tự động thu hồi vũ khi và xếp hàng ngay ngắn dọc bức tường.

"Miku!"

Miku gắt gỏng quay đi khi nghe thấy Shidou gọi tên mình.

"Đừng gọi tên ta một cách tùy tiện như thế ! Nếu phải phát ra từ miệng lưỡi hạng người như ngươi thì tên ta sẽ bị vấy bẩn mất."

Cứ như xưa, cô ấy vẫn dùng những từ ngữ và giáng vẻ khinh bị để xúc phạm Shidou.

Ở bên ngoài còn các Tinh Linh khác cùng đến đây với Miku, Yoshino và chị em Yamai, đã giải phóng Thiên Sứ của mình.

〖Onee-sama... giờ chúng ta làm gì? 〗

Yoshino nói khi cô bé đang cúi mặt vào lưng con rối thỏ của mình. Miku ngay lập tức đổi từ vẻ mặt khinh bỉ khi nhìn Shidou sang một nụ cười tươi tắn với Yoshino.

https://thuviensach.vn

"Mm, đúng rồi nhỉ. Tòa nhà này không đủ lớn cho Thiên Sứ của Yoshino, Kaguya và Yuzuru.. thế thì, các cô cứ canh gác ở đây và đừng để tên Pháp sư nào xen vào."

Miku nháy mắt và giờ ngón tay lên. Chị em Yamai trả lời đầu tiên

"Kuku, hiểu rồi. Chúng em sẽ dọn dẹp sạch sẽ để chờ Onee-sama quay lại."

"Lo lắng. Không có ai bên cạnh thì chị có sao không?"

"Ahaha, dù có mạnh thế nào thì họ chỉ là con người thôi. Một Tinh Linh như chị không thể thua họ được."

Miku cười vui vẻ. Ba Tinh Linh quay sang nhìn nhau, rồi khẽ gật đầu.

『Nếu Onee-sama nói thế...』

"Mm, Hiểu rồi! Cứ để chỗ này lại cho bọn em. Chúng em sẽ trải thảm chào đón chị quay lại!"

"Đã hiểu. Sẽ làm theo mệnh lệnh của Onee-sama."

"Oi, oi, Yoshino! Kaguya! Yuzuru!"

Không đáp lại dù nghe Shidou gọi tên , mỗi người bọn họ triệu hồi Thiên Sứ của mình rồi tỏa đi theo các hướng khác nhau. Chốc lát sau, trên chiến trường giữa Pháp sư và các Kurumi tràn ngập băng và gió.

Nhìn thấy thế, Miku sung sướng quay lại nhìn Shidou.

"Miku... cô, tại sao-"

Nói đến đó, Shidou mở to mắt.

"Đừng nói với tôi là, Miku, cô thật sự giữ thỏa thuận đấy nhá ..."

https://thuviensach.vn

"..."

Nghe câu nói của Shidou, Miku bỗng dưng trầm xuống.

"Ngươi nghĩ cái gì thế? Ta hoàn---toàn không có một chút hứng thú nào với một tên nào đó muốn chết một cách gớm ghiếc mà không phun ra những thứ vô nghĩa như ngươi. Ta đến đây chỉ đơn giản là để thêm một Tinh Linh khác vào bộ sưu tập của ta thôi ."

"Miku..."

Shidou lẩm bẩm tên cô ấy khi cậu cúi đầu xuống trước Miku.

"Cảm ơn, vì đã giúp đỡ."

"Hmph, như đã nói, ta chẳng làm gì để được ngươi biết ơn cả. Ta đến đây vì ta có mục đích riêng của ta, đó là mang Tohka đi... Ngươi muốn đi theo ta cũng được nhưng đừng để ta phải thấy mặt ngươi."

Miku liếc nhìn Shidou, trước khi lẳng lặng bỏ đi. Cậu vội vã chạy theo sau cô ấy.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Prince Of Darkness - Quỷ Vương

Phần 1

Tầm nhìn Mana dày đặc các tên lửa mirco.

Khỏi cần phải nói, khai hoả một lượng lớn tên lửa ở một nơi đông đúc thế này, không chỉ mục tiêu bị trúng đạn, mà cả Pháp Sư của DEM và «Bandersnatch» cũng ăn đạn mà rơi xuống đất.

"..... Cô, dám bắn cả đồng đội mình sao!"

"Hahahaha! Tránh thế nào đượcc!" Phớt lờ lời Mana, đang mang bộ sườn máy bay khổng lồ, Jessica cười lớn tiếng.

"Có vẻ cô ta thậm chí mất cả khả năng phân tích cơ bản rồi!"

Nhờ bộ phản lực, trong khi tiếp tục bay lượn zig-zag trên bầu trời, Mana nhíu mày ghê tởm.

Ma Lực dày đặc, tên lửa, đạn laser bắn tới và tấn công liên tục. Mọi đòn cô dính đều rất kịch liệt. Nếu lơ là phòng thủ, Territory của cô sẽ có thể bị vỡ.

Chắc hẳn là, não của Jessica đã bị biến đổi bởi Ma Lực.

--tương tự với điều Mana đã trải qua nhiều năm, trừ việc nó diễn ra chỉ trong một thời gian ngắn thế.

https://thuviensach.vn

"Kuh--"

Mana không biết chuyện gì đã xảy ra để làm Jessica mạnh đến một tầm cỡ mới như vậy chỉ trong một ngày. Nhưng cô biết rõ hành động đó sẽ giáng một lượng sát thương đáng hãi lên cơ thể.

Thực tế, cơ thể Jessica bắt đầu biểu lộ dấu hiệu thương tích. Có lẽ suy nghĩ của cô ta đã choáng ngập bởi ham muốn tiêu diệt Mana tột cùng, nên đã lờ đi sự an toàn của đồng đội mà tấn công bừa bãi. Hơn nữa, cô ta cũng phá hủy cơ sở xung quanh của DEM.

"Kuh--"

⌈Mana! Chúng tôi sẽ yểm hộ cô! Đi đi!⌋

Giọng Kotori vang qua chiếc loa.

Thế rồi, Mana mở Territory chế độ thu nhỏ trong khi tên lửa đuổi theo cô nổ tung giữa không trung.

Có vẻ Kotori đã gửi tới vài «Yggd Folium» ở chế độ ngư lôi và chặn tên lửa cho cô.

"Phiền cô vậy, một pha cứu thua kịp--"

Nói một lời cảm ơn ngắn chưa xong--nhưng, Mana đã dừng nói mà quay lại.

Tức thì, một dòng khí lạnh băng qua khoảng không Mana từng đứng đó.

"Cái này là.....!"

Trong thoáng chốc, cô nghĩ là Jessica đã bắn Ma Lực Pháo lần nữa mà không rút ra kinh nghiệm sau sai lầm trước..... tuy nhiên không phải vậy.

https://thuviensach.vn

Mana nhìn xuống.

Ở đằng đấy, là một cô gái trong trang phục hầu gái đang bám vào một con rối thỏ khổng lồ.

"«Hermit»..... không, Yoshino-san.....!?"

"Đây là lệnh từ..... Onee-sama. Em sẽ diệt trừ..... Pháp Sư-san."

『Suýt trúng rồi, tốt lắm Yo-shino! Ushaa! Đóng băng cô gái đó đi!』

"Un.....!"

Yoshino nói với con thỏ siêu đại «Zadkiel» trong khi tạo thêm những mũi lao bằng băng trên bầu trời và bắn chúng về phía Mana.

"Chờ....."

Sau xoắn cả người trong hoang mang, Mana lượn đi trong khi né và chém nát những mũi giáo băng đang vút tới bằng thanh kiếm laser trong tay phải mình.

Nhưng, để phá rối cô, lần này một áp lực gió khủng khiếp tấn công từ bên trên. Mana nhăn cả mặt, chuyển Territory sang chế độ đặc mà bay lên sau khi thoát được bức tường gió bằng cách nào đấy.

"Kuku, được đó, không tồi chút nào. Ngươi khác mấy đứa Pháp Sư dòi bọ ngọ nguậy quanh kia."

"Cảnh báo. Kaguya, hãy cẩn thận. Đó là em gái Shidou. Tôi nghe nói cô ta mạnh lắm."

Hai cô gái sinh đôi cầm một cây thương và một sợi xích giáo đang cẩn trọng nhìn Mana.

https://thuviensach.vn

"Đó là.....tỷ muội nhà Yamai, huh."

Mana nói thế mà liếm môi. Có vị như mồ hôi vậy.

Giờ cô mới nghĩ tới, họ cũng đang bị điều khiển bởi Tinh Linh «Diva». Cô nghe rằng radar của «Fraxinus» bắt được tín hiệu gió được cho là của Yamai tỷ muội đang hướng về trụ sở số một của tập đoàn; dường như họ đang đi cùng Yoshino.

Cô không nghĩ ra được lý do tại sao các cô gái đó lại ở đây. Nhưng, không còn thời gian để thong thả suy nghĩ rồi. Trong khi cô còn hãy làm thế, một bóng dáng màu đỏ đã nhằm hướng Mana mà lao tới sau khi lao qua biển lửa từ những tên lửa nổ tung.

"Đùa ta à.....!"

Một đối thủ bình thường thì không sao nhưng bây giờ não bộ của Jessica tạm thời đang điên loạn và Ma Lực cô ta đã tăng ngang bằng Mana. Lại có thêm 3 Tinh Linh ở phe kia, chiến thắng không phải là điều dễ dàng, dù cho là Mana.

"Kuh--Thua Jessica thì..... thật không thể được huh. Mình phải phân tán sự tập trung của họ.....!"

Đúng lúc đó, Mana nhìn thấy một nhóm Pháp Sư ở vùng không trung trước mặt.

Đấy là một nhóm Pháp Sư mặc wiring suit khác với của Pháp Sư DEM. Chắc hẳn, họ đến từ AST của JDSF để hỗ trợ.

"Ah--!"

Theo phản xạ, Mana mở to mắt khi nhìn thấy một gương mặt thân quen.

https://thuviensach.vn

"--Đội Trưởng!"

"Eh.....? Huh, em là--Mana!?"

Đội trưởng AST, Kusakabe Ryoko ngạc nhiên đáp lại.

"Sao em lại ở nơi--"

"Ta nói chuyện sau nhé! Đổi!"

"Huh?"

"Em để mấy cô gái đó cho bọn chị lo đấy."

Nói xong, cô khởi động động cơ và băng qua khoảng trống giữa các thành viên AST. Họ tròn mắt kinh ngạc, có khi là do bị ảnh hưởng bởi áp lực gió.

Nhưng, trước khi họ kịp tỉnh lại thì đã có chuyện xảy đến. Hiển nhiên thôi. Là vì «Hermit» và «Berserk» đã tấn công cùng lúc đó.

"U-uwah!? Các em, phản công! Đội A lo «Hermit», đội B lo «Berserk»!"

"V-vâng!"

Nhưng quả nhiên là đội trưởng có khác, cô đọc ngay được tình huống và trả miếng lại 3 đối thủ.

Dường như cảm thấy mình bị tấn công nên Yoshino, Kaguya và Yuzuru đổi mục tiêu từ Mana sang AST. Liếc mắt xác nhận tình hình đã đâu vào đấy, Mana rời khỏi vùng trời đó.

Mà, ngay từ đầu thì đã chẳng có thời gian nghỉ giải lao rồi. Những gì cô vừa làm chỉ khiến cho tình thế trở nên tệ nhất.

https://thuviensach.vn

Không thèm để ý các Tinh Linh và thành viên AST, Jessica lao tới Mana từ đằng sau trong khi chĩa 2 khẩu Ma Lực Pháo vào cô.

"MaaaaaaaNaaaaaaaaa!!"

"Dai như đỉa thế.....!"

Cô nheo mắt khó chịu và tặc lưỡi lần nữa.

Thế nhưng đồng thời, Mana cảm giác sống lưng mình lành lạnh.

"----!?"

Trong thoáng chốc, Mana đã nghĩ Yoshino và Yamai Tỷ muội tấn công mình. Nhưng--cô đã nhầm. Cảm giác này chỉ xuất hiện khi một Pháp Sư bật Territory đang áp sát, khiến Territory cả 2 bên va chạm nhau.

"Kuh.....!"

Cùng lúc nhận ra điều đó, Mana mau chóng trở người và tìm cách thoát thân.

Ngay khắc sau, một lưỡi kiếm laser dài ngang chiều cao Mana, vụt qua chỗ cô vừa đứng ban nãy.

"--Ara, cô né được huh. Phản xạ tốt đấy."

Vừa nói, một cô gái xuất hiện thình lình từ phía sau lưng Mana, khẽ nhấc cằm.

Mái tóc vàng tung bay trong gió cùng đôi mắt xanh biếc. Một bộ CR-unit vận ngoài làn da trắng nhạt.

Mana quên cả thở--

Vì, đó là Pháp Sư mạnh nhất của DEM - Ellen M Mathers.

https://thuviensach.vn

"Ellen.....!"

"Tôi nghe có con chuột cống to lắm trong vụ tấn công nhưng..... hóa ra là cô huh, Mana."

Sau khi nói thế, Ellen nhìn xuống Mana.

"Thất vọng quá. Tôi thừa biết cô là người mạnh thứ nhì trong DEM, sau tôi."

"Hah..... Đừng có giỡn nữa. Mấy người chỉ vui đùa với cơ thể người khác theo ý các người thôi."

Mana bĩu môi nói, sau đó Ellen nhếch mày.

"..... Vậy sao. Cô đã biết đến thế rồi à. Dường như đúng là «Ratatoskr» đã nhặt cô về."

"Fuun, nhìn cái mặt không ngạc nhiên của cô, đủ hiểu cô cũng là kẻ tòng phạm huh. Lý tưởng nhất là cô vào phe tôi và đánh bại Chủ Tịch sau khi tìm ra sự thật nhỉ....."

"Rất tiếc nhưng tôi sẽ không phản bội Ike."

"..... Đúng là vậy huh."

Mana nhướng mày trong khi lẩm bẩm chán ghét.--Thực tình, người phụ nữ cô không muốn đối đầu nhất đã xuất hiện. Trùm trong số các Adaptus. Pháp Sư mạnh nhất, được công nhận bởi mọi người và cả bản thân cổ. Dù cho Mana có mang CR-unit của «Ratatoskr» - «Vánargandr», chẳng có gì đảm bảo Mana có thể thắng.

Hơn nữa, hiện giờ--

"Biến đi! «Blastark»!"

https://thuviensach.vn

Mana ngoái lại đằng sau khi Jessica gào lên và dòng Ma Lực cuồn cuộn bắn ra từ 2 khẩu Ma Lực Pháo.

"Guh.....!"

Nếu có dùng đến Territory, không cách nào Mana bình an vô sự khi lãnh một phát trực tiếp từ Ma Lực Pháo của «Licorie». Sau khi xoay mình, Mana giảm thiểu xung lực bằng cách trượt bề mặt Territory của mình trên đòn tấn công của Ma Lực Pháo trước khi bay lùi lại, nhìn rõ cả Ellen và Jessica trong tầm mắt.

Bên tay phải, là Pháp Sư mạnh nhất vận wiring suit trắng.

Bên tay trái, là Pháp Sư điên cuồng nhất cùng một chiếc tăng đỏ sẫm sau lưng.

"2 vs 1 có lẽ không công bằng lắm nhưng--à thì, chẳng thể khác được nếu là dụng ý của Ike. Kết thúc nhanh nào."

"A-ha-hahaha. Mana, Mana, cuối cùng ta cũng bắt kịp cô rồi. MaaaaNaaaaaaa?"

"Tsk....."

Trước ánh mắt của 2 người họ, Mana lại tặc lưỡi cay đắng.

Phần 2

"--Thế, Tohka-san ở đâu vậy? Cứ đi vòng vòng trong tòa nhà lớn thế này thì mất thời gian lắm."

"Iyaa, chuyện đó."

Mika hỏi cậu khi cả hai đang đi trong hành lang. Tuy nhiên, cậu lại không biết nơi chốn cụ thể. Shidou lúng túng đáp mơ hồ.

https://thuviensach.vn

"Haaa? Cậu tính đột nhập vào đây mà không hề điều tra trước sao? Eh? Vậy cái đống lùng nhùng xấu xí chứa đầy udon luộc già trên đầu cậu chỉ để làm cảnh thôi sao?"

"Muguh....."

Quả thực, trúng ngay tim đen. Cậu ngần ngừ nói.

"Nh-nhưng làm gì có cách nào để tớ điều tra dễ thế, phải không.....!"

"Heee..... Cậu nghĩ vậy à?"

Lúc đó, kashi, Miku dậm chân một tiếng rõ to rồi đứng lại, một nhóm Pháp Sư DEM nép bên tường nhìn lên Miku khi nghe thấy bài hát của cô.

Trong số đó, cô lựa ra một cô gái trẻ rồi ngoắc ngón tay, kui.

"Này em gái. Em lại đây một chút với!"

"V-vâng, Onee-sama!"

Nữ Pháp Sư mặt lo âu bước lại Miku. Khi tới nơi, Miku mân mê năng gương mặt cô bé lên.

"Neee..... Nói cho chị nghe nào. Tohka-san đang bị giam ở đâu vậy?"

"Ch-chuyện đó..... là tuyệt mật ạ....."

"Em có biết là chị sẽ ghét em lắm nếu em không chịu nói không?"

"Đ-đừng mà! Onee-sama!"

Sau khi Miku nở nụ cười và nói thế, Pháp Sư đó ghì chặt vào Miku, khuôn mặt cô như thể sắp bật khóc bất cứ lúc nào.

https://thuviensach.vn

"Cô ấy đang ở area cách ly ở tầng 18! N-nếu chị dùng ID này, chị có thể vào được! N-nên làm ơn, Onee-sama! Xin rũ lòng..... xin rũ lòng thương em mà!"

"Ufufu, chị thích các cô bé ngoan lắm."

Sau khi nhận tấm các ID cô gái trao, Miku nhấc ngón trỏ, chạm lên môi mình trước khi chấm lên đôi môi cô gái.

"Ah, aah.....!?"

Cô ta cất lên một tiếng ngây ngất như thể được lên địa đàng rồi đổ ập xuống, phủ phục. Dường như cô ngất xỉu vì cảm xúc dâng trào quá mạnh mẽ. Những Pháp Sư đứng quanh đấy ghen tị nhìn cô ta trong khi răng cắn chặt lấy chiếc khăn tay. Mấy tên đực rựa cũng làm hành động y vậy nên cảm giác có chút khó chịu.

Thế nhưng, Miku chẳng nấn ná quan tâm đến phản ứng của những kẻ mê muội ấy và nhìn xuống Shidou, tựa như vừa chiến thắng oanh liệt.

"Thấy sao nào? Có quá chừng là cách ấy chứ?"

"..... Thế thì gượng ép quá."

Ban đầu, cậu định trách Miku vì đã đùa giỡn người khác một cách vô lý giống như lúc ở Lễ Hội Tennou, nhưng tình hình bây giờ lại nguy cấp. Shidou gãi gãi mái trong tâm trạng hỗn độn.

Dù sao thì cũng nhờ thế, cậu có thể biết vị trí của Tohka cũng như có được chìa khóa để gặp lại cô. Cậu khẽ gật đầu trong khi siết nắm tay và hướng mắt về tầng kế tiếp.

"Được rồi, chúng ta đi nào, Miku."

https://thuviensach.vn

"Như tôi đã nói rồi, làm ơn đừng nghĩ tôi đang giúp cậu nữa được không? Có hiểu không thế? Tôi tới đây là để thu phục Tohka vào dàn harem của mình. Chúng ta là kẻ thù!"

"T-tớ hiểu rồi!"

Có hàng tá chỗ Shidou có thể nghĩa ra, nhưng sự thật vẫn là nếu không có Miku thì cậu đã không thể biết vị trí Tohka rồi. Shidou lẳng lặng bước tiếp và đi theo Miku.

Sau đó, họ lên tầng kế, và đi được một đoạn thì họ thấy trước mặt vài Pháp Sư mặc wiring suit trang bị cùng súng hạng nhẹ cùng vũ khí cận chiến.

Chắc là họ đã được cảnh báo về thực thể bất thường - Miku. Họ nâng cấp trang bị nhiều hơn so với lúc chỉ có mỗi Shidou và gương mặt các Pháp Sư đều nơm nớp.

"Bắn! Đừng nhẹ tay!"

Song hành cùng khẩu lệnh của đội trưởng, vô số đạn phi ra từ họng súng họ đang cầm. Nhưng cũng ngay khi ấy, Miku hít một hơi thật sâu rồi,

"WAH!!"

Cô giải phóng một làn sóng âm ngay trước mặt mình.

Đạn chạm phải bức tường vô hình lập tức bật lại và găm vào tường và sàn. Tất cả Pháp Sư sợ hãi ra cả mặt cùng một lúc. Có lẽ cô ấy đã nhằm vào tường, nhưng không khí quanh Shidou cũng rung động và khiến cậu phải bịt tay theo phản xạ.

"Ahaha, các người nghĩ có thể ngăn ta chỉ với chiêu đó? Coi thường ta quá đáng huh."

https://thuviensach.vn

Sau tràng cười của Miku, khuôn mặt mọi Pháp Sư nhăn nhúm lại bởi kinh khiếp và quên cả thở.

Tuy vậy, đúng lúc đó, thêm 2 Pháp Sư khác xuất hiện từ hành lang sau và chĩa khẩu súng lục vào lưng Miku.

"Miku!"

Hét lên một tiếng rồi Shidou vung thanh «Sandalphon» bằng cả 2 tay. Một luồng sáng bắn ra dọc theo thanh kiếm, thổi bay Territory của Pháp Sư. Những viên đạn bắn từ súng lục văng loạn xạ vào tường.

"Guah--"

Song, khoảnh khắc đường kiếm của «Sandalphon» tung ra, cả người cậu đau nhói bắt đầu từ chỗ tay cầm kiếm. Bất giác, Shidou khuỵu lên gối.

"Gua....."

"Đợi-đợi đã!?"

Dọn xong đám Pháp Sư đằng trước, Miku nhướng mày khi hét lên. Nhưng, Shidou nào thảnh thơi để đáp lại cô ấy bây giờ.

Cái giá phải trả cho nhiều lần vung thanh kiếm của Tinh Linh--Thiên Sứ «Sandalphon» sở hữu sức mạnh vượt xa xác trần, khiến cơ thể Shidou chịu một sức ép khủng khiếp.

Ấy thế, có vẻ sức mạnh của Kotori vốn âm ỉ trong người Shidou vẫn chưa bỏ rơi cậu. Cùng khi một ngọn lửa nhen lên từ sâu trong tim, cái nóng rát bỏng chầm chậm lan ra tới tận ngóc ngách thân thể. Cậu có thể cảm thấy ngọn lửa đang chữa chạy các thương tổn nội quan, cơ bắp và xương cốt trong mình..... Hiển nhiên, biện pháp cứu thương thô sơ này đi đồng thời với sức nóng hỏa ngục.

https://thuviensach.vn

"Uu-guh....."

Tuy vậy, cậu không thể phàn nàn được. Shidou cam chịu cơn đau dư sức xé toạt ý thức cậu, đứng lên trước khi cắm mũi kiếm «Sandalphon» lên hàng lang, tập tễnh bước tới.

Miku khịt mũi chán ghét khi thấy bộ dạng đó của Shidou.

"..... Thật thảm hại. Tại sao cậu lại đi xa đến thế?"

"Tớ đã nói rồi mà..... Tớ phải cứu Tohka. Bởi tớ không biết chút gì về chuyện đang xảy đến với Tohka, nếu tớ còn lãng phí thời giờ..... Tớ không rảnh để đứng tại chỗ--"

Shidou nói vậy trước khi nắm tay--cơn đau sinh ra làm cậu nhăn cả mặt.

"Kuh....."

Miku nhíu mày, gương mặt cô cố tình vênh lên ghê tởm.

"Aaah-aaah-aaah. Lạnh quá đi. Cái quái gì thế này? Say mèm với ý tưởng giải cứu heroine đáng thương của mình à? Cậu đâu còn trong cái tuổi hay trông ngóng anh hùng công lý đâu."

Miku nhún vai như muốn nhạo báng cậu và tiếp tục.

"Ahaha, hay là vậy nhỉ? Không rút lui được bởi vì đã bảo tôi rằng mạng sống Tohka-san quan trọng hơn cậu? Thực ra cũng không sao đâu. Tôi thừa biết con người tởm lợm thế nào từ lâu rồi, nên tôi cũng không thấy thất vọng gì."

"....."

https://thuviensach.vn

Nhưng, Shidou chẳng màng phản ứng lại mà yên lặng đi tiếp trong hành lang.

"Chờ đã! Đừng có lờ tôi chứ!"

Hẳn là vì không thích như thế, giọng Miku gấp rút hơn trước khi bắt kịp Shidou--rồi, pon, cô đập tay như vừa nghĩ ra điều gì.

"--Aah, tôi biết rồi. Vậy làm thế này đi. Chấp nhận và nói với tôi rằng cậu từ bỏ Tohka-san, ngay và luôn. Nếu cậu làm thế, tôi sẽ dùng 《Voice》 của tôi và biến các cô gái thành nô lệ của cậu, bao nhiêu tùy thích. Thấy sao? Cả thảy bọn họ sẽ tuyệt đối vâng mệnh cậu. Họọọọọ sẽ làm bất cứ điều gì cho cậu đấy? Ufufu, giao kèo không tồi phải không?"

Miku thỏa thuận với cậu. Shidou chỉ nhướng mày.

Sự khó chịu lan khắp ngực cậu. Làm Miku nổi cáu bây giờ chẳng tốt lành gì--cậu biết rõ điều ấy chứ, nhưng cậu lại không thể tha thứ cô ấy vì câu nói đó. Cậu trừng mắt nhìn Miku và mở miệng.

"..... Đừng có đùa! Không có gì thay thế được Tohka!"

"..... Ự!"

Khi Shidou nghiêm mặt, Miku khẽ giật bắn vai trước khi lên giọng, hồ như đã mất hết kiên nhẫn.

"Fu-fuun, đừng làm bộ làm tịch nữa! Các người có 『Yêu』 hay 『Quý Trọng』 thì cũng chỉ tới đấy thôi phải không? Tôi nói là tôi sẽ tìm người thay thế cho, vậy là thỏa đáng rồi còn gì! Vì sao phải cố đến thế vì cô ta.....!"

Miku gằng tiếng. Cho dù là có đang dụ dỗ Shidou đi nữa, giọng cô chẳng có chút gì là điềm tĩnh. Cứ như thể cô thấy sự hiện diện của mình

https://thuviensach.vn

đang bị bơ đẹp trừ phi Shidou đồng ý với mình.

"Cậu nhầm rồi. Không phải con người nào cũng--"

"Câm-mồm-ngayyyyy! Con người chỉ là đồ chơi với tôi thôi! Đàn ông là nô lệ! Con gái là búp bê xinh xắn! Nhân loại chỉ đáng giá chừng đấy!"

Miku hét lên, phản bác cậu.

"Miku, cậu....."

Shidou nhíu mày. Mấy lời cậu nghe không kịp lúc ở trong bóng đen của Kurumi đang nhói nhói trong đầu cậu.

"Tại sao--tại sao cậu căm ghét con người đến thế! Tại sao cậu lại coi con gái như đồ vật! Tại sao cậu lại nhìn con người bằng chủ kiến ấy.....!"

"Huh, không rõ rồi sao? Con người chỉ đáng thế--"

"--Dù ngay cả khi cậu cũng là con người hả.....!"

Cậu nói to để ngắt lời Miku.

Khiến Miku cứng họng.

"--!?"

Miku tròn xoe mắt ngạc nhìn Shidou. Còn Shidou thì nhìn lại cô và tiếp tục.

"Khi cậu còn là con người, «Phantom»-- 『Thứ gì đó』 mang hình dạng mờ nhiễu, đã cho cậu sức mạnh Tinh Linh..... Đúng vậy phải không?"

".....!"

Bờ vai Miku giật lên. Nhưng--cô chẳng có dấu hiệu đầu hàng gì cả.

https://thuviensach.vn

Đấy chính là điều Kurumi đã kể cho Shidou biết trong khi họ trên đường tới đây.

Thông tin cô đọc được từ các đồ vật--một chiếc đĩa CD có chữ ký và một tấm ảnh họ tìm thấy ở nhà cô, nó chụp một cô bé Miku cùng với một người đàn ông, một người phụ nữ, có lẽ là cha mẹ cô.

Giống như Kotori--Miku là một con người biến thành Tinh Linh nhờ bàn tay kẻ nào đó.

Đồng thời, cô cũng từng là một idol với nghệ danh khác.

"..... Cậu, làm thế nào cậu biết?"

Miku lườm cậu bén lịm. Trả lời kiểu đấy là thừa nhận rồi.

"Tớ có một người bạn biết nhiều."

Chẳng cần phải giải thích chi tiết năng lực của Kurumi lúc này. Nên Shidou đáp mơ hồ để đánh trống lảng.

Dù sao thực ra, Shidou cũng không biết tất cả. Kurumi thu lượm được rất nhiều mảnh thông tin khi đọc chiếc đĩa CD và các tấm ảnh, nên cũng còn không ít sự việc nằm trong bóng tối.

Phải..... Nếu Miku thật sự vốn là con người.

--vậy thì làm thế nào cô ấy lại coi những người theo cô như đồ vật.

Không chỉ ghét con trai, cô ấy thậm chí đối xử những cô gái mình thích thú chỉ như một con búp bê cổ lỗ. Cô ấy không hề coi con người là một sinh vật sống như cô nên điều này thật dị thường.

Lúc đầu, Shidou nghĩ rằng giá trị bản thân cô ấy bị bóp méo vì được trao tặng 『Giọng nói』 khiến ai cũng phải nghe lời cô răm rắp.

https://thuviensach.vn

Nhưng--nếu Miku trước đây là con người.....

Nếu Miku đã làm một con người trong xã hội trong 10 năm.....

Chuyện quái quỷ gì đã làm cô nuôi những cảm xúc máy móc đối với nhân loại như thế?

"Cậu..... cũng là con người mà. Thế thì cậu nên--"

Khi Shidou định dứt câu, Miku đã trừng mắt tóe lửa thẳng vào cậu.

"Đừng có đùa..... Cậu, cậu thì biết gì về tôi chứ?!"

Miku thét lên, đầy cay ghét. Shidou chầm chậm mở miệng.

"Miku..... chuyện gì đã xảy ra với cậu vậy?"

"..... Fuun, tại sao tôi-"

"Miku."

Khi Shidou nhấn mạnh câu nói, Miku đành khó chịu thở dài.

"Cứng đầu thật. Fuun....."

Nói xong--Miku bắt đầu kể với giọng tựa khạc nhổ.

Phần 3

--Hát là điều duy nhất mình có.

Đó là điều Miku đã cảm thấy từ khi 9 tuổi đầu.

Muốn nhanh chóng thì đếm từ dưới lên để tìm tên cô trong bảng điểm, mà trong vẽ và thủ công thì cô cũng không khá là bao. Chỉ có mỗi một con

https://thuviensach.vn

điểm 『Tạm được』 trong sổ liên lạc lúc cô còn học trường tiểu học, thậm chí lên sơ trung, tình hình cũng vậy.

Nhưng Miku có thể hát. Cô hát tốt hơn bất cứ ai trong lớp, và chất giọng cô rất đẹp đẽ.

Ngay ban đầu, điều gì đã khiến cô ca hát?..... Vâng, là vì cô được cô giáo khen hát hay trong một buổi giao lưu giải trí trường mầm non.

Đối với Miku bé con, điều này mang đến cho cô hạnh phúc rất lớn, làm cô cảm thấy thật tự hào tựa như đã giành được một huy chương cao quý nhất không ai khác có.

Thuận theo lẽ thường, Miku bắt đầu nghiệp idol ca hát và nhảy múa trên TV.

Cô bé Miku luôn là nhân tố nổi bật giữa những cô gái đang hát với giọng ca đáng yêu trong khi nhảy múa trên sân khấu lấp lánh ánh đèn. Dĩ nhiên phần lời, cô có thể nhớ chính xác đến từng dấu phẩy hay cả phong cách, cha mẹ cô không khỏi ngạc nhiên.

Và đến lúc Miku 15 tuổi, trong vòng thử giọng, ban giám khảo đã chú ý đến cô, do đó cô ra mắt idol với nghệ danh Yoimachi Tsukino.

Chính lúc đó là thời khắc hạnh phúc nhất đời cô. Cô có thể đứng vào vị trí mình đã hằng mong ước. Bài hát, giọng ca của cô sẽ được rất nhiều người lắng nghe. Chỉ nghĩ đến nhiêu đấy thôi, nước mắt cô đã muốn tuôn rơi.

Dẫu công việc không thể bì với lúc trước, mọi việc vẫn trôi chảy mà không gặp trở ngại gì. Đĩa CD của cô từng bước nhỏ tiến vào bảng xếp hạng, khán giả cũng bắt đầu đông dần trong những buổi live.

https://thuviensach.vn

Khán giả nam vượt hơn 90% tổng số, giờ nghĩ lại thì chừng đó dư sức khiến cô kinh sợ..... nhưng với Miku ngày ấy, tất cả họ đều là những khán giả quý giá sẵn sàng nói họ yêu tiếng hát của cô.

Cô thích thu âm cho CD và radio nhưng live show là niềm vui lớn nhất.

Là cách tốt nhất để thật sự cảm thấy bài hát của cô chạm đến mỗi người.

Ai ai cũng tán dương giọng hát của cô.

Họ cũng nói họ yêu Miku.

Tấm huy chương trên ngực cô tỏa sáng rực rỡ hơn bao giờ hết.

Cô đã nghĩ khoảng thời gian như cơn mơ ấy sẽ luôn mãi.

--Thế nhưng, hồi kết kéo đến thật dễ dàng.

Chuyện xảy ra khoảng 1 năm sau debut của Miku. Lúc ấy, cô khá nổi tiếng, theo lời người quản lý văn phòng của cô, một đạo diễn của bộ phận nào đó đang mê cô. Nếu cô chiều anh ta thì cô có thể đặt chân vào bảng vàng, hay đại loại thế.

Tuy không cụ thể là gì, nhưng cơ bản là thế rồi.

Hiển nhiên, Miku đã lịch sự từ chối.

Lý do Miku trở thành idol không phải là vì muốn xuất hiện trên TV; mà là vì cô muốn mọi người nghe những bài hát của mình.

Nhưng, một thời gian sau.

https://thuviensach.vn

Một scandal cô chẳng hay biết gì được đăng trên tạp chí ảnh lá cải hằng tuần nào đấy.

Nội dung là gì?..... Dù không đọc kỹ vì cú sốc nhận phải, cô vẫn có thể nhớ mang máng nó là về những mối quan hệ cũ, kinh nghiệm phá thai, việc cô thường đến tiệc thác loạn, v.v.

Sau này cô phát hiện ra vị đạo diễn trước đây có nhúng tay vào vụ này. Dường như anh ta có mối quan hệ giao hảo với chủ tịch cơ quan của Miku--thế là Miku dễ dàng mất việc trong công ty.

Nhưng điều không thể chịu đựng nổi là phản ứng các fan của cô..... không, chính xác là những kẻ cô từng nghĩ là fan của mình.

Những người có thể nâng cô lên trời xanh với 『Tôi thích em』, 『Tôi yêu em』, 『Tôi nguyện chết vì em』, đột ngột thay đổi thái độ như trở bàn tay.

Khó mà nghĩ được họ lại tin mấy tin đồn loan truyền từ nguồn vô danh, không phải lời Miku nói.

(--Nee, cô lên giường với bạn trai cũ mấy lần rồi thế?)

(Phá thai ư? Tức là giết một đứa trẻ phải không? Một kẻ giết người như thế thì làm gì?)

Mỗi lần những comment kiểu đó được đăng lên blog của cô.....

Mỗi lần cô nhận những lời nhẫn tâm khi bắt tay và kí tặng trong event với khách càng lúc càng ít.....

Trái tim Miku ngày ngày tàn lụi dần.

Nhưng Miku không bỏ cuộc.

https://thuviensach.vn

Phải. Miku còn tiếng hát. Những bài hát. Cô chỉ cần hát lại từ khởi điểm thôi.

Mặc cho người ta có rỉ tai tin đồn về cô, họ chắc sẽ hiểu ra một khi nghe những bài ca của cô.

Tiếng hát của mình có sức mạnh đó.

Đâu đấy trong tim, niềm tin mãnh liệt không cơ sở đó vẫn còn.

Vì thế, Miku lại đứng lên sân khấu lần nữa.

Nhưng, vô ích.

Cơn lo hãi chiếm lấy toàn cơ thể cô và tiếng trống ngực hồi hộp vang lên thùm thụp, khi cô thấy biển người trên khán đài, cứ như lũ quái vật đáng sợ.

Tuy nhiên, cô phải hát. Chẳng có gì bắt đầu nếu cô không hát.

Nhạc nền đã nổi. Cô mang micro lại gần miệng hơn. Nuốt nước bọt.

Dù vậy--

(.....!.....!)

--Hyuu hyuu, chỉ có làn gió nhỏ thoát khỏi cổ họng cô.

Theo chẩn đoán, cô bị chứng mất tiếng vì vấn đề tâm lý.

Bởi thế, sự nghiệp Yoimachi Tsukino dễ dàng đặt một dấu chấm hết khi cô đã mất đi tiếng ca.

Với một cô gái chỉ biết ca hát trong đời mình, một khi mất đi tiếng nói, cô ta sẽ không còn giá trị gì trong cuộc đời.

https://thuviensach.vn

Điều ấy, cô đã biết từ lâu. Cô đã hiểu khi cô chỉ mới 9 tuổi đầu.

Chính vì lý do đó, Miku nghĩ đến tự sát, cũng tự nhiên thôi.

Cách gì cũng được. Treo cổ. Hay có thể, uống thuốc ngủ quá liều. Nhảy lên trước đoàn tàu cũng được nhỉ, mà cứa dao lam lên tay cũng không thành vấn đề. Chỉ với hành động đó, hoàn toàn có thể vứt bỏ sinh mệnh vô giá trị của một cô gái, dễ như bỡn.

Ấy thế, ngay khi Miku sắp thực hiện,

Một vị Thần xuất hiện trước mắt Miku.

【--Em thất vọng về nhân loại. Em nghĩ thế giới này vô phương cứu chữa. Nee, em muốn có sức mạnh không? Một sức mạnh đủ lớn để thay đổi thế giới kia?】

Phần 4

"Tôi--đã mất nó. Đã từng. Bởi những tên con trai xấu xa đó, tôi mất đi giọng hát của mình do rối loạn tâm lý--giọng hát..... giọng hát quan trọng hơn cả mạng sống tôi.....!"

Miku nói lẩm bẩm như chỉ mình cô nghe, bày tỏ nỗi lòng, khuôn mặt cô gần như sắp khóc.

"Tôi đã nghĩ tới tự sát nhiều lần. Nhưng, khi đó..... 『Thần』 đã xuất hiện và ban cho tôi 《Voice》 nói này! Chất 《Voice》 sẽ khiến bất cứ ai cũng phải đổ vì tôi một khi tôi cất tiếng hát!"

Nhiều khả năng, vị 『Thần』 đấy là Tinh Linh chưa xác định gọi là «Phantom», cũng là kẻ đã trao Linh Lực cho Kotori.

"..... Thật vậy sao."

https://thuviensach.vn

Shidou cảm thấy quái đản cùng cực trước một Miku không hề coi người khác là con người.

Cậu thấy giá trị bản thân và quan niệm về sống chết của cô ấy khác xa người thường. Cậu không tài nào căm ghét cô ấy nổi.

Khi biết được Miku có thể từng là con người lúc thấy tấm ảnh và chiếc CD trong nhà cô, cảm xúc ấy còn dâng lên trong cậu nhiều hơn nữa.

Nhưng--cậu đã nhầm.

Tất nhiên, cậu không định chấp nhận cách đối nhân xử thế của Miku. Cậu không thể đồng thuận cách cưỡng ép người khác nhất nhất tuân theo lời mình bằng cách dùng 《Voice》 đầy Linh Lực, rồi hành xử như một bà hoàng của Miku.

Tuy vậy, giờ đã khác. Không phải là Miku con người giống thứ gì đó thấp kém hơn cô--

Cô chỉ quá, quá sợ hãi để đối xử họ bình đẳng.

Nhất định cô sẽ bị phản bội nếu cô tin họ.

Nhất định cô sẽ bị bỏ rơi nếu cô nhận sự quan tâm của họ.

Nhất định cô sẽ bị lừa nếu cô tin họ.

Vì thế..... cô ấy không mong gì kể từ bắt đầu cả.

Cô sẽ tự tách bản thân khỏi nhân loại.

Cô sẽ coi con người như một loại thực thể khác.

Cô sẽ không tin cậy gì vào họ bất cứ thứ gì.

https://thuviensach.vn

Dù không hay biết điều này, nhưng đấy là biện pháp phòng vệ của cô trước họ, bởi sự thất vọng của cô về con người, và cũng vì tiếng hát quý báu của cô từng mất đi trước đây.

Tên đạo diễn dựng nên một scandal để quấy rối Miku chỉ vì Miku không đồng ý làm bạn gái hắn, các fan hùa theo và làm đau tâm hồn Miku. Cô khỉnh bỉ những gã ích kỷ đấy và cự tuyệt họ.

Cô cũng không thể mở lòng với các cô gái mà chỉ có thể coi họ là những con búp bê đáng yêu không bao giờ phản bội.

"Đó là lý do tôi ghét đàn ông! Chúng thật tầm thường, dơ bẩn, và xấu xí--nhìn chúng thôi đã khiến tôi muốn buồn nôn rồi!"

Miku nói hồ như sắp nôn thật.

"Cả phụ nữ cũng thế! Tôi không cần ai khác ngoài những bé gái dễ thương nghe lời tôi! Những người còn lại, cứ chết hết đi!"

"..... Ự."

Shidou nín thở khi nghe Miku hét lên.

Cậu quả thật hiểu được nỗi đau của Miku. Khổ sở biết mấy khi mất đi giọng nói quý giá của mình.

Nhưng--

"Điều đó..... là sai! Tớ rất tiếc thương cho hoàn cảnh của cậu.....! Tên đạo diễn và lều báo kia khiến tớ tức điên lên! Đám fan quay mặt 180 độ cũng làm tớ bực mình! Nhưng, không có nghĩa là cậu ghét luôn cả những con người khác!"

"Cái gì.....! Làm ơn im đi! Đàn ông nào chẳng như nhau!"

https://thuviensach.vn

"Iiyaaa, để tớ nói cậu nghe! Ngay từ đầu, thật sự là không có lấy một ai muốn nghe cậu hát nữa không!? Có ai đấy không bị scandal lung lạc, họ vẫn chờ tiếng ca của cậu đó không!?"

"Một người như thế--!"

Đúng lúc đó, có tiếng chân rầm rập từ hàng lang trước. Lập tức, vài Pháp Sư xuất hiện với khẩu súng lục trên tay.

"Chúng đây rồi! Kẻ đột nhập!"

"Cẩn thận! Một tên là Tinh Linh!"

"..... Ự."

Shidou nín thở và siết tay cầm «Sandalphon».

Hình như ngọn lửa Kotori đã chữa cơ thể Shidou đủ để Shidou vung kiếm lại được rồi. Tuy còn đau, nhưng không nghiêm trong đến nỗi cậu có thể gục ngã.

Nhưng, dẫu cho kẻ địch ngay trước mắt, Shidou vẫn nhìn về Miku.

Họ phải đánh bị các Pháp Sư bây giờ. Nhưng, đây là lần đầu tiên Miku nói về quá khứ cô ấy. Nếu để vuột mất cơ hội này, cậu cảm giác sẽ chẳng bao giờ có thể tìm lại lần nữa.

Tất cả Pháp Sư khai hỏa cùng lúc. Nhưng, mọi viên đạn đều bật ngược trước bức tường âm thanh Miku tạo ra.

Shidou hét lên trong khi tìm cách vung kiếm.

"Miku--cậu đã tạo nên ảo ảnh kinh hãi con người trong cậu! Cảm giác đó càng tăng lên khi mọi người đều nghe theo 《Voice》 cậu do đó--cậu vô cớ sợ nói chuyện với người thật!"

https://thuviensach.vn

Khi Shidou nói thế, Miku 「Haa!?」 lên một tiếng như thể vừa nghe thấy một điều không thể tin nổi.

"Sợ ư.....!? Nói thế không đúng đâu, cậu nói là tôi sợ con người á!? Quên đi, giờ chúng ta đang chiến đấu! Ngưng mấy cái vô dụng--Aaaaaaah!"

Từ các Pháp Sư, đạn lao tới trong Miku đang dở lời. Sau khi lên tiếng quở Shidou, Miku dựng nên bức tường âm thanh lần nữa để chặn đạn.

"Chuyện đấy chẳng liên quan! Tớ sẽ nói bao nhiêu lần tớ muốn! Cậu đang được những người luôn nghe lời cậu vây quanh và việc đó khiến cậu e ngại phải giao tiếp với một người bình thường! Nhưng--dù cho là cậu cự tuyệt con người đến vậy, có một góc trong tim, cậu vẫn khao khát được nói chuyện bình thường với họ!"

"Nói bừa.....! Cậu thì biết cái gì chứ!"

Miku lên giọng và Shidou chém «Sandalphon» xuống.

Cả hai người họ lớn tiếng cãi cọ trong khi di chuyển trong hành lang, thỉnh thoảng đánh văng vài Pháp Sư xuất hiện.

"Tớ biết rồi! Lý do tại sao cậu muốn con người không thể bị《Voice》 cậu điều khiển--là 『Itsuka Shiori』 phải không!?"

"..... Ự!"

Miku nín miệng, nét mặt cô nhăn lại.

Phải. Trong khi luôn nói là ghét những kẻ không nghe lời mình, Miku lại quyến luyến kì lạ với Shiori.

"Ch-chuyện như thế--"

https://thuviensach.vn

"Hơn nữa, lúc debut lại sau khi có chất 《Voice》 đó, cậu không hề dùng nghệ danh nào như 『Yoimachi Tsukino』, mà dùng tên thật 『Izayoi Miku』 phải không!? Cậu..... Đó không phải có nghĩa là cậu muốn ai đó tìm ra!? Rằng cậu ở đây! Cậu muốn được thừa nhận phải không!? Bởi chính những con người đó chứ không gì khác.....!"

Mặt Miku ugugu..... đỏ bừng rồi hét toáng lên ngồ ngộ đang khi đi xuống hành lang.

"IM ĐIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII! Trật tự! Trật tựựựự! Đừng nói như cậu biết hết ấy! ĐỒ ĐẦN! ĐỒ NGỐC! Đầu đấấấấất!"

Giữa chừng câu nói, nó thành lời mắng nhiếc. Nhưng, có vẻ lời nói đó đậm đặc Linh Lực. Nó tạo nên một bức tường vô hình thổi bay các Pháp Sư đằng trước.

"Cô-cái cô này.....! Chỉ vì trúng tim đen.....!"

"Cậu không nói trúng tim tiếc gì hết á! Cậu sai rồi! Cậu chỉ là thằng NGỐC! NGỐỐC! NGỐỐC! NGỐỐC!!"

"Aaaah quên đi.....! Đúng là không thể để Yoshino, Kaguya và Yuzuru cho cậu được! Tớ nhất định sẽ phong ấn Linh Lực cậu, đồ đáng ghét.....!"

Sau khi Shidou hét vậy, Miku giật nảy mình.

"Tôi không cho..... Tôi sẽ không cho cậu làm thế! Nếu cậu khóa 《Voice》 nói này lại, tôi--"

Miku nghiến răng trước khi tiếp lời.

"Cậu..... cậu bảo tôi phải trở ngày ấy sao!? Ngày tôi không thể hát..... ngày tôi trở nên vô giá trị.....!"

"Tớ không nói thế!"

https://thuviensach.vn

Gào lên xong, cậu lại vung «Sandalphon». Đường kiếm lóe lên, cắt đôi Territory của Pháp Sư.

"Tớ..... tớ chỉ muốn cậu hát bằng giọng hát thực sự của cậu, không thêm năng lực nào vào để dối gạt người khác, thế thôi!"

Đó là cảm xúc thật của cậu. Tiếng hát của Miku mà người ta đã thường nghe thấy ở nhà Izayoi. Thật chân chất và lung linh duyên dáng, khác hẳn Miku hiện tại.

Ấy vậy, Miku nhăn mặt căm ghét.

"Làm ơn đừng nói như là cậu biết.....! Nếu tôi có 《Voice》 ca này, tôi có thể là idol tuyệt nhất! Ai mà thèm nghe tôi hát một khi tôi mất cái 《Voice》 này!!"

"Cậu--có tớ ở đây.....!"

Mình mẩy Miku khẽ rùng lên khi Shidou nói lớn.

"C-cái gì..... đừng phun bừa! Cậu thậm chí còn chưa nghe tôi hát khi trước!"

"Tớ nghe rồi! Dù là chỉ một bài! Nó rất thiết tha, chứa đầy sự nỗ lực và dễ thương! Tớ thích nó hơn những bài hát bây giờ của cậu! Không ai nghe cậu hát ư.....? Hah, đừng ngốc thế--chí ít, cậu sẽ luôn có một fan trung thành mặc cho nhân thế đổi thay! Và đó sẽ là tớ!"

"Cái....."

"Linh Lực của cậu không thành vấn đề..... ngay cả nếu cậu mất 《Voice》 hát đó, không thể nào có chuyện cậu trở nên vô giá trị.....!"

"..... Ự!"

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt Miku suýt khóc--thế nhưng, cô lập tức lắc đầu nguầy nguậy để trấn tĩnh.

"Mấy..... mấy lời đó--Tôi sẽ không tin đâu! Tất cả các fan đều nói không tin tôi! Khi tôi trải qua quãng thời gian khó khăn..... không ai chìa tay ra giúp tui!"

"Tớ không nghĩ thế! Chắc chắn có fan tin tưởng và chờ đợi cậu! Nhưng--nếu thật sự khi ấy đúng như cậu nói! Lúc đó chính tớ! Chính tớ sẽ vươn tay ra với cậu!"

"Đừng có nói dễ thế.....! Thế nếu tôi rơi vào tình huống ngặt nghèo như Tohka-san thì cậu sẽ mạo hiểm mạng sống để cứu tôi sao!?"

Miku chỉ vào mặt Shidou, hét lớn. Có lẽ--cô đang cố khiến Shidou bí đường trả lời.

Nhưng, Shidou lập tức cất lời không chần chừ.

"Dĩ nhiên!"

"..... !"

Miku đứng hình một lúc khi nghe thấy lời của Shidou.

Nhưng, cô lập tức nhăn mặt không vừa lòng rồi theo sau Shidou.

"Tôi sẽ không tin cậu! Dù sao cũng chỉ là lời nói dối.....! Nhất định là dối trá!"

"Tại sao cậu--"

Vào lúc đó, một Pháp sư xuất hiện trước mặt họ khi họ trèo lên các bậc thang và đặt chân lên tầng tiếp theo. Đó là một người đàn ông to lớn.

https://thuviensach.vn

Khác với những pháp sư khác cho đến giờ, ông ta đang mang một cái súng máy khổng lồ rõ ràng không dành cho chiến đấu trong nhà.

"Dừng lại! Có vẻ như hai người đã làm những gì các người muốn cho tới giờ nhỉ, nhưng việc đó sẽ kết thúc tại đây! Từ đây trở đi, người bảo vệ của toà nhà được giao phó bởi giám đốc điều hành Mathers - Andrew Kersee Dunstan Fracis Barbirolli sẽ -"

""Câm đi!""

Lúc ông ta đang nói dở thì, Shidou và Miku cùng lúc la lên. Cây súng máy lõm vào do âm giọng mạnh mẽ và Territory của ông ta bị cắt đôi bởi nhát chém của «Sandalphon».

"Guhah.....!"

Andrew gì gì đó thốt ra tiếng thét khi ông ta bất tỉnh tại chỗ. Miku sau đó tiếp tục nói chuyện với dáng vẻ như thể cô đang đá một hòn đá ven đường vậy.

"Ngay từ đầu, tại sao tôi lại phải giúp cậu kia chứ! Làm ơn biết thân biết phận đi!"

"Không, cô mới là người nói sẽ giúp tôi đó chứ."

"Fuuun, tôi không biết đấy!"

Miku *Tsuuun* nhìn đi chỗ khác. Shidou nhăn mặt.

"Tại sao cô.....!"

Nhưng, đúng lúc đó. Shidou để ý tầng này khác với những tầng khác.

Có một bức tường trông có vẻ bền chắc trải dài và thậm chí không có một cái cửa sổ nào gần đó. Nó giống như- phải, một cơ sở cách ly.

https://thuviensach.vn

"Là.....chỗ này phải không?"

Cậu nhíu mày và nhìn về phía trước.

Một cánh cửa trông có vẻ cứng cáp được lắp trên một phần của bức tường trải dài.

Phần 5

"Kuh...!"

Tình hình không được thuận lợi lắm.

Ellen và Jessica, cả hai đều trải qua cải tạo Ma Lực. Mana có lẽ đang đương đầu với hai đối thủ mạnh nhất DEM. Nếu cô không phải đang trong bộ «Vánargandr», cô bé hẳn đã gục từ lâu rồi.

Trong khi bay trên bầu trời với tốc độ cao để tránh né chùm tên lửa đang đến, Mana dùng trường Territory của mình để xác nhận vị trí hai người họ. Đằng sau là - Jessica. Nhưng, thông số của Ellen không thể phát hiện được.

Vào khoảnh khắc tiếp theo, một trường Territory khác chạm vào Territory của Mana. Mana nhanh chóng đáp trả và vung lưỡi kiến laze trên tay phải.

Khi cô làm vậy, lưỡi kiếm laze của Ellen chém xuống vị trí đó và tia lửa toé ra.

"Uguh.....!"

"Đáp trả đẹp đấy. Nhưng, cô nghĩ mình sẽ thắng trong một trận chiến về sức mạnh sao?"

Sau khi nói vậy, Ellen vung thanh kiếm laze với tốc độ khó tin.

https://thuviensach.vn

Cô bé không thể theo kịp với tầm nhìn của cơ thể được. Mana tập trung tất cả dây thần kinh để tăng mật độ của trường Territory và đáp trả bằng cách vung thanh kiếm laze của mình vào khu vực bị chém.

Nhưng, không chỉ có một đối thủ. Khi Mana đang đối phó với những nhát chém như mưa đầu mùa của Ellen, một lượng lớn tên lửa phóng ra từ kho vũ khí «Root Box» của «Licorice» và bắn vào lưng Mana.

Ngay lúc đó, một phần tên lửa phát nổ trước khi chạm tới Mana. Chắc hẳn là, «Fraxinus» đã hỗ trợ cô bằng cách dùng 《Yggd Folium》. Nhưng, số lượng quá nhiều. Vài cái tên lửa thoát khỏi chuỗi vụ nổ và phát nổ đằng sau Mana.

"Kuah.....!"

"Kyahahahaha! Trúng rồi! Cô không thể làm thế, cô phải cẩn thận sau lưng chứứứ!"

Giọng cười lớn bất mãn của Jessica đập vào màn nhĩ cô bé.

Ngay cả khi cô đã tăng cường Territory, tất cả năng lượng của nó được hướng trực tiếp tới Ellen. Cô không thể triệt tiêu tất cả chấn động từ tên lửa được. Não cô rung lắc tàn nhẫn và cô bé gần như bất tỉnh.

Nhưng, sau khi xoay sở để giữ được ý thức bằng cách nghiến chặt răng, Mana ra lệnh cho tâm trí mình để kích hoạt bộ đẩy và rời khỏi chỗ này. Cô phải lấy lại tư thế trước đã.

Tuy nhiên. Ngay lúc Mana bay về sau, đường thoát của cô bị chặn lại bởi một bức tường vô hình.

"Cá.....!"

https://thuviensach.vn

Mana mở to mắt - và ngay lập tức biết được danh tính của nó. Nó là một trường Territory giới hạn tạo ra bởi «Licorice». Một mẫu «Licorice» có thể tạo ra một trường Territory về phía ai đó khác ngoài khu vực xung quanh người sử dụng.

"Cô ngây thơ quá đó biết không? Đến đây là kết thúc rồi, Manaaaaa!"

Jessica làm một khuôn mặt khủng khiếp và cười to.

"Tại sao cô.....lại coi thường tôi thế!"

Mana ra lệnh cho não và phá nát trường Territory của Jessica.

Nhưng, Ellen không để lỡ cơ hội này. Trong một khoảnh khắc, Ellen mang một khuôn mặt bất mãn vì trận đấu của cô bị quấy nhiễu, nhưng cô ta lắc đầu để giữ sự bình tĩnh và chén thanh kiếm laze «Caledfwlch» xuống.

"Guh--!"

Đó không phải khoảng cách mà cô bé có thể tránh né. Mana chuyển trường Territory sang dạng phòng thủ và gồng mình chuẩn bị cho va chạm sắp tới.

Nhưng - đúng lúc đó.

"Cá....."

Sau khi Ellen nhíu mày ngờ vực, một phát bắn từ một khẩu pháo laze nhắm vào Ellen từ bên phải.

Ellen dùng thanh kiếm laze cô vung lên để đánh hạ ánh sáng Ma Lực. Mana nhân cơ hội này phá nát trường Territory của Jessica và rút về sau.

"Đó là--"

https://thuviensach.vn

Trong thoáng chốc, Mana nghĩ «Fraxinus» đã trợ giúp nhưng - cô bé đã nhầm.

Khi cô nhìn về hướng nơi đòn tấn công phát ra, cô thấy một cô gái như búp bê với mái tóc chấm ngang vai lơ lửng ở đó.

"Thượng sĩ Tobiichi!?"

Mana la lên theo phản xạ.

Phải. Kẻ ngoài cuộc vừa đột ngột xông vào đánh Ellen là đồng nghiệp cũ của Mana - Tobiichi Origami.

"Cô ổn không?"

Tuy nhiên. Mana cảm thấy một chút kỳ quặc ở ngoại hình của Origami. Origami đang mặc một bộ wiring suit và một CR-unit, nhưng thiết kế bộ đồ khác với tiêu chuẩn cơ bản thông thường của AST.

Bộ «Wiring suit» màu xanh biển có một đường cắt lớn mở ra ở trên ngực cô ấy và cô có vài trang bị không có vẻ gì là thống nhất như thể cô cưỡng ép thu thập chúng lại chỉ vì đang vội vã vậy.

"Tobiichi Origami.....? Cô đáng ra đang được chữa trị lúc này mà. Và trang bị đó, nó không phải của AST-"

Ellen nhăn mày nghi ngờ và khẽ lầm bầm. Tuy nhiên, Origami không đáp lại và nhìn vào Mana.

"-Shidou đâu rồi?"

"Eh? Nii-sama.....hử. Phải rồi, anh ấy vẫn an toàn."

Sau khi Mana nói vậy, miệng của Origami khẽ thả lỏng.

https://thuviensach.vn

"Giờ anh ấy đâu?"

"Errr, ở toà nhà số một."

"Tôi biết rồi."

Sau khi Origami gật đầu nhẹ, cô kích hoạt bộ đẩy và bay về phía toà nhà số một.

Nhưng, Ellen bay trên trời với tốc độ khủng khiếp để bắt kịp Origami.

"Cô nghĩ tôi sẽ để cô đi sao?"

".....Tôi sẽ đột phá qua."

Origami trao đổi ánh mắt với Ellen và trường Territory của họ xung đột. Ti lửa Ma Lực bắn tung toé xung quanh.

"Thượng sĩ Tobiichi!"

Sau khi Mana la lên, cô ra lệnh cho trí não tới giúp đỡ Origami.

Sự khác biệt sức mạnh là quá rõ ràng. Trên hết, Origami vẫn bị thương từ trận đấu hôm qua. Điều này giống như đứng nhìn cô ấy bị giết vậy.

Tuy nhiên, chỉ vừa lúc Mana sắp sửa bay tới chỗ Origami, một khẩu pháo Ma Lực uy lực khai hoả và chặn đường cô bé.-Không cần phải nói đó là ai. Đích thị là Jessica.

"Cô đang đi đâu thế hảẢả? Đối thủ của cô là tôi mà phải khôÔôÔng?"

"Sao cô.....!"

Mana nhăn mặt và vung vẩy lưỡi kiếm laze ở tay phải.

https://thuviensach.vn

Origami đổi tư thế giữa không trung. Có lẽ bởi vì nó là một bộ trang bị mà cô không quen, nên chuyển động vẫn không vững vàng. Không may là nó không thể khác được. Cô duỗi hai tay ra sau và lấy khẩu đại bác laze trang bị đằng sau trước khi chỉa nó về trước từ phần hơi thấp bên trái.

Bộ wiring suit mà Origami đang mặc lúc này, không thuộc về AST.

Special Sorcery Service«S.S.S» - nó là trang bị chính thức được dùng bởi đội chống Tinh Linh của Vương Quốc Anh.

Trên hết, cô có một bộ trang bị bao gồm một khẩu đại bác laze nòng lớn, một khẩu súng trường tấn công với đạn chống Tinh Linh, một khẩu súng máy, và vài loại vũ khí cận chiến.

Đây là [Phương pháp] Mikie đã nói.

Nó là một bộ CR-unit không có quản lý ID, thứ được giấu dưới một khu chung cư bỏ hoang.

Đây là thứ bị đánh cắp bởi một nhóm khủng bố thành lập từ những cựu thành viên S.S.S, những người đã tổ chức một cuộc tấn công vào AST vài tháng trước.

Tất cả những trang bị chính đều đã được thu hồi nhưng - dường như Mikie bắt gặp một cái dư ra giấu ở nơi ẩn náu cô tìm thấy.

"......uh."

Origami uyển chuyển chỉnh lại tư thế ở giữa không trung và nhìn vào kẻ thù.

Khi cô làm vậy, kẻ thù vuốt mái tóc dài của cô ta một cách tao nhã.

"-Tobiichi Origami. Tôi chưa bao giờ nghĩ cô sẽ xuất hiện đấy."

https://thuviensach.vn

Origami nhớ lại khuôn mặt của cô gái vừa nói điều đó. Nếu cô đúng, đó là người quay phim đi cùng họ trong chuyến đi chơi của trường.

Giờ nghĩ lại mới thấy, có vài điểm đáng ngờ trong suốt chuyến đi đó. Ngay lúc cô định thay đổi tuyến đường - một con búp bê máy của DEM xuất hiện trước mặt Origami.

Đó là tại sao ngay cả khi cô thấy Ellen Mathers tấn công Mana, thì sự thấu hiểu của cô mạnh hơn cả cảm giác bất ngờ.

"Tôi nghe rằng cô đã dùng «Licorice» trong trận chiến với Bayley và vượt quá giới hạn làm bản thân mất khả năng chiến đấu. Ngay cả khi cô được chữa trị bằng một cỗ máy Realizer y tế, thì cô đáng ra vẫn trong tình trạng nên nằm yên tĩnh dưỡng chứ. Tôi nói điều này vì quan tâm tới cô thôi; cô sẽ chết nếu cố ép bản thân đấy."

"Chuyện đó không thành vấn đề."

"Vậy sao?"

Bộ wiring suit khác với cái mà cô đã quen có lẽ đã được giấu khỏi quân đội và cộng với những vũ khí đời cũ không còn hoạt động trơn tru. Đó là tất cả những quân bài trong tay Origami.

Nhưng - cô có thể chiến đấu. Không cần biết khác biệt sức mạnh có vô vọng thế nào, cô có thể chỉa mũi kiếm của mình vào kẻ thù.

Đối thủ là một pháp sư DEM với trang bị tối tân nhất. Origami có lẽ sẽ chết ở đây. Ngay cả nếu như cô có thể sống sót nhờ may mắn đi nữa, cô chắc hẳn sẽ không thể chiến đấu thêm lần nào trong cả cuộc đời còn lại.

Tuy nhiên, ngay cả khi cô trở thành như thế, cô vẫn phải cứu Shidou. Chỉ vì lý do đó thôi, cô không bận tâm phải dựa dẫm vào bất cứ sự trùng hợp, bất cứ thủ đoạn hay bước đi bất ngờ nào để đạt được nó.....!

https://thuviensach.vn

Thêm vào đó, giá trị Ma Lực từ trường Territory mạnh mẽ của Ellen đang tăng. Cô ta chắn chắn đang chuẩn bị cho trận chiến.

Tuy nhiên, Origami không cần phải nhìn vào giá trị đó. Phán đoán bằng cảm giác của trường Territory khi họ xung đột, cô có thể phần nào ước đoán được sức mạnh của Ellen.

Cô ta mạnh hơn Mana, người đã áp đảo trong trận giả chiến với Origami và những người khác trong AST. Cô chưa bao giờ gặp phải trường Territory nào dày đặc như thế trước kia. Nếu cô bất cẩn xông lại gần, cơ thể Origami chắc chắn sẽ bị dừng lại.

"........!"

Cô di chuyển nhanh chóng sau khi ra lệnh cho não bộ. Origami cầm lấy khẩu súng trường chống Tinh Linh ở tay phải và nắm lấy khẩu súng máy ở tay trái trước khi kéo cò đại bác laze với trường Territory của mình và tung một đòn toàn lực vào Ellen.

Đạn dược của cô có hạn. Quên việc đó đi, khẩu súng máy trong tay trái còn không phải trang bị ban đầu nữa; cô nhặt được nó cạnh một con «Bandersnatch» người đầy lỗ khi cô tới đây.

Nhưng, miễn là không có cơ hội thắng nào khi cận chiến, cô không còn lựa chọn nào khác ngoài tiếp tục tấn công từ một khoảng cách nhất định. Cô hạn chế độ giật với trường Territory của mình trong khi tập trung những viên đạn được bọc trong Ma Lực vào một điểm.

Không lâu sau, cơn mưa đạn dừng lại. Dĩ nhiên, không phải là Origami muốn thế. Đơn giản chỉ vì cô đã hết đạn.

Tuy nhiên, sau khi cơn gió thổi đi màn khói, Ellen đang lơ lửng ở đó một cách bình tĩnh với bộ CR-unit không một vết xước.

https://thuviensach.vn

"Cô thật sự nghĩ nó sẽ có tác dụng sao? Dường như tôi đang bị xem thường thì phải?"

Yare Yare sau khi thở dài với điệu bộ mỏi mệt, Ellen chỉa thanh kiếm laze cô đang cầm vào Origami.

Nhưng, ngay lúc đó, Ellen nhíu mày.

Bức tường của toà nhà đầy lỗ do đợt tấn công của Origami đổ sập xuống và đang rơi đúng vào Ellen.

Phải. Ngay từ đầu cô ấy không nghĩ đợt tấn công vừa nãy sẽ có hiệu quả với Ellen. Origami làm Ellen tập trung vào bản thân cô trong khi khoét vào toà nhà đằng sau Ellen.

"Fuun-"

Nhưng, Ellen không hề di chuyển lấy một chút và dừng những mảnh vỡ khổng lồ đang đến ngay trước khi nó chạm vào đầu cô ta.

Bất kể là thế, chuyện đó cũng nằm trong dự định của cô. Sau khi Origami tháo bỏ kết nối của khẩu súng trường tấn công trong tay mình, cô nạp đầy Ma Lực vào cơ thể khẩu súng và toàn lực ném nó về phía Ellen.

Dĩ nhiên, nó bị khoá và dừng lại bằng Territory trước khi chạm được vào cơ thể Ellen. Tuy nhiên, một vụ nổ bùng lên từ phần sau của khẩu súng trường.

"Cái - Đây là.....!"

Ellen nhăn mặt và dùng tay che miệng.

Orrigami đã gắn một quả lựu đạn vào khẩu súng trường và thiết đặt để chốt sẽ được kéo ra cùng lúc với khi nó đi qua trường Territory của cô.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, không có vẻ gì là khí ga có độc tính cả. Nó là một loại hơi cay dùng để trấn áp các cuộc bạo động. Triệu chứng tệ nhất nó có thể gây ra là làm ngứa mắt và mũi.

Nhưng, Ellen không biết chuyện đó. Miễn là có khả năng cô ta có thể hít phải khí độc, Ellen phải hoặc dùng trường Territory để trung hoà thành phần của nó hoặc là ngăn chặn khí ga bằng cách bao bọc cô với trường Territory.

"Giờ-"

Tiếp đó, Orrigami lấy một quả lựu đạn gây choáng từ hông và ném nó vào Ellen. Một ánh sáng và âm thanh mạnh mẽ lan ra xung quanh.

Sau đó cô ra lệnh cho não bộ trong chốc lát và chuyển đổi những chiếc tên lửa nhỏ trang bị đằng sau cô trước khi bắn tất cả chúng vào Ellen.

Realize cơ bản cài trên bộ wiring suit là phần duy trì trường Territory. Và phần dùng để điều khiển nó không gì khác ngoài bộ não con người.

Ngay lúc này trong đầu Ellen, cô ta hẳn đang có nhiều tiến trình suy nghĩ như khoá các mảnh vỡ, trung hoà khí ga, chặn đứng âm thanh và ánh sáng. Trên hết, cô ta đang bị oanh tạc với những quả tên lửa nhỏ đang cháy chứa Ma Lực trong đó. Một pháp sư bình thường sẽ mắc lỗi một trong những tiến trình bởi vì bộ não sẽ bị quá tải và tình cờ giải phóng trường Territory trong một khoảnh khắc.

Tuy nhiên.

"-Cô cũng thông minh đó chứ."

"........!?"

Origami nghe giọng nói đó từ phía sau và thở gấp.

https://thuviensach.vn

Nhưng - đã quá trễ. Đúng lúc cô nhanh chóng quay lại, cổ Origami đã bị nắm lấy. Chức năng nâng đỡ cơ thể của trường Territory suy yếu và trọng lực kéo cơ thể cô xuống.

"Guh....."

"Không nhắm vào bản thân trường Territory mà thay vào đó gây rối loạn tới não bộ sản sinh ra nó..... hừ. Tôi hiểu rồi. Nó không phải lối chơi đẹp nhưng mà lại hiệu quả."

Sau khi nói vậy, Ellen, người xuất hiện đằng sau Origami, dồn lực vào bàn tay đang bóp cổ cô.

"Đáng buồn làm sao. Nếu đối thủ không phải tôi, thì đó đã là chiến thắng của cô rồi. Nhưng - thật đáng tiếc. Đó không phải phương pháp dùng để chống lại Pháp Sư mạnh nhất thế giới đâu."

Sau khi Ellen nói vậy, cô ta nâng góc môi lên và mỉm cười.

15000 mét phía trên chi nhánh Nhật Bản của DEM. Ngay lúc này trận chiến kịch liệt trong thành phố đang được chiếu trên màn hình chính của khoang chỉ huy «Fraxinus».

"Một pháp sư đang tiếp cận Mana từ đằng sau! Ở hướng 1h!"

"-Gửi《Ygdd Folium》số 3 và 4 tới đó."

"Đã rõ.《Ygdd Folium》số 3 và 4 hoàn tất thiết đặt sang dạng mìn."

Cùng lúc với tiếng một thuyền viên vang lên, một vụ nổ nhỏ xảy ra trên bầu trời thành phố của những toà nhà được hiển thị trên màn hình chính.

"-xác nhận đánh chặn. Territory của mục tiêu đã bị xoá sổ."

https://thuviensach.vn

Có lẽ không ai nhận ra vì nó trộn lẫn với những vụ nổ và tiếng ồn của trận chiến nhưng nhóm này đã gửi tất cả đơn vị tự động《Yggd Folium》xuống đất để hỗ trợ Mana.

Miễn là hệ thống liên lạc của họ vẫn không thể kết nối vào trong toà nhà, đây là điều duy nhất Kotori và phi hành đoàn có thể làm. Ngay cả khi Kotori cảm thấy mất kiên nhẫn, cô vẫn thực hiện công việc của mình với sự nhàn hạ.

"Ch-Chỉ huy! Nhìn này."

Một giọng cất lên bởi một thành viên phi hành đoàn. Sau khi Kotori nhìn vào màn hình, tình trạng vùng chiến được hiển thị.

Có 2 cô gái đang lơ lửng giữa trời. Không - nói chính xác hơn thì nó phải là một cô gái tóc vàng trong áo giáp trắng đang xiết cổ một cô gái trong bộ đồ xanh da trời trong khi đang lơ lửng giữa không trung.

"Đó là....."

Kotori nhướng mày nghi ngờ.

"Ellen Mathers đang đánh với Tobiichi Origami.....huh."

Kannazuki đứng bên cạnh cô đặt tay lên cằm và nói vậy.

Phải. Dù cô ấy đang mặc một trang bị khác lạ, thì cái người đang bị xiết cổ lúc này đây là bạn cùng lớp của Shidou/Pháp Sư của AST Tobiichi Origami.

DEM và AST đáng lẽ là những tổ chức làm việc với nhau mới phải. Thực ra, đội AST tham gia vào trận chiến mới lúc nãy và họ đang hợp sức với những Pháp Sư DEM chống lại nhóm các Kurumi.

Nhưng - cô bé ngay lập tức nhớ lại.

https://thuviensach.vn

Hôm qua. Trên bầu trời quảng trường Tenguu, một nhóm AST không rõ lai lịch dường như nhắm vào các Tinh Linh và Origami đã dùng bộ giáp huỷ diệt «White Licorice» để ngăn bọn chúng làm thế.

Tuy nhiên, khó mà nghĩ rằng người căm ghét Tinh Linh như Origami lại sẽ bảo vệ Tohka và những người khác. Đúng hơn là..... cô ấy đến để bảo vệ Shidou đang ở trong quảng trường Tenguu.

"Đừng nói là....."

Kotori nhìn vào màn hình trong khi dốc thẳng thanh kẹo Chupa Chups trong miệng.

Lý do mà Origami đang chiến đấu chống lại Pháp Sư DEM. Chỉ có một câu trả lời hợp lý cho việc đó.

"-Chuẩn bị pháo Ma Lực hội tụ «Mystletain». Chúng ta sẽ hỗ trợ Tobiichi Origami."

"Vậy có ổn không?"

Kawague từ khoang dưới hỏi. Kotori liếc nhìn ông ta và khẽ thở dài.

".....nó là một cảm xúc phức tạp. Nhìn cô ta chết có thể sẽ gây ra ác mộng. Hơn nữa - không cần biết lý do là gì, tôi không thể lờ đi ai đó cố gắng cứu Shidou được."

Sau khi nói vậy, cô lấy thanh kẹo trong miệng ra và chỉ về phía cô gái trên màn hình.

"AR-008, kích hoạt song song số 5 và 6. Bắt đầu nạp Ma Lực. Đồng thời, hướng nòng số 3 xuống phía dưới. Chuyển một phần việc điều khiển sang dạng thủ công. -Mục tiêu: Ellen Mathers."

Sau khi Kotori nói vậy, Minowa cất giọng khó khăn từ khoang dưới.

https://thuviensach.vn

"Nhưng, thưa chỉ huy. Mục tiêu đang tiếp xúc với Tobiichi Origami. Ngay cả khi chúng ta hạ thấp đầu ra thì không phải có khả năng chúng ta sẽ kéo cả cô ấy vào sao?"

Đó là một lo lắng bình thường. Tuy nhiên, Kotori khịt mũi trước khi thở dài.

"Đó là tại sao tôi nói thế. Chuyển một phần việc điều khiển sang dạng thủ công. -Kannazuki."

"Rõ."

Kannazuki gật đầu khi anh ta nghe thấy những lời của Kotori.

"Chuẩn bị bộ kết nối. Tôi sẽ để việc nhắm cho anh. Anh có thể làm được phải không?"

"Nếu đó là lệnh của người, tôi thậm chí có thể bắn trúng quả táo trên đầu một người nữa kia."

Không một chút do dự, Kannazuki cuối đầu. Sau khi các thuyền viên nuốt nước bọt, họ bắt đầu thao tác bản điều khiển theo chỉ dẫn của Kotori.

"-Vậy giờ. Origami, tôi cũng muốn đánh với cô lắm, nhưng xin lỗi tôi đang vội."

Ellen nói vậy với một giọng nhẹ nhàng trong khi xiết cổ Origami. Sau đó cô ta chầm chậm nâng thanh kiếm laze khổng lồ đang cầm trên tay phải lên và ấn vào má Origami.

"U.....Kuh-"

"Ike thấy có hứng thú với cô, nên tôi thực sự không muốn giết cô nhưng..... dường như cô khá thông minh và chuyện đó khó để mà lờ đi được."

https://thuviensach.vn

Sau khi nói thế, cô ta bật lưỡi kiếm lên. Trong khi phát ra âm thanh Jyuuuu, một cơn đau bén ngọt có thể cảm thấy được trên má Origami.

"Kuah....."

Nhưng ngay lúc đó.

"--!?"

Một đốm sáng như một ngôi sao chói lọi xuất hiện trên bầu trời tối đen, và một dòng ánh sáng khủng khiếp đổ xuống.

"Cá....."

Ánh sáng rót thẳng xuống như thể nó định hút vào đầu của Ellen - và khoảnh khắc nó chạm vào trường Territory của Ellen, tia sáng ma lực toé ra xung quanh.

Đó là... Đạn pháo Ma Lực năng lượng siêu cao ở mức độ không thể đối với một trang bị cá nhân. Nhiều khả năng, cột ánh sáng đó còn mạnh hơn cả《Blastark》của «White Licorice» nữa.

"Đâ-đây.....là.....!?"

Nó quá bất ngờ đối với Ellen. Ellen trông khổ sở lần đầu tiên. Có lẽ bởi vì ả ta không thể phản ứng lại một tình huống bất ngờ như vậy, Origami có thể cảm thấy sức mạnh cản trở trường Territory của cô yếu đi.

".....!"

Origami thừa cơ xoay người thoát khỏi sự giam giữ của Ellen.

Cô dồn sức vào chân phải và duỗi chân ra. Một con dao dài 10cm mọc ra từ đó.

https://thuviensach.vn

Sau đó cô phát Ma Lực lên con dao và chém nó vào Ellen.

"Hah, guh.....!?"

Chân cô cảm thấy một phản ứng và giọng đau đớn của Ellen vang lên.

Vào khoảnh khắc tiếp theo, chân của Origami bị túm lấy bởi một bàn tay vô hình và cô bị ném về phía bức tường của toà nhà.

".....!"

Cô không thể giảm tốc và đâm sầm vào bức tường. Dù cô đã phần nào triệt tiêu được chấn động, nhưng nó vẫn làm cô ho dữ dội.

"*cough**cough*....."

".....giờ cô làm được rồi đó."

Sống sót qua đợt pháo Ma Lực bí ẩn, Ellen nhăn mày khó chịu trong khi nhìn vào Origami.

Bộ wiring suit của cô ta bị xé rách từ phần ngực tới phần bụng và một vết thương khá đau in trên làn da của cô ta. Có lẽ cô ta đã xoay sở cầm máu bằng trường Territory của mình, nhưng máu bắn ra khi cô ta bị thương đã để lại một vết máu đỏ trên bộ giáp trắng của cô ta.

Ellen chỉa thanh kiếm vào Origami.

"Ngay cả khi bị chen ngang, thì cô là người thứ hai từ trước tới giờ làm bị thương cơ thể này đó..... Tobiichi Origami. Cô là một Pháp Sư tuyệt vời. Hãy tự hào vì bản thân mình đi. -Tuy nhiên, cô sẽ phải làm điều đó ở thế giới bên kia rồi."

"Kuh....."

https://thuviensach.vn

Origami đang lơ lửng trên trời trong khi nâng đỡ cơ thể đau đớn của mình bằng trường Territory. Ngay cả nếu cô xoay sở đánh trả, thì khác biệt sức mạnh đến vô vọng còn trở nên lớn hơn nữa.

Nhưng, sau khi Ellen nhíu mày, cô ta chuyển tầm nhìn như thể đang tập trung ý thức vào đôi tai.

"-Ike"

Cô ta sau đó liếc nhìn Origami một lần nữa trước khi hướng mặt về phía toà nhà số 1.

".....! Cô định đi đâu-!"

"Có vẻ như hết thời gian rồi. Cô may mắn đấy."

"Tsk, tôi sẽ không để cô.....!"

Shidou đang ở trong toà nhà số 1. Origami ra lệnh cho trí não đuổi theo Ellen.

Tuy nhiên.

"-Origami!"

Cùng lúc mà tên Origami được gọi, thì cơ thể Origami được bao bọc bởi trường Territory của ai đó và nó làm cô lướt trên bầu trời với tốc độ cao.

Tiếp đó, một dòng khí lạnh quét qua chỗ Origami vừa ở. Nó chắc đã đóng băng cô ấy nếu cô vẫn còn ở đó mới nãy.

"Kuh.....!?"

"Em..... Em đang làm gì ở đây! Em phải đang nghỉ ngơi cơ mà!"

https://thuviensach.vn

Sau khi nói vậy, Origami hạ thấp tầm nhìn của cô để nhìn chủ nhân của trường Territory đã cứu cô. Một người phụ nữ mang một bộ wiring suit quen thuộc đang ở đó. Đó là Kusakabe Ryouko.

"Đội trưởng.....?"

"Phải. Hơn nữa, có chuyện gì với trang bị của em thế này? Đội S.S.S.....?"

".....Đi thôi. Em phải đuổi theo cô ta-"

Gió mạnh và băng giá tấn công họ như thể để ngăn lời nói của Origami. Sau khi Ryouko hơi nhăn mày lại, Origami thao tác trường Territory và thoát khỏi đòn tấn công.

"M-mệnh lệnh của onee-sama là tuyệt đối.....!"

"Kuku, cô né được nó hử. Tuy nhiên, đó là tại sao chuyện này đáng để làm đấy! Đừng làm ta buồn chán nhé con người!"

"Thở dài. Sư phụ Origami đang ở đó. -Đây là một chiến trường. Xin hãy chạy nhanh đi. Nếu người không nghe đệ tử thì..... đệ tử sẽ tống khứ sư phụ Origami luôn."

Trên bầu trời là một cô gái bám trên một con thỏ khổng lồ và đằng sau cô bé, có những cô gái với chỉ một cánh mọc ra từ đằng sau họ, đang nhảy múa. Origami thở dốc. Đó là Tinh Linh «Hermit» và - những học sinh ghi tên vào lớp kế bên của Origami, chị em Yamai.

"Kaguya, Yuzuru-không thể nào, hai người là Tinh Linh.....?"

Cô run cổ họng nghi ngờ nhưng, dường như phía bên kia không quan tâm tới sự bối rối của Origami. Sau khi chị em Yamai nhắm ngọn thương và xích họ đang cầm, họ bắng một chùm gió vào Origami và Ryouko.

https://thuviensach.vn

"Kuh--"

Origami rời khỏi trường Territory của Ryouko và kích hoạt bộ đẩy của mình để tránh né đòn tấn công.

"Kaka, không tệ."

"Đồng ý. Tuy nhiên, chúng tôi sẽ không do dự nếu sư phụ định chống lại Onee-sama đâu."

Chị em Yamai lườm Origami.

Origami nuốt nước bọt vào cuống họng khô khốc của mình một cách khó nhọc và sát cánh cùng Ryouko chiến đấu với những Tinh Linh.

Phần 6

-Cậu dùng chiếc thẻ ID và cánh cửa mở ra.

Cùng với Miku, Shidou cảnh giác hết mức trước khi bước vào phòng.

Đằng sau bức tường, cấu trúc căn phòng trông tương tự như khu vực cách ly của «Fraxinus». Bên trong chiếc phòng nghiên cứu u tối, có một khu vực với kính cường lực.

".....!"

Cậu mở to mắt. Tohka đang ở trong đó.

Có lẽ vì đang ngủ mà khuôn mặt cô ấy cúi xuống trong khi tay chân cô bị trói vào ghế.

"Tohka!"

Ngay cả khi cậu la lên, dường như cô ấy không thể nghe thấy giọng cậu từ bên này. Nhiều khả năng là cấu trúc của nó giống như cái ở

https://thuviensach.vn

«Fraxinus».

Vậy nghĩa là, phải có cách nào đó để vào khu vực bên kia bằng cách vọc mấy thứ ở bên này. Cậu di chuyển tầm nhìn xung quanh căn phòng.

-và.

Vào lúc đó, Shidou dừng lại.

Ở trong khu vực nghiên cứu cậu nghĩ là trống rỗng, có một người đàn ông, ngồi trên một cái ghế trong khi lưng đối diện Shidou và Miku.

"Kuh--"

Shidou căng mắt mà không hạ thấp cảnh giác và chỉa «Sandalphon» vào hắn ta. Có lẽ Miku cũng đã để ý thấy sự hiện diện của người đàn ông, cô trở nên thận trọng và để ống của «Gabriel» chờ sẵn.

"-Yaa tôi đã đợi lâu rồi. Tôi có thể hai người như.....bạn của «Princess» được chứ?"

Giọng người đàng ông vang lên nhẹ nhàng trước khi hắn ta đứng dậy khỏi ghế. Sau đó hắn quay mặt về phía Shidou và Miku với thái độ tuỳ tiện.

"Đây là lần đầu tôi gặp hai người nhỉ. Tên tôi là Isaac Westcott từ tập đoàn DEM."

Sau khi nói vậy, hắn ta nhíu hai mắt sắt lẻm.

Hắn có một mái tóc màu vàng tro tối và một thân hình cao. Đôi mắt sắt bén như chim săn mồi cũng là điểm đặc trưng.

Shidou hơi nhướng mày, khi cậu thấy khuôn mặt và nghe tên hắn.

"Isaac.....Westcott."

https://thuviensach.vn

Phải. Isaac Westcott, chủ tịch hội đồng quản trị tập đoàn DEM. Nếu ai đó có xem ti vi, đọc báo hoặc tin tức trên mạng, đó chắc chắn là một cái tên mà họ đã từng nghe ít nhất một lần.

Westcott gật đầu cường điệu.

"Mừng vì hai người đã tới. «Diva» và-"

Và. Khoảnh khắc Westcott chuyển tầm nhìn từ Miku sang Shidou, hắn dừng lời lại.

Hắn ngây ra trong một chốc trước khi nhíu mày vẻ nghi ngờ.

"Cậu..... là ai? Đừng bảo tôi..... không, không thể nào....."

Westcott đặt tay lên miệng như thể đang nghĩ ngợi điều gì. Shidou không hiểu ý nghĩa hành động của hắn ta và đáp lại trong khi càng nhíu mày nhiều hơn.

"Tôi là-Itsuka Shidou. Tôi tới để cứu Tohka! Hãy thả Tohka ra ngay!"

Trong khi la lên, cậu chỉ «Sandalphon» vào Westcott.

Ngay lúc đó, Westcott mở to mắt.

Tuy nhiên, có vẻ không phải là hắn ta khiếp sợ khi bị một Thiên Sứ chỉa vào mình. Sau một chốc nghiêm túc nhìn Shidou như thể hắn đang mê mải-

"Itsuka-Shidou. Cậu là....."

Không lâu sau, hắn bắt đầu cười khúc khích.

".....Kuku, một chàng trai có thể sử dụng sức mạnh Tinh Linh..... Tôi đã nghe chuyện này và nghĩ nó là không thể nhưng, tôi hiểu

https://thuviensach.vn

rồi, vậy ra là thế sao. Kuku, haha-hahahahahahahaha!"

Shidou nâng cao cảnh giác trước sự thay đổi đột ngột và nắm chặt tay cầm của «Sandalphon».

Tuy nhiên, Westcott không màng đến nó và cười lớn sau khi vặn mình.

"Không chuyện này rất tức cười sao. Cuối cùng thì--mọi chuyện đều nằm trong lòng bàn tay của cô ta cả."

Sau khi hắn ta nói vậy, Miku đứng bên cạnh Shidou, nói với vẻ ghê tởm.

".....Có chuyện gì với hắn vậy? Không phải hắn bị dở hơi chứ? Aaag, đó là tại sao tôi không thích đàn ông."

"Tôi không nghĩ chuyện đó liên quan gì tới đàn ông đâu....."

Shidou đáp lại với vẻ chán nản trước khi nhìn lại vào Westcott.

"Tôi không quan tâm nếu ông muốn cười đâu. Quan trọng hơn--Hãy thả Tohka ra."

Trong khi la lên, Shidou đẩy «Sandalphon» vào hắn ta, Westcott nhún vai vui vẻ.

"Nếu tôi không làm theo thì cậu định sao nào?"

".....Xin lỗi nhưng, tôi sẽ bắt ông phải làm theo."

Westcott cười khúc khích khi hắn ta nghe lời đe doạ của Shidou.

"Cậu có thể không?"

".....Tôi có thể. Tôi sẽ làm bất cứ thứ gì để cứu Tohka."

https://thuviensach.vn

Sau khi nói thế, Westcott nhún vai.

"Tôi đùa thôi. -Tôi không mạnh như Ellen đâu. Tôi rất sợ phải chiến đấu cùng lúc với một Tinh Linh và một chàng trai có thể sử dụng Thiên Sứ đó."

Sau khi nói vậy, Westcott thao tác bản điều khiển gần tay hắn.

Và như thế, âm thanh động cơ nhẹ phát ra trong căn phòng trở nên nhẹ hơn và xung quanh sáng lên. Kế tiếp, dây xích trói tay chân Tohka được mở ra.

"Tohka!"

Dường như giọng của cậu đi qua tấm kính và lọt vào được bên trong. Khi Shidou la lên, Tohka đang ngồi trên ghế, ngẩng mặt dậy.

"Shi.....dou.....?"

Rồi Tohka nhỏm người dậy và dụi mắt để thoát khỏi tình trạng lơ mơ trước khi nhìn về phía Shidou.

"! Shidou!"

Cô cuối cùng cũng nhận ra tiếng gọi của Shidou không phải là một giấc mơ. Tohka hăng hái đứng dậy và trong khi cô bứt những điện cực dán vào người mình ra, cô chạy về phía Shidou.

Sau đó cô ấn trán và cả hai tay lên tấm kính cường lực trong khi làm khuôn mặt như thể sắp khóc bất cứ lúc nào.

"Shidou.....Shidou, Shidou!"

"Ou.....Xin lỗi Tohka. Tớ để cậu phải chờ rồi."

https://thuviensach.vn

Tohka lắc đầu nguầy nguậy sau khi nghe những lời của Shidou. Thấy cử chỉ đó, Shidou vô thức thả lỏng đôi môi.

Có vẻ như cô ấy vẫn ổn. Tuy nhiên, cũng không hẳn là mục đích của cậu đã đạt được. Dù cả hình dáng và giọng nói của hai người đều đã chạm được đến người kia, nhưng cả hai vẫn bị chia cắt bởi bức tường thuỷ tinh.

"Này, ông. Mở nó ra."

"Cậu có thứ vũ khí lộng lẫy đó. Sao không thử cắt nó đi?"

Westcott nói vậy trong khi nhún vai. Shidou nhíu mày bực tức.

".....Miku, tôi có thể trông cậy cô không?"

"Fuun, tôi không thích bị cậu sai bảo nhưng, có vẻ như tên này là người chịu trách nhiệm phải không? Thế thì tôi sẽ đặc biệt nghe cậu vậy. Tôi dù sau cũng định sớm muộn sẽ cho hắn ta nghe《Voice》 của tôi rồi."

Sau khi nói vậy, Miku bước một bước tới trước. Không cần biết một người ngoan cố như thế nào,《Voice》của Miku sẽ làm bất cứ ai cũng phải nghe theo mệnh lệnh của cô ấy. Có lẽ không khó để khiến ông ta mở bức tường này.

Nhưng, chắc bì Westcott không biết về khả năng của Miku, nên hắn nở một nụ cười điềm tĩnh.

"Aah-phải rồi phải rồi, tôi quên nói vài điều. Itsuka Shidou-"

Ông ta sau đó chầm chậm mở miệng.

"-Đứng đó nguy hiểm lắm đấy."

"Huh.....?"

https://thuviensach.vn

Không hiểu ý nghĩa lời của Westcott, cậu đáp lại với một nghi ngờ.

"Shi-Shidou! Đằng sau kìa!"

Nhưng, đúng lúc Tohka hét lên qua tấm kính.

Zobuu cùng với một âm thanh kỳ lạ, một cảm giác nóng rát xuất hiện ở ngực Shidou.

"Eh--?"

Trong một khoảnh khắc, cậu không hiểu chuyện gì xảy ra và thốt ra một âm thanh chết lặng. Sau khi chầm chậm nhìn xuống-Shidou cuối cùng cũng nhận ra thanh kiếm laze lòi ra từ ngực cậu.

"Cá-Đâ-đây là....."

Cùng với lúc cậu khó nhọc thốt ra tiếng, một lượng lớn máu tràn ra từ miệng cậu.

Khi Shidou phần nào xoay sở để chuyển tầm nhìn đã loạng choạng ra sau, cậu thấy một Pháp Sư mặc một bộ CR-unit màu trắng đằng sau mình.

"E-l-len....."

"-Ta sẽ nghiền nát bất cứ thanh kiếm nào chỉa vào Ike."

Ellen nói vậy với vẻ dễ chịu không tưởng từ một người mới vừa gây ra vết thương chí mạng cho người khác, và kéo thanh kiếm ánh sáng ra khỏi ngực Shidou.

"Ah-gah....."

Cùng lúc đó, Shidou trở nên không thể đứng vững và nghiêng người dựa vào tường. Sau đó cậu để lại một vệt máu dài trong khi đổ sụp xuống

https://thuviensach.vn

mặt đất.

"Shidou! Shidouuuuu!"

Gan gan một âm thanh va chạm vang lên. Có vẻ như Tohka đã đập vào tấm kính rất nhiều lần. Nhưng, khó mà có thể đáp lại với cô ấy. Ý thức của cậu giờ đã bị điều khiển bởi cơn đau tột cùng và cậu không thể di chuyển cơ thể một cách đúng đắn nữa.

"Oyaa.....Hiếm khi thấy cô bị thương đấy."

"Tôi đã mất cảnh giác.--nhiều khả năng là phi thuyền của «Ratatoskr» hiện đang ở trên trời."

"Houuu.....?"

Với ý thức lờ mờ của mình, cậu có thể nghe thấy cuộc trò chuyện của Westcott và Ellen.

"Cậu ta đã giương một Thiên Sứ nên tôi mới tấn công cậu ấy nhưng, vậy có ổn không?"

"Aah-, tôi không để ý đâu. Hơn nữa, tôi nghĩa chuyện này càng tiện hơn."

Sau khi nói vậy, Westcott nhìn vào Tohka đang đập tấm kính.

Cơ thể Shidou đã không nhận được sự bảo vệ của Kotori-ngọn lửa có thể chữa lành những vết thương cậu bị. Thực ra thì, vẫn có một ngọn lửa nhỏ đang liếm vết thương ở ngực cậu.

Tuy nhiên, có lẽ bởi sự có mặt của trường Territory từ Ellen, hoặc là do tim cậu đã bị xuyên thủng, hay có lẽ nó đã bị lạm dụng quá nhiều, mà sự phục hồi chậm hơn bình thường. Nếu cậu nhận thêm một đòn tấn công nữa

https://thuviensach.vn

vào đầu hoặc vào ngực với thanh kiếm laze trong tình trạng này, Shidou sẽ chạm tới giới hạn phục hồi và sẽ tiến thẳng tới địa ngục.

"Toh-ka---"

Shidou bằng cách nào đó vươn tay tới Tohka-nhưng cậu bị chặn lại bởi bức tường thuỷ tinh và cánh tay cậu rơi xuống đất trong khi để lại một vệt máu dài.

"Aa-"

Một cảm giác tầm nhìn bị bóng tối nuốt chửng choáng lấy Tohka.

Cô đã từng trải qua cảm giác này một lần trước đây.

Nó xảy ra cách đây khoảng 5 tháng. Cái ngày hẹn hò đầu tiên của cô với Shidou. Vào hôm đó, trong lúc Shidou che chắn cho Tohka và đổ gục xuống do nhận một viên đạn từ Origami, màu sắc biến mất khỏi cảm xúc của cô; chính là cảm giác lúc đó.

"Shidou.....Shidou.....Shidou.....!"

Tohka đấm vào tấm kính trong khi liên tục gọi tên Shidou.

Cô la lên trong khi mạnh mẽ níu lấy ý thức để khỏi đánh mất bản thân. Nếu cô đúng, cô đã nghe từ trước rằng Shidou có khả năng phục hồi của Kotori. Đó là tại sao cậu ấy đã được cứu và thậm chí lần này cũng vậy, cậu ấy sẽ an toàn thôi. Những ngọn lửa chắc chắn sẽ liếm lấy vết thương và cậu ấy sẽ lại mỉm cười lần nữa với Tohka.

Nhưng Westcott nhìn vào Tohka như thể giẫm đạp lên niềm hy vọng của cô.

"Được rồi, Tinh Linh. «Princess». Yatogami Tohka. Tất cả diễn viên đều đã ở đây rồi.-Tôi đang nghĩ đến việc giết chết Itsuka Shidou yêu quý

https://thuviensach.vn

của cô đây."

"Cá-!"

"Cô được tự do ngăn cản chuyện đó. Tôi sẽ không quấy rầy cô đâu. Dùng tất cả sức mạnh của mình và dừng thanh kiếm của Ellen lại đi. Sử dụng Linh Phục, và Thiên Sứ của cô ấy--nếu không đủ, vậy thì hãy vươn xa hơn nữa."

"Cái... ông đang nói cái gì vậy....."

Sau khi Westcott nâng tay lên cao, Ellen Mathers từ từ đến bên cạnh Shidou.

"-Thật sự ổn chứ, Ike?"

"Aah. Đúng là tôi có hứng thú với Itsuka Shidou nhưng-người tôi ưu tiên hơn là «Princess». Trong tình cảnh xấu nhất, ngay cả nếu cậu ta thực sự chết, thì Tinh Linh Kết Thạch của cậu ta chắc chắn không vỡ đâu. Theo cách đó cũng ổn thôi."

"Vậy sao."

Sau khi nói vậy, Ellen giơ thanh kiếm cô đang cầm lên.

"------ah!"

Trong một khoảnh khắc, Miku đứng trong căn phòng thét lên một giọng đẹp đẽ, nhưng tất cả chuyện nó làm được chỉ là khiến Ellen nhíu mày lại mà thôi. Westcott, người đang được trường Territory của Ellen bảo vệ, thể hiện một nét mặt lạnh lùng.

"Vô dụng thôi, «Diva». Cấp độ đó sẽ không mê hoặc được tôi đâu."

"Cái....."

https://thuviensach.vn

Sự mất tinh thần tràn ngập gương mặt Miku.

Sau khi Ellen quay khỏi Miku, cô ta nhìn xuống Shidou và dồn sức vào bàn tay nắm chặt thanh kiếm laze.

"Cô-cô đang định làm gì vậy.....?"

Trong phút chốc, Tohka không thể hiểu được chuyện Ellen đang cố làm và run cổ họng.

Không, thực sự thì, cô thực ra hiểu được. Ngay cả khi cô có hiểu, thì tâm trí cô cũng từ chối hiểu nó.

Đó là bởi vì, nếu cô ta chém thanh kiếm xuống, Shidou thực sự sẽ chết.

Shidou sẽ.....

Những ngày vui vẻ cô có cùng với Shidou.

Shidou người đã dạy cho Tohka biết vẻ đẹp của thế giới này khi cô đang chìm trong tuyệt vọng.

Cậu ấy sẽ không động đậy nữa.

Cậu ấy sẽ không nói chuyện với cô nữa.

Cậu ấy sẽ không cười với cô nữa.

"A-aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa-"

Khoảnh khắc cô nhận ra điều đó, Tohka bắt đầu vô thức giậm chân xuống đất.

"«Sandalphon»--«Sandalphon».....!"

https://thuviensach.vn

Cô la lên và đấm vào tấm kính đủ để làm cô chảy máu trong khi giậm chân xuống đất.

Sau khi cô làm vậy, cơ thể Tohka phát ra một ánh sáng mờ nhạt và--một bộ y phục làm từ ánh sáng hiện lên xung quanh bộ đồng phục của cô.

Linh Phục. Một trong những nhân tố làm nên một Tinh Linh, và nó là bộ giáp mạnh nhất.

Và kế đó, Thiên Sứ «Sandalphon» hiện ra trên tay phải Tohka.

Nhưng-vì lý do nào đó, ánh sáng không còn rực rỡ như trước. Thực ra, không cần biết bao nhiêu lần cô vung kiếm, cô cũng không thể cắt đứt bức tường vô hình chia cắt cô khỏi Shidou.

"Tại sao.....tại sao-tại sao.....!"

Lần nữa và lần nữa, cô đánh bức tường bằng thanh kiếm. Nhưng-nó vô dụng.

Ellen nâng tay trái lên theo tay phải đang cầm thanh kiếm laze.

"Dừng lại! Dừng lại! Làm ơn dừng lại đi.....! Không phải như vậy-không phải với Shidou.....! Tôi không quan tâm chuyện gì xảy ra với mình! Tôi sẽ không làm gì hết! Tôi sẽ nghe mọi điều mà! Đó là tại sao.....đó là tại sao, đừng lấy Shidou đi khỏi tôi.....!!"

Nhưng, Ellen không thèm nghe. Cô ta siết chặt tay.

Tohka vung «Sandalphon» lên và chém vào bức tường với lực đủ để bẻ gãy cánh tay cô. Nhưng--nó thậm chí còn không bị nứt. Sức mạnh của cô rõ ràng là không đủ.

-Thiên Sứ là không đủ.

https://thuviensach.vn

"Dừng lạiii

Cô nhìn lên màn hình trong khi nói vậy.

Nhưng, Mana vẫn đang chiến đấu với một bộ giáp khổng lồ và không còn gì bất thường hiển thị trên màn hình cả. Ít nhất, cô cũng không thấy bất cứ thứ gì có thể gây ra chuông cảnh báo cao nhất cả.

Và sau khi Kotori nhăn mày nghi ngờ, cô có thể nghe thấy Shiizaki, người đang thao tác bảng điều khiển thốt ra một tiếng [Hii].

"Chuyện gì vậy?"

"V-về chuyện đó....."

Những ngón tay của Shiizaki đang run rẩy một chút trong khi cô ấy nhìn vào Kotori.

"Ch-chỉ huy.....thiết bị theo dõi của «Fraxinus» không hoạt động đúng.....không phải là như thế đúng không?"

"Haa? Cô đang nói gì thế? Thứ bị lỗi liên quan tới thiết bị liên lạc phải không vậy? Nhanh lên và trả lời lẹ nào-chuyện gì đang xảy ra."

Khi Kotori nói vậy, Shiizaki nuốt nước bọt trước khi cử động đôi môi.

"Ha-hạng mục E.....giá trị của Ma Lực đang âm.....!?"

"Cái--"

Kotori trố mắt khi nghe những lời đó.

Như thể phối hợp với hành động này, một sự bất thường bắt đầu xuất hiện ở bức hình phía xa hiển thị trên màn hình phụ.

Phần trên của toà nhà Shidou và nhóm của cậu đang ở, toả ánh sáng đen và-thứ ánh sáng đó lan ra về phía bầu trời.

https://thuviensach.vn

".....không thể nào."

Tình huống tệ nhất đã xảy ra.

Điều mà cô bé lo sợ nhất vừa trở thành hiện thực.

"Tinh Linh Kết Thạch.....bị nghịch đảo.....!"

Kotori rên rỉ và cắn vỡ viên chupa chups bằng răng của mình.

"Hahahahahaha! Hahahahahahahahaha!"

Khoảnh khắc Ellen sắp sửa chém thanh kiếm xuống cổ Itsuka Shidou, Westcott cười lớn trước cảnh tượng xảy ra trước mặt hắn.

Đột ngột, cơ thể «Princess»-Yatogami Tohka chuyển đen và cô ấy toả ra bóng tối; vào khoảnh khắc tiếp theo, một dòng hạt bóng tối thuần khiết chảy ra từ cô và làm tan chảy tấm kính cường lực như miếng bùn trước khi xuyên qua các bức tường và cửa sổ của toà nhà, phân tán ra khắp mọi hướng.

"Ike, đây là--"

Đã dừng tay lại vì bất ngờ, Ellen ngây người hỏi. Westcott lầm bầm với những lời ngập tràn cảm xúc đủ để có thể đổ đầy trái tim của hắn.

"«Kingdom» đã nghịch đảo. Giờ thì, hãy chuẩn bị đi loài người."

Hắn ta dang rộng hai tay.

"-Đây là sự giá đáo của Quỷ Vương!"

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 10: «Nahema» - Bạo Sát Tàn Quân

Part 1

"Ahahahahahahahahahahahaha!

Chết điii

Mana cô đọng Territory của mình lại, và phản lại phát pháo ma thuật vào Jessica.

Sau đó, cô giương «Wolftail» lên rồi lao thẳng vào Jessica.

Tăng cường khả năng phòng thủ của Territory, Jessica cố gắng gạt đòn tấn công của Mana. Sự va chạm giữa một lưỡi dao và một lớp khiên ma thuật taọ nên một cơn chấn động mạnh.

Nhưng sau đó, những dấu hiệu bất thường bắt đầu xuất hiện trên cơ thể của Jessica."Eh...!?"

Trông như cơ thể cô ta bị co quắp lại, nhịp thở trở nên nặng nề và cùng với đó, máu bắt đầu rỉ ra từ mũi và mắt của cô, và Territory của cô ấy bắt đầu yếu dần đi.

Nó yếu dần, yếu dần, và sau một lúc, nó không còn đủ khả năng để cản lưỡi dao laser của Mana nữa. Mana cắt con dao của mình xuyên qua thanh gươm laser và cùng với đó phá hủy khẩu Ma Lực Pháo bên phải.

Mana cứng mặt, nhảy ra xa khỏi Jessica.

"...Cô đã đến giới hạn rồi. Jessica! Hậu quả ở trước mắt rồi đấy! Đầu hàng đi-"

Nhưng Jessica hướng tiếp nòng súng còn lại vào Mana, phớt lờ câu nói của cô. Rồi cô ấy tiếp tục bắn một loạt pháo nữa, trông không có vẻ gì là đã đến giới hạn của mình.

"Ku..."

Mana chỉ vừa vặn kịp né phát đạn đó khi nó sượt qua chân tóc của cô, rồi cô trừng mắt nhìn Jessica.

Jessica cười một cách điên loạn khi máu cô ta tiếp tục chảy ra từ mắt.

https://thuviensach.vn

"-MANA. MANA. TAKAMIYA MANA. TA, TA ,TA SẼ KHÔNG TH, THUUUA, LẦN NÀY ĐÂU. TA SẼ KHÔNG THUA LẦN NỮA ĐÂU, CÓ «Licorice», TA NHẤT ĐỊNH SẼ , SẼ THẮNNNNNNNNG"

Đôi mắt cô đảo qua đảo lại liên hồi khi miệng cô cứ liên tục lặp đi lặp câu nói của mình. Cô ta đã hoàn toàn mất tự chủ rồi.

"Jessica..."

Mana cắn môi lại rồi nắm chặt nắm đấm.

Dù không biết tình trạng thực tế thế nào, nhưng rõ ràng Ma Lực đang tàn phá hệ thần kinh của cô ta. Hàng thập niên tuổi đời đã bị cô ta rút ngắn lại vào hôm nay. Thật dễ hiểu khi cô ta trở nên mạnh hơn cũng đúng.

Mana nhìn Jessica một ánh nhìn rắc rối và thương hại, trước khi lắng lặng thở dài.

Cô bé nhẹ nhàng đặt tay lên ngực mình.

-Kotori và Reine đã từng nói trước đây, cơ thể cửa cô cũng đã từng trải qua những liệu pháp y như vậy.

Chỉ một lỗi lầm thôi, và cô ta sẽ kết thúc như Jessica.

"..."

Mana im lặng cắn chặt răng lại.

"MANA! MAMAMA, MANA. TAKAMIYA, MANA. ADEPTUS SỐ HAI. MỘT TÊN LÁO LẾU NHƯ NGƯƠI. TẠI SAO, TẠIIIIIIIIIII SAO WESTCOTT-SAMA VÀ SĨ QUAN MEIXAZ LẠI TIN CẨN MỘT TÊN Á ĐÔNG NHƯ NGƯƠI??? TA, TA, TA HOÀN TOÀN HƠN HẲN NGƯƠI, NGƯƠIIIIIII. AAAAADEPTUS, SỐ HAI, HAI!"

https://thuviensach.vn

Jessica hét lên rồi lao vào tấn công một cách điên loạn.

Nhưng Mana không né tránh, thay vào đó cô lại mở rộng Territory của mình và tiến lại gần Jessica.

"...Từ ban đầu, cô đã luôn như thế này. Qúa đố kị, nguyên tắc, lúc nào cũng đầy ganh ghét."

Cô nói một cách nhỏ nhẹ khi từ từ rút ngắn khoảng cách. Thấy Mana bước đến, cô ta không thèm tránh đi mà cứ đứng tiếp tục xả đạn một cách cuồng loạn.

"AH, AHAHAHAHAHAHA, MA, MAMAMAMAMAMANANANANA?"

Jessica nhìn vào Mana với ánh nhìn đầy lung lạc khi cô ta tiếp tục mở hộp đạn ra và nả thêm một loạt đạn khác.

Mana tiến xuyên qua khỏi cơn mưa đạn, phóng thích con dao laser rồi cắt ngang qua ngực của Jessica.

"Ah, gah, ah, ahhhhhhhh!"

Lưỡi dao đó đâm xuyên qua Territory, xuyên qua bộ đồ bảo hộ, cứa sâu vào da thịt của cô ta. Không có một thoáng ngần ngại trên khuôn mặt của Mana.

Territory của Mana bắt đầu tan biến, cùng với đó từng mảng lớn của « Scarlet Licorice» bắt đầu rơi rụng xuống mặt.

Máu bắt đầu loan đỏ thẫm khắp thân người Jessica, đang được giữa bởi Teritory của Mana, khi cô bật ra một âm thanh yếu ớt.

"He, he, he, hey, Mana?Bây, bây giờ tôi mạnh rồi, đúng, đúng không? Tôi không thua, bất, bất kỳ ai cả. Ngài Westcott cuối cùng, sẽ, công nhận

https://thuviensach.vn

tôiii, đúng chứ?"

"...Mm, tất nhiên."

Jessica nở một cười cuối cùng khi nghe câu trả lời của Mana, khi cô từ từ gục đầu xuống.

"..."

Mana đưa tay đóng mi mắt của Jessica lại, rồi nhìn thẳng về khu văn phòng chính của DEM.

"-Isaac... Westcott...!!!"

Part 2

"...!"

Máu từ Shidou nhuộm đỏ khắp thân mình cậu ấy, trong khi ngọn lửa xanh bắt đầu nhen nhóm nơi vết thương.

Nhìn thấy Ellen đâm Shidou với thanh kiếm laser, Tohka hét lên một cách cuồng loạn - trước khi cơ thể cô ấy bị bao phủ bởi những mảng màu tối.

"Cái..., Cái quái gì..."

Ngọn lửa đã hồi phục xong vết thương trên ngực Shidou, và cậu cố ngăn cảm giác nôn mửa đang trào dâng lên cuống họng đắng nghét của mình.

Có gì đó không ổn.

Phía sau cậu ta, Westcott đang cười khênh khểnh một cách phấn khích và lẩm bẩm cái gì đó. Những dù có nghe được, cậu cũng không chắc sẽ

https://thuviensach.vn

hiểu được ý nghĩa của nó.

So với việc đó, sự thay đổi của Tohka thu hút sự chú ý của Shidou nhiều hơn.

Tohka khi trước và bây giờ hoàn toàn khác hẳn nhau, từ Linh Phục đến Thiên Sứ của cô.

Hào quang sẫm màu u ám bao quanh Tohka khi nãy đã tan biến vào không gian.

Và khi đó, Shidou cuối cùng cũng nhìn rõ thân hình của Tohka.

"Cái gì..."

Nhưng cậu hoàn toàn bị sững sờ...

Tohka đang vận trên mình bộ Linh Phụ, bao quanh là các vầng hào quang sẫm màu.

Nhưng, chuyện này không thể xảy ra được. Bình thường, dù Linh Lực đã bị phong ấn, vẫn có một mối liên kết vô hình giữa Tinh Linh với sức mạnh của mình, và khi tâm trạng bất ổn, họ có khả năng triệu hồi lại năng lực của mình.

Như vừa nãy, Yoshino và chị em Yamai cũng đã phá vỡ luật lệ của Ratatoskr và triệu hồi lại bộ Linh Phục thường thấy của họ.

Những, bộ đồ hiện tại của Tohka hoàn toàn không bình thường tí nào.

Những mảng giáp đen che phủ lên bờ vai và vòng eo của cô, trong khi bộ ngực và phần thân dưới dưới một tấm màn che đen sẫm bao phủ.

Không còn nghi ngờ gì nữa, đó là một bộ Linh Phục hoàn toàn khác được tạo nên từ những vật chất tối của Linh Lực.

https://thuviensach.vn

"Linh, Phục..."

Bộ váy Tohka đang mặc khác hoàn toàn so với trí nhớ của Shidou. Chính xác hơn, nó có vẻ nhu là một phiên bản mới.

Ngoài ra, còn một thứ khác không ổn- biểu hiện của Tohka.

Không còn là người con gái đang la khóc gọi Shidou vừa nãy nữa - cả người cố ấy toát lên một vẻ nghiêm trang, uy nghi của một kẻ thống trị, với khả năng trấn áp những người xung quanh.

Tất nhiên, thân hình và khuôn mặt Tohka vẫn như xưa. Nhưng ngoài điều đó ra, Shidou cảm thấy cô gái đứng trong ánh hào quang sẫm màu trước mắt cậu hoàn toàn là một con người khác.

Nhưng thế thì

"Đó...là..."

Shidou bàng hoàng lẩm bẩm.

Tay phải cô ta, được mạ cùng một màu đen như bộ Linh Phục, đang cầm một thanh kiếm lớn.

"Sandal...phon?"

Không - không. Nó khác hoàn toàn với Sandalphon.

Một thanh gươm lớn đơn lưỡi. Phần chuôi gươm, cũng xẫm màu như chính lưỡi gươm và bộ Linh Phục của cô, kéo thành một vệt tối dài trên nền trời.

"-"

https://thuviensach.vn

Một cơn ớn lạnh chạy dọc sống lưng của Shidou, cậu hít vào một hơi sâu. Không hiểu sao, thanh kiếm đó không chỉ toát lên vẻ ngoài là một thứ vũ khí sắc bén, hay là hiện thân cho quyền năng tối thượng của Tinh Linh, mà nó còn lan truyền một cảm giác hoảng loạn dễ dàng khiến một người run rẩy trong cơn sợ hãi.

"....."

Tohka nhìn ngó xung quanh một lúc, trước khi lên.

"-đây, là đâu."

"Eh...?"

Shidou cau mày lại. Cô ta đang nói gì thế.

Như thể không nhận thấy vẻ bối rối trên khuôn mặt Shidou, Tohka tiếp tục nhìn xung quanh, trước khi cô ta chỉ thẳng vào Miku.

"Ngươi. Trả lời ta. Đây là chỗ nào?"

"Eh? Đây là... chi nhánh của tập đoàn DEM ở Nhật Bản"

"Chưa nghe bao giờ- Thế, tại sao ta lại ở đây?"

"Huh, không phải cô vừa bị đám Wizard của DEM bắt giữ và đem đến đây à?"

Miku quay qua nhìn Ellen và Westcott với vẻ ngần ngại. Theo hướng nhìn của cô ấy, Tohka cũng quay qua nhìn bọn họ.

Khuôn mặt Wescott bỗng thể hiện một nỗi phấn khích tột độ.

"Thật kỳ diệu. Lần đầu tiên ta mới thấy một Nghịch Thể hoàn hảo thế này. -Nhìn Tohka đi. Đây là thành quả cho mơ ước của ta!"

https://thuviensach.vn

Vừa nói, hắn vừa vừa vỗ nhẹ vào vai Ellen.

"Được rồi, bắt tay vào việc thôi. Cuối cùng thì kẻ thù của cô cũng đến rồi kìa. Tiến lên, Wiard mạnh nhất của ta. Giờ là lúc phế truất vị nữ hoàng bạo ngược kia và bước lên một tầm cao mới trong sự nghiệp của chúng ta."

"-mm, tôi hiểu rồi, Ike."

Vừa dút lời, Ellen cuối mình xuống, rồi chỉ trong khoảng khắc, cả người cô ta biến mất vào không trung.

Và trong giây tiếp theo, Ellen đã ở phía trên Tohka, tay cầm thanh kiếm laser đam mạnh xuống.

"...!"

Shidou, vẫn còn đang lom com dưới đất, cố hét lên cảnh báo Tohka. Nhưng qua cú sốc vừa nãy cậu vẫn chưa lên tiếng được.

Những lo lắng chỉ bằng thừa. Không cần nhìn sang, Tohka chỉ nhẹ nhàng giơ thanh kiếm lên và chặn đòn tấn công của Ellen. Một luồng sóng chấn động bắn ra xung quanh khi 2 thanh kiếm chạm vào nhau, bắn Shidou ngã ra mặt sàn.

"Ku....."

Cú va chạm dính ở ngay vị trí vết thương cũ của Shidou. Nhìn cậu ấy nhăn mặt vì đau, Miku bỗng dưng chạy đến bên cạnh.

"Oi... ngươi... không sao chứ!"

Lo lắng cho một đứa con trai à? Không giống Miku tí nào. Có thể là cô ta cũng đang hoảng hốt trước cảnh tượng hiện nay.

https://thuviensach.vn

Những cũng chẳng có gì đáng nói. Shidou vẫn chưa nhạn thức rõ được cảnh tượng trước mắt. Nói những chuyện vừa rồi là hoang tưởng chắc dễ hiểu hơn.

"Hỗn xược."

Chặn được đòn tấn công, Tohka vừa nói thầm trong miệng, vừa vung thanh kiếm đánh bật Ellen bay ra xa làm cô ta quay vài vòng trên không trung trước khi lấy lại thăng bằng.

"Hoàn toàn khác với một « Princess » vụng về vừa nãy. Thế này dễ chịu hơn. Đánh bại một Tinh Linh quá dễ dàng cũng chẳng vui vẻ gì."

"...Ngông cuồng. Ngươi ngu ngốc đến cỡ nào mà dám chĩa mũi kiếm đó về phía ta?"

"Xin thứ lỗi, nhưng ta cần cô bỏ mạng ở đây. Cái bọn ta cần là năng lực của cô, những thứ khác chỉ gây cản trở thôi."

Ánh mắt Ellen sắc lên khi cô bật ra những lời đó, rồi cô ta giương thanh kiếm laser lên và tiếp tục phóng tới Tohka.

Tohka xoay thanh kiếm trong tay mình khi cô gạt ngang đòn tấn công của Ellen.

Những Ellen không dừng lại. Trái, phải, trên, dưới, cô ta tiếp tục đâm kiếm với một tốc độ phi thường.

Shidou chỉ biết nín thính khi cậu nhìn lưỡi kiếm laser đó múa qua lại giữa không trung, So với Ellen mà cậu biết, cô gái đó hoàn toàn khác biệt cả về thái độ lẫn tốc độ. Với khả năng ra đồn liên tục trong một tích tắc, Tohka bình thường chắc đã bị đánh bại ngay từ những đòn đầu tiên rồi.

https://thuviensach.vn

Mặc dù thế, Tohka không hề kém cạnh gì. Cô ấy cản từng đòn tấn công nhắm vào mình với những kỹ năng phản xạ thần thánh.

Một trận chiến cân sức giữa một bên không phải con người, một bên là con người siêu hạng. Tuy không tham gia vào, nhưng sát khí tỏa ra từ hai bên đủ cho Shidou nhận thấy rằng cậu sẽ tiêu ngay nếu dám chen ngang cuộc đấu này.

"-Đây rồi!"

Ellen cuối xuống rồi bất ngờ bật tung lên, đánh bay thanh kiếm của Tohka ra, để lộ nguyên một mảng trống trên người Tohka hoàn toàn không được phòng thủ.

Nhưng khi đó ngay cả Ellen cũng lâm vào tình thế như vậy. Cô ta bật ra đằng sau và bắt đầu tập trung năng lượng vào thứ vũ khí kỳ lạ vừa trồi lên từ khuỷu tay trái của mình.

"Pierce, « Rhongomiant » ."

Một dải sáng rực rỡ tuôn ra từ vũ khí đó, bắn thẳng vào Tohka.

Luồng sáng đó là kết tinh của vô số Ma Lực tập hợp với nhau, quá đậm đặc để một người bình thường có thể nhìn vào đó mà không đốt cháy con ngươi của mình. Vũ khí của AST so với thứ này chỉ là đồ chơi con nít - quyền năng của nso phải sánh ngang với một Thiên Sứ. Trong một khoảng khắc, dải sang rực rỡ đó nuốt chửng Tohka, bắn tung bức tường của tòa nhà, trước khi tiếp tục tràn vào không trung.

Hơi khác một tí so với khẩu đại pháo - chính xác hơn thì nó là một khẩu pháo ánh sáng.

Một tia sáng khổng lồ chiếu sáng hàng trăm mét phía trước, thiêu đốt mọi thứ trên đường đi của nó, soi rọi cả một vùng trời đêm.

https://thuviensach.vn

Ellen chậm rãi thở ra một hơi dài khi luồng sáng khoognr lồ đó tan biến. Cả tầng lầu khu vực cao cấp của tòa nhà hoàn toàn sụp đổ, như thể nó bị một tên khổng lồ chém gãy.

"Tohka... Tohka!?"

Shidou lẩm bẩm tên của Tohka khi cậu dáo dác nhìn xung quanh cố gắng bắt gặp một hình bóng quen thuộc, nhưng cậu không thấy nó đâu cả.

Chẳng lẽ cô ấy đã bị đốt cháy bởi luồng sáng vừa rồi sao - một ý nghĩ khủng khiếp chạy ngang đầu cậu.

Nhưng khuôn mặt đầy tức giận của Ellen khi nhìn chằm chằm lên bầu trời đen đã làm suy nghĩ đó của cậu tan biến. Vùng trời đêm đã rộng mở hơn nhiều qua sự sụp đổ của phaand mái nhà. Tohka đang đứng yên tĩnh quan sát mọi thứ, ánh sáng của Mặt Trăng lan tỏa đằng sau cô ấy, cùng với hào quang từ bộ Linh Phục của cô rung rinh trong gió. Có vẻ cô ấy đã dùng thanh kiếm của mình để hứng chịu toàn bộ đòn tấn công. Cơ thể cô ấy hoàn toàn không hề hấn gì.

"...ta hiểu rồi. Có vẻ ngoài cái mồm ra ngươi cũng khá được việc."

Tohka nhẹ nhàng quét ánh mắt của cô lên người Ellen khi cô bắt đầu nắm chặt chuôi gươm của mình.

"Đừng nghĩ cô đã thắng!"

Ellen lại giương thanh kiếm laser của mình lên, rồi phóng thẳng lên trên rạch ngang qua cơ thể của Tohka.

"Hmph."

Tohka hơi cau mày lại, nhưng tất cả những gì cô ấy cần làm chỉ là giơ bàn tay trái ra và chụp lấy lưỡi kiếm đang đâm tới.

https://thuviensach.vn

Có vẻ Linh Phục của Tohka cũng không chịu được hết Ma Lực từ đòn tấn công ban nãy. Để ý kĩ hơn Shidou, mới thấy những tàn dư của Ma Lực bắt đầu rơi xuống mặt đất, trong khi găng tay bên phải của Tohka đã bị phá hủy, để lộ một vết thương trên cánh tay khẳng khiu của cô ấy.

Nhưng sau đó.

"- Bạo Ngược Công «Nahemah»"

Tohka nói với một giọng lạnh như nước đá và , bỏ qua chấn thương trên cánh tay, giương cao thanh «Nahema» lên, hằng bóng lên vầng Trăng đằng sau.

Không chỉ nhắm vào Ellen, cô còn nhắm vào tên đàn ông đang đứng trên nóc tòa nhà ở phía sau cô ta, Isaac Westcott.

"Tch-"

Nhận thấy điều đó, Ellen ngay lập tức thu hồi đòn tấn công của mình rồi bay trở lại tòa nhà.

Một âm thanh to rầm trời cắt ngang qua đầu ngọn gió, cùng với đó âm vang kinh động vang khắp không gian.

Trong khoảng khắc tiếp theo, lưỡi gươm của Tohka bắn ra một luồng sóng xung kích mạnh mẽ.

"Uu, uwaaaaaaaaaaaaaaah!?"

"Kyaaaaaaaaaaaaa-!"

Shidou và Miku hét lên khi họ cũng lọt vào trong tầm ảnh hưởng của đợt sóng.

https://thuviensach.vn

Nhưng có vẻ Miku đã truyền một chút Linh Lực vào trong tiếng khóc của cô ấy. Một lớp màn chắn vô hình bắt đầu hình thành xung quanh Miku và Shidou, giảm nhẹ đi tác động của những làn sóng xung kích.

"Không, không sao chứ, Miku...!"

"Mm, mm... cũng không sao, đừng, đừng, nghĩ ta định cứu người! Chỉ là vô tình thôi!"

Vừa nsoi, cô ấy vừa lúng túng quay mặt đi.

Nhưng cũng may là nhờ có lớp màn chắn, nếu không chắc Shidou bị thổi bay đi rồi. Nhìn xung quanh, mặt cậu tái xanh khi thấy tác động khủng khiếp của nó lên mặt sàn và những bức tường của tòa nhà.

"Có thật là... Tohka...không thế? Chuyện này-"

Shidou nhìn vào hình bóng sẫm màu trước mắt cậu một cách căng thẳng.

Một âm thanh vụn vỡ như thể thứ gì đó đang sụp đổ vang lên. Ellen đang cố gắng che chắn cho Westcott dưới những mảnh gạch vỡ khỏi những tác động của cơn sóng. Có vẻ cô ta đã nhận ra được đòn tấn công của Tohka và kịp thời triển khai Territory của mình để bảo vệ hắn.

"Rất xin lỗi. Cảm ơn cô vì đã giúp, Ellen."

"Không sao. Tôi cũng không thể để ngài chết ở đây được."

Ellen quay qua nhìn Tohka, khi Westcott lên tiếng phía sau.

"Cô nghĩ sao về « Princess »?"

"Mm, hoàn toàn khắc hẳn với Tinh Linh chúng ta bắt giữ hồi nãy. Tuy khá thất vọng nhưng có vẻ bây giờ cô ta là Tinh Linh cấp AAA rồi."

https://thuviensach.vn

"Hiểu rồi. Thế-cô nhắm thắng được không?"

"Tất nhiên. Không có sinh vật sống nào có thế đánh bại tôi."

Ellen đáp lại ngay không cần suy nghĩ. Tuy nhiên.

"Tuy nhiên, có vẻ tôi không còn đủ điều kiện để tiếp tục chiến đấu rồi."

Nghe những lời nói đó, Shidou để ý xuống phía dưới, rồi lặng lẽ nuốt nước bọt.

Một vết rạch chạy từ trên ngực xuống đến bung của Ellen, và cô ta đang chảy máu xối xả.

"Tôi hơi bất cẩn khi phòng ngự đòn tấn công vừa nãy của cô ta khiến vết thương cũ tái phát. Tuy đã sử dụng thuốc gây tê nhưng chiến đấu với một Tinh Linh trong tình trạng này khá là rắc rối."

"Hm... thế à."

Wescott chống tay lên cằm gật gù.

"Không còn cách nào khác. Giờ ta tạm thời rút lui. Đành để thưởng thức bữa tiệc khi khác vậy."

"Có hơi phiền hà quá không?"

"Chờ thêm một tí cũng không sao. Dù sao thì được chiêm ngưỡng Nghịch Thể của « Princess » cũng là vinh dự rồi. Hơn thế- hôm nay tôi cũng rất bất ngờ được nhìn thấy lại một gương mặt quen thuộc."

Wescott quay sang nhìn Shidou làm cậu ta đột nhiên lạnh sống lưng.

https://thuviensach.vn

"-được rồi, rút thôi. Ráng sống sót để còn gặp lại ta nhé. Takamiya- không, Itsuka Shidou."

"Eh...?"

Shidou cau mày trước lời nói của Westcott.

Takamiya. Đó là họ của Mana, người tự nhận là em ruột của.

"Đợi đã, anh, anh biết tôi sao...?"

"Không, không- ta không biết gì về người tên Itsuka Shidou cả."

Dứt lời, Westcott rời ánh mắt khỏi Shidou rồi gác tay lên vai Ellen

.

Trong khoảng khắc tiếp theo, hình ảnh của Ellen cùng không gian xung quanh cô ta bắt đầu chao đảo và nhòe dần đi. Có vẻ cô ta đang tập trung Territory của mình lại.

Rồi, Ellen dùng một lực hút vô hình chụp lấy Westcott, nhắc bổng hắn ta lên, rồi cô bật các bộ phận đẩy của mình rồi phóng vút đi với một tốc độ kinh hồn.

"Ah... oi, oi!"

Hình bóng bọn họ dần chìm vào đêm tối và cuối cùng tan biến đi, để lại tiếng kêu của Shidou lọt thỏm giữa không trung.

Tuy kẻ thù đã rời đi những cuộc chiến này vẫn chưa kết thúc. Shidou lại ngẩng đầu nhìn lên trời.

Sau khi Ellen và Westcott rút lui, Tohka lúc này đã hướng sự chsu ý sang Shidou và Miku.

https://thuviensach.vn

"Tiếp theo là... hai ngươi đấy."

Một giọng nói lạnh lẽo nhắm thẳng vào họ. Shidou bắt đầu cảm thây rùng mình khi phải đối mặt với một Tohka không còn là chính mình.

"...đợi đã, không phải hai người là bạn à? Mà trông cô ta đâu có vẻ gì là cần người giúp đỡ đâu. Đang có chuyện gì thế?"

Miku thì thầm hỏi. Nhưng, chính Shidou không biết phải nói cái gì.

"Có nói thế thì... tôi cũng chả biết chuyện gì đang diễn ra nữa."

"...mà hơn nữa, không phải bà cô vừa nãy mới đâm xuyên ngực nhà ngươi à? Làm thế nào ngươi vẫn chưa đi bán muối thế?"

"Cái đó thì...cứ cho là khả năng đặc biệt đi. Tôi sẽ giải thích sau."

Cứ lầm bầm nói chuyện với nhau cũng chả ích gì. Shidou bắt đầu hướng lên trên định bắt chuyện với Tohka.

Nhưng Tohka phạt ngang thanh Bạo Ngược Công, bắn một luồng sóng xung kích thẳng vào cặp đôi phía dưới.

"Uwa!?"

"Kya!"

Shidou giương «Sandalphon» lên chặn đòn tấn công bất ngờ của Tohka. Những làn sóng điện từ bắn vào Ao Sát Công mạnh đến nỗi cậu ta phải ghì chặt vào chuôi gươm như muốn bật máu bằng cả hai bàn tay của mình.

"Tch..."

https://thuviensach.vn

Shidou bắt đầu rùng mình. Tuy không có gì thể hiện kia là Tohka-đòn tấn công vừa nãy rõ ràng nhắm vào Shidou.

Nếu không được thanh «Sandalphon» cản lại, có lẽ cậu đã ngủm do lực va chạm quá mạnh.

"Đó không phải là «Sandalphon» à... làm sao ngươi có thể điều khiển một Thiên Sứ?"

Tohka nói khi cô nheo mắt lại. Rõ ràng là cô đang thể hiện một ham muốn giết người.

"Tohka! Cậu... cậu bị sao vậy hả! Không nhớ tớ sao!?"

Tohka cau mày lại trước lời nói của Shidou.

"Tohka...? Ngươi đang nói ta đấy à?"

Tohka nhìn chăm chú vào Shidou. Không hề giống Tohka tí nào. Có vẻ không chỉ có Shidou, mà ngay cả tên của mình cô ấy cũng không nhớ được.

"Chuyện gì... đang diễn ra thế này..."

Shidou nghiêng mặt trong cơn bối rối. Một âm thanh chói tai bắn ra từ cai tái nghe ở tai phải của cậu ta, giọng nói của Kotori. Có vẻ sự sụp đổ của mái tòa nhà đã hết gây nhiễu tín hiệu.

⌈Shidou! Shidou! Trả lời đi! Shidou! Chuyện gì đã xảy ra thế!?⌋

"Anh không biết! Tohka cư xử rất lạ từ lúc anh bị đâm vào ngực! Cái này cũng là một kiểu Linh Lực bị hấp thụ ngược trở lại à?"

⌈Không-phải đâu.⌋

https://thuviensach.vn

"Ta phải làm gì bây giờ? Có thể phong ấn trở lại năng lực của Tohka không!?"

⌈Cái đó... em cũng không biết nữa. Việc này chưa từng có trước đây. Bây giờ thì, có lẽ anh đã không còn ảnh hưởng gì lên cô ấy nữa.⌋

"Vậy chúng ta phải làm gì đây..."

⌈Chúng ta phải kéo nhận thức của cô ấy trở lại như cũ. Có khả năng nào không-⌋

Vừa đề cập đến "khả năng", lông mày Shidou co rúm lại.

"Hiểu rồi... cuối cùng thì, anh cũng phải làm thế thôi."

⌈Anh đang tào lao gì thế?⌋

Tohka chen ngagn vào cuộc nói chuyện của Shidou và Kotori bằng một tong giọng lạnh lẽo.

"-Hmph, dù ta không hiểu ngươi đang nói gì, nhưng cũng chả quan tâm. Ta chỉ cần đặt dấu chấm hết cho người thôi. Trông ngươi có vẻ không mạnh bằng người đàn lúc nãy."

Tohka lại nâng thanh gươm vĩ dại của mình lên và nhắm vào Shidou.

"Kuwa..."

Shidou đã chặn được đợt tấn công đầu tiên của Tohka, những giờ đây đôi bàn tay cậu đã chai sần lên và khó khăn lắm mới nhúc nhích.

"Ku-"

"AHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH!"

https://thuviensach.vn

Khi các đợt sóng chỉ cách Shidou vài phân, Miku hét to lên, và tạo lên một lớp màn chắn vô hình chặn đứng đòn công lực của nó.

"Miku...!"

"Đừng có hiểu sai đấy. Không phải ta đã nói rồi à? Ta cực kỳ ghét những tên đàn ông cứ luôn miệng nói "yêu đương", " quan trọng", "đến cuối cùng" rồi cuối cùng toàn nuốt lời."

"Eh...?"

"Không phải chính ngươi cũng nói thế sao? Ngươi sẽ đánh đổi mạng sống của mình để cứu Tohka. Thế thì mang những lời nói đó đi đến cuối cùng đi. Đừng...làm ta thất vọng. Ta... ta đến để xem ngươi thực hiện lời nói của mình đấy."

"Miku-"

Shidou nhìn Miku, trước khi mỉm cười gật đầu.

"Cô... nói đúng."

Shidou nắm lấy «Sandalphon» và nhìn thẳng vào Tohka với tinh thần mới vừa được buff.

"Được rồi, Tohka. Sắp sáng rồi. Quay về nhà rồi ăn sáng thôi. Nếu cậu chịu xin lỗi, tớ sẽ làm món cậu thích vào cả sáng, trưa, và tối."

"...Ngươi đang nói vớ vẩn gì thế?"

Shidou chĩa «Sandalphon» vào Tohka làm cô ta tròn mắt ngạc nhiên, trước khi cậu ta thở dài rồi phóng thẳng vào cô ấy. Sau một lúc bất ngờ, Tohka nâng thanh gươm vĩ đại của mình lên rồi phạt ngang vào kẻ đang lao tới, hất cậu ta văng lại vị trí cũ.

https://thuviensach.vn

"Ugu...!"

"Làm cái cái gì vậy hả?-. Ảo tưởng sức mạnh à."

"Im đi, chả còn cách nào hay hơn đâu! Muốn làm gì được thì trước hết phải thu hẹp khoảng cách với cô ta đã...!"

Nghe Shidou nói, Miku thở dài đưa tay bóp trán.

"Thế chỉ cần lại gần cô ta thì ngươi có thể làm cái gì đó phải không?"

"..., à, đại khái là thế. Tôi cũng không biết nó có hiệu quả hay không, những cứ thử coi sao."

"Mm-hmph... được rồi."

Miku hờ hững đáp lại. Rồi cô ấy xoay người như đang múa, rồi đặt chân lên mặt sàn

" «Gabriel» -〖Luân Vũ Khúc 《Rondo》〗!"

Từng ống bạc dài mọc lên từ mặt đất, đầu của chúng đều hướng về phía Miku như những cái micro.

Không chỉ có thế. Xung quanh tòa nhà, những ống kim loại khác cũng bắt đầu trồi lên, đầu của chugns uốn gập lại, chĩa vào trung tâm.

"... chỉ làm một lần thôi đấy. Ta đành giúp cái tên đầu đất nhà ngươi, tay không tất sắt mà dám lao đi cứu Tohka, một cơ hội vậy."

"Eh...?"

"Ta sẽ dùng áp lực từ giọng ca của mình để kiềm chế cô ta lại. Tuy không biết được bao lâu nhưng chắc chắn cô ta sẽ đứng yên trong chốc lát. Rồi ngươi cứ thử làm cái kế hoạch của ngươi xem."

https://thuviensach.vn

"Miku, cô..."

"Muốn thử? Hay không?"

Miku nghiêm túc nói. Shidou quay sang nhìn Tohka, trước khi quay lại và gật đầu.

"Làm thôi!"

"Thế, ta bắt đầu đây-"

Miku nghiêng ra sau để lấy một hơi dài.

"-------"

Rồi cô ấy thoát ra một chùm âm thanh chói tai, vang dội vào cây đàn organ Thiên Sứ của mình, lúc này dang bao bọc khắp xung quanh khu vực.

Những ống đàn của «Gabriel» giúp giọng ca của cô ấy lan khắp không gian. Như có một bàn tay vô hình đang đạt lên người Tohka, hai tay cô bị ép chặt vào thân người nhu thể đang bị chói.

"Mou-cái, cái gì thế này."

Tohka nhăn nhó, rồi cô vùng vẫy cố bứt mình ra khỏi lực ép vô hình ấy. Trước nỗ lực của Tohka, Miku ngân giọng của mình thêm một quãng tám nữa.

"Mi-"

Shidou định gọi tên cô, nhưng rồi ngừng lại, rồi tiếp tục bước đi.

Không nên gọi Miku làm gì. Hơn nữa, cậu đang phí phạm khoảng thời gian quý giá mà cô ấy câu kéo được.

https://thuviensach.vn

Shidou khó nhọc tiến lên phía trước. Tohak liên tiếp dậm mạnh xuống sàn nhà làm những mảnh gạch lót sàn bật ra, bắn vào cậu ấy.

"Kuwaaaa-"

Tuy « Sandalphon» đã chặn bớt phần nào sát thương, nhưng cả người cậu vẫn lấm lem toàn bùn đất. Một cơn đau đột nhiên chạy dọc thân thể khiến Shidou suýt khựng lại.

Chỉ là những thứ nhỏ nhặt thôi mà. Đưa tay lên che mặt, cậu tiếp tục cố gắng tiến lại gần Tohka, mặc cho những cơn đau nhói khắp thân mình.

Tohka tặc lưỡi một cách khó chịu.

"-Phiền phức thật."

Hít vào một hơi sâu, cô ta chậm rãi rướn cả thân hình lên phía trước, lắc cổ tay thật mạnh, cố phá vỡ lớp rào cản âm thanh đang vây xung quanh bản thân.

"--!?"

Giọng hát của Miku nhỏ dần-rồi cuối cùng.

"-"

Miku mở to mắt trong tuyệt vọng.

Cô cố gắng gia tăng năng lực trên những rào cản của mình quanh Tohka, chống lại kháng cự của cô ấy.

Giờ đây, cô không thể ngân lên được nữa.

"-, -!"

https://thuviensach.vn

Những từ ngữ ở ngay đầu lưỡi của cô, nhưng cô không sao phát ra được. Chỉ có tiếng rè rè nơi cuống họng.

"Cái...!"

"Hmph."

Giọng nói hoang mang của Shidou vang lên cùng lúc với tiếng kêu khó chịu của Tohka.

Lúc giọng ca của Miku dừng lại, từng ống bạc của « Gabriel » cũng bắt đầu đổ sụp xuống, và những rào cản âm thanh xung quanh Tohka cũng lần lượt tan biến theo.

Có vẻ cô ấy đã lạm dụng quá mức Linh Lực với tần suất sử dụng quá độ « Giọng Ca » và Thiên Sứ của mình chỉ trong một ngày. Hơn nữa, với một Tinh Linh mạnh hơn mình gấp nhiều lần như Tohka, cô đã phải vắt kiệt sức bản thân để trói buộc cô ta với những rào chắn âm thanh của mình. Việc cô tạm thời bị mất giọng và năng lực cũng là điều dễ đoán trước.

"Hmph. Thật khôn ngoan làm sao."

Tohka giận dữ giương «Nahema» lên.

-bỏ qua Shidou, lần này nó nhắm thẳng vào Miku.

"Cái...!"

Shidou nín thở. Cậu ta vẫn chưa đến được vị trí của Tohka.

"Ngươi cả gan trói buộc ta à? Không biết lượng sức."

Dứt lời-Tohka chém mạnh thanh gươm của mình vào Miku.

"-"

https://thuviensach.vn

Có cố hét lên thì nó cũng chỉ vang thầm trong miệng thôi. Thay vào đó, Miku nở một nụ cười yếu ớt. Không còn sức lực để kháng cự, cô ngồi im tại chỗ, bất lực nhìn lưỡi gươm kia từ từ tiến lại sát thân mình. Linh Phục của cô ấy vẫn còn nguyên, nhưng với cú va chạm mạnh như thế thì chắc nó không chịu nổi đâu.

Dù thế nào đi nữa, mọi thứ cũng đã an bài rồi.

Miku luôn luôn chỉ biết hát và hát. Âm nhạc là tất cả đối với cô.

Không có giọng ca, nhip điệu, tiếng hát của mình, Miku chả là gì cả.

Không ai sẽ yêu thích cô nếu không có âm nhạc của cô. Không ai sẽ tin tưởng, bảo vệ cô nếu không có lời hát của cô. Thậm chí, không nhờ vào giọng ca của bản thân, sẽ chẳng ai thèm để ý đến cô cả.

Từ ban đầu cô đã hiểu điều đó rồi.

Giờ nghĩ lại, cô đã biết trước chuyện này sẽ xảy ra. Đột nhập vào cơ sở nghiên cứu của DEM. Có lẽ, chính cô là người có lỗi vì cứ đâm đầu đến đây dù đã đoán được hậu quả có thể xãy ra.

Thu phục được đến 3 Tinh Linh nghe lệnh của mình, đáng lẽ bây giờ cô đang thoải mái ăn chơi phè phởn rồi chứ. Tại sao cô phải mò đến đây làm gì?

Miku tự hỏi bản thân -trước khi nhẹ nhàng mỉm cười.

Đúng rồi. Vì tên đàn ông đó. Itsuka Shidou.

Chính là người đã mạo hiểm tính mạng để cứu Tohka, đúng loại người mà Miku ghét. Cô ta đến , để xem hắn giải quyết thế nào, hay đúng hơn là nhìn hắn rơi vào hoàn cảnh tồi tệ, bết bát.

https://thuviensach.vn

Cô đã rất ngạc nhiên khi nghe tin Itsuka Shidou thật sự đột kích vào chi nhánh của DEM tại Nhật Bản, bỏ qua sự an nguy của bản thân, chỉ để giải cứu Tohka.

-Trong thâm tâm của cô...

Dù chỉ một lần, Miku vẫn muốn thấy.

Vì Miku vẫn còn một ước mong ở loài người, hay chính xác hơn là ở đàn ông.

Cô muốn được nhìn thấy, một con người có thể yêu người khác bằng cả trái tim mình.

Shidou, vẫn không từ bỏ.

Để thấy lại người quan trong với mình nhất, cậu ấy không dừng lại, dù phải mạo hiểm mạng sống của bản thân.

Nếu.

Nếu, Miku đã gặp cậu ấy sớm hơn.

Chỉ cần cậu ấy yêu thương cô bằng một phần nhỏ so với yêu thương Tohka.

-Cuộc đời của mình, có lẽ đã khác-

Miku mấp mấy những lời nói đó trong miệng, trước khi từ từ nhắm mắt lại.

Nhưng.

"Miku-"

https://thuviensach.vn

Một âm thanh lớn vang lên cùng lúc với tiếng hét của Shidou, làm Miku phải mở mắt ra lại.

Khi Shidou la lớn tên Miku, cậu vô thức đổi hướng di chuyển của mình.

Chắc cậu ta không thèm suy toán gì hết trước khi làm vậy, vì từ vị trí này, cậu không thể với tới Tohka được nữa.

Thân thể cậu tự do sai khiến, vì mong muốn cứu giúp Miku của cậu.

Cậu không thể để Miku chết.

Và-cậu không thể để Tohka giết Miku.

Nhưng cậu không thể bảo vệ được Miku chỉ với thanh «Sandalphon» trong tay, nó còn không thể đỡ được loạt tấn công ban nãy của Tohka.

Với sức mạnh hiện tại, cậu quá yếu để bảo vệ Miku.

Cậu, cậu cần phải mạnh hơn nữa- mạnh hơn để bảo vệ những thứ mà cậu ấy trân trọng.

-Vào giây phút đó, Shidou biết được mong ước của mình.

"...!?"

Một cảm giác lạnh buốt lan khắp bàn tay cậu ấy.

Part 3

"Eh....."

Đột nhiên. Yoshino bật ra giọng nói mềm mại của mình khi đang đánh nhau với AST trên lưng của «Zadkiel».

https://thuviensach.vn

Trước khi bắn ra một cột băng ngưng tụ từ những hơi nước vào đám Wizard, một cảm giác kỳ lạ lan truyền khắp người cô bé, cảm giác giống như một màng sương mờ ảo bao quanh nhận thức của cô tan đi, hay như một cái rễ cây đang bám vào đầu cô được rút ra.

"Vừa nãy.....eh? Eh?"

Sau vài giây, Yoshino mở to mắt ra nhìn xung quanh.

-Mình đang làm gì vậy nhỉ?.

Cô bé hiểu dược mình đang triệu hồi Linh Phục và Thiên Sứ của mình- Zadkiel để chiến đấu với AST. Nhưng... để làm gì chứ?.

"Uu....."

Càng nghĩ về chuyện đó, cô bé bắt đầu thấy hơi nhức đầu. [Yoshinon] lúcc này đang trú ngụ bên trong Zadkiel cũng lên tiếng một cách ngờ vực.

"Huh.....? Yoshino. Sao chúng mình lại ở đây thế nhỉ?"

"Y-Yoshinon cũng vậy à.....?"

"Uuuun, giống như là có một lỗ trống ở trong đầu tớ ấy. Tớ nhớ hình như tụi mình đang xem lễ hội Tennou, mà sao bây giờ....."

[Yoshinon] bắt đầu phát ra những âm thanh kỳ lạ khi nó ngứa ngáy lắc lư thân hình đồ sộ của mình. Yoshino tròn mắt.

"Sao thế, Yoshinon"

"Hnnnn, không sao, tự dưng tớ cảm thấy một cảm giác là lạ....."

"Cảm giác... là lạ?"

"Yeah yeah. Giống như là... sức mạnh của mình bị hút đi ấy?"

https://thuviensach.vn

"..............?"

Yoshino nghiêng đầu thắc mắc.

Nhưng họ cũng chẳng nói chuyện được lâu. Ở đằng sau, các tiểu đội AST bắt đầu khai hỏa những khẩu Gatling vào cô ấy.

"Kya--"

"Wa-wa-wah!"

[Yoshinon] lướt đi trong không gian, né tránh tất cả những phát đạn nhắm vào mình

Những cuộc tấn công không dừng lại ở đó. Một nhóm khác tiến ra sau lưng và bắt đầu giương nòng các khẩu pháo laser vào Yoshino.

"Khai hỏa!"

Tất cả những Wizard bóp cò khi hiệu lệnh của một cô gái có vẻ như là đội trưởng vang lên.

Nhưng những cơn gió lốc cuốn lên rồi đánh mạnh vào người các thành viên AST ở quanh đó.

"Guwah.....!?"

Một trận bão khổng lồ cao hơn 10 mét ngưng tụ lại, điên cuồng quét bay tất cả quân lính của AST bắn ra xa cùng với Territory của họ. Những phát pháo Ma Lực trật mục tiêu, đam đầu xuống mặt đất hoặc mất hút trên nền trời.

"Kaka, đơn giản làm sao! Mát mẻ quá! Chỉ thế thôi là đủ đá đít bọn chúng đi rồi. Hmm... dù sao thì bọn họ cũng làm sao chống đỡ nổi đòn tấn công của «Raphael» cơ chứ!"

https://thuviensach.vn

"Nghi vấn. Em có sao không, Yoshino, Yoshinon"

Vừa nói, cặp đôi vừa mới triệu hồi cơn gió lúc nãy bay lại gần Yoshino.

"Kaguya-san.....Yuzuru-san!"

Cả hai chị em cùng mặc bộ đồ maid như Yoshino gật đầu đáp lại khi nghe cô bé gọi tên họ.

Nhưng đằng sau chị em Yamai, còn một bóng đen khác đang tiến lại sau khi vừa mới bị thổi đi. Cô ta mặc một bộ đồ khác với những người còn lại--Origami. Vừa đung đưa những lưỡi dao laser, cô ấy vừa phóng đến bên họ.

"---!"

Cô ấy di chuyển một cách khó nhọc. Kaguya bắn nhẹ một luồng gió ngưng tụ trúng vào bụng Origami làm cô cong gập người lại hình chữ ＜.

Yuzuru nhẹ nhàng đỡ lấy thân hình của Origami khi nó sắp rớt xuống đất.

"Thắc mắc. Origami-san. Chuyện gì....."

"Shi-dou....."

Origami không trả lời câu hỏi của Yuzuru, mà để lại những câu nói đó trước khi bất tỉnh.

Yuzuru nhìn cô ấy một cách lo lắng, rồi khi cô bay đến bên cạnh những thành vên khác của AST và cẩn thận giao lại Origami cho họ, trước khi bay trở về bên cạnh Yoshno và Kaguya.

"C-cái... gì"

https://thuviensach.vn

Cô gái đội trưởng ôm lấy thân hình của Origami, lên tiếng một cách nghi hoặc.

Nhưng Yoshino không trả lời. Họ cũng muốn biết chuyện gì đang diễn ra.

"--à mà, Yoshino này. Tại sao chúng ta lại ở đây thế?"

"Đồng ý. Tôi tưởng chúng ta đang ở hội trường Lễ hội Tennou"

Có vẻ chị em Yamai cũng không hiểu tình hình hiện tại. Họ cố nhớ lại xem mình có quên mất chuyện gì không-

Rồi đột nhiên.

"............!"

Yoshino, chị em Yamai và cả [Yoshinon] trú ngụ bên trong «Zadkiel»cùng nhìn lên-họ cùng hướng tới tòa nhà cao nhất ở khu lân cận.

Giữa chiến trường đầy mùi thuốc nổ và Ma Lực phát tán khắp nơi, một tiếng nổ lớn vang lên, kèm theo nó là từng đợt sóng Linh Lực bắn ra xung quanh.

"V-vừa nãy....."

Yoshino lẫm bẩm một cách sửng sốt--Chị em Yamai quay qua nhìn nhau, và gương mặt của họ cũng mang cùng một biểu cảm với Yoshino.

Part 4

"Ah--"

Miku bật ra tiếng nói khi cô cố nhận thức trở lại sau vài giây choáng váng...

https://thuviensach.vn

Nhưng Miku còn nhiều thứ khác để lo lắng hơn, ngoài việc giọng hát của mình bị lấy mất.

Shidou lúc này đang đứng chắn ngang giữa cô ấy và Tohka, chống đỡ toàn bộ đòn tấn công của «Nahema».

-Bàn tay trái của cậu ấy đang giơ lên, tạo thành một bức tường băng khổng lồ.

".....!?"

Nhiệt độ xung quanh họ bắt đầu tụt xuống, cùng với đó là từng lớp màn sương bắt đầu tràn lên sàn nhà. Đây hẳn phải là tác dụng của Linh Lực, vài tinh thể băng đang lơ lửng trong không trung tan chảy khi chúng chạm vào Miku.

Hình như cô ấy đã thấy thứ này ở đâu đó trước đây.

Đúng rồi--Nó khá giống với Thiên Sứ của Yoshino «Zadkiel».

"Yo.....Miku, không sao chứ?"

Shidou nói khi cậu quay lại đằng sau nhìn Miku.

"waa, aee-"

Có vẻ cô ấy vẫn chưa lấy lại được giọng nói của mình. Shidou tiếp tục mở miệng nói, kéo theo đó là sự tan biến của bức tường băng giá trước mắt cậu.

"Tôi-hứa"

"Eeh.....?"

Miku chú ý hơn vào câu nói của Shidou-bỗng, đôi vai cô co rúm lại.

https://thuviensach.vn

Cô ấy nhớ lại cuộc trò chuyện vừa nãy ở bên trong tòa nhà.

(-Thế thì sao, nếu ta đang ở vào tình thế như Tohka-san thì ngươi có chịu mạo hiểm tính mạng để cứu ta không!?)

(Tất nhiên!)

Đúng là Shidou có nói thế.

Cả người Miku bắt đầu run rẩy khi cô đưa tay lên che miệng.

Nước mắt bắt đầu ứa ra từ cặp mắt mở to của cô.

"Ah-ah....."

Cậu ta đã giữ nó. Con người này. Shidou đã làm thế...

Cậu ấy đã bảo vệ cho cô. Miku. Một Miku không còn giọng hát của mình. Một Miku đã mất hết giá trị để sống.

Cậu ta thật sự giữ nó. Lời hứa nhỏ nhoi ấy--!

Cô bắt đầu cảm thấy tê tái sâu trong tim của mình. Cùng với đó, Miku khe khẽ nức nở khi cô vô thức đưa tay lên chạm vào tay của Shidou.

Những ngón tay của cô chạm phải da thịt của Shidou. Tại sao, thân thể của một người con trai đáng lẽ phải làm cô cảm thấy buồn nôn chứ, nhưng bây giờ khi chạm vào Shidou cô lại không có cảm giác gì cả.

Rồi, Miku nhận thấy một cái gì đó khác thường ở phía xa.

Tohka, vừa mới thi triển đòn tấn công vừa nãy ,đang dùng tay ôm chặt đầu và rên rỉ một cách đau đớn.

"U-uu.....Shidou.....Shidou....."

https://thuviensach.vn

"..............?"

Miku hơi cau mày lại khi nghe những âm thanh ngắt quãng từ miệng của Tohka.

Đúng là Tohka vừa mới kêu lên tên của [Shidou].Có lẽ cô ấy đã có lại được ký ức rồi à.....?

Nhưng dù sao.

"Uu-A-Aaaaaaaaaaaaaaaaaahhh!"

Sau khi hét lên, Tohak đâm «Nahema» xuống mặtt đất rồi lấy tay trái đánh mạnh vào lưỡi kiếm.

"A-guh....."

Ở phần da bàn tay không được Linh Phục che chở do Ellen xé nát lúc nãy bắt đầu chảy máu rối rít. Có vẻ cơn đau đã giúp Tohka bình tĩnh lại rồi.

Cũng không hẳng là bình tĩnh. Tohka trừng mắt nhìn Shidou với con ngươi đỏ ngầu rồi rút ra thanh «Nahema» lúc này dang thẫm máu của cô.

"Tên xảo trá.....! Ngươi đang làm gì với tâm trí ta thế, con người kia!"

Dứt lời, Tohka dậm mạnh xuống sàn rồi phóng vọt lên không trung, cùng với đó giương thanh gươm của cô ta chĩa lên nền trời tối đen.

"Hiểu rồi-thế thì với đợt công kích tiếp theo, ta sẽ xóa sổ từng sợi lông trên người ngươi khỏi mặt đất này!"

Những gợn sóng bắt đầu lan tỏa xung quanh cô ta và một ngai vàng cao hơn Tohka gấp nhiều lần mọc lên từ đó.

https://thuviensach.vn

Rồi nó bắt đầu bao phủ xung quanh thanh gươm trong tay của cô ta.

Mỗi lần các mảnh vỡ của ngai vàng hợp lại với nhau, những vật chất tối bắt đầu bắn ra xung quanh và thanh gươm càng trở nên to hơn và đằng đằng sát khí.

Khi mảnh vỡ cuối cùng hợp nhất với thanh gươm-

Mũi của thanh kiếm cắm thẳng lên trời như thể nó sắp chẻ Mặt Trăng làm đôi.

"- [Paverschlev].....!!"

Tohka gầm lên khai chiến.

Đó là hình dạng thật sự của «Nahema».

"Cái.....!"

Shidou mở to mắt nhìn chằm chằm vào thứ đó.

Tohka nắm chặt vào chuôi kiếm, và những hạt vật chất tối bắt đầu ngưng tụ lại xung quanh không gian của lưỡi kiếm khổng lồ ấy.

".....!"

Miku thở hổn hể, cố tạo ra một màng chắn âm thanh. Nhưng cô chưa hồi phục đủ Linh Lực để sử dụng Thiên Sứ của mình--mà dù có thể đi chăng nữa, thì cô cũng không chắc nó có thể chống đỡ nổi đòn tấn công tiếp theo.

".....uh"

Nhưng cô không thể để Shidou hy sinh ở đây mà không làm gì cả. Đột nhiên, Miku lao lên ôm chặt lấy Shidou, quay lưng lại Tohka.

https://thuviensach.vn

"Miku.....!?"

"..............,.....!"

Shidou la lên, nhưng Miku không chịu bỏ ra.

Chính cô ấy cũng không hiểu bản thân mình đang làm cái gì.

Cố gắng che dấu lý do thật sự. Cô không muốn phá lời hứa với người con trai này.

Mình muốn cứu Tohka-cô tự nhủ thầm như thế.

Hơn thế nữa, cô có thể cảm nhận được nguồn Linh Lực khổng lồ đang trào dâng trong lưỡi kiếm đó. Tuy thân thể nhỏ bé của cô khó có thể chống chịu nổi đòn tấn công đó, nhưng cô có thể che chắn bớt phần nào sát thương cho Shidou.

"Tan biến đi, con người kia.....!"

Tohka hét lên và vung thanh kiếm bóng tối ấy vào Shidou, bắn ra những tia sét chớp nháy trong không gian.

Nhưng--

"..............!?"

Ngay trước khi Tohka kết thúc đòn đánh của mình.

Miku cảm thấy nhiệt độ xung quanh đột nhiện sụt giảm, dù lúc đầu nó đã rất thấp rồi.

"«Zadkiel».....!"

"Được rồi, tới thôi!"

https://thuviensach.vn

Những luồng gió xiết thốc lên, đánh mạnh vào Tohka cùng với lúc những giọng nói quen thuộc ấy vang lên.

"Kuh.....?"

Tohka cau mày, rồi triệu hồi một màng chắn Linh Lực xung quanh cô ta để chống lại đòn tấn công.

Ở đằng xa, Yoshino đang trôi nổi giữa bầu trời trên lưng một con thỏ trắng khổng lồ.

"Tohka-san.....! Chị bị sao thế.....!? Tại sao chị lại tấn công Shidou.....!"

Miku trông có vẻ khá bất ngờ trước khi nhìn thấy Yoshino. Có vẻ cô bé đã thoát khỏi sự điều khiển của Miku khi Miku mất năng lực của mình.

Rồi đột nhiên.

".....eh?"

Miku bất ngờ đẩy Shidou ra.

Cô ấy bắt đầu thấy nóng bừng khắp người...

"Khốn khiếp--trơ trẻn làm sao.....!"

Sau khi chặn đòn tấn công từ gió và không khí lạnh, Tohka nhăn mặt lại, tiếp tục nâng thanh [Paverschlev] lên.

Nhìn thấy điều đó, Shidou nhẹ nhàng đẩy Miku ra bên cạnh, vì cô ấy lại nhảy đứng chắn giữa Tohka để che chở cho cậu ấy.

Bên tay phải cậu cậu giờ đây là thanh «Sandalphon» đang tỏa sáng rực rỡ.

https://thuviensach.vn

Và bên tay trái--là một tấm khiên làm tự hơi nước cô đọng lại do năng lực của «Zadkiel».

Đúng rồi. Khi Tohka ra đòn tấn công vào Miku, Shidou đã sử dụng sức mạnh của Thiên Sứ cô đặc không khí xung quanh lại để bảo vệ cô như với thanh «Sandalphon».

"Ah.....uu.....!"

Miku khẽ kéo vạt áo của Shidou. Trông cô có vẻ lo lắng cho cậu ấy.

Nhưng cậu phải đi rồi. Shidou nhẹ nhàng mỉm cười với Miku.

".....giờ tớ phải đi đây. Để cứu công chúa. -và giữ lời hứa của mình"

"Aah....."

Nghe thấy thế, Miku lặng lẽ bỏ tay mình ra rồi gật đầu.

Có là Yoshino đi nữa, cũng khó có thể hoàn toàn áp chế được Tohka đang ở phát huy toàn bộ công lực của mình. Shidou sẽ dễ dàng bị thổi bay đi nếu tiến lại gần.

Nhưng tại sao? cậu ta lại đang nhìn Tohka với một vẻ bình tĩnh lạ thường nhu thế.

Liên tục sử dụng năng lực của Thiên Sứ, cơ thể cậu ấy chắc phải đang đau đớn như thể bị cứa ra thành từng mảnh. Ngọn lửa của «Efreet» đang le lói trong người cậu là thứ duy nhất giúp cậu có thể di chuyển được. Thường thì, nếu phải chịu đựng cơn đau như thế, người khác có lẽ đã bất tỉnh rồi.

Nhưng Shidou thì khác, cậu bắt đầu bước từng bước chậm rãi nhưng chắc chắn tiến về phía Tohka.

"-Tohka"

https://thuviensach.vn

"..............!"

Vai Tohka khẽ run lên khi nghe Shidou gọi tên cô.

Nhưng rồi cô lắc mạnh đầu quên nó đi, rồi tiếp tục vung thanh kiếm lên và hét to lên.

"«Nahema»-[Paverschlev]!!"

Trong một khoảng khắc, bóng tối tràn ngập xung quanh Shidou.

-một âm thanh như thể bầu trời đang bị chẻ làm đôi vang vọng bên tai cậu.

Lưỡi kiếm của Tohak lướt đi, kéo theo tất cả những gì vướng vào nó thành một đường thẳng.

Một phần tòa nhà đã bị gọt phẳng, để lộ ra những các căn nhà nhỏ li ti xếp thành hàng ngay ngắn dưới mặt đất và khung cảnh ngọn núi ở đằng xa.

Những luồng sóng Linh Lực bắn ra quanh đường thẳng đó, xóa sạch tất cả những gì trên đường đi của mình.

Không phải là một trò đùa hay một phép ẩn dụ. Tất cả mọi thứ chạm phải luồn chảy Linh Lực khổng lồ ấy đều bị nén lại, nghiền nát thành những hạt nhỏ và tan biến vào trong gió.

"..............!"

Miku, lúc này đang nằm trên nền nhà, cúi gập người lại để tránh luồng gió bắn ra từ nhát chém lúc nãy đang ập vào tòa nhà cuốn phăng đi mọi thứ.

Một đường thẳng cắt ngang qua thành phố, đô thị, và các khu dân cư nhà tạo thành một khoảng trống mênh mông. Yoshino cũng bị mắc vào áp

https://thuviensach.vn

lực gió bắn ra và bị thổi bay ra đằng sau.

Miku cố tìm kiếm xung quanh, nhưng cô không nhìn thấy Shidou ở đâu cả.

Nơi Shidou đứng vừa nãy đã bị khoét phẳng thành một khe vực khổng lồ sâu hun hút.

".....!.....!"

Miku ráng gọi tên Shidou bằng giọng nói rè rè của mình.

Nhưng không có ai trả lời cả. Cậu ta chắc đã bị [Paverschlev] đánh trúng hoặc đã rơi xuống cùng với những mảnh vỡ của tòa nhà. Dù sao đi nữa-Shidou đã ra đi rồi.

"Fu-haha-hahahahahahaha!"

Cùng với lúc Miku thả phịch đôi tay lên mặt sàn, tiếng cười của Tohka vang vọng khắp nơi.

"Hắn tiêu đời rồi. Chết rồi. Cuối cùng-cũng kết thúc. Tên láu cá, gian manh dám chơi đùa với đầu óc ta.....!"

Tohka la lên, giang rộng hai tay mình.

Miku cắn chặt răng, trừng mắt nhìn Tohka đầy căm phẫn.Nhưng đột nhiên-cô mở to mắt vì kinh ngạc.

"--"

Ở phía xa đằng sau Tohka, đang trôi nổi trên bầu trời.

"Vui vẻ nhỉ, cô đang nói gì thế, người họ hàng của tôi. Không phải cô vẫn còn cách chiến thắng một khoảng xa sao?"

https://thuviensach.vn

"Bảo vệ. Tôi thật sự yêu thích tầm nhìn từ đây"

-Shidou đang được luồng gió của Kaguya và Yuzuru bảo bọc nhấc khỏi mặt đất

Thật là một cảm giác kỳ lạ. Dù cậu ấy đã từng được «Fraxinus» dich chuyển đi với khoảng cách gần 15000 mét hay đã từng di chuyển cùng một Tinh Linh với tốc độ cao -- thì đây cũng là lần đầu tiên cậu ấy được những cơn gió thổi bay trên bầu trời.

Giây phút Tohka vung thanh [Paverschlev] của mình, Kaguya và Yuzurunhảy ra từ góc tối của tòa nhà và chỉ vừa kịp cứu Shidou. Có vẻ họ đã nấp đi và theo dõi toàn bộ sự việc.

"Xin lỗi và cảm ơn, cả hai người"

"Kaka, đừng có ướt át như thế chứ. Cái này với bọn tôi cũng đơn giản thôi"

"Đồng ý. An nguy của cậu là trên hết.-quan trọng nhất"

"Yeah, trông chờ vào hai cậu nhá"

Kaguya và Yuzuru gật đầu khi nghe thấy lời nói của Shidou trước khi họ khởi động [El Re'em] và [El Nachash].

Rồi họ ném Shidou thẳng vào Tohka cùng với luồng gió đang bảo bọc quanh cậu ấy... Chính xác hơn là-họ thả rơi cậu ta. Shidou lao vun vút xuống theo hướng Tohka.

"--Cá"

Tohka có lẽ đã nhận ra mọi chuyện và quay lại nhìn đằng sau.

"Làm sao--ngươi vẫn còn sống.....!"

https://thuviensach.vn

Nói xong, cô ta thu hồi lại [Paverschlev] mà tấn cồng bằng thanh «Nahema».

Có thể do cô ấy không thể chém liên tiếp nhiều phát bằng [Paverschlev], hoặc nghĩ rằng mình không đủ thời gian để tập trung sức mạnh. Dù sao đi nữa, nó vẫn là một phát đánh chí mạng đối với Shidou.

"Kuh-"

Khoảng cách thu hẹp lại còn khoảng 30 mét. Với tốc độ này, chỉ khoảng vài giây nữa là cậu ấy sẽ với được đến Tohka.

Nhưng vài giây đó là quá đủ với Tohka. Trước khi Shidou có thể chạm vào cô, có lẽ cô đã hoàn thành nhát chém của mìn và cắt Shidou ra làm hai-nhưng.

"--ah"

Khi chỉ còn một tích tắc nữa là lưỡi kiếm đó chạm vào Shidou, Tohka bỗng dừng lại.

Tinh Linh đang vung vẩy thanh kiếm ấy, bỗng nhiên co người lại vì một cảm giác khác lạ tràn ngập tâm trí của cô.

Khi cô nhìn thấy con người đó cầm với thanh «Sandalphon» trong tay rơi xuống trên dầu cô ấy, một mảnh nhỏ của những ký ức đã bị chôn vùi bỗng vụt qua tâm thức của cô.

"Khung cảnh này, hình như mình--"

-đã thấy trước đây.

Rồi cô chợt nhớ ra, trí nhớ của mình--những hoạt cảnh đáng lẽ ra phải xa lạ với cô , bắt đầu hiện lên lần lượt từng cái một.

https://thuviensach.vn

Một Tinh Linh đang chĩa mũi kiếm lên trời, và một cậu con trai đang rơi từ trên đó xuống, hét to lên một cái tên.

(TooohkaaaaaaaaaaaaaAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAaaaaaa-!!)

"Toh--ka....."

Cái tên đó lặp lại trong ký ức của cô.

Hình như, con người kia đã từng gọi cô bằng cái tên đó.

Tohka. Tohka. Một từ ngữ cô chưa từng nghe đến.Nhưng làm sao--

"Kuh....."

Một cơn đau cắt ngang qua đầu cô ấy.

Và trong lúc đó.

"-Tohka!"

Cậu con trai kia đã kịp với tới cô.

"Yo, Tohka. Tớ đến cứu cậu đây"

"Ngươi.....!"

Cô ấy làm một khuôn mặt hung dữ rồi bắt đầu dồn sức mạnh xuống tay cầm kiếm của mình. Nhưng cậu ấy đã tiếp cận được đến vùng ngực của cô, và cậu ta hoàn toàn có thể dễ dàng đâm «Sandalphon» vào bụng cô ấy trước khi cô kịp vung thanh kiếm của mình. Nghĩ thế, Tohka cắn răng lại chuẩn bị đón nhận cơn đau sắp đến.

Nhưng cậu ta lại làm một việc mà cô hoàn toàn không nghĩ tới- cậu xoay người rồi ném thứ vũ khí đó vòa không trung.

https://thuviensach.vn

Và tiếp theo đó, là một hành động khác còn làm cô kinh ngạc hơn nữa.

Những luồng xoáy không khí bảo bọc lấy cậu tan biến đi.

Cả cơ thể cậu ấy hoàn toàn không được bảo vệ trước kẻ thù.

"Ngươi.....làm-"

Tohka cau mày lại vì bối rối, nhưng cô không kịp hoàn thành câu nói của mình.

"Cầm nó cũng.....khá mỏi tay nhỉ?"

Cậu ấy vòng hai tay mình lại, ôm chặt lấy thân thể của cô.

"Ngươi.....làm-----"

Tohka cau mày lại vì bối rối,, nhưng cô không kịp hoàn thành câu nói của mình.

Bởi vì, cậu ấy đang gắn chặt đôi môi của mình vào môi cô ấy.

Cả người cô chao đảo vì mọi thứ đang diễn ra trước mắt.

---Thằng cha này làm cái gì thế? Với kẻ thù của mình. Giữa cuộc chiến. Hôn? Để làm cái gì ? Khiến mình mất cảnh giác à? Thế thì ném vũ khí đi làm gì? Mình không hiểu nổi. Tầm nhìn của mình đang mờ đi. Sao mình đau đầu thế này. [Shidou] Shidou? Càng nghĩ về cái tên đó mình càng thấy choáng váng. Nhức đầu quá. Những mãnh vỡ của khuôn mặt [Shidou] đã được chôn vùi lại hiện lên trong tâm trí mình. [Shidou], cơ thể mình không nghe lời mình nữa. [Shidou], mình đang làm gì thế này. [Shidou], mỗi lần nghĩ đến nó lại thấy khó chịu. [Shidou], ồ, cũng đâu khó chịu lắm đâu nhỉ. [Shidou] Đúng rồi, sao mình lại có thể quên cơ chứ. Cậu ấy là người đã cho mình một cái tên. [Shidou], là người đã công nhận sự tồn tại của mình-----

https://thuviensach.vn

"-----Shi-dou.....?"

Tohka mấp máy môi gọi tên người con trai đang ôm chặt mình.

Cùng với đó, bộ Linh Phục đen, và cây kiếm cô đang cầm, tan biến thành những hạt nhỏ và bay vào không gian.

Cô cũng không bất ngờ lắm. Những thứ đó vốn không thuộc về Tohka.

".....ou"

Shidou cười mệt mỏi ------và bước những bước khập khiễng. Tohka quàng tay mình qua ôm chặt lấy cậu.

Nhưng cũng không cần lo lắng lắm. Một tấm màn gió hình thành, quấn quanh Tohka và Shidou rồi nhẹ nhàng đưa họ xuống đất.

Chạm chân xuống mặt đất, Tohak ngẩng đầu nhìn quang cảnh xung quanh cô. Toàn bộ phần trên và một nữa thành phố đã bị cuốn phăng đi hoàn toàn. Gần đó là Yoshino, chị em Yamai và Miku đang ngồi thụp trên mặt đất.

Tohka không nhận thức được gì hết. Giây phút cô nhìn thấy lưỡi kiếm của Ellen đâm xuyên qua cơ thể của Shidou, cô cảm thấy được sự bất lực của mình dù có trong tay năng lực của Thiên Sứ đi nữa và rơi vào trạng thái mất tự chủ.

"Guh....."

Nhưng tiếng rên đau đớn của Shidou kéo cô trở lại với thực tế.

"Sh-Shidou! Cậu có sao không!?"

"Ou.....có vài chỗ"

https://thuviensach.vn

Shidou ráng gượng thẳng người dậy. Cả người cậu ấy rách nát, tả tơi và trông có vẻ có thể đổ sụp xuống bất cứ lúc nào . Tohka quàng tay qua người Shidou cố giúp cậu đứng vững.

"Tohka.....cậu không sao chứ? Vừa nãy là cái gì vậy.....?"

"Vừa nãy.....? Cậu đang nói gì thế?"

Tohka trông khá ngạc nhiên khi nghe Shidou hỏi. Cậu mỉm cười nhẹ rồi lẳng lặng đưa tay xoa đầu cô ấy.

"Cũng.....không có gì lắm. Cứ để mấy thứ đó cho Kotori và Reine-san đi. Trước tiên là----chào mừng trở lại, Tohka"

"Mu.....? Umu"

Tohka nghiêng đầu thắc mắc-----nhưng rồi cô cũng gật..

"Mình trở lại rồi đây.....Shidou"

Ánh mặt trời bắt đầu le lói ở đằng Đông, chiếu qua đống đổ nát của những tòa nhà -----hắt bóng 2 người lên mặt sàn vụn vỡ .

Part 5

Những bóng hình kỳ lạ lắc lư qua lại trên những mãnh gạch vụn vỡ giữa không gian tối tăm và bụi bặm...

Mặt trời đã lên và bây giờ vẫn còn đang sáng sớm. Chuông báo không chấn vẫn được bật lên để tránh người dân bén mảng vào khu vực này.....mà chắc có ai nhìn thấy khung cảnh này cũng chỉ nghĩ mình đang ảo tưởng thôi.

Bởi vì, tất cả những cô gái ở đó đều trông giống nhau như những giọt nước.

https://thuviensach.vn

"-trụ sở nghiên cứu thứ hai của DEM, mục tiêu không có ở đây"

"Khu văn phòng cao cấp hoàn toàn trống rỗng"

"Tohka-san là đối tượng duy nhất ở tầng thượng chi nhánh"

Vừa nghe báo cáo từ các [Bản thân] từng người một, Kurumi, đang ngồi trên một đôgns gạch vỡ, nhẹ nhàng thở dài.

"Có vẻ.....không phải ở đây rồi"

Tuy đã hy sinh gần 1000 phân thân của mình, nhưng nó không mang lại hiệu quả gì cả. Kurumi thở dài chán nản, rồi nhún vai.

"-Tinh Linh bị bắt giữ. Ta tự hỏi cô đang ở đâu"

Cô lầm bậm lặng lẽ.

Đúng. Đó là thứ Kurui đang tìm kiếm.

Sự tồn tại của Tinh Linh thứ hai đã được thế giới tìm ra.

-sự hiện hữu duy nhất biết được thông tin về Spirit of Origin.

Dù cô ấy có ăn Shidou, người dang nắm giữu Linh Lực của các Tinh Linh, và dùng 〖Thập Nhị Chi Đạn 《Yud Bet》〗 đi nữa, cũng chả ích gì nếu cô không giết được Spirit of Origin.

Cô ta đã bị bắt giữ bởi tập đoàn DEM và đang bị giam giữ ở một chi nhánh nào đó của họ trên thế giới.

Kurumi đã hợp tác với Shidou để có thể tìm kiếm cô ấy.

Dù sao thì-chuyện này cũng chỉ tổ mất thời gian.

https://thuviensach.vn

"Hmm..., đành vậy thôi. Chắc mình sẽ dừng lại ở đây, dù sao mình cũng được Shidou-san xoa đầu rồi.-đúng không, tất cả bọn mình?"

Nghe thấy lời nói của Kurumi, những cái bóng đang lượn lờ biến mất vào trong bóng tối.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Kết Chương: Lễ Hội Kết Thúc

"Itsuka Shidou-sama

Vào ngày thứ ba của lễ hội Tenou, lúc 2:50 chiều, xin hãy đến phòng chờ ở hậu trường của sân khấu trung tâm.

Có vài việc em muốn nói riêng với anh. Nếu anh không đến em sẽ giận đó.

Kính thư, Miku"

... Và thế là, bức thư với giọng điệu khác rõ ràng so với lúc trước (và với cả một cái dấu nụ hôn ở cuối nữa) được gửi cho Shidou, vào buổi tối sau sự kiện ở công ty DEM.

"Làm mấy chuyện như thế này...là sao đây."

Shidou đọc ghi chú trong tay một lần nữa, gãi gãi đằng sau đầu.

Thứ hai ngày 25 tháng 9. Lễ hội Tenou ngày thứ 3 - ngày thứ ba sau trận chiến ở chi nhánh Nhật Bản của công ty DEM.

Sau khi trải qua nguyên một ngày kiểm tra tổng thể trên « Fraxinus», Shidou đi đến Quảng trường Tenou nằm trong khu vực lễ hội Tenou.

So với ngày thứ nhất, số lượng người ít đi đáng kể. Dĩ nhiên, lễ hội Tenou ngày thứ 3, được cho là chỉ dành cho các học sinh của 10 trường

https://thuviensach.vn

tham dự, cũng được biết đến như là lễ hội tàn cuộc.

─Cuối cùng thì, vụ náo loạn bí ẩn xảy ra ở Quảng trường Tenguu được xác định là bởi một loại thuốc gây ảo giác đặc biệt phát tán trong một cuộc tấn công khủng bố.

Dù Shidou cảm thấy việc này là quá bất cẩn, nhưng những người theo Miku mà đã đột ngột tỉnh dậy vào sáng hôm qua, không thể nhớ chút gì về việc đã bị thao túng, và cũng chẳng hề đi điều tra sự thật. Tuy nhiên vấn đề phi lý là họ đã chấp nhận chuyện đó là sự thật. Và việc không ai chết trong cuộc bạo động quả là trong cái rủi có cái may.

Thiệt hại gây cho chi nhánh Nhật Bản của công ty DEM cũng được chuyển thành là do một trận không chấn đặc biệt. Dù rằng các camera giám sát vẫn ghi lại được những hình ảnh nào đó, họ chắc chắn sẽ không chủ ý công khai trận chiến giữa các Tinh Linh và Pháp Sư ra trước công chúng.

Kurumi, người giúp đỡ Shidou, đã rời đi trước khi cậu biết chuyện đó. Cậu nghĩ cô ấy sẽ đến đòi hỏi vài yêu cầu... nhưng kể từ lúc đó, cô ấy đã không xuất hiện lại trước mặt Shidou nữa.

Cậu di chuyển quanh khu vực lễ hội, bước đi chậm rãi.

Do vụ náo động mà ngày thứ hai của lễ hội Tenou phải đột ngột dừng lại, và liệu ngày thứ ba có thể tiếp tục không cũng không chắc chắn được...cuối dùng thì nhờ nhiệt huyết của các học sinh và sự giúp đỡ bí mật của «Ratatoskr», nó cuối cùng cũng có thể an toàn tiếp tục.

Và nhìn qua thì, các chương trình trong ngày thứ hai đã bị hoãn sẽ được tổ chức lại vào ngày mai... đó là tình huống lịch trình thay đổi để có một buổi lễ hội tàn cuộc theo sau bởi lễ hội văn hoá, nhưng các học sinh dường như chẳng hề bận tâm.

https://thuviensach.vn

"Kuku...Shidou. Ngươi đã hoàn toàn bình phục rồi sao? Fuu - như mong đợi ở người đàn ông ta thích thú."

"Hỏi. Tohka vẫn chưa thể đến ư?"

Ghé qua quán maid cà phê, Kaguya và Yuzuru đang mặc trang phục hầu gái hỏi Shidou.

"Phải, có vẻ như cuộc kiểm tra vẫn chưa kết thúc. Tớ sẽ phải mua cho cô ấy một món quà rồi."

"Hmm... Hiểu rồi - vậy, Shidou, tại sao hôm nay ngươi lại ăn mặc như con trai vậy?"

"Đồng ý. Yuzuru cũng muốn biết. Chuyện gì xảy ra với Shiori vậy?"

"Ăn mặc như con trai... Tớ ngay từ đầu là con trai mà!"

Shidou cau có khi cậu hét lớn lên, trong khi tỷ muội Yamai cười vui sướng.

Tớ sẽ trở lại, cậu nói vậy và vẫy tay, rồi Shidou rời khỏi quán maid cà phê.

Đúng vậy. Hôm nay Shidou có vài thứ phải làm.

Đi qua các rạp, cậu bước về phía sân khấu trung tâm. Khi cậu mở cửa, cậu nghe thấy âm điệu vui tươi và những tiếng vỗ tay inh ỏi.

Đứng trên sân khấu là Miku. Đang mặc Linh Phục, và hát với 《Voice》 quyến rũ của cô ấy. Việc mọi người ở đây trở nên điên cuồng cũng là lẽ thường tình.

Sau khi màn diễn kết thúc, đôi vai Miku hơi hạ xuống, khi cô cảm ơn khán giả. Vào lúc đó cả khán đài nổ ra những tiếng vỗ tay như sấm dội.

https://thuviensach.vn

"Cảm ơn rất nhiều, mọi người! Thực sự cảm ơn─"

Sau đó, Miku rời sân khấu. Khán giả lại vỗ tay lần nữa, và hò hét tên của Miku.

Đi qua biển người như thế này để đến phòng chờ sẽ rất khó. Shidou rời sân khấu, và đi vào lối hành lang chỉ dành cho nhân viên.

Sau đó đứng trước cánh cửa dẫn vào phòng chờ, cậu gõ cửa.

"Vâng, vào đi─"

Từ bên trong vọng ra câu trả lời đó. Shidou chỉnh lại hơi thở và mở cửa.

Trong phòng chờ, Miku đang ngồi một mình trên ghế. Một chai nước thể thao được đặt cạnh cô ấy, và xung quanh cổ cô treo một chiếc khăn.

Sau sự cố DEM, ngay cả khi Miku lấy lại được 《Voice》 của mình, cô cũng chưa hề thể hiện sự chống đối, và ngoan ngoãn nghe theo những chỉ dẫn từ nhân viên «Ratatoskr», những người đến dọn dẹp hậu quả.

Khi Shidou không có mặt và do đó không thể phong ấn sức mạnh của Miku, «Ratatoskr» không thể làm gì ngoài việc giám sát cô ấy... nhưng trong quãng thời gian đó, họ không thấy hành vi bất ổn nào từ Miku. Không chỉ vậy, cô ấy thậm chí còn viết một bức thư và bảo họ chuyển cho Shidou nữa. Tâm trí Miku đã trải qua thay đổi nào vậy chứ. Nó như thể là một ác quỷ chiếm giữ cô ấy đã bị trục xuất và cô ấy trở thành một con người hoàn toàn khác vậy.

Thực sự thì─

"! Anh tới rồi à, dar-ling─!"

https://thuviensach.vn

Miku nói với một giọng hăng hái, khi cô nhảy ra khỏi ghế, và bất ngờ ôm chầm lấy Shidou.

"D,darling...!?"

Cách cư xử đột ngột này làm Shidou bất chợt lùi lại. Cậu không thể làm gì ngoài nhìn trân trân vào nụ cười hồn nhiên vô tư lự của Miku.

"Cậu...chuyện gì xảy ra vậy. Tớ tưởng cậu ghét đàn ông chứ..."

"Ufufu, darling là đặc biệt. Anh thậm chí còn là vị cứu tinh của em nữa."

Khi cô nói vậy, cô ấy tiến cơ thể mình lại còn gần hơn. Vòng ngực đẫy đà của Miku ấn vào cậu.

"Chờ..."

Vai của Shidou giật nẩy. Rồi cậu hiểu ra. Từ khuôn mặt Miku hiện ra một nụ cười thích thú... Như thể, nó giống như là lời đáp lại của cô ấy cho nhân cách Shiori-chan của cậu vậy.

Thực vậy, sau lần với DEM, trạng thái tinh thần của Miku cực kỳ ổn định - Ngoài ra, thậm chí cậu còn được nói rằng mức độ tình cảm của cô ấy dành cho Shidou đã tăng vọt...ai mà nghĩ được nó sẽ mãnh liệt như vầy chứ.

Mặc dù cậu đã có cảm giác này trước kia, nhưng chắc chắn là, tính cách của cô ấy, hay đúng hơn, hệ thống giá trị của cô ấy giống như của một đứa trẻ. Một điều mà cô ấy lúc đầu thực sự căm ghét, vì một tác nhân nào đó mà cô ấy sẽ trở nên vô cùng yêu mến nó. Với cô, sự thay đổi này chắc là do sự cố DEM.

Shidou trưng ra một nụ cười gượng. Nghĩ về bức thư, cậu hỏi.

https://thuviensach.vn

"Vậy... Miku. Cậu nói cậu muốn nói chuyện, vậy là cậu muốn nói về cái gì vậy?"

"Aaah, phải rồi."

Miku gật đầu như thể nghĩ về chuyện gì đó.

Không có lấy một hành động thừa nào, đối diện với Shidou─

Cô nhón chân, và hôn Shidou.

"...!?"

Nó quá đột ngột, khiến Shidou mở to mắt và thờ người. Tuy nhiên, Miku lặng lẽ ôm lấy cơ thể Shidou, mà không có ý định rời môi ra.

"Mm..."

"...mm"

Khi hai người hôn nhau, Shidou cảm thấy thứ gì đó ấm áp chảy vào trong người cậu─

Cùng lúc đó, bộ Linh Phục Miku đang mặc, cũng phân rã thành các hạt ánh sáng và tan biến vào không khí.

"Wah...ah!"

Cô ấy hẳn đã nhận thấy điểm này, vì Miku cuối cùng cũng rời khỏi đôi môi của Shidou.

"Sao anh lại thiếu kiên nhẫn thế chứ...d, darling thật là hư hỏng mà..."

"K, không! Tớ không..."

https://thuviensach.vn

"Ufufu, chỉ đùa thôi - từ Yoshino và những người khác, em biết mọi chuyện rồi."

Lúc cô nói vậy, Miku bám chặt lấy cơ thể Shidou trong khi cô cười.

"Eh...?"

Shidou nhíu mày. Điều cô ấy nghe từ Yoshino và những người khác - phải, đó hẳn là, phương pháp để phong ấn sức mạnh của Tinh Linh.

Nói cách khác, Miku, biết rằng sức mạnh của cô ấy sẽ bị phong ấn, vẫn hôn Shidou.

"Miku, cậu..."

Miku, người lo sợ sẽ đánh mất 《Voice》 của mình, tại sao cô ấy lại làm điều đó.

Nghe thấy Shidou nói với một giọng như tên mọt sách, Miku nhẹ nhàng mở miệng.

"Bởi vì lúc đó... anh và em đã có lời hứa rồi."

"Lúc đó?"

"Vâng─...nếu em mất đi 《Voice》 của mình, ngay cả khi những người khác không muốn em nữa, thì Shidou-san vẫn sẽ là fan của em. Chuyện đó - nó không phải là lời nói dối, phải không?"

"Aaah..."

Trong toà nhà chi nhánh DEM Nhật Bản, Shidou đúng là đã nói một điều như thế. Cậu gật đầu.

"Dĩ nhiên rồi."

https://thuviensach.vn

Nhìn thẳng vào mắt Miku, Shidou trả lời chắc chắn.

Đây không phải một lời nói đùa hay một câu trả lời theo kịch bản. Ngay cả với Shidou, người bình thường không hứng thú với những ca sĩ thần tượng hay mấy thứ như vậy, cậu vẫn bị chạm tới bởi giọng ca của Miku.

Rồi Miku nhìn lại Shidou, nở một nụ cười vô tư.

"... Anh, nhớ giữ lời đó. Nếu đó là anh, vậy thì không có vấn đề gì cả. Chỉ có anh...là em có thể tin tưởng."

Đôi tay cô ôm lấy Shidou thậm chí còn chặt hơn nữa, Miku tiếp tục.

"Thậm chí nếu em mất đi 《Voice》 của mình. Thậm chí nếu tất cả mọi người khác không còn đến nghe em hát nữa - miễn là anh ở đó, vậy thì, như thế là đủ rồi. Nếu nó là như thế thì...em sẽ hát, chỉ cho mình anh mà thôi."

"Miku─"

Shidou mím môi và mở đôi bàn tay định đáp lại cái ôm của Miku.

Tuy nhiên, đúng ngay lúc cậu sắp sửa ôm lấy Miku.

Cửa phòng chờ mở ra, và một cô gái mặc đồng phục trường Rindouji bước vào. (TLnote: Damn it)

"Miku-san, khán giả đang mãnh liệt đòi một bài hát khác, chúng em không cách nào điều khiển được sự kiện tiếp theo! Xin hãy hát thêm một bài nữa đi - eh, eh...?!"

Cô gái vẫn giữ cửa mở đứng lặng.

https://thuviensach.vn

Và không nghi ngờ gì. Một idol nổi tiếng với quần áo bị lột ra, (trông như thể là cô ấy) sắp bị xâm phạm bởi một người đàn ông lạ mặt.

"A, ai đó giúp với! Cứu với!"

"Hey...! Chờ đã! Đây chỉ là hiểu lầm thôi!"

Shidou vội vã quay về phía cô gái, người đang trong trạng thái rối loạn quay mặt đi, và rồi bỏ chạy.

Miku nhìn vào Shidou đứng như trời trồng, cuối cùng không giữ được mà phá lên cười.

"Ahaha, không phải tốt hơn anh nên nhanh chạy đi sao? Không thì sẽ bị bắt lại đó?"

"Cậu, nó không có vui đâu..."

Nghe thấy những lời của Shidou, Miku lại cười lần nữa, trước khi ngẩng nhìn lên.

"...Nhưng, đứa trẻ đó, vừa nãy đã yêu cầu một bài hát khác."

"Eh? À... phải"

"Vậy, em không thể đi được rồi. Về bộ đồ thì...phải rồi, em sẽ mượn một cái từ quán maid cà phê - anh sẽ đến và xem chứ? Darling."

Miku hỏi. Đôi mắt cô tràn đầy mong đợi - cũng như thứ vượt cả mức có thể nói là mong đợi, một ánh hào quang ngập tràn một nguyện vọng mạnh mẽ.

"Được thôi!"

Shidou gật đầu chắc chắn.

https://thuviensach.vn

─Trên sân khấu, sáng lên ánh sáng từ dàn đèn.

Ngay lúc này, khu vực ngập tràn tiếng nói vẫn đang đòi hỏi một bài hát khác bị làm cho yên lặng bởi một tiếng hét...

"N─ào, mọi người. Chúng ta lại gặp nhau rồi─"

Trong trang phục hầu gái, Miku một lần nữa bước lên sân khấu, và cả hội trường lại vang lên những tiếng hoan hô nồng nhiệt.

Shidou nằm trong số những khán giả đang theo dõi Miku.

"Cảm ơn vì đã yêu cầu một bài hát khác - tuy nhiên mọi người không thể làm thế đâu, mọi người sẽ gây rắc rối cho những nhân viên đó."

Miku nói trong khi giả vờ hơi giận dỗi, và cả sân khấu tràn ngập lời đáp lại "Xin─lỗi".

"Tuy nhiên, tôi cũng rất vui─. ─Và vậy nên, hôm nay, tôi sẽ đặc biệt hát một bài hát tôi cảm thấy quan trọng nhất với mình."

Sau đó, Miku bắt đầu nhịp nhịp những ngón tay của cô ấy.

Và rồi, từ sân khấu vang lên một giai điệu vui tươi.

Không cần phải nói, cả hội trường ngập trong những tiếng cổ vũ, nhưng đồng thời, tiếng nhạc lớn cũng chảy một cách rõ ràng vào tai họ.

"Đây là..."

Bài hát mà Miku, người đã chịu chứng mất tiếng, từng hát trên sân khấu.

"----!"

https://thuviensach.vn

Miku nhanh chóng bắt đầu hát, bài hát mà cô đã không hát trong một thời gian dài.

Trong bài hát đó, không còn bất kỳ sức mạnh mê hoặc nào nữa. Khán giả cũng cảm thấy có một sự khác biệt giữa 《Voice》 bình thường của Miku với lần này, và họ bắt đầu nghi ngờ.

Tuy nhiên - khi bài hát được diễn, khán giả cũng bắt đầu điên cuồng giống như buổi hoà nhạc hai ngày trước.

Hơn nữa, nó không hề thua kém gì sự cuồng nhiệt mà họ có lúc đòi một bài hát khác.

─Cuối cùng, bài hát kết thúc, và sân khấu chìm trong những tràn vỗ tay và tiếng cổ vũ.

"..."

Nhìn khán phòng ngập tràn tiếng hoan hô, Miku xiết chặt micro, mắt cô nhỏ lệ.

"Mọi người... cảm ơn, rất nhiều..."

Bạn có thể nghe thấy tiếng ồn không ngớt từ khán đài, cũng như giọng Miku tràn đầu năng lượng. Tuy nhiên─

"Cảm ơn anh... rất nhiều, darling... em yêu anh!"

Nghe thấy thần tượng của họ nói những lời với ý nghĩa sâu xa như vậy, khán phòng đột ngột chấn động... Shidou với mồ hôi chảy trên mặt, nhanh chóng chuồn đi.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi

www.dtv-ebook.com

Tập 8 - Natsumi Search

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Mở Đầu: Một Shidou Khác - Doppelgänger

"Cái.....?"

Trên tòa sân thượng của ngôi trường cao trung đó.

Shidou đứng như ngây ra vì bối rối trước sự hiện diện kẻ đang ở ngay trước mặt cậu.

Vì sao ư, rất đơn giản. Đó là bởi vì vẻ ngoài vô cùng kỳ lạ của kẻ đó .

Đúng hơn, không phải là do kẻ kia mang khuôn mặt đáng sợ gì cả. Nếu tình cờ có ai đó đi ngang qua và nhìn thấy, thì ắt hẳn họ cũng chỉ thấy đó là một chàng trai rất đỗi bình thường.

Mái tóc dài tới ngang tầm mắt, gương mặt cũng bình thường. Vóc người trung bình, hiện đang khoác bộ đồng phục mùa đông của trường cao trung Raizen.

Thực ra thì kẻ đó không có gì kỳ lạ cả. Cũng chỉ đơn thuần là một nam sinh bình thường mà thôi.

Nhưng với Shidou thì lại khác. Cậu nuốt ực, từ từ tiến lại; quan sát kẻ đó kỹ càng hơn trong vẻ hoang mang.

"Cậu....cậu là kẻ quái nào đấy?"

".....Tôi là ai á? Cậu đang nói gì thế?"

https://thuviensach.vn

Kẻ kia nhún vai trả lời Shidou.

Rồi nhếch mép.

"Là-- tôi, Itsuka Shidou. Cậu nhìn mà không nhận ra được sao?"

Kẻ đó vui vẻ mỉm cười.

"....."

Shidou bất giác nhướng mày nhìn vào con người bí ẩn đó.

Đúng vậy. Kẻ đứng trước mặt Shidou hoàn toàn giống cậu đến từng chi tiết.

Đôi mắt hắn trừng trừng như muốn vui đùa, sau đó hắn buông ra một tiếng thở dài.

"---Cậu thực sự không nhận ra sao? Là 『Ta』 đây."

"....."

Nghe thấy cái giọng đó, Shidou lại phải mở to mắt thêm lần nữa. Bởi vì đó là giọng của một người phụ nữ, chứ không phải của Shidou.

Song vẫn chưa hết, trước đây Shidou đã từng nghe qua cái giọng này rồi.

"Lẽ nào là..... Natsumi.....?!"

Shidou thốt lên cái tên đó. Người thanh niên trước mặt cậu cười toe toét.

"--Fufu, đúng rồi đó. Cuối cùng cậu cũng nhận ra ta rồi sao, Shidou-kun."

https://thuviensach.vn

"Như-nhưng hình dạng đó là sao? Lý do là gì...?"

Khi Shidou hỏi, nét mặt của Natsumi thay đổi một cách đột ngột.

"Ngươi còn muốn hỏi lý do à? Chẳng phải trước đây ta đã nói với ngươi rồi sao? Ta tuyệt đối không để nó kết thúc đơn giản như vậy được.....! Hãy nhớ cho kỹ. Ta sẽ hủy diệt toàn bộ cuộc sống của ngươi.....!"

Natsumi nói với giọng đầy căm phẫn và pi, chúc ngón cái xuống.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Phù Thủy Tháng Mười - Halloween

Phần 1

"Ufufu-. Này Darling, sẽ không sao nếu em lại gần anh thêm một chút chứ? Đây này."

"Không..... Nghe này, Miku."

"Gì vậy-? À, em mới tìm thấy một cửa hàng đồ ăn Ý ở gần đây này. Anh có bận gì cho tối nay không? Chúng mình có thể đi cùng nhau, nếu như anh thấy rảnh."

"Ah, không, tớ còn phải làm bữa tối cho Tohka và những người khác nữa..."

"Vậy à-, thế thì đưa Tohka-chan và mọi người đi cùng luôn đi. Em không phải hạng người phụ nữ hẹp hòi đâu, anh biết mà? Tất nhiên là em sẽ chiêu đãi, thế nên không cần lo lắng đâu nha."

"Không, đó mới chính là lý do đấy, Miku à..."

Nhìn cô gái đang tựa cả cơ thể mình lên người cậu cùng với một nụ cười ngây thơ ấy, Shidou chỉ còn biết gượng cười.

Sở hữu một mái tóc xanh nhạt mượt như nhung đầy quyến rũ, cùng với làn da mịn màng luôn được chăm sóc kỹ lưỡng đến nỗi không để lại chút tì vết nào. Không nghi ngờ gì nữa, đây đúng là một cô gái rất xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

Cô gái này tên là Izayoi Miku, hơn Shidou một lớp, nhưng lại không hề giống như những đàn chị thông thường. Hiện giờ, trong mắt của cậu thì cô ấy giống một cô bé đầy ngây thơ và trong sáng hơn.

Nhưng dù vậy, cơ thể cô ấy vẫn phát triển một cách đẫy đà cùng vòng một vô cùng gợi cảm ấy và cứ mỗi khi cô cử động thì nó lại dúi sát vào cậu, điều này khiến Shidou chẳng biết phải làm gì cả. Mồ hôi cứ thế mà túa ra khắp khuôn mặt của cậu trong khi cậu không thể làm gì khác ngoài việc nhìn thẳng vào đôi mắt cô ấy.

Không những thế, cái cách tiếp cận ngây thơ vô số tội này của Miku không phải là điều duy nhất khiến cậu phải đớ cả người ra.

"....."

Lườm lườm- một ánh nhìn đang dán chặt lên toàn thân Shidou.

.....Đúng vậy. Đó là em gái của Shidou, Itsuka Kotori, vẫn đang ngồi đối diện với Shidou và Miku.

Cô bé là một cô gái đầy cá tính với mái tóc được buộc thành hai bím với hai dải ruy băng màu đen, đôi mắt tròn xoe giống như trái đấu, cùng cây kẹo mút Chupa Chups đang được ngậm trong miệng. Hiện cô bé đang khoác một chiếc áo khoác có màu đỏ thẫm trên vai trong khi đang ngồi chống cằm bằng một tay và nhìn chằm chằm đầy bực bội vào bộ đôi Shidou cùng Miku đang âu yếm nhau (mặc dù chỉ là một chiều).

Ngay lúc này, Shidou và họ đang ngồi trong gian phòng của chiếc Không trung hạm «Fraxinus».

Một không gian mờ ảo như thể muốn rũ bỏ hết mọi ánh sáng. Chiếc ghế mà Shidou cùng Miku đang ngồi được đặt ở trung tâm, và những chiếc bàn dài được xếp xung quanh họ. Ở đây có bầu không khí đầy căng thẳng

https://thuviensach.vn

giống như một phòng thẩm vấn hay là một tòa án hơn.... Thế mà, Miku lại chẳng có vẻ gì là quan tâm đến điều đó cả.

".....lúc nào như vậy cũng được sao, Miku."

"Eh, ý em khi nói 『lúc nào』 là gì thế?"

Biểu hiện của Miku không có chuyển biến gì xấu cả, nhưng Kotori nghiến răng và đập tay xuống bàn.

"Là. Nó. Đấy!! Tôi đang nói về việc thu thập thông tin! Không phải cô đã nói 『Tôi sẽ không nói ra bất kỳ điều gì nếu như không có Darling ở bên cạnh đâu』 sao? Cũng vì thế mà chúng tôi mới đặc biệt cho phép cho cô ngồi cùng anh ấy đấy."

"Aah, giờ em lại đề cập đến nó à, mà cũng đúng là vậy nhỉ."

Ahaha, Miku cười và nhìn về phía Kotori nhưng tay cô ấy vẫn siết chặt lấy cánh tay Shidou.

Haa, Kotori thở một hơi dài trước khi lật sấp tài liệu đặt gần tay mình.

".....Trước hết, tôi có một vài câu hỏi."

"Được thôi, rất sẵn lòng- xin cứ tiếp tục đi."

Miku đầy thoải mái mà nói vậy. Kotori lại thở dài một tiếng nữa trước khi tiếp lời.

"Liên quan đến năng lực của cô, Thiên Sứ của cô, tôi có rất nhiều điều muốn hỏi nhưng..... Có lẽ tôi sẽ hỏi sau, bây giờ chưa phải lúc. Nhưng có một điều quan trọng mà tôi cần phải xác nhận, ngay lập tức--"

Nói xong, Kotori chỉ ngón tay thẳng về phía Miku.

https://thuviensach.vn

"--Sự tồn tại của cái thứ đã biến cô thành Tinh Linh."

"..........!"

Trong lúc Kotori nói, má Miku khẽ giật giật.

"Cô không phải là một Tinh Linh thuần chủng, mà cơ bản là một con người,-- không nhầm lẫn gì đâu phải không?"

"....."

Nghe những lời Kotori nói, Miku rướn đôi lông mày lên một chút, rồi buồn bã. Theo một cách nào đó, Shidou thấy nhịp thở của cô ấy đang dần bất ổn định hẳn.

Trong chốc lát cậu thoáng nghĩ..... có một hoàn cảnh nào đó khiến cho Miku không thể trả lời câu hỏi của Kotori chăng nhưng, cậu đã lập tức suy nghĩ lại.

Thời điểm khi Miku trở thành một Tinh Linh. Đó là khi Miku đã rất thất vọng về con người cũng như đã tuyệt vọng đối với thế giới này. Dường như cô ấy hơi lưỡng lự để kể lại sự kiện đã xảy ra trong thời gian đó.

"Cậu có sao không Miku, nếu việc này khó khăn, cậu có thể nghỉ ngơi một lát cũng được..."

"Không, em ổn mà."

Khi Shidou nói vậy thì Miku đã lắc đầu.

"Em đã có Darling ở bên cạnh rồi. Kể cả trong quá khứ có ra làm sao, thì em cũng đã quyết định là sẽ bước tiếp rồi."

"Miku....."

https://thuviensach.vn

Sau khi Shidou đầy dịu dàng mà vỗ về tấm lưng cô ấy như thể muốn động viên, Miku gật đầu.

".....Phải. Vài tháng trước..... tôi đã bị mọi người phản bội. Tôi đã mất đi giọng hát của mình bởi chứng mất tiếng do tâm lý, rồi ngay trước mặt tôi, người đã hoàn toàn mất đi hy vọng để tiếp tục sống thì -- 『Vị Thần』 đó đã xuất hiện."

Sau khi Miku nói xong, cậu cảm thấy ánh mắt Kotori hơi đanh lại một chút. Shidou cũng khẽ nhíu mày.

Nhưng Miku không nhận thấy những biểu cảm thay đổi của Shidou và Kotori, cô tiếp tục nói.

"【Này, ngươi có muốn sức mạnh không? Ngươi có muốn một quyền năng đủ lớn để có thể thay đổi cả thế giới này không?】. 『Vị Thần』 đã nói với tôi như vậy đấy, rồi đưa ra một viên bảo ngọc ánh tím rực rỡ. Sau đó, khi tôi đưa tay ra để nhận lấy nó, viên ngọc ấy như thể đã tan chảy mà đi vào trong cơ thể của tôi .... Tức thì, tôi được nhận «Voice» đầy ma lực đến độ có thể buộc tất cả mọi người đều phải tuân theo mọi điều tôi nói-"

"Vậy sao."

Kotori nhăn mặt và lầm bầm, rồi dựng đứng cây kẹo mút đang ngậm lên.

"Làm ơn hãy nói thêm cho tôi biết về mọi thứ mà cô biết về tên 『Thần』 ấy hay cái đại loại thế cũng được."

"Dù em có nói vậy thì, mọi thứ...."

Cảm thấy khó xử vì điều gì đó, hàng chân mày Miku đã nhíu lại như chữ bát (八).

https://thuviensach.vn

"Theo một cách nào đó mà tôi cảm thấy nó rất bí ẩn. Sự thật là nó đã ở đó nhưng, hình ảnh kẻ đó trong ký ức của tôi lại như bị nhiễu ấy. Thực sự là tôi đã nghe thấy tiếng hắn ta nói, thậm chí khi tôi đã hiểu nội dung, tôi vẫn hoàn toàn không biết được chất giọng đó là gì---không biết vì sao nhưng tôi cảm thấy sự hiện diện của chính hắn đã bị làm mờ....."

"".....Thế à."

Kotori nhẹ thở dài khi nói vậy. Dù sao, cô trông cũng không quá thất vọng. Rất có thể, cô đã phần nào đoán trước được phản ứng này của Miku.

"Rồi, tôi sẽ thay đổi câu hỏi. Sau khi nhận được Linh Lực, có bao giờ cô bị một cơn rối loạn cảm xúc tiêu cực hay cảm thấy nhận thức bị gặm mòn chưa?"

"Em nói đến..... rối loạn cảm xúc à. Không, không có bất kì một sự kiện nào như thế xảy đến với tôi cả....."

"Fuun."

Kotori nheo đôi lông mày lại trong khi đang viết cái gì đó vào tập tài liệu trong tay.

"Kotori, đó là....."

Khi Shidou nói vậy, 「Đúng」 nét mặt Kotori thể hiện sự đồng ý.

"Em nghĩ rằng những sự kiện đã xảy ra với chúng ta cũng tương tự với Miku vậy---Nhưng em băn khoăn là tại sao. Có thể là có sự khác biệt về bản chất của các loại Linh Lực, hay có khi là do mỗi người mỗi khác..... hoặc cũng có thể «Phantom» đã hiểu rõ cách trao Linh Lực cho con người từ cái lần với em chăng? Haah, thậm chí nếu quả thật là như vậy thì, việc đem chúng ta ra coi như lũ chuột thí nghiệm là một điều không thể chịu được."

https://thuviensach.vn

Nhún vai, lời cô bé nói đầy sự ghê tởm. Shidou cũng nghiến răng mà siết chặt bàn tay mình lại.

«Phantom». Thực thể đã ban Linh Lực cho Miku và Kotori, rồi biến họ thành Tinh Linh.

Đó là một Tinh Linh, một con người, hay là một giống loài nào đó khác? Tại sao nó lại có khả năng biến con người thành Tinh Linh, thế quái nào khiến nó phải làm vậy--- 『Thứ đó』 thật y như từ «Phantom» (bóng ma) và mọi thứ về nó vẫn là rất bí ẩn.

"Muu-"

Khi Shidou đang chìm đắm trong suy nghĩ, tay cậu bất ngờ bị giật mạnh. Cậu nhìn sang, thì Miku đang phồng má puu lên.

"Làm ơn đừng lờ em và trầm ngâm chỉ với hai người như thế chứ."

"Aah..... Rất xin lỗi."

Sau khi Shidou cười gượng, Kotori ho một tiếng rồi suy tính lại.

"Tôi xin lỗi. Nhưng đừng lo lắng quá. Việc thu thập thông tin chỉ mới bắt đầu thôi. Có lẽ tôi sẽ nghe thêm những giải thích chi tiết kể từ bây giờ. Chúng tôi không thể bỏ qua khả năng ký ức của cô bị thao túng bởi «Phantom», vì vậy hãy gắn các điện cực lên đầu cô để xem thử một chút sóng não của cô có được không-?"

Kotori nở một nụ cười. Ngược lại, mặt Miku thì khó chịu cùng mồ hôi chảy dài trên má.

- x X x -

-Cuối cùng, khi ánh chiều tà đã nhuộm tối xung quanh thì cũng là lúc Miku được Kotori thả ra.

https://thuviensach.vn

Được dịch chuyển đến trước cửa của nhà Itsuka bởi Cổng Dịch Chuyển của «Fraxinus», Miku kiệt sức mà loạng choạng bước đi cho dù đã được Shidou đỡ.

"O-oioi, cậu ổn chứ?"

"Vâng, em thấy hơi mệt một chút....."

Nói vậy, cô bỗng thở dài.

".....Không biết vì sao nhưng giờ em cảm thấy như muốn ngả thẳng vào tấm futon ngay sau khi về nhà hôm nay ấy..... Darling, em rất xin lỗi nhưng mà, về vụ đi ăn đó, chúng ta có thể dời nó vào dịp sau được không?"

"Eh? Aah, không sao đâu mà...."

Sau khi Shidou nói vậy, Miku vòng hai tay ôm quanh ngực cậu và paaa, vẻ mặt cô trở nên rạng rỡ lại.

"Hnn, Mouu, Darling quả là tốt nhất nha."

Vẫn giữ nguyên tư thế đó, cô tì người sát vào cậu hơn bao giờ hết.

"O-oi, cậu là một idol đấy, cứ như vậy là không tốt đâu....."

Khi mặt Shidou chuyển thành màu đỏ và quay đi hướng khác, mặt Miku thoáng ngạc nhiên.

Đúng vậy. Cô gái ngây thơ hiện vẫn đang ôm lấy Shidou vào lúc này, Izayoi Miku, là một idol sở hữu một chất giọng đầy diệu kỳ, và cũng là một người khá nổi tiếng.

Vì cô hoạt động như một ca sỹ ẩn danh trong một thời gian dài, nên ít người biết mặt cô nhưng.....nhờ lệnh cấm xuất hiện trên tivi bị dỡ bỏ vào

https://thuviensach.vn

vài tháng trước, mà bây giờ gương mặt cô đã được đưa lên khắp Nhật Bản. Nếu như khoảnh khắc vô tư vô lo như thế này bị lộ thì ngay lập tức sẽ sớm có vài bức ảnh scandal mất thôi.

Thế nhưng, nii, Miku cong môi lên như thể nhìn thấu được những gì mà Shidou đang nghĩ.

"Fufu, những thứ đó không quan trọng. Nếu như mà lũ paparazzi ấy có núp lùm đâu đó, em cũng dễ dàng khiến bọn chúng phục tùng em thôi. Kể cả có là thứ 6 hay chủ nhật cũng chẳng sao đâu, để xem nào..."

".....Không, tớ nghĩ là chủ nhật thì khá hiếm đấy....."

Khi Shidou cười gượng, Miku nở một nụ cười fufu.

"Darling, anh đã từng nói rồi mà? Kể cả khi không ai nghe những ca khúc của em, anh vẫn sẽ là fan duy nhất của em. Vì thế.....không sao cả đâu. Chỉ cần có darling ở bên cạnh, bất luận có chuyện gì xảy ra em cũng không màng đâu."

"AAh..... Đúng là vậy."

Sau khi Shidou nhìn lại phía Miku, cậu nhẹ nhàng gật đầu một chút.

Có lẽ thấy được phản ứng của Shidou, Miku nở nụ cười thỏa mãn, rồi rời khỏi người Shidou.

"Ồ vậy, em rất xin lỗi về ngày hôm nay. Em mong sớm được gặp lại anh lắm đó, Darling ơi."

"Aah, gặp lại sau."

"Vâng-. Vậy...."

https://thuviensach.vn

Đột nhiên Miku quàng hai tay qua cổ Shidou, và hnn- đưa môi cô về phía trước.

"Cái.....!? C-cậ-cậ-cậu làm gì thế, Miku.....!?"

"Eeh? Sao..... Chỉ là một nụ hôn tạm biệt thôi mà....."

"K-không, chỉ là cậu không sợ scandal sao, có kỳ lắm không?"

"Uun, moou, anh đúng là dễ xấu hổ quá đấy. Không sao đâu mà-. Lại gần đây chút nào."

"O-oi, đợi đ....."

Miku dùng sức kéo cả hai tay. Mặt Shidou dần dần tiến về phía trước bất chấp ý chí của cậu--

"Ah-! Hai người đang làm cái quái gì vậy!"

Đột ngột có tiếng ai từ bên phải, cậu xoay vai qua.

Cả Shidou và Miku cùng lúc quay mặt về hướng giọng nói ấy phát ra. Ở ngay đó, có một cô gái với đôi tay đang run run trong lúc đôi mắt đang mở ra trừng trừng.

Cô có một mái tóc đen dài gợn sóng sau bờ vai, và một đôi mắt màu pha lê tuyệt đẹp. Khó có ai có thể quên được cô ấy nếu đã từng trông thấy qua dù chỉ là một lần, vẻ đẹp mà cô ấy có là độc nhất vô nhị.

Yatogami Tohka. Bạn cùng lớp của Shidou và cũng là hàng xóm. Đồng thời-- cũng như Miku, là một Tinh Linh với Linh Lực đã bị phong ấn bởi Shidou. Vì đã đến giờ ăn tối, nên chắc cô ấy đang tính ghé qua nhà Itsuka.

"To-Tohka!"

https://thuviensach.vn

"Ara, Tohka-san. Lâu rồi không gặp nha."

Trong khi Miku nói với giọng điệu vui vẻ, Tohka bước đến và lôi Shidou ra khỏi Miku. Sau đó, như thể để bảo vệ Shidou, cô dang rộng hai tay ra và đứng chắn ở giữa họ.

"Cậu có ổn không Shidou! Miku chết tiệt. Tôi nghe nói cô sửa đổi bản thân rồi, vậy mà cô lại đang định làm cái gì thế hả!?"

Sau khi Tohka vẫn đang nhìn trừng trừng, có thể nghe được ba tiếng bước chân khác nhau đang tiến lại đây từ hướng Tohka đã đến.

"Fuun, cô dám cả gan động đến Shidou, tài sản chung của ta với Yuzuru sao. Được rồi, tại sao bọn ta không chu đáo mà dạy cô ta một bài học về sự đáng sợ của Yamai tỷ muội này nhỉ?"

"Cảnh báo. Nếu như cô muốn tiếp cận với Shidou, yêu cầu trình đơn với lý do rõ ràng lên Yuzuru và Kaguya, chủ sở hữu của cậu ta."

Sau khi nói vậy, cặp song sinh cùng đứng trước Miku,

Một là Kaguya với khuôn mặt cương nghị đặc trưng với mái tóc búi lên cao. Một là Yuzuru với tóc tết 3 bím dài với gương mặt ảm đạm. Có thể nhận ra hai người qua kiểu tóc cùng nét mặt..... Nhưng đơn giản hơn, chỉ cần đưa mắt xuống thấp một chút, là có thể thấy được sự khác biệt đến vô vọng về ngoại hình của hai người họ ngay ấy mà.

Một tiếng nói nhẹ nhàng có thể được nghe thấy tiếp ngay sau phía họ.

"L-Làm những việc như thế ở giữa đường..... em nghĩ nó không tốt đâu....."

Người nói ra điều đó, là một cô gái nhỏ nhắn cùng với chiếc mũ xụp che ngang mắt-- Yoshino với gương mặt đang nhuộm sắc anh đào. Cùng

https://thuviensach.vn

lúc đó, Yoshinon, chú thỏ rối ở trên tay cô bé, paku paku cũng mở miệng ồn ào hẳn lên.

『Nee- thế là không tốt đâu đấy, anh bạn ạ.-Yoshino vẫn chưa thử qua kiểu đó đâu. Thế nên vì sao không nhân cơ hôi này-』

"Yo-Yoshinon.....!"

Yoshino hoảng hốt mà vội vã bịt mồm của Yoshinon lại. Còn Yoshinon cố vùng vẫy hai cái tay bé xíu của mình một cách đầy đau khổ.

Nói về vấn đề này, vì Yoshino vốn sống trong khu cách ly của «Fraxinus», nay đã quen với lối sống một người bình thường, nên cô bé cũng đã được chuyển đến sống ở một căn phòng trong ngôi nhà này vài ngày trước.

Yamai tỷ muội và Yoshino. Những cô gái này cũng tương tự như Tohka, sỡ hữu Linh Lực---- và đều có một mối quan hệ không được tốt với Miku cho lắm.

Không sai. Vài tháng trước, họ đều đã trải nghiệm việc bị thao túng cả linh hồn lẫn thể xác bởi vì Linh Lực của Miku. Có thể vì lý do đó mà họ vẫn còn chút cảnh giác đối với Miku.

Tuy nhiên, Miku không quan tâm đến những gì họ nói mấy và ara, đôi mắt cô lấp lánh hẳn lên.

"Lâu lắm không gặp rồi nha, Yoshino-chan, Kaguya-chan và Yuzuru-chan nè. Tớ rất xin lỗi về lần đó. Tớ đã luôn mong muốn có dịp nào đó để cùng xin lỗi mọi người đấy."

Nói xong, cô cúi đầu xuống. Có lẽ họ cũng hơi bối rối trước hành động này, cả 3 người nhìn nhau trong sự lúng túng.

https://thuviensach.vn

Nhưng Tohka không hề mất đi sự thận trọng của mình mặc dù đã thấy biểu hiện của Miku và cô vẫn tiếp tục đứng trước Shidou.

"Vậy ý định của cô là gì ? Cô vừa làm cái quái gì với Shidou lúc nãy thế hả!"

"Eh? Chỉ là một nụ hôn tạm biệt thôi mà? Tohka không thường làm vậy sao?"

"Nụ h-ôn..... tạm biệt ư?"

Tohka nhướn lông mày lên và quay lại nhìn Shidou trong lúng túng.

".....Người bình thường cũng làm như vậy đúng không?"

Tohka hỏi trong sự nghi ngờ. Không thể chịu đựng việc nó sẽ trở thành một sự hiểu lầm, Shidou lắc đầu.

"Không phải đâu, nói dối đấy! Hôn khi tạm biệt, điều đó---"

"Eeh, không lãng mạn sao? Sao Tohka-chan không thử đi nha?"

【CÁI...!?】

Shidou, Tohka, Yoshino cùng Yamai tỷ muôi đều há hốc mồm ra khi nghe thấy những lời Miku vừa nói ra đó.

Tuy nhiên, Miku làm bộ mặt ngạc nhiên trước hành động bất ngờ ấy và ngập tức pon, vỗ 2 tay vào nhau như thể nghĩ ra một điều gì đó.

"Tớ biết rồi!Tớ vừa nghĩ ra một ý này! Tớ sẽ hôn darling trước. Sau đó, tớ sẽ trao lại nụ hôn của darling bằng cách hôn Tohka-chan ha. Thấy sao nào? Một mũi tên trúng hai con chim! Không phải nó rất độc đáo sao!?"

https://thuviensach.vn

"Tạ-Tại sao tôi lại phải hôn cô!?"

"Eh? Là bởi vì, không phải tớ đã nói là tớ sẽ hôn darling trước rồi sao?"

"Mu.....umu"

"Chẳng phải nó sẽ giống như Tohka hôn darling sao?"

"Muu.... V-Vậy sao....."

"Không, đừng có mà 「vậy sao」 chứ."

Sau khi cậu nói vậy để ngăn không cho Tohka suýt bị thuyết phục mà nghe theo, đôi vai Tohka ngay lập tức khẽ rung lên.

"Mi-Miku chết tiệt! Cô dám coi tôi cứ như con ngốc à!"

"Tớ nào có nghĩ như vậy.....Ah! Vậy hãy làm như thế này nhé. Đầu tiên tớ với Tohka-san sẽ hôn nhau, sau đó tớ sẽ hôn darling- Những cảm xúc nồng cháy của Tohka-san sẽ được tớ đích thân trao trọn đến darling ngay."

"Cái.....!?"

"Hnn-"

Miku đặt 2 tay lên trước ngực như thể đang cầu nguyện và đưa đôi môi của cô về phía trước trong khi đôi mắt đã nhắm lại. Tohka bối rối lắc đầu của mình hết trái rồi lại phải, rồi bỏ chạy ra khỏi chỗ ấy.

"Aan, tại sao cậu lại chạy vậy. Chờ tớ với nào."

"Đừ-Đừng đuổi theo tôi!"

https://thuviensach.vn

Sau khi hét lên thất thanh, Tohka chạy đến chỗ nhóm Yoshino và các cô gái khác.

"Kyaa....."

"Cái-cái đồ ngốc này! Đừng có mà qua đây chứ!"

"Rùng mình. Mau chạy thôi, Kaguya."

Mọi người đều thốt lên, và tất cả đều bỏ chạy khỏi Miku.

"Aah, moou, nếu đã như vậy, để mọi việc lại cho tớ nhé!"

【WAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!】

"Ha-haha....."

Nhìn Miku có vẻ hạnh phúc đến tận đáy lòng khi đuổi theo mọi người, Shidou bất đắc dĩ nở một nụ cười.

Nói thế nào nhỉ-- có lẽ cô ấy đã vượt qua bức tường chống đối, ràng buộc bản thân mình, rồi "lao" vào mọi người một cách tương đối đơn giản như vậy đấy.

Phần 2

"Fumu....."

Sau khi Shidou và Miku trở lại mặt đất, Kotori đặt tay lên cằm mình trong khi đang xem xét lại về cuộc nói chuyện vừa nãy của cô với Miku trong gian phòng đó của «Fraxinus».

Trên màn hình đang chiếu trước mặt cô, nó hiển thị kết quả từ dữ liệu ghi âm giọng của Miku. Cô kiểm tra lại nó rất nhiều lần trong khi soạn thảo và biên tập lại để trình lên «Rounds».

https://thuviensach.vn

Thông thường, những loại công việc như thế này vốn dành cho những thành viên khác trong tổ chức. Nhưng do những vấn đề này liên quan «Phantom», thế nên Kotori phải tự thân làm vì cô đã trực tiếp gặp «Phantom».

Miku là người duy nhất ngoại trừ Shidou và Kotori, đã gặp trực tiếp «Phantom». Miễn là mỗi từ của cô ấy có chứa ít nhất thông tin ẩn nào đó để tiếp cận «Phantom» thêm một chút, thì Kotori không thể yên tâm mà giao việc này cho những người khác trong tổ chức được.

"Vậy là Viên Kết Tinh Tinh Linh sắc tím ấy đã được trao cho Miku....., rốt cuộc thì «Phantom» có bao nhiêu viên Kết Tinh Tinh Linh đây..... Giả như hắn có thể tạo ra số lượng không giới hạn thì--"

Trong khi mắt nhìn theo những chữ và tay gõ trên bảng điều khiển, cô lẩm bẩm nói một mình.

Và, đúng lúc ấy.

"Hyaaaa!?"

Đột nhiên có một thứ lành lạnh chạm vào má cô bé khiến Kotori cất lên tiếng hét the thé.

"Cái-Cái gì vậy, đừng có đùa chứ.....!"

Lúc vẻ mặt cô hãy còn ngạc nhiên, cô thấy một cô gái xuất hiện từ đâu đó trạc tuổi mình, đứng đó và chìa một lon café cho cô.

Mái tóc được buộc thành một bím, cô ấy là một cô gái rất nổi bật với cái nốt ruồi nhỏ dưới khóe mắt trái. Theo cách nào đó, mà cô ấy có nét tương tự như Shidou vậy.

https://thuviensach.vn

"Cố gắng như vậy là tốt, nhưng mà cô có nghĩ rằng mình đang quá sức quá không?"

Sau khi nói vậy, cô gái đó----Takamiya Mana đã nở một nụ cười.

".....Tôi biết, thậm chí không cần cô phải nói đâu."

Cô bé trả lời lại với một giọng thất vọng, rồi nhận lon cafe từ tay Mana. Cô mở lon ra, và uống một ngụm, cái vị đắng chát trộn lẫn với ngọt bùi tuôn chảy qua lưỡi cô.

"Vậy, sao rồi? Có tiến triển gì không?"

".....Thật đáng buồn là không. Ta chỉ biết duy nhất một điều, là tên «Phantom» đã xuất hiện trước mặt ta vào 5 năm trước, và 『Thứ』 mà Miku đã gặp, có lẽ là cùng một sự tồn tại--"

Đang giữa chừng câu nói, Kotori nhíu mày lại.

".....Dù sao thì tại sao cô lại ở nơi như thế này?"

"Heh?"

Khi Kotori nheo nửa mắt nói, Mana nghiêng đầu thắc mắc.

"Ý cô là gì khi hỏi 「tại sao」? Tôi đi qua cửa trước như bình thường thôi mà. Hoora, đến cả những thứ như vậy mà cô còn không nhận ra, chắc hẳn là cô mệt mỏi lắm rồi đây. Mau đi nghỉ một chút đi--"

"Không phải chuyện đó! Cô! Tôi nhớ là tôi đã bảo cô nghỉ ngơi đi rồi mà! Cô vẫn chưa bình phục trở lại đâu, cô thật là liều quá đấy.....!"

Kotori đập bàn và hét lên.

https://thuviensach.vn

Không sai. Mặc dù Takamiya Mana hiện đang nằm trong sự bảo vệ của «Ratatoskr», song cô bé vốn là một pháp sư thuộc nhóm chấp hành thứ 2 của tập đoàn DEM. Trong suốt khoảng thời gian đó, toàn bộ cơ thể cô đã dùng để nghiên cứu ma thuật và để đổi lấy một năng lực mạnh mẽ; điều này khiến cơ thể của cô bé đã bị tổn thương rất nghiêm trọng.

"Tôi đã nói với cô rồi mà. Nếu cô ngay lập tức nhận điều trị bởi các chuyên gia ở «Ratatoskr» này, cô có thể kéo dài sinh mạng của mình dù chỉ là thêm một chút! Nhưng ngay cả khi như vậy.....!"

"Ồ ờ, đúng thực vậy ha. Ahahahahaha..... Vậy, tốt hơn thì tôi nên....."

Mana nở một nụ cười như thể vừa bị nghe mắng và chuẩn bị chạy trốn. Sau khi đứng lên khỏi chiếc ghế, Kotori dựa người mình về phía Mana để không cho cô đi.

-Nói một cách chính xác, cô vùi khuôn mặt mình vào lưng Mana và ôm thật chặt.

"Ko-Kotori-san?"

".....Cảm ơn cô. Nếu cô không ở trên «Fraxinus» lúc đó, tôi không biết đã có chuyện gì xảy ra nữa rồi."

"....."

Khi Mana quay lại, pon pon, cô bé nhẹ nhàng vỗ về đầu của Kotori.

"Có gì đâu-- Thậm chí tôi còn từng được cô cứu mà. "Trả nợ" cô càng nhanh càng tốt thì tôi mới yên lòng được."

Nói xong, Mana lại tươi cười.

https://thuviensach.vn

Kotori nhẹ nhàng lau những giọt nước mắt trên khóe mi, rồi nhún vai fufu.

".....Phải nói như thế nào đây, cô mới đúng thực là em gái của Shidou. Điều này khiến tôi có chút ghen tị đấy."

"Heh?"

"Không có gì đâu----Chỉ là..."

Sau khi Kotori nhắm mắt cô lại, siết, cô dồn sức vào cả hai tay và ôm người Mana thật chặt.

"Tôi rất cảm kích về những việc cô đã làm. Nhưng chuyện này và chuyện kia là khác nhau. Tôi buộc phải đưa cô đến đúng nơi các chuyên gia và tiến hành điều trị thôi."

"K-Không, nghe này, tôi phải truy đuổi «Nightmare». Không có ai thích hợp làm đối thủ của cô ta hơn ngoài tôi....."

"Đúng là việc điều tra về Kurumi là một vấn đề khẩn cấp nhưng mà, không phải cô đang có một vấn đề khó giải quyết hơn à.....!"

"E-err, Kotori-san? Vẻ mặt đáng yêu của cô đang chuyển sang một cái gì đó rất đáng sợ thì phải....."

Mana nở một nụ cười kiên quyết trong khi vặn người. Kotori siết chặt hơn để không cho Mana đi.

Đúng lúc đó. Khi một thứ gì đó được hiển thị trên màn hình ở trong phòng làm việc của Kotori, một âm thanh phát ra từ loa phát thanh.

⌈--Chỉ Huy Itsuka. Có một tín hiệu được truyền từ Trụ Sở-ở.....!?⌋

https://thuviensach.vn

Xuất hiện bên trong cửa sổ, phi hành viên Shiizaki của «Fraxinus» giật nảy mình. Như thể cô vừa thấy một thứ gì đó không nên thấy.

Và cứ thế, Kotori đã thốt Ah lên. Khi họ nhìn thấy khuôn mặt của Shiizaki thì Shiizaki cũng có thể nhìn thấy tình huống đang ở đây. Ngay lúc này, Kotori với Mana đang ôm ấp nhau với cảm xúc cực kỳ nồng nhiệt. Nếu bất ngờ mà nhìn thấy cái cảnh này, cũng chẳng lạ gì khi cô ta nảy sinh ra hàng tá hiểu lầm trong đầu cả.

Sau khi hốt hoảng mà buông Mana ra, Kotori quay lại nhìn màn hình.

"Đừng có hiểu nhầm! Tôi làm thế chỉ để giữ Mana không chạy trốn được thôi-"

Thoát khỏi sự ràng buộc của Kotori, Mana chạy vụt đi với tốc độ đáng kinh ngạc. Mặc dù Kotori với đôi tay ra như cố nắm lấy cô bé ấy lại một lần nữa-- nhưng đã quá muộn rồi. Mana trượt khỏi tay của Kotori với một tư thế hào nhoáng và chạy ra khỏi nơi đó.

"Ah, được thôi.....! Tôi sẽ bắt cô điều trị một khi cô quay lại."

"Tôi sẽ nghĩ điều đó!"

Mana vừa nói vừa vẫy vẫy cánh tay. Cùng lúc đó, âm thanh do cánh cửa tự động đóng lại cũng phát ra.

"Cô ta, thật là....."

Sau khi gãi đầu, Kotori ngồi xuống ghế và quay lại nhìn màn hình.

".....Sao, có việc gì thế? Từ Trụ Sở à?"

⌈Ah, v-vâng. Có một thông điệp được gửi tới Chỉ Huy thông qua kết nối ngầm. Tôi liên kết với nó nhé?⌋

https://thuviensach.vn

"Được, tôi trông cậy vào cô cả đấy."

⌈Rõ.⌋

Nói xong, Shiizaki bật giao diện điều khiển chính lên. Trong khi đó, gương mặt của Shiizaki biến mất khỏi màn hình và thay vào đó là gương mặt ai đó bắt đầu hiển thị lên. Cô ấy là một người mà cô đã gặp nhiều lần rồi, cô ấy là một trong những thư ký của Eliot Woodman, Chủ Tịch của «Rounds» trong «Ratatoskr».

⌈Tôi rất xin lỗi vì đã gọi trong lúc cô đang bận, Chỉ Huy Itsuka.⌋

"Tôi không phiền đâu, có chuyện gì mà đột ngột vậy."

⌈Err, thật ra, thì Ngài Woodman--⌋

Vẻ mặt cô thư ký đó hơi nhăn lại khi tiếp tục.

Phần 3

Chủ nhật, ngày 15 tháng 10. Đây là thời điểm để những món đồ trang trí cho bầu không khí của lễ Halloween ngập đầy trong thành phố. Shidou và Tohka đang đi đến phố mua sắm để mua nguyên liệu cho bữa tối.

"Ooh..... Shidou, cái gì thế kia?"

Sau khi nói vậy Tohka chỉ tay về phía cái đầu bí ngô ma quái to lớn ở lối vào cửa hàng tạp hóa.

"Aah, đó là 『Jack O' Lantern』. Nó được làm bằng cách đục bí ngô. Nhưng, cái đó không phải là bí ngô thật đâu mà chỉ là bằng nhựa thôi."

"Bí ngô? Cậu thấy con ma kia màu cam mà? Không phải bí ngô có màu lục sao?"

https://thuviensach.vn

"Aah, ở Nhật hầu hết chúng có màu xanh, nhưng kia là những loại bí ngô ở nước ngoài."

"Cái..... Nếu một quả bí ngô lại to đến vậy, hắn sẽ dư cả đống dù đã làm những món ăn như Tempura, súp và cả những món luộc nữa."

Tohka tròn xoe mắt trầm trồ khi gật đầu.

À thì, cậu cũng nghe nói là loại bí ngô được sử dụng để làm 『Jack O' Lantern』 thường chỉ dùng để tiêu khiển chứ hiếm khi thực sự được dùng để ăn nhưng-- chẳng có lý do gì để phá vỡ giấc mơ của Tohka cả.

"Hn-, nhân tiện lúc chúng ta còn ở đây, hãy mua một quả bí ngô lúc về cho bữa tối nay đi. Hình như còn cần thịt băm, tớ nhớ như vậy, vậy hãy làm nó với thịt băm nhỏ và luộc đun sôi hoặc cho nó vào bánh Croquette nhé. Ooooooooooooh!"

Mắt Tohka sáng lấp lánh trong khi đôi tay vẫy sung sướng pun pun.

"Umu, tớ nghĩ nó rất tuyệt đấy! Tuy nhiên, tớ đã hiểu cách băm nhỏ và đun sôi rồi, nhưng còn bánh Croquette.....? Chẳng phải bánh Croquette làm từ khoai tây sao?"

"Thông thường thì nó như vậy. Nhưng không phải nó sẽ ngọt và ngon hơn nếu được làm từ bí ngô sao."

Nói xong, Tohka nhắm mắt lại vài giây như để tưởng tượng cái vị ngon ấy và ực, nuốt nước bọt của mình xuống.

".....Umu, vậy hãy làm một bữa Croquette nào! OK, cứ quyết định vậy nhé, giờ thì đi thôi nào Shidou!"

Nói xong Tohka chỉ tay về phía người bán rau củ và rảo bước đi thật nhanh.

https://thuviensach.vn

"O-oi, sẽ nguy hiểm nếu cậu đi chẳng chịu nhìn trước-"

Vừa đúng lúc Shidou nói vậy, Tohka đã đâm sầm vào một người vừa đi ra từ lề đường và ngã một phát ê cả mông.

"Unuu!"

"Ooto....."

"Aaahmou, tớ nói rồi mà. Hoora, cậu không sao chứ?"

"Mu.....umu."

Sau khi giúp Tohka đứng dậy, cậu quay lại người vừa va phải Tohka.

Ở đó là một người đàn ông trung niên khoảng 50 tuổi đang ngồi trên một chiếc xe lăn và người đẩy ông ấy là một phụ nữ đeo kính tầm 20 tuổi.

"Cháu rất xin lỗi vì đã không vô ý. Bác có sao không? Tohka cũng mau xin lỗi đi."

"Mu.....cháu xin lỗi. Là tại cháu đã không để ý đằng trước."

Tohka cúi thấp đầu xuống tỏ vẻ hối lỗi. Nhưng người đàn ông đó chỉ mỉm cười lịch sự, lắc đầu và nói tiếng Nhật một cách trôi chảy không như vẻ bề ngoài.

"Không, bác cũng xin lỗi. Cháu có sao không, ojou-san?"

"Umu, cháu không sao ạ."

"Tốt rồi. Nếu một cô gái đáng yêu như cháu mà bị thương thì sẽ tệ lắm đây, có lẽ bác sẽ phải rơi xuống địa ngục mất thôi."

Người đàn ông nói với một giọng điệu dí dỏm. Nói một cách khéo léo như thế, chắc hẳn ông ấy cũng là một dân chơi vào thời trai trẻ đây. Shidou

https://thuviensach.vn

thầm nghĩ, mình phải học cái này..... còn phần Tohka, má cô không ửng hồng nhưng cái nhìn của cô lại ngây ra.

Khi Shidou nghĩ vậy, người đàn ông đập vào tay như thể vừa nhớ ra điều gì.

"Bác mới chợt nghĩ đến điều này, có một vài điều mà bác muốn hỏi một chút. Cả hai cháu có biết bệnh viện công nằm ở đâu không?"

"Bệnh viện.....? Aah, nếu vậy, bác có thể thấy nó sau khi đi thẳng qua khu phố mua sắm. Ngay khi ra khỏi con đường đó, bác rẽ trái, sau đó rẽ phải sau chiếc đèn giao thông thứ 3 và tiếp tục đi thẳng."

Sau khi Shidou nói vậy, người đàn ông lắc đầu umu.

"Bác không hiểu nó cho lắm..... Xin lỗi, nhưng phiền cháu có thể dẫn bác đến đó được không?"

Shidou gãi gãi má mình. Cậu và Tohka có vài thứ phải mua bây giờ nhưng..... Dù sao thì nó cũng không xa cho lắm nên cậu cũng chẳng bận tâm gì nhiều nếu chỉ chừng đó.

"Được ạ. Lối này."

Vừa nói, cậu vừa bước như sắp băng qua phố mua sắm.

"Xin lỗi về việc này. Người Nhật thật tốt bụng thật đấy. Bác rất biết ơn."

"Không, không có gì đâu ạ. Eeer--"

"Aah, gọi bác là Baldwin. Còn cô ấy là Karen."

Trong khi nói vậy, người đàn ông-- tên là Baldwin đó đã trỏ ngón tay cái ra người phụ nữ đang đẩy chiếc xe lăn ở phía sau. Sau đó, người phụ nữ

https://thuviensach.vn

được gọi là Karen đã đáp lại duy nhất một câu 'Rất vui được gặp cậu' rồi tiếp tục im lặng.

Đó là một cô gái Bắc Âu có mái tóc màu vàng với đôi mắt xanh lam. Dù đây là lần đầu tiên cậu gặp cô ấy nhưng không biết sao, Shidou cảm thấy như cậu đã gặp một người phụ nữ Karen này ở đâu đó trước đây thì phải.

"Có chuyện gì sao?"

"Ah, không ạ.....tên cháu là Itsuka Shidou."

"Còn cháu là Yatogami Tohka."

Khi Shidou và Tohka nói vậy, Baldwin gật nhẹ đầu thoải mái.

"Ừm, có lẽ bác phải tạ ơn trời vì đã cho bác gặp được một cặp đôi tuyệt vời này ở một đất nước xa lạ thôi."

"Như.....!"

"Nu.....?"

Shidou vô ý thốt ra những từ này. Cũng có thể Tohka không hiểu ý của Baldwin, hoặc cô cảm thấy nghi ngờ về phản ứng của Shidou, Tohka hơi nghiêng đầu.

"Có chuyện gì sao Shidou-kun?"

"Ch-húng cháu không phải là một cặp đâu ạ....."

"Oyaa, thì ra bác nhầm à? Rất xin lỗi."

Baldwin nhún vai còn Shidou cũng lau mồ hôi rỉ trên trán mình.

Thế nhưng, từ đằng sau Shidou, Tohka chọt ngón tay vào lưng cậu.

https://thuviensach.vn

"Shidou. Cặp đôi gì cơ?"

"Eh.....!? Không, đó là....."

Khi Shidou bối rối, Baldwin chuyển ánh mắt sang Tohka.

"Tohka-san. Đã bao lâu từ khi cháu gặp Shidou-kun rồi?"

"Mu? Để cháu xem nào.....khoảng nửa năm rồi thì phải ạ."

"Vậy sao. Nghĩa là vào khoảng tháng 4. Khoảng thời gian lễ khai mạc và tuyển sinh ở Nhật Bản à. Hai cháu gặp nhau ở đó sao?"

"Không. Cháu gặp Shidou trong một cơn Không Chấn-"

"Waah!"

Shidou la hoáng lên gián đoạn những lời nói thật thà của Tohka.

Tohka để ý ngay. Cô mở to tròn đôi mắt của mình và tiếp lời để giấu ông ấy.

"Kh-không phải đâu. Cơn Không Chấn đó chỉ là cơn chấn động không gian bình thường thôi ạ, nhưng mà, cháu không phải nguyên nhân của nó đâu, err....."

"Kuh, giữa cơn Không Chấn, chúng cháu đã gặp nhau trong hầm trú ẩn !"

"U-umu! Đúng vậy đó ạ!"

Khi Shidou nói vậy, Tohka thay đổi ngay và đồng ý với nó.

Mặc dù chỉ đạt được mục đích một chút, nhưng cái lý do này cũng có thể tạm chấp nhận được. Shidou lo âu mà nhìn vào Baldwin.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt không một chút nghi ngờ, Baldwin nhìn cả cuộc nói chuyện của hai người họ chỉ với một nụ cười. Dường như, họ đã thành công trong việc gạt ông ấy. Shidou vỗ nhẹ vào ngực mình mà thở phào.

Nhưng sao mà ở biểu hiện của Baldwin, có một sự lúng túng như thể ông đoán được hết mọi thứ liên quan đến tình hình của bên này.

"Ta hiểu rồi. Giống như định mệnh vậy."

Baldwin chậm rãi, ông thở dài xúc động và nói tiếp.

"--Tohka-san. Hiện tại cháu có hạnh phúc không?"

"Nu?"

Trước câu hỏi đột ngột ấy, Tohka mở to mắt. Tuy nhiên, Tohka không lộ chút do dự và gật đầu thật rõ.

"Umu, bây giờ cháu rất hạnh phúc ạ!"

"Vậy sao?"

Baldwin nói và mỉm cười.

Rồi-- Đúng lúc đó.

-
UUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU---

Đột nhiên.

Từ loa phát thanh của thành phố được đặt ở những phố mua sắm, một âm thanh chuông báo động cực lớn rung lên và vang to.

"Cảnh báo Không Chấn.....!"

https://thuviensach.vn

Cùng lúc với tiếng la của Shidou, cuộc di tản được bắt đầu ngay sau tiếng loa phóng thanh và những người đang mua hàng ở gần đó vội vã chạy đến hầm trú ẩn gần nhất.

Tuy nhiên, Shidou không thể di tản đến hầm trú ẩn cùng với mọi người được.

Một khi hồi chuông báo động Không Chấn vang lên thì nó có nghĩa là--có một Tinh Linh sẽ xuất hiện. Cậu phải lập tức liên lạc với «Fraxinus», để họ đưa cậu đến đó với Cổng Dịch Chuyển.

"E-err! Baldwin-san! Ở đây rất nguy hiểm. Xin bác hãy nhanh chóng di tản đi ạ!"

"Aah, bác cũng đang định thế. Còn cậu?"

"Eh? Cháu-cháu, err, cháu có vài việc cần làm trước....."

Shidou trở nên bối rối khi trả lời như vậy, Baldwin chỉ nhún vai và mỉm cười.

"Ồ, ta nghĩ rằng đó không phải là một câu hỏi hay nhỉ. Ta mong sẽ sớm có một dịp may mắn nào đó mà chúng ta gặp lại nhau lần nữa---Cố gắng lên nhé. Ta để lại Tinh Linh đó cho cậu."

"Eh.....?"

Câu nói thoáng qua của Baldwin, khiến Shidou tròn mắt và cổ họng không khỏi nghẹn ứ lại.

Tuy nhiên, ông ấy không đáp lại mà lệnh cho Karen rồi sau đó họ quay trở lại con đường mà họ đã đến.

"Shidou, cậu làm gì vậy?"

https://thuviensach.vn

"A-aah....."

Nghe thấy lời nói của Tohka, Shidou rời mắt khỏi Baldwin và Karen. Cậu lấy ra chiếc tai nghe Incam cất túi bên phả và đeo vào tai để liên lạc với «Fraxinus».

"Ngài đang định làm gì vào lúc này vậy.-- Có vẻ như có vài cuộc liên lạc từ Chỉ Huy Itsuka."

Sau khi chia tay Itsuka Shidou và Yatogami Tohka, Karen vừa đẩy chiếc xe lăn vừa hỏi Baldwin.

"Haha, ta vừa khiến bọn họ lo lắng nhỉ. Nhưng mà dù sao thì lúc này «Fraxinus» vẫn còn phải bận rộn một chút với cơn Không Chấn này. Vậy nên cứ lặng lẽ đi sơ tán thôi vậy-- Aah, và, nếu ta nhớ chính xác thì có một thành viên của DEM đã bị bắt cùng thời gian đó với «Berserk». Dù gì thì cũng đã tới Nhật Bản rồi, chúng ta cũng nên đi nói chuyện với cậu ta một lúc nhỉ?"

"Vâng. Tôi sẽ sắp xếp."

Karen nói một cách rất vô tư. Baldwin khẽ gật đầu

"--Vậy, có vấn đề gì với họ không?"

"Theo những gì tôi thấy, thì lúc này không có vấn đề gì đâu. Họ vẫn sẽ ổn thôi."

"Ta hiểu rồi, thế thì tốt."

Sau khi nói vậy, cô thở dài fuu.

Tháng trước. Một Tinh Linh đã biến thành Nghịch Thể và chàng trai đã triệu hồi được một vài thiên sứ ấy, Itsuka Shidou.

https://thuviensach.vn

Tất nhiên, ông đã nhận được báo cáo kết quả nhưng, ông vẫn mong chờ được gặp trực tiếp họ để có thể giải tỏa hết nỗi lo lắng của mình.

Song có vẻ những sự lo lắng đó thật sự là không cần thiết lắm. Những lời nói mà ông đã nghe được từ Tohka vẫn vang lên trong đầu ông và ông thả lỏng đôi môi mình.

"-Ta rất vui khi đã đến thăm nước Nhật này. Cô bé đó trông rất hạnh phúc."

Sau khi nói vậy, ông ta--- Elliot Baldwin Woodman đã khẽ mỉm cười.

Phần 4

"Cái này.....nói sao nhỉ, sởn cả gai ốc đấy....."

Được chuyển đến nơi diễn ra Không Chấn bởi Cổng Dịch Chuyển, Shidou nhìn khung cảnh xung quanh và má cậu cũng đã bắt đầu lấm chấm mồ hôi.

Vụ chấn động lớn xảy ra trong đường kính 1 km, một hình tròn rộng lớn đã được vạt ra như thể nó là một vùng đất đã được cày cực đẹp sẵn từ trước. Một cơn Không Chấn. Cái tên này mô phỏng một sự chấn động nhưng không phải ở mặt đất mà là ở trong không gian và khuôn mẫu thảm họa này khi bộc phát ra rất đặc trưng.

Thế nhưng, khi mà Shidou đang nhìn vào hậu quả để lại của Không Chấn vào ngay lúc này.

Ở rìa phía Nam nơi mà trận chấn động đã tan biến, có một vài cấu trúc kỳ lạ hiện ra.

Chiếc tàu siêu tốc dừng lại giữa trời, ngôi nhà đu quay với những con ngựa không đầu. Những Tách Cafe Xoay bị nứt và một ngôi nhà gương bị

https://thuviensach.vn

phá hủy một phần.

Chúng đều phủ một lớp gỉ sắt có lẽ từ ít lâu trước đó, và cũng không phải là đã trở thành như thế chỉ bởi vào cơn Không Chấn vừa nãy.

Phải. Nơi mà Shidou được gửi đến bởi Cổng Dịch Chuyển, là một công viên giải trí đã bị bỏ hoang ở bên ngoài thành phố Tenguu.

Cái tên chính thức của nó thì không rõ. Thậm chí ngay cả những cư dân sinh sống gần đó khi được hỏi, nó cũng chỉ được biết đến như là 『Bãi tha ma』 mà thôi. Có vẻ như nó là một cơ sở mà hầu như đã không thể thoát hoàn toàn khỏi thảm họa của vùng trời miền Nam Kantou vào 30 năm về trước, và sau cái thảm họa đó, hiển nhiên du khách đến đó sụt giảm nhanh chóng---nói đúng hơn, gần như chẳng ai, và nó bị bỏ phế trong nháy mắt.

Mà trên hết, dù nó không bị ảnh hưởng trực tiếp của bất kỳ cơn Không Chấn nào, nhưng nguồn phụ trợ tái cơ cấu cho nó không hề được đưa ra, thế là nó bị để mặc cho nguyên xi như vậy từ đó đến giờ, nhìn khu vực nội thành Tenguu vẫn tiếp tục phát triển không ngừng. Khiến nơi này trở nên thật đáng buồn làm sao...

Mặc dù lần này lại xuất hiện một cơn Không Chấn khác, nhưng bán kính chỉ nằm trên không của công viên này, lớp gỉ sét vẫn cứ còn nguyên.

Khung cảnh buổi tối tạo đi cùng với nó, tạo nên một khung cảnh rất kỳ quái. Giống như, công viên này chẳng khác gì một diễn viên phụ và toàn bộ hạ tầng bị nuốt chửng bởi ngôi nhà ma đang mở rộng lãnh thổ.

"Cái bầu không khí ở đây thật sự quá....."

「Đừng có phàn nàn vớ vẩn nữa.」

https://thuviensach.vn

Khi Shidou đắng lòng lẩm bẩm một mình, giọng Kotori quở trách cậu đã vang lên qua thiết bị Incam đeo trên tai phải.

⌈Tinh Linh vừa xuất hiện hiện đã di chuyển sang phía Tây từ điểm xảy ra cơn Không Chấn. AST sẽ sớm đến thôi. Mau đi nói chuyện với cô ta trước khi dính phải những đụng độ không cần thiết nào.⌋

"Anh hiểu rồi....."

Sau khi Shidou khẽ gật đầu, cậu trực chỉ về phía Nam-- tàn tích của một công viên giải trí.

Thành thực mà nói, cậu vẫn chưa sẵn sàng cho việc này, nhưng bây giờ không có thời gian để lo lắng về nó. Mặc dù cậu đã đi trước một bước, nhưng AST- Biệt Đội Diệt Trừ Tinh Linh sẽ rất nhanh chóng mà đến đây thôi. Trước khi việc đó xảy ra, cậu phải trò chuyện với Tinh Linh đó nhiều nhất có thể.

Nhưng-- khi Shidou đang chạy trong nơi đổ nát đó, cậu đột nhiên dừng bước lại.

".....huh?"

Cậu nói với giọng điếng người và đứng chết lặng.

⌈Này? Anh đang làm cái quái gì thế? Vị trí Tinh Linh vẫn còn ở xa---⌋

Trong nghi ngờ, Kotori cũng dừng lời nói của mình giữa chừng. Có nhiều khả năng cô cũng nhìn thấy cảnh mà Shidou nhìn thấy chiếc camera tự động.

Vâng. Tại đó, công viên giải trí đổ nát được xếp lại với những cấu trúc vặn vẹo kiểu Gothic và những bia mộ hình chữ thập biến nơi đấy trông thật

https://thuviensach.vn

ghê rợn.

"Cái..... cái quái gì thế này ?"

Một cảm giác thật lạ khi như bị lạc vào một bộ phim hài kinh dị được dàn dựng bởi sử dụng những hiệu ứng CG mới nhất hoặc một loại hình ảnh PV giả lập, Shidou tự véo má mình theo bản năng. Đương nhiên một cái đau buốt chạy dài trên má cậu.

"Công viên này đang sống lại..... Không thể nào như vậy được....."

⌈--Có thể chứ. Dù tín hiệu có vẻ yếu, nhưng ở đây có phản ứng với sóng Tinh Linh. Em không rõ chi tiết về nó lắm nhưng mà, chắc hẳn nó liên quan đến năng lực của Tinh Linh này.⌋

Kotori nói vậy sau khi lấy lại được sự bình tĩnh của mình. Shidou nhìn chằm chằm ra khung cảnh quái đản ở gần đó và nuốt nước bọt.

----Rồi.

"Araan?"

Khi Shidou vẫn đứng chết lặng ở đó trong sự hoang mang, một giọng nói phát ra từ phía trên.

Cậu ngẩng mặt mình nhìn lên, và khi đấy, ở trên nóc nhà thờ trước mắt cậu, có một cái bóng của ai đó lạ lẫm.

Một cô gái ngồi trên chiếc thập giá trong khi ánh chiều tà đã nhuộm sang màu cam.

Cậu không thể nhìn thấy rõ ràng được vì ánh sáng đằng sau hắt xuống nhưng-- cậu có thể nhận thấy rất rõ ràng chiếc mũ cực kỳ nổi bật mà cô gái đó đang đội.

https://thuviensach.vn

Chiếc mũ vành rộng và đỉnh nón hơi cong.

Không sai. Như thể là-- 『Phù Thủy』 vốn thường hay xuất hiện trong những câu chuyện cổ tích vậy.

"Ufufu, hiếm có thật đấy, làm sao ngờ được là ta lại gặp một con người trước cả AST khi mà ta vừa mới bị kéo đến đây cơ chứ."

Tinh Linh đó cười khúc khích và pyon, nhảy xuống khỏi cây thập giá.

Sau khi nhẹ nhàng bay lơ lững giữa không trung, cô đáp xuống ngay trước mặt Shidou.

Cô ta là một người phụ nữ khá thon thả trong bộ Linh Phục được thiết kế với màu đen tuyền của bóng đêm pha chút ánh cam của chiều tà. Cậu có thể thấy, cô ta chỉ hơn đôi mươi một chút. Vóc dáng cao ráo cùng với đôi tay và chân khámảnh khảnh và, đặc biệt là vòng một có đỗi khêu gợi đó. Dáng vẻ cô ấy phải nói là hoàn hảo, đến nỗi những người mẫu thường xuất hiện trên trang bìa của các tạp chí cũng không khỏi mang lòng ghen tỵ.

Cô ta là một thiếu nữ đẹp đến tuyệt trần-- tựa như đã sở hữu hết mọi nét đẹp lý tưởng nhất của mọi người phụ nữ trên thế gian này vậy. Mái tóc dài thướt tha và bóng mượt của cô trải dài dưới vành rộng của chiếc mũ, trong lúc đó, đôi mắt mà có thể nhầm tưởng như viên ngọc lục bảo của cô chứa đầy sự thích thú khi về nhìn về Shidou.

"Fuun.....?"

Tinh Linh đó tiến mặt sát lại gần Shidou như muốn quan sát cậu một cách tỉ mỉ hơn. Điều đó khiến Shidou khẽ giật mình theo phản xạ một chút.

Có vẻ cô ta nghĩ hành động của Shidou có chút gì đó rất thú vị, mà Tinh Linh ấy lại một lần nữa khúc khích cười.

https://thuviensach.vn

"Fufu, cậu không cần phải sợ thế đâu. Ta có ăn thịt cậu gì đâu mà."

"E-errm, Tôi--"

Trong khi Shidou đang nghĩ cách để đáp lại, Tinh Linh đưa tay ra và nâng cằm Shidou lên.

"Heeh..... Cậu khá dễ thương đấy. Có chuyện gì với cậu à? Nếu ta đúng, thì khi ta đến với thế giới này, sẽ có một hồi chuông báo động vang lên ở thế giới này phải không?"

"C-Cái đó....."

Trong khi Shidou vẫn đang rối trí thì có tiếng Kotori vọng ra trong tai phải cậu.

⌈Shidou, các lựa chọn bắt đầu xuất hiện đấy.⌋

Từ màn hình chính của «Fraxinus», nơi họ vẫn đang theo dõi Shidou và Tinh Linh giống phù thủy kia, một cửa sổ hiện ra.

AI trên «Fraxinus» đã đáp ứng lại tình hình đó và hiển thị các lựa chọn.

① "Chỉ có một lí do thôi. Tôi đến đây là để gặp cô."

② "E-Em không biết gì cả..... Em không kịp chạy trốn, trước khi nhận ra thì đã thấy mình ở đây mất rồi....."

③ "Đầu tiên thì, sẽ không sao nếu cho phép tôi bóp bộ ngực ấy một chút chứ?"

"Tất cả các thành viên---- hãy chọn đi!"

https://thuviensach.vn

Khi Kotori hét to lên từ ghế chỉ huy, tất cả những phi hành viên ở trong khoang bắt đầu thao tác trong màn hình của mình.

Lập tức, tổng số kết quả đã được hiển thị trên màn hình.

① và ② thì suýt soát nhau còn---- không có ai chọn ③ cả.

"Chà.....Có lẽ vậy."

Kotori nói vậy trong khi đang đung đưa cây kẹo mút trong miệng của mình, Nakatsugawa từ khoang dưới cắn ngón tay mình.

"Nên là ①. Chúng ta vẫn chưa có manh mối nào về tính cách của đối phương, hành động kì quặc sẽ rất nguy hiểm."

Tuy nhiên, như thể để phản đối lại, lúc này Minowwa nói.

"Không, phải là ② chứ. Nakatsugawa là đàn ông nên ông không thể biết cái này được nhưng, Shidou-kun là mẫu người luôn có thể khiến cho đối tượng bên kia cảm thấy hài lòng dựa theo bản năng làm mẹ của mình! Và chúng ta có thể thấy đấy, Tinh Linh lần này lại đáng tuổi của một onee-san! Đây chính là lúc tốt nhất để sử dụng triệt để lợi thế này để làm vũ khí."

Minowa nói bài diễn thuyết với đầy nhiệt huyết, thì Shiizaki thốt lên một tiếng Ah nhẹ nhàng để thể hiện sự bằng lòng.

"Vậy sao, không phải tôi không hiểu được nó.....Nhưng điều này bất ngờ thật, số ③ lại không có lá phiếu nào. Tôi nghĩ một người nào đó như Kannazuki lại giả ngốc nữa."

Kotori đảo thế chân mình trong lúc quay người vòng tròn và nhìn lại đằng sau phía ghế của chỉ huy. Có thể nhìn thấy một người đàn ông có chiếc mũi dọc dừa cao ráo đang làm một bộ mặt cực kì nghiêm trọng đứng ở đó.

https://thuviensach.vn

"Điều đó là không thể nào. Tôi luôn luôn nghiêm túc mà."

"Vậy lý do thực sự là gì?"

"Cô ta đang phô bộ ngực khủng bố của mình một cách quá thô thiển, và với những bộ ngực lẳng lơ như vậy thì tôi hoàn toàn chẳng có chút hứng thú nào hết."

"....."

"Nếu có lựa chọn là 『Liếm vào phía bên kia của đầu gối của cô ấy』 thì tôi sẽ cân nhắc thêm."

"....."

Choi choi, Kotori ngoắc tay ra hiệu cho anh ta lại gần và khi Kannazuki khuỵu gối xuống, cô chọt cây kẹo mút đang ngậm vào thẳng mắt anh ta.

"Nwwwwwwwwwwwwoooooooooooo!?"

Kannazuki ôm hai mắt mình lại mà ngã ngửa về phía sau.

Kotori rút một chiếc kẹo mút mới từ trong hộp kẹo của cô ra trong khi đang bật chiếc mic kết nối với bộ đàm Incam của Shidou.

「--Shidou, chọn ② đi. Làm đôi mắt của anh long lanh lên hết sức có thể rồi đồng thời hướng cái nhìn cún con vào cô ta ngay đi.」

".....eh,eehhhh....."

Nghe hướng dẫn vang lên từ tai phải, Shidou đau khổ mà nhướn lông mày lên. Giờ Shidou cũng đã là một học sinh cao trung rồi.

https://thuviensach.vn

Dù là trong bất kì tình huống nào, cậu cũng không hề muốn phải hành động như một đứa con nít như vậy cả.

"Có chuyện gì xảy ra vậy?"

Tuy nhiên, có lẽ cô ta nhận ra có gì đó khác lạ khi mà gương mặt Shidou đột ngột bỗng nhiên nhăn, Tinh Linh đó đã nghiêng đầu. Cậu muốn tránh bị nghi ngờ nhưng thời gian giữa hai người đã kéo dài được khá lâu rồi. Không còn cách nào khác, cậu đành làm theo chỉ dẫn của Kotori và mở miệng nói trong khi rụt rè nhìn cô ấy với đôi mắt cún con.

"E-err.....Em..... không biết gì cả. Em không kịp chạy trốn và khi nhận ra thì đã ở đây rồi....."

"...!"

Sau Shidou nói vậy với đôi mắt rơm rớm, Tinh Linh ấy ngay lập tức mở to đôi mắt của mình ra.

Khi còn hơi đỏ mặt, cô ấy nở một nụ cười nii.

"Fuun..... Vậy à. Cậu tên là gì?"

"E-eerrr.....là Itsuka Shidou."

"Shidou-kun sao. Ufufu, một cái tên đáng yêu làm sao."

"E-err, còn chị?"

Khi Shidou nói vậy, Tinh Linh đó cười phá lên dễ thương fufu.

"Ta là Natsumi. Chà--- ta thường bị con người các cậu gọi là «Witch»."

"Natsumi.....san."

https://thuviensach.vn

"Fufu, Natsumi là được rồi. Ta cũng không cần kính ngữ như vậy đâu. Ta thích cách gọi thông thường hơn."

"E-errr..... Vậy thì, Natsumi."

Khi Shidou gãi gãi má trong khi gọi tên cô ấy, Tinh Linh-- Natsumi cũng gật đầu đầy hài lòng.

Sau đó, aah, cô ấy vỗ 2 tay mình lại, pon, như thể nhớ ra được điều gì đó.

"À phải. Fufufu, ta đã nghĩ đến việc hỏi chúng khi ta đã gặp một con người lần này."

Khi cậu nghĩ cô ấy định đi dạo một vòng quanh chỗ đó, thì tiếng cạch phát ra nhẹ từ gót chân cô ấy khi cô đứng tạo thế, rồi một lần nữa nhìn thẳng vào Shidou.

"Này, Shidou-kun. Ta có một vài điều cần hỏi nhưng, có ổn không nếu ta hỏi cậu câu này trước chứ?"

"Eh? Ha-haha..... Xin cứ tiếp tục đi."

Rắc rối thay, sau khi Shidou gật đầu, Natsumi giơ một tay lên và nhoẻn miệng đầy gợi cảm khi cười.

"Shidou-kun, cậu có nghĩ..... Ta đẹp không?"

"Heh?"

Shidou mở to mắt của mình ra và ngạc nhiên với câu hỏi bất ngờ đó.

Thì, nếu cậu được hỏi cô ta có đẹp hay không, thì cậu sẽ trả lời có, không một chút do dự. Không có gì để nghi ngờ về việc này cả.

https://thuviensach.vn

Nhưng, tại sao Natsumi lại hỏi câu hỏi này..... Cậu cũng không biết nữa. Hay có ẩn ý gì trong đó chăng? Khi cậu bắt đầu nghĩ như vậy, cậu càng cảm thấy khó để trả lời hơn.

⌈Shidou, anh đang làm gì vậy. Nếu anh chần chừ quá lâu, Natsumi có thể sẽ thấy khó chịu đấy.⌋

Giọng nói đầy lo lắng của Kotori thoảng qua tai Shidou.

Đúng như vậy, điều Kotori nói là đúng. Sau khi cương quyết, Shidou mở miệng nói với Natsumi.

"A-aah.....Em nghĩ chị thực sự rất đẹp!"

"Quả đúng như ta đoán!"

Biểu hiện của Natsumi ngay lập tức trở nên đầy sức sống, cô vui vẻ xoay mình với hai tay đang đặt lên trên đôi má.

"Này, này, Shidou-kun. Cụ thể hơn? Cậu nghĩ ta đẹp ở chỗ nào?"

"Eh? Err.....hàng mi của chị dài này, và sống mũi sọc dừa nữa....."

"Un un!"

"Và, vóc dáng chị cao ráo đồng thời lại vô cùng mảnh mai nữa, và phong cách chị thì quá ư tuyệt vời....."

"Gì nữa, gì nữa!?"

"Còn nữa, mái tóc của chị còn cực kỳ bóng mượt và đẹp đến vô cùng luôn....."

"Phải! Cậu hiểu ta lắm đấy! Quả nhiên Shidou-kun rất hiểu ý ta!!"

https://thuviensach.vn

Sau khi Natsumi thốt lên, cô ôm lấy Shidou thật chặt. Bị bộ ngực to lớn và mềm mại ấy đè lên thân mình khiến gò của má cậu thuận theo lẽ tự nhiên ửng đỏ lên.

Natsumi chẳng hề để ý đến việc đó mà vẫn tiếp tục ôm Shidou trong một niềm hạnh phúc vô cùng mãnh liệt.

Nhưng--- đột ngột, khi cậu thấy tâm trạng hạnh phúc ấy của cô bỗng nhiên ngưng lại, cậu băn khoăn điều gì đó đã khiến vẻ mặt Natsumi nhuộm màu cô đơn, và lúc ấy, cô nói rất nhẹ nhàng.

".....Đúng như dự đoán. Cái ta này.....rất đẹp....."

"Eh?"

Shidou nhíu mày lại. Điều này có ý nghĩ gì chứ?

Nhưng trước khi Shidou kịp hỏi câu hỏi đó, Natsumi đã quay lại.

"A-raa.....?"

".....?"

Shidou ngẩng mặt nhìn theo hướng nhìn của Natsumi-- lập tức nhận ra nguyên do.

Bầu trời đã nhuộm đỏ màu hoàng hôn. Song ở trong nó, có vài chiếc bóng đen mập mờ với những thiết bị máy móc bao quanh.

"AST.....!"

Đúng vậy. Biệt Đội Diệt Trừ Tinh Linh của JGDSF. Mục đích là để tiêu diệt các Tinh Linh, họ là một tổ chức có mục tiêu hoàn toàn tương phản với «Ratatoskr».

https://thuviensach.vn

Nhưng, Shidou nheo mày lại. Đội hình chữ V của AST sử dụng trên bầu trời. Trong đó, người tiên phong thường lệ là Origami, không hề có trên đấy.

"Shidou-kun, cậu biết về AST sao?"

"! Ah-"

Bị Natsumi hỏi, Shidou giật nảy mình. Có lẽ, cậu lại thốt ra những điều không cần thiết rồi.

Nhưng, Natsumi không bận tâm lắm và nhẹ nhàng xoa đầu cậu như khen ngợi một đứa trẻ.

"Cậu quả thật là hiểu biết lắm đấy. Ngoan lắm, ngoan lắm."

"Ha-haha..... Cảm ơn chị."

Cô ấy đúng là một Tinh Linh hơi bị hâm một chút. Shidou cười gượng khi đáp lại.

Tuy nhiên, cậu không đủ thời gian để nán lại đó quá lâu. AST đang đến vậy điều đó có nghĩa là----

⌈Shidou! Chạy mau!⌋

"........!"

Cùng lúc với tiếng hét của Kotori dội vào màng nhĩ tai phải của cậu, thì cậu đã nhận thấy có những vệt sáng từ bầu trời, hàng tá tên lửa đang dội thẳng xuống chỗ Shidou và Natsumi.

"U-uwah.....!"

https://thuviensach.vn

Hét lên theo phản xạ, cậu ôm đầu. Nhưng, không như Shidou, Natsumi vẫn rất bình tĩnh và nở một nụ cười fufu trước khi giơ cao tay phải của mình lên và hô lớn.

"--Vậy, đã đến lúc làm việc rồi, «Haniel»."

Lúc Natsumi nói vậy, một cây chổi xuất hiện từ trong không gian và đáp vào tay của Natsumi. Mặc dù nó mang hình dáng của một cây chổi, nó có một thứ kim loại hay một viên đá quí được gắn ở trên đỉnh, và tỏa một thứ ánh sáng lấp lánh đầy huyền ảo.

Có lẽ-- nó chính là một Thiên Sứ. Một vũ khí với sức mạnh tuyệt đối mà Tinh Linh nắm giữ.

Natsumi sử dụng cây chổi làm nó bay một vòng trước khi đâm đuôi nó xuống nền đất. Tức thì đỉnh của cây chổi mở ra và phát ra một thứ ánh sáng rực rỡ như đang phản lại ánh chiều tà của bầu trời.

Chỉ trong nháy mắt--

Pon, một âm thanh nhộn nhộn phát ra và biến tất cả những quả tên lửa đang lao về Natsumi và Shidou thành những củ cà rốt.

"Huh.....?"

Vẫn chưa kịp hiểu chuyện gì đang xảy ra, sau khi Shidou mở mắt ti hí, những củ cà rốt hình tên lửa rơi xuống mặt đất và BÙM, âm thanh của vụ nổ này cũng hài hước y như thể nó được dựng lên từ trò đùa một bộ manga nào đó.

"V-vừa nãy, là gì....."

"Đợi chút nha, Shidou-kun."

https://thuviensach.vn

Sau khi nói xong, Natsumi ngồi lên chiếc chổi trước sự kinh ngạc của Shidou, nhào một vòng rồi bay lên bầu trời.

".....! Cô ta đang tới kìa! Khai hỏa!"

Đội trưởng AST ra lệnh mọi người trong đội để đáp trả lại. Những pháp sư được dàn quân từ khắp bầu trời cùng lúc nổ súng và hàng loạt viên đạn bắt đầu bay về phía Natsumi.

Tuy nhiên, Natsumi không hề có chút hoảng sợ nào. Sau khi lượn lòng vòng như chiếc lá đang thong dong, cô lại một lần nữa kích hoạt đỉnh của cây chổi và nó lại phát ra một ánh sáng lấp lánh đến rực rỡ. Ánh sáng tỏa ra, không chỉ bao bọc lấy những quả tên lửa được phóng ra mà cả những thành viên của đội AST.

Ngay khắc tiếp theo--

"Cái.....cái gì thế này.....!?"

Lúc đó, không chỉ tên lửa mà kể cả những thành viên của AST chìm trong lớp ánh sáng đó ngay lập tức bị biến đổi hoàn toàn thành những thứ khác. Thỏ này, những chú cún này, có cả gấu trúc nữa. Họ đều bị biến đổi thành những con vật hết sức dễ thương.

"Ufufu, mọi người đều dễ thương như vậy có phải hay hơn không nào?"

Natsumi nói vậy trong khi mỉm cười, cô lượn một vòng trên bầu trời và bay trở về với Shidou. Các thành viên AST vẫn ở yên đó trên bầu trời với cái hình thái hết sức buồn cười đó nhưng, họ bối rối bởi cái tình huống đột ngột này, và tạm thời không thể nhận được lệnh gì nữa.

"Okay, giờ xong rồi. Ta nghĩ đây là cơ hội tốt để đi đến một nơi mà những người đó không thể theo ta được, nhưng mà..... Shidou-kun

https://thuviensach.vn

có muốn đi với ta không?"

"Eh..... Liệu có ổn không vậy?"

"Đương nhiên ổn rồi.-- Chỉ cần cậu tiếp tục khen gợi Onee-san này nhiều hơn thôi."

Natsumi thực hiện một cử chỉ vô cùng dễ thương và nháy mắt với cậu.

Thế nhưng-- Vào lúc đó. Từ trên bầu trời, một người nào đó đã phóng một qủa tên lửa cà rốt hướng thẳng đến chỗ hai người họ đang đứng. Một tiếng nổ vui nhộn lại tiếp tục phát ra như lúc nãy.

"Uwah.....!"

Nó có một hỏa lực chẳng thể sánh bằng được với những quả tên lửa lúc ban đầu. Nhưng có lẽ vì nó nổ ở một khoảng cách khá gần mà một đám mây bụi mù mịt tỏa ra. Bụi phủ mờ khiến cậu không thể nhìn thấy gì trong một lúc.

Rồi sau đó.

"Fu.....fu....., hắt-xì!"

Có lẽ hạt bụi nào đó đã bay vào mũi cô ấy, khiến Natsumi hắt hơi một tiếng thật to.

Shidou cảm thấy một ánh sáng gì đó lấp lé ở trước mặt mình qua khe mắt vẫn đang ti hí của cậu. Đúng--có lẽ, chính Natsumi là người phát ra ánh sáng đó.

Và sau khi thấy ánh sáng đó dần tan biến đi, cậu cố gắng hé đôi mắt của mình ra để nhìn thêm một lần nữa.

"Hn....."

https://thuviensach.vn

Shidou dụi mắt mình và cuối cùng cũng mở được đôi mắt đang ti hí ấy ra.

Cùng với lúc đó, từ chiếc Incam ở tai phải của cậu, vang lên một tiếng chuông cảnh báo.

⌈Shidou! Cẩn thận! Mức độ tâm trạng của Natsumi đang suy giảm một cách trầm trọng đấy!⌋

"---Eh?"

Shidou nhướn lông mày lên khi nghe thấy những gì Kotori nói. Khi đó, đám mây bụi đang bao trùm xung quanh cũng dần tan đi và cậu có thể nhìn thấy Natsumi bên trong đó lần nữa.

-Vì lý do nào đó, Natsumi bỗng đỏ mặt và nhìn Shidou đầy căm phẫn.

".....Ngươi đã nhìn thấy rồi sao?"

Ánh nhìn Natsumi trở nên đanh hơn bao giờ hết khi nhìn thẳng về Shidou như thể rên rỉ. Hoàn toàn khác hẳn so với lúc nãy. Trước sự thay đổi đột ngột của Natsumi vừa còn rất đỗi vui vẻ, Shidou chỉ biết nhướng mày nhìn trong nỗi hoang mang.

"Nhì-nhìn thấy cái gì cơ.....?"

"Đừng có giả ngơ! Vừa nãy, dáng--dáng.....!"

Natsumi nghiến răng khi nói giữa chừng, rồi lại cưỡi lên cây chổi đang cầm mà bay lên trên bầu trời.

"Ngươi đã nhìn thấy, ta tuyệt đối không để nó kết thúc đơn giản như vậy được.....! Hãy nhớ cho kỹ. Ta sẽ hủy diệt toàn bộ cuộc sống của ngươi.....!"

https://thuviensach.vn

Nói đoạn, Natsumi chỉ ngón tay thẳng vào Shidou-- rồi biến mất hút vào phía bên kia của bầu trời với một tốc độ khủng khiếp.

"!Ả ta đang chạy kìa! Đuổi theo mau!"

Giọng nói của đội trưởng AST vang lên trên bầu trời. Khi cậu nhìn lại, thì tất cả những thành viên AST đã trở lại hình dạng bình thường từ lúc nào. Họ giang rộng đôi cánh máy móc của mình, lập lại đội hình rồi đuổi theo Natsumi đã biến mất trên bầu trời.

"Cái..... Cái gì vừa diễn ra vậy....."

Bị bỏ lại một mình, Shidou mơ màng nhìn lên bầu trời.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 2+12 Bức Ảnh - Suspect (Nghi Án)

Phần 1

Thứ hai, ngày 16 tháng 10.

Tobiichi Origami khẽ buông một tiếng thở dài khi vẫn ngồi trên chiếc ghế của mình ở trường.

"....."

Cô có một mái tóc ngắn chấm ngang vai, một thân hình mảnh mai, và một khuôn mặt vô cảm tựa như búp bê.

Nhưng nếu có ai tới gần chỗ cô, họ có thể sẽ nhận thấy khuôn mặt đang phảng phất chút ảm đạm của Origami vào lúc này.

Lý do vẫn rất đơn giản.

Vào lúc chập tối của ngày hôm trước. Một cơn Không Chấn đã xuất hiện ở vùng ngoại ô thành phố Tenguu và các dân cư ở những khu vực gần đó đã được thông báo để đi sơ tán. Điều đó nghĩ là có một Tinh Linh đã xuất hiện và đội AST đã nhanh chóng được điều động đến đó.

Tuy nhiên, do hiện tại không được phép tham gia vào đội thi hành cùng với những thành viên khác của đội AST, Origami buộc phải tuân theo báo động và đi tới hầm trú ẩn cùng mọi người để đợi cho đến khi mối đe dọa từ Tinh Linh dần tan biến đi.

https://thuviensach.vn

Nôn nóng. Tức tối. Thay vì được dùng sức mạnh để hành động, nay cô lại không được cho phép làm điều đó. Đó chính là lý do đã khiến cho biểu hiện trên gương mặt cô có chút bất thường. Tuy nhiên, đó là một điều mà không thể tránh khỏi được.

Tháng trước, cô đã sử dụng bộ áo giáp hủy diệt «White Licorice» vốn đang được cất giữ trong căn hầm mà không có sự cho phép và sau đó thậm chí còn tấn công các binh sĩ khác nữa. Cuối cùng, cô còn chĩa súng vào các Pháp Sư DEM sau khi giằng co với họ nữa.

Vì thế, trong khi chờ cho đến khi bản án xử phạt cô chính thức được ban hành, cô đã bị quản thúc tại nhà và bị cấm sử dụng bất kỳ một thiết bị nào liên quan AST.

Đương nhiên, ngoài hình phạt không thể kháng án ban đầu ấy, cô còn bị tình nghi dính líu đến vài hình phạt về trọng tội khác nữa. Tuy nhiên, bởi vì DEM một phần đã tự hành động một cách phi lý, nên cũng có nhiều thành viên đã lên tiếng bảo vệ cho Origami từ phía JGSDF, vì vậy cuộc thảo luận liên quan đến hình phạt của cô bị trì hoãn. Có thể nói rằng Origami lại một lần nữa mà thoát được với vận may của mình.

Tuy nhiên, điều này cũng chẳng khiến Origami vui vẻ được một chút nào lúc này cả.

Khác với lý do ban đầu, còn có một lý do khác đã khiến cho Origami không khỏi cảm thấy lo lắng là-

"Shidou....."

Origami khẽ lầm bẩm cái tên đó mà không ai có thể nghe thấy được, rồi nhìn sang bên phải.

Đúng vậy. Chiếc ghế bên phải của Origami hiện vẫn còn trống.

https://thuviensach.vn

Chỗ ngồi đó là của một người mà Origami luôn rất yêu, Itsuka Shidou.

Hiện vẫn còn chút thời gian trước khi tiết chủ nhiệm sáng nay bắt đầu. Nên cũng chưa thể khẳng định được rằng hôm nay Shidou sẽ vắng mặt.

Nhưng..... Origami vẫn còn một vấn đề chưa giải quyết.

Cô vẫn lặng lẽ rời chiếc ghế của mình, và đi đến đứng trước chiếc ghế xa hơn ở bên phải ghế của Shidou.

"Nu?"

Cô gái ngồi trên chiếc ghế ở đó có lẽ nhận ra sự xuất hiện của Origami và khi nói trong sự nghi vấn, cô ấy nhìn cô với ánh mắt khó chịu.

".....Cô làm sao thế, muốn gì à?"

Yatogami Tohka nhìn chằm chằm Origami khi nói vậy. Vấn đề chưa được giải quyết của Origami chính là cô gái này. Nó khó chịu theo một cách nào đó, vì nhà cô gái này ở sát ngay bên cạnh nhà Shidou, nên họ vẫn luôn đi học chung với nhau.

"Shidou chưa đến sao?"

Khi Origami hỏi, muu, Tohka thay đổi biểu cảm của cô ấy và hứ trước khi quay sang hướng khác.

"Fuun! Tôi sẽ không nói với cô là Shidou có vài việc cần phải làm bây giờ và sẽ đến muộn một chút đâu!"

"....."

Nếu thế, cứ đứng đó thì cũng vô ích, Origami đành lặng lẽ trở về chỗ ngồi của mình. Bình thường, chẳng có lý do gì để cô giao tiếp với Yatogami Tohka cả trừ khi nó thực sự cần thiết.

https://thuviensach.vn

Nhận ra được thái độ bực bội của Origami, Tohka lè lưỡi blêu. Từ mọi hướng của lớp học, mọi người chán nản nhìn vào cái cảnh vốn đã quá quen thuộc này rồi.

Sau đó, cánh cửa lớp mở ra và một chàng trai trẻ bước vào.

Đúng lúc đó.

Nét mặt điển trai và đôi mắt đẹp. Vâng, đó chính là người mà Origami luôn yêu mến, Itsuka Shidou.

"Ooooh Shidou!"

Origami nhìn Tohka như thể đó là một sự quấy rầy, trong khi biểu cảm của Tohka thì hoàn toàn thay đổi khi cô ấy đứng lên khỏi chiếc ghế và cất cao giọng nói đầy hoạt bát của mình.

Sau khi cô nói, Shidou nhíu mày như thể cậu đã chú ý đến, rồi Tohka bước đến chỗ cậu.

"Cậu nhanh thật đấy! Đã xong xuôi hết việc mà cậu đang làm chưa?"

"Aah, cũng nhờ cậu cả mà. Quan trọng hơn, tớ có thể làm phiền cậu một chút được không?"

"Nu? Gì vậy?"

Tohka nghiêng đầu của mình. Shidou dịu dàng mỉm cười, vứt cái túi xách đang cầm xuống đất, rồi sử dụng hai bàn tay thoải mái mà mukyuu, túm trọn lấy bộ ngực đầy đặn của Tohka.

"Mu.....? Hnn....."

Tohka đứng ngớ người ra một lúc trong khi vẫn chưa hiểu chuyện gì đang diễn ra rồi.....

https://thuviensach.vn

"Cái-cái-cái-cái-cái-cái-cái-cái..... Cậu đang làm cái quái gì thế!?"

Gương mặt Tohka ngay lập tức đỏ bừng lên. Cô nắm tay lại rồi xuất ra một nắm đấm thẳng vào mặt Shidou.

"Otto!"

Tuy nhiên, Shidou đã né đòn tấn công của Tohka với những động tác đầy điệu nghệ của mình, sau đó cậu ấy luân phiên nắm thả tay, như thể nghĩ đến cảm giác vừa nãy với bộ ngực cậu vừa tận hưởng đó.

"Iyaa-, quả đúng là một bộ ngực tuyệt vời! Cảm giác vuốt ve hàng tự nhiên thật khác biệt."

"Cái-Cái gì.....!"

"Lần này, chỉ duy nhất lần này thôi, sẽ không sao nếu tớ chạm trực tiếp vào nó chứ? Tớ hứa sẽ nhẹ nhàng hết mức có thể với cậu."

"C-Cậu nói cái quái gì vậy! Bộ cậu bị điên rồi hả?"

Tohka hoảng loạn mà hét lên với hai tay đang ôm lấy ngực mình, má cô ấy hiện cũng đã đỏ như trái cà chua rồi.

Giống như thể đã nghe thấy hết toàn bộ về sự rối loạn này, bộ ba cô gái đang tán dóc ở cái bàn gần Tohka và bắt đầu vây quanh và trừng mắt nhìn vào Shidou.

Yamabuki Ai, Hazakura Mai, Fujibakama Mii. Họ là những bạn thân của Tohka và cũng là bộ ba cô gái khá nổi tiếng của lớp 4 năm 2 này.

"Chờ một chút đã Itsuka-kun, cậu vừa lên cơn đột xuất đấy à!?"

"Bình thường việc đó là phạm vào tội quấy rối tình dục rồi đó!"

https://thuviensach.vn

"Ta có nên giật văng 2 trái nho đáng chết của mi không nhỉ, tên khốn kia!?"

Ba người họ đều chỉ trích chống lại cậu những những kiểu cách khác nhau.

Nhưng, Shidou nhún vai như thể chẳng có chút gì quan tâm đến việc họ đang nói gì. Đoạn cậu nắm lấy tay của Ai, cô gái ở gần đó với những bước chuyển đầy thanh nhã và ấn cô ấy vào tường. Sau đó, cậu sử dụng tay kia và nâng cằm của Ai lên.

"Tớ hiểu là cậu cũng muốn được quan tâm đến nhiều hơn. Nhưng, đừng có hét lên thế chứ. Có vẻ tớ nên khóa đôi môi của cậu một chút đấy nhỉ?"

"Eeh.....!?"

Bất ngờ bị Shidou phản công, Ai trố con mắt to tròn của mình ra hết cỡ và cả người cứng đờ ra. Mai và Mii cũng bị sốc vì sự kiện bất ngờ đó mà quên bẵng cần phải chặn Shidou lại ngay.

Shidou cười fufu, đưa miệng đến trước gương mặt đang nhìn mình một cách đầy sợ hãi đó, đồng thời nhấc cằm của Ai lên và, đưa đôi môi của cậu tiến lại gần hơn.

"Ya-yaaaa.....! Tôi đã có Kishiwada-kun rồi.....!"

Mặc dù Ai đã cố gắng để cản cậu, nhưng Shidou vẫn không hề dừng lại. Cậu từ từ lấp đầy những khoảng cách giữa hai người, còn Ai vẫn trong bộ dạng đớ cả người ra đó với đôi mắt đang nhắm tịt lại thật chặt.

Shidou mỉm cười đầy tinh nghịch, đưa đôi môi của cậu đến sát tai Ai và thổi fuu một hơi nhè nhẹ.

https://thuviensach.vn

"Ha-hanyaaa....."

Đầu gối cô ấy run lên cầm cập và Ai ngã khuỵu ngay tại chỗ.

Kịp bừng tỉnh lại, Mai và Mii giật nảy cả mình.

"Này, Ai!"

"Chết tiệt, sao mi lại dám làm thế với Ai hả!?"

Họ la lên và lạnh lùng nhìn thẳng vào Shidou.

Tuy nhiên, vào lúc đó, Shidou cúi thấp mình xuống và dùng cả hai tay nắm lấy váy của Mai và Mii mà tốc chúng lên. Mấy chàng trai trong lớp cũng đồng loạt mà rú Ooooooooooooooooooooooohhhhhh! lên đầy thích thú, Mai và Mii chỉ còn biết kéo váy của mình xuống trong cơn hoảng loạn.

"Kyaaaaaaaaaaaaaaaaaa!?"

"Mi-mi làm cái quái gì thế hả!"

"Hahaha, cả hai cậu đều đang mặc những chiếc quần chíp cực kỳ dễ thương làm sao! Lần tới, cho phép tớ từ từ thưởng thức chúng ở trên giường nhé."

"Cái.....!?"

Cả Mai và Mii đều mặt đỏ bừng.

Sau khi Shidou nói 「Cáo từ」 với hai ngón tay giơ lên đầy vẻ trịch thượng, rồi cậu nhanh chóng luồn qua khoảng cách giữ Mai và những người còn lại với động tác nhẹ nhàng và đi ra khỏi lớp học.

".....Shidou?"

https://thuviensach.vn

Trong khi cả lớp học bắt đầu nháo nhào cả lên, Origami hơi nhướng mày.

Phần 2

"Fuuaaaaaaaaa....."

Ngáp một cái thật to, Shidou bước đi trong hành lang của trường cao trung Raizen.

Dường như tiếng chuông kết thúc của tiết thứ tư đã vang lên; có thể dễ dàng nhìn thấy được hình ảnh các nữ sinh đang đi đi lại lại với hộp bento của mình trên tay hay các chàng trai đang nháo nhào lao về phía căng tin vào lúc này. Shidou gãi gãi má mình trong khi khẽ làu bàu.

"Đã đến giờ nghỉ trưa rồi à.....có vẻ mình đến tương đối muộn rồi nhỉ?"

Không sai, một cuộc họp khẩn cấp về biện pháp đối phó đã được mở ra ngay vào hôm qua ở «Fraxinus» và Shidou bị yêu cầu buộc phải tham dự. Ban đầu, cuộc họp này sẽ kết thúc trước nửa đêm. Nhưng do lần này, không những không thể nắm bắt được năng lực cũng như ý định của Natsumi, mà còn có cái câu nói cuối cùng mà cô ấy bỏ lại trước khi biến mất nữa, có thể là Shidou sẽ gặp phải nguy hiểm gì đó khi cậu quay trở lại cuộc sống hằng ngày, thế nên thời gian cuộc họp bị kéo dài hơn hẳn bình thường.

Mặc dù cậu đã có một giấc ngủ ngắn để đề phòng, nhưng nó vẫn không thể nào xua tan hết cơn buồn ngủ được cả. Cậu một lần nữa mà thở dài trong khi dụi dụi đôi mắt bằng mu bàn tay của mình.

Tuy nhiên, ngay sau khi cậu leo lên cầu thang và mở cửa bước vào lớp học, thì cơn buồn ngủ của Shidou đã hoàn toàn tan biến.

https://thuviensach.vn

"..........!!"

Đó là bởi vì tất cả mọi học sinh trong lớp đều trừng mắt chăm chăm mà nhìn vào Shidou khi cậu vừa bước vào lớp.

Shidou giật mình và nhìn xung quanh với vẻ lo lắng.

"Eh.....? Cái-cái gì vậy? Chuyện gì đã xảy ra vậy, mọi người.....?"

Không biết chuyện gì đang xảy ra, mồ hôi chảy xuống trên má Shidou. Tụ tập trong một góc lớp, đôi mắt của Mai, Ai và Mii rưng rưng và tiến về nơi Shidou đang đứng với những bước chân nhanh nhẹn.

"Sao ngươi còn dám quay lại đây chứ, tên vô liêm sĩ, Itsuka Shidooooooooouu!?"

"Cậu phải biết cậu vừa mới làm gì rồi chứ!"

"Chuẩn bị trải qua cảm giác tột cùng của đau đớn đi, bọn ta chắc chắn sẽ khiến mi phải hối tiếc rằng mình đã được sinh ra trên thế giới này!"

Mỗi người họ nói vậy khi đứng vây quanh Shidou, và gầm gừ như những con sói đang đói.

Theo phản xạ, Shidou cũng đơ người ra một lúc. Tuy đây không phải lần đầu tiên cậu bị khiển trách bởi ba cô gái này nhưng hôm nay cậu chẳng có làm gì để khiến cho bọn họ như vậy cả. Hơn nữa, theo cách các cô nói, có vẻ như là Shidou đã đến lớp học một lúc trước và đã làm một hành động khủng khiếp gì đó.

"Chờ-chờ-chờ đã! Tại sao các cậu lại đùng đùng nổi giận lên vậy!?"

Shidou vừa giơ tay ra để trấn an Ai, Mai và Mii, những người đang đột ngột đứng lên chỉ trích cậu không ngừng, vừa băn khoăn điều gì đã làm

https://thuviensach.vn

cho họ trở nên không vui như vậy. Các cô gái tiếp tục lên tiếng và đến gần Shidou hơn.

"Chẳng có ích gì đâu cho dù ngươi cứ cố giả ngây thơ vô số tội đi nữa!"

"Phải rồi đó! Chúng tôi có rất nhiều nhân chứng ở đây!"

"Tên dâm tặc kia, ta sẽ không để cho mi nói mi đã quên nó rồi đâu!"

Ai sử dụng cánh tay phải làm một dấu tay không giống như quý cô chút nào, Mai giang rộng tay để chỉ cho mọi người trong lớp học, còn Mii thì làm một cử chỉ để lộ vai của cô, nhưng sau cùng thì cô cũng dừng lại.

Tuy nhiên, mặc cho là họ đã nói gì, cậu cũng vẫn chẳng hiểu ra được điều gì cả. Cậu nheo lông mày lại thành chữ 八, trong khi đang nhìn xung quanh để tìm kiếm sự giúp đỡ nào đó.

Như thể để đáp lại mong chờ của cậu, một giọng nói quen thuộc vang lên từ phía sau Ai, Mai và Mii.

"Cả ba cậu, cho mình một ít thời gian được không?"

"Tohka!"

Biểu cảm của Shidou rạng ngời hẳn ra khi cậu gọi tên người sở hữu giọng nói đó.

Miệng của Tohka nhoẻn hình へ khi cô đi qua khe hở giữa Ai và Mai, và bước đi cho đến khi đứng trước Shidou. Thở dài nhẹ nhõm, cậu nhìn Tohka và hỏi.

"Cậu đã cứu tớ đấy, Tohka. Chuyện gì đã xảy ra với các cậu ấy vậy? Thậm chí là tớ chỉ vừa mới đến trường---"

https://thuviensach.vn

Tohka đỏ mặt và, posu, một cú đấm bay thẳng vào bụng Shidou.

".....Tại sao đột nhiên cậu lại làm vậy chứ? Err, nói thế nào nhỉ..... Điều đó làm tớ sợ lắm đấy!"

"Heh.....? C-cậu nói cái gì vậy, Tohka.....? Tớ không---"

".....Cái gì?"

Khi Shidou trả lời, Tohka nhíu hai bên lông mày lại gần nhau hơn, cái nhìn của cô ấy toát đầy sự lạnh nhạt trước khi nước mắt ngân ngấn nơi khóe mắt trong khi cô vẫn liên tiếp thụi vào ngực Shidou.

"Wah, ch-chuyện gì với cậu vậy Tohka? Đau đấy....."

"Im đi! Tớ đã đánh giá sai về cậu, Shidou! Mặc dù tớ có thể tha thứ cho cậu, nhưng mà. Tại sao, tại sao cậu lại không chịu thừa nhận những việc mà mình đã làm hả!?"

"Không, ý cậu là sao!?"

".....! Đ-Đó.....er, chuyện đó, tớ....."

Tohka lưỡng lự, mặt cô trở nên đỏ hơn và cô nhìn xuống.

Thấy Tohka như vậy, Ai, Mai và Mii ôm chằm lấy cô ấy.

"Không sao! Không sao đâu mà Tohka-chan!"

"Hắn ta không những phủ nhận về những tội lỗi của mình mà còn buộc cho nạn nhân phải hồi tưởng lại những thứ khủng khiếp đã xảy ra nữa!"

"Thậm chí không còn có bất kỳ tầng địa ngục nào đủ để chứa chấp mi nữa rồi!"

https://thuviensach.vn

"Không, đó mới là lý do đấy! Tất cả các cô đang nói về cái quái gì vậy!?"

Không thể chịu đựng thêm được nữa, Shidou hét lên.

Đúng lúc đó, cổ tay phải của Shidou bị nắm lấy.

"Eh?"

Xuất hiện từ đâu đó, Tobiichi Origami đứng đấy với một cái nhìn điềm tĩnh nhưng có một ý định gì đó có thể cảm nhận được từ sâu bên trong cô khi cô ấy nhìn chằm chằm vào Shidou.

"O-Origami? Đừng nói với tớ là tớ cũng đã làm gì đó với cả cậu nữa nhé.....?"

Trong khi Shidou hỏi trong sợ hãi, Origami nhắm mắt lắc đầu.

"Không có gì cả."

"Th-thật sao....."

Nhờ câu trả lời của Origami, Shidou cuối cùng cũng thả lỏng tay phải sau khi đã quá căng thẳng rồi thở dài.

Sau đó, Origami nhét tay của cậu vào trong áo khoác của cô qua cái cúc không được cài và đặt chúng lên ngực của mình.

"Aguayaaaaaaaaa!?"

Một cảm giác quá đỗi bất ngờ, từ sâu trong cổ họng, Shidou hét lên một tiếng chưa từng có.

Mặc dù cậu đã cố gắng nhanh chóng để rụt tay lại, nhưng cô ấy đã giữ chặt cổ tay của cậu, mình không cách nào nhúc nhích được! Thay vào đó,

https://thuviensach.vn

mỗi lần cậu cố gắng phản kháng lại, thì cái cảm giác ấm áp và mịn màng đến mê hồn ấy cứ thế mà truyền thẳng đến qua lòng bàn tay và những ngón tay, khiến cho tâm trí của Shidou không khỏi muốn phát điên lên.

"C-cô đang làm cái-!?"

Lúc đó, khuôn mặt u sầu của Tohka ngẩng lên. Cô tách Origami ra khỏi Shidou.

Sau khi Shidou đã rút được tay mình ra đươc trong cơn hoảng loạn, cậu hít một hơi thật sâu để trấn tĩnh nhịp tim của mình trong khi nó vẫn đập một cách điên cuồng ..... Nhưng khi hít vào, cậu lại ngửi thấy hương thơm nhè nhẹ tỏa ra từ cái tay phải của cậu, nơi mà những hơi ấm của Origami cùng những cảm giác khác vẫn còn vương vấn lại, khiến mặt của cậu bừng đỏ lên.

"O-Origami.....? Không phải cậu đã nói tớ không có làm gì cậu sao.....?"

Khi Shidou hỏi cô ấy trong sự xấu hổ, Origami khẽ gật đầu.

"Đúng. Đó cũng chính là lý do khiến mình vừa bắt cậu làm vậy đấy."

"Ha.....Haaaa!?"

"Nào, cứ tiếp tục đi, làm điều mà cậu đã làm với mọi người với mình đi. Ấn mình vào tường và nhẹ nhàng nhích cằm của mình lên đi, sau đó hãy ban tặng cho đôi tai này một hơi thở ngọt ngào rồi tốc chiếc váy này lên đi."

"Cái.....!?"

Shidou trợn tròn mắt với những hướng dẫn cực kỳ chi tiết ấy, còn Ai, Mai và Mii thì không khỏi ngượng đến đỏ cả mặt.

https://thuviensach.vn

Origami chẳng màng đến việc đó mà cứ tiếp tục.

"Và sau khi ta đã trao nhau một nụ hôn nồng nhiệt, hãy xé toạc chiếc váy này đi, tước sự trong trắng của mình, rồi hãy để lại trên cái thân xác này, một dấu ấn chẳng thể nào phai mờ được của cậu đi."

"E-eeeeh!?"

"Tobiichi Origami! Shidou sẽ không đời nào làm những việc đó đâu!"

Khi Shidou vẫn đang đớ người kinh ngạc, thì Tohka cũng hét lên vì không thể chịu nổi nữa.

Tuy nhiên, Origami vẫn chẳng thèm bận tâm một chút gì mà cứ thế dần dần tiến sát lại gần Shidou hơn.

"Cứ tiếp tục đi, Shidou, cứ tiếp tục đi"

"Chờ đã..... Không, errm....."

"Cứ tiếp tục đi."

"Xin lỗiiiiiiiiiiiiiiiiiiii!"

Shidou xin lỗi vì một vài lý do nào đó và bỏ chạy thục mạng ngay ra khỏi đó.

Bình thường, Origami đã nhanh chóng ứng biến để ngăn Shidou chạy đi, nhưng vì cô đã bị ngăn lại bởi Tohka rồi sau đó đã xuất hiện một cuộc cãi vả.

Shidou nắm bắt lấy cái cơ hội này mà chạy đến hành lang và quyết trốn đến một nơi an toàn mà Origami không thể nào tìm thấy ngay được.

Sau khi lau những giọt mồ hôi lăn dài, cậu bắt đầu thở dốc.

https://thuviensach.vn

"Mọi người nói cái quái gì thế này? Mình mới chỉ vừa mới đến trường thôi mà....."

Sau khi nói vậy, cậu nhướng lông mày mình lên. Cứ như thể là mọi người đang nói Shidou đã làm một thứ tồi tệ gì đấy mới gần đây thì phải.

"Hn.....?"

Khi Shidou đang đặt hai tay lên cằm và suy nghĩ về điều đó, bỗng có hai cô gái mà cậu rất quen đã bước về phía cậu.

"Ồ, Kaguya, Yuzuru,..... Đợi chút--"

Ngay khi gọi lên cái tên của họ, Shidou đã nhận ra một điều gì đó rất lạ. Vì một vài lý do nào đó, cả hai bọn họ đều không mặc đồng phục trường Raizen mà lại mặc đồng phục bơi của trường.

".....Un?"

"Đã phát hiện. Đó chính là Shidou."

Kaguya và Yuzuru đã nhận thấy Shidou và nhíu mày của họ đồng thời lại.

Khi họ nhận ra cậu ấy, cả hai người dang rộng tay ra cùng lúc như thể muốn dọa nạt Shidou.

"Cuối cùng bọn ta cũng tìm ra được ngươi Shidou.....! Ngươi vẫn chưa chạy đi sao!? Fuun, xem ra ta phải khen ngợi sự can đảm này rồi!"

"Cảnh báo. Bọn tôi sẽ không hạ thấp sự cảnh giác nữa đâu. Bọn tôi sẽ giải quyết việc này một cách thích đáng nhất."

"Cái.....!?"

https://thuviensach.vn

Trước lời đáp lại của hai người, Shidou cứng đơ cả người và lùi lại phía sau.

"Đ-Đừng nói với tôi, là hai cô định nói là.....tôi vừa làm gì đó với cả hai người đấy?"

Shidou hỏi với giọng run run trong khi Kaguya cùng Yuzuru nhướng mày của mình lên trong sự nghi ngờ.

"Shidou chết tiệt, đừng có coi ta như con ngốc! Dù sao thì, trả lại bộ đồ lót mà ngươi đã trộm của bọn ta lại ngay!?"

"Phẫn nộ. Tôi tự hỏi ai là người đã nói 『Thực ra thì tớ rất cuồng nịt ngực』 rồi tóe nước lên người Yuzuru?"

"I-iiih!?"

Bị tố cáo một lần nữa về cái tội mà ngay cả bản thân cậu cũng không biết, Shidou mở to đôi mắt của mình ra.

"Ta không biết ngươi đang nghĩ cái gì nhưng ngươi đừng có hòng bọn ta sẽ lơ là cảnh giác lần nữa đâu đấy."

"Đồng ý. Yuzuru đã rất hoảng sợ khi không có mang đồ thể dục để thay nhưng may mắn là vẫn còn một cái được để trong túi đồ bơi."

"T-Tôi nào có làm những thứ như--"

"Ngươi vẫn cố giả ngốc à!? Vô ích thôi! Ta chắc chắn đó là ngươi, Shidou! Không đời nào mà ta nhầm khuôn mặt của ngươi với ai khác được cả!"

"Đồng ý. Đó là sự thật. Không thể nào mà Kaguya lại nhầm lẫn người mình tình thương mến thương sang một ai khác được!"

https://thuviensach.vn

"Tại sao cô lại nói vậy hả, Yuzuru!? Không phải cô cũng giống như ta sao.....!"

"Bác bỏ. Không hiểu Kaguya đang nói gì cả."

Yamai tỷ muội tranh luận với nhau một lúc rồi sau đó lại quay đầu lại và một lần nữa cùng nhìn vào Shidou.

"Dù sao thì! Đã ăn miếng thì phải trả lại gấp bội! Là tội lỗi của ngươi khi dám xem thường Yamai tỷ muội này, bọn ta sẽ bắt ngươi bồi thường lại tất cả bằng thân xác của mình! Nói cách khác..... Shidou! Tụt quần ra ngay!"

"Tán thành. Đầu tiên, Yuzuru sẽ khiến toàn thân Shidou ướt đẫm với một cái vòi nào đó."

Sau khi nói vậy, Yamai tỷ muội dần dần thu hẹp khoảng cách giữa họ và Shidou.

"Đừng-đừng đùa với tớ chứ.....!"

Cậu không thể gánh chịu sự trả thù về những tội lỗi mà chính cậu cũng chẳng hề biết được. Cậu quay gót và toan chạy đi.

Tuy nhiên, cùng lúc đó, cậu nghe thấy một giọng nói quen thuộc đang chạy đến từ lối thoát hiểm đằng sau cậu lúc nãy.

"Itsuka-kun.....!"

Cô ấy là một người phụ nữ đeo kính với một thân hình nhỏ nhắn. Mặc dù cô ấy trông rất trẻ nhưng cậu biết cô ấy không phải là học sinh vì cô không mặc đồng phục của trường. Đó là giáo viên chủ nhiệm của Shidou, Okamine Tamae, nickname Tama-chan.

"Ta-Tama-chan.....uhh.....Okamine-sensei!?"

https://thuviensach.vn

Shidou sửa lại cách gọi theo biệt danh mà cậu vô tình nói ra theo thói quen khi gọi tên cô ấy, Tama-chan-sensei bước đi nặng nề đến chỗ Shidou và ngay lập tức nắm lấy đuôi áo Shidou.

"Có-Có chuyện gì vậy, sensei.....?"

Shidou hỏi trong bộ dạng đầy hoang mang, Tama-chan-sensei làm một vẻ mặt như thể sắp khóc bất cứ lúc nào và rên rỉ than phiền.

"Sau khi làm những điều như thế với cô, bây giờ em lại nói vậy sao.....? Cô không còn có thể kết hôn được nữa rồi..... Em buộc phải nhận toàn bộ trách nhiệm đấy!?"

"E-Ehhhh!?"

Cậu đã chuẩn bị một tinh thần nhất định để đón nhận cái gì đó đang tới. Nhưng nó vượt xa hơn cả những cậu đã dự tính, khiến cậu giật bắn cả mình mà lùi lại một bước về phía sau.

Khi đó, một chàng trai trẻ xuất hiện từ một góc của hành lang và khi cậu ta nhìn thấy Shidou, cậu thốt lên hii với một giọng khiếp đảm.

Đó là bạn của Shidou, Tonomachi Hiroto. Mái tóc dựng thẳng với sáp vuốt tóc, và cậu ta có một ánh nhìn rất hùng hồn. Thể hình cậu ta cũng nam tính hơn hẳn Shidou. Nhưng mặc dù là vậy, vì một vài lý do nào đó mà cậu ta ôm vai của mình một cách khá nữ tính và hàm răng vẫn khẽ run cầm cập.

"To-Tonomachi.....?"

Khi Shidou gọi cậu ta với một giọng nói hơi nghi hoặc, cả người Tonodachi bỗng run lên bần bật như con chihuahua nhỏ bé.

"Itsuka.....kun, errr, errrm, này..... Tui vẫn thường hay đùa với cậu và có lẽ thi thoảng nó đã gây ra một vài sự hiểu lầm nào đó nhưng

https://thuviensach.vn

mà..... Tui không phải là loại người có thứ sở thích đó đâu....."

"Chuyện quái gì xảy ra với ông thế!?"

Sau khi cậu hét lên vì không thể chịu nổi nữa, có thể do bị bất ngờ vì tiếng hét đó, Tonodachi rụt cổ lại như một con rùa.

"Kuh.....!"

Cậu không biết cái quái gì đang diễn ra nữa, nhưng dường như họ không thể nghe bất kỳ một lời xin lỗi nào. Nhìn chung, tình hình trong trường hiện tại đang rất tồi tệ. Shidou đảo mắt xung quanh để tìm một lối thoát.

Đúng lúc này--

"Eh.....?"

Khoảng khắc chuyển hướng mắt phía hành lang ở xa xa, Shidou cảm thấy da gà đang thi nhau nổi lên khắp người cậu.

Ở con đường giao nhau hình chữ T với chút ánh sáng từ cửa sổ hắt vào, có một thiếu niên đang đứng ở đó.

Cậu ấy có một thân hình mảnh khảnh và một khuôn mặt trung tính. Trong một lúc, Shidou cảm thấy như thể cậu đã thấy cậu ta ở đâu rồi, một cảm giác quái lạ ập đến Shidou.

Nhưng, ngay lập tức.

Cậu nhận ra đó chính là người mà hằng sáng vẫn xuất hiện đều đặn trong cái gương của cậu.

Đúng vậy. Đúng là rất khó tin nhưng..... Itsuka Shidou, đang đứng ở ngay đó.

https://thuviensach.vn

"....."

『Shidou đó』 đang nhìn về hướng Shidou này trong khi đang bước đi với hai tay vung vẩy nhẹ nhàng cùng một nụ cười vẫn nở trên môi, rồi bước xuyên qua hành lang.

Giống như hắn ta đang có ý chế nhạo Shidou vậy.

"Chờ-chờ đã.....! Cậu là.....!?"

Shidou hét lên và đuổi theo 『Shidou đó』.

Nhưng tốc độ của cậu làm sao sánh được với Yamai tỷ muội cơ chứ. Thế là tay phải của cậu đã bị tóm bởi Kaguya còn tay trái thì bị tóm bởi Yuzuru, chân cậu lúc này không tài nào có thể di chuyển được.

"Kuku, ngươi nghĩ bọn ta sẽ để ngươi chạy được sao? Bỏ cuộc đi Shidou! Ngươi cần phải sám hối vì những tội lỗi mình đã làm!"

"Bắt giữ. Không để cho cậu thoát đâu. Được rồi, từ giờ bọn tôi sẽ chăm sóc cậu một cách cẩn thận."

"Đợi.....! Đợi một chút đã! Vừa nãy ở góc hành lang bên kia có một tôi đang.....!"

Nếu cậu ấy cứ như vậy, cậu chắc chắn sẽ mất dấu 『Shidou kia』. Shidou hạ quyết tâm, và guu, dồn sức vào cả hai tay của mình.

"Ah-! Tớ biết rồi! Tớ sẽ đứng im!"

Cậu gào lên trong tuyệt vọng, Yamai tỷ muội đang giữ hai tay của Shidou đều gật đầu hài lòng.

"Kuku, đúng rồi, thế này mới ngoan chứ. Ngươi đã cả gan dám hạ nhục Yamai tỷ muội này. Giờ là lúc bọn ta sẽ ban cho ngươi một hình phạt

https://thuviensach.vn

thích đáng nhất."

"Tán thành. Shidou phải ngoan ngoãn chịu phạt ngay từ đầu mới đúng."

Kaguya và Yuzuru cùng thả tay Shidou ra. Họ tin vào lời Shidou nói vì giả lắm cậu cố gắng chạy thoát bằng cách nào, họ đều tự tin sẽ dễ dàng bắt cậu lại một lần nữa thôi.

Trên thực tế, thì điều này là hoàn toàn đúng. Mặc dù sức mạnh của họ đều đã bị phong ấn, nhưng Yamai tỷ muội cơ bản vẫn là những Tinh Linh thao túng được gió. Thế nên tốc độ của Shidou không cách nào mà sánh với họ được cả. Muốn chạy thoát khỏi những cô gái này là điều rất khó khăn với cậu.

Phải..... Nhưng cậu đã nắm được một cơ hội tốt.

"Thôi được, tớ bỏ cuộc. Quần lót của tớ thôi đúng không? Chỉ cần tớ cởi nó ra là hai cậu đều sẽ thỏa mãn hết nhỉ!?"

Như Shidou đã bảo, cậu sử dụng đôi tay mình và bắt đầu loay hoay cởi cái thắt lưng ra.

【.....!?】

Do hành động đột ngột của Shidou mà Kaguya, Yuzuru lẫn Tama-chan-sensei đều quay người đi và che đôi mắt của mình lại theo phản xạ. Bị bất ngờ, mặt Tonomachi cũng trở nên tái mét và cậu ta đã bỏ chạy dọc theo bờ tường.

Mặc kệ là có như thế nào, đây vẫn là một cơ hội duy nhất. Khi tầm nhìn của các cô gái đều đã bị che khuất, cậu phải đuổi theo tên 『Shidou kia』 ngay.

https://thuviensach.vn

Cậu chạy đến cuối dãy hành lang và quay sang hướng mà 『Shidou kia』 đã biến mất vào. Tức thì cậu nhìn thấy lưng của 『Shidou đó』 từ phía xa xa.

"Tên kia.....!"

Shidou nghiến lấy răng mình và tăng tốc độ đuổi theo phía sau.

Shidou chạy vòng quanh trường như thể cậu bị 『Shidou kia』 dắt đi và cuối cùng, cậu đã đến được cánh cửa mà dẫn đến tòa sân thượng.

"Haa...haa.. Không còn nơi nào.....để ngươi... chạy nữa đâu....."

Cậu đặt tay lên ngực để điều chỉnh lại nhịp thở của mình.

Sau đó, Shidou đặt tay lên nắm đấm cửa và mở toang nó ra. Trước mắt cậu lúc này là khung cảnh trống trải dưới một nền trời xanh ngát.

Nhưng bây giờ không phải là lúc để nghĩ về nó. Cậu bước một bước ra ngoài tầng thượng và đưa mắt cậu đến mọi ngóc ngách của khu vực đó được bao quanh bởi rào chắn.

"Yo, nhanh thật đấy."

".....!"

Shidou cứng đơ người ra khi nghe thấy giọng nói phát ra từ phía sau.

Cậu bối rối nhìn xung quanh và hướng về nơi giọng nói ấy phát ra. Một chàng trai giống hệt Shidou đang ngồi một cách nhàn hạ trên mái thang tầng thượng cậu vừa bước ra.

"Cậu..... Quả nhiên đúng là tôi sao.....!?"

https://thuviensach.vn

Shidou nhướng mày, đanh mặt lại nhìn chằm chằm vào 『Shidou kia』.

Ở một khoảng cách gần như thế này, cậu xác định là mình không thể nào nhìn nhầm được. Như thể tên đó đã bước ra từ thế giới trong gương, một người giống hệt Shidou đang đứng ngay trước mặt cậu ấy.

"Fufu....."

『Shidou kia』 khúc khích cười, nhảy xuống khỏi mái nhà và đáp ngay trước mặt của Shidou.

Không sai được. Tất cả những lời khai mà cậu thu thập được từ miệng Tohka, bộ 3 cô gái đó, Yamai tỷ muội, Tama-chan-sensei, Tonomachi, và một vài người khác nữa, tất cả những hành vi tội lỗi mà cả chính Shidou chẳng hề hay biết.

Rất có thể, mỗi một hành vi trong đó đều được thực hiện là bởi tên 『Shidou kia』, kẻ hiện đang đứng ngay trước mặt Shidou vào lúc này.

"Đúng như cậu nghĩ đấy, tôi có cả tá trò vui khi cậu không có mặt ở đây."

Như thể hắn ta đã đoán trước được những suy nghĩ của Shidou thông qua những biểu hiện của cậu, 『Shidou kia』 nhếch mép lên. Từ giọng nói cho đến cử chỉ, chúng đều giống y như của cậu.Và mỗi lần hắn lên tiếng, một cảm giác khó chịu lại đến với Shidou.

"Cậu.....là ai? Tại sao cậu lại có khuôn mặt giống như tôi đến vậy. Mà còn nữa, cậu có mục đích gì khi làm những chuyện như vậy.....!?"

Shidou hỏi mà không hề lơ là cảnh giác, 『Shidou kia』 bật cười kusu kusu, tiếng cười phát ra từ cổ họng đó quái lạ đến độ khiến cho cậu không thể chịu nổi.

https://thuviensach.vn

"Ch-Chẳng có cái gì đáng cười cả!?"

"Fufu..... sao lại không. Đó là bởi vì, cậu vẫn chưa nhận ra thôi, Shidou-kun à!"

"Cái.....?"

Shidou há hốc miệng và trợn tròn đôi mắt ra.

Giọng nói của 『Shidou kia』, đến cuối câu bỗng chuyển thành một giọng hoàn toàn khác hẳn của cậu, đó là giọng của một cô gái.

Đó là giọng nói này cậu đã từng nghe trước đây.....

"Cái giọng lúc nãy..... Đừng bảo với tôi là.... Natsumi.....?"

Đúng vậy. Cái giọng ấy khó có thể nhầm lẫn được, nó thuộc về Tinh Linh mà Shidou đã gặp vào hôm qua.

『Shidou kia』 nở một nụ cười đáng ngờ trước khi tay kia vẽ nên một vòng tròn.

"Pin Pon! Chính xác. Tuyệt lắm! Đúng là một cậu bé ngoan!"

"C-cái quái gì với hình dạng đó vậy.....?"

Trong khi đang hỏi, cái cảnh mà cậu thấy hôm qua một lần nữa hiện lên rõ ràng trong tâm trí của cậu.

Thiên Sứ «Haniel» mà Natsumi đã sử dụng là nguyên nhân khiến những người ở đội AST cùng những quả tên lửa khi bị chìm trong ánh sáng đó đều đã biến đổi.

Khả năng biến hình một vật thể thành những thứ khác. Cô ấy có thể sử dụng nó cho chính bản thân mình, vì vậy hình dạng hiện tại này của cô ấy

https://thuviensach.vn

cũng khá là dễ hiểu thôi.

Tuy nhiên, cậu vẫn chưa thực sự hiểu nó. Khuôn mặt Shidou bực bội trước khi tiếp lời.

"Cô muốn gì!? Ngụy trang thành tôi để đi chọc phá những người khác.....!?"

Shidou nói vậy, Natsumi lập tức chấm dứt ngay vẻ tự mãn của mình và quay lại trừng mắt nhìn vào Shidou.

".....Ngươi thực sự không biết sao? Nghiêm túc chứ?"

"C-Cái gì vậy.....?"

Bị xuyên thủng bởi ánh mắt sắc lạnh của Natsumi, Shidou thấy một ảo giác như thể trái tim đang bị bóp nghẹt.

Cùng lúc đó, cậu nhớ lại những từ mà Natsumi nói.

『Ngươi đã thấy! Ta tuyệt đối không để nó kết thúc đơn giản như vậy được.....! Hãy nhớ cho kỹ. Ta sẽ hủy diệt toàn bộ cuộc sống của ngươi.....!』

"Ah..."

Shidou giật mình và khẽ nuốt nước bọt.

"Đ-Đừng nói với tôi, ý cô khi nói 『hủy diệt cuộc sống của tôi』....."

"--20 điểm."

Khi Shidou đang nói vậy với một giọng sợ hãi, Natsumi với đôi mắt khép hờ đã trả lời lại.

https://thuviensach.vn

"Huh.....?"

"Không phải ta đã nói trước rồi sao? Ta sẽ không để cho kẻ đã biết được bí mật của ta đi dễ dàng như vậy đâu! Ngươi nghĩ ta sẽ tha cho ngươi chỉ với một vài trò đùa này thôi sao? Đừng có giỡn... Ta sẽ khiến ngươi thậm chí là còn tệ hơn cả cặn bã.....!"

"Chờ-chờ đã. Ngay từ đầu, tôi hoàn toàn không biết Natsumi có bí mật--"

Khi Shidou nói vậy, dan, Natsumi dừng câu nói của cậu giữa chừng bằng cách gõ gót giày của mình vào trên mái.

"-----Houra, nee. Đó chính là mối nguy hiểm tiềm ẩn đấy. Kẻ biết bí mật của ta sẽ không còn được phép tồn tại trên thế giới này nữa!"

".....!?"

Bị áp đảo bởi sự dữ dội từ biểu hiện kinh hoàng ấy của Natsumi, Shidou theo phản xạ mà lui lại một bước.

Tuy nhiên, Natsumi không để tâm mấy mà còn mỉm cười dữ tợn hơn vào Shidou.

"Nhưng cứ yên tâm đi. Bây giờ có hai Shidou-kun. Nee? Những điều như có hai người giống hệt nhau thì thật quái đản đúng không? Chúng ta chỉ nên có một người thôi, thế nên có một người cần phải tan biến ha?"

"Một người..... Khoan, đừng bảo là....."

Shidou nhăn mặt lại trong sự sợ hãi trong khi Natsumi vẫn tiếp tục mỉm cười và gật đầu một cách điềm đạm.

"Kể từ hôm nay, ta sẽ trở thành Shidou-kun. Ta sẽ đóng vai như Shidou-kun kể từ bây giờ. Đừng lo lắng về việc này. Tài quan sát của ta là

https://thuviensach.vn

hoàn hảo nhất. Ta đã điều tra kỹ lưỡng về cậu cũng như những người liên quan đến rồi. Ta sẽ không đùa vui như trước nữa đâu. Dù ngươi có ở đây hay không, cũng chẳng hề có ai hay biết đâu. Dù cho ngươi có tan biến, thế giới vẫn sẽ vận hành như bình thường mà chẳng có gì thay đổi cả."

Trong khi diễn tả hành động như thể đang trình diễn Opera, Natsumi lại tiếp lời.

"---Fufu, cứ yên tâm đi. Không phải là ta sẽ giết Shidou-kun đâu. Chỉ là ta đưa cậu đến một nơi mà cậu sẽ không thể gây thêm bất kỳ phiền phức nào cho ta nữa thôi."

"Đ-Đừng có đùa với tôi chứ! Đó là điều mà---"

Ngay khi Shidou cất lên tiếng nói vì đã không thể chịu nổi thêm nữa...

Batan! Cánh cửa tầng thượng mở tung và hai cô gái bước ra.

-Đó là Tohka và Origami.

"Tại sao cô, đi chỗ khác đi, cái con ngốc này! Tôi sẽ tìm Shidou!"

"Đây là đường đi của tôi. Tôi đời nào lại nhường nó cho một kẻ như cô cơ chứ. Cô nên nhanh chóng biến trở về lớp học đi."

Dường như cả hai người họ đều đang tìm Shidou. Họ nhìn lườm và huých nhau khi đi qua lối đến tầng thượng.

Nhưng cả hai bọn họ đều có thể nhận thấy những người hiện tại đang đứng trên tầng thượng và họ dừng chân lại cùng một lúc, mở to tròn mắt ra trong sự hoài nghi.

"C-Có đến.....tận hai Shidou sao?"

".....Nghĩa là sao?"

https://thuviensach.vn

Tohka và Origami hỏi với đôi mắt mở to trong sự nghi ngờ và lần lượt nhìn vào mặt của Shidou và Natsumi. Hiển nhiên thôi, cả hai người họ đều có ngoại hình giống hệt nhau.

Tuy nhiên, đây lại là một cơ hội tốt. Giờ cả hai người họ đã tận mắt thấy cả hai Shidou, họ sẽ có thể hiểu được rằng kẻ làm những việc tồi tệ với mọi người không phải là Shidou thật.

"Tohka, Origami! Nghe tớ nói này, tên này là....."

"Tên này là giả đấy! Chính hắn đã giả trang giống tớ rồi đi quấy rối mọi người đấy!"

Tuy nhiên, Natsumi đã nói to hơn để làm gián đoạn lời của Shidou.

Nhưng tất nhiên là, giọng nói đã khác với lúc nãy, nó đã hoàn toàn trở lại thành giọng của Shidou.

"Cái.....? H-Hai cậu đừng để bị lừa! Tớ mới là thật!"

"Nói cái quái gì vậy!? Tớ mới đúng là thật!"

Shidou và Natsumi sử dụng cùng lời nói và cách nói, Tohka và Origami nhướng lông mày của họ lên, dường như họ đang hoang mang với việc Shidou nào là thật.

Nhưng, điều duy nhất mà Shidou có thể làm là khẩn khoản trong tuyệt vọng mà kêu gọi họ. Đứng trước hai người họ, cậu cất giọng mình lên cao hơn nữa.

"Tohka, Origami, tin tớ đi.....! Tớ mới là Itsuka Shidou thật!"

"Đừng để bị đánh lừa! Tớ xin hai cậu đấy-- Hãy tin tớ đi!"

https://thuviensach.vn

Natsumi cũng nói trong sự tuyệt vọng. Nhìn vào tình huống này, cô ấy dường như có thể là Shidou thật.

"Muu.....Điều này có nghĩa là một trong số họ là người thật. Vậy thì--"

"Một tình huống khó hiểu. Tuy nhiên--"

Sau khi Tohka và Origami so sánh 2 Shidou trong một lúc, họ chỉ thẳng ngón tay họ vào một người.

"Ngươi là đồ dỏm."

"Ngươi là giả mạo."

Họ chỉ ngón tay thẳng về phía Shidou giả cùng một lúc.

"Cái.....!?"

Vẻ mặt Natsumi đầy sự ngạc nhiên. Cô không nghĩ họ có thể xác nhận người thật kẻ giả mà không có một chút nghi ngờ nào.

"C-Các cậu nói gì vậy, cả hai cậu. Tớ là--"

Natsumi thậm chí vẫn chưa bỏ cuộc mà vẫn tiếp tục nói, có vẻ Tohka và Origami vẫn không chịu thay đổi ý định của mình. Họ vung tay và đến gần Shidou hơn.

Lúc này, dường như Natsumi cũng đã bỏ cuộc. Cô nhìn chằm chằm vào Shidou, Tohka và Origami trong sự căm hờn.

".....Làm thế nào mà các cô có thể nhận ra được cơ chứ? Lớp biến hình của ta là hoàn hảo. Thậm chí là chỉ đoán với cơ hội là 50/50. Làm thế nào mà hai cô có thể tự tin mà chỉ ra được ta?"

https://thuviensach.vn

Đáp lại câu hỏi của Natsumi, Tohka và Origami nhìn nhau một lúc và lần lượt mở miệng nói.

"Ngay cả khi cô hỏi tại sao thì..... Tôi chỉ biết theo một cách nào đó thôi. Đúng là cô giống hệt Shidou nhưng khi cô đứng cạnh người thật, tôi đã cảm thấy có một mùi gì đó rất khác. Đơn giản vậy thôi."

"Tôi có thể đã bị lừa nếu mà chỉ có một mình cô. Thực ra thì tôi cứ nghĩ cô là Shidou đến tận bây giờ. Tuy nhiên nó đã là một câu chuyện khác nếu như xem ai là thật trong khi có tới 2 Shidou. Cô nháy mắt nhanh hơn 0,05 giây và cơ thể cô nghiêng sang bên trái 0,2 độ so với Shidou. Không đời nào mà tôi nhầm lẫn được cả."

Trong khi Tohka đang lơ đãng còn Origami vẫn cứ tiếp tục nói một cách đầy rành mạch, Natsumi nhìn bọn họ và làm một vẻ mặt đầy nghi hoặc.

"C-Cái..... Có chuyện gì với những cô gái này vậy? Họ điên rồi sao.....!"

".....Không, chuyện đó....à thì....."

Natsumi rùng mình thốt lên, Shidou trả lời một cách mơ hồ.

Kẻ giả mạo đã nhanh chóng bị vạch mặt. Bình thường, cậu sẽ phải cảm ơn họ ngay nhưng..... Cậu có vẻ vẫn chưa hiểu cái cảm giác vì sao mà Natsumi lại sốc đến vậy.

Natsumi nghiến răng cô trong bực tức rồi sau đó giơ cao tay cô lên.

Thiên Sứ với hình dáng cây chổi xuất hiện từ không trung và cô nắm lấy nó, đỉnh của cây chổi dần mở rộng bán kính và phát ra một thứ ánh sáng lấp lánh như mặt trời.

https://thuviensach.vn

Lát sau, cơ thể Natsumi cũng phát sáng lên và từ từ biến đổi trở lại thành cô gái xinh đẹp và thon thả mà Shidou đã gặp vào hôm qua.

"Cái.....!?"

".....!?"

Tohka và Origami trố mắt ngạc nhiên và hạ thấp người họ xuống muốn bảo vệ Shidou.

Tuy nhiên, Natsumi không quan tâm đến phản ứng của họ mà nghiến răng trong lúc gãi đầu.

"Không thể.....Không thể nào.....Không thể nàoooooooooooooo!"

"Cái.....?"

"Không chỉ bí mật của ta bị tiết lộ, mà các ngươi còn có thể vạch được lớp ngụy trang của ta? Dối trá.....Những thứ như vậy đều là dối trá! Chắc chắn.....Ta chắc chắn sẽ không bao giờ chấp nhận được điều này.....!"

Natsumi hét lên đầy giận dữ, pi, chỉ ngón tay về phía Shidou và những cô gái.

"Ta sẽ không để nó kết thúc như thế này đâu.....! Ta chắc chắn sẽ cho các ngươi biết nếm mùi đáng sợ của địa ngục.....!"

Sau khi ném cái nhìn đầy hận thù vào Shidou và các cô gái, cô ngồi lên chỗ tay cầm và dậm chân ton xuống đất bay lên trời.

"Ah--. O-oi!"

https://thuviensach.vn

Mặc dù cậu vội vã mà cất tiếng nói, nhưng đã quá muộn màng. Natsumi không hề quay lại nhìn Shidou và hình bóng của cô càng lúc càng nhỏ hơn khi bay đi.

"Kuh....."

Mặc dù cậu cần phải nâng cao mức độ tình cảm của Natsumi để phong ấn Linh Lực của cô, nhưng cuối cùng vẫn chẳng có tiến triển.

Hơn nữa, nó là một sự kiện ngoài dự đoán. Natsumi xuất hiện trước Shidou và đã cố gắng để thay thế cậu. Điều này phải gọi là rất lạ. Về việc này, cậu phải báo cáo ngay cho Kotori biết mới được.

Tuy nhiên, trước khi làm việc đó, có một vài điều cậu cần phải làm trước đã.

"Shidou?"

"Shidou!"

Tohka và Origami không hề lơ là cảnh giác cho đến khi hình dáng của Natsumi đã hoàn toàn biến mất, sau đó họ quay lại nhìn Shidou và gọi tên cậu.

"G-Gì vậy?"

Shidou đáp lại trong sự lo lắng, cố đoán xem họ sẽ nói gì tiếp theo.

"Đó là ai vậy!?"

"Cô ta là ai và mối quan hệ của cậu với cô ta là gì?"

Cả hai người đều hỏi những câu hỏi mà cậu đã mường tượng trước.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Shidou đơ ra, cậu cố nghĩ ra một cách nào đó để giải quyết tình hình này mà không cần phải tiết lộ quá nhiều thông tin về Natsumi.

Phần 3

Tập đoàn DEM, trụ sở công ty ở Anh.

Hiện tại trong phòng hội nghị trên tầng 20 này, có một vài người đang ở đó.

Tất cả bọn họ là thành viên hội đồng quản trị của tập đoàn DEM. Họ ngồi xung quanh chiếc bàn hình elip khổng lồ và đang lật qua lật lại những tài liệu trên tay họ với những vẻ mặt căng thẳng giống nhau.

Hơn nữa, cũng có một vài điều không thể.

Mỗi một trong số họ đã nhận được những bản báo cáo từ khắp nơi. Và thậm chí những tài liệu trên tay của họ cũng được viết rất chi tiết.

Không chỉ giám đốc điều hành của DEM, Isaac Westcott, đã sử dụng quyền hành của mình một cách vô lý, hắn còn khiến chi nhánh DEM ở Nhật Bản và cũng là một cơ sở nổi tiếng được thành lập ở đó bị lâm vào tình trạng bị phá hủy hết một phần.

Hơn nữa, ngoài việc có một vài cái chết lẫn bị thương của những Pháp Sư tiềm năng, hắn ta còn tăng cơ hội phơi bày ra công nghệ bí mật Realizer trước những con mắt của công chúng. Nếu ai đó chẳng mảy may nhếch mắt trước chuỗi báo cáo này, có lẽ họ nên rời khỏi công ty mà chuyển ngay thành tay cờ bạc nào đó thì tốt hơn.

Vậy mà, không phải ai ở đây cũng có vẻ mặt đó.

Ở trên chiếc ghế ở xa nhất phía sau căn phòng. Ở đó, có một người đàn ông đang ngồi điềm đạm.

https://thuviensach.vn

Anh ta khoác trên người chiếc áo khoác màu đen. Một người đàn ông khá trẻ với mái tóc đen xám này hiện tầm 30 tuổi. Như thể đang nhìn vào cuộc họp này, đôi mắt đầy vẻ khó chịu với sự đen tối bên trong lộ ra đằng sau mái tóc xám đen.

Ngài Isaac Ray Peram Westcott. Giám đốc Điều hành tập đoàn DEM chính là chủ đề của cuộc thảo luận bây giờ.

"Ngài.....Ngài đang nghĩ gì vậy! Mr.Westcott!"

Một thành viên trong hội đồng quản trị với đôi tay run run đập đống tập tài liệu trên tay xuống bàn và lên tiếng. Đó là một người đàn ông trung niên đeo kính. Mặc dù ông trông khá trẻ so với những thành viên trong hội đồng quản trị, nhưng thậm chí trông ông vẫn đứng tuổi hơn hẳn Westcott.

Những người được cảnh báo không hành xử thô lỗ trước Giám đốc Điều hành đều im hơi. Chỉ là kết quả khi có chút khác biệt so với dự kiến thôi, mọi người đều nghĩ điều tương tự như vậy.

Tuy nhiên, khi nhìn thẳng vào vấn đề, chủ đề của cuộc thảo luận là Westcott đang ngồi trên ghế ở phía cuối phòng không hề bối rối và anh ta chỉ nhún vai.

"Tôi không hiểu ý câu hỏi của Ngài lắm, Mr.Murdoch."

"Xin đừng có giả ngơ nữa."

Sau khi Westcott nói, Murdoch nắm lại một cách bạo lực những tài liệu mà ông vứt ở trên bàn lúc nãy mà mang đến trước mặt Westcott.

"Can thiệp bất hợp pháp vào JSDFG, sử dụng các thiết bị và Pháp Sư cho mục đích cá nhân, tổ chức một kế hoạch tấn công gây nguy hại cho dân chúng, thêm nữa biến mỗi ngóc ngách của khu trụ sở thành một chiến trường.....!? Thậm chí ngay cả khi thiệt hại được ước tính nhẹ nhất,

https://thuviensach.vn

cũng mất đến một tỷ pound rồi.....! Chưa kể chúng ta vừa phạm phải một sai lầm không đang có để cho bọn chính phủ Nhật Bản này nắm thóp nữa! Ngài sẽ làm thế nào để sữa chữa hết những việc này đây!?"

"Không có vấn đề gì cả. Đã có một vụ thu hoạch kha khá với nó rồi."

"Vụ thu hoạch.....? Nó là cái gì vậy."

Khi Murdich nói vậy, Westcott nhếch mép.

"----Hãy vui lên đi chứ. Vì chúng ta đã thành công trong việc nghịch đảo «Princess» rồi đấy."

".....!"

Trước lời nói với đầy sự hài lòng của Westcott, Murdoch và mọi người trong hội đồng quản trị không khỏi trố mắt ngạc nhiên.

"Đừng đùa tôi chứ.....!! Hãy hiểu cho tình hình lúc này! Nếu đó là một cuộc tấn công vớ vẩn, nó có thể kềm hãm tình hình liên quan đến sự phát triển của công ty đấy, Ngài biết mà!? Tinh Linh, nó thì sao chứ!? Tinh Linh làm thế nào có thể giải quyết tình trạng khó khăn hiện nay của chúng ta cơ chứ!? Chúng tôi không có thời gian để phụ giúp cho Ngài với những thú vui riêng tư cùng vẻ tự mãn của chính Ngài được đâu."

".....Hou?"

Vẻ mặt của Murdoch chuyển sang giận dữ và ông ta hét lên. Nhưng Westcott nãy giờ vẫn giữ một nụ cười cứng nhắc, đã khẽ giật mép lên một chút.

Nhưng Murdoch không để ý đến điều đó mà nhìn lại chỗ các thành viên hội đồng quản trị đang ngồi theo hàng ở trong phòng hội nghị.

https://thuviensach.vn

"Tôi muốn hỏi tất cả mọi người! Liệu có ổn không nếu để Ngài ấy tiếp tục với những thú vui riêng tư hơn như thế này nữa!? Nếu Ngài ấy còn tiếp tục hơn thế này nữa, tập đoàn DEM sẽ sụp đổ trong một tương lai không xa mất! Trước khi điều đó xảy ra, tại sao chúng ta không đưa ra những biện pháp thích hợp hơn!?"

"Các biện pháp thích hợp hơn..... Nó là?"

Trước lời nói của Westcott, người đàn ông ngồi đối diện ngay trước ông cất tiếng nói. Murdoch dang rộng hai tay ra và nói như một kịch sĩ, tuyên bố một cách lớn tiếng.

"Tôi! Ngay tại đây, xin kiến nghị cho sa thải Giám đốc Điều hành Westcott!"

"-----!"

Khi Murdoch nói vậy, lông mày của mọi người trong hội đồng quản trị khẽ giật giật. Có một vài người làm một biểu hiện rất sốc với yêu cầu thẳng thừng đòi sa thải giám đốc này nhưng---hơn một nửa số họ có thái độ như thể họ đã biết trước trường hợp này có thể xảy ra.

Sau khi Murdoch nhìn vào tình hình và gật đầu đầy mãn nguyện, ông nhìn về phía một người cao tuổi đang ngồi bên cạnh Westcott.

"Vậy thì, Chủ tịch Russel. Quyết định là của Ngài."

Ông nói vậy và hơi nghiêng đầu về phía trước để thúc giục ông ấy.

Bên trong tập đoàn vĩ đại này, những thành viên hội đồng quản trị chung không chấp nhận giữ đồng thời hai Chủ tịch hội đồng quản trị. Nghĩa là điều này nằm trên danh nghĩa, ban giám đốc yêu cầu đại diện khác ngoài Westcott. Và đó chính là ngài Chủ tịch này, Mr.Russell.

https://thuviensach.vn

".....Có ổn không thưa Ngài?"

Russell đưa ánh mắt sang nhìn Westcott với một khuôn mặt khó hiểu.

Tuy nhiên, Westcott không bận tâm và gật đầu điềm đạm.

"Đương nhiên rồi. Đó là quyền hợp pháp của các thành viên hội đồng quản trị mà."

"....."

Sau khi Russell đưa mắt ông xuống từ từ sau những lời nói của Westcott, ông thở dài như thể vừa nhận ra điều gì đó và lên tiếng.

"Vậy được, ta sẽ có một quyết định-- những người nào chấp nhận miễn nhiệm Mr.Westcott thì hãy giơ tay lên."

Khi Russell nói vậy. Murdoch giơ tay phải của ông ta lên.

Và như thể để tiếp tục, hội đồng giơ tay lên lần lượt người này sau người kia.

Với những cán bộ trẻ ở giữa thì có hơn một nửa.

Rõ ràng là một tình huống kỳ lạ rồi.

Đúng là sự thật ngay lúc này, những hành động của Westcott đã lộ ra một làn sóng lớn thất thường và có một con số lớn tương đối khi họ đã kiềm chế sự bất mãn của mình với những hành vi ngạo mạn của anh ta những ngày thường. Nhưng, quá khó để nghĩ con số của những người phần lớn đã thông qua quyết định một cách nhanh chóng và đồng ý với Murdoch.

Westcott nhìn qua Murdoch, thì thấy Murdoch thở phì fuun trong khi nhoẻn miệng cười khinh bỉ. Khá chắc--ngay trước lúc Westcott trở về Anh,

https://thuviensach.vn

ông ta đã chuẩn bị trước cả rồi.

Trong khi đang nhìn vào cuộc nói chuyện theo một cách nhìn nào đó, Russell đảo mắt quanh phòng họp như thể để đếm số thành viên giơ tay, rồi nhẹ nhàng nói.

"--Bởi vì số lượng những cánh tay được giơ lên là 0, vì vậy đề nghị miễn nhiệm Mr.Westcott sẽ bị hủy bỏ."

"Ngài nói gì cơ?"

Murdoch nhíu mày khi nghe lời nói của Russell.

"Xin đừng đùa vào lúc này chứ, Mr.Russell. Ngài phải có danh dự khi được làm Chủ tịch chứ. Hay là, con mắt của Ngài đã trở nên kém đi khi mà Ngài không thể thấy được số lượng tay giơ lên?"

"Không. Ta chỉ trả lời theo kết quả mà ta đã thấy thôi."

".....Cái?"

Murdoch nói trong sự hoài nghi và ông ngước nhìn lên và--há hốc, hii.

Như thể làm theo điều đó, những thành viên mà giơ cánh tay của họ lên cũng đang nhăn nhó khuôn mặt đau đớn như Murdoch.

Nhưng điều này cũng chỉ là điều tự nhiên thôi.

Đó là bởi vì, những cánh tay mà họ giơ lên đã biến mất khỏi khuỷu tay họ.

"Uh-a-aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaahhhhhhhhhhhhhhhhhhhh!?"

https://thuviensach.vn

Lần đầu tiên cảm thấy đau như vậy, Murdoch hét lên và ngã xuống ngay tại chỗ. Và như thể hoàn toàn minh họa điều đó, một lượng lớn máu tươi được phun ra từ cái phần đã bị thái lát sạch sẽ.

-Căn phòng hội nghị, đã chuyển thành một bức tranh địa ngục «Pandemonium» ngay tức khắc.

Tuy nhiên ở trong đó, một giọng nói lạnh lẽo phát ra từ phía sau Westcott.

"-Thú vui? Tự mãn? Cái này là dành cho những ai dám cười lên cái tên DEM được gây dựng lên bởi Mr.Isaac đấy, ngươi nói cứ như thể ngươi biết rõ lắm ấy!"

Người nói vậy bước lên phía trước một bước, đó là một cô gái Bắc Âu với mái tóc vàng được búi lại mà không hề phù hợp với nơi này. Trên một tay của cô ấy--hiện đang cầm một thanh gươm lazer với kích thước ngang một con dao nhỏ.

Mặc dù mang theo một thanh kiếm lazer không cần giáp đã rất lạ rồi, cô ấy còn thậm chí làm cho thanh gươm dài ra và mỏng như chỉ, và khi cô đã chặt bỏ tay của các thành viên một cách rất ngọt như vậy thì--chứng tỏ thực lực của cô không phải là hạng xoàng chút nào.

Ellen Mira Mathers. Chỉ huy Đội Thi hành thứ hai dưới bóng của tập đoàn DEM và là Pháp Sư mạnh nhất thế giới.

"Ồ, đừng nói vậy chứ Ellen. Họ đã sử dụng tình huống này rất đúng cách, và cũng đã sử dụng thẩm quyền của mình."

"Nhưng..."

Khi Ellen cứng đầu từ chối, Westcott dừng nói và từ từ đứng lên khỏi chiếc ghế.

https://thuviensach.vn

"Có những thiết bị điều trị Realizer đã được chuẩn bị trong phòng y tế. Nếu các Ngài đến đó ngay lập tức thì sau đó nó sẽ trở lại bình thường sau một vài ngày--. Xin hãy đi ngay đi. Tất cả các Ngài đều là những tài năng sẽ gánh vác DEM trong tương lai. Các ngài có nghĩ thật ngớ ngẩn khi để mất một cánh tay vì một điều gì đó đại loại như thế này không?"

".....Tên khốn nhà ngươi.....!"

Không còn sử dụng các kính ngữ, Murdoch trừng mắt nhìn Westcott.

Tuy nhiên, Westcott không hề lo lắng gì về biểu hiện của ông ta cả, và nhẹ nhún vai.

"Cứ yên tâm đi, sau khi tôi hoàn thành những thú vui riêng tư cùng vẻ tự mãn của mình, tôi sẽ giao cái công ty này cho tất cả các ngài-- Ồ, nó sẽ sớm thôi. So với thời gian mà chúng ta đã liên tục chờ đến tận bây giờ."

Nói vậy, Westcott lặng lẽ mỉm cười.

Phần 4

"Ah-....."

Shidou rung cổ họng của mình lên như thể muốn cắn nhằn, và thả chân lên tay vịn của ghế sofa.

Thứ bảy, ngày 21 tháng 10-- Đã 5 ngày trôi qua kể từ khi Shidou bị Natsumi mạo danh và xuất hiện ở trường cậu.

Tuy nhiên, Natsumi chưa một lần nào xuất hiện trước mặt Shidou sau lần đó. Nếu có một cơn Không Chấn xảy ra thì ngay sau đó nó sẽ bị phát hiện bởi các thiết bị quan sát của «Fraxinus».

".....Chẳng có gì xảy ra còn thấy khó chịu hơn."

https://thuviensach.vn

Vẫn đang nằm trên ghế ở trong phòng khách, Shidou đặt tay lên trán rồi thở dài.

Và, khi Shidou đang nhìn chằm chằm lên trần nhà và suy nghĩ về điều đó, đột nhiên trên bụng cậu, kyumu, cậu cảm thấy như có một cái gì đó vừa được quăng lên vậy.

"Uguh..... C-Cái gì thế này.....?"

Cậu nhăn mặt mình lại từ sức nặng đột ngột đó và hạ tầm nhìn xuống bụng.

Thì cậu phát hiện ra cô em gái bé nhỏ- Kotori đang ngồi ở trên đó với một khuôn mặt chẳng thèm quan tâm đến lắm.

".....Oi, Kotori."

Sau khi cậu gọi, Kotori di chuyển cây kẹo mút trong miệng cô trong khi nở một nụ cười can đảm, và đưa ánh mắt hướng về Shidou.

"Ồ, hèn gì mà nó sống động như thế, vậy mà em cứ nghĩ nó là một chiếc ghế sofa bọc da người loại hiếm cơ đấy."

"Chúng ta không có những đồ nội thất giống như sở thích của Ed Gein[1] đâu."

Sau khi Shidou nói vậy với nửa mắt mở ti hí, Kotori nhún cả người lên bụng cậu trước khi đứng lên.

"Kuehh!"

"Ara! Có phải em vừa va trúng một thiên thần bằng vàng không nhỉ?"

Kotori mỉm cười và nhún vai của mình.

https://thuviensach.vn

"Tại sao em....."

Shidou xoa xoa bụng mình rồi từ từ gượng dậy.

"Fuun, thậm chí là đang ở trong một tình huống nguy hiểm với việc trở thành mục tiêu của một Tinh Linh, vậy mà anh quá coi thường đến mức thư giãn như vậy đấy. Chúng ta không biết cô ấy sẽ làm gì. Vì vậy làm ơn hãy cố hết sức mình thêm một chút nữa đi."

"Guh....."

Cô bé đã nói vậy, khiến cậu không có gì để đáp lại cả. Cậu cắn chặt môi và giữ im lặng.

"Chúng ta không hề biết một chút gì về Tinh Linh đó-- Natsumi đang nghĩ điều gì, thật khó mà nghĩ tới một cái kết mà Natsumi không làm gì. Có thể cô ta sẽ tìm tới Shidou theo một cách nào đó.-- Mà hiện tại, chừng nào ta chưa thể liên lạc với cô ta, ta phải nhân lúc Natsumi đến mà tiến hành nâng cao mức độ tình cảm của cô ta lên. Anh hiểu điều này, đúng không?"

"Anh-Anh biết rồi."

"Em băn khoăn về điều đó đấy."

Khi Shidou đáp lại, Kotori nhún vai như phủ nhận nó.

Nhưng, lời nói của Kotori đều đúng vào thời điểm này.

Mục tiêu của Shidou, Kotori và mọi người trong «Fraxinus», đều không phải là muốn tiêu diệt Tinh Linh mà là sẽ phong ấn Linh Lực của họ lại bằng một cách hòa bình nhất rồi sau đó để cho cô gái ấy sống một cuộc sống bình thường nhất.

Đó là tại sao; ban đầu họ luôn cực lực để tránh cho các Tinh Linh giữ thái độ thù địch vì bất kỳ lý do gì như hiện giờ.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa, trong trường hợp của Natsumi lần này, ngay cả lý do vì sao Shidou trở thành cái gai trong mắt cô ta, mọi người cũng đều không thể tài nào nắm được. Điều đầu tiên cậu phải làm là lén tiếp cận cô ta, sau đó phải tìm ra nguyên do. Vấn đề lúc này đã chất lên cao như núi vậy.

Có lẽ cô bé đã cũng thấy được biểu hiện của Shidou, mà Kotori khẽ thở phào fuun một tiếng rồi đưa cậu cái phong bì đang cầm trong tay cô bé.

"Cuối cùng thì cũng có một chút nghiêm túc toát ra từ bản mặt của anh rồi nhỉ.-- Đây, cầm lấy đi này. Nó đã nằm trong hộp thư vào sáng nay đấy."

"Eh?"

Cậu băn khoăn mà quay đầu rồi nhận lấy nó. Sau khi cầm nó trên tay, cậu cảm thấy có một cái gì đó khá dày và nặng ở bên trong.

Nó là một phong bì không được dán kín lắm với dòng chữ 『Itsuka Shidou』 nằm ở trên đó. Không có địa chỉ, mã bưu điện hay là bất kỳ con tem nào được dán trên nó cả. Rất có thể nó đã được gửi trực tiếp đến nhà Itsuka.

"Đây là..... một bức thư à?"

"Đúng thế. Là một bức thư tình----từ Natsumi."

"Cái.....!?"

Shidou trố mắt ra khi nghe cái tên được bật ra từ đôi môi Kotori, và nhanh chóng lật sang mặt kia của bức thư.

Nó được đính với sáp rất lịch sự, và ngay bên dưới một chút, có để cái tên 『Natsumi』 ở đó.

Shidou nuốt nước bọt cái ực, cậu đặt bức thư xuống bàn rồi ngồi lại xuống sofa.

https://thuviensach.vn

"L-Liệu có ổn không nếu anh mở nó ra.....?"

"Vâng. Cũng có khả năng sẽ tồn tại những thứ gì đó, như don khi anh mở nó ra, cho nên em đã dùng thiết bị của «Fraxinus» để quét kiểm tra qua rồi. Không có gì đáng nghi trong đó cả. -- Tuy nhiên, miễn đối tượng là một Tinh Linh, thì vẫn rất khó để chắc chắn là tuyệt đối an toàn được."

"....."

Kotori nhún vai khi nói vậy. Những giọt mồ hôi đang chảy dài trên má Shidou khi nhăn mặt lại.

Nhưng thậm chí là như vậy, chỉ bởi vì lý do đó, cậu không thể quăng bức thư sang một bên và quên nó luôn được. Cậu quyết định trong căng thẳng, rồi sau khi đã lấy được một chút tinh thần, cậu bóc lớp sáp cùng với một con dấu hoàng gia được dán ở đó và lấy ra xem nội dung của nó.

"Cái này là....."

".....nó giống như, là những bức ảnh hơn."

Kotori nhìn vào tay Shidou và nói trong nghi ngờ.

Không sai. Bên trong bức thư là một vài bức ảnh.

Shidou có chút ngạc nhiên chút khi người gửi những bức ảnh này đến lại là từ một Tinh Linh. Nhưng suy nghĩ kỹ lại thì, Natsumi có vẻ trước kia đã từng nhiều lần đến với thế giới này trong lặng lẽ rồi, nên cũng chẳng có gì lạ khi cô đã tìm hiểu được nhiều thứ từ thế giới này cả.

Mà, lý do có là sao đi chăng nữa, vấn đề bây giờ là những đối tượng được chụp trong các bức ảnh.

".....Cái này, có phải là em không?"

https://thuviensach.vn

Kotori nhíu mày của mình lại khi cầm một bức ảnh lên.

Thật sự là bức ảnh này đã chụp được Kotori khi cô đang mặc đồng phục sơ trung cùng với mái tóc được buộc dải ruy băng trắng trên đầu.

Nhưng, ánh mắt của Kotori không nhìn vào ống kính, nó được chụp từ một nơi ở xa xa. Giống như là.....đúng hơn là, một bức ảnh được chụp lén.

Không, Kotori không phải là người duy nhất, tổng cộng có 12 bức ảnh được chứa trong chiếc phong bì đó và chúng đều là những bức ảnh chụp toàn thân về những người gần gũi với Shidou nhất.

Tohka, Origami, Kotori, Yoshino, Kaguya, Yuzuru, Miku, Ai, Mai, Mii, Tama-chan-sensei. Và có cả Tonomachi nữa.

Tất cả chúng đều được chụp trộm khi mà đối tượng được chụp hoàn toàn không hề hay biết gì về nó cả. (Chỉ có duy nhất một người có vẻ như đã chú ý đến cái gì đó mà nhìn thẳng về hướng này, đó là Origami.)

"Nh-những bức ảnh này là sao chứ....."

Cảm thấy khó chịu theo một cách nào đó, Shidou nhíu mày mình lại. Tại sao cô ấy lại gửi đến những bức ảnh này, Natsumi đang cố gắng truyền đến cho Shidou một thông điệp gì đó chăng?

"Chỉ có những bức ảnh này ở trong thôi à? Còn gì khác nữa không?"

"A-aah....."

Sau khi tìm kiếm lại trong bức thư, cậu phát hiện vẫn còn có cái gì đó còn nằm ở bên trong.

Cậu lấy ra, đặt nó lên bàn. Trên nó, có một đoạn chữ ngắn được viết bên trên.

https://thuviensach.vn

『Ta ở trong số chúng.

Ngươi có thể đoán ra ta được không?

Trước khi tất cả mọi người đều biến mất.

Natsumi』

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 3+0 Giờ Sáng - Delete (Xóa Bỏ)

Phần 1

Ngày hôm sau, lúc 10 giờ 57 phút ngày 22 tháng 10.

Shidou lướt nhìn vào thời gian hiển thị trên chiếc điện thoại của mình trong khi vẫn đang đứng trước cửa chính nhà Itsuka.

Khí trời cuối thu rất dễ chịu nhưng nó khá lạnh nếu chỉ mặc mỗi cái áo ngắn tay. Thi thoảng những cơn gió lạnh lẽo lại vờn những chiếc lá đỏ trên cây và vỗ nhẹ qua má Shidou trước khi trở lại bầu trời.

"Shidou!"

Cùng lúc đồng hồ điểm 11 giờ, cậu có thể nghe thấy một giọng nói rất phấn khởi phát ra từ lối vào bên cạnh nhà Itsuka. Nhìn qua đó, cậu có thể thấy Tohka hồn nhiên vẫy tay chạy về phía cậu với bộ đồng phục mùa thu hợp mốt đang được khoác trên người cô ấy. Cậu giơ tay lên một chút như để đáp lại tiếng gọi của cô.

"Xin lỗi, đã để cậu phải đợi?"

"Không, rất đúng giờ. Hơn nữa, tớ xin lỗi vì đã gọi cậu ra đột ngột như thế này."

"Đừng lo! Quan trọng hơn, hôm nay chúng ta đi mua sắm ở đâu vậy!?"

https://thuviensach.vn

Tohka nghiêng đầu và đưa ra câu hỏi trong khi đôi mắt vẫn lấp lánh.

Đúng vậy. Tối hôm qua, Shidou bảo Tohka là cậu muốn có cô cùng theo mua sắm với cậu.

"Aah-- Để xem nào, bây giờ tớ đoán là mình nên đi đến nhà ga trước đã."

"Umu!"

Tohka gật đầu lại một cách hăng hái. Giống như là cô ấy rất hạnh phúc khi được ra ngoài cùng với Shidou đến mức không thể ngừng được. Những cảm xúc khác nhau như hạnh phúc, bối rối, vui vẻ chan hòa vào lẫn nhau. Shidou gãi đầu mình trong khi nở một nụ cười gượng.

⌈.....Shin, đừng có quên mục tiêu của hôm nay đấy.⌋

Giọng nói của Reine bất ngờ dội vào màng nhĩ tai phải, Shidou giật mình.

".....V-Vâng."

Shidou nhẹ nhàng đáp lại và thoáng nhìn về bên mặt của Tohka khi cô vẫn đang đi bên cạnh cậu.

Tohka vẫn với khuôn mặt thông thường ấy. Chẳng có gì lạ cả.

-Nhưng, có khi.

"....."

Shidou nuốt nước bọt.

Hình ảnh của 『Shidou kia』 xuất hiện ở trường cậu vào vài ngày trước thoảng hiện qua tâm trí cậu.

https://thuviensach.vn

Không sai. Tohka này, rất có thể là do Natsumi giả trang mà thành.

Shidou lặng lẽ ngắm nhìn gương mặt của Tohka trong khi đang hồi tưởng lại cuộc nói chuyện mà cậu đã trao đổi với Kotori vào hôm qua.

"--- 『Ta ở trong số chúng. Ngươi có thể đoán ra ta được không?』....."

Ngay trước ngày Shidou đi mua sắm cùng với Tohka. Cậu và Kotori đã cùng nhau nghiền ngẫm qua những bức ảnh được chứa trong bức thư đó một cách nghiêm túc trước khi lẩm bẩm.

"C-Cái này có nghĩa là.....?"

".....Nếu chúng ta hiểu nó theo nghĩa đen thì."

Người trả lời giọng nói của Shidou không phải là Kotori mà là Reine. Lúc này, cô ấy được gọi đến bởi Kotori thông qua «Fraxinus».

Reine bày 12 bức ảnh lên mặt bàn.

".....Natsumi sẽ ngụy trang thành một người nào đó trong 12 người này..... Khả năng của việc này là rất cao."

".....uh."

Cậu há hốc miệng vì câu nói của Reine. Nhưng..... Shidou cũng đã phần nào đoán được việc này rồi.

Năng lực của Natsumi mà cậu đã tận mắt nhìn thấy vài ngày trước. Năng lực của Thiên Sứ đã sao chép lại ngoại hình của Shidou với gần như chẳng có chút sự khác biệt nào. Nếu cô ta tiếp tục sử dụng nó, thì giả dạng một ai đó khác cũng chẳng có gì gọi là khó khăn gì.

https://thuviensach.vn

"Vậy, nghĩa là cô ta muốn tôi đoán ra ai là người cô ta giả dạng thành.....sao?"

"Trường hợp này có khả năng lắm..... Nhưng phần cuối 『Trước khi tất cả mọi người đều biến mất』 lại khiến em khá là bận tâm đấy."

Kotori khoanh tay lại khi nói vậy. Shidou nuốt nước bọt trong vô thức.

"Điều này..... có nghĩa là có giới hạn thời gian phải không?"

"Rất có thể.....là như vậy. Thành thực mà nói, thông tin chúng ta có là quá ít để có thể đưa ra kết luận."

".....Dù sao thì, chúng ta cần phải tìm cho ra cô ta càng sớm càng tốt."

Reine nhìn vào những bức ảnh rồi gật đầu khó hiểu trước khi đặt tay lên miệng mình.

"Thậm chí cô có nói là phải tìm ra, thì chúng ta sẽ phải làm gì đây?"

"Để xem nào..... Trước hết chúng ta, «Ratatosk» sẽ kiểm tra Sóng Tinh Linh của mọi người trong ảnh. Đối phương là một Tinh Linh đầy quyền năng. Mọi thứ sẽ nhanh thôi nếu chúng ta tìm thấy được bất kỳ Linh Lực nào bị rò rỉ từ bên ngoài, dù chỉ là một chút."

"Tôi hiểu rồi....."

".....Tuy nhiên."

Reine tiếp lời Kotori.

".....Tốt hơn vẫn không nên quá trông cậy vào điều này. Vì vậy, Shin, chúng ta cũng cần cậu phải ra tay hành động đấy."

https://thuviensach.vn

"Vâng..... Vậy chúng ta phải làm gì đây?"

Shidou nắm chặt bàn tay của mình khi gật đầu. Mặc dù nguyên do thì vẫn chưa rõ, nhưng suy nghĩ lại, tất cả những việc này về cơ bản là do Shidou đã làm tổn thương tâm trạng của Natsumi ngay trong lần đầu tiên gặp mặt. Ngoài ra, cậu còn vô tình kéo tất cả mọi người dính vào vụ này. Cậu không thể ở yên đó mà trông chờ vào cái gì đó được cả.

Nhưng mà.

".....Đó là sự thật. Trong thời gian này, hãy chọn ra trình tự những người mà cậu muốn hẹn hò nào."

".....Huh?"

Trước giọng của Reine, Shidou thốt lên theo phản xạ.

"Hẹn....hò? Ng-nghĩa là sao?"

Khi Shidou hỏi với cặp lông mày đang nheo lại, Kotori trả lời một cách thờ ơ.

"Thì nghĩa là thế đó. Bắt đầu từ ngày mai, Shidou của chúng ta buộc phải hẹn hò với từng người một trong 12 đối tượng của những bức ảnh này. Và sau đó-- anh cần phải kiểm tra xem đối tượng có biểu hiện gì khác lạ không nữa."

".....! Anh hiểu rồi!"

Không vấn đề gì cho dù Natsumi có khả năng biến hình, và mặc cho cô có thể tái tạo cả những nhân tố bên ngoài như giọng nói và ngoại hình, nếu họ cùng nhau trò chuyện, cậu vẫn có thể nhận thấy điểm sai lệch khác thường nào đó.

Tuy vậy, không phải là không có vấn đề.

https://thuviensach.vn

".....Nhưng, với tất cả mọi người được chụp trong bức ảnh sao.... Không đùa đấy chứ?"

Khi Shidou hỏi lại với mồ hôi lăn dài trên má, Reine đáp aah.

".....Tất nhiên rồi, nhưng chúng ta không thể hoàn thành với tất cả mọi người trong cùng một ngày được. Mặc dù tình hình có gấp gáp--nhưng giới hạn cho một ngày chỉ từ là 3 đến 4 người thôi."

"Không, nó không phải vấn đề.....với Tohka hay những cô gái khác thì không bàn tới, nhưng Hazakura-san, Fujibakama-san, Tama-chan-sensei và.....thậm chí với cả Tonomachi nữa, tôi sẽ phải mời tất cả những người này để hẹn hò sao.....?"

Trước câu hỏi của Shidou, Kotori nhún vai như thể cô bé đã hoàn toàn bó tay với cậu.

"Haaa.... Giờ phút mà còn lo lắng về những vấn đề này sao. Thay vào đó, khiến Shidou có suy nghĩ như thế này, có khi đó chính là điều Natsumi muốn."

Kotori nói với một giọng điệu quở trách, Shidou ấp úng uu.....

".....Phả-phải rồi nhỉ."

Sau khi Shidou nói vậy, Reine khẽ gật đầu.

".....Đương nhiên là chúng tôi sẽ hỗ trợ cậu hết khả năng có thể. Mặc dù nó hơi khó khăn khi phải ở một phạm vi ngoài tầm quan sát của Natsumi...."

"Được rồi..... Vậy, anh sẽ trông cậy vào sự giúp đỡ của em, Kotori."

Song Kotori lại cau mày một cách khó hiểu.

https://thuviensach.vn

Khi Shidou lắc đầu trước phản ứng của Kotori, Reine lên tiếng.

".....À, rất xin lỗi, nhưng lần này Kotori sẽ không thể tham gia vào việc hỗ trợ được rồi."

"Eh? Sao lại như vậy?"

"Còn phải hỏi sao.....chẳng phải em cũng nằm trong 12 đối tượng đó sao."

Fuun, Kotori nói vậy rồi thở dài. Shidou trợn mắt mình lên ah.

".....Đó cũng là một khả năng. Vì vậy lần này, tôi sẽ phục vụ trong vai trò của một người hỗ trợ. Xin lỗi nhưng Kotori, cho đến khi chúng ta có thể xác định ai là Natsumi, thì cô sẽ không được phép lên «Fraxinus»."

"Tất nhiên. Đó là việc cần phải làm. Hiện không có cách nào khác cả."

Kotori nhún vai trả lời một cách vô tư đến không thể tưởng được. Cũng phải thôi, vì bức ảnh của cô bé cũng được gửi kèm trong phong bì của Natsumi mà.

Nó chắc chắn có một ý nghĩa nào đó. Tuy không có gì khác lạ từ cuộc nói chuyện với Kotori cho đến tận bây giờ theo linh cảm của cậu, nhưng miễn là có 0,1% cơ hội đó là Natsumi giả trang thành, thì cô bé sẽ không được phép vào «Fraxinus», cơ sở chính của «Ratatosk». Những điều như thái độ thù địch của Tinh Linh đối với cậu đột nhiên xuất hiện giữa đường, chỉ nghĩ đến thôi đã thấy kinh khủng rồi. Nghĩ như vậy, Reine giữ vai trò người hỗ trợ là hoàn toàn hợp lý vì cô ấy không phải là nghi phạm.

"Nhưng..... Tôi băn khoăn tại sao Reine-san lại không được bao gồm trong đó nhỉ. Thậm chí cả Tama-chan-sensei, Yamabuki và nhóm của cô ấy cũng dính líu vào mà."

https://thuviensach.vn

".....Hn, đây hoàn toàn chỉ là phỏng đoán thôi, nhưng-- có lẽ do tôi không có ở bên cạnh cậu khi mà Natsumi chọn đối tượng cho mình. Gần đây, tôi đã tách riêng mình trong «Fraxinus» để điều tra và phân tích Natsumi mà."

"Aah..... Tôi hiểu rồi."

".....Mà cũng có thể, là do tôi không đủ điều kiện lọt nổi vào tầm mắt của Natsumi chăng."

Reine nói vậy khi nhún vai tự giễu cợt. Nó là một trò đùa cũng khó đáp lại, Shidou cười gượng một cách bất lực.

Kotori ho một tiếng để đưa cuộc nói chuyện trở lại bình thường.

"Dù sao thì. Điều kiện thắng chung cuộc là chúng ta phải khiến Natsumi rung động rồi phong ấn Linh Lực của cô ta lại. Vì vậy mong anh hãy chú ý kỹ càng và cẩn thận một chút đấy."

Khi cô nói giữa chừng, Kotori đột nhiên bực bội nhăn mặt.

"--Và nếu chúng ta tiếp tục làm tổn thương đến tâm trạng của Natsumi lần nữa thì đừng nói đến việc phong ấn Natsumi mà ngay cả chúng ta có thể gặp phải nguy hiểm bởi con tin mà cô ta bắt giữ đấy."

".....!?"

Từ lời nói của Kotori, Shidou cảm thấy tim cậu như bị ai đó bóp nghẹt.

"Ch-Chờ chút đã. Tại sao lại là con tin."

".....Thử nghĩ về nó mà xem. Natsumi yêu cầu anh phải thử tìm cho ra cô ta trong số những người đó---. Nếu có hai người có khuôn mặt giống nhau, thì lựa chon sẽ trở thành 50/50 mất rồi."

https://thuviensach.vn

".....! Vậy là....."

Khuôn mặt Shidou lấp đầy bởi cảm giác sợ hãi.

Chắc chắn rằng cô bé đã đúng. Thậm chí cái lần mà Natsumi cải trang thành Shidou, chỉ khi cô ta đang đứng bên cạnh Shidou thật mới bị Tohka và Origami cùng nhau chỉ ra ai mới là Shidou thật.

Nếu Natsumi trải nghiệm cái cảm giác đau thương này một lần, chắc chắn cô ấy sẽ không để nó xảy ra thêm một lần nào nữa.

Vậy cô ấy sẽ làm gì. Câu trả lời rất là đơn giản.

".....Cô ấy sẽ giam giữ người mà cô ta giả trang thành ở một nơi nào đó."

"Chắc chắn là vậy rồi."

Khi Shidou nói trong sự âu sầu, khuôn mặt Kotori cũng ủ rũ khi gật đầu.

"Không được trì hoãn nữa. Chúng ta phải điều tra 12 người trong vòng 3 ngày và tìm cho ra Natsumi bằng mọi giá."

"Aah..... Anh chắc chắn sẽ tìm ra cô ấy."

Shidou lại nắm chặt lòng bàn tay mình lại và gật đầu một cách dứt khoát.

-Và, bây giờ chính là thời điểm ấy.

Shidou đang bước đi bên cạnh Tohka để kiểm tra cách cư xử của cô.

"Eh? Chuyện gì vậy Shidou?"

"Kh-không có gì cả....."

https://thuviensach.vn

Shidou đột nhiên bắt gặp ánh mắt của Tohka nên bất giác đảo mắt đi. Trong khi cậu gãi má, bước chân của cậu đã nhanh hơn một chút. Bắt đầu từ khuôn mặt, thân thể cho đến giọng nói hay cách nghiêng đầu của cô ấy, tất cả cử chỉ đều như một chú thú cưng, giống Tohka đến một cách hoàn hảo như trong ký ức của Shidou. Ít nhất thì cô ấy cũng không hề có vẻ giống như giả mạo cả.

Nhưng, sự hoàn thiện đó lại dấy lên sự hoài nghi khiến đầu của Shidou như muốn rối tung cả lên.

Có lẽ đã đoán được Shidou đang suy nghĩ điều gì, giọng Reine phát ra từ chiếc Incam đang đeo trên tai.

⌈.....Bình tĩnh nào. Thậm chí bây giờ Natsumi có giả trang thành Tohka đi nữa, thì cô ta cũng sẽ khó mắc phải một lỗi bất kỳ nào nếu như cậu cứ cư xử như bình thường vậy đâu. Tốt hơn là nên đánh động cô ấy lên một chút đi.⌋

"Đánh động cô ấy..... Ý cô là."

Sau khi Shidou khẽ đáp lại, cậu đắm mình vào trong suy nghĩ và--một lần nữa cậu đưa ánh mắt nhìn về phía Tohka.

"N-Này Tohka. Cậu có nhớ lần cuối mà hai người chúng ta cùng ra ngoài với nhau là lúc nào không?"

"Huh? Sao đột nhiên lại?"

Tohka băn khoăn mà nhìn lại. Shidou vẫy tay như không có gì cả đâu.

"Không, chỉ là sao sao đó. Tớ nghĩ, hình như chúng ta chưa từng thực sự chỉ có riêng hai chúng ta cùng nhau ra ngoài thì phải?"

https://thuviensach.vn

"Mu..... Thật à? Tớ nhớ hình như chúng ta đã từng cùng nhau đi mua sắm ít đồ vào vài ngày trước mà....."

"Aah, đúng là vậy nhỉ?"

Sau khi nói vậy, fuumu, tâm trí Shidou rối mù lên. Cái ngày mà Shidou và Tohka gặp Natsumi, họ cũng đi mua sắm vào ngày hôm đó. Có vẻ cô ấy nhớ về nó rất chắc chắn.

Băn khoăn trước cái bộ dạng lặng lẽ của Shidou sau khi nghe câu trả lời của cô, Tohka vội nói thêm.

"Thật vậy đó, tớ nghĩ nó không sao, dù chúng ta ra ngoài cùng nhau bao nhiêu lần đi nữa. Umu, tớ cũng rất hạnh phúc về ngày hôm nay rồi."

Sau khi nói vậy, cô đã nở một nụ cười ngây thơ vô ưu vô lo ấy. Trước biểu hiện quá đỗi đáng yêu này, gương mặt Shidou vô thức mà nóng cả lên.

Nhưng, giờ lại không phải là lúc để nghĩ về điều đó. Shidou nhếch môi của mình rồi tạo thành một nụ cười rạng rỡ. Sau khi nuốt chút nước bọt, cậu mở miệng.

"Thật sự rất tuyệt vời. Thật là giống Tohka như đúc, rất-- NATSUMI ha."

".....!"

Khi Shidou gọi cô ấy, Tohka hơi giật mình rồi dừng chân lại chỗ đó.

Cậu cũng nín thở nhẹ trước phản ứng của Tohka rồi cùng dừng.

Lúc này cậu vẫn chẳng có chút bằng chứng xác thực nào cả, chỉ trả lời một cách bâng quơ để nhử cô ấy. Thành thực mà nói, rất khó có khả năng Tohka hiện tại là do Natsumi giả trang mà thành, nên cậu nghĩ cô ấy cũng sẽ không có bất kỳ một phản ứng nào.

https://thuviensach.vn

Nhưng, phản ứng của Tohka lúc này, chẳng lẽ--

Khi Shidou đớ người ra vì căng thẳng, Tohka từ từ áp mặt cô ấy lại gần Shidou hơn và nhìn chằm chằm vào cậu. Cái nhìn bị tràn đầy bởi sự giận dữ ấy là thứ cậu nghĩ nó không giống như Tohka lúc bình thường chút nào.

Bàn tay của Shidou đang bắt đầu siết chặt lại.

"Đừng nói với tớ, cậu là.....?"

Nhưng,

".....Shidou. Cô gái mà cậu gọi là 『Natsumi』 là ai vậy? Vừa nãy, cậu mới gọi nhầm đó?"

"Heh?"

Tohka hỏi cậu với giọng có chút hờn giận, bàn tay Shidou cũng bỗng buông lỏng ra.

Thay vì phải bối rối vì danh tính đã bại lộ, thái độ của Tohka lúc này chỉ đơn thuần là cảm thấy bực bội thôi.

⌈.....Shin này. Giờ cậu đang hẹn hò đấy. Nếu bây giờ cậu mà mắc lỗi như gọi nhầm tên một cô gái thành một ai khác, thì tôi nghĩ việc tâm trạng đối tượng rơi vào trạng thái không tốt cũng là lẽ dĩ nhiên thôi.⌋

"Ah..... Đ-Đúng là thế..... thật."

Shidou lầm bầm khi mồ hôi đang chảy dài trên má, sau đó cậu dang rộng đôi tay ra để trấn an Tohka đang nhìn cậu một cách đầy nghi ngờ.

"X-Xin lỗi, rất xin lỗi. Hoora, nó á, cậu chưa nghe về 『Natsu-mi』 đúng không? Nó vốn là một lời chào ở Cộng Hòa Dân Chủ Dominica mà

https://thuviensach.vn

dạo gần đây đang phổ biến đấy mà....."

"Thật không.....?"

Tất nhiên nó chỉ là những lời mà cậu thuận miệng mà thốt ra thôi. Shidou gật đầu khi trong lòng xin lỗi những người dân Dominica.

"Fumu, thế nó có nghĩa là gì vậy?"

"E-errr.....giống như là, 『tớ thích cậu』 vậy đấy....."

"Muu....."

Khi Shidou trả lời một vài thứ ngẫu nhiên, Tohka đỏ mặt.

"Mu..... Vậy sao. Fufu....."

Sau khi nói vậy, vẻ mặt cô ấy thoải mái hơn hẳn. Shidou rốt cuộc cũng có thể thở phào nhẹ nhõm sau khi thoát khỏi một tình huống khó khăn.

Nhưng lúc đó, Tohka lại để ý một vài điều khác nữa và giật nảy vai.

"À, còn nữa, 『Thật là giống Tohka như đúc』 nghĩa là gì vậy?"

"Eh? Ah, errr, là....."

Không thể nghĩ ra được một lý do xác đáng nào, cậu đâm ra bối rối. Và cậu nhận thấy được là biểu hiện Tohka càng lúc càng thêm nghi ngờ hơn.

⌈.....Điều này tệ thật. Mọi thứ sẽ trở nên vô nghĩa nếu tâm trạng của Tohka xấu đi. Cậu cần nhanh chóng làm điều gì đó để vực tâm trạng cô ấy lại ngay đi.⌋

"Dù cô có nói vậy thì.....cũng không dễ dàng gì đâu--"

https://thuviensach.vn

Shidou nheo mày thành chữ 八 khi nhìn xung quanh--rồi khẽ cất ra tiếng ah.

"Nà-này, Tohka. Vẫn chưa tới chiều phải không? Mặc dù hơi sớm nhưng chúng ta cùng đi ăn một chút gì đó nhé?"

Sau khi nói vậy, cậu chỉ thẳng về phía nhà hàng bên kia đường. Có một tấm áp phích đặt ở đó ghi 『Bữa trưa buffet tại đây!』 được đặt bên dưới tấm tên biển hiệu của cửa hàng.

"Nu? Dùng bữa trưa à. Ừm..... Tớ cũng không phiền đâu."

Tohka nói với một vẻ mặt chưng hững. Bình thường thì đôi mắt cô ấy sẽ sáng lấp lánh lên và giọng nói cũng hào hứng hơn hẳn mới phải chứ..... Mà, cũng chẳng khác được.

Shidou kéo Tohka vào bên trong nhà hàng dù cô ấy có vẻ không hài lòng cho lắm.

Mặc dù khá đông đúc vào cái tầm giờ ăn trưa này nhưng, họ vẫn rất may mắn khi nhanh chóng tìm được một chỗ ngồi mà không cần phải chờ đợi gì cả. Đặt cái túi của mình vào cái giỏ bên dưới ghế, cậu lau tay mình với một chiếc khăn ướt nhìn rồi vào Tohka đang ngồi phía đối diện.

"Được rồi, Tohka. Có vẻ nơi này phục vụ theo dạng tiệc buffet đấy. Cậu đi lấy gì đó ăn trước đi."

"Muu....."

Khi nghe những gì Shidou nói, Tohka cười đầy phấn khởi trong một lúc-- Tuy nhiên, cô lập tức lắc đầu như thể nhớ ra điều gì đó.

"Tớ không sao mà. Shidou cứ đi lấy trước đi."

"Eh? Sao vậy?"

https://thuviensach.vn

"Không có gì đâu. Cậu nên đi nhanh đi "

"Ờ-Ờ....."

Bị thúc giục bởi sự cố chấp Tohka, Shidou đành bỏ cuộc mà đứng lên khỏi chỗ của mình.

"Chuyện gì xảy ra với cô ấy vậy, Tohka ấy?"

⌈.....Tôi cũng không rõ nữa. Nhưng sẽ an toàn hơn nếu cậu cứ làm theo những gì mà cô ấy muốn.⌋

Reine nói với cậu như thế. Shidou trả lời ngắn gọn ⌈Đành vậy⌋ trước khi bước đến góc nơi nhiều loại thức ăn đang được sắp xếp.

Sau đó cậu cầm một cái đĩa trên tay rồi gắp một vài món bất kì nào đó trước khi quay về chỗ ngồi của mình.

Tuy nhiên, có lẽ do sự căng thẳng vì phải tìm Natsumi, nên cậu không có cảm giác ngon miệng mấy. Những thứ mà Shidou mang theo khi quay lại là một chút sa lát và vài miếng thịt gà nướng được thái lát.

"Được rồi, Tohka nên đi lấy phần của mình đi."

".....mu."

Khi Shidou nói vậy, Tohka nhìn tỉ mỉ vào đĩa thức ăn mà Shidou mang trở lại trước khi đứng lên khỏi chỗ của cô ấy.

Cậu nghiêng đầu nhìn theo bóng lưng Tohka. Cậu nghĩ cô ấy vẫn còn bận tâm suy nghĩ về điều vừa rồi nhưng.....cảm thấy có điều gì đó hơi khác thường. Điều gì có thể khiến cho Tohka cảm thấy phiền não ngay trong cả khi ăn vậy cơ chứ.

https://thuviensach.vn

Khi cậu đang nghĩ về điều đó, Tohka trở lại nhanh hơn cậu dự tính. Cô đặt cái khay đồ ăn lên bàn rồi ngồi xuống ghế.

"Được rồi, ăn thôi."

"Ah, đúng rồi..... Đợi một chút."

Trước khi bắt đầu, khi thoáng nhìn qua Tohka khi cô vẫn đang chắp hai tay lại Itadakimasu, Shidou nheo mày.

Lý do rất đơn giản. Lượng thức ăn mà Tohka lấy là quá ít. Và thậm chí còn ít hơn cả Shidou trong khi cậu đã lấy ít đi vì cảm thấy không được ngon miệng cho lắm.

"Tohka.....? Chỗ đó liệu có đủ cho cậu không vậy?"

"Nu.....umu, thế là được rồi. Bụng tớ sẽ bị đầy nếu ăn nhiều quá mất."

".....!?"

Trước câu trả lời đó, Shidou chỉ mở trợn tròn con mắt vì quá kinh ngạc.

-Không thể nào. Thức ăn trên đĩa của Tohka là cực ít. Trừ khi cô ấy là một nữ sinh đang ăn kiêng, không thể lầm được, với cái lượng đó không cách làm cô ấy cảm thấy no bụng được cả. Vì Shidou biết rõ Tohka là một người có sức ăn đến ngoại hạng, vượt trên những người cậu biết.

Cậu khẽ gõ nhẹ vào cái tai nghe nhằm báo đây là một trường hợp khẩn cấp. Nhưng, lúc này bên trong «Fraxinus» đã nháo nhào cả lên trước khi Shidou kịp báo động cho họ rồi.

⌈ Không đời nào..... Tohka mà chỉ ăn có ngần ấy thôi á.....!?⌋

https://thuviensach.vn

⌈Đừng bảo là cô bé đang cảm thấy khó chịu đâu đó nhé!⌋

⌈Không thể như thế được! Đó là Bé quái vật phàm ăn đấy ư!?⌋

Âm thanh nháo nhào từ các thành viên đang không ngừng rung lên trong màng nhĩ từ tai phải của cậu thông qua thiết bị liên lạc. Trong sự hỗn loạn này, cậu thấy hình như cậu có nghe được một vài biệt danh rất tục nào đó nhưng Shidou quyết định lúc này chưa cần hỏi.

Đó là bởi vì, hành động của không-bình-thường-này của Tohka đã gợi lên cho cậu một khả năng duy nhất.

Nó có nghĩa là--rất có thể Tohka này không phải là thật.

"Reine-san.....!"

⌈.....Cứ bình tĩnh. Phải quan sát tình hình thêm một chút đã.⌋

Reine bảo cậu vậy với một giọng nhẹ nhàng. Shidou đặt tay lên ngực mình để trấn tĩnh lại nhịp tim nó đang đập quá mạnh, rồi nhìn lại Tohka.

"Tohka..... Có chuyện gì thế? Cậu cảm thấy khó chịu à?"

"Đâu có. Sao cậu lại hỏi vậy?"

"Cậu còn hỏi vì sao à..... Tất nhiên là..."

Khi Shidou lén nhìn vào đĩa thức ăn của Tohka, không biết Tohka có để ý đến ánh mắt của cậu hay không mà vội vàng vỗ tay vào nhau Pan!

"Dù sao thì, Itadakimasu!"

"Aah..... Idadakimasu"

Như thể bị cuốn theo, Shidou chắp 2 tay lại vào nhau, và bắt đầu đặt tay lên thức ăn ở trên đĩa của mình. Chợt.

https://thuviensach.vn

"Gochisousama....."

"Eh!?"

Đôi mắt Shidou lập tức mở to ra hết cỡ trước tiếng nói nôn nao phát ra từ Tohka đang ngồi đối diện. Khi nhìn qua bên đó, cậu thấy thức ăn trên đĩa của Tohka đã biến mất từ lúc nào.

"C-Cậu đã ăn hết rồi à.....?"

".....umu. Nó ngon lắm đó."

Tohka chắp tay cô lại khi nói vậy và làm động tác Gochisousama. Nhưng biểu hiện của cô ấy vẫn có chút gì đó chưa hài lòng.

"Tohka..... Có khi nhiêu đó không đủ với cậu đâu?"

"Không có chuyện đó đâu!"

Tohka vội vàng lắc đầu.

Nhưng ngay lúc đó, một tiếng kuuu- réo như tiếng sủa của cún con đã phát ra từ bụng Tohka.

".....err. Vừa nãy là."

"T-Tớ no rồi."

Kyuu, korokorokoro.

".....Tohka?"

"T-Tớ đã nói là tớ ổn mà!"

Gyuuu, gurugurugurugurugu.

https://thuviensach.vn

"U-umuu....."

Âm thanh từ bụng Tohka phát ra to đến mức gây ra sự chú ý khiến cô ấy phải cúi đầu nhìn xuống dưới. Shidou nheo mày lại trong sự nghi ngờ.

"Chà..... Cậu quả nhiên là đã ăn no đâu. Hôm nay cậu làm sao vậy?"

Khi Shidou hỏi, Tohka phải mất một lúc mới cam chịu mà ngẩng mặt lên.

"..... Hôm qua tớ có xem một show chương trình 『Thoát ly một cô gái ăn nhiều hơn cả con trai』 được chiếu trên TV....."

"Heh.....?"

"Thế nên..... Tớ không muốn bị Shidou 『Thoát ly』 đâu, thế nên....."

Nhìn Tohka bối rối mà ôm lấy đôi vai của mình. Haa, Shidou cuối cùng cũng có thở dài nhẹ nhõm.

"Tớ ấy nhé, lại thích những cô gái tràn đầy năng lượng mỗi khi đã ăn no cơ."

"Th-Thật không!?"

"Aah. Hơn nữa, tớ cũng cảm thấy rất buồn khi mà thức ăn bị bỏ lại thừa mứa sau khi ăn lắm đấy."

Khi Shidou nói thế, Tohka há hốc mồm, gật đầu hứng khởi rồi đứng lên đi khỏi chỗ ngồi của mình.

Và sau khi lượn một vòng qua khu vực mà thức ăn được xếp, cô đã quay trở lại với một khay lớn đầy ấp món lương cao mỹ vị. Những vị khách cũng như những nhân viên gần đó đều gửi ánh mắt kinh ngạc về phía họ.

https://thuviensach.vn

"Itadakimasu!"

Nhưng, Tohka vẫn chẳng hề bận tâm đến họ và bắt đầu thưởng thức những món cực kỳ ngon mắt này.

Phần 2

"Đó là Tohka mọi khi.....phải không?"

3 giờ 15 chiều. Trở về nhà, Shidou xác nhận lại thời gian đang hiển thị trên màn hình điện thoại và hồi tưởng lại những lời nói cũng như cử chỉ của Tohka, rồi sau đó lẩm bẩm một mình.

Sau bữa trưa, Shidou đi vòng quanh thành phố và cho đến lúc kết thúc chuyến đi mua sắm này, cậu đã nói chuyện với Tohka mọi lúc nhưng-- cậu vẫn chẳng hề cảm thấy có gì đáng nghi cả.

Đương nhiên, theo những gì mà Reine nói, cậu đã cố bằng nhiều cách để đánh động đến Tohka và hỏi Tohka những thứ mà chỉ cô ấy mới biết. Nhưng Tohka, đều đáp lại tất cả các câu hỏi đó một cách rất bình thường. Nếu nghĩ theo lẽ thông thường thì, cô ấy dường như không phải là do Natsumi giả trang thành.

"Đúng như dự tính, có thể cô ta đã giả trang thành một ai khác rồi?"

Qua chiếc Incam, giọng Reine trả lời đã vang lên từ bên tai phải của cậu.

⌈.....Vẫn chưa đến lúc để kết luận được điều gì cả. Dù sao thì, chẳng còn lựa chọn nào khác ngoài việc phải tin rằng năng lực biến thân của Natsumi là không hoàn mỹ và tiếp tục kế hoạch hẹn hò thôi. Không có nhiều thời gian đâu. Bọn tôi sẽ đưa đối tượng thứ hai đến với cậu nhanh thôi.⌋

https://thuviensach.vn

"--Được. Vậy thì ai là người tiếp theo? Và tôi nên đi đâu đây....."

⌈.....Hnn, cứ chờ ở đó đi Shin.⌋

"Eh?"

⌈.....Thời điểm này rất tốt, vì nó trùng hợp với mong muốn của cô ấy. Thế nên chúng ta cần nhân cơ hội này mà hành sự thôi. Tôi nghĩ cô ấy sẽ sớm đến đây thôi----⌋

Khi Reine nói được giữa chừng, tiếng chuông cửa đã vang lên pin pon.

"Hn? Ai vậy?"

Thậm chí khi Shidou nhìn trên màn hình thu ảnh, cũng không thấy bóng dáng của ai hiện ở đó cả. Sau khi Shidou thắc mắc một chút trong lúc bước ra khỏi hành lang, tiến đến lối vào và mở cánh cửa ra.

"Vâng, ai thế....."

『Baaaaaaaaaaaaaaa!』

"Uwah!?"

Ngay khi cậu vặn cái nắm đấm cửa, có 『thứ gì đó』 đã đột nhiên phóng ra từ kẽ hở của cánh cửa mà lao về phía cậu khiến Shidou cong người theo phản xạ.

Đúng lúc đấy, chiếc điện thoại đã trượt khỏi tay cậu và bay đến chỗ 『thứ gì đó』 khi nó vẫn thò mặt ra từ lối vào. Nhưng 『thứ gì đó』 đã tránh chiếc điện thoại với một cú trở người rất uyển chuyển, hai cái tay bé xíu của chắp nó lại tức giận puri puri.

『Mou- Shidou-kun. Nguy hiểm quá nha.』

https://thuviensach.vn

Khi cậu nhìn lại một cách kỹ càng hơn, cậu nhận ra, đó là chú rối mang hình hài của một con thỏ. Nó là bạn thân của Yoshino, 『Yoshinon』.

Tuy nhiên, ngoại hình của nó có khác đôi chút với Yoshinon mà cậu biết.

Đó là bởi vì có một vết khâu trên khuôn mặt của nó, và đồng thời có một cái bu lông to đùng được cắm trên đầu. Trông giống như một Cyborg vậy.

"Yoshinon.... Phải không?"

『Yes. Thần tượng của tất cả mọi người, tôi Yoshinon đây-?』

Sau khi trả lời một cách ngốc nghếch như vậy. Hou, Shidou thở dài. Mặc dù nó mặc một trang phục kỳ lạ như vậy, tự tâm nó vẫn là Yoshinon thôi.

Rồi Shidou nhặt cái điện thoại mà cậu làm rơi ở dưới sàn nhà lên, lúc đó cánh cửa chậm rãi mở ra và có một cô bé đang nhìn một cách rụ rè qua khe cửa đó.-- Đó là Yoshino. Vì Shidou buông nắm cửa do quá bất ngờ, chỉ có tay trái đeo Yoshinon là có thể cho vào bên trong thôi.

"Ồ, Yoshino à. Xin lỗi. Anh hơi bất ngờ một chút thành ra cánh cửa....."

Cánh cửa dang rộng thêm một chút--và Shidou lại giật mình thêm một lần nữa.

Đứng trước cánh cửa, trang phục của Yoshino cũng như với Yoshinon, khác hẳn với những lúc bình thường.

https://thuviensach.vn

Một chiếc mũ vành rộng có màu đen, đồng bộ với nó là một chiếc áo choàng cũng có màu đen tuyền. Cô bé cũng cầm một chiếc chổi nhỏ bên tay phải của mình. Phải-- bộ trang phục 『Phù Thủy』 tương tự như Linh Phục mà Natsumi đã mặc, người mà Shidou bây giờ vẫn đang tìm kiếm.

"Yo-Yoshino.....đó là....."

Khi Shidou hỏi, Yoshinon chọc vào má của Yoshino để khích lệ cô.

『Nói đi nói đi, Yo-Yoshino.』

"U-un.....!"

Sau đó gật đầu, Yoshino nhìn Shidou như thể đã quyết tâm rồi đôi môi bắt đầu mấp máy.

"L-Lừa hay Lộc....."

"Heh?"

Shidou ngớ người một lúc trước câu nói của Yoshino, nhưng cậu ngay lập tức hiểu ý nghĩa của nó và pon, đập tay mình.

"Ah, anh hiểu rồi. Ra đó là bộ trang phục lễ hội Halloween sao."

Thật sự là lý do đó. Shidou gật đầu như thể cậu đã bị thuyết phục.

"Thế có nghĩa..... Yoshino là..."

『Ufufu, Frakenstein chính là đây.』

Gah! Yoshinon giơ hai cánh tay bé xíu lên dọa cậu. Nhưng tuy nhiên ngay cả khi nó đã hóa trang thì với cặp mắt tròn dễ thương và đôi tay mềm mại đó, nó vẫn khá thiếu sự mạnh bạo.

https://thuviensach.vn

".....Reine-san, ý cô khi nói có người muốn gặp tôi chính là em ấy phải không?"

「.....Ahh, sau khi nhìn thấy nó trên tivi, Yoshino nói rằng muốn thử nó một lần.」

"Thì ra là thế....."

Shidou gãi gãi má sau lời đáp lại của Reine. Đúng ra, Lễ Halloween hay những thứ theo cùng nó phải diễn ra vào ngày 31 tháng 10 mới đúng nhưng mà, bây giờ mà cảm nhận trước bầu không khí của lúc đó thì cũng chẳng đến nỗi tệ.

Mặc dù cậu rất ngạc nhiên bởi vì cái dáng dấp khá giống với Natsumi nhưng mà, cô phù thủy bé bỏng dễ thương này đúng là nhìn rất hợp với dáng người nhỏ nhắn của Yoshino.

"Hn, đáng yêu lắm đó, Yoshino."

"....."

Khi Shidou nói vậy, Yoshino há to miệng và cúi mặt xuống đất trong sự ngại ngùng.

Sau đó, chon chon Yoshinon chọc chọc 2 tay nó.

『Nee nee. Tôi rất vui khi thấy Yoshino được anh bạn khen nhưng hình như có gì đó bị bỏ quên mất rồi thì phải?』

"Quên....., à, kẹo. Chờ một lát nhé."

Bây giờ mới nghĩ đến nó, cậu đã quên một thứ rất quan trọng. Cậu bước vào trong bếp và lục lọi quanh tủ chạn vì kẹo thường được để ở đó.

https://thuviensach.vn

Nhưng lúc này hoàn toàn không ổn vì tất cả các loại kẹo đều đã hết mất rồi. Có thể cậu sẽ tìm được vài cây kẹo mút Chupa Chups nếu cậu vào phòng của Kotori nhưng mà, nếu cậu dám rớ vào chúng, không thể biết được điều khủng khiếp nào sẽ đến với cậu ngay sau đó đâu.

"Ah-..... Anh rất xin lỗi. Có vẻ lúc này anh chẳng thể tìm được một chút kẹo nào rồi."

Trở lại lối vào, cậu cúi mặt xin lỗi. Yoshino hơi chùn vai vì thất vọng.

"Vậy.....à..."

"Anh rất xin lỗi. Lần sau anh chắc chắn sẽ chuẩn bị đầy đủ....."

Trong lúc Shidou đang cố gắng xin lỗi cô bé, 『Franken Yoshinon』 đã đưa mặt nó đến gần hơn.

『Ou-toou? Nó là vấn đề lớn rồi đấy, anh bạn. Bọn tôi cũng không có nói đùa đâu, thế nên,--Yoshino! Mau ra tay đi!』

"E....eeh?"

『Mouu-- Không phải đã nói rồi sao, «Lừa hay Lộc», anh bạn sẽ bị chơi khăm nếu không chịu giao nộp kẹo cho bọn tôi.』

"Ah....."

Yoshino dường như nhớ ra điều gì đó mà bật ra tiếng rồi ngước lên nhìn vào Shidou với đôi mắt to tròn.

"O-oi.....?"

『Iyaaa-, không còn cách nào khác vì không có kẹo. Tôi tự hỏi có nên để Shidou-kun tận hưởng đầy đủ mọi trò chơi khăm của Yoshino không nhỉ.』

https://thuviensach.vn

"C-Chơi khăm..... Hai người định làm gì vậy?"

Khi Shidou bước lùi lại một bước và hỏi, Yoshinon cười đầy thâm ý.

『Ồ, là thế đấy..... anh bạn ạ.』

Và sau đó nó nháy mắt với Yoshino nhằm ra tín hiệu gì đó. Tức thì 2 má Yoshino đỏ lên rồi cô bé quay sang hướng khác.

"Nói thật đi, hai người đang dự tính làm gì đấy?"

Shidou hét lên- và lúc đó một tiếng ah ngắn gọn vang lên.

"Được rồi. Cả hai người có thể chờ trong phòng khách một lúc được không?"

"....."

『Ho-eh?』

Yoshino và Yoshinon băn khoăn nhìn nhau. Shidou vẫy tay ra hiệu cho cả hai người họ rồi quay lại bếp một lần nữa.

Sau đó, cậu lấy ra hỗn hợp làm bánh ra khỏi tủ, lấy trứng và sữa ở trong tủ lạnh rồi cùng cho nó vào trong bát sau khi đã ước lượng đầy đủ.

『Gì vậy gì vậy, Shidou-kun? Anh bạn đang tính làm cái gì đó?』

"Sẽ biết nhanh thôi. Thế nên cứ ở đó chờ thêm một chút nữa nhé."

Khi Shidou nói vậy, cả hai người họ đều mở to mắt ngạc nhiên và nghiêng nghiêng đầu.

Nhìn thấy bộ dạng đó của họ, cậu không khỏi chợt mỉm cười và sau khi đã làm chảo chống dính nóng lên, cậu hòa bơ vào đó và đổ bột lên để làm thành chiếc bánh cực kỳ đẹp mắt.

https://thuviensach.vn

Sau đó cậu để hai miếng bánh kếp hổi lên chiếc đĩa trắng, phết bơ lên, và cuối cùng hoàn thành nó với chút xi-rô.

"Được rồi, xong rồi đấy. Ăn ngay cho nóng nào."

Shidou nói vậy khi đặt cái đĩa lên bàn. Nhìn vào chiếc bánh trông rất ngon mắt đó, Yoshino không khỏi ngạc nhiên, mở to đôi mắt và đôi môi nhỏ nhắn.

"Cái này..... Em từng thấy trên tivi trước đây rồi.....!"

Yoshino cầm lấy cái nĩa trên tay--bỗng run vai như thể nhớ ra gì đó.

"Err..... Itadakiamasu."

"Ừm, em thưởng thức nó đi."

Khi Shidou nói vậy, Yoshinon giúp Yoshinon cắt chiếc bánh nóng hổi trong khi chia nó ra thành nhiều miếng nhỏ vừa miệng, rồi cắm vào nó bằng cái nĩa và sau khi nhìn nó một lúc, paku, cô bé cho nó vào miệng mình.

".....!"

Sau đó, đôi mắt Yoshino mở to ra và gõ bàn vài cái, rồi giơ ngón tay cái lên hướng về Shidou. Cậu đã từng thấy điều này một lần vào trước đây rồi, nó là phản ứng của Yoshino khi cô bé được thưởng thức một hương vị mà cô bé chưa từng biết. Dường như cô bé thực sự rất thích nó.

"Haha, nó có ngon không?"

Un un, Yoshino gật đầu trả lời câu hỏi của Shidou. Trước bộ dạng của cô bé lúc này, Shidou không khỏi nở một nụ cười vô tư.

⌈..... Shin⌋

https://thuviensach.vn

Giữa bầu không khí dễ chịu này, cậu có thể nghe thấy giọng của Reine từ bên trong tai phải của mình.

⌈..... Xin lỗi vì đã chen vào bầu không khí vui vẻ này nhưng, cậu nghĩ thế nào? Yoshino có biểu hiện gì kỳ lạ không?⌋

"Ah..... Không, hiện tại thì vẫn chưa thấy có điểm gì khác lạ cả....."

Trong khi nói vậy, Shidou sửa tư thế lại và ho một tiếng kohon.

"Mà nghĩ lại thì, trước đây cũng từng một lần rồi thì phải. Ho-ra, hình như đó là lần đầu tiên Yoshino đến thăm nhà anh phải không. Mà, anh đã làm món gì cho em vào cái lần ấy nhỉ?"

Shidou quyết đinh thăm dò một cách gián tiếp, Yoshino và Yoshinon nhìn nhau một lát trước khi nhìn lại phía Shidou.

"Vâng.... Nếu em nhớ không nhầm, lần đó.....anh làm món Oyakodon thì phải."

Sau khi trả lời vậy, vẻ mặt Yoshino có một chút mê mẩn.

Mặc dù Shidou cười có hơi gượng với Yoshino, nhưng cậu lẩm bẩm 'Chính xác' trong đầu mình.

⟦Eeh-, có chuyện đó sao Shidou-kun, cớ sao Yoshinon lại không biết thế nhỉ?⟧

Với khuôn mặt đầy những mũi khâu, giọng Yoshinon có chút không hài lòng.

"Hnn? Yoshinon không nhớ sao?"

https://thuviensach.vn

Sau khi được hỏi, Yoshinon làm một động tác như đang suy nghĩ ngợi trước khi đập hai tay vào nhau pon.

『Lẽ nào, chuyện đó xảy ra khi Yoshinon đang ở trong nhà Origami-chan?』

"Ah.....phải rồi, hình như đúng là lúc đó Yoshino với Yoshinon không có ở cùng nhau."

『Đúng vậy..... Mà cả thế, nhân cơ hội lúc Yoshinon ta không có ở đó để kết thân với Yoshino bằng món Oyakodon[1] hay gì đó sao, Shidou-kun thật đúng là biến thái quá nha! Ôi Yoshino cũng thật là, trong lúc Yoshinon không có đây cũng đã leo lên nấc thang của người lớn rồi sao.... Khoan đã. Ah-re? Nếu Yoshino có một đứa trẻ. Vậy thì tác giả sẽ là ai đây?』

"Yo-Yoshinon.....!"

Khi đang nghiêng đầu nghi hoặc, thì miệng Yoshinon bị Yoshinon bịt lại trong khuôn mặt đang đỏ bừng. Bata, bata, Yoshinon quẫy quẫy cái tay của mình.

『Hnnn-! Hnnn-!』

Mặc dù nó không có khí quản để hô hấp nhưng trông Yoshinon có vẻ rất khó chịu. Nhìn nó lúc này khá đáng thương, nên Shidou bèn gọi Yoshino.

"N-này, Yoshinon đang đau đấy, em biết không?"

"Ah..... X-Xin lỗi, Yoshinon.....!"

『Khụ khụ.....fuui..... cứ tưởng mình sắp chết đến nơi rồi chứ.....』

https://thuviensach.vn

Đúng lúc đó, Yoshinon lại nghiêng đầu như đang băn khoăn.

"Hnn? Chuyện gì vậy Yoshinon?"

Khi Shidou hỏi lại, Yoshinon khoanh tay nó lại một cách khéo léo và mumumu ..... lầm bầm rồi ngẩng mặt lên.

『Un-nn, tôi quên mất. Chắc vì thiếu ô-xi khi bị Yoshino bịt miệng chăng. Shidou-kun cũng nên cẩn thận khi cãi nhau với Yoshino đấy.』

"Không-không thể vậy đâu....."

Yoshino lại đỏ mặt lên, cô bé gấp rút ăn nốt phần bánh nóng còn lại như muốn che đậy sự xấu hổ của mình.

Sau khi thời gian trôi qua một lúc, Yoshinon đột nhiên giật giật cái tai nó và thầm thì điều gì đấy vào tai Yoshino.

『..... Thế..... Vì thế..... Rồi.....』

"Eh..... Nhưng-nhưng mà....."

Bị Yoshinon hối thúc, Yoshino gửi ánh mắt của mình hướng đến chỗ Shidou, sau đó cô bé đâm cái nĩa vào miếng bánh còn lại, rồi với tay đến đưa nó đến trước mặt Shidou.

"E-err, cái này..... L-Là cho anh này."

"Không, không cần phải vậy đâu, dù sao cũng là anh làm cho em mà....."

"....."

Khi Shidou nói vậy, Yoshino xịu lông mày xuống như đang rất thất vọng.

https://thuviensach.vn

Với một vẻ mặt như vậy, làm sao mà cậu có thể đành lòng từ chối được đây. Shidou giơ hai tay lên như thể đã đầu hàng sau đó cắn một miếng bánh nóng hổi mà cô bé đang chìa ra cho cậu đồng thời.....chú ý cố gắng hết sức để miệng cậu không chạm vào cái nĩa.

Trong khi đang nhìn Shidou, Yoshinon làm một điệu cười gian xảo.

『Shidou-kun. Nếu Yoshinon nhớ đúng thì mọi người chỉ ăn bánh kếp trong giờ ăn vặt thôi, nhưng vẫn có người ăn nó vào bữa sáng đúng không?』

"Eh? Aah, ừm, cũng có thể."

『Đúng là vậy phải không-. Thế thì đem cái này thay cho "kẹo" không phải có một chút vấn đề sao?』

"O-oioi....."

Nó đúng là một vấn đề sau khi cả bọn đã ăn xong hết rồi đấy. Shidou gãi gãi má của mình với một biểu hiện khó xử.

Thế rồi, Yoshino rụt rè chỉ ngón tay về phía mặt Shidou.

"Er..... Shidou-san. Trên khóe môi của anh, có chút xi-rô..... kia kìa."

"Eh? Thật sao?"

Có lẽ kích cỡ của nó quá to để đưa vào miệng cậu trong một miếng cắn. Shidou liếm môi của mình.

"Còn một chút, ở bên này cơ. Aah..... Ch-cho phép em nhé?"

Sau khi nói vậy, Yoshino đứng lên khỏi ghế của mình, lấy một chiếc khăn giấy ướt đặt ở đầu bàn rồi bước lại gần Shidou.

https://thuviensach.vn

"O-ou....."

Mặc dù có chút xấu hổ, nhưng nếu phụ đi sự ân cần như đã được mong đợi từ lâu này của cô bé thì thật là... Thế nên cho dù mặt Shidou ngày càng nóng hơn, cậu vẫn phải ngăn bản thân mình không quay mặt sang hướng khác.

Nhưng, sau khi Yoshino đã với đôi tay đủ để chạm vào khuôn mặt Shidou--thì cô bé lại đưa khuôn mặt mình lại gần sát Shidou hơn rồi liếm vào cái chỗ mà môi Shidou không tài nào chạm đến được.

"Uwah!?"

Việc này hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của cậu. Shidou giật mình và nhảy dựng lùi ra phía sau.

"Yo-Yo-Yo-Yo-Yo-Yo-Yoshino.....!?"

"Ah-ah-ah-ah-ah-ah-ah err....."

Vì một vài lý do nào đó, cũng tương tự như Shidou đang bối rối, Yoshino cũng hoang mang, vẫy tay lia lịa.

"Cá-Cái này, err..... Bởi vì bánh kếp nằm giữa kẹo và cơm nên....."

Yoshino cố gắng tiếp tục nói trong khi đôi mắt đang quay vòng vòng.

"Nó, là một trò chơ-chơi khăm.....!"

Rồi cứ như vậy mà rời đi, pata pata tiếng bước chân vang lên khi cô bé bỏ chạy khỏi ngôi nhà này.

Chỉ còn lại một mình, Shidou vẫn bàng hoàng một lúc, rồi sau đó cậu cất tiếng nói với chiếc Incam trong tai.

https://thuviensach.vn

"Re-Reine-san..... Ban nãy, có thật sự là Yoshino không.....?"

⌈.....Cái đó, ai biết được.⌋

Với những gì được đáp lại, vẫn khá khó khăn để đưa ra một câu trả lời.

Phần 3

"Eeer..... Vậy, ai là người tiếp theo?"

Sau khi kết thúc cuộc điều tra Yoshino, Shidou hỏi qua cái Incam. Chưa tới vài giây sau, Reine đã đáp lại.

⌈.....Aah, người tiếp theo là Tonomachi Hiroto.⌋

"Tonomachi sao?"

Shidou trả lời lại với một tiếng thở dài nhẹ nhõm. Cậu ta là từ lâu đã là bạn với Shidou và là người đàn ông duy nhất trong các nghi phạm. Thay vì gọi nó là hẹn hò, phải gọi là rủ cậu ta đi chơi thì hợp hơn.

⌈.....Giọng cậu nghe có vẻ khá là thoải mái nhỉ.⌋

"Ahaha..... Thì, bởi vì Tonomachi là một thằng con trai. Thế nên cũng cũng tương đối nhẹ nhõm hơn."

⌈Hn..... Thế thì tốt rồi. Vậy hãy hoàn thành nó một cách nhanh chóng nào.-- Tôi vừa gửi tin nhắn cho cậu ta với tên của cậu. Dự là cậu sẽ gặp cậu ta trong vòng một tiếng nữa.⌋

"Tôi hiểu rồi. Tôi sẽ gặp cậu ấy ở đâu?"

⌈.....Aah, đó là.....⌋

https://thuviensach.vn

Shidou gãi gãi má khi nghe địa điểm gặp mặt của Reine.

-Khoảng một giờ sau đó.

Shidou và Tonomachi ngồi cạnh nhau trên băng ghế dài ở phòng tắm hơi.

Không sai. «Fraxinus» đã quyết định điểm gặp mặt là ngay trước nhà tắm công cộng gần đó.

"....."

"....."

Đã được vài phút từ nãy giờ, họ vẫn ngồi cạnh nhau nhưng, hoàn toàn không có một cuộc trò chuyện nào cả..... Mặc dù cậu ta là người bạn mà cậu đã từng chơi khá là thân, nhưng cậu vẫn cảm thấy một bầu không khí có gì đó không được thoải mái cho lắm..... Có khi còn căng thẳng hơn so với khi đi hẹn hò với một cô gái.

"À-này..... Tonomachi."

".....Ừ! G-Gì thế, Itsuka....."

Shidou buộc phải chủ động nói chuyện với cậu ta khi không thể giữ sự im lặng này lâu hơn nữa, Tonomachi hơi giật mình.

"Không..... dù sao thì....thực sự rất xin lỗi ông."

Shidou hạ thấp đầu cậu ấy xuống một chút, sau đó cậu quay qua một bên tránh Tonomachi.

".....Reine-san. Tại sao cô lại chọn một nơi như thế này.....!?"

https://thuviensach.vn

Cậu phàn nàn vào chiếc Incam bằng một giọng nói khẽ khàn. Chiếc Incam chất lượng cao của «Fraxinus», truyền giọng nói ngái ngủ của Reine với một chất lượng tốt cho dù nó ở một nơi cực kỳ nóng và ẩm ướt hơi nước như thế này.

⌈.....Đây là cuộc nói chuyện giữa hai người đàn ông. Tôi nghĩ nó sẽ tốt hơn khi giao tiếp mà không mặc gì cả.⌋

"Đâu ra cái lý thuyết cao siêu đó vậy..... Với thời điểm lúc này cũng không tốt lắm. Tôi không rõ nhưng hắn Natsumi đã nói gì đó với Tonomachi khi cô ấy giả trang thành tôi vào cái lần ấy. Giờ thì thay vì thân mật hơn, có vẻ như cậu ấy đang đề phòng tôi vậy đấy....."

⌈.....Nếu mối quan hệ của hai cậu đã biến thành thứ gì đó nguy hiểm như vậy, thì cậu ta sẽ không chấp nhận lời mời của cậu đâu.⌋

"Không, thay vì nói là tồi tệ, tôi nghĩ có lẽ là cậu ấy đang nghi ngờ về những sở thích hay những hành động quái đản của tôi lúc đó thôi..."

Trong khi nói vậy, Shidou liếc nhìn qua hướng Tonomachi. Má cậu ta hơi đỏ một chút, chắc là do nhiệt độ của phòng tắm sông hơi cao đây. Có lẽ là vậy.

Khi Shidou đang suy nghĩ về điều đó, giọng Reine tiếp tục một cách nhẹ nhàng.

⌈.....Sao cũng được, đây là nơi thích hợp nhất để lựa chọn rồi. Dù gì Natsumi cũng là một cô gái. Cho dù cô ta có thể biến đổi cơ thể của mình mà không có một chút vấn đề gì, thì tôi vẫn nghĩ việc buộc phải khỏa thân hoàn toàn trước mặt một thằng đàn ông sẽ sớm phát sinh một vài mâu thuẫn nào đó thôi.⌋

"Ah..... Tôi hiểu rồi."

https://thuviensach.vn

Chính xác thì điều mà Reine nói có thể đúng. Nếu Tonomachi này là Natsumi, cô ấy chắc chắn sẽ viện ra một vài loại lý do nào đó để từ chối lời mời đến với nơi này.

"Sau cùng thì, bây giờ Tonomachi cũng đã ở đây rồi, vậy thì cậu ấy hẳn không phải là Natsumi đâu nhỉ?"

⌈.....Khả năng đó tôi nghĩ khá cao đấy..... Ừm, miễn là Natsumi không phải loại người cảm thấy phấn khích với sở thích thích phơi những phần đáng xấu hổ của mình ra thôi.⌋

"....."

Shidou lặng lẽ gãi gãi má cậu. Phải, nếu trường hợp đó là sự thật thì quả thật quá khó để đưa ra quyết định.

".....Vậy, tôi nên làm gì đây? Hay vẫn như cũ, vẫn hỏi cậu ấy về một vài chuyện cũ mà Natsumi không có khả năng biết?"

⌈.....Aah, nó là phương pháp cơ bản nhất rồi. Hoặc lúc này tôi muốn xem phản ứng của cậu ta.-- Cậu có thể đụng chạm vào cơ thể của cậu ta một chút được không?⌋

"Huh.....?"

Shidou đớ cả người ra. Nhưng Reine vẫn tiếp tục nói mà không hề có một chút lúng túng nào.

⌈.....Như tôi đã bảo vào lúc nãy đấy, thậm chí cứ cho là Natsumi không thèm quan tâm đến việc mình đang khỏa thân không chút mảnh vải che thân nào đi nữa, nhưng nếu cô ta bất ngờ bị chạm vào người thì rất có thể sẽ phản ứng nào đó ngay thôi.⌋

".....ha-hahah....."

https://thuviensach.vn

Cổ họng cậu khô khốc vì nhiệt độ cao lẫn cảm giác căng thẳng, sau khi Shidou nuốt nước bọt, cậu quay lại nhìn Tonomachi.

Cùng lúc đó, Tonomachi mở miệng nói với cậu .

"Này-này Itsuka. Tại sao hôm nay ông lại rủ tui đến đây vậy?"

"Eh? Không, ch-chỉ là....."

「.....Shin, ngay lúc này.」

Ngay khi Shidou đang trở nên ấp úng, chỉ thị của Reine đã truyền tới.

Mặc dù Shidou hơi hoang mang, nhưng cậu làm theo hướng dẫn, dang đôi tay cậu ra và và chạm nắm lấy vai Tonomachi như muốn ôm---. Ngay lúc đó.

"Hii!?"

Tonomachi giật nảy mình rồi nhảy ra khỏi chỗ đó như muốn chạy trốn. Nhìn kỹ hơn thì da gà đang thi nhau nổi lên khắp toàn thân của cậu ta.

"Ch-ch-ch-ch-ch-chuy-chuy-chuyện gì vậy Itsuka!?"

"À, không.....ou."

"....."

"....."

Một sự im lặng vụng về lại ùa về một lần nữa.

".....Vậy, phản ứng của Tonomachi là như thế nào rồi?"

「.....Hn, cậu ấy đang hoảng loạn đáng kể đấy. Thời điểm bị tay của Shin chạm vào, mức độ căng thẳng của cậu ta đã nhảy cao chót

https://thuviensach.vn

vót.⌋

"Eh, thế có nghĩa là....."

⌈.....Tôi cần thêm một chút thông tin nữa. Thế nên làm ơn hãy chạm vào cậu ta thêm vài cái nữa đi.⌋

"Ha-haa....."

Tuy rằng cậu hoàn toàn bị miễn cưỡng nhưng, điều này cũng chỉ nhằm xác định Natsumi thôi. Shidou đứng lên khỏi cái băng ghế dài, sau đó cậu lại một lần nữa ngồi bên cạnh Tonomachi. Vào lúc đó, vai Tonomachi đã một lần nữa khẽ run lên.

"I-Itsuka..... Chúng ta là bạn.....phải không? Một tình bạn vững bền và rất bình thường."

"Hn, aah..... Đúng là vậy."

"Đúng vậy ha! Ha-haha.....iyaa--. Xin lỗi, rất xin lỗi. Tui thật ngốc quá, thật là kỳ quặc khi lại đi nghi ngờ những hành động của ông....."

".....To-u."

Vào lúc đó, petari, Shidou đặt hai tay lên đùi Tonomachi.

"Giyaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!?"

Sau khi cậu làm vậy, Tonomachi chỉ còn biết hét lên một cách đầy thảm thiết rồi chạy thục mạng ra khỏi căn phòng tắm hơi đó.

Phần 4

"Haa....."

Trong khi bước đi một mình trên con phố đêm, Shidou khẽ thở dài.

https://thuviensach.vn

Thậm chí là cậu đã bước vào phòng tắm hơi, nhưng không có một chút mệt mỏi nào chịu rời bỏ cơ thể của cậu cả..... Không, đúng hơn sự mệt mỏi của cậu còn tăng thêm sau khi vào đó.

Nhưng, cậu không có thời gian để than vãn nữa. Vẫn còn một người, vẫn còn một cuộc hẹn phải hoàn thành vào trong ngay ngày hôm nay nữa.

"Errr, một cuộc hẹn ở trong công viên trên ngọn đồi phải không?"

⌈.....Aah. Cậu hơi muộn một chút rồi đấy. Tốt hơn là cậu nên nhanh chân lên đi.⌋

"Vâng.....!"

Rảo bước chân của mình và leo dần lên dốc, cậu vội vã đến với điểm hẹn nơi công viên. Thành phố với ánh chiều tà này se lạnh thật đấy, nhưng mà nó khá hoàn hảo với cơ thể đang nóng ra của cậu sau khi vừa ra khỏi phòng tắm hơi ấy.

Chẳng bao lâu sau, cậu đến nơi đã được chỉ định. Trước hàng ghế dài đang được rọi sáng bởi ánh đèn đường đã có một cô gái lặng lẽ đứng ở đó từ thuở nào rồi.

Đó là một cô gái đầy quyến rũ với chiếc áo dài tay đang mặc có thiết kế màu nhạt cùng chiếc váy có hình lá sen mang màu đen tuyền. Cô là một trong Yamai tỷ muội-- Yamai Yuzuru.

"Bực bội. Gan cho cái kẻ đã hẹn người ta ra ngoài nhưng bản thân thì lại đến muộn."

Sau khi nói vậy, Yuzuru nhìn cậu với đôi mắt hờ hững. Sau khi Shidou vội vã chạy đến trước mặt Yuzuru, cậu ngay lập tức chắp hai tay vào nhau và cúi thấp đầu xuống tạ lỗi với cô ấy. Vâng, nói một cách chính xác hơn,

https://thuviensach.vn

đó do là Reine và các thành viên khác ở «Fraxinus» đã hẹn cô ấy thay cho Shidou nhưng Yuzuru nào đâu có cách nào biết được điều đó đâu cơ chứ.

"Xin lỗi cậu, Yuzuru. Lúc nãy có chút chuyện nên tớ bị kéo lại hơi lâu."

"Xí xóa. Được, không sao. Trái tim của Yuzuru rất rộng lượng vì vậy, tôi sẽ bỏ qua 5 phút trễ hẹn của cậu."

Sau khi nói vậy, Yuzuru thở dài và khoanh tay cô ấy lại.

Trong khi đứng nhìn một lúc, Shidou không khỏi cảm thấy có chút gì đó trống vắng rồi gãi gãi đầu mình.

Cách cư xử của Yuzuru không có gì lạ cả. Chỉ là, bình thường Yamai tỷ muội luôn xuất hiện cùng nhau cho nên cậu đã quá quen với việc này rồi, do đó lúc này chỉ có một người trong số họ khiến cậu cam thấy có chút không quen.

Mặc dù đúng theo dự kiến, mà cậu đã biết Yuzuru sẽ là đối tượng cuối cùng cho cuộc điều tra của ngày đầu tiên, nhưng cậu vẫn cảm thấy kỳ lạ khi nhìn thấy cô ấy lúc này. Sau khi Shidou phong ấn Linh Lực của họ, không nói quá nhưng tỷ muội họ đã luôn đi kè kè với nhau, kể cả lúc vào nhà vệ sinh.

Có lẽ cô đã đoán ra được ý nghĩ của Shidou qua ánh nhìn của cậu, Yuzuru bất đắc dĩ mà nhún vai.

"Thở dài. Chỉ một mình Yuzuru là không đủ sao?"

"Không, không phải như vậy. Tớ chỉ nghĩ là rất hiếm thấy thôi....."

"Từ chối. Cậu không cần phải cố ý tìm cớ. Yuzuru với Kagaya là nhất tâm nhất thể. Thế nên, cảm giác của cậu chính là minh chứng cho việc

https://thuviensach.vn

Kaguya và Yuzuru này luôn có mối liên kết chặt chẽ với nhau."

Yuzuru nhếch môi cô lên thành một nụ cười. Đúng vậy, hôm nay cũng vậy, Yamai tỷ muội vẫn là cặp tỷ muội thân thiết nhất.

"Thắc mắc. Có chuyện gì mà phải hẹn riêng với Yuzuru vào lúc này vậy?"

"Ah, không, chỉ là, mình muốn một cuộc trò chuyện giữa hai chúng ta với nhau thôi..... Nó không thể sao?"

Khi Shidou hỏi ngược lại, Yuzuru mở to mắt ngạc nhiên.

"Bác bỏ. Cũng không hẳn là không thể. Chỉ là, nếu thế thì....."

Yuzuru nheo mắt lại một chút và nắm lấy tay của Shidou, sau đó cô nép cơ thể của mình tựa sát lại vào cậu. Vòng một đầy sức sống của cô ấy đang tì chặt vào cánh tay của Shidou.

"Yuzuru?"

"Độc chiếm. Chỉ tối nay thôi, Shidou là của riêng Yuzuru. Và cũng chỉ tối nay thôi, Yuzuru là của riêng Shidou-. Tôi nói không sai chứ?"

Sau khi nói vậy, hơi thở ngọt ngào của cô phảng phất vào cổ cậu. Trước một sự cám dỗ đến chết người mà những lúc bình thường cậu không thể tưởng tượng ra đó là từ cô gái thích trêu chọc thường xuyên đi chung với Kaguya, đã khiến gương mặt Shidou không khỏi đỏ bừng lên.

"Đề nghị.-- Shidou, chúng ta đi tản bộ một chút chứ?"

"Eh?"

Khi Shidou hơi nghiêng đầu, Yuzuru khẽ cười rồi kéo Shidou đi.

https://thuviensach.vn

Với những bước đi thong thả, họ đã đến bờ rìa của công viên.

Từ đỉnh của ngọn đồi, thành phố Tenguu nơi Shidou và những người còn lại đang sống đều có thể được nhìn thấy qua một lần đảo mắt. Bên trong những con phố đã hoàn toàn tối mịt, cậu có thể thấy những ngọn đèn đang được thắp sáng lấp lánh như những vì sao.

"Ngưỡng mộ.-- Thực sự rất đẹp."

"Ah.... Đúng vậy."

Khi Shidou thành thực trả lời, Yuzuru nhìn chằm chằm vào gương mặt của Shidou với đôi mắt khép hờ.

"Chuyện gì vậy?"

"Nhắc nhở. Khi một cô gái nói 『Thật sự rất đẹp』 thì chàng trai phải ngay lập tức đáp lại là 『Cậu còn đẹp hơn rất nhiều』 chứ."

".....Th-thật vậy sao?"

"Khẳng định. Đúng thật là vậy."

Không biết cô ấy học được điều này ở đâu nhưng Yuzuru đã nói nó với vẻ tràn đầy sự tự tin. Shidou gượng cười khi quyết định chỉnh lại câu nói của mình.

"C-Cậu còn đẹp hơn.....nó rất nhiều đấy."

"Mỉm cười..... Fufu, thật vậy không?"

Khi Shidou nói vậy, má Yuzuru hơi ửng đỏ và cô khẽ mỉm cười.

Bình thường mà nói thì rất hiếm khi cậu thấy được biểu hiện cực kỳ đáng yêu này của cô ấy, trái tim cậu cũng vì nó mà vô thức lạc cả nhịp.

https://thuviensach.vn

Làm sao để cậu có thể....giữ bình tĩnh được đây.

Thậm chí khi một Tinh Linh mà Linh Lực của họ đã bị phong ấn, trong vài trường hợp; Linh Lực của họ vẫn có thể chảy ngược trở lại khi tâm trạng của họ rơi vào trạng thái không ổn định. Bởi vì lẽ đó, Shidou thường xuyên phải theo dõi Tohka và những cô gái khác để chăm sóc họ.

Nhưng, hai tỷ muội Yamai Kaguya và Yamai Yuzuru, họ luôn ổn định khi họ luôn bên nhau, họ là hai Tinh Linh mà cậu không cần phải lo lắng nhiều như Tohka và các cô gái còn lại. Thực tế thì, ngược với việc Tohka được chuyển vào học cùng lớp với Shidou, tỷ muội Yamai đều vào lớp bên cạnh cùng nhau. Nhưng thật sự mà nói thì, Yamai tỷ muội còn 『khắng khít』 hơn cả Tohka, Yoshino và người khác kia.

Nhưng---không, đó chính xác là lý do tại sao, khi nói chuyện với Yuzuru một mình như thế này cậu lại tạo cảm giác mới mẻ..... Trái tim Shidou đang xao động mà loạn nhịp.

"Gọi.----Shidou."

Yuzuru nhẹ nhàng cất tiếng gọi.

"Hn..... Có chuyện gì à?"

Khi Shidou đáp lại, Yuzuru nuốt nước bọt trước khi nói nốt những từ còn lại.

"Thỉnh cầu. Xin hãy thành thực trả lời."

"A-Ahhh..... Vậy, sao nào?"

"Tò mò. Shidou-- giữa Kaguya và Yuzuru, cậu thích ai hơn?"

"Ehh.....?"

https://thuviensach.vn

Cậu bất giác mà cứng đơ cả người ra trước câu hỏi ngoài dự đoán này. Trán Shidou lấm tấm mồ hôi.

"Sa-Sao cậu lại muốn hỏi việc này....."

Thanh giọng của cậu có chút run run, nhưng Yuzuru vẫn nhìn chằm chú vào Shidou và không có dầu hiệu gì là sẽ chuyển sang hướng khác. Đôi mắt ấy, không giống như cô ấy đang nói đùa hay là muốn trêu chọc cậu gì cả.

"C-Cái này thì, cho dù cậu có hỏi thì tớ cũng không có cách nào trả lời được đâu. Cả hai cậu....đều rất quan trọng với tớ."

Khi Shidou nói vậy, Yuzuru nhún vai như thể chán nản.

"Khinh bỉ. Quá tệ. Cậu lại chọn câu trả lời yếu hèn và thảm hại nhất sao."

"Kh-Khoan đã, bất thình lình mà hỏi một câu như vậy thì làm sao mà trả lời được cơ chứ!"

"Xác nhận. Vậy, nếu Yuzuru cho cậu một khoảng thời gian, cậu cho một câu trả lời thực sự thuyết phục chứ?"

"Uh....."

Bị Yuzuru chất vấn như vậy khiến Shidou trở nên ngập ngừng. Yuzuru lại một lần nữa buông một tiếng thở dài trước bộ dạng của Shidou lúc này.

Hướng về Yuzuru vẫn ở trước mặt, Shidou gãi đầu cậu đồng thời trả lời lại.

"Vậy thì, ai mới là người mà cậu muốn tớ chọn đây?"

"Suy nghĩ..... Để xem nào."

https://thuviensach.vn

Yuzuru đặt một ngón tay lên cằm rồi trầm ngâm. Sau đó, cô ấy một lần nữa nhìn lại phía Shidou.

"Trả lời.-- Nếu Shidou chọn Kaguya, Yuzuru sẽ khen cậu là một chàng trai tốt. Nếu Shidou chọn Yuzuru, thì Yuzuru rất tức giận."

Sau khi nói vậy, cô nở một nụ cười tinh nghịch.

Giờ cậu mới nghĩ về nó. Kaguya và Yuzuru đều là những kiểu cô gái như vậy. Họ yêu thương người kia còn hơn cả chính bản thân mình. Cậu thở phào và khe khẽ '.....Cảm ơn đã tư vấn.'

"Nói thêm. Nhưng nếu Shidou chọn Yuzuru thì tôi.....sẽ rất hạnh phúc."

"Eh--"

Shidou cảm thấy nhịp tim cậu gióng lên liên hồi như thể đã bị K.O trước câu nói tiếp theo đó của Yuzuru.

Khi mà họ được gán lại với nhau như thế này, đây chính là cơ hội để cậu tìm hiểu thêm về Yuzuru. Sau đó Shidou ra sức lắc đầu, rồi tiếp tục nói.

"V-Vậy, cuối cùng thì, nên chọn ai đây?"

"Thở dài. Như cậu đã nghe đấy. Yuzuru không ngại trước câu trả lời nào đâu. Nhưng thậm chí là như vậy, câu trả lời đó vẫn quá vụng về. Yuzuru rất thất vọng về Shidou. Đúng là một tên vô dụng mà."

"Uguh....."

Cho dù bị nói như vậy, cậu vẫn không có cách nào phản bác lại được cả. Chỉ có thể cắn môi lại thật chặt và thầm rầu rỉ thôi.

Tuy nhiên, Yuzuru không hề để ý đến điều đó, mà tiếp tục nói thêm.

https://thuviensach.vn

"Thỉnh cầu.--Nếu như. Chỉ là nếu thôi. Nếu Kaguya cũng hỏi một điều tương tự với Shidou như những gì Yuzuru vừa hỏi lúc này ấy..... Thì lúc đó, Shidou chắc chắn phải trả lời là 『Kaguya』 đấy."

"Eh, cái đó....."

Shidou còn chưa kịp dứt lời, Yuzuru đã nói tiếp.

"Dự đoán. Kaguya chắc chắn sẽ rất giận. Chắc chắn sẽ hỏi 'tại sao cậu không chọn Yuzuru!' Nhưng chắc chắn.....từ sâu bên trong trái tim, Kaguya sẽ hạnh phúc đến không thể chịu được luôn đấy."

"Yuzuru....."

"Thuyết phục. Kaguya bình thường vẫn như vậy, nhưng cô ấy thực sự rất yêu Shidou đấy. Yuzuru chắc chắn không lầm được đâu. Vì Yuzuru và Kaguya là nhất tâm nhất thể mà. Cái gì Yuzuru ghét, Kaguya cũng sẽ ghét. Tương tự,-- cái gì mà Yuzuru yêu, Kaguya chắc chắn cũng sẽ yêu."

"Eh, vậy có nghĩa là....."

Lông mày Shidou co lại, Yuzuru mở to đôi mắt hơn một chút. Rồi sau khi nhanh chóng đặt tay lên che miệng của mình lại, đồng thời cũng tách ra khỏi Shidou với một khoảng cách nhất định.

"Sơ suất. Đó là một thông tin không cần thiết. Để phòng ngừa bản thân nói thêm điều gì nữa, Yuzuru sẽ chạy đi ngay vào lúc này."

"Ah, oi, Yuzuru!?"

Khi Shidou gọi tên cô ấy, Yuzuru quay lại và mỉm cười.

"Thỉnh cầu. Yuzuru không nói dối đâu. Kaguya thực sự rất là yêu Shidou đấy. Vì vậy, Kaguya--xin nhờ vào cậu."

https://thuviensach.vn

Sau khi Yuzuru nói vậy, cô ấy cúi thấp đầu rồi biến mất vào trong bóng đêm.

Phần 5

".....Vậy là, anh để cô ấy trở về một mình như vậy à? Haaa..... Ít nhất cũng phải đưa cô ấy về nhà cho hợp lẽ chứ."

Trong khi vẫn ngả lưng trên chiếc ghế sô pha, Kotori thở dài một cách đầy chán nản.

Shidou, Kotori và Reine đều đang ở trong nhà Itsuka. Shidou quỳ thế seiza trên sàn nhà, Kotori ngồi đối diện trước cậu còn Reine thì ngồi trên ghế sofa phía sau bọn họ, như thể quan sát cả hai người.

Bị bỏ lại một mình trong công viên, Shidou không còn lựa chọn nào khác ngoài việc quay trở về nhà. Khi đó, Kotori và Reine đã đứng chờ sẵn ở phòng khách để ngay lập tức bắt đầu màn quở trách hành động của cậu.

"Để một cô gái phải lặng lẽ đi một mình trong đêm tối, đó là điều mà em thực sự không bao giờ có thể chấp nhận được."

"Guh.....Xin lỗi mà."

Thực sự đúng như những gì cô bé nói. Trong suốt quãng thời gian Shidou vẫn đứng như chết lặng ở đó, Yuzuru đã lặng lẽ chạy xuống dốc với một tốc độ khủng khiếp. Đúng như mong đợi từ một Tinh Linh của gió. Có muốn bắt kịp cô ấy cũng là một điều rất bất khả thi.

".....Ooh, dưới tình huống đó thì cũng đâu còn cách nào khác được. Shin đã làm rất tốt rồi mà."

Reine có thể biết được tình hình khi quan sát ở «Fraxinus» và cứu nguy cho cậu.

https://thuviensach.vn

Fuun, Kotori thở phào và đẩy thanh Chupa Chups đang ngậm thẳng đứng lên.

"Tôi biết chứ. Thậm chí tôi cũng hiểu nó là một kế hoạch rất khó khăn."

Cô liếc nhìn Shidou khi nói vậy.

"--Vậy, Shidou. Sau khi nói chuyện với bốn người vào ngày hôm nay, anh có nhận ra được có điều gì đó khác lạ không? Tohka, Yoshino, Tonomachi, Yuzuru. Trong số những người này--. Anh nghĩ ai có khả năng là Natsumi nhất không?"

"....."

Sau khi bị hỏi như vậy, Shidou hồi tưởng lại các sự kiện đã xảy ra vào ngày hôm nay và đắm chìm vào trong suy nghĩ của mình.

Thành thực mà nói, mặc dù đã trải qua một phần ba giai đoạn của việc điều tra này. Cho dù cậu đã rất cố gắng nhưng cậu vẫn không thể quyết định ai là người mà Natsumi đang giả trang thành lúc này được.

".....Anh vẫn chưa thể biết được. Dù sao thì, cũng cần phải kiểm tra qua tất cả mọi người một lần đã."

"Ừm.....Có lẽ vậy."

Dường như Kotori cũng đang đã dự đoán được câu trả lời đó. Cô bé khép hờ đôi mắt và thở dài.

"Em sẽ kiểm tra lại âm điệu giọng nói của họ để phòng hờ, nếu có gì đó khác lạ thì sẽ báo lại cho anh sau."

"Aah..... Trông cậy vào em."

https://thuviensach.vn

"Ừm dù sao thì. Anh cũng nên nghỉ ngơi sớm để chuẩn bị cho ngày mai đi. Em sẽ không tha thứ nếu như anh chỉ vì thiếu ngủ mà gây ra náo loạn gì đó đâu đấy."

Kotori nói vậy khi đổi thế chéo đôi chân lại. Còn Shidou thì gật đầu và đứng lên.

"Aah, cũng đúng, vậy anh đi nghỉ đây.--Reine-san, ngày mai bắt đầu vào mấy giờ vậy?"

".....hnn, người đầu tiên sẽ được sắp xếp lúc 10 giờ sáng. Rất xin lỗi nhưng, cậu buộc phải nghỉ học vào ngày mai đấy."

"Với tình hình như thế này thì đành vậy thôi. Thế-eeerrr, người đầu tiên sẽ là....."

".....Kotori."

".....uh!"

Vẫn đang ngả lưng trên ghế sô pha, Kotori giật mình. Lúc đó, Reine đã nhận ra điều gì đó nên vỗ tay pon.

".....Aah, tôi hiểu rồi. Ra đó chính là lý do tại sao cô bảo cậu ấy rằng sáng mai không được ngủ quên--"

"---! Không phải như vậy! Là Chỉ Huy nên tôi chỉ muốn....."

Để ý thấy ánh nhìn của Shidou, cô bé ném một chiếc gối nệm về phía cậu.

"Uwah, oi, em làm gì vậy?"

"Im! Mau đi ngủ ngay!"

https://thuviensach.vn

Sau khi hét lên, Kotori túm lấy một cái gối khác.

Cậu biết rằng không nên nhận thêm một đòn nào nữa. Thế nên cậu gấp rút trở về phòng của mình.

Phần 6

-Click, một âm thanh được phát ra, kim dài và kim ngắn của đồng hồ cùng lúc chỉ vào con số 12.

Vào lúc 0 giờ đêm, ngày 22 tháng 10 đã kết thúc để ngày 23 tháng 10 bắt đầu.

Phải. Có nghĩa là--ngày đầu tiên của trò chơi này đã kết thúc.

"Fufu....."

Từ bên trong bóng tối, Natumi vốn đã biến hình thành 『ai đó』, đang khẽ cười.

Ngày đầu tiên, Shidou chưa thể xác định được ai là người Natsumi đã giả trang thành.

Tuy nhiên, điều đó cũng không thể khác được. Vì có đến trên 10 nghi phạm, và các quy tắc thì cũng rất mập mờ. Bởi đã có những khác biệt trong tiêu chuẩn, rõ ràng cậu ấy đã cố rất nhiều vào ngày đầu tiên.

Nhưng, bất luận là lý do như thế nào, thì ngày đầu tiên của cuộc chơi đã kết thúc rồi.

"---«Haniel». Đến lúc rồi đấy."

Khẽ nói một giọng mà không ai có thể nghe thấy được, Natsumi ngoắc tay.

https://thuviensach.vn

Tất cả những gì Natsumi phải làm chỉ có vậy, «Haniel» sẽ hoàn thành nốt ý định của Natsumi.

"Vậy thì..... Trước hết, chỉ một người thôi. Cậu ta có thể đoán chính xác ta là ai không?"

Kusu kusu.

Vị phù thủy nhếch mép.

"--trước khi, tất cả mọi người đều biến mất nhỉ?"

Phần 7

"Hn....."

Buổi sáng, trước tiếng kêu ồn ào xộc vào màng nhĩ của cậu, Shidou duỗi căng người ra trước khi bắt đầu dụi mắt.

Cậu xòe rộng bàn tay ra và đặt lên gối trong khi ngáp to và ấn tắt cái đồng hồ báo thức. Thế nhưng-- tiếng ồn thậm chí vẫn chưa dừng hẳn sau khi cậu làm vậy. Thứ phá bĩnh giấc ngủ yên tĩnh của Shidou lúc này không phải là từ chiếc đồng hồ báo thức đó.

"Ah-re.....?"

Cậu chậm chạp bò dậy và ngáp một hơi thật dài. Ý thức đang dần được lấy lại, cậu nhận ra âm thanh đó, phải, đó là tiếng.....chuông cửa. Chuông cửa nhà Itsuka vẫn đang tiếp tục vang lên pin pon pin pon.

"Chuyện gì thế nhỉ, mới sáng sớm thế này đã....."

Sau khi Shidou càu nhàu trong khi bật dậy khỏi giường mình, cậu xuống cầu thang và đi qua hành lang. Thậm chí trong suốt thời gian đó, tiếng chuông cửa vẫn không ngừng vang lên inh ỏi.

https://thuviensach.vn

Nhưng, lúc Shidou đến được lối vào, một vị khách bí ẩn đã mất kiên nhẫn và tiếng động của cái núm cửa bắt đầu vang lên lạch cạch.

"Uoou.....!?"

Cũng may là đã sáng sớm, nhưng nó sẽ trở nên rất kinh hãi nếu như đến vào lúc nửa đêm đây. Shidou lo lắng mà cất tiếng hỏi.

"A-Ai thế.....?"

"Shidou!"

Khi cậu nói, giọng một cô gái như đang bị kích động có thể nghe thấy ở ngoài cửa. Nó là một giọng cao mà cậu rất quen tai,--giọng của Kaguya.

"Kaguya? Có chuyện gì v--"

Khi Shidou mở cửa, Kaguya nhảy thẳng vào người cậu với mồ hôi nhễ nhại trên trán.

"Uoou, oi, bình tĩnh nào! Chuyện gì đã xảy ra à!"

"Shi-Shidou! Yuzuru có đến đây không vậy!?"

Quên đi cái giọng điệu tự cao mọi khi, Kaguya hét lên. Shidou hơi nghiêng đầu trong sự nghi ngờ.

"Yuzuru.....? Không, cô ấy không đến..... Sao thế?"

"C-Cô ấy không có ở đấy..... Khi tỉnh dậy buổi sáng, ta không tìm thấy cô ấy ở bất kỳ đâu cả!"

"Cậu nói cái gì cơ.....!?"

Trước tiếng hét to của Kaguya, Shidou nhíu mày đáp lại.

https://thuviensach.vn

--Có vẻ như từ lúc này, 『Trò chơi』 của Natsumi cuối cùng đã thực sự bắt đầu.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Lựa Chọn Nghi Phạm - High Risk (Rủi Ro)

Phần 1

"....."

"....."

Vẫn ngồi cạnh nhau trên chiếc băng ghế dài ở công viên, Shidou cùng Kotori đang lặng lẽ nhìn chăm chú về vào đài phun nước.

Không đúng, nói một cách chính xác hơn, thì không phải họ đang nhìn chằm chằm nó. Chỉ đơn thuần là cái đài phun nước vô tình nằm ở trước mắt họ mà thôi. Shidou đặt khuỷu tay lên đầu gối và khom lưng trong khi Kotori lại xếp hai chân mình lại với nhau và ngả lưng vào thành ghế, lặng lẽ đắm chìm trong suy tư.

Lúc này là 11 giờ 30 sáng. Có thể vì hôm nay là một ngày ở giữa tuần, nên lúc này chỉ có các bà mẹ nội trợ đang vui đùa với những đứa con của họ hay những người già cả đang tản bộ trong công viên. Nổi bật hơn hẳn bên trong số họ, là một chàng trai và một cô gái đang ngồi lặng lẽ kề cạnh nhau trên chiếc băng ghế dài đó. Thỉnh thoảng lại có vài ánh mắt của những bà nội trợ lướt qua hai người họ.

Nhưng ngay lúc này, Shidou cùng Kotori đều nào có rỗi mà bận tâm đến những ánh nhìn đó đâu.

https://thuviensach.vn

Âu cũng là tất nhiên thôi, đó là bởi vì--vào buổi sáng ngày hôm nay, Yamai Yuzuru đã đột nhiên biến mất.

Không biết là thời gian đã trôi qua bao lâu, cuối cùng Kotori cũng đột ngột chịu cất giọng.

"Này..... Nói gì đi chứ..... Hiện tại vẫn đang hẹn hò theo như kế hoạch mà?"

"Ah-Aah..... Phải rồi ha."

Nghe những lời Kotori bảo, Shidou thở hắt ra rồi tự vỗ mặt mình cho tỉnh.

Đúng thế. Ngay lúc này, mặc dù thời gian có hơi muộn, nhưng Shidou và Kotori vẫn đang tiến hành hẹn hò như dự định ban đầu.-- Dù sao thì, vào lúc này, điều duy nhất mà cậu có thể làm cũng chỉ là có vậy.

"Ah-..... Và....."

Thế nhưng, thậm chí ngay cả khi Shidou có cố gắng muốn nói ra những lời lẽ quan tâm đường mật gì đó, thì thốt ra được nó vẫn là điều quá khó khăn với cậu.

Nhìn thấy Shidou cứ như vậy, Kotori không khỏi bực tức mà thở dài.

"Vẫn cảm thấy bất an sao..... Mà cũng phải, đành vậy thôi nhỉ."

".....Xin lỗi mà!"

Shidou gãi đầu mình rồi thở một hơi dài như muốn tống hết những cảm xúc lo âu hay bất lực ra khỏi cơ thể..... Nhưng chắc không cần phải nói, ngay cả khi cậu có làm vậy thì cũng chẳng có gì giảm bớt được cả.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt Shidou càng trở nên ủ rũ khi cậu hồi tưởng lại những hình ảnh mà cậu đã thấy ở «Fraxinus» vào lúc nãy.

- x X x -

Trở lại lúc 10 giờ sáng. Lúc Reine đến thăm Shidou và Kotori trong nhà Itsuka.

Từ những gì cậu biết, dường như cô ấy biết chút gì đó về trường hợp mất tích của Yuzuru. Nhưng, tốt hơn hết là không nên cho Kaguya biết về việc này, ngoài ra còn có Tohka và Yoshino nữa.

"Vậy..... Reine-san, Yuzuru rốt cuộc đã biến đi đâu mất rồi vậy?"

Khi nghe Shidou hỏi vậy, Reine khẽ gật đầu trước khi mở miệng

".....Hãy nói lại từ đầu đã. Đầu tiên, theo như lời của Kaguya, đã xác nhận được là Yuzuru đã trở về phòng vào tối hôm qua. Không có gì sai cả đúng không?"

"Vâng. Đúng là cô ấy đã nói như vậy."

Nhớ lại những lời Kaguya đã nói ban nãy, Shidou gật đầu đồng ý.

Đúng thật là vậy, Kaguya đã thấy Yuzuru trở về sau khi ra ngoài vào tối qua. Yuzuru nói mình hơi mệt, hai người họ không nói chuyện với nhau nhưng, cô ấy đã thấy Yuzuru đi tắm rồi sau đó trở về giường.

Nghĩa là--khoảng thời gian Yuzuru mất tích chỉ nằm trong phạm vi vài giờ từ nửa đêm cho đến rạng sáng mà thôi.

".....Nhìn vào cái này đi."

https://thuviensach.vn

Sau khi nói vậy, Reine mở chiếc máy tính bảng đang nằm trên bàn. Khi đó, hình ảnh của một căn phòng trong một ngôi nhà được hiển thị lên màn hình.

Khá quen thuộc. Chính là phòng ngủ của Kaguya và Yuzuru. Có hai chiếc giường được đặt cạnh nhau ở góc phòng và có hai cô gái giống nhau đang nằm ngủ trên nó.

"Có ổn không khi ghi hình cả những thứ như thế này?"

".....Aah. Không phải chỉ duy nhất phòng Yamai tỷ muội thôi đâu, mà bên trong phòng của tất cả các nghi phạm mà Natsumi có khả năng giả trang thành, đều có camera tự động được lắp đặt trong đó. Tôi nghĩ có thể cô ta sẽ sơ suất mà lộ ra cái gì đó khi ở riêng tư một mình."

Khi Reine-san nói vậy, cô ấy một lần nữa thao tác chiếc máy tính bảng đó. Hình ảnh của Yamai tỷ muội đang được hiển thị trên màn hình, bắt đầu tua nhanh. Đồng hồ trong phòng thì quay vòng vòng và đồng thời tư thế ngủ của họ cũng rất nhanh mà thay đổi.

".....Gần đến lúc rồi đấy."

Sau khi nói vậy, Reine ấn nút ở gần tay cô ấy và chế độ tua nhanh đã trở về bình thường.

Không lâu sau đó khi kim đồng hồ chỉ 12 giờ. Tức thì--

"Cái....."

"Nó là....."

Giọng nói của Shidou và Kotori chen lẫn vào nhau.

Màn hình chính vẫn đang hiển thị căn phòng ngủ của Yamai tỷ muội. Không gian ở trung tâm căn phòng đột nhiện bị vặn xoắn, rồi một cây chổi

https://thuviensach.vn

đã xuất hiện từ hư vô.

"Đó là--«Haniel»...?"

Không sai được. «Haniel» chính là Thiên Sứ của Natsumi mà Shidou đã tận mắt trông thấy vào một vài ngày trước.

«Haniel» từ từ mở đỉnh của nó ra và lộ ra một chiếc gương bên trong.

Sau đó, chiếc gương đột ngột sáng lên.

Vẫn đang ngủ trên giường, cơ thể của Yuzuru sáng lên một chút rồi bị hút vào bên trong tấm gương ấy.

".....! Yuzuru!?"

Tất nhiên, với những điều đang xảy ra trong đoạn video. Shidou chỉ biết hét lên vô vọng. nhìn hình bóng của Yuzuru tan biến vào hư vô.

Sau khi đã hút lấy Yuzuru, «Haniel» cũng từ từ khép cái đỉnh của nó lại rồi lại biến mất vào hư không.

".....Giống như những gì cậu vừa thấy đấy."

Reine xoay chiếc ghế một vòng và đối mặt với Shidou.

".....Yuzuru đã bị Thiên Sứ «Haniel» của Natsumi bắt cóc. Rất có khả năng, 『Người』 mà Natsumi hiện đang giả trang thành cũng đã bị bắt cóc bằng cách tương tự như thế này."

"Yu-Yuzuru sẽ không sao chứ.....!? Và cả 『Người』 mà Natsumi hiện đang giả mạo nữa.....!"

Khi Shidou hỏi vậy, Reine suy tư và khép đôi mắt lại.

https://thuviensach.vn

".....Tôi rất hy vọng là họ vẫn đang an toàn nhưng, không thể nói trước được bất kỳ điều gì trong tình hình hiện tại cả."

Reine thì thầm. Shidou không có cách nào để xua tan đi cảm giác nôn nao cũng như tức giận đang xoắn sâu vào trong đầu cậu cả, khiến cậu chỉ còn biết vò đầu một cách điên cuồng.

"Tôi, cuối cùng, nên làm gì đây.....!"

".....Chỉ có một điều duy nhất mà cậu cần làm thôi. Đó là tìm ra Natsumi từ các nghi phạm bằng cách nhanh nhất có thể."

"Phải vậy thôi."

Như thể đồng tình với những lời nói của Reine, Kotori lấy cây kẹo đang mút ra khỏi miệng và chỉ về hướng Shidou. Với một cái nhìn đầy sắc bén.

"Không còn thời gian để dây dưa nữa đâu.--Hãy bắt đầu với cuộc chiến (hẹn hò) của chúng ta nào."

- x X x -

Trở lại thời điểm hiện tại, tại công viên ở phía Đông Tenguu.

Trong khi Shidou vẫn đang nhớ lại sự kiện đã xảy ra ở «Fraxinus», Kotori vốn ngồi ở bên cạnh đã đứng dậy rồi bước đi vài bước, bệ vệ đứng chắn như thể muốn chia cắt cái nhìn của Shidou vào đài phun nước đó.

"Kotori.....?"

"Touu!"

Khi Shidou ngẩng mặt lên, Kotori chặt nhẹ vào đầu cậu.

https://thuviensach.vn

"Ouch! Em-em đang tính làm cái gì vậy hả Kotori!"

"Bỏ cái mặt ủ rũ đó đi. Anh nghĩ Yuzuru sẽ trở lại nếu anh ở đó mà rầu rĩ chắc?"

"Cá-Cái đó.....!"

Shidou muốn phản bác lại--nhưng rồi lại lắc đầu như đã thông suốt.

"Không..... Đúng như em đã nói, Kotori. Bây giờ thực sự không phải là lúc suy sụp tinh thần."

Sau khi Shidou nói xong, Kotori thở phào fuun đồng thời dựng cây kẹo mút trong miệng cô thẳng đứng lên.

"Nếu anh đã hiểu được rồi thì tốt thôi. Chẳng giải quyết được gì vấn đề gì nếu cứ lo lắng mãi đâu.--Hơn nữa, có vẻ cô ta đã tự ý thêm vào một quy tắc mà chúng ta không hề hay biết rồi. Không..... Thay vì gọi là thêm, nó đang dần được tiết lộ, nói vậy dễ hiểu hơn nhỉ?"

Kotori nhíu mày bực mình.

Luật chơi đã được tiết lộ. Không thể nhầm; chính là hiện tượng đã xảy ra với Yuzuru vào đêm qua.

"『Trước khi tất cả mọi người đều biến mất』..... Đó là câu cuối cùng được viết trên tấm thiệp, có lẽ nó là để đề cập đến cái vấn đề này đây."

"Chắc vậy.--Nếu suy đoán của em là đúng thì... Cứ mỗi một ngày trôi qua sẽ có một người tình nghi bị «Haniel» bắt cóc. Và, một khi cả 12 nghi can đều biến mất, ngoại trừ 『người』 mà Natsumi đang giả trang thành, thì Natsumi sẽ chiến thắng. Nếu mà Shidou tìm ra được Natsumi trước lúc đó, thì Shidou sẽ thắng."

https://thuviensach.vn

Kotori giơ một ngón tay lên trong khi nói ra những suy nghĩ của mình. Thật sự là những gì Natsumi đã viết trong bức thư cùng với cái giả thiết dựa trên những gì đang diễn ra thì hoàn toàn rất có khả năng là vậy.

".....Anh thật sự, có thể tìm ra được Natsumi sao?"

"Em không muốn tiếp tục nghe anh ca cẩm nữa đâu. Yuzuru đã biến mất rồi, với 11 đối tượng còn lại bao gồm cả em thì chỉ còn 10 ngày nữa thôi đấy."

"Aah..... Đúng vậy ha."

Shidou gật đầu đồng ý với những gì Kotori nói.

Sau lúc đó, lại một lần nữa họ lại trở nên im lặng một hồi--.

Bỗng Kotori cất tiếng nói như thể đang bực bội.

".....Này, Shidou."

"Hnn? Có chuyện gì vậy?"

"Anh còn 30 phút nữa cho tới cuộc hẹn tiếp theo đấy."

"Eh? A-ah..."

Khi Shidou đáp lại một cách lơ đãng, miệng Kotori méo lại thành chữ へ.

"Anh không định điều tra gì về em hết sao?"

"Ah....."

Khi cô nói vậy, Shidou không khỏi mở to mắt ra.

https://thuviensach.vn

Đúng thật là, cậu đã quên mất nó cho đến tận lúc này. Kotori, người hiện đang ở trước mắt cậu bây giờ, cũng rất có thể là do Natsumi giả trang mà thành.

Tất nhiên, phải nghi ngờ cô em gái quá đỗi đáng yêu này, người vừa mới động viên cậu là điều Shidou không bao giờ muốn. Nhưng mà, nếu như ngay cả vị chỉ huy của «Ratatoskr», Kotori mà lại là giả thì, nó sẽ gây tổn hại nghiêm trọng hơn rất nhiều nếu so với những người khác. Vì tương lai, cậu phải chứng minh sự trong sạch của Kotori ngay vào lúc này.

"Xem nào, vậy thì anh sẽ hỏi em một vài vấn đề nhé....."

".....Ngay tại đây huh?"

"Eh?"

"Mặc dù mang danh nghĩa là một cuộc điều tra, nhưng, dù gì thì nó cũng vẫn là một cuộc hẹn hò đấy."

Ah....., Shidou gãi gãi má sau câu nói của Kotori.

Cậu hồi tưởng lại cuộc nói chuyện tối hôm qua với Reine và Kotori.

Đúng như vậy. Cậu rơi vào thế bí trước sự biến mất lạ lùng của Yuzuru vào lúc này. Song đây vẫn là một cuộc hẹn. Tuy Kotori thấu hiểu tình huống này, nhưng để nó kết thúc một cách đầy qua loa như thế này là một điều không thể nào chấp nhận được.

Sau khi khẽ thở dài một hơi, Shidou đứng lên khỏi băng ghế và chìa tay về phía Kotori.

"--Đúng vậy, anh nghĩ. Hẳn là chúng ta cũng nên cùng nhau đi dạo một chút."

".....hnn..."

https://thuviensach.vn

Kotori có chút thất vọng, tuy nhiên đã có một chút ửng hồng trên đôi má đó khi cô bé nắm tay Shidou rồi đứng lên.

Cùng nhau tay trong tay thong dong bước dọc theo con đường bên rìa của công viên.

"Không biết sao nhưng.....có vẻ đã lâu lắm rồi chúng ta mới có dịp tản bộ cùng nhau như thế này nhỉ?"

"Hnn... Đúng là vậy."

"Anh chỉ muốn hỏi một chút thôi, em có nhớ nơi mình cùng hẹn hò vào hồi tháng 6 này không?"

"Đương nhiên rồi. Đó chính là Ocean Park."

"Haha..... Phải rồi ha."

Khi Shidou nói vậy, Kotori khịt mũi fuun.

"Nhưng, nếu như em là Natsumi, thì những loại câu hỏi như thế này chẳng có nghĩa lý gì đâu."

"Eh? Ý em là sao?"

"Thử ngẫm lại xem. Mặc dù hiện tại em bị cấm lên «Fraxinus», nhưng cũng không quá khó khăn để điều tra về em đâu. Và tất nhiên nếu có biết một chút về quá khứ sau khi đã điều tra thì cũng là việc quá thường tình."

Sau khi nói vậy, Kotori nhếch môi. Mồ hôi đổ dài trên má Shidou.

"O-oioi, tha cho anh đi, đừng có đùa chứ."

"Nếu như chỉ là đùa thì quá tốt rồi.--Trong trường hợp này, anh, nên biết đó..... có một phương pháp đặc biệt, sao chúng ta không thử qua

https://thuviensach.vn

nó nhỉ?"

Không rõ vì sao, song ánh mắt Kotori đã lảng sang hướng khác sau khi nói vậy.

"Vậy, phương pháp đó là?"

"Ví dụ, thử làm cái gì đó.....để xem thử phản ứng của em chẳng hạn."

"Thử làm? Thử cái gì cơ?"

"Đ-Đó là..... Ừm, anh biết đấy, errr, đó là.....một.....nụ--"

"--ah"

Shidou như chợt nhận ra được điều gì đó mà nhướng mày lên.

Không biết có phải là may mắn hay không---mà Shidou đã chợt ngộ ra được một cách.

"----Kotori, em có thể nhắm mắt lại một lúc được không?"

"Ah!.....u-un....."

Khi Shidou nói vậy, Kotori nhắm mắt lại với đôi má đã nhuốm chút màu hường phấn.

".....Touu"

Nắm lấy cơ hội này, Shidou đưa cả hai tay đến gần đầu Kotori hơn rồi--lẻn trộm lấy hai cái dải ruy băng đen tuyền hiện đang được buộc trên mái tóc của cô bé.

"Fu.....fuee--!?"

https://thuviensach.vn

Có lẽ cô bé đã nhận ra được cái gì đó khác lạ khi mái tóc vốn đã được cột lên hiện lại rơi lả tả chạm vào vai của cô, Kotori hét lên với một giọng ngồ ngộ.

Peta, peta, Cô bé hoang mang sờ lên mái tóc của mình và khi phát hiện ra cái ruy băng đã biến mất-

"U-uwaaaaaaaaaah!?"

Với đôi mắt ướt lệ, cô bé nhảy đến chỗ Shidou, kẻ vừa trộm cái ruy băng của cô.

"O-onii-chan! Anh làm cái gì vậy! Trả lại cho em! Trả lại cho em đi--!"

Kotori gào lên với giọng mếu máo trong khi vẫn nhảy như con choi choi, pyon pyon, muốn lấy lại dải ruy băng mà Shidou đang cầm. Hoàn toàn khác hẳn so với cô bé chỉ huy táo bạo chuyên áp bức cậu vào lúc nãy. Vừa lạ lẫm lại vừa thân quen.

Kotori thường ép buộc bản thân mình trở nên mạnh mẽ. Khi cô bé buộc dải ruy băng màu đen lên, đó là lúc cô bé duy trì 『cái tôi kiên cường』 của mình. Và ngược lại, khi cô bé rũ bỏ dải ruy băng đó ra, và thay vào đó là một dải ruy băng mang màu trắng, đó sẽ là lúc cô bé sẽ trở thành một cô em gái cực kỳ ngây thơ và dễ thương một cách đúng nghĩa nhất.

--Nghĩa là, như thế này đây.

"Onii-chan! O--nii--chan!"

"....."

https://thuviensach.vn

Tuy cậu đã hoàn tất việc xác nhận, thế nhưng cũng đã khá lâu rồi cậu mới thấy 『Chế độ Em gái』 này của Kotori. Nhìn Kotori nhún nhảy liên tục như một chú thỏ thế này mới thấy cô bé đáng yêu làm sao, cậu cứ lập đi lập lại vài lần hành động hạ thấp cái ruy băng trước mặt Kotori để dụ cô bé rồi nhấc nó lên buộc cô bé phải nhảy theo.

"U.....uu....."

Lúc đầu Kotori cũng cố lấy lại dải ruy băng một cách rất dữ dội, nhưng không lâu sau vẻ mặt cô bé bắt đầu sướt mướt và mũi cũng bắt đầu sụt sịt.

"X-Xin lỗi xin lỗi. Của em này, Kotori."

Có vẻ cậu đã hơi quá tay.... Thế là khi Shidou đưa lại dải ruy băng cho cô bé, Kotori nhanh chóng giật lại rồi buộc nó lên hai bên tóc với một tốc độ đáng kinh nhất.

Sau đó, yurari..... cô bé chậm rãi ngước mặt lên rồi lườm Shidou với ánh mắt sắc nhọn.

"Shidou.....tại sao anh....."

"K-Không! Tuyệt lắm tuyệt lắm. Xem ra đúng thật là Kotori rồi!"

Lúc nãy là cái cách mà cậu dùng để xác nhận cô bé có phải thật hay không mà thôi, khi Shidou lên giọng lên như để nhấn mạnh điều đó nhưng,-- Kotori giống như không muốn nghe bất kỳ lời nào.

"Ko-Kotori? Bình tĩnh nào--"

"Không có xin lỗi gì hết áááááááá!"

Và sau một cú xoay người tuyệt đẹp, Kotori tung một quyền vào thẳng mặt Shidou.

https://thuviensach.vn

Phần 2

".....Shidou, có chuyện gì với khuôn mặt của ngươi vậy....."

Hiện tại thì cuộc hẹn với Kotori đã kết thúc và Shidou đến với điểm hẹn tiếp theo, Kaguya đang chờ cậu ở đó và nhướng mày lên khi trông thấy khuôn mặt của cậu.

Dù sao thì, nó cũng là lẽ thường tình thôi. Đó là quả báo nhãn tiền mà Kotori đã tặng cho cậu, má Shidou lúc này đang sưng đỏ phồng lên đồng thời cái lỗ mũi thì đang được nhét khăn giấy để ngăn không cho máu mũi chảy ra..... Thực sự thì cái khuôn mặt hiện thời chẳng thích hợp để tham gia vào một cuộc hẹn chút nào.

"Không..... Tớ bị tấn công bởi một tay đấm bốc ở góc đường khi đang trên đường tới đây đó mà."

"V-Vậy sao...."

Khuôn mặt Kaguya hoàn toàn không vẻ gì là tin tưởng cậu cả nhưng có lẽ cô đoán được gì đó nên cũng chẳng buồn tìm hiểu thêm nữa.

Ngẫu nhiên là trên chiếc áo sơ-mi Kaguya đang mặc lúc này, gồm các chữ cái La tinh, cây thánh giá và một cái đầu lâu trên nó, ngoài ra còn có nhiều sợi dây đeo được gắn kèm theo chiêc thắt lưng; nó được gọi là phong cách Gothic. Từ những gì cậu biết thì, trong suốt thời gian đi mua quần áo và các nhu yếu phẩm hằng ngày khác cùng Reine, cô ấy đã cảm thấy thích nó ngay cái nhìn đầu tiên và mua ngay lập tức.

"Fuun..... Nhưng nói lại, ta đã sốc suốt từ sáng nay đến giờ đấy. Cho dù là muốn đi kiểm tra, ngươi cũng phải sớm thông báo một tiếng cho ta biết chứ."

https://thuviensach.vn

Sau khi tạo dáng "cool" một cách không cần thiết, fuu, cô vuốt mái tóc của mình lên. Khuôn mặt Kaguya lúc này không hề có chút dấu vết lưu lại từ cái vẻ hoảng loạn hay là đẫm lệ vào ban sáng cả.

Đó là vì, cô được Reine giải thích rằng là Yuzuru sẽ tạm thời được đưa đến trụ sở «Fraxinus» để kiểm tra một chút.

Mặc dù nó có vẻ không thỏa đáng cho lắm.....nhưng cô ấy vẫn tin là vậy.

"Kaguya ấy..... Tôi nghĩ cô ấy trông có vẻ sôi nổi hơn hẳn thường ngày."

⌈.....Nếu đúng thật là vậy thì tốt rồi.⌋

Sau khi Shidou khẽ nói trong khi thở dài, Reine đáp lại với một giọng khó khăn.

"Eh?"

Mặc dù cậu muốn tiếp tục hỏi--. Nhưng câu nói của Shidou đã bị cắt ngang giữa chừng bởi cái giọng không hài lòng của Kaguya.

"Oi, ngươi có đang nghe không đấy, Shidou. Thật là báng bổ khi dám không nghe những gì mà ta nói đấy. Một tên lỗ mãng như ngươi đáng ra nên bị quăng xuống vực sâu rồi bị nướng bởi liệt hỏa của Hỏa ngục mới phải đấy."

"Aah..... Xin lỗi, xin lỗi mà. Tớ hứa là sẽ chú tâm hơn kể từ lúc này."

"Được rồi. Cứ thực hiện nó cho nó tốt vào.--Mà, phải bao lâu nữa thì cuộc kiểm tra của Yuzuru, hay cái quái gì đại loại thế mới kết thúc vậy?"

"Eh? A-ah.... Khi tớ hỏi lên trụ sở thì, họ nói sẽ mất tầm 10 ngày..."

https://thuviensach.vn

Shidou nghĩ một lát, rồi trả lời.

10 ngày. Đó là thời hạn cậu dự đoán cho trò chơi của Natsumi.

Dù gì đi chăng nữa Shidou cũng phải tìm cho ra bằng được Natsumi trước khi thời hạn đó kết thúc rồi cứu Yuzuru ra, đó là quyết tâm từ tiềm thức của cậu.

"Fuu-n."

Sau khi Kaguya chán nản vì câu trả lời của Shidou, cô khẽ thở dài với một giọng nhẹ nhàng.

Nhưng, sau khi đột ngột ho một tiếng, cô lại một lần nữa nhìn lên Shidou.

"Kuku, đúng thật là lâu lắc thật đấy, cầu cho họ nhanh nhanh một chút nếu không ta sẽ buồn chán đến bệnh luôn mất."

"Ou..... Đúng vậy. Tớ sẽ hối thúc họ hoàn thành nó nhanh nhất có thể."

"Umu, tốt lắm-- Vậy, Shidou."

Sau khi Shidou gật đầu, cô quay một vòng và chỉ thẳng về tòa nhà ở phía sau. Trên mái của tòa nhà lớn có màu trắng đó, có một cây pin bowling khổng lồ hình đang bay trên đó.

Đúng vậy. Nơi mà «Ratatoskr» đã chỉ định cho cuộc hẹn với Kaguya là sân chơi bowling cách ga Tenguu tầm 15 phút đi bộ.

"Mặc dù có hơi đột ngột, nhưng ta nghĩ là ta nên chấp nhận đấu với ngươi một trận."

"Không, không hẳn tớ muốn một trận đấu....."

https://thuviensach.vn

"Kuku. Ta chấp nhận sự can đảm đó nhưng ngươi không nghĩ ngươi đang quá liều lĩnh hay sao? Dám thách đấu với Yamai Kaguya ta, đứa con của cuồng phong! Ngươi nghĩ là mình sẽ có cửa thắng chắc!"

Mặc cho Shidou gãi má và nói gì, thì cũng có vẻ như là cô ấy chẳng hề quan tâm đến nó cả và cứ đứng tạo một thế lạ mắt trong khi nói vậy. Thậm chí cả khi không có Yuzuru ở bên, thì cái tinh thần hiếu chiến của Kaguya vẫn có thể nổi lên cuồn cuộn.

Vâng, cậu không bận tâm về điều đó lắm nếu như nó có thể giúp cho sự cô đơn khi không có Yuzuru của cô ấy vơi đi, dù thậm chí chỉ là một chút. Sau khi Shidou khẽ thở dài một hơi, cậu bước vào sân bowling cùng với Kaguya.

Sau đó họ lấy giày và quả bowling từ quầy đăng ký, rồi cùng bước đi đến làn mà họ vừa đăng ký.

Đúng lúc đó, Kaguya kéo tay áo Shidou.

"Chờ-Chờ đã, Shidou. Nhìn cái kia kìa."

Đôi mắt vẫn đang lóe sáng lấp lánh một cách kỳ lạ, Kaguya chỉ thẳng tay về phía sau của quầy đăng ký. Shidou quay đầu nhìn đến hướng mà cô chỉ đến.

Đó là một góc mua sắm với những sản phẩm về bowling được sắp xếp khá đa dạng. Những đôi giày, bóng mà Kaguya lẫn Shidou mượn, cả cái túi để đựng tất cả những thứ đó đều được bày trên kệ hàng.

Trong một lúc cậu định gói lại những thứ họ đã thuê đủ nhưng--cuối cùng cậu cũng lập tức hiểu ra lý do mà Kaguya chỉ vào chỗ đó.

Bên cạnh những bóng, có những đồ bảo hộ tay cực chất để sử dụng cho dành dân bowling chuyên nghiệp đang xếp hàng ở đó..... Hơn nữa,

https://thuviensach.vn

dường như nó không cho thuê.

"..............Không còn cách nào khác ha."

Sau khi thở dài, cậu bước chân mình vào cửa hàng rồi sau đó mua một món cho nữ và đưa nó cho Kaguya.

"Đây này, cậu đeo thử đi."

"Uuooooooooh!"

Hai má Kaguya ửng hồng lên vì phấn khích, cô nhanh chóng đeo nó vào bên tay thuận của mình.

"Cái này là huyền thoại đấy, Găng Tay Sắt Fegefeuer.....!"

"Huyền thoại á.....?"

"Kuku, liệu có ổn không đấy Shidou? Cung phụng cho ta một món vũ khí thần thánh như này. Mặc dù kết quả đã được phân định rõ ràng ngay từ đầu rồi nhưng mà, ngươi không cảm thấy lo lắng khi chênh lệch thực lực đôi bên ngày càng xa hơn sao?"

Sau khi nói vậy, với cái găng tay bảo hộ cùng khí thế bừng bừng, Kaguya thay đôi giày rồi chạy te te đến sân bowling. Shidou không thể làm gì khác ngoài nhún vai một cách bất đắc dĩ và đi theo cô ấy.

"Vậy thì bắt đầu thôi. Ta đặc biệt chấp ngươi ném trước đấy. Kuku, "lao đầu" vui vẻ nhé!"

"Rồi rồi.....ném đây."

Sau khi nói vậy, Shidou cầm quả bóng lên và bước tới làn ném đã dựng sẵn pin, sau đó Kaguya cất tiếng nói như thể để dừng bước chân của cậu.

https://thuviensach.vn

"Chờ đã! Ta biết rồi, ta vừa nghĩ đến một thứ rất hay ho đây."

"Hnn.....? Gì vậy?"

"Một trận đấu bình thường thì sẽ rất chán đúng không. Thế tại sao chúng ta không cược một chút đi.--Kẻ thua cuộc buộc phải tuân theo một cách vô điều kiện một yêu cầu từ người thắng cuộc, thế nào nào?"

"Eeehh..... Yêu cầu đó sẽ là gì đây?"

Thấy Shidou có chút bất mãn trên mặt, Kaguya mỉm cười đầy tự tin đồng thời giơ cánh tay đang đeo găng bảo hộ lên và che nửa mặt, tạo ra dáng cool.

"Kuku, sao thế? Biết chắc là sẽ thua nên sợ rồi à?"

"Không, không phải, tớ chỉ không muốn bị biến thành....."

Khi Shidou đáp lại với mồ hôi đang chảy trên má cậu, tiếng của Reine đã phát ra trong tai phải cậu.

⌈.....Chà, sẽ ổn thôi. Nếu nó là một yêu cầu vượt quá giới hạn thì chúng tôi sẽ ngăn chặn cô ấy lại ngay.⌋

"....."

Haa, cậu thở dài khi nhìn lại Kaguya.

"Tớ hiểu rồi.--Nếu cậu đã thêm một điều kiện như vậy, thì tớ cũng sẽ nghiêm túc."

Khi Shidou trả lời vậy, nii, Kaguya nhếch mép lên một cách vui vẻ.

"Kakaka! Cái này thú vị đây! Được rồi, cho ta thấy sự nghiêm túc đó đi nào! Rồi ta sẽ nghiền nát nó một cách dễ dàng cho mà xem!"

https://thuviensach.vn

"Cậu dám nói vậy à.... Cứ đợi đấy?!"

Sau khi liếc mắt sắc lẹm, Shidou ném quả bóng với một tư thế tuyệt đẹp.

Quả bóng số 13 màu tím lăn thẳng xuống làn--và đâm trúng trung tâm của những cây pin được xếp thành hình Δ. Những cây pin lập tức tạo nên những tiếng binh binh rồi đổ xuống như rạ, màn hình tinh thể lỏng được cài đặt trên làn bóng hiển thị lên một cú strike tuyệt vời.

"Được! Thấy thế nào!"

"Houho, không tồi đâu! Dù gì dễ dàng quá thì cũng chẳng còn thú vị nữa!"

"Fufu, đó là bởi vì thi thoảng tớ có cùng chơi bowling với Tonomachi thế nên cũng không phải hạng xoàng đâu nhá."

Sau khi nói vậy, cậu khoanh hai tay lại một cách đầy tự hào.

Tuy nhiên, Kaguya vẫn không thèm để ý đến, cô lấy một quả bóng màu da cam và chậm rãi bước đến trước làn.

"Kuku, nhìn cho kỹ đây. Cuồng phong từ đứa con của bão tố. Rồi sau đó hãy nhận thức cho rõ sự bất lực của ngươi đi...!"

Kaguya nói vậy và quăng quả bóng đang cầm trên tay.

"Tuyệt chiêu! Dunkelheit Windhose--!!"[1]

Khi hét lên tên skill bí ẩn đó, quả bóng mạnh mẽ đập vào làn. Goo, một âm thanh ồn ào vang lên và gây ra một chấn động nhẹ xung quanh đó.

"Oi oi Kaguya, cậu có biết cách ném--"

https://thuviensach.vn

Ngay sau khi định nói với tiếng thở dài ngao ngán, Shidou cũng ngừng câu nói ở đó.

Gyagyagyagyagya, quả bóng lăn tại chỗ trên sàn bởi tay ném của Kaguya. Bắt đầu lao về phía trước với một sức mạnh khủng khiếp sau khi rít lên âm thanh tựa như lốp xe hơi đang chà trên mặt đường. Cậu không hiểu cô ấy thực hiện nó như thế nào nhưng, nó là một cú ném xoay vòng cực kỳ lợi hại.

Và khi càn quét trên đường đi, để lại vệt khói đằng sau, quả bóng dễ dàng thổi bay tất cả những cây pin trước mặt.

Màn hình tinh thể trên cả 3 làn bowling đều xuất hiện điểm cùng một lúc.

"Ngươi thấy chưa! Đòn quyết định của ta đấy, Dunkelheit Windhose!"

"Oi, cậu đùa đấy hả!?"

"Kaka, ở trong một trò chơi như thế này, ta đã từng quyết phân thắng bại với Yuzuru vào trước đây rồi! Tuyệt chiêu này ta đã tập luyện đến tầng cuối rồi, ta vừa biểu diễn cho ngươi chiêm ngưỡng đấy!"

Sau khi Kaguya quay lại và nhìn Shidou, cô mỉm cười đầy tự mãn.

- x X x -

--Sau một giờ đồng hồ, Shidou đã hoàn toàn bị đánh bại.

Mặc dù cậu đã ngăn cản thành công Kaguya khỏi việc strike luôn mấy làn bên cạnh, nhưng nó cũng chỉ như muối bỏ biển. Điểm của Shidou tuy rằng cũng không phải thấp, thế nhưng trước những tuyệt chiêu liên tục của Kaguya, trận đấu mới đến nửa hiệp mà điểm chênh lệch đã đạt đến ngưỡng không thể đuổi kịp nữa rồi.

https://thuviensach.vn

"Kuku, xem ra ta đã đại thắng luôn rồi ha! Dù gì ta cũng có lời khen cho sự nỗ lực trong chiến đấu của ngươi đấy."

".....Tại hạ cực kỳ lấy làm vinh hạnh."

Shidou giơ cả hai tay lên như ám chỉ cậu đã hoàn toàn đầu hàng. Kaguya gật đầu đầy hài lòng và mỉm cười trước khi khoanh cả hai tay cô vào nhau.

"Được rồi, ngươi chắc chắn không quên đâu nhỉ? Thỏa thuận trước khi bước vào trận thánh chiến này."

"Tớ tất nhiên nhớ chứ..... Vậy? Cậu muốn tớ làm gì đây?"

Sau khi Shidou hỏi vậy, biểu hiện của Kaguya đột ngột trở nên nghiêm túc và bắt đầu kiểm tra xung quanh.

"Hn? Chuyện gì vậy?"

"..... 〖Khí〗 chỗ này có chút không tốt vì mấy đường cỏ. Chúng ta sẽ chuyển chỗ khác."

Sau khi nói vậy, Kaguya nắm lấy tay Shidou và kéo đi sâu hơn vào bên trong.

"O-oi, chúng ta đang đi đâu vậy?"

"Không sao, cứ im lặng mà đi theo ta chút đi.--Ồ, tuyệt thật. Hay là chọn chỗ này ha."

Nơi mà Kaguya đang chỉ là một khu nghỉ ngơi thư giãn với những chiếc máy bán đồ tự động được xếp ở đó. Cô chỉ đến chỗ xa hơn, một chiếc ghế dài ẩn trong những cái bóng của những chiếc máy bán hàng tự động.

"Ngồi ở đó đi."

https://thuviensach.vn

"A-Aaah...."

Vẫn lo lắng không biết Kaguya đang nghĩ gì nhưng, Shidou lúc này không thể từ chối được. Cậu lặng lẽ ngồi trên chiếc ghế như được bảo.

Sau đó, Kaguya lặng lẽ ngồi bên cạnh Shidou, vẻ mặt cô ấy hoàn toàn khác với ban nãy. Trở nên rất nghiêm túc và đôi môi của cô ấy lặng lẽ di chuyển .

".....Được rồi, ta sẽ bắt đầu truyền lệnh đây. Ngươi nhớ lắng nghe cho kỹ đấy."

"Gì-gì vậy.....?"

Nhìn dáng vẻ bất bình thường của cô ấy, Shidou chỉ còn biết nhíu mày với cái trán đang đầy mồ hôi hột. Vào lúc đó, Kaguya tiếp tục nói trong khi vẫn đang nhìn chăm chăm vào Shidou.

"--Được rồi, trong vòng 10 phút kể từ lúc này, bất kể ta có làm gì thì ngươi cũng không được ngạc nhiên cũng như là từ chối đâu đấy. Ngoài ra, ngươi cũng phải thề rằng là ngươi sẽ không bao giờ hé môi với bất kỳ ai về chuyện đã xảy ra trong suốt lúc này đấy."

"Eh.....?"

"Thề đi!"

Kaguya nói với một giọng điệu dứt khoát, Shidou gật đầu theo phản xạ trước cảm xúc mãnh liệt ấy.

"T-Tớ hiểu rồi....."

"Được rồi."

https://thuviensach.vn

Sau khi Kaguya gật đầu nhẹ nhàng, rồi đột nhiên trầm lặng suốt một lúc--

Bỗng cậu thấy cô ngã nửa thân trên của mình xuống, phần đầu của cô nằm lên đùi của Shidou.

".....!?"

Cậu mém phát ra âm thanh vì hành động quá đỗi bất ngờ này nhưng cậu phải chịu đựng nó. Bởi vì ngay lúc này, cậu đã hứa là sẽ không ngạc nhiên--cũng như không từ chối rồi.

"Kuku, nó không hoàn hảo để đánh một giấc hay sao. Nếu ngươi khóc và cầu xin, có thể ta cũng sẽ xiêu lòng mà đồng ý mà cho ngươi thành cái gối của ta đấy."

"C-cậu....."

"Houu? Một kẻ thua cuộc tính bất tuân theo lệnh à?"

"Guh....."

Khi Shidou nhíu mày nuối tiếc, Kaguya vẫn vui vẻ mà mỉm cười, kara kara.

"Kaka, dễ chịu dễ chịu lắm. Tên nô bộc kia, mau mau xoa đầu ta một chút đi nào."

".....Tuân mệnh."

Shidou thở dài như thể đã hoàn toàn bỏ cuộc, cậu nhẹ nhàng xoa đầu Kaguya và vuốt tóc mái tóc cô đầy dịu dàng với những ngón tay như một chiếc lược. Kaguya có vẻ nhột mát một chút rồi sau đó thả lỏng ra và khẽ xoay người.

https://thuviensach.vn

"Gah-!"

Có lẽ cô ấy chợt nghĩ ra điều gì đó, mà Kaguya xoay người vào mình Shidou đồng thời hướng tay luồn vào bên trong người cậu rồi dồn lực ôm chặt lấy.

"Chờ...."

".....Ta đã bảo không được lộn xộn rồi mà."

"Uh....."

Thật sự là vậy, nhưng khi nghĩ về nó, tâm trí Shidou không khỏi trở nên hỗn loạn, còn Kaguya thì vẫn lặng lẽ duy trì tư thế đó một lúc.

"Ka-Kaguya.....?"

Không biết thời gian đã trôi qua bao lâu, Shidou chờ đợi trong lo lắng đã cất tiếng hỏi.

".....Uh, uah....."

Kaguya bắt đầu bật ra những tiếng nức nở.

"Ka-Kaguya.....?"

".....Kuh.....u, u.....u,.....Yuzuru....., Yuzuru.....uh"

Shidou chỉ còn biết há hốc miệng ra, khi nghe thấy từ cái tên ấy khẽ lẫn giữa những tiếng nức nở của Kaguya.

"Kaguya, cậu, Yuzuru vẫn---"

Sau khi Shidou cất tiếng nói một cách vô ý, Kaguya sụt sịt mũi trước khi nói với giọng run run.

https://thuviensach.vn

".....Ngươi, không thể tìm thấy Yuzuru đúng không..... Ta biết việc này chứ. Thế nên đừng có coi ta như con ngốc."

"Đó-Đó--"

Nhưng, Kaguya tiếp tục.

".....Sẽ tốt hơn nếu ta không biết đúng không?.....Ta tin tưởng cậu. Bởi vì, lúc đó, người đã đưa cho ta và Yuzuru sự lựa chọn thứ 3, chính là cậu, Shidou....."

"Kaguya....."

"Vì thế.....Xin cậu. Yuzuru.....Nhất định....Nhất định phải mang Yuzuru---"

"....."

Shidou nghiến răng thật chặt, đồng thời dịu dàng đặt tay lên đầu Kaguya.

--10 phút sau.

Giống như cô ấy đã tuyên bố từ trước, Kaguya đã bất ngờ ngừng khóc rồi họ từ từ bước ra khỏi bóng tối của những chiếc máy bán hàng tự động, tình huống có vẻ đã hoàn toàn quay trở lại tình trạng lúc ban nãy.

Đó là một sự kiềm chế đến đáng phải ngạc nhiên. Khi Shidou xoa nhẹ đầu cô và nói ⌈Cậu làm tốt lắm⌋ , đôi má Kaguya nhuộm đỏ khi trả lời ⌈.....Im đi⌋ .

Phần 3

Sau khi chơi bowling xong và đưa Kaguya trở về nhà, một tín hiệu được gửi từ «Fraxinus» như thể đã được ước tính trước.

https://thuviensach.vn

⌈.....Hn, vất vả rồi, Shin-chan.⌋

"Không có gì.....mà quan trọng hơn, Reine-san."

Khi Shidou cố gắng nói lúc này, Reine Aah..... và tiếp tục nói.

⌈.....Tôi rất xin lỗi vì đã ngay lập tức gọi cậu như vậy, nhưng chúng ta không có nhiều thời gian. Thế nên chúng tôi sẽ sắp đặt cho cậu đến thẳng với cuộc hẹn tiếp theo luôn.⌋

"Tôi hiểu rồi. Tôi sẽ.....chắc chắn tìm ra Natsumi. Và, tôi sẽ mang Yuzuru quay trở về bên cạnh Kaguya."

Shidou nắm chặt bàn tay cậu lại như thể cậu đã tìm được một giải pháp mới.

Không phải cậu vẫn thư thư cho tới lúc này. Nhưng, thực sự cảm xúc của cậu đã trở nên mãnh liệt hơn sau cuộc hẹn với Kaguya. Quả vậy, Yamai tỷ muội phải luôn ở bên cạnh nhau. Bất kể đó là ai, cậu cũng sẽ không tha thứ cho bất cứ kẻ nào chia cắt hai người họ với nhau.

⌈.....Tốt. Được rồi, giờ cậu sẽ hướng tới khu vực mục tiêu kế tiếp. Đó là một quán cà phê trước cổng phía Đông nhà ga Tenguu. Như thường lệ, chúng tôi đã sử dụng tên của cậu để mời đối tượng đến cuộc hẹn. Cô ấy sẽ ở đó trong vòng 30 phút nữa.⌋

"Được. Vậy ai là người tiếp theo thế?"

⌈.....Aah, cô bạn cùng lớp của cậu, Yamabuki Ai.⌋

Shidou nhíu mày cậu trước câu trả lời của Reine.

Yamabuki Ai. Cô ấy là một trong bộ ba nổi tiếng trong lớp Shidou. Giờ cậu mới nghĩ về nó, cô ấy cũng là một trong các đối tượng.

https://thuviensach.vn

Nhưng họ là những người gần gũi với Tohka chứ không phải là Shidou, vì vậy cậu chưa từng bao giờ chủ động nói chuyện với cô ấy vào trước kia cả.

Tình cờ, trong suốt thời gian mà Natsumi giả trang thành Shidou, dường như cô ta đã quấy rối bộ ba này khiến họ rất cảnh giác với Shidou. Thành thực mà nói, cô ấy là một mục tiêu khá khó chịu, trái ngược hẳn với Tonomachi.

".....Có lẽ tôi đang hỏi một câu hỏi hơi vớ vẩn một chút nhưng, cô mời cô ấy như thế nào vậy?"

「.....Hnn? Ừm, không giống như Tohka, Yoshino và những người còn lại, Tôi không thể mời cô ấy thay cho cậu theo cách thông thường được. Thế nên vào ngày hôm nay, tôi để lại một lá thư trong tủ giày của cô ấy ở trường.」

"Th-thư.....? Nội dung là gì vậy?"

「..... 『Yamabuki Ai-sama. Có một vào điều tôi muốn nói với cậu khi chỉ có riêng chúng ta. Thế nên sau giờ học, vào lúc 6 giờ chiều tôi sẽ đợi cậu ở quán cafe trước nhà ga. Itsuka Shidou』.」

".....Uoooooo....."

Shidou rên rỉ, bóp trán, bởi câu nói của Reine đã được đề cập rất rõ ràng.

Theo một cách nào đó.....nội dung của nó hoàn toàn mang lại sự hiểu lầm, ...không miễn là cậu xem nó như hình thức của một cuộc hẹn hò, cậu không thể gọi nó là hiểu lầm được.

「.....Chuyện gì vậy?」

https://thuviensach.vn

"Không.....không có gì cả."

Sau khi đáp lại, Shidou lắc đầu mình để lấy lại bình tĩnh.

Đúng như vậy. Cậu không thể lơ là tâm trí vào lúc này được. Ngay bây giờ, cái mà Shidou cần làm là, điều tra tất cả nghi phạm bằng cách nhanh nhất để tìm ra Natsumi. Cậu tự véo nhẹ má mình rồi hướng thẳng đến hướng nhà ga.

.....Nhưng, Shidou chợt gãi má.

Mối quan hệ giữa Shidou và Ai. Sự bất hòa khi Natsumi giả dạng thành Shidou vào vài ngày trước. Một bức thư mời được gửi đến sử dụng tên Shidou vào lúc này.....và bản tính tự nhiên của một người phụ nữ.

Câu trả lời suy ra từ tất cả những yếu tố này. Đó là--

- x X x -

".....Quả nhiên."

Nửa giờ sau. Ở quán cafe trước nhà ga.

Mồ hôi đổ xuống má Shidou vì khung cảnh cậu dự đoán đã hiện ra trước mặt.

"Quả nhiên là cái quái gì thế hả--"

"Ngươi đang có ý định gì đây--"

"Chuyện gì vậy tên khốn kia--"

Ngồi đối diện với Shidou, bắt đầu từ bên phải sang, Ai, Mai, Mii. Cả 3 người đều ngồi ở bên đó..... Mà nghĩ lại thì, cũng đúng như cậu đã dự đoán.

https://thuviensach.vn

Khi cậu đến đây được nửa đường, bằng một cách nào đó mà cậu đã có một linh cảm xấu rồi. Trong tình huống này, nếu cô ấy được mời bởi Shidou với những nội dung đó, rõ ràng cô gái ấy sẽ cảnh giác với cậu. Không đời nào cô ấy thẳng thừng đi đến điểm hẹn. May sao, ít nhất cậu cũng không bị cho leo cây.

⌈.....Fumu, ba nghi phạm cùng tập trung à. Chúng ta không còn lựa chọn nào nhỉ. Có lẽ sẽ hơi khó khăn một chút, nhưng hãy cố gắng điều tra tất cả bọn họ.⌋

".....Hiểu rồi."

Sau khi khẽ nói vậy, Shidou nhìn vào bộ ba cô gái đó.

Thực tế, khi họ yêu cầu phần bánh ngọt yêu thích nhờ Shidou đãi, cậu cảm thấy thái độ của họ đã phần nào nhẹ nhàng hơn, nhưng nó không thể thay đổi thực tế họ đang ở trong một tâm trạng xấu. Shidou chìm trong suy nghĩ để cố nặn ra một điều gì đó để nói vào lúc này.

Và trong khi cậu đang nghĩ, bộ ba đó đã cất giọng đầy bực bội, nhanh hơn trước khi Shidou kịp nói ra gì đó.

".....Vậy, cậu muốn gì? Khi gọi tôi với lá thư đó."

"Có phải là nó không? Một bức thư tình? Cái gì thế này, Itsuka-kun, ngươi đang ngắm vào đó Ai à?"

"Nhắc mới nhớ, Ho-ra, lần trước, tuy tôi và Mai có bị mi tốc váy nhưng mà, chỉ có Ai là người duy nhất trực tiếp bị mi thổi vào tai thôi."

"K-Không, không phải tô....."

Cậu cảm thấy cuộc trò chuyện đang đi theo một hướng kỳ quặc. Shidou nhanh chóng từ chối nhưng, bộ ba này vẫn thực sự không chịu lắng

https://thuviensach.vn

nghe gì cả.

"Eh, thật hả? Itsuka-kun, với tớ á? E-eeeeh-.....Không, à, rất cảm ơn về điều đó, tôi rất vui khi biết vậy nhưng, nhưng mà, tôi, cậu biết đấy,....."

"Đúng như vậy. Ai đã trao trọn trái tim mình cho Kashikada-kun rồi! Thế nên Itsuka-kun, ngươi không có cửa để vào đâu."

"Đúng đúng! Tuy lúc này Ai chỉ đang nuôi một tình yêu đơn phương đáng ngưỡng mộ với một anh chàng siêu hào hoa, lịch hiệp, tốt bụng ấy thôi. Nhưng chỉ cần Kashiwada-kun đó chịu ngỏ lời, thì chắc chắn cậu ấy sẽ trao tất cả mà chẳng chối từ gì đâu!"

"Đợi đã, cả hai cậu! Tại sao các cậu lại có thể bép xép hết mọi chuyện bình thường như không có gì vậy hả!?"

Ai hét lên với gương mặt đang đỏ au..... Dù gì thì Shidou cũng không có dự tính sẽ kể lại cho ai khác.

"D-Dù sao thì! Tôi không biết là cậu đang dự định điều gì nhưng, dù gì cậu cũng đã có Tohka-chan rồi mà, tôi sẽ không tha thứ cho cậu nếu như cậu tiếp tục gửi những lá thư vậy cho các cô gái khác đâu đấy!"

"Đúng vậy! Sao, ngươi định nói là ngươi vẫn chưa hài lòng mặc dù ngươi đã được thích bởi một cô gái đẹp tuyệt trần như Tohka-chan sao!? Ngươi đang hướng tới một Harem đấy à!?"

"Ah, giờ tớ mới nghĩ đến, Itsuka-kun cũng từng rớ vào Tobiichi-san. Eh, đừng bảo là hắn ta luôn có những bữa tiệc thác loạn mỗi đêm nhé? Uwaah--! Thật là gớm ghiếc quá đi--!"

Sau khi cả 3 người họ cùng 【Kyaa--!】, dựa lùi cả ghế, họ vẫn tiếp tục nói với nhau mà hoàn toàn bơ Shidou đi.

https://thuviensach.vn

"Giờ tớ mới để ý, học sinh chuyển đến Tokisaki-san phải không nhỉ? Itsuka-kun cũng đã ra tay với cô ấy rồi chăng?"

"Ah--, có chuyện đó thật sao! Hắn ta thực sự là lăng nhăng đó--"

"Cả lần đó nữa. Ho-ra, lần trước, có một con bé loli bí ẩn đến và đưa cho Shidou hộp bento đúng không?"[2]

"Uwah, có thật sao--. Đúng như dự đoán, không nhầm khi gọi cậu ta là tay lolicon + mothercon + siscon đâu."

"Eh? Một tên mothercon kiêm siscon, và hơn hết là một thằng lolicon sao?"

"Un un, tớ đã nghe điều này từ trước rồi. Tình cờ nhá, ho-ra, không biết lần đó có phải tên Itsuka này không? Nhưng một chàng trai đã xích cổ một cô gái trung học và dắt cô ấy đi dạo xung quanh công viên với tai và đuôi chó trong bộ đồng phục bơi của trường nữa kia."

"Thật hả? Từ những gì mà tớ nghe được thì chính hắn là kẻ đã lấy trộm váy của nữ sinh đó."[3]

"Kyaa--! Tớ không thể tin nổi điều này nữa! Tại sao Tohka-chan lại có thể ổn được với một tên như thế này được nhỉ!"

"À, phải phải, Tớ còn nghe nói hai cô gái ở lớp bên cạnh mình ấy--"

".....O,O-i----"

Thậm chí mặc dù Shidou đã lên tiếng, cuộc tám của bộ ba này cũng chẳng có vẻ sẽ sớm kết thúc hơn một chút nào cả.

Phần 4

".....Mệt quá đi....."

https://thuviensach.vn

Tối ngày hôm đó. Sau khi đã hoàn thành tất cả các cuộc hẹn hò vào ngày hôm nay, Shidou đang ngả lưng trên ghế sofa ở trong phòng khách trong khi rên rỉ với âm điệu uể oải.

Cuộc nói chuyện dài đằng đẵng liên tu bất tận của bộ ba Ai, Mai, Mii kéo dài đến tận khi bầu trời đã hoàn toàn đen kịt thì cậu mới được thả cho về. Theo dự kiến thì cậu phải tiếp tục công việc điều tra trong khoảng thời gian đó nhưng, lúc đó, trạng thái tinh thần lẫn thể xác của Shidou đều đã cạn kiệt mất rồi.

Sau khi quay trở về nhà, và dùng bữa cơm do Kotori chuẩn bị (dù đa phần chỉ là đồ ăn sẵn mua từ siêu thị. Thế nhưng khi trở về nhìn thấy tâm ý mà Kotori đã chuẩn bị cho cậu, Shidou suýt khóc hét lên vì hạnh phúc), thậm chí cậu đã ngâm mình thật chậm trong bể tắm, nhưng cảm giác mệt nhọc vẫn đeo bám không chịu rời khỏi cơ thể chút nào.

"Thật sự thì chẳng ra làm sao hết, nhưng.....hôm nay có thể tạm coi như là kết thúc rồi."

Khi thấy Kotori chậm rãi bước ra từ nhà bếp, một cảm giác ớn lạnh chạm vào má cậu.

Cậu đã sốc một lúc nhưng, cậu nhận ra nó là lon nước ngọt có gas được ướp trong tủ lạnh.

"Ou, cảm ơn em!"

Khi Shidou nói vậy. Kotori đáp lại 「ừ」 và ngồi lên ghế sofa. Sau đó cô bé mở lon nước trái cây đang cầm trên tay kia và bắt đầu uống.

Sau khi Shidou gượng người dậy, làm theo em gái, cậu mở lon nước mà cô bé đã đưa cho cậu, rồi đổ thứ nước có gas đó vào cổ họng. Một cảm giác mát lạnh đầy kích thích và lan rộng khắp trong cơ thể cậu.

https://thuviensach.vn

"Vậy, cuộc điều tra hôm qua và hôm nay như thế nào rồi?"

Sau khi nói vậy, Kotori nhìn cậu. Shidou hơi cúi đầu về phía trước.

".....Hnn, đúng rồi. Có một vài đối tượng mà anh hơi nghi ngờ nhưng mà..... Dù sao thì, anh không thể nói gì trừ phi kiểm tra tất cả."

"Fuun..... Em hiểu."

Khi Shidou nói vậy, Kotori đáp lại dễ dàng như thể nó đã ở trong dự đoán của cô.

Dường như Kotori đã kiểm tra mọi cuộc nói chuyện giữa Shidou cùng những người hiện đang là nghi phạm. Có lẽ Kotori có thể cũng cảm nhận được cái cảm giác kỳ lạ mà Shidou đang thấy.

"Theo dự kiến ngày mai, sẽ điều tra xong mọi đối tượng ở trong ảnh. Anh nên đi ngủ sớm nhất có thể và gạt bỏ mọi mệt nhọc ra khỏi người đi."

"Aah, đúng vậy nhỉ. Anh sẽ làm thế. Tuy nhiên--"

Trong khi nói vậy, Shidou nhướng mày cậu về phía chiếc đồng hồ được treo trên tường.

"Thậm chí là anh có nằm ở trên giường rồi..... Thì cũng chẳng có vẻ gì là anh sẽ ngủ sớm được đâu."

".....Em cũng nghĩ vậy."

Kotori nhún vai như thể đồng cảm với lời nói của Shidou.

Lý do rất đơn giản.

Chiếc đồng hồ treo trên phòng khách nhà Itsuka. Các kim ở đó, gần như đã chỉ đến 12 giờ.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy. Đêm hôm trước, vào lúc này, Thiên Sứ «Haniel» đã bắt Yuzuru đi.

Ban đầu, cậu đã lên kế hoạch để có một người bảo vệ sẽ ở trong ngôi nhà mỗi người ở trong những bức ảnh này nhưng, đã quá rõ ràng nó thật vô nghĩa khi mà đối thủ lại là một Thiên Sứ..... Và quan trọng hơn, việc làm tổn thương tâm trạng của Natsumi không thể gọi là một kế hoạch hay khi cô đang nắm giữ có các con tin trong trường hợp này.

Có nhiều khả năng là hôm nay cũng sẽ như vậy.--Một người nữa sẽ biến mất.

"....."

Trong lặng thinh, Shidou nhớ lại đoạn video mà cậu xem được ở «Fraxinus» và cũng cái cảm giác nóng thổi từ những giọt nước mắt của Kaguya trên đùi Shidou. Bất lực. Khi cậu vẫn không thể cản Natsumi làm những gì cô ấy muốn nữa, cái cảm giác khó chịu vì không thể ngăn chặn Haniel tiếp tục cướp đi người khác, đang cháy trong lòng ngực cậu.

Rồi-đúng thời điểm đó.

Thời điểm mà hai cây kim dài và ngắn đều chỉ vào con số 12, không gian trung tâm phòng khách nhà Itsuka vặn xoắn lại, guwann. Đến từ chỗ đó, một Thiên Sứ với hình dạng cây chổi xuất hiện.

"Cái.....!?"

Shidou nhíu mày cậu lại và cứng đơ người. Đó là bởi vì, một Thiên Sứ đang ở đây.....!?

Tuy nhiên, cậu ngay lập tức nghĩ ra điều có thể xảy ra. Đúng vậy, ở đây có Kotori-một trong các đối tượng.

https://thuviensach.vn

"Kotori!"

Sau khi Shidou hét lên, cậu ném lon nước có gas đang uống dở đi và đứng trước «Haniel» trong khi dang rộng cả hai tay ra để che chở cho Kotori. Như thể để đáp trả lại cho phù hợp, đỉnh của Haniel chậm rãi mở ra và chiếu ra một chiếc gương.

"Shidou!? Nguy hiểm đó! Chạy mau!"

Nhưng--dù có mất bao lâu, «Haniel» cũng không hề hút Kotori vào trong đó.

Thay vì vậy.

『--Fufu.』

Một nụ cười phát ra từ «Haniel».

Khi cậu nhìn trước sự lạ lẫm đó, cậu phát hiện ra gương mặt của Natsumi đang chiếu trong chiếc gương của «Haniel».

"Natsumi.....!?"

『Hii. Lâu lắm không gặp rồi ha, Shidou-kun.』

Sau khi vẫy cánh tay một cách thân thiện, Natsumi nhếch môi.

『Vậy là ngày thứ 2 của trò chơi đã kết thúc rồi đấy. Cậu có cảm thấy vui không?』

Bên trong chiếc gương, Natsumi hỏi trong khi đang nghiêng đầu. Shidou nghiến chặt răng.

".....Cô đang có dự tính làm gì vậy?"

『Ý cậu là sao khi hỏi tôi đang có dự tính gì thế?』

https://thuviensach.vn

"Yuzuru--Cô giấu cô ấy ở đâu?"

Khi Shidou hỏi vậy, Natsumi cười fufu và nhún vai.

『Điều đó là TUYỆT.MẬT nha. Ta chắc chắn sẽ trả cô ấy lại nếu như cậu đoán ra được ta hiện đang là ai. Nhưng mà nếu như cậu không thể đoán ra ta là ai cho đến phút cuối cùng--. Thì khi ấy, 『vị trí』 của cô ta, sẽ là của ta.』

"『Vị trí』.....?"

Khi Shidou hỏi khi cau mày, Natsumi điềm tĩnh đồng ý.

『Đúng. Nếu như ta chiến thắng trò chơi này, những nạn nhân biến mất sẽ không bao giờ quay trở lại đâu. Thay vào đó, ta sẽ sử dụng gương mặt họ, giọng nói, cử chỉ, rồi chơi đùa vòng quanh cái thế giới này.』

".....!"

Shidou há hốc miệng từ câu trả lời của Natsumi.

Trong thế giới mà người thật không còn, mà kẻ giả mạo lại rảo bước đó đây.

Điều này là, Natsumi có thể thế chỗ hoàn toàn Yuzuru và mọi người mà sẽ bị biến mất từ bây giờ.

".....Đừng đùa với tôi chứ, tôi sẽ không để chuyện đó xảy ra đâu.....!"

Khi Shidou nói với ánh nhìn sắc nhọn, Natsumi cười trong sự thích thú, kara kara.

『Vậy thì đơn giản thôi. Hãy thử mà đoán xem ta là ai đi nào.-Vậy, cậu đã nghĩ ra ta là ai chưa? Thời gian trả lời là..... Để xem nào, ta đoán

https://thuviensach.vn

một phút là quá đủ rồi há?』

Shidou và Kotori ngay lập tức nhìn nhau trước câu nói của Natsumi.

"Câu trả lời.....!? Ngay bây giờ sao!?"

"Xem ra là như thế này đây....."

Kotori nhìn Natsumi chằm chằm khi bực bội nói. Còn Natsumi chỉ nhún vai mỉm cười.

『Fufu, đó là bởi vì, Shidou-kun luôn rất thiếu sự quyết tâm. Cuối cùng, cậu cũng nào có xác định ai trong ngày đầu tiên đâu. Đó là tại sao, ta nghĩ rằng mình nên đốc thúc cậu.....một chút.』

".....fuun, cô cũng nói vậy được sao."

Sau khi nói, Kotori thở phào, fuun. Nhưng ngay lập tức, cô nhìn sang hướng Shidou và nhận ra giờ không phải lúc để làm như vậy.

"Vậy thì thế nào đây Shidou. Ngay lúc nãy, không phải anh đã nói là anh có chút cảm thấy nghi ngờ một ai đó sao?"

"Aah... Đúng là như vậy nhưng mà, anh vẫn không chắc--"

"Dù anh có im lặng thì vẫn có một người sẽ lại biến mất và hôm nay sẽ lại kết thúc đúng không? Chẳng mất gì nếu chúng ta thử. Anh cứ nói đi."

Kotori thúc giục cậu. Shidou lại chìm đắm trong suy nghĩ trước khi hơi cúi đầu cậu về phía trước.

".....Em nói đúng."

Và sau đó, cậu nhìn lại vào chiếc gương của «Haniel» đang hiện lên Natsumi và mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

"--Natsumi. Người mà cô giả trang chính là.....Yoshino."

"Yoshino?"

Người đáp lại cậu là Kotori. Shidou nhìn Natsumi và nói thêm.

".....Aah, nếu như dựa vào kết quả của hai ngay điều tra thì Yoshino là người mà anh có cảm giác kỳ lạ nhất."

"Em chỉ thắc mắc một chút thôi, lý do của anh là?"

".....Trong những người mà anh điều tra, hành động của cô ấy là khác thường nhất."

Và tất nhiên, không có bất kỳ một bằng chứng xác thực nào cả. Chỉ là cô bé khiến cho cậu có cảm giác khác lạ nhất so với các người khác thôi, chỉ vậy thôi. Cậu cũng cảm thấy tội lỗi khi phải nghi ngờ cô bé như thế này. Nhưng, đó là sự thực, cậu không thấy có ai đáng ngờ hơn với thời điểm hiện tại cả.

『Fuun.....』

Sau khi nghe câu trả lời của Shidou, cô ấy chỉ khẽ lầu bầu như vậy rồi ngoắc một ngón tay lên.

Khi đấy, đỉnh của «Haniel» khép lại và trở lại thành cây chổi như trước, biến mất vào trong hư không.

".....Biến mất!? Như vậy nghĩa là sao? Câu trả lời của Shidou liệu có đúng không? Hay là.....?"

Kotori nhướn mày đầy hoài nghi khi nói vậy.

Tuy nhiên, không ai có thể trả lời điều này cả.

https://thuviensach.vn

-Vào đêm đó. Có hai cô gái đã bất ngờ biến mất khỏi chiếc giường mà họ đang say ngủ.

Phần 5

Ngày hôm sau, ngày 24 của tháng 10.

Tương phản với thời tiết đẹp đẽ lúc này, tâm trạng Shidou phải nói là cực kỳ xấu.

Nhưng điều đó là bình thường thôi. Tối hôm qua, có hai cô gái đã bị xóa sổ bởi Haniel. Thông báo này đã được gửi đến từ «Ratatoskr».

Hai cô gái đó là--Yoshino và Yamabuki.

"Yoshino..... Yamabuki....., chỉ vì tôi mà họ--"

⌈.....Cậu nói sai rồi.⌋

Sau khi Shidou lẩm bẩm như thể đang tự trách chính bản thân mình, giọng nói của Reine đột nhiên phát ra từ bên tai phải của cậu.

⌈.....Cậu đã làm rất tốt từ lượng thông tin hạn chế đó. Dù thế nào thì đó cũng không phải lỗi của cậu.⌋

"Nhưng..... Không phải Yoshino.....đã biến mất.....bởi vì tôi nói ra tên em ấy ư?"

Vâng. Từ «Ratatoskr», khi mà họ được thông báo có thêm hai nghi phạm biến mất so với đêm hôm trước, lời giải thích đến với Shidou và Kotori là như vậy.

Có nghĩa là, số lượng người sẽ tăng lên mỗi đêm, và bất cứ khi nào Shidou có sai lầm trong chỉ định ra nghi phạm thì sẽ có thêm một người khác nữa sẽ biến mất? Như vậy đấy.

https://thuviensach.vn

⌈.....Khả năng có thể rất cao nhưng, Shin. Cái đó--⌋

".....Không sao mà. Tôi hiểu rồi. Chuyện nào ra chuyện đấy. Thậm chí khi nếu tôi do dự, Natsumi cũng sẽ không để lộ bản thân cô ấy đâu. Hơn nữa..... Nếu tôi cứ mang một bộ mặt nặng nề thì, tôi sẽ khiến cho cô idol vốn rất bận rộn ấy buồn sau khi đã cố dành ra chút thời gian ít ỏi cho tôi mất."

Sau khi nói vậy và nhếch mép lên một chút, cậu khẽ cười.

Không sai. Đối tượng đầu tiên của ngày hôm nay là một thần tượng rất nổi tiếng, Izayoi Miku.

⌈.....hn, thực vậy..... Xin lỗi cậu, Shin.⌋

"Tại sao Reine-san lại xin lỗi?"

⌈.....Đó là bởi vì mặc dù tôi đã hiểu về khả năng cũng như sự trưởng thành của cậu, thế mà tôi lại lần nữa đưa ra một vài ý kiến không cần thiết cho cậu.⌋

Nói xong, Reine tự chế nhạo mình rồi mỉm cười.

Một phần nào đó cảm thấy bối rối trước phản ứng hiếm khi có của Reine, Shidou gãi gãi má cậu và nhìn xung quanh.

"Gi-Giờ tôi mới để ý.....có rất nhiều khách ở đây với những bộ trang phục kỳ quái thật đấy."

Nơi mà Shidou đợi Miku là quảng trường trung tâm của công viên giải trí-Ocean Park, nơi mà cậu hẹn với Kotori vào lần trước nhưng, vì một vài lý do nào đó hôm nay, có những vị khách với những trang phục kỳ lạ rất bắt mắt. Nó không giống như cái lần vừa rồi mà cậu tới đây.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa, không chỉ có một style độc đáo. Mọi người đều mặc những bộ trang phục từ anime hay game mà cậu đã từng thấy qua. Vâng..... Hầu như nó được biết như là cosplay.

⌈.....Aah, đó là bởi vì--⌋

"Daaaaaaaaaaarliiiiiiiiiiiing!"

Chen ngang lời nói của Reine, cậu có thể nghe thấy một giọng nói đầy quen thuộc phát ra từ phía cổng của công viên giải trí--bởi Miku.

Sau khi Shidou nhìn sang chỗ đó, cậu hơi giơ tay lên và định gọi cô ấy--

"Ou.....chờ đã, eh?"

Cậu đớ cả mặt mày khi nhìn cô gái đang chạy về phía cậu.

Đó là bởi vì, cô gái đó, Miku đang.....mặc một bộ trang phục với diềm xếp nếp có màu trắng pha với tím, sắc điệu cơ bản của nó.

Lý do tại sao cậu không thể khẳng định là cô ấy ngay rất đơn giản. Đó là bởi vì cô ấy đang mang một chiếc mặt nạ che mắt. Chiếc mặt nạ này như thể cô ấy đang định đi đến vũ hội hóa trang nào đó vào lúc này.

"Miku.....phải không? Sao lại ăn mặc như vậy thế?"

Shidou hỏi cô ấy, Miku thốt lên đầy vui mừng, thở ra fufun, rồi baa, thực hiện một động tác cực dễ thương cho cậu xem.

"Thế nào? Hợp với em đúng không. Đây là Chiến Nữ thứ 4 trong 『Valkyrie Misty』, Tsukishima Kanon-chan. Và đây cũng là một chiếc mặt nạ hiếm khi cô xuất hiện giải cứu Misty và cả nhóm trong chương 6 đấy!"

https://thuviensach.vn

".....Eh? Vậy à, eeh?"

Khi Shidou hơi nghi hoặc mà nhíu mày lại thì, Miku đã phồng má lên, mouu.

"Anh không biết 『Valkyrie Misty』 à? Nó là một bộ shoujo anime dành cho các cô gái vào mỗi sáng chủ nhật ấy."

Shidou co giật mày từ câu nói của Miku.

"Phải rồi, tớ từng thấy Yoshino xem cái này trước đây rồi....."

"Eh, Yoshino-chan cũng thích 『Misty』 sao? Ufufu, vậy thì tốt rồi. Em sẽ mời em ấy đến nhà em vào lần tới-!"

Sau khi nói vậy một cách đầy hạnh phúc, Miku cười nico nico.

Shidou gãi đầu khi nhìn vào dáng vẻ của Miku lúc này.

"Vậy..... Cớ sao mà hôm nay Miku lại mặc trang phục của Kanon-chan vậy?"

"Eh? Anh không nghe Reine-san nói gì hết sao? Khu giải trí của Ocean Park này, tuần này có sự kiện cho Lễ Halloween nên được cho phép cosplay tự do trong công viên đấy-"

"Eh.....Uh, vậy sao?"

Shidou mở to mắt đầy ngạc nhiên nhưng.....giờ cậu cũng hiểu được phần nào rồi. Cũng không thắc mắc vì xung quanh lúc này lại toàn là các cosplayer nữa.

"Tớ hiểu rồi, ra là vậy sao. Nhưng tớ lại hoàn toàn không biết Miku lại rất thích cosplay đấy."

https://thuviensach.vn

"À, thật ra thì anh biết đấy, em là một người nổi tiếng."

"Ah..... Tớ hiểu mà."

Nghe bảo như vậy, Shidou đã bị thuyết phục. Không chỉ có những người đeo mặt nạ, mà cũng có cả những trang phục robot. Đúng là nếu ở một nơi như thế này, thậm chí khi Miku che mặt cô ấy lại như cô đang làm bây giờ, nó chắc chắn cũng chẳng có gì lạ cả.

"Mà, thực ra em không phiền nếu lộ danh tính ở đây đâu, song darling lại dường như rất lo lắng về điều này thế nên-..... Hơn nữa em không muốn buổi hẹn hò của chúng ta bị người khác làm phiền chút nào."

"Haha..... Không, à, ừm, cảm ơn vì sự quan tâm của cậu."

Và như vậy. Ngay khi Shidou còn cười gượng, Miku đã đập tay, pon, như thể chợt nhớ ra điều gì đó.

"Oh phải! Em cũng đã chuẩn bị sẵn một bộ trang phục cosplay cho darling rồi đấy. Nó là chiếc mặt nạ và áo choàng của Jack-sama, một người hùng bí ẩn đã cứu Misty và những nữ anh hùng khác đấy! Được rồi, em sẽ đi và lấy nó cho anh thay đồ nhé--!"

"Eh? KKhông, cảm ơn, tớ ổn rồi mà."

".....Vậy thì, em có mang bộ trang phục dự phòng của Chiến Nữ thứ 2 Narusaki Mei-chan này....."

"Jack rất ngầu! Tớ nghĩ mình muốn mặc nó hơn!"

Cậu không thể chịu nổi nếu như cậu buộc phải mặc cái thứ quá diêm dúa đó. Và khi Shidou hét lên, Miku làm một vẻ mặt hài lòng như thể đang rất hạnh phúc.

- x X x -

https://thuviensach.vn

"Kyaaah!!"

Khi cậu bước ra khỏi phòng thay đồ với bộ trang phục vừa thay, người Miku run run lên và thốt ra một giọng ngây ngất.

"Tuyệt vời! Quá tuyệt vời! Darling ơi, anh thật là ngầu quá đi á!"

"T-Thật hả.....?"

Shidou nói vậy khi mồ hôi đổ dài trên trán cậu.

Đúng như vậy, ngay lúc này, bề ngoài của Shidou là một cái áo choàng trùm toàn thân, và một chiếc mặt nạ che mặt, còn có một bộ tóc giả trên đầu cậu nữa. Chỉ có một khoảng trống chạm với không khí, đó là tai của cậu.

".....Cái này, trang phục cực khác thế này, chẳng phải sẽ chẳng giống ai đó lắm sao?"

"Không! không phải như vậy đâu! Hào quang phát ra rất khác!"

"Hào quang.....huh?"

"Phải! Thực tế, Jack-sama có ngoại hình như thế này nhưng mà, danh tính thực sự của cậu ấy là Chiến Nữ thứ 6, Kanou Emily-chan."

"Này chờ đã, tớ chưa nghe qua cái này!"

"Ahaha, em chưa nói qua cho anh biết à?"

Miku lè lưỡi và nghiêng đầu đầy đáng yêu, pero..... theo một cách nào đó sau khi nhìn thấy vậy, cơn bực bội của cậu đã ngưng lại. Dù gì nó vẫn tốt hơn là khi bị bắt phải mặc váy.

https://thuviensach.vn

Quan trọng hơn, cuộc hẹn cuối cùng cũng có thể đã bắt đầu. Shidou lẩm bẩm 「Được」 sau chiếc mặt nạ.

"Được rồi, Miku. Khá là kỳ nếu cứ đứng trước cửa phòng thay đồ như vậy, thế nên bắt đầu đi ha--. Là hẹn hò, thế nên ta cũng cần phải tranh thủ nhiều một chút nhỉ."

"Vâng! Em vui lắm cơ!"

Sau khi Miku nói vậy hạnh phúc. cô ôm chằm lấy cánh tay của Shidou. Và cứ như vậy, cơ thể chạm vào nhau, họ bắt đầu bước đi.

.....Mặc trang phục và đeo mặt nạ có khi lại tốt. Má của cậu đã bắt đầu đỏ, vậy theo một cách nào đó cậu đã nghĩ về nó trong khi bắt đầu câu hỏi của cậu cho cô ấy.

"Này, Miku--. Cậu có nhớ lần đầu khi chúng ta gặp nhau không? Lúc ấy, là khi Miku đang hát một mình trong rạp hát Tenguu nhỉ.....?"

"Vâng-. Đương nhiên rồi."

Miku mỉm cười và gật đầu. Shidou nheo mắt sau lớp mặt nạ khi tiếp tục nói.

"Trong lần đầu chúng ta gặp. Miku cũng đã như thế này nhỉ. Tớ rất ngạc nhiên khi cậu đã đột ngột ôm lấy tớ đấy."

"Eh?"

Miku mở to mắt từ câu nói của Shidou.

"Có những chuyện như vậy sao? Trong suốt thời gian đó, em nhớ em đang ở trong thời kỳ chán ghét đàn ông đến không thể chịu được mà....."

https://thuviensach.vn

".....Không mắc câu sao."

"Anh đang nói gì vậy, darling?"

"Không, không có gì đâu. Chắc là tớ nhầm lẫn gì đó thôi."

Sau khi nói vậy, Shidou nhìn thẳng vào gương mặt Miku để hỏi câu hỏi tiếp theo.

Nhưng, vào lúc đó.

"Err--.....Rất xin lỗi."

Trước mặt Shidou và Miku, có hai cô gái với ngoại hình giống Miku xuất hiện và rụt rè hỏi họ.

"Đây có phải là Kanon-chan và Jack-chan không? Có được không nếu bọn mình xin phép chụp một bức ảnh của hai cậu chứ?"

"E-errr....."

Shidou bối rối mà gãi đầu một chút. Shidou thì vẫn ổn nhưng mà Miku vốn lại là một thần tượng. Mặc dù cô ấy đã đeo mặt nạ rồi nhưng tốt hơn có lẽ vẫn nên tránh--

"Được mà, không sao đâu. Nhưng nhất định phải chụp một bức thật cool đấy."

Trái với suy nghĩ của Shidou, Miku bình tĩnh cho phép một cách dễ dàng.

"Ah, cảm ơn các bạn rất nhiều! Vậy thì....."

Sau khi nói vậy, cô gái đứng thế với cái máy ảnh. Shidou khẽ thì thầm với Miku.

https://thuviensach.vn

"Này, như vậy có ổn không? Những thứ như là một bức ảnh..."

"Không sao đâu. Em che mặt rồi mà. Quan trọng hơn là, darling nên tạo dáng đi."

Miku nói vậy trong một tâm trạng rất vui vẻ và ra chỉ thị cho Shidou. Cậu đặt tay vòng quanh eo của Miku như thể hoàn thành dáng của một cặp đôi biểu diễn patin. Họ vào một tư thế mà cực kỳ không ổn định.

"Chờ-Chờ đã, tớ cảm thấy nó không ổn lắm....."

"Không sao mà. Được rồi, làm ơn hãy chụp một bức đi."

Sau khi Miku nói với một nụ cười, cô gái ấn chiếc máy ảnh một vài lần liên tiếp.

"Ah, góc ở chỗ này được không!?"

"Được, làm đi."

Miku đáp lại yêu cầu của cô gái và uốn cong người.

Khi đó, một cảm giác đè nặng đột ngột lên tay Shidou, sự cân bằng ban đầu đổ ào xuống ngay.

"Uwah.....!?"

"Kyaaa!"

Và như vậy, cậu ngã khỏi chỗ như thể đã đè Miku xuống vậy.

"Xin lỗi! Cậu không sao chứ!?"

"Uuun.....ôi Darling, anh thực sự B.Ạ.O lắm đó nha ♥!"

https://thuviensach.vn

Có vẻ cô ấy không bị đau ở đâu cả. Má của Miku đỏ ửng lên trong khi chạm phần mũi mặt nạ của Shidou.

".....Xem ra thì không có chuyện gì hết nhỉ."

Sau khi Shidou nói vậy mà chỉ mở nửa mắt, cậu đứng thẳng lên và kéo Miku dậy.

Và-cậu cảm thấy có điều gì đó khác lạ ở đây.

Cô gái xin chụp ảnh đang đơ người mở tròn mắt với cái miệng đang há hốc ra, đứng như chết trân ở đó.

"Mi-Miku-tan.....?"

"Đùa phải không, là cô ấy thật à?"

".....!?"

Nghe những lời nói của những cô gái đó, Shidou ngay lập tức quay lại nhìn Miku--. Đúng như vậy. Tại sao Shidou có thể thấy má Miku đỏ lên lúc nãy.

Lý do rất đơn giản. Lúc họ ngã, chiếc mặt nạ vốn đang được Miku đeo đã rơi ra.

"Ara--?"

Khi Miku thốt lên vậy một cách điềm đạm, các cô gái rất ngạc nhiên nhưng mà, dường như nó đã lan rộng đến các cosplayer xung quanh.

"Hả? Miku? Miku đó sao?"

"Đó là Izayoi Miku cosplay hả? Eh? Thật không vậy? Người thật hả?"

"Uwa..... Thực sao? Tôi là một fan lớn của....."

https://thuviensach.vn

"Ai đi cùng cô ấy vậy, ai vậy nhỉ? Một chàng trai? Hay là một cô gái.....?"

Đột ngột xung quanh bắt đầu xôn xao.

"Guh..... Đi thôi Miku!"

Mặt của Shidou đang ngượng sau lớp mặt nạ đó, sau đó cậu kéo Miku vẫn khư khư mở to mắt mà chạy ra khỏi chỗ đó.

Nhưng Miku lại dồn sức vào tay cô ấy như để kháng lại.

"Sao thế Miku? Nếu điều này vẫn tiếp diễn, sẽ càng có nhiều người tụ tập lại đó."

"Hnn..... Hình như em bị bong gân rồi....."

"Eh? Sao lại vào lúc này chứ....."

Miku đặt ngón tay cô lên miệng phần đeo mặt nạ của Shidou, khi Shidou đang định nói điều đó.

"Vì. Vậy.....hãy bế em lên đi!"

"Ha.....haaa!?"

Sau mặt nạ, Shidou mở to mắt trước đề nghị đột ngột của Miku.

"C-Cậu, cậu đang làm....."

"Đii màà.....nếu anh không nhanh lên, nhiều người sẽ tới tụ tập và chúng ta không thể chạy được đâu, anh biết mà?"

"Guh.....!"

https://thuviensach.vn

Sau khi cắn chặt răng, Shidou bế Miku ở vai và chân rồi gồng mình lên. Thường gọi kiểu này là, 『Kiểu bế công chúa』.

Và cứ như vậy, cậu chạy ra khỏi chỗ đó.

"Kyaaa! Darling cool quá!"

Miku hét lên hạnh phúc và ôm Shidou trong vòng tay.

"Đó là tại sao cậu nên ngừng gọi là tớ là 『Darling』 đi, mọi người đều có thể nghe thấy đấy.....!"

Shidou hét lên sợ hãi khi chạy ra khỏi công viên giải trí đầy những cosplayer.

Phần 6

Cuối cùng thì cũng lách qua được đám cosplayer trong khi phải bế Miku, nó đã lấy đi kha khá thời gian và sức lực của cậu.

Đó là bởi vì, mặc dù nó là một ngày thường trong tuần, nhưng nhiều người muốn trình diễn những bộ cosplay của họ ở khắp mọi nơi trong khu giải trí này. Bất luận chạy đến đâu, cũng vẫn có một đám đông tầng tầng lớp lớp bao vây lấy Shidou và Miku.

May mắn sao cậu trốn vào được toilet và đã thành công trong việc thoát khỏi cái tình trạng khó khăn đó bằng cách cho Miku mặc trang phục của mình nhưng mà--. Lúc này, một lượng lớn sự mệt mỏi lẫn căng thẳng đã tích tụ và dồn vào trong người cậu.

Thế nhưng, Shidou nào có thời gian rảnh để nghỉ ngơi cơ chứ.

Cuộc hẹn với Miku kết thúc, thì đã là 5 giờ chiều. Shidou quyết định thay đồng phục học sinh và hướng đến trường khi các lớp học vừa tan học.

https://thuviensach.vn

Để gặp mục tiêu tiếp theo--Tama-chan-sensei.

「..... Đối với Okamine-sensei thì tôi cũng đã thông báo trước với cô ấy rồi. Hiện có lẽ cô ấy đang đợi cậu ở trong phòng tư vấn đấy.」

"Đã rõ. Tôi sẽ đến đó ngay lập tức."

Sau khi đáp lại một cách ngắn gọn, cậu bước vào trường chỉ còn một vài học sinh trong đó.

Giữa đường, một lo lắng nhỏ bất ngờ chạy qua tâm trí cậu. Hướng thẳng vào cái Incam, cậu hỏi cô trong âu lo.

".....Giờ tôi mới nghĩ tới, nhưng mà cô dùng lý do gì để gọi Tama-chan-sensei ra ngoài thế?"

Vâng. Giống như Ai, Mai và Mii, Tama-chan-sensei là một người khác mà Shidou chưa từng hẹn hò bao giờ vào trước đây. Cậu rất tò mò về lý do đã được dùng để mời cô ấy.

「.....Aah, tôi bảo với cô ấy là 『Shidou nhắn muốn nhờ cô giúp tư vấn một chút về nghề nghiệp trong tương lai đấy』.」

"Vậy à. Cái đó khá là bình thường."

Sau khi thở dài nhẹ nhõm, Shidou hướng đến điểm đã được chỉ định.

Không lâu sau, cậu đến trước phòng tư vấn.

Kon, kon, Shidou gõ cửa và giọng đáng yêu của Tama-chan-sensei 「Vào đi」 vang lên ngay từ bên trong căn phòng.

"Xin lỗi vì em đã làm phiền."

https://thuviensach.vn

Cậu nói vậy sau khi bước vào căn phòng. Khi vào, cậu đã xác nhận Tama-chan-sensei ở đó và đang trải rộng những tờ in văn bản ở trên bàn trong khi đang ngồi ghế sofa. Có vẻ như cô đã phân loại chúng trong khi chờ Shidou.

"Ah, Itsuka-kun. Lâu rồi không gặp em."

Tama-chan-sensei nói như vậy với một nụ cười trong khi đang xếp những tờ in lại, và đặt nó vào một quyển sách được cho là có liên quan đến các tài liệu về nghề nghiệp được đặt trên một góc bàn.

Đã lâu rồi không gặp, Shidou cảm thấy có gì khác lạ từ câu nói đó nhưng mà..... Không có gì sai với câu đó cả, đó là bởi vì Shidou đã nghỉ học để tìm Natsumi vào hôm qua và hôm nay.

"Ừm, trước tiên thì hãy ngồi xuống đây đã nào."

"Cảm ơn cô!"

Bị thúc giục bởi Tama-chan-sensei, cậu ngồi ghế sofa đối diện. Khi cậu ngồi, Tama-chan-sensei đẩy kính lên với một biểu hiện nhu mì.

"À, cô nghe từ Murasame-sensei là em có gì đó muốn thảo luận với tôi về nghề nghiệp trong tương lai phải không....."

"Vâng, sẽ ổn nếu em hỏi một chút chứ ạ.....?"

Khi Shidou nói vậy, Uuuun....., Tama-chan-sensei làm một vẻ mặt có chút khó hiểu.

"Cô thì không phiền nhưng..... Tại sao lại là cô thay vì những giáo viên khác để tư vấn vậy?"

"Er? Ah, errrr....."

https://thuviensach.vn

Shidou đã vô ý lưỡng lự. Đúng là bây giờ cậu mới thấy điều đó. Có một giáo viên chuyên biệt cho việc tư vấn ở đây. Nếu có điều gì cậu muốn hỏi, sẽ thật bình thường nếu tham khảo ý kiến người đó.

Tuy nhiên, nếu cậu mà quá thật thà ở đây, cô ấy sẽ chuyền cho tay chuyên gia tư vấn. Shidou nắm chặt bàn tay khi cất tiếng nói.

"Không, người mà em muốn gặp phải là.....Okamine-sensei cơ!"

"Eh.....!?"

Khi Shidou nói vậy, vẻ mặt của Tama-chan-sensei lấp đầy bởi sự bất ngờ. Nói ví von thì mặt cô giống như là trái tim cô đã bị xuyên thủng bởi cái gì đó, dokyyuuun.

"Tư vấn về nghề nghiệp, nhưng lại không phải cô thì.....không được sao?"

"Vâng. Sẽ không còn ý nghĩa gì cả nếu đó không phải là sensei ạ."

Khi Shidou gật đầu chắc chắn, mồ hôi bắt đầu đột ngột đổ trên mặt Tama-chan-sensei.

"E,Eh--? Điều-Điều đó phải chăng là, đám--"

"Vâng?"

"K-Không! Không có gì đâu!"

Tama-chan lắc đầu. Không thể hiểu bất kỳ điều gì về hành động của cô ấy khiến Shidou không khỏi nghiêng đầu.

Dù sao thì, cậu cũng đã gặp được riêng cô ấy. Có lẽ tốt hơn nếu cậu nhanh chóng kiểm tra xem Tama-chan có phải là thật hay không. Shidou

https://thuviensach.vn

đắm chìm trong suy tư rồi quyết định.-- Lúc này, cậu nên hỏi một chút về những việc khi cô ấy bắt đầu trở thành giáo viên chủ nhiệm của lớp cậu.

"Thưa cô, em muốn xác nhận một vài điều..... Cô có nhớ gì về tháng 4 không ạ?"

"Tháng 4 à..... Ah!"

Sau khi Tama-chan sensei nhớ lại điều gì đó và mở to mắt, cô gật đầu một cách mạnh bạo đến mức cậu cứ nghĩ đầu cô sẽ rơi ra mất.

"Cô nhớ! Cô nhớ rất rõ là đằng khác! Itsuka-kun, chẳng lẽ.....cuối cùng em cũng đã đưa ra quyết tâm được rồi sao?"

"Huh.....?"

Khi Shidou đớ người ra vì phản ứng ngoài dự đoán đó, Tama-chan sensei lấy một vài cuốn sách bỏ trong cặp trên ghế sofa ra và trải nó lên bàn trước mặt Shidou.

"Cô đã chuẩn bị nhiều cuốn sách liên quan tới nghề nghiệp. Cho cô biết em muốn theo nghề nào nhé!"

"Không, sensei, em....."

Khi cố quay lại chủ đề trước, Shidou nhận ra có điều gì đó khác lạ. Về đống 『Sách hướng nghiệp』 mà Tama-chan-sensei bày ra.

Cuốn đầu tiên. Nó là một cuốn sách với một cô dâu xinh đẹp được in trên trang bìa. Nó có liên quan gì đến cô dâu đâu nhỉ?

Quyển thứ 2. Có một người đàn ông và một phụ nữ như hai vợ chồng với một em bé rất dễ thương được trang trí trên bìa. Cái này..... Là cách dạy cách chăm sóc trẻ ở nhà..... Có lẽ vậy.

https://thuviensach.vn

Và cái thứ 3..... Thành thực mà nói, nó không giống một quyển sách mà lại giống một tờ văn bản hơn. Trên đỉnh có chữ 『Giấy đăng kí kết hôn』 sáng lấp lánh, tên cô ấy đã được biết bên mục cô dâu và đã được đóng dấu sẵn rồi.

"C-CÁI.....!?"

Sau khi nhìn qua chỗ đó, Shidou cuối cùng cũng nhận ra cục hiểu lầm cực bự của Tama-chan-sensei.

Giờ cậu mới nghĩ lại, bởi vì những chỉ đạo đã được yêu cầu bởi «Ratatoskr», mà Shidou đã thú nhận với Tama-chan-sensei vào hồi tháng 4 (do bị ép buộc).

"E-err, sensei.....?"

"Itsuka-kun..... Cô rất là hạnh phúc đấy! Cô đã liên tục giữ lấy niềm tin này đấy, em biết không. Dù lúc đó Itsuka-kun đã đột ngột chạy mất, nhưng qua một khoảng thời gian, giờ chắc em đã bình tĩnh mà quay trở lại rồi, đúng không! Aaaah..... Sẽ phải chuẩn bị rất nhiều thứ đây! Này Itsuka-kun, khi nào thì cô có thể gặp bố mẹ em vậy? Ah, trước lúc đó, chúng ta nên hoàn thành cái này trước ha? Eh? Con dấu ấy? Sẽ ổn thôi mà, em biết đấy. Em cứ yên tâm đi, cô đã chuẩn bị sẵn sàng hết rồi. Khi nào Shidou đủ 18 tuổi, cô sẽ trình nó lên với cơ quan chính phủ ngay ấy mà!"

Mắt Tama-chan-sensei sáng bừng lên đồng thời vẫn đang nắm chặt vào tay áo Shidou. Cậu há hốc miệng và ngay lập tức đứng dậy.

"X-Xin lỗi vì sự hiểu lầm nà-này ạạạạạạạạ!"

Cậu hét lên và bỏ chạy thục mạng ra khỏi căn phòng.

Ngay lúc này bên trong phòng tư vấn, Tama-chan-sensei vẫn đang lâng lâng về kế hoạch gia đình trong tương lai trong một trạng thái như bị

https://thuviensach.vn

thôi miên.

Phần 7

Đã 7 giờ tối, Shidou đang đi bộ trên đường phố vào buổi tối cho cuộc hẹn với mục tiêu tiếp theo của cậu.

Nghi phạm thứ 12. Như thế, cuộc điều tra sắp kết thúc.

"....."

Shidou lặng lẽ bước đi trong khi đang đặt tay lên cằm, đắm chìm trong suy nghĩ.

Ngay lúc này là những đối tượng nghi vấn còn sót lại gồm: Tohka, Mai, Tonomachi, Kotori, Kaguya, Mii, Miku, Tama-chan-sensei và cùng một đối tượng cuối cùng, tổng cộng là 9 người.

Cuộc hẹn hôm nay là Miku và Tama-chan-sensei. Miku nhớ lần đầu khi họ gặp nhau và mặc dù cậu không nói chuyện với Tama-chan-sensei nhiều lắm, cô vẫn nhớ lời thú nhận của Shidou hồi tháng 4. Với hai người đó, cậu lại không nghĩ hai người họ là do Natsumi giả trang thành chút nào.

Điều đó có nghĩa là, người cuối cùng mà cậu gặp rất có khả năng chính là Natsumi..... Rất có thể là như vậy.

Hoặc--, có thể Natsumi, có khả năng đọc được ký ức của người khác.

Nếu có trường hợp đó, cậu có thể sẽ phải bắt đầu điều tra lại. Mà trên cả việc tìm một cách khác để truy ra Natsumi, hôm nay, sẽ lại một lần nữa có ai đó sẽ bị xóa sổ bởi «Haniel».

Nhưng.....không biết vì sao.

https://thuviensach.vn

Dù đã 3 ngày sau khi bắt đầu cuộc điều tra. Luôn có một cảm giác kỳ lạ liên tục lan tỏa trong tâm trí Shidou.

Một trò chơi tìm kiếm thủ phạm nhưng lại không có một chút manh mối nào cả. Mỗi ngày sẽ lại có một người biến mất và nếu cậu có nhầm lẫn trong việc chỉ cho ra thủ phạm, thì đối tượng đó cũng sẽ biến mất. Trước khi tất cả các đối tượng nghi vấn đều biến mất, Shidou buộc phải tìm cho ra bằng được Natsumi từ họ.

Nhận định như vậy, liệu có thực sự đúng.....?

Có một điều gì đó kỳ quái trong suy nghĩ của cậu. Nhưng cậu lại không biết nó là gì cả. Cái cảm giác khó chịu ấy khiến Shidou không ngừng gãi đầu dữ dội.

⌈.....Shin-chan, cậu sắp đến với của mục tiêu tiếp theo rồi đấy.⌋

"....., ah....."

Được Reine nhắc nhở, Shidou ngay lập tức ngẩng mặt lên. Cậu nhận ra bản thân cậu đã đi được một khoảng khá xa trong khi đang vẫn mải đang lo suy nghĩ. Điều này khá kỳ diệu khi mà cậu không va vào một vật gì đó trên đường cả.

Shidou hít thở một hơi thật sâu và tự nhắc nhở chính bản thân mình, từ phía trước-- nơi Shidou đang hướng đến, có một giọng nói quen thuộc đã truyền đến từ đó.

"--Shidou."

"Aah, Origami."

https://thuviensach.vn

Shidou giơ tay lên và đáp lại. Trước mặt cậu là đối tượng cuối cùng-- Origami Tobiichi.

"Xin lỗi đã để cậu phải đợi."

Origami nhẹ nhàng lắc đầu khi Shidou nói vậy.

"Mình cũng chỉ mới đến thôi."

⌈.....Căn cứ theo những gì mà bọn tôi đã quan sát được thì có vẻ cô ấy đã đứng đây đợi cậu từ một tiếng trước rồi.⌋

Nghe Reine-san bổ sung như vậy từ những gì mà cô ấy quan sát được, Shidou gượng cười với chút bất lực.

"Sao vậy?"

"Không, không có gì đâu..... Tớ chỉ nghĩ là, cũng đã lâu rồi mới được cùng đi đâu đó với Origami thôi....."

"Vậy à."

Origami nói vậy và gật đầu, sau đó tiếp tục nói với gương mặt vẫn không có chút đổi sắc.

"Mình cũng, rất vui."

"O-ou....."

Thoạt nhìn thì biểu hiện của cô ấy không có gì thay đổi cả, nhưng mà cậu đã ở bên cạnh Origami trong suốt một quãng thời gian rồi, nên Shidou cũng có thể phần nào cảm thụ được phần nào những thay đổi nhỏ bé trong cảm xúc của cô ấy. Nghĩ đến việc cậu tiến hành hẹn hò với cô ấy chỉ vì cho cuộc điều tra, bản thân cậu không khỏi cảm thấy có một chút nhói trong lòng.

https://thuviensach.vn

"Vậy, chúng ta sẽ đi xem gì vậy?"

Nói xong, Origami nhìn lên tòa nhà mà bản thân cô đã đứng đó đợi Shidou cho đến tận bây giờ. Ở đó, có vài biển quảng cáo to lớn về những bộ phim đang được trình chiếu.

Đúng vậy. Địa điểm hẹn hò với Origami là ở một rạp chiếu phim.

"Hnn, phải rồi nhỉ..... Tớ vẫn chưa quyết định....."

"Cậu vẫn chưa quyết định gì sao?"

Nghe được những lời Shidou nói, Origami có chút nhíu mày.

Ôi không, hơi thở cậu bắt đầu nặng nè. Shidou chính là người đã hẹn cô ấy đến đây, vậy mà vẫn chưa quyết định được là sẽ xem cái gì, nó thật là chẳng bình thường chút nào-- có thể nói là cậu quá thiếu quyết đoán.

"Cái này, xin lỗi, không phải là..... À, đúng rồi, chọn cái này đi! Nó thường xuất hiện trên T.V....."

Trong khi Shidou vẫn đang lúng túng, Origami vẫn bình tĩnh mà nhẹ nhàng nói.

"Nói cách khác, cậu mời tớ không phải là để xem phim đúng không, mà thật ra cậu chỉ muốn mời tớ đi chơi cùng cậu thôi, đúng không?"

"Eh? A-Aah. Đúng.....là vậy."

"....."

Trong khi Shidou vẫn đang không đưa ra cậu trả lời một cách rõ ràng, Origami vẫn không có chút thay đổi nào mà nhẹ nhún người, pyon.

Rời sau đó cô ấy nhẹ xoay người rồi bước nhanh vào rạp chiếu phim.

https://thuviensach.vn

"Ah, oi, Origami?"

"Vào đi."

Sau đó Origami đưa Shidou đến quầy bán vé, cô đứng trước phía cửa sổ trống và giơ 2 ngón tay lên với nhân viên.

"---Phim 『Black Fantasia』 lúc 7 giờ 30 chiều. Vé cặp cho tình nhân."

"Heh?"

Cô nhân viên nữ mở trối mắt với câu nói đầy quyết đoán của Origami.

"E-errr, vé cặp đúng không.....?"

"Đúng vậy."

"V-Vâng. Vậy, tổng hóa đơn là 3600 yên."

Sau khi Origami cầm lấy những chiếc vé, cô cầm một chiếc và đưa cho Shidou chiếc còn lại.

"Đây."

"Aaah..... Cảm ơn cậu. Được rồi, hôm nay là do tớ hẹn cậu nên tớ để mời."

Tuy nhiên, Origami đã chặn tay cậu lại khi cậu đang định móc ví ra.

"Không sao, để sau đi."

"Eh?"

Khi Shidou vẫn đang trợn tròn con mắt, Origami đã trực tiếp bước đến trước quầy bán để mua một ít đồ ăn vặt và nước uống.

https://thuviensach.vn

Không hiểu chút gì về ý định cũng như hành động của Origami, trong khi cậu vẫn đang đứng đớ người ra ở đó thì giọng của Reine đã truyền đến từ bên tai phải của cậu.

⌈.....Thì ra là thế, cô ấy dự tính không cho cậu đi ngay sau khi xong bộ phim.⌋

"....."

Shidou cảm thấy một cơn ớn lạnh lạ lẫm chạy dọc sống lưng trước những lời nói đó.

"À này, Origami. Cậu còn nhớ những chuyện xảy ra hồi tháng 6 không?"

Chỉ trước khi bộ phim bắt đầu. Trong khoảng thời gian quảng cáo những bộ phim mới trên màn hình, Shidou bắt đầu hỏi han Origami đang ngồi bên cạnh nhằm điều tra cô.

"Chuyện hồi tháng 6 à?"

"Aah. Đúng vậy, cậu biết đấy, không phải chúng ta vào lúc đó cũng đã có một cuộc hẹn hò rồi nhỉ."

"Đương nhiên, tớ nhớ chứ."

"Thật không? Vậy lúc đó ta đã làm gì nào?"

Sau khi Shidou nói vậy, Origami gật đầu.

"Lúc 11 giờ, gặp nhau trước đài phun nước quảng trường nhà ga Tenguu. Lúc 11 giờ 10, chúng ta cùng đi ăn ở nhà hàng. Lúc 11 giờ 15, Shidou đi toilet. Lúc 12 giờ, đi đến rạp chiếu phim. Lúc 12 giờ 10, Shidou lại đi toilet tiếp. Chắc Shidou có một vấn đề gì đó về bụng. Lúc 14 giờ 20, mua thuốc tại nhà thuốc. Lúc 15 giờ---"

https://thuviensach.vn

"Chờ-chờ một chút."

Cậu vội vàng ngăn những lời tường thuật rành mạch của Origami lại một lúc.

".....Làm thế nào mà cậu có thể nhớ rõ ràng đến như vậy.....?"

Mồ hôi chảy dài trên má Shidou khi cậu hỏi vậy, Origami gật đầu rồi sau đó tìm kiếm thứ gì đó trong cái túi xách của mình. Rồi một quyển sổ được lấy ra từ bên trong.

"Đó là?"

"Nhật ký."

Origami đáp lại ngắn gọn và đưa quyển sách ấy cho Shidou.--Hơn nữa, tương ứng với cái trang đã được Origami mở ra, khi cậu đọc nó. Từng câu từng chữ mà cậu nhìn thấy, đều rõ ràng và chính xác đến từng phút, các sự kiện diễn ra đều đã được viết với một cách cực kỳ chi tiết.

"Thật.....đáng kinh ngạc."

Shidou gượng cười khi lật qua lật lại quyển nhật ký ấy. Đặc biệt hơn là cái ngày mà Shidou thú nhận với Origami và lần đầu cậu tới nhà cô, độ dài của nó hơn 5 lần so với lúc bình thường.

".....uh."

Khi Shidou nhìn vào cái ngày hôm đó, mồ hôi đã tuôn ra như tắm đầy gương mặt cậu. Theo những gì được viết thì, sau khi Shidou rời khỏi, Origami đã kiểm tra lại phòng, và phát hiện ra chú thỏ rối mà cô đã nhặt được vào vài ngày trước đã đột nhiên biến mất..... Ắt hẳn là ám chỉ 『Yoshinon』 đây. Ngoài ra còn có một cái hình vẽ minh họa nữa, khó có thể mà sai được.

https://thuviensach.vn

Mặc dù nói là vì Yoshino, nhưng cái trải nghiệm đạo chích đó cũng đủ làm cho ngực cậu nhói lên..... Thế nhưng, khi nhìn thấy đoạn mô tả được viết ở phía sau 『Kỷ niệm ngày Shidou lấy một món đồ của mình』, không rõ vì sao nhưng lòng Shidou đã trở nên dịu đi ít nhiều.

".....Khi mà cô ấy có những thứ như thế này, có thể cô ấy, Origami này chính là thật."

⌈.....Vẫn chưa thể biết được. Người ghi quyển nhật ký ấy hẳn đúng là Tobiichi Origami thật nhưng mà không có gì để khả định người đang giữ nó lúc này là thật cả.⌋

"Phải..... Đúng là vậy."

Shidou đóng cuốn nhật ký lại và trả lại nó cho Origami.

Lúc đấy, ngọn đèn đã đột ngột chuyển sang tối và một đoạn nhạc bắt đầu vang lên. Có vẻ đã đế lúc bộ phim chính thức bắt đầu.

Đúng lúc này, Shidou cảm thấy có gì đó mềm mại nằm trên mu bàn tay phải của cậu. Không cần phải nói, đó chính là do Origami đã đặt tay cô ấy lên tay Shidou.

"Haha....."

Shidou cười gượng nhưng mà, cậu sẽ không làm gì đó đại loại như là gạt nó đi. Ngược lại, những thứ như là nắm tay nhau ở giữa bộ phim, Shidou cảm thấy nó khá là đáng yêu với một Origami yêu kiều.

Tuy nhiên, suy nghĩ này của Shidou lại quá mức ngây thơ.

"....."

Cùng lúc với bộ phim vẫn đang tiến triển, tay của Origami dần dần trườn đi từng chút một.

https://thuviensach.vn

Tay cô, lúc đầu đặt bên trên nhưng giờ nó lại đang vỗ về mu bàn tay cậu. Như thể muốn âu yếm với bàn tay của Shidou, các đầu ngón tay của cô bắt đầu di chuyển và le lỏi đến từng khoảng trống giữa ngón tay của cậu rồi siết chặt lấy. Một cử chỉ cực gợi tình.

"Hiii.....!?"

Mặc dù nơi mà cậu được chạm vào chỉ trên cổ bàn tay phải, thế nhưng Shidou cảm thấy như có một cú sốc điện chạy lan khắp người cậu. Một cảm giác ngứa ngáy pha lẫn khó chịu cứ thế đan xen dồn dập vào nhau tựa như những con sóng đang vỗ bờ, khiến cho mắt Shidou lúc nhắm lúc mở.

"Shidou..."

Tiếng gọi thì thầm của Origami đang vọng vào bên trong tai cậu. Mắt Shidou bắt đầu đảo vòng vòng.

"C-C-C-C-C-Có chuyện gì à?"

"Shidou, mình cũng muốn Shidou chạm vào mình."

"Ch-Chạm, vào cậu á....."

Khi Shidou nói vậy với giọng run run, Origami dùng bàn tay phải kéo cổ áo trễ xuống để cho cậu nhìn thấy.

"Mình, hôm nay không có bất cứ thứ gì ở bên trong đâu."

".....!?"

Shidou không khỏi nghẹn cả thở. Tâm trí cậu bắt đầu quay mòng mòng như một chiếc máy bay vừa trúng đạn vậy, chưa hết, khuôn mặt cậu lúc này cũng đã bắt đầu nóng ran lên đến nỗi có thể cảm thấy như có khói đang xì ra từ hai bên tai của cậu vậy.

https://thuviensach.vn

Shidou hít một hơi thật sâu như để muốn lấy lại sự bình tĩnh, rồi nhấc ly trà đá mà cậu đã mua lúc nãy lên, và ngậm cái ống, hút một hơi để làm ẩm lại cái cổ họng khô khốc của cậu.

Tuy nhiên dù có mất bao lâu, cái vị của trà vẫn không hề lan đến trong khoang miệng cậu dù chỉ là một chút.

Nhận thấy điều này thật là kỳ quái, Shidou nhìn lại bàn tay của mình và ngay lập tức phát hiện ra được lý do, căn bản là do cái ống hút đang nằm trong miệng cậu hoàn toàn không có nằm trong ly trà.

Vậy, cái nơi mà ống hút của Shidou đã hút lấy hút để vào lúc nãy là.....

Ánh mắt Shidou di chuyển dọc theo thân ống hút, rồi sau đó cậu nhận ra rằng Origami hiện đã ưỡn người về phía trước, đồng thời trong miệng nàng ấy lúc này chính là đầu bên kia của chiếc ống hút.

'Churu, Origami đã lặng lẽ hút cái ống hút ấy.

"Uwahhhhhhhh!?"

Shidou hét lên và nhảy dựng ra khỏi ghế. Điều này khiến những ánh nhìn bén nhọn từ những khán giả ngồi ở xung quanh đó như xuyên thủng khắp người của cậu.

"Sao vậy?"

"Cậu, cậu còn hỏi tớ sao vậy sao....."

⌈.....Người này là.....⌋

⌈Người thật.....⌋

⌈Không thể nhầm lẫn nào được...⌋

https://thuviensach.vn

Đến từ bên tai phải của Shidou, giọng của các thuyền viên «Fraxinus» truyền tới đều nhất trí khẳng định Origami này là thật.

Phần 8

--Cuối cùng thì, Origami cũng chịu thả Shidou ra khi cây kim chạm đến đúng 11 giờ tối.

Cậu bước đi trong con phố đêm với những bước chân mệt nhọc và vô lực để trở về ngôi nhà của mình.

"Hôm nay..... Thật sự là vất vả làm sao."

Cậu duỗi người ra trong khi tự nhủ với mình như vậy. Một âm thanh nhỏ bé khẽ phát ra từ khớp xương vai của cậu.

Sau khi bộ phim kết thúc, cậu đã trò chuyện rất lâu với cô ấy trong quán cafe ở gần đó, nhưng mà.....điều mà Shidou cảm thấy từ cuộc trò chuyện đó là, Origami như một cái máy ghi âm và đã ghi lại chính xác tất cả mọi thứ đã diễn ra trong khoảng thời gian cô ấy dành cho Shidou, kể cả những thứ đơn giản nhất.

Trên hết, điều đó là khẳng định. Đúng như mong đợi, Origami dường như không thể nào là do Natsumi giả trang được.

Cùng với điều này, sau khi cậu đã hẹn hò với tất cả các nghi can, ngay lúc này, nghi phạm rõ ràng nhất lúc này là--

"Shidou!"

Trong khi Shidou vừa suy nghĩ vừa mở cửa nhà Itsuka ra, Tohka với bộ pajamas đang đứng trước cửa ở nhà bên cạnh gọi tên cậu .

"Tohka? Sao cậu lại thức muộn đến vậy vậy?"

https://thuviensach.vn

"Là thói quen của tớ thôi. Shidou, cậu đã đi đâu cho đến tận bây giờ vậy?"

Tohka bước đến trước mặt Shidou và nói vậy. Thay vì nói là cô đang tức giận, cảm giác chỉ như cô ấy muốn nhấn mạnh câu hỏi mà thôi.

"Ah--. Xin lỗi, có chút việc ấy mà."

"Muu....."

Sau khi Shidou lẩn tránh điều đó, Tohka phùng má lên vì không hài lòng.

"Mấy ngày nay, Shidou trông rất bận rộn. Cậu còn nghỉ học ở trường và thậm chí không thèm làm bento lẫn bữa tối nữa....."

"Xin lỗi. Tớ hứa sẽ lại làm nó cho cậu sau khi mọi thứ được giải quyết ổn thỏa mà. Được chứ?"

Sau khi Shidou nói vậy trong khi chắp tay cậu và cúi thấp đầu, Tohka có chút bối rối mà lắc đầu.

"Không, không phải. Đấy không phải là ý của tớ, cậu biết đấy..... Hnn? Đúng là tớ rất muốn được cùng ăn tối với cậu, nó cũng không hề sai.....?"

Sau khi Tohka vò đầu như thể cô đang suy nghĩ gì đó, cô rên rỉ muumuu. Nhưng ngay lập tức cô lắc đầu để lấy lại bình tĩnh và nắm lấy tay Shidou.

"Dù sao thì! Cậu cũng có một vài vấn đề cần phải giải quyết đúng không? Đừng bận tâm về tớ. Tớ hứa sẽ không cãi nhau với Tobiichi Origami nữa đâu và tớ cũng sẽ tự làm thứ gì đó để ăn. Vì thế, Shidou cứ yên tâm mà làm những gì cần thiết đi nha."

https://thuviensach.vn

"Tohka....."

Khi Shidou gọi tên cô, đôi má Tohka ngay lập tức đỏ lên.

".....Nhưng mà, không có Shidou ở quanh, cũng, err.....cô đơn lắm. Hãy bảo với tớ nếu tớ có thể làm được cái gì đó nhé. Nếu là vì Shidou, tớ chắc chắn sẽ chạy đến bên cậu ngay, bất luận có là gì đi nữa."

Sau khi nói xong, Tohka nắm tay cậu thật chặt.

Những ánh nhìn thẳng, những lời nói này, khiến cậu cảm thấy vô cùng hạnh phúc, Shidou cũng nắm tay cô lại chặt hơn.

".....Aah, rất cảm ơn cậu. Tohka. Nếu có cậu ở bên cạnh, tớ sẽ như hổ có thêm cánh ngay."

Sau khi nghe xong những lời Shidou nói, Tohka mỉm cười đầy hạnh phúc.

"Umu, đó là những gì mà tớ muốn nói! Vậy, ngủ ngon nhé, Shidou! Natsu-mi!"

Cậu hơi giật mình trong một lúc khi nghe Tohka nói vậy với một nụ cười nhưng..... cậu đã lập tức nhớ ra.

"Aah, chúc ngủ ngon, Tohka. Natsu-mi."

Khi Shidou vẫy tay chào, Tohka cũng vẫy tay lại đầy sinh khí rồi quay trở lại ngôi nhà của mình. Cùng với một tiếng ngáp rõ to, cô đã bước vào nhà.

Có vẻ như, cô ấy thực sự đã đợi cậu đến tận bây giờ chỉ để nói điều đó với Shidou. Dù sao thì hằng ngày Tohka cũng thường đi ngủ khá sớm.

https://thuviensach.vn

Biết nói sao nhỉ, cậu cảm thấy có chút hối lỗi cùng với sự hoan hỉ và yêu thương dâng tràn trong mình, nên bất giác đã nở một nụ cười nhỏ.

Cậu cảm thấy bước chân của mình đã nhẹ nhõm hơn hẳn so với trước đó vài phút. Cậu mở cổng và lấy xâu chìa khóa trong túi ra để mở cửa trước.

Sau đó--

"Quá muộn!"

Như thể đã đợi sẵn ở đó từ lúc nào, cô em gái bé nhỏ của cậu đang giở giọng đầy trách móc.

"Đừng nói thế chứ. Anh vẫn còn nhiều vấn đề....."

".....Tất nhiên là em biết chứ. Em hiểu được tình hình và cũng không phải là em giận đâu. Chỉ là--"

Sau khi thở dài, fuun, Kotori nhíu mày lại như đang ghét cậu trước khi tiếp tục.

"--sắp đến lúc rồi."

Và lúc Kotori nói vậy.

Gunyari, khi Shidou nhận thấy có một lỗ hổng không gian xuất hiện giữa Kotori và cậu, một Thiên Sứ dạng chổi đã xuất hiện ở đó.

"Kuh..... Đến rồi."

"«Haniel».....!? Đã 0 giờ rồi sao!?"

Shidou nhăn mặt lại và nghiến chặt răng. Dường như mất nhiều thời gian hơn dự tính khi về nhà.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, thật may khi Haniel không xuất hiện trong suốt thời gian Tohka ở với cậu. Cậu thở dài để trấn tĩnh nhịp tim và nhìn vào Thiên Sứ dạng chiếc chổi.

Lúc này, đỉnh của «Haniel» đã mở ra và để lộ ra chiếc gương.

Cũng tương tự như ngày hôm qua, Natsumi hiện lên bên trong đó.

『Thân chào-ào-ào. Cả ngày không gặp nhau rồi ha, Shidou. Cậu có thấy cô đơn không?』

"Natsumi.....cô.....!"

『Iyaaan, vẻ mặt đáng sợ quá đi. Chúng ta phải vui vẻ mà tận hưởng trò chơi mới phải chứ?』

Sau khi nói vậy, Natsumo cười đầy thỏa mãn. Shidou nắm chặt bàn tay của cậu đến nỗi móng tay chọc sâu vào trong lòng bàn tay trong khi thở dài để trấn tĩnh nhịp tim lại.

Bộc lộ cảm xúc của cậu ra ngay tại đây cũng không giải quyết được gì cả. Thay vì thế, Yuzuru, Yoshino, Ai, những người bị xóa bởi Haniel có thể sẽ gặp nguy hiểm. Vì vậy cậu không được phép nói lung tung vào lúc này.

Nya, nya, Natsumi khẽ cười như đã đọc được tâm trạng của Shidou vào lúc này rồi tiếp tục câu nói của mình.

『Fufu, vậy là ngày thứ ba của trò chơi đã kết thúc rồi. Cậu đã điều tra được hết tất cả mọi người chưa? Nào, hãy đưa ra câu trả lời đi.--Ta là ai nào?』

".....uh"

Sau khi nuốt nước bọt, Shidou nhớ lại khuôn mặt của từng nghi phạm mà cậu đã hẹn trong suốt 3 ngày nay.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà--bản thân cậu vẫn không có cách nào đưa ra câu trả lời ngay lập tức được. Thậm chí mặc dù cuộc điều tra mọi người đã xong. nhưng Shidou vẫn không nắm được bất kỳ bằng chứng nào rõ ràng cả.

"Shidou, không có thời gian đâu."

".....Anh biết."

Shidou đáp lại giọng Kotori và những nghi phạm trong đầu cậu biến mất từng người một.

Người còn lại là--Tama-chan-sensei.

Đúng là cô ấy đã hành động như thể cô ấy nhớ được lời thú nhận của Shidou vào hồi tháng 4. Nhưng nó không rõ ràng nếu cậu theo dõi hành động của Tama-chan-sensei vài ngày trước, cậu ít nhất cũng hiểu lý do tại sao cô lại nôn nóng trong việc kết hôn đến vậy.

Khi cậu nghĩ như vậy, cậu cảm thấy cách tiếp cận của cô ấy cũng là phương pháp ngăn cậu đặt những câu hỏi không cần thiết.

Sau khi Shidou nhìn chằm chằm «Haniel», cậu lặng lẽ mở miệng.

"Natsumi--"

Thế nhưng..... Lúc đó, gương mặt của Yoshino - người biến mất vào hôm qua - đã khiến tâm trí cậu rối tung lên, lời nói của cậu cũng nghẹn hẳn.

Cô bé đó đã bị Haniel xóa bỏ--bởi vì Shidou đã mơ hồ khi chỉ ra cô bé ấy chính là Natsumi giả trang.

Nếu lần này lại sai, Shidou sẽ lại kéo thêm một nạn nhân mới vào đó mất.

https://thuviensach.vn

Thực sự thì, cho đến cuối cùng thì Tama-chan-sensei cũng chỉ mới là 『nghi can』 lớn nhất thôi. Cậu không có bằng chứng gì rõ ràng cả. Ngoài ra, cái lúc mà Shidou định nói tên của Tama-chan-sensei, một cảm giác kỳ lạ đầy mơ hồ đã trào lên trong tâm trí cậu, khiến cho ý nghĩ của Shidou lại khó khăn hơn.

--Điều gì đó. Có điều gì đó rất cơ bản, mà cậu hiểu lầm.

Lời nói của Shidou đã bị ngưng lại bởi sự nghi ngờ hoàn toàn không có chút cơ sở nào của cậu.

"--Shidou!"

".....uh!"

Shidou tỉnh táo lại sau tiếng hét của Kotori.

Nhưng--đã quá muộn. Khoảnh khắc khi Shidou tỉnh táo lại, Natsumi đã sử dụng tay cô ấy và tạo ra một tiếng baa thật lớn.

"Buu--! Hết giờ rồi. Thật đáng tiếc. Ta sẽ trở lại vào ngày mai vậy~"

Không gian lại một lần nữa rung lên và «Haniel» biến mất.

Và ở trước cửa nhà Itsuka, chỉ còn lại anh em nhà Itsuka đang lặng lẽ đứng ở đó.

Sau một thời gian trôi qua. Kotori gãi đầu trong khi thở dài.

".....Em sẽ không trách anh đâu. Với cái tình hình mà người bị chỉ ra sẽ biến mất nếu anh sai, không có cách nào để anh có thể đưa ra một câu trả lời mà một chút bằng chứng cụ thể cũng không có."

Tuy nhiên, Kotori lại tiếp lời.

https://thuviensach.vn

"Nhưng anh phải nhớ cho kỹ điều này, hiện tại vài người đã biến mất rồi, và hơn nữa--trừ khi anh co thể tìm cho ra được Natsumi, bằng không thì trò chơi này sẽ không sớm kết thúc được đâu."

".....Aah..... Xin lỗi."

Kotori nói hoàn toàn không sai. Cảm thấy bản thân mình quá lưỡng lự và thiếu quyết đoán, Shidou cắn chặt răng và vò đầu một cách dữ dội.

Đúng lúc này, cậu nghe thấy tiếng Reine truyền đến từ bên trong tai phải.

⌈...Shin. Cậu có nghe thấy tôi không, Shin⌋

"Reine-san.....? Có chuyện gì vậy?"

⌈...Ngay lúc nãy, các camera tự động theo dõi các nghi phạm đã bắt được hình ảnh của Haniel.⌋

Shidou cảm thấy tim cậu như muốn rụng rời khi nghe thấy câu nói của Reine.

Cậu biết điều đó chứ. Cũng giống như hôm qua thôi. Sau câu trả lời của Shidou, «Haniel» sẽ xóa đi một trong các đối tượng.

Nhưng, khi nghe về điều này lần nữa, Shidou vẫn thấy nhịp tim đập mạnh cho đến khi nó nhói đau.

".....Hôm nay, là-"

-ai đã biến mất? Câu nói không thoát nổi khỏi miệng cậu. Mặc dù kết quả không thể thay đổi từ điều đó, vẫn thực sự rất khó để cậu nói những từ ngữ đó như thể cơ thể cậu đang từ chối lại nó.

⌈.....Aah. Người đã biến mất vào hôm nay chính là--⌋

https://thuviensach.vn

Reine do dự một lúc--giống như cô lưỡng lự liệu có nên thông báo cho Shidou biết tin này hay không--. Sau khi ngừng lại một lúc, cô quyết định nói tiếp.

「.....Tohka」

"Eh.....?"

Trước câu nói của Reine.

Shidou nghe thấy những âm thanh rạn nứt từ sâu bên trong người cậu.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Khả Năng Của Phù Thủy - Witchcraft (Ma Thuật)

Phần 1

Có một vài tòa nhà trực thuộc «Ratatoskr» nằm ở ngoại ô thành phố Tenguu.

Woodman đã đến thăm một trong số chúng và đang ở tầng hầm thứ 3.

"--Lối này, thưa Ngài Woodman."

Một thành viên khá trẻ của tổ chức dẫn đường Woodman dừng chân lại ở cuối dãy hành lang dài.

Ở đó, có một không gian với những căn phòng đầy rẫy những chấn song sắt. Về cơ bản, nó chẳng khác gì một nhà tù cả.

Có một người đàn ông đang ở trong một căn phòng giam đấy. Ông ta là một người đàn ông trung niên mặc bộ đồ làm việc màu trơn của công nhân. Vài vết thương có vẻ vẫn còn mới ngự trên khuôn mặt cũng như trên cơ thể ông ta.

"Khoảng 2 tháng trước, đây là một thành viên của DEM bị bắt giữa sự kiện ở đảo Arubi. Dựa theo ID thu được thì ông ta là James A Paddington, đại tá chấp hành thứ hai. Tuy nhiên, chúng tôi lại không thể biết gì khác hơn thế này nữa, thưa Ngài."

"Không gì ư? Nghĩa là ông ta im lặng hả?"

https://thuviensach.vn

"Thay vì gọi là im lặng thì....."

Vị thành viên trong tổ chức nhăn mặt rồi đập vào những song sắt, gan gan. Tuy nhiên, Paddington ở trong ngục vẫn nằm trên giường mà không buồn trả lời lại.

"Vậy đó, thưa Ngài. Chúng tôi đã thử thẩm vấn ông ta bằng cách sử dụng Realizer nhưng mà, giống như là ký ức đã bị lấy khỏi đầu ông ta vậy."

"Vậy sao. Đó cũng là một cách mà gã đó sẽ sử dụng thôi."

"Gã đó?"

Vị thành viên kia nghiêng đầu. 「Không có gì đâu」, Woodman đáp lại.

"Ta có thể nói chuyện với ông ta được chứ?"

"Haa....., không sao thưa Ngài, mặc dù....."

Khuôn mặt người kia ngờ ngợ khi bước lùi lại. Khi Woodman yêu cầu Karen, chiếc xe lăn xoay lại phía Paddington ở trong buồng giam.

"--Yaa, James. Ông sẽ nói chuyện với tôi một chút chứ?"

Khoảnh khắc mà Woodman gọi ông ta.

".....!"

Không hề đáp lại một tiếng nào trước đây nhưng Paddington đã nhảy ra khỏi giường như thể con búp bê với cái bật nảy gắn liền với nó vậy.

"Uoooo.....!?"

Vị thành viên trong tổ chức giật mình. Tuy nhiên, Paddington không thèm để ý đến điều đó, sau khi bước đi đến chỗ Woodman với những bước

https://thuviensach.vn

chân chệch choạc, ông ta lao vào những thanh sắt, gashan. Đôi mắt đã thất thần, miệng chảy nước dãi, nhìn vào nơi Woodman và cả nhóm đang đứng.

"AAaaaaaaaaAAAAAAaaaaa-WooooooooOOOOOOOOOD-Ma-Mamamann."

Paddington rống lên những từ như mật mã từ bên sâu trong cổ họng và lắc đầu liên tục.

Tuy nhiên, sau vài giây, âm thanh lạ vang lên từ cổ họng của Paddington đã ổn định lại và có thể dần nghe được giọng nói của ông ta.

Và rồi.

⌈--Yaa, lâu lắm không gặp rồi, Elliot.⌋

Ông ta nói với một giọng khác thường.

Không..... dùng từ 『nói với một giọng』 không đúng chút nào. Vẻ mặt của Paddington không hề thay đổi cho đến tận bây giờ. Thậm chí khi tiếng nói đó phát ra, miệng và lưỡi ông ta vẫn chẳng hề di chuyển. Nói một cách chính xác hơn, thì giống như là một giọng phát ra từ cái loa mang hình người hơn.

"Cá-Cái gì-gì vậy....."

Vị thành viên đó thốt lên sợ hãi. Điều đó âu cũng bình thường. Woodman nhún nhẹ vai trước Paddington--. Không, chính xác hơn, trước gã đàn ông giật dây ở bên kia.

"Aah..... đã 30 năm rồi. Vẫn khỏe chứ Ike?"

⌈Cảm ơn. Còn ông thì sao rồi, Elliot?⌋

"Ta không chắc lắm. Gần đây thì mắt ta bắt đầu kém hẳn."

https://thuviensach.vn

⌈Thế à thế à.⌋

Sau khi một giọng nói lạ lẫm phát ra từ gã đàn ông tựa như Zombie đó, họ đã tán gẫu một lúc. Vị thành viên kia nhìn ông với ánh mắt kinh hãi.

⌈Nhân tiện này, Elliot. Tại sao ông không quay lại với chúng tôi? Ông cũng biết điều này mà, chúng tôi đã biến thành công «Princess» thành Nghịch Thể rồi đấy. Khát vọng của chúng ta đã rất gần rồi. Nếu như có ông hỗ trợ, mọi việc sẽ càng chắc chắn hơn. Nếu ông quay lại, Ellen chắc chắn sẽ rất vui.⌋

"Buồn thay, ta không có ý định như vậy đâu, Ike. Ta đã nói rất nhiều lần như vậy từ với cậu từ 30 năm trước rồi mà."

Khi Wooman nói vậy, 『giọng nói』 kia tiếng thở dài đầy luyến tiếc.

⌈Thật đáng thất vọng làm sao. Thậm chí khi 30 năm đã trôi qua, dường như cơn bệnh đã xâm chiếm ông vẫn chưa hoàn toàn được chữa khỏi nhỉ."

Cùng lúc gã kia nói vậy, cơ thể Paddington từ từ trượt xuống dưới song sắt.

⌈--Vậy thì, tôi sẽ không dễ dãi với ông trong lần gặp tới đâu. Tôi sẽ sử dụng các Tinh Linh cho tham vọng của mình.⌋

"Ta cũng sẽ không để điều đó xảy ra đâu. Đó chính là mục đích của «Ratatoskr»."

⌈Fu.....⌋

Rồi--cùng lúc đó, sau khi ngã gục trên sàn, Paddington hộc ra một lượng máu lớn từ miệng.

"! Cái.....!?"

https://thuviensach.vn

Vị thành viên trong tổ chức mất bình tĩnh trước khi mở chiếc điện thoại, và bắt đầu liên lạc với tầng trên.

Trong khi nhìn vào tình cảnh đó, Woodman khẽ nhíu mày.

"Cậu không thay đổi gì cả, Ike--mọi thứ vẫn thế kể từ 30 năm trước."

Sau đó, ông gọi cô gái đang đẩy xe lăn mà không ngoái lại.

"Không xa nữa đâu, có thể sẽ sớm có một cuộc đối đầu trực diện với DEM thôi..... Hãy sẵn sàng nhé, Karen."

"Không thành vấn đề. Tôi và em ấy cũng không còn có cách nào để hiểu nhau, việc này từ nhiều năm trước đã rất rõ ràng rồi."

Trước những lời nói của Woodman.

Karen Nora Mathers đáp lại với giọng điệu không có chút biến sắc nào.

Cùng lúc đó. Bên trong căn phòng của tòa nhà trụ sở Tập đoàn DEM ở Anh, Giám đốc Điều hành Isaac Westcot thở dài.

Sau khi bấm nút ở gần tay mình, cậu gọi một người ở ngoài đó.

Một lúc sau, cửa phòng được gõ.

"--Xin thứ lỗi vì sự bất lịch sự này của tôi."

Sau khi nói vậy, Ellen bước vào phòng.

"Ngài cần gì, thưa Ngài Ike?"

"Không..... không có gì to tát đâu."

Westcott nói vậy khi nhìn thẳng vào Ellen.

https://thuviensach.vn

"Tôi nghĩ ý kiến của Murdoch có chút ý nghĩa đấy, trong cuộc họp vừa rồi."

"Thế, đó là?"

"Sự thật rằng chúng ta đã mất một số lượng lớn Pháp Sư trong trận chiến vừa qua. Đặc biệt là, sự mất mát của Adeptus 2 Takamiya Mana và Adeptus 3 Jessica Bailey sẽ là một vấn đề nan giải trong việc truy bắt Tinh Linh bây giờ."

"..... Ngài đang nói về, việc thay thế nhân lực phải không?"

Ellen nhướng mày khi nói vậy. Không nhầm khi có chút không hài lòng thoáng qua trên mặt cô. Westcott nhún nhẹ vai.

"Vốn dĩ, mọi thứ sẽ vẫn tiến triển tốt miễn là tôi có cô. Nhưng, đó chỉ nên là lá át chủ bài thôi. Nếu như vậy thì cô thực sự sẽ dễ dàng hành động hơn, phải không?"

"....."

Ellen thở dài khi nhìn lại Westcott lần nữa.

"--Nhưng thậm chí như vậy, biết tìm ai đây? Một Pháp Sư nắm giữ sức mạnh xứng đáng với Adeptus của DEM. Nếu đó là SSS Artemisia, thì đáng tiếc thay cô ta--"

"Khôôông."

Sau khi cắt lời của Ellen, Westcott nhếch mép.

"--Chà, không phải đã có sẵn một người đó sao. Một Pháp Sư phi thường có thể gây nên một vết thương trên cơ thể của cô đấy."

Phần 2

https://thuviensach.vn

--Bên ngoài căn phòng, cậu nghe thấy tiếng những chú chim sẻ ríu rít, chichichi.

"....."

Shidou lặng lẽ nhìn mặt trời buổi sáng từ cửa sổ phòng, trước khi nhìn lại những dữ liệu trên màn hình máy tính cá nhân và hàng đống tài liệu nằm rải rác xung quanh đó.

Trên đấy, những chi tiết và câu trả lời đối với Shidou từ các nghi phạm đều được viết bên dưới kế nhau. Vài thông tin điều tra bởi «Ratatoskr», bỏ qua quyền cá nhân của họ như quê hương, thành phần gia đình, thông tin cơ thể như chiều cao, cân nặng, nhóm máu, vị trí nốt ruồi hay địa chỉ nhà ở của họ cho đến chi tiết như sở thích cá nhân, vật tôn sùng, chúng cứ nằm chằng chịt cả lên. Dĩ nhiên, những dữ liệu liên quan đến Tinh Linh chỉ ở mức cơ bản thôi.

Đó không phải là tất cả. Shidou đã yêu cầu Reine để xem qua những băng thu hình của tất cả các nghi phạm. Theo kế hoạch, «Ratatoskr» đã kiểm tra tất cả chúng một lần trước rồi, nhưng cậu vẫn không thể hài lòng cho đến khi tận mắt xem nó.

"..... Đã..... sáng rồi sao?"

Shidou dụi mắt trong khi vẫn đang thao tác trên máy tính cá nhân của mình để hiển thị danh sách những nghi phạm còn lại.

--2 ngày đã nhanh chóng trôi qua từ khi Tohka biến mất.

Trước đó, Shidou đã nhầm lẫn những 2 lần trong việc chỉ ra nghi phạm và có tổng cộng 4 người đã biến mất.

Cái ngày sau khi Tohka biến mất, Tama-chan-sensei bị chỉ ra bởi Shidou cũng đã biến mất cùng Tonomachi.

https://thuviensach.vn

Và một lần nữa vào ngày tiếp theo. Cũng như Tama-chan-sensei, Shidou xem xét lại những thông tin có từ đầu, rồi chỉ ra Hazakura Mai vì cách cô ấy nói chuyện với cậu không giống như theo trí nhớ của cậu--. Thế là Mai lẫn Mii, đều biến mất.

Ngay lúc này chỉ còn lại bốn người là Kotori, Origami, Kaguya và Miku.

Nhưng--dẫu là có điều tra bốn người họ bao nhiêu lần, cậu cũng không hề phát hiện ra dấu vết gì của Natsumi cả.

"....."

Tuy nhiên, khi Shidou đang mơ màng chìm đắm trong suy nghĩ.

--Một thứ gì đó đang lôi kéo suy nghĩ của cậu.

Hình ảnh những nghi phạm hoàn toàn không có điểm nghi ngờ nào đã hiện ra. Mỗi người đều có xác suất ngang nhau.

Cậu vẫn chẳng thể nào chắc chắn được. Hơn nữa, không phải cậu đã rõ ai là người mà Natsumi giả trang thành. Tuy nhiên, việc thủ phạm là một trong những người đó thực sự gây bất ngờ cho Shidou đến nỗi có thể mọi công sức của cậu đến tận bây giờ đều như sụp đổ.

"..... Có thể, đó là--"

Shidou đặt khuỷu tay lên bàn và che lấy miệng của mình. Có lẽ bởi vì sự thiếu ngủ hoặc stress quá độ; chỉ vài cử động đó thôi cũng khiến cậu buồn nôn.

Khi Shidou lặng lẽ nghĩ một lúc, cánh cửa đột ngột mở ra từ phía sau và Kotori bước vào phòng.

"Shidou..... chờ đã. Đừng nói với em là anh đã thức suốt nhé?"

https://thuviensach.vn

Kotori nhíu mày và bước đến gần Shidou.

"..... Oi, Kotori."

"Em đã nói với anh rồi, đừng tự quá ép buộc mình. Em hiểu cảm giác của anh nhưng mà chúng ta sẽ mất tất cả nếu như anh cứ tự hủy hoại bản thân đấy."

"Không sao đâu mà, chừng này có thấm gì. Hôm nay..... là ngày điều tra lại. Errr--đầu tiên là Kaguya đúng không?"

Shidou mắt nhắm mắt mở đáp lại, cậu với tay nhặt đống tài liệu bị rơi dưới sàn lúc nãy.

Nhưng vào lúc đó, cậu đột ngột cảm thấy chóng mặt và khuỵu xuống ngay tại chỗ.

"Uh....."

"Aah mou, em đã bảo rồi mà.....!"

Kotori bực bội nói vậy rồi nắm lấy tay Shidou.

"Em đã bảo với anh rồi.....! Dù sao thì, anh mau chóng nghỉ ngơi ngay đi! Anh thậm chí không thể đưa ra một quyết định bình thường nếu cứ ở trong cái tình trạng này đâu!"

"Anh không thể nghỉ--ngơi được..... Cuối cùng thì anh cũng hiểu được điều gì đó. Anh phải nhanh tìm ra Natsumi hơn nữa, bằng không."

"Quá đủ rồi. Không được, em sẽ hủy cuộc điều tra trong buổi chiều và tối nay, làm ơn hãy ngủ một lúc ngay đi!"

".....!"

https://thuviensach.vn

Nghe Kotori nói vậy, Shidou ngay lập tức hất tay cô ra.

"Hủy.....? Em có ý gì vậy? Như vậy chúng ta sẽ vô cớ mất hết các manh mối sao? Tại sao em.....!"

"Bình tĩnh một chút nào."

Pisu, Kotori chặt nhẹ một cái vào đầu Shidou. Tuy cô bé không dồn nhiều sức lắm, nhưng đó vẫn là một cú đánh mạnh với Shidou lúc này. Mặt cậu đập sầm xuống sàn.

"Guh....."

"Cứ ở đó và nhìn đây này."

Sau khi nói vậy, Kotori giơ ra một tấm thiệp trắng trên tay.

Trong một lúc, cậu nghĩ nó là tấm thiệp cùng với tin nhắn được đính cùng với những bức ảnh của Natsumi nhưng mà, dường như câu chữ được viết trên đó rất khác. Cậu dụi mắt và đọc dòng chữ viết trên đó.

『Cùng kết thúc trò chơi này nào.

Tối nay, hãy bắt ta đi.

Bằng không, tất cả sẽ biến mất.

Natsumi』

"Cái....."

Sau khi há hốc miệng, Shidou gượng dậy và giật tấm thiệp khỏi tay của Kotori.

"Cái gì..... đây."

https://thuviensach.vn

"Nó ở trong hòm thư, khi em thức dậy vào sáng nay. Một lá thư thách thức từ Natsumi..... Có lẽ vậy."

Shidou nuốt nước bọt trước lời nói của Kotori.

"Tối nay..... nếu anh không tìm ra Natsumi, những nghi phạm còn lại đều sẽ biến mất..... phải không?"

"Xét theo nghĩa đen thì có thể vậy."

Kotori nói vậy khi nhún vai. Shidou nghiến răng khi đặt tay lên trán.

Cậu đã làm tất cả những gì có thể. Cậu đã kiểm tra mọi thứ mà cậu có thể nghĩ đến. Nhưng thậm chí là vậy, Shidou vẫn chẳng thể chọn ra được ai là Natsumi trong bốn nghi phạm còn lại cả.

Nhưng thậm chí vậy..... giờ thời gian giới hạn lại đột ngột được hé lộ. Bảo cậu không được mất kiên nhẫn là điều hoàn toàn không thể.

--Hôm nay, nếu Shidou đưa ra một quyết định sai lầm thêm một lần nữa, thì tất cả những nghi phạm còn lại sẽ đồng loạt biến mất.

Một áp lực vượt quá đỗi bình thường đã bóp nghẹt trái tim Shidou.

Nhưng--Shidou cắn chặt răng.

"..... Kotori. Anh có một vài điều muốn nhờ em. Em sẽ nghe chứ?"

"Gì thế? Em sẽ giúp anh nếu nó nằm trong giới hạn của em."

Kotori với vẻ mặt hiền từ và đáp lại. Shidou tóm gọn lại suy nghĩ của cậu trong khi từ từ nói ra kế hoạch.

Vài giây, sau khi nghe điều đó, Kotori rên rỉ fuumu rồi đặt tay lên cằm.

https://thuviensach.vn

"Em hiểu rồi. Được. Em sẽ chuẩn bị."

"..... Đó là một pha cứu nguy trông thấy đấy. Thành thực mà nói anh vẫn thiếu bằng chứng thuyết phục."

"Đổi lại, anh chắc chắn phải ngủ cho đến lúc đó. Đó là điều kiện của em."

"..... Aah, anh hiểu rồi."

Sau khi thẳng thắn gật đầu, Shidou đứng lên và làm một cái ngáp ngắn khi ngã xuống giường.

Cậu chậm rãi giơ tay phải lên và nắm từng ngón lại thành nắm đấm.

Thậm chí lúc này, Shidou vẫn chưa xác thực được ai là người mà Natsumi cải trang thành. Nếu điều này gọi là một câu đố thì, giờ chính là lúc để ghép những mảnh cuối còn thiếu.

Đó là tại sao--bất kể là bức thư thách thức của Natsumi có đến tay cậu hay không, Shidou vẫn sẽ yêu cầu điều đó với Kotori.

"--Natsumi."

Cậu nhìn vào không gian trống rỗng khi lẩm bẩm.

"Tối nay..... chắc chắn tôi sẽ--tìm ra cô."

Phần 3

"Ufufu..... fufufu....."

Giả trang thành ai đó, Natsumi thoải mái cười.

Cô nhớ gương mặt Shidou khi cô gây nên sự biến mất của Yuzuru ở ngày thứ nhất, Yoshino và Ai ở ngày thứ hai, Tohka ngày thứ ba, Tamae và

https://thuviensach.vn

Tonomachi ngày thứ tư, cùng Mai và Mii ở ngày thứ năm.

Đó là một tâm trạng mà không thể diễn tả hết được với sự lai tạp giữa sự sợ hãi, lo lắng, mất hết tinh thần và tuyệt vọng. Mỗi khi hình ảnh đó hiện lên trong tâm trí, Natsumi lại cảm thấy một cảm giác ngây ngất chạy qua cơ thể cô.

Tuy nhiên, điều đó không hề tốt.

--Nó không đủ lâu cho cô.

Natsumi đang thèm khát. Một nỗi sợ hãi lớn hơn bất kỳ điều gì trước đây. Những biểu hiện của Shidou khi lọt vào tận cùng đau khổ và tuyệt vọng. Đó là tại sao--một lá thư nữa. Lá thư cô vừa gửi cho Shidou.

Để xóa sổ hết toàn bộ những nghi phạm còn lại.

Để thưởng thức biểu hiện của Shidou vào lúc đó.

Và sau khi tất cả kết thúc--Shidou đã sa vào vực thẳm tuyệt vọng đó sẽ bị chiếc gương này nuốt chửng luôn.

"Ta sẽ không tha cho..... kẻ đã thấy bí mật của ta. Ta sẽ không để mọi chuyện kết thúc chỉ với việc xóa sổ chúng đâu. Ta sẽ làm cho chúng chết trong tuyệt vọng vì mất đi tất cả những người thân của mình."

Sau khi lầm bẩm, Natsumi nghiến chặt răng.

"Dù sao thì..... không ai có thể tìm ra được ta."

Phần 4

Buổi tối hôm đó.

https://thuviensach.vn

Sau khi đã ngủ đủ giấc (đúng hơn, một nửa là bị ép đi ngủ), Shidou và Kotori cùng nhau ở trong một căn phòng mờ tối.

Dường như nơi này là một địa điểm mà «Ratatoskr» sở hữu nhưng về chi tiết thì không rõ ràng lắm. Vì cậu phải đi một khoảng cách khá xa từ cổng vào, nơi này có lẽ không thuộc bất kỳ khu dân cư nào khác cả.

Kích thước căn phòng rộng khoảng 20 tấm tatami. Mặc dù có rất nhiều chiếc bàn cao được đặt đây đó, nhưng chẳng có gì khác mấy và không gian giống như sảnh khiêu vũ.

Ban đầu, có lẽ sẽ thuận tiện hơn nếu họ sử dụng phòng họp của «Fraxinus», nhưng chừng nào ai đó trong Origami cùng các Tinh Linh với Linh lực đã bị phong ấn vẫn có khả năng là Natsumi, thì điều đấy vẫn không được phép diễn ra.

Tuy nhiên--không lâu sau, có tiếng động cửa phòng từ từ mở ra.

Và ở đó, có ba cô gái đang từ từ bước vào.

"Kuku, thật là lý tưởng làm sao. Đúng là một nơi phù hợp cho chúng ta để xét xử tên hôn quân độc ác của ngươi."

Người đầu tiên là Kaguya.

"Tuyệt vời, giống như chúng ta đang ở trong một căn cứ mật ấy."

Người thứ hai là Miku.

"....."

Và người cuối cùng--là Origami.

Tính luôn Shidou và Kotori ban đầu đã ở trong phòng, thì có tất cả là 5 người.

https://thuviensach.vn

Tất cả những nghi phạm còn lại trong tình huống, hiện giờ đã tập trung trong căn phòng này.

Không sai. Đó là những gì mà Shidou đã đề nghị với Kotori.

Cậu muốn cô bé tạo ra một nơi mà cậu có thể nói chuyện với tất cả các nghi phạm còn lại, với mọi người họ khi cùng nhau tập trung ở một nơi như thế này.

Để đưa ra kết luận cuối cùng, đó là một nhân tố rất cần thiết bằng mọi giá.

Và--còn một điều nữa. Thành thực, cậu muốn có ý kiến mới từ tất cả mọi người.

Mọi người đã nhận một giải thích ngắn gọn về hình hình từ những thành viên của tổ chức «Ratatoskr». Không biết có phải là do may mắn hay không.--Đây là phương pháp mà chỉ có thể được sử dụng khi những người còn lại đều biết về sự tồn tại của 『Tinh Linh đó』 thôi.

"--Thật vui vì tất cả các cô đã đến đây."

Sau khi Kotori nói vậy, cả ba cô gái đều nhìn cô bé một cách bối rối trong khi bước đi đến phía Shidou và Kotori.

'Suu, Shidou hít vào một hơi rồi nhìn lần lượt các cô gái.

"..... Mọi người, tớ nghĩ tất cả các cậu nên nghe điều này. Đầu tiên..... tớ xin lỗi trước. Xin lỗi mọi người đã bị kéo vào đây chỉ vì tớ..... Tớ thực sự rất xin lỗi."

Sau đó cậu cúi đầu rất sâu. Khi đấy, cậu có thể nghe thấy tiếng nói của mọi người.

https://thuviensach.vn

"Fuun, đừng để ý. Thay vì thế, ta muốn ngươi xin lỗi chúng ta vì đã giữ im lặng cái điều quan trọng này."

"U-n, vậy có nghĩa là cuộc hẹn đó là một phần của cuộc điều tra sao. Đúng là có chút thất vọng nha."

"....."

Mọi người nói vậy. Shidou cúi đầu sâu hơn trước khi chầm chậm ngẩng đầu lên.

"Tớ biết rằng điều này rất ích kỷ. Nhưng mà..... Tớ xin tất cả các cậu..... Các cậu làm ơn hãy cho tớ mượn sức mạnh.....!"

Cậu nói điều đó như thể đang khẩn cầu. Và mọi người đều gật đầu chắc chắn--ngoại trừ một người.

"Shidou."

Vẫn giữ im lặng cho đến tận lúc này, Origami nhìn chăm chăm vào Shidou trước khi cất lời.

"Vậy nghĩa là sao?"

"Xin lỗi, Origami! Nhưng, tớ xin cậu. Tớ cần sự giúp sức của cậu."

Origami lập tức nhắm mắt và lắc đầu, khi Shidou nói vậy như thể đang cầu xin cô.

"Mình không muốn cậu hiểu lầm. Giúp sức cho Shidou là lẽ đương nhiên với mình rồi. Thậm chí còn nhiều hơn nếu nó liên quan đến Tinh Linh.--Cái tớ muốn hỏi, không phải cái đó."

"Heh? Cậu đang nói....."

https://thuviensach.vn

"Nơi này là đâu? Ai là người đã giải thích tình hình cho bọn mình lúc nãy? Mình chỉ vừa mới nghĩ đến thôi. Cậu đang dính vào chuyện gì vậy?"

"C-cái đó....."

Shidou lưỡng lự theo phản xạ. Đúng như vậy, đây chỉ là một câu hỏi rất bình thường dựa theo quan điểm của Origami mà thôi.

"Nếp nhăn của cô sẽ tăng lên nếu cô cứ lo về những thứ nhỏ nhặt đấy."

Đứng cạnh bên trái Shidou, Kotori trả lời. Ánh mắt Origami sắc lẹm hướng về Kotori.

"..... Itsuka Kotori."

"..... Gì?"

Kotori đáp lại với đôi mắt khép hờ trước câu nói của Origami. Cả hai người họ đều nhìn nhau một lúc.

Nghĩ lại thì, cả hai người đều có chung một định mệnh chẳng mấy gì gọi là tốt đẹp. Có một dạo, Origami đã nghi ngờ Kotori rồi như để báo thù cho cha mẹ mà đã phát động một cuộc tấn công vào cô bé.

Sau cùng thì, đó cũng chỉ là sự hiểu lầm. Shidou đã ngăn cản họ bằng cách can thiệp vào nhưng mà--mối quan hệ quái lạ giữa họ vẫn không cách nào biến mất được cả.

Tuy nhiên, sau khi hạ ánh mắt xuống mà không nói bất cứ điều gì, Origami thở dài và đảo mắt khỏi Kotori.

"--Tôi sẽ nghe những điều mà cô có thể nói sau. Dù sao thì, tôi cũng không phản đối việc hợp tác với Shidou."

"A-aah..... Rất cảm ơn cậu, Origami."

https://thuviensach.vn

"Mình không phiền đâu, nhưng mà."

"Nhưng mà?"

"Khi mình đột ngột được cậu gọi tới như thế này, mình đã có một chút, mong mỏi."

"..... Điều đó..... tớ không biết phải nói sao nhưng xin lỗi."

Cậu chỉ có thể nói vậy. Cậu khẽ cúi đầu một chút..... Thực tế thì, bắt đầu từ Origami, mọi người đều được mang đến đây bởi Reine và cậu không biết cái cách mà cô ấy gọi cho bọn họ ra sao cả.

"Kuku, vậy là đã giải quyết rồi nhỉ?"

Lúc đó, Kaguya dang rộng cả hai tay cô ra, và cao giọng khi đứng tạo kiểu.

"Vậy hãy bắt đầu đi nào. Nghi lễ để đưa kẻ hung tàn ẩn nấp trong chúng ta ra ánh sáng!"

"A-ra, cô trông khá thích thú với điều này nhỉ?"

"Không phải đã quá rõ sao!"

Kaguya dang rộng tay ra khi Kotori nói vậy.

"Tên xấc xược đã bắt cóc Yuzuru đang ở đây đúng không!? Vậy ta sẽ tìm ra kẻ đó và trừ khi cô ta trả một cái giá thích đáng--thì ta sẽ không bao giờ thỏa lòng được đâu.....!"

Với những câu nói đó, bản tính vốn có của cô ấy đã hiện rõ. Kaguya chắc đã nhận ra điều đó và làm một tiếng ho kohon trước khi lấy lại tư thế.

https://thuviensach.vn

"Dù sao thì! Ta chắc chắn sẽ tìm cho ra bằng được tên Tinh Linh đã khiến Yuzuru và những người còn lại biến mất!"

Sau khi nói vậy, cô siết chặt lấy đôi tay. Thậm chí từ góc nhìn bên ngoài, dường như vẫn có thể thấy là có rất nhiều lực đã dồn vào đó. Hẳn cô muốn ném tất cả những cảm xúc dồn nén chất chứa vào đó bởi vì sự biến mất đột ngột của Yuzuru do cái tên đó.

"Ừm ừm, tôi hiểu cô mà, hiện tại cứ bình tĩnh đã nào."

Kotori nhấc thanh kẹo mút trong miệng và di chuyển đôi môi.

"Tình hình thì các cô đã được nghe giải thích từ trước khi bước vào căn phòng này rồi. Có một Tinh Linh với năng lực biến hình đang ở trong này và chúng ta phải tìm ra cô ta dù gì đi chăng nữa. Tất cả các kết quả điều tra đã được thu thập trong tập tài liệu này. Nếu các cô có khúc mắc hay câu hỏi, chúng tôi sẽ không ngại dù là vấn đề nhỏ đến đâu. Vui lòng cứ mạnh dạn và nói ra."

Sau khi nói vậy, cô bé chỉ vào một cái bàn gần đó. Có vài tập tài liệu với cái kẹp đôi kẹp trên nó.

Mọi người cầm lấy tập giấy và nhìn qua nó một lúc.

Một lát sau, Miku thở dài fuuu.

"Thế àà..... câu hỏi mà Darling hỏi em trong lần đó là dùng cho việc này à?"

"..... Darling?"

Origami nhíu mày, Shidou vội vã cất lời.

"À ờ, tại sao chúng ta không để vấn đề đó lại sau nhỉ?"

https://thuviensach.vn

"....."

Sau khi giữ sự bất mãn trong im lặng, Origami một lần nữa nhìn vào tập tài liệu.

Như thể để thay thế điều đó, piin, Kaguya giơ ngón tay lên.

"Vậy, Shidou, Natsumi có vẻ bên ngoài như thế nào?"

"Eh? Aah, cái đó--"

"..... rất kinh tởm, một khuôn mặt kinh dị không thể nào ưa nổi."

Kotori ngắt lời Shidou và nói vậy.

"Ví dụ nhé, mặt cô ta như một con cóc bị xe cán qua. Đôi mắt ủ rũ của cô ta thì cách cực xa nhau và mũi cô ta thì vểnh lên như một con lợn, làn da cô ta thì lỗ chỗ như những miệng hố ở trên mặt trăng. Thân hình cô ta cực béo; một thân hình quá kinh khủng mà nó khiến cho tôi nghĩ là số đo vòng ngực, eo và cả hông của cô ta thậm chí chẳng có gì khác nhau cả. Và, dù sao thì mặt cô ta rõ ràng rất khổng lồ. Gần như bằng khoảng 3 cái đầu cộng lại. Theo một cách nào đó thay vì là Tinh linh, cô ta giống một con quái vật hơn."

Với một cái nhìn rất nghiêm túc, Kotori tiếp tục diễn tả về ngoại hình của Natsumi. Nhưng tất cả, thậm chí không giống như một chút trong ký ức Shidou, chỉ là những thông tin hoàn toàn sai lệch.

"Oi, Kotori....."

Khi Shidou chuẩn bị định nói gì đó, Kotori giơ một ngón tay lên 「Suỵt」.

Lúc đó, cậu đã đoán được nó. Gần như chắc chắn, điều này để khiêu khích Natsumi trong số họ. Khi bị vu khống như vậy, chẳng có mấy người

https://thuviensach.vn

không thể không để tâm đến điều đó. Thậm chí dù không có biểu hiện nào thể hiện qua diện mạo hay là hành động, thì vẫn sẽ có những phản ứng thu lại được dựa trên các thiết bị quét được cài trong phòng.

Nhưng mà--

「..... không có dấu hiệu phản hồi nào cả.」

Giọng của Reine được nghe thấy bên tai phải của Shidou.

Kotori có lẽ nhận được thông tin tương tự. Tsk, cô tặc lưỡi và khởi động chiếc máy tính bảng nhỏ nằm trên bàn.

"..... Đùa thôi. Xin hãy nhìn vào cái này."

Cùng lúc Kotori nói vậy, hình dáng Natsumi hiện ra trên màn hình. Đó là một mỹ nhân.

"Eeh..... Hoàn toàn khác với những gì em nói luôn đấy. Kotori-chan, em đúng là một cô bé đáng sợ đó nghe."

Mồ hôi lăn dài trên má Miku khi cô nhíu mày lại. Tuy nhiên, Kotori thực sự chẳng hề bận tâm gì về điều đó và tiếp tục giục cô với một câu hỏi 「Còn gì khác nữa không?」.

"Tuy nhiên, ta có một chút tò mò, làm thế nào mà Shidou và Kotori đã làm đến mức này nhưng vẫn chưa thể chạm nổi vào cái đuôi của cô ta thế?"

Người tiếp lời là Kaguya.

"Ngay từ đầu, có đúng là Natsumi thực sự ở trong đây không? Có thể là cô ta đã nói dối và thực sự đã giả trang thành một người nào đó khác, và hiện đang chìm đắm trong việc thưởng thức sự vui thú trước cơn hoảng loạn này của Shidou thì sao?"

https://thuviensach.vn

Sau khi nói vậy, Kaguya nghiêng đầu.

"..... Tất nhiên, khả năng đó không phải là Zero. Nhưng--"

Kotori khoanh tay khi nháy mắt với Shidou. Cậu khẽ nghiêng đầu về phía trước khi đáp lại cô ấy.

"Aah. Mặc dù tớ không nói chuyện nhiều với cô ấy tuy nhiên..... nhiều khả năng, tớ nghĩ là cô ấy không hề nói dối đâu."

"Houu? Sau ngươi có thể nói vậy được? Đối phương là một Tinh Linh làm cho Yuzuru và những người còn lại biến mất đấy, ngươi có biết không? Ta nghĩ khá khó để tin cô ta."

"Hnn, nói sao đây..... tớ cảm thấy rằng Natsumi tự tin rất mạnh mẽ vào khả năng của cô ấy. Mà Natsumi cũng đã nói rõ ràng rằng 『Ta ở trong số chúng』. Bỏ qua một bên những cú lách lỗ hổng trong luật của cô ấy đưa ra, tôi không nghĩ cô ấy sẽ phá luật đâu."

"Fumu....."

Kaguya lầm bầm ngao ngán trước khi gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

"Vậy sao. Dù sao thì, ngươi cũng là người đã nói chuyện trực tiếp với Natsumi. Nên ta sẽ tin vậy."

Sau khi nói vậy, mắt Kaguya trở lại nhìn đống tài liệu.

Và sau một lúc, Origami ngẩng mặt lên sau khi đọc xong tất cả đống giấy đó.

"Shidou. Cậu có thể cho mình xem những bức ảnh cũng như tấm thiệp được gửi bởi Tinh Linh «Witch» đó không?"

"Aah, đương nhiên rồi."

https://thuviensach.vn

Sau khi gật đầu, Shidou lấy ra một chiếc phong bì trắng trong ba lô cậu mang theo và chuyền nó cho Origami.

"....."

Sau khi nhận, Origami lấy những bức ảnh và tấm thiệp từ bên trong ra rồi đặt nó lên mặt bàn. Từ bên cạnh, Kaguya và Miku ngó qua.

"Fuun..... tôi thấy rồi. Vậy có nghĩa là nó đã được thực hiện khi mà cô ta lẩn trốn."

"Chờ đã! Tôi mở nửa mắt này--!"

Kaguya khịt mũi còn Miku bực mình, puri puri. Tuy nhiên, Origami không thèm dừng lại bận tâm đến họ và lần lượt nhìn thật kỹ vào những bức ảnh đặt trên bàn cũng như là tấm thiệp.

Sau một lúc im lặng, đặt tay lên cằm, cô ngẩng mặt lên.

"--Có một thứ mình cần xác thực."

"Aah, gì vậy?"

"Khả năng biến hình của «Witch» có thể biến đổi thành những hình dạng khác ngoài Tinh Linh và con người phải không?"

"Eh.....?"

Nghe vậy, Shidou mở to mắt.

"Ngoài Tinh Linh và con người sao.....?"

"Đúng. Cụ thể hơn, cô ta có thể biến thành những chất liệu vô cơ, hoặc, biến thành một thực thể với kích thước khác hẳn với hình dạng nguyên mẫu của cô ta, ý mình là như thế. Ví dụ như, biến đổi thành một

https://thuviensach.vn

kích thước có thể nằm vừa lòng bàn tay hoặc mỏng hơn như một tờ giấy chẳng hạn."

Shidou khẽ gật đầu trước câu nói của Origami.

Giờ cậu mới nghĩ lại, lần đầu khi Shidou gặp cô ấy, Natsumi biến những thành viên của AST thành những nhân vật ngộ nghĩnh. Nếu có thể với một người thứ ba, vậy điều đó cũng chẳng lạ gì với cô ta để biến đổi cơ thể mình thành thứ gì đó khác với con người.

"Có thể như vậy. Nhưng, để có thể thay đổi cơ thể cô ấy thành những kích thước cực kỳ khác..... Tớ không chắc lắm về điều đó."

"Cậu không thể nói nó là không thể, đúng không?"

"Aah..... chắc vậy."

"Ừ."

Origami gật đầu. Sau đó ngồi kế bên cô, pon, Miku đập tay như thể nghĩ ra gì đó.

"Eh, có khi nào--"

Sau khi nói vậy, cô chỉ vào những bức ảnh được xếp trên bàn.

"Tinh Linh-san có thể giả trang thành một trong số những bức ảnh này..... hay đại loại thế, ý cô là vậy sao?"

"Bức ảnh....."

Shidou đặt tay lên cằm cậu. Đúng vậy..... cậu không thể hoàn toàn phủ nhận điều này.

『Ta ở trong số chúng. Ngươi có thể đoán ra ta được không?』

https://thuviensach.vn

Phải rồi. Chỉ nghĩ về những dòng chữ đó, theo câu 『trong số chúng』--Natsumi có thể bên trong một trong những bức ảnh.

"Đúng vậy."

Sau khi Origami liếc nhìn Miku, cô gật đầu.

"Vốn dĩ, nếu cô được bảo là 『Ta ở trong số chúng』 sau khi đã xem các bức ảnh, cô sẽ nghĩ Tinh Linh đó là người bị chụp những bức ảnh. Tuy nhiên trong trường hợp này, có vẻ nó không mang nghĩa như vậy."

Cô nhìn chằm chằm vào những bức ảnh đặt trên bàn rồi tiếp lời.

"Ngay từ đầu, tôi đã có cảm giác lạ về chính cái quy tắc này rồi. Thời gian trôi qua, số lượng các đối tượng sẽ giảm xuống. Đúng là đó là một cách hiệu quả để bồi thêm lo lắng cho Shidou. Tuy nhiên, cùng lúc đó, cô sẽ chịu một nguy cơ là sẽ tự khiến mình dễ dàng bị phát hiện hơn.--Nếu cô ta có đủ tự tin để không bao giờ bị phát hiện ra vậy thì, không đời nào cô ta sẽ làm theo cách này."

Shidou gật đầu với câu nói của Origami. Đó chính là cái cảm giác lạ thường mà Shidou cảm thấy trong suốt cả thời gian.

Nghe cuộc nói chuyện đó, fuun, Kaguya thở phào trong khi khoanh tay lại.

"--Vậy sao. Nhưng, thậm chí nếu thế, chúng ta nên làm gì với nó? Có 12 bức ảnh đấy cô biết không? Đừng nói với tôi là cô định lựa ra từng tấm một đấy nhé?"

"Đâu cần phải làm vậy."

Sau khi nói vậy, Origami xếp chồng những bức ảnh lên trên mặt bàn.

"Origami?"

https://thuviensach.vn

"Nhìn này."

Và, khoảnh khắc tiếp theo.

Khi cậu thấy Origami đưa tay vào trong túi của cô, kaa, một tiếng động vang lên và một con dao đã cắm xuyên qua sấp ảnh được đặt chồng lên nhau đó. Con dao đã hoàn toàn xuyên thủng cho tới khi chạm đến mặt bàn.

"Iiih.....!?"

"Đây là cách ngắn nhất và nhanh nhất để xác thực."

Sau khi Origami nói vậy mà không mảy may nhíu mày, cô xoay mũi dao đã xuyên qua những bức ảnh rồi khoét ra.

--Nhưng, những bức ảnh không hề có bất kỳ dấu hiệu nào cả.

"..... Dường như là, sai rồi."

Origami nói vậy với một chút thất vọng trong khi đút con dao vào túi. Shidou lau mồ hôi chảy ra trên trán trong khi cậu vẫn chưa có ý tưởng gì khác..... Nếu như Natsumi thực sự đã biến thành những bức ảnh đó, thì chuyện quái quỉ gì sẽ xảy ra nữa đây.

"Fuun, quay lại điểm khởi đầu nữa rồi sao."

"Nhưưng mà, tôi nghĩ cái điều mà Origami-san nói là đúng. Nhưng, hình như cô ấy không muốn tận hưởng cái sự kinh khủng đó. Tôi nghĩ cô ấy lách luật chơi, để cô ta không bao giờ có thể bị tìm thấy. Đó là bởi vì, chỉ còn bốn nghi phạm ở thời điểm này mà--? Không phải xác suất ta có thể đoán ra cô ta sẽ rất cao dù là ngẫu nhiên chọn sao?"

Miku nói vậy khi đặt ngón tay lên cằm. Shidou đồng ý với cô ấy. Cậu khẽ gật đầu.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, Kaguya làm một vẻ mặt khó hiểu và nhìn Miku chằm chằm.

"Vậy cô đang nói cái gì cơ? Cô nói Natsumi không ở trong số những nghi can này? Không phải Shidou vừa phủ nhận nó lúc nãy sao"

"Đ-đúng là tôi đã nói điều đó nhưng....."

"Đừng nói với ta, là cô đang cố làm cho tất cả nghĩ Natsumi không phải một người trong chúng ta đấy."

Kaguya nói vậy mà chỉ mở nửa mắt. Muu, Miku quay sang hờn dỗi và méo miệng chữ へ.

"Ý cô là sao chứ--? Tôi sẽ rất giận thậm chí dù đó có là Kaguya-chan đó nha."

"Fuun, cô đang hoang mang bởi vì đã bị ta bắn trúng tim đen rồi đúng không? Cái đó còn thậm chí đáng ngờ hơn nữa. Có mùi hắc ám từ cô kìa."

"Chờ đã, làm ơn bình tĩnh nào cả hai người các cô....."

Kotori vội vã chen vào giữa hai người Kaguya và Miku. Họ vẫn nhìn nhau chằm chằm qua Kotori một lúc.

"Giờ không phải lúc để cãi nhau đâu. Shidou, làm ơn nói gì đi chứ."

"....."

Tuy nhiên, Shidou lặng lẽ và mím miệng khi quan sát hành động của mọi người.

"Shidou.....? Chuyện gì thế?"

"..... Aah, đúng như anh đoán, có lẽ--"

https://thuviensach.vn

Sau khi lẩm bẩm một mình, gari gari, Shidou gãi đầu mình.

"Origami, cậu có thể cho tớ xem những bức ảnh một chút không?"

"Đây."

Origami đưa những bức ảnh xếp chồng lên nhau cho cậu xem.

Shidou xếp những bức ảnh bị thủng một lỗ từ con dao ấy trên tay cậu và bắt đầu nhìn chằm chằm vào chúng.

"Những nghi phạm còn lại là bốn người..... nhưng mà, dù tớ có điều tra bao nhiêu lần, tớ vẫn không tài tìm thấy Natsumi trong đây..... Lách luật chơi, để cô ta không bao giờ có thể bị tìm thấy..... 『Ta ở trong số chúng. Ngươi có thể đoán ra ta được không?』 ư....."

Đó là khả năng duy nhất được phát hiện bởi Shidou sau khi liên tục suy nghĩ và điều tra cặn kẽ của những thông tin bất kể ngày hay đêm.

Butsu butsu, cậu lẩm bẩm như niệm chú và thở dài.

Rồi khi quay sang nhìn tất cả mọi người, Shidou nói.

"--Có thể, Natsumi không phải là bất kỳ ai trong số mọi người."

【..... Hah.....?】

Mọi người đều mở trừng mắt khi Shidou nói vậy.

Tuy nhiên đó chỉ là điều hiển nhiên. Thậm chí mặc dù cậu đã tập hợp tất cả bọn họ để tìm ra Natsumi, cậu nói rằng Natsumi có lẽ không phải bất kỳ ai trong họ. Có khi cầm đèn chạy trước ô tô lại hay.

"Chờ đã cậu nói gì cơ Shidou?"

"Đúng vậy. Không phải nó khác với những gì cậu nói lúc nãy sao?"

https://thuviensach.vn

Kotori và Kaguya nói vậy trong khi đôi mày họ nhướng lên. Song, Shidou đã lắc đầu.

"Không, những gì tớ nói không liên quan đến việc Natsumi không phải là một của những người bên trong bức ảnh. Ý tớ là, cô ấy không phải là một trong bốn nghi can hiện tại còn lại."

"..........!"

Có lẽ đã đoán được ý của câu nói đó, muộn mất một nhịp, Kotori nhíu mày.

Sau đó cô lật qua những tài liệu với một tốc độ khủng khiếp. Kaguya và Miku đơ người nhìn cảnh đó.

"Thế à..... Không thể nào..... Nhưng nếu vậy thì....."

"Eeh? Eh? Chờ đã, chị vẫn chưa hiểu cho lắm nên giải thích cho chị nghe với."

Khi Miku quấy rầy, Kotori đồng ý khi mồ hôi đổ dài trên trán.

"..... Được. Có lẽ, đây là--"

Và--khoảnh khắc khi Kotori định nói gì đó.

Không gian giữa căn phòng tách ra một lúc, và một ánh sáng chói mắt phát ra từ chỗ đó--

Thiên Sứ «Haniel» đã xuất hiện.

【CÁI.....!?】

Tiếng hoảng hốt của mọi người vang lên khắp phòng.

https://thuviensach.vn

Shidou nhìn qua đồng hồ phòng trong sự hoảng loạn. 11 giờ 30 tối--vẫn còn 30 phút nữa cho đến 0 giờ sáng.

"Thế này là sao? Ngày hôm nay vẫn chưa hết mà!"

Khi Shidou hét lên, như thể để đáp lại cậu, phần đỉnh «Haniel» mở ra và hình ảnh của Natsumi hiện lên trong gương.

『--Ufufu, đừng có hoảng hốt lên như vậy chứ. Dù gì cũng là đêm cuối rồi nên chúng ta hãy vui vẻ thêm một chút nhé?』

Natsumi tiếp tục với một nụ cười thích thú.

『Có một luật chơi đặc biệt cho đêm cuối cùng này, thời gian hạn định của ngày hôm nay, nhiều hơn gấp 10 lần bình thường, tức 10 phút. Nếu cậu không đoán ra ta là ai trong mỗi 10 phút đó, hoặc là cậu không thể chỉ định ai, ta sẽ cho cậu thêm 10 phút nữa cho việc chỉ định. Sau cùng, nếu vẫn không đoán ra ta là ai cho đến nghi phạm cuối cùng thì cậu sẽ thua. Và dĩ nhiên, 『vị trí』 của mọi người đang ở đây ngay lúc này đều sẽ bị ta lấy đi hết.』

"Kuh.....!"

Tiếng Kotori tặc lưỡi có thể nghe thấy, Shidou nhíu mày lại trong khi nói.

"30 phút..... huh. Cô lại nghĩ ra thứ đáng kinh gì nữa đây?"

"Ý..... cậu là sao?"

"--còn bốn nghi phạm."

Origami là người trả lời câu hỏi của Shidou, không phải Kotori. Trong khi nhìn Natsumi chằm chằm, cô tiếp tục nói với một giọng điềm tĩnh.

https://thuviensach.vn

"Bắt đầu từ bây giờ, giả dụ chúng ta thất bại trong chỉ ra tên tội phạm khi đến hạn thì đúng lúc 12 giờ, sẽ chỉ còn lại một nghi phạm. Điều đó có nghĩa là, «Witch» định kết thúc trò chơi này cùng lúc với sự đổi ngày."

"..... Guh."

Sau khi nắm thật chặt bàn tay, Shidou một lần nữa đưa ánh mắt nhìn các cô gái trong phòng.

Origami, Kotori, Kaguya, Miku.

Biểu hiện của mọi người đều căng thẳng giận dữ và lo lắng. Chỉ nhìn qua, không giống như ở đây có một Tinh Linh cướp đi 『vị trí』 của mọi người trong căn phòng này.

Nhưng, như thể để ngừng ý nghĩ của Shidou, Natsumi tiếp lời.

『Aah, ara ara. Vì mọi người đã tụ tập cùng nhau, ta cũng không phiền nếu ai đó khác Shidou-kun chỉ ra ta hôm nay. Nhưng đương nhiên, chỉ có 10 phút cho mỗi lượt chỉ định, thế nên hãy nghĩ chắc chắn trước khi chỉ định nhé. Giả dụ số phiếu bầu bằng nhau, ta sẽ hủy bỏ cuộc chỉ định đó.』

"..... Cô chắc chứ, làm như cô nói ấy."

Shidou vô tình nhíu mày trước cái luật được thêm vào một cách đầy chưng hửng đó.

Nhưng, cậu không có đủ khả năng để bất đồng quá lâu. Chỉ còn lại 30 phút. Và, chỉ còn 3 lần còn lại để chỉ ra Natsumi.

Nếu cậu buông tay--mọi người ở đây sẽ bị xóa bỏ bởi «Haniel». Thất bại là điều không thể chấp nhận.

https://thuviensach.vn

Vào thời điểm đó, Kotori hướng mắt cô về phía Natsumi đang được hiện trên gương của Haniel.

"--thời gian thật vừa đẹp. Tôi có một vài thứ muốn khẳng định với siêu sao trò chơi đây."

『A-ra, là gì vậy?』

"Cái luật nói cô bên trong những bức ảnh này. Một người sẽ biến mất mỗi ngày nếu không đoán được. Giả dụ chỉ định ra sai tên nghi phạm, người bị hiểu lầm cũng biến mất luôn..... tôi nói có đúng không?"

Khi Kotori nói vậy, Natsumi nhún vai như trêu chọc.

『Oh, tôi hơi ngạc nhiên đấy..... Đó là những gì mà tôi muốn nói nhưng, ừm, tôi sẽ cho cô câu trả lời về điều đó--. Nhìn nhận của cô quả nhiên là không sai đâu.』

".....Vậy sao."

Sau khi Natsumi nói vậy, Kotori khẽ gật đầu trong khi nhìn Shidou.

Cậu đáp lại ánh nhìn ấy với một cái gật đầu. Câu hỏi vừa nãy chính xác như việc mà Shidou muốn thử hỏi.

"Đ-điều đó nghĩa là gì vậy? Này, Kotori, cô sẽ giải thích chứ?"

Kaguya nhíu mày lại gần nhau khi nói vậy.

Khi cô nói, Kotori ném tập tài liệu xuống bàn và để Kaguya nghe lời mình nói.

"..... Có lẽ, chúng ta đang có một sự hiểu lầm lớn đấy."

"Cái gì.....?"

https://thuviensach.vn

Kaguya nghiêng đầu khó hiểu vì lời nói của Kotori. Kotori xếp những bức ảnh lại trên bàn trong khi tiếp tục nói với những người còn lại.

"Chúng ta đang cố gắng tìm Natsumi bên trong những người được chụp trong những bức ảnh này."

"Umu..... nhưng đó là luật chơi mà đúng không?"

"Phải. Điều kiện đưa ra trước đó là chính xác. Nhưng--nếu nghĩ theo hướng đó, thì chúng ta đã hoàn toàn lạc đường."

Trong khi nói vậy, Kotori chia những bức ảnh trên bàn lên thành 2 nhóm.

Origami, Kotori, Miku, Kaguya ở bên trái. Và bên phải là 8 người còn lại.

Cơ bản thì, đó là những nghi phạm còn lại hiện giờ, và những người đã biến mất.

"Ý-ý cô là sao.....?"

"Điều mà Tobiichi Origami và Miku nói lúc nãy đã khiến tôi phải liên tục đắn đo đấy. Bốn nghi phạm còn lại ở đây đã được kiểm tra chi tiết và phân tích nhiều nhất trong số 12 người. Đương nhiên, đối phương là một Tinh Linh. Tất cả đều chẳng lạ gì nếu cô ta nắm giữ một sức mạnh vượt qua được tất cả dự đoán của chúng ta. Nhưng, giả dụ như--nếu Natsumi là người đã mất tích từ trong chúng ta, vậy thì mọi thứ đều có thể được hiểu rõ."

"Cái.....!?"

"Eeeeh!?"

".....!"

https://thuviensach.vn

Cùng lúc với khi Kaguya và Miku thốt lên đầy hoang mang, Origami mở to mắt và bắt đầu lật qua chỗ tài liệu mà cô đang cầm.

Sau khi quét mắt qua các dòng chữ, cô từ từ ngẩng mặt lên.

"--Ra là thế. Đúng vậy, không có gì về người đó được viết cả."

"Ch-chờ đã, điều đó có nghĩa là....."

Miku ấn tay vào trán để trấn tĩnh cơn bối rối của mình. Shidou gật đầu đồng ý.

"..... Đúng. Nghĩ theo bình thường thì, nghi phạm tồn tại trong các đối tượng còn lại--. Nhưng mà, đây không phải là một cuốn tiểu thuyết trinh thám. Thậm chí nếu họ có biến mất, không có nghĩa là các đối tượng đã chết. Không có luật nào được viết rằng Natsumi là người còn lại cuối cùng."

【.....!?】

Sau khi Shidou nói vậy, Kaguya và Miku mắt chữ O miệng chữ A.

Không sai, đó là--một trong những khả năng mà Shidou đã nghĩ đến.

Bốn đối tượng còn lại chẳng có điều gì đáng ngờ bất kể là cậu đã cố kiểm tra qua bao nhiêu lần.

Luật chơi sẽ càng lúc gây bất lợi cho Natsumi nếu càng bị kéo dài.

Nếu giả thuyết của cậu mà đúng thì..... mọi thứ sẽ kết nối lại với nhau.

"Vậy thì, Shidou, Kotori. Hai người nói Natsumi là người trong những nghi phạm biến mất thay vì chúng ta ở đây ư?"

https://thuviensach.vn

Kaguya hỏi vậy khi mồ hôi đổ dài trên má cô. Kotori làm một vẻ mặt đăm chiêu và đặt tay lên cằm.

"Cụ thể hơn--thậm chí trong những người mà đã biến mất, đó có thể là một người khác với những người đã biến mất vì Shidou chỉ định họ. Nó sẽ là một sự vi phạm đến luật nếu cô ta giả ngây khi bị Shidou chỉ định."

Sau khi nói vậy, Kotori loại ra bức ảnh của Yoshino, Tama-chan-sensei và Mai từ những bức ảnh được chia sang bên phải bàn.

Nhưng người còn lại là Yuzuru, Ai, Tohka, Tonomachi và Mii, 5 bức ảnh. Họ là tất cả những người bị «Haniel» xóa sổ vào cuối ngày.

"Ch-chờ một chút đã--. Không phải điều đó còn khó hơn so với bây giờ sao--? Không phải là em vừa tăng số lượng đối tượng lên sao!"

Miku hét lên. Đúng như vậy, có 4 nghi phạm còn lại ở đây. Hơn nữa lại chỉ còn 3 cơ hội nữa, bây giờ những lựa chọn đã tăng lên.

Tuy nhiên. Origami lắc đầu cô để phủ nhận lại điều đó.

"--Đúng là có trường hợp khi nhìn vào các con số đó. Tuy nhiên, thực tế thì không phải vậy. Từ những gì mà tôi thấy từ trong tài liệu, chỉ có một người gần như chắc chắn nhất đảm bảo trong khu vực an toàn."

"Eh.....?"

Shidou nhíu mày từ lời nói của Origami. Shidou cũng đã nghĩ đến đối tượng Natsumi giả trang nhưng lại không có những bằng chứng xác thực.

Nhưng Kotori gật đầu như thể đồng tình với lời nói của Origami.

"Phải. Đúng là nếu một người biến mất sau khi chỉ điểm, ý nghĩ rằng người đó là Natsumi sẽ biến mất trong đầu chúng ta. Nếu có trường hợp đó, vậy nó chính xác sẽ giống như việc chạy vào khu vực an toàn."

https://thuviensach.vn

Kotori tiếp tục nói khi nheo mày lại.

"Nhưng, nếu thậm chí có trường hợp đó, điều kiện đầu tiên đều như nhau đối với tất cả mọi người. Cho dù nếu tỉ lệ có thể rất thấp, nếu người đó đã bị chỉ định bởi Shidou trước khi biến mất vậy thì, Natsumi sẽ là người thua cuộc.--Shidou, nghĩ cho kỹ đi. Chỉ có thể là một người, Dựa vào sự trùng hợp, chỉ có một người có thể chạy khỏi sự chỉ điểm của anh thôi."

Nghe nói vậy. Shidou chìm đắm trong suy nghĩ.

Và ngay lập tức, cậu đi đến kết luận người mà Kotori và Origami đang nói đến.

Đúng vậy. Đó là--

"Đừng nói với anh là..... Yuzuru.....?"

Shidou gọi cái tên của cô gái đã biến mất vào đêm đầu tiên và nuốt nước bọt. Khi cậu nói, Kotori và Origami nhắm mắt như thể đồng ý.

Nhưng, lúc nghe điều đó, tỷ muội của Yuzuru là Kaguya nhăn mặt không hài lòng.

"Ngươi nói cái gì cơ? Shidou, ngươi dám nói Yuzuru là thủ phạm hả?"

Sau khi nói vậy, cô nhanh chóng đưa mặt gần lại cậu. Shidou lắc đầu thảng thốt.

"Chờ đã. Tớ không--"

Nhưng Kotori tiếp tục như thể ngắt lời của Shidou.

"Cái đó cũng ở trong tài liệu nhưng mà..... nó bắt đầu từ ngày thứ hai khi «Haniel» xuất hiện trong nhà chúng tôi để thúc giục chúng tôi chỉ định ra thủ phạm."

https://thuviensach.vn

Đúng như Kotori nói; «Haniel» không xuất hiện vào ngày đầu tiên.

Điều đó có nghĩa là--Shidou không có cách để chỉ ra thủ phạm.

Vào buổi tối hôm đó. Yuzuru biến mất bởi «Haniel». Lúc đó cậu đang sốc vì nghi can biến mất nhưng---giờ khi mà cậu nghĩ lại về nó, cậu không hiểu tại sao «Haniel» lại không xuất hiện vào ngày đầu tiên.

"Buổi tối của ngày đầu tiên. Yuzuru biến mất. Nhưng, nói theo cách khác, chẳng phải điều đó đồng nghĩa với không thể khẳng định cô ấy là thủ phạm sao?"

Kotori nói thêm. Dường như Kaguya cảm thấy bực mình vì Yuzuru bị nghi ngờ tuy nhiên, có lẽ bởi vì không có bằng chứng nào để phản đối lại, nên cô đành giữ im lặng.

Kotori thở dài và nhìn Natsumi.

"..... Thật là nhức não để nghĩ ra. Nhưng kết quả là, sự cẩn trọng ấy đã để lộ cái đuôi của cô rồi,--người cô giả trang ắt hẳn là Yuzuru."

Kotori nói vậy rất tự tin.

"....."

Nhưng Shidou vẫn nghĩ ngợi.

Đúng là sự logic đã được gắn kết với nhau. Tuy nhiên thì, cho một vài lý do nào đó, cậu cảm thấy có một vài quyết định vẫn còn thiếu sót.

『Fuun..... Thế có ổn không vậy?』

Natsumi trả lời một cách rất vô tư.

https://thuviensach.vn

『Vừa vặn 10 phút. Ai đồng tình với ý kiến của Kotori-chan thì giơ tay lên nào.』

Khi Natsumi nói vậy, Kotori, cũng như Origami, Miku, và Kaguya với chút do dự, tất cả đều đã giơ tay lên.

"..... Shidou?"

Vẻ mặt Shidou đầy hoài nghi. Nhưng, thậm chí sau đó, Shidou cũng không giơ tay cậu lên.

Nii, Natsumi nhếch môi.

『Được rồi, hết giờ. Theo số đông tán thành, Yamai Kaguya sẽ bị chỉ định.』

Sau khi nói vậy, Natsumi hiện bên trong tấm gương của «Haniel», ngoắc ngón tay cô. Tức thì--

【CÁI--】

Đứng ở ngay đó, khi họ thấy cơ thể Origami phát sáng, cô đã bị hút vào trong tấm gương của «Haniel».

"O-Origami.....!?"

『--Fufu., SAI. RỒI. NHÉ. Ý tưởng rất thú vị nhưng mà, thật đáng tiếc làm sao~』

Natsumi mỉm cười với một niềm hạnh phúc không thể diễn tả, và ngúng nguẩy ngón tay như thể để khiêu khích Shidou và cả nhóm.

『Ồ, vì Yuzuru-chan đã biến mất, vậy có một chút đáng tiếc vì chỉ có một người bị đưa đi.--Được rồi, thiết lập lại thời gian chỉ định nào. Vui

https://thuviensach.vn

lòng hãy chọn người bị chỉ định tiếp theo. Fufu, chỉ còn 2 cơ hội nữa thôi. Các người liệu có thể đoán ra ta là ai không?』

"Kh-không thể nào, không thể....."

Vẻ mặt Kotori bị lấp đầy bởi sự sợ hãi.

"Cô nói Yuzuru không phải.....!? V-vậy thì còn ai.....!"

Sau khi nói vậy, cô đặt khuỷu tay lên bàn với vẻ rất sốc.

Nhưng điều đó cũng chỉ là tự nhiên mà thôi.--Mọi thứ quay trở lại điểm bắt đầu trong tình huống này. Không còn thời gian cho đến việc chỉ điểm tiếp theo. Nhịp tim của mọi người đã đập nhanh hơn nhưng mà, họ biết nó như thể họ đã nắm chắc nó trong lòng bàn tay.

"Kuh....."

Cô ngẩng đầu lên trong khi nhìn tập tài liệu một lần nữa.

Yuzuru không phải Natsumi. Vậy đó là một trong số những người còn lại Tohka, Ai, Tonomachi, và Mii. Nhưng thậm chí nếu thế, không có người nào khác Yuzuru mà Shidou có thể nghi rõ ràng hơn. Không thể nào, Natsumi thực sự chấp nhận đưa mình vào vòng nguy hiểm chỉ để tận hưởng trò chơi sao.....?

Tuy nhiên, cậu nghĩ như vậy và, các điều kiện tự khắc nó sẽ trở nên vô nghĩa. Nếu Natsumi đang thưởng thức trò chơi vậy thì, cô ta sẽ dễ dàng nằm trong 3 cô gái còn lại bây giờ ở đây--

Suy nghĩ cứ quay vòng trong đầu cậu. Shidou nhấn mạnh mấy ngón tay lên thái dương để trấn tĩnh lại sự hỗn loạn bên trong đầu cậu.

『Fufu, ahahahahah!』

https://thuviensach.vn

Chẳng biết bao nhiêu thời gian qua đi, Natsumi vẫn đang ôm bụng cười như thể đang tận hưởng sự hoang mang của mọi người.

『Ồ ồ, thật là khủng khiếp làm sao. Những lập luận như phim trinh thám đã kết thúc rồi ư? Nếu mọi người không nhanh chóng tìm ra ta, vậy mọi người sẽ phải sống cùng nhau trong thế giới trong gương đấy biết không? Fufu, nhưng yên tâm đi. Onee-san sẽ chắc chắn sử dụng diện mạo mọi người thật tốt.』

"Ngươi..... Con ả khốn khiếp kia!"

Kaguya dậm chân xuống đất và đá thẳng về phía «Haniel».

"Sao ngươi dám làm điều này với Yuzuru.....! Với Tohka! Với Yoshino! Với Origami! Với Tama-chan! Với Ai, Mai và Mii! Và cả cậu bạn của Shidou nữa.....! Trả họ lại đây! Trả họ lại đây.....!"

Nhưng, không có cách nào để tấn công Thiên Sứ được cả. «Haniel» chỉ phát ra một vầng sáng, Kaguya đã dễ dàng bị thổi bay đi.

"Guah.....!"

Lưng cô ấy đập mạnh vào tường, Kaguya rít lên tiếng đau đớn.

"Kaguya!"

"..... Vô ích thôi, dừng lại đi! Thậm chí nếu cô có phá bỏ giới hạn của Linh Lực, thì hiện tại cô cũng không có đủ sức mạnh để làm bất cứ thứ gì đối với Thiên Sứ này đâu."

Kotori nói vậy trong khi đanh mặt lại.

"Nh-nhưng dù thế, nếu cứ để vậy.....!"

https://thuviensach.vn

Lúc Kaguya đang định đấm Haniel sau khi nắm chặt nắm đấm, Natsumi một lần nữa cất tiếng nói.

『--Được rồi, khi mà cô làm cái này cái nọ, hết giờ rồi đấy. Có vẻ như các người vẫn chưa chỉ ra được ai phải không, vậy tất cả sẽ làm gì đây?』

Dường như 10 phút đã trôi qua trước khi mỗi người kịp biết đến điều này. Natsumi đưa mắt chầm chậm như thể để khảo sát qua mọi người.

『Dường như tất cả đều vẫn chưa chỉ ra ai được. Vậy thì.....』

"--Là Tohka!"

Trong lúc Natsumi đang định nói gì đó, Kotori hét lên.

"Ko-Kotori? Natsumi là Tohka hả?"

"..... Thành thực mà nói thì, đây là phỏng đoán ngẫu nhiên thôi, Nhưng, chúng ta không thể để mất cơ hội chỉ điểm giá trị này."

『Tohka-chan phải không?』

Natsumi hỏi lại. Shidou cũng không có ai để nghĩ đến cả. Cậu gật đầu chán nản.

Lúc đó, cơ thể Kaguya lần này phát sáng lên--rồi bị hút vào «Haniel».

"U-uwah.....!"

"Kaguya!"

『Thật đáng tiếc làm sao. Tohka-chan cũng sai.--Được rồi, chỉ còn 10 phút nữa là đến 12 giờ. Lần chỉ định tiếp theo sẽ là cơ hội cuối cùng. Fufu, nào, các người đã có thể đoán ra ta là ai chưa?』

Và, bầu không khí lặng lẽ lại một lần nữa lan tràn khắp căn phòng.

https://thuviensach.vn

Nhưng, điều đó cũng không kéo dài được lâu. Miku lắc đầu và hét lên.

"C-cái quái gì thế này.....! Tôi không muốn tiếp tục điều này nữa! Để tôi đi đi.....!"

"Bình tĩnh! Bình tĩnh nào Miku! Nhìn thấy cậu suy sụp chính là những gì mà Natsumi muốn đấy!"

"Da-Darling..... đó là bởi vì, bởi vì.....!"

Miku rưng rưng và nấc lên.

Shidou trấn an Miku khi cắn chặt răng của mình.

--Điều gì đó. Vẫn thiếu điều quyết định gì đó. Natsumi là người trong những người bị «Haniel» xóa sổ..... rõ ràng không nhầm được. Nhưng, cậu lại không biết người đó là ai.

"Đúng vậy..... Điều gì đó--chắc chắn phải có một điều gì đó. Không đời nào con rắn độc này lại thử thách chúng ta mà không có chuẩn bị gì. Một điều gì đó để có thể hoàn toàn đặt cô ta vào khu vực an toàn, phải có một điều gì đó.....!"

Mồ hôi đổ dài trên trán Kotori trong khi cô cuống cuồng lật những trang tài liệu.

Shidou đưa mắt cậu nhìn những bức ảnh được đặt trên bàn.

Bị xóa đi bởi Natsumi, có 3 người mà vẫn chưa được chỉ định.

Tuy nhiên, Natsumi có thực sự là một người trong số họ không. Thậm chí cậu còn chẳng thể hiểu thêm được gì nữa. Shidou đặt tay lên ngực cậu để trấn tĩnh lại nhịp tim đang dồn dập của mình bởi vì những tình huống đó trong khi nhìn xuống tập tài liệu và các bức ảnh lần lượt.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, câu trả lời không thể hé lộ cho dù cậu có suy nghĩ bao nhiêu.

『--Được rồi, xin lỗi vì đã chen ngang vào, nhưng mà chỉ còn 5 phút thôi đấy.』

Kusu kusu, Natsumi vừa cười vừa nói.

Shidou há hốc miệng. Khi cậu kiểm tra đồng hồ, đúng là 5 phút đã trôi qua. Rõ ràng, đồng hồ sinh học của họ đã ngắn hơn so với lúc nãy. Sự nóng vội dẫn tới mất tinh thần, rồi sự mất tinh thần khiến cho quyết định của họ đi đến sụp đổ. Shidou run run thở ra khi gãi đầu.

"Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah! Đủ rồi! Tôi không muốn ở đây nữa!"

Như vậy, có lẽ không thể chịu được khi sự hoang mang đã đến giới hạn, Miku vò đến lúc đầu tóc rối bù và hét lên.

"Dar.....lingggggggg!"

Gachi gachi, sau khi nghiến chặt răng vào nhau trong tình trạng hoang mang, Miku nhanh chóng tháo cái trâm trang trí được gài mái tóc và bắt Shidou cầm nó.

"Mi-Miku? Cậu đang--"

"Th-thậm chí là em có biến mất, cũng xin đừng quên em nhé,..... Xin anh hãy nhớ em, mỗi khi nhìn vào cái này....."

"Tại sao cậu lại nói những điều gở như vậy! Tớ sẽ không để cậu biến mất đâu! Tớ chắc chắn sẽ tìm ra cho bằng được..... Natsumi!"

Sau khi hét lên, cậu trả lại cái trâm trang trí tóc cho Miku. Tuy nhiên, Miku, đã nhất quyết không nhận lại nó.

https://thuviensach.vn

"Miku.....?"

"Đ-đó là bởi vì..... nếu em giữ nó, nó sẽ biến mất cùng em khi em tan biến mất.....! Kh-không thể để lại được thứ gì đó cho Darling..... em không can tâm!"

"Sao cậu--"

Và.

Lúc đó.

"------"

Shidou cảm thấy như một dòng điện chạy qua người cậu.

Origami biến mất, Kaguya biến mất--và những người còn lại là Miku và Kotori, chỉ còn lại mỗi hai người họ với Shidou. Hơn nữa, đồng hồ đếm ngược đang dần được tiếp tục và sau một vài phút nữa, người cuối cùng cũng sẽ bị xóa bỏ bởi «Haniel».

Tình thế tuyệt vọng này như một bức tranh. Bình thường, sẽ không có gì lạ nếu khuôn mặt như muốn từ bỏ của cậu bị lộ ra ngoài. Nhưng--Shidou run sợ trước cái khả năng đó, vốn vẫn đang rối ren trong tâm trí cậu.

Lỗ hổng trong luật chơi Shidou đã tìm thấy. Natsumi không chỉ giới hạn trong những người mà đã biến mất.

Cái khả năng mà Origami trình bày. Natsumi có thể biến đổi thành những thứ ngoài con người.

Và sau đó, lúc này, lời Miku nói.

--Nó sẽ biến mất cùng em, nếu em giữ nó trên người.

https://thuviensach.vn

Điều đó kết nối tất cả những cảm giác kỳ lạ trong tâm trí Shidou lại thành một.

"Đừng nói là....."

"Shidou.....?"

"Darling?"

Khi Shidou nói nửa vời, Kotori và Miku nhìn cậu nghi ngờ.

Tuy nhiên, ngay lúc này, Shidou nào có rảnh để đáp lại phản hồi từ hai người họ. Cậu chỉ đứng đó, và kết nối lại những thông tin bên trong đầu.

--Nghĩ lại thì.

Trò chơi này vốn đã rất kỳ lạ từ lúc bắt đầu rồi.

Chỉ có một vài dòng chữ được đưa ra đầu tiên. Nhưng vài ngày trôi qua, một vài yếu tố khác đã được thêm vào.

Coi những điều vẫn tăng lên bình thường như nền móng, Shidou, Kotori và Reine gợi lên cái luật mà Natsumi đã đặt ra.

Chính nó. Nếu điều đó là cái mà Natsumi nhắm đến.

Nhìn qua, những luật chơi được thêm vào chỉ có thể được nghĩ như là một hành động ích kỷ nhưng mà nếu nó là một điều gì đó được sử dụng để che giấu một sự kiện duy nhất nào đó thì sao.

"『Ta ở trong số chúng. Ngươi có thể đoán ra ta được không?』....."

Trong khi lẩm bẩm lại cái luật mà cậu đã nói nhiều lần rồi, Shidou đưa ánh mắt vào một bức ảnh từ những bức ảnh khác được trải ra trên bàn.

Đó là một điểm mà cậu không hề bận tâm đến cho đến tận bây giờ.

https://thuviensach.vn

Chỉ một bức ảnh, hoàn toàn khác với 11 bức ảnh còn lại.

"..... Natsumi. Có một điều mà tôi muốn xác thực."

Cậu nhìn thẳng đến Natsumi và hỏi.

『Fuun? Gì vậy? Nếu cậu muốn van xin cho mạng sống của mình thì ta nói trước là vô ích thôi nhé.』

Natsumi đáp lại rất bình tĩnh và điềm đạm. Tuy nhiên, Shidou bỏ ngoài tai câu nói khích bác của cô và tiếp lời.

"--Có 12 bức ảnh mà cô đã gửi. Nhưng, thực sự..... đúng là có 12 đối tượng không?"

『Fufu, hừm. Tôi hơi băn khoăn về điều đó đấy.』

Thậm chí khi Shidou nói vậy, Natsumi đáp lại mà chẳng hề có dấu hiệu gì gọi lại hoảng hốt cả.

Nhưng--điều đó là quá đủ để Shidou ngộ ra rồi.

Đó là bởi vì trước đó Natsumi đã đáp lại một lần--trước câu hỏi của Kotori rồi.

Nhưng ngay cả như vậy, cô không trả lời câu hỏi của Shidou mà trốn tránh nó.

Có nghĩa là, điều đó hỗ trợ cho suy đoán của Shidou.

Cậu nhớ lại cuộc trò chuyện cậu có với các đối tượng vài ngày trước.

"Ah..... "

Khi cậu nhớ lại, một vấn đề nhỏ mà cậu không hề bận tâm đến vào lúc đó, đã quay trở lại đầu cậu.

https://thuviensach.vn

Chắc chắn--không thể nào nhầm lẫn được.

Shidou nuốt nước bọt và từ từ ngẩng mặt lên.

"--Đoán ra rồi, Kotori, Miku."

【.....!?】

Khi Shidou lặng lẽ nói ra điều đó, miệng Kotori và Miku đã há hốc ra--còn Natsumi thì cau mày lại.

"Đ-đoán ra.....ý anh là người mà Natsumi giả trang thành sao?"

"Th-thật không, Darling?"

"Aah. Cám ơn mọi người. Nếu chỉ mà một tớ..... thì sẽ chắc chắn không thể tìm ra nó được rồi."

"..... Là ai vậy?"

Kotori làm một vẻ mặt nghi ngờ và hỏi. Shidou hít một hơi thật sâu trước khi tiếp tục.

"Chúng ta đã phạm sai lầm trong điều đầu tiên. Natsumi không đưa cô ta vào vùng an toàn. Mà ngay từ ban đầu..... cô ta đã ở trong nơi an toàn sẵn rồi."

"..... Ý anh là sao?"

"Anh đã ngộ ra từ lời đáp lại của Natsumi lúc nãy. Natsumi--không có lần nào cô ta khẳng định là có tất cả 12 đối tượng cả."

"Eh.....?"

Miku mở to mắt và và bắt đầu đếm những bức ảnh được xếp trên bàn. Nhưng, đương nhiên, chỉ có 12 bức được xếp ở đó.

https://thuviensach.vn

Shidou chậm rãi lắc đầu.

"Đúng. Chỉ có 12 bức ảnh thôi. Nhưng người mà xác định số lượng đối tượng là chúng ta, không phải Natsumi. Thực sự thì có đến 13 người--không, nói cụ thể hơn, có 12 người và một vật thể.....!"

".....!"

Vẻ mặt Kotori đầy kinh ngạc trước những lời đó của Shidou.

Sau đó cô nhìn về phía một bức ảnh.

"Không thể, không đời nào..... nhưng, đúng là nếu vụ việc xảy ra như vậy thì....."

"Darling, không còn thời gian đâu, chỉ còn lại 30 giây thôi!"

Miku hét lên chói tai. Sau khi hít một hơi, Shidou chậm rãi giơ tay phải của cậu lên---và pin, chỉ ngón trỏ vào «Haniel».

Sau đó,

"Ngươi--chính là Natsumi."

Cậu chỉ ngón tay vào «Haniel» và tiếp tục nói.

"Tôi nói đúng phải không, Yoshinon.....!"

Sau khi nói vậy, Natsumi trong Haniel lộ một vẻ mặt đầy nghiêm trọng, khác hẳn với nụ cười vô lo túc trực từ lúc nãy cho đến tận bây giờ và nhìn chằm chằm vào Shidou.

『..... Yoshinon, huh. Là chú rối mà Yoshino hay đeo nhỉ?』

"Aah, đúng vậy. Cô đã giả trang thành Yoshinon, từ những ngày trước."

https://thuviensach.vn

『..... Tôi có thể nghe lý do được không?』

Natsumi lấy tay nâng cằm lên khi hỏi. Shidou nhìn chằm chằm vào đôi mắt màu lục bảo ấy khi nói.

"--Phải cảm ơn Origami và Miku vì đã giúp tôi để ý đến điều này. Khả năng của Natsumi có thể giúp giả trang thành thứ gì đó khác con người..... và những vật đeo trên đối tượng sẽ cùng biến mất với đối tượng. Khi tôi kết hợp cả hai điều đó lại và suy ngẫm, điều duy nhất tôi có thể nghĩ đến, chỉ có thể là Yoshinon thôi."

『.....』

Natsumi khoanh tay lại và ngây ra khi nghe điều đó. Shidou không hề bận tâm đến điều đó mà tiếp tục.

"Và, tôi đã để ý khả năng đó..... tôi đã nhớ lại một vài thứ khác lạ."

"Vài thứ khác lạ?"

Kotori hỏi. Shidou không rời mắt khỏi Natsumi và gật đầu.

"Aah. Ngày đầu tiên của cuộc điều tra, khi Yoshino và Yoshinon thay đồ và đến nhà chúng tôi--. Tôi đã ngạc nhiên trước sự xuất hiện của Yoshinon từ cái đầu lấp ló của nó qua khe cửa rồi vô tình ném chiếc điện thoại của mình vào nó."

"Nhắc em mới nhớ..... em nghĩ em đã xem đoạn clip đó từ trước rồi."

"Nhưng, Yoshinon đã né một cách rất hoàn hảo. Cứ như là, nó đã nhìn thấy chiếc điện thoại bay đến từ trước rồi vậy--trong khi mắt của Yoshino rõ ràng vẫn đang ở đối diện phía bên kia của cánh cửa."

"Ah.....!"

https://thuviensach.vn

Kotori mở to mắt.

Đúng vậy. Cậu đã quên mất bởi vì đã luôn trò chuyện rất thường xuyên với nó nhưng mà, đó chỉ là một nhân cách khác của cô bé mà sẽ chỉ xuất hiện thông qua con rối, khi mà Yoshino đeo con rối Yoshinon bên tay trái của cô mà thôi. Tất cả những giác quan của nó đều phụ thuộc vào Yoshino mới phải.

Nghĩ theo lẽ thường tình thì--nó sẽ không thể tránh được mới phải.

"Ngoài ra..... còn một điều nữa. Khi tôi có một cuộc trò chuyện để xác nhận về sự kiện trước đó, Yoshinon nói rằng nó ở trong nhà Origami. Đúng là vậy, khi Yoshino để lạc mất Yoshinon, đúng là tôi đã tìm thấy Yoshinon trong phòng của Origami nhưng--không đời nào nó có thể biết được cả. Yoshinon sẽ chỉ là một con rối, khi nó bị tách khỏi Yoshino."

Không sai. Không có cách nào mà Yoshinon có thể biết được cả. Như nơi mà nó đã được giữ.

Tuy nhiên, Natsumi biết điều đó. Có lẽ cô ấy đã đọc ký ức khi cô biến đổi thành Shidou..... Hoặc có thể là, trong suốt thời gian mà cô cố gắng đánh giá người mà cô sẽ biến đổi thành, cô ta có thể tìm thấy những ký ức về Yoshinon từ Origami chăng, tuy nhiên cô đã vô tình nắm phải một thông tin mà ngay cả Yoshinon không thể nào biết được.

"Cô đã vô tình thốt nên những lời nói của chính mình. Cử động và giọng nói của cô, đều bỏ qua sự điều khiển của Yoshino.....! Hẳn cô đã cố xóa hết những nghi ngờ từ những thông tin phụ, hoặc có thể cô lên kế hoạch để lẳng lặng đưa ra một gợi ý sai, tôi không biết chắc về điều đó lắm nhưng mà, chỉ một lời thôi, cô đã vô tình để lộ nó.....!"

Sau khi nói vậy, cậu chỉ vào «Haniel» một lần nữa.

https://thuviensach.vn

"Nào, thấy thế nào, Natsumi! Cô đã giả trang thành Yoshinon phải không!?"

『..... Cái đó.....』

Trên «Haniel», giọng điệu của Natsumi đầy lưỡng lự và mồ hôi đổ dài trên má.

--Trong lúc này.

Bị chỉ bởi Shidou, «Haniel» bắt đầu vặn vẹo.

Tiếp theo, cùng lúc với chấn động càng lúc dữ dội, ngay lập tức có một vết nứt xuất hiện trên tấm gương của phần đỉnh «Haniel». Và, tấm gương phát ra một ánh sáng chói lòa, khác hẳn với ánh sáng nhàn nhạt phát ra từ lúc trước cho đến tận bây giờ.

Ánh sáng giống như một vài ánh đèn pha khổng lồ hợp lại với nhau, tràn đầy căn phòng. Shidou che mắt lại theo phản xạ.

"Kuh--"

"C-cái gì đây.....!"

"Kyaaah.....!"

Ánh sáng giảm dần sau một lúc và đôi mắt bị lòa tạm thời của cậu cuối cùng cũng có thể nhìn lại được.

Lúc này, Shidou đã nhận thấy. Bên trong căn phòng, có một vài người mà không ở đây lúc trước, nằm trên sàn.

Phải. Tất cả bọn họ--là những người thân cận với Shidou mà vốn bị bắt đi bởi «Haniel».

https://thuviensach.vn

"Mọi người!"

Sau khi Shidou hét lên, một vài người xoa xoa tay lên đầu họ trong khi từ từ gượng dậy.

"N-nơi này..... là đâu....."

"Ta đã..... trở lại rồi sao?"

"......Uh."

Tohka, Kaguya, Origami, mỗi người đều lần lượt chớp chớp mắt. Tiếp theo, có lẽ Kaguya đã hiểu ra tình huống; cô nhìn xung quanh và chạy về phía Yuzuru đang bất tỉnh.

"Yuzuru! Yuzuru!"

Kaguya lay người của Yuzuru. Và sau một lúc, Yuzuru ho nhẹ.

"Lơ mơ. Kagu..... ya. Cô thật là vẫn ồn ào..... như mọi khi!"

"Yuzuru!"

Mặt Kaguya sướt mướt hẳn khi ôm lấy Yuzuru. Yuzuru ngỡ ngàng một lúc nhưng cô ngay lập tức cũng nhẹ nhàng ôm lại Kaguya.

Tama-chan-sensei, Tonomachi, Ai, Mai, và Mii vẫn bất tỉnh. Xét từ Tohka, Yuzuru và những người còn lại khi tỉnh dậy, khác với thứ tự họ bị bắt bởi «Haniel», có lẽ đơn giản bởi vì sự khác biệt do khả năng kháng Linh Lực.

"Ơn trời..... mọi người..... đều bình an cả....."

Sau khi Shidou thở dài, cậu khẽ khuỵu xuống sàn.

https://thuviensach.vn

Mặc dù cậu đã chỉ ra thủ phạm một cách ấn tượng, thành thực mà nói, tim cậu đập mạnh như sắp nổ tung.

"Shidou!"

Tohka chạy đến chỗ Shidou.

"Ch-chuyện gì đã xảy ra vậy? Nơi này là đâu?"

"......Ou."

Tuy nhiên, bởi vì sự căng thẳng mới qua đi, Shidou không đủ sức để trả lời lại câu hỏi của Tohka một cách chi tiết. Cậu cười yếu và vỗ nhẹ lên đầu cô.

"Nu..... chuyện gì vậy Shidou..... mu-....."

Vẻ mặt của Tohka ban đầu nghi ngờ nhưng, không lâu sau, giọng cô bắt đầu thoải mái hơn.

Một cách nào đó chuyện đã vui hơn, miệng Shidou nhẹ nhõm.

Tuy nhiên--vào lúc đó.

Từ phía nhìn của mình, Shidou đã phát hiện ra một bóng dáng ai đó.

"Đó là.....!"

Cũng như mọi người khác, có một cô gái ngồi bệt trên sàn--. Đó là một cô gái với chiếc mũ phù thủy có vành rất rộng.

"Natsumi.....!"

Sau khi cả người Shidou lại một lần nữa căng thẳng, cậu mượn tay Tohka trong khi đứng lên. Sau đó cậu bước đi từ từ đến chỗ cô gái ấy.

https://thuviensach.vn

Dường như, mọi người xung quanh cậu đều để ý đến điểm Shidou đến. Origami, Kotori, Miku, cũng như Yamai tỷ muội đều bước về phía Natsumi như thể để bao vây cô.

"--Đây là chiến thắng của chúng tôi. Hãy từ bỏ đi."

"..... Uh."

Khi Shidou nói vậy, Natsumi nhún vai và từ từ ngẩng mặt lên.

Lúc cậu nhìn Natsumi bị che phủ bởi vành chiếc mũ lớn lụp xụp.

"..... Eh?"

Shidou quên bẵng đi sự lo lắng lúc nãy mà cất lên một giọng ngốc nghếch.

Lý do rất đơn giản. Đó là bởi vì cô gái lúc này đang ngồi dưới đất ở trước mặt cậu, khác hoàn toàn với Natsumi trong ký ức của cậu.

Cô ấy có một thân hình mảnh mai và nhỏ nhắn. Làn da cô ấy trông khá xanh xao và cơ thể bé con với chiều cao thậm chí còn thấp hơn con người lúc trước của cô khi ngồi xuống. Cô có một đôi lông mày mỏng và đôi mắt rủ xuống đầy buồn bã, không còn chút dấu vết gì của cái dáng vẻ tràn trề tự tin trong từng hành động của cô trước đó nữa. Hơn nữa, mái tóc của cô tuy vẫn mang màu giống với màu tóc của Natsumi trong ký ức của Shidou tuy nhiên, nó không phải là mái tóc dài mượt mà thay vào đó lại là một kiểu tóc bù xù như không hề được chăm sóc tới.

Cô gái nhỏ nhắn này chẳng hề toát ra bất kỳ nét quyến rũ nào giống như Natsumi đó cả.

"Em..... là..... Natsumi sao?"

https://thuviensach.vn

Natsumi ngay lập tức chạm vào khuôn mặt cô và lộ một vẻ mặt như rất sốc khi Shidou nhíu mày nói vậy.

"Aaaaaaaahhhhh.....!?"

Sau đó cô bé hét lên đầy tuyệt vọng và còng lưng lại thậm chí còn sâu hơn như muốn giấu đi hình hài của cô vào sâu trong vành chiếc mũ vậy.

"Cái..... gì đang xảy ra....."

"..... Ra là thế."

Khi Shidou nghiêng đầu, Kotori khịt mũi.

"--Người mà Shidou gặp lúc trước là hình dạng mà cô ta đã biến đổi thành nhờ sử dụng Linh Lực."

"Ah....."

Shidou tròn mắt, và đập tay, pon.

"----!"

Natsumi sau đó cất lên một giọng cao song đó không là một tiếng hét và khi vẫn đang ẩn mình dưới chiếc mũ đó, tay phải của cô giơ lên.

"«Haniel».....!"

Như đáp gọi lời kêu gọi của Natsumi, «Haniel» đang bay trên tâm của chiếc bàn tròn đã quay về tay Natsumi. Trong suốt lúc đó, những mảnh gương vỡ bắt đầu tự phục hồi lại.

Và sau đó, cơ thể Natsumi phát sáng và hình dáng của cô biến thành Onee-san trưởng thành mà Shidou đã nhìn thấy lúc trước.

https://thuviensach.vn

Natsumi nhìn chằm chằm đầy căm phẫn vào Shidou và mọi người trước khi nói lên một giọng như muốn đàn áp tất cả từ sâu trong cuống họng.

"Ngươi đã thấy..... huh. Ngươi đã thấy. Đã thấy. Đã thấy.

Một giọng nói cao vút hơn bình thường vang lên từ Tohka.

Shidou nhìn về phía đó--và người cậu như ngây ra.

"Shidou, sao vậy nhỉ. Tớ không thể cử động như ý muốn được.....!?"

Trong khi nói vậy, cô kéo bộ pijama lỏng lẻo lại, vung vẫy tay chân. Tohka giờ đang mang ngoại hình một học sinh lớp 3 tiểu học.

"C-cái gì.....!"

Nhưng, sự kỳ lạ không chỉ dừng lại ở đó.

Khi cậu thử nhìn những người xung quanh, không tính những người bị ngất, thì mọi người đều đã bị bé hẳn đi như Tohka.

"Cái..... quái gì thế này....."

"Fufu-fufufufufufufufufufu....."

Sau khi Shidou nhướng mày, Natsumi đang cầm «Haniel» giữa căn phòng bật một tràng cười gian xảo.

"Hợp với các người lắm đấy..... ! Tấttt cả các ngươi, cứ mãi mãi chibi đi.....!"

Sau khi cười lớn, Natsumi nhảy hai chân cưỡi lên Haniel và để lại một lỗ hổng trên trần nhà khi bay lên trời.

"Ch-chờ đã! Natsumi! Natsumiiiiiiiiii!"

Thậm chí dù cậu đã hét lên, cái giọng thất thanh vô ích ấy chỉ vang lại trong phòng.

(Còn tiếp - Hết tập 8)

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi

www.dtv-ebook.com

Tập 9 - Natsumi Change

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Bọn Nhóc - Little Monsters (Lũ Tiểu Quỷ)

Phần 1

Chủ Nhật, ngày 29 tháng 10.

Nhà Itsuka đang ầm ĩ cả lên.

"Shidou! Tớ đói, Shidou!"

"Shidou, em muốn đi tiểu. Em không thể đi một mình. Đi với em đi, Shidou."

"Darling! Darling!"

"Eeerr.....Shidou-san....."

"Mọi người bình tĩnh! Chờ đã, này! Kaguya, kẹo mút của tôi mà!"

"Shidou! Tớ muốn ăn cơm, Shidou!"

"Kuku, baby à. Đừng để tâm đến mấy chuyện với vẩn đấy như thế chứ, cô đang tỏ ra mình là người hẹp hòi đấy biết không?"

"Đồng ý. Một cái thì không sao hết."

"Chờ đã, cả 2 người! Trả lại đây!"

"Uu.....ueeeeeeeee....."

https://thuviensach.vn

"Aaaaaaaaaaaaaah, đây này, được rồi, được rồi."

"Shidou, em sắp không nhịn nổi rồi."

"Ku-kukuku! Ta sẽ không bao giờ trả lại một khi đã rơi vào tay ta đâu!"

"Trốn thoát. Bắt ta đi nếu ngươi muốn lấy lại."

"Darling! Darling!"

"....."

Mồ hôi lăn dài trên má, Shidou ôm đầu.

Thậm chí dù đầu cậu đau điếng vì thiếu ngủ lúc bình thường, những giọng nói cao vút vẫn tiếp tục vang lên không ngớt, còn những tiếng bước chân nhẫn tâm dậm xuống sàn, bata bata. Nhân tiện, 4 góc áo của cậu lúc này bị kéo căng và dường như sắp rách.

Bên trong phòng khách nhà Itsuka bây giờ, có 7 con quỷ nhỏ..... đúng hơn, những cô bé nhỏ nhắn.

Tuổi của chúng hầu như trong khoảng tầm 10 tuổi. Tuổi ấy là nguyên nhân của cực nhiều vấn đề thậm chí trong những tình huống rất đỗi bình thường. Ngoài ra, mỗi người trong số họ còn nào là khóc, hét, kéo áo Shidou, và đuổi nhau như thú vui. Phải è lưng è cổ chăm sóc những cô gái này từ vài ngày trước, sự mệt nhọc của Shidou là dễ hiểu thôi.

Nhưng có thể thông cảm được. Đâu phải cái cô nhóc muốn vậy. Shidou thở dài một tiếng trước khi ngẩng mặt lên, nhìn vào những con tiểu yêu đang quậy tung trong phòng khách.

Một nhóc thì gọi cậu liên tục bởi vì đói, đó là một cô gái xinh xắn với mái tóc đen dài và đôi mắt pha lê.

https://thuviensach.vn

Một nhóc thì liên tục cố gọi Shidou cùng vào toilet từ lúc nãy và đó là một cô nhóc có khuôn mặt vô hồn nhưng nét đẹp như búp bê.

Một nhóc thì đeo một con rối bên tay trái và trông cứ như có thể khóc bất kì lúc nào.

Một nhóc với vẻ tự cao và mái tóc buộc hai bên trong khi ngậm kẹo mút.

Một nhóc là một cô bé thích trêu ghẹo, đang ở trong cuộc tẩu thoát trước cô bé ở trên bởi vì ăn cắp kẹo.

Một nhóc với vẻ mặt đờ đẫn và có khuôn mặt giống với cô bé thích trêu ghẹo kia.

Một nhóc có giọng hát cực hay và cao nhỉnh hơn những người khác một chút.

Chúng sẽ đều là những cô bé dễ thương nếu họ giữ im lặng. Nhưng--- điều quan trọng không phải vậy. Shidou nhìn các cô nhóc rồi nuốt nước bọt. Shidou đã quá thân quen với gương mặt của tất cả những cô nhóc này.

Tohka, Origami, Yoshino, Kotori, Kaguya, Yuzuru và cả Miku nữa.

Vâng. Những cô nhóc này là bạn và em gái của Shidou. Họ vẫn có những nét đẹp ngoại hình đặc trưng.

Nếu ai đó không biết gì về mọi chuyện tình hình ở đây, họ chắc chắn sẽ nghĩ đây là họ hàng hay có thể là một người nào đó khác mà giống họ một cách kì lạ.

Nhưng, Shidou biết rõ. Những cô nhóc này chính là họ trước đây, không thể nhầm được.

https://thuviensach.vn

Nếu nghĩ như bình thường thì, đây sẽ là một hiện tượng không thể tưởng tượng nổi. Theo tự nhiên, một cơ thể sống sẽ phát triển hay già đi khi thời gian trôi qua. Nhưng dù như vậy, Tohka và cả nhóm đã biến thành trẻ con như thể thời gian của họ đã quay trở lại vài năm trước.

Không.....đặc biệt hơn, điều này không hề phải là ngẫu nhiên.

Shidou không biết liệu Tohka, Yoshino và cơ thể của những Tinh Linh khác có lớn lên như người bình thường khi thời gian trôi qua không. Cậu không thể xác thực nếu như Tohka và cả nhóm giống như thế này cách đây vài năm trước.

Điều này có nghĩa là, thay vì thời gian của họ quay trở lại, cơ thể họ lại bị biến đổi thành cơ thể của một đứa trẻ.

"Tại sao.....Natsumi lại làm điều này vậy....."

Tâm trí hướng đến hình bóng cô phù thủy đó, cậu lẩm bẩm một mình.

Một vài ngày trước đó. Shidou có một trận đấu với một Tinh Linh tên là Natsumi-- và đã chiến thắng.

Tuy nhiên sau đó, Natsumi biến đổi cơ thể của mọi người ở nơi ấy trước khi biến đi nơi nào.

Kết quả là, từ đó trở đi, nhà Itsuka đã đơn thuần trở thành một cái nhà trẻ.

"Shidou! Shidou!"

"Shidou, em chịu hết nổi rồi."

"U-uuuuuuu....."

"Sao cô dám, đứng lại đó ngay!"

https://thuviensach.vn

"Fuhahaha! Đến đây đi!"

"Khinh bỉ. Chỉ thế thôi hả?"

"Darling! Darling!"

"Tớ hiểu rồi! Tớ hiểu rồi vậy các cậu làm ơn bình tĩnh một lúc đi.....!"

Bị kéo từ tứ phía, thậm chí người cậu còn bị lắc mạnh nữa, cậu gào to lên. Tuy nhiên, tất cả mọi người đều hoàn toàn không im lặng.

Rồi.

".....xin lỗi vì đã làm phiền."

Khi Shidou đang bối rối như người giáo viên chủ nhiệm ở trong một lớp học hỗn loạn, cửa phòng khách đột ngột mở ra và một người phụ nữ bước vào.

Mái tóc để xõa tự nhiên và đôi mắt thiếu ngủ được điểm thêm với những vòng thâm. Ở trong túi áo ngực của cô ấy, có một con gấu bông với rất nhiều vết sẹo ở trên nó. Cô ấy là phó chủ nhiệm của lớp Shidou và cũng là nhân viên phân tích của tổ chức mật «Ratatoskr», Murasame Reine.

"Reine-san!"

".....khó khăn nhỉ, Shin."

Sau khi Reine nói vậy, cô nhìn xung quanh phòng khách để hiểu tình huống trước, rồi từ từ dang rộng tay cô bước về phía trước chậm rãi. Sau đó cô túm vào gáy của 2 chị em Yamai đang chạy vòng quanh phòng khách, dừng chân họ lại.

"Nowaah!?"

https://thuviensach.vn

"Chấn động. Kuhah."

Những bước chân lon ton đột ngột bị chặn lại, Kaguya và Yuzuru mở tròn mắt lúng túng. Nhưng, sau khi Reine ngồi thấp xuống trong một cách nhẹ nhàng, cô dịu dàng thuyết phục khi nhìn thẳng vào mắt họ.

".....Kaguya, Yuzuru. Không tốt đâu nếu lấy đồ vật thuộc về người khác. Các em cũng sẽ không thích nếu có người khác ăn kẹo của các em đúng không?"

Sau khi Reine nói vậy, cả 2 đều lưỡng lự một cách khó chịu.

"Gumu....."

".....Suy nghĩ. Xin lỗi."

".....Được rồi, cả 2 em xin lỗi Kotori đi."

'Pon, Reine vỗ vào vai của Kaguya và Yuzuru. Rồi, 2 cố bé nhìn lại hướng của Kotori và hạ thấp đầu xuống.

"Fuun.....Tôi xin lỗi."

"Tạ lỗi. Tôi sẽ không làm thế nữa đâu."

".....Vậy thì sao, Kotori. Chị sẽ đền cho em cây kẹo đã bị lấy đi sau nhé. Em sẽ tha thứ cho họ chứ?"

Sau khi nói vậy, Reine nhìn thẳng đến hướng của Kotori. Kotori khịt một tiếng trong khi khoanh tay lại.

"T-Tôi không giận nữa đâu, thực sự thì..... tôi cũng xin lỗi vì đã không chia sẻ."

".....hnn. Cả 3 em là những đứa trẻ ngoan đấy."

https://thuviensach.vn

Reine xoa nhẹ đầu Kotori, Kaguya và Yuzuru. Cả 3 người đều ngoảnh mặt đi hướng khác.

".....Được rồi, vậy thì, tôi thắc mắc chuyện gì đang xảy ra đằng kia vậy nhỉ."

Tiếp theo, Reine bước đến chỗ Shidou và nhìn Tohka, Origami, Yoshino và Miku, 4 cô nhóc đang bám dính vào người Shidou. Cô có nghe qua được những điều mà 4 cô nhóc nói trước khi tiếp lời chậm rãi.

".....Tohka, Shin hơi bận bây giờ. Em có thể chờ cho bữa ăn của em chút nữa không? Đổi lại, chị sẽ đặc biệt cho em cái bánh này..... Origami, Shin nói cậu ấy thích những cô gái mà có thể tự đi toilet một mình..... Yoshino, yên tâm đi. Shidou không trách chuyện em làm vô ý hư bộ bát đĩa lúc sáng đâu..... Miku, Shin có thể nghe thấy giọng em rõ ràng mà. Không phải cậu ấy lờ em đâu."

Và như vậy, cô nói với họ từng người một và dễ dàng trấn tĩnh đám tiểu quỷ đang ồn ào. Đúng là một người phụ nữ khéo miệng.

"Cám ơn..... cô đã cứu tôi. Tôi không thể làm điều này một mình được...."

".....không, tôi mới phải xin lỗi vì đã để mọi người cho cậu chăm sóc."

"Không, tôi hiểu cô còn đang phải tìm kiếm Natsumi. Nhưng thậm chí như vậy--"

Shidou nhìn chăm chú những cô bé đã hoàn toàn trấn tĩnh lại trong khi cười gượng.

"Ngạc nhiên thật, Reine-san. Cô giống như một người mẹ vậy."

https://thuviensach.vn

"....."

Reine khẽ giật mình khi Shidou tình cờ nói vậy.

Lúc đó, cậu lập tức chột dạ. Không phải cậu có ý khác nhưng..... đúng hơn, đó là những từ ngữ chứa đầy ắp sự tôn trọng, nghĩ kĩ lại thì, nó là một điều không thích hợp để nói với một người phụ nữ chưa lập gia đình. Shidou lắc đầu hoảng hốt và rút lại lời đó ngay.

"T-Tôi xin lỗi. Không phải vậy đâu. Tôi không có ý đó....."

".....Không, tôi không bận tâm đâu".

Tuy nhiên, Reine nói như thể cô ấy thực sự không hề bận tâm đến điều đó..... Vì cô ấy là một người phụ nữ không thể đọc biểu cảm qua khuôn mặt, thật sự khó với cậu để biết chắc cô không thực sự bận tâm đến nó hay không.

"G-Giờ tôi mới nghĩ đến, Reine-san. Cô đã tìm thấy Natsumi chưa?"

Để thay đổi chủ đề, Shidou cất lời và Reine lập tức hạ ánh mắt xuống dưới trước khi lắc đầu.

".....Đúng như dự đoán, dường như Natsumi có thể che dấu Linh Lực của cô ta. Chúng tôi đã gửi máy quan sát đi vòng quanh trong diện rộng nhưng mà, vẫn chưa có dấu vết gì về Natsumi cả.....Đương nhiên, cũng có khả năng cô ấy đã trốn vào thế giới khác."

"Vậy....à."

Chừng nào họ vẫn chưa tìm ra Natsumi, chắc chắn tình hình sẽ không thể tốt hơn được. Shidou nhìn chăm chú các cô gái đã bị biến đổi hoàn toàn lại một lần nữa trước khi quay lại nhìn Reine.

https://thuviensach.vn

"Nhưng.....tôi không biết tại sao Natsumi lại làm những điều như thế này."

".....Để xem nào, có khả năng là một biện pháp khẩn cấp để thoát khỏi chỗ đó, hoặc có thể cô ấy muốn đề phòng chỉ để giảm bớt khả năng chiến đấu của những Tinh Linh này đi. Và---"

"Và?"

Shidou nghiêng đầu trước khi Reine giơ một ngón tay lên.

".....chỉ đơn giản chỉ là một trò chơi xỏ thôi, tôi nghĩ vậy."

"....."

Nghe lời nói của Reine, Shidou gãi má. Mặc dù nghe giống như một lời nói đùa nhưng mà, Shidou chẳng biết làm sao mà buộc phải tin điều đó là đúng.

Phần 2

Mất khoảng 3 giờ từ sân bay Heathrow ở Anh đến sân bay Narita của Nhật Bản.

Sau khi hoàn thành việc công việc của mình trong chiếc máy bay tư nhân, Isaac Westcott bước ra từ cửa VIP của sân bay và lái chiếc xe đã chờ sẵn cậu trước khi tiến thẳng đến khu vực khách sạn của thành phố Tenguu của Tokyo, thủ đô Nhật Bản.

Cậu là người có chiều đặc trưng với mái tóc màu tro tối, và cặp mắt sắc như dao. Tuổi cậu tầm giữa 30 nhưng, bầu khí nguy hiểm, bao quanh cơ thể cậu ấy đã phá bỏ sự phù hợp với độ tuổi của cậu. Ít nhất thì, cậu cũng có chút quá trẻ để gánh vác một doanh nghiệp đẳng cấp thế giới được biết

https://thuviensach.vn

như tập đoàn DEM. --- ai cũng nghĩ như vậy chắc chắn là không thể trừ khi họ gặp cậu một lần trực tiếp.

"Tuy nhiên, nếu chúng ta cứ tiếp tục có những chuyến đi ngắn ngày như thế này, thì đúng thật mà mệt mà. Vậy thì, Ellen, tại sao xây một nơi trú tạm ở Nhật Bản nhỉ?"

Westcott quay vai lại trong khi nói trước khi nhìn lại phía cô gái Bắc Âu tóc vàng phía sau cậu.

"Ban đầu, chuyến đi tới Nhật Bản này dự kiến đã bị hoãn lại. Thậm chí dù điều này mới chỉ xảy ra chưa lâu, nhưng tôi phải ngưỡng mộ Ngài vì dám để trống thành ốc của Ngài."

Cô gái nói với giọng điệu mạnh mẽ. Ellen M Mathers. Cấp dưới trực tiếp của Westcott và là đội trưởng bộ phận điều hành thứ 2 của đội thi hành ngầm trong tập đoàn DEM.

"Đừng khen tôi như vậy. Tôi sẽ cảm thấy xấu hổ đấy."

"Tôi không có khen đâu."

Ellen nói thẳng thừng. Westcott nhẹ nhàng nhún vai.

Tuy nhiên, không phải là cô không hiểu điều cậu nói. Thực tế thì vài ngày trước, có một yêu cầu miễn nhiệm Westcott trong hội đồng quản trị của cuộc họp giám đốc đã diễn ra ở trụ sở chính của DEM tại Anh.

Vào lúc đó, mọi thứ đã được giải quyết nhanh gọn nhờ sự thuyết phục cứng rắn của Ellen nhưng, nếu như họ mà rời trụ sở thường xuyên như thế, những thành viên hội đồng ghen ghét, căm hận Westcott, sẽ có kha khá thời gian chuẩn bị. Có khả năng những người đó lại có thể một lần nữa tìm một vài cách để vẫy lá cờ khởi nghĩa để vùng lên. Nên dĩ nhiên mà Ellen lo lắng.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, Westcott nhếch mép.

"Không hẳn, nếu chuyện đó mà xảy ra thì tôi cũng không phiền đâu. Tôi thích những người với đầy tham vọng đủ mạnh mẽ để cắn đứt cổ tôi khi họ có cơ hội."

"Có thể không sao đối với Ngài nhưng, xin Ngài hãy đặt thử mình vào vai vế của người phải dọn dẹp sau đó."

Khi Westcott nói vậy, Ellen bĩu môi với đôi chút không hài lòng.

"Quan trọng hơn, cô đã điều tra vấn đề đó chưa?"

".....Vâng, đây, thưa Ngài."

Ellen khẽ thở dài và lấy ra một đống tài liệu kẹp lại. Westcott nhận lấy trước khi nhìn xuống tập photo và dòng tài liệu được in.

Đó là tài liệu điều tra về chàng trai Itsuka Shidou và mọi điều liên quan đến cậu.

".....Vậy sao. Cậu ta đã trở thành con nuôi trong nhà từ 10 năm trước sao. Và cô em gái cậu ta bị nghi ngờ là Tinh Linh «Efreet»..... chà, cô cũng khá khi thu thập được thông tin rất giá trị đấy. Không.....Tôi nên có thứ này một cách đầy đủ chứ nhỉ."

Westcott cười khúc khích và lật qua tập tài liệu. Ở trang tiếp theo, bức ảnh của nhiều cô gái được in trên đó.

"«Princess», «Hermit», «Berserk», «Diva»-- và cả «Efreet» lúc nãy. Từ những gì cô xác nhận, thực sự có 6 Tinh Linh ở quanh cậu ta. Ellen, cô nhìn thấy gì trong này?"

".....Chắc chắn có «Ratatoskr» nhúng tay."

https://thuviensach.vn

Trước câu hỏi của Westcott, Ellen liếc qua với vẻ không hài lòng khi mở miệng nói.

"Chắc chắn không thể nhầm lẫn. Chàng trai mà có thể phong ấn Linh Lực --Chắc hẳn «Ratatoskr» đang sử dụng năng lực của cậu ta. Cho dù nếu cậu ta có thứ sức mạnh đó, trừ khi có sự hỗ trợ từ một tổ chức lớn vậy thì, việc phong ấn những «Tinh Linh» này.....à không, trước đó, thậm chí cậu ta không thể tiếp xúc với các Tinh Linh. Nhưng --"

Sau khi Westcott ngắt lời, pin, cậu nhanh tay lật qua từng trang.

"Nhưng, chừng đó là tất cả sao?"

"Ý Ngài là gì vậy?"

Ellen lờ mờ hỏi. Westcott nhún vai.

"Ý tôi là. Có thật là chỉ có mỗi kẻ thù không đội trời chung với chúng ta, «Ratatoskr», được báo cáo trong này, đã mang ra tình huống méo mó này?"

".....Ý Ngài nói có một người nào đó giật dây đằng sau sao?"

"Chà, tôi cũng thắc mắc đấy. Nhưng thậm chí nếu có chuyện đó, thì cũng không có thay đổi gì với những việc chúng ta phải làm-- tôi nói có đúng không? Ellen. Ellen M Mathers. Pháp Sư mạnh nhất của nhân loại."

Khi cậu nói điều đó, Ellen dành vài giây nhìn chằm chằm vào mặt cậu để xem ẩn ý câu nói ấy trước khi cúi thấp đầu xuống.

"Dĩ nhiên rồi."

Trên gương mặt cô, không gợn chút do dự và bối rối nào. Westcott gật đầu hài lòng.

https://thuviensach.vn

"Phải vậy chứ-- Tôi sẽ cho cô sẽ hành động ngay lập tức sau khi cô đã chuẩn bị xong."

"-- Rõ. Vậy, ai là người đầu tiên đây. Như dự định, «Princess» phải không?"

Ellen nói vậy khi nhìn vào tập tài liệu ở trên tay Westcott. Nhưng, Westcott đáp lại 「Không」 và lắc đầu.

"Tôi nghĩ để những Tinh Linh ở trong tập tài liệu này tự do cho một lúc đã-- Đương nhiên, nếu đó là một cơ hội tốt thì cô cứ bắt họ."

"Ý Ngài là sao?"

Westcott chỉ Princess Yatogami Tohka trong ảnh ra trước Ellen và hỏi.

"Cô vẫn còn nhớ «Princess» Nghịch Thể chứ? 『Quỷ Vương』 yêu quý của chúng ta thực sự đã hiện ra trước mắt chúng ta."

"Vâng."

"Lý do cho điều đó-- là không gì khác ngoài chàng trai kia, Itsuka Shidou. Trong suốt thời gian cô sắp giết cậu ta, «Princess» đã chìm trong tuyệt vọng và mòn mỏi một sức mạnh vượt ngoài tầm với của chính mình-- kết quả là cô ta đã bị Quỷ Vương «Nahemah» chiếm lấy."

Westcott đặt tập tài liệu xuống và dang rộng cả 2 tay.

"『Quỷ Vương』 mà chúng ta không ngừng khao khát xuất hiện quá dễ dàng, chuyện đó ai ngờ được chứ. Tinh Linh đó-- «Princess» với quý trọng, tin tưởng và yêu cậu ta từ sâu thẳm trái. Điều đó không tuyệt vời sao? Họ chắc chắn sẽ còn thắt chặt niềm tin lẫn nhau hơn nữa. Thời khắc đó chắc hẳn sẽ đến.....neh."

https://thuviensach.vn

Lúc đó, dường như Ellen cũng đoán được ý định của Westcott. Biểu hiện của cô không hề thay đổi và 「Tôi hiểu rồi」, cô cúi thấp đầu xuống.

Mối quan hệ của Itsuka với các Tinh Linh càng sâu đậm, thì càng nhiều Tinh Linh trông cậy vào Itsuka Shidou, rồi sự tuyệt vọng sẽ càng sâu thẳm và lớn hơn một khi họ đánh mất nó. Từ đó--- có thể nói là đủ cho họ để với tay đến một sức mạnh vượt trên tưởng tượng.

"Tôi sẽ sử dụng Itsuka Shidou như một chiếc 『chìa khóa』."

"『Chìa khóa』 huh. Vậy sao, một cách nói rất hay."

Westcott khẽ cười trước lời nói của Ellen.

"Hài thật. Vũ khí bí mật chống Tinh Linh của «Ratatoskr» tìm ra, lại cũng trở thành con joker của chúng ta."

"Không hiếm một loại thuốc biến thành chất độc. Tuy nhiên--"

Cậu có thể đoán được những gì Ellen định nói mà không cần nghe hết hết câu. Đó là Tinh Linh nào mà Ellen sẽ bắt.

Westcott gật đầu trước khi tiếp tục.

"Aah về điều đó thì, tôi đã triển khai một mục tiêu ưu tiên mới rồi. Hôm qua, thật hoàn hảo, tôi vừa nhận được thông tin mật từ AST. Tinh Linh có năng lực biến hình-- «Witch» xuất hiện ở vùng lân cận thành phố Tenguu, và chưa được xác nhận là biến mất chưa.....như vậy đấy."

Phần 3

".....Chào buổi sáng"

Buổi sáng hôm sau. Sau khi ngáp to, Shidou bước vào phòng khách nhà Itsuka.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng thì, mọi người bị biến thành trẻ con không quay trở lại biệt thự bên cạnh, mà ngủ cùng nhau theo nhóm, bao gồm một nhóm trong phòng Shidou (Shidou, Tohka, Yoshino, Miku) và nhóm khác trong phòng Kotori (Kotori, Kaguya, Yuzuru) nhưng.....trong suốt đêm ấy, Yoshino và Miku níu lên người Shidou, Tohka thì cưỡi trên ngực cậu, cậu thực sự không ngủ được.

Mặc dù vậy, không phải tất cả mọi người đều ở nhà Shidou. Chỉ có một người, chỉ có Origami nói 「Mình có vài việc phải làm」 và miễn cưỡng trở lại nhà mình.

Sau đó thì chẳng hiểu vì sao, đồ lót của Shidou, bàn chải đánh răng và một vài đồ dùng cá nhân của cậu nhưng cậu mò không ra..... khi nào mà cậu đã mất chúng vậy nhỉ?

"Chào buổi sáng, Shidou."

"Chào buổi sáng, Darling."

"Ch-Chào.....buổi sáng....."

『U-n, thật là một buổi sáng tốt lành nhỉ.』

Như vậy, Kotori, Miku, Yoshino và cả Yoshinon đang ở trong phòng khách, quay qua nhìn Shidou và chào cậu.

"Ou, mọi người đều dậy sớm nhỉ?"

Khi Shidou nói vậy, 3 người và 1 vật thể gật đầu vui vẻ.

"Đây chỉ là ý thức tối thiểu mà mỗi người cần có thôi."

"Err, đây cũng là giờ dậy thường ngày của em....."

https://thuviensach.vn

"Đi ngủ sớm và dậy sớm là tốt cho da. Đây là một điều bình thường với một idol."

Kotori khoanh tay trong khi mở mắt lim dim, Yoshino thu mình lại lẽn bẽn, Miku nói đầy tự hào trong khi vỗ nhẹ lên má. Thế à, dường như nhịp sống hằng ngày của 3 cô gái không hề bị phá vỡ dù họ bị biến thành con nít.

Shidou nhớ lại khuôn mặt ngủ hạnh phúc của Tohka khi cậu bước ra khỏi phòng và khẽ mỉm cười. Vì họ không ở đây, nghĩa là chị em Yamai vẫn còn ngủ trong phòng của Kotori. Cậu biết nói thế nào, cảm giác thật dễ chịu.

"Được rồi vậy thì. Chờ tớ một chút nhé. Tớ sẽ làm bữa sáng xong nhanh thôi."

Sau khi Shidou nói vậy, cậu buộc tạp rề quanh người và rửa tay trước khi chuẩn bị nấu bữa sáng.

Sau khi trộn đường vào trứng và sữa, cậu nhúng lát bánh mì mềm vào đó rồi chiên trong chảo với bơ phết trên đó. Đơn giản và ngon miệng, nó là bánh mì nướng kiểu Pháp đơn giản. Trong suốt thời gian hương vị được tẩm vào bánh mì, cậu không hề quên phải chuẩn bị salad và soup. Không đến 20 phút, phòng khách nhà Itsuka đã lấp đầy bởi mùi hương thơm phức đến khó cưỡng.

"Được rồi, tớ sắp xong rồi, dọn bàn đi nhé mọi người."

【Vâng.】

3 cô gái trong phòng khách bắt đầu chạy nháo nhào khi Shidou nhắc họ. Yoshino dọn đồ trên bàn, Kotori lau mặt bàn với khăn lau bàn còn Miku bưng những chiếc đĩa với thức ăn trên đó. Không phải là cảnh gì lạ nhưng,

https://thuviensach.vn

khi nhìn những cô nhóc lúc này, giống như họ đang ra sức giúp đỡ phụ huynh vậy.

"Vậy, cùng ăn nào. Itadakimasu."

【Itadakimasu.】

Cả 3 người đều làm theo Shidou và chắp tay họ với nhau trước khi hạ thấp đầu xuống.

"Ngon.....quá!"

"Hn, cũng chỉ bình thường thôi."

Yoshino mở tròn mắt sau khi đưa miếng bánh mì nướng Pháp vào miệng, còn Kotori chép miệng fufun. Mặc dù cô ấy phàn nàn, cậu thật sự rất hạnh phúc khi họ thưởng thức món ăn của cậu. Shidou thoải mái khi xiên miếng bánh mì Pháp bằng cái nĩa.

"Nee nee, Darling, Darling."

Khi Shidou đang định ăn miếng bánh của mình, Miku ngồi cạnh cậu kéo tay áo cậu.

"Hnn. Chuyện gì vậy Miku?"

Sau khi Shidou nói vậy, Miku chắp 2 tay lại gần ngực cô ấy rồi nhắm mắt lại, sau đó mở miệng ra Ahhn.

"Eh?"

"Hnn Mouuu, bón cho em ăn đi, ahhnn."

Miku làm điệu bực bội trước khi há miệng lần nữa.

"A-ahh...."

https://thuviensach.vn

Sau khi cắt miếng bánh mì thành miếng cho vừa miệng, cậu đưa nó vào miệng Miku. Sau đó, Miku dùng cả 2 tay xoa xoa má cô trong khi vui vẻ đáp.

"Uuun! Ngon quá. Darling bón cho em ăn thì còn ngon hơn nhiều."

"Haha.....thì, anh nghĩ vị nó cũng chẳng thay đổi gì đâu."

Khi Shidou nhìn lại chỗ mình và cười gượng, cậu nhận ra Kotori ngồi trước cậu, và Yoshino ngồi chéo cậu đang biểu hiện rất shock.

"Cả 2 em cũng vậy à?"

Khi Shidou nói vậy, Kotori và Yoshino cau mày nhăn nhó, mumuu.....

Và, ngay lúc đó.

『Tou!』

"Kya.....!?"

Không biết nó đang nghĩ cái gì, Yoshinon chặt nhanh một cái vào tay phải của Yoshino, khiến cô bé làm rơi chiếc nĩa đang cầm.

"O-oi, Yoshinon?"

『Aaan! Xin lỗi Shidou-kun nha. Yoshino làm rơi cái nĩa là lỗi của Yoshino. Tôi xin lỗi nhưng, cậu cũng sẽ bón cho Yoshino ăn chứ?』

"Huh.....? Tớ cũng không phiền đâu nhưng mà, em có thể đi lấy một cái nĩa mới được mà....."

『Cậu. Sẽ. Bón. Cho. Cô. Bé. Ăn. Chứ?』

Yoshino đưa mặt nó lại gần và đe dọa. Shidou gật đầu nhượng bộ 「O-ou.....」.

https://thuviensach.vn

"E-errr.....Shidou-san.....em xin lỗi."

"Không, đấy không phải lỗi của Yoshino phải không? Đây nè, Ahh."

"A-Ahnnn....."

Sau khi Shidou đưa cái nĩa với miếng bánh được xiên vào, Yoshino ngập ngừng mở miệng ra to nhất có thể.

Sau đó Yoshino nhồi cả miếng bánh mì nướng vào miệng và nhai thật kĩ, amu amu, trước khi nở một nụ cười với một chút e thẹn.

"Cảm ơn.....anh nhiều lắm. Nó thực sự .....rất ngon ạ."

"Vậy sao. Tốt thật đấy."

Shidou mỉm cười và đổi cái nĩa mà Yoshino làm rơi trước khi một lần nữa nhìn lại vào đĩa của cậu. Nhưng--

".....muu....."

Vào lúc đó, cậu thấy Kotori ngồi phía trước cậu với đôi mắt đỏ hoe như sắp khóc bất cứ lúc nào và điều đó lại một lần nữa ngăn cản cậu ăn tiếp.

".....errrr."

Shidou cũng hiểu được ngay. Có lẽ bởi vì khi cô bé biến thành trẻ con, cậu thấy dễ dàng để đọc được sự thăng trầm cảm xúc cô bé hơn bình thường. Cũng giống như cậu vừa làm với Yoshino và Miku, Shidou xẻ một miếng bánh vừa miệng và đưa đến hướng Kotori.

"Đây Kotori, Ahh."

https://thuviensach.vn

".....K-Không phải em bảo anh làm thế. Làm ơn đừng có đối xử với em như con nít!?"

".....Không, mà em là trẻ con mà."

"Uguh.....!"

Kotori rên rỉ muuu .....trước khi phồng má nhồi cả miếng bánh vào miệng.

Sau khi nuốt xuống, cô bĩu môi và nhìn đi hướng khác trước khi khẽ lên tiếng.

".....Cảm ơn anh."

"Aiyo, có gì đâu."

Sau khi Shidou nói vậy, cuối cùng thì cậu cũng đút được miếng bánh mì nướng vào miệng.

Nhưng, lúc đó, cạch, cửa phòng khách đột ngột mở ra--và Tohka với vẻ mặt buồn ngủ bước vào phòng.

".....mu, dường như ở đây có mùi thơm thì phải....."

Sau khi nói vậy, cô ngáp dài fuuaaa.....

Đây đúng là bài thức dậy quen thuộc của Tohka. Sau khi Shidou và cả nhóm nhìn nhau, mọi người cười phá lên.

"--Giờ em mới nghĩ đến, hôm nay anh định làm gì đây?"

Sau một lúc, họ hoàn thành bữa sáng và Kotori đã lấy lại bình tĩnh hoàn toàn, cô bé nhìn Shidou và hỏi.

https://thuviensach.vn

Cũng lúc đó, ngay sau khi Tohka hoàn thành bữa ăn bánh mì Pháp của mình, cô nằm xuống ghế sofa hài lòng và một lần nữa chu du trong thế giới giấc mơ.

"Aah, hôm nay, bây giờ chắc anh sẽ đến trường. Vì có Natsumi nên anh không yên tâm khi để Tohka và những người còn lại một mình, vậy nên anh định cố gắng về sớm vào buổi chiều.....còn nữa, anh cũng cảm thấy lo cho Tonomachi và những người khác nữa."

Shidou gãi gãi má khi nói vậy. Phải, thực tế Tohka, Kotori và cả nhóm không phải những người duy nhất bị kéo vào rắc rối này vài ngày trước.

Đó là bởi vì các bạn cùng lớp của Shidou Tonomachi Hiroto, Yamabuki Ai, Hazakura Mai, Fujibakama Mii và cả cô giáo chủ nhiệm Okamine Tamae. Có 5 người cũng bị bắt vào trong Thiên Sứ do Tinh Linh Natsumi.

May mắn thay, họ không bị biến thành trẻ con như Tohka và những còn lại nhưng mà, nó không hề thay đổi thực tế rằng Shidou đã lôi họ vào vòng nguy hiểm. Sau khi họ tỉnh lại, cậu muốn xác thực họ đã an toàn bằng chính đôi mắt mình.

"Vậy sao. Em hiểu rồi. Nhưng thậm chí với tình hình lúc này thì, chúng ta không biết Natsumi đang ở đâu. Làm ơn hãy thận trọng."

"Aah, anh rõ rồi--Anh sẽ đi đây nên khi Kaguya và Yuzuru dậy, hâm nóng bữa sáng của họ cho họ nhé. Thực sự thì nó sẽ ngon hơn nếu ngay sau khi làm nhưng mà, anh hơi lo nếu để em dùng lửa."

"Em đã bảo rồi, đừng có đối xử với em như một....."

Kotori dừng lời ở đó và méo miệng cô bất mãn trong khi gật đầu.

https://thuviensach.vn

Shidou xoa đầu Kotori ⌈Ngoan lắm, ngoan lắm⌋ (Đương nhiên, Miku và Yoshino cũng làm phiền cậu nữa) trước khi mặc áo khoác và chỉnh tề lại trang phục của mình, sau đó cậu đi giày vào và đặt tay lên nắm cửa trước.

"Được rồi vậy, phần còn nhờ vào mọi người nhé. Tớ sẽ đeo Incam để đề phòng, hãy gọi cho tớ nếu có chuyện gì."

"Yeah yeah, em hiểu rồi."

"Đi an toàn nhé....."

"Darling, thế còn chuu? Còn nụ hôn tạm biệt thì sao?"

Kotori và Yoshino vẫy tay trong khi Miku chu môi và đòi cậu một nụ hôn. Sau khi Shidou cười gượng vẫy tay lại chào họ, cậu mở cửa và đi ra ngoài.

Thời tiết thật quang đãng. Ngược lại với sự phức tạp của Shidou và cả nhóm hiện giờ, đây là một ngày đẹp trời thoải mái với tiết trời mùa thu.

"Hnnnnnnnn....."

Sau khi ưỡn người như thể hưởng thụ ánh nắng, Shidou đi thẳng đến trường.

".....?"

Nhưng, mới đi được vài bước chân ra khỏi cổng nhà, Shidou đột nhiên dừng lại. Cậu đảo mắt sang trái và phải.....rồi nghiêng đầu.

"Không có ai.....phải không nhỉ?"

Trong một thoáng, cậu cảm thấy cái nhìn của ai đó nhưng.....chắc nó chỉ là trí tưởng tượng của cậu thôi.

https://thuviensach.vn

Cậu vẫn còn lo lắng vấn đề về Natsumi vẫn chưa được giải quyết. Shidou hít sâu một cái để trấn tĩnh lại và một lần nữa bước thẳng đến trường.

"Nghe này Itsuka! Tớ có một trải nghiệm kì lạ trên cơ thể hay cực!"

Shidou bước vào lớp 4 năm 2 thì một cậu con trai với mái tóc vuốt ngược đến gần Shidou với một tâm trạng rất phấn khích. Người học sinh được nhắc đến ở đây là--Tonomachi Hiroto.

Từ những gì cậu có thể thấy, chẳng có gì lạ trên người cậu ta cả. Shidou vỗ nhẹ ngực thở phào 「Tạ ơn trời」 sau khi thấy thằng bạn cậu sôi nổi như vậy trong khi mở miệng nói.

"Chuyện gì thế Tonomachi. Cậu nhớ ra cậu là hậu duệ của Bigfoot à?"

"Phải đấy, lông trên tay tớ dạo này mọc nhanh hơn.....chờ đã, không không không không."

Tonomachi phản ứng mạnh lại với lời trêu của Shidou trước khi lắc lư đầu vuun vuun.

"Không phải thế! Một người ngoài hành tinh ấy!"

"Người ngoài hành tinh? Vậy sao, tớ cứ nghĩ cậu là UMA trên trái đất cơ, tớ chưa bao giờ nghĩ cậu là người ngoài tinh....."

"Chờ đã, sai rồi sai rồi! Không phải! Tớ nhớ tớ ngủ vào đêm 25, nhưng lúc tớ tỉnh dậy là hôm 28!"

"Oi oi, cậu không nghĩ là cậu đã ngủ quá nhiều sao?"

"Phải! Điều đó thật lạ đúng không? Thực sự rất lạ! Vài ngày đã trôi qua khi tớ dậy mà hơn nữa, khi tớ hỏi người nhà, trong suốt thời gian đó,

https://thuviensach.vn

dường như tớ đã biến đi đâu đó! Khi tớ để ý, một cảnh sát đi tìm tớ bỗng xuất hiện! Tớ sợ quá!"

"Vậy, một người ngoài hành tinh?"

"Aah! Bởi vì không có lời giải thích khác chứ sao!?"

Pori pori, Shidou gãi má. Tonomachi chắc chắn đang nói về cái khoảng thời gian cậu ấy bị bắt bởi Thiên Sứ của Natsumi. Nhưng, không thể nào cậu có thể nói với cậu ấy về điều đó và quan trọng hơn, thậm chí nếu như cậu thẳng thắn và thành thực ⌈Không Tonomachi à, đấy là Tinh Linh làm thay vì người ngoài hành tinh. Cậu bị bắt bởi một Thiên Sứ của một Tinh Linh. Đồng thơi, Không Chấn cũng là do Tinh Linh làm. Và thực ra thì, tớ có sức mạnh để phong ấn Tinh Linh⌋, Tonomachi sẽ nói ⌈Ah, v-vậy sao.....ừm, tớ phải chuẩn bị vào lớp đây.....⌋ rồi chắc chắn sẽ có một khoảng cách kì lạ và cuối cùng thì cũng sẽ bỏ đi nốt. Shidou vẫn nhìn Tonomachi với ánh mắt nghi ngại. Dù sao thì, thật tốt vì cậu ấy vẫn ổn.

Có lẽ đã nghe cuộc nói chuyện hào hứng của Tonomachi, 3 cô gái bước vào tầm nhìn của Shidou.

"Ou, này chờ đã."

"Cuộc nói chuyện vui nhỉ."

"Vậy Tonomachi ở trong nhóm trải nghiệm cơ thể mới lạ hả?"

Họ là bạn của Tohka và-- cũng giống như Tonomachi, bộ 3 này cũng bị lôi vào sự cố vài ngày trước, từ cao đến thấp trong số họ là Ai, Mai và Mii.

"Ồ? vậy theo cách các cậu nói thì, các cậu cũng vậy hả?"

https://thuviensach.vn

Khi Tonomachi hỏi, Ai Mai Mii gật đầu un un.

"Phải phải, đúng như vậy. Nhưng chẳng có ai tin bọn tớ cả."

"Bọn tớ không có chút ký ức nào vài ngày đó."

"Không phải điều đó thực sự có nghĩa là người ngoài hành tinh chứ? Hoặc có thể là hành động của một tổ chức mật bí ẩn nào đó?"

Cả 3 người nói vậy, và trở nên hào hứng yanyanyan.

"Về cái này thì, Tama-chan nói cô ấy cũng vậy."

"Eh, thật hả? Vậy đây không còn là một sự trùng hợp nữa."

"Vậy đây là người thứ 5..... Tôi cảm thấy một âm mưu nào đó đang hiện hữu.....!"

"Đừng nói với tớ, chúng ta đã bị bắt cóc bởi một tổ chức mật bí ẩn thật nhé!?"

"Rồi chúng ta sẽ có năng lực phi phàm sau khi được phẫu thuật tái cấu trúc!?"

"Mà lại còn là 5 người nữa..... đây là một đội siêu nhân!"

Tou! Ai Mai Mii đứng làm dáng như thể đã sắp xếp việc này trước.

"Lại đây, cả siêu nhân đỏ nữa!"

"O-ou!?"

Tonomachi cũng bị kéo vào. Sau đó cậu làm một tư thế rất bảnh trước 3 người kia.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, hãy kết hợp sức mạnh của chúng ta và đánh bại những con quái vật xấu xa trên toàn thế giới!"

"Quái vật xấu xa.....?"

"Đúng, gần ngay với chúng ta có một con, một con quái vật giả trang người và làm điều xấu!"

"Cụ thể hơn, một con quái vật đã đột ngột sờ ngực con gái như đúng rồi, tốc váy và suýt cướp đi bờ môi của cô gái!"

"Chuẩn bị đi! Con quái vật dâm tà Itsuka Shidou!"

"Tớ á!?"

Đột ngột bị chỉ vào mặt, Shidou giật mình.

Giờ cậu mới nghĩ đến, vài ngày trước Natsumi giả trang thành Shidou và đi chơi khăm trong trường. Chắn chắn họ vẫn còn căm cậu từ lần đó lắm.

"Ch-Chuyện là vậy huh Itsuka.....tớ đã tự hỏi chuyện gì khi cậu cư xử khá lạ gần đây."

"Đúng vậy, cậu đã làm gì Tonomachi-kun rồi phải không!"

"A-aah..... Một chút trước khi kí ức của tớ bị mất, tớ thấy rất lạ với cái cách nhìn của Itsuka..... sau đó khi tớ được gọi đi tắm hơi, rồi cậu ấy chạm vào người tớ....."

"Kya! Kya!"

"I-Itsuka-kun, cậu là người như vậy hả.....!?"

https://thuviensach.vn

"Ogi-chan! Trưởng ban 『lựa chọn cặp đôi yaoi đẹp nhất trường』 Ogi-chan! Một tình huống để xếp lại thứ hạng đã xảy ra thật rồi!"

"Itsuka.....đúng như tớ đoán, thực sự là người như vậy sao.....?"

"Không, tại sao Tonomachi cũng theo phe họ vậy! Quên cái đó đi, gần đến giờ vào lớp rồi."

Cùng lúc Shidou nói vậy, tiếng chuông kin kon kan vang vọng khắp lớp học.

"Nhìn kìa nhìn kìa, sensei đang đến đấy."

"Đừng có đánh trống lảng! Itsuka, cậu thật là.....!"

Tonomachi lờ đi tiếng chuông và nói một cách hăng hái. Nhưng,

"Ah, đến giờ chủ nhiệm rồi."

"Tớ phải quay lại chỗ."

"Tiết đầu tiên hôm nay là gì nhỉ."

Ai Mai và Mii rời đi nhanh chóng. Họ có thể không thừa nhận điều này nhưng, đó là một ví dụ hay để giả vờ để giúp ai đó rồi lén rút ván. Sau một lúc với mồ hôi đổ dài trên má, Tonomachi nói 「À-ờ, tính sau nhé.....」 rồi quay lại chỗ của mình.

Không lâu sau đó, cửa lớp mở ra và một người phụ nữ nhỏ nhắn đeo kính bước vào. Cô là giáo viên chủ nhiệm của Shidou và là một trong những người bị lôi vào vụ việc trước đó, Okamine Tamae, gọi tắt là Tama-chan.

https://thuviensach.vn

Dường như, cô giáo cũng không sao. Shidou thở dài nhẹ nhõm rồi--nhướng mày lên.

Lý do rất đơn giản. Tama-chan-sensei trông rất lạ. Mồ hôi đổ dài trên trán cô ấy, mắt cô ấy cứ đảo quanh. Từ những gì mà cậu có thể thấy, giống như cô ấy cảm thấy run sợ. Chuyện gì đã xảy ra với cô vậy?

Khi Shidou nhìn cô dò xét, Tama-chan đột ngột nhìn thẳng về hướng Shidou. Sau đó cô lưỡng lự mở miệng.

"Errr .....Itsuka-kun."

"ChChuyện gì ạ, thưa cô?"

Sau khi Shidou đáp lại, Tama-chan-sensei làm một khuôn mặt lúng túng.

"Err, errrm, có vài người muốn gặp Itsuka-kun nhưng, err ....."

"Có người muốn gặp em ạ .....?"

Shidou vò đầu. Cậu chẳng nghĩ nổi ai mà lại có chủ đích đến gặp cậu ở trường cả. Ban đầu cậu nghĩ là người nào đó từ «Ratatoskr» nhưng nếu có trường hợp đó, họ hẳn sẽ liên lạc ngay với cậu.

".....!"

Và cùng lúc đó, 2 khả năng hiện ra trong đầu Shidou.

Tập đoàn DEM .....hay là Tinh Linh Natsumi.

"Những người muốn gặp em đâu ạ?"

"À, phải, bây giờ họ đang ở trong phòng giáo viên ....."

Nhưng, lúc Tama-chan-sensei nói vậy.

https://thuviensach.vn

"Shidou!"

Một giọng nói rất sinh động có thể nghe thấy ở cửa lớp.

"Cái.....!?"

Shidou nhíu mày về phía đó-- và há hốc miệng.

Ở đó không phải sát thủ của tập đoàn DEM cũng như Natsumi..... Đó là Tohka nhỏ mà lẽ ra phải đang ngủ ở nhà.

Tama-chan-sensei nhanh chóng chặn Tohka lại.

"Aah, em không được! Không phải cô đã bảo với em chờ trong phòng giáo viên sao!"

"Mu? Sao lại thế thưa Tama-chan-sensei? Em không thể vào lớp sao?"

"Errr, về cái đó. Đây là nơi cho các Onii-san, Onee-san học ....."

"Em cũng sẽ học với Shidou mà!"

"Errr, như cô đã nói, em phải chờ cho đến khi em lớn hơn ....."

Tama-chan-sensei cố gắng trấn tĩnh Tohka lại trong khi bối rối.

Khi đó, thêm một vài bóng dáng nhỏ con đứng sau Tohka.

"Kuku, cô đang làm gì vậy?"

"Phiền phức. Chúng ta sẽ nói chuyện đó sau."

"....."

Cũng như cô ấy, Kaguya và Yuzuru mà đáng nhẽ phải đang ngủ ở nhà Itsuka và Origami người trở về nhà hôm qua, bước vào lớp cùng hội với

https://thuviensach.vn

Tohka.

Lớp học bắt đầu nháo nhào trước hành động của những vị khách không mời mà đến, phần lớn phản ứng của họ chia làm 3 loại ⌈Sao lại có học sinh tiểu học ở đây .....?⌋ , vài người vò đầu thốt lên ⌈Yaaan, đáng yêu quá!⌋ , vài người lại nhướng mày ⌈A-re? Tớ cảm thấy như đã thấy mấy đứa trẻ này ở đâu rồi .....⌋ .

Trong tức khắc. Giọng Kotori có thể được nghe thấy qua chiếc Incam cậu đeo trên tai.

⌈--dou! Shidou! Anh có nghe thấy em không? Khẩn cấp đây! Tohka và cả nhóm biến mất khỏi nhà rồi!⌋

".....aaah, họ đến đây này."

⌈Eh.....!?⌋

Lúc đó, Tohka nhìn Shidou với vẻ mặt rạng ngời, sau đó cô chạy tetete đến và nhảy lên người cậu.

"Oo Shidou! Cậu ở đây đúng như tớ đoán!"

Và sau đó, Kaguya và Yuzuru cũng chạy đến chỗ Shidou.

"Oi Shidou, đi và nói với giáo viên chủ nhiệm lớp 3 năm 2 của bọn tôi đi. Người đó không tin bọn tôi dù đã nói chúng tôi là chị em Yamai rồi."

"Thở dài. Đó là một người lớn chỉ biết trông mặt bắt hình dong."

Sau khi nói vậy, họ thở dài mệt mỏi. Có những tiếng thầm thì bí mật xung quanh Shidou. Cậu không thể nghe rõ điều gì mà họ nói nhưng cậu chỉ có thể nghe những từ như ⌈Lolicon⌋ , ⌈Tên đồi bại⌋ hay ⌈Trời ơi, không⌋ .

https://thuviensach.vn

Rõ ràng là lời họ thì thầm rất tiêu cực nhưng mà, giờ không phải lúc để bận tâm về điều đó. Cậu nhìn Tohka và cả nhóm rồi nói.

".....Tại sao tất cả mọi người lại ở đây vậy?"

"Mu? Sao cậu lại hỏi điều lạ như vậy. Mọi người phải đi học hôm nay mà. Mặc dù chúng ta ngủ cùng nhau, tớ đã shock khi thấy Shidou biến mất!"

".....!?"

Mọi người trong lớp cực shock trước câu nói của Tohka và hướng ánh nhìn đến thẳng Shidou.

"Này Itsuka-kun, bọn trẻ này là ai thế.....?"

"Mối quan hệ gì đây .....?"

"Quên điều đó đi, 2 người ngủ cùng nhau á .....?"

Ai, Mai, Mii nhướng mày hoài nghi và nhìn mặt Shidou và Tohka lần lượt. Trong đầu Shidou vội suy nghĩ đến một lời xin lỗi trong hoảng loạn.

Nhưng, trước khi Shidou kịp nói, tsu tsu tsu,..... một cái bóng nhỏ nhỏ bước đến gần Shidou trước khi ôm Shidou như Tohka-- đó là Origami.

Và,

"-Papa."

Cô ấy nói điều gì đó tương tự như vậy, cả lớp trở nên ồn ào trong tức khắc.

"Cái .....!?"

"Papa!? Con bé vừa nói Papa phải không!?"

https://thuviensach.vn

"B-Bé ơi, tên em là gì vậy .....?"

Ai ôm gối lại, nhìn chính diện về phía Origami và nhẹ nhàng (Đôi mắt cô rưng rưng vì bị kích động) hỏi cô bé. Origami cúi đầu lễ phép trước khi tiếp lời.

"Em tên là Itsuka Chiyogami. Cảm ơn chị vì đã quan tâm đến ba em suốt thời gian qua."

"O-oi .....!?"

"Mẹ em là Tobiichi Origami. Em là hoa quả của tình yêu giữa ba và mẹ."

【.....Eeh!!】

Cơn chấn động lay chuyển cả lớp. Những tiếng nói kích động như là thì thầm hay om sòm vang lên.

"Gi-Giờ em mới nói thì đúng thật là em giống Tobiichi-san thật .....!?"

"Eh, em đùa hả, Tobiichi-san sinh con mà đang học trung học á .....!?"

"Không nhưng mà, cậu có thể cưới khi cậu 16 tuổi mà, đó là hợp pháp ...."

"Nhưng nam phải 18 tuổi! Itsuka thì không được!"

"Hơn nữa, không phải đứa trẻ này trong giống Yatogami Tohka-san sao? Và 2 đứa kia giống Yamai-san ở lớp bên sao!"

"Eh? Đừng nói với tớ là một chồng nhiều vợ đấy nhá!?"

https://thuviensach.vn

"N-Nhưng mà, điều này không phải là lạ sao!? Những đứa trẻ này trông từ 8 đến 9 tuổi mà? Điều đó có nghĩa là họ sinh bọn trẻ lúc 8 tuổi .....!? Itsuka-kun, cậu đã làm vấy bẩn một cô gái khi mới lên 8 sao .....!?"

"Không, nhưng kỉ lục trẻ nhất sinh con là 5 năm và 7 tháng, không phải bất khả thi ....."

"Ch-Chờ đã! Đó là hiểu lầm đấy, hiểu lầm mà!"

Cậu phủ nhận tất cả những tin đồn kì lạ đang lây lan ra này. Shidou gồng hơi hét lên từ bụng để dừng lại cái chủ đề hứng thú vô tận này.

"Những đứa trẻ này .....errr, đó là tớ đã được giao những đứa trẻ từ người thân! Cái mà bọn trẻ gọi là Papa cậu biết đấy, đấy là một dạng biệt danh thôi."

"Ee-h .....?"

Những ánh nhìn nghi ngờ dừng lại trên Shidou khi cậu biện hộ. Thành thực mà nói, cái cớ này là rất khó nhưng suy nghĩ logic thì, họ chắc chắn biết điều đó với Shidou là không thể, một học sinh trung học có con, mặc dù cả lớp làm vẻ măt như thể nó chẳng có nghĩa gì, nhưng họ cũng đồng thuận.

"U-n ..... Vậy sao."

"Này-, nghe có vẻ hợp lí nhỉ."

"Nhưng đúng là cậu ngủ với những đứa trẻ này phải không? Cái nghi ngờ tính lolicon của cậu vẫn chưa kết thúc đâu."

"..... Oi."

https://thuviensach.vn

Khi cậu để mắt đến vài lời thì thầm đáng ngờ ấy, cả lớp cố tình bật cười ahaha. Cậu thở dài chán nản.

"Thật là, họ nói gì cũng được ..... Này, mọi người. Tớ cũng định rời trường sớm hôm nay, vậy thì cùng về nhà nào."

Khi cậu nhìn họ và nói vậy, Tohka mở to mắt ngạc nhiên.

"Nu? Về rồi á?"

"Aah, tớ xong việc rồi. Tớ sẽ đi ngay khi hết tiết chủ nhiệm, mọi người sẽ chờ ở phòng giáo viên chứ?"

"Muu .....hiểu rồi. Nếu Shidou nói vậy, tớ sẽ chờ."

Tohka nói vậy và thẳng thắn gật đầu.

"Xin lỗi. Được rồi vậy thì trong lúc chờ ....."

Lúc Shidou đặt tay lên vai Tohka.

"Eh .....?"

Shidou nheo mày theo phản xạ. Cậu cảm thấy có cái gì sang chói từ bên ngoài cửa sổ lớp học.

Nhưng cảm giác kì lạ đó ngay lập tức biến mất-- nhờ giọng nói vọng lại của Tohka từ bên dưới và tiếng ồn của các bạn học xung quanh cậu.

"Cái .....!"

"Chuyện gì vậy, Tohka--?"

Shidou rời mắt khỏi cửa sổ nhìn về phía Tohka và ngừng lời.

https://thuviensach.vn

Nhưng đó là chuyện thường tình mà. Đó là bởi vì, những đường may trên bộ quần áo đang mặc, tự nó bung hết ra từ cái chỗ mà Shidou động vào.

"C-Cậu đang làm cái gì thế Shidou!"

Mặt Tohka đỏ lên và quỳ xuống tại chỗ, ôm hai vai che lại.

"Này, Itsuka-kun cậu làm gì thế!?"

"Ngươi đã chỉ ra bản chất thực sự lolicon rồi hả tên khốn kia!"

"Eh.....? Heh.....?"

Tuy nhiên, Shidou vẫn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra. Cái lúc mà Shidou động vào Tohka, quần áo cô tuột ra .....? Không đời nào có chuyện đó được--

Nhưng vào lúc đó, một khả năng xuất hiện trong đầu Shidou. Ánh sáng phát ra bên ngoài cửa sổ lúc này. Có thể là--

"Không thể nào, Natsumi .....!?"

Shidou nói điều đó với một giọng nói mà không ai có thể nghe thấy trước khi một lần nữa hướng nhìn ra ngoài cửa sổ.

Phải. Tinh Linh Natsumi nắm giữ Thiên Sứ có thể biến đổi mọi vật thể thành mọi thứ mà cô ấy thích. Chỉ có thể là cô ấy. Có nghĩa là thay vì cởi cúc áo, cô biến 『chiếc áo』 thành 『những mảnh vải』.

Khi nhận ra điều đó, cậu rảo bước chạy về phía cửa sổ.

Nhưng, dường như nó là sự chạy trốn của một tên tội phạm đối với mọi người trong lớp. Ai Mai Mii đứng hợp lại cản bước Shidou.

https://thuviensach.vn

"Chờ đã tên khốnnnnnn!"

"Ngươi định chạy đi đâu sau khi làm xấu hổ một cô gái trong sạch chứ thằng kia!"

"Chúng tôi đã bắt quả tang cậu rồi! Chúng tôi sẽ không để cậu thoát đâu!"

"N.....Nhầm rồi! Tớ xin các cậu, đừng cản tớ!"

Tuy nhiên, dù Shidou có nói gì đi nữa, dường như Ai Mai và Mii không có ý định sẽ buông tha lại. Họ kề vai lại với nhau và đứng trước Shidou.

"Kuh--!"

Shidou không còn lựa chọn nào khác ngoài phải đẩy 3 người họ. Nhưng lúc cậu làm vậy, ánh sáng ngoài cửa sổ một lần nữa phát lên, và quần áo 3 người rụng lả tả, kết quả là họ để lộ làn da mềm mịn.

"K-Kyaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!?"

"C-Cái gì thếếếếế nàyyyyyyyyy!"

"Rukanaaaaaaaan!?"

3 người họ hét lên và khuỵu xuống ngay tại chỗ. Nỗi kinh hoàng bao phủ toàn lớp học.

"O-oi, vậy là quá đáng đấy Itsuka .....!"

Sau đó Tonomachi đặt tay lên người Shidou để cản cậu lại. Nhưng, Shidou không thể làm gì thậm chí ngay cả khi cậu được bảo vậy.

"Không, tớ thực sự không--"

https://thuviensach.vn

Như vậy lần 3, một ánh sáng lóe lên bên ngoài cửa sổ và lần này thì quần áo Tonomachi bay tung tóe.

"Iyaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!?"

Tonomachi hét lên và ngã xuống. Bất ngờ sao, vài mảnh quần áo của cậu khéo léo che đi chỗ ấy của cậu. Đúng là phép màu.

"O-oi, chuyện gì thế .....!"

"Quần áo trong tức khắc .....!?"

"Mọi người sẽ bị xé toạc quần áo đi nếu họ chạm vào Itsuka-kun!?"

"Không, như tớ đã nói rồi, tớ--"

Lúc Shidou đang cố gắng giải thích cho chính mình, Tama-chan-sensei đứng trước tầm nhìn của Shidou lại bị xé toang quần áo lần này.

"Uwaaaaaaaaaaaaaaaa!?"

Tama-chan dùng hồ sơ để che ngực trong khi hướng măt đổ lỗi cho Shidou.

"E-Em đang làm gì vậy Itsuka-kun! Cô không còn lựa chọn nào ngoài em phải cưới cô và nhận trách nhiệm .....!"

"Không, em chưa động vào cô đúng không!?"

Thậm chí khi cậu hét lên nó là một lời buộc tội sai lầm nghiêm trọng, dường như mọi người trong lớp không ai nghe.

"Đừng nói với tớ, cậu ta mới chỉ nhìn thôi.....!?"

"Trời ơi! Cậu ta là quái vật à!?"

https://thuviensach.vn

"Aaaah mou.....!"

Sau khi Shidou gãi đầu, cậu trùm áo khoác lên người Tohka.

"Mọi người! Đó là Natsumi! Chúng ta phải quay lại ngay bây giờ!"

【.....!】

Tohka, Origami, Kaguya và Yuzuru, cả 4 người đoán ra mọi thứ chỉ từ cái tên Natsumi. Sau đó họ gật đầu và rời lớp học cùng Shidou.

"Này chờ đã Itsuka, tên khốnnnnnn kia!"

"Hãy nhớ lấy điều này lần tới khi ngươi quay lại đây đấyyyyyy!"

"Tôi sẽ lột truồng cậuuuuu!"

".....Đúng là địa ngục."

Ngay sau khi chia tay với Origami khi đi được nửa đường. Shidou bước nặng nề trên đường về nhà cậu trong khi thở dài.

"Cậu có sao không, Shidou?"

Tohka đang quấn mình trong chiếc áo khoác của Shidou nhìn cậu lo lắng. Sau đó Shidou dịu dàng xoa đầu cô, trước khi mỉm cười với Tohka để làm cô yên lòng.

Nhưng, nó chẳng là gì để giải quyết tình huống lúc này cả. Shidou ngay lập tức liên lạc với Kotori ngay sau đó, và nhờ cô ấy tìm kiếm nơi mà Natsumi xuất hiện nhưng, dường như không có thậm chí dù chỉ một chút manh mối được tìm thấy. Nếu những trò chơi khăm ranh ma này vẫn tiếp tục, Shidou sẽ bị mọi người xung quanh xử đẹp mất.

https://thuviensach.vn

Nhưng, thậm chí nếu không kể điều đó, cậu cũng không thể bỏ qua chuyện cô ta đã biến Tohka và mọi người vào tình trạng bất tiện này. Sau khi Shidou nhìn 3 người họ, cậu siết tay thật chặt với quyết tâm.

"Chúng ta phải nhanh chóng .....tìm ra Natsumi."

"Kuku, đúng đó. Chúng ta sẽ bắt cô ta trả giá bằng mạng sống vì đã làm cho chúng ta giống như thế này."

"Đồng ý. Chúng ta sẽ đánh cho cô ta tả tơi."

"Không, này chúng ta sẽ không làm vậy đâu .....?"

Shidou cười gượng khi trong khi quay lại nói, và chạm chân đến cổng nhà Itsuka. Nhưng mà.

".....hnn?"

Shidou vò đầu. Nhà cậu không phải là một nơi theo như trí nhớ của cậu.

Không. Nói đúng hơn, một tòa nhà khác đã được xây dựng trên cái nơi mà đáng lý là nhà của cậu ở trên đó. Có vẻ đó là một cách tốt hơn để nói. Nó không hề phù hợp với một khu dân cư yên tĩnh mà nó có hình dạng của một lâu đài--

"Oouu! Đó là một công viên trong mơ!"

Tohka hào hứng. Phải, bằng cách nào đó nhà Shidou đã biến đổi chính xác thành một cái khách sạn ở ngay ngoại ô thành phố.

"C-Cái này là ....."

Sau một vài giây, mắt cậu chớp chớp hoang mang vì không hiểu chuyện gì đã xảy đến nhưng, cậu ngay lập tức nhận ra. Chỉ có một Tinh

https://thuviensach.vn

Linh có thể làm điều này.

"Natsumi....."

Shidou nói với mồ hôi đổ dài trên má trước khi chạm vào cái Incam trên tai cậu.

"Oi ..... Kotori, Kotori."

Sau khi gọi vậy, giọng nói của Kotori có thể nghe thấy không lâu sau.

⌈Cái gì? Chuyện gì vậy. Nếu đó là dấu vết của Natsumi, vậy em vẫn chưa--⌋

"Không, không phải vậy .....em ló mặt ra ngoài cửa sổ được không?"

⌈Eh?⌋

Sau vài giây, Kotori nhòm ra ngoài từ một cái cửa sổ lắp trên tường khách sạn.

⌈ C-Cái quái gì thế này .....!?Hình dạng của ngôi nhà .....!?⌋

Dường như cô bé không nhận ra điều này. Kotori nói với giọng shock. Có vẻ chỉ ngoại hình bị thay đổi.

".....aah, chắc chắn là Natsumi làm..."

⌈Tsk ..... đúng là năng lực phiền nhiễu mà. Dù sao thì, ở trong nhà thì vẫn ổn vậy nên anh cứ vào đi.⌋

"Aaah....."

https://thuviensach.vn

Sau khi gật đầu, Shidou định đưa Tohka và những người còn lại vào trong nhà mình mà lúc này cứ y như cái khách sạn vậy.

Tuy nhiên lúc đó, có tiếng bàn tán của mấy bà nội trợ trên đường.

"A-re, Shidou-kun từ nhà Itsuka đó hả? Có chuyện gì với những đứa trẻ này vậy ....."

"Eh? K-Không, đây là eerrrr....."

"Trời ơi? Có một tòa nhà cao tầng ở đây từ trước à .....?"

"À mà, Shidou-kun này .....? Tại sao cháu lại muốn đưa những đứa trẻ vào trong đó thế?"

"Eeeh! Tệ thật! Cảnh sát! Cảnh sát ơi!"

"Iih .....!?"

Cậu không thể để bị bắt được. Cậu đành đưa Tohka và những người còn lại chạy ra khỏi chỗ đó.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Bóng Đêm Vẫy Gọi - Headhunting (Săn Lùng)

Phần 1

Một bầu không khi nặng nề lấp đầy lúc này trong phòng họp trụ sở Tập đoàn DEM ở Anh.

Không khí thực sự như đặc quánh lại. Đến cả thở cũng khó khăn như thể phổi sẽ bị ngập toàn bùn chỉ trong một lần hít vào. Nếu ai bị ném vào căn phòng này mà chẳng biết chuyện gì đang diễn ra, hẳn họ sẽ thấy bụng dạ thắt lại dữ dội.

Tất cả những người đàn ông ngồi trên những hàng ghế này đều có điểm chung. Đầu tiên, tất cả họ đều là người Anh. Thứ hai, tất cả họ đều là thành viên hội đồng quản trị của DEM. Và một điều nữa-- Tất cả họ đều băng thạch cao tay phải hoặc tay trái.

".....Mẹ nó chứ!"

Một người đàn ông trung niên, đeo kính - thành viên trong hội đồng Roger Murdoch phá vỡ bầu không khí im ắng dài đằng đẵng.

"Mọi người, liệu có ổn không nếu cứ để mọi việc mãi như thế này sao? Các vị định giữ im lặng thậm chí dù cho chúng ta đều bị như thế này à!?"

https://thuviensach.vn

Ông hét lên cay đắng và giơ cánh tay phải được treo lên cổ giống như mọi người khác.

-Cánh tay ấy đã bị cắt trong suốt cuộc họp hội đồng vài ngày trước.

Vâng. Vài ngày trước, tất cả các thành viên trong hội đồng ở đây ngay lúc này đã yêu cầu Giám đốc Điều hành Tập đoàn DEM từ chức-- và kết quả, nó đã bị bác bỏ ngay bằng bạo lực.

Cánh tay bị cắt lìa của họ đã hoàn toàn được nối lại đẹp đẽ nhờ sử dụng công nghệ trị liệu Realizer và họ có thể di chuyển ngón tay tùy thích. Tuy nhiên, cái cảnh cánh tay họ biến mất trong tức khắc vẫn in sâu trong đầu họ thậm chí đến bây giờ. Không ai trong số họ đã bỏ đi lớp bột.

".....Ông nói thế thì làm được gì....."

Một người đàn ông với bộ râu-- Simpson, nhìn về hướng Murdoch. Ánh mắt ông có chút sợ hãi-- và cũng đầy sự chỉ trích đến Murdoch. Tuy nhiên, không chỉ người đàn ông này. Mặc dù mọi người trong cuộc họp không một ai lên tiếng, cũng không hề khó để hình dung rằng họ cũng đang nghĩ điều tương tự.

Nhưng điều đó cũng chỉ là hiển nhiên thôi. Ngay từ đầu-- Murdoch chính là người đã bày ra kế sách yêu cầu miễn nhiệm Westcott.

Westcott đã phát minh ra một cỗ máy cách mạng được biết đến là Realizer và xây dựng nên Tập đoàn DEM, đóng góp của cậu ta là không đếm xuể. Nhưng, đối với những thành viên trong hội đồng lúc này, sự lạm dụng quyền hành tuyệt đối của cậu bất chấp hậu quả là mối phiền toái.

Lần đấy, tin tức về Westcott gây ra những sự kiện đáng chỉ trích ở Nhật Bản ập tới như vũ bão.

https://thuviensach.vn

Không chỉ gây nên sự phá hủy trụ sở chi nhánh Nhật Bản thứ nhất và thứ hai cùng các cơ sở liên quan, cậu cũng là nguyên nhân gây ra cái chết và thương tích cho nhiều Pháp Sư. Đó là một cơ hội tốt để đặt nên câu hỏi về trách nhiệm của cậu.

Nhưng mà- kết quả là thế này đây.

Simpson tỏ vẻ bất lực trong khi lắc đầu.

"Ông nên đổi mới suy nghĩ từ vấn đề này đi. Hắn ta là một con quái vật. Hắn khác với chúng ta. Suy nghĩ của hắn, thứ hệ thống giá trị của hắn, và quyền lực biến điều ấy thành thực tế này .....mọi thứ. Chúng ta mới là những kẻ ngu ngốc tìm kiếm một giấc mơ thậm chí dù chỉ là một khoảnh khắc."

Murdoch siết tay trái lại khi nhìn vào Simpson.

".....Cứ cho là thế đi. Tôi đang lên kế hoạch để bắt hắn ta nhận một sự trừng phạt thích đáng."

Các thành viên hội đồng ngán ngẩm trước lời nói của Murdoch. Gần như, có thể coi đó là sự trơ lỳ dũng cảm của Murdoch.

"Trừng phạt ..... huh. Thế ông định làm cái gì đây?"

Simpson hỏi trong khi nhún vai. Tuy nhiên, ông không nói thẳng hay thêm hành động gì khác. Cổ họng ông run lên sau khi nhìn chằm chằm vào hội đồng quản trị ngồi đó.

"Giám đốc Westcott lúc này đang ở Nhật nếu tôi đúng. Dường như hắn ta đang ở một nơi mà các Tinh Linh thường xuyên xuất hiện với một tỉ lệ cực kì cao."

"Thế thì có liên quan gì?"

https://thuviensach.vn

"Tất nhiên là có.--Vấn đề sẽ khá lớn đấy nếu như hắn ta nhỡ bị kéo vào Không Chấn hay vài loại tai nạn nào đó."

".....!!"

Mọi người há hốc miệng vì câu nói với ý nghĩa sâu xa và giọng điệu mạnh mẽ đó.

"Murdoch, đừng nói với tôi, ông ....."

Simpson nói điều đó một cách sợ hãi.

Không chỉ ông ấy, nhưng mọi người ở đó chắc chắn đã hiểu.

-Murdoch đang đề nghị cho một vụ ám sát Westcott.

"....."

Sau một lúc, sự im lặng lại chực tràn trong căn phòng. Ai cũng nhìn những thành viên hội đồng khác để chờ đợi lời đáp lại của họ.

Dù sao, thật dễ dàng để hình dung cái kế hoạch 『lấy đi mạng sống của ai đó』 của ông không phải điều mà ông do dự. Nếu ông ta không có cái tính đáng ngưỡng mộ đó, ông ta chắc sẽ không ngồi trên ghế hội đồng quản trị của DEM.

Sự sợ hãi đơn giản là một điều duy nhất mà họ lo lắng-- Đó là, giả như ám sát thất bại, họ sợ rằng Westcott sẽ trả thù họ.

".....đúng vậy. Điều này rất đáng lo. Thực sự đáng lo."

Những từ ngữ giả tạo này chỉ có nghĩa là ông ta đồng ý với kế hoạch của Murdoch.

".....Aah, đúng như ông nói."

https://thuviensach.vn

Sau đó, từ người này tới người khác tuyên bố đều lo ngại cho Westcott- và chốc lát, mọi người tỏ ra đồng thuận với kế hoạch của Murdoch.

Murdoch nhếch mép. Đúng như ông đã tính toán.

Bình thường thì, các thành viên trong hội đồng quản trị sẽ không thuận theo kế hoạch của Murdoch. Nhưng trải nghiệm cánh tay bị đốn cụt gần đây trong cuộc họp hội đồng lần trước đã thay đổi suy nghĩ của họ.

Điều đó có nghĩa là-- nỗi sợ hãi phải tiếp tục đi cùng với con quái vật Westcott từ bây giờ, đã chiến thắng sự sợ hãi của việc làm phản chống lại hắn ta.

Tuy nhiên, mặc dù ông đã có sự đồng thuận của tất cả mọi người, vẫn còn hàng tấn vấn đề. Simpson băn khoăn.

".....Nhưng, thậm chí nếu là vậy, ông có cách nào không?"

Câu hỏi đó rất bình thường. Với Tập đoàn DEM, để sửa chữa một vấn đề theo dự kiến không thể trong hòa bình được, những người thực hiện điều đó không ai khác những Pháp Sư đội thi hành thứ 2, mặc dù cách này rất hiếm sử dụng.

"Những Pháp Sư của đội thi hành thứ 2 đều ủng hộ Westcott. Gần như, dù cho chúng ta có nhử họ bao nhiêu, không ai sẽ phản bội hắn ta đâu."

Trước câu nói của Simpson, một thành viên hội đồng tóc trắng gật đầu.

"Và thậm chí ngay cả khi chúng ta có được sự hợp tác của họ .....cô ta vẫn luôn ở bên Westcott."

Cô ta. Chỉ với một từ đơn giản, tất cả hội viên nuốt nước bọt.

https://thuviensach.vn

Ellen M Mathers. Cô là hầu cận tin cậy nhất của Westcott và cũng là thủ phạm chặt đứt cánh tay của Murdoch và cả nhóm.

Bên trong DEM-- không, trong cả nhân loại, cô ta được đánh giá là Pháp Sư mạnh nhất. Chừng nào cô ở bên cạnh Westcott, mặc dù họ có muốn tấn công Westcott, họ cũng có thể không muốn quên đi sự tồn tại của cô ta. Murdoch méo miệng.

"-Tất cả các ông đều biết vệ tinh nhân tạo DEM chứ, hiện nay đang ở trên quỹ đạo vệ tinh?"

"Cái.....?"

Simpson nhướn mày lên trong sự ngờ vực. Như thể ông muốn nói, sao ông lại đột ngột nói tới chuyện này.

Tuy nhiên, Murdoch không bận tâm mà tiếp tục.

"Nói cho chính xác thì, có 23 đơn vị. Và dù sớm hay muộn, 8 trong số chúng sẽ hoàn thành nhiệm vụ và sẽ trong tình trạng chờ xử lý."

"Chờ đã. Tôi không hiểu cái mà ông đang nói. Cái đó thì liên quan gì đến việc này?"

Những thành viên trong hội đồng đều chung một biểu cảm lúng túng trên gương mặt họ. Dường như vẫn chẳng ai hiểu ông ấy cho dù ông đã nói đến chừng đó. Murdoch mỉm cười không sợ hãi.

"-- Chúng ta sẽ thả vệ tinh nhân tạo «DSA-VI» sắp được xử lý, xuống thành phố Tenguu."

".....!"

Những giám đốc hội đồng quản trị ngơ mặt ra một lúc.

https://thuviensach.vn

Nhưng, Simpson lắc đầu ngay say đó.

"Tôi biết ông sẽ nói vậy mà ..... Ông thực sự nghĩ điều đó là có thể à? Trái Đất có một bầu khí quyển ông biết đấy. Những thứ như vệ tinh nhân tạo sẽ bốc cháy trước khi chạm đến được mặt đất. Thậm chí ngay cả những mảnh vỡ còn lại, không đời nào ông có thể thả nó chính xác ở vị trí mà Giám đốc Westcott ở."

"--Có thật vậy không?"

"Cái gì?"

"Để tôi giải thích kế hoạch. Trước hết--"

Simpson ngờ vực nhíu mày lại. Nii, Murdoch nhe răng ra cười khi tiếp tục.

Khi ông giải thích, sắc mặt những thành viên thay đổi trong chớp mắt. Thời khắc họ bắt đầu nghe lời giải thích của Murdoch, chắc chắn họ nhận ra kế hoạch này không phải là một câu chuyện trong mơ.

"-Tất cả là như vậy đó. Có câu hỏi nào không?"

Murdoch nói vậy, và một trong số hội đồng giám đốc cất lời trong khi mồ hôi đổ dài trên gương mặt.

".....Tôi hiểu rồi, đúng là điều này hoàn toàn có thể nếu chúng ta làm. Nhưng, không phải cách này sẽ gây ra thiệt hại to lớn cho thành phố Tenguu sao?"

"Đúng vậy! Đúng là điều này có thể tống khứ được Westcott nhưng mà, thiệt hại là vô cùng to lớn! Thậm chí nếu như điều này thành công, ông sẽ định giải thích thế nào với cả thế giới đây!"

https://thuviensach.vn

Một người đàn ông hói đầu cất tiếng nói trong sự đồng thuận. Nhưng, những lời đáp lại ấy đúng theo những gì ông đã tính trước. Murdoch gật đầu thong thả trong khi đáp lại.

"Vào thời điểm tiến hành, chúng ta sẽ gửi một con tàu trên bầu trời thành phố Tenguu và nó sẽ liên tục mở Territory; chúng ta sẽ sử dụng nó để che dấu đi sự có mặt của vệ tinh nhân tạo từ các thiết bị quan sát trên mặt đất. Và sau đó, chúng ta sẽ làm cho chuông báo Không Chấn kêu, và để những người dân xung quanh sơ tán. Ừm tất nhiên là, tôi không biết hầm trú ẩn chống Không Chấn có thể chịu nổi không."

"Cái.....!?"

"Ồ thật bi kịch làm sao. Thành phố Tenguu ở thủ đô Tokyo bị tấn công bởi một cơn đại Không Chấn một lần nữa sau 30 năm. Hơn nữa, nó là một thảm họa cực lớn đến nổi phá tan hầm trú ẩn."

Ông vẫn tiếp tục nói như thể ông đang ở trong một vở kịch.

"Đỉnh điểm của sự thảm thương đó, Giám đốc Tập đoàn của chúng ta đang ở đó. Aah, thật đau lòng biết bao. Mất đi một thiên tài như cậu ta là một mất mát rất lớn của DEM. Nhưng, chúng ta không thể tiếp tục đau buồn thêm được. Hãy hoàn thành di nguyện của cậu ấy và cống hiến hết mình để đưa Tập đoàn DEM đến tầm cao mới."

Sau khi Murdoch kết thúc bài phát biểu, khuôn mặt của các thành viên hội đồng quản trị trở nên nhợt nhạt và nhìn Murdoch.

Nhưng-- dù có mất bao lâu đi chăng nữa, không một ai khẳng định rằng nó là một phương pháp cực kì vô nhân đạo.

Phần 2

".....Oou"

https://thuviensach.vn

Ngày 1 tháng 11. Shidou rất mệt mỏi.

Mặc dù cậu thoát được việc bị gọi lên đồn, nhưng sự quấy rầy của Natsumi vẫn tiếp diễn liên tục sau đó.

Vào một dịp khi ra ngoài đi shopping, ngay giữa giữa khu mua sắm, trang phục của Shidou bị biến thành một chiếc áo khoác da kiểu ăn chơi và bó sát khiến cho cậu trông giống như một tên đồi trụy, những người đi đường gần đó báo cảnh sát khi họ thấy những cô gái trẻ trở nên trần như nhộng khi chỉ cần ở quanh Shidou, còn lúc cậu trở về nhà, nhà cậu thì biến thành sex shop trang trí với đèn neon hồng. Nếu không có sự hỗ trợ của «Ratatoskr», có khi cậu đã vào trại không biết bao nhiêu lần.

"Shidou, cậu trông không khỏe chút nào, cậu có sao không?"

Tohka bứt rứt lén nhìn vẻ mặt Shidou. Khi cậu nhìn kĩ càng hơn, Tohka không phải người duy nhất, Yoshino, Yamai tỷ muội, Miku và cũng như Kotori nấp sau bóng tối của cây cột cũng hướng mắt đến Shidou.

Shidou lắc đầu để tránh làm cho mọi người lo lắng trước khi thở dài một tiếng.-- Mặc dù người đang trong thời gian khó khăn nhất là Tohka và cả nhóm vì cơ thể họ bị biến đổi, Shidou sẽ mất mặt nếu như cậu là người tỏ ra mệt mỏi lúc này.

"Aah, tớ ổn mà. Xin lỗi mọi người."

"Umu.....vậy sao! Thật tốt nếu cậu không sao."

Khi Shidou nói vậy, Tohka mỉm cười hài lòng trong tâm trạng nhẹ nhõm. Cậu phần nào hiểu được cảm giác của một người cha có con gái. Cô gật đầu pon pon.

Đúng là mấy trò quấy rối của Natsumi trở nên ngày một tồi tệ hơn nhưng mà, theo một góc độ khác, đây lại là một cơ hội.

https://thuviensach.vn

Ít nhất thì, trong lần Natsumi biến đổi trang phục của Shidou và những thứ xung quanh, cô ấy sẽ phải ở trong phạm vi hiệu lực của «Haniel». Đương nhiên, chỉ điểm ra nơi cô ấy ở thì rất khó vì cô có thể biến thành muôn hình vạn trạng nhưng nhờ thế, họ cuối cùng cũng có thể tìm ra được một đặc điểm từ việc phân tích Linh Lực diễn ra những ngày qua. Ngay lúc này, đội phân tích của «Ratatoskr» đứng đầu là Reine hiện đang đặt một mạng lưới quanh trung tâm là nhà Itsuka. Dường như họ có thể bắt được Natsumi sớm thôi.

Thay vì thế, điều mà Shidou cần phải cẩn thận ưu tiên là Natsumi có cảm thấy thích thú hoặc là có lẽ sẽ buồn chán việc trêu ghẹo Shidou rồi lại ẩn mình đi một nơi nào đó khác.

Như vậy--- Ngay tại thời điểm đó.XX

".....uh!"

Shidou nhìn thấy một điểm sáng lóe ở bên ngoài cửa sổ và há hốc miệng.

Đó là ánh sáng cậu đã thấy nhiều lần vài ngày qua-- dấu hiệu kích hoạt khả năng biến đổi của «Haniel».

Trong khoảnh khắc tiếp theo, bên trong nhà Itsuka trong tầm mắt của Shidou và cả nhóm Tohka, mỗi vật đều phát sáng lên và ngoại hình họ cũng thay đổi.

Sau đó vài giây.

"Cái....."

Sau khi nhìn ngoại hình của mọi người thay đổi hoàn toàn khác so với vài giây trước, Shidou mở trố mắt ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

Đó là bởi vì, trang phục của những cô bé trước mặt anh, đã biến thành quần áo bó giống như những cô gái thỏ với quần lưới.

Nhìn kĩ hơn thì, hình dạng đôi tai trên đầu và đuôi gắn trên phần dưới của bộ trang phục. Tohka là cún, Kotori là mèo, Yoshino là thỏ, chị em Yamai là khỉ, còn Miku là bò sữa.

Thậm chí ngay cả trong những hoàn cảnh thông thường đó đã là những bộ trang phục khêu gợi mà thêm vào đó nữa, cơ thể của họ đã bị biến thành trẻ con. Mùi tội phạm đậm đặc lan tỏa trong căn phòng.

Không những thế, đó không phải là tất cả.

Căn phòng quen thuộc của nhà Itsuka bị biến thành cái lồng khổng lồ của sở thú từ sức mạnh của «Haniel», xung quanh các cô gái. Đồng thời, Shidou lại mặc một bộ trang phục bóng bẩy thường xuất hiện trong manga, với tay cầm roi da.

Tự nhiên, những bức tường nhà đã bị dỡ bỏ và chúng hiển hiện ra trước khu hàng xóm bên cạnh. Trên đỉnh lồng, có một bảng hiệu 『Vườn thú này thuộc về mỗi mình tôi』 được lịch sự treo ở đó.

Giờ cậu trông như một tên dâm đãng không thể chối cãi.

"C-Cái gì thế này!"

"Aaaa....."

Những cô gái nhận ra vẻ ngoài của họ và mặt họ trở nên đỏ bừng ngay lập tức. Kaguya là người duy nhất gào lên bất mãn 「Chờ đã, sao ta lại là khỉ!?」. Có thể họ ngạc nhiên với ánh sáng đột ngột đó, mọi người từ khu láng giềng nhìn về phía cái 『Vườn thú này thuộc về mỗi mình tôi』 rồi bắt đầu nói xấu về điều gì đó và định gọi báo cho 110 nhưng, Shidou giả vờ không nhìn họ và đặt tay lên cái Incam trên tai.

https://thuviensach.vn

"Reine-san!"

⌈....Aah, tôi biết rồi-- Chúng tôi bắt được nó rồi. Dấu viết của Natsumi.⌋

"Thật hả!? Giờ cô ấy đang ở đâu vậy!?"

⌈Cô ta đang ở quanh khoảng 1 km từ nơi cậu đang đứng-- trong một tòa nhà đang xây dựng tại khu vực thị trấn.⌋

"1 km .....Cô ấy làm điều này từ xa vậy cơ à."

Shidou hướng mặt về phía cửa sổ (nơi mà cái cửa sổ đã từng ở đó), cậu nhìn thấy nơi phát ra ánh sáng và lẩm bẩm.

"Shidou."

Chắc hẳn đoán được lời đáp lại từ việc nhìn hành động của Shidou, Kotori nhìn Shidou một cách nghiêm túc và gật đầu.

"Aah.....đi thôi, mọi người!"

Shidou đánh đầu sang như thể để đáp lại điều đó.

.....nhìn vẻ ngoài kiểu gì đi nữa, cậu cũng cảm thấy cái cảnh này rất kì cục nhưng Shidou cố hết sức không để tâm đến điều đó.

Phần 3

"Fufu-- Haha.....ahahahahahah!"

Từ phía xa, Natsumi ôm bụng và bò lăn cười sau khi nhìn thấy Shidou trong hoảng loạn.

Cô là một cô gái đẹp với tầm tuổi đôi mươi và mặc bộ Linh Phục giống như một phù thủy. Cô có một gương mặt nhỏ và thân hình mảnh mai.

https://thuviensach.vn

Cô đang lăn lộn cùng bộ ngực đẹp đến nỗi người mẫu cũng khiếp đảm trong khi nước mắt trên khóe mắt cô cùng tiếng cười vang vọng. Natsumi đang trên đỉnh một tòa nhà thi công dở cách 1 km từ nhà Itsuka. Cô thích thú ngắm nhìn hành động của Shidou từ một chiếc ống nhòm khổng lồ mà cô biến ra từ một phần của khung sắt.

"Aah-, đáng yêu quá. Nhận lấy đi. Ta sẽ không tha thứ cho ngươi vì đã sống hạnh phúc sau khi làm bẽ mặt ta như thế đâu."

Sau khi nói vậy, ánh nhìn của Natsumi trở nên sắc nhọn.

Phải. Vài ngày trước, bí mật chưa từng bị hé lộ của Natsumi đã bị "bật mí" bởi chàng trai đó, Itsuka Shidou.

Cô khịt mũi và xoay Thiên Sứ hình chổi-- «Haniel» trên tay ngược lại.

"Được rồi ..... không biết nên biến đổi tiếp cái gì đây."

Sau khi Natsumi nhếch mép, cô cười nham hiểm. Trong đầu cô, bao nhiêu loại ý tưởng trào ra.

Cô muốn thứ gì đó sẽ làm cho tinh thần Shidou suy sụp càng nhiều càng tốt, và hoàn toàn hủy hoại đi địa vị xã hội của Shidou. Cô sẽ tiếp tục cho cậu đến khi cậu không thể bước đi dưới ánh mặt trời được nữa. Có thể thú vị khi xé tan áo Shidou khi cậu đi bốt cảnh sát, gán cậu tội danh quấy rối tình dục. Không, thay vì thế tại sao không là--

Lúc đó, trong khi đang nghĩ những điều tương tự như vậy với gương mặt rất nguy hiểm, Natsumi bất ngờ nhíu mày lại và ngẩng mặt lên.

".....! Có cái gì đó đang tiến lại gần thì phải .....?"

Đầu tiên là cô tưởng mình nhầm nhưng mà-- quả thật, ở đó có một thứ gì đó đang tiến lại Natsumi.

https://thuviensach.vn

"Đừng nói với là, Shidou đang tìm mình nhé .....?"

Natsumi tặc lưỡi. Đó cũng không phải điều không thể. Cô phần nào đoán ra có một tổ chức lớn hỗ trợ Shidou. Mặc dù, Shidou không nhắc cô, cô cũng không thể phủ nhận khả năng một mạng lưới đã được giăng quanh khu này.

"Ta rất xin lỗi nhưng, ta không thể để bị bắt lúc này được."

Cô lè lưỡi ra lêu lêu người đang đuổi theo cô vẫn còn lấp ló đằng xa rồi leo lên «Haniel».

"Fufufu, gặp lại sau nha."

Ton, cùng lúc cô dậm chân xuống đất, cơ thể Natsumi bay lên cùng với «Haniel». Natsumi nhìn ra xa trước khi, hạ thấp thế đứng của cô trên cây chổi và bay thẳng lên bầu trời với tốc độ cao.

Khung cảnh xung quanh hút về phía sau một cách chóng mặt. Một cảm giác sắc như dao cạo chạy xẹt qua người cô.

Dù cho họ đã biết vị trí của Natsumi, thật vô nghĩa trừ khi có người có thể bắt kịp cô. Natsumi tưởng tượng những người bạn của Shidou với dáng vẻ lúng túng và cười khẩy, kusu kusu.

"-- chà, ta nghĩ nơi này được đây."

Ai biết được đã bao lâu trôi qua sau khi cô bay đi. Chỉ để đề phòng, Natsumi bay loạn xạ trước khi hạ xuống một sườn đồi có người sinh sống.

Tuy nhiên, giờ ở đó có những mạng lưới đặt xung quanh Shidou, có thể là một dịp tốt để thay đổi phương pháp của cô một chút từ lúc này. Tuy nhiên, có rất nhiều cách. Thay vì biến đổi những thứ xung quanh Shidou. Natsumi có thể biến đổi chính cô và chơi khăm Shidou. Ví dụ như, cô biến

https://thuviensach.vn

thành một cô gái với quần áo bị xé toạc và nói ⌈K-kẻ kia đã làm đó.....!⌋ Sẽ là một phát bắn chí tử cho Shidou đây.

"Ahaha, nhưng mà, ta sẽ không để nó kết thúc như thế này đâu. Ta sẽ làm từ từ thôi--"

Bỗng. Natsumi cảm thấy một áp lực trực tiếp bóp nghẹt trái tim mình và nhảy lùi lại.

Ngay lát sau, nơi mà Natsumi vừa đứng bị nổ tung bằng một tia sáng và tạo ra một cái hố lớn trên mặt đất.

Không thể nhầm lẫn, đòn tấn công đó nhắm đến Natsumi.

"Cái .....!?"

-Ta bị bám đuôi ư .....? Với tốc độ đó sao!? Vẻ mặt cô vô cùng ngạc nhiên. Tuy nhiên, cô cười không với một chút sợ hãi nào. Cô không hề có ý phô ra sự bất an trước đối thủ.

".....Cái gì vậy, bạn của Shidou-kun sao, lời chào kích động nhỉ."

Cô nói vậy và nhếch mép khi ngước lên về phía kẻ tấn công kia.

Một bóng dáng đang bay nhìn Natsumi với ánh mắt lạnh tanh trong khi từ từ hạ xuống đất.

Đó là một cô gái mặc giáp bạc quanh người. Mái tóc vàng nhạt không thể quên được, đôi mắt xanh. Gương mặt cô ta giống búp bê nhưng, không hề có bầu khí phát ra từ một cô gái đáng yêu mà thay vì vậy lại là khí thế của một chiến binh mạnh mẽ.

"Tệ quá, ta không phải bạn của Itsuka Shidou."

https://thuviensach.vn

"Fuun.....? Vậy sao. Vậy là AST hả? Chậc, thế nào chẳng được. Có việc gì cần ta sao?"

"Vài thứ mà ngươi biết đấy."

Sau khi Natsumi nói vậy, cô gái ấy rút thanh gươm lớn trang bị sau lưng trong khi đáp lại.

"--«Witch». Ta sẽ săn ngươi."

Sau khi Ellen thông báo điều đó, Tinh Linh «Witch» đứng đối diện mở to mắt một lúc, trước khi đột ngột cười phá lên.

"Hee? Chà, vô ích thôi.-- Quan trọng hơn, ta không thích cái tên «Witch» đâu. Ngươi sẽ gọi ta là Natsumi chứ?"

«Witch»-- Natsumi nhún vai khi nói vậy. Đánh giá từ biểu hiện và cử chỉ của cô ấy, có thể cảm nhận được rằng cô ấy không thực sự thận trọng với Ellen. Có thể cô làm điều đó để che dấu sự bấn loạn của mình hoặc có lẽ cô thực sự nghĩ cô không thể thua được.-- Nếu là vế sau thì Ellen đã thực sự xem thường đối thủ. Ellen nhíu mày khó chịu.

"Ai mà biết được là nó có vô dụng hay không nếu không thử chứ?"

"Fuun....."

Natsumi chĩa cây chổi cô đang cầm về hướng Ellen sau khi nhếch mép nii. Điều này đã được ghi trong tài liệu. «Haniel», Thiên Sứ nắm giữ sức mạnh thay đổi hoàn toàn hình dạng mục tiêu của nó.

Đúng là một thứ năng lực khó chịu nhưng-- nó không thể so sánh với Ellen được. Như thể đối đầu, Ellen đứng lấy thế trong khi dương cao thanh gươm lazer «Caledfwlch» trên tay phải.

Ánh nhìn của Ellen và Natsumi đan vào nhau.

https://thuviensach.vn

-và, cứ như phụ họa, một vài Pháp Sư tiếp đất sau Ellen. Đó là nhóm Pháp Sư của DEM, đang đuổi theo Natsumi «Witch». Có lẽ họ vừa đuổi kịp Natsumi và Ellen.

Không, họ đi theo tín hiệu của Ellen, lý giải cách này hợp lý hơn. Nếu họ là những người duy nhất đuổi theo Natsumi, chắc hẳn họ đã mất dấu cô.

"Các cô đến muộn quá."

Sau khi Ellen nói vậy trong khi hướng mắt về phía Natsumi, tiếng thở hổn hển của những Pháp Sư có thể nghe thấy được từ phía sau.

"T-tôi rất xin lỗi, Ellen-sama.....!"

"Nhưng, chúng tôi không thể bắt kịp tốc độ ấy được ....."

Ellen thở dài vì biết thể nào họ cũng nói thế.

Với cô, những Pháp Sư của DEM được cho là có nhiều kinh nghiệm hơn so với các Pháp Sư khác. Nhưng thậm chí nếu vậy, họ vẫn thế này trong thực tế.

Sau khi trải qua việc huy động một nhóm trong thực tế, Ellen hoàn toàn nhận ra sự mất đi Takamiya Mana và Jessica Bayley là quá lớn.

".....vậy sao, giờ mình hiểu ý Ike là gì rồi."

Cô nói điều ấy với chính mình trong khi chạm tay trái lên vết sẹo lớn trên bụng. Thậm chí dù những người đó không thể độc lập đối đầu với Ellen được, nhưng ở mức độ thấp nhất chỉ có một người phù hợp để hỗ trợ Ellen và nó chắc chắn sẽ thay đổi tỉ lệ thành công của kế hoạch.

"Đội Trưởng, cô vừa nói gì sao .....?"

".....Không có gì đâu. Hãy tập trung vào trận chiến."

https://thuviensach.vn

【Haaaaaa.....!】

Sau khi Ellen nói vậy, những Pháp Sư rút vũ khí của họ ra ngay và nhìn Natsumi với ánh nhìn sắc nhọn.

Nhìn cảnh đó, tuy nhiên, Natsumi nhún vai chẳng hề sợ hãi.

"Eeh? Đừng nói với ta khởi nguồn của sự tự tin là từ cái này nhé? Ngươi nghĩ ngươi có thể thắng ta nếu các ngươi xông vào ta chỉ với số đông ư?"

Natsumi nói vậy để đe dọa họ. Ellen khẩy mép.

"Không. Đừng lo. Ta sẽ không để cho ngươi thất vọng đâu."

"Aah, vậy sao. Chậc, ta thực sự thì cũng chẳng quan tâm lắm đâu nhưng- neh!"

Trong khoảnh khắc- Natsumi vung «Haniel» mà cô đang cầm lên.

Cùng lúc với hành động đó, áp lực gió tràn ra và những ánh sáng Linh Lực tấn công Ellen và những Pháp Sư đứng sau.

"----"

Tuy nhiên, sau khi chép miệng trong khi đạp lên nền đất, Ellen bật Territory rồi nhảy lên trời. Những Pháp Sư đằng sau cũng vậy, tách ra để tránh đòn tấn công của Natsumi.

"Tại sao ngươi .....!"

Những Pháp Sư ở các phía bắn tên lửa về phía Natsumi. Những khối hình trụ chết chóc mang mana, để lại những vệt trắng xóa trên bầu trời và bay lại Natsumi.

https://thuviensach.vn

"Fufun."

Nhưng, thậm chí dù khi cơn mưa tên lửa với sức công phá khổng lồ sắp tiếp cận, nụ cười không một chút sợ hãi của Natsumi vẫn không hề biến mất. Ton, cô gõ đầu chổi xuống đất và cất tiếng nói chiếc những quả tên lửa đang đến gần.

"«Haniel»!"

Khi cô nói, đỉnh của «Haniel»-- mở ra và tấm gương xuất hiện trên đó tỏa ra một ánh sáng rất mạnh.

"Guh.....!?"

Họ ngay lập tức nhận ra nó không phải chỉ là kế che mắt. Lúc những quả tên lửa nhắm vào Natsumi chạm vào ánh sáng phát ra từ tấm gương của «Haniel», chúng biến thành vô vàn đồ ngọt như kẹo và chocolate.

"Cái---"

Cùng lúc với tiếng thất thần của nhóm Pháp Sư, những viên kẹo rơi xuống gần đó và nổ pon với một âm thanh vui nhộn. Một hương thơm ngọt ngào tỏa ra xung quanh.

"Ô kìa ô kìa, tặng kẹo cho ta hả? Ta rất hạnh phúc đó."

Kusu kusu, Natsumi cười khúc khích trước khi một lần nữa lại giơ «Haniel» lên.

"Chậc, ta phải đáp lại tất cả các ngươi mới được-- «Haniel»!"

Sau khi Natsumi hét lên, «Haniel» một lần nữa lòa lên và ánh sáng rực rỡ bao phủ khu vực đó.

".....?"

https://thuviensach.vn

Ellen hơi cau mày vì cái cảm giác kì lạ tấn công cơ thể của cô ấy. Không phải là cô đang cúi thấp mình xuống nhưng, cô cảm thấy tầm nhìn của cô thấp hơn một chút.

Cùng lúc đó, những tiếng la đến từ bên trái và bên phải của nhóm Pháp Sư đang dàn quân.

"U-uwahhh!?"

"C-Cái gì thế này .....!"

Cô đảo mắt nhìn quanh, xác nhận được một vài đứa trẻ là lạ ở đó.

Không-- không đúng. Khi nhìn cẩn thận hơn, Ellen phát hiện ra tất cả những đứa trẻ đó đều có đặc điểm của cấp dưới của cô. Dường như, họ đều bị biến thành ngoại hình trẻ con bởi năng lực của «Haniel».

Ellen hạ thấp tầm nhìn về phía tay phải đang cầm kiếm lazer.-- Nó vẫn bình thường nhưng mà, thay vì cánh tay trong trí nhớ của Ellen, cô xác thực lòng bàn tay đã nhỏ hơn nhiều. Cũng như những Pháp Sư khác, Ellen cũng biến thành trẻ con. Dường như bộ đồ cũng trở nên nhỏ theo cô nhưng, nhưng kích thước của CR-Unit vẫn giữ nguyên và vì thế mà rất mất thăng bằng.

"Ahahahahahahah! Thế thì đáng yêu hơn nhiều phải không?"

Natsumi ôm bụng lăn lộn trong khi cười lớn.

"Trận đấu vẫn chưa kết thúc đâu."

"Heee? Ngươi có thể làm gì ta với hình dạng nhỏ con đó chứ? Sao không về nhà và bị mẹ mắng nhỉ. Fufufufu."

"....."

https://thuviensach.vn

Ellen lặng lẽ nheo mắt cô lại. Cô tính toán trong đầu và tìm hiểu những phạm vi của mình. Cô xét qua cơ thể mình và xác nhận điều kiện của cô. Khối lượng cơ, mật độ xương, chức năng chuyển hóa trong cơ thể, hệ thần kinh và vô số thứ khác nữa, cô nắm lấy tất cả điều đó chỉ trong một lát. Vậy à, đúng là tất cả khả năng của ta bị hạ thấp đi. Có lẽ bởi vì sức mạnh cơ bắp kể cả để di chuyển lưỡi của cô cũng bị thụt lùi, thậm chí cô phát âm còn ngập ngừng. Đó đúng là một năng lực rất khó chịu.

Nhưng.

"-- Thế này là đủ rồi. Để giết ngươi đấy."

Sau khi nói với một giọng nói ngọng, Ellen nắm chặt lại tay cầm «Caledfwlch» và dậm đà từ trên không. Cô đến gần Natsumi chỉ trong tức khắc.

"Heh---?"

Lơ là cảnh giác, Natsumi hét lên cứng đờ trước đòn tấn công đột ngột của Ellen và mở trừng mắt.

Ellen không quan tâm và vung «Caledfwlch».

"Eh....., eh.....?"

Natsumi mở to mắt shock trong khi ú ớ trong cổ.

-Lúc này, cô không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Natsumi khóa sức mạnh đối thủ của cô lại với «Haniel» như bình thường.

Nhưng, một trong số họ, một người vung kiếm đến Natsumi mà không hề ngó ngàng gì đến bản thân.

https://thuviensach.vn

"Eh, Ah....."

Đầu cô hoảng loạn trước cái tình huống mà chưa bao giờ xảy ra trước đây.

Vâng. Lúc mà cô gái tên Ellen vung thanh kiếm ánh sáng đó, kaaaa, một cảm giác nóng bừng chạy từ ngực đến bụng cô-- và Natsumi ngã bật lại.

Bên trong ánh nhìn lờ mờ của mình, Natsumi từ từ đặt tay lên phần bụng bị chém--- một lượng máu đáng sợ đang chảy ra lòng bàn tay cô.

"Hii....."

Thời điểm mà Natsumi nhìn thấy điều đó, một nỗi đau cực kì, chưa từng xuất hiện ở đâu đó trong cảm giác thực tế của cô, chạy qua người cô.

-Đau. Đau. Đau. Đau. Đau. Đau. Đau. Đau. Đau. Đau. Đau. Đau quá .....!!!

"A-AAAAAAAAAAhhhhh.....!?"

Natsumi hét lên trước cái cảm giác đau đơn cùng cực mà cô chưa bao giờ cảm thấy cho đến tận bây giờ. Giống như một cái gai nhọn xuyên qua người cô. Bên trong ý thức mơ hồ của cô. Bên trong cái nhìn bồng bềnh ấy. Tuy nhiên, sự kích thích dữ dội liên tục tấn công không cho phép cô quên đi nó. Vòng địa ngục vẫn tiếp tục không ngừng.

"Không-thể nào .....chuyện, chuyện quái gì vậy ....."

Cú tấn công của Ellen bởi phát vung kiếm là nguyên nhân của một vết cắt rất sâu trên cơ thể Natsumi cùng với Linh Phục của cô. Mặc dù đã xác thực điều thực sự này trong trí não mình, Natsumi vẫn không tin vào điều gì đã xảy ra.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, sự thật không hề thay đổi dù Natsumi có chấp nhận nó hay không đi nữa. Ngã gục xuống, trong ánh mắt của Natsumi, Ellen cầm thanh gươm ánh sáng đang hiện lên trong sâu thẳm đôi mắt ấy.

"-- Vậy à, sức mạnh của ta đã giảm xuống đúng như ta đoán. Không thể nghĩ rằng ta sẽ đánh trượt những điểm chí tử trong khoảng cách gần như thế này."

Tức thời, cơ thể Ellen phát sáng lên-- và trở lại những năm tháng tuổi trưởng thành của cô.

Nhiều khả năng, khi Natsumi bị tổn hại, mục tiêu với sự ưu tiên yếu nhất sẽ biến trở lại hình dạng ban đầu. Thực tế thì, biến hình cơ thể của Natsumi vẫn được giữ nguyên.

"Oh, ta trở lại bình thường rồi."

Ellen mở bàn tay trái và nắm nó lại một lần nữa để cảm nhận lại cái cảm giác của cơ thể trước đây, rồi hạ mắt nhìn Natsumi lần nữa.

"Vậy thì, ta nên làm gì đây nhỉ. Cá nhân ta thì muốn bắt sống ngươi nhưng, giết ngươi và lấy đi viên Kết Tinh Tinh Linh cũng được đấy chứ nhỉ."

Ellen nói hết sức thờ ơ. Natsumi cố gắng từ cổ họng trong sự tuyệt vọng.

" .....Cứ....u ..... tôi ....., tôi không ..... muốn .... chết--"

"Ta cũng không ngại nhưng, ta nghĩ lựa chọn đó còn tăng nỗi đau của ngươi lên nữa thôi."

https://thuviensach.vn

Cùng lúc Ellen nói điều đó, những Pháp Sư khác biến đổi lại hình dạng ban đầu giống như Ellen, hợp nhóm lại cùng nhau.

"Đội Trưởng. Chúng ta nên làm gì đây?"

"Hãy bắt sống cô ta trở về. Tôi nghĩ cô ta sẽ không hung hăng với vết thương đó nhưng--"

Ellen một lần nữa nắm chặt lại đốc kiếm trong khi nói.

"Có vẻ cô ta có một năng lực khó chịu, hãy chặt tay chân cô ta để đề phòng."

"-Hii.....!?"

Há hốc miệng, Natsumi nhúc nhích tay chân như thể để trốn thoát khỏi Ellen. Nhưng, cô không thể dung bất cứ sức lực nào mà cô muốn.

Ellen chậm rãi nhấc kiếm lên và--

"Nó sẽ kết thúc sớm thôi. Làm ơn đừng chết giữa chừng."

Ellen nói một cách không hề bận tâm và vung kiếm của cô.

"------!!"

Cô nhắm chặt mắt mình lại theo phản xạ và cắn răng lại thật chặt để chịu đựng nỗi đau sẽ ngay lập tức tấn công cô.

Tay phải? Tay trái? Chân phải? Hoặc có lẽ là chân trái .....? Cơn đau vẫn chưa đến. Thậm chí dù khi cô mở mắt ra để xác nhận nó, thậm chí cô vẫn có thể sợ hãi nhúc nhích những ngón tay. Nhưng----

"Cái....."

Natsumi nghe thấy giọng shock nhẹ của Ellen và cô rụt rè mở mắt ra.

https://thuviensach.vn

"Eh.....?"

Sau đó giọng cô chết lặng đi với cảnh bất ngờ đấy.

Có một cô bé nhỏ nhắn đứng trước cô. Cô bé mặc bộ Linh Phục sáng nhạt, đang cầm một thanh kiếm lớn ngang bằng cô, và bảo vệ Natsumi trước đòn tấn công của Ellen.

Cô lập tức nhận ra mình quen thuộc với ngoại hình của cô bé này-- Yatogami Tohka. Cô gái bị biến thành trẻ con vì Natsumi.

"Haaaaa!"

Thanh kiếm lớn của Tohka vung cùng với một tiếng hét đầy nghị lực. Ellen không kháng lại nhưng thay vì thế, cô ta nhảy ngược lại giữ khoảng cách.

Tohka không hề buông lỏng phòng thủ và nhìn chằm chằm Ellen trong khi cất tiếng nói.

"Cô có sao không!?"

"T-Tại sao cô lại..... ở đây....."

Khi Natsumi nói điều đó, có rất nhiều thay đổi xảy ra ở xung quanh cùng lúc với hành động của cô ấy.

Cùng lúc đó cô nghe thấy một bản hùng ca, nhiệt độ xung quanh đột ngột giảm xuống và nước trong bầu không khí đóng băng trong khi phát ra tiếng kêu tanh tách. Cây, nền đất xung quanh và bức tường phòng hộ vô hình của các Pháp Sư, bắt đầu bị một làn sương mỏng bao quanh.

"Guh.....!?"

"Territory đang bị đóng băng .....!?"

https://thuviensach.vn

"Nguy hiểm đấy! Sau khi dừng Territory, tái kích hoạt nó và bay lên bầu trời ngay!"

Những Pháp Sư ngưng Territory vì nó đang bắt đầu đóng băng và định kích hoạt lại nó ngay lập tức.

"Kukuku! Đó là một chiến lược tốt đấy! Chà, với tình huống bình thường thì làm vậy thôi!"

"Đen đủi. Tuy nhiên, đó là cách tệ hại nhất lúc này khi chúng ta đến đấy."

Trong tức khắc, nhanh hơn các Pháp Sư kích hoạt lại Territory của họ, những tiếng nói ấy có thể được nghe thấy và một cơn bão xuất hiện ở gần đó, thổi văng những Pháp Sư đã mất lớp phòng thủ.

"Uuwah!?"

"Kukakakak! Chậm quá! Quá chậm!"

"Khinh bỉ. Thật đáng thương làm sao."

Bật ra tiếng cười thỏa mãn và một giọng điệu bằng bằng, cặp song sinh hạ xuống đất. Họ là Yamai tỷ muội. Những cô gãi này cũng là những người bị biến thành trẻ con vì năng lực của Natsumi.

".....!?"

Đầu của Natsumi lúc này đang rối tung như tơ vò lên.

Mình không hiểu. Tại sao-- những cô gái chịu đựng những điều mà Natsumi gây ra lại cố gắng cứu cô.

"Natsumi!"

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, ý nghĩ của Natsumi bị ngắt quãng trong tức khắc khi cô đột ngột bị gọi.

Itsuka Shidou xuất hiện từ sau và quỳ gối xuống bên cạnh Natsumi.

"Máu.....! Natsumi! Cô có sao không!"

".....Shi-dou.....kun.....?"

-Tại sao ngươi cũng ở đây.

Cuối cùng thì cô cũng không nói hết điều đó. Có lẽ vì đã mất quá nhiều máu, cô không thể dồn sức vào cơ thể mình nữa.

"Kuh....., tôi sẽ nhờ chữa trị cho cô nhanh thôi.....!"

"-- Ngươi nghĩ ta sẽ để cho ngươi đi à?"

Ellen là người ngắt lời của Shidou. Cô là người duy nhất trong đội Pháp Sư không bị thổi bay bởi gió của chị em Yamai và vẫn giữ nguyên được vị trí. Dường như cô có thể ngăn mình đóng băng bằng cách tăng mật độ Linh Lực của mình.

"«Princess», «Berserk», khí lạnh chắc hẳn là của «Hermit», ta thấy rồi. Và bài hát này-- có vẻ «Diva» đang trốn ở đâu đó. Ta hiểu rồi, mặc dù có thể là đòn tấn công bất ngờ, dường như đây là lý do tại sao sức mạnh của «Princess» khi bị giảm xuống lại có thể đấu lại với ta."

Ellen nheo mắt lại khi nói vậy.

"Có 6 Tinh Linh, 5 là dạng trẻ con, và người còn lại bị thương nặng .....Westcoss bảo ta đã được bảo phải xem xét kĩ mọi thứ nhưng mà, đó sẽ là một câu chuyện khác nếu như có quá nhiều cơ hội thế này."

https://thuviensach.vn

Ellen lại giơ thanh kiếm của cô lên. Shidou nói khi nhìn cô ta với ánh mắt đầy lo lắng.

".....Thực sự không sao chứ, Ellen-san. Đồng đội của cô đã bị loại khỏi vòng chiến. Cô đang bị áp đảo đấy."

"Không cần phải lo cho ta. Ngay từ đầu, ta đã chẳng đếm xỉa gì đến họ rồi."

Mồ hôi đổ dài trên má Shidou từ lời nói của Ellen.

Thực tế từ quan điểm của Natsumi, sự mạnh hơn của Ellen là rõ ràng. Dù Shidou có số đông hơn cô ta đi nữa, sức mạnh của Ellen đã rất bất thường.

Tuy nhiên, Shidou cắn chặt môi rồi rung họng hét lên.

"Vậy sao. Thế thì tôi sẽ sử dụng số lượng đông mà không cần đến sự quan tâm của cô-- Miku!"

Như thể để đáp lại lời Shidou, giai điệu vang lên trong không gian thay đổi.

Bài hát trước giống như một khúc quân hành để khuyến khích thêm cho sức mạnh còn bài hát lên này có giai điệu thanh nhã và êm dịu. Bài hát có một sự lôi cuốn bí ẩn như thể những nốt nhạc đi sâu vào trong tim.

"Dù ngươi có làm gì cũng vô ích thôi. Những thứ như vậy không có tác dụng với ta đâu--"

"Ahh, nó chắc chắn là không hiệu quả. Nhưng với các cô thì..."

"Ngươi nói gì?"

https://thuviensach.vn

Thời điểm Ellen nhướng mày nghi ngờ, những Pháp Sư bị thổi bay đi khắp nơi tỉnh dậy trong một tư thế rất lạ như thể họ là những con rối, và bắt đầu bao vây Ellen.

"Tsk--"

Cô tặc lưỡi bực bội rồi bước lên một cách vững chắc với một chân của cô. Một bức tường vô hình xung quanh Ellen mở rộng và chặn đứng những Pháp Sư đang tiếp cận cô như zombie.

Nhưng, có vẻ điều đó nằm trong dự đoán của Shidou và cậu đặt tay lên tai.

"---Ngay lúc này! Kotori! Việc rút lui trông cậy cả vào em đấy!"

Khoảnh khắc Shidou nói vậy, Natsumi cảm thấy một cảm giác khác lạ bao trùm lên xung quanh cơ thể mình.

"C-Cái....."

"Vết thương của cô có thể sẽ đau nhưng, làm ơn hãy chịu đựng nó.....!"

"Eh--"

Trong khi nghe giọng nói của Shidou, Natsumi cảm thấy một lực kéo trên cơ thể rồi cảm giác trên cơ thể biến hình của mình trở lại bình thường-sau đó cô ngất đi.

Phần 4

".....!?"

Bên trong phòng khách, Origami nhíu mày trước cái cảm giác đột ngột tấn công cơ thể cô.

https://thuviensach.vn

Khi nhận thấy cơ thể mình phát lên một ánh sáng nhợt nhạt mà không cô không hề để ý, chiều cao của cô tăng lên từ từ nhưng chắc chắn cao hơn và cô trở lại ngoại hình trước đây, trước khi bị biến thành trẻ con bởi Tinh Linh Natsumi.

"Đây là ....."

Để xác định lại cảm giác cơ thể mình, cô thử nắm tay mình lại thật chặt và xoay vai. Nó rất bình thường, không có gì bất thường. Dường như cô đã thực sự trở lại bình thường.

".....Chuyện gì đã xảy ra vậy?"

Chuyện gì có thể đã xảy ra? Có phải Natsumi đã chán chơi trò chơi này? Hoặc có lẽ Shidou đã tìm ra Natsumi và thuyết phục cô ta thành công, hoặc AST đã tiêu diệt Natsumi-- cô nghĩ ra một vài lý do nhưng, dù đó có là gì đi nữa, không có nhầm lẫn vì đây là tin tốt. Origami đứng lên khỏi ghế.

"Kuh....."

Có lẽ tác dụng của cơ thể cô quay trở lại quá đột ngột, giống như chóng mặt vì đứng lên quá nhanh, đầu cô trở nên choáng váng. Cô đặt tay lên bàn đỡ người.

Nhưng, cơn chóng mặt đó dịu xuống sau vài giây. Cô nhẹ nhàng ấn tay lên trán trong khi đứng dậy một lần nữa.

Trước tiên, là xác định tất cả sự thật. Cần thiết đến gặp Shidou và nghe về chuyện gì đã xảy ra. Cũng vậy, chắc chắn tốt hơn để xác nhận nếu những Tinh Linh cũng trở lại bình thường chưa, bắt đầu với Yatogami Tohka. Nếu họ vẫn là trẻ con vậy thì, sẽ không có điều phiền toái chen vào tình yêu của Origami và Shidou.

https://thuviensach.vn

Cũng vậy nữa, đây là một dịp tốt để gặp đơn vị AST ở Tenguu. Ngay lúc này, vì Origami vẫn đang chờ đợi cho sự trừng phạt của cô vì cô đã coi thường luật lệ lần trước, cô không thể tham gia vào nhiệm vụ nhưng, cô có thể nghe được tình hình của đội cô từ bạn đồng nghiệp Mikie của cô ấy và thợ cơ khí Mildred. Sau khi đặt ra một kế hoạch cho lúc này, cô kéo cổ áo chiếc áo cô đang mặc. Bởi vì cơ thể cô trở lại bình thường trong khi cô vẫn đang mặc đồ cho trẻ con, kích cỡ hiển nhiên không vừa với cô ấy.

Cô đi thẳng vào phòng và chọn một bộ trang phục ngẫu nhiên từ tủ đồ. Origami nhanh chóng hoàn thành việc thay đồ và đi thẳng đến trước cửa ra vào. Nhưng ---- Origami nhíu mày lại ngay lúc đó.

Lý do rất đơn giản. Bên ngoài lối vào, cô cảm thấy sự hiện diện của một người nào đó.

Nhà của Origami có chế độ tự động khóa được cài đặt ở lối vào và trừ khi chủ nhà cho phép, mọi người không thể tự vào đó được. Thật khó để nghĩ đây là dịch vụ giao hàng tận nhà hay quảng cáo đột ngột. Điều đó có nghĩa là--

"....."

Sau khi Origami nấp người sau bức tường mà không hề nói gì, cô chú ý đến lối vào trước cửa trong khi rút ra một khẩu súng tự động nhỏ từ bao da đeo ở chân.

Không lâu sau đó, kachari, một âm thanh phát lên và cánh cửa bung ra, một vài người đàn ông sau đó xông vào phòng. Nhưng, lúc đó, dây được đặt sẵn ở cửa được kéo ra và hơi cay liên tục xịt vào những người đàn ông.

"Guwah!?"

"Cái gì .....đây...!?"

https://thuviensach.vn

Những kẻ đột nhập sẽ không bao giờ đoán ra rằng một căn hộ bình thường lại thiết lập bẫy phòng kẻ thâm nhập. Những người đàn ông cất lời hoang mang.

Origami nhíu mày cô lại gần nhau. Có nhiều người hơn cô dự đoán. Thậm chí nếu cô đánh lại họ, ăn được họ chắc hẳn cũng không dễ.

Sau khi quyết định trong tức khắc, Origami băng qua căn phòng và nhảy thoát ra khỏi cửa sổ.

Nghĩ rằng điều này có thể xảy ra, cô đã cài đặt (Hoàn tất bí mật trước chủ nhà) một dàn giáo trên tường nhà.

"Cô ta tẩu thoát bằng cửa sổ kìa!"

"Đuổi theo cô ta!"

Giọng nói của nhóm những người đàn ông có thể được nghe thấy từ phía sau. Cô không nên trụ lại đây lâu hơn nữa. Origami lấy đôi giày cô giấu trong góc nhà, nhanh chóng đi nó vào và chạy thẳng vào thành phố.

"Họ là ....."

Họ có thể là ai cơ chứ? Trong khi tẩu thoát, Origami khẽ lẩm bẩm và cố gắng lục tìm những lý do ở trong đầu cô. Nhưng, cô không thể nghĩ ra được bất kì vị khách bạo lực nào lại bất ngờ đến xâm nhập nhà cô.

Sau khi nghĩ điều đó, điện thoại trong túi cô bắt đầu rung lên.

Dho tay vào tìm kiếm điện thoại trong túi rồi lấy nó ra trong khi chú ý đến việc duy trì tốc độ của mình, cô nhận ra cái tên 『Kusakabe Ryouko』 hiển thị trên màn hình. Đó là tên của đội trưởng AST của Origami.

Sau đó ấn nút nghe cuộc gọi và đặt điện thoại lên tai, cô có thể nghe thấy giọng nói thân quen ngay lập tức.

https://thuviensach.vn

⌈Xin chào, em có ở đó không, Origami?⌋

"Vâng?"

Khi Origami trả lời lại cô ấy trong khi vẫn đang chạy, Ryouko thở hắt như thể đang đã đoán ra tình thế của Origami.

⌈Origami, đừng nói với chị là em đang chạy đấy nhé?⌋

".....Sao chị lại biết được vậy"

Khi Origami hỏi một cách ngắn gọn, Ryouko im lặng một lúc trước khi tiếp tục câu nói của cô một cách khó khăn.

⌈Bình tĩnh lại và nghe chị này. Hình phạt cho em đã được quyết định.⌋

".....Uh."

Origami kinh ngạc trước lời nói ảm đạm của Ryouko.

Nhưng, Origami hiểu được mọi điều từ câu đó. Những người đàn ông đột nhập lúc này, là những đặc vụ được cử đến để bắt Origami. Cô nghe nói rằng mục tiêu sẽ bị bắt ngay trước khi hình phạt được công bố để họ không thể chống cự lại.

Tháng trước, Origami sử dụng bộ giáp hủy diệt bị cấm, «White Licorice», để bảo vệ Shidou và tấn công đơn vị bạn, đội DEM. Cho đến khi vấn đề xong xuôi, cô bị cấm tham gia vào bất kì nhiệm vụ nào của AST.

Nhưng vấn đề đó là cơ bản của DEM và có một vài cấp bậc phía trên đã đưa ra ý kiến thông cảm cho Origami. Vậy thì tại sao lại--

Như thể cô đoán được ý nghĩ của Origami, Ryouko tiếp lời.

https://thuviensach.vn

⌈.....Vấn đề này đã được quyết định là sẽ bỏ qua như một trường hợp đặc biệt vì nhiều ý kiến của số đông mọi người. Nhưng, giờ em lại đang bị trừng phạt-- chắc chắn rằng có thế lực nào đó can thiệp.⌋

".....DEM."

⌈.....⌋

Ryouko không trả lời lại--- sự im lặng đó đã xác nhận điều này.

⌈.....Dù sao thì. chị đang cố gắng đàm phán với cấp trên ngay bây giờ. Ngay lúc này--⌋

"Tìm thấy cô ta rồi! Ở đây này!"

Vào lúc đó, một người đàn ông trên đường xuất hiện ở trước mặt cô ấy, và chặn đường của Origami. Thật khó để nghĩ rằng hắn ta đã tới đây trước cô. Có nhiều khả năng, có một nhóm khác đã ở đây từ đầu.

"....."

Cô bước vào một con đường con vì cô không còn lựa chọn nào khác nhưng -- Đó là đường cùng. Cô lập tức quay lưng vào tường và bị dồn vào chân tường

"Chắc chắn cô đã gây ra cho chúng tôi không ít rắc rối, thượng sĩ Tobiichi. Hình phạt của cô đã được quyết định. Chúng tôi sẽ đưa cô theo."

Người đàn ông dẫn đầu bước ra, và nói điều đó với Origami trong khi nhìn chằm chằm cô. Origami không trả lời lại ông ta mà đảo mắt nhìn xung quanh. Trước, sau, trái, phải ....Tuy nhiên, cô không thể tìm ra bất kì lối thoát nào trước số đông người này.

Có lẽ đã đoán ra điều đó, ông ta chép miệng.

https://thuviensach.vn

"Vô dụng thôi. Quỳ xuống đi."

"Kuh....."

Sau khi Origami lườm người đàn ông đó bực bội, chiếc điện thoại cô cầm đột ngột rung lên. Đó là một cuộc gọi đến. Dường như, khi chạy khỏi nhóm đàn ông lúc này, cô vô tình cắt cuộc gọi. Có thể là Ryouko gọi lại cô.

Có lẽ, cô sẽ có thể nhận được thông tin mới. Origami nhìn chằm chằm những người đàn ông mà không hề lơ là phòng thủ, trong khi dò tay lên nút gọi mà không hề nhìn vào màn hình và ấn nó trước khi đưa nó lên tai.

Nhưng.

⌈--Xin chào? Nếu tôi không nhầm thì đây là điện thoại của thượng sĩ Origami đúng không?⌋

Điều mà cô nghe thấy là một giọng nói bất ngờ.

".....Ellen Mathers.....?"

Origami thốt ra cái tên đó trong khi nhíu mày lại. Ellen. Pháp Sư Tập đoàn DEM.

Sau khi nghe cái tên đó, những người đàn ông lặng lẽ nhíu mày.

"Cô muốn gì?"

⌈Làm ơn đừng khó chịu như vậy. Thượng sĩ Origami.⌋

Có lẽ cô cảm thấy một chút đanh giọng trong lời của Origami, vậy nên Ellen nói điều đó.

Nhưng, ngay lúc này, Origami sắp mất hết quyền hạn của cô bởi tay DEM. Không có bất kì sự thù địch nào với cô ta là điều không thể.

https://thuviensach.vn

Thậm chí trước đó, chỉ một vài ngày trước, Origami gần đây đã đọ kiếm với Ellen tại tòa nhà trụ sở của DEM. Mặc dù sự khác biệt về sức mạnh đã quá rõ ràng-- nhưng Origami cũng đánh một cú trúng Ellen. Ít nhất, không đời nào cô ấy sẽ có bất kì một ý tốt nào về Origami cả.

Tuy nhiên, Ellen không hề biểu lộ ra bất kì thái độ thù địch nào trước Origami và tiếp tục nói với một giọng điệu tập trung.

⌈Tôi sẽ thẳng thắng với cô-- Thượng sĩ Origami. Cô sẽ làm việc dưới trướng tôi chứ?⌋

".....Ý cô là gì?"

Origami nhướng mày lên ngờ vực trước lời nói không thể nghĩ tới đó.

⌈Giống như cái tôi nói đó. Cô sẽ tham gia vào đội thi hành thứ 2 của DEM chứ? Tôi hứa cô sẽ được đối đãi tốt hơn-- hơn bất cứ điều gì trước đây trong nhiều cách.⌋

"--- Tôi không có định định tiếp tay tổ chức sẽ hãm hại Shidou đâu."

⌈Nếu vậy, xin đừng lo lắng. Về phía Itsuka Shidou. Chúng tôi sẽ không có ý định lên kế hoạch chủ động tấn công cậu ta.⌋

".....Cô nghĩ là tôi sẽ tin cô sao?"

Khi Origami nói vậy, Ellen thở dài.

⌈Được rồi. Thật đáng tiếc làm sao. Nhưng, điều đó thực sự không sao chứ? Dường như, cô đang đứng trong một tình trạng khó khăn. Nếu cô bị bắt bây giờ, có nghĩa là cô sẽ mất đi sức mạnh để chống lại các Tinh Linh mãi mãi.⌋

".....!"

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Origami đanh lại từ lời nói của Ellen-- cô ta hiểu tình thế hiện giờ của Origami.

Mọi thứ được kết nối lại với nhau trong chốc lát. Lý do tại sao hình phạt của Origami được quyết định là vì DEM đã can thiệp.

".....Cô không có bất kì oán giận gì trước tôi vì bị tôi đả thương chứ?"

⌈Tôi sẽ không nói là không có. Nhưng mong muốn có một cấp dưới hữu ích đã chiến thắng chống lại điều đó lúc này.-- Và người đó đủ mạnh để đánh trúng một cú lên người tôi.⌋

"....."

Đương nhiên, biểu hiện của Origami không thể gửi qua phía bên kia của người nhận cuộc gọi nhưng, Ellen tiếp tục nói như thể cô thấy đã thấy được phản ứng của Origami.

⌈Bên trong Tập đoàn DEM, có rất nhiều CR-Unit mạnh mẽ mà không một quốc gia nào sánh bằng-- không phải cô muốn xóa báo thù cho cha mẹ cô sao?⌋

".....uh"

Dường như, quá khứ của Origami đã bị khám phá. Origami thở hắt một cách khó chịu.

Nhưng, những lời Ellen nói tiếp theo đã làm Origami phải ngừng lại.

⌈-5 năm trước, một ngọn lửa khổng lồ đã tấn công thị trấn Tenguu Nankou. Vào thời điểm đó, có một vài Tinh Linh đã được phát hiện ngay ở đó. Đương nhiên, đó là thông tin tuyệt mật hàng đầu của DEM nhưng-- nếu

https://thuviensach.vn

cô trở thành Pháp Sư của đội thi hành thứ 2, tôi sẽ không phiền để hé lộ nó cho cô đâu.⌋

"Cái---"

Cô mở to mắt và há hốc miệng.

Một vài Tinh Linh. Những từ đó hỗ trợ cho khẳng định của Shidou.

Em gái của Shidou- «Efreet» Itsuka Kotori. Origami đã đuổi theo Hỏa Tinh Linh đó để phục thù cho cha mẹ cô.

Nhưng, Shidou nói đó là một Tinh Linh khác tồn tại trong lần đó-- và nói rằng Kotori không phải mục tiêu để trả thù cho bố mẹ cô. Ngay lúc đó, như thể phụ họa theo, người đàn ông đứng trước cô, nói lên một giọng nói khó chịu.

"Cô đang nói cái gì vậy!? Đừng bận tâm nữa, bắt lấy cô ta!"

Nghe lời của thủ lĩnh, nhóm người đàn ông tiến lại gần và bao quanh Origami.

"Kuh--"

⌈---Nào. Sao hả? Tobiichi Origami.⌋

"....."

Sau một vài giây im lặng-- Origami nói lên kết luận của cô.

"-- Tôi hiểu rồi. Hãy cho tôi sức mạnh."

Và lúc đó.

"Guh.....!?"

https://thuviensach.vn

"Kuh, ah---"

Nhóm người đàn ông đang tiến lại Origami để bắt cô, tất cả rên lên đau đớn cùng lúc trước khi ngã gục xuống đất.

"Đây là ....."

Khi Origami nhướn mày lên, một cô gái Bắc Âu tóc vàng đang giữ chiếc điện thoại trên tai cô ấy chậm rãi bước từ phía sau nhóm những người đàn ông đã ngã xuống.

Sau đó cô ta đưa tay ra trước Origami.

『---Chào mừng, đến với Tập đoàn DEM.』

Từ thẳng trước mặt và điện thoại cô.

Giọng nói của Ellen Mathers rung lên trong màng nhĩ của Origami.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Biến Đổi - Make-Up (Trang Điểm)

Phần 1

"--Anh nghe nói là Natsumi tỉnh dậy rồi!?"

Cánh cửa mở ra và Shidou cất tiếng nói.

Đây là một góc của cơ sở dưới lòng đất trong thành phố thuộc sở hữu của «Ratatoskr». Bên trong căn phòng, được làm giống như phòng điều khiển của «Franxinus», có rất nhiều thiết bị đo và màn hình lớn được cài đặt ở trong đó.

"Aah, nhanh thật đấy, anh Shidou."

Như thể để đáp lại giọng nói của Shidou, chiếc ghế được đặt ở trung tâm căn phòng quay lại và cô gái ngồi trên ghế đối diện mặt anh-- đó là Kotori. Khi Natsumi bị ngất đi, năng lực biến đổi của «Haniel»được giải trừ và Kotori trở lại ngoại hình giống như trong trí nhớ của Shidou.

Không- Nếu phải nói cụ thể hơn, có một chút khác biệt. Shidou nghiêng đầu bối rối.

"Hn .....? Kotori này, chuyện gì với khuôn mặt em vậy?"

Khi nhìn kĩ hơn, cậu thấy một đường đỏ nhạt trên khuôn mặt Kotori. Giống như cô bé bị cào bởi mèo.

https://thuviensach.vn

Ah....., Kotori gãi má, trước khi nói 「.....à này, Shidou, anh hãy cẩn thận nhé.」.

"Không, trước cái..... sao cũng được, quan trọng hơn là Natsumi đâu rồi? Cô ấy tỉnh dậy rồi đúng không?"

"Vâng, đi theo em.-- ở đây này."

Shidou rời căn phòng trong khi bị thúc giục bởi Kotori. Kaka, những bước chân vang lên đều đều trong hành lang lớn hơn của «Franxinus».

Đây là lần đầu tiên cậu tới đây nhưng mà, nhưng mà hạ tầng đây giống nơi cậu đã sử dụng trong lần cậu chỉ ra danh tính của Natsumi vài ngày trước. Dường như «Ratatoskr» có một số nơi như thế này để chuẩn bị cho những tình huống khác nhau.

Vài hôm trước, sau khi Kotori và các cô gái mang Natsumi đi với «Franxinus», cô ấy đã ngay lập tức được chuyển đến nơi này để trải qua kiểm tra và điều trị. Thật khó để nói vết thương mà cô nhân được từ Ellen là nhẹ theo bất kì mức nào, may mắn thay nó không đe dọa đến tính mạng.

"-- Đó là vấn đề với Ellen và chúng ta thực sự muốn giữ cô ta ở «Franxinus» nhưng ..... không đời nào chúng ta lại có thể để một Tinh Linh chưa bị phong ấn ở đó được."

Trong khi bước đi qua hành lang, Kotori vừa nói vừa liếc nhìn Shidou.

Đó chỉ là bình thường. Nếu một Tinh Linh có đầy đủ sức mạnh giở trò phá phách ở bên trong, dù cho khu vực cách li có tốt đến đâu đi nữa, nó sẽ không kéo dài đến nổi một giây.

"Ở đây."

https://thuviensach.vn

Kotori đột ngột dừng lại. Ngay trước họ, cậu thấy một cánh cửa vững chắc ở đó.

Sau đó Kotori nhấn số trên bảng số được cài đặt ở bên cạnh cánh cửa với những động tác quen thuộc rồi đặt tay cô lên đó. Một giai điệu nhịp nhàng phát lên và cánh cửa mở ra.

"Vào đi, Shidou."

"Aah....."

Kotori thúc giục, Shidou bước vào trong.

Có một không gian rất rộng đằng sau cánh cửa. Một vài loại máy móc được xếp bên trong đó, và chính giữa là một tấm kính vững chắc chia căn phòng ra có thể được thấy ở đó. Tương tự với phòng cách li của Kotori khi cô có lại sức mạnh của mình ở trong «Franxinus».

Ở trên giường bên trong, có một cô gái ngồi đó với gương mặt nhăn nhó khó chịu và đang chơi với một con búp bê.

".....Natsumi"

Shidou lặng lẽ gọi tên cô.

Đầu cô chìm trong mái tóc tổ chim, và một làn da trắng bạch không khỏe mạnh. Lưng cô hơi gù xuống và tay chân cô mảnh khảnh như cành cây.

Cô gái ấy ngồi trên giường trong khi đang mặc chiếc áo của bệnh nhân. Trong một lúc, Shidou nhìn Natsumi cảm tưởng như một bệnh nhân mắc trọng bệnh và chỉ còn rất ít thời gian còn lại để sống.

Trông cô ấy như vậy, nhưng đồng thời cũng không giống như Tinh Linh Natsumi mà Shidou mà các cô gái đã cứu hôm qua. Nhưng, Shidou

https://thuviensach.vn

biết điều này. Ngoại hình cậu nhìn thấy qua tấm kính đó là hình dạng thật của Natsumi.

"---Em nghĩ là anh biết cái này nhưng."

Kotori di chuyển cái kẹo mút trong miệng khi nói

"Xin hãy thận trọng. Dường như cô ấy không tạm thời không thể sử dụng Thiên Sứ của cô ấy bởi vì lượng sát thương nhận từ Ellen nhưng, đối tượng vẫn là một Tinh Linh. Hơn nữa, ở thời điểm hiện tại cảm xúc của cô ấy với anh lúc này là cực điểm tồi tệ đấy."

"Aah .....nhưng mà, mọi chuyện sẽ chẳng tiến triển hơn nếu như anh không nói chuyện phải không?"

"Như anh nói đấy. Nếu như Natsumi không mở lòng với anh, sẽ không thể phong ấn sức mạnh của Natsumi. Em sẽ không đòi hỏi anh tán đổ cô ấy, nhưng hãy cố tạo vài điểm tốt. Đó là bởi vì đây là một cơ hội lớn."

"Cơ hội lớn?"

Khi Shidou hỏi trong sự băn khoăn, Kotori nhún vai.

"Chẳng phải rõ ràng sao? Cô ấy đang bị thương nặng và không thể sử dụng năng lực của cô ấy một cách thoải mái. Hơn nữa, giờ cô ấy đang bị giam lỏng ở nơi mà bản thân cũng không biết. Thậm chí nếu như cô ấy giả vờ dũng cảm, ít nhất cô ấy sẽ cảm thấy một chút sợ hãi. Nếu Shidou tận dụng được điều đó vậy thì khả năng mức điểm tình cảm của cô ấy sẽ cao hơn lên."

"Anh băn khoăn nếu mọi việc có tiến triển tốt như vậy không.....anh sẽ thận trọng."

https://thuviensach.vn

"Hừm vâng. Nhưng, theo dự kiến, anh là người hùng mà xả thân để cứu Natsumi. Cô ấy chắc chắn sẽ không phải người sắt đá đến thế đâu."

"Sẽ thật tốt nếu vậy."

Sau khi nhẹ nhàng điều hòa nhịp thở, Shidou nói với Kotori ⌈Anh vào trong đây⌋ và đặt tay cậu lên lối vào của căn phòng được ngăn cách bởi tấm kính.

Cậu chậm rãi mở cánh cửa và bước vào bên trong. Bức tường trong suốt nhìn thấy từ bên ngoài, nó trông như một màu trắng bình thường từ phía bên trong. Ngoài chiếc giường, có những chiếc tủ và một chiếc bàn đặt trong phòng. Tiện thể, còn có những trò giải trí đa dạng được chuẩn bị và có thể suy ra được rằng «Ratatoskr» đã rất khó khăn để không làm cho Natsumi buồn chán.

".....!"

Thời điểm Shidou bước vào phòng, Natsumi trên giường giật mình.

"Yo-yo .....Natsumi."

Cậu cố gắng hết sức nở một nụ cười chào hỏi và chào cô ấy. Tuy nhiên, thay vì đáp lại lời chào, Natsumi ngay lập tức ném mọi vật gần tay cô như đồ chơi, gối và đệm trên giường.

".....!.....!"

"Wah .....chờ đã! Nguy hiểm đấy, Natsumi!"

"Đư.....nh..... q.....!"

"Eh?"

https://thuviensach.vn

Dù Natsumi có nói gì cũng chẳng nghe rõ nổi. Cậu nhướn mày lên và hỏi lại.

"Đừng .....nhìn .....qua đây!"

"Eh, không, tại sao....."

Sau khi Shidou nghiêng đầu, con gấu trúc bông bay đến và đập thẳng vào mặt cậu.

"Hepu!?"

".....!"

Nhưng, con gấu trúc đó là viên đạn cuối cùng. Nhận ra rằng không còn gì trên giường để ném, Natsumi hoảng loạn một lúc trước khi bò vào ga trải giường.

Cô lăn vòng quanh một vài giây trước khi chỉ ló mỗi đôi mắt ra và nhìn chằm chằm Shidou. Như thể cô ấy là một tay bắn tỉa mặc bộ Ghillie ẩn nấp trong bụi cây.

"Ngư .....ngươi muốn gì .....!"

Trong khi nhìn Shidou với ánh mắt hằn học, Natsumi nói vậy.

"Không, tôi chỉ muốn nói chuyện với cô một chút....."

"Ta không muốn nói chuyện ....! B-biến ngay!"

"Đ-Đừng nói vậy chứ. Vết thương của cô có sao không?"

"uu....."

Khi Shidou nói vậy, Natsumi lưỡng lự nói một cách lúng túng.

https://thuviensach.vn

Sau một vài giây im lặng, cô tiếp lời.

".....Tại sao .....ngươi lại cứu. Ta?"

"Cô hỏi tại sao .....thì đó là bởi vì, cô bị Ellen tấn công mà....."

"Ta không có ý đó!"

Khi Shidou đáp lại, Natsumi hét lên ngắt lời Shidou.

"T-ta..... Không phải ta đã cải trang thành ngươi, làm biến mất những người bạn của ngươi ..... và vu oan những điều xấu cho ngươi nữa! Tại sao .....tại sao ngươi lại cứu ta?! Ngươi! Và cả những người bạn của ngươi nữa.....!"

Sau khi nói điều đó, pii, Natsumi chỉ ngón tay cô về phía Shidou. Shidou khoanh tay lại trước khi thở dài một tiếng mệt mỏi.

"Aah.....tôi thực sự bó tay về trò đó. Thậm chí khi cả khi tôi chịu đủ rồi. Cô sẽ thôi trò đó chứ?"

"Như ta đã nói .....!"

Natsumi nói điều đó trong sự kích động. Shidou suy nghĩ một lúc nhưng ngay lập tức đập tay pon.

"Ah, tôi hiểu rồi. Cô phải đi xin lỗi mọi người đàng hoàng, được không?"

"Aaah. Moouu .....!"

Natsumi vung tay lung tung bên trong cái ga trải giường. Bụi bay ra ngoài gần đó. Dường như, cô không vui với câu trả lời của Shidou.

https://thuviensach.vn

Nhưng với Shidou, cậu sẽ ngắc ngứ nếu bị hỏi những thứ như là 「Tại sao ngươi lại cứu ta?」. Cậu gãi đầu một lúc rồi đáp lại.

"Thậm chí nếu cô hỏi tôi cái đó..... nếu như tôi tình cờ bắt gặp một việc như vậy, tôi không có lựa chọn nào khác là phải cứu cô phải không?!"

"Đ-.....Đừng đùa với ta! Không đời nào lại như vậy! Nói ngay! Mục đích ngươi là gì!? Ngươi sẽ được lợi gì khi lại cứu kẻ đã gây rắc rối cho chính ngươi!"

".....Không, chà, nói thế nào nhỉ? Đúng là tôi đã lãnh rất nhiều rắc rối nhưng mà .....khi nói chuyện với các Tinh Linh, mặc dù mức độ khác nhau, nhưng tôi vẫn thường đối mặt với những điều tương tự như vậy. Nhìn xem, Tohka và Yoshino kìa phải không? Tôi nghĩ cô đã biết điều này từ trước nhưng, họ cũng là những Tinh Linh giống như cô. Thành thực mà nói, tôi đã suýt chết vài lần rồi, cô có biết không?"

"Ch-Chết.....?"

"Aah. Tôi đã bị bắn với một tia sáng mà không hề có một chút ngần ngại nào, rồi còn cả thành phố gần như đã đóng băng trong chốc lát này."

"Ha.....haaaah!?"

"Thực ra tôi gần như đã bị nuốt sống hay có lần tôi suýt biến thành tro."

"Eh.....ehh?"

"Lần tiếp theo, tôi đã gần bị cuốn bay đi bởi một cơn bão tấn công .....aah, nói về sự kiện gần đây thì, thật là hú vía khi mọi người trong thành phố bị tẩy não rồi lao vào tấn công tôi cùng một lúc."

"....."

https://thuviensach.vn

Từ khoảng trống trong cái ga trải giường, Natsumi mở trố mắt như thể đã nghe được điều gì quá khó tin. Shidou cười gượng khi tiếp tục nói.

"Vậy..... tôi nói điều này thế nào bây giờ, chừng nào có ai đó bị tổn thương, mặc dù tôi không thể nói là không lo lắng được, Tohka và những cô gái đã đối mặt với những hành động đó, vượt qua nó, và sống như vậy ngay bây giờ. Nếu như vậy, không có lý nào mà cô lại không thể làm điều đó đúng không?"

Sau khi Shidou nói vậy, Natsumi im lặng một lúc trước khi, khịt một tiếng rõ to.

"Ch-Chuyện gì vậy .....ngươi nghĩ ngươi đang nói những điều tuyệt vời lắm à?"

"Không, đó....."

Không giống như vậy, cậu không thể kết thúc được. Cậu gãi má trong khi nói với Natsumi.

"Quan trọng hơn, tôi có một câu hỏi, cô có cảm thấy được không?"

".....Cái gì?"

Sau khi suy nghĩ một lúc, Natsumi đáp lại. Tuy nhiên, thật tuyệt vời khi cô ấy đã không từ chối thẳng thừng. Shidou khẽ gật đầu trước khi hỏi.

"Lý do tại sao cô giả trang thành tôi và bắt mọi người đi. Tại sao cô lại làm những điều như vậy?"

".....!"

Khi Shidou hỏi, Natsumi nhìn chằm chằm từ khoảng trống trong chiếc ga giường.

https://thuviensach.vn

"Đó là bởi vì ..... Không phải rõ ràng rằng ngươi đã thấy bí mật của ta trong lần đó sao.....!"

"Bí mật.....ý cô là gì vậy?"

"K-Không phải rõ ràng..... ngoại hình thật của ta!"

"Huh.....? Ch-Chờ chút đã. Tại sao cô lại lấy cớ là ngoại hình của cô bị nhìn thấy chứ!?"

Natsumi đáp lại bằng cách hét lên trong khi đôi mắt ướt đẫm. Natsumi cắn chặt răng trước khi tiếp lời.

"Ngươi .....nói gì cơ.....? Đ-Đùa cũng có giới hạn thôi chứ! Không phải đã rõ ràng rồi sao! Sau khi nhìn cái ngoại hình lôi thôi như thế này ..... không đời nào ngươi lại có thể bình tĩnh như vậy? Hoặc đó là gì? Hay điều ngươi muốn là làm cho chính miệng ta nói điều này sao!?"

Natsumi hét lên một cách điên cuồng, và đập liên tiếp vào đầu giường pofu pofu. Shidou vẫn không thực sự hiểu nhưng mà, có lẽ sự kiện đó đã có gây cho Natsumi bị tổn thương. Trong đôi mắt đỏ ngầu, cô tiếp tục nói một cách kích động.

"Mọi chuyện khá tốt khi lần đầu ta gặp ngươi lần đầu đúng không? Ngươi đã nói ta rất đẹp đúng không? Nhưng tại sao lại thế? Đó là bởi vì ta đang trong ngoại hình của một Onee-san đúng không!? Nếu ta đã như thế này ngay từ đầu, ngươi sẽ có phản ứng đó không? Không có, đúng không? Không đời nào ngươi lại lo lắng phải không? Nếu vậy, ngươi sẽ lờ ta đi kể cả ta bắt chuyện với ngươi phải không!?"

"Nh-Những điều như vậy....."

"Khôôôôôôông đờiiiiiiiiiii nàooooooooo! Bây giờ-- tất cả những ai ở đây, nếu 『ta』 vẫn là 『ta』, chẳng ai đoái hoài đến ta.....!"

https://thuviensach.vn

"Natsumi.....?"

Trong một chốc, Shidou cảm thấy giọng nói của cô ấy trở nên đột ngột buồn bã hơn và cậu nhíu mày lại.

Nhưng ngay lập tức, ánh mắt của Natsumi lại một lần nữa sắt lại.

"Dù sao! Ta sẽ không bao giờ tha thứ cho bất cứ ai trên thế giới này biết ngoại hình thật của ta đâu.....!"

Sau khi nói vậy, cô ấy lại một lần nữa trùm tấm ga giường lộn xộn lên.

Như thể đã bị khuất phục bởi sự mãnh liệt của Natsumi, Shidou lùi lại một bước và nhớ lại mỗi câu nói của Natsumi trong trí nhớ mình.

Đó là .....Natsumi dường như rất ghét ngoại hình thật của cô ấy. Bởi vì thế, cô ấy biến đổi chính mình bằng năng lực của «Haniel» để biến cô theo onee-san lý tưởng của mình ..... là vậy đấy.

Nếu vậy, không khác gì cái kiểu nhân vật nữ phù thủy từ lâu ..... Hừm, với trường hợp của Natsumi, dường như sự ghê tởm ngoại hình thật của cô ấy có một sự khác biệt đáng kể.

Nhưng, thậm chí khi cậu đã hiểu điều đó, Shidou vẫn còn vài điểm chưa hiểu.

Vấn đề rất đơn giản. Đó là----

"Uuuuu.....Nhưng Natsumi này. Hình dạng hiện tại của cô thực sự đáng thất vọng như vậy sao?"

Sự thật là mái tóc cô bù xù và mặc dù thật khó để tâng bốc nó, cậu cảm thấy như Natsumi trông không tệ đến mức phải tự coi khinh mình. Nếu cô ấy gọn gàng lại một chút thì chắc hẳn sẽ ưa nhìn hơn hẳn.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, Natsumi ném ánh nhìn căm ghét trước lời nói ấy của Shidou.

"Nói những điều như vậy.....! Ta sẽ không bị lừa đâu! Ta sẽ không bị lừa đâu!"

"Không, tôi không lừa cô. Để tôi xem mặt cô rõ ràng hơn nào."

Sau khi nói vậy Shidou chậm rãi bước đến chỗ giường và đặt tay lên tấm ga trùm cả người Natsumi.

"!Hnnnn! Hnnnnnn!"

Natsumi cản cậu lại, và cố gắng chống trả nhưng-- có lẽ vì vết thương làm cô ấy đau, cô ngay lập tức im lặng và Shidou kéo tấm ga phủ ra.

".....!"

Mặt Natsumi đỏ ửng lên trong khi nhắm mắt lại thật chặt, và co rúm người lại.

Đúng là cô ấy không quyến rũ và gợi cảm như phiên bản người lớn của Natsumi nhưng mà, nếu cô ấy chăm chút đi ngoại hình bên ngoài, cô ấy chắc chắn sẽ biến thành một cô gái tuyệt vời.

"Hn, đúng như tôi đoán. Đừng có nói những điều tồi tệ về mình nữa. Con người hiện tại của cô, chắc chắn có những nét chỉ cô mới có đấy."

"Cái gì .....! Đừng có nói như hiểu biết lắm.....!"

Natsumi làm một khuôn mặt đầy hận thù, jiii cô nhìn chằm chằm vào mặt Shidou. Natsumi dừng lời và tránh ánh mắt đi một hướng khác một cách khó khăn.

Sau một lúc im lặng, Natsumi mở bờ môi be bé.

https://thuviensach.vn

".....Thật hả? .....Thật sự không sao nếu ta cứ như thế này chứ?"

"Ah, thật đấy."

Sau khi gật đầu mạnh, Shidou đưa tay anh ra trước Natsumi như thể để nắm lấy tay cô.

"Đó là tại sao, chắc chắn phải xin lỗi mọi người với hình dạng này, và chính cô nói. Không sao đâu. Mọi người sẽ hiểu mà. Nếu cô làm vậy-- cô sẽ có thể làm bạn với mọi người."

".....B...ạn."

"Aah."

Natsumi nhìn xuống dưới như thể không biết phải làm gì nhưng sau đó một cách rụt rè, cô đưa tay cô đến chỗ tay Shidou. Nhưng, khoảnh khắc mà 2 cánh tay họ sắp chạm vào nhau.

Natsumi quay mu bàn tay lại và giơ ngón giữa của cô lên piii.

"--Chờ đã, ta sẽ không bị lừa bởi những lời nói đó đâu! Đồ đầnnnnn!"

Cô nói điều đó với giọng rất to.

"Heh.....?"

"Bạnnnnn á? Ngươi định nói điều đó và một khi ta mắc câu, ngươi định lấy ta ra làm trò cười đúng không!? ⌈Uwah, cô ấy thực sự coi trọng những từ đó một cách nghiêm túc kìa, ngu thật!⌋ Những thứ như vậy, ngươi sẽ nói vậy và lải nhải đúng không!? Ngươi chắc chắn có một cái bảng với chữ 『shock』 to đùng trên đó đúng không!? Ta hiểu rồi! Ta hiểu hết!"

https://thuviensach.vn

"K-Không.....Natsumi này?"

Cậu lùi lại một bước như thể anh bị áp lực bởi Natsumi. Nhưng thay vì bình tĩnh lại, Natsumi lại nổi sùng lên.

" ⌈Cô gái xấu xí này có tất cả sự tự tin khi khoác lớp vỏ Onee-san xinh đẹp, thật kinh tởm làm sao!⌋ Ngươi đang nghĩ những điều như thế đúng không!? Ta hiểu thậm chí nếu ngươi không nói cái điều chết tiệt đó! Trên cả cái thế giới này, ta tự biết rõ mình nhất, là đống rác vô dụng! Nhưng, ta không thể làm gì được! Ta có thể làm cái quái gì cơ chứ!"

"B-Bình tĩnh nào Natsumi! Không có ai nghĩ như---"

"Im ngayyyyyyyyyyy! Với một chàng trai tốt như ngươi rõ ràng là, ngươi sẽ bí mật nói xấu về những người khác sau lưng họ và gửi lên phỉ báng trong SNS! Ngươi sẽ gửi một bức ảnh gán theo và kèm theo, ⌈Tôi vừa thấy một cô gái xấu xí hôm nay và tôi thực sự phát bệnh⌋. Ta nói có đúng không! Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaah! Chết đi chết đi chết đi chết chết chếếếếếếếếếết đi! Ta sẽ cho ngươi ngập tràn trong những lời đồn thổi! Ta sẽ để ảnh của ngươi lên mọi trang chủ và đưa ngươi lên màn ảnh BBS lớn rồi dồn ngươi đến đường cùng cho đến khi ngươi bị đuổi họccccccccccc!!!"

"Cô cũng có chút ít hiểu biết khá rõ về xã hội bây giờ nhỉ!?"

Shidou bình luận lại theo phản xạ nhưng mà, giờ không phải lúc cho việc đó. Sau đó cậu cố gắng trấn tĩnh Natsumi đang điên lên.

"D-Dù sao thì, cứ bình tĩnh đi đã. Wah!? Nào, hít một hơi thật sâu nào....."

"Ugaaaaaaaaaaaaaaaaaah!"

Tuy nhiên, vô dụng. Natsumi bị kích động vung 2 tay lung tung-- và sau đó giơ tay lên với móng tay, gariii, cào vào mặt Shidou.

https://thuviensach.vn

"....."

"Đó là tại sao em bảo anh phải cẩn thận mà."

Sau khi Shidou rời phòng của Natsumi, Kotori có vết xước giống hệt như Shidou nói vậy trong khi nhún vai. Dường như, Kotori cũng bị Natsumi cào như cậu.

".....Em sẽ hỏi chỉ để phòng thôi, trạng thái cảm xúc như thế nào vậy?"

"Có lúc lên cao nhưng lại có lúc giảm nhưng mà, đây không phải là mức độ mà phong ấn được."

"Ừmmmmm....."

Shidou chạm tay lên chỗ bị xước vẫn còn đau trong khi nhìn qua phòng cách ly chia cách bởi một bức tường trong suốt. Có lẽ đã bình tĩnh lại một chút vì Shidou đã rời đi, Natsumi thở đều lại và dọn lại giường chậm rãi trước khi nhặt lại những chiếc gối và con búp bê cô ném lúc nãy.

Từ điều này có thể thấy, đó là một hành động bình thường. Tuy nhiên, theo quan điểm của Shidou, mục đích của việc nhặt chúng lên không phải là để cho chúng gọn gàng, nó giống như cô bổ sung thêm đạn để ngăn chặn người khác nếu họ bước vào phòng.

"Dường như cô ấy không có bất kì một chút tự tin nào về ngoại hình thật của mình. Chúng ta phải sửa chữa vấn đề phức tạp đó dù gì đi chăng nữa. Nếu không, thậm chí nếu chúng ta cố gắng phong ấn Linh Lực của cô ấy, sự chảy ngược sẽ xảy ra."

Kotori nói điều đó một cách khó khăn khi đặt tay lên cằm.

https://thuviensach.vn

Thực tế, đúng như lời Kotori nói. Nếu như mà sức mạnh của Natsumi bị phong ấn, Natsumi sẽ không thể sử dụng năng lực biến hình của cô ấy. Dĩ nhiên--- không những cô ấy không thể biến thành onee-san ấy, mà cô còn phải sống với vẻ ngoài thực sự của mình. Đánh giá từ tình hình hiện tại của cô ấy thì..... đúng là cực kì khó với cô ấy.

"Nhưng chúng ta không thể tốn thêm thời gian được. Thời gian của chúng ta có hạn."

"Thời gian có hạn sao?"

Khi Shidou hỏi, Kotori gật đầu và nói ⌈Không phải nó đã quá rõ ràng rồi sao⌋.

"Ngay lúc này lý do tại sao Natsumi yên lặng là bởi vì tổn hại mà cô lãnh từ Ellen vẫn chưa bình phục hẳn. Nếu cơ thể của cô ấy bình phục thì cô ấy có thể thoải mái sử dụng Thiên Sứ của mình, vậy thì cô ấy sẽ bỏ đi ngay lập tức."

"Ah.....anh hiểu rồi. Nếu em nghĩ vậy, sự trì hoãn này kéo dài bao lâu đây?"

Khi cậu hỏi, Kotori giơ 2 ngón tay lên.

"Từ chuẩn đoán của Reine, thời gian dài nhất mà chúng ta có là khoảng 2 ngày. Chúng ta phải làm gì đó để Natsumi mở lòng chỉ trong vòng 2 ngày."

"Uuuun....."

Shidou khoanh tay và nhíu mày lại trong khi chìm đắm vào suy tư.

Không còn thời gian nữa. Trước tiên, Natsumi hiện tại đang ở trong tình huống ghét giao tiếp thẳng mặt với bọn họ. Đúng như dự kiến, trước

https://thuviensach.vn

tiên, họ phải có cách nào đó để giải quyết vấn đề phức tạp của cô--

".....ah."

Vào lúc đó, Shidou nảy ra một ý tưởng, và đập tay pon.

"Này Kotori. Anh không biết cái này có hiệu quả không, nhưng thế này thì sao?"

"Thế nào cơ?"

Kotori nhếch một bên mày lên trong khi nghiêng đầu khó hiểu. Shidou đưa ra một lời giải thích ngắn gọn về ý kiến của cậu cho cô hiểu.

"Fumu.....em hiểu rồi."

Khi cậu nói vậy, Kotori đặt tay lên cằm và dựng cây kẹo mút dựng lên trong miệng.

"Được rồi. Chúng ta chẳng còn cách nào hiệu quả cả dù sao thì cứ thử đã. «Ratatoskr» sẽ chuẩn bị cho anh bất cứ điều gì mà anh cần."

"Aah, anh trông cậy cả vào em đấy. Anh sẽ hỏi mọi người nếu anh có thể nhờ họ giúp."

"Vâng. Em sẽ hỏi hộ anh-- Chúng ta sẽ tiến hành kế hoạch này vào ngày mai. Chúng ta sẽ khai triển kế hoạch ngay sau khi Natsumi ăn xong bữa sáng."

"Ou. Đừng có ngủ quên đấy."

"Anh cũng đừng quên đấy."

Sau khi Kotori nói, cô kẹp cây kẹo giữa 2 ngón tay và nhếch mép.

"Vậy-- Bắt đầu cuộc Hẹn hò của chúng ta nào."

https://thuviensach.vn

Phần 2

"Hnnn....."

Buổi sáng hôm sau. Sau khi thức dậy, Natsumi nhận ra có một mùi thơm phức đang lan tỏa trong căn phòng.

Cô ngay lập tức nhận ra mùi hương đó tỏa ra từ đâu. Một phần của bức tường đã biến đổi thành cái bàn, với bữa sáng đang được đặt trên đó. Cùng với thịt xông khói, trứng, 2 cái bánh mì và súp cùng với món salad. Có hơi nóng bốc lên từ món súp và thịt sông khói vẫn nóng hổi nổ tiếng lách tách. Cô nhận ra đây không phải đồ làm sẵn mà là vừa mới nấu xong.

Dường như một phần của bức tường có thể mở ra và đóng lại, neen có thể đưa thức ăn vào phòng thông qua đó. Bữa trưa và bữa tối ngày hôm qua, họ đã chuẩn bị trong căn phòng này trước khi Natsumi nhận ra.

"....."

Sau khi đi đến chỗ cái khay, Natsumi cẩn thận hít một hơi thật sâu mùi món ăn trên đĩa trước khi rụt rè bắt đầu đưa nó vào miệng.

Vị béo ngon từ thịt xông khói đậm đà và hương vị nhẹ của trứng trộn lẫn với nhau trong miệng cô. Natsumi thả lỏng 2 bên má-- và puun puun, lắc lắc đầu để cưỡng lại.

"Chết tiệt.....sao nó lại ngon đến thế nhỉ....."

Cô lẩm bẩm tiếc nuối khi ăn.

Natsumi nhồi phồng má với bánh mì được phết mứt ở trên, trong khi nhìn xung quanh căn phòng đang giam lỏng cô một lần nữa.

Có giường, bàn và tivi. Gần như mọi vật dụng cần thiết để sinh hoạt đều ở đây. Hơn nữa, đồ ăn và đồ ngọt sẽ tự động đến với cô mà cô không

https://thuviensach.vn

cần gặp bất cứ ai cả. Nói cách khác, đây là một môi trường lý tưởng.

Nhưng- cô không thể ở đây mãi được. Natsumi chạm lên vết thương trên bụng trong khi nghiến răng lại.

Cô không biết mục đích Shidou và Kotori là gì nhưng, chẳng khó để hình dung ra nó là một điều gì đó không hề có lợi cho Natsumi. Sử dụng một vài biện pháp, hẳn phải để trả thù Natsumi. Có thể họ cố gắng vỗ béo cô trước khi ăn cô. Nếu là như vậy, không có lý nào họ lại gửi cho Natsumi nhiều đồ ăn ngon đến thế.

"Ta sẽ không để nó theo như cách ngươi muốn đâu.....!"

Vết thương mà cô nhận được từ Ellen đã bình phục khá ổn định. Nếu nó tiến triển tốt, cô chắc chắn sẽ hồi phục đủ để cô có thể sử dụng «Haniel» trong một thời gian ngắn. Nếu điều đó xảy ra vậy thì, bức tường của căn phòng này sẽ chẳng khác tờ giấy mỏng. Tốt hơn nên thoát ra ngoài nhanh nhất có thể.

Dự kiến, cô có thể chuồn qua thế giới lân cận nhưng mà, do có một áp lực lên cơ thể khi di chuyển giữa 2 thế giới nên-- lúc mà cô trở về thế giới bên cạnh kia, sẽ có khả năng cô sẽ bị tụt lại thế giới này. Đó là một nước đi cô không muốn sử dụng nếu có thể.

Mặc dù khả năng là rất thấp, nếu giả dụ cô bị kéo qua đây và lần đó đó, cô vô tình đụng đầu Pháp Sư tên là Ellen, lần đó chắc chắn cô sẽ bị xử đẹp.

Dù sao thì ngay lúc này, cô ưu tiên nhất đến việc bình phục cơ thể cô ấy và hồi phục lại được chút ít năng lượng. Nghĩ như vậy, Natsumi lấy những đồ ăn còn lại và tọng vào miệng.

Đúng lúc đó.

https://thuviensach.vn

Cánh cửa phòng đột ngột mở ra, một vài bóng người tràn vào phòng và bao vây Natsumi trong giây lát.

"Eh.....!?"

Cô ngạc nhiên bởi sự đường đột đó và và khẽ kêu lên ngây ngô.

Khi hốt hoảng nhìn xung quanh, cô nhận ra mỗi người họ đều có gương mặt quen thuộc.

Shidou và Kotori. Cũng vậy, Tohka, Yoshino là những người bị chỉ định là cô giả danh.

Rõ ràng như những người Kotori; Tohka - tràn trề tự tin vẻ đẹp ngoại hình trời phú; và Yoshino - cô gái luôn thu hút sự chú ý của nam giới bằng vẻ nhút nhát; là những tuýp người mà Natsumi ghét.

Nhưng, đấy không phải là vấn đề bây giờ. Họ bao quanh Natsumi vì lý do nào đó, mỗi người mang theo một sợi dây thừng và một cái bao lớn.

"C-Cái.....giề đấy!?"

Bị bao vây 4 phía, Natsumi la lên hoảng loạn. Pii, Kotori chỉ ngón tay thẳng về phía Natsumi.

"Bắt lấy cô ta!"

【Ooou!!】

Theo đúng với chỉ đạo của Kotori, Shidou, Tohka và Yoshino hành động cùng lúc.

Cô bị chụp cái bao lên từ phía sau rồi tầm nhìn của cô tối om. Sau đó, cùng lúc với chỉ lời chỉ đạo của Kotori vang lên, lần này cả người cô bị trói chặt bởi dây thừng từ trên xuống.

https://thuviensach.vn

"Hnn! Hnnnnnn!?"

Mặc dù cô chống cự lại, nhưng vô ích. Tay chân của cô bị dây thừng cột chặt và không nhúc nhích nổi. Điều duy nhất mà Natsumi có thể là ngọ nguậy và xoay người như một con hải cẩu mắc cạn.

Ngay lập tức, cả người cô bị nhấc lên và ai đó mang cô đi.

"Vậy Kotori này. Chúng ta làm gì tiếp bây giờ?"

"Ừ, cứ thế mà mang cô ta lại đây đi."

"Umu, tôi hiểu rồi!"

Sau khi nghe cuộc nói chuyện qua cái bao dày đó, Tohka mang theo Natsumi và bắt đầu di chuyển.

-Mình bị đem đi đâu thế này!? Những điều tồi tệ nhất đến với trí tưởng tượng của Natsumi. Khi cái bao được bỏ ra, mình sẽ nằm trên thớt chăng.....!? Hoặc có lẽ, mình sẽ bị ném vào vạc dầu sôi với nguyên cái bao hay sao!?

"N-N-N-Nếu các ngươi ăn ta, dạ dày các ngươi sẽ thủng đấy!"

Tuy nhiên, Tohka đang mang Natsumi chẳng buồn bận tâm đến. Tiếng bước chân vang lên như nhắc nhở cô gần đến nơi rồi.

Sau bao lâu trôi qua chẳng hay, Natsumi mỏi nhừ vì hét nhiều và khi cô bắt đầu buông lỏng người trên vai của Tohka, Tohka đột ngột dừng lại rồi đặt Natsumi từ từ xuống chỗ đó.

Dây thừng và cái bao cũng được cởi ra ngay. Một ánh sáng dịu nhẹ chiếu vào mắt của Natsumi đã quen với bóng tối.

"Uu....."

https://thuviensach.vn

Sau khi lấy tay lên che mắt, cô chờ cho mắt mình quen với ánh sáng-- và pokan, Natsumi khẽ mở miệng trước cái cảnh bất ngờ diễn ra.

"C-Cái gì thế này....."

Ở đó, cô không hề nằm trên cái thớt khổng lồ hay trên vạc dầu sôi sục của địa ngục.

Bên trong căn phòng được chiếu sáng với ánh sáng ấm áp, ở đó có một chiếc giường vừa cho một người nằm và hương hoa phảng phất gần đó. Đó là một không gian yên tĩnh dễ chịu bất chấp thời tiết.

Khi Natsumi đang ngẩn người, một cô gái mặc đồ y tá đứng bên cạnh chiếc giường vẫy cánh tay nhỏ nhắn.

"Đượccc rồi, một ngày cho việc làm đẹp nào, chào mừng đến với『Salon của Miku』."

Sau khi nói, cô gái nở một nụ cười. Đó là một khuôn mặt mà cô biết. Tên của cô ấy chắc hẳn là-- Izayoi Miku. Vòng một gợi cảm của cô ấy đung đưa một cách khoa trương. Cô là tuýp người mà Natsumi căm ghét.

"Ch-Chờ đã, cái quái gì đây.....?"

"Ý cô là sao cơ? Không phải Miku đã nói rồi sao? Đây là salon làm đẹp. Chúng tôi sắp chăm sóc da cho cô."

".....!?"

Câu trả lời của Shidou đã quá rõ ràng nhưng, Natsumi còn hoang mang hơn.

"Chờ đã. Ta không hiểu. Tại sao--"

https://thuviensach.vn

Lúc đó, Natsumi đột ngột giật mình. Cô nghĩ ra động cơ của Shidou và các cô gái.

"Ha.....hah.....ta hiểu rồi.....sau khi chăm sóc ta với mấy cái thứ như thế này, các ngươi gây hiểu lầm rồi cười vào cái vẻ ngoài hài hước của cái đứa con gái xấu xí này chứ gì? Ahaha.....Lũ các ngươi chắc hẳn có sở thích chết tiệt. Tính cách cũng tởm lợm như ta....."

"Touu!"

"Ouch!"

Giữa chừng câu nói của Natsumi, Kotori chặt một phát vào đầu cô. Cô rên rỉ và ôm đầu mình theo phản xạ.

"Gì thế?!"

"Không chỉ mỗi ngoại hình, chúng tôi có việc phải xử lý với khía cạnh phức cảm tiêu cực đó. Dù sao, nhanh lên và nằm xuống. Chúng ta không dư dả thời gian đâu."

"Ta không muốn.....! Tại sao ta phải làm theo dù đã biết sẽ bị cười thúi mũi.....!"

"Ôi trời....."

Kotori vừa thở dài vừa gãi đầu. Lúc đấy, Shidou đặt 2 tay lên vai Kotori.

"Này Natsumi, thế này thì sao? Hôm này, bọn tôi sẽ sử dụng cái cách mà bọn tôi đã nghĩ ra và chỉ cho cô rằng có thể 『biến đổi』 cô. Nếu điều đó thành công thì phần thắng sẽ thuộc về bọn tôi. Bọn tôi muốn cô phải mặt đối mặt nghe những điều tụi tôi muốn nói-- Nhưng, nếu cô nghĩ rằng chẳng

https://thuviensach.vn

có gì thay đổi hết, vậy thì coi như bọn tôi thua. Sau đó cô muốn làm gì thì tùy."

".....Ta muốn làm gì cũng được, ý ngươi là sao?"

"Để xem nào....., để cho cô đi đến nơi nào mà cô thích thì sao nhỉ...?"

".....!"

Natsumi trừng mắt trước lời nói của Shidou. Kế hoạch không như dự định của Kotori nên Kotori chọc vào khuỷu tay của Shidou.

"Này Shidou..."

"Tại sao lại không nhỉ? Chúng ta còn cách nào khác đâu chứ-- Thế nào hả Natsumi? Tôi nghĩ nó cũng không tồi đâu."

"....."

Natsumi nheo mắt lại cố gắng tìm hiểu ý định của Shidou.

Dù sao thì, một khi cơ thể cô hồi phục, cô có thể chạy đi nhờ «Haniel». Nhưng, chừng nào còn có những Tinh Linh như Tohka và Yoshino ở bên cạnh Shidou và cả nhóm họ nữa, cô không thể phủ nhận rằng có khả năng họ sẽ là trở ngại của cô.

Cũng vậy, thách thức sau cùng cũng không hẳn là một thách thức thực sự. Dù họ có cố gắng đến đâu, cũng chẳng thể làm gì với cái ngoại hình tàn tạ này được nữa. Cô rất muốn cười vào mình khi nghe theo lời phỉnh phờ của đối phương nhưng cô cảm thấy nếu như cô có thể thoát thân an toàn thì, đây cũng không phải là một thỏa thuận tồi.

".....Ta hiểu rồi. Được thôi."

https://thuviensach.vn

"Vậy sao-- vậy thì ngay bây giờ, vui lòng làm theo chỉ dẫn của Miku."

"....."

Natsumi lặng lẽ nhìn Shidou chằm chằm. Nhưng Shidou không một chút nao núng mà nhìn lại cô.

"Nghĩ về nó đi, Natsumi."

"Huh.....? Về cái gì mới được?"

"--Về sự thật rằng một cô gái có thể 『biến đổi』 mà không cần dùng đến Thiên Sứ."

".....uh."

Cái cách nói này khiến cô rất bực bội, pui, Natsumi không nhìn mặt Shidou nữa.

"--Rồi, tớ sẽ để vụ này cho cậu đấy Miku."

"Được được. Cứ để em."

Shidou vẫy nhẹ tay và bước đi ra ngoài thông qua cánh cửa nằm sâu trong căn phòng. Khi cậu đi rồi, Miku quay người lại và đưa mắt dò một lượt qua người Natsumi.

"Được rồi, bắt đầu nào. Để chuẩn bị, vui lòng hãy cởi đồ cô đang mặc ra ngay bây giờ."

Sau khi nói vậy, Miku liên tiếp co duỗi bàn tay trong khi đến gần cô ấy. Vì vài lý do nào đó, cô cảm thấy ánh mắt cô ta rất khác so với khi Shidou ở đây.

"Eh.....không được....."

https://thuviensach.vn

Natsumi vô tình lùi lại. Thậm chí cả phải chết, cô cũng không cho cô gái ngực như bò sữa Holstein kia xem thân hình gầy gò của mình được-quan trọng hơn, bản năng cô mách bảo có một mối nguy hiểm rình rập.

Nhưng, Kotori đứng bên cạnh cô ấy, nắm lấy vai cô và kìm giữ cô lại.

"Chờ đã.....!"

"Cô không biết khi nào mới cần thực sự bỏ cuộc à. Làm ơn ngồi yên đi."

"Sẽ ổn thôi. Không đau đâu."

"Kyaa! Kyaaa!"

Hơi thở của Miku trở nên nặng hơn khi cô mở cái áo bệnh nhân của Natsumi. Natsumi đã chống đỡ nhưng mà, sự kháng cự của cô là vô ích rồi cô trần như nhộng không với một mảnh vải che thân trước khi nằm úp người xuống giường.

"Cô định làm gì ta.....!?"

"Uuufufu, tôi đã rất sợ nhờ ơn của cô đấy. Tôi sẽ trả đủ món nợ này được không?"

Sau khi nói, Miku mỉm cười và lấy cái chai ở trên giá trước khi bắt đầu bôi cái chất lỏng kì lạ bên trong chai lên lưng Natsumi.

"Kyaaaaaa! Cái gì thế!? Cô làm cái quái gì zậy!?"

"Thôi nào, đừng chống cự nữa. Đây là loại dầu thơm tốt nhất đấy cô có biết không."

Miku vừa di chuyển ngón tay vừa nhẹ nhàng xoa lên làn da của Natsumi.

https://thuviensach.vn

"Ah.....afuu...."

Trước cái cảm giác mới mẻ mà cô chưa từng được trải nghiệm, một giọng là lạ phát ra từ cổ họng Natsumi.

"Ufufu, cảm giác thật sướng đúng không? Dù đây không phải là từ tay dân chuyên nhưng mà tôi khá là giỏi về món này. Chống cự lại là không tốt cô biết không? Làn da cô phải được nuôi dưỡng đúng cách mới được."

"Th-Thậm chí nếu như.....cô nói với tôi như vậy thì....."

"Trước tiên, dường như cô không có chút tự tin nào về bản thân nhỉ, không đời nào tôi có thể bị thuyết phục nếu như cô nói với tôi điều đó mà cô không có chút cố gắng nào. Hừm, có những người sinh ra đã có những vẻ đẹp tự nhiên như Tohka-san, nhưng tất cả những cô gái ganh tỵ trên thế giới này đều cố gắng hết mình để trở nên xinh đẹp."

"Đó là bởi vì, dù ta có làm gì đi chăng nữa....."

Trong khi nói, Natsumi cảm thấy ý thức cô bắt đầu mơ hồ dần. Đó là bởi vì sự mệt mỏi tích tụ trong cơ thể cô hoặc có lẽ do tay nghề mát-xa của Miku quá thoải mái. Cơn buồn ngủ bất chợt ập đến.

"Ta....."

Cuối những lời nói ấy, Natsumi ngủ thiếp đi.

"-Được rồi! Đã xong!"

".....!"

Vì giọng nói của Miku, Natsumi đột ngột tỉnh giấc.

Băn khoăn từ lúc nào mà cô đã thay đổi tư thế nằm của mình, lúc này cô đang nằm ngửa ở trên giường. Dĩ nhiên là có một cái khăn che trên ngực

https://thuviensach.vn

cô ấy rồi, nhưng cô vẫn có phần nào đó xấu hổ.

"Sao hả? Cô có ấn tượng gì nào?"

"Eh.....er"

Bị Miku hỏi, Natsumi nhẹ nhàng vuốt lên làn da của mình.

Và sau đó-- cô trố mắt ngạc nhiên.

"Cái-cái gì thế này.....?"

Đúng là không thể tin nổi. Làn da khô ráp của cô đã trở nên mịn màng như da em bé.

"Ufufu. Mọi người mà lần đầu đến với salon chăm sóc da đều ngạc nhiên. Hừm, dĩ nhiên, cái điều kiện đó không thể tồn tại mãi được, nhưng nó đã biến chuyển thật hiệu quả đúng như mong đợi."

"Tuyệt quá.....eh, đây.....thực sự là tay của ta sao.....?"

"Đúng, không nghi ngờ gì cả. Ufufu, nếu tôi đã nhận được phản hồi tốt như vậy, tôi rất mong chờ cô đến với căn phòng kế tiếp."

"Eh.....?"

"Được rồi, một khi cô mặc xong đồ của mình, lần này đi theo lối này nhé."

Và như vậy, Kotori đang ngồi chờ trên chiếc ghế được đặt ở kề tường phòng, đứng lên và nói. Bên cạnh cô, Tohka và Yoshino đang dựa vào nhau ngủ.

Natsumi làm theo những gì được bảo, mặc lại bộ đồ bệnh nhân mà cô mới cởi ra lúc nãy, bước qua cánh cửa nằm sâu trong căn phòng và hướng

https://thuviensach.vn

đến căn phòng kế tiếp.

"Kukuku, chào mừng cô đã đến. Đây là lãnh thổ của Yamai tỷ muội chúng ta!"

"Ngưỡng mộ. Tôi phải khen ngợi cô vì lòng dũng cảm đó đấy."

Khi Natsumi bước vào căn phòng kế tiếp, cặp song sinh làm dáng trong khi chào mừng cô ấy.

Đó là nơi của Kaguya mảnh mai và Yuzuru quyến rũ. Đúng như cô đoán, họ là những kiểu con gái mà Natsumi ghét.

"Đây là đâu....."

Natsumi mở tròn mắt trong khi nhìn quanh căn phòng. Có một chiếc gương lớn ở trên tường và đối diện với nó thì có một chiếc ghế lớn đặt ở đó. Cô đã hiểu hết chỉ với một cái nhìn. Ở đây-- là một tiệm làm tóc.

"Hướng dẫn. Trước tiên đi lối này."

Sau khi nói vậy, Yuzuru kéo lấy tay Natsumi.

"Wah....."

Cứ như vậy, Natsumi ngồi trên chiếc ghế nằm sâu trong căn phòng, và một tấm vải lớn trùm lên cả người cô, bao phủ từ cổ cô đến hết bên dưới.

Sau đó chiếc ghế ngả ra, mặt cô được hướng lên trên.

"C-Cái....."

"Sắp trở lại. Cô sẽ biết sớm thôi."

Sau khi nói, Yuzuru vặn cái vòi nước ở gần tay cô và sau đó, một làn nước ấm áp dội lên đầu Natsumi.

https://thuviensach.vn

Khi cô làm vậy, bong bóng của dầu gội bắt đầu nổi lên và cô bắt đầu nhẹ nhàng gội mái tóc dài của Natsumi.

"Uh, ah....."

Trước cái cảm giác không quen khi mà đầu cô được người khác gội cho. Natsumi khẽ rùng mình. Nhìn vào phản ứng đó, Kaguya đứng bên cạnh họ cười phá lên.

"Kukakaka! Tay nghề gội đầu của Yuzuru cực kì thoải mái đúng không hả! Đó là bởi vì với chính những kĩ năng điêu luyện ấy mà cô ấy có thể tước đoạt đi chiến thắng của ta mà chưa mất đến một phút trong suốt trận đấu thứ 71 - cuộc chiến gội đầu đó!"

"Hài hước. Đó là bởi vì Kaguya có máu buồn mà."

Yuzuru lặng lẽ đáp lại trong khi gội đi lớp bọt, một hương thơm thoảng phảng phất trên tóc Natsumi. Chính vì cảm giác quá thoải mái, Natsumi cảm thấy cô như lại ngủ thiếp đi một lần nữa.

"Thay phiên.--- Được rồi, từ bây giờ, là lĩnh vực của Kaguya."

Việc chăm sóc tóc hoàn thành và sau khi sấy tóc của Natsumi, Yuzuru đứng lên khỏi chiếc ghế và nói, trước khi Kaguya rút chiếc kéo cắt tóc từ chỗ thắt lưng của cô và xoay nó một cách điêu luyện trước khi chuẩn bị cắt.

"Kukuku! Cứ để cho ta!"

"C-Cắt..... tóc á?"

"Chắc chắn! Tuy nhiên cứ an tâm đi! Căn cứ vào kết quả trận đấu thứ 72 - cuộc chiến chăm sóc tóc, thì kĩ năng của ta đã quá rõ ràng rồi!"

".....2 cô thực sự đã thi rất nhiều trận đấu đủ thể loại nhỉ."

https://thuviensach.vn

Từ một phía nhìn ra, Kotori gượng cười khi nói. Kaguya tự hào ưỡn ngực trước khi đáp lại ⌈Đương nhiên!⌋ rồi đứng ngay sau lưng Natsumi.

"Ta không định cắt linh tinh đâu. Tuy nhiên- ta cảm thấy nỗi đau đớn từ những ngọn tóc sơ và những bó tóc thô cứng! Ta sẽ không để cô thoát đâu! Hãy rơi như những cánh hoa trước kỹ năng của ta - Kaizer Scheele Wind!"

Sau khi hét lên, Kaguya khua cây kéo đang cầm một cách nhịp nhàng, và những ngọn tóc của Natsumi rụng ra xung quanh.

Trong thoáng chốc, mái tóc chẻ ngọn của Natsumi đã được xử lý quá đẹp đến nỗi cô bị shock.

"Cô đùa hả.....wow"

"Fufu.....hừm, đúng như tôi đoán."

Như một tay súng sau khi kết thúc trận đấu, Kaguya thổi đầu cây kéo trước khi xỏ ngón tay cô vào lỗ kéo và xoay tròn nó kuru kuru, cô cất nó vào thắt lưng mình.

Sau khi làm vậy, cô lấy ra cái máy sấy và một chiếc lược rồi cẩn thận thổi bay đi những mẩu vụn tóc còn vương trên đầu Natsumi.

"Kuku.....cứ giống như là một thói quen khó bỏ với quả đầu này vậy, nhưng không phải là không có cách. Nếu tôi mà xử lý hết trong khi tóc vẫn còn ẩm, thì nó sẽ không bị xù lên đâu."

"Ha, haa....."

Mồ hôi lăn dài trên má Natsumi trong khi cô chỉ biết gật đầu.

Đúng là, kỹ năng của cô ấy rất đáng để phô diễn. Mái tóc tổ chim của cô trở nên bóng mượt đến khó tin. Nó còn có một chút óng ả nữa.

https://thuviensach.vn

"Kuku, hoàn hảo. Cô được phép đến với căn phòng tiếp theo."

"Đồng ý. Vui lòng đi lối này."

"Err....."

Khu vực tiếp theo. Nghe theo những lời đó, Natsumi băn khoăn nhíu mày lại.

Nhưng, cô không thể rút lui một khi cô đã đến được tận đây rồi. Trong khi bị thúc giục, Natsumi mở cánh cửa tiếp theo được đặt nằm sâu bên trong căn phòng. Theo sau là Kotori, chị em Yamai, Miku và Tohka, Yoshino vừa mới ngủ dậy khi Natsumi đang cắt tóc.

Băng qua cánh cửa là căn phòng rộng nhất từ trước đến giờ. Khắp trần phòng là đèn rực sáng. Có những chiếc áo sơ mi, móc treo áo khoác và cả váy nữa.

Vâng- đây là một không gian tương tự như cửa hàng tự chọn hay còn gọi là Tiệm Thời Trang.

"Đây....là đâu....."

Natsumi nhìn quanh không ngừng nghỉ. Cùng lúc đó, ánh mắt cô chạm với ánh mắt Kotori đang đứng sau cô.

"Fufuun. Nếu đã có salon chăm sóc da và chăm sóc tóc, vậy thì điểm đến tiếp theo sẽ chắc chắn là để chọn quần áo rồi."

Un un, Tohka và cả nhóm gật đầu đồng ý với lời nói của Kotori.

".....huh-huh? Chờ chút, ta thực sự không thích mấy cái--"

"Được rồi được rồi, tôi sẽ nghe cô nói sau.-- Rồi, mọi người ơi!"

https://thuviensach.vn

Như để ngắt lời Natsumi, pan pan, Kotori vỗ tay.

"Umu!"

Ai mà biết được họ đã chuẩn bị từ bao giờ, mọi người đều cầm trên tay những bộ trang phục theo sở thích của mình và nhanh chóng lại gần Natsumi. Tohka cầm một bộ váy một mảnh liền rất dễ thương và ướm nó lên người Natsumi trong khi cất tiếng nói vui vẻ.

"Cái này không đẹp sao? Dễ thương lắm!"

"Un, đúng thế. Không tồi đâu. Nhưng, không phải là nó hơi lạnh so với mùa này sao?"

Kotori đặt tay lên cằm và nói điều đó. Lúc này thì Yoshino và Yuzuru giơ ra một chiếc áo khoác và mũ.

"Được rồi, đi kèm với cái này nhé....."

"Dự định. Cái này là được khuyên dùng nhé."

"Hn, tại sao không nhỉ. Được rồi, mặc đồ đó đi, Natsumi."

Sau khi nói, Kotori đẩy Natsumi về phía phòng thay đồ như chuyện bình thường.

"Chờ.....tại sao tất cả các cô đều nói mà không quan tâm đến phần ý kiến của ta thế!"

Khi Natsumi hét lên, 「Phải, phải」 Kaguya tỏ ra đồng thuận.

"Cứ như Natsumi nói đi. Gượm đã."

Sau khi nói, Kaguya lấy ra một bộ trang phục màu đen với nhiều dây xích và dây đai.

https://thuviensach.vn

"Aah, cái đó không đẹp đâu cô có biết không. Tôi nói cái này sẽ hợp hơn với Natsumi-chan."

Và, như thể để phản đối lại, Miku giơ ra một bộ trang phục khác. Bộ trang phục lần này diêm dúa với nhiều lớp xếp nếp, và cứ như cái váy cho búp bê mặc.

"....."

Lặng lẽ, Natsumi lấy đồ từ Tohka, Yoshino và Yuzuru trước khi bước đi nặng nề về phía phòng thay đồ và kéo tấm màn che mạnh tay.

"T-Tại sao! Tại sao cô lại từ chối bộ đồ đen huyền của ta.....!"

"Aaaaahnn! Chị nghĩ chắc chắn bộ này sẽ đáng yêu lắm!"

Qua tấm rèm, giọng nói của Kaguya và Miku có thể được nghe thấy.

"Chết tiệt, cái, cái quái gì đây....."

Natsumi lẩm bẩm trong khi đối mặt với từng người họ, đặt tay cô lên chiếc áo bệnh nhân mà cô đang mặc.

Cô hoàn toàn không thích chút nào nhưng mà, nếu cô còn than vãn thêm nữa, cô sẽ phải đối mặt với chọn lựa của Kaguya và Miku. Cảm thấy chán nản, cô cởi bộ đồ bệnh nhân ra mặc chiếc váy và chiếc áo khoác, trước khi đội mũ lên.

"Này, Natsumi. Cô xong chưa vậy?"

"Nếu cô còn chần chừ nữa, vậy thì tôi với Tohka sẽ kéo rèm đấy!"

Giọng nói của Tohka và Kotori có thể nghe thấy ở phía đối diện tấm rèm. Natsumi thở dài trước khi sửa soạn đồ và hoàn toàn khác với lúc đóng chiếc rèm, cô từ từ vén chiếc rèm ra.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của Tohka, Kotori và chị em Yamai đều nhìn Natsumi chằm chằm.

"Uu....."

Natsumi nhắm mắt lại như thể cô đang cự lại để không nôn ra, đang từ từ dâng lên từ sâu trong cổ họng cô, và nghiến răng thật chặt. Những tiếng cười chế nhạo của những cô gái sắp-.

"Umu! Đẹp đấy chứ!"

"Uuun, theo cá nhân tôi thì pha thêm một chút thanh lịch sẽ đẹp hơn, tôi hơi băn khoăn."

"Ah.....như thế này hả?"

"Eeh-, để cho nó thêm chút táo bạo nhé. Thế này thì sao nhỉ?"

"Heh.....?"

Cô mở trố mắt từ những giọng nói không tưởng đang vang lên trong màng nhĩ mình. Có 6 người và 1 vật thể đang nhìn cô với những biểu hiện vui vẻ pha lẫn nghiêm túc.

"Errr....."

Cô lưỡng lự trước những phản ứng bất ngờ. Kotori lấy ra một chiếc áo cácnh loại tốt và một chiếc váy đơn sắc.

"Được rồi, Natsumi. Mặc đi, lần này. Tôi nghĩ bộ này sẽ hợp với cô hơn."

"E-errr....."

"Thôi nào, nhanh lên."

https://thuviensach.vn

-Sau 3 giờ đồng hồ, Natsumi liên tục thay đổi đồ.

Nói một cách cụ thể hơn, quần áo không phải là thứ duy nhất. Giầy, mũ và cả vài phụ kiện nhỏ như đồng hồ hay cả kính vữa (Dĩ nhiên, chỉ để cho đẹp thôi). Đồng thời, cô còn phải làm dáng khi thay xong. Cô không biết sẽ còn phải làm gì nữa. Lúc mà mọi người tỏ ra sự hài lòng với bộ trang phục mà họ đã chọn, Natsumi đã hoàn toàn mệt mỏi.

"--Được rồi! Giờ không còn nhầm lẫn gì nữa."

"Phải.....đẹp quá."

"Un Un, đẹp."

"Umu! Tôi nghĩ nó được đấy!"

Tohka cười mãn nguyện và gật đầu un un. Tiếp sau đó, cô nhìn Kotori.

"Được rồi, cuối cùng là phòng cuối."

Sau khi Kotori nói, mọi người nheo mày lại. Trong khi nhìn vào cái thái độ là lạ đó, mồ hôi vô tình đổ dài trên má Natsumi.

"Cái-cái gì.....?"

Khuôn mặt Natsumi lo lắng, nhưng chị em Yamai mỉm cười hạnh phúc.

"Kuku, cô sẽ biết khi cô tới đó ngay thôi. Nào, lối này."

"Đồng ý. Sát thủ cuối cùng đang đợi cô ở đó."

"C-Cuối cùng.....!?"

Nghe những lời nói đó, cô lo sợ nuốt nước bọt. Thành thực mà nói cô thực sự còn không muốn đi tiếp.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, đi nào."

"Ah, chờ đã nào.....!"

Nhưng, lưng cô bị Miku đẩy đi, và cánh cửa tiếp theo mở ra.

Căn phòng cuối cùng, hay là cái tên như nó được gọi, là một căn phòng nhỏ hẳn so với những cái khác cho đến lúc này. Có một chiếc ghế được đặt riêng lẻ ở giữa căn phòng- và cạnh đó, có một cô gái đang quay lưng về phía họ. Cô chưa từng nhìn thấy tấm lưng đó trước đây. Cô chắc chắn đây chính là sát thủ cuối cùng mà chị em Yamai đề cập đến.

Khi Natsumi nuốt nước bọt, cô gái từ từ quay lại.

Mái tóc che mặt cô được gắn với cài tóc hình cỏ bốn lá. Cô là một cô gái cao với khuôn mặt hơi trung bình. Nhưng, vì lý do nào đó, cô có phần nào đó như đã phó mặc số phận hay tuyệt vọng và cô cảm thấy cô ấy đã gượng ép mình quá mức. Nhìn kỹ hơn, còn có những giọt nước mắt đọng lại trên khóe mắt cô.

"---Chào mừng cô đã đến! Đây là căn phòng cuối cùng của kế hoạch biến đổi Natsumi!"

"C-các cô định làm gì....."

Khi Natsumi hỏi, cô gái lẩm bẩm ⌈..... Eeeii, đã đẹp đến thế này rồi sao⌋ với một giọng nhẹ nhàng trước khi nhếch mép và bắt chéo 2 tay lên trước ngực cô ấy.

Nhìn kỹ hơn trên ngón tay của cô gái, có những đồ mĩ phẩm như môi son, kẻ mắt và phấn xoa xen kẽ.

"Đó-đó là---!"

"Đúng, tôi sẽ biến đổi cô với tài trang điểm của tôi."

https://thuviensach.vn

Pii, cô gái chỉ cái môi son về phía Natsumi. Natsumi lùi lại một bước theo phản xạ vì mọi chuyện quá đột ngột.

Sau đó cô lắc đầu buun buun.

"C-Cô đang nói cái quái gì thế. Không đời tài ta sẽ có thể thay đổi được với mấy cái thứ đó....."

"Cô sẽ có thể chứ!"

"Đ-Đừng có nói lung tung! Người như ta.....!"

"Cô thực sự nghĩ vậy sao? Một người sẽ không thể thay đổi với trang điểm ư...?"

"K-Không phải đã quá rõ ràng rồi sao!"

Khi Natsumi nói, cô gái cất những đồ trang điểm xen giữa những ngón tay vào chiếc túi trong thắt lưng cô. Sau đó cô ấy chậm rãi đưa tay lên cổ.

"Đó là, thậm chí nếu như tôi--"

Sau đó cô mạnh tay kéo miếng dán nhỏ dính trên cổ cô ấy.

"Kể cả nếu tôi là con trai haah!?"

"Huh.....!?"

Natsumi giật mình từ cái giọng nói nam tính đột ngột vang lên từ cổ họng cô gái.

"Eh.....? Cái....."

Natsumi đớ người một lúc, nhưng cô ngay lập tức nhận ra sự thật.

Phải. Natsumi đã nghe giọng nói đó trước đây rồi.

https://thuviensach.vn

"Đ-Đừng nói với ta là.....ngươi là Shidou nhé.....!"

"Aah, đúng vậy đấy!"

Cô gái gật đầu mạnh.

Khi nhìn kỹ hơn khuôn mặt đó, cô nhận rõ ra khuôn mặt của Itsuka Shidou. Khoảnh khắc nhận ra, cô vô tình bật nói.

"Biến-biến thái.....!?"

"....."

"Ah, anh ấy đau đấy, anh ấy đau đấy."

"Chậc, dù sao chúng ta không thể phủ nhận điều đó."

Giọng nói của Kotori và Miku có thể nghe thấy được từ phía sau. Dường như họ biết mọi thứ.

"D-Dù sao thì!"

Ngã gục dưới sàn, Shidou đứng lên và nhìn về phía Natsumi một lần nữa.

"Mặc dù đây không phải kế hoạch, kỹ thuật trang điểm của tôi đã đạt đến trình độ có thể nhầm một thằng con trai với một cô gái! Nếu đây chính là tôi lúc này thì, tôi có thể làm cho cô có sự tự tin về bản thân!"

"Không, hừm, quả thật tay nghề anh có lên, nhưng mỗi người có những nét riêng nhất định."

"Phải-. Tôi đã thực sự nghĩ anh ấy là một cô gái khi lần đầu gặp đấy."

Kotori và Miku lại bắt đầu trò chuyện thầm kín. Kii, Shidou lườm.

https://thuviensach.vn

"Ng-Người ngoài im lặng nào! Dù sao, đây là một thách thức với Natsumi! Tôi sẽ sử dụng tất cả linh hồn, sức lực và kỹ năng! Và 『biến đổi』 cô!"

"....."

Natsumi ngơ mặt-- Tuy nhiên, cô nghiến răng như để phản đối điều đó.

".....Được rồi. Bắt đầu đi. Nhưng, đừng có quên. Nếu ta không đồng ý vậy thì, ngươi sẽ thua đấy!"

"Aah, tôi hiểu rồi.-- Được thôi."

Shidou cúi đầu và giục Natsumi ngồi lên ghế. Cậu giống như người đầy tớ đang chờ công chúa vậy.

Natsumi nghe theo cậu và ngồi vào chỗ. Khi ngồi xuống, cô có thể thấy được gương mặt của Shidou đang gần lại. Khi tất cả những đặc điểm của Shidou đã bị bỏ lại, đây hoàn toàn lại là một cô gái dễ thương. Cô chỉ có thể nói nó thật tuyệt vời.

-Cũng có khi, mình sẽ cũng như vậy.....

".....k-không, không....."

Fuu, cô lắc đầu mình như để rũ bỏ đi cái tưởng tượng thoáng hiện trong đầu..... Dù kỹ năng của Shidou có tuyệt vời đến đâu, thì nó cũng sẽ vô ích thôi. Nếu vậy thì tốt hơn là ngay từ đầu đừng trông mong gì. Hy vọng lắm thất vọng nhiều.

Khi cô đang nghĩ điều đó, Shidou nở một nụ cười như đã đoán được ý nghĩ của Natsumi.

"Không sao đâu."

https://thuviensach.vn

"....."

Má Natsumi ửng hồng, cô cúi mặt xuống.

".....eerrrr, ta có thể nói vài điều được không?"

"Aah, gì vậy? Cô nói đi."

".....Thật kinh khủng khi mà nghe giọng một thằng đàn ông lại phát ra từ khuôn mặt đó."

"....."

Đắng lòng, Shidou dán lại miếng băng đã bóc ra lúc nãy vào cổ cậu.

"V-vậy, bắt đầu nào! Trước tiên, bước cơ bản nhất của những bước cơ bản, làm sạch mặt. Nếu chúng ta bỏ qua bước này, vậy thì khi trang điểm sẽ không thành!"

Giọng nói của Shidou hơi cao một chút nhưng cậu nói vậy là để lấy lại bình tĩnh.

Natsumi làm theo hướng dẫn của Shidou và rửa mặt cô thật kỹ trước khi, lấy một lượng kem phù hợp lên tay và thoa lên khắp mặt cô.

"---Được rồi. Còn lại cứ để tôi."

Sau khi nói, Shidou nhanh chóng làm lớp nền trang điểm lên gương mặt Natsumi, và bắt đầu thoa nhẹ với cái nùi bông.

"Tôi sẽ nói điều này trước, Natsumi."

Giữa chừng, Shidou nói với cô.

"Tôi sẽ không sửa sang cho gương mặt cô thành gương mặt một người khác với trang điểm đâu. Tôi chỉ muốn hỗ trợ và giúp cô hiểu rằng cô cần

https://thuviensach.vn

loại bỏ ngay cái suy nghĩ cuồng tín 『Tôi là kẻ vô dụng』."

".....Fu-fuun, ngươi chỉ nói là giỏi thôi."

Mặc dù Natsumi đáp lại một cách không vui, Shidou vẫn mỉm cười lặng lẽ.

Sau đó cậu đánh phấn lên má cô và kẻ mắt-- sau cùng cậu bôi son lên môi cô.

"---Được rồi, xong."

Sau khi thở hắt một tiếng, Shidou đặt tất cả những mĩ phẩm vào trong túi và đứng lên khỏi chỗ.

"Th-Thế này là xong rồi hả? Khá là đơn giản nhỉ."

"Như tôi đã nói rồi đấy. Không có nghĩa là tôi sẽ phá bỏ đi gương mặt ban đầu của cô. Nhưng-- thế này là đủ. Nhìn xem."

"Cái-cái gì....."

Khi Natsumi nhìn vòng quanh, Tohka và những cô gái đều dàn hàng ở đó. Và ở giữa họ, có một vật gì đó rất lớn được che với một tấm vải. Cô ngay lập tức nhận ra. Đó là một chiếc gương. Họ chắc chắn sẽ sử dụng cái này để cho cô xem vẻ ngoài của chính mình.

-lúc bấy giờ, Natsumi nhận ra biểu hiện của những cô gái đứng cạnh chiếc gương. Bọn họ đều tròn mắt ngạc nhiên.

"C-cái gì, chuyện gì thế....."

Sau khi Natsumi nói với vẻ bị kích động, Tohka gật mạnh đầu và nắm lấy cạnh tấm vải đang che chiếc gương.

https://thuviensach.vn

"Umu! Cứ nhìn này!"

Rồi cô giật mạnh một phát. Chiếc gương lớn lộ rõ ra.

"Eh--"

Cô nhìn vào cô gái mà đang hiện lên trên tấm gương.

Natsumi im lặng trong phút chốc.

Mái tóc lôi thôi bù xù của cô ấy đã được làm đẹp lại với kiểu xoăn tự nhiên và được gội óng ả. Như thể cô đã nhầm với chính làn da của mình, cái làn da vốn thô ráp nay đã mịn màng và còn đi đôi với bộ trang phục dễ thương nữa; vẻ ngoài của cô khiến cho cô nghĩ đến một thiếu nữ tự tin với dáng vẻ yêu kiều.

Nhưng quan trọng hơn, lý do tại sao Natsumi cảm thấy shock là bởi vì gương mặt ấy.

Gương mặt lộ ra rõ hơn vì những cụm tóc trên đầu đã được chải chuốt gọn gẽ, đây chắc chắn là Natsumi rồi. Nếu cô có thể cảm thận thấy sự khác biệt, nó sẽ chắc hẳn là màu cam đỏ nhẹ có thể nhìn thấy trên gò má ấy, đôi mắt với những nét kẻ rõ hơn, và màu anh đào nhạt trên làn môi; cô chỉ có thể tìm thấy được những thay đổi nhỏ đó.

Nhưng, những thay đổi giản đơn ấy đã khiến gương mặt của cô trở nên dễ thương. Trong thoáng chốc, Natsumi nghi ngờ rằng thứ mà đang hiện lên là một cái màn hình với bức hình khác thay vì là một chiếc gương.

"Đ-Đây là.....ta sao.....?"

"Aah, chuẩn không cần chỉnh, chính là cô đấy Natsumi."

Tâm trạng cô như nhìn thấy một điều gì đó không thể tin được, Natsumi liên tục sờ vào má trong khi ngớ người lẩm bẩm, sau đó Shidou

https://thuviensach.vn

đặt tay cậu lên bờ vai nhỏ bé của cô ấy.

Sau đó, những cô gái đồng lượt cất tiếng nói.

"Umu! Em đẹp lắm!"

"Ara, không phải là rất đẹp sao? Thế nào? Cô có ấn tượng gì?"

"Trời ơi, trời ơi.....này Natsumi-san. Lần tới cô sẽ đến nhà tôi chơi chứ."

Trong một khoảng nhất định, cô cảm thấy rằng so với những cô gái khác cô cảm thấy rằng chỉ có một người là đang tỏa sáng rực rỡ trong mắt cô nhưng Natsumi vẫn đứng chết trân và cô vẫn chưa hề nhận ra được.

"--Thế nào hả? Natsumi. Kết quả của trận đấu thế nào đây?"

Sau khi nói, Shidou nhìn vào ánh mắt của Natsumi từ trong tấm gương

"..... !"

Natsumi vô tình há hốc miệng. Chỉ vừa lúc nãy, Natsumi nghĩ đến cô gái mà đang ở trong tấm gương kia--

-nghĩ rằng cô ấy thật đáng yêu.

"Ahh.....ah....."

Đôi mắt Natsumi đảo lòng vòng, đôi chân cô run rẩy.

Cô nên hạnh phúc. Cô nên vui mừng. Cô chưa bao giờ nghĩ rằng cái vẻ ngoài mà cô hằng căm ghét lại thay đổi nhiều đến như vậy. Nhưng chỉ trong thời gian ngắn ngủi, một sự kiện không tưởng đã diễn ra và cô không thể xử lý được hết dòng suy nghĩ mà đang xảy ra trong tâm trí cô.

https://thuviensach.vn

-Cái gì thế này? Chuyện gì vừa xảy ra vậy? Ai đây? M-Mình sao? Thay vì vậy, chuyện gì với những người này vậy? Tại sao họ lại giúp đỡ mình nhiều đến vậy? Mặc dù mình đã làm những điều xấu đó. Không phải đầu họ có vấn đề rồi sao? Trận đấu?.....

Trận đấu nào nhỉ? Mình sẽ thua nếu mình cảm thấy đáng yêu, kiểu thua đấy. Vậy thì thực sự mình sẽ thất bại sao. Bởi vì mình có một chút đáng yêu mà. Eh, nhưng, cái này, eh.....?

"O-oi, Natsumi.....?"

"Uaaaaaaaaaaaaaaaaahhhhhhhhhhhhh!!!!!"

Cô không thể hiểu thêm bất cứ điều gì nữa. Sau khi vò đầu bứt tóc, Natsumi hét to lên và chạy một mạch về phía căn phòng đầu tiên.

Phần 3

Sau cùng, Natsumi trượt trong 『Salon của Miku』 và ngã xuống, sau đó cô đập đầu mình vào tường và bất tỉnh. Có lẽ cô đã thực sự quá ngạc nhiên. Mái tóc mà đã được tân trang lại trở nên bù xù và những mũi khâu trên bộ đồ long ra.

Natsumi bất tỉnh được thay lại đồ bệnh nhân, và cô lại ngủ trong phòng cách ly đó một lần nữa. Có lẽ cô ấy đã gặp ác mộng, vì cô cứ lăn vòng quanh giường và thỉnh thoảng lại rên lên un un đau đớn.

"Fumu....."

Nhìn qua màn hình từ bên ngoài căn phòng, Kotori đặt tay lên cằm. Nhìn vào cảnh chịu đựng đó, Shidou gãi gãi má.

"Có lẽ chúng ta đã ép buộc cô ấy quá mức rồi. Anh không nghĩ là cô ấy lại ghét nó đến vậy....."

https://thuviensach.vn

".....Không, dường như không phải vậy đâu."

"Eh?"

Khi Shidou nghiêng đầu khó hiểu, Reine ngồi bên cạnh Kotori chỉ tay lên màn hình. Có một vài số liệu được hiển thị bao gồm cả mặt Natsumi.

".....Tâm lí, trạng thái, mức độ tình cảm.....tất cả đều đã thoát khỏi tình trạng xấu nhất. Dĩ nhiên, vẫn chưa tới mức độ có thể phong ấn được."

"V-Vậy sao?"

".....aaah. Cô ấy, kiểu gì không phải là cô ấy ghét sự biến đổi của cô ấy đâu. Dường như là sự mất bình tĩnh và hoang mang của cô là rất lớn."

"Ah....."

Nghe những lời nói của Reine, Shidou gật đầu 「Tôi hiểu rồi」. Đúng là cậu cảm thấy sự hoảng loạn của Natsumi thật bất thường.

".....Gần như, với hình dạng không biến đổi của mình, cô ta vẫn chưa quen khi nhận được lời khen từ ai đó. Cái suy nghĩ nếu không biến hình thì chẳng ai thèm để tâm đến mình chính là lý do mà cô ta gọi mình là kẻ vô dụng. Sâu thẳm trong trái tim ấy, mặc dù rất muốn chính mình được chấp nhận, nhưng cô ta lại không có chút tự tin nào cả."

Reine giơ một ngón tay lên và tiếp tục nói.

".....từ cuộc nói chuyện và theo phân tích của tôi, dường như là so với các Tinh Linh khác, chúng tôi nhận thấy Natsumi đã thầm lặng đến với thế giới này rất nhiều nhiều lần. Cô ta chắc hẳn là một Tinh Linh cực kì tò mò. Cô ta cũng đã làm quen với những kiến thức của thế giới này nữa. Đây

https://thuviensach.vn

chẳng phải một cách hay ho mấy nhưng, vì cô ấy có thể làm giả tiền bằng cách sử dụng «Haniel», dường như việc mua sắm chẳng thành vấn đề với cô ta."

"Thế à.....nhưng mà, nếu vậy, tại sao cô ấy lại không có chút tự tin nào về bản thân mình như vậy?"

".....Không, không phải đấy chính là lý do vì sao hả?"

Reine lầm bầm khó chịu. Sau khi nghe những lời nói ấy, Shidou nhớ lại những lời nói của Natsumi.

"Giờ thì tôi nghĩ lại rồi, em ấy nói sẽ chẳng ai trên thế giới này thèm để tâm đến em ấy nếu Natsumi vẫn chỉ là 『Natsumi』 như thế."

".....Nhiều khả năng, trải nghiệm mà cô đã tích lũy được chắc chắn đã thay đổi cái nhìn thực tại của Natsumi. Vì cô ta có thể thay đổi ngoại hình vô tư như cô muốn, dường như nó đã dần bắt đầu làm cho cô phủ nhận đi hình dạng thật của mình.....yếu tố quan trọng không phải là ngoại hình cá nhân cô ta nhưng thay vì thế, liệu chúng ta có thể khiến cho cô ấy nghĩ là có ai sẽ chấp nhận cô hay không."

"Thật đau lòng nhỉ."

Kotori nhún vai thở dài.

"Nhưng mà, vì đó là một mong muốn được công nhận đúng không vậy thì, đây sẽ là một cơ hội để chúng ta nắm lấy nó. Chúng ta phải khiến cho cô ấy có được sự tự tin vào bản thân mình đúng không? Nếu chúng ta làm thế, cô ấy sẽ chắc chắn sẽ nghe chúng ta nói một cách thẳng thắng. Điều đó chắc chắn cũng sẽ làm nhẹ bớt đi một phần cảm xúc trong cô ấy."

"Sẽ thật tốt nếu mọi chuyện tiến triển như vậy....."

https://thuviensach.vn

"Chẳng có điều gì sẽ tiến triển hơn được nếu chúng ta cứ bi quan. Dù sao thì, cứ thử đi đã. Chúng ta sẽ bắt đầu phục hồi Natsumi từ ngày mai."

"Phục hồi hả.....huh. Chính xác chúng ta sẽ làm gì đây?"

Khi Shidou hỏi, fuumu, Kotori lầm bầm như đang đắm chìm trong suy nghĩ.

"Để xem nào.....dù sao thì, chúng ta phải làm cho cô ấy thấy rằng 「cô ấy thực sự rất dễ thương」 vậy thì, một đánh giá trực tiếp về cô ấy của một người thứ 3 có thể sẽ tốt đấy."

"Không, nhưng dù cho chúng ta có nói cô ấy đáng yêu bao nhiêu lần thì....."

"Như em nói ấy, một người thứ 3. Nếu là Shidou và những Tinh Linh có liên quan đến kế hoạch 『biến đổi』 Natsumi thì sẽ rất khó. Cho dù chúng ta có đưa ra nhận xét chính đáng nhưng mà nó sẽ chẳng có nghĩa gì nếu như chúng ta khiến cho cô ấy nghĩ rằng chúng ta nhìn cô ấy qua một hình ảnh giả dối.-- em có thể gọi người từ «Ratatoskr» nhưng mà em hi vọng là sẽ có ai đó không liên quan đến chúng ta nếu có thể. Shidou, anh có thể nghĩ đến bất kì ai được không?"

"Eh? Để xem nào....."

Sau khi Shidou gãi má, một gương mặt của một người bạn nảy lên trong đầu. Ah, cậu thốt lên.

"Không- cậu nói là cậu sẽ giới thiệu cho tớ một cô gái á? Đúng là một thằng bạn tốt mà!"

Hôm sau. Hoàn toàn quên hết vụ lộn xộn cách đây vài ngày trước, cậu ta vỗ vào lưng Shidou trong một tâm trạng rất tốt.

https://thuviensach.vn

Phải. Bạn cùng lớp của Shidou, Tonomachi Hiroto là người mà cậu đã gọi để giúp kế hoạch phục hồi Natsumi. Trong số những người bạn của Shidou, cậu là thằng bạn tốt nhất với tính khí vui vẻ, và nói chuyện rất hay. Vì cậu ta cũng là một người có dính dáng đến vụ trước đó, cậu ấy có thể là người mà Natsumi biết mặt. Shidou nghĩ đến điều này sẽ giảm phần nào sự lo lắng khi gặp một người lạ mặt lần đầu.

"Cũng không hẳn là tớ giới thiệu cô ấy cho cậu nhưng mà.....nói thế nào nhỉ, cô ấy cũng có chút e ngại. Cậu sẽ trò chuyện với cô ấy chứ?"

"Được, được chứ. Cứ để cho anh, chú em. Anh chắc chắn sẽ mời chú đến hôn lễ của anh."

".....haha."

Don, Tonomachi vỗ ngực trong khi gật đầu. Shidou cảm thấy cái ý tưởng của cậu ấy về cô ta đã đi quá xa rồi trước cả lúc gặp mặt.....Mình chọn nhầm người rồi chăng?

"Nhân tiện Itsuka à, chỗ đó ở đâu vậy? Cậu chẳng nói gì mà đưa tớ đi với cái taxi, còn bịt mắt nữa. Nói thẳng ra thì tim tớ đang đập mạnh không biết mình sẽ được đưa đến đâu đây....."

Shidou và Tonomachi hiện tại đang ở một căn phòng trông như một phòng trà khách sạn nhỏ. Dĩ nhiên, vì họ không thể để Natsumi lên mặt đất được, đó là một góc cơ sở dưới lòng đất đã được tu sửa. Những vị khách và nhân viên đều có thể được thấy ở đó, nhưng tất cả bọn họ đều là thành viên của «Ratatoskr».

"Ờ-ừm, đừng lo quá. Tớ cũng đưa cậu về mà."

Khi Shidou nói với mồ hôi đổ dài trên má, ánh mắt của Tonomachi trở nên sắc bén.

https://thuviensach.vn

"Tớ nghĩ điều này là không thể đâu nhưng Itsuka à.....cô gái đó à."

"Ehh?"

Nhìn vào cái ánh nhìn chằm chằm của Tonomachi cứ như cậu ta đã biết được mọi thứ vậy, Shidou giật mình.

Tonomachi không hay biết về Tinh Linh nhưng, cậu chắc chắn đã nghi ngờ đúng như dự đoán. Thật tệ nếu như cậu ta có trước một định kiến về Natsumi ngay cả trước khi gặp cô. Shidou suy nghĩ để lừa cậu ấy. Nhưng.

"Đừng nói với tớ cô ấy là một Ojou-sama từ một gia đình giàu có nhé?"

"Heh.....?"

Nghe lời Tonomachi nói với tâm trạng phấn khích, Shidou đáp lại với giọng điệu ngồ ngộ.

"Một cô gái sức khỏe yếu và ít ra ngoài..... cô thực sự rất thích bức ảnh về trường học mà người bạn Itsuka của tôi cho cô ấy xem và.....vào một ngày, cô thấy một chàng trai bên trong bức ảnh.....aah, cô rất muốn gặp chàng trai lịch lãm ấy.....! Sau đó cô ấy đã thu hết can đảm và nhờ người bạn cô gọi chàng trai đặc biệt ấy.....! Là như vậy phải không!?"

"O-Ou, ờ.....chắc vậy đấy."

Khi cuộc nói chuyện được chém gió một cách ngẫu nhiên, kuuuuuuu, Tonomachi vặn người như thể không kiềm chế được bản thân nữa.

"Tuổi thanh xuân của tôi là đây! Cảm ơn chú Itsuka! Anh sẽ mãi là bạn chú kể cả khi anh trở thành một thằng đào mỏ.....!"

"A-Aah....."

https://thuviensach.vn

Tonomachi bắt tay cậu. Dù là hoàn toàn có chủ đích nhưng vẫn đau.

Nhưng, Tonomachi không buồn để ý đến biểu hiện của Shidou mà nhìn xung quanh.

"Vậy? Em yêu của anh đâu rồi?"

"Aah.....ở đó đấy."

Sau khi nói, cậu chỉ vào một chỗ ngồi. Ở đó, mặc một bộ trang phục đáng yêu và được trang điểm đẹp-- một Natsumi-rất-không-vui ngồi ở đó.

"....."

Natsumi ngồi trên ghế trong khi làm một vẻ mặt khó chịu.

Khi cô vừa thức dậy vào buổi sáng, Kotori đột ngột xông đến không một lời giải thích nào rồi đưa cô đến một nơi như thế này.

Chỗ quái nào đây? Vì cô không quen xuất hiện trước nhiều người mà không dùng «Haniel», thực sự không dễ chịu chút nào. Mỗi lần những khách xung quanh đó tán chuyện, cô cảm thấy bực bội như là họ đang cười vào mặt cô vậy.

Và ngay lúc đó.

"Chào, rất vui được gặp em!"

Một giọng nói lạ lẫm vang lên ngay từ phía trước Natsumi và cô giật mình.

Khi nhìn qua, cô nhận thấy một chàng trai trẻ ở đó. Cô đã thấy gương mặt đó ở đâu trước đó rồi. Phải- đó chính là bạn cùng lớp của Shidou. Tên hắn ta chắc hẳn là--

https://thuviensach.vn

".....To-Tonomachi Hiroto.....sao ngươi lại ở đây thế?"

Không thèm nhìn cậu, Natsumi hỏi một cách nghi ngờ, Tonomachi mở tròn mắt đầy ngạc nhiên.

"E-Em biết tên tôi!? Dù đã rất lâu, Tohka-chan và Kaguya-chan vẫn không nhớ nổi nó!"

Nói xong, cậu nghẹn ngào trong những giọt nước mắt của sự biết ơn. Cảm thấy kinh tởm, Natsumi kéo cái ghế ra xa một chút.

Nhưng, Tonomachi chẳng để ý đến hành động của Natsmi và ngồi ngay xuống ghế đối diện với đôi chút căng thẳng.

"Em có khỏe không! Em tên là gì nhỉ!?"

".....l-là..... Natsumi."

"Natsumi-chan! Một cái tên rất đẹp!"

"....."

Natsumi nhìn cậu đầy hoài nghi từ những lời nói đầy trên-cả-thân-thiện của Tonomachi.

Người này, ngay khi cô nghĩ đến việc hắn xuất hiện một cách đột ngột, hắn đang nói gì nhỉ? Có thể hắn cũng đang định khen Natsumi theo yêu cầu của Shidou hay Kotori.....?

Đúng. Không thể nhầm lẫn được. Nếu mọi chuyện không phải như vậy thì, không đời nào hắn sẽ biết đến Natsumi từ đầu.

"Không-, tôi không nghĩ em lại đáng yêu đến thế này. Tôi thực sự phải cảm ơn Itsuka."

https://thuviensach.vn

Trong suốt thời gian Natsumi nghĩ đến điều đó, Tonomachi tiếp tục nói một cách vui vẻ. Natsumi xì một tiếng.

".....Bao nhiêu vậy?"

"Eh?"

"Ngươi đã được hối lộ bao nhiêu cho cái yêu cầu này? Chắc hẳn là nhiều tiền lắm nhỉ."

".....? Em nói gì vậy?"

Tonomachi xoa cổ. Trông cậu chẳng giống như bị bắn trúng tim đen chút nào.

"....."

Natsumi nhíu mày.....Chuyện gì đang xảy ra thế này? Bình thường, nếu một người bị bắn trúng tim đen, ít nhất thì phản ứng sẽ xuất hiện trên ngôn ngữ cơ thể. Không đời nào Natsumi là người có điểm mạnh về quan sát lại không thể nhận ra.

Điều đó có nghĩa là.....đừng nói với mình tên này gọi Natsumi dễ thương là thật.

".....uh"

Khi nhận thức được về điều đó, Natsumi cảm thấy nhịp tim cô tăng dần lên. Không, không thể nào. Hẳn là diễn thôi. Nhưng, Natsumi hiện tại khác với Natsumi của ngày hôm qua. Đây là Natsumi đã được biến đổi nhờ có Shidou và những cô gái. Có lẽ--

Sau khi mắt Natsumi bắt đầu đảo vòng vòng, Tonomachi đập tay lên trán và tiếp lời.

https://thuviensach.vn

"Không, tôi thực sự rất ngạc nhiên. Em thực sự rất đáng yêu. Tôi đã thực sự bất giác choáng váng!"

"..........!"

Natsumi đột ngột ngẩn mặt ra, vì lời nói của Tonomachi.

Tôi đã thực sự bất giác choáng váng.

↓

Bị choáng váng.....Nghĩa là: Gần như ngã quỵ vì choáng váng.

↓

Tôi như ngã quỵ vì choáng váng khi nhìn em.

↓

Tôi cảm thấy phát bệnh khi nhìn cô, đồ xấu xí.

"Ta biếtttttttttttttt màààà!!"

Natsumi hét to lên trước khi đập tay lên bàn.

"Uwah!? Ch-Chuyện gì thế Natsumi-chan!?"

"Đừng có ⌈Chuyện gì thế⌋ với ta! Đùa ta hả, đùa hả! Dù ta đâu muốn trở nên như thế này!"

Và cô bắt đầu nổi sùng khi hét lên, những người nhân viên xung quanh nhảy vào và kiềm chế Natsumi lại.

"Bình tĩnh nào, thưa cô.....!"

"D-Dù sao thì, đến lúc rút lui rồi! Đưa cô ấy đi!"

https://thuviensach.vn

"Đ-Đã rõ.....!"

"Ngươi làm cái gì thế tên khốn! Thả ta raaaaaaa!"

Sau đó cứ như thế Natsumi bị lôi vào trong phòng.

Phần 4

".....Không ổn."

".....Chẳng ổn chút nào."

Trong khoảng thời gian Natsumi bình tĩnh lại, Shidou và Kotori thở dài cùng một lúc.

Nhân tiện, Tonomachi đã được đưa lên mặt đất. Sau khi Natsumi đột ngột nổi khùng, cậu cảm thấy mất bình tĩnh trong thoáng chốc nhưng, ⌈Như mình đã nghĩ mà, bệnh này đúng là trầm trọng.....nhưng mà, tôi sẽ hỗ trợ Natsumi-chan.....!⌋ cậu ấy đã nói những lời đó nhưng, không biết là cậu ấy tỏ vẻ nam tính hay thô lỗ nữa.

"Vậy chúng ta nên làm gì tiếp đây?"

"Em đã nghĩ cách tiếp theo chỉ để phòng hờ thôi...Kannazuki."

"Hah!"

Kotori ngoắc ngón tay thì có một người đàn ông đứng bên cạnh mà ai biết là từ đâu ra nữa! Shuta! Xuất hiện bên kia. Anh là trợ lý của Kotori và cũng là Phó Chỉ Huy của «Franxinus», Kannazuki Kyouhei.

Nhìn Kannazuki mà cậuh đã thấy rất nhiều lần rồi, Shidou vô tình nhíu mày. Tuy nhiên, đó cũng chỉ là chuyện bình thường thôi. Ngay lúc này, anh ta đang đeo một chiếc kính mát màu nâu nhạt, trong khi trong khi khoác một chiếc áo len ở trên vai nhưng không xỏ tay áo mà thay vì thế lại buộc 2

https://thuviensach.vn

tay áo trước ngực, nó giống như bộ dạng của một kẻ đáng nghi thường thấy trên tivi vậy.

"Kannazuki-san.....? Sao anh lại mặc như thế?"

"Fufu---Đây là kế hoạch bí mật của tôi. Hãy dạy bé mèo con khó tính này biết sức quyến rũ của riêng nó."

Khi Shidou hỏi, Kannzuki giơ ngón cái lên một cách tự tin.

"..... Lần này là chuyện quái gì thế?"

Đã 3 tiếng đồng hồ từ cái vụ với Tonomachi. Đã lấy lại sự bình tĩnh, Natsumi lúc này được để một mình trong một nơi giống như quán café.

Dường như đây là một nơi mà cô mà sau đó cô bị kéo đến sau đó, họ muốn cô đợi ở đây một lúc nhưng..... Cô bị mang đến nơi khốn nạn nào đây? Trong lúc nhìn xuống đất để tránh ánh mắt ở xung quanh, Natsumi nghĩ vậy.

Và--lúc đó.

"Ooooo? OOOOOOOOOOOOOO?"

Khi cô nghĩ là cô vừa nghe thấy một giọng nói, một chàng trai với ngoại hình đáng nghi đeo kính và vắt áo len trên cổ đến gần Natsumi như thể anh ta đang nhìn trộm cô từ xa.

".....uh, cần lời giải thích.....?"

Vẻ mặt Natsumi lộ ra vẻ cảnh giác, pechin, chàng trai vỗ mạnh tay khoa trương lên trán.

"Ooooto, xin thứ lỗi cho tôi! Tôi lúc nào cũng vậy cả."

https://thuviensach.vn

Sau khi nói, chàng trai rút ra một tấm thiệp từ trong túi của anh và đưa nó cho Natsumi.

".....Quản lý hãng sản xuất «Ratatoskr», Kannazuki Kyouhei."

"Đúng! Đây là công ty chuyên sản xuất phim ảnh và những chương trình tivi, thậm chí cả người mẫu và những doanh nhân tài năng."

Người được gọi là Kannazuki cúi thấp đầu thật lịch thiệp và tiếp tục nói với một tâm trạng phấn khởi.

"Điều này có thể rất đột ngột nhưng, thưa quý cô! Quý cô có muốn trở thành người mẫu không!?"

"Eh.....?"

Natsumi mở tròn mắt trước những lời nói đột ngột thốt lên đó.

"Ng-Người mẫu.....chờ đã, những người mà ở trên tạp chí phải không.....?"

"Đúng! Chính là người mẫu đó!"

Kannazuki hào hứng gật đầu. Nhưng, Natsumi thở dài một cách lạnh nhạt như để đáp lại.

Bởi vì đó là người mẫu. Natsumi nhớ lại những tạp chí và những chương trình tivi mà cô đã xem trên thế giới này. Nếu trí nhớ của Natsumi không sai, trở thành một người mẫu có nghĩa là trở thành một cô gái với cách ăn mặc hợp thời và cơ thể cao mảnh mai.

Nếu là Natsumi trong hình dạng biến hình nhờ «Haniel» thì có thể chấp nhận được nhưng, đã quá rõ ràng rằng điều này không phù hợp với thời điểm hiện tại của cô. Chàng trai này hẳn là những 『tên đó』. Không

https://thuviensach.vn

có nhầm lẫn gì nữa, hắn là một tên đồi bại mà định lừa những cô gái với lời nói đường mật và thu lợi nhuận lớn nhờ việc viện cớ là một nhà chuyên gia.

".....Tôi xin lỗi nhưng, tôi ghét những lời nói diễu cợt lắm. Người mẫu thuộc về người có phong cách đẹp và chiều cao cân đối. Những người như tôi thì không được đâu..."

Tự mỉa mai chính mình, khi Natsumi nói thế, Kannazuki lắc đầu, buun buun.

"Không đùa đâu! Phong cách hợp á? Hah, cái định nghĩa đó chỉ với ngực bự thôi! Không, hoàn toàn không phải thế đâu! Thật khoa trương! Vẻ đẹp thật sự có nghĩa là một cơ thể chưa trưởng thành giống như một búp non chuẩn bị ra hoa trong mùa xuân! Tuyệt vời! Quý cô hiện tại lúc này thật sự rất tuyệt! Cô là người với cơ thể rất đẹp! Xin cứ vậy mãi nhé!"

".....uh."

Trước Kannazuki đang đến gần cô với hơi thở trở nên hoang dại hơn, Natsumi lùi lại phía sau theo phản xạ. Cũng giống như Tonomachi lúc nãy, trông anh ta chẳng giống nói dối chút nào.

Đúng là có một chút kinh tởm nhưng, anh ta thực sự nghĩ cô như thế. Phải chăng có những người yêu những người như Natsumi trên thế giới này....? Không, nhưng gọi Natsumi lúc này là có một thân hình đẹp thì thật.....

"Hah....."

Natsumi trố mắt.

Natsumi có một cơ thể đẹp.

↓

https://thuviensach.vn

Cơ thể của Natsumi rất tốt.

↓

Ngoại hình của cô không hề được nhưng, không có vấn đề gì với những bộ phận trong cơ thể.

↓

Hẳn nội tạng của cô bán sẽ được giá đây.

"S-Sát nhân.....!?"

Sau khi hét lên, Natsumi đứng lên khỏi ghế.

"Oya, chuyện gì vậy?"

"Đ-Đừng có đến gần ta! Ta không ngu đâu! Ta không bị lừa đâu!"

"Tôi không lừa cô! Được rồi, vì chúng ta đang ở một nơi như thế này, nếu cô thích cô có thể đến văn phòng-"

Sau khi nói, Kannazuki nắm lấy tay Natsumi.

"Kyaaaaaaaaaaaaaa!"

Sau khi hét lên một tiếng thất hanh, Natsumi cho Kannazuki 1 cái bạt tai rồi chạy sâu vào bên trong quán.

Phần 5

".....Vẫn không ổn."

".....Đúng là vẫn không ổn."

Sau khi nhìn tình hình đó, Shidou và Kotori lại thở dài một lần nữa.

https://thuviensach.vn

"Không sao, haha, tôi xin lỗi nhé."

Không tỏ ra hối lỗi, Kannazuki cười phá lên. Má anh ửng lên màu của mùa thu, cùng một bên mắt kính bị vỡ.

"Hừm, Kannazuki quá kinh tởm, nhưng ý nghĩ tiêu cực của Natssumi thì vượt ngoài trí tưởng tượng của chúng ta. Tốt hơn là chúng ta nên giảm nhẹ mức độ xuống một chút."

"Em nói.....giảm nhẹ mức độ?"

"Để xem nào.....trước tiên, thay vì khen ngợi cô ấy, hãy bắt đầu với việc để cô ta hiểu ra rằng mọi người sẽ không cười cô ta nếu như trò chuyện bình thường với ai đó."

"Fumu.....Cụ thể?"

"Chẳng hạn như đặt hàng ở một tiệm ăn nhanh chẳng hạn."

".....Mức độ chắc chắn sẽ giảm đi nhiều."

Shidou gãi má cười gượng. Nhìn vào những phản ứng cho đến tận bây giờ, có lẽ điều đó tốt hơn cho Natsumi. Giúp cô dần làm quen dần thì hẳn chắc chắn hơn.

"Được rồi, tiếp tục nào. Bọn em sẽ đưa Natsumi ra khỏi phòng, chuẩn bị đi."

Khi Kotori nói, cô dựng thẳng cây kẹo trong miệng mình.

".....Vậy, lần này lại là gì nữa đây?"

Vẻ mặt Natsumi lạnh nhạt khi nhìn chằm chằm Shidou và Kotori đang ngồi đối diện trước cô.

https://thuviensach.vn

Natsumi được đưa đến nơi giống như là cửa hàng hamburger. Xung quanh đó, những học sinh đang đi từ trường về nhà và những bậc phụ huynh đưa con cái họ đến đó; nơi này thực sự rất nhộn nhịp.

"Chẳng có gì cả, chỉ là hơi đói một chút vậy thôi."

"Aah, phải phải. Chỉ hơi đói thôi."

Kotori nói một cách hờ hững trong khi Shidou nói không được tự nhiên cho lắm. Natsumi nhìn họ nghi ngờ.

"Vậy, tôi rất xin lỗi những, tôi sẽ đưa tiền cho cô, vậy hãy gọi đồ nhé. Tôi sẽ để menu cho cô."

"Ha.....hah? Tại sao lại là ta....."

"Không sao đâu. Cầm lấy đi này. Đừng có quăng đi đấy?"

"N-Này chờ đã.....!"

Sau khi bị bắt cầm tiền, Natsumi đi đến quầy bán hàng.

".....guh."

Có rất nhiều điều làm phiền cô, nhưng cô không còn lựa chọn khác. Natsumi đến đó và đứng trước quầy bán trong khi đưa ánh mắt xuống dưới.

"Chào mừng quý khách! Quý khách đã quyết định được gì chưa?"

Cô gái với mái tóc cắt ngang trán đứng ở trong quầy nói với cô và mỉm cười. Natsumi trấn tĩnh nhịp tim đang reng lên như đồng hồ trong khi nói với giọng run run.

".....3..... hamburger....."

"Được rồi! 3 hamburger!"

https://thuviensach.vn

".....Ph-phải."

"Quý khách có muốn kèm khoai tây không?"

"....."

Mặc dù cô nhân viên hỏi với một nụ cười, Natsumi mở to mắt.

Cô có muốn kèm theo khoai tây không?

↓

Khoai tây ở đây = Khoai tây chiên.

↓

Dễ dàng béo lên với sự kết hợp của dầu và mỡ.

↓

Cái vẻ ngoài tồi tàn đó sẽ trở nên tốt hơn một chút nếu như cô béo ú lên không phải sao?

"Mẹ. Kiếp!"

"Eeh!?"

Khi Natsumi đấm tay vào quầy đăng kí, người nhân viên giật mình.

"Ngươi không nói ta cũng biếttttttt! Có phải ta thích thân hình này đâuuuuuu!"

"Chờ đã.....th-thưa cô!?"

"Na-Natsumi!"

https://thuviensach.vn

"Shidou! Cản cô ấy lại!"

Giọng nói của Shidou và Kotori vang lên phía sau. Sau đó, Natsumi ngay lập tức bị bắt lại, cô lại được đưa về căn phòng đầu tiên.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Tuyệt Đối Chỉ Là Dối Trá - I'D Like To Believe (Tôi Muốn Tin)

Phần 1

⌈--«Humpty Dumpty» kết nối thành công.⌋

⌈Tất cả hệ thống đều ổn định. Không có vấn đề gì với quỹ đạo bay.⌋

⌈Sẽ tới độ cao mục tiêu trong 5 giờ nữa.⌋

⌈Tàu DSS-9 «Heptameron» đã đến điểm hiệu lệnh.⌋

Phát từ loa trong phòng hội đồng ở trụ sở Tập đoàn DEM ở Anh, những báo cáo được nghe thấy hết cái này đến cái khác. Murdoch nhìn vào dữ liệu hiển thị trên màn hình tinh thể ở trước mặt ông trước khi gật đầu đắc chí.

"--Giờ Giám đốc Westcott đang ở đâu?"

⌈Anh ta vẫn chưa đi đâu rời khỏi nơi ở. Phỏng đoán nếu như có một tiếng chuông báo động Không Chấn vang lên vậy thì, anh ta chắc chắn sẽ được sơ tán đến hầm trú ẩn trong khách sạn hoặc là, đến cơ sở gần nhất kết nối với DEM.⌋

"Sức chịu đựng của các hầm thế nào?"

https://thuviensach.vn

⌈Không vấn đề gì cả, thậm chí có nằm xa 10 km từ điểm rơi của «Humpty Dumpty».⌋

"Tình trạng của 『Second Egg』 thế nào rồi?"

⌈Đã chuẩn bị xong. Có thể tiến hành bất cứ lúc nào chỉ cần có lệnh.⌋

"Được rồi."

"..... 『Second Egg』?"

Nghe lời Murdoch nói, Simpson nhìn ông một cách nghi ngờ. Murdoch nhìn lại trong khi nhếch mép

"Chậc, chỉ là kế hoạch dự phòng thôi. Không có gì phải lo đâu."

Simpson nhìn Murdoch lặng lẽ một lúc nhưng không lâu sau, ông nhìn lại phía màn hình tinh thể gần tay mình.

Trông ông có vẻ không hài lòng-- như là Murdoch đã làm ông sởn gai ốc.

-Đấy là một điểm tốt. Sau khi nhếch mép hài lòng, Murdoch đưa ánh mắt nhìn về phía những thành viên quản trị đang ngồi trong phòng hội đồng.

"Kế hoạch này rất thuận lợi. Bản tin cái chết của Westcott chắc chắn sẽ đến với chúng ta tối nay rồi. Dường như tang lễ của Tập đoàn sẽ lớn đây. Tôi đề nghị tất cả các ông hãy suy nghĩ đến lời chia buồn của mình trong khi đang ở đây đi."

Sau khi nghe những lời nói đó, những thành viên hội đồng nhìn nhau một lúc trước khi, nhoẻn cười ngượng nghịu.

https://thuviensach.vn

Mặc dù hôm nay là ngày tiến hành, nhưng họ vẫn sợ phải đối diện với Westcott. Hầu như, rủi thay kế hoạch này thất bại, họ chắc chắn sẽ đổ hết trách nhiệm lên Murdoch.

Murdoch chép miệng một tiếng thật to đủ để cho mọi người khác nghe thấy ông. Ông thực sự cũng chẳng ngại. Nếu ông có thể nhận được sự sự tán thành với kế hoạch này của những kẻ hèn nhát, kế hoạch dự phòng là một lợi thế. Dù nếu thất bại kế hoạch này, Murdoch, kẻ chủ mưu, sẽ mất mạng. Nên ông có chọn gì cũng vậy thôi.

Ban đầu, ông không có ý định cho những thành viên hội đồng tham gia vào bè phái chống lại Westcott cho đến khi ông phải mạo hiểm rò rỉ thông tin. Nhưng, khi ông nghĩ về hành động che dấu của tất cả những thông tin trong kế hoạch, lực lượng ông cần để thực hiện kế hoạch và bảo đảm chiếc tàu bay trong thực tế thì, gần như thẩm quyền của Murdoch chẳng làm được gì cả. Không-- chính xác hơn, người duy nhất trong Tập đoàn DEM có thể một mình thực hiện được kế hoạch với quy mô tầm cỡ này, chắc hẳn chỉ có thể là Westcott.

Thậm chí điều này chẳng có lợi lộc gì với cái nhóm đần độn này.

Lý do rất đơn giản.-- Mọi người ở đây, đều biết đến lỹ do và nguyên nhân sự biến mất của Westcott.

Nếu như tin tức của Westcott đến, một cuộc họp hội đồng đặc biệt sẽ được bắt đầu và chắc chắn nó sẽ đề cập đến đề cử một người mới có sức ảnh hưởng mạnh mẽ và đầy quyền lực nhất .

Một khi điều đó được đưa lên-- kẻ nào sẽ bị bọn người ở đây lúc này nhận ra trước tiên.

Đã quá rõ ràng nó sẽ là một vụ scandal tồi tệ nhất gây nên vụ ám sát Giám đốc nhiệm kì trước. Nếu kẻ đó nắm giữ thông tin cho riêng mình thì người tiếp theo mà biến mất chắc hẳn sẽ là hắn ta. Nhưng, tất cả những

https://thuviensach.vn

thành viên hội đồng ngồi tại đây đều là đồng lõa. Chẳng có ai phàn nàn nếu như Murdoch sẽ được tiến cử như Giám đốc Điều hành tiếp theo.

".....Không, có khác một chút."

Murdoch xòe nắm bàn tay phải đã tháo băng trong khi khẽ lẩm bẩm.

Ông ta đã lên kế hoạch hành động như một tên tội phạm. Đây là một cách để nắm thóp trái tim mọi người.

Nhưng-- sau cái giây phút cánh tay ông bị cắt đứt bởi Ellen Mathers, chậm rãi và thật từ tốn.

Ông cảm thấy chính mình như phát điên lên.

Sau khi nhoẻn cười nii, Murdoch nhìn vào «Humpty Dumpty» đang hiện trên màn hình tinh thể trong khi đang ngâm nga một bài hát thiếu nhi của Mother Goose trong miệng.

".....Humpty Dumpty ngồi bên bờ tường. Humpty Dumpty ngã nhào lên đường rất đau.....♪"

Phần 2

Ngoài trùm ga giường kín đầu, ngồi trên giường ôm gối, Natsumi khẽ lẩm bẩm.

".....Cái gì thế này.....cái gì thế này.....cái quái gì thế này.....!"

Không thể hiểu nổi cái dòng cảm xúc đang đầy ắp trong đầu, và những cảm xúc khiến cô thốt lên những tiếng nói cảm xúc ấy từ miệng mình. Những suy nghĩ cứ quay vòng vòng. Trong sự hỗn loạn ấy, Natsumi vừa rên rỉ vừa giữ nguyên tư thế.

https://thuviensach.vn

"Chuyện quái gì.....với họ thế nhỉ....."

Tại sao họ lại chu đáo với Natsumi như vậy. Tại sao họ lại tốt với cô như vậy.

Cô có thể hiểu được nếu như đấy là hình dạng biến hình xinh đẹp Onee-san của Natsumi khi cô sử dụng sức mạnh của «Haniel». Natsumi biến hình là một vẻ đẹp mà có thể níu chân bất kì ai. Đàn ông sẽ nuôi dưỡng ý nghĩ bẩn thỉu tệ hại và ham muốn, trong khi đàn bà sẽ dấu đi sự ghen tị và thèm muốn trong bụng mình, trong khi xếp hàng để tâng bốc Natsumi.

Nhưng-- họ rất khác.

Với Natsumi. Họ nói với cô rằng hình dạng ban đầu mà không biến hình với sức mạnh «Haniel» rất đáng yêu.

Những lời nói đó là những gì mà Natsumi mong muốn nhất. Tuy nhiên .....đó là lần đầu tiên mà cô được nói thế, cô không thể thẳng thắn chấp nhận nó được.

"Đấy.....chắc chắn là một lời nói dối. Haha.....phải-phải rồi. Những người đó đang lừa mình. Vì mình--"

Cô lẩm bẩm trong khi kéo chiếc chăn mà cô đang trùm ra. Khi đấy, cô nhìn thấy vẻ ngoài của chính mình phản chiếu lại trong chiếc gương đặt trên tường.

-Một vẻ ngoài dễ thương được tạo nên bởi bàn tay kì công của họ.

".....!"

Cô há hốc miệng và lại trùm chăn lên. Suy nghĩ của cô càng hỗn loạn hơn.

https://thuviensach.vn

-Đó là bởi vì, Natsumi tự cho mình là xấu xí. Cô cho đó là vẻ xấu xí đến vô vọng, không cuốn hút và chẳng dễ thương chút nào. Nó phải như vậy. Nó đã được khẳng định vậy.

".....Ah-re....."

Lúc đó, một câu hỏi nảy lên trong đầu Natsumi.

-Nó đã được khẳng định vậy.....?

Tại sao--nó lại được khẳng định vậy.

".....D-Dù sao thì.....không tài nào nghĩ được họ làm thế với kẻ thù của mình mà chẳng có lý do nào cả. Đây chắc chắn.....là có mục đích nào đó...."

Sau khi nói, Natsumi đặt tay lên ngực mình và khẽ lẩm bẩm.

".....«Haniel».....!"

Tay cô phát sáng lên và một chiếc gương hiện ra trên lòng bàn tay cô.

"Guh....."

Vết thương của cô đau nhói nhưng..... đây là một mức độ có thể chịu được. Natsumi hướng chiếc gương xuống-chiếc giường biến nó thành 『Chiếc giường có cái lỗ đủ giấu một người』.

Tiếp theo, cô kéo con búp bê vào trong chăn và biến nó thành hình dạng y như Natsumi đang ngủ.

Natsumi lăn vòng quanh trong chăn và để lại con người nộm Natsumi nằm trên giường, trước khi chui người mình vào cái lỗ bên trong giường. Lần thứ 3, cô làm «Haniel» phát sáng lên, khép lại bề mặt bên trên chiếc

https://thuviensach.vn

giường, cô bắt đầu đào tẩu bằng cách sử dụng «Haniel» để biến đổi giường, sàn nhà, và bên trong những bức tường để đi xuyên qua chúng.

".....Được rồi."

Và sau một vài phút. Khi đến được hành lang mà không có ai ở đó cả, Natsumi lấp lại bức tường và nhìn xung quanh.

Có một vài máy quay quan sát trong phòng cách ly của Natsumi nhưng, cô có thể lừa họ một lúc. Ví dụ như, họ lo lắng phải vào kiểm tra cô nếu như cô không thèm ăn thậm chí thức ăn đã đến tận tay. Không có thời gian rảnh cho cô.

Để hoàn thành mục tiêu một cách nhanh chóng, Natsumi nhớ lại những gương mặt mà cô đã gặp ở đây trong đầu cô. Nhiều khả năng thì, thuận tiện nhất sẽ là--

".....Chắc hẳn là cô ấy rồi."

Sau khi khẽ gật đầu, Natsumi đưa tấm gương «Haniel» trên đầu mình.

Cùng lúc chiếc gương phát sáng lên, cơ thể Natsumi phát lên một ánh sáng mờ ảo. Sau đó cơ thể cô dần biến đổi-- và sau một vài giây, Natsumi đã biến thành một người khác.

Đó là một cô gái nhỏ nhắn mặc bộ quân phục màu đỏ. Cô buộc tóc 2 bên với dải ruy băng màu đen và cái biểu cảm kiêu hãnh rất ấn tượng của cô.

Phải--Đó là em gái của Itsuka Shidou. Itsuka Kotori.

Cô chọn cô ấy bởi vì cô ấy là người thích hợp nhất, vì cô ta luôn đi xung quanh cơ sở này và quan sát tình trạng của tất cả mọi người.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, cô gái này có kiểu buộc tóc 2 bên. Kiểu tóc cực đỉnh dễ thương, đuôi đôi. Đó là kiểu tóc chỉ dùng với người khá tự tin với bản thân. Natsumi rất ghét kiểu tóc này. Cô cực ghét nó đến nỗi cô định biến thành người có uy thế trong cái đất nước này và ban hành cấm để tóc buộc đuôi đôi như một bộ luật .....nhưng giờ cô không còn lựa chọn nào khác. Cô thực sự không muốn giả trang thành một cô gái tự cao buộc tóc đuôi đôi hợm hĩnh nhưng mà, tính hiệu quả là ưu tiên hàng đầu của cô lúc này.

"Oopps, tí thì quên mất."

Sau khi khẽ lẩm nhẩm, Natsumi tiện tay giựt một cái khuy ra và đưa «Haniel» lên đó.

Cái cúc phát sáng mờ nhạt và biến thành một thanh kẹo nhỏ có thanh cầm. Nó chắc hẳn là cái mà Kotori thường ngậm.

"Hừm, chắc nó thế này."

Sau đó Natsumi nói với một giọng nói đã thay đổi hoàn toàn so với vài giây trước và ngoắc ngón tay cô một cái. Trong chốc lát, «Haniel» trong lòng bàn tay cô biến thành những đốm sáng nhỏ rồi tan biến vào trong không khí.

"Được rồi....."

«Haniel» biến mất, và Natsumi đã hoàn toàn biến đổi thành Itsuka Kotori, hít một hơi thật sâu rồi bước đi trên đường thật chậm rãi.

Để có thể vượt qua mọi người mà không bị nghi ngờ giữa đường, cô đưa mắt kiểm tra xung quanh. Bên trong dãy hành lang dài rộng ấy, cô nhìn thấy một cánh cửa với khóa điện tử được cài ở đó. Cô không biết tất cả sự bố trí trong tòa nhà này nhưng dễ dàng để đoán ra được cơ sở này tương đối lớn.

https://thuviensach.vn

".....Thực ra thì đây là nơi quái gở nào vậy."

Natsumi khẽ lẩm bẩm nhỏ nhẹ đủ để không ai có thể nghe thấy. Đây đúng là cơ sở có phần nào liên kết với Shidou, Kotori, Tohka, và những cô gái khác, cô chẳng biết gì ngoài điều đó. Dù sao thì không đời nào mà họ lại cho phép những cô cậu trẻ tuổi này sử dụng thoải mái tòa nhà này. Họ chắc phải được liên kết với loại tổ chức nào đó-- hoặc là có một sự hỗ trợ lớn đỡ lưng cho họ. Khi nghĩ về điều đó, Natsumi cảm thấy có một sự ớn lạnh chạy dọc theo sống lưng.

Dù gì đi chăng nữa, có thể họ định sử dụng những Tinh Linh bị bắt như Natsumi như một vật thí nghiệm. Kcảnh của hành lang làm cô nghĩ đến viện nghiên cứu hay như bệnh viện.

Sau đó Natsumi bước đi từ từ trước khi, một giọng nói gọi tên cô từ phía sau vang lên.

"Ah-re, Chỉ Huy?"

".....!"

Hơi giật mình và quay lại phía sau, cô nhìn thấy một cô gái với mái tóc dài cắt ngang trán và mặc một bộ quân phục khác màu Kotori đứng ở đó. Đấy chính là nhân viên cửa hiệu hamburger mà Shidou và cả nhóm dẫn cô đến hôm trước.

"Chỉ Huy đang làm gì ở đây vậy? Không phải cô nói là trở lại «Fraxinus» sao?"

".....Aah, tôi chỉ kiểm tra tình hình của Natsumi thôi."

Cô cất tiếng nói, để tránh bị lộ ra bất cứ sự mất bình tĩnh nào. Sau đó cô gái ấy gật đầu mà không có một chút nghi ngờ gì.

https://thuviensach.vn

"Ah, vậy sao.....hừm, sau cùng thì cô ấy thực sự đúng là một người khó hiểu. Nếu cứ như thế này, rất khó để có thể phong ấn cô ấy....."

"Phong ấn? Cô đang nói gì vậy?"

Khi Natsumi nghiêng đầu khó hiểu, cô gái mở to mắt băn khoăn.

"Hừm, là phong ấn Linh Lực đó. Chúng ta sẽ khiến cô ấy hôn Shidou-kun và phong ấn Linh Lực của cô ấy. Không phải chúng ta là tổ chức vì điều đó sao?"

".....!"

Natsumi có nhíu mày nhưng, cô làm ra vẻ bình tĩnh để tránh lộ ra vẻ bối rối.

"Aah.....Phải rồi nhỉ. Xin lỗi, tôi hơi mệt một chút."

"Ahaha.....chỉ bình thường thôi mà. Được rồi, tôi sẽ quay lại một khi tôi xong công việc của mình vậy nên gặp lại sau nhé."

Sau khi nói, cô cúi đầu nhẹ. Natsumi cảm thấy nhẹ nhõm trong lòng khi trả lời lại cô ấy.

"Errr---À phải, tôi hỏi vài câu được chứ?"

"Vâng? Gì vậy?"

Natsumi cất lời tự một cách tự nhiên hỏi cô gái.

"Cô có thấy..... Tohka và những người kia đang ở đâu không? Tôi có vài việc với họ."

"Tohka-chan.....huh. Errrr, nếu tôi không nhầm, tôi nghĩ cô ấy đang ở khu vực nghỉ ngơi ở chỗ khác."

https://thuviensach.vn

"Tôi hiểu rồi, cảm ơn cô. Gặp lại cô sau."

"Ah--Vâng. Gặp cô sau."

Natsumi nhìn cô đi khuất rồi đi nhón chân theo hướng mà cô gái chỉ, trước khi lại đi bộ tiếp.-- Cô bước đi nhanh chóng trong một điệu bộ không có chút gì là bất thường cả.

Cô có được và mất đi từ cô gái ấy cùng một lúc. Cô có được-- thông tin, về nơi Tohka và những cô gái khác ở và Kotori không ở trong cơ sở lúc này. Với điều này, dù Natsumi có đi xa đến đâu, đảm bảo rằng một điều là cô sẽ không chạm mặt người thật. Và quan trọng hơn, thực tế rằng cô nhận ra mục đích của Shidou và những cô gái là rất lớn. Ta hiểu rồi, ngay khi hiểu ra được họ sẽ nhận được gì, nghĩ họ sẽ cố gắng phong ấn Linh Lực của Natsumi.

"Mình đã thấy điều này lạ thật. Những kẻ đạo đức giả chết bầm.....!"

Và cùng lúc, một người nào đó sẽ nhận ra là người với cái ngoại hình của Kotori đang ở trong trụ sở này. Một khi cô hoàn thành việc của mình và trở lại cái nơi gọi là «Fraxinus», rất có khả năng Kotori thật sẽ nghi vấn điều đó. Natsumi không có rảnh để loăng quăng ở đây.

Và, sau khi đi được một lúc, cô nhìn thấy một không gian nho nhỏ được mở ra ở phía trước. Có một vài chiếc ghế dài và máy bán hàng tự động đặt ở đó.-- Sau đó cô nhận ra Tohka và Yoshino đang ngồi ở đấy.

Natsumi nheo mắt lại nhìn trước khi bước đến đó.

"--Chào, Tohka, Yoshino."

"Mu?"

"Ah.....chào."

https://thuviensach.vn

『Oooh? Không phải Kotori-chan đây sao.』

Tohka, Yoshino và Yoshinon lần lượt nhìn và gọi cô. Natsumi mỉm cười vẫy tay trước khi bước đến băng ghế dài mà họ đang ngồi và đứng trước mặt họ.

"Oooo, Kotori! Chỗ này hay lắm! Em có thể được uống miễn phí!"

"Kotori-san có muốn.....uống không?"

『Cô muốn cái nào? Yoshino sẽ lấy cho?』

Nói xong, Yoshino bắt đầu quơ quơ tay như đấm bốc, sha sha.

Natsumi cười gượng lắc đầu trước khi vừa khoanh tay vừa nói.

Cô hỏi-- điều mà cô muốn biết nhất lúc này.

"Không sao đâu. Quan trọng hơn, mọi người nghĩ sao-- về Natsumi?"

Vâng. Trong thâm tâm họ chỉ muốn lấy Natsumi ra làm trò cười, không thể nhầm được. Họ hẳn phải hòa nhã với Natsumi để phong ấn được Linh Lực của cô nhưng, nếu đây là một nơi mà Natsumi không có mặt lúc này, chắc chắn họ sẽ khạc hết ra những suy nghĩ bần tiện trong lòng mình.

"Ý em..... là sao?"

Tohka nghiêng đầu-- Đúng là một cô gái rắc rối. Hoặc có thể, cô ấy không muốn làm người đầu tiên xúc phạm cô. Nếu vậy thì--

Natsumi chép miệng một tiếng trước khi hướng mắt xuống và tiếp tục nói như thể đang phỉ báng.

"Natsumi ấy kinh tởm lắm phải không? Cô ta chắc hẳn tự hào khi chúng ta tâng bốc cô ta nhỉ. Xấu xí như vậy, chắc hẳn cô ta xấu hổ lắm

https://thuviensach.vn

nhỉ."

Cô nhún vai mình khi nói vậy.

-Mồi kửa đã lên. Được rồi, phun ra cảm xúc thực sự của mình đi. Natsumi mở to mắt như để giục Tohka với Yoshino. Giờ những cô gái này đã thấy mình không phải là người bắt đầu sự xúc phạm, hẳn họ sẽ phô ra những gương mặt dơ dáy cho mà xem.

Nhưng--

"Nu?"

"Eh.....?"

『Hnnn--!?』

Ở đó, 2 người và 1 vật thể đang nhìn nhau.

"Eh.....?"

Natsumi mở trố mắt trước những cái phản ứng không như cô mong đợi. Tohka nhíu mày lại nói.

"Kotori.....chuyện gì xảy ra vậy? Nói như vậy chẳng giống em chút nào."

"A-ahhno.....Natsumi-san không kinh tởm đâu.....tớ nghĩ thế."

『Đúng vậy. Chuyện gì thế Kotori-chan. Việc chỉ huy quá mệt mỏi hả?』

"Cái....."

Natsumi lùi lại một bước theo phản xạ.

https://thuviensach.vn

"Ch-Chuyện gì với mọi người vậy. Không sao đâu, mọi người không cần phải ra vẻ đạo đức đâu. Mọi người đã nghĩ đến điều này trước rồi phải không? Thật khó chịu khi phải cứ vui vẻ với cái con bé dơ dáy đó."

"Em nói gì vậy? Không phải thế đâu, em biết mà? Lúc chọn quần áo vui lắm!"

Khi Tohka nói với vẻ mặt rạng rỡ, Yoshino và Yoshinon gật đầu đồng tình.

"Đúng.....Natsumi-san xinh mà....."

『Iyaaaah, tài trang điểm của Shidou thật bá đạo. Yoshino nên hỏi anh ấy để lần tới anh ấy còn trang điểm cho tớ với.』

Trong lúc nói, ufuun, Yoshinon ưỡn ẹo hông nó. Tohka và Yoshino cười phá lên vui vẻ với dáng vẻ hài hước đó.

"V-Vì.....không.....thể nào....."

Sau khi ánh mắt Natsumi đảo vòng vòng vì mất bình tĩnh, cơ thể nhỏ nhắn của cô run lên.

-Những cô gái này thực sự đang nói cảm xúc thật của họ.

Sự thật này mạnh đến nỗi làm cho Natsumi phải xem lại bản thân.

Trong chốc lát, nhiều khả năng đã xuất hiện trong tâm trí Natsumi. Có lẽ họ đã thấy được sự thực Natsumi giả trang thành Kotori, và nói lên điều tương tự đã được bàn trước. Hoặc, có thể họ bị bắt phải khen Natsumi bởi vì ai đó quan trọng với họ bị bắt làm con tin chẳng hạn. Không không hoặc có thể là--

Những suy nghĩ vẩn vơ xuất hiện rồi lại biến đi. Chẳng có ý nghĩ nào có một chút bị thuyết phục trước nụ cười của Tohka và Yoshino.

https://thuviensach.vn

"N-Nói dối. Tại sao lại....."

Natsumi quên mất là cô phải hành động giống như Kotori, ngón tay cô khẽ run lên trước khi cô nhìn thấy 3 cô gái bước đến từ phía trước. Đó là chị em Yamai và Miku.

"Kuku, tại sao mọi người lại ở đây hết vậy?"

"Kiến nghị. Cho bọn tôi tham gia với."

"Fufu, mọi người có tiệc trà à?"

"Ka-Kaguya, Yuzuru, Miku.....!"

Natsumi run giọng trước những vị khách mới như thể cô rất tin vào họ. 3 người mở to mắt và dừng lại bởi vì họ cảm thấy shock với tiếng hét đột ngột của Natsumi.

"Fuun, sao thế Kotori? Cô trông lạ lắm. Không phải cô vừa mở cánh cửa tới địa ngục bị phong ấn bởi bóng tối đấy chứ?"

Kaguya làm dáng thật cool trong khi nói những điều kì quặc. Natsumi làm ngơ điều đó và tiếp tục nói trong khi gắng bình tĩnh.

"Ng-Nghe này mọi người. Tohka với Yoshino hành động lạ lắm."

"Câu hỏi. Ý cô là điều gì lạ?"

Yuzuru hỏi một cách băn khoăn. Natsumi gượng cười trong khi tiếp tục nói.

"Tôi đang nói về, thật khó chịu khi phải chăm sóc cho Natsumi hay là khen cô ta xinh đẹp phải không? Ahaha, thật nực cười phải không. Chỉ cần nhìn vào cái vẻ xấu xí đó là tụt hứng ngay."

https://thuviensach.vn

Natsumi nhún vai trong khi nói, nhưng 3 người họ nhíu mày lại cùng lúc nghi ngờ.

"Fuun, Kotori, cô vừa nói những điều kì lạ đấy. Chẳng giống cô chút nào. Chuyện kì cục gì đã xảy ra thế. Có hơi sớm khi cô bị chất độc của mặt trăng làm cho bị hâm không?"

"Nghi ngờ. Những lời nói đó dường như không thể từ Kotori được."

"Đừng có nói Natsumi-chan như thế. Nếu cô quá đáng quá, tôi sẽ bực đấy!"

Punsaka! Miku chống tay vào nạnh cô và phồng má lên.

Natsumi cảm thấy nhịp tim cô đập nhanh hơn vì phản ứng của những cô gái.

"G-gượm đã.....cô ta là một Tinh Linh xấu xa cố gắng nhốt chúng ta vào bên trong chiếc gương đó, rồi thay thế chúng ta! Nghĩ như bình thường đi! Tại sao các cô lại có thể ủng hộ người như vậy! Mọi người bị điên hay bị gì rồi sao?"

Cô đã hoàn toàn quên mất là cô đã biến thành Kotori, và hét to lên đúng như cảm xúc của cô.

Mặc dù mọi người có hoang mang với dáng vẻ của Natsumi nhưng, họ nhìn nhau và thầm thì uu-nn.....

"Chậc.....đúng là Natsumi đã lôi chúng ta vào mấy điều khá hãi hùng nhưng mà....."

"Đúng!? Vậy nên--"

Như để đồng ý với Miku đang vừa nói vừa đặt ngón tay lên cằm, cô khẽ lên giọng. Tuy nhiên--

https://thuviensach.vn

"Nhưng.....quả thật tôi cũng đã làm om sòm lên trước rồi..... tôi chưa từng nghĩ đến việc sẽ nói vài điều như là bỏ qua nó đi nhưng mà, ít nhất thì tôi đã nghĩ đến việc kết thân với Natsumi hơn, cô biết đấy?"

Khi Miku nói, những cô gái cũng bắt đầu gật đầu.

"Oooooo! Tớ nữa!"

"E-em nữa.....desu. Em nghĩ..... chúng ta có thể thân thiết hơn."

『Đánh giá từ cuộc nói chuyện, cô ấy chọn Yoshinon trước khi biến hình đúng không? Iyaaa, cô ấy thật là một cô gái thông minh đấy.』

"Fuun, mà, cô ấy còn là một chiến binh dũng cảm khi mà có thể dồn ép ta như thế đấy. Cũng xứng làm lính gác đồn lắm."

"Đồng ý. Cô ấy có những điểm đáng quý mà."

".....!"

Natsumi im re, lùi lại loạng choạng.

Có vẻ như ý nghĩ trong đầu cô đã hoàn toàn sai lầm. Natsumi cắn chặt răng trước khi rời khỏi phòng nghỉ mà không thèm nhìn mặt mọi người.

"Errr.....Khu vực nghỉ ngơi ở khu B nhỉ."

Shidou chậm rãi bước đi trên hành lang của cơ sở ở dưới lòng đất của «Ratatoskr», nơi cách ly Natsumi.

Từ nhà Itsuka đến đây khoảng cách tương đối xa.-- Mà hơn nữa, để tránh bị Ellen và những người của DEM theo dõi, cậu phải mạo hiểm đi đường vòng, khiến thật khó khăn để tới được đây.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, chừng nào Natsumi ở đây, Shidou không còn lựa chọn nào khác ngoài việc có mặt. Vì thế, cậu mượn tạm khu nghỉ ngơi ở dưới lòng đất một lúc, và về nhà lấy để lấy bàn chải đánh răng và quần áo.

Lúc đến gần góc cuối hành lang, Shidou cảm thấy có một cú huých nhẹ ở ngực.

"Oops."

Khi nhìn xuống, cậu thấy kiểu tóc đuôi đôi thân quen.

"Ou, Kotori à."

"....."

Mặc dù cậu giơ tay lên chào và nói, vì lý do nào đó, Kotori chỉ lặng lẽ liếc nhìn mặt Shidou.

"Em trông mệt mỏi thế. Có chuyện gì à?"

".....Không có. Không có gì đâu."

Kotori nói với giọng rầu rầu. Shidou gãi đầu.

Pui, Kotori vừa quay mặt đi vừa nói như là cô không thèm để tâm đến Shidou thêm nữa và định đi luôn.

"Ah, chờ đã."

".....Gì nữa. Em không rảnh đâu."

"Ah, xin lỗi, xin lỗi mà. Anh sẽ nói xong nhanh thôi-- Là về Natsumi."

"....."

https://thuviensach.vn

Lúc nói đến tên Natsumi, Shidou thấy tai Natsumi khẽ rung lên một chút.

"Chuyện gì về Natsumi hả?"

Sau khi nói, cô đột ngột mở trừng mắt và đi đến gần cậu. Cậu biết cô khá nhạy cảm khi nói về Natsumi lúc này nhưng, cậu cảm thấy điều này như quá mức.

"A-aah.....là về thức ăn của Natsumi ấy mà."

Bị áp lực khi nói vậy, Shidou nhận thấy miệng Kotori dịu đi 「.....haa」.

".....fufu, ah, bản chất thật của ngươi cuối cùng cũng lộ ra."

"Eh?"

"Không có gì đâu. Vậy, anh đang định làm gì sao? Từ hôm nay trở đi chúng ta nên không cho cô ta ăn nữa? Hoặc chúng ta có thể cho độc vào?"

"Không.....em nói gì vậy. Kể cả đấy là đùa đi nữa, chẳng vui gì cả."

Khuôn mặt cậu ảm đạm trong khi mồ hôi đang đổ dài trên trán. Kotori nhíu mày lại nghi ngờ.

"Vậy thì, đấy là gì? Anh định nói anh sẽ làm gì vậy?"

"Sao chúng ta không mời Natsumi ra khỏi căn phòng đó để cùng dự bữa tối hôm nay?"

".....? Ý anh là gì?"

https://thuviensach.vn

"Mọi người ở đây cũng vậy mà, anh nghĩ chúng ta có thể ăn tối cùng nhau."

".....huh?"

Pokan, vẻ mặt Natsumi tối sầm lại một lúc. ⌈Aah.....⌋ , cô nhếch mép nói.

"Em hiểu rồi, để phong ấn cô ta đúng không. Anh xấu tính quá. Những điều như là lấy đi Linh Lực của Natsumi sau khi sử dụng cách đó để gài bẫy cô ta."

Shidou cau mày với cái kiểu nói bất thường của Kotori.

"Em nói gì thế. Mục tiêu của «Ratatoskr» là phong ấn Linh Lực của các cô gái, và để cho những Tinh Linh có được cuộc sống an toàn và hạnh phúc cơ mà."

"Eh.....?"

"Hơn nữa-- đây không chỉ vì tăng mức độ cảm xúc lên đâu, em biết đấy, mặc dù cô ấy ở phòng cách ly, ăn một mình cũng sẽ rất cô đơn phải không. Mọi người cũng muốn nói chuyện với Natsumi mà."

"....."

"Có lẽ, cảm xúc của Natsumi sẽ ôn hòa bớt đi một chút nếu cô ấy ăn đồ ăn ngon.....chờ đã, Kotori?"

Shidou mở to mắt.

Lí do rất đơn giản. Những giọt nước mắt đang khẽ rơi từ khóe mắt cô.

Cả mắt và má cô đều đỏ ửng và vai cô run lên từng chút một, thi thoảng người cô cũng nấc lên. Shidou hốt hoảng trước biểu hiện lạ của cô

https://thuviensach.vn

em gái kiên cường của mình.

"O-oi, chuyện gì vậy! Anh đã làm gì sai à!?"

"Cái.....kh-không có gì....."

"Không, sao mà không có gì được! Yên tâm đi, anh sẽ làm cả phần của em mà--"

"Im đi! Chết đi! Đồ ngốc!"

Sau khi Kotori hét lên, cô lấy tay áo gạt nước mắt trong khi chạy đi khỏi hành lang.

"Oi, Kotori!!?"

Mặc dù bị nói như thế, nhưng không đời nào cậu lại để yên được. Shidou nhanh chóng đuổi theo Kotori.

Tuy nhiên, cậu dừng chân lại phía đường rẽ.

"Ah-re.....?"

Kotori chỉ vừa rẽ đường này, nhưng biến mất cứ như sương mù vậy.

"Kotori đi đâu rồi nhỉ....."

Cậu không thể tìm thấy Kotori dù quay trái quay phải. Thay vì thế, có một chiếc kẹo mút chưa bị bóc vỏ ở trên hành lang như chỉ đích của Kotori.

".....em ấy làm rơi cả kẹo, chắc hẳn đã có chuyện gì nghiêm trọng xảy ra rồi....."

Sau đó cậu nhặt chiếc kẹo mút để sau còn trả lại cho cô ấy và chẳng còn lựa chọn nào khác ngoài quay trở về con đường đang đi.

https://thuviensach.vn

Đi được một lúc, chiếc di động trong túi cậu bắt đầu rung lên-- cái tên 『Itsuka Kotori』 hiển thị trên màn hình. Cậu vội vàng nhấn nút nhận cuộc gọi.

"Alo? Kotori, em không sao chứ?"

「.....Huh, anh nói không sao là gì hả?」

Khi Shidou hỏi, Kotori đáp lại như thể đang chẳng hiểu anh nói cái quái gì cả.

"Không, là vì lúc nãy--"

「Quan trọng hơn đây, khẩn cấp đấy. Em vừa liên lạc với phòng điều khiển ở bên kia lúc nãy.」

Kotori ngắt lời Shidou.

「.....Natsumi đã trốn khỏi phòng.」

"Cái.....!?"

Shidou há hốc miệng vì cái thông báo đột ngột đó.

"Trốn.....!? Bằng cách nào chứ! Cô ấy vẫn chưa thể sử dụng Thiên Sứ mà phải không!?"

「Có thể là do ước tính của chúng ta quá nông cạn.....hoặc có thể là có cách sử dụng năng lực biến đổi của cô ấy là trong một dạng không hoàn chỉnh..... một vài điều tương tự như vậy em đoán thế. Cô ấy để lại trong chăn một hình nộm được cho là giả từ con búp bê và chạy trốn. Có nhiều khả năng, cô ấy đã thử trốn thoát bằng cách biến thành một người khác. Anh có nghĩ ra được là ai không?」

"Em có hỏi anh vậy thì..... một ai đó....."

https://thuviensach.vn

Shidou mở tròn mắt và kêu lên 「Ah.....」.

Phần 3

-Gần 2 giờ sau đó. Shidou trở lại mặt đất.

Mặc dù mọi thành viên của tổ chức đã lùng sục khắp nơi trong cơ sở dưới lòng đất, cũng chẳng thấy Natsumi đâu cả. Xét từ lời chứng thực từ Shidou, những cô gái và Shiizaki, họ đã nhận ra Natsumi giả trang thành Kotori nhưng mà, chừng nào là Natsumi có thể biến thành những hình dạng khác, vẫn chưa có manh mối đặc biệt gì.

"Natsumi....."

Cậu bước đi nặng nề trên con đường thành phố thân thuộc của mình, trong khi khẽ lẩm bẩm một mình. Giờ thì Natsumi đã mất tích, cậu chẳng còn lý do nào để ở lại dưới lòng đất nên cậu quay lại nhà với cái balô và quần áo trong đó.

Cuối cùng thì, bắt đầu từ lúc mà họ giúp đỡ Natsumi, Shidou chưa thấy cô ấy cười thậm chí ngay cả một lần. Cô ấy ghét những điều mà Shidou và các cô gái làm và sẽ không mở lòng ra với họ.

Nhưng,-- Shidou không dám một lần nghĩ rằng, đó là những cảm xúc thực sự của Natsumi.

Cứ như một chú cún bị liên tục bị đối xử tệ hại bởi con người trong một thời gian dài, sợ con người đã thành phản xạ tự nhiên, thậm chí cả khi nó muốn được nuông chiều và chơi với họ.

Đó là tại sao mà chẳng có ai ở đây nói xấu Natsumi cả. Chẳng có ai ở đây bắt nạt Natsumi cả. Cậu tin rằng nếu họ vẫn cố gắng kiên trì nói vậy với cô, thì cảm xúc của họ sẽ chạm đến tâm hồn cô một ngày nào đó.

https://thuviensach.vn

".....Không."

Shidou dừng chân lại và lắc nhẹ đầu phủ định.

Nghĩ lại thì, những mộng tưởng của Shidou chắc đã quá nhiều rồi. Một sự ân hận len lỏi vào trong tim cậu.

Dù cô ấy có thể sử dụng năng lực biến hình, không có nghĩ là vết thương của cô đã bình phục hoàn toàn. Cô sẽ không thể chạy trốn dễ dàng nếu như cô bị AST hay DEM phát hiện với cái vết thương đó.

Nếu lý do khiến cho Natsumi nhanh chóng trốn thoát là bởi vì Shidou và những người còn lại thì.....nghĩ như vậy, những suy nghĩ của cậu luôn mang lại hậu quả tiêu cực.

".....Điều này không ổn, nếu cứ tiếp tục thì....."

Shidou tự véo má nhẹ trước khi lấy lại bình tĩnh và đi tiếp.

Cậu có thể thấy nhà mình ngay lập tức sau khi đi tiếp. Shidou mở cổng trong khi tìm trong túi, rồi lấy ra cái chìa khóa trước khi đút nó vào lỗ khóa.

".....Hnn?"

Tuy nhiên. Cái khóa chẳng hề xoay chuyển dù có vặn chìa. Cảm thấy nghi ngờ, cậu kéo cái núm cửa và cái cửa mở ra nhẹ nhàng.

Không thể nhầm được, cậu đã khóa cửa nhà trước khi ra ngoài. Nhưng kể cả vậy, cậu cũng không nghĩ là có ai lại về nhà nhanh hơn Shidou.

"Lạ nhỉ. Mọi người chắc phải ở dưới lòng đất bây giờ chứ--"

Shidou nói trước khi tròn mắt lên.

https://thuviensach.vn

"Natsumi.....!?"

Phải. Natsumi chắc hẳn biết nhà Itsuka ở đâu. Sau khi mở cửa trước, Shidou nhanh chóng bỏ giày và chạy vào phòng khách.

Bước vào phòng khách-- rồi cậu dừng chân lại ngay lập tức.

Đúng như dự đoán của Shidou, có một cô gái đang ở đó.

Nhưng.

"Cái....."

Vẻ mặt Shidou sững sờ và lạc giọng.

"--Thứ lỗi cho tôi, xin lỗi vì đã đột nhập vào nhà cậu."

Cô gái ngồi trên ghế sofa trong phòng khách hoàn toàn khác với phỏng đoán của Shidou.

Cô có đôi mắt xanh biếc với màu tóc Bắc Âu vàng óng ả như được nhuộm ánh nắng vĩnh hằng.-- Vâng. Pháp Sư của DEM, Ellen Mathers đang ở đây.

"Ellen? Tại sao cô lại ở đây.....!"

"Tôi đến đây để nói chuyện. Làm ơn."

Sau khi nói, cô chỉ vào chiếc sofa đối diện. Cô ấy chắc chắn muốn cậu ngồi đó.

"Cái gì....."

Shidou giả vờ lưỡng lự với lời nói của Ellen trong khi bật điện thoại trong túi. Đây là một trường hợp khẩn cấp. Cậu phải nói với Kotori nhanh nhất có thể.

https://thuviensach.vn

"....."

"Cái....."

Nhưng vào lúc đó, khi cậu vừa thấy Ellen giơ tay phải của cô lên, điện thoại của cậu đã bay lên trong không trung rồi rơi vào tay Ellen.

"Cũng không hẳn là bất tiện với tôi nếu như cậu gọi người giúp đỡ nhưng, thật khó chịu nếu điều đó chen ngang vào cuộc nói chuyện. Tôi rất xin lỗi nhưng, tôi phải mượn cái này một chút."

Ellen đặt cái điện thoại lấy từ Shidou lên bàn rồi nhìn cậu.

"Tôi nói với cậu điều này chỉ để báo trước nhưng, mọi thứ trong căn nhà này đều trong phạm vi Territory của tôi. Tôi không khuyến nghị kháng cự."

"Kuh....."

Shidou nghiến răng bực bội trước khi thở hắt ra rồi ngồi xuống ghế sofa đối diện Ellen.

".....Vậy điều gì khiến cho một bậc tiền bối của DEM phải đến nói chuyện với tôi, đến nỗi mà phải đột nhập vào nhà dân thường vậy?"

Đó là sự kháng cự mà ít nhất cậu có thể làm được, cậu nói với giọng mỉa mai. Tuy nhiên trông Ellen chẳng quan tâm và nhìn thẳng vào mắt Shidou.

"Không có gì nhiều đâu. Tôi chỉ hỏi một câu đơn giản thôi."

"Câu hỏi?"

"Đúng. Tôi sẽ nói thẳng nhé.-- Lúc này, Tinh Linh «Witch» mà các cậu đưa đi mấy ngày trước đâu rồi?"

https://thuviensach.vn

Ellen nói với giọng điềm đạm. Shidou siết chặt bàn tay.

".....Đừng có đùa với tôi! Không đời nào tôi sẽ nói cho cô đâu!"

Thực ra thì Shidou cũng muốn nói với cô ấy nhưng- cậu quyết định không nói. Cậu muốn tránh để người phụ nữ này biết Shidou và cả nhóm đã để Natsumi chạy trốn. Natsumi có thể tránh được nguy hiểm, chỉ cần khiến cô ấy nghĩ rằng Natsumi vẫn trong vòng bảo vệ của «Ratatoskr».

Tuy nhiên dù cho Shidou đã gằng giọng, Ellen vẫn không chút biểu cảm. Cô vẫn tiếp tục bình tĩnh nói.

"Đúng thế. Chúng tôi cũng biết cậu sẽ không nói với chúng tôi dễ dàng thế đâu."

"..... Vậy sao. Thế thì thôi nhé. Tôi còn phải chuẩn bị bữa tối."

"Cậu nấu à?"

"Có vấn đề gì hả?"

"Không. Tuyệt đấy."

".....Cảm ơn."

Shidou nói điều đó mà không thèm che dấu cái sự căm ghét. Ellen thở hắt ra trước khi đứng lên khỏi ghế.

Sau đó cô từ từ bước đi vòng quanh phòng khách và nhìn quanh như thể cô đang tra xét những tiện nghi trong phòng hay căn bếp trước khi nói.

"--Hơi chật hẹp nhưng mà, căn nhà rất sạch sẽ. Cả tôi cũng cảm thấy được mọi người đều hạnh phúc mỗi tối khi quây quần bên nhau."

"....."

https://thuviensach.vn

Shidou cau mày trong khi không hiểu ý Ellen muốn nói gì. Không đời nào. Những lời cô ta nói lại chỉ mang một nghĩa đấy.

Tuy nhiên, Ellen vẫn tiếp tục như thể chẳng để ý đến phản ứng của Shidou và cất lời với chất giọng đẹp đẽ.

"Tôi băn khoăn là có những ai ở trong tổ ấm hạnh phúc này nhỉ. Cậu này- Itsuka Kotori, Yatogami Tohka, Yoshino hoặc có thể là chị em Yamai và cả Miku nữa. Thật tuyệt vời làm sao. Hãy chăm sóc họ cẩn thận nhé."

".....Cô muốn nói cái gì đây."

Trở nên mất bình tĩnh, khi Shidou hỏi cô, Ellen xoay người theo hướng của Shidou đứng. Có thể vì lưng cô ấy đối diện với cửa sổ, cậu không thể thấy biểu cảm của cô trong chốc lát.

"--Cậu nghĩ phải nên cảm ơn ai, cho sự hiện hữu của tổ ấm hạnh phúc này không?"

"Gì?"

Shidou nheo mày trước câu hỏi bất ngờ.

".....Là nhờ có Kotori và «Ratatoskr»--"

"Cậu nhầm rồi."

Không thèm nghe hết câu trả lời của Shidou, Ellen phủ nhận ngay.

"--Lý do tại sao mà điều đó tồn tại vào lúc này đây là bởi vì tôi và Ike. Chúng tôi đang để yên cho các cô cậu, để cho các cô cậu sống, đó là tại sao mà cậu có thể được tận hưởng sự yên bình này."

"Cái....."

https://thuviensach.vn

Shidou cảm thấy sau lưng ướt đẫm mồ hôi.

Trong lời nói của Ellen, không hề có dấu hiệu nói chơi hay đùa gì cả.

Cô nói một cách nghiêm túc. Chẳng có chút nghi vấn nào trong cái logic phi lý và tàn bạo ấy.

"....."

Ellen là một Pháp Sư. Điều đó có nghĩa là, mặc dù có một cỗ máy gắn trong não, cô ấy vẫn là một con người. Nhưng kể cả như vậy, tại sao. Tại sao cậu lại có cảm giác khác lạ mạnh mẽ này-- không, nó được gọi là cảm giác xa lạ, so với những lần cậu trò chuyện với các Tinh Linh.

"Để tôi tóm tắt cho cậu nhé."

Ellen từ từ giơ một ngón tay lên và chỉ vào Shidou. Mặc dù đấy chỉ là một hành động đơn giản, Shidou lại cảm thấy đột nhiên khó thở. Có lẽ vì cô đã giảm mật độ oxy bằng Territory, hoặc cô đã sử dụng nó để gây áp lực lên mũi và miệng Shidou, hoặc có thể-- chỉ đơn thuần áp lực, cô đã áp đảo được Shidou.

"Itsuka Shidou, cùng với «Princess», «Efreet», «Hermit», «Bersesk» và «Diva». Để mọi chuyện vẫn tốt đẹp, hãy nói cho tôi «Witch» đang ở đâu."

"Đ-Đừng có đùa--"

"Xin đừng hiểu lầm. Không có thỏa thuận nào hơn thế này đâu. Cậu không có quyền lựa chọn đâu."

"Guh....."

"--Đây là một bài toán đơn giản thôi mà. Tôi sẽ đảm bảo cho cậu sự an toàn của các Tinh Linh bây giờ chỉ với «Witch» thôi. Tôi không nghĩ đây là

https://thuviensach.vn

thỏa thuận tồi đâu."

Ellen nói như là đây là một lựa chọn hiển nhiên.

Nhưng, Shidou chép miệng một tiếng sau khi hít một hơi thật sâu.

".....Xin lỗi nhé nhưng mà, từ bé đến giờ tôi dốt đặc toán lắm."

"Thế sao. Tiếc nhỉ."

Dường như lời nói của Shidou cũng nằm trong dự tính của cô. Không có chút biểu hiện chán nản gì cả, Ellen đưa tay vào trong chiếc áo khoác, trước khi lấy ra một cán dao không có lưỡi.

Trong phút chốc Shidou còn chẳng biết nó là cái gì-- nhưng cùng lúc khi Ellen nheo mắt lại, cậu thấy một ánh sáng mờ nhạt xuất hiện từ đầu cán trước cả khi cậu kịp nuốt nước bọt.

"Được rồi, tôi sẽ chơi với cậu từ từ cho đến khi cậu làm được một phép tính được hay mất.-- Không biết cậu có thể giải quyết bao nhiêu con số nhỉ, tôi rất mong chờ đấy."

Ellen chĩa thanh gươm ánh sáng về phía Shidou trong khi nhếch mép cười lần đầu tiên.

Phần 4

"Khu A không có phản hồi!"

"Khu B cũng vậy!"

"Chúng tôi đã mất dấu vết cuối cùng của Tinh Linh từ khu vực cách ly riêng.....!"

https://thuviensach.vn

15000 m cách mặt đất thành phố Tenguu, chiếc không hạm «Fraxinus» đang bay trên trời. Ngay lúc này trên tàu, tiếng nói của cả đội cứ vang lên.

Vâng. Ngay lúc này, Kotori và cả phi hành đoàn đang dùng thiết bị quan sát ở «Fraxinus» hết công suất, để theo dấu vết nơi Natsumi biến mất.

Nhưng-- kết quả là như thế đấy.

"Tsk.....Tôi cũng đã dự đoán được mọi chuyện sẽ như thế này, dấu hiệu phản hồi của Tinh Linh không thể bị theo đuổi như tôi nghĩ."

Kotori tặc lưỡi trong khi đặt tay lên cằm và ngồi trên ghế chỉ huy.

Chừng nào họ không thể nhận thấy được dấu hiệu của Tinh Linh, camera tự động đã được thả xuống thành phố vẫn sẽ tìm kiếm nhưng-- chẳng có chút ý nghĩa nào để đọ lại Natsumi được vì cô ấy có năng lực biến hình. Tự biết mình là kẻ trốn chạy, không đời nào cô lại để cho Kotori và cả phi hành đoàn dễ dàng phát hiện được. Nếu cô cải trang thành một trong những người đi đường thì gần như không thể tìm thấy cô ấy.

"Vụ này tệ thật.....Sẽ tốt hơn nếu cô ấy chọc tức Shidou một lần nữa, nhưng nếu như cô ấy cảnh giác với chúng ta và không để lộ ra thì-- không thể phong ấn Linh Lực của Natsumi được."

Sau khi nói một cách khó chịu, Kotori ra lệnh cho cả nhóm đang làm việc ở khoang dưới.

"--Tìm kiếm cô ấy mà không có chút manh mối thì không có chút hiệu quả nào cả. Tập trung vào những điểm mà Natsumi đã xuất hiện trước đó và tìm kiếm ở đấy đi. Công viên giải trí bỏ phế nơi lần đầu Shidou gặp Natsumi, nhà tôi và trường của Shidou nữa, cả ngọn núi chúng ta đã cứu Natsumi."

【Rõ!】

https://thuviensach.vn

Cùng với lúc cả nhóm đáp lại, những hình ảnh của thành phố hiển thị trên màn hình tất cả bắt đầu chuyển động cùng một lúc.

Và lúc đó.

".....hnnn?"

Xem trước màn hình cá nhân của cô, Minowa nói lên một cách hoài nghi.

"Chuyện gì thế? Đừng có nói với tôi là, đây là phản hồi từ Natsumi nhé!?"

"Kh-Không, không phải thế nhưng....."

"Cô phát âm dở quá. Cái gì đấy?"

"Haah.....Mọi người có thể nhìn vào đây được không?"

Sau khi Minowa bấm bàn điều khiển, màn hình mà Minowa đang nhìn vào, được hiển thị trên màn hình chính của tàu.

Phạm vi của thiết bị quan sát được mở rộng tối đa để tìm kiếm Natsumi-- và phía chân trời, có một vật thể lạ đã được xác nhận ở đó.

".....Cái gì vậy?"

"Xét từ tốc độ rất cao và theo quỹ đạo bay, nó có thể là vệ tinh nhân tạo hay một thứ gì đó....."

Kawagoe nhìn lên màn hình và nói. Fumu, Kotori lầm bầm trong khi nhìn Nakatsugawa.

"Chú có thể lấy bức ảnh ra được không?"

"Hah, chờ một chút.....!"

https://thuviensach.vn

Nakatsugawa khởi động máy và một vệt nhỏ xíu xuất hiện trên màn hình.

Sau khi hình ảnh được phóng to, một hình ảnh rõ nét hiện lên.

"Quả thật là.....nó giống như một vệ tinh nhân tạo. Nhưng, tại sao nó lại ở đấy một mình nhỉ....."

Lúc đó, Mikimoto nhướng mày và nhìn chằm chằm vào màn hình.

"Đúng là nó rất nhỏ nhưng, có dấu hiệu Ma Lực ở đó! Hơn nữa cái này giống như là.....thuật phát nổ.....?"

"Chú nói gì cơ?"

Kotori nhíu mày lại. Thuật phát nổ. Nói theo cách dễ hiểu hơn, đây là loại bom pháp thuật sử dụng Realizer.

"Chuyện gì đang diễn ra vậy. Tại sao cái thứ đó lại-"

Sau khi nói, Kotori đưa tay lên che miệng.

"Đừng nói với tôi là.....không, không đời nào họ lại sử dụng thứ ngu ngốc --"

"Ch-Chỉ huy.....có chuyện gì sao?"

Nakatsugawa đẩy lại cái kính trong khi hỏi. Kotori nuốt nước bọt và tiếp tục nói.

"Nếu.....chỉ nếu thôi nhé. Mọi người nghĩ chuyện gì sẽ xảy ra nếu vệ tinh nhân tạo đó rơi xuống thành phố Tenguu?"

".....!!!"

Trước lời nói của Kotori.

https://thuviensach.vn

Tất cả những thành viên đều không biết nói gì.

Phần 5

"....."

Vị mặn lan rộng dần trong miệng cậu. Mồ hôi đổ dài trên má cho đến khi nó ngấm qua làn môi và chạm đến lưỡi cậu.

Đang bị Ellen chĩa đỉnh cây kiếm lazer vào, Shidou cố nghĩ tìm cách để thoát khỏi tình thế này bằng cách nào đó.

Nhưng, Ellen không cho cậu bất kì cơ hội nào. Chân của Shidou chắc chắn sẽ bị xiên ngay lập tức nếu cậu tỏ ra bất kì dấu hiệu định bỏ chạy.

Như là đã đoán được ý nghĩ của Shidou, Ellen chẹp miệng.

"Vô ích thôi. Chỉ có một cách để cậu có thể sống sót rời khỏi nơi này đó là nói ra «Witch» đang ở đâu."

".....Xin lỗi tôi tự nhiên quên mất."

"Tôi sẽ làm cho cậu nhớ ra ngay thôi."

Sau khi nói, Ellen từ từ bước đến gần và đứng trước mặt Shidou.

"Guh....."

Cậu cố gắng lùi lại để ít nhất có thể nới ra một chút khoảng cách nhưng- cơ thể cậu không thể di chuyển được. Dường như, Ellen đã sử dụng Territory để trói cơ thể Shidou.

"Hừm vậy thì-- Với cái ngón tay trước thì không nghệ thuật lắm đâu. Xem nào....."

https://thuviensach.vn

Ellen liếm môi trước khi đưa mũi thanh kiếm đang cầm đến gần đầu Shidou. Như là-- đúng vậy, cô ấy sẽ xén đi đôi tai của cậu.

"-Tôi hỏi lại lần cuối. Cậu không định nói cho tôi biết «Witch» đang ở đâu đúng không?"

Ánh mắt Ellen có chút sắc lạnh nhìn Shidou trong khi nói. Shidou cảm thấy nhịp tim cậu đập mạnh hơn đến mức đau nhói.

Cô ta sẽ chém. Không một ly lưỡng lự, cô ta sẽ chém đứt ngay tai Shidou. Cậu nhớ lại những kí ức của cơn đau khi bị cô ta đâm và chân cậu run lên từng chút một.

Nhưng. Shidou nhếch mép và mỉm cười, sau đó cậu nói một cách nhẹ bẫng như thể đã dấu mất sự run rẩy đi đâu đó rồi.

".....Tai của tôi ngứa quá."

"Thế sao."

Sau khi nói một cách nhẹ nhàng, Ellen ngay lập tức nheo mắt lại và dồn sức vào tay cầm kiếm.

Nhưng-- đúng lúc đó.

"...........!"

Đặt trên mặt bàn, chuông điện thoại của Shidou vang lên một giai điệu và Ellen bị phân tâm bởi tiếng chuông đó. Trong nháy mắt, cơ thể cậu đang bị giam cầm bởi Territory của cô ta có thể di chuyển trở lại. Cậu đã nghe Kotori trước đó rồi, dù cho kỹ năng của người đó có điêu luyện đến đâu, duy trì Territory mà không có trang bị phải có đòi hỏi tập trung khủng khiếp.

"Fuu---!"

https://thuviensach.vn

Nếu bỏ qua điều này, cậu sẽ không còn cơ hội nào nữa. Shidou dồn lực vào cả hai tay và đẩy vào ngực Ellen.

"Guh!"

Vẻ mặt Ellen có đau lên một chút rồi ngã về phía sau. Shidou thầm cảm ơn người đã gọi điện cho cậu đúng thời điểm đẹp như vậy và chạy ra khỏi chỗ đó.

Tuy nhiên, ngay lúc cậu sắp ra khỏi phòng khách, cơ thể cậu một lần nữa lại không thể di chuyển.

"Cái....."

".....Cậu xong rồi."

Trong khi giọng cô trở nên giận dữ, Ellen từ từ đứng dậy.

3 giây chưa kịp trôi qua. Chỉ trong thời gian ngắn ngủi đó, Ellen đã khai triển lại Territory. Một sự tập trung quá đáng sợ.

"--Được rồi, mặc dù đây chỉ là sự trùng hợp ngẫu nhiên thôi, cậu định trả giá thế nào khi làm tôi ngã xuống sàn đây."

"Kuh--"

"Mà cậu cũng chạm vào ngực tôi nữa. Chết ngay đi."

"Cái đó sao tránh khỏi được!?"

Mặc dù Shidou đã hét lên, Ellen không thèm để tâm. Cô một lần nữa đưa thanh kiếm lazer lại gần mặt anh.

Nhưng lúc đó, lần này thì điện thoại của Ellen bắt đầu rung lên trầm trầm.

https://thuviensach.vn

Ellen nhíu mày lại rồi lấy điện thoại của cô ra trong khi vẫn duy trì Territory.

"--Vâng. Tôi đây. Có chuyện gì sao?"

Ellen nhận cuộc điện thoại mà không hề rời mắt khỏi Shidou nhưng--

".....Ông nói gì cơ?"

Không biết cô ta nghe được gì, biểu cảm của cô đột ngột trở nên sắt lại.

".....Được rồi, được rồi. Tôi hiểu rồi. Chúng tôi sẽ lo vụ này."

Sau khi nói vậy và tắt máy, cô lưỡng lự vài giây trước khi loại bỏ Territory đang trói buộc cơ thể Shidou.

"Uwah.....!?"

Như thể điểm tựa của cậu đột ngột mất đi, Shidou mất cân bằng và ngã thẳng về phía trước.

"Cậu may mắn đấy."

"Huh.....?"

Khi Shidou đang đơ người, Ellen không thèm nhìn Shidou và cứ như vậy chạy thẳng ra khỏi nhà.

"Ch-Chuyện..... gì thế?"

Bị bỏ lại một mình trong phòng khách, Shidou đơ người một chốc--lúc đó cậu nhận ra điện thoại của cậu vẫn còn kêu inh ỏi. Sau khi bước đến lấy nó và nhìn vào màn hình, cậu nhận thấy tên Kotori đang hiển thị trên đó.

https://thuviensach.vn

"Alo? Kotori à? Nghe này, lúc nãy--"

⌈Anh nhấc máy chậm quá! Anh đang làm cái quái gì vào lúc hỗn loạn này thế!⌋

Khi Shidou nhấc máy, giọng Kotori vang lên.

"G-Gì vậy? Anh vừa gặp một rắc rối to đùng ở đây này."

⌈Quên đi, bình tĩnh lại và nghe này.⌋

Kotori nói với giọng nghiêm trọng. Shidou rất muốn càm ràm vì cậu không hài lòng chút nào, nhưng cậu nhíu mày lại một cách không bình thường.

"Cái gì, chuyện gì đã xảy ra vậy?"

⌈.....Phải. Nó quá đột ngột và khó tin nhưng--⌋

Tới đó, Kotori hít một hơi trước khi nói nốt.

⌈--10 phút nữa, một vệ tinh nhân tạo sẽ rơi ngay thẳng xuống thành phố Tenguu.⌋

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Rơi Vào Tuyệt Vọng - Fall Down (Sa Ngã)

Phần 1

"Tsk--"

Sau khi tặc lưỡi bực bội, Ellen thu Territory nhỏ lại rồi phi trên mặt đất với tốc độ khủng khiếp. Sau khi Ellen băng ngang qua đường, tất cả những người đang đi bộ mở to mắt shock nhưng cô chẳng có thời gian để chú ý đến điều đó. Cô chỉ toàn tâm chú ý chạy thật nhanh đến đích.

Điểm đến của cô ở phía đông--khách sạn Westcott đang ở.

Với tốc độ này, thời gian để tới nơi là-- khoảng 30 phút. Cô không biết đích xác thời điểm của 『cú đâm』 nhưng, cứ nghĩ về việc rời thành phố Tenguu sau đó thì cô chắc chắn không thể yên tâm được.

"--Mình không còn lựa chọn nào khác."

Ánh mắt Ellen sắt lại trước khi ra lệnh trong não bộ mình.

Ngay lập tức, toàn thân Ellen phát lên ánh sáng nhạt rồi cả cơ thể cô được trang bị CR-Unit bạch kim «Pendragon» trong thoáng chốc. So với vài giây trước, lượng ma lực hòa chung với Territory còn mạnh mẽ hơn nhiều.

Ellen dậm chân lên nền đất và kích hoạt động cơ đẩy gắn trên lưng trước khi bay thật cao lên bầu trời. Sau đó cứ như vậy, cô bay thẳng một

https://thuviensach.vn

đường đến vị trí mục tiêu.

Lúc đó, có một cuộc gọi đến từ incam gắn trong unit.

⌈Đ-Đội Trưởng Mathers! Chuyện gì đang xảy ra vậy!?⌋

Đó là cấp dưới mà Ellen ra lệnh đứng ở ngoài khi cô vào nhà Itsuka. Cô ấy chắc chắn phải ngạc nhiên vì Ellen chạy ra ngoài ngôi nhà một cách đột ngột như vậy. Ellen giữ ánh mắt hướng thẳng về phía trước trong khi tăng tốc độ lên và đáp lại.

"Đây là trường hợp khẩn cấp. Hiện tại, vệ tinh nhân tạo «DSA-IV» được dự kiến sẽ tháo dỡ sắp rơi thẳng xuống thành phố Tenguu. Hơn nữa, nó còn đến từ--"

Sau khi nghe một tràng giải thích của cô, thuộc hạ cô đáp lại hết sức ngạc nhiên.

⌈Cái..... thậm chí nếu như nó để tiêu diệt các Tinh Linh đi nữa, tại sao họ lại làm điều đó chứ.....! Hơn nữa, Đội Trưởng còn không hề hay biết về kế hoạch này thì thật--⌋

"Không, mục tiêu không phải là các Tinh Linh, mà là Ike."

⌈Huh.....!? Gi-Giám đốc Westcott.....? Nghĩa là sao!?⌋

Cấp dưới hỏi trong một tâm trạng rất shock. Đấy cũng bình thường thôi. Bởi vì thanh gươm DEM đang nắm giữ lúc này, giờ nhắm đến đỉnh của nó.

"Vừa nãy có liên lạc từ trụ sở. Dường như những thành viên trong hội đồng, những kẻ đưa ra quyết định sa thải Ike vài ngày trước giờ đang làm loạn."

https://thuviensach.vn

Sau khi nói vậy, Ellen tặc lưỡi-- Đúng như mình nghĩ, lẽ ra phải lấy đầu chúng thay vì mấy cánh tay cái lần đó.

Cuối cùng thì, thời điểm trước khi thực hiện kế hoạch, dường như một thành viên của hội đồng sợ Westcott và đã làm lộ ra thông tin với đội thi hành thứ 2. Đó không phải là quyết định sáng suốt nhưng-- nếu ông ta muốn khai ra kế hoạch, tốt hơn là ông ta nên nói sớm hơn. Ellen cảm thấy như bị chơi xỏ.

Tuy nhiên, giờ không phải lúc để nghĩ đến những điều như vậy. Cô phải cứu Westcott nhanh nhất có thể và đưa ngài đi xa nhất có thể khỏi nơi này.

"--Tôi đang đi đến chỗ Ike. Mọi người làm ơn hãy sơ tán để không bị kéo vào vụ nổ đó. Sau đó thì, tìm kiếm những dấu vết Tinh Linh xung quanh đó và nếu tìm thấy một tinh linh bị mắc kẹt trong vụ nổ này thì, hãy lấy Kết Tinh Tinh Linh từ cô ta."

⌈R-Rõ.....!⌋

Để lại lời nhắn, cấp dưới của cô cắt liên lạc.

Tuy nhiên, cô không thực sự mong chờ bất cứ điều gì liên quan đến Tinh Linh. Chừng nào họ còn liên quan đến «Ratatoskr», «DSA-IV» sẽ bị phát hiện trước khi nó đến gần vùng nguy hiểm, và nếu điều đó xảy ra, tất cả những điều mà họ phải làm là cứu các Tinh Linh với không hạm trước khi chạy đến vùng an toàn. Nhiều khả năng, cuộc gọi lúc nãy của Shidou chắc cũng để thông báo với cậu ta về việc này.

"....."

Đang bay được nửa đường trên trời, Ellen nhíu mày lại.

https://thuviensach.vn

Lý do rất đơn giản. Có tiếng phát ra từ mọi nơi, Uuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu, -- tiếng còi báo động bắt đầu rung lên trong tai cô.

"Chuông báo Không.....đừng nói với mình là, một tinh linh chứ?"

Cô lẩm bẩm điều đó nhưng tuy nhiên, cô nhận ra một khả năng khác.

-Dù cho vấn đề Westcott có gây phiền phức bao nhiêu, nếu họ thả vệ tinh nhân tạo này xuống thành phố của Nhật Bản thì dù có là Tập đoàn DEM, họ sẽ không thoát tội dễ dàng. Nếu vậy, những thành viên hội đồng sẽ chẳng đạt mục đích là tiếp quản công ty.

Tình hình là thế, những thành viên hội đồng định đổ cho cơn thảm họa này tất cả là do Không Chấn. Mình hiểu rồi, đúng là một suy tính rất hợp lý.

"Ta sẽ không để bọn ngươi làm vậy đâu."

Nghiến chặt răng, Ellen bay về phía Westcott với vận tốc tối đa.

Phần 2

Không lâu sau khi Ellen rời khỏi căn nhà, chuông báo Không Chấn vang lên khắp các nẻo phố và có thể nghe thấy được tiếng sơ tán của người dân ở gần đó.

"Báo động Không Chấn!? Lúc này sao!?"

⌈Không, anh nhầm rồi.⌋

Khi Shidou nhìn ra ngoài cửa sổ với vẻ mặt shock, Kotori nói qua điện thoại.

https://thuviensach.vn

⌈Chúng ta không hề phát hiện ra bất cứ cơn Không Chấn nào ở gần đây cả..... đó là thông tin giả xảy ra trong một thời điểm kịp thời.... người nào đó đã lên kế hoạch đổ hết lỗi cho Không Chấn những thiệt hại mà vệ tinh nhân tạo rơi xuống gây ra.⌋

"Đổ lỗi cho Không Chấn.....chờ đã, ai có thể làm điều này vậy!?"

⌈.....Chắc hẳn là DEM.⌋

Kotori nói như nghiến răng. Tuy nhiên, Shidou nhướng mày khó hiểu.

"Ch-Chờ đã. DEM.....? Không thể như vậy được!?"

⌈Anh nói gì lạ thế. Một tổ chức mà hoàn toàn có thể làm những điều như vậy, có khả năng hoàn thành mọi việc và còn tuột vài con vít trong đầu, ngoài nó ra, chẳng có ai mà em không thể nghĩ đến cả.⌋

"Iyaaa, đúng vậy nhưng mà....."

Shidou giải thích mọi điều vừa xảy ra lúc nãy.

Việc Ellen đã ở nhà khi cậu về. Và đồng thời-- việc Ellen đã chạy ra khỏi nhà một cách hoảng hốt.

⌈ Ellen Mathers đã làm điều đó sao? Đúng là rất lạ nhưng mà.....Nếu hành động đó là kế hoạch vây bắt tất cả Tinh Linh thì, không đời nào cô ta lại không hề hay biết gì.....không, thậm chí trước đó.....⌋

Kotori lẩm bẩm một cách khó hiểu. Tuy nhiên, cô ngay lập tức nhận ra rằng, đây không phải lúc để nghĩ ngợi linh tinh. Cô lấy lại bình tĩnh và tiếp tục nói.

⌈ Dù sao! Sẽ rất nguy hiểm nếu anh ở đây. Em sẽ đón anh với «Fraxinus» ngay lập tức vậy nên hãy chạy ra ngoài đi.⌋

https://thuviensach.vn

"Aaaah.....thế còn Tohka với mấy người kia?"

⌈Không phải lo. Việc chuẩn bị để thoát khỏi dưới lòng đất đã sẵn sàng rồi. Bọn em sẽ ngay lập tức tới đó sau khi đón Shidou.⌋

"Anh hiểu rồi. Vậy thì--"

Sau đó Shidou nghiêng đầu khó hiểu khi hỏi lại.

"Thoát khỏi tầng hầm sao? Không phải nơi đó có độ vững chắc tương đương với hầm trú ẩn sao?"

Khi Shidou nói, Kotori hít một hơi thật sâu như để lỡ một nhịp trước khi đáp lại.

⌈--Phải, đúng như vậy. Nếu Không Chấn chỉ ở hạng B thì nó có thể chịu được.⌋

".....Chờ đã. Điều đó có nghĩa là--"

⌈Nghĩ như bình thường đi. Không có vấn đề gì đâu. Nhưng, có một vài vấn đề phiền toái nữa.⌋

"Vài điều phiền toái với em sao.....?"

⌈Phải.....Em đã phát hiện ra một chút dấu vết của Ma Lực liên quan đến vệ tinh nhân tạo.⌋

Shidou nhíu mày trước lời nói của Kotori.

"V-Vậy nghĩa là sao?"

⌈Ta vẫn chưa biết chi tiết. Nhưng-- khó để nghĩ rằng DEM sẽ chỉ thả mỗi vệ tinh nhân tạo xuống. Em nghĩ họ định đưa nó xuyên qua bầu khí quyển bằng vài cách nào đó. Anh nên chuẩn bị xem viễn cảnh tồi tệ nhất.⌋

https://thuviensach.vn

"Viễn cảnh.....tồi tệ nhất."

⌈.....Đúng. Hầm trú ẩn được bắt đầu xây dựng trên toàn thế giới từ 30 năm trước, để chủ yếu xây dựng để tránh những thiệt hại từ Không Chấn. Cơ bản thì, Không Chấn chỉ thường xảy ra trên mặt đất, ngoài biển, trên trời nên khả năng tránh thiệt hại khi trốn dưới lòng đất sẽ cao.⌋

Nhưng, Kotori nói tiếp.

⌈Nhưng trường hợp lần này lại là một câu truyện khác.⌋

"Nếu vệ tinh nhân tạo rơi thẳng xuống hầm trú ẩn thì.....ý em là mọi người ở trong đó sẽ qua nổi sao?"

⌈.....Như em đã nói rồi đấy, chúng ta vẫn chưa biết chi tiết. Nhưng, xin anh hãy hiểu điều này hoàn toàn có thể xảy ra.⌋

".....! C-Cái quái gì chứ! Chỉ vì họ nhắm tới Tinh Linh thôi sao, điều này thật điên rồ....."

Sau khi Shidou hét lên trong khi siết bàn tay lại thật chặt, Kotori lại một lần nữa lầm bầm khó chịu.

⌈Em vẫn chưa-- thực sự hiểu được.⌋

".....eh?"

⌈DEM chắc hẳn cũng biết chúng ta có một chiếc không hạm. Nếu họ nhắm tới các Tinh Linh thì, em không chắc là họ lại sử dụng cách này mà không có chút chắc chắn gì.⌋

"V-Vậy, điều đó nghĩa là gì chứ....."

⌈Em không thể nói bất kì điều gì trong lúc này được. Có thể là có một tên ngu cấp trên nào đó không thể đưa ra được quyết định, hoặc là có

https://thuviensach.vn

thể họ bị mất trí, hoặc cũng có thể-- họ đang có một mục đích khác.」

"Mục đích....."

Shidou nuốt nước bọt. 『Mục đích』 chết tiệt nào họ nhắm tới khi kéo theo hàng nghìn nạn nhân cơ chứ?

「.....Em hiểu cảm giác của anh lúc này nhưng, làm ơn hãy nhanh lên, chúng ta sẽ mất thêm thời gian nếu cứ chần chừ đấy.」

Kotori nói với một giọng bắt đầu thiếu kiên nhẫn. Tuy nhiên, Shidou vẫn đứng đó.

"Chờ đã. Không có cách nào sao? Nếu điều này cứ tiếp diễn, thậm chí nếu ngay cả khi chúng ta an toàn, những người trong thành phố sẽ--"

「Làm ơn nghe em nói nốt đã.」

Kotori hét lên như để ngắt lời Shidou.

「Cả em cũng không hề muốn nhìn mọi người trong thành phố chết. Em có một cách.」

"Th-Thật hả!?"

「Đúng.--Đơn giản thôi. Trước khi vệ tinh nhân tạo đâm xuống, chúng ta sẽ bắn hạ nó với đại pháo của «Fraxinus». Nếu chúng ta bắn, thậm chí kể cả chất nổ vẫn xảy ra, hay là những mảnh vỡ văng xuống nền đất thì, hầm trú ẩn bên dưới chắc hẳn sẽ được an toàn..... hừm, bề mặt đất có lẽ sẽ trở nên hoang tàn đôi chút, nhưng nó cũng giống hệt như Không Chấn thôi, họ vẫn sẽ biết ơn vì họ đã bảo toàn được tính mạng mình. Chúng ta sẽ để đội khôi phục JGSDF giải quyết và lo phần còn lại.」

"Anh hiểu rồi.....nếu thế thì được!"

https://thuviensach.vn

⌈Hài lòng chưa? Giờ thì nhanh lên.⌋

"Aah!"

Shidou gật đầu trước khi cúp điện thoại và bước đến cổng nhà rồi đi giày vào.

Và- ngay lúc đó, koron, một thứ gì đó rơi ra từ túi Shidou khi cậu đang đi giày.

"Hn.....?"

Khi nhìn nó, anh nhận ra đó là thanh kẹo mút được bọc gói màu đỏ.-- Đó là thứ mà Natsumi làm rơi khi cô biến thân thành Kotori ở cơ sở dưới lòng đất.

"Ah--"

Khoảnh khắc nhìn thấy nó, Shidou chợt nghĩ. Cậu bất động tại chỗ một lúc và đớ người.

Đúng vậy. Shidou đã quên mất điều gì đó. Đúng là cư dân trong những khu lân cận đang di tản đến hầm trú ẩn bởi vì cơn Không Chấn. Mọi người sẽ an toàn nếu như «Fraxinus» thành công khi bắn hạ được vệ tinh nhân tạo.

Nhưng-- vẫn còn một người nữa. Vừa thoát khỏi lòng đất, có duy nhất một người chắc hẳn vẫn đang bị bỏ lại trên mặt đất.

Khi Shidou dừng chân trước cửa nhà, một giai điệu nhạc lại vang lên từ điện thoại của cậu một lần nữa. Sau khi nhấc máy, anh nghe thấy giọng Kotori bực bội.

⌈Này, anh đang làm cái quái gì thế hả Shidou. Em đã nói với anh là không còn thời gian rồi mà.....⌋

https://thuviensach.vn

"Kotori này."

Kotori nói một cách mất bình tĩnh, và sau đó ngừng lại. Có lẽ cô cảm thấy có điều gì đó xảy ra với Shidou, Kotori tiếp tục nói một cách nghi ngờ.

⌈Cái gì thế, chuyện gì xảy ra vậy?⌋

"Aah. Có vài điều anh muốn nhờ em.....em có thể đưa Tohka và những người khác đi trước được không?"

⌈Huh? Lại nữa à-- aah, ý anh là lại muốn đưa tất cả mọi người khác đến nơi an toàn trước mình chứ gì? Anh không cần phải lo đâu, chúng ta sẽ chắc chắn đưa tất cả mọi người đi mà.⌋

"Không.....vẫn còn vài việc trên mặt đất mà anh phải làm dù gì đi chăng nữa."

Khi Shidou nói vậy, ⌈Haaa!?⌋ , Kotori hét lên đầy giận dữ.

⌈Em đã nói với anh đây là trường hợp khẩn cấp mà, anh không nhận được tin nhắn à? Em không biết anh định làm cái gì nhưng mà, đừng có mạo hiểm mạng sống của mình nữa! Trước tiên và quan trọng nhất vẫn là--⌋

"Đó là Natsumi."

⌈.....uh.⌋

Kotori há hốc miệng trước câu nói của Shidou.

"Em vẫn chưa tìm thấy Natsumi phải không.....?"

Đúng. Vấn đề lớn ở đây là nếu cô ấy vẫn còn đang ở trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Một người bình thường sẽ chạy đến hầm trú ẩn khi chuông báo Không Chấn vang lên. Đó là chuyện thường tình. Nhưng Natsumi là một Tinh Linh, cậu không biết liệu cô ấy sẽ nghe theo báo động đó không. Natsumi vừa thoát ra được khỏi cơ sở dưới lòng đất, cậu không nghĩ Natsumi lại muốn quay lại hầm trú ẩn một lần nữa, vì nó nằm dưới lòng đất.

⌈ Cái đó.....nhưng, Natsumi không ngốc đâu! Nếu cô ấy không vào hầm trú ẩn, cũng có khi cô ấy đã chạy xa khỏi đây-- và kể cả vụ nổ và những mảnh vỡ từ vệ tinh nhân tạo rơi xuống, cô ấy là một Tinh Linh anh biết mà? Cô ấy có thể tự bảo vệ mình!⌋

"Chắc là vậy. Nhưng.....Vết thương của Natsumi nhận từ Ellen chưa bình phục hoàn toàn. Vẫn có khả năng xấu."

⌈.....uh.⌋

Kotori khẽ lầm bầm trước khi im lặng hẳn đi. Như khẩn cầu, Shidou nói với Kotori bên kia đầu dây điện thoại.

"Anh xin em.....Em có thể cho anh tìm Natsumi đến phút cuối không? Chẳng vì lý do gì cả. Không.....khả năng đó là rất cao. Nhưng, chừng nào Natsumi có thể gặp nguy hiểm, anh không thể.....ngồi yên được."

Khi Shidou vừa nói vừa siết tay lại, Kotori im lặng một lúc trước khi-

⌈.....haaaaa.⌋

Cứ như vậy, cô thở dài bó tay.

⌈.....Em hiểu rồi. Anh sẽ không thèm nghe nữa kể cả em có nói gì đúng không?⌋

"Kotori.....!"

https://thuviensach.vn

⌈Tuy nhiên. Giới hạn thời gian là đến khi chúng ta chuẩn bị phản công xong. Em không thể cho phép lâu hơn được. Mà anh phải đeo Incam để chúng ta có thể liên lạc bất cứ lúc nào.⌋

"Aah, anh hiểu rồi."

⌈Vậy thì, nhanh lên và đi đi. Em cũng sẽ cố gắng sử dụng những camera tự động còn lại để tìm tung tích Natsumi. Nhưng cũng đừng trông mong nhiều quá.⌋

"Đã rõ.....! Kotori!"

⌈Gì cơ?⌋

"Cảm ơn em."

Khi Shidou nói, fuun, Kotori thở dài qua chiếc điện thoại.

⌈.....Em là vậy mà. Em hốt hoảng lên thì quên mất vài điều quan trọng. Dù sao thì, em trông cậy vào anh đó Shidou.⌋

Sau đó Shidou gật đầu rồinhặt chiếc kẹo mút rơi trong hành lang bỏ vào túi và bước ra khỏi nhà.

Có lẽ cuộc sơ tán dân ở những khu lân cận đã gần xong, gần như không có bóng dáng ai ở trên đường cả. Điều duy nhất còn lại là sự hiện diện của rất nhiều người khoảng một thời gian ngắn trước đây. Một sự im ắng đến tuyệt đối. Shidou lại bước đi trong thành phố không một bóng người như rất nhiều lần cậu nói chuyện với Tinh Linh nhưng, dù cậu có trải qua điều này bao nhiêu lần đi nữa, cậu vẫn không thể quen trong mình cái cảm giác lạ này.

Nhưng giờ không phải là lúc để cười nhăn nhó. Shidou chạy trên đường trong khi hít một hơi thật sâu, sau đó cậu hét lên thật to để gây ra

https://thuviensach.vn

tiếng vang cho xung quanh.

"--Natsumi!!!"

Giọng của Shidou vang lên xuyên suốt khắp khu dân cư im lặng đến lạ thường trong thành phố. Nhưng dĩ nhiên-- chẳng có ai đáp lại.

Tuy nhiên, điều này đã nằm trong dự đoán rồi. Shidou chẳng thèm bận tâm đến điều đó và tiếp tục hét to lên.

"Nếu cô đang ở gần đây, hãy nghe tôi nói này! Chút nữa, vô số mảnh vỡ vệ tinh nhân tạo sẽ rơi xuống khắp khu này! Rất nguy hiểm nếu ở trên mặt đất! Cô phải nhanh đi trú ẩn đi! Thời gian còn rất ít! Làm ơn hãy đi cùng tôi! Chúng tôi sẽ không khóa cô trong phòng nữa! Một khi mọi thứ kết thúc, cô có thể đi bất cứ đâu cô muốn! Vậy đó!"

Tiếng hét của Shidou vang lên khắp khu dân cư trong thành phố, rồi lim dần. Nhưng đúng như dự đoán chẳng có đến một lời đáp lại.

Nhưng, Shidou không hề nghĩ đây là một hành động vô ích.

Cậu không hề biết Natsumi ở đâu. Như Kotori đã nói, cô ấy có thể đã chạy đến một nơi khác, hoặc cô cũng có thể đã trà trộn với dân cư và xuống dưới lòng đất.

Tuy nhiên, nếu như cô ấy vẫn còn trên mặt đất--Hơn nữa là nếu như cô ấy vẫn còn ở thành phố Tenguu vậy thì, có khả năng cô ấy sẽ trả thù vì bị nhốt dưới lòng đất, cô ấy chắc hẳn sẽ theo dõi Shidou trong khi trốn ở đâu đó.

Đặt cược vào khả năng nhỏ nhoi đó, cậu tiếp tục hét lên.

"Tôi cũng không sao nếu như cô không ưa tôi! Làm ơn hãy trốn cùng với người dân hoặc chạy sang thành phố khác nhanh nhất có thể! Mọi việc

https://thuviensach.vn

đang tồi tệ hơn-- cô có thể chạy sang thế giới khác! Dù sao, rất nguy hiểm nếu ở trong thành phố này! Tôi xin cô! Hãy đi khỏi đây!"

Vừa chạy vừa la sẽ là một gánh nặng cho phổi. Mặc dù cậu chưa đi xa, nhưng phổi cậu khó chịu dần và cậu cảm thấy hơi khó thở.

Nhưng, Shidou không hề dừng chân lại. Có lẽ, Natsumi không trốn ở xung quanh chỗ này.

Để Natsumi có thể nghe được giọng nói của mình, cậu lại một lần nữa hít một hơi thật sâu.

Phần 3

"--Natsumi! Tôi xin cô! Hãy đáp lại nếu cô nghe thấy tôi nói!"

Shidou đã hét lên vô số lần trong khi chạy trong thành phố đã vắng tanh.

"....."

Natsumi vẫn lặng lẽ nghe giọng nói đó.

Nhiều khả năng, Shidou vẫn nghĩ rằng Natsumi sau khi trốn thoát vẫn ở gần đó và hơn nữa là ở một nơi mà cô có thể quan sát cậu-- thực sự thì suy nghĩ đó là đúng.

"Natsumi! Natsumi! Cô có ở đây không!? Natsumi!"

Lời khẩn cầu của Shidou vang lên khắp nẻo phố.

Cổ họng cậu khô khốc và hơi thở yếu dần. Nhìn cậu trông thật thảm hại.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, Shidou không hề ngừng gọi. Khi vấp phải một hòn đá, cậu lại ngay lập tức đứng dậy rồi tiếp tục gọi tên cô cứ lần này tới lần khác.

-Tại sao ngươi lại cố gắng đến vậy.

Ngay trước khi định nói ra, Natsumi dừng lại ngay.

Không phải cô nghĩ Shidou sẽ tìm thấy vị trí của cô nếu như cô cất tiếng nói. Đơn giản thôi, cô biết câu trả lời mà không cần nói lên một lời nào.

-Tại sao vậy?

Rõ ràng là để cứu Natsumi.

Những mảnh vỡ của vệ tinh nhân tạo sẽ rơi xuống nơi này. Những điều Shidou nói là sự thật. Nhìn những người dân ở xung quanh sơ tán, không còn nhầm lẫn gì nữa, một thảm họa sắp diễn ra.

Dĩ nhiên nếu vậy thì, có thể nghĩ rằng tổ chức chống lưng Shidou và những người kia, sẽ rung chuông báo động để Natsumi lộ ra nhưng-- nghe những tiếng vọng từ cuộc gọi của Shidou và Kotori lúc nãy, khả năng này là không thể.

Shidou không hề bận tâm về nguy hiểm gần kề cậu và chỉ với một lý do: Natsumi có thể vẫn bị bỏ lại. Cậu một mình bước đi trong thành phố không một bóng người.

"Uu..... "

Khi cô nghĩ về điều đó, một cảm giác lạ thường lần nữa lan rộng trong ngực Natsumi.

Nó nhẹ nhàng, ong ong, lạ lẫm, và khó chịu.

https://thuviensach.vn

-Lần đầu tiên khi Natsumi đến với thế giới này một cách lặng lẽ. Không ai trên thế giới này thèm để tâm đến Natsumi.

Natsumi cực ghét điều này. Cô rất muốn được nói chuyện cùng mọi người, cô muốn được quan tâm đến và cô muốn được ai đó công nhận mình. Đó là tại sao -- cô sử dụng sức mạnh của «Haniel» để thay đổi vẻ ngoài của chính mình.

Khi Natsumi biến thân thành một Onee-san xinh đẹp, mọi người đều trở nên dịu dàng với cô. Họ xun xoe quanh cô và nghe mọi lời cô nói. Nhưng-- dù điều đó có lập lại nhiều đến đâu, thì thực tâm Natsumi vẫn không hề hài lòng.

Suy cho cùng, chẳng ai thèm quan tâm đến Natsumi. Cuối cùng, chẳng ai công nhận Natsumi. Cảm giác ấy trở nên mạnh mẽ hơn, khi cô được vừa ý nhiều hơn.

Nhưng ngay lúc này, Shidou là người đang tìm kiếm 『Natsumi Thật』 mà không ai thừa nhận.

-Cậu cố gắng tìm kiếm Natsumi đã bị mọi người khước từ.

"....."

Những sự kiện vừa qua lần lượt chạy qua đầu cô.

Shidou đã bảo bệ cô khi Ellen tấn công cô.

Mọi người đã biến đổi Natsumi.

Cậu ấy đã khiến cho cô nghĩ mình rất đáng yêu.

--Và cậu ấy đã thừa nhận một người như mình.

".....Đừng nói với ta, ta..."

https://thuviensach.vn

Cô không phải nghĩ về nó thêm chút nào nữa.

Natsumi-- không hề muốn Shidou chết.

Bất giác, cô không thèm để ý đến việc cậu đã nhìn thấy bí mật của mình nữa. Quan trọng hơn, cô đã rất hạnh phúc khi một ai đó đã nhìn thẳng vào con người thật của mình.

"--Natsumi!"

"....."

Khi tên lại vang lên, trong chốc lát gần như cô đã cất tiếng trả lời.

Cô cũng chẳng bận tâm nếu như cô lên tiếng. Nếu điều đó xảy ra, Shidou chắc chắn sẽ tìm thấy Natsumi. Tốt hơn nếu cả 2 người đều chạy đến nơi an toàn.

Tuy nhiên, giờ Natsumi mới nhận thấy được, cô không biết mình nên làm gì với những cảm xúc mới mà cô mang theo.

"S-Sẽ ổn thôi.....ổn thôi."

Cô khẽ lẩm bẩm để Shidou không phát hiện ra cô.

Thậm chí Shidou sẽ đi di tản ngay một khi những mảnh vỡ sắp rơi xuống. Trường hợp tồi tệ hơn, chắc chắn tổ chức giúp đỡ cậu sẽ làm gì đó như khi họ cứu Natsumi.

Tim cô khẽ cất tiếng ⌈Sẽ ổn thôi, sẽ không sao mà.⌋ như thể cô có thể tự mình nghe thấy nó, trong khi cầu nguyện cho Shidou sẽ từ bỏ tìm kiếm Natsumi nhanh nhất có thể rồi đi đến nơi an toàn.

Phần 4

https://thuviensach.vn

"Cơ sở dưới lòng đất khu D3, Tohka-chan và những người khác đã được đưa đi."

"Di tản 13 thành viên hộ tống của tổ chức đã hoàn tất!"

"Cơ sở đã được đóng lại với điều khiển từ xa!"

Sau khi chấp nhận đề nghị của Shidou, đã gần 20 phút từ khi cậu vẫn loanh quanh trong thành phố không một ai, Kotori hé môi sau khi xác nhận những báo cáo từ những thành viên trong khoang.

"Được rồi-- tình hình hiện tại của Shidou thế nào rồi?"

"Vâng, Shidou hiện tại đang tiến đến phía con đường chính phía bắc quận 3. Dường như cậu đang chạy đến trường."

"Thế có tin gì về Natsumi từ camera tự động không?"

"Rất tiếc, chúng tôi không tìm thấy cô ấy."

"Vậy sao."

Kotori đáp lại một cách nhẹ nhàng. Từ đầu, cô đã nghĩ thật không dễ dàng tìm ra được Natsumi, người có năng lực biến hình ở nơi này.

Mà.

"Chỉ huy! Vệ tinh nhân tạo vừa bắt đầu rơi xuống!"

Bình thường thì, khi một vệ tinh nhân tạo rơi xuống, nó sẽ dần rơi ra khỏi quỹ đạo trong khi quay vòng theo vòng quay của trái đất, nó sẽ từ từ hạ thấp độ cao bởi ảnh hưởng của lực hấp dẫn và bầu khí quyển trước khi cháy rụi lúc nó xuyên qua bầu khí quyển.

https://thuviensach.vn

Nhưng hình ảnh đang hiện trên màn hình, từ quỹ đạo vệ tinh, nó rơi một đường thẳng xuống trái đất như thể có một cái gì đó kéo nó theo một đường thẳng đứng-- rõ ràng rất bất thường.

"--Bắt đầu rồi huh."

Sau khi chép miệng, Kotori giơ tay cô ra phía trước và ra lệnh cho cả phi hành đoàn.

"Dự tính ngay lập tức điểm rơi! Đồng thời kích hoạt Ar-008, và từ máy số 3 đến số 5, hãy chuẩn bị kĩ càng để 《Mystletainn》 có thể khai hỏa! Sau khi đón Shidou, chúng ta đến điểm đánh chặn và phá hủy mục tiêu!"

Bình thường thì, đoán ra điểm rơi của vệ tinh nhân tạo cực khó chính xác. Nhưng, nếu họ sử dụng sức mạnh tính toán của AI thiết lập trong «Fraxinus» thì có thể tính được điểm rơi với sai số một vài km.

"Rõ! Ar-008, số 3,số 4, số 5. Bắt đầu tạo Ma Lực!"

"Đã dự tính được điểm rơi! Nó nhắm chích xác đến ngoại ô phía đông của thành phố Tenguu!"

Sau khi nghe báo cáo của Mikimoto, Kotori tặc lưỡi.

"Tsk, vị trí của Shidou lại gần đó không ngờ."

Mỗi khi họ sử dụng cổng dịch chuyển của «Fraxinus», mục tiêu phải đứng ngay bên dưới mà không có bất kì vật cản nào. Điều đó có nghĩa là, họ phải trực tiếp di chuyển đến ngay bên trên mục tiêu nếu họ muốn đón ai từ dưới mặt đất.

Nhưng dù sao thì, vẫn có nguy cơ chất nổ kích hoạt cùng lúc với thời gian đánh chặn lại, đây không hề là một kế hoạch hay cho «Fraxinus» tiếp

https://thuviensach.vn

cận mục tiêu. Sau khi đón Shidou ở gần khu vực điểm va chạm ước đoán, cần một lần nữa lấy khoảng cách phù hợp chuẩn bị cho đòn đánh chặn.

"Còn bao nhiêu thời gian sau khi chúng ta đến điểm đón Shidou?"

"Ước tính khoảng.....5 phút rưỡi!"

"Thời gian khá ngắn để chuẩn bị một cú đánh chặn. Hãy tăng tốc độ lên."

"Rõ!"

Cùng lúc với lời đáp lại của Kawagoe, cả khoang vang lên âm thanh ù ù-- Fraxinus ở trên không trung bắt đầu chuyển động.

Sau khi đã xác nhận điều đó, cô ra lệnh.

"Kết nối liên lạc với Shidou!"

"Rõ!"

Nakatsugawa bắt đầu điều chỉnh. Và sau đó ở màn hình chính, Shidou hiện lên khi cậu đang lùng sục xung quanh thành phố để tìm Natsumi.

Cô đưa chiếc mic lại gần miệng và nói với Shidou qua chiếc Incam.

"Shidou, anh có nghe thấy em nói không?"

Shidou trên màn hình sau đó hơi giật mình và dừng chân lại.

⌈.....a-ahhh.....anh có thể.....nghe thấy.....mà.⌋

Dùng ngón tay ấn vào chiếc Incam, Shidou đáp lại trong khi thở hổn hển. Giọng cậu khò khè như người bị cảm cúm. Dường như cậu đã chạy không nghỉ trong khi liên tục gọi tên Natsumi.

https://thuviensach.vn

Cô lưỡng lự định nói tiếp khi thấy Shidou như vậy. Nhưng cô không thể cho phép cậu tiếp tục tìm kiếm Natsumi. Cô lắc đầu một lúc để lấy lại bình tĩnh trước khi nói qua chiếc mic.

"Rất tiếc, hết thời gian rồi. Em sẽ đến ngay đó và đón anh. Vậy nên đừng đi ra khỏi chỗ đó."

"Cái gì.....thời gian.....đã...hết rồi sao!? Anh xin em, một chút nữa --"

"Không. Anh đã hứa rồi."

"Nh-nhưng."

Shidou khẩn cầu lại. Crack, Kotori cắn chặt chiếc kẹo mút.

"Đừng để em nói lần nữa..... những sinh mạng mà anh muốn bảo vệ, làm ơn hãy đặt cả anh vào nữa đi."

Khi Kotori nói vậy, Shidou im lặng một lúc rồi thở dài.

".....Anh hiểu rồi. Anh xin lỗi vì đã quá ích kỉ."

"Không hẳn đâu. Em cũng quen rồi."

Kotori vừa phẩy tay vừa nói, sau đó cô nhìn lại màn hình.

Cùng lúc đó, chuông báo động trường hợp khẩn cấp vang lên từ các loa cài đặt trên khoang.

"Uh, chuyện gì vậy!?"

"C-Cái này..... tốc độ rơi của vệ tinh nhân tạo đột ngột tăng lên!"

"Cô nói gì cơ.....!?"

https://thuviensach.vn

Cùng lúc khi Kotori nhướng mày hỏi, vệ tinh nhân tạo được hiển thị trên màn hình. Nó có cấu trúc dạng hình vuông với những tấm pin mặt trời gắn 2 bên. Ở phần thân trên, có vật thể hình tròn không rõ hình thù kì lạ gắn vào. Dường như, một phần của nó được sử dụng như để đẩy nhanh tốc độ. Nó không hoàn toàn giống như một vệ tinh nhân tạo bình thường.

"Kuh.....Cái quái gì vậy.....!?"

Kotori mở to mắt và mồ hôi lăn dài trên má cô. Dường như họ thực sự đã làm quá đến vậy để gây thiệt hại cực kì lớn khi nó rơi xuống. Hoặc có thể-- họ đã đoán trước được «Fraxinus» ở thành phố Tenguu có thể sẽ chặn đứng lại vụ rơi.

Dù điều đó có đúng hay không, tình huống này hoàn toàn không tốt cho Kotori và cả nhóm chút nào. Cô vỗ mạnh vào thanh vịn trên ghế chỉ huy trong khi đứng lên cất to tiếng nói xuống khoang dưới.

"Nhanh chóng dự đoán thời gian va chạm đi! Thời điểm đó là lúc nào!?"

".....Đã dự đoán hoàn tất! Dựa theo những giá trị hiển thị trên màn hình, chúng ta sẽ không thể thành công nếu như không cản nó lại ngay bây giờ!"

"Kuh.....!"

Kotori nhăn nhó khó chịu. Nhưng, ngay lập tức sau đó cô lại đắm mình trong những dòng suy nghĩ và...

".....Shidou, xin lỗi nhưng có vấn đề với kế hoạch rồi."

⌈Eh?⌋

https://thuviensach.vn

"Em sẽ không thể đón anh nữa-- nhưng nếu, chúng ta cản lại vệ tinh nhân tạo, thì sẽ không có bất cứ nguy hại nào chạm đến được mặt đất đâu. Làm ơn hãy nhanh chóng đến khu trú ẩn gần nhất đi."

⌈--aah, anh hiểu rồi. Đừng lo cho anh-- anh trông cậy cả vào em đấy.⌋

Cậu chắc chắn đã đoán được chuyện gì khi nghe giọng nói của Kotori. Shidou không hỏi thêm bất cứ điều gì mà chỉ nói có vậy. Kotori kìm lại giọng nói run run của mình trong khi đáp lại ⌈Uhm⌋ và gật đầu trước khi cắt đứt liên lạc.

"Ch-Chỉ huy....."

".....Không sao. Quan trọng hơn, hãy nhanh chóng chuẩn bị đánh chặn.-- Chúng ta chắc chắn phải bắn hạ nó."

【R-Rõ!】

Cả nhóm hô lên và bắt đầu vào việc. «Fraxinus» thay đổi hướng bay và hướng thẳng đến điểm đánh chặn.

".....kuh"

Kotori nghiến răng và nắm bàn tay thật chặt.

Quyết định của Kotori có lẽ đã đúng. Nếu họ ưu tiên đón Shidou ở đó, vậy thì «Fraxinus» sẽ không thể đánh chặn lại được, sau đó thì rất nhiều người có thể sẽ bỏ mạng. Nhưng--

"-- Chỉ huy!"

Sau một lúc suy nghĩ, giọng Shiizaki vang lên qua màng nhĩ của Kotori.

https://thuviensach.vn

"Chúng ta đã đến điểm đánh chặn!"

"Mục tiêu sẽ vượt qua điểm dự đoán trong khoảng 30 giây!"

"Ar-008 đã tiếp xong Ma Lực! Chúng ta có thể bắn bất cứ lúc nào!"

Giọng của cả nhóm vang lên trong cả khoang. Kotori lắc đầu để rũ bỏ đi những ý nghĩ không cần thiết trước khi nhìn chằm chằm thẳng vào màn hình.

Như thể cùng lúc với số đếm ngược hiển thị trong góc màn hình, cô nhẩm theo những con số với con tim đập mạnh và khi mục tiêu rơi vào đúng góc chuẩn-- cô hét lên.

"-- 《Mystletainn》! Bắn!"

Cùng lúc với lời nói của Kotori, một dòn Ma Lực mạnh phóng thẳng ra từ khẩu pháo của «Fraxinus».

Chùm tia sáng khổng lồ bắn ra từ thiết bị Realizer đặt trong chiếc tàu bay hướng thẳng đến mục tiêu đang hiển thị chính giữa màn hình và nuốt chửng lấy nó.

Thời gian cực chuẩn. Một vài người trong nhóm nhảy cẫng lên thậm chí dù họ cũng chưa hề kiểm tra rằng nó đã bị bắn hạ hay chưa.

Nhưng--

"Cái.....!?"

Ngay sau đó, vẻ mặt Kotori biến sắc trong khi hét lên hoảng hốt.

Tuy nhiên điều đó chỉ là bình thường thôi. Thời điểm khi khẩu pháo Ma Lực hội tụ lại và hướng thẳng đến vệ tinh nhân tạo, nó bị bay lệch

https://thuviensach.vn

hướng và chỉ đi xuyên qua một bên của tấm pin mặt trời và tên lửa đẩy trước khi biến mất trên bầu trời.

Mặc dù vệ tinh nhân tạo đã mất thăng bằng vì nó bị khẩu pháo Ma Lực bắn sượt qua-- nhưng nó vẫn cứ tiếp tục rơi xuống như thể bị trọng lực trái đất hút xuống.

"C-Cái quái gì vậy .....!"

"Giống như là, Territory ....."

Kannazuki đứng bên cạnh ghế chỉ huy trả lời lại Kotori. Anh đặt tay lên cằm và lầm bầm fuumu.

"Anh nói Territory .....!"

Kotori thốt lên-- và lúc đó, cô nhận thấy có một điểm lạ bên trong chiếc vệ tinh nhân tạo đang được hiển thị trên màn hình.

Một vật thể hình tròn đã bị 《Mystletainn》 xuyên thủng qua.

Bên trong nó, có một thứ trông rất quen thuộc lộ ra.

"Đó là.....«Bandersnatch».....!?"

Vâng. Người máy của DEM. Nói cụ thể hơn, nó là một thứ tương tự như vậy. Nó có thể sử dụng Realizer mà không cần đến sự giúp đỡ của Pháp Sư, và vì vậy có thể triển khai «Territory», đó là thứ vũ khí tự động không cần người điều khiển.

Nó hoàn toàn cài trên vệ tinh nhân tạo.

"Không thể nào-- họ lại dùng thủ pháp như vậy.....!"

https://thuviensach.vn

Nhìn vào vật đó, trong chốc lát Kotori đã hiểu được đặc điểm chính của vệ tinh nhân tạo đó.

Có lẽ dường như Tập đoàn DEM đã phóng một «Bandersnatch» từ mặt đất và ghép nó vào vệ tinh nhân tạo dự định sẽ bị dở bỏ.

Mặc dù vệ tinh nhân tạo rơi với vận tốc rất nhanh, nhưng hoàn toàn có thể thực hiện nếu sử dụng unit có Realizer.

Và «Bandersnatch» được gắn lên nó có nghĩa là-- Territory có thể thiết lập lên vệ tinh nhân tạo.

"Tôi hiểu rồi .....Đó là lý do tại sao mà vệ tinh nhân tạo đó không bị một chút tổn hại nào khi nó đi xuyên qua bầu khí quyển.....!"

Sau khi tặc lưỡi bực bội, Kotori nghe thấy tiếng Reine đứng bên bảng điều khiển.

"..... Tình hình này không ổn chút nào. Nếu một vệ tinh nhân tạo với kích cỡ khổng lồ đó rơi xuống trong khi vẫn giữ nguyên khối lượng, chất nổ của DEM, và hơn nữa thứ đó được khuyếch đại bởi Territory của «Bandersnatch»....."

Kaa, một tiếng bấm vang lên và một con số được hiển thị trên màn hình.

"..... Tôi không biết con số chính xác nữa, nó chỉ xấp xỉ thôi nhưng .....gần như, nó tương đương với một vụ nổ hạt nhân."

".....!!"

Nghe những lời nói đó, Kotori há hốc miệng.

Cô đã dự kiến thảm cảnh tồi tệ nhất này rồi nhưng-- thực tế, nó vượt quá xa những gì mà cô đã tưởng tượng. Nếu thứ như thế này rơi xuống,

https://thuviensach.vn

thành phố Tenguu sẽ bị phá hủy hoàn toàn.

Trong số họ, Kannazuki là người duy nhất với vẻ mặt khó chịu trong đang gãi cằm băn khoăn.

"--Lạ thật."

"Gì cơ?"

"Không, thật không thể tưởng được là Territory được tạo ra bởi Realizer của «Bandersnatch» sẽ có thể làm chệch được đường đi của《Mystletainn》."

"Vậy thì cái ..... không, dù gì đi nữa, bắn hạ nó là ưu tiên hang đầu của chúng ta! Nạp lại Ma Lực nhanh đi! Chúng ta phải bắn hạ nó trước khi vệ tinh nhân tạo chạm đến mặt đất-- Kyaaa!?"

Trong chốc lát, «Fraxinus» rung lắc dữ dội và Kotori ngừng nói.

"Chuyện gì vậy!?"

"Đó là một vụ oanh tạc! Realizer đã giảm bớt đi 15%!"

"Oanh tạc .....?"

"Hình ảnh đây!"

Cùng lúc với giọng nói của Minowa, hình ảnh bầu trời hiện ra trên màn hình. Đang băn khoăn khi chuyện này xảy ra thì, một con tàu còn lớn hơn «Fraxinus» đang bay ở đó. Dù bay đối diện, nó có thiết kế khiến khó nghĩ nó là một thứ ngang hàng với «Fraxinus». Liên quan đến DEM, những thứ vũ khí kì lạ có thể được nhìn thấy trên nó.

"Đó là-- của DEM."

https://thuviensach.vn

"Kuh .....Đó là lý do tại sao mà đạn chúng ta bị lệch."

Kotori nghiến răng trong sự hối hận. Khả năng, DEM đã dự đoán rằng vệ tinh nhân tạo sẽ bị họ chặn đứng ngay.

Họ không hề biết chi tiết năng lực của tàu địch như thế nào nhưng-- đúng là nó đủ mạnh để tạo ra một Territory để làm lệch hướng《Mystletainn》. Họ không thể bắn hạ vệ tinh nhân tạo nếu như họ không làm gì đó với tàu địch. Mặt khác, nếu họ làm điều đó, vệ tinh nhân tạo sẽ rơi ngay xuống mặt đất.

"Chỉ huy.....!"

Kết quả đó chắc chắn dễ dàng để đoán được. Cả phi hành đoàn ngẩng mặt lên đầy kinh hãi.

Tuy nhiên, sau khi thở dài trong một thái độ rất điềm đạm, Kotori lại ngồi xuống ghế chỉ huy.

"Kannazuki, tôi để việc này cho anh đấy.-- chúng ta sẽ sử dụng《Gungnir》."

Khi Kotori nói vậy, mọi người nhíu mày.

".....Kotori như vậy cũng được sao."

"Uhm. Không phải tôi định phá hủy nó với hình dạng chính thức của mình. Và tôi cũng không thể lấy đi năng lực tự tái sinh của Shidou lúc này được."

Sau khi trả lời Reine, Kotori đưa mắt nhìn Kannazuki.

"Đừng trượt đấy, Kannazuki."

"Cứ để đấy cho tôi."

https://thuviensach.vn

Kannazuki nói trong khi đứng thẳng. Kotori gật đầu hài lòng, sau đó cô đặt lòng bàn tay mình lên thiết bị xác minh được gắn bên góc bàn điều khiển.

Chiếc ghế chỉ huy mà Kotori đang ngồi, trượt xuống phía dưới như thể nó bị hút xuống mặt đất vậy.

Và sau một vài giây, Kotori đang ngồi trên ghế bước ra ngoài một không gian khác.

Đó là một không gian hình tròn với bán kính 3 m. Có thể nhìn thấy rõ mọi thứ bên ngoài qua bức tường trong suốt, cô cảm tưởng như mình đang trôi nổi trong không gian.

Nhưng, Kotori chẳng hề thảnh thơi để tận hưởng bước đi trong bầu không khí dễ chịu ấy. Sau khi nhảy ra khỏi ghế chỉ huy, Kotori đứng ở giữa vòng tròn và thở hắt nhẹ để trấn tĩnh lại.

"Được rồi, bắt đầu nào--Trận chiến của ta."

Ẩn sâu trong sự tỉnh thức của cô ấy, cô cảm thấy một sợi chỉ rất mảnh đang quấn lấy mình.

Cô hình dung một ngọn rửa nóng rực bao trùm toàn thân cô.

Không lâu sau, những tưởng tượng đó biến thành sự thật và khi Kotori nghĩ đến một cơn lốc rực lửa bao quanh cô, nó đã biến thành một hình dạng một y phục. Và sau đó, ngọn lửa cuộn lên tóc Kotori-- và một cặp sừng quỷ Oni xuất hiện ở 2 bên đầu cô.

-Linh phục. Tuyệt Giáp của Tinh Linh.

Trước đây, đã có một lần Linh Lực của Kotori bị Shidou phong ấn nhưng nhờ có sự tự làm chủ được chính mình, cô có thể dễ dàng lấy lại

https://thuviensach.vn

Linh Lực từ phong ấn của Shidou một cách tự nhiên.

Tuy nhiên. nếu cô lấy lại hoàn toàn 100% sức mạnh thì sẽ nguy hiểm vì sức mạnh đó có thể nuốt chửng sự tự chủ của cô. Đảm bảo Linh Lực ở một mức độ xác định, cô có thể sử dụng sức mạnh và Linh Phục một cách tương đối.

"«Camael»."

Sau khi Kotori khẽ nói, một ngọn lửa tích tụ lại trên tay Kotori và ó biến thành một chiếc rìu chiến khổng lồ.

Vào lúc đó, một tiếng nổ vang lên và con tàu rung lên một chút.

Hình như họ vừa trúng một đòn từ tàu địch. Có thể Territory đang bảo vệ tàu ngay lúc này nhưng, nếu lãng phí thêm thời gian nữa, thì «Fraxinus» sẽ bị thiệt hại trước khi vệ tinh nhân tạo rơi xuống. Kotori giơ «Camael» lên trong khi nói.

"-«Megido»!"

Khi đó, hình dáng của «Camael» thay đổi và gắn trên tay Kotori một cách vừa vặn. Kiểu dáng của nó-- giống như một khẩu đại pháo. Một khẩu pháo khổng lồ trông không hề hợp với ngoại hình nhỏ nhắn của Kotori, đang gắn trên tay phải cô.

Và cùng lúc đó, một ổ thiết bị nối khổng lồ hạ xuống ngay trước mặt cô. Khi Kotori chạm vào nó với đầu «Camael», tiếng kêu lách tách nhỏ của điện vang lên và «Camael» kết nối thẳng với ổ nối.

"Cùng làm nào, Kannazuki."

⌈Được, bất cứ khi nào cháu muốn.⌋

https://thuviensach.vn

Khi Kotori nói, cô có thể nghe thấy giọng của Kannazuki qua chiếc loa.

Sau khi kết nối, Kotori tập trung hết tâm trí cô và tụ Linh Lực cô vào Thiên Sứ.

Phải. Nếu nó có thể đánh lệch khẩu pháo Ma Lực 《Mystletainn》 vậy thì, chỉ còn một cách duy nhất có thể làm.

Linh Lực Đại Pháo 《Gungnir》.

Cũng giống như cái tên của nó, cô sẽ biến đổi Linh Lực và bặn ra một đòn chí mạng, nó là vũ khí mạnh nhất của «Fraxinus».

-Xung quanh thân thể cô.

"Giờ thì! Linh Lực Đại Pháo 《Gungnir》!"

「Khai hỏa!!」

Cùng lúc khi giọng nói của Kannazuki vang lên rừ chiếc loa, khẩu pháo Tinh Linh bắn ra từ khẩu pháo khổng lồ ở trung tâm «Fraxnius».

Nó. Một thứ gì đó mà không thể còn được gọi là đại bác laser hay một chùm ánh sáng nữa.

Đúng hơn nên nói rằng nó là-- một cột năng lượng.

Một cột năng lượng ánh sáng khổng lồ tạo thành từ Linh Lực dày đặc, bắn thẳng đến vệ tinh nhân tạo từ «Fraxinus» giống như một đường nối liền thẳng đứng.

Nếu nó bị xuyên thủng với chùm Linh Lực này thì, điều gì sẽ xảy đến với mục tiêu đó nhỉ.

https://thuviensach.vn

Ngay lập tức, hình ảnh vô tiền khoáng hậu đó đã hiện lên.

Trong tức khắc khi chùm năng lượng chạm tới mục tiêu của nó, vệ tinh nhân tạo một lần nữa đảo mình và triển khai Territory xung quanh bao bọc.

Nhưng, ngay sau khi《Gungnir》 nuốt chửng nó trong chốc lát-- vệ tinh nhân tạo sắp rơi xuống thành phố Tenguu biến mất không còn một mảnh vụn.

Chất nổ. Vô số mảnh vỡ. Tất cả những dự đoán thiệt hại đó, đã bốc hơi hoàn toàn không sót lại tăm hơi trước cú tấn công đơn giản siêu mạnh đó.

⌈--Mục tiêu, đã bị phá hủy! Thành công rồi!⌋

Giọng nói của cả phi hành đoàn vang lên qua chiếc loa. Sau khi nghe họ nói, Kotori ngã khuỵu trên sàn.

"Haa.....haa....."

Một cơn đau đầu và choáng váng ập đến cô. Mặc dù đó chỉ là một phần sức mạnh, nhưng có lẽ bởi vì cô sử dụng Linh Lực, một làn xung động tàn phá bí ẩn chạm đến trái tim cô như đang thiêu đốt lấy vậy.

Đây chính là lý do tại sao mà họ không thể thường xuyên sử dụng《Gungnir》 thứ vũ khí tuyệt đối ấy. Giả như, ý thức của Kotori bị nuốt chửng bởi làn xung động tàn phá đó, thì Kotori sẽ trở thành mối đe dọa với «Fraxinus». Chính vì vậy, họ chỉ dùng nó trong những tình cảnh tối cần thiết.

Kotori hít một hơi thật sâu trong khi giải trừ Thiên Sứ và Linh Phục. Cô cứ ngồi dưới sàn như vậy.

https://thuviensach.vn

Sau đó cô cất tiếng nói để gọi cả nhóm trong khoang.

"Làm tốt lắm, nhưng chúng ta vẫn chưa thể nghỉ ngơi đâu. Chúng ta phải làm gì đó với tàu địch--"

Nhưng, ngay lúc đó.

Như để ngắt lời Kotori nói, một âm thanh chuông báo khẩn cấp vang lên.

".....Chuyện gì vậy! Tàu địch lại làm gì nữa ư!?"

⌈Kh-Không! Không phải đâu! Đ-Đây là--⌋

Cùng lúc khi cả nhóm nhao nhao nói, hình ảnh rađa hiện lên từ một phần của bức tường.

Nhìn vào những dấu hiệu trên nó-- cô há hốc miệng.

"Cái .....gì đây-- một vệ tinh nhân tạo khác nữa .....!?"

Đúng. Một dấu hiệu quen thuộc tương tự cái vừa bị triệt tiêu lần này lại xuất hiện trên cao một lần nữa.

"Không thể nào-- cái lúc nãy chỉ là mồi nhử thôi sao!?"

Kotori nhăn nhó bực bội.

Có khả năng đối phương đã chuẩn bị vài vệ tinh nhân tạo ngay từ đầu bởi phe kia đã thấy trước sự thật rằng họ có một con tàu và có cách để bắn hạ vệ tinh nhân tạo. Kotori cắn chặt răng trước khi đặt tay lên đùi và dồn sức để đứng lên.

"Tiếp nào .....! Một lần nữa .....!"

https://thuviensach.vn

⌈ .....Không, em không thể, Kotori. Nếu tiếp tục dùng 《Gungnir》 thì sẽ mang đến gánh nặng lớn cho cả em và «Fraxnius» đấy.⌋

Khi Kotori giơ tay lên để triệu hồi Thiên Sứ của mình một nữa, Reine nói một cách nhẹ nhàng.

Trong tức khắc, một tiếng nổ khác vang lên và con tàu rung lắc dữ dội lơn lúc trước.

"Kuh.....!"

Đòn tấn công từ tàu địch chắc chắn đã mạnh hơn. Quá nguy hiểm nếu cứ phòng thủ như vậy. Hoặc là họ phải phản công lại hoặc tránh đòn.

Đây là tình huống tệ hại nhất. Thậm chí giờ khi mà vệ tinh nhân tạo thứ 2 rơi xuống mặt đất, họ không thể dùng 《Gungnir》 bắn và họ cũng chẳng thể bắn Territory của tàu địch với 《Mystletainn》 được. Không, thậm chí trước đó, nếu họ tập trung tấn công vào vệ tinh nhân tạo vậy thì, Fraxinus sẽ rơi trước đó.

"Chúng ta phải làm gì--"

Trong chốc lát Kotori không biết nên quyết định gì, cô nghe thấy tiếng cửa của khoang mở ra từ chiếc loa.

⌈Mu.....Ch-Chuyện gì vậy?⌋

Sau khi xác nhận an ninh lúc nãy, Tohka và những cô gái là những người bước vào trong khoang. Có lẽ cô nghe thấy tiếng ồn ào trong khoang, tàu địch hiện lên rõ trên màn hình cũng như hình ảnh của vệ tinh nhân tạo thứ 2 vẫn đang tiếp tục rơi xuống; cô thốt lên ngạc nhiên.

⌈Ah-Ahnooo .....Cái gì thế này.....?⌋

https://thuviensach.vn

⌈Uhhaaaaaa. Cô không thấy chúng ta đang khó khăn à?⌋

⌈Kuku..... thật khốn khổ làm sao. Các cô phải sợ cái thứ đó à.⌋

⌈Đồng ý. Tất cả các cô nên bình tĩnh lại.⌋

⌈Ah-re? Đây không phải vệ tinh nhân tạo mà chúng ta được bảo lúc nãy trên màn hình đây sao? Hình như .....nó vẫn cứ rơi xuống thì phải .....⌋

Theo sau Tohka, những người tiếp theo vào trong khoang là Yoshino, Yoshinon, Kaguya, Yuzuru và Miku, tất cả họ đều tập trung đầy đủ.

"M-Mọi người.....!"

Sau khi Kotori mở to mắt và nói, Tohka đáp lại ngạc nhiên.

⌈Kotori? Em ở đâu thế? Chị không thấy Shidou nhưng, cái gì .....⌋

Kotori vô tình đớ miệng trước câu hỏi của Tohka.

Có lẽ cảm thấy gì đó từ biểu cảm của Kotori, vẻ mặt của Tohka có một chút sắt lại.

⌈--Kotori, chuyện gì vậy. Nói với chị đi. Bọn chị có thể giúp được không?⌋

"....."

Kotori lặng lẽ cắn chặt răng. Những Tinh Linh cần phải được bảo vệ. Thậm chí nếu có nhầm lẫn nào, họ cũng sẽ không để họ trên mặt đất đầy nguy hiểm đó được.

Nhưng-- Shidou vẫn ở trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Nếu như họ nhận thấy rằng vệ tinh nhân tạo vẫn tiếp tục rơi xuống, Shidou, mối bận tâm về cậu sẽ chẳng có gì là sai.

Chỉ huy và em gái.

Ý định của mỗi vị thế đang đấu tranh với nhau-- Kotori nửa bất giác mở môi.

"Làm ơn .....mọi người. Anh trai ngốc ấy ..... anh trai duy nhất của em .....hãy cứu anh ấy .....!"

Phần 5

"Giới hạn thời gian .....huh"

Sau khi đường dây liên lạc với Kotori bị ngắt, Shidou nhìn xuống đất và nắm bàn tay lại thật chặt.

Trong phút chốc, cậu định bỏ qua lời khuyên của Kotori đến nơi trú ẩn và ý nghĩ tiếp tục đi tìm Natsumi cứ cào xé tâm trí cậu. Thậm chí nếu như cậu bị thương nặng bởi những mảnh vỡ của vệ tinh nhân tạo nơi xuống, nếu đó là Shidou - người có Linh Lực của Kotori thì, cậu sẽ không thể chết ngay được và chắc chắn sẽ phục hồi lại.

Nhưng, khi cậu nghĩ về điều đó, những lời nói của Kotori lại gợi lên trong đầu cậu.

(--những sinh mạng mà anh muốn bảo vệ, làm ơn hãy đặt cả anh vào nữa đi)

"Đúng vậy .....xin lỗi, Kotori."

Shidou nói như thể đã suy nghĩ lại rồi cậu ngẩng mặt lên.

https://thuviensach.vn

Cậu đã vừa hét vừa chạy rất nhiều rồi. Nếu Natsumi theo dõi Shidou, cô ấy chắc chắn sẽ chạy đi sau khi nhận ra tình huống đó. Cậu chỉ có thể mong như vậy.

Shidou đảo mắt nhìn, tìm kiếm hầm trú ẩn công cộng gần nhất. Trong suốt thời gian khi chuông báo Không Chấn vang lên, những biển báo điện tử sẽ chỉ hướng đến hầm trú ẩn gần nhất.

Sau khi Shidou định hướng được đường đến tầng hầm trú ẩn gần nhất, cậu một lần nữa hét to tiếng lên.

"--Natsumi! Giờ tôi sẽ đến hầm trú ẩn! Nếu cô không biết hầm trú ẩn ở đâu, vậy hãy đi theo tôi!"

Một lời đáp lại.....hoàn toàn không có, giống như cậu đã nghĩ.

"Được chứ!?"

Shidou nguyện cầu giọng nói của cậu sẽ đến được Natsumi và đến hầm trú ẩn.

Bởi vì chạy quanh tìm Natsumi, cậu càng lúc khó thở, và 2 chân cậu thì đau nhức. Nhưng cậu nào có thể dừng lại được. Cậu không hề biết mình đã đi bao lâu. Nếu Kotori và cả nhóm phá hủy được vệ tinh nhân tạo vậy thì, một vụ nổ chắc sẽ xảy ra. Trước đó, cậu phải chạy vào hầm trú ẩn- và nếu Natsumi ẩn mình trong khi đi theo Shidou vậy thì, Natsumi chắc chắn cũng sẽ bị lôi vào vụ này.

Cậu gắng gượng cơ thể đã mệt nhoài của mình rồi cũng đến được một hầm trú ẩn gần đấy.

Bởi vì cũng một khoảng thời gian khá dài trôi qua từ khi chuông báo vang lên, cổng chính đã đóng lại. Nhưng, cơ bản thì những hầm trú ẩn công

https://thuviensach.vn

cộng sẽ mở một lối vào cho trường hợp khẩn cấp với những người đến muộn như Shidou. Cậu bước đến đó.

"Fuu .....đến nơi rồi."

Đến cánh cổng khẩn cấp, Shidou thở hắt một hơi trước khi nhìn lại phía sau.

"Natsumi! Ở đây này! Sẽ ổn để ẩn mình ở đây! Trước khi những mảnh vỡ rơi xuống--"

Cậu ngẩng cằm lên để giọng nói có thể vang xa, trước khi để lại lời nhắn cuối cùng.

Nhưng.

"Eh.....?"

Shidou dừng chân ở đó.

Lý do rất đơn giản. Khi cậu ngẩng mặt lên, cậu thấy một cái bóng nho nhỏ đang xé qua các tầng mây.

"Đó là--"

Shidou mở trừng mắt lên ngạc nhiên trong chốc lát nhưng, cậu ngay lập tức nhận ra hình dạng của nó-- nó là vệ tinh nhân tạo mà Kotori đã nói với cậu.

"Oi, đùa hả.....?"

Shidou rên rên tiếng nói run run từ cổ họng mình.

Đó chỉ là bình thường thôi. Bởi vì, thay vì là những mảnh vỡ vụn, lúc này thứ đang rơi xuống thành phố Tenguu-- là một khối kim loại khổng lồ.

https://thuviensach.vn

Nếu cái thứ vệ tinh nhân tạo đó rơi xuống mặt đất như vậy, những hầm trú ẩn xung quanh sẽ không an toàn. Cậu nhớ lại những điều Kotori nói lúc nãy. Shidou cảm thấy cảm giác lạnh buốt ở sống lưng cậu.

Đừng nói với mình là, «Fraxinus» không thể bắn hạ nổi nó.....!!? Shidou cất tiếng nói của cậu qua chiếc Incam trong hoảng loạn.

"Kotori! Này, Kotori! Có chuyện gì vậy!?"

Lúc đó, cậu có thể nghe thấy một giọng nói với những tiếng ồn ào hỗn tạp từ trong chiếc Incam.

⌈--dou!? Ngay lúc này, bởi tàu địch .....,.....không thể hạ được ....., ngay bây giờ,--⌋

"Eh!? E-Em nói gì cơ!?"

Cậu hỏi lại một lần nữa nhưng, cùng lúc đó cậu nghe thấy âm thanh như tiếng nổ, sau đấy cậu không thể nghe thấy bất cứ thứ gì qua chiếc Incam nữa.

Cậu chẳng biết rõ chi tiết mọi việc thế nào. Nhưng, ít nhất cậu có thể hiểu được là có tình huống khẩn cấp đang xảy ra trên trời.

Sau khi há hốc miệng, Shidou một lần nữa nhìn thẳng lên trời.

Một bóng đen cồng kềnh đang chậm rãi rơi xuống-- nhưng chắc chắn cậu cảm thấy nó đang lớn dần lên.

".....Khỉ thật!"

Sau khi thốt lên, Shidou không vào hầm trú ẩn nữa mà chạy xa ra khỏi chỗ đó.

https://thuviensach.vn

Thậm chí nếu như cậu bước vào hầm trú ẩn lúc này, cũng chẳng có nghĩa lý gì nếu như vệ tinh nhân tạo đó vẫn không bị phá hủy mà rơi xuống. Tất cả khu vực quanh đó sẽ thành hố không đáy vì chất nổ và xung chấn va chạm, và tất cả mọi người trong hầm trú ẩn cũng sẽ chết cả.

Tonomachi, Ai, Mai, Mii, và những bạn cùng lớp khác của cậu ấy, giáo viên chủ nhiệm Tama-chan-sensei, những người hàng xóm mà cậu luôn chào hỏi mỗi sáng, những người trong khu mua sắm luôn tốt với cậu .....vô số sinh mạng sẽ tan biến chỉ trong chốc lát.

"Mình sẽ không để.....điều này xảy ra đâu.....!"

Cậu nhìn chằm chằm bầu trời khi nói vậy và chạy thẳng đến ngay bên dưới vệ tinh nhân tạo.

Shidou không hề nghĩ cậu có thể làm được gì với vệ tinh nhân tạo khổng lồ đó chỉ với một mình sức của cậu ngay từ đầu. Nhưng, chẳng có ai khác có thể lên mặt đất cả. Nếu Shidou từ bỏ thì chỉ trong thoáng chốc, mọi người chắc chắn sẽ mất mạng, Shidou không thể cho phép một điều như vậy xảy ra.

".....!"

Nhưng thậm chí vậy, tốc độ rơi của vệ tinh nhân tạo rất kinh khủng. Nó to hơn chỉ trong nháy mắt-- và toàn cảnh bức tranh hiện lên trước mắt Shidou.

"Kuh.....!"

Shidou tiếp tục chạy trong khi nghiến răng cậu lại thật chặt.

Nếu điều này cứ tiếp diễn-- Mọi chuyện sẽ không ổn chút nào. Thậm chí nếu như cậu đến được nơi mà vệ tinh nhân tạo sẽ rơi xuống, mọi thứ sẽ chấm hết với Shidou và cả thành phố sẽ nổ tung.

https://thuviensach.vn

-Sức mạnh.

Thực sự canh cần có một sức mạnh khổng lồ đủ để nhấn chìm 『hiện thân của tuyệt vọng』 ấy chỉ trong một phát.

Nhưng mà, Shidou cũng chỉ là người bình thường mà thôi. Một người bình thường ..... mặc dù cậu bước vào một cuộc sống được tô điểm với toàn những điều xui xẻo, sau cùng thì cậu cũng chỉ là một con người. Nghĩ theo cách logic, không thể nào cậu lại có thứ quyền năng đó được.

Nhưng. Thậm chí nếu Shidou không hề có nó-- nếu đó là Linh Lực mà Shidou đang phong ấn.

"Ta cầu xin ngươi .....chỉ riêng ta thôi! Làm ơn hãy cho ta mượn sức mạnh của ngươi....!"

Sau khi hét to lên, Shidou xòe bàn tay phải ra. Như thể cậu muốn nắm lấy một thứ gì đó vô hình-- hoặc có thể-- cậu cầm lấy một thứ gì đó.

Và như vậy. Chỉ có duy nhất một điều hiện hữu trong trái tim cậu. Cậu chỉ ước muốn cứu được mọi người.

"--Ta cầu xin ngươi..... «Sandalphon»!"

Trong chốc lát, một ánh sáng mờ ảo lờ mờ trong ánh nhìn của Shidou-- và một vật gì đó trên bàn tay phải của cậu. Khi ánh sáng mờ nhạt đi, một thanh kiếm khổng lồ tỏa ánh sáng dịu nhẹ xuất hiện trên tay Shidou.

Thiên Sứ Sandalphon. Đó là Tuyệt Kiếm của Tohka.

"......! Mình làm được rồi!"

Shidou vô tình bật lời nói mừng rỡ. Đó chính là Thiên Sứ mà cậu đã triệu hồi rất nhiều lần trước đây. Nhưng đây lại là lần đầu tiên mà cậu có thể giữ được «Sandalphon» với ý chí của chính mình.

https://thuviensach.vn

"Với cái này mình có thể--!"

Ánh mắt Shidou trở nên sắc bén, cậu dừng chân lại và nhìn chằm chằm vệ tinh nhân tạo đang rơi đó trong khi đứng vững nắm chắc Sandalphon với cả 2 tay.

Cậu thở hắt một hơi thật nhẹ để trấn tĩnh lại. Vứt bỏ đi mọi lo lắng không cần thiết và chỉ giữ lại với quyết tâm duy nhất là bảo vệ mọi người. Sau đó Shidou vung «Sandalphon» xuống-- xẻ một đường thẳng dọc bầu trời.

"Haaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa--!"

Ánh sáng bắn ra từ lưỡi «Sandalphon» và tỏa rộng ra bầu trời khi cậu vung kiếm như trong kiếm đạo. Một đòn tất kích từ Thiên Sứ uy lực. Dù cho đối tượng có được Territory che chở thế nào đi nữa nó chắc hẳn sẽ sụp đổ dễ dàng trước đòn tấn công của Thiên Sứ.

Nhưng.

"Cái.....!"

Shidou mở to mắt ngạc nhiên.

Thời điểm đường kiếm của Shidou chạm vệ tinh nhân tạo, nó đột ngột thay đổi hướng đi một cách bất thường ngay trước khi va chạm và cứ như vậy bay thẳng lên bầu trời.

Vệ tinh nhân tạo vẫn cứ lao xuống. Nó rền vang cả bầu trời trong khi cứ hạ thấp độ cao để san bằng thành phố Tenguu.

"Chết tiệt.....! Một lần nữa nào--"

Sau khi Shidou cắn chặt răng, một lần nữa cậu nhấc «Sandalphon» lên. Nhưng lúc đó, một cơn đau nhói lan khắp cơ thể cậu và cậu gục xuống

https://thuviensach.vn

khi nhăn mặt mình lại theo phản xạ.

"A-gah....."

Cái giá của việc sử dụng Thiên Sứ quá đắt đối với con người. Toàn bộ cơ thể cậu kiệt quệ chỉ sau một lần vung kiếm.

Tiếp sau đó, một cảm giác nóng bỏng trong cậu như thể cậu đang bị lửa thiêu. Đó là khả năng phục hồi của lửa mà cậu đã lấy được khi phong ấn Kotori, nó đang chữa lành một cách miễn cưỡng.

"Guh--!"

Vẻ mặt cậu đau đớn. Cậu dồn lực vào tay phải để không làm rơi «Sandalphon».

Nhưng, khi cậu đang cố nhấc nó, vệ tinh nhân tạo vẫn cứ tiếp tục lao xuống mặt đất. Nếu cậu chờ cho cơ thể mình hồi phục thì mọi thứ sẽ chấm hết trước khi cậu có thể tung ra đòn đánh tiếp theo. Trong sự đau nhói và bỏng rát gần như đã khiến cậu kiệt quệ, Shidou cũng đứng lên được với đôi chân của chính mình.

"Kuh, ah, ah, ah.....!"

Cậu nhấc Sandalphon với tất cả sức lực. Tuy nhiên, vệ tinh nhân tạo đã gần như lộ rõ hết sự đồ sộ của nó trước mắt Shidou. Gần như chỉ trong vòng 10 giây nữa cả thành phố Tenguu sẽ trở thành một cái hố đen ngòm.

"A-ahhhhhhhhhhhhhhh!"

Shidou liều lĩnh vung «Sandalphon». Nhưng không thể nào cậu có thể sử dụng được Thiên Sứ khi cậu mất tập trung. Mũi «Sandalphon» vung qua trời một cách vô nghĩa rồi phát ra một âm thanh cực lớn khi nó chạm xuống nền đất.

https://thuviensach.vn

Nhưng, Shidou không hề bỏ cuộc. Cậu không thả Sandalphon ra thậm chí cả khi những bó cơ của cậu nhão ra, xương cậu tan nát và cả cơ thể cậu bị đốt cháy vì cơ thể cậu vẫn cứ miễn cưỡng tự chữa lành.

"Khốn nạn .....ta sẽ không để ngươi.....!"

Cậu dồn sức vào cả 2 chân mình khi sắp gục ngã.

Ngay lúc này,nếu Shidou bỏ cuộc, tất cả mọi người trong hầm trú ẩn sẽ thiệt mạng. Cậu sẽ không bao giờ để cho điều như vậy xảy ra được.

"Thành phố .....của ta.....! Ngươi dám đè nát .....nó ưưưưưưưư!"

Shidou dồn sức lên cả cơ thể cậu và vung mạnh thanh «Sandalphon» xuống. Đòn tấn công của thanh gươm biến thành ánh sáng và phóng đến vệ tinh nhân tạo như thể để nuốt gọn nó. Nhưng-- đường kiếm còn không thể phá vỡ Territory.

-Ngay lúc đó.

".....!?"

Shidou giật mình.

Khoảng khắc khi cậu vung kiếm, một cơn khó lạnh đột ngột thổi khẽ qua.

Một cơn gió lạnh lẽo cảm tưởng như mùa đông đang đến gần. Nhưng ngay lập tức. Shidou thấy cảm giác ấy bỗng thật thân quen.

"Đây là--"

Sau đó, Shidou lặng im nhìn lên bầu trời.

https://thuviensach.vn

Vệ tinh nhân tạo đã ngừng rơi ở một vị trí chỉ cách mặt đất khoảng vài trăm mét.

Không-- nói một cách cụ thể hơn, một luồng gió đẩy mạnh lên và một bức tường băng giá được tích tụ, vừa vặn chặn vệ tinh nhân tạo đang tiếp sát mặt đất bằng cản lực đẩy của nó.

"--Shidou-san!"

Một giọng nói quen thuộc vang lên ngay sau cậu. Shidou quay cơ thể đau điếng của cậu lại nhìn.

Ở đó, Yoshino đang cưỡi một Thiên Sứ với hình dáng của thỏ cực lớn ở đó.

"Yoshino .....tại sao em lại ở đây vậy!?"

"Kuku, Yoshino không phải là người duy nhất đâu."

"Bất mãn. Cậu không thấy Kaguya và Yuzuru đang cố gắng hết sức hả."

Tiếp sau đó cậu nghe thấy 2 giọng từ trên trời. Khi nhìn qua đó, cậu nhận thấy chị em Yamai đang bay trên bầu trời trong bộ đồ Linh Phục với mức độ giới hạn. Dường như Yoshino và chị em Yamai đã kịp thời kìm lại vệ tinh nhân tạo khi nó đang rơi.

"Shidou!"

"Darling!"

Những giọng nói tiếp sau đó vang lên là của Tohka và Miku. Cả 2 người họ đều được mặc Linh Phục tỏa sáng nhẹ và Tohka đang cầm trên tay cô một thanh gươm giống hệt như Thiên Sứ mà Shidou đang cầm.

https://thuviensach.vn

"Tohka .....và cả Miku nữa.....!"

Tohka gật đầu khi Shidou đầy ngạc nhiên.

"Umu, chúng tớ nghe nói Shidou và mọi người gặp nguy hiểm, nên nhanh chóng nhờ họ dịch chuyển bọn tớ xuống đây. Thật tốt khi đến kịp."

"Vậy sao .....thế còn Kotori và những người kia thì sao?"

Khi Shidou hỏi, lần này Miku đáp lại ngay.

"Họ đang chiến đấu với tàu địch. Em nghĩ sẽ ổn thôi nếu để họ lo việc đó."

Anh tin chắc khi nghe những lời nói ấy. Chắc hẳn đó là lỗi của phe kia khi «Fraxinus» không thể bắn hạ vệ tinh nhân tạo và đường dây liên lạc bị cắt đứt ngay lúc nãy.

Dù lo lắng cho «Fraxinus» nhưng giờ cậu chỉ có thể tin tưởng Kotori và những người kia. Cậu quay lại nhìn các cô gái và cúi đầu.

"Xin lỗi .....mọi người đã cứu tớ. Tớ thực sự nghĩ là mình sắp chết rồi."

"Cậu nói cái gì thế hả. Không phải chính Shidou là người đã cứu chúng tớ sao. Chúng tớ thực sự phải trả món nợ ấy vào những lúc như thế này."

Sau khi Tohka nói vậy, mọi người xung quanh đều gật đầu.

"Mọi người....."

Khi Shidou nhìn ngắm qua gương mặt của mọi người, Yoshino và chị em Yamai nhăn mặt lại.

https://thuviensach.vn

"Ah.....!"

"Gừ, cậu nhóc này sao thế nhỉ, nó đột nhiên rơi mạnh hơn."

"Phẫn nộ. Tôi ước nó đừng phá bĩnh."

Dường như «Bandersnatch» đặc chế gắn trên vệ tinh nhân tạo đang tăng công suất. Một lần nữa vệ tinh nhân tạo lại dần dần đến gần với mặt đất hơn.

Khi Miku thấy điều đó, cô dang rộng 2 cánh tay ra và đan chéo trước ngực mình.

"Ta sẽ không để .....điều đó xảy ra đâu!"

Sau khi Miku đưa 2 tay làm dấu hiệu, bàn phím piano với những phím nhạc xuất hiện. Ngay phía sau Miku, một Thiên Sứ hình dạng như một chiếc piano lớn được triệu hồi.

"«Gabriel» .....《March》!"

Cùng khi cô hét lên, những ngón tay mảnh mai của Miku bắt đầu nhảy múa thật điêu luyện trên những phím đàn. Một giai điệu tráng lệ vang lên--gió và băng cản vệ tinh nhân tạo trở nên mạnh hơn gấp bội.

"Tuyệt quá.....desu."

"Kuku, ta nghĩ bài này đúng là hay nhất đấy. Máu chảy trong người ta đang sôi sục lên và cả cơ thể đang nhảy múa .....!"

"Toàn lực. Hỗ trợ rất tốt."

Yoshino và chị em Yamai hớn hở. Thiên Sứ «Gabriel» của Miku có những bản nhạc nhập thần. Chỉ cần thay đổi tông giai khi trình diễn, thì hoàn toàn mang lại nhiều tác dụng lên mục tiêu.

https://thuviensach.vn

Những người nghe thấy giai điệu khích lệ của 《March》 sẽ như được tiếp thêm sức mạnh cho cơ thể và trái tim. Sức mạnh của họ sẽ tăng lên bội phần.

Cảm thấy sức mạnh tuôn chảy trong người mình. Shidou nắm tay lại thật chặt.

"Được rồi .....nếu cứ thế này! Tohka, giúp tớ! Chúng ta sẽ phá hủy cái thứ khổng lồ đó! Chúng ta có thể làm nếu cả hai phối hợp!"

Phải. Ngay lúc này và ngay tại đây. Shidou và Tohka, có 2 thanh «Sandalphon» đang tồn tại song song. Nếu tấn công cùng lúc thì, họ hoàn toàn có thể xuyên phá được Territory của địch

Tuy nhiên, Tohka lắc đầu với một khuôn mặt khó hiểu.

"Không, chúng ta không thể đâu."

"Không thể ư .....? T-Tại sao vậy?"

"Hừm..... tớ cũng không biết nữa nhưng, Kotori nói chúng ta không thể đâu. Dường như thứ này có chất nổ gắn trong nó, nên nó sẽ nổ ngay một khi mà thứ này bị phá hủy. Đó là tại sao mà chúng ta phải phá hủy nó ở trên cao hơn."

"--uh, v-vậy sao.....!"

Điều cô ấy nói là đúng. Nhờ có Yoshino, Kaguya và Yuzuru, họ chặn được tốc độ rơi xuống nhưng, vệ tinh nhân tạo này vẫn có khả năng của một quả bom. Nếu nó nổ từ khoảng cách này quá gần mặt đất, hầm trú ẩn ở ngay bên dưới sẽ không có chút cơ may trụ nổi.

"V-vậy chúng ta nên làm--"

Shidou lẩm bẩm buồn phiền, thì chị em Yamai cất lời từ trên cao.

https://thuviensach.vn

"Kuku, đơn giản lắm. Nếu chúng ta không thể phá hủy nó ở đây thì, chúng ta chỉ cần đẩy nó lên trời."

"Đồng ý. Đó là cách duy nhất."

"Cái.....các cậu có thể làm được sao!?"

Khi Shidou hỏi, Kaguya và Yuzuru nhìn nhau trước khi nở một nụ cười nii.

"Ku-kuku.....ngươi nghĩ chúng ta là ai chứ. Chúng ta là những đứa con của bão tố và có thể thổi tung mọi thứ, Yamai tỷ muội."

"Cam đoan. Cứ để cho Yuzuru với Kaguya đi. Chúng tôi sẽ thổi bay cái gói đồ lắt nhắt này."

Sau khi nói một cách đầy tự tin, cả 2 người cùng gật đầu.

Tuy nhiên, mồ hôi đang lăn dài trên má họ, và cậu thấy được rằng họ chỉ cố để trở nên cứng rắn hơn thôi. Đó là điều bình thường. Vệ tinh nhân tạo đó có thể dễ dàng ước tính đến vài tấn. Hơn nữa, nó còn có lực đẩy thẳng xuống. Sẽ không sao nếu họ có thể sử dụng được toàn bộ sức mạnh của mình nhưng Kaguya và Yuzuru vẫn đang trong tình trạng Linh Lực bị Shidou phong ấn. Không thể nào mà họ có thể đẩy nó lên một cách dễ dàng được.

Tuy nhiên chị em Yamai chẳng phàn nàn chút nào. Sau khi khẽ gật đầu, cả 2 người dang rộng tay ra.

"Fuun.....được rồi, cùng làm nào Yuzuru."

"Đáp lại. Bất cứ khi nào."

Cùng lúc khi cả 2 nói, gió xoáy tăng mạnh hơn hẳn một bậc. Những thứ xung quanh như những biển hiệu, biển báo giao thong hay đèn giao

https://thuviensach.vn

thông và những thứ khác đều bị hút vào cơn lốc xoáy khổng lồ.

"Uu, ooo, ryahhhhhhhh!"

"Toàn lực. Teiiyaa--"

Cả 2 người cùng giơ tay lên cao và vệ tinh nhân tạo chắc chắn đang bị đẩy lên từng chút từng chút một.

"O-ooh.....!"

Có thể thành công. Shidou tự nhiên siết chặt tay hơn.

Nhưng ngay lúc đó. khi cậu thấy một vật nhỏ giống như một chiếc quả lửa bay từ trên trời hướng thẳng đến chỗ chị em Yamai, nó đâm thẳng vào lưng họ và nổ bùm.

".....agah!"

"Đau đớn. Uguhh."

Ngay khi 2 chị em Yamai hét lên đau đớn, cơn lốc suy yếu và vệ tinh nhân tạo một lần nữa rơi thẳng xuống bức tường băng.

"Kaguya! Yuzuru!"

Khi Shidou gọi tên cả 2 người, lớp khói dày đặc bao phủ người họ ngay lập tức bị gió cuốn đi và cả 2 người có bộ dạng hơi chút lem luốc so với lúc đầu. Dường như, thậm chí chỉ là sức mạnh bị giới hạn, vì họ triệu hồi Linh Phục và xung quanh họ được gió che chở, nên cả 2 người đều an toàn.

"Guh.....ai thế! Dám đánh lén chúng ta.....!"

"Hèn nhát. Khó chịu thật."

https://thuviensach.vn

Cả 2 người nhìn chăm chăm lên trời.

Shidou nhướn mắt theo hướng nhìn của họ-- và há hốc miệng.

"Cái .....gì vậy.....!"

Trên trời, vô số con «Bandersnatch» đang bay thẳng đến hướng Shidou và những cô gái. Họ cũng không biết đích xác số lượng là bao nhiêu nhưng, ước tính ít nhất là khoảng dưới 50 con. Mỗi con trong số chúng được trang bị CR-unit ở cả tay lẫn chân để chuẩn bị cho trận chiến.

Nghĩ lại thì, ngay lúc này không hạm của DEM đang ở trên trời. Hẳn đội «Bandersnatch» này đã được gửi xuống từ đó-- để tiêu diệt Shidou và những cô gái đang ngăn cản vệ tinh nhân tạo rơi xuống.

Sau khi cả lũ «Bandersnatch» bày bình trên, dưới, trái, phải trên trời, chúng phóng tên lửa tấn công chị em Yamai đang đẩy vệ tinh nhân tạo lên, Yoshino đang ngăn cản nó rơi xuống, Miku đang tăng cường sức mạnh của mọi người với màn trình diễn của cô, và Shidou, Tohka đang chờ để tung ra một đòn đánh quyết định để thổi tung vệ tinh nhân tạo.

"Kuh-- Cẩn thận, mọi người!"

Cùng lúc khi Shidou hét lên, lũ «Bandersnatch» bay tỏa ra trên trời và phóng tên lửa mini xuống.

Nhưng, bởi vì mọi người phải kìm chân vệ tinh nhân tạo, nên họ không thể đối phó với chúng được. Yoshino với khí lạnh, 2 chị em với gió và Miku với âm nhạc tạo nên những bức tường ngăn lại nhưng, nó không thể hoàn toàn chặn được xung chấn. Một vụ nổ kéo theo hàng loạt tên lửa khác nổ theo, lay chuyển cả không gian cùng với ngọn lửa.

"Kya.....!:

https://thuviensach.vn

"Guee!"

"Đau dai. Ukyuu....."

"ChChờ đã! Cái quái gì vậyy!"

Tiếng hét của mọi người vang lên gần đó và bức tường bởi gió và băng ngăn cản vệ tinh nhân tạo rơi đang bắt đầu rạn nứt.

"Mọi người!"

"Nu.....! Lũ khốn!"

Là người duy nhất chém đi mọi tên lửa đang bay đến hướng mình, kii, ánh mắt Tohka trở nên sắc bén lại nhìn những thứ đó trước khi nhún chân xuống và nhảy thẳng lên trời.

Cô bay thẳng bên trời và chém những con «Bandersnatch» đang tấn công Yoshino và những người kia.

"Ngay lúc này, Kaguya, Yuzuru! Vệ tinh nhân tạo--gừ!"

Tuy nhiên, số lượng kẻ địch quá đông để một người có thể xử lý. Bị kẻ địch áp sát từ 4 phía, cô ngay lập tức bị đẩy lùi lại với những quả tên lửa và những thanh gươm laser như thể chúng đang muốn thu hẹp khoảng cách lại.

"Guh.....!"

"Tohka! Kuh....."

Trong khi hét lên-- Shidou lùi lại phía sau. Đơn giản, bởi một con «Bandersnatch» tấn công cậu với thanh gươm laser của nó.

"Tại sao các ngươi.....!"

https://thuviensach.vn

Sau đó Shidou dồn sức vào tay, nắm chặt và vung thanh «Sandalphon» sang một bên. Con «Bandersnatch» trước cậu ấy bị chẻ đôi một cách cực ngọt và những mảnh vỡ văng đi tứ tung.

Tuy nhiên, sự thật khủng khiếp về «Bandersnatch» chính là số lượng và sự phối hợp của bọn chúng. Chúng không hề để tâm đến việc những đồng minh của nó ngã xuống, không sợ hãi cái chết và cứ tiếp tục tấn công.

"Kuh--"

Shidou tiếp tục tránh những đòn tấn công, đỡ đòn, và đánh trả lại khi có cơ hội nhưng-- đã tới giới hạn cơ thể của cậu.

Đương nhiên, không đời nào mà «Bandersnatch» lại nhân từ hay thương tiếc với cậu cả. Những cỗ máy tử thần tàn nhẫn này không bỏ lỡ cơ hội và tiến đến chỗ Shidou.

"Shidou!"

"Darling .....!?"

Tohka và mọi người đều nhận ra điều đó và gọi cậu nhưng, hiện tại họ cũng đang bị bao vây bởi vô số «Bandersnatch». Thậm chí kể cả là họ muốn đến chỗ Shidou thì hiện tại họ cũng đang trong một tình thế mà không tài nào di chuyển nổi.

Con «Bandersnatch» đứng trước mắt Shidou và vung lưỡi gươm laser.

"Chết tiệt.....!"

"Shidou!"

Tiếng hét của Tohka vang lên-- Bandersnatch vung thanh kiếm của nó xuống ngay chính trước mắt Shidou.

https://thuviensach.vn

Phần 6

"Ike!"

Bên trong căn phòng của khách sạn hoàng gia nằm phía đông Tenguu, Westcott quay lại phía sau khi nghe tiếng gọi cậu đột ngột.

Tuy nhiên, phía sau Westcott không phải là cửa phòng nhưng thay vì thế là một khung cửa sổ lớn nhìn được toàn cảnh thành phố Tenguu. Cứ nghĩ như bình thường thì, làm sao lại có tiếng nói phát ra ở đó được.

Nhưng, cậu nhận ra ngay lập tức mọi chuyện cậu quay lại phía sau. Trang bị CR-unit và bay trên trời, Ellen đang gọi Westcott qua tấm kính mà cô vừa khoét một hình chữ nhật. Hẳn cô ghét phải bước qua khu hành lang nên bay thẳng vào phòng.

"Này, Ellen. Lối vào được đấy nhưng hơi bạo lực một chút."

Westcott nói khi nhìn vào lớp kính bị cắt ngọt lịm, Ellen bước vào phòng qua lỗ hổng vừa khai thông.

"Giờ không phải lúc đùa đâu. Xin Ngài đi ngay. Lũ nổi loạn trong buổi họp hội đồng hôm trước đang định nghiền nát Ngài với một vệ tinh nhân tạo đấy."

"Aah, tôi có nghe rồi. Cũng có người liên lạc với tôi lúc nãy."

Westcott nhếch mép cười khúc khích.

"Tôi chưa bao giờ nghĩ Murdoch lại có quyền lực để thực thi và máu liều lớn đến như vậy. Đúng là một cách hay khi sử dụng một vệ tinh nhân tạo sắp dở bỏ để tiêu diệt thay vì gửi đến một sát thủ. Iya iya, tôi đã đánh giá thấp lão quá rồi. Đúng là một người thật tuyệt vời. Tôi phải khen thưởng lão khi quay lại Anh mới được."

https://thuviensach.vn

"".....Ike."

Ellen nói một cách bất mãn trước thái độ vui vẻ của Westcott.

"Dù sao thì, rất nguy hiểm nếu cứ ở đây. Tôi sẽ duy trì Territory của mình trong khi bay nhanh nhất có thể. Hãy lấy những thứ Ngài cần đi."

"Ở đây chẳng sao đâu. Nó chẳng ghê gớm lắm đâu!"

".....Đúng là nếu như Ngài ở với tôi, thì có thể ngăng sát thương với Territory. Nhưng, chỉ để phòng thôi."

"Không, thậm chí trước đó cơ. Tôi nghĩ kế hoạch của Murdoch sẽ đổ bể."

Khi Westcott nói, Ellen nhướng mày một cách nghi ngờ.

"Ý Ngài là gì vậy?"

"--Ở đây là thành phố Tenguu, ở đây là nhà của Shidou và là nơi sống thường ngày của những Tinh Linh. Mà không hạm của «Ratatoskr» chắc chắn ở đây. Nếu họ đã ở đây thì chắn chắn họ sẽ làm gì đó. Đó là bởi vì--đó là tổ chức mà Elliot tạo nên mà."

"....."

Khi cái tên Elliot được nêu ra, cậu có thể nhận thấy vẻ mặt nhăn nhó khó chịu của Ellen.

"Tôi không thể tin được. Ngài nán lại chỉ vì cái lý do ngớ ngẩn ấy?"

"Aah, không được sao?"

"Quá rõ ràng rồi. Ngài không nhận ra tầm quan trọng của chính mình sao?"

https://thuviensach.vn

"Fumu....."

"Ike."

Ellen nói với giọng điệu đe dọa. Westcott thở dài trước khi lặng lẽ giơ cả 2 tay lên.

"Tôi hiểu rồi. Đi vậy. Đúng là vẫn có khi xui rủi. Murdoch rất kỹ tính. Dễ thấy lão ta có 2 đến 3 cách. Đó là tại sao mà--"

Thẳng với hướng mà Ellen đang nhìn- Westcott quay mặt lại trung tâm căn phòng.

Ở đó, có một cô gái đứng đó mà chẳng nói lời nào nãy giờ.

"Xử cô ta đi."

"....., cô ta sao."

"Aah. Cô không nghĩ đây là cơ hội tốt để thử «Modred» sao?"

Westcott nheo mắt lại hỏi cô gái.

"--Tôi muốn cô cho tôi xem sức mạnh của cô. Thế nào?"

"....."

Cô gái cũng không nói gì và chỉ lặng lẽ gật đầu.

Phần 7

"....., ..., ..."

Natsumi cố gắng thở đều lại.

https://thuviensach.vn

Dokun dokun, tim cô đang loạn nhịp từ nãy giờ. Giống như những bước chân của người khổng lồ vậy, nó rung lên qua màng nhĩ Natsumi.

Chẳng cần thiết để nghĩ lý do tại sao cô lại như vậy. Chính là Shidou, và những người bạn của cậu.

Mọi điều đều diễn ra tốt cho đến nửa đường. Dường như Tohka và những cô gái đã trú ẩn và Shidou được Kotori liên lạc, cũng hướng thẳng đến hầm trú ẩn. Mọi thứ đều diễn ra đúng như Natsumi đã nghĩ.

Nhưng, ngay khi cô thấy Shidou nhận ra điều gì đó và chạy thẳng vào trong thành phố, cậu bắt đầu cố gắng ngăn vệ tinh nhân tạo khổng lồ.

-Và ngay lúc này, tính mạng Shidou đang bị đe dọa.

Trong lúc bạn bè cậu cố đẩy vệ tinh nhân tạo lên trời, vô số người máy «Bandersnatch» xuất hiện tấn công Shidou và cả những người kia nữa.

Một con «Bandersnatch» giương thanh kiếm của nó lên chém thẳng vào Shidou khi cậu đang ngã khụy. Chỉ sau thoáng chốc, một khi thanh gươm tích tụ đầy Ma Lực đó vung xuống, cơ thể Shidou sẽ bị xẻ ra dễ dàng. Natsumi nhớ lại cảm giác đau nhói khi cô bị Ellen chém vào bụng và rùng mình theo phản xạ.

"A-ah....."

Shidou chắc chắn sẽ chết nếu điều này cứ tiếp diễn. Khi nghĩ đến điều đó, thay vì nhớ lại vết thương mà Ellen gây ra, Natsumi lại cảm thấy cảm giác nhói đau một cách mãnh liệt trong lồng ngực mình.

Sẽ ổn thôi, sẽ ổn thôi, cô cứ liên tục lẩm nhẩm trong thâm tâm để tự trấn an mình. Dù sao thì mọi chuyện sẽ ổn thôi. Kể cả Natsumi không ra ngoài, Shidou cũng sẽ không chết được đâu.

https://thuviensach.vn

Hiện tại thì, một điều gì đó đã xảy xa khi Shidou bị Ellen tấn công trong nhà cậu, và kể cả khi Shidou sắp bị vệ tinh nhân tạo nghiền nát, Tohka và những người khác đã cứu cậu. Shidou có những người bạn đáng tin cậy. Chẳng cần đến một người đã trốn rất lâu như Natsumi xuất hiện.

".....Sẽ ổn thôi .....ai đó sẽ cứu cậu ấy phải không.....? Nhanh lên đi nào....."

Trong khi nói với giọng nói rất khẽ, cô chờ một ai đó sẽ đến cứu Shidou.

Nhưng vì Tohka, Yoshino, Yamai tỷ muội đang bị «Bandersnatch» cản đường nên họ không thể đến chỗ cậu được. Thêm vào đó, cô nhận ra họ còn nói là Kotori và những người kia đang có một trận chiến trên không từ nãy.

"Nhanh lên nào ..... ai đó .....phải có ai đó chứ....."

Mặc dù Natsumi đã nhăn mặt, con tim cô đau nhói trong khi liên tục nói vậy-- chẳng có ai xuất hiện cả. «Bandersnatch» vung thanh gươm của nó xuống trước mắt Shidou.

"Ai đó .....ai đó .....!"

Ngay lúc đó, Natsumi cuối cùng cũng nhận ra, sẽ chẳng có bất cứ『ai』 xuất hiện ở đó cả.

"Cái.....!?"

Shidou mở to mắt ngạc nhiên.

Ngay trước mắt Shidou đang bất động, «Bandersnatch» vung thanh kiếm của nó xuống và trong phút chốc cậu phó mặc số phận đang bị đe dọa của mình--

https://thuviensach.vn

Thứ gì đó trong túi Shidou rung lên.

Cậu cứ nghĩ đó là một cú điện thoại. Nhưng không phải vậy. Cây kẹo mút Shidou nhặt lên từ dưới sàn nhảy ra khỏi túi một cách mạnh mẽ và bảo vệ cậu khỏi đòn tấn công của «Bandersnatch» chỉ với cái thân hình nhỏ xíu của nó.

"Heh.....? Một c-cây kẹo sao.....?"

Cậ há hốc miệng kinh ngạc trước điều khó tin này.

Đó chỉ là chuyện bình thường. Một quả cầu nhỏ vừa với lòng bàn tay của Shidou bay lên trước cậu và chặn lại đòn tấn công của thanh kiếm laser trong khi phát ra ánh sáng Ma Lực. Cậu ngạc nhiên vì chắc chắn chưa hiểu đó là thứ gì.

Sau khi cây kẹo đánh bay thanh kiếm laser, nó phá hủy đầu con «Bandersnatch» trước khi phát ra ánh sáng mờ ảo. Cái hình bóng nhỏ bé ấy dần to ra.

Sau vài giây, một cô gái nhỏ nhắn mặc Linh Phục giống như phù thủy đứng đó.

"Gì-- Natsumi?"

Shidou hét lên ngạc nhiên. Đó đúng là nữ Tinh Linh mà Shidou đã lùng sục cả thành phố để tìm kiếm.

Đúng là nếu như cô vẫn ở lại trên mặt đất thì, chắc chắn vị trí của cô có thể quan sát mọi cử động của Shidou ..... cậu cứ nghĩ những điều như vậy nhưng, cậu không bao giờ nghĩ rằng cô lại trốn ở một nơi gần cậu như thế này.

"Natsumi, cô--"

https://thuviensach.vn

Khi Shidou nói, Natsumi vẫn đứng im đó, không nhìn cậu mà lặng lẽ mở miệng nói.

".....lên, đi."

"Eh?"

".....Nhanh lên. Ngươi phải phá hủy cái thứ khổng lồ kia đúng không?"

Sau khi nói, cô kéo vành mũ đang che mặt mình lên trong khi vẫn quay lưng vào Shidou.

Nhưng, vậy đã là quá đủ đối với Shidou rồi. Dĩ nhiên, cậu có thêm người bạn đáng tin cậy trong tình trạng khó khăn như thế này. Nhưng hơn thế nữa, dù lý do có là gì đi nữa, có thể Natsusmi không hề muốn mở lòng mình với Shidou và cả nhóm, cậu cũng rất vui nếu như cô nói cô muốn giúp.

".....ou!"

Shidou gật đầu, và dồn sức vào cánh tay đang cầm thanh «Sandalphon».

Nhưng--

"Kyaaaaaaaaa!"

Ngay lúc đó, cậu nghe thấy giọng Miku hét lên từ phía sau, bản hùng ca đột ngột bị ngắt quãng.

Dường như, cô không thể tiếp tục trình diễn vì những đòn tấn công dồn dập của «Bandersnatch». Miku nhảy lùi lại phía sau và bắt đầu tấn công lũ «Bandersnatch» với 《Voice》 của cô ấy.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc khi màn trình diễn của cô dừng lại, những vết nứt len lỏi trong bức tường băng đang kìm giữ vệ tinh nhân tạo rồi nó bắt đầu vỡ ra. Cùng lúc đó, cơn lốc cũng bắt đầu suy giảm.

"Cái.....!?"

Linh Lực của chị em Yamai và Yoshino đang được gia tăng bởi sức mạnh của Miku chắc chắn đã không thể truyền đến để duy trì bức tường. Mất đi điều ngăn cản duy nhất, vệ tinh nhân tạo lại một lần nữa tăng tốc và bắt đầu rơi thẳng xuống mặt đất.

"Shidou!"

Ngay khi đó, sau khi hạ gục những con «Bandersnatch» ở trên không, Tohka bay xuống đứng ngay cạnh bên Shidou và Natsumi.

"Cậu có sao không, Shidou!"

"A-Aah .....không sao đâu mà. Quan trọng hơn--"

Khi Shidou nhìn lên vệ tinh nhân tạo, Tohka gật đầu một cách bực bội.

"Umu.....nhưng chúng ta làm gì bây giờ? Nếu chúng ta phá hủy nó ở đây, một vụ nổ cực khủng khiếp sẽ xảy ra ở đây đúng không!?"

".....fuun"

Sau khi Tohka nói với đôi chút hốt hoảng, Natsumi khịt mũi.

".....Dù sao thì, cứ phá hủy cái thứ này đã. Không phải 2 người có những thanh gươm với sức mạnh đáng kinh ngạc sao."

"Không, thứ đó mang theo chất nổ gì đó--"

"Fuun."

https://thuviensach.vn

Khi Shidou nói, một lần nữa Natsumi lại chép miệng khó chịu.

Sau đó cô giơ tay cô lên cao và hét to.

"--«Haniel»!"

Một Thiên Sứ với hình dạng cây chổi xuất hiện trên tay cô và khi cậu thấy đỉnh của cây chổi mở ra, một ánh sáng mờ ảo phát ra bao trọn xung quanh đó.

"Uwah.....!?"

"Nu!"

Trong chốc lát Shidou và Tohka che mắt lại theo phản xạ.

Sau đó, khoảng khắc mà họ mở mắt ra.

"Cái....."

Shidou nhìn lên trời, và mở tròn mắt ngạc nhiên. Một sự khác biệt với lúc nãy xảy ra.

Đó chỉ là điều bình thường thôi. Bởi vì, vệ tinh nhân tạo đang đến sát chỉ cách vài trăm mét so với mặt đất đã biến thành một con Mr. Pig béo tròn khổng lồ.

Đây đúng là khả năng biến đổi của «Haniel». Shidou ngay lập tức quay lại nhìn Natsumi.

Giữa tháng Mười. Cậu nhớ lại kỉ niệm lần đầu cậu gặp Natsumi. Trong lần ấy, Natsumi đã thay đổi hình dạng cho những thành viên của đội AST thành những linh thú dễ thương và biến những tên lửa đang đến gần thành những củ cà rốt y như lúc này.

https://thuviensach.vn

Và thậm chí khi những củ cà rốt tên lửa ấy rơi xuống đất, một vụ nổ hài hước như trong manga đã xảy ra.

Dĩ nhiên, nó sẽ biến đổi theo một cách tương tự dù cho có sự khác biệt giữa sức phá hủy căn bản và kích cỡ quá khác biệt nhưng có lẽ với cái này thì--!

"Nào, nhanh lên đi.....!"

Natsumi thúc giục họ. Vẫn còn một chú lợn ú khổng lồ đang rơi dần thành phố Tenguu. Khả năng nó là một quả bom phát nổ đã giảm đáng kể nhưng nếu một thứ có kích thước như vậy mà rơi xuống thì, một vụ va chạm khủng khiếp chắc chắn sẽ diễn ra.

Nhưng, nó cũng chẳng hề thay đổi sự thật hoàn toàn có thể phá hủy được mục tiêu nếu như thế này. Shidou cảm ơn Natsumi rồi cậu đưa mắt sang nhìn Tohka.

"Cùng làm nào, Tohka!"

"Umu! Sẵn sàng rồi!"

Sau khi Tohka và Shidou cùng gật đầu, cả 2 người họ đều chĩa «Sandalphon» đến mục tiêu.

Bình thường thì, Thiên Sứ chỉ tồn tại độc nhất. Đó là một 『phép màu hữu hình』 không gì phản đối được.

Với phép màu ấy, Shidou và Tohka vung thanh kiếm xuống cùng một lúc.

"Uooooooooooooooou!"

"Haaaaaaaaaaaaaaaaa!"

https://thuviensach.vn

Ánh sáng phát ra từ nhát kiếm của Shidou và Tohka, tạo thành một hình thập tự xẻ ngang trời và phát nổ tại mục tiêu.

Tuy nhiên, có lẽ nó vẫn còn khả năng của «Bandersnatch» mặc dù hình dạng của nó đã bị thay đổi, nó tạo Territory để cản lại đòn tấn công của cả 2 người.

"Guh.....!"

Đó vẫn là một đòn tấn công của Thiên Sứ. Territory của «Bandersnatch» không đời nào lại có thể dễ dàng chặn lại nó dễ dàng như vậy. Nhưng không những Tohka cũng khá mất sức khi đánh nhau với những con «Bandersnatch»; không phải chủ nhân đích thực của Thiên Sứ--cơ thể của Shidou đã đạt đến giới hạn bởi vì cậu ép buộc mình phải sử dụng nó nhiều lần. Đòn đánh chỉ vừa đủ làm nứt lớp Territory và chạm nhẹ đến Mr. Pig.

"Kuh--!"

Một chút nữa thôi. Thực sự chỉ cần một chút nữa thôi. Tuy nhiên cậu không thể bù đắp vào một chút ấy dù cậu có làm gì đi chăng nữa.

Là Yoshino, Kaguya, Yuzuru hay Miku. Nếu một ai trong số họ có thể giúp đỡ thì thứ này chắc chắn sẽ bị phá hủy nhưng Yoshino và những người khác vẫn đang bị «Bandersnatch» cản đường và không thể di chuyển được.

"Nếu, cứ, thế....."

Vẻ mặt Shidou đau khổ và cậu sắp gục xuống.

"«Haniel»!"

Natsumi giơ Thiên Sứ đang nắm trong tay phải và hét lên một lần nữa.

https://thuviensach.vn

Không phải vì cô thấy Shidou và Tohka không thể phá hủy được con lợn đó mà cô định biến nó thành cái khác. Không-- cô ấy định làm gì đó ngay từ đầu nếu như điều đó có thể. Vậy thì cô ấy định làm gì.....

Khi Shidou nghĩ ngợi, Natsumi lại nói tiếp.

"--〖Thiên Biến Vạn Hóa Kính 《Kaleidoscope》〗."

Trong chốc lát.

Thiên Sứ hình cây chổi Natsumi đang cầm biến đổi.

Toàn bộ cây chổi được phủ hoàn toàn với màu sắc huyền bí giống như màu sắc của một chiếc gương lấp lánh và chính cây chổi đang biến đổi hình thù của nó giống như một cục đất đang được nhào nặn.

Lát sau...

"Huh.....!?"

Shidou mở to mắt ngạc nhiên khi cậu thấy 『nó』 trên tay Natsumi.

Đó là một 『thanh kiếm』.

Đó là một thanh kiếm với độ lớn tầm ngang cả người Natsumi. Nó có một đốc kiếm vàng rực rỡ và chuôi đen. Đúng--

-Thiên Sứ «Sandalphon» đã được triệu hồi ngay tại đó.

"Ngươi định làm gì Shidou hả .....! Người duy nhất động được vào hắn--- chỉ có thể là taaaaaaaaaa!"

Sau khi hét lên, Natsumi vung mạnh nhất có thể về phía con lợn đó với «Sandalphon».

"«Sandalphon».....!"

https://thuviensach.vn

Thanh kiếm phát sáng và Natsumi chém một đường như một kiếm sĩ.

Không chỉ là hình dạng. Mặc dù nó không được mạnh như của Tohka, nhưng nó chắn chắn có sức mạnh giống như «Sandalphon» thật.

Shidou, Tohka-- và cả Natsumi nữa.

Đòn đánh Sandalphon từ cả 3 người họ, nuốt gọn Territory của mục tiêu.

Bức tường vô hình đang bảo vệ xung quanh con Mr.Pig đó tạo ra một tiếng nứt vỡ-- và từ từ đổ sập.

Một khi nó đã mất đi Territory, nó chẳng còn gì để bảo vệ lớp ngoài nữa, chỉ còn lại hình dáng cồng kềnh khổng lồ mà thôi. Nhờ có xung lực của nhát kiếm vừa phá vỡ lớp Territory, Mr. Pig đã nổ một tiếng rất hài hước y như tiếng trong manga rồi cháy rụi-- Hàng ngàn thanh kẹo mút rơi xuống như mưa.

Phần 8

"Shidou.....san!"

"Kuku, ngươi làm được rồi."

"Đồng ý. Thật ấn tượng."

"Aah, darling cool quá-"

Sau khi phá hủy thành công vệ tinh nhân tạo và tiêu diệt tất cả các con «Bandersnatch», Yoshino, Kaguya, Yuzuru và Miku đến chỗ Shidou và những người kia. Dường như mọi người đều bị thương nhẹ nhưng ổn cả.

Sau khi thở dài nhẹ nhõm, Shidou cúi đầu mình xuống một chút trước mặt mọi người.

https://thuviensach.vn

"Cảm ơn.... mọi người. Nếu chỉ có tớ..... tớ sẽ không thể cứu mọi người trong thành phố được. Thực sự cảm ơn mọi người rất nhiều."

Khi Shidou nói, các cô gái đồng loạt lắc đầu.

"Tớ đã nói với cậu rồi. Tất cả bọn mình đều muốn giúp cậu mà."

"Em cũng.... thích thành phố này."

『Ufufu, chuyện đó à. Chậc, cứ để bọn tôi giúp.』

"Fufu....., nhờ có ngươi ngay từ đầu nếu không chúng ta cũng chẳng ở đây đâu."

"Đồng ý. Cái này không đủ để đáp trả cho cậu đâu."

"Đúng vậy, anh biết mà. Hơn nữa, em đã rất hạnh phúc đến nỗi có thể viết một ca khúc mới, bởi được darling tin tưởng đấy."

Sau khi nói, nii mọi người đều mỉm cười. Shidou gãi má cậu và gượng cười-- một lần nữa cậu lại nói 「Cám ơn mọi người」.

Nhưng, ở ngay đó, chỉ có duy nhất một người chẳng nói một câu nào và định đi khỏi đó.-- Đó là Natsumi.

"Natsumi!"

".....!"

Khi Shidou gọi tên cô, Natsumi giật bắn mình và đứng lại tại chỗ.

Cô từ từ ngoái lại nhìn Shidou và các cô gái, khịt mũi fuun như thể có chút sợ sệt.

".....G-Gì thế. Không phải ngươi định nói ta lẽ ra lúc đó phải hiện ra nhanh hơn à? Hay ngươi định nói rất ghê tởm khi ta biến thành một

https://thuviensach.vn

thanh kẹo rồi trốn lủi thủi trong túi ngươi.....?"

Lại một lần nữa với thái độ tiêu cực, cô nói. Shidou lại cười gượng trước thái độ chẳng thay đổi gì đó, sau đó cậu thở dài fuu.

"--Thật tốt khi cô vẫn an toàn."

"Eh....."

Khi Shidou nói, Natsumi mở tròn mắt và đứng chết chân ở chỗ đó.

"Ng-ngươi nói....gì thế. Ta.....đã lẩn trốn vì ta muốn.....và còn gây rắc rối cho ngươi nữa....."

Trong khi nói một cách khó khăn, cả người Natsumi bắt đầu rung lên một chút.

"Thậm chí trước đó nữa..... ta đã làm rất nhiều điều xấu với các người..... nhưng thậm chí như vậy.....tại sao.....tại sao vậy.....?"

Dần dần, giọng cô được pha lẫn cùng tiếng nức nở. Những giọt nước mắt khẽ rơi xuống từ khóe mắt và giọng cô cứ to lên dần.

"Các.....các người bị sao vậy chứ, mỗi người các người.....! Tất cả mọi người bị ngốc sao, bị đần hả.....!? Ta không hiểu.....! Tại, tại sao tất cả các người lại.....!"

Những từ cuối của câu chẳng thể nào nghe rõ nổi nữa. Những dòng nước mắt chảy xuống má và cô bắt đầu khóc nức nở.

"U-ue....., ku, uaa, aaaaaaaaaaaaaaaa, uaaaaaaaaaaaah--"

"O-oi, Natsumi....."

https://thuviensach.vn

Shidou còn chẳng nghĩ là cô ấy sẽ khóc. Chẳng biết phải làm gì cả, cậu vội vàng khua khua tay mình cố gắng để trấn an cô lại. Có lẽ họ đã nhận ra cái tình huống kì quặc này, Tohka và các cô gái cũng bắt đầu cố gắng dỗ Natsumi.

Nhưng Natsumi chẳng hề ngừng khóc mà-- cô còn tiếp tục nức nở.

"Xin.....Xin lỗi.....tôi đã làm quá nhiều điều tồi tệ.....gây rối cho mọi người.....xin lỗi.....nhưng mọi người vẫn rất tử tế với tôi..... Xin lỗi vì đã chỉ nói toàn những điều xấu....."

Mặc dù đang nấc lên từng tiếng, nhưng Natsumi vẫn không ngừng nói. Cô tiếp tục nói như để thổ lộ hết ra những cảm xúc mà cô đã kìm giữ trong lòng mình bấy lâu.

"Khi mọi người mời tôi.....tôi đã rất vui.....khi mọi người cắt tóc tôi.....tôi đã rất vui.....khi mọi người chọn đồ cho tôi..... tôi cũng rất vui..... khi trang điểm..... tôi cũng đã rất vui.....uh, khi mọi người khen tôi dễ thương.....Tôi rất hạnh phúc.....!"

Cô sụt sùi nước mũi đang chảy tèm nhem--

"Mặc dù.....tôi đã rất vui.....nhưng tôi lại không nói lúc đó.....xin lỗi....."

Natsumi nhìn Shidou với với đôi mắt đỏ ngầu.

".....Cảm ơn.....mọi người....."

Sau khi Shidou mở tròn mắt ngạc nhiên, cậu nhìn Tohka và những gương mặt khác. Vẻ mặt của Tohka và những người khác cũng y như Shidou.

https://thuviensach.vn

Nhưng họ ngay lập tức thở phào và quay lại nhìn Natsumi.

"Đừng lo về nó nữa. Chúng tôi cũng cảm ơn cô nữa. Nếu không có cô, tôi không biết chuyện gì sẽ xảy ra với mọi người nữa."

".....Mà, cô không phải lo đâu. Dù sao thì tôi cũng là người được giúp đỡ mà."

"Thế sao."

Sau khi nói, Shidou thở dài một tiếng trước khi đặt bàn tay phải của cậu lên Natsumi.

"Errr....., về chuyện đó. Tôi đã hứa với cô là cô có thể đi bất cứ đâu một khi mọi thứ kết thúc, vậy nên tôi cũng không thể cản cô được nữa, nếu điều này ổn với cô....."

Sau khi nói vậy, lần này Shidou nhìn thẳng vào mắt Natsumi.

"--Chúng ta có thể.....trở thành bạn chứ?"

".....uh"

Natsumi há hốc miệng kinh ngạc nhìn Shidou, Tohka và những người khác.

Sau đó, một cách chậm rãi-- rụt rè, Natsumi nắm chặt lấy tay Shidou trước khi gật đầu.

"U.....u.....u.....uaaaaaaaaaaaaaaaaaa, uaaaaaaaaaaaaaaaa."

Một lần nữa, những giọt nước mắt lại rơi và cô bắt đầu khóc.

"Aaah-, anh yêu à, anh lại làm cho Natsumi-chan khóc nữa rồi-"

https://thuviensach.vn

"Hu-huuh!?"

Miku nói trong khi trọc ghẹo cậu. Shidou nhún vai.

"Không thể để Natsumi-chan với kẻ như thế được. Vì vậy, Natsumi-chan hãy làm bạn với tôi nhé....."

"Mu! Shidou, đừng bắt nạt Natsumi nữa. Cùng trở thành bạn nào!"

"A-Aah-no.....err.....t-tớ nữa....."

『Yoshinon nữa-! Yoshinon nữa-!』

"Kuku, quá nguy hiểm nếu để cô cho tên Shidou. Được rồi, Natsumi. Tôi cho cô được làm họ hàng nhà tôi."

"Đồng ý. Ai mà biết được những trò chơi bệnh hoạn mà Shidou định bắt cô làm chứ. Yuzuru và những người khác chắc chắn sẽ bảo vệ cô."

Và ngay sau Miku, mọi người đều bắt đầu vây quanh Natsumi. Shidou không thể chịu nổi nữa, cậu cất lời.

"O-oi, mấy cậu! Đừng có nói những điều dễ gây hiểu lầm như vậy về tớ chứ!"

Sau khi Shidou hét lên, mọi người đều bắt đầu cười phá lên.

Sau đó cậu nhìn Natsumi-- và mặc dù vẫn còn những giọt nước mắt vương trên má cô, vẻ mặt Shidou cực ngạc nhiên như thể cậu thấy điều gì kì lạ lần đầu.

Đó là-- một nụ cười rất dễ thương.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Tạm Kết: Pháp Sư Từ Dem - Friend Or Enemy (Bạn Hay Thù)

Phần 1

-Đã khoảng 30 phút từ khi họ bắn hạ thành công vệ tinh nhân tạo một cách an toàn.

Sau trận chiến với tàu của DEM trên vùng trời thành phố Tenguu, Kotori liên lạc lại với họ. Mặc dù tàu địch đã bỏ chạy, cô nói rằng «Fraxinus» chỉu chịu một chút thiệt hại.

Nhưng, dường như tạm thời thì họ không thể sử dụng cổng dịch chuyển được. Vậy nên Shidou và cả nhóm phải đi bộ đến cơ sở dưới lòng đất trước khi những cư dân sơ tán được ra ngoài.

Cơ thể bị tổn hại vì sử dụng Thiên Sứ, Shidou nghỉ một lúc cho đến khi cậu hồi phục đủ để đi được. Nhưng Tohka vẫn còn lo lắng cho Shidou và đề nghị ⌈Tớ sẽ cõng cậu⌋. Mặc dù chẳng ai để ý đến họ, nhưng nó vẫn xấu hổ lắm nên cậu từ chối một cách lịch sự.

Cuối cùng thì, Natsumi-- quyết định đi tới «Ratatoskr» cùng với Shidou và những người khác.

Dĩ nhiên, Linh Lực của cô ấy vẫn chưa hề bị phong ấn và cũng chẳng ai phàn nàn về điều đó cả. Quá dễ dàng để hình dung Natsumi chắc hẳn cũng không thích mất đi khả năng biến hình cô vốn dùng thường tình.

https://thuviensach.vn

Nhưng-- nếu cậu dành thời gian để giải thích với cô, Natsumi chắc sẽ hiểu thôi. Shidou nhìn Natsumi khi cô đang đi bên cạnh cậu.

"....."

"G-Gì vậy.....?"

Natsumi nói một cách bối rối. Nhưng trong biểu cảm đó, cậu không còn thấy ánh cay nghiệt như trước được nữa. Shidou cười khi lắc đầu.

"Không, chẳng có gì đâu."

".....ah, vậy hả."

Sau khi nói một cách lơ đãng, pui, Natsumi ngoảnh đi.

Nhưng sau một lúc. Lần này lại là Natsumi, cô nói với Shidou với giọng nói rất khẽ đủ để tránh Tohka và những người khác đi trước nghe thấy.

".....Ahno, err."

"Hnn, có chuyện gì thế Natsumi?"

"Tôi.....Tôi có thể hỏi một chút, được không?"

"Aah, gì vậy?"

Khi Shidou đáp lại, Natsumi lặng lẽ kéo tay áo Shidou.

"Ch-chờ đã, chuyện gì đột ngột vậy."

"Không sao đâu, ra đây một lúc nhé."

Sau khi kéo ống tay áo Shidou, Natsumi kéo cậu vào một góc. Sau đó cô nhìn chằm chằm vào mặt Shidou trong khi hỏi với một vẻ mặt nhu mì.

https://thuviensach.vn

".....Này, Shidou."

"G-Gì?"

Shidou cảm thấy hơi lo lắng với cái tình huống lạ hoắc này, Natsumi nuốt nước bọt trong khi hỏi tiếp.

"Tôi thực sự.....đáng yêu chứ?"

"Eh?"

Shidou mở tròn mắt vì câu hỏi cậu chưa từng nghĩ đến.

Nhưng, nghĩ kĩ lại thì, đấy lại là câu hỏi giống hệt như khi cô hỏi trong lần đầu mà Shidou gặp Natsumi. Dĩ diên, Natsumi vẫn với hình dáng Onee-san lần đó.

Shidou lập tức mỉm cười một cách dịu dàng và gật đầu mạnh.

"Aah.....dĩ nhiên rồi-- cô rất đáng yêu, Natsumi."

".....!"

Vẻ mặt Natsumi đỏ bừng và cô mở tròn mắt trong khi lẩm nhẩm cái gì đó nói tiếp.

".....Lần tới."

"Lần tới?"

"Ahno.....trang điểm ấy.....cậu sẽ dạy tôi chứ.....?"

Natsumi cúi mặt xuống đất ngượng ngùng trong khi nói một cách lúng túng. Shidou gật đầu.

"Aah, được rồi. Nếu là cô, thì chắc chắn cô sẽ học được ngay."

https://thuviensach.vn

".....Thế sao."

Khi Shidou trả lời, Natsumi khẽ gật đầu hài lòng.

Và sau đó--

"Eh?"

Shidou hét lên một cách ngộ nghĩnh. Nhưng đó là lẽ thường tình. Là vì, Natsumi đột ngột dang rộng tay cô ra và cứ như vậy ghì cổ Shidou xuống và--

Chuu, làn môi họ chạm đến với nhau.

".....!?.....!?"

Đúng như vậy, cậu đang định giải thích với Natsumi không sớm thì muộn về tình hình và nói với cô rằng họ phải hôn nhau để phong ấn Linh Lực của cô. Nhưng, vì nó quá đột ngột. cậu không kịp chuẩn bị tinh thần gì cả. Đôi mắt cậu như muốn nổ đom đóm.

Trong thoáng chốc, một cảm giác ấm áp chạy dọc cơ thể cậu-- và cùng lúc đó, bộ Linh Phục Natsumi đang mặc biến mất cùng với ánh sáng mờ nhạt.

"Wah.....!? C-Cái gì thế này....."

Vẻ mặt Natsumi bối rối và cô che ngực mình với cả 2 tay trong khi cúi thấp mình xuống đất.

"T-Tôi không biết điều này. Linh Phục sẽ biến mất sau khi phong ấn Linh Lực sao....."

Vẻ mặt Natsumi đỏ ửng như củ cải trong khi lẩm bẩm. Shidou khua tay hấp tấp trong khi hoảng hốt nói.

https://thuviensach.vn

"A-Aah, dường như là Linh Phục được tạo bởi Linh Lực vậy nên..... chờ đã, Natsumi? Sao cô lại biết cách phong ấn Linh Lực--"

"Aaah!"

Trong lúc Shidou nói vậy, cậu có thể nghe thấy giọng nói của Tohka từ phía sau. Dường như họ đã đi lùi lại, vì họ không thấy Shidou với Natsumi đi sau nữa. Dĩ nhiên Tohka không phải là người duy nhất, Yoshino với chị em Yamai và Miku cũng ở đó.

"Shidou! Cậu làm gì chỗ này thế!"

".....Ahno.....tớ, không chú ý đường....."

"Kuku, phong ấn ngay ở giữa thành phố như thế này, một thú tính đáng ngưỡng mộ đấy."

"Đồng ý. Ai cũng đoán được một kẻ tham lam như cậu sẽ dùng mấy nơi hẻo lánh trong một thành phố trống không cho trò chơi của cậu hết."

"Kyaaa-! Darling to gan nhỉ!"

Vân vân....., họ bắt đầu làm om sòm lên.

"Ch-Chờ đã! Tớ không phải người--"

Mặc dù Shidou cố gắng giải thích, Tohka và những cô gái cũng chẳng thèm nghe.

Phần 2

"Ông nói.....chúng ta thất bại rồi sao!?"

Bên trong phòng họp trụ sở Tập đoàn DEM ở Anh, Mudorch thốt lên sợ hãi trước cái tin mà ông vừa nhận được.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc ấy, vẻ mặt của các thành viên trong hội đồng tái mét.

Nhưng đó là chuyện bình thường.-- Vụ ám sát Westcott đã thất bại. Điều này có nghĩa là, sự thù địch và những ác ý sẽ được trả lại họ một cách đích xác.-- Không, hơn nhiều lần hơn, so với những gì hắn đã làm trước đây với tay họ.

"Ch-Chuyện này là sao hả Murdoch! Tôi đã tham gia vào kế hoạch này bởi vì ô-ông nói điều này chắc chắn thành công mà!?"

"Đúng vậy đấy! Giờ thì ông tính sao!?"

"T-Tôi không biết gì hết! Tất cả là do Murdoch nổi loạn!"

Mọi người đều ngồi tại chỗ hét lên hoảng loạn trong khi đập mạnh tay xuống bàn. Đúng là một cảnh tượng hài hước, nhưng mà, hiện tại thì Murdoch sao có thể cười được.

Người vạch ra và điều khiển cả kế hoạch này là Murdoch. Đó là sự thật không thể xoay chuyển. Nếu điều này đã đến tai Westcott vậy thì, chắc hẳn sự thù hận của Westcott sắp trút lên đầu ông-- không tới tất cả mọi người có dính líu đến ông.

"....."

Không, không hẳn mọi thứ đã kết thúc. Murdoch kéo chiếc mic đặt trên bàn và nói với khoang điều khiển trong chiếc không hạm khổng lồ «Heptameron» được gửi đến thành phố Tenguu.

"Chưa xong đâu.....mọi thứ vẫn chưa xong hết đâu. Thuyền trưởng, «Heptameron» vẫn an toàn chứ!?"

⌈Vâng.....! Chúng ta đã đánh với tàu của «Ratatoskr» nhưng, tàu của chúng ta chỉ thiệt hại dưới 10% thôi.⌋

https://thuviensach.vn

"Vậy thì-- «Humty Dumpty» cuối cùng vẫn còn ở đó đúng không!?"

Mọi thành viên ban hội đồng đều nhướng mày trước lời nói của Murdoch.

Đúng. Trước chiến dịch này, Murdoch đã thận trọng chuẩn bị đến 3 chiếc «Humpty Dumpty».

Đầu tiên là mồi nhử để dụ tàu «Ratatoskr» ra, đó là 『First Egg』.

Cái khác là cái thực sự sẽ cướp đi mạng sống của Westcott, đó là 『Second Egg』.

Và-- quả cuối.

Giả như hai «Humpty Dumpty» đầu tiên bắn trượt, unit cuối cùng--『Third Egg』 sẽ được chuẩn bị nhưng nó lại được gắn trên «Heptameron». Dĩ nhiên, trừ khi nó được gắn vào vệ tinh nhân tạo, nó sẽ không hề rơi khỏi quỹ đạo vệ tinh được. Sức công phá của nó khác xa so với 『First』 và 『Second』.

Nhưng, thậm chí như vậy thì nếu nó có thể đích xác nổ ngay tại chỗ của Westcott, hầm trú ẩn cũng sẽ bị thổi tung từng mảnh cùng với hắn ta nhờ chất nổ được cài trên đó.

"Vị trí hiện tại của Giám đốc Westcott ở đâu!?"

⌈Lúc này thì.....ừm, dường như hắn vẫn đang ở trong phòng của khách sạn.⌋

"Ông nói gì cơ.....!?"

Murdoch nhăn mặt--Hắn không thèm chạy xuống tầng hầm trú ẩn trong tình huống này sao.

https://thuviensach.vn

Một sự thất vọng não nề chạy dọc người ông. Murdoch cảm thấy hắn đang cười khinh khỉnh với cái kế hoạch này, cái kế hoạch ông đã dồn hết tâm huyết vào.

Nhưng, không thể phủ định nó có thuận lợi. Nếu hắn không đi sơ tán tới hầm trú ẩn vậy thì điều này có nghĩa là sức công phá của 『Third Egg』 thừa sức giết chết hắn. Murdoch ra lệnh.

"--Làm đi. Tôi chẳng quan tâm cái thành phố này bị phá hủy bao nhiêu. Lấy đầu của Westcott đi!"

Phần 3

"..........!?"

Cho Natsumi mượn áo khoác khi cô đang không một mảnh vải che thân vì phong ấn và một lần nữa họ lại bước tiếp đến cơ sở dưới lòng đất, Shidou đột ngột lấy tay che tai mình lại và nhướng mày.

Lý do rất đơn giản. Một âm thanh chuông báo động rất lớn vang lên từ chiếc Incam cậu đang đeo.

"Ch-Chuyện gì vậy, Kotori."

Khi cậu hỏi, Shidou có thể nghe thấy giọng nói hoảng loạn của Kotori từ chiếc Incam ngay lập tức.

⌈Dấu hiệu của Ma lực vẫn xuất hiện trên trời.....! Đây là-- dấu hiệu của chất nổ đến từ con tàu vừa chạy lúc nãy.....!?⌋

"Em nói gì cơ.....!?"

Shidou há hốc miệng và nhìn lên trời.

"Mu.....? Chuyện gì thế hả Shidou."

https://thuviensach.vn

Có lẽ cảm thấy có điều gì đó kì lạ khi trong cái tình trạng bất thường này, Tohka và những cô gái nghiêng đầu một cách khó hiểu. Shidou mở miệng mà không rời mắt nhìn trời.

"Aah.....dường như là, vẫn chưa kết thúc đâu. Cô ấy nó có một quả bom khác giống như quả lúc nãy lại tiếp tục rơi xuống."

【Cái.....!】

Khi Shidou nói, vẻ mặt mọi người đều lo lắng. Và cũng giống như Shidou, họ cùng nhìn lên trời một lần nữa để chuẩn bị bắn rơi hiện thân sự thù địch sắp rơi xuống lần nữa.

Nhưng Natsumi, thì vừa mới bị phong ấn Linh Lực, và mọi người thì cũng đã cạn sức mạnh, phá hủy mục tiêu sắp rơi xuống như lúc nãy là quá khó với tình trạng hiện tại.

Tuy nhiên.....cậu vẫn phải làm thôi. Shidou trấn tĩnh nhịp tim lại như lúc nãy và tập trung hết trí lực vào cánh tay phải.

Nhưng-- trước khi có thể triệu hồi «Sandalphon», một cơn đau khủng khiếp ghé ngay đến cơ thể cậu khiến cậu gục ngay xuống chỗ đó theo phản xạ.

"Guah....."

"Shidou."

Tohka lo lắng chạy đến chỗ cậu. Nhưng, không đời nào kẻ địch lại thèm quan tâm đến tình trạng hiện tại của cậu cả. Một đợt chuông báo khác vang lên một lần nữa ngay lập tức từ chiếc Incam trong tai cậu.

⌈Chỉ Huy! Một khối chất nổ được trang bị trên «Bandersnatch» vừa được ném ra khỏi chiếc tàu bay đó!⌋

https://thuviensach.vn

⌈Thế Fraxnius có cản nó lại được không!?⌋

⌈Với tình hình này thì không thể!⌋

⌈Kuh-- tốc độ tối đa! Dù gì đi nữa, trước khi nó rơi xuống mặt đất chúng ta phải--⌋

Và.

Mệnh lệnh Kotori đang vang đến tai Shidou giữa chừng.

Trong tức khắc, cậu nhìn thấy một vệt sáng trên trời trước khi nhìn thấy một vụ nổ cực đại xuất hiện trên bầu trời của thành phố Tenguu-- không gian quanh đó rúng động mạnh.

"Cái gì.....!?"

Sau khi Shidou và các tinh linh trố mắt, cậu có thể nghe thấy giọng của cả phi hành đoàn qua chiếc Incam.

⌈Dấu hiệu.....biến mất rồi!⌋

⌈Cô nói gì cơ ? Nó tự nổ chắc?⌋

⌈T-Tôi cũng không biết nữa, nhưng trước đó, đột nhiên xuất hiện một nguồn nhiệt lớn--⌋

Nguồn nhiệt. Từ đó khiến cho Shidou nhớ lại vệt sáng trên trời mà cậu thấy lúc nãy. Không thể nào, phải chăng ai đó đã phá hủy quả bom.

Đúng là cậu hoàn toàn có thể hiểu thấu nếu cậu nghĩ như vậy. Nhưng, việc phá hủy một quả bom giống như quả đã khiến cho Shidou và những người khác phải hợp sức để phá hủy nó mà chỉ trong có một đòn thì--

".....!"

https://thuviensach.vn

Lúc đó, Shidou nhìn trái phải.

Về phía vệt sáng cậu thấy trước khi vụ nổ xuất hiện. Nơi khởi nguồn của tia sáng đó, cậu nhìn thấy một bóng người.

"Đó là--"

Bóng người đó chậm rãi nhìn qua mặt Shidou và những cô gái trước khi ngừng bay trên không.

Đó là một Pháp Sư trang bị CR-unit. Không phải người từ AST. Cô mặc bộ giáp điện tử được thiết kế như bộ của Ellen, bộ phận bay với hình dáng đặc biệt, và, Ma Lực Đại Pháo cô đang cầm trên tay thực sự rất ấn tượng.

"Cái--"

Nhìn ngoại hình, Shidou mở tròn mắt shock.

Không phải là cậu ngạc nhiên vì một Pháp Sư của DEM đã phá vỡ quả bom của DEM. Sức mạnh chỉ với một đòn mà phá hủy một quả bom mà cần đến vài Tinh Linh mới có thể phá hủy nó dù họ đang trong trạng thái bị phong ấn.

Nhưng-- hình bóng người đập vào mắt Shidou lại rất thân thuộc.

Cậu rất quen với gương mặt vị Pháp Sư đó.

"Ori-gami.....?"

Khi Shidou gọi cái tên đó, Pháp Sư-- Origami lặng lẽ nhìn Shidou và những cô gái.

Với gương mặt bình thường- không,

https://thuviensach.vn

Không còn gọi là bình thường nữa. Đôi mắt của cô, cậu không thể thấy được bất kì cảm xúc nào.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi

www.dtv-ebook.com

Tập 10 - Tobiichi Angel

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Mở Đầu: Tobiichi Origami

Tobiichi Origami, đó là tên của một thiếu nữ từ 5 năm trước đây đã bắt đầu trở nên 『Đặc Biệt』.

Tuy rằng là so với người bình thường thì cô khá thông minh, thành tích học tập cùng với khả năng vận động cũng đúng là rất ưu tú, nhưng những điều này cũng chỉ ở trong phạm vi mức bình thường, đủ để khiến mẹ cô cảm thấy tự hào và ba cô có thể cảm thấy hãnh diện mà đem khoe với mọi người mà thôi.

Môn sở trường là Toán Học. Môn sở đoản là Quốc Ngữ.

Món ăn ưa thích là pho mát nướng lạc. Món ghét là rau cần tây.

Ước mơ trong tương lai là-- trở thành một cô dâu thật đáng yêu.

Trong một thế giới bình thường, bất luận kẻ nào cũng không thể hoài nghi gì về điều này. Chỉ cần làm tốt mọi thứ trong phạm vi của mình, được người lớn và các bạn bè khen ngợi, thế là đủ. Tuy rằng cô cũng không nhận thức một thế giới êm đềm như thế này sẽ tiếp tục mãi mãi hay không.

Nhưng vào cái mùa hè ấy của 5 năm trước. Tất cả mọi thứ xung quanh Origami đã thay đổi.

-- Ngày đó. Khung cảnh quen thuộc luôn chào đón Origami khi cô quay trở về đã không còn nữa, thay vào đó là một cảnh kinh khủng của hỏa

https://thuviensach.vn

ngục với những ngọn lửa đang hừng hực thiêu đốt mọi thứ.

(Papa, Mama...!)

Origami nghĩ hẳn cha mẹ vẫn đang ở nhà, thế là cô chạy đi mặc cho cái nóng đang bao vây khắp những con đường trong khu phố này.

Nhớ lại nó, đó là một hành vi cực kỳ liều lĩnh. Cho dù Origami có về tới được ngôi nhà của mình thì cũng không có khả năng làm được bất cứ điều gì cả. Nhưng mà khi đó, tâm trí Origami chỉ một mực muốn xác nhận cha mẹ có đang bình an hay không mà hoàn toàn không còn chỗ để suy nghĩ về những việc khác nữa rồi.

Không lâu sau đó, Origami đã về tới nhà, đồng thời thấy được cha đang cố dìu vai mẹ, đạp cửa ngôi nhà đang cháy để ra bên ngoài.

Vào lúc đó, Origami không khỏi thở phào nhẹ nhõm. Cha với mẹ đều vẫn còn sống. Khoảng khắc đó không còn gì có thể hạnh phúc hơn, Origami vươn bàn tay tới nắm lấy tay cha mình với những giọt nước mắt đang chảy dài trên má.

Nhưng, trong nháy mắt.

(---- Eh?)

Đột nhiên từ trên bầu trời, một luồng sáng nào đó đã bất ngờ đổ xuống, thân thể nhỏ bé của Origami đã dễ dàng bị thổi bay đi ngay lập tức.

Mà-- cha mẹ cô đang đứng dưới luồng sáng đó.

Hoàn toàn không thể tin được nữa, rằng từng mảnh nhỏ đang nằm rải rác đó, mới đây thôi vẫn còn mang hình dáng của hai con người.

(A-ah... Ah... Ahhhhhhhhhhhhhhhh---)

https://thuviensach.vn

Không thể ngăn được tiếng gào thét phát ra từ sâu trong cổ họng của mình, hàng răng lập cập, Origami ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Ở đấy, bóng dáng của một cô gái giữa các vầng hào quang đã phóng ra luồng sáng ấy.

(Là ngươi.....)

-Đã giết cha và mẹ của ta.

(Ta tuyệt đối, không thể tha thứ.....! Giết.....ta phải giết ngươi...! Ta nhất định-- sẽ giết ngươi.....!)

Giọng nói cô đầy nỗi oán giận, Origami lập ra lời thề báo thù.

Đó chính là thời điểm Origami và Tinh Linh đó đã gặp nhau.

Đó là khởi điểm của một số phận dài.

Từ cái ngày đó như một cột mốc trong cuộc đời mình, Origami đã thay đổi.

Không còn ai khác thân thích, Origami được người cô gần đó tạm thời nhận nuôi-- nhưng mà người cô này trước đây liên quan đến đội AST, đó cũng là lý do Origami quyết định được tương lai của mình.

Người cô, kể cho Origami biết về một thực thể và yêu cầu cô bé không được tiết lộ với bất cứ ai.

--Tinh Linh. Thảm họa đang ăn mòn thế giới này.

Sau khi Origami trở nên ám ảnh rồi bắt đầu chăm chỉ học tập và rèn luyện thân thể mình.

https://thuviensach.vn

Lý do chỉ có một. Tinh linh cô đã thấy lúc đó. Origami muốn tìm ra chân tướng của ả và tự tay báo thù.

Đối với một cô bé như Origami mà nói, bản thân cô cũng không biết có thể giết ả bằng cách nào cả. Bởi vậy-- cô điên cuồng lao vào việc rèn luyện bản thân. Cô áp dụng chế độ nghiêm ngặt lên bản thân mình, không ngừng tôi luyện thân thể cùng với một tinh thần cứng cỏi, đến nỗi ai cũng có thể nhầm tưởng đó là tu khổ hạnh, nhằm một ngày nào đó có thể hành động ngay khi tìm ra kẻ đã giết cha mẹ mình.

Môn sở trưởng trở thành toàn bộ. Bản thân không môn nào mà không am hiểu. Có thể nắm vững toàn bộ tri thức cũng như kỹ thuật, từ『Không thể』 hoàn toàn không còn nằm trong từ điển của cô.

Món ăn yêu thích hay ghét từ ngày ấy đã không còn quan trọng nữa. Chỉ đơn thuần hấp thụ chất dinh dưỡng để có thân thể khỏe mạnh nhất, ngoài ra cô không còn quan tâm gì khác.

Ước mơ trong tương lai-- chỉ còn là có thể tự tay giết chết ả Tinh Linh đó.

Vài năm trôi qua. Origami được người cô giới thiệu và gia nhập vào đội AST sau bài kiểm tra thích ứng với Realizer và trở thành Pháp Sư.

Từ khi trở thành thành viên AST, Origami đối với việc rèn luyện bản thân càng trở nên nghiêm ngặt hơn bao giờ hết.

Thế giới này vốn luôn khắc nghiệt và không ai có thể phá vỡ được nó. Chỉ dựa vào khả năng giới hạn của bản thân, cô không thể thực hiện mục đích của mình cho dù bản thân đã cố gắng đến mức nào đi nữa. Để có thể tồn tại ở cái thế giới tàn khốc này, cô chỉ có thể không ngừng nhận thức những gì mình nên làm, và ý nghĩ của chính cuộc sống này.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, dù vậy-- đối với Origami, cũng có những khoảnh khắc khiến cô ấy cảm thấy nhẹ nhõm dù chỉ là trong thoáng chốc.

Không sai. Đó là lúc cô gặp chàng thiếu niên lần ấy.

Nghĩ lại, cảm xúc cô có nhiều khi là dựa dẫm, hơn là tình yêu sâu đậm.

Mất đi cha mẹ của mình, Origami vẫn duy trì sự minh mẫn nhờ có cậu thiếu niên luôn bên cô đó.

Chính vì vậy-- cho dù bản thân hiện tại cũng bởi rằng chuyện của cậu mà cô loại khỏi AST, thế nhưng cô đối với cậu không hề có một chút oán giận nào cả.

Nghĩ về những điều đó..... Origami có thể là cảm nhận được giới hạn của bản thân mình.

AST là một tổ chức nhằm để tiêu diệt các Tinh Linh. Realizer có khả năng cấp siêu năng lượng cho giúp con người vượt ra ngoài giới hạn.

Mặc cho cô có cả hai nhưng cô vẫn không thể so với một Tinh Linh.

Bởi thế, Origami muốn một sức mạnh lớn hơn.

Từ Tập đoàn DEM, nơi sáng tạo ra Realizer. Cô muốn những trang bị tân tiến nhất và cơ thể đủ để sử dụng nó.

Sau đó, Origami--

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Shidou - Mục Tiêu Trong Tầm Nhắm

Phần 1

Trong bóng tối, điều đầu tiên mà cậu cảm thấy là một mùi hương kỳ lạ khác hẳn những lúc thông thường.

Tựa như hương thơm xà phòng hay một loài hoa. Nhưng rõ ràng một điều nó không phát ra người cậu. Chỉ đột nhiên len vào xoang mũi của Shidou.

"Hn..."

Khẽ rên rĩ, cậu cựa quậy một lát trước khi duỗi người trong lúc đang nằm.

Nhưng lúc này, trên mu bàn tay của cậu xuất hiện một cảm giác mềm mại xen lẫn ấm áp, và cùng lúc đó tiếng kêu 「Kyaa」 rất nhỏ cất lên.

"Heh...?"

Shidou choàng tỉnh khi vẫn đang mơ màng, vừa dụi mắt vừa từ từ ngẩng người dậy.

Trước mắt cậu, vẫn là cái giường quen thuộc, cùng với cái khăn trải giường màu trắng gấp lại cùng vài cái khăn tắm. Nhưng nó hoàn toàn không thể là kẻ gây ra cảm giác trên tay cậu khi nãy, và quan trọng hơn là

https://thuviensach.vn

một đống vải vóc như thế này thì làm sao có thể phải phát ra âm thanh được chứ. Shidou chậm rãi nâng ánh mắt dò xét.

Và sau đó,

"Fufu..... Chào buổi sáng, Shidou-kun."

Hiện tại, ôm ấp bên cạnh Shidou, là một cô gái trong bộ đồ lót, trên miệng nở ra một nụ cười xinh đẹp cùng động tác chải mái tóc đầy vẻ khêu gợi.

Vẻ ngoài tầm 25-26 tuổi, chân tay mảnh mai cùng với bộ ngực đầy đặn. Một vóc dáng hoàn mỹ đến nỗi ngay cả người mẫu cũng phải ganh tỵ.

"..... Hnn, aahh, chào--"

Shidou trả lời ngái ngủ-- song ngừng lại nửa chừng.

"U-uwaahhhhhhhh!?"

Tâm trí chợt nhận ra tình huống quái đản trước mặt, Shidou lập tức giật lùi ra xa tạo một khoảng cách với cô gái xinh đẹp đó. Tuy nhiên, vẫn đang trên giường. Thế là cái mông của Shidou đột nhiên mất đi điểm tựa, khiến toàn bộ cơ thể trực tiếp ngã ngửa về phía sau, đầu cậu đập mạnh vào sàn nhà.

"Guwahh!"

"A-ra arra. Mouu, cậu cần chú ý một chút chứ, Shidou-kun."

Lắng nghe thấy giọng của cô gái đang cười khúc khích, Shidou ngước đầu lên nhìn trong khi vẫn đang ngã ngửa, ánh mắt tràn đầy lúng túng lẫn kinh ngạc hướng về phía trên giường.

"Na.....Natsumi.....!? Tại sao cô--"

https://thuviensach.vn

Shidou bối rối gọi tên cô gái đó.

Đúng vậy. Shidou biết cô gái này. Natsumi, Tinh Linh mà Shidou đã phong ấn vài ngày trước.

"Rõ ràng vậy mà còn phải hỏi tại sao à? Đương nhiên là tới để gọi tên lười biếng lơ đễnh nào đó rời giường rồi."

Natsumi chậm rãi nhấc người mình lên, sau đó duỗi lưng 「Hnnn」. Mặc dù chỉ là một động tác bình thường, song trông nó chẳng khác một cảnh diễn ra trong phim là bao.

Shidou gần như bị cử chỉ duyên dáng đó mê hoặc, nhưng cậu nhanh chóng lấy lại tỉnh táo lại và ra sức lắc đầu.

"Không phải cái đó.....! Tuy tôi cũng có chút tò mò vì sao cô lại nằm ở nơi đây, nhưng quan trọng hơn là--"

Shidou lại dụi mắt lần nữa, đồng thời cũng tự nhéo má, để xác nhận không phải đang mơ ngủ rồi tiếp tục nói.

"Natsumi, vì sao cô ở trong dáng vẻ trưởng thành thế!?"

Không sai, thực ra cái dáng vẻ trưởng thành cực kỳ gợi cảm này không phải diện mạo thực sự của Natsumi.

Natsumi là một Tinh Linh có khả năng biến hình, và đây là ngoại hình sau khi cô ấy biến thành người phụ nữ lý tưởng.

Nhưng mà hiện tại Natsumi đã bị Shidou phong ấn Linh Lực rồi. Theo lý thuyết, không còn cách nào sử dụng năng lực biến thân. Cho dù sử dụng năng lực ở mức giới hạn, thì để đạt mức này, trạng thái tinh thần của Tinh linh cũng phải xảy ra rối loạn đáng kể mới đúng.

https://thuviensach.vn

Nói như vậy, tinh thần Natsumi hiện tại gánh chịu áp lực trầm trọng nào đó sao. Không đúng, theo quan sát của cậu, Natsumi hiện không có vẻ gì đang bị rối loạn tinh thần cả--

Trong khi Shidou vẫn đang suy nghĩ, cánh cửa trong phòng cửa đột nhiên bật ra.

"Cuối cùng xảy ra chuyện gì, mới sáng sớm đã liên tục gây ồn ào thế?"

Một cô bé học sơ trung, mái tóc được cuộn thành hai bím cùng hai cái ruy băng đen nhánh trên đầu bước vào trong phòng. Đó là em gái của Shidou, Itsuka Kotori. Xem ra cô bé nghe được tiếng la hét cũng như tiếng va đập lúc cậu ngã xuống từ giường, thành ra nghi ngờ gì đó và vào để kiểm tra tình hình đây.

"..... Đợi đã."

Sau khi nhìn xung quanh trong phòng, Kotori quay lại nhìn Natsumi đang trong tình trạng bán khỏa thân và Shidou đang nằm đang sàn, hàng mày cô bé khẽ giật một chút.

Cho dù biết từ góc độ này Shidou có thể thoáng thấy được cái pantsu của mình, Kotori vẫn giơ cao chân lên, rồi dùng sức và đạp một gót thẳng lên bụng Shidou

"Mới sáng sớm mà anh đã làm quái gì thế hảảảảả!"

"Gyannn....."

Cả người Shidou gập thành thành chữ ＜, cậu vừa ôm bụng vừa rên rỉ đầy đau đớn. Kotori nhấc chân ra, quay lung lại với Shidou. Khi hai chân vững vàng đạp trên mặt đất, cô bé đập nắm tay phải vào lòng bàn tay trái,

https://thuviensach.vn

tạo thành tư thế thắng lợi. Nếu như đây là game đối kháng, hiện tại giữa hai người nhất định sẽ xuất hiện chữ 『KO!』.

"Fuun, Gyan huh. Anh không cảm thấy sung sướng khi được cô em gái dễ thương của mình chà đạp lên sao?"

"Tại-tại sao em..."

Mặc cho giọng đầy đau đớn của Shidou cất lên, Kotori vẫn hoàn toàn không có ý định lắng nghe tới.

"Em hỏi rốt cuộc anh đang nghĩ cái quái gì thế, dám phô bày những hành vi đầy thú tính của mình mặc cho cô em gái bé bỏng của mình vẫn còn ở trong nhà sao? Em cứ nghĩ anh là người tế nhị và thận trọng kia."

"Đây rõ ràng oan uổng quá màààà!"

"Uwah, lại còn y phục ướt đẫm huh... Anh thực sự hạ lưu quá đấy."[1]

"Đừng có lái lời của anh đi chứ! Tóm lại là lúc anh tỉnh dậy, anh cũng không biết vì sao Natsumi đã nằm ngay bên cạnh rồi!"

".....Thật thế sao?"

Kotori hướng ánh mắt nghi ngờ vào Natsumi.

Nhưng lúc này đôi má Natsumi chợt nhuộm đỏ, cô ôm lấy ngực mình rồi cất một tiếng nói đầy ngượng ngùng.

"Shidou-kun... thật là biến thái quá đi♥!"

"....."

Mắt Kotori đanh lại rồi nhấc chân thêm lần nữa, chuẩn bị nện thẳng gót lên người Shidou lần nữa. Shidou vừa kịp ngăn lại và hét lên như để

https://thuviensach.vn

thanh minh trước quan tòa Kotori.

"E-em bình tĩnh một chút! Anh không làm gì cả, anh nói thật đấy!"

"..... Thật không?"

"Th-Thật mà! Vả lại làm sao mà Natsumi lại có thể biến thân thành trạng thái trưởng thành được nhỉ!? Rốt cuộc là có chuyện gì à!?"

"Ahh....."

Kotori chậm rãi rút chân mình lại sau câu hỏi của Shidou.

"Mãi nghĩ về việc đó khiến em quên nói lại với anh-- về tình trạng hiện tại của Natsumi."

"Tình trạng? Ý em là gì? Lẽ nào là do phong ấn còn chưa đủ đầy đủ sao...?"

Shidou nói với giọng lo âu. Tuy nhiên, Kotori khẽ nhắm mắt lại và lắc đầu.

"Không phải. Phong ấn đúng là đã thành công. Linh Lực của Natsumi cũng như các Tinh Linh khác thôi, đều đã bị Shidou phong ấn rồi."

"Nói như vậy..... có gì đó đã khiến trạng thái tinh thần của Natsumi xảy ra rối loạn sao!?"

Sau khi nói xong, Kotori lộ ra biểu hiện phức tạp và thấp giọng nói rằng.

"Uuuun..... cũng có lẽ thế..... nếu anh hiểu kiểu đó."

"? Rốt cuộc là sao.....?"

https://thuviensach.vn

Lời của cô bé, cậu hoàn toàn không hiểu bất cứ điểm nào. Shidou xoa cổ ngẩn ngơ. Thế là Kotori ngồi cúi xuống, ghé sát mặt vào gần kề tai Shidou để phòng Natsumi nghe được. Hẳn là cô bé rất thận trọng.

"... Anh cũng biết đấy, tâm lý của Natsumi vốn rất mỏng manh mà."

"..... Ahh....."

Shidou gãi má trong khi vẫn đang ở bộ dạng kỳ quái trên sàn. Nghĩ lại thì Natsumi đúng là có phức cảm tự ti về dáng vẻ của mình, chỉ cần một việc nhỏ cũng có thế phá hỏng tâm trạng của cô ấy.

"Do vậy, Natsumi so với Tohka và các cô gái khác, dễ phát động năng lực bản thân hơn."

"Ch-chẳng phải thế sẽ gây nguy hiểm sao.....?"

"Uuun... tuy nhiên, hiện tại cô ấy cũng chỉ có thể tự biến thân mà thôi. Em đoán qua một khoảng thời gian thì nó sẽ tự mất. Có lẽ bởi vì là cảm thấy xấu hổ, hoặc là muốn tránh ánh nhìn của người khác, mà cô ấy biến đổi bề ngoài thôi. Không còn sự lựa chọn nào khác ngoài cách chờ cô ấy từ từ thích ứng cả."

"V-Vậy à....."

"Nghe này, hai người các ngươi đang lén lút thầm thì cái gì thế? Không nên vứt onee-san này sang một bên vậy chứ!"

Natsumi sử dụng động tác đầy mê hoặc vuốt ve mái tóc đang rối của mình và cất tiếng nói. Không thể nhìn ra được là cô ấy vốn rất tự ti về bản thân mình, ngược lại sau khi biến thân thì tính cách của cô ấy cũng trở nên tràn ngập tự tin. Cứ như 『ai khác』.

"Natsumi, cô thật là....."

https://thuviensach.vn

Kotori đứng lên, thở dài với một bên mắt nhíu lại.

"Tuy đến gọi Shidou ra khỏi giường là việc tốt, thế nhưng đâu cần phải biến thân như thế chứ. Cứ như vậy thì phải mất bao lâu cô mới hòa nhập với xã hội đây."

"Aaan, em đang tức tối vì bị chị đây cướp mất nhiệm vụ đánh thức Shidou-kun huh. Sẽ lãng phí gương mặt dễ thương của mình mất đấy em."

"T-tôi không nói thế!"

"Fufu, không cần nói thì nó cũng hiện hết cả trên mặt em kìa. Nhưng mà với vóc dáng hiện tại của Kotori-chan, có nằm ngủ bên cạnh Shidou-kun, cậu ấy cũng chẳng nhận biết được gì đâu ha."

"Cô-cô nói cái gì!?"

Sau khi Natsumi cố ý khoanh tay lại và đẩy bộ ngực căng đầy ấy lên, Kotori không nhịn được mà hét lên.

"Vốn là như thế mà? Tuy có thế nói nó khá hứa hẹn theo một khía cạnh nào đó, nói thế nào nhỉ, nhưng "độ nóng" như thế hoàn toàn chưa đủ, hoặc một công trình nghệ thuật với sức cản gió gần bằng 0."

"Đ-Đừng có xem thường tôi! Tôi hiện tại vẫn đang trong thời kỳ phát triển đấy!"

"Eeeh..... Nhưng ngực sẽ ngừng phát triển sau 15 tuổi đấy, em có biết không?"

"Tôi-tôi hiện tại mới 14 tuổi thôi! Vả lại thôi đi, cô dựa vào đâu mà đắc ý thế hả! Không phải bộ dạng hiện tại của cô chỉ là do đã khả năng biến thân thôi sao, chứ thực cô còn bé hơn cả tôi!"

"..........!"

https://thuviensach.vn

Kotori quát to hết cỡ. Trong nháy mắt, gương mặt tràn đầy tự tin của Natsumi chuyển sang vẻ đầy kinh ngạc, cảm giác toàn bộ chung quanh phòng cũng trở nên mờ tối đi. Nếu như đây là trong manga, trên đầu Natsumi xuất hiện hiệu ứng âm thanh như 『Gaaaan -- Zuuun』 ngay.

"Qu-quả nhiên..... Kotori-chan đối đãi với ta như thế đó. U-uuuuuu... Ta đúng là một con ngốc mà. Vẫn hoàn toàn cô độc dù đã kết bạn..... không thể có ai chấp nhận người như ta cả mà....."

Natsumi che mặt mình bằng cả hai tay, vai khẽ run lên từng hồi. Quả nhiên là vậy, tâm hồn cô ấy mềm yếu tựa như đậu hủ vậy. Mặt Kotori hiện chữ 「Úi da!」 trước khi bối rối tiến lại bên Natsumi.

"Ý-ý tôi không phải như vậy dâu. Chỉ là, chỉ là tình thế xô đẩy thôi, ăn miếng trả miếng errr....."

"Uu... uu..... Kotori-chan không cần gượng ép bản thân làm gì. Xin lỗi vì phải để em làm bạn với người như ta..... Kiểu gì ta cũng bé hơn cả Kotori-chan....."

"Không, không đâu! Tôi thực sự không nghĩ như vậy đâu!"

"Nhưng..... ta còn lùn hơn Kotori....."

"Đ-điều đó không đúng đâu!?"

"..... Thế ra, Kotori-chan lùn hơn cả ta...?"

"U, th-thực ra..."

Trên trán Kotori không khỏi toát ra đầy mồ hôi, cả giọng nói cũng trở nên ấp úng. Trên mắt Natsumi, những hạt nước đã trở nên lớn hơn và cô ấy bắt đầu khóc rống lên.

https://thuviensach.vn

"Quả nhiên là nói dối màààà! Kiểu nói dối đó làm tim ta đau nhất đóóóó!"

"Ah..... aahhh, mouuuu! Đúng đó! Tôi còn lùn hơn cả Natsumi!"

Kotori hoàn toàn bất lực đành mở miệng hét lên. Tức thì những biểu hiện trước đó cứ như chỉ là đóng kịch, Natsumi lập tức ngừng khóc dùng tay vỗ xuống giường pan pan với tiếng cười ha hả đầy vui sướng.

"Aha-hahahaha! Ngươi là con lùn! Kotori-chan thực sự là con lùn!"

"Cái....."

Kotori trong phút chốc trở nên sững sờ vì chưa nắm bắt kịp tình hình, thế nhưng rất nhanh nheo con mắt đang trợn tròn lại hướng về phía Natsumi.

"C-cô..... cô dám lừa tôi!?"

"Kyaa! Có một con lùn sắp tấn công ta!"

Natsumi cất một giọng cười đầy ngây thơ và nhanh chóng nhảy xuống giường rồi chạy ra khỏi phòng xuống tầng một.

"Con nhỏ kia, đứng lại ngay.....!"

Batabata, Kotori cũng vội vàng đuổi theo Natsumi và chạy xuống dưới.

-- Cuối cùng, bầu không khí hòa bình cũng trở về với căn phòng của Shidou.

"..... Chắc phải đi rửa mặt chút vậy."

Yare yare, Shidou thở dài rồi thong thả đứng lên.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng mới sáng sớm đã xảy ra chuyện bất ngờ, nhưng nếu trừ điểm này ra, sáng hôm nay rất 『Bình thường』 đối với cậu.

Rửa mặt, thay y phục xong xuôi, cuối cùng là ăn sáng cùng Kotori, người đã để xổng Natsumi, rồi sau đó rời khỏi nhà.

Sau đó từ ngôi nhà bên cạnh truyền đến tràn một giọng nói đầy phấn khởi.

"Shidou!"

Nhìn về phía giọng nói đó, đấy là một cô gái cũng mặc đồng phục Cao Trung Raizen giống cậu đang ra sức vẫy vẫy tay.

Mái tóc đen tuyền, dài đến thướt tha, cùng đôi mắt tựa pha lê long lanh, một vẻ đẹp vượt trên cả tự nhiên. Sống mũi dọc dừa, đôi môi tựa cánh hoa anh đào rực rỡ. Bất cứ ai trông thấy nàng đều bị vầng hào quang thần bí đó thu hút lấy.

Tuy nhiên, khuôn mặt yêu kiều ấy cùng nụ cười tươi vui và gần gũi, cũng đủ che khuất vầng hào quang.

Yatogami Tohka. Hàng xóm bên cạnh nhà Itsuka, đồng thời cũng là bạn cùng lớp với Shidou.

"Ou, Tohka. Chào buổi sáng!"

"Umu, chào buổi sáng!"

Shidou cũng vẫy tay chào cô. Tohka lộ một nụ cười hạnh phúc và gật đầu. Mỗi cử chỉ của cô đều sinh động và hân hoan. Như thường lệ, cô đang tận hưởng cuộc sống thoải mái của một thiếu nữ.

"Thời tiết hôm nay cũng đẹp quá! Thật là ấm áp và dễ chịu!"

https://thuviensach.vn

"Aah, chẳng có chút cảm giác nào khí hậu tháng 11.-- Mà khoan, giờ tớ mới để ý, Kaguya với Yuzuru đâu? Lẽ nào hai cậu ấy vẫn còn đang mơ ngủ?"

Shidou nghiêng đầu nhìn về phía sau Tohka, không thấy bóng dáng của tỷ muội nhà Yamai: Kaguya và Yuzuru, vốn cũng ở cùng nhà với Tohka.

"Không phải, hai cậu ấy hôm nay đi trước. Hình như hôm nay họ muốn so tài với nhau xem ai tới trường trước."

"Aah, vậy à."

Nghe được lý do 『Bình thường』 ấy, Shidou không khỏi cười gượng. Tuy rằng Kaguya với Yuzuru có là quan hệ tỷ muội cực kỳ thân thiết, thế nhưng các cô cũng rất thích thi đua với nhau, rồi mới tới bữa ăn (nói thêm, bữa ăn có thể bị xếp vị trí thứ ba, bởi họ từng thi những 3 lần xem ai bỏ bữa được, thế là không thể thi tiếp nổi những cái khác).

"Vậy, chúng ta xuất phát thôi."

"Umu!"

Tohka gật đầu vui vẻ. Sau đó, hai người cùng nhau đến trường trên con đường quen thuộc.

Đây là khung cảnh của một ngày bình thường của họ.

Đó là một phần của cuộc sống hằng ngày mà họ đã lặp đi lặp lại trong nhiều tháng qua. Mặc dù là những Tinh Linh này là những sinh thể đặc biệt phá bỏ cả logic, nhưng khung cảnh sinh hoạt hằng ngày quá đỗi bình thường của họ dần dần khiến trong vô thức, đã dung nhập nếp sống hằng ngày của Shidou.

https://thuviensach.vn

"............ouch ouch."

Khi ngẩng đầu nhìn bầu trời, cổ cậu đột nhiên nảy cơn đau, khiến Shidou không khỏi cau mặt.

"Nu? Sao vậy, Shidou?"

"Aah..... Sáng hôm nay không cẩn thận nên tớ bị ngã từ trên giường xuống."

"Muu, phải cẩn thận hơn chứ."

Tohka nói với giọng lo lắng. Shidou trả lời 「Tớ không sao」 với nụ cười gượng.

"Thực ra không phải tự nhiên ngã xuống. Là Natsumi hôm nay cô ấy--
"

"Natsumi? Natsumi làm sao vậy?"

"Ah, không, không có gì đâu."

Shidou vẫy tay trả lời qua loa. Tohka tuy lộ ra vẻ nghi hoặc, nhưng rất nhanh nhớ tới chuyện gì đó mà mở to hai mắt.

"Ồ phải rồi Shidou, nhắc về Natsumi, thì có một việc tớ vẫn rất thắc mắc đó."

"Hn? Là gì thế?"

"Natsumi được gọi là 『Natsumi』 bởi vì cô ấy được tất cả mọi người yêu sao?"[2]

"......Ah-"

https://thuviensach.vn

Dù Shidou có chút nhẹ nhõm khi chủ đề thay đổi nhưng trong nháy mắt lại bị Tohka hỏi thế, Shidou không khỏi toát ra mồ hôi hột.

『Natsumi』, từ này mấy ngày hôm trước Shidou đã chỉ cho Tohka. Ý là 「Tôi thích bạn」... Thực ra là Shidou lúc đó tự bịa ra để qua mặt Tohka khi cậu lỡ gọi cô là Natsumi.

"Đ-Đúng vậy. Những chữ như 『Yêu』 và 『Thích』 đều đẹp cả. Nên nó hay được dùng như tên. Thí dụ, Yamabuki lớp ta chẳng phải tên 『Ai』đó sao?"

"Ooo! Thì ra là thế!"

Shidou trong cái khó ló cái khôn thuận miệng nói ra, Tohka đồng tình đập tay như thể bị ấn tượng từ đáy lòng..... Ngực cậu nói lên. Tên cô bạn Yamabuki cùng lớp trên thực tế vốn dĩ là 『Ai』 nhưng mà nghĩa thì không phải là 『Yêu』.[3]

Họ cứ thế vừa tản bộ vừa trò chuyện, trong phút chốc đã đến trường học.

Shidou thay đôi giầy, leo cầu thang lên lớp như thường lệ rồi ngồi chỗ của mình. Chỗ ngồi của Shidou là bàn thứ 2 bên cửa sổ, Tohka ngồi bên cạnh cậu..... Vì ly do nào đó, khi cậu bước vào lớp thì tất cả các ánh nhìn đều đổ dồn vào cậu, nhưng Shidou quyết định không quan tâm điều này.

Những gì còn lại bây giờ là chuẩn bị học, và chỉ nên trò chuyện ngẫu nhiên với Tohka trước khi tiết Chủ nhiệm bắt đầu, như thường ngày.

-- Nhưng mà.

"....."

Shidou lặng lẽ mà nhìn về bàn phía bên trái của cậu.

https://thuviensach.vn

Vẫn chưa có bóng dáng ai ngồi ở đó cả. Đó là chỗ của cô bạn cùng lớp của cậu -- Tobiichi Origami.

Đúng vậy. Có điều gì đó thiếu thốn trong một ngày bình thường của cậu.

"Origami....."

Shidou khẽ gọi tên cô.

"Mu....."

Có vẻ Tohka cũng chú ý tới điểm ấy, và nhìn về phía chỗ của Origami.

Origami vốn thuộc đội AST--một tổ chúc với mục tiêu là tiêu diệt các Tinh Linh. Không cần phải nói, mối quan hệ giữa Tinh Linh Tohka với Origami vốn không tốt. Sai, phải nói là xung khắc nhau như nước với lửa.

Thế nhưng, không biết vì sao khi nhìn về chỗ không có người ngồi đó, Shidou thấy sâu trong mắt Tohka hiện lên một cảm xúc phức tạp.

Nhưng cũng không còn cách nào khác. Shidou nhẹ nhàng gật đầu đáp lời Tohka rồi thở hắt ra, hồi tưởng lại lần cuối cùng mà cậu nhìn thấy Origami.

-- Đó là chuyện của vài ngày trước. Khi thành phố Tenguu lâm vào tình huống ngàn cân treo sợi tóc.

Tập đoàn DEM thả một vệ tinh nhân tạo với chất nổ bên trong xuống thành phố từ quỹ đạo vệ tinh.

Nhờ Shidou, các Tinh Linh và «Ratatoskr», tình thế hiểm ngèo này đã được ngăn chặn thành công, nhưng Tập đoàn DEM vẫn còn một lá bài úp khác.

https://thuviensach.vn

Từ một không hạm trên bầu trời phía trên thành phố Tenguu, một vệ tinh nhân tạo trang bị hiện đại với uy lực tàn phá ngang với bom được thả xuống.

Shidou và các Tinh linh khác vừa lâm vào tình trạng cạn kiệt Linh Lực, lại còn thêm tình thế không còn lối thoát. Có thể nói là không thể làm gì được nữa..

Nhưng mà, đúng lúc này-- có một Pháp Sư từ những tầng mây đã xuất hiện, một đòn hủy diệt ngay trái bom ấy.

Người đó, chính là Origami.

"Kia... rốt cuộc là..."

Shidou lầm bầm tự hỏi bản thân cùng lúc đặt tay lên trán rồi bắt đầu suy nghĩ.

Nếu như bình thường, Origami đã giải cứu nhóm Shidou khỏi nguy hiểm. Tất cả cậu cần làm là giơ tay lên ăn mừng trong hạnh phúc và cảm ơn Origami mới đúng.

Nhưng mà tình hình lại không đơn giản như vậy.

Bộ CR-Unit mà Origami đang mặc trên người-- không phải trang bị chính thức của JGSDF mà cô thường mặc, mà ở đây là giống như từ Tập đoàn DEM.

Điều đó nghĩa là gì? Cuối cùng Origami cũng không hề đáp xuống nhóm Shidou mà chỉ liếc nhìn đầy hàm ý rồi lặng lẽ rời khỏi. Cậu nghĩ thời điểm gặp nhau lần tới, có thể ở trường mà nhân cơ hội hỏi thăm cô ấy, thế nhưng...

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, tiếng chuông quen thuộc từ loa phát thanh trong phòng vang lên.

"..... Oh, đã đến tiết chủ nhiệm rồi."

Các học sinh đang quanh quẩn nhanh chóng trở lại và ổn định chỗ ngồi. Nhìn về phía ngoài cửa sổ, cậu thấy bóng dáng của vài chàng trai, cô gái hối hả chạy vào trước khi cánh cổng đóng lại.

Thế nhưng--giữa những người đó hoàn toàn không có bóng dáng của Origami.

"..... Hôm nay cô ấy nghỉ học sao?"

Shidou nhẹ nhàng thở dài. Một cảm giác thất vọng-- thêm một chút nhẹ nhõm.

Tuy nhiên, cũng không phải vấn đề lớn lao. Dù cậu dự định sau khi tan học sẽ về nhà vào hôm nay nhưng tốt hơn nên lấy cớ viếng nhà để thăm Origami.

Khi Shidou suy nghĩ về điều đó, cô chủ nhiệm Okamine Tamae, thân gọi Tama-chan-sensei, đã bước vào lớp học.

Đứng lên, cúi chào, ngồi xuống. Sau lời chào như thường lệ, Tama-chan-sensei lật quyển sổ điểm danh.

"..... Được rồi, chàoooo buổi sáng, các em. Ngày hôm nay cũng nỗ lực lên nhá."

Tuy rằng trong miệng nói cùng nỗ lực lên, nhưng giọng của cô ấy lại có vẻ có chút trầm ngâm, sau đó Tama-chan-sensei đưa ánh mắt hướng về sổ điểm danh.

https://thuviensach.vn

Cả lớp trở nên lo lắng khi thấy tâm trạng của Tama-chan-sensei chán nản, bất thường hơn so với thường ngày.

"Eh... Tama-chan-sensei làm sao vậy nhỉ?"

"Trông cố ấy hơi mất tinh thần?"

"Ah, cuộc phỏng vấn hôn nhân lại không tốt sao?"

"Ah-....."

Cứ như thế mà trí tưởng tượng truyền qua bay lại khắp phòng.

Không rõ Tama-chan-sensei có nghe được hay không, chỉ phát một tiếng thở dài Haaa.

"Trước khi bắt đầu điểm danh, cô có một tin buồn cần thông báo với các em..."

Nói xong, hàng mày Tama-chan-sensei thành chữ 八. Nhìn thấy tâm trạng kỳ lạ của cô ấy, cả lớp xì xào lên tiếng 「Quả nhiên...」.

"Đó là lý do tại sao tớ luôn nói cô ấy không nên tin tưởng các bức ảnh từ chỗ phỏng vấn hôn nhân mà....."

"Thực sự nếu như ngay cả ấn tượng đầu tiên cũng không tồi, thì có thể khoảng cách giữa cô ấy và đối tượng cũng quá lớn."

"I-yaa, dù thế thì tại sao cô ấy lại đi thông báo chuyện ấy vào tiết chủ nhiệm?"

"Eeh, vậy thì chuyện gì đã xảy ra à?"

"Hay cô ấy gặp một tên lừa đảo và bị lừa lấy tài san thừa kế của mình?"

https://thuviensach.vn

"Uwaaah, điều đó buồn thật đấy."

Vân vân, các lời đồn đại bắt đầu hình thành. Tama-chan-sensei cố ý ho khan vài tiếng cảnh báo rồi tiếp tục nói.

"Thực ra thì... Tobiichi-san đột nhiên có vài chuyện bất ngờ xảy ra nên sẽ chuyển trường..."

"Huh...!?"

Nghe Tama-chan-sensei nói, Shidou theo phản xạ bỗng đứng lên. Tohka ngồi bên cạnh cũng không khỏi mở to mắt ngạc nhiên.

Các học sinh khác tuy rằng cũng tỏ vẻ kinh ngạc, nhưng phản ứng của Shidou vẫn quá lớn. Tầm mắt mọi người đều đổ dồn về Shidou.

Thông thường, đó là một tình huống khó xử. Thế nhưng hiện tại Shidou hoàn toàn không bận tâm về điều ấy. Cậu đập tay lên bàn và cất tiếng hỏi Tama-chan.

"Đ-Đợi một chút. Origami sẽ chuyển trường!? Đã có chuyện gì xảy ra à!?"

"Ng-ngay cả khi em hỏi cô..... thì cô cũng không rõ ràng về việc này lắm. Tobiichi-san đột nhiên gọi điện thoại đến, và nói sẽ chuyển trường, các văn kiện cần thiết sẽ gửi sau....."

"Sao lại có thể như vậy..."

Shidou hoàn toàn không giấu được sự lo ngại của mình và đập tay lên trán. Các bạn cùng lớp khẽ thầm thì, nghĩ Shidou có vẻ hoảng hốt vì quá bất ngờ đây.-- Không đúng, chính xác mà nói, họ nghĩ việc Origami chuyển trường mà không nói lời nào với Shidou khiến cậu không khỏi bị sốc.

"V-Vậy... Cậu ấy sẽ chuyển tới trường nào?"

https://thuviensach.vn

Shidou tiếp tục như thể khẩn cầu. Chỉ cần biết tên trường, là quá đủ để cậu nhờ «Ratatoskr» hỗ trợ điều tra.

Tâm tình lo lắng của Shidou cũng có vẻ truyền đến Tama-chan-sensei. Cô ấy hoang mang mở các trang giấy giữa sổ điểm danh rồi ngẩng mặt lên.

"V-về điều ấy..."

Nhưng, biểu hiện của cô ấy trở nên bối rối.

"M-Một trường ở Anh....."

".....uh."

Shidou nghe những lời đó mà không khỏi nuốt nước bọt.

Phần 2

"U.....u-ugaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!"

Đó từ là ngôi nhà dành cho các Tinh Linh nằm bên cạnh Nhà Itsuka.

Natsumi vùi mặt của mình gối mà cứ hét lên.

Cho dù chẳng thích bụi xung quanh bay tứ tung lên, cô vẫn tiếp tục ngúng nguẩy chân, đập poof poof vào giường. Đôi khi cô hồi tưởng lại ký ức của mình rồi đau khổ quằn quại vùi khuôn mặt của mình đi. Bộ dạng của cô lúc này giống như bị ma nhập hay ốm gì đó, hoặc tựa như bị cậu bé trung học bị mẹ phát hiện ra kho báu giấu dưới gầm giường ấy.

"U-uguuuuuuu..."

Sau khi tiếp tục những hành động đó sau vài phút, Natsumi gục trên giường, hoàn toàn kiệt sức.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiênm không phải cô ấy đã nguôi ngoai. Chỉ đơn thuần do mệt mỏi mà thôi.

Natsumi đợi thể lực mình khôi phục lại một chút, sau đó chậm rãi ngẩng người, nhìn về cái gương trên tường.

Ở đó, có một cô gái nhỏ bé, ốm yếu với vẻ mặt lộ vẻ u buồn. Chí ít thì hiện tại không thể nhìn ra được chút dấu vết gì của một Onee-san đáng yêu với một mùi hương hấp dẫn, đáng yêu ban sáng còn nằm rúc ngủ bên cạnh Shidou.

Đây là diện mạo thực sự của Natsumi.

"Ahhh..... mouu, vì sao ta lại thành như vậy?"

Vò mái tóc rối bù, một lần nữa cô lại thả mình trên giường.

Dù sao, Natsumi cũng không còn chán ghét vẻ bề ngoài thực sự của mình như trước nữa.

..... Không phải, sẽ là một một nói dối nếu nói cô ấy hài lòng về bản thân hiện tại. Cô ấy muốn được cao hơn, bộ ngực đầy đặn thêm một chút, vân vân, những thứ cô ấy muốn thêm một chút có vẻ là vô tận.

Thế nhưng phức cảm tự ti của Natsumi đối với bản thân so với lúc trước đã cải thiện được rất nhiều. Mặc dù từng chán ghét tướng mạo của bản thân đến độ không thể chịu nổi, nhưng hiện tại cũng dần trở nên chấp nhận nó.

Tất cả ít nhiều cũng nhờ vào Shidou và các Tinh Linh khác. Họ đã 『Biến đổi』 Natsumi thành công-- và quan trọng là, bọn họ 『Chấp nhận』 Natsumi.

https://thuviensach.vn

Cho nên cô đặc biệt cảm kích bọn họ. Đó là lý do tại sao, Natsumi nghĩ bản thân mình nên báo đáp tấm chân tình của họ bằng một cách nào đó. Kết quả là, cô quyết định mỗi sáng sớm sẽ đi đánh thức mọi người rời giường.

Nhưng mà, nào đâu đơn giản thế.

Lúc bắt đầu, không có gì vấn đề gì khi cô lẻn vào phòng Shidou, ngay khi muốn đánh thức Shidou, trong nháy mắt, Natsumi đột nhiên nảy sinh ra một cảm giác căng thẳng lạ thường.

Sau khi đánh thức Shidou, nếu như cậu ấy hỏi vì sao cô lại ở chỗ này, cuối cùng phải trả lời cậu ấy thế nào đây. Đương nhiên là tới đánh thức Shidou, nhưng có thể cậu ấy sẽ hỏi 「Vì sao thế?」. Thực ra thì như vậy vẫn còn tốt chán. Nếu như Shidou không thích bị người đánh thức thì sao, có thể cậu ấy sẽ nổi cáu rồi mắng cô một trận cũng nên.....? Không, không, không, quan trọng hơn, nếu--

Vân vân và vân vân, cô mãi lo suy nghĩ, thì Shidou bất thình lình rên rỉ 「u..... nn.....」 rồi đảo người.

Trong nháy mắt, tâm trạng căng thẳng của Natsumi nhảy phốc tới đỉnh... Trước khi Natsumi nhận ra thì cơ thể bỗng quay lại trạng thái Onee-san mà lẽ ra đã bị Shidou phong ấn mới đúng.

Khó tin là khi bề ngoài xảy ra thay đổi, chỉ cần biến thành cái dạng này thì sự tự tin của cô ấy cũng tăng lên..... Tất cả mọi điều mà trước đó Natsumi không cách nào làm được, sau khi biến thân điều có thể thực hiện một cách dễ dàng.

Cụ thể hơn một chút là, cô vui vẻ rúc vào nằm ngủ bên cạnh Shidou chỉ với mỗi đồ lót cho đến khi cậu ta thức dậy, làm tim cậu đập như đánh trống, hay thậm chí còn giả khóc đánh lừa Kotori và vân vân.....

https://thuviensach.vn

Sau khi chạy trốn Kotori và trở lại phòng của mình, Natsumi vẫn vui sướng cho đến khi khôi phục dáng vẻ thực sự--

"Ugooooo....."

Thế là cô lại rơi vào trạng thái chán ghét bản thân.

Cô ghét trái tim yếu đuối của mình. Nó quá mỏng manh, dễ vợ. Đem bản thân so sánh với đậu phụ, cô vẫn thấy nó rắn chắc hơn cô rất nhiều.

Nhưng ngay lúc đó. Chuông cửa đột nhiên vang lên mà không có chút cảnh báo nào, Natsumi không khỏi giật bắn vai. Hơn nữa âm thanh này không phải là tiếng chuông từ đại sảnh của ngôi nhà, mà là tiếng chuông ngay chuông trước cửa phòng cô.

Suýt chút nữa cô lại biến thành Onee-san vì sốc. Natsumi đặt tay trước ngực, bằng cách nào đó mà ổn dịnh lại nhịp tim đang đập loạn xạ của mình. Điều chỉnh lại nhịp thở sau đó Natsumi rón ra rón rén bước về vào chỗ âm thanh phát ra.

Trong một thoáng, cô tưởng rằng là Shidou hoặc là Kotori đuổi theo tới phòng của cô, thế nhưng hai người hiện tại hắn đã tới trường rồi mà. Như vậy rốt cuộc là.....

"Ai-ai thế...?"

Đứng trước cửa, Natsumi nơm nớp lo sợ mà lên tiếng hỏi (cô cảm thấy sợ phải nhìn mắt mèo trên cửa vì lý do nào đó), không lâu sau có tiếng trả lời rất nhỏ nhẹ. Cửa phòng được thiết kế rất kiên cố nhằm phòng trường hợp khẩn áp, thế nhưng nhờ có microphone với loa phát thanh, nên có cách một cửa phòng cũng có thể với tiến hành đối thoại bình thường.

⌈E-errr... Mình, Yoshino.⌋

https://thuviensach.vn

⌈Yoshinon cũng tới đây~⌋

"......!?"

Nghe thấy giọng nói không lường trước, Natsumi chợt nhíu mày.

Tuy nhiên, không phải là không nhận ra chủ nhân giọng nói này. Đó là Yoshino. Cũng một Tinh Linh sống trong ngôi nhà này giống Natsumi

Cuối cùng là có chuyện gì thế? Natsumi xoa cổ rồi cầm lấy tay nắm cửa.

Thế nhưng đúng lúc này, chợt để ý tới bộ dạng của bản thân mình trong gương trên tủ, cô không khỏi thở dốc lên. Do ban nãy lăn lộn trên giường, thế nên mái tóc vốn được chải chuốt tỉ mỉ từ sáng sớm trở nên rối bù cả lên. Có khi do tóc cô nhiều quá, nó sẽ thành quả đầu bom xù nếu cô lỡ lơ đễnh.

"Chờ... Chờ một chút!"

⌈Eh? Được... được.⌋

Nghe tiếng Yoshino trả lời sau cánh cửa, Natsumi cấp tốc chạy đến phòng vệ sinh, cầm lấy cái lược lớn rồi chỉnh lại mái tóc của mình.

"Tốt... Được rồi."

Đại khái 3 phút là xong. Natsumi đặt cái lược xuống rồi chạy về phía cánh cửa. Tuy rằng chưa hài lòng lắm, thế nhưng cũng không có cách nào khác. Chí ít cô cũng trừ tà thành mái tóc khó coi của mình là được rồi.

Natsumi hít một hôi thật sâu trước khi xỏ đôi dép và mở cửa.

Tức thì, cô gái nhỏ nhắn đứng bên ngoài khẽ cúi chào.

https://thuviensach.vn

"Errr..... Chào buổi sáng, Natsumi-san!"

Đó là một cô gái đáng yêu đội mũ lưỡi trai rất dễ thương trên đầu, trong tay trái là một chú thỏ rối. Mái tóc lượn sóng mềm mại của cô ấy có màu xanh lam tựa như biển và đôi mắt lấp lánh màu ngọc bích.XX

『Gútttttt Mo-ninnnn Natsumi-chan! Cậu thế nào--?』

Sau đó chú rối trên tay trái Yoshino khéo léo vẫy tay chào đón cô. Đó chính là bạn thân của Yoshino, 『Yoshinon』.

"Ah..... Ch-ào..... buổi sáng!"

Natsumi né tránh ánh mắt mình về nơi khác trước màn chào hỏi khó khăn... Nếu như bản thân cô đang ở dạng trưởng thành, cô sẽ không ngần ngại mà nói ⌈Chào buổi sáng, Yoshino và Yoshinon nữa. Ngọn gió nào đã đưa 2 cậu đến đây vậy? Phải chăng là đến thăm mình sao? Yaaan, Natsumi cảm thấy rất hạnh phúc nha--⌋ sau đó sẽ ôm chầm lấy cô ấy và vân vân... Thế nhưng điều đó đối với Natsumi bây giờ thực sự quá khó. Bởi vậy hai người trong một lúc bỗng lâm vào trầm lặng.

-- Mình nên làm gì trong tình huống này đây? Dù sao cô ấy cũng hảo ý đến thăm mình. ⌈Có vẻ cứ đứng ở đây thì bất tiện lắm, hay ta cùng vào phòng làm chút trà nhé⌋ tự nhiên thúc giục cô, cứ như đó một việc mà một cô gái nên làm? Tất nhiên cô cũng có thể chào hỏi vài câu rồi tạm biệt cô ấy ngay tại cửa phòng, nhưng như thế sẽ khiến Yoshino xấu hổ. Họ nên vào phòng, pha trà, nhân tiện lúc đó nói vài câu gì đó. Nói cách khác, đó là ý tưởng tốt mà bất cứ ai cũng nghĩ ra để có một cuộc trò chuyện vui vẻ. Nhưng việc đó là chỉ dành cho ai có năng lực giao tiếp cực tốt thôi. Bản thân nếu có thể làm được điều đó, thì cô đã không đứng chết trân nãy giờ ở cửa rồi. Dĩ nhiên, phòng cô cũng có trà nhưng cô không biết trà có ngon không.

https://thuviensach.vn

『Neee Neee Natsumi-chan. Chúng ta đứng ở đây bao lâu rồi nhỉ--? Bọn mình có thể vào trong phòng không--?』

Ngay lúc Natsumi vẫn khổ sở với những giọt mồ hôi trên trán, thì 『Yoshinon』 mấp máy cái miệng của mình. Đây là một cái phao cứu sinh đúng lúc. So với Natsumi, cô ấy là một cô gái tuyệt vời.

"Uu, Yoshinon.....!"

Yoshino khẽ trách cứ 『Yoshinon』, thế nhưng Natsumi vội lắc đầu.

"Kh-không sao đâu. Mình cùng vào phòng đi. Cũng không có gì quá đáng đâu..."

"Thực sự xin lỗi, Natsumi-san....."

"Kh-không sao mà. Thực sự thì mình cũng muốn nói như vậy....."

Natsumi nói the thé, gục Yoshino với 『Yoshinon』 vào trong phòng. Yoshino cúi đầu hành lễ, 「Vậy mình xin phép」 sau đó cởi giày mình ra, sắp xếp gọn gàng rồi bước vào phòng. Nói thêm, đôi giày Natsumi cởi ra lại nằm thành chữ ノ丶 lộn xộn ở lối vào..... Bất giác cảm thấy thật xấu hổ, Natsumi lén sắp lại giày của mình.

"C-cậu cứ ngồi tự nhiên. Tớ sẽ đi chuẩn bị trà một chút....."

Sau khi mời Yoshino vào phòng khách, Natsumi mở ngăn tủ lấy vài túi trà trong đó, bỏ vào trong chén sau đấy đổ nước nóng vào. Tuy rằng cũng có lá trà chính gốc, nhưng cô không rõ phải ngâm trà vào nước thế nào.

Natsumi xếp trà với chút đồ ăn vặt đặt ở trên bàn phòng khách, sau đó ngồi đối diện với Yoshino.

"Mời-mời cậu dùng....."

https://thuviensach.vn

"Xin lỗi..... Thực sự cảm ơn cậu."

Yoshino nhẹ nhàng cúi đầu rồi nhấp một ngụm hồng trà. Natsumi cũng theo nâng ly lên môi.

"....."

"....."

Ngay cả lúc, cả Yoshino lẫn Natsumi đều là 2 cá nhân ít khi chủ động mở miệng nói chuyện, bởi vậy một lần nữa lại rơi vào tình trạng yên lặng. Natsumi lộ ra vẻ 「Mình hiện tại đang uống trà nên không có cách nào mở miệng nói được」, nhưng vẫn nhìn về phía Yoshino.

Tuy thuận lẽ Natsumi mời cô ấy vào phòng, nhưng rốt cuộc lý do nào khiến cô ấy đến thăm cô. Natsumi hoàn toàn không có chút manh mối nào.

".....Uh."

Đúng lúc này, Natsumi nghĩ tới một khả năng.

Trước khi bị Shidou phong ấn Linh Lực, Natsumi đã từng kéo Shidou với các Tinh Linh khác cuốn vào một vụ khá rắc rối. Tuy rằng tất cả mọi người đã bỏ qua lỗi lầm của cô..... nhưng cũng không lạ khi có ai đó lúc đấy chỉ gật đầu đồng ý vì ai cũng thế dù vẫn còn cảm thấy oán giận với những việc Natsumi đã làm.

Hơn nữa, lúc trước Natsumi còn giả trang thành chính 『Yoshinon』..... người bạn bất khả thế của Yoshino. Lúc này, Shidou với cái các Tinh Linh khác cũng đã đi đến trường, cô ấy đến tiến hành trả thù cô cũng không có chút gì kỳ quái cả.

"Errr, Natsumi-san.....?"

"Hiii!"

https://thuviensach.vn

Bất ngờ bị gọi. Natsumi giật bắn mình rồi chui xuống bàn.

"Xin-xin lỗi, tớ.....!"

Natsumi rung rung cái bàn mà mở miệng nói khiến Yoshino với 『Yoshinon』 không khỏi bối rối mà nghiêng đầu.

『Sao cậu lại phải xin lỗi--? Haaa, không lẽ nào cậu đã cho thuốc gì đó vào ly trà của Yoshino sao!?』

"E-eehh.....?"

『Aaah, đột nhiên một cơn buồn ngủ kéo tới khiến Yoshino gục xuống mê man. Trong lúc ý thức vẫn còn mơ hồ, điều cuối cùng Yoshino thấy là Natsumi-chan đang liếm môi của mình cùng với một nụ cười gợi tình..... Hoan nghênh đã với thế giới Yuri-yuri!』

"T-Tớ không có, không thể nào...!"

Natsumi không chịu nổi mà ngước đầu lên. Nhưng mà do vẫn đang chui vào gầm bàn, nên đầu cô va đập cốp vào bàn.

"Ouch!"

"C-cậu không sao chứ, Natsumi-san.....!"

"Ahh... T-Tớ vẫn ổn....."

Natsumi trả lời Yoshino đang rất lo lắng, sau đó chậm rãi chui ra từ bàn.

Một lần nữa, nhờ có 『Yoshinon』 mà cảm giác căng thẳng đã bị xóa sạch, dù trong chốc lát. Natsumi hít một hơi sâu trước khi hỏi Yoshino.

"Vậy..... vậyy..... cậu tìm tớ có chuyện gì à.....?"

https://thuviensach.vn

Sau khi Natsumi nói xong, Yoshino có chút thẹn thùng khẽ thì thầm mơ hồ 「Errr.....」, đôi má nhuộm màu đỏ hồng còn ánh mắt lảng về nơi khác. Nhưng cô ấy nhanh chóng hạ quyết tâm rồi đôi mắt nhìn chăm chú vào Natsumi và nhẹ nhàng mở đôi môi be bé của mình.

"Err..... Na-Natsumi-san vừa mới đến nơi đây không bao lâu, nên tớ nghĩ đối với thành phố này..... cậu có thể chưa biết rõ lắm....."

Kokun, Yoshino nuốt cảm giác căng thẳng xuống, sau đó tiếp tục nói.

"Nếu cậu không phiền..... thì tớ với cậu..... cùng đi dạo phố một chút nhé....."

"Eh.....?"

Bất ngờ trước thành ý của cô ấy, Natsumi không khỏi trợn tròn con mắt.

Yoshino không hiểu rõ phản ứng Natsumi là thế nào, Yoshino bối rối huơ tay.

"E-errr..... Thực ra tớ cũng không phải hiểu rõ thành phố này lắm, nên có thể cũng không giúp ích cậu được gì nhiều nhưng..... ít nhất tớ nghĩ có thể cùng dạo phố với cậu. Errrr, thực sự, tớ hy vọng không gây phiền phức cho cậu....."

".....uh-aahh."

Nghe được những lời của Yoshino, Natsumi không khỏi lấy 2 tay che đôi mắt lại. Lý do rất đơn giản. Yoshino thật sự là chói sáng quá mức khiến bản thân cô không còn cách nào dám nhìn thẳng cô ấy nữa.

Tuy là chỉ trong thoáng chốc, nhưng cô chán ghét bản thân cô đã lại suy nghĩ một cái gì đó đáng kinh tởm khi cho rằng Yoshino tới để báo thù.

https://thuviensach.vn

Ngay cả việc dám đưa đôi mắt ô uế của mình nhìn vào Yoshino cũng là một việc vô cùng tội lỗi.

"U-errrr, xin lỗi, tớ không nghĩ việc này lại làm cậu ghét đến vậy....."

"..... Không phải đâu. Hoàn toàn không phải như vậy..... Chỉ là, tớ cảm thấy mình thực sự không nên xuất hiện trên đời này....."

"Na-Natsumi-san... ?"

Yoshino nghiêng đầu bối rối không biết phải làm thế nào lúc này. Natsumi cuối cùng cũng có thể khẽ mở đôi mắt của mình để nhìn vào Yoshino.

Sau đó Natsumi lại lảng ánh mắt của mình đi và cất lên một giọng nói yếu ớt.

"..... Eerr, đồng ý..... Xin nhờ cậu nhé."

"V-vâng!"

Natsumi sau khi trả lời, Yoshino lại hớn hở đầy hạnh phúc cùng với nụ cười của thiên thần. Natsumi suýt chút nữa không kềm được mà che đi đôi mắt của mình.

"Nhưng..... vì sao cậu lại cố gắng làm một việc như thế với một kẻ như mình?"

Một câu hỏi nửa để che đi sự bối rối, nửa tò mò. Natsumi gãi má, Yoshino hơi nhún vai trước khi trả lời.

"Chỉ là... tớ có chút hạnh phúc. Lúc này, Shidou-san cùng Tohka-san và các người khác đều đã đi đến trường rồi..... Natsumi-san giờ đã ở nơi

https://thuviensach.vn

này, nếu mình có thể nói chuyện với cậu nhiều hơn thì tốt quá. Hơn nữa, errr....."

Má Yoshino trở nên đỏ bừng trước khi tiếp tục lời nói của mình.

"Ch-chúng ta..... là bạn bè mà, vì vậy....."

Sau khi nói xong, Yoshino ngượng ngùng nhắm nghiền mắt lại. Thấy bộ dạng của cô ấy, gương mặt của Natsumi cũng trở nên đỏ chót.

"Uwahh..... cô gái này sao thế nhỉ, mình muốn cưới cô ấy....."

"..... Fueee!?"

『Oooyaaaa?』

"..............!"

Do Yoshino quá sức đáng yêu thành ra khiến bản thân cô không nhịn được mà ngỏ lời cầu hôn. Nghe được lời mà Natsumi thốt ra trong vô thức, đôi vai Yoshino không khỏi run lên, còn 『Yoshinon』 gãi cái cằm nhỏ xinh của mình. Buun buun, Natsumi sau đó lắc đầu.

"Kh-không có gì! Quan trọng hơn cái này, cậu muốn giới thiệu một chút về thành phố này với tớ đúng không! ? Như vậy thì chúng ta nên nhanh lên, nhanh lên, đi ngay bây giờ cũng được!"

"Errrrr.....Đ-được."

Natsumi thúc cô bé Yoshino bối rối cùng rời khỏi phòng.

Phần 3

『-- Số điện thoại quý khách vừa gọi hiện tại không liên lạc được. Xin quý khách vui lòng chờ một chút trước khi--』

https://thuviensach.vn

"Kuh....."

Đứng ngay cổng trường Cao Trung Raizen, Shidou cắn chặt hàm răng mình khi nghe tổng đài thông báo.

Hiện tại đang là 9 giờ 30. Không cần phải nói, tất nhiên vẫn đang trong giờ học, thế nhưng sau khi nghe đến tin Origami chuyển trường, đầu óc Shidou trở nên bất an, phải viện cớ thấy khó chịu trong người nên xin về sớm.

Tohka cũng có vẻ lo lắng nhưng... cô quyết định vẫn ở lại trong trường học. Dù sao bây giờ cậu vẫn còn không biết Origami thực sự đang nghĩ gì, thế nên tránh để cô ấy chạm mặt với Tinh Linh vẫn tốt hơn.

Hồi tưởng lại lần cuối cùng cậu nhìn thấy Origami-- lúc đó đang mặc thiết bị CR-Unit của DEM, cậu quyết định nhấc điện thoại lên gọi thêm vài lần nữa nhưng chỉ nghe mỗi giọng tổng đài.

Từ lúc tin Origami sẽ chuyển trường được thông báo trong tiết chủ nhiệm, bản thân cậu đã bấm số gọi cô ấy biết bao lần, thế nhưng chẳng có lần nào kết nối được.

Shidou khe khẽ buông một tiếng thở dài sau khi tắt điện thoại rồi cho nó vào túi áo.

Hối tiếc cùng cảm giác bất lực đang không ngừng dày vò trái tim cậu. Trang bị của DEM mà Origami mặc. Ngay cả khi đã trông thấy điều đó, ở đâu đó trong tim cậu vẫn tin tưởng rằng Origami dù thế nào cũng vẫn đến trường như thường lệ. Bóng dáng thường ngày của Origami cậu vẫn thấy trong phút chốc bỗng trở nên tan biến, Shidou chưa từng một lần nghĩ tới cô sẽ lặng lẽ ra đi như vậy.

"Kuh--"

https://thuviensach.vn

Shidou ngẩng đầu lên rồi vụt chạy đi.

Mục tiêu bây giờ của cậu chỉ có một, đó là ngôi nhà Origami. Tuy rằng không biết Origami có còn ở đó hay không... nhưng thậm chí cả khi cô không có ở đó thì cậu cũng có thể sẽ được một manh mối nào đó. Sao cũng được, bây giờ cậu không có nhiều thời gian để do dự.

".....huff.....huff "

Mặc cho phổi lẫn hai chân bắt đầu cảm thấy đau đớn, Shidou vẫn tiếp tục phóng đi. Cậu có một dự cảm rằng nếu như không nhanh chóng đến được nơi đó, cậu sẽ đánh mất Origami mãi mãi.

Chẳng nhớ là mình đã chạy được bao lâu, Shidou rốt cục đã dừng chân lại trước ngôi nhà của Origami.

"Haaaa..... haaa....."

Hai chân đau nhói, hơi thở nặng nhọc cùng với nhịp tim đang đập kịch liệt trong lồng ngực, cảm giác mệt mỏi đến điên cuồng đánh ập vào thân thể. Shidou chống tay lên đầu gối để đỡ cơ thể, sau đó từ từ điều hòa lại hô hấp của mình.

"Làm ơn hãy ở đó..... Origami."

Shidou tiến tới cửa ra vào với tâm trạng hy vọng và cầu nguyện, sau đó nhập số liên lạc ở nhà chính để gọi lên phòng Origami.

Thế nhưng-- bất luận là cậu chờ trong bao lâu đi nữa cũng không hề có bất cứ hồi âm nào. Shidou lại nhập lần thứ hai, thứ ba,... nhưng mà kết quả vẫn chỉ như một. Cô ấy đã dọn đi rồi sao... Hay có khi cô ấy đang lơ cậu.

https://thuviensach.vn

Ngay khi Shidou vẫn mãi lo bận tâm với suy nghĩ của mình, một người phụ nữ có vẻ cũng ở trọ tại đây trở về sau khi mua sắm với hai túi đầy ắp trên tay.

".....hmf"

Shidou rời khỏi bộ liên lạc và làm bộ đang kiểm tra hòm thư của mình như thể cũng cư ngụ tại đây, quay lưng lại trước người phụ nữ đó.

Cô ta nhập mật khẩu mở cửa tự động rồi vào hành lang bên trong như thói quen.

"....."

Shidou khẽ liếc nhìn động tác của cô ta, nuốt nước bọt và đợi đến khi bóng dáng cô ta khuất hẳn, rồi lẻn vào trong hành lang khi cửa sắp đóng.

"Xin lỗi, chỉ lần này thôi....."

Shidou vừa nhỏ giọng xin lỗi vừa đi giữa hành lang của ngôi nhà.

Sau khi lên thang máy để lên tầng trên, cậu tiến về cửa phòng Origami.

"..... Được rồi."

Shidou nhẹ nhàng gật đầu sau nhấn cái chuông liên lạc trên cửa phòng.

Cậu có thể nghe thấy tiếng chuông pin pon vang lên trong khắp phòng.

Thế nhưng quả nhiên bên trong không có bất kỳ phản ứng nào. Shidou vừa gõ cửa vừa mở miệng nói rằng.

https://thuviensach.vn

"Origami, là tớ đây. Nếu như cậu hiện tại có trong phòng thì trả lời tớ một tiếng đi."

Vẫn thế, hoàn toàn không có chút hồi âm nào cả. Nghĩ làm thế chưa đủ, Shidou quyết định thử vặn tay nắm cửa.

"Hnn.....?"

Shidou không khỏi nhíu mày. Lý do rất đơn giản. Lúc cậu vặn tay nắm cửa, hoàn toàn không có cảm giác bị cản lại như cậu đã thầm tưởng.

"Cửa..... không hề bị khóa sao?"

Thoáng chốc, tâm trí Shidou lại lé lên một tia hy vọng yếu ớt. Shidou hạ quyết tâm, dồn lực vào tay và đẩy cánh cửa ra.

"Origami!"

Nhưng.

Tia sáng le lói ấy đã sớm vụt tắt.

-- Bởi khung cảnh trống rỗng bên trong.

"Cái....."

Shidou trợn tròn đôi mắt, sau đó cẩu thả vứt đôi giày ra tiến vào trong phòng. Mặc dù cậu có đi tra hết hành lang, phòng khách và phòng ngủ cũng.... đều như nhau. Không chỉ không có đồ dùng trong nhà, thậm chí ngay cả các thiết bị đặc biệt để phòng khi có trộm viếng thăm của cô ấy cũng biệt tích. Trong chốc lát, cậu còn tưởng rằng bản thân đã vào nhầm một căn phòng trống.

"Cái quái gì thế này....."

https://thuviensach.vn

Shidou đặt tay lên trán, bất lực ngồi thụp xuống mặt đất.

Tuy kết quả này cậu đã đoán từ trước. Đúng hơn là nó luôn thấp thoáng trong đầu cậu khi từ trường chạy tới đây. Nhưng mà khi thực tế khắc nghiệt này hiện ra trước mắt cậu, sự chấn động này vẫn quá to lớn, không ngừng dày vò từng chút trong ngực Shidou.

"Rốt cuộc..... cậu đã đi đâu, Origami....."

Có gục ngã ở đây cũng chẳng có ý nghĩa gì. Shidou dùng sức vò đầu mình sau đó dồn sức đứng lên.

Hướng nơi tiếp theo phải đến.

Nơi đó cậu có thể tìm chút manh mối gì đó về Origami-- Đồn trú của đội JGSDF ở thành phố Tenguu.

Không cần phải nói, so với phòng trọ của Origami thì nó ở một cấp độ hoàn toàn khác biệt. Đó là nơi JGSDF đóng quân để bảo vệ thành phố này, hơn nữa việc đội AST tồn tại đối với thường dân mà nói là hoàn toàn tuyệt mật. Cho dù tới rồi cậu có tới hỏi thẳng thì họ cũng không khoan nhượng nghe hết câu mà ngay lập tức đá cậu ra khỏi đó thôi.

Thế nhưng hiện tại cũng không còn cách nào khác. Cho dù khả năng có nhỏ bé thế nào thì cũng nhất quyết phải tới đó.

Nhưng ngay khi Shidou ổn định quyết tâm của mình đi ra khỏi nhà trọ, trong nháy mắt bước chân bỗng trở nên ngập ngừng.

Nguyên nhân rất đơn giản. Đối diện ngay trước cửa, có một cô gái đang đứng ở đó.

Một cô gái nổi bật với mái tóc ngắn chạm đến vai, làn da trắng như hạt tuyết, cùng gương mặt lạnh lùng vô cảm tựa như búp bê.

https://thuviensach.vn

Không sai-- đó chính là cô gái mà Shidou vẫn đang hối hả tìm kiếm, Tobiichi Origami.

"Origami!?"

Shidou gào tên cô lên đồng thời cấp tốc chạy về bên đó, 2 tay nắm chặt lấy đôi vai của cô. Mặc dù có chút thái quá... Nhưng chủ yếu chính là do cậu lo sợ rằng nếu như không nắm giữ chặt lấy, cô có thể sẽ lại lập tức tan biến đi mất.

"Cậu cuối cùng đã ở đâu vậy hả!? Sao lại đột nhiên chuyển trường! Cả phòng cậu cũng trở nên trống không--"

"....."

Shidou cứ nói liên hồi, nhưng Origami âm thầm đưa ngón trỏ lên. Đặt nó lên môi của Shidou như thể cô muốn ngăn cậu tiếp tục lời nói của mình, sau đó đưa ánh mắt nhìn chăm chú vào cậu.

Rồi.

"-- Mình muốn nói chuyện riêng với cậu. Hãy theo mình."

Sau khi lẳng lặng phát ra một giai điệu êm ái, Origami nhẹ nhàng quay gót trượt khỏi tay Shidou rồi bước về phía con hẻm đằng sau.

"O-O-Origami!"

Cho dù Shidou gọi, Origami cũng không có dừng bước chân lại. Cô cứ thẳng tắp mà bước về phía trước.

"Kuh....."

Shidou hơi nhíu mày, vỗ nhẹ má mặt của mình trước khi nối gót theo Origami. Dù gì thì ngay từ đầu, cậu cũng tìm gặp Origami để nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Không còn gì để mất cả.

Nhưng, bất kể họ đã đi bao lâu, Origami cũng không hề dừng chân lại. Họ tiếp tục đi ngày càng sâu vào các con hẻm, càng ngày càng ít dần người sinh sống.

"Này..... Origami, chúng ta đang đi đâu thế?"

"Gần tới rồi."

Origami cất tiếng nói mà chẳng hề liếc mắt nhìn Shidou dù chỉ một lần, sau đó lại bước đi trong yên lặng.

"....."

Mặc dù cảm thấy có chút kỳ lạ nhưng cậu vẫn đi theo cô.

Đúng lúc đấy-- cậu rẽ vào một con hẻm chẳng biết lần thứ bao nhiêu khi đi theo Origami.

"Ah-re.....?"

Shidou mở to mắt ngạc nhiên. Origami sau khi rẽ sang góc đường thì đột nhiên biến mất.

"Origami? Cậu đâu .....--!?"

Trong nháy mắt-- Shidou như ngừng thở.

Bất thình lình, cậu bị túm lấy từ phía sau, một chiếc khăn tay đột ngột che kín cả mũi cùng với miệng cậu.

"C-cái gì...!"

Hoàn toàn bất ngờ, Shidou không khỏi hít một hơi thật sâu. Kết quả sau trong nháy mắt một mùi hương kì lạ xộc thẳng vào xoang mũi, cùng lúc

https://thuviensach.vn

cảm giác như mặt đất bỗng lắc lư rung động rồi đánh úp bản thân cậu.

"Uuaaa--"

Tầm nhìn trở nên méo mó, ý thức cũng trở nên mờ mờ ảo ảo. Chịu đựng thêm một lát nữa trở thành nhiệm vụ bất khả thi-- cậu đã ngã ập xuống mặt đất.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Goetia Rực Rỡ

Phần 1

"-- Shidou hiện đang mất tích là sao?"

Trong lớp học sơ trung, Kotori thốt lên đầy nghi ngờ vào chiếc di động trên tai mình.

Sau khi tiếng chuông báo hiệu giờ ăn trưa vang lên, Kotori nhận được tín hiệu liên lạc từ «Fraxinus». Dự cảm không lành, Kotori trong nháy mắt đã thay đổi chiếc ruy băng thành màu đen rồi cầm điện thoại lên-- rồi nhận báo cáo từ một cấp dưới của cô.

"Cuối cùng là chuyện gì đã xảy ra? Chẳng phải hiện tại anh ấy ở trường sao?"

⌈Vâng..... Đúng ra là vậy, nhưng căn cứ theo báo cáo của phân tích viên Murasame thì, Shidou tiết đầu tiên đã xin về sớm...⌋

"Về sớm?"

⌈Đúng vậy. Theo như Tohka-chan nói thì có vẻ là Tobiichi Origami đã đột nhiên chuyển trường...⌋

"Cô nói gì...?"

https://thuviensach.vn

Kotori nhíu mày. Tobiichi Origami vốn không có khả năng đột nhiên chuyển trường học mà ngay cả một câu cũng không nói cho Shidou biết được.

Nhưng-- không phải bản thân cô không có manh mối về hành vi kỳ lạ này. Đúng vậy, lần cuối cùng mà Origami xuất hiện trước mặt nhóm Shidou, trang bị CR-Unit mà cô ta mặc trên người lúc đó đúng là của DEM.

Tuy trước giờ Origami vẫn luôn bảo vệ sự an toàn cùa Shidou, thậm chí còn từng trực tiếp giao chiến với DEM, thế nhưng không thể loại trừ khả năng cô ta hiện tại đã có một bí mật nào đó với DEM.

Cũng có thể-- cô ta đã bị DEM tẩy não bằng một cách nào đó. Dù sao thì đối phương cũng là Tập đoàn DEM. Cho nên nếu điều đó có xảy ra cũng không có gì kỳ quái.

Shidou có thể cũng có cùng suy nghĩ như Kotori. Nhưng nhất định anh ấy sẽ không chịu ngồi yên mà chạy đi tìm Origami cho xem.

"Cái tên ngốc đó..... Thậm chí còn không thèm nói với chúng ta một tiếng....."

Kotori tặc lưỡi phát cáu, sau đó tiếp tục nói với nhỏ nhẹ nhằm không để xung quanh nghe được.

"Tự dưng mất tích vào thời điểm này..... Thực sự rất đáng nghi đấy. Trong tình huống xấu nhất thì có lẽ anh ấy đã bị DEM bắt cóc rồi.-- Tohka và các người khác sao rồi?"

「Vâng... Tohka-chan với tỷ muội Yamai, Miku-chan đều đang ăn trưa trong trường của mình. Còn Natsumi-chan với Yoshino-chan hiện vẫn đang đi xung quanh dạo phố.」

https://thuviensach.vn

"Vậy à.-- tạm thời các cô gái có thể chưa hay, nhưng chúng ta cũng không thể giữ tình trạng này quá lâu được. Nói chung, lập tức sử dụng toàn lực để tìm kiếm Shidou ngay. Tôi cũng sẽ sớm quay lại «Fraxinus». Bất luận thế nào cũng phải cho ra được anh ta trước khi Tohka và các cô gái khác trở về nhà."

⌈Rõ!⌋

Từ tai nghe, truyền đến tiếng trả lời chắc nịch của cấp dưới. Kotori tắt điện thoại bỏ vào túi, rồi quay lưng rời khỏi bức tường.

Trở về với chiếc ruy băng thường ngày, cô hướng về bàn ăn, nơi các bạn của cô vẫn đang ngồi ở đó ăn trưa cùng nhau.

"Ah, Kotori-chan. Nghe điện thoại xong rồi à?"

"Là ai thế? Có phải onii-chan của cậu không?"

Bạn bè hướng về cô hỏi thăm. Kotori nở một nụ cười nhạt, sau đó cúi rập xuống đất ôm lấy bụng của mình.

"U.....unnnn."

"Ko-Kotori-chan, cậu cảm thấy không khỏe à?"

"T-tớ cảm thấy có chút khó chịu..... Xin lỗi, có lẽ hôm nay tớ phải về sớm rồi..... Cậu có thể giúp mình báo lại với sensei một tiếng không?"

"Việc đó không thành vấn đề..... nhưng cậu có ổn không? Tớ dìu cậu vào phòng y tế nhé?"

"Không sao đâu. Cảm phiền nhờ cậu vậy."

Kotori vẻ mặt thống khổ đồng thời tay kia vơ lấy cặp sách rồi từ từ bước ra khỏi phòng học-- sau đó cô ấy không hướng về phía cổng ra, mà

https://thuviensach.vn

chạy tọt lên sân thượng.

Phần 2

"..... U-uhh....."

Phát ra tiếng rên rỉ thỏ thẻ, Shidou chậm rãi mở đôi mắt của mình.

"Đây..... là đâu..."

Tầm nhìn cậu rất mơ hồ. Shidou tính giơ lên tay phải lên dụi mắt một chút-- nhưng nhanh chóng nhíu mày.

Tay phải không cách nào nhúc nhích được. Không..... Chính xác mà nói, cậu còn kéo cánh tay về phía trước như thể cổ tay cậu bị dính lại phía sau.

Qua tầm 10 giây đồng hồ sau. Ý thức từ từ trở nên tỉnh táo, Shidou rốt cuộc cũng ý thức được rằng bản thân hiện tại đang ngồi trên một chiếc ghế, đồng thời hai tay còn bị còng ra phía sau. Ngoài ra, thân mình cũng bị dây cột chặt vào ghế, 4 cái chân ghế lại còn bị cố định thẳng xuống mặt đất. Thật là một công trình thủ công bền bỉ, làm cậu không khỏi nghĩ người làm ra đời nào muốn cậu thoát được.

"Cái của nợ gì thế này....."

Cũng còn may là cậu không bị bịt mắt và bị cục vải nhét trong vô miệng mình. Shidou thấp giọng lầu bầu, sau đó cậu xoay cái cái cổ nhìn chung quanh không gian mà cậu đang bị nhốt.

Đây là một góc xó nào đó trong một tòa nhà bỏ hoang, khuất nắng. Những vết nứt trên vách tường cũng như trần nhà lộ ra các khung thép bên trong. Có lẽ người ta đã bỏ hoang nơi này rất lâu rồi.

https://thuviensach.vn

Tự hỏi bản thân tại sao lại bị tóm vào một nơi như thế này. Shidou ngiêng đầu và lục lọi lại trí nhớ của mình-- cậu nhanh chóng nhớ lại những sự kiện diễn ra trước khi mình ngất đi.

"Phải rồi, mình đang đi theo sau Origami....."

Ngay Shidou nói được nửa câu, cánh cửa trước mặt cậu đột nhiên mở ra cùng âm thanh giiii.

Bị thu hút bởi âm thanh đó, Shidou ngước mắt nhìn lên, cậu nhận ra Origami đúng đó cùng với một cái túi Boston khá lớn.

"Origami! Cậu đang tính làm gì--"

Không đợi đến dứt câu, hơi thở của Shidou trở nên dồn dập.

"Lẽ nào, cậu thực sự gia nhập DEM.....!?"

"....."

Origami vẫn chẳng nói lời nào mà chậm rãi tiếp cận Shidou, đặt chiếc túi lên mặt đất và bắt đầu lục lọi tìm kiếm gì đó.

"C-cậu muốn.....!"

Tuy rằng không biết cô sẽ móc ra cái gì, nhưng nếu như Origami thực sự gia nhập DEM, Shidou hẳn sẽ gặp rắc rối to. Chẳng hạn súng ngắn, dao găm hoặc là huyết thanh nói thật, vân vân... Đủ thứ hổ lốn lần lượt xuất hiện trong trí tưởng tượng đang hoang mang của Shidou.

Nhưng mà,

"--Này."

"Heh.....?"

https://thuviensach.vn

Tương phản hoàn toàn với dự đoán của Shidou. Thứ Origami chìa về phía Shidou là một lọ nước khoáng hiệu PET.

"Đây-đây là cái gì?"

"Nước. Cậu không thấy khát sao?"

Dù trong tình trạng cực kỳ thiếu bình thường, Origami vẫn điệu bộ rất bình thản hỏi cậu. Đối mặt với cảm giác quái lạ này, Shidou không khỏi nhíu mày.

Tuy nói bản thân thực sự có chút khát nước, thế nhưng làm sao có thể đơn thuần uống nước từ thủ phạm đã túm cậu nhốt vào đây mà không do dự được. Shidou đưa ánh mắt hoài nghi vào Origami đang chìa nước ra.

Có vẻ Origami cảm nhận được lo lắng của Shidou, cô vặn nắp chai nước khoáng và uống một ngụm trước mặt cậu..... Xem ra cô muốn chứng minh chai nước hoàn toàn vô hại, không độc hay gì tương tự.

"....."

".....eh?"

Không. Xem ra là bản thân cậu nghĩ sai mất rồi. Origami hoàn toàn không nuốt ngụm nước trong miệng, mà đang từ từ di chuyển đôi môi của mình hướng lại gần Shidou.

Đúng thế. Giống như là..... cô muốn mớm cho cậu qua đôi môi của mình.

"Dừng, dừng lại! Tớ hiểu rồi! Tớ sẽ uống! Xin cậu đấy, cho tớ ướng nước bằng cách bình thường nhất đi!"

"Vậy sao?"

https://thuviensach.vn

Origami nghe được Shidou nói, đành nuốt lấy mớ nước trong miệng mình cùng một biểu hiện hơi thất vọng. Sau đó cô cầm chai nước khoáng tới.

"Của cậu này."

"A-ahhh, từ từ-- Muguuuuf!?"

Không nghe Shidou dứt câu nói, Origami đẩy thẳng chai PET vào trong miệng cậu. Đó đúng là một nụ hôn gián tiếp đầy cưỡng chế. Nhưng bất thình lình bị nhét vào miệng thế này thì bản thân cũng không có cách nào chống lại được, cậu đành ngậm ngùi uống nước trong chai vậy.

"....."

Sau khi xác nhận cậu đã uống nước, Origami thoả mãn thu tay trở lại. Sau đó không biết lý do vì sao mà hiện tại cô lại liếm miệng của chai nước trước khi vặn nắp lại.

Tuy bản thân cậu đúng rất hiếu kỳ về hành động của cô ấy..... Nhưng, quên đi. Cậu ho dữ vài tiếng như vừa bị sặc nước rồi lại nhìn về Origami.

".....Đầu tiên, cậu có thể giúp tớ cởi cái này ra không?"

"Mình không thể làm điều đó được."

Origami thẳng thừng từ chối lại thỉnh cầu của Shidou.

Vốn đã dự liệu việc này từ trước. Shidou hơi lắc lư cơ thể rồi tiếp tục nói.

"Ahh-..... Được rồi được rồi. Như vậy thì chí ít cậu có thể cởi trói tay tớ ra một lúc, để chuyển nó sang phía trước được không?"

"Xin lỗi. Mong cậu chịu khó một thời gian nữa."

https://thuviensach.vn

"Xin cậu đó. Từ nãy giờ tớ muốn đi WC lắm rồi. Cậu chắc cũng không muốn thấy tớ ra cả quần ở đây đúng không?"

"....."

Sau đó, Origami lặng lẽ cúi người cúi xuống, một lần nữa lại móc ra một chai nước khoáng PET khác từ túi xách.

Trong thoáng chốc, cậu còn nghĩ cô lại muốn cậu uống thêm một chai nước khoáng nữa trong khi đang có nhu cầu WC-- nhưng Shidou nhanh chóng ý thức được tình hình. Chai nước mà hiện tại Origami đang cầm trong tay hoàn toàn không có nước.

Origami vặn cái nắp chai trống rỗng đó, rồi chậm rãi tiến tới Shidou.

"O-oi.....?"

Trên má Shidou mồ hôi không ngừng tuôn ra như tắm, thế nhưng Origami không có dấu hiệu dừng lại. Đặt cái chai trên mặt đất, sau đó cô cúi xuống đặt tay vào thắt lưng của Shidou, và âm thanh kacha kacha lần lượt phát ra khi cởi từ từ.

"Gyaaaaaaaaaaaaaaaaa! Gyaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!"

Rốt cục cũng nhận thấy được điều Origami muốn làm, Shidou dùng sức vặn vẹo rung lắc dữ dội cơ thể của mình.

"Dừng lại! Tớ không sao! Tớ hết muốn WC rồi!"

".....Thế sao?"

Nghe tiếng hét rên rỉ thảm thiết của Shidou phát ra, Origami lại một lần nữa thất vọng rồi buộc thắt lưng của cậu lại.

"Haa..... Haa....."

https://thuviensach.vn

Shidou hít thở một hơi thật sâu nhằm điều chỉnh lại hô hấp và kiềm chế đôi vai vẫn run lẩy bẩy của mình-- chờ đến khi nhịp tim ổn định lại trước khi nhìn về phía Origami.

Tuy những vấn đề cậu cần hỏi đang xếp thành núi..... Nhưng hiện tại cũng không có nhiều thời gian thế nên Shidou quyết định hỏi với một giọng nhỏ nhẹ

"..... Origami."

"Gì thế?"

"..... Cậu làm cho DEM sao?"

"Phải."

Origami bình tĩnh mà hồi đáp. Shidou tỏ vẻ thất vọng trước biểu hiện như không có gì của cô.

"Phải.....khoan, cậu biết tổ chức đó là gì mà phải không?"

"Cơ bản."

"Thế sao cậu--"

"-- để nhận được sức mạnh."

"Sức mạnh.....?"

Shidou không khỏi nhíu mày, sau đó Origami ôn tồn nói tiếp.

Do liên tục nhiều lần cố tình làm trái với mệnh lệnh, cuối cùng cấp trên quyết định sẽ kỷ luật Origami.

Và-- để tiếp tục làm Pháp Sư, cũng chẳng còn cách nào khác ngoài gia nhập vào DEM.

https://thuviensach.vn

"Nhưng ngay cả như vậy..... Chẳng phải vẫn quá nguy hiểm sao!"

"Không còn biện pháp nào khác.-- Đây là sự lựa chọn duy nhất, để có được sức mạnh đánh bại các Tinh Linh."

Điềm tĩnh..... đến mức kinh ngạc, Origami trả lời. Shidou không thể bật lên lời nào khi thấy vậy.

So với Shidou, Origami có lẽ còn hiểu rõ hơn nội tình cái tổ chức được gọi là Tập đoàn DEM. Cô đã trải qua tận cùng đau đớn và thống khổ mà Shidou chỉ mới dám nghĩ tới, từ rất lâu rồi. Trên hết-- thì cô cũng đã lựa chọn tình hình này. Cũng không phải là cự tuyệt. Cũng không phải là phản bác. Chỉ là sự lạnh lùng của Origami trong lời nói của mình khiến Shidou ớn lòng.

Thế nhưng cậu không thể cứ để khí thế của cô liên tục áp đảo được. Shidou một lần nữa lấy lại quyết tâm của mình, ho một tiếng sau đó mở miệng nói.

"..... Vậy, việc bắt cóc tớ-- cũng là chỉ thị của Westcott sao? Cậu dự định sẽ làm gì với tớ đây?"

"....."

Shidou sau khi nói xong, Origami lặng lẽ lắc đầu.

"Mang Shidou đến đây,hoàn toàn là quyết định cá nhân của mình. Tập đoàn DEM không hề dính dáng gì đến việc này cả."

"Ehh.....?"

Mặt Shidou lộ ra biểu hiện hoang mang.

"Ý cậu là sao? Tại sao cậu lại làm điều này?"

https://thuviensach.vn

"Mình rất áy náy về việc này, nhưng mình buộc phải tạm tước quyền tự do của cậu."

Origami đưa ánh mắt nhìn về phía khác rồi tiếp tục.

"Đây là một việc rất bất đắc dĩ. Nhưng để tránh cậu bị cuốn vào, đây là phương pháp chắc chắn nhất."

"Chờ, chờ một chút. Cậu đang nói cái gì thế? Để tránh tớ cuốn vào.....? Cuối cùng là chuyện gì xảy ra!"

Bị Shidou chất vấn, Origami một lần nữa nắm chặt bàn tay của mình nhưng tăng quyết tâm và nói.

"-- Để tránh cậu bị cuốn vào cuộc chiến giữa mình cùng các Tinh Linh."

"Cái...!"

Shidou kinh ngạc mở to hai mắt.

"Tinh-Tinh Linh..... cậu ám chỉ ai?"

"Tinh Linh là Tinh Linh thôi. Hiển nhiên--"

Origami dừng lại một chút, nhẹ nhàng hít một hơi rồi tiếp tục nói.

"--Yatogami Tohka và những người khác đều không phải ngoại lệ."

".....Uhh!"

Shidou nghẹn thở. Rõ ràng lúc nãy vừa mới uống mà bây giờ cổ họng cậu lại trở nên khô khốc. Dokun dokun, trái tim cậu nhảy lên từng hồi kịch liệt, thậm chí khiến toàn bộ thân thể của cậu không khỏi run rẩy từng hồi.

Chiến đấu với Tinh Linh. Và-- tiêu diệt Tinh Linh.

https://thuviensach.vn

Bây giờ cậu nghĩ về điều đó, những lời của Origami mà cô luôn nhắc đi nhắc lại kể từ lần đầu gặp mặt cho tới nay. Dù sao thì cô cũng là thành viên của đội AST, với mục tiêu là tiêu diệt Tinh Linh, đó cũng là việc thường tình. Không cần phải nói bản thân Shidou cũng nghe cô nói những lời này rất nhiều lần rồi.

Nhưng mà-- Vì sao.

Rõ ràng đã quen thuộc lời nói đó, song lần này lại khiến trái tim cảm thấy quặn đau một cách mãnh liệt.

"Khoan-khoan đã Origami! Mục tiêu của cậu không phải chỉ là Tinh Linh 5 năm trước sát hại cha mẹ của cậu sao!? Tohka cùng các cô gái đều nào có can hệ đến việc này!"

"-- Nhưng không thể phủ nhận rằng các cô gái đều sự thực là Tinh Linh. Họ cực kỳ nguy hiểm. Để tránh việc có ai đó lại giống mình, chấm dứt sự tồn tại của họ là việc buộc phải làm."

"Cái.....! Tohka và các cô gái khác hiện tại vẫn không phải không phát Linh Lực sao! Trước đây chẳng phải vì việc này mà cậu bỏ qua cho họ hay sao--"

"Đó là phương châm của JGSDF. Nhưng giờ mình đã thoát ly khỏi AST, điều đó đã không còn ý nghĩa với mình nữa."

"Guh.....!"

Shidou nhăn mặt rên rỉ. Đúng như lời cô ấy nói. Origami tuy vốn đúng là không can tâm nhưng vẫn tuân theo chỉ thị của cấp trên.

Nghĩ lại, hành vi của Origami trước giờ so với ban đầu hoàn toàn không có gì thay đổi. Ghét Tinh Linh, Hận Tinh Linh, muốn giết chết Tinh Linh.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà-- hiện tại Shidou không cách gì thay đổi được điều đó cả.

Tất nhiên, Shidou vẫn rất mong không có cuộc chiến giữa Origami và các Tinh Linh. Thế nhưng đối với lời nói của Origami, Shidou cảm thấy kỳ lạ.

Shidou dằn lòng mình không được hết lên rồi bình tĩnh nói.

"..... Nghe tớ này, Origami. Tohka chuyển tới cao trung học cùng chúng ta chẳng phải cũng đã qua nửa năm rồi sao?"

"....."

Origami lặng lẽ nhìn về phía Shidou. Ánh mắt của cô tựa như không hiểu rốt cuộc Shidou muốn nói điều gì.

"Thời gian thực sự trôi qua rất nhanh nhỉ. Các Tinh Linh hiện tại mà cậu đã từng liều chết chiến đấu, chẳng phải đã từ từ hòa nhập vào thế giới này sao? Tất nhiên không chỉ là Tohka, mà Yoshino, Kaguya, Yuzuru, Natsumi, chưa kể còn Kotori và Miku nữa..... Tất cả bọn họ đều không phải đang sống như là một 『Con người』à?"

Shidou nói như muốn thuyết phục cô.

"Origami..... Cậu với họ chung sống với nhau lâu như vậy, chẳng lẽ suy nghĩ của cậu về họ không thay đổi được chút nào sao? Tinh Linh vẫn là Tinh Linh..... chẳng lẽ cậu muốn nói họ phải bị tiêu diệt bởi sự hiện diện của họ gây nguy hiểm...!?"

".....uh."

Sau khi những lời nói này của Shidou, Origami cuối cùng cũng khẽ giật mày.

https://thuviensach.vn

Sau đó, cô từ từ bước về góc tường, giơ tay phải của mình và gaa, đấm vào tường.

"..... Việc đó, mình biết chứ."

"O-Ori...?"

"Yatogami Tohka, và các cô gái khác, toàn bộ họ vẫn đều là Tinh Linh, điều này không bao giờ có thể thay đổi được. Họ đều là mục tiêu trả thù của mình.-- Lẽ ra là như vậy."

Origami tiếp tục độc thoại với giọng nói đang dần trở nên run run.

"Mình không thể tha thứ cho bản thân đã từ từ tự thay đổi nhận thức sau khi chung sống với họ. Ngày đó 5 năm trước, tớ đã thề phải rửa mối thù đôi với Tinh Linh, nhưng, mình đã sợ hãi..... vì ngày càng thân quen với cuộc sống này."

Sau những lời đó, Origami lại đấm vào tường một lần nữa.

"Đó là lý do tai sao mình gia nhập vào DEM chứ không phải đơn thuần vì bị AST kỷ luật. Trước khi mình kịp hay biết-- mình đã bắt đầu tha thứ và chấp nhận những ngày cùng sống với Yatogami Tohka."

"Cái....."

Shidou trợn đôi mắt lên, ngôn từ bất giác trở nên nghẹn ngào.

"Tại sao-- tại sao điều đó lại không thể chấp nhận cơ chứ! Chính cậu cũng đã thấy mà, phải không! Tohka và các cô gái khác, tất cả đều chỉ mong có thể sống một cuộc sống bình dị như thế thôi mà!"

"..... Không thể. Mình không thể dung thứ. Chừng nào họ còn là Tinh Linh."

https://thuviensach.vn

Origami nhấc tay ra khỏi vách tường, sau đó từ từ quay lai đối mặt với Shidou với dáng vẻ bình tĩnh.

"Cái mà mình muốn giết không chỉ là Tinh Linh. Mà còn có chính cái tôi yếu đuối của mình nữa, kẻ đã lay động bởi họ mà phát sinh những cảm xúc cá nhân. Bằng mạng sống của Yatogami Tohka-- mình sẽ tìm lại được bản ngã vốn có của mình."

Sau khi nói xong, Origami rời khỏi phòng. Cánh cửa đóng lại cùng với tiếng batann, vài mảnh nhỏ trên bức tường rơi xuống mặt đất.

"Đợi đã! Origami! Chờ một chút đã!"

Shidou dùng hết lực sức của mình mà vặn cơ thể, cất lên một tiếng thét gào tuyệt vọng nhưng chiếc ghế được gia cố vẫn không có chút suy suyển.

Nhưng cậu không được phép từ bỏ vì bất cứ lý do gì. Nếu cứ tiếp tục thì cuộc tử chiến giữa Origami với các cô gái là không thể tránh khỏi.

"Chết tiệt.....! Origami! Origami!"

Shidou dốc hết toàn lực vùng vẫy cơ thể, đồng thời hét lên như thể muốn xé tan cuống họng mình.

Phần 3

"--Ngài Ike, liệu có ổn không khi cho phép cô ta tự ý hành động theo mong muốn của mình?"

Trên tầng cao nhất trong một khách sạn ở phía Đông thành phố Tenguu, Ellen Mira Mathers nói với một giọng êm ái.

Đó là một cô gái Bắc Âu với mái tóc vàng nhạt rất đặc trưng, đôi ngươi xanh, làn da nõn nà tựa như tuyết cùng với dáng vóc mảnh mai. Tuy

https://thuviensach.vn

nhiên, bầu khí quanh cô ấy lại không gợi nên một người phụ nữ liễu yếu đào tơ, mà là một chiến binh dày dặn.

"Không sao đâu."

Tuy nhiên, người đàn ông ngồi đối diện với Ellen lại không có vẻ gì bị khí thế của cô ấy nuốt chửng cả, cậu ta hồi đáp lại một cách thoải mái.

"Thực sự, tôi cũng muốn quan sát tình hình lại một chút, nhưng cô ta đã quyết định làm gì đó. Giờ không cần phải làm giảm ý chí của nữ Pháp Sư trẻ của chúng.-- chà, 『vụ đó』 cũng lại mới xảy ra gần đây. Thành thử phải tốn một khoảng lớn hơn bình thường để xoa dịu JGSDF."

Tuổi khoảng 30. Là một người đàn ông với mái tóc màu xám tro và ánh mắt cực kỳ sắc bén như lưỡi dao. Dường như trong đó ẩn chứa vực sâu hắc ám nhất, có thể khiến bất cứ ai mặt đối mặt với cậu đều có cảm giác bất an khó hiểu.

Ngài Isaac Rey Peram Westcott. Cậu là Giám đốc Điều hành công ty lớn nổi tiếng nhất thế giới, Tập đoàn DEM.

"Ngài muốn nói..... huh?"

Nghe được lời của Westcott, Ellen thoáng lộ ra biểu hiện không vừa lòng.

Đó cũng là điều tự nhiên thôi. Dù sao vài ngày trước, do âm mưu của Hội đồng quản trị Tập đoàn DEM, một vệ tinh nhân tạo từ trên trời rơi thẳng xuống khu vực mà Westcott cùng với Ellen đang ở.

Vấn đề đó cũng đã được giải quyết ổn thỏa. Hội đồng quản trị bao gồm Roger Murdoch cầm đầu và toàn bộ các thành viên hiện tại đã bị bắt giam ở Anh..... Nhưng mà Ellen vẫn chưa hài lòng vì cậu chưa truyền đạt mệnh lệnh cụ thể nhằm xử phạt hành vi nổi loạn này.

https://thuviensach.vn

Có vẻ Westcott cũng đoán được suy nghĩ của Ellen, cố ý nhún vai và tiếp tục nói.

"Tất nhiên, tôi cũng không có ý định phá hỏng kế hoạch mà chúng ta đã và đang tiến hành từ trước cho đến bây giờ.-- Nhưng tôi cũng muốn thu thập được nhiều dữ liệu hơn nữa. Dù sao thì chẳng mấy khi có nhiều Tinh Linh như vậy tập trung cùng một chỗ. Có thể biến một, hai đứa thành Kết Tinh Tinh Linh cũng được."

Nói xong, Westcott nhếch mép mỉm cười.

"Hơn nữa, tôi cũng muốn dữ liệu thực chiến của «Mordred». Mục tiêu của chúng ta dù gì vẫn là Tinh Linh. Chỉ đơn thuần bắn hạ một quả bom đang rơi thì chẳng đủ nói lên sức mạnh thực sự của nó cả.-- Lẽ nào cô không muốn biết cô ta có khả năng làm được đến đâu sao? Có khi thực lực của cô ta sẽ vượt xa ngoài dự đoán của chúng ta-- đến lúc đó thì ta chỉ cần ngăn không để cô ta giết tất cả Tinh Linh là sẽ ổn thôi."

Westcott nhìn Ellen trong khi tiếp tục những lời trên. Ellen nhẹ nhàng thở hắt ra sau đó gật đầu.

Đúng như theo như lời Westcott nói, bản thân Ellen đúng là cũng muốn biết khả năng của cô ta-- Tobiichi Origami.

Tuy trong hồ sơ vẫn bảo lưu các chiến tích của cô ta trong lúc còn ở AST, nhưng lúc đó chỉ là các trang bị được cung cấp bởi AST. Cô muốn biết Origami sẽ mạnh thế nào khi sử dụng CR-Unit «Mordred» tân tiếng nhất của Tập đoàn DEM-- thế hệ sau của «Pendragon» của Ellen. Bởi, cô tuyển dụng cô ta để hỗ trợ cô trong những nhiệm vụ sắp tới.

"Tôi hiểu rồi. Tôi sẽ tạm lui về hậu phương."

Sau khi Ellen đáp lại ngắn gọn, Westcott cười khúc khích.

https://thuviensach.vn

"Trông cô có vẻ không hài lòng đấy."

"Điều đó không đúng."

"Cô nên biết, mỗi khi nói dối, lông mày cô thường nhíu lại đấy, nên tôi biết ngay."

".....uh."

Giơ ngay bàn tay phải chạm vùng giữa lông mày của mình, nhưng..... cô thực sự không tìm thấy bất cứ nếp nhăn nào.

Thấy bộ dạng của Ellen, Westcott nở một nụ cười vui vẻ.

"Chỉ là đùa thôi mà."

"....."

Ellen đặt tay lại vị trí cũ, lần này cô lộ ra hẳn vẻ mặt không vừa lòng nhìn về phía Westcott.

"Haha, cô không cần phải tức giận vậy đâu, Ellen đáng yêu của tôi.-- Tôi có một mục tiêu khác cho cô rồi."

"..... Mục tiêu khác?"

Ellen có chút kinh ngạc dò hỏi. 「Phải」, Westcott gật đầu.

"Nếu như Tobiichi Origami nhắm tới «Princess» và các Tinh Linh khác, thế nào chẳng có kì đà cản mũi cơ chứ."

Má Ellen giật giật sau khi nghe Westcott nói.

"--«Ratatoskr»."

"Chính xác."

https://thuviensach.vn

Westcott gật đầu.

Không sai. Không phải ngẫu nhiên mà các Tinh Linh lại tập hợp ở chỗ này. Đó là do họ đang nằm dưới sự che chở của Tổ chức bảo vệ Tinh Linh--«Ratatoskr».

«Ratatoskr» có một không hạm chuyên để theo dõi cũng như bảo vệ các Tinh Linh, xử lý các vụ Không Chấn và cũng có đủ sức mạnh để đối đầu mục tiêu Tiêu diệt/Bắt giữ Tinh Linh của DEM.

Nếu Tobiichi Origami nhắm vào các Tinh Linh, bọn họ nhất định sẽ can thiệp. Hơn nữa hiện tại «Ratatoskr» có Takamiya Mana, cựu số 2 của Tập đoàn DEM. Nếu cô ta xuất hiện, thì Origami hoàn toàn không thể tập trung mà chiến đấu với các Tinh Linh được.

"Ý của Ngài là tôi sẽ đi đối phó Mana?"

Ellen sau khi nói xong, Westcott thong thả lắc đầu.

"Khôngg."

"? Vậy, ý Ngài là?"

"Tôi đã liên hệ với trụ sở hôm qua.-- bọn họ sẽ sớm gửi «Goetia» đến đây."

"..........!!"

Trước lời Westcott nói, Ellen mở mắt kinh ngạc.

Sau đó cô lập tức hiểu ý đồ của Westcott.

"-- Ngài muốn tôi cản trở không hạm «Ratatoskr» sao?"

"Khả năng nhận thức của cô tốt đấy."

https://thuviensach.vn

Westcott nhếch mép cười.

"Cuộc chiến ở đảo Arubi, trận chiến ở chi nhánh Nhật Bản, và cả vụ vệ tinh rơi-- Tất cả những vụ đó đều có không hạm «Ratatoskr» nhúng tay vào. Và không cần phải nói, bọn họ cũng sẽ chĩa mũi vào vụ lần này. Mà..... dù sao thì ta cũng nên cảm ơn họ về cái vụ vừa rồi mới đúng lẽ."

Sau khi Westcott nhún vai nói đùa, mặt Ellen vẫn không đổi sắc mà đáp.

"-- Thực sự sẽ ổn chứ? Nếu sử dụng «Goetia», tôi sẽ không thể nương tay. Kết thúc sẽ chẳng ở mỗi tôi giữ chân họ lại đâu."

"Aah. Vấn đề đó thì tôi giao toàn quyền xử lý cho cô. Tùy cơ ứng biến. Nếu bị bắn rơi vì lý do như thế thì nó cũng đã thời khắc của mình rồi."

Nghe Westcott nói, Ellen gật đầu thật sâu.

Phần 4

Lớp học cũng đến giờ tan dù không có mặt Shidou. Bầu trời mây đen vần vũ như có thể mưa bất cứ khắc nào. Có khi trời lại sắp tàn, xung quanh cũng bắt đầu sập tối.

Dưới bầu trời đó, Tohka cùng Yamai tỷ muội lớp bên cạnh đang cùng nhau trở về ngôi nhà kế bên nhà Itsuka.

"Fuun, Shidou có vẻ yếu đuối nhỉ, phải xin về sớm. Có lẽ ta cần rèn luyện cái tên đó một chút."

"Đồng ý. Thể chất cậu ấy thực sự là quá tệ. Nên bắt đầu bằng chạy bộ kể từ ngày mai."

https://thuviensach.vn

Từ phía sau truyền đến giọng nói của Kaguya với Yuzuru. Tohka vẫn đi phía trước, ngẩng đầu quay lại phía sau, đó là hai cô gái có dung mạo dường như giống hệt đứng bên cạnh nhau.

Bên phải, cô gái có khuôn mặt tràn đầy tự tin là Yamai Kaguya, trong khi bên trái là cô gái với sắc mặt u buồn, Yamai Yuzuru. Thoáng nhìn qua, có lẽ ai cũng khó lòng phân biệt được..... Thế nhưng chỉ cần đem ánh mắt hơi nhìn xuống phía dưới cơ thể một chút là có thể thấy sự khác biệt hoàn toàn rõ ràng ngay.

"Đừng nên nói như vậy chứ. Shidou hẳn có lý do gì đó."

Sau khi Tohka nói xong, Kaguya với Yuzuru đồng thời nhún vai.

"Kaka, ta đương nhiên biết. Chỉ là đùa thôi mà. Nhưng thực sự thì ta cũng muốn huấn luyện cậu ta một chút."

"Nghi vấn. Tôi nghe nói Sư phụ Origami đã chuyển trường. Việc Shidou về sớm cùng chuyện này hẳn có liên quan với nhau?"

Yuzuru nghiêng đầu tiếp tục hỏi. Tohka nhíu mày có chút không biết nói thế nào.

"Muu..... Đúng là nghe được tin cô ta chuyển trường thì Shidou đi mất. Nói không chừng có liên hệ với nhau."

Fufuun, Kaguya với Yuzuru cùng khịt mũi sau lời của Tohka.

"Kuku..... Đúng như ta nghĩ. Quả thực có mùi đáng nghi mà."

"Khẳng định. Xem ra là có âm mưu gì đó."

"Đáng nghi? Tớ đâu thấy có mùi đậu tương gì ở đây?". [1]

"Không, đó không phải ý của ta....."

https://thuviensach.vn

Tohka nghiêng đầu mở miệng nói, Kaguya gãi gãi má của mình trong khi trán toát đầy mồ hôi. Cũng không rõ vì sao, đôi khi giọng điệu thường ngày của Kaguya thay đổi.

Họ cứ như vậy mà trò chuyện với nhau trong khi đôi chân vẫn bước đi. Không bao lâu sau, bóng dáng ngôi nhà Tohka và các Tinh Linh khác trú ngụ dần hiện ra.

"Nu?"

Bỗng Tohka ngừng bước. Ngôi nhà bên cạnh-- trước cửa nhà Shidou hiện đang có một thiếu nữ đứng ở nơi đó.

Mái tóc dài với sắc tím bóng xanh lay động theo làn gió, cùng trang phục thủy thủ trên người. Có vóc người đầy đặn tựa như người mẫu cùng với khuôn mặt cực kỳ đáng yêu. Thế nhưng hiện tai trên gương mặt của cô ấy đang bị phủ mờ bởi sự nhàm chán.

"-- Ahh."

Có vẻ người thiếu nữ đã chú ý tới bọn Tohka. Vẻ mặt ảm đạm đột nhiên trở nên bừng sáng lên, cô dang 2 tay của mình và chạy tới hướng các cô gái.

"Tohka-saaaaaan, Kaguya-saaaaan, Yuzuru-saaaaaaaan!"

【.....!!】

Tohka, Kaguya và Yuzuru cùng lúc nhận ra nguy hiểm rồi né. Nhưng do cô gái kia vẫn đang thẳng hướng chạy tới chẳng giảm đà, thế là ôm ngay cái cột điện.

"Nguh! Moouu-- Tại sao các cậu lại né tránh tớ vậy hả?"

https://thuviensach.vn

Sau đó cô ấy bĩu môi ⌈Puu-⌋ trong khi bản thân vẫn trong tư thế của một con gấu Koala đang leo cây, thốt ra giọng nói không vừa lòng.

Có chất giọng trong trẻo, tươi đẹp như tiếng chuông ngân. Cũng không lạ gì, dù sao thì cô nữ sinh Học viên nữ sinh Rindouji ấy, hiện đang là thần tượng nổi tiếng nhất toàn Nhật Bản. Đúng vậy, cô ấy là Izayoi Miku.

"Không... Mà trước đó thì tại sao cô lại nhào về bọn tôi thế hả!?"

"Eeh? Đương nhiên là một cái ôm rồi. Đó là biểu hiện tình yêu thương của tớ mà--"

Tohka hỏi như hét lên với cô ấy, nhưng Miku lại trả lời như đó là việc hiển nhiên.

"Th-thật thế sao.....?"

"Đúng vậy. Mọi người cũng đều làm như vậy mà. Thôi nào, Tohka-chaaan."

Miku nói thế, rời khỏi cột điện và mở rộng hai tay mình hướng về Tohka. Thấy bộ dạng thẳng thắn của cô ấy, Tohka cũng dần dần bắt đầu nghĩ những lời nói Miku là sự thật.

"Mu-muu....."

Nhưng mà đúng lúc này, hai vai Tohka bị giữ chặt từ phía sau.

"Đ-Đừng để cô ta lừa, người quen của ta!"

"Cảnh cáo. Tôi thấy có mùi lừa đảo ở đây."

".....! Đ-đúng là vậy!"

https://thuviensach.vn

Tohka chợt giật bắn lên sau đó dừng lại. Miku có chút tiếc nuối nhíu mày thành chữ 八.

"Aaaaaaaahn, không thể nàooo. Các cậu không cần lo lắng như vậy đâu, tớ cũng sẽ dành cho Kaguya với Yuzuru những cái ôm nhiệt tình nhất mà."

" Ta không có thèm gì nó đâu!"

"Rùng mình. Sự trong trắng của tôi đang gặp nguy."

Kaguya với Yuzuru cùng ôm vai mình và lùi bước về phía sau. Thấy bộ dạng của họ, Miku không khỏi cười lên Ahaha.

"Muu..... Tiện thể Miku này, cô ở đây làm gì thế?"

Tohka hỏi, Miku chớp mắt ngạc nhiên sau đó đập tay như thể nhớ ra điều gì.

"Đúng rồi đúng rồi! Sau khi tan học, tớ lại muốn đến tìm Darling chơi, nhưng kết quả lại không có ai hết. Cả ngôi nhà kế bên cũng chẳng có bóng người, khiến tớ cảm thấy buồn chán ghê luôn."

Miku có chút buồn chán trong giọng nói. Tohka với Yamai tỷ muội nhìn nhau sau khi nghe được những lời đó.

"? Có chuyện gì sao?"

"Không..... Shidou chưa trở về nhà sao?"

"Chắc vậy--. Tớ đã ấn chuông vài lần rồi nhưng chẳng có hồi âm nào. Có vẻ cả Kotori-chan cũng đi đâu mất rồi."

"..... Fuun, nói không chừng thực sự có liên quan đến việc của Origami."

https://thuviensach.vn

"Tán thành. Thực sự rất có khả năng."

Yamai tỷ muội chống cằm lên tay trong khi nói chuyện với nhau. Thấy bộ dạng của họ, Miku lần nữa không vừa lòng mà lại bĩu môi.

"Mouu, mau giải thích cho tôi biết với! Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì à?"

"Mu-umu..... Thực ra thì."

Tohka nhanh chóng tóm tắt sự tình. Trong chớp mắt, lòng hiếu kỳ và nôn nóng của Miku được khơi dậy.

"Fuumu. Nó thực sự đáng nghi đấy..... Nói không chừng có cái gì nguy hiểm đang rình rập Darling."

"Nguy-nguy hiểm? Ý cô là sao?"

Mặt Tohka toát ra đầy mồ hôi, sau đó Miku dựng ngón trỏ mình lên và tiếp tục nói.

"Thử ngẫm lại đi. Trước hết, chúng ta có thể thấy là Darling vì muốn đi tìm Origami-san nên mới cố ý xin về sớm. Nhưng mà đã muốn thế này mà anh ấy vẫn chưa quay về, điều đó nghĩa là....."

".....? Chẳng lẽ cậu ấy vẫn chưa tìm thấy Origami?"

Đối mặt với nghi vấn của Tohka, Miku lắc đầu.

"Nếu như nói vậy, chắc chắn anh ấy sẽ liên hệ với chúng ta. Hiện tại tình hình này..... chỉ có thể là thế. Nếu Darling đã bị Origami-san bắt cóc, có khi toàn thân anh ấy đang bị cô ấy liếm láp!"

【Cái.....!?】

https://thuviensach.vn

3 người không khỏi trợn tròn mắt. Không thể nào-- Shidou hiện tại đang rơi vào tình huống như vậy sao!?

Căn cứ theo những hành động bình thường của Origami, họ cũng không dám bảo đảm đó chỉ là lời nói đùa. Đôi vai của 3 người bắt đầu run lên.

"Chúng ta không thể cứ tiếp tục ở đây được! Phải nhanh chóng đi tìm Darling ngay!"

Sau đó, Miku tràn đầy hăng hái giơ nắm tay lên. Tohka với Yamai tỷ muội cùng 【Ooooh!】 và giơ lên tay phải lên đồng ý với cô ấy.

Nhưng-- ngay lúc này.

-UUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU----------

Tiếng cảnh báo đã vang lên khắp chung quanh.

"Muu, nó là....."

"Cảnh báo Không Chấn.....?"

Miku cùng với biểu hiện cay đắng mà thấp giọng nói.

Nhưng cũng không còn cách nào khác. Tiếng chuông báo động này vang lên nghĩa là tạm dừng việc tìm kiếm Shidou.

Không Chấn, đúng tên gọi của nó, là một cơn chấn động không gian. Đó là một thảm họa luôn xảy ra bất chợt-- mặc dù nguyên nhân sinh ra nó không được công khai với công chúng, nhưng trên thực tế nguyên nhân là do Tinh Linh, giống như Tohka và các cô gái khác, thời điểm mà họ đến với thế giới này sẽ theo đó mà phát sinh chấn động.

"Fuu..... Lại sẽ có Tinh Linh mới xuất hiện huh?"

https://thuviensach.vn

"Hứng thú. Yuzuru tự hỏi đó sẽ là Tinh Linh thế nào đây?"

Yamai tỷ muội hứng thú mà vuốt ve cằm của mình. Nhưng Miku lại lắc đầu như muốn nhắc họ.

"Hai cậu không thể đâu. Cảnh báo Không Chấn đã vang lên nghĩa chúng ta phải nhanh chóng xuống hầm trú ẩn để lánh nạn mới đúng đấy."

"Mu... T-ta đương nhiên biết. Chỉ là nói vậy thôi mà."

"Tiếc nuối. Không có sự lựa chọn nào khác. Chúng ta nên nhanh sơ tán thôi."

Kaguya với Yuzuru gật đầu với tinh thần sa sút hẳn, hướng về phía hầm trú ẩn gần đó.

"M-muu..... nhưng Shidou vẫn....."

Tohka lại hoang mang nhíu mày.

Nếu cảnh báo Không Chấn vang lên, thì phải nhanh chóng sơ tán. Cô biết rõ điều này. Nhưng Shidou hiện tại không chừng đang rơi vào tình huống nguy cấp nào đó. Đợi đến khi Không chấn kết thúc thì Origami đã liếm láp xong xuôi cả rồi mất. Tohka cứ như vậy mà do dự khiến không sao nhúc nhích được.

Nhưng mà, đúng lúc này.

"-- Không cần phải lo lắng về điều đó đâu."

Môt giọng nói lạng lùng vang lên từ phía sau.

"Nu.....?"

Tohka ngạc nhiên quay lại nhìn-- sau đó đôi mắt cô trợn tròn.

https://thuviensach.vn

Bởi vì, cô gái tên là Tobiichi Origami, người mà sáng nay cô được biết là đã chuyển trường hiện giờ lại đứng ở đó.

"Tobiichi Origami.....? Ngươi sao lại ở chỗ này?"

"Houu? Biết chủ động xuất hiện là tốt đấy. Rốt cuộc cô cũng ngộ ra rằng không thể né tránh và chạy trốn khỏi ánh mắt đầy quyền năng của ta đúng không?"

"Khâm phục. Master Origami, người thật sự muốn chuyển trường thật sao?"

"Ahh, Origami-san. Cậu với Darling không ở cùng một chỗ à?"

"....."

Mặc dù mọi người đều lần lượt lên tiếng hỏi, nhưng Origami vẫn không hề trả lời chút gì cả. Chỉ có ánh mắt lạnh lùng-- không ngừng trừng trừng nhìn vào 4 người họ.

Cảm nhận được ánh mắt của cô ấy, Tohka nhíu mày trước khi mở miệng nói.

"..... Ngươi nói không cần phải sơ tán là có ý gì?"

"Vì không có Không Chấn phát sinh."

"Ngươi nói cái gì?"

Nghe được Origami nói, Tohka nghiêng đầu.

"Đó không phải là cảnh báo Không Chấn sao? Tất cả mọi người hiện tại đang sơ tán mà?"

https://thuviensach.vn

Nói xong, Tohka giơ tay quơ ngang ám chỉ tình hình xung quanh mình. Nghe được tiếng cảnh báo Không Chấn, dân cư chung quanh hoang mang chạy tán loạn về hướng phía hầm trú ẩn gần nhất.

Nhưng Origami vẫn trầm lặng-- tựa như là đang chờ đợi toàn bộ cư dân chung quanh rời khỏi-- liên tục nhìn chằm chằm vào Tohka và những người còn lại trước khi hé môi.

"Cảnh báo này là tôi yêu cầu bọn họ phát ra. Trên thực tế, cả Tinh Linh và AST đều sẽ không xuất hiện."

"Ngươi nói cái gì... ? Ngươi làm việc này là có ý gì--?"

Tohka lại hỏi một lần nữa, Origami lần lượt nhìn vẻ mặt Tohka và những người còn lại lần nữa , sau đó giống như là muốn trấn định lại bản thân tiến hành hít một sâu thật sâu, từ từ túi áo rút ra một cái thẻ rồi nhẹ nhàng đặt lên trên trán mình.

"-- Để tiêu diệt toàn bộ các người ở ngay đây."

Trong nháy mắt, cơ thể Origami phát ra những tia sáng nhạt, sau đó bộ giáp của Pháp Sư-- CR-Unit xuất hiện.

Những thành phần màu xám kết thành, mọi góc cạnh đều rõ ràng. Động cơ đẩy hình chữ X và trang bị to lớn đặc trưng nằm ở phần eo.

Đây cũng không phải trang bị mà Origami bình thường vẫn mặc trên người khi ở đội AST. Tuy rằng chủng loại vũ trang có hơi khác, thế nhưng gần như tương tự với CR-Unit của Pháp Sư Tập đoàn DEM, Ellen Mathers sử dụng.

"Cái.....!?"

https://thuviensach.vn

Do Origami đột nhiên tại hành động khiến Tohka thốt lên kinh ngạc. Tuy nhiên, Origami lại không bận tâm điều đó mà đưa tay phải duỗi về phía trước. Phối hợp với động tác đó, trang bị vũ khí trên eo Origami nhanh chóng biến hình, triển khai trong tay Origami.

Đó là khẩu Ma Lực Đại Pháo lớn gần bằng Origami. Origami sử dụng một tay nâng nó lên, không có chút do dự trực tiếp bóp cò súng. Vừa thấy những tia sáng hội tụ ở nòng súng, thì một dòng Ma Lực khổng lồ đã bắn thẳng về phía họ.

"Kuh--"

Tohka ngừng thở, cấp tốc gánh cơ thể Miku lên và nhảy hướng bên trái. Cùng lúc đó, Yamai tỷ muội cũng dậm đất mà bay lên không trung.

Trong nháy mắt, nơi các cô gái vừa đứng bị sức mạnh từ Ma Lực Đại Pháo của Origami cầm biến thành bình địa. Nhựa đường và tường thay chỗ họ, bị thổi bay không còn vết tích.

Nếu như tránh né muộn vài giây, các cô gái cũng sẽ như bức tường kia, cùng nhau biến mất khỏi thế giới này. Tohka liếc mắt nhìn phần đuôi tóc bị đợt pháo kích liếm qua rồi sau đó trừng mắt hướng về Origami.

"Ngươi-ngươi bất thình lình làm cái gì vậy! Có biết là nó rất nguy hiểm không!"

"Tôi đã nói rồi. Tôi sẽ tiêu diệt toàn bộ các ngươi-- lũ Tinh Linh."

Origami vẫn nói với giọng đầy lạnh lùng, sau đó hướng khẩu pháo về phía Tohka và Miku. Trong ánh mắt cô ấy hiện tại không có bất cứ do dự gì.

Khác hẳn Origami lúc bình thường, ánh mắt cô ấy bây giờ chỉ ẩn chứa toàn sát ý và sự thù địch. Thấy cô ấy trong bộ dạng kỳ lạ này, Tohka cũng

https://thuviensach.vn

không khỏi cứng giọng.

".....Uh."

Không-- bộ dạng đó khác. Tohka cắn chặt răng mình. Cô trước kia cũng đã từng gặp qua một Origami như lúc này.

Đó là hơn nửa năm trước. Trước khi Tohka với Shidou gặp nhau, mỗi khi Tohka xuất hiện ở thế giới, Tobiichi Origami từ AST luôn tấn công cô với cặp mắt đầy căm phẫn như bây giờ. Cô gái đó vô cùng căm ghét Tinh Linh, hận Tinh Linh từ xương tủy. Mong muốn giết chết Tinh Linh có lẽ là lẽ sống duy nhất của cô gái ấy trên cõi đời này. Origami hiện tại, đã trở về như thời gian trước kia.

Đúng thế. Do mỗi ngày đều chạm mặt nhau ở trường học, nên cô không chú ý tới nhưng Origami đã thực sự dần dần thay đổi trong nửa năm đó. Không cần phải nói, sự tồn tại của Shidou đối với cô ấy là một nhân tố rất quan trọng-- mặc dù lòng căm thù của Origami đối với Tohka và Yamai tỷ muội vẫn tồn tại, nhưng so với lần đầu tiên cô gặp cô ấy đã ít hơn nhiều.

Nhưng bây giờ.

"Tại sao-- tại sao ngươi lại quay trở về lúc này, Tobiichi Origami!?"

"....."

Mặc cho Tohka hét lên, Origami vẫn phớt lờ và tiếp tục bóp cò lần nữa.

"Kuh.....!"

Đã quá muộn để cô né tránh lần nữa trong khi trên vai vẫn đang gánh Miku. Ngón tay Origami đã di chuyển trước khi Tohka kịp hành động một nhịp.

https://thuviensach.vn

Nhưng ngay trong nháy mắt, khẩu pháo đang hướng về Tohka đột nhiên nhấc lên trên.

Lý do nhanh chóng được xác định. Là do Yamai tỷ muội, vừa triệu hồi Linh Phục Giới Hạn từ không trung và công kích Origami.

Dòng Ma Lực đậm đặc bắn thẳng lên trời. Tuy nhiên, Yamai tỷ muội đã kịp trở mình giữa không trung, né kịp trong gang tấc.

"Kukuh, đã nhận ra rồi sao!"

"Ngưỡng mộ. Thật không hổ danh là Master Origami."

Kaguya cùng Yuzuru nhào lộn trên không trung, sau đó đáp xuống trước mặt Origami như thể để bảo vệ Tohka và Miku. Sau đó với tư thế đầy khí chất, 2 chị em cầm trong tay Thiên Sứ «Raphael» chĩa về hướng Origami.

"Vậy thì Origami, ta sẽ lắng nghe ngươi nên giải thích rõ lý do. Chừng này sao còn gọi là đùa được?"

"Chất vấn. Xin người hãy trả lời, Master Origami. Tôi không muốn phải chiến đấu với Master."

"Không cần phải trả lời."

Không đợi nói xong, khẩu pháo trong tay Origami hóa thành một lưỡi kiếm Ma Lực lớn. Sau đó cô đưa thanh kiếm laser vào thế rồi lao vào tỷ muội Yamai. Nhiều khi cô ấy bật nhảy bằng Territory, không hề có một động tác thừa. Nếu đối thủ là người thường, có thể đã bị chém trước cả khi kịp nhận ra được bất cứ điều gì.

Nhưng hiện tại đối thủ mà Origami đối mặt là Tinh Linh nhanh nhẹn nhất, Yamai tỷ muội. Hai người bọn họ dễ dàng né chiêu sau đó bắt đầu

https://thuviensach.vn

giao chiến với Origami.

Thế nhưng thực tế, các cô không có thuận lợi. Cử động của Yamai tỷ muội có lẽ bị cản trở bởi Territory của Origami. Hai người bọn họ rất nhanh bị Origami đẩy lùi.

"Kuh-- Miku, chúng ta nên giúp đỡ hai người họ!"

"Ừ-Ừm!"

Yamai tỷ muội đang gặp nguy hiểm trong tình hình này. Trong nháy mắt, thân thể Tohka được ngập trong ánh sáng rồi Linh Phục hiện ra.

"«Sandalphon»...!"

Tohka hét lên, đưa tay phải duỗi về phía trước. Từ trong hư không, xuất hiện các hạt ánh sáng tập hợp một chỗ hiện ra Thiên Sứ của Tohka, «Sandalphon». Thanh cự kiếm mạnh mẽ nhất có thể cắt bất cứ thứ gì.

Đồng thời, xung quanh Origami bắt đầu xuất hiện các ống ngân đang vang lên tiếng nhạc. -- Đó là Miku. Cũng giống như Tohka và tỷ muội Yamai, Miku triệu hồi Linh Phục với Thiên Sứ «Gabriel», và chơi một bản nhạc tao nhã trên bàn phím ánh sáng.

"«Gabriel»-- 〖Luân Vũ Khúc 《Rondo》〗!"

".....!"

Origami hơi cau mày. Âm thanh tạo bởi Thiên Sứ «Gabriel» của Miku đang phong tỏa cơ thể Origami.

Cô cũng không có ý định làm hại Origami. Nhưng lúc này họ không thể nói chuyện bình thường với cô ấy được. Tohka trao đổi ánh mắt với Yamai tỷ muội, sau đó họ đồng loạt từ 3 phía bay vào Origami.

https://thuviensach.vn

"Haaaaaaaaaaa!"

Cô vung «Sandalphon» về Origami. Cùng lúc đó, thương của Kaguya từ góc phải trên và xích giáo của Yuzuru từ góc trái trên hướng vào.

Không có cách gì để né tránh, đây là thời cơ hoàn hảo để công kích. Dù Origami có mang trang bị của DEM, không thể có chuyện cô ấy thoát thân không chút thương tích nếu bị cùng lúc 3 Thiên Sứ tấn công.

Nhưng.

"-- Haa!"

"......!?"

Ngay khi Origami phát ra tiếng hét lớn, trong nháy mắt, các ống ngân đang vây xung quanh Origami toàn bộ bị thổi bay mất. Cùng lúc đó, Tohka như mắc phải ảo giác cảm giác cơ thể đang bị một bàn tay vô hình nắm chặt lấy.

"Cái.....!"

Cô nhớ cảm giác này. Không sai, là Territory siêu đặc-- khá tương tự chiêu của Ellen Mathers dùng để bắt cô. Cứ như bị lút vào vũng bùn rất sâu, tay chân không thể tự do nhúc nhích, ngay cả việc hít thở cũng trở nên khó khăn.

Nhưng cảm giác này cũng không duy trì được lâu. Khoảng chừng 3 giây.

Tuy nhiên chỉ 3 giây ngắn ngủi, là đủ để Origami lật ngược tình thế đôi bên.

"------!"

https://thuviensach.vn

Origami dồn Ma Lực vào kiéme laser trong tay và chém xuống.

"Guh.....!"

"Kuhah!"

"Hối hận. Uguh!"

Tuy rằng vừa kịp đỡ đòn, nhưng không cách nào cản được xung chấn của nó. Tohka, Kaguya và cả Yuzuru đều phát ra tiếng rên rỉ đau đớn đồng thời bị đánh bay về 3 hướng.

"Khụ khụ..... Khụ khụ....."

"Mọi-mọi người! Không sao chứ!?"

Giọng nói lo lắng của Miku vang lên phía sau. Nhưng Tohka không thể trả lời cô. Lý do đơn giản. Vừa thổi bay bọn họ xong, Origami vẫn đang lăm lăm nhìn cô không chút lơi là.

Chỉ cần đảo ánh mắt một chút, sẽ khiến đầu cô lìa khỏi thân ngay. Tohka rất chắc chắn về điều này.

--Origami, cô ta thực sự nghiêm túc khi nói muốn giết các cô gái.

Những lời nói ban nãy của Origami, cô cuối cùng cũng hiểu.

Origami tìm kiếm sức mạnh để thực hiện điều đó.

-- Giải quyết bằng cách hạ gục cô ta? Kiềm sức để không lỡ tay giết và cố gắng lắng nghe cô ta? Càng nghĩ càng thấy suy nghĩ vài phút trước của cô thật ngây thơ.

Hiện tại đứng ở trước mắt cô, là kẻ địch mạnh nhất với quyết tâm sắt đá và sức mạnh hủy diệt. Phải giết cô ấy- hoặc chính bản thân mình sẽ bị

https://thuviensach.vn

giết.

Đó là chiến trường quen thuộc của cô, mà cô đã lãng quên sau nửa năm. Cảm giác lạnh buốt chợt nhói lên trong tim Tohka

"....."

Nhưng, Tohka nuốt nước bọt.

Cho dù rất rõ ràng về điều ấy, nhưng Tohka hoàn toàn không có ý định muốn giết Origami.

-- Trong nửa năm đó, người thay đổi không phải chỉ riêng Origami. Tohka cuối cùng cũng nhận ra được việc này. Theo thời gian trôi qua, sự căm ghét và lòng thù địch đối với Origami so với lần đầu tiên cô gặp cô ấy đã chuyển thành một thứ nào đó.

"-- Cô đang làm quái gì thế, Tohka!"

"......!?"

Đột nhiên giọng của Kaguya vang lên, Tohka giật vai.-- Trong lúc Tohka vẫn mải lo suy nghĩ, Origami đã tiếp cận tới ngay trước mắt cô.

"Fu--"

"Ku-ah.....!"

Một kiếm tàn nhẫn vào Tohka.

Linh Phục, Tuyệt Giáp của Tinh Linh, bị cắt rời. Cùng máu tươi tóe ra.

Phần 5

"Cảnh báo Không Chấn. . . !? Phản ứng sóng Tinh Linh xung quanh thế nào?"

https://thuviensach.vn

Hiện tại trên bầu trời thành phố Tenguu, đang ở giữa khoang không hạm «Fraxinus» cách mặt đất 15 000 m là Kotori với chiếc áo khoác đỏ thẫm trên vai đang lên tiếng.

Ngay khi «Fraxinus» vẫn đang tìm kiếm Shidou đang mất tích, đột nhiên tiếng còi cảnh báo Không Chấn từ thành phố Tenguu vang lên.

"Kh-không phát hiện được bất cứ phản ứng nào với sóng Tinh Linh cả!"

Đang quan sát thiết bị quét ở khoang dưới, Minowa báo cáo.

Kotori cau mày trước câu trả lời đã được dự liệu. Thiết bị quét sóng Tinh Linh của «Fraxinus» là cao cấp nhất nên không có khả năng lại thua thiết bị của JGSDF được, nói cách khác--

"Chẳng lẽ là..... báo động sai sao?"

"..... Không, sẽ có thể gây nguy hiểm nếu quyết định ngay thế."

Trả lời nghi vấn của Kotori, là một người phụ nữ có một quầng đen trên mắt, tràn ngập vẻ mệt mỏi.

Phân tích viên của «Ratatoskr» và cũng là người bạn tốt nhất của Kotori, Murasame Reine.

"Ý cô là gì?"

"..... Hãy thử hồi tưởng lại một chút. Vài tháng trước, khi Shin xâm nhập vào chi nhánh Nhật của Tập đoàn DEM, cũng vang lên tiếng cảnh báo Không Chấn đấy thôi."

Nghe được Reine nói, lông mi Kotori có chút co giật. Thực sự là có khả năng Tập đoàn DEM, hoặc cấp trên của JGSDF cố ý bật tiếng còi cảnh báo.

https://thuviensach.vn

"Ý cô là-- muốn sơ tán những người không liên quan đi sao? Hắn họ đang dự tính làm gì đó quan trọng đến mức cần sơ tán dân cư?"

"..... Khả năng đó là rất lớn. Đơn thuần mà cho rằng chỉ là báo động sai là quá nguy hiểm."

Quả đúng theo như lời Reine. Kotori dựng cây kẹo Chupa Chups trong miệng lên, truyền lệnh của mình xuống khoang dưới tàu.

"Khẩn cấp, lập tức điều tra tình hình trong bán kính báo động ngay. Tạm thời chuyển một phần số camera và ra-đa để dùng tìm kiếm Shidou sang--"

Ngay khi Kotori nói chưa hết câu, tiếng cảnh báo cực lớn từ khoang vang lên.

".....! Đã xảy ra chuyện gì!?"

"Vâng! Đây-đây là-- tôi xác nhận được gần nhà Chỉ Huy có phản ứng với nguồn Ma Lực cực mạnh! Tohka-chan và các cô gái khác cũng đang ở đó!"

"Cô nói cái gì? Nhanh phóng nó lên màn hình chính đi!"

"Rõ.....!"

Thuyền viên thao tác ngay lập lức, hiện tại màn hình chính của khoang hạm chiếu hình ảnh một khu dân cư quen thuộc.

"Cái.....!"

Nhưng, hơi thở của Kotori lập tức trở nên ngập ngừng khi nhìn vào màn hình.

https://thuviensach.vn

Điều đó cũng là lẽ thường tình. Bởi vì Tohka, Yamai tỷ muội cùng Miku-- đang đối đầu Tobiichi Origami mặc CR-Unit của Tập đoàn DEM ở ngay trước nhà Itsuka.

"Tobiichi Origami.....!? Tại sao cô ta lại ở đó!"

Có thể dễ dàng nhìn ra Origami không hề ý định gặp gỡ nói chuyện hòa bình. Trên thực tế, ngay sau khi Kotori lên tiếng thì ngay lập tức Origami đã tấn công các cô gái đang đứng.

"Kuh--"

"M-một trị số Ma Lực kinh khủng. Cô ấy trước đây không thể so sánh với bây giờ được! Cứ thế này, những cô gái không ở trong Linh Phục hoàn thiện sẽ...!"

Tiếng hét của Kawagoe vang vọng ở khoang dưới. Kotori nhăn mặt cay đắng.

Tuy cô cũng không rõ ràng chuyện gì đã xảy ra giữa DEM với Origami, thế nhưng thực tế các cô gái đang lâm vào tình trạng cực kỳ nguy hiểm. Kotori đưa tay phải về phía trước và hét lớn.

"Tăng tốc tối đa «Fraxinus»! Lập tức đón các cô gái về! Nếu như gặp rắc rối, tôi cho phép ngay lập tức triển khai 《Yggd Folium》!"

【RÕ!!】

Các thuyền viên đáp lời ngay lập tức, cùng lúc đó âm thanh động cơ lớn dần khiến khoang tàu khẽ rung một chút. Rồi «Fraxinus» trực hướng nhà Kotori thẳng tiến--

".....!?"

Do đột nhiên tại gặp chấn động mạnh, không hạm bỗng ngừng lại.

https://thuviensach.vn

"Có chuyện gì!?"

"B-bên ngoài bị công kích! Territory giảm 30%!"

"......! Phát hiện kẻ địch hướng 3 giờ! Đó là-- một chiến không hạm!"

"Chú nói cái gì.....!?"

Lúc Kotori hét lên, màn hình chính hiện lên bóng của một chiến không hạm khổng lồ.

Chính xác mà nói--bầu trời bỗng nhiên bị bóp méo và không hạm đó dần xuất hiện.

Không cần phải nói, khối sắt to lớn ấy không đột nhiên xuất hiện ở bầu trời. Mà nhất định cũng triển khai chế độ tàng hình giống «Fraxinus».

"Đây là....."

Kotori á khẩu sau khi nhìn thấy con tàu đang hiển thị trên màn hình.

Với kích thước tương tự «Fraxinus», dáng thân tàu thuôn dài, một chiến không hạm tuyệt đẹp màu bạc với sắc vàng trang trí bao phủ trên thân.

Dù sao thì trên toàn thế giới chỉ có 2 công ty có thể chế tạo được Realizer, bởi vậy hẳn nó là không hạm của DEM, thế nhưng so với 2 không hạm mà Kotori từng nhìn thấy trước đây thì nó khá khác. Con tàu hiện tại xuất hiện trước «Fraxinus», giống như được tạo ra dành riêng cho một cá nhân cao cấp nào đó, và nhìn như được tạo cho nhiệm vụ đặc biệt.

Nhưng Kotori lắc đầu từ chối ý nghĩ của chính mình.

Không hạm dùng Realizer để sinh ra Permanent Territory nhằm nâng thân tàu to lớn lơ lững trên không trung, sự tồn tại của nó nằm 〖Bên

https://thuviensach.vn

ngoài』 nhận biết của quần chúng. Cho dù con tàu đó được Tập đoàn DEM trang trí thay đổi như một tàu hàng, nó cũng không được xuất hiện tự do ở nơi nào khác. Mà trước cả thế, dù Tập đoàn DEM có quái đảng đến nhường nào, không bao giờ họ lại dùng một con tàu chuyên biệt lòe loẹt để tấn công «Fraxinus».

Mặc dù ngoại hình trông không tương xứng-- nhưng con tàu đang bay trước mặt họ ngay bây giờ, là sứ giả hủy diệt mà Tập đoàn DEM đã phái tới.

"Tsk, lại ngay vào lúc này sao!"

Không phải..... Hắn lúc này mới là nguyên nhân chính mới đúng. Kotori nghiến chặt răng. Khó mà nghĩ rằng một con tàu sẽ xuất hiện quanh Origami khi cô ta tấn công các Tinh Linh mà chẳng cần lý do. Có lẽ đối phương đã dự liệu đến việc nhóm Kotori sẽ đi giúp đỡ các cô gái nên đã cho một không hạm ra ngăn cản.

Lớp tàng hình bên ngoài nhằm để hòa mình vào không gian xung quanh nhờ Territory, nhưng để hiệu quả tối đa, con tàu phải đứng bất động. Nếu nó chỉ cần di chuyển một ly mà vẫn giữ lớp ngụy trang, không gian xung quanh sẽ như bị vặn xoắn, dù chỉ một chút.

Trong khi Kotori vẫn cắn chặt răng thất vọng, đột nhiên tiếng cảnh báo từ loa phát thanh truyền đến.

"Uh, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?"

Khi Kotori hỏi, Shiizaki đang giữ điều khiển ở khoang dưới-- bỗng giật mình há hốc.

"Đây là..... Có một tín hiệu đang được truyền tới! Chiến thuyền bên kia có vẻ muốn liên lạc với «Fraxinus»!"

https://thuviensach.vn

"Tín hiệu.....?"

Kotori ngạc nhiên nhíu mày rồi ra lệnh.

"Bắt kết nối ngay."

"Rõ!"

Shiizaki nói xong, trên màn hình chính lúc này xuất hiện một cửa sổ, bên trong nó là một cô gái có vẻ còn rất trẻ. Cô ta là một mỹ nhân phương Tây với mái tóc màu vàng nhạt và đôi mắt màu xanh. Cùng với điệu bộ tràn đầy tự tin, cô ấy cất lên một giọng thanh lịch.

⌈-- Tôi nghĩ đây là lần đầu tiên diện kiến. Cảm ơn cô đã đáp lại tín hiệu liên lạc của tôi.⌋

Tiếng Nhật cô ta cực kỳ lưu loát. Kotori bất giác kinh ngạc khi thấy cô ta.

"..... Ellen Mathers.....!?"

Đúng vậy. Hình ảnh chiếu trên màn hình đúng là người đứng đầu đội Pháp Sư thi hành thứ 2 của Tập đoàn DEM, Ellen Mathers.

【Cái.....!】

Các thuyền viên ở khoang dưới không khỏi toát mồ hôi lạnh.

Đây cũng là tất nhiên. Cô gái xuất hiện trên màn hình hiện tại là một người nắm giữ sức mạnh sáng ngang với Tinh Linh, được xưng tụng là Pháp Sư mạnh nhất, đồng thời cũng là đối tượng mà «Ratatoskr» phải cảnh giác với cấp độ cao nhất.

Ellen hơi giật hàng mày.

https://thuviensach.vn

⌈Vậy là cô biết tôi à. Điều này thật vinh dự.-- Itsuka Kotori.⌋

Cô ta ra tên Kotori như để đáp lại. Có vẻ bên kia cũng đã điều tra rõ ràng nội tình này. Không giống như vẻ ngoài tao nhã của mình, cô ta hẳn là một cô gái ghét thua cuộc. Kotori khịt mũi fuun và nhìn chằm chằm Ellen.

".....Đúng vậy, có vấn đề gì sao? Một cô nhóc sơ trung như tôi mà lại làm chỉ huy ở đây buồn cười lắm à?"

⌈Nào có thế. Khả năng của cá nhân không liên quan gì đến ngoại hình hay tuổi tác cả. Để thể hiện sự tôn trọng với người đã bao lần cản trở thành công kế hoạch của chúng tôi, tôi xin nói thẳng là tôi không hề ghét cách làm của cô.⌋

Không có vẻ gì là nói đùa, Ellen nghiêm túc mà hồi đáp. Hoàn toàn không nắm rõ ràng được ý đồ của cô ta, Kotori khẽ nheo mắt.

"Đa tạ.-- Vậy Pháp Sư mạnh nhất thế giới có việc gì phải tìm đến chúng tôi sao? Hay là cô muốn mời chúng tôi uống trà? Xin lỗi nhưng chúng tôi đang bận mất rồi."

Dù cô nói sử dụng giọng điệu châm biếm, nét mặt Ellen cũng không có gì thay đổi. Cô ta vẫn sử dụng thái độ lạnh lùng trả lời vấn đề của Kotori.

⌈Tôi có 2 yêu cầu-- thứ nhất, các ngươi có thời gian 3 phút, bất cứ ai muốn bảo toàn tính mạng thì hãy lập tức rời khỏi không hạm ngay.⌋

"Cô nói cái gì.....?"

Nghe được lời Ellen nói, ánh mắt Kotori trở nên càng thêm sắc bén và cô khịt mũi fuun.

"Lẽ nào, cô muốn nói cô sẽ bắn rụng «Fraxinus» xuống sao?"

https://thuviensach.vn

⌈Tôi sẽ không phủ nhận khả năng đó. Thế nhưng «Fraxinus» huh..... Đó là tên của chiến hạm này sao. Vậy sao, sử dụng tên Cây Thế Giới, đúng là thú vị đấy- Ngài Elliott là người đặt tên cho nó phải không?⌋

Kotori hơi mở mắt kinh ngạc sau khi nghe được cái tên mà Ellen nói ra.

Đó là người đã sáng lập ra «Ratatoskr», đồng thời cũng là Chủ tịch Hội đồng Rounds, Elliott Baldwin Woodman là tên của ông ấy.

Nhưng mà hiện tại có thứ khác khiến cô để tâm hơn. Kotori thở hắt ra chán ghét, sau đó ném ánh mắt sắc lẹn tựa như có thể bắn chết đối thủ hướng vào kẻ đang ngồi đối diện màn hình..

"Phải chăng cô quá coi thường sức mạnh của «Fraxinus»?"

⌈Đó là lời của ta, nhưng các ngươi có đang đánh giá thấp bên này hay không? Coi thường khả năng của «Goetia» này-- và sức mạnh của ta.⌋

"....."

Quả nhiên Ellen không có vẻ gì là nói đùa nhưng cô đã lường trước. Cô ta thật sự tự tin vào khả năng chiến thắng từ chiến hạm của mình so với «Fraxinus»-- Không hạm được kết tinh từ nỗ lực chung của các kỹ thuật Asgard Electronics.

"Fuun..... Đã như vậy thì sao lại muốn giảm số lượng thuyền viên ở bên này? Hay do cô không chắc chắn được phần thắng của mình, mà nghĩ cách khiến chiến lực của bọn tôi suy yếu đi?"

⌈Bởi vì nó liên quan đến một yêu cầu khác.⌋

Ellen nói với giọng bình tĩnh. Cô ta quả là người không thể nào lay động. Kotori cũng tặc lưỡi thất vọng trước khi tiếp tục nói.

https://thuviensach.vn

"..... Fuun? Vậy yêu cầu khác là gì?"

Ellen gật đầu nhẹ nhàng thở hắt ra khi Kotori cúi đầu thật sâu.

⌈Phải. Xin nhờ kẻ thoát ra khỏi trận chiến này chuyển lời của ta đến ngài Elliott.⌋

"Chuyển lời giùm cô?"

⌈Đúng vậy.⌋

Ellen lẳng lặng gật đầu-- đây là lần đầu tiên giọng nói của cô ta có mang cảm xúc trong đó.

⌈--Elliott. Elliott. Kẻ phản bội. Đã phản lại lời thề ước của chúng ta. Hãy chuẩn bị đi. Bất luận là ông trốn ở nơi nào, ta chắc chắn sẽ tìm ra và chặt thủ cấp của ông.⌋

".....!?"

Kotori không khỏi thở dốc, khác hẳn cách nói chuyện từ nãy đến giờ của Ellen, giọng cô ta trở nên cứng rắn vô cùng.

Ellen ho vài tiếng sau đó trở lại với vẻ mặt vô cảm và đưa ánh mắt nghiêm nghị hướng về Kotori.

⌈Đó là tất cả.-- Các người có 3 phút kể từ bây giờ. Hãy mau chóng rời khỏi chiến hạm ngay khi còn có thể.⌋

"..... Tất cả đã nghe rồi chứ?"

Nghe Ellen nói xong, Kotori hướng phía khoang dưới của chiến hạm và nói với các thuyền viên.

https://thuviensach.vn

"Đối thủ của chúng ta có thể là kẻ mạnh nhất nhân loại. Ai muốn rời khỏi đây, tôi cũng sẽ không trách cứ gì đâu."

Cô nói với giọng đầy nghiêm túc, chẳng có chút gì gọi là đùa trong đó.

Nhưng các thuyền viên chỉ run vai một chút sau đó mọi người đều mỉm cười, nii.

"..... Không đời nào. Nếu như tôi nghĩ đến việc chạy trốn thì từ ngay từ đầu ngay đã không theo Chỉ Huy."

"Đúng vậy, để Chỉ Huy lại ở chỗ này còn bản thân thì chạy trốn, việc đó với chết có gì khác nhau."

"Đương nhiên. Kẻ mạnh nhất nhân loại là tên quái nào chứ, cho cô ta biết mùi đi."

"Xin truyền đạt mệnh lệnh, Chỉ Huy. Di thư tôi đã sớm viết rồi."

"Tôi-tôi cũng vậy, tôi cũng đã thiết lập D-drive ở nhà rồi, chỉ cần tôi chết ở đây thì toàn bộ dữ liệu đều sẽ tự động xóa bỏ.....!"

Mỗi thuyền viên đều lần lượt lên tiếng.

Như để tiếp tục, Kannazuki đứng ở sau ghế của chỉ huy cũng gật đầu.

"Dĩ nhiên. Tuy nhiên, mất đi cơ hội được Chỉ Huy tự tay trừng phạt vì can tội bỏ trốn, quả thực rất đáng tiếc."

"....."

Kotori yên lặng đạp lên bàn chân Kannazuki một cước. 「KyaaOO!」, tiếng rên kỳ lạ như phê thuốc lắc vang lên từ phía sau.

https://thuviensach.vn

Khịt mũi rồi nhẹ nhàng thở dài, Kotori lại lần nữa hướng mặt về màn hình.

"-- Cô nghe cả rồi chứ?"

⌈Vậy sao. Thật đáng tiếc.⌋

Ellen chẳng có biểu hiện tiếc nuối gì trên mặt. Kotori vung tay lên, phát ra chỉ thị xuống khoang dưới chiến hạm.

"Kích hoạt song song AR-008, từ số 3 đến số 6! Khởi động nạp Ma Lực, chuẩn bị 《Mystletainn》! Mục tiêu, hướng 3 giờ! Chiến hạm của DEM--«Goetia»!!"

【Rõ!】

Trả lời hiệu lệnh của Kotori, các thuyền viên bắt đầu thao tác bàn điều khiển của mình.

Nhìn thấy phản ứng đó, Ellen hơi nheo mắt lại rồi ngồi thẳng trên ghế. Không -- hình dạng của nó không đơn thuần là ghế. Nó giống như một khoang kín đặt nghiêng trên phi thuyền. Có phần giống thiết bị ngủ đông thường thấy trên phim giả tưởng, hoặc là một chiếc quan tài sắt.

Sau đó bản thân cô ta lắp một cái tai nghe hay gì đó. Trang bị đó Kotori cũng từng nhìn thấy qua, đó là thiết bị hỗ trợ dùng Realizer để điều khiển chiến hạm. Tuy rằng hình dáng có hơi khác, thế nhưng «Fraxinus» hiện tại cũng có phân phối loại thiết bị này.

⌈-- Itsuka Kotori. Tôi đã nghĩ rằng cô là người có thể bình tĩnh mà đánh giá tình hình hiện tại. Xem ra mặc dù các người không có quan hệ huyết thống, nhưng quả đúng là em gái của cậu Itsuka Shidou.⌋

"Đó là lời tán thưởng hay nhất mà tôi từng nghe đấy."

https://thuviensach.vn

Kotori khịt mũi một tiếng, sau đó nhanh chóng thao tác cưỡng chế ngắt liên lạc

"Triển khai 《Yggd Folium》, từ số 1 đến số 12!-- Kannazuki!"

"Vâng."

Nghe Kotori gọi tên mình, phó hạm trưởng «Fraxinus» - Kyouhei Kannaduki vốn đứng đợi lệnh ở sau ghế chỉ huy hồi đáp.

"Đối thủ đúng là Pháp Sư mạnh nhất. Hãy chuẩn bị sẵn sàng trong mọi trường hợp."

"Ta đã sớm biết cháu sẽ nói như vậy mà."

Kannazuki đáp. Kotori liếc mắt về phía sau và thấy Kannazuki đã mang thiết bị lên đầu sẵn.

Kotori thả lõng má, lấy ngón tay kẹp thanh kẹo Chupa Chups ra trước khi lấy ra.

"Chúng ta cũng không có thời gian để chơi trò với cô ta đâu! Nhanh chóng kết thúc rồi đến cứu các cô gái nào!"

"Vâng!"

"Nạp Ma Lực hoàn tất, 《Mystletainn》 sẵn sàng!"

"Chiến hạm địch «Goetia» vẫn không có động tĩnh gì!"

Sau khi nghe được các thuyền viên báo cáo, Kotori tặc lưỡi. Mặc dù cuộc chiến đã bắt đầu, nhưng đối thủ vẫn không có phản ứng gì. Kẻ địch hẳn là sẽ không ngây thơ đến mức đợi hết 3 phút rồi mới bắt đầu ra tay. Trừ phi đối phương là một tên ngốc-- hẳn kẻ địch muốn mời họ ra tay trước.

https://thuviensach.vn

Nếu thật là như vậy mà nói, họ đúng thật đang bị xem thường. Kotori chỉ cây Chupa Chups hướng về chiến hạm địch giữa màn hình.

"《Mystletainn》-- Bắn!"

Giọng Kotori vang vọng khắp con tàu, từ khẩu đại pháo được trang bị phía trước của «Fraxinus» phát ra một tia sáng chói lòa.

Đó là một nguồn Ma Lực cực lớn bắn ra từ các thiết bị Realizer khổng lổ được đặt song song trên thân tàu. Một tia sáng hủy diệt sẽ khiến mọi thứ nó chạm vào tan biến thành cát bụi. Thời điểm thật hoàn hảo. Với thân hình to lớn của mình, chiếc không hạm kia không có khả năng sẽ tránh né được phát bắn này.

Đương nhiên dù sao thì bên ngoài thân tàu đối phương vẫn được Territory bao phủ, bởi vậy Kotori cũng không cho rằng chỉ một phát bắn là có thể quyết định tất cả. Nếu đối phương đã đứng yên ra vẻ khiêu khích như vậy, ắt hẳn là cô ta rất tự tin vào cường độ của lớp phủ Territory.

Tuy thế, việc nắm giữ quyền chủ động trong lúc các không hạm chiến đấu với nhau rất quan trọng. Chỉ cần Territory của đối thủ suy yếu, khiến đối phương phải tập trung Territory để phòng ngự những pháo kích ở phía trước mà lơ là phía sau, đến lúc đó họ chỉ cần cho 《Yggd Folium》 vừa thả ra lúc nãy bay ra sau lưng địch rồi phát nổ.

Mà thế nào cũng được, hiện tại đã nắm được thế chủ động tấn công. Nếu như Ellen thực sự có thể bắn rơi «Fraxinus», chỉ có thể hạ gục cô ta ngay từ đầu trận ngay sau tin nhắn bất ngờ đầu tiên truyền tới.

-- Nhưng.

"Cái.....!?"

Kotori kinh ngạc với những điều diễn ra trước mặt.

https://thuviensach.vn

Ngay thời điểm tia sáng của 《Mystletainn》 sắp chạm vào, «Goetia» trong nháy mắt sử dụng một tốc độ không thể tin được di chuyển sang bên trái, thoát khỏi đợt công kích của họ trong đường tơ kẽ tóc.

Theo thông thường mà nói thì đó là việc bất khả thi. Cũng không phải là tiến trước hay lui về phía sau, thậm chí nó còn không quay mà là trực tiếp nhảy sang một bên. Giống như cách quân cờ di chuyển ngang trên bàn cờ, hoàn toàn là động tác bất bình thường.

"Ban nãy là cái gì vậy.....!"

"..... Fumu. Xem ra độ dày Territory trên tàu được giảm đến cực hạn, từ đó nâng cao khả năng tính cơ động. Ngoài ra phương thức di chuyển ban nãy, có vẻ toàn bộ thân tàu đã sử dụng Territory để kéo sang bên đấy."

"Có thể làm được việc đó sao!?"

"Chí ít thì trên lý thuyết có thể làm được. Chỉ là tôi chưa từng thử ứng dụng nó.-- thật không hổ danh nhà Mathers huh?"

Kannazuki vừa xoa cằm vừa nói. Kotori đập tay vịn gan trên ghế chỉ huy.

"Hiện tại không có thời gian ấn tưởng đâu! Nó đang đến đấy!"

Kotori hét lên thì «Goetia» lại di chuyển bất thường rồi áp lại gần «Fraxinus». Một tốc độ không thể tưởng nổi đối với không hạm.

"Kuh-- thay đổi Territory sang phòng ngự! Chuẩn bị nhận chấn động!"

"Vâng!"

Ngay khắc sau, đại bác trước mũi «Goetia» phát động tấn công. Những tia sáng Ma Lực tóe ra khi Territory của «Fraxinus» đụng độ đạn pháo kích va chạm vào.

https://thuviensach.vn

"Tsk,..... Xong lượt của cô ta rồi. Triển khai «Yggd Folium» sang mode Cơ Lôi! Bọc hậu «Goetia»!"

Họ phải phản công trước khi cô ta tiếp tục tấn công. Kotori truyền lệnh xuống dưới khoang.

«Yggd Folium» là trang bị nằm phía sau «Fraxinus». Đúng như cái tên, nó là thiết bị có hình dạng của chiếc lá. Mỗi chiếc đều có trang bị Realizer độc lập, tất cả chúng đều là vũ khí đa năng có thể tự triển khai Territory nhờ điều khiển từ xa từ tàu mẹ. Phạm vi tấn công cực kỳ rộng nhờ sử dụng tín hiệu truyền đi để tấn công kẻ thù. Vũ khí này là đặc trưng lớn nhất của không hạm «Fraxinus» do Asgard Electronics chế tạo.

"Rõ- uh.....!"

Tuy nhiên, một sự bất ngờ diễn ra. Ngay khi các thuyền viên đáp lại thì trong nháy mắt, tiếng cảnh báo chát chúa vang lên giữa khoang tàu.

"Chuyện gì xảy ra vậy!?"

"Đây là..... đợt pháo kích thứ 2 sắp tới!"

"Chú nói cái gì--?"

Ngay khi Kotori nghẹn thở, mũi «Goetia» phía trước lại lần nữa phát ra tia sáng chói lòa khiến «Fraxinus» rúng động dữ dội.

"Kuh.....!"

Kotori nghiến chặt răng, liếc mắt nhìn «Goetia» giữa màn hình.

Vũ khí chủ yếu trên không hạm, tất nhiên là khẩu Ma Lực Đại Pháo được Realizer bơm đầy Ma Lực. Tuy rằng cũng có trang bị súng máy trên không hạm, nhưng đối với lớp Territory của đối thủ thì nó hoàn toàn vô dụng.

https://thuviensach.vn

Điều quan trong lúc này là phải tận lực phá xuyên Territory đối phương. Nếu thành công, họ chỉ còn cách tăng mật độ Territory của tàu hoặc phản công bằng Ma Lực Đại Pháo, bỏ qua vũ khí đặc biệt như《Yggd Folium》.

Nhưng «Goetia» ở đây lại áp dụng chiến thuật khác thường.-- không tính cái tốc độ khó tin của nó.

"Có thể phát động đợt tấn công thứ 2 ngay sau đợt đầu tiên chỉ trong 10 giây.....!? Điều này sao có thể được, rốt cuộc thì cái loại Realizer gì đang nằm trong đó thế.....!"

Đúng vậy. Do nguồn Ma Lực phát sinh cần các Realizer đồng thời cùng lúc kích hoạt, bởi vậy đại bác về cơ bản không cách nào bắn liên tục được. Cho dù là «Fraxinus», nhanh nhất cũng phải tốn 30 giây cho mỗi lần nạp.

Có thể tăng số lượng Realizer để tạo ra Ma Lực... nhưng trên thực tế không phải đơn giản như vậy. Cho dù có gia tăng số lượng để sản sinh Ma Lực, thì cuối cũng khả năng xử lý Ma Lực của không hạm cũng chỉ có hạn. Trừ phi là có cách nâng cao xử lý hiệu suất ma lực hoặc--

".....Tsk."

Kotori chán nản tặc lưỡi. Con tàu đó vốn đã di chuyển phương thức kỳ lạ. Lại còn có thể liên tục sử dụng Ma Lực Đại Pháo. Hiện tại, tất cả những thứ đó đều liên quan đến cảnh cô vừa thấy đằng sau Ellen Mathers.

Mặc dù trang bị Realizer loại mới nhất có tên là «Ashcroft-β» xuất hiện tạo sự bứt phá vượt trội, nhưng kỹ thuật bên «Ratatoskr» hẳn vẫn cao hơn bên kia.

Có lẽ vì thế mà bên Tập đoàn DEM bổ khuyết sự chênh lệch này bằng phương thức khác.

https://thuviensach.vn

Không giống như «Fraxinus» chỉ dùng cách này khi xử lý khẩn cấp, ngay từ đầu ngay đã sử dụng năng lực xử lý của não người, từ đó nâng hiệu suất xử lý Ma Lực của 『Chiến Hạm』 lên mức cao nhất.

Mánh này chỉ khả thi vì Ellen là Pháp Sư mạnh nhất nhân loại.

Tất nhiên, gánh nặng mà não người chịu đựng được không thể sánh với các thiết bị CR-Unit thông thường. Cho dù có là Ellen cũng không có khả năng liên tục đáp ứng trong thời gian dài.

Thế nhưng hiện tại trước mặt «Fraxinus», không còn là một không hạm không đòi hỏi nhiều nhân lực để vận hành,-- mà là 『Ellen Mathers』 trong CR-Unit khổng lồ.

"Chỉ Huy! Territory bên trái mạn thuyền đã đến mức cực hạn!"

"Tsk....."

Kotori nhìn về màn hình cá nhân trong tay. Thực sự một phần Territory đã bị tổn hại nghiêm trọng.

"Triển khai Territory lại lần nữa! Mau chóng tiến hành nạp《Mystletainn》!"

"R-Rõ!"

"-- Kannazuki!"

"Tuân lệnh!"

Kannazuki nắm được ý đồ của Kotori rồi nheo mắt lại. Trong tức khắc, 《Yggd Folium》 bay vút trên không trung với tốc độ kinh người.

Điều khiển 《Yggd Folium》 không phải là hệ thống Realizer của «Fraxinus» nữa, mà là Phó Chỉ Huy Kannazuki, đang đứng sau ghế chỉ

https://thuviensach.vn

huy.

《Yggd Folium》lượn không trung và bao vây «Goetia». Sau đó ở trung tâm, chúng bắt đầu triển khai Territory.

Không sai. Nó đã tạo thành một 『Lồng Sắt』 vây lấy «Goetia» trên bầu trời.

"Chỉ Huy, ngay bây giờ."

"Tốt, 《Mystletainn》-- Bắn!"

Kotori hô to đồng thời chĩa cây Chupa Chups về «Goetia». Như để đáp lại lời của cô, dòng Ma Lực hội tụ từ Đại Pháo 《Mystletainn》 đã tạo nên tia sáng xé toạc bầu trời.

Trước mặt là Ma Lực Đại Pháo. Cho dù muốn tránh né thì những quả mìn 《Yggd Folium》 chung quanh vẫn đang chờ đợi cô ta. Đến cả «Goetia» cũng không thể thoát khỏi tình huống này.

Nhưng ngay thời điểm 《Mystletainn》 khai hỏa, «Goetia» lao thẳng vào hướng đang pháo kích, nghiêng mình ngay khi pháo kích gần bắn trúng, nửa trên tàu sướt qua Territory của 《Yggd Folium》 khi né 《Mystletainn》.

"Gì.....!?"

Đương nhiên, 《Yggd Folium》 trong mode Cơ Lôi gặp chấn động đã phát nổ-- thế nhưng «Goetia» vẫn như cũ, không tổn hao một chút gì. Có lẽ cô ta đã tập trung Territory chỉ vào một điểm để ngăn xung chấn.

"Rốt cuộc cái gì trong đầu cô ta vậy.....!"

Kotori bực tức cắn chặt răng. Chỉ cần có chút sai lầm thì cô ta sẽ tan thành bụi, đây là kế hoạch cực kỳ mạo hiểm. Nếu cô ta có một cái đầu binh

https://thuviensach.vn

thường hơn, thì đã tập trung toàn bộ Territory để phòng ngự đòn tấn công.

Thực tế, khi Kotori thấy đối phương áp dụng đối sách đó, thì cô không có ý định lệnh cho 《Yggd Folium》 tiến hành truy đuổi. Dường như Ellen đã thắng nước này bởi chiến thuật tốt hơn. Nhờ thấu suy nghĩ Kotori, mà Ellen mới dám đặt cược canh bạc nguy hiểm như thế--

"Tsk....."

Nghĩ tới đây, Kotori không khỏi nhíu mày.

Có thể cô ta căn bản không nghĩ đó là canh bạc sống chết. Đơn thuần chỉ là 「Không có việc gì mà bản thân làm không được」, đó là một ý nghĩ ngạo mạn, và cứ thế mà tự nhiên tránh né đợt pháo kích này.

"! «Goetia» đang trở lại!"

Ở dưới khoang tàu, Mikimoto hét lên. Sau khi né 《Mystletainn》 thành công, «Goetia» bay thẳng tới họ.

"Kuh, mau né tránh--"

"Cháu hãy yên tâm, Chỉ Huy."

Kannazuki cùng với thiết bị đội trên đầu của mình tiến về phía trước từ bên cánh ghế chỉ huy, sau đó búng tay pachin.

Ngay lập tức, đạn 《Mystletainn》 đã bị «Goetia» né được, bỗng đổi hướng nhằm theo lưng «Goetia» mà đuổi theo.

"Huh.....!"

Mặc dù trong phút chốc không nhận thức rõ ràng được gì, thế nhưng rất nhanh cô nắm lại được tình hình.

https://thuviensach.vn

Hiện tại phía sau «Goetia» có vô số 《Yggd Folium》 đang triển khai Territory. Anh ta kiểm soát Territory của chúng và ép đạn của Ma Lực Đại Pháo thay đổi quỹ đạo.

Có vẻ đây là một tình hình ngoài ý liệu của đối phương. 《Mystletainn》 bắn trúng phía sau «Goetia» không hề phòng bị và một vụ nổ xảy ra.

Không sai. Nếu như nói cô ta là một quái vật, thì bên này cũng có một con quái vật khác. Kotori ngẩng đầu nhìn hướng anh chàng cao lớn đang đứng bên cạnh ghế chỉ huy đồng thời khẽ phát ra một tiếng thở dài.

"..... Không hổ danh là Kannazuki."

"Tôi không dám nhận. Tôi cũng không thể cái Cây Thế Giới xinh đẹp này tổn thương được. Hơn nữa--"

"Hơn nữa?"

"Chỉ Huy, tôi cho rằng tấn công vẫn thích hơn là bị tấn công!"

Kannazuki nắm chặt bàn tay và hô to. Kotori đành thở dài haa.

Nhưng--

"......! Chỉ Huy! «Goetia»!"

Nghe được tiếng thét chói tai của Nakatsugawa, Kotori giật mình.

-- «Goetia» rõ ràng đã bị dính trực tiếp đòn công kích của «Mystletainn» vẫn điên cuồng lao về phía «Fraxinus».

"Cái.....!"

«Goetia» tụ Ma Lực của nó lại rồi khai hỏa.

https://thuviensach.vn

Sau đó, trên màn hình của «Fraxinus» ngập ánh sáng chói lòa.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Thiên Thần

Phần 1

Trở lại thời điểm 10 phút trước.

Trong tòa nhà bị bỏ hoang, Shidou vùng vẫy kịch liệt trong khi bị trói trên ghế.

"Kuh, ra nào...!"

Cho dù cậu cố đập ghế với tay của mình, cái còng bằng kim loại vẫn không có dấu hiệu sứt mẻ. Tương tự, chiếc ghê được đóng đinh tán xuống mặt sàn, cũng chẳng suy suyển.

"Khốn kiếp..... Không thể cứ bỏ lỡ thời gian ở đây được.....! Origami! Origami!"

Mặc cho cậu có hét lớn đến cỡ nào cũng chẳng có ai đáp lại. Chỉ có thể nghe tiếng vang tuyệt vọng dội từ bức tường.

Tuy không rõ ràng khu bỏ hoang này nằm ở đâu trong thành phố, thế nhưng hoàn toàn không cảm giác có ai ở xung quanh cả. Điều duy nhất mà cậu nghe được là tiếng cửa kẽo kẹt bởi gió, và thỉnh thoảng truyền đến tiếng ô tô chạy ngang qua từ xa xa.

Dù sao đây cũng là lẽ thường tình. Origami cố tình chọn nơi này giam cầm cậu, dĩ nhiên sẽ không có khả năng bị người khác dễ dàng phát hiện.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng..... tìm ra điều này cũng càng mang thêm tuyệt vọng cho cậu.

Bản thân cậu cũng quen Origami thời gian dài chung nên cũng có thể hiểu được cách nghĩ của cô. Cô sẽ không bao giờ chọn một nơi ⌈tuyệt đối không có ai đi ngang⌋ để giam cầm Shidou cả.

Lý do rất đơn giản. Nếu như đó là nơi chỉ có duy nhất Origami biết mà nói, ngộ nhỡ Origami xảy ra cái gì đó bất ngờ mà không thể trở lại thì lấy ai ra để cứu Shidou đang bị nhốt đây.

Tất nhiên, cũng có khi cô ấy hiện tại đã chuẩn bị một bức thư viết vị trí của Shidou mà sẽ được gửi đến trường học hoặc cảnh sát sau một thời gian nhất định. Nhưng để đảm bảo, Origami ước đoán ai đó sẽ đi ngang qua đây sau khoảng 2-3 ngày, để Shidou không chết vì đói.

Ít nhất thì lúc này đây Origami muốn tránh cho Shidou bị cuốn vào cuộc chiến của mình với các Tinh Linh. Sẽ chẳng có vấn đề gì nếu cô giữ được Shidou cho đến hết ngày.

Sau cùng-- Khả năng tầm 2-3 ngày sẽ có 『Ai đó』đi ngang. Đặt cược vào khả năng nhỏ bé đó, Shidou tiếp tục la lên.

"Ai cũng được! Có ai ở đây không?!"

Hiện tại cậu cũng chỉ có thể tin tưởng vào Origami. Không quan tâm cái cổ họng đang khô rát, cậu tiếp tục gào lên.

Nhưng mà có gào lên trong bao lâu, điều duy nhất vọng lại chỉ là giọng của chính cậu.

"Guh....."

https://thuviensach.vn

Nếu có thể liên hệ với ai đó thì tốt rồi, thế nhưng điện thoại di động của cậu đã bị Origami tịch thu. Kotori và các cô gái khác có thể đã đi tìm vì không biết cậu đang ở đâu, nhưng lúc đến được chỗ đây thì có khi đã quá muộn.

"Tệ thật, mình phải làm gì đây.....!"

Ngay cả khi biết việc này là vô ích, nhưng Shidou vẫn cố gắng giãy giụa cơ thể trong sự điên cuồng.

"Eh.....?"

Shidou mở to hai mắt nhìn về nơi phát ra tiếng cọt kẹt không phải từ cái ghế.

Cậu dừng lại và tập trung vào tai mình. Sau đó, cậu nhận ra bên kia cánh cửa đang vang đến những tiếng bước chân nhỏ bé.

".....! Có-có ai không!?"

Có lẽ là trời đã giúp cậu. Shidou lên tiếng nhất quyết không bỏ qua cơ hội hiếm hoi này. Có vẻ người đó cũng đã chú ý tới âm thanh của Shidou, tiếng bước chân chậm rãi mà tiến tới gần, cuối cùng dừng lại ngay trước cánh cửa nơi Shidou bị giam cầm.

Nhưng.

Khi nhìn bóng dáng của người đang kéo cánh cửa gỉ sét ra, khuôn mặt Shidou đang thở phào nhẹ nhõm lại một lần nữa trở nên hoang mang.

"O-Origami.....!?"

Đúng vậy. Xuất hiện ở đó chính là người đã giam cầm Shidou ở chỗ này, Tobiichi Origami đã trở lại sau khi ra ngoài trong chốc lát.

https://thuviensach.vn

"....."

Sau khi mở cửa, Origami lặng lẽ tiến lại gần Shidou

Shidou không khỏi kinh ngạc trong chốc lát nhưng nhanh chóng lắc mạnh đầu để bản thân tỉnh táo lại.

"Origami-- cậu trở lại sao?"

"....."

Cho dù có hỏi, Origami vẫn âm thầm tiến về cậu với tốc độ đó rồi đứng ở ngay trước mắt cậu.

"Origami.....?"

Vẫn không thấy được một lời nào của Origami, Shidou không khỏi nhíu mày--

"Uh. Cậu--"

Đột nhiên một hình ảnh hiện lên tâm trí Shidou khiến hơi thở trở nên khó khăn.

Ban đầu Shidou còn tưởng rằng là do Origami giữa đường thay đổi ý định nên mới trở lại với Shidou nhưng..... đó chỉ là suy nghĩ phiếm diện của cậu.

Bình tĩnh mà ngẫm lại, đó là suy nghĩ quá đỗi ngây thơ lạc quan.

Đúng thế. Cô ấy-Tobiichi Origami, là một cô gái có ý chí kiên định hơn bất kỳ ai và cũng không có ai lung lay được quyết tâm của cô ấy, dù là bất cứ lý do nào.

Thế nên, vì sao cô ấy lại quay trở lại?

https://thuviensach.vn

Cậu chỉ có thể nghĩ ra được hai điều.

Một là, có vấn đề gì đó xảy ra và cô ấy không có lựa chọn nào khác ngoài trở lại bên Shidou.

Và còn lại là,

-- Cô ấy đã hoàn thành mục đích của mình.

"....."

Shidou không khỏi tự nuốt nước bọt. Origami mở đôi mắt nhìn cậu.

"Origami, vì sao cậu... lại trở về đây?"

"....."

Origami vẫn không trả lời, vẫn yên lặng mà nhìn chăm chú vào Shidou.

Hơi thở của Shidou dần trở nên loạn nhịp khi chẳng thể đọc được bất kỳ biểu hiện gì trên khuôn mặt trơ như đá của cô. Cùng lúc đó nhịp tim cũng dữ dội và giọng nói cũng trở nên khô khốc.

"Kh-Không lẽ nào, cậu....."

Khi Shidou nói với giọng run run, Origami bất chợt lộ ra một phản ứng. Lần đầu tiên.

Tuy nhiên đó không phải biểu hiện của sự đồng tình, cũng không phải là biểu hiện từ chối. Chỉ là khóe miệng của cô-- lặng lẽ nở một nụ cười nii mà thôi.

"..... Cái--"

https://thuviensach.vn

Shidou cảm thấy trái tim mình như bị bóp chặt khi nhìn thấy khuôn mặt đó.

Việc đó cũng là bình thường. Dù sao hiện tại đứng ở trước mặt Shidou cũng là Tobiichi Origami. Cô rất hiếm khi thay đổi nét mặt của mình, và khi kết hợp với nét duyên dáng của nàng, chẳng lạ khiến người ta ví von cô như một con búp bê. Tuy rằng cũng có đôi khi cô nhíu mày hoặc thả lỏng đôi má của mình, thế nhưng cô lại chưa bao giờ lộ ra một 『Nụ cười』 rõ ràng như lúc này.

Đúng thật như vậy. Đây là lần đầu tiên Shidou có thể đọc được tâm tư Origami từ biểu hiện của cô.

"V-Vì sao..... cậu lại cười....., này, Origami....."

Sau khi Shidou hỏi, nụ cười của Origami càng lúc càng đậm nét hơn đồng thời cơ thể bắt đầu run lên như thể cô không thể kiềm chế nổi nữa.

"Fu-- fufu, fufufu."

Sau đó tiếng cười dần dần trở nên lớn hơn.

"Fufuu, ahaha-haha..... ahahahahahahahahahaha!"

"O.....ri, ga.....mi?"

Origami cười lớn và vặn vẹo cả người. Nhìn thấy cảnh tượng kỳ lạ này, Shidou chỉ có thể ngây người ra mà gọi tên cô.

Bản thân cậu cũng không rõ ràng ý nghĩa tràng cười ấy là gì. Thế nhưng cậu dần dần nhận ra rằng Origami ở trước mặt cậu lúc này đã hoàn toàn khác so với bình thường. Trái tim Shidou đang kịch liệt đánh lên từng hồi chuông báo động về sự kỳ lạ này.

-- Nhưng, Shidou nhanh chóng đặc biệt chú ý tới.

https://thuviensach.vn

Origami..... đang cười quá nhiều.

"Hii, hiii, hiii! Cái bản mặt đó, xem cái bản mặt đó kìa! Ahahahahahaha! Quả thực quái lạ! Cực kỳ quái lạ! Ah, đau bụng quá!"

".....Origami?"

Gương mặt Shidou chảy ra đầy mồ hôi lạnh đến nỗi phải nhíu lại một bên mắt..... Origami rõ ràng đang nằm ôm bụng cười lăn lộn trên mặt đất. Do động tác của cô quá mãnh liệt, thỉnh thoảng cậu có thể nhìn thấy cái quần lót đang thấp thoáng dưới cái váy ngắn ấy. Màu trắng.

Khi Origami vẫn đang cười lăn lộn, cánh cửa mà Origami mở ra khi nãy lại một lần nữa được đẩy ra, lộ ra bóng dáng của một cô gái.

Cô ấy là một cô bé nhỏ nhắn đang đội chiếc mũ lưỡi trai được trang trí rất dễ thương, và có một chú thỏ rối trong tay trái. Shidou theo phản xạ lên tiếng khi thấy dáng vẻ quen thuộc ấy.

"Yoshino!?"

"V-vâng..... Anh không sao chứ, Shidou-san."

Yoshino lộ ra nét lo lắng khi nói, cùng lúc đó, clatter, clatter, 『Yoshinon』 trong tay trái cũng bắt đầu mấp máy miệng của mình.

『Iyaah, thật đúng một phi vụ bắt cóc và trói gô tuyệt vời đó nha--. Yoshino, đây không phải là cơ hội tốt sao--? Hiện tại muốn làm bất cứ cái gì với Shidou-kun cũng được hết đó nha--』

".....!"

Khuôn mặt Yoshino cấp tốc biến thành củ cà rốt, đồng thời cô bé cũng chặn cái miệng 『Yoshinon』 lại.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng cậu cũng có để ý tới cái giọng điệu sặc mùi lạc đề của『Yoshinon』, thế nhưng hiện tại không lúc để lo cái này. Shidou hét lên.

"Yoshino, chạy mau! Hiện tại Origami không bình thường đâu!"

Tuy rằng không biết vì sao Yoshino lại ở chỗ này, thế nhưng bản thân cậu lo sợ Yoshino sẽ gặp nguy hiểm khi cô bé lọt vào tầm mắt của Origami, người hiện đang có ý định giết các Tinh Linh.

Nhưng Yoshino lại nháy mắt sau khi nhìn về Origami vẫn đang cười lăn lộn.

Sau đó, cô bé lặng lẽ mở miệng nói với Origami kỳ lạ ấy mà không chút lo sợ nào.

"Err..... Mình nghĩ vậy là đủ rồi.....?"

"Fu-fufu..... hi-hiii..... hii....."

Sau khi Yoshino nói xong, Origami rốt cục cũng bắt đầu điều chỉnh nhịp thở của mình sau đó nhấc thân thể của mình dậy. Sau đó cô sắp xếp lại mái tóc của mình và nở một nụ cười. Trong nháy mắt, cơ thể của cô bắt đầu phát ra những tia sáng nhợt nhạt.

"Cái--"

Shidou ngây người và trố mắt nhìn hình dáng Origami đang dần dần nhỏ đi -- cuối cùng biến thành cô gái mà cậu rất quen thuộc.

"Natsumi!?"

Vâng. Đó chính là Natsumi, Tinh Linh mà sáng sớm nay đã xuất hiện tại phòng Shidou vì muốn gọi cậu dậy -- trong hình dáng thật sự của cô ấy. Xem ra Origami ban nãy là do Natsumi biến thân mà thành..... Thảo nào hành động của cô ấy trở nên kỳ quái.

https://thuviensach.vn

Biết được Origami đó chỉ là giả, hơn nữa hai người bọn họ vẫn bình yên vô sự nên Shidou có thể thở phào nhẹ nhõm. Nhưng mà Natsumi có vẻ hiểu sai tiếng thở dài đó, cau mày nhìn về phía Shidou.

"..... Gì đây? Ngươi không vui vì ta đến sao?"

"Không, đời nào lại thế..... Mà quan trọng hơn là tại sao hai người lại ở chỗ này?"

Khi Shidou hỏi, Yoshino với Natsumi thoáng nhìn nhau trước khi mở miệng.

"Err.....vốn là em đang cùng Natsumi-san đi dạo quanh đây....."

"Sau đó, ta thấy ngươi đang đi với Origami. Vì vậy, Yoshino đặc biệt tò mò về nó nên quyết định đi theo phía sau các người--"

"Na-Natsumi-san..."

Yoshino xấu hổ kéo kéo góc áo Natsumi. Sau đó vẻ mặt Natsumi đột nhiên cũng trở nên đỏ bừng bừng và túm lấy tay áo của Yoshino. Nhìn cái cảnh hai cô gái đang ngượng ngùng mà kéo áo của nhau..... Lại thêm một cảnh kì cục.

"D-dù sao thì, hai em là cứu tinh của anh đấy! Có thể giúp anh tháo cái còng tay và cởi sợi dây ra được không?"

Sau khi Shidou nói, hai người lại một lần nữa nhìn vào mắt nhau sau đó gật đầu rồi vòng ra phía sau Shidou. Loay hoay một lúc với cái còng tay cùng sợi dây. Thế nhưng--

"Shi-Shidou-san..... Anh biết cái chìa khóa còng tay ở đâu không.....?"

https://thuviensach.vn

"Uwah, cái sợi dây quái quỷ gì vậy. Không chỉ nút thắt phức tạp mà lại dùng keo dán cố định lại nữa....."

Có vẻ như cậu đã đánh thấp Origami. Cho dù đã có người đến cứu, nhưng tình hình vẫn không khả quan mấy.

Đúng lúc này, Natsumi tự tin vỗ ngực don.

"Không có cách nào khác. Cứ giao việc này cho ta."

"Eh? Em dự định sẽ làm gì?"

"Chờ một chút."

Nói xong, Natsumi nhắm mắt lại đứng trầm ngâm một lúc.

Vài giây sau, biểu hiện của cô ấy có chút đau đớn, sử dụng ngón tay nhẹ nhàng cào cổ họng mình-- sau đó đột nhiên mở hai mắt.

"-- Im ngay cho ta, cái bọn chết tiệt kiaaaaaaaa!"

Natsumi đột nhiên hét lên cái gì đó mà cậu cũng không rõ. Ngay trong nháy mắt, sợi dây cùng với cái còng đang trói buộc cơ thể Shidou thân thể phát sáng nhạt, sau đó biến thành vài cotton mềm.

"Đây-đây là...!"

Kéo hai tay ra trước, Shidou trố mắt ngạc nhiên.

"Natsumi, làm thế nào mà em sử dụng được Linh Lực?"

Sau khi Shidou hỏi, Natsumi vuốt chỗ mồ hôi trên trán như thấy mệt và thở dài fuuu.

"Hnn..... Chỉ là mỗi khi ta nghĩ một chuyện gì đó khiến bản thân khó chịu, ta thấy có một ít sức mạnh quay lại. Nhưng nó vẫn có nhiều hạn chế

https://thuviensach.vn

lắm."

"Khiến bản thân khó chịu.....?"

"..... Uhm. Nhân tiện vừa nãy, ta tưởng tượng tại thời điểm nghỉ trưa ở trường, do không có một người bạn nào để cùng rủ ăn bento nên ta đành ngậm ngùi trốn trong nhà vệ sinh, nhưng vì quên khóa cửa trên kết quả bị một bạn cùng lớp vô tình trông thấy."

"Uwah..... Nó thực sự rất xấu hổ."

"..... Sau đó khi ta trở lại phòng học, tất cả mọi người nhìn ta mà cười trộm. ⌈Ehh-, thật vậy à? Rõ ràng là có người như thế thật à. Ehh-? Không ngờ cô ta lại là tởm đến vậy?⌋ "

"DỪNG LẠI!"

Nghe tình huống vô cùng bi thương như thế, Shidou không bịt tai lại la lên.

Nhưng lập tức, cậu ý thức lại được là bản thân hiện không còn nhiều thời gian nữa. Cậu nhanh chóng gỡ bỏ mớ cotton đang quấn ở cổ tay cũng như quanh cơ thể ra, sau đó đứng dậy. Do duy trì tư thế ngồi quá lâu, các cơ bắp trên người cậu đều có chút đau đớn.

Dù sao, bây giờ Shidou phải gấp rút trở về gặp Tohka và các cô gái khác. Trong trường hợp xấu nhất, có thể Origami đã chạm mặt với các cô ấy rồi.

Đúng lúc này, ⌈Ah⌋, Shidou đột nhiên nghĩ tới cái gì đó.

"Ồ phải rồi...! Cả hai người, nếu có điện thoại di động thì có thể cho anh mượn một chút không?"

"Eh? Ah, vâng, đây."

https://thuviensach.vn

Sau khi Shidou nói xong, Yoshino lấy một điện thoại di động màu xanh ra khỏi túi áo.

Shidou cảm ơn cô bé rồi nhận lấy nó, sau đó lựa chọn 『Nhà Itsuka (2)』 từ danh bạ rồi bấm gọi.

『Nhà Itsuka (2)』 ở đây thực ra là mã gọi «Fraxinus». Số này được cài sẵn vào di động để phòng cho các Tinh Linh trong thời điểm khẩn cấp có thể liên hệ ngay với «Fraxinus».

Chỉ cần liên lạc được với «Fraxinus», cậu có thể sử dụng Cổng Dịch Chuyển để đến chỗ các cô gái ngay. Cho dù làm không được điều ấy, cũng có thể xin nhờ Kotori hỗ trợ họ.

Nhưng thay vì nghe được tiếng trả lời của các thuyền viên, cái cậu nghe được chỉ là âm thanh duu duu mà thôi.

"..... Đã có chuyện gì sao?"

Nếu như Kotori không trả lời điện thoại của mình thì còn có thể hiểu, nhưng đây chính là đường dây đặc biệt của «Fraxinus». Bởi vì là đường dây liên lạc đặc biệt, cho dù có xảy ra Không Chấn làm hư hại hay nghẽn mạng thì cũng vẫn có thể tiến hành liên lạc được khi cần.

-- Không lẽ nào, «Fraxinus» đã xảy ra chuyện gì sao. Cảm giác bất an từ lồng ngực Shidou không ngừng lan rộng ra khiến cậu nhíu mày lại.

"Err, Shidou-san.....?"

Có lẽ đã cảm nhận được sự bất an trên mặt Shidou, Yoshino lo lắng dò hỏi.

"Ahh..... Xin lỗi. Cảm ơn em!"

https://thuviensach.vn

Nói xong, Shidou trả lại điện thoại cho Yoshino sau đó hướng về cánh cửa ra vào.

"Xin nhờ cả hai em! Anh cũng không biết mình đâu ở chỗ nào. Hai em có thể dẫn đường cho anh một chút không?-- Những người khác hiện đang trong tình trạng nguy hiểm."

Sau khi Shidou nói xong, Yoshino với Natsumi kinh ngạc vì sốc, nhưng họ nhanh chóng nhìn nhau rồi cùng gật đầu.

Phần 2

"Uu..... Guh....."

Tohka lộ ra vẻ mặt đau đớn khi nhấc cơ thể của mình lên. Có vẻ cô ấy đã bất tỉnh một lúc.

Cô thấy máu dính đầy trên ngực mình khi chạm vào nó. Đây cũng là điều tất nhiên, bởi Linh Phục, Tuyệt Giáp của cô đã bị lưỡi kiếm laser của Origami xé toạc một cách tàn nhẫn.

"Mình....."

"..... Ahh, Tohka-san..... cậu đã tỉnh dậy rồi."

Khi nhướng mày khẽ lẩm bẩm, Tohka có thể nghe thấy một âm thanh yếu ớt.

Ngẩng đầu nhìn lên, cô ấy nhìn thấy Miku với bộ Linh Phục giới hạn đã tả tơi, đứng đó như thể vẫn đang bảo vệ Tohka trong những hơi thở khó nhọc. Làn da vốn trắng như tuyết của cô ấy hiện đã chằng chịt những vết thâm, có thể nói là mình đầy thương tích. Thật khó tin khi cô ấy vẫn còn có thể đứng lên được với hai chân của mình.

"Miku! Cô-cô vẫn ổn chứ.....!?"

https://thuviensach.vn

"Ừ..... Chắc thế. Tohka-san, may quá, cậu..... không s--"

Nói đến phân nửa, Miku bỗng khuỵu xuống sau đó ngã ra mặt đất. Tohka lật đật chạy tới đỡ thân thể của cô ấy.

"Cố chịu đựng nào, Miku! Miku!"

Miku như đáp lại Tohka, nở một nụ cười yếu ớt, sau đó hai mắt khép lại. Cùng lúc đó cơ thể của cô ấy cũng rũ ra. Có vẻ như cô ấy đã bất tỉnh.

Ngay lúc đấy, cô nghe thấy tiếng bước chân từ đống đổ nát truyền đến.

Nhìn về phía đó, cô thấy dáng dấp một tử thần trong bộ giáp có màu đen xám.

"Tobiichi-- Origami.....!!"

Tên có gái đó được cất lên với giọng đầy hận thù. Như thể đáp lại giọng của cô, Origami ném ánh mắt lạnh lùng hướng về Tohka.

Yuzuru nằm dưới chân Origami, còn Kaguya nằm ở xa hơn một chút. Có vẻ hai người họ vẫn còn tỉnh táo, thế nhưng cũng như Miku, cơ thể hai người bị chi chít vô số vết thương trông đau đớn đến độ mà cô không đành lòng nhìn thẳng vào họ.

Sau khi Tohka bất tỉnh, có lẽ họ đã có một trân chiến rất khốc liệt.-- Hẳn họ đã bảo vệ Tohka không còn phòng bị khỏi bàn tay của Origami.

Tohka cắn chặt hàm răng, nhẹ nhàng đặt thân thể Miku xuống sau đó đứng lên với thanh «Sandalphon» trong tay.

"Con khốn nhà ngươi..... Vì sao lại làm điều này.....!"

"Tôi không hiểu câu hỏi của cô."

https://thuviensach.vn

Origami đáp với khuôn mặt vẫn không đổi sắc.

"Các ngươi đều là Tinh linh. Là thảm họa ăn mòn thế giới này. Là kẻ thù của nhân loại. Chỉ cần biết như vậy thôi là đủ rồi. Tôi sẽ không lập lại lần nữa đâu."

Vẫn nói với giọng điềm tĩnh, Origami cong ngón tay trái lên. Cùng với động tác đó, cơ thể Yuzuru đang nằm dưới chân bỗng lơ lững trên không trung lên như thể được nâng lên một bàn tay vô hình nào đó.

"Đau... đớn. Master..... Origami, vì sao.....?"

"....."

Origami hơi nhíu mày, đặt bàn tay lên cổ Yuzuru khiến cô ngừng thì thào. Lực tay Origami càng lúc càng lớn, từ sâu cổ họng Yuzuru, những thanh âm đau đớn không ngừng phát ra.

Nhưng Origami không bận tâm về điều đó, chuẩn bị cắm thanh kiếm laser vẫn đang cầm trong tay phải thẳng vào bụng Yuzuru.

"Con khốn.....!"

Tohka hét và nhấc «Sandalphon» lên. Nhưng-- trước đó đã có một thân ảnh nhanh hơn một nhịp bay về phía Origami.-- Đó là Kaguya. Tuy ban nãy vẫn bị chôn vùi trong gạch vụn nhưng, trong phút chốc Kaguya đã lao về hướng Origami cùng với cây thương cũng như cơ thể vẫn đang rỉ đầy máu của mình.

"-- Ngươi dám làm cái quái gì với Yuruzu đấy, Origamiiiiiiiiii!!"

Hai mắt Kaguya long lên, đỏ gấc như ác quỷ, cô tấn công Origami. Có thể vì bất ngờ, Origami cũng không kịp ứng phó, thương của Kaguya xuyên qua Territory của Origami và đâm CR-Unit của cô.

https://thuviensach.vn

"Kuh--"

Nhưng đó là tất cả những gì mà Kaguya có thể làm được. Ngay khi Origami cau mày lại, cơ thể Kaguya đã bị một bàn tay vô hình đè ập xuống mặt đất.

"Guh.....!"

Kaguya vẫn không bỏ cuộc ngước đầu của mình lên, nhưng do sức mạnh áp đảo của Territory, Kaguya chỉ có thể là nằm đó mà chẳng còn cách nào nhúc nhích được nữa.

"Kaguya!"

Kaguya với Yuzuru rơi vào tình trạng nguy hiểm. Nhanh hơn cả lời nói của mình, Tohka lập tức đạp lên mặt đất rồi bay tới chỗ Origami.

NhưngTohka bỗng ngừng lại khi hãy còn xa Origami.-- Không, chính xác hơn là cô bị ép dừng lại bởi một bức tường vô hình.

Xem ra Origami đã mở rộng phạm vi của Territory đến mức đó. Sự tự do cơ thể cô đã bị đối phương cướp đoạt, đừng nói ngăn cản Origami, ngay cả việc vung kiếm lên cô không tài nào làm được.

"Kuh, Tobiichi Origami, ngươi.....!"

Cho dù Tohka rên rỉ đau khổ, Origami vẫn không bận tâm mà một lần nữa giơ thanh laser lên nhìn về phía Yuzuru.

"-- Thực sự là đã quá lâu. Cuối cùng tôi cũng có thể sở hữu được sức mạnh để tiêu diệt Tinh Linh.-- Sức mạnh để hoàn thành tâm nguyện của tôi."

Origami khẽ thì thầm với chính mình, sau đó nhẹ nhàng thở ra một hơi thật dài.

https://thuviensach.vn

Như thể đem tất cả hoang mang và do dự trong lòng mình, hóa thành hơi thở sau đó tống ra.

"Tôi sẽ lấy lại bản thân mình sau đòn này. Tôi sẽ quét sạch toàn bộ Tinh Linh trên thế giới này. Sẽ không còn nữa-- sẽ không có ai phải rơi cảnh ngộ giống như tôi trên thế giới này nữa."

Sau khi tự nhắc bản thân mình, ánh mắt Origami trở nên sắc bén hơn bao giờ hết, đồng thời dồn sức cầm chặt thanh laser trong tay.

"Tobiichi Origami.....!"

Tohka gào tên Origami. Nhưng Territory đang phong tỏa thân thể Tohka vẫn không có chút dấu hiệu buông lỏng.

Tuy nhiên Tohka cũng bỏ cuộc. Hiện tại người duy nhất có thể chiến đấu với Origami lúc này chỉ còn lại bản thân cô. Khi Tohka buông thanh kiếm của mình xuống, đó sẽ là lúc Kaguya, Yuzuru cùng với Miku bị Origami giết.

Origami hiện tại này sẽ làm điều đó mà chẳng có chút mảy may do dự nào. Và-- khi đã hoàn thành điều đó, chắc chắn cô ấy sẽ trở thành một quái vật khiếp đảm nhất.

Tohka không biết vì sao. Nhưng, Tohka không cho phép Origami biến thành như vậy.

"U-- A-aaaaaahhhhhhhhh!"

Tohka hét lên và sử dụng toàn bộ sức mạnh để chống lại ràng buộc của Territory.

Thế nhưng-- vẫn chưa đủ. Territory hiện tại của Origami đã hoàn toàn ở một cấp bậc khác so với trước, không có dấu hiệu nới lỏng nào.

https://thuviensach.vn

Sẽ vô dụng nếu cô cứ tiếp tục như thế. Cô không thể cứu ai nếu cứ thế.

-- Sức mạnh. Cô cần một sức mạnh lớn hơn nữa.

"....."

Trong chớp mắt, Tohka cảm nhận một cơn ớn lạnh chạy dọc theo sống lưng.

Cô biết cái cảm giác này. Vào mấy tháng trước--, tại chi nhánh Nhật bản của DEM, khi mạng sống của Shidou đang bị Ellen uy hiếp thì cái cảm giác này đã đến với cô.

Một cái gì đó không phải cô, bắt đầu len lỏi cơ thể này. Ý thức bản thân từ từ trở nên mờ nhạt, thay vào đó là thứ gì đó đầy đen tối trỗi dậy trong tâm trí, đánh úp và xâm chiếm lấy toàn bộ quyền kiểm soát thân thể.

Tohka nghiến chặt răng. Tuy rằng bản thân không biết cảm xúc này là gì, nhưng dựa vào bản năng mà cô có thể nhận thấy được-- sức mạnh đó không thể là cứu cánh.

Tohka phải vẫn là chính mình.

Để cứu Kaguya.

Để cứu Yuzuru.

Để cứu Miku.

Và cả-- cô gái đó nữa.

Người luôn kiêu căng, hành xử thô bạo, lạnh lẽo vô tình, miệng đầy ác ngôn, Tohka cũng không biết trong đầu cô ta ẩn chứa cái gì, cô ta luôn cản trở Tohka, Tohka thực sự rất ghét con người đó-- nhưng Tohka vẫn muốn cô ta trở về.

https://thuviensach.vn

Tohka muốn Tohka vẫn là Tohka khi vung thanh kiếm của mình lên.

"Shidou-- Hãy cho tớ mượn lại sức mạnh.....!"

Tohka hét tên Shidou lên, dùng hết sức nắm chặt lấy chuôi Thiên Sứ «Sandalphon» trước khi dồn lực vào.

"-- Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah!"

Tựa như có cái gì đó gõ nhẹ trong tâm trí mình. Tohka cảm thấy có một luồng ấm áp chạy trong thân thể mình.

".....!?"

Trong khi vẫn đang bóp cổ Yamai Yuzuru, Origami đã gần như đâm cơ thể ấy, thì đột nhiên có một tia sáng chói lòa đập vào mắt, khiến cô không khỏi nhíu mày.

Khi cô nghe thấy Yatogami Tohka đang bị giam trong Territory hét lên, cơ thể Tohka bắt đầu phát ra những tia chói mắt lên sau tiếng hét ấy.

Sự kỳ lạ vẫn chưa kết thúc ở đó. Cảm giác như Tohka đã đột nhiên biến mất khỏi Territory mà cô dùng để ngăn chặn Tohka.

Không-- khác. Origami nheo mắt lại. Không phải Tohka biến mất, mà là Territory vây quanh Tohka biến mất như bị đục một cái lỗ.

"----!!"

Ngay khắc sau, Origami cảm nhận được luồng sát khí mạnh mẽ hướng vào mình. Cô buông tay khỏi cổ Yuzuru rồi nhảy về phía sau. Tức thì, nơi Origami vừa đứng lúc nãy, một đường kiếm sáng nhạt phạt qua.

"Cái....."

https://thuviensach.vn

Ngay khi Origami vẫn đang kinh ngạc, cơ thể Yuruzu sắp rơi xuống mặt đất do Territory đã bị thu hồi đã được ai đó đỡ lại.

Tia sáng dần dần tan đi và diện mạo người đó dần hiện ra rõ nét.

Nhìn thấy bóng dáng của cô gái đó, hơi thở Origami thoáng ngập ngừng.

Cô gái với mái tóc tựa như màn đêm khẽ lay động trong gió. Đôi mắt trong vắt như pha lê đang lặng lẽ nhìn về Origami. Trong tay là thanh cự kiếm đang tỏa sáng-- Đúng vậy. Cô ấy chính là Yatogami Tohka.

Nhưng, sự khác biệt lại đang nằm trên trang phục cô ấy.

Hai vai, ngực, eo-- tất cả các bộ phận trên cơ thể đều trong bộ giáp có màu tím ánh xanh, cùng với đó là một cái váy được dệt từ những tia sáng mờ ảo. Một diện mạo tráng lệ tuyệt đối, áp đảo bất cứ ai nhìn thấy, đó là một Tohka hoàn toàn khác xa lúc nãy.

-- Linh Phục hoàn chỉnh. Chứng minh thân phận của Tinh Linh và cũng là Tuyệt Giáp, thành trì bảo vệ của Tinh Linh.

Nó hoàn toàn bộ Linh Phục giới hạn mà Tohka và các cô gái khác vẫn mặc nãy giờ, Origami vô thức nuốt nước bọt của mình khi trông thấy sự xuất hiện hoàn mỹ đó.

Lần cuối cùng mà cô thấy 『Nó』 là vào khoảng nửa năm trước.

Đó là Yatogami Tohka trước khi chuyển đến trường, đó là kẻ đã cố gắng giết chết Origami tại công viên trên đồi đó.

-- Tinh Linh «Princess» cùng thanh kiếm của mình đang đứng ngay ở nơi đó.

"Hình dạng đó....."

https://thuviensach.vn

Origami lẩm bẩm cùng với khuôn mặt đanh lại của mình, Tohka đặt Yuzuru nằm cạnh Kaguya rồi bình tĩnh ngẩng đầu nhìn lên.

"Tobiichi Origami. Ta luôn rất ghét ngươi. Dù là trước đây hay bây giờ nó cũng không hề thay đổi-- Tuy nhiên cái 『Ghét』 hiện tại với cái 『Ghét』 trước đây, đã có chút khác. Vì vậy--"

"Ta sẽ toàn lực tấn công ngươi.-- Đừng có chết đấy, Origami!"

Tohka trầm trầm nói-- nhưng hoàn toàn lạnh lùng.

"".....Uh."

Chỉ nghe qua những từ đó, trái tim Origami đã như bị bắn thủng.

Sự uy nghiêm áp đảo xung quanh. Áp lực khiến bất cứ ai cũng không khỏi tuyệt vọng. Thanh kiếm tỏa ra áp lực đến nỗi cô cảm thấy chỉ cần lơi là một chút thì đầu cô sẽ lìa khỏi cổ.

"....."

Tuy nhiên, Origami không lùi bước.-- Đúng hơn, bản thân cô vẫn luôn chờ đợi Tohka này.

Tinh Linh mạnh nhất đã từng đánh bại Origami chỉ trong một kiếm. Chỉ khi đánh bại «Princess» hoàn thiện nhất, Origami mới có đủ sức mạnh để tiếp tục tiến về phía trước.

"Haaaaaaa.....!"

Theo tiếng hét đanh thép, Origami tập trung Territory về cơ thể cùng trang bị của mình để tăng cường sức mạnh. Bởi vì cô biết, dù có triển khai mở rộng phạm vi, cũng không thể phong tỏa được Tohka. Thay vì lãng phí Ma Lực một cách vô ích, tốt hơn nên tập trung nâng cao khả năng phòng ngự của bản thân.

https://thuviensach.vn

Cô vung lưỡi kiếm laser về phía Tohka. Tohka hơi nhíu mày, rồi dùng «Sandalphon» chặn đòn.

Nhưng đó chính là điều Origami nhắm tới. Tâm trí Origami phát lệnh, một phần lưỡi kiếm laser lập tức tách ra.

«Clarent» là vũ khí chính khi DEM làm ra CR-Unit «Mordred», có thể thay đổi hình dạng thành hai hình thái: Ma Lực Đại Pháo «Clarent Cannon» và Kiếm Laser «Clarent Sword» trong Territory triển khai.

Tuy gọi là biến hình nhưng cũng chỉ đơn thuần là thay đổi hình dạng cho phù hợp với nhu cầu của người sử dụng, song cũng không mất đi năng lực khi chuyển sang hình thái khác.

Mặc dù cần phải tạo ra rất nhiều Ma Lực để thao tác trong Territory đặc hơn, vẫn có thể bắn đại pháo trong khi vẫn dùng hình thái «Kiếm», phụ thuộc cách cô dùng.

Một chùm tia sáng Ma Lực bắn ngược lên từ họng súng lưỡi kiếm laser khi nó vẫn đang khóa «Sandalphon», và nó phân thành hàng viên đạn ánh sáng dội vào Tohka như mưa.

Tuy nhiên, do phải đánh giáp lá cà với Tohka nên uy lực những viên đạn này không cao. Chỉ là một đòn gãi ngứa có thể bị «Sandalphon» thổi bay bởi một cái lắc.

Nhưng mà hiện tại «Sandalphon» đang bị Origami kèn cựa. Nếu cô ấy liều lĩnh né đòn này thì sẽ lĩnh kiếm của Origami ngay. Bất kể ứng phó kiểu nào, Tohka đều có khả năng bị thương tổn.

-- Đó là những dự tính.

"Haaa!"

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên trong khi vẫn tiếp tục giao kiếm với Origami, Tohka dậm xuống mặt đất, lợi dụng sức áp đảo đẩy Origami lùi lại, và nhanh chóng thoát được tầm ảnh hưởng của khẩu pháo.

"Kuh--"

Origami cau mày rên. Quả nhiên so với ban nãy, không chỉ có Linh Lực mà cả lực tay Tohka đều hoàn toàn vượt trội hẳn. Nếu đơn thuần là đấu sức thì cô không có khả năng thắng. Origami đảo góc thanh kiếm laser làm chệch hướng thanh kiếm của Tohka trước khi ra kiếm liên hoàn với tốc độ mắt thường không thể theo kịp.

Người bình thường chỉ cần gặp một kiếm như thế này thì thân thể sẽ nát nhừ ngay lập tức, thế mà Tohka đã liên tục chống đỡ không ngừng. Tohka nhanh chóng đọc được các đòn và dùng thanh cự kiếm của mình chặn toàn bộ.

"-- Taaa!"

Tohka đâm «Sandalphon» vào kẽ hở của chuỗi combo vừa rồi.

"Kuh....."

Tuy nhiên Origami kịp thời thấy được và ra tay chặn nó lại.

Đè xuống, chém lên, đâm tới, gạt qua, chặn đòn rồi vung xuống.

Một cơn bão mưa kiếm chạm nhau cùng với tiếng gió rít lên dữ dội quét qua.

-- Mình có thể làm được. Origami nắm chặt «Clarent» hơn nữa.

Cơ bản thực lực hai bên ngang nhau. Origami hiện tại đã không còn là Origami dễ dàng bị Tohka hạ gục.

https://thuviensach.vn

Origami hiện tại hoàn toàn có thể đối đầu với Tinh Linh đang ở thể hoàn thiện nhất.

Nhân loại cuối cùng cũng đã có thể đối mặt thảm họa không ngừng ăn mòn thế giới.

Đó là điều Origami đã chờ đợi trong bao lâu nay, khát khao.

Origami không hề sai lầm. Origami không ngừng rèn luyện tích góp trong bao nhiêu năm qua hoàn toàn không uổng phí.

--CR-Unit «Mordred». Chỉ cần có nó, là Origami có thể đánh bại Yatogami Tohka, đánh bại tỷ muội Yamai, đánh bại Izayoi Miku, và đánh bại ả Tinh Linh đã giết cha mẹ của Origami vào 5 năm trước.

Đúng vậy.-- Ả Tinh Linh 5 năm trước. Điều kiện để cô gia nhập vào DEM, Origami sẽ có được thông tin về Tinh Linh đó từ Ellen Mathers.

Tuy rằng không biết ngoại hình cụ thể cũng như năng lực của nó. Nhưng chỉ cần có thông tin về nó, cũng là rất có giá trị với Origami rồi.

5 năm trước, ngoại trừ «Efreet» Itsuka Kotori trong thành phố còn xuất hiện một Tinh Linh khác. Chỉ cần xác minh được việc này, thông tin của DEM là rất đáng giá.

Hiện tại Origami đã gần đạt được nó. Chỉ cần tìm được ả Tinh Linh đó, là cô có thể đem thủ cấp của ả để tế linh hồn của cha mẹ mình--

"Eh.....?"

Đúng lúc này, một cơn đau đầu dữ dội ập đến Origami.

Trong nháy mắt, cô còn tưởng do bản thân không đỡ được công kích từ Tohka nên đầu bị chém-- nhưng hoàn toàn sai lầm. Cảm giác đau đớn này rõ ràng xuất phát từ bên trong đầu cô.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, ý thức bắt đầu trở nên mờ ảo, tầm nhìn cũng từ từ nhuộm màu đỏ.

"Ahh--"

"Haaa!"

Tohka không thể bỏ lỡ cơ hội này. Tohka vung «Sandalphon» tấn công phần thân Origami đang hoàn toàn sơ hở.

Một kiếm Tuyệt Sát, quá đủ để tiêu diệt vạn vật. Thân thể Origami như chiếc lá rụng bị gió cuốn đi, bị thổi bay thẳng tắp một đường.

Đập nát hòn đá lớn nào, xuyên thủng bất cứ bức tường nào, liên tục bay cho đến khi cô không còn nhìn thấy bóng dáng của Tohka được nữa-- cô lăn lộn 2, 3 vòng trước khi rơi xuống rồi nằm ngửa trên mặt đất.

"Kuhah....."

Do đã tăng cường Territory nên tránh được vết thương chí mạng, thế nhưng toàn bộ cơ thể cô cũng đã bị tổn thương nghiêm trọng.

Không đúng. Vấn đề nghiêm trọng nhất không phải là những chấn thương ở bên ngoài đó. Origami sờ soạng gương mặt mình, thấy bàn tay dính đầy làn máu đỏ thẩm mà không khỏi cắn hàm răng của mình.

Máu từ mũi và khóe mắt chảy ra. Đây không phải lần đầu tiên cô gặp phải hiện tượng này. Nó đã từng xuất hiện khi cô liều mạng đi quá giới hạn khi sử dụng bộ giáp hủy diệt «White Licorice».

"Guh....."

Dường như cô đã quá lạm dụng não bộ của mình khi ứng chiến với Tohka đã phục hồi toàn sức mạnh trước khi cô kịp nhận ra. Origami cắn răng hối hận, đập tay lên đất.

https://thuviensach.vn

-- Cái gì mà gọi là thực lực ngang nhau? Cái gì mà gọi là đủ sức mạnh để chiến đấu với Tinh Linh? Cuối cùng thì tất cả những gì Origami đã làm chỉ là phí hoài mạng sống của mình khi tử chiến với Tohka thôi.

"Ta....."

Origami run rẩy hướng bàn tay mình về không trung. Giống như-- cô là một con chiên ngoan đạo của Chúa.

Không cần phải nói, Origami không còn chút niềm tin nào vào sự tồn tại của Chúa cả. Từ lúc cha mẹ bị sát hại ở ngay trước mắt cô 5 năm trước, Chúa hay những gì đại loại thế đều biến mất khỏi từ điển của Origami rồi.

Thế nhưng, có lẽ.

Nếu thế giới này thực có tồn tại Chúa Trời hay Ác Quỷ, chắc chắn sẽ Origami sẽ hy sinh và đánh đổi bất cứ thứ gì. Thậm chí nó có buộc cô phải bán đi linh hồn của mình, cô cũng không do dự mà chấp nhận vì mục tiêu của mình.

Cô tự biết việc này hoàn toàn trái với bản thân của mình. Rõ ràng việc đem mong muốn của mình ủy thác cho một thứ không tồn tại, thực sự là quá đỗi ngu xuẩn. Chỉ bản thân cô mới có thể tự cứu lấy mình thôi. Nếu có thời gian cho những cầu khẩn, chi bằng cô dùng nó vào việc tiếp tục rèn luyện bản thân còn có ý nghĩa hơn. Nếu có thời gian để mong ước, cô sẽ dùng nó để đưa ra sách lược tốt hơn. Và cứ như thế, một Pháp Sư có tên là Tobiichi Origami đã xuất hiện.

Nhưng-- Origami chỉ còn đôi bàn tay trắng.

Những đợt khổ luyện đến mức phải thổ huyết, hy sinh giấc ngủ để ngày đêm nghiên cứu, ép bản thân nhỏ bé gánh vác những trang thiết bị to lớn nặng nề, cùng tử chiến bên xác những bạn đồng hành. Tất cả những đó đã kết nối lại tạo nên Origami.

https://thuviensach.vn

Nhưng kết quả lại là như thế đây.

Hy sinh tất cả để đổi lấy sức mạnh, kết quả là vẫn không cách nào thắng nổi Tinh Linh.

Cái hiện thực tàn nhẫn này, là thứ mà Origami nhận được sau những ngày tháng đăng đẳng nỗ lực hết mình đó sao.

"Ta, rốt cuộc--"

Ý nghĩ bỏ cuộc chợt thoáng hiện qua đầu Origami.

Origami yếu ớt buông ra tiếng thở dài, cánh tay bất lực đang hướng lên bầu trời cũng thả xuống.

-- Nhưng, ngay đúng thời khắc đó.

【-- Ta hỏi, ngươi có muốn sức mạnh không?】

Origami nghe thấy một giọng nói không thể phân biệt là nam hay nữ.

"Eh-?"

Nghe được giọng nói đột nhiên truyền đến tai, Origami mở đôi mắt rồi rên rỉ nhấc cơ thể của mình lên.

Một 『Thứ gì đó』 đang đứng ở trước mặt cô.

『Thứ gì đó』. Không có cách nào để hoàn toàn nhìn rõ hình dáng cụ thể của nó. Ngay cả cô biết nó đang ở đó, nhưng không cách nào thấy được cụ thể. Cô cảm giác như đó là một ảo giác như thể toàn thân nó phủ trong lớp gây nhiễu. ảnh.

"Ngươi là..... cái gì?"

https://thuviensach.vn

Origami theo phản xạ dùng 『Cái gì』 thay cho 『Ai』 để hỏi. Có vẻ 『Thứ gì đó』 cũng hiểu được cô muốn nói gì rồi phát ra tiếng khúc khích kusu kusu như thấy vui thú.

【Ta là cái gì, không cần để ý đâu. Quan trọng hơn, câu trả lời của ngươi là gì? Ngươi không muốn sức mạnh sao? Một sức mạnh tuyệt đối, đánh bại bất kỳ kẻ nào ngươi đối đầu?】

".....uh."

Origami nghẹn cả thở mà nhíu mày lại.

Trong thoáng chốc, Origami tưởng rằng do dùng Realizer quá độ làm đầu óc phát sinh vấn đề. Đây rõ ràng là một tình huống kỳ quái. Có lẽ điên loạn quá mức khi ảo tưởng ra việc này.

Thế nhưng từ lâu cô đã có câu trả lời cho việc này. Origami mấp máy đôi môi mình nửa tỉnh nửa mê.

"Đương nhiên-- Tôi muốn nó."

Origami nói như tuôn ra.

"Tôi..... muốn có sức mạnh. Dù phải bỏ lại mọi thứ. Dù phải hy sinh mọi thứ...! Tôi muốn có thứ sức mạnh tuyệt đối để ta thực hiện ước nguyện mình! Tôi muốn..... sức mạnh tối cường không ai sánh được!"

【Vậy à.】

『Thứ gì đó』 ngắn gọn đáp lại.

Không biết vì sao. Rõ ràng nhìn không thể thấy biểu hiện của nó -- nhưng cô cảm thấy 『Thứ gì đó』 thoáng nở ra một nụ cười.

【-- Ta sẽ cho ngươi. Sức mạnh mà ngươi khao khát.】

https://thuviensach.vn

Nói thế, 『Thứ gì đó』 đưa cái gì đó hướng về Origami.

Phát ra ánh sáng chói mắt màu bạch kim, tựa như một bảo thạch. Ánh mắt Origami ngay lập tức bị cuốn hút khi thấy ánh sáng huyền diệu của nó.

"Đây là....."

【Hãy đưa tay ra, nếu như ngươi muốn có sức mạnh.】

"....."

Origami tuy có hơi nhíu mày nghi ngờ nhưng vẫn từ từ vươn tay ra... và chạm vào viên ngọc đó.

Ngay lập tức.

"Cái....."

Viên ngọc phóng ra những tia sáng mạnh mẽ, sau đó lơ lững trên không trung -- trước khi chìm vào ngực Origami.

"Cái gì thế....."

Origami mơ màng nhìn vào ngực mình lẩm bẩm, nhưng không còn nhìn thấy viên ngọc nữa.

"Thứ gì thế này--"

Đang ngẩng đầu lên như muốn hỏi gì đó, nhưng Origami ngừng lại. Đó là bởi vì 『Thứ gì đó』 ban nãy vẫn đang trước mắt hiện đã đột nhiên mà biến mất.

"....."

Như cô đã nghi ngờ, những ảo giác mà cô thấy nãy giờ chẳng qua do cô đã đi quá cực hạn của mình. Origami kết luận như thế sau đó đặt tay lên

https://thuviensach.vn

trán.

Nhưng, vào lúc này.

"Ah.....?"

Dokun, trái tim đột nhiên nhảy lên mạnh mẽ khiến Origami cau mày lại.

Giống như trong thân thể cô đã hình thành một trái tim mới, và cảm nhận được từng hồi máu cực nóng khác lạ lan tỏa ra toàn thân. Đối mặt với cái cảm giác mà trước giờ chưa từng bao giờ trải ngiệm qua, Origami khuỵu gối xuống mặt đất.

"A-a-a-aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa-a-aah--"

Trong ý thức mơ hồ.

Origami cảm thấy chính bản thân cô đang dần biến thành một thực thể khác.

Phần 3

"......! Đã xảy ra chuyện gì!?"

Lực lượng JGSDF đóng quân thành phố Tenguu đột nhiên nghe được tiếng cảnh báo đang vang vọng, đội trưởng đội AST - Kusakabe Ryouko hét lớn.

Bình thường mà nói thì đây là lúc AST hành động-- thế nhưng hôm nay vì nguyên do nào đó, mà Ryouko tới phòng điều khiển.

Nghe được giọng của Ryouko, nhân viên đang thao tác trên mặt bàn điều khiển chợt hít một hơi hii.

https://thuviensach.vn

"Đây-đây là-- phản ứng với sóng Tinh Linh cực kỳ mạnh mẽ!"

"Phản ứng với sóng Tinh Linh..... L-lẽ nào cũng là từ DEM sao!?"

Ryouko không hài lòng mà nhíu mày lại.

Vâng. Thực ra hiện tại trên màn hình quan sát xuất hiện khá nhiều sóng phản ứng Tinh Linh.

«Berserk», «Diva», và cả-- «Princess».

Đặc biệt sóng phản ứng của Tinh Linh «Princess», đột nhiên tăng đột biến và theo chỉ số hiển thị thì tương đương với lần cuối cùng mà họ giao chiến với nhau.

Mục tiêu tổ chức AST là đánh bại các Tinh Linh khi chúng xuất hiện trong thành phố, nhưng mà hiện tại Ryouko cùng với đội viên của mình lại bị giữ chân ở đây thay vì đi giao chiến với các con quái vật đang xuất hiện này, nguyên nhân rất đơn giản.-- Là do Tập đoàn DEM.

DEM muốn cử hành một cuộc diễn tập đặc biệt, thế nên họ gây sức ép đến Bộ trưởng Bộ Quốc Phòng khiến đội AST được lệnh không được phép can thiệp công việc của họ.

Bởi vậy, việc Ryouko và các đội viên khác có thể làm là đứng nhìn màn hình ra-đa đang hiển thị các Tinh Linh xuất hiện trong thành phố.

Nhưng mà nhìn về chỉ số hiển thị trên màn hình, các nhân viên chỉ có thể run rẩy nuốt nước bọt của mình.

"Không-không thể nào.....! Thứ--thứ này hoàn toàn không trong bản báo cáo dự kiến trước của DEM!"

"Cái gì!?"

https://thuviensach.vn

Ryouko hét lên sau khi nghe được những lời báo cáo từ đội viên, sau đó đặt tay lên vai đội viên ấy rồi nhìn chằm chằm vào màn hình.

Thật sự xuất hiện một Tinh Linh khác với các Tinh Linh đã biết. Hơn nữa, phản ứng sóng Tinh Linh lớn đến nỗi không thua kém «Princess» hoàn thiện.

"Vậy một Tinh Linh khác đã xuất hiện trong cuộc diễn tập!? Không có cảnh báo Không Chấn, vậy là xuất hiện lặng lẽ.....!?"

Ryouko đanh mặt lại. Cô được bảo phải bình tĩnh nhưng tình huống khiến cô phải báo cáo khẩn cấp càng sớm càng tốt. Cô thậm chí không thể tưởng tượng nổi tổn thất gây ra nếu Tinh Linh này đánh với «Princess».

"Đội trưởng!"

Vào lúc đó, cánh cửa phòng điều khiển được đẩy ra, hai cô gái có vóc người nhỏ nhắn chạy vào. Họ là Okamine Mikie - đội viên AST và bảo trì viên Mildred F Fujimura. Mikie thậm chí còn mặc sẵn giáp phục.

"Toàn bộ đội AST đã chuẩn bị sẵn sàng!"

"CR-Unit cũng đều OK. Tất cả đã sẵn sàng với trạng thái tốt nhất."

"Mikie..... Mily....."

Ryouko gọi tên của họ va nhẹ nhàng thở dài một hơi.

Sóng Tinh Linh vừa mới xuất hiện, họ không thể cấp tốc chuẩn bị như thế. Có vẻ, họ cũng đã chuẩn bị sẵn để xuất binh. -- Xem ra ai trong số họ cũng có cảm giác tương tự như Ryouko.

Lúc Origami bị tuyên lệnh đưa đi để xử lý kỷ luật, Mikie cũng xúc động mà muốn rời khỏi đội AST, nhưng giờ bản thân cô lại có thể hoàn thành xuất sắc chức trách của mình như vậy. Có lẽ cô bé không muốn lúc

https://thuviensach.vn

Origami về đơn vị vào một ngày nào đó, thấy bộ dạng thảm hại của mình nên đã quyết chí tự cường. Ryouko mỉm cười khi thấy cấp dưới của mình trưởng thành.

Cùng lúc đấy, một nữ nhân viên lên tiếng.

"--! Đội trưởng, có điện báo từ trụ sở!"

"Ha ha, đúng lúc đấy."

Đây có thể là lệnh cho phép xuất kích. Ryouko nghĩ thế và rút ra thiết bị liên lạc khẩn cấp từ túi áo của mình.

Nhưng.

"Uh, eh, muốn toàn bộ đội AST tiếp tục đợi lệnh..... sao?"

Mikie, Millie cũng như các đội viên khác đều không trợn tròn con mắt khi nghe được lời phát ra từ Ryouko.

"Rốt-rốt cuộc là sao. Một Tinh Linh vừa xuất hiện trong thành phố đấy!?"

"Ngay-ngay cả như vậy thì....."

Giọng nhân viên liên lạc đang lộ ra sự khó xử. Cũng phải thôi. Cô ta chỉ là người truyền đạt lại lệnh cấp trên mà thôi.

"Guh....."

Ryouko không cam lòng, nghiến chặt răng rồi đấm mạnh vào tường gan.

"AST còn là gì nếu không thể hành động lúc khẩn cấp này..... ! Tại sao lũ đần trên trụ sở lại e sợ DEM đến thế.....!?"

https://thuviensach.vn

Trong thoáng chốc, gương mặt Origami thoáng hiện lên trong đầu Ryouko.

Tuy cô bé là một cá nhân có rất nhiều vấn đề nhưng-- cô bé không bao giờ mất đi niềm tin của mình. Nếu như là Origami, nhất định bỏ qua mệnh lệnh không chút do dự mà tiến hành xuất kích ngay.

Thế nhưng. Nếu như Ryouko làm thế, các vị cấp trên rất vui sướng thay chức đội trưởng của cô.-- Nhiều khả năng cô sẽ bị thay thế bởi một Pháp Sư có ảnh hưởng từ DEM sang để tiện bề kiểm soát hơn. Đó là điều cô phải tránh trong lúc này.

"Đội-đội trưởng..."

Mikie lộ ra biểu hiện lo lắng.

Ryouko phiền não và do dự vài giây trước khi,

"..... Toàn đội, tiếp tục đợi lệnh....."

Cô mở miệng nói với vẻ đầy cam chịu.

Phần 4

"Hai người không sao chứ, Kaguya, Yuzuru!?"

Sau khi vung «Sandalphon» đánh bay Origami đi, Tohka vội vàng chạy đến bên cạnh tỷ muội Yamai vẫn đang nằm trên mặt đất.

Tuy rằng cũng có thể tiếp tục truy đuổi Origami, nhưng mà Tohka quyết định không làm như vậy. Cơ bản cô cũng không dự định muốn giết Origami-- hơn nữa quan trọng hơn là cô phải xác nhận Kaguya và Yuzuru hiện có bình yên vô sự hay không.

https://thuviensach.vn

Giống như là đáp lại lời của Tohka, Kaguya run rẩy nhấc cơ thể của chính mình lên, còn Yuzuru thì vẫy cánh tay bất lực mềm mại của mình. Tuy rằng vết thương của họ không hề nhẹ, nhưng ít ra ý thức của họ vẫn còn. Tohka thở phào nhẹ nhõm.

"Tohka..... bộ dạng của cô!?"

Kaguya hiện tại vẫn rên rỉ chịu đựng đau đớn nhìn qua Tohka, có vẻ cô ấy đang thắc mắc về trang phục của cô.

Tohka nghiêng đầu một chút nhưng rất nhanh đã nhận ra được nguyên nhân. Đó là bởi vì trên người Tohka hiện tại là Linh Phục hoàn thiện.

"Umu, khi nghĩ đến việc bảo vệ mọi người bằng mọi giá, sức mạnh tớ đột nhiên được khôi phục."

Sau khi Tohka nói xong, Kaguya lại một lần nữa chăm chú nhìn bộ Linh Phục của Tohka và puu trề môi.

"..... Chết tiệt thật, nó thực sự quá tuyệt. Giống như là thân anh hùng rơi tình thế hiểm nghèo đột ngột phát ra sức mạnh tiềm ẩn ấy. Dù có là người quen của ta thì cũng đừng vượt mặt sư phụ cô chứ. Nhất định cô phải chỉ ta cách làm như thế nào đấy."

"Mu..... umu!"

Tohka gật đầu với Kaguya theo phản xạ..... Nhưng mà chính bản thân Tohka còn không biết chuyện này là sao nếu bị hỏi. Tohka cũng còn không rõ tại sao Linh Lực vốn bị Shidou phong ấn lại đột nhiên trở về với cô nữa.

"..... Khụ khụ, khụ khụ."

Đúng lúc này, Yuzuru cũng nhấc cơ thể mình đứng lên, sau đó đau đớn ho vài tiếng.

https://thuviensach.vn

"..... Thắc-mắc. Tohka, Master Origami, người ở đâu.....?"

Nói, Yuzuru đưa ánh mắt hướng về Tohka. Tohka gật đầu đáp lại cô ấy.

"Tớ đã giáng kiếm xuống cô ấy với toàn lực. Có lẽ cô ta trong thời gian ngắn không thể đấu tiếp đâu, nhưng cô ta sẽ không chết. Thật sự là nhờ thứ Teriyaki gì đó bao quanh cô ta."

Tohka đâm mũi kiếm «Sandalphon» xuống mặt đất trong khi nói, nhưng Kaguya với Yuzuru đều cùng nghiêng đầu đối xứng nhau qua hai bên trái phải.

"..... Teriyaki?"

"Đính chính..... Ý cô là Territory sao?"

Yuzuru nói thế. Tohka nghĩ về nó.

"Yeah, Territory gì gì đó đấy." [1]

【.....?】

Rõ ràng lần này không có nói sai, thế nhưng Yamai tỷ muội vẫn có chút nghi hoặc mà nghiêng đầu.

Tuy nhiên, bây giờ cô không có thời gian bận tâm về việc đó. Tohka chuyển ánh mắt của mình từ Yamai tỷ muội sang phía sau.

Hiện tại, Miku vẫn nằm bất tỉnh trên con đường bị càn nát.

"Miku!"

Cho dù hét tên cô ấy lên, cũng không có tiếng đáp lại. Xem ra cô ấy vẫn chưa tỉnh. Tohka chạy đến bên người Miku, cúi xuống và quan sát vẻ

https://thuviensach.vn

mặt của cô ấy.

Tuy nhiên, những gì cô thấy là Miku vẫn đang ngủ một cách ngon lành, trái ngược lo lắng của cô. Suu suu, nhịp thở vẫn bình thường, thỉnh thoảng miệng còn nói mớ munya munya. Tohka rốt cuộc cũng có thể thở phào nhẹ nhõm.

"Kuku..... Cô nên cảm ơn sau khi cô ấy tỉnh dậy đấy, Tohka. Cô ấy đã sử dụng cơ thể của mình để che chắn trong khi cô vẫn đang ngất đấy."

"Đồng tình. Cô ấy đúng là rất giỏi, mặc dù đùi cô ấy liên tục run lên từ đầu chí cuối."

Kaguya với Yuzuru đỡ lẫn nhau theo Tohka đến bên cạnh Miku.

"Umu..... Thật vậy sao. Đều là nhờ có cô, Miku."

Sau khi Tohka nói xong, âm thanh lại lần nữa truyền đến.

"-- Rồi rồi, giờ thì nhanh đánh thức cô ấy dậy đi."

"Mu? Làm thế nào đây?"

"Kuku, còn phải hỏi sao. Tất nhiên chỉ có một nụ hôn say đắm mới đánh thức được nàng công chúa đang ngủ say rồi."

"Hôn-hôn môi sao!?"

"Tán thành. Nói không sai. Nhanh chóng trao cho cô ấy một nụ hôn nào. Hôn--đi, hôn--đi."

"Mu-muu....."

Không có sự lựa chọn.....Tohka nuốc ực.

"Đợi chút! Ta không có nói điều vừa rồi!"

https://thuviensach.vn

"Tán thành. Yuzuru cũng vậy."

"Cái-cái?"

Nghe Kaguya với Yuzuru nói vậy, Tohka không khỏi nhíu mày. Nghĩ lại thì cô thấy cái giọng vang lên lúc nãy có chút khác với họ. Vậy là--

Lúc này Tohka đem ánh mắt nhìn xuống, kết quả là phát hiện ra mắt Miku hơi mở trong khi đang nya nya cười trộm.

"Ah, Miku! Cô đã tỉnh lại rồi sao!?"

"Pufufuu! Ahhn, bại lộ rồi sao?"

Tohka chỉ ngón tay vào Miku và la lớn, Miku rốt cục cũng không được nhịn mà cười vang lên. Xem ra cô ấy đã tỉnh lại từ sớm.

"Mouu, Kaguya-san với Yuzuru-san không nên nói raaaaaaaa chứ. Chỉ còn một chút nữa thôi là tớ đã có thể tận hưởng đôi môi ngọt ngào của Tohka-san rồiiiiiii--!"

"Dám cả gan giả giọng của bọn ta sao, Miku! Cái tội này có rơi vào luyện ngục cũng không rửa trôi được đâu!"

"Tức giận. Không thèm để ý tới nữa."

Kaguya cùng Yuzuru nghiêm mặt lại. Sau đó Miku nhẹ nhàng nhấc nửa người của mình dậy và túm lấy hai chân của họ như ve vãn.

"Xin lỗi. Mình cũng không cố ý mạo phạm vậy đâu. Xin hai cậu vui lòng tha thứ đi mà. Mình sẽ dùng thân thể của mình để bù đắp lại tất cả....."

Nói xong, Miku liếm môi. Trong nháy mắt, sắc mặt Yamai tỷ muội trở nên tái mét rồi lui lại phía sau để thoát khỏi Miku.

https://thuviensach.vn

"Ahhn, cớ sao lại chạy. Chờ một chút nào."

"I-Im ngay! Đừng có lại gần ta, cái đồ biến thái!"

"Chạy trốn."

Hai ngón tay Yuzuru đan xen lại thành chữ X.

Hai người kia lảo đảo mà chạy trốn, còn Miku đang đuổi theo ở phía sau. Cái khung cảnh yên bình này khiến trận tử chiến lúc nãy cứ như một giấc mơ thoáng qua.

Tohka lấy lại tinh thần sau khi trông thấy bộ dạng vui vẻ của 3 người, sau đó thở ra một hơi trước khi vỗ tay để dừng màn đuổi bắt của họ.

"Dù sao thì, tình trạng vết thương của mọi người cũng không phải nhẹ. Chúng ta nên về «Fraxinus» trị liệu ngay. Ai đó có thể liên hệ với Kotori không?"

Sau khi nói xong, 3 người họ rốt cục cũng chịu ngừng lại mà nhìn về phía Tohka.

"Kuku..... Cứ quyết định vậy đi. Trình độ vết thương này đối với ta căn bản không hề hấn gì, Yuzuru với Miku mới đang lo thôi."

"Đùa dai. Chọt chọt"

"Akyaaaaa!?"

Yuzuru chọt một chút vào bụng Kaguya, Kaguya ứa nước mắt mà hét inh ỏi. Quả nhiên là vẫn rất đau mà.

"Làm-làm cái gi vậy hả!"

"Cười nhạo. Này thì vết thương cỡ này không sao."

https://thuviensach.vn

"Aah, tớ cũng muốn thử một chút! Chọt chọt."

"Dừng..... dừng lại ngay!"

Nói thế, 3 cô gái ấy lại bắt đầu tranh chấp nhặng xị một lần nữa. Tohka bất đắc dĩ thở dài haa.

"Dù sao, xin các cậu đấy. Cả 3 người nên về «Fraxinus» trước đi."

Nghe được Tohka nói sau, Miku nhướng mày thắc mắc.

"Về trước..... Tohka-san dự định làm cái gì nữa sao?"

"Mu. Tớ sẽ đi mang Tobiichi Origami về. Có lẽ cô ta hiện cũng chẳng nhúc nhích được gì đâu. -- hơn nữa tớ vẫn chưa nghe được chút gì từ miệng của cô ta cả."

Sau khi Tohka cho biết thế, 3 người cùng thở ra fuu một cái sau đó gật đầu.

"Fuun..... Nếu Tohka đã nói vậy thì mọi việc giao lại cho cô. Mặc kệ là lý do gì, lần này chắc chắn ta sẽ bắt cô ta trả đủ vốn lẫn lời."

"Đồng ý. Tôi sẽ sử dụng độc chiêu của mình. Nhất định phải phá vỡ cái mặt nạ sắt đá của Master Origami cho bằng được."

"Ah, chúng ta có thể chia sẻ được không? Tớ cũng nghĩ ra rất nhiều việc muốn làm rồi....."

Đôi mắt Miku phát sáng lấp lánh khi nói vậy, khiến má Kaguya lẫn Yuzuru đều toát đầy mồ hôi.

Sau khi được sự chấp thuận của mọi người, Tohka nhìn về hướng Origami bị đánh bay đi ban nãy. Do lúc đó bản thân thật sự là quá phẫn nộ

https://thuviensach.vn

mà Tohka ra tay hơi nặng. Từ nơi này cô cũng không tài này thấy được bóng dáng của cô ta--

"..... Mu?"

Đúng lúc này, lông mày Tohka bất chợt giật giật.

Xa xa trước mắt. Cô có thể nhìn thấy được một bóng người giữa đám mây màu xám tro đang bao phủ bầu trời.

"? Sao vậy, Tohka?"

"Không....."

Được Kaguya hỏi, Tohka cũng không biết nên đáp lại thế nào mà dụi dụi mắt của mình.

Cô tưởng là bản thân cô nhìn lầm-- nhưng không phải như vậy.

Một tia sáng chiếu xuyên qua không gian u ám đó có, giữa đó có một cô gái đang lơ lửng ở bên trong.

Đập vào mắt cô đầu tiên, đó là trang phục.

Nhưng đó cũng là lẽ tự nhiên. Một chiếc váy bó sát tôn thêm các đường cong tự nhiên trên cơ thể, cái váy ngắn xòe ra tựa như một đóa hoa đang nở rộ, và một vòng tròn đang lơ lửng quanh đầu đính thêm lớp mạng che mặt mỏng manh--toàn bộ chúng đều là một màu trắng thuần khiết chói lọi rực rỡ.

Xuất hiện như một thiếu nữ trinh trong cùng với trang phục tựa như váy cưới của cô dâu vậy.-- Hay đúng hơn, một Thiên Sứ giáng trần để xua tan đi bóng tối.

"..... Uh, đó là--?"

https://thuviensach.vn

Nhưng thứ khiến Tohka quên cả thở lại là không phải những điều đó.

Khi cái bóng trắng đó không ngừng tiến lại gần, cô thấy rõ được cái khuôn mặt đó.

-- Đó là, khuôn mặt của Tobiichi Origami.

"Origami.....?"

"Xác nhận. Quả nhiên, Kaguya cũng cho là như vậy sao?"

"Thật vậy..... ah-re, nhưng dáng vẻ của cô ấy....."

Kaguya, Yuzuru, Miku cũng chú ý tới sự tồn tại của cô ấy mà cùng nhướng mày thốt lên.

Nhưng mọi lời nói nhanh chóng bị cắt đứt.

Lý do rất đơn giản. Ngay khi ánh mắt lạnh như băng của Origami hướng về bên này--, những cơn ớn lạnh không ngừng vồ lấy họ, cảm giác tựa như thể đang bị vô số kim tiêm đâm vào vậy.

【.....uh】

Kaguya và những người khác đều thất thần đứng chết trân tại chỗ. Tohka nghiến chặt răng, đứng ra trước 3 người họ giống như muốn tách ra Origami ra khỏi rồi vung «Sandalphon» lên trước mặt.

"To-Tohka.....!"

"-- Chạy mau. Tớ không có cách nào để bảo vệ mọi người một khi trận chiến bắt đầu đâu!"

Đôi mắt Tohka lúc này ngay cả một giây cũng không dám rời khỏi Origami, cô đứng ở phía trước mà hét lên ra lệnh với 3 người đằng sau.

https://thuviensach.vn

Trên trán Tohka mồ hôi không ngừng tuôn ra, chạy dọc theo gò má xuống dưới cằm rồi rơi đi.

Kaguya và những người khác đều không thể phản đối được. Họ không thể nói họ cũng muốn chiến đấu. Chỉ trong thoáng chốc, họ đều nhận ra được là bản thân hiện tại hoàn toàn không còn đủ Linh Lực để giúp ích hay yểm trợ gì cả. Đúng thế-- không chỉ không giúp được gì, ngược lại bản thân còn có thể biến thành trở ngại với Tohka.

Quá nhiều.

Thứ đang ở trước mắt Tohka và họ, hiện nắm một sức mạnh có thể gọi là áp đảo.

Cô biết dựa theo bản năng của mình, chưa cần giao chiến hay đối thoại.

--Kẻ đó. Là người cô phải đối đầu.

"Tohka, xin lỗi.....!"

"Cầu nguyện..... Chúc may mắn!"

"Ah, hai người chờ đã..... Ukyaaa!"

Kaguya với Yuzuru ôm lấy hai vai của Miku, sau đó nổi lên một trận gió xoáy và chạy lên không trung với tốc độ kinh người.

"....."

Origami không tỏ ra hứng thú với họ, chỉ chăm chú nhìn vào Tohka mà chậm rãi tiến lại cô như hạ xuống từ không trung.

Sau đó cô cúi đầu nhìn xuống Tohka, hơi hé môi.

https://thuviensach.vn

"Yatogami..... Tohka.-- để tiêu diệt cô. Đến cùng ta"

"..... Origami, ngươi!"

Tohka liếc với ánh mắt bén nhọn của mình, Origami cũng chậm rãi đưa tay phải hướng lên bầu trời.

Sau đó, cô gọi lên.

Cái tên Origami vốn không biết đến-- tên của Thiên Sứ này.

"-- «Metatron»"

hư đáp lại lời Origami, nhiều tia sáng chiếu xuống từ không trung dù mặt trời đã bị che khuất, vây quanh Origami. Mỗi tia sáng dần dần vật chất hóa, trông giống như một đôi cánh chim thuôn dài.

Ngay khi Origami nắm tay lại giơ lên trời, tất cả những đôi cánh ấy tỏa ra xung quanh theo vòng tròn.

Đúng thế. Giống như--Origami đội một vương miện khổng lồ vậy.

"Kuh....."

Vẻ mặt Tohka biến sắc.

Linh Phục..... lại còn có Thiên sứ. Không thể nhầm lẫn được.

Cô tiếp tục nhìn lên và hét lớn.

"..... Origami. Ngươi, vì sao-- vì sao ngươi lại trở thành Tinh Linh được!"

Không sai.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng Tohka cũng không rõ trong lúc bản thân đang cứu trợ những người khác đã xảy ra việc gì.

Thế nhưng, cô chắc chắn một điều làOrigami hiện tại đã biến thành một Tinh Linh.

"Tinh-Linh....."

Origami thấp giọng lặp lại lời của Tohka, đảo đôi mắt thẫn thờ của mình nhìn xuống tay chân và thân mình.

"Vậy sao..... Quả nhiên là vậy sao?!"

Origami khép đôi mắt lại, tự nhủ với bản thân mình.

"Mà-- cũng không quan trọng."

Cô mở mắt ra, nhìn về Tohka như một lưỡi kiếm bén nhọn.

"Tôi sẽ dùng sức mạnh này để diệt mọi Tinh linh. Tôi sẽ trở thành một Tinh Linh tàn sát các Tinh Linh khác. Và một khi đã tiêu diệt được toàn bộ Tinh Linh khác-- tôi sẽ xóa sổ Tinh linh cuối cùng, tôi."

Origami dang rộng hai tay ra. Phỏng theo động tác của cô, đỉnh chiếc vương miện trên đầu nở rộng ra, tạo ra một vòng tròn tựa như mặt trời.

"«Metatron»-- 〖Nhật Luân 《Shemesh》〗"

Origami hô lên trong lặng lẽ. Trong nháy mắt, Thiên Sứ ở dạng vòng trên đầu Origami, bắt đầu xoay tròn và bắn các hạt ánh sáng ra xung quanh.

"Kuh-- "

Tohka giơ tay trái lên, sử dụng Linh Lực tạo thành lá chắn xung quanh bản thân. Ngay lập tức, vô số hạt ánh sáng từ Thiên Sứ của Origami Angel

https://thuviensach.vn

bắt đầu đổ xuống như trút.

Đó là một cơn mưa ánh sáng tuyệt đẹp đi cùng với sự hủy diệt kinh hoàng nhất. Từng hạt sáng Linh Lực của cô đã có uy lực choáng ngợp, giờ hàng ngàn hạt sáng đó cày nát mặt đất không chút thương tiếc.

Những con đường trải nhựa. Những chiếc ô tô bị bỏ lại. Những tòa kiến trúc ở chung quanh. Vị Thiên Sứ công minh không quên bất cứ ai. Khung cảnh thành phố thân quen chỉ còn là bình địa, như tờ giấy nát vụt khi cơn mưa ngang qua.

"Guh....."

Tohka bằng một cách nào đó đã chặn được đợt tấn công này với lá chắn được dệt từ Linh Lực của mình, thế nhưng cô biết sẽ không ổn nếu cứ phải liên tục bảo trì nó. Thế là Tohka dồn sức nắm chặt lấy «Sandalphon», chém ngang qua mặt trong bức tường dù biết chắc sẽ bị lĩnh vài đòn.

"Haaaaaaaaaaaaaa!"

Theo tiếng hét mạnh mẽ, Thiên Sứ «Sandalphon» vẽ nên một đường từ kiếm kỹ. Nó bay thẳng, càng lúc vươn rộng ra.

".....Uh."

Origami hơi giật mày, sau đó duỗi tay kia hướng xuống dưới. Chiếc vòng đang bắn những hạt sáng tách ra rồi ghép thành tấm khiên trước Origami, chặn hoàn toàn nhát chém của Tohka.

Ngay tức thì, các hạt ánh sáng tỏa ra bỗng ngừng lại. Tohka không bỏ qua cơ hội này, dậm đà vào mặt đất rồi phóng thẳng lên bầu trời. Cô len qua Thiên sứ rồi tới ngay trước mắt Origami.

"Deyaaaaaaaaaaaaaaaa!"

https://thuviensach.vn

Hoàn toàn không thể lưu tình. Hai tay Tohka nắm chặt «Sandalphon» đem hết sức bình sinh chém về phía Origami.

Nhưng-- hoàn toàn không cảm giác được gì cả.

Khoảnh khắc khi «Sandalphon» chạm vào Linh Phục của Origami, Origami hóa thành quang ảnh rồi tan biến mất, sau đó xuất hiện tại nơi cách vị trí ban đầu chừng vài mét.

"Cái.....!"

"-- Uh."

Không phải chỉ có Tohka mở mắt ngạc nhiên trong thất vọng. Thậm chí chính Origami cũng tỏ vẻ kinh ngạc sau khi né tránh đòn tấn công đó. Xem ra đây là việc mà ngay cả bản thân Origami liệu trước được.

Origami lẩm bẩm khi nhìn vào bàn tay của mình, như muốn nôn.

"-- Quái vật!"

Rồi Origami nhíu mày, nắm tay chặt mình đấm lên.

"〖Thiên Dực 《Mal'akh》〗!"

Sau đó, «Metatron» lại tập hợp lần nữa và tạo thành đôi cánh phía sau Origami. Origami đập cánh «Metatron» và trong nháy mắt di chuyển về phía sau.

Cùng lúc đó, các tia sáng từ đỉnh của cánh «Metatron» phóng về phía Tohka.

"Ngươi.....!"

https://thuviensach.vn

Tohka hét ngắn gọn rồi vung «Sandalphon» lên. Sẽ quá muộn nếu cô dựng lá chắn,-- mà trực giác đã mách cô không thể chặn đòn chỉ với lá chắn.

Cô dùng «Sandalphon» chém tan các tia sáng đang bay tới. Thế nhưng do số lượng quá lớn nên vẫn có tia sáng lọt qua, đâm vào vai trái với đùi phải Tohka.

"Gu-ah.....!"

Đau nhức. Không cần xem cũng biết là Linh Phục của cô đã bị phá vỡ.

Tuy nhiên Origami vẫn chưa ngừng công kích. Đôi cánh phía sau Origami giang lên, xuống, trái rồi phải sau khi Origami vung tay từ trên thẳng xuống.

"〖Quang Kiếm 《Kaddour》〗!!"

Khi Origami hét lên, «Metatron» triển khai phân tán, bay lượn tự do trên bầu trời, tựa như là mỗi phần đều có ý thức của riêng mình, từ bốn phương tám hướng phát ra những chùm sáng. Tohka như bị cầm tù trong một cái lưới laser, và nó sẽ cắt thấu xương thịt của cô nếu chạm vào.

"Kuh.....!"

Tohka vung «Sandalphon» đánh bay tất cả đợt ánh sáng đang liên tục không ngừng bắn ra từ mọi hướng.

Tuy nhiên, cô không thể đối phó với toàn bộ chúng được. Lưng, hông và cánh tay, đều bị tia sáng hủy diệt bắn trúng, giáp của Tohka cũng rách nát đến độ không nhìn ra được bộ dạng ban đầu của nó.

"Guh....., u, aah--"

https://thuviensach.vn

Bản thân cô sẽ sớm bị đối phương giằng xé với thế trận này. Tohka lộ ra vẻ mặt đau đớn vẫn trừng mắt lao về Origami với toàn bộ sức mạnh của mình sau khi dậm đà trên không.

Chẳng quan tâm chặn cú lao đó, «Metatron» còn tấn công về Tohka thêm mãnh liệt, thế nhưng Tohka lại hoàn toàn không quan tâm điều này. Ngay cả khi bụng bị trực tiếp bắn trúng, chân trái bị tia sáng bắn thủng, nhưng Tohka vẫn không chuyển ánh mắt mình khỏi Origami và tiếp tục điên cuồng lao đến.

"Uooooooooooooooooooooooooooooooooooo!"

Tohka gào thét lên trong khi vung «Sandalphon» từ dưới lên.

"Fuu----!"

Quả nhiên vẫn không cảm giác được gì. Khoảng khắc khi mũi kiếm sắp chạm vào, Origami lại lần nữa biến thành ảo ảnh tránh đòn của Tohka. Sau khắc đó,

Tuy nhiên-- Tohka đã liệu trước việc này.

Tohka buông «Sandalphon» ra, tiếp tục đà, vươn người trên không trung--

"Haaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!"

Sử dụng hết toàn bộ sức mạnh còn lại của mình, xuất một quyền đấm thẳng vào khuôn mặt Origami khi cô vừa hiện ra lại.

"-- Ka, hah.....!?"

Origami khạc ra đau đớn, nhăn nhúm mặt lại. Có vẻ là hàm răng của cô bị chấn động mạnh, từ trong miệng Origami một miếng nhỏ màu trắng bay ra.

https://thuviensach.vn

Nhận thẳng một đấm toàn lực từ Tinh Linh Tohka. Dù cả bây giờ Origami là Tinh Linh, bỏ qua chuyện đầu sẽ văng đi nhưng cú đấm cũng đủ đập nát xương sọ.

Có thể cô ấy không thể liên tục hóa thành quang ảnh, hoặc có thể cô ấy không phản được những đòn cô ấy không hiểu nổi, cô ấy có thể không biết chi tiết-- Nhưng cô dù sao đã thành công khi tặng Origami một đấm. Tohka nắm chặt tay lại và khịt mũi fuun.

Tuy nhiên, cô cũng không thể tiếp tục tấn công Origami được. Origami tuy ý thức vẫn có chút quay cuồng nhưng vẫn một lần nữa lệnh «Metatron» chuyển thành dạng cánh, rời khỏi vị trí đó với tốc độ kinh hồn.

"Tsk--"

Sau khi hạ trên mặt đất, Tohka giơ tay phải sang một bên. Vài giây sau, «Sandalphon» vừa bị ném đi trên không trung trở lại trong tay Tohka.

"....."

Từ mặt đất, Tohka nhìn Origami lau máu từ khóe miệng của mình.

Tuy rằng đã khiến Origami bị thương tổn, thế nhưng rõ ràng là vết thương Tohka nhận lấy vẫn nghiêm trọng hơi nhiều. Nếu như cứ tiếp tục chiến đấu theo cách này, rõ ràng rất bất lợi với Tohka vì cô không có nhiều chiêu như thế.

Vậy--, chỉ còn một cách cho Tohka.

"«Sandalphon»!"

Tohka gọi tên Thiên Sứ lên, rồi dùng gót chân đập xuống đất mặt.

Cái tên đó không đơn thuần chỉ là thanh cự kiếm trong tay Tohka.

https://thuviensach.vn

Như để đáp lại lời kêu gọi của cô, mặt đất nứt ra, một ngai vàng khổng lồ nổi lên, nhanh chóng vươn cao hơn khỏi thân hình của Tohka .

"-- 〖Tối Hậu Kiếm 《Halvenhelev》〗.....!"

Cô cuối cùng cũng gọi tên nó.

Thanh kiếm mạnh nhất, hình dạng thực sự Thiên Sứ của Tohka - «Sandalphon».

Ngay lập tức, chiếc ngai vàng bắt đầu rạn nứt rồi phân rã thành nhiều mãnh nhỏ. Sau đó những mảnh nhỏ này lắp quanh thanh cự kiếm Tohka đang cầm trong tay-- tạo nên một cái thanh gươm khổng lồ.

Với năng lực kì dị đó, Origami sẽ dễ dàng tránh được đòn nếu chỉ có một nhát. Nhưng Origami chắc chắn không ngốc đến nỗi để trúng một kế những hai lần.

Nếu như là Kotori hoặc Reine, hẳn họ đã có thể nghĩ ra kế hoạch tốt hơn. Họ sẽ phân tích năng lực Origami, mà đề ra phương án chiến đấu với hiệu quả cao nhất.

Thế nhưng, điều này là vượt quá khả năng của Tohka. Cô biết, mình chỉ có thanh kiếm và nắm đấm. Thế là cô cũng nghĩ ra một phương pháp vụng về.

Nói cách khác-- Cô sẽ tàn phá mọi quanh ảnh của Origami và mọi hướng cô ta né tới chỉ trong một đòn tuyệt chiêu.

".....Kuh--"

Origami có vẻ cũng đoán được ý đồ của Tohka, biến «Metatron» đang dạng cánh trở về dạng vương miện như lúc đầu, sau đó chĩa các mũi gai xuống-- chỗ Tohka đang đứng.

https://thuviensach.vn

Bằng một cách nào đó, Tohka cũng hiểu được điều gì sắp đến. Mỗi đỉnh gai của Thiên Sứ đó đều đủ uy lực để xé toạc Linh Phục của cô. Đây sẽ là cuộc tổng tấn công toàn diện của tất cả những khẩu đại pháo đó chỉ trong một chiêu.

"-- Origami!"

Nhận thấy điều này, Tohka hướng lên bầu trời lên tiếng.

"Ta hỏi ngươi lại một lần nữa! Ta và ngươi-- thực sự không còn cách nào đó để hiểu được nhau sao!?"

"..... , đừng đùa với tôi!"

Khuôn mặt Origami nhăn lại dứt khoát hồi đáp. Không biết vì sao, nhưng Tohka trông thấy biểu hiện của cô ta giống như một bé gái đang thút thít.

"Quyết tâm của tôi không thể bị lay chuyển. Sứ mệnh của tôi cũng sẽ không bao giờ thay đổi. Tôi sẽ tận diệt-- toàn bộ Tinh Linh!"

Nghe được lời Origami nói, Tohka hít sâu một hơi.

"Vậy sao. Vậy ta không còn sự lựa chọn nào khác."

Chậm rãi, cô giơ 〖Tối Hậu Kiếm 《Halvenhelev》〗 lên. Trên lưỡi kiếm ngập tràn hắc quang.

"-- Ta sẽ giáo huấn lại ngươi một phen. Chuẩn bị giác ngộ đi, con nhóc không biết nghe lời kia!"

"Đừng hàm hồ nữa-- nhảm nhíííííííí!"

Origami gào lên và giơ cả hai tay về phía trước. Sau đó «Metatron» bắt đầu tập trung các tia sáng thuần khiết lại trên đỉnh gai.

https://thuviensach.vn

"«Sandalphon»-- 〖Tối Hậu Kiếm 《Halvenhelev》〗!!"

"«Metatron»-- 〖Pháo Vương Miện 《Artelif》〗!!"

Cả hai tiếng hét cùng vang lên.

Bầu trời nhuộm màu trắng thuần khiết. Trên mặt đất phóng ra tia sáng huyền ảo.

Cả hai đều dụng hết toàn bộ Linh Lực của mình, từ trên trời và mặt đất cùng thi triển một đòn tất sát hủy diệt.

Nhưng ngay lúc này, bỗng.

"-- Dừngggggggggggggg Lạiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii!!!!!!!"

Tiếng gào như muốn xé toạc mọi thứ truyền đến đôi tai của của họ.

"Cái.....!"

".....Uh!"

Tohka cũng như Origami đều giật mình, sau đó khuôn mặt họ đều chuyển hướng về nơi âm thanh ấy truyền đến.

Giữa tử chiến-- đảo mắt khỏi đối phương đang chĩa một nguồn năng lượng hủy diệt khổng lồ vào mình quả thật điên rồ. Thế nhưng bất luận thế nào, Origami lẫn Tohka đều không thể không nhìn về nơi ấy, đó là bởi vì--

"Shidou--!"

"Shidou.....!?"

Cả hai người họ đều quá đỗi kinh ngạc khi gọi tên người đó lên.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy. Xuất hiện ở đó, chính là người mà hiện tung tích vẫn chưa rõ, Itsuka Shidou.

"Đây là chuyện gì..... Tại sao lại biến thành như vậy! Tohka--Origami.....!!"

"Shidou, sao cậu lại ở chỗ này-- "

Khuôn mặt Shidou toát ra vẻ đầy đau khổ cùng với giọng bi thương của mình, khiến Origami ngây cả người, khẽ lầu bầu đồng thời lảng ánh nhìn sang nơi khác. Tựa như cô không muốn Shidou nhìn thấy bộ dạng của mình lúc này.

"Kuh....."

Origami đổi «Metatron» đang ở dạng vương miện trở lại dạng cánh rồi vụt bay lên bầu trời với tốc độ khủng khiếp.

"Origami! Origamiiiiiiiiii--------!!"

Giữa bầu trời ấy, chỉ còn lại tiếng hét vang vọng của Shidou.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Sự Thật - Chất Kịch Độc

Phần 1

Vài phút sau khi khu dân cư đã hóa thành một đống đổ nát. Đến được một nơi vùng đất cao xa xôi không bóng người, Origami cuối cùng giảm tốc độ.

"....."

Liếc mắt về phía sau, có vẻ như không có ai đuổi theo cô. Origami lặng lẽ nhẹ nhàng giơ một tay lên, phân giải Thiên Sứ «Metatron» đang dạng cánh rồi đáp xuống mặt đất.

«Metatron» rã thành từng mảnh riêng lẻ, sau đó biến thành những hạt ánh sáng và dần tan biến trong không khí. Nhìn chăm chăm vào cái cảnh tượng đó, đôi mày Origami hơi nhíu lại.

Đó là một cảm giác quá đỗi kỳ lạ. Cô có thể tự nhiên sử dụng nhuần nhuyễn cái thứ sức mạnh này, giống như đó là một món vũ khí mà cô đã nhiều năm gắn bó rồi vậy, dù chỉ chục phút trước, thậm chí cô còn không biết đến sự tồn tại của nó.

Bản thân cô cũng cảm thấy nó thật đáng ghê tởm. Kể từ khi cơ thể cô bị viên bảo thạch của 『Thứ gì đó』 chui vào người, cô dễ dàng điều khiển Thiên Sứ của mình chỉ theo bản năng.

https://thuviensach.vn

Không chỉ vậy. Khoảnh khắc mà cô chuẩn bị né đòn của Tohka, Origami cảm thấy được cơ thể của mình trong nháy mắt tự động biến thành quang ảnh tránh đi. Đúng hơn--Origami đã biến thành một thứ gì đó chứ không còn là một con người nữa rồi.

"..... Thứ sức mạnh này."

Origami tự lẩm nhẩm với giọng mà bất luận kẻ nào cùng không thể nghe được, sau đó cô hạ ánh mắt nhìn về bộ quần áo màu trắng thuần khiết đang hiện hữu trên người cô.

Bộ giáp mạnh nhất với khả năng phòng ngự tuyệt đối của Tinh Linh.

Không sai. Thứ ở trên người Origami, không hề nghi ngờ gì nữa, chính là Linh Phục thật.

"Mình--là Tinh Linh sao....."

Để kìm chế cái cảm giác buồn nôn dần cuộn lên từ dạ dày, Origami cắn chặt hàm răng của mình.

Bản thân biến thành thứ bản thân cực kỳ ghét bỏ và căm hận. Một cảm giác ghê tởm không ngừng quay cuồng một cách mãnh liệt trong lồng ngực cô.

Đó là lý do tại sao cô lại chạy đi, ngay cả khi đó cô vẫn đang tử chiến với Yatogami Tohka. Sự xuất hiện của Shidou vào lúc đó, đã khơi dậy lại cái cảm giác kinh tởm mà cô vốn chế ngự khi chiến đấu với Tohka.

--Chỉ có Shidou, là người duy nhất mà cô không muốn trông thấy bộ dạng hiện tại này của mình. Dù đã quyết tâm chấp nhận hy sinh, đánh đổi tất cả để theo đuổi sức mạnh cho lời thề, song sau cùng Origami vẫn còn đọng lại chút ngây thơ--. Một mong muốn ích kỷ nho nhỏ của bản thân cô.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng. Hiện tại Origami đã có một chuyện gì đó cần phải quan tâm hơn.

Không cần phải nói. Tất nhiên là cái bóng đã biến Origami thành Tinh Linh, 『Thứ gì đó』.

"Lẽ nào, là nó....."

Sức mạnh biến con người thành Tinh Linh. Mặc dù rất khó có thể tin được việc này nhưng Origami đã từng có nghe qua về nó.

Một sự thực thể bí ẩn Shidou từng nói với Origami--『Thứ gì đó』 đã biến Itsuka Kotori vốn là con người trở thành một Tinh Linh.

Không sai. Vào cái ngày đó 5 năm trước, xuất hiện giữa cái thành phố đang bị thiêu đốt trong ngọn lửa hừng hực, 『Một Tinh Linh Khác』.

Nó có sức mạnh tương đồng với 『Thứ gì đó』.

"....., đó chính là, «Phantom».....?"

«Phantom». Đó là mật danh của Tinh Linh chưa xác định mà Shidou đã nói với Origami.

『Thứ gì đó』 xuất hiện trước mặt Origami, và «Phantom» đã xuất hiện trước mặt Shidou và Kotori vào 5 năm trước, có phải cùng là một hay không vẫn chưa thể khẳng định chắc chắn được. Ngay ban đầu, con người có quá ít thông tin về các Tinh Linh. Giờ lại có Tinh Linh với năng lực biến con người thành Tinh Linh, liệu Tinh Linh đó là duy nhất hay không, cô càng không biết.

Thế nhưng--nếu như 『Thứ gì đó』 thực sự đúng là Tinh Linh đã xuất hiện tại thị trấn Nankou ở thành phố Tenguu vào 5 năm trước.

"Chính nó là..... kẻ đã khiến cha mẹ mình.....?"

https://thuviensach.vn

--Nếu thế, thực thể chưa xác định, 『Thứ gì đó』 hẳn phải là mục tiêu báo thù cho cha mẹ của Origami.

Lúc mà Origami nhận ra được khả năng đó, thì 『Thứ gì đó』 đã tan biến mất rồi, do đó bản thân cô không có cơ hội để chất vấn nó. Điều Origami nên làm bây giờ, đó là nghĩ cách để tìm ra 『Thứ gì đó』, sau đấy xác nhận mục đích của nó cùng thân phận thực sự, đồng thời..... nó đã ở đâu vào ngày đấy 5 năm trước.

"Uu....."

Vừa nghĩ tới đó, cái cảm giác muốn nôn trào ngược ra lại tấn công bụng cô lần thứ hai khiến cô nhăn mặt.

Đó không phải chỉ là do bản thân cô đã biến thành Tinh Linh. Mà việc khả năng kẻ thù đã sát hại cha mẹ cô quay lại và biến cô thành Tinh Linh, điều này khiến cô cảm thấy ghê tởm hơn, hồ như dòng nước bùn bẩn thỉu đang quấy lên trong lòng Origami.

Tuy nhiên, Origami vẫn cố nhịn mà không hề gục ngã khuỵu xuống, hướng gương mặt mình về đằng trước.

Origami không rõ vì sao 『Thứ gì đó』 lại ban tặng Linh Lực cho cô. Mục đích của nó là gì? Lý do nó chọn Origami là gì? Hay chỉ đơn thuần là theo ý thích ngẫu hứng của mình mà nó muốn tăng số lượng Tinh Linh lên?

Nhưng--có một việc mà cô vô cùng chắc chắn.

Đúng vậy. Origami hiện đã thành Tinh Linh..... và cô có sức mạnh để tiêu diệt tất cả các Tinh Linh khác.

Trang bị chính thức của AST. Binh phục hủy diệt «White Licorice». CR-Unit cao cấp «Mordred». Origami đã dùng qua hết đủ loại trang bị nhưng chưa từng chạm đến được mong ước của mình.

https://thuviensach.vn

Sức mạnh tuyệt đối, có thể ngang cơ đấu lại «Princess» Yatogami Tohka hoàn thiện.

Tuy phải theo cách ghê tởm nhất, song Origami cũng đã thực sự nắm được 『Sức mạnh』 mà từ lâu mà tận sâu trong tâm can cô đã liên tục theo đuổi.

"Nếu là mình..... bây giờ."

--Cô có thể tiêu diệt hoàn toàn chúng. Lũ Tinh Linh.

Không chỉ «Phantom». Còn Yatogami Tohka, Yoshino, Itsuka Kotori, Yamai Kaguya, Yamai Yuzuru, Izayoi Miku, Natsumi và thậm chí Tokisaki Kurumi--

"....., Aa------"

Nghĩ tới đây.

Đôi mắt Origami chợt mở to ra.

Một ý nghĩ chợt lóe lên trong đầu Origami.

Có một khả năng. Đấy có thể chỉ là một ảo tưởng mà bản thân Origami tự dựng lên. Chẳng có gì để đảm bảo là nó thực sự tồn tại. Ngược lại, phải nói là xác suất thành công cực thấp.

Nhưng--Cô nghiến chặt răng mình. Origami đã đoạt được Linh Lực để bổ sung những khiếm khuyết của mình, song vẫn còn một thứ mà cô không thể lấp lại được.

"Nếu như..... Là nó, chắc chắn có thể làm được....."

Origami cảm giác được da gà đang thay nhau nổi lên khắp cơ thể mình. Hoàn toàn khác với cảm giác ghê tởm từ nãy đến giờ, cô thấy rằng

https://thuviensach.vn

mình đang cảm thấy rất phấn khích, tựa như một kẻ đáng thương đang lang thang trong hang tối bỗng dưng tìm thấy được một tia sáng le lói xé toạc bóng đêm từ những khe đá vậy.

"....."

Origami khẽ nuốt nước bọt một chút trước khi một bước tiến về phía trước.

--Để tìm kiếm, một ai đó.

Phần 2

"Cậu-cậu không sao chứ, Tohka.....?"

"Umu, không có gì hết."

Sau khi Shidou hỏi, Tohka với toàn thân trên dưới đều bị quấn lên băng vải và chườm nóng dùng sức gật đầu. Có lẽ động tác đó gây áp lực lên bụng khiến cô đau đớn, Tohka nhíu mày rên rỉ yếu ớt.

"Uuu..... mu."

"Đó, đừng cố ép bản thân nữa. Cậu hãy nghỉ ngơi một chút đi."

"..... Umu, đành vậy."

Nói thế, Tohka ngoan ngoãn nằm lại xuống giường.

Hiện tại, cả bọn đang ở trong phòng ý tế ở tầng một trường Cao Trung Raizen. Lúc đầu, Shidou cũng muốn mang nhóm Tohka về nhà Itsuka hoặc nhà của các Tinh Linh để chữa trị, nhưng mà nó đã bị phá hủy hoàn toàn sau trận chiến khốc liệt của Tohka với Origami rồi, nên cậu chẳng còn sự lựa chọn nào khác mà phải đến đây.

https://thuviensach.vn

Sau khi Origami rời khỏi, họ đã gặp lại được Kaguya, Yuzuru và Miku. Hiện tai cả 4 người vẫn đang nằm trên giường bệnh được xếp trong phòng. Có vẻ các cô ấy đã cùng nhau chiến đấu với Origami.

Nhờ có năng lực của Natsumi mà các vết thương nghiêm trọng đã ngừng xuất huyết, thế nhưng hiện tại họ chỉ có thể dựa vào sức chịu đựng cũng như khả năng khôi phục của mình mà thôi. Hiện Tohka và các cô gái khác đều bị quấn băng dày đặc đến độ trông cứ như các xác ướp, nên phòng y tế phòng tựa như ngôi mộ của vua chúa được niêm phong trong thời cố đại vậy.

Trong phòng Y tế rốt cuộc cũng chỉ có băng vải, túi chườm và thuốc sát trùng thoa ngoài da. Mà cô y tá cũng không có ở trong phòng nên Shidou, Yoshino cùng với Natsumi chỉ có thể tiến hành xử lý vậy thôi. Họ không có điều kiện để làm gì khác vào lúc này cả.

Sau khi Origami rời khỏi, cậu đã thử liên hệ với «Fraxinus» để tiến hành trị liệu hàng tá vết thương của Tohka, nhưng mà đường dây vẫn như thế, không cách nào kết nối được.

"Err..... Chị không sao chứ?"

『Uhah--, đúng là rất nghiêm trọng--』

Gương mặt Yoshino lo lắng khi nhẹ nhàng lau khuôn mặt lắm lem của Kaguya với tấm khăn ướt. Kaguya trong chốc lát lộ ra vẻ đau đớn, nhưng cô ngay lập tức 「Fu-fuun.....」 như thể không có việc gì. Dù thế, những giọt nước mắt nho nhỏ cũng đã bắt đầu tụ lại trên khóe mắt cô.

"Thở dài. Kaguya thật đúng là thích ra vẻ quá ha."

"I-Im ngay! Ta--hoàn toàn không sao hết!"

https://thuviensach.vn

Kaguya theo phản xạ đáp trả Yuzuru ngay. Nhưng quả nhiên vẫn rất đau, đến nỗi khuôn mặt của cô méo xệch hẳn đi trước khi nằm ngã ngửa trên giường lần nữa.

"Haha....."

Mà, xem ra cô ấy vẫn còn sức để bướng bỉnh. Shidou nở nụ cười gượng.

..... Do ban nãy Natsumi cố cưỡng chế để sử dụng năng lực của mình nhằm khép miệng vết thương của mọi người, hiện tại cô đang ngồi ở góc tường ôm đầu khẽ rên rỉ gì đó. Shidou cảm thấy ở góc tường kia có một bầu không khí u ám hẳn. Xem ra Natsumi đã tự khiến bản thân mình rơi vào tình thế cực kỳ tồi tệ trong tư tưởng để tiến hành điều trị khẩn cấp cho mọi người đây.

"Ouch ouch....."

Đúng lúc này ở trên chiếc giường nằm cạnh bức tường, Miku cất giọng rên rỉ khi nhấc nửa người dậy.

"Sao vậy, Miku. Cả cậu cũng đừng cố miễn cưỡng bản thân quá chứ."

Ngay khi Shidou bước lại gần, Miku giơ bàn tay lên ngăn cậu lại.

"Em không sao-. --Hơn nữa, em phải nhân lúc còn chút Linh Lực mà làm việc này ngay....."

"Làm việc này?"

Shidou nghiêng đầu thắc mắc, sau đó Miku gật đầu thật sâu, rồi vỗ tay hai cái giống như để lên nhịp.

"«Gabriel»--〖Trấn Hồn Ca 《Requiem》〗"

https://thuviensach.vn

Sau đó như đáp lại lời của cô, chung quanh Miku bỗng xuất hiện nhiều ống ngân màu bạc. Đó chính là một phần Thiên Sứ của Miku, «Gabriel».

Ngay khi mọi người vẫn tròn mắt ngạc nhiên, Miku mỉm cười và cúi chào.

"Ladies and gentlemen. Hoan nghênh các bạn đã đến với buổi Live giới hạn này. Izayoi Miku, On Stage!"

Sau khi giới thiệu xong, Miku hít một hơi thật sâu sau đó cất lên giọng ca mỹ miều. Như cộng hưởng theo, «Gabriel» cũng ngân vang ngày càng lớn.

Sau đó.

"Mu... Đây là..."

"Houu....."

"Khâm phục. Cảm giác đau đớn đã vơi đi một chút."

Tohka với Yamai tỷ muội không khỏi đem con mắt kinh ngạc cùng nhìn về thân thể của chính mình. Thấy bộ dạng của các cô ấy, Miku nhẹ nhàng bật cười.

"Ahahaha..... Đây là 『Khúc ca』 có tác dụng loại bỏ cơn đau. Tuy nó không có khả năng để trị liệu vết thương, nhưng có thể là tạm thời giúp thư giãn một chút."

"Không. Nó rất tuyệt đấy..... Thoải mái hơn hẳn lắm."

Fuu, Tohka thở phào và thả lỏng toàn thân của mình. Trái tim Shidou lúc này cũng nhẹ nhõm hơn một chút.

https://thuviensach.vn

Nhưng tình hình hiện tại của họ lúc này hoàn toàn không thể lạc quan được cả. «Fraxinus» thì vẫn không thể liên lạc được, còn những hành vi mờ ám của DEM. Và--

"..... Này, mọi người có thể vui lòng nói cho tớ biết được không. Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì với cô ấy--Origami?"

Shidou gắng được cái giọng đang run run của mình trong khi hướng câu hỏi về phía Tohka, Miku và Yamai tỷ muội.

Không sai. Khi Shidou chạy tới chiến trường, đối diện với Tohka đang cầm 〖Tối Hậu Kiếm 《Halvanhelev》〗, không còn là một Pháp Sư đang mặc CR-Unit của Tập đoàn DEM nữa--mà là một Thiên Sứ với bộ Linh Phục có màu trắng tinh khôi.

Cậu đã bị sốc khi nhìn thấy Tohka đang sử dụng năng lượng vốn đã được phong ấn của mình. Thế nhưng, tâm trí Shidou lại càng thêm hỗn loạn khi cậu nhìn về cô gái không thể ngờ tới đang bay giữa không trung ấy.

Origami vốn là con người. Nói cách khác--Vào hôm nay, giữa lúc Origami vẫn đang giao chiến với Tohka, đã đột ngột 『Biến thành』 Tinh Linh. Đó là kết luận duy nhất mà cậu có thể rút ra được.

Nó thực sự là khó tin đến mức phải gọi là hoang đường. Thế nhưng Shidou biết nó không đùa vui một chút nào cả. Dù sao thì chính bản thân cậu cũng đã tận mắt thấy Origami là Tinh Linh khi đến nơi cơ mà.

Không..... Chính xác mà nói thì không chỉ có thế.

Shidou thực sự biết một Tinh Linh có thể 『Biến con người thành Tinh Linh』.

--«Phantom».

https://thuviensach.vn

5 năm trước, nó đã xuất hiện trước mặt Shidou với Kotori, biến Kotori thành Tinh Linh «Efreet».

Không biết là nó có ý đồ gì, nhưng nó là một thực thể đã tự ẩn sâu trong ký ức của Shidou và Kotori.

Và--nó có thể là thực thể đã sát hại cha mẹ của Origami.

Nếu như Shidou suy đoán không lầm, Origami đã rơi vào cảnh ngộ gặp «Phantom», và sau đó bị biến thành Tinh Linh.

Nói như vậy, Tohka và các cô gái khác có thể cũng đã thấy được diện mạo của nó khi vẫn đang giao tranh với Origami. Shidou nuốt nhẹ trong khi lần lượt nhìn 4 người họ.

Nhưng.

"Không..... Tớ cũng không rõ ràng về việc này lắm. Tớ đã đánh bay cô ta đi..... Nhưng khi trở lại, cô ta đã biến thành như vậy rồi."

Tohka nói với khuôn mặt khó hiểu. Kaguya với Yuzuru cũng gật đầu với biểu hiện tương tự.

"Fuun, thậm chí ta cũng rất ngạc nhiên. Kuh..... cách xuất hiện trông rất ngầu. Ta đã tự hỏi có thể dựa vào đó mà tham khảo thêm hay không..... Nhưng, màu trắng lại hoàn toàn không phù hợp với phong cách của ta chút nào."

"Tán thành. Uy lực của Master rất áp đảo. Nếu như Tohka không phục hồi hoàn toàn Linh Lực của mình, không chừng tất cả mọi người đều đã bị giết tại chỗ."

Sau khi nói xong, cô rên rỉ.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà đúng lúc này, Miku là người duy nhất trong nhóm đặt ngón tay lên cằm của mình như thể cô nghĩ ra được điều gì đó.

".....Uuun--, tuy rằng em cũng không nhìn thấy được..... nhưng nói không chừng Origami-san cũng đã gặp vị Thần đó chăng--?"

Giờ nghĩ lại, Miku cũng như Kotori, từng là con người nhưng rồi đều bị Tinh Linh mờ ảo tạm gọi là «Phantom» đó biến thành Tinh Linh. Origami đột nhiên biến thành như vậy thì việc liên tưởng đến nó cũng là việc tất nhiên.

"..... Có lẽ."

Shidou khẽ hồi đáp, sau đó bắt đầu suy nghĩ trong im lặng.

Tuy rằng không rõ đã xảy ra việc gì cho Origami. Thế nhưng..... việc Origami biến thành Tinh Linh, thứ mà bản thân cô cực kỳ căm ghét lại là sự thật.

Shidou đột nhiên hồi tưởng lại biểu hiện của Origami, lúc cô trốn về bầu trời sau khi nhìn thấy bóng dáng của cậu. Khuôn mặt của cô gái vốn căm hận các Tinh Linh hơn bất kỳ ai khác.

Bản thân Origami chắc chắn đã rơi vào sự mâu thuẫn cùng cực bởi những cảm xúc đang trong cuộn trong tim mình. Chí ít thì--hiện tại cô cũng đang bị giày vò bởi nỗi đau khủng khiếp nhất mà chính Shidou cũng không thể tưởng tượng ra được. Điều này khiến trái tim Shidou không ngừng nhói lên từng hồi.

"Origami..... cậu sẽ làm gì từ lúc này đây?"

Ngay khi Shidou đang khẽ lẩm bẩm, Tohka chợt nhớ lại cái gì đó mà mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

"Nghĩ lại thì..... Cô ta có nói một điều. Cô ta sẽ sử dụng sức mạnh này để giết toàn bộ Tinh Linh. Sau đó..... sẽ tự tay kết liễu chính bản thân mình."

".....Uh."

Shidou run rẩy khi nghe được những lời đó.

Không đúng, chính xác mà nói, thực sự bản thân cậu cũng dự đoán trước được điều này--. Chỉ là cậu không muốn nghĩ đến cái kết cục cực kỳ tồi tệ này chút nào cả.

"Origami....."

Phải nhanh chóng tìm ra Origami đang ở đâu càng sớm càng tốt. Cảm giác khẩn trương thôi thúc nhịp tim Shidou trở nên dữ dội hơn hẳn.

Nhưng hiện tại đừng nói đến việc đuổi theo Origami, mà ngay cả cách để tìm cho ra chỗ cô ấy đang ở Shidou cũng bất lực.

Nếu như có «Fraxinus» hỗ trợ, cậu có thể tận dụng các camera quan sát để truy được chỗ của Origami..... Nhưng then chốt là hiện tại không vẫn không có cách nào để liên hệ với bọn họ cả.

"Kuh....."

Shidou chán nản cắn chặt hàm răng của mình. Cậu không thể làm được gì khi không liên hệ được với «Fraxinus» cả.

Shidou nhận ra là bản thân cậu đã quá ỷ lại vào Kotori và Reine. Thế nhưng, cậu biết là cậu không đủ khả năng để làm gì vào lúc này. Shidou thở dài thườn thượt, sau khi đã bắt cái đầu của mình sắp xếp lại những việc mà bản thân cần phải làm.

https://thuviensach.vn

"..... Dù sao thì chúng ta cần phải làm cái gì đó với vết thương của mọi người trước đã. Còi cảnh báo chắc sẽ sớm dừng lại thôi, vì vậy phải đến bệnh viện ngay. Sẽ tốt hơn nếu các cậu sớm được điều trị khẩn cấp."

Tuy rằng bản thân cậu cũng phải đi giải quyết vấn đề của Origami, nhưng lúc này là cậu cần ưu tiên bên này hơn.

Nhưng, đúng lúc đó, Shidou chú ý tới một việc.

"Ah....."

Shidou khẽ thốt lên rồi nhìn về phía Tohka.

Nghĩ lại thì khi Shidou chạy tới hiện trường, Tohka đã triệu hồi hoàn toàn Linh phục. Nói cách khác--nó hoàn toàn khác với Linh Phục bị giới hạn của 3 người kia. Linh Lực vốn đã bị Shidou niêm phong đã trở về toàn bộ với Tohka.

Shidou hồi tưởng lại lúc Kotori lấy lại Linh Lực của cô bé từ Shidou.

Không sai. Kotori vào lúc đó từng nói. Theo thời gian, lượng Linh Lực chảy ngược trong định mức sẽ tự trở lại với cơ thể Shidou--nhưng một khi đã hoàn toàn trở về với chủ nhân của mình, Linh Lực sẽ ổn định và tồn lưu lại trong cơ thể của Tinh Linh đó, vì thế cần phải tiến hành phong ấn lại lần nữa.

Nói cách khác, hiện tại Tohka đang là Tinh Linh ở trạng thái hoàn chỉnh.

Nếu là như vậy, AST sẽ nhận biết được Sóng Tinh Linh của Tohka, và cảnh báo có thể sẽ rú lên lần nữa. Để tránh việc này, cậu cần phải nhanh chóng phong ấn Linh Lực lại lần nữa càng sớm càng tốt.

"Uu....."

https://thuviensach.vn

Nhưng hiện tại trên gương mặt Shidou mồ hôi không ngừng chảy xuống.

Tái phong ấn. Có nghĩa là --phải hôn môi mục tiêu cần phong ấn.

Hơn nữa, hiện tại tất cả mọi người đều đã bị thương. Sẽ là vấn đề nếu cậu cùng Tohka tách riêng hoặc để những người khác cùng đi ra ngoài mà chỉ riêng một mình Tohka trong phòng.

"Mu? Sao vậy, Shidou?"

Tohka nghiêng đầu tò mò. Shidou tuy rằng trong lòng vẫn đang hoảng, nhưng vẫn vẫy tay qua loa như không có gì.

"Ah, không có gì....."

Đúng lúc này, có cái gì đó lọt vào tầm nhìn của Shidou.

Hiện tại trên đỉnh của từng chiếc giường đều có lắp đặt tấm rèm màu trắng vây xung quanh.

Đúng rồi. Nơi này là phòng y tế ở trường. Thế nên cũng lẽ bình thường khi mỗi chiếc giường đều được ngăn cách bởi những bức màn đang treo lủng lẳng

"C-Các cậu cho tớ chút thời gian nhé. Tớ có chút chuyện cần hỏi riêng với Tohka."

【.....?】

Nghe lời Shidou nói, tất cả mọi người đều không khỏi ngạc nhiên mà mở to cả hai mắt nhưng cũng rất nhanh gật đầu đồng ý.

Shidou xác nhận lại việc đó, rồi bắt đầu kéo các bức màn bao quanh giường của Tohka.

https://thuviensach.vn

"Shidou? Cậu muốn làm gì thế?"

"Ah..... Thực ra có chuyện này."

Shidou đưa khuôn mặt của mình lại gần tai của Tohka, sau đó nhẹ nhàng thỏ thẻ nói rõ lại lần nữa về việc tái phong ấn.

Fumu fumu..... Sau khi nghe được, sắc mặt Tohka trong nháy mắt bừng đỏ lên như quả cả chua.

Sau đó, Tohka quay nhìn đông nhìn tây giống như muốn xác nhận xem mọi người bên ngoài liệu có hay không nghe được gì hay không, rồi tiếp tục nhìn về Shidou.

"Mu..... Nói vậy, chúng ta, err,ermmm, sẽ làm..... ở chỗ này sao?"

"Errr..... Đúng là vậy."

"Vậy-vậy à....."

Biểu hiện Tohka có chút do dự, đôi mắt của cô không ngừng đảo qua đảo lại, nhưng cuối cùng đã ra quyết tâm và gật đầu, cô nhắm đôi mắt mình lại và kết đôi tay lại trước ngực. Điều này là bản thân cô đã sẵn sàng để tiếp nhận một nụ hôn.

"Uu....."

Tuy rằng là chính bản thân cậu đã nói ra việc này, thế nhưng khi nhìn thấy dáng vẻ hiện tại của Tohka, Shidou lại lập tức tê cứng cả người.

Trông cô như người đẹp ngủ trong rừng vậy. Dáng vẻ tuyệt đẹp của cô khiến cả cái giường cùng lớp màn trắng hóa thành một rừng hoa hồng đang vây quanh.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng bản thân cậu cũng không thể cứ đắn đo như vậy được. Shidou hít một hơi sâu ổn định nhịp đập của mình, sau đó đưa đôi môi của mình sát lại đôi môi của Tohka.

Tuy nhiên.

"..... ?"

Ngay khi đã tiếp cận đến khoảng cách đủ để cảm nhận được từng hơi thở của Tohka thì, ánh mắt Shidou không khỏi nhìn lên phía trên. Bằng cách nào đó, cậu cảm thấy như họ đang bị ai đó nhìn chằm chằm vào.

"Ooaah.....!"

Sau khi theo phản xạ mà hét lên. Cảm giác của Shidou quả nhiên là không sai. Cái màn vốn đã được cậu kéo lại cẩn thận, nhưng lúc này từ một góc bị vén lên, cậu có thể thấy rõ gương mặt Yoshino, Yoshinon, Kaguya, Yuzuru, Miku cùng với Natsumi đang xếp thành một hàng dọc mà chăm chú vào Shidou và Tohka.

"Shi-Shidou-san, anh đang làm gì vậy....."

『Uhah --, dám ấy ấy ngay tại chỗ này, anh bạn thật là bạo quá đi à--!』

"Houu..... Ra là Shidou có xu hướng thích động thủ đối với một cô gái đang ngủ à?"

"Chán ngắt. Tên necrophilia." [1]

"Ahh--, sao luôn luôn là Tohka-san, thật chẳng công bằng chút nào mà--! Darling, em cũng muốn! Em cũng muốn--!"

"..... Ngươi, ngươi đừng có mà khoe khoang nữa, tên Riajuu chết tiệt kia!" [2]

https://thuviensach.vn

Sau khi nói xong, 5 người + 1 chú rối chen nhau qua bức màn.

"U-Uwah.....!"

"Nu.....? Có-có chuyện gì vậy!"

Sau đó Tohka với Shidou đã bị mọi người ngã đè xuống giường.

Tuy rằng cơn đau đã được 〖Trấn Hồn Ca 《Requiem》〗 của Miku trấn định lại, thế nhưng tình trạng vết thương của họ là chuyện không thay đổi được. Bởi thế mà trong phòng y tế của trường, tiếng rên la vì cơn đau của họ thảm thiết vang lên.

Phần 3

Thay vì ngắm nhìn lên bầu trời đầy sao, cô lại nhìn xuống khung cảnh thành phố với những ánh sao riêng của nó.

Ánh đèn đường. Ánh đèn xe. Ánh sáng hắt trên cửa sổ. Ánh đèn neon, vân vân. Chúng cùng nhau tạo nên sắc màu sặc sỡ của đô thị.--Đang đứng nóc của một tòa nhà cao tầng để có cái nhìn bao quát khắp toàn bộ khung cảnh ấy, Tokisaki Kurumi thoáng nheo mắt dò xét vài tia sáng lấp ló trong bóng đêm tựa như những tinh tú.

Đó là một cô gái tuyệt đẹp với chiếc váy được dệt hai màu huyết dụ và đen huyền. Mái tóc dài đen nhánh được buộc lên hai bên trái phải không cân đối chút nào, cùng với nước da trắng sáng tựa như một món đồ sứ Trung Hoa.

Bất luận có nhìn như thế nào, chỉ cần khẽ lướt qua là sẽ khắc sâu bóng dáng đó vào sâu trong tâm trí ngay. Nhưng phần đặc biệt nhất từ cái vẻ đẹp tuyệt trần được khắc vào trong tâm trí đó, không nghi ngờ gì cả, đó chính là con mắt rất "độc" của cô.

https://thuviensach.vn

--Đôi mắt mang hai sắc khác nhau. Đó hoàn toàn không phải là chứng dị sắc màu mắt. Trong đồng tử của con mắt bên trái mang màu vàng bóng của cô, là một cái đồng hồ kim nho nhỏ, hơn nữa kim đồng hồ còn cứ nhịp từng bước qua những con số, không ngừng phát ra tiếng kachi kachi.

Không cần phải nói, cô gái với đặc điểm cơ thể rất đặc biệt này không thể nào là một con người bình thường được.

Tinh Linh. Thảm họa ăn mòn thế giới này.

Cô chính là một trong những thực thể được con người gọi bằng thuật ngữ chung đó.

"----"

Kurumi nhẹ nhàng thở dài.

Nhưng đó không phải là do rung động bởi cảnh sắc đang ở trước mắt, cũng không phải là do đang chìm đắm trong sầu não đa cảm. Những thứ cảm xúc ngây ngô đó, cô đã vứt bỏ từ rất lâu rồi. Kurumi cũng không phải muốn thưởng thức cảnh đêm mà mới ở trên tòa nhà cao tầng này, đơn thuần chỉ là vị trí này có thể quan sát được toàn bộ thành thị và nó giúp cô dễ dàng nắm bắt vị trí của 『các Kurumi khác』 hơn.

Không sai. Cô chỉ đơn giản là vừa nhận được thông tin gì đó từ những nhân bản của mình.

"..... Ara, ara!"

Kurumi nhẹ nhàng nhún vai sau đó lại thở dài lần nữa.

Chưa được vài phút trôi qua, cô nhận thấy có sự hiện diện của ai đó trên cái tầng thượng vốn không có bóng người này. Kurumi thong thả quay đầu về phía sau.

https://thuviensach.vn

"--Thật là, có vị khách đặc biệt ghé thăm sao!?"

Sau đó, cô nhìn về vị khách kia.

Xuất hiện ở đấy là một cô gái mặc bộ trang phục có màu trắng tinh tuyền. Do từ cơ thể của cô ấy tản mát ra những vầng hào quang nhàn nhạt, cho nên dù có là đang ở giữa bóng đêm mù mịt cũng vẫn có thể thấy rõ được từng đường viền trên bộ trang phục ấy.--Đó là Linh Phục. Thứ mà cô ấy đang mặc, không còn gì để nghi ngờ gì nữa cả, nó cùng loại với bộ váy Kurumi vẫn đang mặc trên người.

Bỗng, đôi môi Kurumi chợt nhếch lên thành nụ cười với Tinh Linh đã đột ngột đến thăm cô.

"Đã lâu không gặp, Origami-san!"

Không sai. Tinh Linh đó chính là cựu thành viên AST, đồng thời cũng là bạn cùng lớp của Kurumi, Tobiichi Origami.

"Ufufu, có vẻ như tôi đã đúng khi không ăn cậu vào lúc đó nhỉ?--Tôi chẳng hề nghĩ tới việc cậu sẽ trở nên ngon lành như thế này đâu, thực sự là vượt quá qua sự mong đợi của tôi rồi cơ đấy."

"....."

Cho dù Kurumi có đang liếm môi, khuôn mặt Origami vẫn không đổi sắc. Lo lắng, bối rối hay thậm chí là kinh tởm, những thứ đó hoàn toàn không xuất hiện gương mặt của cô ấy.

Kurumi nghĩ rằng mình không cần phải thận trọng với cô ta nhưng--có cái gì đó. Tuy rằng Kurumi cũng không có gì để căn cứ để xác thực được, nhưng không biết vì sao Kurumi lại cảm thấy một điều đang ẩn sâu trong đôi mắt Origami.--Nó mãnh liệt đến độ lấn áp hết tất cả những cảm xúc khác của cô.

https://thuviensach.vn

Ngay cả như vậy, Kurumi vẫn không thể nhìn thấu được ý đồ cuối cùng của Origami là gì. Kurumi cứ sự yên lặng với Origami một lúc sau đó khẽ thở hắt ra fuuu.

"Dù gì thì cũng khá ngạc nhiên khi cậu biết tôi ở đây để mà viếng thăm đấy."

"....."

Sau khi Kurumi lên tiếng, Origami chậm rãi đưa tay phải về phía trước.--Thứ mà bàn tay bên phải đó đang nắm, là một 『Kurumi』 yếu ớt.

"Uu.....aa....."

Cô gái trông giống Kurumi đó bật ra tiếng rên rỉ vì đau đớn. Nhìn kỹ lại thì có thể thấy trên thân thể của cô ta khắp nơi đều đầy những vết thương. Xem ra cô ta đã bị hành hạ rất tàn nhẫn trước khi được mang đến đây.

"--Tuy để tìm ra cho được bản gốc là việc rất khó khăn, nhưng đối với việc tóm một trong những bản sao của cô đang ẩn núp trong thành thị này thì tương đối dễ dàng."

Nói xong, Origami thả cổ của bản sao ra.

"Guh....., Khụ khụ..... Khụ khụ....."

Bản sao đó gục xuống đất, ho khặc vài tiếng, sau đó ném ánh mắt đầy thù hận về Origami rồi chợt biến mất vào trong bóng tối.

"Ara ara, thật đúng là thô bạo quá đấy nha!"

"Tôi không giết cô ta đã là lưu tình lắm rồi."

"Fuun... Vậy sao!?"

https://thuviensach.vn

Kurumi trượt ngón tay vuốt ve đôi môi mình đồng thời nhướng một bên mày.

"Vậy, cuối cùng tìm tôi là có việc gì nào? Đừng bảo là cậu nghĩ mình sau khi hóa thành Tinh Linh đã đủ lực để hạ được tôi mà tới hỏi thăm đấy nhé? Nếu như chỉ đem sức mạnh từ một bản sao của tôi để làm tiêu chuẩn so sánh thì e rằng cậu sẽ có một trải nghiệm rất ư thú vị đây!"

Nói xong, Kurumi ngoắc ngón tay lên như muốn trêu chọc Origami.

Nhưng mà Origami vẫn hoàn toàn thờ ơ. Tiếp tục đưa ánh mắt lặng lẽ nhìn vào Kurumi và mở miệng nói rằng.

"..... Tôi, không đến đây để đánh nhau với cô."

Không cần biết lời nói của cô ta có đáng tin hay không. Nếu như Origami có ý muốn giết Kurumi, thì sẽ không tha cho các bản sao và trực tiếp giết cô rồi.

Nhưng, Kurumi vẫn tiếp tục nở nụ cười và nói với giọng đầy khiêu khích.

"Ara, những lời đó thật không giống xuất phát từ một Origami-san vốn luôn căm ghét Tinh Linh chút nào hết nhỉ. Rõ ràng là hiện đang đối diện với Tinh Linh đã cuồng sát rất nhiều sinh mạng của loài người, mà lại không có ý định trừng phạt gì sao?"

"....."

Lúc này, hàng mày Origami mới khẽ giật một chút. Nhưng ngay cả như vậy, Origami cũng không tỏ vẻ sắp công kích Kurumi.

Ý định của Origami càng lúc càng khiến cô khó mà đoán được. Kurumi nhún vai ra vẻ.

https://thuviensach.vn

"Vậy, rốt cuộc là có chuyện gì nào? Hắn không phải là đến mời tôi uống trà đâu nhỉ?"

Sau khi Kurumi nói xong, Origami nghiêm túc gật đầu.

"Tôi muốn cô trả lời một vấn đề."

"Một vấn đề.....huh. Ufufu, còn tùy thuộc vào câu hỏi của cô ra sao đã."

Kurumi đáp với giọng điệu trêu đùa. Origami xem những lời của cô ta như là sự đồng ý, tiếp tục nhìn thẳng vào Kurumi và nói.

"Thiên Sứ của cô, «Zafkiel» là một Thiên Sứ có thể thao túng thời gian. Hơn nữa, mỗi số ứng với mười hai điểm trên đó đều năng lực khác nhau."

"....."

Kurumi yên lặng xoa xoa cằm của mình.

Lời Origami nói cơ bản là chính xác..... Ngay cả như vậy, bản thân Kurumi cũng không cần phải đặc biệt cảnh giác. Tuy rằng cô cũng chưa bao giờ nói rõ năng lực của mình, nhưng dù gì Origami cũng từng thấy qua Thiên sứ «Zafkiel» của Kurumi rồi.

Nhưng khi nghe đến những lời tiếp theo của Origami, Kurumi cũng không khỏi nhíu mày lại.

Đó là bởi vì,

"--Và giữa 12 loại năng lực đó, sẽ có một viên đạn đưa mục tiêu bị bắn về quá khứ?"

https://thuviensach.vn

Viên đạn cuối cùng mà Kurumi chưa từng cho ai khác xem qua--〖Thập Nhị Chi Đạn 《Yud Bet》〗 đã bị Origami đoán trúng năng lực của nó.

Dù gì cô ấy cũng là một cô gái thông minh, chỉ cần căn cứ vào các năng lực của «Zafkiel» thông qua ký ức của mình, hắn cũng chẳng khó khăn gì để suy đoán ra các năng lực còn lại. Sức mạnh thao túng thời gian--chỉ cần nhắc tới loại sức mạnh này, theo lý thường mà người ta thường sẽ nghĩ đến năng lực du hành thời gian này ngay.

"..... Nếu thật có loại đạn như thế thì làm sao nào?"

Kurumi lộ ra biểu hiện nghi hoặc dò hỏi.

Gạt cô ta, hay giả bộ ngớ ngẩn mà để giấu giếm, nó đều rất đơn giản. Nhưng Kurumi lại không thích làm vậy. Mặc dù bản thân cũng hơi ngạc nhiên trước câu hỏi bất ngờ này... Nhưng, quan trọng hơn là... Nếu như cô trả lời là 「Không」, thì có vẻ như chính cô đang cố chối bỏ đi mong ước của riêng mình vậy.

Có vẻ như câu trả lời của Kurumi đã giúp cô khẳng định được câu đáp án, Origami tiếp tục nói rằng.

"--Tokisaki Kurumi. Tôi muốn mượn sức mạnh của cô."

"..... Huh?"

Bất ngờ nghe được lời đó phát ra từ trong miệng Origami, Kurumi không khỏi mở to mắt ngạc nhiên.

"Cô vừa nói gì?"

"Tôi nói tôi muốn mượn sức mạnh của cô.--Sức mạnh từ Thiên Sứ của cô."

https://thuviensach.vn

"..... Ara ara!"

Kurumi vuốt ve cằm của mình, đồng thời hướng ánh mắt thăm dò về Origami.

"Cô nói rằng, cô muốn tôi cho phép cô sử dụng 〖Thập Nhị Chi Đạn《Yud Bet》〗 sao?"

"Không sai."

"....."

Kurumi trầm lặng nở một nụ cười, sau đó đưa bàn tay phải ra.

Một khẩu súng cổ bỗng được tích tụ từ bóng tối và xuất hiện trên tay cô. Sau đó Kurumi hướng nòng khẩu súng vào Origami, không có chút do dự mà trực tiếp bóp cò.

Viên đạn được nạp từ trong bóng tối của khẩu súng đã bắn thẳng về phía Origami.

Nhưng, khoảng khắc khi viên đạn chuẩn bị chạm vào làn da mềm mại của Origami, thân thể của cô trong phút chốc bỗng tan biến thành ánh sáng, viên đạn mất đi mục tiêu cứ thế mà thẳng tắp bay xẹt qua bầu trời đêm.

Trong nháy mắt, Kurumi cảm giác được phía sau có bóng ai đó xuất hiện mà lập tức quay lại--Origami tan biến khi nãy hiện đã đứng ở đó.

"Cô đúng là đặc biệt mạnh thật đấy. Thế nhưng nếu không đánh trúng được mục tiêu thì nó sẽ chẳng có ý nghĩa gì cả."

"..... Ara ara, đúng là cô có một màn ảo thuật tuyệt vời lắm đấy."

Kurumi nở một nụ cười thân thiện để che giấu cái cảm giác không hài lòng bên trong, và tiếp tục nói rằng.

https://thuviensach.vn

"Ban nãy là câu trả lời của tôi. Thật đáng tiếc là tôi không thể đáplại sự kỳ vọng của cô rồi. 〖Thập Nhị Chi Đạn 《Yud Bet》〗 của tôi là một viên rất đặc biệt. Không có lý do gì để tôi cho phép cô sử dụng nó cả."

Không sai. 〖Thập Nhị Chi Đạn 《Yud Bet》〗 là viên đạn cuối cùng của Kurumi. Nó là phương pháp duy nhất để Kurumi thực hiện mong ước của mình.

Bản thân cũng không có nghĩa vụ để cho Origami sử dụng nó, người chỉ đột nhiên xuất hiện chen ngang.

"....."

Cho dù có Kurumi trả lời như vậy, Origami vẫn tiếp tục lặng yên mà chăm chú nhìn vào Kurumi.

Không biết thời gian đã trôi qua bao lâu, cuối cùng Kurumi cũng chủ động chịu thua mà thở dài. Fuu.

"Vậy..... Tôi muốn hỏi một chút. Cô muốn sử dụng 〖Thập Nhị Chi Đạn 《Yud Bet》〗 để làm gì? Đừng bảo với tôi, là cô muốn thấy thời kỳ ngây thơ của Shidou-san đấy..... Nó không phải là loại lý do vớ vẩn đấy đúng không?"

Không phải là cô đã thay đổi ý định của mình. Chỉ là bản thân Kurumi cảm thấy tò mò và có hứng thú với lý do Origami muốn sử dụng sức mạnh của 〖Thập Nhị Chi Đạn 《Yud Bet》〗 sau khi đã biến thành Tinh Linh.

"....."

Origami suy nghĩ một lúc, sau đó gật đầu và đôi môi bắt đầu di chuyển.

https://thuviensach.vn

"Tôi muốn cô bắn tôi với viên đạn đó.--Hãy đưa tôi quay về ngày 3 tháng 8 của 5 năm trước."

"..... 5 năm trước?"

Kurumi kinh ngạc nhíu mày.

"Cô nghĩ mình muốn làm gì vào thời gian đó?"

Sau khi được hỏi, ánh mắt Origami bỗng rực lên và tiếp tục nói.

"Tôi muốn, trở lại 5 năm trước, giết chết Tinh Linh đã sát hại cha mẹ tôi. Tôi muốn thay đổi cái chết của cha và mẹ--. Tôi sẽ dùng sức mạnh này, để viết lại lịch sử."

Nói xong, Origami nắm chặt đôi bàn tay của mình giống như bản thân đã hạ quyết tâm.

Sau khi nghe xong câu trả lời Origami, Kurumi hít một hơi.

"..... Là vậy à?!"

Không phải là bản thân cô đã bị thuyết phục bởi quyết tâm của Origami. Chỉ là--khi nghe đến mục đích của cô ấy, trong phút chốc, cô thấy được hình bóng của chính mình từ Origami.

"Nếu như tôi từ chối, thì cô dự định sẽ làm gì?"

"Tôi sử dụng hết mọi thủ đoạn để khiến cho cô phải đồng ý."

"..... Fuun, đúng thật là cô sẽ nói thế nhỉ."

Kurumi lại một lần nữa lộ ra biểu hiện không hài lòng mà tiếp tục hướng nòng súng về Origami.

https://thuviensach.vn

Sử dụng hết mọi thủ đoạn, tức sẽ sử dụng cả vũ lực để cưỡng ép nếu cần. Chẳng khó khăn gì để Kurumi cảm nhận được ý đồ này của cô ta cả, muốn ép Kurumi cho mình sử dụng 〖Thập Nhị Chi Đạn 《Yud Bet》〗. Đây rõ ràng là do cô ta đã đánh giá Kurumi quá thấp, hoặc là do cô ta đã quá tự tin vào bản thân mình sau khi có được Linh Lực mà quên hết tất cả.....

Không, Tobiichi Origami tuyệt không phải dạng người sẽ tự ảo tưởng sức mạnh của mình chỉ vì một lý do như vậy. Và nếu là vậy, thì tại sao Origami lại nói những lời lẽ đầy tính khiêu khích như thế, cô ta cho rằng bản thân có thể khiến cho Kurumi khuất phục hay--cô cta hẳng suy nghĩ gì mà thốt lên những lời đó với Kurumi đang đứng ở trước mặt.

Thật khó để mà tưởng tượng một người luôn sáng suốt như Origami mà lại có một hành động đầy liều lĩnh như vậy được. Thế nhưng trên thực tế Kurumi chỉ có thể nghĩ ra được như vậy thôi.

Nguyên nhân nào đã khiến một Origami luôn điềm tĩnh lại đưa ra những hành động thiếu suy nghĩ như vậy. Thậm chí cô còn đứng trước mặt kẻ thù của mình, đưa ra một yêu cầu mà chính cô cũng không biết là nó có tồn tại hay không nữa.

Khả năng sửa chữa lại sai lầm trong quá khứ.

Khả năng quay ngược trở lại một sự kiện đã qua.

Những cám dỗ đầy ngọt ngào ấy dễ dàng len lỏi và mê hoặc lấy trái tim của một người, như là chất ma túy không ngừng bào mòn thân thể. Cho dù có tự nhận thức được tình hình thực tế thì cũng vẫn như cũ, khát khao đến nỗi nhịn không được mà tự nhấn chìm bản thân, lún sâu vào nó.

--Nhận thức của Kurumi đối với điểm này là cực kỳ sâu sắc.

"......"

https://thuviensach.vn

Cô lặng lẽ hạ nòng súng xuống.

"..... Tốt thôi, cũng không sao. Bản thân tôi cũng có chút bất an khi chưa từng một lần sử dụng qua 〖Thập Nhị Chi Đạn 《Yud Bet》〗 trước khi 〖Chính thức hành động〗. Tôi nghĩ tôi nên dùng cô làm vật thí nghiệm trước ha!"

".....! Thật không?"

Origami mở to mắt thốt lên. Những biểu hiện của Origami lúc này hoàn toàn không giống lúc bình thường mà--giống như là một đứa trẻ ngây thơ vậy.

"..... Nó khiến tôi bị lay động một chút."

Kurumi gãi gãi má của mình, sau khi ho khan vài tiếng lấy lại tinh thần.

"Thế nhưng nếu muốn sử dụng 〖Thập Nhị Chi Đạn 《Yud Bet》〗 thì cần một lượng Linh Lực cực lớn. Và tất nhiên, tôi không có ý định sẽ sử dụng đến Linh Lực của mình đâu. Thế nên cô cần phải tự trả lấy đấy."

"Tôi không quan tâm. Lấy bao nhiêu cũng được."

Origami sử dụng ánh mắt tha thiết đầy chân thành nhìn về Kurumi. Kurumi bắt đầu suy tư đồng thời mân mê đôi môi của mình bằng ngón trỏ.

"Nó còn tùy thuộc vào khoảng thời gian cần quay ngược trở lại. Thời gian càng lâu thì lượng linh lực cần tiêu thụ sẽ theo luỹ thừa mà tăng lên bội phần. Bởi vậy,--nếu muốn trở lại 30 năm trước thì cần sử dụng toàn bộ sự sống của một Tinh Linh thì mới đủ."

"..... 30 năm trước?"

https://thuviensach.vn

Origami lộ ra vẻ vô cùng kinh ngạc. Kurumi phất phất tay cho qua như thể đang nói đùa rồi lần nữa nhìn về hai mắt của Origami.

"Vậy thì--để xem nào. Lượng Linh lực cũng sẽ thay đổi tùy vào việc cô sẽ ở lại đó trong bao lâu nữa..... Vì việc này ngay bản thân tôi tới bây giờ cũng không chưa từng thử qua nên cũng không rõ ràng lắm. Tất nhiên tôi không nghĩ là cô sẽ bị ném ngay về hiện tại khi vừa mới trở về quá khứ đâu, nhưng cô cần phải chuẩn bị sẵn sàng cho quãng thời gian eo hẹp đó đấy."

"Không sao cả.--Chỉ cần cấp tốc giải quyết mọi việc thì sẽ không thành vấn đề."

Origami đáp ngay lập tức sau khi Kurumi kết thúc câu.

Xem ra cô ấy rất tự tin, hiện tại trong mắt của cô ấy không hề có chút hoang mang và do dự nào.

Trên thực tế, cho dù Origami có phải tổn hao một phần Linh Lực để quay về 5 năm trước, thì số LinhLực còn lại vẫn đủ để cô chiến đấu. Origami đang ở trước mặt cô, trong cơ thể chứa đầy một lượng Linh Lực rất đậm đặc, cô có thể cảm nhận được điều ấy.

"Vậy sao.--Thế thì."

Kurumi xoay một vòng tại chỗ, sử dụng tay trái nhắc tới váy góc lên và hướng về Origami hành lễ.

"Bắt đầu nào. --xuất hiện đi, «Zaaaafkieeeeeeel»."

Đáp lại lời triệu hồi của cô, một chiếc đồng hồ không lồ bắt đầu trồi lên từ bóng dưới chân Kurumi.

«Zafkiel». Thiên Sứ thao túng thời gian mà Kurumi sở hữu.

https://thuviensach.vn

Kurumi vừa nắm chặt khẩu súng trường trong tay hướng nòng súng hướng về phía bên kia, vừa bước từng bước từng bước trên sàn. Tan tan.

Trong nháy mắt, bóng của Kurumi đột nhiên mở rộng ra ôm lấy ở toàn bộ tầng thượng tòa nhà đồng thời cũng quấn lấy chân Origami.

"--Đây là..."

Origami nhanh chóng nhận ra sự bất tường, hơi nhíu mày lại.

"Ufufu, cô vẫn còn nhớ sao?"

Khóe miệng Kurumi cong lên tạo thành nụ cười. Origami cũng từng giẫm phải cái bóng này khi còn ở trường.

«Thời Thực Chi Thành». Đây là một năng lực của Kurumi mà khi triển khai, bất cứ ai giẫm lên cái bóng này cũng đều sẽ bị hấp thụ 『Thời Gian』 ngay. Hơn nữa mật độ của nó lúc này là hoàn toàn khác, đây là cái bóng phiên bản đặc biệt được dùng để hấp thu Linh Lực của mục tiêu. Origami cảm nhận được sức mạnh của mình đang bị hút đi với tốc độ chóng mặt.

"Nếu như muốn từ bỏ, thì đây là cơ hội cuối cùng đấy. Tôi thành thật với cô đấy. Và có khi nào, sau khi đã đoạt được toàn bộ Linh Lực của cô rồi thì tôi cũng nên phá vỡ giao ước của chúng ta nhỉ?"

Sau khi nói xong, Kurumi lộ ra một nụ cười gian tà.

Nhưng mà Origami vẫn ở đó và tiếp tục nhìn về Kurumi.

"..... Cho dù là vậy. Tôi hiện tại cũng chỉ có thể biết dựa vào mỗi cô thôi."

"Vậy à."

https://thuviensach.vn

Hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi là những lời đó lại xuất phát từ một Origami cực kỹ tính. Kurumi bất đắc dĩ buông tiếng thở dài, cô đợi đến khi đã có nạp đủ Linh Lực từ Origami, sau đó dồn sức mạnh vào khẩu súng đang ở trên tay phải của mình.

Đúng như những gì cô đã nói ban nãy, bản thân cô có thể lựa chọn để hút lấy toàn bộ Linh Lực của Origami. Mà ngay cả khi cô không làm điều đó, cô cũng có thể hút nhiều hơn lượng Linh Lực cần thiết để sử dụng 〖Thập Nhị Chi Đạn 《Yud Bet》〗.

Thế nhưng Kurumi đã không làm như vậy. Lý do..... ngay chính bản thân cô cũng không rõ.

Có thể, là cô muốn nhìn thấy nó.

Ngoài cô ra, liệu phương pháp cô gái này đã chọn--sẽ mở ra được con đường nào khác?

--Hoặc có lẽ, chỉ là cô muốn thấy cái kết cuộc cuối cùng của cô gái này thôi.

"«Zafkiel»--〖Thập Nhị Chi Đạn 《Yud Bet》〗!!"

Sau đó, cô hét lên. Tên của viên đạn cuối cùng mà Kurumi chưa bao giờ sử dụng trước khi nắm bắt rõ được uy lực của nó.

«Zafkiel» rung lên, phát ra âm thanh chưa từng nghe thấy đồng thời tỏa ra những hắc quang. Linh Lực tựa như xung điện từ sấm, liên tục tóe các tia lửa ra xung quanh.

Sau đó cùng tập trung lại một điểm--đồng hồ điểm số XII và bóng tối dày đặc tỏa ra xung quanh trước khi bị hút vào trong nòng súng mà Kurumi đang cầm trên tay.

https://thuviensach.vn

Khẩu súng trong tay rung lên khi đạn được nạp không ngừng. Linh Lực với mật độ dày đặc nhất đang chảy một cách điên cuồng vào bên trong nó.

Cảm giác tựa như có một thực thể vô hình nào đó đang cố ngăn cản Kurumi bắn ra viên đạn đó. Giống như đang sở hữu một loại sức mạnh đối nghịch với lý lẽ thông thường, chống lại cả lời của các Thánh Thần-Phá vỡ sự bất khả xâm phạm của thứ được gọi là Thời gian, chính sức mạnh đang nằm trong tay của cô.

Nii, một nụ cười được tạo nên từ khóe miệng của Kurumi khi cô chuyển nòng súng hướng về Origami--rồi bóp cò.

"Vậy, thuận buồm xuôi gió nhé, Origami-san.--Để thực hiện được bi nguyện của mình."

Để lại quỹ đạo màu đen thẳng tắp, từ giữa nòng súng đen kịt đó một viên đạn được bắn thẳng vào--

"........!"

Ngay khi viên đạn chạm đến ngực Origami, trong nháy mắt thân thể của cô bị cuốn vào vòng xoáy của viên đạn.

Các bộ phận dần dần bị vặn vẹo, cuối cùng toàn bộ Origami đều đã bị vòng xoáy đó lôi đi và biến mất khỏi không gian.

"..... Fuu."

Nhìn về khoảng không gian Tobiichi Origami vừa đứng lúc nãy mà bây giờ chỉ còn lại làn gió đêm hiu hiu, Kurumi buông khẩu súng trong tay xuống.

https://thuviensach.vn

"--Hãy cho tôi thấy. Cái hành động liều lĩnh và ngu ngốc muốn thay đổi lịch sử này của cô, liệu nó có được Thánh Thần lượng thứ hay không?"

Kurumi khẽ thì thầm, sau đó thả lỏng tay và khẩu súng rơi vào trong bóng tối.

Phần 4

"Uu....."

Origami hơi nhíu mày. Thời điểm viên đạn của Kurumi bắn ra chạm vào ngực cô, trong nháy mắt cô có cảm giác cơ thể của mình bị xoắn lại và ý thức tan rã từng mảnh một.

Nhưng hoàn toàn không có cảm giác đau đớn. Mà thay vào đó là cảm giác choáng váng mê mang cùng với cơn buồn nôn đang cuộn lên trong ngực Origami như thể cô bị ai đó nắm lấy chân và quay dữ dội như chong chóng.

".....uh."

Nhưng lập tức Origami hít sâu một hơi theo phản xạ.

Khi ý thức từ từ trở nên tỉnh táo lại, bản thân cô cảm nhận được sự níu kéo mãnh liệt của trọng lực cùng với cảm giác đang lơ lửng ập lấy cô.

Không sai. Origami hiện tại đang ở trên không trung và cắm đầu rơi xuống dưới.

"Fuu--"

Origami nhẹ nhàng dồn chút sức lực vào trong cơ thể, sau đó dừng lại giữa không trung và điều chỉnh lại tư thế của mình.

https://thuviensach.vn

Phương pháp này về cơ bản tương đồng với lúc cô sử dụng CR-Unit để thao túng Territory, chỉ cần phát ra lệnh trong đại não, là có thể tự do điều khiển mà lơ lửng trên không trung

Rốt cuộc thì dù là Tinh Linh hay là Pháp Sư thì sức mạnh cũng vẫn có nét tương tự nhau, vẫn chỉ là sử dụng Linh Lực như cách mà cô đã thao tác CR-Unit trong ký ức. Tuy rằng có thể không chuẩn lắm, nhưng từ kết quả mà nói thì vẫn rất có lợi đối với Origami.

Nếu như không có cảm giác 『Bay lượn trên không trung』 quen thuộc, chắc chắn bản thân cô sẽ cắm đầu xuống mặt đất vì không đưa ra quyết định ngay lập tức--Mặc dù với Origami hiện tại thì cô cũng chẳng thể chết được cho dù có thực sự rơi xuống.

"Nơi này là....."

Do hiện tại trong đầu Origami vẫn còn đau nhức âm ỉ, bởi vậy cô không khỏi nhíu mày khi nhìn xuống xung quanh.

Đó là một cảm giác kỳ lạ. Mới ban nãy thôi vẫn là một bầu trời đen kịt, thế mà lúc này lại đột ngột trở nên sáng sủa hẳn như đổi phông nền. Tuy rằng cô không rõ bây giờ là mấy giờ nhưng hẳn là đang lúc chạng vạng. Mặt trời chiều đã ngã về tây, và bóng của các tòa kiến trúc đang bắt đầu từ từ kéo dài ra.

Sau khi nhìn toàn bộ xung quanh thành phố trên cao, cô phát hiện ra đây không phải nơi mà cô đã đứng trên nóc tòa nhà lúc nãy. Tất cả mọi thứ đều bất đồng với trí nhớ của Origami.

Kỹ hơn, những con đường lớn và các tòa nhà có khác. Những tòa nhà san sát nhau và vị trí cắm bảng báo hiệu, tất cả đều khác với trí nhớ của Origami.

https://thuviensach.vn

Nếu như tiếp tục nói tới sự bất đồng đó, chính là hình dạng của những cái cây trên lề đường, những cái cây trong công viên lúc này đã hoàn toàn khác hẳn. Thay vì nó đã nhuộm màu đỏ héo úa như trong trí nhớ của Origami thì lúc này lại đang sinh trưởng tươi tốt như đang giữa hè.

Lúc này, Origami nhìn xuống phía dưới chân mình. Kết quả là thấy được nền của một tòa nhà cao tầng với đủ loại cần cẩu.

--Giờ nghĩ lại, tòa nhà nơi mà ban nãy Origami nói chuyện với Kurumi trên tầng thượng chưa xây xong vào 5 năm trước.

Lúc này nhận thức của cô lại dấy lên một lần nữa.

"--Thành phố Tenguu của 5 năm trước..."

Sau khi thốt ra những lời này, Origami cảm thấy da gà đang nổi lên khắp thân thể mình. Nhịp tim bị kích thích bởi cảm giác phấn khích, thậm chí cô còn không thể nói ra bất cứ điều gì.

Nhưng đó là lẽ hiển nhiên. Không ai có thể trách cứ được sự lơ đãng này cả, nhất là khi Origami đã chạm tay vào được cái ước mơ mà vốn rất bất khả thi này. Đã tròn 5 năm rồi. Không ai có thể cười nhạo cảm xúc của cô gái này được cả, người đã chấp nhận đánh đổi ¼ đời người để toàn tâm toàn ý báo thù.

Trở thành Tinh Linh, lợi dụng sức mạnh của Tinh Linh, quay ngược trở về đây để giết Tinh Linh đã sát hại gia đình cô. Đó là tình huống quái đản đến nổi khó mà tin được. Nếu như đem việc này mà nói với bản thân cô của ngày hôm qua, cô sẽ coi nó chỉ là một trò đùa ác miệng và đầy sự bất hợp lý.

Nhưng đến khi cô cảm nhận cái thế giới này bằng cả năm giác quan của mình, đây hoàn toàn là hiện thực. Không cần phải tự véo má mình để kiểm chứng, cô vững tin đây là thật.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng--Origami đã trở về đây.

Ngày 3 tháng 8, của 5 năm trước.

Ngày mà cha mẹ của Origami đã bị sát hại bởi một Tinh Linh nào đó.

Ước mơ và khát vọng mà cô vẫn hằng theo đuổi--Cô đã chạm được vào cái ngày hôm đó vốn đã vượt khỏi tầm với.

"--Aa."

Origami thốt nên những âm thanh xúc động mà không ai có thể nghe thấy rồi nhẹ nhàng thở hắt ra.

Sau đó nắm chặt đôi tay lại, dường như quyết tâm đã được xác định khiến ánh mắt cô trở nên sắc bén hơn bao giờ hết.

--Đã quá đủ cho lúc này.

Mọi thứ còn lại phải đợi đến cô đạt được mục đích của chính mình đã.

Không sai. Origami hiện tại chỉ là gần đứng trên sân khấu. Phần quan trọng nhất bây giờ mới bắt đầu.--Origami hồi tưởng lại cảnh tượng của ngày hôm đó.

Giữa cái nóng hừng hực thiêu đốt khắp đường phố. Cha mẹ cô bị sát hại bởi một luồng sáng đổ xuống từ bầu trời.--Và cái bóng của Tinh Linh lơ lửng trên không trung mà cô vô cùng căm hận.

Cô phải giết Tinh Linh đó trước khi nó sát hại cha mẹ cô. Cô phải xóa đi cái chết của cha mẹ mình khỏi dòng thời gian. Cô phải thay đổi thế giới, đưa nó về 『hướng』 mà nó nên diễn ra.

Trước khi hoàn thành được điều này, Origami tuyệt đối không cho phép mình rơi bất cứ giọt lệ nào.

https://thuviensach.vn

Kẻ địch có thể không chỉ là Tinh Linh, mà là cả thế giới này. Nhưng hiện tại trong lòng Origami hoàn toàn không tồn tại chút khiếp đảm hay do dự nào.

Ngọn lửa báo thù đang rực cháy trong trái tim cô, tỏa ra tia sáng rực rỡ của hy vọng.

Origami đưa ngón tay cái lên lau chút nước như muốn chảy ra ở khóe mắt, sau đó ngẩng người mình và thét lên.

"«Metatron»--〖Thiên Dực 《Mal'akh》〗"

Sau đó, không gian xung quanh Origami tỏa ra vô số hạt ánh sáng và chúng tích tụ lại phía sau Origami, tạo ra «Metatron» trong hình dạng đôi cánh.

Origami vỗ đôi cánh 〖Thiên Dực 《Mal'akh》〗, sau đó lao như bắn trên bầu trời với tốc độ phi thường.

Không cần phải nói, nơi cô hướng tới--là phía nam.

Hướng đó là thị trấn Nankou của thành phố Tenguu, nơi mà Origami đã sống và lớn lên cho đến 5 năm trước.

Tuy rằng bản thân đã thành công khi quay về qua khứ, thế nhưng cô cũng không rõ mình có thể ở lại đây trong bao lâu. Vì thế cô cần phải nhanh chóng mà hành động mới được. Nếu đã tới được đây, song vẫn không tìm được tên Tinh Linh đó.--Không, cho dù là tìm được nó nhưng lại không thể đánh bại nó trước khi thời khắc đó đến, thì mọi thứ sẽ điều trở nên vô nghĩa.

Sát khí ấp ủ trong lòng bao năm qua càng ngày càng rõ ràng hơn, Origami nhanh chóng bay về phía mục tiêu của mình.

https://thuviensach.vn

Không bao lâu sau đó, tiếng còi hú báo động đâm vào tai cô.

Trong nháy mắt còn tưởng rằng đây là cảnh báo Không Chấn--nhưng hoàn toàn không phải như vậy. Đây là cảnh báo hoả hoạn. Còn có tiếng báo động của xe cứu hỏa, xe cứu thương và cả xe cảnh sát xen lẫn nhau mà liên tục rú lên.

"....."

Cùng lúc đó, Origami có thể cảm thấy khối không khí nóng không ngừng bốc lên trước mặt mình.

Các khu phố ở phía trước--đang bị thiêu rụi.

Đó hoàn toàn không phải là cách nói ẩn dụ hay đùa cợt gì cả. Khu dân cư trải dài trước tầm nhìn của cô đang bị ngọn lửa đỏ bao phủ lấy. Tiếng nổ lách tách của ngọn lửa đang ôm các tòa kiến trúc đổ nát, tiếng còi hú báo động đan xen vào cùng một chỗ, đồng thời là tiếng gào thét thảm thiết của những con người đang chạy trong hỗn loạn, cảnh tượng hỗn mang đó quá đủ để được gọi là Hỏa ngục.

Điều này đã khắc sâu vào trong ký ức của Origami. Trận đại hỏa hoạn đã càn quét thị trấn Nankou vào 5 năm trước.

Sự kiện đó đang được tái hiện lại ngay trước mắt cô.

".....Vậy là--"

Hồi ức từ từ sống lại, Origami ngây người ra trong phút chốc, nhưng nhanh chóng lấy lại sự bình tĩnh.

Ngọn lửa đó là từ Itsuka Kotori--Hỏa Tinh Linh «Efreet» gây ra. Do cô bé không cách nào kiểm soát được sức mạnh Tinh Linh của mình, khiến

https://thuviensach.vn

nguồn Linh Lực to lớn trong cơ thể rỉ ra và biến mọi thứ xung quanh trở thành một biển lửa rực cháy.

Vậy, nó hiện tại phải đang ở đây.

--Tên Tinh Linh đã biến Itsuka Kotori từ một con người trở thành Tinh Linh.

"Fuu--"

Origami từ từ hạ độ cao và bay qua từng nơi để dò xét.

Ngọn lửa tràn lan, bốc lên làn khói đen kịt dày đặc, tầm nhìn lúc này có thể nói là rất tệ. Thế nhưng Origami không bận tâm về nó và nhìn quanh thành phố.

Và sau đó--cô đã thấy.

Một cậu bé tầm tiểu học, và một cô gái nhỏ bé đang mặc bộ Linh Phục với những tia sáng le lói hắt ra.

"....., Shidou.....!"

Origami không giữ được mà thốt lên theo phản xạ.

Đúng vậy. Không hề nghi ngờ gì cả, đó chính là người Origami luôn yêu - Itsuka Shidou và em gái của cậu--Itsuka Kotori trong dáng vẻ của 5 năm trước.

Nói cách khác--

"----"

Origami nuốt mất cả lưỡi của mình khi đem ánh mắt nhìn xung quanh Shidou.

https://thuviensach.vn

Kẻ đứng bên cạnh Kotori và Shidou đang nằm co quắp trên mặt đất.

Ở đó.

『Thứ đó』 đang ở đó.

Tuổi tác, giới tính, hay thể trạng, hoàn toàn không thể nhìn ra được gì, thế nhưng không hề nghi ngờ gì nữa『Thứ gì đó』đang ở đó.

Tinh Linh với lớp màn hư ảo che giấu diện mạo của nó đang ở đấy.

Đúng như Origami đã nghĩ, nó hoàn toàn tương tự thực thể đã ban tặng Linh Lực cho cô.--Là cùng một thực thể sao? Hay thực ra là một thực thể khác, chỉ là cùng sử dụng phương pháp giống vậy để che giấu thân phận?

Thế nhưng việc đó đối với Origami lúc này hoàn toàn không quan trọng.

"--Thấy ngươi rồi."

Origami khẽ lẩm bẩm.

Cùng lúc đó cô cảm giác được một cơn ớn lạnh đang chạy lan ra khắp cơ thể.

"Tìm được rồi. Tìm được rồi. Tìm được rồi tìm được rồi tìm được rồi tìm được rồi tìm được rồi tìm được rồi tìm được rồi tìm được rồi tìm được rồi tìm được rồi tìm được rồi tìm được rồi tìm được rồi tìm được rồi tìm được rồi tìm được rồi tìm được rồi tìm được rồi tìm được rồi.--Rốt cục đã tìm được rồi."

Ý thức trở nên trống rỗng, trong mắt cô giờ chỉ còn lại Tinh Linh đó--«Phantom».

https://thuviensach.vn

Tựa như một thiếu nữ cuối cùng cũng tìm ra được tình yêu của đời mình, song tâm trí Origami lại trở nên lạnh lùng vô cùng.--Lạnh đến nổi có thể đông cứng được bất cứ thứ gì.

Sự tồn tại của cô như thể là chỉ để giết chết 『Thứ đó』. Tất cả sát khí tựa dung hợp với Origami, tạo thành một lưỡi dao bén nhọn.

"--«Metatron»"

Cô giơ lên tay phải lên và kêu gọi tên của nó.

Sau đó, một cái cánh phía sau Origami độc lập tách ra bay lượn trên không trung rồi chỉa mũi xuống mục tiêu đang ở trên mặt đất.

Tức thì, tia sáng từ mũi nhọn của «Metatron» bắn ra và lao thẳng về «Phantom» đang đứng trên đất.

Nhưng ngay khi tia sáng bắn trúng thì trong nháy mắt, cô thấy «Phantom» khẽ lay động rồi biến mất khỏi mặt đất.

"....."

Nhưng mà Origami không có gì để nôn nóng cả.--Cô chậm rãi ngước mặt lên.

Và cô thấy «Phantom» cũng xuất hiện trên không trung--cùng một độ cao với Origami. Xem ra sau khi tránh đòn công kích Origami trong tích tắc, nó đã bay lên đây.

【--Ah-re?】

«Phantom» sử dụng một giọng khó nghe rõ để nói.

【Ta còn tưởng là bọn nào đó bất thình lình mà tấn công ta chứ..... Ngươi là, Tinh Linh nhỉ?】

https://thuviensach.vn

Do có lớp màn hư ảo ôm lấy thân thể của nó, nên cô không thể thấy biểu hiện của nó dù chỉ là một chút, thế nhưng bằng cách nào đó mà cô có thể biết được «Phantom» đang rất kinh ngạc trước tình huống này. Nó đang hứng thú mà ngắm nhìn tỉ mỉ dáng vẻ của Origami, rồi tiếp tục nói.

【Hơn nữa, Thiên Sứ kia là--«Metatron».....? Cuối cùng là có chuyện gì thế nhỉ? Rõ ràng Kết Tinh Tinh Linh đó vẫn nằm trong tay ta mà?】

«Phantom» hồ nghi mà mở miệng chất vấn Origami.

Từ câu nói đó. Origami chắc chắn đã suy đoán ra được Tinh Linh đang ở trước mắt cô với 『Thứ gì đó』 đã ban cho cô Linh Lực là một.

Tuy nhiên, Origami đã không còn cảm thấy ghê tởm khi sức mạnh của cô được ban tặng bởi nó nữa. Thay vào đó, Origami không ngừng cảm thấy sôi sục khi có thể dùng chính sức mạnh mà nó ban tặng để tiêu diệt chính nó. Có vẻ «Phantom» đã phạm một sai lầm nghiêm trọng.

【Này, ngươi là ai? Ngươi là từ đâu tới? Cớ sao lại tấn công ta?】

"--Aaaaaaaaaaaah!"

Origami cũng không trả lời, chỉ vươn tay phải duỗi về phía trước và hét lên hiệu lệnh.

Phối hợp động tác của cô, «Metatron» chỉa mũi về phía trước và phóng thẳng một chùm tia sáng tới «Phantom».

Cái bóng «Phantom» cũng khẽ giật mình như ban nãy, rồi né đòn trong gang tấc.

【..... Đó chắc chắn là «Metatron»--huh. Vậy thì điều duy nhất ta có thể nghĩ đến được là..... Ngươi đã sử dụng sức mạnh của «Zafkiel» để

https://thuviensach.vn

quay ngược thời gian phải không? Nếu thế thì..... Ta có chút bất ngờ đấy. Ta chẳng bao giờ dám nghĩ là một kẻ như con nhóc đó XX mà lại có thể cho kẻ khác mượn sức mạnh của mình đấy.】

«Phantom» khẽ lẩm bẩm với chính mình. Thế nhưng Origami lúc này hoàn toàn không quan tâm đến nó.

"〖Quang Kiếm 《Kadour》〗.....!"

--Origami hoàn toàn dang rộng hai tay. Sau đó, «Metatron» hình cánh phối hợp với động tác của cô tách ra thành từng mảnh nhỏ tỏa ra không trung và hướng đầu về «Phantom».

"--Haaaaaaaaaaaaa!!"

Khi Origami hét lên, toàn bộ các tia sáng đột ngột bắn về «Phantom».

【--Uh】

«Phantom» nghẹn thở, không ngừng lướt né các đòn công kích của Origami trên không trung.

Đây là lúc «Metatron» phát huy uy lực thật sự của mình khi liên tục duy trì công kích không ngừng từ mọi phía. Nó hoàn toàn khác phát bắn lúc đầu vì cô không muốn Shidou bị cuốn vào nên đã hạn chế bớt uy lực của nó.

Có vẻ «Phantom» cũng ý thức được cứ như vậy thì việc bị bắn trúng chỉ là vấn đề thời gian. Thế là nhân lúc «Metatron» lộ ra kẽ hở, nó nhanh chóng lách xa ra khỏi phạm vi tấn công của nó và bay thẳng lên trời như muốn thoát khỏi Origami.

"Đừng hòng chạy thoát.....!"

https://thuviensach.vn

Ánh mắt sắt lại, Origami dậm đà rồi đuổi theo theo «Phantom» với «Metatron».

Origami vừa bắn vừa truy đuổi «Phantom» trên không trung. Tuy «Phantom» vẫn né tránh được toàn bộ đòn công kích như một diễn viên ba-lê thế nhưng khoảng cách giữa hai người đang dần bị rút ngắn.

【Haaa..... Xem ra ta trong tương lai đã làm cái gì đó khiến ngươi rất đỗi căm thù nhỉ?】

Không biết là đã truy đuổi nhau trong bao lâu, «Phantom» vừa né đòn trên không trung vừa nói với một giọng chán ngấy.

【.....Fut, đúng là rất xin lỗi, nhưng ta hiện tại không thể để bị ngươi giết ở đây được.--Bởi vì ta vẫn còn có một nguyện vọng phải làm bất chấp mọi việc.】

".....uh."

Đôi mày Origami nhíu lại khi nghe thấy những lời đó.

"Một--nguyện vọng ư?"

Như là đáp lại lời của Origami, «Metatron» bay trên không trung như một con chim ưng gánh trên vai mặt trời.

"Ngươi..... hại chết cha mẹ của ta, vậy mà còn nói muốn thực hiện một nguyện vọng sao..... ? Đừng có đùa. Đừng có đùa. Đừng có đùa... ! Thậm chí ngươi có khẩn cầu, hay xin xỏ cho một chút thời gian ta cũng sẽ không cho phép. Ngươi phải chết trước khi có thể làm được bất cứ điều gì. Ngươi phải biến mất mà không được lưu lại bất kỳ dấu vết nào cả. Biến khỏi thế giới này với trái tim vô hồn đó đi--!"

https://thuviensach.vn

Nghe được chính xác từng lời của Origami khiến «Phantom» nghi hoặc.

【Sát hại cha mẹ của ngươi.....? Ngươi đang nói cái gì thế? Ta hoàn toàn không có ấn tượng gì cả. Rất tiếc, nhưng liệu-có phải ngươi đã nhầm lẫn ta với ai khác rồi không?】

"..........!"

Origami không khỏi kinh ngạc khi nghe được những lời của «Phantom».

Tất nhiên, «Phantom» trả lời như vậy cũng là việc bình thường. Dù sao hiện tại «Phantom» vẫn chưa sát hại cha mẹ của Origami. Thực tế thì nó không thể trả lời được gì với một tội ác vẫn chưa được thực hiện.

Thế nhưng câu trả lời của «Phantom» đã cho thấy một sự thật.

«Phantom» đã nói thế này 「Ta hoàn toàn không có ấn tượng gì cả」.

Nói cách khác, nghĩa «Phantom» hoặc đang giả ngốc, hoặc đã thực sự vô ý mà giết chết cha mẹ của Origami, mà ngay cả tên hay diện mạo của bọn họ nó cũng không nhận thức được.

Nghĩa là đó một hành vi hoàn toàn vô tình--chẳng có chút nguyên do nào cả

Đối với tên Tinh Linh, việc sát hại cha mẹ Origami sự thực cũng không phải là mục đích, chỉ là bản thân tùy hứng mà gây ra--đại loại như việc con kiến bị giẫm chết trên đường vậy, hoàn toàn chẳng có chút ý nghĩa gì với nó cả.

Origami điên lên bởi cơn giận dữ tột độ đang dày xé trong lòng.

https://thuviensach.vn

Sự phẫn nộ xuyên qua toàn thân, như muốn phá vỡ lớp vỏ bọc bên ngoài vào trào ra.

Chính Origami cũng không biết phải dùng từ ngữ để diễn đạt loại cảm giác này cả. Phẫn nộ. Sát ý. Căm hận. Những từ ngữ căn bản như thế này không đủ để diễn đạt 10% cơn điên loạn đang dấy lên trong lòng Origami.

Nhưng có thể chắc chắn được một điều là--bản thân cô tuyệt đối không cho phép «Phantom» tiếp tục tồn tại ở với thế giới này nữa.

«Ngươi--Tên khốn kiếếếếếếếếếpppppppp!"

Cùng với tiếng gào ấy, các mảnh «Metatron» phân tán trên không trung đồng loạt bắn ra tia sáng tấn công «Phantom». Nhưng mà «Phantom» với những động tác tuyệt diệu của mình vẫn né tránh toàn bộ một cách hoàn hảo nhất.

Nhưng--đó chính là ý đồ của Origami sau khi đã nhìn thấu được thói quen né tránh của «Phantom» trong vài phút đồng hồ qua, bởi vậy mà cô cố ý phóng ra những tia sáng có thể dễ dàng né tránh.

Đúng vậy. Cô cố ý dụ «Phantom» rơi vào một vị trí an toàn mà cô đã định ra sẵn khi nó né tránh toàn bộ cái tia sáng đó. Hay nói cách khác, «Phantom» hiện tại đã mắc bẫy mà bị giam vào trong một cái lồng ánh sáng.

Tuy cái lồng giam này cũng chỉ có thể duy trì vài khắc. Nhưng như vậy là đã quá đủ rồi.

"--Haaaaa!"

Ngay khi các tia sáng vẫn lưu lại quỹ đạo của mình trên không trung, Origami lập tức triệu tập toàn bộ «Metatron», tạo thành một cái vương

https://thuviensach.vn

miện trên đầu «Phantom» rồi như muốn đập nó rơi xuống mặt đất, từ «Metatron» bắt đầu đổ xuống những tia sáng mạnh mẽ nhất.

【.....Ch】

Đây là lần đầu tiên «Phantom» lộ rõ sự bối rối.

Nhưng nó đã nhanh chóng quyết định. Hắn cũng tự ý thức được rằng bản thân không có khả năng hoàn toàn né tránh được đợt công kích Origami. Thế là «Phantom» quyết định đâm thẳng vào lồng ánh sáng đang vây quanh và khẽ lách người thoát khỏi các tia sáng đổ xuống như mưa, vừa kịp chân tơ kẽ tóc. Đòn tấn công Origami đã tập hợp toàn bộ Linh lực cho nhất kích tất sát, song lại mất đi mục tiêu nên đâm sầm xuống mặt đất.

Cùng lúc đó, lá chắn được dệt bằng Linh Lực của «Phantom» va chạm vào các chấn song ánh ssang trong chiếc lồng của «Metatron», tạo ra các tia lửa nổ lách tách khắp xung quanh chói lòa cả mắt.

Nhưng «Phantom» vẫn không thừa dịp này mà tấn công lại Origami.

Mà chỉ lơ lững dừng lại một nơi và nhẹ nhàng cất một giọng trầm lắng.

"..... Đòn ban nãy thực sự rất tuyệt vời. Ngay cả ta cũng không thể tránh được nó. Ta hoàn toàn không nghĩ rằng ngươi lại có khả năng điều khiển «Metatron» thuần thục đến vậy đấy."

"----?"

Lúc này, Origami không khỏi nhíu mày.

Ban nãy mới thôi, giọng của «Phantom» vốn vẫn rất kỳ quái và khó nghe rõ được, thế mà hiện tại lại rõ ràng hơn bao giờ hết.

Không sai. Đó là --giọng nữ vẫn còn rất trẻ,.

https://thuviensach.vn

"..... Nhưng thực sự là có chút vấn đề đây. Ta luôn muốn tránh dây vào rắc rối nhất có thể, vì thế mà ta không thể tin được là sau này ta lại giao Kết Tinh Tinh Linh cho một cô gái có khả năng vận dụng sức mạnh đến mức khéo léo đến vậy đấy..... Cho dù ta biết ngươi rồi cũng sẽ chống lại ta, nhưng sau cùng vẫn tạo ra một Tinh Linh phản bội..... huh."

Nói xong, «Phantom» xoay người lại đối mặt với Origami.

Cái dáng vẻ mờ ảo bị chặn bởi lớp màn ấy giờ đã biến mất--để lại một cô gái với mái tóc dài bay bay trong gió.

Nhiều khả năng, cái lớp hư ảo đó đã tạm thời biến mất khi va chạm với cái lồng ánh sáng. Mới đây thôi, danh tính của «Phantom» vốn hoàn toàn không có cách nào nhận ra rõ ràng, thế mà lúc này đã hiện rõ mồn một dưới ánh sáng ban ngày.

Nhưng đó không phải là lý do khiến Origami dừng công kích vào lúc này.

--Cô cảm thấy rằng, trước đây bản thân cô đã từng nghe qua cái giọng nói này.

"Ngươi, là--"

Bỏ qua lời nói của Origami, cô gái đó tiếp tục nói.

"..... Tốt thôi, hiện tại cũng không có còn cách nào khác. Với sự ra đời của một Tinh Linh mạnh mẽ như thế này, ta hẳn nên hoan nghênh mới phải. Ta sẽ cam tâm tình nguyện mà đón nhận điều này. Sau cùng thì tất cả--đều là để ta thực hiện nguyện vọng của mình."

Sau khi nói xong, cô gái đó nhẹ nhàng phất phất tay như không muốn để cho Origami trông thấy khuôn mặt của mình.

https://thuviensach.vn

"--Tạm biệt. Đã đến lúc ta phải đi rồi. Mục đích hôm nay ta tạm thời đã đạt được. Thực ra ta còn muốn chiêm ngưỡng thêm thực lực của ngươi, nhưng..... nếu ở lại lâu hơn nữa, ta e rằng sẽ xảy ra một cái gì đó không tốt mấy."

Trong nháy mắt, bóng dáng của cô gái ấy tan biến vào trong hư không.

".....! Khoan đã!"

Origami lại một lần nữa tách «Metatron» ra và bắn vài tia sáng về phía cô ta.

Nhưng--đã quá muộn màng.

Chùm sáng của «Metatron» xuyên qua bóng của cô gái đó và bay vô định về bầu trời.

"Kuh--"

Origami trừng mắt nhìn về nơi cô ta tan biến đồng thời cắn chặt răng trong đau đớn.

Cảm giác hối hận khi để cho kẻ đã sát hại cha mẹ mình chạy thoát ngay trước mặt cô khiên toàn thân cô không ngừng run rẩy.

"....."

Không. Origami lắc đầu như thể từ chối những dòng suy nghĩ đó.

Thực sự là Origami đã để cho «Phantom» chạy thoát. Và cũng không có thể báo được mối thù của cha mẹ mình.

Thế nhưng bản thân cô cũng đã đạt mục tiêu lớn hơn.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy. «Phantom» đã biến mất có nghĩa là--Tinh Linh đã sát hại cha mẹ của Origami đã không còn ở đây.

"--ah, ah."

Origami ngước nhìn bầu trời và thốt lên.

Cha mẹ Origami rốt cục có thể tránh được cái chết.

Điều này--sẽ thay đổi mọi thứ.

Thế giới, sẽ được tái tạo.

Chỉ cần đợi đến khi viên đạn của Kurumi mất đi tác dụng, cô sẽ quay trở lại hiện đại, sau đó có thể dịu dàng gặp lại cha mẹ của mình với một nụ cười trên môi.

"Papa..... Mama....."

Nước mắt bắt đầu tuôn ra từ sâu trong khóe mắt của cô.

Cuối cùng cô cũng có thể dành lại được cha mẹ với đôi bàn tay của mình.

Cô đã thực sự xóa bỏ được cái thực tế nghiệt ngã đó.

--Đúng lúc này.

"..... ?"

Có một việc khiến Origami chú ý tới.

"Nơi này là....."

Trong lúc nói, ánh mắt cô trải ra nhìn xuống cảnh tượng bên dưới.

https://thuviensach.vn

Không cần phải nói, một phần khu dân cư đã bị thiêu đốt ngọn lửa. Nhưng khi nhìn kỹ lại, cô đột nhiên phát hiện ra con phố này vốn rất quen mắt với cô.

Đúng vậy. Ở đây chính là nơi Origami đã từng sống.

"----------Eh?"

Từ cổ họng Origami run lên một âm thanh yếu ớt.

Có một cô bé, đang ở ngay dưới Origami đang lơ lửng trên bầu trời

Sau khi nhìn thấy bóng dáng của cô bé đó, Origami trong nháy mắt bị một cảm giác gì đó dồn ép lên toàn thân mình.

Đó là một cô bé tầm tiểu học, có mái tóc chấm ngang vai với chiếc kẹp được trên tóc. Một gương mặt rất dễ thương, nhưng lúc này đang bị phủ bởi lớp than đen đúa cùng với nét mặt đầy đau đớn.

"Đó là--"

Đôi môi Origami trở nên run rẩy.

Không sai. Không thể lầm được. Đó là.

--Đó là Origami của 5 năm trước.

"Eh....., ah--"

Dokun, dokun.

Trái tim bắt đầu nhảy lên kịch liệt.

Tâm trí cô cũng trở nên quay cuồng.

https://thuviensach.vn

Thị giác, khứu giác, thính giác-toàn bộ giác quan cũng đã tê cứng lại, như cự tuyệt không muốn tiếp nhận thêm bất cứ thông tin gì đang diễn ra bên ngoài nữa.

Nhưng Origami vẫn thấy được nó.

Cô di chuyển ánh mắt của mình khi ý thức vẫn đang mập mờ.

--Nhìn về nơi Origami bé nhỏ vẫn đang ngồi khuỵu trên mặt đất nhìn đăm đăm.

"Ah..... , ah....."

Trước mặt Origami vào 5 năm trước. Là đống đổ nát hoang tàn hơn bất cứ thứ gì mà cô đã từng nhìn thấy.

Con đường nhựa bị phá nát hoàn toàn. Cho dù có hoả hoạn lớn đến đâu cũng không có khả năng phá hủy mặt đất thành như vậy.

Nó giống như là--dấu vết của luồng sáng đã tuôn trào ra từ trên bầu trời.

Và, tại trung tâm của nó.

Là vô số mảnh máu, xương và thịt của ai đó đang nằm rải rác, mà cách đây vài phút vẫn ở trong hình dáng của con người

Đúng vậy. Đó chính là nơi..... mà tia sáng Origami bắn xuống «Phantom» ban nãy.

"Ah, ah, ah, ah, ah, ah, ah....."

Đôi mắt bắt đầu chao đảo. Cổ họng trở nên khô khốc. Ngón tay không ngừng run lên.

https://thuviensach.vn

--Cái cảnh tượng của ngày hôm đó, chợt quay về lại với cô.

5 năm trước. Origami, người đã quay trở lại khu dân cư đang bị vây quanh bởi những ngọn lửa, chuẩn bị đoàn tụ với cha mẹ tại phía trước ngôi nhà của mình.

Họ vẫn bình yên vô sự. Origami cảm thấy hạnh phúc đến tận đáy lòng mà thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng mà, tiếp theo đó, là một luồng sáng đổ xuống từ bầu trời, ngay lập tức phủ lên cha và mẹ ngay trước mắt Origami. Và những gì còn lại sau đó...

Khung cảnh kinh khủng ấy vẫn thường tái hiện lại mỗi khi cô khép đôi mắt của mình lại, tựa như một cơn ác mộng kéo dài bất tận.

..... Đúng vậy, vào lúc đó, Origami đã nhìn lên bầu trời.

Để tìm kiếm nơi tia sáng ấy đổ xuống. Để tìm kiếm thủ phạm đã sát hại cha mẹ của cô.

Và--cô đã thấy.

Từ trên bầu trời, một cái bóng đang lơ lửng.

Vào 5 năm trước, Origami chưa biết được sự tồn tại của Tinh Linh, bởi vậy cô chỉ có thể mô tả nó là.

--Một Thiên Thần.

"----"

Origami bé nhỏ của 5 năm trước đã ngẩng đầu lên và nhìn chằm chằm vào Origami.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Origami theo đó mà nhìn ngược xuống đôi tay không ngừng run rẩy.

Sau đó, cô lại nhìn về bản thân mình.

Bộ Linh Phục trắng tinh khôi không ngừng tỏa ra những tia sáng nhẹ cực đẹp, đang ôm lấy cơ thể mảnh mai của cô.

Và với vô số 『Cánh』 đang lơ lửng bao quanh cô.

Một ai đó nếu nhìn thấy cô.

--Nhất định sẽ xem cô như là một Thiên Thần.

"Ah-ah-ah-aaaaaaahhhhhhhhhhhhhhhhhhhh."

Cơ thể cô bắt đầu run lên.

Origami ôm lấy đầu, toàn thân bắt đầu co quắp lại.

Cô cảm thấy cơ thể mình bắt đầu rạn nứt và tan biến đi.

Không, nó có thể là mong muốn hiện tại của cô không chừng.

Cái cảm thấy kinh tởm, muốn tự xóa sổ bản thân mình ngay lập tức. Sự tuyệt vọng, không còn cách nào để cứu vãn liên tục tràn lan trong tâm hồn cô.

Cùng lúc này, Origami bé nhỏ vẫn đang khuỵu trên mặt đất đã gào lên với giọng đầy sự phẫn nộ và tuyệt vọng.

Do bị những tiếng cảnh báo cùng những tiếng sụp đổ của các tòa kiến trúc đổ nát xung quanh lấn áp mà tiếng gào vang vọng ấy đã mai một đi nhiều, không còn cách nào để nghe rõ được cả.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, cho dù nó có truyền đến tai Origami hay không, những lời ấy vẫn không ngừng thì thầm sâu trong đầu Origami.

--Ngươi, là chính ngươi..... đã giết chết cha và mẹ của ta.

--Ta tuyệt đối, không thể tha thứ.....! Giết.....ta phải giết ngươi...! Ta nhất định-- sẽ giết ngươi.....!

Nó.

Là chính nó, những lời nguyền rủa đang không ngừng lặp đi lặp lại trong tâm trí Origami.

Origami rốt cuộc cũng ngộ ra tất cả.

Cô đã hiểu ra nó.

5 năm trước. Tại đây, thị trấn Nankou ở thành phố Tenguu đang bị bao quanh bởi những ngọn lửa này, thực sự có vài Tinh Linh đã xuất hiện ở đây, như những lời Shidou và những người khác đã nói.

Nhưng..... không phải chỉ có hai Tinh Linh ở đây.

Tinh Linh đã gây ra vụ hỏa hoạn, «Efreet» Itsuka Kotori.

Tinh Linh đã khiến Kotori không còn là con người, «Phantom».

Và--Tinh Linh trở về từ tương lai để giết «Phantom».....Origami.

Có 3 Tinh Linh, đã ở đây.

Giọng Origami khàn đi.

"..... Mình, là chính mình..... đã khiến cha và mẹ----?"

Không sai. «Phantom» không hề sát hại cha mẹ Origami.

https://thuviensach.vn

Là đòn nhất kích tất sát đó đã giết cha mẹ Origami.

Đó là tia sáng của «Metatron», phóng ra theo lệnh của Origami.

"Ah, ah, ah."

Thời điểm cô nhận ra nó.

Trước mắt Origami, màu sắc như nhòa đi như qua gương mờ, tầm nhìn của cô bắt đầu đảo ngược.

"ah ah ah

Toàn bộ thế giới, bắt đầu quay cuồng.

Trước khi ý thức của Origami tan biến, cô cảm giác được trái tim đã hoàn toàn nhuộm đen bởi bóng tối.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Ám Dạ Ma Vương Giáng Lâm

Phần 1

Hiện là 22 giờ 30 phút. Shidou và các cô gái đang ở trong phòng của một bệnh viện ở thành phố.

Sau khi cảnh báo Không Chấn được tắt, mọi người đều đã nhanh chóng trở lại các khu phố và trường học. Với vô số vết thương cũng như làm cho căn phòng trở nên xáo trộn, Shidou và các cô gái đã bị cô y tá mắng cho một trận dữ dội bởi vì không đi sơ tán, rồi sau đó đã được chuyển thẳng đến bệnh viện.

Tuy rằng vẫn đang trong trạng thái phong ấn, thế nhưng Tinh Linh lại sỡ hữu cơ thể cứng cáp hơn hẳn so với con người. Thế nên tốc độ phục hồi vết thương của họ vượt xa một người bình thường.

Mặc dù là vậy, nhưng họ không thể như Kotori hay Kurumi có thể phục hồi trong nháy mắt nên cần được chữa trị cho tốt, dù gì hiện tại trên người họ vẫn lưu lại những vết thương có thể khiến ai thấy cũng giật mình. Thế nên cũng chẳng lạ khi cô y tá phải gấp rút gọi 117. Dù sao, Shidou cũng định đưa họ tới bệnh viện nên việc này cũng giúp được ít nhiều.

"Muu..... Shidou, tớ đói....."

Tohka mở miệng nói sau khi được y tá quấn lại băng đàng hoàng. Shidou cười gượng và nhún vai. Rõ ràng vừa mới ăn cơm tối xong, nhưng

https://thuviensach.vn

khẩu phần của bệnh viện sao đủ để thỏa mãn Tohka đây.

"..... Thật là, không có cách nào khác. Dù gì cũng muộn rồi, có lẽ nên ăn gì đó dễ tiêu một chút. Tớ ra cửa hàng tiện lợi mua chút thạch ướp lạnh nhé?"

"Umu!"

Tohka gật đầu vui vẻ. Kết quả là cuộc đối thoại này làm các Tinh Linh không vừa lòng mà bĩu môi Buuu.

"Này, Shidou. Rõ ràng dám đem ta gác lại một bên là một hành động không thể tha thứ được. Mà sao lại trao trái cấm cho mỗi một người quen của ta vậy."

"Phật lòng. Shidou phải ý thức được mình là tài sản sở hữu chung của Yuzuru và Kaguya chứ?"

"Aaah, sao lúc nào cũng là Tohka-san hết trơn vậy, thật là bất công quá đi à--!"

Vâng. May mắn là căn phòng này vốn có khá nhiều giường, nên mọi người đều có thể an tâm ở chung phòng đây. Tuy Shidou, Yoshino, và Natsumi cũng không có bị thương gì, thế nhưng do không còn nhà để về, nên cả bọn được cho phép tị nạn ở đây trước khi có một chỗ để chuyển đi.

Dù thành phố Tenguu có vài cơ sở để người dân có thể tạm thời trú lại khi nhà cửa bị tàn phá bởi Không Chấn, nhưng do lần này này thảm họa lại xảy ra với quy mô lớn ở khu trung tâm, bởi vậy có một lượng lớn người mất đi nhà ở, dẫn đến việc chính phủ có phần chậm chạp khi ứng phó với sự quá tải này.

Nhất là khi khu vực chung quanh nhà Itsuka được phỏng đoán là đã trực tiếp hứng chịu Không Chấn. Nhưng đó cũng là lẽ đương nhiên.

https://thuviensach.vn

Origami có lẽ đã dùng danh nghĩa của mình để phát động cảnh báo-- hơn nữa thảm họa Không Chấn là để ám chỉ việc Tinh Linh đến với thế giới này, và khi Tinh Linh chiến đấu với AST chắc chắn sẽ gây tổn thất trong thành phố. Trên thực tế thì nó cũng không có lệch định nghĩa này lắm.

"Rồi rồi..... Tớ cũng sẽ mua chút gì đó cho mọi người thế nên hãy đợi một lát nhé.-- Yoshino với Natsumi cũng có muốn ăn thêm cái gì không?"

Nói xong, Shidou nhìn về bên trong phòng. Yoshino với Natsumi đang ngồi kề nhau trên băng ghế cạnh bức tường.

Không, nếu nói đúng hơn, hai người họ đều đã khép đôi mắt của mình lại, cùng nép vào nhau, phát ra những hơi thở suu suu đầy nhẹ nhàng đều đặn. Có vẻ họ đã ngủ thiếp đi vì mệt.

"Ahaha....."

Miệng Shidou nở ra một nụ cười. Đồng thời cậu cầm lấy cái mền khẽ đắp lên hai người họ. Dù gì thì hôm nay thực sự đã xảy ra rất nhiều chuyện, cảm thấy mệt nhọc cũng là điều bình thường.

Đúng lúc này.

"..... Hn?"

Shidou hơi nhíu mày. Cậu nghe thấy âm thanh rung động của một vật gì đó ở đâu đây.

"Mu, sao vậy Shidou?"

"Không, tớ nghĩ mình nghe thấy tiếng gì đó..... đợi đã, ah!"

Lúc này rốt cuộc Shidou chú ý tới cái âm thanh phát ra từ đâu. Đúng vậy. Đó là từ chiếc điện thoại đang rung lên.

https://thuviensach.vn

"Là của Yoshino sao..... ? Chắc em ấy đã quên tắt điện thoại khi vào bệnh viện....."

Shidou vừa gãi gãi mặt vừa lẩm bẩm. Tất nhiên là điện thoại di động bị cấm trong bệnh viện, thế nhưng các Tinh Linh có lẽ cũng không rõ về cái phép tắc này lắm. Là lỗi của Shidou khi cậu quên nhắc các cô gái tắt điện thoại của mình lại.

"Chẳng còn cách nào khác..... Dù sao cũng không thể mặc kệ để nó vậy được."

Dù cậu cũng không biết là ai đang gọi tới, nhưng nếu cứ liên tục để vậy thế nào cũng có vấn đề cho xem. Shidou đành vươn tay tới túi áo của Yoshino để tắt cái điện thoại đi.

"Ah-re?"

Tuy nhiên, tay cậu không mò được cái điện thoại nào trong túi áo cả. Xem ra là ở chỗ khác. Shidou căn cứ theo âm thanh của chiếc điện thoại mà đoán ra chỗ trên người Yoshino.

"Oh..... Ra là nó nằm ở đây."

Cậu rút ra chiếc điện thoại từ cái túi áo bên trong của Yoshino.

Đúng lúc này.

"Hnn..... unn....."

Yoshino đột nhiên thấy nhột mà phát ra tiếng rên rỉ, sau đó từ từ hé mở đôi mắt ra.

Cô bé ngây người khi nhìn xung quanh một lúc, rồi đôi má bắt đầu đỏ bừng lên khi nhìn thấy gương mặt Shidou đang ở ngay sát trước mặt mình, chưa kể tay của cậu còn có vẻ như đang muốn vuốt ve cơ thể cô nữa.

https://thuviensach.vn

".....! E-errr..... Shidou-hyaan.....!?"

Yoshino hét lên với khóe mắt đang bắt đầu đọng nước, thân thể cũng cứng đờ ra..... Có vẻ cô bé đã hiểu lầm cái gì đó.

"Khoan....., không phải vậy đâu Yoshino! Đó là do--"

Trong lúc Shidou đang định thanh minh, Natsumi ở bên cạnh Yoshino cũng bắt đầu tỉnh lại.

"Hnn..... Có gì xảy ra vậy, tự nhiên lại ầm..... Ah..."

Đôi mắt Natsumi lập tức trợn tròn lên, sau đó nhanh chóng giơ lên tay phải lên tung thẳng một chặt vào cằm Shidou.

"Đồ, đồ dâm tặ̆ặ̆ặ̆ặ̆ăccccccc!"

"Hebuuuu.....!?"

Shidou bật ra tiếng kêu kỳ quái, sau đó bay theo đường pa-ra-bôn trên không trung trước khi đáp xuống sàn bệnh viện bằng lưng và gáy. Kan kan kan, tiếng chuông tuyên bố kết thúc trận đấu bỗng vang vẳng trong lỗ tai cậu, cậu nghĩ là thế.

"Shi-Shidou!?"

Bởi Yoshino cùng với Natsumi đang nghỉ ngơi ở bên kia bức màn, thế nên Tohka và các cô gái ở giường bệnh bên này hoàn toàn nhìn không thấy tình hình ở bên kia được. Họ chỉ đột nhiên thấy Shidou lộn ngửa trên không rồi ngã rầm xuống. Cô mở to mắt kinh ngạc và thốt lên.

Shidou yếu ớt vẫy vẫy tay như ám chỉ không có việc gì cả, sau đó chầm chậm xoa cái cằm vài cái rồi từ từ đứng dậy.

https://thuviensach.vn

"Không-không sao chứ, Yoshino...! Cái tên đó có làm gì đó kỳ quái với cậu không!?"

"E-err..... M-Mình ổn. Quan trọng hơn là, Shidou-san, anh ấy....."

"Quên tên biến thái đó đi! Không-không thể tin được là hắn dám thừa dịp lúc mình đang ngủ mà cả gan giở trò bậy bạ với Yoshino đang ở ngay bên cạnh...!"

"E-em hiểu lầm rồi..... Anh chỉ--"

Để chứng minh sự trong sạch của mình, Shidou giơ chiếc điện thoại của Yoshino mà cậu đang nắm chặt trong tay lên cho Natsumi xem.

Nhưng-- đúng lúc này, Shidou ngừng lại và nhíu mày.

Lý do rất đơn giản. Cái tên quen thuộc đang hiển thị trên điện thoại của Yoshino hút ngay ánh mắt cậu.

".....!"

Lúc nhận ra nó, Shidou lập tức nhấn nút chấp nhận rồi áp điện thoại lên tai. Tuy cậu biết điện thoại bị cấm sử dụng trong bệnh viện--thế nhưng cơ thể cậu đã tự hành động trước khi cậu kịp nhớ ra việc đó.

Sau đó từ ống nghe, một giọng nói quen thuộc truyền tới.

⌈..... Alo, Yoshino phải không?⌋

"-- Kotori! Là Kotori phải không!?"

Shidou đáp với giọng phấn khởi.

Không sai. Chủ nhân của cái giọng truyền đến từ phia bên kia chiếc điện thoại chắc chắn là Kotori, em gái Shidou.

https://thuviensach.vn

"Mu.....!?"

"Hou, cô bé vẫn an toàn huh?!"

Nghe được cái tên Shidou nói ra, các cô gái cũng thốt lên. Shidou nhìn họ gật đầu như để xác nhận rồi tiếp tục tập trung vào chiếc điện thoại.

⌈Shidou? Aah..... Thật tốt quá, xem ra anh vẫn an toàn. Những người khác thế nào rồi?⌋

"Aah, tuy rằng không thể nói là không có việc gì-- nhưng ít ra họ vẫn còn sống khỏe."

⌈Vậy sao. Thế là tốt rồi.⌋

"Thay vào đó, nói cho anh biết nào. Em hiện tại đang ở đâu? «Fraxinus» có ổn không? Anh rất lo lắng khi đột nhiên không thể liên lạc được đấy.

Sau khi Shidou nói xong, Kotori bỗng im lặng một chút. Cậu có thể nghe thấy tiếng Kotori đang thở dài bên kia.

"Kotori.....?"

⌈-- Hiện tại thì tụi em đang ở trong cơ sở ngầm dưới lòng đất của «Ratatoskr». Các thuyền viên các cũng đều an toàn. Nhưng..... ta đã thất bại. Hoàn toàn.⌋

"Eh.....!?"

Nghe được thông báo bất ngờ đó, Shidou không khỏi sốc.

"Ý-ý em là sao?"

https://thuviensach.vn

⌈..... Đúng những gì em đã nói đấy. Chúng ta đã bị DEM đánh bại. Tàu đã bị tổn hại vượt mức 30%. Phải dùng tất cả «Yggd Folium» rồi chạy trốn. Hiện «Fraxinus» đang được sửa chữa. Nhờ Territory nên vẫn bảo vệ được thân tàu..... Nhưng bây giờ, tạm thời không thể tiếp tục vận hành nó nữa.⌋

"Cái....."

Shidou không khỏi cứng họng.

Cũng không phải là cậu không hiểu những lời chán nản của cô bé. Chỉ là đầu óc của cậu không có cách gắn từ 『Thất bại』 vào «Fraxinus» được thôi.

Nhưng khi tỉnh táo mà suy nghĩ lại, đó cũng không phải là việc không thể. Dù sao thì «Fraxinus» cũng là một chiếc không hạm nên cũng không lạ gì với việc này. Chỉ là Shidou đã sai lầm khi tự ý cho rằng «Fraxinus» là một nơi an toàn tuyệt đối.

"Nhưng mà «Fraxinus» có.....!? Không phải hiệu suất Realizer của «Ratatoskr» cao hơn của Tập đoàn DEM sao....."

⌈Cơ bản thì đúng là như thế..... Nhưng Tập đoàn DEM đã phát triển thứ gọi là «Ashcroft-β» để bù đắp sự chênh lệch đó. Hơn nữa--DEM còn có 『cô ta』.⌋

"..... uh."

『Cô ta』. Khi nghe đến từ này, tức thì trong đầu Shidou hiện khuôn mặt của cô gái đó. Mái tóc dài mượt vàng nhạt, cùng với đôi mắt sắc bén đầy sự tự tin.--Pháp Sư mạnh nhất, Ellen Mathers.

Điều đó khiến Shidou rơi vào trầm lặng, Kotori biết Shidou đã hiểu rõ chuyện gì đã xảy ra mà buông tiếng thở dài trước khi tiếp tục nói.

https://thuviensach.vn

⌈..... Mà, cứ lo nghĩ về những thứ đã qua cũng chẳng có ích gì.--Quan trọng hơn là, mau nói cho em biết. Rốt cuộc là anh đã biến đi đâu vậy, Shidou? Nếu tất cả mọi người đều vẫn còn sống, thì có nghĩa là Tobiichi Origami đã bị đánh bại rồi phải không?⌋

"Không, thật ra....."

Shidou lại tiếp tục ngần ngừ, cậu thở dài một chút rồi giải thích ngắn gọn lại những sự kiện đã diễn ra vào vài giờ trước.

Việc cậu bị Origami giam cầm. Rồi được Yoshino với Natsumi cứu. Và thời điểm khi cậu chạy tới chiến trường, cậu đã thấy--Origami biến thành một Tinh Linh.

⌈Tobiichi Origami đã trở thành Tinh Linh sao.....!?⌋

Kotori thốt lên âm thanh kinh ngạc.

⌈Chuyện gì đã xảy ra? Chẳng lẽ «Phantom» đã xuất hiện...?⌋

"Anh cũng không rõ lắm. Nhưng--chỉ còn mỗi khả năng đó thôi."

⌈..... Uh, oh tệ thật. Tại sao lại đến ngay vào lúc này.....!⌋

Kotori rầu rĩ khó khăn. Nhưng cũng không có lạ gì. Đối với Kotori, «Phantom» là một kẻ thù cô không ngừng truy lùng.

⌈Vậy, Tobiichi Origami đâu rồi?⌋

"Cô ấy bay đi rồi..... Anh cũng không rõ hiện đang ở đâu nữa."

⌈..... Vậy sao. Em hiểu rồi. Chúng ta sẽ tìm kiếm cô ấy sớm nhất có thể. Shidou, anh cũng nên chuẩn bị tâm lý cho thật tốt đi.⌋

"Chuẩn bị tâm lý?"

https://thuviensach.vn

⌈Sao anh còn hỏi. Bất luận đối tượng là ai, Tinh Linh cũng vẫn là Tinh Linh. Mục tiêu kế tiếp mà anh cần phải chinh phục chính là Tobiichi Origami đấy.⌋

"Ah....."

Đúng thật như những lời cô bé nói. Nhiệm vụ của Shidou là phải nâng mức độ tình cảm của Tinh Linh đối với mình lên cao nhất, sau đó phong ấn Linh Lực của họ lại thông qua nụ hôn. Và tất nhiên Origami hiện tại cũng không ngoại lệ.

..... Thế nhưng không biết vì sao khi vừa nghĩ đến mục tiêu kế tiếp là Origami, cậu cảm giác là chính mình sẽ bị 『Xơi tái』 bởi Origami chứ không phải là cậu đi 『Chinh phục』 nữa. Tuy phải phong ấn Linh Lực, nhưng chắc chắn sẽ trở thành một vấn đề cực lớn khi cậu thực sự hôn đôi môi ấy.

Nhận ra tâm tư của Shidou, Kotori cũng thở dài một tiếng haaa.

⌈--mà, tuy rằng vẫn có rất nhiều chuyện em muốn hỏi, nhưng đành chờ đến khi chúng ta gặp nhau vậy. Dù gì thì nói chuyện qua điện thoại lâu quá trong bệnh viện cũng không tốt cho lắm.⌋

"Eh? Làm sao em biết....."

⌈Anh hiện tại đang cầm điện thoại của ai để nói chuyện với em thế nhỉ?⌋

"Ah--thì ra là vậy."

Shidou cũng rốt cuộc hiểu ra khi nghe được những gì Kotori nói. Để tiện theo dõi và ứng phó khi có chuyện đột xuất gì đó xảy ra mà những chiếc điện thoại của từng Tinh Linh đều có gắn bộ phận thu phát tín hiệu.

https://thuviensach.vn

⌈Ban nãy em đã phái nhân viên đi đón mọi người rồi, hắn cũng sẽ tới nhanh thôi. Sau đó chỉ cần làm theo hướng dẫn. Mọi việc ở bệnh viện cứ để bọn em lo, mọi người nên nhanh mà chuẩn bị đi.⌋

"Ahh, anh hiểu rồi..... Nhưng mà, mọi người đều đang bị trọng thương....."

⌈Không cần phải lo lắng. Tuy rằng không được tốt như ở «Fraxinus» nhưng, bọn em đã chuẩn bị sẵn các Realizer đặc dụng cho việc chữa thương rồi, hắn họ sẽ nhanh khôi phục lại hơn so với việc trú lại trong bệnh viện này.⌋

"Ra vậy. Anh hiểu rồi."

May mắn thay là vết thương của tất cả mọi người đều không ảnh hưởng đến đi lại lắm. Shidou nhìn lướt các cô gái lại một chút rồi khe khẽ thở phào.

⌈Nhân viên công tác hắn đã có mặt ở đó rồi. Sự việc chi tiết có lẽ phải để lại sau.⌋

Cùng lúc với khi Kotori nói, cậu có hể nghe thấy tiếng động cơ ô tô được truyền đến từ bên ngoài.

Thế là Shidou đứng lên nhìn ra bên ngoài cửa sổ, sau đó lại phát hiện vài chiếc xe ô tô không phải xe cấp cứu đang đậu trong sân bệnh viện. Hắn đó chính là những nhân viên mà Kotori đã nói đây.

Lúc này Shidou mới chú ý là cảnh vật bên ngoài đã bắt đầu tối sầm lại. Có thể thấy rõ mặt trăng đang chiếu sáng ở giữa bầu trời đen kịt ấy.

"Aah, anh thấy rồi. Vậy, gặp lại em sau--"

Và.

https://thuviensach.vn

Shidou vừa dứt lời và sắp ngắt cuộc gọi.

--Đúng lúc đó.

"--Vất vả cho cô rồi nhỉ, Ellen?"

Sau khi hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ được giao, Ellen hiện đang trở lại căn phòng trong khách sạn thì giọng nói ấy vang lên đột ngột.

Có vẻ như Isaac Westcott đã ngồi trên sô-pha như để chờ đợi Ellen trở về.

"Ngài Ike."

"Làm tốt lắm. Thật đúng như tôi đã mong đợi từ cô."

"Không. Là tôi đã sai lầm khi sơ ý để đối phương bắn trúng một kích. Xem ra đối phương cũng có một phi hành đoàn khá ưu tú."

Sau khi nghe Ellen nói, Westcott khẽ cười rồi nhún vai.

"Vậy, các thuyền viên vẫn sống chứ?"

"Tôi không rõ lắm. Dù tôi đã yêu cầu bọn họ nên sơ tán trước, nhưng hoàn toàn bị cự tuyệt."

"Vậy sao. Đúng là đáng tiếc thật đấy. Hy vọng nhiều người vẫn còn sống."

Westcott lẩm bẩm vậy, nhưng giọng điệu cậu lại không có chút mỉa mai nào bên trong. Trên thực tế, cậu đang nghiêm túc. Mục tiêu lần này của Ellen chỉ là không hạm của «Ratatoskr», chứ không phải các thuyền viên của nó. Họ có đủ sức để ngáng bước của DEM, bảo vệ các Tinh Linh, thậm chí để hắn một con tàu gần Shidou nhằm tiện lợi hơn.

https://thuviensach.vn

Dù sao thì cũng không phải toàn bộ nhân viên của «Ratatoskr» đều nằm trong chiếc chiến hạm đó. Thế nên cho dù tất cả thành viên trong phi hành đoàn không may mắn, thì cái tên khôn lỏi--Woodman đó cũng sẽ nhanh chóng vá cái lỗ thủng này lại thôi.

Westcott có thể hiểu được điều đó. Nét mặt cậu thoáng ảm đạm như đáp lại những lời đó.

"-- Có một việc còn quan trọng hơn, Ngài Ike."

"Aah, ta biết chứ."

Westcott gật đầu để đáp lại lời của Ellen rồi khởi động chiếc bảng máy tính trên bàn cho Ellen xem.

Màn hình đó đang hiển thị hình ảnh của một người.

--Tobiichi Origami cùng với một bộ Linh Phục thuần trắng tuyệt đẹp.

Không sai. Qua thiết bị quan sát trên tàu chiến, Ellen cũng đã biết có một Sóng Tinh Linh đột ngột xuất hiện từ mặt đất.-- Nhưng cô vẫn cảm thấy hoài nghi về cái báo cáo này dù gửi từ trụ sở.

Bằng một cách nào đó, Tobiichi Origami đã trở thành Tinh Linh trong lúc giao chiến với các Tinh Linh khác.

"Haha, thật đúng là rất bất ngờ. Ta chẳng bao giờ có thể nghĩ ra được là cô ta sẽ biến thành Tinh Linh cả."

Nói xong, Westcott cười vui sướng như thể đang thưởng thức nó từ tận đáy lòng của mình vậy.

"Mà, nói như vậy thì chẳng phải là ta lại mất đi một Pháp Sư ưu tú rồi sao. -- Aah, thế quái nào lại như vậy được chứ. Cô ta vốn là một sự bổ sung tuyệt vời cho sức mạnh của phe ta cơ mà."

https://thuviensach.vn

"Ngài Ike, miệng ngài vẫn đang cười kìa."

"Ara, thật đúng là thất lễ thật."

Dù vậy, Westcott cũng vẫn chẳng có vẻ gì là muốn che giấu sự phấn khích của mình cả. Ellen lại khẽ thở dài rồi tiếp tục nói.

"Vậy thì cô ta hiện đang ở đâu?"

"Aah, lúc nãy vẫn còn đang bay quanh thành phố Tenguu, nhưng giờ cô ta đột nhiên biến đâu mất rồi."

"Biến mất? Cô ta có khả năng che giấu Sóng Tinh Linh của mình sao?"

"Có lẽ vậy, cả cô cũng cho rằng là như thế sao?"

"Cô ta giờ đã là Tinh Linh, cũng chẳng có gì lạ khi cô ta ngộ ra bản thân sẽ trở thành mục tiêu. Che giấu tung tích của mình cũng là việc tất nhiên phải làm thôi."

"Ai biết được. Theo lẽ thường thì đúng là chúng ta đều có suy nghĩ như vậy.--Nhưng không phải bởi vì chúng luôn có những hành vi bất thường vượt xa trí tưởng tượng của ta, mà mới được gọi là Tinh Linh đó sao."

Westcott đứng lên khỏi sô-pha rồi thong thả bước tiến lại gần cửa sổ.

Ngoài đó chỉ là một bầu trời đêm bất tận không gợn một chút mây, với một mặt trăng lẻ loi rạng ngời đang nằm ở giữa.

"Nói không chừng, có lẽ cô ta đang ở đâu đó mà nhìn chăm chú về chúng ta đấy."

Và.

https://thuviensach.vn

Westcott nói với một giọng điệu châm chọc trong khi vẫn đang cười,

--Đúng thời điểm này.

"..... Vậy, không biết liệu Origami-san có hoàn thành được mục đích của cô ấy hay chưa đây."

Dưới ánh trăng đêm. Kurumi vẫn đang ngồi trên mép mái nhà nào đó mà tự nhủ.

"Ufufu, làm sao biết được chứ?"

Khi cô ấy nói thế, một giọng nói tương tự với Kurumi khẽ vang vọng ra từ bóng tối như để trả lời cô.

"Tất nhiên là không thành rồi. Thế giới này rất khắc nghiệt. Nguyện vọng mỏng manh của một cô gái sẽ sớm bị nghiền nát thôi."

"Ara, không hẳn đâu. Cô cũng thấy Origami-san rồi đó? Với trình độ đến mức đấy của cô ta, không chừng có thể thực hiện được đấy chứ."

"Thế 『Tôi』 thì nghĩ sao?"

Trước những cái bóng lắm chuyện đang không ngừng bày tỏ quan điểm của mình, Kurumi thở fuu một hơi rồi nhẹ nhàng nhún vai.

"Không thể nói trước được bất kỳ điều gì cả.--Nhưng, nếu như muốn hỏi tôi đang trông đợi điều gì thì, tôi hy vọng Origami-san sẽ tạo ra được điều phi thường gì đó khi nguyện vọng của cô ấy được thực hiện."

Sau khi Kurumi nói xong, các bản sao của cô từ trong bóng tối đều bắt đầu rộ lên những tiếng cười khúc khích.

"Ufufu, thật không giống như là những lời 『Tôi』 sẽ nói chút nào. Liệu có phải là do ánh trăng đã làm cô say rồi không?"

https://thuviensach.vn

Thô lỗ làm sao.

Nhưng mà Kurumi cũng không lấy đó mà tức giận chút nào cả, chỉ có khóe môi của cô mỉm lên khi nhìn về phía vầng trăng sáng đang trôi lơ lửng trên bầu trời.

Có người nói ánh trăng có thể khiến con người trở nên điên cuồng hơn. Vì vậy, đêm nay, có lẽ tâm trí của Kurumi đã bị ánh trăng hạ độc mất rồi.

"Mà--như vậy cũng tốt. Thỉnh thoảng ta cũng nên phiêu diêu một chút chứ nhỉ."

Ngay khi Kurumi nói xong, cô dồn người lên hai tay rồi khẽ cúi người,

--Và ngay lúc này.

Mặt trăng vẫn đang lơ lửng trên bầu trời--bỗng nứt làm đôi.

Phần 2

"Eh.....?"

Vẫn đang nhìn lên bầu trời đêm từ cửa sổ của bệnh viện, Shidou đột nhiên phải trố mắt nhìn cái sự kiện đang diễn ra.

Mặt trăng trên không trung bỗng xuất hiện một vết rạn thẳng tắp.

Hiển nhiên, mặt trăng không thể tự nhiên nứt ra thành hai nửa được. Cậu rất nhanh chóng chuyển sự chú ý của mình đến một cái bóng đột nhiên xuất hiện ngay trước mặt trăng.

Thế nhưng--Shidou cũng không biết nó rốt cuộc là cái gì. Nó không phải là mây, cũng không phải là chim, càng không phải là một chiếc máy

https://thuviensach.vn

bay. Giống như không gian tự sinh ra vết rạn, khiến mặt trăng bị cắt thành hai nửa.

⌈Có chuyện gì vậy?⌋

Từ trong ống nghe truyền đến giọng đầy hoài nghi của Kotori. Nhưng, Shidou không cách nào trả lời lại được.

Trên kia, vết rạn đã bắt đầu ăn mòn lấy mặt trăng, tựa như nguyệt thực đang xảy ra vậy.

Không--Shidou bỗng nhận thấy được một cái gì đó.

"..... Cái gì, đang diễn ra thế--"

Không chỉ là mặt trăng.

Mà cả bầu trời đêm trải dài trên kia cũng dần bị vết rạn ấy bao phủ.

Ánh mắt Shidou vẫn dính chặt vào bầu trời, và rốt cuộc cậu cũng hiểu là cái gì đang xảy ra. Trong màn đêm ấy, xuất hiện những vệt đen còn tối hơn cả trời đêm đang dệt lại với nhau tựa như một mạng nhện khổng lồ không ngừng kéo dài ra.

Cậu không thể nhìn ra được là nó sẽ kéo dài tới đâu cả. Những gì mà cậu nhìn thấy, là bầu trời đang bị bóng tối gặm dần. Khu phố này, hay là toàn bộ thành phố, hoặc cũng có khi là toàn bộ vùng Kantou này, thậm chí có thể là--

Bóng tối đã lan rộng đến mức làm cậu hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi nữa.

Bầu trời lúc này đã bị nhuộm bởi màu đen bất tận.

--Chính khoảnh khắc đó.

https://thuviensach.vn

Không gian ấy rung lên như thể nó là một thứ gì đó vẫn đang sống, khiến bệnh viện nơi Shidou và các cô gái khác đang ở đều bất ngờ bị chấn động dữ dội.

"Cái.....!?"

"Guh--!"

"Đ-Động đất sao.....!?"

"Kyaa!"

Mọi người đều hoảng hốt cả lên, người thì bám víu lấy tấm màn, người thì thậm chí chui thẳng xuống giường để trốn.

Nhưng..... Shidou chắc chắn được một điều là cơn chấn động này hoàn toàn không phải là do động đất.

Giống như để chứng minh rằng Shidou đã đúng, một hiện tượng kỳ lạ bắt đầu đánh úp vào bệnh viện họ đang ở.--Bóng tối đen đặc đột nhiên đổ ảo xuống từ bầu trời, đâm xuyên qua trần nhà và tiếp tục phá thủng cả sàn mà lao xuống.

Vài giây sau khi các tia sáng ấy có lẽ đã cắm tới mặt đất, cơn chấn động phát sinh ra càng lúc càng dữ dội.

"Cái.....! Cái-cái quái gì đang xảy ra vậy!?"

Trong phút chốc Shidou còn tưởng rằng là các Pháp Sư DEM đột ngột phát động tấn công bọn họ--nhưng cậu đã hoàn toàn sai lầm.

Nhìn ra ngoài cửa sổ, cậu thấy tất cả các dòng hắc quang đó đều xuất phát từ trên không trung và cả thành phố đều đang bị chúng tập kích không ngừng.

https://thuviensach.vn

"Cái--"

Cái cảnh tượng này khiến cậu không khỏi trở nên á khẩu chẳng thốt thêm được lời nào.

Dù là bầu trời hay là mặt đất, khắp mọi nơi cũng đều đã bị bao phủ bởi chúng. Chúng xuyên thủng qua mọi tòa kiến trúc và phá hủy mọi thứ. Cây cối thì ngã rạp, xe cộ thì phát nổ, mọi con đường đều bị nghiền nát. Khu phố đêm tĩnh lặng ấy trong nháy mắt ngay hoàn toàn bị xé toạc một cách dã man, điều còn lại chỉ là cảnh hỗn mang của địa ngục.

"Ch-chuyện gì đang diễn ra vậy, Shidou!"

Tohka hoảng loạn nhảy ra khỏi giường.

Đúng lúc này, tiếng cảnh báo bén nhọn đột nhiên vang vọng khắp thành phố.

Cậu cũng có thể nghe được âm thanh báo động đó từ cuộc gọi với Kotori. Tuy rằng âm thanh ở «Fraxinus» hơi khác nhưng--không thể nhầm được, đó là cảnh báo của việc Tinh Linh đang xuất hiện.

".....! Kotori, nó là--"

⌈Là Tinh Linh! Nhưng sự xuất hiện này rốt cuộc là sao.....! Tại sao một Tinh Linh cực mạnh như vậy lại đột ngột xuất hiện mà không có bất kỳ.....⌋

".....?"

Đôi mày Shidou chợt nhíu lại khi Kotori đột ngột dừng nửa chừng.

"Kotori? Oi, em làm sao vậy?"

https://thuviensach.vn

⌈Cái phản ứng này--nó không hẳn là của một Tinh Linh thông thường. Mà là..... một Nghịch Thể.....!?⌋

"Cái.....!?"

Nghe được từng lời của cô bé, Shidou đớ người ra vì kinh ngạc.

Nghịch Thể. Shidou đã từng nhìn thấy qua một Tinh Linh được gọi như thế một lần rồi.

Chi tiết thì cậu không rõ lắm. Nhưng câu biết, đó là khi trái tim của Tinh Linh rơi vào hố sâu của sự tuyệt vọng, họ sẽ biến thành thứ đó đồng thời phá vỡ ranh giới cuối cùng của sức mạnh.

Một Tinh Linh mang đầy sức mạnh tiêu cực--Đó là mục tiêu của Isaac Westcott, lãnh đạo cao nhất của Tập đoàn DEM, cũng là kẻ thù của nhóm Shidou.

"Tại sao..... Tại sao lại đột nhiên xuất hiện ở đây! DEM lại giở trò gì sao.....!?"

⌈Em không biết! Dù sao nó cũng quá nguy hiểm! Nhanh lên--⌋

Ngay khi Kotori giục Shidou nhanh đi sơ tán. Thì trong nháy mắt, một lần nữa dòng hắc quang lại giáng xuống từ bầu trời, bệnh viện của nhóm Shidou đang tạm trú hoàn toàn bị phá hủy. Sàn nhà sụp đổ, cơ thể cậu bị ném vào không trung. Chiếc điện thoại di động cũng trượt khỏi tay và văng đi đâu đó.

"U-uwoaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!?"

Cơ thể Shidou theo đống gạch vụn mà rơi xuống mặt đất.

Tuy nhiên, một ai đó đã ôm lấy phần bụng mà đỡ cơ thể cậu ra khỏi cơn mưa gạch.

https://thuviensach.vn

"Khụ khụ..... Khụ khụ....."

"Cậu không sao chứ, Shidou!"

Sau khi ho vài tiếng, cậu nhìn lên và nhận ra người đó là Tohka. Xem ra trong lúc nguy cấp, cô đã theo phản xạ mà ôm lấy Shidou cùng thoát ra khỏi đống đổ nát đó.

Trên cơ thể của cô vẫn là bộ Linh Phục hoàn chỉnh như cũ.--Đúng vậy, cuối cùng thì cả hai người họ cũng đều không thể tìm ra được cơ hội nào để tiến hành phong ấn lại lần nữa cả.

Sau đó các cô gái với bộ Linh Phục giới hạn cũng lần lượt đáp xuống phía sau Tohka. Xem ra tất cả mọi người đều thoát ra an toàn.

Shidou thở phào nhẹ nhõm sau khi xác nhận được điều này. Thế nhưng trong bệnh viện này không phải chỉ có mỗi nhóm Shidou. Các bệnh nhân, bác sĩ, y tá và vân vân đều bị chôn trong đống đổ nát đó.

"Kuh..... Các cậu! Giúp tớ! Cứu mọi người ra khỏi đống--"

Shidou chỉ mới nói được nửa câu thì một cơn mưa bóng tối lại đột ngột đến lần nữa, khiến cảnh sắc chung quanh lại tiếp tục thay đổi. Hòn đá vốn nhỏ lại được nghiền nát cho nhỏ thêm. Mặt đất đã tan hoang lại còn bị đục thêm sâu hoắm.

"Guh.....!"

Trong tình huống này, không còn có cách nào để cậu có thể giải cứu họ được nữa. Hơn nữa, bệnh viện không phải là nơi duy nhất bị phá hủy, sự tàn phá đang lan dần ra khắp thành phố. Trước tiên,-- điều họ cần phải làm lúc này là phải tìm ra cho cách để dừng cơn mưa hắc quang từ bầu trời này lại ngay đã.

https://thuviensach.vn

Tuy nói rằng đó là một Nghịch Thể, nhưng suy cho cùng thì đối thủ vẫn là một Tinh Linh. Bởi vậy cũng như với Tohka lần trước, chỉ cần khiến cho cô ta khôi phục lại trạng thái bình thường thôi. Shidou ngẩng đầu lên tìm kiếm cái bóng của Tinh Linh đó trên bầu trời.

Và--

"Eh.....?"

Nhìn thấy cái hình bóng nhỏ bé giữa hư không, Shidou thốt lên giọng đầy kinh ngạc.

Giữa bầu trời đen kịt ấy, là một cô gái, với bộ Linh Phục như hiện thân của bóng tối.

Cô ôm lấy đầu gối của mình và gục mặt xuống, có vẻ như cô chối từ hết mọi thứ ở xung quanh và để mình trôi lơ lửng giữa bầu trời vô định. Những cái 『Cánh』 bao bọc lấy cô như muốn bảo vệ cô khỏi tất cả để phiêu lãng trong không trung.

Trong sự hỗn mang của địa ngục trần gian, cậu thấy, chỉ có ở đó là nơi bình lặng và yên tịnh nhất, như thể chốn cô lập.

Nhìn cô ấy, giống như là--một thai nhi trong khối nước ối.

Nhưng mà thứ khiến cho Shidou bàng hoàng không phải là sự xuất hiện kỳ lạ của Tinh Linh đó.

Bởi Tinh Linh ấy vẫn đang co quắp thân mình lại, khiến Shidou không có cách nào để thấy được khuôn mặt cũng như biểu hiện gì từ cô ấy cả.

Thế nhưng nhìn lướt qua một lần, Shidou cũng biết cô ấy là ai.

Tên của cô gái mà cậu đã bao lần chuyện trò cùng nhau.

https://thuviensach.vn

"Ori-gami.....?"

Không sai. Tinh Linh đang trôi nổi trong bóng tối đó, chính là cô bạn cùng lớp của Shidou, Tobiichi Origami.

"Cái gì.....?"

Tohka thốt lên một giọng vô cùng kinh ngạc. Sau đó hơi thở Kaguya và các cô gái khác cũng không khỏi trở nên nặng nề trong nỗi kinh hoàng.

"『Kia』..... l-là cái gì...!?"

"Nghi vấn. Đó là Master Origami--sao?"

Sau khi nói xong, họ run rẩy nhướng mày. Yoshino, Miku, Natsumi cũng phản ứng tương tự. Mọi ngôn từ đều mất đi khi họ nhìn về bầu trời.

Nhưng đó cũng là lẽ tự nhiên.

Mặc dù Origami hiện tại vẫn mới chỉ trôi bồng bềnh ở trên đó, nhưng mà áp lực cực lớn phát ra từ cô, ngay cả Shidou cũng có thể cảm nhận được rất rõ ràng.

Đó chính xác là biểu hiện của vực thẳm tuyệt vọng. Sự xuất hiện của『Quỷ vương』, sẽ khiến thế giới này sẽ bị hủy diệt.

"C-cớ nào..... Mà lại thành--"

Khuôn mặt Shidou trở nên ủ rũ khôn cùng.

Cậu đã biết Origami đã trở thành Tinh Linh. Tuy chỉ là vài giây đồng hồ, thế nhưng Shidou đã thực sự chính mắt nhìn thấy Origami, với Linh Phục ôm lấy thân thể của mình khi chiếu đấu với Tohka và các cô gái.

Nhưng cô ấy cũng chỉ mới bị Tinh Linh hóa đó như Kotori và Miku.

https://thuviensach.vn

Chưa tròn một đêm Shidou xác nhận Origami đã trở thành Tinh Linh.

--Trong một khoảng thời gian ngắn như vậy, Origami đã nếm qua đủ loại cay đắng gì mà lại khiến cho bản thân trở thành Nghịch Thể như thế chứ, điều gì đã khiến cô tuyệt vọng đến như vậy? Thực sự khó tin đến nỗi cậu không tài nào tưởng tượng ra được, Shidou nuốt nước bọt của mình xuống.

"Rốt cuộc..... Chuyện gì đã xảy ra với cậu, Origami.....!"

Shidou gào lên. Nhưng cậu biết nó không có cách nào truyền tới tai Origami được cả. Các tia sáng đen thẳm đó cũng không có dấu hiệu suy yếu bớt gì cả, mà vẫn tiếp tục chà đạp liên tục không ngừng xuống thành phố quen thuộc của Shidou.

Nếu như Quỷ Giới thực sự tồn tại, thì nhất định nó rất phù hợp với cảnh tượng đang ở trước mắt cậu lúc này. Một quang cảnh khác thường đến độ khiến cậu ớn lạnh cả người.

Origami vẫn cuộn tròn người lại trên bầu trời, và điên cuồng phá hủy thế giới này bằng những cái cây đen xì không ngừng mọc lên từ mặt đất.

Vài phút trước, nó vẫn là khu phố quen thuộc hằng ngày của Shidou, nhưng hiện tại nó lại như cái hang quỷ với không khí tuyệt vọng bay tán loạn khắp nơi.

"Origami.....!"

Shidou ra sức lấy lại sự ổn định của mình khi thân thể sắp gục ngã, và một lần nữa tiếp tục gào lên.

Là một cô gái rất kiên cường từ trước đến giờ, một Origami luôn cứng cỏi hơn bất cứ ai khác giờ lại biến thành như vậy. Cậu hoàn toàn không thể tin, hoàn toàn không cách nào tưởng tượng ra là chuyện gì đã tới với cô ấy.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy bộ dạng lúc này của cô, trái tim cậu tựa như đang vỡ nát từng mảnh.

Nhưng Shidou hiện tại không được phép gục ngã.

Đúng là cục diện hiện tại rất vô vọng. Vì Nghịch Thể đó là Origami--tức là còn có một tia hy vọng để lại.

Các cô gái khác cũng chú ý tới điểm này, khẽ gật đầu rồi cùng đưa ánh mắt hướng về Shidou.

"--Tuy rằng tớ không biết điều gì đã xảy ra với Tobiichi Origami. Nhưng nếu có ai đó có thể khiến cô ta khôi phục lại trạng thái bình thường, thì người đó chắc chắn là cậu, Shidou."

"..... Aah, đúng vậy."

Sau khi gật đầu, Yamai tỷ muội nhìn nhau như thể đã bị tác động bởi lời nói của Tohka và Shidou, họ kềm chế đôi chân đang run rẩy của mình lại mà đứng ở hai bên Shidou.

"Ka..... kaka, tốt lắm. Nếu như ngươi mà phun ra những lời hèn yếu, thì ta sẽ ngay lập tức đánh ngươi bay lên không trung rồi."

"Thỏa thuận..... Yuzuru và Kaguya sẽ cùng nhau đưa ngươi đến cạnh Master Origami. Thế nên--Shidou, nhất định phải thức tỉnh Master Origami cho bằng được đấy."

Giống như đáp lại lời của cô, Tohka triệu tập «Sandalphon» ra, sử dụng hai tay nắm chặt chuôi kiếm. Sau đó, Kaguya với Yuzuru cũng nắm lấy tay nhau điều động những cơn gió xung quanh xoáy lên, khiến cơ thể Shidou bắt đầu lơ lửng.

"Kaguya, Yuzuru..... Xin lỗi, vì đã kéo cả hai cậu vào chuyện này."

https://thuviensach.vn

"Fu-fuun, ngươi không cần lo lắng về điều đó."

"Đồng ý. Hãy thay tôi, Master Origami xin nhờ vào ngươi."

".....Aah!"

Đúng lúc này đột nhiên vang lên khúc ca đầy dũng mãnh. Cùng lúc đó, cậu có thể thấy được ánh sáng đang phát ra từ Linh Phục của Tohka và Yamai tỷ muội ngày càng mạnh hơn.

"Miku!"

"Ufufu, sẽ là vấn đề nếu các cậu quên mất tôi đấy--"

Nói xong, Miku nở một nụ cười. Chút ánh sáng lấp lánh từ phím đàn cũng bắt đầu bao xung quanh cô ấy.

Tiếp sau đó, Yoshino cùng Natsumi bắt đầu lên tiếng.

"M-Mặt đất..... Xin cứ giao cho bọn em..... Với kết giới của «Zadkiel», em nghĩ hẳn có thể chặn được phần nào các tia sáng đó."

"..... Fuun, không có cách nào khác nên ta cũng sẽ giúp sức một chút vậy. Gạch vụn hay mấy thứ khác ta sẽ bắt chúng biến thành vải bông gòn hết cho xem."

"Yoshino..... Natsumi....."

Shidou hít một hơi thật sâu, rồi chậm rãi thở ra.

Shidou không phải là người duy nhất. Điều đó đã cổ vũ cho cậu.

"Cảm ơn..... tất cả mọi người."

Sau khi Shidou nói xong, mọi người đều mỉm cười rồi nhìn về phía trên kia.--nơi có Origami.

https://thuviensach.vn

"Vậy--, chúng ta bắt đầu hành động thôi! Tớ sẽ mở ra một con đường! Hãy theo sau nhé!"

Tohka hét lên rồi dậm một cước xuống đất bay lên không trung.

"Yeah!"

"Đã hiểu. Toou!"

Sau đó, những ngọn gió bao phủ Kaguya và Yuzuru rồi đưa họ bay lên bầu trời. Cùng lúc đó, cơ thể Shidou cũng bị kéo lên bởi những cơn gió xoáy đó.

"Uuoo.....!"

Không quen với việc này lắm nên cậu lộn nhào một vòng, nhưng bằng cách nào đó cậu đã lấy lại được thăng bằng. Thấy cái bộ dạng đó, Yamai tỷ muội bỗng bật lên tiếng cười.

"Ngươi bay đẹp lắm đó, Shidou."

"Tán thưởng. Thật sự khéo léo lắm đó nha."

"..... Ui, cảm ơn."

Bị hai người họ trêu chọc như thể một đứa con nít, Shidou đành trả lời một cách bất đắc dĩ với khuôn mặt lấm tấm mồ hôi.

Nhưng khoảng khắc vui đùa này chẳng thể kéo dài lâu được. Origami hẳn đã đánh giá họ là một mối nguy hiểm khi họ đang tiến thẳng về phía cô. Những cái 『Cánh』 đen kịt vây quanh cô bắt đầu thay đổi quỹ đạo của mình, có vẻ nó đã bị kích thích bởi hành động của họ và bắt đầu chỉa mũi nhọn xuống.

Rồi một cơn 『Mưa』 hắc ám bắt đầu đổ xuống.

https://thuviensach.vn

"Kuh.....!"

Cơn 『Mưa』 đen ngòm thậm chí còn đầy uy lực hơn lúc nãy bắn khắp tứ phía vào nhóm Shidou. Shidou chợt ngộ ra một điều, tất cả mọi thứ sẽ kết thúc nếu Yamai tỷ muội cùng lớp Linh Phục giới hạn của họ bị trúng trực tiếp một chiêu.

--Thế nhưng, lúc này.

"Haaaaaaaaaaaaaaaaaa--------!!"

Tohka vẫn đang bay phia trước họ phát ra một tiếng hét sắc gọn và vung thanh cự kiếm của mình. Sau đó Linh Lực tuôn ra từ nhát chém của cô chặn đứng dòng lũ bóng tối đó.

"Tohka!"

"Hãy nhân cơ hội lúc tớ cản phá các đợt công kích mà đi ngay đi! ..... Tớ không thể giữ nó lâu được đâu!"

Khuôn mặt Tohka lộ ra vẻ đau đớn khi vung thanh cự kiếm của mình lại lần nữa.--Nhìn kỹ lại, Linh Phục trên người cô đã bị vỡ vài phần, còn có nhiều vết thương khắc sâu vào da thịt của Tohka.

Thậm chí cả lớp Linh Phục hoàn chỉnh của Tohka cũng không chịu nổi khi phải ứng phó với số lượng áp đảo từ đợt công kích đó. Hơn nữa, Tohka vốn cũng đã phần nào bị trọng thương khi chiến đấu với Origami lúc ban chiều rồi, dù nó đã dần khôi phục lại nhưng vẫn chưa thể khỏi hẳn được. Một quyết định sai lầm sẽ trả giá rất đắt.

".....Uh."

Đôi mày Shidou cau lại theo phản xạ. Thế nhưng cậu nhanh chóng lắc đầu rồi hét lớn.

https://thuviensach.vn

"Kaguya! Yuzuru! Xin nhờ hai cậu!"

Lồng ngực Shidou nhói lên khi cậu cảm nhận được sự đau đớn của Tohka, mặc dù cô đã hoàn toàn lấy lại được sức mạnh của mình. Nghĩ đến việc phải bỏ Tohka một mình ở lại mà tiến đi, cậu cảm thấy có gì đó bị xé nát trong tim mình.

Nhưng Shidou vẫn phải tiếp tục, cậu phải nhanh chóng giúp Origami khôi phục lại nguyên trạng càng sớm càng tốt. Đó là cách duy nhất để cậu báo đáp công sức của tất cả mọi người.

"Cứ giao hết cho bọn ta!"

"Đã hiểu. Chúng ta nhanh đi thôi."

Yamai tỷ muội cũng nhận ra được quyết tâm của Shidou, gật đầu không chút do dự, nhún mình bay thẳng lên bầu trời, để lại Tohka phía sau rồi tiến về Origami với tốc độ kinh người.

Nhưng, đúng lúc này.

"-- Sẽ có chút vấn đề đây, ta không thể để các ngươi tự ý đảo ngược Nghịch Thể này lại được."

Một giọng nói của ai đó đột nhiên truyền đến đồng thời một nhát kiếm tấn công nhóm Shidou. Ngọn gió bao quanh Shidou bị giải trừ, khiến cơ thể cậu bị ném vào trong không trung.

"Guh.....!?"

"Shidou!"

"Cứu trợ. «Raphael»-- 〖Phược Giả 《El Na'ash》〗!"

https://thuviensach.vn

Cậu bị rơi tự do trong thoáng chốc. Nhưng Yuzuru ở phía trên nhanh chóng vung chuỗi xích của mình, và những ngọn gió lại tiếp tục bao quanh Shidou lần nữa.

Thế nhưng tình hình nguy hiểm này vẫn trong thay đổi gì này. Shidou méo cả mặt lại khi nhìn vào người đột nhiên xuất hiện từ hư không đó.

"Ellen..... Mathers.....!"

Không sai. Xuất hiện ở đó là Pháp Sư đang mặc thiết bị CR-Unit màu bạch kim của DEM--Ellen Mathers.

"Đã lâu không gặp. Itsuka Shidou."

"..... Tôi không bao giờ muốn gặp lại cô cả..."

Shidou trả lời với giọng đầy sự phũ phàng, nhưng Ellen không hề quan tâm đến nó mà nhìn về phía sau cậu.--Nơi Origami đang cuộn mình lại trên không trung.

"--Đúng là một Nghịch Thể tuyệt đẹp, hoàn toàn không thua kém gì «Princess» vào lúc đó nhỉ, ngài Ike hẳn sẽ rất vui đây."

"..... Đừng có đùa với tôi! Tôi không bao giờ cho phép Origami rơi vào tay các người đâu!"

"La ó không làm nên chuyện đâu. Ngươi tốt hơn nên câm--"

"--Uooryaaaaaaaaaaaa!"

Trong nháy mắt, một tiếng hét vang lên cắt ngang lời nói của Ellen.--Là từ Kaguya. Sau khi triệu hồi Thiên Sứ của mình, Kaguya cùng ngọn giáo cực lớn lao vào Ellen với tốc độ kinh người.

https://thuviensach.vn

Không cần phải nói, Kaguya vốn không đủ lực để đánh bại Ellen khi sức mạnh của cô vẫn còn bị phong ấn. Thực tế thì đòn đột kích của Kaguya đã dễ dàng bị thanh gươm laser Ellen đang cầm trong tay đánh bật ra.

"Tsk--"

Nhưng, cô đã tạo nên cơ hội trước Pháp Sư mạnh nhất bằng một đòn tấn công bất ngờ với Thiên Sứ, dù chỉ trong chốc lát.

"-- Yuzuru!"

"Phối hợp. Touu!"

Giống như đã sớm dự liệu đến việc bất ngờ Kaguya tấn công, Yuzuru xoay cơ thể với động tác đầy tuyệt diệu từ vị trí của mình.

Sau đó, Yuzuru vung sợi xích đang quấn Shidou như ném một viên bi bay thẳng về hướng Origami đang ở.

"Guh.....!?"

Đột nhiên toàn thân bị một lực gây chấn động khiến mình văng đi, Shidou gần như sắp mất đi ý thức, nhưng--cậu đã chống lại được nó bằng cách cắn đầu lưỡi trong miệng mình. Bản thân cậu không thể để sự hy sinh của Kaguya với Yuzuru là vô ích được, cậu phải tranh thủ từng giây từng phút mà họ đã đánh đổi.

Shidou cùng ngọn gió tiếp tục bay và dần tiếp cận--Origami.

Trong nháy mắt Shidou cảm nhận được một cảm giác bồng bềnh đầy kỳ lạ. Khác hẳn với lúc cậu lơ lửng bởi ngọn gió xoáy của Yamai, nó giống như là trọng lực không còn tồn tại nữa.

Tựa như cậu đã đặt chân vào một thế giới khác, Shidou không khỏi nhíu mày nhưng trong tích tắc cậu đã lấy lại được lý trí của mình mà quyết

https://thuviensach.vn

định phải làm những việc cần làm ngay.

"Origami!"

Shidou thốt lên tên của Origami, người mà vẫn đang cuộn mình ở nơi đó.

Tuy nhiên, vẫn không có chút phản ứng gì cả.

"Origami, là tớ! Shidou đây! Cậu có nghe thấy tớ không!?"

Cho dù cậu đã cố sức lay đôi vai của nàng, nhưng kết quả vẫn như cũ. Cô vẫn không nghe, không thấy, không biết gì cả, thậm chí cô là không nhúc nhích lấy một lần như cái xác vô hồn.

Cô ấy rõ ràng rơi vào trạng thái rất kỳ lạ. Rốt cuộc là chuyện gì đã khiến Origami trở thành như vậy. Shidou nghiến răng trong đau đớn, rầu rĩ.

Nhưng mà lúc này cậu không còn nhiều thời gian nữa. Tất cả mọi người đều đã cố gắng hết sức mình để đưa Shidou đến nơi đây. Shidou vắt óc để tìm cho ra bằng được cách để phá vỡ cái tình hình này.

"....., đúng rồi--"

Sau đó, cậu nhớ lại được một điều--lúc bản thân cậu đã giằng co với một Nghịch Thể vào dạo trước.

Cách đây vài tháng, Tohka cũng đã biến thành một Nghịch Thể giống như Origami lúc này.

Vào thời điểm đó, Tohka không thể nhận ra được bất cứ ai, ngay cả tên của mình cô cũng quên mất, giống như cô đã biến thành một người hoàn toàn khác.

https://thuviensach.vn

Và khi đó, Shidou đã tiến hành một phương pháp để Tohka khôi phục trở lại bình thường. Kỳ diệu thay-- nó trùng khớp với phương pháp mà cậu vẫn dùng để phong ấn các Tinh Linh.

Đúng vậy, nó là-- một nụ hôn.

Tuy rằng cậu cũng không chắc là mình có thể phong ấn Linh Lực của cô ấy lại hay không. Thế nhưng nói không chừng cậu có thể thức tỉnh lại được ý thức của Origami như lúc với Tohka.

"....., được rồi.....!"

Tình hình lúc này là rất khẩn cấp. Shidou hạ quyết tâm của mình, sau đó nhẹ nhàng nâng gương mặt đang gục xuống của Origami lên bằng đôi bàn tay của mình.

Nhưng--ngay lúc này.

".....uh."

Shidou như thấy trái tim mình đang bị ai đó bóp nghẹt, toàn thân cũng cứng đờ ra như bị đóng băng.

Lý do rất đơn giản. Đó là do gương mặt--của Origami.

Gương mặt Origami vẫn như vậy, vẫn như trong trí nhớ của Shidou. Cô vẫn là một cô gái tuyệt đẹp với khuôn mặt mỹ lệ và lạnh lùng tựa như búp bê.

Nhưng mà, biểu hiện của cô ấy, lúc này.

"Ori..... gami.....?"

Cậu thốt lên, âm thanh yếu ớt và run rẩy.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt lấp lánh đó giờ đã lu mờ vô hồn. Những giọt lệ vẫn đang lăn dài trên đôi má. Bờ môi chín mọng ngày nào đã trở nên khô khốc.

Giống như đã trải qua đủ loại tuyệt vọng trong thế giới này, chẳng còn chút sức sống nào trên gương mặt ấy. Nếu như có ai đó xa lạ trông thấy cô lúc này, e rằng họ sẽ nhầm lẫn nàng thành một xác chết nào đó.

Trong một khoảng khắc, Shidou bất giác ngộ ra một điều.

--Origami, đã rơi vào tình trạng không thể cứu vãn được nữa rồi.

"O-oi..... Ori-gami....."

Cậu rên rỉ trong bất lực.

Cái cảm giác bồng bềnh quái lạ vây quanh Shidou bất chợt biến mất, toàn thân cậu đột nhiên bị ảnh hưởng bởi lực hấp dẫn mà bắt đầu rơi xuống mặt đất.--Giống như trái tim tan vỡ của Shidou đã bị phát hiện.

"U-uwoaaaaaaaaaaaaaaaa!?"

Cơ thể Shidou cứ thế mà trực tiếp đâm thẳng xuống mặt đất.

"Guah.....!"

Một cơn đau khủng khiếp vì sự chấn động chạy lan khắp cơ thể cậu, muốn nhúc nhích một chút cũng không được. Ý thức cũng dần dần trở nên mơ hồ, thậm chí cậu còn không tài nào thở được trong một lúc.

Nhưng Shidou rất nhanh cảm thấy trong thân thể có cái gì đó đang chạy song song với những cơn đau đang cào xé cậu.--Cảm giác nóng rực như đang bị thiêu bởi một ngọn lửa dữ dội ở bên trong khiến cậu không khỏi rên lên đau đớn.

https://thuviensach.vn

Nhưng những ngọn lửa đó không hề có ý định thiêu sống Shidou. Nó là những ngọn lửa chữa thương từ Hỏa Tinh Linh - Kotori.

Shidou cắn chặt răng chịu đựng cảm giác đang bị nướng đó, đứng dậy và bắt đầu hít thở.

Toàn thân đã bị khắc sâu bởi các vết thương, khớp xương vốn đã vỡ vụn, nội tạng vốn cũng đã dập nát, nhưng toàn bộ tất cả đều đã bắt đầu lành lại. Shidou đặt tay lên trán và điều chỉnh hô hấp của mình lại.

".....uh."

Gương mặt của Origami ban nãy vẫn âm ỉ trong tâm trí cậu. Đôi mắt đó đã bị nuốt chửng trong cái hố sâu tuyệt vọng.

Không có thất vọng và cũng không có ác ý. Không có bất cứ thứ gì nằm trong đó cả.

Khuôn mặt ấy chỉ còn lại sự trống rỗng, như thể cô đã vứt bỏ hết tất cả mọi thứ.

Khi Shidou đối mặt với một Origami như vậy, cậu chẳng biết nên nói điều gì nữa.

"Chết tiệt--"

Nhưng, Shidou cố hết sức lắc đầu như muốn chối bỏ cái ý nghĩ bi quan đó.

Nếu như ngay cả Shidou cũng bỏ cuộc, thì tất cả mọi thứ đều sẽ kết thúc với Origami. Một Origami mà Shidou từng biết sẽ không bao giờ trở lại nữa.

Điều này--Cậu tuyệt đối không cho phép nó xảy ra.

https://thuviensach.vn

Cô ấy luôn lạnh lùng và thẳng thắn, mối quan hệ với Tohka kém đến nỗi thậm chí luôn xảy ra xung đột, hành động của cô luôn cực đoan quá mức, khiến Shidou không ít lần cảm thấy khó xử. Thế nhưng--đánh mất đi cô gái đầy vụng về ấy, là điều cậu tuyệt đối không bao giờ muốn.

Shidou hít một hơi thật dài như muốn làm dịu trái tim của mình lại, sau đó nhẹ nhàng thở hắt ra đồng thời ngẩng đầu lên.

Origami vẫn đang bồng bềnh ở trên bầu trời với tư thế của một thai nhi như cũ. Xung quanh cô, là Tohka, Yamai tỷ muội, vô số 『Cánh』 và Ellen đang loạn chiến với nhau.

Cậu hiện tại phải làm gì đây, chính cậu cũng không cách nào trả lời được. Thế nhưng cậu biết một điều, cậu phải trở lại bên cạnh Origami một lần nữa.

Nhưng, ngay thời điểm mà Shidou bước đi, một lần nữa những cái 『Cánh』 trên không trung lại chĩa mũi về hướng Shidou.

"Cái--!"

Shidou quên cả thở. Trong nháy mắt, trong đầu cậu hiện ra vài ý kiến. Cậu phải làm gì để chặn đợt công kích đó. Triệu ra «Sandalphon» để đánh bay những cái 『Cánh』? Hay là kêu gọi «Zadkiel» để tạo ra lá chắn?

Hay cậu sẽ liều mạng hứng trọn nó rồi lại phục hồi với những ngọn lửa của Kotori? Đầu cậu rối tung cả lên.

Tuy nhiên, ngay trước khi cậu quyệt định sẽ làm gì đó thì 『luồng hắc quang』 từ những cái 『Cánh』 đã lao đến trước mặt cậu.

"Kuh.....!"

Shidou gồng người lên để chuẩn bị đón nhận điều sắp đến.

https://thuviensach.vn

Nhưng--nó đã không đến như cậu đã dự định.

Ngay khi những cái 『Cánh』 kịp xỏ vài lỗ qua người cậu, trong nháy mắt một đường Ma Lực đã bắn ra thổi bay toàn bộ chúng trước mặt Shidou.

"Đây là....."

Khi nhìn về phía bên đó, cậu phát hiện ra một chiếc Không Hạm tàn tạ đang cố miễn cưỡng duy trì Territory để bay.

"«Fraxinus»!?"

Cậu theo phản xạ mà gọi tên của nó.

Không sai. Lơ lửng ở đó là «Fraxinus» đang trong tình trạng hư hại gần hết một nửa từ trận chiến với chiến hạm của DEM.

⌈--Anh quả nhiên vẫn thích liều mạng như cũ nhỉ?⌋

Cậu có thể nghe thấy giọng của Kotori truyền đến từ loa ngoài của «Fraxinus».

"Kotori!"

⌈Anh nên rút lui ngay--tuy rằng em rất muốn nói như vậy, nhưng tình hình hiện tại lại không cho phép rồi. Kể ra cũng may mắn là cổng dịch chuyển vẫn còn có thể sử dụng được, thế nên bọn em sẽ trực tiếp đưa anh đến chỗ Origami--⌋

Nhưng mà.

Trước khi Kotori dứt câu nói của mình, những cái 『Cánh』 ban nãy bị «Fraxinus» đánh bay đã quay trở lại với quỹ đạo kỳ quái và vây quanh «Fraxinus».

https://thuviensach.vn

⌈Kuh--!⌋

Trong nháy mắt, từ loa phát thanh tiếng kêu đau đớn của Kotori đã truyền đến.

Nhưng--cậu cũng chỉ có thể nghe tới đó.

Những cái 『Cánh』 đang bay lượn trên không trung đều cùng lúc bắn ra những dòng hắc quang, dễ dàng phá hủy lớp Territory và xuyên thủng lỗ chỗ vào thân tàu «Fraxinus» từ bốn phương tám hướng.

"Uh! Kotori!!"

Chẳng có gì đáp lại tiếng gào thét của cậu cả.

Bị uy lực to lớn từ những chùm tia ấy tàn phá, những cái lỗ từ thân tàu «Fraxinus» phun trào ra những ngọn lửa cùng làn khói dày đặc rồi đâm sầm xuống mặt đất.

"Kotori--Kotooooooriiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii!!!!!!!!"

Shidou gào lên bằng tất cả sức lực đang có của mình, cậu vô thức mà chạy về phía «Fraxinus» rơi xuống.

Không--nói chính xác hơn là cậu chuẩn bị chạy tới đó.

"Eh.....?"

Shidou nhíu mày lại khi cảm giác được có gì đó kỳ lạ đang vây quanh mình.

Ngay khi Shidou muốn chạy đi thì trong nháy mắt, cơ thể đột nhiên trở nên cực kỳ nặng nề đến nỗi cậu muốn nhúc nhích một tý cũng không được.

https://thuviensach.vn

"Cái-cái quái gì..... thế..... này."

Sau đó toàn thân bỗng trở nên bất lực, ngay cả duy trì trạng thái đứng cũng quá khó khăn với cậu lúc này. Shidou không khỏi khuỵu gối xuống mặt đất.

"Guh....., ah....."

Khuôn mặt cậu bị bóp méo bởi sự đau đớn khi cố gắng dồn sức mạnh vào chân để đứng lên. Cái cảm giác mệt mỏi quấn quanh cơ thể hiện tại của Shidou ngày càng rõ rệt như muốn ngăn cản bước tiến mãnh liệt từ ý chí của Shidou.

Đúng vậy.--Cậu có thể cảm thấy giống như là đang có ai đó đang hút đi toàn bộ năng lượng sống của mình.

"Không lẽ nào lại là....."

Suy nghĩ đến điều gì đó, Shidou thốt ra một giọng đắng chát rồi đưa ánh mắt nhìn xuống mặt đất.

Và cậu rất nhanh phát hiện ra được nó.

Nơi Shidou đang đứng vốn đã bị phá hủy, và nó được chiếu sáng bởi những tia lửa điện lập lòe không ngừng bắn ra--nhưng mà lúc này trên mặt đất, đôi chân của cậu đã bị chiếm giữ bởi một cái bóng đang lan tỏa.

Khi Shidou nhận thấy được điểm ấy, cái bóng dưới chân nhúc nhích như thể nó là một sinh vật sống, và có một cô gái bắt đầu trồi lên từ nó.

Chiếc váy đỏ bóng được dệt thêm những đường ren đen, nét đẹp của cô khiến cậu ớn lạnh cả người. Mái tóc đen tuyền được buộc thành hai bím không đối xứng nhau và đặc biệt là chiếc đồng hồ bên trong mắt trái của cô khiến bất cứ ai cũng phải chú ý đến đầu tiên.

https://thuviensach.vn

"Kurumi.....!"

"Ufufu..... Đã lâu không gặp, Shidou-san."

Cô gái đó khúc khích nở nụ cười--Kurumi kéo góc váy lên rồi khuỵu gối lại hành lễ.

"Cô..... Cô muốn làm gì.....! Tại sao, lại ngay lúc như thế này--"

Shidou thốt lên với khuôn mặt méo xệ.

Đúng thế. Bản thân Shidou nhớ rất rõ đối với cái bóng đang chiếm giữ dưới chân cậu. 《Thời Thực Chi Thành》. Đó là kết giới mà Kurumi vẫn thường dùng để hấp thụ 『Thời Gian』 của ai khác.

Nhưng mà..... Nó hiện tại hoàn toàn mạnh hơn hẳn so với những gì nằm trong ký ức của cậu. Sau khi đã phong ấn Linh Lực của rất nhiều Tinh Linh, dù Shidou có chút mệt nhọc, nhưng cậu còn có thể tự do hoạt động bên trong Kết Giới. Tuy nhiên--, Kết Giới lần này đã khác hẳn. Nó gây ra một áp lực mạnh mẽ đến nổi như muốn nuốt trọn toàn bộ sinh mệnh của Shidou từ tận gốc rễ. Cậu giờ chỉ có thể mắc kẹt lại ở đó, cả việc nhúc nhích cũng là điều không thể.

Kurumi đứng dáng đầy thanh nhã và mỉm cười đáp lại từng lời của Shidou.

"Ara, mình không nghĩ là Shidou-san sẽ nói ra những lời kỳ cục như vậy đâu. Không lẽ là bạn đã quên mục đích của mình rồi sao?"

".....ch."

Shidou không khỏi cảm thấy nghẹn họng.

Mục đích của Kurumi. Đó là--ăn Shidou, và chiếm hữu toàn bộ Linh Lực mà Shidou đã phong ấn. Đây là điều bản thân cậu không bao giờ quên

https://thuviensach.vn

được.

Nụ cười Kurumi càng lớn hơn.

"Ban nãy bạn đã nói..... ⌈Tại sao lại là ngay lúc thế này⌋ đúng không? Ufufu, rõ ràng là ngược lại chứ nhỉ? Các Tinh Linh khác đều đã bận tay cả rồi. Cơ hội mười mươi này, làm sao mà mình có thể bỏ qua được đây?"

Sau khi nói xong, Kurumi lại gần Shidou đã khuỵu gối, rồi nâng cằm cậu lên với đôi bàn tay mân mê.

"Guh.....!"

Thực sự đúng như những lời Kurumi đã nói. Kurumi vốn cũng không phải là đồng minh của Shidou, cũng không dính líu gì tới Tập đoàn DEM. Chuyện của nhóm Shidou hoàn toàn cũng chẳng liên quan gì đến Kurumi cả. Nhân lúc mọi thứ đang lộn xộn để mà hoàn thành mục đích của mình cũng là việc chẳng xa lạ gì.

Nhưng mà..... Shidou hiện tại không được phép dừng lại.

"Kurumi.....! Tôi xin cô! Đừng gây khó khăn thêm nữa!"

Shidou hét lên, Kurumi có vẻ cảm thấy thú vị với phản ứng của cậu mà nhẹ nhàng nhún vai.

"Ara ara, tại sao Shidou-san lại nói như vậy chứ, nó làm mình buồn lắm đấy.--Cuối cùng thì mình đã gây khó khăn gì với bạn nào?"

"Tôi..... Tôi phải đi cứu Kotori và những người khác! Phải đi cứu Tohka và những cô gái! Và quan trọng hơn--tôi phải đến bên cạnh Origami bằng mọi giá! Bằng không Origami, cô ấy sẽ--"

"Aah....."

https://thuviensach.vn

Kurumi thở dài chán chường khi nghe thấy lời nói của Shidou, sau đó nhíu đôi mắt lại nhìn về--nơi Origami đang lơ lửng.

Sự thích thú và vui vẻ trên khuôn mặt cô trong nháy mắt đã tan biến thành mây khói, và cô lặng lẽ mở miệng thì thầm.

"--vô ích thôi."

"Huh--?"

Đôi mày Shidou nhíu lại khi vô tình nghe thấy những từ đó.

"Một khi trở thành như thế, thì có làm gì cũng trở nên vô ích. Chẳng còn bất cứ lời nào đến được với Origami-san lúc này nữa đâu.-- Thậm chí có là Shidou-san thì kết quả vẫn vậy thôi."

"Tch, không thể chắc chắn--nếu như chưa từng thử-- đúng khô..."

Shidou dừng lại giữa chừng để ngăn cơn đau nhói trong lòng mình.

Không phải là cậu đã từ bỏ, và cũng không phải là cậu đã bị «Thời Thực Chi Thành» nuốt trọn hết sức lực.

Tuy nhiên, một khuôn mặt thoáng chút thất vọng Shidou chưa từng nhìn thấy của Kurumi lộ ra khi cô cắn móng tay cái của mình.

"..... Rốt cuộc thì cô ta đã tìm ra điều gì vào lúc đó vậy."

"Eh.....?"

Hoàn toàn không thể hiểu được những lời của Kurumi nói, mặt Shidou đầy nghi hoặc.

Nhưng Kurumi vẫn chẳng trả lời bất kỳ điều gì với Shidou, và chỉ lặng lẽ thở dài.

https://thuviensach.vn

"Mà--sao cũng được. Mình cũng phải làm làm những việc nên làm thôi."

Sau khi nói xong, Kurumi nhảy về phía sau và nâng hai tay.

Phối hợp động tác của cô, hai khẩu súng mảnh mai bay lên từ cái bóng dưới chân và nằm gọn trong tay Kurumi.

Một là khẩu súng trường với thân súng kéo dài. Và cái kia là..... một khẩu súng lục. Cả hai đều có thiết kế kiểu cổ xưa với những vết chạm khắc tinh xảo trên thân súng.

Sau đó một chiếc đồng hồ khổng lồ cũng theo hai khẩu súng mà trồi lên từ cái bóng.

«Zafkiel». Thiên Sứ có thể thao túng thời gian mà Kurumi đang nắm giữ.

"Nào, nào, «Zafkiel». Chúng ta phải bắt đầu thôi."

Đáp lại lời mời gọi của Kurumi, «Zafkiel» bắt đầu khẽ rung lên, và những dòng chảy bóng tối đen xì bắt đầu tuôn tuôn vào bên trong nòng súng của cô từ những con số trên chiếc đồng hồ.

Sau đó khóe miệng Kurumi nhếch lên tạo thành một nụ cười, rồi chỉa hai khẩu súng hướng vào Shidou.

"..... Cái gì!"

Đối mặt với những hành động bất ngờ của cô ấy, đôi mắt Shidou theo phản xạ mà trợn tròn lên.

Mục đích Kurumi hẳn phải là chiếm hữu số Linh Lực trong người Shidou mới đúng. Trong nháy mắt chẳng thể hiểu được Kurumi đang làm gì, Shidou đứng như chết lặng.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà hiện tại cậu cũng không có dư dả thời gian gì. Tuy cậu không biết viên đạn sắp bay tới từ khẩu súng của Kurumi có công dụng là gì, thế nhưng cũng chẳng khó để tưởng tượng ra được là nó sẽ gây bất lợi gì đó đối với Shidou.

Shidou dốc toàn lực mà lăn trên mặt đất để né tránh.

"Ori-gami.....!"

Phải. Bản thân cậu không thể gục ngã ở đây được. Để cứu Origami, cậu phải quay trở lại không trung bằng mọi giá.

Tuy nhiên, giọng nói truyền đến từ Kurumi lại như muốn chế nhạo quyết tâm của cậu.

"Mình không phải đã nói rồi sao?--Khi đã trở nên như thế, mọi cố gắng đều sẽ trở nên cả vô ích thôi."

Cùng lúc đó, Kurumi bóp cò súng không có chút do dự. Cái búa nhỏ khẽ gõ xuống, và một đạn bắt đầu lao ra.

Viên đạn kết tụ từ bóng tối bay đi để lại một quỹ đạo màu đen trên không trung rồi đâm vào lưng Shidou đang cố trốn chạy.

"Guh.....!?"

Vẻ đau đớn sớm hiện lên gương mặt của Shidou--nhưng cậu lại rất nhanh nhíu mày lại khi cảm giác được thứ quái lạ gì đó.

Rõ ràng đã bị viên đạn bắn trúng, nhưng lại hoàn toàn không có cảm thấy đau đớn gì cả.

Trong nháy mắt cậu còn tưởng là do năng lực trị thương Kotori đã phát động khi bị bắn trúng... Nhưng không phải như vậy. Shidou cũng không cảm giác được sự nóng ran nào khi chữa thương cả.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng『Thời Gian』của Shidou không hề lui lại, cũng không hề dừng lại hay tiến tới. Chí ít thì hiện tại Shidou hoàn toàn không tìm được bất kỳ hiệu ứng nào do viên đạn để lại.

"Kuru..... mi? Cô đang định làm gì vậy.....?"

Shidou kinh ngạc quay đầu lại nhìn về Kurumi. Ngay lúc này trong nháy mắt, Kurumi nở một nu cười đẹp đến mê hồn, rồi đặt ngón tay vào cò khẩu súng còn lại.

"Ufufu, phải rồi ha, nếu nói theo kiểu của cậu thì--"

Cô vẫn tiếp tục mỉm cười.

"Vậy thì--trận chiến của chúng ta, hãy bắt đầu nào?"

Kurumi bóp cò.

".....uh!?"

Một viên đạn màu đen xuyên qua trán Shidou.

Cũng giống như ban nãy, nó vẫn không gây chút đau đớn gì khi bị nó bắn trúng.

Thế nhưng--

"U..... Ah..... uh.....?"

Thời điểm viên đạn găm vào đầu cậu, Shidou thấy một cảm giác kỳ lạ tựa như toàn bộ cơ thể cậu đã trở thành một thứ chất lỏng và bị đẩy vào bên trong một máy trộn bê-tông đang quay điên cuồng.

Cảm giác thăng bằng đã tan biến, hoàn toàn không còn cách nào nhận ra đâu là trên đâu là dưới được nữa. Nhận thức cũng từ từ bị cắt vụn thành

https://thuviensach.vn

từng mảnh nhỏ và cuối cùng--Shidou bất tỉnh nhân sự.

Phần 3

--Ý thức cậu từ từ tỉnh táo lại từ bóng tối.

Lúc này, điều mà Shidou cảm thấy đầu tiên là sự nóng bức.

Song nó lại không mãnh liệt như ngọn hỏa diễm của Kotori. Cậu cảm thấy nó mát hơn hẳn cái cảm giác bị nướng mà cậu đã từng trải nghiệm. Nó giống sức nóng từ một ngọn lửa ở đằng xa.

"............?"

Vài giây sau, mí mắt Shidou cũng chậm rãi mở ra.

"............!"

Nhưng cậu ngay lập tức phải tiếp tục nhắm lại.

Vì sao ư, rất đơn giản. Là khi cậu mở đôi mắt ra, có một tia sáng chói lòa đã xộc vào và thiêu đốt lấy con ngươi của cậu vốn đang quen bóng tối.

"C-cái gì thế.....?"

Shidou đắm mình trong suy nghĩ. Tia sáng đó cuối cùng là gì.....?

Trong một lúc, Shidou còn ngỡ rằng bản thân đã bị viên đạn của Kurumi làm bất tỉnh, sau đó được đến trên bàn phẫu thuật ở bệnh viện hay cơ sở ngầm nào nó của «Ratatoskr».

Thế nhưng--cậu rất nhanh nhận thấy ngay là những tưởng tượng đó là hoàn toàn sai lầm.

Bởi vì có một tiếng kêu truyền đến tai của cậu.

https://thuviensach.vn

".....Ve ư?"

Shidou xoay cổ sang một bên, từ từ hé mở đôi mắt ra trong khi bàn tay cậu vẫn đang được che trước mắt để có bóng râm.

Cậu đang nằm ở bên ngoài--thậm chí còn ở ngay giữa con đường chính.

Cùng lúc đó, ánh sáng từ mặt trời trên không trung vẫn đang tỏa sáng rực rỡ và soi rọi mọi thứ xung quanh.

"Huh.....? Eh.....?"

Shidou vực cơ thể của mình dậy và liên tục nhìn về bốn phía xung quanh.

Shidou nghĩ rằng là trời đã sáng lại trong khi cậu vẫn đang mất đi ý thức, nhưng--có gì đó không đúng.

Thế giới nơi mà Shidou đang ở lúc này hoàn toàn khác biệt.

"Không phải..... Thành phố, đã bị hủy diệt rồi sao.....?"

Không sai. Những khu phố đã bị càn nát một cách không thương tiếc dưới sức mạnh của Origami giờ đã trở về với nguyên trạng của nó.

Shidou nhíu mày nghi ngờ mà một lần nữa quan sát tình hình chung quanh.

Con đường mà Shidou đã nằm vốn ít người qua lại, hơn nữa ánh mặt trời vẫn đang chiếu rọi đến từng con đường trên phố, ngay cả một góc râm cũng không có..... Thậm chí có thể nói là có chút quá nóng. Cảm giác như là đang ở giữa hè vậy.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này Shidou mới nhớ tới thứ ban nãy đã khiến bản thân cậu chú ý.-- Đúng vậy. Tiếng ve sầu gọi bạn vẫn đang không ngừng phát ra từ khắp nơi quanh cậu.

Thêm vào đó, những cái cây xa xa bên ven đường vẫn xanh ngát với những cành lá vươn dài đầy sức sống, thỉnh thoảng lại có vài người qua đường với những bộ trang phục ngắn tay thoáng mát.

"..... Chuyện gì, thế này?"

Shidou vẫn không ngừng tỏ ra kinh ngạc trong khi vỗ giật chiếc áo đã ướt đẫm mồ hôi của mình để làm mát.

Giống như là..... Không, thực sự phải nói là đang hè.

--Quái thật. Điều này thực sự quá kỳ lạ. Shidou đặt tay lên trán và bắt đầu suy nghĩ.

Nếu đúng như ký ức của Shidou, hiện tại phải là tháng 11. Đây là thời điểm mà lá đã nhuộm sang màu đỏ rồi rơi rụng đi để chuẩn bị cho mùa đông đang đến mới đúng.

Tuy nhiên, quang cảnh hiện ra trước mắt Shidou hiện giờ, bất luận có nhìn thế nào thì nó cũng vẫn là đang ở giữa mùa hè.

"Không..... quan trọng hơn."

Shidou ra sức lắc đầu.

Tuy nó cũng quan trọng nhưng cậu còn có thứ khác quan trọng hơn để mà quan tâm tới, có một điều mà cậu phải nhanh chóng xác nhận.

Tất nhiên--Đó là Tohka, Origami và những người khác nữa.

"Tohka! Origami!"

https://thuviensach.vn

Shidou lảo đảo đứng dậy mà hét lên.

Thế nhưng không có gì đáp lại cả.

"Kotori! Yoshino! Natsumi! Miku! Kaguya! Yuzuru!... Kurumi! Bất kể là ai cũng được! Có ai ở đây không! ?"

Vẫn vậy, chẳng hề có bất cứ điều gì đáp lại tiếng hét đó. Dù tiếng la đó khiến những người qua đường chú ý tới sự tồn tại của Shidou, tuy bằng những ánh mắt nghi kỵ.

"Chết tiệt, cái quái gì đang diễn ra thế này.....!"

Shidou bực tức nắm chặt tay mà đấm vào bức tường bằng gạch xi-măng bên đường.

Nếu như tay không có cảm giác đau đớn thì cậu đã có thể xác nhận là mình vẫn đang trong giấc mơ. Song những cơn đau âm ỉ từ cú đấm đó vẫn liên tục truyền đến não của cậu.

"Kuh....."

Vậy, chẳng lẽ là tất cả những gì từ thế giới ban nãy mà Shidou nhìn thấy, nó chỉ là một giấc mơ thôi sao. Việc Origami bị biến thành Tinh Linh chỉ là một giấc mơ đầy hoang đường thật sao, và toàn bộ mọi chuyện xảy ra đều là do trí tưởng tượng trong đầu của Shidou sao? Tuy rằng bản thân cậu vẫn chưa rõ nhưng cậu biết việc đó là hoàn toàn không có khả năng, thế nhưng cậu vẫn không thể ngừng những suy nghĩ đó tiếp tục nảy ra được.

Đây rốt cuộc là đâu? Tohka, Origami, và những người khác đang ở đâu? Tại sao ngay cả mùa cũng xảy ra thay đổi?

--Cậu hoàn toàn không biết được việc gì đang diễn ra với mình.

".....Guh."

https://thuviensach.vn

Cứ tiếp tục đứng ở đây thì sẽ chẳng giải quyết được vấn đề gì cả, cậu biết điều đó.

Phải nắm thêm được càng nhiều thông tin càng tốt, Shidou quyết định bước đi thẳng tiến về phía trước mặc dù bước chân vẫn đang lảo đảo không ngừng.

Cũng không quá lâu để cậu đến được một nơi có không gian rộng. Một con đường cái rộng rãi, với đủ loại cửa hàng đang mở ở hai bên ven đường và cũng có rất nhiều người qua lại.

"Đây..... Là....."

Lúc này, Shidou cau mày lại.

Bởi vì Shidou đối với cảnh vật ở đây vốn rất quen thuộc.

"Nơi này..... Là thành phố Tenguu.....?"

Không sai. Đây là thành phố Tenguu, không thể nghi ngờ gì cả. Con đường này bản thân Shidou cũng đã đi qua rất nhiều lần rồi.

Nhưng mà..... Kỳ lạ. Thực sự là rất kỳ lạ.

Rõ ràng con đường này đã quá đỗi quen thuộc với cậu..... Thế nhưng nó lại không giống như những gì đã để lại trong trí nhớ của cậu.

Do bình thường cậu cũng không để ý chi tiết đến nó lắm, thế nên bản thân lúc này hoàn toàn không có cách nào để chỉ ra được sự khác biệt nằm ở đâu. Nhưng--nhờ vào trực giác của mình, Shidou cảm giác được bản thân như đang ở một thế giới nào đó song song với thế giới mà cậu từng ở vậy.

Sau khi Shidou cố gắng xác nhận cái cảm thấy kỳ lạ đó, cậu tiếp tục bước đi với ánh mắt vẫn đang quan sát một cách tỉ mỉ khung cảnh xung quanh mình.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này.

"Uwah.....!"

"Kyaa!"

Bởi vì cậu bước đi với ánh mắt lơ đãng nhìn đi đâu đó, kết quả là Shidou đã vô tình đụng phải một cô gái đang đi ở phía trước. Cô gái ngã bịch xuống đất và quyển sổ ghi chép cũng vì thế mà rơi ra.

"Xin-xin lỗi, bởi vì tôi đã sơ ý quá nên thành ra.....!"

"Ah, không sao, tôi đặc biệt xin lỗi vì đã va phải anh."

Shidou bối rối mà hoảng hốt xin lỗi, cô gái ấy cũng nhanh chóng đứng lên và cúi chào cậu. Shidou ngồi xuống nhặt quyển sổ ghi chép đang nằm trên mặt đất lên trước khi trao nó lại cho cô ấy.

Nhưng..... Cơ thể cậu lúc này bỗng cứng đờ ra.

Lý do rất đơn giản. Bản thân cậu đối với cô gái nhỏ nhắn mang cái kính xinh xắn ấy vốn rất quen thuộc.

"..... Ta-Tama-chan?"

Vâng. Đó là Okamine Tamae-sensei, giáo viên chủ nhiệm của cậu.

"Heh?"

Nhưng Tama-chan-sensei lại bất ngờ mở to đôi mắt.

"Anh..... Vì sao anh lại biết biệt danh của tôi?"

Cô ấy nghiêng đầu đpá lại. Shidou cũng bất ngờ mà không biết trả lời thế nào.

https://thuviensach.vn

"Huh.....? Không, cô đang nói gì vậy? Là em, Itsuka Shidou đây."

"Errr....."

Tama-chan-sensei bắt đầu suy nghĩ một lúc, sau đó như đột nhiên nhận ra cái gì đó mà mở to cả hai mắt. Và rồi..... poh, gương mặt cô ấy đã dần dần được nhuộm sang sắc đỏ hồng.

"Anh, chẳng lẽ anh? Muốn tán tỉnh tôi sao?"

"Eh?"

Tuy rằng Shidou có nhíu mày, thế nhưng Tama-chan lại hoàn toàn không chú ý tới đó, mà chỉ tiếp tục ngượng ngùng và rụt rè lên tiếng.

"Iyaaa--nó thực sự đã diễn ra rồi sao. Ufufu, có chút thẹn thùng thật đấy. Ah, nhưng anh bao nhiêu tuổi rồi? Tuy rằng tôi thường bị nhầm lẫn thành một cô bé, nhưng thực ra tôi đã 24 tuổi rồi, anh có biết không?"

"..... Này, cô không nên đường đường chính chính mà gian lận những 5 tuổi chứ."

Mí mắt Shidou nheo lại vì bị mồ hôi đầm đìa trên trán chảy xuống. Nhắc tới vị Tama-chan-sensei nổi tiếng của Cao Trung Raizen, cô ấy hiện đã được 29 cái xuân xanh, việc này mọi người trong lớp đều biết cả.

Ngay khi Shidou nói xong, trong nháy mắt Tama-chan bĩu môi ⌈Mumuu!⌋ mà quay mặt đi.

"Tôi không có nói dối, anh thực sự bất lịch sự qua đấy!"

"Không không không, đó là bởi vì sensei đã từng nói mình đã 29 tuổi mà....."

"Anh lại nói vậy nữa à! Đủ rồi! Mau trả quyển sổ lại cho tôi!"

https://thuviensach.vn

Tama-chan giựt lại cuốn sổ ghi chép từ tay Shidou, cô ấy vừa phàn nàn gì đó và dùng nó đẩy Shidou ra với gương mặt vẫn đang cúi gầm xuống.

"Tôi đi đây. Với một cô gái mới gặp lần đầu, không ngờ anh lại thô lỗ đến vậy....."

".....uh."

Khi Tama-chan lướt qua Shidou, cậu vô cùng kinh ngạc khi vô tình trông thấy ngày đã được ghi trên quyển sổ đó.

"Huh.....!?"

"C-Có chuyện gì sao...?"

Bất ngờ nghe thấy tiếng cao giọng ngờ nghệch của Shidou, Tama-chan quay đầu lại nhìn Shidou với ánh mắt nghi ngờ.

Thế nhưng Shidou hiện tại không để ý đến việc đó. Chỉ là--con số nằm trên quyển sổ đó đã thu hút toàn sự chú ý của cậu mất rồi.

"X-xin lỗi, nhưng cái ngày ghi trên trang 『Hôm nay』 nghĩa là gì vậy?"

"Eh.....? Anh nói cái gì vậy? Nó tất nhiên là ngày hôm nay rồi?"

Tama-chan lộ ra vẻ hoài nghi đồng thời giơ sổ ghi chép lên cho Shidou xem.

Shidou dán chặt đôi mắt của mình lại gần hơn và con số ghi ngày tháng năm đang in trên mặt giấy.

Sau đó.

https://thuviensach.vn

"....., là 5 năm trước ư.....?"

Cậu ngây người ra mà khẽ lẩm bẩm.

Không sai. Ngày ghi trên nó đúng thật là của 5 năm trước.

(Còn tiếp - Hết tập 10)

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi

www.dtv-ebook.com

Tập 11 - Tobiichi Devil

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Người Đã Đấu Tranh

Phần 1

"......Err, anh đã xong chưa?"

Vai của Itsuka Shidou rung lên khi giọng nói đầy rụt rè ấy chợt vang đến.

Có vẻ như Shidou đã lơ đãng mất một lúc rồi. Khi nhìn theo hướng giọng nói phát ra trước mắt cậu, là một cô gái nhỏ nhắn với cặp kính xinh xinh nằm trên đôi mắt.--Đó là giáo viên chủ nhiệm của cậu, Okamine Tamae hay còn được gọi một cách thân mật hơn là Tama-chan-sensei, có vẻ cô ấy đang bối rối vì Shidou vẫn cứ nhìm chăm chăm vào quyển sổ ghi chú của mình. Cô đứng đó nhìn Shidou lo lắng bởi vì cậu có một cái nhìn rất đăm chiêu vào quyển sổ đó.

"! V-vâng..... Cám ơn cô..... rất nhiều!"

Sau khi Shidou nói vậy, cậu cúi nhẹ đầu trước khi quay trở lại tư thế bình thường.

Tuy nhiên, việc đôi mắt của Shidou bị cuốn vào nó cũng là lẽ tự nhiên thôi.

Vì sao ư, rất đơn giản. Ngày 『Hôm nay』 được viết trên đó--là một ngày của 5 năm về trước.

https://thuviensach.vn

Sau khi nuốt nước bọt để thông mát cái cổ họng khô khốc của mình, Shidou lại nhìn về bốn bề xung quanh một lần nữa.

Từ những gì mà cậu có thể nhận thấy, đó là cách bố trí của các tòa nhà hơi có chút khác so với trong ký ức của cậu.

Ngay cả quang cảnh mùa hiện tại, nó cũng khác hẳn.

Và cũng như vậy--Tama-chan-sensei cũng hoàn toàn không biết đến Shidou là ai.

Những thứ hiện tại trước mắt cậu khiến các thông tin trong cuốn sổ của cô ấy ngày càng có lý.

"Vậy, bây giờ tôi có thể đi được rồi chứ.....?"

Tama-chan hơi nghiêng đầu khi nói vậy. Shidou vốn vẫn đang chìm đắm trong những suy nghĩ của riêng mình, bỗng nhíu đôi mày lại và mở to mắt ngạc nhiên.

"À, vâng..... Rất xin lỗi và cảm ơn cô."

Sau khi nghe Shidou nói thế, Tama-chan vẫn còn chút ngạc nhiên nhưng quay đi rồi cất bước rời khỏi nơi này.

Cậu dựa lưng vào hàng rào bên đường sau khi bóng cô ấy đang dần xa khuất.

"..... 5 năm trước đây sao? Không đùa đấy chứ?"

Shidou ôm lấy trán và bắt đầu rên rỉ. Trong đầu của cậu lúc này có lẽ đang xảy ra sự xung đột của các thông tin vì chúng gây ra tình trạng đầy vô lý, những gì cậu cảm nhận và những gì cậu nhớ nó không thể hòa vào lẫn nhau được, khiến cậu như muốn bật cười ha hả vào tình hình trớ trêu này.

https://thuviensach.vn

Nhưng đó cũng là điều bình thường thôi. Thời gian là thứ bất di bất dịch và hoàn toàn bất khả xâm phạm. Một khi thời gian đã trôi qua thì, việc quay ngược nó trở về lại một lần nữa là điều hoàn toàn không thể.

Tuy nhiên. Cái thực tế hiển nhiên trước mắt lại khiến Shidou không có cách nào để phủ nhận nó được cả.

Tâm trí cậu lúc này bỗng xẹt lên một khả năng. Vì ngay trước khi Shidou đến với cái thế giới này, cậu đã gặp cô gái đó.

"Kuru-mi--"

Sau khi bật được cái tên đó phát ra từ sâu trong cuống họng khô cằn của mình, ký ức của Shidou về cô gái đó bỗng trở lại một cách đầy sống động. Cô gái có đôi mắt dị sắc cùng mái tóc đen tuyền đi đôi với nước da trắng ngần trong chiếc váy nhuộm màu đen đỏ. Điều đặc biệt là trong con mắt bên trái của cô ấy, là một chiếc đồng hồ kim không ngừng vang lên tíc-tắc tíc-tắc.

Kurumi. Chính xác hơn là Tokisaki Kurumi. Đó là tên của Tinh Linh gắn liền với cơn ác mộng tồi tệ nhất.

Cô ấy có một Thiên Sứ được gọi là «Zafkiel». Khả năng của nó--là kiểm soát dòng thời gian.

Mỗi con số nằm trong Thiên Sứ có hình dạng đồng hồ đó, đều mang một năng lực khác nhau và bằng cách nạp những cái bóng từ số vào nòngg khẩu súng của mình, cô ấy có thể chọn để tăng tốc, giảm tốc hoặc thậm chí ngừng thời gian của mục tiêu mà cô ấy nhắm tới.

Và ngay trước khi cậu rơi vào cái thế giới này, Shidou đã bị bắn những hai lần bởi những viên đạn của Kurumi. Cậu vỗ trán trong khi đang cố nuốt trôi cái cảm giác đang trào dâng.

https://thuviensach.vn

Sự tồn tại của Tinh Linh cùng Thiên Sứ này, đã vượt ra khỏi ranh giới của lẽ thường.

Cùng với quyền hạn của mình, mọi thứ đối với cô ấy đều là có thể--

⌈--Kihihihi⌋

"......!?"

Và lúc đó. Trong khi Shidou vẫn đang đắm mình trong suy nghĩ, một tiếng cười khe khẽ đã vang lên từ một nơi nào đó rồi đi lạc vào bên trong đầu cậu.

"Ai-Ai đấy!?"

⌈Ara, đáng buồn làm sao. Bạn lại quên mất mình rồi à?⌋

Shidou nuốt nước bọt khi nghe thấy giọng điệu rất quen thuộc ấy.

"Không thể nào..... Là Kurumi sao!?"

⌈Vâng, vâng. Ufufu, mình rất vui vì bạn đã nhận mình.⌋

Chủ nhân của giọng nói đó--Kurumi, vẫn tiếp tục vang lên. Đó là một cảm giác quá đỗi kỳ lạ. Mặc dù có thể nghe thấy giọng của cô rất rõ ràng, nhưng cậu không có cách nào để nhìn thấy cô đang ở đâu cả. Cảm giác giống như có một người tàng hình đang khẽ thì thầm sát bên tai cậu, hay tựa như có một kẻ tí hon đang ngự trong đầu cậu vậy đó.

Shidou lật đật nhìn hết bên phải rồi lại quay sang bên trái. Tuy nhiên, cậu hoàn toàn không tìm thấy được bất kỳ cái bóng nào ở gần đó cả. Có lẽ điều này đã khiến Kurumi cảm thấy buồn cười mà những tiếng khúc khích lại tiếp tục âm vang.

https://thuviensach.vn

「Ufufu, Vô ích thôi, Shidou-san.--Bởi vì, hiện tại mình đang ở trong một khoảng 『Thời gian』 khác bạn rồi.」

"Cái.....!?"

Hơi thở Shidou trở nên dồn dập khi nghe thấy những lời đó từ Kurumi.

『Đó』 chính là thứ tâm trí Shidou như bị thiêu đốt vào lúc này, nhưng, hiện tại khi điều đó được khơi lại, một lần nữa trái tim cậu như bị ai đó đang siết chặt. Cái cảm giác khi bị lạc vào một thế giới xa lạ cùng nỗi lo lắng khó có thể diễn tả đang không ngừng lan tỏa khắp bên trong cơ thể.

Tuy nhiên, Shidou đã nhanh chóng điều chỉnh lại nhịp thở đang hỗn loạn của mình, để tiếp tục nói chuyện với một Kurumi cậu hoàn toàn không thể nắm bắt được bất kỳ điều gì cô nghĩ.

"Nếu như tôi không lầm--Thì đây là thành phố Tenguu của 5 năm trước đây..... có phải không?"

「Ara-」

Kurumi thốt lên như thể đã biết trước.

「Bạn đã phát hiện ra nơi này là 『Khi nào』 rồi sao? Ufufu, đúng như mình đã mong đợi ha.」

"..... Chỉ là tình cờ thôi. Quan trọng hơn là--Cô có thể đưa ra một lời giải thích được không?"

Sau khi Shidou nhíu mày và nói vậy. Kurumi trả lời trở lại với một tiếng 「Yup」 ngắn gọn.

「Đúng như những gì bạn nghĩ, chính mình đã gửi Shidou-san trở lại thành phố Tenguu 5 năm trước đấy.--Đó là sức mạnh của 〖Thập Nhị Chi

https://thuviensach.vn

Đạn 《Yud Bet》〗 - Viên đạn cuối cùng của «Zafkiel».⌋

"《Yud Bet》 ư.....?"

Đúng vậy, đó là một trong những khả năng mà «Zafkiel» sở hữu. Cậu cũng nhận ra nó là một Thiên Sứ sở hữu sức mạnh cực kỳ to lớn, nhưng cậu không bao giờ có thể tưởng tượng ra được rằng điều này là có thể.

⌈Ngoài ra, lý do tại sao mình có thể nói chuyện với Shidou-san bây giờ, cũng là bởi vì quyền năng của «Zafkiel». 〖Cửu Chi Đạn 《Tet》〗. Đó là một viên đạn cho phép mình kết nối với suy nghĩ của ai đó trong trục thời gian khác.--Và tất nhiên, đó là một viên đạn mình hiếm khi sử dụng tới, vì vậy mà mình không quen dùng nó lắm, thành ra phải tốn một ít công sức để kết nối được với suy nghĩ của mình đấy.⌋

"Kết nối..... với suy nghĩ của cô?"

⌈Yup. Không chỉ là chỉ để nói chuyện với bạn, mà những gì Shidou-san nghe và nhìn thấy đều sẽ được chia sẻ với mình.⌋

"..... Nghe nó có vẻ không ổn lắm nhỉ, mặc dù--"

Shidou nhìn xuống rồi nắm mở tay của mình ra. Liệu cái cảnh này cũng sẽ được truyền đến cho Kurumi chăng?..... Có vẻ nó đại loại giống như một con robot được điều khiển từ xa chăng.

⌈Ufufu, như những gì đã nói đấy, thế nên bạn cũng nên kiềm chế bản thân khỏi những hành động không biết bày tỏ cùng ai đi. Mặc dù mình cũng không để tâm lắm đâu.⌋

"Tất nhiên--là tôi sẽ không--!"

Cậu hét đáp lại trong phản xạ khi bị Kurumi trêu chọc. Một cô gái tình cờ đi bộ ngang đó đã nhanh chóng rời đi cùng cái lườm Shidou như thể cậu

https://thuviensach.vn

là một kẻ đáng ngờ.

"S-Sao cũng được. Nhanh đưa tôi trở về lại dòng thời gian của tôi đi! Tôi không có thời gian để chơi đùa cùng cô đâu! Ngay trong lúc tôi đang ở đây, các cô gái ấy, họ...!"

Shidou hét lên với nắm đấm vẫn đang siết chặt trong tay.

Đúng vậy. Shidou cần phải quay về dòng thời gian của mình càng nhanh càng tốt.

Ngay nơi này tại thành phố Tenguu ở dòng thời gian ban đầu của cậu, nó đang bị tàn phá bởi một thảm họa cực kỳ khủng khiếp. Mọi thứ trên mặt đất đang bị càn nát bởi vô số chùm hắc quang từ Nghịch Thể của Origami, người đã đột nhiên xuất hiện ở bầu trời rồi đã xới tung lên cả thành phố lên thành một đống hoang tàn.

Tohka, Yamai tỷ muội và Miku đều đang cố gắng để ngăn chặn Origami lại, trong khi Yoshino và Natsumi tiến vào thành phố để cứu những người đang bị kẹt trong đó. Chưa kể, «Fraximus» còn bị Origami bắn hạ khi nó bay đến để giúp Shidou, cậu không có một chút thông tin nào về số phận của Kotori và các phi hành viên cả. Trong tình hình đó, Shidou, người duy nhất có khả năng để phong ấn Linh Lực của Tinh Linh lại không thể có mặt ở đó. Chẳng khó khăn gì để cậu tưởng tượng ra cái tình hình hiện tại đang diễn ra ở thế giới đó cả.

⌈Yup--Sự thật đúng là vậy; Tình hình bên này hiện đang rất khủng khiếp. Những thứ mình nhìn thấy lúc này không chỉ là mặt đất đang rực cháy. Không cần biết Địa Ngục trông như thế nào, hiện không có gì khủng khiếp hơn tình hình này cả.⌋

"......! Vậy thì, nhanh lên--"

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên. Kurumi buông một tiếng thở dài như thể cô nhận thức được đầy đủ về điều đó.

⌈Nghiêm túc mà nói, liệu điều đó có ổn với bạn không? Quay trở lại dòng thời gian của bạn mà lại không thể làm được bất cứ điều gì. Mình thậm chí còn bất chấp tất cả các rắc rối để đưa bạn trở về quá khứ bằng tuyệt mật trong những bí mật của «Zafkiel» - 《Yud Bet》 đấy.⌋

"......? Ý của cô... là gì.....?"

Không thể hiểu hết được những gì mà Kurumi nói, Shidou càu nhàu.

⌈Giống như mình đã nói thôi--. Nếu như Shidou-san muốn sửa chữa lại cái thảm cảnh vô vọng này, cách duy nhất chẳng phải là nên làm một điều gì đó cho Origami-san trong 5 năm trước sao.⌋

"Origami, sao.....? Đợi-đợi một chút. Tôi không hiểu lắm. Đúng là, Origami cũng đang ở đây, nhưng mà vào 5 năm trước cô ấy vẫn chỉ là một có bé tiểu học thôi đúng không? Vậy thì phải--"

⌈Không, bạn nhầm rồi. Origami-san mà bạn sẽ gặp chính là người đã trở thành Tinh Linh đấy.--Mình cũng đã gửi cô ta trở về 5 năm trước đây bằng 《Yud Bet》.⌋

"Hah.....?"

Nội tâm Shidou phát ra thành tiếng theo phản xạ.

"Origami..... đã đến thời điểm này ư!?"

⌈Đúng vậy. Hiện vẫn còn một ít thời gian vì mình đã gửi Shidou-san về quá khứ xa hơn một chút nên hiện tại cô ta vẫn chưa xuất hiện đâu. Lát nữa cô ta mới tới.⌋

https://thuviensach.vn

"Chuyện gì đã xảy ra vậy? Tại sao cô lại gửi Origami về lại 5 năm trước....."

「Để giết kẻ đã sát hại cha mẹ của cô ta. Cụ thể hơn là--để tiêu diệt kẻ thù trước khi cô ấy trở thành 『Kẻ Báo Thù』.」

"......!!"

Mỗi lần Kurumi nói, trái tim cùa Shidou lại như quặn thắt lại.

Các luồng thông tin trong đầu cậu đã giao nhau tại một ngã tư điểm.

5 năm trước, cha mẹ Origami đã bị giết bởi một Tinh Linh nào đó. Origami đã đạt được sức mạnh vượt xa khỏi tri thức của loài người. Và--《Yud Bet》 của Kurumi.

"Phải chăng Origami..... quay trở lại để tiêu diệt «Phantom».....?"

Shidou lầm bầm trong khi nhớ lại cái tên Tinh Linh đã xuất hiện tại trận đại hỏa hoạn của 5 năm trước.

"Nhưng, tại sao sau đó Origami lại biến thành Nghịch Thể khi cô ấy trở về với dòng thời gian ban đầu của mình! Cái quái gì đã diễn ra vào khoảng thời gian này vậy!?"

「Về điều đó..... thậm chí chính mình cũng không biết. Để tìm hiểu và ngăn chặn điều này--mình mới bắn 《Yud Bet》 vào bạn đấy.」

"..... Vậy sao."

Shidou đặt tay lên ngực của mình để ổn định con tim đang loạn nhịp một cách dữ dội của mình.

Tìm hiểu Origami đã làm gì khi trở lại 5 năm trước, xác định lý do khiến cô trở thành Nghịch Thể và khắc phục nó. Nếu đúng như những gì

https://thuviensach.vn

Kurumi nói, thì đây có vẻ là cách duy nhất.

Tuy nhiên--vẫn có một điều cậu mà vẫn chưa rõ ràng lắm. Shidou ngẩng ánh nhìn sắc bén như thể đang trừng trừng vào cô gái vô hình nào đó đồng thời mấp máy đôi môi của mình.

"..... Kurumi. Nếu những gì cô nói là đúng, thì tại sao cô lại làm thế? Không chỉ có tôi. Mà trước đó cô còn chấp nhận yêu cầu của Origami mà đưa cô ấy trở về 5 năm trước đúng không?"

Đúng vậy. Đó chính là điều mà cậu vẫn không có cách nào để hiểu.

Ngoài việc là một Tinh linh, Kurumi còn là một thực thể rất khác biệt. Đúng là Shidou đã từng một lần được cứu bởi Kurumi nhưng, đó là bởi vì cậu vẫn đang là mục tiêu đáng quan tâm của cô ấy. Cái ý nghĩ cô ấy đồng ý sử dụng sức mạnh từ Thiên Sứ của mình cho một ai khác, thật sự rất khó có thể mà tin được.

Sau khi được Shidou hỏi vậy, Kurumi im lặng trong một khoảng trước khi trả lời lại.

⌈Mình sẽ không được lời gì cả..... ý bạn là thế chăng? Dù sao thì mình vốn cũng không có nhiều cơ hội để thử nghiệm bắn 《Yud Bet》 bằng Linh Lực của người khác cung cấp. Vả lại..... mình cũng muốn biết.⌋

Sau khi thở ra, Kurumi tiếp tục nói.

⌈Bằng sự nỗ lực ấy, mình chỉ muốn có một minh chứng--⌋

"Minh chứng? Để chứng minh điều gì?"

⌈--Là con người thực tế có thể thay đổi được lịch sử.⌋

https://thuviensach.vn

Giọng điệu của Kurumi có chút khác biệt so với cái giọng hay bông đùa thường thấy ở cô ấy, nghe thấy điều đó Shidou không khỏi nuốt nước bọt.

"Thay đổi lịch sử....."

⌈Đúng vậy. Mình muốn được nhìn thấy điều đó. Mình muốn xem liệu cô ta có thể biến cái bi kịch, chết chóc và vô vọng này, thành những thứ chưa bao giờ xảy ra hay không.⌋

"Việc đó..... liệu nó có khả thi hay không? Tôi nghe nói rằng lịch sử..... cũng có năng lực của riêng nó....."

Shidou nói với một khuôn mặt đầy khó khăn. Cái viễn tưởng Sci-Fi này, cậu cũng không biết rõ ràng lắm nhưng, cậu có nghe qua về cái lý thuyết này vào trước kia khi xem một bộ phim nói về những bước nhảy vọt xuyên thời gian.

Về cơ bản, ngay cả khi quay trở về quá khứ với một cỗ máy thời gian, và tạo nên một sự kiện lớn đến nỗi có thể thay đổi lịch sử thì, sẽ có một sự kiện tương tự xảy ra và sửa đổi nó, tái tạo lại một thế giới tương tự như thế giới ban đầu.

Nhưng. Những gì Shidou nói đã khiến Kurumi bật cười.

⌈Bạn đang nói những thứ rất kỳ lạ đó, Shidou-san à.⌋

Một hơi thở đầy quyến rũ vẫn đang vang vọng trong tâm trí của Shidou. Nếu Kurumi thực sự ở đây mà nói, chắc chắn cô ấy sẽ nâng cằm của Shidou lên một cách đầy mê hồn.

⌈Ai là kẻ đã đưa ra một trong những giả thuyết đó vậy? Đã có người thực sự chứng minh được về chuyện du hành thời gian này rồi sao?⌋

https://thuviensach.vn

"Đ-Đó là....."

⌈Trên cả thế giới này không kẻ nào có thể làm được việc đó, chỉ có mỗi Tokisaki Kurumi này thôi, người duy nhất có thể can thiệp vào dòng thời gian bất khả nghịch đảo này. Và bằng chính «Zafkiel». Xin đừng để những học thuyết vô nghĩa của những học giả tự cho mình là thông minh lọt vào đôi tai của bạn chứ. Những điều mà bạn - Shidou-san cần tìm hiểu bây giờ, đó là sự thật duy nhất.⌋

Những giai điệu nhẹ nhàng đó đã được phát ra từ Kurumi.

Nhưng có vẻ là cô ấy đã tự nói với chính mình hơn là với Shidou.

"Kurumi.....?"

⌈..... Có vẻ là mình đã nói hơi nhiều ha. Mặc dù mình đã cho bạn khá nhiều thời gian với 《Yud Bet》, nhưng bạn cũng không thể ở lại đó quá lâu đâu. Nên bắt đầu hành động ngay đi.⌋

Kurumi lấy lại sự điềm tĩnh vốn có của mình và nói vậy. Shidou chỉ còn biết nghiến răng trước khi lắc gục đầu.

Vẫn còn rất nhiều điều vẫn chưa rõ ràng. Tuy nhiên, để ngăn chặn Origami biến thành Nghịch Thể và cứu thành phố khỏi cảnh địa ngục, đây chắc chắn là cách duy nhất.

"Ừ..... Ta đi thôi, Kurumi."

Nói xong, Shidou ngẩng khuôn mặt mình lên rồi quay gót chân bước đi.

Mục tiêu của Origami là để tiêu diệt Tinh Linh đã sát hại cha mẹ của cô. Và Tinh Linh đó rất có thể chính là--«Phantom». Nếu thế, chắc chắn

https://thuviensach.vn

hắn sẽ xuất hiện ngay tại thị trấn Nankou ở Tenguu này, nơi trận đại hỏa hoạn đã xảy ra.

Shidou sắp xếp tâm trí của mình và siết chặt bàn tay lại rồi chạy đến nơi cần phải đến.

Không biết chính xác thời gian là vào lúc nào nhưng, mặt trời đã qua đỉnh. Cơ thể Shidou vẫn như bị thiêu đốt, tuy nhiên cậu hoàn toàn không biết rằng ánh nắng mặt trời mùa hè đã trở nên yếu dần. Mỗi lần Shidou đánh tay và di chuyển bàn chân của mình, mồ hôi lại tuôn ra ngoài một cách không hề thương tiếc và dần bòn rút đi thể lực của cậu.

Tuy nhiên, Shidou quyết không dừng lại. Cậu không biết mình có thể chịu đựng được bao lâu ở dòng thời gian này--nhưng, quan trọng hơn, các cô gái vẫn chiến đấu một cách gian khổ trong dòng thời gian ban đầu của cậu, cậu tuyệt đối không thể cho phép bản thân mình chỉ đứng đó nhìn và không làm gì cả được.

Không biết là mình đã chạy trong bao lâu, Shidou đã đến được một nơi rất quen thuộc.

"Thị trấn, Nankou....."

Tốc độ dần dần giảm đi và cậu chỉ còn biết thều thào cái tên của thành phố này giữa lúc hơi thở vẫn còn đang rất nặng nề.

Không sai. Trước mặt cậu lúc này là khung cảnh quen thuộc của thi trấn Nankou của thành phố Tenguu trước khi nó bị bao phủ trong những ngọn lửa.

Một cảm giác kỳ lạ bắt đầu dâng lên. Cảm xúc của cậu như xao xuyến bởi những hoài niệm khi nhìn thấy thành phố, nơi mà cậu đã từng sinh sống.

https://thuviensach.vn

--Và ngay vào lúc này.

"Ah....."

Chân Shidou dừng lại theo phản xạ khi cậu nhận ra được điều gì đó.

⌈Có gì không ổn à, Shidou-san?⌋

Kurumi hỏi cậu với giọng đầy nghi vấn. Tuy nhiên, Shidou lúc này không thể trả lời cô được.

Quang cảnh trước mắt Shidou lúc này. Đó là một ngôi nhà.

Đó là một ngôi nhà có hai tầng cùng một cái mái mang màu đỏ đậm đầy đặc trưng. Nó không thực sự đặc biệt đến độ sẽ thu hút ánh mắt của một ai đó, nhưng mà..... Lúc trông thấy nó, cơ thể Shidou trở nên như tê dại và không thể làm được bất kỳ điều gì nữa.

Đó là ngôi nhà mà Shidou đã sống vào 5 năm trước đây.

Tuy nhiên, lý do khiến Shidou dừng lại không hẳn là vì nó.

Giây phút cậu nhìn thấy nó, một ý nghĩ đã xẹt qua trong tâm trí của cậu.

5 năm trước đây. Shidou hiện đang ở thành phố Tengguu của 5 năm trước đây. Đó là cái ngày, mà cha mẹ của Origami đã bị sát hại bởi một Tinh Linh nào đó để rồi, cô đã lập nên lời thề rằng sẽ giết chết Tinh Linh đó bằng mọi giá.

Tuy nhiên, đó không phải là điều duy nhất xảy ra vào 5 năm trước dây. Thời điểm mà Origami nhìn thấy cái kẻ đã sát hại cha mẹ của mình, thành phố đã được bao phủ trong những ngọn lửa rực cháy.

https://thuviensach.vn

-Người gây ra những ngọn lửa đó, chính là em gái của Shidou, Itsuka Kotori.

Kurumi đã nói rồi. Cô ấy muốn cậu tiếp xúc với Origami, sắp đến vào lúc này, 5 năm trước, rồi biến việc trở thành Nghịch Thể thành việc 『Chưa bao giờ diễn ra』.

Shidou vô tình nghĩ đến nó. Nếu..... việc Kotori bị biến thành một Tinh Linh, 『Chưa bao giờ diễn ra』 thì sao.

Nếu Kotori vẫn ở trong nhà vào lúc này, cậu tự hỏi liệu cậu có thể nói với cô bé là đừng có đi đến công viên vào ngày hôm nay, bao gồm cả việc nhắc cô bé tránh xa khỏi chỗ mà cô bé sẽ gặp phải «Phantom» thì sẽ ra sao.

Giây phút mà những điều đó thoáng qua tâm trí của cậu, chân của Shidou đã vô thức mà bước đến phía trước bên thềm nhà mình.

Chỉ là những ký ức nhạt nhòa nhưng, vào ngày 3 tháng 8 của 5 năm trước; Shidou đã đi ra trung tâm thành phố để tìm mua một món quà sinh nhật cho Kotori. Khả năng cậu để gặp gỡ con người cũ của mình tại đây là hoàn toàn không có. Một cách quen thuộc, Shidou mở cánh cửa và bước trở lại vào ngôi nhà sau khi đi qua khu vườn.

Bấy giờ, cái bảng tên 『Itsuka』 được in trên nó đã ánh lên trong đôi mắt của cậu. Vào thời điểm đó, Kurumi đã đoán được hành động của Shidou. Và ngay sau đó, cô nhanh chóng cất lên một giọng điệu mạnh mẽ để ngăn cậu lại.

⌈Shidou-san, mình hiểu cảm giác của bạn, nhưng, xin bạn hãy từ bỏ việc của Kotori-san đi.⌋

"Tôi không có ý định sẽ bỏ mặc Origami.....! Nhưng mà--"

https://thuviensach.vn

⌈Không phải vậy. Nếu mà Kotori không bao giờ trở thành một Tinh Linh vào 『Khoảnh khắc đó』, liệu cậu có lường ra được những điều gì sẽ xảy ra 5 năm sau đó không?⌋

"......! Ah--"

Shidou mở to mắt ra khi nghe những lời cảnh báo của Kurumi.

Cứ nghĩ về việc có thể giúp Kotori khỏi cảnh bị biến thành một Tinh Linh đã khiến cậu trở nên mờ mắt và không thể suy nghĩ thêm được gì từ hệ lụy của nó. Nếu Kotori không trở thành một Tinh Linh--«Ratatoskr» sẽ không bao giờ tìm ra cô bé.

Nếu điều đó xảy ra; «Ratatoskr» sẽ không thể biết đến được khả năng phong ấn Tinh Linh của Shidou, và điều đó dẫn đến một thực tế là việc phong ấn các Tinh Linh như Tohka, Yoshino, Kaguya, Yuzuru, Miku cũng như Natsumi sẽ 『Không bao giờ được diễn ra』. Đó là điều mà cậu tuyệt đối phải tránh bằng mọi giá.

Shidou nghiến răng trước khi rũ mạnh cái đầu của mình.

"..... Rất xin lỗi. Có lẽ trong phút chốc mà máu đã dồn lên não."

⌈Không sao. Khả năng để sửa chữa sai lầm quá khứ là một liều ma túy mộng mị cực độc sẽ làm cho con người trở nên điên loạn mà. Mình không trách Shidou-san về việc này đâu.⌋

Kurumi nói với giọng điệu đầy thấu hiểu.

Shidou hơi cau mày lại gần hơn. Cũng giống như vừa nãy, cậu cảm thấy trong lời nói của Kurumi có chút tự nhủ bản thân hơn là cho cậu.

Tuy nhiên, khi nghĩ về điều đó thì cậu thấy nó cũng là điều tự nhiên thôi. Khả năng để thay đổi quá khứ. Đó là thứ mà bất cứ ai cũng từng mong

https://thuviensach.vn

muốn qua. Thậm chí Shidou cũng không thể tưởng tượng ra nổi những nỗi đau khổ cũng như những suy nghĩ của Kurumi, người nắm giữ khả năng này, cho đến tận bây giờ.

"Này, Kurumi, cô--"

Thời điểm Shidou định nói với Kurumi, một tiếng nói phát ra từ cửa sau đã lọt vào tai cậu.

"Itsuka-san, là Suzumoto ở kế bên đây."

"............!?"

Vai Shidou hơi run lên khi một giọng nói đó đột nhiên được phát ra.

"Không có ai ở nhà sao..... Vậy thì tôi sẽ vào một chút nhé."

Sau khi nói vậy, cậu có thể nghe được âm thanh từ cánh cửa được mở ra.

Đó là Suzumoto-san, một người hàng xóm của cậu vào 5 năm trước đây. Cô thường chia sẻ các loại rau quả được đến từ nông thôn nhưng mà..... giờ khi cậu nghĩ về nó, cậu nhớ là cô ấy thường hay đặt các loại rau quả của mình ở phía trước của khu vườn khi Shidou và người thân trong gia đình cậu không có mặt ở nhà.

Điều này khiến cậu rất biết ơn cô ấy, nhưng mà, hiện tại thì điều đó đã trở thành một điều rất khủng khiếp. Đó là bởi vì ngay lúc này, Shidou đang ở bộ dạng của một học sinh Cao Trung của 5 năm sau thay vì Shidou đang học tiểu học. Từ mọi góc độ, bản thân cậu lúc này chẳng khác gì một kẻ khả nghi đang đột nhập vào nhà người khác cả. Nếu việc này mà bị báo cáo với cảnh sát thì khoảng thời gian quý báu của cậu sẽ bị tiêu tốn đi khá nhiều đây.

https://thuviensach.vn

"Tôi-tôi phải làm gì đây.....!"

Trong khi Shidou vẫn đang phân vân, bước chân của Suzumoto-san đã từ từ sát lại gần hơn. Trong cơn hoảng loạn, cậu đã cố nhìn xung quanh nhưng không có nơi để trốn và cậu cũng không biết nên phải làm phải làm gì cả.

-Và tại thời điểm đó. Một ý tưởng nào đó đã đột nhiên lóe lên trong cái tâm trí đang căng như dây đàn của Shidou.

"--Ara ara?"

Bà cô nội trợ ở kế bên - Suzumoto Naoko đã bước qua cánh cửa rồi tiến vào vườn sau nhà Itsuka, và khi cô bước đến, có một cậu bé đã xuất hiện ở đó.

Tuổi chừng cỡ học sinh tiểu học. có một khuôn mặt trung tính cho nên dễ thương một cách rất đặc biệt.

"Oh Shidou-kun, cháu ở đây à. Xin lỗi. Vì thấy không ai xuất hiện khi cô bấm chuông cửa nên..."

"..... K-không! Đó là lỗi của cháu vì đã không để ý....."

Cậu con trai cả của gia đình này - Itsuka Shidou nói vậy trong khi nở một nụ cười gượng gạo vì một số lý do nào đó. Naoko hơi gãi đầu ngạc nhiên trước khi giao lại túi nylon mà cô đang cầm trên tay cho Shidou.

"Những cái này được gửi lên từ dưới quê của cô và nếu được, gia đình cháu nên cùng ăn chung với gia đình cô cho vui ha."

"C-cảm ơn cô rất nhiều. Thực sự đã làm phiền cô quá."

Shidou nhận cái túi nylon đó và cúi chào cô.

https://thuviensach.vn

"..... A-ra?"

"Err, có gì sao cô?"

"Không, chỉ là hiện tại cô cảm thấy Shidou-kun có chút gì đó khác khác so với lúc bình thường thôi?"

"Eh!? K-không, cháu không nghĩ mình đâu có gì khác lạ đâu....."

"Đúng là vậy nhỉ? Uuuun..... chắc là, do cô tưởng tượng lung tung thôi..... Thôi quên nó đi ha. Cho cô gửi lời hỏi thăm đến mẹ của cháu nhé."

"Vâng, cảm ơn cô rất nhiều."

Giọng nói Shidou thoáng qua Naoko trong khi cô đang dần rời khỏi khu vườn nhà Itsuka.

"..... Haaa."

Sau khi chắc chắn là Suzumoto-san đã rời khỏi, Shidou khẽ thở phào một tiếng.

⌈Ufufu, ý tưởng không tồi đâu, Shidou-san.⌋

"..... Aah, cảm ơn vì cô đã khen."

Khi Kurumi nói vậy, cậu đã trả lời đồng thời nhấc cánh tay để lau mồ hôi. Và khi thực hiện động tác đó, cậu phát hiện ra một điều là cái bàn tay cậu đang sử dụng để lau mồ hôi vào lúc này đã nhỏ hơn hẳn so với trong ký ức của cậu.

Và không chỉ là có mỗi bàn tay. Mà toàn bộ cơ thể của cậu, chân và thậm chí cả bộ quần áo cậu đang khoác trên người đều đã bị biến nhỏ lại.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy. Khi Shidou sắp bị người hàng xóm của mình trông thấy, một ý nghĩ đã thoáng qua tâm trí của cậu về việc Tinh Linh Natsumi đã từng một lần dùng Thiên Sứ «Haniel» của mình để biến mọi người trở thành những đứa nhóc vào trước đây.

Nếu Shidou biến thành một học sinh tiểu học, thì sẽ chẳng có gì lạ thường khi cậu có mặt ở đó cả. Dù gì Shidou cũng đã phong ấn Linh Lực của Natsumi. Thế nên vào lúc đó, cậu đã quyết định sẽ thử dùng đến cái cách này..... Không giống như «Sandalphon» của Tohka hay «Zadkiel» của Yoshino, đây là lần đầu tiên cậu dùng tới Thiên Sứ này, nhưng bằng một cách nào đó, cậu đã làm chủ được nó để hành động.

"Xin lỗi vì đã lãng phí thời gian. Chúng ta nên đi thôi."

Sau khi cất cái túi nylon mà cậu đã nhận ngoài vườn vào khi nãy, Shidou nói với Kurumi trước khi dồn sức vào trong cơ thể của mình.

Nhưng.

"..... Hnn?"

⌈Có vấn đề gì à?⌋

"Không..... Chỉ là làm cách nào để biến trở lại?"

Shidou cau mày trong khi mồ hôi vẫn đang lăn dài trên má. Bởi vì cậu đã đột nhiên bị biến đổi, nên cậu hơi bối rối về cách để biến trở lại thành bình thường.

⌈Ara, có vấn đề rồi đây. Bạn còn phải nhanh chóng đi tìm Origami-san vào lúc này đấy.⌋

"Hn..... Có lẽ tôi phải tìm ra cách gì đó để biến trở lại hoặc là....."

https://thuviensach.vn

Trong khi Shidou vẫn đang nhắm nghiền mắt lại và rên rỉ thì, cái giọng cười khúc khích của Kurumi bắt đầu len lỏi trong đầu cậu.

⌈Shidou-san, trước khi bạn biến trở lại, có thể thử đứng trước gương một lúc được không?⌋

"Eh? Tại sao vậy?"

⌈Chỉ là mình không thể nhìn thấy được gương mặt Shidou-san lúc này, nên tò mò là nó dễ thương đến mức nào thôi.⌋

"..... Cô."

Shidou hơi nhắm mắt khi đang buông ra một tiếng thở dài.

Nhưng--ngay lúc này.

"............!?"

Bầu trời đột nhiên bùng lên một tia sáng màu đỏ nên Shidou ngay lập tức quay sang hướng đó.

Từ phía sau của những cái mái nhà đang đối diện với cậu, có một cột trụ lửa khổng lồ bắt đầu phụt lên rồi bắt đầu phân tán ra ngay giữa không trung và bao phủ toàn bộ khu vực gần đó với làn sóng nóng như thiêu đốt.

Toàn bộ thành phố ngay tức khắc đã bị bao vây giữa những ngọn lửa; cây cối và nhà cửa đều bị đốt cháy. Nhiều tiếng la hét và tiếng còi báo động đã vang lên từ gần đó và người dân bắt đầu chạy tán loạn.

"Phải chăng, đó là..... Kotori!?"

⌈Có vẻ, đúng rồi đấy.⌋

https://thuviensach.vn

Kurumi trả lời cho câu hỏi của Shidou. Cậu nghiến răng trong tiếc nuối. Có vẻ như, Kotori hiện đã ở trong công viên rồi.

Và bây giờ có lẽ, Kotori đã bị «Phantom» biến thành Tinh Linh «Efreet».

"Kuh.....!"

Shidou không thể đứng yên được nữa mà chạy ra khỏi chỗ. Cơ thể cậu vẫn còn trong dạng một đứa trẻ, nhưng cậu không còn nhiều thời gian để phung phí nữa. Việc Kotori đã trở thành một Tinh Linh có nghĩa là «Phantom» cũng đang ở đó--điều này đồng nghĩa với việc, Origami sau khi du hành thời gian cũng sẽ nhanh chóng đến nơi đó.

Tuy nhiên, những người dân sơ tán cũng như các tòa nhà đã bị phá hủy bởi những ngọn lửa đã chặn ngang đường, gây khó khăn thêm cho từng bước tiến của cậu.

Shidou lục lọi ký ức của mình vào 5 năm trước để tìm kiếm một con đường khác để thay thế; và bằng cách nào đó mà cậu tìm ra được con đường cụ thể để đến được cái khu công viên ấy.

".....! Đó là--"

Thời điểm mà Shidou đến được khu công viên, đã có ba bóng người đã xuất hiện ở đó.

Một trong số đó là Kotori bé nhỏ đang khóc nức nở. Một là Shidou của 5 năm trước đây, và đang gục mặt nằm trên mặt đất.

Và còn lại, là--một cái bóng mờ mờ của 『Thứ gì đó』 giống như đang đứng đấy và nhìn xuống cả hai.

"«Phantom».....!"

https://thuviensach.vn

Và. Thời khắc mà Shidou thốt ra cái tên đó.

Một chùm tia sáng đã đổ xuống từ bầu trời và xóa bỏ sự hiện diện của «Phantom».

"..........!"

Shidou cảm thấy có gì đó lóe lên ở trong đầu.

Đúng vậy. Shidou từng biết cái cảnh này. 5 năm trước đây. Đúng là «Phantom» đã bị tấn công bởi một chùm sáng từ trên bầu trời.

Shidou ngay lập tức nhìn lên. Ngước dọc theo hướng mà nguồn tia sáng đó phát ra. Và cậu nhận ra thấy một người đang lơ lửng ở trên đó.

Cô ấy là một cô gái tuyệt đẹp, cơ thể của cô ấy được ôm bởi một chiếc váy trắng đầy huyền ảo cùng những chiếc 『Cánh』 đang vây xung quanh. Tuy nhiên, khuôn mặt của cô lúc này trông lại rất đáng sợ vì sự căm phẫn và thù hận.

"Origami.....!"

Shidou hét lên theo phản xạ. Tinh Linh đang ở đó, chính là Tobiichi Origami--người đã quay ngược dòng thời gian để trở về nơi này.

Việc Origami trở thành một Tinh Linh vẫn còn là một điều bí ẩn. Tuy nhiên, Origami hiện tại vẫn chưa biết thành một Nghịch Thể mà cậu đã từng trông thấy.

Nhưng có khả năng, ngay lúc này--nó sẽ diễn ra.

Origami sẽ bị biến đổi. Bởi vì cái sự kiện gì đó sẽ xảy ra ngay vào lúc này, mà cô gái ấy sẽ sa chân vào trong vực thẳm của sự tuyệt vọng.

https://thuviensach.vn

Cùng ở trên bầu trời với Origami, «Phantom»--kẻ vừa biến mất bây giờ đang xuất hiện ở đó. Dường như, hắn đã sớm tránh khỏi đòn tấn công của Origami và bay lên đó.

Khi Origami vung tay của mình, những cái 『Cánh』 bao quanh Origami tiếp tục tấn công nhằm vào «Phantom».

Và cứ như vậy, cả hai người họ đều đuổi trên bầu trời.

⌈Shidou-san, theo sát cô ta mau. Bạn sẽ sớm mất dấu cô ta nếu cứ tiếp tục như thế này đấy.⌋

"A-aah!"

Shidou nhanh chóng theo lời của Kurumi mà bắt đầu chạy vào thành phố đang bị thiêu đốt để theo dấu của bọn họ.

Origami liên tục bắn những chùm sáng ra để tấn công «Phantom» nhưng, «Phantom» đều dễ dàng né được tất cả của chúng, và có vẻ như hắn không có ý định phản công lại. Tựa như một trò chơi ví bắt, những tia sáng cứ thế mà bay tứ tung rải khắp nơi trên bầu trời.

"Origami! Origami! Là tớ đây! Cậu có nghe thấy không! Cậu phải dừng lại ngay, nếu cứ tiếp tục như vậy thì cậu sẽ--!"

Shidou hét lên đầy tuyệt vọng khi đuổi theo họ, nhưng, chẳng có chút phản ứng gì cả.

Tuy nhiên, đó cũng là điều tự nhiên thôi. Không chỉ là họ đang cách xa nhau, mà hiện tại ngay trước mặt cô bây giờ, chính là mục tiêu mà ngày đêm cô không ngừng nuôi mối hận thù, kẻ mà cô đã đưa ra lời thề đầy căm phẫn.

https://thuviensach.vn

Nhưng tất nhiên, lý do đó không đủ để cậu từ bỏ. Cậu ép cổ họng mà gào lên, vẫn đuổi theo hai người họ dù là trong tuyệt vọng.

"Origami! Origami!"

【ORIGAMI!!!】

Và.

"Eh.....?"

Shidou dừng lại và nhìn lại mặt đất khi nghe thấy một giọng nói khác cậu đột ngột vang vọng lên.

Đó là một người đàn ông và một người phụ nữ, nhiều khả năng họ là một cặp vợ chồng. Có vẻ như họ vừa chạy ra khỏi ngôi nhà đang cháy phừng phừng của mình. Trên quần áo của cả hai người họ đều dính vết tro tàn và cậu cũng có thể nhìn thấy có vài vết thương nhỏ ở trên người họ.

Trong giây lát, Shidou vẫn tự hỏi tại sao hai người họ lại hét lên cái tên Origami nhưng--cậu ngay lập tức hiểu được lý do.

Bởi vì cậu có thể nhìn thấy được, đối mặt với hai người họ lúc này, là một cô bé đang tầm tuổi tiểu học.

Cô bé có mái tóc dài chấm vai và được xỏa xuống xung quanh, khuôn mặt rất thông minh lanh lợi.

Đó..... chính là Origami của 5 năm trước đây.

"Papa, Mama--!"

Origami hét lên đầy hạnh phúc trong khi nước mắt đang dâng trào vì biết được rằng cha mẹ cô vẫn bình an.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, ngay sau đó.

"..... ?"

Toàn bộ quang cảnh trước mắt Shidou bị phủ bởi một màu trắng chói lóa.

Và sau đó, trước áp lực từ cơn chấn động dữ dội ở gần đó, cơ thể của Shidou hiện vẫn đang rất nhỏ bé, đã dễ dàng bị thổi bay đi.

"Guah!"

Shidou văng đi và đập vào hàng rào chắn, những tiếng rên rỉ đau đớn cứ thế mà nhảy ra khỏi cuống họng cậu.

「Shidou-san, bạn không sao chứ?」

"Ờ-ừm chắc thế. Quan trọng hơn là--"

Shidou cố nâng cơ thể của mình và bò dậy nhìn về phía Origami cùng cặp vợ chồng có lẽ chính là cha mẹ của cô.

-Và.

"Cái--"

Mọi lời nói của Shidou đều lạc đi khi cậu nhìn thấy họ.

Nơi cặp vợ chồng họ vừa mới đứng đó vào ít giây trước đây hiện đã biến thành một cái miệng hố sâu hoắm, và vô số 『Mảnh』 đã từng mang hình thù của hai con người nằm rải rác một cách đầy thê lương.

Đó là một khung cảnh cực kỳ khủng khiếp mà người bình thường chắc chắn sẽ ngã khuỵu ngay lập tức khi trông thấy điều đó. Tuy nhiên, Shidou vẫn chỉ còn biết đứng đó với đôi mắt đang mở to ra hết cỡ.

https://thuviensach.vn

Đó là bởi vì--cậu đã nhìn thấy điều đó.

Origami của 5 năm trước đây, người đã chứng kiến cái cảnh đó từ một vị trí thậm chí còn gần hơn cả Shidou rất nhiều.

"A-ah..... ah..... Ahhhhhhhhhhhhh----"

Tiếng hét Origami trở nên nhạt nhòa trong khi cố gắng lết tới những mảnh vụn đã từng là một phần của cha mẹ cô như thể đó là điều duy nhất mà cô chỉ còn biết phụ thuộc vào.

Rồi, cô nghiến răng--khuôn mặt của cô dần dần được nâng lên và ánh mắt cô nhìn trừng trừng vào cội nguồn của cái cột ánh sáng đó.

Và,

"Thiên--Thần....."

Origami lẩm bẩm vậy trong khi vẫn đang nhìn lên bầu trời.

Shidou cũng nâng gương mặt của mình lên như thể cậu đã bị tác động bởi giọng nói của Origami--và khẽ lầm bầm.

"......! Đừ-Đừng có nói là--"

Shidou cảm thấy một cơn ớn lạnh bắt đầu trườn khắp nơi trên cái cơ thể nhỏ bé của mình, giọng của cậu cũng bắt đầu run rẩy.

Không sai. Người đang ở trên đó,

Tinh Linh Origami với bộ Linh Phục trắng tinh khôi đang khoác trên người.

Cậu không thể nhìn thấy được khuôn mặt của Tinh Linh đã bắn ra các tia sáng đó từ đây. Và Origami của 5 năm trước có lẽ cũng chỉ nhìn thấy ở

https://thuviensach.vn

đó có một bóng người. Với một người không biết chút gì về Tinh Linh thì việc xem cái bóng đó như một 『Thiên Thần』 cũng là lẽ rất hiển nhiên.

"Chính là ngươi....."

Origami, vẫn đang ngồi trên mặt đất, với đôi mắt từng ngây thơ giờ đang bị cuống trong cơn thịnh nộ khủng khiếp nhất và bắt đầu gào lên.

"Ta, tuyệt đối sẽ không bao giờ tha thứ.....! Giết..... Ta sẽ giết ngươi.....! Ta nhất định--phải giết ngươi!"

Không có cách nào để những lời nói đó của cô bé lên tới được tận bầu trời cả, nhưng trong khi cô bé thốt ra những lời đó, Origami trong bộ Linh Phục màu trắng ấy cũng đã bắt đầu run rẩy và co rúm cơ thể của mình lại.

Nếu là một người xa lạ nhìn thấy điều đó, chắc chắn sẽ cho rằng là cô đang cười.

Tuy nhiên, Tinh Linh đó chắc chắn không phải là đang cười--Shidou biết chắc là như vậy.

"Cái quái gì..... đang..... diễn ra thế này....."

Vài giây nữa trôi qua. Nhưng mà, dù có quá nhiều thứ đã xảy ra, chỉ cần ngần ấy--Shidou đã hiểu ra được điều gì đã diễn ra trước mắt cậu nãy giờ.

Origami quay trở lại 5 năm trước để thay đổi một thực tế cha mẹ cô đã bị giết để trở thành một sự kiện 『Không bao giờ xảy ra』.

Tuy nhiên, Origami phát hiện ra.--Hung thủ thực sự đã sát hại cha mẹ của mình.

「..... Ra là vậy.」

https://thuviensach.vn

Với tầm nhìn đang được chia sẻ bởi Shidou, giọng của Kurumi bắt đầu vang vọng trong đầu cậu.

⌈Mình đã biết chắc rằng sẽ một cái gì đó rất khủng khiếp xảy ra, đủ để khiến cho cả một người như Origami cũng phải thay đổi.....⌋

Khi những lời của Kurumi vẫn đang giữa chừng, Tinh Linh đang lơ lửng trên bầu trời đã đột nhiên biến mất như thể đã tan vào trong không khí.

"......!? Biến mất rồi sao.....?"

⌈Hiệu ứng của 《Yud Bet》 có lẽ đã hết hiệu lực. Và cô ta có lẽ cũng đã quay trở lại dòng thời gian ban đầu của mình rồi.⌋

"..... Uh, không thể nào! Vậy.....!"

Shidou theo phản xạ mà hét lên. Đó cũng là bình thường thôi. Mục tiêu của Shidou và cũng như của Kurumi, người đã gửi cho cậu về lại với 5 năm trước, để cố tìm kiếm nguyên nhân cũng như để khắc phục tình trạng bị nghịch đảo của Origami, người cũng đã trở về quá khứ 5 năm trước.

Sự thật là họ đã có được một chỗ tốt nhất để chứng kiến lý do bị nghịch đảo của cô. Nhưng cùng lúc đó, mục tiêu của họ cũng đã biến mất. Cứ như thế này, lịch sử sẽ hoàn toàn chẳng có chút gì thay đổi cả.

"Tôi-tôi phải làm gì--"

Shidou, kẻ vừa đánh mất mục tiêu của mình, đột nhiên dừng những lời nói của mình lại bởi những hơi thở nặng nề.

Lý do ư, rất đơn giản. Một phần của một tòa nhà đang cháy rơi về phía Origami từ 5 năm trước trong khi cô bé vẫn đang ngã khuỵu trên mặt đất.

"--Origami!"

https://thuviensach.vn

Sau khi hét lên, Shidou phóng về phía Origami còn nhanh hơn cả lời nói của mình rồi cả hai cứ thế mà cùng lăn lộn trên mặt đất. Trong nháy mắt, một phần tòa nhà đang cháy đó đã rơi xuống tại nơi Origami vừa ở ban nãy, gây ra một đám lửa lớn và khói bắt đầu bốc lên.

"Guh.....!"

Ở đấy quá nguy hiểm. Shidou ho khan vài tiếng trong khi nắm lấy tay Origami và kéo cô bé chạy vào các đường màu đỏ.

Rồi cứ như vậy, họ đã dừng lại sau khi đã tìm ra được một nơi để tránh những ngọn lửa ở xung quanh chạm đến. Ngay sau đó, gatan Origami khuỵu đầu gối của mình xuống.

"Haaa..... haaa..... C-cậu không sao chứ, Origami?"

Sau khi nói vậy--cậu bỗng nhận ra sai lầm của chính bản thân mình. Dù chỉ là hành động trong bất ngờ, nhưng Origami này hoàn toàn không hề biết đến Shidou. Lúc này là quá tồi để gọi lên cái tên của cô.

Song Origami có vẻ không quan tâm đến việc tên của mình được gọi lên bởi một người hoàn toàn xa lạ; cô bé vẫn cứ tiếp tục run rẩy khi ngước nhìn lên bầu trời với đôi mắt vô hồn.

Không--. Vô hồn, từ này không thích hợp để miêu tả nó.

Giận dữ, oán hận, mất mát và bi thương--hàng loạt thứ cảm xúc tiêu cực của con người đã hòa lẫn vào nhau và khiến nhuốm bẩn đôi mắt ấy.

"Otou.....san, Oka-san....."

Origami mấp máy đôi môi khô cằn của mình trước khi mọi lời nói biến mất.

"..... Uh."

https://thuviensach.vn

Shidou theo phản xạ rưng rưng cả mặt khi nhìn thấy cái cảnh thê lương này.

"Tớ--"

"..... Origami!"

Cậu hoàn toàn không biết phải làm gì cho tốt nhất vào lúc này. Cậu hoàn toàn không biết là mình nên phải nói gì. Nhưng mà, cậu không thể cứ để cô như thế này được. Nửa vô thức, Shidou đã ôm lấy Origami bằng cả hai tay của mình. Như thể muốn ngăn cản những đợt sóng của cảm xúc đang chực chờ dâng trào, cậu ôm cô thật chặt với đôi tay đang run rẩy của mình; rất chặt và đầy mạnh mẽ.

"....., C-cậu..... là....."

Đây là lần đầu tiên, Origami nhận ra sự tồn tại của Shidou mà khẽ phát ra một thanh giọng yếu ớt.

"Sẽ ổn thôi! Sẽ không sao đâu, vì vậy.....!"

Trong khi vẫn còn siết chặt Origami, Shidou thì thầm như thể cậu đang khóc. Cậu hoàn toàn nhận thức được rằng đó chỉ là những lời nói vô thưởng vô phạt. Tuy nhiên, cậu vẫn buộc phải nói ra nó.

Thế giới quá nghiệt ngã và tàn nhẫn, đối với cô gái bé nhỏ trong vòng tay của Shidou.

Từ giờ trở đi, cô gái này sẽ phải đơn độc bước đi một con đường chông gai đầy khó khăn này để rồi chứng kiến cái 『Sự thật』 đầy phũ phàng đang chờ cô ở cuối con đường mà cô vẫn hằng tìm kiếm. Shidou phải hét lên khi cậu nhận ra cái kết đầy tàn nhẫn này.

https://thuviensach.vn

"Origami..... một ngày nào đó..... cậu sẽ nhận ra được nó. Toàn bộ sự thật này.....! Nhưng lúc ấy--xin cậu--đừng bao giờ quên rằng! Cậu hoàn toàn không đơn độc đâu.....!"

"Cậu, đang nói gì vậy....."

Origami hơi có chút khó khăn khi đáp lại lời của cậu. Đó là điều bình thường thôi. Nhưng mà, Shidou lúc này không thể nào dừng lời nói của mình lại được.

"Tớ sẽ mang đi mọi nỗi buồn của cậu.....! Tớ sẽ nhận lấy toàn bộ sự oán hận của cậu.....! Nếu một ngày nào đó cậu cảm thấy lạc lõng, xin hãy tìm đến tớ! Hãy dùng đến tớ, khi cậu phải đối mặt với vô vọng! Cậu cứ việc ném hết tất cả mọi thứ vào tớ, tớ không quan tâm nó là gì đâu! Vì vậy, xin cậu--"

Trong khi vẫn đang tiếp tục ôm chặt lấy Origami, cậu tiếp tục.

"Dù cậu có làm gì cũng được--xin cậu, đừng bao giờ rơi vào tuyệt vọng.....!"

".....Uh."

Origami ngây người ra khi nghe thấy từng lời của Shidou nhưng--sau một lúc, cơ thể của cô bắt đầu run lên.

"----Ah-uu-ahh.....uu-yyaaaa.....aaaaaa....."

Sau đó, Origami níu lấy áo của Shidou, rồi dúi khuôn mặt của mình vào sâu trong lồng ngực Shidou và dần dần vỡ òa.

Có thể việc Shidou xuất hiện đã phá vỡ sự căng thẳng của cô hoặc có thể là nỗi đau khi đánh mất cha mẹ của mình sau khi dồn nén quá lâu đã bắt đầu tan vỡ. Cậu không thể xác định được cái nào là đúng, nhưng mà--cuối

https://thuviensach.vn

cùng Origami cũng đã phô bày ra cái cảm xúc phù hợp với lứa tuổi của mình.

"Papa..... Mama.....---"

"Origami....."

Shidou dồn sức mạnh vào đôi tay đang run rẩy của mình để vỗ về lưng Origami khi cô vẫn đang không ngừng nức nở.

--không ai biết được rằng thời gian đã trôi qua trong bao lâu.

"....., Cảm ơn cậu-- rất nhiều....."

Sau khi khóc một thời gian, Origami bắt đầu buông cái áo của Shidou ra rồi đứng lên khỏi đó trước khi cất lên một giọng nhẹ nhàng đó.

Dùng cái tay áo để lau khô những giọt nước mắt của mình, Origami hướng đôi mắt đỏ hoe của mình về phía Shidou.

"Cậu..... là ai?"

"Ah, e-err--"

Đó là điều cực kỳ bình thường, giờ cậu nghĩ tới nó mới thấy, nhưng, Shidou vẫn cảm thấy bối rối khi đột nhiên bị hỏi như vậy. Câu trả lời bất chợt tuôn ra đến nỗi cậu còn không dành thời gian để suy nghĩ về nó.

Cố quá sẽ thành quá cố, nên Shidou ổn định lại quyết tâm của mình rồi nhìn vào Origami.

"Tớ là..... Itsuka Shidou. Tớ sống ở gần đây."

"Itsuka..... Shidou."

Origami lẩm bẩm suy nghĩ cái tên Shidou trước khi quay đi.

https://thuviensach.vn

Có vẻ như--cô đang cố gắng che giấu cảm xúc của mình khỏi ánh mắt của Shidou vậy.

"..... những gì mà cậu nói lúc nãy có phải là thật không?"

"Eh.....?"

"Rằng cậu sẽ nhận lấy bất kỳ điều gì?"

"A-aah.....! Ừ, chắc chắn."

Shidou gật đầu một cách mạnh mẽ để khẳng định trước lời nói của Origami. Những lời đó phát ra một nửa là trong vô thức, nhưng nội dung của nó không phải là dối trá.

"Mình hiểu rồi. Vậy--"

Origami tiếp tục mà không cần suy nghĩ.

"Mình sẽ gởi cho cậu những giọt nước mắt của mình. Mình sẽ trao cho cậu toàn bộ nụ cười của mình. Niềm vui, cũng như sự hạnh phúc của mình. Tất cả mọi thứ, xin cậu hãy nhận lấy chúng."

"Eh--?"

Shidou mở to mắt ra trước những lời nói đầy bất ngờ đó.

"--Đây sẽ là lần cuối cùng mà mình khóc. Và cũng sẽ là lần cuối cùng mà mình cười."

Nói vậy, rồi Origami quay lại nhìn về Shidou một lúc.

Mọi từ ngữ của Shidou bỗng như lạc cả đi khi trông thấy nụ cười đó, đôi mắt ấy vẫn còn ướt đẫm những giọt lệ. Rồi Origami lại một lần nữa quay mặt đi.

https://thuviensach.vn

"Tuy nhiên, sự oán hận này là mình. Những cái cảm xúc đầy tiêu cực này, là của riêng mình.--Mình sẽ giết. Mình phải giết nó--Thiên Thần ấy. Không cần biết phải ra sao, không cần biết phải bao lâu. Mình chắc chắn sẽ làm được điều đó."

"------"

Thiên Thần. Ngón tay Shidou co giật khi nghe thấy những lời đó.

Tuy nhiên, cậu không thể nói ra được. Tinh Linh đó chính là Origami đã trở lại từ tương lai. Cậu không thể phơi bày sự thật đắng cay này ra với cô gái bé nhỏ này được.

"Vì vậy, cho đến lúc đó, xin cậu hãy thay mình mà giữ lấy chúng. Cho đến khi mình giết được--Thiên Thần ấy."

Đối lưng lại với Shidou, cô nói.

"Ori--gami....."

Shidou chỉ còn biết ngây người ra mà gọi với theo tên cô.

Cô gái nhỏ bé đó đã ôm lấy mối hận thù mà chạy đi, để một mình Shidou bơ vơ ở lại.

Phần 2

"....."

Trong bầu trời đêm chìm trong bóng tối, hơi thở dài của Kurumi phảng phất sự chán chường.

"Vậy, đó là những gì đã diễn ra sao....."

https://thuviensach.vn

Hiện có hai khung cảnh hiện lên trước mắt Kurumi vì giác quan của cô vẫn đang được chia sẻ bởi Shidou.

Nếu cô mở mắt ra, trước mắt cô sẽ là Nghịch Thể của Origami với các dòng hắc quang đang thi nhau phá hủy các tòa nhà cao ốc, nhưng nếu cô ấy nhắm mắt lại, cô ấy sẽ thấy bóng dáng của Origami 5 năm trước đây đang chạy xa dần sau khi lập nên lời thề tử thù với Tinh Linh đó.

--Bây giờ. Kurumi cùng Shidou đều biết được toàn bộ sự việc. Lý do khiến Origami biến thành Nghịch Thể khi cô ấy quay trở lại 5 năm trước.

"Mỉa mai làm sao."

Cô ngước nhìn lên Origami đang lơ lửng trên bầu trời đen tối đó.

Một Tinh Linh với bộ Linh phục đã được nhuộm sắc đen của bóng đêm, màu của những bộ trang phục lễ tang, ngay lúc này, cô ấy vẫn đang lơ lững giữa bầu trời với tư thế co quắp như một thai nhi vẫn còn nằm trong bụng mẹ. Vô số những cái 『Cánh』 với đủ loại kích cỡ đang vây thành một vòng tròn quanh cô, và vẫn liên tục thể hiện sự tàn phá khủng khiếp của nó bằng cách cày nát mặt đất ở bên dưới.

"Ara--Ta nên làm gì vào lúc này đây?"

Với bàn tay vẫn còn đang bận mân mê cái cằm của mình, Kurumi khẽ thì thầm.

Cô đã đúng khi đưa Shidou quay trở lại 5 năm trước, tuy nhiên điều duy nhất mà họ đạt được chỉ là tìm thấy lý do khiến Origami bị biến đổi. Nhưng điều này là không đủ--

Và.

"......Ara?"

https://thuviensach.vn

Kurumi bỗng quay lại nhìn về phía sau, sau khi lông mi của cô khẽ co giật.

Rất đơn giản. Bởi vì phía sau Kurumi đã vang lên một tiếng bước chân rất khẽ.

"Ai đấy? Có gì đó muốn thương lượng với tôi sao?"

Cô ấy nói vậy như thể vị khách bí ẩn đang đến quấy rầy cô.

Và chỉ trong một nhịp, vị khách ấy đã bước ra như để đáp lại với lời nói của Kurumi.

"......! Ngươi là--"

Ánh mắt Kurumi ngập bởi sự ngạc nhiên khi nhìn thấy sự xuất hiện đầy bất ngờ từ vị khách không mời mà đến ấy.

Phần 3

"....., Mình--"

Shidou gục ngã trên đầu gối của mình sau khi nhìn Origami bước đi.

Một cảm giác bất lực đến bất thường đang lan tràn khắp trong lồng ngực. Cuối cùng thì Shidou cũng không thể làm được bất cứ điều gì cả. Khi điều đó vẫn đang diễn ra, nền đất trước tầm nhìn của cậu đang từ từ rời xa ra, tựa như nó đang di chuyển để tách khỏi Shidou vậy.

"Eh.....?"

Trong một khoảnh khắc, cậu còn ngỡ rằng cơ thể của cậu đang chuyển động trong vô thức, nhưng cậu sớm nhận ra--điều đó là hoàn toàn nhầm. Khi cậu hạ ánh mắt của mình xuống thấp hơn nữa, cậu đã nhận ra rằng cơ thể của mình, ngay vào lúc này, đã quay trở lại trạng thái vốn có của nó,

https://thuviensach.vn

một phiên bản lớn hơn thay vì chỉ là một đứa con nít như vừa nãy. Có lẽ Linh Lực của cậu đã cạn kiệt hoặc có thể là thời gian đã đạt đến mức giới hạn, hay cũng có thể là do một lý do nào đó..... Cậu không biết rõ là vì sao, nhưng hiện tại năng lực của Natsumi đã giải trừ.

Một thanh giọng có vẻ khó chịu của Kurumi vang lên trong đầu của Shidou.

⌈..... Mình không thích điều này.⌋

"..... Tôi rất xin lỗi. Cô đã bỏ qua hết mọi rắc rối để sử dụng 《Yud Bet》 cho tôi, thế mà....."

⌈Đó không phải là vấn đề.⌋

Tuy Kurumi đã trả lời như vậy, nhưng giọng điệu của cô ấy vẫn có chút gì đó chán chường pha lẫn trong đó, lời xin lỗi của Shidou có gì đó khiến cô ấy phật lòng chăng.

⌈-- Chính Origami là kẻ đã ra tay sát hại cha mẹ của mình.....? Cậu thấy đấy, Điều đó là quá đủ để khiến cô ta rơi vào tuyệt vọng rồi. Nhưng rõ ràng là--nếu như tôi không sử dụng «Zafkiel» thì sự kiện này chắc chắn sẽ không xảy ra.....⌋

Cậu có thể nghe thấy tiếng nghiến răng khẽ vang vọng từ sâu bên trong. Đây là một điều rất hiếm hoi đối với Kurumi, người thường vẫn rất đỗi vô tư.

⌈Shidou-san. Mình cần phải hỏi bạn điều này, lần đầu tiên mà bạn gặp Origami-san là lúc nào?⌋

"Eh.....? À..... Đó là thời điểm tôi bắt đầu đổi lớp lên năm hai--"

https://thuviensach.vn

⌈Thời điểm đó, ngay tại cái lần đầu tiên mà bạn gặp Origami-san, có phải cô ấy đã biết về Shidou-san rồi, đúng không?⌋

Shidou hồi tưởng lại cái ngày đó. Thật sự đúng là, Origami đã biết tên của Shidou từ trước rồi.

"Ah--"

Bấy giờ, Shidou đã bắt đầu nhận ra.

Origami biết Shidou là điều dĩ nhiên.

Đó là bởi vì--Origami đã từng gặp Shidou 『5 năm trước』, chính là 『Ngay tại thời điểm này』.

Kurumi nghe được câu trả lời chẳng có chút gì là vui vẻ của Shidou.

⌈Chẳng vui chút nào cả. Hoàn toàn khó chịu. Nó thực sự quá-- kinh khủng.⌋

"Kurumi.....?"

⌈Lý do khiến Origami-san mang nỗi hận thù với Tinh Linh. Cuộc gặp gỡ của Shidou-san và Origami-san--những yếu tố chính yếu được dùng để kiến tạo nên cái thế giới cũ này hoàn toàn đều liên quan đến sức mạnh của mình. Nếu mình đã không gửi Origami-san và Shidou-san trở ngược lại 5 năm, cái thế giới cũ này sẽ không bao giờ được tạo ra.....⌋

Kurumi như lẩm bẩm với chính bản thân mình.

Đúng thật là vậy, những gì cô ấy nói đều không sai. Nếu không phải là do một Tinh Linh được gọi là Kurumi; nếu không phải là do một Thiên Sứ được gọi là «Zafkiel»; thì ngay từ đầu, cái thế giới này của họ, ắt hẳn đã khác.

https://thuviensach.vn

"N-nhưng, Kurumi sử dụng «Zafkiel» không phải là để tạo ra cái 『Kết』 này, đúng không...?"

「--Yup, tất nhiên là thế. Mục tiêu chính của mình là dùng nó để tạo 『Một hành động có thể thay đổi lịch sử』 và từ đó viết nên trang sử mới cái thế giới này. Mình đã rất tuyệt vọng nhưng cuối cùng thì sao, mình vẫn chỉ là một con rối chỉ biết nhảy múa dưới bàn tay của một sự tồn tại tuyệt đối được gọi là 『Thế giới』 mà thôi.--Một thực tế đáng buồn làm sao.」

"..... Uh."

Shidou chỉ còn biết theo phản xạ mà nuốt nước bọt của mình khi nghe thấy những lời lẽ trách móc của Kurumi.

Nhưng vào lúc đó, một ý nghĩ nào đó vô tình dạt qua trong tâm trí của cậu lúc trước..... khiến miệng cậu đã mở ra.

"Kurumi..... Có phải cô đang dự định sẽ thử làm lại điều gì đó không?"

「..... Ara.」

Sau khi Shidou hỏi vậy, Kurumi lặng im một lúc trước khi trở lại với giọng điệu vô tư thường ngày của mình.

「Nếu thế, làm lại cuộc gặp gỡ đầu tiên của mình với Shidou-san chẳng thú vị sao?--Ufufu, mình hiện tại, chắc chắn có thể 『ăn』 cậu đấy, biết không?」

"....."

Shidou im thin thít sau khi nghe thấy những lời Kurumi phát ra. Mặc dù, không phải là cậu cảm thấy e sợ bởi ngôn từ đáng sợ đó của Kurumi. Nhưng có lẽ cô ấy đã thành công khi khiến Shidou bối rối.

https://thuviensach.vn

Cậu không thích ép một ai đó lại thốt ra những điều mà họ không hề muốn. Vả lại, hiện tại cậu cũng không còn nhiều thời gian để lãng phí cho điều đó.

"....., Nhưng, không phải tất cả mọi thứ đều đã kết thúc rồi sao."

Shidou nuối tiếc mà siết chặt bàn tay của mình lại.

Hiện tại, Origami đã quay trở lại với thế giới ban đầu của mình, không còn cơ hội nào để ngăn chặn sự chuyển nghịch của cô ấy nữa. Hiện tại, Origami của 5 năm trước cũng đã tận mắt chứng kiến cái chết của cha mẹ mình, trái tim chứa đầy hận thù của cô ấy cũng sẽ không bao giờ tan biến. Mượn những lời của Kurumi, tất cả những gì mà Shidou đã làm được đều cũng chỉ như một con rối múa may trong lòng bàn tay của cái thế giới này.

Cậu cũng không biết hiệu quả của 《Yud Bet》 còn kéo dài trong bao lâu nhưng, cậu hẳn sẽ sớm quay trở lại cái thế giới của mình. Để cùng với thế giới ấy, nơi đang bị tàn phá bởi Nghịch Thể Origami, cùng chìm vào trong cơn ác mộng vĩnh hằng.

「Ừm..... Đúng là vậy nhỉ.」

Kurumi đáp lại lời của Shidou.

「Thực sự thì. Shidou-san đã không ngừng Origami-san lại được. Bạn đã không thể thay đổi được thế giới .-Có vẻ như, 『Hồi kết』 của 『Thế giới』 này đã được quyết định từ lâu rồi.」

"..... Kurumi?"

Shidou nhướng lông mày của mình. Cách nói vòng vo của Kurumi khiến cậu cảm thấy có một chút lạ.

https://thuviensach.vn

Và Kurumi có thể cũng cảm nhận được sự hoài nghi của Shidou mà bắt đầu cười khúc khích lên.

「Mọi thứ dường như đã kết thúc--Đúng là như tôi vừa nghe về nó nhỉ.」

"Vừa nghe ư..... là từ ai?"

「-Từ Shidou-san của 10 phút nữa kể từ 『Bây giờ』.」

"Huh.....?"

Không thể hiểu hết được những gì Kurumi vừa nói ra, Shidou trố mắt kinh ngạc.

"Điều đó là....."

「Cũng có thể hiểu là. Trong 10 phút nữa từ 『Bây giờ』. Cái tôi của mình từ 『Thế giới mà Shidou-san đã trở về từ 5 năm trước mà không đạt được bất kỳ điều gì』, sẽ sử dụng 《Yud Bet》 để gửi Shidou-san từ tương lai trở về quá khứ lần nữa. Và, chúng ta chỉ còn một phút để nói chuyện với nhau một chút, có lẽ vì mình muốn để tiết kiệm Linh Lực của mình.」

".....!? Kurumi từ tương lai của thế giới đó đã gửi tôi trở về.....?"

Mắt Shidou càng mở to hơn vì sốc nhưng--sau khi cẩn thận suy xét lại, thì đó không phải là điều không thể.

Việc Shidou cùng Origami quay trở lại 5 năm trước được đều là nhờ vào Kurumi. Miễn đó là Kurumi, thì dù có là ai, nếu cô ấy muốn thì đều có thể gửi từ tương lai trở về quá khứ hết cả.

Nhưng-vào khoảnh khắc đó. Có một câu hỏi đã bật lên trong Shidou.

https://thuviensach.vn

"Tại sao tôi trong tương lai..... lại có thể bất chấp hết mọi vấn đề mà du hành thời gian lần nữa vậy?"

Không sai. Đây là một việc rất tự nhiên mà cậu có thể nghĩ về nó.

《Yud Bet》 là một kỹ năng tuyệt mật của Kurumi. Vì vậy mà khi nghĩ đến việc cô ấy có thể lãng phí thời gian quý báu của mình để gửi cái tôi tương lai của cậu trở lại một lần nữa chỉ để thông báo về một cái tương lai đầy ảm đạm đó thì nó quá đỗi lạ thường.

Kurumi phát ra tiếng 『Yup』 trong đầu cậu như để trả lời.

⌈Shidou-san đó, người đã thất bại trong việc ngăn chặn Origami-san, đã tuyệt vọng quay trở lại thế giới ban đầu của mình sau khi hiệu lực 《Yud Bet》 đã đạt đến giới hạn.--Nhưng, ngay sau đó bạn đã nảy ra một ý tưởng.⌋

"Một..... ý tưởng ư?"

⌈Đúng vậy. Tuy nhiên, nó lại là một điều bất khả thi với một Shidou-san đã quay trở lại hiện tại.⌋

".....! Vậy sao--"

Vì vậy, đó chính là lý do tại sao trong tương lai Shidou đã yêu cầu Kurumi đưa cậu quay trở về thêm 10 phút nữa để nói ra toàn bộ suy nghĩ của cậu với Kurumi hiện tại--『Trong lúc Shidou vẫn còn đang ở trong thế giới của 5 năm trước』.

Để tái tạo lại lịch sử.

Để phá vỡ cái tương lai đã được quyết định.

--Cậu đã đặt hy vọng vào chính bản thân mình trong quá khứ.

https://thuviensach.vn

Shidou cảm thấy một ngọn lửa đang nhen nhóm lại trong cơ thể đã tuyệt vọng của mình.

"Kurumi.....!"

⌈Ưm, chưa có gì kết thúc cả.--Hãy thực hiện nó đi, Shidou-san. Hãy phá vỡ cái thế giới chết tiệt này đi.⌋

Shidou khẽ một tiếng thở dài khi Kurumi nói ra điều đó với giọng điệu khác hẳn khi nãy, sau đó cậu ngẩng cao đầu lên rồi tiếp tục nói.

"Uhm..... Tôi sẽ làm bất kỳ điều gì. Miễn là tất cả mọi người cùng Origami--đều được cứu."

⌈Ufufu, chính là tinh thần đó.⌋

Có lẽ do cảm nhận được sự nhiệt tình của Shidou, mà tiếng cười của Kurumi vang lên trong đầu Shidou hiện đã dễ chịu hơn bao giờ hết.

"Vậy,..... ta cần phải làm gì?"

⌈Yup.-- Khi nghĩ lại, nó rõ ràng là một cách rất dễ thấy. Nhưng mà, một Shidou-san đã rơi vào tình trạng tuyệt vọng đó lại không thể nghĩ ra nó đâu nha.⌋

"Guh....."

Nghe thấy thế, mồ hôi lại lăn dài trên má Shidou.

"S-Sao cũng được..... Chúng ta gần hết thời gian rồi mà, đúng không? Hãy làm gì đó đi chứ."

⌈Vâng, vâng, đúng là thời gian còn quý báu hơn cả tiền bạc mà.⌋

Kurumi tiếp tục nói sau khi trêu chọc cậu.

https://thuviensach.vn

⌈Lý do lớn nhất khiến Shidou-san không thể ngăn Origami-san lại. Đó chính là, 『Bạn đã không biết điều gì sẽ diễn ra』, và lần này, chúng ta đã có lợi thế đầy đủ hơn để đối mặt với nó.⌋

"Ừ..... Đúng là thế thật."

Shidou gật đầu với bản mặt đang nhăn lại vì đau khổ.

Cậu nhận ra ngay sau khi Origami đến đây từ thế giới ban đầu của mình, từ lúc bắt đầu từ cuộc chiến với «Phantom» cho đến khi mọi thứ kết thúc--, cậu còn không có một chút thời gian để thở. Nhưng hẳn vẫn có cách nào đó nếu cậu đã biết trước mọi việc.

Kurumi ảm đạm mà lại khẽ thở dài một hơi.

⌈Thành thật mà nói, mình không thực sự muốn phải làm điều này chút nào nhưng..... không còn có cách nào khác cả.⌋

"Eh.....? V-Vậy tôi cần phải làm gì?"

⌈Về lý thuyết thì rất đơn giản.--Bạn chỉ cần tái khởi động lại thôi.⌋

"..... Huh?"

Shidou vô thức mà bật ra thành tiếng bởi lời nói của Kurumi.

"C-Có lẽ là vậy thật nhưng mà..... chẳng lẽ cô muốn một lần nữa sử dụng《Yud Bet》để gửi tôi trở về 5 năm trước sau khi tôi quay lại à?"

⌈Phương pháp đó không thiết thực chút nào. Mới sử dụng《Yud Bet》một lần mà một lượng Linh Lực đáng kể bên trong Shidou-san đã bị rút đi rồi. Không phải là không thể sử dụng lại lần nữa, nhưng mà, nếu cứ như vậy thì 『khẩu phần』 của mình sẽ sớm biến mất mất, nó là vấn đề lớn lắm đấy.⌋

https://thuviensach.vn

"..... A-re. Vậy là, cô đã bí mật sử dụng số Linh Lực mà tôi đã phong ấn để mang tôi trở về đây đấy à?"

⌈Ufufu, tất nhiên rồi. Dù mình có quảng đại hào phóng đi chăng nữa thì mình cũng chẳng dại mà cho không Linh Lực của mình đâu.⌋

Kurumi sử dụng giọng điệu kiểu như ⌈Có vấn đề gì không?⌋, mặc dù cậu cảm thấy không hài lòng lắm, nhưng Shidou quyết định sẽ giữ sự im lặng, ít nhất là vào lúc này. Kurumi sau đó cũng tiếp tục.

⌈Tuy nhiên, sẽ chẳng có vấn đề gì nếu như cậu chỉ quay lại một chút thời gian ngay kể từ lúc này.⌋

".....! Ah, t-tôi hiểu ra rồi--!"

Kurumi vẫn tiếp tục nói.

⌈--Chồng chất 《Yud Bet》 lên lẫn nhau. Có vẻ đó là một ý tưởng rất thú vị đây. Và tất nhiên..... nó sẽ là quá muộn nếu như Shidou-san đã bị ép buộc phải quay trở vê thực tại sau khi viên đạn đầu tiên mất đi hiệu lực của nó.⌋

"Tsk, vậy thì hãy làm cho nó nhanh lên đi! Kurmi, mau nhanh bắn 《Yud Bet》 vào tôi đi!"

Nhưng. Kurumi lại tiếp tục tiếng thở dài chán nản.

⌈Tất cả những gì mình có thể làm lúc này chỉ là chia sẻ cảm giác với Shidou-san thôi. Mình không thể can thiệp vào dòng thời gian của bạn từ đây được. Nói gì đến khi cách xa nhau như thế này, thì đạn của «Zafkiel» cũng bó tay thôi.⌋

"V-Vậy, tôi nên làm gì đây!"

https://thuviensach.vn

Shidou hét lên như thể không thể chịu đựng thêm được nữa, Kurumi thở một hơi nhỏ như thể đang thổi vào tai của cậu rồi tiếp tục.

「--Chẳng phải đã có sẵn đó sao. Một cách duy nhất.」

"Eh.....?"

Những lời của Kurumi đã khiến lông mày của Shidou nhíu sát lại gần nhau hơn.

Một vài phút sau đó. Shidou sử dụng cầu thang khẩn cấp để leo lên sân thượng của một tòa nhà cao tầng nằm gần nơi đang diễn ra trận đại hỏa hoạn.

"Haa..... Haa....."

Cơ thể lẫn hơi thở của cậu đều đã trở nên rất nặng nề như thể cậu đã luyện tập thể dục trong một quãng thời gian khá dài vậy. Mùa hè và cái nóng từ ngọn lửa bòn rút không thương tiếc sức chịu đựng của cậu.

Tuy nhiên, lúc này cậu không được phép phàn nàn bất kỳ điều gì cả. Thơi gian để cậu lưu lại nơi này không còn nhiều. Vẫn giữ lấy những hơi thở nặng nhọc của mình, cậu tiếp tục leo lên từ lối cầu thang khẩn cấp ấy.

"Là nơi này..... Phải không.....?"

「Yup, có lẽ chính là đây, mình nghĩ thế.」

"A-re, có lẽ sao....."

Mắt cậu khép hờ trong khi những lời mờ mịt của Kurumi vang bên tai. Shidou cố ổn định lại nhịp thở của mình trong khi đôi chân của cậu đặt lên mép sân thượng của tòa nhà này, có vẻ nó là góc chết so với cửa ra vào.

https://thuviensach.vn

Khi nhìn xuống xung quanh, những ngọn lửa đang phừng phực ở trị trấn Nankou vẫn hiện lên rất rõ ràng. Âm thanh ầm ĩ từ sự pha trộn của tiếng còi xe cứu thương lẫn xe cứu hỏa vang lên khiến buổi chiều tối trong thị trấn này trở nên sôi động hơn bao giờ hết.

"....."

Để tránh nhìn vào cảnh tượng khủng khiếp đó, Shidou dừng ánh mắt của mình lại và xoay đầu để nhìn quanh cái sân thượng này một lần như thể đang tìm kiếm một cái gì đó.

Nhưng--Không có bất kỳ bóng dáng nào ở đó ngoài cậu cả.

"Này, không có ai ở đây cả. Cô có chắc đây là nơi.....?"

「Lạ thật đấy. Lẽ ra--」

Và.

Khi Kurumi vẫn chưa chấm dứt câu nói của mình, Shidou đã cảm thấy có một cơn ớn lạnh chạy dọc lưng.

"....., ah--"

-Có một ai đó đang đứng ở phía đằng sau cậu.

Shidou nhận thấy nó theo bản năng và nuốt vô thức nước bọt.

Một giọng đến từ vị khách xuất hiện sau lưng Shidou vang lên như thể khẳng định cảm giác của cậu là đúng.

"--Ara."

Giai điệu của nó lại quen thuộc đến lạ thường.

"....."

https://thuviensach.vn

Như để ngăn chặn một con thú ăn thịt tuyệt đối nào đó ở phía sau cậu khỏi bị kích động, Shidou giơ tay lên và từ từ quay lại đằng sau.

-Ở đó.

"... Xem chúng ta có gì ở đây này. Thật hiếm khi thấy một vị khách nào đó đến viếng thăm nơi này đấy."

Sau khi nói vậy, Tokisaki Kurumi nở một nụ cười đẹp đến mê muội tâm hồn ngay trước mắt cậu.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Hư Ảnh - «Phantom»

Phần 1

"Kurumi--của 5 năm trước.....!?"

Vài phút trước khi đặt chân lên nóc của một tòa nhà. Thanh giọng của Shidou không thể tránh nổi bị sốc vì những lời nghe được từ Kurumi.

⌈Yup. Như mình đã từng nói đấy, trên thế gian này người duy nhất có thể gây ảnh hưởng đến dòng thời gian chỉ có thể là mình thôi. Vì vậy, trong dòng thời gian đó, cũng chỉ còn một người sở hữu sức mạnh này. Đó chính là mình, của 5 năm trước đây.⌋

"Nhưng thơi gian tôi lưu lại đây đã sắp đến giới hạn rồi? Lúc này mới bắt đầu tìm kiếm thì--"

⌈Đừng lo lắng về nó. Mình nhớ vào 5 năm trước, mình cũng đã ở gần khu vực này. ⌋

"Gần đây.....?"

Tuy nhiên, đối mặt với sự trùng hợp quá sức ngẫu nhiên này, đôi mày Shidou không thể không nhíu lại, đôi mắt của cậu cũng không khỏi mở to ra.

"..... Kurumi mà cô nói, vào 5 năm trước đây, có phải là... cũng đã từng gặp tôi rồi phải không?"

https://thuviensach.vn

⌈Không. Nếu như mình nhớ chính xác, thì chúng mình chưa từng gặp mặt nhau. Lý do mình đến khu vực này chỉ là muốn quan sát ngọn lửa đó thôi.⌋

"Chứng kiến đám cháy này ư?"

⌈Với mức độ nguy hiểm của nó, ắt liên quan đến một Tinh Linh.⌋

"....."

Sau khi nghe được những lời của Kurumi nói ra, mồ hôi cứ thế mà lăn dài trên gương mặt của cậu..... Nếu như Shidou không có sức mạnh phong ấn Tinh Linh, có thể lúc đó cả hai người bọn họ đều đã bị Kurumi phát hiện ra và bị cô ăn mất rồi.

Có vẻ như Kurumi cảm nhận được gì đó từ sự im lặng của Shidou mà khẽ cười nhẹ nhàng.

⌈Đáng ghét. Mình thậm chí còn không phải loại người như vậy.⌋

"..... Ph-phải."

Shidou đáp lại câu trả lời đầy mơ hồ đó và khẽ ho một chút.

Đi kèm với hành động của Shidou, Kurumi tiếp tục nói.

⌈5 năm trước đây, mình đã ở gần khu vực này. Nhưng chúng mình chưa từng gặp nhau đâu..... Điều này mình có thể đảm bảo, Shidou-san. Thế nhưng--chính vì là như vậy, điều này mới thực sự có ý nghĩa đấy.⌋

"Ý cô là gì?"

⌈Hãy nghĩ về nó đi, Shidou-san. Nếu như, Shidou đến gặp mình vào lúc này, có nghĩa là ta sẽ đã từng gặp nhau--mặc dù chỉ một điểm nhỏ, nhưng lịch sử rõ ràng đã có sự thay đổi, đúng không?⌋

https://thuviensach.vn

"Đúng thực..... là vậy."

⌈Điều chúng ta phải làm lúc này làm phải nắm bắt lấy nó. Có lẽ cũng nên nhắc bạn là chúng ta không còn nhiều thời gian đâu đấy.⌋

"Ừ... Tôi biết rồi."

Nói xong, Shidou siết chặt nắm tay của mình lại.

"Kurumi, hãy cho tôi biết. Tôi cần phải đi đâu?"

Shidou hỏi Kurumi sau khi đã xác định được mục tiêu của mình.

Và sau đó, ở tình hình lúc này.

"....."

Nhịp tim vừa như trống chầu của Shidou đã trở lại với những hơi thở sâu sau khi đặt chân lên đỉnh của tòa nhà này, nơi hiện có một thiếu nữ đang đứng ở đó.

Kurumi ở đấy, so trí nhớ của Shidou không có chút khác biệt nào.

Sai... chính xác mà nói, tuổi tác của cô ấy không có sự khác biệt nào, tuy nhiên trang phục của cô ấy lúc này lại rất khác. Chiếc áo sơ-mi màu trắng với cái viền hoa đơn sắc, nằm trong lớp áo khoác đơn sắc cùng chiếc váy ren đen tuyền đính diềm. Mái tóc thay vì được buộc lên, lại đang được xõa ra tung bay trong gió với dải băng đô đính hoa hồng được cài bên trên. Tuy nhiên, điều đặc biệt nhất là trên khuôn mặt của cô ấy lúc này. Như thể muốn giấu đi chiếc đồng hồ quen thuộc ấy, cô đeo một miếng băng y tế nhỏ lên bên mắt trái mình.

Nhìn thấy cô ấy trong bộ trang phục này, đôi mày Shidou khẽ nhíu lại. Sau đó, cậu hỏi nhỏ Kurumi đang ở trong đầu cậu lúc này.

https://thuviensach.vn

"..... Kurumi? Tại sao cô lại che mắt đi vậy?"

⌈Xin đừng quan tâm đến nó.⌋

"Không phải là bị thương gì chứ?"

⌈Xin đừng quan tâm đến nó.⌋

"Nhưng... nhưng..."

⌈Xin. Đừng. Quan. Tâm. Đến. Nó.⌋

Kurumi nhấn giọng của mình một cách mạnh mẽ, buộc Shidou không thể làm gì khác hơn ngoài việc câm nín.

Đồng thời lúc này, Kurumi của 5 năm trước đang đứng trước mặt cậu cũng bắt đầu cất giọng.

"Ara, ara, ara."

Kurumi nghiêng đầu của mình với một động tác cực kỳ đáng yêu.

"Cậu đang lầm bầm cái gì đấy? Cậu đến đây là để làm gì?"

Kurumi nói với một giai điệu rất bình thường, tuy nhiên cậu nhận ra được là không có chút gì là thư thái toát ra từ cô ấy cả.

Một nụ cười vẫn được đặt trên môi, song đôi mắt ấy vẫn đang âm thầm quan sát vẻ ngoài của Shidou cùng nhất cử nhất động của cậu.

Tuy nhiên, cậu không còn nhiều thời gian nữa. Shidou quyết định bắt đầu.

"Kurumi! Tôi có một việc mong nhờ cô giúp!"

"..... Ara?"

https://thuviensach.vn

Sau khi nghe Shidou thốt lên cái tên của mình, Kurumi cảm thấy khó mà tin được mà lay động làn mi.

"Thậm chí còn biết cả tên của tôi cơ à..... Cậu, thực ra là ai?"

Cùng lúc đó, Kurumi giơ cánh tay phải lên trước mặt cậu. Và rồi, cái bóng ngụ ở dưới chân cô ấy dần mở rộng và tụ lại thành một khẩu súng cổ trong bàn tay của cô.

Và sau đó, Kurumi nhẹ nhàng chuyển cái nòng súng vào cậu. Shidou vội vàng vẫy tay.

"Chờ-chờ một chút! Tôi không phải là kẻ thù--"

Chưa kịp dứt câu, một viên đạn đã bắn ra và cắm vào mặt đất ngay dưới chân cậu.

"Uwah!"

"Vui lòng đừng nhúc nhích nếu tôi chưa cho phép. Tôi muốn chất vấn cậu vài vấn đề. Nếu như cậu không thành thực mà trả lời, thì tôi e rằng mạng sống của cậu không thể đảm bảo được đâu đấy."

Shidou biết, nếu như cậu không trả lời những câu hỏi của cô ấy, thì việc cậu trực tiếp bị bắn thẳng vào tim chỉ còn là vấn đề thời gian mà thôi. Vì vậy, Shidou giơ tay lên và bắt đầu.

"Tôi, tôi tên là Itsuka Shidou. Đến từ thế giới 5 năm sau này! Đó là nhờ sức mạnh của cô, ... Kurumi!"

"..., Cậu, vừa nói gì?"

Khoảng khắc khi nghe được những gì Shidou nói ra, biểu hiện của Kurumi đã có chút thay đổi.

https://thuviensach.vn

"Nếu cậu đang cố nói đùa, thì tôi sẽ không dễ dàng mà bỏ qua cho cậu đâu đấy."

"Làm sao tôi có thể đứng trước mặt cô nếu đó là trò đùa được.....! Làm ơn, hãy nghe tôi!"

"....."

Giống như Kurumi đang phán đoán xem ý định thực sự của Shidou khi đôi mắt cô ấy khẽ nheo lại. Có vẻ nhận ra tình hình này có chút bất đắc dĩ, mà giọng nói Kurumi đã vang lên trong đầu Shidou.

⌈Ara, ara..... Có vẻ tôi trong quá khứ hơi thận trọng quá ha.-- Không còn nhiều thời gian để lãng phí đâu. Shidou-san, mau tìm cách mà chạm tôi đi chứ.⌋

"Bảo tôi chạm vào cô ấy ư..... Đừng có nói vô lý thế."

"..... Ngươi đang nói gì thế?"

Kurumi nghi hoặc mà chĩa nòng súng vào Shidou. Nó cũng chỉ là một phản ứng rất bình thường thôi. Trong mắt cô ấy, cứ như là Shidou đang liên tục lẩm bẩm với chính bản thân mình vậy.

Trước khi phát súng của Kurumi kịp bay ra một lần nữa, Shidou đã nhanh chóng giơ cả hai bàn tay lên.

"Xin cô đấy. Cô có thể giữ súng như thế cũng được. Nhưng xin cô cầm lấy tay tôi được không?"

"Trông tôi giống một cô gái ngây thơ dễ bị dụ bởi một tên lạ mặt lắm sao?"

"『Kurumi』-cô ấy nói là muốn nói chuyện với cô."

https://thuviensach.vn

"......!"

Sau khi nghe Shidou vậy, đôi mi của Kurumi khẽ giật một chút. Năng lực truyền tải ý nghĩ xuyên thời gian, hẳn là Kurumi này cũng biết đến cái năng lực này. Thế nên, hiện tại cô ấy đang nghĩ về nó.

"Fuun..... Vậy sao."

Kurumi vẫn giữ một con mắt cảnh giác và nhìn chằm chằm vào Shidou trong khi bước vài bước lên phía trước rồi chạm vào bàn tay của Shidou.

Sau đó,

"......!"

Tựa như có một dòng điện nhỏ đang lan truyền xuyên qua khiến cơ thể Kurumi nhẹ rung lên.

「Đã lâu không gặp..... Nên nói vậy chăng? 『Tôi』 nhỉ.」

"..... Ra là vậy sao. Đây thực sự là giọng nói của tôi.....--Cuối cùng thì thế giới của 5 năm sau đã xảy ra việc gì?"

Có vẻ như Kurumi của 5 năm trước cũng có thể nghe thấy giọng nói âm vang trong đầu Shidou từ Kurumi kia. Vì vậy, đây là sự thuyết phục tuyệt đối.

Kurumi giải thích ngắn gọn tình hình hiện tại với chính bản thân mình. Bao gồm cả việc họ đã thất bại trong việc cố gắng thay đổi lịch sử. Và..... để thực hiện lại một lần nữa, họ cần sức mạnh của Kurumi ở thời đại này để giúp đỡ trong việc này.

"..... Nghĩa là cần phải dùng đến 《Yud Bet》 lần nữa? Phải không 『Tôi』."

https://thuviensach.vn

「Yup. Chỉ cần như vậy thôi. Sẵn lòng giúp chứ, 『Tôi』 ơi.」

Kurumi của 5 năm trước đã im lặng một lúc--cuối cùng buông ra một tiếng thở dài nhẹ nhàng.

"..... Được rồi. Nếu cần thiết đến vậy, tôi sẵn lòng thực hiện nguyện vọng này."

"! Thật-thật vậy sao!?"

"Yup. Nhưng phải dùng đến Linh Lực của cậu đấy."

Kurumi buông tay Shidou ra, rồi nhẹ nhàng nhảy lui về phía sau tựa như một vũ điệu. Và cùng với âm thanh vang lên từ gót chân khi cô ấy chạm vào mặt đất, tay trái cô cũng đồng thời được nâng lên.

"Nào, nào, đã đến lúc ngươi xuất hiện rồi đó. «Zafkiel»."

Như thể đáp lại sự kêu gọi của Kurumi, một chiếc đồng hồ khổng lồ bắt đầu trồi lên từ cái bóng. Thiên Sứ «Zakiel». Kẻ thao túng thời gian đã gửi Shidou đến với thế giới này, sau lời triệu hồi của Tinh Linh Kurumi.

Trong khi đó, bóng tối dưới chân Kurumi bất ngờ mở rộng ra và quấn quanh chân Shidou. Thời điểm tiếp theo, một cảm giác mệt mỏi mạnh mẽ nuốt lấy cơ thể cậu.

"Uh, guh..."

Cậu đã từng có trải nghiệm với cảm giác này. Dù là từ Kurumi của thời đại này thì cảm giác nó cũng không khác là mấy.

"«Zakiel»--〖Thập Nhị Chi Đạn 《Yud Bet》〗"

Kurumi đưa khẩu súng lên cao. Rồi bắt đầu hút lấy lớp bóng tối dày đặc đang tuôn chảy từ con số 『XII』 vào bên trong nòng súng.

https://thuviensach.vn

"Vậy. Bắt đầu thôi."

Kurumi thong thả chỉa khẩu súng về phía Shidou. Mặc dù cậu đã biết rằng《Yud Bet》 bắn ra sẽ không có bất kỳ đau đớn nào, thế nhưng cơ thể cậu vẫn bất giác căng ra như dây đàn.

Nhìn thấy bộ dạng của cậu, khóe môi của Kurumi khẽ nhếch lên.

"Cậu nói tên của cậu là Itsuka Shidou đúng không.-Tôi chúc cậu may mắn với chuyến đi này."

"..... C-cảm ơn cô.-Mà phải rồi, Kurumi."

"? Còn điều gì sao?"

"Cái băng mắt ấy, ờm, tôi nghĩ rằng nó rất hợp với cô."

⌈.....⌋

"Ara?"

Sau khi nghe được những lời đó, Kurumi bên trong đầu cậu cũng không thể giữ hơi thở của mình vẫn điềm tĩnh như mọi khi được nữa, còn Kurumi ở phía trước mắt cậu đã khẽ lộ ra vẻ tươi cười.

".....Cảm ơn vì lời khen này. Vậy, hẹn gặp lại một lần nữa vào 5 năm sau."

Sau khi hoàn thành nốt những lời cuối cùng, Kurumi giương khẩu súng đang run lên bởi một lượng Linh Lực mạnh mẽ nạp vào rồi bóp cò.

Một đường đạn đen ngòm từ khẩu súng găm thẳng vào ngực Shidou.

Thời điểm khi 《Yud Bet》 chạm vào, cơ thể của Shidou có cảm giác như hòa vào vòng xoáy xoắn ốc của viên đạn. Và như thể bị nuốt chửng,

https://thuviensach.vn

tầm nhìn của Shidou tối dần.

Phần 2

⌈-dou-san, Shidou-san.⌋

"......!"

Được đánh thức bởi giọng nói vang vang trong đầu, Shidou dần mở mắt. Và nhận ra bản thân mình đang nằm sấp mặt trên mặt đất.

Cậu vẫn trên tòa nhà đó, mái sân thượng đó. Không, hiện tại nói vậy thì rất không chính xác lắm. Kurumi của 5 năm trước đây, không xuất hiện tại sân thượng này. Quan trọng nhất là, thị trấn Nankou nhìn thấy từ đây vẫn chưa bốc cháy.

"Thành công-- rồi sao."

⌈Trong có vẻ là thế.⌋

Kurumi trả lời với bản thân Shidou.

Đúng vậy. Mặc dù chưa rõ chính xác là khi nào, nhưng không có nghi ngờ gì, cậu đã xuyên qua dòng thời gian quay trở lại quá khứ lần nữa.

Trở lại thời điểm trước khi ngọn lửa đó bùng lên trong thế giới này.

Trở lại với thế giới mà Kotori vẫn chưa bị biến thành Tinh Linh.

Quay trở lại cái thế giới, trước khi chính tay Origami hại chết cha mẹ của mình.

⌈Oh, bây giờ không phải là lúc để đắm chìm trong những cảm xúc của mình đâu, Shidou-san à.⌋

"Ah..... Tôi biết rồi."

https://thuviensach.vn

Sau khi bị Kurumi thuyết giảng, Shidou ngay lập tức đứng dậy và một lần nữa quan sát quang cảnh trải dài của thị trấn Nankou. Bàn tay Shidou lại siết chặt rồi thì thầm như nói với Kurumi.

"--Chúng ta, phải thay đổi cái thế giới này."

Kurumi im lặng chốc lát rồi đồng ý 「Yup」. Nghe câu trả lời của Kurumi, cậu ngay lập tức vội vàng chạy xuống từ lối cầu thang khẩn cấp.

"Tuy đã thành công trở về lại thời điểm trước khi phát sinh trận hỏa hoạn đó.--Nhưng cụ thể tôi phải làm gì bây giờ đây?"

「Chúng mình đã có một chỗ ngồi tuyệt vời với hàng tá rắc rối nhưng cuối cùng nó chợt trở thành một đống lộn xộn, huh?」

Kurumi trả lời lại cậu pha chút trêu chọc, như thể cô cũng ngạc nhiên.

"Guh... T-tôi có thể làm gì được đây! Ý tôi là, sao những lời của cô lại bắt đầu trở nên lạnh nhạt vậy?"

「Làm gì có chuyện đó.」

Giống như có chút hờn dỗi, Kurumi mở miệng nói vậy. Chẳng lẽ bản thân cậu đã nói gì đó khiến cô ấy phật lòng sao.

"Kurumi, lẽ nào là do cái băng che mắt đó."

「Sao cũng được mà.」

Kurumi ngắt lời của Shidou bằng một giọng mạnh mẽ.

「Đó là một hành động phản kháng bất lịch sự, chỉ thế thôi. Hiện tại, ta đã có thể tạo ra sự khác biệt vì chúng mình biết được điều gì sẽ diễn ra. Vì vậy, trước tiên bạn cần phải nhanh chóng rời khỏi đây đi.」

https://thuviensach.vn

"À-ừm..."

⌈Đầu tiên, những điều ta cần phải làm là gì?⌋

Kurumi cất giọng hỏi như một giáo viên. Shidou vừa bắt đầu động não suy nghĩ vừa duy trì tốc độ leo xuống cầu thang.

"Đó chắc chắn là--ngăn cản Origami hại chết cha mẹ của mình."

⌈Yup. Đúng vậy. Thế Shidou-san cần phải làm gì để ngăn chặn điều đó?⌋

"Chắc là..... ngăn cản Origami?"

⌈Đó đúng là cách nghĩ đơn giản nhất, nhưng mình nghĩ nó là không khả thi đâu.⌋

"Guh..... C-cô nói cũng phải..."

Shidou bất lực nhăn mặt lại rồi phát ra âm thanh tựa như đang rên rỉ.

Origami vững tin rằng chính «Phantom» là kẻ đã ra tay sát hại cha mẹ của mình, đó đơn giản chỉ là trả thù. Dù cho Shidou gào thét thế nào, thì cô ấy có lẽ cũng không thể nào nhận ra được cậu. Cậu cần phải làm nhiều hơn.

Hơn nữa, cô ấy đã là một Tinh Linh cực kỳ mạnh mẽ không thể phủ nhận. Nên bằng tất cả khả năng của mình, cậu phải đuổi theo Origami đang truy sát «Phantom» trên không trung.

Tất nhiên, khả năng không phải là không có. Miễn là Origami nhận ra được Shidou và chấp nhận lắng nghe cậu thì mọi chuyện vẫn có thể thay đổi.

Tuy nhiên, Kurumi nói rằng hiệu lực của《Yud Bet》 không đủ nhiều cho việc đó. E rằng đây chính là cơ hội cuối cùng. Nếu cậu cứ chủ quan đặt

https://thuviensach.vn

cược tất cả vào cái suy đoán đó thì thật sự quá nguy hiểm.

"Vậy..... Nếu đưa Origami và cha mẹ của cô ấy đến nơi an toàn thì--"

⌈Vậy sao, khả năng này so với việc trực tiếp đối mặt với Origami-san thì khả năng thành công cao hơn nhiều.⌋

"Đ-đúng vậy phải không? Vậy--"

⌈Nhưng mà, tự nhiên có chàng trai hoàn toàn xa lạ đến trước cửa nhà mình, rồi sau đó bảo với họ rằng nơi này hiện đang rất nguy hiểm, bạn nghĩ họ sẽ ngoan ngoan mà lắng nghe bạn sao?⌋

"Nếu, nếu tôi giải thích cho họ..."

⌈Mình nghĩ họ sẽ tin bạn nếu bạn bảo bạn đã trở về đây từ tương lai và họ sắp sửa bị chính tay con gái mình giết chết đấy, nhỉ?⌋

"Uh....."

Quả thực rất là đáng ngờ khi nghe được những lời như vậy, mồ hôi cứ thế mà tuôn dài không phanh trên khuôn mặt của Shidou.

5 năm trước đây, Kurumi đã tin vào điều điên rồ mà cậu nói ra mà đưa cậu quay ngược trở lại trong thời gian này một lần nữa. Quan trọng hơn, đó là khả năng độc nhất của Kurumi, cùng với đó là giọng nói của Kurumi vang vang trong đầu của cậu thành ra mới có thể khiến cô ấy quyết định tin vào bản thân cậu. Cha mẹ của Origami còn không biết một chút gì về việc tồn tại các Tinh Linh nữa là, thậm chí cả việc thuyết phục họ rằng sắp có một trận đại hỏa hoạn xảy ra cũng là rất khó khăn rồi.

⌈Hơn nữa... Giả sử tất cả mọi thứ đều diễn ra tốt đẹp, bạn đưa được cha mẹ của Origami đi tị nạn thành công thì sao, không có gì đảm bảo nó sẽ được việc.⌋

https://thuviensach.vn

"Huh.....? Ý-ý cô là sao?"

⌈Giả như thế giới này cố gắng quay lại như dòng thời gian gốc bằng mọi giá, thì..... vẫn có khả năng những tia sáng của Origami sẽ bắn tới trước khi họ kịp di tản.⌋

"....."

Shidou nghẹn cả lời. Thực tế thì đúng như những gì mà Kurumi đã nói, Shidou hiện tại đã được Kurumi của 5 năm trước đây đưa trở lại vào khoảng thời gian này, chỉ cần để ý mà nhìn vào điều này thì Shidou cũng có thể nhận ra rằng đã có một sự khác biệt nho nhỏ trong thế giới của họ rồi. Vì vậy, không có gì để đảm bảo là mọi sự việc xảy ra ở thế giới này sẽ phát triển theo đúng như trong trí nhớ của họ cả.

..... Nhưng mà có một cảm giác gì đó cứ nao nao trong lòng cậu. Shidou rủ mí mắt xuống rồi nói với Kurumi.

"Kurumi. Tôi nhớ là cô cũng đã từng nói không thể thay đổi thời gian mà, đúng không?"

⌈Ara, mình không nhớ mình đã từ chối nó đấy. Mình chỉ nói rằng lý thuyết này vẫn chưa được thử nghiệm thôi, nên mình giả sử thế.⌋

"....."

Cậu thấy hoang mang ở chỗ nào đó, nhưng bây giờ không phải là lúc để theo đuổi vấn đề đó. Shidou lắc mạnh đầu để ổn định lại tâm trí.

"Vậy thì, tôi có thể làm gì đây?"

⌈Tôi đang suy nghĩ về...⌋

Kurumi bắt đầu suy nghĩ và lặng im trong một lúc, sau đó lại tiếp tục.

https://thuviensach.vn

⌈Khiến Origami nhận ra rằng chính tay cô ta đã hại chết cha mẹ của mình, việc này thế nào?⌋

"Huh? Cô-cô đang nói cái quái gì vậy!"

Với đề nghị này của Kurumi, Shidou không thể không phản đối.

⌈Ara, bạn nghĩ nó thật trái lẽ thường nhỉ. Sau cùng, chính vì nhận ra chính bản thân mình đã gây ra cái chết của cha và mẹ, thành ra Origami-san đã trở nên tuyệt vọng rồi chuyển hóa thành Nghịch Thể, đúng không?⌋

"Ph-phải, nhưng mà nếu vậy thì cái thực tế là chính Origami hại chết cha mẹ của mình sẽ không thay đổi mất!"

Shidou không thể không thét lên.

Bằng cách sử dụng phương pháp mà Kurumi đề ra thì thực sự có thể tránh được việc chuyển hóa thành Nghịch Thể của Origami. Nhưng mà cái thực tế đầy nghiệt ngã đó sẽ chẳng bao giờ thay đổi được cả.

Và còn một sự thực là, chừng nào cả hai đấng sinh thành của cô ấy vẫn bị giết bởi Tinh Linh, thì sự hận thù của cô ấy đối với các Tinh Linh khác sẽ luôn được nung nấu. Bất kể đó là Kotori, người vô tình gây ra đám cháy, hay là «Phantom» kẻ đã biến cô ấy thành Tinh Linh--

"Ah....."

Shidou đau đớn đến nỗi không thể khóc thành tiếng.

⌈? Bạn có vấn đề là gì à? Sao lại dừng bước rồi.⌋

Giọng Kurumi lại vang lên trong đầu cậu. Sau đó, Shidou đã nhận ra là mình đã dừng lại trong vô thức tự lúc nào.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, trước khi Shidou tiếp tục di chuyển bước chân của mình, một ý tưởng đã đột nhiên lóe lên trong tâm trí của cậu.

"Này, Kurumi."

「Có chuyện gì sao?」

"--Chỉ là, nếu như 『Kẻ thù』 của Origami không hề ở tại hiện trường..... thì cô ấy không thể làm gì hết đúng không?"

Phần 3

Khoảng 5 phút sau đó. Shidou đang trốn trong một bụi cây ở trong công viên và nhìn chăm chăm vào chỗ xích đu.

Có một cô bé xinh xinh với mái tóc được thắt thành hai bím đang ngồi ở trên cái xích đu đó. Độ tuổi khoảng từ 7 đến 8 tuổi. Và trên khuôn mặt cực kỳ đáng yêu đó hiện đang bị bao phủ bởi cảm giác buồn chán, cô bé vẫn ngồi ở đấy với cái yên đang nhẹ nhàng đung đưa và phát ra những âm thanh khe khẽ.

Chắc chắn không sai. Đó chính là Kotori-của 5 năm trước đây.

"Kotori....."

Nhìn thấy vẻ u sầu trên gương mặt của Kotori, Shidou không thể không cảm thấy có một chút nhói trong lòng. Vẫn nhớ chính xác hôm nay là ngày sinh nhật của Kotori, Shidou muốn mang đến cho Kotori một sự bất ngờ, mà đã đến trung tâm để mua một món quá thật đặc biệt để dành tặng cho cô bé..... Tuy nhiên, cậu chưa bao giờ nghĩ rằng điều này lại khiến cho Kotori cảm thấy cô đơn đến như vậy.

Nhận thấy tâm trạng não nề của Shidou đối với Kotori, trong đầu cậu khẽ vang lên tiếng cười thầm.

https://thuviensach.vn

⌈Shidou-san à, lúc này trông bạn cứ như một tên biến thái đang đi rình trộm ấy nhỉ.⌋

"..... Im đi."

Bị làm phiền, Shidou khẽ thì thầm đáp lại.

Thực tế thì, tình hình lúc này là có chàng trai trung học đang núp lùm trong bụi cậy trong công viên để len lén mà rình trộm chằm chằm vào một bé gái tiểu học. Nếu có bất cứ ai nhìn thấy được điều đang diễn ra thì ắt hẳn sẽ báo cảnh sát ngay lập tức. Và sau đó, bản tin về cái tên đáng ngờ này sẽ nhanh chóng được ban bố rộng rãi trên các phương tiện truyền thông ngay và luôn.

Mà tất nhiên, trong đôi mắt của Shidou, cô bé Kotori lúc này chỉ là nhân vật phụ.

Shidou đang im lặng-để chờ đợi.

Chờ đợi «Phantom» xuất hiện bên cạnh Kotori.

⌈Tuy vậy-Shidou-san đã rất quyết tâm điều này đến ngạc nhiên nhỉ.⌋

Kurumi nói với giọng đầy hứng khởi như muốn khiêu khích cậu. Shidou trong thoáng chốc không biết trả lời thế nào mà cứ mở miệng, rồi lại tạm dừng.

"..... Dù gì cũng đâu còn cách nào khác. Mà không phải cô đã đồng tình với phương án này sao, Kurumi?"

⌈Yup, đúng là như vậy. Đó là nếu như bạn có thể đưa «Phantom» rời khỏi--trước khi Origami-san xuất hiện, thì Origami-san cũng mất đi mục tiêu của mình.⌋

https://thuviensach.vn

"Nếu như có thể..... Thì tôi vẫn muốn nói chuyện với hắn một chút."

Miệng Shidou tiếp tục lẩm bẩm như đang tự nói chuyện với bản thân mình.

⌈Nói chuyện? Với «Phantom» sao?⌋

Kurumi hỏi lại với giọng ngạc nhiên.

⌈Có chút bất ngờ đây. Mình còn tưởng rằng Shidou đối với «Phantom» là kẻ thù không đội trời chung chứ nhỉ.⌋

"..... Sau cùng thì, đó là vì Kotori, người đã bị hắn biến thành Tinh Linh. Tôi không phủ nhận rằng tôi căm hận hắn. Rất nhiều là đằng khác..... Nhưng mà tôi chẳng biết gì về «Phantom» cả. Trong trường hợp không hiểu biết bất cứ điều gì thì không thể đưa ra kết luận vững chắc nào cả, không phải cũng chính vì thế mà Tohka với Yoshino bị moi người xem là tai họa đó sao?"

Shidou nói sau khi Kurumi vào sự im lặng, sau đó...

⌈Fu-fufu, ahahaha...⌋

Cuối cùng cô không thể không cười vang lên.

"C-có vấn đề gì sao?"

⌈Không..... Chỉ là mình thấy đây mới thực sự là Shidou-san thôi.⌋

Sau đó, Kurumi lại cười một lát nữa, rồi tiếp tục.

⌈Tuy nhiên, mình không khuyến khích bạn nên làm điều đó. Đó là một kẻ rất khó lường. Một người thật thà như Shidou-san thể nào cũng bị lừa cho mà xem.⌋

https://thuviensach.vn

"Eh.....? Kurumi, lẽ nào cô biết «Phantom»....."

Tại thời điểm này.

Mặc dù chưa dứt câu, song Shidou đã cảm thấy bối rối mà dừng lại giữa chừng.

Lý do rất đơn giản. Ở phía trước mắt cậu... hiện đã có một vị khách xa lạ không mời mà đến tiếp cận với Kotori đang cô độc trong công viên.

『Thứ gì đó』--hoàn toàn không thể rõ tuổi tác, giới tính cũng như vóc dáng như thế nào cả.

Đó là tất nhiên thôi. Bởi vì bao quanh 『Thứ gì đó』 là một lớp màn hư ảo trải dài, tựa như một bức tranh nhiễu ảnh phủ toàn bộ cơ thể hắn vậy.

--«Phantom». Thực thể đã biến Kotori, Miku cũng như Origami trở thành Tinh Linh.

Nó đã xuất hiện ngay trước mặt Kotori.

"....."

Sau khi nhìn thấy sự hiện diện của nó, hình ảnh đầy đau khổ của Kotori khi bị biến thành Tinh Linh «Efreet» tràn khắp đầu cậu.

⌈Shidou-san, bạn không được hấp tấp.⌋

"..., ừ, tôi biết mà."

Sau khi bị cản lại bởi Kurumi, Shidou cố giữ lại sự bình tĩnh cho bản thân mình và nhẹ nhàng điều chỉnh lại nhịp thở, siết chặt cánh tay của mình lại để ngăn cản sự run rẩy đang lan tràn khắp cơ thể, móng tay cậu bấu chặt vào cánh tay đến nỗi bắt đầu rỉ máu.

https://thuviensach.vn

Không được phép ngăn cản việc Kotori biến thành Tinh Linh. Đây là lời khuyên đặc biệt của Kurumi dành cho cậu.

--Sau khi Kotori với «Phantom» trao đổi vài lời gì đó, «Phantom» đã giơ cánh tay ra về hướng Kotori mà bên trong là một vật thể nhìn tựa như một viên Ruby.

Thời điểm mà Kotori chạm vào nó, ngay lập tức, trong bên trong cơ thể cô bé đã phóng ra các tia sáng le lói và mờ nhạt.

"Ah, ah, aaaaaaah...!"

Kotori bật ra những tiếng hét đầy đau đớn.

Đồng thời, tập trung quanh Kotori là một làn sóng nhiệt đầy dữ dội rồi cuối cùng hình thành những cơn lốc lửa rựa cháy.

"Gah.....!"

Shidou hạ thấp mình, cố để giữ vững sau cơn xung kích nóng rực đang ập đến.

Một vài giây sau, Shidou yếu ớt mở mí mắt mình lên, và ngay sau đó cậu đã thấy một Tinh Linh đang khoác trên người bộ Kimono.

Đúng vậy-Đó là Kotori trong dáng vẻ của Hỏa Tinh Linh «Efreet».

"Anh xin lỗi..... Kotori."

Sau khi lâmr bẩm những tiếng thì thầm đầy đau đớn, ánh mắt Shidou bỗng trở nên sắc lại hơn bao giờ hết.

".....!"

https://thuviensach.vn

Sau khi đã quyết tâm, Shidou từ bụi cây đằng sau đã vọt ra, nhảy lên phía trước Kotori và đối mặt--«Phantom».

"Này!"

Shidou hét lên.

【..... Huh--?】

Giọng của «Phantom» vẫn mờ ảo mà chẳng thể phân biệt được là nam hay nữ. Đồng thời lúc đó, lớp màn hư ảo đó dường như có di chuyển một chút. Giống như «Phantom» đã xoay đầu và chuyển tầm nhìn về phía cậu vậy.

Shidou, sau khi xác định lại «Phantom» so với ký ức trong đầu cậu, hít nhẹ một hơi rồ bắt đầu hướng về bộ phận trông có vẻ là đầu của hắn mà nói.

"Này, ta đã luôn muốn gặp ngươi đấy.--«Phantom»."

Sau đó, vẫn với một giọng nhẹ nhàng, cái tên của sinh vật mờ ảo đó đã được gọi lên.

Câu nói của cậu không có chút gì gọi là châm biếm cả.

Kể từ khi cậu phong ấn sức mạnh Tinh Linh của Kotori, cậu đã có lại ký ức của mình vào 5 năm trước đây. Shidou đã luôn tìm kiếm một cơ hội, một thời điểm để có thể trực diện đối mặt một lần nữa với thực thể vô danh đó.

『Biến con người thành Tinh Linh』. Tác giả của nó, không ai khác, chính là con quái vật này, thứ đã vượt ra khỏi lẽ thông thường của nhân loại.

https://thuviensach.vn

Origami cũng vậy, Miku cũng vậy, đều bị biến thành Tinh Linh, thủ phạm đứng đằng sau đã đưa thế giới này vào sự hỗn loạn và diệt vong.

Bởi vì điều này, mà cuộc sống thường ngày của Shidou đã hoàn toàn đổi thay. 『Thứ gì đó』, khiến cho Shidou có cảm giác như 『Định mệnh』.

Tuy nhiên, «Phantom» đã bật nên một từ bất ngờ đối với Shidou.

【-Huh?】

«Phantom» nói với một giọng mờ nhạt và nhẹ rung cơ thể một chút.

Không cần phải nói, cơ thể của «Phantom» vẫn còn được che phủ bằng lớp màn nhiễu. Ánh mắt của Shidou chỉ có thể nhận ra một vài thay đổi nhỏ mà thôi.

Song-không rõ là vì sao. Từ chuyển động của nó, Shidou không thể không cảm thấy cảm giác nó đang bất an và lo âu.

Đột nhiên bị một kẻ nào đó hét lên từ phía sau thì phản ứng như vậy cũng không đáng ngạc nhiên lắm. Nhưng... nhưng mà... phản ứng của «Phantom» lại không giống trong trường hợp đó, không phải là sự ngạc nhiên.

【..... Không thể nào--, cậu..... Tại sao cậu lại.....】

"Huh?"

Nhìn thấy cái phản ứng bất ngờ của «Phantom», Shidou không thể không có cái nhìn ngơ ngẩn.

"Ngươi..... biết ta sao?"

【----】

https://thuviensach.vn

«Phantom» rơi vào sự im lặng sau câu hỏi của Shidou. Tuy nhiên, đây không phải là coi thường mà phớt lờ hay là không muốn sơ ý nói ra bất kỳ lời thừa thãi nào mà rơi vào im lặng-chỉ đơn giản là bởi vì hắn không biết phải nói cái gì mà thôi.

Shidou không thể không cảm thấy bối rối mà cau đôi mày đi.

«Phantom», kẻ tồn tại một cách mờ nhạt trong trí nhớ của cậu và 『Thứ gì đó』 hiện tại đang đối mặt trực diện với cậu có chút gì đó rất tương phản. Không rõ vì sao nhưng cậu không thể không nghĩ kẻ ẩn trong bức màn ảo ảnh này là hai người hoàn toàn khác nhau.

【.....】

«Phantom» nhẹ nhàng di chuyển cái cơ thể được che phủ bởi những lớp nhiễu đó, và sau đó đã trượt đi trên mặt đất như muốn trốn khỏi hiện trường.

「Shidou-san.」

"Tôi biết mà!"

Sau khi được Kurumi nhắc nhở, Shidou đã chạy theo ngay sau «Phantom».

Vào lúc đó, Shidou khẽ lướt nhìn sang Kotori vẫn đang ngồi bệt xuống ở công viên này. Một cô gái bé nhỏ và yếu đuối, đang liên tục không ngừng khóc và hét lên "Onii, Onii-chan..."

"..... Kuh--"

Nhìn thấy hình ảnh ấy khiến tim cậu nhói lên, nhưng câuj vẫn quyết định tiến về phía trước. Nếu như những gì Shidou nhớ là chính xác, thì

https://thuviensach.vn

Shidou của 5 năm trước sẽ sớm ở đây thôi. Cậu và cậu bé không được phép gặp nhau.

Quan trọng nhất-là bây giờ, không được để «Phantom» chạy thoát. Mặc dù đã tăng tốc độ nhưng nếu như cậu sơ ý mà bất cẩn một chút thôi thì «Phantom» chắc chắn sẽ biến mất ngay.

Mặc dù đã thành công đưa «Phantom» ra khỏi công viên, nhưng điều đó vẫn chưa đủ. Mục đích của Shidou và Kurumi là khiến cho Origami không thể tìm thấy «Phantom» vào khoảng thời gian này. Để thực hiện điều này, quan trọng họ cần phải đưa «Phantom» đến một nơi mà Origami không thể tìm thấy. Chính vì vậy, họ không được để mất dấu hắn.

⌈--Nhưng, thực sự hắn phản ứng ngoài dự đoán nhỉ?⌋

Vẫn đang đuổi theo «Phantom», thanh âm của Kurumi lại vang lên trong đầu cậu.

⌈Shidou-san, bạn quen hắn à?⌋

"..... Một chút cũng không, tôi không quen ai luôn hóa trang sau lớp nhiễu cả!"

⌈Fuun... Đúng vậy nhỉ.⌋

Shidou vừa chạy vừa hét lên trên con đường đang rực lửa, còn phản ứng của Kurumi vẫn đầy vẻ thờ ơ.

Shidou không hề nói dối. Cậu chỉ nhìn thấy «Phantom» duy nhất một lần, đó là vào 5 năm trước đây..... Vâng và chính xác mà nói thì hiện tại chính là cái 『5 năm trước đây』.

Tuy nhiên, «Phantom» rõ ràng có biết về Shidou.

Hơn nữa, hắn hắn đã gặp Shidou hoặc một người gần giống Shidou.

https://thuviensach.vn

Phải rồi. Giám đốc Điều hành Tập đoàn DEM, Isaac Ray Peram Wescott.

Khi Shidou xâm nhập vào trụ sở chi nhánh của DEM ở Nhật Bản để giải cứu Tohka, gã ta tuy chỉ mới gặp cậu lần đầu nhưng đã cất tiếng cười rất lạ, như thể gặp một người bạn lâu năm.

Trước khi rời đi, gã ta đã gọi Shidou là,

--Takamiya.

"....."

Tim của cậu bỗng thắt lại, nhưng không phải vì cậu đang dốc sức vì chạy.

Takamiya. Đó họ của Takamiya Mana--người tự xưng là đứa em gái thực sự của cậu.

Ngoài ra--trước thời điểm được nhận làm con nuôi bởi nhà Itsuwa, cậu hoàn toàn không thể nhớ được bất kỳ điều gì cả.

"Ngươi..... Chính xác thì ngươi biết được gì về ta, «Phantom»!"

Shidou vẫn miệt mài đuổi theo «Phantom» qua những con đường ngập những ngọn lửa mà gào lên.

Có rất nhiều điều mà Shidou vẫn chưa rõ ràng.

Trước khi được nhận nuôi bởi nhà Itsuka, cậu đã làm gì.

Tại sao Wescott lại biết về cậu.

Quan trọng nhất, là khả năng này của Shidou--sức mạnh phong ấn được bất kỳ Tinh Linh nào, tại sao cậu lại có nó.

https://thuviensach.vn

Ngay cả khi cậu đã phong ấn sức mạnh của những 7 Tinh Linh và cùng sống chung với họ, thì cậu vẫn như trước, không hề biết được bất kỳ điều gì cả.

"Kuh....."

Shidou thất vọng mà nghiến chặt răng và dậm mạnh xuống mặt đất.

-Vào lúc này, «Phantom», kẻ ở phía trước mà cậu vẫn đang theo đuổi đã đột nhiên ngừng lại. Shidou cũng theo đó khẩn cấp dừng bước.

"... «Phantom»!"

【.....】

Sau khi Shidou nói ra cái tên đó, lớp nhiễu mờ ảo bao quanh cơ thể «Phantom» chầm chậm lay động. Nhìn cứ như hắn đang nhìn về phía cậu vậy.

【... «Phantom», huh. Tôi đã được cho cái tên như vậy sao.】

Sau khi thì thầm lặp lại cái tên đó như tự nói với mình, hắn thở hắt ra.

【..... Phải đột nhiên mà chạy trốn trước mặt cậu. Thật rất xin lỗi. Nhưng--tôi nghĩ sẽ là tốt hơn nếu không xuất hiện trước mặt của cô bé đó.】

«Phantom» tiếp tục. Từ 『cô bé đó』 ắt hẳn là ám chỉ Kotori đang trong dạng Tinh Linh đây. Mặc dù vẫn chưa rõ ràng mục đích của «Phantom» là gì, nhưng mà như vậy cũng tốt cho bản thân cậu. Nếu như tiếp tục ở lại đó, Shidou của 5 năm trước, cũng như Tinh Linh Origami đều có khả năng trông thấy cậu mất.

【.....】

https://thuviensach.vn

«Phantom» đứng lặng im. Trông hắn như thể đang ngắm nghía cả người cậu.

【..... Ah, thật vậy sao? Cậu, thực sự là...】

Tựa như nhận ra được điều gì đó mà hắn khẽ gật gù.

Sau đó, gần như đồng thời, lớp nhiễu bao phủ «Phantom» tan biến như sương sớm.

"Cái....."

Shidou không thể không nhìn chăm chăm về nơi ấy.

Hiện ra từ lớp khảm đó là một thiếu nữ.

Mái tóc được bện lại với nhau, toát ra vẻ dịu dàng như một người mẹ. Shidou cảm giác trong đầu mình như rơi vào xoáy nước. Gương mặt đó khiến cho cậu có một cảm giác như đã từng nhìn qua song lại chưa bao giờ thấy--Cảm giác như đầy huyền bí.

"Diện mạo đó của ngươi..."

"Hiện tại cậu vẫn chưa được phép nhìn thấy 『Tôi』, vì vậy, xin thứ lỗi sự bất lịch sự của tôi, nhưng tất cả những gì tôi có thể làm là sử dụng hình dáng giả này.--Sau vô số rắc rối đó thì, đây cũng là một cơ hội hiếm hoi để có thể trò chuyện với cậu."

Hoàn thành câu trả lời cho Shidou, và cho đến lúc này thì giọng nói của «Phantom» với cô gái này đã hoàn toàn khác, giọng trả lời của cô ấy rất rõ ràng và tươi sáng.

Hình dáng giả. Vì vậy, cô gái này không phải là «Phantom». Nếu là như vậy, lý do gì khiến «Phantom» phải mất công đến vậy--

https://thuviensach.vn

Shidou không thể không suy nghĩ. «Phantom» dường như muốn Shidou cảm thấy hài lòng, nở một nụ cười đầy dịu dàng và mở đôi môi anh đào của mình.

"..... Cậu, đến đâu từ 『khi』 nào? Xem xét theo dáng vẻ của cậu, là từ khoảng 5 hoặc 6 năm sau này, đúng không?"

"! Cái....."

Sau khi cô ấy kết thúc, Shidou không thể tránh khỏi biểu hiên bị sốc. Cũng phải thôi. Cậu không thể nghĩ nổi «Phantom» thậm chí còn đoán ra được khoảng thời gian mà cậu đến.

⌈.....⌋

Tuy nhiên, trái với sự ngạc nhiên của Shidou, Kurumi vẫn duy trì vẻ điềm tĩnh. Như thể cô đã đoán trước được là «Phantom» sẽ hỏi như vậy.

«Phantom» nhẹ nhàng bắt đầu.

"..... Vậy..... Cậu sẽ làm gì ở đây? Cố ý sử dụng viên đạn đó để quay ngược trở lại vào thời đại này, chắc chắn không phải chỉ đơn giản muốn tham quan thôi, phải không?"

"....."

Shidou ngoái lại nhìn công viên «Phantom» vừa ở đó. Trên bầu trời, không nhìn thấy bất kỳ bóng dáng Tinh Linh nào khác cả.

Sau khi xác nhận điều này, Shidou nhẹ nhàng mở miệng.

"Cô..... biết tôi sao?"

"..... Phải, tôi biết chứ. Tôi biết rất rõ về cậu là đằng khác."

https://thuviensach.vn

«Phantom» trả lời. Shidou cảm thấy lo lắng đến nỗi các ngón tay run lên.

"Vậy hãy cho tôi biết. Tôi thực sự là..... ai? Vì sao tôi lại có sức mạnh này?"

"....."

Đối với vấn đề của Shidou, «Phantom» bỗng rơi vào im lặng.

Và sau đó một vài giây, cô lắc đầu và trả lời.

"..... Mặc dù tôi rất muốn nói với cậu, nhưng tôi vẫn chưa rõ ràng là cậu trong tương lai đã gặp phải vấn đề gì, vì vậy tôi không thể nói với được cậu.--Huống chi là bây giờ vẫn đang có kẻ nghe lén cuộc trò chuyện của chúng ta."

"Eh.....?"

Shidou không thể không mở to mắt ra, sau đó «Phantom» giống như có thể nhìn xuyên thấu tất cả mọi thứ lại tiếp tục.

"Phải không..... Tokisaki Kurumi. Cô có thể nghe thấy chứ nhỉ? 」

「..... Ara, Ara」

Giống như để đáp lại «Phantom», Kurumi trong đầu cậu nhẹ nhàng nói.

"..... Chỉ để làm chừng này việc thôi sao? Mà nếu thế, có vẻ cô hơi phóng túng trong việc dùng 『Thời gian』 quý báu của mình cho việc này đấy."

"....., không."

https://thuviensach.vn

Shidou nhắm mắt lại và lắc đầu.

"Bây giờ chỉ là yêu cầu của cá nhân tôi thôi. Tôi có một yêu cầu."

"Vậy nó là gì?"

"Tôi muốn cô ngay lúc này, hãy lập tức biến mất khỏi đây ngay."

Vấn đề mà cậu muốn hỏi vẫn còn chất cao như núi. Tìm ra người biết về quá khứ của mình, thật không dễ dàng chút nào cả. Cậu rất muốn biết chứ. Thành thực mà nói, dù phải làm gì để có lại ký ức của họ về cậu, Shidou sẽ sẵn sàng chấp nhận thỏa hiệp với 『thứ đó』.

Tuy nhiên, giờ không phải là lúc để nói về những điều đó. Đầu tiên, điều mà cậu cần phải ưu tiên hơn tất cả là cần phải ngăn chặn quá trình đảo ngược của Origami.

"..... Nói văn vẻ, ý cậu là 『Muốn tôi nên chết đi』?"

Tuy nhiên «Phantom» lại hững hờ và buông ra một tiếng thở dài.

"Mà..... Cũng không phải là tôi không có lường trước về điều này. Một vài năm sau, cậu sẽ được vài cô bé Tinh Linh tính khí thất thường yêu, hiển nhiển sẽ có khả năng này rồi.-Mặc dù bản thân tôi cũng không muốn nghĩ về nó lắm."

"....."

Rõ ràng là «Phantom» nghĩ rằng cậu quay ngược thời gian trở lại đây là để giết mình. Shidou yên lặng mà nắm tay lại.

Nếu nói là cậu hoàn toàn không có bất kỳ sự thù địch nào đối với «Phantom», thì không nghi ngờ gì cả, đó chỉ là lời nói dối. Nhìn thấy nỗi đau đớn không có gì sánh được đó từ Kotori bé nhỏ đó, Shidou biết chắc rằng mình sẽ không thể nào tha thứ cho cô ấy được cả.

https://thuviensach.vn

Nhưng bây giờ cậu không có ý định sẽ trả thù «Phantom». Sau khi hít một hơi thật sâu để trái tim mình bình tĩnh lại, cậu lắc đầu

"Tôi không có nói là tôi muốn giết cô. Tôi chỉ muốn cô có thể ẩn đi càng sớm càng tốt thôi. Cô có thể đi qua thế giới bên cạnh mà phải không?"

"... Fuun?"

Vẻ mặt «Phantom» đầy hứng khởi mà bắt đầu.

"Tôi có thể hỏi lý do vì sao không?"

"Đó là....."

Đối với câu hỏi của «Phantom», Shidou ngập ngừng.

Lý do là rất đơn giản. Bởi vì cậu chưa rõ suy nghĩ cũng như ý định của cô ấy là gì cả.

Origami--của tương lai 5 năm sau, cô gái đã bị «Phantom» biến thành Tinh Linh sẽ quay trở lại đây và tiêu diệt «Phantom». Truyền tải thông điệp đơn giản này là rất đơn giản. Dựa trên kết quả của nó, rất có khả năng là việc họ muốn ngăn chặn quá trình đảo ngược Origami là cũng sẽ được truyền tải theo.

Tuy nhiên, nếu như mục đích của «Phantom» cũng giống như Isaac Wescott của DEM, là muốn khiến cho các Tinh Linh trở thành Nghịch Thể, thì những thông tin này đối với cô ấy sẽ hoàn toàn phản tác dụng ngay.

"....."

Làm thế nào để cậu có thể trả lời được đây. Shidou tiếp tục do dự cho đến khi «Phantom» mất kiên nhẫn mà buông ra một hơi dài.

https://thuviensach.vn

"..... Được rồi, cậu có trả lời hay không cũng không quan trọng.-- Nhưng mà tôi rất xin lỗi, câu trả lời của tôi là KHÔNG. Tôi vẫn còn có một số việc quan trọng cần phải làm."

"Cái.....!"

Nghe được câu trả lời của «Phantom», Shidou mất bình tĩnh.

"Chờ chút đã! Sẽ có ai đó đến ngay vào lúc này--"

Khi Shidou muốn hé mở về vấn đề của Origami với cô ấy thì cơ thể của Shidou là giống như đang bị bàn tay vô hình nào đó ghìm chặt lại.

Cơ thể cậu lúc này giống như đang bị bao bọc bởi trường Territory của Pháp Sư từ DEM hay AST vậy. Thậm chỉ cả việc di chuyển ngón tay cũng là rất khó khăn, và cũng không thể phát ra thêm một âm thanh nào nữa.

⌈Shidou-san, bạn làm sao vậy?⌋

Kurumi nghi ngờ mà cất giọng hỏi, nhưng cậu không cách nào trả lời được cả.

Sau đó «Phantom» chậm rãi tiến lại gần.

Rồi đặt tay lên chạm vào má của cậu.

--Ngay vào cái khoảnh khắc này.

".....!?"

Có một cảm giác không tài nào diễn tả nỗi đã lan khắp cơ thể Shidou.

"Ah--"

Thực sự không biết là tại vì sao, nhưng ngay lập tức cậu đã nhận ra.

https://thuviensach.vn

Shidou, biết cái cảm giác này.

-- Shidou biết 『thứ gì đó』 trong hình dạng cô gái.

"Cảm ơn sự giúp đỡ của Thời Tinh Linh trong ngày hôm nay."

Bàn tay «Phantom» khẽ chạm vào má Shidou, cùng với một âm thanh khe khẽ.

"Khi thời khắc chín muồi, chúng ta sẽ gặp lại nhau một lần nữa. Lúc đó--"

Cô tiếp tục thì thầm.

"--Chúng ta tuyệt đối sẽ không bao giờ tách rời nhau. Tôi chắc chắn sẽ không bao giờ để sai lầm xảy ra một lần nào nữa."

Những lời ấy hướng thẳng vào tai Shidou

"----!?"

Khiến Shidou bất giát nghẹn cả nhịp thở.

Cậu không thể hiểu chút nào. Cho dù sớm hay muộn. Nhưng Shidou hoàn toàn tin chắc chắn là cậu đã từng nghe qua được những lời này.

"....., ..."

Mặc dù Shidou rất muốn tiếp tục chất vấn thêm song cuối cùng lại không thể bật ra được bất kỳ âm thanh nào cả.

Bàn tay của «Phantom» sau đó cũng rời khỏi má Shidou, và một lần nữa lớp nhiễu mờ ảo lại phủ lên rôi cô bay về phía không trung.

Sau một vài giây, hình bóng của «Phantom» đã bay đến một vị trí mà Shidou bất khả chạm đến, khiến cậu chỉ có thể nhìn một cách bất lực dù cậu

https://thuviensach.vn

đã có thể cử động lại được.

"Kuh, haa..... Khụ khụ, khụ khụ..."

Thân thể cậu đổ sụp khuỵu về phía trước và những cơn ho bắt đầu. Tuy nhiên, bây giờ cậu không có thời gian để dành cho việc này. Shidou lập tức hướng nhìn lên.

"Cô ta--cuối cùng là cái quái..."

Tuy nhiên, tại thời điểm này.

Ở chỗ «Phantom» đang bay đi, một chùm ánh sáng đã xuất hiện từ phía đông bắn tới.

"......! Đó là--"

Nhìn về phía tia sáng ấy phóng ra, vai Shidou khẽ run lên, sau đó cơ thể của cậu tựa như đang đông cứng lại.

Xuất hiện ở nơi đó là một thiếu nữ. Khoác bộ Linh Phục trắng một cách thuần khiết đang phát ra những tia sáng chói lọi. Những cái 『Cánh』 như đang tỏa ra sát khí của kẻ phục hận khi hướng về kẻ thù. Phá Diệt Tản Quang Tinh Linh đã xuất hiện, ngay tại đó.

Không cần phải nói..... Đó chính là Tobiichi Origami.

"Origami...!"

Giọng Shidou như đang rên rỉ mà hét lên cái tên của Origami.

Tuy nhiên, giọng nói của cậu hoàn toàn không cách nào để đến được đôi tai ấy cả. Origami chỉ nhìn thẳng «Phantom» và các đôi cánh tựa như của Thiên Thần bắt đầu phóng những tia sáng về phía trước. «Phantom» sử dụng những động tác nhẹ nhàng đến khó tin để tránh toàn bộ đợt công kích

https://thuviensach.vn

đó, và sau đó lướt đi trong không trung. Song Origami không dễ dàng mà từ bỏ như vậy. Cô đuổi theo «Phantom» đang có ý định trốn chạy, và liên tục không ngừng vẽ lên tia sáng ở bầu trời đó.

Đã có cảnh tượng như thế, vài phút ít lâu trước đây... Đây là lần thứ hai Shidou nhìn thấy nó. Cậu đã từng nhìn thấy trước khi Kurumi 5 năm trước gửi cậu về quá khứ lần nữa. Những lời nói của Kurumi ban nãy bỗng lại thoáng qua trong đầu Shidou.

--Nếu thế giới này muốn trở lại dòng thời gian gốc bằng mọi cách--

"Khốn kiếp.....!"

Như muốn xua đi cái suy nghĩ muốn đầu hàng ấy mà Shidou lắc mạnh đầu, sau đó bắt đầu lao đuổi theo hai người bọn họ.

"Mình không được phép để cho tất cả mọi chuyện--lại lặp lại một lần nào nữa.....!"

Cảnh tượng mà ban nãy cậu đã chứng kiến lại lóe lên trong đầu.

Cột ánh sáng cắm xuống. Chung quanh là vô vàn những mảnh di hài nằm vung vãi.

Bị nuốt chửng bởi nỗi đau đớn và sự thù hận, đôi mắt của cô gái bé nhỏ ấy.

Origami chỉ muốn bảo vệ cha mẹ của mình. Chỉ muốn lật ngược lại cái số phận đã an bài ấy.

Đó là một cảm xúc thuần khiết, không nên sinh ra một tấn thảm kịch như vậy.

Cái kết này----

https://thuviensach.vn

"..... Mình phải thay đổi nó!"

Shidou hét lên khi vẫn đang phóng đi.

Chính xác mà nói thì để bắt kịp cái tốc độ đáng kinh người của Origami và «Phantom» đang chiến trên không trung đó là hoàn toàn không có khả năng.

Thế nhưng--mục đích của Shidou quan trọng không phải là đuổi theo hai người đó. Shidou vẫn chạy xuyên qua những con đường đang bị bao phủ bởi những ngọn lửa, lòng không có chút hoang mang nào cả.

Chỉ lát sau đó, cậu đến mục tiêu của mình.

Nơi cả cha và mẹ của Origami đã chết trong 『Thế Giới Cũ』.

Đúng vậy. Điều mà Shidou muốn ngăn cản không phải là cuộc chiến của Origami và «Phantom», mà là cái tai nạn Origami đã hại chết cha mẹ của mình.

"......! Tìm thấy rồi.....!"

Chạy xuyên qua những ngọn lửa đang rực cháy trên đường phố, mắt Shidou đột nhiên mở to ra. Xuất hiện trước mắt cậu chính là Origami của 5 năm trước--và cha mẹ cô bé ở đằng xa hơn một chút.

Không còn nhiều thời gian để quan tâm đến nữa. Nếu như phương án ngăn chặn Origami tiếp cận «Phantom» đã thất bại, thì chỉ cần giữ sự an toàn cho cha mẹ của Origami, là quá đủ để thay đổi lịch sử rồi.

Cần phải nói là giữa cái rủi lại có cái may, hiện tại tình hình rất khẩn cấp khi những ngọn lửa vẫn đang bủa vậy khắp các con đường. Trong trường hợp này thì ngay cả khi đột nhiên có xuất hiện một ai đó thúc giục mình lánh đi tị nạn thì cũng không có gì là đáng ngạc nhiên cả.

https://thuviensach.vn

Do đó, có nhiều khả năng là họ sẽ lắng nghe theo yều cầu của Shidou để thoát đi và tránh được đại nạn.

Tuy nhiên--

"...............! Cái--"

Shidou không thể không trợn mắt lên và đồng thời căng cơ thể ra.

Lý do rất đơn giản. Trên không trung--ngay trên nơi cha mẹ cô đang đứng, là bóng dáng của Tinh Linh Origami cùng với «Phantom». Có vẻ trong lúc vẫn đang hỗn chiến mà họ đã vô tình tới nơi này.

"Kuh.....!"

Shidou đau khổ nghiến chặt răng, đúng lúc này Origami như muốn chặn đường lui của «Phantom» mà phóng ra nhiều tia sáng hơn.

Cùng lúc đó, những cái cánh Thiên Sứ của Origami đã tụ lại với nhau và tạo thành một khẩu pháo--với miệng hướng về phía mặt đất.

Hình ảnh này hoàn toàn giống với 『Ban nãy』. Sắc mặt Shidou ngay lập tức trở tái mét.

"Dừng lại, Origami!"

Tiếng gào ấy vẫn vô phương mà truyền đi.

Hiện tại, đã không còn thời gian để thúc giục cha mẹ Origami lánh đi nữa rồi. Đòn tất sát sẽ sớm giáng xuống ngay thôi, rồi sẽ lập tức tước đi sinh mệnh của hai người bọn họ trước cả khi họ kịp cảm nhận được sự đau đớn.

"Chết tiệt.....!!"

https://thuviensach.vn

Shidou dùng cả hai chân mà dậm xuống mặt đất.

「Shidou-san!?」

Có vẻ hành động này đã khiến Kurumi bất ngờ, mà cất lên âm thanh đầy ngạc nhiên sâu trong đầu cậu.

Tuy nhiên, rơi vào cái tình hình này thì ngay cả chính bản thân cậu cũng không thể tìm ra được phương án mà tốt hơn được cả.

Thiên Sứ ấy đã tụ tập lại và phóng ra một đòn cực kỳ khốc liệt xuống phía mặt đất.

"Uooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo----!!"

Vào lúc đó, cổ họng Shidou thét một tiếng như muốn vỡ tung cả phổi, nhắm về phía cha mẹ của Origami mà lao tới.

--và dùng hết sức để đẩy lui họ.

"Cái.....!?"

"Kyaa..."

Đột nhiên bị ai đó đẩy lui, cha mẹ của Origami chỉ còn biết la lên.

Bởi vì cậu đã dùng hết toàn bộ sức lực để đẩy họ đi, thế nên có lẽ đầu của họ khi ngã xuống mặt đất sẽ xây xát một chút.

--Bất quá, thì cậu rất xin được tha thứ còn vấn đề nhỏ này.

Cậu thực sự đã chọn một cách ngu ngốc nhất để làm điều này. Tầm nhìn của Shidou dần dần được rọi sáng bởi một màu trắng tinh khôi tuyệt đẹp, cậu có chút tự giễu mà nhếch khóe miệng.

"......!"

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, âm thanh của một ai đó đã truyền vào trong tai Shidou.

Ban đầu cậu còn nghĩ rằng nó là của Kurumi, nhưng mà không phải là như vậy. Nó chắc chắn là một thanh âm xuất phát từ bên ngoài.

Sau đó, trước khi tầm nhìn của cậu bị bao phủ bởi màu bạch kim, Shidou cuối cùng cũng đã nhận được. Nó ở ngay phía trước mắt cậu, giọng nói của Origami 5 năm trước đây.

Trong nháy mắt, cùng với Origami, bốn mắt đã chạm vào nhau.

Đôi mắt của cô ấy không còn bốc lên ngọn lửa của hận thù nữa. Không còn vương chút vết tích bị vấy bẩn bởi nỗi ai oán nào nữa.

"Ah... Thật tốt quá."

Shidou khẽ lẩm bẩm được một chút, rồi sau đó toàn bộ cơ thể cậu chìm trong những tia sáng chói nhòa. Ý thức cậu nhạt đi.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 8: «Devil»

Phần 1

"Hnn....."

Sau khi khẽ bật lên một tiếng rên rỉ, Shidou từ từ mở mắt ra.

Có vẻ như Shidou đang nằm sấp úp mặt xuống giường. Má trái của cậu bị ép chặt vào cái gối nên cậu mở mắt cũng chẳng thấy gì. Có lẽ do cậu đã nằm ở cái tư thế đó quá lâu, thế nên cậu chẳng thể cảm giác được gì ở tay trái cả.

"Fuaaaa....."

Shidou phát ra một tiếng ngáp ngái ngủ trước khi trở mình trên giường và nâng cơ thể của mình dậy.

Đồng thời khi cậu cảm giác được sức nặng đang đè lên mình, cậu không thể không cảm thấy cánh tay trái như đang bị kim chích khắp nơi, jiin jiin. Shidou cau mày và khẽ rên ⌈Ouch ouch ouch.....⌋ trước khi nhìn xung quanh căn phòng.

Không có gì là khác lạ cả. Đó vẫn là căn phòng quen thuộc của cậu. Những món nội thất đó, cái tường, cái sàn cùng trần nhà đó vẫn như thường ngày. Cũng khá hiếm hoi, mà Shidou mới vất tạm cái áo khoác đồng phục của mình trên chiếc ghế, có lẽ vì cậu đã quá mệt mỏi vào ngày hôm qua.

https://thuviensach.vn

Ngay vào lúc này.

"..... Ah-re?"

Một cái gì đó khang khác, khiến Shidou phải chớp mắt.

Những ký ức về những gì cậu đã làm trước khi thiếp đi vào hôm qua đã hoàn toàn không còn ở trong tâm trí nữa rồi. Kể cả, hôm nay là ngày thứ mấy trong tuần, ngày bao nhiêu và tháng nào? Trước khi cậu ngủ, cậu đã--

"......!"

Các mảnh ghép thông tin trong đầu cậu bắt đầu kết nối lại với nhau. Trong đầu Shidou lúc này, cậu đã nhớ lại tình trạng trước khi bất tỉnh.

Thành phố đang bùng cháy. Một luồng sáng giáng xuống.--Shidou ngay lập tức nhìn xuống cơ thể của mình.

Từ những gì mà cậu nhìn thấy--không có vết thương hay bộ phận nào trên cơ thể bị mất tích cả. Shidou vẫn hoàn toàn khỏe mạnh mặc dù cậu đã lãnh trọn đòn công kích khốc liệt và dữ dội nhất từ một Tinh Linh. Có thể là nhờ vào khả năng chữa thương của Kotori chăng, hoặc cũng có thể là--vào thời điểm chùm sáng ấy kịp thiêu rụi người Shidou, thì《Yud Bet》đã đạt đến thời gian giới hạn của nó và đã cưỡng ép cơ thể của cậu quay trở lại dòng thời gian của mình chăng.

Đúng vậy, không cần biết là việc này có thể hay không, có một thực tế không thể thay đổi là cậu đã được cứu. Shidou buông một tiếng thở dài.

Nhưng ngay lập tức, câu hỏi tiếp theo nảy lên trong tâm trí của cậu. Shidou nhanh chóng bước ra khỏi giường, đẩy cái rèm cửa sang một bên và hoàn toàn mở toang cái cửa sổ của căn phòng ra.

"Đây là....."

https://thuviensach.vn

Khẽ lẩm bẩm một chút khi nhìn ra bên ngoài. Cái quang cảnh mà cậu thấy vẫn là khu dân cư rất đỗi quen thuộc ở thành phố Tenguu. Và khi cậu nhìn sang bên phải, cậu có thể nhìn thấy ngôi nhà cao cao đó, nơi mà các Tinh Linh hiện đang sinh sống.

"--Kurumi! Kurumi!"

Đặt tay lên đầu mình, Shidou lên tiếng như muốn giao tiếp với người lúc trước ở bên trong đầu cậu.

Tuy nhiên, bất kể thời gian có trôi qua bao lâu thì cậu cũng không hề nghe thấy bất cứ lời đáp lại nào của Kurumi cả.

Tuy nhiên, đó cũng là lẽ đương nhiên thôi. 《Tet》-viên đạn mà Kurumi đã dùng để kết nối ý thức của mình nhằm nói chuyện với một mục tiêu nào đó cho dù là ở dòng thời gian khác nhau. Có nghĩa là, viên đạn này có thể cũng đã hết thời gian hiệu lực tương tự như viên đạn kia mà Kurumi đã bắn ra chăng.

Không sai. Shidou đã quay trở lại.

Trở lại với thế giới của mình từ thành phố Tenguu của 5 năm trước đây.

"Không--"

Shidou lại khẽ lầm bầm.--cụ thể hơn là có chút khác nhau.

Quang cảnh mà Shidou thấy lúc này vẫn là khung cảnh mà cậu đã quá đỗi quen thuộc hằng ngày.

Các tòa nhà, khu dân cư, các con đường giao nhau, tất cả chúng đều vẫn đang làm tốt nghĩa vụ của mình. Về cơ bản--nó không phải là khung

https://thuviensach.vn

cảnh hoang tàn đổ nát của thành phố Tenguu được gây ra bởi Nghịch Thể của Origami.

"......uh!""

Lúc cậu nhận ra, Shidou rời khỏi căn phòng với cửa sổ để toang và chạy xuống cầu thang nhanh đến nỗi như suýt ngã nhào. Và sau đó cậu chạy vào phòng khách rồi mở tung cánh cửa, rầm.

Kotori có lẽ đã rất ngạc nhiên. Một cô gái nhỏ nhắn-Kotori đang ngồi trên chiếc ghế sofa ở phòng khách và coi TV, và khi đôi mắt ấy nhìn về phía Shidou, nó đã mở to hơn bao giờ hết.

"Oh? Onii-chan sao thế? Trông anh có vẻ đang rất tràn trề năng lượng vào sáng sớm nay thế."

Cô bé này là một cô gái năng động với 2 dải ruy băng màu trắng đang buộc mái tóc dài thướt tha của mình sang hai bên. Có vẻ như cô bé đã thức giấc trước Shidou và đã hoàn tất việc thay đổi quần áo của mình bằng bộ đồng phục học sinh rồi.

Tuy nhiên, Shidou đã hét lên khi nghe thấy giọng nói đầy sự thoải mái từ đứa em gái bé nhỏ mình.

"Kotori.....! Em không sao chứ!?"

"......Heh?"

Sau khi bị Shidou hét lên với hơi thở vẫn còn dồn dập, Kotori nghiêng đầu như thể cô bé không hiểu cậu đang nói về cái gì.

".....Onii-chan, anh còn mơ ngủ à?"

Sau khi bị cô bé hỏi vậy, vai cậu khẽ giật.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, hành động này của Shidou cũng không thể trách được. Trong 『Thế giới cũ』, «Fraxinus» đã bị bắn hạ bởi Origami, và cậu đã không có cách nào để xác nhận được sự an toàn của Kotori cũng như các thuyền viên vì họ còn đang ở trong chiếc không hạm đó.

".....Kotori, hôm nay là ngày mấy tháng mấy vậy?"

"Eh? Rõ ràng là ngày 08 tháng 11."

Kotori nói vậy với đôi mắt tràn đầy lo lắng.

Tuy nhiên, câu trả lời của Kotori lúc này là thông tin tốt nhất mà Shidou nhận được. Nếu ký ức của Shidou là đúng, thì ngày đó--chính là sau một ngày kể từ lúc Nghịch Thể của Origami phá hủy thành phố này.

"--Aah--"

Shidou bước đến gần Kotori với một khuôn mặt gần như sắp khóc trước khi ôm lấy Kotori bằng cả hai tay của mình, hashii. Đôi mắt của Kotori tá hỏa lên vì cái hành động hết sức bất ngờ này của cậu.

"Gyaaa--!?"

"Kotori..... Kotori.....! Anh rất vui..... thực sự rất--"

"Gyaaaa! Gyaaaa!!"

Kotori vùng vẫy tay chân của mình, khiến Shidou bị đạp một cú thẳng vào bụng khiến cậu phải khuỵu xuống.

Nhưng, nỗi đau này lại rất hoài niệm. Cảm giác mãn nguyện và nhẹ nhõm lâng lâng trong người cậu.

"..... Có chuyện gì sao? Anh đang lạ lắm đó, Onii-chan."

https://thuviensach.vn

Kotori ôm đôi vai của mình và nói vậy trong khi đôi má vẫn đang ửng đỏ. Vâng, với một người không thể nhìn thấy được sự thay đổi của thế giới này bắt đầu từ 5 năm trước đây như cô bé, thì hành động của Shidou phải nói là rất quái dị.

"..... Này, Kotori. Em có tin anh không nếu anh nói là anh thay đổi thế giới này từ ngày hôm qua?"

"Heh?"

Kotori mở to đôi mắt và cau đôi mày của mình một lúc.

"Anh đang nói gì vậy, Onii-chan. Chứng hoang tưởng của anh đã quay trở lại rồi à?"

Sau đó, cô bé đặt ngón tay của mình lên, xoa xung quanh cằm trong khi nói. Cô bé còn không tin lấy nửa lời của Shidou nữa là..... đúng hơn, là cô bé trông giống như không hiểu chút gì về những gì cậu đã nói cả.

Thôi thì--Vậy cũng được. Sau khi nở nụ cười gượng gạo, Shidou vẫy vẫy tay.

"Hnn..... Xin lỗi, anh đoán chắc là mình vẫn còn hơi mơ ngủ một chút.--Anh sẽ bắt tay vào làm bữa sáng ngay đây, sẽ nhanh thôi nên em đợi một chút nhé."

"O-ohh--....."

Kotori gật đầu trong khi khuôn mặt vẫn còn nghi ngờ. Sau khi nhẹ nhún vai, Shidou tiến vào nhà vệ sinh để rửa mặt.

Cậu sẽ phải thuật lại với Kotori về sự thay đổi của thế giới này vào một ngày nào đó. Đó là bởi vì, nó là một sự kiện rất lớn, cũng đại loại như

https://thuviensach.vn

là, cậu đã viết lại lịch sử của thế giới này vậy. Suy nghĩ xa hơn về nó, cậu cảm thấy không thể không nói lại việc này với «Ratatoskr» được.

Tuy nhiên, Shidou phải làm thế nào để giải thích cái việc nghe cứ như là một câu chuyện trong giấc mơ thế này đây? Shidou gãi gãi má của mình trong khi rên rỉ uuuuh.

Sau khi cùng ăn sáng với Kotori rồi thay bộ đồng phục để rời khỏi nhà, có một cô gái quen thuộc đã chờ ở ngay trước cổng.

"Ooh, cậu đây rồi huh Shidou! Chào buổi sáng!"

Cô ấy là một thiếu nữ tuyệt đẹp với mái tóc nhuộm màu màn đêm cùng với đôi mắt tươi sáng long lanh. Cô đang hăng hái vẫy vẫy tay với cậu.--Đó là Yatogami Tohka, bạn cùng lớp kiêm hàng xóm của Shidou.

"Ou Tohka. Chào buổi sáng. Xin lỗi, tớ có để cậu phải chờ không?"

"Không, mình chỉ vừa mới rời khỏi nhà thôi. Hoàn toàn trùng hợp luôn ấy chứ!"

Tohka nói với một nụ cười tươi tắn nở rộ trên khuôn mặt. Shidou theo phản xạ mà mỉm cười đáp lại cái dáng vẻ ngây thơ đó.

"Mu? Có chuyện gì à?"

"Không..... Quan trọng hơn, của cậu này."

Sau khi nói vậy, Shidou bàn giao hộp bentou đang cầm cho cô. Làm phần bentou cho Tohka cũng như cho Kotori đã trở thành một thói quen khó bỏ hàng ngày của cậu mất rồi. Cậu sắp phải tự chạy đi mua bentou cho mình vì cậu thức dậy hơi muộn vào ngày hôm nay nhưng..... cậu đã nhanh chóng chuẩn bị đầy đủ tất cả mọi thứ để cho nó gần với các ngày 『Bình thường』 nhất, cũng khá tốn thời gian đấy.

https://thuviensach.vn

"Oooh.....! Cảm ơn cậu, Shidou! Nếu như tớ đoán đúng, thì có miếng katsu cỡ lớn ở bên trong phải không?"

Nhưng, những lời tiếp nối của Tohka đã khiến Shidou phải nghiêng đầu.

"Eh?"

"Nu.....? Tớ đoán sai rồi sao? Tớ nhớ cậu đã nói như vậy khi chúng ta tạm biệt nhau vào ngày hôm qua mà....."

Tohka đặt tay lên cằm trong khi hàng lông mày của cô ấy bắt đầu nheo lại khi cố nhớ lại những ký ức của mình.

Trong thế giới này, nơi Shidou đã cứu cha mẹ của Origami vào 5 năm trước đây và cũng như tránh việc Origami trở thành Nghịch Thể.

Vì vậy, thành phố Tenguu đã không hề bị phá hủy và kết quả là, họ đang trải qua một ngày rất bình thường vào 『Hôm qua』.

Nhưng đối với Shidou, người chỉ mới trở lại 5 năm, sau vào một vài giờ trước, những ký ức về thế giới này cho tới 『Hôm qua』 tất nhiên là sẽ không có.

Đánh giá dựa trên Tohka và Kotori thì, có vẻ đó khong phải là một sự kiện tạo nên thay đổi lớn đối với thế giới này, nhưng, vẫn có những sự kiện nhỏ mà Shidou hoàn toàn không hề biết đến..... Cậu cần phải xác nhận là một điều là tất cả mọi người đều vẫn ổn càng sớm càng tốt.

"Aah..... Xin lỗi cậu, Tohka. Tớ hơi thiếu nguyên liệu. Nên tớ làm một món khác."

"Muu, vậy à. Nhưng mà, cậu không cần phải xin lỗi tớ đâu mà. Món nào của Shidou làm cũng ngon hết á! Vậy, có gì ở bên trong thế?"

https://thuviensach.vn

"Ah, thịt băm này, trứng bác này, đậu Hà Lan cùng với cơm ba màu nữa. Trứng cũng là loại ngọt đó."

"W-wow.....! Nghe hấp dẫn quá!"

Má Tohka ửng lên và nói với một giọng rất phấn khích. Có vẻ như là cô rất hài lòng về thực đơn này.

Và, trong khi Tohka vẫn đang nhảy múa xung quanh với hộp bentou trên tay, cậu đã thấy hai bóng người đi ngang qua từ ngôi nhà đó.

"Kaka, chào buổi sáng. Đón đúng giờ lắm, tên hầu của ta."

"Cúi chào. Chào buổi sáng, Shidou, Tohka."

Tỷ muội nhà Yamai, cặp song sinh với khuôn mặt tương tự nhau. Cả hai người trong họ đều trông giống nhau như đúc đến nỗi họ khó có thể phân biệt được trong một nháy mắt nhưng mà, chỉ cần nhìn kỹ hơi một chút, thì sẽ nhận ra khuôn mặt của họ có chút hơi khác nhau và đặc biệt là, một sự khác biệt đến bi thảm tựa trò đùa của tạo hóa khi nhìn vào vóc dáng cơ thể của họ, nó khá là rõ ràng.

"..... Um? Shidou, ngươi vừa nghĩ bậy bạ gì phải không?"

Cô gái mảnh mai với một khuôn mặt đầy sự tự tin--Kaguya, đang mở nửa mắt của mình trong khi đang ở trong tư thế như thể đang ôm lấy vai mình vậy.

"K-không đời nào. Tớ làm gì nghĩ những thứ bậy bạ."

"Thật không.....? Ngươi có biết là nói dối là một tội rất nặng không?"

"Cảnh báo. Cô đang nghĩ quá đấy, Kaguya."

https://thuviensach.vn

Và, cô gái đầy quyến rũ với mái tóc được buộc ba bím--Yuzuru, đặt tay lên vai Kaguya trước khi nói.

"Thế vậy, chỉ là trong một khoảnh khắc nhưng mà, ta đã thấy đôi mắt của Shidou lén lướt qua quanh ngực của chúng ta đấy."

"Giải thích. Đó là phản xạ bình thường đối với một người đàn ông thôi mà."

"..... Oi."

Có nói thế cũng chẳng được gì. Mồ hôi lăn dài xuống má Shidou.

"Hiểu rồi. Vậy là, hắn đã đổ trước cơ thể quyến rũ của ta huh. Kaka, vậy thì ta tha thứ cho ngươi lần này. Không có gì có thể chống lại sự quyến rũ tuyệt đối từ nhà Yamai này cả."

"Đồng ý. Chính xác là vậy. Không cần biết là Kaguya có ảo tưởng không đứng đắn về Shidou bao nhiêu mỗi ngày, nó cũng không giống như tất cả mọi người đều sẽ nghĩ như vậy đâu."

"Ta-Ta không có ảo tưởng thế nhé!!"

Kaguya hét lên với một khuôn mặt đỏ bừng bừng. Còn Yuzuru nhìn như thể rất thích thú trước phản ứng của Kaguya mà đặt tay lên miệng khẽ cười 「Ufufu」.

"Rất tiếc. Đó là sự thật. Thế cái nhật ký mà Kaguya đã viết đêm hôm qua là--"

"Chờ.....! Kyaa! Kyaaaaaaaa!"

Kaguya đột nhiên trở nên rối loạn mà vỗ vào vai của Yuzuru, poka poka.

https://thuviensach.vn

"Chạy trốn. Kyaa."

Dù nói vậy nhưng giọng không vương chút sợ hãi, rồi Yuzuru chạy khỏi chỗ đó. Kaguya ngay lập tức đuổi theo sau và họ bắt đầu chạy xung quanh Shidou.

"......Haha."

Shidou theo phản xạ mà khẽ cười khúc khích khi trông thấy họ như vậy.

Có lẽ họ đã nhìn thấy phản ứng này của Shidou, mà Kaguya cùng Yuzuru đều nhìn lại cậu với một khuôn mặt hiếu kỳ.

"Gì-gì vậy Shidou. Tại sao ngươi cười bọn ta....."

"Đồng ý. Cậu đã già đi chỉ trong một đêm sao?"

Với Shidou vẫn đang ở giữa, cặp lông mày của cả hai đều bỗng sát lại nhau hơn khi nói ra điều đó. Shidou lắc lắc đầu như muốn phủ nhận.

"Không, không có gì đâu.--Quan trọng hơn là, chúng ta sẽ bị muộn nếu cứ nấn ná ở đây đấy."

Sau khi Shidou nói vậy, Kaguya và Yuzuru cùng nhìn nhau trước khi buông ra một tiếng thở dài rồi cùng nhún đôi vai của mình.

"Fuu..... Thôi được rồi. Nể mặt Shidou, ta sẽ cho phép ngươi đi đấy. Nhưng không có lần sau đâu. Những kẻ cố gắng tiết lộ bóng tối của ta, sẽ sớm bị bàn tay của thần chết chạm vào thôi."

"Chế giễu. Bóng tối của ta, kusu kusu. Bóng tối là các thứ mà Kaguya che giấu ở dưới giường đấy hả?"

"Tại..... tại sao cô lại biếtttttttttttt hảảảảảảảả!"

https://thuviensach.vn

"Nhanh chóng. Tôi đi trước đây."

Sau khi nói vậy, Yuzuru vẫy tay với Shidou và Kaguya rồi phóng đến trường.

"Đợi đãããã! Eh, nghiêm túc đấy, tại sao!? Tại sao cô lại biếttttttttt?"

Kaguya la hét mà đuổi theo cô ấy. Mặc dù Linh Lực của họ vẫn đang bị phong ấn, song trong chớp mắt đã không còn thấy bóng dáng của họ nữa rồi; huh, đúng như mong đợi từ những Tinh Linh của Gió.

"..... Chúng ta cũng đi thôi."

"Nu? Umu, được rồi!"

Sau khi Shidou nhún vai và nói vậy, Tohka nhẹ chớp mắt trước khi gật đầu đồng ý với cậu.

Rồi cô cùng đi bên cạnh cậu ta và hướng đến trường--mà họ đang theo học.

Sau khi bước qua vài cái cửa, Shidou thay đôi giày của mình sang đôi giày dùng trong trường, cậu đi qua khu hàng lang cũng như các bậc thang mà đến trước cửa phòng số 4 của năm 2.

"....."

Tuy nhiên, cơ thể của Shidou bỗng ngập ngừng khi cậu đặt tay lên cánh cửa của lớp học đó.

Lý do rất đơn giản. Shidou đang do dự về việc cậu nên nói chuyện như thế nào đây với cô gái ngồi ngay cạnh bên trái--Origami.

Người chịu sự ảnh hưởng lớn nhất từ vụ việc 5 năm trước chắc chắn chính là Origami. Không giống như vài sự bất đồng nho nhỏ của ký ức mà

https://thuviensach.vn

cậu có với Tohka, có thể đó sẽ là một sự thay đổi rất lớn.

"Shidou, cậu không muốn vào à?"

"Aaah..... Xin lỗi, xin lỗi."

Sau khi được Tohka nhắc, Shidou dồn sức vào tay nắm cửa.

Trong một kết hợp kỳ lạ của sự lo lắng và quyết tâm, cậu đã ra mở cánh cửa ra.

Nhưng--

"..... Gì thế này!"

Shidou mở cửa, nhìn quanh lớp học trước khi lộ ra một nụ cười gượng xen lẫn hơi thở dài.

Vẫn không có một ai ngồi ở hàng ghế bên trái cạnh Shidou cả. Có vẻ, là cô ấy chưa đến trường.

Mặt nào đó cũng thấy khá xấu hổ khi lo lắng về điều này. Sau khi gãi gãi đôi má, Shidou ngồi vào cái ghế của mình và rút cuốn sách giáo khoa cũng như quyển sổ ghi chép ra khỏi chiếc túi của mình để chuẩn bị cho tiết học đầu tiên.

Song, Origami vẫn không đến trường cho dù cậu đã chờ đợi một thời gian.

"Muu....."

Tohka đột nhiên nhăn nhó gương mặt.

"Hnn, có chuyện gì vậy, Tohka."

https://thuviensach.vn

"Nu..... không biết vì sao, mà tớ cảm thấy một cái gì đó thiếu thiếu..... chút kỳ lạ nào đó."

"..... Cái gì đó thiếu thiếu ư?"

Shidou rùng cổ khi nghe thấy những lời đó từ Tohka. Nhưng, trước khi cậu kịp trả lời lại Tohka thì, tiếng chuông báo hiệu đã reng lên gần đó.

Cánh cửa lớp học ngay lập tức được mở ra và ngay sau đó một cô gái nhỏ nhắn với đôi kính cận đã tiến vào bên trong phòng với quyển giáo án trên tay. Đó là giáo viên chủ nhiệm lớp của Shidou, đó là Okamine Tamae, hay còn gọi là Tama-chan-sensei.

Má Shidou theo phản xạ mà giãn ra khi nhìn thấy cô ấy.

Đó là bởi vì, Tama-chan mà cậu gặp phải khi trở về với thế giới của 5 năm trước đây, có diện mạo hoàn toàn giống như bây giờ.

"Itsuka-kun? Có cái đó giống trên mặt cô à?"

".....! Ah, không, xin lỗi cô."

Cậu hơi hoảng mà trả lời lại câu hỏi bất ngờ của Tama-chan-sensei. Cô ấy khẽ ho một tiếng trước khi bắt đầu điểm danh.

Họ Shidou là 『Itsuka』, vì vậy mà cậu sẽ nhanh chóng đến lượt điểm danh của mình. Sau khi nhanh chóng trả lời, Shidou lại nhìn về cái chỗ trống nằm ở bên trái ấy.

"Origami....."

Cuối cùng, cho dù là các lớp đều đã bắt đầu giờ học của mình thì Origami cũng vẫn chưa hề xuất hiện. Hôm nay cô ấy vắng mặt ư. Hay là, vì một lý do hiếm hoi nào đó mà Origami muộn học chăng.

https://thuviensach.vn

Trong lúc Shidou vẫn đang suy tư như vậy, Tama-chan-sensei vẫn liên tục gọi lên cái tên của các học sinh khác.

"Được rồi, Tonomachi-kun cũng có mặt..... Vậy, Nakahara-san?"

"----Eh?"

Shidou theo phản xạ bật lên tiếng thất thần khi nghe cái tên mà Tama-chan gọi lên.

Tuy nhiên, nếu theo lẽ bình thường, thì những cái tên của các học sinh sẽ được pha trộn và sắp xếp lại với nhau kể cả khác giới, điều lạ lùng cái tên 『Tobiichi Origami』 lại không được gọi lên sau cái cái tên 『Tonomachi Hiroto』. Thậm chí là cô ấy có xin vắng mặt vào ngày hôm nay, thì cái tên của cô ấy sẽ vẫn phải được gọi lên mới đúng chứ.

Dường như cái giọng của cậu lại phát ra to hơn so những gì mà cậu nghĩ. Tama-chan ngạc nhiên mà nhìn xuống phía của Shidou.

"Ah-re, Sensei có nhầm gì không ạ?"

"E-err....."

Shidou đứng lên với một tiếng thịch.

Nhưng, Shidou có hơi do dự để nói những lời đó.

Thời điểm này có một ý nghĩ xẹt qua trong tâm trí của cậu.--Rằng, trong thế giới trước đây, Origami đã 『Chuyển sang trường khác』.

Tuy nhiên, cậu sẽ không biết được bất kỳ điều gì nếu cậu vẫn giữ im lặng. Shidou củng cố quyết tâm của mình và lên tiếng.

"Sensei, thế còn..... Origami?"

https://thuviensach.vn

Babump babump, trái tim cậu bỗng căng ra.

Origami đã 『Chuyển sang trường khác』 là bởi vì cô đã được mời vào Tập đoàn DEM trong thế giới trước đây. Đó không phải là điều sẽ áp dụng đối với Origami hiện tại được, khi mà cô ấy không còn giữ lấy hận thù đối với các Tinh Linh nữa. Mặc dù cậu biết rằng, điều tồi tệ nhất mà Tama-chan có thể nói vẫn đang không ngừng dậy sóng trong đầu của Shidou.---Đó là, 『Origami-san đã chuyển sang một trường khác rồi』.....

Tuy nhiên--câu trả lời mà Shidou nhận được từ Tama-chan-sensei lại hoàn toàn khác xa sự phỏng đoán của cậu.

"--Origami.....-san? Đó là ai vậy?"

Tama-chan trả lời vậy với vẻ đầy ngạc nhiên.

"Cái--"

Shidou đớ người mà mở to mắt ra khi nhìn xung quanh.

Vì cậu đột nhiên đứng dậy và nói vậy, Shidou đã trở thành trung tâm của cái lớp học này song..... với cái tên mà Shidou nói ra khiến bất cứ ai cũng tỏ đầy vẻ nghi hoặc hết cả.

"..... Origami? Đó là ai vậy. Tên của một ai đó sao?"

"Có phải Itsuka-kun muốn gấp 1000 con hạc giấy để tặng Sensei như một món quà không?"

"Không, điều đó chỉ có ý nghĩa khi sensei đang ở trong bệnh viện thôi. Thay vào đó, không có cách nào để tự mình mà gấp được 1000 con hạc giấy cả."

"Không, nhưng đó là Itsuka-kun cơ mà."

https://thuviensach.vn

"Ah--"

Mọi người bắt đầu xôn xao cả lên.

Shidou nhìn vào các bạn học cùng lớp của mình trong khi hơi thở vẫn đang loạn cả lên.

Trông không có vẻ gì giống như là họ đang nói đùa cả.

Mọi người đều không biết đến. Cô gái tên là Tobiichi Origami ấy.

"..... Aah---Đúng rồi--"

Shidou thở một hơi nhẹ nhàng suuu. Rồi cậu thả lỏng cả người và hai tay xuống.

--Giờ khi mà cậu nghĩ kỹ về nó, thì việc này cũng không khó để tưởng tượng. Tuy khả năng này không phải là ít. Tuy nhiên, ở đâu đó trong Shidou đã trốn tránh điều này.

Nếu như Origami bé nhỏ đó cùng với cha mẹ của mình đã an toàn mà thoát khỏi ngọn lửa, thì việc họ tìm một căn nhà khác để chuyển đến cũng là điều rất thường tình thôi. Họ có thể vẫn ở trong thị trấn Nankou này hoặc có khi họ đã chuyển đến một nơi khác giống như gia đình Itsuka chăng. Nếu là trường hợp đó, không có gì để đảm bảo rằng cô ấy sẽ ghi danh vào trường Cao Trung Raizen này giống như ở thế giới trước đó cả.

5 năm trước, Shidou chắc chắn đã thay đổi được lịch sử. Cậu đã thành công để xóa đi tấn thảm kịch đầy nghiệt ngã đó, trước khi nó kịp xảy ra thêm một lần nữa.

Nhưng mà tất nhiên lịch sử sẽ không thay đổi theo những gì mà Shidou mong muốn được.

https://thuviensach.vn

Tất cả những sự kiện hiện tại đang diễn ra trên thế giới này đều được kết nối nhau bởi vô số sợi dây vô hình.

Bắt đầu từ sự kiện Shidou đã tạo ra đó, nếu như có một sự kiện nào đấy xảy ra trên thế giới này lệch khỏi sự mong đợi của cậu cũng là điều tất nhiên không thể tránh khỏi.

"..... Xin lỗi, Sensei. Có lẽ em đã nhầm lẫn gì đó. Xin cô hãy cứ tiếp tục."

Sau khi lặng lẽ nói vậy, Shidou ngồi phịch xuống cái ghế của mình.

Tama-chan lo lắng khi nhìn thấy Shidou như thế, nhưng mà, cô phải sớm tiếp tục lượt điểm danh này.

"....."

Vẫn còn mơ màng, Shidou vừa lắng nghe Tama-chan vừa lặng lẽ nhìn vào cái chỗ bên trái đó.

-Không có vấn đề gì cả.

5 năm trước, cậu đã cứu được cha mẹ của Origami, những người xác định là sẽ chết, và cũng đã giúp Origami rũ bỏ hết những mối oán hận của mình đối với các Tinh Linh rồi.

Có lẽ cô ấy vẫn đang sống một cách đầy hạnh phúc ở đâu đó, Origami trong cái thế giới này. Một cái kết tốt đẹp đến vậy thì còn có gì may mắn hơn không.

Đối với Origami, thế giới trước đây hoàn toàn không phù hợp đối với cô. Cô là một người cần phải sống trong một thế giới nhẹ nhàng này. Cô sẽ lớn lên và nhận được nhiều tình yêu hơn từ cha mẹ của mình.

Đúng vậy. Điều này hoàn toàn không sao cả.

https://thuviensach.vn

Thế giới--lẽ ra phải nên là như thế này mới phải.

"..... Shidou?"

Và. Đột nhiên nghe thấy giọng nói của Tohka vang đến từ phía chỗ bên phải. Giọng cô có vẻ hơi mông lung nhưng có vẻ là do Shidou đã khiến cô ấy lo lắng.

"Hnn..... Sao thế, Tohka?"

"Err..... Có vấn đề gì à? Cậu đau ở đâu vậy.....?"

"Eh.....?"

Sau nghe thấy những lời đó, Shidou lần đầu tiên mà ngộ ra được điều này.

--Có những giọt nước mắt đang chảy dài qua đôi má và đang nhẹ nhàng rơi xuống trên mặt chiếc bàn của cậu.

"Ah....."

Cậu nhanh chóng lau những giọt nước mắt của mình bằng tay áo từ đồng phục của mình, trước khi trả lời lại 「Tớ không sao」 với Tohka.

Tohka khẽ nheo lông mày của mình lại tạo thành chữ 八 nhưng mà, cho dù là nhìn cô hiện tại đang rất lo lắng, thì sau đó cô cũng không hề nói ra bất cứ điều gì cả. Có thể cô ấy cảm thấy mình không cần thiết phải đào sâu hơn thêm nữa vì Shidou nói với cô rằng cậu vẫn ổn.

"Tại sao....."

-mình lại khóc?

Shidou tự lẩm bẩm với bản thân mình.

https://thuviensach.vn

Có lẽ do cậu cảm thấy hạnh phúc khi biết rằng Origami được sống hạnh phúc ở đâu đó chăng. Hoặc cũng có thể là--cậu cảm thấy cô đơn khi mà cậu không còn có thể nhìn thấy Origami một lần nào nữa chăng. Shidou không thể chắc chắn được điều gì cả.

Nhưng, có một điều.

Đúng vậy..... chỉ duy nhất một điều.

Một điều mà Shidou nghĩ đến.

Origami, người mà đã không thể sống một cuộc sống như một cô gái bình thường, bởi vì suốt thời gian qua, trái tim của cô đã bị vấy bẩn bởi sự hận thù.

Origami, người đã đặt mình vào cuộc chiến như thể nó một điều rất bình thường mà gạt bỏ đi những giọt nước mắt cùng với nụ cười của mình.

Cậu---muốn được nhìn thấy nụ cười yên bình của cô, ngay cả khi nó chỉ là trong một khoảng khắc.

Phần 2

"....."

Buổi tối. Kotori với mái tóc đã được buộc lên bởi dải ruy băng có màu đen ấy, đang ngồi ở một tư thế ngược lại trên chiếc ghế sofa được đặt trong phòng khách của ngôi nhà này trong khi vẫn đang nhìn chăm chăm vào một cái gì đó.

Lần theo ánh nhìn của cô bé, là ông anh trai của cô--Shidou đang chuẩn bị bữa tối trong nhà bếp. Cái tạp dề màu xanh ấy trông rất hợp với cậu ta, dù có thể nó hơi tương phản một chút.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, nó cũng không phải là cảnh hiếm hoi gì. Nhưng mà, cô cảm thấy Shidou đã có chút kỳ quái kể từ những hành động buổi sáng ngày hôm nay.

Cậu chạy một cách hăng hái xuống cầu thang vào sáng sớm, rồi cậu lại cố gắng xác nhận ngày hiện tại, sau đó cậu còn ôm chầm lấy Kotori và muốn nói ra cái gì đó song lại lấp lửng mà dừng lại. Hơn nữa, hiện tại cậu ta đã đột nhiên thay đổi hoàn toàn sau khi trở về từ trường với một biểu hiện đầy sự chán nản. Có chuyện gì đó đã đột ngột xảy ra và đã khiến cậu rơi trong sự căng thẳng chăng.

"..... Fuun."

Kotori khịt mũi, rồi sau đó cô bé di chuyển cây kẹo Chupa Chups xung quanh trong miệng đồng thời chuyển tư thế của mình trở lại bình thường.

Có một chút bất mãn.

--Cô bé cảm thấy không hài lòng khi nhận ra rằng một sự kiện nào đó đã gây ra vết thương trong tim Shidou song Kotori lại hoàn toàn không biết gì về nó.

Kotori bắt chéo đôi chân không mấy là vui vẻ. Còn Yoshino, người cũng đang nhìn về Shidou giống như cô ấy, phát ra một giọng đầy lo lắng.

"Có chuyện gì đã xảy ra..... với Shidou-san vậy."

Cô bé có mái tóc bóng mượt cùng màu với đôi mắt có màu xanh sapphire. Đó là một cô bé có chiều cao ngang với Kotori. Cô hiện đang mặc một chiếc váy một mảnh có màu sáng.

『Neee. Trông ông bạn của tôi không có chút sức sống nào hết thế nhỉ.』

https://thuviensach.vn

Giống như để phụ họa lời của Yoshino, chú thỏ rối trên tay trái của cô bé-Yoshinon đang mấp máy cái miệng của nó.

Và như thể để trả lời cho việc này, một cô gái hiện ngồi bên cạnh Yoshino--Natsumi trưng ra một khuôn mặt chán nản (Thực ra nó không phải là chán) bằng cách đặt tay xuống dưới cằm đồng thời cất giọng.

"..... Cái nhìn đầy bơ phờ đó.-- Ắt hẳn là do một cô gái nào đó đây."

"Cái--!?"

"Eh.....?"

Kotori lẫn Yoshino đều trố mắt ra khi họ nghe những lời đó từ Natsumi.

"Đợi-đợi chút đã, những lời cô nói có nghĩa là gì?"

"Một..... cô gái nào đó ư?"

Nhưng, Natsumi ngay lập tức đánh mất đi sự tự tin của mình khi Kotori và Yoshino quay lại hỏi cô vì sao.

"..... Ah, không, có thể là tôi đã sai, đừng lo lắng về nó....."

"Đừng có né tránh tôi. Mau lên và nói tiếp đi."

Cô ôm lấy cái đầu Natsumi bằng cả hai bàn tay của mình và đối mặt trực diện cô ấy. Đôi mắt đầy lo lắng của Natsumi đã quay đi trong khi cô gật gù.

"..... Nếu bàn đến việc gì khiến cho một cậu nam sinh Cao Trung phải muộn phiền thì, lý do của nó chỉ có thế là do một cô gái nào đó thôi."

https://thuviensach.vn

"Vậy, có nghĩa là, Shidou đã đổ bởi một ai đó.....?"

"Tôi không nghĩ là nó đi xa đến vậy nhưng mà..... với một cậu bé ở tuổi đó thì về cơ bản là sẽ để ý những hành động của mình ảnh hưởng thế nào, tới cô gái nào đó..... cũng có thể là do có một tin đồn kỳ quái nào đó về cậu ta đang được lan truyền xung quanh các cô gái, hoặc cũng có thể là cậu ấy bị ghẻ lạnh bởi cô gái nào đó bên cạnh cậu chăng; những điều đơn giản như thế này dễ khiến cho một chàng trai lâm chán nản lắm."

"M-Mình không biết điều đó có đúng không nữa....."

Sau khi Yoshino lộ một khuôn mặt nhu mì và nói vậy, Natsumi gật đầu một cách mạnh mẽ trước khi tiếp tục.

"Đúng vậy. Có nhiều khả năng lắm; ví dụ như bị một cô gái trả lời 「Eeeh.....」 bằng một giọng điệu đầy nghiêm trọng khi được hỏi bắt cặp nhé. Hoặc, khi nhặt một cục tẩy mà cô ấy vô tình làm rơi, rồi cô ta hét lên 「Iiyah..... Tôi không cần nó nữa đâu, cậu cứ giữ nó mà dùng đi.....」 hay đại loại những điều như thế chẳng hạn."

"Na-Natsumi-san.....?"

"Hay là nhiệt huyết của câu lạc bộ vừa được hâm nóng, mà cậu đi nộp lá đơn của mình, rồi bị cô ta nói rằng 「Ah, những bài tập ban sáng của chúng tôi là đặc biệt khó khăn lắm đó? Nếu đã không nghiêm túc, thì cậu không cần phải tự ép buộc mình đâu, cậu biết chứ」. Hoặc trong lúc chúng ta đang chơi bóng né trong tiết thể dục mà tự nhiên lại có một cô gái đã bỏ chạy đồng thời hét lên 「Kyaaaaaaaaaaaaaaaa」 với giọng đầy nghiêm trong khi ta sắp ném trái bóng. Aah, chết tiệt quá đi mất."

"B-bình tĩnh lại nào!"

Vì một số lý do gì đó, mà nửa cuối đã biến thành lời khiếu nại nỗi ấm ức của riêng Natsumi..... Mà bằng cách nào đó, mà Tinh Linh như cô ấy đã

https://thuviensach.vn

có một kho kiến thức khá chi tiết về đời sống học đường.

"..... D-dù sao thì. Chắc chắn lúc ở trường đã xảy ra một việc gì đó....."

Natsumi nói vậy trong khi hơi thở của cô ấy vẫn còn một chút nặng nhọc. Kotori cũng đồng ý với cô ấy về việc này. Cô bé nhìn Shidou, người toát ra cái vẻ cô đơn trong đôi mắt của cô rồi khẽ gật đầu.

"Nhưng, tôi nghĩ rằng nó không quan trọng lắm, cứ để yên cho anh ấy một mình cũng không phải có gì nghiêm trọng đâu....."

"Nhưng mà, nhìn nó xem..... Shidou-san trông chẳng có chút sinh khí nào cả. Nếu chúng ta có thể làm được điều gì đó thì.....?"

Sau khi nghe Yoshino nói vậy, Kotori khẽ gãi bên má của mình.

"Đúng là, ngay cả tôi cũng muốn làm một cái gì đó, nhưng mà, hỏi tôi nên làm thế nào thì....."

Sau tiếng thở dài của Kotori, khuôn mặt của Natsumi đã hơi nhăn lại trước khi nói ra điều này.

"..... Nếu một trong những thứ khiến cho một cậu nam sinh phải u buồn là một cô gái thì, chẳng phải chỉ cần có một cô gái khác đến an ủi là được rồi hay sao?"

Nghe được những lời của Natsumi phát ra khiến đôi vai của Kotori không khỏi run lên.

"Một cô gái khác..... ừ, đó là..... ah-re?"

".....uh."

『Kyaaa! Natsumi-san rất là biến thái nha!』

https://thuviensach.vn

Yoshino và 『Yoshinon』 có thể đã nhận ra được ý nghĩa của nó. Khuôn mặt của Yoshino chuyển sang màu đỏ ửng cả lên trong khi 『Yoshinon』 thì che gương mặt của nó lại bằng cả hai đôi tay tí hon đó.

Sau đó Kotori cũng đã nhíu đôi mày của mình sát lại gần hơn, cô gõ ton ton lên trán mình bằng đầu ngón tay trong khi vẫn đang ngậm cây kẹo.

"Chờ một chút. Tại sao tôi phải làm một cái gì đó đại loại như thế vì Shidou cơ chứ--"

"Mình-mình..... sẽ làm điều này. Nếu như Shidou-san có thể vui vẻ trở lại với điều đó thì mình sẽ....."

"Yoshino!?"

Kotori trả lời như thét lên, khi cô bé nghe thấy những lời quá đỗi bất ngờ này của Yoshino.

"Hnn..... Tớ hiểu rồi. Vậy thì cứ để đó cho tớ. Chỉ cần là Yoshino làm thì, Shidou sẽ sớm yêu đời trở lại thôi. Được rồi, bắt đầu nào....."

"Đợi-đợi một chút!"

Kotori vung cánh tay lên để ngắt lời của Natsumi.

"..... G-gì thế?"

Có lẽ vì hơi đột ngột nên Natsumi không khỏi cảm thấy bất ngờ mà đông cứng cả người.

"Tôi không có nói rằng tôi sẽ không làm điều đó, chỉ là t-tôi.....!"

"V-vậy sao..... Vậy thì, Kotori luôn nhé."

https://thuviensach.vn

"..... Fuun, xem ra tôi không còn cách nào khác huh.-Vậy, kế hoạch của cô là gì?"

Khi Kotori khoanh tay và cất giọng hỏi, Natsumi giơ một ngón tay và nói ra đề nghị của mình.

"..... Bởi vì nãy giờ tôi có chút thả rong trí tưởng tượng của mình, nên có vẻ như tôi có thể sử dụng được Linh Lực của mình một chút đấy."

"Heh?"

Kotori mở to đôi mắt của mình ra đồng thời bật ra một tiếng nhẹ nhàng. Tuy nhiên, cô bé ngay lập tức đã nhận ra ý nghĩa của những từ đó.

Không sai. Bởi vì trạng thái tinh thần của Natsumi là đặc biệt thấp khi so với các Tinh Linh khác, vì vậy mà ngay cả một điều gì đó giản đơn nhất thôi cũng dư sức khiến cô ấy dễ dàng sụp đổ, và cũng vì thế mà Linh Lực của cô ấy cũng khá dễ dàng mà chảy ngược trở lại.

Và điều này---cho phép Natsumi có khả năng biến đổi diện mạo mục tiêu của mình trong một lúc.

"Đ-đợi một chút. Đừng nói với tôi là cô sẽ lại biến bọn tôi trở lại thành con nít và 『Vườn thú này chỉ thuộc về mỗi tôi』 thêm một lần nữa đấy. Nó hoàn toàn không tốt đâu. Nếu Shidou lại phải vào vai trông trẻ lần nữa thì, e rằng nó sẽ phản tác dụng mà gây ra thêm gánh nặng cho anh nữa....."

Kotori cảnh báo cô ấy. Đúng là vậy, vào khoảng thời gian trước, các cô gái đều bị biến thành đám con nít bởi vì Natsumi, và thậm chí họ từng bị buộc mang những cái tai thú với quần áo nịt nữa kia.

Tuy nhiên, Natsumi đã lắc đầu.

"Lần này..... Nó sẽ là ngược lại cơ."

https://thuviensach.vn

"Eh?"

"Ngược..... lại là sao?"

Kotori cùng Yoshino ngơ ngác mà nhìn nhau.

"....., mém chết."

Shidou, người đang tất bật chuẩn bị bữa ăn tối, đột nhiên rùng vai. Vì cậu mãi vẫn vơ suy nghĩ trong khi đang cắt một cây bắp cải, cậu đã mém cắt phải ngón tay của mình.

"Ahhh..... Không ổn tý nào, có lẽ mình nên cẩn thận thêm một chút."

Cậu thở ra và lắc nhẹ cái đầu. Thật bất ngờ, có vẻ như hình ảnh của Origami đã lấp đầy tâm trí của cậu mất rồi.

Tuy nhiên, cậu không thể cứ mãi mà như thế này được. Nếu cậu cứ mất tập trung trong khi nấu nướng thì chẳng chóng thì chầy, các cô gái có thể kết thúc bữa ăn mình với món rau trộn pha lẫn với chút máu của Shidou.

"Được rồi....."

Cậu hít lấy một hơi thật sâu để lấy lại sự bình tĩnh một lần nữa rồi tiếp tục cầm lấy con dao làm bếp ấy.

Ngay vào lúc này,

"--Shi-shidou. Em sẽ giúp cho."

Cậu nghe thấy cái giọng có hơi chút run rẩy của Kotori từ phía sau.

"Hnn? Aah, cảm ơn em. Vậy thì, ở đằng kia---"

https://thuviensach.vn

Shidou vừa nói vừa quay lại--thì tê cứng hết cả người. Bàn tay cậu run lên bởi sự bình tĩnh của cậu cũng vụt mất, thành ra con dao đang cầm trong tay đã rơi ra và cắm xuống đất.

Tuy nhiên, nó là việc không thể tránh khỏi. Kotori cùng với Yoshino--diện mạo của cả hai người họ lúc này không phải là bộ dạng bé con mà Shidou đã rất quen thuộc mà là những cô gái có tuổi ngang với cậu.

Cả hai đều đã phát triển cao hơn, và khoác lên mình một vẻ đẹp đặc biệt của những cô gái đặt chân lên nấc thang trưởng thành. Không giống như Yoshino với bộ ngực phát triển tương xứng cực kỳ đầy đặn đó, ngực của Kotori vẫn không thay đổi gì nhiều cả.

Nhưng, đó chưa phải là tất cả. Điều đặc biệt chính là trang phục của họ.

Cậu hoàn toàn không rõ lý do vì sao, nhưng mà, cả hai người họ đã mặc một chiếc tạp dề viền diềm mà lấp ló phía sau nó là một chiếc áo tắm và còn có một chiếc băng đô trên đầu của họ, khiến họ trông như những cô hầu gái trong giải thi đấu mùa hè vậy. Hơn nữa, có vẻ như họ đang ngại ngùng vì phải đóng trong cái vai không được tự nhiên này bởi cả hai đôi má cứ thế mà ửng hồng cả lên.

"Hai-hai em đang mặc cái gì, vậy hả!? Hơn nữa, cái dáng vóc đó----"

Sau khi Shidou nói vậy với giọng không ngớt bối rối, cả hai nhìn nhau với cái vẻ hơi khó xử rồi tiến đến ôm lấy cánh tay của Shidou một cách đầy âu yếm với một chút vụng về.

"T-tại sao lại không cơ chứ?!"

"Đúng..... là vậy. Quan trọng hơn, hãy để bọn em..... giúp anh nhé."

"G-giúp anh ư....."

https://thuviensach.vn

Nghe được những lời này của họ, mồ hôi mẹ mồ hôi con không ngừng tuôn ra khỏi trán Shidou. Vì họ cùng vòng tay ôm lấy tay Shidou, cậu có thể vô tình chạm vào bộ ngực của họ nếu cậu khẽ nhúc nhích một chút. Đặc biệt là, Yoshino phải nói là vô cùng nguy hiểm. Nhưng có vẻ như rằng có nhiều chỗ cho cậu hơn ở bên Kotori.

"..... Shidou? Anh đang nghĩ đến một cái gì đó rất biến thái phải không?"

"......!"

Kotori nhận ra điều gì đó mà nhìn trừng trừng vào cậu. Shidou nhanh chóng lắc lắc đầu. Hiện tại thì khi cậu nghĩ về nó, Kaguya cũng đã nói điều tương tự vào sáng sớm nay. Trong một khoảnh khắc đó, khi cậu sắp sửa mà thốt ra một câu hỏi về "Có phải những cô gái ngực nhỏ có giác quan nhạy bén khác thường?". Nhưng, Shidou biết nếu cậu mà nói ra một câu như vậy thì chẳng sẽ chẳng khó để cậu trở thành món Ikizukuri [1] cho bữa tối ngày hôm nay, thế nên cậu đã quyết định đã từ bỏ cái ý nghĩ này.

Tình huống này, giống như là cậu đang mơ. Nhưng mà..... Shidou đã đoán ra được một ý tưởng về nguyên nhân sự việc này rồi.

Rõ ràng là vậy. Đó là bởi vì Shidou đã từng nhìn thấy sức mạnh này chỉ vào một vài ngày trước.

"Natsumi! Đây là tác phẩm của em huh!?"

Shidou nhìn thấy đỉnh đầu của một cô gái đang lấp ló ở đằng sau góc khuất của chiếc sofa khi cậu hét lên.

Im lặng một lúc, Natsumi đành từ bỏ và từ từ hé ló ra khuôn mặt của mình. Đúng như dự kiến, Tinh Linh có khả năng biến đổi đang ở đó-- Natsumi.

https://thuviensach.vn

Cũng giống như Kotori và Yoshino, Natsumi cũng lớn lên với dáng vẻ của một cô nữ sinh Cao Trung. Tuy nhiên..... không giống như hai người kia, cô ấy vận lên người một bộ trang phục hầu gái rất đỗi bình thường thay vì những bộ trang phục cực kỳ kích thích của hai cô gái này.

"----Đợi chút đã, chết tiệt!"

Kotori hét lên khi trông thấy Natsumi.

"Natsumi! Tại sao cô lại không mặc một bộ áo tắm hả! Chúng ta đều đã đồng ý rằng tất cả sẽ cùng mặc như thế mà!"

Natsumi lúng túng mà liếc về chỗ khác trước những lời của Kotori.

"..... Không, cô cũng thấy đấy..... cẩn thận mà suy nghĩ lại thì, nó là loại quá xấu hổ ấy chứ, đã vậy còn không có chút cool nào mà còn có vẻ ngớ ngẩn nữa....."

"Vậy mà, cô lại để cho chúng tôi mặc bộ đồ ngớ ngẩn này nữa sao!"

"Ko-Kotori-chan..... bình tĩnh chút đi mà....."

Mặc dù Yoshino vẫn đang cố hòa giải, Kotori vẫn vô cùng tức giận. Cô bé xắn cái tay áo vô hình của mình lên rồi nhảy về phía Natsumi.

"Con nhỏ này! Tôi sẽ khiến cô thích thú với chúng ngay thôi!"

"U-uwahh!"

Natsumi thét lên thất thanh rồi nhanh chóng chạy ra khỏi cái góc khuất của sofa. Tuy nhiên, Kotori nào có chịu bỏ cuộc. Và cứ như vậy mà cả hai bắt đầu chạy quanh phòng khách.

"Chờ đi! Tôi sẽ tỉa bớt đám quần áo đó ngay thôi.....!"

https://thuviensach.vn

"Iyaaaaaaaaah! Bớ. Người. Ta. Có. Người. Hãm. Hiếp. Tôi!"

"Làm quái gì có ai thèm điều đó!?"

Kotori hét lên với Natsumi, người đang chạy thục mạng đôi mắt đang rưng rưng. Bụi bặm bắt đầu bốc lên tung tóe gần họ bởi vì những bước rượt đuổi đầy mạnh mẽ.

"O-oi, cả hai em bình tĩnh lại đi!"

"Điều này, không tốt đâu..... dừng lại đi....."

Cố gắng để ngăn chặn họ lại, Shidou cởi cái tạp dề của mình rồi tiến vào phòng khách. Yoshino với một khuôn mặt lo lắng cũng bước theo sau lưng cậu.

Tuy nhiên, điều đó đã chẳng thể diễn ra êm đẹp một chút nào cả. Vì họ chơi đuổi bắt trong phòng khách với khá nhiều chướng ngại vật này, chân Natsumi đã bị mắc dưới tấm thảm rồi ngã nhào về phía hai người họ. Và tất nhiên, Kotori đang đuổi theo phía sau cô ấy cũng đành phải dừng lại một cách đột ngột. Cô bé ngã lăn đè lên lưng Natsumi với tất cả trọng lượng của mình.

"Wa-wawa!"

"Cái---!"

"Kyaa.....!"

"Đợi---"

Tất cả giọng nói của họ đều bị trộn lẫn với nhau và sau đó; họ đã gây ra một vụ tai nạn lớn đến nỗi cái ghế sofa cùng chiếc bàn đều bị kéo vào. Lượng bụi khi Kotori và Natsumi đuổi theo nhau hoàn toàn không thể so sánh được với lượng bấy giờ.

https://thuviensach.vn

"Ouch..... tất cả các em không sao-----!?"

Shidou ngẩng cơ thể của mình dậy trong khi nói rằng với giọng rên rỉ cho đến khi----rít lên.

Đó là bởi vì, khuôn mặt của cậu đã bị đẩy vào trong váy của Natsumi khi mọi người ngã xuống. Mông của Natsumi sau một lớp vải mỏng manh đó đã trơ trơ lọt vào tầm mắt của cậu, khiến hơi thở cậu trở nên rất đứt quãng.

"Gyaa-----!"

"U-uwaaaaaaaaaaaah!?"

Cùng lúc họ hét lên, Natsumi vội đứng dậy như thể cô cảm nhận được một phản ứng dữ dội từ một cái gì đó. Mặt Shidou cũng vì thế mà bị đè bẹp dí ngay trong một khoảnh khắc đó.

"Này, cô đã làm gì Shidou vậy!"

"A-anh không sao chứ, Shidou-san....."

"Ừ-ừ---"

Shidou đáp lại giọng nói của họ, lại một lần nữa mà buộc phải dừng ngang lời nói của mình lại. Có lẽ đã bị vướng vào một cái gì đó khi họ té ngã mà mảnh dưới bộ đồ tắm của Kotori đã tuột xuống--Yoshino cũng tương tự, phần áo ngực của cô bé cũng bị rơi ra, như sắp trồi khỏi sự che chắn của mảnh tạp dề (rất may Yoshino đã kịp thời cứu nguy).

Không lâu sau đó họ đều đã nhận ra. Những cô bé nhìn xuống cơ thể mình, và khuôn mặt họ đỏ chót ngay tắp lự.

【Kyaaaaaaaaaaaaaaaa!?】

https://thuviensach.vn

Cả hai đều hét lên cùng một lúc và cúi thấp người xuống để che giấu đi bộ ngực cũng như mông của mình.

Vào ngay tại thời điểm đó, Natsumi đã nâng cơ thể mình lên để đứng dậy nhưng một lần nữa lại đáp thẳng lên mặt Shidou với mông mình.

"Ukyaaaaaaaaaa!!"

"............!?"

Ba tiếng la cùng một tiếng hét không thể nên lời vang vọng khắp phòng khách nhà Itsuka.

"Haaa..... thật là hại mắt quá....."

Một vài phút sau đó, Shidou làm mát cái mũi của mình với một chiếc khăn lạnh đồng thời tống ra một tiếng thở dài.

Kotori, Yoshino, và Natsumi đã đều quay trở lại dạng bình thường. Từ những gì mà Shidou có thể thấy, đó là họ đã hối lỗi thành khẩn rồi.

"Fuun..... Em xin lỗi."

"Em xin lỗi..... Shidou-san."

"..... Xin lỗi."

Họ bắt đầu kéo nhau nói xin lỗi, bắt đầu từ phía bên phải. Shidou lại buông một tiếng thở dài khác trước khi nở một nụ cười đầy gượng gạo.

"Không sao đâu. Đừng để ý về nó quá.--tất cả là lỗi của anh vì đã khiến cho mọi người phải lo lắng. Mọi người chỉ đơn giản muốn anh phấn chấn trở lại thôi phải không?"

Sau khi Shidou nói vậy, ba người họ đều gật đầu trong vẻ hối lỗi.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy bọn họ như vậy, Shidou chỉ còn biết gãi gãi đầu mình. Có vẻ như, cậu đã xuống sắc đến độ khiến các cô gái này chẳng cần khó khăn lắm cũng có thể nhận ra. Mặc dù là cậu đã tự hứa rằng không để cho các Tinh Linh này phải ưu phiền gì đó trong sinh hoạt hàng ngày của họ, thế mà hiện tại việc cậu làm lại hoàn toàn trái ngược với điều đó. Sau khi đặt chiếc khăn trở lại trên bàn, Shidou tự vỗ vào mặt pan pan để lấy lại sự tập trung.

"---Thật rất cảm ơn, các em. Giờ anh đã lấy được lại sự tập trung rồi. Thế nên không cần phải lo nữa đâu."

Shidou thấy má họ thả lỏng được một chút khi nói vậy.

Kotori nhanh chóng vì thế mà mở to con mắt ra nhưng sau đó đã lập tức khoanh tay lại ra vẻ thuyết giáo.

"Fu-fuun..... Tốt rồi. Em sẽ không tò mò về việc anh đã xảy ra việc gì nữa, nhưng, nếu anh cứ lơ mơ như lúc nãy thì sẽ khiến các Tinh Linh khác khó chịu lắm đấy."

"Aah, anh rất xin lỗi."

Shidou cảm thấy cái hành động tỏ ra vẻ cứng rắn của Kotori dễ thương làm sao ấy, vì thế mà cậu chỉ còn biết nhún vai với cái miệng cười trừ.

Tuy nhiên, có vẻ như Kotori vẫn không ưa nổi cái điệu bộ này của Shidou. Vì thế mà đôi môi của cô bé đã cong thành hình chữ へ trước khi tiếp tục.

"Sẽ là một vấn đề lớn nếu anh cứ tiếp tục mà mất tập trung như vậy đấy. Chúng ta không thể biết các Tinh Linh sẽ đột ngột xuất hiện vào lúc nào đâu. Vả lại ngoài những Tinh Linh chưa xác định được ấy, còn có Kurumi và thậm chí cả «Devil» nữa--"

https://thuviensach.vn

"Eh?"

Lông mày Shidou theo phản xạ mà nhíu lại khi nghe thấy bí danh mà Kotori nói ra.

"N-này đợi chút đã, Kotori. «Devil».....? Tinh Linh đó là ai vậy?"

Cậu quay sang nhìn Kotori và hỏi ngược lại.

«Devil». Ít nhất, thì nó là một cái tên mà Shidou trước đây chưa từng bao giờ nghe qua.

Tuy nhiên, điều này đã khiến Kotori cảm thấy nghi ngờ mà nheo cặp lông mày gần hơn.

"Anh đang nói gì vậy Shidou. Anh biết Kẻ săn lùng Tinh Linh, «Devil» mà? Cùng với «Nightmare» Tokisaki Kurumi, cô ta chính là mục tiêu khiến chúng ta phải cẩn trọng nhất. Đừng bảo với em là anh không nhớ nó."

"Cùng với... Kurumi?"

Mồ hôi lại tuôn chảy trên trán của Shidou.

Thế giới này có một dòng chảy hơi khác so với cái thế giới Shidou từng biết. Cậu cũng đoán được là sẽ có một ngày như hôm nay. Có khả năng là một Tinh Linh nào đó mà Shidou không biết, đã xuất hiện.

Tuy nhiên--thật khó để tin rằng là sẽ lại xuất hiện thêm một Tinh Linh khác, cùng được đặt đến mức phải báo động, sánh ngang với Tinh Linh Kurumi - cơn ác mộng tồi tệ nhất.

Kotori khoanh tay lại cùng với một mối nghi ngờ đầy sâu sắc khi trông thấy cái phản ứng hiện tại của Shidou.

https://thuviensach.vn

"Anh..... nghiêm túc chứ? Ngày hôm nay anh đã xảy ra cái vấn đề gì vậy? Chẳng lẽ toàn bộ ký ức của anh cho đến ngày hôm qua đã hoàn toàn biến mất rồi sao?"

"..... Aah, xin lỗi."

Cậu hơi cúi đầu xuống khi những lời Kotori ra đều gần đúng. Kotori chán nản mà phát ra một tiếng thở dài trước khi cầm lấy thanh kẹo Chupa Chups đang ở trong miệng.

".....Vậy, anh thực sự không nhớ?"

"Aah..... Nếu được thì em hãy giải thích thêm cho anh đi. Er--về «Devil» đó."

Nghe Shidou nói vậy, Kotori đành thở dài thêm một lần nữa trước khi gật đầu.

"«Devil». Chúng ta có thể nhận ra được sự hiện diện của cô ta, thế nhưng, chúng ta đã hoàn toàn thất bại trong việc cố gắng để liên hệ. Có thể nói cô ta là một Tinh Linh vẫn chưa xác định. Và--"

Kotori dừng lại một lúc trước khi tiếp tục lời nói của mình.

"--Đây chỉ là phỏng đoán của em thôi, nhưng có thể cô ta thuộc vào dạng một Nghịch Thể."

"Cái.....!?"

Shidou không khỏi trợn tròn con mắt ra theo phản xạ.

"Một Nghịch Thể ư..... ? Ý em là sao? Em có nói rằng một Tinh Linh Nghịch Thể có thể tự nhiên mà xuất hiện ư?"

"Như em đã nói từ trước, em không biết rõ chi tiết về việc này."

https://thuviensach.vn

Giọng Kotori có vẻ hơi khó chịu. Shidou của thế giới này hẳn phải biết về thông tin này.

Câu hỏi--về việc tại sao một Tinh linh lại bị nghịch đảo không ngừng hiện ra, vẫn còn đó một núi thông tin mà cậu vẫn chưa hề hay biết tới. Shidou lấy lại sự bình tĩnh của mình rồi tiếp tục.

"..... Vậy, còn 『Kẻ săn lùng Tinh Linh』 mà em vừa nói là?"

"Giống như em đã nói đấy. «Devil»--không hề xuất hiện một mình. Cô ta chỉ xuất hiện có một Tinh Linh khác cùng xuất hiện..... và sẽ tấn công nhắm Tinh Linh đó. Đối với Natsumi, có lẽ đã rất nguy hiểm nếu như các cô gái không đến đó kịp để cứu cô ấy ra."

Kotori nhìn về phía Natsumi sau khi nói vậy. Và có lẽ, vì cái sự kiện đó lại hiện lên tâm trí, mà đôi vai của Natsumi đã khẽ run lên từng hồi.

"Đ-Đợi đã. Tấn công các Tinh Linh ư? Chẳng phải....."

"Đúng vậy. Nó tương tự như đội AST và DEM--mà lúc đầu, chúng ta nhầm tưởng cô ta là một phần của họ. Có thể..... chỉ là có thể, họ đã thuần hóa được một Tinh Linh để tấn công Tinh Linh khác. Nhưng theo như những gì chúng ta có thể thấy, thì có vẻ «Devil» không hề liên quan hay muốn giúp đỡ gì bọn người của DEM hay là AST gì cả. Và trên thực tế, cả hai đội AST và DEM cũng đều tấn công cả «Devil»."

"Vậy tại sao..... «Devil» lại muốn tấn công các Tinh Linh.....?"

"Ai mà biết được. Có thể là có một lý do nào đó mà chúng ta khó có thể mà biết được nếu không thế tiếp cận được cô ta. Cứ mỗi khi «Ratatoskr» cố gắng tiếp cận thì cô ta lại biến đi đâu mất, thậm chí một lần cũng là chưa từng."

https://thuviensach.vn

Kotori nhún vai một cách mạnh mẽ. Mồ hôi vẫn lăn trên má Shidou khi cậu đặt tay lên cằm.

Một Tinh Linh chuyên săn lùng các Tinh Linh khác, «Devil». Một cảm giác quái lạ bắt đầu trào dâng trong trái tim Shidou khi cậu nghĩ về nó.

"Này..... Có một tấm hình hay đoạn băng nào về «Devil» để anh xem không.....?"

"Chúng ta có, nhưng mà..... Em cho rằng có xem nó thì cũng chẳng có ích lợi gì đâu."

"Eh? Ý em là sao?"

Khi Shidou bật hỏi lại, Kotori gãi đầu 「Uuun」 trong khi cây kẹo trong miệng vẫn đang di chuyển.

"Được rồi..... Trăm nghe không bằng một thấy. Đợi ở đó một chút."

Kotori nói vậy và rời khỏi phòng khách. Sau đó, cô bé quay lại với một cái tablet cỡ B5 được đem ra từ phòng riêng của mình.

"Nó đây. Anh hãy xem đi."

Kotori đặt cái tablet lên bàn và phát một đoạn video.

Hiện lên trong đó là cảnh hoang tàn của một thành phố. Có vài vụ nổ gần đó và khói bốc lên mịt mù, cậu cảm tưởng như ở đó đang là chiến trường vậy.

--Và trong đó.

『Nó』 đã ở đó.

https://thuviensach.vn

Bóng dáng của một người được bao phủ bởi lớp bóng tối dày đặc. Có thể thấy, việc Kotori cho rằng nó là ⌈vô nghĩa⌋ cũng không có gì là lạ cả. Không chỉ rất khó khăn để xác định đó có phải là con người hay không, mà cả khuôn mặt của cô ấy còn bị phủ trong bóng tối và chẳng thể được nhìn thấy được gì cả. Tuy nhiên, có những cái cánh đang bay xung quanh người đó, điều đó là quá đủ để hiểu vì sao mật danh «Devil» được gán cho cô ấy.

Khoảng khắc khi cậu nhìn thấy nó.

"......Ah--"

Shidou khẽ phát ra một tiếng rên rỉ.

Không phải là do cậu thấy kỳ lạ trong sự xuất hiện của Tinh Linh này.

--Mà là vì, cậu biết, Tinh Linh này.

Thực sự thì cậu chẳng hề trông thấy khuôn mặt hay là biểu hiện gì của cô ấy cả.

Nhưng, Shidou biết. Trước đây cậu đã từng đối mặt với Tinh Linh này.

"Không..... thể nào....."

Hàm răng của cậu không ngừng va kata kata vào nhau. Sự run rẩy sớm lan tràn và chiếm lĩnh toàn bộ thân xác của cậu.

Đơn giản, đó chính là--

"..... Ori-gami....."

Không sai. Đó chính thực là Origami, đã biến thành một Tinh Linh và bị nghịch đảo.

Phần 3

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau. Sau khi cùng đến trường với Tohka như ngày hôm qua, Shidou bật ra một cái ngáp lớn, khi đến được chỗ ngồi của mình.

Tohka đang ngồi ở phía bên phải của cậu, đã mở mắt đầy ngạc nhiên.

"Mu, cậu vẫn còn buồn ngủ sao, Shidou."

"Aah..... có lẽ tại hôm qua tớ không ngủ đủ giấc lắm."

"Muu, nó không tốt đâu. Cậu vẫn ổn chứ?"

"Haha..... Không sao đâu, có lẽ tớ sẽ làm một giấc ngắn trước khi làm bữa tối sau giờ học."

Sau đó Shidou nở một nụ cười gượng gạo, rồi thủ tiêu những giọt nước mắt chảy ra từ đôi mắt của mình. Cậu buông một tiếng thở dài nho nhỏ trước khi lơ đãng nhìn về chiếc ghế trống ở bên trái cậu. Chỗ mà Origami từng ngồi, ở cái thế giới trước đây.

"....."

--Lý do cho sự thiếu ngủ này là rất rõ ràng. Lý do đó gồm hai phần vào đêm qua.

Đầu tiên, cậu đã đi ra ngoài. Shidou lẻn ra khỏi nhà một mình sau bữa ăn tối và chạy đi đến một nơi nào đó.

Không sai. Đó là ngôi nhà mà Origami đã lớn lên ở thế giới trước đây, trước khi thị trấn Nankou của Tenguu bùng lên trận bại hỏa hoạn vào 5 năm trước.

Chỉ có một lý do để khiến cậu phải làm điều này. Đó là do cậu nghĩ rằng Origami có thể vẫn còn ở đấy.

Tuy nhiên, thực tế nào có ngọt ngào như vậy.

https://thuviensach.vn

Ngôi nhà mà gia đình Tobiichi từng ở, hiện chẳng có ai ở đó cả mà chỉ có một tấm bảng hiệu được đặt ở phía trước. Cậu đã hỏi những người sống gần đó về gia đình Tobiichi, song họ không hề biết vị trí chính xác của họ đang ở đâu cả.

"Origami....."

Shidou lại lẩm bẩm khi nhìn vào chiếc ghế trống đó.

Đoạn video mà Kotori đã phát ngày hôm qua. «Devil» - Tinh Linh vẫn chưa xác định hiển thị trong đó, chắc chắn là Tobiichi Origami. Hơn nữa, cô không phải ở trong dạng một Tinh Linh bình thường--mà là dạng của một Nghịch Thể.

Răng cậu nghiến chặt lại, creak.

--Cậu không hiểu.

Trong thế giới của 5 năm trước đây, Shidou đã thành công trong việc thay đổi lịch sử. Nên đáng lẽ ra Origami phải được sống như một cô gái bình thường trong thế giới bình thường mới đúng chứ.

Nhưng, tại sao..... Điều gì đã xảy ra mà Origami lại tiếp tục trở thành một Tinh Linh. Hơn nữa, cô lại còn bị nghịch đảo.

Chưa kể, xét theo những gì mà Kotori nói, Origami còn tấn công vào các Tinh Linh khác nữa. Nếu là vậy thì trường hợp này nào có khác gì so với thời gian cô còn ở đội AST đâu.

Và, «Devil» cũng sẽ biến mất khi Tinh Linh bị tấn công biến mất. Cũng vì thế, mà thành phố sẽ không phải gánh chịu những thiệt hại nặng nề.

https://thuviensach.vn

Những điều mà cậu không thể biết tiếp tục dằn xé trong đầu cậu. Cái quái gì đã xảy ra ở cái thế giới này trong 5 năm qua, Shidou chỉ còn biết gãi đầu.

"Chết tiệt..... tại sao chỉ duy nhất điều đó lại....."

Vừa lầm bầm những điều đáng ghét, cậu nhớ lại tối qua.

Shidou còn làm một việc khác. Đó là thu thập thông tin về thế giới này càng nhiều càng tốt.

--Khoảng khắc mà cậu nhận ra tình trạng của Origami trong cái thế giới này, nỗi lo lắng đến vô tận cùng muôn ngàn những câu hỏi cứ liên tục lấn áp tâm trí cậu đi.

Cậu chỉ có thể nghĩ ra một điều. Đó là có thể có sự kiện nào đó hoàn toàn khác so với những gì chứa trong ký ức của cậu đã xảy ra trong thế giới này và Shidou không hề biết về nó. Hoặc cũng có thể--điều nên xảy ra đã không bao giờ đến.

Khi Shidou trở về nhà và chuyện trò cùng với các cô gái (mặc dù Kotori nhìn cậu khá đáng ngờ), rồi lén xâm nhập vào cơ sở dữ liệu của «Fraxinus» mặc dù chỉ là một chút.

Kết quả, Shidou đã phát hiện ra rằng dòng chảy của lịch sử trong cái thế giới này gần như không khác gì mấy so với ký ức của mình.

Kotori một lần nữa lại biến thành Tinh Linh vào 5 năm trước, rồi lại được tìm thấy bởi «Ratatoskr».

Ngày 10 tháng 4, Shidou đã gặp Tohka và phong ấn cô ấy.

Sau đó, phong ấn Yoshino, rồi lần lượt gặp Kurumi cũng như Mana, tiếp tục phong ấn Yamai tỷ muội, rồi sau đó đấu tranh với DEM và phong

https://thuviensach.vn

ấn Miku rồi Natsumi. Tất cả mọi thứ đều chính xác như những gì mà Shidou biết.

Đúng vậy--chỉ có duy nhất một thứ đẹp đẽ đã biến mất kỳ bí, đó chính là mối quan hệ của cậu với Tobiichi Origami.

Khi cậu nghĩ về điều này, tiếng chuông đánh dấu sự bắt đầu của tiết học đầu tiên đã vang lên trong lớp và cánh cửa lại bật ra bởi giáo viên chủ nhiệm của cậu, Tama-chan-sensei bước vào phòng. Tất cả mọi người đều đứng lên chào cô ấy, trước khi ngồi xuống.

"Được rồi, chúc tất cả các em đều có buổi sáng tốt lành. Hôm nay vẫn phải chuyên tâm học hành thật chăm chỉ nhé."

Tama-chan nói với một nụ cười tươi tắn. Thế nhưng, những lời này không hề lọt mấy vào tai của Shidou. Cậu vẫn ngây người nhìn ra khung cửa sổ với bàn tay vẫn đang chống cằm đầy suy tư.

"....."

--Theo dự kiến, cậu phải gặp Origami lại một lần nữa. Sau khi nghiền ngẫm lại tất cả vào buổi tối ngày hôm đó, đó chính là câu trả lời mà Shidou ngộ ra được.

Khi cậu phát hiện ra rằng ngày hôm qua rằng tất cả mọi người đều không biết đến Origami, và sau đó cậu ta cũng nhận ra rằng Shidou của thế giới này thậm chí còn chưa từng gặp qua Origami nữa là, mối liên kết giữa cậu với Origami có lẽ đã không còn tồn tại. Và trên thực tế--cậu cảm thấy rằng điều này có thể chính là sự lựa chọn tốt nhất dành cho Origami. Chỉ cần không có bất kỳ sự can thiệp nào đó, thì việc Origami có thể sống một cuộc sống tràn đầy sự hạnh phúc chính là điều tốt nhất nên làm rồi. Shidou cảm thấy chỉ Origami đang sống ở đâu đó trong cái thế giới hòa bình này đã là quá đủ rồi.

https://thuviensach.vn

Nhưng, bây giờ, khi mà cậu nhìn thấy đoạn video đó, cậu không còn biết phải nói thêm bất kỳ cái gì nữa.

Sự tàn khốc của cuộc chiến vẫn chưa hề kết thúc mà vẫn đeo bám lấy Origami. Nhiệm vụ của Shidou chưa thể dừng lại. Cái thế giới khốn nạn này vẫn còn áp đặt cái số phận đầy nghiệt ngã của nó lên đôi vai của cô.

Tuy nhiên, Shidou lại không biết gì về cái thế giới này cả.

Đặc biệt là, ngay cả khi cậu đã cố gắng để thực hiện cái quyết tâm của mình, thì vô số những bức tường vẫn cứ ngoan cố ngăn chặn cậu ta đạt đến được mục tiêu của mình.

Ngay chính tại đây và lúc này, Origami của thế giới này không hề biết gì về Shidou. Thậm chí, hiện tại cô ấy đang ở đâu cậu cũng không hề biết.

"..... Quả thật, mình không thể tự mình làm được bất kỳ điều gì cả."

Shidou tự trách bản thân mình với một giọng không ai có thể nghe được, cậu gõ ton ton vào mặt bàn với ngón tay của mình.

Dự kiến, cậu có lẽ phải cần đến sự giúp đỡ của «Ratatoskr» để làm điều này. Ngay sau khi trở về nhà, cậu sẽ giải thích lại toàn bộ tình hình với Kotori và bắt đầu tìm kiếm Origami.

..... Sẽ rất khó tin khi nói ra một điều gì đó đại loại như đi ngược xuyên qua dòng thời gian để thay đổi lịch sử nhưng mà, chắc chắn họ sẽ không từ bỏ bất kỳ thông tin nào để có thể tìm cho ra Tinh Linh đó-- «Devil».

"Được....."

Vẫn đang nhìn ra chiếc cửa sổ, Shidou nắm chặt nắm tay như để củng cố lại quyết tâm của mình.

https://thuviensach.vn

Và-- ngay tại thời điểm đấy.

"Ah, được rồi. Hôm nay, cô sẽ giới thiệu một học sinh vừa mới chuyển đến với tất cả các em.--Không sao cả đâu, vào đây đi nào."

Cùng lúc với khi Tama-chan-sensei nói như bỗng nhớ ra mà nói ra điều đó, gara cánh cửa của lớp học này lại một lần nữa được mở ra và một cô gái chậm rãi bước vào bên trong. Đó là một học sinh mới chuyển trường đến.

Cậu cảm thấy thật hiếm hoi khi mà lại một học sinh nào đó chuyển trường đến vào lúc này, nhưng giờ không phải là lúc để cậu ta bận tâm về điều đó. Shidou không buồn ngoảnh đầu mà chỉ liếc nhìn về đó.

Và thế là--

"..... Heh?"

Shidou trố mắt ra vì sốc khi nhìn thấy cô gái đang bước đi đến bên bàn giáo viên.

Đó là một cô gái mảnh mai với một gương mặt đầy duyên dáng tựa như một con búp bê. Mái tóc nhạt màu trải dài qua lưng khi cô ấy bước đi, khiến cô ấy có vẻ giống như là một nàng công chúa từ một quốc gia nào đó đến vậy.

Ngay từ khi cô ấy xuất hiện, cậu nhận ra lũ bạn cùng lớp đang không ngừng xôn xao cả lên. Đám đực rựa thì cứ há mồm 【Oooooh!?】 cả lên trong khi bọn con gái thì cứ lấp lánh con mắt của mình.

Tuy nhiên, người duy nhất tỏ ra vẻ vô cùng kinh ngạc trong số họ mà nhìn chăm chăm vào gương mặt của cô gái đó--chính là Shidou.

Lý do rất đơn giản. Bởi vì gương mặt đó quá đỗi thân thương với cậu.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, em tự giới thiệu về mình đi nào."

Tama-chan-sensei yêu cầu cô học sinh chuyển trường đó.

Cô gái ấy gật đầu trước khi tiến về phía trước lớp rồi cất lên với một giọng nói vô cùng dịu dàng.

"--Mình là Tobiichi Origami. Rất vui được gặp tất cả các bạn."

Sau đó cô ấy cúi đầu chào một cái thật sâu. Đám trong lớp không khỏi trở nên ồn ào.

Một phần là do cái tên hiếm 『Origami』 mà Shidou đã nhắc đến vào ngày hôm qua. Mà một số đã bắt đầu nghiêng đầu nghi hoặc. Có lẽ họ cảm thấy có gì đó hơi khác thường, mà họ nhìn về phía Shidou với nụ cười châm chọc.

Nhưng, hiện tại Shidou nào đâu có thời gian để mà đừa giỡn cơ chứ.

"Cái ....."

Lúc này, cậu chỉ có thể biết trố mắt ra nhìn cùng với một giọng run run rỉ ra từ miệng mình.

Mặc dù mái tóc ấy có chiều dài khác hẳn, nhưng đây chắc chắn chính là cô ấy, Tobiichi Origami trong ký ức của Shidou.

Cú sốc này khiến Shidou không thể nói thêm được bất kỳ lời gì cả, ánh mắt của Tama-chan-sensei di chuyển nhìn xung quanh lớp học.

"Eeeerr, chỗ của Tobiichi-san..... Cái ghế bên cạnh Itsuka-kun có vẻ vẫn còn trống đấy. Em có thể ngồi ở đó không?"

"Vâng ạ."

https://thuviensach.vn

Origami đồng ý và từ từ bước đi tiến về hướng của Shidou.

Thế nhưng, Origami bỗng đột nhiên dừng lại sau một vài bước.

Lý do ngay lập tức quá dễ hiểu. Ánh mắt họ đã gặp nhau bởi Shidou vẫn luôn chăm chăm nhìn vào Origami.

"Ah---"

"Eh.....?"

Cùng lúc với khi cái âm thanh đó lọt ra khỏi cổ họng của Shidou, đôi mắt Origami mở ra đầy ngạc nhiên.

Đôi mắt của cô bắt gặp một chàng trai đang nhìn chăm chăm không ngớt vào mình. Không có cách nào mà cô ấu sẽ không thấy ngạc nhiên cả.

Tuy nhiên, kỳ lạ là. Phản ứng của Origami lại khác hẳn với cái lý do trên.

"--Không thể nào. Cậu....."

Vâng. Cô ấy nói như thể cô có quen với gương mặt của Shidou.

Tuy nhiên, sau đó Origami đã ngay lập tức lắc đầu để lấy lại sự bình tĩnh, cô thay đổi vẻ mặt hoàn toàn, cúi chào lịch sự trước khi ngồi vào chỗ mà Tama-chan-sensei đã chỉ định.

"---"

Nhìn thấy loạt hành động này Origami khiến Shidou cảm thấy trái tim mình càng lúc càng dồn dập hơn.

--Cái gì thế kia? Origami biết Shidou ư?

https://thuviensach.vn

Nếu suy nghĩ một cách logic thì điều đó là không thể. Nhưng mà, lúc nãy--

"Được rồi! Hãy bắt đầu điểm danh nào!"

Tama-chan bắt đầu gọi tên các học sinh của mình với một giọng đầy phấn khởi, nhưng chẳng có cái gì lọt vào tai của Shidou nổi nữa rồi.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Bản Ngã

Phần 1

「..... Haaah?」

Từ phía bên kia của điện thoại, giọng nói chất chứa đầy sự nghi ngờ của Kotori vang lên.

Tuy nhiên, đó chỉ là điều rất thường tình. Có lẽ Shidou cũng sẽ cho ra một phản ứng tương tự như vậy nếu đột nhiên cô bé gọi cậu trong giờ nghỉ trưa để báo cáo về 『Thông tin đó』.

Không sai. Shidou đã lẻn ra khỏi lớp học ngay sau khi tiết chủ nhiệm kết thúc rồi tìm một nơi không có ai thích hợp để gọi điện cho Kotori.

Vào lúc mới đầu, giọng Kotori vẫn còn rất êm dịu khi nhận được cuộc gọi của cậu, nhưng đến giữa chừng, cậu có thể thoáng nghe thấy tiếng xào xạc khi chiếc ruy băng được thay đổi rồi sau đó thì giọng của cô bé đã giữ nguyên y như tới lúc này.

Vẫn còn chút bối rối khi chưa nắm rõ về những điều vừa nghe được, Kotori vặn lại.

「Chờ một chút nào. Đã xảy ra chuyện gì? Anh có thể giải thích rõ ràng hơn được không?」

https://thuviensach.vn

"..... Giống như anh vừa mới nói ấy. «Devil», vừa chuyển vào lớp của anh."

Shidou cay đắng khi phải nói lại tình hình hiện tại với Kotori, một lần nữa.

⌈Giống như em đã nói, em không hiểu ý của anh là gì. Tại sao mà «Devil» lại chuyển vào trường của anh được cơ chứ..... Ngoài ra, vấn đề đầu tiên, chính là «Devil» vẫn đang còn là Tinh linh chưa được xác định. Chúng ta chưa bao giờ có chút thông tin xác thực nào về tên tuổi cả, thậm chí là cả gương mặt của cô ta trông thế nào cũng vẫn là một điều rất bí ẩn. Vì thế, làm cách nào mà anh có thể khẳng định được là cô gái vừa chuyển đến lại chính là «Devil» vậy?⌋

"Đó là....."

Đó là một câu hỏi rất hay, khiến Shidou phải do dự.

"Hiện tại anh không có nhiều thời gian lắm, vì vậy anh sẽ giải thích lại toàn bộ khi chúng ta trở về nhà. Có điều..... anh rất nghiêm túc. Hãy tin anh đi."

⌈.....⌋

Sau khi Shidou nói vậy, Kotori im lặng một lúc trước khi buông ra một tiếng thở dài haa.

⌈..... Em hiểu rồi. Để đề phòng, em sẽ gửi một đơn vị quan sát đến. Mọi thứ còn lại, sẽ được quyết định dựa vào kết quả lần này.⌋

".....! Em tin anh thật chứ?"

Với những gì mà cậu nói ra, thực sự ít nhiều đều có một chút bất ngờ. Khi Shidou ngạc nhiên mà hỏi lại như vậy, Kotori trả lời lại với chút hơi

https://thuviensach.vn

chán nản.

⌈Thành thật mà nói, thì chỉ là 50-50 thôi.--Thế nhưng, vì chúng ta không biết một chút gì về «Devil» cả, nên em không muốn bỏ qua bất kỳ cơ hội nào nếu như nó có thể nắm được một chút thông tin về cô ta.⌋

Sau đó, cô bé tiếp tục.

⌈Vả lại, em cũng không nghĩ rằng Shidou sẽ nói điều gì đó nếu như không nắm chắc chắn. Không..... ngay cả khi nó đơn thuần chỉ làm cảm giác của riêng anh thôi, cũng là quá đủ để em tin những lời anh nói rồi.⌋

"Kotori....."

⌈Tuy nhiên, nếu anh đang nghĩ đến việc dụ «Ratatoskr» điều tra để lấy được thông tin về một cô gái mà anh thấy thích thì; em e rằng anh sẽ không thoát tội dễ dàng đâu đấy.⌋

"Anh-anh không bao giờ làm điều đó!"

Sau thấy Shidou hét lên như vậy, Kotori khẽ ⌈unn⌋.

⌈Vậy, chúng ta sẽ bắt đầu điều tra ngay từ lúc này. Err, tên của cô nữ sinh đó là gì vậy?⌋

"Origami. Là Tobiichi Origami."

⌈Tobiichi Origami. Tobiichi--⌋

Kotori ngập ngừng giọng nói của mình một lúc. Cổ họng của cô bé có vẻ đã dịu đi như thể vừa nhớ ra được điều gì đó.

⌈Không phải chứ..... không, chính là cô ta, Tobiichi Origami của đội AST?⌋

https://thuviensach.vn

"Huh.....!?"

Shidou mở to đôi mắt ra khi nghe thấy những lời đó của Kotori. AST. Nó là chữ viết tắt của Anti-Spirit Team, trực thuộc JGDSF.

Sự thật là Origami từng tham gia tổ chức đó. Tuy nhiên, điều này nên chỉ nằm trong thế giới trước kia mới đúng. Làm thế nào mà Kotori biết được điều này--

Nghĩ đến đó, đôi vai của Shidou khẽ rung lên.

"Kotori, không lẽ em có lại những ký ức của thế giới cũ.....?"

⌈Haah? Anh đang nói gì vậy? Anh lại mớ ngủ giống ngày hôm qua nữa rồi à?⌋

Tuy nhiên, Kotori vẫn đáp lại với một giọng bình tĩnh.

⌈Nếu em nhớ đúng, thì có một thành viên có tên như vậy trong đội AST. Cô ta cũng đã từng nhiều lần chiến đấu với các Tinh linh khác vào trước đây. Tuy nhiên, gần đây thì cô ta đã từ chức rồi.⌋

"Cái--"

Câu chữ của Shidou bị mắc kẹt giữa chừng. Đó không phải như là Kotori đã lấy lại ký ức của mình về cái thế giới trước kia. Như vậy thì điều này có nghĩa là, Origami vẫn gia nhập đội AST.

Thực tế thì đã có hai sự kiện được diễn ra. Đó là một cái gì đó khá đơn giản.

-Origami cũng thuộc đội AST trong cái thế giới này.

"Cớ sao lại....."

https://thuviensach.vn

⌈Ý anh là gì khi lại hỏi là cớ sao thế..... Ý anh là vì sao mà cô rời bỏ AST à? Em làm sao mà biết được.⌋

Kotori có vẻ đã hiểu lầm câu nói Shidou vô tình khẽ bật ra là câu hỏi. Cô bé khịt mũi fuun một cái trước khi nói tiếp.

⌈Nhưng bây giờ nhắc đến nó, thời điểm khi Tobiichi Origami từ chức khỏi đội AST và thời điểm mà «Devil» bắt đầu xuất hiện, khá tương đồng nhau đấy. Fumu, biết lý do khiến cô ta rời bỏ chính là do cô ta đã bị biến thành một Tinh Linh chăng.....⌋

Kotori bắt đầu khẽ lẩm bẩm cái gì đó.

Tuy nhiên, một nửa trong số đó chỉ lọt vào tai của Shidou.--Trong đầu của Shidou lúc này, cái thực tế Origami lại bước chân vào đội AST đang xoáy sâu điên cuồng.

Lý do tại sao mà Origami tham gia vào đội AST trong thế giới trước kia, đó là để giết Tinh Linh đã hại chết cha mẹ cô. Trong thế giới này, nơi cha mẹ cô đã được cứu, cái sự sự kiện quái nào đã xảy ra để khiến Origami phải như vậy nữa chứ.

⌈--Này Shidou, anh có nghe không đấy?⌋

"......! Ừ-ừ..... Xin lỗi."

Shidou hơi bất ngờ khi nghe thấy tiếng gọi của Kotori.

⌈Mouu, tóm lại. Dù sao, chúng ta sẽ điều tra xem liệu Tobiichi Origami có phải là một Tinh Linh hay không. Shidou, anh phải báo cáo lại cho em nếu anh tìm ra bất cứ điều gì đấy.--Nhưng mà, nếu như Tobiichi Origami thực sự là «Devil» thì cô ấy hiện là một dạng Nghịch Thể hết sức nguy hiểm đấy. Vì vậy xin anh đừng có làm gì liều lĩnh.⌋

https://thuviensach.vn

"Ừ-ừ..... anh xin lỗi về điều đó."

Sau khi trả lời vậy, Shidou gác chiếc điện thoại của mình lại.

"....."

Cậu dựa vào tường sau khi nhét điện thoại vào túi của mình lại. Khá nhiều thông tin phức tạp nhồi vào bên trong tâm trí của cậu, khiến cậu không cách nào sắp xếp tất cả chúng lại được cả.

Tuy nhiên, không có gì diễn ra như mong muốn cả. Shidou hít một hơi thật sâu, sau đó quyết định quay trở lại lớp 4 năm 2.

Khi bước chân lại vào lớp học, cậu đã thấy một đám đông đang tụ tập ở phía cửa sổ. Có vẻ như tất cả mọi người đều đang thể hiện sự quan tâm của mình đối với cô nữ sinh vô cùng dễ thương vừa mới được chuyển đến đấy. Vẻ mặt Origami có chút khó khăn khi bị các người bạn cùng lớp của mình vây ở trung tâm.

Và ngay tại thời điểm đó, tiếng chuông đánh dấu đã đến lúc bắt đầu tiết học tiếp theo vang lên và tất cả mọi người đều trở lại chỗ ngồi của mình sau khi vẫy tay chào cô. Cậu đã trông thấy Origami thở hắt ra tiếng haa, sau khi cô vẫy tay chào lại họ.

"..... Haha."

Má của Shidou vô thức thả lỏng được phần nào khi nhìn thấy cái cảnh không quen thuộc đó. Nếu đấy là Origami mà cậu đã biết, thì dù có như thế nào thì sắc mặt của cô cũng sẽ không có bất kỳ sự thay đổi nào cả.

Nhưng..... vẫn có cái gì đó mà cậu vẫn chưa hiểu nỗi.

Tại sao Origami lại gia nhập đội AST trong cái thế giới này? Tại sao cô ấy trở thành một Tinh Linh? Tại sao cô-- lại bị nghịch đảo. Và cũng như,

https://thuviensach.vn

làm thế nào cô ấy có thể trở lại hình dạng con người và duy trì được ý thức của mình khi đã biến thành một Nghịch Thể. Nó là một bức màn bí ẩn mà cậu có cố nghĩ bao nhiêu cũng chẳng hề có lời đáp nào.

Và, một sensei đã bước vào lớp trong khi Shidou vẫn mải mê suy tư.

"Lớp học đã bắt đầu. Em mau về chỗ đi."

"Ah..... Em xin lỗi."

Sau đó Shidou vội vã trở về chỗ ngồi của mình, cậu lấy sách giáo khoa và quyển sổ của mình ra để lên bàn.

Tuy nhiên, vẫn như khi nãy, cậu hoàn toàn không thể tập trung giờ học nữa. Ánh mắt của Shidou lúc này chỉ còn biết tập trung vào Origami.

--Giống như cậu đã nghĩ, cậu cần phải nói chuyện với cô ấy ít nhất là một lần. Shidou không hề hay biết gì về Origami của thế giới này cả.

Tuy nhiên, mọi người có thể sẽ lại tụ tập xung quanh cô ấy ngay, nếu như nó là ở thời điểm nghỉ giữa tiết. Xét theo cái tình hình hiện tại thì, sẽ khá khó khăn để cho Shidou có thể bắt chuyện được với cô ấy.

"....."

Sau khi đắm mình trong suy nghĩ được một quãng thời gian, Shidou viết vài chữ vào rìa của quyển sổ của mình.

Rồi sau đó xé nó ra và gấp lại nó trước khi cậu đặt nó lên bàn của Origami mà cả sensei cũng không thể nhận ra.

".....?"

Origami, người nhận được nó, nghiêng đầu.

https://thuviensach.vn

Rồi sau khi lướt nhìn những dòng chữ nằm trên mảnh giấy đó, đôi mắt Origami đã tròn lên vì ngạc nhiên.

Thời gian nghỉ trưa của ngày hôm đó. Sau khi lẻn chuồn ra khỏi lớp học, Shidou nhanh tiến về phía cầu thang dẫn lên sân thượng.

Vì nó cách khá xa khỏi các lớp học, thế nên không có nhiều học sinh sẽ đến đây cho lắm. Trên thực tế, cái cầu thang này đầy sự tĩnh lặng đến nỗi khiến cho sự hối hả và nhộn nhịp đang vang vọng trong trường chỉ như một lời nói dối.

Tuy nhiên, điều đó không có nghĩa thực tế là không có ai ở đây.

Hiện đã có một cô gái đang đứng đó.--Đó là một học sinh vừa mới chuyển trường đến, chủ đề của mọi người của ngày hôm nay; Tobiichi Origami.

Ngay cả các học sinh đã học ở đây những 3 năm thì; cũng chỉ có một số ít rất nhỏ trong số họ biết về sự tồn tại của khu vực cô lập này. Vì thế mà nghĩ lại khi có một học sinh mới chuyển trường đã đến một nơi như thế này thì quả thật khá là kỳ lạ.

Tuy nhiên, Shidou không hề ngạc nhiên. Đó là bởi vì,

"Err, cái này."

Origami lấy ra một mẩu giấy từ trong túi ra và giơ lên cho Shidou thấy. Những dòng chữ này ở trên đó đều cho chính tay Shidou viết ra và chúng chủ yếu là để nhắn cô ấy đến đây vào thời điểm này.

Đúng vậy. Chính Shidou đã hẹn Origami đến nơi này.

"Aah, tớ xin lỗi. Vì đã đột ngột hẹn cậu đến đây."

"Uun. Không sao đâu..... Vậy, cậu cần gì?"

https://thuviensach.vn

Origami hỏi vậy với vẻ có chút lạnh lùng.

Tuy nhiên, nó cũng khá bình thường. Cô được hẹn đến cái nơi xa xôi này bởi một nam sinh cô mới gặp lần đầu tiên. Cũng không phải là có gì kỳ lạ khi cô ấy cảm thấy có mùi nguy hiểm. Cũng vì thế, mà Shidou cảm thấy rất biết ơn cô khi cô đồng ý với yêu cầu của cậu và đến đây một mình.

Tuy nhiên vì một số lý do nào đó..... đây là một trải nghiệm hoàn toàn mới, bởi vì thay vì Shidou phải thận trọng Origami, hiện tại Shidou lại chính là mối thận trọng của Origami.

"Ah-....."

Shidou gãi gãi má khi đang tự hỏi mình nên nói về cái gì. Có một núi về những thứ cậu rất muốn hỏi nhưng mà, đột nhiên buộc cô ấy nhận lấy chúng thì e rằng sự thận trọng của cô sẽ tăng cao chót vót mất.

"Này, Origami."

"Ehh?"

Origami toát ra vẻ đầy ngạc nhiên. Shidou trong thoáng chốc không hiểu nhưng, cậu đã ngay lập tức nhận ra được lý do.

"R-Rất xin lỗi. Tobiichi.....-san. Xin lỗi vì đã gọi thẳng tên của cậu."

"U-un, chỉ là mình có chút bất ngờ thôi. Err..... Itsuka-kun."

Origami chỉ gọi họ của Shidou. Cậu đành khẽ gượng cười khi thấy cái giọng gọi thân thương nhưng cũng xa lạ đó.

"Có chuyện gì đó à?"

"Không, không có gì đâu. Quan trọng hơn là, Tobiichi-san. Cậu đã nói điều gì đó khi cậu trông thấy khuôn mặt của tớ vào lúc sáng đúng không?

https://thuviensach.vn

Tớ có hơi tò mò một chút, đó là về chuyện gì vậy?"

"Aah....."

Khi Shidou nói vậy, Origami lộ một biểu hiện như thể cô vừa nhớ ra được cái gì đó.

"Xin lỗi vì đã để cậu hiểu nhầm. Chỉ là Itsuka-kun trông giống hệt như một người mà mình từng gặp trong một khoảng thời gian khá dài trước đây, vì vậy mà mình có hơi ngạc nhiên một chút."

"Eh.....?"

Lông mày Shidou vô thức mà nhíu lại.

"Giống hệt--tớ.....?"

"Uun, không thể nào là vậy đâu. Bởi vì, mình đã gặp người đó cách đây tận 5 năm cơ. Itsuka-kun lúc đó chắc vẫn tầm tiểu học thôi. Vả lại--"

Origami cúi xuống.

"--Người đó đã mất rồi. Vào 5 năm trước đây, ở ngay trước mặt mình."

".....!"

Shidou bỗng ngộ ra được cái gì đó. Danh tính của cái người mà Origami nói về.

Người đó chắc chắn chính là Shidou. Quả thật là Shidou đã cứu cha mẹ của Origami vào 5 năm trước đây. Ánh mắt của cậu và Origami đã chạm nhau, mặc dù chỉ là một khoảnh khắc.

https://thuviensach.vn

"Đó là tất cả những gì mà cậu muốn hỏi phải không? Mình muốn sớm quay trở lại lớp....."

"..... ! Ah, chờ chút đã."

Shidou vội ngăn Origami lại, người đang định đi bước xuống các bậc thang. Shidou vẫn chưa đạt được bất kỳ thông tin nào mà mình cần cả.

Tuy nhiên, cậu sẽ không thể làm được gì cả nếu như chỉ cậu hành động như một học sinh bình thường. Vì vậy cậu ổn định quyết tâm của mình và mở miệng.

"Phải chăng, người cậu đã gặp vào 5 năm trước--chính là trong đại hỏa hoạn ở thị trấn Nankou?"

"Eh---?"

Đôi mắt Origami đã mở to ra trước những lời này của Shidou.

"Làm thế nào, mà cậu biết....."

Trước khi kịp kết thúc, gương mặt của Origami tiếp tục toát ra vẻ đầy kinh ngạc.

"Lẽ nào--người đó là anh trai của Itsuka-kun.....?"

"Heh?"

Shidou thốt ra một âm thanh đầy ngớ ngẩn khi bất ngờ bởi những lời của Origami. Có vẻ như, cô nghĩ rằng Shidou là em trai người đã cô đã gặp cách đây 5 năm. Đối với cô ấy thì như vậy cũng là bình thường thôi. Nếu Shidou nói cậu chính là người đó, chắc chắn một điều là Origami sẽ hoàn toàn không tin.

https://thuviensach.vn

Cậu không muốn cô hiểu nhầm chút nào nhưng..... nếu cậu để kéo câu chuyện đến mức này thì cũng phải làm cho nốt. Shidou nhận định lại và hơi nghiêng đầu về phía trước.

"Uhm..... đại loại là vậy."

Khi Shidou trả lời như thế, biểu hiện của Origami đã hoàn toàn thay đổi. Hàng lông mày của cô dần bị nheo lại và khuôn mặt của cô có vẻ như sắp khóc.

"To-Tobiichi.....-san?"

"..... !"

Origami tiến gần Shidou và sau đó nắm tay cậu, cô cúi đầu thật sâu.

"Anh trai của cậu đã cứu cha mẹ của mình. Nếu không có anh ấy, họ có lẽ đã chết ngay vào lúc đó. Mình biết rằng cho dù mình có cảm ơn đến như thế nào thì nó hoàn toàn vẫn là không đủ nhưng Shidou, hãy để mình nói điều này. Cảm ơn--Thật sự cảm ơn cậu, rất nhiều.....!"

"A-aah....."

Shidou đành trả lời lại một cách mơ hồ sau khi nhận được cái phản ứng này của Origami.

Tuy nhiên, từ những lời mà cô nói ra đã cung cấp cho Shidou một thông tin khá quan trọng. Đúng như dự kiến, Shidou đã thành công khi cứu cha mẹ của Origami vào 5 năm trước đây. Shidou thở phào nhẹ nhõm.

"Ah."

Origami nhận thấy một cái gì đấy mà lập tức buông cánh tay của Shidou ra trước khi cúi xuống một lần nữa với đôi má đang ửng hồng.

https://thuviensach.vn

"M-Mình thực sự xin lỗi, mình chỉ nhất thời thôi."

"Không..... Không sao đâu mà."

Cậu khẽ nở một nụ cười khi chợt nhận ra được một cảm xúc mạnh mẽ của sự khác lạ từ những phản ứng có vẻ như không thể đến từ Origami.

Tuy nhiên, ngay khi cậu quay trở về với thực tế, các vấn đề khác trong phút chốc đã trở nên bí ẩn hơn.

"Err..... Tobiichi-san. Cha mẹ của Tobiichi-san đã được cứu phải không?"

"Vâng."

Origami gật đầu. Shidou thở ra một chút trước khi tiếp tục.

"Vậy, cậu vẫn sống chung với họ chứ?"

"..... Không. Cha mẹ của mình đã qua đời trong một vụ tai nạn xe cách đây 4 năm rồi."

"--!? Eh.....!?"

Shidou vô thức rít lên cái thanh giọng the thé khi nghe thấy những lời mà Origami nói ra trong khi khuôn mặt của cô đang cúi xuống.

"Kh-Không thể nào....."

Khả năng tự chỉnh sửa lại lịch sử; thứ năng lực ấy đang bào mòn lấy tâm trí của cậu. Kurumi không hề phủ nhận cũng như đồng tình về nó, nhưng mà--cuối cùng thì, cái cảm giác đầy bất lực bởi vì cái chết của cha mẹ Origami là một thứ không thể nào thay đổi được cho dù cậu có cố gắng ra sao, đang gặm nhắm lấy bản thân Shidou.

https://thuviensach.vn

"Itsuka-kun.....?"

Đôi mày Origami nheo lại với vẻ nghi ngờ khi thấy Shidou đang bị sốc. Đó là điều tất nhiên thôi. Tự nhiên nhìn thấy một cái phản ứng như vậy từ một chàng trai mà lần đầu tiên cô gặp mặt thì biểu hiện như thế là khó có thể tránh khỏi.

Tuy nhiên, cô đã nhanh chóng đầu để lấy lại sự bình tĩnh trước khi tiếp tục hạ thấp đầu xuống.

"Mình rất tiếc..... mặc dù vậy, anh trai Itsuka-kun thực sự đã cứu họ."

"Không, không có chuyện đó."

"Nhưng."

Origami ngẩng gương mặt của mình lên và tiếp tục nói với một giọng đầy nghiêm túc.

"Trong một năm, sau khi anh trai Itsuka-kun đã cứu lấy cha mẹ của mình, mình đã nhận được rất nhiều điều từ họ. Đó là điều mà mình sẽ không thể nào có nếu như không nhờ có anh trai Itsuka-kun. Vì vậy, điều đó rất quý giá đối với mình. Mình thực sự--rất biết ơn."

Cậu không hề nhìn thấy bất kỳ sự do dự hay nói dối nào đến từ gương mặt Origami khi cô nói vậy cả.

"V-vậy sao....."

Shidou nói vậy trong khi miên man một chút. Cậu thực sự rất lấy làm tiếc cho Origami khi cô ấy phải tiếp tục gánh chịu nỗi đau khi đánh mất cha mẹ của mình, nhưng mà..... Nhờ những gì mà cậu nghe được từ Origami

https://thuviensach.vn

mà cậu cũng cảm thấy nhẹ lòng đi một chút khi nhận ra những gì mà cậu đã làm không hẳn tất cả đều là vô dụng.

Tuy nhiên, Origami đã nói rằng cha mẹ cô qua đời vì một vụ tai nạn xe. Nếu điều đó là thực thì--

Sau khi củng cố lại quyết tâm của mình, Shidou ngẩng gương mặt mình lên, khẽ nuốt một ít nước bọt trước nhìn thẳng vào đôi mắt của Origami và nói.

"Vậy--lý do gì đã khiến Tobiichi-san lại gia nhập đội AST?"

"Eh--"

Hoi thở Origami bỗng có chút ngắt quãng khi nghe thấy những lời này từ Shidou.

Không sai. Đó chính là câu hỏi của Shidou. Cha mẹ của Origami đã được cứu thoát khỏi sự tấn công của một Tinh Linh nào đó vào cái ngày trận đại hỏa hoạn đó diễn ra. Nếu đúng theo như những gì đã xảy ra, Origami đáng lẽ sẽ không chất chứa bất kỳ thù hận nào đối với các Tinh Linh chứ.....?

"Tại sao cậu lại biết đội AST--"

Ngay khi sắp kết thúc câu hỏi của mình, Origami như kịp nhớ ra một cái gì đó mà nhướng mày.

"Lẽ nào, Itsuka-kun đã lang thang ở bên ngoài trong khi báo động Không Chấn đã được phát đi ư?"

"Eh.....? Ah--"

Shidou đưa ra một câu trả lời ngắn như vậy khi nghe cũng như nhìn thấy biểu hiện đầy nghi ngờ từ Origami.

https://thuviensach.vn

Đúng là vậy. Việc Origami có mối liên kết với đội AST trong thế giới này đồng nghĩa với việc có khả năng là Shidou đã bị nhìn thấy khi chạy đến chỗ các Tinh Linh để bắt chuyện.

"A-aah..... Thật ra."

"..... Đúng như mình đã nghĩ. Sau cùng thì mình đã không hề sai."

"Heh?"

"Chủ đề này đã nhiều lần được nhắc đến trong đội. Đó là, có một người dân nào đó vẫn hay loanh quanh ở gần khu vực nguy hiểm.--Mình luôn ngờ ngợ rằng người đó có gì đó tương tự như 『Người ấy』 nhưng, mình không nghĩ đó sẽ lại là Itsuka-kun."

Sau khi nói vậy, ánh nhìn của Origami chứa đầy sự nghiêm trọng.

"Nó thực sự là nguy hiểm lắm đấy. Xin cậu hãy tránh làm điều đó kể từ bây giờ."

"E-eerr....."

Shidou lưỡng lự đáp lại khi bị ép buộc đưa ra một câu trả lời. Mặc dù là cậu đã nói vậy; nhưng miễn là có một nhiệm vụ từ «Ratatoskr», thì cậu chắc chắn vẫn phải ngay lập tức tiếp tục đối diện với các Tinh Linh thôi.

Làm thế nào mà cho cô ấy biết được cơ chứ? Origami khẽ thở hắt ra.

Shidou đã chuẩn bị sẵn sáng, nếu như cô ấy muốn biết thêm điều gì đó, thế nhưng Origami đã quyết định không tiến sâu thêm về tình hình của cậu.

Thay vào đó, cô nhìn vào Shidou với thái độ đầy cứng rắn.

"Cậu hỏi..... lý do mình tham gia vào AST ư?"

https://thuviensach.vn

"Ừ, nếu nó ổn thì cậu có thể cho mình biết được không?"

Origami nhẹ nghiêng đầu về phía trước khi nói với Shidou.

"Itsuka-kun, nếu cậu đã biết về AST thì, ắt hẳn cậu cũng đã biết nguyên nhân khiến các trận Không chấn xảy ra mà phải không?"

"..... Là Tinh Linh."

"Đúng vậy. Một thảm họa sinh học rất đặc biệt, Tinh Linh.--Và, có thể là cậu đã điều tra, nhưng mà người gây ra cái chết của anh trai cậu trong hỏa hoạn của 5 năm trước, chính là một Tinh Linh."

"Đó--"

Họng Shidou reo như thể cậu đang nói gì đó rất mơ hồ. Shidou vẫn còn sống và cũng như đang ở tại đây, nhưng có thể thời điểm đó cậu đã trông như bị xóa bỏ ngay trước mắt Origami.

Origami siết chặt tay mình hơn và tiếp tục.

"Người đó đã hy sinh thân mình để cứu cha mẹ của mình. Sự tồn tại của mình, chính là nhờ vào anh ấy.--Đó chính là lý do, và mình đã suy nghĩ. Mình không muốn có thêm bất kỳ một ai phải nhận lấy cái kết thúc như anh ấy nữa. Chính vì thế..... Mình phải trở thành một người để có thể bảo vệ những người dân vô tội khỏi các Tinh Linh."

"Ah....."

Một âm thanh vô nghĩa lại rỉ ra từ cuống họng của cậu.

Có cảm giác như tất cả các mảnh ghép nằm rải rác đã được gom lại với nhau để tạo ra bức tranh toàn cảnh.

https://thuviensach.vn

Trong thế giới trước kia, Origami sử dụng tất cả quyết tâm của mình để tiêu diệt các Tinh Linh vì nỗi oán hận vô cùng dữ đội khi cha mẹ của cô bị hại chết bởi một Tinh Linh nào đó.

Shidou đã quay trở lại với thế giới của 5 năm trước đây để thay đổi điều đó và thành công trong việc giải cứu cha mẹ của Origami.

Thế nhưng, 『Cái chết của Shidou』 thứ đã xảy ra sau khi đã tránh được『Cái chết của cha mẹ cô』, đã trở thành một cục than mới nung nấu quyết tâm của Origami.

Thực sự--mỉa mai thay. Shidou cảm thấy trái tim của mình đang bị giày xé một cách tàn nhẫn bởi trò đùa của số phận.

"..... Itsuka-kun."

Origami hơi nghiêng đầu có lẽ vì cô có chút nghi ngờ về sự im lặng của Shidou. Ngón tay Shidou khẽ giật giật.

"À, không, không có gì đâu....."

Tất nhiên cậu đang rất không ổn. Tuy nhiên, lúc này thì cậu chỉ có thể trả lời như vậy thôi.

Shidou đã thành công trong việc thay đổi cái thế giới này. Nhưng cuối cùng, Origami vẫn chứng kiến cái cảnh đó. Cô đã phải chứng kiến một người--bị Tinh Linh hại chết.

Tuy nhiên, điều đó không có ý nghĩa là mọi thứ đều vô vọng.

Những sự kiện xảy ra trong cái thế giới trước kia và cái thế giới này đều có chút khác biệt nhau. Tuy cái kết quả lúc nhìn thoáng qua thì rất giống nhau nhưng mà, thay vì cha mẹ của cô ấy đã bị giết hại từ nhiều năm trước trong thế giới trước kia, thì ở trong cái thế giới này, người chết duy

https://thuviensach.vn

nhất Origami thấy chỉ là một chàng trai trẻ, người mà thậm chí ngay cả cái tên cô cũng không hề biết đến.

Quan trọng hơn, đó là chàng trai trẻ ấy hiện vẫn đang sống bình thường như thế này đây. Nếu như cậu có thể giải thích được toàn bộ sự thật ra với cô ấy, thì có thể--

Tuy nhiên, Shidou đành cắn môi của mình tại thời điểm đó, vì cậu đã quên, vấn đề lớn nhất.

Đúng vậy. Origami của thế giới này không chỉ trở thành một Tinh Linh, mà thậm chí cô còn bị nghịch đảo.

Shidou cũng chưa rõ ràng lắm về việc làm sao mà 『Nghịch Thể』 lại xuất hiện. Tuy nhiên, cậu rất chắc chắn rằng nó chỉ xảy ra khi mà các Tinh Linh rơi vào tận cùng hố sâu của tuyệt vọng mà thôi.

"....."

Shidou nhìn Origami lại một lần nữa. Đúng là bầu không khí cũng như cách trò chuyện của cô ấy giờ đã rất khác với Origami mà cậu vốn đã rất thân quen đó. Tuy nhiên, cô gái ngay trước mặt cậu lúc này trông không có vẻ gì là đang cảm thấy tuyệt vọng đối với thế giới này cả, ít nhất là vậy.

Kotori đã cảnh báo là cậu không nên liều lĩnh. Tuy nhiên--cậu cần phải hỏi cô điều này.

"Tớ có thể hỏi..... thêm một câu nữa không?"

"Là chuyện gì thế?"

Origami khẽ nghiêng nghiêng cái đầu bé xin của mình. Shidou dồn quyết tâm của mình và hỏi cô.

"--Tại sao Tobiichi-san..... biến thành một Tinh Linh?"

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên.

"Vâng?"

Đôi mắt Origami đầy sự kinh ngạc trước những lời này của Shidou.

"Err, biến thành một Tinh Linh ư.....? Cậu đang nói về cái gì vậy?"

"Heh?"

Quá bất ngờ trước phản ứng này mà giờ mà chính Shidou cũng không khỏi trố con mắt của mình ra.

Cậu thoáng nghĩ Origami đang giả ngơ nhưng..... cậu đã sai. Origami thực sự không biết Shidou đang nói về cái gì cả.

"Ý cậu là gì.....? Nếu tớ không lầm, thì....."

Và, ngay lúc khi Shidou đang định nói ra điều gì đó, tiếng chuông báo hiệu tiết học mới sắp bắt đầu, đã vang vọng ra khắp trường. Có vẻ như là giờ nghỉ trưa đã đến lúc kết thúc rồi.

"Có vẻ như đã hết giờ ăn trưa rồi. Mình sẽ trở về trước đây.--Cảm ơn cậu rất nhiều, Itsuka-kun. Mình rất vui vì đã được nói chuyện với cậu."

Rồi cô bước xuống cầu thang sau khi nói vậy.

"Ah--"

Shidou bật ra âm thanh như thể cậu không thể nỡ rời đi. Vẫn còn một núi những thông tin mà cậu không hề biết. Cậu cảm thấy mình nên ngăn Origami lại trước khi cô kịp đi mất.

"Chúng ta có thể nói chuyện--thêm chút nữa được không?"

"Nhưng, cậu nên biết là sắp đến lúc lớp học bắt đầu rồi đấy?"

https://thuviensach.vn

"Không hẳn là phải hôm nay! Nếu như cậu có một ngày rảnh rỗi nào đó--thì tớ có thể hẹn gặp lại cậu sau không?"

"Eh? Không phải đó là---"

Origami đưa ra một nhìn đầy ngạc nhiên với đôi má đang từ từ nhuộm sắc hồng.

Sau khi nhìn thấy cái phản ứng đó, Shidou nhận thấy nó ngay sau một nhịp. 「Ah」, khuôn mặt của cậu cũng đỏ lên.

--Theo khía cạnh nào đó, mà những từ ngữ sử dụng trong cuộc nói chuyện này đã tựa như ám chỉ đến việc như cậu đang cố gạ gẫm một cuộc hẹn hò với cô ấy vậy.....!

"Err....."

Trong khi Shidou vẫn đang bối rối để tìm cách sửa chửa lại câu nói của mình thì, Origami đã lãng nhìn đi chỗ khác trước khi đôi môi của cô nhẹ mấp máy.

"..... Er, cậu có thể cho mình một ít thời gian để suy nghĩ về nó không?"

"Heh? T-tất nhiên rồi.....!"

Sau khi Shidou theo phản xạ mà trả lời như vậy, Origami cúi chào tại chỗ.

"Vậy, mình đi trước nhé."

Sau đó, cô đi chậm xuống trên cầu thang.

"....."

https://thuviensach.vn

..... Thành thật mà nói, đây là một cảnh tượng quá đỗi bất ngờ. Cô ấy là một cô gái rất nữ tính..... cậu cảm thấy có chút tồi tệ đối với Origami của thế giới trước kia khi nói thế này nhưng mà, phản ứng của cô ấy không có chút gì thuộc về Origami cả.

"Không....."

Shidou chậm rãi lắc đầu. Origami ban đầu ắt hẳn phải là một cô gái như thế này mới đúng. Tính cách của cô đã chuyển sang sự lạnh lùng đến đáng sợ cũng là lẽ hợp lý thôi, tất cả đều vì cái chết của cha mẹ cô ấy mà ra.

Nhưng..... cái cảm giác này thật là kỳ lạ. Cậu nhận ra một rằng Origami hiện tại thật là đáng yêu làm sao, song từ sâu thẳm trong trái tim, cậu cảm thấy có chút cô độc hay tựa như là thiếu thiếu một cái gì đó.

"..... Có vẻ như mình đã quá quen thuộc Origami ấy rồi."

Sau khi Shidou tự giễu mình, cậu theo bước Origami và dần xuống cầu thang.

Trong khi vẫn đang chán nản lẩm bẩm cái gì đó lúc men theo lối đi ở hành lang, cậu đã đến lớp 4 năm 2. Giáo viên Anh Văn ngay lúc đó cũng đã tiến vào lớp và tiết thứ năm bắt đầu.

Và--khi không ai biết là thời gian đã trôi qua bao lâu kể khi nó bắt đầu.

Đột nhiên, Origami, vẫn đang ngồi ở bên trái của cậu, bắt đầu thực hiện những hành vi khác lạ.

"Hnn.....?"

https://thuviensach.vn

Cảm thấy khác lạ, Shidou nhìn sang bên đó và thấy Origami đang xé một mảnh giấy từ rìa của quyển sổ rồi bắt đầu viết một cái gì đó lên nó.

Sau đó, cô ấy gấp nó lại thành một nửa rồi đặt nó mép bàn của Shidou trong khi vẫn cố tránh khỏi cái nhìn của giáo viên. Nó giống như những gì mà Shidou đã làm trong lớp học ở tiết đầu tiên vậy.

"Đây là....."

"..... !"

Sau khi Shidou nhận được nó, Origami với đôi má nhuộm màu hồng phấn vẫn đang bối rối nhìn lảng xung quanh. Cô khẽ dựng đứng quyển sách giáo khoa của mình lên rồi vội vàng giấu gương mặt của mình vào sau đó.

Phần 2

"....."

Sau tiết học của ngày hôm đó. Shidou lẳng lặng một mình quay lại sân thượng của ngôi trường và khi cậu ngẩng đầu nhìn lên trên, những cụm mây vẫn lửng lờ trôi trên bầu trời thu hút cái nhìn của cậu.

Cậu lấy ra mảnh giấy được gấp từ trong túi và giơ nó lên bầu trời.

--"Mình rảnh vào thứ Bảy này."

Đó là mảnh giấy được trao từ Origami lúc nãy. Có vẻ đó là câu trả lời dành cho lời mời của Shidou. Có một dòng chữ nhỏ ghi địa chỉ mail ở ngay bên dưới hàng chữ đó.

"Thứ Bảy..... huh."

Nói xong, cậu nhét lại mảnh giấy đó vào túi mình và nhẹ duỗi người.

https://thuviensach.vn

Cậu đã đưa ra một lời mời hẹn hò. Không cần sự trợ giúp của «Ratatoskr», và xét theo thực tế thì đây là một cô gái mà cậu mới gặp gỡ lần đầu tiên; không phải quá phóng đại khi nói rằng cậu vừa đạt được giải ngôi sao vàng một cách đầy xuất sắc.

Tuy nhiên, một núi những vấn đề vẫn còn đó.

Đầu tiên, có thể thực sự là Origami, người đã bị biến thành một Tinh Linh và bị nghịch đảo này hoàn toàn không hay biết về những gì đang xảy ra với mình.

Một số suy luận khác cũng được đúc kết trong tâm trí của Shidou.

Trường hợp ngớ ngẩn nhất có thể diễn ra, là những gì Shidou nghĩ đến đều chỉ là nhầm tưởng.

Sự thật đúng là cậu đã nhìn thấy Origami trong đoạn video của Kotori. Tuy nhiên, cậu không thể phủ nhận một thực tế khác là có thể có một Tinh Linh nào đó khác khoác một bộ Linh phục trông tựa tựa như của Origami chẳng hạn.

Hay đơn giản hơn, thì rất có khả năng là Origami đang nói dối. Nhưng Shidou lại không cho là vậy, cho dù là Shidou cũng không phải là một nhà phân tích tâm lý tội phạm hay đại loại là một con bạc nổi tiếng với nhiều chiêu trò gì cả. Nhưng ít ra thì cậu không cho là mình đã bị lừa bởi diễn xuất của Origami chút nào.

Hoặc có thể là--

"Đừng bảo rằng, lại có đến hai Origami đấy..... không thể nào như vậy được.....?"

Shidou lầm bầm điều đó rồi cười một cách chán nản.

https://thuviensach.vn

Dù sao, cậu cũng phải tham khảo ý kiến của «Ratatoskr» bao gồm cả với trường hợp đó.

Song..... fuaaaa, Shidou phát ra tiếng ngáp lớn khi cậu ưỡn căng cơ thể của mình. Đồng thời, cậu cảm thấy cơ thể dần thư giãn.

Điều này đã quá bình thường với cậu rồi. Cậu đã dành toàn bộ thời gian để tìm kiếm thêm thông tin trong suốt đêm ngày hôm qua; vì vậy cậu không thể có được một giấc ngủ ngon lành nào cả.

"Ori.....gami....."

Shidou lầm bầm cái tên đó trước khi nhắm nghiền đôi mắt lại.

Sau đó, không ai biết là thời gian đã trôi qua được bao lâu.

"Hn....."

Shidou mở mắt sau khi khẽ bật một tiếng rên rỉ nho nhỏ.

Sau một vài giây, ý thức của cậu phục hồi và cậu nhận ra rằng mình đã ngủ thiếp đi một lúc. Có vẻ sự mệt mỏi đã vượt quá dự đoán của cậu.

"Ah..... Tệ thật. Mấy giờ rồi nhỉ?"

Vì có cảm giác gì đó kỳ lạ mà đôi mày của cậu đã nhíu lại khi cậu rút chiếc điện thoại của mình ra khỏi túi để kiểm tra lại thời gian.

"Hn.....?"

Có một cái gì đó hơi khác so với trước khi mà cậu thiếp đi.

Sau khi nghĩ được một lúc, Shidou đã nhận ra ngọn nguồn của vấn đề.-- Đó là do một cái gối. Mặc dù Shidou nhớ là mình đã không đặt bất cứ

https://thuviensach.vn

thứ gì để gối đầu của mình lên cả, thế nhưng lúc này cậu lại có thể cảm thấy một cái gì đó mềm mại đến kỳ lạ trong nằm ở bên dưới.

Khi Shidou sắp giơ tay ra để mò mẫm xác định cái cảm giác đang ở dưới đầu, bóng dáng của một cô gái đã ngay lập tức lọt vào trong đôi mắt của Shidou.

"--Ara, sờ mó là không tốt đâu nha."

"Uwah!?"

Trong chớp mắt, cảm giác đầy kinh ngạc đã đánh úp lấy cậu.

Ngay sau đó một nhịp, cậu nhận ra cái cảm giác êm êm ở dưới đầu--cũng là từ cô gái đó.

"Ku... Kurumi!?"

Cậu gọi ra cái tên ấy cứ như là đang cố hét lên vậy.

Không sai. Cô gái trong ánh mắt cậu lúc này là Tinh Linh-Tokisaki Kurumi, người đã gửi Shidou trở lại 5 năm trước đây.

Có vẻ như Kurumi đã làm một cái gối đùi dành cho Shidou trước khi cậu nhận ra được.

"Ufufu, rất vui được gặp bạn, Shidou-san. Khuôn mặt lúc say ngủ của bạn dễ thương lắm đấy."

"..........!"

Thực sự quá xấu hổ, Shidou vội nhổm dậy ra khỏi lòng của Kurumi.

"Ara, ara."

https://thuviensach.vn

Kurumi khúc khích lên vì buồn cười trước những phản ứng này của Shidou, trước khi đứng dậy với những động tác đầy mỹ lệ.

Trang phục của Kurumi lúc này không phải là bộ Linh Phục thường trực với hai màu đỏ-đen mà cậu vẫn hay nhìn thấy. Đó là bộ đồng phục của Cao Trung Raizen mà Shidou đã thấy vào cái lần đầu tiên gặp gỡ Kurumi. Với cái mái trước được phủ dài để che đi mắt trái được khắc một chiếc đồng hồ cùng với những con số bên trong.

"Kurumi, cô....."

Sự lo lắng lúc này tràn khắp cơ thể Shidou.

Bây giờ khi Shidou nghĩ về nó, có thể có một khả năng là Kurumi tồn tại trong cái thế giới này cũng sẽ không giống như Kurumi mà Shidou đã từng biết theo ký ức của cậu. Shidou biết rằng ngay trong lúc này. Cậu cần phải thật là thận trong khi phải đối mặt với Tinh Linh tồi tệ nhất--Kurumi.

Tuy nhiên, sau khi Kurumi vẫn mở to đôi mắt của mình để nhìn cậu, cô ấy nhẹ nhàng đặt tay lên đôi môi và mỉm cười.

"Không sao đâu, không cần phải thận trọng vậy đâu, Shidou-san. Nếu như mình muốn 『Ăn』 Shidou-san thì, mình đã có thể làm nó trong khi bạn vẫn đang say sưa ngủ rồi."

"Uu....."

Kurumi chỉ nói vậy. Song mồ hôi lại không ngừng lăn dài trên má của Shidou.

Dù sao thì, cô ấy không phải là một người mà cậu có thể thoải mái khi ở gần bên được. Mặc dù Shidou đồng ý với lời của Kurumi, nhưng cậu không thể lơ là sự cảnh giác mà không giữ một con mắt thận trọng được.

https://thuviensach.vn

"Ara ara. Thật thiếu tin tưởng vào mình vậy sao.--Sau cùng thì chúng mình đã từng là đồng đội với nhau để thay đổi thế giới vậy mà."

Sau khi nói vậy, Kurumi nhún vai như thể đang đùa.

Shidou trố đôi mắt của mình ra khi nghe thấy những lời đó.

"........! Kurumi, cô--"

"Yup, mình nhớ chứ. Mình biết về thế giới trước kia--và cũng như là Origami-san."

"..........!"

Shidou cảm thấy da gà đang thi nhau nổi lên khi Kurumi nói ra cái tên ấy.

Quá rõ ràng. Ngoài bản thân cậu ra, cô ấy là người đầu tiên trong thế giới này mà cậu gặp, biết về Origami. Nó giống như kẻ đang lạc lối sau khi bị ném vào trong sa mạc mà lại bỗng tìm ra được một biển chỉ dẫn vậy. Shidou nén cảm xúc của mình lại rồi nhìn vào Kurumi và mở miệng.

"Kurumi, nghe này. Có cái gì đó không đúng với cái thế giới này. Origami--"

"--Cô ta vẫn trở thành một Tinh Linh, đúng không?"

Kurumi nói như thể tiếp tục những gì Shidou định nói ra, khiến đôi mắt Shidou không khỏi mở to ra vì sốc.

"....., cô đã biết ư?"

"Yup. Dù là mình chỉ mới vừa phát hiện ra thôi."

"Vậy sao....."

https://thuviensach.vn

Shidou hơi nhìn xuống trước khi tiếp tục.

"Chỉ là..... điều gì đang diễn ra vậy? Có chuyện gì đã xảy ra với Origami à?"

"Mặc dù mình cũng không chắc chắn về nó lắm. Tuyyy nhiêêên--"

Sau khi nói như vậy, Kurumi bỗng xoay một vòng.

"Nếu như đó đúng là Origami-san hiện tại thì..... không có vẻ gì là không có cách để tìm ra đâu."

"Th-thật không?"

"Yup."

Sau khi mỉm cười, Kurumi nhún gót chân nhảy lên mái nhà. Rồi thì bóng tối luôn chực chờ dưới chân Kurumi bao phủ lấy cơ thể của cô ấy và kết nên lớp đầm màu đỏ-đen.

Linh Phục. Pháo đài tuyệt đối bảo vệ các Tinh Linh. Shidou lườm cô ấy một cách đầy thận trọng khi Kurumi đột nhiên triệu hồi nó.

"Ufufu, xin đừng có nhìn một cách đáng sợ như vậy chứ."

Kurumi nói vậy trong khi dương tay phải của mình lên. Một khẩu súng lục dài chợt hiện ra từ bóng tối lúc đấy rồi nằm gọn gàng ở trong tay cô.

Kurumi nhẹ liếm đôi môi rồi tiếp tục.

"Nếu mình sử dụng 〖Thập Chi Đạn 《Yud》〗 và bắn vào Origami-san thì ngay sau đó, mình có thể tìm ra điều gì đã xảy ra trong cuộc sống của cô ta trong cái thế giới này ngay. Tất nhiên là mình không thể biết được tất cả mọi thứ, nhưng mà, nếu như mình tập trung vào các điểm cần thiết

https://thuviensach.vn

như cô ta đã trở thành một Tinh Linh vào thời điểm nào, thì mình nghĩ rằng mình có thể lấy được những thông tin mà bạn cần đấy."

"《Yud》..... Tôi hiểu rồi!"

Đôi mắt Shidou mở to ra. 《Yud》. Nếu cậu nhớ đúng, thì đó là viên đạn sẽ cung cấp cho Kurumi quá khứ của mục tiêu mà mình bắn. Nếu cô ấy sử dụng nó, cô có thể sẽ biết được về những gì đã xảy ra đối với Origami.

"Nhưng..... nếu là thế, cô chỉ cần sử dụng 《Yud》 lên Nghịch Thể của Origami trong thế giới trước kia là có thể để tìm ra nguyên nhân rồi mà đúng không?"

Khi Shidou hỏi cô ấy mà không cần bất kỳ lý do nào cụ thể cả, Kurumi nhún mạnh đôi vai.

"Yup--theo lý thuyết thì là vậy. Có điều nó chỉ xảy ra nếu như mình có thể tiến đến lại gần được Origami-san đó và bắn cô ta với 《Yud》 thôi."

"Uu....."

Má Shidou bỗng giật giật. Thật sự là vậy, cô ấy sẽ không có thời gian để làm điều đó, nếu như cô ấy còn bận phải đối đầu với Nghịch Thể Origami.

"D-dù sao thì, chúng ta có thể sẽ tìm ra được nguyên nhân khiến cho Origami bị đảo nghịch trong thế giới này nếu chúng ta làm được việc đó, đúng không? Tôi trông cậy vào cô, Kurumi. Xin hãy cho tôi mượn sức mạnh này."

"Ufufu, mình nên làm gì đây nhỉ?"

Kurumi đặt miệng khẩu súng của mình trên đôi môi cô như thể cô ấy đang thích thú với điều này.

https://thuviensach.vn

Sau giờ học. Origami, người đang một mình trên đường trở về nhà, đã đột ngột trở lại trường Cao Trung Raizen.

Vì một lý do. Khi đang trở về nhà, cô nhận ra rằng cái kẹp mà cô vẫn thường dùng để trang trí mái tóc, đã biến mất.

Thực ra thì đánh mất một vật nho nhỏ như vậy cũng không có gì đáng để quan tâm đến lắm--ngoài trừ một điều rằng là đó chính kỷ vật được tặng bởi người mẹ quá cố của cô.

Tuy nhiên, chính cô cũng không rõ là mình đã đánh rơi nó ở đâu. Vì vậy, mà Origami đã quyết định tìm ngược lại từ những con đường mà cô đã đi qua và sau đó dò xét từ lối vào, hành lang cho đến lớp học, rồi cô đến lối cầu thang dẫn lên sân thượng, nơi mà cô đã có một cuộc trò chuyện cùng với Itsuka Shidou vào lúc trưa nay.

"Ah-- tìm thấy rồi."

Sau đó Origami cúi xuống, và nhặt đó cái kẹp vẫn đang nằm trên sàn nhà đó.

Có vẻ như cô đã đánh rơi nó trong khi đang chuyện trò cùng Shidou. Có thể nó xảy ra khi cô mừng rỡ nắm lấy đôi tay của cậu ấy khi cô phát hiện ra rằng cậu ta chính là em trai của người ấy trong thời khắc đó.

"Mình cần phải cẩn thận hơn mới được....."

Trong khi vẫn tự nhủ như vậy, Origami nhẹ nhàng phủ sạch cái kẹp đó với ngón tay của mình trước khi đeo nó lại lên mái tóc của mình.

Và ngay chính tại lúc đó.

"Eh.....?"

https://thuviensach.vn

Origami nhận ra có bóng dáng của hai người nào đó ở ngoài sân thượng qua lớp cửa kính.

Một là chàng trai cùng lớp của cô, Itsuka Shidou.

Và người kia--là «Nightmare»-Tinh Linh đang khoác bộ Linh Phục có màu đỏ-đen trên người.

"Ah--"

Thời khắc khi cô nhận ra điều này,

Ý thức Origami tựa như dòng điện bị cầu giao ngắt đứt.

"Hn.....?"

Shidou cảm thấy rằng mình có nghe thấy một tiếng ọp ẹp gì đó từ phía cánh cửa dẫn lối lên sân thượng do nó vừa được mở ra.

Khi nhìn qua đó, cậu thấy một cô gái đang đứng đó cúi mặt xuống.

"Ah-re..... Origami?"

Đúng vậy. Cậu không hề nhìn thấy được gương mặt đang cúi gằm xuống đó nhưng mà--cậu biết chắc rằng đó chính là Tobiichi Origami. Mặc dù giờ tan học đã trôi qua khá lâu rồi, tại sao cô ấy vẫn còn ở lại đây cơ chứ?

Khi đang định cất tiếng hỏi, Shidou đã vội vàng chấm dứt nó lại.

Lý do rất đơn giản. Shidou nhớ lại Tinh Linh ấy-Kurumi ngay lúc này vẫn đang đứng bên cạnh cậu.

Trong thế giới này, Origami dù đã rời bỏ nhưng cũng từng gia nhập đội AST. Có nghĩa là, khả năng từng nhìn thấy Kurumi không phải là

https://thuviensach.vn

không có. Ít nhất thì, cô cũng có thể đã nhìn thấy cô ấy qua đoạn video nào đó.

"O-origami, đây là-err."

Mặc dù cậu đã có được một cuộc hẹn với cô ấy, nó sẽ không tốt chút nào nếu xảy ra một hiểu lầm nào đó. Vì vậy mà Shidou phải cố mà cao giọng lên đánh lừa cô bằng một cách nào đó.

Tuy nhiên, Origami vẫn tiếp tục cúi nhìn xuống như thể không hề nghe thấy bất kỳ điều gì mà Shidou đang nói trong khi hai đôi bàn tay vẫn đang buông lơi, cô bỗng nhiên chậm rãi bước lên về phía trước.

"Origami.....?"

"Ara, ara?"

Khi Shidou gọi tên cô ấy đầy sự nghi hoặc, như thể để phù hợp với hành động của cậu mà đôi lông mày của Kurumi cũng khẽ nheo lại. Sau đó, lớp bóng tối ấy lại một lần nữa phủ lấy Kurumi, và cô ấy ngay lập tức đã trở lại với hình dáng ban đầu.

"Đây là lần đầu tiên chúng ta gặp nhau trong thế giới này..... phải vậy không, Origami-san? Yup, cũng có thể có một khả năng là cô gặp tôi vào trước đây nhưng--"

"TINH-LINH....."

--Và.

Kurumi vẫn chưa kịp dứt câu, Origami lầm bầm gì đó trước khi một thứ bóng tối đen tuyền phóng ra cơ thể của cô ấy như mạng nhện.

Cảnh tưởng bấy giờ như thể ở xung quanh Origami bỗng trở thành ban đêm. Shidou vô thức mà trố con mắt của mình ra khi nhìn thấy cảnh tượng

https://thuviensach.vn

quá đỗi kỳ lạ này.

"Cái--"

Tiếp theo, bóng tối đang xoáy quanh cơ thể Origami cuộn lại và dệt nên một chiếc váy đưa tang.

Đó chắc chắn--

"Linh Phục.....!?"

Shidou thốt lên đầy sự kinh ngạc.

Không sai. Đó chính là giáp phục của Tinh Linh-Linh Phục được vận trên, Origami, người vừa xuất hiện trên mái nhà này.

Hơn nữa, nó không phải là chiếc váy cưới trắng tinh khiết mà Shidou đã thấy, mà thay vào đó là chiếc váy đen đầy tang tốc sau khi cô ấy đã bị nghịch đảo.

Đột nhiên, khu vực này bị chôn vùi trong một lực hấp dẫn đầy mạnh mẽ, và căng thẳng đến nỗi cả việc hít thở cũng đầy khó khăn. Chân cậu bắt đầu run lên, và cậu gần như sụp xuống nếu dám thả lỏng dù chỉ một chút.

Tuy nhiên, đó là điều tự nhiên hơn bao giờ hết. 『Quỷ Vương』 là hiện thân của sự hủy diệt và nắm giữ một quyền lực cực kỳ to lớn. Đó chính là những gì hiện ra trước mắt cậu ngay vào lúc này.

"Rốt cuộc--cậu chính là «Devil» ư.....!?"

Origami không trả lời bất kỳ điều gì ngay cả khi Shidou đã hỏi vậy.

Tuy nhiên, một khi mà cậu đã nhìn thấy cô ấy như thế ngay vào lúc này thì câu trả lời cũng chẳng khó gì để mà tưởng tượng ra cả. Ít ra thì, cũng không phải là Shidou đã hiểu lầm gì cả. Trong trường hợp này, có

https://thuviensach.vn

nghĩa là Origami đã nói dối như trong dự tính của cậu. Mặc dù thời điểm đấy thì không phải vậy nhưng mà--

"Shidou-san, bạn nên biết là nếu cứ đứng ở đó thì sẽ nguy hiểm lắm đấy."

Kurumi đột nhiên nhắc với cậu như vậy trong khi cậu vẫn mãi lo suy nghĩ.

Tiếp đó, một vài khối đen kịt từ bóng đêm lặng lẽ xuất hiện vây xung quanh Origami, sau đó nó dần mở rộng ra và hình thành một cái 『Cánh』 khổng lồ.

Cậu đã từng thấy nó vào trước đây. Đó là hình thái của một Thiên Sứ đã cày nát thành phố trong thế giới trước kia với những cơn mưa hắc quang bất tận--trong dạng Nghịch Thể của cô ấy.

"..... 〖Cứu Thế Quỷ Vương 《Satan》〗....."

Sau khi Origami lẩm bẩm như vậy, vô số 『Cánh』 đã chĩa mũi của nó về hướng của họ.

"..........!"

Cơ thể của cậu như đông cứng lại vì sự bất ngờ này. Trong khoảnh khắc tiếp theo, don, Shidou đã bị đẩy sang một bên.

Sau một nhịp, cậu nhận ra rằng chính Kurumi là người đã đẩy Shidou đi.

"Guh..........!"

Khi cậu nhận ra thì đã quá muộn; Kurumi đã phóng lên bầu trời. Ngay lúc này, chùm tia sáng từ những cái 『Cánh』 đó đã bắn tới tấp vào chỗ Kurumi vừa đứng, đâm xuyên qua lớp rào của trường rồi bay lên bầu trời.

https://thuviensach.vn

"Một lời chào--khá là thô bạo đó nha!"

Sau khi Kurumi hét lên như thế, cái cò của khẩu súng lục của cô ấy đã được bóp. Viên đạn kết đặc từ bóng tối đã trực chỉ bay về phía Origami.

Tuy nhiên, chiếc 『cánh』 đang vây quanh Origami đã kéo dài hình thành một lá chắn và dễ dàng chặn đứng đòn tấn công đấy.

Những chiếc 『cánh』 còn lại tiếp tục nhằm vào Kurumi vẫn đang lơ lửng trên bầu trời và--

"Kuh--"

Những luồng hắc quang đã xuyên qua lớp phòng vệ của Kurumi.

Chúng đâm thủng phần ngực và bụng của Kurumi; đầu và chân tay của cô ấy cũng bị cắt rời ra. Bóng dáng một cô gái đầy tinh tế đó trong thoáng chốc đã biến thành cái xác không hồn đáng thương mà rơi rụng xuống.

"Kurumi.....!?"

Như thể kết hợp với với tiếng thét thê lương của Shidou, các bộ phận từng thuộc về Kurumi rơi xuống từ bầu trời. Khoảng khắc khi chạm xuống mặt đất, chúng đều bắt đầu tan rã ra tựa như tro tàn.

"O-Origami, cậu--"

Shidou hướng gương mặt của mình nhìn lên và khựng lời nói của mình lại.

"Eh--?"

Sau đó, cậu chỉ còn biết đứng đó mà chết lặng.

https://thuviensach.vn

Lý do khiến cậu trở nên như vậy rất đơn giản. Origami, người vừa mới hạ sát Kurumi không chút tiếc thương đó, đã trở nên bất lực mà khuỵu gối xuống, đồng thời vô số những cái 『Cánh』 vây xung quanh cô cũng hóa thành những hạt ánh sáng li ti trước khi biến mất hoàn toàn vào trong không khí.

Ngay sau đó, bộ Linh Phục ám màu đang ôm lấy cơ thể cô đã bung ra và trả cô trở lại với bộ đồng phục ban đầu của mình, giống với bộ cô ấy đã mặc lúc nãy.

Có vẻ như--bằng cách kết liễu được Kurumi mà mục đích của cô đã hoàn thành.

"Cái quái gì..... thế này....."

Shidou vẫn không thể hiểu nổi cái gì đang diễn ra trước mắt cậu từ nãy tới giờ. Sau một lúc, Origami từ từ ngẩng khuôn mặt của mình lên.

Và.

"..... Ah-re, Itsuka-kun? Cậu đang làm gì ở một nơi như thế này vậy?"

Khi cô nhận ra Shidou, một giọng nói đầy ngạc nhiên đã được cất lên.

"Huh.....?"

Mắt Shidou bắt đầu cảm thấy trắng đen lẫn lộn vì cái phản ứng đầy bất ngờ đó.

Cái biểu hiện hiền lành cũng như thanh giọng đầy ngây thơ đó không thể khiến cậu tin nổi rằng đó từ người vừa bắn nát Kurumi vào lúc này. Nếu đó chỉ là diễn xuất, cô ấy ắt hẳn sẽ là một minh tinh nổi tiếng đến độ tên cô sẽ được lưu lại trong sử sách, hoặc cũng có thể là một tên tội phạm thiên tài.

https://thuviensach.vn

"Cái quái gì..... thế này....."

Trong khi Shidou vẫn đang sững sờ làu bàu gì đó, Origami nghiêng đầu đầy ngạc nhiên. Tuy nhiên, thay vì trả lời Shidou, có vẻ như cô đang cố gắng nhớ lại lý do gì khiến mình phải trên chỗ này thì đúng hơn.

"Có lẽ, nó lại xảy ra một lần nữa rồi....."

Sau khi khẽ nói thế, pan pan, Origami phủ bụi trên đùi của mình trước khi đứng dậy tại chỗ.

"Một lần nữa? C-cái gì mà lại nữa vậy.....?"

"Eh? Ah..... cậu nghe thấy à?"

Origami bối rối gãi gãi cái đầu của mình khi nghe Shidou nói vậy.

"Thực ra thì, gần đây ý thức mình hay bị ngưng giữa chừng lắm. Nhưng mình nghĩ có thể là do thiếu máu hoặc là sao đó....."

"Ý thức của cậu.....?"

Shidou nuốt nước bọt và nhíu đôi mày lại gần nhau hơn.

Origami nhìn Shidou đầy kỳ quặc trước khi cô cất lên tiếng 「Ah」 như thể vừa nhớ ra được một cái gì đó.

"Err, giờ mình mới nghĩ tới; cậu đã đọc mảnh giấy mà mình đưa cho cậu lúc ở trong lớp rồi phải không?"

"Heh.....? Ư-ừm..... Tớ đã đọc được nó rồi."

Sau khi Shidou trả lời, Origami quay đi, để bóng lưng của cô đối mặt với cậu

"Err, l-là vậy đó..... cậu cũng biết rồi đấy."

https://thuviensach.vn

Nói xong, cô vội chạy trốn khỏi tòa sân thượng.

"Ah--"

Cho dù cậu có muốn ngăn cô ấy lại thì cũng đã quá muôn màng. Origami đã trở vào ngôi trường và chạy xuống cầu thang với những tiếng ton ton.

Sau khi còn lại một mình lẻ loi ở đó, Shidou vẫn đứng ngây người ra trong một lúc.

Origami xuất hiện, rồi biến thành trạng thái Nghịch Thể của Tinh Linh, hạ sát Kurumi rồi biến mất mà không để bất kỳ điều gì. Tất cả sự kiện đó có lẽ chỉ diễn ra trong 5 phút. Tuy nhiên, Shidou đã nhận ra được điểm kỳ lạ quanh việc này trong khoảng thời gian nhỏ nhoi đó.

"Kurumi....."

Shidou gọi tên cô ấy và,

"--Yup yup, cậu gọi tôi à?"

Khi Shidou cảm thấy có một cái bóng xuất hiện ở bên cạnh cậu, Kurumi, người đã bị giết bởi Origami lúc nãy, đang ló cái đầu mình ra khỏi nó.

"....."

"Ara, trong cậu không có vẻ gì là bị sốc hết nhỉ?"

"..... Chuyện tương tự đã xảy ra vào lần trước rồi."

Shidou gãi đầu trong khi trả lời cô ấy như vậy. Nhiều khả năng, là cô ấy đã chuyển đổi với bản sao của mình ngay tại thời khắc mà Origami xuất hiện.

https://thuviensach.vn

"..... Tôi không thích cái cách cô sử dụng và vứt bỏ cái bản sao của mình như vậy đâu. Mặc dù họ có thể chỉ là giả, nhưng họ vẫn sống mà, đúng không?"

"Ufufu, Shidou-san đúng là rất tốt bụng ha. Nhưng bạn không cần phải lo lắng đâu. Có thể tái tạo lại 『tôi』 đã bị giết đó ngay bây giờ với 〖Bát Chi Đạn 《Het》〗 mà."

"....."

Cậu lặng lẽ thở hắt ra một hơi. Giá trị cuộc sống đối với cậu và Kurumi quá khác xa nhau.

Có vẻ như là Kurumi cũng không nói thêm về vấn đề đó nữa. Cô nhìn theo hướng mà Origami biến mất, rồi thay đổi chủ đề.

"Bạn nghĩ gì về Origami-san đó?"

"Cái gì..... thậm chí là cô có hỏi tôi thì."

Thành thật mà nói, cậu không biết được gì cả. Mặt cậu đăm chiêu lẫn bối rối với bàn tay đặt lên cằm.

"Tốt thôi, nhưng chắc chắn một điều là, muốn sử dụng 《Yud》 để thu thập thông tin cũng có vẻ là sẽ không dễ dàng gì đâu..... Thực tế là vậy."

"Quả..... thật vậy."

Hiện tại, cậu không có bất cứ manh mối nào về tình hình của Origami cả, nhưng không thể chối được việc là cô ấy đã biến thành Tinh Linh ngay khi vừa nhìn thấy Kurumi. Tiếp cận cô ấy là lúc đó phải nói là cực kỳ khó khăn.

https://thuviensach.vn

"Tại sao..... nó lại như vậy chứ? Phải chăng-- tôi đã làm một cái gì đó, sai ư.....?"

Sau khi Shidou đau đớn thốt ra những lời như vậy, Kurumi buông một tiếng thở dài fuu.

"Mình không nghĩ vậy. Nếu bạn không cứu được cha mẹ Origami-san vào thời điểm đó thì, thành phố Tenguu của cái thế giới này đã bị chà đạp không chút thương tiếc nào bởi Nghịch Thể của Origami rồi. Tình trạng này không phải là 『tồi tệ nhất』 đâu... bạn không nghĩ vậy sao?"

"C-có thể đúng là vậy, nhưng mà....."

Shidou trả lời với giọng chứa đầy sự do dự.

Không phải là cậu không hiểu Kurumi đang nói về cái gì. Nghĩ về những gì đã xảy ra trong thế giới trước kia; thì thế giới này vào lúc này đây có thể gọi là đầy hòa bình.

Thế nhưng..... Shidou không thể đồng tình với điều này được. Cái quái gì đã xảy ra với Origami vậy chứ? Cậu rất tò mò về điều đó.

Kurumi cười khúc khích lên khi thấy biểu hiện này của Shidou.

"Được rồi, mình biết là Shidou-san sẽ cảm thấy như vậy mà.--Sự thật là ngay cả mình cũng rất quan tâm về cái cách thế giới này đã được viết như thế nào sau khi bị thay đổi chỉ bởi một sự kiện đó."

"! Vậy--"

Shidou bỗng dừng lời nói của mình lại khi nhận điều đó. Kurumi giơ lên một ngón tay và chặn đôi môi của Shidou lại.

"Tuuuy nhiêêêên..... Chắc không cần phải nhắc bạn đâu ha, mình không rộng lượng đến thế đâu. Bất cứ điều gì thêm nữa, sẽ yêu cầu một

https://thuviensach.vn

『khoản phụ phí』đó, được không?"

Sau khi nói vậy, đôi môi cô ấy đã cong lên, nii. Shidou không khỏi nuốt chút nước bọt vì nhìn thấy nụ cười đầy đáng sợ ấy.

"Fufu--"

Kurumi nhún vai khi nhìn thấy biểu hiện đó Shidou rồi xoay thêm một vòng lần nữa.

"Được rồi, đã đến lúc mình phải đi rồi.--Gặp lại sau nhé, Shidou-san."

Để lại những lời đó, Kurumi biến mất vào sâu trong những chiếc bóng.

Phần 3

"--Vậy,"

Sau khi Shidou trở về nhà, Kotori đã chờ đợi cậu sẵn trong chế độ Chỉ huy với dải ruy băng màu đen của mình, nói thế với thanh kẹo Chupa Chups vẫn đang ngậm trong miệng.

"Anh có thể giải thích về những gì đang xảy ra không, Shidou?"

Sau khi hỏi vậy, cô bé vẫn đang nhìn chăm chăm vào Shidou.

Shidou rất rõ ràng về lý do của điều này.--Đó là về Origami.

Hiện tại có ba người đang ở phòng khách của nhà Itsuka. Một là Shidou, người kia là Kotori và người cuối cùng là một phụ nữ tựa như đang rất thiếu ngủ, người đã chuẩn bị sẵn sàng với chiếc tablet nhỏ bé của mình. Đó là Phân tích viên của «Ratatoskr»-Murasame Reine.

"C-Cả Reine-san sao?"

https://thuviensach.vn

"..... Hnn, được rồi, cậu có thể nghĩ tôi như một thư ký thay thế. Nếu cậu thấy bất tiện thì tôi sẽ đi chỗ khác vậy."

"Kh-không phải là vậy....."

Shidou gãi gãi má của mình trong khi nói như thế.

Hiện không có bất kỳ một Tinh Linh ở xung quanh đây vì họ đã được yêu cầu ở lại trong ngôi nhà của mình. Có vẻ như họ thực sự rất muốn nghe về tình hình của Shidou.

"Được rồi, anh bắt đầu đi, Shidou."

Kotori hất cằm mình để giục cậu.

"Ư-ừm....."

Tuy nhiên. Mặc dù bị áp đảo bởi bầu không khí này, nhưng Shidou không thể ngừng sự do dự được.

Sự thật là, cậu quyết định sẽ nói cho họ biết về tình trạng của cậu ngay khi quay trở về nhà, để có được sự giúp đỡ từ «Ratatoskr». Tuy nhiên, khi mà cái thời điểm này đến, cậu cảm thấy như cái cách mà cậu đã chuẩn bị để giải thích làm thế nào đó về các sự kiện đã xảy ra nay đã tự nhiên lạc đâu mất rồi ấy.

Có lẽ vì đã đoán được là Shidou đang nghĩ gì mà Kotori khịt mũi đầy bất mãn.

"..... Fuun. Gì đây, đã đến lúc này rồi mà anh còn không nói ra được là sao? Hay là, anh cảm thấy khó chịu khi em không thể hiểu những thứ Shidou là gì? Đừng có coi thường em chứ. Em tự hỏi, phải chăng là Shidou đang nhìn em như một người chỉ huy không đáng tin cậy chăng?"

"Không, anh hoàn toàn không nghĩ gì đại loại như vậy cả."

https://thuviensach.vn

Sau khi Shidou lắc đầu, Kotori bĩu môi như thể cô bé đang hờn dỗi gì đó và khe khẽ một thanh giọng nhẹ nhàng.

"..... Tại sao anh lại không tin tưởng vào em nhiều hơn chút nữa vậy hả..... Onii-chan?"

"..... !"

Shidou không khỏi trố to con mắt của mình ra từ những gì thoáng nghe được từ Kotori.

Sau đó, cậu gãi gãi cái đầu trước khi đưa ra một tiếng thở dài.

"..... Đúng vậy nhỉ. Xin lỗi em về điều đó, Kotori."

Sau khi tự trách bản thân, đầu Shidou hơi cúi thấp xuống.

-Chỉ là, có gì mà cậu phải e ngại cơ chứ? Kotori, cô bé đang ở phía trước Shidou là một cô gái rất ư là mạnh mẽ và cũng như còn thông minh hơn ông anh ngốc của mình gấp bội.

"Nói ra điều này thì có vẻ rất lạ, nhưng mà, những gì anh sắp nói cho em biết là một sự thật không thể nào mà phủ nhận được.--Em muốn nghe nó chứ?"

Sau khi Shidou nói vậy, biểu hiện của Kotori ngay lập tức sáng rực lên. Tuy nhiên, hàng lông mi của cô bé nhanh chóng giật giật một chút và vẻ mặt thường trực của chế độ chỉ huy của cô bé đã nhanh chóng quay trở lại trước khi gật đầu.

"Vâng, tất nhiên rồi."

Shidou nở một nụ cười gượng gạo với Kotori, rồi sau đó cậu bắt đầu câu chuyện của mình.

https://thuviensach.vn

Về, cái thực tế là cậu đã được làm quen thế nào với một cô gái có tên là Origami.

Về, cái thực tế là Origami bị biến thành một Tinh Linh, bị nghịch đảo và hủy diệt cả thành phố.

Về, cái thực tế là Shidou du hành trở lại quá khứ của 5 năm trước bằng cách sử dụng sức mạnh của Kurumi nhằm ngăn điều đó lại; và nhờ cứu cha mẹ của Origami, cậu đã xoay chuyển được dòng chuyển động của thế giới vào một con đường khác.

Về, cái thực tế là Origami tồn tại trong thế giới này như là một Tinh Linh với cái tên mã được gọi là «Devil».

-Chỉ mất chừng khoảng 5 phút.

Shidou bình tĩnh mà tường thuật lại những sự kiện tồn tại trong ký ức của mình cho Kotori và Reine hay.

"......và, tất cả là vậy đấy."

"....."

Sau khi đợi cậu kết thúc câu chuyện của mình, Kotori khẽ rên ra một tiếng guuu trước khi gật nhẹ một cái.

"--Viết lại thế giới ư..... Em hiểu rồi. Cuối cùng em cũng đã hiểu tại sao Shidou lại có những hành động kỳ hoặc như vậy vào hôm qua."

Cô bé nói thế với cái tay vẫn đang đặt lên cằm.

"Được rồi, ngay lúc này em sẽ tin vào anh. Không có lý do gì để Shidou nói dối với em cả. Ngoài ra--"

https://thuviensach.vn

Kotori ra hiệu cho Reine. Reine trả lời 「.....hn」 rất ngắn gọn rồi thao tác với cái tablet vẫn đang nằm trong tay, sau đó cô ấy giơ màn hình lên đối diện theo hướng của họ.

"Hnn.....?"

Hơi thở Shidou trở nên dồn dập khi lướt nhìn qua cái màn hình đó.

Những hình ảnh thể hiện ở đó là diện mạo của Nghịch Thể của Origami trên tòa sân thượng của ngôi trường cao trung. Đúng bên rìa màn hình, là Shidou cùng với Kurumi. Đó chính xác là cảnh tượng Shidou vừa mới trải qua.

"Đây là--"

"Đúng vậy. Đây là hình ảnh được ghi lại từ camera tự động vào buổi chiều ngày hôm nay..... bọn em đã gửi một số vệ tinh quan sát để tìm kiếm thêm thông tin liên quan đến Tobiichi Origami nhưng mà, em chưa bao giờ nghĩ ra được rằng sẽ nhìn thấy cái thời khắc đầy quyết định này."

Khuôn mặt Kotori hơi nhăn lại khi khẽ rên fuumu.

"Tobiichi Origami chắc chắn là «Devil». Tuy nhiên, cô ấy lại không biết gì về nó..... thực sự thì, em đã nhờ Reine phân tích các thông số, có vẻ là cô ấy không hề nói dối điều gì cả."

"Thế quả thật là....."

"Vâng. Có một khả năng là chính Tobiichi Origami cũng không nhận ra rằng bản thân mình đã trở thành một Tinh Linh."

Nghe những gì mà Kotori nói, Shidou lặng lẽ nuốt chút nước bọt.

"Lẽ nào..... lại có thể là như vậy?"

https://thuviensach.vn

"Đây là một trường hợp mà chúng ta không từng gặp qua vào trước đây nhưng mà..... chừng nào chúng ta có một ví dụ đầy thực tế ở đây, thì không cách nào phủ nhận được điều này cả. Mặc dù em cũng không rõ lắm về việc tại sao điều này xảy ra..."

Khi Kotori nói vậy, Reine đang thao tác trên chiếc tablet đã khẽ cho ra một tiếng thở dài trong khi vuốt ve cằm của mình.

"..... Cô có thể nói một chút không?"

"Hn, có gì không ổn sao Reine?"

"..... Hn. Có lẽ đây chỉ là suy đoán hay là lý luận của riêng cô thôi, nhưng mà cô có một câu hỏi cho câu chuyện của Shin."

"Câu hỏi.....? Là gì thế?"

Reine nhẹ gật đầu trước khi tiếp tục lời nói của mình sau khi nghe thấy câu hỏi của Shidou.

"..... Aah, Shidou đã thành công trong việc thay đổi thế giới. Và, tất cả mọi người đều không nhớ gì về thế giới trước đây..... Cậu đã nói vậy đúng không?"

"Vâng. Những người duy nhất biết về thế giới trước kia là tôi và Kurumi."

"..... Chính là nó."

"Eh?"

Sau khi Shidou nghiêng đầu, Reine dựng lên một ngón tay lên.

"..... Tôi chỉ đang thắc mắc là tại sao chỉ có cậu và Kurumi lại là những người duy nhất có những ký ức của thế giới trước kia. Kurumi thì có

https://thuviensach.vn

thể chấp nhận vì khả năng của cô ta, nhưng mà tôi không hiểu được bất kỳ lý do gì liên quan đến trường hợp của Shin cả."

"Uuuuun....."

Giờ cậu mới được nói; cô ấy đã đúng. Shidou là người đã thay đổi thế giới này và..... cậu đã hài lòng với cái suy nghĩ đó, nhưng có một sự thật là bản thân Shidou của hiện tại, chính là người đã sống trong cái thế giới mới mà cậu đã tạo ra. Có một vấn đề cậu chẳng thể nào tìm cho ra được câu trả lời rõ ràng là tại sao cậu lại có những ký ức của thế giới trước kia trong khi đã thay đổi nó, đúng ra cậu phải không có bất kỳ ký ức nào về việc này mới phải.

"..... Rất có khả năng là, phải có một số điều kiện gì đó để khiến những ký ức của cậu về thế giới trước kia được lưu giữ lại."

"Điều kiện..... gì đó ư?"

"..... Tôi không biết chi tiết về việc này. Nếu chúng ta loại Kurumi ra như là một ngoại lệ thì chúng ta có quá ít thông tin về những trường hợp này. Nhưng có một ví dụ, giả sử điều kiện này là 『Bị bắn bởi 《Yud Bet》 của Kurumi』 cùng với 『Có Linh Lực』..... thì nó sẽ như thế nào?"

"? Vậy nó là....."

Trong khi Shidou vẫn đang nhăn mặt lại đầy nghi vấn, thì Kotori vẫn đang ngồi đối diện với cậu đã 「Ahh」 lên cùng với đôi mắt chợt mở to ra.

"Hiểu rồi, nếu những điều kiện đó là cần thiết thì..... vào cái thời điểm mà Tobiichi Origami nhận được Linh Lực từ «Phantom», có khả năng là cô ta có thể sẽ nhớ lại những ký ức về cái thế giới trước kia. Và bất chấp cái thực tế rằng cô ta vẫn đang nắm giữ những ký ức về cái thế giới này.....!"

"Ah.....!"

https://thuviensach.vn

Cuối cùng thì Shidou cũng hiểu ra tất cả sau lời giải thích của Kotori.

"Đợi-đợi một chút đã Reine-san. Có ý của cô là..... Nghịch Thể của Origami trong thế giới này chính là 『Origami đã lấy lại những ký ức của thế giới trước』 à.....?"

Reine lặng lẽ nhắm mắt lại trước những lời này của Shidou.

"..... Tôi đã nói rồi mà. Đây chỉ là suy đoán của riêng tôi. Nó chỉ là một khả năng. Tuy nhiên..... thực tế thì điều này rất hợp lý nếu ta suy nghĩ theo cách này."

"Nh-nhưng..... Origami vẫn bình thường khi cô ấy đến trường mà--. Bỏ đi, cô ấy liệu có đúng là Origami đó, người đã có lại những ký ức của thế giới trước kia không?"

"..... Tôi không thể biết được chi tiết về điều này nếu như ta chưa hỏi qua Kurumi nhưng mà, không giống như Shin-chan, người mà ngay từ đầu đã có những ký ức của mình về cái thế giới trước đây; thì Origami chỉ có những ký ức về cái thế giới này thôi. Chuyện gì sẽ xảy ra khi tất cả những ký ức về cái thế giới cũ đột nhiên dồn dập trở lại vào trong tâm trí cô ấy..... Tôi không nghĩ rằng nó sẽ tốt khi làm chủ trở lại mớ ký ức đó, ít nhất là vậy. Và như để bảo vệ mình, rất có thể là Origami này-người mang những ký ức của thế giới này cùng Origami kia-người sở hữu những ký ức của thế giới trước kia, đã được tách nhau ra."

Reine tiếp tục.

"..... Và theo cách nghĩ này, điều kiện để có thể tạo sự chuyển đổi này để gọi ra Origami có những ký ức của thế giới trước kia, sẽ là--"

"--sự hiện diện của Tinh Linh..... đúng không?"

https://thuviensach.vn

Kotori dựng đứng thanh kẹo Chupa Chups lên và nói vậy. Reine 「..... Rất có khả năng」 như thể đồng ý với cô bé.

"..... Dựa theo phản ứng của cô ta khi Tohka ở trong lớp học, thì có vẻ cô ta chỉ phản ứng khi có Linh Lực thôi. Nếu như là trường hợp đó thì..... sẽ là cực kỳ nguy hiểm khi triệu hồi Linh Phục giới hạn trước mặt cô ấy."

Sự thật là Origami biến thành một Tinh Linh khi cô ấy nhìn thấy Kurumi. Và, cô ấy đã trở lại thành một Origami bình thường sau khi Kurumi đã bị giết.

"Nh-nhưng..... Nếu đó thực sự là thật thì, chúng ta nên làm--"

"Anh đang nói gì vậy?"

Sau khi Shidou nói vậy, với một giọng run run, Kotori đã ngay lập tức ngắt lời cậu.

"Sự thật thì đối tượng mà chúng ta phải đối mặt lúc này là «Devil»- Nghịch Thể Tinh Linh nguy hiểm nhất cũng như là tồi tệ nhất. Tuy nhiên, ở khía cạnh khác, cô ta dù có một lượng Linh Lực vô cùng khủng khiếp nhưng chỉ có thể biến thành Tinh Linh trong điều kiện đặc biệt thôi."

"Đó là....."

Shidou nói vậy trước khi siết chặt nắm đấm của mình.--Đúng như những gì Kotori vừa nói. Không có gì bắt đầu được cả nếu như cậu cứ tiếp tục trốn tránh.

"--Đây có thể là một trường hợp hơi khác thường nhưng mà, miễn là chúng ta biết chắc rằng Tobiichi Origami chính là «Devil»; thì «Ratatoskr» chắc chắn sẽ làm một điều."

Kotori nhìn về phía Shidou.

https://thuviensach.vn

Không cần phải nói gì thêm. Shidou nâng đôi môi của mình lên và gật đầu.

Phương châm của «Ratatoskr»; là khiến Tinh Linh-nguyên nhân của những trận Không Chấn yên lòng với một biện pháp đầy hòa bình.

Và để đạt được điều đó, chỉ có một phương pháp thiết thực nhất.

Đó là--『Hẹn hò rồi khiến họ phải lòng cậu ấy』.

Kotori gật đầu hài lòng khi nhìn thấy phản ứng của Shidou lúc này trước khi lấy thanh kẹo Chupa Chups bằng hai ngón tay rồi chĩa nó vào Shidou.

"..... Vậy là quyết định rồi nhỉ, chúng ta sẽ bắt đầu hành động ngay vào ngày mai. Shidou, bằng cách nào đó hãy tiếp cận với Origami và mời cô ấy một cuộc hẹn ngay. Muộn nhất là trong tuần này."

"Aah..... Phải rồi."

Ngay thời điểm này, Shidou chợt nhớ lại một điều gì đó và bật ra tiếng 「Ah」.

"? Có vấn đề gì à?"

"Anh đã làm điều đó rồi..... Một cuộc hẹn. Origami đã nói với anh rằng thứ 7 này cô ấy rảnh....."

"Haaa!?"

Kotori không khỏi la lớn lên vì câu trả lời đầy bất ngờ của Shidou.

"C-cái gì đây? Anh đã có một cuộc trò chuyện thân mật trước khi có kết quả quan sát của bọn em sao? Anh thực sự đã làm vậy sao, Shidou?"

https://thuviensach.vn

"Kh-không..... Không phải là anh có một cuộc chuyện trò thân mật gì với cô ấy đâu....."

"..... thế thì tại sao lại thành ra một cuộc hẹn vậy?"

"Ừm, đó là bởi vì....."

Trong khi Shidou vẫn đang gặp vấn đề trong câu trả lời của mình thì jiii, Kotori bắt đầu lườm cậu.

"Fuuun..... Có vẻ như em cần phải nghe thêm về mối quan hệ mà anh đã có với Tobiichi Origami trong thế giới trước kia thôi nhỉ."

"E-em nói cái....."

Với những động tác tay tựa như một con mèo sắp sửa thịt một con chuột, Kotori nhẹ nhàng cào lên cằm của Shidou. Vẻ mặt của Shidou thoáng chốc trở nên nhợt nhạt cùng với cảm giác kỳ lạ.

Phần 4

"..... Aaaaaahhhhhh."

Nửa đêm. Trong khi đang nằm trên chiếc giường của mình, Origami ôm cái gối dài của mình và đang không ngừng lăn lộn ở trên đó.

Lý do rất chi là đơn giản. Đó là do cô vẫn đang rất bối rối về những hành động của mình, vào ngày hôm nay.

Mặc dù lời mời đó là là do cậu ấy ngỏ, song việc trả lời nó vẫn khiến cho người thiếu nữ quá đỗi ngây thơ này không khỏi thấy ngượng ngùng. Không chỉ có vậy, cô thậm chí còn gặp gỡ cậu ta một lần nữa trên cái tòa sân thượng đó. Cô là một nhân vật chính trong shoujo-manga nào chắc!? Đó là một tình huống mà cô chẳng bao giờ muốn được lặp lại cả.

https://thuviensach.vn

-Thế nhưng. Sau khi thở hắt ra một hơi, Origami nằm ngửa ra trên giường rồi nhìn chằm chằm lên trần nhà.

Chàng thiếu niên đó..... Ngay trong cái khoảnh khắc mà cô nhìn thấy gương mặt anh chàng tên là Itsuka Shidou đất, sự kinh ngạc đã bao phủ lấy cô.

Hình ảnh cậu ta đã được khắc sâu trong tâm trí của Origami. Shidou thực sự trông giống hệt như chàng trai đã hy sinh thân mình để cứu cha mẹ Origami 5 năm trước đây vậy.

Có lẽ đó chính là lý do; mà một cảm xúc kỳ lạ đã ập đến Origami ngay giây phút cô trông thấy gương mặt của Shidou.

Không--đó chưa phải là tất cả.

Khoảnh khắc mà cô nghe thấy giọng nói của cậu ấy.

Khoảnh khắc mà cô cảm nhận được mùi hương của cậu ấy.

Khoảnh khắc mà cô chạm vào đôi tay của cậu ấy.

--Một cảm xúc không thể nào diễn tả nỗi đã lan tràn ra khắp trái tim của Origami.

Đó là những gì vậy? Chắc chắn đấy không phải là kinh tởm. Tuy nhiên, cảm giác lạ lẫm đó lại giống như sự kích thích từ sâu trong thâm tâm.

"..... Đừng có bảo là."

Origami khẽ bật ra một câu nhẹ nhàng. Một cảm xúc không tài nào xác định nổi. Một cảm giác mà trước đây cô chưa từng trải nghiệm qua. Điều này phải chăng là--

https://thuviensach.vn

Ngay vào lúc đó, chiếc điện thoại di động mà cô đặt bên cạnh gối nhận được một tin nhắn.

"..........!"

Tiếng chuông đột ngột khiến cô bật dậy.

Sau đó, cô hít một hơi để lấy lại sự điềm tĩnh rồi với bàn tay của mình đến chiếc điện thoại đang nằm kế bên chiếc gối đó. Khi nhìn vào màn hình, cô nhận ra rằng người gửi nó chính là Shidou.

"---!"

Ngay lúc cô nhận ra người gửi, trái tim của cô đã bắt đầu đập mạnh đến nỗi mà vì sao nó lại như vậy chính cô cũng không hề biết.

Tuy nhiên, cô không thể cứ đớ người ra như vậy mãi được. Cô quyết định hít một hơi thật sâu trước khi lướt qua màn hình rồi đọc những dòng chữ đang hiện lên ở đó.

Nội dung của nó là cậu muốn xin lỗi vì đã đường đột mời hẹn cô vào ngày hôm nay, nó cũng viết rằng cậu rất vinh dự để được gặp cô ấy một lần nữa và cũng như, nơi chốn cùng thời điểm hẹn gặp vào thứ bảy này.

"Wa-wawah."

Sau khi Origami buông chiếc điện thoại ra khỏi tay mình như thể cô vừa chạm vào một cái gì đó rất nóng vậy, và chiếc giường lại bắt đầu run lên khi cô lại tiếp tục lăn lộn với sự hốt hoảng.

Vì một số lý do gì đó mà cô không tài nào bình tĩnh lại nỗi cả. Đầu của cô lúc này là một mớ hỗn loạn cho dù cô chỉ đơn giản là vừa nhận được một email từ một chàng trai mà cô chỉ vừa mới gặp ngày hôm nay mà thôi.

".....! O-oh phải rồi, phải trả lời--"

https://thuviensach.vn

Sau 10 giây lộn xộn, cuối cùng Origami cũng nhớ lại được là cô nên phải làm gì và bắt đầu dồn sức vào bấm bàn phím của chiếc điện thoại.

"..... Chỗ gặp và thời gian, mình nhớ rồi. Được rồi....."

Tuy nhiên, khoảng khắc trước khi kịp gửi cái email này thì bàn tay của cô bỗng dừng lại.

-Trả lời nhu thế này có thực sự ổn không? Quá đơn giản như thế này liệu có vấn đề gì không?

"....."

Sau khi lặng lẽ xóa những dòng chữ vừa bấm đó, Origami ổn định lại tư thế của mình và quyết định bấm lại bức thư một lần nữa.

Email mà cô ấy dùng để trả lời lại Shidou, mỗi từ nằm trong đó đầy được cô chăm chút một cách cẩn thận; cô bày tỏ rằng là cô rất vui khi được trò chuyện với cậu, cô không thể không chờ đợi cho thứ 7 tới này và cô ấy cũng cảm nhận được một cảm giác gì đó rất đỗi kỳ lạ mỗi khi cô nghĩ về Shidou. Tuy nhiên.

"..... Mình là một cô gái mà, nghiêm túc thêm một chút!"

Dở chừng lại thấy xấu hổ, Origami lặng lẽ xóa những dòng văn bản đó một lần nữa với đôi má đã bị chiếm hữu bởi màu hường phấn.

Cuối cùng, đến tận ngày hôm sau, Origami mới trả lời được tin nhắn của Shidou.

Phần 5

Thứ 7, ngày 11 tháng 11.

Shidou lặng lẽ một mình đến nhà ga Tenguu.

https://thuviensach.vn

Bầu trời có màu xanh trong vắt. Mặc dù khí trời có một chút lạnh, song nhờ những tia nắng ấm áp từ mặt trời mà cái se lạnh của một ngày cận đông chẳng còn mấy sự hiện diện. Đây là thời tiết tốt nhất để hẹn hò.

⌈--Cơ mà, không phải là anh có hơi sớm à? Thời gian lúc hẹn là 11 giờ mà, phải không?⌋

Có thể nghe thấy được giọng nói của Kotori phát ra từ chiếc Incam nho nhỏ hiện được trang bị trong tai phải của cậu.

Chiếc Incam này được kết nối với không hạm «Fraxinus» đang bay trên đầu Shidou chừng 15 000 m và toàn bộ phi hành viên trong chiến hạm đều đã sẵn sàng để hỗ trợ cho Shidou.

"Không....."

Shidou khẽ trả lời lại như vậy khi lướt nhìn vào màn hình chiếc điện thoại di động của mình. 10 giờ 12. Vẫn còn những 48 phút mới đến cuộc hẹn.

"Nếu là Origami thì việc cô ấy đến đây trước cũng không có gì là lạ đâu. Tất nhiên, anh biết là Origami này có chút khác so với người mà anh từng biết nhưng mà..... dù gì cũng tốt hơn nếu không để cô ấy phải đợi lâu, đúng không?"

Sau khi Shidou nói thế, Kotori khẽ buông tiếng ⌈Fuuun.....⌋ qua chiếc Incam với đầy hàm ý ở sau nó.

⌈Anh có vẻ biết rõ quá huh--cho dù chỉ là một người bạn cùng lớp.⌋

Kotori nói vậy với chút gì đó khó chịu phảng phất đâu đó. Shidou gượng gạo mà nặn ra một nụ cười với mồ hôi vẫn đang tuôn ra trước trán.

https://thuviensach.vn

Khi cô bé hỏi về mối quan hệ của cậu với Origami ở cái thế giới cũ, cậu đã thành thực mà đưa ra câu trả lời của mình như trên, thế nhưng..... có vẻ như là, Kotori không tin tưởng vào cậu lắm.

"..... Đó là bởi vì em đã từng bảo với anh rằng phải cố gắng làm thân với Origami ở ngay những lúc đầu tiên, em biết mà."

Shidou gãi gãi má khi thì thào phàn nàn lại qua chiếc Incam như vậy. Trên thực tế, mặc dù nó đã bắt đầu từ sự kiện của 5 năm trước đây, lý do khiến Shidou bắt đầu nói chuyện thường xuyên với Origami hơn là vì cái 『Tập luyện』 mà Kotori đã đề xuất ra và những cuộc trò chuyện thân mật cùng với Origami. Cậu cũng đã kể điều đó với Kotori để đề phòng nhưng.....

「Ai mà biết chứ~~ Em không biết anh đang nói về cái gì cả.」

"Guh....."

Thực tế thì; Kotori của thế giới này không hề lưu giữ chút gì về những ký ức đó cả. Shidou nghiến răng, tự hỏi nên trả lời lại thế nào đây.

Trong khi họ vẫn đang mải trò chuyện, bước chân của cậu đã đến khu quảng trường của nhà ga.

Nơi hẹn gặp với Origami là ở cái đài phun nước nằm ở ngay phía trước quảng trường. Đó là nơi cậu đã hẹn gặp cô ấy vào lúc có cuộc hẹn tay tư cùng với Tohka và Kurumi.

"Ah--"

Sau khi bước vào nơi đó, Shidou bỗng thốt nên một tiếng ngắn gọn và đứng ngây ra.

https://thuviensach.vn

Lý do rất đơn giản. Origami đã ở ngay phía trước đài phun nước từ thuở nào rồi.

Tuy nhiên, điều khiến cậu bị sốc không phải là do cậu thấy Origami đã ở đó. Lý do khiến Shidou đứng ngơ ra ở đó một lúc là bởi vì trang phục của cô ấy.

Cô đang khoác một chiếc áo sơ mi với thiết kế rất đáng yêu, cùng với một chiếc áo len đan. Đó là chưa kể chiếc váy nhuộm màu sắc thu đó. Ánh mắt của Shidou đã vô tình bị cướp đi khi nhìn thấy cô gái đầy nữ tính ấy, không có chút gì giống với Origami từng ở trong ký ức của cậu cả.

「Shidou?」

"......! À-ừm."

Cậu giật mình khi nghe thấy tiếng gọi của Kotori.

「Haa..... tương lai có vẻ ảm đạm đây.」

"X-xin lỗi....."

「Tập trung lại đi. Em không biết là thế giới trước kia đã xảy ra việc gì, nhưng ít nhất, cô gái ở trước mắt bạn lúc này chính là «Devil» - 『Kẻ săn lùng Tinh Linh』 đấy. Bọn em không biết cô ta sẽ làm gì nếu anh cứ lơ là cảnh giác như vậy đâu. Thế nên xin anh hãy cẩn trọng giống như lúc với Tokisaki Kurumi vậy đấy.」

Kotori cảnh báo cậu như vậy. Shidou hít một hơi thật sâu để ổn định lại nhịp tim của mình trước khi gật đầu về phía trước.

"Ừ, anh hiểu rồi."

「Tốt.」

https://thuviensach.vn

Kotori thở ra một tiếng suuu trước khi,

⌈Được rồi--hãy bắt đầu cuộc chiến «Hẹn hò» của chúng ta nào.⌋

Và như vậy, kế hoạch đã được công bố bắt đầu.

Đồng thời lúc đó, Shidou đã bắt đầu di chuyển bước chân của mình, rồi dừng lại, khi đã ở phía trước đài phun nước đó.

Có vẻ như đã nhìn thấy cậu khi cậu thực hiện những điều đó, Origami đang đứng trước đài phun nước, đã ngẩng gương mặt mình lên với đầy vẻ ngạc nhiên.

"Itsuka-kun? Cậu đến sớm quá đấy."

"Haha..... có vẻ chúng ta đều giống nhau ha?"

Sau khi Shidou nói vậy, Origami lướt nhìn chiếc đồng hồ được dựng ở quãng trường, rồi đôi vai cô nàng bỗng rụt lại vì ngượng ngùng.

"Err, mình không muốn để bạn phải đợi thôi."

"Aah, tớ cũng nghĩ giống vậy."

Đôi mắt Origami tròn lên khi biết vậy. Và sau một lúc, một nụ cười đầy vô tư lộ ra trên đôi môi cô.

"Cảm ơn cậu đã mời mình vào ngày hôm nay, Itsuka-kun..... nhưng err, điều này nói ra thì rất xấu hổ nhưng mà, mình thực ra chưa từng bao giờ đi chơi một mình cùng với một chàng trai nào cả, nên nếu có gì đó không phải..."

"Kh-không không, thậm chí tớ cũng nào có kinh nghiệm gì đâu..."

https://thuviensach.vn

Shidou lắc đầu quầy quậy trước những lời đó của Origami. Khi đó, thanh giọng của Kotori đã vang vọng trong tai phải của cậu như để vặn lại.

⌈Em rất ngạc nhiên khi anh có thể nói vậy sau khi hẹn hò với kha khá Tinh Linh rồi đó nhé.⌋

"Th-hôi ngay đi."

"? Cậu đang nói gì vậy, Itsuka-kun?"

Origami ngạc nhiên mà nghiêng đầu. Shidou vội nói ⌈Không, không có gì đâu⌋ để chối.

"Thay vào đó..... chúng ta đều là bạn cùng lớp của nhau mà, cậu có thể đừng dùng kính ngữ không?"

"Nhưng..."

"Thật ra, thì nó khiến tớ thấy có chút khó xử. Vì vậy, cậu làm ơn nhé?"

Shidou nói vậy trước khi chấp hai tay vào nhau. Làn lông mày cùa Origami nhẹ nhàng tạo ra hình chữ ノ乀 một lúc, rồi sau đó, cô gật đầu như thể đã hiểu ra.

"Mình hiểu rồi..... err..... mình sẽ làm vậy."

Origami nói vậy với một chút khó khăn. Shidou thả lỏng gò má của mình với một chút hoài niệm.

"Haha..... Quả thật, Origami là phải như vậy chứ."

"Heh?"

Origami khẽ phát một tiếng đớ người khi chợt nghe thấy những lời đó từ Shidou. Cậu nhận ra rằng cậu lại vô thức mà gọi 『 Origami 』 thêm

https://thuviensach.vn

một lần nữa như những gì cậu mà đã làm vào vài ngày trước đây.

"Ah..... Rất xin lỗi, mình lại vô thức mà gọi cậu như vậy rồi. Err..... bởi vì đó là một cái tên rất đẹp."

Shidou cố gắng để chối nó. Cậu không có nói dối song, trên thực tế, là do cậu đã quá quen với việc gọi cô ấy như vậy ở cái thế giới trước kia, mặc dù cậu vẫn gọi cô ấy là Tobiichi vào những lúc đầu tiên, cơ mà trước khi cậu kịp nhận ra thì cậu đã gọi cô ấy như vậy từ thuở nào rồi.

Origami trông đang rất bối rối nhưng mà, cô không có biểu hiện gì xấu cả. Một nụ cười tươi tắn đã nở ra trên đôi môi của cô.

"Cảm ơn cậu.--Đó là cái tên mà cha và mẹ đã đặt cho mình."

"Thế à....."

Cha và mẹ. Những từ này khiến Shidou cảm thấy như có chút phức cảm đang xoắn lại bên trong mình.

Tuy nhiên, Origami lúc này đã hơi quay đi đồng thời mấp máy đôi môi của mình, có lẽ vì cô ấy đã nhận ra điều gì đó mà Shidou đang suy tư.

"Đó là lý do tại sao, mình sẽ không để tâm đâu--nếu như Itsuka-kun muốn gọi mình theo cách đó."

"Eh?"

"Err, ý mình là Origami."

Origami nói vậy với đôi má đang ửng hồng. Bất ngờ Shidou nhìn thấy điều đó khiến nhịp tim cậu chợt tăng lên.

⌈Shidou, sao anh cứ im lặng mãi vậy! Đối tượng của anh cuối cùng đã chịu mở lòng với anh rồi đó, có biết không hả?⌋

https://thuviensach.vn

"Ah--"

Shidou nhanh chóng tiếp tục lời nói của mình khi giọng nói Kotori dội vào tai của cậu.

"C-cảm ơn cậu..... Origami."

Mặc dù cái tên ấy vào lúc nãy cậu đã thốt ra rất tự nhiên, thế nhưng bây giờ khi mà cậu đã chính thức được cho phép gọi như vậy thì cậu lại thấy rất lúng túng lúc làm như vậy. Hiện tại cũng giống như cậu, ánh mắt của Origami hơi lảng tránh đi nơi khác rồi trả lời.

"Un."

"Ah--Vậy, về điều đó. Cậu có thể gọi tớ là Shidou nếu cậu muốn. Sẽ khá là bất công nếu như cậu không được làm thế."

"Eh?"

Origami theo phản xạ mở to đôi mắt ra đầy kinh ngạc khi nghe Shidou bảo vậy. Và sau khi dịu dàng lẩm bẩm cái gì đó, giọng nói của cô phát ra.

"Shid--, ..."

Tuy nhiên, cô đã dừng lại lời nói của mình lại một cách dở chừng, cậu cảm thấy có chút lúng túng mà đưa tay gãi gãi má của mình.

"..... cho đến khi cậu đã quen với nó thì không sao đâu mà."

"Eh? Aah, Ừ-ừm!"

Sau khi Origami đồng ý như vậy với Shidou, một vài giây lặng lẽ trôi qua.

https://thuviensach.vn

⌈Shidou, em khuyên anh là đừng có giữ sự yên lặng quá lâu. Bất cứ điều gì cũng được, tiếp tục giữ mạch nói chuyện đi.⌋

Mệnh lệnh của Kotori đã ập tới. Đúng như cô bé đã nói. Cậu tìm kiếm một chủ đề trong tâm trí của mình trước khi di chuyển cái miệng.

"Aah err."

"Err"

Tuy nhiên, giọng nói của cậu cùng với giọng nói Origami đã đồng thời vang lên. Một cảm giác ngượng ngùng đến lạ thường lại chợt xâm chiếm lấy họ.

Origami là người quyết định phá vỡ tình hình hiện tại này đầu tiên. Cô quay lại nhìn vào Shidou và bắt đầu hỏi cậu.

"Mình vừa mới nghĩ về điều này, Itsuka-kun, chúng ta sẽ làm gì vào ngày hôm nay vậy?"

"Eh?"

"Xin lỗi. Nhưng mà, mình chỉ nghe nói về thời gian và địa điểm cuộc hẹn thôi."

"Ph-phải ha, tớ quên mất. Hôm nay--"

Sau khi Shidou nói thế, một âm thanh nào đó mà đã khá lâu rồi mà cậu không nghe đã đột ngột vang lên ở trong tai phải.

Ngay lúc này ở khoang tàu của không hạm-«Fraxinus» hiện đang bay cách 15 000 m trên thành phố Tenguu, các chuyên gia của «Ratatoskr» đã ngồi thành hàng ở bên trong nó.

https://thuviensach.vn

Theo lệnh của Kotori, tất cả các bậc thầy ưu tú về tình yêu đều sẽ ra tay hỗ trợ Shidou. Mọi người đều duy trì trạng thái tập trung cao độ khi nhìn vào cái màn hình chính khổng lồ được đặt trong khoang tàu.

Những hình ảnh ở dưới mặt đất lấy từ các camera tự động đã được gửi lên và hiển thị trong cái màn hình chính ấy. Như thể dõi theo tầm nhìn của Shidou, hình ảnh của đối tượng hiện tại-Tobiichi Origami đã được phóng to ra, với nhiều góc độ khác nhau hiện lên cùng với tất cả các thông số của cô ấy.

Và--ngay tại thời điểm này. Khi Origami đặt ra câu hỏi đó, pikon! Một âm thanh như vậy đã vang vọng khắp khoang tàu và một cửa sổ các lựa chọn đã hiện ra trên màn hình.

"Các lựa chọn đây rồi.....!"

Kotori, vẫn đang ngồi trên chiếc ghế chỉ huy đặt ở khoang trên, đang di chuyển thanh kẹo Chupa Chups lên xuống trong khi vỗ đùi của mình.

AI được cài đặt trong «Fraxinus», sẽ đưa ra các lựa chọn tốt nhất dựa theo trạng thái cảm xúc của mục tiêu và hiển thị ra ba lựa chọn để cho Shidou chọn lựa.

① "Thực ra thì, có một bộ phim mà tớ muốn cùng đi xem với cậu" xem một bộ phim lãng mạn trong rạp chiếu phim.

② "Tớ nghĩ bọn mình nên shopping một chút" đi mua sắm và thưởng thức nó.

③ "Chúng ta nên kiếm nơi nào đó bớt ồn ã chút nhé" tiến thẳng đến một khách sạn tình yêu.

"Tất cả mọi người, cùng lựa chọn nào!"

https://thuviensach.vn

Theo lệnh của Kotori , các thành viên đã gần như cùng lúc mà nhấp bàn tay của mình vào nút lựa chọn.

Ngay lập tức, tổng số phiếu bầu đã được hiển thị trên màn hình chính đó.

Đứng đầu là--②.

"Fumu..... ② huh. Một con đường an toàn huh."

Sau khi Kotori vuốt ve cằm, một thành viên ngồi ở phía dưới, «Bad Marriage» Kawagoe đã cất cao giọng của mình.

"Thật khó khăn khi phải bỏ ① đi, nhưng đi đến một nơi mà không thể trò chuyện được ngay trong lần đầu tiên thật sự sẽ làm mọi thứ thêm khó khăn."

Sau đó, «Deprive» Minowa cũng bắt đầu mở đôi môi của mình như để đồng thuận với điều đó.

"Lựa chọn ② rất linh hoạt. Xét theo hoàn cảnh hiện thời, lựa chọn này cũng rất thích hợp. Là con gái, không ai không thích đi shopping."

Mọi người đều không thể không đồng ý mà gật gù. Một trong số họ, mồ hôi đã lăn dài trên má của «Nail Knocker» Shiizaki.

"..... Ngoài ra, tại sao ③ lại đột nhiên xuất hiện trong những lựa chọn này....."

"Chúng ta sẽ không thể biết được trừ khi hỏi AI của «Fraxinus»."

Kotori nhún vai khi nói vậy. Thực tế, Kotori đã từng nhử Shidou và Tohka cùng đến một khách sạn để nghỉ ngơi trong cuộc chinh phục Tohka, nhưng mà, đó là do Tinh Linh không biết gì về thế giới này. (Có vẻ lạc đề nhưng, nếu Shidou có làm một cái gì đó quá giới hạn một nụ hôn thì, theo

https://thuviensach.vn

như kế hoạch mà sẽ một thành viên trong tổ chức cải trang thành nhân viên thu dọn rác để can thiệp)

Tuy nhiên, mục tiêu lần này trước tiên là một con người bình thường. Có nghĩa là, khả năng mà cô ấy biết 『đó』 nghĩa là gì, là rất cao. Nếu có ai đó dám yêu cầu đến một nơi như vậy ngay vào cuộc hẹn đầu tiên thì có bị tát cũng là một việc rất hiển nhiên.

Sau khi kéo micro lại sát, Kotori nói cho Shidou phương án.

"Shidou, em đã quyết định. Là ②--"

「--Chờ một chút.」

Tuy nhiên, Shidou đã gián đoạn lại lời của Kotori bằng một giọng thì thầm đủ để tránh Origami nghe thấy.

"Có gì sao?"

「..... Chỉ là anh cảm thấy là mình cần phải thử nghiệm với cái lựa chọn đó.」

"Eh?"

Đôi mắt cô bé bị choáng bởi sự kinh ngạc bởi cái giọng nghiêm túc đầy bất thường của Shidou. Đây là lần đầu tiên Shidou nói như vậy.

Thế nhưng, cô bé đã nhận ra được một điều. Tinh Linh lần này--Tobiichi Origami là một cô gái rất đặc biệt.

Nếu những lời Shidou nói là đúng; thì cái thế giới này vốn là một thế giới hệ quả tách ra từ sự kiện 5 năm trước đây--và có thể Shidou đã từng rất gần gũi với Origami trong một thế giới song song khác.

https://thuviensach.vn

Nếu là trường hợp đó, sẽ không có gì lạ khi Shidou biết được phần nào về gu của Origami, thứ mà họ chưa thể nắm bắt được.

Sau khi suy ngẫm lại một lúc, Kotori búng thanh kẹo Chupa Chups của mình.

"--Em hiểu rồi. Chỉ đặc biệt lần này thôi. Hãy đưa ra cái lựa chọn anh muốn đi, Shidou."

"....."

Sau khi Kotori nói thế, Shidou lặng lẽ gõ nhẹ vao chiếc Incam như để chứng tỏ rằng cậu đã hiểu.

Cái màn hình chính lúc này đã đặt trọng tâm vào Origami.

⌈Này, Origami. Có một nơi mà tớ rất muốn tới, liệu tớ có thể không?⌋

⌈Uh, ổn mà.⌋

Origami gật đầu và theo sau Shidou.

Và, sau khi đã bước đi được một lúc, Shidou đột nhiên dừng lại.

⌈Ehh?⌋

Origami ngước nhìn tòa nhà ngay trước mắt mình, và khuôn mặt cô chợt cứng lại, không cất nên lời.

Tất nhiên, đó là biểu hiện rất là bình thường. Bởi vì, nơi Shidou dẫn Origami tới, đó là một tòa nhà trong như một tòa lâu đài với biển giá trọ và nghỉ ngơi được đặt ngay phía trước.

https://thuviensach.vn

Không cần phải nói, một âm thanh báo động rất lớn đã ngay lập tức hú khắp bên trong khoang tàu. Cùng lúc đó, «President» Mikimoto và «Dimension Breaker» Nakatsugawa đã hét lên khi họ nhìn vào màn hình cá nhân của mình.

"Các giá trị cảm xúc đang cực kỳ không ổn định."

"Tobiichi Origami! Đang dao động dữ dội!"

"Không xong rồi, anh đang nghĩ cái gì vậy Shidouuuuuuuuuu!!"

Sau khi hét lên, Kotori kéo chiếc micro lại gần hơn.

"Shidou! Mau làm gì đi trước khi Origami kịp nổi giận!"

⌈Eh? Nhưng.⌋

"Mau lên trước khi quá muộn!!"

Sau khi Kotori nói vậy, Shidou giả vờ tìm kiếm cái gì đó một lúc trước khi mở một nụ cười với Origami.

⌈Được rồi, ở đằng kia thôi, đi nào.⌋

⌈Ah..... Không phải là chỗ này.⌋

Origami thở phào đầy nhẹ nhõm như thể vừa thoát được cái gì đó.

⌈Ừ-ừ tất nhiên rồi. Nào, đi thôi.⌋

⌈U-un.⌋

Shidou đã dẫn Origami đi qua khỏi cái khách sạn đó. Và tiếng chuông báo động rồi cuối cùng cũng chịu dừng gióng lên.

https://thuviensach.vn

"Haa..... Anh đang định làm gì vậy Shidou. Chẳng phải rất rõ ràng là cô ấy sẽ bỏ về nếu như cô ấy bị đưa đến một nơi như thế ngay trong cuộc hẹn đầu tiên của mình sao."

Sau khi Kotori lau mồ hôi trên trán của mình, Shidou toát ra một vẻ mặt bối rối trong khi khẽ trả lời lại.

「Xin lỗi. Anh nghĩ chắc chắn đó sẽ là nơi mà Origami.....」

"Không thể, tại sao là chỗ đó được?"

Cô bé hoàn toàn không hiểu tại sao Shidou lại cho rằng cái khách sạn đó lại phù hợp với Origami. Cô bé tiếp tục nói với đôi má đang khẽ giật.

"Dù sao thì, chọn ②. Đi shopping đi."

「..... Anh hiểu rồi.」

Shidou gật đầu và bảo với Origami rằng họ sẽ mua sắm một chút.

Vẫn đang nhìn cái thứ hiện trên màn hình chính đó, Kotori nói với các phi hành viên ở khoang dưới.

"Vậy, mức độ tình cảm của Origami thế nào rồi? Sẽ tốt hơn nếu nó không sụt giảm quá nhiều....."

"V-về việc này....."

Nakatsugawa run run mà chỉnh lại cặp kính của mình.

"Giá trị cảm xúc của cô ấy đúng là bị lung lay rất nhiều tuy nhiên..... mức độ tình cảm của cô ấy sau cùng lại không hề giảm..... Không, thâm chí, là nó còn lên cao hơn một chút.....?"

"Anh nói sao?"

https://thuviensach.vn

Kotori cất giọng đầy nghi ngờ khi hỏi vặn lại câu trả lời của Nakatsugawa.

Vẫn song hành cùng Origami, họ vòng qua con hẻm và bước đi thẳng vào khu phố chính.

Giữa chừng, Origami đột nhiên cất giọng của mình lên.

"Vậy, chúng ta sẽ đi đâu đây?"

"À, tớ nghĩ ta nên đi mua sắm cái gì đó."

Nghe Shidou bảo vậy, Origami hơi nghiêng đầu.

"Cậu định sẽ mua gì à?"

"Ah..... Errr....."

Giờ cậu nghĩ về nó, họ vẫn chưa quyết định là sẽ mua sắm những gì cả. Cậu gãi gãi má trong khi đắm mình trong dòng suy nghĩ.

⌈Dừng lại. Các lựa chọn sẽ bắt đầu.⌋

Thanh giọng của Kotori đã thoảng qua trong chiếc Incam vào tai phải của cậu và một giọng tự động đã được phát lên để đưa ra các lựa chọn.

Ba lựa chọn được hiển thị trên màn hình chính của khoang tàu.

① Đi cùng cô ấy tới cửa hàng tự chọn.

② Cùng vui đùa với những con thú nhỏ bé ở cửa hàng thú cưng và thu hẹp khoảng cách lại.

③ Tới một hiệu thuốc nằm khuất trong con hẻm, nơi của chuyên bán thức uống tăng lực cũng như thuốc kích thích.

https://thuviensach.vn

"Mọi người, bắt đầu lựa chọn nào!"

Sau tiếng hô của Kotori thì màn hình lại một lần nữa đưa ra tổng số phiếu được lựa chọn. Hầu hết số phiếu là ① trong khi ② lại gần bằng không.

"① huh. Giống tôi nhỉ."

Các thuyền viên cùng đáp lại giọng nói của Kotori.

"Phải, đó là thích hợp nhất."

"② cũng không tồi, song chúng ta lại chưa biết được là cô ấy có yêu mến động vật hay không nữa."

"..... Ngoài ra, thế quái nào với ③ vậy? Tôi biết là nó đặc biệt nhưng mà....."

Kawagoe nhíu mày và hỏi như thế. Thật sự thì đó là một sự lựa chọn rất khác biệt. AI đang nghĩ gì vậy? ..... Có cần thiết phải đại bảo trì không nhỉ?

"Shidou, anh có nghe thấy không? Lựa lời cho xác đáng và chọn ①--"

「Không, đó phải là ③.」

Từ đầu bên kia của chiếc Incam, Shidou nói vậy với giọng đầy tự nhiên.

"Huh?"

Những lời này của Shidou đã khiến làn lông mày của Kotori phải nhíu lại.

https://thuviensach.vn

"Anh đang nói cái gì vậy Shidou. Xin hãy bình tĩnh lại đi. Đó rõ ràng không phải là nơi mà một thiếu niên nên tới!"

⌈Không, vấn đề ở đây, người chúng ta đang nói là Origami.....⌋

"Nó có nghĩa là gì!?"

Cô bé hoàn toàn không có cách nào để hiểu nổi. Kotori chỉ còn biết hét lên.

⌈Cho dù em có hỏi anh là tại sao thì..... nếu nói về Origami, nó chắc chắn phải là thức uống tăng lực. Hay nói cách khác, khi là về thức uống tăng lực, nó sẽ là Origami.⌋

Shidou nói như thể đó là lẽ thường tình. Kotori đặt tay lên vò cái đầu trước cách nói thẳng thắn đó.

"Nghiêm túc chứ, em không hiểu. 『Tobiichi Origami』 mà anh biết rốt cuộc là loại con gái như thế nào vậy?"

⌈Eh..... ? Nghĩ lại thì, cô ấy là một người đã làm cho anh món súp pha trộn đủ thứ thức uống tăng lực, cô ấy còn đặt bẫy để ngăn chặn anh khỏi bỏ chạy ra khỏi nhà cô ấy, chưa kể còn liếm cổ của anh khi anh buộc phải cõng cô ấy nữa.....⌋

"Haaa!? Anh đang đùa đấy à? Làm thế nào mà một cô gái như vậy lại có thể tồn tại được chứ!"

⌈Ng-ngay cả khi em có nói vậy thì.....⌋

Shidou bối rối cau đôi mày lại. Chẳng có vẻ gì là cậu đang đùa mà đang rất nghiêm túc về nó.

Ngay tại lúc này, Kotori bỗng nhớ lại mức độ tình cảm của Tobiichi Origami đã thay đổi thế nào vào lúc nãy.

https://thuviensach.vn

Mặc dù cô ấy hơi bị dao động bởi cái lựa chọn quá bất ngờ đó, nhưng cuối cùng thì mức độ tình cảm của cô ấy lại không hề giảm. Điều này rất có khả năng là.....

Sau khi đắm mình suy nghĩ trong hai giây, Kotori buông ra tiếng thở dài fuun.

"..... Được rồi. Anh cứ thử đi."

"Chỉ Huy!?"

Một giọng nói đầy kinh ngạc vang lên ở khoang dưới. Tuy nhiên, Kotori lại không hề rời mắt khỏi màn hình chính và tiếp tục.

"Nhưng nếu như, mức độ tình cảm của cô ấy giảm thậm chí chỉ một chút hay là mức độ cảm xúc của cô ấy trở nên bất ổn định thì, phải nhanh chóng chuyển sang ① đấy. Anh hiểu chứ?"

「À-ừm, anh hiểu.」

Sau khi trả lời cô bé, Shidou đưa Origami vào con hẻm đó.

"--Đây rồi, nơi tớ muốn ghé qua đây."

"Eh?"

Đôi mắt Origami không khỏi mở to ra vì sốc khi ở phía trước nơi mà Shidou dừng chân lại trước. Một hiệu thuốc nào đó ở khuất sau con hẻm.

Thế nhưng điều đó rất chi là bình thường. Ở cái nhìn đầu tiên thì nó trông giống như một tòa nhà chung cư vậy. Tuy nhiên, sau khi bước vào tòa nhà đó và lên tầng 2, một hiệu thuốc với trang trí nội thất đầy ma quái sẽ xuất hiện. Đó là một địa điểm bí mật khó mà phát hiện ra đối với một người đang sinh sống một cuộc sống bình thường. Nếu như Shidou không được

https://thuviensach.vn

chỉ về sự tồn tại của cửa hàng này bởi Origami trong thế giới trước kia, cậu có lẽ sẽ chẳng bao giờ đặt chân đến được nơi này.

Những cái chai đóng gói nằm lan tràn ở đây hoàn toàn rất hiếm để tìm thấy được ở những cửa hàng thuốc thông thường. Dựa trên những hàng chữ lạ thường nằm trên chúng thì 100% không được xuất xứ từ Nhật bản.

"Cửa hiệu này..... là gì vậy?"

Origami đầy nghi hoặc mà hỏi. Nhưng, mong đợi gì hơn được, cậu không thể nói 『Origami không phải là khách quen của cửa hàng này sao』 được, cậu cần phải làm một cái gì đó.

"À, chúng ta cứ nhìn sơ qua đi. Nếu cậu không thích nó thì ta có thể đi đến chỗ khác mà."

"U-un....."

Origami nhìn những dãy thuốc lạ được xếp xung quang cửa hàng một cách đầy tò mò. Tuy nhiên, vài thứ không gây thu hút mấy nhưng lại có vài thứ khác làm cô cảm thấy khó hiểu mà nghiêng nghiêng cái đầu của mình..... Có vẻ gu của cô ấy có khác so với Origami mà Shidou từng biết?

Nếu là trong trường hợp đó, có thể sẽ tốt hơn nếu như cậu nhanh chóng thay đổi mục đích của mình như những gì Kotori đã nói. Và nếu cậu nhớ đúng, thì yêu cầu của của Kotori là đưa Origami chọn quần áo, hay đai loại vậy? Vâng, dù gì cũng không thể phủ nhận được đó là sự lựa chọn rất thông thường cho một cô gái bình thường.

"Itsuka-kun."

Origami gọi lên cái tên của cậu trong khi cậu vẫn đang mải mê suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

"Thực ra thì..... Mình nghĩ mình không hiểu về nơi này cho lắm. Chúng ta hãy đi đến một nơi nào đó khác nhé?"

"À-ừm, vậy sao. Xin lỗi vì--"

Nhưng, Shidou đã dừng giữa chừng lời nói của mình lại.

Lý do rất đơn giản. Hàng lông mày của Origami trong bất giác đã mang hình chữ ﾉ乀 bởi vì băn khoăn lúc lướt nhìn qua những sản phẩm được xếp ngay ngắn trong cái cửa hàng đó thế nhưng..... trong cái giỏ mua sắm mà cô đang cầm trên tay lại chất đầy các loại thức uống tăng lực cũng như những thuốc kích thích hảo hạng nhất trong cửa hàng mới chết chứ.

"Origami, chúng là.....?"

"Ehh?"

Khi Shidou chỉ vào nó, Origami trố mắt đầy ngạc nhiên như thể cô chỉ vừa mới nhận ra.

"C-cái này là..... từ khi nào mà.....?"

Origami ôm lấy cái trán của mình mà lưỡng lự như thể đầu óc cô đang bắt đầu quay cuồng chóng mặt.

"C-cậu không sao chứ?"

Thời khắc mà Shidou vội vàng đỡ lấy cơ thể của cô, một âm thanh báo động đã vang lớn lên bên trong chiếc Incam.

⌈Shidou! Mức độ cảm xúc của Origami đã phát sinh ra những cơn biến động dữ dội rồi!⌋

"T-ta đi ra khỏi đây ngay! Được chứ!?"

https://thuviensach.vn

Shidou nghe thấy giọng nói của Kotori rồi nhanh chóng đưa Origmai vẫn đang thều thào cái gì đó ra khỏi cửa hàng.

Sau khi trôi qua một lúc, Origami cuối cùng đã bình tĩnh trở lại.

"Xin lỗi cậu, Itsuka-kun..... Mình cũng không biết là mình đã xảy ra chuyện gì nữa."

"C-cũng đừng lo lắng quá nhiều về nó. Đó là lỗi của tớ khi đưa cậu đến một nơi như vậy.--Được rồi, chúng ta cùng đi xem một ít quần áo nhé."

Origmai gật đầu khi Shidou nói vậy.

Sau đó, một lần nữa mà họ lại cùng sánh bước kề bên nhau trên con đường.

Tuy nhiên, lúc này Shidou lại vô thức gãi gãi cái má của mình. Đưa Origami đi xem quần áo là một ý tưởng tốt nhưng mà, cậu không hề biết gu những hiệu mà Origami thường dùng là gì cả. Nếu cậu nhớ đúng thì, cậu từng nghe Origami trong thế giới trước kia nói rằng cô hầu như luôn luôn mua quần áo cá nhân của mình thông qua đặt hàng trên mạng.

"Mà tớ hỏi này, Origami thường mua quần áo ở đâu vậy?"

"Uuuun..... Hầu hết thì mình thường mua ở cửa hàng gần nhà."

Sau khi đáp lại như vậy, cô khẽ nở một nụ cười gượng gạo với thoáng chút xấu hổ phảng phất đâu đó.

"Thực ra thì, mình cũng muốn chọn lựa kỹ càng hơn một chút nhưng mà..... Mình lại thật sự rất tệ trong những việc như thế này. Có lẽ là mình không có mắt thẩm mỹ."

"Không phải đâu. Thực ra cậu nên biết rằng trang phục mà cậu chọn cho ngày hôm nay thực sự rất là dễ thương đấy?"

https://thuviensach.vn

"..... uh!"

Sau khi Shidou nói thế, Origami có vẻ rất ngạc nhiên và vội lảng gương mặt của mình đi.

"Origami?"

"U-un..... Không có gì đâu. Qu-quan trọng hơn là, nếu cậu muốn đi kiếm một ít quần áo, mặc dù có lẽ phải một ít thời gian để quay về nhưng chúng ta có thể quay lại tòa nhà ở nhà ga đi được không? Mình hiếm khi đi ở đó lắm."

"Aah, tất nhiên rồi."

Shidou đồng ý với những gì mà Origami vừa nói. Sau đó, họ xuyên qua các con phố khi nãy để quay trở lại và nhẹ nhàng lướt đi trên con đường chính dẫn đến nhà ga.

⌈Fuun..... Em đã hơi lo lắng một lúc nhưng có vẻ như mọi thứ vẫn không có chuyển biến gì xấu lắm.⌋

Vẫn đang bước đi, giọng nói Kotori đột ngột vang lên trong tai phải của cậu.

⌈Mức độ tình cảm của cô ấy vẫn đang gia tăng. Nếu mọi thứ vẫn cứ diễn ra tốt đẹp như thế này, thì chúng ta có thể giải quyết ngay trong ngày hôm nay.--Tuy nhiên, anh vẫn không được lơ là sự cảnh giác đâu đấy. Tuy em vẫn chưa rõ lắm, cơ mà sự biến thiên mức độ cảm xúc của cô ấy cao chót vót. Thế nên anh cần lưu ý để tránh cho cô ấy phải giật mình quá đấy."

"Đã hiểu....."

Shidou vẫn tiến bước đi về phía trước sau khi khẽ trả lời lại như vậy.

https://thuviensach.vn

Không bao lâu sau, cả hai đều đã đến tòa nhà cao tầng song sinh ở phía trước trạm ga. Hiện đang có rất nhiều người đang chen chúc nhau ở đấy; có lẽ bởi vì đây là ngày nghỉ.

Sau khi lên đến tầng 3 với chiếc thang cuốn tự động, Shidou cùng với Origami bước vào một cửa hàng tự chọn thời trang mà họ tìm thấy trước khi lướt nhìn quanh những bộ quần áo nằm bên trong đó.

⌈Thôi nào Shidou, đừng chỉ nhìn vào chúng nữa.⌋

Kotori nói với một giọng ẩn chứa sự khó chịu. Sau khi ⌈Ah⌋ lên và nhích hàng lông mày của mình, Shidou gọi Origami, người hiện đang vuốt ve xem xét lớp lông trên một chiếc áo khoác.

"Dù gì thì cũng đã đến đây rồi, tớ sẽ tặng cho cậu một cái gì đó như một món quà nhé. Cậu thích gì nào?"

"Eh?"

Đôi mắt Origami mở rộng hơn.

"Không, mình thấy ngại lắm..... Xem này, nó còn khá là đắt nữa chứ."

Vừa thì thầm, Origami vừa đưa cái nhãn giá của chiếc áo cho cậu xem. 39 800 ¥..... Đúng là nó khá cao đối với một cậu nam sinh cao trung.

Tuy nhiên, giờ đã có «Ratatoskr» chốnglwng cho cậu. Don, Shidou tự vỗ lồng ngực mình.

"Cứ để tớ lo."

"Nhưng."

"Chỉ cần cho tớ trở thành người đầu tiên chiêm ngưỡng khi cậu khoác nó lên là được. Với tớ, như vậy là quá đủ cho lời cảm ơn của cậu rồi."

https://thuviensach.vn

Origami đầy bối rối mà lộ ra một nụ cười gượng gạo trước những lời này của Shidou.

"Itsuka-kun, cậu thường khiến cho các cô gái phải khóc lắm à?"

"Heh? Đ-đâu có.....?"

"Chỉ là mình có chút ngạc nhiên thôi, cậu dường như có vẻ khá quen với việc này."

Sau khi nói vậy, Origami nhìn Shidou với đôi mắt khép hờ. Mồ hôi không ngừng tuôn chảy trên má Shidou.

"O-oi oi....."

Origami sau đó thả lỏng gò má của mình.

"Fufu, mình đùa thôi mà.--Vậy, mình sẽ vâng theo lời của cậu. Nhưng nhân lúc bọn mình vẫn còn ở đây, cậu có thể cùng mình đi nhìn ngắm xung quanh một chút được không? Vì điều kiện của cậu phải là được nhìn thấy đầu tiên, thế nên mình muốn chọn một cái gì đó khiến cho Itsuka-kun phải thật là hạnh phúc cơ."

Origami nói như thể trêu chọc vậy đấy.

"À-ừm."

Sau khi cái gật đầu của Shidou, Origami bắt đầu lướt đi xung quanh cửa hàng để tìm kiếm với những nhịp bước đầy dịu dàng.

⌈Upupu..... khiến cho các cô gái phải khóc. Anh đã bị bắn trúng tim đen rồi nhé, Shidou à.⌋

"Tha cho anh đi mà....."

https://thuviensach.vn

Câu trả lời của cậu trộn lẫn với tiếng thở dài sau khi cậu nghe thấy âm thanh của Kotori vang lên trong tai phải cậu.

⌈Em có nói là anh không được đâu nào. Tất nhiên, chẳng khó nghĩ rằng Shidou đã kinh qua nhiều trận mạc mỹ nhân, tuy nhiên không sao đâu, vì đó là Shidou mà.⌋

"..... Ý em là gì khi nói vậy."

⌈Ông anh đáng thương còn zin của em.⌋

"Xin lỗi, nhưng em đừng nói nữa được không."

Shidou che khuôn mặt của mình bằng cả hai lòng bàn tay và có vẻ như cậu chuẩn bị khóc trong đau đớn vậy đấy. Kotori buông tiếng haaa thở dài như thấu hiểu được điều này.

⌈Quan trọng hơn, là đừng để Origami một mình đấy.⌋

"Ah..... đúng là vậy."

Cậu lướt nhìn xung quanh khi được bảo. Nhưng, cô ấy đi đâu rồi? Không thể nhìn thấy bóng dáng Origami ở nơi đâu cả.

"Ah-re..... Cô ấy đâu rồi?"

⌈Thấy chưa, em đã bảo anh rồi mà..... Reine, vị trí của cô ấy ở đâu?⌋

⌈..... hnn, khoảng 20 m ở phía sau Shin.⌋

Reine lên tiếng đáp lại câu hỏi của Kotori. Với thân phận là phân tích viên của «Ratatoskr», cô ấy cũng hỗ trợ cho Shidou.

"Xin lỗi và rất cảm ơn."

https://thuviensach.vn

Sau khi trả lời vậy, Shidou nghe theo lời Reine nói. Rồi cậu bắt đầu đi ngược lại.

Tiếp đó, cậu nhận ra trước mắt của mình lúc này là một cái phòng thay đồ được ngăn cách bởi một tấm rèm.

"Aah, ra là thế. Vậy, đó là điều đang diễn ra à."

Shidou gật đầu biểu hiện sự đồng ý. Việc cậu không thể tìm thấy Origami ở bất cứ nơi đâu cũng chẳng có gì để ngạc nhiên cả. Bởi vì có vẻ như là cô đã chọn một bộ trang phục cho mình và đã vào đó để thử nó rồi.

Trong khi vẫn mải mê ngước nhìn những sản phẩm đang được trưng bày trên cái kệ ở gần đó, cậu đang cố giết thời gian cho đến khi Origami xuất hiện trở lại.

Thế nhưng--

『Kyaaaaaaaaaaaaaaa!?』

Tiếng thét của Origami đột nhiên vang vọng ra khỏi từ phòng thay đồ, khiến Shidou bỗng chốc như nghẹn cả thở.

"C-có gì không ổn sao Origami!"

『T- tại sao mình lại ở.....』

Sau khi Shidou hét lên như vậy, từ phía bên kia của bức rèm, thanh giọng đầy khiếp đảm của Origami vang lên.

Cậu linh cảm có gì đó không ổn. Thế là quyết định Shidou đặt tay lên bức rèm.

"Xin lỗi Origami! Nhưng tớ mở nó ra nhé!"

https://thuviensach.vn

『Eh..... ? Ah, đừng, đừng làm vậy, Itsuka-k---』

Origami đã cố gắng để ngăn cậu lại, nhưng cậu đã kịp mở tung tấm rèm ra.

"..... heh?"

Thế nhưng. Khi trông thấy cô ấy, Shidou không khỏi há hốc mồm của mình ra cùng với con mắt đang trố ra hết cỡ.

Tuy nhiên, đó là lẽ rất thường tình. Đó bởi là vì, Origami, người đã bất lực ngồi sụp xuống sàn trong phòng thay đồ ngay vào cái lúc này hiện mặc một bộ đồ tắm học sinh. Và rất tình cờ, là còn có phụ kiện như tai cún đang đeo trên đầu cô ấy, cùng với một cái đuôi cún nằm ở mông, mà chưa hết, quanh cổ cô còn có một cái vòng bằng da nữa. Bất cứ ai trông thấy cảnh này mà không đớ cả người ra như ngây như dại thì ắt có vấn đề.

"O-Origami.....? Bộ đồ này là....."

Đôi vai cô run rẩy cả lên khi nghe thấy Shidou nói vậy.

"Đ-đừng hiểu lầm! Mình không--phải.....!"

Đôi mắt của Origami có vẻ đã bị nhấn chìm trong sự hỗn loạn rồi. Có vẻ như là chính Origami cũng không biết lý do tại sao bản thân cô lại trong bộ trang phục này.

"Mình còn không nhớ là mình đã lấy bộ này từ khi nào nữa.....! Tại sao mình lại ở trong bộ đồ tắm học--"

Vẫn đang nói, Origami nhăn khuôn mặt và cau đôi mày lại bởi một cơn đau đầu khủng khiếp đột ngột ập tới.

"Đồ tắm học sinh..... Đôi tai cún này..... uu, đầu của mình....."

https://thuviensach.vn

Thời điểm Origmai rít lên đầy đau đớn trong khi vẫn đang bấu lấy cái đầu của mình, những tiếng piii piii báo động đã len lỏi xuyên qua chiếc Incam.

⌈Shidou! Thanh cảm xúc của Origami!⌋

"O-Origami! Lại đây nào, cậu thay đồ đi rồi tìm cái gì đó khác nhé! Được rồi mà!"

Shidou đầy bối rối mà quay quắt đi hét lên như thế trước khi kéo chiếc rèm của phòng thay đồ lại.

"..... Mình rất tiếc. Về tất cả những gì cậu đã trải qua khi mời mình. Ngày hôm nay mình thật sự kì quặc quá....."

Sau khi bọn họ rời khỏi cái cưa hàng đó chừng 20 phút, Origami ôm lấy vầng trán của mình với cả hai lòng bàn tay khi nói vậy ở một nhà hàng nằm ở tầng trên của tòa nhà đó.

"Đừng lo lắng về nó quá. Dù sao thì hôm nay cũng là do tớ đã mời cậu mà. Nếu cậu vẫn cảm thấy không được khỏe thì tớ sẽ đưa cậu về sớm nhé?"

Shidou nói vậy tựa như cậu đang rất lo lắng cho Origami vậy. Tuy nhiên, Origami đã lắc đầu.

"U-un, không phải vậy đâu mà. Chỉ là--"

"Chỉ là?"

"..... Không có gì đâu. Dù sao thì, mình không sao. Xin lỗi vì đã khiến cậu phải lo lắng."

Origami cố gắng để chối nó trước khi khẽ gượng cười. Shidou vẫn nhìn cô với đầy vẻ lo lắng, nhưng cậu quyết định không đi sâu thêm nữa có lẽ vì tôn trọng Origami.

https://thuviensach.vn

"....."

Origami cẩn thận lúc Shidou không chú ý đến đã phát ra một tiếng thở dài nho nhỏ.

Không phải tản bộ lướt quanh thành phố cùng với Shidou là rất nhàm chán. Quên nó đi, hứng khởi tới mức này làm cô thấy thật hoài niệm đến mức vui không gì sánh được.

Nhưng ngay cả là như vậy, có đôi khi..... một cảm giác quá đỗi kỳ lạ đó chợt lại mà ập lấy cô.

Cô không rõ vì sao lại như vậy nhưng mà, cái khoảnh khắc mà cô nhìn thấy bộ trang phục kỳ lạ đó, thứ mà bất cứ ai cũng nghĩ rằng 『Chẳng đời mà mình lại mặc thứ quái đản như thế này cả』 trong cửa hàng cosplay, thì một cơn sóng đầy mạnh mẽ đã tấn công từ sâu trong tim của cô.

Như thể là--trước đây cô đã từng mặc qua nó.

Tất nhiên, cô biết chắc rằng là mình chưa từng làm vậy. Xuất hiện trong một bộ dạng quái đản với bộ đồ tắm học sinh + tai và đuôi cún + vòng cổ bằng da là một cái gì đó mà Origami sẽ không bao giờ chịu mặc qua trong suốt cuộc đời của mình. Thậm chí là dù có bị một khẩu súng chỉa vào và ra lệnh 『Mặc nó vào hoặc bị bắn』, thì cô vẫn sẽ ngần ngại trước quyết định khoác lên mình bộ trang phục đầy bệnh hoạn đó. Không ai muốn mặc nó cả, trừ khi có một vài ốc vít trong đầu của họ bị lỏng lẽo.

Tuy nhiên, đó chưa phải là tất cả. Điều này cũng đã xảy ra khi cô được đưa đến cái cửa hàng thuốc kỳ lạ đó bởi Shidou. Vào thời điểm đó, Origami đã vô thức xách lấy một giỏ mua sắm và bắt đầu vơ vét những cái chai được sắp xếp ngay ngắn trên những chiếc kệ đó một cách thông thạo nữa. Cô thông thạo đến nỗi cô còn tự hỏi có khi nào mình có một thẻ tích điểm dành cho cửa hiệu đấy trong ví.

https://thuviensach.vn

"Mình..... đã từng đến đó vào trước đây rồi sao...?"

"Eh?"

Shidou đáp lại những lẩm bẩm của Origami.

Và cùng lúc với khi cậu ta làm điều đó, những món ăn mà họ yêu cầu ngay lúc này đã được dọn lên. Origami vờ tập trung vào chúng như để gạt qua những từ cô lẩm bẩm lúc nãy.

"Oh này, Itsuka-kun. Nên nhanh chóng ăn chúng trước khi nó nguội đi nhé?"

"Hn? À-ừm."

Như thể bị Origami giục, Shidou cầm lấy cái muỗng và bắt đầu dùng dĩa cơm chiên trứng của mình. Origami cũng bắt đầu ăn món Doria hải sản của mình.

Và, sau một quãng thời gian trôi qua, ngay khi chiếc dĩa cơm chiên trứng của cậu chỉ còn lại một nửa, Shidou đột ngột ép tai phải của cậu và đứng lên từ chỗ ngồi của mình.

"Xin lỗi. Tớ sẽ quay lại ngay."

"Ah, un."

Đã xảy ra chuyện gì vậy nhỉ? Mặc dù, là cô rất tò mò nhưng lại không thể làm được bất kỳ điều gì cả. Origami gật đầu một cái nhẹ nhàng trước khi bóng của Shidou khuất đi.

Cô thở dài một tiếng thật lớn khi Shidou không còn có thể nhìn thấy cô được nữa.

"Haaa..... Mình thật sự không ổn chút nào cả."

https://thuviensach.vn

Ở mức này, cô thấy mình thật tệ đối với Shidou, mặc dù cậu đã trải qua rất nhiều khó khăn để có thể mời được cô. Cô phải lấy lại bản thân của mình. Sau khi đặt chiếc thìa xuống, Origami nhẹ nhàng véo đôi má của mình như thể tiếp thêm nghị lực.

Nhưng ngay tại cái khoảng khắc này.

"Ah--"

Một thứ đã đập vào tầm mắt của Origami.

Mặc dù cô ấy đã cố gắng củng cố lại quyết tâm của mình, thế nhưng cái cảm giác đó lại một lần nữa lại tấn công và bóp méo trái tim cô.

Thứ mà Origami thấy. Đó chính là--

"C-cái muỗng..... của Itsuka-kun....."

Không sai. Rời khỏi chỗ ngồi của mình trong lúc vẫn chưa kịp kết thúc bữa ăn, nó có nghĩa là cậu đã từng sử dụng qua cái muỗng đó.

Origami cảm thấy có động lực cực kỳ to lớn đang dồn dập bơm vào trong tim cô.

"Kh-không không khôngggggg, mình đang nghĩ cái gì thế....."

Cô nhanh chóng chụp cái tay đang với ra về phía cái muỗng đó bằng cái tay kia. Đó là sự quá khích. Cô sẽ chẳng khác gì một kẻ biến thái đến tận cùng nếu như cô làm một cái gì đó đại loại như vậy. Cô có thể sẽ phải ra tòa vì điều này.

Thế nhưng, mặc cho là cô có nhận thức như thế nào, cái tay phải đó vẫn đang rất hăng hái mà tiến về phía trước. Tựa như có một ai đó khác cũng đang ở bên trong Origami và cố gắng giành quyền kiểm soát cơ thể của cô vậy.

https://thuviensach.vn

"Kuh..... Tay phải ơi, xin làm ơn hãy bình tĩnh lại đi."

Mặc dù cô có nói sao đi nữa, nó vẫn hoàn toàn vô tác dụng.

Trong đầu cô chỉ còn lại sự hỗn loạn và cô không còn hiểu được là có chuyện gì đang xảy ra nữa rồi. Cái gì là đúng? Cái gì là sai? Căn bản là nhận thức về cái đúng và cái sai sẽ được thay đổi lại theo độ tuổi và có ai đó thấy rằng hành động này của Origami là sai không? Không, hoàn toàn là không (hoa mỹ thay). Vậy tại sao nó lại lầm lỗi? Nhà triết học Oririn Toviichi từng nói thế này. Không ai có thể chứng minh sự tồn tại của tôi cả, nhưng tôi có thể chứng minh sự tồn tại của mình bằng cách liếm cái muỗng này của Shidou. Điều đó có nghĩa là, tôi liếm nó đơn giản chỉ là tôi chứng minh rằng mình đang ở đây thôi.

Bên trong ý thức mơ hồ của mình, Origami cảm thấy bàn tay trái của cô không còn đủ sức để dừng cái tay phải lại nữa, nó đang yếu dần.

"Ou, Xin lỗi cậu, Origami, đã khiến cậu phải đợi---"

Và. Shidou, người đã quay trở lại từ nhà vệ sinh, trở nên ngây ra khi bước đến phía trước chiếc bàn ấy.

Lý do quá đơn giản. Shidou đã bắt gặp cái cảnh Origami cầm thìa của cậu và đang đưa cái lưỡi của mình ra với một dáng vẻ rất chi là khêu gợi.

"O-Origami.....?"

Sau khi cậu thốt lên như vậy, vai Origami rung lên như thể cô chỉ vừa mới nhận ra được sự hiện diện của Shidou. Đôi mắt trống rỗng của cô đã sáng trở lại giống như cô vừa bị cái gì đó chiếm hữu, rồi mồ hôi trong thoáng chốc đã lập tức bắt đầu tuôn chảy ra trên khuôn mặt của cô.

"Đ-đừng hiểu lầm! Đây là..... không phải như là cậu đang nghĩ đâu!"

https://thuviensach.vn

Cậu không biết là cậu có đang hiểu lầm cái gì đó hay không nhưng mà, Origami vẫn đang vô cùng hoảng loạn mà cất cao giọng của mình.

"Kh-không, không sao đâu..... Dù là gì thì tớ cũng hiểu mà."

"Nghe này! Thực sự không phải như cậu đã nghĩ đâu! Th-thật ra, chỉ là th-thế! Cái muỗng của cậu nó đã vô tình rơi xuống sàn khi cậu đứng lên khỏi chỗ ngồi của cậu! Và điều này xảy ra chỉ là ngẫu nhiên khi mình đang nhặt nó lên thôi!"

Gatan, Origami đứng bật dậy và hét lên như đang cố thuyết phục Shidou.

Chiếc cốc vốn nằm ở trên bàn bị tác động khi cô đứng dậy rồi bắt đầu lắc lư và ngã về phía của Shidou. Những giọt nước cứ thế mà văng tung tóe dây vào viền áo thun mà Shidou đang mặc.

"Oopps....."

"Ah! M-mình rất xin lỗi, mình đã hoảng quá mà--"

"Haha, không sao đâu mà. Dù sao thì nó cũng sẽ khô nhanh thôi."

Sau khi nói vậy để trấn an Origami, vẫn đang cực kỳ xấu hổ đó, Shidou kéo cái vạt áo của mình và nhẹ nhàng vắt nó loại bỏ đống nước. Rốn của Shidou thuận theo hành động của cậu mà lộ ra.

Và, chính vào cái thời khắc đó.

"------!"

Origami vội rút chiếc điện thoại di động của mình ra khỏi túi với tốc độ ánh sáng và âm thanh thông báo ảnh đã được chụp cứ thế mà liên tục lập đi lặp lại như dòng nước chảy với đối tượng phía trước ống kính là Shidou.

https://thuviensach.vn

"Eh?"

"Haah!"

Trong khi Shidou vẫn đang trố mắt đầy kinh ngạc, Origami đối diện với cậu cũng bắt đầu toát ra dáng vẻ bị sốc. Có lẽ là do cơ thể cô ấy đã bất tuân theo ý muốn của cô và cứ tự tiện hành động.

"Tin mình đi, Itsuka-kun.....! C-cơ thể của mình..... nó cứ tự do hành động theo ý muốn của riêng nó.....!"

Origami khẩn khoản gọi cậu với đôi mắt đã ướt lệ. Tuy nhiên, ngón tay đó vẫn liên tục bấm vào cái phím ấy không nghỉ.

"--Tại sao!? Tạiiiii saooooooooo!?"

Cái giọng thút thít của Origami cùng cái ngón tay vẫn bấm không ngừng ấy, vang vọng khắp toàn bộ nhà hàng vào cái buổi chiều ngày hôm đó.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Thiên Sứ Đêm Sao Băng

Phần 1

Hiện là 18 giờ 30. Vào trong tháng 11, mặt trời sẽ lặn sớm hơn khiến cả thành phố đã sớm chìm vào trong đêm tối.

Cái bầu không khí se se lạnh khiến cảm giác ấm áp vào ban ngày có chút gì đó xa xăm, và nếu như cậu haaa ra một hơi, một màn sương trắng chắc chắn sẽ kết lại rồi tan biến trong chớp mắt. Từng làn gió vẫn đang khẽ lay động lấy những cành cây và cuốn những chiếc lá lơ lửng về bầu trời.

Dưới cái khí trời đầu đông này có những tiếng bước chân đang khẽ vang lên, Shidou và Origami đặt chân lên công viên trên khu đồi, nơi có một cái quang cảnh toàn vẹn rõ ràng về cái thành phố này. Cậu đã đến nơi này theo chỉ dẫn của «Ratatoskr» vì nó là một nơi rất thích hợp để kết thúc chuyến hẹn hò này.

Có thể nhìn thấy được rất nhiều các ngôi sao khi hướng về phía ngoài rìa khu công viên.--Vâng, với số lượng còn nhiều hơn hẳn so với những ngôi sao lấp lánh ngự ở trên bầu trời, những tia sáng lập lòe mà họ thấy từ những ngọn đèn trông thật thích mắt.

"Quả thật có vẻ giờ này hơi lạnh nhỉ."

Sau khi Shidou nói vậy, Origami, đang ngắm nhìn cái quan cảnh trời đêm ấy, hơi nghiêng đầu về phía trước.

https://thuviensach.vn

"Unn, mình có hơi sơ ý một chút vì cái ấm áp của ban ngày. Lẽ ra mình nên mang theo đôi găng tay mới phải."

Origami đáp vậy, trước khi chà chà đôi bàn tay của mình lại vào nhau với nụ cười gượng.

Cô ấy đã rất hoảng loạn vào lúc ban chiều nhưng, cuối cùng cũng đã lấy lại sự bình tĩnh ..... Đúng vậy, đó là đôi khi cô lại chĩa cái ống kính điện thoại của mình vào Shidou, đôi khi cô lại lén ngửi mùi hương từ cổ Shidou, và mặc dù cô vẫn bảo là mình không có cố ý, song khi cô làm đổ cái cốc mà Shidou đang uống, cái tư thế của cô lại..... nhưng Shidou không hề lo lắng gì nhiều về nó. Từ những gì mà cậu nghe được từ Origami, thì có vẻ cơ thể cô cứ vô thức mà hành động như vậy thơi. Đúng như đã dự đoán, ⌈Origami thực sự vẫn chỉ là Origami thôi⌋ . Nhận ra điều đó, Shidou đã thấy có chút nhẹ nhõm.

"Haha..... Đúng vậy nhỉ. Ah, phải rồi. Bọn mình có thể dùng một lon cà phê từ máy bán hàng tự--"

Trước khi Shidou kịp kết thúc câu nói của mình thì giọng của Kotori đã chợt vọng đến trong tai phải của cậu.

⌈---Này, đó là một lựa chọn hoàn toàn sai lầm đấy, Shidou. Một cô gái nói rằng tay mình đang lạnh, anh có hiểu đó nghĩa không hả?⌋

"....."

Sau khi lặng nhìn xung quanh một lúc, Shidou gật đầu như đã củng cố quyết tâm rồi đặt đôi tay của mình bao bọc lấy hai bàn tay của Origami.--Chẳng rõ là do căng thẳng hay là do trời lạnh, mà đôi bàn tay của Shidou đã khẽ run run.

"Ehh--"

https://thuviensach.vn

Sự ngạc nhiên đã ánh lên trong đôi mắt Origami trong chốc lát. Song, cô đã ngay lập tức nhận ra được ý định của Shidou. Đôi má cô nhẹ ửng hồng lên rồi khẽ cúi xuống.

⌈Fu-Fuun, tại sao lại không. Mức độ tình cảm của cô ấy không tồi chút nào. Chúng ta có thể kết thúc ngay vào ngày hôm nay.--Tuy nhiên, em đoán là chúng ta cần thêm một đòn cuối để hoàn toàn phong ấn cô ấy.⌋

Kotori đã nói như than vãn vậy đấy. Sau đó giọng của Reine cũng lọt qua cái Incam.

⌈..... Aah, còn một điều nữa, có cái gì đó bên trong cô ấy đang khiến cô ấy e ngại. Tín hiệu này..... thì có vẻ gần với sự lo lắng. Tôi đoán đó là do cô ấy đang hoang mang về việc Shin có chấp nhận cô ấy hay không.⌋

⌈Lo lắng..... huh. Đúng nhỉ, sau cùng thì đó là việc khá hiển nhiên sau chuỗi hành động kỳ quặc gợi tình đó.....⌋

Kotori nở một nụ cười nhạt và bảo vậy.

⌈Cũng tốt, điều này khiến cho mọi thứ trở nên đơn giản hơn hẳn. Tất cả những gì mà chúng ta cần phải làm là khiến cái cảm giác lo lắng của cô ấy tan biến đi thôi phải không?⌋

"..... Cứ cho đúng là vậy đi nhưng mà..... chúng ta cần phải làm gì đây?"

Kotori khịt mũi khi Shidou hỏi vậy với một giọng nhẹ nhàng.

⌈Không phải quá rõ ràng rồi sao? Origami đang lo lắng vì cô ấy hiện đang không biết là Shidou có chấp nhận cô ấy hay không mà? Nếu vậy thì, cách tốt nhất và nhanh nhất không phải là dùng lời lẽ của mình để nói thẳng ra với cô ấy.⌋

https://thuviensach.vn

"Nghĩa là....."

⌈Lời thổ lộ đầy yêu thương chính là sự lựa chọn duy nhất.⌋

Cậu đã hơi nhận ra trước được nó. Một dòng mồ hôi lăn dài ra khỏi gò má của cậu.

Cậu chợt nhớ lại thời điểm mà cậu đã thổ lộ với Origami ở thế giới trước kia. Nghĩ lại thì, cũng là do lệnh của Kotori ban ra với mục tiêu là để huấn luyện cho cậu.

Giờ khi mà cậu nghĩ lại về nó thì đó có lẽ chính là lý do tại sao Origami của thế giới cũ lại bắt đầu rất quyết đoán đối với Shidou. Liệu Origami này có giống như cô ấy không?

Trong khi Shidou vẫn đang tự hỏi thì giọng Kotori lại đột ngột vang lên.

⌈Anh do dự cái gì thế? Đây chẳng phải là cơ hội tốt nhất để phong ấn «Devil»-Kẻ săn lùng Tinh linh lại sao? Nếu như chúng ta bỏ qua cơ hội ngày hôm nay, thì rất có khả năng các Tinh linh khác sẽ gặp phải nguy hiểm trong cuộc chạm trán tiếp theo vào tương lai đấy.⌋

"Uuu--"

Điều Kotori nói hoàn toàn đúng.

Lời thì thầm của tình yêu, mặc cho là Shidou có quyết tâm hay không thì nó cũng chỉ đơn giản là lời không trung thực. Tuy nhiên, có thể sẽ có thương vong nếu cậu không phong ấn Origami ở ngay tại đây. Họ có thể là các cô gái mà cậu đã phong ấn, hay thậm chí có thể đó là Tinh Linh mà cậu chưa từng bao giờ gặp mặt. Hoặc cũng có thể--rất có khả năng là chính Origami sẽ tự tổn thương bản thân mình.

https://thuviensach.vn

Đó là một điều gì đó mà Shidou tuyệt đối không cho phép.

Sau khi thở hắt ra một tiếng suuu, Shidou nhìn về phía Origami trong khi vẫn đang nắm chặt tay cô.

"Nàààày--Origami."

"Vâng? Itsuka-kun?"

"Err..... Có một điều mà tớ rất muốn nói với cậu."

Khi Shidou nói như vậy, Origami nhìn vào gương mặt Shidou với một dáng vẻ dịu dàng.

Thời khắc mà cậu và Origami nhìn nhau, cậu nhận ra rằng trái tim của mình đã đột nhiên gióng lên từng hồi đầy dữ dội.

Khi mà được ngắm nhìn cặn kẽ gương mặt của cô, vẻ tuyệt sắc ấy thêm một lần nữa đã được cậu tái khẳng định. Mái tóc phủ nhẹ trước trán. Cặp mắt trong veo và cực tinh kiết kết hợp với làn mi dài. Đôi môi nhuộm sắc anh đào ấy, thậm chí có thể ngay lập tức tước trái tim của cậu khi vô tình khẽ chạm vào--cái suy nghĩ bản thân cậu đã may mắn biết bao khi được yêu bởi một cô gái như thế này ở thế giới trước kia xoẹt qua tâm trí của cậu.

Tuy nhiên, cậu không thể cứ mải say đắm với những cảm xúc như vậy. Sau khi khẽ nuốt ít nước bọt, Shidou đặt tất cả những nỗi lo lắng trong tim mình sang một bên rồi mấp máy đôi môi.

Tuy nhiên, ngay trước khi Shidou kịp nói ra.

"Thực ra, mình..... cũng có một việc muốn nói với Itsuka-kun."

Origami lặng lẽ nói.

https://thuviensach.vn

"C-có một việc mà cậu muốn nói ư.....?"

Shidou đáp lại như vậy khi mà thời khắc dành cho lời thổ lộ đã vụt đi mất.

Sau đó Origami bỗng ngập ngừng nhìn lảng đi một lúc trước khi từ từ cử động đôi môi của mình.

"Cậu biết mình là một phần của biệt đội chống Tinh Linh của JGSDF--AST phải không?"

"Ừm..... Tớ biết."

"Nhưng, mình vừa mới rời bỏ đội AST."

"Chuyện đó....."

Giọng Shidou trở nên mơ hồ. Cậu đã nghe Kotori nói rằng Origami đã từ chức khỏi AST nhưng mà, việc Shidou biết điều đó ở đây lại không tự nhiên chút nào.

"Có phải..... đó là do chứng mất đi ý thức vì bệnh thiếu máu của cậu, giống như điều mới diễn ra gần đây phải không?"

Khi Shidou hỏi vậy, fuu, Origami đã cúi gầm xuống.

"Un. Đó là một trong những lý do. Đó là bởi vì chứng đó ảnh hưởng rất nghiêm trọng trong một công việc đòi hỏi phải sử dụng đến các loại vũ khí nguy hiểm. Tuy nhiên--kể từ khi mình mắc phải cái chứng đó, mình, không còn hiểu được bất kỳ điều gì nữa."

"Không còn hiểu? Chuyện gì.....?"

Sau khi Shidou thốt lên như thế, Origami gượng cười đầy khó xử.

https://thuviensach.vn

"..... Mặc dù công việc của AST là tiêu diệt các Tinh Linh, nguyên nhân khiến các đợt Không Chấn phát sinh..... Chỉ là mình tự hỏi, liệu đó thực sự là điều mà mình nên làm không."

"Cái--"

Hơi thở Shidou lại vô thức mà trở nên nặng trịch.

Đó là điều thường tình thôi. Nói tới Origami, Shidou biết. Cô căm thù Tinh Linh, và lẽ sống của cô là để tiêu diệt các Tinh Linh đó.

Như dự đoán ban đầu, có lẽ việc cha mẹ cô ấy đã không bị giết bởi các Tinh Linh đã không tạo ra một sự thay đổi lớn, hay có lẽ, cô sẽ có cảm giác đó khi nhận ra rằng bản thân mình đã trở thành một Tinh Linh, dù nó chỉ là trong vô thức--cậu không biết chi tiết lắm nhưng mà, dù là trong giấc mơ, cậu chưa bao giờ nghĩ rằng mình có thể nghe được những lời đó từ chính miệng cô ấy.

Tuy nhiên, cô chợt nhận ra được điều gì đó từ phản ứng của Shidou, mà hàng lông mày của Origami đã sát lại gần nhau hơn với vẻ như muốn hối lỗi.

"..... Mình rất xin lỗi. Các Tinh Linh là những kẻ đã hại chết anh trai của Itsuka-kun."

"Đừ-đừng xin lỗi!"

"Eh....."

Trước những lời đó của Shidou, sự kinh ngạc đã chiếm trọn lấy đôi mắt của Origami. Anh trai của cậu--thực ra đó chính là Shidou--đã bị hại chết nhưng mà, có lẽ cô không thể ngờ rằng chính cậu sẽ nói ra điều đó.

https://thuviensach.vn

"Suy cho cùng thì tớ nghĩ rằng cách suy nghĩ của Origami không có gì gọi là sai cả, thậm chí là một chút cũng không. Tớ--không phải, anh trai tớ ắt hẳn cũng sẽ suy nghĩ như vậy!"

"Itsuka-kun....."

Origami nói vậy với một giọng run run, đôi vai cô cũng run lên một chút và có vẻ như thể cô sẽ sớm vỡ òa vào bất cứ lúc nào.

"Ah, x-xin lỗi..... Mình đã làm gì thế này."

Sau khi nói vậy, cái nhìn của cô đã lảng đi nơi khác như muốn giấu đi điều gì đó. Shidou không muốn đào sâu về vấn đề nữa và dồn sức vào đôi tay của mình để giữ chặt đôi tay của Origami hơn.

Và ngay tại thời điểm đó.

"....."

Một hồi chuông đã bất ngờ gióng lên và len lỏi qua Incam vào trong tai phải của cậu.

⌈--Mức độ tình cảm, đã đột ngột bùng nổ!⌋

⌈Đỉnh điểm, nó đã đạt tới đỉnh!⌋

⌈..... Fumu, có vẻ như đó là nỗi lo lắng còn lại của cô ấy nhỉ.⌋

Sau đó có thể nghe thấy được giọng nói của Reine. Chẳng có gì đáng để ngạc nhiên, Origami đã lo lắng về Shidou sẽ suy nghĩ như thế nào sau khi nhận ra được những phức cảm khác biệt của Origami đối với các Tinh Linh hiện đang không ngừng nảy mầm sâu bên trong cô ấy.

⌈Được rồi.....! Shidou, mọi thứ đều đang rất tốt đẹp đấy! Lên và hoàn thành nốt nó đi!⌋

https://thuviensach.vn

Kotori đã ra hiệu cho cậu..... Một mặt nào đó mà điều này khiến tâm trạng cậu có một chút xáo trộn. Shidou nở một nụ cười gượng gạo trong khi vẫn đang nắm lấy đôi tay của Origami.

Tuy nhiên, đây là một thời điểm hoàn hảo. Shidou điều chỉnh lại nhịp thở của mình để khiến trái tim đang căng như dây đàn của cậu bình tĩnh trở lại trước khi lặng nhìn về Origami.

"Origami, err--"

"Ah! Itsuka-kun, nhìn kìa!"

Thế nhưng, lời thổ lộ của Shidou lại một lần nữa mà bị gián đoạn. Origami quay sang dựa lên cái lan can bằng gỗ được đặt ở rìa của công viên và chỉ ngón tay lên bầu trời. Hướng theo nơi nàng ấy đã chỉ đến, một ngôi sao lấp lánh đang rơi.

"Đó là một ngôi sao băng, một ngôi sao băng đấy. Mình phải ước nhanh thôi."

"Eh? Ng-ngay cả khi cậu có đột ngột bảo mình như vậy thì--"

Mặc dù đã nói thế, song một ước muốn nho nhỏ đã được sinh ra trong tâm trí Shidou.--Cậu ước rằng mình có thể phong ấn hẳn Linh Lực của Origami. Và hơn nữa, Origami và các cô gái khác có thể thấu hiểu lẫn nhau..... Vậy đấy, mặc dù ngôi sao băng ấy trong lúc cậu làm điều đó đã trôi qua lâu rồi nhưng mà--

Và, ngay tại thời điểm đó.

".....uh?"

Chỉ vừa ngay khi Origami, người quay sang hàng lan can bảo vệ để ngước nhìn bầu trời, đột nhiên nín thở, cô đột nhiên kéo tay của cậu đang

https://thuviensach.vn

nắm lấy tay cô.

⌈Shidou!⌋

Tiếng cảnh báo của Kotori đã khiến màng nhĩ của tai phải cậu rung lên.

Cậu đớ ra một lúc vì không hiểu cái gì đang diễn ra. Nhưng--cậu đã nhanh chóng nhận ra.

Có lẽ vì cái lan can ấy đã quá cũ, nên khi phần bị tì lên bởi trọng lượng cơ thể của Origami, meri, nó bắt đầu cong.

Tất nhiên, như thể hệ quả kéo theo ,cơ thể của Origami-người tựa vào nó, cũng rơi ra khỏi mép ngoài của công viên-nơi có vị trí nằm khá cao.

"Kyaaa!?"

"Uwaah!"

Origami la lớn. Cùng lúc đó Shidou cũng hét lên đầy kinh ngạc bởi vì giọng hét cũng như sự kiện vừa mới diễn ra với cô ấy.

Nhưng, không biết là có phải do may mắn hay không, mà Shidou vẫn đang siết chặt lấy bàn tay của Origami. Gân cốt từ cánh tay của cậu như muốn đứt rời khi đột ngột bị kéo đi bởi một lực quá đỗi mạnh mẽ, nhưng bằng cách một nào đó, mà cậu đã kịp dồn sức mạnh của mình vào nó và níu lấy Origami. Bấy giờ, cánh tay trái của cậu mới nhận ra được một cơn đau cực kỳ rõ rệt có lẽ là bởi vì cậu đã bị cắt bởi phần mắc nối của dãy lan can đó.

"..... Toaryaaa!"

Cùng với một tiếng hét kỳ quặc, cậu kéo Origami lên rồi cả hai cùng ngã về phía sau. Origami cũng bật ra một tiếng hét ⌈Kyaa⌋ ngắn trước

https://thuviensach.vn

khi phủ lấy Shidou đã ngã trước, bằng cách ngã đè lên cậu.

"Ouch..... C-cậu có sao không, Origami?"

"U-un..... Cảm ơn cậu, Itsuka-kun!"

Origami đáp lại lời của Shidou với một giọng run run. Có lẽ cô ấy đã khá là sốc, cậu có thể cảm nhận nhịp tim đang đập rất kịch kiệt của cô qua bộ ngực đang ép sát vào người cậu.

Shidou sau đó đã nhận ra.

Cậu phát hiện rằng cậu đang rất gần với Origami, đến nỗi có thể cảm nhận được cả từng hơi thở của cô.

"........!"

⌈--Cơ hội đấy, Shidou! Mức độ tình cảm đã quá đủ rồi. Mau kết thúc nó đi!⌋

Giọng nói Kotori lại vang vọng. Sự thật là, hiện tai Shidou chỉ cần ngẩng đầu thêm một tý nữa là sẽ chạm đầu của Origami ngay. Xét theo cái tình huống nguy hiểm mà họ vừa mới ra thoát được thì, đây chính là thời điểm tốt nhất.

"Origami....."

Tuy nhiên--

Shidou, cảm thấy một cái gì đó đã vụt mất khi cậu sắp hôn Origami.

Origami đã không nhìn vào Shidou mà là ở bên dưới..... chính xác hơn thì là tới cánh tay bên trái của Shidou.

https://thuviensach.vn

Shidou theo cô ấy và nhìn vào cánh tay trái của mình trước khi nghẹn cả nhịp thở.

Có một vết thương kinh khủng khắc trên cánh tay trái của Shidou khi cậu kéo Origami lên nhưng..... ngọn lửa từ Linh Lực đã liếm lấy vết thương của cậu như thể đang chữa lành nó.

Ngay lập tức--một tiếng còi hú đã vang lên trong chiếc Incam như muốn xỏ xuyên qua cái tai phải của cậu.

⌈.....!! Shidou! Chạy mau!⌋

Đồng thời khi tiếng hét Kotori khiến màng nhĩ của Shidou rung lên, Origami, người vẫn đang nằm đè lên Shidou đã từ từ bay lên như thể cô ấy đang bị kéo bởi một sợi dây vô hình từ bầu trời.

Sau khi đã đứng lên, đôi mắt vô hồn đầy ấn tượng của cô ngay vào lúc này khác hẳn so với những gì vừa thấy trước nãy và cô đang lẩm bẩm gì đó.

"---Tinh Linh....."

".....!"

Đôi mắt Shidou không thể không mở to ra.

Nó là một cảnh tương tự với điều mà cậu đã từng nhìn thấy trước đây khi mà họ cùng ở trên tòa sân thượng của trường vào một vài ngày trước.

--Đó là lúc Origami nhìn thấy Tinh Linh-Kurumi.

Cái 『Giả thiết』 mà Reine từng nói, xoẹt qua tâm trí của cậu.

Bất cứ khi nào mà Origami thấy một Tinh Linh nào đó, cô ấy sẽ lấy lại kí ức của mình trong thế giới trước kìa--và sẽ biến trở thành một Tinh Linh.

https://thuviensach.vn

Và, ngọn lửa đã liếm lấy cánh tay của Shidou, nó thuộc về Tinh Linh «Efreet», không phải ai khác.

"Aa-Aaaah-ah--Ahh....."

Origami ngước nhìn lên bầu trời với đôi mắt vô hồn của mình giữa lúc cơ thể cô ấy vẫn trong không ngừng co giật từng hồi. Một dòng nước bọt đã chảy xuống từ khóe môi của cô ấy ám chỉ rằng một cái gì đó rất bất thường đang diễn ra.

"O-Origami, chờ---"

Mặc dù vẫn đang rất hoang mang nhưng Shidou vẫn phải cất tiếng gọi cô. Tuy nhiên, ngay trước khi cậu kịp kết thúc câu nói của mình, lớp Linh Lực đặc sệt bao phủ xung quanh Origami đã dễ dàng thổi bay Shidou đi.

"Guh.....!?"

Dù cho là lưng hay khuôn mặt của cậu có đập xuống cái mặt đất đôi lần, thì bằng cách nào đó mà cậu dừng lại được và ngẩng mặt lên từ thế khuỵu gối.

Với Origami ở trung tâm, cái tổ nhện đen đúi đang từ từ trải dài ra và bao bọc lấy cơ thể của cô ấy.

"Đó là--"

Bộ Linh Phục đen tuyền tựa như một chiếc váy tang.

Diện mạo này---không thể nào nhầm lẫn được.

Đó là dạng Nghịch Thể của cô ấy đã từng chà đạp toàn bộ mọi thứ trong cái thế giới trước kia của cậu.

Phần 2

https://thuviensach.vn

"Mu....."

Trong một căn phòng của biệt thự dành riêng cho các Tinh Linh, Tohka đang lăn lộn trên chiếc sofa trong khi vẫn ôm lấy một chiếc gối khá lớn.

Tohka không phải người duy nhất trong căn phòng này. Khi cô liếc sang nơi chiếc T.V đang bật, cô có thể nhìn thấy cặp Yamai tỷ muội đang cạnh tranh nhau trong một ván game với giải thưởng là những cây kem và khi cô nhìn về phía sau, cô có thể nhìn thấy Yoshino vẫn đang tán gẫu cùng Natsumi.

Đúng vậy. Ngôi nhà Itsuka hiện đang trống do Shidou cùng Kotori có một vấn đề lớn cần phải họp vào ngày hôm nay, vì vậy mà tất cả mọi họ đều đã tụ tập vào trong căn phòng của Tohka.

"Nuu....."

Sau khi buông ra tiếng rầu rĩ không biết là đã bao lần, Tohka quyết định chuyển thế nằm trên chiếc ghế sofa ấy.

Không phải là cô có gì đó không hài lòng về việc sống trong ngôi nhà này. Điều này đã xảy ra rất nhiều lần vào trước kia.

Quả thật là cô cảm thấy chút tủi thân vì không được ăn những món do Shidou nấu thế nhưng, vì Shidou cùng Kotori đang bận bề công việc, Tohka không muốn gây thêm rắc rối họ, chỉ vì sự ích kỷ của bản thân mình.

Tuy nhiên..... Chuyện gì đang diễn ra vậy? Trái tim cô vào ngày hôm nay cứ không ngừng nhộn nhạo lên vì một số lý do nào đó.

Không, nó không phải chỉ đột ngột đặc biệt xuất hiện vào mỗi ngày hôm nay. Mà là từ những một vài ngày trước--kể từ khi lớp cô có một học

https://thuviensach.vn

sinh mới chuyển tới, Tohka đã cảm thấy có cái gì đó luôn nhói lên trong lòng và cô cũng không thể làm bất cứ điều gì về nó cả.

Và, khi cái cổ họng khô khốc của Tohka đang run lên khó khăn, nyuuu, cái đầu của Miku đã ló ra khỏi lưng của chiếc sofa.

"Ufufu, Tohka-san cảm thấy khó chịu ở đâu à? Có phải là đang cáu vì darling không có ở đây không nè?"

"Không phải đâu. Chỉ là....."

Sau đó khuôn mặt Tohka bỗng trở nên ủ rũ, có vẻ cô đang đắm mình trong suy tư để tìm cho từ ngữ phù hợp diễn tả cảm xúc hiện tại của mình. Tuy nhiên, cuối cùng thì cô cũng không thể bày tỏ được bất kỳ điều gì cả.

".....Muu."

⌈Aahnn⌋ Miku thả lỏng khuôn mặt đang dần ửng hồng của mình ra trước khi cô nàng phóng lên chiếc sofa như thể cô là một vận động viên nhảy cao chạy vượt rào vậy, sau đó cô chen vào giữa khoảng trống nằm phía sau Tohka.

"Hnnnmoou! Vẻ mặt của Tohka-san suy tư lắm đó nha! Cohoo! Cohoo!"

Cô nói vậy trong khi vẫn đang ngọ nguậy cơ thể của mình. Không biết có phải là ngẫu nhiên hay không, mà cái thanh giọng kỳ lạ ở nửa cuối của câu đó lại là tiếng thở nặng nề của cô khi cô úp khuôn mặt của mình vào tấm lưng của Tohka.

"Cô đang làm quái gì vậy, Miku, nhột lắm đó!"

"Muuun, tại sao lại không chứ? Dù sao thì cũng đâu có cái gì để làm đâu mà."

https://thuviensach.vn

Miku nhiệt tình siết tay chặt quanh Tohka và cọ cọ cái má một cách đầy nồng nhiệt. Ngay sau đó Tohka đặt tay lên trán Miku, rồi đẩy Miku ra như muốn thoát khỏi cô ấy.

-Ngay vào lúc đó.

".....!?"

Lông mày Tohka theo phản xạ mà nhếch lên.

Cô không rõ chính xác là vì sao. Tuy nhiên--cơ thể cô đã cảm thấy được một cái gì đó. Một cảm giác tựa như pháo bông đang bùng nổ trong đầu cô.

"Cái....."

"Ngạc nhiên. Đó là--"

Có vẻ như Tohka không phải là người duy nhất nhận thấy nó. Yamai tỷ muội, hai người đang thi thố với nhau, cũng ngẩng mặt lên cùng một lúc. Đúng lúc đó, trên màn ảnh của chiếc T.V là một chiếc xe tông nổ rầm có lẽ họ đã điều khiển lỗi.

Chưa hết, phía sau của cô, Yoshino lẫn Natsumi đều đang cùng nhíu cặp lông mày của mình lại gần hơn và nhìn quanh, Miku vẫn đang bám dính Tohka cũng có vẻ ngạc nhiên.

"C-cái gì vừa....."

"-----"

Sau khi theo bản năng mà nhận ra được sự nguy hiểm, Tohka phóng ra khỏi chiếc sofa và mở toang cánh cửa sổ ra trước khi ra ngoài hiên với đôi chân trần.

https://thuviensach.vn

Rồi cô chống tay lên lan can nhướng mình quay nhìn sang trái lẫn phải, và cô đã nhìn thấy, một ánh sáng mờ nhạt phóng lên từ một vách đá ở xa xa trong cái bầu trời đêm ấy.

"Đó là.....!"

Nếu là một người binh thường thì có lẽ sẽ không ngừng băn khoăn rằng cái tia sáng mạnh mẽ đó là gì. Tuy nhiên, với một Tinh Linh như Tohka thì chỉ cần nháy mắt sẽ nhận ra được ngay. Đó là ánh sáng phát ra từ Linh Lực.--Hiện ở nơi đó ắt hẳn là một ai đó với một sức mạnh cực kỳ to lớn.

"Fuun, có mùi đáng nghi đây. Cái cảm giác này là....."

"Tán thành. Một--Tinh Linh."

Sau Tohka, mọi người cũng chạy ra ngoài hiên. Sau đó, họ đều nhìn về hướng Linh Lực phóng ra mà Tohka đã cảm thấy, có vẻ giống như là họ đã chuẩn bị trước việc đó rồi vậy.

"Err..... Chỗ đó là."

"Ahh, mình nghĩ khu vực đó gần công viên thì phải?"

"........!"

Thời khắc khi Miku nói vậy, Shidou, người đã không ở đây đã xuất hiện trong tâm trí của Tohka.

Không sai. Bây giờ cô mới nhận ra, đó chính là nơi Shidou đã từng dẫn Tohka đến vào dạo trước.

Vào khi cô nhận ra nó, trái tim Tohka đã rộn lên như chuông báo động.

https://thuviensach.vn

Không phải như là cô chắc chắc được là Shidou đang ở đó. Tuy nhiên, khuôn mặt của Shidou đã hiện lên trong tâm trí cô, xen lẫn với cái cảm giác kỳ lạ đã ẩn giấu trong trái tim của cô cho suốt đến bây giờ rồi khiến nhịp tim của Tohka dần tăng cao.

"Tohka!?"

"Tohka-san!"

"---!"

Trong trạng thái nửa tỉnh nửa vô thức, Tohka đặt chân của mình lên trên chiếc lan can trước khi nhảy lao vào trong bóng đêm.

Phần 3

⌈Mức độ Linh Lực, loại E! Tobiichi Origami đã chuyển hóa thành Nghịch Thể!⌋

⌈Kuh--Đúng như tôi đã nghĩ, suy đoán của Reine quả không sai huh.....!⌋

Kotori và giọng nói của phi hành đoàn của cô cùng tiếng báo động nguy hiểm luôn reng lên mỗi lúc có nguy hiểm, lọt qua chiếc Incam mà tiến vào tai phải của cậu.

"....."

Shidou vẫn đang lặng lẽ nhìn Origami giữa những tiếng âm thanh len lỏi đó.

Tất nhiên, Shidou đang cảm thấy hoang mang. Cuối cùng Origami lại tiếp tục chuyển hóa sang Nghịch Thể một lần nữa sau khi cô ấy có thể sẽ được giải thoát và cậu không khỏi nghi ngờ cái trí óc của mình.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên trong những mớ cảm xúc đó, một phán đoán tình huống cực kỳ điềm tĩnh đã nhen nhóm lên đâu đó trong đầu cậu.

Shidou lao vào Origami.

Tuy nhiên, cậu đã bị thổi bay đi bởi bức tường Linh Lực đang xoáy lên như lốc xung quanh Origami, ngay trước khi cậu kịp đến được với cô ấy.

"Kuh--"

⌈Shidou!? Anh đang làm cái gì vậy!⌋

"Anh phải dừng Origami lại..... Ngay bây giờ, bằng không một cái gì đó rất khủng khiếp sẽ xảy ra mất!"

Không sai. Origami đã bị nghịch đảo bởi vì cô trông thấy cái ngọn lửa trị liệu được kích hoạt một cách vô thức đó. Và nếu là trường hợp đó, dạng Nghịch Thể của cô sẽ không thể giải trừ, trừ khi mục tiêu trước mặt của cô là Shidou, biến mất đi.

Tuy nhiên, có một lẽ thường tình, là Shidou không thể nào tạo ra được một bản sao như Kurumi cả.

Điều đó có nghĩa là--Origami sẽ tiếp tục điên cuồng như vậy cho đến khi Shidou thực sự chết. Một khi điều đó thực sự xảy ra thì Nghịch Thể của Origami mới chịu lắng xuống, đồng thời cái phương pháp phong ấn Linh Lực của Origami sẽ mãi mãi không thể thực hiện được.

Tất nhiên, Shidou có được sự bảo vệ của Kotori-khả năng của ngọn lửa trị liệu đó. Mọi vết thương đều sẽ được chữa lành mỗi khi ngọn lửa đấy liếm tới.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, điều đó cũng có giới hạn. Sự thật là Shidou đã thay thế cha mẹ Origami bằng chính bản thân mình trong sự việc của 5 năm trước đây, tuy nhiên việc cậu vẫn còn sống vẫn chưa thể rõ được là nhờ Linh Lực trị liệu của Kotori hay là do 《Yud Bet》 đã hết tác dụng ngay trước khi cậu lĩnh trọn đòn công kích đó.

Mà cứ cho là cái khả năng tri liệu đó là khả thi đi, vẫn có một khả năng là Origami sẽ tiếp tục duy trì dạng Nghịch Thể của mình chừng nào cô ấy biết rằng Shidou vẫn còn sống.

Nếu vậy--cơ hội chỉ còn là ngay lúc này.

Đây là cơ hội duy nhất để áp sát gần Origami khi cô chưa kịp triệu hồi ra những cái 『Cánh』 của mình.

"..... Origami!"

Trong khi vẫn gào lên cái tên cô ấy--Shidou nhớ lại cái thảm cảnh mà cậu đã từng trải qua.

Cái khung cảnh hoang tàn của thành phố này khi bị những chùm tia hắc ám mà Nghịch Thể Origami đã giáng xuống từ bầu trời.

Cậu không cho phép điều ấy được lập lại một lần nữa. Cậu không bao giờ để Origami thực hiện điều đó thêm một lần nào nữa.

Sau khi siết chặt lấy bàn tay của mình, Shidou lại một lần nữa mà lao thẳng về phía Origami.

⌈Dừng lại mau, Shidou! Nhanh rút lui và trốn thoát khỏi Origami ngay!⌋

Tuy nhiên, vào đúng lúc đó, tiếng hét của Kotori đã dội vào màng nhĩ của Shidou khiến cậu vô thức mà dừng bước của mình lại.

https://thuviensach.vn

"E-em đang nói cái gì vậy! Đây chính là cơ hội duy nhất--"

⌈Như em đã bảo, lập tức tránh xa cô ta ra ngay. Đừng có nói với em rằng anh đang định xuyên phá bức tường Linh Lực đó bằng chính thân xác của mình đấy?⌋

"--Eh?"

Đôi mắt Shidou theo phản xạ tròn lên.

Cùng lúc khi mà giọng nói của Kotori vẫn đang văng vẳng trong tai phải cậu, vài vòng sang sáng đã xuất hiện và vây lấy Origami. Rồi từ bên trong chúng, những khối kim loại vô cùng sắc nhọn dần dần ló dạng.

Hình dáng của nó trông như là một viên kim cương sắt đá với hai bên được kéo căng ra. Nếu tìm một từ thích hợp với nó, thì sẽ giống như là những chiếc 『Lá』 khổng lồ. Tất cả chúng đều đang triển khai một bức tường vô hình và bao bọc xung quanh Origami với phần chóp mũi chỉa thẳng vào cô ấy.

"Đây là....."

⌈--《Yggd Folium》, triển khai!⌋

Thời điểm Kotori phát ra cái lệnh đó, những chiếc 『Lá』 đã tập hợp và tăng kích thước của bức tường vô hình đó lên nhằm khống chế Origami bằng cách dồn ép cô ấy, người đang khoác chiếc váy Hắc Linh Phục tang tóc đó, từ 8 hướng khác nhau.

"Cái--"

⌈《Yggd Folium》. Tất cả chúng đều là những đơn vị tự động của «Fraxinus» và mỗi cá thể đều có trường Territory riêng. Rất tiếc nhưng mà,

https://thuviensach.vn

chúng em đã đặt chúng vây lấy hai người. Mặc dù em không nghĩ rằng sẽ phải sử dụng đến chúng.」

Kotori khịt mũi một tiếng fuun trước khi nói ra điều đó.

Sau đó, thời điểm mà Shidou nhận thấy một vùng sáng mờ xuất hiện ở bên trên công viên, nơi cậu và Origami vẫn đang ở đó, thì không hạm «Fraxinus» đã đột ngột xuất hiện tựa như lớp gương phủ nó đã vỡ ra. Trước khi cậu kịp nhận ra điều đó, có vẻ như là nó đã đạt đến một vị trí mà ngay cả mắt thường cũng có thể nhìn thấy được.

Thông thường, «Fraxinus» sẽ triển khai lớp ngụy trang bằng cách tàng hình bằng Realizer của mình và che giấu đi sự hiện diện của nó khỏi môi trường xung quanh.

Thời điểm duy nhất mà chiếc không hạm này hiện ra bản thân của mình là khi nó cần tập trung một lượng Realizer cực lớn để phóng ra khỏi trường Territory đang bao bọc xung quanh.

Nói một cách cụ thể hơn, nó khi cần di chuyển ai đó hay một vật thể ra bên ngoài bằng cổng Dịch Chuyển, hay là triển khai 《Yggd Folium》 ra trong trường hợp khẩn cấp.

Và cũng như--khi cần bắn ra 《Mystletainn》.

"Kotori, đừng có bảo là...!"

Sau tiếng hét của Shidou, «Fraxinus» đã từ từ hạ xuống mũi của mình xuống từ bầu trời như để đáp lời và chĩa khẩu pháo vào Origami. Hành động này không thể thực hiện được trừ khi chiếc không hạm này đã được điều khiển chặt chẽ nhờ Territory bởi vì nếu không thì nó sẽ không thể ổn định vị trí lại được.

Ánh sáng mờ mờ từ Ma Lực tụ lại bên trong khẩu pháo.

https://thuviensach.vn

『Cứ thư giãn đi. Bọn em đã điều chỉnh sức mạnh lại rồi. 《Mystletainn》 sẽ phá vỡ bức tường Linh Lực đó trong một vài giây, vì vậy anh cần phải nắm lấy cơ hội này mà tiếp cận Origami đấy!』

".....! Đ-được!"

「--Em không muốn phải sử dụng cái cách thô bạo này nhưng, chúng ta buộc phải ngăn nguy cơ cả thành phố đều bị hủy diệt này lại.」

「Chỉ Huy, Ma Lực đã được nạp hoàn tất, chúng ta có thể bắn ngay bất cứ lúc nào!」

Tiếng nói tựa như hét của phi hành đoàn đã vang lên như để đáp lại lời của Kotori.

「Được rồi. Mục tiêu, Tobiichi Origami đang ở trên mặt đất! Đừng có hụt đấy, Kannazuki!」

「Cứ để đó cho tôi.」

Thanh giọng đầy bình tĩnh của Phó Chỉ huy của «Fraxinus», Kannazuki Kyouhei đã vang lên trong màng nhĩ bên phải của cậu.

「《Mystletainn》 Khai----」

Tuy nhiên, nó đã xảy ra ngay trước khi Kotori kịp kết thúc câu lệnh của mình. Hơi thở của Shidou vô thức mà ngưng lại.

"Kotori! Chạy mauuuuuuuuu!"

Cậu thét lên một tiếng tựa như cổ họng cậu muốn xé nát ra.

Lý do rất đơn giản. Trước mắt Shidou--hàng loạt chiếc 『Cánh』 đang tụ lại những luồng hắc quang mà bao quanh lấy «Fraxinus» đang lơ

https://thuviensach.vn

lửng trên bầu trời đêm đó, cũng giống như cách mà họ đã dùng để bao vây lấy Origami bằng 《Yggd Folium》 vậy.

--«Satan» đã xuất hiện.

⌈Eh--?⌋

Hồi chuông báo động gióng lên sự nguy hiểm và lấn áp hoàn toàn giọng nói bất ngờ của Kotori rồi len lỏi qua chiếc Incam.

Sau khi «Satan» chĩa mũi của nó vào «Fraxinus», những dòng ánh sáng siêu dày trông tựa như bóng tối cô đặc được bắn ra, tất cả cùng một lúc.

Khung tàu màu trắng của «Fraxinus» bị chìm trong bóng tối từ mọi hướng, Những vụ nổ ầm ầm, tiếng cào xé rồi tiếng bị xuyên thủng qua. Những tiếng nổ kinh hoàng, những tiếng la hét đầy kinh sợ đó liên tục vang vọng vào chiếc Incam bên tai phải của cậu.

⌈Kyaaaa!⌋

"Kotori! Kotori.....!!"

Chẳng hề có gì hồi âm mặc cho cậu có gào lên như thế nào. Thay vào đó, từng làn khói vẫn bùng lên từ mọi nơi của «Fraxinus» đang lơ lửng trên bầu trời đó và cùng lúc đấy, những 《Yggd Folium》 dùng để khống chế Origami, đã rung lên một cách đầy yếu ớt trước khi rơi rụng xung quanh cô ấy.

"Ah....."

Một âm thanh ngắn ngủi rỉ ra trong khi đôi mắt của Shidou đã chìm vào trong nỗi kinh hoàng tột độ.

https://thuviensach.vn

«Fraxinus» đang dần rụng rơi từ bầu trời đêm. Tương tự như cái cảnh mà cậu đã nhìn thấy ở cái thế giới trước kia.

«Fraxinus» lần ấy cũng đã bị bắn hạ bởi Origami.

"Tại sao..... Tại sao lại.....!"

Shidou hét lên nửa vô thức.

Lịch sử lẽ ra phải được thay đổi, thế giới đáng ra đã được viết lại, song tất cả nó đều đang quay về tình trạng vốn có của nó, lần lượt từng sự kiện một.--Cứ như thể rằng, nó đang dằn mặt một Shidou dù đã cố gắng đấu tranh đến như thế nào, đoạn kết từ lâu đã được quyết định sẽ không bao giờ thay đổi được rồi vậy.

"----"

Sau khi xiềng xích quanh mình đã mở toang, Origami bắt đầu bay lên từ vị trí đó mà chẳng hề nói bất cứ điều gì rồi bắt đầu ôm ấp cơ thể của mình thành hình dáng tựa như một thai nhi.--Giống như là cô đang giam cầm trái tim của mình khỏi thế giới này.

Đồng thời lúc đó, những cái 『Cánh』 như có được sự chỉ dẫn mà bắt đầu hội tụ bóng tối lần nữa như để sẽ tiếp tục tấn công «Fraxinus» vẫn đang từ từ hạ thấp độ cao.

"......! Origami!"

Shidou gào lên tên cô, rồi lao đến đó một lần nữa. Tuy nhiên--cậu lại bị chặn bởi bức tường Linh Lực đấy và chẳng có cách nào để chạm vào Origami được cả.

Trong khi cậu làm điều đó, những cái 『Cánh』 hắc ám vẫn đang chờ đợi trên bầu trời, đã công kích «Fraxinus».

https://thuviensach.vn

Một nửa «Fraxinus» đã bị phát hủy bởi đòn tấn công trước đó. Cậu không thể tưởng tượng được điều gì sẽ xảy ra với phi hành đoàn cũng như «Fraxinus» vào bây giờ nếu nó phải tiếp tục nhận thêm cuộc công kích tiếp theo nữa.

"Dừng lại, Origami! Xin hãy dừng lại điiiiiiiiiiii!"

Tuy nhiên, tiếng gọi của Shidou đã không thể đến được với Origami.

Từ đỉnh của vô số những cái 『Cánh』 ấy, những chùm sáng đen kịt đổ xuống như thác.

"..........!!"

Thế nhưng--ngay thời điểm đó.

Cậu nhận ra có cái gì đó đã đột ngột thổi qua. Những cái 『Cánh』 đen đúa đã rung lên và chệch hướng đi. Những tia sáng bắn ra từ «Satan» sượt qua bộ khung của «Fraxinus» trước khi biến mất vào sâu trong bầu trời trống rỗng đó.

Không có ngọn gió nào có thể mạnh mẽ đến được như vậy cả, không có cách nào để một cơn gió thông thường có thể khiến «Satan» chệch hướng được như vậy cả. Shidou nhận ra nguồn gốc của ngọn gió đó và giật đôi vai.

"Đây là....."

Trong khoảnh khắc tiếp theo, khi Shidou vừa nhận thấy những cái 『Cánh』 xuất hiện quanh Origami, chúng đã chĩa mũi vào cậu. Có vẻ như Shidou đã bị cô ấy đánh giá có nguy cơ là kẻ thù.

"Kuh--!?"

https://thuviensach.vn

Cậu biết mình không thể nào tránh khỏi với cái số lượng đó. Shidou chuẩn bị để đón nhận cuộc công kích và căng cứng người lên.

Tuy nhiên, nhanh hơn Origami cùng Thiên Sứ của cô ấy-những cái 『Cánh』 một nhịp,

"--Haaaaaaa!"

Khi mà giọng nói ấy vang vọng lên từ bầu trời, một Tinh Linh đang khoác bộ Linh Phục giới hạn, đã vung thanh kiếm khổng lồ của mình và thổi bay đám 『Cánh』 đi.

"Cậu không sao chứ, Shidou!"

"Tohka!"

Shidou gọi tên cô gái đó. Đúng vậy. Đó là Tohka vốn đang ở ngôi nhà biệt thự kế bên nhà Itsuka, giờ đã xuất hiện ở đây.

Không, cô ấy không phải là người duy nhất. Sau Tohka, các Tinh Linh cùng bộ Linh Phục giới hạn của họ bắt đầu xuất hiện từng người một trong khu công viên đó.

Yoshino đang cưỡi trên một con rối thỏ khổng lồ, một Natsumi trong dáng vẻ trưởng thành, và Miku với một bàn phím ánh sáng quanh cô ấy. Rồi trên bầu trời, cơn bão được tạo ra bởi Yamai tỷ muội lúc nãy đã kịp thời cứu «Fraxinus» khỏi cảnh nguy hiểm chí mạng.

"Mọi người--vì sao tất cả đều đến đây!?"

"E-eer....."

"Ufufu, bình thường thôi mà, em vừa ứng cứu Darling khỏi một bàn thua trông thấy đấy."

https://thuviensach.vn

"Ờm, không phải cô đuổi theo Tohka-chan nên mới tới đây hay sao."

"Ahhhh, cô đừng có nói ra chứ!"

⌈Suỵt⌋. Miku dựng một ngón tay lên. Sau khi trở lại phiên bản trưởng thành thì hành vi của Natsumi đã thay đổi hoàn toàn, cô nhàn nhã nhún vai.

"Vậy--Shidou."

Sau khi đã dương Thiên Sứ «Sandalphon» lên như để bảo vệ lấy Shidou, Tohka nhìn chăm chăm vào Origami mà không chút lơ là cảnh giác rồi di chuyển đôi môi của mình.

"..... Tớ cảm nhận được một nguồn Linh Lực rất mạnh. Kẻ đó là ai vậy?"

Tohka hỏi cậu. Bàn tay Shidou siết chặt đến nỗi những móng tay của cậu như cắm chặt vào da thịt của mình rồi đáp lại cô ấy.

"Đó là..... Origami."

"Cái gì.....? Là cô học sinh vừa chuyển đến đó sao?"

Tohka hỏi vặn lại đầy nghi ngờ. Tuy nhiên, cô ấy làm như vậy cũng là điều tự nhiên thôi. Thực tế thì thời gian mà Tohka và Origami gặp nhau trong cái thế giới này là rất ít--đúng hơn là, nếu nói với cô ấy rằng cô bạn cùng lớp của cô hiện chính là người đang khoác bộ Hắc Linh Phục đầy tang tóc và lơ lửng trên bầu trời đó, là một việc cực kỳ khó có thể mà tin được.

Sự xuất hiện đầy uy nghi tráng lệ ấy gieo rắc nỗi kinh sợ lan tràn khắp đến nỗi bất cứ ai dù chỉ cần đối mặt với cô cũng phải tê cứng hết cả người.

Isaac Westcott của DEM đã ví những Nghịch Thể của Tinh Linh tựa như là những Quỷ Vương vậy--thứ hiện tại vẫn đang ở ngay trước mặt

https://thuviensach.vn

Shidou, sở hữu sức mạnh cực kỳ hùng mạnh khiến lời ví von ấy thật không ngoa.

".....Uh."

Nhưng. Shidou đã quyết định bước thêm một bước về phía trước sau khi nghiến chặt hàm răng của mình.

"Shidou.....?"

Hàng lông mày của Tohka đã nhướng lên trước điều cậu làm. Hẳn cô sẽ bảo ngay với cậu là nó rất nguy hiểm.

Điều đó cậu hoàn toàn thấu hiểu chứ. Tuy nhiên, Shidou phải đến với Origami.

Một khi mà Origami vẫn chưa bị phong ấn cất đôi cánh lên bầu trời đó, nó đồng nghĩa với việc cả cái thành phố Tenguu này, trước đôi mắt Shidou, sẽ lại một lần nữa trở thành một đống hoang tàn đổ nát đúng theo như trong ký ức của cậu. Và với Origami--cô ấy sẽ không bao giờ có thể được cứu rỗi quay trở lại bình thường được nữa.

Không cần biết là sẽ ra sao, điều đó bắt buộc phải bị ngăn chặn.

Cho dù đó chỉ là một khả năng rất nhỏ, thì Shidou vẫn chính là người duy nhất--có thể níu lại được bàn tay của Origami.

Tuy nhiên--sức mạnh của Shidou lại không đủ.

Sức mạnh của Shidou quá nhỏ nhoi trước của vị Quỷ Vương kiêu hùng đang ở phía trước cậu.

".....Tất cả mọi người"

https://thuviensach.vn

Shidou nhìn thẳng vào những cô gái đang vây quanh nàng ấy, trước khi cho phép giọng nói của mình được cất lên.

-Liệu có phải là cậu muốn bảo với họ rằng họ nên chạy đi chăng?

-Liệu có phải là cậu muốn bảo với họ rằng họ nên tránh đối đầu với Origami chăng?

Thế nhưng, Shidou

"--Xin hãy giúp tớ..... cứu cô ấy....."

Mặc dù cảm thấy rất có lỗi với điều này, nhưng cậu không có sự lựa chọn nào khác ngoài việc nói ra điều đó cả.

Đang đứng trước mặt Shidou, Tohka đã lộ ra vẻ ngạc nhiên một thoáng trước khi đáp lại cậu.

"Cậu đang nói cái gì vậy? Tất nhiên là tớ sẽ giúp rồi."

Nói xong, thanh «Sandalphon» được cô nắm chắc hơn.

"Shidou đã cứu tớ. Cậu đã chỉ cho tớ thấy cái thế giới này đẹp biết bao. Shidou chính là người đã tạo nên thế giới của tớ--vì vậy, bây giờ chính là lúc để tớ giúp lại cậu, Shidou!"

"Tohka....."

Đồng tình theo Tohka, các Tinh Linh khác cũng gật đầu.

"Em và Yoshinon..... luôn muốn có thể giúp ích được cái gì đó cho Shidou-san...!"

"Yup yup, cứ thành thật và tin tưởng vào Onee-san này đi. Vì Shidou-kun không được mạnh mẽ, do đó không cần phải quá liều lĩnh đâu."

https://thuviensach.vn

"Hơn nữa, thậm chí có là Darling, thì em cũng sẽ rất tức giận nếu anh bảo với bọn em là 『Mau chạy đi』 đấy. Anh có biết không?"

Yoshino, Natsumi cùng Miku đều mỉm cười nii khi nói vậy. Giọng nói của Kaguya và Yuzuru cùng lúc đó cũng vang vọng xuống từ bầu trời.

"Kaka, tốt lắm! Ta công nhận là ngươi đã quyết định đúng rồi đấy! Đứa con của cuồng phong-Kaguya này sẽ cho ngươi mượn sức mạnh của ta!"

"Cam kết. Bầu trời cứ để lại Yuzuru và Kaguya."

"Mọi người--"

Shidou nắm chặt nắm đấm của mình khi nghe được những lời ấy từ các cô gái.

"Cảm ơn tất cả các cậu.--Chúng ta hãy đến với Origami nào."

Phần 4

-『Origami』 đã đánh mất đi sự bình tĩnh của mình.

Sau khi nhận ra bản thân đã được Shidou cứu sau khi suýt rơi từ mép của khu công viên, ý thức của cô như thường lệ mà trở nên nhạt nhòa đi khi cô trông thấy thứ ánh sáng lấp lánh đó lướt qua cánh tay Shidou nhưng.....

Cô bỗng nhận ra cô đang đứng ở một nơi rất kỳ lạ.

Những gì mà cô thấy trong tầm mắt, là không gian trống rỗng bao quát bởi một màu màu trắng đầy thuần khiết. Đó là bầu trời hay cái mái hiên ở trên đầu cô? Cô thậm chí còn không biết khung cảnh màu trắng trước mắt mình là do mình đang nhìn hay không. Không chắc chắn, liệu có đúng là cô 『đang đứng』 ở đâu đó hay không nhưng, cái cảm giác khi bước đi ở đó nó lại quá mờ nhạt và cái ảo giác lơ lửng không ngừng ập lấy cô mỗi khi cô

https://thuviensach.vn

thả lỏng. Giống như cô đã bị bất tỉnh rồi bị tống vào trong một trang Manga trống chưa được vẽ nào đó mà chẳng có lối nào để thoát ra vậy.

(Nơi này là gì...)

Cô ngây người tự nhủ khi nhìn về bốn bề xung quanh.

(Đây là một giấc mơ sao..... Nhưng có nghĩ sao cũng thế)

Không quá lâu để Origami đưa ra phán đoán của mình. Tuy nhiên, nó không phải là không thể. Một không gian như thế này không thể nào lại tồn tại được.

Và--

(.....Eh?)

Đôi mắt Origami bất ngờ mở to ra.

Đó là bởi vì, phía trên tầm mắt Origami. Một cô gái đã xuất hiện ra từ trong khoảng không vốn trống rỗng vừa nãy đó, trước khi cô kịp nhận thấy.

Một cô gái mảnh mai khoác lên người một chiếc váy đen tuyền tựa như đêm tối. Cô đang cúi gập xuống và ôm lấy đầu gối của mình với cái nhìn vô hồn.

(Cậu là.....)

Origami đã nhận ra khi nói đến đó.

(Mình--?)

Không sai. Bởi vì cái khung cảnh vốn không thể nào xảy ra này, đã khiến cô trong phút chốc đã không hiểu cho dù đã nhìn thấy cô ấy, một cô gái có vẻ ngoài giống hệt như Origami.

https://thuviensach.vn

Không..... Nếu nói một cách chính xác hơn thì vẫn có một chút khác biệt. Không giống như Origami, có mái tóc được thả dài ngang giữa lưng, thì mái tóc của cô gái đang cúi gập người xuống trước mặt cô, chỉ vừa chấm vai thôi.

Tuy vậy, nếu nghĩ ngược lại, thì đó chính là điểm khác biệt duy nhất của họ trừ bộ trang phục mà họ đang mặc. Mồ hôi Origami đã vô thức mà chảy dài lăn qua gò má khi cô nhận ra một cảm giác quá đỗi kỳ lạ như thể cô đang nhìn vào trong một tấm gương vậy.

(Việc này là sao.....)

Mặc dù cô đã xem xét nơi này và có cảm giác như chỉ là một giấc mơ, song hàng chân mày của Origami vẫn không thoát được sự ngờ vực.

Bỗng nhiên ngay vào lúc đó.

(----!)

Khung cảnh cùng những ngôn từ lạ lẫm đã cùng tuôn chảy vào trong tâm trí của Origami chỉ trong một khắc như thác đổ.

Không..... Đúng hơn là, có chút gì đó khác.

Khoảnh khắc ngay khi Origami nhận được tất cả những chuỗi thông tin đó, một niềm tin đến mãnh liệt dần được sinh ra sâu bên trong của cô.

(Những ký ức này..... là của mình sao.....?)

Không sai. Chính là chúng.

Đó là những ký ức của nhiều năm trước, có lẽ đó là những gì mà Origami sẽ nhận được nếu cô chọn đi một con đường hơi khác so với hiện tại.

https://thuviensach.vn

-『Origami』 đóng trái tim của mình lại.

Thông tin đã sinh ra bên trong Origami, thời khắc mà cô nhìn thấy ngọn lửa từ Linh Lực đang leo lét đó. Chúng là những ký ức mà Origami có trong thế giới trước kia, đã bị cô lãng quên.

Khi ý thức của cô đang bị nuốt chửng bởi những ký ức đó, Origami đã cảm thấy thân xác cũng như trái tim của mình bị nhuộm một màu đen kịt.

5 năm trước đây.

Phải, là trong một ngày mùa hè cách đây 5 năm, cha mẹ của Origami mới chính là những người đã bị giết hại ở ngay trước mắt của Origami.

Và--Tinh Linh đã hại chết cha mẹ cô chính là Origami.

Khoảnh khắc nhớ ra nó, Origami không thể nào suy nghĩ được nữa.

Đó có thể là do bản năng tự vệ của cô đã hoạt động nhằm tự bảo vệ mình.

Những nhân tố căn bản đã cấu thành nên cái tôi hiện tại của cô.

Mục đích sống của cô sau khi đã nhận ra lý do tồn tại của mình.

Bên trong tâm trí không ngừng cuộn lên những suy nghĩ đó đang dần trở lại khoảng không theo một cách tồi tệ nhất, những ký ức đã tách mình ra khỏi Origami của thế giới này như thể bản ngã của cô đã hoàn toàn bị phá hủy.

Đó chính là quy luật của thế giới này. Thời điểm khi mà Linh Lực của cô xuất hiện, ý thức của Origami trong thế giới này sẽ bị ký ức cùng Origami trong thế giới trước kia lấn áp và dành quyền kiểm soát hoàn toàn.

https://thuviensach.vn

Origami không còn có thể cảm thấy được bất kỳ điều gì nữa. Cô không còn có thể suy nghĩ được thêm bất kỳ điều gì nữa. Cô không còn có thể cảm nhận thêm được bất kỳ điều nữa.

Chỉ có duy nhất một--Origami sẽ sử dụng quyền năng của mình để hạ sát bất kỳ Tinh Linh nào xuất hiện trước mặt cô.

Thế nhưng.

Có một tia sáng lẻ loi đã đột nhiên lóe lên trong tâm trí Origami khi mà cô đã vứt bỏ hết tất cả mọi thứ.

Cô ấy không hề biết được là điều gì đã xảy ra. Thậm chí có nhận thấy nó, Origami hiện tại vẫn không thể hiểu thấu được gì về nó cả.

-Đáng lẽ cô sẽ như vậy.

Tuy nhiên, tia sáng đó đã rọi sáng lên một mảng ký ức nhất định nằm sâu trong tâm trí của Origami.

Vâng. Đó.

Đó chính là những ký ức của Origami, người đã sống trong cái thế giới mà cả hai đấng sinh thành của cô đã không hề chết vào cái ngày hôm đấy của 5 năm trước đây.

(--Ah----)

Origami khẽ thốt ra một thanh giọng đầy nhẹ nhàng.

Rồi ngay tại thời điểm đó.

Ý thức của 『Origami』 và 『Origami』 bắt đầu lẫn lộn dung hòa với nhau như một xoáy nước.

https://thuviensach.vn

Phần 5

"Kaka! Ta là đứa con của bão tố được nâng niu bởi những ngọn gió!"

"Trả lời. Không có bất kỳ kẻ nào trên thế giới này có thể theo kịp chúng tôi."

Sau khi nói thế, Yamai tỷ muội đạp vào không khí cùng một lúc rồi dễ dàng bay lên bầu trời. Trong khoảnh khắc tiếp theo, hàng loạt tia sáng đã xoẹt ngang qua chỗ mà cả hai người họ vừa đứng. Dường như «Satan» đang bắn hạ «Fraxinus» đã xác định họ là mối đe dọa tiếp theo.

"Fuun! Thế quái nào nó lại mạnh đến vậy được nhỉ, cơ mà nó chẳng có nghĩa lý nếu như không thể đánh trúng được đâu!"

Kaguya nói đầy tự hào trong khi nhẹ nhàng né tránh các tia sáng khác tiếp cận trong chân tơ kẽ tóc với những động tác nhào lộn đầy điêu luyện.

"Tư vấn. Bây giờ, Shidou. Hãy tiếp cận bản thể trong khi chúng tôi vẫn đang thu hút sự chú ý của thứ này đi."

Yuzuru nói vậy trong khi cũng né tránh các tia sáng giống như Kaguya. Shidou gật đầu trước khi nhìn lại vào Origami.

"Tớ trông cậy vào tất cả mọi người!"

【Được!】

Các Tinh Linh đều cùng nhau đồng thanh đáp lại lời nói của Shidou.

Tuy nhiên cùng lúc ấy, Origami đã thoát khỏi cái lồng của 《Yggd Folium》 cũng đang dần dần bay lên bầu trời.

Cậu không thể để cho Origami biến mất như vậy được. Cổ họng Shidou rung lên.

https://thuviensach.vn

"Miku!"

"Okay Okaaay, cứ để đó cho em!"

Ngón tay Miku lướt trên những phím đàn lấp lánh mà cô đã triển khai xung quanh mình, rồi bắt đầu chơi một bài ca tao nhã.

"«Gabriel»--〖Luân Vũ Khúc 《Rondo》〗!"

Như đáp lại lời kêu gọi của cô, một vài cái ống ngân đã xuất hiện vây quanh Origami và chĩa thẳng mũi của nó vào Origami. Khúc nhạc của Miku trở thành một sức mạnh vô hình và sau khi rung lên vài lớp sóng, Origami đang dần bay lên bầu trời, đã bị đẩy xuống mặt đất.

"Fufu, không tồi đâu Miku-chan."

Natsumi nở một nụ cười đầy mê hoặc khi vẫn đang quan sát cô ấy.

"Tuy nhưng, nếu Miku-chan bị cô ta gây áp lực lại, thì cô sẽ không có khả năng để tiếp tục công việc ban đầu của mình đâu nhỉ. Vì vậy--"

Natsumi giơ tay phải của mình lên và triệu hồi một Thiên Sứ dạng chổi ra. Rồi cô--

"«Haniel»--〖Thiên Biến Vạn Hóa Kính 《Kaleidoscope》〗"

Thời điểm Natsumi nói ra cái tên đó, cây chổi trong tay bỗng mềm nhũn ra như đất sét và tạo thành hình dạng của những cái ống và một bàn phím.

"Eh!? Đó là.....!"

Miku, người vẫn đang chơi với cái bàn phím của mình, đã lộ vẻ đầy ngạc nhiên. Đó là điều tự nhiên với cô ấy thôi. Bởi vì dáng vẻ Thiên Sứ của Natsumi hiện đã trông giống y hệt như «Gabriel» của Miku vậy.

https://thuviensach.vn

"Cô cho phép ta mượn nó nhé, Miku-chan. Thực ra, ta luôn muốn 『diễn』 thứ này một lần, kể từ lần trước ta nhìn thấy nó."

Sau khi nói vậy, Natsumi vương cả hai tay mình ra rồi lướt trên bàn phím đầy mạnh mẽ, cô bắt đầu chơi một khúc nhạc hào hùng.

"〖Hành Tiến Khúc 《March》〗!"

Cả nhóm lập tức tràn đầy khí thế sau khi nghe thấy khúc nhạc đó. Mặc dù hiệu quả của nó có thấp hơn một chút, nhưng đó chắc chắn là 《March》 của Miku.

"Ahhhhn! Natsumi-chan cô dám nhái theo sao!"

"Fufu, tại sao lại không chứ. Đây là dành cho Shidou-kun mà."

"Buuuu. Tôi sẽ bắt cô phải trả giá vì hành vi xâm phạm tác quyền này sau. Tôi sẽ có cô thấy đặc quyền của một idol thực sự nghiêm khắc như thế nào."

Miku phồng má lên pukuuu. Có vẻ như cô ấy có chút bực bội khi Thiên Sứ độc quyền của mình bị triệu hiện ra. Tuy nhiên, sự góp mặt của «Gabriel» là nhân tố rất quan trọng đối với nhóm trong trận chiến này. Tohka và Yoshino hơi ngả người về phía trước như thể họ định tiến về Origami.

Tuy nhiên, vài cái 『Cánh』 đã xuất hiện quanh Origami khi không gian quanh đó cũng bị bóp méo như thể để phản đòn lại họ.

Tất cả của chúng đều bay xung quanh với quỹ đạo ngẫu nhiên rồi bắn các tia vào họ.

"Kuh--!"

"Shidou-san!"

https://thuviensach.vn

『Tooouuuu!』

Yoshino cùng Thiên Sứ «Zadkiel»-do 『Yoshinon』 đã biến đổi thành, đã phóng ra tiếng thét của mình mà tiến về phía trước như để bảo vệ Shidou. Ngay lập tức, các hạt nước trong không khí đã ngưng tụ lại rồi đóng băng để thay đổi quỹ đạo của các chùm tia bắn ra từ phía Origami.

"Xin lỗi, Yoshino, Yoshinon! Đó là một sự hỗ trợ rất tuyệt vời!"

"Không..... quan trọng hơn, xin hãy cẩn thận, chúng lại tới kìa!"

Yoshino nhìn vào những cái 『Cánh』 nhỏ đang lượn trên bầu trời không chút lơ là mất cảnh giác nào mà nói vậy.

Yoshino nói đúng. Vẫn còn vô số những cái 『Cánh』 nhỏ đảo xung quanh Origami.

Không chỉ không thể triệu hồi bộ Linh Phục hoàn chỉnh, mà các Tinh Linh đều sẽ nhận phải vết thương chí mạng nếu họ bị trúng đòn trong bộ Linh Phục giới hạn. Yamai tỷ muôi và Yoshino đều khéo léo mà né tránh được các tấn công đó nhưng cậu không nghĩ rằng nó sẽ kéo dài lâu được. Cậu cần phải tiếp cận Origami càng sớm càng tốt--

Và, khi Shidou vẫn đang đắm chìm trong lo nghĩ, vài cái [Cánh] đã chĩa mũi nhọn của nó hướng về Shidou như là nếu chúng đã cảm nhận được điều mà cậu định làm.

Tuy nhiên.

"Haaaa!"

Một ánh chớp xuất hiện trong tầm nhìn của Shidou cùng với một tiếng hét lớn rồi tất cả những cái 『Cánh』 đều đã bị thổi bay đi.

"Tohka!"

https://thuviensach.vn

Shidou hét lên.

Không sai. Tohka đã sử dụng «Sandalphon» và tấn công những cái 『Cánh』 trước khi chúng kịp khai hỏa.

Tuy nhiên, sức mạnh từ một «Sandalphon» bị giới hạn là không đủ để tiêu diệt hết những cái 『Cánh』 đó. Những cái 『Cánh』 nguyên vẹn còn lại bắt đầu tập trung bóng tối trên mũi của nó một lần nữa tựa như đang hành động với ý thức riêng của nó vậy.

"--Yoshino, chị để lại Shidou cho em đấy!"

"V-vâng.....!"

Yoshino trả lời Tohka, người đã nói thế trong khi đang quay lưng đi để đối mặt với chúng.

"Shidou-san, chúng ta mau đi thôi! Hãy theo sau em nhé."

Sau khi nói vậy, Yoshino đã dệt một bộ giáp lên lưng «Zadkiel» từ không khí lạnh.

"À-ừm.....!"

Tựa như đang kiểm soát một con rối, Yoshino kéo cả hai tay của mình và điều khiển cho «Zadkiel» phóng về phía trước. Shidou ẩn sâu trong cái bóng của chú thỏ khổng lồ đó và tiến về Origami.

Thế nhưng, thậm chí chưa kịp đến vài giây, «Zadkiel» đã đột ngột dừng bước tiến lại.--Khi cậu nhìn qua đó, cậu đã thấy những cái 『Cánh』 mới vừa hiện quanh Origami và tạo nên một bức tường Linh Lực đầy mạnh mẽ xung quanh với chúng nằm ở trung tâm. Tất cả điều mà họ phải làm nãy giờ là né tránh khỏi quỹ đạo của những cái 『Cánh』 khi chúng tấn công

https://thuviensach.vn

họ. Tuy nhiên, họ không còn lựa chọn nào ngoài đột phá xuyên nếu chúng tập hợp lại phòng ngự.

"Uuu.....uuuu--"

『Uguuoooooo! Cái này chắc chắn khó khăn lắm đây!』

"Yoshino, Yoshinon! Hai người vẫn ổn chứ!"

"Em..... không sao.....!"

Câu trả lời của Yoshino phảng phất đầy sự đau đớn. Cậu có nghe theo cách nào đi nữa cũng không thể nói cô bé đang ổn cả.

Tuy nhiên, sau khi ánh mắt Yoshino trở nên sắt lại, cô bé đã siết chặt đôi tay rồi uốn cong cơ thể của «Zadkiel».

"Em..... rất yếu đuối và rất hay khóc nhưng mà..... em nhất định sẽ đưa Shidou-san đến với người đó."

Cơ thể «Zadkiel» bắt đầu sáng lên.

"--Sức mạnh để phá vỡ bức tường này."

Yoshino vung cánh tay ra. Những cái đai cương dùng để điều khiển từ lưng «Zadkiel» được kéo căng ra từ 5 ngón tay của cô bé rồi bắt đầu lấp lánh.

"«Zadkiel»--〖Đống Khải 《Siryon》〗.....!"

Khoảng khắc khi cô bé gọi ra cái tên đó, cơ thể khổng lồ của «Zadkiel» đã biến dạng và dần được hấp thụ qua cái đai cương đang kết nối với các ngón tay của Yoshino.

https://thuviensach.vn

Những chuỗi sáng dày đặc len lỏi trong những sợi cương dần cuộn quanh cơ thể của Yoshino.

"Yoshino.....!?"

Shidou vô thức phát ra một giọng nói chát cả tai khi nhìn thấy cái cảnh mà cậu chưa bao giờ trông thấy qua vào trước đây.

Tuy nhiên, có một lời đã đáp lại cho cậu,

"--Vâng, Shidou-san."

Thanh giọng chắc nịch của Yoshino đã xóa tan đi sự mơ hồ của cậu.

Ánh sáng dần dịu xuống và cuối cùng cũng đã có thể nhìn thấy được cô bé.

"Bộ giáp.....?"

Cậu ngớ người lầm bầm cái gì đó.

Đúng vậy. Yoshino hiện đã khoác lên một bộ Bạch Giáp.

Không--nếu cần thêm một từ để xác định, thì việc liệu có nên gọi đó là một bộ giáp hay không vẫn là một ẩn số. Những cái vật liệu kỳ lạ mà không thể biết rõ được đó là kim loại hay là chất dẻo đã được dệt cùng với băng tuyết đã trải dài trên bộ Linh Phục của Yoshino, cứ như thể là cô bé đang khoác «Zadkiel» lên vậy.

"Hnn.....!"

Sau khi đã hoàn toàn được bao phủ bởi lớp không khí lạnh, Yoshino đẩy cả hai tay ra phía trước và đan những ngón tay của mình lại.

https://thuviensach.vn

Một cơn lốc băng giá xoáy lên từ quanh phần tay trong bộ Bạch giáp của cô bé rồi hình thành một mũi khoan vĩ đại.

"Aaaaaaaaaaaaaaahhhh.....!"

Yoshino xoay hai bàn tay đang đan vào nhau với tất cả khả năng có thể. Ngay lập tức, mũi khoan được dệt bởi không khí lạnh giá đang bao lấy cánh tay của Yoshino, khoan thẳng vào kẽ hở giữa 『Cánh』 và 『Cánh』 để tạo một khoảng trống.

"Shidou-san..... Ngay bây giờ.....!"

"A--aah!"

Sau khi đáp lại Yoshino, Shidou men theo con đường mà Yoshino đã mở rồi lao về phía Origami.

Origami, người đã bị đẩy xuống bởi 《Rondo》 của Miku, vẫn đang lơ lửng cách mặt đất tầm 1 m. Tất nhiên, nếu sử dụng sức mạnh của mình, Nghịch Thể Origami có thể dễ dàng thoát khỏi khúc nhạc của Miku trong khi cô ấy chỉ có thể sử dụng năng lực bị giới hạn của mình--Tuy nhiên với Origami hiện tại thì thậm chí cả một chút của ý chí hay là sinh khí cũng chẳng thể nào cảm nhận ra được.

Cũng như khi phát động cuộc tấn công bằng những cái 『Cánh』 hắc ám của mình, Origami chẳng cần phải đưa ra bất kỳ lời nói nào cả. Đó có vẻ như là chúng đã tự động tấn công bất cứ kẻ nào xung quanh có ý định đối địch lại mình, giống như hệ thống miễn dịch trong cơ thể vậy

"--Origami!"

Shidou gào lên cái tên của Origami bằng tất cả lồng ngực của mình.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, Origami, vẫn như dự kiến, thậm chí còn chẳng hề phản ứng lại một chút gì cả. Đôi mắt cô chất chứa đầy nỗi tuyệt vọng chỉ nhìn một cách vô hồn hướng về bầu trời trống rỗng đó.

"Kuh.....!"

Shidou nhớ lại một hồi ức từ cái thế giới trước kia và cắn chặt răng.

Vào thời điểm đó. Cũng tương tự như những gì đã diễn ra ở nơi này, Shidou đã đến được Origami nhờ vào sự gian khổ của tất cả mọi người. Nhưng mà, trái tim Origami đã hoàn toàn khép kín và chẳng hề đáp lại bất kỳ từ nào mà Shidou nói ra cả.

Mọi thứ sẽ lại kết thúc như lần trước sao, nếu cứ tiếp tục thế này.

Khả năng của Shidou là không đủ.

Một cái gì đó--cậu cần một cái gì đó mà cậu đã không có vào lúc đó.

Shidou gào lên. Cậu với bàn tay của mình tới.

Chính vì thế, điều tiếp theo--cậu cần một tác động gì đó sâu bên trong Origami để làm cho cô nắm lấy cái bàn tay này của Shidou.

Phần 6

Hai dòng ký ức đã trộn lẫn vào nhau sâu trong tâm trí Origami.

Có một bản ngã khác ở sâu bên trong của cô, nó giống như thể là cô đang nhìn từ cả hai phía vậy.

Đó nên là như vậy. Origami của thế giới trước và Origami của thế giới này đều vẫn là Origami.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc khi có được hai dòng ký ức đó, Origami đã hiểu tất cả mọi thứ.

Cảm giác quái lạ đã theo đuổi cô trong suốt cuộc hẹn ngày hôm nay với Shidou. Cảm giác tựa như cơ thể của cô đang hành động theo một ý chí nào đó không thuộc về cô. Nó đã xảy ra bởi vì tiềm thức và thân xác của Origami đã phản ứng lại sự hiện hữu của Shidou.

Tình trạng bây giờ cũng như vậy. Ban đầu, Origami 『hiện tại』 của thế giới này--sẽ mất đi sự tỉnh táo của mình khi cô rơi vào tình huống khiến Linh Lực trỗi dậy trong cô.

Tuy nhiên, nhờ sự ảnh hưởng từ sự xuất hiện của Shidou, ranh giới của những ký ức của thế giới này và thế giới trước kia đã trở nên phai mờ--để rồi cuối cùng, những biểu hiện bất thường của Origami đều do sự tác động của 2 dòng ký ức đó mà ra cả.

Và điều đó đã gây ra cho Origami một sự khủng hoảng loạn tinh thần nghiêm trọng. Trong trái tim đã khép lại, một Origami đang cố gắng ném tất cả mọi thứ đi và một Origami đang cố gắng để ngăn cô ấy lại, trong một cái container phức cảm đầy rối ren ấy.

(Chính mình đã hại chết cha, và mẹ của mình, vào 5 năm trước--)

(--Sự kiện đó đã không xảy ra trong cái thế giới này! Anh trai của Shidou-kun đã cứu cha và mẹ vào 5 năm trước.....!)

Những hình ảnh về một chàng thiếu niên, người đã cứu họ khỏi cái chùm sáng từ bầu trời đó đã đột ngột hiện lên khi Origami nói ra điều đó. 「Aah」, bây giờ khi mà cô nghĩ lại về nó, đó không phải là anh trai của Shidou mà đúng hơn chắc chắn chính là bản thân Shidou. Cô có thể xác nhận điều đó bởi vì cô đã sở hữu những ký ức của thế giới trước kia.

https://thuviensach.vn

Tiếp theo sau đó, một năm hạnh phúc với cha mẹ mình sau trận đại hỏa hoạn đó, bắt đầu lan rộng khắp trong tâm trí của cô. Những nụ cười của cha và mẹ. Những cuộc sum vầy đầy ấm áp. Đó là những khoảng khắc của ba người họ mà chẳng có bất cứ thứ gì có thể thay thế.

Nếu như cô đã có những ký ức đó. Nếu những khung cảnh đó còn đọng lại trong tâm trí cô. Vậy thì, Origami có lẽ sẽ đã sống được một cuộc sống khác.

-Nhưng mà.

(Vậy..... đây là gì? Những ký ức vừa lóe lên sâu bên trong mình.....!?)

Quang cảnh xung quanh là một biển lửa. Quang cảnh của thành phố bao phủ trong những ngọn lửa chợt hiện lên. Một cái hố sâu hoắm được đục trên con đường. Các mảnh vụn từng thuộc về con người đang nằm rải rác xung quanh. Những vũng máu bị đốt thành tro làm cả thời gian phãi ngừng lại. Và ở đấy, một Origami nhỏ bé đang nhìn về bầu trời.

Đó chính xác là những gì Origami đã trải qua vào 5 năm trước đây trong cái thế giới trước kia.

Origami cảm thấy có một cơn buồn nôn cứ không ngừng thôi thúc và cơn chóng mặt đến kinh khủng ập vào trong đầu trước những ký ức khủng khiếp ấy.

(Uu-ah.....ah.....)

Một cảm giác thực cực kỳ sống động. Tất nhiên nó hoàn toàn là thực. Bởi vì cái người đã trải qua nó mà không ai khác hơn chính là bản thân Origami.

(Mình--không thể tiếp tục được nữa. Mình..... không thể chịu.....)

https://thuviensach.vn

(Đó..... không.....)

Mặc dù sắp bị nghiền nát bởi những cảm xúc hỗn loạn của nỗi đau, nỗi tức giận và hận thù đầy sâu sắc, Origami vẫn cố gắng cất giọng của mình.

Tuy nhiên, một ý thức khác đã nổi lên như để làm gián đoạn cô.

Những sự kiện của thế giới trước kia, những điều mà cô không hề biết đến. Quang cảnh bị đảo lộn. Bóng tối dần chiếm lấy bầu trời. Thành phố bị phá hủy. Cô muốn gào thét lên bởi những khung cảnh khiếp đảm ấy.

Điều đó đã không xảy ra trong cái thế giới này. Nhưng cái cảnh đó chắc chắn là do Origami.

Origami cảm thấy tầm nhìn của mình đang bị méo mó. Ngày càng khó để duy trì ý thức trước những ảo ảnh đó như thể cả người cô đang bị nhuốm dần màu đen.

-Nhưng, sẽ vô ích thôi. Nếu như Origami đánh mất đi ý thức của mình tại đây thì, sẽ không còn có ai khác ngăn chặn Origami lại được nữa.

Cô sẽ không tự nhủ với bản thân rằng đừng có lo lắng về nó nữa chỉ vì những sự kiện từ 5 năm trước đây đã trở thành thứ 『Không bao giờ xảy ra』.

Cô sẽ không tự nhủ với bản thân rằng hãy quên nó đi bởi vì cái thảm họa tàn khốc xảy ra ở thế giới trước kia là thứ 『Chưa bao giờ diễn ra』.

Tuy nhiên, nếu như Origami từ bỏ tất cả mọi thứ đó ở đây thì, thế giới này, nơi mà không có gì xảy ra trong nó sẽ trở lại như cái thế giới trước đây của Origami.

Hắn chính tay cô đã hủy diệt hàng loạt thành phố. Nhiều người cũng vì thế mà chết.

https://thuviensach.vn

Nếu điều đó thực sự xảy ra thì, Origami sẽ không bao giờ quay trở lại bình thường được nữa. Bất kể có ra sao thì cô cũng phải dừng điều đó lại.

Nhưng mà,

(Uu..... A-aah---)

Cuối cùng, Origami ngã khuỵu trên đầu gối của cô trước những gánh nặng của dòng lũ cảm xúc đang dồn vào cô, hết cơn này tới cơn khác.

Origami có lẽ cũng nhận ra được điều đó. Những lỗi lầm đó của Origami chắc chắn không tồn tại trong cái thế giới này. Và thực tế là cô cũng vẫn có thể thay đổi mọi thứ trong cái thế giới này. Bởi vì cũng giống cách những ký ức thế giới cũ tuôn vào cô, Origami cũng có những ký ức của thế giới này mà.

Thế nhưng, mặc dù cô có nhận ra điều đó chăng nữa thì những xúc cảm tự dằn vặt bản thân, răng không đời nào cô còn tư cách sống trong thế giới này, cứ khuấy đảo một cách điên cuồng sâu bên trong Origami.

(Dừ..... Dừng lại---A-aaaaaaaaaaahhhhh.....!!)

Origami hét lên.

-Tiếng hét của Origami là không đủ.

Origami của thế giới này không thể đơn độc cứu lấy Origami của thế giới trước kia được. Điều nhiều nhất mà cô có thể làm là chia sẻ những ký ức của thế giới này để Origami đó có thể mở đôi mắt của mình.

Phải--Origami không thể đẩy lùi được Origami đó.

Để cứu lấy Origami, phải có một ai đó từ bên ngoài gọi cô ấy. Phải có một ai đó nắm lấy bàn tay cô.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, có ai có thể mở rộng bàn tay ra với Origami đây, một người đã bị đảo nghịch và lan truyền nỗi tuyệt vọng vào thế giới này--

"--Origami.....!"

(.....!)

Một giọng nói đột ngột vọng lại.

Origami ngẩng gương mặt của mình lên.

(Shi-dou.....)

Đúng vậy. Giọng nói vang vọng trong thế giới trống rỗng này thuộc về không ai khác hơn, chính là Itsuka Shidou.

Creak. Không gian trắng xóa ấy đã rùng lên và tạo ra một vết nứt.

(Tại-sao--)

Giọng nói của Origami không thể truyền đến được Shidou. Tuy nhiên, Shidou đã tiếp tục gào thét. Để cậu có thể đánh thức được Origami.

"Đừng gánh lấy mọi thứ một mình! Không phải tớ đã nói với cậu như thế vào cách đây 5 năm rồi sao!? Đó là, cậu không có lẻ loi đâu.....!"

(Ah--)

Origami hồi tưởng lại những kỷ ức của 5 năm trước đây từ bên trong cô trong khi cô vẫn đang lắng nghe lấy từng lời của Shidou.

-Tớ sẽ mang đi mọi nỗi buồn của cậu.....! Tớ sẽ nhận lấy toàn bộ sự oán hận của cậu.....! Nếu một ngày nào đó cậu cảm thấy lạc lỏng, xin hãy tìm đến tớ! Hãy dùng đến tớ, khi cậu phải đối mặt với cái gì đó khó khăn!

https://thuviensach.vn

Cậu cứ việc ném hết tất cả mọi thứ vào tớ, tớ không quan tâm nó là gì đâu! Vì vậy, xin cậu--

(A-aah.....)

"Cho dù cậu có làm gì đi nữa--cũng xin cậu đừng bao giờ rơi vào tuyệt vọng.....!"

Giọng nói Shidou trong ký ức của cô, và giọng nói của Shidou đang len lỏi vào đôi tai của cô, không ngừng chồng chất lên nhau.

Origami cảm thấy các vết nứt đang dần hình thành xung quanh không gian đó và bắt đầu lớn hơn.

"Không cần biết là cậu hủy diệt thế giới này bao nhiêu lần, tớ chắc chắn sẽ làm điều gì đó! Không cần biết là cậu rơi vào tuyệt vọng bao nhiêu lần, tớ chắc chắn sẽ cứu lấy cậu.....!"

(Mình--)

"Đó chính là tại sao, hãy đưa tay cậu ra! Tớ--cần cậu!"

"----"

Giây phút mà cô nghe được những lời đó--

Origami cảm thấy một lần nữa mà thân xác của cô lại di chuyển bởi một ý chí nào đó không thuộc về mình.

Phải, giờ khi mà cô nghĩ về nó.

Nó khá giống với cái cảm giác kỳ lạ đó, thứ là cô đã cảm thấy trong suốt cuộc hẹn với Shidou vào ngày hôm nay trong thế giới này.

https://thuviensach.vn

Trong khoảng thời gian đó, những ký ức của Origami thế giới trước kia đã điều khiển Origami của thế giới này một cách vô thức .

Nhưng, ngay bây giờ.

Ngược lại, những ký ức của Origami trong thế giới này chính là thứ đã khiến Origami vươn bàn tay ra với Shidou.

Tựa như là--cô đang nói với Origami rằng hãy sống đi.

-Bên trong cái thế giới rỗng không đó, bắt đầu rạn nứt cùng với những tiếng đỗ vỡ.

Phần 7

"---Shi.....dou....."

Một tia sáng le lói đã được thắp lên, trong đôi mắt của Origami, người có vẻ mặt của một tử thi ấy. Đôi mắt Shidou mở ra trong vô thức.

"....! Origami!!"

Sau khi từ từ di chuyển đôi mắt để nhìn quang cảnh xung quanh mình, đôi môi Origami run rẩy mà mở ra.

"M-Mình....."

".............uu."

Shidou ôm chặt lấy Origami đang ngọng nghịu câu chữ.

Cũng giống như cái ngày hôm đó của 5 năm trước đây.

"Shi-dou....."

Origami tiếp tục với một giọng nói diu dàng.

https://thuviensach.vn

"Cảm ơn.....cậu. Đã..... thức tỉnh mình."

"Origami---"

"Nếu như Shidou không có ở đây thì..... cái sự kiện bất khả đảo nghịch ấy có thể lại xảy ra thêm một lần nữa."

Từng giọt lệ ấm nóng rơi ra khóe mắt của Origami làm ướt bờ vai của Shidou.

"Cái sự thật là chính mình..... đã giết cha và mẹ của mình, sẽ không bao giờ biến mất..... cái tội lỗi khi mà chính tay mình đã hại chết bao nhiêu người dân trong thành phố từ thế giới trước kia cũng sẽ vĩnh viễn..... không bao giờ biến mất được.--Ngay cả khi nó đã biến thành một thứ gì đó 『Không bao giờ xảy ra』....."

"..... uh việc đó--"

Cậu không có cách nào để nói lên được một điều gì đó đại loại như là 「Không phải đâu」 được cả.

Đó là những sự kiện sẽ không diễn ra trong cái thế giới này. Rất có thể, là cũng chẳng có ai nhớ ra được những bi kịch đó cả.--Những sự kiện 『Không bao giờ xảy ra』 đó đều là nhờ vào Shidou.

Shidou nghiến chặt răng trước khi rầu rĩ từng chữ.

"..... Đúng vậy. Đó là..... những thứ mà cậu gánh lấy từ lúc này."

Đó là lời tuyên bố cực kỳ tàn nhẫn.

Có thể là Shidou không có cái quyền để nói ra một điều như vậy. Mặc dù mạng sống của rất nhiều người đã được cứu, nhưng đó là cái tội của Shidou khi dám thay đổi cả dòng lịch sử chỉ vì cái lợi ích riêng tư của mình.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, lời của Shidou không có gì là dối trá cả. Cậu cảm thấy việc dối lòng mình để nói ra những điều đẹp đẽ sẽ là một sự sỉ nhục cực kỳ khủng khiếp đối với đấng sinh thành của Origami trong thế giới trước kia, cũng như là đối với những công dân trong thành phố đó và cũng như là với Origami.

"......M-Mình....."

Cơ thể Origami không ngừng run lên,

"......Ah-yaaa.....AAaaaaaaaa.....Aaaaaaaaaaaaaa....."

Cô bấu víu vào thân thể của Shidou rồi bắt đầu lớn tiếng khóc lên.

Nó giống như cái ngày hôm đó, của 5 năm trước đây.

5 năm là quá dài cho một cô bé 10 tuổi, và trong suốt 5 năm đó, Origami đã liên tục chất vấn tự trách bản thân mình.

Shidou đã chuyện trò với Origami nhiều lần cho đến tận bây giờ. Cậu cũng đã dành một quãng thời gian dài để bên cạnh cô ấy.

Tuy nhiên, tại cái giây phút này--Shidou cảm thấy cuối cùng cậu cũng đã trông thấy được khuôn mặt thực sự của Origami.

-Không một ai biết là đã trôi qua bao lâu,

Origami lặng lẽ cất giọng nói của mình trong khi vẫn bám chặt vào Shidou.

"..... Shidou, mình có điều rất muốn xin lỗi."

"Với tớ à.....? Đó là gì vậy?"

https://thuviensach.vn

Origami thả Shidou ra khi cậu hỏi vậy rồi tiếp tục trong khi vẫn đang nhìn vào khuôn mặt của cậu.

"Những cảm xúc..... mà mình đã từng trao cho Shidou, nó là chắc chắn không phải--tình yêu hay là rung động..... gì cả."

"Eh?"

"Mình..... chỉ là muốn nương tựa vào một cái gì đó..... và mình đã ném vai trò đó vào cậu, bởi vì cậu đã tình cờ xuất hiện tại nơi mà mình đã đánh mất cha mẹ của mình. Mình nương tựa vào cậu chỉ để mình có thể tự dối với bản thân về sự yếu đuối của riêng mình..... Chỉ vì những cảm xúc ích kỷ ấy, mà mình đã gây ra biết bao nhiêu là rắc rối cho cậu..... Mình muốn nói xin lỗi với cậu từ tận đáy lòng của mình."

"....."

Fuu, Shidou thở ra một hơi trước khi mở đôi môi của cậu.

"--Ừm, thật là một vinh dự cho tớ."

"Eh.....?"

Đôi mắt Origami bị phủ bởi cảm giác bất ngờ trước câu trả lời của Shidou.

"Ít nhất thì, tớ..... đã rất vui khi đã được gặp Origami..... đó là điều tớ cảm thấy từ sâu bên trong thâm tâm của mình. Đúng là, tớ đã gặp không ít việc rắc rối nhưng mà..... nếu cảm xúc đó chính là lý do tại sao khiến cậu nương tựa vào tớ thì, tớ sẽ biết ơn vì điều đó."

"Shidou....."

Thanh giọng của Origami khiến lời nói trở nên run run. Những giọt lệ lại một lần nữa rỉ ra từ khóe mắt của cô.

https://thuviensach.vn

Sau khi nhìn thấy những giọt lệ của cô ấy--Shidou đã khẽ gật đầu.

"Được rồi..... Tớ nhất định phải trả lại cho cậu."

"Trả lại cho mình..... ư?"

Origami nghiêng đầu vì ngạc nhiên trước những lời ấy của Shidou. Shidou khẽ ⌈Aah⌋ trả lời.

"Những giọt nước mắt của cậu không phải là thứ duy nhất--mà cậu đã để lại cho tớ đâu."

"Ah--"

Dường như Origami đã nhớ ra khi nghe thấy những lời đó.

5 năm trước, vào cái ngày hôm đó. Origami đã nhớ lại những lời mà cô đã từng nói. Cô nhớ lại những thứ mà cô đã để lại cho Shidou.

"Ano, mình."

"Origami."

Khi Shidou lặng nhìn vào đôi mắt Origami và nói vậy, đôi vai Origami nhẹ run lên một lúc trước khi đôi má cô đỏ lên vì xấu hổ và--

Tạo nên, thoáng chút vụng về nhưng lại đầy sự chân thành--một nụ cười.

Ngay phút giây ấy--

"..........!"

Sau khi Origami hơi tròn mắt vì ngạc nhiên, bộ Hắc Linh Phục đầy tang tóc vốn phủ quanh cơ thể cô đã phát ra một ánh sáng chói lòa rồi quay trở về với màu trắng đến tinh khiết ấy.

https://thuviensach.vn

Đó là diện mạo nguyên thủy của Tinh Linh Origami, mà cậu đã từng nhìn thấy trong thế giới trước kia.

Đồng thời, những cái 『Cánh』 lững lờ gần đó cũng bỗng biến thành từng hạt ánh sáng và tan biến.

"Shidou..... Mình."

Hình ảnh của cô trong khi vẫn đang nở một nụ cười cùng với bộ Linh Phục tựa như bộ váy cưới mà cô đang mặc trên người.

Khiến cô ấy trong như một Thiên Thần thật sự vậy.

"-----"

Tay Shidou nắm chặt bờ vai Origami rồi kéo Origami về với cậu.

"Eh---?"

Origami thốt ra một tiếng đầy bất ngờ.

『Đây』 chính là mục tiêu cuối cùng của cậu từ khi bắt đầu. Không cần biết là cậu đã khiến thanh tình cảm của Tinh Linh tăng lên bao nhiêu, Linh Lực của Tinh Linh sẽ không bao giờ được phong ấn, trừ khi hành động này đã được thực hiện.

Tuy nhiên, có lẽ Shidou đã dồn ít nhiều sức lực vào vòng tay của mình thế nhưng, có phải là do cậu cảm thấy mình nên hoàn thành nhiệm vụ cũng như sứ mệnh của mình không?--Hay đó là nỗi niềm mong muốn khát khao của riêng bản thân cậu? Cậu hoàn toàn không biết chính xác được điều này.

Môi Shidou đã khóa lấy đôi môi của Origami.

"..........!"

https://thuviensach.vn

Mặc dù cơ thể của Origami đã run lên một lúc, song rồi cô ấy đã quyết định giao phó lại toàn bộ cơ thể của mình cho Shidou rồi để trọng lượng của mình tì vào cậu.

Khoảng khắc mà cô đã làm điều đó, lớp Linh phục trắng ngần mà Origami vẫn đang mặc đã tỏa ra những tia sáng long lanh trước khi hòa tan vào bầu trời.

"Đây là....."

Đôi môi của họ tách nhau ra và đôi mắt Origami không ngừng mở to khi Linh Phục của mình biến mất vào trong ánh sáng đó.

Sau khi điều đó xảy ra với cô ấy, các Tinh Linh khác, những người đã chiến đấu với những cái『Cánh』 cũng đáp xuống ở phía sau cô.

Cậu hơi giơ tay lên như muốn nói với họ rằng tất cả mọi thứ đã kết thúc. Mọi người sau đó, đều đã buông ra một hơi thở đầy nhẹ nhõm.

"Mu....."

Tohka hơi cau mày khi cô nhìn thấy một Origami đang bán khỏa thân nép vào người Shidou tuy nhiên, cô khịt mũi fuun trước khi khoanh tay lại.

"Fuun..... oh sao cũng được. Chỉ duy nhất hôm nay thôi đấy, Origami."

"Hnn.....?"

Shidou gượng cười lại với Tohka nhưng..... cậu bỗng lập tức nhận ra một điều gì đó.

Lời nói của Tohka không giống như là dành cho một học sinh chỉ mới chuyển trường vào lớp của cô vào vài ngày trước--nó có cảm giác như là dành cho một đối thủ lâu năm của cô ấy vậy.

https://thuviensach.vn

"Tohka, cậu..... đã nhớ ra Origami ư?"

"Mu? Cậu đang nói cái gì lạ vậy..... Nu, nhưng ừm. Tớ nghĩ rằng tớ đã quên cô ta một thời gian....."

Tohka nghiêng đầu thắc mắc. Các Linh tinh khác cũng lộ ra biểu hiện tương tự.

"Lẽ nào....."

Tại thời điểm đó, Shidou nhớ lại cái lúc mà cậu phong ấn Kotori. Cái khoảng khắc khi mà cậu hôn Kotori, những ký ức đã bị phong ấn của cậu quay trở lại theo một mối liên kết nào đó.

Hiện tại thì ngay lúc này giữa Shidou và những Tinh Linh đã bị phong ấn đó cũng vẫn tồn tại một mối liên kết vô hình. Nếu là trường hợp đó thì, bằng cách phong ấn Linh Lực của Origami, họ có thể cùng nhau chia sẻ những mảnh ký ức của quá khứ bằng mối liên kết đó.

"..... haha."

Shidou nở một nụ cười gượng gạo trước cái hiện thực không thể lường trước được này. Trong một khoảnh khắc, nó có lẽ sẽ dễ dàng để xây dựng mối quan hệ hơn với Origami nếu như tất cả họ đều không có ký ức về nàng ấy..... Suy nghĩ đó vô tình lướt qua tâm trí của cậu nhưng, Shidou đã nhanh chóng lắc mạnh đầu nhằm ném cái suy nghĩ đó đi.

Với tất cả những gì diễn ra thì--đó vẫn là Origami thôi. Ừm..... mặc dù tương lai có vẻ sẽ hơi khó khăn một chút.

Khi Shidou vẫn mải suy tư về điều đó, Origami đã từ từ quay đầu lại và nhìn về phía các Tinh Linh ấy.

Và,

https://thuviensach.vn

"--Cảm ơn cô, Tohka, cùng tất cả mọi người. Đã đứng lên chiến đấu vì tôi."

Origami đã nói vậy.

"Cái---!?"

"Eh.....?"

"Cô, cô vừa nói cái gì đấy?"

"Nghi vấn. Người có tỉnh táo không vậy?"

"Uuun, Origami-san chân thành đúng là dễ thương nhất ha."

"Ara, điều này hiếm đó nha."

Bắt đầu với Tohka, các Tinh Linh khác (ngoại trừ vài người) không khỏi vẻ bị sốc.

Nhưng mà..... kỳ quặc thay là, Shidou lại không hề ngạc nhiên chút gì cả.

Đó là bởi vì, Origami này đã có cả những ký ức của thế giới trước kia--và cũng như là của thế giới này.

Tuy nhiên, có thể là do nó vẫn quá bất ngờ. Tohka bối rối mà quay mặt đi hướng khác rồi pui lên một tiếng.

"Đ-đừng có hiểu lầm đấy! Err, tôi chỉ, làm điều đó! Tôi chỉ làm nó vì Shidou đã nhờ tôi thôi!"

Mặc dù Tohka cũng đang rất lo lắng về Origami, song cô ấy lại chẳng hề thành thực trong lời nói tý tẹo nào cả.

Tuy nhiên.

https://thuviensach.vn

"--Thế sao. Vậy, tôi sẽ không cảm ơn cô đâu. Đúng là một Tinh Linh ích kỷ mà. Thật là xấu xí làm sao."

"Cá.....!?"

Cặp lông mày Tohka đã sát nhau hơn bao giờ hết khi Origami nói vậy với đôi mắt khép hờ.

"Chết tiệt, sao lời nói của cô lại khác hẳn khi nãy rồi!"

"Có gì khác biệt sao."

Origami nhìn đi chỗ khác trong khi Tohka bắt đầu gầm lên.

Shidou vô thức mà lại nở một nụ cười gượng gạo trước cái cảnh này.

Tương lai quả đúng là khó khăn thật mà.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Kết Chương: Tobiichi Origami

Ngày 14 tháng 11. Shidou, người đã đến trường, rồi ngồi vào chỗ của mình trong khi vẫn đang chằm chằm nhìn vào lối ra vào của lớp học.

Tiết chủ nhiệm sang nay sẽ bắt đầu trong 5 phút nữa. Cánh cửa đó đôi khi lại mở ra và một người bạn cùng lớp bước vào.

"....., ..."

Đối với thời điểm sắp bắt đầu giờ học như thế này thì, việc cánh cửa đó thường xuyên được mở ra cũng là binh thương thôi, nhưng mà..... Shidou vẫn cứ tiếp tục tìm kiếm điều gì đó mà đôi mắt thậm chí một inch cũng không di chuyển.

Lý do rất chi là giản đơn. Đã 3 ngày trôi qua kể từ cái ngày Linh lực của Origami đã được phong ấn tại khu đồi của công viên đó. Hôm nay là ngày mà Origami, người đã hoàn thành kỳ kiểm tra của mình, để cuối cùng cũng có thể quay trở trong ngôi trường này.

Các Tinh linh cũng như các thành viên của phi hành đoàn bắt đầu từ Kotori, đã phần nào bị thương nhưng tất cả mọi người đều vẫn còn sống. Họ đã bị xử lý bởi một Nghịch thể có quyền năng cực kỳ mạnh. Và có được kết quả như thế này quả thật là không còn gì may mắn hơn.

-Ừm, Kotori từ đầu đến cuối đều có chút không vui vì «Fraxinus» mà cô bé đầy tự hào đã như cái mền rách.

https://thuviensach.vn

"Uuunn....."

Cậu không cách nào bình tĩnh như đã dự kiến được. Shidou gãi gãi gò má của mình trong khi thở dài.

Cậu biết rằng cậu không cần phải lo lắng về điều gì cả.

Tuy nhiên sau khi phong ấn, nơi Origami đáng lẽ đã được gửi đến các thành viên «Ratatoskr» nhưng vì «Fraxinus» đã bị hư hại nặng nên thay vào đó, nàng ấy đã được gửi đến một trong số các căn cứ ngầm thuộc sở hữu của tổ chức, vì vậy mà Shidou chẳng thể gặp gặp Origami thêm một lần nào nữa từ lúc đó.

Đó là lý do tại sao, đây sẽ là lần đầu tiên mà cậu sẽ nói chuyện với Origami, người mà lúc này đã sở hữu cả 2 dòng ký ức của thế giới này và ký ức của thế giới trước kia, nhưng quan trọng hơn là---

"....."

Shidou lặng lẽ chạm vào đôi môi của mình.

Đúng thế. Hầu hết sự lo lắng của cậu đều là từ đây.

Mặc dù nó là điều cần thiết để phông ấn Linh lực của nàng ấy, một nụ hôn ngay sau khi bị nói 『Tình cảm của mình đối với cậu không phải yêu』 là một cái gì đó khó để có thể mà dễ dàng tưởng tượng ra được. Tuy rằng lúc đó Origami đã không hề nói ra bất kỳ điều gì nhưng mà, Shidou không khỏi không cảm thấy khó xử.

"Shidou, Origami vẫn chưa đến à?"

Tohka cũng nhìn về phía cửa lớp như Shidou trong khi gập cánh tay của mình, tuy nhiên, cô đã đột nhiên lên nói vậy.

https://thuviensach.vn

Có vẻ như những suy đoán của Shidou là hoàn toàn chính xác; Khoảng khắc khi mà Linh lực Origami được phong ấn, các Tinh linh khác đều đã có được những ký ức của mình về thế giới trước đây thông qua mối liên kết đó. Và kể từ ngày hôm đó, tất cả mọi người đều dần nhớ lại Origami; bắt đầu từ Tohka.

Mọi người đều biết về những sự kiện đó đã không xảy ra trong 『Thế giới này』. Vì một số lý do, mà điều này tạo nên một cảm thấy có chút lạ quặc.

Không-- Không hẳn cho lắm, những nó vẫn tốt khi mà tất cả mọi thứ trở lại bình thường.

"Tohka ..... cuối cùng bây giờ cậu cũng có thể gọi cô ấy là Origami rồi huh"

Shidou chống khuôn mặt của mình lên nhờ vào bàn tay rồi nói vậy trong khi gò má đã được thả lỏng.

Tohka sau đó đã trả lời lại một cách đầy bối rối với đôi mắt vẫn đang mở to ra.

"Mu..... N-nó không phải là vấn đề gì lớn cho lắm. Thế nên mình mới vậy."

Cô ấy nói vậy rồi quay mặt khi trong khi hai tay vẫn đang khoanh lại với nhau

Tohka luôn luôn gọi Origami với cái tên đầy đủ của nàng ấy là 『Tobiichi Origami』. Cậu không thể biết là có điều gì đã thay đổi trong trái tim của cô ấy nhưng mà..... Điều này cũng không khiến Shidou cảm thấy khó chịu gì cả.

"--Fumu, Ta thấy là Origami không có ở đây thì phải."

https://thuviensach.vn

"Tán thành. Bọn tôi đến sớm quá huh"

Trong lúc Shidou và Tohka đang chuyện trò với nhau, có nghe thấy những giọng nói phát ra từ phía sau.

Khi cậu quay nhìn lại; Yamai tỷ muội đã xuất hiện ngay bên cạnh và nhận ra rằng họ đã tạo ra dáng cool dù chẳng mấy cần thiết.

"..... ..Kaguya, Yuzuru. Hai cô đang tạo dáng chi vậy. Thay vào đó, không phải các cô nên đến lớp 3 hơn sao. Các cô đang định làm gì à?"

Sau khi Shidou hỏi thế, *Baa* Kaguya đã đặt tay lên trước mặt mình rồi nhìn cậu thông qua những khẽ hở giữa các ngón tay.

"Kuku, ta không quan tâm. Ta nghe nói có kẻ ngốc nào đó cuối cùng cũng đã hoàn tất kỳ kiểm tra của mình và được quay trở lại đây. Vì vậy, ta phải ở đây để trả cả vốn lẫn lời của mình trong thế giới trước kia chứ."

Sau khi nói rằng, Kaguya thực hiện một nụ cười *Kukuku* đầy gian tà.

Bây giờ cậu nghĩ lại, họ đã bị đánh bầm dập bởi Origami trong thế giới trước kia trước khi nàng ấy trở thành một Tinh Linh. Có vẻ như cô ấy đang nắm giữ một mối thù nào đó..... có vẻ như việc tất cả mọi thứ được quay trở lại từ thế giới trước kia không phải đều là tốt đẹp và ổn thỏa.

".....Yuzuru cũng đến đây để báo thù Origami sao?"

Trong khi nở một nụ cười gượng gạo với Kaguya, người đang đung đưa ngón tay của mình và chờ đợi Origami, Shidou đã nhìn về phía hướng của Yuzuru.

Tuy nhiên, Yuzuru đã ngược lại mà lắc lắc cái đầu của mình.

https://thuviensach.vn

"Từ chối. Yuzuru không đặc biệt không để tâm đến việc đó. Quan trọng hơn, tôi rất hạnh phúc khi biết rằng Master Origami đã thay đổi cách nghĩ của mình với các Tinh linh."

"Đợi đ.....! Đừng có biến ta thành một đứa nhỏ mọn chứ!?"

Kaguya hét lên không thể chịu được nữa khi nghe thấy những lời của Yuzuru. Vâng, có lẽ họ ở đây là để đón chào Origami, mặc dù lời nói của họ có mâu thuẫn một chút. Trong khi nhìn vào cuộc cãi nhau nhỏ nhặt ấy, Shidou thở ra tiếng *Fuu* rồi lại nhìn cánh cửa của căn phòng.

"Có lẽ..... chắc cô ấy sẽ bị muộn mất. Sắp đến tiết--"

Và.

Shidou đã ngưng lại trước khi kịp kết thúc câu nói của mình.

Đó là bởi vì, cánh cửa đó đã mở ra và Origami đã bước vào bên trong.

"Origami---"

Mắt cậu trong phút chốc đã mở ra khi nhìn thấy nàng ấy. Tuy nhiên, đó chỉ là lẽ tự nhiên thôi. Mái tóc Origami đã không còn thả dài nữa, nó đã được cắt chấm ngang bờ vai và sự xuất hiện của nàng ấy hoàn toàn quay trở lại giống với một Origami mà Shidou đã từng biết.

Tohka cùng Yamai tỷ muội cũng đứng nhìn như ngây ra trước sự thay đổi này của Origami, nhưng họ đã ngay lập tức lấy lại sự bình tĩnh của mình và bắt chuyện.

"Nu..... Cô đấy huh, Origami!"

"Kuku, can đảm lắm. Ta sẽ thừa nhận cái quyết tâm này của cô!"

https://thuviensach.vn

Tohka và Kaguya đều hoan nghênh Origami với lập trường như vậy. Tuy nhiên,

"-Chào buổi sáng, tất cả mọi người"

Kể từ Origami nói ra lời chào, với một gương mặt không tồn đọng bất kỳ sự khó chịu nào, Tohka cùng Kaguya có chút do dự, mà ngây ra. Chỉ có mỗi Yuzuru 「Trả lời. Chào buổi sáng, Master Origami」 là trả lời lại.

"Origami, cậu....."

Shidou lại tiếp tục dừng lại trước khi kịp kết thúc.

Đó không phải là lời anh nên nói vào lúc này; sau khi đã suy nghĩ lại.

Đó là lý do tại sao Shidou nói ra điều đó.

Không có bất kỳ s75 thay đổi nào, với giọng nói thường ngày của cậu.

"Chào buổi sáng, Origami!"

Trong một lúc; cậu nói những lời mà cậu đã từng nghĩ cậu sẽ không bao giờ nói ra được với nàng ấy lần nào nữa.

Origami, gật đầu với lời chào Shidou trước khi cậm rãi bước đến.

Sau đó, cô dừng lại ngay chỗ ngồi bên cạnh Shidou.

"Un.....Chào buổi sáng."

Một lần nữa nàng nhìn vào đôi mắt của Shidou mà nói.

Sau khi nhìn thấy gương mặt của nàng ấy, Shidou đã bị tấn công bởi một cảm giác kỳ lạ. Sự thật là mái tóc của nàng đã ngắn đi và trông như nàng ấy đã quay trở lại là Origami của thế giới trước kia nhưng; có lẽ vì hiện nàng đã có những ký ức của thế giới này hay là đã có cái nhìn khác về

https://thuviensach.vn

các Tinh linh-- mà bầu không khí hiện lên quanh nàng ấy có một cảm giác gì đó với một chút dịu dàng.

Các cô gái có thể cảm thấy rằng quá. Họ nhìn một chút khó khăn về cách đối phó với điều đó.

Nhưng..... liệu họ có thể tận dụng điều đó ngay hay không.

Origami và các cô gái đều đang ở đây.

Cái cảnh tượng mà cậu đã nhiều lần buộc phải trông thấy ở cái thế giới trước đây đã khiến nước mắt của Shidou vô thức rò rỉ ra.

"Mu.....? Cậu không sao chứ, Shidou?"

Có lẽ cô đã nhận ra được tâm trạng của Shidou; Tohka lén nhìn vào gương mặt Shidou mà dò hỏi.

"Ah, không.....không có gì đâu."

Shidou cố gắng chối bỏ nó và-- lau đi những giọt nước mắt bằng lưng bàn tay của mình trước khi *Hashi*, Origami đã nắm lấy bàn tay của cậu.

"--Shidou. Cậu có thể sử dụng cái này nếu cậu muốn lau sạch đi nước mắt của mình."

"A-ah..... Rất xin lỗi."

Sau khi nói vậy, cậu đã mở rộng bàn tay của mình ra đối với Origami. Thế nhưng, Origami đã không cầm bất kỳ chiếc khăn tay hay khăn giấy nào cả.

"Origami? Tớ....."

https://thuviensach.vn

Trong cái khoảnh khắc tiếp theo, cái đầu của cậu đã bị kéo đi và tầm nhìn Shidou hoàn toàn tối sầm lại.

"..........!?"

Một chút gì đó âm ẩm chạm vào gò má của cậu và tiếp theo đó; một trộn lẫn bởi mùi xà phòng và mồ hôi với nhau đã chạm vào xoang mũi của cậu.

Sau một nhịp, Shidou hiểu rằng cái đầu của cậu đã bị đẩy vào trong váy của Origami.

"Uh.....! Uh.....! "

Hơi thở của cậu như nghẹn lại vì chuỗi sự kiện quá đỗi bất ngờ này và mặc dù là cậu đã cố gắng thoát ra, Origami vẫn kẹp chặt phía sau đầu của cậu và bất khả thoát được. Thay vào đó, cậu càng cố giãy giụa bao nhiêu, cái mặt của cậu lại càng bị ép chặt vào phần dưới bủng của Origami bấy nhiêu.

"Hnnn! Hnnnnnnnnnnnnnnn !! "

"Cô-cô đang làm cái mắc dịch gì thế hả!"

Thanh giọng cực kỳ bối rối của Tohka vang lên và cô khiến Origami phải thả lỏng cái mà mình đang giữ ra. Shidou, người cuối cùng trở về một nơi sáng sủa, nhìn quanh trong khi vẫn đang thở gấp.

"Ha-haaa ....., Haaa....."

"Origami! Cô định làm gì đấy!"

"Tôi chỉ muốn lau nước mắt của cậu ấy thôi."

"Đừng có đùa với tôi! C-cái chỗ mà cô dùng để lau là!"

https://thuviensach.vn

Sau khi tiếng hét của Tohka, Origami kéo lên váy của mình lên với chẳng có chút do dự nào.

"Cái.....!"

Theo phản xạ mà hơi thở cậu lại nghẹn tiếp. Nhưng, Origami nào có mặc quần lót dưới lớp váy của mình; thay vào đó, nàng ấy đang mặc bộ đồng phục bơi có màu xanh đậm của trường.

"Thấm hút nước trên cả tuyệt vời"

"..... Không, ý tôi không phải là vậy. Mà tại sao cô lại mặc nó.....trong khi đã là tháng 11 và chúng ta hiện cũng chẳng có tiết học bơi nào cả.....?"

"Tôi nghĩ Shidou muốn tiếp tục cái việc của ngày hôm đó."

Sau khi nói thế, Origami đã lôi ra cái tai cún, đuôi cún rồi cái vòng cổ bằng da. Mọi người trong lớp bắt đầu xì xào cả lên khi trông thấy những vật phẩm đầy bất thường này.

"Eh ..... .Ah-re, Tobiichi-san đang làm gì vậy?"

"Có gì đó đã xảy ra với cô ấy trong luc nghỉ phép sao.....?"

"Mà nói lại, hom bữa bạn của tớ bảo có thấy Itsuka-kun và Tobiichi-san đi cùng nhau đó....."

"Không giỡn chứ, đó là cô gái đầy hứa hẹn đã bước lên đỉnh của 『Bảng xếp cô gái mà bạn muốn được làm người yêu nhất』 ngay vào ngày đầu tiên cô ấy chuyển đến, có biết không hả!?"

"Nhưng, tại sao cuối cùng nó vẫn là Itsuka-kun chứ."

"Ah--"

https://thuviensach.vn

Những cuộc trò chuyện phiếm cứ vậy lan truyền khắp xung quanh đó. Mặc dù cậu không thể nghe rõ được những gì mà mọi người đang nói nhưng, những từ sặc mùi nguy hiểm chẳng hạn như 『Tống giam』, 『Cưỡng ép』, 『Thuần hóa』 đang xôn xao cả lên.

Tuy nhiên, chẳng có gì giúp ích được cho cậu cả. Các Tinh linh thì có thể nhớ lại được những ký ức về cái thế giới trước kia nhưng mà, điều này không hề bao gồm cả những người bạn cùng lớp của cậu được vì họ không có mối liên kết. Họ chỉ biết về Origami cực kỳ nghiêm túc trước những ngày cuối tuần đó thôi.

"E-err, Origami. Khi có rất nhiều người ở xung quanh như vậy, cậu không nên nói ra những việc đại loại thế chứ....."

"Không cần phải lo lắng đâu."

Sau khi Origami nói vậy, sau đó nàng ấy..... ép sát cơ thể của mình lại gần Shidou hơn bao giờ hết.

"C-ccccáá...!"

"C-con nhỏ chết tiệt này!"

Tohka hét lên cùng một lúc với khi hơi thở Shidou trở nên nặng trịch. Bọn trong lớp thì ngày càng ồn ào hơn. Trong số bọn họ, có người đã chĩa camera của chiếc điện thoại của mình vào họ.

Tuy nhiên, Origami vẫn điềm tĩnh mà di chuyển đôi môi của mình.

"Sẽ tốt hơn nếu nói mọi người biết về mối quan hệ của bọn mình. Và con bọ xấu xí đó sẽ không còn cơ hội để bám lấy cậu nữa."

"B-buông Shidou ra ngay!"

Sau khi tiếng hét của Tohka, Origami âm thầm nhìn qua đó.

https://thuviensach.vn

"--Đúng thật là tôi đã từ bỏ việc xem các Tinh linh là những mục tiêu cần loại trừ. Nhưng mà, Tohka. Tôi sẽ không bao giờ giao Shidou cho cô đâu. Miễn là cô còn bám theo Shidou, thì có một thực tế sẽ mãi không bao giờ thay đổi là cô luôn là kẻ thù của tôi."

"Đó là câu của tôi! Mau nhanh chóng mà buông Shidou ra ngay cho tôi!"

Tohka vung tay *Buun**buun* trong khi vẫn đang gào thét. Tuy nhiên, Origami còn sát lại gần Shidou hơn với một dáng vẻ vô cùng lạnh lùng.

"E-err.....Tobiichi-san?"

Mặc cho vẫn đã nhận lấy những cái nhìn đầy khó chịu từ mọi nơi xung quanh cậu, Shidou vẫn phát ra giọng nói của mình đầy nhẹ nhàng.

Có một điều..... mà cậu cần phải xác nhận lại với Origami.

"Vâng?"

"Không, nếu những gì tớ nhớ là chính xác thì.....vào lúc đó không phải cậu đã nói với tớ rằng những cảm xúc mà cậu trao cho tớ không phải là yêu mà, đúng không.....?"

Shidou nói ra nó, với mồ hôi lăn dài trên gò má.

Origami sau đó đã gật đầu.

"Mình đúng là đã nói vậy"

"Errr..... Vậy thì những việc này là gì đây?"

Điều mà nàng ấy đã nói với cậu đã đánh động tới những cặp mắt tò mò từ khắp mọi nơi xung quanh đang bao vây lấy họ. Không phải là nó

https://thuviensach.vn

khác với thế giới trước kia cho lắm..... chỉ là, có chút cái đó hơi leo thang hơn vậy.

Sau đó Origami đã nhìn thẳng vào Shidou.

"Cảm xúc mà mình đã nuôi dưỡng với Shidou đúng thật không phải là yêu, thay vào đó đúng hơn thì đó là sự phụ thuộc"

"O-ou"

"Tình yêu thực sự sẽ bắt đầu ngay từ bây giờ."

"....."

Shidou cảm thấy choáng một chút trước những lời nói đó của Origami. Trước đó chỉ là sự phụ thuộc chứ không phải là yêu. Nó tựa như một vị Ma vương ào đó vừa tuyên ra lời đã công bố của mình vậy.

Và khi đó tiếng chuông đã vang lên, đánh dấu tiết chủ nhiêm sắp được bắt đầu.

Khoảng khắc này quá đẹp. kéo Shidou và Origami ra khỏi đó trước khi mọi người kịp phát ra bất kỳ điều gì.

"N-này! Tiết chủ nhiệm sắp bắt đầu rồi đấy! Tohka và Origami, mau về chỗ của mình đi. Còn Kaguya và Yuzuru, hai cậu nên về lớp của mình đi kẻo muộn!"

"Mu-Muu....."

"....."

"Fuun..... không còn cách nào khác. Ta sẽ quay trở lại vào giờ nghỉ trưa!"

https://thuviensach.vn

"Cáo từ. Gặp lại mọi người sau. Master Origami, chúng ta sẽ cùng trò chuyện sau vậy."

Tohka và Origami hạ vũ trang của mình xuống, và Yamai tỷ muội trở về với lớp số 3, sau khi nghe Shidou nói vậy. Có lẽ họ cảm thấy nên kết thúc ở đây; các người bạn cùng lớp vốn vây quanh họ cũng bắt đầu quay trở lại chỗ ngồi của riêng mình.

"Haa....."

Shidou thở dài một hơi lớn trong khi nhìn về Origami như thể đã khiến cậu rơi vào tình trạng đầy nghẹt thở.

Phải. Kể từ lúc Origami xuất hiện một cách đầy bất ngờ, cậu đã bỏ lỡ cơ hội để nói với nàng ấy về một cái gì đó.

".....Origami"

"Vâng?"

"Errr..... Xem nào,-- cảm ơn cậu đã lắng nghe giọng nói của mình vào thời điểm đó. Tớ rất hạnh phúc khi cậu đã quay trở lại. Việc này..... khiến tớ cảm thấy có chút nhẹ nhõm. Cậu cũng đã binh thường mà trở về với lớp học này..... tớ biết là rất khó để cậu có thể hoàn toàn chấp nhận các Tinh linh tuy nhiên, cậu đã rất tuyệt với khi làm được những điều đó, đó là lý do tại sao mà.....Uuuunnn "

Mặc dù cậu đã luôn nghĩ đến cái khung cảnh đoàn tụ của họ vào suốt ngày hôm qua, nhưng khi mà nó trở thành hiện thực là lời nói của cậu lại không có cách nào thông suốt rành mạch được cả. Shidou vò đầu một cách chán nản.

".....Aah, quên nó đi. Tớ sẽ để lại cuộc nói chuyện gây phiền nhiễu này lại sau. Dù sao thì--"

https://thuviensach.vn

Shidou ngẩng gương mặt của mình lên rồi và nhìn thẳng vào đôi mắt của Origami.

"---Kể từ bây giờ, tớ mong sẽ được cậu giúp đỡ nhiều hơn, Origami"

Từ những lời đang ập tới bởi Shidou.

"---Un"

Origami trả lời với một nụ cười trên môi.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi

www.dtv-ebook.com

Tập 12 - Itsuka Disaster

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Mở Đầu: Hồi Kết Một Quái Thú

--Trong bầu trời đen kịt ấy, một tiếng gầm rống vang dội.

Ồ hố, trông nó vừa giống con người, nhưng rõ ràng còn mang hình dáng một con mãnh thú lai quái vật.

Không có chủ đích, cũng chẳng biết bản thân, chỉ là một khối bạo lực toát ra sự tàn phá. Hiện thân của thứ sức mạnh áp đảo. Bao trùm trong ánh sáng, dáng hình nó gợi nhớ đến những ác quỷ cổ xưa - chỉ cần nhìn họ thôi thì nỗi sợ hãi thuở nguyên thủy cổ xưa sẽ dấy lên.

Linh Lực biến thành cơn lốc giữa trung tâm nó, đốn rạp tất cả những thân cây xung quanh. Một đêm không trăng, ấy thế ánh sáng nó tỏa ra rực rỡ rạng ngời.

"Không..... thể nào....."

Trong khi lắng nghe tiếng gầm lay chuyển cả không gian, bầu trời, mặt đất, Kotori siết chặt tay để kiềm chế những ngón tay run lẩy bẩy.

Cơn run ấy phần nhiều là do nỗi sợ hãi dồn nén trong lòng không thể thoát ra. Nhưng nói chính xác hơn, không phải vì con quái vật đang gào thét trước đôi mắt cô--mà là cảm xúc trước những việc cô phải làm từ bây giờ.

https://thuviensach.vn

Phải. Từ nhiều năm trước, Kotori đã hạ quyết tâm sẵn trong tim. Nhiệm vụ này, được đặt lên vai cô.

Giả như con quái vật nay xuất hiện.

Ngày ấy, tự chính tay cô--sẽ giết nó.

Dầu vậy, điều xuất hiện đầu tiên trên đôi mắt cô, không phải là hoàn thành sứ mệnh hay sát ý, mà là sự đau khổ, hối hận khác thường.

Cớ sao chuyện lại nên nỗi này. Chẳng phải vẫn còn nhiều thứ có thể làm cho đến khi nó thành sự thực sao. Những nghĩ suy đó xoáy cuồn cuộn lên trong đầu cô, khiến cả việc thở cũng trở nên khó khăn.

Thế nhưng, đã quá trễ rồi.

Tất cả, đã an bài rồi.

Tất cả--đã kết thúc rồi.

Rốt cuộc, Kotori đành phải đặt dấu chấm hết cho mọi chuyện.

Cất tiếng đau xót, Kotori gọi tên con 『Quái Vật』.

"Tại sao..... Tại sao vậy, Shidou.....!"

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Sự Bất Thường Ăn Mòn.

Phần 1

Người ta nói "Khi mùa đông đến, mùa xuân có còn xa?". Nhưng, xét ngày hôm nay--mùng 1 tháng 12, mới chỉ bắt đầu của mùa đông, thì mùa xuân có vẻ còn xa lắm.

Như để khẳng định điều này, có lẽ buổi sáng trời nhiều mây nên dường như hôm nay là ngày lạnh nhất. Mỗi lần những cành cây trơ trụi rung lên, Itsuka Shidou lại buộc phải che đi khoảng trống trên cổ chiếc áo khoác của mình.

Bầu trời trắng xóa vì nó được bao phủ bởi những đám mây, và hơi thở cậu phả ra cũng là màu trắng. Khi nhiệt độ thấp, lý do tại sao cậu cảm thấy bầu không khí trong lành như vậy có thể là vì nước đóng băng bởi cái lạnh--hoặc có thể là do vi trùng và các chất độc hại đã bị suy yếu do lạnh. Vâng tất nhiên, nếu nghĩ giác quan của cậu đã tê dại đi cũng hợp lý.

Để làm ấm lên bàn tay tê cóng, haaa, Shidou hà hơi làm nóng chúng lên với hơi thở của mình. Ngón tay lạnh cóng của cậu cảm thấy ấm áp trong chốc lát nhưng--các hạt nước trong hơi thở của cậu bị đóng băng sạch thành thử bây giờ còn lạnh hơn.

"Haaa..... cảm giác cứ như thời tiết bỗng lạnh đột ngột. Đáng ra mình nên mang theo khăn quàng hoặc găng tay theo."

https://thuviensach.vn

Trong khi chà chà hai tay vào nhau, Shidou thở ra một lần nữa. Lần này chỉ là một tiếng thở dài khi cậu phát hiện ra vô ích khi phả hơi vào tay.

Bây giờ, Shidou đang mặc đồng phục thường của mình cùng với mỗi một chiếc áo khoác dày bên ngoài. Cậu đã đánh giá thấp cái lạnh khi nghĩ nó sẽ chẳng sao đâu ngay cả khi vào Tháng Mười Hai, nhưng, rõ ràng suy nghĩ của cậu quá ngây thơ.

Hơn nữa, có lẽ cậu bị hành hạ bởi sự thay đổi nhiệt độ từ tối cho tới sáng; hình như tình trạng cơ thể vào buổi sáng của cậu khá yếu. Hay tốt hơn hết là quay trở lại và lấy quần áo mùa đông?

"Hnn....."

Nhưng, Shidou hiện đang đi nửa đường từ nhà mình đến trường. Cậu có lẽ sẽ muộn nếu trở về nhà bây giờ. Ấy vậy, vẫn còn khá xa trường. Thật là một tình huống đắng lòng.

"Mu, cậu lạnh à, Shidou?"

Shidou quay sang Yatogami Tohka, cô gái vừa hỏi trong khi đi sau cậu. Trong khi những cơn gió mùa đông chơi đùa mái tóc đen như màn đêm, đôi mắt pha lê mê hoặc của cô đang ngước lên nhìn Shidou.

Hiện tại Tohka đang mặc một chiếc áo khoác vải thô ngoài đồng phục, và cổ quấn khăn quàng kẻ sọc. Trùng hợp thay, cô đã đeo găng tay len dày cộp, và cậu nghĩ rằng đôi giày cô đang đi cũng hơi dày. Trang phục của cô chắc chắn để dùng trong mùa đông.

Bây giờ cậu nhớ lại chuyện này, Tohka đi chơi với Reine và các Tinh Linh khác để mua quần áo mùa đông. Cô ấy có lẽ đã chọn chúng trong lần đó. Chiếc áo khoác đen với khăn quàng đỏ rất hợp với Tohka.

https://thuviensach.vn

"Ừ..... Chắc là tớ đã coi thường tháng Mười Hai hơi nhiều. Ngày mai, tớ sẽ đến trường với quần áo ấm hơn."

Sau khi Shidou nói vậy, Tohka nhìn chằm chằm vào khuôn mặt Shidou trong khi đặt tay lên cằm, Fumu..... Sau đó, cô chỉ vào khăn quàng quấn quanh cổ của mình.

"Shidou, cậu có thể sử dụng cái này! Nó mịn và ấm áp lắm đó!"

"Eh? Không không, cậu sẽ rét cho mà xem."

"Mu..... Tớ không nề gì đâu, cậu biết không? Dù sao tớ còn có đôi găng tay này!"

Nói xong, cô giơ đôi găng dễ thương của cô xung quanh để cho cậu thấy. Shidou nở một nụ cười gượng gạo.

"Không, tớ nghĩ găng tay sẽ không giữ ấm cho cổ của cậu."

"Muu....."

Sau khi nghe những lời nói của Shidou, Tohka suy nghĩ một lúc rồi, pon cô ấy đập tay vào nhau như thể vừa nghĩ ra một cái gì đó.

"Đúng rồi! Tớ nghĩ ra rồi!"

Tohka nói vui vẻ khi gỡ một vòng khăn quàng để đưa cho Shidou trong khi nửa còn lại vẫn đang quấn quanh cổ của cô.

"Như thế này, quấn nó xung quanh cậu. Cả hai chúng ta sẽ cùng được ấm."

Nói xong, Tohka nở một nụ cười hài lòng.

"K-không, không sao....."

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, Shidou cười trừ từ chối.

Âu cũng là bình thường. Sự thật rằng phương pháp của Tohka có thể làm ấm cả hai người, nhưng các bạn học của họ sẽ thấy, vào ngày họ đến trường với một khăn quàng cổ quấn xung quanh, như các cặp đôi thường thấy trong manga..... không, cậu đã biết nó sẽ như thế nào. Cậu có lẽ sẽ bị úp sọt bởi ghen tị, đố kỵ và ý định đồ sát.

Nhưng, Tohka không chùn bước. Với khăn quàng vẫn còn trên tay Shidou, cô thúc cậu quấn nó quanh cổ cậu.

"Cậu nói gì thế. Cậu sẽ bị cảm lạnh đấy, có biết không?"

"Không, à thì cũng đúng, nhưng ý tớ không phải....."

Và, khi Shidou đang bối rối, Dadadada, tiếng bước chân mạnh bạo vang lên từ phía sau.

"Kaka! Thật là ngu ngốc! Cả hai ngươi vẫn còn ở đây hả!"

"Đi qua. Hai người sẽ không thể cản bước Yuzuru và Kaguya."

Trong khi cao giọng, hai cái bóng lướt qua Shidou và Tohka.

Yamai Kaguya và Yamai Yuzuru. Tương tự như Tohka, họ sống trong ngôi biệt thự Tinh Linh và là cặp Tinh Linh song sinh với khuôn mặt giống hệt nhau. Cả hai đều mặc áo vải thô lạc đà trên đồng phục của họ và những cái bịt tai bằng bông. Hình như, họ đã trang bị tốt để bảo vệ mình trước cái lạnh. Nhân tiện thì Yuzuru đeo găng tay bình thường nhưng Kaguya đang đeo găng tay da với những ngón tay thò ra.

"Kaguya! Yuzuru!"

"Fuu, thời gian rất quý báu. Xin lỗi, nhưng bọn ta sẽ đi tiếp ..... mà khoan, hai ngươi đang làm gì vậy?"

https://thuviensach.vn

"Nghi ngờ. Diễn cảnh dắt chó đi dạo? Hay là loại kịch dù còn sáng sớm?"

Chị em Yamai đang đứng trước Shidou và Tohka và hỏi hai người họ trong khi cau mày.

Bấy giờ, Shidou giật mình. Shidou đang cầm khăn quàng của Tohka, trông như thể Shidou đang cầm một dây xích gắn vào cổ áo của Tohka.

"Nu? Ý hai người là gì?"

"Oi oi, đừng có nói gì gây hiểu lầm. Đây là ....."

Cho dù Shidou cố gắng để giải thích cho họ, Kaguya và Yuzuru lại xoay người đi và nói với cậu trong khi nhìn bằng nửa con mắt.

"Ta sẽ không nói bất cứ điều gì về sở thích của một ai đó, nhưng ta khuyên ngươi không nên làm một điều như vậy ở bên ngoài."

"Đồng ý. Hãy nghĩ Tohka là người tôn trọng mọi sở thích của cậu."

"Tớ đã nói rồi, đây chỉ là hiểu--"

"Được rồi, tạm biệt! Ta đã có thể nhìn thấy miền đất hứa!"

"Chào biệt. Yamai là những đứa con của gió và năng lượng."

Chị em Yamai chạy vút trên con đường đến trường sau khi nói vậy.

"Ah! Oi, hai người vẫn hiểu lầm ....."

Biết tính hai người họ, họ sẽ không lan truyền tin đồn xấu về Shidou nhưng ..... không có gì chắc rằng họ có thể rò rỉ thông tin ra ngoài mà không có bất kỳ ý định xấu. Tốt hơn hết là xóa sự hiểu lầm này càng nhanh

https://thuviensach.vn

càng tốt. Trong khi nhìn theo họ bằng đôi mắt của mình, Shidou nói với Tohka đang đứng bên cạnh.

".....Naa Tohka. Tớ nghĩ ra một cách để làm ấm lên mà không cần phải mượn khăn quàng của cậu."

"Nu? Có một cách như vậy sao?"

"Ừ .....CHẠY!"

Sau khi nói vậy, Shidou đạp mạnh mặt đất và kéo Tohka theo sau một tiếng la, 「Ooh!」.

Họ liên tục chạy trong một vài phút trong khi cố theo lưng của chị em Yamai--bóng họ đang dần dần nhỏ hơn--rồi họ đến trường nhanh hơn dự kiến.

"Haaa .....Haaa ....."

Shidou thở hổn hển trong khi đặt tay lên đầu gối của mình khi cậu đến cổng vào. Bên cạnh cậu, Tohka hoàn toàn bình thường và nói chuyện với cậu.

"Cậu không sao chứ Shidou?"

"À-ờ ....."

Shidou gật đầu trong khi lau mồ hôi trên trán. Bình thường khi có một sự khác biệt giữa sức bền của cậu với Tohka vì cô ấy là một Tinh Linh nhưng ..... sự mệt mỏi này tồi tệ hơn so với mọi khi. Quả nhiên cậu bị cảm lạnh từ cái lạnh buổi sáng.

"Kaka! Hai ngươi không tồi đâu."

https://thuviensach.vn

"Chúc mừng. Nhưng, chúng tôi là những nhà vô địch khi nói đến tốc độ."

Chị em Yamai đến trường trước tiên nhưng, họ hoan nghênh Shidou và Tohka với tư thế cool một cách không cần thiết. Cậu nghĩ nên bắt kịp họ trước, nhưng may mắn là họ đã chờ hai người ở cổng. Shidou điều hòa hơi thở của mình trong khi đứng thẳng dậy và lên tiếng.

"Hai người, tớ sẽ nói với hai cậu điều này vì hai cậu đang hiểu lầm gì đó, chỉ là lúc nãy--"

"Un? Tohka cho cậu dùng chung khăn quàng với cô ấy phải không?"

"Tất nhiên. Chỉ cần nhìn cũng biết."

Cả hai đều nói nói ôn tồn. Shidou mở to mắt.

"Chờ đã, hai người biết mà!"

"Kaka, tất nhiên. Ngươi nghĩ rằng con mắt ma thuật của ta không nhìn thấy nó ư?"

"Đồng ý. Vừa rồi, Kaguya trêu Shidou vì cô ấy ghen."

"Chờ .....! Đừng nói lung tung! Ta không ghen tị chút nào!"

"Đào tẩu. Điều thông minh nhất để làm ở đây là phải rút lui."

"Đ-đợi đã Yuzuru!"

Sau khi nói với một khuôn mặt lạnh băng, Yuzuru chạy đi. Kaguya sau đó đuổi theo và họ đã đi vào trường.

Sau khi nhìn họ rời khỏi, Shidou buông ra một tiếng thở dài thườn thượt.

https://thuviensach.vn

"Thiệt tình, họ đang năng động không cần thiết như bình thường ....."

"Shidou, mình cũng nên vào trường đi. Chúng ta cuối cùng đã ấm được cơ thể, có thể bị lạnh một lần nữa đấy."

"Uh, đúng vậy."

Sau khi Shidou đồng ý với Tohka, Shidou tháo giày và mở chiếc tủ đựng giày của mình.

Và, cậu nhíu mày nghi ngờ.

"Hn .....?"

"Mu, sao vậy Shidou?"

"Không .....Tớ không thấy đôi giày trong nhà của tớ bên trong tủ đựng giày."

Vâng. Tay Shidou của nắm lấy không khí khi cậu đang cố gắng lấy giày đi trong nhà của mình ra như bình thường.

"Cái Gì. Có ai đi nhầm sao?"

"Uuun .....có thể là vậy."

Shidou buông một câu trả lời mơ hồ cho Tohka, người đang mở to mắt.

Giấu giày đi trong nhà là một loại hình bắt nạt cơ bản, nhưng .....Tohka sẽ cảm thấy không yên tâm nếu cậu nói với cô như vậy.

Ngoài ra, thật sự là Shidou không biết ai đó sẽ bắt nạt mình ..... chà, uy tín của cậu trong trường đã tụt thê thảm gần đây đến mức cậu không thể

https://thuviensach.vn

phủ nhận nó, và điều đó thật đáng buồn.

"Không có lựa chọn nào khác. Tớ sẽ phải dùng dép đi trong nhà rồi."

Sau khi nói vậy, Shidou mượn một đôi dép cho khách từ văn phòng và hướng đến lớp 4 năm 2 với Tohka.

Sau đó, họ mở cửa lớp học và khi cậu đến chỗ ngồi của mình--cậu đứng hình.

Lý do rất đơn giản. Người ta đã chiếm mất.

Đó là một cô gái đặc biệt với mái tóc dài đến vai, và có gương mặt như một con búp bê.

Nhưng, đó không phải là điều kỳ lạ. Thực tế cũng bình thường khi các cô gái mượn chỗ của học sinh khác để nói chuyện với bạn bè của họ.

Chuyện sẽ khác nếu cô gái ấy ở dưới gầm bàn của cậu với đầu gối của cô quỳ trên mặt đất và má áp trên ghế của cậu, chờ đợi Shidou. Cậu có thể cảm thấy các bạn cùng lớp của mình giả vờ không nhìn thấy điều này.

".....Cậu đang làm gì thế, Origami"

Shidou hỏi với một con mắt mở.

Phải. Cô ấy là Tobiichi Origami. Bạn cùng lớp của Shidou--và là một Tinh Linh mới, mà cậu đã phong ấn thành công hồi tháng trước.

Thông thường, các Tinh Linh sẽ được tập trung đến khu nhà cho Tinh Linh cạnh nhà Itsuka sống nhưng, Origami nói rằng cô không thể vứt bỏ nhà chứa đầy những kỷ niệm của cha mẹ cô vì vậy cô vẫn đang sống trong chính ngôi nhà của mình. Do đó, thời gian đi lại của cô ấy có một chút khác của Shidou.

https://thuviensach.vn

Sau khi nghe câu hỏi của Shidou, Origami bò ra từ dưới bàn của cậu.

"Mình sưởi ấm nó."

"Ghế của tớ!?"

"Không chỉ có vậy."

Sau khi nói thế, Origami lục túi của mình và lấy một chiếc giày đi trong nhà ra.

--Đó là giày trong nhà của Shidou, được làm ấm lên bởi thân nhiệt của Origami.

"Đây nữa."

".....Hóa ra cậu là thủ phạm à!"

Sau khi Shidou la lên, Tohka cũng lên giọng.

"Origami! Cô không thể lấy giày đi trong nhà của Shidou! Shidou đã phải sử dụng dép vì việc đó đấy!"

".....!"

Cứ như bị lời của Tohka đánh bật, Origami nhìn chân Shidou trước khi cúi xuống.

"Mình rất xin lỗi. Mình đã không nghĩ đến chuyện này."

"K-không sao, làm ơn hãy chú ý từ bây giờ ....."

"Sáng nay, đầu của mình tràn ngập những suy nghĩ làm sao để trở thành một hệ thống điều chỉnh nhiệt độ hảo hạng để có thể làm ấm chỗ ngồi trong nhà và giày Shidou cùng một lúc."

https://thuviensach.vn

"Đó là một phương pháp từ thời Azuchi Momoyama[1] đúng không!?"

Sau khi Shidou la lên, cậu thở dài một cách mệt mỏi và đổi sang đôi giày trong nhà của mình.

Rồi cậu đặt chiếc túi lên bàn và chuẩn bị cởi áo khoác.

"Khoan."

Ngay lúc đó, Origami ngăn Shidou lại.

"Hn? Có chuyện gì vậy?"

"Hệ thống điều chỉnh nhiệt độ cho Shidou -Ver.0."

Sau khi Origami nói một giọng đều đều, cô thọc tay cô vào áo của Shidou đã cởi được một nửa ra, và ôm lấy cơ thể Shidou thật chặt. Trông như, 2 người đang mặc 1 chiếc áo khoác.

"Cái.....!?"

"N-Này Origami! Cô đang làm gì Shidou thế hả!"

Tohka bối rối và cố gắng kéo Origami ra. Nhưng, Origami bám chặt như sam vào Shidou và không chịu buông lơi.

Tuy nhiên, sau một vài giây, Origami ngước mắt lên trong lúc đang vùi mặt mình vào ngực Shidou khi cô nhận thấy một cái gì đó.

"Nhiệt độ của cậu cao quá. Shidou, cậu có bị sốt không?"

"Eh? Aah ..... không, tớ đã chạy một chút nên nhiệt độ cơ thể của tớ có lẽ tăng lên."

"Thế à. Tốt lắm."

https://thuviensach.vn

Origami nói rồi buông cơ thể của Shidou. Sau đó, quay mặt và bước đi.

"Origami! Cậu đi đâu đấy?"

"Đâu đó."

Trả lời ngắn gọn, Origami rời khỏi lớp học.

Trong khi nhìn cô ấy rời đi, pun, Tohka khoanh tay.

"Bó tay, tớ sẽ không bao giờ hạ cảnh giác với cô ta!"

"Haha ..... nên nói điều này thế nào nhỉ..., nhìn đi nhìn lại thì Origami là Origami....."

Shidou ngồi xuống và mỉm cười bất lực.

Trên thực tế, Origami hiện tại hơi khác Origami mà họ biết trước đây.

Con người này là do Origami mới đã hòa nhập vào Origami thinh lặng sau khi quá khứ bị thay đổi.

Nhưng, xem xét những gì cậu thấy vừa rồi, tính cách của Origami cũ xem ra mạnh hơn Origami mới sau khi thay đổi quá khứ.

"Mu?"

Tuy nhiên. Tohka lắc đầu sau khi nghe những lời của Shidou.

"Cậu đang nói gì vậy? Đúng là hành động của cô ta không thể chấp nhận được, nhưng nó hoàn toàn khác với cô ta trước đây."

"Thật không? Nhưng tớ nghĩ rằng nó đã nghiêm trọng hơn nhiều so với trước đây....."

https://thuviensach.vn

"Nhưng, Origami cũ sẽ vẫn bám Shidou không cho dù tớ có cố gắng tách cô ta ra thế nào đi nữa. Ngoài ra, khuôn mặt cô ta khi cô ta rời đi ....."

"Eh?"

Shidou mở to mắt kinh ngạc

"....."

Sau khi rời khỏi phòng học, Origami thoăn thoắt bước xuống hành lang và đến một nơi vắng, dựa vào tường và khuỵu xuống.

".....Aaaaaaaaaaaaaaaahhhhhhhhhhhhhh"

Cô che mặt bằng cả hai tay và hét lên.

Lòng bàn tay cô cảm thấy sự ấm áp. Cô không nhìn vào gương, nhưng cô có thể dễ dàng tưởng tượng rằng khuôn mặt của cô đang hoàn toàn đỏ bừng.

"Mình, tại sao mình lại làm điều đó..."

Origami lẩm bẩm với giọng run run và vò tung mái tóc của mình.

Origami chắc chắn đến trường như bình thường. Nhưng, khi cô nhìn thấy tủ giày của Shidou, Kinoshita Hideyoshi Tobiichirou bên trong trái tim của Origami, hét lên: "Tôi phải làm ấm giày đi trong nhà của Chủ Nhân!". Khoảnh khắc cô nhận thức lại được, cô đã đang ôm giày trong nhà Shidou, và gối đầu của mình trên ghế Shidou như thể cô ấy chờ bị tử hình bằng máy chém. Bây giờ cô ấy nghĩ lại, thực sự cái quái gì vừa xảy ra?

Nhưng mặt khác, tất nhiên cũng do các hành động trước đó; quan trọng hơn, có phải sai lầm khi làm ấm quần áo thể dục của Shidou bằng cách mặc nó trong áo đồng phục của mình? Cô sẽ mãn nguyện nếu Shidou

https://thuviensach.vn

cảm thấy ấm áp. Đó chắc chắn là một tình huống có lợi đôi bên. Quả nhiên, cô đăng ký sáng kiến trước khi có ai đó chiếm mất. Tên sẽ được đăng ký là Origami Po-. Đó là một cách đặt tên dí dỏm được tạo ra bởi cái Pot[2] dùng để đun sôi nước và Po có nghĩa là hai má ửng hồng. Những suy nghĩ tồn tại cùng một lúc trong đầu cô.

Ngay từ đầu, sự hỗn độn này xảy ra bởi vì Origami sau khi thế giới mới được tái lập và ý thức của Origami của thế giới cũ đã hòa trộn lẫn nhau.

Và, cả hai đều chắc chắn là Origami nhưng, bất cứ khi nào Shidou ở trước mặt cô, các giác quan của nhân cách thứ hai sẽ chiếm hữu cơ thể.

Suy cho cùng cơ thể này thuộc về Origami của thế giới được tái lập. Nên sự cân bằng sắp đặt rằng Origami cũ không có có vị trí chủ đạo sau khi hợp nhất.

Tuy nhiên, ý thức của Origami mới là khoảng 『Cảm xúc cho Shidou 30%: chuẩn mực 70%』 và một khi nó đạt đến 『Cảm xúc cho Shidou = 120%』, sự cân bằng sẽ hoàn toàn bị phá hủy.

"Cậu ấy sẽ nghĩ mình là một cô gái kỳ quái thôi ....."

Origami thì thầm với một tiếng thở dài và, kin kon kan kon, tiếng chuông vang lên, như để đáp lời cô.

"Ah .....Mình phải đi ngay bây giờ."

Cô không thể cứ thế này. Sau khi Origami sửa lại mái tóc bằng cách chải với ngón tay, cô đặt tay lên đầu gối và đứng dậy.

Nhưng, ngay khi Origami rẽ vào góc hành lang, bosuum, cô tình cờ đụng một người nào đó.

https://thuviensach.vn

"Kyaa."

"Ah, xin lỗi ..... khoan, Origami?"

Người vừa đụng vào cô là Shidou, cái người cô vừa bỏ lại ở lớp học lúc nãy.

"Vậy ra là cậu ở đây. Và giọng nói vừa rồi....."

"Không có gì. Quan trọng hơn, tại sao Shidou ở đây?"

Sau Origami hỏi, Shidou gãi má của mình khi trả lời.

"Không..... vì cậu đang hành động hơi kỳ kỳ, tớ đến để xem lý do tại sao....."

".....!"

Origami cảm thấy tim mình nhảy trật nhịp. Shidou đã lo cho Origami. Chỉ những suy nghĩ này thôi đã đủ làm trái tim cô ấm nồng.

Nhưng, cơ thể của cô di chuyển nhanh hơn so với cảm xúc.

"Mình rất hạnh phúc. Thực ra, mình cảm thấy một chút mệt mỏi, nên mình muốn cậu kiểm tra mình. Cụ thể hơn, ngực của mình và nửa dưới."

Trong lúc nói, cô nắm lấy bàn tay của Shidou. ⌈Hii!⌋ , Shidou há hốc mồm.

--Eh? Ehh? Mình đang làm gì vậy!? Mặc dù đang lúng túng, cơ thể của Origami tiếp tục di chuyển không chút do dự.

"Bác sĩ, làm ơn... Xin hãy nhẹ nhàng nhưng cũng thô bạo."

"Tohkaaa! Tohkaaaaaa! Tớ biết rồi, không có gì thay đổi hếttttttttt!"

https://thuviensach.vn

Tiếng thét của Shidou vang vọng khắp trường trước khi lớp học bắt đầu.

Phần 2

"....."

Tại một góc của cơ sở dưới lòng đất của «Ratatoskr» và nằm bên trong thành phố Tenguu; Chỉ huy Itsuka Kotori đang ngồi một mình.

Một cô gái nổi bật với mái tóc đeo 2 dải ruy băng màu đen, một chiếc áo khoác màu đỏ thẫm trên vai cô và một thanh Chupa Chups trong miệng. Khuôn mặt dễ thương của cô hợp với độ tuổi, nhưng biểu hiện của cô ngay bây giờ, có vẻ bối rối như một người lính chiến kỳ cựu.

Tuy nhiên, không thể khác được. Đó là bởi vì, các tài liệu về Tinh Linh «Devil» họ niêm phong thành công tháng trước đang ở trong tay của Kotori.

«Devil». Đó là Tinh Linh nghịch đảo họ thận trọng nhất bên cạnh Tinh Linh tồi tệ nhất, «Nightmare» Tokisaki Kurumi.

Danh tính của «Devil» là cựu AST Tobiichi Origami. Khác với các dữ liệu chi tiết của «Devil», các tài liệu Kotori đang xem tại đã có kết quả đạt được sau khi nghe Origami ở cuộc điều tra.

".....Fumu."

Rên một tiếng khó hiểu, cô hướng ánh nhìn tới mục nhập dữ liệu.

Các thông tin về việc hợp nhất nhân cách và tái thiết lập thế giới thật sự rất thú vị nhưng--phần thu hút Kotori nhất, là về những thông tin về Origami trở lại thành phố Tenguu của 5 năm trước đây nhờ Thiên Sứ «Zafkiel» của Kurumi.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy. Origami trở lại 5 năm để cứu cha mẹ của mình bằng cách đối đầu với một thực thể.

--«Phantom». Sự tồn tại bí ẩn đã trao sức mạnh Tinh Linh cho Kotori, Miku và Origami.

"Chúng ta đã bắt kịp..... mặc dù vậy, ta vẫn không thể nói thế được."

Kotori thì thầm với chính mình.

Kotori đã từng tiếp xúc với «Phantom» ngày trước. Tuy nhiên vào thời điểm đó, cơ thể của «Phantom»được che phủ bởi ảnh nhiễu và giọng nói có vẻ như đã được lọc thay đổi; hình dạng thật sự của nó vẫn chưa rõ. Và giống như những gì cô nghe từ Miku.

Thế nhưng, Origami đã chiến đấu với «Phantom» và phá tan các rào cản ảnh nhiễu nhờ sức mạnh Tinh Linh của cô, và cô đã nghe được giọng nói ấy mặc dù nó chỉ là một khoảnh khắc ngắn, hơn nữa cô đã nhìn thấy diện mạo nó.

Dẫn chứng--«Phantom» là một cô gái trẻ.

Rồi cô ấy nói 「Tôi có một mục tiêu」.

Kotori nhìn chăm chú vào bức phác họa được vẽ bởi Origami dựa trên ký ức của mình và mấp máy đôi môi.

"«Phantom»..... cô là ai? Mục tiêu của cô là gì?"

Và, như vừa khớp với những lời nói, cánh cửa phòng vang lên.

"Vâng, ai đó?"

『.....Tôi đây.』

https://thuviensach.vn

"À, vào đi."

Kotori trả lời, cánh cửa mở ra, và một người phụ nữ mặc đồng phục của «Ratatoskr» bước vào phòng. Cô có kiểu tóc đơn giản và vòng thâm quầng dày ở mắt--phân tích viên của «Ratatoskr» và người bạn tốt nhất của Kotori, Murasame Reine.

"Có chuyện gì vậy, Reine?"

".....Hnn, tôi định liên lạc với cô qua thiết bị đầu cuối, nhưng tôi nghe nói cô đến ngày hôm nay."

"Yeah"

Kotori gật đầu nhẹ. Hôm nay là ngày trong tuần, bình thường, Kotori lẽ ra đi học như Shidou và những người còn lại.

"Tôi có thứ tôi muốn điều tra. Ah, tất nhiên, tôi đã đếm số buổi nghỉ học rồi nên thấy không sao--vậy, cô cần gì?"

".....Ahh. Tôi có một chút lo lắng."

"Lo lắng?"

Kotori nghiêng đầu, Reine đưa máy tính bảng trong tay cho cô ấy.

Một vài con số và đồ thị được đan xen các đường kẻ được hiển thị trong màn hình.

"Đây là ....."

"..... đây là đồ thị Linh Lực ghi lại của mọi người thời gian gần đây. Hãy nhìn vào chỗ này."

https://thuviensach.vn

Sau khi nói vậy, Reine chỉ vào một dòng.--Chỉ có một dòng đã được tăng lên đến cùng cực.

"Đây là cái gì? Trạng thái tinh thần của mọi người ổn định trong mấy ngày qua phải không? Thế thì ai--"

Định nói hết câu nhưng, Kotori giật bắn.

"Không thể nào, là Origami?"

Cô ấy vừa mới được niêm phong và đã từng gây ra sự hỗn loạn vì là một Tinh Linh nghịch đảo lần trước. Không hề lạ khi xảy ra sự bất thường đối với cô.

Tuy nhiên, Reine chậm rãi lắc đầu.

"......Không."

"Thế thì ai? Tohka? Yoshino? Đừng nói với tôi đó là tôi?"

".....Không, cô nhầm rồi. Đây là--"

Reine âm thầm nói với cô cái tên.

Phần 3

Toán và tiếng Nhật hiện đại đã kết thúc, và giờ đang là tiết 3.

Môn học tiếp của lớp 4 năm 2 sẽ là thể dục chung với lớp 3.

"Oiiii, Itsuka, đi thôi."

Người đang vừa tiến đến vừa gọi là một học sinh nam với mái tóc ngắn dựng lởm chởm nhờ sáp. Bạn thân của Shidou, Tonomachi Hiroto.

"Aah ..... tiết thể dục kế tiếp nhỉ?"

https://thuviensach.vn

Shidou ngước mặt lên một cách mệt mỏi. Sau khi nhìn thấy cậu bạn như vậy, Tonomachi có chút lo lắng.

"Huh? Có chuyện gì đã xảy ra với chú vậy? Trông hao binh tổn sức thế? Cảm lạnh à?"

"Hnn.....Tao không biết. Tao cảm thấy uể oải từ sáng."

"Muu, cậu không sao chứ Shidou?"

"Mình nghĩ rằng cậu nên kiểm tra lại bản thân xem cậu có bị bệnh không?"

Tohka từ bên phải trong khi Origami từ bên trái, cả hai người họ nhìn cậu một cách lo lắng. Ahaha, Shidou cười trong khi vẫy vẫy bàn tay của mình.

"Tớ ổn. Nó không nghiêm trọng đâu--Tonomachi, hôm nay chúng ta lại làm gì ở tiết thể dục?"

Sau khi Shidou hỏi, ⌈Chú quên rồi ư?⌋ Tonomachi thắc mắc rồi nhún vai.

"Chúng ta có buổi kiểm tra thể chất ngày hôm nay. Hơn nữa, chúng ta sẽ làm cùng các bạn nữ; đó là một bữa tiệc buffet miễn phí cho các chàng trai hâm mộ! Tao cứ nhổm mông trên ghế suốt tiết để chờ ngày này tới!"

"Toàn bộ thời gian trong tiết học!?"

"Không, trung bình 5 giây cho mỗi tiết."

"Ngắn vậy!"

Mặc dù bị Shidou bắt bẻ, Tonomachi vẫn hành động như thể cậu không nghe thấy. Sau đó, cậu quay về phía Tohka và Origami và bin, giơ

https://thuviensach.vn

ngón tay cái lên.

"Với những gì đã nói, thưa quý cô. Các cậu có thể "đổ" tớ ngay bây giờ. Đừng bỏ lỡ thân hình tuyệt vời của tớ."

"Cậu có thực sự sao không Shidou. Cậu có cần đến phòng y tế?"

"Đừng ép buộc mình Shidou. Hãy chờ trong phòng y tế."

"Ồ, mình đã bị bơ? Lắng nghe tớ chút đi nào. Các cậu đang làm cho Hiro-pon hờn dỗi đấy."

Buu, Tonomachi bĩu môi của mình và ra vẻ không hài lòng. Shidou nở nụ cười gượng gạo vì cuộc đối thoại và từ từ đứng dậy khỏi ghế.

"Chỉ là buổi kiểm tra thể chất thì sẽ không sao. Ngoài ra, sẽ khá là khó chịu nếu để cho lần sau, vì vậy tớ sẽ tham gia. Tớ sẽ đến ngay nên mọi người cứ đi trước đi."

"Ou. Đừng ép mình. Mày quan tâm đến những người khác quá rồi lại quên đi sức khỏe của mình."

"Haha, tao sẽ cẩn trọng. Kotori cũng nói như vậy."

"Eh, nghiêm túc chứ? Tao biết ngay mình và Kotori giống nhau mà, phải chứ anh vợ của tôi."

"Đi ngay dùm đi."

Sau khi Shidou vung tay như xua chó, Tonomachi cười khì trước khi rời khỏi lớp học.

"Được rồi ..... kiểm tra thể chất huh."

Trong lúc nói, cậu nhìn Tohka và Origami.

https://thuviensach.vn

"..... Tớ sẽ nói điều này chỉ để đề phòng, hai người không nên quá nghiêm trọng. Mặc dù sức mạnh của cả hai đã được niêm phong, khả năng thể chất của các cậu vẫn đang ở hơn hẳn người bình thường."

"Mu, tớ biết. Tớ sẽ hạn chế."

"Mình sẽ giải quyết nó trong một phạm vi hợp lý."

"Ou ..... thật ra, tớ cần phải lo lắng về Kaguya và Yuzuru hơn hai cậu. Nhắc họ đừng gây sự khác biệt trong thành tích khi cạnh tranh."

Sau khi Shidou nói vậy, Tohka và Origami cùng gật đầu.

Đã hiểu xong, họ rời khỏi phòng học với quần áo tập thể dục trong tay và chuyển hướng đi đến phòng thay đồ của mình.

(Origami đi theo hướng Shidou vì lý do nào đó, nhưng cô đã bị Tohka kéo đến phòng thay đồ nữ), và một khi thay đồ xong, họ đi đến sân trường.

Giáo viên thể dục - Suganuma trong chiếc áo nịt len xuất hiện ngay lập tức sau khi chuông reo báo giờ học và bảo các học sinh xếp hàng.

".....ah, tệ rồi."

Đúng lúc đấy, Shidou hơi cau mày.

Đã đến được đây, nhưng bị cơn chóng mặt dữ dội tấn công mà không báo trước.

Toàn bộ cơ thể của cậu cảm thấy nóng như thể cậu đang bùng cháy và ý thức của cậu dần dần biến mất. Suganuma-sensei đang giải thích về buổi kiểm tra và làm thế nào để sử dụng lực kế tay nhưng, phần lớn nó không vào tai của Shidou.

"Uu....."

https://thuviensach.vn

Cậu dụi đôi mắt đang trở nên mù mờ của mình. Cậu không bao giờ tưởng tượng nổi rằng nó sẽ trở nên nghiêm trọng này ..... lặng lẽ lắng nghe lời các cô gái cảnh báo và hướng thẳng tới phòng y tế có phải hay hơn không?

Và, khi Shidou suy nghĩ rằng ý thức của mình đang mờ đi, ton, lưng cậu đột nhiên bị vỗ.

"Hnn..... gì vậy.....?"

Khi cậu nhìn qua, một học sinh đứng đằng sau Shidou chỉ về phía trước.

"Đừng "gì vậy" với tớ. Đến lượt Itsuka lên dùng lực kế tay kìa."

"Eh? Aah ....."

Cậu nhận thấy mình đang bị thúc giục. Rõ ràng, các học sinh ở phía trước đã hoàn thành đo lực bóp khi Shidou đang choáng váng.

Shidou loạng choạng về phía trước và nắm lấy tay lực kế analog.

"Itsuka tiếp theo huh. Ở đây, hãy bắt đầu với bên phải đầu tiên. Nắm càng chắc càng tốt."

Sau khi nói vậy, Suganuma-sensei với một bìa kẹp ghi kết quả, giơ ra tư thế nắm.

"43 kg là trung bình cho nam sinh trung học. Và, Yoshikawa có kỷ lục cao nhất là 75 kg. Em có thể vượt qua nó không?"

Sau khi Suganuma-sensei đùa, một nam sinh to lớn--thành viên câu lạc bộ Judo--Yoshikawa cười trừ.

https://thuviensach.vn

"Thôi nào Sensei. Làm sao mà em thua Itsuka được.....đúng hơn, nếu lực bóp của em thua Vua Lear[3], em sẽ khủng hoảng mất."

"Cậu nói đúng đó."

Các nam sinh xung quanh cười, ahaha. Thực tế mô tả có hơi vô ích nhưng, 『Vua Lear』 là một trong 4 vở bi kịch trong Shakespeare và tại sao tên đó xuất hiện ở đây? Cậu không thể không cảm thấy rằng nó không được sử dụng với ý nghĩa ban đầu của nó.

Tuy nhiên, vì ý thức đang lơ mơ, Shidou không còn tâm trí nào để quan tâm đến nó nữa.

Tình hình bây giờ, cậu khó khăn mà vượt qua mức trung bình, khoan nói tới số điểm cao nhất..... cậu phải làm điều đó. Cậu dồn sức vào tay phải của mình và nắm chặt tay lực kế.

Và, tiếp theo.

Pan, lúc cậu nghe thấy một âm thanh lạ, một cái gì đó cào xước má của Shidou.

".....?"

"O-oi, Itsuka."

Shidou nghiêng đầu, các học sinh xung quanh đã tập trung tại bên tay phải của Shidou.

"Hở.....?"

Shidou nhìn theo ánh mắt của tất cả mọi người và hướng về phía lực kế tay trong tay phải của mình. Bấy giờ, cậu thấy lực kế tay đã bị hỏng. Lò xo bị ép về cái kẹp ở tay cầm đã bị nghiền nát, cái đồng hồ bên trên bật nảy ra. Hình như, thứ đã làm trầy xước má Shidou là nó.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, các học sinh bắt đầu xôn xao.

"Cái gì vừa xảy ra thế?"

"Itsuka, lực bóp của cậu là bao nhiêu vậy ....."

"C-cho tôi xem."

Suganuma-sensei lấy lực kế tay từ tay Shidou rồi quan sát từ các góc độ khác nhau.

Haa, sau đó ông thở dài.

"Aah ..... phần lò xo kim loại có lẽ đã yếu. Chúng ta đã sử dụng nó trong một thời gian dài như vậy thì có lẽ nó bị mòn. Em không sao chứ Itsuka?"

"Eh? Haa ....."

Sau khi Shidou trả lời, các học sinh đang nuốt nước bọt đều thở phào.

"Aaaah, sao vậy ạ, sao ai cũng ngạc nhiên thế."

"Maa, quá rõ ràng, hỏng đồng hồ là một chuyện, nhưng phá hỏng cả lò xo thì thật là điên rồ."

Các học sinh gật đầu tỏ vẻ bị thuyết phục.

"....."

Trong khi nghe những tiếng nói, Shidou mở và nắm tay phải liên tục.

..... Hiểu rồi, có thể hiểu được nếu lò xo kim loại đã yếu. Không có cách nào Shidou có thể phá vỡ lực kế thử tay vì cậu không qua lớp đào tạo cơ bắp đặc biệt, và cậu ấy còn đang ốm bây giờ. Ngay từ lúc đầu, khi

https://thuviensach.vn

Shidou nắm lấy tay lực kế, cậu thực tế còn không sử dụng bất kỳ sức mạnh nào.

Và, khi Shidou trầm ngâm một mình, giọng nói Suganuma-sensei vang lên lần nữa.

"Bây giờ là ném bóng. Ném bóng từ đây, theo thứ tự. Các học sinh cao trung có trung bình là khoảng 26 mét. Thành viên từ các câu lạc bộ bóng ném và bóng chày, đừng phá vỡ mức bình quân này nhé?"

Sau khi giáo viên Suganuma nói vậy, một vài thành viên của câu lạc bộ trên trong lớp gượng cười.

Mọi người sau đó tuân lệnh của giáo viên; theo thứ tự ngẫu nhiên, các học sinh đứng ở vị trí cố định và ném bóng.

"Tah!"

"Asai, 24 mét!"

"Toryaa!"

"Yoshikawa, 30 mét!"

"DARASHAAAA!"

"Tonomachi, em dẫm vạch kìa."

Tiếng vang của các học sinh và các phép đo lặp đi lặp lại trong 10 phút. Và đến lượt của Shidou.

"Được rồi Itsuka! Bóng sẽ không vỡ đâu nên cứ ném nó mà không cần lo lắng."

".....Dạ."

https://thuviensach.vn

Sau khi Shidou trả lời với giọng mệt mỏi, cậu lấy đại một quả bóng từ lồng và đứng bên trong vòng tròn phấn vẽ.

Rồi cậu xét thấy một cánh tay giơ lên rằng báo hiệu đã sẵn sàng đo bằng tầm nhìn mơ hồ của mình trước khi từ từ đưa tay phải ra sau lưng.

"Touu!"

Tohka hét lên khi cô giậm chân xuống đất và hạ cánh phía trước ở bãi cát.

Sau đó, một nữ sinh viên với các thước dây - Ai - đến gần cô, và đo khoảng cách từ đường vạch đến chân.

"Tohka-chan 2,9 mét!"

"Ooh! Cô ấy là số một!"

"Đúng như mong đợi."

Người bạn tốt của cô, Mai, vỗ tay, như để hưởng ứng với giọng nói của Ai.

Nhìn phản ứng của mọi người, Tohka đã lập kỷ lục khả thi trong môn nhảy xa. Cô gật đầu hài lòng.

Sau khi hoàn thành các phép đo lực bóp và ném bóng, các cô gái bây giờ đang làm bài kiểm tra đứng tại chỗ nhảy xa. Tohka ra khỏi bãi cát và tới chỗ Chị em Yamai, người đã hoàn thành bài của họ.

"Kaka, không tồi đâu Tohka."

"Đồng ý. Đó là một con số đáng kinh ngạc."

"Ooh, Kaguya, Yuzuru. Hai người thế nào?"

https://thuviensach.vn

Khi Tohka hỏi, fufun, Kaguya và Yuzuru, ưỡn ngực lên và khoanh tay.

"2,5 mét. Kuku, nếu đứa con của bão tố ta đây mà nghiêm túc, thì sẽ gây ra một chấn động. Bọn ta thay đổi cuộc chiến của mình ngày hôm nay."

"Đồng ý. Chúng tôi sẽ không cạnh tranh thành tích, và cố gắng cạnh tranh bằng cách xem ai bám sát được mức trung bình hơn. Thật dễ dàng trong phần lực tay nhưng, ném bóng và nhảy xa khá ly kỳ."

"Ooh, thế cơ à!"

Tohka đập tay cô trong khi mở to mắt. Sự thật là, họ có thể ganh đua mà không gây ra bất kỳ sự nghi ngờ nào nếu làm điều đó.

Khi Tohka và Chị em Yamai đang tán gẫu, nữ sinh sau Tohka cũng vừa hoàn thành bước nhảy dài của mình.

"--Tobiichi-san, 2.91 mét!"

"Ooooooooooooooooooooo!?"

"Sự Thống trị của Tohka-chan kéo dài chưa đến 3 phút, không thể tin được!?"

Tohka quay lại sau khi nghe thấy tiếng nói gây sốc từ Ai, Mai và Mii.

Origami đi về phía cô với một cái nhìn hờ hững. Mu, Tohka hứ, miệng cô như chữ へ .

".....Origami, cô làm điều này có mục đích gì?"

"Cô đang nói về cái gì vậy?"

"Kỷ lục. Tại sao chỉ vỏn vẹn 1 cm trên tôi."

"Trùng hợp ngẫu nhiên."

https://thuviensach.vn

".....Thật sao? Tôi nghĩ rằng cô còn 0,1 kg mạnh hơn tôi trong bài kiểm tra lực bóp nữa."

"Trùng hợp ngẫu nhiên."

"Cô hơn 1 cm trong ném bóng nữa."

"Trùng hợp ngẫu nhiên."

"Muu....."

Khi cô ấy trả lời đều đều như thế, Tohka cảm thấy rằng thực sự có thể chỉ là một sự trùng hợp nhưng.....mọi thứ vẫn không có nghĩa lý với cô. Tohka tiếp tục nói trong khi nhìn thẳng vào Origami.

"Vầy thì lần kế tiếp, Origami, cô sẽ làm trước. Sau đó tôi sẽ thừa nhận đó chỉ là một sự trùng hợp."

"Điều đó tôi không thể làm được."

"Tôi biết đó là mục đích của cô mà!"

Cô không thể giữ nó trong lòng và hét lên. Origami không còn nhìn Tohka, và chỉ hướng ánh mắt mình về phía sân trường--nơi các học sinh nam đang có các bài kiểm tra của họ.

Xét theo những gì cô nhìn thấy, các chàng trai đang làm bài ném bóng. Giờ nghĩ lại, mấy anh chàng đã gây ra một vụ náo động trong bài đo lực tay. Phải chăng, một sự cố đã xảy ra và khiến các bài kiểm tra mất thời gian nhiều hơn?

"Nu?"

Cô nhận thấy một cái gì đó. Hình như đã đến lúc Shidou lên ném bóng.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, Tohka cau mày của cô. Bước đi vào vị trí của Shidou tựa như một người bệnh run rẩy.

"Muu, liệu Shidou có ổn không?"

"Tôi biết cậu ấy không ở trong tình trạng tốt. Tôi phải đưa cậu ấy đến phòng y tế. Bằng cách bế cậu ấy như công chúa."

"Đợi đã, tại sao lại lại cần phải bế Shidou như công chúa!?"

Và, giây phút Tohka nắm lấy tay của Origami.

--Hyuuuugooooo, chỉ khi họ nghĩ rằng họ nghe thấy âm thanh của gió bị xé; một đường thẳng vẽ nên từ bàn tay của Shidou tít về phía bầu trời.

"Huh.....?"

Giọng ngạc nhiên của một ai đó có thể nghe từ bất cứ đâu.

Nhưng, cũng phải thôi. Đấy không phải là một parabol; một đường thẳng như thể vẽ bởi thước kẻ, bóng bay cắt qua những đám mây và mất hút vào bầu trời. Nhìn thế, thay vì gọi nó một quả bóng, sẽ thích hợp hơn khi gọi nó là một tên lửa đạn đạo hoặc máy bay phóng từ bệ. Chắc là bề mặt của quả bóng đã bị đốt cháy trong bầu không khí do ma sát; nó để lại một vệt khói như một dấu hơi nước và tan vào không khí.

『.....』

Sân trường chìm trong sự im lặng.

Trong sự im lặng đó, Mii lầm bầm 「..... Bái bai, Kin」 nhưng, không ai đáp lại cô.

Cuối cùng, cú ném khó hiểu đến điên rồ của Shidou được giải thích là "Vì một dòng khí lưu hướng lên mạnh". Thay vào đó, sẽ thích hợp hơn khi

https://thuviensach.vn

nói rằng, tất cả mọi người sẽ không hiểu được, trừ khi nó được cắt nghĩa như vậy.

Bất kể sao, 10 phút trôi qua sau vụ náo động. Các bài kiểm tra thể chất vẫn tiếp tục và đó là đo thời gian chạy nước rút 50 mét.

"Được rồi, tiếp theo, con gái Yatogami-san, Tobiichi-san, Yamabuki-san. Con trai - Tonomachi-kun, Asai-kun, Itsuka-kun. Hãy vào vị trí."

Học sinh phụ trách đã ra lệnh. Umu, Tohka gật đầu và đứng ở phía trước của vạch trắng. Tiếp theo, Origami và Ai theo cô; các học sinh nam thì ở vị trí phía sau họ, và Shidou lảo đảo đi tới.

"Mu .....Shidou, cậu đang chệnh choạng đấy. Cậu không cần phải ép mình nếu cảm thấy ốm đâu?"

"Hn, aah ..... không hề gì."

.....Tohka không nên tò mò về vấn đề này thêm vì người được hỏi nói rằng anh ấy không sao.

"--Được rồi, chúng ta sẽ bắt đầu. Mức trung bình của nam giới là 7.38 giây, nữ trung bình là 9.02 giây. Mọi người hãy cố làm tốt nhất có thể."

Sau khi nói vậy, học sinh phụ trách giơ bàn tay của mình lên ra hiệu. Họ lắng nghe cô và đặt tay trên mặt đất, cúi đầu xuống vào tư thế xuất phát.

"Bây giờ .....sẵn sàng, Don!"

Học sinh phụ trách vung tay xuống.

Tohka dồn sức mạnh vào chân cô và đạp lên mặt đất để phóng về phía trước. Cô để lại các chàng trai đằng sau và chạy trên sân.

https://thuviensach.vn

Nhưng, ngay khi cô nghĩ rằng cô đang chạy một mình, một cái bóng xuất hiện bên cạnh cô--đó là Origami.

"Kuh .....!"

Cô nhìn Origami chạy song song với cô. Từ nét mặt cô thấy, cô có thể suy ra âm mưu kẻ kia. Nhiều khả năng, đó hẳn là kế hoạch để giành chiến thắng bằng cách vượt qua Tohka ở đích với chỉ 0,1 giây.

"Tôi sẽ không cho phép cô .....!"

Tohka nắm chặt tay và tăng tốc độ của mình. Tuy nhiên, Origami điều chỉnh tốc độ của mình phù hợp với Tohka và không tạo ra bất kỳ khoảng cách. Tốc độ của họ tiếp tục tăng, nếu như họ đang cạnh tranh.

Nhưng--cô nhận thấy một cái gì đó.

Do tinh thần cạnh tranh Tohka đối với Origami, cô đang chạy ở tốc độ vượt qua mức trung bình rất nhiều của các cô gái trung học.

"Ôi chết....."

Nếu cô ấy có một kỷ lục mới, cô sẽ tập trung sự chú ý về phía mình. Có nghĩa là, cô ấy sẽ gây ra rắc rối cho «Ratatoskr» , tổ chức đã cung cấp cho mọi người một nơi để họ sinh sống. Cô ấy nên làm gì--

Nhưng, khi Tohka đã suy nghĩ về điều đó.

Vishuuuu, một cái bóng vượt qua Tohka với tốc độ khủng khiếp.

"Nu--?"

--Cô nhận ra nó sau một khắc.

https://thuviensach.vn

Đó là cái bóng của Shidou chạy trên mặt đất giống như một quả tên lửa pháo hoa.

"!? I-Itsuka-kun .....thời gian - 4,38 giây ....."

"IIII!?"

"Chờ trong đã, không phải là kỷ lục thế giới là 5,56 giây sao!?"

"Hơn nữa, Itsuka-kun tụt lại một chút sau khi bắt đầu đúng không!?"

"Ơ, vậy thời gian thực sự là bao nhiêu!"

Các học sinh ở vạch đích bắt đầu trở nên ồn ào.

"Hnn ..... mọi người sao vậy? Ai cũng trông ngạc nhiên và....."

Nhưng, người tâm điểm - Shidou trông có vẻ không quan tâm ..... nói đúng hơn, cậu nghiêng nghiêng đầu cứ như nhận thức của cậu mất trắng, và cậu bất lực ngã sụp xuống.

"! Shidou!"

"Shidou--"

Sau khi Tohka và Origami tăng tốc độ của họ nhanh hơn nữa, họ chạy qua vạch đích và đến chỗ Shidou.

Phần 4

.....Có gì đó khá là lạ. Bên trong ý thức mơ hồ của mình, Shidou suy nghĩ.

Shidou bây giờ đang nằm trên một chiếc giường trong phòng y tế. Vì cơ thể cậu đã trở nên lờ phờ, nên cậu được đưa đến đây để nghỉ ngơi nhưng, nó chẳng những không tốt hơn, mà còn tồi tệ hơn nữa.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt cậu mờ căm, tâm trí trống rỗng, người nóng rực và sự mệt mỏi đến khó tin, tất cả đang tấn công cơ thể cậu. Như thể, cậu đang có các triệu chứng khó chịu của một cơn cảm cúm buồn nôn.

Nhưng, vấn đề là không phải thế.

".....Chuyện gì đang xảy ra với mình."

Shidou lẩm bẩm, cậu nhấc cánh tay phải hơi run rẩy lên và nhìn thẳng vào.

--Một vài giờ trước đây, cậu đã phá hủy lực kế tay, và thực hiện một pha ném bóng lên tận cung trăng với bàn tay phải của mình.

Cả lớp và giáo viên thể dục đã bị sốc nhưng, người cảm thấy thất kinh nhất là Shidou. Shidou thực sự không nghiêm túc thực hiện bài kiểm tra nhưng ..... đúng hơn, kết quả là không thể như vậy ngay cả khi cậu sử dụng toàn bộ sức mạnh của mình.

Tựa như--

"..... Tinh Linh ....."

Với một giọng yếu ớt, cậu lẩm bẩm.

Phải. Cậu cho rằng sức mạnh này là một cái gì đó tương tự như của những Tinh Linh.

Sự thật là Shidou có khả năng của các Tinh Linh bằng cách phong ấn Linh Lực của các Tinh Linh đã mở cửa trái tim của họ với cậu.

Ngoài ra, mặc dù chỉ trong một khoảng thời gian ngắn, nhưng cậu đã sử dụng Thiên Sứ, sức mạnh Tinh Linh, và chiến đấu.

https://thuviensach.vn

Nhưng ngày hôm nay, không có bất cứ kẻ thù nào cũng như không có bất cứ ai đã phải đối mặt với nguy hiểm; lúc đó, là lần đầu tiên cậu sử dụng sức mạnh mà không có chủ ý.

"Cái quái gì vừa ....."

Và, ngay lúc đó, bức màn quanh giường bị kéo mạnh ra.

"Shidou!"

Cậu nghĩ ra bác sĩ của trường, người đã rời đi, trở lại nhưng--cậu nhầm. Đứng đó là em gái của cậu, Kotori trong bộ đồng phục học sinh sơ trung của cô.

"Hmm ..... Kotori? Em đang làm gì ở đây ....."

"Em nhận được một cuộc gọi từ các cô gái. Họ nói với em Shidou bị sốt và ngất--hơn nữa, anh đã sử dụng sức mạnh chỉ có Tinh Linh có. Có vấn đề với cơ thể của anh ..... khoan, chắc là em không cần phải hỏi rồi."

Kotori nhìn Shidou với bộ mặt nghiêm trọng.

"Có lẽ ..... em biết tại sao à.....? Cơ thể của anh đã kỳ lạ trong vài giờ .....đến cả anh chẳng hiểu ....."

"..... Dù sao, chúng ta sẽ kiểm tra anh ở cơ sở của «Ratatoskr». Em đã chuẩn bị một chiếc xe hơi ở phía sau của trường. Anh có thể đi bộ không?"

"Aah ..... Nhiêu đó thì anh có thể..."

Sau khi Shidou nói vậy, cậu từ từ nâng cơ thể của mình và đi đôi giày trong nhà chuẩn bị ở bên cạnh giường.

Rồi cậu rời phòng trong khi bám tay của Kotori.

https://thuviensach.vn

"Uu, kuh ....."

Trong khi bước ngật ngưỡng, cậu xuống hành lang. Hiện đã đang ở thời gian ăn trưa trước khi cậu nhận ra. Cậu có thể thấy học sinh với bento của họ ở khắp mọi nơi. Có những người tò mò nhìn Kotori trong bộ đồng phục sơ trung của cô và Shidou, người đang được dìu bởi cô, nhưng cậu không còn dư hơi cho điều đó.

Cậu muốn quay trở lại lớp học và lấy sách và cặp của mình nếu có thể, nhưng quá khó để leo lên cầu thang bây giờ. Có lẽ tốt hơn hết là nhờ các cô gái lấy nó dùm cậu.

"--Shidou! Kotori!"

Khi Shidou vừa đang ngẫm nghĩ vừa đi về phía trước, giọng nói của Tohka vang lên từ trước mặt.

Cậu từ từ ngẩng khuôn mặt của mình lên, thì thấy những người khác ngoài Tohka, gồm Origami và Chị em Yamai chạy về phía cậu.

".....mọi người. Tại sao tất cả lại ở đây ....."

Khi Shidou hỏi, Chị em Yamai trả lời.

"Quá rõ ràng. Đang thời gian ăn trưa vì vậy bọn ta đến phòng y tế để xem tình trạng của ngươi."

"Câu hỏi. Tôi cũng có một câu hỏi cho Shidou. Không phải cậu nên nghỉ ngơi sao?"

"Aah .....Tớ nghĩ ngày hôm nay .....Tớ sẽ về sớm .....Kotori có một chiếc xe đã sẵn sàng, tớ đang ra ngoài....."

Sau khi Shidou nói vậy, 4 trong số họ ra chiều hiểu rồi. Và ngay lập tức, Origami tiến lên trước.

https://thuviensach.vn

"Thế, mình sẽ cho cậu mượn bờ vai của mình cho đến khi chúng ta đến đó. Mình có thể cho cậu mượn hông nếu cậu muốn. Bám vào, Shidou."

"Mu ....."

Tohka muốn nói điều gì đó khi cô nghe thấy câu nói của Origami, nhưng cô dừng lại. Chắc hẳn cô cảm thấy tiếc nuối vì Origami nói đầu tiên, nhưng sau khi nhìn thấy Shidou đau đớn như vậy, cô cho rằng đây không phải là thời gian để tranh cãi.

"Hnn ..... Xin lỗi. Nhưng, nó sẽ nhanh thôi, nên không sao--Wah."

Và, ngay khi Shidou bước một bước lên, cậu lảo đảo và với bàn tay của mình lên cửa sổ ở phía bên trái.

Ngay lúc đó. Bắt đầu với vị trí tay Shidou chạm vào, các vết nứt xuất hiện xung quanh tay cậu và một mảnh kính bật ra ngoài cùng với tiếng đục đục, Pan.

"Heh .....?"

Shidou thốt ra một tiếng ngây ngô, và nhìn chằm chằm vào cửa sổ vừa được thông gió ngay lập tức. Các học sinh xung quanh tròn mắt nhìn. Ai, Mai, Mii tình cờ ở đó và bắt đầu nhốn nháo.

"Eh? Âm thanh đó ....."

"Uwah, Ơ, kính vỡ!"

"Cái Gì?? Itsuka-kun đi xung quanh phá vỡ cửa sổ của trường học? Cậu có muốn tốt nghiệp không thế?"

"K-không, thậm chí tớ ....."

https://thuviensach.vn

Shidou tránh xa cửa sổ trong khi cảm thấy bối rối. Thế rồi, cậu đặt tay trên tường vì quán tính còn sót.

Vừa khi cậu làm thế, mặc dù có thực tế không có chút sức nào được đặt vào, bức tường dày bỗng móp méo như thể nó là một chiếc bánh xốp. Ai Mai và Mii đã bị sốc khi nhìn thấy vậy.

"Wah! Eh! Gì thế!?"

"Tất cả mọi thứ cậu ta chạm vào bị hỏng!?"

"Cứ như trái tim bị vỡ thế!?"

"Shi-shidou! Điều gì đang xảy ra với cậu thế! Cái gì--"

Tohka nói với cậu một cách lo lắng.

"Ngay cả tớ cũng không biết ....."

Bấy giờ Shidou nheo mắt tại. Bụi phả ra từ bức tường cậu phá vỡ bay vào mũi Shidou, kích thích mũi cậu.

"--H-hakkushon."

Cậu làm một cú hắt hơi lớn.

Và tức thì, một cơn gió điên cuồng tựa một cơn bão khổng lồ quét qua hành lang. Những cửa sổ nứt toát, giấy tờ dán bị thổi bay, và những chiếc váy của nữ sinh bị hất lung lên đẹp mắt.

"Uwah!?"

"....."

"U-Ukyaaa!!"

https://thuviensach.vn

"Kích động. Đó là gì thế?"

"Th-thậm chí tớ ..... Uguh ....."

Đầu Shidou lừ đừ đảo qua đảo lại--sau đó cậu ngã sụp ở hành lang.

Phần 5

"--Không thể tin được là «Devil» lại rơi vào tay «Ratatoskr»."

Trong văn phòng trong Tập đoàn DEM chi nhánh Nhật Bản, giám đốc điều hành Isaac Westcott bật ra một tiếng thở dài.

Hắn ta là một người đàn ông tầm ba mươi tuổi với đôi mắt sắc bén không giống ai và mái tóc màu tro tối. Hắn mặc một bộ quần áo màu đen kín người, nhìn xuống tập tài liệu đang nằm rải rác trên bàn làm việc.

"Tôi xin lỗi."

Một cô gái Bắc Âu tóc vàng đứng bên cạnh trả lời.

Ellen Mathers. Đội trưởng đội chấp hành số 2 trong bóng tối Tập đoàn DEM và cũng là người được mệnh danh Pháp Sư mạnh nhất thế giới.

Westcott nhún vai cường điều, rồi lắc đầu.

"Cô không cần phải xin lỗi. Thậm chí tôi còn không đoán ra được vấn đề của «Devil»."

Hắn thở dài.

"--Một Tinh Linh nghịch đảo, thật thất vọng khi chúng ta mất một mẫu vật quan trọng như vậy. Ngoài «Princess», tôi chưa thấy một thể nghịch đảo nào hoàn hảo như vậy."

Nói xong, hắn quay lại ghế của mình và nhìn ra ngoài cửa sổ.

https://thuviensach.vn

Westcott và Ellen, 3 tháng trước, đã bắt được và thành công trong việc nghịch đảo cô. Quãng thời gian đó, họ mất trụ sở chi nhánh Nhật Bản, các cơ sở gần đó, và nhiều người trong đội Pháp Sư có vũ trang của mình nhưng--đó chỉ là các vấn đề tầm thường.

Sửa chữa cho các tòa nhà cùng các cơ sở hoang tàn đã hoàn thành nhờ vào Realizer, và hắn chỉ cần tạo thêm «Bandersnatch> nữa. Mất đi các Pháp Sư xuất sắc là một mất mát lớn nhưng, xét trên nền tảng quan trọng nhất của mình, đó là một sự hy sinh mà họ không thể né tránh được.

"Tất nhiên, Tinh Linh thường không xuất hiện trong trạng thái Nghịch Đảo.--Lý do mà «Devil» chìm vào hố sâu tuyệt vọng là gì? Đó là một bí ẩn lớn. Thật là hấp dẫn đến nỗi tôi muốn có một bài thuyết trình về nó nếu có thể."

Trong lúc nói, Westcott đứng dậy khỏi ghế.

"Mà này--Ellen. Tôi vừa nhận một cuộc gọi từ cơ sở ở Đảo Neryl."

Đảo Neryl. Ellen giật mình khi cô nghe thấy cái tên đó.

Cái tên ý chỉ hòn đảo DEM sở hữu trên Thái Bình Dương, cũng như phòng thí nghiệm tạo ra dưới lòng đất.

Âu cũng là bình thường nếu Ellen phản ứng vậy khi nghe cái tên đó. Đó là bởi, nơi tối mật nhất của DEM--thể sống Thảm Họa Tự Nhiên Đặc Biệt cô từng bắt giữ được giam cầm bên trong cơ sở ấy.

"Có vẻ như chúng ta đã tiến hành xong 『Tư Liệu A』. Nghịch Đảo của «Princess» đã cho chúng ta một bước tiến lớn. Ước tính tỷ lệ thành công là 75% .--Những con số đó không tồi phải không?"

"Vậy thì."

https://thuviensach.vn

Westcott nhếch môi khi nghe những lời của Ellen.

"Đúng.--Chẳng phải đã đến lúc chúng ta thử tạo ra thể Nghịch Đảo hoàn hảo của chúng ta rồi sao?"

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Cuộc Diễu Hành Của Đế Vương.

Phần 1

Tại phòng hội nghị thuộc căn cứ ngầm của «Ratatoskr».

Kotori đang đối mặt với những con búp bê được đặt xung quanh chiếc bàn tròn.

Tất nhiên, không phải cô đang chơi với chúng. Dưới mỗi con búp bê đều có loa phát thanh, kết nối tới những lãnh đạo cấp cao nhất của «Ratatoskr» trên khắp thế giới.

⌈--Chỉ huy Itsuka, thế này là thế nào? ⌋

Âm thanh phát ra từ chiếc loa bên dưới một con chuột đang khóc nhè, nghe thảm thiết y như khuôn mặt của nó.

⌈ Không phải khả năng Itsuka Shidou bị mất kiểm soát là rất khó xảy ra hay sao? ⌋

".....Toàn bộ thông tin đều rất chính xác. Chuyện này đáng lẽ không xảy ra. Tôi sẽ chịu toàn bộ trách nhiệm."

⌈Sự việc này không thể được giải quyết chỉ bằng việc cô tự nhận trách nhiệm về mình.⌋

Giọng nói tức tối phát ra từ loa của con chó bull đang chảy nước dãi.

https://thuviensach.vn

⌈Linh Lực của hơn 8 Tinh Linh đang chứa trong cơ thể cậu ta. Nếu cậu ta không kiềm chế được..... cô nghĩ thiệt hại sẽ như thế nào?⌋

Con mèo búp bê xấu xí chen ngang vào cuộc hội thoại.

⌈Bình tĩnh nào.--Không phải «Dáinsleif» đã được xây dựng để chuẩn bị trước cho những tình huống như thế này này à?⌋

".....uh."

Kotori cau mặt lại căm ghét khi nghe câu nói đó.

Giờ nghĩ lại, chính con mèo xấu xí đó đã đề xuất một 『Điều kiện』 khi kế hoạch sử dụng khả năng của Shidou để phong ấn Tinh Linh được thông qua.

⌈.....Nhưng Shidou đang rất được các Tinh Linh yêu quý đúng không? Nếu giết cậu ta bây giờ, các Tinh Linh sẽ bị kích động mạnh và trong trường hợp xấu nhất, tất cả bọn họ sẽ chuyển qua thể Nghịch Đảo hết.⌋

⌈Aah, điều đó chỉ áp dụng với tình cảnh bình thường. Nhưng, mọi chuyện đã khác rồi phải không?⌋

⌈Cái đó.....nhưng dù sao đi nữa, chúng ta cũng sẽ mất hết tất cả Linh Lực chúng ta gom góp được từ trước đến nay.⌋

⌈Tôi biết. Nhưng ít nhất nó cũng tốt hơn thảm cảnh tệ nhất.⌋

Con cún ngu ngốc im lặng sau khi bị con mèo xấu xí thuyết giáo. Với hoàn cảnh thế này thì, nó cũng đồng nghĩa với sự tán thành.

"....."

Kotori nghiến chặt răng.--Tất cả bọn họ đều đang chọc điên cô.

https://thuviensach.vn

Có vẻ không có ai nhận ra được cảm xúc của Kotori, nhưng con mèo xấu xí tiếp tục hướng ánh nhìn của mình vào cô.

⌈Vậy thì đã thảo luận xong, Chỉ huy Itsuka. Tôi sẽ để cậu ta lại cho cô hành động tùy ý, nhưng nếu tình hình chuyển biến xấu, thì đó là việc cô phải làm.⌋

"....."

Kotori cố lựa từ ngữ để trả lời, trong khi cô kiềm chế khao khát được lao qua đầu bên kia của cái micro đó để đấm giữa mặt lão già vênh váo đang chém gió bằng con mèo búp bê.

Nhưng trước khi cô kịp trả lời, con sóc đang ngồi ở góc xa nhất của chiếc bàn tròn đó--người chủ tọa của cuộc họp này- Eliot Woodman lên tiếng sau những phút im lặng.

⌈--Đừng hiểu nhầm chuyện này, Chỉ huy Itsuka.⌋

"Eh.....?"

⌈Nhiệm vụ quan trọng nhất của cô không phải là ra phán quyết khi thời điểm đó đến, mà là ngăn cản không cho "thời điểm đó" xảy ra.⌋

".....!"

⌈Tôi trông cậy vào cô đấy, Chỉ huy Itsuka.⌋

".....Tuân lệnh!"

Kotori sửa lại điệu bộ của mình rồi đáp chào.

Phần 2

https://thuviensach.vn

Vài tiếng đồng hồ sau khi Shidou bất tỉnh. Các cô gái đang ngồi trong một phòng nghỉ lớn, vẫn mặc y nguyên bộ đồng phục của mình.

Đó là một phần cơ sở dưới lòng đất của «Ratatoskr». Xung quanh căn phòng là những máy bán hàng tự động, màn hình tivi, và hàng cây xanh được dựng dọc theo bờ tường, một vài bộ bàn ghế trắng được đặt rải rác giữa gian phòng.

Bình thường, nơi này giành cho những nhân viên của tổ chức ăn uống tán gẫu giữa giờ nghỉ nhưng--không khí trong phòng lúc này ngột ngạt như thể sắp vào phòng phẫu thuật.

Sau vụ việc đó, các cô gái mang Shidou ra ngoài và sau khi gặp một nhân viên được gửi tới, họ theo Shidou đến cơ sở này.

Vì việc phân tích và chữa trị mất khá lâu nên các nhân viên y tế đã khuyên họ nên về trước, nhưng Tohka, Origami và chị em Yamai không chịu di chuyển. Chỉ cần nghĩ đến những chuyện có thể xảy đến với Shidou sau khi họ đã rời đi.....họ không muốn phải về lúc này tí nào.

"Liệu Shidou có sao không nhỉ....."

Không biết đã bao nhiêu lần Tohka lẩm bẩm câu hỏi đó giữa bầu không khí lặng thinh của căn phòng.

Tất nhiên, chẳng có ai cảm thấy khó chịu. Chuyện đó cũng bình thường thôi. Ai ai cũng có nỗi lo lắng đó.

"Anh ấy không sao đâu.....chắc chắn."

『Đúng đúng, cậu ta sẽ tỉnh lại và tươi như hoa ngay thôi nếu biết chúng ta đang lo lắng cậu. Ah, hay là sẽ khiến cậu ấy bệnh nặng thêm nhỉ?』

https://thuviensach.vn

Người đáp lại Tohka chính là cô bé ngồi phía đối diện với con thỏ rối bên tay trái.

Đó là Yoshino và bạn cô, 『Yoshinon』. Cũng như những cô gái khác, cô ấy là một trong những Tinh Linh đang sống trong căn biệt thự ở cạnh nhà riêng của Shidou. Cô bé cũng đã nghe tin Shidou bất tỉnh và chạy sang đây.

"P-phải rồi.....có Kotori và Reine nữa mà. Mọi chuyện sẽ không sao đâu....."

Nhưng khi nghe thấy lời những lời nói lạc quan của Tohka thì cô gái có nét mặt buồn bã ngồi cạnh Yoshino lên tiếng với một bộ mặt tối sầm lại.

".....Tôi không nghĩ thế đâu. Những chuyện đó luôn có thể xảy ra mà. Chúng ta nên chuẩn bị tinh thần trước đi phòng khi ....."

Vân vân, câu nói của cô ấy làm không khí vốn đã ảm đạm thậm chí còn u ám hơn nữa. Những lời nói bất lực đó làm Tohka bị shock nặng.

"K-không thể nào ....."

"Này! Đừng có nói gở thế chứ!"

"Trách mắng. Đúng thế Natsumi. Tohka sẽ nghĩ nó là thật đấy."

Đến lượt chị em Yamai nói. Natsumi giật mình rồi khom người thêm.

".....Nhưng theo kinh nghiệm của tôi thì, việc bị đá rớt xuống sau khi cố bám vào hy vọng so với việc chuẩn bị tinh thần để bị đá thì, chọn cái sau sẽ tốt hơn đúng không.....?"

"Được rồi đấy, chúng tôi đã nói rồi, cô có thể thôi nghĩ đến những thứ như thế không!?"

https://thuviensach.vn

".....X-Xin lỗi....."

Natsumi nhìn theo hướng khác, tỏ vẻ hối lỗi sau khi nghe Kaguya rít lên.

Tiếp đó lại là một khoảng lặng dài. Không gian chỉ có tiếng tích tắc đều đặn vang lên từ chiếc đồng hồ trên tường, âm thanh đó lớn một cách lạ lùng.

"--Nhưng kể cả như thế."

Lời nói của Origami phá tan sự im lặng đang bao trùm.

"Tuy có đang bị ốm đi nữa, nhưng trông Shidou đã quá khác so với ngày thường. Cứ như là--một Tinh Linh mất kiểm soát năng lực của mình ấy."

"....."

Âm thanh muu phát ra từ cuống họng Tohka, chị em Yamai - những người đã thực sự nhìn thấy hành động của Shidou trước đó.

Đúng là cậu ta đã nhiều lần bị ốm trước đây. Đặc biệt là lần Shidou nằm liệt giường vật vã suốt mấy ngày vì bệnh quai bị.

Nhưng, đúng như Origami đã nói, chuyện lần này khác hẳn những lần trước kia.

"Ý cô.....Shidou cũng là Tinh Linh à?"

"Tôi cũng không rõ."

Origami lắc đầu nhưng vẫn giữ nguyên nét mặt. Song sau một lát, câu tiếp tục với một chữ "Nhưng".

https://thuviensach.vn

"Tôi còn không nghĩ Shidou là một con người bình thường được. Bỏ qua chuyện lần này, chúng ta chưa được giải thích lý do cậu ấy có thể phong ấn được năng lực của Tinh Linh nữa."

".....vậy nghĩa là, Shidou hoặc «Ratatoskr» đang che dấu chuyện gì à?"

Đó là giọng nói của Natsumi, lúc này đang nấp sau lưng Yoshino.

"Chưa đến mức đấy. Có khả năng «Ratatoskr» và Shidou cũng không hiểu rõ nguyên do cậu ấy có được năng lực ấy và chân tướng của cậu.--Tuy nhiên, ở khía cạnh khác, tổ chức «Ratatotskr» có quá nhiều bí ẩn."

Origami nói tiếp một cách trôi chảy.

"Tôi rất biết ơn vì họ đã cứu giúp tôi. Tôi không biết dùng từ nào để tả xiết. Nhưng từ đầu, tại sao «Ratatoskr» lại bảo vệ cho các Tinh Linh? Mọi người không nghĩ bọn họ lại làm một việc vừa nguy hiểm lại không được đền đáp này chỉ là phí phạm tài nguyên sao?"

"Cái đó....."

Tohka khẽ cắn đôi môi của mình.

Không chỉ có cô ấy, cả Kaguya, Yuzuru, Yoshino và Natsumi đang dõi theo Origami cũng im lìm.

Có thể đúng như những lời cô ấy nói. Ban đầu, Tohka - hoàn toàn không biết gì về thế giới này - không hề thắc mắc điều đó, nhưng sau khi trải qua cuộc sống của con người, cô phần nào hiểu ra quyền hạn điên rồ mà «Ratatoskr» nắm giữ.

Một tổ chức làm mọi thứ vì các cô gái. Và theo lẽ tự nhiên, họ sẽ không để ý gì đến chuyện đó vì họ mới là người được cứu giúp. Không có

https://thuviensach.vn

"Ratatoskr», bọn họ còn không thể đến trường.

Tại sao họ lại quá bao dung với các cô gái như thế--giờ mới nghĩ về chuyện đó, bọn họ không thể lập tức trả lời.

"Muu....."

Cùng lúc với tiếng rên rỉ của Tohka, cánh cửa bật mở, và Kotori và Reine bước vào căn phòng.

"--Kotori!"

"Chào Tohka. Xin lỗi vì anh của em đã làm chị phải lo lắng."

Kotori nhún vai khi cô nhìn một lượt khắp gian phòng.

".....? Chuyện gì thế?"

Kotori nghiêng đầu khi cô nhận thấy bầu không khí kỳ lạ đang bao trùm không gian. Nhận thấy điều đó, Origami nhanh nhảu lắc đầu đổi chủ đề.

"Không có gì. Mà quan trọng hơn là, tình trạng Shidou sao rồi?"

".....?"

Kotori đang băn khoăn nhìn khuôn mặt từng người, nhưng rồi cũng gật đầu khi nghe câu hỏi.

"Để em giải thích.....Miku vẫn chưa đến à?"

Reine lặng lẽ lên tiếng ở bên cạnh cô.

".....Tôi đã gọi cô ấy rồi, nhưng hiện tại cô ấy đang ở tận Kansai vì công việc của mình."

https://thuviensach.vn

"Uuuun, đành vậy thôi. Nếu cô ấy đến đây được trong hôm nay thì mọi thứ sẽ dễ dàng hơn nhiều. Vậy để em nói với mọi người trước--"

Kotori chưa kịp nói dứt câu, tiếng bước chân huyên náo của ai đó vang khắp hành lang.

"----
Daaaaaaaaaaaaaaaaarrrrrrliiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiinnggggggggggggg!!"

"Eh?"

Kotori vừa trợn tròn mắt lên thì một bóng đen lao qua ngưỡng cửa mở toang và ôm chặt lấy Kotori đang đứng ở đó.

Đó là một cô gái cao với mái tóc màu tím nhạt. Mặt của cô được trang điểm, bộ đồ cô đang mặc lộng lẫy dường như trang phục trình diễn, và một chiếc áo choàng được quàng quanh người cô.

"Mi-Miku!?"

Kotori la lên, nhưng Miku ghì 2 cánh tay mình lại và ôm Kotori còn chặt hơn trước trong khi mải miết cọ cọ cặp má của cô.

"Darling không sao chứ! Làm sao em có thể đứng nhìn anh bất tỉnh mà không làm gì chứ, Miku của anh đã phóng thẳng lên trực thăng và bay về rồi đâyyy!"

"Hey.....bình tĩnh lại cái coi--"

"Aaah, tội darling quá! Sao anh lại trở nên nhỏ xíu thế này.....! Cả tay, chân và vài phần khác của anh giờ mềm mại quá ! Giờ em mới thấy da anh mượt như da Kotori-san ấy!"

"Không phải "giống" mà chính là tôi đấyyy!"

https://thuviensach.vn

Nghe tiếng hét của Kotori, Miku cuối cùng cũng chịu mở mắt ra nhìn.

"Ara, Kotori-san. Sao em lai ở đây thế? Chị không biết đang ôm em đấy. Kufufu, Kotori thích được nuông chiều nhỉ."

"Chị cố tình làm thế còn gì!? Mà chị bỏ tay mình ra được không!?"

"Aahhn, xấu tính quá à."

Sau khi bị Kotori đẩy ra, Miku bĩu môi lại bất mãn.

"Nghiêm túc đi.....cứ ngồi đại chỗ nào chị muốn. Tôi sẽ giải thích tình hình của Shidou."

"Okaaay!"

Miku giơ tay lên cam chịu và ngồi vào một chiếc ghế gần đó. Natsumi co rúm người lại rồi di chuyển sang vị trí khác sao cho Miku không thể thấy mình.

Kotori thở dài, rồi quay lại nhìn Reine.

"Được rồi, cô thông báo cho mọi người đi Reine."

".....Okay."

Reine đặt máy tính bảng của mình lên bàn rồi thao tác gì đó, ít phút sau, màn hình lớn đặt giữa phòng hiện lên y như trên màn hình máy của cô ấy.

"Cái đó....."

Tohka khẽ lẩm bẩm khi mắt cô dõi theo từng thông tin hiển thị.

Những dãy số hiện lên xung quanh phác đồ cơ thể của Shidou và một đồ thị bên cạnh.

https://thuviensach.vn

"Đây là biểu đồ biểu thị hiện trạng của Shidou.--Mọi thứ sẽ nhanh chóng hơn trên «Fraxinus» nếu ai đấy không phá nó tan hoang lần trước."

"Ngoài kia vài người xấu thật."

Nghe thấy câu nói trách móc của Kotori, Origami hờ hững đáp lại. Kotori nhún vai, nở một nụ cười nhạt.

"--Thôi bỏ qua đi, đây là tình trạng hiện nay của Shidou. Nhìn vào đường màu đỏ trên biểu đồ đi, đó là dữ liệu về Linh Lực của Shidou. Ngắn gọn thì, chỉ số cực kỳ điên khùng.....nhưng dù sao thì việc đọc được Linh Lực trong cơ thể người cũng đã hơi bất thường rồi."

"Muu.....chị không hiểu rõ nhưng mà, tại sao lại xảy ra chuyện này?"

Nghe câu hỏi của Tohka, Kotori quay qua nói gì đấy với 「Reine」. Nghe thế, cô ấy chỉnh sửa đồ thị để hiển thị sang một cái khác.

Trên màn hình, các Tinh Linh được xếp xung quanh thành một vòng tròn với Shidou ở chính giữa. Mỗi Tinh Linh kết nối với Shidou bằng một dải sáng thẳng, và mỗi đường đều có ánh sáng đi theo hai hướng tới và lui.

".....Hãy hình dung đây là tình trạng bình thường của cậu ấy. Shin có khả năng phong ấn Linh Lực của Tinh Linh, nhưng không phải cậu ấy phong ấn hoàn toàn mọi sức mạnh hay cách ly nó ra ngoài cơ thể của Tinh Linh đó. Mà khi ấy, một liên kết vô hình sẽ hình thành giữa Shidou và Tinh Linh kia, và tuy phần lớn Linh Lực được lưu trữ trong cơ thể cậu ấy, một ít vẫn thường xuyên được trao đổi qua lại giữa hai người."

Reine vừa nói vừa di ngón tay của mình trên bàn phím, luồng sáng quanh người Shidou bỗng tản ra đến các Tinh Linh thông qua những liên kết giữa họ.

https://thuviensach.vn

".....Đây là Shidou khi tinh thần của các Tinh Linh rơi vào tình trạng bất ổn. Các cô có thể triệu hồi lại một phần Linh Lực từ Shidou, cho phép sử dụng Thiên Sứ và Linh Phục của mình trong một phạm vi giới hạn."

"Fumu.....hiểu rồi."

"Chú thích. Kaguya chỉ đang giả vờ hiểu thôi."

"K-không phải giả vờ! Tôi hiểu thật mà!"

Kaguya và Yuzuru bắt đầu cự cãi nhau. Kohon, Reine ho khẽ.

".....Tôi tiếp tục nhé?"

"V-vâng....."

"Xin lỗi. Xin cứ tiếp tục."

Sau khi cả hai đã im lặng, Reine tiếp tục điều khiển máy tính quay lại màn hình ban đầu.

".....Và, đây là chuyện đang xảy ra với cơ thể của Shidou."

Lần này, các liên kết giữa Shidou và những Tinh Linh co ngắn lại, và luồng sáng đang di chuyển qua nó chậm hẳn đi.

"Như thế....."

".....Sau khi nhìn vào kết quả phân tích, chúng tôi nhận thấy những liên kết giữa các cô và Shin đang đột nhiên thu hẹp lại, làm nghẽn quá trình trao đổi Linh Lực."

"Nghĩa là....sao??"

https://thuviensach.vn

Yoshino hỏi, lúc này đang băn khoăn, lo lắng làm lông mày cô bé nheo thành hình chữ /\. Reine lảo đảo gật đầu.

".....aah, lượng Linh Lực đáng lẽ ra phải đang tuần hoàn vòng quanh, giờ bị ứ đọng lại trong cơ thể của Shin--và gây nên tình trạng quá tải. Đó là lý do cho những biểu hiện khác thường của Shin. Vì không có lối nào để thoát ra, lượng Linh Lực tồn đọng bắt đầu ảnh hưởng lên cơ thể cậu ấy, và có lẽ đã giúp cậu có được khả năng vận động cực kỳ bá đạo đó."

Sau khi Reine nhấn nút, cơ thể Shidou trên màn hình bắt đầu chuyển sang màu đỏ.

"Trời đất ơi.....thế thì kinh khủng quá!"

Tohka bật dậy và đập mạnh tay xuống bàn, Kotori dựng thẳng cây Chupa chups trong miệng mình và khoanh tay lại.

"Đúng. Đây không phải là một tình huống vui vẻ gì. Nếu cứ tiếp diễn thế này, lượng Linh Lực mắc kẹt trong người Shidou sẽ bùng nổ. Một vụ nổ tương đương với Linh Lực của 8 Tinh Linh. Nghĩ đến thế thôi đã thấy ớn lạnh rồi."

"C-có cách nào để cứu Shidou không!?"

Tohka áp lại gần sát Kotori hỏi cứ như kêu cầu. Cô bé đưa tay lên, Pon Pon, nhẹ vỗ về đầu Tohka để làm cô bình tĩnh lại.

"Tất nhiên là có--đó là lý do em gọi mọi người đến đây."

"Mu.....?"

Tohka mở to mắt ra nhìn khi Kotori đứng lên khỏi ghế ngồi, tiếp tục nói.

https://thuviensach.vn

"Đơn giản thôi, chỉ cần phục hồi lại mối liên kết giữa Shidou với chúng ta trở về trạng thái bình thường là được. Khi đó, Linh Lực sẽ tuần hoàn trở lại, và Shidou sẽ khỏe lại thôi."

"V-vậy à!"

"Nhưng làm sao để mở rộng mối liên kết ra?"

Miku chống tay lên cằm rồi nghiêng đầu.

Không hiểu vì sao, Kotori bỗng nhiên lại trở lên lóng ngóng, ngần ngại.

"Errr, cái đấy....."

".....eh, đừng nói là chúng ta phải làm chuyện đó mà không biết cách thức đấy chứ?"

Natsumi hỏi với vẻ ngạc nhiên.

"K-không phải. Chúng tôi biết cách thức."

".....errr, vậy cách đó rất khó hay sao à.....phải không?"

"Không.....không phải như thế."

"Thì cứ nói ra đi. Phải làm sao để cứu Darling?"

"Thì là....."

Nhìn thấy vẻ lúng túng của Kotori cộng thêm việc má của cô bé bắt đầu đỏ ửng lên, Reine không chịu được nữa mà nói thay cho cô bé.

".....Phải hôn."

"Eh?"

https://thuviensach.vn

"Cô vừa nói cái gì.....?"

Reine gật đầu trước vẻ ngạc nhiên của mọi người.

".....Shin hôn Tinh Linh để phong ấn Linh Lực. Dẫn đến sự hình thành những liên kết giữa hai người họ. Vì vậy, để nới rộng các liên kết trở lại như trước, chúng tôi cần các cô hôn Shin một lần nữa."

"H-Hiểu rồi....."

Tohka gật đầu rồi đưa tay chạm lên môi mình.

Nhớ lại hồi trước, Shidou cũng đã hôn cô để phong ấn năng lực của cô. Nếu vì thế mà liên kết giữa họ được xây dựng, thì chắc làm chuyện đó lại một lần nữa sẽ khiến liên kết đó được mở ra trở lại.

Đang suy nghĩ, bỗng dưng, Mu?, Tohka xoay phắt người lại.

"Đợi tí xíu Reine.....nghĩa là, Shidou sẽ, hôn tất cả chúng tôi?"

".....? Đúng thế."

Mắt của Tohka mở to ra.

"Cái.....T-thật ấy hả!?"

"Eh, thế Tohka-san không biết sao?"

"Errrr.....thế cô nghĩ cậu ấy phong ấn bằng cách nào?"

"Mu.....? Err như là....."

Tohka chống tay lên má rên rĩ khi nghe Kaguya nói. Gác vấn đề trước mắt sang bên, Tohka còn không nghĩ nổi phong ấn là hôn.

"Hiểu rồi.....vậy mọi chuyện là như thế."

https://thuviensach.vn

Tohka đã cho Shidou biết rằng cô ấy muốn cậu tiếp tục cứu giúp những Tinh Linh khác như đã làm với cô, nhưng cô cũng đã dặn Shidou không được hôn ai ngoài cô ấy.

"Muu....."

Giờ cô mới hiểu tại sao hồi ấy Shidou lại trông có vẻ bối rối khi nghe cô yêu cầu như vậy, vì nụ hôn là điều cốt yếu để phong ấn Tinh Linh. Có vẻ cô ấy đã đòi hỏi một việc vô lý vì thiếu hiểu biết.

"Err, Tohka-san?"

Miku hỏi khi đang ngước nhìn gương mặt của Tohka. Nghe gọi tên mình, cô bất chợt ngẩng đầu lên.

"Okay.....Tôi sẽ làm! Shidou đã cứu tôi, giờ để tôi trả ơn cậu ấy!"

Những Tinh Linh đang ngồi xung quanh bắt đầu hưng phấn hẳn lên khi nghe Tohka nói.

"Em.....sẽ cố gắng hết mức.....!"

"Có vẻ vuui.....anh ta cũng là một người anh trai khá tốt."

"Kaka! Hôn để đánh thức người khác, giống cổ tích thật!"

"Đồng tình. Người đẹp ngủ trong rừng phiên bản Công chúa Shiori."

"Eh, là cái gì? Nói chi tiết hơn tí đi?"

".....Thì ra đó là phần cô thích thú nhất."

"Tôi chả quan tâm nó là cái gì. Vừa cứu được Shidou vừa có thể hôn cậu ta, cái này là câu "một mũi tên trúng hai con chim" này. Tôi không phản đối gì hết."

https://thuviensach.vn

Reine nhẹ nhàng gật đầu khi thấy phản hồi của các Tinh Linh.

".....Rất cảm ơn. Chúng ta bắt đầu ngay nhé. Tôi sẽ dẫn các cô tới phòng bệnh của Shin. Càng kéo dài thì có lẽ cậu ấy càng đau đớn."

"Umu, đi thôi!"

Bam, Tohka vỗ vào ngực mình đứng dậy. Những người còn lại nhìn nhau gật đầu rồi bước theo cô ấy.

Nhưng Reine bỗng dừng lại khi chuẩn bị dẫn mọi người bước ra khỏi phòng.

".....Oh, mà khoan đã. Nếu sợ phải hôn nhau trước mặt người khác thì, vào từng người một cũng được.....thế thì sao?"

Nghe câu nói của Reine, các Tinh Linh đồng loạt rên lên fuumu khi tưởng tượng đến cảnh hôn của họ--rồi ai nấy đều đỏ hết mặt lên.

"Mu.....làm thế thì chắc tốt hơn."

"C-cũng đúng....."

"Fu.....những ai nhìn thấy ta hôn người khác sẽ phải hứng chịu một lời nguyền thảm khốc."

"Phiên dịch. Ý Kaguya là cô ấy đang xấu hổ đấy."

"T-tôi không có ý đó!"

Như dự đoán, ai ai cũng xấu hổ khi phải để người khác thấy nụ hôn của mình. Chỉ có đúng một người ⌈Ehhhh, mình thật sự không để ý việc đó đâu. Hay là mình hôn darling xong rồi hôn tặng mọi người luôn nhé⌋ , nhưng mà đấy là của hiếm.

https://thuviensach.vn

".....Fumu. Vậy thì làm thế đi. Các cô vui lòng chọn thứ tự đi."

"Yeah, làm thế đi."

Mọi người đều đồng ý với Kotori.

Nhưng lại có một vấn đề khác.

"Tôi không ngại vào cuối đâu. Nhưng mà tôi cần biết cửa có khóa không và tốt hơn là thêm cách âm nữa."

Mọi người cau mày lại khi nghe Origami nói.

".....đúng là, tốt hơn hết nên để mọi người vào."

"Đúng, thế tốt hơn."

"Tại sao?"

Origami nghiêng đầu, nhưng mọi người lơ cô ấy đi mà bước tiếp.

Họ bước qua hành lang dài dẫn đến một căn phòng lớn.

".....Đằng này. Cậu ấy chắc đang nằm ngủ yên bình."

"Umu, tôi hiểu rồi."

Tohka hướng đầu về phía trước, và đẩy cửa bước vào.

Ở bên trong, căn phòng được bài trí y như một phòng bệnh viện. Ở chính giữa gian phòng rộng cỡ 12 tấm tatami đó là một chiếc giường lớn.

Và nằm trên đó, là Shidou đang bất tỉnh vì đau đớn--

Biến đâu mất tiêu.

https://thuviensach.vn

"Nu.....?"

"Ah-re..... Shidou-san đâu rồi.....?"

Mọi người nhìn ngó khắp căn phòng.

Cũng đúng thôi. Trên chiếc giường mà đáng lẽ Shidou đang ngủ, vẫn còn dấu vết của ai đó vừa nằm ở đấy, những ống truyền dịch và những điện cực được gắn vào người cậu rơi rải rác khắp giường.

Phần 3

Trên hòn đảo Neryl đang trôi nổi giữa Thái Bình Dương, không khí ồn ào hối hả ngược xuôi một cách hiếm có.

20 năm trước đây, khu vực này đã được Tập đoàn DEM ở nước Anh mua lại, và xây dựng một cơ sở nghiên cứu khổng lồ dưới lòng đất.

Tất nhiên, sự tồn tại của nó được che đẩy khỏi công chúng, và bản thân hòn đảo cũng không xuất hiện trên bản đồ. Cơ bản thì, nơi này dùng để tiến hành những cuộc thí nghiệm chắc chắn sẽ bị phê bình gay gắt nếu được công bố rộng rãi khắp thế giới.

Vì thế, bình thường ở đây chỉ có khoảng 50 nhà nghiên cứu, gần 30 nhân viên làm những công việc hằng ngày và vài Pháp sư để canh gác--nhưng đó là chưa kể đến những đối tượng nghiên cứu, vì như thế thì con số phải gấp trăm.

Đảo Neryl nhận tiếp tế theo đường hàng không mỗi tuần một lần, tuy thế, các ông lớn ở Trụ sở chính chẳng thèm đoái hoài gì đến dù là ngẫu hứng, nên hòn đảo tĩnh lặng đến bất thường.

--Nhưng hiện tại, có hơn 100 Pháp sư đang tập trung trên hòn đảo đó, phá tan bầu không khí yên tĩnh hằng ngày. Tất cả bọn họ đều mặc giáp bảo

https://thuviensach.vn

hộ và trang bị CR-Unit, ở tư thế sẵn sàng chiến đấu. Hơn nữa, có hơn 300 «Bandersnatch» điều khiển từ xa được triển khai khắp hòn đảo. Quang cảnh như thể chiến tranh sắp xảy ra - một người không thấy hòn đảo này sẽ nghĩ vậy.

".....Khá là nguy hiểm thật."

Nhìn đường băng chật kín toàn Pháp sư qua ô cửa buồng lái, Knox thở ra Fuu. Phi công phụ - Burton- đang ngồi cạnh anh ta gật gù.

"Bởi vì 『Tư Liệu A』 là kiện hàng cực kỳ quan trọng."

Anh ta giơ ngón tay cái lên chĩa ra phía sau buồng lái.

Nhiệm vụ được trao cho họ là vận chuyển món hàng tối quan trọng--Bí danh 『Tư Liệu A』 đang được giữ kín bên trong đảo Neryl.

"Vậy thì cũng bình thường thôi. Nhưng mà thế này không có hơi quá à? Cả đống Pháp sư làm gì thế kia? Bộ ta sắp bem hạm đội số 7 à?"

Burton méo mó cười khi nghe câu đùa của Knox.

Nhưng đột nhiên, Knox nheo mắt lại khi một thứ bất thường đột nhiên xuất hiện trước mắt cậu ta.

Ngay ở trước máy bay--một dáng người đang đứng ngay giữa đường băng.

"Hn.....?"

Các Pháp sư tưởng đó là một nhà nghiên cứu trên Neryl, nhưng họ đã nhầm lẫn. Đó là một cô gái trẻ đang đứng đằng kia.

Cô ta mặc một chiếc váy đỏ thẫm như được phủ bằng máu và bóng tối, với kiểu tóc kỳ lạ và hai mắt khác màu nhau. Chính xác thì--con mắt trái

https://thuviensach.vn

của cô nhìn như một cái đồng hồ.

"Cái gì thế kia?. Halloween hết từ mấy tháng trước rồi mà."

Khi Knox còn đang lẩm bẩm, có vẻ các Pháp sư đang canh gác quanh đường băng đã nhận thấy sự có mặt của cô gái đó. Họ bắt đầu giương súng lên rồi la lớn.

⌈Ngươi là ai! Tại sao lại ở đây!⌋

Giọng một Pháp sư vang lên qua loa phát thanh.

Nhưng trong khoảng khắc tiếp theo,

"--Kihihi, cuối cùng cũng tìm thấy rồi nhé, Tinh Linh thứ 2-san."

Khi cậu ta còn đang tưởng âm thanh của cô ấy phát ra từ loa phát thanh, bóng tối dưới chân cô gái đột nhiên lan ra rồi những cánh tay trắng muốt trồi lên nắm lấy các Pháp sư đó lôi mạnh xuống dưới.

【Cái.....cái gì thế này.....!】

【Những cái bóng.....!?"】

【Lũ ngu! Đừng mất cảnh giác! Cô ta là--«Nightmare» đấy!】

Nghe một Pháp sư nói, cô gái đó nở một nụ cười Nii.

Bóng tối dưới chân «Nightmare» lan mỗi lúc một rộng ra như một tấm thảm lớn, rồi từ đó, những nhóm cô gái trông y hệt cô ta bắt đầu bò ra từ khoảng tối.

【U-uwaahhhhh!】

【Bình tĩnh! Bảo vệ 『Tư Liệu A』!】

https://thuviensach.vn

Các Pháp sư bắt đầu triển khai CR-Unit của mình khi từng nhóm «Nightmare» rút từ sau lưng các khẩu súng lục với cò quay kiểu cổ.

--không khí thanh bình của hòn đảo sớm biến thành một chiến trường đẫm máu.

Nhưng lớp phòng thủ cứng cáp đấy bị quật ngã từng lớp từng lớp một. Dù các Pháp sư có tàn sát bao nhiêu tên địch đi nữa, hàng trăm cô gái khác cứ liên tục bò ra khỏi hố đen không hề mệt mỏi. Chỉ là vấn đề thời gian trước khi họ chạm được bàn tay của mình vào máy bay vận tải.

⌈--Phi công Knox! Chúng tôi không cầm cự được lâu nữa đâu! Khởi động máy bay đi!⌋

"Cô đang hư cấu đấy à!? Đội Pháp sư hộ tống vẫn chưa lên! Cô muốn tôi chạy luôn à!?"

⌈Chẳng còn cách nào khác đâu! Nhanh lên!⌋

"Kuh.....!"

Knox cau mày lại, và bắt đầu nắm lấy cần điều khiển.

--tiếng động cơ phát ra từ máy bay bắt đầu lớn dần lên.

«Nightmare» Tokisaki Kurumi dễ dàng nghe thấy âm thanh đó, cô bật ra một tiếng cười khoái trá rồi chĩa mũi súng vào nó, ra lệnh cho các Kurumi.

"Tôi không để cô chạy mất đâu. Đúng không--bọn mình ơi?"

Vài phân thân nhảy khỏi mặt đất bay theo cái máy bay khi nghe lệnh của Kurumi.

Nhưng trong khắc tiếp theo.

https://thuviensach.vn

"--!"

Có ai đó thở dốc ra, khi đầu của 5 phân thân vừa nãy mới đuổi theo máy bay đó, văng lên trời. Luồng máu đỏ thẫm bắn ra từ các cơ thể không đầu của họ, trước khi chúng ngã phịch xuống mặt đất.

".....Ara ara?"

Kurumi hướng ánh nhìn của mình vào Pháp sư vừa mới tham chiến.

"....."

Cô ta tỏa ra một vẻ ngoài khác hẳn với những tên còn lại--đó là một cô gái tóc vàng mặc bộ giáp y hệt như của Ellen Mathers. Bộ mặt của cô vẫn còn nét hiền lành của trẻ con nhưng hừng hực sát khí.

Kurumi thở dài, liếc sơ qua cũng đủ thấy cô ta là một thứ khác hoàn toàn với mấy tên Pháp sư kia. Sở hữu Territory với chất lượng tuyệt hảo. Chỉ trong nháy mắt cô ta đã xử gọn nguyên đám phân thân của Kurumi. Không phải dạng vừa rồi.

"Tên này khó chịu đây huh.....nhưng một thứ tầm thường như thế mà đòi ngăn cản ta à?"

Cô ấy mở miệng cười đầy khêu gợi.

Nhưng thay vì trả lời, cô gái kia bật thanh kiếm laser của mình lên và chĩa nó vào mặt Kurumi.

"--«Arondight»."

Hàng chục phân thân xuất hiện xung quanh Kurumi rồi phóng thẳng vào cô gái đó.

https://thuviensach.vn

Không một chút lưỡng lự, cô ta ngay lập tức bật Territory của mình, đông cứng tất cả các phân thân đang lao đến, rồi chỉ bằng vài bước nhảy, cô cắt lưỡi dao của mình xuyên qua Kurumi.

"Ah--Gah....."

Máu đỏ ứa ra ngực Kurumi, cô lảo đảo rồi ngả ngửa lên đường băng, đôi mắt ngước nhìn bầu trời xanh thăm thẳm trên kia.

Từ đây, cô ấy có thể nghe tiếng động cơ máy bay càng lúc xa dần.

"Ôi trời.....mình thật sự.....bị đánh gục rồi, huh....."

Dù từng ngụm máu liên tục bắn ra từ miệng, Kurumi vẫn giữ nguyên nụ cười khiêu khích đó.

"Chưa.....kết thúc .....đâu. 『Tôi』 sẽ đoạt được..... Tinh Linh thứ 2-san....."

"....."

Cô bé đó bước tới, rồi lạnh lùng phạt ngang thanh «Arondight», kết thúc những lời nói cuối cùng của Kurumi.

Phần 4

Shidou chậm rãi lê bước chân mình quanh thành phố, đầu óc cậu vẫn còn đang mê muội vì cơn sốt quái đản đó.

Cậu cứ có cảm giác lơ mơ, như thể cơ thể mình đang tan chảy ra, phải cố gắng lắm mới giữ nguyên hình dạng được. Thật ra thì cậu cảm thấy khá bất ngờ vì nãy giờ mình vẫn chưa đập mặt xuống đất nhờ vẫn giữ cảm giác thăng bằng. Nhưng qua từng bước đi, tư thế của cậu từ từ được cải thiện thêm. Bây giờ nhìn qua, chắc cũng không ai nghĩ cậu đang bệnh nặng đâu.

https://thuviensach.vn

"E.....rrrr, mình đang làm gì thế này.....?"

Vừa đi vừa nghĩ, bỗng Shidou dừng lại bên đường rồi nghiêng đầu tự hỏi. Cậu không nhớ nổi tại sao mình lại ở nơi này và cũng chẳng nhớ mình đang muốn đi tới đâu.

Vừa nãy, cậu thức dậy trong một căn phòng xa lạ, khắp người gắn đầy những ống truyền dịch và điện cực. Ngay lúc nhận ra, cậu bỗng cảm thấy không nên ở lại đây lâu và quyết định rời căn phòng đó, đi ra ngoài.

Sau khi bước đi một lúc, cậu đến được một khu phố thân quen. Trên con đường dài và rộng là rất nhiều cửa hàng đang mua bán nhộn nhịp hai bên. Đó là con đường chính Tenguu mà Shidou vẫn thường đi mua sắm.

Tuy không biết thời gian, nhưng khắp con phố tràn đầy học sinh đang bước về nhà sau giờ tan trường. Tất cả bọn họ đều mặc nhiều lớp áo ấm và thở ra những làn khói trắng.

".....Hmm?"

Cậu bỗng nhận thấy một thứ khác bất thường hơn.

Shidou nhìn một lượt khắp thân thể mình.--đó chỉ là một bộ đồng phục bình thường, đơn giản của trường cao trung Raizen. Tuy có khoác ngoài một chiếc áo nỉ ngắn được treo cạnh cái giường lúc nãy, cậu hoàn toàn phong phanh dưới tiết trời mùa Đông lạnh ngắt này.

Thế mà cậu lại chẳng thấy lạnh tí nào. Cậu thấy bình thường tới mức bây giờ mới nhận ra khi nhìn trang phục những người đi đường.

Không đời nào, là vì cậu bị sốt thôi..... càng không thể thế được. Cảm giác như có một lớp màng mỏng bao quanh cậu, điều chỉnh nhiệt độ xung quanh cho phù hợp với cơ thể.

https://thuviensach.vn

Bỗng.

"Hmmmmm? Itsuka-kun? Không phải hôm nay cậu về sớm à?"

"Ah, đúng là cậu ta rồi. Whoa, nhìn dân chơi mặc mỗi lớp áo đồng phục đi dưới trời rét kìa."

"Cậu ta chỉ đang cố tỏ vẻ ngầu thôi. Tội lỗi quá!"

Shidou đi chậm lại khi những giọng con gái khác nhau liên tiếp vang lên sau lưng.

Quay lại nhìn, đó là 3 cô bạn cùng lớp với Shidou: Yamabuki Ai, Hazakura Mai, và Fujibakama Mii, mỗi người mặc một lớp áo khoác dày khác màu nhau.

"Mà này, Itsuka-kun. Buổi kiểm tra thể lực làm sao thế?"

"Đúnggg. Cậu dùng mánh nào vậy? Tính đứng đầu lớp à?"

"Yeah yeah. Mà quên chuyện đó đi, cậu ta còn từng hắt xì ra cả một cơn lốc chỉ vì ham muốn được thấy pantsu của em kia."

Vừa nói, 3 cô gái đó áp lại gần Shidou. Cậu ta từ từ quay người lại.

Cậu nhìn một lượt qua khuôn mặt từng người, rồi suy nghĩ với đầu hâm hấp nóng của mình.

Họ muốn gì với Shidou cơ chứ. Tuy nói nhiều nhưng chả đúng trọng tâm gì cả. Hơn nữa, hình như Shidou chỉ nhận ra được giọng của một, hai người.

Cậu nên trả lời thế nào đây? Rồi hành động thế nào nữa? Sau một lúc suy nghĩ--

https://thuviensach.vn

"Aah.....oh yeah"

Cuối cùng cũng nghĩ ra cách trả lời.

Trước mặt cậu là gái.

Vậy thì nhiệm vụ chỉ có một.

Shidou nhẹ nhàng nói với 3 cô gái vẫn còn đang mải miết buôn dưa lê với nhau.

"--Yamabuki, Hazakura, Fujibakama.....giờ nhìn kỹ lại mới thấy, các cậu đều trông dễ thương lắm."

Cậu ấy nói, kèm theo ánh mắt của một quý ông.

Đúng. Đây là việc cậu phải làm khi gặp gái.

Việc cậu đã luôn phải làm để cứu thế giới.

Thấy gái là phải cưa bật cả gốc.

Tiếng cười nói rôm rả của những cô gái bỗng im bặt lại cứ như một công tắc điều khiển vừa bật lên.

Sau một vài giây, vẻ bàng hoàng, nghi hoặc hiện rõ trên khuôn mặt 3 cô gái ấy.

"Hu.....huh?"

"Tự dưng đùa vầy là sao.....?"

"Hoang tưởng vì trời nóng cũng bình thường thôi, hoang tưởng vì trời lạnh mới hiếm đấy....."

https://thuviensach.vn

Ai Mai Mii đáp lại Shidou với vẻ đùa giỡn. Nhưng cậu bỏ qua chuyện đó, mà lại tiếp tục nói với giọng điệu nghiêm túc.

"Không phải mình đùa đâu. Cả 3 người các cậu đều cực dễ thương. Sao trước đây mình lại không nhận ra chứ.--Yamabuki. Không, Ai."

"Heh!?"

Ai mở to mắt ra vì bất ngờ khi thấy cậu vừa gọi tên vừa nắm lấy tay cô. Rồi cô ấy run rẩy vai, lấy tay còn lại che miệng như nhớ lại điều gì.

Tuy nhiên, Shidou không chịu dừng lại mà tiếp tục sấn tới với một nụ cười lịch lãm.

"Mình biết cậu là người rất dịu dàng. Cảm ơn vì cậu đã trông nom Tohka. Nhưng bây giờ mình mới nhận ra rằng. Khi nói chuyện với Tohka, mình luôn nghĩ đến cậu....."

"E-errr, Itsuka-kun, tớ... err."

"Aah, tớ biết rồi. Mà Ai cũng thích Kishiwada lớp bên cạnh rồi. Con gái khi yêu đúng là dễ thương hơn hẳn.--Ghen tị quá đi."

"Hidebuu!"

Ai lùi lại với hai má đỏ ửng khi bắt gặp ánh nhìn đắm đuối của cậu ta.

Shidou mỉm cười rồi lại chụp lấy tay của Mai lúc này đang đứng cạnh mình.

"--Mai."

"V-vâng!"

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy những gì đã xảy ra với Ai, Mai vô thức cất cao giọng mình lên với một khuôn mặt lo lắng.

"Tuy cậu vẫn hay nói cậu bình thường, nhưng mình lại không nghĩ thế. Cậu không cần ăn mặc hay trang điểm gì hết cả. Mai, cậu là chính cậu. Dù sao thì, trong mắt mình, cậu vẫn luôn là người đặc biệt nhất."

"Abeshi!"

Những câu từ đó có lẽ đã động được vào trái tim của Mai. Cũng như Ai, má cô ấy đỏ bừng lên và từ từ thu mình lại.

Thấy thế, Shidou lại quay qua nắm tay Mii.

"Mii."

"Cái gì."

Tâm trạng của Mii lúc này có vẻ khác phức tạp, với dáng người như đang trông đợi cái gì đó, nhưng vẫn có một chút cảnh giác với Shidou.

"Cậu là người sống khép kín nhất trong cả ba người. Mình vẫn luôn tò mò về cậu. Nhưng sau khi nói chuyện với Mii, mình đã thấy được phía sau mặt nạ bí ẩn của cậu từ lúc nào không hay.--Mình mong cậu hãy cho mình thấy mọi thứ."

"Tawabah!"

Phụ họa cho câu cuối, Shidou đưa mặt lại gần hơn, và khói bắt đầu xì ra từ tai của Mii.

Shidou mỉm cười đắc thắng. Cậu lùi lại rồi búng ngón tay của mình.

Không hiểu sao, nhưng cậu bỗng tự nhiên biết 『cái gì đấy sẽ xảy ra』 nếu cậu 『làm thế này』.

https://thuviensach.vn

Sau cái búng tay đó, nhiệt độ quanh tụt giảm đột ngột, đông cứng các hạt nước trong không khí, tạo thành những tinh thể lấp lánh lơ lửng xung quanh họ.

Shidou nhẹ nhàng nâng tay mình lên. Cứ như có phép thuật, một bông tuyết hình thành trên bàn tay cậu. Sau khi lặp lại 3 lần như thế, Shidou nhẹ nhàng tặng cho Ai, Mai và Mii mỗi người một bông hoa trong suốt đó.

"Của các cậu đây, những nàng công chúa của mình."

"Cá-cái gì đấy!?"

"Hay quá.....ảo thuật à?"

"Lạnh quá! Cái này là thật á!?"

Trông Ai Mai Mii ai nấy cũng đều đang cực kỳ sửng sốt. Shidou mỉm cười rồi tiếp tục nói.

"Những bông hoa đó là hình ảnh của mình. Khi mùa đông kết thúc--không, bông hoa pha lê mỏng giòn đó sẽ dễ dàng tan chảy dưới nhiệt độ thân thể con người, nhưng chỉ cần hình ảnh nó có thể lọt vào mắt các cậu trong tích tắc và lưu lại trong ký ức; thì mình không hối tiếc gì cả."

Dứt câu, cậu ấy nhẹ nhàng thổi ra fuu. Những cánh hoa khẽ lay đọng khi gặp con gió thoảng tới.

"--Mình biết rằng các cậu không có tí cảm xúc nào với mình cả. Mình cũng không muốn bắt ép các cậu phải có. Nhưng liệu các cậu sẽ cho phép mình gìn giữ những tình cảm trong sáng mà mình đang có với Ai Mai Mii trong tim chứ?"

Shidou vừa nói vừa giương cánh tay của mình ra. Mặt của Ai Mai Mii mỗi lúc lại đỏ hơn, đến một lúc, họ hét lên trong cơn bối rối.

https://thuviensach.vn

"U-uwaaaaaaaaaaaahnn!"

"N-nhớ chuyện hôm nay đấy tên khốn!"

"Mình chả hiểu gì hết, nhưng cậu thật là hợm hĩnh!"

Họ nắm chặt bông hoa tuyết trong tay rồi quay lưng bỏ chạy.

Shidou không đuổi theo, thay vào đó, cậu thả lỏng khuôn mặt mình.

"Fufu.....gương mặt ngây thơ của các cậu dễ thương quá."

Bỗng dưng vai cậu run lên.

"--Đợi đã, mình nói cái gì vậy.....?"

Shidou vô thức xoa đầu mình. Khi thấy Ai Mai Mii, bỗng dưng cậu có một thôi thúc phải tán họ.

Hơn nữa, giờ cậu ấy lại có khả năng vận dụng Linh Lực rất tự nhiên. Khả năng điều khiển cái lạnh chỉ với một ngón tay. Đây chính là «Hermit»-năng lực của Yoshino.

"Chuyện gì vừa xảy ra thế? Mình bị cái gì thế này....."

Khi Shidou vẫn còn đang băn khoăn tự hỏi.

"Ôi trời, Itsuka-kun? Em làm gì ở đây thế?"

Một cô gái khác lại gọi tên cậu, kéo cậu trở lại với thực tại.

Trước mặt cậu là một cô gái nhỏ nhắn đeo kính. Đó là giáo viên chủ nhiệm của Shidou, Okamine Tamae AKA Tama-chan.

Không phải có phải vì thấy cô ấy hay không, Shidou khụy xuống với vẻ ngoài đau đớn dưới chân Tama-chan.

https://thuviensach.vn

"Sensei, xin tha thứ cho em!"

"Heh!? Ch-Chuyện gì thế?"

Tama-chan có vẻ ngạc nhiên trước sự kiện bất ngờ này. Shidou ngẩng đầu lên mà vẫn giữ nguyên tư thế của mình, trông như một hiệp sĩ phục vụ nữ hoàng của mình, khi cậu nhìn thẳng vào mắt của Tama-chan và tiếp tục nói.

"Em..... đã e sợ. Dù em đã hứa sẽ kết hôn với Sensei, nhưng em sợ rằng mình sẽ không thể ở cạnh bên và giúp đỡ Sensei được khi cô cần đến em."

"I-Itsuka-kun....."

"Nhưng em đã quyết định rồi. Em hứa sẽ cho Sensei mặc được chiếc váy cưới khi còn ở độ tuổi 20."

"Hauuwaa!"

Nghe Shidou nói thế với vẻ say đắm, Tama-chan run lẩy bẩy ôm chặt lấy ngực của mình tựa hồ trái tim cô đã bị trúng tên.

"T-thật không, Itsuka-kun.....!? Khi cô còn trong độ tuổi 20.....nghĩa là chỉ còn có 3 tháng nữa thôi đấy!?"

"Dù có bị gia đình ngăn cản đi nữa, em nhất định sẽ mang đến cho cô một lễ cưới! Bây giờ khi còn có thể, chúng ta hãy đến thẳng một nhà thờ nào đó và tổ chức buổi lễ đi, rồi khi ấy, em và cô sẽ cùng thệ ước dưới bàn thờ!"

"C-Cái gì thế, sao cô nghe tuyệt vời quá vậy!?"

Tama-chan ôm lấy má, la lên. Shidou lượm một viên đá nhỏ cỡ nắm tay ở bụi cây bên đường và trao cho Tama-chan.

https://thuviensach.vn

"Sensei--không, Tamae, xin hãy chấp nhận tình yêu của anh."

"Eh? Nhưng mà.....? Thứ này chỉ là một viên đá thôi mà?"

Tama-chan băn khoăn nhìn hòn đá mà trong lòng bàn tay của Shidou.

Cậu khẽ nhếch môi cười, rồi chụm hai tay lại với nhau và thổi vào trong.

Khi Shidou mở tay ra, thứ vừa nãy chỉ mới là một hòn đá nay đã biến thành một chiếc hộp nhẫn tuyệt đẹp.

"Kya! Cái này....."

Tama-chan mở to mắt. Shidou nhẹ nhàng bật nắp hộp lên, để lộ ra bên trong là chiếc nhẫn đính hôn bằng bạc.

Cùng lúc đó, cậu ấy hét lớn lên gọi những người xung quanh.

『Mọi người ơi, xin hãy chúc phúc cho Tamae nào--Nè, mọi người ơi!』

【.....!】

Những người dưng nãy giờ đang bước qua trên phố bỗng khựng đứng lại. Họ quay lại nhìn Shidou và Tama-chan rồi đồng loạt vỗ tay.

"Chúc mừng!"

"Hai người đẹp đôi lắm đấy!"

"Uuoooooon! Hạnh phúc nhé!"

"Eh? Eh?"

https://thuviensach.vn

Tama-chan trông có vẻ bối rối trước sự việc bất ngờ này, khi cô hoảng hốt nhìn xung quanh.

Shidou nhìn cô khi cậu nâng tay còn lại lên và búng tách. Một tấm gương hiện lên trên đầu Shidou và chiếu sáng rực rỡ đến những người xung quanh.

Những chiếc giỏ xách và ô dù mà họ đem theo bỗng biến thành những nhạc cụ như kèn trumpet và violin--trước khi phát ra một giai điệu mê ly.

Đó là ca khúc được sáng tác bởi Felix Mendelssohn, 『Hành Khúc Đám Cưới』. Bản nhạc mà ai ai cũng từng nghe qua một lần, là ca khúc được tất cả những cô gái khao khát.

Tuy Tama-chan còn bỡ ngỡ lúc đầu, nhưng giờ có vẻ cô tưởng Shidou đã thuê một dàn flash-mob. Nét mặt của cô ấy từ từ chuyển sang sự sung sướng.

"Tamae--em sẽ lấy anh chứ?"

".....Vâng!"

Tama-chan đỏ mặt gật đầu, bỗng cô lục lọi trong túi để tìm kiếm cái gì đó.

"Hah.....cô ngốc quá, cô quên không đem giấy đăng ký kết hôn.....! Đ-đ-đợi đó tí nhé Itsuka-k-----không, ANH-YÊU!"

Nói xong, cô ấy quay lưng chạy khỏi đó mà quên cầm theo chiếc nhẫn.

Phần 5

"Kuh..... Gì mà 『Mùa Đông Nhật Bản chả là cái thá gì đâu』. Lạnh thế này còn gì."

https://thuviensach.vn

Đội trưởng Đội Thi Hành thứ 2 của Tập đoàn DEM - Ellen Mathers, đang hơi run người bước đi trên những con phố của thành phố Tenguu.

Cô là một người phụ nữ nổi bật. Làn da trắng muốt của cô lấp ló xuyên qua lớp áo dày êm ái, trên mái tóc vàng kim vùng Bắc Âu là một chiếc mũ Nga khá ấm áp.

Khi còn ở quê nhà nước Anh, một người thuộc cấp từng bảo với cô rằng 『Mùa Đông Nhật Bản chả là cái thá gì đâu』 vì thế cô cũng không phòng bị kỹ lắm. Giờ nghĩ lại, hình như cái cô đấy sinh ra ở Alaska thì phải. Không phải là trách cứ gì nhưng Ellen tự nhủ với mình khi nào quay trở lại Anh quốc phải huấn luyện cô ta kỹ càng mới được.

Ellen là Pháp sư mạnh nhất, được cả thế giới và bản thân cô công nhận. Tuy không có giáp, nhưng cô cũng có thể sử dụng được Realizer, và thông qua đó điều chỉnh nhiệt độ quanh mình bằng cách triển khai Territory.

Nhưng Realizer chỉ nên sử dụng để làm nhiệm vụ hoặc việc gì đó quan trọng hơn, niềm kiêu hãnh của Ellen không cho phép cô sử dụng Realizer chỉ vì lý do trẻ con này.

Đúng thế, đặc biệt là ở Tokyo. Nếu là vùng Hokkaido hay Tohoku thì có khi còn viện cớ được, nhưng thành phố này lại ở vùng phía Nam của khu vực Kanto, nên khí hậu ấm áp và ẩm ướt hơn nhiều so với những vùng khác, theo thang phân loại Köppen-Geiger. Ellen M Mathers nhất định không chịu đầu hàng cơn lạnh ở một nơi thế này đâu.

"Ha.....Achoooo!"

Mũi cô bỗng thấy ngứa ngáy và cô bật ra một tiếng hắt xì.

"Ukuh....."

https://thuviensach.vn

Ellen nhìn xung quanh xem có ai nghe thấy tiếng kêu kì cục kia không.

Nhưng cũng may là không có ai đang để ý đến Ellen cả. Houu, cô thở dài trước khi tiếp tục bước đi.

".....Đáng lẽ mình nên ngồi ở quán café trong công ty cho rồi."

Cô ấy khẽ khàng lẩm bẩm.

Đúng. Sau khi hoàn thành ca chiều sớm cùng lúc với giờ nghỉ, Ellen muốn làm một tách trà chiều nóng nên cô đã rời khỏi công ty để tìm đến một tiệm café trong thành phố.

Không phải cô không ưa quầy cà phê trong công ty dành cho nhân viên .....chỉ là món bơ giòn vị dâu ưa thích của Ellen không có bán trong quầy café của DEM.

Ellen ngẩng mặt lên nhìn khung cảnh bầu trời trên kia. Những đám mây dày đặc lờ lững trôi trông như những đám tuyết dính lại vào nhau.

".....Cứ thế này thì chừng nửa tháng thế nào cũng có tuyết rơi."

Cô hơi nheo mắt lại, đắm mình trong suy nghĩ.

Nếu tuyết phủ dày, con đường từ trụ sở đến tiệm café đó thế nào cũng khó khăn hơn. Trước khi nó xảy ra, chắc cô nên đề nghị thêm món bánh bơ giòn vị dâu vào thực đơn của công ty.

Ellen cứ vừa đi vừa nghĩ vẩn vơ như thế thì một chấn động nhẹ ập lên người cô. Hóa ra cô sơ ý đụng phải một người qua đường.

"Xin lỗi. Tôi sơ ý quá--"

https://thuviensach.vn

Chưa kịp nói hết câu, cô bỗng im bặt lại khi nhận ra người mình vừa va phải.

Lý do đơn giản. Đấy là người quen.

".....Itsuka Shidou."

Ellen ngay lập tức nâng cao cảnh giác của mình lên khi cô bật ra cái tên đó.

Người đang đứng trước mặt cô - chính là cậu học sinh cao trung Itsuka Shidou, mục tiêu chiến lược giống như những Tinh Linh vậy.

Không hiểu sao, cậu ta trông có vẻ hơi loạn choạng và chỉ mặc lớp áo mỏng dính trên người. Nhìn vẻ ngoài phong phanh của cậu ấy, Ellen bỗng cảm thấy lạnh hơn một chút.

"Hn.....Cô là..."

Shidou bắt đầu hướng mắt vào Ellen. Đúng lúc đó, cô nhận thấy một sự thay đổi đột ngột trên gương mặt cậu ấy. Đại khái như là "mắt cậu ta đột nhiên sáng lên như đèn ôtô" hay là "một cỗ máy đang ở chế độ ngủ đông được kích hoạt" ấy. Bất kể thế nào, dáng vẻ bất bơ của cậu ta biến mất khi cậu nhìn chăm chú vào Ellen.

"G-gì?"

Cô thận trọng bước lùi lại.

Nhưng Shidou ngay lập tức chụp lấy tay cô ấy, quyết không cho cô bỏ đi.

Rồi cậu ta thì thầm với đôi mắt lóng lánh.

"Ellen--em đang rất khao khát được gặp chị."

https://thuviensach.vn

"Huh.....?"

Ellen bật ra một tiếng kêu ngớ ngẩn khi nghe được câu nói bất ngờ đó.

"Chị là một Pháp sư của DEM. Chúng ta không đội trời chung với nhau. Em hiểu điều đó. Thậm chí chị đã từng cố giết em vài lần trước đây-- Nhưng không có luật nào cấm chúng ta thấu hiểu kẻ địch của mình cả."

".....Cậu đang nói cái khỉ gì vậy?"

Tuy ánh mắt của Ellen hiện rõ vẻ mơ hồ, nhưng Shidou vẫn tiếp tục nồng nàng nói tiếp.

"Kể từ lần cuối em được gặp chị, Ellen, em không thể nào quên chị được. Làm ơn đi, Ellen. Hãy đến «Ratatoskr» với em."

Cậu ấy vừa nói vừa nhìn vào mắt của Ellen.

Ellen hoàn toàn chả hiểu gì hết, nhưng sau vài giây suy nghĩ, cô lập tức nhận ra. Chắc tên này đang vờ vịt để lôi kéo cô - Pháp sư bá nhất rời bỏ DEM để làm việc cho «Ratatoskr».

"Đùa thế không vui đâu; để tôi đi."

Ellen vừa nói vừa cố vùng tay Shidou ra.

Nhưng trước khi cô kịp dứt ra, Shidou dang cánh tay còn lại của mình ra rồi ôm lấy vòng eo của Ellen. Một vài người đi đường đã bắt đầu chú ý đến họ, tỏ vẻ hứng khởi.

"Cái....."

Bộ mặt cô ấy hiện rõ một chữ shock. Cô không nghĩ rằng cậu ta lại dám làm đến mức này.

https://thuviensach.vn

"Em không hề đùa giỡn tí nào. Em--đối với chị....."

".....Cậu không nghĩ rằng trò đùa này đi hơi quá rồi à?"

Ellen cắt ngang câu nói của Shidou, trước khi cô nhắm mắt lại, tập trung tinh thần và kích hoạt Realizer đang nằm gọn trong túi áo của mình. Một Territory tầm nhỏ với bán kính khoảng 2 mét ngay lập tức hình thành xung quanh Ellen.

Như cái tên của mình, Territory có khả năng tự do điều khiển không gian trong tầm kiểm soát tùy theo mệnh lệnh của người sử dụng. Ellen thở dài Funn, rồi cô tưởng tượng hình ảnh Shidou đang bị khóa chặt lại trong đầu mình.

Tức khắc, trọng lực bên trong Territory ngay lập tức tăng lên, ép Shidou lún xuống dưới đất.

Thế mà--

"Cái--"

Ellen hoang mang mở to mắt.

Shidou, hoàn toàn ngập trong tầm kiểm soát của Ellen, vẫn ôm chặt lấy cô ấy như bình thường, hơn nữa, còn đang nhìn cô với ánh mắt mời gọi.

"Không thể nào!"

Mới đầu, cô còn tưởng Realizer của mình chắc bị hư rồi. Nhưng hoàn toàn không phải thế. Cô rõ ràng đã cảm thấy Territory của mình phát ra xung quanh, hơn thế, lúc ra lệnh xong, cô còn để ý thấy những mép vải và vạt áo của Shidou hơi giật giật như bị một lực mạnh mẽ nào đó kéo xuống. Thậm chí có những tiếng răng rắc nhỏ phát ra từ mặt đất dưới chân cậu ta.

https://thuviensach.vn

Đúng thế, dù đã hoàn toàn bị ảnh hưởng bởi Territory của Ellen, nhưng cậu ta vẫn bình thản đứng ôm eo Ellen như không có gì xảy ra.

Một cảnh tượng hoàn toàn kỳ quặc.

Tất nhiên, cô vẫn còn đang nhẹ tay với cậu ta. Mật độ của Territory của Ellen là số 1 trên thế giới. Nếu dùng toàn bộ công lực lên một con người bình thường, thì chắc chắn tên ấy sẽ dẹp phẳng thành một vũng máu.

Nhưng cường độ mà Ellen đang sử dụng bây giờ cũng không phải dạng vừa đối với một học sinh cao trung như cậu ta. Lần Ellen đột nhập vào nhà riêng của Itsuka, Shidou đã không thể động đậy được một ngón tay dưới sức ép này.

Thế quái nào bây giờ--

Khi Ellen vẫn còn đang thắc mắc, Shidou dậm vài bước về phía trước trong khi vẫn giữ chặt lấy eo của Ellen, rồi cậu ta khẽ nâng cằm của cô lên, kui, và hoàn toàn trấn áp cô.

"Ellen.....Xin hãy hiểu lòng em. Em yêu chị."

".....Uh!"

Ellen cau mày lại, gia tăng cường độ Territory , và cả sức mạnh cơ bắp của mình, xoay người cố vùng vẫy thoát ra khỏi Shidou.

"Úi chà."

"Fuu--"

Với đà đó, cô đánh mạnh lòng bàn tay của mình thẳng vào mặt của Shidou.

https://thuviensach.vn

Đòn tấn công đó được tăng cường bởi Teritory, vì thế đừng nói tới né, chỉ mỗi nhận thấy nó thôi đã là không thể với người thường rồi.

Nhưng Shidou nhẹ nhàng nghiêng sang qua bên trước khi tay của Ellen kịp chạm vào mặt cậu, rồi lại tiếp tục thắt chặt cánh tay của mình đang choàng xung quanh Ellen.

"Đừng khinh thường ta.....!"

Cô hất mạnh tay của Shidou ra bằng ức bàn tay của mình rồi nâng chân đạp vào bụng cậu ấy. Nhưng Shidou lại tiếp tục xoay nhẹ người sang bên vào những khoảng khắc cuối cùng, để lại đòn đá vút vào không trung.

Cậu ta liên tục hoặc né tránh, hoặc chặn lại và đỡ hết tất cả các đòn tấn công của Ellen trong nỗ lực không cho Shidou áp lại gần. Sau bao cố gắng nhưng toàn trúng vào không khí, cô ta hăng máu lên và liên tiếp ra đòn với tốc độ ánh sáng. Những người qua đường run rẩy dạt sang hai bên trước cảnh tượng như phim hành động này.

"Kuh--"

Tuy không có giáp, nhưng Ellen cũng không ngờ rằng lại có người đủ đẳng cấp đấu tay đôi với cô thậm chí khi cô đã dùng tới Territory. Tuy đã bùng cháy hết mức nhưng không sao trúng được Shidou, cuối cùng cô nghiến chặt răng lại rồi túm lấy cái nón Nga đang đội trên đầu và dùng hết sức quăng thẳng vào mặt của cậu ta.

"--Woah."

Tất nhiên, Shidou dễ dàng lùi lại tránh nó.

Nhưng mọi chuyện đã được cô ta tính trước. Tất cả những gì cô cần là một thứ gì đó thu hút sự chú ý của Shidou trong giây lát.

https://thuviensach.vn

"Ha!"

Ellen ngay lập tức đá một cú xoay vòng vào điểm mù của Shidou.

Canh thời gian hoàn toàn chuẩn xác. Chỉ một chút nữa, cô ta sẽ được nghe thấy tiếng rên rĩ của Shidou.

Tuy nhiên.

"Eh.....?"

Ellen bất giác mở to mắt ra. Khi mũi chân của cô ta sắp đụng vào Shidou, cả thân hình cậu ta bỗng biến mất vào không khí.

Trong chốc lát, Shidou hiện ra ở ngay sát Ellen, người chưa kịp lấy lại thăng bằng sau cú đá hụt vừa rồi.

"Cái--"

"Đừng làm khó dễ em thế chứ, Ellen."

Shidou nói một cách ngọt ngào, trước khi đội lại chiếc mũ Nga cậu lấy tự lúc nào lên đầu của cô, rồi cậu luồn đôi tay mình xuống dưới chân Ellen và bế thốc cô ta lên, trông như bế một công chúa.

"Hyaaa!?"

Ellen thất thanh hét lên trước đòn phản công bất ngờ này. Shidou nở một nụ cười trìu mến khi nhìn thấy phản ứng của cô.

"Ngươi..... Ngươi làm cái gì vậy?"

Ellen trấn tỉnh lại rồi cô tập trung tâm trí, điều khiển cho Teritory đẩy Shidou ra. Nhưng cũng như lúc nãy, chỉ có bộ đồng phục của cậu ta phất phới bay còn bản thân Shidou vẫn đứng điềm nhiên như không.

https://thuviensach.vn

Nếu có giáp ở đây, cô có thể tạo một trường Territory mạnh mẽ hơn nhiều so với hiện tại, mà nếu có đi nữa thì cô cũng không thể dùng nó ở nơi đông đúc thế này. Nhưng để thoát khỏi tình huống này thì--

Khi Ellen vẫn còn đang lưỡng lự, Shidou đã cất lời.

"--Trẻ không nghe lời cần phải bị phạt."

Cậu ta từ từ cúi mình, đưa đôi môi lại gần môi của Ellen.

"HUH.....!?"

Ellen há hốc khi nhận ra được chủ ý của Shidou.

"Eh, Errr, đợi đã.....không.....chết tiệt!?"

Mắt cô đảo vòng quanh trong cơn bối rối, khi tay chân vùng vẫy cố thoát khỏi Shidou. Nhưng cậu ta giữ cô quá chặt làm cô không sao thoát ra được. Tuy cố gắng hết sức để gia tăng Territory, nhưng trong cơn hoảng loạn thế này cô không thể tập trung nổi.

"Dừ-Dừng lại, tôi--"

"--Ellen."

Ellen co rúm vai và nhắm tịt mắt lại, khi mặt cậu ấy đã ở gần đến nỗi cô có thể cảm thấy cảm giác ấm nóng từ hơi thở của cậu ta khi cậu gọi tên cô.

Kế tiếp, một cảm giác mềm mại và ấm áp đặt lên trán cô.

".....Heh?"

Cùng lúc đó, cô mở bừng mắt ra vì sợ hãi, Ellen nhận thấy cả người mình đã được hạ thấp xuống mặt đất. Shidou đang vẫy tay với cô.

https://thuviensach.vn

"Hôm nay chỉ đến đây thôi. Em không có hứng thú ép buộc một cô gái không sẵn lòng tí nào.--Hẹn gặp lại sau nhé. Ellen dễ thương của em."

Dứt câu, Shidou lãnh đạm quay lưng bỏ đi.

"....."

Sau một lúc ngồi bệt trên mặt đất ngơ ngác, Ellen lập tức đỏ bừng hết mặt lên.

Rồi cô ta giơ ống tay áo lên lau lấy lau để vầng trán của mình, sau đó siết chặt tay rồi hét lên căm phẫn.

"Itsuka.....Shidou, ta sẽ không bao giờ quên .....sự sỉ nhục này đâu.....!"

Sau khi hét lên như thế với đôi mắt đẫm nước, Ellen quay lưng đi về hướng công ty, thoát khỏi cặp mắt dòm ngó của những người xung quanh.

Phần 6

"Shidou! Shidou! Cậu đâu rồi!"

Tohka và những Tinh Linh khác vừa kêu lên như thế vừa chạy lòng vòng quanh thành phố.

Những người qua đường bắt đầu bắt đầu quay lại nhìn họ với ánh mắt hiếu kỳ, nhưng chẳng ai bận tâm về điều đó cả mà họ tiếp tục kêu lớn hơn.

Đã 1 tiếng trôi qua kể từ lúc bắt đầu tìm kiếm. Mới đầu bọn họ chỉ tìm kiếm trong căn cứ ngầm của «Ratotoskr», nhưng sau khi tìm thấy dấu vết chứng tỏ Shidou đã trốn ra ngoài, họ bắt đầu lên mặt đất và tản ra tìm kiếm ở các khu vực lân cận.

https://thuviensach.vn

"Muu.....Shidou, với sức khỏe như thế thì cậu đi đâu mới được cơ chứ?"

"Hay là.....anh ấy đã lăn đùng ra bất tỉnh ở đâu đó rồi.....?"

Yoshino bất an, nhíu chân mày của mình lại thành hình chữ 八 sau khi nghe Tohka nói thế. Nhưng đúng là với thể trạng Shidou hiện tại thì nguy cơ đó cũng khó tránh khỏi. Tohka quay lại nhìn Kotori với ánh mắt lo lắng.

Kotori gật đầu với vẻ "Em hiểu rồi".

"Đề phòng trường hợp ấy, em đã cho người thử tìm kiếm trong các bệnh viện quanh đây rồi đây. Nếu có một ca cấp cứu nào được đưa vào với bệnh nhân có nhận dạng giống với Shidou, Reine sẽ ngay lập tức liên lạc với chúng ta."

Khi Kotori chỉ vừa kịp hoàn thành câu nói của mình, một giọng nói phát ra từ tai nghe.

⌈.....Mọi người, có nghe thấy tôi không?⌋

Giọng ngái ngủ của Reine vang lên trong tai phải của tất cả bọn họ. Ai nấy đều giơ tay lên nhấn chặt vào tai nghe để tránh bỏ sót bất cứ thông tin nào.

"Reine, có chuyện gì thế?"

⌈.....Yeah, tìm thấy Shin rồi.⌋

"! Thật không? Anh ấy ở đâu? Hay anh ấy thật sự ngất và được chuyển vào bệnh viện à.....!?"

Nghe những câu hỏi dồn dập của Kotori, Reine thở dài nghe như một tiếng rên rỉ.

https://thuviensach.vn

⌈.....Không, cậu ấy không đổ gục tí nào cả. Quên nó đi--⌋

".....Quên cái gì?"

Natsumi nghi hoặc ấn chặt vào tai nghe của mình khi nghe câu trả lời vấp váp của Reine.

⌈.....Tự nhìn thấy sẽ nhanh hơn. Dù sao thì, cứ đến đó đi, cậu ta đang ở con đường chính của quận 3.⌋

Sau khi nói thế, cuộc gọi chấm dứt. Natsumi bĩu môi khó chịu.

"T-Tự dưng, nói mấy câu gây bất an như vậy làm gì chứ....."

"Nhưng, may là chúng ta đã biết vị trí của cậu ấy rồi. Nhanh đến đó đi!"

Mọi người đều gật đầu hưởng ứng. Tohka dậm đà trên mặt đất rồi phóng thẳng đến quận 3.

"Ok, đi thôi! Đến gặp Shidou nào!"

Nhưng tiếng kêu của Kotori kéo cô lại.

"Tohka! Lộn hướng rồi! Quận 3 ở hướng này!"

"Mu! Oohh, oh yeah!"

Không làm giảm tốc độ, Tohka trình diễn một vũ điệu tuyệt đẹp khi khéo léo quay người lại rồi nhanh chóng đuổi theo mọi người.

Cô nhắm đích mà tới cùng với Yoshino đang nở một nụ cười gượng gạo, còn những người khác chỉ nhún vai--chẳng lâu sau họ ra được con đường lớn.

"Đường chính của quận 3 chắc ở đâu đó quanh đây....."

https://thuviensach.vn

"Không biết darling đang ở đâu nhỉ?"

"........! Mọ-mọi người, đằng này này.....!"

Khi tất cả đang dáo dác nhìn xung quanh tìm kiếm, Yoshino bỗng la lên rồi chỉ về phía cuối đường.

Các Tinh Linh ngay lập tức nhìn về hướng đó. Rồi mọi người đồng loạt há hốc.

Cũng phải lẽ thôi. Bởi vì, đây là khu vực duy nhất có tuyết rơi trước mùa, và mọi thứ ngập đều dưới những lớp tuyết trắng.

Không chỉ có thế, khi họ thoáng thấy hình như có những giọt nước mắt lóng lánh rơi lẫn trong cơn mưa tuyết, họ nhận ra đó là những trụ nến bằng băng đá đẹp đẽ được xếp dọc theo con đường lớn.

BoBo, Những ngọn nến lần lượt sáng rực lên, làm cả con đường trở nên lấp lánh như một con đường hoa ma mị.

"Cá-cá này......."

Khi Tohka còn đang bất ngờ trước cảnh tượng trước mắt, một người con trai thư thả bước dọc giữa con đường tiến về phía họ như thể cậu ta làm chủ nơi này.

Cậu ấy đang mặc bộ đồng phục quen thuộc của trường cao trung Raizen cùng một vẻ mặt trung tính.

--Không còn nghi ngờ gì nữa. Đó chính là Itsuka Shidou, người mà các cô gái đang tìm kiếm. Cậu không còn lảo đảo như vừa nãy nữa, và trông bộ mặt chả có vẻ gì là bệnh tật.

"Shi-Shidou.....?"

https://thuviensach.vn

Tohka nheo mắt lại một cách khó khăn. Cô vừa dứt câu, những khách bộ hành dọc hai bên đường bắt đầu vỗ tay. Waaa, tiếng vỗ rộn rã.--Tựa thể họ đang chào mừng Shidou.

"Guh, trơ trẽn làm sao. Mà cách đi vào thế này cũng ngầu lòi đấy chứ."

"Chỉ ra. Kaguya, đó không phải là vấn đề chính."

Yuzuru phản bác lại với Kaguya - người đang cắn răng vì tiếc nuối. Nhưng giữa cuộc nói chuyện bình thản đấy, đôi tay của Kotori đang run rẩy vì sốc.

"Không.....thể nào, Sức mạnh của Yoshino và của tôi--và hình như mọi người xung quang đang phục tùng anh ấy vì ảnh hưởng từ năng lực của Miku sao?"

Cô hoàn toàn không biết chuyện gì đang xảy ra với Shidou. Nhưng nhìn vào phản ứng của Kotori, cô có thể cảm nhận được rằng chuyện này không mấy tốt lành gì. Tohka nhảy tới phía trước gọi lớn tên Shidou.

"Shidou!"

"--Hn?"

Shidou nhìn theo hướng đó và sau một lúc cũng nhận ra họ, trước khi cậu ta chậm rãi bước tới.

"Aah, Tohka à. Mọi người cũng ở đây nữa. Có chuyện gì thế? Trông mọi người có vẻ đang vội vã."

Shidou nói thế với giọng nói dịu dàng thường ngày của mình. Dù chỉ tí xíu, không ai nghĩ rằng cậu ta vừa mới lê lết vì ốm nặng hồi chiều nay.

https://thuviensach.vn

Nhưng các cô gái đã được Kotori và Reine thông báo tình hình của Shidou từ trước, vì thế tất cả đều đã biết cậu ta đang ở trong tình trạng bất thường. Hơn thế, khung cảnh kỳ quặc trước mắt họ càng củng cố thêm thông tin này.

Kotori theo sau Tohka rồi trách móc một tràng dài.

"Đừng có nói "Có chuyện gì thế"! Anh nghĩ cái gì vậy hả, rời khỏi bệnh viện trong tình trạng này á!?"

"Aah.....thứ lỗi. Anh đã làm mọi người lo lắng.--nhưng không sao. Cơ thể anh bình thường trở lại rồi. Mà quên chyện đó đi, giờ đây sức mạnh đang tuôn trào trong cơ thể anh."

Shidou dựng một ngón tay của mình lên rồi thổi vào nó. Một đốm lửa nhỏ ngay lập tức bùng lên rồi cuộn xoáy quanh ngón tay cậu ta một lúc trước khi biến mất.

"Shidou, anh....."

"Haha, tuyệt vời đúng không? Giờ anh có thể làm chuyện đó dễ dàng. Với cái này, anh có thể chiến đấu bên cạnh mọi người rồi. Không ai phải gặp nguy hiểm--"

"Shidou!"

Kotori hét to lên cắt ngang câu nói của Shidou.

"Làm ơn. Bình tĩnh lại rồi nghe này.--Ngay bây giờ, mối liên kết giữa bọn em với anh đang đoản mạch, và anh đang trong tình trạng rất nguy hiểm. Thế nên làm ơn. Nghe em nói này."

"Tình trạng nguy hiểm à? Thế em định chữa trị cho anh bằng cách nào?"

https://thuviensach.vn

"Cái đó....."

"Tất cả bọn em sẽ hôn anh thật nồng nhiệt và say đắm."

Miku vừa nói vừa đánh hông của mình, chen ngang qua Kotori. Shidou có vẻ hơi bất ngờ, trước khi cậu ta làm một nụ cười cóc sợ.

"Thật sao? Hay là Kotori cố tình nói vậy để được hôn anh thế?"

Vừa nói, Shidou vừa khẽ đưa tay nâng nhẹ cằm của Kotori, động tác cậu trông đẹp mê hồn. Mặt cô ấy ngay tức khắc ửng đỏ lên.

"Cái.....!? Anh đang đùa giỡn cái gì thế. Đây không phải lúc để--"

【Ah~~】

Kaguya, Yuzuru, Miku, Natsumi, và cả Origami đều gật đầu tỏ vẻ đồng tình.

"Này, sao mọi người đều 『Ah~』 là thế nào!?"

Thấy điệu bộ lúng túng của Kotori, Shidou làm một bộ mặt cực kỳ hạnh phúc khi xoay người sang.

"Không sao đâu, anh đang giỡn ấy mà. Cô em gái dễ thương của anh chắc sẽ không nói dối vì lợi ích cá nhân đâu nhỉ."

".....Uh, sao anh lại.....!"

Kotori nhăn nhó, và mặt của cô bé cứ đỏ hoài. Fumu, Shidou chống tay lên cằm.

"Nhưng mất hết lượng sức mạnh mà tớ mới đạt được này thì cũng hơi tiếc đấy, mà tớ cũng không muốn hôn mọi người chỉ đơn thuần vì nhu cầu

https://thuviensach.vn

công việc. Lâu lắm mới có dịp thế này, sao chúng ta không để lại những kỷ niệm đẹp nhỉ."

Nói xong, Shidou nháy mắt với tất cả bọn họ. Trước cảnh tượng xa lạ đó, Tohka bắt đầu thấy hơi sợ sệt.

".....Cậu có cảm thấy ốm đau gì không đấy, Shidou?"

"Không hề, giờ đây tớ đang rất sung sức, Tohka đáng yêu của tớ à."

"M-Muu....."

Cô ấy vẫn cảm thấy có gì đó không ổn. Mang tâm trạng bối rối đó, trông Tohka thật ủ rũ.

Tuy nhận thấy điều đó, nhưng Shidou lờ nó đi mà nói tiếp.

"Sao chúng ta không làm thế này đi? Mọi người cố gắng hôn tớ vào đúng 12h đêm nay nhá."

"Nửa đêm.....?"

"--Không phải trong chuyện cổ tích, phép thuật toàn kết thúc lúc 12h không à?"

"....."

Kotori bắt đầu toát mồ hôi khi thấy Shidou có thể nói những lời xấu hổ như thế mà không hề giả vờ gì cả. Nhưng Shidou chẳng đoái tâm gì đến mà cứ nói tiếp.

"Nhưng với một điều kiện."

Shidou giơ một ngón tay của mình lên.

Rồi--cậu ta nói ra yêu cầu của mình.

https://thuviensach.vn

"Từ trước tới nay, tớ toàn tán mọi người để phong ấn Linh Lực.--Vì thế, bây giờ các cậu phải tán đổ tớ."

Tất cả Tinh Linh đều tròn xoe mắt sau khi nghe lời đề nghị ấy.

"Cá....."

"Mu.....?"

"Phải cưa đổ cậu chứ gì.....?"

"Aah", Shidou xác nhận trước phản ứng của mọi người.

"Ùm, thật ra thì tớ đã yêu tất cả mọi người rồi, nên 『Cưa đổ tớ đi』 không chính xác lắm--"

Shidou nhăn nhở cười, rồi cậu nhún vai rồi nói tiếp.

"Tớ không cần biết các cậu dùng cách gì. Các cậu chỉ cần làm tim tớ rung rinh là được. Dùng cách nào làm cho tớ không thể cưỡng lại được mọi người hôn ấy."

Nói rồi, cậu chĩa tay ra thành hình khẩu súng rồi giả vờ bang! bắn vào trái tim của các cô gái.

Tất cả những Tinh Linh đều chết trân ra trước đề nghị ấy--rồi đột nhiên, Kotori hét lên giận dữ.

"Anh không nghe em nói à!? Chúng ta sắp hết thời gian rồi đấy!? Chẳng rảnh rỗi gì mà đi làm như thế đâu!"

"Haha, anh lại nghĩ như thế là ổn đấy chứ. Cuộc đời ngắn lắm. Nên quẩy lên nào."

"Fuu.....Đừng có nhây với em!"

https://thuviensach.vn

Sau khi hét lớn, Kotori chỉ tay về phía trước.

"Kaguya! Yuzuru! Tóm lấy Shidou! Đến nước này thì chỉ còn cách dùng bạo lực thôi!"

"Kukuh, dám ra lệnh cho ta à, Kotori. Nhưng cũng khá khen vì em biết chọn Yamai siêu tốc cho những tình huống này đấy!"

"Bắt giữ. Shidou, chuẩn bị đi."

Sau khi nghe lệnh từ Kotori, Kaguya và Yuzuru đạp vào mặt đất và phóng vút tới. Sau khi đáp xuống bên cạnh Shidou, mỗi người ôm chặt lấy một tay cậu ta.

"Oi oi, hình như cái này đi ngược lại với phương pháp của «Ratatoskr» thì phải?"

"Im đi! Bởi vì anh không chịu nghe thôi! Mà hơn nữa--"

Kotori bước những bước nặng trĩu đến bên cạnh Shidou rồi nói với vẻ tuyệt vọng.

"Shidou, anh yêu em đúng không!? Vậy chắc không có vấn đề gì đâu nhỉ!"

Tuy hơi kinh ngạc trước câu nói ấy, nhưng Shidou ngay lập tức lấy lại vẻ tự chủ.

"Hahaha.....anh hiểu rồi. Đúng thế. Anh yêu em, Kotori."

".....uh."

Mặt của Kotori tiếp tục đỏ bừng lên như con tôm luộc. Thấy thế, Kaguya và Yuzuru, đang giữ lấy tay Shidou, cười nham nhở.

https://thuviensach.vn

"Dễ thương quá, mình tự nói rồi cũng tự mình ngượng luôn....."

"Đỏ mặt. Không hiểu sao tôi lại thấy ngượng khi nhìn khung cảnh này."

"Im-im đi! Dù sao thì, tôi cũng sẽ kết thúc chuyện này đầu tiên!"

Kotori nói thế rồi áp cả hai tay vào má của Shidou. Rồi với dáng vẻ lo lắng, cô từ từ ấn môi mình lại gần cậu.

"Fuuun....."

Sau khi bật ra giọng cười khoái trá đó, cả người Shidou bắt đầu phát sáng.

"Cái--"

"--Như thế này thì em có dám tới không?"

Sau khi ánh sáng dịu xuống, giọng nói đó không còn là của Shidou nữa.

Mà nó biến thành một giọng khá quen thuộc.

"Cô-cô là....."

"--Shiori."

Origami lẩm bẩm nói tên cô gái xuất hiện ở đó.

Đúng thế, ở chỗ Shidou mới đứng ban nãy, bây giờ là một cô gái. Tuy nét mặt cũng hao hao Shidou nhưng cô ta lại có mái tóc dài và mặc đồng phục của nữ.

Tên cô ta chính là Itsuka Shiori. Đó là hình dạng của Shidou khi cậu ta giả gái hồi trước.

https://thuviensach.vn

Không--Không phải thế. Khi nhìn vào nó, Tohka cảm thấy có gì đó khang khác giữa Shiori lần này với Shiori lần trước.

Là cái gì nhỉ? Cảm giác Shiori toát ra khác hơn trước nhiều. Những đường nét của cơ thể cô ấy có vẻ căng tròn hơn, và cặp đùi trắng nõn lộ ra dưới vạt váy của cô trông thật mềm mại--

Khi Tohka còn mải nghĩ, Kotori đã rơi cằm vì kinh ngạc.

"Giả gái chỉ trong tích tắc à.....không, đây là, khả năng biến đổi của Natsumi....!?"

"Chuẩn. Nhưng chỉ có 50% thôi."

".....! Không, không thể nào--"

Kotori lắc vai, rồi cô bất chợt đưa tay phải vồ phập lấy ngực của Shiori như đại bàng vồ mồi.

"Yaaan."

"Hii.....!?"

Sau khi Shiori hét lên bằng giọng dâm đãng, Kotori thở dốc và lùi lại phía sau.

"Cái, cảm giác này....."

"Ừm. Hàng của anh đấy."

"Gyaaaa!?"

Cả người Kotori run rẩy, rồi cô bé hét lớn lên. Shiori cười phá ra trước nỗi phấn khích đang trào dâng trong người mình.

https://thuviensach.vn

"Fufu, không ngoan tí nào, Kotori. Bởi vì em cứ cố cưỡng hôn nên mới thế này đấy."

"Nh-nhưng , kể cả như thế, s-sao anh.....!"

"Thế em định làm gì đây? Như thế này thì liên kết có được mở rộng ra không?"

Nụ cười trên mặt Shiori từ phấn khích chuyển sang vẻ thách thức. Uu....., Kotori với vẻ chần chừ, nhưng rồi cô bé nắm chặt tay mình lại trước khi la lớn.

"Đ-đừng xem thường em--"

"Kyaaa!"

Nhưng khi Kotori mới nói được nữa câu, đằng sau cô, ai đó đã hét lên cao vút với chất giọng tán tỉnh của mình--Là Miku.

"Eh, eh, đây đúng là mode gái à!? Chuyện này có thật sao!? Được luôn! Em hoàn toàn đồng ý với cái này! Hôn nhau điiiiiiii!"

"Ahaha.....đúng là có thêm Miku ở đây nhỉ. Tính lộn nước rồi."

Shiori gãi má và nở một nụ cười tinh nghịch. Miku lắc đầu nguầy nguậy.

"Khôôôông! Đây thật sự là một tuyệt tác đấy! E-em tớiiii đây!"

Miku hét lên rồi nhảy vào Shiori như thể đang nhảy vào bể bơi vậy.

Tuy nhiên, fuu, Shiori nhăn mặt và búng ngón tay của cô ấy.

Một luồng sáng lấp lánh thoát ra bắn ra khỏi tay của cô rồi bao phủ lấy mọi vật xung quanh.

https://thuviensach.vn

"Eh--!?"

"Kuh.....!"

Tohka che mắt lại trước ánh sáng đột ngột.

"C-cái gì đây? Chuyện gì vậy.....?"

Sau một lúc, Tohka nhấp nháy mắt cố xua tan đi cảm giác choáng.

Nhưng khi mở mắt ra--cô không tin vào mắt mình.

"Cái!?"

Đúng thôi. Đó là bởi--Tất cả Tinh Linh quanh đó đều đã biến thành Shiori.

"Có-có hàng đống Shiori!?"

"Kinh ngạc. Cái gì thế này?"

"Eh, e-em cũng vậy à.....!?"

Có vẻ ai cũng nhận ra sự thay đổi này, và tất cả cùng bộc lộ vẻ hoang mang. Maa, chỉ có một người hét lên đầy hăng hái "Kyaaaaaaa! Thiên đường là đây!".

Tohka lén lút nhìn xuống thân thể mình. Tuy không biết bộ mặt thế nào, nhưng cơ thể và quần áo của cô giống y hệt Shiori.

Hơn thế nữa, những tiếng Dododo vang vọng khắp không gian.....khi họ còn đang tưởng sắp có động đất, một đám đông Shiori đang chạy bổ về phía họ.

"Ouuuu!"

https://thuviensach.vn

"Mọi người!"

"Cho mình tham gia với!"

"Cái.....!?"

Tohka khựng người lại trước cảnh tượng kinh hoàng đó. Có vẻ những người qua đường cũng bị biến thành Shiori. Tất cả bọn họ đều đang phục tùng Shiori nhờ vào 『Giọng nói』 của cô ta. Như để che chắn cho Shiori thật, họ tụ tập vào một chỗ.

"Kuhh.....tránh ra!"

Tuy đã bị năng lực của Natsumi tác động, nhưng Tohka khá chắc chắn nếu cô tập trung cô có thể tìm ra Shidou. Nhưng họ cứ bu lại đông nghẹt như trò oshikuramanjyuu[1] làm cô không sao nhúc nhích được. Và sau một lúc, cô mất dấu Shiori thật.

"M-mọi người, không sao chứ!?"

"U-um.....chắc vậy....."

"Trả lời. Cậu ta đâu rồi--"

Khi Yuzuru (trong lốt Shiori) còn chưa kịp nói xong.

Bỗng, gió lốc nổi lên; từ một rừng Shiori đang hò hét, xô đẩy nhau, có ai đó bay lên trời.

"Đó là.....!"

"Shidou!"

Tohka la lên khi nhận ra người đó.

https://thuviensach.vn

Đúng. Kia chính là Shidou thật đang bay lên trời, bằng cách cưỡi『gió』.

"Haha, xin lỗi mọi người. Nhưng tớ không nói dối tí nào khi nói rằng tớ sẽ hôn mọi người nếu mọi người có thể làm tim tớ lạc nhịp."

Nii, Shidou nhếch môi mình lên.

"--Thế nên, cứ cố tán tớ đi nhé."

Nói xong--Shidou biến mất vào bầu trời xanh thẳm.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Vacation Time.

Phần 1

"....."

Vào lúc này, Ellen đang đi bộ trên dãy hành lang tại cơ sở tạm thời của DEM, cô đánh vai ra chiều bực tức.

Miệng hếch thành hình chữ へ, lông mày cô nhíu vào nhau, cách đi bộ thì có chút bạo lực. Đối với Ellen - Pháp sư mạnh nhất, người bao giờ cũng giữ phong thái thanh lịch hàng ngày thì hôm nay quả là một dịp hiếm có.

Dẫu sao thì điều này cũng là lẽ thường. Ấy là bởi, dù cô đã không mang giáp phục, nhưng bị Itsuka Shidou - kẻ đáng lý là một người bình thường, đùa giỡn từ A đến Z. Thật là không có một sự sỉ nhục nào nặng hơn thế đối với một Ellen kiêu hãnh.

"..... kuh."

Khuôn mặt đáng ghét của chàng thiếu niên trẻ tuổi đó hiện lên trong tâm trí Ellen mỗi khi cô nghĩ về chuyện ấy. Cô nghiến răng, nắm chặt tay của mình và đấm vào tường hành lang một tiếng "Don!".

"Auuuuu....."

Đau hơn cô tưởng. Cô cúi người xuống ngay tại chỗ với đôi mắt đang rưng rưng và xoa tay mình.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, đây không phải là lúc để Ellen làm thế. Đúng vậy, sau khi trở về căn cứ, Ellen được tin Westcott đã cho gọi cô. Ellen lấy lại bình tĩnh xong, cô tiến đến thang máy và hướng thẳng tới mục tiêu rồi gõ cửa.

"--Ike, là tôi!"

"Ahh. Vào đi."

"Vậy, tôi xin phép."

Cũng giống như thường lệ, Westcott đang nhàn nhã ngồi trên một chiếc ghế và chờ Ellen.

"Xin lỗi vì đã bất chợt gọi cho cô."

"Không có gì--Có chuyện đã xảy ra với 『Tư liệu A』 à?"

Nếu Westcott gọi cô vào giờ này dường như đó là điều duy nhất mà Ellen nghĩ đến. Cô nói mà chẳng mảy may cử động. Westcott nhún vai 1 cái rõ cường điệu.

"Phải, đấy cũng là một trong số đó. Nghe đâu «Nightmare» đã tấn công chúng ta khi máy bay vận chuyển của chúng ta chuẩn bị cất cánh."

"Do «Nightmare» à.....?"

Ellen cau mày khi nhắc tới cái tên đó. «Nightmare» Tokisaki Kurumi. Không giống các Tinh Linh khác, cô ta vẫn đang lẩn trốn đó đây mà không nhận sự bảo vệ của «Ratatoskr»; một Tinh Linh bí ẩn. Kurumi có mối thâm thù với DEM; trong trận chiến trước ở chi nhánh DEM tại Nhật, cô là Tinh Linh gây ra thiệt hại nặng nhất.

"Rốt cuộc là làm thế nào..... vậy có nghĩa là «Nightmare» lại biết về sự tồn tại của 『Tư liệu A』?"

https://thuviensach.vn

"Ai mà biết được. Nhưng nếu trường hợp đó là thật--cô ta chắc hẳn đang muốn biết gì đó."

Westcott cười khúc khích trong thích thú.

Nếu có chuyện gì xảy ra với 『Tư liệu A』 thì chuyện này sẽ không còn là một trò đùa nữa rồi, nhưng vẻ mặt của Westcott có vẻ không phải đang gây khó dễ hay đùa giỡn.

"Vậy, chuyện gì đã xảy ra với bên vận chuyển?"

"Phải cảm ơn Pháp Sư đã bảo vệ nó, dường như chúng ta đã thoát khỏi vấn đề rắc rối đó rồi."

Ellen hơi nheo mắt khi nghe những lời đó.

"--Adeptus 2 huh."

"Phải. Cô ấy đã làm rất tốt từ khi được tuyển mộ. 『Tư liệu A』 sẽ được chuyển đến đây tối nay."

"Thật chứ. Vậy thì tốt quá."

Mặc dù nói như vậy, Ellen vẫn đặt dấu hỏi trong đầu mình. "『Tư liệu A』 đã bị «Nightmare» cướp mất, nên hãy đi giành nó về đây"--Ellen sẽ hiểu nếu Westcott nói như thế nhưng hiện tại thì cô không còn phận sự đó nếu hàng được vận chuyển tới đây một cách êm xuôi.

Nhưng, chợt nhớ ra lời của Westcott trước đó, Ellen hỏi.

"--Ngài nói rằng đó là 1 trong số đó phải không?"

"Phải, tôi gọi cho cô là vì 1 chuyện khác."

Westcott gật gù trước khi tiếp tục nói.

https://thuviensach.vn

"Vừa nãy khi cô đi vắng, chúng ta đã phát hiện thấy dấu vết Linh Lực trong thành phố. Tôi đã nghĩ là 1 Tinh Linh mới, nhưng rất lạ. Tôi nghe nói nó như thể là nhiều nguồn Linh Lực khác nhau bị cưỡng chế tụ hợp vào 1 chủ thể."

"Trong khi tôi ra ngoài--Hah."

Ellen đã đi tới kết luận và cô mở to đôi mắt.

Phải, Ellen đã gặp nó . Cô đã gặp chàng trai với sức mạnh khác thường mà chỉ có thể thực hiện được bằng cách sử dụng Linh Lực.....!

"Và cô sẽ--"

"--Xin hãy để đó cho tôi."

Trước khi Westcott dứt lời, Ellen nói khi như thể bấu tay lên bàn văn phòng.

"Có vẻ như cô đang rất hăm hở. Có chuyện gì đã xảy ra à?"

"Không phải thế. Tôi hiện đang rất bình thường--nhất định tôi sẽ mang đầu của mục tiêu về đây."

"Không, nếu có thể tôi muốn cô bắt sống cái thứ đó về đây để làm mẫu vật cho chúng ta."

Hiếm hoi làm sao, Westcott nói khi mắt hắn ta tròn vo vì ngạc nhiên.

Phần 2

Khi Shidou rời khỏi, các cô gái tụ tập tại phòng chiến lược ở một góc trong cơ sở ngầm của «Ratatoskr». Xung quanh chiếc bàn tròn, ai nấy đều mang vẻ mặt khó chịu.

https://thuviensach.vn

"Muu..... vậy chúng ta nên làm gì đây?"

Tohka nói trong khi đặt khuỷu tay lên trên bàn, chị em Yamai sau đó gật đầu để thể hiện sự đồng tình.

"Ngay từ đầu, đó thực sự có là Shidou không? Lời nói của hắn ta hơi kì lạ đấy."

"Đồng ý. Như thể hắn đã trở thành một tên trai bao vậy."

Đó là sự thật, Shidou đã hành xử rất khác thường. Cậu ta tràn trề sự tự tin một cách kỳ quặc, không chỉ thế, nếu đấy là Shidou thường ngày thì cậu đã đáp ứng mọi yêu cầu của phái nữ mà không đặt bất cứ điều kiện quái gở nào. Và quan trọng hơn, nếu là Shidou ngày thường, không thể tưởng tượng rằng cậu đã sử dụng Linh Lực của Natsumi để biến mình thành nữ 100%.

Cứ như để trả lời câu hỏi đó, Reine, người đang ngồi cạnh, lên tiếng.

"..... Đương nhiên đó là Shin. Tuy nhiên, do ảnh hưởng của cơn sốt và lượng Linh Lực đang phong ấn của mình, cậu hơi mất tự chủ và trở nên tự cao."

"Eh, phải chăng darling ham muốn biến mình thành 1 cô gái ư?"

Miku uốn éo trong khi mắt đang sáng lấp lánh. Reine đành gãi má.

"..... Ai biết được, tôi nghĩ đó là cách để chạy trốn khỏi các cô."

"Dù là cái nào đi nữa, nó cũng không thể thay đổi được cái thực tại khó chịu này đâu. Kuh... đồ anh trai đần, trở nên quá khích như thế. Anh ta có biết cơ thể mình đang nguy hiểm thế nào không hả.....?"

Bực mình, Kotori nhai nát viên kẹo chupa trong miệng, rồi lấy thêm 2 cái nữa từ cái túi kéo bên hông trước khi đút đại vào miệng.

https://thuviensach.vn

"Cứ mãi ta thán thì chẳng bắt đầu được việc gì cả."

Origami lặng lẽ nói. Sau đó, cô tiếp tục một cách bình tĩnh.

"Shidou đã nói cậu ấy sẽ chấp nhận những nụ hôn của chúng ta nếu chúng ta cưa đổ cậu ấy trước nửa đêm. Nếu vậy, chúng ta chỉ còn cách nhận lời thôi--thời gian còn bao lâu?"

"..... Phải rồi. Nhìn theo các con số, chúng ta có dư thời gian để hoàn tất nếu tất cả các cô có thể hôn cậu ấy được trước lúc nửa đêm. Nhưng vấn đề ở chỗ--liệu hết thảy mọi người có thể tán nổi Shidou trước đó không."

Mọi người đều nhìn vào chiếc đồng hồ treo trên tường sau khi nghe những lời nói của Reine. Bây giờ là 6 giờ chiều. Về cơ bản thì họ chỉ còn 6 tiếng nữa.

Tổng số các Tinh Linh là 8 người. Với một phép tính đơn giản, mỗi người sẽ mất khoảng 45 phút. Hơn nữa, còn bao gồm thời gian chuẩn bị và thời gian để tiếp cận Shidou. Hắn mỗi người sẽ còn có ít thời gian hơn nhiêu đó.

"..... Uh."

Tohka nuốt ực một tiếng. Cô vốn dự trù coi nhẹ tình thế, song, khi thấy thời gian còn lại thế nào, Tohka cảm thấy nhịp tim của mình đang đập nhanh hơn bất chấp ý chí của mình.

"Đằng nào, chúng ta cũng không còn lựa chọn nào khác ngoài việc phải tán đổ Shidou..... đúng không?"

Đang ngồi bên cạnh Tohka, Yoshino gật đầu với vẻ có tí lo lắng. Như để trả lời cho cô bé, Natsumi khoanh tay, muu.

https://thuviensach.vn

"..... Nhưng, chúng ta sẽ thực hiện như thế nào?"

"Điều đó....."

『Yannn, cậu đang cố gắng nhử Yoshino nói gì thế? Natsumi-chan biến thái quá nha.』

"Cái... t-tớ không có ý đó....."

Natsumi trả lời có phần khá hoảng loạn khi 『Yoshinon』 vừa nói vừa lấy 2 tay che mặt mình lại một cách điệu nghệ. Yoshino đành nở một nụ cười gượng gạo khi thấy họ nói chuyện.

"..... Tôi có một đề nghị cho việc này."

Nói xong, Reine giơ ngón trỏ của mình và ton ton chỉ vào tai phải cô-- để cho mọi người thấy chiếc incam ai nấy đang đeo.

Có lẽ họ hiểu ý định của Reine khi nhìn vào hành động của cô, Kaguya và Yuzuru vỗ tay cùng một lúc.

"Đúng rồi! Đó là kế hoạch chúng ta đã sử dụng trong đảo Arubi!"

"Đồng ý. Đấy là nước đi tốt nhất."

"Muu, ý các cậu là gì?"

Sau khi Tohka nghiêng đầu, Reine tiếp tục với một lời giải thích ngắn gọn.

".....Cơ bản, tôi sẽ hỗ trợ từ bên này bằng cách sử dụng Incam. «Fraxinus» tuy đang được sửa chữa nhưng AI vẫn an toàn và nó có thể đưa ra hướng dẫn từ đây. Mặc dù dù phải làm cho Shin rung động trước tất cả các cô, Shin cũng đã có mức độ tình cảm cao với tất cả mọi người rồi. Nói

https://thuviensach.vn

chung, chúng ta chỉ cần làm cho trái tim của Shin doki[1] một lần trong thời gian cho phép và thế chắc sẽ thỏa mãn yêu cầu của cậu ấy."

"Fumu..... .Vậy có nghĩa là Reine và mọi người sẽ giúp đỡ."

"..... Ừm. Tôi cũng sẽ theo dõi giá trị nhịp tim và trạng thái tâm lý của Shin. Hãy đặt mục tiêu Doki là khi mức độ phấn khích của Shidou đạt trên 90%. Lúc điều đó xảy ra, Incam sẽ đổ chuông đủ nghe."

"Heeeh, vậy ra nó cũng có chức năng như vậy sao? Thật khích lệ người mà."

Sau khi Miku bật nên lời, Reine khẽ gật đầu trước khi nói "Ngoài ra".

"..... Tôi cần cảnh báo cho tất cả các cô một chuyện. Nó liên quan tới giới hạn giải phóng Linh Lực."

Natsumi nghiêng đầu khi nghe Reine nói.

".....? Do dòng kênh bị suy giảm thì Linh Lực sẽ không chảy ngược giữa chúng tôi và Shidou phỏng?"

"..... Bình thường là thế. Nhưng, ngay từ đầu chỉ còn một chút Linh Lực bên trong cơ thể của các cô. Nhưng nhiều khả năng, nếu các cô tập trung hết mức, không phải là mọi người không thể hiện thực hóa nó mặc dù chỉ sử dụng được trong khoảng thời gian ngắn."

"Ehh? Thế--"

Lúc Miku nói tới đó, Reine lắc đầu.

"..... Nhưng, xin đừng sử dụng Linh Lực càng nhiều càng tốt. Nếu cứ miễn cưỡng sử dụng sức mạnh trong trạng thái không có nguồn Linh Lực cung cấp, tôi không biết sẽ có ảnh hưởng gì đến cơ thể của mỗi người đâu."

https://thuviensach.vn

【----!】

Tất cả các Tinh Linh đều tỏ ra lo lắng. Tuy nhiên, Tohka lắc đầu.

"Không sao, miễn sao việc đó có thể cứu được Shidou."

"..... Ngộ nhỡ bất kỳ ai trong các cô ngất xỉu, thì việc cứu Shin sẽ thành không thể, đúng không?"

"M-muu....."

Sau nghe vậy, Tohka ấp úng. Quả thật là, phương pháp này sẽ không khắc phục được vấn đề hiện tại.

"Tôi hiểu rồi, tôi sẽ cố gắng hết sức không sử dụng Linh Lực của mình."

"Đúng đó. Maa, trước khía cạnh đáng yêu của mọi người thì darling sẽ vẫn đổ sát sàn sạt dù cho chúng ta không dùng Linh Lực."

Miku cười không suy nghĩ. Thực sự là hơi lạc quan nhưng..... chậc, trong tình cảnh này thì cứ lo lắng mãi cũng không phải là tốt.

".....Vấn đề tiếp theo là thời gian.. Nếu có thể tôi muốn chiến dịch chinh phục sẽ chỉ giới hạn trong một địa điểm."

Reine nói hết thì Origami nhìn xuống và đặt tay lên cằm trong khi đang suy ngẫm--sau một vài giây, cô ngẩng mặt lên.

"Tôi có ý này."

"..... Vậy chúng ta cùng nghe nào."

Reine âm thầm đáp lại.

Phần 3

https://thuviensach.vn

"..... Hn?"

Khi Shidou đang đi bộ trên đường, điện thoại di động trong túi áo của cậu đột nhiên đổ chuông. --Cậu nghĩ rằng nó đã bị lấy đi khi bị kiểm tra bởi các thiết bị tinh vi, nhưng dường như nó được chuyển tới túi áo cậu.

Xem xét nhịp điệu của độ rung và tiếng chuông thì có vẻ đó không phải là một cuộc gọi. Thực ra là tin nhắn. Nhìn vào màn hình, Shidou phát hiện tin nhắn đó được gửi từ máy của Kotori.

"Funn.....?"

Nhìn xong, Shidou nhếch môi lên như thể đây là một điều thú vị.

Bản đồ dẫn đến một nơi xác định được đính kèm trong mail; và địa chỉ có lẽ là dẫn đến chỗ được ghi trong tin nhắn.

Một tin nhắn đơn giản thôi, nhưng nó cũng đủ để cậu biết nó có nghĩa gì.

Nói chung, họ đã chuẩn bị xong để đáp ứng yêu cầu của Shidou.

"Ok được rồi, các em đã chuẩn bị gì cho anh nào..... và."

Dứt lời, Shidou bỏ di động vào lại túi trước khi dậm đất, ton.

Chỉ nhiêu đó, Shidou bay thẳng lên trời cao tựa như được giải thoát khỏi gông xiềng của trọng lực. Người đi đường quanh cậu đều trố to mắt sốc khi thấy Shidou làm thế.

Đúng ra không nên sử dụng Linh Lực ở nơi công cộng nhưng Shidou bây giờ không quan tâm về điều đó. Mỗi lần cậu tự do sử dụng sức mạnh, cái đầu đang bị sốt của cậu lại bớt nặng trĩu. Chắc đó như là cảm giác sau khi được uống thuốc và Shidou không nghĩ ngợi gì về chuyện ấy.

https://thuviensach.vn

"Ok--Thế, có lẽ mình nên chấp nhận lời mời này."

Sau khi ngẩng mặt lên, tấm bản đồ vừa nãy xuất hiện trong đầu Shidou. Chỗ đó không xa nơi này cho lắm. Shidou bây giờ thừa sức đến đó ngay lập tức.

Cậu nhẹ nhàng co chân lại trước khi dậm đà trên không. Cùng lúc đó, xung quanh gió cũng nổi lên và đưa Shidou bay trên trời với tốc độ cao.

Cậu cảm thấy mình như một viên đạn. Cảnh vật xuất hiện trước mặt Shidou vừa xuất hiện lại vụt biến mất một cách chóng mặt và gió thì cứ tạt vào da của cậu đến đau rát. Nếu là Shidou bình thường chắc chắn nửa đường đã mất gần hết ý thức và đâm đầu xuống mặt đất.

Nhưng Shidou hiện tại thì không thảm hại như thế. Bay được một lúc, cậu quay người lại và thực hiện một cú hạ cánh vô cùng đẹp mắt.

Tiếp đó, Shidou nhanh chóng chỉnh lại tóc tai và quần áo lộn xộn của mình do bị áp lực của gió.

"Chính là nơi này....."

Sau khi nói xong, Shidou ngước mắt lên. Một tòa nhà khổng lồ được xây trong một khu rừng tách biệt với thành phố. Tuy nó không được cao cho lắm nhưng chiều rộng thì phải gọi là tuyệt vời. Nếu một sân bóng chày được đóng trong một chiếc hộp chữ nhật thì có lẽ sẽ giống vậy.

Ngay cả khi nhìn xung quanh tòa nhà, Shidou không tìm thấy bất kỳ dấu hiệu nào cho thấy kiểu cơ sở gì. Nó khiến người ta cực kỳ nghi ngờ vì nó giống như một nhà máy bí mật chuyên sản xuất vài loại thuốc nguy hiểm nào đó.

Tuy nhiên, không có sự sợ hãi nào xuất hiện trong thâm tâm Shidou bây giờ. Vừa cảm thấy có chút hứng khởi và kỳ vọng, cậu vừa bước vào tòa

https://thuviensach.vn

nhà--và mở cửa.

Ngay lúc đó.

"Shidou!"

"Shidou..... san!"

"Darling!"

"......!?"

Shidou bất giác mở to mắt ra.

Sau khi một luồng sáng chói lòa ập vào mắt cậu, một cảnh tượng trông giống như một bãi biển từ những đất nước phương Nam xuất hiện và trải rộng--đồng thời tất cả các Tinh Linh đều mặc áo tắm đầy màu sắc để chào đón Shidou.

Cùng lúc đó. Trong cơ sở ngầm của «Ratatoskr» bên dưới thành phố Tenguu. Ở một căn phòng tại một góc, các thành viên phi hành đoàn của chiến hạm «Fraxinus» đã được triệu tập.

"--Xác nhận, đối tượng đã bước vào nhà vòm!"

Nói xong, Minowa «Deep Love» thao tác trên bộ điều khiển. Khi cô ấy làm xong, màn hình khổng lồ được lắp đặt trên bức tường chiếu diện mạo của Shidou; ở bên cạnh là các con số biểu thị trạng thái tâm lý và giá trị tình cảm.

Vâng. Căn phòng được xây dựng trong cơ sở dưới lòng đất là một căn cứ chỉ huy tạm thời. Các thiết bị tuy không được tối tân như ở trong «Fraxinus» nhưng, như vậy hẳn cũng là đủ để hỗ trợ cho các Tinh Linh rồi.

https://thuviensach.vn

Trong lúc nhìn vào hình ảnh hiển thị trên màn hình, người đàn ông cao dong dỏng đứng bên cạnh chiếc ghế chỉ huy--Phó chỉ huy «Fraxinus» - Kannazuki Kyouhei dõng dạc lên tiếng.

"Được. Bắt đầu công cuộc chinh phục nào. Có thể là hơi bất thường nhưng đây là một nhiệm vụ tối quan trọng. Tất cả các thành viên, hãy sẵn sàng."

【Rõ!】

Và như để đáp lại lời anh ta, một giọng cố tình nói trầm phát ra từ loa.

⌈..... Kannazuki. Tôi nghĩ rằng anh biết điều này, nhưng tuyệt đối không phá đám các lựa chọn, được chứ? Lần trước tôi không có ở đó, tôi nghe nói anh đã bày đủ trò phải không?⌋

Ở một góc màn hình, chỉ huy - Itsuka Kotori hiện lên trong một bộ đồ bơi màu trắng hai mảnh. Cô đang phóng ánh mắt sắc lẹm về phía máy quay tự động. Thế mà có vẻ như Kannazuki không cảm thấy tình thế gai góc này, anh ta nhàn nhã chào chỉ huy của mình như một chú chó được huấn luyện.

"Đương nhiên rồi! Cứ để đó cho tôi! Kannazuki Kyouhei đáng khinh này nhất định sẽ bắn rơi Shidou-kun!"

⌈Những lời đó có hơi động chạm đấy..... mà thôi quên đi. Đằng nào thì chúng ta cũng phải ngăn cản Shidou tại đây.⌋

Sau khi nghe những lời nói của Kotori, các thuyền viên trả lời 【Rõ!】 một lần nữa.

Và sau đó, Nakatsugawa «Dimension Breaker» cất lời kể lể.

"Nhưng, quả đúng là chỉ huy của chúng ta. Với chiến lược 『Doki! Cuộc thi bơi của các Tinh Linh』 này , tất cả các cô gái không chỉ có thể

https://thuviensach.vn

tiếp cận Shidou-kun tức khắc, mà điểm Doki doki của cậu ta sẽ đủ cao nhờ những bộ đồ bơi của tất cả mọi người."

Đúng như những lời Nakatsugawa nói, tất cả các Tinh Linh ở khu vực hồ bơi đều mặc những bộ đồ vô cùng dễ thương hoặc quyến rũ. Thanh niên trai tráng mà thấy cảnh tượng này hẳn phải tới thẳng chốn thiên đường; nó chẳng khác gì một giấc mơ cả.

"Đúng thế. Đi kèm với sự đối lập của "đồ bơi trong mùa đông", tác động như vậy là trên cả đủ. Kiểu này, Shidou-kun sẽ đổ tận gốc mà thôi."

Như để đồng tình với điều đó, Kawagoe «Bad Marriage» đồng thuận. Tuy nhiên, Kotori nhún vai trong khi mồ hôi đang nhỏ từng giọt trên trán.

⌈Không, người lên chiến lược này không phải tôi--⌋

⌈--Tôi không hài lòng.⌋

Làm gián đoạn Kotori, một giọng nói trầm lắng vang vọng qua loa. Đồng thời, một cửa sổ mới mở ra trong màn hình giám sát, chiếu một Origami trong bộ đồ bơi màu đen.

⌈Chiến lược mà tôi đề xuất không phải thứ đơn giản như thế này. Vẫn chưa quá muộn đâu. Hãy thay đổi đường lối đi.⌋

⌈Ồ thôi nào..... bãi biển khỏa thân là điều không thể mà phỏng!?⌋

Các thành viên phi hành đoàn đều ho theo phản xạ khi họ nghe câu nói của Kotori.

"..... K-kế hoạch đầu tiên là thứ đại loại vậy huh....."

"Tôi nên nói thế nào đây..... đúng chất Tobiichi Origami rồi."

https://thuviensach.vn

Shiizaki «Nail Knocker» và Mikimoto «President» nói trong khi mồ hôi đang chảy xuống từ trán của họ. Nhưng, Origami tiếp tục như thể điều đó không ảnh hưởng đến cô.

⌈Tại sao?⌋

⌈T-tại sao cái gì chứ.....⌋

⌈Phương pháp đó dứt khoát sẽ khiến Shidou bất ngờ. Ưu tiên hàng đầu của chúng ta là hôn Shidou và mở rộng dòng kênh.⌋

⌈Có ..... có lẽ đúng nhưng.....⌋

Kotori không nói được thêm câu nào nữa.

"..... Bình tĩnh, Origami. Shin vẫn là người nắm quyền giám khảo. Khoe da khoe thịt vượt quá mức bình thường có thể khiến Shin bị sốc đấy."

⌈Vậy à. Cơ bản là tốt hơn chúng ta nên lột từ từ.⌋

".....Không, đó không phải là ý của tôi."

Gãi má xong, Reine đằng hắng một tiếng để lấy lại bình tĩnh trước khi nhìn vào màn hình.

Bên trong màn hình, Shidou đã thay bộ đồ tắm của mình nhờ vào khả năng của Natsumi, và đang đi về phía mọi người. Lúc đầu cậu còn ngạc nhiên, nhưng trị số thú vị này không kéo dài lâu. Để hôn được Shidou, thì quả nhiên cần phải khởi động chiến dịch chinh phục.

"..... Dù sao, bắt đầu chinh phục thôi nào. Ai sẽ là người đầu tiên?"

Sau câu nói của Reine, một giọng nói mới phát ra từ loa.

https://thuviensach.vn

⌈Kuku, một người lính mạnh mẽ phải luôn đi tiên phong trong các cuộc chiến. Hãy để chúng tôi xử lý chuyện này.⌋

⌈Khoe khoang. Để đó cho Kaguya và Yuzuru.⌋

Một cửa sổ mới được mở lên màn hình, và nó cho thấy hình ảnh chị em Yamai mặc đồ bơi với thiết kế giống nhau (Tuy nhiên, hoa văn thì ngược lại).

⌈..... Fumu, chị em Yamai huh. Mọi người, không ai phản đối chứ?⌋

⌈Ừừ, tất nhiên không. Hãy xem họ làm được những gì nào.⌋

⌈Tớ không có ý kiến. Hãy để tớ hộ tống họ.⌋

⌈.....Tôi không quan tâm lắm, cứ làm những việc các cô muốn.⌋

Các Tinh Linh đáp lại từ một vị trí cách xa Shidou.

Sau khi tiếng nói của Kaguya và Yuzuru vang lên trong chiếc Incam, cả hai cùng gật đầu trước lúc bước tới chỗ Shidou bằng một dáng đi rất phong cách; họ học được cái đó ở đâu vậy.

⌈Kaka, oh Shidou, ta thật sự ngạc nhiên vì ngươi tới đây mà không e sợ chúng ta đấy!⌋

⌈Đồng ý. Có vẻ, cậu ta đã bị cuốn hút quá mức bởi sắc đẹp của chúng ta.⌋

Sau khi họ nói vậy, Shidou nhìn sang họ và cất tiếng đáp lời.

⌈Ouu, Kaguya và Yuzuru huh. Haha, chỉ có lần ở trong lễ hội Tennou tớ mới thấy hai cậu trong bộ đồ bơi phải không nhỉ? Quả thật, đồ bơi trông

https://thuviensach.vn

quyến rũ nếu style của người mặc đủ đẹp. Nó rất hợp với hai cậu. Cả hai cậu--thực sự rất xinh đẹp.」

Nói xong, cậu nở một nụ cười rất vô tư.

Họ có lẽ đã không đoán trước một lời khen ngợi thẳng thắn thế từ Shidou; vì khuôn mặt của Kaguya và Yuzuru đỏ bừng do xấu hổ mặc dù trước đó họ đi về phía cậu ta với lòng tràn đầy tự tin.

"Kaguya-chan, Yuzuru-chan, mức độ tình cảm của họ càng lúc càng tăng!"

"Không, phe chúng ta không thể bị đổ trước Shidou được đúng không!?"

Giọng của Shiizaki vang vọng trong phòng chỉ huy tạm thời.

Như để họa cùng cô ấy, một cửa sổ mới được hiển thị trên màn hình.

3 lựa chọn được viết ở đó. Và nó là:

①Kẹp Shidou từ hai bên trái phải, và tấn công cậu ta bằng cách áp ngực lên người cậu ấy.

②Trình diễn một nụ hôn hương vani nồng nàn lên một cây kem ốc quế.

③Biến Shidou thành thuyền chuối, đáp lên tàu và đi tham quan quanh hồ bơi.

"Houuu, xuất hiện rồi! Mọi người, hãy chọn đi!"

Kannazuki nói lớn. Các thành viên phi hành đoàn bắt đầu thao tác với bảng điều khiển của mình và đưa ra phiếu chọn mà họ đã lựa.

https://thuviensach.vn

Rồi, kết quả xuất hiện ngay sau đó. ① và ② đang tranh nhau căng thẳng trong khi chỉ có 1 vote cho ③.

"Phải là ① mới đúng."

"Đúng vậy, đó là một sự lựa chọn chỉ xuất hiện vì có hai người họ. Chọn ② thì hơi khó khăn ..... Tôi không nghĩ rằng cậu ấy sẽ hài lòng với sự lựa chọn ③ trừ khi có sở thích đặc biệt."

Sau khi các thuyền viên nói vậy, mắt của Kannazuki trố ra theo phản xạ.

"Ehhhh!? Tại sao ③ lại có vấn đề! Nó tuyệt mà! Chắc chắn cậu ấy sẽ Doki thôi! Nếu có thêm sợi dây thừng cột quanh cổ thì sẽ tuyệt hơn nữa! Chắc chắn Shidou-kun sẽ hiểu mà. Các cô có nghe rõ chứ. ③--"

"--Kawagoe-san!"

"Để đó cho tôi!"

Đúng lúc Kannazuki sắp thông báo cho chị em nhà Yamai, Kawagoe nhảy chồm vào Kannazuki. Bắt lấy cơ hội đó, Mikimoto khống chế hai tay của anh ta trong khi Nakatsugawa buộc Kannazuki vào ghế với một sợi dây thừng.

"M-mọi người đang làm cái gì vậy! Coup d'État[2] ư!?"

"Tôi xin lỗi, Phó Chỉ huy."

"Chúng tôi đã được Chỉ huy dặn là phải làm như vậy nếu Phó Chỉ huy mất kiểm soát.....!"

"Thế à! Đúng là chỉ huy, em ấy hiểu tính cách của tôi! Vậy mọi người làm ơn buộc chặt hơn! Dây trên tay trái còn lỏng lắm, mấy người làm ăn kiểu gì vậy!"

https://thuviensach.vn

Trong khi bị trói chặt vào ghế, Kannazuki vừa thở dữ dội và má anh ta vừa đang đỏ ửng lên. Các thành viên phi hành đoàn đều toát mồ hôi.

".....Vậy, chúng ta sẽ để phân tích viên Murasame làm nốt, chúng tôi trông cậy vào cô."

Sau khi nghe vậy, "......aah", Reine gật đầu trước khi di chuyển miệng của mình gần hơn với cái mic được kết nối với Incam.

「.....Các cô nghe rõ chứ? Chọn ① đi.」

Hướng dẫn từ Reine bật ra từ Incam vào tai họ.

"Fuun. Tôi hiểu rồi. Kuku, Shidou trong sáng sẽ không thể chống cự nổi nếu chúng ta - chị em Yamai làm điều đó."

"Cảnh báo. Kaguya, quan trọng trong hành động này là dốc hết sức lực. Hãy cẩn thận để không tỏ ra rụt rè khi xấu hổ."

"Kh-không có đâu! Tôi sẽ không sao cả! Tôi chẳng cần phải được lo lắng cho!"

"Chấp thuận. Thế--tiến hành thôi nào!"

Kaguya và Yuzuru gật đầu với nhau trước khi quay lại nhìn Shidou.

Rồi họ ngồi ngay bên cạnh Shidou và ôm lấy tay của Shidou.

"Hmm? Cả hai cậu, có chuyện gì thế?"

Shidou chớp mắt trong ngạc nhiên khi lần lượt nhìn vào khuôn mặt của họ. Kaguya và Yuzuru nhìn nhau trong một khắc, sau đó họ mấp máy đôi môi "Hai, ba." mà không bật nên tiếng trước khi đồng thời ép ngực mình lên cánh tay của Shidou.

https://thuviensach.vn

"Oooh?"

Lông mày Shidou nhảy dựng lên khi cậu cảm giác được. Tiếp theo, Kaguya và Yuzuru nhếch khóe môi trong khi má đang đỏ dần.

"Ku-kuku..... Thế nào hả Shidou. Ngươi đang thấy kích thích bởi sự quyến rũ của chúng ta phải không?"

"Đồng ý. Cậu không cần phải ép buộc bản thân. Nào, nào."

Vừa nói, họ vừa áp vào Shidou gần hơn.

Nhưng, sau khi Shidou thở dài, cậu khẽ khàng lắc đầu.

"Oi oi cả hai cậu. Tớ thực sự hạnh phúc về điều này, nhưng, gái chưa chồng không nên làm điều này nếu không có một lí do chính đáng."

"Cái .....!?"

"Kinh ngạc. Một Shidou bình tĩnh thì không giống Shidou chút nào."

Kaguya và Yuzuru bắt đầu đổ mồ hôi sau khi nghe phản hồi của Shidou.

Nếu là Shidou bình thường thì mặt cậu ấy lập tức sẽ đỏ như quả cà chua nếu bị 2 cặp ngực của họ tì vào rồi nhất định cậu sẽ hét lên vì hốt hoảng. Tuy nhiên, Shidou hiện tại không hề có bất kì dấu hiệu nào như vậy.

Khi cậu nói với họ một cách điềm tĩnh như vậy, Kaguya và Yuzuru lại thành người xấu hổ. Cả hai rên rỉ trước khi lảng mắt đi ra chiều khó chịu.

Shidou liền vỗ về đầu họ, pon pon.

"Nhưng, tớ cảm ơn nhiều. Để cứu tớ, cả Kaguya và Yuzuru đều đang cố gắng làm trái tim tớ Doki đúng không? Tớ thực sự hạnh phúc với những

https://thuviensach.vn

cảm xúc đó."

"Ugu....."

"Đỏ mặt. Chơi xấu quá."

Kaguya và Yuzuru cảm thấy như mình đang bị dồn vào chân tường và tiếng guu rung lên từ cổ họng họ.

⌈.....Các cô không cần phải cảm thấy bi quan vậy đâu. Kaguya, Yuzuru.⌋

Và, giọng nói của Reine truyền tới tai họ.

⌈..... Shin có thể trông đang rất bình tĩnh nhưng, thời điểm cả hai cô ép ngực mình lên người cậu ấy, rõ ràng thanh cảm xúc của cậu ta tăng lên, một phát nữa đi.⌋

Sau khi nghe vậy, Kaguya và Yuzuru nhìn nhau.

"Ku.....kuku, gì chứ, rốt cuộc ngươi cũng có phản ứng mà."

"Đồng thuận. Cậu ta còn biến thái ngầm hơn trước nữa."

⌈.....Tiếp theo hãy thử lựa chọn ② xem. Trình diễn một nụ hôn hương vani nồng nàn lên một cây kem ốc quế. Có một cửa hàng bán kem ở bên rìa hồ bơi phải không?⌋

Khi họ nhìn sang phía Reine nói, đúng là họ tìm được một quầy hàng có thiết kế kiểu miền nhiệt đới ở đó. Một người phụ nữ, hẳn là nhân viên của «Ratatoskr», đang đứng đó miệng nhoẻn cười.

Kaguya và Yuzuru gật đầu với nhau rồi họ đứng lên.

https://thuviensach.vn

"Kuku, oh Shidou, hãy đợi đó! Ta sẽ ban cho ngươi một nụ hôn từ nữ thần băng!"

"Phiên dịch. Chúng tôi sẽ đi mua kem nên hãy đợi một lúc."

Nói xong, bọn họ chạy tới bãi biển đầy cát, rồi mua 2 cây kem ốc quế từ gian hàng trước khi trở về gặp Shidou.

"Hn?"

Shidou nhìn vào số lượng kem ốc quế trên tay và nghiêng đầu.

"Cái gì, chỉ có cho 2 người thôi sao? Ác dữ vậy."

Shidou nhún vai trong khi miệng cười gượng gạo. Nhưng Kaguya và Yuzuru đều lắc đầu.

"Fuu, đừng vội thế Shidou."

"Chuyển dịch. Một cái cho Shidou. Của cậu đây."

Sau khi Yuzuru đưa cây kem ốc quế cho cậu, Shidou mở to mắt ngạc nhiên.

"Hnn, cám ơn nhé. Nhưng nếu thế này, Yuzuru sẽ không có gì sao? Hay là, các cậu không đủ tiền?"

"Từ chối. Không phải như vậy. Nhưng một cái là đủ cho Yuzuru và Kaguya rồi..... Kaguya."

"......Hn."

Được Yuzuru thúc giục, Kaguya tỏ ra tí bối rối chần chừ trước khi chìa cây kem ra. Yuzuru sau đó cũng đặt tay lên lên tay của Kaguya.

https://thuviensach.vn

Bấy giờ, chị em họ gật đầu với nhau trước khi đưa lưỡi mình ra khỏi đôi môi và bắt đầu liếm cây kem trước mặt Shidou.--Cả hai cùng làm một lúc.

"Hn..... Afuu."

"Ngọt...ngọt quá. Cái này....."

Cả 2 người đều cảm thấy hơi thở của người kia đang mơn trớn má của mình. Ngoài phần kem trắng, họ có thể cảm thấy như lưỡi họ đang ngọ nguậy trong lớp kem. Kaguya và Yuzuru cảm thấy khung cảnh gợi tình này đang khảm vào tâm trí. Cảm giác dễ chịu bao gồm sự phóng đãng, gợi cảm và cám dỗ. Họ hiểu điều này, nó kích thích nhiều hơn so với dự kiến. Với nó, có là Shidou cũng sẽ.....

⌈..... Hai chị em à , xin lỗi vì phải nói điều này khi 2 cô đang cố gắng nhưng không phải là Kaguya và Yuzuru trao môi cho Shin thay vì giữa hai người với nhau sao?⌋

".....Ah."

"Quên lãng. Bây giờ cô mới đề cập đến."

Kỳ thực là cô ấy đã đúng. Họ đã nghĩ theo kiểu đó vì cách dùng từ nhưng, thế này thì từa tựa họ đang ve vãn lẫn nhau trước mặt Shidou. Cơn xấu hổ kép vì hành vi và sự nhầm lẫn của mình, mặt họ trở nên đỏ lựng.

Nhưng ngay thời điểm ấy, họ nhận ra má Shidou cũng ửng lên.

".....? Err?"

"Nghi ngờ. Chẳng phải chúng ta đã hiểu lầm sao?"

⌈Đợi chút đã, Phân tích viên Murasame! Mức độ phấn khích của Shidou đang tăng lên!⌋

https://thuviensach.vn

Giọng nói của Mikimoto «President» phát lên từ Incam.

⌈Dường như cảnh chị em Yamai tán tỉnh đã tạo sự kích thích thị giác!⌋

⌈Không phải là không thể.....! Có chút như thế. Đây là mức độ mà tôi có thể thưởng thức trọn đêm chỉ với đoạn video này.⌋

Sau khi nghe những lời của Nakatsugawa «Dimension Breaker», vài người gật gù đồng ý. Kết tiếp, giọng nói mệt mỏi của Shiizaki «Nail Breaker» vang lên.

⌈.....Minowa-san, tôi đề nghị chúng ta nên kiểm tra tất cả các thành viên phi hành đoàn nam ở đây khi xong việc.⌋

⌈Đúng. Hãy làm vậy.⌋

⌈Không thể nào! Chỉ là để nghiên cứu thôi mà!⌋

⌈Đúng thế! Đấy chỉ là sự tò mò trong sáng của não bộ!⌋

⌈Ahhh vâng vâng.--Quan trọng hơn, Phân tích viên Murasame.⌋

⌈.....Aah, đúng là may mắn kịp thời. Nhưng mức độ hưng phấn hiện tại là 84%. Chỉ cần một chút cú nữa, có ý tưởng gì không.⌋

Nghe xong những lời nói của Reine, Kaguya và Yuzuru chau mày.

"Một cái gì đó..... cô có bắt chúng tôi làm thêm gì nữa thì....."

"Cảnh báo. Kaguya, kem đang....."

Khi Yuzuru nói vậy, cây kem bị làm ấm bằng nhiệt độ cơ thể của 2 người họ bắt đầu tan chảy và nhỏ xuống ngực của Yuzuru từ vỏ bánh.

"Lạnh giá. Hyann."

https://thuviensach.vn

Yuzuru giật bắn vai. Kế đến, kem len qua khe hở giữa ngực của Yuzuru rồi rơi giọt xuống đùi của Kaguya.

"Ukyaaaaaaa! L-lạnh....."

Sau khi nhắm nghiền mắt lại, biểu hiện của Kaguya tỏ vẻ khó chịu.

"Uwaaaa, ta bị dính nhớp hết rồi. Có thứ gì để có thể lau sạch được không?"

"Gợi ý. Cậu có thể làm sạch nó tức thì nếu nhảy vào hồ--"

Và. Ngay khi Yuzuru nói tới đấy, đuôi lông mày cô giật lại. Kaguya ngoái cổ ra chiều thắc mắc.

"Hnn, có gì sao, Yuzuru?"

"Lộc trời. Chúng ta có thể làm bằng cách này."

Nói xong, Yuzuru đột nhiên đi vòng ra sau Kaguya và nắm lấy vai của Kaguya trước khi đẩy cô ra trước Shidou.

Rồi.

"Khẩn cầu. Shidou nè, Yuzuru và Kaguya đã bị dính kem lên người--xin hãy làm sạch chúng tôi bằng lưỡi của cậu."

"Unn?"

Shidou trả lời với đôi mắt tròn xoe bởi sự ngạc nhiên. Một hồi sau, Kaguya hét lên do hiểu được hàm ý trong lời nói của Yuzuru lúc đó.

"Chờ đã.....!? C-cậu vừa nói cái gì vậy Yuzuru!"

"Dừng lại. Xin hãy bình tĩnh, Kaguya. Hãy biến vận rủi thành vận may. Đây là cách lật ngược tình thế. Ngực của Kaguya thì bình thường

https://thuviensach.vn

nhưng làn da căng mọng của cậu thì số một đấy."

"Xin lỗi vì bình thường nhé!? Mà thây kệ, nếu thế, tại sao cậu không để Shidou làm sạch bộ ngực của cậu đi."

"Từ chối. Nếu Yuzuru là người đầu tiên, thì tới lượt Kaguya sẽ không còn đủ kích thích đối với cậu ấy."

"Cậu đang khen tớ á!? Hay biến tớ thành trò đùa vậy hả!?"

Sau khi Kaguya rít lên lớn tiếng, Shidou, đang chứng kiến cái cảnh tượng đó, liền cười nii.

"Heh..... ? Vậy cậu muốn được làm sạch phải không Kaguya."

"......! Ch-chuyện đó......."

"Tư vấn. Kaguya..."

Yuzuru thì thầm vào tai Kaguya. Kaguya gật đầu trong khi mặt cô thì đang đỏ ửng lên.

"......X-xin..... ngươi đấy."

Sau khi Kaguya nói vậy, Shidou thắc mắc "Fuuun?", mỉm cười vui vẻ rồi liếm môi.

Bấy giờ cậu cúi xuống và từ từ đưa khuôn mặt mình lại đùi của Kaguya gần hơn.

"..........!"

Khi lưỡi của Shidou chạm vào da của Kaguya--đúng ra là sắp chạm.

Thình lình, pan paka pan! một tiếng kèn lệnh vui tai rất lớn cất lên trong Incam khiến Kaguya và Yuzuru giật mình cùng một lúc.

https://thuviensach.vn

"Uhyaaa!?"

"Ngạc nhiên. Âm thanh gì vậy."

Khi cả 2 người hãy còn ngạc nhiên, giọng nói của Reine vọng ra từ chiếc Incam như thể cô đã có mặt ở đó để trả lời họ.

⌈.....Xin chúc mừng, cả 2 người. Mức độ tình cảm của Shin vừa vượt qua 90%. Phần còn lại tùy mỗi cá nhân.⌋

"Eh? Có nghĩa là....."

"Thành công. Điều đó có nghĩa là trái tim của Shidou đã doki trước chúng tôi à."

Shidou nhún vai vì chắc đã hiểu rõ tình hình dựa trên cuộc đối thoại của Kaguya và Yuzuru sau khi nghe họ nói vậy.

"Dường như, tớ đã bị đánh bại nhỉ. Đúng là chị em Yamai."

"Eh? Ah--Ku-kukuku! Phải! Quá hiển nhiên rồi! Bây giờ ngươi đã biết được sự quyến rũ từ những đứa con của bão tố, Yamai tỷ muội chưa!"

Để chữa cháy, Kaguya cười lớn. Shidou khi ấy liền chỉ vào đùi cô - đã bị ướt bởi kem; cậu vừa nheo mắt cứ như cảm thấy thú vị.

"..... Vậy, muốn tiếp tục không?"

"......! A-auuuuu....."

Khuôn mặt của Kaguya 1 lần nữa chuyển sang màu đỏ và cúi xuống.

Phần 4

"....."

https://thuviensach.vn

Natsumi, cô đang mặc bộ đồ bơi một mảnh không tạo cho cô mấy gợi cảm (maa, lí do không sexy không phải chỉ ở áo tắm), và vừa đang trốn sau tảng đá được dựng trong hồ bơi trong nhà vừa kiểm tra tình hình của Shidou với chị em Yamai.

Mặc dù Natsumi ở xa chỗ đó một chút để không bị phát hiện, cô vẫn biết những hành động đã diễn ra và kết quả của nó do cô nghe thấy câu chuyện của họ từ Incam nếu chỉnh cho cùng kênh.

Có vẻ, cả 2 người họ đều đã thành công trong việc làm Shidou doki. Quả nhiên là Kaguya tràn đầy tự tin và Yuzuru đầy phẩm chất cao quý tiềm ẩn. Họ đã làm tròn vai tiên phong một cách ngoạn mục.

Tuy nhiên, Natsumi không sốc. Không tồn tại nam nhân nào có thể lờ đi cặp chị em xinh đẹp đó một khi họ đã tiếp cận lại chàng ta.

Tương tự, Natsumi cũng không lo lắng về những Tinh Linh khác. Yoshino - nữ thần của cô thì hiển nhiên rồi; Tohka thì ngây thơ, dễ thương và có phong cách tuyệt vời; Kotori thì tạo cảm giác đi ngược luân lý vì là cô em gái kế của Shidou và cách cô tsun[3] sẽ làm mủi lòng trái tim đàn ông. Tuy có chút vấn đề nhưng ngực của Miku thì như bom tấn vậy, thậm chí Origami..... rất có tay nghề trong việc mồi chài người. Ai ai hắn cũng có khả năng để hôn Shidou.

Tuy nhiên vấn đề ở đây không còn gì khác ngoài chính Natsumi.

"Làm cho cậu ta doki..... cái điều kiện nhảm nhí gì thế này."

Sau khi buông lời một cách khó chịu, Natsumi siết chặt tay mình lại.

Dễ thấy ý đồ xấu của hắn ta. Tất cả các Tinh Linh với nét đẹp như tiên, điều kiện này nhắm thẳng vào ngay đứa con nít khó giải quyết - Natsumi vì cô là người duy nhất kéo điểm sắc đẹp trung bình xuống đáy.

https://thuviensach.vn

Cô đang bực tức vì chỉ có mình cô là không vượt qua nổi yêu cầu còn những người khác thì vốn dĩ có thể làm được.

Nếu mà cô đưa ra một thí dụ thì sẽ đại loại như vầy: trong cuộc thi nhảy dây đồng đội giữa các lớp, "Tốt quá, thành tích các lớp khác không quá cao", "Ừa, chúng ta sẽ thắng nếu nhảy được 10 lần!" "Thế thì đồng nghĩa với thắng rồi!" "Oi, tốt, lên nào! Một, hai, b..... Ahh" "Oi, oi ai vậy trời....." "Uwahh, không thể nào.....". Bởi thế mà ngay từ đầu tôi đã nói tôi không giỏi nhảy dây rồi mà! Tại sao cái người nhảy được lại đi quay dây!? Sao cái xã hội này lại cứ bắt người khác phải làm những việc của người thế!?

Bất chợt Natsumi muốn cào xé cổ họng mình quá.

".....Dù-dù sao thì cái điều kiện này thật là bất khả thi với mình....."

Natsumi gãi đầu cùng lúc với buông ra âm giọng chán nản trước khi bắt tay vào suy nghĩ.

Cho dù Natsumi có thất bại trong việc làm Shidou doki, thì cậu ấy sẽ yếu đi hơn lúc này nếu như các Tinh Linh khác mở được dòng kênh thông qua việc hôn Shidou trước nửa đêm. Một khi chuyện đã thành, cô sẽ nhờ mọi người khống chế Shidou và bấy giờ cô sẽ cưỡng hôn Shidou..... Điều này tuy không có gì đáng khen ngợi nhưng đây là trường hợp khẩn cấp. Mọi người sẽ hiểu cho cô thôi.

"Okay..... hãy làm theo cách đó."

"Cách gì cơ?"

"Như tôi đã nói, trước tiên tất cả mọi người--hở, hyaaaaaaa!?"

https://thuviensach.vn

Natsumi la toáng lên bởi tiếng gọi bất ngờ từ đằng sau và cô nhảy dựng.

"Shi-Shidou!?"

Và, cô ấy gọi tên người vừa thình lình xuất hiện đằng sau cô.

Phải. Người ấy là Shidou, cậu mới nãy đang trò chuyện với chị em Yamai ở một góc tầm mắt của Natsumi.

"Ou. Em đang làm gì ở đây vậy, Natsumi."

"..... Kh-không có gì..... Tôi không làm gì cả..... Mà quan trọng hơn, anh nên đến chỗ các cô gái khác đi. Nhanh lên, tôi nghĩ Tohka đang kiếm anh đấy....."

Sau khi Natsumi nói xong, Shidou "Uuunn" ra vẻ ngẫm nghĩ rồi mở miệng nụ cười tinh quái.

"Em sẽ làm gì nếu anh trả lời là không?"

"Huh..... ? A-Anh đang nói cái gì vậy. Tôi không....."

"Như anh vừa nói, trừ phi Natsumi làm cho anh doki, không thì anh sẽ không đến chỗ các Tinh Linh khác đâu."

".....Heeah!?"

Sau khi nghe Shidou nói, Natsumi bị sốc.

"Khoan..... khoan khoan khoan, nói dối cái gì thế!? Không phải thỏa thuận là bọn tôi có quyền chọn tự do sao!? Vậy tại sao là tôi chứ!"

"Thấy thích vậy."

"Đừng đùa với tôiiiiiiiii!?"

https://thuviensach.vn

「.....Bình tĩnh nào, Natsumi.」

Cùng lúc Natsumi thét inh ỏi, tiếng nói của kẻ buồn ngủ vọng ra từ Incam.

Một cửa sổ lựa chọn hiện chồng lên hình ảnh Natsumi và Shidou đang được chiếu trong căn phòng chỉ huy tạm thời dưới lòng đất.

①Tận dụng lợi thế cơ thể chưa phát triển và làm cậu ta doki doki bằng cách tiếp cận một cách hồn nhiên.

②Gap moe[4] bằng cách tiếp chuyện với cậu ta bằng sự điềm tĩnh của một Onee-san trưởng thành.

③Đối đầu cậu ta bằng nét đẹp của một loli bà bà[5] láu cá.

".....Mọi thành viên, xin hãy lựa chọn."

Đáp lại âm giọng mụ mẫm của Reine, các thành viên phi hành đoàn đều thao tác trên bảng điều khiển. Kết quả được xuất hiện ngay lập tức trên màn hình.

Kết quả là--②

".....Tôi hiểu rồi, ② à."

"Đúng, dường như Shidou thích các bé gái nên ① có lẽ là lựa chọn tốt, song tôi nghĩ nếu làm như vậy chẳng phải là quá tàn nhẫn với Natsumi-chan sao....."

"Unn, maa nếu nói lựa chọn ② là ác thì đúng thực cũng hơi ác, nhưng tôi nghĩ chúng ta có thể vượt qua nếu cô tìm lại được bản thân lúc còn mode Onee-san của mình....."

https://thuviensach.vn

"Eeeh, tại sao không phải là số ③? Tôi nghĩ nó sẽ có tác dụng vì đấy là việc chưa từng làm....."

"Unn..... Nakatsukawa-san tuy không nghiêm trọng như phó chỉ huy nhưng tôi nghĩ sở thích của anh cũng ở mức độ khá là khó chữa đấy....."

Các thành viên phi hành đoàn liên tục tranh cãi về vấn đề này. Reine đưa miệng mình tới gần chiếc mic nối Incam và nói.

".....Cô nghe rõ chứ Natsumi. Số ②."

Sau khi nhận được hướng dẫn của Reine từ Incam, Natsumi nuốt nước bọt.

--Gap moe bằng cách tiếp chuyện với cậu ta bằng sự điềm tĩnh của một Onee-san trưởng thành. Họ bảo mình dùng phương pháp này để đối phó với Shidou à.

"....."

Dokun dokun, tim của Natsumi bắt đầu đập trống, mồ hôi cô đổ đầm đìa có lẽ vì sự lo lắng.

Nhưng, đó chỉ là chuyện tự nhiên. Vì dòng kênh giữa Shidou hiện tại và Natsumi đang bị thu hẹp, hầu như Linh Lực của cô sẽ không chảy ngược lại mặc dù trạng thái tinh thần cô không được ổn định như lúc này. Về cơ bản, Natsumi không sử dụng hết sức khả năng biến hình - cứu tinh của cô.

Sự thật là lần đầu tiên gặp Shidou, Natsumi đã chơi đùa với Shidou nhờ sắc đẹp của phiên bản trưởng thành của cô. Tuy nhiên tình huống lúc đó làm nên cơm cháo là nhờ sự xuất hiện của cái mặt nạ có tên Onee-san mode - được tạo ra bằng «Haniel». Đối với một Natsumi muốn hoá thân thành một loài sinh vật sinh sản vô tính[6] do cô vốn dĩ rất nhút nhát và e sợ đối mặt với người khác, điều này thật sự vô lý.

https://thuviensach.vn

Ấy vậy, Natsumi hoàn toàn hiểu rằng hoàn cảnh bây giờ không cho phép cô nói những điều như thế. Nếu Natsumi bỏ cuộc ở đây, sức mạnh của Shidou sẽ bị mất kiểm soát và trong trường hợp xấu nhất cậu ấy có thể chết. Nếu điều đó xảy ra, Yoshino và các cô gái sẽ rất buồn--quan trọng hơn, Natsumi không bao giờ cho phép điều đó.

Nhờ Shidou nên Natsumi mới có thể được như bây giờ. Đúng là trong giọng nói của cô đang mang chất chua chát và cô cảm thấy chóng mặt vì lo lắng. Tuy nhiên cô phải làm điều đó. Bằng cách nào đấy mà Natsumi tập trung được một nhúm can đảm từ cả cơ thể mình và chuyển nó về lồng ngực cô trước khi ngẩng mặt lên thể hiện quyết tâm.

Khi ấy, Natsumi vừa lúng túng tán tỉnh vừa nói chuyện với Shidou.

"Uu..... ufuuun, oh Shidou-kun..... anh thực sự muốn tôi nhiều vậy sao? Đúng là..... một thằng nhóc, vô vọng....."

Nói vậy, Natsumi dốc toàn lực mà vuốt ve ngón tay trên ngực Shidou một cách gợi tình.

Nhưng.

"..... puuu."

Lấy tay che mặt, Shidou khẽ bật cười.

Quả bóng xấu hổ - đang được bịt chống xì nước ra ngoài do áp lực lớn - của cô bé Natsumi bị dồn vào thế kẹt, bùng nổ trong nháy mắt.

"Ga..... gaaaaaaaaaaah ! Ng-Ngươi cười cái giiii! Ngươi biến ta thành con đần thôi, ngươi chỉ biến ta thành con đần thôôôôi! Ta biết nó quái đản chứ; một con lùn như ta lại làm ra vẻ Onee-san gợi tình thì rõ lố bịch màààà! Nhưng ta còn cách nào khác chứ! Còn lựa chọn nào khác đââââu!"

https://thuviensach.vn

"Xin lỗi, xin lỗi. Không phải là anh đang chọc em đâu. Anh chỉ nghĩ như vầy cũng có chút quyến rũ đó."

"Im! Nói gì mà toàn bọc bột vậy[7]! Đặc sệt tới mức ta chả nuốt trôi được đây này!"

Sau khi nói vậy, Natsumi vò đầu bứt tóc.

--Ừa, không được rồi. Mình biết làm vậy là vô ích mà. Mình không thể chiến đấu nếu mình 『cứ thế này』. Mình sẽ không cứu được Shidou nếu 『cứ thế này』.

Nhận định như vậy, Natsumi chọt Shidou.

"..... Chờ ở đây!"

"Eh?"

Shidou mở to mắt ngạc nhiên, nhưng Natsumi đã lờ cậu ta đi và cứ thế quay lưng mà trở lại phòng thay đồ của các cô gái.

Bên trong phòng thay đồ dựng trong hồ bơi trong nhà, có các loại áo tắm khác nhau đã được chuẩn bị sẵn ở đó với đủ các kích cỡ và kiểu dáng. Trước khi Shidou đến đây, tất cả mọi người đều đã thử những chiếc áo này và chọn ra bộ phù hợp nhất với họ. Chậc, nhưng Natsumi thì chọn cái tầm thường của tầm thường nhất.

Lật tung núi đồ tắm lên, Natsumi nhanh chóng lựa được một bộ mới. Cô lấy bộ khác với bộ một mảnh cô đang mặc; một bộ bikini táo bạo, hơn nữa còn thuộc size chắc là cho Miku hoặc Yuzuru sử dụng.

"Được....."

Natsumi nắm chặt tay tựa như bày tỏ quyết tâm của mình rồi cô đã cởi áo tắm của mình ra và khoả thân hoàn toàn.

https://thuviensach.vn

Biết rằng sẽ rất nguy hiểm nếu sử dụng Linh Lực trong tình trạng hiện giờ. Nhưng để cứu Shidou, Natsumi không có lựa chọn nào khác ngoài 『cách này』.

Cô thở nhẹ rồi tập trung ý thức của mình.

-Oii, mọi người, hãy thi đấu qua mạng nào. Đồng ý..... đợi đã, ah, Natsumi-chan không có trò chơi này, tớ nhớ là thế nhỉ? Ah, xin lỗi. Thật sao? Vậy cậu có thể chơi một mình một lúc được chứ?

".....Mấy người đã biết từ đầu là tôi không có rồi còn giiiiiiii!"

Cô tưởng tượng ra một khung cảnh tiêu cực trong tâm trí mình và hét lên. Thế là, cơ thể Natsumi toả ra thứ ánh sáng nhợt nhạt đồng thời hình dáng của cô biến đổi từ một bé lùn thành người phụ nữ đẹp say đắm lòng người.

Đúng vậy. Trạng thái tinh thần của Natsumi là mong manh nhất so với các Tinh Linh khác, bất cứ khi nào cô nghĩ đến một chuyện tiêu cực gì đó, Natsumi ngay lập tức có thể sử dụng Linh Lực trong phạm vi giới hạn.

Và--không có gì mà Natsumi, trong mode Onee-san trưởng thành, e sợ cả.

"Ufufu..... vậy thì, chắc là mình sẽ đồng hành cùng Shidou-kun được rồi."

Natsumi đã hoàn toàn thay đổi so với vừa nãy và sau khi tạo thế đứng trước gương một cách tự tin, cô mặc bộ bikini mà mình đã chuẩn bị rồi đi ra khỏi phòng thay đồ.

Ngay lúc đó, giọng nói của Reine vọng lại từ chiếc Incam.

https://thuviensach.vn

⌈.....Natsumi, hình dáng đó--cô sử dụng Linh Lực đấy à? Nguy hiểm lắm. Trở lại bình thường ngay.⌋

"Fufu, không sao đâu, đừng lo lắng. Để giữ Linh Lực, tôi đã không biến ra áo tắm và đang mặc một bộ bikini hàng thật đây."

⌈.....Không. Nó quá nguy hiểm. Lập tức--"

"Vâng vâng, tôi biết rồi."

Natsumi thở dài trong lúc nhún vai một cách mệt mỏi.

".....Sẽ không có vấn đề gì nếu tôi nhanh chân cưa đổ Shidou đúng không?"

Fufuun, cô khịt mũi trước khi bước bộ qua chỗ Shidou.

"Shidou-kun, đã. Để. Cậu. Chờ. Rồi ♪"

"Aah, Natsumi..... ơ, hình dạng đó."

Shidou trố mắt ngạc nhiên. Natsumi vừa cười thư thái vừa nhích người lại gần Shidou trước khi lấy ngón tay mình..... tsu tsu, vân vê bộ ngực.

"Hình dạng này? Fuun..... oh Shidou-kun, cậu cảm thấy hứng thú với cơ thể của chị sao?"

Vừa nói cho tròn câu đùa ấy, Natsumi không quên tiếp tục đùa giỡn với Shidou.

"Shidou-kun thích phần nào trên cơ thể người phụ nữ vậy? Nói cho Onee-san biết được không? Nếu vậy, chị sẽ đặc biệt cho phép cậu chạm vào chị, tuyệt không?"

https://thuviensach.vn

Shidou nhếch mép của mình lên sau khi nghe tuyên bố đầy khiêu gợi từ Natsumi. Shidou bình thường nhất định đã hoảng hốt với đôi má ửng hồng của mình nên hiển nhiên cậu đang hành động khác lạ do cơn sốt Linh Lực.

"Haha, em có thực sự nên nói vậy không, Natsumi. Chẳng phải là em đang coi thường trí tưởng tượng của một nam sinh cao trung năm 2 sao ?"

"Đúng rồi, em không cần phải giữ ý tứ đâu . Đến đây nào..... hãy để Onee-san này làm em hư hỏng hơn nào."

Trong khi nói, Natsumi nâng cằm của Shidou lên.

Song đúng lúc đó.

"--Auuu!?"

Vừa khi một cơn đau nhói xuất hiện ở ngực, người Natsumi tức khắc bắt đầu run lên từng cơn ngắn.

"Ku-kuu..... Chuyện này....."

"Oi, Natsumi? Em bị sao vậy?"

Shidou lo lắng gọi Natsumi khi cậu ta thấy Natsumi oằn mình trong khi mồ hôi đang chảy ướt nhẹp. Tuy nhiên, cơn đau không suy giảm chút nào. Thân cô bắt đầu từ từ nóng lên và làm cô thấy khó thở nữa.

Và--thời điểm đó, lúc Natsumi sắp mất ý thức.

Ngay sau khi cơ thể Natsumi tỏa sáng nhàn nhạt, nó chuyển từ dạng Onee-san trưởng thành về lại hình hài bé nhỏ. Có vẻ, cô đạt chạm mốc năng lượng Tinh Linh.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa, rắc rối là cô vẫn mặc nguyên bộ bikini khi chuyển sang mode Onee-san của mình.

Phần trên bikini vốn đang ôm lấy bầu ngực lớn hơn ngực nguyên gốc 20 cm, nên nó không còn chỗ bám trên ngực Natsumi mà thay vào đó lại treo lủng lẳng chỉ với một sợi dây mỏng mảnh còn bám trên người cô.

"Gyaaaaaaaaaa!?"

Natsumi hét lên ngay tại chỗ rồi cúi xuống che ngực và phần dưới bằng tay của mình.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi đó, Shidou ngây người ra nhìn chằm chằm vào Natsumi, nhưng,

"--Pu, fufu, hahaha, ahahahahahaha!"

Thế là cậu ta cười sặc sụa và ôm bụng chứng tỏ không kiềm chế nổi.

"Uu..... C-câmmmmm miệngggggggg! Đừng cười nữaaaaaaaa! Ra cơ sự này là do ngươi không doki trước hình dáng này của ta và là lỗi tại ngươiiiiiii!"

"Haha.... Không, xin lỗi. Chỉ là anh hơi ngạc nhiên chút thôi....."

"Ta biết! Ta biết chứ! Cả ngươi cũng nghĩ rằng tốt hơn là không hôn một đứa xấu xí như ta phải không!? Người còn đi xa tới mức đặt ra cái điều kiện hợp lý là "Làm mình doki được chứ"! Sao không nói thẳng vào mặt ta luôn đi này!"

Trong khi Natsumi vẫn tiếp tục rít lên, Shidou nhún vai.

"Oi oi, có ai nói vậy đâu. Thực ra--"

https://thuviensach.vn

"Ta biết, ngươi không cần phải nóóóóóiii! Rốt cuộc ngươi định sẽ hành hình công khai bằng cách phán một câu thế này "Đượợc rồi, duy nhất một người trong các cậu không làm trái tim mình doki" trước mặt tất cả mọi người phải khôôôông!? Súc sinh súc sinh súc siiinh! Ta biết làm thế quái nào để ngươi doki--"

Và. Natsumi nhận thấy điều gì đó khi nói tới đó.

Có tiếng kèn vang báo hiệu qua màn[8] đến từ chiếc Incam ở tai phải của cô.

"--Eh?"

Natsumi mở to mắt. Cô không hiểu những gì vừa xảy ra và đồng thời thấy ngẩn tò te.

⌈.....Chúc mừng cô Natsumi. Cô đã làm được. Trái tim của Shin đã hoàn toàn rung động trước thân thể quyến rũ của cô.⌋

"Eh ..... không thể nào. Thật sao.....?"

Natsumi không thể tin được khi nghe thấy lời nói của Reine từ Incam, và cô cứ đừng tần ngần ra đó.

Từ cái ghế ngồi ngắm biển gần đó được đặt trong cơ ngơi, Shidou-kun lấy một cái áo mũ lông mỏng rồi nhẹ nhàng choàng lên vai Natsumi.

Sau đó cậu nhìn Natsumi chăm chú một vài giây trước khi thả lỏng đôi môi.

".....Cá-cái gì thế này?"

"Fufu ..... maa, xin lỗi. Natsumi, em thực sự ..... rất dễ thương đấy."

https://thuviensach.vn

"Cái.....!?"

Natsumi bị sốc sau sau những lời nói đầy bất ngờ của Shidou.

"Tự dưng anh nói cái gì vậy.....! Mắt anh thối hư rồi à.....!?"

"Không, không phải thế. Natsumi dễ thương mà. Anh có thể đảm bảo đấy."

"Uu ..... Uguh ....."

"Dễ thương. Natsumi dễ thương. Vô cùng dễ thương."

"Đợi đã....."

"Em thực sự dễ thương. Dễ thương lắm, không đùa đâu."

".....Muuuu....."

"Em dễ thương lắm đó, Natsumi."

"....., ga-gaaaaaaaaaaaahhhhhhhhhhh!"

Mặt của Natsumi đỏ bừng như trái cà chua trong lúc xô Shidou xuống hồ bơi.

Phần 5

『Ồ hố, không tệ đâu Natsumi-chan. Úi chà, tớ nghĩ rằng từ giờ chúng ta cần phải gọi cô ấy là Natsumi-chan dễ thương nhỉ?』

"Ừm, Natsumi-san... Cậu tuyệt vời quá."

Nhìn thấy cuộc đấu tranh khó khăn của Natsumi, Yoshino gật đầu đồng tình với những lời mà chú thỏ 『Yoshinon』 bên tay trái của cô nói.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ đã có tổng cộng 3 người tính cả chị em Yamai trước đây đã thành công trong việc làm cho trái tim Shidou doki. Tất nhiên, tình hình không dễ để dự đoán mấy, nhưng lúc này tình hình đang tiến triển tương đối tốt.

⌈..... Vậy, ai là người tiếp theo?⌋

Giọng nói của Reine cất lên từ chiếc Incam.

Và đồng thời, 『Yoshinon』 vung vẩy tay nó.

『Được rồi ,được rồi. Hãy để Yoshino là người tiếp theo cho.』

"..... ..! Yo-Yoshinon.....!?"

Yoshino mở to mắt sau khi nghe những lời nói thình lình đó.

⌈.....Hn, Yoshino em sẽ ra tay chứ?⌋

"K-không, em vẫn chưa....."

⌈ Yoshino, đây là lúc để em có thể cố gắng đấy, em biết không? Chúng ta phải cứu Shidou-kun vì bao lần cậu ấy đã cứu chúng ta! Chẳng phải đó là lý do chúng ta đã họp chiến lược chỉ cho việc này à!⌋

"....."

Nghe bảo vậy, Yoshino giật mình. Đúng như những gì 『Yoshinon』 nói. Những người duy nhất có thể cứu Shidou hiện giờ là các Tinh Linh. Không có thời gian cho bất kỳ sự do dự nào.

Cô bé lấy hết can đảm của mình trước khi đáp lời Reine.

"X-xin, hãy để em làm.....!"

⌈..... Hnn, tôi hiểu rồi. Chúc em may mắn.⌋

https://thuviensach.vn

Reine nói với cô ấy với một giọng âm thầm. Yoshino đặt tay lên ngực mình để lấy bình tĩnh, hít một hơi sâu rồi chậm rãi ngẩng mặt lên.

"Đi nào..... Yoshino!"

『Tuân lệnh! Được rồi, Yoshino, hãy bắt đầu theo kế hoạch đã soạn lúc nãy!』

"U-um....."

Yoshino gật đầu một cái kiên quyết rồi cô chạy về phía Shidou. Đã để ý thấy chuyện đó, Shidou nhìn sang phía cô bé.

"Oh, Yoshino và Yoshinon. Haha, bộ đồ bơi đáng yêu đấy."

"C-cám ơn anh..... rất nhiều."

"Chậc, nhưng Yoshino dễ thương hơn."

"..... !"

Lúc mặt gặp mặt, Yoshino đã tức khắc được khen thế làm cô đỏ mặt theo phản xạ.

Và sau một vài giây im lặng, 『Yoshinon』 chọc chọc hông cô bé để bảo cô ấy để di chuyển về phía trước.

"Ah ..... .Shidou-san, err ....."

Trong lúc nói, cô bé lấy ra một chai nhỏ mà cô giấu bên trong người 『Yoshinon』. 『Yoshinon』 vì thế mà kêu lên một kỳ lạ 『Nhooooooo!』 khi cô bé kéo nó ra.

"Hn, cái gì vậy?"

https://thuviensach.vn

"Er ..... đây là kem chống nắng..... ạ. Em định bôi lên Shidou-san....."

"Kem chống nắng ư?"

Vừa nói, Shidou vừa ngẩng mặt lên. Bầu trời xanh và ánh nắng mặt trời nhân tạo đang phát sáng trên mái nhà, mái trần được trang trí để chỗ này giống ở các nước miền nam nhưng..... nhiêu đó có làm cậu cháy nắng hay không thì cậu không biết được.

Song Shidou mỉm cười thoải mái.

"Thế à, vậy anh trông nhờ vào em. Trước đây anh từng làm cho Kaguya và Yuzuru nhưng mà đây là lần đầu tiên một người khác bôi cho anh."

Nói xong, cậu trải một tấm vải trên bãi cát nhân tạo và nằm lên.

"V-vâng....."

Yoshino gật đầu, rồi bọc bao nylon lên [Yoshinon] trước khi thoa kem lên tay mình. Sau đó,

"E-em..... xin phép ạ."

Yoshino quyết tâm và nhoài người lên lưng Shidou như thể đang cưỡi ngựa.

"Woah, hai đứa khá là táo bạo đấy."

".....! E-err ..... em xin lỗi ....."

"Em không cần phải xin lỗi đâu. Cứ tiếp tục đi."

"V-vâng ....."

https://thuviensach.vn

Yoshino nghe lời và tiếp tục thoa kem vào lưng Shidou đồng thời mát xa cho cậu với sự giúp đỡ của 『Yoshinon』.

"....."

Vì đã chạm vào người Shidou, cô có thể hiểu rõ hơn về sự khác biệt của cơ thể. Tùy cậu ấy có khuôn mặt trung tính ấy vậy phần lưng thì lớn và cánh tay thì có chút cơ bắp. Mặt cô bé cảm thấy hơi nóng mặc dù mới chỉ chạm vào người Shidou.

"Ahh ..... khá là thoải mái đấy. Anh nghĩ mình đã hiểu tại sao Kaguya và Yuzuru làm ầm lên về chuyện này. Em có tay nghề đấy, Yoshino."

"Cả-cảm ơn anh rất nhiều....."

Yoshino lí nhí thẹn trước khi tiếp tục cần mẫn thoa kem.

Và một khi đã phủ kem lên mọi chỗ trên lưng xong, suuu, Yoshino hít để điều hòa hơi thở của mình trước khi cử động đôi môi.

"Er ..... .Shidou-san. Em đã bôi kem lên lưng anh, xong rồi ạ."

"Hn? À, cảm ơn em."

"Vậy, err ..... Giờ, em sẽ thoa ..... lên đằng trước cho anh .....!"

Yoshino nói trong khi nhắm chặt mắt mình, còn sau khi Shidou mở to mắt kinh ngạc, cậu lẩm bẩm, fuuun, ra vẻ thú vị.

"Vậy ư. Thế..... ... chắc anh nên nhận lời em thôi."

Sau khi nói vậy, Shidou ra dấu bảo Yoshino đi ra một lát. Yoshino nhanh chóng bước ra khỏi người Shidou.

https://thuviensach.vn

Bấy giờ cậu vừa chuyển mình vừa làm thế sexy quái đản trước khi nằm ngửa mặt lên.

"Được rồi ..... .Yoshino lại đây nào."

Shidou vẫy tay ra hiệu Yoshino đến đây như thể đang mời gọi cô bé.

"V-vâng ....."

Sau Yoshino trả lời với một giọng be bé, cô bé rụt rè đưa tay chống lên bụng Shidou--trước khi chầm chậm ngồi lên cậu.

"Ja-jaa..... em bắt đầu đây."

Giống như vừa nãy, cô bé đổ dầu lên tay mình và bắt đầu xoa lên ngực và bụng Shidou. Cứ mỗi lần ngón tay của Yoshino chạm vào, cơ bắp của Shidou lại giật nảy một tí.

Ngay lúc ấy, tiếng nói của Reine phát ra từ chiếc Incam đeo bên tai phải của cô bé.

⌈..... Sự phấn khích của Shin đang tăng lên. Yoshino, thêm chút nữa.⌋

"Thêm..... một chút nữa ạ....."

"Hn? Sao vậy?"

"E ..... etto ....."

Yoshino nhìn đi chỗ khác trong khi lẩm bẩm điều gì đó. 『Yoshinon』 Tay trái của cô sau đó huyên thuyên như thể để thay thế Yoshino.

『Nè nè Shidou-kuun? Đây là sở thích của Yoshinon, vậy nên tôi nghĩ sẽ tốt hơn nếu bôi kem vào một vị trí thấp hơn chút.』

https://thuviensach.vn

"Ửm? Cậu nói..... vị trí thấp hơn."

Ánh mắt của Shidou từ từ cúi xuống sau khi nghe lời của『Yoshinon』.

Nhưng, Yoshino bây giờ đang ngồi trên phần bụng của Shidou. Hiển nhiên nửa người dưới của Yoshino sẽ chắn tầm nhìn của cậu. Đầu tiên cậu có thể nhìn thấy ống chân, đầu gối--và đùi lộ ra từ bộ đồ bơi của cô bé.

"....."

Trong đầu cô bé hiện lên ảo giác bị ánh mắt của Shidou soi mói bởi, Yoshino bất giác nghẹn lời.

"Em định làm gì đây Yoshino, dù sao Yoshinon đã nói rồi."

"Ah.... em...."

Yoshino lấy tay phải che mặt mình trong khi lí nhí.

"......H-Hãy..... để em làm....."

Shidou chậm rãi gật đầu. Vừa trở mình trên người Shidou, nhịp thở của Yoshino trở nên gấp gáp, haa haa, trước khi cô bé quay mặt về phía chân cậu ấy.

Tuy nhiên, đúng khoảnh khắc tay của Yoshino sắp chạm vào đùi của Shidou.

Một chấn động mạnh tấn công chỗ của họ.

"--K-kyaaaaaa!?"

Cô bé hét lên theo phản xạ lúc xung chấn chẳng khác gì từ một vụ nổ hạt nhân hay đại địa chấn. Vụ nổ xuất vang ầm ầm từ trần nhà; những vết

https://thuviensach.vn

nứt xuất hiện trên các bức tường và các họa tiết trang trí nền sân khấu theo cảnh phương nam đổ sập cùng tiếng ồn dữ dội. Khuôn mặt các Tinh Linh và thành viên của «Ratatoskr» hiện rõ chữ sốc.

"Yoshino!"

Ngay sau khi tiếng gọi của Shidou vang lên, cậu ôm Yoshino và lặn sâu xuống hồ bơi.

Yoshino tức khắc hiểu ra hành động của Shidou. Một tia chớp khổng lồ giáng từ trên trần nhà xuống vị trí của Yoshino lúc nãy.

"Cả-cảm ơn anh ạ ....."

"Không có gì, mà quan trọng hơn, chuyện gì vậy trời."

"Đây là....."

Cô bé lập tức hiểu rằng đây không phải là thảm họa tự nhiên.--Cái cảm giác này cô bé đã từng trải qua rất nhiều lần khi Shidou cố gắng phong ấn sức mạnh của mình. Đó là mùi các loại vũ khí được tạo ra do sự đố kỵ và lòng thù hận của con người.

"Cái gì!? Rốt cuộc chuyện gì đang diễn ra!?"

Thấy Yoshino đang chật vật sau cái bóng của sân khấu lấy nền phương nam, Kotori cau mày nhìn lên trần nhà vừa chau mày.

"--Reine!? Cái gì đang xảy ra vậy!?"

⌈.....Đây là trường hợp khẩn cấp. Đã xác nhận là có tín hiệu vài «Bandersnatch» đang bao vây trên vùng trời chỗ cơ sở của mọi người. Hơn nữa--xa hơn một chút là tín hiệu có lẽ thuộc về Ellen Mathers.⌋

"Cô nói gì cơ!?"

https://thuviensach.vn

«Bandersnatch». Vũ khí dạng người điều khiển từ xa cộp mác Tập đoàn DEM. Đúng như những gì Reine nói, Kotori xác nhận được vài con mắt camera màu đỏ từ những khoảng trống ở trên trần còn bốc khói.

Và Ellen Mathers. Cô là pháp sư mạnh nhất loài người và cũng có chiến lực cao nhất trong DEM.

"Kuh..... chúng ta đã bị DEM đánh hơi ra à!?"

⌈.....Aah. Khả năng cao mục tiêu của chúng chính là Shin..... Xin lỗi, đó là lỗi của chúng tôi. Tôi thật không thể ngờ chúng có thể tiếp cận dễ đến thế.⌋

"Không, không tránh được đâu. Tôi cũng hoàn toàn nhận thức được chuyện sẽ không xảy ra như khi ta làm trong «Fraxinus»--mà quan trọng hơn là làm thế nào để chúng ta có thể thoát khỏi tình hình này. Kuh, chẳng đúng lúc gì cả.....!"

Kotori nói một cách giận dữ. Tuy vậy, cô ấy làm vậy cũng bình thường thôi. Hiện tại, họ không có «Fraxinus» và các Tinh Linh thì không thể dùng Linh Lực. Đã vậy còn có thêm Ellen Mathers pháp sư mạnh nhất, chỉ có thể nói đây là quả combo tệ hại.

⌈.....Chúng ta không còn thời gian. Các cô gái, hãy tiếp tục với việc chinh phục Shin đi. Bằng cách nào đó chúng tôi sẽ đối phó với Ellen Mathers.⌋

"Cô nói là đối phó, nhưng làm thế nào--"

⌈..... Tôi không muốn sử dụng nó nếu có thể, nhưng tôi cũng đã chuẩn bị đối sách phòng bị rồi. Cứ để đó cho tôi.⌋

Reine bình tĩnh nói. Kotori suy nghĩ một lúc rồi gật đầu "Tôi hiểu rồi."

https://thuviensach.vn

"Reine đã nói thì hẳn sẽ ổn thôi--Tôi sẽ giao chuyện này cho cô. Chúng ta giờ không thể sử dụng hồ bơi được nữa vì tình huống này. Khởi động chiến dịch số 2, xin chuẩn bị cơ sở dự phòng."

⌈.....aah, tôi cầu nguyện cho--⌋

Và. Ngay giữa câu nói của Reine, một cái bóng từ tốn bước ra từ khóe mắt Kotori.--Là Shidou.

"Oi oi, giờ thành mớ lộn xộn cả rồi--đám các người là kẻ đã gây ra chuyện này. Tất nhiên, các ngươi đã chuẩn bị trước khi đến đây rồi phỏng?"

Nói xong, Shidou nhìn chằm chằm vào vô số «Bandersnatch» đang lơ lửng trên bầu trời trong khi dạng chân ra như thể đang xuống tấn và đưa cả 2 tay lại gần hông của mình.

"Shidou.....? Anh đang làm gì vậy?"

Kotori hỏi Shidou với 1 khuôn mặt nghi ngờ, Shidou liếc qua một cái và khịt mũi fufunn.

"Em cứ xem đi."

Vậy là cậu tập trung ánh sáng Linh Lực vào lòng bàn tay của mình.

Rồi--hét lên.

Tên của kỹ thuật đó.

(Bí Kỹ! Thuấn Thiểm Oanh Bộc)

Shidou tung 2 tay mình ra trước với tiếng thét vô cùng mạnh mẽ.

Một luồng Linh Lực cực lớn trong chớp mắt bắn ra từ lòng bàn tay của Shidou.

https://thuviensach.vn

Ngay cả khi so sánh với «Sandalphon» của Tohka hay «Metatron» của Origami thì dòng chảy năng lượng đậm đặc này chẳng hề thua kém; nó chọc thủng trần nhà đang nứt gãy và thắp sáng bầu trời đêm làm bầu trời không khác gì như ở giữa ban ngày trong khoảnh khắc. Mười đơn vị được coi là «Bandersnatch» đang tụ họp bên trên không, chẳng tránh khỏi đòn đột kích và phát nổ như pháo hoa.

"Không thể nàoooo!?"

Giọng nói của Kotori từ bên trong cơ sở vọng ra. Không, ngẫm cho kỹ thì Shidou hiện đang sở hữu sức mạnh của 8 Tinh Linh nên vấn đề nhỏ đó không phải là bí ẩn thế nhưng..... nên nói thế nào đây. Dường như Kotori đang chứng kiến một cảnh tượng thực sự kỳ lạ.

"Re-Reine, Đây không phải là đối sách của cô đúng không....."

⌈.....Rõ ràng là không.⌋

Khi Kotori hỏi với giọng lo lắng, Reine lặng lẽ nhỏ tiếng đáp lại.

Shidou sau đấy lau trán của mình như thể cậu đã hoàn thành nhiệm vụ.

"Thành quả ta có sau thời gian dài tập luyện thế nào--đùa thôi."

"....."

Nó thực sự rất buồn cười nhưng sức mạnh ấy rất đáng sợ. Quả nhiên, họ không thể để Shidou cứ như vầy được. Không phải là Kotori hạ thấp cảnh giác nhưng cô nhắc lại quyết tâm của mình.

"Shidou-san .....!"

Khi Kotori hãy còn đang suy nghĩ, Yoshino chạy về hướng của Shidou. Bây giờ cô mới nghĩ tới điều này, đang là giữa lượt chinh phục Shidou của Yoshino.

https://thuviensach.vn

"Ahh, Yoshino. Bình tĩnh. Anh đã chăm sóc cái đám sâu bọ phiền nhiễu đó rồi."

"Ha-haaaaaa....."

Yoshino trả lời đại để trong khi mồ hôi đang chảy đầm đìa. Mặc dù không phải cô bé không thể hiểu nổi cảm xúc của mình. Nhưng nó chỉ là phản xạ tự nhiên sau khi chứng kiến đòn tấn công đó.

Lúc đó, Kotori chớp mắt mấy lần. Áo tắm một mảnh của Yoshino bị rách một mảnh ở chỗ bụng và cầu rốn đáng yêu của cô bé đã lộ ra.

"Yoshino, kìa."

"Vâng! Sao--ah."

Có vẻ cô bé đã nhận ra vì Kotori nhắc. Yoshino nhìn xuống bụng mình trước khi cất tiếng có vẻ choáng.

"Ôi chết..... hình như nó đã bị mắc vào chỗ nào đó. Tốt hơn nên thay đồ nhỉ?"

"Ahh..... Được ạ. Nếu vậy....."

Nghe lời Kotori nói, Yoshino đáp vậy trước khi bất chợt đặt tay lên dây vai áo tắm của mình. Thế là, cô bé kéo nó xuống.

"Đợ-đợi đã Yoshino!?"

Mặc dù Kotori đã cố gắng để ngăn cô bé, nhưng quá muộn rồi. Với sự giúp đỡ của 『Yoshinon』, Yoshino lột áo tắm của mình cho đến ngang hông cô bé. Làn da trắng nõn của Yoshino vốn áo tắm một mảnh che bọc giờ đã lộ ra trước thiên nhiên.

".....Eh?"

https://thuviensach.vn

Nhưng--Kotori chớp mắt ngạc nhiên.

Bên dưới áo tắm của Yoshino là một bộ bikini kiểu tube-top.

"Yoshino, cái gì thế!?"

"Vâng ..... Yoshinon bảo em rằng tốt hơn nên mặc nó để đề phòng....."

"Để đề phòng.....không phải là để khi áo tắm của em bị toạc phải không?"

"Ano, dạ..... vâng ..."

Yoshino xấu hổ rụt vai trong khi mặt cô bé đỏ ửng lên.

Khoảnh khắc đó. Tiếng kèn vang báo hiệu giá trị phấn khích đạt 90% vọng trong Incam.

".....!?"

Khi Kotori ngó sang phía một Shidou còn sốc, cô thấy cậu ta cứ nhìn hoài vào Yoshino đã lột đồ với một ánh mắt thật sự thích thú. Shidou đang đặt tay lên cằm và đôi khi gật đầu như thể đang chiêm ngưỡng một tuyệt tác nghệ thuật.

"Er-errr ....."

Đã nhận thấy ánh mắt của cậu ấy, khuôn mặt của Yoshino thậm chí đỏ bừng bừng hơn.

"..... Yoshino ..... quả một đứa trẻ ghê gớm."

Kotori lầm bầm với một giọng kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Party Time.

Phần 1

"Cái....."

Tại một cơ sở bí ẩn tọa lạc trong khu rừng khá hoang vắng cách xa thành phố Tenguu. Trên con đồi nhô cao cho phép một tầm nhìn tốt để theo dõi dấu vết sóng Linh Lực kỳ lạ, Ellen mở to mắt kinh ngạc.

Tuy nhiên âu lo cũng là chuyện thường tình. Ấy là bởi, đội tiên phong bao gồm 20 «Bandersnatch» đi tấn công cơ sở, tất cả đều bị phá hủy sạch sẽ bằng một luồng sáng bí ẩn bắn ra từ tòa nhà kia.

⌈--Đội «Bandersnatch» đã bị tiêu diệt.....!⌋

⌈N-nó mang một dòng Linh Lực đáng kinh ngạc.....!⌋

Tiếng nói của những điều hành viên phát ra từ tai nghe gắn trong CR-unit. Ellen cau mày chán ghét--tuy vậy, fuuun, cô khịt mũi để lấy lại bình tĩnh.

".....Tôi hiểu rồi. Nó không chỉ là một cơ sở bình thường."

Cô nói trong khi khoanh tay làm vũ khí kêu loảng xoảng.

Ngay lúc này, Ellen không mặc bộ đồ hồi chiều, mà là bộ giáp bạch kim CR-Unit «Pendragon» được đặt tên theo tên của một vị vua.

https://thuviensach.vn

Đó là áo giáp và thanh kiếm mạnh nhất được tạo ra cho Pháp sư mạnh nhất thế giới - Ellen. Không có kẻ thù nào mà Ellen không cân nổi lúc cô đã vận chiến giáp này. Chưa kể, ngay cả Itsuka Shidou - một kẻ thậm chí còn không phải là Pháp sư; cô có thể bắt cậu ta quỳ xuống mà không chạm lấy ngón tay vào người cậu.

"....."

Đồng thời, cô cũng nhớ lại lỗi ngớ ngẩn cô mắc phải buổi chiều nay. Một cách bực tức, Ellen gõ gõ ngón tay lên cùi trỏ rồi chỉ đạo đội «Bandersnatch».

"Đợt thứ hai, chuẩn bị. Tôi sẽ xuất chinh đợt tới, hãy cẩn thận với các chiêu thức đối không."

「Vâng!」

Câu trả lời của điều hành viên vang lên đáp lại Ellen; sau đó đội «Bandersnatch» được vũ trang đang đứng đằng sau cô bắt đầu lần lượt bay lên bầu trời.

Nhưng--thời điểm ấy.

".....!?"

Vừa thấy một tia sáng xuất hiện trong tầm mất của Ellen, 3 «Bandersnatch» đầu tiên ngay lập tức bị nổ tung sau khi chúng bay về phía trước.

"Chuyện này--"

Sau khi lẩm bẩm, theo một nửa tiềm thức, Ellen đặt tay lên phần chuôi của thanh kiếm laser cao năng lượng «Caledfwlch» phía sau lưng. Sau đó

https://thuviensach.vn

cô rút ra, và cùng lúc cô vừa tạo lưỡi kiếm ánh sáng ma lực, vừa vung xuống cái bóng lộ diện.

Trong nháy mắt, có ánh sáng ma thuật mạnh mẽ tóe ra quanh đó.

"--Mana."

"Không hổ danh là Ellen. Cô không dễ dàng để bị đánh bại thế đâu nhỉ."

Sau khi Ellen đọc cái tên của kẻ kia, cô gái vừa xuất hiện ở đó một cách đột ngột, nhoẻn miệng nii và bay về phía sau.

Đó là một cô gái trẻ với một kiểu tóc đuôi ngựa. Song, CR-unit màu xanh đen cô mặc đã minh chứng cho những thành tích phi thường của mình.

Takamiya Mana. Em gái ruột của Itsuka Shidou và cũng cựu Pháp sư số 2 của DEM.

"Tôi đã không ngờ được cô sẽ xuất hiện."

"Làm sao mà tôi ngồi yên khi nghe tin Onii-sama đang gặp rắc rối lớn chứ. Xin lỗi nhưng chuyện sẽ không theo ý của cô vì tôi đã có mặt ở đây, Ellen."

Mana nói khiêu khích. Ellen nhíu mày khó chịu.

".....Anh em nhà cô, thực sự biết làm thế nào để làm cho tôi phật lòng đấy.--tôi biết bây giờ mà nói điều này cũng chả có ý nghĩa gì, nhưng có lẽ đáng ra tôi nên giết cậu ta ngay lần đó. Thiệt là, sở thích của Ike khó nuốt quá."

Sau khi Ellen nói xong, hàng mày của Mana chau lại tỏ vẻ nghi ngờ.

https://thuviensach.vn

"..... Lần đó? Cô đang nói về cái gì vậy?"

"Chà, ai biết."

"Fuun.....oh sao cũng được. Kiểu gì tôi cũng sẽ không để cho cô đi qua."

Dứt lời, Mana chĩa thanh gươm trang bị trong tay phải cô về phía Ellen.

Ellen cũng khịt mũi rồi chĩa cây «Caledfwlch» vào Mana để đáp trả.

Phần 2

Chuyện này xảy ra sau khi Yoshino đã thực hiện thành công nhiệm vụ của mình - làm cho Shidou rung động. Sau đợt tấn công của «Bandersnatch» và chiêu 'Bí Kỹ! Thuấn Thiểm Oanh Bộc' của Shidou, lúc này các Tinh Linh đang tổ chức một cuộc họp tạm thời tại góc của hồ bơi trong nhà mặc dù chỗ đó có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

"--Được rồi, tuy có sự kẻ quấy rối kế hoạch nhưng công cuộc chinh phục của Yoshino đã hoàn thành. Chúng ta còn 4 người nữa!"

Ngay lúc Kotori nói xong, các Tinh Linh khác đều phấn chấn, 【Oooh】.

"Umu, mọi việc không diễn ra như kế hoạch lắm."

"Thế nhưng vấn đề bắt đầu từ bây giờ. Nếu nhìn từ góc độ khác, chúng ta vẫn còn một nửa bể bơi. Trên hết, Ellen Mathers đang bay trên đầu chúng ta. Em đã nhờ quân đi đối phó với cô ta nên chúng ta không thể trông đợi thêm bất kỳ một sự hỗ trợ nào."

"Uuun, đấy cũng là vấn đề, nhưng trước đó--"

https://thuviensach.vn

Và, Miku đặt một ngón tay lên cằm trong khi ngó quanh.

"Mọi người thấy đấy, vừa nãy chỗ này còn là một bãi biển thiên đường ở phương nam mà bây giờ nó trông như bãi chiến trường vậy..... làm sao mà chúng ta có thể làm Darling doki ở một nơi như thế này được."

Những gì cô ấy nói là đúng. Cơ sở đặc biệt mà «Ratatoskr» đã đổ bao mồ hôi công sức chỉ để chuẩn bị, bị DEM tấn công làm nó hóa thành đống hổ lốn. Bây giờ còn không phải là lúc cưa đổ Shidou vì chẳng sớm thì muộn các bức tường sẽ đổ sập.

Nhưng, Kotori lắc đầu trấn an họ.

"Bình tĩnh. Em đã chuẩn bị vài thứ cho trường hợp khẩn rồi.--Vừa rồi em đã khởi động kế hoạch dự trù nên sự chuẩn bị chắc hoàn tất rồi."

"Dự trù.....? Là cái gì thế?"

Tohka hỏi một cách hồ nghi. Mà không chỉ riêng Tohka. Những Tinh Linh khác cũng có biểu hiện tương tự - không hiểu đấy là gì.

"Xem này."

Sau khi đặt ngón tay phải của mình vào miệng, Kotori huýt sáo Piiiiiii.

Đáp lại, gogogo, bức tường..... bắt đầu rung lên.

Tất cả mọi người đều nghĩ là sẽ tiếp tục có một cuộc tấn công từ trên không lần nữa, song ngay lập tức họ để ý thấy rằng có gì đó khang khác với lúc nãy. Các cô gái không ngừng nhìn xung quanh và sốc. Đó cũng là điều hiển nhiên thôi. Bởi vì bức tường tô cảnh bầu trời xanh đã thay đổi hình dạng, bộ rễ bằng sắt lồ lộ của những cây cọ tạo chút không khí của miền nam chuyển mình, nước ở hồ bơi bị rút đi với tốc độ đáng kinh ngạc, ngay cả mặt đất cũng lún xuống như một chiếc thang máy vậy.

https://thuviensach.vn

"Oo..... Oooooh!?"

Khi mặt đất dịch xuống một vài mét, trần nhà được che lại bằng một cái nắp lớn như một nơi trú ẩn; bãi biển cát nhân tạo bị chia làm đôi và một tấm thảm màu đỏ sẫm xuất hiện.

Chừng đó không phải là tất cả. Với một tiếng ồn cơ khí lớn, đèn được bật, nhiều bàn trồi lên khỏi mặt đất, các đồ nội thất và vật dụng trang trí đắt tiền khác cũng lần lượt xuất hiện. Tiếp theo là nhiều người ăn mặc vét-tông và bộ cánh dạ phục tản ra; vài người thì chơi nhạc cụ, một số thì phục vụ bàn, một số thì đang cao hứng bàn tán về những chủ đề của tầng lớp cao sang.

Thậm chí không cần chờ đợi vài phút, họ đã xoay xở biến nơi đây thành một đại sảnh tao nhã sang trọng.

"C-cái này là gì vậy!?"

"Hou.....! Khá là sang trọng. Và tôi thấy nó máy máy móc móc ấy..... khá là thú vị!"

"Đồng ý. Thay đổi lãng mạn lắm."

".....Uwa, tuyệt vời. Chẳng cần năng lực của tôi mà cũng xong kìa....."

Trong căn phòng, các Tinh Linh đều bày tỏ sự ngạc nhiên của họ.

Tuy nhiên như thế thì vẫn chưa phải là hoàn hảo. Những bộ đồ bơi của các cô gái không phù hợp với một chốn xa hoa như thế này.

"--Đội phục trang!"

"Vâng, chúng tôi tới đây!"

https://thuviensach.vn

Sau khi Kotori nói lớn, một số nhân viên nữ chạy về phía các Tinh Linh.

"C-các cô làm gì thế!?"

"Nào nào, xin mời mọi người sang đây ạ."

Các nhân viên nữ hướng dẫn các Tinh Linh đến phía bên kia của bức màn được dựng lên ở góc của hội trường.

Và một vài phút sau đó.

Các Tinh Linh trong trang phục đẹp lộng lẫy bước vào sảnh tiệc, cùng lúc bức màn được kéo ra.

"Ooh, nhìn này!"

"Thật..... tuyệt vời."

"Kyaaa! Mọi người trông đẹp như mơ!"

Miku rùng người khi quan sát bề ngoài mọi người.

Kotori daang rộng hai tay và dõng dạc nói.

"Đây, là kế hoạch dự bị trong cuộc chinh phục Shidou, xì-tai thanh lịch! Nào mọi người, hãy cưa đổ Shidou bằng sự sang trọng và quý phái của chúng ta!"

Mọi người đều đồng thanh 【Ooooh!】 và giơ nắm tay để đáp lời. Thế thì không hợp với phái nữ, nhưng với họ cái quan trọng bây giờ là phải cứu được Shidou, không cần để ý tiểu tiết.

Kotori đặt tay lên hông và ưỡn ngực.

"Được rồi.--Vậy, bây giờ tôi sẽ đi trước làm ví dụ cho các cô."

https://thuviensach.vn

Kotori cầm mép váy và xoay một vòng, tất cả mọi người đều gật đầu.

Origami giơ ngón tay cái lên với Kotori để tiễn cô ra trận.

"Chúc may mắn."

"Ừ, cảm ơn chị."

Sau khi quay bước đi trong lúc đôi giày cao gót tạo nên âm thanh cộc cộc trên mặt đất, Kotori đứng trước Shidou.

"Oh, em cuối cùng cũng xuất hiện rồi hử, thưa ngài chỉ huy."

Shidou vừa nói một cách lịch thiệp vừa nở một nụ cười. Nhân tiện, cậu đã thay bộ đồ bơi của mình sang một bộ vét-tông giống như các cô gái đã làm.

Kotori khoanh tay và khịt mũi, fuun.

"Phải. Em nghĩ em sẽ làm cho Shidou cảm thấy bối rối trong cái hội trường dạ tiệc xa lạ này."

"Ái chà chà."

Shidou nhún vai với dáng vẻ đùa cợt.

"Vậy Kotori, em sẽ làm những gì?"

Shidou nói một cách vui vẻ. Kotori thôi khoanh tay rồi giơ tay phải của mình lên trên đầu mình và Pachin! búng tay một cái.

Phụ họa cho cử chỉ đó, các nhạc sĩ đang chơi nhạc cụ của mình bên trong hội trường, đều thay đổi giai điệu sang chút gì đó duyên dáng.

Các nhân viên của tổ chức, những người đang nói chuyện vui vẻ ở gần đó, tự nhiên mà ghép với nhau thành từng cặp rồi nhảy theo điệu nhạc.

https://thuviensach.vn

Shidou mở to mắt ngạc nhiên khi cảnh tượng như trên phim thế này bất chợt bày ra trước mắt cậu.

"Ooh, đáng ngạc nhiên đó. Thực sự trông y chang như một buổi tiệc."

Mắt cậu ta trở lên sáng lấp lánh toát nên vẻ ngây thơ khi nói thế. Kotori thở dài ngao ngán lúc nhìn thấy Shidou ấy.

"Shidou."

"Hn, gì vậy?"

"--Đừng nói với em là anh sẽ để một cô gái mở lời trước trong một cái tình huống như thế này nhé?"

Kotori mắt nhắm mắt mở mà nói, thì ngay lập tức Shidou cười nhạt như đã hiểu ra được ý nghĩa sau câu nói của Kotori.

"À..... đúng rồi."

Thế rồi cậu xin lỗi Kotori và đưa tay ra.

"Hỡi tiểu thư xinh đẹp. Em có vui lòng nhảy với tôi một điệu chứ?"

"Ngoan lắm."

Kotori dịu dàng trả lời, rồi cô bé nhún hông và nắm lấy tay Shidou.

Bấy giờ, họ nhìn nhau trước khi tiến về khu vực khiêu vũ nơi mà mọi người đều đang ở đó.

Nhưng, ngay khi hai người họ tới giữa đại sảnh, Shidou liền bảo.

"Này Kotori. Mặc dù chúng ta đang ở đây nhưng anh vẫn có một chút vấn đề cần phải nói."

https://thuviensach.vn

"Điều gì vậy?"

"Onii-chan của em không biết khiêu vũ."

"....."

Phải, đây cũng chỉ là chuyện bình thường. Mặc dù lời nói và hành động của Shidou khá là nam tính theo phong cách play-boy do bị sốt và rối loạn Linh Lực, nhưng cậu không thể nào thực hiện một việc mà bản thân cậu không biết.

"Không sao đâu. Em cũng đã đoán vậy trước rồi--bước đầu tiên, nhẹ nhàng nắm lấy tay phải của em bằng tay trái của anh nhé."

"Như thế này?"

"Vâng. Một khi đã xong, hãy luồn tay phải của anh quanh eo của em."

"Anh hiểu rồi."

Sau khi Shidou gật đầu một cách thật thà, cậu vươn bàn tay phải đỡ lấy hông Kotori. Tuy nhiên chọt chọt chọt..... ngón tay cậu lượn lờ trên lưng Kotori.

"Kyaa!?"

"Ahaha, thật là một tiếng kêu dễ thương đấy, Kotori."

".....Ông anh này."

Kotori lườm Shidou với đôi má đang đỏ dần. Còn Shidou thì cười vô tư lự.

"Xin lỗi xin lỗi, đừng lườm anh như thế mà."

https://thuviensach.vn

".....Bó tay mà. Em sẽ hướng dẫn anh, nên hãy di chuyển theo những giai điệu nhé."

"Aaah, anh hiểu."

Shidou khẽ gật đầu rồi thực hiện các bước nhảy cùng lúc cảm nhận sự di chuyển của Kotori cùng bản nhạc.

"Đúng rồi, cứ nhịp nhàng thôi. Một, hai, ba, một, hai, ba."

"Oi oi, đừng quá tự cao thế. Anh hiểu là em đang muốn dính chặt lấy anh mà."

"A-ai cơ chứ! Kệ nó đi, nào nào, tăng tốc đi!"

Kotori hét lên với khuôn mặt đang đỏ ửng lên..... Cũng phải, điều đó là sự thật vì cô phải ép người lại gần với Shidou vì đấy là một trong các phương pháp làm cho Shidou doki nhưng mà--phần nào đáng ngượng vì Shidou đã chỉ thẳng ra như thế.

Tuy nhiên, thần kinh căng thẳng sẽ khiến cô mắc sai lầm. Kotori hành động một cách bình tĩnh và tì cơ thể của mình lên Shidou hơn nữa. Rồi vừa cảm thấy được cả hơi thở của nhau, họ nhảy và di chuyển xung quanh khắp hội trường hòa cùng những giai điệu tao nhã.

Mặc dù ban đầu còn thấy lạ lẫm, nhưng bước nhảy của Shidou bắt đầu có phần táo bạo hơn, có lẽ bởi cậu đã làm quen sau vài phút vào nhạc.

"Đúng, đúng rồi, anh học rất nhanh đấy biết không."

"Haha, có lẽ do nhờ giáo viên dạy tốt, nhỉ?"

"Ừ, đúng vậy. Anh không thể nghĩ thêm lý do nào khác nữa đâu."

"Em chẳng khiêm tốn nhỉ."

https://thuviensach.vn

Trong khi nói đùa, Shidou nhìn thẳng vào mắt của Kotori.

"Nhưng đúng là anh có một chút ngạc nhiên đấy. Em học nhảy như thế này từ bao giờ thế?"

"Đó là nghi thức của một quý cô. Một chàng trai sau ba ngày tạo ra kết quả đáng kinh ngạc..... người ta nói vậy nhưng anh không nghĩ rằng phụ nữ cũng làm được điều đó à?!"

Nói xong, Kotori ngước lên như khiêu khích Shidou.

"Có là em cũng chẳng trẻ con mãi đâu.--Anh cứ chần chừ đi rồi em sẽ cho anh ngửi khói luôn đấy, Onii-chan!"

"----"

Shidou nuốt ực một cái cùng đôi mắt tròn xoe sau những lời của Kotori.

Một lúc sau, cậu cười phì nhưng thể không nhịn cười nổi nữa.

"Hahaha..... anh chịu thua rồi. Thật sự là anh không bao giờ có thể tưởng tượng rằng Kotori sẽ làm anh doki bằng phương pháp như vậy đấy!"

"Câu nói của anh làm người ta hơi khó chịu đấy..... khoan đã, anh vừa nói gì vậy Shidou?"

Bất giác, Kotori liền dừng nhảy và hỏi lần nữa. Ngay lúc này, Shidou đã nói một điều mà Kotori không thể cho phép mình bỏ lỡ.

Và đồng thời, một tiếng còi vang phát ra từ chiếc incam một chốc sau đó.

Không phải là Kotori không nghe thấy điều đó nhưng, sau khi Shidou thư thái cười, cậu nhắc lại lời nói của mình mà không bóp méo câu chữ.

https://thuviensach.vn

"Aahh ..... Doki rồi. Quả nhiên là Kotori, anh thua rồi."

"..........!"

Kotori lại là người đỏ mặt sau khi nghe những lời nói của Shidou, trong khi Shidou đang nhìn thẳng vào mắt cô bé mà không hề cảm thấy xấu hổ gì cả. Kotori lảng mắt đi chỗ khác và ưỡn ngực mình ra vẻ mạnh mẽ.

"Fu-fuun..... thế này cũng bình thường thôi. Cưa đổ anh dễ như trở bàn tay ấy mà."

"À, anh không thể tưởng tượng được rằng Kotori sẽ tiếp cận anh một cách người lớn như vậy. Anh đã thua trước sự gapmoe[1] đó. Khi Kotori mời anh nhảy, anh đã tưởng rằng em sẽ làm cho anh rung động bằng cách để lộ backprint[2] của pantsu em mặc sau khi váy em tốc hết cả lên do ngã cường điệu giữa khúc khiêu vũ chứ."

"Thế thì không phải quá ngốc sao!? Với lại hôm nay em đâu còn mặc pantsu có backprint đâu!?"

"Anh biết. Chỉ là đùa thôi mà, đùa thôi."

Shidou nói trong khi đang cười vô tự lự. Kotori thở dài, "thiệt tình".

".....Dù sao thì anh đã doki, có nghĩa là em đủ điều kiện rồi phải không?"

"Phải, tất nhiên rồi--Anh sẽ chờ em đến lúc nửa đêm, cô bé Lọ Lem của anh."

Dứt lời, Shidou hôn lên mu bàn của Kotori. Mặt Kotori trở nên kinh ngạc trước hành động đột ngột đó.

"Cái..... Cái gì .....!?"

https://thuviensach.vn

"Hn? Không phải là mặt em đang đỏ lên đấy chứ. Này, Kotori trưởng thành-san, anh nghĩ là em sẽ không có những biểu hiện hoảng hốt như thế này đâu nhỉ?!"

"--Qu-quá rõ ràng! Đây chỉ là một lời chào, chỉ là một lời chào thôi!"

Sau khi Kotori cố gắng tỏ ra mạnh mẽ, Shidou nhoẻn miệng cười ra chiều vui vẻ.

"Đúng vậy nhỉ. Bây giờ nghĩ lại thì, chúng ta đã từng hôn nhau những hai lần, một lần là vào 5 năm trước còn một lần là tháng 6 năm nay. Em sẽ chẳng bối rối chỉ vì điều nhỏ nhặt như vậy đâu nhỉ."

"T-Tất nhiên rồi. Chúng ta đã... từng hôn nhau 2 lần mà."

Ngay cả khi nói vậy, Kotori thấy mặt mình thật sự nóng bừng. Hai lần. Phải, Kotori và Shidou đã hôn nhau hai lần. Dĩ nhiên, Kotori vẫn còn nhớ rất rõ nhưng khi cô ngẫm nghĩ về sự thật ấy lần nữa, trái tim cô bắt đầu đập loạn xạ.

Shidou mỉm cười như thể đã thấy được nhịp tim của Kotori, cậu đưa môi mình lại gần tai cô bé rồi thì thầm.

"Kotori sẽ không mãi là đứa trẻ..... vậy hãy làm một nụ hôn người lớn vào lần thứ ba nhé."

"Hơ?"

Kotori ấp úng khi nghe những lời ấy cùng hơi thở Shidou phả vào tai mình.

"N-nụ hôn..... người nhớn ư...?"

Mọi giác quan của cô đứng sựng vì quá sốc.--Hôn. Một nụ hôn người lớn. Không, cô bé hiểu được ý nghĩa của những từ đó. Cô bé có đủ kiến

https://thuviensach.vn

thức về điều mà Shidou hướng tới. Nhưng, những nụ hôn trước đây giữa Kotori và Shidou 5 năm trước và hiển nhiên là cả nửa năm trước nữa, cuối cùng thì cũng chỉ là môi chạm môi nên đâu đó trong thâm tâm, Kotori không bận tâm đến việc nụ phải trao lần này cho Shidou trước nửa đêm có khác thường không.--Tuy nhiên, eh, anh ấy đang nói đùa phải không, cái quái gì vậy, kiểu người lớn ư, thật không thể nào. Tuy không phản đối điều đó nhưng mình chưa chuẩn tinh thần, nói thế nào đây--

"--Hamu."

Ngay khi đầu Kotori nóng vượt mức trần, môi Shidou liền nhai nhẹ tai cô bé.

"Uhyaaaa!?"

Kotori giật bắn mình vì hành động bất ngờ đó. Có lẽ vì thấy vậy mà Shidou cười hahahah.

"Hẳn vẫn còn quá sớm đối với em nhỉ, Kotori?"

"Gu-Guu....."

Kotori lườm Shidou một cách giận giữ nhưng có phần nhẹ nhõm hơn.

Phần 3

"Kotori-san! Em làm được rồi!"

Miku nồng nhiệt đón Kotori trở về, còn Kotori vẫn còn chưa hết đỏ mặt, cô bé hơi nâng tay mình lên và đáp lại.

".....Vâng, theo một hướng nào đó."

"Umu, thật tuyệt vời Kotori!"

https://thuviensach.vn

"Chị nhảy... đẹp lắm."

"Hnn..... Cảm ơn mọi người."

Kotori khe khẽ gật đầu với tất cả các Tinh Linh lên tiếng. Nhưng,

"Bất công khi Kotori là người duy nhất nhận được nụ hôn kiểu người lớn."

Origami điềm tĩnh nói với một giọng trầm, thì Kotori ngượng chín mặt tựa như nhớ lại cuộc nói chuyện vừa nãy với Shidou.

"Nh-như tôi vừa nói thôi! Chỉ là Shidou nói những gì anh ấy muốn thôi.....!"

"Chà chà, bình tĩnh nào. Quan trọng hơn, chị là người tiếp theo có được không?"

Nói vậy, Miku đặt tay mình lên vai của Kotori để trấn tĩnh cô bé (nhân tiện, hơi thở Miku trở nên loạn nhịp và phả vào cổ cô bé đồng thời vỗ mông Kotori), thế là Kotori kêu hííí lên một tiếng trước lúc trố mắt.

".....V-vâng, tất nhiên là tôi không phiền đâu."

"Cảm ơn em nhiều lắm. Vì vậy, chị có vài thứ muốn thử nghiệm nên chị yêu cầu những cái này được không?"

Miku kề tay sát miệng như thể đang bàn chuyện cơ mật, rồi Kotori ghé tai lại gần hơn trong khi vẫn cảnh giác cao độ. Miku vừa nói với một giọng nhỏ nhẹ, vừa giải thích ý tưởng của mình cho Kotori nghe.

"..... Chủ yếu là vậyy."

"Ra là thế, tôi hiểu rồi. Tôi sẽ đi chuẩn bị nên hãy ra hiệu khi tới thời điểm."

https://thuviensach.vn

"Được rồi! Cảm ơn rất nhiều."

Miku hưng phấn trả lời và fuuu, thổi vào tai Kotori.

"Ahyaaaa!?"

"Ufufu, hẹn mọi người sau nhé, tôi đi trước đây."

"Ta-tại sao chị.....!"

Kotori hét toáng lên trong khi bịt tai mình. Miku đặt tay lên miệng một cách duyên dáng và hôn gió một cái rõ to, sau đó cô nháy mắt trước khi bước tới Shidou.

"--Dạạ, cảm ơn anh đã chọn em, Darling. Miku của anh đây."

Ngay khi đã tới chỗ Shidou, Miku xoay một vòng làm váy của mình phấp phới bay rồi cô đứng tạo dáng trong khi bộ ngực nảy nảy, đúng nghĩa đen. Chậc, không phải là cô được đặc biệt chọn song chỉ là để phù hợp bầu khí.

"Oh, tiếp theo là Miku hử. Haha, cậu trông thật đẹp đó."

"Cảm ơn anh nhiều. Ufufu, Draling nom cũng rất tuyệt vời. Nhưng, anh không nghĩ rằng mình sẽ còn tuyệt hơn trong một chiếc váy dạ hội như em sao? Anh vẫn có thể sử dụng sức mạnh của Natsumi một lần nữa đúng không? Hay là anh biến thành Shiori-san để sánh bước với em đi!"

"À, tớ nghĩ là mình có thể làm được. Nhưng tớ thực có nên biến hình? Nếu Shiori mặc bộ váy dạ hội thì có lẽ Miku sẽ chảy máu mũi mất, nhỉ?"

Shidou gượng gạo nói với Miku. Còn Miku thì uốn éo như theo phản xạ.

https://thuviensach.vn

"Em. Mãn. Nguyện ạ! Ngay cả khi em suýt chết vì mất máu thì em cũng sẽ không hối tiếc bất cứ điều gì nếu vào thời khắc cuối cùng em đã thấy được Shiori-san ăn diện bộ đầm dạ tiệc táo bạo! Cái để hở lưng thật nhiều ấy!"

Sau khi Miku xướng lên nguyện vọng nhiệt thành của mình với đôi mắt long lanh lóng lánh như hai cái đèn pha, Shidou xoa đầu cô để dỗ cho Miku bình tĩnh trở lại.

"Haha, vinh dự cho tớ quá. Nhưng tớ không muốn bị đồ sát bởi những fan của cậu nếu họ mất đi idol vĩ đại bằng một cách như thế đâu. Không-- trước đó, nếu Miku thực sự hy sinh vì một lý do như vậy thì có lẽ tớ sẽ không còn lựa chọn nào khác ngoài đi theo cậu trong làn nước mắt."

"Darling.....! Anh nghĩ nhiều đến vậy cho em ư.....!"

Miku bụm miệng trong khi mắt cô ươn ướt sau những lời nói của Shidou.

⌈.....Chuyện này như cơm bữa nhưng Miku chị đang làm cái gì vậy?⌋

Ngay khi Miku đang đắm chìm trong cảm xúc của mình thì có một tiếng nói phát ra từ chiếc incam trong tai phải của mình.Miku quay khỏi Shidou rồi thì thầm đáp trả.

"Chị nên làm gì bây giờ Kotori-san? Với chị, có xuống mồ cùng với Darling cũng hoàn toàn không sao, nhưng chị lại muốn anh ấy có một cuộc sống đàng hoàng đầy đủ. Tuy nhiên, chị không biết mao mạch máu của chị đủ sức chống chịu sức công phá từ Shiori-san....."

"Như tôi đã đề cập, chị đang nói về vấn đề gì thế!? Tôi đã nói với chị là thời gian sắp cạn rồi mà!"

https://thuviensach.vn

Kotori hét ầm lên. Miku gãi má.

"Hah, oh ừ. Xin lỗi Kotori-san. Nó chỉ là, chị hơi kích động sau khi nói chuyện với cái phiên bản ngọt ngào của Darling thôi."

⌈Chán chị quá..... kìm nén bản thân đi. Chị có thực sự ổn chứ?⌋

"Ừ, để đó cho chị. Nào, đến giờ bắt đầu rồi."

Với một giọng nói nhẹ nhàng, Miku nở một nụ cười tươi quay về phía Shidou.

"Vậy là xong, Darling. Cuối cùng thì chúng ta cũng có một khoảng thời gian riêng bên nhau, nhưng chúng em đang rất vội nên em sẽ làm cho anh rung động ngay bây giờ."

"Heee? Khá tự tin đấy. Rốt cuộc cậu sẽ làm gì?"

Shidou đáp, ra vẻ thấy thú vị. Miku quay lại và cất tiếng nói lớn.

"--Được rồi mọi người, em xin trông nhờ vào mọi người!"

Để trả lời Miku, các nhạc công và nhạc cụ của họ, những người phụ nữ trong các bộ trang phục quyến rũ đứng ở góc sảnh đều xuất hiện trên sân khấu và một cây micro đứng[3] tỏa ánh bạc nhờ được đặt ở ngay chính giữa.

Đã xác nhận lại mọi việc, Miku bước lên sân khấu với đôi giày cao gót kêu cọc cạch sau từng bước đi trước khi đứng trước micro.

Lập tức, các đèn trong căn phòng đều được giảm độ sáng và một cây đèn chiếu lèn Miku. Phụ họa theo, cả gian phòng hội trường trở nên sống động, waaa, họ vỗ tay không ngớt.

https://thuviensach.vn

Miku chờ đợi cho đến khi tiếng vỗ tay kết thúc, rồi mới nhìn lại phía sau và ra một dấu hiệu đến các nhạc công ở đó.

Bấy giờ, các nghệ sĩ gật đầu nhẹ và bắt đầu chơi một điệu jazz.

Miku lắc lư người theo nhịp điệu của âm nhạc và với cây micro đứng trong tay--cô bắt đầu hát với giọng ngọt ngào.

"----------"

Đó là một giai điệu với những đặc trưng riêng của mình. Một bài hát tiếng Anh. Bài hát này hoàn toàn khác so với những bài hát của Miku lúc là thần tượng.

Tuy nhiên, những cảm giác mà bài hát truyền tải cũng không khác lắm.--Thực sự đó là một bài hát rất ngọt ngào và đáng yêu.

Phải. Từ khoảnh khắc Miku nói với Shidou là sẽ cưa đổ cậu, thì chỉ có một phương pháp thôi.

Miku rút chiếc mic khỏi cây rồi sải bước trên sân khấu với một phong cách hút hồn người; cô tiến về phía một người phụ nữ đang nhảy theo giai điệu và trong lúc vuốt ve cằm người đó, cô ném ánh mắt khiêu gợi về phía Shidou.

Và sánh bước với điều đó, một chùm sáng chiếu tới chỗ Shidou. Cậu mở to mắt ngạc nhiên.

"Fufuu."

Miku mỉm cười duyên dáng rồi bước ra khỏi sân khấu trong giai điệu của ban nhạc và đi về phía Shidou. Ánh đèn pha soi rọi Miku và các vũ công phụ họa cũng theo sau cô ấy.

https://thuviensach.vn

Một khi đã tới chỗ Shidou, Miku nắm lấy tay cậu và kéo đi quanh. Shidou trông có chút bất ngờ nhưng cũng phó mặc cơ thể mình cho bàn tay Miku.

Nơi họ đang hướng tới, là một chiếc sofa lớn được chuẩn bị từ trước chẳng ai hay. Cảm giác như đấy là chỗ duy nhất mang không khí một quầy bar.

Miku ấn Shidou ngồi xuống đó, rồi nhẹ nhàng ngồi lên đùi cậu ta sau đó vừa diễn thế bế công chúa, cô tiếp tục bài hát.

"----------"

Hơi thở dịu ngọt của Miku hoà quyện vào giai điệu trong khi vuốt ve má và lấy ngón tay trêu chọc mũi cậu. Haha, Shidou nở một nụ cười gượng gạo.

Thêm vào đó, những nữ vũ công phụ họa kiều diễm xuất hiện phía sau và bên cạnh anh chàng Shidou đang thận trọng. Nhìn từ khía cạnh khác, khung cảnh trông như một hoàng tử hoang phí của xứ sở nào đó, chàng buông thả mình trong phú quý.

Tuy nhiên, người đê mê nhất trong khung cảnh này không ai khác ngoài Miku. Trong khi cất tiếng ca trên đùi người Miku yêu quý - Shidou, cô được bao quanh bởi những cô gái xinh đẹp. Cái tình huống này thực sự là như trong mơ vậy đến nỗi chẳng có gì ngạc nhiên nếu một lát sau Miku tỉnh giấc trên giường.

"------"

Miku nâng giọng quyến rũ lên một tông so với trước kia--

Cuối cùng, Miku chỉ tay vào Shidou và Bang, cô làm cử chỉ như thể là bắn xuyên trái tim của cậu.

https://thuviensach.vn

"Darling--I love you."

Nói xong, cô nháy mắt với Shidou.

"..............!"

Cùng thời điểm Shidou mở to mắt--một tiếng kèn lệnh gióng lên bên tai phải Miku.

"Ufufu, có vẻ như anh đã doki rồi nhỉ, Darling."

"Aah..... có vẻ như vậy. Có hơi khó chịu vì anh thua trước một pha tiếp cận trực diện này."

Shidou nói với miệng cười gượng. Miku mỉm cười trong lúc chạm vuốt môi Shidou bằng đầu ngón tay.

"Đó không phải là sự thật.--Anh quên rồi à? Em là một onee-san lớn tuổi hơn Darling một năm đó biết không? Em nghĩ lâu lâu bị bắt nạt cũng hay ra phết."

Sau khi Miku nói vậy, Shidou giơ tay đầu hàng trong nụ cười nhạt.

Phần 4

"..... Haa"

Đang quan sát sự việc từ nơi cách Shidou và Miku xa xa một chút, các Tinh Linh lấy lại bình tĩnh sau đó một nhịp.

"Có vẻ..... tuyệt diệu ghê."

"U-umu....."

" ..... Oh, tuyệt, Miku là một ca sĩ mà. Tôi từng nghĩ cô ấy là một con quỷ chuyên đi bắt cóc con gái thức khuya cơ."

https://thuviensach.vn

"Natsumi-san....."

Yoshino cười mếu sau lời nói của Natsumi. Kotori đằng hắng để thay đổi chủ đề.

"Maa, vậy là chúng ta hoàn thành được 6 người. Còn 2 người nữa. Tiếp theo là--"

"--Tôi sẽ đi."

Origami giơ tay lên trước khi Kotori kịp kết thúc câu nói. Mặt Kotori liền tỏ vẻ hơi lo lắng vì lý do nào đó.

"Origami hử..... um... tất nhiên là tôi không có lý do gì để phản đối cả nhưng làm ơn cực kỳ cẩn thận nhé? 『Doki』 mà Shidou nói tới chỉ có ý những hành động, lời nói cử chỉ đáng yêu của con gái thôi, nó khác với tự dưng lột sạch đồ và tấn công anh ấy đó, cô hiểu chưa?"

"Tôi hiểu rồi."

"Ngoài ra, nụ hôn vẫn phải thực hiện vào lúc nửa đêm nhé? Sẽ thành vấn đề nếu Shidou bỏ chạy vậy do đó đừng cố cưỡng hôn anh ấy, ok?"

"Yên tâm."

"Vì hôn hít không phải lựa chọn tốt nên đừng làm gì vượt quá giới hạn đấy nhé, được không?"

"....."

"Sao lại im lặng vậy!?"

"Đùa chút thôi."

'.....Uuunn..."

https://thuviensach.vn

Origami vén tà váy rồi tiến lại chỗ Shidou, mặc kệ Kotori đang có một bộ mặt nhăn hơn đưa đám.

Giữa đường, Origami lướt qua Miku - cô ấy trông miễn cưỡng khi rời khỏi Shidou.

"Araa?"

Miku nhìn về phía Origami, cầu chúc một câu "Chúc may mắn" cho Origami trong cái nháy mắt và vẫy tay.

"....."

Khoảng khắc 2 người họ vượt qua nhau, pan, Origami đập tay mình tay Miku như thể nhận gậy chuyền. Có vẻ như Miku hạnh phúc vì điều đó, "Kyaaaa!" cô uốn éo thân mình tại chỗ.

Tiếp tục đi về phía trước trong khi giọng Miku văng vẳng tới tai từ phía sau, Origami đến chỗ Shidou đang nhàn nhã ngồi trên ghế sofa.

"--Shidou."

"Ah, Origami đấy à. Heee, đây là lần đầu tiên tớ thấy cậu như vậy đấy."

Khi Origami cất lời, Shidou đang trong bộ vét-tông đáp lai với miệng mỉm cười. Có chút phi thường. Shidou mang hình ảnh trung tính nhưng cậu ta có vẻ đứng đắn hơn mọi khi nhờ bộ quần áo trang trọng đó. Nó toát ra vẻ thanh lịch và nhẹ nhàng. Tựa như một con sói đẹp mã mê hồn hay mồi chài trinh nữ.

Nửa bất giác, Origami luồn tay phải xuống chân. Một chiếc máy ảnh kĩ thuật số bé tí xiu được bỏ trong cái túi ở chân phải cô. Tất nhiên nó đã

https://thuviensach.vn

được sạc điện. Với kĩ năng của Origami thì cô có thể chụp được ảnh[4] của Shidou lúc này trong một khoảng khắc.

Tuy nhiên.

" ..... uh?"

Origami cau mày. Tay phải cô đang mò xuống chân cô bỗng dưng bị khựng lại.

Ngay lập tức Origami nghĩ đó là do Kotori đi theo cô hoặc nhân viên nào đó của «Ratatoskr»--nhưng Origami đã lầm. Bàn tay đang nắm lấy cổ tay phải của Origami không gì khác ngoài chính tay trái cô.

Phải. Cứ như nó đang cố gắng ngăn chặn hành vi của Origami.

"Cái này....."

Origami làm cái mặt nghi ngờ trước tình tiết kì lạ này. Nhưng, cô tức khắc hiểu ra lý do. Một suy nghĩ không chấp nhận hành vi này đã xuất hiện trong Origami và đang quấy rối cô.

Nên diễn đạt thế nào nhỉ, cảm giác như có một thiên thần và ác quỷ đang tranh đấu trong đầu cô.

Đương nhiên là không thể nhìn thấy được nhưng trong thâm tâm cô, một thiên thần nhỏ với khuôn mặt của Origami vẫy đôi cánh hiện ra trước mắt cô.

(Diện mạo Shidou trong bộ vét-tông rất có giá trị. Dù gì đi nữa nhất định thì phải có một bức ảnh của cậu ấy.)

Phản ứng lại, một bé quỷ cũng mang khuôn mặt của Origami (tóc dài vì nguyên nhân không ai biết) xuất hiện.

https://thuviensach.vn

(Kh-Không thể được. Mọi công sức của mọi người sẽ đổ bể nếu anh ấy thấy kinh tởm lúc này đấy!)

(Không sao đâu. Shidou rất tốt mà. Cậu ấy sẽ không cảm thấy ghê tởm vì cái trò nhỏ nhặt này đâu.)

(Điều đấy có thể đúng, nhưng ý mình không phải thế.....!)

Origami không phải là không cảm nhận thấy vai trò của thiên thần và ác quỷ bị đảo ngược do lý do nào đó, song dù sao, hai Origami đó đang gây ra một cuộc chiến khốc liệt trong đầu cô.

Shidou nhận thấy được sự kỳ lạ của Origami, cậu nghiêng đầu thắc mắc.

"Origami, cậu đang làm gì thế?!"

".....Không có gì."

Vuột mất cơ hội. Origami nới lỏng bàn tay của mình ra rồi nhẹ thở dài.

Một lần nữa, tay phải Origami với tới chiếc camera ngay khi tay trái vừa buông. Nhưng nó lại bị chặn. Đúng là không thể tìm kiếm được cơ hội nếu đối thủ là chính bản thân mình.

"Origami.....?"

"Không có gì. Không có vấn đề gì đâu."

Origami trả lời Shidou lúc cậu hỏi một lần nữa, xong cô tiến tới bên Shidou.

"Mình có thể ngồi chứ?"

"Ahh, tất nhiên rồi."

https://thuviensach.vn

Nói xong, Shidou mời Origami đến ngồi cạnh mình. Cô ngồi xuống với phong thái rất quý bà. Và trong khi nhìn Shidou, Origami làm cử chỉ như đang cầm một chiếc ly.

"Sẵn tiện chúng ta đều ở đây, cậu làm một ly chứ?"

"Ahh, quá được ấy chứ."

Shidou gật đầu tán thành đề nghị của Origami và giơ tay ra hiệu. Nhân viên «Ratatoskr» cải trang thành bồi bàn nhanh chóng bước tới và cúi chào một cách kính cẩn.

"Xin lỗi vì đã để quý khách phải đợi."

"Tôi muốn nâng cốc uống mừng nhưng, chúng ta có gì để uống ở đây nhỉ?--Origami, cậu muốn uống gì?"

"Dom Perignon."

Origami nói trong khi không thay đổi nét mặt của mình, vậy là giọng Kotori vang lên từ incam vào tai phải cô.

⌈..... hey, chờ đã, đó là rượu mà!..... chán cô quá, đổi sang nước trái cây đi[5].⌋

Chanmery là một loại đồ uống có ga không có cồn, tương tự như sâm banh[6]. Có vẻ lời nói cô ấy cũng đến incam của người phục vụ. Sau khi Kotori ra lệnh một cách mệt mỏi, người phục vụ đáp "Đã hiểu" và rời đi.

Ngay sau đó, người phục vụ đã trở lại với chai Chanmery và ly rượu trên cái khay bạc.

"Mời cô."

https://thuviensach.vn

Bồi bàn mời sau khi rót Chanmerry vào ly thủy tinh được xếp trên bàn. Thứ chất lỏng được rót vào ly thủy tinh cuộn thành con sóng tỏa sáng sáng mờ ẩn do ánh sáng trút xuống từ chiếc đèn chùm.

"Nào, Origami."

Shidou vươn hai tay tới ly. Nhưng,

"Chờ đã Shidou, cái gì thế kia?"

Origami chỉ về phía trươc như muốn cắt lời cậu.

"Hm? Đâu cơ?"

"Đằng đó. Cao hơn chút."

Trong khi nói, Origami đút tay phải vào túi. Sau đó, cô lấy ra một gói thuốc bột màu trắng lận trong người rồi bằng tốc độ xuất quỷ nhập thần, cô đổ số bột vào ly của Shidou.

Tuy nhiên tại thời điểm đó, thiên thần và ác quỷ trong tâm trí Origami lại xuất hiện như hồi nãy. Tay trái của Origami níu lấy cạnh trên gói thuốc bột để chặn tay phải cô.

(Thả ra. Đây là cơ hội tốt. Nếu Shidou uống nó thì chúng ta sẽ có một nụ hôn người lớn.)

(Bình tĩnh! Kotori-chan mới dặn là không nên hôn vào lúc này mà!?)

(Tất nhiên, tôi nhớ chứ. Tôi không định phớt lờ lời đó đâu.)

(Thế--)

(Shidou mà là người muốn thì chắc chuyện đó sẽ an toàn.)

(Vậy thuốc này là thuốc giìiiiiiiii!?)

https://thuviensach.vn

Cùng với tiếng hét của bé ác quỷ, cánh tay bên trái chống cự mạnh hơn. Gói bột mỏng bị xé toạc do lực kéo mạnh từ cả hai phía, làm thứ bột trắng đó vương vãi khắp nơi.

"Kuh--"

"Nè, có gì sao Origami? Tớ có thấy gì cả đâu."

"..... Tớ nhầm thôi."

Origami nghiến răng nói, mặt Shidou nghệch ra khó hiểu và nhìn Origami.

"Chắc là chuyện hiếm ngàn năm có một..... maa, sao cũng được. Nói chung, chúng ta nâng cốc chúc mừng nào!"

"....."

Origami gật đầu và nâng ly cùng Shidou.

"Cạn ly."

"Cạn ly."

Họ cụng nhẹ ly, khiến nó phát ra tiếng vang trong ngần.

Một khi đã đưa chiếc ly lên miệng, Origami uống một ngụm chanmery. Cảm giác thoải mái của ga kích thích cổ họng cô.

Cụng ly cùng Shidou, rồi uống. Tự thân hành động đó đã nhanh chóng biến được thứ rượu trẻ con này trở nên cực kỳ ngọt ngào.

Tuy nhiên, cô không thể phủ nhận rằng kế hoạch của cô đã phá sản nặng nề. Ban đầu cô muốn biến Shidou thành một người sói điên cuồng dưới ánh trăng tròn[7] sau một vài phút khi uống thứ rượu pha đó rồi sẽ

https://thuviensach.vn

thèm khát cơ thể Origami nhưng.....mình chẻn thẻ chiệu nỏi níu thét bẹ. Dù sao, ké đén..... [8]

"....."

Một cảm giác kỳ lạ tấn công Origami làm tầm nhìn cô chao đảo, khiến cô ngả vào người Shidou.

"Hn, cậu sao vậy Origami."

"..... Mình nghĩ.... mình..... se roài[9]...."

"Oi oi, vì chanmery sao?"

Shidou cười gượng gạo. Đúng là Origami đã uống một thức uống không có cồn. Cô ấy không thể bị say được. Trừ phi có cái gì dị hợm trộn vào--

"....."

Tại thời điểm đó, Origami nhớ lại vài thứ. Có lẽ lúc đang giằng cái túi thuốc bí mật, ngay trước khi cụng ly. Hắn một lượng nhỏ thuốc đã văng vào ly của Origami khi ấy.

--Hỏng. Hỏng nặng. Mình còn phải làm Shidou yêu mình nữa mà; mình mà trong cái tình trạng này thì.....

".....Itsuka-kun....."

Trong ý thức hãy còn mơ hồ, Origami nghe thấy giọng nói của chính mình phát ra từ môi miệng cô.

"Hn? Có chuyện gì vậy, Origami, tự dưng khi không."

https://thuviensach.vn

"Ngay từ đầu..... là lỗi của Itsuka-kun vì cậu là chính cậu..... tại sao cậu nom ngầu thế? Cứ thế..... tớ chẳng có lựa chọn nào khác ngoài muốn chụp cậu một bức....."

"Origami? Cậu đang nói gì vậy.....?"

Shidou dò hỏi với giọng điệu hồ nghi, song Origami không thể kìm nén nổi thêm nữa. Cô cứ tuôn hết lời này tới lời khác như hồ vỡ đập.

"..... Mỗi khi nghĩ tới Itsuka-kun, trong lòng của tớ thấy thật êm đềm..... Nhưng đồng thời chút đau đớn--cái này gọi là gì đây....."

Origami tiếp tục trong khi dụi dụi vào người Shidou.

"Itsuka-kun..... tớ yêu cậu.....Tớ thực sự yêu cậu. Tớ yêu cậu nhiều lắm..... tới mức chẳng cưỡng lại nổi."

"......Origami--"

Shidou gọi tên Origami với một giọng nhu mì.

--Origami nghĩ mình đã nghe thấy tiếng còi gì đó cất lên bên tai phải của cô cùng lúc ấy thế nhưng Origami lúc này không hiểu nổi nó có nghĩa là gì.

Phần 5

Chiếc máy bay chuyên chở khởi hành từ đảo Neryl tiếp tục bay đều đều trong khi giữ nguyên độ cao.

Tuy lâm vào cảnh nguy cấp sau khi bị một Tinh Linh tấn công trong lúc cất cánh khỏi đảo nhưng sau đó họ không gặp thêm rắc rối gì cả. Nếu mọi chuyện cứ yên bình thế này thì chắc họ sẽ đến được đích trong thời gian dự kiến.

https://thuviensach.vn

Trong lúc Knox hãy còn suy nghĩ mông lung, bỗng nhiên có tiếng nói phát ra từ thiết bị liên lạc.

⌈--phòng điều khiển đây. Trả lời đi DF0806.⌋

"Vâng, DF0806 đây."

⌈Xin thay đổi lộ trình bay. Hãy rẽ ở điểm E139.⌋

"Chuyển đường bay?"

Trong khi nói thế, Knox và phi công phụ Burton quay qua nhìn nhau.

"Có rắc rối gì à?"

⌈Đội trưởng Đội chấp hành Mathers đang giao chiến với kẻ địch được cho là Pháp sư của «Ratatoskr» trên lộ trình ban đầu. Việc này chỉ để phòng ngừa và an toàn nhưng chúng ta không chấp nhận bất cứ sai lầm nào.⌋

Knox ngơ mặt ra sau khi nghe phản hồi từ phòng điều khiển.

"Giao chiến? Ở chỗ này à?"

⌈Đúng. Tôi sẽ nhắc lại lần nữa.⌋

Knox hỏi lý do vì sao trận đánh lại xảy ra ở chỗ đó, nhưng tổng đài không chịu trả lời mà tiếp tục hối thúc anh ta. Cái người bên đầu dây kia không dễ tính gì.

"Hiểu rồi. DF0806 sẽ thay đổi đường bay đã đặt, rẽ ở điểm E139 và hướng đến địa điểm định trước."

Nghe Knox trả lời, phòng điểu khiến ⌈Xin hết⌋ rồi ngắt đường dây.

".....đó, cậu nghe rồi đấy. Chúng ta sẽ đổi đường bay thôi."

https://thuviensach.vn

"Hiểu rồi.....nhưng dù thì họ hơi cẩn trọng quá. Dẫu Pháp sư có bem nhau đi nữa thì cũng làm quái gì đến độ cao này. Quả nhiên, kiện hàng chúng ta chở này quan trọng nhỉ."

Burton vừa nói vừa nhún vai.

Không phải là Knox không hiểu chuyện đang xảy ra nhưng ông ta cũng chỉ lặng lặng lắc đầu.

"Chắc đấy là lý do lớn nhất..... tuy nhiên không chỉ có vậy. Cậu nghe rồi đấy. Người đang đánh là Mathers. Chiến đấu bắn nhau chí chóe giữa mấy Pháp sư hạng thường là một chuyện rồi, nhưng hàng của Onee-chan bắn ra thì là chuyện khác hẳn. Có khi lơ quơ bị xiên một chưởng từ phía dưới nếu bay không nghiêm chỉnh đấy."

"L-làm gì đến thế....."

--và. Ngay khi Burto nói vậy trong lúc đổ mồ hôi hột.

Những con số trên đồng hồ đo trong buồng lái nhảy điên loạn, và chuông báo động vang ầm ĩ.

Và ngay sau đó, chiếc máy bay chuyên chở lắc lư dữ dội cứ như bị cái gì bám vào.

"! Cái...khỉ gì thế?"

"V-vô lý, không lẽ là đạn lạc của Đội trưởng Mathers à.....!?"

"Ngu vừa thôi, làm gì có chuyện xa được thế này! Mà trước đó..... cũng đâu phải là Pháp sư. Đó là phản ứng sóng Tinh Linh!"

"Cái.....!?"

Mặt Burton tái mét khi nghe Knox nói.

https://thuviensach.vn

Cũng đúng thôi. Chiếc máy bay vận chuyển này vừa mới bị tấn công bởi một Tinh Linh khi nãy.

"Nghĩ là ta bị «Nightmare» bắt kịp rồi à.....!?"

"Không..... Khác với sóng lúc trước. Cái này.....!?"

Knox há mồm trước lúc quay lại phía sau.

Dĩ nhiên, sau chiếc ghế duy nhất Knox đang ngồi, chỉ có bức tường buồng lái.

Nhưng, chính yếu là thứ nằm sau tường: thùng hàng vận chuyển; trong nó là 『Tư Liệu A』 đáng lý đang nằm yên sau vài lớp khóa.

Lúc này, Burton mới nhận ra. Chấn động không đến từ va chạm bên ngoài, mà nó phát ra từ bên trong máy bay.

"Không thể nào--!? H-Hư cấu à!? 『Tư liệu A』 phải đang ở trạng thái ngủ đông tuyệt đối chứ.....!"

"Đúng ra là thế. Nhưng mà chuyện này....."

Nói xong, Knox đọc được một tín hiệu lạ khác hiện trên máy đo.

Có đến hai tín hiệu Linh Lực.

Cái đầu tiên ở trong máy bay vận chuyển đây. Cái còn lại--chính là địa điểm mà họ được phòng điều khiển ra lệnh rẽ ở đấy. Và hai luồng sức mạnh đó đang gộp thành một như cộng hưởng với nhau.

Phần 6

".....Tốt!"

https://thuviensach.vn

Đang nhìn Shidou và Origami từ đằng xa, Kotori siết tay ra dấu thắng lợi[10] sau khi thấy kết quả của sự thể.

"Tôi có hơi lo cho đằng đó một chút, nhưng có lẽ người ta hay gọi đấy là trong cái rủi có cái hên. Khác với tiếp cận thái quá như thông thường, tôi nghĩ là nhờ bày tỏ tình cảm trực tiếp mà tạo ra một cái gap hay."

Trong lúc giải thích, Kotori khoanh tay và gật đầu. Ngẫu nhiên thay, Origami ngay lập tức bừng tỉnh và tiếp tục tiếp cận Shidou như thể chẳng có gì xảy ra, nên Kotori ra lệnh cho một thành viên tổ chức kéo cô ấy đi chỗ khác.

"Vậy là được 7 rồi. Nhưng không được lơ là. Phải làm nhanh nhất có thể--"

Bỗng, Kotori khựng lời nửa đường.

--Hẳn cô bé đã nhận ra. Vẻ mặt có phần đăm chiêu của Tohka khi cùng Kotori nhìn mặt Shidou.

"Tohka? Sao thế?"

"..............!"

Tohka giật nảy mình khi nghe Kotori bất ngờ gọi tên cô.

"Mu..... không có gì, nên nói sao nhỉ.....khi chị nghe Origami nói yêu Shidou, chỗ này có hơi thắt lại....."

Vừa nói, cô ấy vừa ấn tay lên ngực.

"Chị biết ưu tiên hàng đầu là cứu Shidou,. Và không nên phí thời gian để nghĩ mấy chuyện vớ vẩn nãy. Nhưng mà sao....."

Tohka vò mái tóc vì cảm thấy rối ren trong lòng.

https://thuviensach.vn

"Chị hiểu chứ.....mà cũng không hiểu. Tại sao chị lại cảm thấy thế này? Dù chị phải nhanh chóng cứu Shidou, thế mà tại sao những suy nghĩ cản trở này lại cứ quanh quẩn trong đầu chị."

"Tohka....."

Kotori thở ra, rồi cô bé khẽ giương tay xoa đầu Tohka.

".....Xin lỗi. Chị hãy chịu đựng nó thêm tí nữa nhé. Nhưng những xúc cảm đó không cản trở nào đâu.Chúng cực kỳ chân thành--trân quý và quan trọng lắm."

"Thật không?"

"Vâng. Và chắc hẳn, chẳng sớm thì muộn ai trong chúng ta cũng có những suy nghĩ đó. Thế nên--em mới muốn cứu Shidou."

"Muuu..... Chắc là vậy nhỉ."

Tohka cảm thấy như vừa ngộ ra mà đồng thời cũng không hiểu. Tuy vậy, Tohka vẫn gật đầu.

Không hiểu sao, cô cảm thấy hài lòng khi nghe rằng cảm xúc muốn cứu Shidou có liên kết tới 『Nó』.

Kotori có vẻ đã an tâm hơn sau khi nhìn thấy điệu bộ của Tohka, "Được rồi" cô bé vỗ vai Tohka.

"Okay, chị cuối cùng đấy, Tohka. Sẵn sang chưa?"

".....Umu! Cứ để đấy cho chị!"

Sau khi đáp lại một cách tràn đầy năng lượng, Tohka chạy tới chiếc ghế sofa mà Shidou đang ngồi.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, vì cái váy xuề xòa và đôi giày cao gót mà cô không quen này nên giữa đường Tohka bước trặc chân và ngã bổ ra sàn.

"Uguh!"

"Tohka!? Cậu không sao chứ!?"

"Mu.....Không vấn đề gì!"

Trả lời trong khi lắc tay, Tohka đứng lên xoa xoa mặt mình - chỗ mới hôn đất một phát - rồi tiếp tục cất bước với nhịp bước bình tĩnh hơn.

Tuy nhiên, Tohka không hướng thẳng đến vị trí của Shidou mà rẽ đi một chút, đi sang qua chỗ khác.

Cái mà cô ấy đang nhìn vào là hàng dài những chiếc bàn được kê sát vào tường. Bên trên là hàng núi thức ăn nhìn thôi cũng vui mắt.

"Ooo.....tuyệt vời quá!"

Và có vẻ là, cô ấy được phép ăn thoải mái đống thức ăn này. Sau khi nhìn nó với hai mắt sáng long lanh, Tohka với tay lấy hai cái đĩa to nhất rồi phăm phăm bỏ vào đó tất cả những thứ nào trông có vẻ ngon miệng mà chả ý tứ gì cả.

Bấy giờ, giọng của Kotori vang lên qua chiếc Incam.

⌈Khoan đã Tohka, chị đang làm cái gì thế? Ăn cũng được nhưng hiện tại Shidou quan trọng hơn chứ! .....⌋

"Umu, chị biết mà. Không sao đâu."

Sau khi trả lời xong, cô bưng hai núi thức ăn trong tay và đi tới chỗ Shidou.

https://thuviensach.vn

Rồi cô đặt nó xuống mặt bàn phía trước ghế sofa.

"Ooo Tohka--khoan, chừng này khủng quá đi mất."

Shidou mở to mắt ra khi chứng kiến cảnh tượng trước mắt. Umu! Tohka ưỡn ngực.

"Shidou, cậu chưa ăn gì từ sáng đúng không? Mình nghĩ chắc cậu đang đói lắm. Nên--"

Mới nói tới ấy, bụng của Tohka đã gầm gừ gyuuu.....

"Mu....."

Hai má cô bất giác ửng hồng khi nghe thấy bụng mình sôi lên đúng lúc thế.

Có vẻ như đã nghe thấy, Shidou làm vẻ mặt bất ngờ--trước khi phá lên cười như không nhịn nổi.

"Fu.....haha, ahahahaha."

"Mu-muu..... cậu hiểu lầm rồi. Đúng là mình đói, nhưng mà đó không phải tất cả....."

"Fu, fufufu.....Không sao, tớ hiểu mà. Cảm ơn Tohka."

Shidou nói trong khi đưa tay chùi khoé mắt của mình. Rồi pon, chỉ lên chỗ ngồi kế bên cậu ấy.

"Mình cũng đang đói rã rời như cậu vậy. Thế nên ta ăn thôi. Thức ăn đã sẵn sàng rồi."

".....umu!"

Tohka gật mạnh đầu, rồi ngồi xuống cạnh Shidou.

https://thuviensach.vn

"Thế, itadakimasu."

"Umu, itadaki--Á, dừng lại đã Shidou!"

"Hn? Gì thế Tohka?"

Shidou nghiêng đầu khi nghe Tohka đột nhiên la lên.

Tohka nhón lấy nĩa găm vào một miếng thịt bò nướng rồi mang lên cho Shidou.

"Okay Shidou, "Ahhn" nào."

"Oi oi, điểm 10 cho phục vụ.--Jaa, chắc tớ nên nhận lời rồi."

Dứt lời, Shidou há miệng ra rồi ngậm lấy miếng thịt nướng Tohka mời cậu.

"Thế nào! Ngon không!?"

"Hn..... ừa, ngon tuyệt. Miếng thịt tự nhiên đã ngon, lại có thêm Tohka đút cho mình ăn nữa càng tăng hương vị của nó tăng thêm bội phần."

"Mu, th-thật không? Nghe ngượng ngượng quá."

Trong khi còn đang nhoẻn miệng cười xấu hổ, Tohka tiếp tục cắm cái nĩa lên đĩa. Nhưng lúc đó, Shidou cản Tohka lại.

"Đợi tí đã. Giờ đến lượt mình chứ. Nè, ahhn."

Vừa nói, Shidou vừa mời một miếng bò nướng khác y hệt như Tohka làm vừa nãy.

"Oooh! Thế mình nhận nhé. Ahhn....."

https://thuviensach.vn

Nói xong, Tohka nhắm mắt lại há miệng to ra trong khi chờ đợi nĩa của Shidou.

--Nhưng.

"Mu.....?"

Tohka cau mày nghi ngờ. Đã vài giây mà cô ấy vẫn chẳng thấy thức ăn tới miệng mình--thay vào đó cô ấy nghe thấy tiếng loảng xoảng của cái gì đó rơi xuống bàn.

Tiếp theo, là giọng nói hoảng loạn của Kotori vang ra từ chiếc Incam bên tai phải của cô.

⌈Tohka! Mở mắt ra đi!⌋

"Mu.....?"

Cô mở choàng mắt ra như đã dặn.

Đồng thời, Tohka nín thở trước cảnh tượng trước mặt.

Shidou vài giây trước còn ngồi đấy đã không còn ở đó nữa.

Không, Tohka tức khắc nhận ra. Shidou không biết mất mà đang đổ sập dưới chân cô trong khi hai tay ôm chặt lấy ngực.

"Shi-Shidou! Cậu không sao chứ! Có chuyện gì thế!?"

"Gu--aaa-aAaaAAAAaaAAAAhhhhh!"

Ngay sau khi Tohka gọi tên cậu ấy với khuôn mặt hoảng loạn. Ngay sau khi tâm trí cô nghe được tiếng la đau đớn của Shidou, cả người của Shidou rực sáng lên--rồi bắn ra một luồng sóng xung kích cuồng bạo.

"Kuh.....!?"

https://thuviensach.vn

Tohka bị thổi bay như tàu lá do không thể gồng mình chống chịu trước sự cố bất ngờ đó. Cô lăn vòng vài mét trước khi rốt cuộc cũng đập phải một cái bàn.

"Tohka! Chị không sao chứ!?"

"Mu.....aah, Kotori à. Chị không sao. Quan trọng hơn, Shidou sao rồi!"

Cô ngẩng mặt lên trong khi xoa xoa cái đầu còn đau.

Bấy giờ, cô mới thấy rằng cả thân thể Shidou đang trôi bồng bềnh và đắm trong một luồng Linh Lực dày đặc. Bộ cánh vét-tông bên ngoài quay trở lại đồng phục học sinh. Nhiều khả năng là do năng lực biến hình của cậu được giải phóng.

"Shidou!"

Dù cho cô đã gào lên--không có tiếng trả lời. Chẳng phải là cậu ấy đã ngủ mê nhưng, khuôn mặt cậu mất sạch cảm xúc và đôi mắt bần thần nhìn chăm chăm lên khoảng không vô định.

"Kotori, chuyện gì đang diễn ra với Shidou thế!"

"Em không biết.....! Đáng lẽ phải còn ít thời gian đến hạn chót chứ!"

Sau khi Kotori và Tohka còn đang trả lời nhau bằng cách phải hét, Shidou đang nổi lênh đênh trước mắt họ liền thay đổi.

Ánh sáng Linh Lực ẩn quanh người Shidou mỗi lúc mỗi thêm rực rỡ hơn, nó bao phủ lấy toàn bộ cơ sở của «Ratatoskr».

"Shidou--"

Tohka còn chưa kịp hoàn thành câu nói.

https://thuviensach.vn

--Cột sáng từ người Shidou bắn xuyên qua trần đại sảnh dự tiệc.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Vũ Khúc Tinh Linh

Phần 1--Trên bầu trời, 1 tia sáng loé lên từ sự va chạm giữa 2 thanh kiếm.

Một bên là Ellen đang vung thanh kiếm laser 〈Caledfwlch〉, Còn đối đầu bên kia là thanh 〈Wolftail〉.

Bất kể là trên dưới hay là từ bên hông, Ellen cũng chính xác mà tiếp được đòn công kích mà Mana xuất ra, mỗi lượt kiếm cùng kiếm chạm nhau những tia lửa lại lóe lên không ngừng. Mana nhiều lần công kích song đối phương đều né tránh trong gang tấc, rồi sau đó Ellen lại tận dụng sơ hở mà phản đòn.

"Fuaa--"

Cùng là sử dụng Ma Lực mà phóng ra thanh laser như 〈Caledfwlch〉, song về cấu trúc thì do 〈Wolftail〉 dùng lưỡi kiếm thật cộng với Ma Lực bao phủ bên ngoài tạo nên 1 thanh gươm tráng lệ và đầy sức mạnh đấy-- song uy lực công kích lúc này lại nằm ở thế bất lợi.

Dù sao điều đó cũng chỉ là tương đối, do độ tiêu hao Ma Lực ước tính ít ỏi mà có khả năng kéo dài thêm thời gian sử dụng, đồng thời có thể cùng với vận dụng kỹ xảo phong phú để tạo nên ưu thế. Hơn nữa, nếu như so sánh một cách thuần túy về lượng Ma Lực mà nói, trên đời này không ai có thể vượt qua được Ellen. Nói như vậy, nó đồng nghĩa với việc không phải cứ dựa vào sức mạnh đơn thuần là sẽ giành thắng lợi, mà là phải biết cách

https://thuviensach.vn

vận dụng kỹ xảo mà chống lại cô ta mới là giải pháp tốt. Mana không cho Ellen bất kỳ cơ hội nào để lấy hơi, mà cứ như thế duy trì những đòn tốc kích liên tục không ngừng.

Thế nhưng đối thủ nguyên là Pháp Sư mạnh nhất. Đâu có thể đơn giản mà bị đánh bại như thế. Ellen đã sớm nhìn ra những đòn công kích đó, rồi đơn giản hóa giải. Đó là chưa kể bức tường phòng ngự kiên cố bằng trường Territory của Ellen rất khó để phá bỏ. Và thực tế thì cho đến bây giờ Mana vẫn chưa hề để lại chút tổn thương nào trên Ellen được cả.

Tuy nhiên, mục đích chính của Mana cũng không phải đánh bại Ellen, mà là tranh thủ chút thời gian để cho Kotori ứng cứu Shidou mà thôi. Việc liều mạng để gây thương tổn dành cho Ellen sẽ là một bước đi sai lầm. Thế nên Mana chỉ đơn thuần mà dây dưa nhằm kéo dài trận đấu càng lâu càng tốt.

'Nếu như mọi chuyện cứ tiếp tục thuận lợi thế này, thì sẽ đủ thời gian mà họ cần. Không cần biết là mất bao lâu, miễn là bên Kotori có thể cứu được Nii-sama thì--'

Thế nhưng, trong nháy mắt.

Ở dưới lòng đất, cơ sở của «Ratatoskr» đột nhiên toả sáng, bắn ra một cột sáng xuyên thẳng bầu trời. Một luồng sóng xung kích đầy mạnh đẩy lên ngay sau lưng cô.

"...Cái-!?"

Mana không khỏi mở to hai mắt nhìn. Do lớp phòng ngự trường Territory bất giác biến mất, dù sao cũng là do sự chú ý đã bị đoạt đi trong nháy mắt-- cuối cùng dẫn đến việc bản thân, hoàn toàn sơ hở.

Trong nháy mắt đó cũng là quá đủ để cho đối thủ của Mana cho cô nhất kích trí mạng.

https://thuviensach.vn

"Quá sơ suất rồi đấy."

"Khư-- "

Bị sốc. Tuy rằng kịp nghĩ đến biện pháp phòng ngự, song uy lực hoàn toàn không đủ để tiêu trừ. Tựa như một cú đập bóng trong bóng chuyền, thân thể Mana lao thẳng xuống mặt đất.

"Waaah ......!"

Mana sử dụng trường Territory để khiến xung lực va đập nhẹ đi. Mặt đất trở nên méo mó như thể có một quả cầu vô hình đập vào.

"Khư... Nặng tay quá rồi đấy... Mà, ban nãy là..."

Mana một bên để ý đến tình trạng trên bầu trời, một bên bình tĩnh mà dò xét xung quanh. Rồi sau đó, nhịp hít thở thoáng ngưng lại

Lẽ đương nhiên thôi. Ở gần nơi mà mặt đất bị va chạm mà trở nên méo mó đó, là Shidou đang lơ lửng giữa luồng sáng bởi nguồn Linh Lực dồi dào.

"Nii-sama!?"

Mana khẽ run lên, Shidou chậm rãi dần chuyển ánh mắt về hướng Mana.

Giống như là vừa mới cắn thuốc gì đó mà ý thức cậu trở nên lờ mờ, sử dụng đôi mắt mơ màng nhìn về phía Mana, rồi khẽ hé môi.

"Aa--Mana. Em vẫn bình an vô sự thật sự là tốt quá."

Shidou sử dụng giọng hiền dịu và nhẹ nhàng để nói vậy.

"......Nii-sama?"

https://thuviensach.vn

Nghe thấy lời Shidou nói, Mana cảm thấy có chút gì đó khác lạ khiến cho cặp lông mày nhẹ đan lại với nhau.

Về mặt hàm ý mà nói, thực sự như là hiện tại đang lo lắng cho thân thể của Mana. Dù sao thì Mana cũng đang ở tình trạng đối chiến cùng Ellen, hơn nữa lại mới vừa bị một kích nghiêm trọng.

Thế nhưng, không rõ là vì sao--lại cảm thấy như hiện tại lời Shidou vừa nói ra còn có một ý nghĩa nào đó khác.

Shidou vẫn trong trạng thái nửa tỉnh nửa mê, mở miệng và tiếp tục nói.

"Khi em bị nhóm người của DEM ấy mang đi... Anh liên tục... Hết sức lo lắng cho em. Thế nhưng, thật tốt quá. Thực sự..."

"...Bị mang đi ư? Nii-sama... Anh đang nói gì vậy?

"--Mio...đang ở đâu? Liệu có phải cô ấy đã cứu em ra không?"

"A-Anh đang nói cái gì vậy, Nii-sa--"

Thế là.

Lời còn chưa kịp dứt. Đầu Mana bỗng nhói lên một cơn đau buốt. Mana không khỏi ôm đầu mình lại, nhăn hàng mày đi.

"Uu... Aa...!"

Bản thân rất rõ ràng đây không phải là cơn đau đầu đơn thuần.--Mio. Hiện tại trong nháy mắt khi Shidou nói ra cái tên này, trong đầu Mana chợt hiện ra những quang cảnh cô chưa từng bao giờ gặp qua.

Đây..., là...

https://thuviensach.vn

Tựa như là một chiếc camera liên tục chớp nháy, những chuỗi hình ảnh hiện tại không ngừng hiện lên trong đầu. Nơi công viên cùng chúng bạn đang bù khú. Nơi giảng đường sensei đang thao thao bất tuyệt. Nơi có Nii-sama yêu quý tổ chức mừng sinh nhật cho cô.

Rồi sau đó--bóng lưng của một thiếu nữ với mái tóc dài thướt tha.

"Ah...!"

Khoảnh khắc mà thân ảnh người thiếu nữ ấy hiện lên trong trí óc, tầm nhìn của Mana bỗng nhiên trở nên lập lòe chợt sáng chợt tối.

Không biết vì sao, bản thân bất luận có cố gắng nhớ đến thế nào cũng không tài được hiện lên được vẻ mặt của thiếu nữ ấy. Bản thân chắc chắnbiết nàng, Mana khẳng định mình từng biết người thiếu nữ đó--

Nhưng vào ngay lúc này, dòng suy nghĩ của Mana chợt bị cắt đứt.

"--Rõ ràng đang đối mặt với ta mà dám lo nghĩ đến sự tình khác, thực sự là coi thường ta quá đấy."

Giọng nói mạnh mẽ của Ellen truyền từ phía trên đầu cô.

"... ! Nguy rồi--"

Khi chú ý tới, cũng là lúc Ellen đã hạ xuống bên cạnh Mana, và vung cao thanh 〈Caledfwlch〉 lên.

Mặc dù đang hoảng hốt vẫn có thể sinh ra ý thức tập trung chống đỡ, nhưng lại không kịp--!

"......!"

Tuy vậy. Mana cũng không có bị thanh laser ấy làm tổn thương.

https://thuviensach.vn

Hiện tại trước lúc thanh 〈Caledfwlch〉 chém tới Mana, Shidou đã ngay lập tức sử dụng nguồn Linh Lực của mình chặn lưỡi kiếm Ma Lực ấy lại.

"Oh.....?"

Ellen phát ra giọng kinh ngạc, cùng lúc mang thái độ bực bội mà hung ác trừng mắt nhìn Shidou.

"--Itsuka Shidou. Trông ngươi lúc này quả không tồi chút nào nhỉ. Ra là thế, tuy rằng không biết đã xảy ra điều gì, nhưng cũng khó trách vì sao ngài Ike lại hứng thú với ngươi đến vậy."

Ellen nói vậy, với khóe môi chẳng vương chút e ngại gì.

Nhưng ngược lại, nét mặt Shidou bỗng trở nên nặng nề hẳn.

"D--E, M..."

Sau đó thì hơi thở trở nên hỗn loạn, cũng tựa như dã thú mà thét gào.

"--Whuu oa a, aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!"

Trong nháy mắt, vòng xoáy Linh Lực vây quanh Shidou tăng cường thêm uy lực, khiến Ellen cùng người đang đứng cạnh cũng bị thổi bay đi.

"......!"

"Cái!?"

Mana ngay tức thì triển khai trường Territory trung hoà chấn động, đứng ở giữa không trung mà hét lên.

"Nii-sama! Thế này là sao! Hơn nữa, Mio mà anh nói ban nãy là ai!?"

https://thuviensach.vn

Song, Shidou cũng không có trả lời. Ban nãy mới đây thôi vẫn còn nói ra đôi ba câu gián đoạn, hiện tại có vẻ đã không còn nghe được bất luận điều gì nữa. Shidou chỉ đơn thuần một mặt mà phóng ra khối Linh Lực khổng lồ, một mặt tựa như một con mãnh thú mà liên tục gầm gừ.

"....."

Bất cứ ai liếc mắt nhìn qua Shidou lúc này cũng biết là anh ấy hiện không được bình thường, nếu như có thể thì cô vẫn còn muốn hỏi thêm anh ấy một vài điều.

Nhưng mà Mana hiện tại ở đây vẫn đang đối mặt với đối thủ, nguyên là Pháp Sư mạnh nhất thế giới. Cô không cho phép bản thân mình có nửa điểm sơ sẩy nào cả. Mana tiếc nuối mà cắn chặt răng, dời ánh mắt khỏi thân ảnh của Shidou.

Phần 2

"Khụ... Khụ..., mọi người, đều ổn cả chứ!?"

Hiện tại sảnh yến tiệc đã bị cường lực từ nguồn Linh Lực ấy phá hỏng, Kotori vì sặc bụi mù mà có chút ho khan khi cất giọng hỏi.

Ngay sau đó, một giọng nói quen thuộc vang lên

"Umu... Không sao. Nhưng, cuối cùng là đã xảy ra chuyện gì...?"

Tohka đứng dậy sau khi đã té ngửa ra trên sàn rồi lướt nhìn xung quanh. Cùng lúc đó Kotori cũng ngẩng đầu lên.

Shidou đột nhiên pháo kích khiến trần nhà cùng bức tường sinh ra chấn động, nhưng thoạt nhìn thì các Tinh Linh cùng với những nhân viên của «Ratatoskr» đều bình an vô sự. Chỉ chốc lát sau, từ tứ phía giọng cửa những người khác bắt đầu vang lên.

https://thuviensach.vn

"Cô không sao chứ-!?"

"... Đến, đến cùng là chuyện gì đã xảy ra vậy?"

"--Kotori-san!"

Thế nhưng lẫn trong đám người đó, nghe được giọng nói ngoài dự đoán đó, Kotori không khỏi mở to cả hai mắt.

"Cái giọng này là... Mana sao!?"

Đúng vậy. Xuất hiện ở chỗ này quả đúng là cô em gái thực sự của Shidou, Takamiya Mana.

Không chỉ vậy. Không biết tự lúc nào, Pháp Sư từ DEM-Ellen cũng đang mặc bộ CR-Unit, như thể đang đối đầu với Mana mà xuất hiện ở chỗ này với thanh kiếm đang dần vung cao.

"Cô, đến cùng là đang làm cái...!"

Mana không hề dời ánh mắt khỏi Ellen, mà thoáng vẫy lên tay qua lại ra hiệu với Kotori, rồi sau đó vừa sử dụng tay phải triển khai thanh 〈Wolftail〉 vừa hét lên.

"Có dịp tôi sẽ nói rõ sau! Nói chung hiện tại... Chuyện của Nii-sama đành nhờ vào cô đấy!"

Mana giẫm mạnh phóng lên bầu trời, lao về phía Ellen mà xuất trảm kích. Hai luồng Ma Lực giao nhau khiến tia lửa rụng rơi lả tả, và hai người cứ như vậy mà cuốn vào bầu trời đêm.

Thì ra là thế, đối sách mà Reine nói qua lúc nãy hắn chính là ám chỉ Mana đây. Kotori gãi gãi mái tóc của mình.

https://thuviensach.vn

"Nhỏ này cũng thật là... Có muốn tự ý biến mất thì ít ra cũng phải liên lạc với tôi một chút chứ...!"

Dù sao, thì việc Mana có thể kềm chân Ellen lại thực sự là một cơ hội tốt. Kotori giống như muốn hoàn thành yêu cầu từ Mana, mà một lần nữa mặt hướng về Shidou.

--Nhưng.

"Aa....."

Trông thấy dáng dấp của Shidou, giọng Kotori vô tình run lên.

Ở nơi đó không phải là một Shidou hiền lành của thường ngày, mà cũng không phải là một Shidou phong lưu phóng khoáng của ban nãy.

『Thứ』 đang sừng sững ở đó mà tỏa ra vầng sáng ngũ sắc huyễn huyền ấy không có vẻ gì là con người cả.

Ở trung tâm, là Shidou được bao quanh bởi vòng xoáy Linh Lực tinh khiết đang thoắt sáng thoắt tối liên tục tựa như nhịp tim đập. Trước cái hiện tượng này, một cảm giác rung động nhỏ bé chợt nhói lên sâu trong Kotori. Thật giống như không khí, mặt đất, và không gian hiện tại đều đáp lại sức mạnh của Shidou mà chao đảo.

Không, không chỉ như vậy. Một phần Linh Lực đã thay đổi thành một thứ lóng lánh rực rỡ che phủ hoặc là một khối hợp kim gì đó. Nói cách khác, tựa như bộ Linh Phục hay được khoác trên người Tinh Linh vậy.

Và rồi. Trong nháy mắt khi đang ngắm nhìn Shidou trong bộ dạng đó thì.

Chiếc Incam truyền đến ốc tai của Kotori những âm thanh cảnh báo chẳng lành.

https://thuviensach.vn

"Aa--"

Âm thanh vang vẳng đó, không phải là tiếng dự báo trận Không Chấn sắp diễn ra, và cũng nào phải là tiếng báo hiệu trạng thái tinh thần của một Tinh Linh nào đó đang phát sinh dị thường.

Kotori chỉ từng nghe qua nó một lần duy nhất vào trước kia.

「Âm thanh báo động ngoài ra còn có 『tiếng này』, vì vậy cô phải nhớ cho kỹ đấy. Thành thật mà nói, vĩnh viễn không bao giờ nghe thấy cái 『tiếng cảnh báo này』 là tốt nhất...」 Vì thế mà Kotori cũng chỉ có nghe qua một lần duy nhất lúc kiểm tra mà thôi.

"Đùa...sao--"

Kotori có thể tự cảm giác được rằng là đầu ngón tay cô hiện tại thỉnh thoảng lại run lên, tự cảm thấy từ sâu trong người xuất hiện vết rạn gì đó. Nhịp tim đập trở nên kịch liệt, hơi thở trở nên khó khăn, tầm nhìn trở nên vặn vẹo, thậm chí cả việc đứng vững như ban nãy cũng đã trở nên trắc trở.

Nghe được tiếng báo hiệu tuyệt đối không nên nghe thấy ấy, ý thức Kotori sinh ra vài giây gián đoạn.

"----------!"

Nhưng vào lúc này, Shidou phát ra những tiếng gầm gừ mà vốn là bất khả đối với con người. Các tia lửa điện lập lòe phóng ra cũng vậy, ánh sáng chập chờn lóe sáng xung quanh bởi Linh Lực mà ra cũng vậy.

"......!"

Shidou cong hai chân lại, tựa như lấy đà mà giẫm nhảy khỏi lớp đất đá. Hiện tại chỗ của nhóm Kotori vốn là một cơ sở ngầm, nhưng mà Shidou lại chẳng màng đến độ cao, dễ dàng mà phóng tới mặt đất. Cậu di chuyển

https://thuviensach.vn

hướng đến một nào đó, đồng thời là những tiếng rắc rắc do bị phá hủy của cây cối.

"Kotori! Em làm sao vậy-!? Phải mau đuổi theo Darling mới được!"

"....."

Kotori phản ứng với lời của Miku mà ngẩng đầu lên, cô đã cố gắng để mở miệng.

Thế nhưng trong nháy mắt, chẳng thể nói ra được một lời nào cả, dù sao thì đó cũng là việc thường tình. Bởi vì nếu như vô ý mà truyền đạt một mệnh lệnh sơ suất nào đó dẫn tới viễn cảnh tồi tệ thì thật không xong.

Song, Kotori không thể không nói được.

Vì quốc gia này.

Vì thế giới này.

Vì nhân loại.

--Và quan trong nhất là, vì Shidou.

Đó là nhiệm vụ của người Chỉ Huy của «Ratatoskr»!"--trách nhiệm của một người mà 5 năm trước đã được Shidou cứu.

Kotori đè nén thanh giọng run rẩy của bản thân xuống, cất cao tiếng nói.

"...Mọi người, hãy ở lại đợi lệnh.--Tôi sẽ, nghĩ biện pháp gì đó để giải quyết..."

Nghe xong Kotori nói, các Tinh Linh cũng hết sức kinh ngạc mà nhìn về phía Kotori.

https://thuviensach.vn

"Cô bảo đợi lệnh sao? Chúng ta phải nahnh chóng làm cái gì chứ?"

"Đồng ý. Thật không giống Kotori chút nào."

Các Tinh Linh đều nghị luận cô. Đây cũng không thể trách các có ấy được. Nếu như Kotori cũng hoàn toàn không biết rõ nội tình thì thành thật mà nói, chắc chắn đưa ra phản ứng tương đồng vậy thôi.

Thế nhưng, không thể để các cô gái này dính dáng vào được. Kotori hít một hơi thật sâu, hết sức nỗ lực để duy trì âm lượng mà tiếp tục nói.

"Như đã nói--đây đều là vì để cứu Shidou. Mọi người cứ yên tâm mà giao cho tôi là được. «Ratatoskr» đã chuẩn bị sẵn vài phương án cho những loại tình huống này rồi..."

Các Tinh Linh tuy rằng trong lòng vẫn còn tồn tại chút lo lắng, song dù sao thì nghe Kotori nói vậy rồi nên.

"Vậy trông cậy vào em-!"

"Xin hãy...cố gắng..."

"Ừm."

Kotori sau khi trả lời ngắn gọn như vậy, cô để lại các Tinh Linh với những nhân viên của «Ratatoskr» lưu tại đó, rồi cất bước đi lên cầu thang tiến tới trên mặt đất.

Shidou vẫn hiện tại toàn thân vẫn phóng ra Linh Lực, tựa giống dã thú mà phá hủy cây cối cản đường. Nếu như cứ như vậy mặc kệ mà nói, anh ấy sẽ tiến nhập vào trong khu vực thành thị mất.

Kotori nhìn trân trân vào Shidou, rồi nhẹ nhàng buông tiếng thở dài.

Sau đó từ trong túi lấy ra một thiết bị nho nhỏ.

https://thuviensach.vn

--Đó là thứ Kotori đã đưa ra quyết tâm mà quyết định sử dụng, một công tắc cho sự hủy diệt.

"....."

Ngón tay Kotori run rẩy khi thao tác trên thiết bi đó. Chứng thực vân tay, chứng thực võng mạc, sau đó là xác nhận mật mã--. Ngón tay cô duỗi về phía trước, đặt trên cái nút của thiết bị.

Cái nút nằm ở đó, là công tắc khởi động tên lửa đạn đạo thông qua vệ tinh với mục tiêu định sẵn là Shidou.

"...Em xin lỗi, Onii-chan."

Kotori khẽ lẩm bẩm với chính mình

"Xin hãy tha thứ cho em vì cái kết cuộc này... Em--"

Thế nhưng--ngay vào lúc đó.

Cảm giác được sát khí đến từ phía bên trái, ý thức Kotori ý thức chợt lâm vào trạng thái hỗn mang.

Sau đó nương theo một tiếng cạch, một cảm giác lạnh lùng truyền đến trán cô.

Kotori ngay lập tức nhận ra.--Bản thân cô đang bị một khẩu súng chĩa vào.

"......!"

Kotori dời ánh mắt về phía bên kia. Là Origami-vốn dĩ nên cùng ở lại với những người khác ở dưới cơ sơ ngầm mới phải.

https://thuviensach.vn

Origami với đôi mắt sắc bén, cùng khẩu 9mmòng súng trực chỉ vào Kotori. Sau đó, lẳng lặng mà dùng giọng nói lạnh đến thấu cả xương rằng.

"Thứ cô đang cầm trong tay kia đến cùng là cái gì. Cô đang toan tính điều gì đối với Shidou đây? Itsuka Kotori, không lẽ cô--"

Không sai. Origami nói đến phân nửa thì dừng ngay lại. Chỉ với một cái nhìn, Origami chợt kinh ngạc mà co rúm làn lông mi lại.

Hẳn là cô ấy đã đoán được lý do rồi đây. Đó là vẻ mặt của Kotori, khi cô bé quay mặt về phía cô.

--Những giọt lệ lăn dài, gương mặt hằn sâu vẻ bi thương.

"...Giải thích đi. Rốt cuộc, chuyện gì đã xảy ra?"

Origami cau mày mà tiếp tục.

Đối với một người thông minh như Origami, không phải là việc đơn giản khi muốn đánh lừa cô ấy. Thế nhưng nếu cứ khăng khăng nói rõ như vậy thì, Origami cũng nhất định sẽ gây trở ngại. Kotori hoàn toàn mất hy vọng rồi mở miệng.

"...Để giết, Shidou."

Sau khi nghe Kotori nói, nét mặt Origami càng trở nên đáng sợ hơn so với ban nãy muôn phần.

"Là ý gì. Đây là mệnh lệnh từ «Ratatoskr» sao?

"...Đó chỉ là một nửa."

Kotori dường như mà tự giễu nói.

https://thuviensach.vn

"... Shidou hiện tại, chẳng khác gì một trái bom nổ chậm cả. Lượng Linh Lực đang không ngừng gia tăng, nếu cứ như vậy rồi phát nổ thì có đem thảm họa Nam Kanto trước đây ra so cũng không bằng..."

"....."

Origami nghiến chặt răng.

"Vì vậy, phải giết Shidou sao?"

"...Đúng vậy. Đó chính là nhiệm vụ cuối cùng nếu như kế hoách tác chiến của chúng ta 『Thất bại』. Chỉ cần hiện tại giết Shidou trước lượng Linh Lực đoạt ngưỡng giới hạn, thì quy mô vụ nổ sẽ nhỏ lại... Thay vì để mấy nghìn vạn sinh mạng theo Shidou mà cùng chết, thì chi bằng chỉ giết một mình Shidou, nếu như phải lựa chọn một trong hai mà nói, tôi sẽ chọn cái sau.--Bởi vị tại bản thân mà làm hại đến bao nhiêu người phải chết đi như vậy, Shidou nhất định sẽ rất đau đớn."

"....."

Ngón tay Origami khẽ run run. Ánh mắt Kotori lại một lần nữa hướng về Shidou.

"Chỉ cần tôi bấm nút này, 〈Dáinsleif〉 trên quỹ đạo vệ tinh sẽ phát động khẩu pháo Ma Lực của nó."

"〈Dáinsleif〉...?"

"...Nó được tạo ra sau khi đã điều tra tường tận về cơ thể của Shidou, một thanh kiếm bị nguyền rủa được chế tác dánh riêng cho riêng giết chết Shidou."

Đó chính là 〈Dáinsleif〉. Kotori cũng không biết sẽ tồi tệ thế nào khi sử dụng nguồn Realizer tàn ác này. Cho dù là Shidou có cầm giữ sức

https://thuviensach.vn

mạnh tái sinh, thì từng mảnh của thân thể cũng đều bị phá hoại cho đến mức không còn khả năng tái sinh được nữa.

"...Đừng có đùa. Đó chính là cách làm của «Ratatoskr» đấy sao?"

Origami với đôi mắt chứa đầy sát khí từ tận trong sâu thẳm, tiếp tục nói.

"...Không thể làm lượng Linh Lực bị phong ấn trong cơ thể ổn định lại thì đem giết? Thế mà cứ liên tục yêu cầu Shidou đi phong ấn Linh Lực của Tinh Linh khác, quả đúng là «Ratatoskr» ha. Vì để đạt được mục đích của chính mình mà lợi dụng Shidou, đến khi đổ bể thì đem xử lý? Cô có thật là đã suy nghĩ cho Shidou không, vì sao còn muốn tuân thủ cái mệnh lệnh này--"

"--Không phải!"

Như để cắt lời nói của Origami, cổ họng Kotori rung lên.

"Thực sự, mục tiêu của «Ratatoskr» với năng lực kỳ lạ của Shidou là trùng khớp với nhau.--Thế nhưng, chí ít Chủ Tịch Elliot Woodman vẫn luôn liên tục cũng hết sức quan tâm đến những gì xảy ra với Shidou. Ngài ấy cũng biết là chẳng có gì tốt đẹp khi phải phong ấn nguồn sức mạnh khổng lồ từ các Tinh Linh ấy lên cơ thể con người cả, và ngài cũng đã đề nghị chúng tôi tìm một cách gì đó khác. Nhưng...tất cả đã quá muộn màng, thời điểm mà Shidou được «Ratatoskr» tìm thấy, thì bên trong cơ thể của anh ấy đã lỡ phong ấn một Tinh Linh mất rồi.

"...Lẽ nào nói"

"Phải.--Đó chính là tôi."

Kotori nói với giọng run run.

https://thuviensach.vn

Đó là sự mâu thuẫn mà không thể nào né tránh được. Mặc kệ là nói như nào, «Ratatoskr» nhờ việc Linh Lực của Kotori bị phong ấn mà mới tìm hiểu tới sự tồn tại của Shidou.

"Shidou đã bắt đầu như thế này vào ngày đó của 5 năm trước. Hơn nữa, cho dù tôi có muốn giữ Linh Lực trả về bản thân mình thì, dòng chảy ấy chỉ cần liên kết và thông nhau dù chỉ một lần thì sẽ không thể nào hoàn toàn tan biến được nữa... Tôi đã hoàn toàn không ngờ được rằng chính mình vào 5 năm trước, lại đem một bom nổ chậm ấy đưa cho Shidou."

"..., đã như vậy, mà vẫn để cho Shidou tiếp tục tiến hành phong ấn đối với nhiều Tinh Linh khác, nói như vậy không phải là cố tình gia tăng giới hạn đến mức nguy hiểm rồi hay sao?"

"...Không nào cách nào khác. Để khiến Shidou hoàn toàn ổn định lại...chỉ còn một cách..."

"Đó, là gì?"

Origami hỏi. Kotori tiếp tục hướng ánh mắt về Shidou rồi nói rằng.

"--Mang nguồn Linh Lực tồn tại trong cơ thể Shidou, kết tinh lại thành Kết tinh Tinh LinhTinh thể Sephira rồi lấy nó ra ngoài."

"...! Đó là--"

Tinh thể Sephira. Đó là thứ mà tên Tinh Linh bí ẩn «Phantom» nắm giữ, như một viên bảo thạch được cô đọng lại bởi Linh Lực. Origami cũng là bởi vì thứ đó mà từ một con người biến thành Tinh Linh.

"Thực sự, đúng là vậy. Thế nhưng, cái việc này..."

"...Đúng vậy. Cho dù chúng ta ở vào trạng thái có 100% Linh Lực cũng làm không được. Tôi đã ở «Ratatoskr» để tiến hành nghiên cứu bản

https://thuviensach.vn

thân mình rất nhiều lần, để trích xuất ra Linh Lực để thực thể hóa nhó ở dạng hạt như Sephira, phải cần đến một đại lượng Linh Lực khổng lồ.--Nói cách khác, trừ khi xác nhận hiện tại toàn bộ Linh Lực của các Tinh Linh đều đã được phong ấn trong cơ thể của Shidou, thì mới có có thể thực hiện được..."

"....."

Origami kinh ngạc mà mở rộng đôi mắt.

Từ cái này phản ứng này có thể nhìn ra rằng cô đối với «Ratatoskr» có rất nhiều nghi ngờ.

Chính cô cũng không phải không thể hiểu. Trên thực tế Kotori cũng không phải hoàn toàn tin cậy vào «Ratatoskr».

"Thế nhưng--tất cả cho đến bây giờ, cũng đều là quá muộn màng."

Không có thêm thời gian để tiếp tục nói chuyện. Kotori hít một hơi thật sâu, và một lần nữa đưa ngón tay lên chuẩn bị kích hoạt.

Tuy nhiên, tại thời điểm ấy.

"Kotori! Origami!"

Giọng của Tohka truyền đến từ phía sau. Kotori quay lại, các Tinh Linh cũng đều ở đó. Xem ra là cũng như Origami mà đuổi theo Kotori.

"Mọi người--"

"Quá đáng ghét, Kotori! Với mọi thứ đang diễn ra, vì sao cô không tìm đến chúng ta để thương lượng vậy!"

Tohka sử dụng ánh mắt dũng mãnh nhìn Kotori khi nói vậy. Giọng điệu tựa như đã biết hết mọi việc, khiến Kotori không khỏi mở to hai mắt

https://thuviensach.vn

nhìn--, nhưng lập tức nhớ tới việc bản thân cô với các Tinh Linh ở đây đều đang mang chiếc incam. Đó là Kotori lúc trước, để tiện cho việc liên lạc giữa mọi người với nhau mà đã thống nhất một kênh liên lạc. Xem ra, các Tinh Linh đã hoàn toàn mà nghe được cuộc đối thoại giữa bản thân cô với Origami đây.

Kotori đương nhiên biết công năng chiếc incam này, thế nhưng khi đối mặt với tình trạng đầy nguy cơ này, cô đã hoàn toàn quên bèng đi mất điểm này.

"...Xin lỗi, mọi người. Thế nhưng, đã kết thúc rồi. Tất cả đều đã kết--"

"Vẫn chưa có kết thúc đâu!"

Tohka hô to như để ngắt lời của Kotori.

"Kể lại thì tôi không rõ sự tình cho lắm. Thế nhưng, cho rằng tình hình hiện tại đã là tuyệt vọng, thì đó chỉ là do Kotori tự suy diễn dựa trên giới hạn của mình thôi!"

"..... !"

Kotori nghe được từng lời Tohka nói.

Cảm thấy trái tim phảng phất cảm giác như bị bóp chặt."

"Mọi, người..."

Các Tinh Linh nhìn về phía Kotori, rồi gật đầu..

Thật giống như, hiện tại đang chỉ trích Kotori vậy.

"Từ bỏ sớm như vậy, thật là chẳng giống phong cách của Kotori-san chút nào nha-!"

https://thuviensach.vn

"Không sai... Chúng ta phải cùng đi giúp đỡ Shidou-san chứ... !"

"....."

Ngón tay đặt trên nút kích hoạt run rẩy.--Những ký ức xưa cũ chợt lướt qua trong đầu Kotori.

Lúc đó, bản thân đặc biệt sợ hãi nhưng lại không có cách nào khác. Tuy nói đây chỉ là để ngừa bất trắc xấu nhất, thế nhưng thứ có khả năng thực sự giết chết Shidou đã được trao vào trong trong tay cô là sự thật, đã khiến cho bản thân cô mất ngủ đến vài ngày.

Aa, thế nhưng.

Hiện tại Kotori so với bản thân mình lúc trước là hoàn toàn bất đồng. Giác ngộ, kinh nghiệm, và quan trọng hơn cả là--đã có những người bạn đồng hành chung chí hướng với cô.

--Nói vậy, đồng nghĩa với việc là cô có thể tìm ra được một cái kết khác.

Thiết bị trong tay Kotori bất giác rơi xuống...

Phần 3

⌈Tại sao, tại sao Chỉ Huy Itsuka vẫn chưa phát động tấn công!⌋

Từ phòng họp tối tăm truyền đến một giọng nói nôn nóng.

Dù sao chủ nhân của cái thanh âm kia hiện tại cũng không có ở tại đó. Hiện tại ở giữa phòng có một chiếc bàn tròn, sau đó có một hình ảnh lập thể phóng ra ngồi ở trước bàn cùng với sự nôn nóng và phẫn nộ mà quát lớn.

Hiện tại năm người tụ họp ở đây, cũng chỉ có hai người là chân chính thực thể. Hai người đó hiện một đang rìa chiếc bàn tròn, một quý ông với

https://thuviensach.vn

mái tóc bạc--Elliot Baldwin Woodman, và một đang đứng ở ngay phía sau đợi lệnh là một cô gái với cặp kính trên mắt--Karen Nora Mathers. Còn lại quý ông còn lại với người phát ra cái giọng ban nãy đều hiện đang ở một trong các nơi nào đó trực thuộc «Ratatoskr» mà tham gia cuộc hội nghị này.

⌈Tấn công đi! Phát động tấn công ngay đi, Chỉ Huy Itsuka!⌋

"....."

--Clayton, một người đàn ông trung niên khiến người ta liên tưởng đến con chó Bull thích gầm rú.

Mặc dù hành vi của ông ta rất phù hợp với các hoạt động bình thường ở bên ngoài ..... Nhưng hôm nay Clayton có một lý do để tức giận. Đó là bởi vì màn hình tại trung tâm của bàn tròn trong «Ratatoskr» đã đưa ra hậu quả của trường hợp xấu nhất.

Mức độ linh lực trong người Shidou tăng lên nhanh chóng. Nếu điều này tiếp tục, nó có thể dẫn đến một thảm họa như 30 năm trước đây một lần nữa. Mặc dù hai người kia không nói bất cứ điều gì, họ cũng cho thấy một biểu hiện tương tự.

⌈Ngài Woodman.⌋

Thế là, một trong hai người trầm lặng, dáng vẻ có vẻ nhỏ nhắn khiến người ta liên tưởng đến con chuột, với cái kính đơn trên mắt, Frazer Douglas nói khi ông lau mồ hôi trên trán.

⌈Tình hình hiện tại có nguy cơ xảy ra một vụ Không Chấn quy mô rất lớn. Thế nhưng, vì sao Ngài lại chỉ giao cho duy nhất một mình Chỉ Huy Itsuka quyền phóng〈Dáinsleif〉vậy? ⌋

Người còn lại của chiếc bàn tròn, Gillian Almsted, với dáng vẻ đối lập với Frazer Douglas, trông như một con mèo nham hiểm tỏ ý đồng tình.

https://thuviensach.vn

⌈Đúng vậy. Cho dù cô ta có ưu tú đến mức nào thì đó vẫn chỉ là một học sinh sơ trung. Đối tượng lại là anh ruột của cô bé, Ngài thực sự cho rằng cô bé đó có thể đưa ra những quyết định xác đáng nhất sao?⌋

"....."

'--Nếu như họ có quyền phóng thì nhất định sẽ chẳng có chút do dự nào hết nhỉ?' Elliot Woodman trầm lặng tự nhủ.

«Ratatoskr» là tổ chức được thành lập với mục tiêu là vì cứu vớt các Tinh Linh. Nhưng có vẻ như tận đáy lòng mà quán triệt đi theo cái lý niệm này chắc chỉ có Elliot Woodman là trung tâm nồng cốt của phe phái mà thôi. Những người khác hoặc nhiều hoặc ít là vì thu được lợi ích nào đó mà mới tham dự vào đó đây.

Tất nhiên là khi lo lắng họ sẽ ưu tiên cho quyền lợi của mình nhất. Elliot Woodman cũng không phủ nhận điểm này, vì đối với con người mà nói thì như vậy hết sức là bình thường.

Và ngay khi có tình huống nào đó khiến bọn họ gặp phải rủi ro cao, thì việc sẵn sàng bỏ qua và cắt đứt mối liên hệ với các Tinh Linh chỉ là điều tất yếu.

Bởi vậy khi Elliot Woodman lựa chọn ra người có khả năng để trao quyền sử dụng〈Dáinsleif〉, cũng chỉ có duy nhất một mình Kotori mà thôi.

--Cho dù sứ mệnh ấy có là ép buộc Kotori phải công kích lấy người anh trai mà cô yêu thương nhất.

"Các vị bình tĩnh một chút nào."

Elliot Woodman nhìn quanh chiếc bàn tròn rồi nhẹ giọng bảo

https://thuviensach.vn

"Tình hình phát sinh hiện tại là gay go nhất trong dự liệu từ trước đến giờ,-song đâu có nghĩa là sẽ không còn đường để cứu vãn?"

Nghe Woodman nói vậy, Douglas với Almsted tò vẻ nghi hoặc, còn Clayton bừng bừng tức giận

⌈Chuyện đến nước này rồi, mà ngài còn nói cái gì vậy hả! Theo ý ngài thì cần làm như thế nào để cải thiện tình hình đây!⌋

"Ai biết được. Tuy nhiên, chỉ cần Chỉ Huy Itsuka vẫn chưa bỏ cuộc thì ta sẽ không vứt bỏ."

Elliot Woodman dứt lời với đôi mắt đầy sắc bén, vẻ mặt ba người còn lại lộ rõ vẻ không phục.

Nhưng, cũng không khó để hiểu được tâm tình của họ. Lý do của Elliot Woodman vừa nói ra với góc nhìn từ ngoài vào mà nói, chẳng khác gì đang cố tình gây sự.

Thế nhưng Elliot Woodman vẫn tin tưởng vững chắc cái khả năng Itsuka Shidou khôi phục lại ý thức của mình. Vấn đề ở đây là--ngài ấy không nghĩ là cái『Khả năng』ấy có tồn tại trong mắt của ba người kia.

Vì vậy, chuyện mà bản thân ngài có thể làm, đó là tranh thủ thêm chút thời gian ít ỏi cho Itsuka Kotori. Elliot Woodman tiếp tục lên giọng can thiệp vấn đề

"Ta biết... Việc ta nói có hơi chút miễn cưỡng. Thôi thì như vậy đi, từ lúc này, cứ mỗi phút đồng hồ trôi qua, ta sẽ giữ 1% cổ phần của ta trong〈Asgard Electronics〉ra để chia cho các ngài."

【CÁI GÌ】

Cả ba người đều hết sức giật mình sau những lời của Elliot.

https://thuviensach.vn

Đó là việc hiển nhiên thôi. Bởi vì ngoại trừ DEM ra, 〈Asgard Electronics〉là công ty duy nhất còn lại trên toàn thế giới có thể chế tạo ra Realizer, là công nghệ cốt lõi của «Ratatoskr», đồng thời cũng là huyết mạch của Elliot Woodman. Có thể nói nó là cái gì đó khiến cả ba người họ thèm nhỏ dãi cũng chẳng ngoa.

Song, ba người họ nào có lập tức trả lời. Với cái điều kiện quá đỗi hậu hĩnh này, họ không cảm thấy khả nghi mới là lạ.

Elliot Woodman cười thầm trong lòng.--Vậy là ổn rồi. Bọn họ càng đắn đo suy nghĩ thì Kotori càng tranh thủ được nhiều thời gian.

Thế nhưng, biểu thị trị số Linh Lực trên màn hình lại lần nữa tăng cao, phát ra tiếng inh ỏi cắt ngang dòng suy tư của ba người kia.

⌈.....!⌋

Clayton bỗng nhiên ngưng thờ rồi hít sâu một hơi.

⌈...Quả nhiên là vẫn không được rồi! Thông lộ không có khả năng mở rộng được thì chẳng còn cách nào để ngăn cản dòng Linh Lực mất kiểm soát cả! Chuyện chúng ta có thể làm bây giờ, cũng chỉ là cho một phát ân huệ trí mạng cuối cùng mà thôi!⌋

Hình ảnh lập thể ba chiều của Clayton hét lên, rồi kéo ra một thiết bị nhỏ từ trong áo.

".....! Clayton, đó là--"

Ngay khi thấy cái thiết bị ấy, Elliot như nghẹn cả thở.

Bởi thứ mà Clayton lấy ra, chính là công tắc khởi động 〈Dáinsleif〉vốn chỉ có Kotori và Elliot nắm giữ.

"Clayton, vì sao ngài lại có thứ đó?"

https://thuviensach.vn

⌈Cổ nhân có câu "Cẩn tắc vô ưu" mà, cho dù là kim cương thì cũng có lỗ thủng.⌋

"Dừng lại! Đừng có làm cái điều ngu ngốc đó--"

Clayton để mặc mọi lời của Elliot ra ngoài tai, không chút do dự ấn công tắc.

Phần 4

"....."

Kotori dùng lưng bàn tay dụi đi nước mắt, khịt khịt mũi.

"...Thích thì cứ cười đi. Nói một đống lời cứ như đúng rồi ấy, kết quả đến giây phút nguy cấp lại mang cái bộ dạng này, thì là Chỉ Huy cái kiểu gì."

Kotori với chút tự giễu mà thốt lên. Nhưng, Origami lẳng lặng mà lắc đầu.

"Không nên nói vậy. Shidou có cô là em gái, quả thực là quá tốt."

"Origami..."

"Hắn vẫn còn cách. Đùng bỏ cuộc."

Origami dứt lời, các Tinh Linh khác cùng gật đầu cổ vũ Kotori.

"Đúng vậy. Chúng ta không gì là làm không được."

"Tán thành. Bọn Yuzuru này sẽ hỗ trợ."

"...Tuy rằng tôi không biết cách để giải quyết nó, nhưng nhất định có biện pháp."

https://thuviensach.vn

Thế nhưng--ngay trong nháy mắt đó-

Thiết bị rơi từ trên tay Kotori xuống lúc nãy chợt phát tiếng báo động, áp tất cả tiếng nói của mọi người.

『──Mã khởi động〈Dáinsleif〉đã được xác nhận. Bắt đầu tiến hành quá trình công kích mục tiêu.』

"...!?"

Kotori chớp mắt như chết nghẹn, vội nhặt thiết bị ấy lên. Kotori mong rằng mình chỉ là nghe lầm, nhưng màn hình đã hiển thị thông báo khởi động 〈Dáinsleif〉.

Gương mặt Origami nhiễm lấy vẻ e sợ, khi cô liếc nhìn qua màn hình.

"Chuyện gì đây? Phải chăng là do chấn động lúc rơi xuống mà bất cẩn khởi động?"

"Việc ấy vốn là không thể bởi vì nó đã thiết kế để ngăn ngừa trường hợp bất cẩn rồi! Thế nhưng vì sao nó--!"

Tuy không biết lý do vì sao, nhưng việc〈Dáinsleif〉đã khởi động là sự thật. Kotori cuống cuồng thao tác thiết bị, dự định hủy lệnh.

Song đã quá muộn màng.

Hệt như một ngôi sao băng xẹt qua bầu trời đêm--

Trước mắt nhóm Kotori chỉ còn lại một mầu trắng xóa.

"SHIDOU--!!"

Kotori hét lên với toàn bộ sức lực trong khi với tay về phía Shidou.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng việc đó nào có thay đổi được số phận của Shidou. Cơ thể cậu chìm sâu vào trong tia sáng ấy, dư âm đọng lại chỉ còn là một cái lỗ bị khoét sâu trong lòng đất, còn nhóm Kotori đứng bên cạnh đó bị sóng xung kích đẩy văng đi mỗi người mỗi hướng--

--Hẳn phải là như vậy mới đúng

"Ơ...?"

Cả người Kotori cứng đờ, sau khi chớp mắt vài lần thì bỗng ngước nhìn lên. Các Tinh Linh khác cũng đồng dạng mà ngước lên nhìn.

Lẽ tất nhiên thôi. Hiện tại ở phía trên nhóm Kotori--hay chính xác hơn là ngay trên đầu Shidou, là một cái lá chắn phòng hộ bằng Linh Lực đã chống đỡ một kích của〈Dáinsleif〉.

"Cái--"

Kotori trố mắt ra kinh ngạc.

Trong giây chốc, Kotori đã ngỡ rằng là Shidou đã dùng mớ Linh Lực quá dư thừa kia để triển khai lá chắn, song--không phải là như vậy

【--Ara, ara, rõ là nguy hiểm mà.】

Bất tri bất giác không rõ từ lúc nào phía trên đầu Shidou đã xuất hiện một bóng Tinh Linh.

Không phải... Ngay chính Kotori cũng không xác định được liệu đó có phải là『Tinh Linh』hay không.

Bởi thứ xuất hiện ở đó, là một cá nhân chẳng rõ là nam hay nữ, chỉ là một cái bóng bị bao phủ bởi một lớp mờ ảo.

"Ngươi là--!"

https://thuviensach.vn

Kotori thốt lên lời đó với đầu ngón tay run rẩy. Những Tinh Linh khác không ít thì nhiều mà tỏ vẻ kinh ngạc tựa như Kotori.

Đặc biệt là phản ứng của Miku và Origami, vốn đã từng trực tiếp đối mặt『Thứ đó』. Miku toát ra vẻ dao động, còn Origami là với vẻ dè chừng mà nhìn chăm chăm vào thứ trong lớp hư ảo đó.

Không sai. Đó là Tinh Linh có thể tạo ra các Tinh Linh khác.

Ban cho Kotori, Miku cùng Origami những viên Kết tinh Tinh LinhTinh thể Sephira, khiến họ trở thành sự tồn tại được gọi là Tinh Linh

--Thứ đó được gọi là «Phantom», hiện đang ở ngay tại đây.

"«Phantom»--?!"

Kotori cao giọng, gọi tên thứ đó.

Mặc dù là trông thấy được thân ảnh của nó nhưng lại không thể xác định được hình dạng. Một sự tồn tại với cảm giác lạ thường, cho dù có muốn quên cũng là bất khả. So với『Thứ』đã xuất hiện trước mắt Kotori vào lúc nhỏ ấy cùng hiện tại ngay lúc này đều giống nhau như đúc.

Tất cả đều bị bao phủ như màn đêm bí ẩn. Mặc cho Kotori có dùng bất kỳ cách nào để điều tra, cũng đều vô dụng trước Tinh Linh thần bí này. Những điều muốn biết thật chất cao như núi, dù muốn xác nhận song giây phút đối mặt với «Phantom» thực sự thì Kotori tựa như đánh rơi mất khả năng ngôn ngữ

Chợt, lớp hư ảo bao quanh 『Thứ đó』 rung động, tựa như để âm thanh phát ra, một giọng nói đầy mơ hồ vô phương xác dịnh.

【...Thật không nghĩ tới, lũ con người đúng là manh động mà.】

https://thuviensach.vn

«Phantom» để lại lời nói như muốn bỡn cợt ấy rồi sau đó xoay người. Đồng thời, lớp lá chắn bao phủ phía trên Shidou tựa như chiếc ô dần tan biến vào không khí.

"...Ngươi câm miệng lại--!"

Kotori cau mày đáp trả lại lời của «Phantom».

Chẳng cần điều tra sâu xa, kẻ đã gián tiếp khiến Shidou phải sa vào cái tình huống này không còn ai khác, chính là «Phantom». «Phantom» khiến Kotori biến thành Tinh Linh, Shidou buộc phải phong ấn Linh Lực của cô lại để rồi giờ phải mang gánh nặng Linh Lực trở nên mất kiểm soát này đây.

Chợt, ngay khi Kotori nghĩ đến đó, trong đầu cô bỗng nảy ra một nghi vấn.

Vì sao «Phantom» đột nhiên lại xuất hiện ở đây?

Và vì sao--lại muốn cứu Shidou khỏi sự công kích của〈Dáinsleif〉?

"«Phantom».....Ngươi cuối cùng là..."

Kotori đặt câu hỏi.

Nhưng mà, «Phantom» không có ý định sẽ trả lời vấn đề này, thay vào đó là nhìn Shidou rồi nói rằng:

【...Vốn dĩ thế này, hiện tại chàng trai này thực sự nằm trong trạng thái nguy hiểm. Ta cũng không phải không hiểu được cái quyết định đau lòng của ngươi.--Nhưng mà, nếu như chàng trai này mà không thể tiếp tục sống sót được nữa thì, sẽ phiền cho ta lắm.】

"Ngươi... Ngươi đang nói cái gì đấy..."

https://thuviensach.vn

Kotori cất giọng đầy bối rối, «Phantom» hạ thấp độ cao xuống, rời tới trước mặt Shidou, hoàn toàn không đếm xỉa gì đến vòng xoáy Linh Lực đang vây quanh cậu.

【...Ngoan nào cục cưng.】

Kèm theo giọng nói dịu dàng đó, «Phantom» chạm vào trán Shidou.

Thế là──

"--------!"

Shidou phát ra tiếng thét như muốn rung chuyển đất trời, cơ thể quằn quại trong đau đớn.

"GU-GAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!"

Cảnh sắc xung quanh như muốn bị đánh bay đi, sự phá hoại tạm đình chỉ giờ lại được tiếp tục, rồi sau đó có vẻ như mặt đất là mục tiêu cuối cùng mà cậu thẳng tắp lao xuống.

"Shi-Shido!"

"Darling!"

"Tên khốn kiếp kia, mi vừa làm gì Shidou thế hả!"

"Đồng ý. Cảm thấy tình hình đang chuyển xấu."

Khi các Tinh Linh vừa dứt lời, «Phantom» lại làm ra động tác có vẻ như vừa thờ dài.

【--Loại giọng điệu hỏi thăm ân cần ghê nhỉ. Ta rõ là tốt bụng khi tạo ra cơ hội cho các ngươi vậy mà.】

"Ngươi nói gì đấy...!"

https://thuviensach.vn

"! Kotori! Nhìn kìa!"

Kotori cau mày, Tohka kinh ngạc mà cao giọng la lớn.

Cùng lúc đó, Kotori nhận ra. Linh Lực bao phủ Shidou đã có chút yếu bớt.

"Đây là..."

【...Còn lại giao cho các ngươi đấy. Chúc may mắn.

--Gặp lại sau nhé, 『các bé cưng của ta』.】

"...Ngươi lại nói cái--"

Nghe «Phantom» nói vậy, Kotori la to lên. Song, «Phantom» dường như chẳng cần đáp lại làm chi mà lẳng lặng xoay người, tan biến vào trong không khí.

"Khoan... Đợi đã!"

"Kotori-san... Mặc kệ đi, phải nhanh chóng giúp đỡ Shidou-san ngay...!"

Yoshino nói chắc như định đóng cột. Kotori đứng vững chân lại, rồi gật đầu trả lời: "...Nói rất đúng."

"--Tuy chẳng biết thứ đó đã làm gì, nhưng tóm lại, lớp Linh Lực bao bọc Shidou đã tạm thời suy yếu. Không chừng, vẫn còn kịp để cứu Shidou."

"! Thật không, Kotori!"

Tohka mở to hai mắt, Kotori gật đầu rồi tiếp tục:

https://thuviensach.vn

"Đúng thế... Nhưng dù sao cũng chỉ là từ trạng thái gay go nhất được nới lỏng ra một ít, tình hình tuyệt vọng nhất vẫn không thay đổi. Chúng ta nhất thiết phải vượt xuyên qua lớp Linh Lực ấy và lần lượt hôn Shidou mới được. Dựa vào hiện tại chúng ta--"

Kotori nói đến phân nửa, Kaguya đã cất tiếng "Kaka!" cười vang.

"Gì chứ, chỉ cần như vậy thôi à? Không phải đơn giản như đang giỡn sao?"

"Tán thành. Việc đó không thành vấn đề."

Kaguya cùng Yuzuru sau khi đồng thanh xong chợt nắm lấy tay nhau, vô tình tạo tư thế cực ngầu.

"Không thành vấn đề... Các cô biết rõ nó khó khăn cỡ nào không đấy..."

Kotori cau mày nói vậy. Tuy nhiên Kayuga cùng Yuzuru đối diện nhau, cùng nụ cười trên bờ môi mà nhắm mắt lại.

Thế là--

"Kaka! Ra đi nào, Bạo Cụ Phong!"

"Chứng nhận. Heyaaa--"

Đồng thời theo tiếng thét của hai người họ, bộ lễ phục trên người bắt đầu biến đổi theo dạng ôm sát.

--Đó là Linh Phục giới hạn, giáp trang của Tinh Linh, hay đúng hơn là tòa pháo đài.

"Cái...!"

https://thuviensach.vn

Kotori ngưng rồi lại thở. Cũng khó trách được. Bởi rằng thông lộ liên kết giữa Yamai tỷ muội với Shidou vẫn chỉ mỏng manh như cũ, vẫn chưa hề rộng mở. Nói cách khác, hai người họ đã đem chút Linh Lực ít ỏi duy nhất còn sót lại của mình.

"Kaguya, Yuzuru! Các cô đang làm cái quái gì--"

Chưa kịp dứt câu, Kotori bỗng ngừng lại.

Trong trạng thái thông lộ chưa được khai thông mà lại triệu hồi ra Linh Phục giới hạn là cực kỳ nguy hiểm. Tình hình tệ nhất, là hai người họ thậm chí có khả năng chết trước Shidou một bước.

Song--hiện tại nếu như muốn tiếp cận Shidou mà nói, thì đây là cách khó mà tránh được.

"...Chiếu Natsumi như một ví dụ mà nói, đại khái chỉ có thể duy trì được 5 phút là tối đa đây."

Kotori nghiêm túc khẳng định. Tỷ muội nhà Yamai thẳng thắn mà cười nói:

"Kaka, quá dư xăng luôn."

"Đồng ý. Đối với Yamai bão tố thì nhiêu đó là đủ rồi."

Hai người họ lưu lời những lời đó, cùng nhau gật đầu rồi cuồn cuộn nổi gió quấn quay người bay lên trời không.

--Hướng về phía rừng rậm nơi phảng phất bóng dáng của Shidou.

Phần 5

〈Wolftail〉cùng〈Caledfwlch〉va chạm nhau tạo nên tia lửa xẹt lên trong đêm tối.

https://thuviensach.vn

"Haa!"

"--Ngây thơ làm sao."

Ellen dễ dàng đẩy lùi nhiều đợt tấn công xuất phát từ Mana, sau đó xoay người đạp một cú vàp bụng Mana.

Mana lập tức triển khai trường Territory để tạo đường lui. Nhưng vì phản ứng chậm hơn nửa nhịp, nên không đủ để triệt tiêu hoàn toàn uy lực, bên dưới lồng ngực trở nên đau nhói, khiến Mana phải ho khụ khụ một tiếng.

"Không phải ban nãy ngươi xuất hiện uy phong lắm sao, thế mà giờ lại tấn công một cách yếu ớt như này. Ngươi nghĩ ngươi có thể giết được ta với cái kiểu đó à?"

"Hừ... Mở miệng ra là giết giết giết, lẽ nào cô chỉ biết có mỗi loại thắng bại kiểu đó thôi sao? Dù rằng mang Ma Lực mạnh nhất nhưng cái đầu có chút bị lỗi rồi nhỉ."

"Rõ là trò khiêu khích rẻ tiền. Ngươi nghĩ ta dễ dụ lắm à?"

Ellen bình thản ung dung mà trả lời. Song, cũng là tất nhiên thôi. Bởi vì điều khiển Realizer chính là não bộ của Pháp Sư, nếu như nội tâm có chút dao động hay hoảng loạn sẽ ngay tức khắc được phản ánh qua trường Territory. Ellen dù sao cũng được gọi là Pháp Sư mạnh nhất, chút trình khiêu khích này chẳng thể gây ra chút phản ứng gì cũng là điều bình thường.

"Hờ, tôi đâu có trông mong gì việc đó. Chỉ là chút cảm tưởng riêng tư thôi mà. Vì ngay từ lúc đầu được tuyển mộ vào DEM, tôi đã thấy cô có chút vấn đề rồi."

"Buồn cười. Con người ta là hoàn mỹ vô khuyết đấy."

https://thuviensach.vn

"Hoàn với chả mỹ, không đâu xa, bản thân ta từng chứng kiến cô dăm ba lần té chụp ếch dù chẳng vướng bất kỳ cái gì cả. Chưa hết, dạo nọ có mỗi việc đem chút văn kiện từ tầng 2 lên lầu 4 thôi mà cô phải nghỉ mệt những hai lần luôn cơ."

"Ớ!? Thế quái nào ngươi lại biết--"

"Sẵn tiện để tôi kể thêm cho nghe nhá, cô có biết nhóm Pháp Sư thứ hai gọi cô là gì thay vì là『Shikkou-buchou』không? Là 『Moyashikko-buchou』 đó."

"....."

Trán Ellen nổi lên sợi gân xanh, sau đó một lời cũng chẳng buồn nói mà phóng ào tới vung〈Caledvwlch〉chém Mana. Mana né thoát ngay trong đường tơ kẽ tóc rồi "Haha" như muốn cười nhạo.

"Ể--? Không phải cô bảo trò khích tướng vô dụng sao cà?"

"Câm mồm cho ta! Cái biệt danh đáng ghét là cái quái thế hả...?"

Ellen nhịn không đặng mà thét lên. Xem ra khi cô ta trở về công ty tổng của DEM ở Anh ắt hẳn sẽ có một khóa『Huấn luyện đặc biệt』cực kỳ khắc nghiệt dành cho mấy em cấp dưới đây.

Nhân tiện, cái biệt hiệu Mana nói ban nãy chỉ là thuận miệng chém gió thêm chút mà thôi. Vì, hơn phân nửa số Pháp Sư ở đó là người Anh chính gốc, việc có một cái biệt danh ngớ ngẩn bằng tiếng Nhật là bất khả thi ở đó. Loại chuyện này, chỉ cần nghĩ chút là sẽ thông suốt ngay, thế mà... Xem ra Ellen đã bị chạm đến nóc tự ái rồi đây. Bởi vì tức giận quá độ mà đâm ra mất khôn mất rồi.

Nhưng--ngay lúc đó...

https://thuviensach.vn

Có vẻ có một thông tin bất ngờ truyền tới khiến Ellen cau mày.

"--Hả? Ngươi nói sao? 『Material A』 à?"

Ellen tiếp tục nhìu mày rồi tặc lưỡi, hạ thanh 〈Caledvwlch〉 khỏi hướng Mana.

"Có vẻ hôm nay ngươi gặp may đấy. Nhưng nhớ này, sẽ không có cơ hội lần sau đâu."

Để lại lời đó rồi Ellen điều chỉnh trường Territory, bay khỏi màn đêm đó.

"...Hừ, vẫn cái điệu bộ mạnh miệng đó."

Tuy nhiên, Mana quyết định không cần đuổi theo làm gì. Bởi vì mục tiêu của cô chỉ là tranh thủ thời gian mà thôi, cho dù có đuổi theo thì cô cũng khó có khả năng đánh bại Ellen Mathers.

Huống hồ, Mana còn có một việc khác quan trọng hơn.

Vào thời điểm khi bị đánh rơi xuống mặt đất, Shidou đã thốt ra một cái tên khiến tâm trí cô nhiễu loạn.

"...Mio-san cuối cùng là ai--"

Mana lầm bầm dưới bóng tối của bầu trời đêm.

Phần 6

Ở phía trước một khu rừng đang dần dần mở rộng, một 『con thú』 với khối ánh sáng chói lòa cả mắt bao quanh người đang chạy như điên trong rừng.

https://thuviensach.vn

Kaguya cùng Yuzuru đang ngưng mắt nhìn quanh cảnh đó từ phía trên trời cao.

"Yuzuru! Sẵn sàng rồi chứ!"

"Trả lời. Đương nhiên. Kaguya đừng có lâm trận lùi bước, khiến cơ hội bị bỏ lỡ đấy."

"Hờ, cô đang bảo ai đấy. Cô cho rằng Nữ Hoàng Bão Tố Yamai đây ngán cái loại tình huống này sao!"

"Phủ nhận. Yuzuru không lo lắng cái đó. Chỉ là, sợ rằng Kaguya sẽ ngập ngừng trước nụ hôn với Shidou mà bỏ chạy mất dép thôi."

"Sao cơ...! Đây chắc chắn không có nhá! Việc đó đơn giản tựa như cân đường hộp sữa thôi!"

Kaguya quên mất cái giọng điệu khoa trương thường lệ của mình mà trả lời, Yuzuru liền ném đôi mắt đầy hoài nghi về phía cô nàng.

"Nghi ngờ. Thật vậy sao? Kaguya hiện tại trước mặt Shidou giống như một bé mèo ngoan hiền đang được gãi gãi cổ vậy đó."

"Không có nha! Ngươi đừng có tùy tiện nói linh tinh nha!"

"Mô phỏng. Nya nya~... Shidou, chạm vào chỗ ấy người ta sẽ thấy kỳ lắm nya~..."

"Khoan, ngươi đang bắt chước ta đó à! Ta chưa từng có nói qua ba cái lời kỳ quái này nha!"

Mặc Kaguya phản bác, Yuzuru vẫn chẳng thèm để ý tới.

Hai người cứ như vậy mà hạ thấp độ cao, băng qua rừng cây, bay lơ lửng kẹp Shidou lại từ hai hướng.

https://thuviensach.vn

"...Yuzuru, ngay lúc này!"

"Trả lời. Hiểu."

Sau khi gật đầu với nhau, hai người họ một trái một phải phóng xuất cuồng phong nhắm vào Shidou. Điều đó khiến hành động của Shidou bị cản trở đi ít nhiều.

Cả hai đều biết, chỉ như vậy thì không có khả năng khiến Shidou dừng bước lại. Phải. Trò hay bây giờ mới bắt đầu.

"«Raphael»-Xuyên Giả 《El Re'em》!"

Kaguya hét lớn. Độc một cái cánh chim xuất hiện ra từ sau vai, kèm theo đó là một ngọn giáo khổng lồ.

"Gyaa!"

Kaguya chọc thẳng vào lớp Linh Lực của Shidou bằng ngọn giáo đó. Thế là, một trận cuồng phong cấp 9 tàn phá nát tứ phía, trong nháy mắt lớp lá chắn của Shidou nứt ra một kẽ hở.

Tuy duy chỉ là một khe hở nhỏ nhoi, nhưng chỉ cần tận dụng thời cơ đối với nhà Yamai mà nói, vậy là đã quá đủ rồi.

"Phối hợp. «Raphael»-Phược Giả 《El Na'ash》!"

Yuzuru hét lên, ném cái chùy gai của mình vào Shidou.

Tuy nhiên, mục đích của họ không phải là tấn công, mà là sử dụng xiềng xích của 《El Na'ash》』để trói tay chân Shidou lại nhằm phong tỏa mọi hành vi.

"Đổi. Kaguya!"

https://thuviensach.vn

"Tới ngay!"

Hai người nháy mắt tiến gần Shidou. Cả tay và chân đều đã bị ràng buộc, Shidou vốn mất đi bản ngã khẽ gầm gừ.

"Shidou--Ngay bây giờ, bọn ta sẽ cứu ngươi."

"Báo ân. Tựa như lúc đó, điều Shidou đã làm vì bọn tôi."

Yuzuru cùng Kaguya đồng thanh kết thúc, rồi chẳng hẹn mà lại cùng đưa khuôn mặt của mình ghé sát lại Shidou--hôn vào bờ môi của cậu.

"......!"

Trong thoáng chốc, Kaguya cùng Yuzuru cùng nhận ra cơ thể mình bừng lên một trận nhiệt. Phỏng như dòng máu đang ứ đọng lại chợt được lưu thông, toàn thân ngập tràn sức mạnh.

"Đây nghĩa là... Thông lộ đã mở ra lại sao?"

"Khẳng định. Hẳn vậy. Thừa dịp Yuzuru vẫn còn khống chế được Shidou, mọi người còn lại nên nhanh chóng lại hôn--"

Trước khi Yuzuru kịp hoàn thành lời nói của mình.

"--Gaaaaaaaaaaaaaaaa"

Shidou gào rống lên, sau đó phá vỡ trói buộc của《El Na'ash》. Đồng thời phóng xuất làn sóng xung kích cực mạnh, thổi bay Kaguya cũng như Yuzuru ra khỏi Shidou.

"U-oa--!"

"Sơ ý. Để trốn thoát rồi."

https://thuviensach.vn

Được giải phóng khỏi xiềng xích, Shidou lại lần nữa điên cuồng phóng đi.

Ngay khi cả hai ngồi dậy, dự định đuổi theo Shidou thì--

--Một con thỏ bạc khổng lồ phóng ngang trước mắt họ.

"Yoshino?!"

Kaguya hô lên cái tên ấy, Yoshino ngồi trên lưng con thỏ bạc với bộ Linh Phục giới hạn gật đầu lại.

"--Băng Kết Khôi Lỗi «Zadkiel»!"

Nương theo hiệu lệnh của Yoshino, Thiên Sứ dưới hình dạng con thỏ bạc khổng lồ há miệng ra, phóng ra làn hơi lạnh, tràn ngập ra bốn phía, nước trong không khí bắt đầu ngưng kết, mặt đất phát ra tiếng răng rắc mà đông lại, sau đó lan đến rừng cây, tràn lên núi đá, và--cả đôi chân vốn đang chạy băng băng của Shidou.

Vì bị đóng băng gây trở ngại, Shidou lần nữa ngừng di chuyển. Yoshino hiệu lệnh «Zadkiel» tiến đến phía trước mặt cậu.

Sau đó «Zadkiel» cúi thấp đầu xuống, bóng dáng trên lưng nó chồm ra, dí gương mặt sát lại gần Shidou.

"Shidou...Mong anh khôi phục lại như cũ."

Dứt câu, 4 cánh môi chạm nhau, cơ thể Yoshino bùng phát nhiệt, Linh Phục nhẹ sáng lấp lánh.

Tiếp theo đó, Yoshino ôm thắt lưng của một ai đó không tha mà kéo ra:

"Được rồi, Natsumi cũng đến hôn Shidou đi...!"

https://thuviensach.vn

"Ừ-ừm..."

Sau sự thúc giục từ Yoshino, Natsumi cũng nhỏm đầu ra khỏi trên lưng «Zadkiel».

Tiện thể nói tới, Natsumi là Tinh Linh duy nhất ở đây không gọi ra Linh Phục giới hạn. Không phải là Natsumi không muốn cứu Shidou, mà là cô đã sử dụng mất chút Linh Lực ít ỏi của mình trong đợt tấn công của Shidou lúc trước, thế nên cô không còn đủ sức mạnh của triệu gọi nữa.

"...Là do mình qua lỗ mãng, giờ lại phải làm phiền đến Yoshino, thật sự rất xin lỗi, mình nên chết quách đi cho rồi."

"Etou?"

"À, không... Không có gì đâu. Nhất thiết phải cứu Shidou trước cái đã..."

Natsumi thẹn thùng nói vậy, vốn định muốn nhỏm người ra từ «Zadkiel», kết quả trợt tay mà khuôn mặt cô nàng đâm sầm xuống mặt đất.

"Chết tiệt!"

"Nat-Natsumi-san!"

"Không... Không sao hết, mình vẫn ổn..."

Natsumi nhấc mũi lên trong khi vẫy vẫy tay với Yoshino. Tuy rằng miệng nói không sao nhưng viền mắt cô rưng rưng, mũi vẫn còn chảy máu.

"Hừ...Nè Shidou, thứ lỗi nhé, kẻ muốn hôn ngươi là ta... Nhưng nói sao thì, cũng do ngươi không chịu trả Linh Lực về cho ta, nên đành hôn ngươi với bộ dạng này thôi. Nếu sau này ngươi có muốn kiện ta đã nhè lúc ngươi khùng khùng mà cướp hôn ngươi thì cũng đành bó tay thôi, ta thật hết cách rồi... Ta sẽ hôn đây, được chứ? Có ý kiến ý cò gì thì mau nói lẹ đi."

https://thuviensach.vn

"Hmm... Natsumi-san, bọn mình không có thời gian đâu..."

Vào lúc ấy--

"--Aaaa!"

Shidou nghiến răng dồn sức, khiến lớp băng đóng ở chân vỡ nát. Shidou xông lên và định tấn công Natsumi.

"Kyaa~...!"

Natsumi la toáng lên bằng giọng kỳ quái mà ngã ngửa ra phía sau.

Cơ mà--Nanh vuốt của Shidou chưa có chạm đến Natsumi.

Bởi ngay vào khoảnh khắc nguy cấp nhất, những cái ống bạc bỗng xuất hiện chung quanh Shidou, phát ra sóng âm cường lực áp chế cơ thể cậu lại.

"Ufufu ~ nghìn cân treo sợi tóc nhoa~."

Cùng xuất hiện theo giọng nói đó, là Miku với bộ Linh Phục giới hạn bước ra từ trong rừng cây. Xem ra, Thiên Sứ của cô, «Gabriel» đã dùng sức mạnh để kiềm hãm Shidou đây.

"Miku..."

"Cưng không sao chứ, Natsumi-san? Nếu muốn cảm ơn người ta mà nói, hun một phát là ok~"

"Ai... Ai thèm chứ!"

"Kìa, Shidou-san hình như lại muốn bắt đầu rồi..."

Yoshino nói xong, Natsumi bỗng run run bờ vai, trong nháy mắt vượt qua do dự mà mang đôi môi cùng đôi môi khẽ chạm nhau.

https://thuviensach.vn

"OK, hôn xong! Có lẽ! Cũng đủ để tính là một nụ hôn nhể?"

"Aa, rõ là lãng phí cơ hội mà, Natsumi-san thiệt tình~"

Tiếp sau Natsumi, Miku cũng tiến sát lại gần khuôn mặt của Shidou. Sau khi đã trao xong một nụ hôn, cô nàng le lưỡi liếm môi Shidou thêm một tẹo. Chứng kiến hành vi phóng đãng trụy lạc đó, Yoshino với Natsumi không khỏi xấu hổ mà đỏ bừng cả mặt.

"Ufufu... Hôn darling này, rồi hôn gián tiếp với Natsumi này... Fufu, rõ là sướng mà~"

"Aa--! Cái gì mà hôn gián tiếp, ta nào có..."

Nói được phân nửa, Natsumi như ngộ ra điều gì đó mà run run bả vai.

"Ơ! Đợi đã, như vậy không phải là mình cũng gián tiếp hôn Yoshino rồi sao...?"

Gương mặt Natsumi càng lúc càng đỏ lự. Thấy cái phản ứng ấy của Natsumi, ngay cả Yoshino cũng bắt đầu xấu hổ theo.

"Ơ! Cái... Cái đó..."

Nhưng mà, giờ nào phải là lúc để các cô gái bận tâm việc đó tiếp nữa. Shidou đột phá khỏi sóng âm ràng buộc, đẩy «Zadkiel» ra, rồi lần nữa tiến tới.

"Kyaa~...!"

Yoshino điều khiển «Zadkiel», vội vàng bảo trì cân đối. Miku thì nhảy về phía sau bên cạnh--còn Natsumi lại lần nữa tại chỗ cúi xuống.

"Tốt lắm--mọi người đi trước đều đã thuận lợi hôn Shidou xong rồi. Chúng ta cũng lên nào!"

https://thuviensach.vn

"Hiểu rồi."

Kotori với lửa quấn rực cháy trên người cùng Origami lấp lánh hào quanh, lần theo tung tích Shidou để lại mà bay lần theo trên trời cao.

Đánh mất bản ngã mà đi càn quét tàn phá lung tung, Shidou quả thực như một con quái vật, hệt như một thiên tai trong hình hài một con người.

Đúng thế. Đấy chính là cái mà AST gọi là--『Tinh Linh』.

Song, trong nội tâm Kotori không phải là cảm giác tuyệt vọng, trái lại có thể nói là tâm tình cô đang dâng cao đến khó tưởng.

Đây vốn là nguy cơ lớn nhất chưa từng có. Song ngoài cái lựa chọn buộc phải giết chết Shidou thì giờ đã có vài phần trăm hy vọng nhỏ nhoi khác, với Kotori mà nói, nó chẳng khác gì một kỳ tích.--Tất nhiên, dù là vậy thì cô cũng không hề có ý định muốn cảm ơn «Phantom».

Kotori khịt mũi một tiếng rồi quay sang Origami hô lớn:

"Origami! Cô có thể làm được không!?"

"Tất nhiên."

Origami ngắn gọn đáp lại, ngay như thế mà lướt đi giữa không trung, nhắm hướng đến Shidou.

"--Tuyệt Diệt Thiên Sứ «Metatron»"

Phối theo hiệu lệnh, trên đầu Origami hiển hiện ra vài chiếc 『Lông vũ』 lớn, dần dệt thành Thiên Sứ có hình hài vương miện.

«Metatron» hiện lên đồng thời theo tay Origami, phân tán ra tứ phía, từng cái từng cái một phóng xuất tia sáng chói lòa lao xuống mặt đất.

https://thuviensach.vn

Tất nhiên, Origami không định làm tổn thương gì đến Shidou cả, chỉ là từng phát một chuẩn xác mà khiến mặt đất nổ tung, ngăn chặn đường tiến của cậu.

"---!"

Phản ứng trước đợt công kích này, Shidou bất thình lình ngẩng đầu lên rồi nhảy vút lên không trung.

"Aaaaaaaaa!"

Sau đó, giữa bàn tay cậu triệu hồi ra «Sandalphon», Thiên Sứ mang dạng kiếm, bổ một nhát vào Origami.

"Origami!"

Kotori bất giác hét lên. Dù cho Origami lợi hại như thế nào, nếu như mà xui rủi lãnh trọn nhát đó, với tình trạng Linh Lực thiếu thốn hiện tại mà nói, dính vết thương trí mạng cũng không phải là lạ.

Cơ mà, trước khi lưỡi kiếm của «Sandalphon» kịp chạm vào, cơ thể Origami biến mất như một tia chớp. Rồi một lúc sau, cô tái xuất hiện lọt thỏm trong vòng tay Shidou.

"---"

Origami trực tiếp ôm lấy đôi gò má của cậu, đặt đôi môi bản thân dính sát lấy đôi môi Shidou.

Shidou lập tức phản ứng bằng cách co giật, rồi cất tiếng rít gào, vung vẫy thanh «Sandalphon».

Cơ thể Origami lần nữa biến mất và tái xuất sau lưng Shidou vài mét. Nắm bắt cơ hội, đến lượt Kotori cố thử tiếp cận Shidou.

https://thuviensach.vn

"Aa--aaaaaaaa!"

Nhận thấy việc ấy, Shidou vung «Sandalphon» trên tay, phóng ra Linh Lực dưới dạng kiếm khí.

Kotori lách khỏi đòn tấn công, nuốt nước bọt. Phản ứng Shidou quả nhiên đang dần thay đổi. Lúc đầu khi đối mặt với tỷ muội Yamai, cậu chỉ biết phá phách lung tung, lúc với Natsumi thì manh nha ý đồ công kích, và hiện tại, có thể xác định rõ kẻ thù rồi dùng Thiên Sứ tấn công--Kotori cùng Origami.

Tuy rằng, cậu càng phản kháng mãnh liệt thì càng khó khăn để tiếp cận, nhưng mặt khác, nó đồng nghĩa với việc Shidou--đang dần khôi phục ý thức của nhân loại.

"--Shidou."

Kotori dang rộng vòng tay, như muốn ôm chặt lấy Shidou mà tiến lại gần kề hơn.

"---!"

Shidou vung «Sandalphon» tấn công Kotori, nhưng Kotori không hề né tránh. Mũi kiếm lướt ngang qua cơ thể cô, máu tươi văng ra tung tóe liên tục.

"Kotori!"

Origami lo lắng mà gọi tên cô, song Kotori giơ tay lên ám chỉ rằng mình vẫn ổn. Ngọn lửa bùng lên từng những vết thương nông lẫn sâu, từ từ mà trị liệu lấy chúng.

Tất nhiên là, dù có là trị liệu thì đau đớn vẫn hoàn đau đớn. Thế nhưng, vậy cũng tốt rồi. Phần đớn đau này cô xem chúng như là bằng

https://thuviensach.vn

chứng chuộc tội của bản thân, vì đã từng dự định giết chết Shidou, dù duy chỉ một lần trong phút chốc.

"Onii--chan"

Kotori ôm chặt lấy Shidou, dịu dàng mà đặt nụ hôn lên đôi môi của cậu.

"...Nụ hôn thực thụ của những người trưởng thành, mình hãy để dành nó cho lần sau nhé."

Nói vậy, rồi khẽ mỉm cười.

"------!"

Shidou gầm lên, vùng vẫy, cố thoát khỏi vòng tay ấy, rồi lần nữa lao đi.

"Vẫn còn--một người."

Kotori đặt tay lên vết thương đang trị liệu, phát ra tiếng rên rỉ. Bởi vì tâm tình cùng kích động bắt đầu từ từ giảm đi, nỗi đau cùng cảm giác nóng rực dù có muộn song vẫn đánh úp lấy bản thân cô.

Tóm lại, chỉ còn duy nhất một người. Chỉ cần người ấy trao cho Shidou nụ hôn nữa thôi, thì thông lộ Linh Lực giữa Shidou và các Tinh Linh khác ngay có thể tái lập lại như bình thường. Shidou cũng sẽ khôi phục lại nguyên trạng như trước.

Kotori lờ mờ đưa ánh mắt nhìn về phía Shidou.

--Có một nàng công chúa mỹ lệ với bộ Linh Phục ánh sắc lam tím, cùng thanh kiếm hoàng kim đang cắm xuống mặt đất, đã ngăn cản cậu lại.

https://thuviensach.vn

Tiếng gầm đi cùng với Linh Lực vang lên trong khu rừng đã trụi lủi đi phần nào, tạo nên sự rung động như muốn xé toạch không gian âm u, mặt đất, màng nhĩ cũng như da thịt.

Tohka lẳng lặng mở mắt, cầm lấy chuôi «Sandalphon», chĩa thẳng mũi kiếm vào Shidou.

"--Đến rồi sao, Shidou?"

Linh Lực quấn trên người Shidou, xuất hiện thanh «Sandalphon» tương đồng với Tohka, cầm trong tay, từ trong miệng phun ra làn khí bạch sắc hiện thân ra trước mắt Tohka.

Có lẽ do nhận ra Tohka đang ngăn cản phía trước. Shidou tiến nhập trạng thái chiến đấu, vung «Sandalphon» trong tay, phóng ra kiếm khí.

"Hừ--"

Tohka chuẩn xác đánh tan kiếm khi, sau đó đạp mặt đất một phát, phóng tới Shidou.

Hai thanh «Sandalphon» va chạm nhau, Linh Lực cùng tia lửa điện văng tứ tán khắp nơi.

Đôi bên trên dưới chính diện xuất trảm kích từ mọi góc độ, đồng thời cũng không quên nhân thời cơ mà phản đòn. Mỗi lần đôi bên va chạm, bầu không khí xung quanh lại bị sóng xung kích đàn áp, mặt đất cùng dần sụp xuống, bởi vô vàn dấu chân.

Nội tâm Tohka chợt dâng lên một sự xúc động lạ thường. Cô không nghĩ tới lại có lúc Shidou đối với cô đao kiếm phân tranh nhau, triển khai sát ý kịch liệt đến vậy.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, Shidou hiện tại vẫn chưa phải là Shidou chân chính, ánh mắt Tohka sắc bén hơn, dùng toàn lực vung lấy «Sandalphon».

"Gyaaa!"

Keng! «Sandalphon» trong tay Shidou bị hất bay lên giữa bầu trời đêm, ngay như thế trực tiếp hóa thành những hạt bụi ánh sáng tiêu tan trong gió. Cho dù so Linh Lực thuần túy hiện tại không bì được với Shidou, nhưng mà kỹ xảo dùng kiếm những hai người là một trời một vực. Ngay thời điểm Shidou vung vẫy thanh «Sandalphon» đó, Tohka đã sớm nhìn ra được kết quả sẽ thành như này.

"Shido, ngay lúc này--tớ sẽ cứu cậu."

Tohka hạ quyết tâm mà gật đầu, tiến vào trong lòng Shidou, vươn tay giữ lấy cằm của cậu và tiếp cận đến bờ môi.

--Thế nhưng, ngay vào khoảnh khắc ấy--

"...! Ga... Aaaaa...!"

Đột nhiên một cơn đau truyền đến từ lồng ngực cô, buộc Tohka phải ôm lấy ngực rên rỉ trong đau khổ.

"Đây là..."

Không lâu sau, «Sandalphon» cùng bộ Linh Phục giới hạn trên người Tohka dần tan biến như mây khói. Có vẻ như, chút Linh Lực ít ỏi trong cơ thể cô đã bị vắt kiệt.

Trong chớp mắt, một áp lực nặng nề lan tràn khắp cơ thể Tohka. Là vì, khi Linh Phục giới hạn bị giải trừ, cơ thể Tohka sẽ trực tiếp bị chìm trong Linh Lực của Shidou

"Khư--"

https://thuviensach.vn

"---"

Shidou đơn giản mà phất tay. Rất đỗi nhẹ nhàng nhưng đã đem Tohka đang ở trạng thái không còn chút gì phòng bị hất văng ra sau.

"Gaaa...!"

Tohka va chạm mãnh liệt vào gốc một cây cổ thụ, ý thức nhạt nhòa. Gân cốt toàn thân như hét gào, nỗi đau tràn lan.

"Tohka!"

"Tohka-san...!"

Tiếng gọi của nhóm Kotori đến từ trên bầu trời cùng phía trước mặt.

Thế nhưng, khi bọn họ dự định sử dụng Thiên Sứ của mình để kiềm chế Shidou lại thì, Tohka chớt cất tiếng từ sâu trong cổ họng:

"--ĐỢI ĐÃ!"

"...! Chị thế nào rồi, Tohka!"

Kotori bất ngờ mà đáp lại. Trái lại, Tohka với thái độ cực kỳ bình tĩnh tiếp tục nói.

"Mọi người... Đừng nhúng tay vào. Tôi cảm thấy tôi nhất định cần phải tự thân mình hoàn thành việc này mới được."

"Tohka..."

Kotori không nói gì thêm, cô hiểu tâm tình của Tohka nên vươn tay ngăn những người khác lại.

Tohka nhìn Kotori, với ánh mắt biểu thị lòng biết ơn, sau đó lần nữa đối mặt Shidou.

https://thuviensach.vn

"---"

Shidou phát ra tiếng rống giận dữ, quằn quại cơ thể.

Tuy nói là thông lộ đã mở khiến Shidou ổn định Linh Lực trở lại, nhưng hiện tại tỷ lệ Linh Lực được phong ấn trong cơ thể Shidou vẫn là lớn đến áp đảo. Nếu là so sức mạnh thuần túy, thì Tohka thất bại trước Shidou chỉ là vấn đề thời gian.

"Gừ..."

Tohka vực dậy thân xác đau đớn, tiến tới Shidou.

Tầm nhìn mơ hồ, ý thức lờ mờ, toàn thân đau nhói, nhưng không thể vì chút lý do này mà bỏ lỡ cơ hội cuối cùng mà mọi người tạo ra cho cô được.

"Ga--aa...!"

Vòng xoáy Linh Lực phảng phất quanh Shidou như muốn cự tuyệt Tohka mà bạo phát, cảm giác này giống như mà đang tắm mình trong bể acid H_2SO_4 vậy. Sức lực toàn thân cạn kiệt, chỉ còn lại sự đau đớn cùng cực đến dở sống dở chết.

Thế nhưng, Tohka nào có vì vậy mà chùn bước. Nếu như cô bỏ cuộc tại đây thì ngay hết cách cứu rỗi được Shidou, tâm nguyện mọi người sẽ tan tành như bọt biển. Cô tuyệt đối không thể để chuyện đó xảy ra được.

"Shidou... Vậy là cậu luôn phải đấu tranh... Dưới nỗi đau này ư...?"

Tohka gạt bỏ đi ngôn từ.

Dù cho Shidou có nắm giữ khả năng tái sinh của Kotori, thì cậu vẫn là người trần mắt thịt. Ngày hôm nay Tohka mới thấu hiểu cái cảm giác không

https://thuviensach.vn

có Linh Phục hỗ trợ, mà lại phải đứng lên đương đầu với Tinh Linh cũng như Pháp Sư nó mới khủng bố làm sao.

Dẫu vậy, Shidou chưa từng từ bỏ. Bất luận gánh nhận biết bao nhiêu đau khổ, bị hạ gục biết bao nhiêu lần, cậu cũng không bao giờ gục ngã.-- Nguyên chỉ là để, cứu rỗi cho bằng được Tohka cũng như các Tinh Linh khác.

Tohka chưa bao giờ hiểu tại sao mà Shidou lại cố chấp mà liều mạng để cứu các Tinh Linh đến vậy. Thế nhưng nếu như không cứu được Shidou mà đành để cậu ấy mất mạng mà nói, thì quá đỗi thiên lý bất dung.

Không đúng--

"...Mình..."

Tohka khẽ tự nhủ.

Shidou đối với cô quả thực là ân trọng như núi, cho dù có dành cả đời này cũng chẳng cách nào trả lại cho trọn.

Hơn nữa, cô cũng cho rằng là một chàng học sinh trung học tốt bụng như Shidou, như nào lại có thể chết như vậy được chứ.

Song, lý do khiến Tohka tiếp tục tiến lên không chỉ là có như vậy.

Giả như trong lòng Tohka chỉ có lòng biết ơn và sự công bằng mà nói, cô khẳng định hiện tại đã bỏ dỡ nửa chừng rồi đây.

Thế mà, mặc cho bao nhiêu khốn khổ cùng cực, trong đầu Tohka vẫn chưa một lần lóe lên ý niệm từ bỏ.

"--À, ra là như vậy sao."

Dưới cái đau đớn hiện tại, Tohka lần đầu tiên giác ngộ ra một điều.

https://thuviensach.vn

Đã từng nghe nói từ đó biết bao nhiêu lần, cùng phần cảm tinh thần bí tồn tại từng vài lần dấy lên trong lồng ngực cô, ngay bây giờ, cô mới lần đầu tiên nhận ra nó tương hợp với nhau đến thế nào.

Này nhất định chính là--『 Yêu 』 đây.

Cái『 Yêu 』này với cái『 Yêu 』của Kotori hay với những người khác như Yoshino nó có chút gì đó khác biệt.

Bởi rằng Tohka yêu Shidou, thương Shidou, vì vậy--mới nghĩ cần phải cứu cậu ấy.

"--Shidou."

Tohka gọi lên cái tên ấy, vươn tay phải về phía Shidou, tóm lấy cái cà-vạt trên cổ cậu.

Sau đó, dồn sức mà kéo cậu lại--hôn môi cậu ta.

"----"

Tohka trong nháy mắt cảm thụ được thân thể nóng bừng lên, đồng thời Linh Lực bao phủ Shidou cũng tản ra bốn phương tám hướng xung quanh.

Một lát sau, hơi thở Shidou vốn hung bạo như dã thú từ từ điềm tĩnh lại, thân thể cũng thả lỏng sức mạnh dần.

Đôi mắt tản mát sự bạo tàn cũng lấy lại được cái thần vốn có của nó, bản ngã Shidou có vẻ như đã phát hiện ra bản thân mình vừa hôn lấy Tohka mà run run đôi vai.

"...! To...Tohka! Cậu đến cùng là vừa làm gì...?"

Vẫn cái giọng thường ngày ấy, vẫn cái phản ứng thường lệ ấy.

https://thuviensach.vn

--Shidou mà Tohka vô cùng yêu thương đã ở ngay trước mắt cô.

Tohka yên tâm mà nhẹ mỉm cười, nhỏ giọng nói rằng:

"--Thèm nói cho nghe á. Đồ ngốc... Đại ngốc."

Tohka để lại những lời ấy, sau đó buông lỏng sức lực toàn thân mà rụng rời trong vòng tay Shidou.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi

www.dtv-ebook.com

Tập 13 - Nia Creation.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Mở Đầu: Hơn Bất Kỳ Điều Gì - Thời Gian Là Không Đủ.

—-Ba giờ sáng.

Thời điểm mà mọi người như mọi khi đã chìm sâu vào giấc ngủ. Thế nhưng căn phòng của ngôi nhà của các Tinh Linh bên cạnh gia trang Itsuka vẫn sáng đèn rực rỡ.

"Được rồi... trang thứ mười lăm... đã xong!"

Mí mắt thâm quầng, trán dán miếng làm mát để ngăn cơn buồn ngủ ập đến, Shidou kêu lên, đầu cảm thấy lâng lâng, tay nắm lấy bản thảo đã tô mực hoàn tất.

Thế rồi như đáp lại lời cậu, xung quanh bàn cũng vang lên tiếng nói.

"... Đây cũng vừa hoàn thành trang thứ mười sáu."

"Ka, kaka... trễ rồi. Quá trễ rồi Shidou... Ta, đứa con của cuồng phong, đã sang đến trang tiếp theo."

"Thu-thập thôi.... Cho mượn bản thảo mọi người, để cùng scan số hóa với bản thảo của Yuzuru luôn..."

Origami, Kaguya và Yuzuru lần lượt lên tiếng. Giọng của mọi người không có vẻ hào hứng như bình thường, nghe chừng nhuốm màu mệt mỏi.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên chuyện này cũng không có gì khó hiểu lắm. Đưa bản thảo cho Yuruzu đang đi gom lại xong, Shidou đứng dậy khỏi ghế, vươn vai duỗi thẳng người. Rắc rắc, âm thanh vang lên không giống như tiếng lưng kêu của một nam sinh cao trung.

"Xong rồi..."

Vừa gãi lưng, Shidou vừa xoay người nhìn bao quát căn phòng một lượt.

Giữa gian phòng rộng là một cái bàn làm việc cỡ lớn, trên đó có sắp các dụng cụ vẽ tranh như mực, bút vẽ hay thước kẻ.

Và xung quanh cái bàn là các Tinh Linh, gương mặt ngái ngủ giống hệt Shidou.

Nếu phải miêu tả — đây là khung cảnh giống như nơi làm việc của một mangaka[1].

"Fuaaaa..."

Cố kìm nén cơn ngáp đang chực trào, Shidou dụi mắt, bước đến tủ lạnh. Bên trong ngăn tủ chất đầy nước uống tăng lực, cậu lôi ra hai chai.

Thế rồi cậu mở nắp một chai, nốc một hơi cạn sạch. Đoạn cậu cầm chai còn lại quay trở về chỗ các tinh linh đang làm việc trong lòng. Có lẽ là quay trở về chỗ của thiếu nữ đang ở trong tình trạng căng thẳng nhất trong căn phòng này hiện thời.

"...Natsumi. Hay là em đi ngủ một lát đi?"

"..."

Natsumi vẻ mặt tái mét, tay đang tốc họa bản thảo, không để lộ phản ứng gì với lời nói của Shidou. Tuy nhiên đôi mắt cô gái nhìn đăm đăm vào

https://thuviensach.vn

khoảng không bất động, quả nhiên là đã chạm tới cực hạn bản thân.

"...N-này, Natsumi."

"..."

Vẫn không có phản ứng. Shidou mở nắp chai nước tăng lực, cắm ống hút vào, rồi đưa đến miệng của Natsumi.

"...Um."

Thế rồi, vẫn không hề ngoảnh mặt đi nơi khác, Natsumi mím môi mút đầu ống hút, bắt đầu uống nước tăng lực.

Sau khi uống sạch chai nước, Natsumi mới chịu rời ống hút ra, và lại một lần nữa đắm chìm trong công việc.

Khả năng tập trung của cô gái thật khủng khiếp. Shidou cười đau khổ, và quay trở về bàn làm việc của mình.

"Giờ thì... sang trang kế tiếp thôi."

Cậu lại cầm bút vẽ lên, hướng mặt về phía bản thảo đã phác nét.

Như hưởng ứng điều đó, nhóm Origami cũng bắt đầu tiếp tục công việc.

Phải. Shidou và mọi người hiện tại đang đồng tâm hiệp lực vì một mục tiêu duy nhất.

—Mục tiêu đó là, ⌈Hoàn thành manga⌋.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Đừng Hoảng Loạn. Đây Là Cái Bẫy Của Tinh Linh

Phần 1Zuuuuuuuuu ..... cùng với âm thanh thấp của cỗ máy, chiếc giường đang dần bị hút vào trong một máy kiểm tra rất lớn.

"Uu ....."

Itsuka Shidou nằm đó, từ từ hạ mí và nhắm mắt lại.

Cho đến nay, cậu đã trải qua một số cuộc kiểm tra; đúng như phán đoán, cảm giác thực sự không tốt chút nào. Đó là một nỗi sợ hãi nguyên thủy trong tim tất cả các sinh vật, nỗi sợ bị nuốt chửng bởi một con vật khổng lồ.

Sau khi cơ thể của Shidou đã hoàn toàn nằm bên trong chiếc máy, ánh sáng x-ray đi qua cơ thể của cậu.

Sau vài phút sau, chiếc máy cuối cùng cũng đẩy chiếc giường cùng Shidou ra ngoài.

"--vâng, xong rồi, Shidou"

"Nn ....."

Khi nghe giọng nói đến từ phía trên, Shidou từ từ mở mắt.

Bên cạnh giường, có một cô bé đứng đó nhìn cậu. Tóc của cô bé được buộc lên với hai dải băng đen. Và, cô đang ngậm môt thanh Chupa-cups

https://thuviensach.vn

trong miệng. Nếu bạn nhìn vào cô bé ấy, điều duy nhất bạn có thể cảm nhận được là cô ấy chỉ đơn giản là một cô gái dễ thương.

Cô bé mặc bộ quân phục màu đỏ thẫm; nét mặt cô ánh lên sự quả quyết. Nó tạo ấn tượng lạ như cô trông quá trẻ so với bộ quần áo.

Nó nên là vậy. Cô gái này, không ai khác là em gái của Shidou, cũng như là chỉ huy , Itsuka Kotori.

"Tình trạng thể chất của anh thế nào?"

"À, không có vấn đề gì. Nhưng ..... anh còn phải làm điều này bao lâu nữa? Cảm giác như nó đã trải qua được nửa tháng rồi ấy..... "

Shidou cười gượng gạo và đứng dậy. Cũng đúng thôi, thậm chí cho đến bây giờ, sau khi niêm phong Reiryoku của tinh linh thì cậu luôn phải trải qua quãng thời gian cho các bài kiểm tra; Tuy nhiên, gần đây thì khoảng thời gian này đã nhiều hơn bình thường.

Cho đến bây giờ, bản thân cậu đã hiểu được cơ chế của chiếc máy này. Máy móc và công cụ thiết bị của MR1 có vẻ ngoài như một hình trụ chéo cách rất lớn. Ô cửa lớn làm cho nó trông giống như một con rắn.

Thấy phản ứng của Shidou, Kotori thở dài.

"Hey ..... Shidou, anh hiểu phải không? Về tình trạng cơ thể của anh? "

"Uu ...."

Thành thật mà nói, Shidou ngập ngừng trả lời.

Vào đầu tháng này, có điều gì đó can thiệp vào liên kết của cậu với các tinh linh.

https://thuviensach.vn

Thay vì các Tinh Linh nổi điên lên, đó lại là Shidou, người bộc phát sức mạnh.

Nhờ vào sự nỗ lực của tất cả mọi người nên vấn đề đã được giải quyết. Từ đó trở đi cho đến nay, Kotori hiện đang chú ý nhiều hơn đến tình trạng cơ thể của Shido.

"Xin lỗi ..... cảm ơn, vì anh không thể nhớ bất cứ điều gì về thời gian đó, và anh không biết phải nói gì ....."

Shidou nói một cách hối lỗi, Kotori chỉ "Huh ...." và sau đó lảng ánh mắt của cô ra khỏi cậu.

"..... Fuu. Đúng thế. Anh xin lôi."

"Ah, không, đó không phải là những gì em ....."

Thấy Kotori phản ứng, Shidou bát đầu im lặng và suy nghĩ.

Từ đó, cuộc trò chuyện dừng lại vài giây.

Kotori bỗng có thái độ khác thường. Cô không trả lời lại cậu với một vẻ mỉa mai và mắng mỏ như thường lệ. Đó là bởi vì Kotori cảm thấy có trách nhiệm khi đặt mọi thứ lên vai cậu.

"Ah ....."

Bằng cách nào đó, nó cảm thấy khá là khó chịu. Nó không giống như cậu muốn làm cho Kotori tức giận, nhưng nhìn thấy Kotori trông rất chán nản làm cậu cảm thấy đau đớn như một người anh trai.

Shidou di chuyển cơ thể mình trên giường gần hơn về phía Kotori.

"Gì nào~, đừng vì thế mà hờn dỗi ~. Onii-chan đang cô đơn đấy~."

https://thuviensach.vn

"Cái-- .....?! K-khoan, anh đang làm gì thế! "

"Hey ~, Kotori ~"

"Thôi nào ~, đừng vì thế mà hờn dỗi ~. Onii-chan đang cô đơn lắm~."

"Ahh! Đừng bám víu lấy em!"

Khuôn mặt của Kotori chuyển sang màu đỏ, và sau đó đầu Shidou của nhận một củ trỏ ngay sau đó. Bằng cách nào đó, tâm trạng bình thường Kotori đã quay trở lại. Sau khi cảm thấy cơn đau trên đầu, cậu xoa xoa đầu và cười một chút.

"..... vừa rồi là sao thế, đáng sợ quá. Anh không nghĩ rằng có điều gì đó xảy ra với anh sao? "

"Không phải vậy; Cú vừa rồi nghĩa là em đã bình thường trở lại. Cảm ơn em, Kotori. "

Sau khi Shidou nói vậy, khuôn mặt của Kotori chuyển sang màu đỏ một lần nữa. Nó cực kỳ rõ ràng. Do đó, Shidou vỗ đầu của Kotori. Vai Kotori run lên một chút, nhưng cô cho phép Shidou tiếp tục xoa đầu cô. Sau đó, một âm thanh nhỏ của một ai đó gọi hai người có thể được nghe thấy.

"..... Xin lỗi vì làm gián đoạn hai người."

".....!"

Khi nghe giọng nói đó, cơ thể của Kotori bắt đầu run rẩy. Ngay lập tức, cô hất tay Shidou ra khỏi đầu mình.

"A-Aah Reine, cô khá nhanh đấy. Đã có kết quả rồi sao? "

https://thuviensach.vn

Và sau đó biểu hiện trên khuôn mặt của tất cả mọi người trở nên nghiêm trọng, họ đến gần hơn. Shidou và Kotori đi bộ với nhau, có ai đó đang nhìn họ ở đó.

Trong lúc đó, một người phụ nữ mặc đồng phục của . Cô có mái tóc dài kiểu đơn giản và có một con gấu bông cũ đặt trong túi áo ngực của cô. Con gấu nhồi bông có rất nhiều vết trầy xước, và khuôn mặt của cô trông rất nhợt nhạt. Cặp vếu đầy gợi cảm của cô có thêm con gấu khiến cho chúng trông có vẻ lớn hơn.

Murasame Reine, là một nhà phân tích ở đây, cũng là bạn đồng hành của Kotori.

".....Vâng. Thứ này cũng tương tự như ; cái máy này cũng có một realizer cài đặt trong nó. "

Trong khi nói, bàn tay của Reine chỉ ra một số tài liệu trên bảng clip.

"..... Hãy nhìn vào nó, Reiryoku (linh lực) của Shin từ đầu cho đến bây giờ đã bắt đầu chở về trạng thái bình thường. Thiết bị này không thể phát hiện bất kỳ Reiryoku bất thường nào. Tình trạng hiện tại của kết nối giữa cậu và các Tinh Linh cũng bình thường. ..... .Với điều này, cậu có thể quay trở lại kiểm tra y tế định kỳ thông thường như trước đây. "

"Có thật không? thật là đỡ quá."

Shidou trong khi nói vậy, bắt đầu kéo căng (ưỡn) cơ thể của mình.

Ngay bây giờ Shidou và những người khác bên trong cơ sở ngầm riêng của . Bởi vì vẫn còn đang được sửa chữa, họ đã phải đến cơ sở dưới lòng đất để kiểm tra y tế thay thế.

Ngoài ra, một nửa tháng đã trôi qua kể từ ngày đó và bây giờ họ cũng đã ở những ngày cuối cùng của tháng. Ngay bây giờ các trường đang trong

https://thuviensach.vn

kỳ nghỉ mùa đông của mình, sau khi này có kỳ nghỉ năm mới. Có rất nhiều việc mà họ có thể xem. Bắt đầu từ bây giờ, cho đến khi kết thúc kỳ nghỉ, họ có thể sử dụng thời gian của mình một cách tự do cho bất cứ điều gì. Nhờ đó, Shido có thể chăm sóc của nhà bếp đúng giờ.

Và, khi thấy phản ứng của Shidou, "..... .Nhưng" sau đó Reine tiếp tục lời nói của cô.

"..... Sau cái này, chúng ta nên nói về thứ liên quan đến tình trạng của cơ thể của cậu."

"Eh .....?"

Với giọng điệu lo lắng, biểu hiện trên khuôn mặt của Shidou vô tình trở thành nghiêm khắc.

"Ý cô là gì ....đừng nói với tôi, có gì đó đã xảy ra với các Tinh Linh!?"

"..... Không, Ý tôi khổng phải vậy .... Đó là kỷ lục về thể chất của cậu mà cậu thực hiện khi bị ốm và hành động của cậu khi cậu dụ dỗ Ai, Mai, Mii và Cô Okamine hơi quá đà, mà chúng ta vẫn chưa tạo ra một câu chuyện nào để qua mắt họ cả. "

"Buh!"

Nghe những lời nói của Reine, Shidou ho sặc sụa.

Phải. Khi liên kết có vấn đề, ý thức Shidou trở nên mơ hồ. Nó giống như cậu chỉ có được một nửa ý thức. Cậu nghe người ta nói hành vi của mình trở nên rất kỳ lạ lúc đó.

"..... Về kỷ lục bất thường của lần kiểm tra thể chất, chúng tôi sẽ cố gắng để đối phó với nó. 50 mét chạy kỷ lục là khá phiền ..... chúng ta

https://thuviensach.vn

có thể nói rằng nó có thể là do một cơn gió mạnh thổi tiếp sức phía sau, hoặc bởi vì cậu vô tình uống một loại thuốc cảm, mà có cơ hội chứa một ít dope (doping?) bên trong thành phần. Tôi nghĩ rằng chúng ta vẫn có cơ hội để tạo một lời giải thích. "

"Vâng, tôi không nghĩ rằng nó sẽ dễ dàng, mặc dù ....."

Nhưng, thay vì để cho người khác biết về các Tinh Linh, Shidou chọn đồng ý với kế hoạch này.

Tuy nhiên, vấn đề thực sự là điều khác. Reine cũng hiểu về điều này. Thậm chí cho đến bây giờ, vấn đề này vẫn chưa được giải quyết.

"Đối với các trường hợp của Ai, Mai, và Mii, cậu có thể nói rằng đó là chỉ đơn giản là một trò đùa. Bây giờ chỉ có một người cần được giải thích. Người đó là cô Okamine. Trong thời gian ngắn, chúng tôi có thể hủy bỏ việc đặt phòng lễ cưới ..... "

"Gwah!"

Khi câu bất ngờ của Reine, Shidou bắt đầu ho một lần nữa.

" đặt phòng lễ cưới..... !?"

".....Vâng. Bằng cách nào đó, chúng ta có thể giải thích để cô hiểu, bây giờ cô ấy đã hiểu được tình hình, nhưng cô ấy muốn làm cho nó rõ ràng rằng đó là một sai lầm ngay từ miệng của cậu. Tôi sẽ sắp xếp một nơi để cậu gặp cô ấy và cố gắng khắc phục vấn đề này ngay trong kỳ nghỉ mùa đông. "

"..... ..Kuh, Điều này là khá khó khăn ....."

Rất nhiều khả năng bắt đầu xuất hiện trong tâm trí của Shidou.

https://thuviensach.vn

Sau đó, một âm thanh có thể được nghe thấy từ túi đồng phục của Reine. Pipipip, âm thanh đến từ đồng hồ hẹn giờ đang đổ chuông.

"..... .Nn, đến lúc rồi."

"Cô có việc gì đó khác sao?"

".....Vâng. Hãy gặp lại sau; chúng ta sẽ nói chuyện trong cuộc hẹn tiếp theo. "

" Vậy hả? Vâng, tôi sẽ đích thân đến để xin lỗi người đó. "

Shidou lấy cớ, như Reine đã lên kế hoạch cho cậu, trong khi vẫy Kotori tay cô.

"..... .Aah. Anh xin lôi."

"Có lẽ em cũng vậy, em sẽ trở về nhà vào thời gian ăn tối. Anh có cần một chiếc xe không? "

"Nn ....., Anh không nghĩ rằng mình cần đâu. Anh sẽ đi mua sắm trước khi trở về nhà. "

"Vậy sao? Thế thì, gặp lại anh sau. "

"Vâng."

Shidou vẫy tay của mình, và rời khỏi phòng.

Sau đó, cậu đã đi cửa sau vào phòng thay đồ để thay đổi quần áo của mình. Sau đó, cậu đi dọc theo hành lang một cách thư giãn.

Trên đường đi, ông lấy điện thoại di động của mình từ túi của ra để xem thời gian; nó chưa đến 02:00

https://thuviensach.vn

"Nn ..... vẫn còn một ít thời gian còn lại. Vậy thì, mình nên làm gì bây giờ ..... "

Trong khi đi, tâm trí Shidou lấp đầy với những ý nghĩ như thực đơn cậu sẽ nấu cho bữa ăn tối tối nay. Bước chân của cậu vang vọng trong hành lang.

Trong khi cậu đi bộ, có âm thanh của tiếng bước chân đi từ hướng ngược lại gần Shidou.

"Ooh, Shidou-kun. Cậu đang trở về nhà bây giờ hả? "

"Việc kiểm tra xong chưa?"

Người đàn ông đeo găng tay và kính, và trong khi cô gái có mái tóc dài ngang vai. Người phụ nữ chính là người đã gọi cậu. Họ là thành viên của , Nakatsugawa Munechika và Shiizaki Hinako. Họ dường như vừa trở về sau khi mua sắm, cả hai đều xách túi nhựa vinyl màu trắng trên tay.

"Vâng. Tôi cuối cùng cũng tự do vì tình trạng của tôi đã trở lại bình thường. "

"Haha, tốt đấy. Cơ thể là phần quan trọng nhất của chúng ta. "

"Tôi cũng nghĩ thế. Hãy trân trọng cơ thể của bạn đúng cách. "

"Haha ..... Tôi sẽ làm vậy. Có phải cả hai vừa trở về từ khu mua sắm? "

"Vâng. Trong , nó thực sự khó khăn để có thể đi ra ngoài, nhưng trong cơ sở dưới lòng đất này, chúng ta có thể đi ra ngoài dễ dàng hơn nhiều. "

"À, chắc chắn rồi."

https://thuviensach.vn

Đồng ý, Shidou gật đầu với họ. Gần lối ra vào cơ sở dưới lòng đất này là trung tâm Tengu City. Nó được bao quanh bởi nhiều tòa nhà ở tất cả các con phố, cũng như nhà dân. Hai người họ có vẻ là hạnh phúc hơn khi ở nơi này vì họ có thể đi ra ngoài dễ dàng hơn.

Tất nhiên, như những thành viên, họ có thể không để cho người dân biết về cơ quan này được. Vì vậy, Nakatsugawa và những người khác ngay bây giờ không mặc đồng phục . Thay vào đó, họ mặc một chiếc áo khoác trông giống đồng phục của một công ty bình thường. Họ cũng có một thẻ tên trên cổ mình để chứng minh rằng họ là một nhân viên công ty.

Bằng cách này, không có ai sẽ nghĩ rằng họ là một phần trên một tổ chức bí mật.

"Tuy nhiên, tôi có cảm thấy một chút cô đơn. Là một người đàn ông, tôi bị mất cảm giác khi tôi đang làm nhiệm vụ của mình trong phi thuyền. Đẩy bản thân mình vào giới hạn của riêng tôi! Tôi hy vọng sẽ được sửa chữa hoàn thành ngay lập tức! "

Sau đó, Nakatsugawa nắm chặt bàn tay của mình để thể hiện và kính của ông bắt đầu long lanh.

Shido làm một nụ cười gượng gạo khi thấy Nakatsugawa hành động..... như một cậu bé, Shidou có thể hiểu được những gì Nakatsugawa muốn nói.

"Vậy ..... hai người đã mua những gì?"

Khi Shidou hỏi, hai mỉm cười và cho thấy đống đồ trong túi nhựa vinyl trên tay của họ.

Bên trong, có rất nhiều thứ đồ ngọt mà Kotori yêu cầu họ mua.

"Chupa-Cup, phải không?"

https://thuviensach.vn

"Ah, cậu biết?"

Nghe lời đoán của Shidou, Shiizaki cười.

"Theo đúng dự đoán từ một Onii-chan."

"Tôi cũng đã mua một số đồ ngọt để tích trữ, và món này!"

Tiếp theo, Nakatsugawa lấy ra một cuốn sách từ túi nhựa vinyl.

Đó là một tạp chí manga Shonen quanh giấy cỡ B5. Các trang bìa minh họa phía trước là một cậu bé đứng tư thế chiến đấu với một thanh kiếm. Ngày đầu đó là logo in của 0,1

"Ng? Đây là ..... Blast? "

"Đúng rồi. Đây là ấn bản mới nhất của họ có bán cho ngày hôm nay. Shidou-kun có bao giờ đọc nó trước đây? "

"Tất nhiên. Rõ ràng là có. Lứa tuổi của chúng tôi, không có một người chưa bao giờ đọc tạp chí rất nổi tiếng này."

Nhưng, đó là những gì? Shido nghiêng đầu ngạc nhiên. Thấy phản ứng của Shidou, Nakatsugawa chỉ ngón tay của mình về phía dưới bên trái của trang bìa.

"Cái này nghĩa là, đây là ..... Eeh?"

Không tin điều cậu vừa thấy, Shidou nhìn kỹ một lần nữa.

Nhìn thấy phản ứng của cậu, Nakatsugawa gật đầu hài lòng.

"Đúng. Gián đoạn trong một thời gian dài, Honjou Souji của series [SILVER BULLET], lại tiếp tục công bố trong tháng này! "

https://thuviensach.vn

"Ah, đúng rồi. Tôi từng đọc nó. Vì lý do nào đó mà nó đột nhiên ngừng xuất bản, và sau đó nó đã không bao giờ được xuất bản trong tạp chí trong một thời gian dài. Đúng không?"

"Đúng! tác giả và nhà xuất bản lại tiếp tục. Người ta nói lý do thời gian gián đoạn là do bệnh đột ngột của tác giả, nhưng trong thực tế, chỉ là điều tạo cho Honjou để có được cảm giác làm việc một lần nữa! Tôi vẫn không thể tin điều này, đối với tôi để có thể tiếp tục đọc [SILVER BULLET] là một điều tôi đã không bao giờ còn nghĩ tới trước đây.....!

"Ha ~, ~ Uwaah, biết bao hoài niệm."

Shidou và Nakatsugawa tiếp tục thảo luận nóng của họ, Shiizaki bỗng hơi nhăn lông mày, và sau đó lấy ra một chiếc điện thoại di động từ trong túi ra và đưa nó lên gần tai cô.

"Vâng, đây là Shiizaki ..... À, vâng, đã hiểu. Chúng tôi sẽ có mặt ngay lập tức. "

Shiizaki kết thúc cuộc gọi. Cô xin lỗi Shido nói rằng họ phải đi.

"Tôi rất xin lỗi, chúng tôi phải đi bây giờ. Đây, chúng có thể nhờ cậu mang chúng cho chỉ huy chứ? "

Nói xong, cô giơ tay lên, và đưa túi mua sắm cho cậu. Shido cầm túi và đồng ý đưa nó cho Kotori.

"Không sao cả. Hai người có thể tập trung vào công việc của mình. "

"Cảm ơn nhiều. Chúng ta được cứu rồi. Vậy thì ..... "

Shiizaki cúi chào cậu, sau đó cô đi vội vàng về hướng ngược lại và biến mất khỏi tầm nhìn của cậu. Thấy cô ấy đi, Nakatsugawa cũng chia tay với cậu.

https://thuviensach.vn

"Vậy, tôi cũng xin phép. Trước khi thời gian nghỉ kết thúc, tôi sẽ đọc xong [SILVER BULLET]! "

"Haha ..... vậy, gặp anh sau."

Sau khi Shidou nói tạm biệt với cậu ta, cậu đi theo hướng ngược lại với Shiizaki đã đi trước đó.

"Vậy ~ nhanh tróng đưa thứ này cho con bé nào."

Bởi vì các túi đồ Shidou mang trong tay khá là nhẹ, cậu quay lại rất nhanh; cánh cửa của căn phòng được mở ra.

"Oi ~, Kotori. Đây là đồ từ Shiizaki-san, ... Eh ".

Ngay lập tức, cơ thể Shidou của đông cứng.

Nhưng phản ứng đó là bình thường. Bên trong căn phòng có Kotori và Reine, nhưng cũng có một cô gái khác đang bị giữ chặt ..... Kotori đột ngột ném cô vào giường và cố gắng dùng bạo lực để lột quần áo bệnh viện của cô gái.

"Kya ~! Kyaaaaaaa! "

"Cô! Hãy vâng lời đi.....! Cởi quần áo ra!"

"Ko, Kotori ....?"

Ngay trước mắt cậu bây giờ, có một vườn hoa, tim đập Shidou bắt đầu đập nhanh hơn, sau đó Kotori bắt đầu nhận thấy sự hiện diện của Shidou. Nhận ra cậu, vai Kotori của bắt đầu run lên.

"S-Shidou !? anh không phải quay về nhà rồi à? "

"C-chà, chỉ là anh vừa được nhờ chuyển đồ cho em ....."

https://thuviensach.vn

Shidou tránh ánh mắt của cô.

"Anh nên nói gì nhỉ..... xin lỗi. Nhưng ép một ai đó đi ngược lại ý muốn của họ không phải là một điều tốt, em biết đấy..... "" Anh đang hoàn toàn hiểu lầm đó! "

Kotori cố gắng giải thích. Cô sửa lại quần áo của cô gái đang nằm trên giường. Cô rút tay khỏi cô gái đó để Shidou thấy.

Cô gái đó trông tầm tuổi Kotori. Tóc của cô buộc lên kiểu đuôi ngựa, và có một nốt ruồi nhỏ bên dưới mắt trái của cô.

Cô quần áo bệnh viện giống cái Shido đã mặc trước đó. Chỉ có một lý do khiến cô phải mặc nó: tình trạng thể chất của cô không tốt.

Nhìn vào điều này, Shidou mở to mắt.

"Mana !?"

"Eh ....? Ah, Nii-sama!"

Cô gái trả lời với giọng ngạc nhiên.

Ngay trên đó, có một cô gái tự xưng mình là em gái ruột Shidou, tên cô là Takamiya Mana.

"Vâng. Không có gì đặc biệt cả. Tôi chỉ nghĩ rằng chúng ta nên làm một cuộc kiểm tra chi tiết về cô ấy, nhưng cô gái này Từ chối. "

"Không cần, vì Mana không cảm thấy đau ở bất cứ đâu hết ~ vậy thôi! Đó là lý do tại sao tôi ổn! "

"....."

https://thuviensach.vn

Kotori lườm Mana. Mana làm một nụ cười gượng gạo và mồ hôi chảy dài trên má cô.

Nghĩ đến nó thì, cậu bắt đầu nhớ. Quay lại sau đó khi năng lượng tinh linh của Shidou đã mất ổn định, DEM đến tấn công cậu, và cậu nghe nói rằng Mana đến rất đúng thời gian, ngay trước khi bất cứ điều gì có thể xảy ra.

"Anh hiểu rồi ..... .em đã giúp anh. Cảm ơn em, Mana. "

"Nii-sama ....."

Nghe lời Shidou của, Mana đã nở nụ cười *Nii* trước khi cô đứng dậy.

"Anh nói gì vậy? Mana và Nii-sama không còn xa lạ; không có cần thiết phải nói như thế! "

"Haha ..... đúng là thế."

Shidou trả lời với một nụ cười.

Sau đó, Mana, người đang mỉm cười rạng rỡ, đột nhiên thay đổi biểu hiện trên khuôn mặt của mình thành rất nghiêm trọng, từ từ đi đến trong khi nhìn chằm chằm vào Shido.

"Cơ mà, Nii-sama. Có điều em luôn muốn nghe khi em gặp Nii-sama ..... "

"Ng, gì vậy?"

"Vâng. Về những gì Nii-sama nói lúc đó- "

Nhưng một cái gì đó làm gián đoạn Mana trước khi cô có thể kết thúc câu nói của mình. Kotori đã "Ngh ....."

https://thuviensach.vn

Kotori cười theo cách kỳ lạ và đặt tay lên vai của Mana.

"Maaaanaaaa? Tại sao cô lại chạy đi như thế trong khi đang nói chuyện với Shidou? "

"Eh? Ah, không, tôi không cố trốn gì đó .... "

Mặc dù Kotori hành động rất thân thiện, bằng cách nào đó ta có thể nhận ra sự lạnh lùng giữa lời nói của cô. Mặt Mana trở nên tái mét. Mặc dù Shidou không thể nhìn thấy khuôn mặt của Kotori từ vị trí hiện tại của mình, nhưng bằng cách nào đó cậu biết rằng Kotori ngay bây giờ đang có một biểu hiện rất đáng sợ.

Tuy nhiên, Kotori chỉ thở dài.

"Đừng hiểu lầm. Nó không giống như tôi đang tức giận hay như vậy. Nếu cô không ở đó vào lúc ấy, tôi không biết điều gì sẽ xảy ra. Và tôi thực sự biết ơn vì điều đó."

Mana có thể nhận ra cảm xúc của Kotori đằng sau lời nói của cô, Mana nới lỏng mình một chút khi nhìn thấy điều này; đột nhiên Kotori nắm chặt vai của Mana.

"Đó là lý do tại sao, cô không cần phải sợ. Vì vậy, đừng quá sợ hãi nữa. Thực tế là cô đã đi ra ngoài mà không quan tâm đến cơ thể của mình, liều lĩnh sử dụng một Realizer, hoặc thực tế là cô đã không thể liên lạc được lúc ấy, nhưng rồi lại nói chuyện với Reine mà tôi khong biết, tôi không hệ cảm thấy nó phiền một tý tẹooooooo nào hết đâu".

"H-Hiiiiiiii !?"

ngón tay Kotori của nắm chặt vào vai Mana. Nước mắt bắt đầu chảy xuống từ đôi mắt của Mana và cô lắc đầu liên tục.

https://thuviensach.vn

"N-Này, Kotori ..... .đừng lo lắng quá nhiều, được không?"

Nghe Shidou, Kotori quay lại và nhìn chằm chằm vào anh.

"Nghe anh nói vậy, em biết nói sao nhỉ. Em không biết ai sẽ làm những việc liều lĩnh như hai anh em đây làm."

"Ugh ....."

"Cái đó ....."

Cả Shidou và Mana không thể phủ nhận điều đó và im bặt. Với điều này, họ đang trở lại với vấn đề trước.

Nhìn vào phản ứng của họ, Kotori chỉ có thể thở dài. Sau đó, cô quay lại nhìn chằm chằm vào Mana lần nữa.

"Nhưng dù sao, đừng cố gắng trốn lần này, được không. Cô nên hoàn thành việc kiểm tra, và cô sẽ được điều trị thích hợp. Chuẩn bị đi. Chúng tôi sẽ kiểm tra cô, thậm chí đến những nơi mà thậm chí chính còn không biết "

"Kyaaa ~! Kyaaaaaaaaa! "Trong lúc nói, Kotori tiếp tục nắm chặt lấy vai của Mana. chân Mana bắt đầu run và cô la hét.

"Onii-samaa! Cứu emmmm! "

"Không, chạy trốn mãi là không tốt đâu .... Gặp lại em sau."

Phần 2

Mặc dù nghe tiếng hét của Mana, Shidou để túi đồ mua sắm gần đó, rồi rời khỏi phòng kiểm tra và đến thang máy. Cậu đi qua ba lớp cửa điện tử và cuối cùng xuất hiện bên trong một tòa nhà công cộng. So với thiết kế

https://thuviensach.vn

nội thất của các cơ sở ngầm bí mật, phần bên ngoài trông khá là bình thường.

Sau đó, Shidou nhớ lại những gì cậu cần làm ngay bây giờ.

"Kế tiếp là....."

Một nơi nảy ra trong tâm trí Shidou khi cậu tiếp tục bước đi.

Mặc dù nó chỉ là một ngày sau lễ Giáng sinh, trang trí trên đường phố ở khu mua sắm đã thay đổi từ phong cách phương Tây về phong cách Nhật Bản. Cây Giáng sinh mà từng ở trước các cửa hàng đã được thay thế bằng một hàng cây trang trí năm mới, với gợi ý rằng năm mới đã đến gần. Không chỉ vậy, ngay cả ông già Noel và tuần lộc của ông cũng nhìn thấy đâu nữa. Chỉ những gói bánh trên đầu kệ vẫn còn lại, mặc dù nó không còn phù hợp bây giờ.

Mọi thứ thay đổi ngay lập tức không phải là cái gì đó mới xảy ra. Trong thực tế, điều này xảy ra mỗi năm, nhưng sau đó thì, một lần nữa cậu nghĩ rằng nó là một hiện tượng thú vị. Sau khi tất cả mọi người ăn mừng đêm thánh, giờ họ đã trở lại với cuộc sống hàng ngày của họ và chờ đợi năm mới. Mặc dù có một số quốc hội không liên quan với các tôn giáo của Nhật Bản; cho đến bây giờ, những lễ hội đó đã được gộp vào thành một sự kiện lớn trong khoảng một tuần cho đến nay. Tại thời điểm đó, tất cả mọi người sẽ khá bận rộn. Đó là điều không thể tránh khỏi.

Shidou, trong khi đi bộ trên đường phố, nhìn vào cửa hàng đang trang trí đón năm mới, và sau đó thở dài * Fuu * .

"Mặc dù nó sẽ xảy ra mỗi năm ..... thay đổi tức thời này vẫn làm mình cảm thấy ấn tượng. tâm trạng của người dân chắc chắn thay đổi quá nhanh. "

https://thuviensach.vn

Ngay cả khi cậu nói như vậy, không giống như Shidou phàn nàn về nó. Không, đúng hơn, cậu ấy cũng chào đón sự kiện này.

Thấy thị trấn rất sống động là một điều tốt, và trên tất cả trong giai đoạn này, có rất nhiều thứ quý hiếm đang được bày biện ở phía trước của các cửa hàng. Ngoài ra còn có rất nhiều chương trình giảm giá trong thời gian này. Chỉ cần nhìn vào nó, cậu cảm thấy rằng mình có thể thể hiện nhiều hơn với tài nấu ăn của mình.

"Dù sao thì, mình nên làm gì bây giờ ....."

Shidou đặt tay lên cằm khi suy nghĩ. Cậu nghĩ rằng mình nên làm điều gì đó ít nhiều như cậu đã làm trong Giáng sinh cho bữa ăn tối đêm nay. Bên cạnh đó, đêm giao thừa và năm mới sẽ đến trong vài ngày tới. Thậm chí nếu có nói rằng họ sẽ trả cho các chi phí thức ăn, ăn quá nhiều sẽ không tốt cho cơ thể.

Cậu quyết định rằng sẽ không nấu ăn quá nhiều, nhưng Shidou nghĩ rằng cậu sẽ nấu một số món ngon cho ngày hôm nay.

"Có lẽ một thực đơn món Nhật sẽ tốt ..... Gần đây mình đã không ăn chút cá nào cả."

Vui vẻ nói với chính mình, cậu gật đầu và "Okay".

Hiện đã là 2:30. Mặt trời vẫn ở chỗ cao nhất. Tuy nhiên, nhiệt độ khá thấp do thực tế rằng bây giờ là tuần cuối cùng của tháng Mười Hai. Nhờ vào mùa hè năm ngoái, cậu đã biết một số nguyên liệu mà mình phải mua. Cậu đi đến một cửa hàng quen thuộc, khi nhìn xung quanh; cậu thu thập tất cả mọi thứ mình cần phải mua.

".....Được rồi. Đó ở đây, phải không ta? "

https://thuviensach.vn

Khoảng ba mươi phút sau, Shidou hoàn tất việc mua tất cả các nguyên liệu cho bữa ăn tối. Sau đó, cậu quay trở về nhà từ quận mua sắm bằng cách đi bộ.

Sau đó...

"..... .NG?"

Đột nhiên, Shidou dừng lại ở một góc phố.

Nhưng đó là chuyện bình thường. Phía trước Shidou bây giờ, có một cô gái vừa ngã bất tỉnh trên đường phố.

"Cái ..... !?"

Nhìn vào tình huống bất ngờ, vai Shidou run rẩy.

"A, có sao không vậy!?"

Cậu chạy đến chỗ của cô gái, đặt các túi đồ mua sắm trên đường phố và cố gắng giúp cô ấy đứng lên.

Nhưng Shidou dừng tay. Người ta nói rằng nếu bạn tình cờ tìm thấy một người nào đó nằm trên đường phố, tốt hơn hết là đừng di chuyển cơ thể của họ một cách liều lĩnh. Nếu cô gái này là nạn nhân của tai nạn giao thông và đã đập đầu cô vào đâu đó, thay đổi tư thế của cô có thể sẽ trở nên rất nghiêm trọng.

Sau đó, trong khi Shidou tự hỏi nên làm gì, cô gái bất ngờ di chuyển ngón tay của mình.

Sau đó, cô từ từ nâng đầu lên. Qua đó, khuôn mặt của các cô gái vừa hôn mặt đất bắt đầu rõ ràng hơn với cậu.

https://thuviensach.vn

Từ bề ngoài của cô, cô có thể lớn hơn Shidou một hoặc hai tuổi. Đôi mắt cô trông mệt mỏi và đôi môi của cô ấy trông khô. Nhìn vào khuôn mặt của cô, màu sắc của sự mệt mỏi có thể được nhìn thấy rõ ràng. Đôi mắt cô nặng trĩu và vòng thâm quầng bao quanh mắt. Thay vì bị tông trúng bởi chiếc xe nào đó trong vụ tai nạn giao thông, đúng hơn là cô đã "sập" do làm việc quá sức.

Nhận thấy rằng cô gái vẫn còn ý thức, Shidou cố gắng nâng vai của cô gái để giúp cô đứng lên.

Cậu không chắc chắn lắm vì chỉ nhìn thấy cô gái từ phía sau, nhưng dường như cô ấy chỉ mặc một chiếc áo khoác bên ngoài đồ mặc trong nhà (room clothes). Đó là cách cô ấy ăn mặc. Ngoài ra, dưới thời tiết lạnh này, cô gái chỉ đi một đôi dép mà chẳng có bất cứ chiếc tất nào cả.

Có lẽ cô ấy là một người sống gần đây, vì cô dám đi ra ngoài với phong cách thời trang này mà không lo lắng về cái lạnh, Thỉnh thoảng Shidou cũng ăn mặc theo phong cách tương tự khi cậu đi đến cửa hàng tiện lợi ở gần nhà vào ban đêm.

Sau đó, cô gái nhìn vào khuôn mặt của Shidou và mấp máy đôi môi của mình để nói chuyện. Giọng cô gái nghe như đang khóc.

"Bụng... rỗng ... .."

"Eh? Cô nói gì cơ? Chuyện gì đã xảy ra?"

Shidou cố lắng nghe, cô gái một lần nữa lặp lại câu nói ấy.

"..... bụng tôi đang trống rỗng ....."

"..... Huh?"

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Shidou mở to ngạc nhiên. Từ dạ dày của cô gái phát ra âm thanh * Guu, * Kruuuu ..... Đó là cách nó kêu.

Sau đó một vài phút, Shidou đang hỗ trợ cô gái, người vừa nãy còn nằm trên mặt đất. Họ đi bộ dọc theo con đường được dẫn dắt bởi Shidou.

"..... ..Ng ~, Xin lỗi nhé~, nhóc ...."

Cô gái mà Shidou đang cõng trên lưng nói với giọng như chẳng còn chút sức sống nào.

Cuối cùng, mặc dù ý thức đã trở lại, cô nhấn mạnh rằng cô không thể di chuyển nổi do cái dạ dày trống rỗng của mình, vì vậy Shidou không có lựa chọn nào khác ngoài việc hộ tống cô về nhà.

"Đừng để tâm ..... Bên cạnh đó, chị có thực sự ổn chứ ạ? Có sao không nếu chúng ta không tới bệnh viện? "

"Được mà ~ không sao không sao ~. Ta không có bị bệnh gì hết. Hơn nữa, nó sẽ lãng phí quá nhiều thời gian chỉ để đến đó? "

Sau khi nói vậy, cô gái vẫy vẫy đôi tay mình.

"Cơ mà này, không cần phải sử dụng kính ngữ như vậy ~ Ta không thích cái gì quá hình thức ~"

"Aaa ... .. em hiểu ạ."

"Hey ~, nhóc vẫn không thay đổi cách nói chuyện."

"Em... em biết rồi"

Thay đổi cách nơi, Shidou trả lời cô gái trong khi đổ mồ hôi.

https://thuviensach.vn

Trái ngược với ngoại hình mảnh mai của mình, tính cách của cô khá là táo bạo, như một cô gái khó lường.

Bên cạnh đó, bị "sập" do đói ở các nước tiên tiến như Nhật Bản hiện nay là một điều phổ biến. Tuy nhiên, hoàn cảnh không thể đoán trước đây đúng là quá ngạc nhiên; cậu thậm chí còn chưa biết hoàn cảnh của cô. Nó làm cho cậu tự hỏi những gì đã xảy ra với cô.

"Ah, làm ơn đến cái biệt thự ở đó."

Trong khi Shidou đang nghĩ, cô gái giơ tảy phải lên và chỉ về hướng đối diện của họ

Shidou trố mắt lên khi nhìn theo hướng ngón tay cô gái vừa chỉ

Ở đó, có một tòa nhà cao, trông có vẻ như cao gấp đôi so với những nơi khác. Nó là một căn biệt thự nhiều tầng

"Ế? Ở đó?"

"Hmm....Phải..... À, đừng nói rằng nhóc nghĩ ta sống ở một căn hộ tồi tài nào đó?"

"K-Không, em đâu có nghĩ...."

Shidou lưỡng lự trả lời trong giây lát. Thực chất, cô ấy đoán không hề sai

Về cơ bản, biệt thự càng cao thì giá cũng tỷ lệ thuận theo nó. Nhìn diện mạo cô gái, thực lòng thì cậu không thể gắn nó với hình ảnh tráng lệ của căn biệt thự trước mắt.

"Ehehe.... Thôi nào, đó đâu có là gì. Nên nói thế nào nhỉ? Nhóc nghe nè, đó là sự khác biệt. Điều đó cũng xảy ra với nhóc rồi phải không ? Giống như những thiếu niên thông thường khác"

https://thuviensach.vn

".....Uhm, cái đó, em không hiểu cho lắm.."

Shidou cau mày khi đáp lại cô..... Chả hiểu sao, khi nói về khoảng cách, cậu vẫn không thể hiểu nổi tính cách cô gái này.

"Ah, nhóc. Ta xin lỗi nhưng nhóc có thể đưa ta về phòng ta chứ? Ta không biết tại sao nhưng vì lý do gì đó chân ta không lết nổi~. Có phải do ta hiếm khi dùng chân nên chúng bị thoái hóa~

"Aah, em nghĩ là được.... chị có chắc là không cần đi bệnh viện không?"

Không phải là cậu có việc gấp khác cần làm mà có lý do từ chối. Và hơn hết, nếu cậu bỏ cô gái này ở đây, có khả năng cô ấy sẽ gục và chết ở trên đường, và cậu sẽ cảm thấy rất tệ nếu điều đó xảy ra..... Thường thì khi nghĩ, chuyện ấy làm sao mà xảy ra nổi. Chỉ có thể trong manga, dù tình huống như trong manga đã xảy ra với cô. Đôi lúc một chuyện như vậy cũng có thể xảy ra ở ngoài đời thật.

Shidou, khi cõng cô gái, đi qua lối vào cổng biệt thực. Rồi họ đến trước căn phòng khóa tự động.

"Rồi.....:

Ở một biết thự cao cấp như vậy, họ có khóa tự động phải mở trước. Nhưng, số pin chỉ có người sống ở đây biết, và người đang được nói đến lại không thể bấm số pin từ lưng của Shidou.

Có lẽ, nhìn trộm mã bảo vệ không phải là cái gì đó đáng được hoan nghênh cho lắm, nhưng tình thế hiện tại không cho cậu lựa chọn nào khác. Sau đó, Shidou nói với cô gái cậu đang cõng trên lưng

"Em sẽ nhắm mắt lại, nên lúc đó....."

https://thuviensach.vn

"Ah, số phòng là 1801, số pin là 1234, okay."

"Mã bảo vệ!?"

Ngơ ngác trước lời cô gái, Shidou vô tình thốt lên một lời lạ lẫm.

"Ế, vừa hét gì vậy? Hài hước ghê ta. Làm lại đi, lại đi"

"Quên đi! Chị không nên cho người khác biết mấy thứ đó dễ như vậy!"

"Ế? Tại sao?"

Cô gái hỏi lại một cách ngạc nhiên. Shidou gãi đầu căng thẳng và tiếp tục nói.

"Điêu đó không tốt cho an ninh đúng không !? Nếu ai khác ngoài người cư trú biết mật khẩu, họ có thể ra vào một cách tự do! Chúng ta chỉ mới gặp nhau lần đầu tiên, và em là con trai, chị biết đó! "

Shidou giải thích nguyên do của mình với một tông giọng cao; cô gái sau đó "Ồ" lên và che miệng với bàn tay của mình.

"Bạn sẽ làm được điều đó, cậu bé? Không có cách nào, đó là rất đáng ngạc nhiên. "

"Đâu có! Em chỉ nói những điều thông thường thôi! "

"..... ..Ah ~, Ra là vậy. Mặc dù trông thì như thú ăn cỏ, nhóc thực chất là thú ăn thịt ....Có lẽ đây là cái mà người ta gọi là khác biệt. Ta nên khôn hơn một chút. "

"Chị có nghe người khác nói không vậy !?"

https://thuviensach.vn

"Ta đang nghe, đang nghe đây. Cực kỳ lắng nghe luôn ..... Dù sao, ta chỉ muốn biết để tham khảo, nếu một chàng trai đi vào phòng của một cô gái, điều đầu tiên họ sẽ làm là gì? "

"Chị chả nghe tý gì đúng không !?"

Shidou cao giọng khi hét lên, đột nhiên cậu cảm thấy như có ai đó đang nhìn họ.

"Ng ... ..?"

Và ở đấy, có một người nào đó liếc nhìn cậu với một ánh mắt sắc bén ..... Do đó, người cậu bắt đầu run lên.

Ở đó, xuất hiện bóng dáng của một người phụ nữ. Người phụ nữ đó là quản lý của ngôi biệt thự này ..... .Dường như, cô ấy là người chăm sóc dinh thự. Bởi vì Shidou và cô gái gây ồn ở phía trước lối vào bên trong sảnh biệt thự, cô nhìn họ với ánh mắt nghi ngờ. Người phụ nữ dường như có ý định gọi cảnh sát, bởi vì cô ấy đang nắm chặt điện thoại ngay lúc này.

"A, Ahaha ....."

Shidou nở một nụ cười yếu ớt và gian trá, cậu nhập số pin nghe từ cô gái trước đó, sau đó ngay lập tức cánh cửa tự động mở ra.

"..... ..Em vào đây."

"Rõ thưa ngài ~"

Cô gái trả lời với một giọng điệu vô tư. Shidou thở ra, và sau đó đi khỏi sảnh tiến về phía hành lang.

Sau đó, cậu đi thang máy. Cậu có thể thấy cách trang trí tuyệt đẹp của căn phòng phía dưới đây trước khi đến căn phong cần tìm.

https://thuviensach.vn

"..... ..Nè, Chúng ta đến rồi. Liệu có ổn không nếu em đặt chị xuống đây? "

"Ng ~, cảm ơn nhóc. Nhưng nếu bỏ lại ta như thế này thì tý nữa ta chết là cái chắc. "

"..... ..Ha. Vậy thì, hãy đưa em chìa khóa. Em sẽ mở nó. "

"Rõ. Ah, nhưng nó lại ở bên trong túi mông của ta cho nên hãy nhẹ nhàng ~ "

"Tại sao chị lại đặt nó ở đó !?"

Shidou hét lên với cô gái rối đang vòng cánh tay của mình quanh cổ Shidou.

"Ta đâu có ý đồ gì xáu đâu. Ta chỉ muốn thể hiện lòng biết ơn của mình vì nhóc đã giúp ta trên con phố nên phục vụ tý cho sảng khoái. Thậm chí nếu nhóc đặt tay vào chỗ sai giống ví dụ như bên trong quần áo của ta, phần trên của quần cũng chẳng sao. "

"Chị đang nói cái gì vậy trời !?"

"Ng ~, Không ~ Ừm ~, ta nghĩ rằng chí ít thì mình muốn thể hiện lòng biết ơn, vì vậy ta cứ 'đẩy' nó cho nhóc suốt khoảng thời gian này, nhưng nhóc lại chả có phản ứng gì cả ~. Oh, có lẽ nhóc có sở thích mông? Đó là những gì ta nghĩ. "" Sự quan tâm của chị đã đi quá lẽ thường !? "

"Ah, hoặc có thể nhóc chỉ quan tâm tới bộ ngực khổng lồ? Nhóc không quan tâm tới một bộ ngực dưới 80 cm? Ta xin lỗi về điều đó ~. Ta thực sự bất lực ở khoản đó ~ "

"Chị đừng có gán cho người khác sở thích lạ của mình được không?"

Shidou hét một lúc, và lại một lần nữa, cậu thở dài lớn.

https://thuviensach.vn

"Kệ đi, đưa chìa khóa đây. Hoặc em sẽ bỏ chị ở đây. "

"Aw, Có vẻ như ta không có lựa chọn ~"

Nói xong, cô gái đưa tay vào túi quần mình.

"Ah ....., Đột nhiên ..... .Kya ... .."

"Đừng có tạo âm thanh lạ ở sau lưng người khác, được không ....."

"Sao cơ, nhóc chả vui gì cả."

Cô gái phồng má lên, sau đó đưa chìa khóa. Shidou mở cửa và đi vào trong phòng.

"Ta xin lỗi vì đã làm phiền."

"Em tha thứ cho chị ~"

"....."

"Eh, nhóc không cư xử như tsukkomi nữa?" []

Bỏ qua giọng nói của cô gái, Shidou cởi giày của mình và bước vào phòng.

Từ lối vào, có một hành lang dài. Ở đó, căn phòng rải rác những núi tạp chí và Manga.

"Vậy, đâu là phòng ngủ?"

"Kia ~"

Sau khi cô gái chỉ hướng, cậu đi về phía căn phòng.

https://thuviensach.vn

Một lần nữa, phòng ngủ của cô gái được bao phủ bởi hàng tấn Manga. Gần như toàn bộ bức tường đã chuyển đổi thành giá sách, nhưng rốt cuộc thì, những cuốn sách chỉ chất đống cao bên trong phòng.

Giường của cô gái thậm chí còn tồi tệ hơn. Có một chiếc giường ở giữa căn phòng lớn, nhưng nó dường như chỉ đủ chỗ một người. Hơn nữa, căn phòng rải rác với bao nhiêu là sách. Nhìn chung, cô ấy dường như rất thích sách, do giường của cô trông giống như một chiếc quan tài được chuẩn bị sẵn riêng cho một người quá cố, dùng sách thay vì hoa.

"Uh, đợi đã."

Trong khi Shidou đứng trước giường một lúc, cô gái di chuyển người từ lưng cậu xuống giường. Rơi xuống giống như chất nhờn, giống mảnh ghép hình; cô nằm xuống giường một cách dễ thương.

"Ng ~, cuối cùng chúng ta cũng đến."

"Haa ... .."

Rồi, sau khi đặt cô gái xuống, Shidou thở ra. Cậu nhìn quanh nội thất của căn phòng và phát hiện ra một cái gì đó bên trong.

"Đây là....."

Mặc dù nhìn xung quanh căn phòng của một cô gái mà cậu mới gặp là thô lỗ, cậu không thể cưỡng lại sự tò mò của mình. Cậu tiến đến một nơi ; ở đó cậu nhìn thấy một thứ không thể tin được. Đó quả là khá một không gian làm việc lớn. Ở đó xếp kha khá dụng cụ vẽ , một cái đèn huỳnh quang lớn có thể chiếu sáng cả bề mặt bàn.

Hơn hết, có một giấy cỡ B4 ở chính giữa bàn. Nó là một bản thảo coma , không chỉ có một nhân vật đã được vẽ và nền, mà còn có cả chữ được viết trên đó. Trông như nó đã được hoàn thiện và gần như đã sẵn sàng

https://thuviensach.vn

cho bôi mực, do những nét phác thảo thô được vẽ bằng bút chì chưa được xoá.

Phải, đây là lần đầu tiên Shidou được nhìn thấy nó tận mắt, không thể làm được.

Và những thứ ở đó là cái bạn gọi là bản vẽ tay Manga.

"Eh, có lẽ, chị vẽ Manga?"

Shidou hỏi những cô gái đang ngủ ngon lành trên giường như một xác chết. Sau đó, cô giơ tay lên.

"Ng? Đúng vậy. Ta từng là một dân chuyên ..... .Ta đã quá tập trung vào công việc đến nỗi quên ăn ~ ..... ta nghĩ rằng không còn lựa chọn nào khác ngoài việc đi đến cửa hàng gần đây cho tiện hoặc siêu thị. Sau đó, ta nhận ra rằng lực hấp dẫn của trái đất trở nên mạnh hơn. "

Nói xong, cô giơ tay lên trước khi thả nó trở lại xuống giường. Khuôn mặt Shidou chết lặng và cười cay đắng.

"Ra là vậy ..... Nhưng nếu chị là dân chuyên, không phải chị có trợ lý sao ....."

"Ng ~ Nói chung, thường là vậy, nhưng, ta thích tự mình làm mọi thứ cho đến khi nó xong~ Ừm, nếu nhóc cảm thấy thoải mái khi tự mình làm thì không sao. Mặc dù đôi lúc, ta cảm thấy như thể mình sẽ chết. "

"Nhưng em nghĩ rằng đó là một sai lầm chết người ....."

Shidou gãi má mình, nhìn vào bản thảo Manga trên bàn làm việc một lần nữa.

Không phải là Shidou đọc Manga cuồng nhiệt giống như một con nghiện hay như vậy, nhưng Shidou cũng thích đọc Manga giống như bất kỳ

https://thuviensach.vn

học sinh cao trung bình thường khác. Cậu thậm chí còn mua những quyển Manga mà mình thích. Tuy nhiên, đây là lần đầu tiên cậu nhìn thấy một bản vẽ thô, nên nó là một kinh nghiệm khá thú vị.

Đoán từ nét vẽ, đây là một manga Shōnen. Mặc dù nó vẫn chưa xong, cậu có thể nói rằng cô ấy thực sự là một dân chuy

"..... ..Hmm?"

Sau đó, Shidou cau mày; cong người mình mình về phía trước và đưa khuôn mặt của mình lại gần hơn để có một cái gần hơn với bản thảo.

Bởi vì bản vẽ chưa được hoàn thiện n, cậu không chắc lắm, nhưng cậu nhận ra nét vẽ ở đâu đó.

"..... ..Eh, Đây , đừng nói là [SILVER BULLET] !?" (Viên đạn bạc)

Shidou hét lên ngay lúc đó. Đúng. Đằng kia là, Manga mà Nakatsugawa nói lúc trước [SILVER BULLET].

"Oh? Nhóc biết nhiều đấy. Có lẽ, nhóc là một độc giả của ta? Cảm ơn nhóc ~ "

Cô gái vẫy một tay mình một lần nữa, Shidou trở nên tò mò hơn. Cậu quay hướng người mình và tiếp tục hỏi.

"Không, đợi chút. Điều đó có nghĩa rằng chị là Honjou Souji .....? "

"Ng ~, phải ~"

"C-Chị không phải là đàn ông?"

"Ah ~, cái đó? Đó là một bút danh, bút danh. Tên thật của ta là Nia. Honjou Nia. Rất vui được gặp nhóc ~ "

https://thuviensach.vn

Nói vậy, cô gái tên Nia chợt nở nụ cười với tiếng "Nii", và sau đó tiếp tục.

"Nó khá phổ biến, nhóc biết đó. Có khá nhiều nhà văn nữ làm điều đó khi viết manga Shōnen. Ví dụ, Takajou-san của [OTHER FAKE] (Giả kia) thực ra cũng là phụ nữ. "

"Hả !? I-Có đúng như vậy !? "

Khi nghe thông tin này, Shidou mở to mắt ..... Sau đó, cậu tiếp tục suy nghĩ.

Ngoài chuyện giới tính trước đó, cậu nhận ra thứ gì đó là hơn vẫn còn đọng lại. "Không-không-không ..... Nó vẫn còn lạ. Bởi vì [SILVER BULLET] là một Manga đã tồn tại vào khoảng thời gian khi em còn học tiểu học, chị biết không? Điều đó có nghĩa là tác phẩm ra mắt của Honjou Souji còn lâu hơn thế ... .. "

Shidou la hét một lần nữa làm rung cổ họng. Cậu ta nhìn vào ngoại hình Nia lần nữa.

Khả năng cô ấy khoảng 18 hay 19 tuổi .....Dù có trang điểm để làm trẻ tốt thế nào đi nữa, ở tuổi đôi mươi là giới hạn. Nếu tuổi thực của cô gái này là 30 tuổi, ngoại hình trẻ trung này là điều mà ai cũng ao ước. Công ty sắc đẹp và các Kênh truyền hình sẽ tiếp cận cô để tận dụng điều này, không thể lầm được.

Nếu thế, cô ấy hẳn phải là con gái Honjou Souji, có cùng phong cách vẽ một cách hoàn hảo và được thừa kế cùng tên với anh ta như thế hệ thứ hai ..... Cũng có một số người đang làm điều tương tự.

Tuy nhiên, Nia có thể hiểu những gì Shidou đang nghĩ, sau đó cô ấy nói * fufu *, trong khi nhún vai.

https://thuviensach.vn

"Tôi xin lỗi nhưng, kể từ khi bắt đầu cho đến bây giờ, Honjou Souji và ta là cùng một người. Nhân tiện, đã được khoảng mười năm kể từ tác phẩm đầu tay của ta. "

"M-Mười năm ... .."

Shidou ngơ ngác trước lời giải thích, Thực tế của Nia vang vọng như âm thanh của một cái trống; Shidou quay mặt tự hỏi về một giả thuyết như thế.

Thường khi nghĩ, một điều như vậy lẽ ra là không thể. Khả năng toàn bộ giả thuyết này chỉ là một phần của cách nói chuyện ngẫu nhiên của Nia là khá cao.

Nhưng, bản thảo được đặt trên bàn làm việc rõ ràng là nét vẽ của Honjou. Tất nhiên, cũng có khả năng đó chỉ là những bản sao của bản vẽ gốc. Tuy nhiên, nếu Manga này thực sự đã được xuất bản bởi [BLAST], nó sẽ là bằng chứng cho bản thảo gốc của cô gái này.

Trong khi Shidou đng suy nghĩ về điều đó, Nia đi * Oh, thì~ * và thở ra.

"Uhm ~ ..... Trình tự khác so với những gì ta muốn một chút, nhưng thôi kệ, không sao cả. ~ Ta sẽ nói cho nhóc. Bí mật của ta là- "

"Ế ....?"

Nghe lời của Nia, Shidou nhún vai mình một chút.

Thực chất thì cậu tò mò về nó, nhưng ..... Dù là gì, có ổn nếu nói nó cho một người lạ hoắc như Shidou? Câu hỏi đó là những gì hiện lên trong tâm trí của cậu.

"Thực ra ~"

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, một lát sau ...

Gu ~ ....Kyururururururu .....

Tiếng đó phát ra từ dạ dày của Nia to hơn so với lúc trước.

Hơn nữa, do chuẩn bị nói một cách nghiêm túc, cô làm một khuôn mặt nghiêm túc như vậy để cho thấy rằng tình huống lúc trước trở thành khá kỳ quái.

"N-Nhóc ....."

Nia gọi Shidou với một giọng thều thào. Shidou thở ra và gãi đầu.

"Được rồi được rồi..... Em sẽ mượn bếp của chị một lúc. "

"Ok ~ ....."

Sau đó, Shidou bước ra khỏi phòng, nhưng cậu nhanh quay người lại chỗ Nia.

"..... Em chỉ muốn nghe điều này cho chắc . Chị có thể ăn đồ bình thường đúng không? Không có hút máu để duy trì sự trẻ trung của mình chứ? "

"Hả? Nhóc cho chị hút máu?"

Sau đó, Nia cố gắng bắt chước động vật ăn thịt bằng cách uốn cong ngón tay của cả hai bàn tay, "Gaah ~" và sau đó cô nhe răng. Nhưng, ngay sau cô mất sức mạnh thể chất của mình và gục xuống.

"..... .Tạm thời, em sẽ coi câu trả lời là có."

Shidou nói vậy với đôi mắt mở hé. Cậu rời khỏi phòng và đi một mình vào bếp.

https://thuviensach.vn

Nhìn vào Nia, cậu trông đợi bồn rửa ngập những đĩa bẩn. Tuy nhiên, ngoài bàn ăn đầy bụi bặm, nhà bếp gọn gang đến khó tin.

"Heee. Ngạc nhiên ghê ..... Mình biết nói thế này là thô lỗ thế này là khá gọn gẽ đó. "

Tuy nhiên, một lúc sau, Shidou thay đổi ấn tượng trước đây của mình. Nhìn vào bề mặt bàn bếp là đủ biết. Trong góc phòng, anh có thể nhìn thấy rác thực phẩm ăn liền từ một cửa hàng tiện lợi.

Nói cách khác, thay vì Nia không bao giờ quét dọn nơi này, có vẻ như từ đầu cô đã không bao giờ sử dụng bếp. Cô luôn luôn phải ăn ngoài hoặc mua một hộp cơm trưa từ một cửa hàng tiện lợi; nói tóm lại là luôn luôn ăn đồ ăn nhanh cho mỗi bữa ăn.

"....."

Shidou giữ im lặng và đặt tay lên trán mình, cậu rửa bàn và bắt đầu lau bề mặt bàn bếp với một loại vải nào đó.

"Nào ..... Giờ thì."

Sau khi lau sạch bụi bẩn xong, cậu nhìn xung quanh nhà bếp và đi ra mở tủ lạnh,

"..... ..C-Chỉ có rượu sake .....?"

Shidou thốt lên sự khó tin của mình vào những gì cậu vừa thấy, và sau đó kéo ngăn rau quả để nhìn.

Chỉ có những chai rượu sake bên trong, và cũng có nhiều cuốn sách che chúng.

"..... .." Shidou lặng lẽ đóng cửa tủ lạnh. Cậu trở lại lối vào và lấy túi mua hàng mình mua trước đó, và quyết định chọn một số nguyên liệu

https://thuviensach.vn

phù hợp và trở về nhà bếp. Ban đầu, đây là những thứ dành cho bữa tối của các tinh linh', nhưng ....do số lượng mua nhiều hơn bình thường, nên không sao. Và quan trọng hơn, anh không thể để cho cô gái Nia này chết đói.

Shidou rửa tay, và sau đó bắt đầu nấu ăn như cậu thường làm.

Mặc dù, không có nhiều đồ dùng bếp để dùng, nên không thể nấu một bữa ăn ngon được. Ngoài ra, không còn nhiều thời gian để nấu vì cậu không thể để cho Nia chờ đợi quá lâu.

Sau khi Shidou quyết định, cậu đổ một ít nước vào cái chảo nhỏ duy nhất có sẵn trong nhà bếp. Sau đó, cậu đổ gạo sống vào trong nước, và bật lửa để bắt đầu nấu.

Sau đó, cậu cho một chút hành lá vào chảo , cũng như một ít đậu. Cậu cũng cho thêm một chút rượu sake của Nhật Bản mà mình mượn từ tủ lạnh để thêm một số hương vị; ở bước cuối cùng, cậu cho vài quả trứng vào hỗn hợp để tạo một món súp đơn giản.

Nhờ đó mà thức ăn đã được nấu xong trong một thời gian ngắn. Cậu mang thức ăn đến Nia, người hiện đang chết đói. Mặc dù thực tế rằng đây chỉ là một món bình thường, cậu nghĩ món này với cô đã là đủ.

"Được rồi, mình hy vọng chừng này là đủ."

Sau khi Shidou nói vậy, cậu trở về căn phòng lúc trước ới cái bát đầy Zousui. []

"Đây, em xong rồi. Nó vẫn còn nóng, vì vậy hãy cẩn thận. "

"Waa! Cho ta ~! "

https://thuviensach.vn

Shidou đặt Zousui trên bàn gần giường, Nia sau đó * Pan! * Vỗ tay. Và với một chút hào hứng lấy Zousui.

"Whoaaa!"

Tất nhiên, thức ăn vẫn còn nóng. cơ thể Nia run lên một chút.

"Em đã nói với chị rồi còn gì..... .."

"Fuu ~, Fuu ~"

Rút kinh nghiệm từ sai lầm lúc, Nia thổi muỗng với hơi của mình trước khi đưa thức ăn vào miệng.

Sau đó, cô nếm Zousui trong khi nhai nó trong miệng cô, và sau đó thốt lên.

"Aaaa ~ ...."

Giọng Nia phát ra nghe giống hệt như một ông già trong một suối nước nóng. Nước mắt bắt đầu chảy xuống từ đôi mắt của cô do bị choáng ngợp trước cảm giác của món ăn. Cô tiếp tục di chuyển chiếc thìa.

"Ngon quá ..... Nhóc cho ta ăn món gì vậy.....món gì ....."

Trong khi nói những lời này, cô tiếp tục ăn các Zousui còn lại. Sau khi năm phút trôi qua, bát Zousui đã trống rỗng.

"Fuh ~ Cảm ơn vì bữa ăn. Không ~, nó thật là ngon. Đã được một tuần kể từ lần cuối cùng ta được ăn một bữa ấm. "

"Một tuần....."

Shidou nở một nụ cười gượng gạo và sau đó lau sạch bộ đồ ăn. Cậu quay người lại khi chuẩn bị mở cửa về bếp.

https://thuviensach.vn

"Ưm, em sẽ rửa bát đĩa sau đó về nhà. Kể từ giờ hãy ăn tử tế trước khi ngất nhé".

"Ah ~, chờ một phút."

Sau đó, khi Shidou sắp bước ra khỏi phòng, Nia nói.

"Từng đó chưa đủ? Em xin lỗi nhưng những nguyên liệu đó ban đầu là cho bữa tối nhà em, chị muốn thêm thì gọi chuyển phát ấy ".

"Ah ~ Không phải vậy! Ý của ta không phải như vậy."

Sau đó, Nia phát ra tiếng * Bung-Bung * trong khi vẫy tay, cô giơ tay phải của mình và chỉ vào bản vẽ phác thảo chưa hoàn thành được đặt trên bàn làm việc.

"Như đã nói, ta không thuê bất kỳ trợ lý nào cả. Nhóc có giúp ta nếu đó chỉ một nhiệm vụ đơn giản? Xin đó! Ta sẽ trả thêm ".

"..... .Eh?"

Khi được hỏi một yêu cầu bất ngờ, Shidou mở to mắt.

Nhưng cậu nên từ chối yêu cầu không thỏa đáng của Nia ngay sau khi nấu xong bữa ăn.

"K-không-không-không. Chị đang nói gì vậy? Sao mà được. "

"Eh ~, không phải thế ổn sao ~. Nhóc có việc gì khác cần làm? "

"Không, đó không phải là những gì em đang định nói..... .Em chưa bao giờ đụng vô bản phác thảo của dân chuyên, em không thể chịu trách nhiệm nếu mắc bất cứ sai sót nào."

https://thuviensach.vn

"Không sao đâu ~, không sao ~. Ta chỉ yêu cầu nhóc lo việc tẩy xoá. Chỉ tốn tý sức cho việc đó. "

"Ngay cả khi nói như vậy ....."

"Làm ơn làm ơn làm ơn! Hiện nay tay ta đã bận với những việc quan trọng khác phải làm ~. Vì thế, ta sẽ không thể hoàn thành bản thảo đúng hạn .... "

Nia tiếp tục cầu xin cậu, Shidou thở một tiếng dài lớn.

"..... ..Haa. Được rồi, nhưng chỉ có một nhiệm vụ đơn giản thôi, được chứ? "

Sau khi Shidou chào thua, Nia bắt đầu mỉm cười vui vẻ.

"Xong ngay ~, hiểu rồi~. Vậy thì, chúng ta hãy đi đến phòng làm việc. Quả như mong đợi, nơi này quá là nhỏ cho hai ta~. "

Trong lúc nói, Nia dậy khỏi giường, sau đó "Nggggh ...."

Cô gãi cơ thể của mình. Sau khi cư xử uể oải cho đến lúc này, cô gái đã nhanh chóng lấy lại sức lực siêu nhanh.

"Phòng làm việc ..... chị còn có nơi khác so với đây?"

"Đúng. Ta đã chuẩn bị tất cả mọi thứ như thế này, nên bất cứ khi nào cảm thấy như sẽ chết trong khi làm việc, ta có thể gục luôn, nhưng cũng có một phòng làm việc để sử dụng ~ "

"Chị nói nhu thể là chuyện thường nhưng nó vẫn lạ hoắc." Shidou hé mắt khi nói vậy, Nia dường như không đặc biệt chú ý đến nó. Sau đó, Shidou theo Nia đến phòng làm việc khác.

"Rồi, vào đi, vào đi."

https://thuviensach.vn

"Wah ....."

Nia mời Shidou vào phòng làm việc, phong cảnh làm Shidou mở rộng tầm mắt của mình.

Bên trong căn phòng, có một bàn làm việc lớn được đặt; hơn nữa, có nhiều đồ văn phòng được chuẩn bị. Bức tường vẫn giống với trước đó, nơi mà toàn bộ bề mặt được biến thành kệ sách. Ngoài đó ra, còn có tài liệu vẽ, sách tranh, cũng như sách hình ảnh và vv, tất cả xếp thành hàng.

Bên trong căn phòng, chả hiểu sao có một bầu không khí khắc kỷ. Diện mạo nơi này chắc chắn là giống y chang nơi làm việc của một họa sĩ.

"Đó, nhóc có thể dùng chiếc bàn kia."

"Eh, có được không? Không hiểu sao bầu không khí làm cho nó cảm thấy như thế đây là nơi thiêng liêng của một nghệ sĩ ..... "

"Không sao, không sao. Ah, hay nhóc thích chiếc bàn lúc trước? Nhóc muốn ngửi thấy mùi hương của ta trong khi làm việc? "

"Ah, chỗ này cũng được."

Shidou từ chối ngay lập tức, cô gái có vẻ không hài lòng và đôi môi của mình tạo một tiếng "Bửu ~" khi cô bĩu môi.

"Vậy, em xóa phần nào?"

"Aaa, hãy xóa phần này."

Sau khi Shidou hỏi, Nia đeo kính của mình và bắt đầu đánh dấu phần trên của tờ giấy. Cô ấy chỉ ra một vài tờ bản thảo đã được in mực.

"Sau khi xóa bản nháp, xin hãy tô mực đen vào chỗ trống." "..... .NG?"

https://thuviensach.vn

Nia nói những lời đó một cách tự nhiên, Shidou nghiêng đầu.

"Đ- đợi chút! Không phải chị muốn em làm Gomu-kake thôi sao !? Thậm chí nếu đó là Beta-nuri, chị không nên để một người nghiệp dư làm điều đó!" []

"Được ~,được ~. Vì nhóc khá điêu luyện, nhóc sẽ làm được bằng cách nào đó. Dù sao, miễn là tô chúng bằng màu đen, nhóc có thể tự do sử dụng bất kỳ công cụ vẽ nào. Bí quyết là sơn các góc nhỏ với cây bút bi trước, và sau đó làm một phần lớn hơn với một cái gì đó nhanh.

"Không, đợi đã, chị có nghe khi người khác đang nói không.....?"

"Ta đang lắng nghe ~. Nhưng như ta đã nói, không sao cả. Nhóc đã sử dụng các công cụ vẽ trước đây rồi, phải không? "

"Huh.....? C-Cái gì, tự dưng ..... "

Nghe những lời nói đó, khuôn mặt Shidou tái nhợt.

Sau đó Nia bĩu môi lên và tiếp tục nói.

"Nhóc biết đó? Con trai. Đối với những người không biết gì về Manga, Họ sẽ không gọi tẩy xóa là [Gomu-kake], hoặc đen là [Beta]. "

"..... .tch!"

Thì thầm, Shidou nín thở.

"Đ-Đó là ....."

"Có lẽ là vậy, phải không? Khi còn ở trung học, nhóc vẽ hình nhân vật góc mà mình tạo ra. Không ~, ta hiểu rồi, ta hiểu rồi. Lúc đầu, nhóc vẽ trên quyển vở bằng bút chì. Sau đó, một ngày nhóc quyết định đi đến một cửa

https://thuviensach.vn

hàng văn phòng phẩm để mua một cây bút Manga cũng như mực, nhưng sau đó thấy chúng khá khó sử dụng. "

"!? K-Không, em .... "

"Sau đó, nhóc cũng muốn sử dụng screentone (tấm giấy hoa văn tạo hiệu ứng trong truyện) nhưng, Không thể nào, sao giá một tấm lại đắt thế cho một lần dùng!" Sau đó, nhóc bỏ cuộc khi nói vậy. "

"G-Guu ....."

"Sau đó, một khi phát hiện ra rằng có một phương pháp sử dụng máy tính để vẽ, cách đó mình có thể vẽ thỏa thích bao nhiêu tùy ý! Đó là những gì nhóc nghĩ, nhưng nhóc đã thực sự sốc khi bạn phát hiện ra giá cho bút vẽ và các phần mềm, phải không? "

"A-Aaaaaaaaah .....!"

Cơ thể Shidou đã bắt đầu run rẩy khi cậu gãi đầu.

"Và sau đó....."

"Ok, em hiểu rồi! Em sẽ làm, không cần phải nói nhiều. Xin đó."

"Vậy trông cậy vào nhóc đó! Và ta sẽ làm việc ở kia. "

Shidou nói vậy với một giọng điệu không hài lòng, Nia bắt đầu cười khi nhìn thấy điều đó và giơ ngón cái tán thành trong khi trở lại phòng ngủ

"Ôi trơi....."

Shidou buông ra một tiếng thở dài, * Phù *.

Tuy nhiên, chịu thôi. Sau đó, cậu ngồi xuống chiếc ghế; ông cầm cục tẩy trên tay và cẩn thận bắt đầu xóa các vết bút chì.

https://thuviensach.vn

Sau đó, cậu cầm bút Fude (bút đầu cọ) trên tay và bắt đầu làm việc trên Beta-nuri như cô hướng dẫn.

Cậu bắt đầu tô phần đánh dấu x bằng bút Fude với sự hướng chỉ ở góc cạnh; sau đó, cậu bắt đầu tô toàn bộ bề mặt.

Ngay cả khi lặp đi lặp lại cùng một việc, nhưng hình dạng và phạm vi vẽ lại khác nhau.

Bị choáng ngợp bởi những áp lực không nên làm hỏng bản thảo của một dân chuyên đã làm Shidou vì nguyên do nào đó cảm thấy lo lắng. Khi đang hoàn thành công việc, cậu cố làm xong nó càng sớm càng tốt.

Sau khi thời gian trôi qua được một lúc, Shidou đem bản thảo beta in mực xong trong tay, đến chỗ Nia.

"Oh, xong rồi sao? Hee ~, tay nghề vậy? "

"..... .Aah, em đã giải quyết được bằng cách nào đó. Trời ạ, đã lâu rồi kể từ lần cuối em làm một việc tinh xảo như này ".

Thở ra, cậu chậm rãi di chuyển cơ thể và quay vai.

Rồi, khi nhìn ở đó, Shidou mặt biến tái nhợt khi cơ thể của mình bắt đầu run rẩy.

"Cái ....!?" Không sai được. Trong đó, Nia đã quần áo mình mặc từ lúc nãy. Cô đã chuyển sang bộ đồ hầu gái có nhiều chỗ hở. Chiếc váy rất chi là ngắn, và các phần ngực hở rất nhiều. Nhìn vào diện mạo giật gân ấy, Shidou nuốt nước miếng.

"C-Chị đang mặc gì vậy ....."

"Eh? À, ta múa nó để tham khảo cho công việc của mình; Ta quyết định sẽ phục vụ cậu như lời cảm ơn cho sự giúp đỡ. Hãy nhìn xem, không

https://thuviensach.vn

phải phần 'lương' thêm trông khá dâm sao? Trông thế nào? Mặc dù bộ ngực của ta bằng phẳng, phong cách không phải là tệ, đúng không? "

"Em không nghĩ đây là thứ mà chỉ ám chỉ là 'trả thêm'?"

Đặt tay lên hông, Nia cao giọng lên. Sau đó, Nia đung đưa phong bì trong tay cô.

"Ta đùa thôi. Đây chỉ là fan service. Đây là lương của nhóc. "

Sau đó, Nia đưa chiếc phong bì cho Shidou, nhưng một cái gì đó hiện lên trong tâm trí cô.

Sau đó, một nụ cười tinh nghịch xuất hiện trên khuôn mặt của cô, cô kéo phần ngực của bộ đồ hầu gái, và đưa phong bì vào giữa ngực mình.

"Đây, cậu bé. Đây là mức lương của nhóc. "

"Cái ..... Chị đang làm gì !?"

"Không sao ~, không sao~, nhìn đi-nhìn đi, lấy chúng đi."

Sau khi nói thế, Nia khép vai để nhún ngực lên.

Sau đó, * SUTON *, phong bì trượt và rơi xuống qua váy.

"..... .."

"Ah ....."

Shidou nói bằng một giọng nhỏ, Nia sốc tới nỗi gục xuống ngay nơi cô đang đứng.

"Ku ....., có ngực nhỏ thực sự là một tội ác ..... !?"

"..... Ơ, em nên về nhà ngay bây giờ."

https://thuviensach.vn

Shidou xin rút trong khi đổ mồ hôi, cậu bắt đầu sửa soạn đồ của mình trước khi trở về. Chả hiểu cứ cái đà này, cậu sẽ không thể trở về nhà được nữa.

"Eh? Còn lương? "

"Không sao, khỏi cần. Dù gì em cũng đã có trải nghiệm quý báu. "

"Eeh ~ Nhóc không thể làm điều đó ~. Hãy nhìn xem, mua thức ăn ngon bằng số tiền này. "

"Lẽ ra Nia nên là người mua đồ tử tế để ăn, mặc cho nó ngon hay không."

Shidou nói vậy, với đôi mắt khép hờ, Nia mở to đôi mắt của cô ấy ngạc nhiên.

"Uwah, ta không lường trước được điều này."

"Em không có ý gì cụ thể ....Vậy tạm biệt. Thời gian tới, đừng ngất trên phố nữa. "

Sau đó, Shidou vẫy tay và tiến ra khỏi phòng. Nia không biết phải làm gì bắt đầu kéo áo của Shidou .

"C-C-C-Chờ chút. Ta cảm thấy không thể giải quyết như thế này. "

"Thậm chí nếu chị nói vậy....."

Shidou tỏ vẻ phiền hà. Sau đó, Nia * Pon * khi cô vỗ tay.

"Ah, hay là như thế này. Nhóc, cậu rảnh thứ bảy này? "

"Ng .....? Tại sao đột nhiên. "

https://thuviensach.vn

"Ta sẽ có kỳ nghỉ một ngày sau khi hoàn thành bản thảo này. Hãy đi hẹn hò nào. À, tất nhiên ta sẽ là người chi trả tất cả mọi thứ. "

"Eh .....?

Sau khi nghe những lời bất ngờ, Shidou mở to mắt. Ai biết được, cậu không nghĩ rằng sẽ được lời mời đó.

"Ah, nhưng đổi lại, hãy để ta quyết định địa điểm. Do chưa có bất kì cơ hội nào để đi mua sắm dạo gần đây, ta muốn đi đến Akiba ~ "[5]

Với giọng thờ ơ, Nia mỉm cười. Shidou thở một tiếng dài và gãi đầu.

"..... Cái đó, chị muốn em đi theo xách đồ à?"

"Giku !?"

Nia tỏ vẻ sốc một cách thái quá và ngưng lại đôi chút. Đây là lần đầu tiên Shidou từng được nghe một tiếng "Giku" phát ra từ miệng của một ai đó.

"Haa ..... .Em xin lỗi nhưng chị rủ ai khác được không?Hay là nhờ bạn bè ? "

Sau khi Shidou nói vậy, biểu hiện trên khuôn mặt của Nia trở nên ỉu xìu ngay lập tức.

Nhưng cô trở về giọng điệu bình thường của mình ngay tức khắc và cô đu đưa đầu.

"Không ... haha. Đó là bởi vì ta không có bạn bè nào ~ "

Sau khi nói những lời đó, Nia nheo mí mắt.

"-Nhưng thế liệu có ổn?"

https://thuviensach.vn

"Hả?"

Không hiểu sao, có một số ý nghĩa ẩn đằng sau những lời đó, Shidou cau mày của mình. Sau đó, Nia bĩu môi của mình lên và tiếp tục nói.

"-Không phải công việc của nhóc là làm cho các tinh linh phải lòng sao? Không ..... Itsuka Shidou-kun?"

"Huh.....?"

Trong giây lát, cậu không thể hiểu được những gì cô ấy nói, và sau đó Shidou cất lên một giọng ngớ ngẩn.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Akiba Ơi, Chị Đã Trở Về Rồi Đây

Phần 1*Kata-Kata* Tiếng lạch cạch vang lên khi răng của họ va đập vào nhau. Không kịp nữa rồi.

Nhưng không khí ở đây không lạnh tí nào. Dù cảnh vật bên ngoài đang chìm trong giá lạnh của những ngày tháng 12, nhưng bên trong căn phòng đã được lát những tấm kính dày cùng hệ thống điều hòa chạy dọc những bức tường này thì. cảm giác cũng khá là dễ chịu.

Thế mà, Knox, đang được băng bó khắp người với bông băng và thuốc đỏ , vẫn run lẩy bẩy. Chậm rãi, anh ta hít sâu vào từng ngụm không khí.

Ngồi bên cạnh, Burton, cấp dưới của anh ấy, cũng đang có cùng một nét hồi hộp như anh, trong khi toàn thân cậu ấy cũng được quấn băng kín mít. Tất nhiên. Knox biết rõ lý do mà họ bị tập trung hôm nay.

".....Uhm."

Một người thanh niên ngồi nghiêm nghị trên chiếc ghế ở trước mặt bọn họ. Khẽ cúi đầu xuống, cậu ta lướt mắt qua tập tài liệu đang cầm trên tay.

"..... !"

"---!"

https://thuviensach.vn

Chỉ với một cử động nhỏ từ cậu con trai đó, mồ hôi bắt đầu túa ra khắp người Knox và Burton.

Đứng sau cậu ta là một cô gái với vẻ đẹp có thể quyến rũ bất cứ thằng đực rựa nào. Tuy thế, ánh mắt sắc như dao cạo của cô ấy làm bọn họ nín lặng với bộ mặt ngày càng tái nhợt.

Tuy có lẽ cậu ấy ở vào khoảng giữa độ tuổi 30. Nhưng không hiểu sao cả người cậu ấy, từ trang phục đến kiểu cách, đều toát ra một vẻ trẻ trung. Đến nay, Knox đã có 48 cái xuân xanh nên chắc là cậu ta nhỏ tuổi hơn anh ta.

Điều đó cũng dễ hiểu thôi, vì đang ngồi đằng kia không phải là một người bình thường.

Cậu ấy được cả thế giới biết đến như là một quái vật thiên tài trong ngành tài chính của Tập đoàn DEM, người sáng lập công ty: Sir Isaac Westcott.

Bình thường, chẳng bao giờ 2 phi công bình thường như Knox và Burton có dịp được gặp người này cả. Cậu ấy xuất hiện ở đây lúc này là có lý do cả.

".....Knox-san. Chúng ta sắp bị xử thế nào đây?....."

Burton quay sang Knox thỏ thẻ với một giọng cực kỳ nhỏ. Knox liếc nhìn qua, rồi lén lút đáp lại, cẩn thận không cho Westcott nghe thấy.

".....IIm! Im đi!"

Nghe Knox ra lệnh, Burton im bặt đi..

Cũng dễ hiểu rằng Burton đang cực kỳ bất an. Nhưng với tình thế hiện tại của 2 người họ thì không nên chém gió với nhau tí nào. Việc đó có thể

https://thuviensach.vn

làm tình hình còn xấu thêm. Hiện tại, cách tốt nhất là ngậm miệng lại và chờ đợi điều sắp xảy đến.

Đúng thế,Knox và Burton đã bị triệu tập đến đây hôm nay là có lý do cả. Tất nhiên không phải để nhận nhiệm vụ từ cấp trên như mọi khi mà chủ yếu là do vụ lùm xùm mà họ đã làm.

Trước đó vài ngày, Knox và Burton nhận nhiệm vụ vận chuyển , một Tinh Linh bị đang bị bắt giữ bởi tập đoàn DEM, từ cơ sở thí nghiệm trên đảo Neryl giữa Thái Bình Dương, và trên đường đi, họ bất ngờ bị tấn công và để cho trốn thoát.

Dù việc đó chỉ là một tai nạn và việc đánh mất không hoàn toàn là lỗi của Knox, nhưng anh ta đã biết việc Westcott quan tâm tới các Tinh Linh như thế nào, thế nên dù có vì lý do gì đi nữa, anh ta chắc chắn sẽ bị trừng phạt.

Westcott là một con người hoàn toàn có đủ khả năng làm lay chuyển cả nền kinh tế thế giới chỉ bằng vài ngón tay, và việc ném Knox và Burton ra ngoài đường là một việc khá dễ dàng với cậu ta.

Không, vừa nghĩ đến đó, Knox vội dẹp suy nghĩ đó đi. Hình phạt chắc phải nặng nề hơn, cái vừa này hình nhưu có hơi nhẹ nhàng quá với một tên thế này.

"....."

Knox lén lút liếc mắt nhìn sang bên Westcott đang ngồi.

Nhưng anh ta có vẻ chú ý hơn đến cô gái với mái tóc vàng kim đang đứng cạnh cậu ta hơn. Chỉ cần liếc nhìn qua, Knox biết rõ rằng cô ấy không đơn thuần chỉ là một viên thư ký. Đó chính là Tổng Chỉ huy lực lượng Wizard của DEM, Ellen Mira Mathers.

https://thuviensach.vn

Sức mạnh của cô ta sánh ngang hay thậm chí vượt hơn cả của các Tinh Linh; con người mạnh nhất từng tồn tại từ trước đến nay. Nếu ngay từ đầu cô ta đã đi cùng Westcott đến đây, thì tức là cô ta sắp cắt phang đầu của Knox và Burton như là một hình phạt vì việc làm bất cẩn của bọn họ.

Kachi-Kachi, tiếng đông hồ lặng lẽ vang lên giữa gian phòng yên ắng đến nổi Knox có thể nghe thấy tiếng bước chân dội xuống từ những văn phòng ở các tầng xung quanh.

"---Tôi hiểu rồi."

Westcott vang lên câu nhận xét sau khi rời mặt khỏi đống tài liệu báo cáo, trước khi cậu ta liếc ánh nhìn hắc ám thẳng vào hai khuôn mặt của Knox và Burton .

".....U-Ukh."

Ánh nhìn sắc lẻm cậu cậu ta như đang xuyên thấu khắp thân thể của bọn họ. Khuôn mặt của Knox mỗi lúc một xanh lè trong suốt thời gian anh ta đón nhận cảm giác khó chịu ấy.

Nhưng Westtcott có vẻ không để ý đến chuyện đó tí nào. Cậu ta vứt tập tài liệu lên sàn rồi nhẹ nhàng đứng lên và tiến về phía hai người bọn họ.

Lúc này, ở đối diện Knox và Burton, cậu ta nhẹ nhàng nhấc môi lên và nói với một tông giọng điềm tĩnh.

Chắc cậu ta sắp thông báo rằng họ sắp bị trừng phạt thế nào, hay tệ hơn là bị bãi nhiệm. Có thể, nếu cậu ta thấy hai người không còn có ích nữa, cậu ta sẽ ra lệnh cho Ellen cho cả hai ra đảo.

Knox vội đưa mắt ra xa Westcott. Những từ ngữ cứ quay mòng mòng trong đầu anh. Cuối cùng, anh ta cắn chặt môi rồi nhắm tịt mắt lại.

https://thuviensach.vn

"Cảm ơn vì nỗ lực của hai người. Các anh nên dùng Realizer để chữa trị vết thương, sẽ khá nhanh thôi. Sau đó hãy nghỉ ngơi một lúc trước khi quay trở lại làm việc."

Knox bỗng giật mình trước câu nói đó của Westcott, anh ta thật sự không ngờ tới chuyện này.

".....Cái gì?"

"Chỉ thế thôi à.....thưa sếp?"

Knox và Burton quay qua nhìn nhau một lúc, trước khi họ cùng lên tiếng.

Vừa rồi là từ chính miệng Westcott nói ra. Có vẻ cậu ta chưa hiểu được phản ứng của hai người bọn họ.

Tiếp đó, cậu ta bỗng gật đầu như vẻ vừa hiểu ra gì đó.

"Aah, vậy đó là vấn đề à? Tất nhiên việc chữa trị sẽ có kèm theo bảo hiểm lao động, vì vậy cả hai người sẽ được hưởng-"

"Không, đó không phải việc mà tôi muốn nói tới.....!"

Knox không thể giữ im lặng trước lời nói của Westcott. Dù lúc này đã có thoáng bối rối trên mặt của cậu ta, nhưng Knox vẫn tiếp tục nói .

"Nhưng chúng tôi đã để cho trốn thoát. Về việc hình phạt....."

"Huh? Theo báo cáo thì đó không phải là lỗi của hai anh, thay vào đó tôi khá ấn tượng trước sự bình tĩnh của hai anh giữa cuộc tấn công của . Hai anh nghĩ tôi sẽ xem trọng tính cá nhân hơn và đuổi việc hai nhân viên tài năng à?"

"V-Vậy à....."

https://thuviensach.vn

Câu nói bất ngờ phát ra từ miệng của cậu ta làm Knox toát mồ hôi. Nhưng rồi, Westcott tiếp tục nói với một tiếng "Bên cạnh đó".

"Tôi cũng đã dự định sẽ giải phóng cho rồi. Bên cạnh đó, để cô ta tự do bây giờ sẽ tốt hơn. Nhờ vào hai người mà tôi không phải dàn dựng vụ việc."

"Cái-?"

Knox mở to mắt vì ngạc nhiên.

Cậu ta, đã hoạch định sẵn là sẽ giải phóng cho .....Thế thì từ ban đầu tại sao cậu ta lại ra lệnh vận chuyển nó đến Nhật Bản ?

"Thưa Gíam đốc, ngài định làm-"

Nhưng trước khi anh ta kịp hoàn thành câu nói của mình, có ai đó khẽ giật giật áo của anh ta.

Khi quay đầu lại, ở đó là khuôn mặt tái xanh của Burton. *Bang-Bang* aâm thanh phát ra khi cậu ấy lắc đầu qua lại.

Nhìn vào khuôn mặt của Burton, Knox nhận thấy rằng mình sắp hỏi một thứ không cần thiết. Anh ta sửa lại tư thế của mình trong khi vẫn đang thắc mắc.

"Tôi hiểu rồi. Vậy, chúng tôi xin phép ....."

"Aah."

Westcott giơ một tay lên và trả lời với một vẻ thân thiện. Knox và Burton quay lưng bước ra khỏi gian phòng cùng nhau.

Khi rời đi qua ngưỡng cửa, họ đã trong chờ Westcott sẽ gọi họ quay lại.....nhưng chẳng có gì xảy ra cả.

https://thuviensach.vn

Họ cùng bước đi dọc theo hành lang dài, yên lặng cho đến khi giọng nói của họ không còn có thể vang vọng vào trong căn phòng đó nữa. *Buhaa* Knox và Burton cùng thở ra. Tuy hơi lạ, nhưng từ nãy tới giờ họ có cảm giác như đang thở dưới nước.

"Vừa nãy.....là sao thế?"

Burton hỏi khi anh ta đưa vạt tay áo lên lau trán. Knox xũng làm tương tự khi anh ta trả lời lại.

".....Tôi không biết. Có lẽ chúng ta hơi suy diễn quá. Làm sao mà hiểu được con người ấy, Không, đúng hơn ..."

"Đúng hơn là cái gì?"

".....K, không có gì."

Knox trả lời một cách mập mờ.

Họ vẫn ở bên trong trụ sở tập đoàn DEM. Ở nơi thế này, họ sẽ không thể biết được liệu có ai đó đang rình nghe lén họ không. Với suy nghĩ đó, anh ta nghĩ rằng mình không nên nói những lời tiếp theo.

Rõ ràng rằng, "cái đó" không phải con người, đó là chuyện mà cậu ta nghĩ.

Không, chính xác hơn--Người con trai đó chắc chắn không tự coi mình thuộc cùng một thực thể sống với Knox và Burton.

Anh ta vẫn nhớ rõ con mắt của Westcott lúc cậu ta nhìn vào họ. Trông nó hoàn toàn khác hẳng cứ như mắt của một loài côn trùng hay bò sát nào đó. Knox bất giác rùng mình.

".....Đi thôi, Burton."

https://thuviensach.vn

"Ah.....Được thôi."

Knox và Burton tiếp tục bước đi dọc hành lang.

Sâu thẳm trong tâm trí, anh ta đang nghĩ đến một ứng viên để thay thế cho anh ta ở công ty này.

Phần 2

"Mới vừa nãy, cái gì-"

Shidou làm một vẻ mặt thộn không tả được khi cậu ta nhìn cô gái đang đứng trước mặt.

--Honjou Nia. Một họa sĩ manga. Cũng là cô gái vừa tuyên bố mình là Honjou Souji.

Shidou vô ý trả lời câu hỏi của cô ấy bằng một câu hỏi khác. Dù sao thì, cậu ấy cũng không thể bỏ qua những lời cô ấy vừa nói được, bởi vì việc cô ấy biết đến những chuyện đó thật sự làm Shidou ngạc nhiên.

Đúng thế, những từ ngữ mà cô ấy vừa nói chính là---'Tinh Linh'.

Đó chính là, nguyên nhân của những đợt thiên tai trên thế giới này, là thứ đã gây nên những cơn không chấn gần đây.

Nhưng sự tồn tại của họ được giữ kín khỏi công chúng, và chỉ có một số người thuộc chính phủ, hoặc là cấp cao trong các tập đoàn quân sự được biết đến.

Mà hơn thế nữa.

Cô gái này không chỉ biết về sự hiện diện của các Tinh Linh, mà còn biết cả tên của Shidou và cách thức cậu ta dẹp yên mấy vụ lùm xùm dính líu đến Tinh Linh trong hòa bình.

https://thuviensach.vn

"Nia....., làm thế nào mà, bạn biết về mấy chuyện dó thế?"

Shidou hỏi với vẻ cảnh giác.

"Fufun?"

Ngeh thấy thế, Nia nhẹ nhàng gỡ cặp mắt kiếng của mình xuống rồi đưa tay vuốt mái tóc bù xù của mình lên.

"Ara ara,tôi tự hỏi, nó bí ẩn thế à?"

"Đ-đừng né tránh câu hỏi của mình! Bạn là ai thế!?"

Nhận thấy vẻ nghiêm trọng trong giọng nói của Shidou, Nia từ tốn vẫy tay qua lại.

"Không cần phải xoắn vậy đâu. Bởi vì tôi~ sẽ cho cậu biết ngay ấy mà."

Sau khi trả lời một cách nhẹ nhàng, cô ấy nói to lên .

"---Yod"

"Cái.....!?"

Shidou nín thở.

Một luồng sáng tuôn ra và bao bọc quanh người Nia khi nghe thấy cô ấy la lên.

"Cái này là....."

Shidou thở hắt ra trong khi cậu nheo mắt lại để nhìn kĩ thứ trước mặt mình.

Cậu không nhìn nhầm tí nào. Đây là---

https://thuviensach.vn

"Linh Phục!?"

Luồng sáng tan biến, để lộ ra bộ Linh Phục được hình thành từ Linh Lực cô đọng lại, là lớp áo giáp mà các Tinh Linh luôn mặc trên người.

Ánh sáng trong suốt tỏa sáng quanh người cô ấy một cách huyền ảo. Nhanh chóng, bộ đồ hầu gái Nia đang mặc từ nãy đến giờ đã hoàn toàn biến mất, thế vào đó là một bộ Linh Trang với hình dáng như chiếc áo choàng của các tu sĩ, cùng điểm nhấn là chiếc thập tự giá. Cùng với tấm mạng được quàng quanh đầu, trong cô ấy không khác gì một nữ tu.

"Thế này chắc là đủ để cậu hiểu rồi nhỉ?"

Nia khẽ nhún vai và nở một nụ cười thân thiện.

Shidou nhìn một lượt khắp người Nia, trước khi bật ra giọng nói đầy nét bàng hoàng của mình.

"Nia, bạn là.....Tinh Linh à?"

"Chuẩn.--Ufm, thì sinh vật sống chắc cũng chỉ có mỗi Tinh Linh mới làm được mấy trò này nhỉ."

Nia phá ra cười sau khi đùa bỡn như thế..

Nhưng cô ấy trông thất vọng thấy rõ sau khi thấy rằng khuôn mặt Shidou vẫn cứ thộn ra. Chống tay lên hông, cô méo miệng thành hình chữ "へ".

"Cái gì thế này~ Không có phản ứng gì à? Dù có biến hình thế này thì chắc trông tôi vẫn như một con ngốc nhỉ?."

".....Eh?"

https://thuviensach.vn

Shidou bất giác đưa tay lên gãi má khi thấy vẻ bất mãn của Nia. Nhưng ít ra thì cậu thấy bầu không khí căng thẳng vừa nãy đã tan biến.

"Tôi cứ tưởng cậu sẽ phản ứng kiểu như là [Cái khỉ gì thế này!?] hay đại khái thế chứ. Ít ra thì cũng phải đơ mặt *Hơơ* một tí khi vừa chứng kiến cảnh cô gái trước mặt mình biến thân chứ ! Mà dù sao thì, cậu thấy bộ Linh Phục của tôi có gợi cảm không? Cứ nhìn vào đường sẻ dọc cặp chân thon thả của tôi này. Cả bộ trang phục nửa kín đáo nửa công khai này làm lộ rõ hết từng đường cong hoàn mỹ của tôi."

Vừa nói, Nia vừa đưa chân dạm lên trên một cái ghế gần đó.

Từ vị trí này, Shidou có thể nhìn rõ cặp đùi trắng ngần của Nia thông qua sẻ váy kia. Mặt cậu ấu bất giác đỏ lên rồi cậu nhanh chóng nhìn sang chỗ khác.

".....Tch!"

"Ah~ Chuẩn, chuẩn rồi đấy! Phải phẩn ứng như vậy chứ~ Ehehe. Không sao đâu, chàng trai. Chắc cậu là leg fetish đúng không? Tôi hiểu mà~ Cậu vẫn còn trẻ, có tham lam tí cũng không sao đâu~"

Nia vung tay qua lại như đang cố gắng để thu hút Shidou. Tuy bộ trang phục cô đang mặc là của một nữ tu ngoan đạo, nhưng tính cách của cô ấy chả có vẻ gì là như thế.

".....Aah, đủ rồi đấy!"

Shidou vội lắc đầu, tạm quên đi dục vọng đang trào dâng trong cơ thể, rồi cậu quay lại nhìn Nia.

"Đừng chọc mình nữa! Mình vẫn còn lơ ngơ đây. Nia, mình hiểu bạn là một Tinh Linh. Nhưng làm sao bạn biết vậy? Chuyện mình - um, thuyết phục các Tinh Linh khác ấy."

https://thuviensach.vn

"Aah, cái đó à?"

Nghe Shidou hỏi, Nia nhấc chân xuống khỏi chiếc ghế rồi nhẹ nhàng giương một tay lên trước ngực.

"Bình thường thì tôi cũng ít khi chém về chuyên môn của mình, nhưng mà tôi sẽ phá lệ lần này."

Nói xong, cô ấy gọi to ra một cái tên.

""

(Rasiel (theo Do Thái và thuyết Thần thông) là một Tổng Lãnh Thiên Thần làm việc sát cánh với Đấng Tạo Hóa và biết các bí mật của vũ trụ về cách vận hành. Ngài ghi chép các bí mật trong một cuốn sách đầy biểu tượng và quyền phép của Chúa gọi là "Sách của Thiên thần Rasiel".Sau khi Adam và Eva bị đuổi ra khỏi Vườn Địa Đàng, Tổng Lãnh Thiên Thần Rasiel trao cho Adam cuốn sách hướng dẫn cách thể hiện và nhận Ơn Chúa. Sau đó, tiên tri Enoch nhận cuốn sách trước khi ngài về trời và trở thành Tổng Lãnh Thiên Thần Metatron.Noah cũng nhận một cuốn sách từ Raphael và ông đã dùng các thông tin trong đó để đóng tàu và giúp mọi người sau Đại Hồng Thủy.Tổng Lãnh Thiên Thần Rasiel có thể giúp chúng ta hiểu các bí mật, các nguyên tắc biểu hiện, hình học thánh (sacred geometry), vật lý lượng tử (quantum physics) và các thông tin cao cấp khác. Ngài cũng giúp chúng ta tới khả năng tâm lý, tăng khả năng nhìn, nghe, hiểu biết và cảm thấy sự hướng dãn của húa. Ngài còn giúp chúng ta sáng suốt.) Cùng với lời kêu gọi của Nia, một cuốn sách được triệu hồi hiện lên trên tay cô ấy.

Đó là một cuốn sách lớn mang hình dạng như cuốn kinh thánh. Vỏ ngoài của nó được bọc bằng một chất liệu kỳ lạ, không phải da mà cũng không phải kim loại. Và cũng như Linh Phục của Nia, ngay bìa cuốn sách có một dấu thánh giá lớn.

https://thuviensach.vn

"Đó là... Thiên Sứ đấy à?"

"Đúng thế. Cuốn sách của tôi, , thiên thần toàn trí, thông suốt vạn vật khắp trời đất."

"Cái....."

Shidou bất giác cau mày lại khi nghe lời nói của Nia.

"Toàn trí.....? Nghĩa là sao?"

"Ùm thì, cậu hỏi thế thì cũng... Giống như lúc đọc sách ấy. có thể nói cho tôi biết mọi chuyện trên thế giới này. Những chuyện đang xảy ra. Ai gây nên những chuyện đó, hiện nay họ đang làm gì. Ví dụ nhá-----À đúng rồi, khi cậu vừa mua sắm xong, thì tôi biết cậu sẽ băng qua con đường này."

"Hả?-"

Shidou đần mặt ra.

Nia khẽ khúc khích cười khi thấy phản ứng của Shidou.

"----Đừng nói là, cậu thật sự nghĩ chúng ta chỉ tình cờ gặp nhau thôi à?

Cậu đang đi thì gặp một cô gái đổ gục trước mặt cậu, sau đó cậu lại hỏi thăm và trùng hợp thay cô ấy là một Tinh Linh. Cậu thật sự nghĩ việc đó có khả năng diễn ra à ? Không không, nhìn chung thì cũng chẳng ai lại nghĩ đến chuyện đó chứ nhỉ?

Nếu là tôi thì tôi sẽ không viết câu truyện bắt đầu như thế đâu."

".....Nói cách khác thì, cậu biết là mình sẽ lại giúp, nên cậu mới giả vờ gục ngã bên vệ đường à?"

"Ùm, đại khái thế."

https://thuviensach.vn

Nia vừa nói vừa gật đầu đắc ý. Đến lúc này, Shidou vẫn còn thấy ngờ ngợ.

".....Vậy, cậu cũng chủ ý để mình giúp đỡ với những bản thảo đó-"

"Ah, cái đó thì tôi thật sự cần cậu giúp đấy."

"Thế chẳng có lý do gì à!?"

Shidou la lên trước mặt cô gái. .....Mà không, cho dù nó có chủ đích ngầm gì thì chắc nó sẽ là việc gì đó khá kinh khủng. Không hiểu sao cậu có cảm giác như mình đang rớt từ máy bay xuống vậy.

Dù sao thì, thật tế thì từ đầu Nia mời Shidou đến phòng mình bởi vì lúc đó cô đã biết cậu rồi. Shidou nhẹ lắc đầu để bình tĩnh lại trước khi cậu tiếp tục quay sang nói với Nia.

"Bởi vì thế---------Nia. Mục tiêu thật sự của bạn là gì vậy? Tại sao.....lại dẫn mình vào đây?"

Trái với Shidou, khuôn mặt của Nia hết sức bình tĩnh. Rồi cô ấy khẽ nhún vai rồi nhẹ nhàng trả lời.

"Không cần thận trọng thế đâu. Tôi cũng chả có chuyện gì quan trọng lắm với cậu. Nhưng lý do chính là tôi chỉ muốn biết thôi, cậu nhóc à, tôi muốn gặp mặt cậu. Tôi có được một số thông tin về cậu từ . Nhưng gặp trực tiếp thì sẽ tiện hơn."

Nia nhẹ vuốt tay trên bìa của , lúc này đang lơ lửng giữa không khí, rồi cô ấy nói tiếp.

"Và sau đó-------À đúng rồi, tôi muốn cảm ơn cậu ."

"Cảm ơn tôi.....?"

https://thuviensach.vn

Shidou nhún vai với vẻ thắc mắc. Đúng là vừa nãy cậu có giúp đỡ Nia một tí. Nhưng phần lớn chuyện đó đều là kế hoạch của Nia nên nó làm cho lời nói của cô ấy có vẻ hơi lạ lùng.

Nhận thấy suy nghĩ của Shidou, Nia vội lắc đầu.

"Aah, không phải vậy. Tôi không nói cái đó. Tôi đang nhắc đến chuyện cậu cứu tôi đầu tháng này cơ ."

"Eh?"

Shidou ngệch mặt ra.

Đây chắc chắn là lần đầu tiên Shidou gặp Nia. Đầu tháng này chính là lúc Shidou mất kiểm soát Linh Lực của mình vì dính phải chút rắc rối. Đúng hơn là lần đấy cậu ta được mọi người cứu mới phải chứ.

"Heee, cậu không nhớ gì à? Nghe này, cậu là người đã bắt được lời kêu cứu của tôi và bắn hạ cái máy bay đó phải không? Nhờ vào cậu mà tôi mới thoát ra được."

"Lời kêu cứu á.....Cái đấy, ah-"

Chưa kịp dứt câu, Shidou bỗng nghẹn lại.

Lúc đó cậu đã mất gần hết ý thức và không nhớ được chính xác mọi thứ . Nhưng đúng là lúc đó hình như cậu nghe tiếng ai đó gọi mình. Thế nên cậu mới giải phóng toàn bộ Linh Lực của mình.

"Vậy người lúc đó là bạn à.....? Nhưng mà....."

"Lúc đó tôi đang bị nhốt bên trong máy bay vận chuyển của tập đoàn DEM."

".....! DEM!?"

https://thuviensach.vn

Bất ngờ nghe phải cái tên đó, những biểu hiện trên khuôn mặt Shidou trở nên sắc nét . Deus Ex

Machina Industry. Trụ sở chính của nó được đặt ở Anh quốc. Không như Kotori và nhũng người khác ở ,mục đích chính của tập đoàn này là để bắt giữ Tinh Linh. Thực ra thì Shidou đã va chạm với bọn họ một vài lần trước đây.

"Tại sao Nia lại ở trong máy bay vận chuyển của DEM vậy.....?"

Không nhận thấy nét nghiêm túc trong câu hỏi của Shidou, Nia trả lời lại với vẻ thẫn thơ .

"Ng-----? Tất nhiên là tại vì tôi bị lũ người đó bắt giữ rồi. Hơn nữa--, tôi bị nhốt trong một căn hầm suốt một thời gian dài. Nhờ thế mà cả người tôi cứng ngắc hết. Mà tồi tệ nhất là tôi phải dừng series truyện của tôi lại một thời gian dài~~."

Vừa nói, cô vừa đưa tay lên gãi đầu.

Shidou không để ý lắm khi mới đầu nghe giọng nói lơ đễnh của cô ấy, nhưng rồi cậu sớm nhận ra. Cậu mở to mắt.

"Bị bắt á? Bởi DEM.....!?"

"Ùm. Chuẩn~ Khoảng 5 năm trước thì phải? Á, lại quên tên bà thím ấy rồi."

Nia nhẹ nhàng đặt ngón tay lên trên bìa của .

Nhận thấy điều đó, lắc qua lắc lại chậm rãi một lúc. Rồi nó phát ra một luồng sáng trắng, rồi, những trang sách tự động lật liên tiếp đến trang cần tìm.

Nia liếc nhìn dọc trang sách, rồi *Pon!* cô đập hai tay vào nhau.

https://thuviensach.vn

"-----Aah, đúng rồi. Là Ellen. Ellen Mira Mathers. Tôi chẳng làm được gì cô ta cả. Ngậm hành toàn tập. Cô ta cứ nấp phục kích tôi rồi *Don!* một phát bán muối liên hoàn."

"Ellen."

Nghe thấy cái tên đó, gương mặt của Shidou bỗng đanh lại, ánh mắt bỗng sắc nét.

Ellen Mira Mathers, giám đốc điều hành của tập đoàn DEM và là phù thuỷ bá nhất thế giới. Cô cùng tất cả những người ở DEM dường như đã được định sẵn để đối đầu với Shidou và . Với sức mạnh của cô ta thì chắc cũng đủ sức để bắt giữ một Tinh Linh.

.

"N-nè.....cậu thật sự không sao chứ !?"

"Ng--, à, thật ra thì tôi cũng không nhớ rõ lắm. Họ trói tôi vào một đống máy móc. - À không, đúng là họ đã làm một việc cực kỳ tồi tệ. Hồi đó bọn chúng chẳng bao giờ cho tôi cầm bút vẽ manga. Trời ạ....nếu không thường xuyên tập luyện thì tay nghề của tôi sẽ bị lụt mất. Rồi doanh số mà tụt thì biết bù đắp thế nào?"

Nia vừa nói vừa khoanh tay lại với vẻ cáu ghắt. Shidou cau mày lại. Cô gái đã vướng phải một vấn đề cực kỳ nghiêm trọng..... đối xử tử tế như thế không giống một DEM tàn độc mà cậu biết tí nào. Mà cậu vẫn còn một việc thắc mắc,

"Ngắn gọn thôi nhé, Nia. Thiên Thần của cậu có thể biết hết mọi thứ đúng không? Thế sao cậu không biết về vụ phục kích....."

Nghe xong câu hỏi của Shidou, Nia ngoe nguẩy ngón tay của mình.

https://thuviensach.vn

"Ah, không~. Nó không làm việc như thế."

"Ý cậu là sao.....?"

"Dù Thiên Sứ của tôi thật sự toàn trí; nhưng tôi chỉ có được thông tin nếu tôi thật sự muốn biết thôi. Tôi không thể dự đoán trước được mọi việc trong tương lai, và nó cũng không thể cảnh báo tôi trước nguy hiểm. Ngắn gọn thì, tôi không thể tránh khỏi một việc mà mà mình không biết. Nó đại loại như một cái Google ở cấp độ siêu khủng."

"Mình cũng.....hiểu sơ sơ rồi."

Shidou nuốt cục nước miếng xuống, lúc này cậu cũng lờ mờ bắt kịp được với tình hình rồi.

"Dù nó một năng lực cực đỉnh.....nhưng cũng có giới hạn nhỉ."

Nia nheo mắt lại "Fuun?".

"Tôi nói trước rồi mà cậu nhóc? đâu chỉ có mỗi năng lực đó đâu."

"Eh.....?"

"Mọi thứ cậu viết vào sẽ trở thành sự thật. Điều đó nghĩa là.."

Nia cười một cách mờ ám, rồi cô đưa tay lên với lấy vật trang trí đang được đính trên chiếc mạng trùm đầu của mình, đến lúc này mới lộ rõ những đường nét của một cây bút.

Rồi Nia bấm cây bút rồi hí hoáy vẽ gì đó vào , lúc này vẫn đang lơ lửng trên không.

"....."

"....."

https://thuviensach.vn

"....."

".....Anou.... Bạn đang làm gì thế?"

Chờ một lúc sau, Nia vẫn lúi cúi cầm bút vẽ..

"Đợi tí. Chút nữa thôi."

Nia nói nghiêm chỉnh, rồi tiếp tục đưa bút trên trang giấy.

Và tiếp đó vài phút nữa.

"----------Okay. Chắc vầy là đủ rồi."

Khuôn mặt Nia trông có vẻ dứt khoát. Sau khi gác lại cây bút lên chỗ cũ, Nia *Ton* vỗ những ngón tay của mình lên on . Chỉ một chốc sau, bắt đầu phát ra ánh sáng mờ.

"C-cái gì-?"

"Cậu sẽ sớm hiểu thôi. Nhìn đi, nó bắt đầu rồi kìa."

"Eh? E, Uwaah!?"

Shidou bắt đầu la lên khi tay chân của cậu tự động đậy không chủ đích.

"C-cái gì thế này!?"

Aah~, đúng- đúng. Ngay đó- ngay đó."

Vừa nói, Nia vừa nằm ra giường. Sau đó, Shidou bước đến sau lưng của Nia và bắt đầu massage phần hông của cô ấy một cách điêu luyện bằng cả hai tay.

"Aah~.....Đúng rồi...Ngay đó đấy. Sướng quá~"

https://thuviensach.vn

"Chờ-chờ tí đã! Cái gì thế này.....!?"

Shidou cố gắng giữ lại, nhưng tay cậu tiếp tục tự động đưa xuống dưới và bắt đầu xoa mông của Nia.

"Kyaa! Cậu nhóc hư quá đi!"

"Á, không-không phải tớ làm!?"

Shidou hét lên hoảng loạn, nhưng sau đó, cậu từ từ giành lại được quyền kiểm soát cơ thể mình. Nhảy vội ra phía, "Haa-haa* cậu vừa thở hổn hển vừa run lẩy bẩy.

Thấy phản ứng của cậu, Nia nhổm người dậy rồi cười phá lên.

"Well, ngắn gọn thì, là thế đấy."

Rồi cô nhẹ nhàng vuốt lên bìa cuốn , và xoay trang giấy vừa nãy cho Shidou xem.

Trên đó là một bức hình minh hoạ với nét vẽ khá giống bộ manga mà Nia vẽ gần đây. Và trong bức hình đó, là hai nhân vật với hình dáng giống như Shidou và Nia được vẽ giống y như chuyện vừa xảy ra lúc nãy.

"Cái -cái này....."

"Vẽ lên tương lai, tôi nói lúc nãy rồi đúng không? Mọi thứ được viết trong sẽ trở thành sự thật. ----

Và tất nhiên là cả những thứ được viết thêm vào."

".....!? Cậu nói cái gì.....!?"

Shidou nói với vẻ kinh ngạc. Tất nhiên phải thế rồi. Nếu thật sự có một thứ như thế, thì nghĩa là Nia có khả năng biến dổi tương lai theo ý

https://thuviensach.vn

mình. Không còn là một thứ năng lực nữa, nó chính là quyền năng của Chúa.

Bỗng, một cái gì đó nhảy lên trong đầu Shidou.

".....Thế tại sao lại là manga? Viết nó ra không nhanh hơn à?"

"Ng~, bởi vì nếu làm thế thì tôi không cảm nhận được rõ lắm. Mà, nếu tôi có thời gian để tạo ra một sự kiện chỉ kéo dài vài giây bằng việc vẽ vào sách, thì tôi thích dành thời gian đó để làm việc hơn. Nó cũng không tiện lợi lắm đúng không?"

".....Err."

Shidou có vẻ không tin cô ấy lắm. Hiện tại, cô ấy đang nắm giữ thứ sức mạnh có thể điều khiển thế giới.....cần gì phải lăn tăn một vấn đề như thế chứ? Có vẻ cô ấy chưa nghĩ xa đến thế.

Đoán được suy nghĩ của Shidou, khuôn mặt Nia lộ rõ vẻ bất mãn.

"Ah. Trông cậu lại có vẻ xem thường tôi rồi. Nếu cậu nhóc cứ tiếp tục như thế,

Thì tôi sẽ cho cậu xem cái này luôn~ Về nỗi sợ khi biết mọi chuyện đã xảy ra trong quá khứ."

"Eh.....?"

Shidou chợt cau mày. Tiếp đó, Nia lại lặp lại hành động vừa nãy. Cô vỗ tay lên bìa của và những trang sách lật vun vút.

Tiếp đó, cô vừa chóng tay lên cằm vừa chăm chú đọc trang sách vừa được lật ra.

https://thuviensach.vn

"Fufufu.....Thấy rồi. Instant Lightning Blast?Hee, nghe có vẻ hay nhỉ?"

"Bhu.....!?"

Shidou bất ngờ hộc ra khi nghe thấy những gì Nia vừa nói. Nhớ lại thì hình như nó là tên của chiêu cuối mà ngày trước cậu từng nghĩ ra.

Nia, tiếp tục vừa đọc vừa cười khúc khích.

"Ah, Tôi tìm thấy nhân vật mà cậu tạo ra rồi . Lieven Nữ Chiến Sĩ Áo Đen à? Ah, tôi hiểu chứ. Màu đen cũng cá tính đáy chứ. Ah, nhưng nếu cậu định để anh ta làm nhân vật chính, thì cậu nên để anh ta có một điểm yếu nào đó giúp người đọc đồng cảm hơn, và cũng làm tình tiết căng thẳng hơn nữa. Mà, tôi cũng hiểu được sự xấu hổ của cậu khi ở độ tuổi này mà lại viết về một nhân vật nữ. Nhưng cậu nên lưu tâm hơn đến xây dựng nhân vật nữ, vì tính cách của cô ta sẽ ảnh hưởng khá lớn đến doanh số đấy."

"Làm ơn đừng nhận xét với dáng vẻ chuyên môn như thếếếếế!?"

Shidou vò đầu rồi cúi gập mình lại trong khi rơm rớm nước mắt. Chỉ nghĩ đến việc bị người khác nghiên cứu nhân vật mà mình tưởng tượng ra cũng thốn như bị đâm một cách bất ngờ vậy.

Shidou giữ nguyên như thế một lúc, *Haa-haa* cậu ấy thở khó nhọc trước khi thẳng người lên lại.

Nia vẽ một nụ cười đắc thắng.

"Thấy sao hả? Cậu đã học được bài học về sự kinh khủng của chưa?"

".....Rồi. Kinh khủng quá. Xin lỗi vì đã đánh giá thấp nó."

Shidou vừa xin lỗi vừa cúi đầu, trông Nia đã có vẻ thoã mãn.

https://thuviensach.vn

"Tốt. ------Well, quay lại chuyện vừa nãy nhé. Nhờ có cậu mà tôi mới trốn được và có thể tiếp tục bộ truyện của mình. Tôi rất biết ơn."

Nia nhìn thẳng vào mắt của Shidou rồi tiếp tục.

"------Ùm, mà, tôi nghĩ chắc cậu và bọn họ sẽ không chịu để thế này rồi bye-bye đâu nhỉ. .....Đúng không? Cậu cứu giúp những Tinh Linh khác bằng cách biến họ sang dạng dere nhỉ. Nó cũng khá là thú vị đấy. Nếu thế chắc cậu cũng phải đang dỗ dành tôi mới đúng chứ nhỉ?"

"Cái đó....."

Có lẽ, cô ấy nói đúng. Tuy Nia nhìn giống như một Tinh Linh chỉ vừa mới hoà nhập lại với xã hội, họ không biết trước được lúc nào cô ấy sẽ gây ra không chấn. Nói hơi kỳ cục thì, Shidou cũng muốn cô ấy được bảo vệ.

(Theo Thần thoại Bắc Âu, Ratatoskr là một con sóc sống trên Cây Thế Giới Yggdrasill.Theo bài thơ Grímnismál thuộc tập Poetic Edda, Trên ngọn cây có một con chim đại bàng lớn, rất thông thái, đậu, và giữa hai mắt của con đại bàng này là một con chim ưng có tên là Vidofnir. Dưới rễ cây vắt qua Niflheimr là chốn ở của con rồng Nidhogg, nơi nó ngày ngày gặm nhấm rễ cây. Con sóc Ratatoskr chạy lên xuống dọc theo thân cây Yggdrasill, chuyển lời đối đáp qua lại giữa Nidhogg và con đại bàng vô danh trên ngọn cây, phần nhiều là những lời thóa mạ xúc phạm nhau.) Hơn nữa, cô ấy đã từng bị DEM bắt giữ. Không có gì chắc chắn rằng cô ấy không bị bọn chúng bắt lần nữa. Để cô ấy một mình không an toàn tí nào.

Hiểu rằng Shidou đang suy nghĩ chăm chú, Nia gật đầu lia lịa.

"Đúng như dự đoán~~. Như tôi nói lúc trước thì nó cũng khá giải trí đấy. Một tổ chức bí mật nghe có vẻ cực thú vị. Hơn nữa, như tôi đã nói, tôi muốn trả ơn cậu, đúng không? Thế nên tôi sẽ cho cậu một cơ hội để thể hiện lòng biết ơn."

https://thuviensach.vn

"Cậu nói một cơ hội à"

Shidou mở to mắt. Đúng là cô ấy đã từng nói thế. Hôm nay bản thảo đã hoàn thành nên cô ấy sẽ được một ngày nghỉ.

"Nhưng phải là Akiba. Cái này tôi không nhượng bộ được đâu nhá. Sau khi bị nhốt lại hơn 5 năm, tôi đang cực kỳ thèm khát 2D. Những triệu chứng nghiện ngập của tôi tồi tệ lắm rồi đấy. Có rất nhiều bộ truyện tôi muốn tiếp tục đọc, cũng như sự hứng thú với những hoạ sĩ mới nổi."

Nia nói vừa ôm vai mình và *Kata-Kata* lắc qua lắc lại.

"Sau khi xong việc, tôi lại phải bắt tay vào bộ tiếp theo ngay vì cuối năm nay tôi rất bận bịu với Comico, thế nên hiện tại tôi phải dành chút ít thời gian cho cậu. Vì tôi rất nổi tiếng đấy, cậu biết không?"

Nia vừa nói vừa ngoe nguẩy ngón tay. Shidou bắt đầu toát mồ hôi.

"Co-Comico?"

"Comic Colosseum. Nó như là một ngày hội trưng bày và bán doujin ấy. Đáng lẽ tôi không tham dự được vì chưa thuê chỗ, nhưng may mắn có một người đã thuê chỗ trước nhưng cuối cùng không đi được do bị bệnh nên đã bàn giao lại cho tôi. Tôi vẫn còn giữ tập bản thảo tôi vẽ trước khi bị DEM bắt giữ. Mà~, cũng lâu lắm rồi tôi chưa tham gia Comico~"

Nia khoanh tay lại, rồi vừa nói vừa gật gù. Rồi cô nhận thấy Shidou mặt ngày càng đần ra.

"Aah, xin lỗi. Ùm, thì đại khái nó là như thế."

Nia cong ngón tay cái lại chỉ vào ngực mình.

"-----Tôi sẽ cậu một cơ hội. Để xem cậu có thế làm tôi thành dere được không."

https://thuviensach.vn

Nói xong, Nia hếch môi lên. Shidou lặng lẽ nuốt nước miếng khi thấy điệu bộ tự tin của cô ấy.

"..............!"

"Tất nhiên tôi không đọc trộm chiến thuật của cậu đâu, đừng lo. Tôi không thích đi spoil người khác, và cũng cựựự

"----------Một Tinh Linh bị bắt giữ bởi DEM á?"

Sau khi trở về nhà mình, cậu ngay lập tức bắt liên lạc với Ratatoskr và kể về vụ việc vừa xảy ra. Nghe được tin, Kotori vội trở về nhà của gia đình Itsuka.

Nghe xong mọi chuyện từ Shidou, Kotori im lặng cau mày trong khi mân mê cây chupa-chups.

"Hơn thế, có vẻ như cô ấy đã làm hoạ sĩ manga ở thế giới này được nhiều năm rồi à.....? Một sự việc không ngờ đấy.-------Well, chắc nó cũng tương tự như câu truyện của Miku . Không thể nói rằng nó không thể xảy ra được....."

Kotori chống tay lên cằm. Izayoi Miku cũng là Tinh Linh nhưu Tohka và những khác, nhưng trước khi được Shidou phong ấn Linh Lực, mọi người chỉ biết đến cô ấy như là một idol nổi tiếng.

Thế nên, tình hình lúc đó cũng khá giống bây giờ.

Trong khi Shidou và Kotori đang ttrò chuyện, có một giọng nói phát ra từ sau lưng họ.

".....Mu? Shido, cậu đang nói gì với Kotori thế?"

Đó là một cô gái với mái tóc dài đen tuyền và cặp mắt long lanh như pha lê ------Yatogami Tohka. Một Tinh Linh đã được Shi dou phong án năng lực và hiện tại là hàng xóm và bạn cùng lớp của cậu.

"Aah, Tohka. Ng..... Tụi mình đang bàn chuyện công việc một tí."

"Ooh, mình hiểu rồi. Xin lỗi đã làm phiền nhé."

Sau khi Tohka xin lỗi và cúi đầu, một giọng nói khác phát ra từ phòng khách.

https://thuviensach.vn

"-----Shidou. Tôi đang mong chờ được mời mọc đấy. Hãy thể hiện sự tận tâm của cậu bằng việc mở một buổi tiệc đi."

"Phiên dịch. Kaguya nói rằng mình ấy đang rất đói, mình muốn ăn thức ăn ngon tuyệt được Shidou tự tay nấu Nyaa~. Như thế đó."

"Cô đừng có thêm vào cái đuôi vớ vẩn đó được không!?"

Cả hai đang nằm trườn trên ghế sofa, chém gió qua lại như thế.

Nhìn hai người giống nhau như hai giọt nước. Trong khi một người đang mặt áo thun đen với một dòng chữ tiếng Anh, người kia lại mặc một chiếc áo len màu. Họ cũng là một cặp Tinh Linh sinh đôi như Tohka, sống ở toà nhà bên cạnh tư gia Itsuka: Yamai Kaguya và Yamai Yuzuru.

"Aah, xin lỗi nhá. Tớ sẽ đi làm bữa tối ngay, đợi một tí nhé."

Shidou cười nhẹ, rồi cậu với tay mở hộp cá nướng. Hôm nay món chính sẽ là Saba Shioyaki.

Vừa làm bữa ăn tối, Shidou vừa quay sang nói chuyện với Kotori. Lúc này, cậu đang tròng cái tạp dề rồi một tay cầm đũa, một tay cầm muôi sắn tay vào nấu ăn. Chỉ nhìn qua thì khó ai nghĩ rằng họ đang bàn về một vấn đề quan trọng ảnh hưởng đến cả thế giới."

"Nm, mùi thơm quá. Oi~, mấy cậu chuẩn bị bàn ghế đi nhé?"

"Uhm~!"

Kaguya, Yuzuru, Tohka, và hai cô gái còn lại đang nói chuyện với Tohka trong phòng khách trả lời sau khi nghe thấy Shidou gọi to lên.

Yoshino là cô gái đang đeo một con rối thỏ bên tay trái với vẻ ngoài hiền lành, ít nói. Người còn lại là Natsumi lúc này đang cong lưng lại với

https://thuviensach.vn

vẻ khó chịu. Cả hai bọn họ cũng là Tinh Linh như những người khác và đã được Shidou niêm phong Linh Lực lại.

Theo chỉ dẫn của Shidou, bọn họ bắt đầu bày biện bàn ăn, dọn dẹp những cuốn tạp chí bỏ lên kệ, và xắp ngay ngắn những chiếc dĩa bóng loáng lên mặt bàn.

".....Tuy nhiên."

Kotori, đang đứng im lặng quan sát cảnh vật xung quanh, thở ra năng nề.

"Thiên Sứ toàn trí .....Huh. Cô ta không chỉ có khả năng thu thập tất cả thông tin như ý muốn, mà còn có thể biến đổi tương lai teho ý thích của bản thân. Một thứ năng lực kinh khủng lại đã xuất hiện rồi."

Nghe thế, Shidou gật đầu.

"Mà giờ nghĩ lại.....Hình như Kotori cũng một quá khứ đáng xấu hổ đúng không."

"Huh? Anh-anh đang nói cái gì thế!?"

Shidou nói với ánh xa xăm khi hận thấy má của Kotori đã bắt đầu đỏ lên.

"Như lần chúng ta ngủ với nhau ấy, anh đã nhận rằng mình là người dấm đài ra giường khi thấy em khóc to quá. Nhưng nhớ lại gương mặt của Ba và Mẹ lúc đó thì chắc họ cũng biết sự thật....."

"Kyaa----------!Kyaaaaaaaaaaaa!"

Trong khi Shidou còn đang khoanh tay nói, Kotori hét lên chen ngang vào.

https://thuviensach.vn

Chị em Yamai, đã nhận ra tiếng hét của Kotori, bắt đầu hướng sự chú ý đến họ.

"Ng? Hai người đang nói về việc gì thế? Nghe có vẻ thú vị nhỉ?"

"Tán thành. Tôi nghĩ tôi nghe thấy cái gì đó ướt át-"

"L-lau bàn đi! Đúng rồi! Các cô dọn bàn xong rồi thì bày thức ăn lên đi, Kaguya lấy món cá, Yuzuru bưng món hầm, thế nhé?"

Nghe Kotori nói, Kaguya quay lại công việc cô mình và đưa cái muôi cho Yuzuru.

"T-thế thôi à?"

"Tiếp thu. Hiểu rồi....."

Có vẻ bọn họ phăm phắp tuân theo mệnh lệnh của Kotori, cả hai lăn xăn chạy đi bưng thức ăn ra bàn.

"....."

Thấy hai người họ đã tiếp tục công việc, Kotori lại quay mặt sang Shidou. Nhìn nét mặt cực kỳ cau có đó, cậu *Hiiii* nsin thở.

".....Kể từ bây giờ, anh mà còn nói chuyện đó ở nơi đông người nữa thì.....anh biết sẽ ra sao rồi đấy."

Kotori nói với giọng đầy ham muốn giết người. Nghĩ lại thì Kotori cũng giống như Nia, cũng biết rõ những hành động cực kỳ xấu hổ ngày trước của Shidou. Cậu không nên làm cô ấy giận thì hơn

"Hiểu rồi....."

https://thuviensach.vn

Shidou giơ hai tay lên ra vẻ đầu hàng, Tiếp đó, Kotori *Pun* thở ra rồi cô ngồi lại lên ghế.

".....Đó không phải ý của em. Nếu thật sự tồn tại một Thiên Sứ như thế, thì mọi biện pháp an ninh sẽ trở nên vô nghĩa. Hơn nữa, cô ấy có khả năng rò rỉ ra ngoài những bí mật quân sự của một quốc gia. Tuỳ theo mục đích sử dụng mà nó còn có thể kéo đến chiến tranh nữa chứ. Một thứ năng lực như thế lại ở trong tay của DEM --------Nguy hiểm thật."

"Có lẽ.....anh cũng nghĩ thế."

Shidou bắt đầu toát mồ hôi.

Nhưng nhớ lại ấn tượng của cậu về cô ấy, Nia chắc sẽ không làm những việc như thế đâu .....Nhưng nếu rơi voà nhầm người, thì thế giới sẽ không chỉ phải đối mặt với hiểm hoạ không chấn thôi đâu.

Kotori lấy cầm lấy chiếc chupa-cups trong miệng, rồi quay nó qua lại như một cái cần điều khiển.

"Mà không chỉ có thế."

"Ng? Gì nữa thế?"

"Nếu năng lực của nó đúng như anh kể thì chúng ta có lẽ sẽ biết thêm về ."

Kotori nói, tay vẫn mân mê cây chupa-cups.

"! Đúng rồi....."

Shidou mở to mắt.

Là người đã biến Kotori thành Tinh Linh, và bản thân người đó cũng là một Tinh Linh bí ẩn: .

https://thuviensach.vn

Nếu dùng , họ chắc sẽ tìm được thêm thông tin có giá trị về người đó.

"Bên cạnh đó....."

"Bên cạnh?"

Kotori ngừng lại một chốc trước khi tiếp tục.

".....Có thể, chúng ta sẽ tìm thấy phần kí ức đã bị mất trong quá khứ của anh và Mana."

"Ah------"

Nghe Kotori nói, Shidou tiếp tục mở to mắt.

Đúng rồi. Shidou và Mana có quan hệ máu mủ với nhau.....Điều này họ đã được biết. Tuy nhiên, họ lại chẳng có chút kí ức nào về quãng thời gian sống cùng nhau.

Kotori, không hiểu sao, lại có nét mặt rất phức tạp. Cô chống khuỷu tay lên bàn.

"...Hùm, mà cũng chỉ là nếu thôi. Chúng ta không phong ấn Tinh Linh để lợi dụng năng lực của họ. Mục tiêu chính vẫn là đặt Nia dưới sự bảo vệ của chúng - Tất nhiên, lần này em cũng sẽ giúp đỡ anh, nhưng cố gắng hết sức nhé, Shidou."

"A-Aah.....anh hiểu rồi."

Như Kotori vừa nói, dù là vì , hay là vì mục đích cá nhân đi nữa, thì nó cũng chỉ là ưu tiên số hai. Nếu cậu cứ bận tâm suy nghĩ vẽ chuyện ấy thế nào Nia cũng phát hiện ra..

Shidou lắc đầu quên đi những ý nghĩ đó, rồi cậu nắm chặt tay lại.

https://thuviensach.vn

Hai ngày sau đó, Shidou đang đứng ở cổng soát vé điện tử của Akihabara, chờ Nia.

Dù là ngày trong tuần, thì trạm vé vẫn rất đông đúc. Trong những năm gần đây, nơi này đã thành một địa điểm tham quan, nên dễ dàng bắt gặp từng tốp khách du lịch ở đây.

Shidou hướng sự chú ý vào cổng soát vé tìm kiếm Nia. Cảnh vật có vẻ hơi khác xưa.

Cậu đã đến nơi này nhiều lần trước đây, nên cậu biết rõ chỗ này cực kỳ kỳ cục. Ở đằng đó là một đống những tấm biển quảng cáo cho các tựa Anime và Game các thứ, cảm giác như lạc vào thế giới khác. Hôm nay, chắc sẽ là một cuộc đi chơi thôi. Nhưng những người đang tụ tập trên con phố này đều có chung một mục đích.

"----------A-Ah, nghe được em không Shidou?"

Tiếng của Kotori vọng ra từ chiếc tai nghe cậu đang đeo bên tai phải. Tuy không gian xung quanh khá ồn ào, nhưng nhờ vào kĩ thuật tân tiến của nên Shidou có thể nghe rõ từng câu chữ.

"Aah, anh nghe đây."

"Sắp đến giờ hẹn rồi-------- Lần này không có , nên chúng ta không thể dùng bộ dịch chuyển để đưa anh ra khỏi đường phố được đâu đấy. Dù theo anh nói thì cô ấy không phải loại Tinh Linh ưa bạo lực, nhưng cẩn thận vẫn hơn nhé, Shidou."

"Anh hiểu rồi. Cô ấy cũng nói rằng mình không có thời gian. Thế nên anh phải cố gắng gây ảnh huwởng lên cô ấy trong ngày hôm nay."

Sau khi Shidou nói xong, cậu có thể nghe thấy một giọng nói khác vang lên ở đầu kia đường truyền. Đó là Mimowa, lúc này đang ở cùng với

https://thuviensach.vn

Kotori tại phòng chỉ huy tạm thời dưới tầng hầm.

"Chỉ huy, Shidou-kun, cô ấy đến rồi! Mục tiêu.....Nia!"

".....! Cô ta đến rồi à."

"Thế, đi thôi, Shidou. ----------Bắt đầu Hẹn hò nào."

"Aah------!"

Shidou trả lời rồi ấn tay vào chiếc nút trên tai nghe của mình. Sau đó, cậu đến đón Nia đang đứng ở cổng soát vé.

Từng đám đông xếp thành hai hàng dài ở hai bên cổng soát vé. Những con người hối hả tấp nập bước chân khỏi tàu, cùng lúc đó vượt qua cổng vé.

"Nia, đâu nhỉ.....Err."

Shidou dõi ánh mắt của mình qua từng khuôn mặt trong dòng người đang chen chân nhau bước ra ngoài, cố tìm kiếm một dáng người quen thuộc. Cậu ấy đang tìm kiếm Tinh Linh mà cậu hẹn gặp hôm nay: Nia.

Sau một lúc cậu cũng đã tìm thấy cô ấy.....Tuy nhiên nhìn cô rất khác so với hôm qua. Nia, người vừa ngã quỵ bên vệ đường vài ngày trước, hôm nay không mặc Linh Phục theo kiểu các nữ tu mà cũng không mặc bộ đồ phòng denim như hôm trước. Thay vào đó, cô ấy mặc lên người một chiếc down jacket và quấn một chiếc khăn quàng quanh cổ. Mỗi lần thở ra, hơi nước bám mờ lên trên cặp kính của cô.

Ngoài ra, hình như cô ấy còn kéo theo một cái gì đấy. Trên lưng của Nia, tuy trông nó xẹp xuống có vẻ rỗng tuếch. Bên tay trái cô kéo theo một chiếc va ly được cột vào một cái xe kéo bằng dây thun như thể cô vừa đi nghỉ mát ở nươc ngoài.

https://thuviensach.vn

".....Uwah."

Shidou gượng gạo cười khi thấy vẻ ngoài của Nia. Vẻ ngoài đó đã làm mờ đi sự dễ thương và cuốn hút của cô gái.

Nia lúc này cũng đã bắt gặp Shidou. Vẫy tay về phía anh ấy, âm thanh *gara-gara* vang lên khi cô kéo chiếc xe kéo đi về phía Shidou.

"Choà cậu nhóc. Buổi sáng tốt lành. Hôm nay trời đẹp quá."

".....Ah, đúng. Trông Nia rất, nói làm sao nhỉ.....trang bị đầy đủ, đúng không?"

Nghe Shidou nói, mắt Nia ở to ra. Rồi cô "Ehehe" vừa cười vừa nhún vai.

"Không-không, cậu nói gì thế? Chúng ta còn chưa bắt đầu mua sắm mà"

"O-Ooh, cậu nói đúng."

Shidou trả lời mơ hồ. Đúng lúc đó, giọng nói của Kotori vang lên từ tai nghe.

"----------Shidou, những sự lựa chọn xuất hiện rồi đấy."

Tại căn cứ bí mật dưới lòng đất, đội ngũ nhân viên của phi thuyền đã tập hợp đông đủ.

Tổng chỉ huy, Itsuka Kotori đang ngồi ở ghế trung tâm, ngay sau cô là phó chỉ huy Kannazuki Kyouhei. Xung quanh họ là 6 thành viên của tổ chức đang ngồi dán mắt vào màn hình máy tính.

Trên màn hình lớn được lắp đặt ở giữa phòng đang hiện lên hình ảnh không có chút gợi cảm nào của Nia. Một số lựa chọn đã được hiện lên cho

https://thuviensach.vn

họ.

1. [Bộ đồ của cậu dễ thương thật. Cậu mặc nhìn hợp lắm.]

2. [Cậu mặc loại quần áo gì thế này? Để mình lựa cái khác cho cậu.]

3. [Hee~ cậu có chắc là không muốn cởi bộ đồ đó ra không thế?]

Tuy những công cụ máy móc cần thiết không có ở đây, nhưng những sự lựa chọn trên màn hình này đều được kết nối trực tiếp đến AL ở trong , lúc này vẫn đang được sữa chữa. Tiếp dó, họ bắt đầu cân nhắc giữa phương án.

"Mọi người, hãy chọn đi!"

Nghe theo mệnh lệnh của Kotori, toàn đội ngũ bắt đầu loay hoay với núm điều khiển trước mặt mình.

Nhanh chóng, kết quả được hiện lên trên màn hình

Số 1 được ít người chọn nhất, trong khi số 2 và số 3 đang cạnh tranh lẫn nhau.

"Hee, bất ngờ nhỉ. Tôi không nghĩ số 1 lại được bình chọn ít nhất."

Kotori vừa nói vừa di chuyển cây chupa-cups trong mồm mình. Những luồng ý kiến bắt đầu phát ra từ phía các nhân viên xung quanh.

"Bởi vì, hơi khó nói một chút, nhưng trang phục của Nia-chan thật sự....." "Đúng thế. Khen ngợi có thể sẽ làm cô ấy cảm thấy mình đang bị mỉa mai."

Shiizaki và Minowa vừa nói vừa chống tay lên cằm khi họ nhìn chăm chú vào màn hình.

https://thuviensach.vn

Có lẽ đúng như họ nói, không nên khen ngợi vẻ ngoài của Nia.

"Nếu thế, không phải số 2 là một sự lựa chọn tốt sao? Mới vào dùng lời lẽ cay độc nhưng sau đó dần dần thể hiện sự tử tế của bạn trong quá trình chọn đồ cho cô ấy. Tôi nghĩ làm thế thì công cuộc cưa sẽ dàng hơn nhiều."

Mikimoto vừa nói vừa giơ ngón tay lên. Tuy nhiên, ngay lập tức, Nakatsugawa và <Đen Tình> Kawagoe cao giọng phản đối.

"Không, xin hãy suy nghĩ cẩn thận. Nia-chan không đến đây hôm nay để mua sắm! Manga, Light Novel,

Figurine và Blu-ray! Đó mới là thứ cô ấy muốn mua! Phải đi mua quần áo chẳng khác nào bị tra tấn!"

"Đúng thế. Hơn nữa, dựa theo câu truyện của Shidou-kun thì cô ấy hoàn toàn ưa thích những topic đó. Làm thế sẽ giúp thu hẹp khoảng cách của hai người họ."

"Fumu....."

Sauk hi nghe xong ý kiến của mọi người Kotori nói vào micro.

"Shidou, số 3 nhé."

"....."

Nhận được một chỉ dẫn như thế, Shidou cau mày. Tuy cậu đã từng nói chuyện với Nia, nhưung làm sao cậu có thể nói như thế voà một cuộc hẹn thế này, kể cả Nia có lẽ cũng đã cảnh giác hơn vào hôm nay. Tuy nhiên, cậu cũng không thể giữ im lặng mải được. Shidou hít một hơi sâu, rồi cậu quay sang Nia, nhìn một lượt khắp người cô ấy, rồi vừa gãi má vừa nói,

"H-Hee~ cậu có chắc là không muốn cởi bộ đồ đó ra không thế?"

https://thuviensach.vn

"Eh?"

Nghe thế, trông Nia có vẻ ngạc nhiên.

"Uehehe, thế là sao hả cậu nhóc? Cậu định làm thế với tôi vào hôm nay à? Nhìn bên ngoài tôi cứ tưởng cậu là thú ăn cỏ chứ~"

Vừa nói, Nia vừa lấy cùi chỏ huých Shidou.

"Ahaha.....Không, mình không có ý....."

"Eh? Thế nghĩa là chúng ta phải làm đến thế mới phong ấn được Linh Lực của tôi à? Không~, Tôi cứ tưởng chỉ cần một nụ hôn thôi chứ. Trời ạ~ Có vẻ tôi không nghiên cứu đầy đủ thông tin trước. Này, có phiền không nếu đợi tôi thay pantsu trước?"

"E-Eeh!?"

Shidou phản ứng dữ dội. Nia bắt đầu cười phá ra.

"Đùa thôi~, đùa thôi~."

Nói xong, cô ấy *Pan-Pan* vỗ lên vai Shidou.

Shidou cảm thấy nhẹ nhõm, cậu thở ra cùng mộtt nụ cười gượng gạo. Nhưng,

"Thật sự thì tôi đang mặc cái pantsu may mắn của mình đấy."

"Thế cái đó không phải là đùa à!?"

Phản ứng lại, Shidou lại ré lên lần nữa.

"Ahahahaha!"

https://thuviensach.vn

Nia không nhin được nữa mà cô ấy vừa ôm bụng vừa cười.....Có vẻ, nó cũng là một trò đùa thôi.

"Có vẻ căng thẳng đấy nhỉ, huh~....."

Giọng nói của Kotori phát ra từ trong tai nghe.

"Nhưng bầu không khí cũng khá tốt đấy, chúng ta sẽ giữ yên tiến độ thế này."

"Ừ-ừ..... Đúng đấy."

Shidou đáp lại, cố giữ giọng để Nia không nghe thấy.

Nhưng, vừa liếc nhìn cậu ta, Nia đưa mặt gần lại rồi nhìn trực diện vào mặt Shidou.

"Ng~? Ah, có lẻ cậu đang nói chuyện với phong điều khiển đúng không?"

"Eh!? Không, cái đó-"

"Tôi còn đang thắc mắc cái thiết bị bay lượn kỳ lạ đó có phải camera không. Này~, Kotori-chan~, em có thấy tôi không~?"

Nia tạo dáng *Peace* khi cô nhìn lên trên. Hành động kỳ lạ của cô làm một số người đi đường quay lại nhìn. Nhưng rồi họ đưa mắt đi ngay khi thấy chẳng có gì đáng kể.

".....C-có, em có thấy chị. Khá -----gần~"

Một giọng nói vang lên từ tai nghe của Shidou.....không hiểu sao, cậu ấy đã có thể mường tượng ra được khuôn mặt bức rứt của Kotori.

https://thuviensach.vn

Nhưng cũng rõ ràng thôi. Với năng lực từ Thiên Sứ của Nia, , cô ấy có thể dễ dàng tìm hiểu những hành động của Shidou và những người khác.

Biến cô ấy thành dạng dere rồi phong ấn Linh Lực, đó là mục tiêu ban đầu được đề ra. Tuy đã chuẩn bị trước, nhưng đối tượng lần này có vẻ khó xơi đây.

Shidou vừa nghĩ vừa thở dài.

"..... Em ấy đang quan sát cậu khá rõ ràng đấy."

"Aah~. Chẳng có cái camera nào không bị phát hiện cả. Công nghệ cao thế~"

Nia bắt đầu để ý xung quanh, tìm kiếm các camera theo dõi. Sau một lúc, có vẻ cô ấy đã thoã mãn ham muốn của mình, cô ưỡn cong người lại, trước khi "Yosh" giương cao tay lên không trung. Rồi, Nia quay sang Shidou rồi khẽ cúi đầu.

"Well, hôm nay mong cậu giúp đỡ nhé. Cậu muốn vỗ về tôi thế nào cũng ok."

"A-Aah.....được thôi."

Cách nói thẳng thắng của cô ấy làm Shidou cảm thấy ngường ngượng. Cậu trả lời lại với khuôn mặt đỏ bừng.

Lần này, Nia có vẻ không nhận thấy điều đó. Cô quay sang nhìn chăm chăm vào hướng các dãy phố.

"Thế thì.....Bắt đầu tham quan Akiba thân quen của tôi nào."

Tiếp đó, cô ấy bắt đầu bước tới, tay kéo theo chiếc xe kéo.

https://thuviensach.vn

"----------Này, để mình cầm cái đó cho. Chắc sẽ hơi lùm xùm cho cậu nhỉ."

"Ah, thật à? Yah~, cậu nhóc thật là một người đàn ông~"

Rồi Nia phát ra âm thanh *tsun-tsun* bằng cách chọt chọt vào tay cậu ấy. Shidou cười nhẹ rồi đưau tay ra cầm chiếc valy.

Bỗng dưng, Nia gấp mở tay mình qua lại.

"Heh? Tay tôi giờ rảnh không rồi. Nên làm gì bây giờ nhỉ? Muốn nắm tay không?"

"Eh?"

Nia nói rất bình thường làm Shidou mở to mắt ra. Ai mà nghĩ rằng cậu ấy lại bất ngờ được đề nghị như thế chứ?

Thấy phản ứng của Shidou, mặt Nia trở nên "Aargh", rồi cô ấy tự gõ vào đầu mình như trong truyện tranh.

"Á, xin lỗi. Đúng rồi, thường thì người ngỏ lời phải là con trai mới đúng chứ."

"O-Ooh.....đúng thế."

Shidou lóng ngóng giơ tay mình ra .

"Nia.....Cậu có muốn nắm tay mình không?"

Nhìn thấy thế, Nia nhún vui rồi nhìn đi hướng khác.

"Eeh, mới buổi hẹn đầu mà làm thế có hơi ....."

"Chính cậu là người nói trước kia mà!?"

https://thuviensach.vn

Shidou trả lời khổ sở. Nia tiếp tục ôm bụng cười.

"Không~, hahaha, đùa, đùa thôi."

Và thế là họ nắm tay nhau đi. Vì không đeo găng tay, nên Shidou có thể cảm nhận rõ hơi lạnh trên bàn tay cô ấy.

"Thế, đi thôi."

"A-Aah."

Nia kéo Shidou cùng bước đi, bên cạnh họ là chiếc valy lạch cạch.

Một giọng nói ré lên từ bên tai Shidou.

"Chờ đã Shidou, anh không được để cô ấy dắt đi như thế!"

"Em có nói thế thì....."

Shidou tiếp tục bước đi một cách bất mãn. Nia bỗng dừng lại khi họ đến được một con phố đông đúc.

Tiếp đó, cô thả tay Shidou ra rồi chạy về phía trước. Được nửa đường, cô dừng lại hít một hơi sâu.

"Ng~! Đã lâu không gặp~ Akiba! Chị đã trở về rồi đây!"

Nói xong, Nia bắt đầu nhìn khắp xung quanh.

"Như mình nghĩ, có nhiều thứ thay đổi quá~! Mát mẻ thật!"

" không cho cậu biết về những thứ mới mẻ này à?"

Shidou vừa hỏi vừa vội vã kéo theo chiếc va ly chạy theo. Nia nhỏ giọng trả lời lại.

https://thuviensach.vn

"Không, tôi không thích sử dụng trừ khi có việc quan trọng."

"Eh? Thế á? Tại sao thế?"

"Ng~....."

Nghe Shidou hỏi, Nia có vẻ hơi ngập ngừng.

Rồi, cô ấy quay trở lại với điệu bộ thường thấy của mình. Chống tay lên hông, rồi cô ấy *Tch-tch-tch*, ngoe nguẩy ngón tay.

"Tôi nói lúc trước rồi mà. Tôi rất ghét bị spoil. Hơn nữa, giữa việc biết được thông tin từ với việc tự nhìn thấy và cảm thụ có một sự khác nhau đấy."

"Thế à....."

"Vậy đấy. ----------Thế, chúng ta bắt đầu với mấy cuốn sách đã dự định nhé....."

Bỗng dừng, Nia đứng khượng lại nhu bất chợt nhớ ra điều gì đó.

"Ah~.....Đúng rồi, ng~"

"Ng? Sao thế?"

"Không có gì lắm, mà, buổi hẹn này là tôi thưởng cho cậu nhóc mà nhỉ? Thế nên, phải đi mua sắm theo ý cậu mới đúng chứ?"

"À không, mình không bận tâm đâu ....."

"Không~! Chẳng tốt tí nào! Như thế làm tôi thấy tội lỗi lắm."

Nói xong, Nia cắp tay Shidou rồi tiếp tục sải bước.

"Này, chúng ta đang đi đâu thế?"

https://thuviensach.vn

"Ehehe, đến một nơi đáng để cậu mong chờ đấy~"

Sau khi đi được một lúc, họ đến trước của một cao ốc lớn.

"Đây rồi~"

"Chỗ này là....."

"Yep, đây là Cửa hàng Cosplay."

"Sao lại là chỗ này!?"

Nia mỉm cười có vẻ tận hưởng khi nhìn thấy điệu bộ lớ ngớ của Shidou.

"Cái gì thế.....Cậu hiểu mà, đúng chứ? Đi thôi đi thôi."

"Wah.....Đừng đẩy tớ."

Shidou bị Nia ấn thô bạo vào cửa hàng.

Bên trong toà nhà, từng hàng những bộ quần áo sặc sỡ nối đuôi nhau chạy dài được xếp thành từng khu riêng biệt. Ngoài những bộ áo quần trong anime, còn có các loại quần áo dành cho chuyên môn, và họ thoả thích chọn lựa.

Nia "Ho-Ho!~* với cặp mắt lấp lánh, rồi cô loay hoay một lúc rồi giơ ba bộ quần áo trước mặt Shidou.

"~Được rồi! Cậu chọn đi!"

"Eh?"

Cách Nia nói giống y như Kotori lúc cô bé ra lệnh cho Shidou. Cậu ấy khẽ nhún vai.

https://thuviensach.vn

"Cậu nhóc, cậu muốn tôi mặc bộ nào!"

1. Đồ y tá.

2. Đồ hầu gái.

3. Valkyrie Misty Biến Hình Siêu Cấp Bùng Cháy Lúc Nửa Đêm.

------Well, chọn nhanh lên!"

Rồi Nia bắt đầu đếm *Tik-tik-tik.....*.

Trên tay Nia à là một bộ trang phục hầu gái, y tá và còn lại là một bộ đồ khá sặc sỡ có vẻ hở hang hơn.

"Eh, well, cậu hỏi bất ngờ thế thì.....mà không phải cái bộ cuối cùng thuộc thể lại khác à?"

"Shidou, cứ diễn theo Nia đi. Chọn đại cái nào cũng được!"

Giọng Kotori phát ra từ tai nghe.

"Khốn kiếp! Sao cũng được à.....!"

Trong cơn bối rối, Shidou đưa tay ra chỉ đại vào mọt bộ.

"Thế thì, số 1 nhé!"

"Số 1 đúng không?"

".....đúng."

"Thật không? Cậu sẽ không hối tiếc chứ"

"Ư-Ừ....."

https://thuviensach.vn

"Cậu có chắc cậu không muốn chọn bộ Valkyrie biến hình tầng cao nhất chứ ?"

"Cậu thích mặc bộ đó thế thì kêu tớ chọn làm gì?"

Nia vẫy vẫy tay khi thấy Shidou nói.

"Đùa thôi- đùa thôi. Giờ là thời gian phục vụ mà~ Tôi sẽ mặc như cậu đã lựa chọn."

"Không phải là tôi rất muốn thấy cô mặc nó hay gì....."

"Có đúng không? Lúc còn năm viện, cậu được một cô y tá xinh đẹp đùa giỡn hằng ngày, và từ đó niềm đam mê của cậu đã được đánh thức mỗi khi cậu nhìn thấy bộ đồ y tá hủm?"

"Cậu đừng có tự sáng tác truyện như thế nữa được không?"

Shidou la lên, và Nia phản ứng lại bằng một tràng cười.

"Đợi tí nhé, tôi sẽ thay đồ ngay."

Nia đi vào phong thay đồ, trên tay mang theo bộ đồ y tá.

Dù đã kéo rèm lại, Shidou vẫn có thể nghe thấy tiếng cô ấy thay đồ. Cậu đỏ mặt lên và vội quay đi chỗ khác.

Sau một lúc, tiếng Nia vang lên.

"-------À, cậu nhóc ới. Nếu định nhìn lén thì đây là lúc hoàn hảo đấy. Tôi mới nhìn vào gương và nhận ra rằng đeo vớ một nửa thôi nhìn siêu kích thích."

"Cậu đang nói cái gì thế hả!?"

Shidou la lên khi cậu nghe giọng nói của Nia từ sau màn.

https://thuviensach.vn

"Eh~, nhưng nhìn nó không tuyệt sao? Nguồn nội công bất ngờ này."

Nia nói được một lúc, bỗng rèm phòng thay đồ bị kéo tung ra.

"Huh.....!?"

Cả người Shidou cứng lại trước cảnh tượng không ngờ.

Hiện ra là Nia, lúc này vẫn chưa mặc đồ xong. Bộ đầm y tá không được cài nút, mở tung ra để lộ hết đồ lót của cô ấy. Và cặp vớ

chỉ được kéo lên hết một nửa nhìn siêu-siêu-siêu hứng thú.

"Hey~, thấy kích thích chưa? Phát kiến vĩ đại mới đấy."

"Quên nó đi dùm cái, mặc đồ của cậu vào cho đàng hoàng đi!"

Shidou hét lên rồi kéo màng thay đồ lại.

"Hùm~, vì tôi đã hoàn thành định mức rồi, nên thẳng tiến tới hiệu sách thôi!"

".....Ok-ok, đi nhanh thôi."

Shidou trả lời, cảm thấy giọt mồ hôi bắt đầu lấm tấm trên mặt mình.....Không hiểu sao mới bắt đầu hẹn hò thôi mà Shidou đã cảm thấy mệt mỏi rồi.

Nia không nhận để ý vẻ ngoài của Shidou. Cô ấn nhẹ ngón tay mình lên cằm như đang suy nghĩ gì đó.

"Nên đi cửa hàng nào nhỉ~? ~À mà tiện hỏi, cậu nhóc thích chỗ nào? Mate? Gema? Tora?"

"Huh.....?"

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên bị hỏi, mặt Shidou hơi nghệch ra.

"Ah, không phải. Ý tôi là Animate, Gamers hay là Toranoana ấy mà. Hay là cậu thích Melon Books, COMIC ZIN, Shosen Book Tower?"

".....Mà những cửa hàng cậu vừa nói ấy, chúng có gì khác nhau à?"

"Ng~, nó khá khác biệt đấy, cậu không biết à? Humm, về cơ bản thì mỗi nơi đều bán cùng một cuốn sách, nhưng tuỳ chỗ mà sẽ có khuyến mãi khác nhau, cả cách quảng cáo cũng khác. Dù là một bản viết tay PoP hoặc là một khu vực bài trí đặc biệt theo ý tưởng của nhân viên thì nó cũng rất đáng tham quan. Có một số nơi đặc biệt bày bán các bộ truyện cũ.....Ah, Tora và Melon có bày bán fanzine đấy; họ còn có một số ấn bản limited nữa. Ngắn gọn thì cả hai nơi đều phải đến."

Bỗng dưng, Nia nói liến thắng. Shidou toát mồ hôi dữ dội khi cậu lý nhí "T-thế à....." trả lời cô.

"Humm, nếu cậu không có sở thích đặc biệt gì thì chúng ta sẽ bắt đầu ở nơi gân nhất nhé?"

"Aah, tất nhiên."

Shidou nói, rồi cậu bước lên đi song song với cô ấy.

Nia dừng lại cách một cửa hàng vài bước chân. Ngay trước mặt cửa hàng có dán những tấm poster hình các nhân vật trong những bộ sách mới phát hành. Có cả manga, tạp chí game, tạp chí về các seiyuu, và còn nhiều hơn nữa dán khắp bức tường.

"Uwaaaa.....aaaaaaaaaah!"

https://thuviensach.vn

Vừa bước vào cửa hàng,Nia hét lên, hai mắt bắn ra những tia sáng. Nghe thế, các khách hàng ở bên trong đều quay đầu sang nhìn cô.

Nhưng Nia có vẻ không chú ý đến việc đó. Cô bắt đầu lao đến thoăn thoắt túm hết quyển này đến quyển khác.

"Uwah, uwah, thật sao?Kasamura-sensei đổi nét vẻ rồi này! Mà cái này ra đến tập 25 rồi cơ á!? Thời gian trôi qua nhanh thếếếế!"

Nia hét lên đầy hứng thú, rồi bỗng dưng cô ấy mở to mắt ngạc nhiên.

"C-cái này là.....bộ mới của Kurauchi-sensei sao!?"

"Ah, cái đó, hiện nay đang được phát hành đấy. Cậu có thích tác phẩm của Kurauchi-sensei không?"

"Không phải chỉ là "thích"~, thật sự tác phẩm [CHRONICLE] của Kurauchi-sensei đã làm thay đổi cả cuộc sống của tôi đấy~. Đó chính là lý do khiến tôi quyết tâm trở thành hoạ sĩ manga~. Tokiya là waifu của tui! Dù có là con trai cũng là waifu!"

Shidou mỉm cười nhẹ khi nhìn thấy điệu bộ khác với bình thường của Nia.

Dù cậu biết [CHRONICLE] là một series nổi tiếng đã được chuyển thể thành anime.....Nhưng cậu không hứng thú với nó như Nia.

Rồi Nia nhanh chóng chộp lấy đống sách đó và hớn hở lao đến quầy tính tiền.

"N-này, này."

Shidou chạy theo Nia, cầm theo một nửa cái núi sách khổng lồ ấy.

"O-ouch, xin lỗi cậu nhóc nhá."

https://thuviensach.vn

"Cậu định mua hết đống này á?"

"Tất nhiên! Tại vì lũ DEM mà suốt 5 năm trời tôi không đọc được một chữ nào. Hôm nay xong việc rồi nên tôi sẽ buông thả cả ngày hôm nay~. À, tất nhiên là tôi sẽ hốt cả series luôn chứ không mua mỗi cuốn mới nhất đâu đấy?"

"O-Oh."

Shidou ngày càng thấy toát mồ hôi. Nhưng trông Nia cười rất tươi khi thanh toán chồng sách ngất ngưỡng đó tại quầy thu ngân, rồi cô ấy nhét hết vào cái valy mà Shidou kéo nãy giờ.

"Lên tầng tiếp theo. Tiến lên."

Nói xong, hai người bước vào tháng máy đi lên.

So với tầng 1, nơi này thậm chí còn nhiều sách hơn nữa. Không chỉ có các ấn phẩm mới phát hành và các góc đặc biệt, mà còn có đủ các thể loại manga nối thành những kệ sách dài.

"Tầng đầu chỉ là sách mới phát hành thôi. Lực lượng chính mới ở đây hết.....Eh, fu-fuaaaaaaaah~. Cái này đã phát hành rồi sao! Phải mua mới được~....."

"Này, cuốn đó là gì vậy.....Eh, cái này-"

Shidou nhìn chằm chằm vào cuốn sách trên tay Nia.

Tuy cậu ấy không nhìn rõ cho lắm thứ cô ấy đang cầm.....Nhưng trên bìa của nó là hình hai thằng đực rựa cởi trần đang hú hí với nhau. Tựa đề của nó hoàn toàn xa lạ với Shidou, nhưng 'Caleidbluf của tôi' là cái khỉ gì thế?

"A-Ah----....."

https://thuviensach.vn

Dù không chi tiết lắm, nhưng Shidou cũng biết sơ sơ về thể loại này. Cậu cứ ngắc ngứ mãi không biết nên nói cái gì.

Thấy thế, Nia chỉ lắng lặng thở dài.

"Fuh, những người không có tâm hồn otome thì không hiểu được đâu ....."

".....Cái đó, cậu có biết chơi nó thế nào không vậy.....?"

" Tất nhiên là có chứ. Một nhà chuyên môn chỉ cần nhìn sơ qua một lần là đủ biết."

Nói xong, cô ấy xếp lại cuốn đó vào kệ sách rồi dùng cả hai tay làm biểu tượng hoà bình. Bỗng, Nia nhìn chăm chú vào Shidou qua các ngón tay của mình như đang phân tích gì đó.

Một vài giây sau, cô ấy mở to mắt ra rồi lẩm bẩm.

"---------[Hay quên - Chuẩn nằm dưới]"

"Này, đợi đã, cậu vừa xếp tớ vào loại gì thế!?"

Tuy không hiểu rõ nghĩa, nhưng Shidou biết nó chả có đẹp đẽ gì. Cậu la lên phản đối.

"Ahaha. Không sao, không sao. Vì không phải chuyên gia nên tôi dự đoán cũng không chính xác lắm đâu. Biết đâu những bậc cao nhân có thể thấy được tiềm năng của cậu thì sao."

Giọng của Nia tràn đầy tự ti dù Shidou chẳng hiểu cái khỉ khô gì cả. Cảm giác không thể phản kháng lại, cậu thở dài ra.

"Nhưng mà..... Đúng là Nia hiểu biết thật đấy, cậu đọc đủ các thể loại. Vừa nãy cậu mua cả shoujo manga lẫn hard-boiled manga nữa."

https://thuviensach.vn

"Ùm thì~ tôi khá là toàn diện. Cơ bản thì tôi đủ các loại truyện ~. Đại khái thì tôi thích ngấu nghiến bất ký bộ nào miễn sao tôi thấy được niềm đam mê của tác giả gửi gắm trong đó~."

"Đam mê à.....Huh."

"Đúng-đúng. Bộ đó thật sự khá là ấn tượng đấy cậu biết không. Thuộc thể loại fantasy, tuy ban đầu người hoàng tử và hiệp sĩ cảm giác khá là cliché, nhưng sau này mới biết là NTR. Nhất là cái tâm trạng [Tôi thích viết thế này đấy, có ai ý kiến không!?] của ông tác giả ấyt~. Mà còn nữa~, cảnh Orpheus trở thành tù nhân ở tập 3 thật sự rất tuyệt vời. Tôi còn không biết nó có thể viết như thế....."

Nia với tay cầm lại cuốn sách cô mới bỏ lên kệ rồi tiếp tục liến thắng. Shidou cũng chỉ biết câm nín "Thế-thế á.....".

Nhận thấy tình trạng của cậu, Nia từ từ lại.

"Aah, xin lỗi. Có lẽ nó hơi sớm với cậu nhóc nhỉ. Đợi tí nhé. Sau khi mua xong đống này tôi sẽ dắt cậu đi một nơi cực kỳ thú vị."

"Thú vị á.....?"

Shidou nghiền đầu, nhìn khuôn mặt cười toe toét của Nia khi cô ấy vác thêm một núi sách nữa đến quầy thanh toán.

Sau khi ra khỏi cửa hàng, họ tiếp tục bước đi dọc theo con phố. Rồi, Nia đứng lại trước một của tiệm, có vẻ như là, tiệm PC.

"Đến rồi."

"Chỗ này....., mình cũng không thích PC lắm đâu nhé....."

"Aah, không phải thê-không phải thế. Lại đây."

https://thuviensach.vn

Nia vừa nói vừa kéo Shidou vào cửa hàng.

Sauk hi quẹo qua một góc quanh, cô quay lại nhìn Shidou.

"Đến đay nào cậu nhóc. Vì hôm nay là một ngày đặc biệt, nên tôi sẽ mua tất cả những gì cậu nhóc thích ở cái quầy đặc biệt đằng kia."

--------Rồi, Nia chỉ vào một tấm poster có hình một cô gái mặc đồ cực kỳ kích thích.

"C-cái này là....."

"Yep.Eroge."

"Tôi mới học năm 2 cấp ba thôi đấy!?"

"Eeh!? Học sinh cấp 3 không chơi eroge được à?"

"Cô đang ở cái thế giới nào vậy?"

Shidou hét lên, con Nia thì lẩm bẩm, "Văn hoá khác biệt nhỉ~!" với vẻ mặt am hiểu.

"Tôi hiểu rồi~.....Đúng là thời gian qua nhanh thật."

Nia vừa nói vừa khoanh tay lại gật gù, nhưng rồi cô ngay lặp tức thay đổi nét mặt.

"Mà khoan~, cậu không có tí hứng thú nào sao cậu nhóc? Eeh?Học sinh trường cấp 3 đấy. Sống giữa bao nhiêu vựa rau củ như thế thì chắc cũng có vài lần chỗ ấy của cậu phất cờ khởi nghĩa vì bị dồn nén cảm xúc chứ?"

Nia cười tủm tỉm và lấy khuỷu tay chọc chọc vào sườn Shidou.

"N-này.....Tốp lại đi."

https://thuviensach.vn

"Ehehe. Sao thế~. Xấu hổ làm gì. Không phải ham muốn tình dục là một trong ba thứ mà con người khao khát nhất bên cạnh ăn và ngủ sao?"

"Dù có thế nhưng mà cũng!"

"Humm, thiếu ăn thiếu ngủ có thể gây chết người mà sao thiếu chịch lại không làm thế được nhỉ . Dục vọng đúng là lạ thật ha? Chỉ cần một đứa con để duy trì nòi giống tổ tiên là đủ rồi, thế sao còn gộp nó lại với hai cái kia làm gì? Chẳng khác nào người mạnh nhất của Tứ Đại Thiên Vương không có năng lực đặc biệt gì hết à?"

"Khoan đã, ban đầu chính cậu là người bày ra 3 cái ham muốn lớn nhất đó mà?"

"Nếu dục vọng cá nhân thật sự là một nhu cầu thiết yếu của cuộc sống thì những cô bé cậu bé còn tem trong xã hội nên được giải phóng."

"Đó không phải là thứ cậu nói nãy giờ à!?

Nia cười phá lên khi nghe Shidou hét lên.

"Ah~, xin lỗi nhá. Không hiểu sao tôi đi trật khỏi đề tài rồi~"

Nói xong, Nia bỗng chống tay lên cằm với vẻ mặt nghiêm trọng.

".....Mà dù sao thì, con trai thích gái thế nào nhỉ? Naki-ge? Chuuni-ge? Ryoujoku-ge?"

"Không phải thế, như mình nói hồi nãy....."

Shidou gãi đầu tìm câu chữ để giải thích cho cô ấy nghe. Bỗng nhiên có tiếng nói phát ra từ tai nghe.

"----------Đợi đã Shidou, những lựa chọn hiện lên rồi!"

https://thuviensach.vn

"Bây giờ á!?"

Shidou lên giọng, quên mất Nia đang ở bên cạnh.

----------Vài phút sau, vì chưa ăn trưa nên họ ghé vào một tiệm hamburger gần đó.

"Waa~! Thoả mãn quá-thoả mãn quá~"

"Aah. Dù đây là lần đầu tiên mình đi dạo Akiba nhưng cũng dễ chịu thật."

Shidou thở ra rồi trả lời lại Nia. Lúc này chiếc balô và valy kéo mà Nia mang theo lúc đầu đã đầy ngắp và nặng gấp nhiều lên lúc trước. Vì đống figure các thứ làm phình va ly lên nên họ phải nới lỏng dây thun cột chiếc va ly ra.

Nhìn họ bây giờ giống như đi bán hàng hơn là đi mua hàng.

Nhưng cũng bình thường thôi. Sau đó Shidou và Nia còn thăm một số hiệu sách và cửa hàng bày bán các ấn phẩm figure limited. Ở đó, Nia đốt tiền của mình vào hàng đống manga, light novel và các cuốn tư liệu. Sau đó cô ấy còn mua một số bản Bluray của vài bộ anime, một vài figure, họ còn thăm vài cửa hàng Hobby để xem thử các bản mới ra của một tựa game analog.

Tất nhiên, không phải Shidou bị Nia dắt mũi suốt cuộc tham quan. Nhờ giúp đỡ, cậu có làm vài lựa chọn để tăng ảnh hưởng với Nia, và cái nào cũng được cô ấy phản ứng tốt nhất.

"Thấy không~? Kho báu phải được mua trực tiếp~. Dù đặt hàng online có vẻ thuận tiện nhưng làm sao mà bằng cái cảm giác đi mua đồ ở cửa tiệm được."

https://thuviensach.vn

"Aah~.....Mình cũng hiểu được chút chút."

Shidou gật đầu đồng ý. .....Nhưng hiện tại Shidou đang liên tưởng tới thức ăn nhiều hơn. Dù đặt món ăn mang tới nhà nhanh chóng hơn, nhưng cậu rất thích cái cảm giác đi vòng vòng quanh hàng đồ ăn, suy nghĩ xem nên tối nay nên nấu món gì.

"Ehehe, cậu nhóc cũng thấy thế ha. Tuy tiện lợi tí cũng tốt, nhưng không bằng tự tay làm."

Nói xong, Nia cười tươi.

Đi chơi cả ngày mới thấy, Nia thích cười thật.

Tuy có nhiều lúc cô ấy mải mê nói về các thứ mà cậu chẳng hiểu mô tê gì, nhưng Shidou rất thích tính ngay thẳng và cởi mở của cô. Ngắm cô cười, cậu vừa nghĩ bâng quơ như thế.

Và cùng lúc đó, những bổn phận mà cậu đã quên bẵng đi suốt cuộc chơi dần dần trở lại, mỗi lúc một dày hơn.

Đúng thế, bằng mọi giá Shidou phải bảo vệ cô ấy.

Để làm thế, cậu cần phải tạo ảnh hưởng và hôn cô.

Như nhận thấy suy nghĩ của Shidou, giọng nói của Kotori lại phát ra từ tai nghe.

"---------Có vẻ tốt đấy. Cuộc hẹn cũng khá là thành công chứ nhỉ?"

Kotori nới với vẻ bông đùa.

Nhưng mà nghĩ kĩ thì; chưa bao giờ (trừ lúc phong ấn ra), mà cuộc hẹn hò của cậu trơn tru thế này. Mấy lần trước không xảy ra chuyện cậu chọn lầm và làm giảm mức độ ảnh hưởng thì cũng là cậu bị cô ấy phản

https://thuviensach.vn

kháng.Cậu hoàn toàn tận hưởng cuộc hẹn này, và đôi lần còn không chú ý đến nhiệm vụ chính của mình.

---------Thế nhưng,

".....!? C-Chỉ huy! Nhìn này----"

Có tiếng xôn xao phát ra từ dội ngũ nhân viên cố vấn.

"Sao thế, Minowa?"

"Xin hãy nhìn qua số liệu đi.....! Đây là sơ đồ thể hiện mức độ ảnh hưởng của Nia-chan.....Cả ngày hôm nay, mức độ đó hoàn toàn giữ nguyên như ban đầu.....! Đây là mức độ giới hạn của tình bạn rồi.....! Cho dù có cậu ta có hôn cô ấy bây giờ thì cũng không phong ấn được Linh Lực đâu!"

"C-cô nói cái gì!?"

"Eh.....?"

Shidou cau mày khi nghe được tin tức bất ngờ đó.

Nhận thấy thế, Nia thay đổi nét mặt.

".....Ah~, có lẽ, có chuyện gì xảy ra với Kotori-chan và những người khác rồi à?"

"Eh? Không, cái đó-"

Bị nói đúng trọng tâm, Shidou ngắc ngứ không biết nên trả lời làm sao. Nia gãi gãi đầu như thể cô ấy đoán được mọi thứ.

"Ng~, hay là cái này? Mức độ ảnh hưởng ấy. Cậu không thể phong ấn tôi chừng nào nó chưa đạt đến một mức độ nhất định đúng không."

https://thuviensach.vn

"....."

Shidou khựng cả người lại. "Làm sao cô ấy biết?" Câu hỏi đó vụt qua đầu cậu-------nhưng nhanh chóng thôi, trước khi cậu nhớ lại rằng chẳng có bí mật nào mà Nia không thể biết cả.

"Well~.....cậu biết không, cứ phải làm mục tiêu cũng khá là khó chịu, thế nên tôi rất biết ơn nếu cậu phong ấn được sức mạnh của tôi.....Nhưng như tôi đã đoán trước thì chuyện cũng sẽ không thành công đâu. Xin lỗi vì đã kéo cậu vào cuộc hẹn vô ích này."

"M-mình đã làm sai chỗ nào à?"

Nghe Shidou hỏi, Nia gãi má rồi ngập ngừng nói.

"Không~....., không phải thế. Thật ra lỗi ở tôi....."

"Eh?"

Cô ấy gượng gạo cười.

"----------Sự thật là.....Tôi chưa bao giờ yêu thứ gì ngoài 2D....."

".....Huh?"

Shidou há hốc miệng ra.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Tốt Lắm, Tới Giờ Của 2D Rồi

Phần 1

".....Không thể nào. Sao lại có chuyện như vậy.....?"

Trên chiếc ghế bên trong phòng điều khiển của cơ sở ngầm «Ratatoskr», Kotori lẩm bẩm vẻ tuyệt vọng.

Mà thế cũng phải thôi. Dù sao thì, Tinh Linh mục tiêu đã tuyên bố rằng ngoài 2D ra cô ấy sẽ không yêu bất cứ một ai.

"2D.....Tóm lại là mấy thứ như nhân vật manga và anime sao?"

"T-Tôi cho là vậy....."

Ngồi ở ghế dưới trong phòng điều khiển, «Giám đốc» Migimoto nói thế, mồ hôi chảy trên trán ông. Âm giọng của Shidou vang lên từ chiếc loa gắn trong căn phòng.

"A-Anh nên làm gì đây.....?"

Ngay lúc này, trên chiếc màn hình lớn của phòng điều khiển đang hiển thị hình ảnh Shidou lúng túng ở trong phòng rửa mặt, cậu ấy đã lấy cớ đi vệ sinh để tạm thời tách khỏi Nia, người lúc này vẫn còn đang ở tiệm hamburger.

https://thuviensach.vn

.....Chà, mặc dù Nia có thể biết được cuộc trò chuyện của họ nếu cô ấy muốn nhưng không có vẻ gì là cổ sẽ lấy «Rasiel» ra lúc này.

Đó là tại sao cả bọn phải nghĩ ra biện pháp gì đó để thay đổi tình hình. Kotori đặt tay lên cằm.

"Chậc, ngay cả khi anh có hỏi như vậy thì.....Dù là bệnh ghét đàn ông của Miku lúc trước cũng khá là phiền phức, nhưng lần này em thật sự không nghĩ ra được biện pháp nào cả....."

Đáp lại lời của Kotori, Nakatsugawa lên tiếng.

"Nhưng thời này có rất nhiều người trẻ cũng trong tình trạng tương tự. Họ yêu thích nhân vật trong anime và manga. Ờ thì, những nhân vật đó được tạo ra nhằm mục đích để cho độc giả và người xem yêu thích nên họ đều có tính cách lý tưởng. Ngoài ra, tất cả họ đều đẹp trai xinh gái hết cả. Dựa trên tiêu chuẩn đó thì dĩ nhiên là sẽ có một khoảng cách khổng lồ khi so với loài người thực rồi."

"Ông chắc hẳn rành vụ đó lắm....."

Kotori nhận xét, mắt nửa mở. Chuyện này làm cô nhớ tới biệt danh khác của Nakatsugawa là «Kẻ phá huỷ không gian». Sự thật, ông ta là bậc thầy tình yêu, kẻ sở hữu tới 100 waifu.

Tuy nhiên, Nakatsugawa vừa lắc lắc ngón tay vừa *chậc, chậc*.

"Chỉ huy, Seiyuu đối với tôi cũng OK luôn."

".....Aah, chắc rồi."

Kotori nhún vai thở dài.

Nhưng, quả là có vài sự thật trong ý kiến của ông ta. Làm vẻ mặt khó khăn, Kotori tiếp tục.

https://thuviensach.vn

"Khoảng cách so với thực tại à, hừ.....Nhưng mà trong trường hợp đó, có nghĩa bất cứ ai cũng được miễn là 2D sao?"

"Dĩ nhiên là không! Tất cả người vợ yêu dấu của tôi đều đã được tuyển chọn trong hơn 20 năm cuộc đời Otaku, và tất cả họ đều là những cô gái kiều diễm!"

"Rồi, rồi. Dẹp cái chuyện đó qua một bên đi. Nia cũng thích một nhân vật, phải không nhỉ? Chắc chắn cô ấy đã nói gì đó về chuyện thích một nhân vật, đúng chứ?"

"Tôi chắc rằng đó là Tokiya trong 『Chronicle』. Cậu ta có tính cách lạnh lùng và là loại nhân vật rất nổi tiếng trong giới phụ nữ."

"Fuun.....Tôi hiểu rồi. Tóm lại, Nia có thể yêu nhân vật đó, đúng không?"

Sau khi nói thế, Kotori phát ra âm thanh *Nii* kèm theo một nụ cười gian ác.

".....Hơ?"

Mặt khác, có thể thấy Shidou trên màn ảnh đang đổ mồ hôi hột bởi vì cậu ta phần nào cảm giác được sắp có thứ gì đó không mấy tốt đẹp.

Phần 2

"Ng~....."

Nia ngồi trên chiếc ghế ở quầy hamburger; cô ấy nghịch nghịch với chiếc ống hút của ly nước ép trái cây đã cạn sạch.

Cô cũng đã ăn hết phần hamburger và khoai tây chiên, và vì cô giờ đã no bụng nên lúc này họ đáng lẽ phải rời khỏi quán nhưng.....Shidou đi

https://thuviensach.vn

vệ sinh đã 20 phút rồi. Nia nãy giờ thực sự cảm thấy mệt mỏi vì chờ đợi cậu.

"Ng~, không phải là mình có hứng thú bình phẩm trạng thái sinh lý của người khác, nhưng mà thế này là quá lâu rồi~. Bộ cậu ta đang chỉnh lại trang điểm hay sao chứ~?"

Tự than thở với bản thân, Nia lại vọc chiếc ống hút trong tay như trước, -----Rồi cô ngay lập tức nhớ ra chuyện gì đó.

"Không.....Mình hiểu rồi. Có lẽ lúc này cậu ta đang bàn bạc với phòng điều khiển chăng?"

Chà, nếu như thế thì cũng chẳng trách được. Dù gì cũng là do Nia đã ném một quả bom chết người cho đám Shidou trước cơ mà.

".....Không tốt, có vẻ mình đã làm ra chuyện tệ hại rồi đây-------"

Ngay từ đầu cô ấy đã hiểu rằng bản thân hoàn toàn không thể yêu một con người thực được. Thế nên, Nia cảm thấy tội lỗi về cách cô đối xử với Shidou.

Mặc dù những lời trước đó cô nói với Shidou không phải là dối trá.

Thực sự thì Nia không phiền đánh mất sức mạnh của mình. Nếu có thể, cô cũng thực sự mong muốn thứ sức mạnh đó bị phong ấn đi.

Chính thế nên cô dàn xếp buổi gặp mặt với chàng trai có thể phong ấn sức mạnh Tinh Linh bằng cách làm họ dere và rồi hôn họ-------Shidou.

Có lẽ nếu là Shidou thì, tự thân cô ấy đã hi vọng có thể mở cửa trái tim với cậu.

Tuy nhiên, kết quả chẳng thay đổi gì hết.

https://thuviensach.vn

Không hẳn là cô ghét Shidou hay gì. Ngược lại cô còn thấy biết ơn cậu đã giúp cô thoát khỏi máy bay vận chuyển của DEM bằng cách bắn hạ nó lúc trước nữa kia, cả cuộc hẹn hò ngày hôm nay cũng rất thú vị.

Nhưng.....vẫn là vô nghĩa. Nia không thể mở lòng với một người nào khác.

"Không cần biết con người đó có tốt đẹp thế nào, miễn là loài người 3D thì.....mình không thể làm được."

Nia thở dài và lắc đầu. Quả nhiên, không còn cách nào khác.

Thế rồi, ở đằng kia, có dấu hiệu một ai đó bước đến từ đằng sau Nia. Hình như Shidou đã quay lại từ nhà vệ sinh.

"Aah, cậu quay lại rồi đó à, nhóc. Rồi thì, đi thôi----------"

Và,

Khi Nia quay đầu lại, trong một khoảnh khắc, cả người cô đứng khựng.

"Eh.....?"

Không phải người mà cô mong đợi. Thay vào đó, con người kia đang vận một cái áo choàng tả tơi, trán và hai tay quấn băng. Ngoài ra, còn có một thanh kiếm giắt bên hông nữa. Anh ta là một người đàn ông với bộ dạng như kẻ du hành.

Anh ấy có mái tóc dài, vẻ ngoài bụi bặm.---------Không nghi ngờ gì nữa. Anh ta là.....

"T-Tokiya.....?"

Bị chết lặng, cô nàng thốt nên một giọng ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy. Con người đang đứng kia không ai khác chính là mối tình đầu của Nia. Người đàn ông đó đích thị là Tohkiya trong 『 Chronicle 』.

"....."

Shidou đứng trước mặt Nia, như thể cố gắng kiềm nén sự căng thẳng của mình. Cậu nỗ lực làm ra một vẻ mặt cực lạnh lùng.

Dù rằng thực ra trái tim Shidou đang đập điên cuồng đến nỗi như muốn nổ tung.

Đúng thế. Vẻ ngoài hiện tại của Shidou chắc là thứ mà bạn không thể tìm thấy ở bất cứ đâu bên ngoài các ngày hội anime. Dù cho là ở Akihabara đi nữa thì chuyện này vẫn không phải bình thường. Tất cả khách hàng của quán nhìn chằm chằm thích thú vào Shidou.

Shidou đối mặt với Nia; cô ấy đang chết lặng nhìn cậu.

"----------Đừng cản đường ta, con đàn bà kia."

Với một giọng trầm, Shidou cố gắng phỏng theo Tokiya trong 『 Chronical 』 bằng cách nói chuyện theo kiểu của anh ta dựa trên trí nhớ của cậu về nhân vật này.

Sau đó, Shidou di chuyển về phía Nia và ngồi xuống cạnh cô.

Vai Nia giật nảy; cô ấy chỉnh lại gọng kính và nhìn chằm chằm vào mặt Shidou.

"T-Tokiya.....? Tại sao....."

Thế rồi, Nia trố mắt như thể nhận ra gì đó.

".....Eh, nhóc?"

https://thuviensach.vn

"Cô đang nói gì vậy? Cô không có quyền gì gọi tôi là nhóc hết."

"..............!"

Shidou lạnh lùng nhìn Nia và nói vậy, cô nàng nín thở mất một lúc. Đôi má cô hơi đỏ lên.

Một chốc sau, giọng nói vang lên trong tai nghe gắn trên tai Shidou.

"Đ-Đây là.....!"

"Có chuyện gì vậy?"

"Cái gì! Độ phấn khích của Nia-chan đang tăng!"

"Mức độ tình cảm đang tăng, dù rằng chỉ một chút!"

"..............."

Bằng cách nào đó mà kế hoạch đang diễn biến tốt. Shidou cảm thấy nhẹ nhõm nhưng không thể hiện ra mặt.

"Hoo~.....Hee~....."

Nia đang nhìn chăm chú vào Shidou từ đầu đến chân. Cô ấy tự gật đầu với bản thân và làm dáng đệu như thể nhà phê bình đang nhìn một bức hoạ.

"Tuyệt vời.....Chất lượng thế này không phải quá tốt sao? Nó hoàn toàn khác với một bộ phục trang rẻ tiền. Cho tới giờ tôi đã thấy qua vô số loại trang phục Tokiya rồi, nhưng chưa bao giờ tôi được mục kích cái nào có chất lượng tới mức này."

Sau đó, cô ấy cầm lấy vạt áo choàng của cậu, mặt đỏ lên kích động. .....Thực tình Shidou không chắc cô ấy hứng thú với cậu hay chỉ với bộ trang phục thôi nữa.

https://thuviensach.vn

"Ngươi phiền quá đấy, con đàn bà kia."

"Haa....."

Shidou nói thế một cách thô lỗ, Nia uốn éo, mặt đỏ như gấc.

"Mức độ tình cảm lại đang tăng.....!"

"Với mức độ này.....Cậu ấy có thể làm được!"

Từ trong tai nghe, cậu nghe một tiếng hét lớn từ các thuyền viên.

Shidou cố gắng nói chuyện giống hết mức có thể với Tokiya.....Bằng cách nào đó mà điều này đã chạm tới trái tim Nia. Vì vài lý do mà hiện tại Nia không thể bình tĩnh được. Cô nàng bắt đầu chỉnh trang lại mái tóc bù xù của mình.

Đúng lúc đó, từ trong tai nghe của Shidou, một âm thanh hiệu lệnh vang lên.

"Shidou, đến lúc rồi! Mức độ tình cảm của cô ấy đã đạt mốc an toàn để phong ấn! Đừng bỏ lỡ cơ hội này!"

".....!"

Cả người Shidou co cứng khi nghe những lời của Kotori.

Đừng bỏ lỡ cơ hội này--------Điều đó nghĩa là, chính lúc này là thời điểm để hôn cô ấy.

Mặc dù hiện tại họ đang ở địa điểm công cộng.....Nhưng nếu cậu bỏ qua cơ hội tốt này thì không chắc sẽ có lần sau nữa.

Shidou ra quyết tâm. Tim cậu đang đập nhanh nhưng không thể biểu hiện nó ra mặt. Từ từ, cậu thay đổi vị trí trong khi vẫn nhìn Nia bằng đôi

https://thuviensach.vn

mắt mãnh liệt.

"Eh.....? Chuyện gì thế?"

"Câm miệng."

Nghe theo mệnh lệnh của Shidou, Nia ngoan ngoãn im lặng.

Shidou đặt tay lên vai Nia, tay kia nâng cằm cô ấy.

Sau đó, cậu chầm chậm đưa đôi môi mình gần tới cô.

Mặc dù cách làm này không đúng đắn cho lắm, nhưng cậu buộc phải thực hiện để phong ấn Linh Lực của Tinh Linh.

----------Nhưng,

".....Chờ đã."

Đôi môi cậu dừng ngay trước môi cô gái.

Nia thốt ra giọng lạnh lùng, cảm giác hoàn toàn khác với vẻ kích động của cô nãy giờ.

Và rồi, một tiếng báo hiệu cho biết trạng thái tinh thần nguy hiểm reo lên *Bii! Bii!*.

"Shidou, mức độ tình cảm đang tuột xuống nhanh chóng!"

".....Eh?"

Shidou vô thức thốt ra giọng bình thường của mình, và rồi Nia đẩy người ra khỏi vai Shidou.

Sau đó, *--------Haa* Nia thở ra nặng nhọc trong khi gãi tóc.

https://thuviensach.vn

"Này.....Cậu đang làm gì đấy hả?"

"Hơ? Cái....."

"Tokiya sẽ không bao giờ chạm tay vào một người phụ nữ, cậu biết không! Suy nghĩ theo lẽ thường giùm đi! Tokiya hiện đang du hành vô định để truy đuổi kẻ thù đã sát hại em gái và cũng là người yêu của anh ấy, Hibari!? Giữa chặng đường đơn độc, anh ấy đã gặp gỡ Ryougo, Kotetsu và những người khác. Sát cánh chiến đấu cùng với họ, anh ta mới bắt đầu hiểu được cảm giác bạn bè!"

Nia đang hét lên hệt như một con người khác. Shidou cảm thấy bị cô ấy áp đảo và bị đẩy lùi xuống ghế.

"Về cơ bản thì phải là Toki x Ryou! Nhưng Toki x Ko cũng được nữa! Còn nếu là phụ nữ thì chỉ có thể với Hibara trong thế giới mộng hay hồi tưởng về quá khứ mà thôi! Không có chỗ cho tôi chen vào thế giới đẹp đẽ đó đâu! Đối với tôi chỉ cần làm một người đứng ngoài quan sát đã đủ rồi! Tôi là một kẻ quan sát đơn độc! Với cả, dù tôi có làm một bức tường cũng được!"

"N-Này, bình tĩnh lại đi, Nia....."

Shidou cố gắng trấn tĩnh cô ấy, nhưng Nia quắc mắt nhìn cậu.

"Tokiya sẽ không bao giờ nói ra điều như thế!"

"Uwaaaaa.....!"

"----------Để làm tôi dere cậu thì trước hết cậu phải thành 2D đi đã.!"

Shidou bị Nia đá đít, tống cổ cậu ra khỏi quầy hamburger.

Phần 3

https://thuviensach.vn

".....Tóm lại là, tình hình không tốt chút nào."

Shidou đã trở về từ Akihabara.

Shidou vừa thở nặng nhọc vừa nói thế, khuôn mặt và khắp người cậu dán đầy băng cá nhân.

Tiện thể, sau đó Nia, do không thể chấp nhận nhân vật yêu thích của mình bị lăng mạ, đã giận dữ rời khỏi cửa hàng và đi về nhà một mình.-------Dĩ nhiên là cô mang theo đống hành lý toàn bánh kẹo và sách mà cô đã mua.

Hiện tại, Shidou đang ở bên trong phòng điều khiển của cơ sở ngầm «Ratatoskr». Trước màn hình lớn, cậu đang bị Kotori và các thuyền viên khác của «Fraxinus» ngồi đó nhìn chằm chằm.

"Arara.....Anh bị đá khá là đau đấy nhỉ?"

"Và đó là lỗi tại ai hả!? Là ai!?"

Shidou mắt nửa mở nói thế, Kotori nhún vai nói *Ôi dà ôi dà*.

"Chẳng thể trách được đúng không? Vì cô ta tuyên bố chỉ thích 2D thôi nên điều chúng ta có thể làm cũng bị giới hạn. Bên cạnh đó-------Dù rằng kết quả cuối cùng thất bại nhưng ít nhất mức độ tình cảm của cô ấy cũng đã tăng lên trong thoáng chốc. Đây là dữ liệu quan trọng."

"Dù em có nói thế đi nữa nhưng chẳng phải mức độ tình cảm đó đến từ việc gặp mặt Tokiya sao? Chúng ta không thể sử dụng lại cùng một biện pháp nữa, nên cũng vô dụng....."

".....Không."

Phản đối lại lời Shidou, Renei đưa ra câu trả lời khi cô ấy đang ngồi ở ghế phía dưới của phòng điều khiển.

https://thuviensach.vn

".....Nói như thế không đúng lắm. Từ kết quả lần này cho thấy dù nhân vật yêu thích của cô ấy có biến thành 3D thì mức độ tình cảm cô ấy dành cho nhân vật đó vẫn giữ nguyên."

"R-Ra vậy.....Nhưng, chẳng phải rốt cục thì cũng vậy thôi sao? Dù tôi có cố gắng giữ bình tĩnh thế nào thì tôi cũng không chắc mình có thể diễn vai nhân vật cô ấy yêu thích tốt đến mức có thể thuyết phục được Nia. Mà cho dù làm như thế có thể phong ấn cô ấy đi chăng nữa, thì chuyện xảy đến sau đó sẽ rất đáng sợ đấy....."

Mặt Shidou tái đi. Đó là điều làm Shidou lo lắng.

Lẽ thường mà nói, Shidou không phải Tokiya. Gì thì gì vẫn có khác biệt ở vài phần nào đó khiến cho Shidou không thể đạt được tiêu chuẩn lý tưởng của Nia. Nếu chuyện đó diễn ra thì trạng thái tinh thần của Nia sẽ trở nên không ổn định và ngay lập tức phá vỡ phong ấn, rồi thì Linh Lực của cô ấy sẽ lại trở về với chính cổ.

Tuy nhiên, Reine dường như hiểu được điều Shidou bận tâm, và rồi cô ấy tiếp tục.

".....Dù sao thì, tôi có một ý tưởng."

"Một ý tưởng ư.....?"

"Phải."

Kotori đáp lại câu hỏi của Shidou. Cô ấy chỉ về phía màn hình trước mặt họ.

Ở đó là hình bóng Nia được quay lại bằng một chiếc camera tự động.

"Có lẽ điều Shidou nói là đúng. Không cách nào anh có thể liên tục diễn vai một nhân vật được. -------Nhưng, nếu có một nhân vật mà Shidou

https://thuviensach.vn

có thể diễn xuất hoàn hảo cũng như có thể tiếp tục thực hiện việc đó thì lại là chuyện khác, đúng chứ?"

"Hơ.....? Chà, dù là điều đó đúng.....Nhưng mà không lý nào nhân vật kiểu đó lại tồn tại cả."

"Chúng ta hãy chờ xem. Nó sẽ đến sớm thôi."

"Đến?"

Shidou hỏi, và Kotori làm vẻ mặt *Nii*, miệng nhoẻn cười.

".....Ah~"

Phần 4

Nia hiện tại đang ở trong căn phòng của mình. Xung quanh cô toàn sách là sách. Cô nàng đóng quyển truyện vừa mới đọc xong, rồi ôm nó trước ngực để bản thân bình tĩnh lại.

Dù cho cô ấy đã mua một núi sách giống như thể đang ở trong một sự kiện lễ hội nào đó, nhưng có một thứ khác cứ quấy rầy cô, khiến Nia thậm chí không thể cảm nhận được niềm thích thú đọc những quyển sách mới của mình.

Và cũng không hẳn cô không biết nó là gì.

Đúng thế. Cậu trai đó.....Itsuka Shidou.

"Ng~....."

Nia đặt quyển truyện lên đống sách bên cạnh giường, rồi ôm chầm lấy chiếc gối của mình.

".....Quả nhiên, bỏ về một mình là việc không nên."

https://thuviensach.vn

Sau khi nhớ lại chuyện đó, cô lắc qua lắc lại.

Nia, khi nhìn thấy Shidou ăn vận như Tokiya, nhưng lại hành xử không giống Tokiya đã khiến cô tức giận.....Nghĩ kỹ lại thì cô thậm chí còn nói rất nhiều điều thô lỗ. Với tư cách một người lớn tuổi hơn, cô nàng đáng lẽ ra phải đáp lại một cách chính chắn hơn mới đúng. Dù sao thì, Shidou cũng không phải là làm việc đó để trêu chọc Nia hay gì.

Nia hơi thở dài; lấy ngón trỏ chạm vào đôi môi.

".....Có lẽ mình đáng ra nên để cậu ấy hôn mới phải. ------- Nhưng, nếu mình không thể mở lòng với cậu ấy thì cậu ta sẽ không thể phong ấn linh lực của mình được và điều đó cũng vô nghĩa....."

Thế rồi Nia càng ôm chiếc gối chặt hơn.

Dù cho Nia chưa thử tìm hiểu xem bằng cách nào «Ratatoskr» tính toán được mức độ tình cảm của cô nhưng mức độ của Nia lúc đó hẳn là vẫn chưa chạm mốc có thể phong ấn.

Đúng thế. Nia không thể mở lòng với con người trong thế giới 3D được.

"Ah~ Trời~ Mình nên làm gì đây~? Nói chị biết đi, Rasielmon~!"

Cô vừa đạp đạp chân vừa cất tiếng hỏi. Nhưng dĩ nhiên không có ai xung quanh cô để mà trả lời lại.

«Rasiel» tuy là một thiên sứ toàn tri nhưng nó cũng không thể cho cô biết bản thân cô nên làm gì.

"....."

Nia nhìn lên trần nhà, chầm chậm giơ tay trái lên.

https://thuviensach.vn

Cô nàng đưa ra mệnh lệnh trong đầu gọi ra «Rasiel» từ thinh không. Sau đó cô mở bìa sách ra, và thế là Nia sẽ có thể biết được bất cứ thông tin nào mà cô muốn.

Ví dụ như------Đúng rồi. Hiện tại Shidou đang làm gì?

"....."

Ngay lúc đó, Nia thở dài lần nữa rồi rút tay lại.

Lý do rất đơn giản. *Ding-Dong*, tiếng chuông cửa reo.

".....Ai vậy nhỉ?"

Nia chậm rãi nâng người dậy, và bắt đầu bước về phía màn hình liên lạc.

Đoạn cô nhấn nút gọi và lên tiếng.

"Vâng-vâng~, ai đó?"

"Xin lỗi, tôi là người chuyển bưu phẩm. Tôi chuyển một kiện hàng cho Honjou Nia."

"Một kiện hàng?"

Nia nghiêng đầu suy ngẫm. Nhưng mà cô chũng không biết đó là gì.

"Đó là gì vậy.....Mà, được rồi, nhờ anh mang vào trong."

"Vâng."

Nia nhấn nút hệ thống liên lạc và mở khoá tự động.

Một lát sau, tiếng chuông ngân lên trước khi cánh cửa phát ra một tiếng click.

https://thuviensach.vn

"Rồi-rồi....."

Khi cửa mở ra, người chuyển bưu phẩm đội một chiếc nón che đi đôi mắt, bước vào với một gói hàng nhỏ trên tay.

"Xin hãy ký tên và đóng dấu ở đây."

"Vậy giờ, ký tên.....Xong rồi."

"Cảm ơn quý khách rất nhiều. Vậy tôi xin phép."

Nói đoạn, người chuyển bưu phẩm cúi đầu chào Nia rồi rời khỏi phòng.

Nia đóng cửa lại. Sau đó cô mở gói bọc của kiện hàng ra. Bên trong đó là một hộp game có vẽ hình vài anh chàng đẹp mã. Một tin nhắc được viết trên tờ giấy mỏng.

"Ng.....? Gì đây - gì đây? Với tất cả lòng biết ơn, chúng tôi hân hạnh giới thiệu một phiên bản cá nhân đặc biệt của dòng game PC mới.....?"

Nia gãi đầu. Nghĩ lại mới nhớ, lúc trước cô từng gửi rất nhiều bản khảo sát cho các công ty game. Có lẽ thứ này liên quan tới việc đó.

".....Chà, cũng được thôi. Nếu họ gửi mình thứ gì thì chỉ cần nhận lấy là được. Tâm trạng mình lúc này khá là u ám nên có lẽ thử một chút cũng chẳng chết ai."

Nia bước dọc hành lang tới phòng làm việc, cô bật máy tính lên và đút đĩa vào. Sau đó việc cài đặt bắt đầu ngay lập tức, cuối cùng giao diện game xuất hiện trên màn hình.

" 『 Hãy yêu em đi hỡi Shido bé nhỏ ~Góc nhìn của cô gái~ 』 ? Fuun.....Có lẽ đây là một game Otome học đường."

https://thuviensach.vn

Nia thao tác chuột và kích vào nút 『 START 』.

Đoạn, màn hình nhập tên nhân vật chính hiện ra.

"Ng~, không có tên mặc định gì hết à? Vậy thì, Nia."

Nia nhập vào tên thật của cô, và trò chơi bắt đầu.

Nhân vật chính là một học sinh trung học vừa mới chuyển đến. Bắt đầu từ đây, Nia sẽ gặp gỡ các nhân vật khác, rồi cô ấy sẽ sa lưới tình với một trong số họ.

Mặc dù sân nhà của Nia là manga, cô ấy cũng thích chơi game nữa. Đặc biệt là game mô phỏng tình yêu dành cho giới nữ như thế này. Với một Nia không thể yêu con người 3D thì cô cảm thấy biết ơn sự tồn tại của những game như thế. Dù gì chỉ cần click chuột là một chàng trai ngầu lòi sẽ đến và say đắm cô. Nia cũng là nữ. Nên không hẳn cô không muốn yêu. Ngược lại cô còn mong mỏi được cảm nhận cái cảm giác *Kyuun-Kyuun* nữa kia.

"Funfun, từ cách xây dựng thì có vẻ đây là một game giả lập chính thống. Mình đoán là nó phụ thuộc nhiều vào nhân vật."

Cô ấy click chuộc và tiếp tục đoạn thoại.

Tiếp đó là cảnh nữ chính Nia đang nói chuyện với bạn cùng lới. Rồi Một chàng trai vẻ trung tính mang bầu không khí dịu dàng, phóng khoáng xuất hiện. Tên cậu ta là -------- Itsuki Shidou.

".....?"

Nia nghiêng đầu. Hình như nhân vật này giống với cậu trai mà cô mới ở cùng trước đó.

".....Chà, có lẽ chỉ là tưởng tượng của mình thôi."

https://thuviensach.vn

Thế rồi Nia tiếp tục click chuột để tương tác với Itsuki-kun.

"Haha.....Nia đúng là một cô gái thú vị."

"Uwaa!?"

Nghe giọng nói của cậu ấy, Nia tròn mắt.

Đúng thế. Vừa nãy nhân vật này đã gọi "Nia" một cách vô cùng tự nhiên.

Dĩ nhiên là mới lúc trước cô đã nhập tên là Nia cho nhân vật nữ. Dù rằng để có thể gọi tên nhân vật chính như thế này thì có rất nhiều game sử dụng các câu nói tổng hợp thu âm sẵn dành cho việc phát âm.....Mà bên cạnh đó, cảm giác phát âm của game thường tệ hại khỏi nói.

"Heh~! Tuyệt vời~! Mình mới bỏ một thời gian thôi mà công nghệ đã tân tiến đến mức này rồi!"

Chỉ với điều đó thôi đã làm hứng thú của Nia dành cho các nhân vật trong game tăng lên. Cô ấy tiếp tục trò chuyện với Itsuki-kun.

Ngay sau đó tiếng nhạc nổi lên *Don-Don*, lệnh cuối cùng là quyết định buổi hẹn hò. Rồi Itski-kun hỏi "Em muốn đi đâu nào?"

Sau đó,

".....Cái!?"

Thường thì lúc này sẽ có vài lựa chọn xuất hiện, nhưng.....Không có cái nào hiện ra trong game này cả.

Hiển thị trên màn hình là một dòng chữ "Xin hãy nhập địa điểm hẹn hò bạn mong muốn."

https://thuviensach.vn

"Thật nực cười.....Có nghĩa là mình phải dùng bàn phím để nhập sao? Đó là điều không thể....."

Mặc dù cô ấy hơi nghi ngờ nhưng Nia vẫn bắt đầu gõ bàn phím.

" ⌈ Em muốn đi mua doujin mới nhất ở Akiba. ⌋ "

Sau đó, Nia ấn enter như thể thách xem nó có trả lời được không.

Đoạn, Itsuki-kun cười dịu dàng.

"Ra là đi mua doujin ở Akiba à? Haha, đúng là Nia nhỉ. Dĩ nhiên là được thôi. ----Ah, nhưng vì chúng ta chỉ mới là học sinh cao trung thôi nên không được mua hàng cấm, nhé?"

"Uooooooooooooh!?"

Thấy phản ứng của nhân vật, Nia ngay lập tức đứng dậy khỏi ghế.

Ai ngờ được với một mệnh lệnh nhỏ như thế mà Itsuki-kun có thể tương tác với Nia tự nhiên đến vậy được? Cái này là cả một cuộc cách mạng chứ đùa.

Nia làm ra cái kiểu "Sức mạnh của công nghệ thật tuyệt vời----------!" và cô ấy click chuột tiếp tục câu chuyện.

"--------Hee, ra vậy. Nia thích loại sách này à?.....Không? Không phải anh phiền đâu. Việc có thể đắm chìm bản thân trong một thứ gì đó chẳng phải rất đẹp đẽ hay sao?"

Bên trong cơ sở ngầm của «Ratatoskr», Shidou đang đọc những dòng thoại xuất hiện trên màn hình trong khi đeo một cái tai nghe.

Trò chơi đã được thu lại trên màn hình. Mỗi khi lời thoại được nhập vào, Shidou sẽ đưa ra một câu trả lời theo thời gian thực.

https://thuviensach.vn

".....Này, chuyện này thật sự ổn không vậy?"

Khi các dòng chữ dừng được một lúc, Shidou tắt micro và nhìn vào Kotori đang ngồi đằng sau.

"Được mà. Mức độ tình cảm của cô ấy đang tăng khá tốt. Sau khi Nia cảm thấy đủ thoả mãn với trò chơi thì việc Shidou xuất hiện trước cô ấy với tư cách 『 Itsuki-kun 』 sẽ không thành vấn đề. Lần này không cần phải diễn nữa. Bởi vì bản thân nhân vật đó đã chính là Shidou mà."

Nói đoạn, Kotori làm điệu bộ *Nii* rồi nhoẻn miệng.

Phải. Đây chính là kế hoạch của «Ratatoskr».

Nia sẽ chơi trò chơi được làm ra bởi «Ratatoskr». Shidou sẽ lồng tiếng cho nhân vật, và do đó Shidou sẽ được cô ấy yêu. .....Luận điệu hợp lý.

"Mà tiện thể, làm sao mọi người làm ra game này vậy? Mọi người không thể nào làm thứ này chỉ trong một thời gian ngắn được."

Sau khi Shidou nói thế, Reine đáp lại với giọng buồn ngủ.

".....Thì, chỉ để chắc ăn thôi. Cẩn tắc vô ưu mà, phải không?"

"Tôi tự hỏi không biết lúc đầu mấy người định làm trò gì với thứ này....."

Shidou cười nhăn nhở, người đổ mồ hôi hột. Đoạn, Kotori từ đằng sau nói vọng lại.

"Coi kìa Shidou, đừng chỉ đứng đó chứ. Lời thoại tiếp theo sắp tới đó."

"R-Rồi."

https://thuviensach.vn

Shidou quay lại hướng màn hình; cậu cầm lấy micro và tiếp tục diễn vai «Itsuki-kun».

Bên kia màn hình, họ đang chiếu cảnh Nia hiện đang chơi game. Trong khi mặt đằng kia là biểu đồ trạng thái tinh thần của Nia. Mình thấy rồi, đúng như Kotori nói, mọi thứ đang tiến triển thuận lợi.

Tuy nhiên, Shidou nói thế trong khi nhíu mày. .....Không hiểu sao cậu cảm thấy cả bọn đã quên mất một chuyện quan trọng.

"Waah~.....Game mới này tuyệt thật. Vì đây mới là phiên bản cá nhân nên mình chắc sẽ mua bản đầy đủ khi nó được phát hành."

Và, trong lúc Shidou đang nghĩ thế, Nia trên màn hình trông rất thoả mãn và cứ cười mãi.

----------Rồi thì,

"Nhắc mới nhớ? Khi nào thì bản đầy đủ phát hành nhỉ? Mà còn, công ty làm ra game này là....."

Nói đoạn, Nia giơ tay trái lên và một quyển sách từ đâu xuất hiện.

".....! Ah----------"

Nia chạm vào trang giấy của «Rasiel».....Nét mặt cô ngay lập tức sầm lại.

Một lát sau, Nia cất giọng đầy giận dữ.

".....Gì chứ, thì ra đây là tác phẩm của mấy người à!"

Nia thở dài. Cô ấy đứng dậy khỏi ghế và hướng chính xác đến vị trí chiếc camera tự động. Rồi cô nàng lườm một cách giận dữ vào phòng điều khiển.

https://thuviensach.vn

".....Mấy người biết không, tôi hiểu mục đích mấy người làm chuyện này. Nhưng mấy người không nghĩ rằng thế này là đã vượt mức cho phép rồi hay sao? Không những lăng mạ Tokiya của tôi mà giờ mấy người còn chơi đùa với trái tim thiếu nữ nữa à."

"N-Nia, không, chuyện này....."

"Itsuki-kun tốt hơn nên câm miệng đi!"

".....V-Vâng....."

"Nói gì thì nói, nếu mấy người còn tiếp tục chuyện như thế này, tôi sẽ không bao giờ tha thứ nữa đâu.------Tiếp đây tôi sẽ làm vài chuyện riêng tư. Phiền mấy người đem cái camera tự động này ra khỏi phòng tôi được không? Ngoài ra, mấy người biết hậu quả nếu tái phạm rồi chứ."

Nia nói thế rồi quay người đi.

Phần 5

".....Mọi người đều đã tập hợp đầy đủ rồi phải không? Tôi nghĩ mình đã kể tình hình cho mọi người rồi nhỉ.....Có vẻ như chúng ta đang gặp vài rắc rối."

Kotori chống tay lên chiếc bàn tròn lớn, nói bằng nét mặt khó khăn.

Mà điều đó cũng dễ hiểu. Dù sao thì đây là lần đầu tiên xuất hiện một cô gái có sở thích độc nhất như vậy. Hơn nữa chiến thuật của họ cũng đã thất bại hai lần rồi.

"2D.....Nghĩa là cô ta chỉ yêu thứ gì đó như nhân vật truyện tranh thôi ư?"

Cô gái đứng bên cạnh Kotori có mái tóc ngắn trẻ con và gương mặt như búp bê. Cô ấy cất tiếng, vẻ ngờ vực. Đó là Tinh Linh đã được Shidou

https://thuviensach.vn

phong ấn gần đây nhất: Tobiichi Origami.

Không chỉ mỗi Origami. Hiện tại trong cơ sở ngầm của «Ratatoskr», bên cạnh các thuyền viên «Fraxinus» thì tất cả các Tinh Linh mà Shidou phong ấn đều tập trung ở đây, gồm có: Tohka, Yoshino, Natsumi và chị em Yamai.

Mặc dù Kotori thực ra không muốn lôi kéo các cô gái kia vào chuyện phong ấn Tinh Linh mới, nhưng mà.....Khi phải đối mặt một Tinh Linh với tính cách chưa gặp bao giờ này, cô ấy buộc phải xin lời khuyên của mọi người.

Kotori cũng giống như tất cả Tinh Linh có mặt ở đây. Linh Lực của cô bé cũng bị Shidou niêm phong. Nên Kotori nghĩ họ có thế nảy ra ý tưởng gì đó dựa trên kinh nghiệm từng trải của mình.

"Có lẽ thế....."

Kotori đáp lại Origami bằng bộ mặt đưa đám, rồi một thiếu nữ vóc người cao đang ngồi bên phải cũng tham gia.

"Ah~, tôi hiểu rồi~. Tôi cũng có một người bạn idol giống như cô ấy vậy."

Miku, cô nàng với mái tóc dài màu chàm, vừa đu đưa ngón tay cái vừa nói như thế.

---------Cô gái này cũng là một Tinh Linh. Cô là một thần tượng quốc dân hiện đang ngày càng được mến mộ: Izayoi Miku. Dù rằng cô nàng không có thời gian rảnh ngay cả khi đã kết thúc công việc, cô ấy vẫn tới đây ngay lập tức sau khi Kotori gọi.

"Tình yêu đầu đời của tớ là Sieg-sama~, cô ấy đã nói như thế. Ah, tiện thể Sieg-sama là một nhân vật anime. Nhưng đó chỉ là một hình tượng

https://thuviensach.vn

được tạo dựng thôi. Để có thể gần gũi hơn với các fan hâm mộ của mình nên cô ấy chọn cùng sở thích với họ. Chà, thực ra thì cô nàng đó có một anh bạn trai rồi~"

Sau khi nói thế, Miku bắt đầu cười "Ahaha".

".....Nia mà giống như cô idol đó thì đã đỡ.....Nhưng mà xem xét quan điểm giá trị của cô ta, tôi không nghĩ cô ấy nói dối."

Kotori nói thế, mặt sưng sỉa, và Miku tròn mắt thốt ra "Ấy chà".

"Fun, thì ra Honjou Souji là nữ à.....Cô ta đã thành công trong việc đánh lừa con mắt của ta."

"Ah, vậy Kaguya biết cô ấy ư?"

Đáp lại lời Shidou, Kaguya gật đầu.

"Hiển nhiên rồi. Ngay cả những đứa con của bão tố như chúng ta cũng có hứng thú với mấy thứ này chứ."

"Thông tin. Kaguya chủ yếu chọn đọc Shounen manga, nhưng đôi khi cô ấy cũng mua Ecchi manga bằng cách kẹp nó vào giữa truyện đánh đấm và truyện thể thao."

"Chờ chút đã Yuzuru!"

Yuzuru nói kiểu lầm bầm và Kaguya, mặt đỏ bừng hét lên, lấy tay bịt miệng cô nàng lại.

"Đừng nói mấy chuyện không đâu!? Tiện thể, cậu cũng như thế thôi chứ nói ai! Không phải đống Shoujo manga mà Yuzuru hay đọc thậm chí còn có mấy cảnh lộ liễu hơn hay sao hả!?"

https://thuviensach.vn

"Câu hỏi. Cậu có thể giải nói rõ cảnh lộ liễu nào không? Xin hãy giải thích với ví dụ chi tiết."

"Ch-chuyện đó.....Như là một nam một nữ trên giường....."

"Lập lại. Tớ nghe không được rõ lắm. Cảm phiền nói lại lần nữa."

"U-Ugu.....Muu....."

Hai má Kaguya còn đỏ hơn lúc nãy và cô làm một bộ mặt bối rối.

Nhìn phản ứng hai người họ như vậy, Kotori vỗ tay một phát.

"Rồi-rồi. Dù hai người đang trong tâm trạng tốt nhưng hãy để sau đi. -----Hiện tại việc quan trọng là làm thế nào để khuất phục được Nia."

Khi Kotori nói thế, mọi người nhìn chằm chằm vào chiếc bàn tròn ở giữa và ngẫm nghĩ.

Một lát sau, Yoshino chầm chậm giơ tay lên.

"Uhm.....Em nói nhé?"

"Ừ, dĩ nhiên."

"Chuyện đó.....Có lẽ, cách để kết bạn với Nia-san là cho cô ấy chút thời gian, em nghĩ vậy. Nếu chúng ta đối xử với cô ấy một cách thích hợp, em nghĩ cô ấy sẽ có thể hiểu được bản tính tốt đẹp của Shidou-san."

"Yoshino....."

Shidou gọi tên cô bé, mặt Yoshino đỏ lên như gấc.

Kotori làm điệu bộ "Muu", vừa đặt tay lên cằm vừa ậm ừ.

https://thuviensach.vn

"Có lẽ.....Đó là phương pháp thích hợp. Cho dù cô ta chỉ yêu nhân vật 2D đi nữa, nếu chúng ta tiếp tục đối đãi với cô ấy chân thành, thì không phải không có khả năng cô ấy mở lòng."

"Vậy, kế hoạch chuyển sang tiếp cận thời gian dài ư?"

Shidou hỏi Kotori.

"Điều tệ nhất là không thể làm như thế được.....Ít nhất thì đó là phương pháp cuối cùng. Vì chúng ta phải thực hiện kế hoạch cẩn thận, nếu DEM đánh hơi được nơi chốn của cô ấy thì không có gì đảm bảo cô ấy sẽ được an toàn. Chúng ta không thể quá chậm chạp được."

"E-Em xin lỗi....."

Sau khi Kotori nói thế, Yoshino xin lỗi, vai run run. Kotori lắc đầu.

"Không cần thiết phải xin lỗi đâu. Thực sự thì tôi cũng muốn chọn phương pháp đó.....Nếu cô ta xem xét cẩn thận thì tôi nghĩ cô ta sẽ nhận ra Shidou ăn đức mấy thằng nhân vật truyện tranh kia."

Kotori nói thế trong khi hơi ngoảnh mặt đi một chút, cô bé xoay xoay thanh chupa-chup. Không hiểu sao khi nghe thấy thế, mặt Shidou hơi đỏ lên.

Rồi, theo đó, Tohka đang khoanh tay nghiêng đầu thắc mắc, quay sang nhìn Shidou.

"Này Shidou. Tại sao Nia chỉ có thể yêu 2D thế?"

"Eh? Uhm.....Chuyện đó....."

Mặc dù Tohka chỉ ném ra một câu hỏi đơn giản, nhưng Shidou không thể trả lời được.

https://thuviensach.vn

Dĩ nhiên đó chính là cốt rễ của vấn đề. Tại sao Nia không thể yêu thứ gì khác ngoài 2D.....Nói cách khác, tại sao cô ấy không thể yêu con người 3D.

Kotori cũng nghĩ về câu hỏi đó. Trong khi đặt tay lên cằm, cô bé nói.

"Tôi cũng có chút tò mò.....Tôi sẽ cho điều tra."

"Eh? Điều tra?"

"Bằng cách nào đó mà mười năm trước Nia đã trở thành một hoạ sĩ manga. Thế thì cho dù cô ấy có là người hay Tinh Linh chăng nữa ắt hẳn cũng phải để lại dấu vết tồn tại trong thế giới này. Đó sẽ trở thành manh mối của chúng ta.

"Ra vậy....."

Shidou khoanh tay thốt lên như thế. Kotori nói có lý.

"Dù rằng.....Không phải lúc nào chúng ta cũng có thể tìm ra điều gì đó. Dù sao thì, chúng ta nên nghĩ ra một kế hoạch đặc biệt đã."

Rồi thì, một người đáp lại lời của Kotori; là Natsumi đang ngồi cạnh Yoshino cất tiếng be bé.

".....Nếu là thế, không phải tốt hơn chúng ta chỉ cần chuộng theo sở thích của đối tượng thôi sao? Chẳng phải ngay từ đầu đó mới chính là vấn đề à?"

"Cho dù vậy.....Cả chiến thuật cosplay và game đều kết thúc thất bại, cậu biết đấy. Dù là việc giả gái lại thành công với một ai đó lúc trước....."

Nói đoạn, Kotori nhìn vào Miku. Khi Miku để ý thấy, cô nàng gửi một nụ hôn tới Kotori. Kotori bị sốc, thở dài rồi quay mặt lại.

https://thuviensach.vn

".....Dù cho là Shidou đi nữa cũng không thể vượt qua rào cản không gian. Hay có lẽ chúng ta sẽ dùng một cái máy ép hoặc gì đó để ép phẳng anh ấy nhỉ?"

"N-Này....."

Khi Shidou đang đổ mồ hôi hột, Natsumi giơ ngón tay lên đáp lại lời của Kotori.

".....Uhm, nếu tôi dùng «Haniel» của mình để biến Shidou thành một quyển manga thì sao....."

"Chẳng phải cách tiếp cận bằng việc trở thành 2D có hơi nực cười ngay từ ban đầu à!?"

Shidou nói thế, mồ hôi chảy đầy, khiến Natsumi sựng mặt.

".....K-Không phải đó rõ ràng là đùa thôi sao. Mặc dù tôi không phải loại người có thể đùa giỡn.....Tôi biết rồi. Tôi sẽ giữ im lặng. Tôi sẽ không nói gì nữa đâu."

Natsumi trượt xuống khỏi ghế trong thất vọng. Shidou bối rối nói.

"K-Không, ý anh không phải thế.....Xin lỗi."

"Mu~....."

"N-Natsumi-san....."

Nhưng, Yoshino đang ngồi bên cạnh Natsumi vươn tay ra và kéo Natsumi về lại ghế.

"--------Tôi biết rồi."

Origami trầm ngâm suy nghĩ bỗng cất tiếng.

https://thuviensach.vn

"? Gì thế Origami? Nảy ra ý tưởng gì à?"

Kotori hỏi, Origami gật đầu.

Và rồi, Origami nói ra một điều bất ngờ.

"Kế hoạch của Natsumi có lẽ được đấy. Về việc Shidou trở thành một quyển truyện."

Shidou tròn mắt khi nghe Origami nói vậy.

"Eh? Ch-Chờ chút đã. Mặc dù Nia nói rằng cô ấy không thể yêu thứ gì ngoài 2D nhưng ý cô ấy là nhân vật trong truyện tranh chứ không phải bản thân quyển truyện cậu biết không. Cho dù tớ có trở thành quyển sách thì....."

Shidou nói thế với vẻ mặt phiền hà, mặt khác Natsumi vẫn nhìn chằm chằm vào cậu.

".....Ah, anh lại chăm chú lắng nghe lời của Origami.....Dĩ nhiên là thế rồi. Bởi vì trí thông minh của tôi khác với của Origami. Sức thuyết phục trong lời nói của cô ấy cũng khác một trời một vực. Chả trách. Bởi vì đó là chuyện hiển nhiên....."

"K-Không phải thế mà....."

Nhìn vào Natsumi lại đột ngột xuống tinh thần, Shidou cố gắng phân minh với cô ấy.

Nhưng, như thể chẳng hề để tâm tới chuyện đó, Origami tiếp tục.

"Đó không phải ý của tớ. Tớ không phải nói biến Shidou thành quyển sách. Mà thay vào đó, tớ đang nói tới việc tạo ra một manga mà 『Shidou』 là một nhân vật cơ."

https://thuviensach.vn

"Cái.....!?"

Nghe lời đề nghị của Origami, mọi người đang ngồi trong phòng họp thốt lên cùng lúc. Chỉ có Tohka là không phản ứng mất một lúc, rồi cô ấy thốt lên "Cái.....!?" như để ăn khớp với phản ứng của mọi người.

"Tôi hiểu rồi....."

Kotori đặt tay lên miệng làm mặt nghiêm túc.

"Một manga mà Shidou trở thành nhân vật chính.....Huh? Hiển nhiên như vậy có thể tính là nhân vật 2D."

"N-Này, này. Chờ một chút. Cho dù nó có hiệu lực một thời gian đi nữa thì cái tôi trong truyện cũng sẽ không giống với cái tôi ở đời thực phải không? Chẳng phải kết cục cũng như nhau hay sao.....?"

Shidou đáp lại với vẻ u ám.

Đúng thế. Chỉ cần nhìn vào ví dụ của ngày hôm nay là đủ hiểu Nia rất khắc khe đối với tác phong nhân vật ưa thích của cô ấy.

Nếu Nia nói rằng "Shidou sẽ không làm điều như vậy!" hay kiểu kiểu thế thì nó sẽ gây ra cơn khủng hoảng bản ngã với Shidou mất.

Nhưng, như thể phản bác lại ý kiến đó, chị em Yamai đưa ra quan điểm của mình.

"Fufufu, nếu là thế, để không tách rời thực tại, chẳng phải chỉ cần vẽ thứ gì đó thực là được rồi sao?----May sao có một đống tài liệu viết truyện xung quanh Shidou đấy thôi."

"Đồng ý. Nếu chúng ta khắc hoạ Shidou như thế, thì nó sẽ không giống với việc lừa Nia bằng trò chơi như lúc trước. Quả không hổ danh sư phụ Origami. Đó là một ý kiến tuyệt vời."

https://thuviensach.vn

"Kh-Không, cho dù vậy, ngay từ đầu Nia cũng có tiêu chuẩn riêng của cổ không phải sao? Quan trọng hơn là việc Nia sẽ đọc nó hay không, và liệu cô ấy có thích nhân vật ở trong truyện hay không....."

"N-Nó sẽ ổn thôi.....!"

Đáp lại Shidou, cô gái với chiều cao tương đương Natsmi và dáng vẻ yếu ớt - Yoshino, lên tiếng.

"Y-Yoshino.....?"

Shidou tròn mắt khi nghe giọng mạnh mẽ, thứ khác với vẻ thường ngày của Yoshino. Nhưng mặt Yoshino lại đỏ bừng vì xấu hổ. Cô bé nắm chặt tay phải và tiếp tục nói.

"Shidou-san đã giúp bọn em.....Nếu chúng em vẽ ra những điều Shidou-san đã là cho tới bây giờ một cách chân thật, Nia-san cũng sẽ thích Shidou-san nữa.....Em chắc chắn như vậy.....!"

"U-Uhm....."

Một người như Yoshino bình thường sẽ không bao giờ nói bằng giọng điệu mạnh mẽ như vậy, nghe thế khiến cho Shidou hơi cảm thấy xấu hổ. Cậu lẩm bẩm một cách do dự bằng giọng điệu kỳ quặc.

Sau đó, tất cả thuyền viên và Tinh Linh cùng đồng ý với kế hoạch.

"Tư liệu về Shidou-kun à? Nếu thế thì chắc sẽ có hiệu quả đấy....."

"Nhưng mà như thế nghĩa là chúng ta cũng phải vẽ truyện về các Tinh Linh nữa đúng không? Thế có ổn không vậy?"

"Gì chứ? Không phải chỉ để cho Nia đọc thôi à, mà cho dù nó có tuồn ra ngoài thì chẳng ai nghĩ sâu xa ngoài xem nó là một câu chuyện tưởng tượng đâu."

https://thuviensach.vn

"Ooh.....Vậy là Shidou sẽ trở thành truyện tranh ư? Tuyệt quá! Tớ cũng muốn giúp nữa!"

"Kukuku.....Có lẽ chị em Yamai ta cũng nên góp sức rồi."

"Đồng ý. Trong trận chiến thứ 39, trận đối đầu tranh minh hoạ, tác phẩm của chúng tôi đã được xuất bản cùng nhau dưới cái tên 『Những bức hình minh hoạ hiếm có của cặp song sinh!』, và lại kết thúc bằng một kết quả hoà."

".....Hai người đúng là đã làm đủ thứ trò nhỉ....."

"N-Này~....."

Shidou cất giọng căng thẳng, nhưng dường như chẳng có ai nghe cậu cả.

Kotori xiết chặt tay và đập vào bàn để trấn tĩnh mọi người lại.

"-------Vậy giờ, hãy làm một cuộc biểu quyết. Ai đồng ý đề án làm manga về Shidou nào?"

"Đồng ý!"

Đáp lại lời nói của Kotori, mọi người trừ Shidou đều giơ tay lên.

"....."

Cả bọn nhìn về phía Shidou.

"Ukh....."

Shidou thở dài, cậu cũng từ từ giơ tay lên. Mọi người hồ hởi hét lên *Waah*.

"Được rồi! Tất cả đều đã đồng ý! Hãy tiến hành ngay nào----"

https://thuviensach.vn

Sau đó,

Đúng lúc Kotori vừa kết thúc câu nói, bảng điều khiển lắp đặt bên trong phòng bắt đầu vang lên âm thanh *Pipipipipi*.

"Eh.....? Âm thanh đó là gì thế, Kotori?"

Khi Shidou hỏi, Kotori nhíu mày và quay mặt về bảng điều khiển.

"Đó là một cuộc gọi. Ngoài ra nó còn là ngoại tuyến nữa.....? Dù em không xác nhận được số bên kia....."

Kotori nhấn nút thoại trong khi nói ra những lời đó.

Rồi một giọng quen thuộc của cô gái nọ vang lên từ loa của phòng họp.

"------Này. Cậu khá là mưu mô đấy, nhóc."

"Cái....."

Nghe giọng nói đó, khuôn mặt mọi người tái đi vì sốc, bắt đầu từ Shidou.

"N-Nia.....?"

Đúng vậy. Giọng nói phát ra từ loa đích thị là của cô nàng Tinh Linh đang là chủ đề bàn luận trong căn phòng.

"Không thể nào! Đường dây của cơ sở ngầm này đã được mã hoá, làm thế nào cô ta có thể dễ dàng-"

Migimoto hét lên, rồi chợt dừng lại giữa chừng.

Có vẻ ông ta đã nhận ra điều gì đó khi đang nói dở. Với thiên sứ toàn tri «Rasiel» mà Nia nắm giữ, bất kỳ loại mã hoá của bất cứ hệ thống bảo

https://thuviensach.vn

mật nào cũng không thành vấn đề với cô ấy.

"Ra vậy. Cô đã nghe tất cả rồi.....Phải không?"

"Đúng đó~. Cơ bản thì tôi không thích spoiler, mặc dù tôi không muốn dùng «Rasiel» theo cách này, chỉ là tôi không muốn mấy người đùa giỡn với Tokiya hay trái tim thiếu nữ của tôi nữa thôi."

Nia cười khô khốc nói như thế. Nghe giọng điệu đó, Shidou và những người khác đổ mồ hôi hột.

Mấy người kia cũng nhận ra. Rồi họ bắt đầu thì thầm với nhau.

".....Cô ấy đang giận phải không vậy.....?"

".....Uhm.....Cảm giác như cô ta đang rất giận"

"Cô ấy thực sự rất thích nhân vật Tokiya đó nhỉ~?"

Có lẽ Nia không nhận thấy những lời thì thầm bình luận đó.....Cô nàng tiếp tục lời nói của mình mà không đoái hoài gì đến họ.

".....Chà, mặc dù có vẻ là nó ổn khi mấy người đã thay đổi kế hoạch một chút, nhưng cái kế hoạch đó, bộ mấy người không nghĩ có môt lỗ hổng to tướng hay sao?"

"L-Lỗ hổng.....?"

"Phải. Ví dụ như, một khi quyển sách được hoàn thành, làm thế nào mấy người nói chắc được rằng tôi sẽ đọc nó chứ?"

"Cái....."

Shidou tròn mắt.....Hiển nhiên là có khả năng như vậy.

https://thuviensach.vn

Trong trường hợp một kẻ cuồng manga như Nia, có lẽ cô ấy sẽ đọc nó vô điều kiện, nhưng mà.....Dường như có thể nói họ chỉ đang dựa dẫm vào hảo tâm của bên kia mà thôi.

"Đúng vậy không? Công việc của tôi rất là bận rộn đấy, nên có giới hạn số sách mà tôi có thể đọc, mấy người biết không? Thực ra tôi còn chưa đọc hết mười phần trăm đống manga mà tôi mua hôm nay nữa. Có rất nhiều quyển thuộc mấy bộ mà tôi ưa thích xuất bản trong lúc tôi bị giam giữ. Tại sao tôi lại phải phí thời gian có hạn của mình để đọc quyển sách làm bởi mấy kẻ nghiệp dư với động cơ đáng ngờ như thế chứ! Chà.....Nếu tới lúc đó thì tôi chắc là sẽ muốn đọc nó, nhưng hiện tại tôi đang rất tức giận đấy. Thậm chí còn vượt xa cái tồn tại mang tên Ashura nữa kia. Làm như tôi sẽ đọc sách của mấy người ấy khi mà mấy người đã lăng mạ Tokiya của tôi!"

"K-Không thể nào....."

Nghe những lời Nia nói, Yoshino làm vẻ mặt như thể sắp khóc đến nơi.

"Vậy, tạm biệt! Là thế đó! Đừng làm mấy chuyện vô ích nữa!"

"---------Chờ một chút."

Nhưng khi Nia vừa định cúp máy, Kotori chống khuỷu tay lên bàn và ngăn cô ấy lại.

"Uun.....? Aah, cô là Kotori-chan nhỉ? Tôi đoán đây là lần đầu chúng ta nói chuyện với nhau như thế này. Xin chào, rất vui được gặp cô."

"Rất vui được gặp cô."

Kotori đáp lại cô ta và tiếp tục lời nói của mình.

https://thuviensach.vn

"--------Chà, tôi sẽ vào thẳng vấn đề. Từ cái cách mà cô nói, tôi nghĩ.....Nếu nó là một quyển sách đáng để đọc, thì cô sẽ dành chút thời gian cho nó chứ, đúng không?"

".....Um? Ý cô là sao?"

"Xin hãy trả lời trước. Nếu quyển manga chúng tôi tạo ra có thể tốt hơn manga của cô về một mặt nào đó thì nó sẽ đáng để đọc, đúng chứ?"

Nghe Kotori nói vậy, Nia cười lớn.

"Ahaha! Chà, tôi nghĩ là vậy đấy. Nhưng, nó có thú vị hay không là tuỳ thuộc vào mỗi người. Cho dù cô có nói rằng nó rất thú vị đi nữa, cô không thực sự nghĩ rằng tôi sẽ có cùng quan điểm với cô đấy chứ?"

"Cứ cho là cô nói đúng đi.....Nhưng nếu thế, chẳng phải có một tiêu chuẩn tuyệt đối mà chúng ta có thể dùng để phán quyết hay sao?"

"Tiêu chuẩn tuyệt đối.....?"

Khi Nia hỏi lại, Kotori đáp lời với một giọng điệu cực kỳ nghiêm túc.

"Phải. ----------Đó là doanh số."

"Cái.....!?"

Không chỉ Nia là người thốt lên trước những lời Kotori vừa nói. Mọi người có mặt trong phòng ngay lúc này cũng đều đồng loạt nhìn về phía Kotori.

"Fuun.....Thú vị đấy. Cô thực sự nghiêm túc khi nói mình có thể thắng tôi, Honjou Souji, với doanh số bán ra sao?"

"Phải. Nếu chúng tôi thắng, cô nên ngoan ngoãn đọc cuốn sách đi."

https://thuviensach.vn

Nia giữ im lặng vài giây, rồi cô nàng bật cười *Ahaha*.

"Được thôi. Để xem cô thực sự có thể thắng hay không."

Sau khi Nia nói thế, cô ấy cúp máy.

Cả phòng họp rơi vào im lặng mất một lúc.

"N-Này Kotori. Em vừa nói gì thế.....? Đối thủ của chúng ta là một hoạ sĩ manga chuyên nghiệp đấy biết không?"

"Không còn cách nào khác mà. Tất cả là vì cô ta tuyên bố rành rành rằng sẽ không đọc truyện của chúng ta."

"Cho dù là thế đi nữa.....!"

Khi Shidou cao giọng nói vậy, Kotori giơ tay ra dừng cậu lại.

"Bình tĩnh nào. Không hẳn là em không suy tính gì đâu."

Nói đoạn, Kotori nâng thanh chupa-chup lên.

Phần 6

".....Haa."

Nia thở dài rồi thả người xuống giường.

Bên kia chiếc giường là một núi manga và light novel chất thành đống. Tuy nhiên hiện tại cô không cảm thấy muốn đọc chúng. Đồng thời cô cũng không thực hiện ý tưởng manga nào mới. Nia chỉ nhìn chằm chằm lên trần nhà.

Cô ấy nghĩ về nguyên do của tình trạng bản thân hiện tại. ------Bởi do thông tin cô nhận được trước đó từ «Rasiel» và cuộc gọi trực tiếp tới Shidou, Kotori cùng đám người kia.

https://thuviensach.vn

Kiểu gì thì kiểu bọn họ đang vẽ một bộ manga với nhân vật chính là Shidou để cho Nia đọc và làm cô có cảm tình với cậu ấy.

".....Bọn họ đang xem thường mình."

Nia phồng má bất mãn.

Đúng thế. Nia bị cuồng manga và anime. Và lời tuyên bố của cô rằng không thích thứ gì khác ngoài 2D không phải là dối trá.

Nhưng nó không có nghĩa là cô ấy thích mọi thứ miễn chúng là 2D.

Chủ đề này cũng đã trở thành một hiểu lầm phổ biến trong giới Otaku. Tạo ra một sân khấu anime nổi tiếng tại một địa điểm tham quan thú vị nọ, cái gọi là chiến thuật hành hương nhằm mục đích phát triển chính quyền địa phương của thị trấn, với suy nghĩ rằng Otaku thích mấy thứ như thế, phải không nhỉ? Rằng cứ hễ có mấy nhân vật moe dễ tính thì mọi chuyện sẽ tiến triển êm xuôi. -----Lẽ tự nhiên, điều mà một Otaku thích thực ra là 『một bộ anime thú vị』. Không có nghĩa là họ thích tất cả mọi thứ miễn nó là anime. Phần bên trong cũng rất quan trọng đối với một nhân vật moe.

Trường hợp lúc này cũng tương tự. Cho dù Nia có Tokiya là một trong những waifu của cô (dù là đàn ông, anh ta vẫn được gọi là waifu). Suy cho cùng những nhân vật đó đều có một tính cách vượt trội khiến cho cô dành cảm xúc của mình với họ. Chứ không phải cô có thể làm vẻ *Kyun* với bất cứ nhân vật manga nào.

Bên cạnh đó, ngay cả khi bọn họ vẽ một manga dựa trên hình mẫu người thật đi nữa cũng không hẳn là Nia sẽ có thể mở lòng được.

"....."

Nia chìm vào im lặng; cô nhẹ nhàng vung bàn tay trái vào không trung.

https://thuviensach.vn

Ứng với hành động đó, một quyển sách xuất hiện từ thinh không.

«Rasiel». Một thiên sứ thông tuệ mọi thứ diễn ra trên thế giới, thiên sứ tuyệt vời nhất và cũng là tồi tệ nhất của Nia.

"....."

Nia nhìn đăm đăm vào bìa sách của «Rasiel» chứ không hề mở nó ra, rồi cô nhớ lại những ký ức cũ xưa của một quá khứ xa xăm.

Mặc dù Nia sở hữu một thiên sứ toàn tri có thể nắm bắt mọi thứ trên thế giới, cô nàng lại không có bất cứ khát khao hay tham vọng nào cả, cô cũng chẳng nghĩ tới việc dùng sức mạnh này vào mục đích xấu. Cô không phiền tí nào dù có phải sống một cuộc đời bình lặng.

Thực ra, nhờ có tính cách khiến cho cô dễ dàng bắt chuyện với mọi người, Nia cảm thấy tương đối dễ dàng để tương tác với xã hội loài người.....Và đúng là sử dụng sức mạnh của «Rasiel» cũng giúp đỡ cô rất nhiều.

Tuy nhiên, vào một dịp nọ, trí tò mò gặm nhấm linh hồn Nia.

"----------Rốt cuộc thì mình đã được sinh ra như thế nào?"

Nghĩ lại, đó chính là khởi đầu cho tất cả sai lầm của cô.

Vào lúc đó, nếu cô có thể kiềm nén được sự tò mò to lớn của mình và không mở «Rasiel» ra, cô gái mang tên Nia lúc này đây hẳn đã là một Tinh Linh nhạy cảm hơn nhiều.

Tuy nhiên, Nia đã hiểu được. Làm thế nào mà bản thân cô lại trở thành như hiện tại.

...Và cả bản thân cô từ rất lâu trước kia.

https://thuviensach.vn

Một khi cô hiểu được điều đó.....Không, có lẽ chính xác hơn nên nói rằng khi cô nhớ lại được nó, chính khoảnh khắc ấy, cô cảm giác như muốn nôn ra tất thảy mọi thứ trong dạ dày.

Hơn nữa, trong tâm trí Nia vẫn tiếp tục sản sinh ra cái cảm giác nghi ngờ như một thứ chất độc.

Và càng tệ hơn, trong tay Nia lại nắm giữ một thiên sứ có thể biết mọi điều trên thế giới này.

Nia bắt đầu điều tra một chút về những người sống xung quanh cô bên trong cái xã hội này. Từ bạn bè, người quen, thậm chí tới cả người chủ cửa hàng mà cô đã ghé thăm.

----------Thế rồi, kết cục Nia trở nên một mình.

Càng điều tra bao nhiêu, càng biết nhiều chừng nào, cô càng không thể chịu đựng nổi cái giống loài mang tên con người.

Bằng cách nào đó mà ngay cả khi họ có gương mặt tử tế biết bao, vẫn luôn luôn tồn tại một nhân cách tàn ác bên trong họ. Không cần biết tình yêu phủ lấp bao nhiêu, vẫn luôn có một lỗ đen hắc ám bên trong trái tim họ. Và rồi, Nia trở nên ghê tởm nhân loại.

Mà do ở trong xã hội loài người, cô không thể nào sống mà không qua lại với bất cứ ai.

Vậy nên Nia khéo léo đeo cho mình mặt nạ.

Cô cố gắng hết sức để không dùng «Rasiel» lên ai đó mà cô mới gặp, và tương tác với con người như thể họ là NPC trong game.

Tuy nhiên trong trái tim cô, chỉ có một tồn tại duy nhất mà cô có thể mở lòng với.

https://thuviensach.vn

Họ là những người sống trong một thế giới khác với cô, những sinh linh của thế giới 2D.

Các nhân vật manga và anime không hề có mặt ẩn nào ngoài những điều Nia có thể thấy. Họ sẽ không bao giờ phản bội Nia.

Thế rồi Nia chìm đắm bản thân trong thế giới đó. Tới mức cô quyết định làm một công việc có thể tự mình tạo ra thế giới như thế.

Đó là lý do vì sao, bảo rằng Nia không thể yêu thứ gì ngoài 2D là không chính xác.

Nia chỉ là không thể đón nhận con người.

"Thế nên.....nó vô dụng thôi."

Nia vẫn nhìn đăm đăm lên trần nhà trong khi chạm vào bìa «Rasiel» bằng tay trái.

Ví dụ như-------Phải rồi. Như là liệu lời Shidou nói là thật lòng hay dối trá.

"....."

Nia thở dài nhẹ; cô cố gắng phủ bỏ nỗi tò mò của mình. Trước khi làm thế, cô nên chờ đợi một thời gian đã; dục vọng của cô sẽ chỉ mang lại kết quả không mong muốn mà thôi.

Nia đã trải nghiệm chuyện như thế này vài lần rồi. Mỗi khi cô cảm thấy tò mò, trái tim Nia luôn lấp đầy bằng nỗi nghi ngờ.

".....Không, mình không nên."

Tự nhủ bản thân, rồi Nia đặt tay lại vị trí ban đầu.

https://thuviensach.vn

Sau đó----Nia thở dài lần nữa và cô ghét bản thân vì điều đó.

Đột nhiên.....

"-----Ái dà, ái dà. Rốt cục cô cũng không định dùng thiên sứ đó ư?"

Từ trong căn phòng chẳng có ai khác ngoài Nia, một giọng nói xa lạ vang lên.

".....! Ai đó!?"

Nia lo lắng nhảy khỏi giường. Số sách xếp chồng thành núi xung quanh cô đổ sụp như tuyết lở.

Nia nhìn xung quanh cô bằng vẻ cảnh giác. Một cái bóng bắt đầu lan ra từ một vết đen trên bức tường. ----Trong đó, một hình hài dần hiện rõ.

Thiếu nữ ấy có mái tóc đen buộc đuôi ngựa bất đối xứng hai bên và làn da trắng toát trái ngược hoàn toàn với màu tóc. Nàng vận trên người một bộ đầm xen lẫn hai màu đen đỏ.

Tuy nhiên, nhìn vào bề ngoài của người thiếu nữa trước mặt khiến cho ý thức và trí nhớ Nia tất cả đều mơ hồ như thể bị xé làm hai mảnh. Một dáng vẻ không giống như Chúa Trời cũng chẳng phải Ác Quỷ. Gương mặt cô gái đó tôn lên hai màu mắt khác nhau. Ở mắt trái là những chiếc kim chỉ thời gian khắc lên trên, *Kara-Kara*, đồng tử của cô giống hệt như một mặt đồng hồ.

Một cảnh tượng phi thực, nhìn cảnh này cảm giác như đây hoàn toàn là một giấc mơ------hay đúng hơn là một cơn ác mộng kiều diễm. Cô gái này xuất hiện đột ngột như vậy, nếu là người thường thì hẳn đã hét lên thất thanh và đứng chôn chân tại chỗ rồi.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, Nia không làm điều gì như thế. Cô ấy hạ thấp trọng tâm, phòng bị cảnh giác, Nia chỉ tay về phía người thiếu nữ.

"----------Rốt cuộc cô là ai? Với cả xông vào nhà người ta mà không gõ cửa chẳng phải là bất lịch sự lắm sao?"

Khi Nia nói thế, nàng thiếu nữ đặt tay lên miệng khúc khích cười bí hiểm.

"Ufufu, xin hãy thứ lỗi cho hành động vô phép của tôi. ----Nhưng mà không cần phải cảnh giác thế đâu, tôi chỉ muốn làm đồng minh của cô thôi mà. Ít nhất là lúc này."

".....Đồng minh?"

Nia nheo mắt lại và xoay tay trái. Tức thời, một quyển sách lớn hiện ra như thường lệ. Chẳng hiểu sao khi nhìn thấy thế, đôi mắt người thiếu nữ kia sáng lên vẻ thích thú.

Để đối mặt với người thiếu nữ ấy, Nia khẽ chạm vào bìa «Rasiel». Những trang sách tự động lật, và rồi một ánh sáng nhợt nhạt toả ra từ trang giấy.

Đoạn, cô chạm vào trang sách bằng đầu ngón tay và hơi thở ra một hơi.

".....Fuun, tôi hiểu rồi. Lý do mà không ai canh giữ phương tiện vận chuyển tôi lúc đó là do cô, Tokisaki Kurumi."

Nia gọi tên cô nàng thiếu nữ, giọng nhấn mạnh như đang đe doạ.

Tuy nhiên người thiếu nữ----Kurumi, cô ta không có vẻ gì là sợ sệt hành động của Nia. Thay vào đó, cô còn hiển hiện lên một nụ cười ghê rợn.

"Tuyệt diệu làm sao. Vậy ra đó chính là thiên sứ «Rasiel» đó ư?"

https://thuviensach.vn

Nghe Kurumi nói vậy, Nia sửng sốt di chuyển cơ thể.

".....Hee. Vậy cô đã điều tra về tôi trước rồi à?"

"Vâng. Dĩ nhiên, mặc dù tôi phải dựa vào 『 Số lượng 』 để thu thập mọi thứ vì tôi không có được khả năng điều tra đẳng cấp như cô."

Kurumi cười thích thú.

『 Số lượng 』. Do tò mò điều mà cô ấy vừa nói, Nia chạm vào «Rasiel» lần thứ hai. Ngay tức thì, ý nghĩa đằng sau những lời của Kurumi vừa nói vang lên trong đầu cô.

".....Ra vậy, bản sao ư? Lại một sức mạnh phiền toái khác tồn tại."

Trong khi nói thế, Nia đổ mồ hôi trên trán.

Nia nói ra điều đó dựa vào thông tin viết trên «Rasiel» về thiên sứ của Kurumi, «Khắc Khắc Đế - Zafkiel». Trước đó cô chưa từng biết rằng một khả năng ghê gớm như vậy lại tồn tại.

Nia nhìn vào Kurumi, cô đang hét lên trong đầu mình. ------Thiên sứ kiểu gì lại đi điều khiển thời gian chứ hả? Chẳng phải thế là gian lận rành rành ra sao.....!?

Mặc dù «Rasiel» có thể được dùng trong những tình huống nguy hiểm, nhưng nếu Nia phải chiến đấu một chọi một với Kurumi, có lẽ Nia không có cơ ăn.

Tuy nhiên, cảm giác không chắc chắn là một bước đi tồi tệ. Mặc dù khả năng thu thập thông tinh của Kurumi qua các bản sao rất lợi hại, nhưng không cách nào cô ấy có thể nắm hết mọi thông tin về năng lực của «Rasiel».

https://thuviensach.vn

Đổi lại, Nia đã biết tất cả khả năng của Kurumi, và Kurumi chắc cũng rõ chuyện đó. Dám đối đầu với một Tinh Linh bí ẩn, cô ấy hẳn là không phải tầm thường.

Nhưng Nia vẫn có lợi thế về thông tin cho một trận chiến. Nia nghĩ cô ấy đã trên cơ một bước và tự tin về điều đó. Sau khi xem xét, Nia thở ra và thư giãn cơ thể căng cứng của mình một chút.

"Vậy, ngài Tinh Linh tồi tệ nhất đây có chuyện gì cần làm với tôi sao?"

Khi Nia hỏi thế, Kurumi lại khúc khích cười.

"-------Tôi chỉ có một yêu cầu rất đơn giản thôi, tôi muốn nhờ cô điều tra tí việc."

Và rồi Nia chầm chậm giơ tay lên chạm vào «Rasiel».

"Có vài chuyện tôi muốn cô điều tra bằng «Rasiel»."

".....Việc muốn tôi điều tra ư?"

Nia đặt tay lên cằm.

"Chà, để tỏ lòng biết ơn cô đã giúp đỡ, tôi sẽ lắng nghe yêu cầu của cô, nhưng còn tuỳ thuộc vào mức độ.....Tôi nghĩ vậy. Không giống cô, tôi là người theo chủ nghĩa hoà bình. Tôi sẽ không để lộ bất kỳ thông tin quan trọng nào có thể trở nên nguy hiểm sau này đâu."

Nge Nia nói vậy, Kurumi hơi bật cười.

"Xin cứ an tâm. Việc này thực sự chỉ là mong muốn cá nhân của tôi thôi. Tôi hứa rằng thông tin đó sẽ không gây ra bất cứ cuộc chiến nào hay mang đến bất hạnh cho người khác."

https://thuviensach.vn

".....Fuun?"

Nia hướng ánh mắt vào Kurumi.

Như thể đáp lại, Kurumi mấp máy môi.

"Vậy nên, xin hãy cho tôi biết. ---30 năm trước, 〖 Tinh Linh Đầu Tiên 〗 xuất hiện trên thế giới này. Ngọn nguồn và nguyên nhân dẫn đến sự xuất hiện của nó, toạ độ và thời điểm chính xác khi nó xuất hiện, năng lực của nó, cũng như------cách để giết nó."

".....Eh?"

Nghe những lời của Kurumi, Nia nhíu mày.

Phần 7

"-------Là phòng này. Vào đi."

Sau khi nói thế, Kotori dùng chìa khoá mở cánh cửa và giục bọn Shidou vào trong.

Đó là một căn phòng ở tầng một của ngôi nhà cao tầng cạnh nhà hai anh em Itsuka, cũng là nơi ở của các Tinh Linh. Shidou nhìn lại một lượt các Tinh Linh đang đứng đằng sau mình, rồi cậu cầm tay nắm cửa vặn mở.

Sau đó họ cởi giầy và bước vào phòng, mắt ai nấy cũng đều sáng lên kinh ngạc khi nhìn vào bộ dạng căn phòng.

"Đây là....."

Vài chiếc bàn làm việc lớn được xếp thành hàng bên trong không gian rộng 20 chiếu tatami. Trên hết là rất nhiều dụng cụ vẽ đã được chuẩn bị trước.

https://thuviensach.vn

Căn phòng này giống như một phiên bản lớn hơn của phòng làm việc của Nia. Nhưng đồng thời, nó cũng có vài điểm khác biệt với phòng Nia. Tất cả bàn và dụng cụ vẽ đều mới toanh, trông như chưa từng được sử dụng qua lần nào.

Cuộc họp diễn ra khoảng một giờ trước đó. Lúc ấy «Ratatoskr» đã chuẩn bị phòng làm việc này.....Như thường lệ, họ đúng là một tổ chức đáng ngạc nhiên.

"Ooh~! Đây là.....tuyệt ghê~"

"Giống như của dân chuyên nghiệp vậy....."

"Kaka! Hou, chẳng phải đây là nơi rất thích hợp để tỉ muội Yamai bọn ta phô diễn tài năng đấy sao?"

Các Tinh Linh bước vào sau Shidou. Họ cất tiếng thể hiện sự ngưỡng mộ trước trang bị nội thất trong căn phòng.

Nhìn thấy phản ứng của mọi người như vậy, Shidou liếc về phía Kotori.

".....Em thậm chí còn chuẩn bị một căn phòng như thế này.....Thế nghĩa là em nghiêm túc thật."

"Thôi nào - thôi nào, trăm phần trăm nghiêm túc đấy. ------Hay nên nói là, chẳng còn đường nào khác, đúng không?"

"Chà, có lẽ là vậy....."

Shidou vừa gãi má vừa nói. Kotori khoanh tay bước về phía trung tâm căn phòng. Cô bé quay người lại đối diện với cả bọn.

Sau đó, cô lớn tiếng nói.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, mọi người. Mục tiêu là hai ngày nữa kể từ bây giờ. Vào ngày 31 tháng 12, trong ngày cuối cùng của Comic Colosseum, circle của Nia sẽ tham gia."

Kotori dang rộng hai tay, và cô bé nói bằng giọng như thể đang trình diễn một khúc opera.

"--------Vào ngày hôm đó, chúng ta sẽ dựng một gian hàng ngay cạnh chỗ của Nia. Chúng ta sẽ in tác phẩm của chúng ta với cùng số lượng như của Nia và sẽ bán chúng nhanh hơn Nia."

Nghe Kotori nói thế, các tinh linh reo lên "Ooh.....!"

Đúng vậy. Đây là cái điều mà Kotori ám chỉ lúc trước khi cô nói "suy tính". Từ thông tin của Shidou, Kotori biết rằng Nia sẽ dùng doujin của mình tham gia vào ngày cuối cùng của tháng. Nếu họ cùng nhau tập trung vào điểm đó, và rồi kế hoạch là hạ gục Nia trong một đòn bằng sự trợ giúp của tất cả mọi người.

"Vấn đề là chúng ta không có nhiều thời gian. Mặc dù phông nền và công đoạn cuối cùng sẽ được hoàn thành bởi các hỗ trợ viên từ «Ratatoskr», tất cả phần còn lại chúng ta phải phụ trách. Để cho 『 Tác phẩm mà chúng ta tạo ra 』 sẽ không trở thành lời nói dối. Cả cốt truyện và các nhân vật chính đều phải do chúng ta thực hiện. Tôi đã chuẩn bị sẵn các phương tiện in ấn cả rồi; tệ nhất chúng ta sẽ phải hoàn thành bản thảo vào 3 giờ sáng ngày 31."

"Nhưng mà.....Em có chắc là nó sẽ hiệu quả không? Đối thủ của chúng ta là dân vẽ manga chuyên nghiệp đấy em biết không?"

"Chà, em vốn không nghĩ là mọi chuyện sẽ dễ dàng. Nhưng nếu chúng ta không thể bắt kịp cô ta trên phương diện thương mại thì chúng ta sẽ không thắng được đúng không? Bởi vì là doujin nên số lượng mà chúng ta có thể đem đến sự kiện bị giới hạn, đó là cách duy nhất chúng ta có thể

https://thuviensach.vn

thắng được. ----Bên cạnh đó, bởi vì là doujin nên dù số trang không nhiều cũng chẳng sao."

"Đúng là thế.....Cứ cho rằng chúng ta có thể bán sách nhanh hơn Nia, nhưng làm thế nào chúng ta bắt cô ta nhận thất bại đây.....?"

"Chuyện đó, có lẽ tuỳ vào cách chúng ta đàm phán với cô ấy và lòng tự hào của cổ. Nhưng vì mục đích của chúng ta là 『Làm cho cô ta đọc tác phẩm của chúng ta』 nên em nghĩ chúng ta vẫn còn nhiều hy vọng."

".....Vậy, vấn đề là-"

Shidou hỏi bằng nét mặt nghiêm nghị, Kotori gật đầu đáp lại.

"Phải. Làm thế nào chúng ta có thể tạo ra một doujin đủ sức lay động trái tim Nia?-------Ngoài ra, làm thế nào chúng ta có thể bán nhanh hơn cô ấy?"

Sau khi Kotori nói thế, cô bé bắt đầu di chuyển tới chiếc bảng trắng bên trong căn phòng, chiếc áo khác trên vai cô đung đưa. Kotori đứng trước bảng.

"---------Là thế đó, đầu tiên chúng ta sẽ phân công nhiệm vụ. Cốt truyện sẽ được xây dựng bởi tất cả mọi người.....Vấn đề là việc vẽ. Tôi muốn hỏi một câu. Có ai ở đây từng vẽ manga hay tranh minh hoạ rồi không?"

Kotori hỏi trong khi nhìn vào đám Tinh Linh, vài người giơ tay lên. Họ là Kaguya, Yuzuru và cựu loài người, Origami và Miku.

"Chà, đúng như tôi đoán.....Được rồi, đầu tiên hãy xem thử khả năng vẽ vời của mọi người thế nào. Tất cả, cứ ngồi vào bàn nào tuỳ thích. Hãy bắt đầu bằng việc vẽ một bức tranh của Shidou xem."

https://thuviensach.vn

"Ooh~! Vẽ Shidou à. Cứ để đó cho tớ!"

"Fufun, được thôi. Các người nên trố mắt ra mà nhìn kỹ năng hội hoạ của ta đây!"

"Đồng ý. Shidou, xin hãy ngồi xuống ở đằng đó."

"Darling, nhìn qua bên này, bên này~!"

"....."

Sau khi tất cả tinh linh ngồi xuống chỗ đã chọn, họ bắt đầu di chuyển ngòi bút trên tờ giấy đã để sẵn trên bàn. Và rồi Kotori nhíu mày như thể nhớ ra một chuyện.

"À đúng rồi. Shidou cũng vẽ thứ gì đó đi."

"Cả anh nữa à!?"

"Phải. Lúc trước anh từng vẽ rất nhiều nhân vật trong quyển sổ của mình phải không? Nếu em nhớ không lầm thì----"

"A-----h! Aaaaaaaaaaaaaaaah!"

Shidou hét lên thất thanh như cố lấp đi giọng nói của Kotori. Đám tinh linh đều ngạc nhiên quay sang nhìn cậu.

"G-Gì thế, Shidou? Đột nhiên lại hét lên như thế?"

"E-Em cũng.....bất ngờ."

".....Chà, vậy đấy, lúc này hãy để anh ấy một mình."

Bằng cách nào đó mà Natsumi dường như hiểu được tình trạng của cậu và đặt tay lên vai Yoshino đồng cảm. Yoshino quay sang cô, hơi thắc mắc.

https://thuviensach.vn

"Rồi, nhanh đi, nhanh đi, cả em cũng sẽ vẽ nữa mà."

"Ku....."

Kotori di chuyển thanh chupa-chups để giục cậu ta nhanh lên. Nếu cậu mà tiếp tục chống cự có lẽ cô nhóc sẽ phun ra nhiều chuyện không cần thiết. Shidou nuốt niềm hối hận; cậu cầm lấy quyển sổ giống như Tohka và những người khác rồi bắt đầu vẽ một bức tranh.

-------Sau đó, 30 phút trôi qua. Mọi người đã hoàn thành bức tranh của mình.

"Rồi, hãy xem tranh của từng người nào."

"Ooh! Xin hãy xem qua!"

"Em.....cũng xong rồi."

Đáp lại lời Kotori, cả Tohka và Yoshino giơ tranh của họ ra cho mọi người xem.

Tranh của họ thực sự rất dễ thương.....Tuy nhiên, chúng trông như nét vẽ của học sinh tiểu học vậy.

"Tôi thấy rồi.....Uh, chúng rất dễ thương."

"Thật sao?"

"Phải. Nhưng chúng ta không thể dùng cho doujin lần này."

"E-Em xin lỗi....."

Yoshino đôi vai run run, vẻ hối lỗi. Shidou cười gượng và dịu dàng xoa đầu cô bé.

"Rồi, tiếp theo. Tiện thể, cái này là của tôi."

https://thuviensach.vn

"Ah~, vậy tôi cũng sẽ cho mọi người xem cái của mình~! Đây!"

Kotori và Miku giơ ra bức tranh của họ.

Tranh của họ ở đẳng cấp cao hơn Tohka và Yoshino về độ tuổi. Tuy nhiên, thay vì trông như tranh minh hoạ manga, chúng có vẻ giống tranh của nữ sinh cấp 2, cấp 3 hay vẽ vào tập của mình. Ngoài ra, ngoại hình nhân vật vẫn còn khá dễ thương.

Tuy nhiên, có một điều làm Shidou chú ý. Mọi người đáng ra đang vẽ tranh về Shidou, vậy thì tại sao bức minh hoạ của Miku lại vẽ Shidou với tóc dài và mặc váy thế kia.

".....Uhm, Miku?"

"Vâng~, chuyện gì thế, darling?"

".....Không, không có gì. Kệ đi, tới người tiếp theo được rồi."

Khi Miku quay sang nhìn cậu bằng đôi mắt lấp lánh, tiềm thức Shidou có thể đánh hơi được mùi nguy hiểm và ngoảnh mặt khỏi cô. Nếu cậu mà tiếp tục bình phẩm về nó thì cậu có cảm giác con người thật sẽ bị ép buộc để phù hợp với bức minh hoạ mất.

"Kukuku.....Tiếp đến là chúng tôi!"

"Giới thiệu. Xin hãy nhìn đây."

Chị em Yamai nói thế với một giọng đầy tự tin khi họ trưng ra bức minh hoạ của mình.

"Ooh!?"

Khi Shidou nhìn vào đó, cậu tròn mắt. Quả là hai người đã tham gia cuộc thi tranh minh hoạ có khác. Chất lượng bức vẽ của Kaguya và Yuzuru

https://thuviensach.vn

ở một đẳng cấp khác hoàn toàn với bốn người trước.

Dĩ nhiên, có vài điểm vẫn còn thô, nhưng những bức hình này vẫn dùng được cho một bộ manga.

Tiện thể nói luôn, bức vẽ của Kaguya là một Shidou máu lửa phong cách Shounen manga, còn của Yuzuru là một Shidou đẹp mã phong cách Shoujo manga.

"Hai người tuyệt thật đấy."

"Kakaka! Dĩ nhiên rồi!"

"Đồng ý. Không có gì mà tỉ muội Yamai chúng tôi không thể làm."

Cả hai ưỡn ngực đắc ý. Kotori nhìn vào những bức tranh, tay đặt lên cằm lẩm bẩm "Fumu". Rồi cô bé quay về phía Shidou và Origami.

"Hiện tại thì ứng cử viên hoạ sĩ chính sẽ là chị em Yamai. ----Rồi giờ, tiếp theo đi nào."

"Đ-Được rồi."

"Đã rõ."

Đáp lại Kotori, Shidou và Origami giơ ra bức tranh của họ. Mọi người đều nhìn vào chúng.

"Fumu-fumu, dù vẫn không thể so với Kaguya và Yuzuru nhưng nét vẽ của Shidou cũng không đến nỗi tệ. Vậy Origami thì.....Eh? Hyaa!?"

Kotori hét lên khi nhìn thấy bức tranh của Origami. Điều đó là tất yếu thôi. Tranh của Origami vẽ rất giống thực và rất khéo tay, tuy nhiên.....thân hình Shidou hoàn toàn trần truồng và có cả một Origami cũng trần như nhộng quấn lấy cậu ta.

https://thuviensach.vn

"Cái.....!?"

".....!?"

Tất cả Tinh Linh cũng nín thở theo phản ứng của Kotori. Tuy nhiên chỉ có Yuzuru và Miku là mặt mày nới lỏng nhìn vào bức tranh bằng đôi mắt sáng rỡ.

"C-Cô vẽ cái gì đấy, Origami!?"

"Shidou hoà làm một với tôi."

"Cô thêm vào cái tình tiết quái gì thế hả!?"

Kotori hét lên và gập bức tranh của Origami lại.

"Hừ.....Do nét vẽ của cô rất tốt nên tôi sẽ cho cô vào vị trí ứng cử viên hoạ sĩ chính, nhưng làm ơn đừng làm chuyện này nữa, được không vậy.....?"

"Tôi không hiểu. Nếu cô muốn bán chạy doujin thì thêm vào yếu tố người lớn là điều tất yếu."

"Gian hàng của chúng ta chỉ trưng bày tại khu vực 『Tác phẩm dành cho mọi lứa tuổi』 thôi."

Hét lên như thế, Kotori thở ra hụt hơi.

"Dù sao thì.....Tôi đoán thế là hết rồi nhỉ? Vậy-"

"Ch-chuyện đó....."

Trước khi Kotori kết thúc câu nói, Yoshino căng thẳng lên tiếng.

"Chúng ta vẫn chưa xem qua tranh của Natsumi-san....."

https://thuviensach.vn

"..........! Ah, không, tôi....."

Nghe thấy lời của Yoshino, Natsumi vai run run và đang giấu đi bức tranh của mình đằng sau lưng.

"Aah, phải rồi. Xin lỗi, Natsumi. Cô có thể đưa nó ra được không?"

".....K-Không cần đâu. Dù sao nó cũng không phải một bức đẹp. Không phải tốt hơn nên tiếp tục với Kaguya, Yuzuru, Shidou và Origami sao?"

"Cô đã vẽ rồi nên chúng tôi muốn xem, thôi nào."

".....U-Uuu. Dù sao thì, thực ra nó không tốt lắm, nên đừng mong đợi gì cả, được không?"

"Rồi mà. Tranh của tôi cũng có tốt lắm đâu."

"Thực ra thì, tình trạng cơ thể tôi đang xấu bởi hôm nay tôi thiếu ngủ. Và cũng lâu rồi tôi chưa đụng tới bút....."

"Tôi hiểu rồi."

"Nói thật, tôi chỉ vẽ trong có mười phút do đắn đo chọn tư thế, ngoài ra cũng lâu rồi kể từ lần cuối tôi vẽ, và gần đây tình trạng của tôi giảm sút do thiếu ngủ---"

"Aah, tôi biết hết rồi, nên nhanh đưa ra đi nào!"

Kotori cất tiếng thúc giục Natsumi, rồi cô bé chộp lấy tờ giấy từ tay Natsumi.

Khi Kotori nhìn vào tờ giấy-------Cô trố mắt ngạc nhiên.

"Eh.....Cái này-"

https://thuviensach.vn

"T-Tuyệt vời....."

"Cô.....nói gì cơ?"

Đám Tinh Linh từng người một thể hiện sự kinh ngạc của mình.

Mà thế cũng phải thôi. Đẳng cấp nét vẽ của Natsumi không thua gì một hoạ sĩ manga chuyên nghiệp.

"Không phải cái này rất tuyệt vời sao, Natsumi? Vậy ra cô có kỹ năng đặc biệt như thế này à?"

".....Không, thay vì nói là kỹ năng đặc biệt thì.....Lúc trước khi tôi có hứng thú.....Tôi đã 『 Bắt chước 』 một hoạ sĩ manga....."

"Ah-----"

Nghe Natsumi nói vậy, Shidou nhớ ra.

Phải. Natsumi sở hữu thiên sứ «Haniel». Ngay từ đầu cô ấy đã là một Tinh Linh giả dạng. Cô ấy có thể biến thành bất cứ thứ gì và thay đổi vẻ ngoài của mình thành bất cứ hình dạng nào cô ấy thích.

Và cô còn có thể cải trang thành một người khác tới độ thậm chí bạn bè thân thiết của họ cũng không thể nhận ra một cách dễ dàng. Cô ấy cũng cho thấy khả năng theo dõi hành động của mục tiêu. Cô ấy là một thiên tài về khoản quan sát và bắt chước.

"---------Chà, quyết định rồi."

Sau khi nói thế, Kotori cao giọng.

"Hoạ sĩ chính là Natsumi, hỗ trợ là chị em Yamai, Shidou và Origami."

https://thuviensach.vn

Tất cả Tinh Linh cùng gật đầu đồng ý.

"Umu, tớ đồng ý!"

"Natsumi-san.....Tuyệt vời."

"Không phản đối."

"Fufufu.....Khá lắm. Lần này tôi sẽ để cô giữ vai chủ chốt."

"Đồng ý. Tôi sẽ để cô đứng dưới ánh đèn sân khấu."

"Kya~! Natsumi-san, em có thể vẽ một câu truyện tình về tôi và darling sau khi chuyện này kết thúc không~?"

"E.....Eh?"

Natsumi chớp chớp mắt trước lời nói của tất cả mọi người.

Rồi Shidou nắm lấy tay của Natsumi.

"Làm ơn, Natsumi. Xin hãy cho chúng tôi mượn sức mạnh của em để cứu lấy Nia!"

"Ehh.....!?"

Shidou nói thế bằng vẻ nghiêm túc, Natsumi im lặng mất một lúc.

".....S-Sau này đừng có than phiền gì đấy, được không?"

Natsumi xấu hổ nói ra những lời đó.

Như để chúc mừng cô, tiếng vỗ tay của mọi người vang lên bên trong phòng. Sau đó, gương mặt Natsumi đỏ lên như gấc.

Đúng lúc đó, Tohka nhận ra một chuyện.

https://thuviensach.vn

"Tiện thể này Kotori, chúng ta thì làm gì đây?"

"Cô nhắc mới nhớ~. Ah! Phải chăng chúng ta sẽ mát-xa cho mọi người khi họ mệt và hát ru họ ngủ hay không~!?"

Miku vặn vẹo với đôi mắt lấp lánh. Natsumi rùng mình hét lên một tiếng "Hii" rồi nép người ra sau Shidou.

"Không phải đâu. Tôi có một nhiệm vụ khác dành cho mọi người. ----Có lẽ nhiệm vụ này còn quan trọng hơn việc làm manga nữa."

Kotori than thở "Thôi nào - thôi nào" và nhún vai đáp lại Tohka. Sau đó, Miku, Tohka và Yoshino sáu mắt nhìn nhau, rồi cùng nghiêng đầu khó hiểu.

"Một nhiệm vụ quan trọng.....Đó là?"

"Tôi tự hỏi chúng ta sẽ làm gì đây~?"

"Đó là một thứ đáng mong đợi. ------Quan trọng hơn, mọi người, hãy bắt đầu suy nghĩ cốt truyện cho quyển doujin nào."

"Nu? Không phải chúng ta sẽ vẽ Shidou ư?"

"Đúng là thế nhưng mà hiện tại có một giới hạn về số trang chúng ta vẽ ra. Mặc dù có thể nhận hỗ trợ từ Ratatoskr nhưng nhiều nhất tổng cộng chỉ có 64 trang trừ 4 trang bìa và một trang ghi chú xuất bản. Nên tổng lại, chúng ta cần khoảng 59 trang. Phải làm sao nhét vừa câu chuyện trong giới hạn đó để làm Nia phải đổ nhân vật 『Shidou』."

"Muu.....HIểu rồi. Khó thật đấy."

Tohka khoanh tay lại, vẻ mặt khó khăn. Kotori bước về phía chiếc bảng trắng ở giữa phòng và đứng trước nó.

https://thuviensach.vn

"Thế nên hãy thảo luận trước đã. Chúng ta sẽ làm phần name trong ngày hôm nay, và kết thúc phần vẽ nội trong ngày mai."

".....Nghĩ lại thì đó quả là một lịch biểu lộn xộn.....Em nghĩ chúng ta thực sự sẽ hoàn thành nó chứ?"

"Không còn lựa chọn nào khác ngoài việc hoàn thành nó."

Kotori làm ra tiếng *Kyubon* khi âm thanh chiếc nắp bút bật ra. Cô viết dòng chữ 『Dự Án Doujin Shidou』 lên bản trắng.

Sau đó, Kotori nhìn về phía mọi người và lớn tiếng tuyên bố.

"--------Giờ, hãy bắt đầu buổi [hẹn hò] bản thảo của chúng ta nào."

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Nếu Từ Bỏ Thì Là Hạn Chót Đó

Phần 1Từ trên mái căn nhà mà Nia cư ngụ, những cái bóng bắt đầu lan rộng.

Từ trong những cái bóng đó, Kurumi dần trồi lên rồi nhảy hẳn ra ngoài. Cô nàng duỗi nhẹ người và chậm chậm ngước lên nhìn bầu trời. Sau đó, một giọng nói quen thuộc vọng lại từ chiếc bóng đang dần vươn ra trên nền đất.

"-------Chà, chà."

"Có vẻ như nó thành ra vấn đề phức tạp rồi đây."

"Thế nào rồi?"

Sau khi thốt ra những lời đó, vài cô gái khác chui ra cùng lúc từ những chiếc bóng trên mái nhà.

------- Tất cả họ đều có kiểu buộc tóc bất đối xứng tung bay phấp phới cùng một mặt đồng hồ khắc trên mắt trái.

Dĩ nhiên họ cũng đều có chung một giọng nói. Lý do là bởi tất cả chúng cùng là giọng của 『Kurumi』.

Thiên sứ của Kurumi là «Zafkiel». Sử dụng 「Bát Chi Đạn」, Kurumi có thể tạo ra bản sao của chính mình. Tất cả chúng đều đang nói chuyện với Kurumi qua những cái bóng.

https://thuviensach.vn

Kurumi thở dài và đáp lại.

"Đúng vậy."

Đúng là Kurumi đã gặp được Tinh Linh Thứ Hai mà cô tìm kiếm bấy lâu, và rồi sử dụng thiên sứ của Nia, Kurumi rốt cuộc đã nắm được thông tin liên quan điến 『Tinh Linh Đầu Tiên』.

Tuy nhiên, Kurumi từ đó đã đi đến kết luận quan trọng.

Kurumi nhún vai thởi dài.

"Cho dù tôi có thu thập đủ Linh Lực để trở về 30 năm trước bằng 「Thập Nhị Chi Đạn - Yud Bet」, tôi vẫn tuyệt đối không thể thắng được 『Tinh Linh Đầu Tiên』."

"....."

Sau khi Kurumi nói thế, những bản sao đột nhiên im bặt.

Tất cả đều yên lặng nhìn vào Kurumi.

"----------Ara?"

Đáp lại họ, Kurumi khúc khích và bật cười.

"Sao lại làm vẻ mặt đó chứ, chúng ta? -----Các bạn nghĩ tôi sẽ chịu chấp nhận như thế à? Các bạn nghĩ tôi sẽ lãng phí toàn bộ mạng người tôi đã lấy đi cho tới lúc này chỉ vì như thế thôi ư?"

Nói đoạn, Kurumi xoay vòng như thể đang nhảy múa, rồi khẽ dậm chân xuống đất để đứng nghiêng mình.

Khi nhìn xuống thị trấn rộng lớn dưới kia, cô gái tiếp tục nói bằng giọng như đang hát.

https://thuviensach.vn

"Khả năng của Tinh Linh Đầu Tiên có thể rất mạnh---- nhưng thế thì sao nào? Thiên sứ «Zafkiel» của tôi có năng lực điều khiển thời gian cơ mà. Đứng trước thời gian, tất cả loại sức mạnh khác đều trở nên vô nghĩa."

Kurumi quay lại nhìn những bản sao của mình.

Trong số những thông tin cô lấy được từ Nia, thứ quan trọng nhất không phải là khả năng của 『 Tinh Linh Đầu Tiên 』----- mà là lý do khiến nó xuất hiện.

"Chuyện rất là đơn giản. Tinh Linh Đầu Tiên không hề tồn tại trên thế giới này cho tới 30 năm trước. Trong trường hợp đó, tôi chỉ cần phải đi tới mốc thời gian trước khi Tinh Linh Đầu Tiên xuất hiện và loại bỏ nguyên nhân gây ra sự xuất hiện của nó mà thôi."

Khi Kurumi nói thế, cô nàng dùng bàn tay phải làm thành hình khẩu súng. Đoạn, *Bang!*, cô bắn vào khoảng không trống rỗng.

Tất cả bản sao mặt mày sáng lên sau khi nghe những lời của Kurumi.

"----Chà, sẽ là dối trá nếu nói rằng tôi không hối tiếc vì không thể tự tay kết liễu ả Tinh Linh đáng ghét đó. Nhưng mà cứ để chuyện đó sang một bên vậy."

Đúng thế. Điều quan trọng nhất là ---------- xoá sổ sự tồn tại của 『 Tinh Linh 』 đó khỏi thế giới này.

Phục hồi lại lịch sử về trạng thái nó vốn có, giống như điều Shidou đã làm.

Kurumi mắt nhìn xuống, xiết chặt nắm tay như thể đã cương quyết.

"Nhưng mà....."

Sau đó, cô lại thốt ra một hơi thở dài.

https://thuviensach.vn

Mới nãy từ Nia, Kurumi đã biết lý do xuất hiện của 『Tinh Linh Đầu Tiên』. Cô nghĩ về chuyện đó trong đầu và tự lẩm bẩm với bản thân bằng một giọng đáng sợ.

"Isaac Ray Pelham Westcott, Ellen Mira Mathers và Elliot Woodman."

Cô gọi lên tên của những kẻ tội đồ tồi tệ nhất.

"Dù rằng nói vào lúc này cũng không được gì..... nhưng lần tới tôi gặp ba người các người, tôi có lẽ sẽ không thể kiềm chế niềm tôi thúc lấy mạng các người."

Sau khi nói thế, Kurumi dậm châm xuống đất một lần nữa và cô dần biến mất vào mặt đất.

Phần 2

Và thế là, chiến trường của Shidou và những người còn lại vừa mới khai cuộc.

Sau khi mọi người quyết định được cốt truyện, Shidou và những Tinh Linh bắt đầu phân chia công việc thành một nhóm vẽ và một nhóm đặc biệt.

Đầu tiên là nhóm vẽ, Natsumi phụ trách phần lớn công việc của phần vẽ: phác thảo thô và kẻ khung tranh.

Mặc dù họ muốn giúp đỡ nhiều hơn để giảm nhẹ gánh nặng của Natsumi, nhưng nhằm đảm bảo tính nhất quán của câu chuyện và phong cách vẽ nên công việc này được giao phó cho Natsumi.

Trong lúc Shidou và những người còn lại rảnh việc thì họ xem một đoạn video giải thích sơ lược quá trình làm một bộ manga. Sau đó họ tập

https://thuviensach.vn

luyện phác thảo ra giấy để chuẩn bị trước khi có thể góp sức cho bộ manga của cả bọn.

Khi mọi thứ xong xuôi thì đã là hai giờ sáng ngày 30 tháng 12.

Mặc dù lẽ ra mọi người đều sẽ đi ngủ và tiếp tục làm việc vào sáng sớm hôm sau, nhưng Natsumi vẫn khăng khăng tiếp tục công việc. Thế là cả bọn quyết định làm việc thâu đêm và luân phiên chợp mắt để tối đa hoá hiệu quả công việc.

Khi Natsumi vẽ phác thảo, cô nhóc sử dụng một chiếc bút mực và một cây thước để đóng khung phần minh hoạ. Rồi sau đó cô vẽ khung lời thoại. Một khi phần đó hoàn thành, thì công việc thực sự mới bắt đầu. Mọi người sẽ đồ lại bản phác thảo thô bằng bút chì của tất cả nhân vật Natsumi đã vẽ trước đó.

Tuy nhiên,

".....Uwaah! Tớ vẽ đè lên khung hình rồi!"

"Chết..... Những giọt hắc lệ đã rơi lên vùng thánh địa!?"

"Bối rối. Mực dính vào dưới cây thước."

".....Không vấn đề gì. Cái này vẫn còn sửa được."

Dù cho Shidou và cả bọn đều đã từng vẽ minh hoạ lúc trước nhưng họ vẫn là tay mơ. Thế nên chẳng cách nào để mà họ có thể vẽ bản thảo trơn tru được ngay từ lúc đầu.

Mà với đủ sự tập trung và khả năng thích ứng, họ nhìn vào phần trống bản phác thảo và di chuyển ngòi bút cẩn thận hơn. Bằng cách này hay cách khác, rốt cục họ cũng xoay xở vẽ được những đường nét đàng hoàng trên

https://thuviensach.vn

bản phác thảo..... Chà, ở giữa chừng thì Kaguya và Yuzuru đã đổi từ loại bút mực ngòi nhỏ sang bút lông siêu mảnh để tô mực những phần tiểu tiết.

Sau khi tô mực hoàn tất, họ cần mẫn xoá đi vết bút chì. Sau đó số hoá bản vẽ bằng cách sử dụng một chiếc máy scan và gửi nó cho nhóm hậu cần dẫn đầu bởi Nakatsugawa.

Dù có thể nói rằng cả bọn đang làm việc như trâu bò nhưng với số nhân lực ít ỏi thế này thì họ sẽ không thể hoàn thành quyển manga trong vòng 2 ngày.

Tuy nhiên, điều đó không có nghĩa rằng nhóm Shidou có thể đột nhiên mà lên trình được. Tô mực bản phác thảo thô của Natsumi căng thẳng hơn mọi người đã nghĩ nhiều.

"....."

"....."

"....."

Bên trong căn phòng rộng, chỉ có âm thanh sột soạt của ngòi bút đang chuyển động. Mặc dù họ có mở vài cái CD làm nhạc nền; nhưng trong khi làm việc, thứ âm nhạc được cho là có khả năng xoa dịu tâm hồn con người lại gần như chẳng mang đến hiệu quả gì nhiều.

---------Một khoảng thời gian đã trôi qua kể từ lúc công việc bắt đầu.

"Chào, mọi người! Công việc thế nào rồi?"

Đột nhiên, cửa phòng mở ra. Ở đó là Kotori, hai tay cầm theo vài chiếc túi.

".....Aah, Kotori. Vẫn tốt, đại khái."

https://thuviensach.vn

".....Bằng cách nào đó mà trông mọi người già hẳn đi mặc dù mới vài giờ không gặp."

Kotori nói thế, mặt đổ mồ hôi. Cô nhóc đặt mấy chiếc túi lên bàn và cất cao giọng.

"Nước tăng lực đây. Tôi sẽ đặt chúng ở đây, hãy uống khi nghỉ giải lao nhé."

"Kaka.....Lễ vật ư? Rất biết cống nạp đấy, Kotori."

"Biết ơn. Cảm ơn nhiều, Kotori."

"....."

Chị em Yamai thể hiện lòng biết ơn, Origami vẫn giữ yên lặng trong khi vẫy vẫy tay. Đúng lúc đó, có thể nghe thấy tiếng "Uuh.....". Có lẽ Natsumi đang đáp lại những lời của Kotori.

Thế rồi, do đã nhận được sự đáp lại từ mọi người, Kotori bước tới bàn Shidou.

".....Shidou, nói chuyện với em chút được không?"

"Ng? Chuyện gì thế?"

"Là về Nia, nên-"

".....! Có chuyện gì xảy ra à!?"

Khi Shidou hỏi, Kotori gật đầu. Đoạn, một lần nữa, cô cất giọng với mọi người.

"Xin lỗi mọi người. Tôi sẽ mượn Shidou một chút. Anh ấy sẽ làm việc với tốc độ gấp đôi khi quay lại."

https://thuviensach.vn

"Hey!?"

Shidou thốt ra lời phản đối, nhưng Kotori không thèm để ý. Cô bé nắm lấy cổ tay Shidou và kéo cậu đi.

"H-Hey....."

Shidou, bị Kotori kéo đi, đang bước ra khỏi phòng như một con chó bị dắt mũi.

Sau khi họ rời nhà, Shidou hạ thấp tầm nhìn do ánh mặt trời loá mắt.

"Ukh.....Đã sáng thế này rồi sao? Tệ thật, còn bao nhiêu giờ nữa?"

"Dù là bản thảo cũng quan trọng nhưng trước hết cứ lên xe đi đã."

Nói đoạn, Kotori chỉ vào một chiếc xe đậu ngay trước nhà.

Shidou ngồi vào ghế sau theo chỉ dẫn của Kotori. Chiếc xe phóng đi ngay, chạy dọc theo con đường.

"Vậy....."

Shidou nhìn vào các cửa hàng và những căn nhà bên ngoài cửa sổ, buông lời hỏi Kotori.

"Em đã tìm ra gì đó về Nia à?"

"Phải----------Thực ra, chúng ta đã liên hệ được với một mangaka quen biết Nia."

"Th-thật vậy sao? Vậy nếu chúng ta hỏi người đó---"

"Đúng vậy. Chúng ta có thể sẽ tìm ra gì đó liên quan đến quá khứ của Nia."

https://thuviensach.vn

Kotori vừa nhìn vào Shidou vừa nói. Shidou nuốt nước bọt cái ực.

Sau hai mươi phút, chiếc xe chở Shidou và Kotori dừng ngay trước một quán cà phê.

"---------Là ở đây. Xuống xe đi. Reine đang tiếp chuyện với người đó."

"A-Aah."

Shidou bước xuống xe. Dù có một chút căng thẳng, cậu vẫn tiến vào quán cà phê.

Họ nhìn xung quanh trong quán cà phê-------Rồi họ nghe thấy ai đó gọi Shidou, tay giơ lên một chút ra dấu.

"Chào, Reine-san."

"Xin lỗi đã để cô chờ."

".....Aah, cuối cùng hai người đã đến, Shin, Kotori."

Reine nói với họ bằng một giọng buồn ngủ như thường lệ. Cô ấy giờ đây trông giống hệt Shidou, người hiện cũng đang buồn ngủ vì làm việc thâu đêm. Sau đó, cô ấy giới thiệu họ với người đang ngồi trước mặt.

".....Để tôi giới thiệu. Cô ấy là hoạ sĩ manga. Tên là Takajou Hiroki."

"Ah, rất vui được làm quen----"

Shidou cúi đầu, --------nhưng ngay lúc đó, cậu dừng lại.

Cậu đã nghĩ rằng Takajou Hiroki là tên con trai. Tuy nhiên, trước mặt Shidou là một người phụ nữ đeo kiếng dày và tuổi của cô có vẻ khoảng trên hai mươi.

https://thuviensach.vn

Và rồi cậu nhớ lại vài điều liên quan đến sự kiện tuần trước. Bản thân Nia bảo rằng cũng có một nữ hoạ sĩ manga khác sử dụng bút danh nam như cô ấy.

"Để em tự giới thiệu. Tên em là Itsuka Shidou."

"Cũng vậy, tên em là Kotori. Cảm ơn chị rất nhiều vì đã đến hôm nay."

"Ooh, cảm ơn nhã ý của mọi người."

Đáp lại lời chào của Shidou và Kotori, Takajou nói thế trong khi tay vẫn đặt trên bàn, cúi người chào lại.

Sau đó, cô ngẩn lên nhìn bộ đôi Shidou và Kotori.

".....Vậy, hôm nay mọi người muốn hỏi chuyện về Honjou-sensei đúng không?"

"Ah-------Vâng. Đúng vậy. Bất cứ chuyện gì cũng được; chị có thể nói cho chúng em mọi thứ mà chị biết được không?"

Khi Shidou hỏi thế, Takajou chỉnh lại gọng kính, hai tròng kính sáng lên.

"Dù là tôi không phiền..... Nhưng mọi người có quan hệ gì với Honjou-sensei?"

"Eh?"

"Không, xin thứ lỗi. Nhưng nghề của chúng tôi cũng thuộc loại người nổi tiếng. Tôi sẽ không tiết lộ bất cứ thông tin nào với người không liên quan."

"Hiểu rồi....."

https://thuviensach.vn

Có lẽ cuộc nói chuyện này sẽ không kéo dài lâu nữa. Tuy nhiên, Shidou không thể ngay lập tức nghĩ ra được bất cứ lời giải thích hợp lý nào. Cậu loay hoay không biết làm gì.

Thế rồi ở bên cạnh, Kotori lên tiếng.

"--------Thực ra Nia-Onee-chan là họ hàng xa của chúng em, nhưng chúng em đã không thể liên lạc với chị ấy vài năm rồi..... Vậy nên chúng em mới tìm kiếm và dọ hỏi rất nhiều người về hoàn cảnh của chị ấy."

Kotori cẩn thận nói ra những lời đó. Có lẽ cô bé đã giả định trước tình cảnh này rồi chăng? Hay chỉ là nhất thời ứng khẩu mà thôi? Dù là gì đi những, Kotori nói điều đó một cách rất hợp lý mà nét mặt không hề biến sắc. Shidou cảm giác như em gái mình có tài bịp bợm bẩm sinh vậy.

"Fumu, ra vậy."

Takajou lẩm nhẩm một chút rồi gật đầu. Chắc là cô ấy tin Kotori bởi con bé vừa dùng tên thật 『Nia』, thứ chưa bao giờ được công khai.

"Tôi hiểu hoàn cảnh của mọi người rồi. Tôi cũng lo lắng cho Honjou-sensei. Tôi sẽ hợp tác trong khả năng của mình."

"Vậy sao? Rất cảm ơn chị.....!"

Shidou chống hai tay lên chiếc bàn trước mặt và một lần nữa cúi người trước cô ấy.

Tuy nhiên-------Takajou gãi gãi má một chút.

"Dù vậy.....tôi không biết mình có giúp ích được gì nhiều không."

"Ý chị là sao.....?"

https://thuviensach.vn

"Không, thực ra, mấy năm gần đây tôi cũng không gặp Honjou-sensei. Bên cạnh đó.....Có cảm giác như Honjou-sensei cũng ghét tôi nữa."

"Eh? Thế là sao ạ?"

Khi Shidou hỏi, Takajou lắc lắc đầu rồi tiếp lời.

"Không.....Khoảng tám chín năm trước, chúng tôi đã gặp nhau trong một buổi tiệc của nhà xuất bản và trở thành bạn bè.....Nhưng bỗng một ngày, cô ấy trở nên lạnh nhạt với tôi một cách kỳ lạ và bắt đầu giữ khoảng cách.....Tôi đã nghĩ chúng tôi có một tình bạn tốt khi cùng là hoạ sĩ manga, nhưng.....Có vẻ như tôi đã bất cẩn làm gì đó phật ý cô ấy mà không hề nhận ra."

"Chuyện đó....."

Nghe lời giải thích này, Shidou nhíu mày. Bên cạnh cậu, Kotori cũng biểu hiện tương tự như thể nhận ra được điều gì đó.

Có lẽ điều hiện lên trong tâm trí Kotori cũng là ------- sự tồn tại của thiên sứ «Rasiel».

"Có gì sao?"

Nhận ra phản ứng kỳ lạ của Shidou và Kotori, Takajou nghiêng đầu hỏi.

"Kh-không, không có gì đâu ạ."

"Fumu.....Vậy sao?-------Mà dù sao thì, chuyện là vậy đấy. Tuy tôi có thể nói với mọi người tất cả những thứ tôi biết nhưng tôi không chắc nó sẽ hữu dụng hay không."

"Vâng, nhờ chị ạ."

https://thuviensach.vn

Shidou vừa gật đầu vừa nói, Takajou cũng lắc lắc đầu đáp lại. Đoạn, cô tiếp tục.

----------Gần 40 phút sau,

Shidou và Kotori cảm ơn Takajou rồi rời quán cà phê. Họ trở về bằng cùng một chiếc xe đã mang hai người đến đây trước đó. Khi chiếc xe chạy dọc trên đường, cả hai nhìn đăm đăm ra cảnh vật bên ngoài cửa sổ.

Từ cuộc nói chuyện với Takajou thì Nia có tính cách dễ chịu làm cho cô ấy luôn thân thiện và cởi mở với bất cứ ai.

Tuy nhiên, Nia không thích nói chuyện về bản thân trước lúc trở thành hoạ sĩ truyện tranh. Đặc biệt là khi hỏi cô ấy về những mối quan hệ quá khứ với bạn bè, cô ấy luôn cố đánh trống lãng để đổi chủ đề.

Và ngay cả với một người có vẻ dễ gần như Takajou, cô ấy lại giữ khoảng cách.

".....Em nghĩ sao Kotori?"

"Xem nào--------"

Đáp lại Shidou, Kotori mấp máy môi.

"Không nghi ngờ gì rằng chuyện này có liên quan đến sự tồn tại của «Rasiel».....Nếu nghĩ kỹ lại thì cũng không lạ. Khi mà có được một thiên sứ với khả năng nắm bắt tất cả mọi thứ trên thế giới, mọi người đều sẽ muốn điều tra những người xung quanh họ, phải không?"

"Dù là thế.....Tuy nhiên."

"Phải. Có lẽ đó là lý do Nia không tin tưởng con người. -----Nhưng chính nó. Không người nào có thể hành xử như một vị thánh mọi lúc mọi

https://thuviensach.vn

nơi. Tới cùng thì mọi người sẽ ít nhất nói xấu sau lưng một ai đó. Với «Rasiel» trong tay, cảm thấy kinh tởm loài người là điều hiển nhiên thôi."

Kotori gãi đầu.

".....Gốc rễ của vấn đề đúng là sâu không ngờ tới. Khi nghe được rằng cô ấy chỉ yêu nhân vật 2D, em đã nghĩ nó chỉ là một kiểu nói đùa, nhưng.....Nói ngắn gọn, cô ấy sẽ không mở lòng vậy nên không ai có thể phản bội cô ấy, đúng không? Chẳng phải như vậy rất.....đáng buồn ư?"

"....."

Nghe những lời Kotori nói ra, Shidou giữ yên lặng một chút.

Có lẽ Kotori nói đúng. Có lẽ là bởi nguyên nhân này mà cô ấy không bao giờ nói về mối quan hệ quá khứ với bạn bè.....lý do mà cô ấy chìm đắm trong thế giới 2D.

Tuy nhiên, có một điều duy nhất kỳ lạ. Về việc Nia đột nhiên tỏ ra lạnh lùng và giữ khoảng cách với Takajou.....Những suy nhĩ đó vẫn còn mắc kẹt trong tâm trí Shidou.

"....., Shidou?"

"Eh? Aah....."

Shidou đáp lại cô bé khi Kotori nhìn vào cậu vẻ không vui.

"Em hiểu rằng anh đang buồn ngủ vì làm việc thâu đêm, nhưng đây là vấn đề quan trọng. Anh không thể để đầu óc trên mây được."

"Aah.....Xin lỗi."

Shidou đáp lại ngắn gọn. Sau khi thấy được cuộc sống nghiệt ngã của Nia, cậu xiết chặt nắm tay.

https://thuviensach.vn

"Bất kể thế nào thì lúc này cứ hãy hoàn thành bộ doujin đi đã. Dù có làm gì thì trước hết chúng ta vẫn phải tạo cơ hội để nói chuyện với Nia một lần nữa và thương lượng với cô ấy."

Khi Shidou nói thế, Kotori làm vẻ mặt ngạc nhiên và gật đầu với cậu.

Phần 3

---------- Công việc lên tới cực hạn vào ngày 31 tháng 12 lúc một giờ sáng.

Bên trong phòng làm việc ở tầng trệt khu nhà dành cho Tinh Linh, Shidou và những người khác vẫn bận rộn dùng bút tô mực lên những khoảng trống của bản phác thảo.

"....."

Chìm trong im lặng, Shidou rướn người về phía chiếc bàn như thể dính chặt vào nó. Sau đó cậu đồ mực vào nhân vật phác thảo thô của Natsumi một cách cẩn thận.

Cậu đang đeo găng tay không ngón để tránh bị đứt tay làm hỏng bản phác thảo. Cậu còn dán một cái khăn lạnh lên trán để tránh ngủ gật.

Mấy lon cà phê với thức uống dinh dưỡng xếp thành hàng ở mép chiếc bàn.

".....Một giờ sáng rồi.....Lúc này đáng lẽ chúng ta đã phải gửi dữ liệu cho công đoạn cuối cùng.....Chúng ta gần như sắp tới hạn chót rồi.....Mọi người biết không?"

".....Ui~....."

"Trả.....lời. Bên này chỉ còn một chút nữa thôi....."

https://thuviensach.vn

"....."

Đã một ngày kể từ lúc công việc bắt đầu. Shidou chưa hề rời khỏi chỗ ngồi trừ lúc ăn, tắm rửa và thời gian chợp mắt. Cậu cứ tiếp tục công việc của mình. Nó vắt kiệt tinh thần nhiều hơn cậu đã nghĩ. Vừa mới nãy đi tới phòng tắm và nhìn khuôn mặt mình trong gương, cậu thấy đôi mắt mình thâm quầng tệ hại, hệt như Reine.

Tuy nhiên, Shidou không phải người duy nhất rơi vào trạng thái đó. Bên trái Shidou, cả Kaguya và Yuzuru cũng chẳng khác là bao. Có vẻ như đầu bọn họ cũng quay mòng mòng rồi. Người duy nhất vẫn còn tỉnh là Origami, nhưng thỉnh thoảng, cứ mỗi vài giờ cô nàng cũng dừng chuyển động như thể cạn hết pin vậy.

Tuy nhiên, Natsumi, không nghi ngờ gì nữa, mới là người ở trong tình trạng nguy hiểm nhất hiện tại.

Natsumi ngồi ở chiếc bàn đằng sau căn phòng. Cô bé chưa hề chợp mắt lấy một lần. Đôi mắt đỏ ngầu, những ngón tay đang run rẩy. Tuy nhiên, cho dù Shidou và những người khác có cố khuyên bảo cô đi nghỉ thế nào thì Natsumi vẫn không ngừng vẽ và vẽ. Với sự ngoan cường đó, cô gái đã đạt được sự vĩ đại của một dân pro.

Nhìn bóng hình cô, Shidou hoàn toàn không thể thốt ra lời phàn nàn nào. Thay vào đó cậu tập hợp tất cả sức mạnh ý chí cuối cùng và dồn hết vào trong những ngón tay. Dần dần cậu bắt đầu phần việc cuối cùng.

"Được rồi.....Đây là.....cuối cùng, kết thúc....."

Shidou nói thế bằng một giọng run rẩy; đoạn, cậu đổ gục xuống bàn. ----Dĩ nhiên là sau khi đã đặt tờ phát thảo sang một bên.

Gần như cùng lúc đó, chị em Yamai và Origami cũng kết thúc công việc của họ. Giống như Shidou, cả Kaguya và Yuzuru đều đổ gục xuống

https://thuviensach.vn

bàn. Tuy nhiên, Origami thì lại duỗi người và dừng chuyển động một hồi lâu.

"Chà, giờ chỉ cần giao lại mọi việc cho «Ratatoskr» là được."

Không lâu sau đó, cửa phòng làm việc mở ra. Kotori và những người ở đội khác bước vào bên trong với một thùng giấy các tông bự.

".....Xin chào, Shidou."

"Aah, Kotori.....Eh?"

Shidou gắng gượng mở đôi mắt mệt mỏi của mình, đáp lại bọn Kotori.

Không hiểu làm sao mà Kotori, Tohka, Yoshino và Miku dường như đều mang cùng bộ mặt mệt mỏi như đám Shidou.

"Mọi người.....Vẻ mặt đó, chuyện gì xảy ra vậy?"

Khi Shidou hỏi, mấy cô gái nhìn nhau rồi quay lại nhìn Shidou.

"Đó là bí mật, Shidou."

"Xin hãy.....chờ xem nhé."

"Ufufu.....Thực ra mà nói, thiếu ngủ là kẻ thù tàn bạo nhất của sắc đẹp, nhưng chúng em không thể chỉ đứng nhìn darling và những người khác gánh hết toàn bộ công việc được~."

Sau khi nói thế, Tohka, Yoshino và Miku bật cười mặt dù mặt mày hốc hác hết cả. Shidou nghiêng đầu khó hiểu.

"Quan trọng hơn, công việc bên anh thế nào rồi?"

"Aah.....Anh vừa mới làm xong. Sau khi hoàn thành phần xoá nét thừa và số hoá chúng, bọn anh sẽ gửi cho đội hậu cần. Anh nghĩ Kaguya,

https://thuviensach.vn

Yuzuru và Origami cũng xong rồi."

"Vậy sao? Cảm ơn mọi người, vậy giờ-----"

Nói đoạn, Kotori nhìn xung quanh căn phòng.

Đúng vậy. Có một cô gái vẫn tiếp tục làm việc bên trong phòng, ----- Natsumi.

Shidou chồng đống bản thảo thành sấp mất vài giây rồi từ từ đứng dậy khỏi ghế. Cậu bước về phía Natsumi cùng với Kotori và những người khác.

Thấy thế, cả chị em Yamai và Origami cũng đi theo về phía Natsumi.

"Natsumi.....Em ổn không?"

"....."

"Natsumi?"

".....! A-Aah.....Un....."

Khi Shidou nói chuyện với cô, Natsumi giật nảy vai. Sự mệt mỏi hiện rõ trên mặt cô bé. Bên dưới đôi mắt đỏ ngầu là một quầng thâm đen. Nhìn như thể Natsumi đã chạm tới giới hạn rồi.

"Bọn anh đã xong phần việc của mình rồi nên bọn anh sẽ đổi ca với em. Em đã kiệt sức rồi, đúng không? Xin hãy nghỉ ngơi chút đi.

".....Un, ổn mà. Chỉ còn một chút xíu nữa thôi....."

Natsumi lắc đầu trước những lời của Shidou và vẫn tiếp tục làm việc. Cô bé dụi dụi đôi mắt càng ngày càng đờ đẫn của mình. Thế là vô tình cô bé để mực từ bàn tay dây lên mặt. Phần nào đó mà mặt cô bé lúc này giống như người thua cuộc trong trò đánh cầu vậy.

https://thuviensach.vn

"Chờ một chút.....Natsumi, không phải em chưa hề nghỉ ngơi lần nào kể từ hôm qua hay sao? Hơn nữa, em thậm chí còn làm lượng công việc gấp đôi ở cả phần name và phác thảo nữa....."

"Đúng vậy. Trò chơi của chúng ta sẽ bắt đầu vào lúc sự kiện bán hàng. Để phần còn lại cho chúng tôi đi, phần không gian đen tối của giấc mộng đang gọi tên cô đó."

"Đồng ý. Cô làm việc quá sức rồi, Natsumi."

"Nghỉ ngơi cũng là một công việc quan trọng đấy."

-----Tuy nhiên, ngay cả khi chị em Yamai và Origami cố gắng cùng nhau khuyên nhủ thì Natsumi vẫn không dừng lại gì cả.

Nhìn đăm đăm vào phần trắng của bản phác thảo, Natsumi dùng hết tâm trí tô mực lên.

".....Tôi đã nói.....là ổn mà."

"Nh-nhưng....."

Trong khi Shidou nói thế, Natsumi vẫn tiếp tục vẽ những đường nét tuyệt vời bằng ngón tay run rẩy.

".....Có lẽ em sẽ là đứa duy nhất vô dụng trong suốt buổi sự kiện. Đây là việc duy nhất em có thể làm.....Chỉ có như thế này thôi.....Vậy nên, hãy để em làm chuyện này. Việc em có thể trở thành một người cần thiết như vậy quả là chuyện không tưởng. Bởi vì em muốn có ích cho mọi người....."

"Natsumi....."

".....Em đã được Shidou và mọi người cứu, em thực sự rất hạnh phúc.....Bởi thế, lần này, em muốn cứu một Tinh Linh khác bằng cách

https://thuviensach.vn

kết hợp sức mạnh của chúng ta lại. Em thực sự.....thực sự.....rất hạnh phúc. Do đó, không có gì khổ sở cả. Nó vui lắm, đến mức em không thể chịu được. Em muốn sớm nói với cô ấy..... Để cô Nia cứng đầu đó cũng có thể hiểu được."

Natsumi cười một chút, trước khi dần nhấc bàn tay đang nắm chặt bút.

"----------Rằng tình bạn là một thứ.....vô cùng đẹp đẽ."

Và rồi, Natsumi đổ gục và ngã khỏi ghế vừa lúc cô ấy vẽ xong. Ơn trời, Shidou đã kịp dùng tay đỡ lấy cơ thể cô bé.

"Này, Natsumi, em có ổn không?"

"....."

Shidou hỏi bằng giọng lo lắng. Natsumi đáp lại với hơi thở nhè nhẹ cho biết rằng cô bé đã rơi vào giấc ngủ.

".....Em đã cố gắng nhiều rồi Natsumi."

Sau khi nói thế, Shidou mỉm cười với cô và dịu dàng xoa đầu cô bé.

Và rồi, Miku, người đứng đằng sau họ, nước mắt giàn giụa mà lên tiếng.

"Uu.....Em cảm động quá! Để thể hiện tấm lòng của mình, darling, cho phép em mang Natsumi-san về phòng cô ấy và đặt cô ấy lên giường....."

"Shidou, mang Natsumi về phòng đi. Đừng quên khoá cửa lại nhé?"

Như thể chen ngang lời nói của Miku, Kotori ra lệnh. Miku giảy nảy, "Aan, Kotori-san nhẫn tâm quá!" và làm điệu bộ uốn éo.

https://thuviensach.vn

Kotori phớt lờ Miku rồi cầm lấy bản phác thảo hoàn chỉnh từ trên bàn của Natsumi. Cô nhìn chằm chằm vào nó trước khi khẽ gật đầu.

"----------Tuyệt hảo."

Sau đó, cô bày nó ra cho mọi người xem.

"Đây là thành quả toàn bộ tấm lòng của Natsumi. Với thứ này, vũ khí của chúng ta rốt cục đã hoàn thành. ------Mọi người, trận này, chúng ta nhất định giành chiến thắng!"

Nghe những lời nói đó của Kotori,

"Ooh!"

Shidou và những người khác vung nắm tay lên trời đáp lại.

Phần 4

Cuối cùng thì bình minh cũng đến. Hiện tại là 7:30 sáng. Cánh cửa chiến trường khai mở.

Các circle của những người tham dự đã xếp thành hàng ở trung tâm hội nghị lớn --------- quảng trường Tengu, nơi ngày hội Comico Colosseum được tổ chức. Khi họ bước vào hội trường, cả bọn nghe khắp nơi trong phòng rộn rã tiếng bước chân người, tiếng bánh xe lăn.

Comico Colosseum được tổ chức hai lần một năm, một vào mùa hè và một vào mùa đông. Họ trưng bày và bán một số lượng lớn các doujin ở đây. Ngày hội này diễn ra chỉ trong ba ngày. Đây là một sự kiện lớn, nơi mà các fan hâm mộ manga và anime từ khắp nơi trên đất nước tụ tập về. Cũng như những năm trước, trong ba ngày này, có thể nói hơn 50 người tới tham dự với tư cách đại lý.

https://thuviensach.vn

Đây là sự kiện lớn nhất từng được tổ chức. Dĩ nhiên cũng có những khách tham dự thông thường nữa; tuy nhiên, các circle tham gia trưng bày doujin có hơi tăng một chút về số lượng. Không lâu sau khi hội trường mở cửa, tiếng ầm ầm của đoàn người đổ xô vào làm rung động bên trong toà nhà.

-------Đã một tiếng đồng hồ kể từ lúc mở cửa. Nhóm những circle tham dự thường được đặt ở cùng một chỗ. Shidou và những người khác, thuộc circle «Ratatoskr», cuối cùng cũng dựng rạp của mình ở ngay trước cổng sau khi đoàn người trở nên mỏng đi.

"Được rồi, tiến lên nào mọi người!"

"Umu, chuẩn bị hoàn tất!"

"C-cố gắng hế sức nào.....!"

Các Tinh Linh gật đầu với lời cổ vũ của Shidou.

Dù rằng có thể nói tình trạng thể chất của cả bọn vẫn chưa hoàn hảo nhưng họ cũng đã phục hồi đầy đủ nhờ lăn đùng ra ngủ sau khi hoàn thành bản thảo.

Khi Shidou tỉnh dậy, cậu nhận ra Origami đang bám lấy ngay bên cạnh. Trong khi Miku hốt cả Yoshino và Kotori ở hai bên trái phải. Dẫn đến việc cô ấy ngủ ngon lành với gương mặt ngập tràn hạnh phúc. Còn Yoshino và Kotori cứ rên rỉ trong cơn mê như thể gặp phải ác mộng. Cả bọn sau đó nghi ngờ rằng Origami và Miku đã cùng nhau âm mưu chuyện này, nhưng hai nghi phạm bác bỏ và nói rằng đó chỉ là do tư thế ngủ của họ mà thôi. Tuy nhiên, «Ratatoskr» biết thừa cả hai nói dối và nhìn họ bằng ánh mắt nghi kỵ.

Bên trong hội trường, có một số lượng lớn người từ mỗi circle tham dự. Tất cả đều có vẻ bận rộn. Họ dựng rạp của mình, trải khăn trải bàn và

https://thuviensach.vn

xếp sách lên trên.

"Hee.....Dù đây là lần đầu tôi tới đây nhưng mà chỗ này thật tuyệt."

"Đồng ý. Mọi thứ đều đầy sức sáng tạo."

"Cậu nói đúng~. Không khí chỗ này có hơi giống với một live show TV."

Các Tinh Linh nhìn xung quanh đầy hứng thú, biểu hiện ra *Kya-Kya!* và tán chuyện với nhau.

Rồi khi nhìn thấy một cái rạp nọ trong hội trường, Kotori hét lên với mọi người.

"------Cô ta đã ở đây rồi, Nia ấy."

Sau những lời đó, mọi người trở nên căng thẳng.

Shidou nuốt khan và nhìn vào cái rạp hướng đối diện.

Ở đó, là người mà Kotori vừa nhắc tới ----- Hình bóng một Tinh Linh, Nia.

"....."

Shidou trấn tỉnh lại và bước tới trước.

Và rồi, như thể nhận ra sự có mặt của bọn Shidou, Nia nhăn mặt.

".....Um?"

Thốt la một âm thanh như thế, cô nàng nâng gọng kính lên và đứng dậy khỏi ghế.

https://thuviensach.vn

"Quả là cuộc gặp bất ngờ đấy nhóc. Tôi chẳng bao giờ nghĩ chúng ta sẽ gặp lại nhau ở một nơi như thế này. Ồ, tôi thấy mọi người đều ở đây cả nhỉ. Rất vui được biết mọi người, tôi đoán thế?"

Nia liếc về phía những Tinh Linh ngồi thành hàng đằng sau Shidou. Tohka, Origami, Kaguya và Natsumi trở nên cảnh giác. Yoshino và Yuzuru hơi cúi đầu một chút đáp lại, trong khi Kotori thì khoanh tay trước ngực mà lườm lại Nia như một đòn quyết định.

Chỉ có mỗi Miku đặt tay lên cằm, mắt long lanh, "Ra vậy, ra vậy.....Một cô gái đeo kiếng với thân hình mảnh khảnh nhưng vẫn đẹp khó tả.....Một kiểu mình chưa từng gặp cho tới lúc này~."

Không hiểu vì sao mà sau khi cô ấy nói thế, Natsumi lại dịch ra xa Miku.

".....Vậy? Tại sao mọi người lại đến đây? Thì, đúng là mọi người có quyền tự do tới Comico nhưng mà.....những khách tham dự bình thường sẽ bắt đầu đến lúc 10 giờ sáng cơ, mấy người biết đấy."

Nia nhún vai hỏi.

Kotori trải tay ra đáp lại.

"Cảm ơn vì lời khuyên.---------Tuy nhiên, chúng tôi không phải khách thường."

Rồi cô bé từ từ giơ tay phải chỉ về khu vực gần chỗ Nia. Nia nhìn theo hướng chỉ của Kotori và làm một vẻ mặt bối rối.

"Fuun.....? Aah, tôi hiểu rồi."

Nia hơi thở dài, rồi cô lấy bản đồ hội trường ra đặt lên bàn.

https://thuviensach.vn

"Tôi đã thấy lạ. Dựa theo bản đồ thì không có cái rạp nào ở đây cả, nhưng lúc đến tôi lại thấy nó nằm đây. Tôi tưởng là bên quản lý bị nhầm lẫn nhưng.....ra là do mấy người."

"Chà.....đúng là vậy."

Khi Shidou đáp lại, Nia biểu hiện vẻ mặt không vui với nhóm Shidou. Tuy nhiên, biểu hiện khuôn mặt cũng thể hiện rằng cô ấy thấy thú vị với tình huống bất ngờ này.

".....Dù gì thì, bên mọi người mang theo nhiều người đấy chứ."

"Ara, không phải bên cô cũng hơi bị nhiều đó sao?"

"Aah, tất cả đều là làm bán thời gian thôi. Không phải quan hệ làm thuê khá là tốt đó sao? Họ sẽ làm miễn là bạn trả tiền cho họ, một mối quan hệ dễ hiểu."

Khi nghe những lời của Nia, Shidou và Kotori cắn môi một chút. ------ Từ cuộc nói chuyện hôm qua, những lời của Takajou cứ đọng lại mãi trong trí óc cả hai.

"Vậy? Mọi người tham gia cũng được thôi, nhưng các người đang bán gì đó? Trông như mọi người đều đến tay không nhỉ."

"Phải."

Đoạn, Kotori búng tay.

Như thể đáp lại, ba người đàn ông đi ra từ phòng nhân viên. Họ lái theo một chiếc xe chở đầy thùng các tông.

-------Nhìn kỹ thì họ là các thuyền viên của «Fraxinus»: Nakatsugawa, Kawagoe và Migimoto.

https://thuviensach.vn

"-----Chúng tôi vận chuyển bưu phẩm của circle «Ratatoskr»!"

"Cảm ơn. Xin hãy xếp chúng ở rạp bên đó."

"Vâng!"

"Mười thùng mỗi thùng 500 tập.....Nhiêu đó bằng với bên cô đúng không, Nia?"

".....Hee? Mấy người chuẩn bị kỹ đấy chứ. Vậy, bên đó sẽ bán nhanh hơn bên tôi.....Đó là điều mấy người muốn nói phải không? Các cô chắc là đã suy tính kỹ lưỡng nhỉ. Tuy nhiên, có thể nói là cô có tầm nhìn buôn bán khá hơn tôi đấy."

"Cảm ơn vì đã hiểu nhanh như vậy."

Trước những lời của Nia, Kotori vảnh môi lên.

Thế rồi, theo đó, tất cả những người tham gia đang dựng rạp xung quanh họ bắt đầu khác nhau điều gì đó.

Nia, Shidou và những người khác cảm thấy một không khí nguy hiểm, nhưng------Họ đã lầm. Chẳng hiểu làm sao mà ánh mắt mấy người xung quanh đều tập trung về phía Nakatsugawa vẫn đang làm việc.

"Hey, chẳng lẽ anh ta....."

"Aah, người đàn ông đeo kiếng và mang găng tay đó, không nghi ngờ gì nữa. Người đại diện của circle huyền thoại «Mai MaiKaburi», MUNECHIKA.....!"

"Không thể nào! Năm năm trước, do khác biệt quan điểm về chuyện ⌈ Cô Em Gái Ngọng Nghịu Của Tôi Nên Gọi Tôi Là Onii-tan hay Onii-tama? ⌋ mà circle đó đã giải tán. Người đàn ông đó đã xoá bỏ sự hiện diện của mình khỏi Comico.....!?"

https://thuviensach.vn

Nghe mấy người kia tán nhảm, Shidou và Kotori nhìn vào Nakatsugawa bằng nửa con mắt.

".....«Mai MaiKaburi»?"

"MUNECHIKA.....?"

Và rồi Nakatsugawa thở dài cười nhạt.

"Xin hãy dừng lại đi. Đó là chuyện của quá khứ rồi."

"....."

Shidou và Kotori bốn mắt nhìn nhau..... Họ có cảm giác nếu đào sâu thêm nữa thì nó sẽ trở thành một cuộc nói chuyện rắc rối. Khi cả hai liếc mắt với nhau, họ đều đồng ý thay đổi chủ đề.

"Quan trọng hơn, Shidou."

"A-Aah."

Shidou bước tới phía sau rạp của circle. Cậu mở một thùng các-tông và lấy tất cả sách bên trong ra. Có lẽ do chỉ vừa mới được in mà chúng vẫn còn hơi âm ấm.

"Uwah....."

Mà giờ nghĩ lại thì đây là lần đầu tiên cậu nhìn thấy sản phẩm hoàn chỉnh của nhóm. Hình minh hoạ vẽ bởi Natsumi được tô màu tuyệt đẹp và có logo in lên. Dù nhìn thế nào thì nó cũng chẳng giống một quyển sách được làm trong vỏn vẹn hai ngày.

Shidou bước về phía Nia. Cậu nhìn chằm chằm cô, trong khi cô ấy đang rướn người chỉnh lại vị trí của các quyển sách từ chỗ ngồi của mình.

https://thuviensach.vn

"----------Xin chào, hân hạnh được gặp bạn. Tôi là Itsuka Shidou từ circle «Ratatoskr»."

".....!"

Nia giật mình trước những lời Shidou nói.

Sau khi do dự mất vài giây, Nia lấy một trong số những quyển sách xếp thành hàng trên rạp của mình và đưa nó cho Shidou.

"Honjou Souji từ circle «Honjou-Dou». Hân hạnh được làm quen."

Sau đó cả hai cúi đầu chào khi họ trao đổi sách với nhau. Đúng vậy. Trao đổi sách với rạp bên cạnh là một tập quán ở Comico.

Nia biểu hiện vẻ mặt không vui.

".....Tôi không nghĩ mình sẽ thua tại chỗ này, nên lúc này tôi sẽ nhận nó nhưng tôi có đọc hay không là tuỳ vào kết quả của ngày hôm nay."

"Chắc rồi. Tôi không phiền đâu.----Hãy biến ngày hôm nay thành một ngày tuyệt vời cho cả hai bên chúng ta."

"....."

Shidou giơ tay ra trước Nia. Cô nàng thở dài một tiếng rồi đưa tay ra đáp lại. Họ bắt tay nhau vài cái trước khi quay về chỗ của mình.

"Dù là kế hoạch của mấy người có vẻ thú vị đấy, nhưng tôi không nghĩ các người có cơ hội thắng đâu. Ít nhất thì tôi cũng là dân chuyên và thậm chí 5000 bản này cũng là vì tôi đã khiêm tốn về số lượng do đây là sự kiện đầu tiên của tôi sau một thời gian dài. Mấy người muốn thắng với cái tác phẩm làm ẩu bởi tay mơ đó không phải là chuyện dễ."

"Chà.....tôi không chắc chuyện đó lắm đâu."

https://thuviensach.vn

Kotori cười bạo dạn, và rồi-------Cô ấy nhìn về phía những Tinh Linh đằng sau mình.

"----------Mọi người, chuẩn bị đi nào."

Đáp lại cô, Tohka, Yoshino và Miku trả lời đồng thanh "Ooh~!".

Mặt khác, chị em Yamai, Origami và Natsumi, bốn cô gái trong nhóm vẽ không hiểu Kotori đang nói về cái gì. Họ ngồi tại chỗ nghiêng đầu thắc mắc.

"Chuẩn bị.....? Chuẩn bị gì cơ?"

"Thắc mắc. Yuzuru và những người còn lại không biết gì về chuyện này cả."

".....Chẳng hiểu sao tôi có cảm giác xấu về chuyện này."

"Được rồi, được rồi. Quan trong hơn, mọi người nên đến đây.-----Shidou, chúng em sẽ trở lại ngay, anh có thể chuẩn bị rạp với Kawagoe và những người kia cho tới khi đó không?"

Kotori nói thế trong khi đẩy lưng Natsumi. Shidou gật đầu với cô bé mặc dù cậu vẫn còn tự hỏi không biết có chuyện gì.

"Được thôi.....Rồi, hãy bắt đầu dựng ở chỗ này nữa."

Shidou nói, đoạn nhìn Kotori và các cô gái rời khỏi. Các thuyền viên gật đầu với cậu khi họ mang vào một thùng các tông lớn khác từ bên ngoài.

Họ lấy từ trong thùng ra mấy món trang trí cho rạp: tấm poster ảnh bìa và khăn trải bàn.

"Uwah, tuyệt thật. Mọi người thậm chí còn làm cả mấy thứ này nữa ư?"

https://thuviensach.vn

"Fufufu, rõ ràng còn gì. Dù thế nào chúng ta vẫn chỉ là một circle vô danh. Ít nhất cũng phải làm nổi bật một chút. May mắn là chỗ này khá là hút khách. Trong trường hợp đó, hãy tự tay tạo nên một rạp buôn may bán đắt nào."

Tròng kính của Nakatsugawa loé sáng. Shidou đổ mồ hôi, miệng cười khổ.

Kế đó, Shidou giúp mọi người dựng poster ảnh bìa lên..... Dù phải nói là vô cùng xấu hổ khi mà poster lại có hình nhân vật giống hệt cậu ở trên, nhưng giờ không phải lúc cho chuyện đó. Cậu lắc lắc đầu và tiếp tục công việc.

Làm việc như vậy đượcmột lúc thì Shidou nhận ra vài người bắt đầu tụ tập xung quanh khu này. Không lâu sau những người này bắt đầu xếp thành hàng trước các rạp. Đặc biệt là bên circle của Nia có kha khá là đông người xếp hàng.

"Eh.....? Giờ khai mạc vẫn chưa bắt đầu mà? Những người đó là....."

Khi Shidou hỏi, Natsugawa vẫn đang loay hoay xếp các cuốn sách trả lời cậu.

"Aah, họ cũng như chúng ta thôi, là thành viên các circle tham dự. Miễn nắm trong tay vé của circle là có thể vào hội trường trước những khách thông thường khác và họ có thể xếp hàng trước circle yêu thích của mình sớm hơn thường lệ."

"Eh? Vậy có được không?"

"Uhm.....cũng khó nói lắm."

https://thuviensach.vn

Nakatsugawa khoanh tay đáp lại mơ hồ. Từ biểu hiện của ông ta, như thể đang nói rằng "mặc dù tôi nói điều này có hơi không tốt nhưng mà bản thân tôi lúc trước cũng làm vậy....."

"Eh.....Nhưng, vậy nghĩa là---"

"Đúng thế. Cuối cùng cậu cũng hiểu ra."

Nia, đứng dậy ở rạp kế bên, đáp lại Sidou.

"Nhân tố thành công của bộ doujin phụ thuộc vào độ nổi tiếng trước đó của cậu. Dĩ nhiên, tôi cũng chả có gì sất, vì tôi chỉ là người tham dự vào phút chót mà. Tôi còn chưa được in trên ca-ta-lô nữa, nhưng mà tôi có đăng một đoạn thông báo trên blog của mình một dạo trước. Có nhiều người muốn là người đầu tiên cầm trong tay quyển sách của tôi lắm đấy, cậu biết không?"

Nói đoạn, cô nàng đánh mắt về phía Shidou từ đằng sau đôi tròng kính kia.

"Rất lấy làm tiếc nhưng mà cho dù cậu có cùng số lượng sách đi nữa, người chiến thắng về tốc độ bán đã được quyết định ngay từ đầu rồi."

"Cái!? Không thể nào....."

"---------Tôi không cho rằng như thế đâu."

Đúng lúc đó, xen vào những lời của Shidou, Kotori lên tiếng.

"Kotori? E.....Eeh!?"

Nhìn về hướng giọng nói, Shidou trố mắt ngạc nhiên.

Tuy nhiên thì đó là phản ứng bình thường thôi. Bởi lẽ ở bên đó, các Tinh Linh xuất hiện mang trên mình những bộ đồ thỏ dễ thương.

https://thuviensach.vn

"M-mọi người, trang phục đó....."

"Umu! Có vẻ như chúng tớ sẽ trở thành gái bán hàng!"

"Hôm qua.....Mọi người, làm chúng.....! Mặc dù thứ này có chút xấu hổ.....Nhưng em sẽ cố hết sức.....!"

Hai người Tohka và Yoshino đáp lại câu hỏi của Shidou. Thực vậy, Tohka và những người khác không thuộc nhóm vẽ cũng có công việc khác để làm, và đây là điều mà họ ám chỉ.

Trước sự xuất hiện đột ngột của một nhóm những cô gái xinh xắn cosplay, tất cả người tham dự xung quanh trở nên kích động.

"Circle bên đó có chuyện gì vậy.....? Không phải mấy cô gái đó cực xinh hay sao?"

"Tiện thể, ở giữa hai người kia, đó chẳng phải là Izayoi Miku ư?"

Hơn nữa, khi ai đó nhận ra thần tượng Izayoi Miku cũng ở đây, họ bất ngờ trở nên ồn ào. Từ chỗ này chỗ nọ, âm thanh *Kya~ Kya~!* và tiếng bấm điện thoại cứ vọng lên nhan nhản.

Mặc dù thường thì mấy phản ứng đó không phải tốt lành gì nhưng Miku không bận tâm, thay vào đó cô còn tạo dáng như đang cầm máy quay phim.

Nhìn thấy thế, Nia đặt tay lên đầu suy ngẫm.

".....Izayoi Miku?"

"Ufufu~, vậy là cuối cùng cô cũng nhận ra~"

Miku vỗ ngực tự hào. Tuy nhiên, Nia nhướn lông mày, điệu bộ thắc mắc.

https://thuviensach.vn

".....Xin lỗi, tôi không biết cô là ai. Bộ cô nổi tiếng lắm à?"

"Auuuuuu!?"

Trước những lời của Nia, Miku bị choáng.

"B-bình tĩnh, Miku. Nia đã bị DEM bắt giữ cho tới tận gần đây nên cô ấy dĩ nhiên không biết cậu là ca sĩ đâu."

"A-Anh nói đúng~.....Cảm ơn, Darling."

"Thắng người lên nào. Sắp bắt đầu rồi."

Miku cười một chút và chỉnh lại tư thế, Kotori vỗ nhẹ lên vai cô nàng, như thể nạp tinh thần chiến đấu cho cô ấy.

Trong lúc đó, kim đòng hồ chỉ đúng mười giờ, thông báo khai mạc vang vọng khắp bên trong hội trường.

"----------Kể từ lúc này, Comico Colosseum chính thức bắt đầu."

Cùng lúc đó, âm thanh tiếng vỗ tay dội lại như sấm.

Shidou và các Tinh Linh bị sốc trước tiếng vỗ tay nhiệt liệt đến vậy. Họ chuyển sự chú ý sang bên người háng xóm.

Tuy nhiên, đây chỉ mới là khởi đầu. Trước khi âm thanh tiếng vỗ tay sắp dừng, từ đằng xa....."Gogogogogogogogo".....vọng lại tiếng ầm ầm làm mặt đất rung rinh.

"Â-Âm thanh này là."

Shidou cất giọng run rẩy, ---------Nhưng rồi, cậu ngay lập tức nhận ra nó.

https://thuviensach.vn

Đó là âm thanh đến từ số lượng lớn khách tham dự thông thường đang đổ vào trong.

"O-Ooh.....!?"

".....Ghê thật, đó là gì thế?"

Từ con đường họ đang tiến vào, dòng người ào vào trong như thuỷ triều. Cảnh tượng trông như các binh sĩ ập vào doanh trại kẻ thù sau khi cổng thành mở vậy. Đám Tinh Linh tất thảy đều ngây ngốc mất một lúc, nhìn nhau trong sững sờ.

Tuy nhiên, họ không thể chỉ đứng nhìn đờ đẫn như thế được. Khi các khách tham quan thông thường vào trong, tất cả thành viên circle xếp hàng đằng sau rạp của Nia bắt đầu bán sách của cô ấy từng quyển một.

"Cho một quyển."

"Vâng, 500 yên ạ."

"Ở đây nữa, cho hai quyển."

"1000 yên ạ."

Với một phong cách chuyên nghiệp, Nia và dàn nhân viên của cô phục vụ khách hàng từng người một. Nia nhìn vào Shidou cười mỉa như thể biểu hiện, "Xem thử cậu có thắng được không."

"Ku---------Chúng ta cũng bắt đầu thôi nào!"

"Đúng thế. Tất cả mọi người, hãy làm theo kế hoạch!"

"Ooh!"

https://thuviensach.vn

Theo chỉ dẫn của Kotori, các Tinh Linh xếp thành hình vòng cung xung quanh rạp. Như thể bị thu hút bởi diện mạo của họ, tất cả những khách tham quan định mua sách khác đều dừng chân trước rạp của Shidou.

"Ooh, xin chào!"

Tohka gọi một chàng trai đi ngang qua đang nhìn vào tấm minh hoạ bìa. Vai chàng trai giật nảy như thể bị bất ngờ.

"Không, uhm....."

"Một quyển 500 yên đó! Cậu có mua không?"

".....Ah.....vậy cho tôi một quyển."

Mặc dù chàng trai trông có vẻ do dự không biết nên mua quyển sách hay không, nhưng cậu ta không thể chống lại nụ cười toả nắng của Tohka trước mặt. Sau khi cười ngượng nghịu, cậu ta đưa ra tờ tiền 1000 yen.

"Ooh, cảm ơn! Tiền thối là 500 yên ạ!"

Sau khi Tohka trao cho cậu ta quyển sách, cô ấy vẫy tay, mặt nở nụ cười. Chàng trai kia có vẻ cảm thấy xấu hổ, nhưng trông cũng phần nào hạnh phúc khi cậu ta vẫy tay đáp lại một chút trước khi rời đi.

Shidou cười khổ nhìn theo cảnh đó.

"Haha.....Thế này cũng tốt.....Chắc vậy nhỉ?"

Sau khi Shidou nói vậy, Nakatsugawa vẫn đang xắp sếp trong rạp mỉm cười.

"Dĩ nhiên rồi. Dù thế nào thì đây cũng là trận chiến bán hàng mà. Bất kể truyện cậu vẽ có hay thế nào thì vẫn cần phải bán được nhiều nhất có thể. Khả năng tuyên truyền quản bá là những nhân tố quan trọng. Honjou-

https://thuviensach.vn

sensei hẳn cũng hiểu rõ điểm này. -------Hơn nữa, tôi nghĩ nếu chúng ta không làm thế thì việc bán hết 5000 bản đối với một circle vô danh là chuyện bất khả dĩ."

"T-Tôi hiểu rồi....."

Shidou mặt đổ mồ hôi khi cậu gật đầu. Đúng thế, mặc dù đây là lãnh vực của doujin nhưng chỗ buôn bán thì vẫn là chỗ buôn bán.

Một đám đông bắt đầu hình thành xung quanh circle «Ratatoskr» nhờ những cô gái bán hàng xinh đẹp. Khuôn mặt tươi cười của các Tinh Linh hạ nốc ao các khách tham quan. Họ bắt đầu nâng cao doanh số bán ra một cách thuận lợi nhờ trò chơi bẩn này.

Dù vậy, «Honjou-dou» kế cạnh lại bán nhiều hơn vài quyển so với «Ratatoskr» ngay cả khi không dùng tiểu xảo đó. Thời gian càng trôi đi, dãy hàng trước circle của Nia càng tăng lên về số lượng.

"Ukh.....Nếu chuyện này tiếp tục.....!"

Tốc độ khác biệt áp đảo. Shidou mặt sưng sỉa nhìn Nia bán từng quyển sách một.

Rồi thì, Kotori đang vận bộ cosplay thỏ nắm thanh kẹo chupa-chups và giơ lên.

"Bộ mặt gì đó, Shidou?-------Trận chiến mới chỉ bắt đầu thôi mà."

"Eh.....?"

Shidou nghiêng đầu thắc mắc trước những lời của Kotori.

Và rồi-------Shidou ngay lập tức trợn mắt ngạc nhiên. Mọi người dần dần tụ tập trước circle «Ratatoskr». Hơn nữa, họ không chỉ là đi ngang qua

https://thuviensach.vn

như lúc trước nữa. Những người này đang xếp hàng để mua sách của «Ratatoskr».

"Đ-đây là....."

Shidou cất giọng ngạc nhiên, trong khi Kotori khoanh tay vẻ tự đắc.

"Fufufu, em đã nói rồi, không phải sao? Kaguya, Yuzuru! Đi chỉnh lại hàng ở trước bản hiệu kìa!"

"Kaka, đã rõ!"

"Đồng ý. Xin hãy giao cho chúng tôi."

Theo sự chỉ dẫn của Kotori, chị em Yamai chạy nhanh tới phía trước circle và điều chỉnh lại hàng người.

Shidou nhún vai đáp lại.

Trong hàng, đây đó nổi lên nhiều gương mặt thân quen.------Đúng thế. Họ đều là thành viên của tổ chức «Ratatoskr».

".....Cái này, không phải đây gọi là "cò mồi" đấy ư?"

Shidou hỏi Kotori với một giọng mà Nia khó có thể nghe thấy. Sau đó, Kotori khịt mũi nhìn vào cậu bằng nửa con mắt.

"Thô lỗ quá. Họ chỉ là 『 bạn bè 』 đến thăm gian hàng của chúng ta thôi. Mua một cuốn sách được làm ra bởi người quen của mình là chuyện bình thường như cân đường hộp sữa ấy mà. Em cũng bảo mọi người liên hệ với những người bạn của họ nữa kìa."

"Ờ thì, dù là nói vậy cũng đúng, nhưng....."

https://thuviensach.vn

Thế rồi, Shidou hơi nghiêng đầu. Có một điểm nào đấy trong lời của Kotori làm Shidou lo lắng.

".....Cả mọi người luôn à?"

Shidou lẩm bẩm khi cậu có cảm giác không tốt về chuyện này. Vài giây sau, một giọng nói thân quen vọng lại.

"Yahoo~! Tohka-chan~, chúng tớ tới rồi đây~"

"Cái số lượng người quái gì thế này?~"

"Làm tớ nhớ tới trận chiến đầm lầy ở Congo~"

Sau khi nói những lời đó, ba cô gái tiến tới trước rạp sau khi đã xếp hàng.

Nhìn những dáng hình kia, Shidou nín thở. Gì thì gì, đằng kia là những người bạn cùng lớp của Shidou, bộ ba cô gái Ai, Mai và Mii.

"Ooh, cuối cùng ba cậu cũng đến!"

Tohka cất cao giọng vui vẻ. Sau đó bộ ba làm ra kiểu *Fufu* và đáp lại.

"Dĩ nhiên. Không lý nào bọn này lại từ chối thỉnh cầu của Tohka-chan chứ."

"Đúng đó, đúng đó. Comico có vẻ cũng thú vị mà."

".....Chà, ah! Đội Trưởng-------Đã phát hiện phần tử nguy hiểm!"

"Cái gì!?"

Khi nhìn thấy mặt Shidou, cả ba chuyển sang chế độ chiến đấu. Shidou thở ra một hơi như thể từ bỏ, và rồi đáp lại họ.

https://thuviensach.vn

".....Chà, ba người. Cũng lâu rồi nhỉ....."

"Mọi người, hãy cảnh giác!"

"Hắn ta sắp dụ dỗ đàn bà con gái đấy!"

"Hắn ta sẽ làm các người dính bầu nếu không cẩn thận!"

"....."

Shidou cứng người trước đám hỗn loạn.....Quả nhiên, cậu đáng lẽ nên giải thích với họ về sự kiện lần trước khi cậu mất kiểm soát sức mạnh hồi đầu tháng. Cậu đã định sẽ giải quyết hiểu lầm sau, nhưng ai ngờ đâu họ lại gặp nhau ở chỗ này chứ.

Tuy nhiên, giờ đang là lúc cho cuộc chiến doanh số. Như thể tâm ý tương thông với Shidou, Kotori tiếp cận ba cô gái với dáng vẻ rất chi là con buôn.

"Một quyển là 500 yên. Mọi người có muốn mua ba quyển không?"

"Eh? Ah, vâng. Làm ơn."

"Uwah, trang bìa nhìn tuyệt thật. Ai vẽ vậy?"

"Cơ mà nhân vật này, không phải trông giống Itsuka-kun sao?"

Sau khi nói thế, bộ ba mua sách rồi vẫy tay chào tạm biệt Tohka. Mặc dù ba người đó thích gây náo loạn nhưng ít nhất họ có vẻ vẫn biết nhìn trước nngó sau. Cả ba đã quyết định không gây rắc rối làm phiền những người xếp hàng phía sau.

Shidou thở dài nhẹ nhõm và quay lại bán hàng.

https://thuviensach.vn

Ít phút sau, một nhóm ba cô gái mới, trông có vẻ chênh lệch tuổi tác, đi tới trước sạp hàng.

Người thứ nhất là một phụ nữ cao độ tuổi hai mươi, người thứ hai là một cô gái vóc nhỏ và người cuối cùng trông như con lai nửa Nhật với mái tóc vàng.

Cả ba đi đến trước rạp và gọi Origami khi họ nhìn thấy cô.

"Ah, cô ấy kìa. Chuyện gì vậy? Tự nhiên gọi chúng ta đến đây."

"---------Đội trưởng."

Origami đáp lại người phụ nữ cao kia. Rồi Shidou thốt lên "Ah", đoạn vỗ tay. Nhắc mới nhớ, người phụ nữa đó đến từ Nhóm Chống Tinh Linh mà Origami từng thuộc về-------đội trưởng của AST. Tên cô ấy là Kusakabe Ryouko. Bằng cách nào đó mà giống như Tohka, Origami cũng liên hệ với người quen của cổ. Hai cô gái kia trông có vẻ cũng là thành viên AST.

"Origami-san! Cũng lâu rồi nhỉ!"

"Ah~, cậu cắt tóc đấy sao? Cậu đúng là quả quyết nhỉ~"

"Mikie, Mildred."

Origami nhẹ nhàng gọi tên họ. Thế rồi cô gái tên gọi Mikie rên rĩ *Uu* và làm điệu bộ như thể đang lau nước mắt.

"Uu.....Vì Origami-san đột ngột xin nghỉ nên sự cô đơn của em cứ liên tục từng ngày. Xin chị hãy trở lại đi mà....."

"Đúng đó~. Sao cậu lại xin nghỉ đột ngột thế~?"

"Chuyện bất đắc dĩ. Tớ cũng có lý do của mình; tớ sẽ không quay lại AST đâu."

https://thuviensach.vn

"Vậy sao.....Tiếc quá----Ouch!"

Và rồi Ryouko đánh nhẹ vô đầu Mikie.

".....Geez, mấy người, tại sao lại nói chuyện về AST ở chỗ này chứ?"

"Ah.....! Xin lỗi, em bất cẩn quá....."

"Ổn mà. Ở chỗ như này thì những lời đó sẽ bị che lấp đi thôi."

Origami nói thế bằng giọng nhẹ nhàng. Đáp lại, Mikie nhìn chằm chằm vào Origami với điệu bộ thắc mắc.

".....Tiện thể Origami-san, bầu không khí của chị đã thay đổi một chút nhỉ.....?"

Sau đó Origami vòng tay quanh tay Shidou.

"Bởi vì cậu ấy."

"Cái.....!?"

"Kyaa~! Eh, vậy ra đó là lý do à~?"

Nghe câu trả lời của Origami, Mikie biểu hiện sốc trong khi hai má Mildred bắt đầu ửng đỏ. Tuy nhiên, Ryouko dùng hai tay cốc đầu Mikie và Mildred để dừng họ lại.

"Này, đừng có ồn ào. -------Dù sao chúng tôi cũng đến đây rồi nên chúng tôi sẽ mua vài quyển sách. Gì thì gì, cho ba bản nhé."

"Được thôi."

Origami nhanh nhảu lấy tiền và đưa sách cho họ. Sau đó, Ryouko bắt đầu để ý Tohka và những Tinh Linh khác, vẻ mặt hồ nghi.

https://thuviensach.vn

".....Này, Origami. Mấy cô gái đó, hình như tôi đã gặp họ rồi thì phải....."

"Chị tưởng tượng thôi."

"Cô nghĩ vậy à? Nhưng mà....."

"Chị tưởng tượng thôi."

"Không, nhưng-"

"Cảm ơn mọi người rất nhiều."

"....."

Origami bác bỏ bằng giọng quả quyết, Ryouko thở dài như thể cho thấy cô đã từ bỏ. Thế rồi, cô dẫn Mikie và Mildred cùng rời khỏi. Trong khi bước đi, Mikie la lên "T-Tôi sẽ không thua đâu!" và chỉ tay về phía Shidou. Trong khi đó, Shidou thì lại không biết trả lời cô ấy thế nào nữa.

Tuy nhiên---------Vẫn còn vài điều mà cậu không hiểu. Khi nhìn thấy số lượng người xếp hàng trước circle «Ratatoskr», rõ ràng không chỉ bởi vì chiêu 'cò mồi'.

Như thể đoán được suy nghĩ của Shidou, Nakatsugawa, người vẫn đang sắp xếp các thùng các tông, lên tiếng.

"Đó không phải chuyện gì lạ cả. Đúng là rạp của chúng ta không được in trên ca-ta-lô. Tuy nhiên, mặc khác chúng ta là một 『 Circle Bí Ẩn 』 đột nhiên xuất hiện. Khi biết được sự tồn tại của chúng ta, khong phải nhiều người sẽ cảm thấy hứng thú hay sao?"

"Đ-Đúng là thế nhưng không phải điều quan trọng ở đây là làm cho sự tồn tại của chúng ta được biết đến hay sao?"

https://thuviensach.vn

Khi Shidou nói thế, Nakatsugawa nâng gọng kính lên.

"Cậu quên rồi à, Shidou-kun? Chỗ của chúng ta ngay cạnh bên circle nổi tiếng nhất «Honjou-dou» cơ mà."

"Ah-----"

Shidou trố mắt. Có lẽ là vậy. Không lạ gì khi mọi người đến mua sách của Nia sẽ thấy hứng thú với gian hàng bí ẩn nằm ngay bên cạnh circle của Nia.

Và rồi--------

"---------Nó ở đây ư? Cái circle không được in trên ca-ta-lô ấy?"

"Nhưng tại sao đột nhiên lại dựng sạp ở đây nhỉ?"

"Aah.....Cơ mà chẳng phải nhà thẩm định MUNECHIKA ở cùng với họ hay sao?"

"Thật sao!? Bất kỳ circle nào được ông ấy để mắt đến đều trở nên nhanh chóng nổi tiếng. Bất kỳ tác giả nào mà ông ấy giới thiệu trăm phần trăm sẽ gặt hái thành công lớn và được người người ngưỡng mộ, là con người đó đấy sao!?"

"Cậu nói gì cơ!? Nhà vô địch của Moe Anime, người đã thắng giải 7 lần, MUNECHIKA đó sao!?"

"Nhóm trưởng của nhóm Super Galaxy lừng lẫy, MUNECHIKA đã trở lại!?"

"....."

Những lời bàn ra tán vào xôn xao cả hội trường.

https://thuviensach.vn

Shidou bắt đầu lặng lẽ lườm Nakatsugawa; khuôn mặt ông ta trông có hơi khó chịu.

"Hiện tại tôi chỉ là một nhân viên thấp kém bình thường thôi."

"H-Haa."

Cậu cảm giác mình không nên hỏi thêm gì nữa.

Dù gì thì, trận chiến dường như đã thực sự bắt đầu. Hàng dài người bên sạp của Shidou có vẻ thu hút thêm nhiều người khác đến xem. Sau khi họ đã mua sách mình định mua, những khách tham quan này bắt đầu xếp hàng trước rạp của Shidou và Nia từ khắp cả mọi phía.

Khi nhìn thấy thế, Kotori, vừa nhận được số sách bổ sung từ Kawagoe, cất cao giọng.

"Được rồi.....Cứ tiếp tục như thế. Bên circle của Nia có ba người. Kế hoạch của cô ấy là cho hai người chỉnh hàng, người còn lại bán sách. Còn chúng ta có tận 12 người ở rạp bao gồm cả Kawagoe và những người khác. Dựa trên dàn nhân viên chúng ta vượt xa về số lượng sách có thể bán cùng một lúc!"

Nghe những lời đó của Kotori, các Tinh Linh bắt đầu mời chào khách trong khi họ tiếp tục bán sách. Số lượng thùng các-tông chồng chất ở đằng sau vơi đi từng chút một.

Và rồi, circle «Ratatoskr» dần bắt kịp khoảng cách lớn giữa họ và «Honjou-dou» ngay lập tức. Số lượng hàng còn lại gần như bằng với bên Nia.

Kotori khoanh tay và liếc nhìn sang circle bên cạnh.

https://thuviensach.vn

"Fufun, thế nào hả Nia? Chúng tôi đang bắt kịp cô đấy. Vì số lượng thu ngân bên này nhiều hơn cô nên chúng tôi có lợi thế về tốc độ. Hay cô xem đây là chơi bẩn?"

Nói đoạn, Kotori xoắn môi thành dáng vẻ khiêu khích. Đồng bọn của cô, các Tinh Linh, cũng có vẻ không muốn nói gì.....Dù sao thì, ý kiến của Nia lúc đầu trận rằng có khả năng sách của họ sẽ trở thành giấy vụn có vẻ giờ đã phản lại cô ấy.

Tuy nhiên Nia, dù bị Kotori khiêu khích, chỉ đáp lại với giọng hờ hững.

"Ng-----? Không, tôi không nói thế. Dù truyện có được vẽ tốt thế nào cũng sẽ trở nên vô dụng nếu không bán được.....Chà, đúng là tôi đã không nghĩ mấy người có thể tiến xa thế này."

Nia vỗ tay.

"Nhưng.....Mấy người không nghĩ vẫn còn quá sớm để ra chiều tự tin như thế hay sao?"

".....Cô nói gì cơ?"

Nghe thấy những lời của Nia, Kotori nhướng mày.

Mười phút sau, có gì đó bắt đầu thay đổi.

Hàng người trước circle «Ratatoskr» dần ngắn lại. Trong khi đó, bên «Honjou-dou» thì ngược lại vẫn tiếp tục đông đúc.

"Đ-đây là.....Chuyện gì xảy ra vậy?"

"Dù cô có hỏi tôi đi nữa, không phải chỉ mới nãy cô đã sắp xoay chuyển tình thế giữa chúng ta hay sao?"

https://thuviensach.vn

Nia cất giọng đáp lại lời nói mất tinh thần của Kotori.

"Gái bán hàng dễ thương và một lượng lớn cò mồi, rồi thì đủ loại phương thức bán hàng nhắm vào thành phần giới tính. Đúng là mấy phương pháp đó có hiệu quả thu hút mọi người, nhưng rốt cục thì nó cũng vô dụng mà thôi. Có vẻ như bán 5000 quyến sách đó suy cho cùng cũng là điều không thể. ------Cho dù tôi vừa nói một cuốn sách tốt sẽ trở nên vô dụng nếu không bán được; nhưng rốt cục thì thứ mà khách tham quan muốn vẫn là một 『quyển sách tuyệt vời』. Cho dù tôi hiện tại là vô danh, nhưng cho tới giờ tôi đã đến sự kiện này được vài năm rồi. Hoàn toàn khác với mấy kẻ tân binh như các người thậm chí còn không biết vẽ cái gì, mấy người không nghĩ những khác biệt đó có thể bị lấp đi chỉ trong một ngày đấy chứ?"

"Kuh.....!"

Kotori bất mãn đáp lại.

Tuy nhiên, điều Nia nói là đúng. Cho tới giờ, Shidou và những người khác chỉ dựa vào vũ khí bí mật của mình và bằng cách nào đó mà bắt kịp được «Honjou-dou».

Trong khi đó, tất cả khách đang xếp hàng ở trước rạp «Ratatoskr» đã mua xong sách của họ. Không có ai đến nữa cả. Nhưng vẫn còn tới 4 thùng các-tông. Tính toán đơn giản cũng thấy vẫn còn thừa hơn 200 tập.

"S-Shido.....Mọi người dừng đến rồi."

".....C-chúng ta nên làm gì đây?"

Tohka và Natsumi thốt lên giọng lo lắng. Shidou gắng gượng cố nghĩ cách.

https://thuviensach.vn

"Thứ gì đó.....Chúng ta không còn có thể làm gì nữa sao.....!? Nếu tình trạng này tiếp tục.....!"

Tuy nhiên, cậu không nghĩ ra được phương pháp nào hiệu quả.

Trong khi đó thì hàng người bên «Honjou-dou» vẫn tiếp tục thu hút thêm nhiều người nữa đến mua mà không hề gián đoạn. Sớm thôi, 4 thùng các-tông còn lại của họ sẽ sạch bách.

"Kuh.....Chúng ta nên làm gì đây.....!?"

Trong tình cảnh này, Nia sẽ bán xong số sách của cô ấy nhanh hơn mất. Nói cách khác----Shidou và những người khác sẽ đánh mất cơ hội phong ấn Nia.

Tuy nhiên, dù tình hình cấp bách như thế nào thì cứ suy nghĩ vẫn vơ cũng không phải là cách. Cậu chỉ có thể đặt tay lên bàn mà đứng nhìn các khách tham quan đi ngang qua.

-------Thế rồi, một khắc sau.

Ai đó nhẹ nhàng cầm lấy bàn tay Shidou, thứ đang chìm dần vào tuyệt vọng.

"Eh.....?"

Rồi Shidou nhìn vào chủ nhân của bàn tay ấy, --------Miku, cô nàng đang mỉm cười.

"Ufufu, anh biết đấy darling, từ bỏ như vậy không giống anh chút nào~. Trận chiến vẫn chưa kết thúc mà. Thay vào đó, đây mới chỉ là khởi đầu thôi."

"Miku.....?"

https://thuviensach.vn

Nghe những lời ày của Miku, một dấu hỏi lớn mọc lên đầu Shidou. ------Từ cái cách nói và dáng vẻ gương mặt của cô ấy, Miku không phải chỉ đang đơn thuần làm cho cậu vui lên.

Miku gật đầu nhẹ và nhìn sang Nia.

"Vậy giờ Nia-san, đây là một cuộc chiến."

Nói đoạn, Miku chỉ ngón tay vào Nia.

Nhìn thấy hành động đó, Nia làm bộ mặt khó hiểu.

".....? Dù tôi không biết cô định làm gì, nhưng không phải bắt kịp với cách biệt lớn lao giữa chúng ta từ lúc này rất khó khăn sao?"

"Ufufu, tôi nghi ngờ điều đó đấy~. ------Này Nia-san. Cô có vẻ bị bắt bởi DEM trong một thời gian dài nhỉ, nhưng mà cô có biết về SNS không~?"

"Aah, đó là Social Networking Service, đúng không? Dĩ nhiên tôi biết chứ. Tôi không phải chủ nhân của thiên sứ toàn tri chỉ để trưng đâu."

".....Nhưng mà cô không biết về tôi, đúng không~? Không lẽ cô không hề hứng thú với việc điều tra về tôi~? Đúng vậy không~?"

".....Không, tôi xin lỗi."

Miku nói nghe như thể đang than phiền với Nia, nhưng cô ấy lắc lắc đầu xua đi những suy nghĩ không đâu.

"Dù sao thì! SNS lúc này là dịch vụ được dùng bởi hơn phân nửa quốc dân. ------Ngoài ra, nhìn vào độ tuổi của những người trong hội trường này, cô không nghĩ tỷ lệ người trong đây sử dụng dịch vụ đó còn cao hơn sao~?"

".....! Miku, đừng bảo tôi-------"

https://thuviensach.vn

Kotori cất giọng như thể đã nhận ra điều gì đó. Cô ấy nhanh chóng lấy ra chiếc điện thoại thông minh từ trong túi và bắt đầu thao tác màn hình vì lý do nào đấy.

Vài giây sau, Kotoki nín thở.

"H-Hey, Kotori. Chuyện gì vậy?"

"Đây-"

Kotori đưa màn hình điện thoại về phía Shidou để đáp lại cậu. Tohka, Yoshino và Origami ở gần đó cũng cùng lúc nhìn vào màn hình.

Thứ hiển thị là trang SNS, nhưng.....Ở đó là biểu tượng của Miku và có một dòng bình luận viết bên dưới.

"Izayoi Miku: Tôi hiện đang giúp circle của bạn mình ở Comico, xin hãy đến đây~! Ở khu Đông số A-20.5 tại Circle «Ratatoskr», tôi sẽ trao sách tận tay và -------- chụp hình cũng được chấp nhận~!"

"Cái.....!? M-Miku?"

Shidou trố mắt ngạc nhiên, Miku làm điệu bộ *Nii*, mỉm cười rồi *Ton!*, cô búng ngực Shidou bằng ngón tay của mình.

"Nhìn thấy Darling và những người khác cố gắng như vậy, em không thể chỉ đứng yên nhìn mà cũng phải cố hết sức chứ. Bởi vì giống như Natsumi-san, em cũng muốn có ích với mọi người."

"Miku....."

Hiện tại Miku hơi cuối đầu xuống rồi sau đó, *Bang!*, cô ngoảnh sang nhìn Nia.

https://thuviensach.vn

"Đúng là chúng tôi không phải đối thủ của cô nếu đối đầu trực diện. Thế nên chúng tôi sẽ tạo ra một con đường tắt để đánh bại cô một lần và mãi mãi!"

Chỉ tay bằng dáng điệu khiêu khích, cô nàng tiếp tục.

"Vậy thì, hãy để tôi cho cô xem, Nia-san. Sức mạnh của người con gái mà cô không hề biết. Và nhớ khắc sâu điều này vào trong tâm trí của cô. Tên tôi là -------- Izayoi Miku!"

Thế rồi Miku dang tay ra như thể đang trình diễn một khúc opera.

Ai ngờ được rằng cùng với hành động đó-------Ngay lập tức, từ phía cổng vào hội trường, những tiếng bước chân dồn dập bắt đầu vọng lại; giống y như lúc vừa khai mạc vậy.

"----------It's Showtime!"

Miku giơ tay lên, búng ngón tay một phát.

Và thế là một đám đông lớn ập vào hội trường, đồng thời lao tới trước circle «Ratatoskr».

"Wah! Đúng thật là Miku-tan kìa!?"

"Thật sao, người thật luôn!? Ở một nơi như thế này mà.....!"

"Ah, tôi có nghe nói em sẽ trao sách tận tay, thật vậy chứ....."

Một chàng trai căng thẳng hỏi cô. Miku nín thở một chốc vì thấy bóng dáng đàn ông, nhưng rồi cô bắt đầu mỉm cười ngay lập tức.

"Vâng, đúng vậy~. Mọi người, cảm ơn vì đã đến đây ủng hộ!"

"Uwooooooooooh!"

https://thuviensach.vn

Nghe những lời Miku nói, tất cả khách tham dự cùng nhau hét lên cho tới khi giọng của họ vang vọng đến từng ngóc ngách trong hội trường. Sau đó, tất cả bọn họ bắt đầu xếp hàng trước circle «Ratatoskr».

".....! Kaguya, Yuzuru! Nhờ hai người chỉnh lại hàng! Kawagoe và những người khác giúp bổ sung sách và hướng dẫn khách tính tiền!"

Kotori chùn bước một chút, sau đó liền trở về trạng thái chỉ huy và bắt đầu ra lệnh mọi người một lần nữa.

"Shidou, Tohka, Yoshino, Origami và tôi sẽ tiếp tục làm thu ngân! Natsumi tiếp tục bán sách và ôm Miku để tình trạng thể chất của cô ấy không bị suy kiệt!"

"Không phải nhiệm vụ của tôi có chút kỳ cục sao!?"

Mặc dù có một lời phàn nàn được đưa ra nhưng tất cả Tinh Linh quay trở lại công việc tương ứng của từng người.

Nhìn thấy thế, Nia hơi nhăn mày.

"Fuun.....Vậy ra cô ta thực sự có thể làm thế. Rốt cục thì cô gái đó thực sự là người nổi tiếng nhỉ."

".....Aah. Thấy cô ấy có tuyệt vời không? Cô ấy là thần tượng đáng tự hào của chúng tôi đó."

"Mà này, cô sẽ không cho rằng như thế là chơi xấu phải không?"

Shidou và Kotori nhìn vào Nia trong khi nói thế, Nia nhún vai và gật đầu.

"Dĩ nhiên rồi. Nhưng từ lúc này liệu mấy người có thể bắt kịp hay không đây?"

https://thuviensach.vn

Nia quắc mắt và khẽ nhếch môi. Shidou gật đầu cam đoan với cô.

".....Hiển nhiên! Bọn tôi chắc chắn sẽ vượt qua cô! Đó là vì những người đã giúp đỡ tôi! Và cô đó Nia! Nó cũng là vì lợi ích của cô....."

Thế rồi Nia vừa cười vừa tiếp tục bán sách và đáp lại cậu.

"Chà cảm ơn nhé! Nhưng ngay cả khi cậu nói vậy thì tôi cũng không nhân nhượng đâu đấy~!"

"Không thành vấn đề! Bởi vì chúng tôi chắc chắn sẽ thắng!"

"Ahahaha! Đúng thế, rõ ràng là vậy! Nếu cậu thực sự có thể thắng, thì--------"

Thì---------

Nia vừa cười một phút trước đột nhiên ngừng câu nói của mình.

Trong một thoáng, một dấu hỏi lớn lơ lửng trên đầu Shidou -------- Rồi cậu nhận ra lý do ngay lập tức.

Bên phía rạp của Nia. Một người phụ nữ đeo một chiếc kính dày tiến đến.

"T-Takajou-sense....."

Nia thốt lên một tiếng ngạc nhiên.

Đúng thế. Cô ấy chính là người hoạ sĩ manga mà Shidou và Kotori đã nói chuyện ngày hôm qua, Hiroki Takajou.

"Ahaha, cũng lâu rồi nhỉ Honjou-sensei. Tôi nghe rằng cô sẽ tham gia circle trưng bày sau một khoảng thời gian dài, nên tôi đến xem."

"Ah, chuyện đó.....Uhm, cảm ơn....."

https://thuviensach.vn

Ngay lúc này, nét mặt Nia bỗng thay đổi khác với vừa mới nãy.

"Tôi xin lỗi vì đã đường đột đến thế này. Xin hãy thứ lỗi nếu tôi lỡ làm phiền. Nhưng liệu.....tôi có thể hỏi cô một chuyện được không?"

Takajou nhìn vào Nia qua đôi tròng kính. Nia ngượng nghịu lảng mắt đi.

".....Liệu tôi đã làm gì thô lỗ với cô mà tôi không hay biết ư? Nếu là như thế, xin hãy thứ lỗi cho tôi."

Sau khi nói vậy, Takajou cúi người trước Nia. Tiếp đó, Nia dường như bị bối rối và ngoảnh mặt sang bên.

"Ch-Chuyện đó.....Không hề có chuyện như thế đâu!"

Nia thốt lên với giọng điệu cao ngất mà run rẩy.

Nó khá khác biệt với kiểu nói thờ ơ bình thường của Nia.

"Vậy sao?"

Takajou mở to mắt. Tuy nhiên, Nia đáp lại cô với vẻ mặt khó khăn.

Im lặng bao trùm một lúc. Takajou cho rằng tiếp tục đứng trước gian hàng của Nia như thế này nữa là không hay. Cô ấy thở dài và mua một quyển sách rồi một lần nữa cúi đầu trước Nia.

"Cho dù cô có ghét tôi.....Tôi.....Tôi vẫn sẽ tiếp tục thưởng thức những quyển truyện của Honjou-sensei."

"Ah....."

Nia dường như định nói gì đó với cô ấy, nhưng cuối cùng thì cô không thể tiếp tục lời còn dang dở vì lý do gì đó. Nia chỉ có thể cúi người đáp lại.

https://thuviensach.vn

"....."

Nhìn cảnh đó, Shidou nhớ lại thứ mà cậu cảm thấy kỳ lạ về cuộc nói chuyện với Takajou ngày hôm qua, nhưng làm sao cậu có thể chắc chắn về nguyên nhân đây.

"Nia."

".....! Aah, nhóc. Hình như tôi cho cậu thấy điều đáng xấu hổ rồi nhỉ. Nhưng mà trận đấu-----"

"Cô.....Về người đó, cô thích cô ấy, đúng không?"

"Huh!?" Nghe những lời Shidou nói, Nia trố mắt ngạc nhiên.

"C-Cậu nói gì thế nhóc? Tôi không có sở thích đó-"

"Không, ý tôi không phải vậy. Người đó.....Nói thế nào nhỉ, như một người bạn chăng?"

Đúng thế. Shidou nhớ lại nó cùng là một cảm giác mà hôm qua cậu đã cảm thấy.

Vì Nia có sức mạnh của «Rasiel», cô ấy trở nên sợ hãi con người. Đó là lý do cô tuyên bố rằng mình chỉ tin vào 2D, thứ sẽ không bao giờ phản bội cô. Kết quả cuối cùng dẫn đến cô trở thành một hoạ sĩ manga.

Tuy nhiên, có một điều làm nỗi tuyệt vọng của cô ấy khác với của những Tinh Linh kia.

Khi Nia cố gắng sống trong xã hội loài người, cô ấy vẫn giữ khả năng giao tiếp thông thường.

Có lẽ, đó là lý do mà cậu cảm thấy có gì đó kỳ lạ.

https://thuviensach.vn

Kotori đoán rằng có lẽ Nia đã sử dụng «Rasile» để điều tra về Takajou và sau khi tìm ra nhân cách thực của cô ấy, Nia bắt đầu giữ khoảng cách.

Tuy nhiên, Shidou lại cảm thấy khác. Nếu đó là Nia, dù cho cô ấy có biết được bản ngã thực của bạn bè mình, thì bề ngoài cô ấy vẫn sẽ tiếp tục mối quan hệ ban đầu và thuận theo dòng chảy -------- Và.

Trong khi nghĩ như thế, một khả năng hiện ra trong đầu Shidou.

"Nia, cô.....Có lẽ, cô sợ chăng?"

"Huh? C-Cái gì---"

"Nếu cô trở nên thân thiết với cô ấy như thế, thì một ngày nào đó cô sẽ bị tính tò mò của mình đánh bại và sử dụng đến «Rasiel»--------Nhưng cô không muốn bị thất vọng bởi người bạn mà cô cuối cùng cũng kiếm được, nên cô quyết định giữ khoảng cách, có đúng không?

Nia giữ im lặng một lúc khi nghe những điều Shidou nói, cô ấy quay mặt đi tiếp tục bán sách của mình.

"Haa, tôi không hiểu nhóc đang nói gì nữa! Ah, 500 yên ạ."

"Vậy trước đó là sao hả! Nếu là cô, thường thì cô vẫn sẽ có thể tương tác với một người mà cô ghét chứ đúng không?------Cảm ơn rất nhiều!"

Cả Nia và Shidou tiếp đãi khách hàng trong khi lườm lẫn nhau.....Bằng cách nào đó mà cảnh tượng giữa hai người trở thành cuộc cãi vã kỳ quặc.

"Cậu ồn ào quá đấy! Tập trung bán hàng đi kìa! ------- Khách xếp hàng đang chờ đó!"

"Xin lỗi nhé, nhưng tôi không thể làm thế! Lý do tôi muốn thắng là bởi vì tôi muốn cứu cô! Nếu tôi cứ để mặc vấn đề như vậy thì sẽ thành vô

https://thuviensach.vn

nghĩa mất! --------Vâng, xin hãy lấy sách ở đằng kia ạ!"

Đáp lại lời nói của Shidou, Nia rên lên giận giữ "Guuuuuuuuuuh.....!"

Và rồi vì cô không thể dừng tiếp khách được, Nia hét lên như thể không chịu đựng nổi nữa.

"Cậu đúng đó, nhưng sợ thì làm sao chứ! Tôi cũng muốn có bạn vậy! Nhưng mà đâu thể nào khác chứ! Bộ cậu nghĩ người sở hữu một cái siêu camera quan sát có khả năng theo dõi người ta mọi lúc mọi nơi lại có thể có bạn sao?--- 1000 yên ạ!"

Nia nói thế, mặt sưng sỉa.

Nghe vậy, Shidou có thể cảm thấy nỗi cô đơn trong trái tim Nia.

Nia sợ rằng cô ấy sẽ chịu thua tính tò mò của mình mà dẫn đến điều tra về bạn bè của cô ấy.....Cô ấy cũng cảm thấy tội lỗi vì có thể tuỳ ý điều tra mọi thứ về bạn bè mình.

Sở hữu một sức mạnh siêu việt sánh ngang với Chúa Trời chính là nguyên nhân khiến cô ấy đau khổ. Cô gái đó tự cô lập mình, vì xung quanh không ai giống cô cả. Đó là điều những người không có sức mạnh Tinh Linh không thể nào hiểu được.

Tuy nhiên------Shidou hét lên, giọng quan tâm.

"Chuyện đó.....Làm sao cô biết được nếu như không thử hả!"

"Ha! Nói thì dễ lắm! Để tôi hỏi cậu câu này, nhóc. Nếu có người có thể theo dõi cậu bất cứ lúc nào dù có đi vệ sinh hay đi tắm, và thậm chí có khả năng điều tra quá khứ của cậu một cách dễ dàng, cậu nghĩ liệu mình có thể thật tâm mà kết bạn với người đó được không chứ?"

https://thuviensach.vn

Nia hét lại một cách cay đắng.

Tuy nhiên, Shidou ngây ngốc ra một chút, và rồi cậu bật cười ha hả.

"Haha.....Hahahahahahahahahaha!"

"C-Cậu cười cái gì chứ!?"

Nia hỏi, vẻ lúng túng. Shidou thở hắt ra và vuốt ngược tóc lên.

"--------Xin lỗi, nhưng tôi đã quá quen với cái loại người kiểu đó rồi! Aah.....Giờ tôi hiểu rồi. Cô và tôi thực sự rất giống nhau! Riêng tư gì chứ!? Nó thì có gì hay ho nào!? Hay đúng hơn, loại người luôn lo lắng về mấy thứ đó như cô trông giống như thiên thần đối với tôi vậy!"

"H-Hơ!?"

Nia nhíu lông mày lại vì cô không hiểu Shidou ngụ ý gì cả.

Nhìn thấy biểu hiện đó của cô ấy, Shidou tiếp tục nói.

"Nếu cô muốn xem thì cứ tự nhiên! Nếu cô muốn điều tra về tôi thì cứ làm thoải mái! Nhưng dù có thế! Tôi vẫn sẽ không ghét cô."

"....."

Shidou tiếp tục hét lên, và Nia cố gắng tìm lời đáp lại.

Một lát sau, Nia nghiến răng vẻ thất vọng và trả lời cậu.

"Huuuuuuuuuuuuuh!? Cậu đang nói cái quái gì vậy!? Bộ cậu không nghĩ chính tôi mới là người ghét cậu nếu tôi điều tra về cậu hay sao?"

Thời gian cứ tiếp tục trôi khi hai người cãi nhau như thế. Hàng người ở trước circle «Ratatoskr» và «Honjou-dou» không hề ngắn hơn chút nào. Họ vẫn bán sách đều đặn.

https://thuviensach.vn

Mặc dù «Honjou-dou» có lợi thế về lượng hàng còn lại chỉ có 500 quyển. «Ratatoskr» lại chiếm thế ưu trong tốc độ tính tiền, vì bên đây có nhiều người hơn.

Vài người đang bán sách; vài người điều chỉnh hàng, và người còn lại thì bị ôm bởi cô thần tượng mệt mỏi với việc trao sách. Cô bé đó hét lên phản đối, đôi mắt dần nhoè lệ.

Giữa tất cả sự nhiệt tình ấy, mọi người đều thực hiện nhiệm vụ của mình.

Và rồi------

"---------Cảm ơn bạn rất nhiều."

Shidou và Nia, rốt cục cũng bán ra cuốn sách cuối cùng, hét lên đồng thời. Giọng của họ vang vọng bên trong hội trường.

".....!"

".....!?"

Haa, haa Shidou đang thở nhọc khi cậu quay sang nhìn Nia. Đồng thời chính Nia cũng quay sang nhìn Shidou.

Hai bên trông đều cực kỳ mệt mỏi, mồ hôi thánh thót đầy trên trán dù đang là giữa mùa đông. Đôi mắt kính của Nia bắt đầu phủ một ít sương.

Rồi sau khi hai người họ điều hoà lại được nhịp thở, giọng họ vang lên cùng một lúc từ «Ratatoskr» và «Honjou-dou».

"«Ratatoskr» đã bán hết!"

"«Honjou-dou» đã bán hết!"

https://thuviensach.vn

Đúng vậy.

Số sách của hai circle liền kề nhau đã bán hết cùng lúc.

Nghe lời tuyên bố này, tất cả khách tham quan vẫn còn xếp hàng cất tiếng nói thất vọng và rời đi đồng thời. Tuy nhiên có phàn nàn hay phản đối cũng không được lợi ích gì. Việc họ xếp hàng ở chỗ này cũng không còn ý nghĩa gì cả. Vậy nên những người đó quyết định tìm mua những quyển sách khác.

Nhìn bóng dáng của họ, Shidou và Nia thở hắt ra trong khi ngã người xuống ghế; khung ghế va nhau vang lên thành tiếng.

".....Chà, có vẻ như là hoà nhỉ."

Kotori nghiêm mặt lại một chút và quay sang Nia.

"....."

Vài giây sau, Nia, vẫn còn nghiêng mình trên ghế, nhìn thẳng lên trần nhà. Cô bỏ mắt kính ra và dùng ống tay áo lau đi mồ hôi.

Đoạn, cô quay sang Shidou và trải tay ra. Cô ấy tìm kiếm quyển doujin đã trao đổi với Shidou trước đó. Sau khi tìm thấy nó dưới chiếc bàn, cô cầm lên.

".....Được rồi, như một phần thưởng vì các người đã có thể tiến xa đến mức này...-------Tôi sẽ đọc nó."

".....!"

Nghe Nia nói vậy, Shidou và những người khác từ «Ratatoskr» giương mắt nhìn nhau rồi hét lên mừng rỡ.

Phần 5

https://thuviensach.vn

Khoảng một giờ sau khi số doujin được bán hết.

Shidou và những người còn lại đã kết thúc việc thu dọn gian hàng của mình. Tất cả Tinh Linh cũng đã thay lại đồ và di chuyển đến một góc công viên đằng sau Quảng trường Tengu.

Do họ sắp nói chuyện về những thứ liên quan đến Tinh Linh nên họ nghĩ tốt nhất là kiếm chỗ khác mà mấy nhân viên của «Honjou-dou» không có mặt, thế là cả bọn quyết định rời sự kiện sớm hớn bình thường.

Tiện thể, Nia đã thuê người mua giùm cô mấy quyển doujin cô ấy muốn với số tiền hào phóng. Đúng vậy, đối với một kẻ cuồng manga như Nia thì thật lạ khi cô không đi mua doujin của người khác, nhưng dường như cô ấy đã sắp đặt tất cả rồi.

Nia giải thích, thành thật mà nói, cô ấy muốn đích thân đi mua cơ, nhưng lại không thể giao phó gian hàng cho người khác được nên mới chọn lấy quyết định như vậy.

"----------Vậy giờ tôi có thể bắt đầu đọc rồi chứ?"

Sau khi nói thế, Nia ngồi xuống chiếc ghế dài ở công viên trong khi cầm trên tay quyển doujin của nhóm Shidou.

Dù rằng trận đấu kết thúc hoà nhưng họ đã có thể khiến Nia đọc quyển sách, vấn đề chính nhờ vậy đã được giải quyết. Nếu Shidou, nhân vật chính của quyển sách này, không đủ để làm hài lòng Nia, thì cậu sẽ không thể phong ấn Linh Lực của Nia được.

"....."

Tự nhiên Shidou cùng các Tinh Linh cũng ngồi xuống chiếc ghế dài và nhìn chằm chằm vào Nia. Nia giương mắt lên nhìn vào họ.

https://thuviensach.vn

".....Bị lườm như thế thì làm sao tôi đọc được chứ."

"A-Aah.....Xin lỗi."

Shidou gãi má và chủ động quay mắt đi khỏi cô ấy. Các Tinh Linh cũng quay khỏi Nia như thể noi gương Shidou.

Nia thở dài và quắc mắt vào họ.

"Tiện thể, tôi sẽ nói lại lần nữa; tôi chỉ đồng ý đọc quyển sách này thôi, đúng không? Còn sau đó thì khác! Đừng có trông mong gì hơn, được chứ?"

".....Aah, tôi hiểu rồi."

Shidou đáp lại với biểu hiện căng thẳng, sau đó Nia mở rộng đôi vai một chút và khua khua tay như thể bảo bọn Shidou quay đi chỗ khác.

"Vậy giờ, làm ơn đi ra đằng kia một chút được không. Bởi vì khi đọc một quyển truyện thì người ta không muốn bị chen vào, như thế sẽ làm mọi người cảm thấy thoải mái hơn."

"O-Ooh....."

Mặc dù cậu không hiểu phần cuối, nhưng trọng tâm là Nia muốn được ở một mình. Shidou dẫn tất cả Tinh Linh di chuyển tới một nơi hơi xa chỗ Nia một chút.

"Haa.....thiệt tình."

Cuối cùng cũng được ở một mình trên chiếc ghế dài này, Nia thở hắt ra.

".....Nhóc đó, cậu ta cứ muốn nói gì thì nói."

https://thuviensach.vn

Thế rồi, nhớ lại chuyện xảy ra trước đó trong hội trường, cô nàng nhăn mặt bực bội.

Tuy nhiên-----Cô biết chính xác lý do mình cảm thấy bực.

Sự thật là.....Cô đã bị nói trúng tim đen.

".....Vì cậu đã lộng ngôn như vậy, nên nếu quyển sách này không hay thì tôi sẽ không bỏ qua đâu."

Nia chớp mắt vài lần như để xua đi những suy nghĩ của mình. Sau khi chỉnh lại gọng kính, cô ấy nhìn về quyển sách đang cầm trên tay.

Trên trang bìa là một nhân vật mang hình dáng tương tự Shidou. Đây cũng là hình ảnh cô đã nhìn thấy khi được đưa cho cuốn sách một vài giờ trước. Mặc dù dòng chữ được vẽ có phần hơi thô, nhưng đồ hoạ rõ ràng vượt xa giới hạn của một dân nghiệp dư. Phải chăng họ đã thuê một hoạ sĩ manga chuyên nghiệp?

"Fuun. Chà.....Tuy nhiên, phần quan trọng nhất vẫn là nội dung cơ."

Nia lẩm bẩm và mở quyển sách, rồi cô bắt đầu đọc.

Nét vẽ.....chà, tốt đáng kể đối với một quyển doujin. Dù hình vẽ từ trang này sang trang khác có khác nhau, nhưng bằng cách nào đó nó không chạm đến ngưỡng khiến độc giả thấy khó chịu trong khi đọc quyển sách.

Câu chuyện bắt đầu với một chàng trai, Itsuka Shidou một lần chạm trán phải một cô gái Tinh Linh.

Một câu chuyện về chàng trai gặp gỡ một cô gái luôn bị loài người chối bỏ vì sở hữu sức mạnh quá to lớn.

https://thuviensach.vn

Sau đó, cậu ta gặp thêm nhiều Tinh Linh nữa, và những Tinh Linh đó lần lượt mở cửa trái tim với chàng trai nhờ vào tấm lòng chân thành của cậu.

".....Ra vậy."

Một vài phút sau...

Nia rên lên và gãi má sau khi đọc xong quyển sách.

Kết luận có thể nói là-------quyển sách của Shidou và những người khác đã vượt xa dự đoán của Nia.

Ít nhất thì sẽ không ai tin rằng quyển sách này chỉ được làm bởi dân nghiệp dư trong vỏn vẹn có 2 ngày.

Tuy nhiên.....Mặt khác, chỉ có vậy thôi.

Đúng là chất lượng quyển sách rất tốt. Tuy nhiên, việc Nia có thể yêu người nhân vật chính Itsuka Shidou này không thì lại là chuyện khác.

Hơn nữa, số trang không đủ. Do không có nhiều thời gian nên họ đã không thể bộc lộ thật tốt được nét quyến rũ của nhân vật chính.

Và quan trọng hơn, nam chính Itsuka Shidou này trông chẳng thực tí nào cả.

Nhằm mục đích khiến Nia đổ cậu ta nên điều đó là hiển nhiên thôi, nhưng Shidou đã được khắc hoạ quá giống một vị anh hùng. Dù cho Nia có yêu nhân vật này, cô sẽ chỉ cảm thấy thất vọng bởi khác biệt so với Shidou thực mà thôi.

"Thật đáng tiếc.....Nhóc à. Dù cậu có vẻ đã cố gắng hết sức, nhưng cậu vẫn không thể cưa đổ tôi chỉ với thứ này."

https://thuviensach.vn

Nia thở dài một hơi trong khi nói ra những lời đó, rồi cô đóng quyển sách lại.

Tuy nhiên, vẫn còn một điều làm cô ấy bận tâm. Nia sau đó nhìn xung quanh, một lần nữa cô xác nhận rằng không có ai gần đây, cô liền giơ tay trái vào khoảng không để gọi ra «Rasiel».

Và rồi cô ấy suy nghĩ điều gì đó trong đầu khi cô nàng chạm vào bìa quyển sách.

--------Để hình dung ra cảnh khi Shidou và những người khác vẽ cuốn sách này.

Đúng vậy. Dù rằng nội dung không thể nhận được sự phê chuẩn của Nia, nhưng với tư cách một hoạ sĩ manga cô ấy cảm thấy hứng thú với phương pháp họ dùng để tạo ra một quyển sách chất lượng cỡ này chỉ trong một thời gian ngắn như vậy.

Trang sách của «Rasiel» bắt đầu phát sáng. Sau khi Nia xác nhận nó, cô nhẹ nhàng chạm vào trang giấy.

Vào lúc đó------Thông tin về quá trình tạo ra quyển sách chảy vào trong đầu cô.

".....Ra vậy. Sau khi quyết định cốt truyện, họ phân chia nhiệm vụ với cô gái Natsumi đó làm hoạ sĩ chính..... nhưng mình đoán là phương pháp này không hiệu quả với mình. Mình chẳng cách nào có được trợ giúp kỹ thuật nhiều như vậy. Quả đúng là «Ratatoskr», bọn họ thật táo bạo."

Rồi-------Theo đó,

Nia, đã thoả mãn với thông tin chảy vào đầu cô từ «Rasiel», nhíu mày ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

(Em muốn sớm nói với cô ấy..... Để cô Nia cứng đầu đó cũng có thể hiểu được.

----------Rằng tình bạn là một thứ.....vô cùng đẹp đẽ.)

Đó là, Nia nghe thấy giọng nói của Natsumi.

".....Fuu."

Nia nhăn mặt không vui khi nghe thấy thế.

"Vâng, vâng.....Cảm ơn vì điều đó. Nhưng xin lỗi, về cái quan điểm quý giá của cô, tôi--------"

Tuy nhiên, trước khi Nia có thể kết thúc câu nói.

"Eh.....?"

Lý do rất đơn giản. Có một dòng chữ mới được viết lên trang sách của «Rasiel» mà Nia chạm vào.

Cùng lúc đó, những cảnh tượng mới chảy vào trong đầu Nia.

Đó là lúc khi mà Natsumi vẫn còn Linh Lực của mình. Natsumi, người vẫn còn chất chứa sự bất tin tưởng vào nhân loại, bắt đầu mở cửa trái tim do bị lay động bởi lòng tốt của Shidou và mọi người.

"Đây, là....."

Nia cất giọng ngây ngốc.

Sau đó, Nia có thể mơ hồ mường tượng chuyện vừa diễn ra.

«Rasiel» là một thiên sứ toàn tri. Tuy nhiên, suy cho cùng nó chỉ có thể đưa ra thông tin mà Nia muốn biết.

https://thuviensach.vn

Có lẽ--------Đâu đó trong thâm tâm, Nia đang suy nghĩ về chuyện này.

Rằng liệu Natsumi đã trải qua điều gì cho tới khi cô ấy có thể nói ra một điều ngây thơ như vậy khiến cho Nia không thể chịu đựng được.

Tuy nhiên, không chỉ như thế. Có những dòng chữ khác lại xuất hiện trên trang sách của «Rasiel», thế rồi những thông tin mới một lần nữa đi vào đầu cô.

Origami, Miku, Kaguya, Yuzuru, Kotori, Yoshino và rồi---------Tohka.

Những cô gái ấy vốn đã hoàn toàn khép chặt tâm hồn, họ bắt đầu thay đổi sau khi trái tim được lay động bởi ánh sáng ấm áp của Shidou.

Aah, đó là---------Cảnh tượng không khác một chút gì so với thứ Nia vừa đọc từ quyển truyện kia.

"Ah.....Ah....."

Đúng vậy. Trong quyển truyện đó, mọi thứ không hề được lý tưởng hoá chút nào.

Chàng trai mang tên Itsuka Shidou thực sự đã cố gắng hết sức để giúp đỡ những cô gái kia mà không hề quan tâm lấy tình trạng của bản thân.

Không phải chỉ có một hay hai rắc rối cậu phải đối diện trong khi gặp gỡ với nhưng Tinh Linh đó. Bóng tối tồn tại trong trái tim những cô gái, quá khứ u ám, hay thậm chí-------tính cách thực tàn bạo.

Nhưng không cần biết có bao nhiêu rắc rối xảy đến, Shidou chưa bao giờ từ bỏ. Dù cho cậu có vẻ gần như bị nghiền nát, cậu vẫn sẽ đứng dậy lần nữa.

Giờ đây, cô đã hiểu.

https://thuviensach.vn

Không một từ nào trong những lời cậu ấy đã nói với cô lúc đó là dối trá.

Đối với những cô gái đó thì không nghi ngờ gì nữa, cậu ta là một anh hùng thực sự.

Tách.....Tách.

Những giọt nước rơi xuống trang sách của «Rasiel» và được soi rọi bởi ánh sáng từ quyển sách.

"....."

Sau khi nhận ra mình đang khóc, Nia rời tay khỏi «Rasiel».

Để Nia lại một mình, Shidou đang chờ đợi ở một băng ghế nằm ở mặt tây của công viên. Cậu đang rung đùi liên tục vì hoàn toàn không thể bình tĩnh lại.

"Shidou, dáng vẻ như vậy không tốt."

"A, Aah, xin lỗi."

Sau khi Kotori chỉ ra điều đó, Shidou dừng rung đùi. Tuy nhiên, nhìn kỹ hơn thì Kotori cũng không phải Kotori bình thường. Cô ấy đang khua khua thanh chupa-chups trong miệng.

Mà, chuyện đó chũng dễ hiểu thôi.

Dù gì thì, phán quyết của Nia không chỉ quyết định liệu Linh Lực của cô ấy có thể được phong ấn hay không mà còn quyết định liệu họ có thể đặt Nia dưới sự bảo vệ của «Ratatoskr» và giữ cô ấy an toàn khỏi DEM hay không.

"! Shidou!"

https://thuviensach.vn

Rồi, Tohka cất tiếng.

Như thể bị giật ngược về thực tại nhờ giọng nói đó, Shidou có thể nhìn thấy Nia đang đi bộ dần dần từ hướng mà cậu và những người khác tụ tập lúc trước.

".....! Nia-------"

"Kuku.....Vậy là cô đã đến ư?"

"Căng thẳng. Kết quả thế nào?"

Shidou và đám Tinh Linh nuốt khan.

Tuy nhiên, Shidou nhướng mày lúc Nia đến chỗ họ.

Đôi mắt cô ấy thực sự đỏ lên; có thể nhìn thấy nó qua lớp kính của cô.

"Nia.....? Có chuyện gì vậy?"

"....., Không, không có gì đâu~....."

Nia trả lời bằng giọng nhẹ nhàng, và rồi mất chút thời gian để thở.

Sau khi cô ấy nói thế, Shidou không thể hỏi thêm nữa.

Ngoài ra, vẫn còn một điều quan trọng hơn đang gặm nhấm tâm trí cậu lúc này.

"Vậy.....Thế nào rồi Nia? Cuốn sách của bọn tôi ấy?"

"....."

Khi Shidou hỏi, Nia giữ im lặng một lúc, cô ấy nhìn về quyển sách đang cầm trong tay.

https://thuviensach.vn

Đoạn "Haa", cô nhún vai.

"Mặc dù mấy người làm khá tốt đấy, nhưng quả là tôi không thể đổ cậu chỉ với một cuốn sách như thế này được. Không phải lối suy nghĩ của cậu có hơi lạc quan hay sao? Xin lỗi, tôi không phải loại phụ nữ rẻ tiền như thế."

"U.....Gu....."

"K-Không thể nào....."

Shidou cắn răng, tay xiết chặt. Cậu cảm thấy như cơ thể mình mất hết sức lực. Các Tinh Linh cũng biểu hiện nét mặt như vậy.

----------Tuy nhiên,

".....Nhưng, chà."

Nia lảng mắt đi, tiếp tục nói.

"Cũng không hẳn là hoàn toàn không có gì tốt.....Tôi nên nói thế nào nhỉ? Tôi có thể cho cậu một cơ hội nữa."

"Eh.....?"

Shidou trố mắt nhìn cô và đáp lại, gương mặt Nia đỏ lên xấu hổ.

".....Như tôi nói đó, tôi sẽ hẹn hò với cậu một lần nữa. Nếu nhóc là đàn ông thì phải thực hiện đó."

"....."

Shidou cảm thấy da gà nổi lên khắp người. Cả cơ thể cậu như được nạp đầy lại năng lượng. Cậu cảm tưởng như muốn chạy vòng vòng rồi hét lên.

https://thuviensach.vn

"Shidou!"

Tohka và những người khác cũng như vậy. Tất cả họ đều nhảy về phía Shidou như thể cậu là một striker vừa ghi điểm.

"Kya~! Darling, anh làm được rồi~!"

"Thật.....tuyệt vời!"

"Dĩ nhiên rồi. Đó là kết quả từ sự quyến rũ của Shidou mà."

"Hahaha.....Dừng lại đi mọi người.....Gì thì gì, Miku và Origami xin hãy dừng chuyện đó lại đi. Đó là, uhm? Tại sao trông giống như hai người đang cố cởi đồ tôi ra giữa đống hỗn loạn vậy hả."

"Eeh~? Làm gì có chuyện đó~. Đúng không~?"

"Chúng tớ không làm vậy. Cho dù kết thúc kiểu đó thì cũng chỉ là do tai nạn thôi. Không phải lỗi của ai hết."

"Kya~! Kyaaaaaaaaaa~!?"

"N-Này, hai người... Mấy người định làm gì Shidou đó!?"

Tohka cố dừng Miku và Origami lại. Được châm ngòi bởi việc đó, tất cả Tinh Linh khác cũng bắt đầu tham gia vào. Shidou ở trung tâm bị mọi người đưa đẩy.

".....Fu, haha, ahahahaha!"

Thấy cảnh đó, Nia không khỏi bật cười.

"Tôi nên nói thế nào đây.....Đúng rồi, tôi cảm thấy ghen tỵ với mọi người đấy.------Này nhóc. Có lẽ, nếu là cậu----"

----------Và rồi,

https://thuviensach.vn

Vào khoảnh khắc Nia nói như thế.....

『 Chuyện bất thường 』 diễn ra.

Nia nín thở và cả người bắt đầu run rẩy, rồi cô khuỵu gối xuống, hai tay ôm đầu.

"Eh.....? A, A, A, Aaaaaaaah, aaaaaaaaaaaa-----!?"

Vẻ mặt cô tràn đầy đau đớn, cô bắt đầu hét to lên.

"N-Nia.....?"

Không biết chuyện gì vừa diễn ra, Shidou lao về phía Nia, người đột nhiên trở nên đau đớn.

Một nguồn Linh Lực màu tối bắt đầu chảy tràn khỏi cơ thể Nia và lan ra mặt đất. Một khắc sau, tiếng chuông báo không chấn vang lên khắp thành phố do phát hiện lượng Linh Lực mạnh mẽ.

"Cái.....đây là-----"

"Nia! Chuyện gì xảy ra vậy!?"

Shidou và những người khác cất giọng hoảng hốt. Kotori đột nhiên ấn thứ gì đó lên tai phải và bắt đầu nói chuyện.----------Có vẻ cô ấy đang liên lạc với phòng điều khiển qua tai nghe gắn trên tai.

".....Anh nói gì cơ!? Thế nghĩa là sao!?"

"Kotori! Chuyện gì vừa xảy ra thế? Nia.....!"

Khi Shidou hỏi, Kotori đáp lại cậu với gương mặt tái xanh.

".....Giá trị Linh Lực, mục E. ---------Nia, cô ấy đang nghịch đảo.....!"

https://thuviensach.vn

Kotori tuyệt vọng nói lên những lời đó.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Những Gì Của Ngươi Cũng Là Của Ta

Phần 1Ở ghế sau một chiếc xe đang chạy ngang qua thành phố Tengu,

Chủ tịch hội đồng quản trị tập đoàn DEM, Isaac Westcott, đang nhìn vào màn hình một chiếc máy tính nhỏ trên tay mình, miệng nở nụ cười vui sướng.

"Tiến triển thế này không tệ chút nào. Quả như dự đoán, Knox và mấy tên phi công kia làm tốt lắm. Nếu chúng ta tự thân hành động thì kiểu gì cũng sẽ để lại vài 『 Dấu vết 』 thôi."

"----------Ngài đang nói về «Tài liệu A» sao?"

Ngồi cạnh hắn, Ellen hỏi vậy trong khi nhìn vào màn hình máy tính. Westcott đáp lại một cách cường điệu.

"Ờ. Nhưng mà cô không nghĩ lúc này chúng ta nên gọi cô ấy bằng code name «Sister» hay sao?"

"....."

Ellen giữ im lặng một lúc, rồi ả tiếp tục.

".....Mà quan trọng hơn là thả một Tinh Linh chúng ta bắt được ra ngoài như vậy không phải mạo hiểm lắm sao?"

Sau khi nói thế, Ellen nhíu mày có chút bất mãn.

https://thuviensach.vn

Ngay từ đầu «Sister» là một tinh linh do chính tay Ellen bắt về; Tinh Linh duy nhất mà tập đoàn DEM sở hữu. Cô cảm thấy không hài lòng với nhiệm vụ hiện tại, thứ mà cô cho là một điều vô lý. Tuy nhiên, Westcott mặt rạng lên, như thể cảm thấy thích thú với biểu hiện không thường thấy này ở Ellen, giống như một đứa trẻ đang mè nheo vậy.

"Chuyện gì thế?"

"Không, đúng là như cô nói. Có khả năng chúng ta sẽ mất đi tài sản quý giá nhất của DEM. Dù vậy----Chúng ta rõ ràng là đã bế tắc, phải vậy không?"

Khi Westcott nói thế, Ellen làm điệu bộ *Muu*.

"Chuyện đó.....Có lẽ đúng, nhưng mà-"

Westcott liếc qua Ellen và tiếp tục.

"Tuy nhiên, thể nghịch đảo của «Princess» giá đáo trước mặt chúng ta ba tháng trước đúng là một bản mẫu tuyệt vời, dù rằng tự thân chúng ta không thực sự gây hại gì tới cô ta cả."

Westcott nhắm mắt lại như đang nhớ về hình dáng mà hắn đã thấy trước đó. Rồi thốt ra một giọng lạnh lùng.

Phải. Vào cái tháng 9 không thể nào quên của năm nay, Westcott và Ellen đã thành công trong việc nghịch đảo Tinh Linh «Princess».

Và nguyên nhân cho chuyện đó chính là---------Chàng trai với sức mạnh phong ấn Linh Lực của Tinh Linh, Itsuka Shidou.

Từ khả năng đó mà cậu ta được tìm thấy bởi kẻ thù của DEM, tổ chức bí mật «Ratatoskr». Cậu ta liên tục mở cửa trái tim của các Tinh Linh và phong ấn Linh Lực của chúng. Tuy nhiên, mối liên kết sinh ra giữa cậu và

https://thuviensach.vn

các Tinh Linh đó lại là nguyên nhân chính dẫn đến sự nghịch đảo của «Princess».

"Thế cho nên tôi mới để Tinh Linh «Sister» yêu quý của mình được tự do một thời gian. ----Với một Realizer siêu nhỏ cài vào trong não khiến cô ta quên hết mọi thứ chúng ta đã làm với cơ thể cô ta trong suốt 5 năm."

Đó cũng chính là lý do Westcott đưa ra mệnh lệnh «Đối đãi» đặt biệt với cô ấy không phải vì nhân đạo. Cô nàng Tinh Linh đó hẳn đã quên lúc mà bụng cô bị xẻ ra trong khi vẫn còn sống, hay khi hộp sọ cô bị mở bung ra, hay lúc mà tay chân bị lóc ra từng milimét một. Cô không thể nào nhớ được những điều ấy.

Có 2 lý do chính cho cách đối đãi đặc biệt này.

Lý do thứ nhất rất đơn giản. Bởi do mọi sự tra tấn và thí nghiệm mà bọn chúng thực hiện lên cơ thể cô hàng ngày, tâm trí cô đã sụp đổ vài lần. Nếu trí nhớ của cô không bị niêm phong thì cô ấy sẽ không thể nào chịu đựng được nỗi thống khổ lúc bấy giờ.

Và lý do còn lại là-----

".....Hou?"

Westcott nhìn vào những con số hiển thị trên màn hình chiếc máy tính đã bắt đầu thay đổi. Sau đó, hắn nhúc nhích lông mày.

"Có gì khác thường sao?"

"Trạng thái tinh thần của «Sister» đã thay đổi. ------Bằng cách nào đó mà có vẻ như Itsuka Shidou đã thành công trong việc củng cố mối liên kết với cô ấy như tôi đã mong đợi."

Westcott nhoẻn miệng cười.

https://thuviensach.vn

"Năm năm trước, khi chúng ta xoay sở bắt được «Sister», cô ta vốn đã từ bỏ niềm tin vào con người. Dù khá bi kịch nhưng mà nó là kết quả do thứ năng lực của cô ta mang lại.

-------Tuy nhiên, lần này lại khác. Khi cô ta gặp Itsuka Shidou, kết quả là cô nàng cũng giống như những Tinh Linh khác, đã trải nghiệm lòng tốt của con người.

Trong thế giới mà cô ta đã từ bỏ mọi mối liên hệ bỗng dưng lại tìm thấy ánh sáng. Không phải đó là một điều tuyệt diệu hay sao?"

Westcott và Ellen nhìn nhau, rồi hắn nở nụ cười bí hiểm.

"Vậy."

"Phải, làm thôi nào. Sau khi tôi ra hiệu, chiếc Realizer gắn trong não «Sister» sẽ kích hoạt. Lúc đó, tất cả ký ức cô ta đánh mất trong suốt năm năm sẽ trở lại đầy mạnh mẽ."

Westcott nhìn xuống những con số trên màn hình máy tính.

Đúng thế. Cô ta nhận ra rằng vẫn còn hy vọng. Cô ta hiểu rằng bản thân không nên oán hận con người.

Tuy nhiên-------Lại không hề biết rằng chính điều đó là nguyên nhân dẫn đến tuyệt vọng.

"Đó là một điều rất dễ hiểu. Thay vì chỉ đơn giản buông rơi một cái ly, tốt hơn là nâng nó lên cao rồi mới thả để cho nó dễ vỡ hơn."

Sau khi nói thế, Westcott nhìn lên trần và cất cao giọng.

"----------Giờ thì, đi nào, Ellen. Vì mong ước tột bậc của chúng ta."

"Vâng. Ngài nói đúng.....Ike."

https://thuviensach.vn

Ellen lặng lẽ trả lời. Westcott gật đầu hài lòng, sau đó------ Hắn ta nhìn về phía người đang ngồi ở ghế trước.

"Tôi cũng trông cậy vào cô. Hãy hỗ trợ Ellen."

"....."

Đáp lại Westcott, người phụ nữ không nói gì cả, chỉ gật đầu.

Phần 2

"A, aaa, aaaaaaaaaaaaaaaaa----------!!"

Cùng với tiếng hét đầy đau đớn của Nia, một lượng lớn Linh Lực trông như bùn lầy trào ra khỏi người cô. Sau khi chạm đất, mọi thứ xung quanh nó bắt đầu chảy ra như thể một đống muối bị dội nước. Tất cả trộn lẫn và bị phá huỷ.

Không chỉ thế. Khi cô vẫn còn đang la hét, những vết thương trên tay chân cô bắt đầu lan ra khắp cơ thể. Máu tuôn như suối.

Vốn chẳng có thứ gì xung quanh có thể làm cô bị thương hết. Vậy mà những vết thương đột ngột xuất hiện trên da như những bông hoa thời nở rộ, như thể cô ấy chợt nhớ ra một điều gì. Từ dáng vẻ kia, dường như những vết thương trên người cô ấy là kết quả do Linh Lực gây ra.

Và rồi------Linh Lực và máu bao bọc lấy người Nia, khiến cô thay hình đổi dạng.

Lần trước, thứ xuất hiện trước mắt Shidou là dáng vẻ của một nữ tu. Nhưng hình bóng kia giờ đây không còn giống chút nào so với trí nhớ của cậu, cô ấy đã biến đổi thành một thứ gì đó xấu xa hơn nhiều.

"N-Nia....."

https://thuviensach.vn

Nhìn vẻ ngoài của cô, Shidou hét lên chết điếng.

Shidou đã từng, không ---------mọi người có mặt ở đây đều đã từng thấy cảnh tượng như thế này.

Nghịch đảo tinh thể Sephira; hiện tượng một Tinh Linh nghịch đảo khi bị chìm vào tuyệt vọng.

Nhưng mà.....Chuyện này thật kỳ lạ.

Cả Tohka và Origami trước kia đều đã từng nghịch đảo như Nia.--------Với Tohka là do Shidou sắp sửa bị sát hại ngay trước mắt cô. Còn Origami là bởi cô biết được sự thật bản thân chính là kẻ tự tay giết chết cha mẹ mình.

Tuy nhiên, với trường hợp của Nia, người đang nghịch đảo ngay trước mắt họ, không có thứ gì khiến cho cô ấy phải nghịch đảo cả.

Thật sự thì chuyện gì đã xảy ra vậy.

Đúng thế, vào lúc đó, Nia chỉ đơn giản là bước đi về phía họ.

Không hề có dáng dấp một thứ gì gây nên nỗi tuyệt vọng.

".....C-Chuyện gì vậy!? Đột nhiên lại....."

"Nia-san.....! Tại sao....."

Natsumi và Yoshino nói thế trong khi cau mày trước Linh Lực đáng sợ toả ra từ Nia.

Khoảnh khắc tiếp theo, cơ thể Nia bắt đầu co giật; chuyển động của cô giống như một con rối dây không hơn.

"A, aaaaaaaaa."

https://thuviensach.vn

Vặn người trong đau đớn, vẻ mặt cô quằn quại. Vẻ ngoài phủ đầy máu của cô lúc này trông y như bức tượng đức mẹ đang tuôn huyết lệ.

Sau đó, bằng một âm thanh khàn khàn không thể xem là giọng nói, Nia cất tiếng.

"----------"

Như thể đáp lại cô, một quyển sách lớn xuất hiện trước mặt Nia.

Chỉ nhìn vào nó thôi cũng đủ khiến họ cảm thấy áp lực rợn người. Không nghi ngờ gì nữa. Thứ trước mặt họ là một «Quỷ Vương», giống như «Nahemah» và «Satan».

«Beelzebub» đang lơ lửng giữa không trung bỗng tự động mở ra. Những trang sách lật lia lịa. Thế rồi những tranh sách ấy tách rời ra, rải khắp xung quanh như bão tuyết.

"Đ-Đây là....."

"Cẩn thận, Shidou. Chúng là một phần của Quỷ Vương đấy, không phải giấy thường đâu."

Origami bình tĩnh nói. Tuy nhiên, như thể phản ứng lại với ngôn từ cảnh giác của Origami, những trang sách của «Beelbub» phân tán xung quanh Nia thành một trận đồ chiến đấu, và rồi giải phóng ra một thứ ánh sáng đen.

"Cái.....!?"

Shidou giương mắt ngạc nhiên khi nhìn thấy thế.

Từ những trang sách của «Beelzebub», các con quái vật làm từ bóng tối lần lượt bò ra.

https://thuviensach.vn

"----------!"

Những con quái giậm đất đất rít lên, chuẩn bị tấn công bọn Shidou.

"Uwah.....!"

Shidou vô thức co cứng người khi nhìn cảnh tượng này. Tuy nhiên-----trước khi chúng có thể chạm vào cậu, bọn quái vật bị một tia sáng bắn trúng. Chúng bị thổi bay đi trong nửa phút và cơ thể chúng bắt đầu tan ra khi rơi xuống từ không trung.

Ngay lập tức, Shidou nhận ra chuyện vừa diễn ra. Origami, người đứng đằng sau Shidou, đã triệu gọi bộ Linh Phục giới hạn; cô ấy tấn công những con quái kia bằng «Metatron».

Không, không chỉ Origami. Tất cả Tinh Linh, trừ Kotori đều gọi Linh Phục giới hạn và triệu hồi thiên sứ của mình. Họ nhìn về phía Nia đang phát ra bóng tối, thứ hình thành nên những con quái thú.

"Mọi người....."

"Dù tôi không hiểu rõ hoàn cảnh lắm.....Nhưng tôi biết mình không nên để yên nó như thế này!"

"Cứ để bọn quái vật cản đường cho chúng em~! Darling hãy đi cứu Nia-san đi!"

Tohka và Miku lên tiếng, trong khi vào tư thế chiến đấu. Như thể đối đầu với họ, các trang của «Beelzebub» lại phát tán xung quanh, một lượng quái vật nhiều vô kể xuất hiện từ đó.

"Kuh....."

Shidou hạ thấp cơ thể một chút và nhăn mặt đối diện với đội quân của Nia đang dần tăng lên.

https://thuviensach.vn

Người duy nhất có thể phong ấn Linh Lực của Tinh Linh là Shidou. Trong trường hợp đó, cậu không còn lựa chọn nào khác ngoài tiếp cận trực tiếp Nia--------Bản thân Shidou không phản đối sự thật đó.

Tuy nhiên, có một điều khiến cậu không an tâm.

".....Khi mình hôn, liệu Nia sẽ trở lại bình thường chứ.....?"

Đúng thế, lần đầu tiên khi Shidou đối đầu với Tohka ở dạng nghịch thể; khi cậu hôn cô ấy, cậu đã thành công trong việc đưa ý thức của Tohka trở về bình thường.

Và khi cậu đối mặt với nghịch thể Origami, cô đã lấy lại ý thức nhớ vào tiếng gọi của Shidou từ bên ngoài và của 『 Origami kia 』 từ bên trong.

Nhưng so với Tohka và Origami, mối quan hệ giữa Nia và Shidou không được trơn tru cho lắm. Hơn nữa, nguyên nhân cô ấy bị nghịch đảo vẫn chưa rõ. Ở giữa những điều kiện như vậy, cậu không chắc bản thân có thể đưa Nia trở lại bình thường bằng cùng một phương pháp mà cậu đã sử dụng cho tới lúc này hay không.

Để ý thấy Shidou đang lo lắng, Kotori khịt mũi nói với cậu.

"Em cũng không chắc về chuyện đó. --------Nhưng không còn cách nào khác cả, nên chẳng trách được đúng không? Cho tới giờ, chúng ta chỉ có thể đặt niềm tin và hy vọng rằng giọng nói của chúng ta sẽ chạm tới Nia."

".....Aah, em nói đúng."

Shidou thả lỏng cơ thể căng cứng của mình một chts, và rồi cậu bắt đầu nhìn vào Nia.

https://thuviensach.vn

Mặc dầu vẻ ngoài kỳ dị và hung ác của cô, vẫn tồn tại bên trong tiếng thét của cô ấy một nỗi đau xót.

"Tôi sẽ cứu Nia. Mọi người.....Xin hãy cho tôi mượn sức mạnh!"

"Ooh!"

Đáp lại yêu cuâù của Shidou, đám Tinh Linh đồng thời hô vang.

Tuy nhiên, đúng lúc đó.....

"Ta rất tiếc phải nói với cậu việc này, nhưng chuyện đó sẽ không xảy ra đâu."

Giọng nói vang lên từ đâu đó.

Sau một khắc, một cô gái với bộ giáp bạc lấp lánh bao bọc khắp cơ thể xuất hiện. Cô ấy giáng xuống từ bầu trời phía đối diện Shidou, với Nia ở giữa.

Một phụ nữ Bắc Âu tóc vàng nhạt.....người tin rằng bản thân mình, không mảy may nghi ngờ, chính là kẻ mạnh nhất trong toàn cõi sinh linh.

Cô gái đó nói tiếp lời như thể đang xem thường đám Shidou.

"Tại sao ư, vì đã có ta ở đây rồi."

".....! Ellen.....!"

Shidou nhíu mày trong khi hét lên tên cô gái. Ellen, Ellen Mira Mathers. Cô là Pháp Sư mạnh nhất của DEM, một con người có thể đấu ngang ngửa với các Tinh Linh. 『Kẻ vượt xa tất cả loài người』

Ellen đưa ra lời cảnh báo và quay mặt đi khỏi bọn Shidou, cô ta nhắm vào Nia đang bị bóng tối nuốt chửng.

https://thuviensach.vn

"-------Hiểu rồi. Nhìn ngươi lúc này tuyệt lắm đấy, «Sister». Quả đúng là Ike có khác."

Nghe những lời đó, Kotori làm vẻ mặt không vui.

".....Chả trách thời điểm lại ngay chóc như vậy, đó là do mấy người, đúng không?"

"Phải. Ngay từ đầu Tinh Linh đó là tài sản của DEM mà. Thật không may. Kể từ lúc này ta có vài chuyện phải làm. Xin hãy rời khỏi chỗ này ngay đi, hôm nay ta sẽ để các người đi."

Khi Ellen nói thế, cô ta làm dáng điệu như thể đang xua đuổi họ. Shidou nghiến răng.

"Đừng đùa nữa! Tôi sẽ không giao Nia cho mấy người đâu!"

"---------Ta không có ý định trả lời cậu."

Ellen bỏ ngoài tai những lời của Shidou; cô ta xiết lấy cán của trang bị trên lưng và kéo nó ra. Ma lực dày đặc toả ra từ thanh kiếm ánh sáng. ------ Lưỡi gươm laze «Caledvwlch». Trang bị dành riêng cho Ellen.

Đáp lại động thái đó, đám quái vật xung quanh Nia bắt đầu tấn công Ellen cùng một lúc.

Tuy nhiên Ellen chỉ nhíu mày một chút, cô ta mở rộng trường Territory xung quanh bản thân và quét sạch đám quái bao vây cô.

"Sức mạnh của Quỷ Vương đúng là có chút rắc rối. Ta sẽ kết thúc nó nhanh thôi."

Ellen nói thế trong khi kích hoạt trường Territory của mình, cô ả giơ thanh «Caledvwlch» và vung nó vào Nia.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên ------- Trước khi Ellen có thể tiến gần Nia, một màn chắn ánh sáng va chạm với lưỡi của «Caledvwlch».

Tohka, đang ở bên cạnh Shidou, đã chặn đòn tấn công của Ellen.

"Ta không để cô làm thế đâu!"

"Cô định cản trở ta đấy à? Ta không quan tâm nhưng-----Trong trường hợp đó, ta sẽ không khoan dung đâu."

Ellen quắc mắt, và rồi cô ta giải phóng một đòn tấn công mà mắt thường không thể theo kịp.

"Guh.....!"

Tohka nhăn mặt khi nhận lấy đòn đánh. Dù Tohka có là một tinh linh nhưng lúc này cô không thể vận dụng hết Linh Lực của mình. Đối mặt với Pháp Sư mạnh nhất là rất nguy hiểm. Ellen và Tohka tiếp tục tấn công lẫn nhau bằng thanh kiếm của mỗi người, nhưng Tohka dần bị Ellen dồn ép.

"Tohka!"

"Chi--------Cô ấy không thể đối phó với Ellen một mình! Kaguya, Yuzuru, Miku, yểm trợ Tohka! Yoshino, Natsumi và Origami dọn đường cho Shidou khỏi mấy con quái vật xung quanh Nia."

Kotori đang quan sát từ đằng sau lớn tiếng hét lên. Đám Tinh Linh đáp lại và tuân theo chỉ dẫn của Kotori. Họ chia ra vừa ngăn Ellen vừa dọn dẹp đám quái xung quanh Nia.

"Tohka và những người kia không thể cầm chân Ellen lâu được. Nên hãy kết thúc chuyện này nhanh nào!"

"Aah.....! Xin hãy giúp anh, Yoshino, Natsumi, Origami!"

https://thuviensach.vn

Cả ba gật đầu trước những lời của Shidou, họ bắt đầu triệu hồi thiên sứ.

"Xin hãy.....lui ra.....!"

"Này, các người đừng hòng xen vào-----!"

Yoshino triệu hồi con rối «Zadkiel», với hình dạng một con thỏ khổng lồ; cô đóng băng hơi nước trong không khí để dừng chuyển động của bọn quái vật.

"«Metatron»!"

".....«Haniel»!"

Nhân cơ hội đó, Origami dùng «Metatron» bắn một luồng sáng vào bọn quái, Natsumi dùng «Haniel» để biến các trang giấy của «Beelzebub» đang rải rác xung quanh thành lá cây.

Đội quân dàn ra trước mặt Nia hoàn toàn bị quét sạch.

Dĩ nhiên, vẫn còn vài quái vật xung quanh họ, và miễn «Beelzebub» còn tồn tại, nó vẫn có thể bổ sung một lượng quái khổng lồ. Tuy nhiên, với sự giúp sức của các Tinh Linh, mở đường tới chỗ Nia trong một vài giây không phải là điều bất khả thi.

----------Thế nhưng,

".....!?"

Âm thanh của ai đóng nghẹt thở vang đến từ bên trái, và Shidou quay sang hướng đó.

Thế rồi, vẻ mặt cậu sửng sốt không thể tin được cảnh tượng trước mắt mình.

https://thuviensach.vn

Origami nhắm thiên sứ «Metatron» vào chính bản thân và phóng ra một tia sáng. Cô vịn lấy máu đang chảy ra từ phần Linh Phục bị rách toạt và biểu hiện vẻ mặt đau đớn.

"Origami!? Chuyện gì thế!"

"Kya.....!?"

"Uwah, c-cái gì thế này.....!"

Tuy nhiên, tình hình không dừng lại ở đó. Yoshino và các chân của «Zadkiel» bị đóng băng xuống đất bởi chính năng lực của họ. Chuyện tương tự cũng xảy đến với Natsumi, ánh sáng của «Haniel» dội lại chính cô và biến cô thành một nhân vật đại diện nào đó.

Cả ba người họ đều bị tấn công bởi chính thiên sứ của mình. Nhìn thấy cảnh tượng kỳ lạ này, Shidou chết lặng.

Nhưng không chỉ thế. Tiếp đó, Shidou cảm thấy hoàn toàn không thể di chuyển cơ thể của mình.

"Cái.....!?"

"C-Cơ thể mình.....Không thể cử động!?"

Kotori đang ở đằng sau Shidou cất tiếng. Có vẻ như hiện tượng tương tự cũng xảy ra với Kotori.

Thứ này cảm giác có hơi khác với việc cơ thể họ bị kiềm chế bởi trường Territory của một pháp sư. Nó giống như rằng cơ thể họ hoàn toàn phớt lờ tín hiệu từ bộ não tới mức họ không thể di chuyển chút nào.

"Đừng bảo là.....!"

Ngay lập tức, Shidou nhận ra một chuyện.

https://thuviensach.vn

Nia lấy một phần bộ Linh Phục và biến nó thành bút vẽ, rồi nó tự động viết điều gì đó lên các trang sách của «Beelzebub».

"...............! Khắc Hoạ Tương Lai.............!"

Phải. Nia từng phô diễn cho cậu khả năng đó của «Rasiel». Có lẽ rằng, «Beelzebub» cũng có thể viết ra điều gì đó điều khiển chuyển động của Shidou và những người khác.

Tuy nhiên, so với thứ Nia trưng ra lúc trước, tốc độ viết lần này nhanh hơn nhiều. Nó khiến cậu cảm tưởng như đang đối đầu với Chúa, người viết nên tương lai.

"U, gu--------!"

Shidou dồn sức vào tứ chi khi cậu cố gắng di chuyển về phía trước. Tuy nhiên, mọi thứ từ cổ cậu trở xuống dường như không tuân theo lệnh của cậu nữa. Cậu hoàn toàn không thể cử động.

Trong khi cậu đang chật vật, Nia vẫn tạo ra những con quái vật từ các trang sách của «Beelzebub» để hồi lại quân lực mà trước đó Origami và hai người kia đã tiêu diệt.

Bọn quái vật tiến gần đến đám Shidou từ từ mà chắc chắn.

"Khốn thật.....! Cử động đi! Cử động đi! Nếu mình ở đây thì ai sẽ cứu Nia!"

Bọn quái vật vươn tay về phía đầu Shidou.

Shidou, trong khi hét lên, dồn sức mạnh vào toàn bộ cơ thể.

"----------Uooooooooooooo!"

Đúng lúc đó,

https://thuviensach.vn

Cơ thể Shidou đột nhiên nóng lên như thể bị sốt. Và một nguồn năng lượng to lớn phát ra mạnh mẽ từ cơ thể cậu.

Bọn quái vật xung quanh Shidou bị thổi bay một lượt. Cùng lúc đó, cái thứ trói buộc cơ thể Shidou cũng được giải phóng.

"Đây là.....!?"

Shidou thắc mắc về chuyện vừa xảy ra với cơ thể cậu. Tuy nhiên, cậu sớm hiểu ra ngay. Ngọn gió vừa rồi thuộc về chị em Yamai.

"Shidou!"

Kotori hét lên từ đằng sau. Tuy nhiên, vì vài lý do mà trói buộc trên cơ thể cô bé vẫn chưa được giải phóng. Yoshino và Origami cũng thế. Natsumi thì vẫn trong hình dáng một nhân vật đại diện kỳ cục.

Thấy thế, Shidou có thể đoán ra. Có lẽ, giống như «Voice» của Miku. Mặc dù năng lực khắc hoạ tương lai của «Beelzebub» có thể thao túng hành động của con người mà nó vẽ ra-----Nó vẫn không thể hoàn toàn ảnh hưởng tới kẻ có Linh Lực cần thiết để chống lại sức mạnh của nó.

Trong trường hợp đó, điều vừa diễn ra là đúng thôi. Dù cho Shidou chỉ là người thường nhưng cơ thể cậu sở hữu Linh Lực của tận tám Tinh Linh.

"---------Tôi đến đây."

Shidou, nói thế một cách ngắn gọn rồi bắt đầu chạy về phía Nia.

Dĩ nhiên, những con quái phản ứng lại bằng cách đuổi theo cậu.

Nhưng, sao vậy nhỉ? Shidou ngay lúc này, cậu không còn cảm thấy chúng là mối đe doạ nữa.

"----------«Zadkiel»!"

https://thuviensach.vn

Hét lên, cậu giậm chân vào mặt đất. Cùng lúc đó, xung quanh chỗ cậu giậm lên bắt đầu đóng băng, trói chặt chân bọn quái vật xuống đất.

Đúng thế. Nó là thiên sứ «Zadkiel» của Yoshino. Bằng cách nào đó, cảm giác như Shidou có thể điều khiển nó.

Aah-----Đúng vậy.

Cậu bắt đầu nắm được cái cảm giác lúc ý thức trở nên mơ hồ.

Hồi đầu tháng này, Shidou đã mất kiểm soát do đường liên kết dòng chảy Linh Lực giữa cậu và các Tinh Linh bị bất ổn. Kết quả là cậu phải được các Tinh Linh kia cứu.

Tuy nhiên trong quá trình đó, Shidou trở nên có khả năng thao túng tất cả Thiên Sứ theo ý muốn của bản thân.

Và cái cảm giác lúc đó vẫn còn đọng lại trong cơ thể cậu, trong tận sâu trái tim cậu.

Dĩ nhiên, chuyện này khá bất ngờ. Với cả bản thân cậu sử dụng Thiên Sứ sẽ không thể nào so được với khi các Tinh Linh sử dụng chúng.

Tuy vậy--------lúc này chỉ cần nhiêu đó thôi là đủ.

Sau khi hạ gục những con quái vật, cậu dọn đường tới chỗ Nia.

Có bảy Thiên Sứ đang trú ngụ trong cơ thể Shidou, và sức mạnh của chúng đủ để Shidou vượt qua những chướng ngại này.

"----------!"

Bọn quái vật dẫm đạp lên các con đã bị đóng băng xuống đất. Khi bọn chúng bắt đầu đuổi theo Shidou.

https://thuviensach.vn

Shidou giơ tay ra. Cậu tập trung tinh thần và gọi tên nó.

"«Sandalphone»!"

Rồi như thể đáp lại tiếng gọi của cậu, một thanh cự kiếm từ đâu xuất hiện. Shidou vung thanh kiếm-----«Sandalphone» vào kẻ thù.

"Haa!"

Ánh sáng của thanh kiếm biến thành hình trăng lưỡi liềm khi cậu chém. Nó cắt đôi cơ thể bọn quái vật xung quanh.

Dĩ nhiên, cơ thể cậu cũng nhận một thương tổn nặng đổi lại năng lực đó. Các cơ bắp của cậu cảm tưởng như bị xé toạt, xương bắt đầu nứt ra. Để chữa lành cơn đau, ngọn lửa phục hồi của Kotori bắt đầu bùng cháy từ cơ thể Shidou.

Cậu cảm thấy cơn đau và cảm giác lửa đốt khắp người. Thế nhưng ---------- Shidou hét lên.

"Ooooooooooooh!"

Đó là năng lực thiên sứ «Gabriel» của Miku, một bài ca cứu rỗi nỗi đau. Mặc dù gọi tiếng hét đó là bài ca có lẽ sẽ khiến Miku rầy la cậu mất. Khi tông giọng đó vang vào tai Shidou và đi vào cơ thể cậu, bằng cách nào đó nó đã khiến cảm giác đau đớn và thiêu đốt tan biến.

Sau khi hạ gục bọn quái vật----------

Shidou tiến gần lại Nia đang quỳ gối giữa đống bùn đen kịt.

"Nia! Cô có sao không!? Cố lên nào!"

"Aa, aaaaaaa, aaaaaaaaaaa!"

https://thuviensach.vn

Tuy vậy, Nia không hề đáp lại tiếng gọi của Shidou. Cô vẫn tiếp tục hét lên do cơn đau trên khắp cơ thể.

Rồi khi đó Shidou nhận ra một chuyện, cậu giật thột.

Cậu lấy hơi và cất giọng.

⌈ Nia! ⌋

Đúng thế. Cậu sử dụng bài ca của «Gabriel» mà lúc nãy đã dùng với bản thân. Cậu dồn sức mạnh vào trong giọng nói của mình và gọi tên Nia.

"....."

Lần đầu tiên, cơ thể Nia hơi giật một chút như thể đáp lại giọng nói của Shidou.

⌈ .....! Nia!? Cô có nghe thấy tôi không!? Tôi sẽ cứu cô ngay, được chứ!? ⌋

"Shi.....dou....."

Nia quay lại với gương mặt đầy máu và cất giọng thều thào.

Từ phản ứng đó, cậu có thể đoán được. Mặc dù không chắc, nhưng có lẽ tình trạng hiện tại gây ra bởi 〖 Nỗi đau 〗 mà cô chịu đựng. Trong trường hợp đó, nếu cậu dùng ca khúc cứu rỗi nỗi đau thì sẽ có thể phục hồi lại ý thức Nia bằng cách nào đó. Nghĩ thế, Shidou vươn tay về phía Nia.

Khi tay Shidou sắp sửa chạm vào vai Nia, chính lúc đó.....

"---------Cậu không thể làm như thế."

Khi cậu nghe giọng nói vang lên, có thứ gì đó bay về hướng của cậu với tốc độ cực nhanh từ trên trời. Một tia sáng mãnh liệt bắn xuống và phát

https://thuviensach.vn

nổ ngay trước mắt Shidou.

"Uwah!?"

Bởi đòn tấn công bất ngờ, Shidou ngã xuống ngay tại chỗ.

Dù cho bản thân cậu lúc này không có thì giờ để mà nằm ngã ở đây. Cậu nhanh chóng chỉnh lại tư thế và quay sang Nia.

".....Eh?"

Và rồi, Shidou sửng sốt và thốt nên một tiếng.

Ở đó, chẳng biết tự khi nào, bóng dáng một cô gái vốn chẳng hề hiện diện bỗng dưng xuất hiện. Có lẽ, cô gái ấy biết rằng đó chính là cơ hội để bay tới chỗ họ khi những người kia đang bận.

Cô ấy có mái tóc tết một nửa, đôi mắt xanh trong như bầu trời, da trắng ngần và một giọng nói ngọt ngào.

Tuy vậy, gương mặt cô không biểu hiện cảm xúc----Trên người, cô mặc một bộ giáp kim loại thường được các Pháp Sư sử dụng.

Bộ wiring suit của cô cũng giống như Ellen, là một CR unit màu tím nêon. Ngoại hình thanh lịch trông giống như một kỵ sĩ mặc giáp thời trung cổ vậy. Tuy nhiên, thứ làm Shidou chú ý đến chính là trang bị của cô.

Trên tay cô gái đang cầm một thanh kiếm laze hai lưỡi.

Và cô chỉa thanh kiếm của mình vào bụng Nia, giống như con bướm bị ghim xuống đất.

"Ni----------a? Nia!"

Shidou hét lên, một ngụm máu trào ra từ miệng Nia.

https://thuviensach.vn

"Cô! Cô đã làm gì Nia!? Tránh raaaaaaaaaaaaa!"

Vừa la hét, Shidou vừa nắm lấy cán «Sandalphon» và chém về phía cô gái trước mặt.

Tuy nhiên, trước khi lưỡi kiếm của «Sandalphon» có thể chạm vào, cô ấy đã mở rộng trường Territory ra để chặn lại đòn tấn công.

"Cái.....!?"

Dù cho cô không dồn nhiều sức mạnh nhưng trường Territory vẫn rất dày đặc. Độ chính xác thì sánh ngang với Ellen.

Khoảnh khắc khi cô ta nheo đôi mắt lại, phạm vi trường Territory mở rộng cùng lúc và dễ dàng thổi bay cơ thể Shidou.

"Guwah!"

"Shidou---------!"

Shidou, đang rơi nhanh xuống từ trên trời, được Origami đỡ lấy kịp lúc. Có vẻ như khi Nia nhận thương tổn thì hiệu ứng của «Beelzebub» cũng dừng lại.

"X-Xin lỗi, Origami. Cậu đã cứ-----"

Shidou ngừng nói giữa chừng. Origami, đang đỡ lấy cơ thể cậu, đột nhiên trở nên tím tái khi nhìn thấy kẻ đã dùng kiếm đâm Nia.

"Origami.....?"

Origami ngước lên nhìn gương mặt cô gái kia, rồi hơi mở miệng.

"Tại sao cô lại ở đây? ---------Artemisia Ashcroft."

"....."

https://thuviensach.vn

Dù cho Origami đang gọi tên cô ta nhưng cô gái Artemisia lại không thèm trả lời.

Cô ấy vận sức mạnh vào thanh kiếm cầm trên tay và kéo nó ra khỏi người Nia.

Cở thể Nia giật một phát và máu tuôn ra như suối từ chỗ thanh kiếm vừa đâm.

"Nia!"

Hét lên, Shidou lao tới chỗ cô; tuy nhiên, trường Territory ngăn cậu đến gần Nia.

Artemisia chậm rãi giơ cánh tay lên và đặt vào giữa ngực Nia.

Và rồi, trông như thể cô ta đang lẩm bẩm điều gì đó, trường Territory xung quanh cô ấy cũng bắt đầu thay đổi-------Đồng thời, cơ thể Nia bắt đầu toả ra ánh sáng màu đen.

"....., ..., ..."

Nia, giờ đây đã không thể thốt ra được tiếng nào nữa, mơ hồ cử động những ngón tay.

Khoảnh khắc tiếp theo, một viên tinh thể trông như được tạo ra bằng cách cô đặc màn đêm xuất hiện từ ngực Nia. Cùng với đó, bộ Linh Phục Nia đang mặc cũng bắt đầu tan biến thành sương đen.

".....!"

"Sephira!? Nhưng.....màu sắc đó là----"

Khi Shidou thảng thốt lên tiếng, Origami và Kotori cũng cất giọng kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy. Thứ xuất hiện từ ngực Nia là một viên ngọc tương tự như thứ mà «Phantom» lúc trước đã đưa cho Kotori để biến cô thành Tinh Linh.

----------Thế rồi,

".....!?"

Đột nhiên, Shidou có thể cảm nhận được một thứ gì đó nguy hiểm và quay mặt về hướng nọ.

Có lẽ do giác quan của cậu đã nhạy bén hơn nhờ vào Linh Lực của Tinh Linh. Hoặc giả chăng là do sự hiện diện của con người đó quá đỗi kỳ dị tới mức cậu không thể phớt lờ. Dù không chắc là gì-----Nhưng có một tồn tại 『Ngoại lai』 vừa mới xuất hiện chen vào giữa họ. Cậu biết và cảm nhận được rõ ràng sự hiện diện của con người này.

Không chỉ mỗi Shidou; tất cả Tinh Linh có mặt tại đây cùng đều hướng mắt về cùng một phía.

Trong khi bị mọi người nhìn vào, gã đàn ông vẫn bước đi khoan thai về phía Artemisia và Nia.

Hắn có mái tóc màu vàng tro và mặc vét đen. Shidou nhìn vào gã bằng ánh mắt kinh ngạc.

"Isaac Westcott.....!"

Cậu gọi tên gã bằng cái giọng nửa như muốn hét lên. Cậu nhìn gã thất kinh. Gã đàn ông ------- Westcott nhoẻn miệng.

"Cũng đã lâu rồi kể từ lần cuối chúng ta gặp mặt trực tiếp nhỉ, Itsuka Shidou. Mừng là cậu vẫn khoẻ."

Trong khi Westcott nói những lời đó, hắn dừng ngay trước chỗ Nia.

https://thuviensach.vn

Và hắn nhìn chằm chằm vào viên ngọc màu đen đang lơ lửng trên đầu cô, hắn cười một cách tò mò như thể chưa từng thấy thứ gì như thế trước đây.

"Thật tuyệt vời. Ra đây là Nghịch Tinh Thể Sephira ----------Qlipha."

Thế rồi Westcott nhìn trìu mến vào viên ngọc, sau đó hắn nhìn sang Artemisia.

"Làm tốt lắm, Artemisia. Có vẻ việc che giấu cô là một quyết định đúng đắn. -------Hỡi Itsuka Shidou và bọn người của «Ratatoskr». Có vài chuyện ta cũng muốn nói với các người. Nhờ công các ngươi mà cuối cùng ta đã có thể tiến một bước gần hơn tới mong ước tột bậc của mình."

Lớn giọng tuyên bố như thế, đoạn Wescott chậm rãi vươn tay tới viên ngọc.

"Ngươi.....Đang làm gì-----"

"Cậu hỏi làm gì à? Haha, cậu, kẻ sở hữu sức mạnh của 8 Tinh Linh trong người lại hỏi câu đó ư?."

"C-Cái.....?"

Shidou nhíu mày hỏi, Wescott nắm lấy viên Qlipha------Và rồi, hắn ép nó vào ngực mình.

"Cái.....!?"

"Ku------Ooooooooooo-----"

Từ viên Qlipha, một luồn sáng đen kịt bắt đầu lan ra xung quanh. Kèm theo đó là âm thanh như điện xẹt. Cả khu vực hoàn toàn trở thành đêm đen trong một khoảnh khắc khiến quan cảnh xung quanh thay đổi.

https://thuviensach.vn

Và rồi-------Vài giây sau,

『 Màn đêm 』 đó tụ lại và hấp thụ vào trong người Westcott.

Ở đó, viên Qlipha đã không còn hiện diện nữa.

"Fu----------"

Tuy nhiên, có thể thấy Isaac Westcott đứng đó với Linh Lực bao bọc khắp cơ thể. Phần ngực bộ vét của hắn hoàn toàn bị thiêu rụi.

Đúng vậy. Hắn đích thị trông giống hệt như một Tinh Linh.

"Haha, hahahahahahahaha! Hahahahahahahahahahahahahahahahahahaha------!"

Westcott quặn người cười lớn. Nhìn dáng vẻ của hắn, Kotori mặt mày tái nhợt.

"Không thể nào.....Hắn vừa mới cho viên Sephira vào cơ thể chính hắn sao.....!?"

"Đừng nói ngớ ngẩn, chuyện như vậy....."

Trước khi kịp nói hết lời, Shidou nín thở. --------Những lời Westcott nói trước đó vang lại trong đầu cậu.

"Sức mạnh của một Tinh Linh.....?"

Shidou điếng người lẩm bẩm, Westcott thích thú nhìn cả bọn.

"Đúng vậy đấy."

Rồi hắn giơ tay lên giữa không trung mà gọi tên của nó.

"---------- 『 Thánh Đoạ Chi Thư 』 «Beelzebub»"

https://thuviensach.vn

Đó là cái tên của Quỷ Vương.

"Cái--------"

Shidou cất tiếng hoảng hốt, cùng lúc đó, một quyển sách từ thinh không xuất hiện trên tay Westcott.

Ngay lập tức, Westcott nhướn mắt ngạc nhiên.

"Hou.....? Đúng là một thứ tuyệt vời, phải không? Dù cho đây là lần đầu ta sử dụng một Quỷ Vương, nhưng ta vẫn có thể biết được sức mạnh và năng lực của nó ngay lập tức. Ta đoán nó như vậy."

Westcott nâng tay lên như đang chỉ huy một dàn nhạc.

Ứng với hành động ấy, những trang sách của «Beelzebub» phát tán ra như Nia vừa nãy, từ những trang sách đó, vài con quái vật màu đen xuất hiện.

"Cái.....!?"

Shidou thốt lên ngạc nhiên. Mặc cho Westcott cũng hấp thụ Linh Lực Tinh Linh như Shidou nhưng không ngờ hắn lại có thể sử dụng được một Quỷ Vương trong thời gian ngắn như vậy.

"Ra vậy.....Mọi thứ viết ra trong quyển sách này đều sẽ trở thành sự thật à? Hahaha, quả không hổ danh một Quỷ Vương. Sức mạnh phủ định mọi thực tại và lôgic trên thế giới. Không phải như vậy thật tráng lệ lắm sao?"

"Kuh....."

Shidou nghiến răng lườm vào Westcott.

https://thuviensach.vn

Rồi thì từ đằng sau Westcott, Ellen đang đánh nhau với đám Tohka đáp xuống và đứng cạnh gã.

"Ike."

"Rồi, Ellen. Cô cũng làm tốt lắm. ----Nhìn này. Đây là ánh sáng trên con đường của chúng ta, hào quang của Quỷ Vương vĩ đại."

"---------Tuyệt vời. Nhưng, vẫn chưa đủ."

"Aah. Chỉ nhiêu đây chưa đủ. Chỉ một là chưa đủ. Để có thể thực hiện ước nguyện tột bật của chúng ta."

Westcott quắc mắc lườm về phía Orgami và những người còn lại.

Cùng lúc đó, nhóm Tohka chạy tới bên Shidou, thở hổn hển. Có vẻ tương tự như Ellen, họ đã cảm nhận được thứ gì đó nguy hiểm và quay lại bên Shidou.

"Shido! Cậu có sao không?"

"À ờ.....Nhưng, Nia thì.....!"

Đây là tình huống tồi tệ nhất. Với Pháp Sư mạnh nhất thế giới, Ellen, ở bên cạnh, còn cả Artemissia có sức mạnh ngang ngửa Ellen. Giờ lại thêm ----- Quỷ Vương «Beelzebub» trong tay Westcott, cùng với đội quân quái vật đen nữa. Dù là cạnh cậu có tới vài Tinh Linh nhưng kẻ thù quá hùng mạnh.

Không, trước đó, quan trọng hơn là phải cấp cứu cho Nia, họ không có thời giờ đánh nhau với bên Westcott. Họ nên làm gì đây.---------?

Shidou đang đổ mồ hôi hột trong khi suy tính. Nhưng Westcott chỉ buông ra vài lời.

https://thuviensach.vn

"-------Tuy nhiên, tôi đã đạt được mục đích thu thập Quỷ Vương rồi. Cô không nghĩ hôm nay thế là đủ rồi sao?"

".....!?"

Shidou nhíu mày khi nghe Westcott nói vậy. Cậu xiết chặt tay cầm của «Sandalphon». Cậu không rõ điều Westcott thực sự nhắm tới là gì. Có khả năng rằng hắn nói vậy chỉ để cả bọn lơ là cảnh giác rồi sau đó ra lệnh cho Ellen và Artemisia tấn công.

Thế nhưng, Ellen nghiêng đầu với những lời nói đó.

"Vậy có được không?"

"Ờ, dù sao thì, cơ thể tôi cũng không thể chịu nổi việc hấp thụ nhiều Quỷ Vương cùng lúc. Bên cạnh đó....."

Nói đoạn, Westcott cười ghê rợn.

"Không phải trò vui thì để đến cuối cùng mới thú vị hay sao?"

".....Tch."

Ngay lập tức, Shidou cảm thấy tất cả Tinh Linh đều đồng thời nín thở.

Tính hiểm độc mà cậu cảm thấy kể từ lần đầu tiên đối mặt với Westcott bắt đầu lan ra.

Gã đàn ông này không còn có thể diễn tả bằng những từ như tàn ác hay hung bạo nữa rồi. Hắn chỉ có thể xếp vào loại ------ 『Dị thường』.

Phải. Cậu có thể cảm thấy một nỗi sợ mơ hồ với con người này. Cái đó, thay vì là nỗi sợ khi đối mặt với người nắm giữ sức mạnh to lớn, đúng hơn phải nói đó là nỗi sợ khi đối diện với thứ 『Không rõ』 vượt qua nhận thức thông thường của con người.

https://thuviensach.vn

"----------Hiểu rồi. Vậy---"

"Ờ. Đi thôi."

Sau khi Westcott nói như thế, Ellen và Artemisia khẽ gật đầu trước khi giậm đất quay đi.

Sau khi đưa ra lời cảnh báo các Tinh Linh, bọn chúng rút trường Territory về và cả ba hình bóng biến mất vào bầu trời.

"Sớm gặp lại nhé. Itsuka Shidou và các Tinh Linh. Cứ thoải mái tận hưởng những ngày yên bình của các ngươi dù rằng chúng chỉ còn ít ỏi."

"Cái.....Chờ đã! Các ngươi đi đâu đấy-----"

"Shidou!"

Kotori níu áo Shidou, người đang cố gắn đuổi theo nhóm Westcott. Trong khi Shidou bị phân tán, Westcott và hai người kia đã đi mất.

"Mặc dù em hiểu cảm giác của anh, nhưng xin hãy bình tĩnh lại! Chúng ta không thể làm gì để đuổi theo họ lúc này cả! Bên cạnh đó-----"

Kotori hướng ánh mắt về phía Nia đang đổ gục trên đất. Shidou thở hổn hển. "Nia!"

Đáp xuống đất, họ lao về phía Nia đang nằm trong biển máu.

Những vết thương trên người cô ấy thật kinh khủng; đặc biệt là vết thương gây ra bởi thanh kiếm của Artemisia đã đâm vào bụng cô ấy. Nia gần như không còn thở, rõ ràng cô ấy không còn chịu được bao lâu nữa.

"Chết tiệt.....! Kotori! Thiết bị Realizer!?"

https://thuviensach.vn

"Em đã xắp sếp rồi! Nhưng vì «Fraxinus» không thể hoạt động nên chúng ta không dùng được cổng dịch chuyển! Em đã chuẩn bị xe, nên chờ một chút! Tuy nhiên..... «Ratatoskr» chưa từng chữa cho một Tinh Linh bị lấy đi Sephira! Em không biết chuyện gì sẽ-------"

"Kuh------"

Shidou nhăn mặt. Thế nhưng, giọng Origami vang lên từ bên cạnh.

"Dù gì thế sẽ rất nguy hiểm nếu tình trạng này tiếp tục. Trước hết chúng ta phải cầm máu lại đã."

"C-Cậu nói đúng. Nhưng bằng cách nào....."

"Trong trường hợp chảy máu nhiều ở bụng, sẽ rất khó nếu không có dụng cụ thích hợp. Với việc sơ cứu thông thường, chúng ta hiện không có cách nào hơn là bó vết thương lại bằng một mảnh vải. Tuy nhiên tớ không nghĩ nó sẽ có hiệu quả."

"Vậy chúng ta phải làm gì đây.....?"

"Bình tĩnh nào. ---Natsumi."

"Eh!?"

Natsumi thốt lên ngạc nhiên khi tên của cô bé đột nhiên được gọi.

"Ah, t-tôi hiểu rồi.....!"

Thế nhưng, Natsumi ngay lập tức hiểu được ý định của Origami. Natsumi chạy đến bên cạnh Nia.

"«Haniel».....!"

https://thuviensach.vn

Sau khi Natsmi thốt lên như thế, một Thiên Sứ dạng chổi xuất hiện. Và rồi chiếc gương giấu ở đầu chổi bắt đầu chiếu sáng; tất cả những vết thương kinh khủng trên người Nia bị biến mất.

Không phải là vết thương của Nia đã được chữa. Sử dụng sức mạnh của «Haniel», Natsumi biến cơ thể đầy thương tích của Nia thành một cơ thể lành lặn.

"Như vậy.....Tôi nghĩ đã tốt hơn một chút rồi. Nhưng tôi không thể trả lại lượng máu đã mất và cũng không thể chữa những vết thương bên trong cơ thể cô ấy được. Nếu chúng ta không chữa trị cho cô ấy sớm....."

Khi Natsmi nói những lời đó, tình hình Nia trở nên xấu đi. Mặc dầu tất cả vết thương đều đã biến mất nhưng mặt cô ấy chuyển xanh; hơi thở dần yếu đi.

"Chết tiệt.....Nia! Cô có nghe giọng tôi nói không? Xe đã gần đến rồi đấy!"

Nắm lấy tay Nia, Shidou nói bằng giọng như đang cầu nguyện.

Tuy vậy, tiếng hét của cậu chỉ hoài vô ích, bàn tay Nia ngày càng lạnh đi. Shidou cảm thấy bực tức, sốt ruột và tuyệt vọng. Cậu thất vọng đấm mạnh xuống nền đất.

".....! Chờ đã, Shido."

Và như thể nhận ra điều gì đó, Tohka đang nheo mắt nhìn Nia, cứ như đang xác nhận một chuyện.

"Quả nhiên.....Shido, dù yếu ớt nhưng Nia vẫn còn chút Linh Lực!"

"Cậu nói sao cơ!?"

https://thuviensach.vn

Shidou trố mắt, Kotori hít thở sâu như thể cũng nhận ra chuyện gì đó.

"Ra vậy.....Trước khi Nia bị đâm bởi cái ả bay xuống từ trên trời thì Shidou đã thức tỉnh được một phần ý thức của Nia, dù chỉ là một chút ít.....! Vào lúc đó, thể nghịch đảo của cô ấy không còn hoàn thiện nữa."

"Ý-Ý em là sao?"

"Có khả năng rằng viên Sephira mà Westcott cướp đi lúc đó không phải ở dạng hoàn thiện! có lẽ bên trong cơ thể Nia vẫn còn lại một phần nhỏ của Sephira.....!"

".....!"

Nghe Kotori nói thế, Shidou giật thột.

Hồi đầu tháng, cuộc bàn luận mà Shidou nghe về việc cậu mất kiểm soát bỗng nổi lên trong đầu cậu lúc này.

"Kotori------Em từng nói rằng có một đường tuần hoàn Linh Lực kết nối anh và các Tinh Linh.....phải không?"

"Phải, chuyện đó....."

Và rồi, Kotori nhận ra điều Shidou đang nghĩ tới.

"Shidou, đừng nói là-----"

"Ờ-------Đây là một ván cược, anh sẽ phong ấn Nia.....!"

Phải. Có một dòng chảy Linh Lực hình thành giữa Shidou và các Tinh Linh mà cậu đã phong ấn. Trong trường hợp đó, nếu Shidou có thể kết nối con đường đó với Nia, cậu nghĩ rằng cậu có thể cung cấp Linh Lực cho cô bằng lượng Linh Lực giữa cậu và các Tinh Linh còn lại.

https://thuviensach.vn

Dĩ nhiên, Shidou vẫn không rõ liệu mức độ tình cảm Nia giành cho cậu đã tăng lên tới mức có thể phong ấn cô ấy hay chưa.

Thế nhưng, giống như Kotori vừa nói lúc trước, không còn cách nào khác hơn ngoài tin tưởng.------Rằng cảm xúc của Shidou và các Tinh Linh kia có thể chạm tới Nia.

"-------Nia. Làm ơn, hãy chấp nhận.....tôi. Tôi kông phiền dù cô có lấy hết sức mạnh của tôi! Thế nên----!"

Shidou nói như thể đang cầu xin cô ấy. Với ánh mắt mọi người đang chứng kiến, cậu đưa dôi môi mình chầm chậm về phía đôi môi Nia, và rồi môi họ chạm nhau.

Rồi ngay lập tức, Shidou cảm thấy một cảm giác quen thuộc của thứ gì đó âm ấm chảy vào trong cơ thể cậu, dù là chỉ một chút.

".....!"

Không nghi ngờ gì nữa, đó là cảm giác mỗi khi cậu phong ấn Linh Lực một Tinh Linh. Khi môi hai người rời nhau, cậu hét lên gọi tên Nia.

"Nia! Nia!"

"Tỉnh lại đi, Nia!"

"Nia.....san!"

Tất cả Tinh Linh cùng lên tiếng theo Shidou.

Không lâu sao, Nia bắt đầu nhúc nhích đôi bàn tay.

Và rồi, cô cất giọng khàn khàn.

https://thuviensach.vn

"....., Mọi người.....Không cần phải hét lên, tôi.....có thể nghe.....mọi người.....mà....."

"---------! Nia!"

Khi Shidou hét lớn, Nia lại một lần nữa nhắm mắt lại, đôi môi cô hơi cử động.

Dù cho giọng nói của cô không thể nghe thấy được----Nhưng từ chuyển động của đôi môi, có thể nhận ra cô đã phát âm 4 chữ: 『A』 『RI』 『GA』 『TOU』.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Kết Chương: Cậu Biết Chứ, Nia!?

Phần 1".....Hou?"

Bên trong văn phòng chi nhánh Nhật Bản của DEM.

Tâm trạng đương tốt, Isaac Westcott liếc nhìn về phía quyển sách ở trước mặt gã, trong khi vẫn ngồi trên ghế.

Nổi giữa thinh không là một quyển sách lớn. Bề ngoài thông thái toát ra một nỗi sợ bí hiểm mà chỉ cần nhìn vào là có thể cảm nhận được.

"------Hiểu rồi, thứ này thật thú vị. Tất cả thông tin tôi muốn biết đều chảy trực tiếp vào đầu. Vậy ra đây chính là Quỷ Vương «Beelzebub» sao? Có vẻ như là tôi đã thành công nhỉ. Nhờ nó mà tôi đã tìm được vài thứ rất thú vị đây."

Nói đoạn, Westcott bật cười. Và rồi cô gái mặc complê đứng trước mặt hắn ta - Ellen nghiêng đầu thắc mắc.

"Thứ thú vị gì vậy?"

"Aah. Đến đây nào."

"Gì chứ....."

Ellen bước tới trước Westcott, nét mặt lộ rõ sự tò mò.

https://thuviensach.vn

Westcott đứng dậy khỏi ghế và đặt tay lên vai Ellen. Sau đó---

".....! Đây là....."

Ellen ngước mắt ngạc nhiên.

Thông tin mà Westcott lấy được từ «Beelzebub» đang được truyền cho Ellen thông qua tiếp xúc vật lý. Và như vậy, Ellen thấy các hình ảnh chạy trực tiếp vào trí não cô.

".....Thay dổi lịch sử ư? Nghĩa là thế giới hiện tại vốn đã được viết lại sao?"

Và rồi, Ellen nói như đã hiểu.

Đúng vậy--------Đó chính là điều được viết trên «Beelzebub».

Thay đổi lịch sử là hành động cấm kỵ chống lại chúa trời---một mộng tưởng chẳng bao giờ là điều vĩ đại.

Tuy nhiên, chuyện đó không phải điều tuyệt đối bất khả thi; cả Westcott và Ellen đều hiểu rõ.

"Aah. Itsuka Shidou đã mượn trợ giúp của «Nightmare». Chúng du hành thời gian và dường như đã thay đổi quá khứ của Tobiichi Origami..... Fu, cậu ta quả đã làm chuyện tày trời."

"Ai mà nghĩ được một chuyện như vậy----"

Rồi đột nhiên, trước khi Ellen kịp nói hết câu, cô ta đã phải ôm ngực quằn quại.

"Uguh.....!?"

https://thuviensach.vn

Một vài giây sau, máu bắt đầu thấm qua lớp áo blouse trắng cô ta đang mặc. Ellen nhăn mặt nhìn vào vết máu trên tay mình.

"Đây là....."

"Có vẻ bởi vì cô biết được chuyện lịch sử thế giới thay đổi, nên vết thương cô đã nhận tái hiện lại."

Westcott nhếch miệng nói. Mặc dù với một người bình thường thì chuyện như vậy sẽ không diễn ra----Nhưng với những Pháp Sư sử dụng Realizer, họ có thể biến tưởng tượng của mình thành thực tại. Và Ellen lại là Pháp Sư mạnh nhất, cô ta sẽ chuyển đổi mọi hình tượng mạnh mẽ trong đầu mình thành hiện thực một cách tự động.

".....Hiểu rồi. Vậy ra tôi đã nhận vết thương này từ cô ta ở trong thế giới trước.....Dù là có sự can thiệp của «Ratatoskr» nhưng đây quả thật vẫn là một nỗi nhục."

Sau khi nói như thế, Ellen nhíu mày khó chịu.

Phản ứng đó của cô ta cũng dễ hiểu. Vì để bắt Ellen phải nhận một vết thương nghiêm trọng như vậy, trong ký ức của Westcott, chỉ có một người ngoài Origami là làm được.

".....Fu."

Ellen nhăn mặt một chút. Sau đó, cô ta mở rộng trường Territory xung quanh cơ thể để cầm máu và giảm đau. Đoạn cô ả trở về nét mặt và dáng điệu bình thường của mình.

"Tuy nhiên---- Quả thật. «Beelzebub», sức mạnh của nó đúng là xứng với cái tên Quỷ Vương."

https://thuviensach.vn

"Phải. Dù vậy..." Westcott nhún vai một chút trước những lời của Ellen.

"Hình như, Quỷ Vương này vẫn chưa hoàn thiện."

"------Nó chưa hoàn thiện ư?"

"Aah, có vẻ trước khi chúng ta dứt điểm «Sister», Itsuka Shidou đã có thể phục hồi một vài phần ý thức của cô ta. Và dường như rằng cậu ta cũng sẽ có thể dụng sức mạnh của thiên sứ này."

".....Xin lỗi. Tôi đáng lẽ phải tự mình làm chuyện đó."

Ellen nói, vẻ mặt căm phẫn. Tuy nhiên, Westcott chỉ nhún vai đáp lại một cách cường điệu.

"Không cần phải cảm thấy hối lỗi về chuyện này. Dù sao tôi cũng hài lòng với kết quả ngày hôm nay. Mặc dù nó vẫn chưa hoàn thiện, nhưng chúng ta chắc chắn đã bước một bước gần hơn tới giấc mơ của mình. Về nửa còn lại đã bị bỏ lỡ, chúng ta vẫn có thể lấy lại sau đúng không? Tôi rất trông đợi vào cô, Ellen."

"--------Vâng."

Ellen chỉnh lại tư thế và gật đầu.

Rồi, Westcott liếc về phía cô gái đang đứng gần lối vào văn phòng.

"Dĩ nhiên, cả cô nữa.---------Artemisia."

".....Vâng."

Artemisia Bell Ashcroft lặng lẽ đáp lại.

Phần 2

https://thuviensach.vn

Trong phòng chờ ở cơ sở ngầm của «Ratatoskr», tất cả các Tinh Linh đều hiện diện.

Lý do rất đơn giản. Mọi người đều đang đợi quá trình chữa trị của Nia kết thúc.

Nia đã mất ý thức lần nữa sau khi được đưa tới cơ sở này. Trong tình trạng khẩn cấp, cô ấy hiện đang được điều trị bằng Realizer. Vì quá trình chữa trị sẽ mất một khoảng thời gian, nên mọi người được lệnh quay trở về nhà nhưng..... Bất kể thế nào họ vẫn cứ lo lắng cho Nia. Rốt cục cả những người sống trong căn hộ dành cho Tinh Linh hay sống ở nhà riêng đều nói rằng họ không thể quay trở về khi chưa biết được tình trạng của Nia.

Mặc dù tất cả mọi người đều chưa chợp mắt chút nào kể từ lúc khai mạc sự kiện. Sau đó lại là trận chiến cật lực với DEM, cơ thể họ đã hoàn toàn kiệt quệ.

Dù cho mọi người đều cố hết sức để tỉnh táo, nhưng mi mắt cứ nặng dần lên.

"Mu....."

Tohka dụi dụi mắt ngái ngủ. Shidou cười gượng *Ahaha*.

"Cậu ổn không? Nếu buồn ngủ thì nên tới phòng ngủ đi."

"Mu.....Không, ổn mà. Tớ đã quyết định sẽ thức tới khi Nia tỉnh dậy."

"Ng.....Vậy sao? Vậy thì ráng thức thêm chút nữa nhé."

Đoạn, cánh cửa mở ra khi Shidou nói câu đó. Kotori ngáp lớn bước vào phòng.

https://thuviensach.vn

"Fuaa.....Eh, mọi người. Mọi người vẫn thức à?"

"Không phải em cũng vậy sao? Rõ đang ngáp như thể sắp gục rồi còn gì. Đừng ép bản thân quá, được chứ?"

"A-anh im đi!"

Kotori khoanh tay lại, hất mặt đi.

"Đừng dỗi như thế.....Mà quan trọng hơn, tình trạng Nia thế nào rồi?"

Khi Shidou hỏi như vậy, Kotori hít một hơi và quay lại phía Shidou cùng với các Tinh Linh.

"--------Nói ngắn gọn thì cô ấy đã qua tình trạng nguy kịch. Sơ cứu ban đầu của «Haniel» và mạch Linh Lực tạo nên nhờ liên kết đã giúp ích rất nhiều. Có lẽ nó sẽ không tiến triển xấu. Quá trình điều trị bằng Realizer đã xong nên cũng không lạ nếu cô ấy có tỉnh dậy ngay bây giờ."

"Ooh, thật sao?"

"Phải. Vậy nên------"

Trước khi Kotori kịp nói dứt câu thì âm thanh *Pipi* vang lên từ thiết bị máy tính đầu cuối bên trong túi cô bé.

"-------Mới nhắc Tào Tháo."

Sau khi xác nhận thông tin trên màn hình, cô bé chỉ vào cánh cửa, đoạn nói.

"Có vẻ Nia đã tỉnh rồi. Mọi người đều muốn gặp cô ấy, đúng không?"

".....!"

https://thuviensach.vn

Nghe Kotori nói vậy, tất cả Tinh Linh đang ngái ngủ mở to mắt ngay lập tức.

Kotori cười khi thấy cảnh đó và đề nghị mọi người.

"Bên này. Theo tôi."

Shidou và những người khác theo Kotori rời phòng chờ. Họ băng qua hành lang và tới phòng ICU. Sau khi được Kotori hướng dẫn, họ bước vào trong.

Bên trong căn phòng là một không gian rộng. Vô số máy móc xếp hàng trên nền phòng màu trắng với vài cái dây cáp chui ra từ bức tường. Nia hiện đang ở bên trong một cái kén điều trị nằm ngay trung tâm căn phòng. Nắp chiếc kén đã mở sẵn. Ở đó, Reine đang tháo mặt nạ oxy của Nia.

Nia khẽ mở mắt, rồi cô ấy nhìn về phía đám Shidou.

".....Ah.....Mọi người."

"Nia!"

Shidou gọi tên cô, đoạn lao tới bên cạnh cô ấy. Tất cả Tinh Linh cũng lao đến như thể theo sau cậu. Họ vây quần xung quanh Nia.

"Chị.....ổn không?"

"Kaka, không phải cô trông khá khoẻ mạnh sao?"

"Tán thành. Rất vui được thấy cô vẫn ổn."

Khi tất cả Tinh Linh đều đang nói chuyện với mình, Nia chầm chậm nhìn mọi người và rồi nới lỏng đôi môi.

https://thuviensach.vn

"Ehehe.....Từ khi nào mà tôi trở nên nổi tiếng thế này.....? Đáp lại tôi sẽ ký tặng mọi người nhé~"

Nia đùa giỡn đáp, sau khi lấy hơi một chút, cô gái nhìn vào Shidou.

".....Xin lỗi, nhóc. Chuyện tôi bị bắt bởi DEM ----"

"....."

Shia nắm chặt tay Nia như muốn bảo cô ngừng nói.

"Nhóc....."

"Ổn mà. Lúc này đây.....Cảm ơn chị-----vì đã sống."

Shidou nói thế với đôi mắt ngấn nước, Nia cúi mặt xuống một chốc trước khi bật cười ngượng ngịu.

"Ahaha..... Tôi đầu hàng, cảm ơn cậu. Tôi rất tệ trong bầu không khí như thế này cậu biết không?"

Nói xong, Nia ngáp rõ to.

"Eh, lạ thật. Tôi tưởng mình đã ngủ tới tận lúc này rồi chứ."

"Haha.....Không lạ đâu. Dù sao cũng muộn rồi mà....."

Sau khi Shidou nói thế, cậu nhìn vào chiếc đồng hồ bên trong căn phòng----Rồi bất chợt thốt lên, "Ah".

Như thể đang nghĩ điều gì trong đầu, cậu liếc về phía Reine.

"Uhm, xin lỗi. Tôi có thể dẫn Nia ra ngoài một chút không?"

".....Ng? Chậc, đúng là tình trạng của cô ấy đã ổn định, nên nếu chỉ một chút thì tôi không phiền đâu..... nhưng mà cậu định dẫn cô ấy đi

https://thuviensach.vn

đâu?"

"Chuyện đó..... có vài điều đáng mong chờ."

Shidou nói thế trong khi giơ lên một ngón tay. Nia và những Tinh Linh khác nghiêng đầu thắc mắc.

Ít phút sau, Shidou và những người khác lên tới tầng thượng khu chung cư nơi toạ lạc lối vào của cơ sở ngầm «Ratatoskr».

Xung quanh vẫn còn tối đen, và tiết trời thật lạnh cảm tưởng như tuyết sẽ đổ xuống bất kỳ lúc nào. Mọi người khoác bên ngoài một cái áo gió, găng tay và khăn choàng cổ để giữ ấm.

"Hiya~, quả không ngoài dự đoán, ngoài này lạnh thật đấy~! Này, Yoshino-san! Lạnh lắm đúng không? Có muốn chị sưởi ấm cho không?"

"K-Không, uhm....."

Miku, người nhảy ra ngoài đầu tiên, lớn giọng. Yoshino cười rụt rè như thể bị làm phiền bởi điều đó. Natsumi thì đang giữ lấy áo Yoshino như muốn bảo vệ cô bé.

"Chị có lạnh không, Nia?"

"Ng~, không sao cả."

Shidou vừa đẩy chiếc xe lăn của Nia vừa hỏi cô. Mặc dù đã được phép ra ngoài nhưng Nia vẫn chưa tự đi được, thế nên họ quyết định dùng một chiếc xe lăn đưa cô ra ngoài.

"Vậy..... Tại sao chúng ta lại đến đây?"

"Aah. Em nghĩ cũng sắp tới lúc rồi....."

https://thuviensach.vn

Khi Shidou nói thế, bầu trời dần biến chuyển.

Ánh mặt trời bắt đầu len lỏi qua khoảng cách giữa các toà nhà. Màn đêm đen từ từ thay sắc.

"Ooh.....!?"

"Thật.....tuyệt vời!"

Các Tinh Linh cất giọng cảm thán. Nia cũng biểu hiện vẻ mặt ngạc nhiên. Cô nhìn vào ánh mặt trời đang chầm chậm vươn lên và rồi ngước nhìn Shidou.

"Nhóc, đây là-----"

"À, em chẳng qua nghĩ rằng cũng sắp đến lúc mặt trời mọc. Dù là em vốn đã quên mất vì chúng ta quá bận rộn chuẩn bị cho Comico. Nhưng không phải hôm nay là mùng một tháng một hay sao? Cho nên đây là cảnh mặt trời mọc đầu tiên của năm mới.---nó rất hoàn hảo cho khởi đầu mới của chị đấy, Nia."

".....Haha, phô trương quá đó~"

Nia bật cười nói vậy, cô gái quay mặt lên, ngắm nhìn những tia nắng mặt trời.

Vài giây sau, thật nhẹ nhàng, Nia nhỏ giọng cất tiếng.

".....Nhóc."

"Ng.....?"

"Thật sự.....Cảm ơn cậu vì tất cả."

https://thuviensach.vn

"Đừng để ý. Đó chẳng qua vì em đã nhận được rất nhiều trợ giúp từ mọi người mà thôi."

".....Khi cơ thể tôi hoàn toàn bình phục, tôi nghĩ mình sẽ đi gặp Takajou-sensei một lần nữa."

"Aah. Vậy chẳng phải rất tuyệt sao? Chị ấy là một người tốt mà. Có lẽ..."

"Có lẽ?"

Khi nghe Shidou nói như vậy, Nia lại bật cười.

".....Tôi nên nói thế nào nhỉ, mặc dù thật sự phiền phức khi sức mạnh của tôi bị DEM cướp đi, nhưng đồng thời tôi lại cảm thấy nhẹ nhõm lạ thường. «Rasiel» theo tôi cũng gần 30 năm rồi.....Không-không, tôi không xứng đáng với sức mạnh đó."

"30 năm--- Cô đã làm Tinh Linh lâu như vậy ư?"

Người đáp lại những lời của Nia không phải Shidou; thay vào đó là Origami.

"Um. Chà, chính xác hơn thì là 27, mặc dù cũng gần 28 năm rồi..... Chậc, nếu làm tròn lên thì cũng như nhau thôi, phải không? Mọi người nghĩ sao? Trông tôi trẻ hơn thế, đúng không hả?"

Nia tay đặt lên má trong khi nói đùa như vậy. Cùng lúc đó, Kotori liếc nhìn Nia.

"Có lẽ Linh Lực đã ngăn không cho các tế bào của cô già đi. Do hiện tại Linh Lực của cô đã bị phong ấn, nên từ giờ cô sẽ lại lão hoá cho coi. Tốt nhất cô nên chuẩn bị tinh thần đi."

https://thuviensach.vn

"Uwah-----Là như thế thật à. Ah~, tôi đính chính lại những gì đã nói. Cảm ơn mày rất nhiều vì tất cả cho tới tận bây giờ, «Rasiel»."

Khi Nia nói thế, Kotori bật cười như thể tận hưởng nó.

Và rồi Nia nhìn về phía mọi người như rằng nhớ ra điều gì đó.

".....Nhắc mới nhớ, mọi người trở thành Tinh Linh khi nào vậy?"

"Aah.....Tôi trở thành Tinh Linh năm năm trước, với Miku thì là một năm trước, tôi nghĩ vậy. Origami thì chỉ mới gần đây. Còn lại thì đều là Tinh Linh thuần chủng."

"Eh.....?"

Đáp lại Kotori, Nia vẻ mặt bối rối.

Đoạn, cô nghiêng đầu thắc mắc rồi tiếp lời.

"Tinh Linh thuần chủng.....? Nhưng, không phải tất cả Tinh Linh đều từng là con người sao?"

Trước những lời đó,

"Eh.....?"

Mọi người có mặt ở tầng thượng đều trố mắt ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi

www.dtv-ebook.com

Tập 14 - Mukuro Planet

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Mở Đầu: Tinh Tú Thức Tỉnh

Đã từng là bầu trời nhưng không còn tồn tại.

Đã từng là thế giới nhưng không còn hiện hữu.

Âm u, hiện tại giữa không gian âm u mịt mù đó, có một thiếu nữ hiện đơn thân lẻ bóng đang lơ lửng.

Tựa như hòn đá.

Tựa như hạt bụi.

Tựa như tro tàn.

Thiếu nữ chỉ là, đơn thuần mà 『ở』 tại 『nơi ấy』 thôi.

Cô đã trở thành một phần của tự nhiên, trở thành một phần của thế giới, không hề kháng cự, không hề nghịch chuyển, không hề can thiệp, đúng như cái danh 『Hư vô』 mà yên định bên trong, chỉ lẳng lặng mà trôi nổi.

Bởi rằng không một ai có thể thấy được dáng vẻ của cô, vì vậy kẻ có thể nghe được giọng nói của cô vốn cũng không hề hiện hữu.

Không-----cho dù là người trước đây đã từng biết rõ về sự tồn tại của cô, hiện cũng không còn tồn tại ở nơi đây.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, cô cũng không nhớ rõ đối với điều đó có từng giữ lấy bất mãn hay không.

Chút ít cô đơn cũng vậy.

Từng chút chút băn khoăn cũng vậy.

Một tia nôn nóng cũng vậy.

Không. Cũng không chỉ là như vậy.

Sự thích thú cũng thế, cả niềm vui cũng y.---Ngay lòng yêu thương cũng chẳng khác.

Bất kỳ cái gì cũng đồng dạng,----nội tâm đã bị cô niêm phong vốn chẳng còn lưu giữ những gì đã từng có đó.

Nhưng mà, như vậy là tốt rồi. Bởi vì thứ cô kỳ vọng ở đây chỉ là sự trống trải, yên ổn.

----Song.

Vào một ngày nào đó. Một vị khách không mời mà đến đã xuất hiện ngay tại trước mắt cô.

Nhìn thấy chính là một khối sắt to lớn. Con rối với tay và chân đều dài ngoẳng vặn vẹo.

Những thứ dị hình như vậy, dần xâm lấn không gian của cô.

Cô không hề tiến hành bất kỳ sự can thiệp nào đối với nó.

Thế nhưng tại thời điểm bị thứ gì đó can thiệp, bị loại trừ, mang một phần trái tim còn sót lại.

Đến cùng đã bao nhiêu lâu như thế này rồi đây.

https://thuviensach.vn

Cô---chợt hé mở đôi mắt.

"... ... ... Fumu?"

Tiếng nỉ non khe khẽ mà không phải ai cũng nghe được, mang thân mình vốn đang co lại mà vươn ra.

Đã một thời gian dài xương cốt không có vận động đến, phát ra những tiếng rang rắc nhỏ bé.

". . . Haa? Vẫn còn nghĩ đến việc đánh thức ta là kẻ nào đây, rõ là một đám dị hình này"

Thiếu nữ giơ tay lên, thì thầm【 cái tên 】, một chiếc 【 chìa khoá 】 to lớn hiện tại đang nằm trong tay.

"---thứ chướng mắt, thì nên dọn dẹp."

Ngày hôm đó.

Thảm họa tồi tệ nhất đối với toàn cầu, đã thức giấc.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Lễ Hatsumode Cầu Nguyện Đầu Năm

Phần 1Căn cứ theo truyền thuyết, vào thời điểm cầu nguyện đầu năm có tục lấy tiền ném vào hòm, tựa hồ cũng không phải là càng nhiều càng tốt.

Mặc dù truyền thuyết có lưu truyền là từ đồng xu 5¥ sẽ cầu được nhân duyên, nhưng nếu như bỏ vào sáu đồng 5¥ thì sẽ biến thành 「nhân duyên sẽ không vừa lòng hợp ý」, ý là thế. Đồng xu 500¥ có giá trị lớn nhất, bởi vì cũng không có đồng xu nào lớn hơn so với nó nữa, được giao cho hàm ý 「ném thêm cũng vô dụng」, thì có 「Rõ ràng đã ném đồng xu giá trị gấp trăm lần mà vẫn không công hiệu thì rõ thật là quá đáng mà」, cứ thế mà bực tức cũng vậy.

Mà, thần linh thì không phải bởi tiền ít hay nhiều mà thiên vị bất kỳ ai cả, vì thế có muốn dùng tờ 10.000¥ để đổi lấy điềm báo 『Hạnh vận』, rốt cuộc vẫn là chuyện phát sinh không như ý muốn mà thôi.

Không cần phải nói, với tư cách học sinh cao trung, Shidou tất nhiên chẳng có ý nghĩ sẽ ném 10.000¥ vào làm gì. Cậu chỉ vừa thành khẩn cảm tạ thần linh vừa đem đồng 5¥ ném vào hòm, rung chuông ngân vang, rồi hành lễ thăm viếng.

". . ."

Sau đó cậu nhắm hai mắt lại, trong đầu thầm cầu nguyện.

https://thuviensach.vn

Kỳ thực trông cậy vào thần linh ở trong đền để thực hiện nguyện vọng của người đến thăm viếng, v.v... vốn là không có khả năng. Nhật Bản mặc dù vốn có 800 vạn thần linh, nhưng theo truyền thuyết chỉ có một vị thần linh được người ta chuyên tâm đi thăm viếng, rõ tàn khốc.

Thế nhưng, hành vi thăm viếng này mang ý nghĩa gì, Shidou cũng không có nghĩ đến.

Nguyện vọng, mong ước với mục tiêu là cái gì đó mà mỗi người đều có cho riêng mình. Và giữa cuộc sống hằng ngày cũng không phải không có xuất hiện ý thức mãnh liệt như vậy.

Tất nhiên là các sĩ tử hay các thiếu nữ đang yêu có lẽ cũng thường thường ước mong gì đó cho riêng mình lắm đây, nhưng những người như vậy theo lý thường thì vẫn sống trong hạnh phúc, rất ít khi mang hoàn cảnh vấn đề của bản thân ra mà đặt suy nghĩ.

Người khỏe mạnh tất nhiên sẽ không có nghĩ đến cần dựa vào đôi chân của mình để đứng lên như nào, người sung túc cũng sẽ chẳng buồn lo đến việc cần phải cố gắng sống lây lất qua ngày ra sao.

Những ví dụ này tuy rằng đều là có vẻ cực đoan đấy, nhưng thực sự là mỗi người đều thường không tự giác nhận ra được hạnh phúc mà mình đang có.

Bởi vậy--điều Shidou khẩn cầu.

Chính là hạnh phúc mà cậu đang có, sẽ có thể tiếp tục vững bền dài lâu hơn nữa.

". . . Phù."

Shidou nhẹ thở hắt ra, mở mắt và ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

Hướng hai bên nhìn lại, Shidou thấy các thiếu nữ đang đồng thời chắp tay trước ngực như mình.

Với Shidou làm trung tâm, đứng bên phải là Tohka với Origami, còn bên trái là Kaguya với Yuzuru.

Tất cả mọi người đều là bạn cùng trường ở trường cao trung Raizen và đồng thời--cũng đều là Tinh Linh đã bị Shidou phong ấn Linh Lực.

Mỗi người đều diện một bộ kimono cực kỳ hoa lệ, thành kính mà cầu khấn. Bản thân Shidou cũng cầu khấn trong một khoảng thời gian khá lâu. . . Những cô gái này đến cùng là hiện đang cầu khấn cái gì thế nhỉ?

"Ừm."

Trong lúc Shidou mải nghĩ như vậy, Tohka từ bên cạnh ngẩng đầu lên, mở đôi mắt tựa như thạch anh. Mái tóc đen tuyền tuyệt đẹp cùng gương mặt xinh xắn nhẹ nhàng quay qua, lấp lánh dưới ánh mặt trời.

"Muu, cậu đợi lâu lắm không, Shido?"

"Không sao. Cậu đang ước điều gì thế?"

"Umu. Chỉ hy vọng năm nay ăn được thêm nhiều cao lương mỹ vị thôi á!"

"Ha ha, cũng phải ha."

Thật đúng là nguyện vọng rất có phong cách Tohka đây.

Nghe được như thế, Shidou không khỏi bắt đầu suy xét đến menu của tối nay, nhưng mà Tohka lại tiếp tục nói rằng.

"Mặt khác, vẫn còn một cái nữa."

https://thuviensach.vn

"Ừm?"

"Hy vọng cho Shido, cùng với mọi người một mực ở bên nhau dài lâu."

Tohka lộ ra nụ cười tươi như ánh nắng ban mai mà nói vậy. Shidou trong chốc lát xoe tròn đôi mắt.

"Aa, phải rồi."

Shidou dịu dàng mỉm cười, gật đầu.

Như cùng phối hợp với bên này mà, cặp Yamai tỷ muội Kaguya • Yuzuru cũng hoàn thành khấn nguyện rồi quay sang.

"À mà, hai cậu đã cầu nguyện điều gì vậy?"

Shidou dò hỏi. Kaguya với bộ kimono cam đen giao thoa che mặt lại tạo ra tư thế POSE cực ngầu.

"Cầu nguyện? Ka ka. . . Còn tưởng rằng ngươi muốn hỏi gì khác chứ. Tiểu thần thống trị cái mảnh đất bé tẹo này, ta từ lâu đã lĩnh giáo qua rồi. Mà, nói chứ hiện tại dưới vẻ oai phong của ta cũng chỉ có thể run rẩy thôi nà."

"Mật báo. Nói dóc, rõ ràng Kaguya ban nãy thì thầm mà xin 『Hy vọng năm nay có thể leo lên nấc thang của người lớn』."

"Đừng có ra vẻ nghiêm túc như này mà nói bậy nha, ta rõ ràng chỉ nói muốn cùng Shidou hẹn hò. . ."

Còn chưa kịp nói hết, đôi vai của Kaguya chợt phản ứng mà run run.

Bị chỉ đích danh như thế thì có nói như nào cũng sẽ xấu hổ đây. Shidou gãi gãi gò má dời ánh mắt đi.

https://thuviensach.vn

"Không, mà, cái kia. . . cần phải cân nhắc lại."

". . . !"

Vẻ mặt Kaguya trở nên đỏ bừng. Yuzuru thấy điều này mà ufufu. . . phát ra tiếng cười trộm.

"Cười nhạo. Thật tốt nha."

"Aa--thực ra là!"

Yuzuru nói xong, Kaguya ứ lệ mà bang bang bắt đầu gõ Yuzuru.

"Thoái lui. Ui da, đau đấy, Kaguya."

"Nee nee, đừng có gây phiền phức cho những người khác. . ."

Shidou cười khổ mà can ngăn hai người lại.

Nhóm Shidou hiện tại đang ở chỗ miếu thờ gần nhà Itsuka. Tuy rằng đang ngày 4 tháng giêng, thoạt nhìn đã không có chen chúc như ba ngày trước, nhưng vẫn là có thể nhìn thấy lác đác vài người đến đây thăm viếng cầu nguyện đầu năm.

Kaguya cũng đã nhận ra đang lúc không thích hợp, đỏ mặt mà bắt đầu hít sâu điều chỉnh hơi thở.

"... OK. Tỉnh táo lại nào, ta đúng là có bóng tối gia hộ đó."

"V-Vậy sao. Có lẽ cũng đến lúc phải đi rồi... Ờ?"

Trong lúc tất cả mọi người chuẩn bị rời khỏi thần điện, Shidou chú ý tới còn có một vị thiếu nữ nữa đang hai tay chắp tay trước ngực đứng phía trước thần điện.

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ mặc bộ Kimono thuần trắng với hoa văn là những con hạc-- Origami vẫn đang thành kính mà cầu khấn, miệng lẩm bẩm.

"Origami?"

"Lâu dữ ta... Hiện tại đang cầu khấn cái gì đấy nhỉ?"

Kaguya hiếu kỳ hướng bên cạnh Origami đi đến, để ghé sát lỗ tai vào.

Vài giây sau.

"...!"

Kaguya nghe thấy được lời thì thầm của Origami, gò má so với ban nãy càng thêm mãnh liệt *Doki!* mà trở nên đỏ bừng bừng, phi nhanh lui về phía sau.

"Kaguya?"

"Muu? Origami nói gì vậy?"

Tohka lộ ra biểu hiện chẳng hiểu gì mà hướng Origami đi đến. Kaguya thần sắc lộ ra vẻ kinh hoảng mà dùng sức lắc đầu, ngăn Tohka lại.

"Không được! Cái đó đối với Tohka mà nói vẫn còn quá sớm!"

"Muu...?"

"Đến, đến cùng là đang cầu khấn cái nguyện vọng gì vậy..."

Nhìn bộ dạng kinh hoảng của Kaguya, Shidou toát ra mồ hôi hột. Vừa vặn Origami hoàn thành cầu khấn mà hướng bên này đi tới.

"Đã, đã xong rồi sao, Origami."

"..."

https://thuviensach.vn

Đối với vấn đề của Shidou, Origami không nói gì mà gật đầu. Vuốt ve bụng rồi đối với Shidou dựng lên ngón cái.

"Chuẩn bị xong rồi."

"Chuẩn bị cái gì cơ?!"

Shidou phát ra rên rỉ. Tay đặt ở trên trán mà haa thở hắt ra.

"Nói-nói chung, có người đang chờ ở phía sau, trước hết hãy rời khỏi ở đây đã."

Các Tinh Linh gật đầu, Shidou một bên áy náy vì pha ầm ĩ ban nãy đối với những người đang chờ cầu khấn ở phía sau, một bên bỏ tiền vào hòm rồi lui ra.

Sau khi dừng chân ở chỗ vắng người, cậu hướng nhìn xung quanh bốn phía.

"Nhóm Kotori đang ở đâu nhỉ...?"

Shidou còn chưa kịp dứt lời thì đã thấy bóng dáng của cô em gái Kotori. Tuy rằng nhóm Kotori cũng đồng thời đến nơi đây cầu nguyện đầu năm, nhưng do hòm tiền kích thước có hạn, số người mỗi lần cầu khấn là cố định, nên đành phải phân tổ thăm viếng.

"Nee--Onii-chan~~"

Một giọng thân quen từ phái sau truyền đến.

Vẫn tưởng sẽ thấy Kotori cùng những người khác, thế nhưng--có thứ đáng lưu ý khác đã ánh vào mi mắt.

Tohka bên cạnh cũng nhìn thấy, hơi nghiêng đầu lộ ra biểu hiện nghi hoặc.

https://thuviensach.vn

"Muu? Kotori, các cô đang làm cái gì thế?"

Nhưng này cũng là không còn cách nào đây.

Chỗ nhóm Kotori, hiện đang bày ra cái bàn dài dùng để nghỉ chân. Các Tinh Linh với tư cách là người tới cầu nguyện đầu năm, đang viết cái gì đó đang cầm trong tay.

"Ừm."

Buộc dải ruy băng bạch sắc, Kotori với bộ kimono đỏ thắm, hiện đang cầm một thứ.

Đó là thẻ bài gỗ có hình dáng ngôi đền. Ở chóp đỉnh có kết dây để buộc treo lên.

Không sai. Đúng là cái gọi là bùa con ngựa (Uma) gì đó.

"Ồ, đây là cái gì?"

"Cái này gọi là Bùa Ema đó. Chỉ cần viết nguyện vọng của mình lên trên, thì nguyện vọng đó sẽ thực hiện nha."

"Sao cơ! Thật vậy à?!"

Nghe Kotori nói vậy, mắt Tohka phát quang lấp lánh.

"Đêm Thất Tịch cũng thế, cái ban nãy cầu nguyện cũng thế, có thể có nhiều hoạt động thực hiện nguyện vọng như vậy tồn tại sao, thật tốt quá!"

"Ahaha... Mà, tuy rằng cũng không phải nhất định sẽ thỏa nguyện, nên đừng có quá chờ mong nhé."

Shidou cười khổ mà nói vậy. Tohka "Umu~!" Gật đầu.

"Tớ biết rồi. Làm thần linh cũng vất vả thật đấy!"

https://thuviensach.vn

Tohka như vô cùng phấn khởi mà khom người đứng dậy, mắt chăm chăm nhìn vào Shidou. Rồi lại hướng sang cặp Yamai tỷ muội bên kia, biểu hiện của những cô gái này đều giống như Tohka.

"Cơ hội hiếm có, nên tranh thủ tới viết xin một chút đây."

"Ừ--"

Shidou nói xong, các Tinh Linh phát ra tiếng thích thú.

Vui vẻ đến nỗi bản thân cậu cũng không nỡ phá hoại bầu không khí này, Shidou cố gượng cười mà đếm nhân số để mua bùa Ema, rồi phân phát cho nhóm Tohka.

"Vậy thì tới bên kia vắng người mà viết đi."

"Umu!"

Nhóm Tohka hưng phấn mà cầm lấy bút lông trên bàn.

Shidou cũng cầm lấy bút, ánh mắt lại hướng về phía các Tinh Linh khác đang ngồi hí hoáy.

"Ồ, quá tuyệt luôn, Yoshino."

Shidou nói khi trông thấy tấm bùa Yoshino đang vẽ, đó là con thỏ chột mắt mới vẽ được phân nửa nhưng nom rất dễ thương.

"C-Cảm ơn anh..."

Yoshino như có chút xấu hổ mà nhuộm hồng đôi má. Hôm nay hiện đang bộ Kimono màu lục nhạt, hơn nữa mái tóc tuyệt đẹp cũng đã được búi lên, Yoshino thoạt nhìn so với lúc bình thường lại thêm trưởng thành hơn một tý.

https://thuviensach.vn

『Ô hô hô- không tệ đây? Shidou-kun nhất định phải khen rồi.』

Cùng lúc đó, chú rối bên tay trái của Yoshino cũng bắt đầu nhấp nháy miệng. Nó ăn mặc Kimono đồng dạng với Yoshino, và tức nhiên là giống y như đúc chú thỏ mà Yoshino đang vẽ rồi.

"Bùa Ema mà dễ thương như này mà nói, cho dù là thần linh thì cũng sẽ thích lắm đây."

Nghe xong Shidou nói vậy, Yoshino e thẹn mà nhẹ giọng bật cười.

"À... Bùa Ema của Natsumi-san với Nia-san cũng tuyệt lắm đó."

"Ể?"

Nghe Yoshino nói mà chuyển ánh mắt sang--Shidou kinh ngạc mà nhấc lông mi.

Hiện tại yên ắng cách chỗ mọi người xa hơn một chút, có hai cô gái đang cùng một chỗ hí hoáy trên tấm bùa Ema. . . Song khí thế bao quanh những cô gái này hoàn toàn khác biệt so với những người khác.

Thiếu nữ nhỏ nhắn xinh xắn với bộ kimono màu lục đậm, cùng cô gái khả ái với cặp kính mắt khoác áo lông mà màu sắc khác biệt hẳn so với các thiếu nữ ở trong khuôn viên này.

Kỳ thực nếu chỉ có như này thì chẳng có gì kỳ quái cả . . Nhưng mà nói bộ dạng hai người với việc viết bùa Ema xin lộc đầu năm, chi bằng nói càng giống hai mangaka hiện tại đang gấp rút vẽ bản thảo cho kịp thời hạn nộp thì đúng hơn.

Ngoài ra, cái mà hai người họ vẽ ra quả thực phải gọi là tới tiêu chuẩn chuyên nghiệp (dù gì thì một người trong họ thực sự là chuyên nghiệp mà), không hề chú ý đến mọi thứ xung quanh.

https://thuviensach.vn

"Nee-hai người các cô?"

Nghe được có người gọi mình, Natsumi với Nia lúc này mới nhận ra rằng Shidou đang ngay ở bên cạnh, rồi ngẩng đầu lên.

". . .!"

"Yo, thiếu niên. Chậm chạp quá đấy."

Natsumi với tóc tuyệt đẹp đang được cột lại có vẻ hoảng mà run run vai, còn lại Nia không có mặc lễ phục đặc biệt thì chỉnh lại gọng kính, trên mặt nở nụ cười.

"Haa. . . Rõ lợi hại. Không hổ danh là mangaka chút nào."

Shidou cười khổ mà nói rằng, Nia ưỡn ngực tự hào.

"Maa, tạm thời cũng chỉ có thể vẽ thành như vậy thôi, thế là tương đối giản tiện lắm rồi."

Nói, Nia chuyển bút trong tay lên.

Song song đó là Natsumi có vẻ không tình nguyện mà giữ khư khư tấm bùa Ema giấu đi.

". . .Ta chỉ là do Nia bảo ta vẽ nên ta mới vẽ thôi, chứ không phải bản thân ta muốn vẽ. . ."

"Eh eh-. Đã đến nước này rồi mà còn nói vậy à? Rõ ràng mới vừa đang thương lượng nghĩ nên cùng nhau đồng tiến bước vào con đường Manga như thế nào rồi mà."

"Nói qua lúc nào vậy?! Mà con đường Manga là cái quái gì cơ?!"

https://thuviensach.vn

Natsumi nhịn không được mà thốt lên. Nia cười trộm mà cường điệu nhìn về phía Shidou.

"Nhưng trên thực tế, Nattsu-chan có tiền đồ lắm đó nghen. Thành thật mà nói thì tôi rất muốn cô làm trợ thủ cho mình đó. Thế nào? Chuyện tiền công không cần phải bàn, nếu như cảm thấy có hứng thú mà nói tôi còn có thể giới thiệu cô đến tổng biên tập luôn đó."

". . .Không, ta đối với mấy chuyện này không hẳn là hết sức có hứng thú. Lại nói tiếp, Nattsu-chan là cái chi rứa. . .?"

"Ể? Là cô chứ ai nữa, nhìn xem, tôi với Nattsu-chan sau này thành chiến hữu rồi, Nattsu-chan không phải tự nhiên rất muốn được vẽ sao."

"Ể, ta cũng có cảm thấy có liên hệ gì đến đâu mà nói. . ."

Natsumi trên mặt chảy xuống mồ hôi, Nia hình như không có nghe thấy, vẫn đang khoanh tay tiếp tục làm ra bộ dạng xúc động sâu sắc.

"Tiện thể nhắc tới 『Nattsu-chan』 thì là như này nè. Giữa 『Natsumi』 với 『quả hạch (Nattsu)』 kết hợp lại, có cảm giác ẩn giấu ở trong lớp vỏ, bộ không phải sao. Giống như là từ hiện đang thích thú mà hơi hơi lộ ra từ bên trong kẽ hở hướng ra ngoài rình trộm đó."

". . . Phụt"

Từ cái ý lớp vỏ cứng rắn trong chậm rãi hướng ra phía ngoài rình trộm cùng bộ dạng của Natsumi quả thực là hết sức dễ tưởng tượng đây, Shidou không thể nhịn được cười.

". . ."

Natsumi Lườm lườm-- mà trực chỉ vào Shidou. Shidou ho khan hai tiếng như cố che giấu, rồi nhìn về phía Nia.

https://thuviensach.vn

"Quan trọng hơn, Nia như vậy thật sự ổn chứ. «Ratatoskr» ban đầu vốn có chuẩn bị cho Nia một bộ kimono mà. . ."

Shidou nhìn Nia ăn mặc vẫn như mọi khi nên thắc mắc, Nia lắc lắc tay áo.

"À-ừm. Trước đây lúc lấy tư liệu có thử qua một lần, hoạt động hết sức bất tiện. Hơn nữa tôi hầu như chỉ ở phía sau hậu phương công tác nên chẳng mấy khi cần lộ diện, vì vậy có thể ngắm mọi người diện tuyệt đẹp là đủ thỏa mãn rồi."

"Là như thế sao? Nghĩ lại thì trông cô hiện tại cũng hết sức thích hợp nha."

Không biết vì sao nghe xong lời Shidou nói, Nia mở to hai mắt, chợt hé môi nói rằng.

"Ekaka, vừa mới đầu năm đã bắt đầu nhắm Nia-chan mà động dục rồi? Không hổ danh là soái ca nha, chẳng lẽ đây chính là cái gọi là anh hùng chuộng mỹ nhân đấy sao?"

"Eh? A, không, cũng không phải cái ý kia đâu."

"Ừm-thì ra là như thế, thiếu niên là kimono-con à, là cái dạng thấy da thịt hé lộ từ kimono bị lộn xộn mà sinh ra hưng phấn đó sao. OK, vậy thì tôi có cái này cho cậu nè."

Vừa dứt lời quá trớn, Nia từ trong túi áo xuất ra một tấm bùa Ema đã viết cho Shidou.

"Ư? Cái gì đây, té ra cô có mua qua... Đây là?!"

Khi ánh mắt cậu chạm đến thứ từ tấm bùa Ema trong tay ấy, Shidou đớ cả giọng.

https://thuviensach.vn

Đây là đương nhiên thôi. Cái ở trên tấm bùa Ema đó, là một thiếu nữ mặc kimono, và bên trên là một thiếu niên. Quả thực đúng là minh họa 15+, rất không phù hợp. Hơn nữa bên cạnh vẫn viết them dòng chữ 『Hy vọng sớm có thể nếm trải qua loại cảm giác này. Nia』. Nguyện vọng cụ thể biết bao...

"N-Nia, Đây là cái gì?!"

"Bùa Ema đó-kỳ thực muốn treo cái bùa Ema này lắm đó, nhưng sau đó imouto-chan phát hỏa nói cái này làm bại hoại thuần phong mỹ tục, nhất quyết không cho tôi treo lên, nên chỉ có thể đành ngậm ngùi nhét túi cầm về, thôi thì chi bằng đem tặng cho cậu vậy?"

"C-Cô..."

Trán Shidou vã mồ hôi hột, những người chung quanh sẽ thấy tấm bùa đang trên tay cậu mất, chỉ còn cách bỏ vào túi của bản thân thôi. Nia hết sức vui vẻ mà lộ ra nụ cười vi diệu.

"Maa, trước không kể cái kia, chuyện của Nattsu-chan là nghiêm túc đó nghen. À, còn có thiếu niên cậu cũng đến luôn nhé."

"Tôi á? Natsumi thì không nói, chứ tôi thì có thể làm không nổi chuyện này đâu."

"Không không, công tác của trợ thủ cũng không chỉ dừng lại ở hỗ trợ vẽ Manga thôi đâu, mà còn có nấu cơm giặt giũ v.v..., mà bảo là trợ thủ chi bằng nói là 『ông chồng nội trợ』 đi. Xem ra ý tưởng bất chợt này không tệ đâu, hay là chúng mình cùng kết hôn đi thiếu niên."

"Nee nee..."

Nhìn Nia ahaha mà mỉm cười, Shidou đành cười khổ.

https://thuviensach.vn

"Cơ mà thật sự nghĩ rất cần trợ thủ đó. Không chỉ là manga, thỉnh thoảng cũng có thể ôm Nattsu-chan coi như lấy thêm tư liệu H nữa."

"Cái..."

"...Gyaa?!"

Nghe Nia nói điềm nhiên như không, Shidou cùng Natsumi giật mình mà nghẹn cả thở. Tuy rằng biết rõ đây chỉ là đùa như mọi khi, nhưng nói gì thì kẻ đương sự đúng là vẫn còn ở ngay trước mắt thì không thế mới lạ.

Sau đó, trong nháy mắt. Vang lên tiếng bước chân cộc cộc cộc. . . Vù một tiếng, một vị thiếu nữ với kimono xuất hiện hiện tại trên bàn.

"Bên darling đang nói cái gì đó? Hình như nghe thoáng qua có Natsumi-san làm sự tình H gì đó hả, em lưu ý lắm đó nha!"

Cô gái với vóc người cao gầy lên tiếng, trong ánh mắt dường như có gắn pin gì đó mà lấp lánh phát quang.

"M-Miku...?!"

Sự xuất hiện bất ngờ này khiến Shidou chỉ biết trố mắt ra nhìn.

Đúng vậy. Vừa xuất hiện đúng là một trong những Tinh Linh đã bị Shidou phong ấn linh lực, đồng thời cũng là thần tượng nổi tiếng nhất chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay, Izayoi Miku. Nhưng mà từ biểu hiện hiện tại của cô nàng xem ra, quả thực giống như là đã thoát ly ranh giới thần tượng, mà như kéo ra cánh cửa từ thế giới mới mất rồi.

"Aa, lẽ nào đang nói việc làm trợ thủ của Nia-san sao? Nếu Darling với Natsumi-san làm thì em đây cũng muốn làm! Em cũng muốn làm! Ba người trở lên mà nói nhất định có thể lấy những tư liệu gì đó rất tuyệt vào tay đó nha!"

https://thuviensach.vn

Miku hiện tại trên bàn nằm xuống, giơ lên tay làm ra tư thế POSE thanh nhã. Natsumi lộ ra biểu hiện chán ghét mà nhíu làn mi.

"Thật vậy sao? Đành làm phiền rồi. Ừm, thế nhưng Mikie là thần tượng, phí cát-xê khẳng định là không thấp đây-"

"Không thành vấn đề! Không cần tiền cũng được! Ngược lại có thể trợ cấp thêm tiền luôn!"

Miku giơ ngón tay cái lên nói vậy. Sau đó Miku cảm thấy mình có vẻ đang bị kéo, quay đầu nhìn lại mới phát hiện ra Kotori với Tohka đang nắm chân Miku đang dịnh lôi cô nàng xuống khỏi bàn đây.

"Rồi rồi rồi, tốt xấu cũng là thần tượng thì đừng có hở cái là nằm dài ra bàn vậy chứ."

Kotori không biết tự lúc nào đã đổi dải ruy băng sang màu đen mà nói thế. Miku vùng vẫy chống cự lại.

"Aa-ừm! Kotori-san với Tohka-san đều là người xấu-!"

"Chờ--"

"Muu, Miku, đừng có tùy hứng."

"Nee, đừng, nguy hiểm--

Sự cân đối của cái bàn biến mất, ba người đang té lăn ra đất. Shidou đưa tay ra tính muốn đỡ một chút... Nhưng lại không thành công, đã thế còn giữ cả bản thân cũng bị cuốn vào, đồng thời ngã sóng soài trên mặt đất.

"Ui da da... Mọi người đều ổn chứ... Đây là!"

Đây cũng là đương nhiên thôi. Không rõ chuyện gì xảy ra mà Shidou lại ở trên người Tohka với kimono đã xộc xệch ra.

https://thuviensach.vn

"Hiện tại, cậu đang làm cái gì vậy hả, Shido!"

"Oa, xin, xin lỗi...!"

"Aa--uu! Chỉ có darling với Tohka-san làm chuyện này thì thật quá đáng đó! Ai cũng được, xin hãy hoán đổi vị trí với em cái đi!"

Nghe thấy Shidou bên này đang rối loạn, Nia từ bên cạnh bàn đi tới, nhặt lấy cái bùa Ema trên mặt đất vốn từ trong túi áo của Shidou rơi ra.

Sau đó giữ mặt vẽ nhân vật minh họa cùng so sánh với tình trạng hiện tại của Shidou, kinh ngạc mà mở to hai mắt.

"Miếu thờ này, quả nhiên thật bá đạo..."

Lúc này mới chú ý tới, tư thế hiện tại của Shidou với Tohka, quả thực y chang như hình vẽ trên bùa Ema.

"Giờ là lúc nói cái loại chuyện này à... ! Tohka, có thể đứng lên được chứ."

"U-Umu..."

Tohka với đôi má đỏ như trái cà lo chỉnh trang lại y phục, rồi nắm tay Shidou đứng dậy.

Nhóm Shidou hướng về phía những người viếng đền xung quanh xin lỗi, rồi tiếp tục trở về cái bàn của mình.

"Thực sự là... Nên cẩn thận một tý chứ."

"Xin lỗi. Lần sau chị nhất định chắc chắn sẽ ngã đè lên Kotori-san."

"..."

https://thuviensach.vn

Kotori không nói gì mà nghe Miku xin lỗi. Thấy cái tình cảnh này, Nia bật cười.

"Ahaha, các ngươi rõ là xem mãi không chán nhỉ."

"Cũng không phải là chuyện đáng buồn cười gì đâu..."

Shidou có chút mệt mỏi rã rời mà nói rằng. Nia cầm lấy bút, hướng tấm bùa Ema mới mà bắt đầu viết.

"Xem ra bùa Ema nơi này có vẻ hết sức linh nghiệm, lần này phải ước 『Hy vọng thiếu niên được gả cho tôi』 rồi."

"Cho dù là giỡn chơi thì tôi như thế nào cũng nên làm chồng chứ?!"

Nia hạ bút tại tấm bùa Ema, không thèm để ý Shidou kháng cự mà bên cạnh nhân vật minh họa tuyệt đẹp viết lên nguyện vọng.

"Ahaha, là la lá la. Giờ thì nên treo ở đâu đây..."

Giữ bút thả về chỗ cũ rồi đứng lên. Sau đó như có chút choáng, thân thể không khống chế được mà xiêu vẹo.

"...! Nia! Không có việc gì chứ?"

Shidou vội vàng vươn tay đỡ lấy Nia. Song Nia lại không hề có cảm giác căng thẳng mà che miệng mỉm cười.

"Ara-quả thật tựa như hoàng tử điện hạ nhỉ, thiếu niên?"

Nia khúc khích cười, sử dụng giọng điệu như vui đùa mà nói. Nhưng Shidou vẫn rất nghiêm túc mà nhìn Nia.

"Không nói cái đó, thật sự là cô không sao chứ? Quả nhiên vẫn là nên trở về nghỉ ngơi sớm một chút vẫn tốt hơn đây?"

https://thuviensach.vn

"Đùa-thôi-mà. Hiện tại tất cả mọi người đều đi cầu nguyện đầu năm như tình tiết trong Galgame thế này, như nào lại có thể thiếu đi Nia-chan này được chứ~"

Nia nhún vai nói, sau đó sau lưng Shidou hiện ra mái đầu Kotori.

"Rõ ràng mới ngày hôm qua thôi vẫn còn trên xe lăn mà giờ lại nói cái gì thế kia... Vốn để phòng ngừa ngộ nhỡ mà xe lăn cũng sẵn sàng đợi lệnh rồi. Nếu cảm thấy cơ thể khó chịu thì phải lập tức nói cho bọn tôi biết chứ, chí ít cũng có thể giúp cô kiểm tra tổng quát một chút."

"Không-cần-đâu-mà, imouto-chan rõ là thích lo lắng lắm đó, không sao cả đâu. Lần này đặc biệt thử giả đò té xỉu để được thiếu niên ôm hợp pháp thôi, hiệu quả không tệ đâu, imouto-chan cũng thử phát xem?"

"Cái..."

Kotori nhăn lại lông mi, Nia mỉm cười thẳng hướng chỗ treo bùa Ema.

Nhìn bóng lưng Nia, Kotori coi như hết cách nói cô nàng này mà đành ôm cánh tay rảnh đứng nhìn.

"Thiệt là, chủ đề ban đầu hết sức nghiêm túc lập tức đã bị phá tan nát rồi."

Kotori hít rồi lại thở ra một hơi.

Nia quả thực luôn luôn thích vui đùa khiến kẻ khác khó mà biết được ý định, có lẽ là do không thích bầu không khí nặng nề như vậy. Khi đối mặt loại chủ đề nghiêm túc này, cô luôn luôn sử dụng cớ vui đùa để trêu ghẹo rồi sau đó nhân cơ hội thoát thân.

Kể lại, Kotori đối với Nia thì lo lắng cũng là điều khá dễ hiểu. Mặc kệ nói như thế nào, cách vài ngày trước Nia đúng là kề cận với cái chết.

https://thuviensach.vn

"..."

Nhớ tới chuyện ngày 31 tháng 12 hôm đó, Shidou đến nay vẫn đang phải nghiến răng nghiến lợi.

Ngày hôm đó, Nia bởi kế hoạch của DEM mà hóa thành Nghịch Thể, để rồi bị cướp đi viên SephiraKết Tinh Tinh Linh.

Nếu như ngày đó nhóm Shidou không có ở đấy, nếu như xử trí muộn dù chỉ một chút mà nói, Nia có lẽ sẽ không còn có thể ngồi nơi đây vẽ bùa Ema nữa rồi.

Nhưng mà lý do khiến không thể yên tâm bảo vệ mạng sống của Nia, đó là kẻ địch đã lấy đi Quỷ Vương «Beelzebub» trong bản Nghịch Thể của cô ấy. Chỉ sợ rằng kế tiếp DEM sẽ tấn công các Tinh Linh còn lại để tiếp tục tăng cường sức mạnh. Đây cũng chính là một trong những lý do khiến Shidou hướng tới thần linh để cầu nguyện có thể tiếp tục giữ vững cuộc sống hằng ngày như hiện giờ.

Vẫn có một chút --

Việc khiến Shidou lưu ý.

"Kotori, sự kiện đó..."

"Ừm."

Shidou sử dụng giọng thì thầm với Kotori, Kotori gật đầu.

"Bọn em bên này đã điều tra, tuy nhiên phải nói thật là chúng ta hiện nay cũng chẳng có cách nào để chứng thực cả..."

"--Vậy à."

https://thuviensach.vn

Shidou nhắm hai mắt lại mà đáp lại, trong đầu lại lần nữa hiện ra lời Nia đã nói vào ngày Tết nguyên đán đó.

Phần 2

『Tinh Linh thuần túy...? Tinh Linh, chí ít là mọi người, nguyên bản không phải đều là con người sao.』

Rạng sáng ngày 1 tháng 1.

Lúc đó trên mái nhà cùng các Tinh Linh để đợi bình minh lên, Nia ngồi xe lăn đã nói như vậy.

Xung quanh rơi vào im lặng.

Người thì đơn thuần đối với những lời này mà cảm thấy kinh ngạc, người thì phỏng đoán ý nghĩa của những lời này người và người thì chưa hiểu rõ mà vẫn theo mọi người làm ra biểu hiện kinh ngạc, tuy rằng phản ứng từng người đều vi diệu mà bất tương đồng, nhưng không hề nghi ngờ gì, đều là do Nia lời nói ra ở đây mà trở nên kinh ngạc.

Nhưng việc này cũng hợp lý thôi.

--Tinh Linh.

Đó là sự tồn tại gắn với tai hoạ đặc thù.

Nguyên nhân sinh ra, lý do tồn tại đều chưa rõ--, nhưng tại thời điểm thế giới hiện tại, được xác nhận đến tên là hiện tượng Không Chấn.

Và từ trường hợp của Kotori, Miku với Origami mà có thể biết được, con người có thể bởi do hấp thu SephiraKết Tinh Tinh Linh mà bị Tinh Linh hóa.

https://thuviensach.vn

Không sai, nhận thức hiện tại của Shidou cùng những người khác, Tinh Linh là sự tồn tại bất đồng với nhân loại, Kotori với những người kia bất quá chỉ là ví dụ cho việc Tinh Linh hóa mà thôi.

Nhưng lời Nia đã mang những thứ kia toàn bộ phá vỡ hoàn toàn. Nhưng nếu như có cái gì đó tốt hơn để kiểm chứng mà nói, nhóm Shidou cũng sẽ chẳng còn lời nào để nói. Những Tinh Linh thuần túy giống như Tohka, với nhóm Kotori nguyên bản là con người lại bất đồng, đối với thế giới bên này hoàn toàn không biết gì cả. Tuy rằng cũng có Tinh Linh tồn tại giống như Natsumi với Yamai tỷ muội mà quen thuộc với cuộc sống ở thế giới này, đó cũng là bởi vì nắm giữ khả năng có thể lần lượt yên tĩnh đi qua đi lại mà thu nhận được tri thức của thế giới này mà thôi, tất nhiên cũng không biết chuyện chính bản thân mình nguyên cũng là con người.

Nhưng Shidou vẫn không thể phớt lờ lời nói của Nia được.

Tuy rằng SephiraKết Tinh Tinh Linh bị cướp đi, đánh mất phần lớn sức mạnh, thế nhưng Nia dù sao cũng đang cầm giữ Thiên Sứ toàn tri, «Rasiel». Quan trọng chính là--Nia có thể thu thập tất cả những thông tin mà mình muốn. Bởi vậy Nia có khả năng biết rõ chuyện cũ cũng như lai lịch của Shidou với các Tinh Linh khác cũng không có gì kỳ lạ.

Shidou lạc mất giọng, nếu như lời Nia nói đúng là sự thật mà nói, như vậy các Tinh Linh mà nhóm Shidou vẫn cho là Tinh Linh thuần túy cho tới nay sẽ--

"Sao vậy? Aha, bị dọa sợ rồi sao?"

Trong khi Shidou vẫn còn mải mê suy nghĩ, Nia sử dụng giọng điệu vui đùa thường trực của mình để phá vỡ sự yên lặng.

"... ..., haa?"

Bị lôi trở về hiện thực, Shidou chỉ còn biết ngẩn tò te.

https://thuviensach.vn

"Sao cơ, chuyện gì xảy ra à, Nia..."

"Ừm-? Hiện tại trong Manga, cái này gọi 『Hồn lìa khỏi xác』 !"

Nói xong Nia Yay~ mà le lưỡi.

Shidou đứng ngơ ngác vài giây, sau đó thở phào một cái.

"Cô....."

"Ekaka, xin lỗi xin lỗi. Tuy rằng chỉ là tôi căn cứ bản thân mà suy đoán tình hình, nhưng giả thiết toàn bộ Tinh Linh là con người này không phải rất thú vị sao?"

Nhìn Nia một chút áy náy cũng không có, Shidou lại lần nữa thở dài một hơi. Kotori và những Tinh Linh khác lần đầu nghe nói chuyện này cùng đều lộ ra biểu hiện na ná.

"Có lẽ đến lúc cần phải trở về đây, ở đây bắt đầu lạnh rồi."

Kotori co co vai nói vậy, các Tinh Linh khác cũng gật đầu, mọi người về tới bên trong nhà. Shidou vẫn y như lúc trước mà đẩy xe lăn của Nia đi tới.

Sau đó Nia xoay người lại, khe khẽ đối với Shidou nói rằng.

"--Thiếu niên, lát nữa đến phòng bệnh của tôi nhé."

"Ể?"

Nghe được giọng không phù hợp với tính cách của Nia, lời nói nghiêm túc đến dị thường, Shidou mở to hai mắt.

Nhưng Nia lập tức lại khôi phục giọng điệu dĩ vãng.

https://thuviensach.vn

"Sao vậy nè, thiếu niên? Lạnh như thế thì phải mau trở về chứ. Ngụ ý là có người chờ mong thiếu niên cậu có thể nhân đó mà phát sinh ra chuyện, như là sử dụng cơ thể để sưởi ấm nhau chẳng hạn đó ấy mà?"

Nia vừa nói vừa ôm thân thể của chính mình vặn vẹo trên xe lăn.

"... ..."

Shidou nghi vấn liệu có phải mình vừa nghe nhầm hay không, rồi đẩy mạnh chiếc xe lăn vào trong nhà.

--Khoảng chừng một tiếng sau đó.

Hiện tại sau khi các Tinh Linh đều về tới nhà của mình, Shidou một mình hiện tại đi trên con đường hầm ngầm đến «Ratatoskr», hướng về phòng bệnh của Nia.

Sau khi xác nhận mã số phòng, gõ gõ cửa. Từ trong truyền đến âm đáp lại.

"Mời vào--"

"Nia, tôi đã đến, có việc gì..."

Vừa mở cửa vừa nói chuyện Shidou, chợt ngưng giọng.

Bởi rằng trong phòng còn có người khác.

"Kotori? Vì sao lại ở chỗ này?"

Không sai, ngồi trên ghế bên cạnh giường, đúng là Kotori với cây kẹo Chupa Chups trong miệng.

Như đáp lại Shidou, Nia gật đầu.

https://thuviensach.vn

"À à, imouto-chan là tôi gọi tới đó. Bởi rằng cũng là Chỉ Huy của «Ratatoskr» mà. Đồng thời giải thích tinh tường vẫn tốt hơn."

"Điều muốn nói đến cùng là...cái gì vậy?"

Shidou hỏi xong, Kotori mang cây kẹo trong miệng dựng thẳng lên.

"...Là tiếp tục câu chuyện ban nãy, đúng không?"

Kotori nói ôm lấy rảnh tay cánh tay, Shidou mở to hai mắt nhìn.

"Chuyện ban nãy... Là ám chỉ chuyện Tinh Linh đều là con người đó sao? Nó không phải đùa thôi sao--"

"Ừm... Loại chuyện này tôi nghĩ hiện tại trước mặt các Tinh Linh thuần túy kia cũng khó có thể nói tường tận được. Thế nên tôi mới lập tức nghĩ rằng nên che giấu, cuối cùng là đáp lễ đối với sự việc lúc trước đây."

Nia le lưỡi nói rằng.

"...Giống như là câu truyện Soái ca kia ha."

"Ghét, thiếu niên là Soái gì kia chứ, rõ ràng là H!" (2 câu này mình ko nhớ dzụ zi nên chém nhá)

"Aa, ra là như thế sao."

Shidou phản ứng như đã quá quen rồi, có thể là bởi rằng lời nói ban nãy của Nia tạo thành cảm giác này đây.

Tuy nói như thế, đây cũng cách biểu đạt trực tiếp một sự thật.

"...Nói cách khác, những lời kia đều là thật?"

Nhìn Shidou nghiêm túc, Nia đình chỉ vặn vẹo, đưa ánh mắt trở lại.

https://thuviensach.vn

"Là thật nghen. Nhưng cũng không phải toàn bộ, không, nói như vậy cũng không phải. Bởi rằng có một chút cần phải giải thích cho hai người, Thiên Sứ toàn tri «Rasiel», cũng không hẳn toàn tri chân chính."

"Đây là sao cơ?"

"Tôi sẽ nói rõ theo trình tự đây--"

Giữa lúc Nia chuẩn bị nói rõ, cánh cửa bỗng bật ra. Shidou đang phân vân tự hỏi tại sao muộn như thế này rồi thì sao lại còn có nhân viên y tế tuần tra thế nhỉ, rồi sau khi nhìn rõ hơn, Shidou chẳng còn gì khác ngoài kinh ngạc.

"Origami! Mana!"

Không sai, xuất hiện tại cửa đúng là Origami ban nãy cũng ở trên nóc với Nia, còn Mana thì cũng tựa như Nia mà đang ăn mặc trang phục người bệnh.

"Vì sao hai người cũng đến phòng bệnh của Nia thế này... À, lẽ nào Origami cũng là được Nia nhắn tới?"

Origami lặng lẽ mà lắc đầu.

"Mình cũng không phải được nhắn tới đây. Chỉ là cảm thấy lời của Nia ban nãy có chút nghi vấn nên muốn ghé hỏi thêm mà thôi."

Origami nhìn về phía Nia, Nia sử dụng hai tay động tác khoa trương đè trái tim lại.

"Eh~ cái loại cảm thấy tương thông này là gì đây, trái tim của Nia-chan muốn nhảy ra ngoài luôn rồi."

"..."

https://thuviensach.vn

Origami vẫn không nói một lời nào, rồi sau đó Mana từ phía sau nói rằng.

"Em thì ban nãy đi WC tình cờ thấy bóng của nii-sama, đột nhiên nghĩ đến có một số việc chưa hỏi rõ nên nhân tiện đến thôi. Sau đó thì trên đường ngẫu nhiên gặp được Hạ Sĩ Tobiichi."

Mana dứt câu, Nia thoáng giật mình mà nheo hàng mi.

"Khoan đã. Cô mới vừa mới nói gì đó?"

"Eh? Có một số việc muốn hỏi--"

"No No! Không phải cái kia! Câu trước nữa!"

"Nhìn thấy nii-sama?"

"Nii-sama!"

Nia lộ ra biểu hiện hoảng hốt, tựa như người sắp đón nhận ngày tận thế đến nơi mà hai tay chắp tay trước ngực.

"Lợi hại quá! Nii-sama! Đây là xưng hô ứng với thực tại chỉ có trong 2D mộng ảo thôi! Đây là lần đầu tiên nghe được đó! Na, này này, thử gọi thêm vài lần nữa đi?"

"... Cái loại cảm giác chán ghét gì đây..."

Mana lộ ra biểu hiện kinh sợ mà lùi về phía sau mấy bước, Shidou chỉ còn nước cười khổ mà hướng Nia giới thiệu cho Mana.

"Honjou Nia. Là một Tinh Linh với tư cách Mangaka. Tuy rằng mới phong ấn linh lực vào ngày hôm qua, nhưng vì xảy ra rất nhiều chuyện nên cô ấy tạm thời phải nhập viện."

https://thuviensach.vn

"Hallo hallo~"

Nia vẫy vẫy tay như muốn chào.

Mana thì cúi đầu hành lễ, nắm tay đặt ở ngực rồi bắt đầu tự giới thiệu.

"Em tên là Takamiya Mana. Là em gái của nii-sama, hiện tại là Pháp Sư. Lúc trước tuy rằng cũng là vì «Ratatoskr» mà phải chiến đấu, tình trạng hiện tại là bị Kotori-san nhốt ở nơi này."

"Khoan đã! Đừng có nói tôi tựa như người xấu như vậy chứ!? ! Tôi đúng là không thích chứng kiến cô ra vẻ nên mới như vậy thôi!"

Nghe được lời Mana nói, Kotori bất mãn mà nhảy dựng lên. Nia phảng phất như có chuyện cần lưu ý mà ôm lấy cánh tay đang rảnh.

"Em gái của thiếu niên sao?"

"Thì không phải mới vừa gọi 『nii-sama』 đó sao."

"Aa xin lỗi, vừa vặn nghe thấy được cái từ 『nii-sama』 này mà sinh kích động trong chốc lát đến nỗi quên mất ý..."

"..."

Má Shidou lăn dài mồ hôi. Cảm thấy tình cảnh này hình như đã từng thấy ở đâu rồi.

"Ừm? Thế nhưng không đúng rồi. Thiếu niên mang họ 『Itsuka』 đây. Chẳng lẽ là cái quan hệ gia đình phức tạp gì đó sao? Hay là nói-phải chăng là tên thiếu niên siscon này cưỡng ép cô kêu hắn là 『nii-sama』?"

"Vì sao phải biến thành như vậy cơ chứ?!"

Nghe Nia nói xong Mana kêu lên. Nia gãi đầu ha ha mỉm cười.

https://thuviensach.vn

"Aa~ xin lỗi xin lỗi, lại nói tiếp, cô không cảm thấy 『nii-sama』 là xưng hô hết sức Moe hay sao."

"Eh? Nói như vậy nghe qua không phải trông ngớ ngẩn lắm sao?"

"Lẽ nào nói đây là chỉ lời tôn kính đơn thuần thôi á? Cô cứ liên tục như vậy gọi à?"

Nia nhìn như rất nghiêm túc mà hỏi thế. Mana cảm thấy nghi hoặc mà nhíu mày. Nếu như sau này Mana đối với Shidou thay đổi xưng hô mà nói, chắc chắn không cần phải nghi ngờ chính là do Nia tạo thành đây.

"... Maa, chủ đề tương quan cần phải nói lâu lắm, vì vậy cần bắt đầu nói rõ ngay đây. Chỉ là cái kia dường như--"

Shidou điều chỉnh lại hơi thở rồi nói vậy. Nia cũng gật đầu.

"Tuy rằng có thêm hai người, nhưng Oriri với imouto-chan số 2 cũng không thành vấn đề."

"Khoan..."

Nia vừa muốn bắt đầu, Mana lại kêu lên.

"Đợi chút, cái 『imouto-chan số 2』 kia là sao đây?"

"Eh? Thì nhìn thử xem, đã có một imouto-chan rồi mà."

Nia nói rồi chỉ hướng Kotori, Mana bất mãn mà thở ra một hơi.

"Kotori-san là em gái nuôi mà tôi thì là em gái ruột. Nên nói như nào thì 『imouto-chan số 2』 cũng phải là Kotori đây!"

"A-ai là số 2 hả!"

https://thuviensach.vn

Lần này đến phiên Kotori la lên... Mà, nghĩ lại thấy ý nghĩa thay đổi vi diệu thật nhỉ.

"Cô nhìn xem, dù cho chỉ nhìn tóc, tôi là đơn đuôi ngựa còn Kotori là song đuôi ngựa, thời điểm chiến đấu tôi cũng là kiểu dùng kỹ năng còn Kotori thuộc loại dựa sức mạnh..."

"Đừng biến người ta thành cái loại ngu ngốc chỉ biết dùng vũ lực vậy chứ?!"

"Bình, bình tĩnh đã.--Nia, cứ như vậy tiếp tục cũng chẳng được gì, bộ không nghĩ ra biệt danh khác được sao?"

Shidou chen vào giữa hai người nói vậy, Nia nâng cằm suy nghĩ một hồi rồi tiếp tục.

"Ừm-vậy Manati?"

"Cái gì mà như tên động vật thủy sinh thế kia..."

Mana bộ dạng vẫn là có chút bất mãn nhưng là không nói thêm cái gì nữa, có lẽ cô bé suy xét cứ lầy lội như thế này thì chẳng còn cách nào tiến hành cuộc trò chuyện.

Nia hắng giọng đặng tiếp tục.

"Như vậy... Nói 『Tinh Linh nguyên bản là con người』, có thể là chính xác là vậy, cũng có khả năng chỉ là nhầm lẫn."

"Tôi đúng là không rõ ở điểm này... Nia, ký ức ban đầu của cô, biết rõ bản thân vốn là con người đấy thôi."

Nia nhẹ nhàng vuốt cằm phát ra tiếng "Ừm".

https://thuviensach.vn

"Nên nói như thế nào ta. Dựa theo suy đoán của thiếu niên, tôi ngay sẽ không bị cho thành cái loại 『Tinh Linh thuần túy』 kia đâu đúng không?"

"Sao, có vấn đề gì à? Đương nhiên bởi do Nia cô có nắm giữ ký ức của mình lúc còn là con người mà?"

"Tỉnh táo lại coi. Ban nãy nói qua rồi đây, dựa theo phương thức suy đoán của thiếu niên cậu mà."

Nia dựng lên 1 ngón, tiếp tục nói.

"--bởi vì tình hình của tôi cũng là hiện tại không biết bản thân là ai mà lại kèm theo Không Chấn tới thế giới hiện nay."

"Eh--?"

Shidou không khỏi mở to mắt ngạc nhiên. đích thực theo như lời Nia thì là cùng dạng với nhóm Tohka.

"Đợi chút, nếu nói như vậy thì ký ức con người của cô..."

"Maa, nghe tiếp nữa đã,-- lần đầu tiên đến thế giới này mặc dù không biết bản thân là ai, nhưng tôi lại rất tinh tường một việc. Tôi nghĩ đây cũng là thứ mà toàn bộ Tinh Linh đều biết rõ."

"Đó là..."

"--bản thân sở hữu sức mạnh của Thiên Sứ."

"A--"

Chính thực theo như lời Nia nói. Bất luận là Tohka hay Yoshino hoàn toàn không biết gì cả về cái thế giới này, hay là như Origami được giao cho sức mạnh Tinh Linh, đều có thể tự do tự tại mà sử dụng Thiên Sứ. Nhất

https://thuviensach.vn

định là mỗi Thiên Sứ đều tự ẩn chứa phương pháp vận dụng sức mạnh nào đó để cho chủ nhân tự nhiên hiểu đây.

Nghĩ tới đây, Shidou vô tình phát ra tiếng "Aa".

Bởi rằng cậu đã nghĩ tới năng lực mà Nia cầm giữ.

"Tôi vốn hoàn toàn không biết gì cả mà đột nhiên đến với thế giới này, chỉ có duy nhất khả năng dựa vào sức mạnh của Thiên Sứ toàn tri «Rasiel» mà thôi."

"Lẽ nào nói, đó là."

Kotori nhìn chăm chú vào Nia, Nia như khẳng định mà gật đầu nói rằng.

"Ừm, khi đó tôi đã biết, bản thân là sự tồn tại thế nào, nhận sức mạnh như thế nào và vì sao bản thân lại ở đấy."

"Cái--"

Shidou lộ ra biểu hiện kinh ngạc.

Nia tiếp tục bổ sung thêm.

"--Tôi vốn là nhân loại, nhưng hiện tại vì cớ sự nào đó mà sau này cảm thấy tuyệt vọng đối với cuộc sống... Và khi đó, có một vị Tinh Linh đã hiện thân ở ngay trước mặt tôi."

"...! 〈Phantom〉...?!"

Kotori thốt ra cái tên đó.

Nhưng cũng là đương nhiên thôi. theo như lời ban nãy của Nia, thì thời điểm Kotori, Miku với Origami hiện tại trở thành Tinh Linh với tên kia

https://thuviensach.vn

đột nhiên hiện thân trước mặt là cực kỳ tương tự.

Đó là sự tồn tại bí ẩn có khả năng mang nhân loại biến thành Tinh Linh, Tinh Linh xuất quỷ nhập thần với lớp 'Khảm' bao phủ toàn thân đầy thần bí đó được gọi là 〈Phantom〉.

"〈Phantom〉?"

"...Ừm. Đúng là thứ đã đem chúng ta biến thành Tinh Linh, Tinh Linh giấu toàn thân mình giữa lớp khảm. Hắn cũng từng xuất hiện qua trước mặt Nia sao?"

"Thì ra là thế, ra gọi được là như vậy à. Ừm-tuy rằng không rõ ràng lắm hắn với Tinh Linh xuất hiện trước các imouto-chan cô có cùng là một hay không... Tuy nhiên có thể xác định một chút, đó chính là cho dù tôi có cố gắng đến thế nào cũng chẳng cách nào điều tra rõ được thân phận của hắn."

"Chưa rõ danh tính? Không thể dùng «Rasiel» điều tra được sao?"

Kotori tra hỏi, Nia lắc đầu.

"Vốn Nia-chan rất ghét spoiler song hiện tại lúc đó cũng không thể chiến thắng được tính hiếu kỳ mà có thử điều tra qua... Thế nhưng, hoàn toàn không có tra được gì cả."

"Như thế nào lại...?"

Kotori nhăn làn mi lại. «Rasiel» là Thiên Sứ toàn tri, hắn phải không tồn tại điều không thể biết được mới đúng.

"Nên nói như thế nào đây... Kỳ thực «Rasiel» nói không chừng cũng có thể tra được đấy, nhưng tôi không còn cách nào giải mã được cả. Tương tự mà nói... đúng ra là không thể văn tự hóa nó."

https://thuviensach.vn

"Chuyện gì đây? Nói cách khác là đã xảy ra cái gì?"

"Không biết nữa. Chỉ là sự kiểm tra của «Rasiel» bị ngăn chặn... Chính xác hơn, ấn tượng cứ như là bị sức mạnh của một Thiên Sứ nào đó khác cưỡng chế lại vậy, sức mạnh đó vô cùng hùng mạnh đến nỗi «Rasiel» phát sinh ra lỗi. Phỏng theo Manga để nói thì, do sức mạnh của kẻ địch quá cao, khiến cho thiết bị đo đạc sức mạnh bị quá tải là phát nổ cái Bùm?"

"Ừm..."

Kotori vẻ mặt đăm chiêu ôm lấy cánh tay của mình, tuy rằng hiểu rõ lời của Nia, song tựa như có cảm thấy gì đó nghẹn tại cuống họng vậy.

"...Maa, tóm lại tôi cũng là bị Tinh Linh kia giao cho viên SephiraKết Tinh Tinh Linh mà trở thành Tinh Linh, sau đó ký ức lúc còn là nhân loại bị phong ấn lại, liên tục hôn mê ở thế giới song song trước khi quay trở lại thế giới này."

"..."

Nghe Nia nói xong, Shidou sa vào trầm lặng.

Nếu như lời Nia nói là thật--nghĩa là có khả năng Tohka và những người khác cũng bị phong ấn ký ức khi vẫn còn là nhân loại đây.

Như nhận ra Shidou suy tư điều gì, Nia tiếp tục cất tiếng.

"Vì vậy tôi mới nghĩ đến mọi người có lẽ đều là ở trong tình huống như vậy. Thế nhưng tử tế ngẫm lại cũng không phải tất cả mọi người đều có thể giống ta mà có khả năng nhìn lại được quá khứ của bản thân, bởi vậy lời này vốn không tiện thẳng thắn trước mặt mọi người được."

"...Thì ra là thế."

Shidou nặng nề mà nói vậy.

https://thuviensach.vn

Thực sự nếu như trải qua những lời Nia vừa nói, phải nghĩ như vậy cũng là tất nhiên đây.

"Thế nhưng những điều tôi ở đây điều tra đều là sự tình về bản thân mình. Xin lỗi nha, có khi chỉ là suy nghĩ chủ quan của riêng tôi thôi."

"... Không."

Kotori ôm lấy cánh tay rảnh, để cho cây kẹo Chupa Chups hiện tại trong miệng di chuyển lên.

"Thông tin vô cùng hữu dụng nghen. Nếu như thành lập giả thuyết của Nia mà nói... Những suy luận cho mới tới nay thôi sẽ bị hoàn toàn đảo lộn. Xem ra cần thử điều tra xem ba mươi năm trước có thiếu nữ nào bị mất tích hay không có đây."

"Ừm. Xin lỗi-. Nếu như tôi không bị cướp đi «Rasiel» mà nói, thì có thể quá tốt mà điều tra rồi."

Nia làm động tác đang lật tìm văn thư mà nói vậy.

"Không cần để tâm đâu. Vẫn còn sống là tốt lắm rồi."

Kotori nhún vai.

Bên cạnh đó, Origami tiếp tục chủ đề.

"--Tuy nhiên với chút Linh Lực ít ỏi còn sót lại của cô, vốn cũng không phải bị Shidou phong ấn, hẳn là phải có khả năng gọi ra Thiên Sứ hay triệu hồi Linh Phục giới hạn chứ."

"Eh? Còn có vụ này à?"

Nia kinh ngạc mà tròn xoe đôi mắt, Origami gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Linh Lực bị Shidou phong ấn, khi tinh thần phát sinh trạng thái bất ổn định hoặc do tập luyện mà sau đó có thể ép buộc quay trở lại đấy."

"...Fuu, tinh thần bất ổn định sao..."

Nia nhắm hai mắt lại, trong miệng bắt đầu khe khẽ nói thầm cái gì đó.

"Nee, Nia? Thân thể cô còn chưa hồi phục tốt thì không nên cố gắng..."

"...Ara!"

Thoảng theo lời Shidou thốt ra, Nia mở mắt kêu lên.

Sau đó sau trong nháy mắt, cơ thể của Nia phát ra tia sáng nhàn nhạt, chậm rãi tập hợp hướng vào trong tay--hình thành hình dáng một quyển sách.

"Ồ, thật luôn."

"Ồ?!"

Thiên Sứ bất thình lình hiện ra khiến càng thêm Shidou hoảng sợ.

"Dễ dàng như vậy sao... ?!"

"Ekaka, xem thường trí tưởng tượng của mangaka là không được đâu đó nha. Chỉ cần tưởng tượng sắp đến hạn chót một tý sẽ thành công ngay thôi."

"..."

Nia giơ ngón tay cái lên. Xem ra các mangaka trên đời này đều là có thể gọi ra Thiên Sứ khi trạng thái tinh thần sắp đến hạn chót đây. Shidou thoáng nghĩ đồng cảm với các mangaka rồi sau đó tiếp tục suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

"Ừm, ở đâu nào ở đâu nào..."

Nia liếm môi tìm tòi tại quyển sách đang lơ lửng giữa không trung.

Nhưng sau đó vài giây chợt cau mày.

"Làm sao vậy, Nia?"

"Ừm... Đây vẫn không được, công năng kiểm tra của «Rasiel» tuy rằng vẫn còn, nhưng công năng truyền thông tin lại cho tôi đã biến mất, hoàn toàn không thể hiểu ý nghĩa trên bề mặt của nó cả. Cảm giác này giống như lúc trước khi tôi điều tra tên Tinh Linh kia vậy."

Nia thở hắt ra một hơi dài.

"Vậy à... Thế thì, cũng chẳng còn cách nào khác."

"Xin lỗi-... À, nhưng có vẻ cũng không phải là hoàn toàn không giải mã được, báu vật của thiếu niên hiện tại đang ở..."

"Cô đang điều tra cái quái gì vậy?!"

Shidou nhịn không được kêu lên.

Nhưng mà, Kotori với Origami lại mặt không đổi sắc mà nói tiếp.

"Tận cùng bên trong ngăn kéo bàn học đúng không?"

"Trong hộp bách khoa toàn thư cũng có vài cuốn."

"Eh eh?"

Shidou nhịn không được phát ra kêu thảm thiết. Mặt Mana lăn dài mồ hôi, tập trung vào hai người.

"Vì sao hai người các cô lại biết những thứ ấy..."

https://thuviensach.vn

Kotori với Origami không có đáp lại, từng người lơ ánh mắt đi. Kotori trong lúc đó chớp mắt lộ ra biểu hiện "Hỏng bét", còn Origami thì vẫn ngàn năm không biến sắc.

Nia ở bên kia xác nhận sức mạnh còn thừa của «Rasiel» rồi nghĩ vẩn vơ điều gì đó.

"Ra là vậy sao, lẽ nào..."

Nia vươn tay tới, Linh Phục nương theo đó mà hiện ra, rồi một cái gì đó giống như cây bút xuất hiện ở trong tay.

"Ồ ồ, hết sức có thể luôn."

Nia thông thạo mà thao túng bút hí hoáy trên «Rasiel».

Một nhóm văn tự hắc sắc nhìn không rõ là gì dần dần lưu lại trên trang giấy trắng. Quả thực giống như là viết nguệch ngoạc vậy.

"Nia, cô đang làm cái gì đó?"

Khóe môi Nia cong lên mà đáp.

"Đây là Ký Tạo Tương Lai."

Nghe Nia nói mà Shidou trố mắt nhìn. Ký Tạo Tương Lai, đó là sức mạnh khiến những gì Nia viết vào «Rasiel» đều sẽ biến thành hiện thực trong tương lai, một năng lực gần như bất khả kháng.

"Rõ ràng vẫn có thể sử dụng sao?!"

"Ừm. Kia đúng là năng lực mạnh nhất «Rasiel», cái này nếu không ở trạng thái hoàn chỉnh thì khẳng định sẽ không dùng được. Hơn nữa tôi nghĩ rằng cái tên VIP-san của Tập đoàn DEM đã cướp đi viên SephiraKết Tinh Tinh Linhcủa tôi cũng sẽ không thể sử dụng được."

https://thuviensach.vn

"Thật, vậy sao."

Nghe nói thế, Shidou an tâm hơn rất nhiều.

Cầm giữ viên QliphaPhản Kết Tinh Tinh Linh--Westcott của Tập đoàn DEM, tùy lúc có thể tha hồ sử dụng Quỷ Vương «Beelzebub», nếu như ngay cả Ký Tạo Tương Lai cũng đều có thể sử dụng mà nói, Shidou bọn họ không cần nghi ngờ gì khi phải sa vào trong hoàn cảnh tuyệt vọng.

"Nhưng vì sao lại như vậy..."

"Đột nhiên nghĩ đến thì.--Nguyên bản «Rasiel» ngay bao gồm trang kiểm tra thông tin cùng với trang trắng. Bình thường Ký Tạo Tương Lai chính là sử dụng những trang giấy trắng."

Nia nói rồi lật những trang giấy của «Rasiel» ra cho nhóm Shidou xem--giống như là những trang giấy bị đứa con nít nào đó vẽ nghệch ngoạc vào vậy.

"Đây là..."

"Ekaka--«Rasiel» với «Beelzebub» vốn là nhất thể, nguyên bản không thể đồng thời tồn tại. Nếu như kiểm tra cũng đã biến thành như vậy, tôi nghĩ tên sử dụng «Beelzebub» cũng sẽ hết sức vất vả đây."

"Aa..."

Shidou lúc này mới đã nhận ra ý đồ của Nia, Kotori với Origami từng thấy qua Westcott sử dụng "Beelzebub» cũng như vừa giác ngộ ra mà gật đầu.

"Thực sự thì, Quỷ vương «Beelzebub» biết được ≪Shinra Banshō≫Vũ Trụ Vạn Vật rơi vào tay kẻ địch đúng là tổn thất rất lớn, cứ như vậy thì khi đối diện với bọn chúng có thể gặp khó khăn."

https://thuviensach.vn

"Maa, cũng chỉ có thể là gây trở ngại thôi. Dù sao thì chức năng tìm kiếm cũng hỏng bét cả rồi."

"Dù cho chỉ là như thế này thì vẫn còn ý nghĩa rất lớn đấy, Nia rõ là tài trí lắm đấy."

"Ekaka, được imouto-chan khen đúng thật là hạnh phúc mà."

Nia đắc ý ưỡn ngực lên.

"Thế nhưng gây trở ngại cho bọn họ khi kiểm tra thông tin, cũng không có nghĩa là sẽ làm suy yếu được sức mạnh của kẻ địch, nhất định bất kỳ lúc nào cũng phải vô cùng cẩn thận đấy, vì thế mà người đổ máu chỉ cần một mình tôi là đủ rồi "

"..."

Shidou trong nháy mắt trở nên có chút luống cuống chân tay, không biết nên nói cái gì cho phải.

"... Aa, tôi không cho phép thêm bất kỳ ai bị tổn thương nữa. Đương nhiên là Nia, cả cô cũng thế."

Shidou nhìn Nia cam đoan như vậy, Nia hơi hơi run một tý, nhẹ mỉm cười với đôi má ửng hồng.

"Ekaka, sao vậy thiếu niên, lẽ nào là thích phụ nữ lớn tuổi hơn sao? Tôi vốn còn tưởng rằng cậu là lolicon cơ đấy."

"Cô, cô..."

"Thế nhưng, tôi vui lắm đó, rất cảm ơn cậu."

Nia có chút xấu hổ mà ngỏ lời.

https://thuviensach.vn

"Ơ, ơ ơ..."

Shidou tâm lý có chút nhộn, lơ đễnh mà hồi đáp.

Thấy cái tình cảnh này Kotori không khỏi thở dài một hơi, di chuyển cây kẹo trong miệng mình.

"...Dù sao thì đúng như theo như lời Nia nói, với lực lượng là Pháp Sư mạnh nhất Ellen • Mathers cùng với Quỷ Vương «Beelzebub», chỉ là như vậy thôi cũng đã hết sức phiền phức rồi, thế mà bây giờ lại xuất hiện thêm một Pháp Sư mới rất mạnh nữa."

"..."

Nghe Kotori nói vậy, Origami không biết vì sao nhíu mày.

Thấy cái phản ứng này, Shidou nhớ tới. Pháp Sư ngày hôm qua đột nhiên từ trên trời hạ xuống chém toạch bụng Nghịch Thể của Nia. Thòi khắc mà Origami đang nhìn thấy cô ta, đã thốt ra một cái tên.

"Nè, Origami, khi đó..."

"..."

Shidou còn chưa nói hết, Origami phảng phất như đã nhận ra cậu muốn hỏi cái gì mà gật đầu.

"--Đúng vậy, mình có biết vị Pháp Sư ấy."

"Cái gì?"

Origami nói xong, Kotori nhíu mày. Origami mặt không đổi sắc mà tiếp tục nói.

https://thuviensach.vn

"Cô ta tên là Artemisia • Bell • Ashcroft. Pháp Sư trực thuộc Anti-Spirit Team của Anh Quốc."

"...! Artemisia?!"

Đối với cái tên này bật lên phản ứng không phải Kotori, mà là Mana. Lộ ra biểu hiện khó có thể tin được mà tập trung vào Origami.

"Em biết cô ta sao, Mana?"

"Vâng... Cô ấy hiện tại Pháp Sư nổi danh nhất ở Trung Phi. Em đã từng gặp qua cô nàng ấy. Pháp Sư mạnh nhất tương đương cấp SSS, Adeptus 2,, một sự tồn tại rất gần với Mathers. Nếu như lúc trước cô ta mà vào DEM thì, thứ hạng của em nói không chừng sẽ giảm xuống một bậc."

"G-Ghê gớm đến vậy sao..."

Trán Shidou vã mồ hôi. Vốn biết rằng thực lực của Mana hiện tại cũng là nằm trong top 5 Pháp Sư. Thế mà ngay cả Mana cũng phải nói như vậy thì, thực lực của cô ấy không thể nào xem thường được.

"Vậy... Nhưng mà."

Mana tính bổ sung gì đó sau khi nói xong mà nhìn về phía Origami. Origami gật đầu tiếp tục nói rằng.

"Lúc tôi biết thì Artemisia cũng chưa có gia nhập vào DEM, có lẽ đã xảy ra chuyện gì đó."

"... Ra là vậy, DEM có làm ra cái gì đó thì cũng chẳng có quái lạ."

Mặt Kotori ẩn chứa vẻ đắng chát, giữ kẹo cây dựng thẳng lên.

"--Kể lại, mặc kệ xảy ra cái gì, việc Artemisia hiện tại trở thành kẻ địch đã là sự thật, ngoại trừ việc truy tìm các Tinh Linh ra, chúng ta cũng

https://thuviensach.vn

cần phải cảnh giác cho tốt."

"..."

Shidou cùng những người còn lại đều biểu thị đồng ý đối với lời Kotori nói.

"--Tốt, ngày hôm nay đến đây thôi. Người đang dưỡng thương mà nghỉ ngơi muộn quá cũng không tốt."

"Eh? Lẽ nào imouto-chan hiện tại quan tâm tới tôi sao? Không sao đâu mà-lúc trước cứ đến hạn chót là thức đêm mãi thành quen luôn rồi."

"... Tôi nói vào lúc này tốt nhất nên nghỉ ngơi sớm đấy."

Nia rung đùi đầy đắc ý mà nói ra những lời kia, lập tức bị Kotori trừng mắt nhìn.

Nia cũng không có định cãi lời, giơ lên tay hướng Kotori tôn kính cúi chào, để cho «Rasiel» hiện tại tan biến vào không trung.

"Vậy là, đến lúc phải trở về rồi."

"Aa--đúng vậy."

Khi mọi người trong phòng đều hướng cánh cửa đi tới, Shidou thoáng nhớ ra cái gì đó, mà ngừng bước chân.

"Phải rồi, Mana. Em ban nãy nói có chuyện cần phải hỏi là gì vậy?"

Mải chú ý đến Nia, mà quên bẵng mất đi sự thực là Mana có việc gì đó cần phải hỏi cậu.

"À--phải rồi."

Mana như nhớ tới mà thốt lên.

https://thuviensach.vn

"Tháng trước nii-sama bị bùng phát Linh Lực đó."

"Aa... Khi đó rõ là gây phiền phức cho em rồi."

Shidou chợt nhớ tới mà nói vậy. Dù sao thì thành thật mà nói, thì những chuyện xảy ra khi đó cậu chẳng nhớ ra được gì cụ thể cả.

Tháng trước, do dòng chảy Linh Lực bị quá tải, khiến Linh Lực bị bùng phát. Khi đó ngoài trừ các Tinh Linh thì người giúp đỡ Shidou--còn có Mana nữa.

"Không có gì đâu, khi nii-sama lâm vào tình cảnh phức tạp thì giúp đỡ nii-sama là chuyện đương nhiên rồi."

"Thế nhưng"

"Nii-sama cũng vậy, hiện tại khi Mana rơi vào tình cảnh phức tạp cũng sẽ phải giúp đỡ Mana đấy."

"Eh? Đó là đương nhiên."

"Vậy là được rồi."

Mana bình thản mà nói rằng.

"Thế nhưng có một việc mà em hết sức lưu ý."

"Lưu ý gì cơ?"

"Vâng. Lúc chiến đấu với Ellen, khi nii-sama rớt xuống bên cạnh em ấy, nii-sama có nói là--『Mana, em vẫn bình an vô sự thực sự là tốt quá』rồi 『Mio sao rồi? Cô ấy không có tới hỗ trợ sao?』 nói như vậy đó."

"『ミオMio』... ?"

https://thuviensach.vn

Nghe được cái tên chưa từng nghe qua đó, Shidou cau mày lại. Kotori, Origami thậm chí cả Nia, cũng đều lộ ra biểu hiện khó hiểu.

"Vâng, nghe câu đó xong, trong nháy mắt Mana cũng ngay thấy choáng váng khó hiểu, trong đầu tự dung lờ mờ hiện ra hình ảnh... Vì vậy em nghĩ liệu cái tên này có thể liên quan gì đó đến ký ức ngày xưa của nii-sama với Mana chăng?"

"Là như thế sao, nhưng mà..."

Shidou đăm chiêu. Cái tên 『Mio』 này thật sự không nhớ rõ có từng nghe qua hay chưa. Thậm chí cả việc có đúng là bản thân nói ra cái từ đó không, chính Shidou cũng đều cũng không nhớ rõ.

"Xin lỗi, anh cái gì cũng đều--"

Sau đó. Shidou cảm thấy hoa mắt mãnh liệt.

"Eh... ?"

Trời đất ngã nghiêng. Shidou không tự chủ được cơ thể nữa mà rụng rời hướng mặt đất ngã lăn ra.

"Nii-sama?!"

Mana lập tức đỡ lấy Shidou, nhưng cơn choáng vẫn không có đình chỉ.

Trước mắt chỉ còn là màn sương mù trắng xoá, không biết từ nơi đâu mà lại có một âm thanh rất nhỏ khe khẽ truyền đến.

【--Mio. Đích thị...là tên mình】

【Mm-hmm... Hạnh phúc lắm. Thật sự hạnh phúc lắm】

【Thích cậu nhất đó. Rất muốn được, mãi mãi bên nhau nha--】

https://thuviensach.vn

"Đây, đây là--"

Giữa dòng ý thức đang hỗn độn bỗng có thể nhìn thấy rất rõ ràng bóng dáng của một vị thiếu nữ với mái tóc dài.

Sau đó trong nháy mắt, Shidou lại lần nữa mất ý thức.

Phần 3

"--Lúc đó quả thật là dọa người ta một phen mà. Khi không lại ngất đi."

Trong miếu thờ, được Kotori với bộ kimono ôm trong vòng tay nói vậy. Shidou gãi gãi má.

"Xin lỗi... Khiến em phải lo lắng rồi."

"Không có gì đâu, em cũng đã quen rồi."

Tuy rằng Kotori trả lời tùy tiện như vậy, nhưng sau khi nghe được những gì Mana nói lại, người sốt ruột nhất chính là Kotori.

"...Gì vậy?"

"À... Không có gì."

Biểu hiện lộ lắm sao, Shidou sử dụng tay vuốt mặt, rồi tiếp tục nói.

"Thế nhưng, khó lắm mới được đi cầu nguyện đầu năm, Mana cũng tới được thì tốt biết mấy."

"Thì... Tuy rằng bản thân cô ấy nói vốn không thích ở nơi đông người, nhưng mà kiểm tra tổng quát cũng không có gì vấn đề, lúc đó có lẽ nên cương quyết kéo theo mới phải."

https://thuviensach.vn

Nhìn Kotori như cây đàn đứt dây mà lắc đầu nói vậy. Vì động tác của cô bé có chút buồn cười, Shidou nhịn không được mà cười rộ lên.

Chú ý tới phản ứng của Shidou đối với hành động của mình, Kotori có chút e thẹn mà mặt hồng hồng, nhẹ thở hắt ra.

"...Vậy sau đó anh có nhớ được gì không? Về chuyện... 『Mio』 ấy?"

"... Hoàn toàn không được gì cả."

Shidou thở dài.

Shidou đúng là khi đó nghe được cái tên 『Mio』 mà cảm thấy chóng mặt. Nhưng sau đó bất luận là ảo thính giác hay là ảo thị giác đều toàn bộ tan biến sạch sẽ.

"...Thật không?"

Kotori từ trong tay áo móc ra cây kẹo mút, lột bỏ cái bọc bên ngoài rồi bỏ vào trong miệng.

Cái cây cầm kẹo mút cứ thế mà đong đưa, sau đó cô bé chậm rãi ngẩng đầu nhìn bầu trời.

"...Chỉ là nếu như."

"Ể?"

"Nếu như chuyện trước đây... Bao gồm cả chuyện 『Mio』 kia, toàn bộ bỗng nhớ ra hết mà nói... Shidou, anh tính sẽ làm thế nào đây."

"Kotori..."

Shidou nhìn khuôn mặt Kotori mà khẽ gọi, sau đó nét mặt cứng quyết trở lại.

https://thuviensach.vn

"...Yên tâm đi. Anh sẽ là onii-chan của Kotori mãi mãi mà. Không bao giờ bỏ đi chỗ khác đâu."

"Em... Em cũng không phải là nói cái chuyện này đâu?!"

"Ha ha, thật sao, đành phải xin lỗi rồi.--Dù gì thì, cùng đi viết bùa Ema đi."

Shidou giữ bút đưa tới, Kotori hờn dỗi mà nhận lấy.

Phần 4

"Nếu hỏi trên đời có chuyện nào mà bất khả kháng, thì đó không phải chiến tranh cũng chẳng phải ma túy, mà chính là trục trặc thang máy."

-- Ellen •M• Mathers

Trong đầu cứ lặp đi lặp lại cái câu mặc niệm này, Ellen đang đi cầu thang bộ ở Tập đoàn DEM chi nhánh Nhật Bản.

"Haa... Haa..."

Phổi quặn lại phát ra tiếng rên rỉ, đầu gối như rụng rời mà run rẩy, lỗ chân lông toàn thân tựa hồ đều cố thoát mồ hôi hết ra ngoài, mái tóc màu vàng nhạt dính sát vào gò má cũng như cái cổ khiến cô trở nên vô cùng khó chịu.

"Vì sao... Vì sao không sớm không muộn mà lại ngay lúc này...mà trục trặc cơ chứ... ..."

"...Vẫn ổn chứ, Ellen?"

Cô gái đi ở phía trước chợt xoay người lại hỏi thăm. Màu tóc so với Ellen đậm hơn một chút với nhãn cầu màu lam, ăn mặc đồng phục giống với Ellen. Nhưng mà chả bù với Ellen mà một giọt mồ hôi cũng không có.--

https://thuviensach.vn

Artemisia • Bell • Ashcroft, là Pháp Sư cấp dưới của Ellen vừa mới gia nhập vào DEM vài ngày trước.

"...Không thành vấn đề."

"Thế nhưng mồ hôi chảy hơi nhiều rồi đấy. Cần giúp đỡ chứ?"

"Không cần thiết "

"Thế nhưng còn đến bốn tầng đó."

"Vừa mới vừa tới bể bơi để giải tỏa được một chút thì!"

Ellen nhịn không được mà nói vậy.

Không sai, trước lúc Ellen bị gọi đến đây, thì vốn ở tại cơ sở huấn luyện tăng thể chất vận động đang được sửa tu nâng cấp.

Ellen thở ra một hơi thật thật to, hồi tưởng đến chuyện vừa rồi.

Ellen ăn mặc đồ tắm vận động đầy mỹ lệ với tứ chi thon thả với tư thế hiên ngang oai hùng mà hiện thân mà xuất hiện trước bể bơi bao la. Cầm trong tay chính là cục cưng 〈Puriduen〉 ưa thích. Nhìn thấy dáng vẻ này, các Pháp Sư ở đây đều nháo nhào nhường đường.

"Cầm trên tay chính là... Bảng nổi đây? Eh? Không lẽ sếp không biết..."

"Đồ ngốc! Không cần nói ra đâu, bộ chán sống rồi hả!"

Trong khi các Pháp Sư khác bắt đầu thì thầm to nhỏ, tuy rằng khoảng cách vốn cũng khó nghe được rõ ràng, nhưng chắc có vẻ e sợ dáng bộ Ellen hùng dũng mà run rẩy đây. Ellen khẽ cười rồi vén tóc lên, tuy rằng không biết đám phàm phu tục tử này đối với bản thân cô phải kính nể tới cỡ nào, nhưng thấy như vậy cũng là ổn rồi.

https://thuviensach.vn

"Vậy thì... Bắt đầu bơi thôi."

Ellen hơi chút làm động tác khởi động, hít sâu một hơi hướng về bể bơi đi tới.

Cũng không có thất lễ tới nỗi nhảy ùm vào, Ellen chậm rãi sử dụng chân tiếp xúc nước trước, tõm một tiếng mà tiến vào bể bơi. Sau đó tay cầm 〈Puriduen〉, chân bắt đầu tũm tũm nổi lên dư chấn.

Không biết tiến được bao nhiêu, hướng mắt sang làn bơi bên cạnh nhìn lại thì đã phát hiện bạn đồng sự Ashcroft đã bơi từ thuở nào rồi.

"Fumuu..."

Năng lực của Pháp Sư chủ yếu đến từ chính Realizer, với Pháp Sư thì việc tự dùng khả năng thân thể không có liên quan nhiều lắm, nhưng cơ sở tăng cường thể lực này cũng rất quan trọng, cho nên bọn họ xuất hiện ở chỗ này cũng chẳng có gì kỳ quái. Ellen giữ ánh mắt chuyển về đằng trước, một bên tận lực lướt trên mặt nước, một bên tiếp tục sử dụng chân đập bọt nước tung bay.

"Haa... Haa..."

Sau đó hiện tại bơi tới giữa hồ thì ngừng lại, xem ra là thể lực Ellen đã đạt giới hạn rồi mà thở phì phò, hướng bên kia nhìn Ashcroft, hiện tại Ashcroft đang bơi ở phía sau Ellen. Ellen fufu khẽ cười một tiếng quay đầu lại, xem ra cho dù là Ashcroft cũng không phải đối thủ của Ellen này.

"U-oa, lẹ thật... Đường bơi bên kia đã được mấy vòng rồi thế?"

"Hình như là vòng thứ tám đây?"

"Sếp thì sao?"

"Chưa muốn chết thì đừng có tò mò!"

https://thuviensach.vn

Các Pháp Sư khác xung quanh bể bơi cứ thế mà nhìn hướng Ellen với Ashcroft rồi khe khẽ nói nhỏ. Tuy rằng không rõ ràng lắm là đang nói gì, song quả nhiên sếp đây dù cho là tại chiến trường thì dù trong hay ngoài cũng là mạnh nhất... Tuy rằng được bọn họ khen ngợi đàng hoàng cũng không có vấn đề gì, nhưng các nàng có vẻ như bắt đầu thích nói nhỏ hơn nhỉ, có cần thiết phải cưỡng ép bọn họ bỏ cái tật này không đây.

Sau đó Ellen lại tiếp tục bắt đầu dùng chân mà tũm tũm đập nước. Bỗng có tiếng phát thanh truyền đến.

"--Sếp với sếp phó ơi, có chuyện gấp ở phòng Nội Vụ ở tầng 30 nên xin mời đến ngay lập tức."

"...? Có.....chuyện gì... đây..."

Ellen thở phì phò mà ngẩng đầu lên, nghe thấy được tiếng nước ở cách đó vài đường.

Xem ra tuy rằng theo sau Ellen tầm hơn mười giây, Ashcroft cũng rốt cuộc đến tới cực hạn rồi đây. Ashcroft một chút hơi thở nặng nhọc cũng không có mà từ bên bờ đi tới Ellen trước mặt rồi đưa tay ra.

"Ellen, hiện tại là đang gọi chúng ta đấy, phải đi thôi."

"Ta biết rồi."

Ellen vốn không định đếm xỉa tới Ashcroft mà tự bò lên bờ, nhưng trước đó vận động hơi quá sức mà cả tay chân đều có chút rụng rời không nghe theo ý cô... Dù sao thì làm lơ sự giúp đỡ của cấp dưới cũng có chút không thích hợp, nên đành duỗi tay tới nắm tay của Ashcroft.

... Sau đó, chính là lúc này.

Ellen thở nặng nhọc, giận dữ đối với Ashcroft nói rằng.

https://thuviensach.vn

"Bình thường mà nói cái loại trình độ thang lầu này hoàn toàn không phải vấn đề, chỉ là tại ta vừa mới bơi tới giới hạn cơ thể mà thôi "

"Tôi vừa cũng chỉ bơi có một chút mà..."

"Ta và cô có tốc độ khác nhau thì so sánh thế quái nào đươc cơ chứ!"

Ellen chẳng buồn mà quay đầu đi, Ashcroft như nhớ tới cái gì đó mà gật đầu, tiếp tục nói.

"Nhưng nếu cứ như vậy tiếp nữa thì, sẽ khiến ngài Westcott đợi lâu đấy."

"Mm... Tuy rằng...như vậy không sai."

Ellen bĩu môi, không sai, tổng giám đốc của Tập đoàn DEM, Westcott hiện đang trong phòng ở tầng thứ 30 đó.

"Rồi."

Ellen lí nhí, Ashcroft phảng phất như vừa quyết định gì đó mà gật đầu như thông thường rồi vòng ra phía sau Ellen, từ lưng với giò giữ Ellen bế lên--đúng kiểu bế công chúa mà người ta đồn đại.

"Cô, cô đang làm cái gì vậy, mau buông ra!"

"Lập tức đến tầng 30 ngay thôi."

Ashcroft nói xong sử dụng tốc độ cao hơn hẳn so với vừa nãy, chưa kể phải bế thêm một người mà vẫn phóng như bay trên cầu thang.

"Uu-oa? ! Buông, buông ta ra!"

"Đã nói ráng chút rồi."

https://thuviensach.vn

"Mm... C-Chí ít phải đổi tư thế đã! Cái tư thế này... dẫn tới cái ký ức không tốt chút nào... !"

Ellen dường như muốn thoát khỏi bóng tối u ám trong đầu mà cố vùng vẫy. Ashcroft như hiện tại dung chiêu dỗ dành thông thường của gấu mẹ mà "Mou~" thở hắt ra.

"Ngoan nào, đừng lộn xộn, nhanh thôi mà..."

Bộp bộp, tiếng bước chân đều đặn của Ashcroft đã lên tới nấc thang cuối cùng.

Xem ra là đến rồi đây. Giữ Ellen thả xuống, bắt đầu tu chỉnh lại đồng phục bị lộn xộn.

"Đừng có làm như vậy chứ, cô là mẹ của ta chắc!?"

"Được rồi được rồi, không gõ cửa sao?"

"Không cần cô nói ta cũng biết!"

Ellen hờn dỗi mà nói vậy, gõ gõ cánh cửa.

"--Mời vào."

"Thất lễ."

"Để cho ngài đợi lâu."

Nghe được tiếng đáp lại trong phòng, Ellen mở cửa, rồi tiến vào.

Hướng vào phòng nội vụ nhìn lại, có một chàng trai hiện ngồi ở trên ghế.

Mái tóc màu vàng tro cùng đôi mắt sắc sảo. Và--trong tay là quyển sách đen kịt trôi lơ lửng.

https://thuviensach.vn

Hắn đúng là kẻ thống trị cái Tập đoàn DEM này, Isaac • Ray • Pelham • Westcott.

"Kyaa, chờ các cô lâu thật đấy, Ellen, Ashcroft... Mồ hôi ra có vẻ nhiều thế, vừa mới làm gì à?"

"... Không có gì. Với lại, ngài tìm chúng tôi có việc gì gấp sao?"

Nghe được Ellen trả lời mập mờ, Westcott nhẹ nhàng mà gật đầu, đưa tay đưa quyển sách ra cho hai cô gái này xem.--Quỷ Vương «Beelzebub», "Hiện thân của Tuyệt vọng" vừa nhận được vào ngày 31 tháng 12.

"--vì cần nói cho các cô biết, vào vài ngày trước, khả năng tra cứu của «Beelzebub» đã bị rối loạn."

"Eh eh? Chẳng lẽ là do «Sister» làm sao?"

"À. Cứ như vậy thì công năng toàn tri giống như bị xiềng xích nặng nề kìm hãm rồi, đây rõ là sai sót nghiêm trọng đây.--Tuy nhiên cũng vừa lúc ta giữ cho cái thông tin kia giải mã hoàn chỉnh rồi."

Nghe Westcott nói vậy, Ellen mở to hai mắt.

"Nói cách khác."

"Aa"

Westcott khẳng định mà gật đầu, khóe môi nhếch lên.

"Rốt cuộc cũng tìm ra được rồi.--Chỗ của Tinh Linh mới."

"...!"

Ellen hít sâu một hơi, nắm chặt nắm tay.

"Lẽ nào đã ở tại thế giới này rồi sao? Cuối cùng là tại--"

https://thuviensach.vn

"--À"

Westcott cười khẽ, giơ một ngón lên.

Rồi cứ như vậy nhìn về phía bầu trời.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Tinh Linh Từ Vũ Trụ

Phần 1Thứ hai, ngày 9 tháng 1.

Trường cao trung Raizen mới hôm qua đây thôi vẫn rất chi là yên tĩnh, và hôm nay thì các học sinh đã bắt đầu ồ ạt trở lại dưới mái trường. Ngoài cổng là những học sinh đang tung tăng bước đi dưới khí trời lạnh mà thở ra những màn sương trắng, người thì hướng thẳng đến lớp của mình, kẻ thì tụ tập bạn bè tán gẫu hàn huyên. Nội dung đối thoại tuy rằng chẳng giống nhau là bao, song đại thể hẳn đều xoay quanh nào là ⌈Chúc mừng năm mới⌋, nào là ⌈Lâu quá mới gặp nghen⌋ đầy khách sáo đây.

Kỳ nghỉ đông đã khép lại, và hôm nay chính là lễ khai giảng.

Từ hôm nay trở đi, học kỳ thứ ba của Cao trung Raizen sẽ bắt đầu.

"Uu."

Tohka hiện đang đi đến trường cùng Shidou, và để cho cơ thể thích ứng lại với bộ đồng phục mà bắt đầu vài động tác thư giãn. Tuy là chỉ mới có hai cái cuối tuần không mặc qua thôi nhưng lại có cảm giác như là đã lâu lắm rồi không chạm đến vậy.

Mà cũng đành chịu thôi. Bước vào học kỳ mới sẽ đồng nghĩa với một đống việc cần phải làm, huống hồ là chưa kể đến đủ thứ chuyện trời ơi đất hỡi đã phát sinh trong kỳ nghỉ đông nữa.

https://thuviensach.vn

Trong lúc Shidou vẫn đang vẩn vơ nghĩ về những chuyện đó, thì có một giọng của một thiếu niên nào đó chợt vang lên từ bên phải cậu.

"Aha, lâu rồi mới thấy ông đó, Itsuka."

Shidou quay qua bên phải nhìn thử, đó là một chàng thiếu niên với mái tóc được chải hất ngược lên trời. Vâng, cậu ta là bạn cùng lớp cậu, Tonomachi Hiroto. Không biết là vì sao, song có một phần trong cậu cảm giác đúng như đã lâu không gặp. Mà một bên bồi hồi, một bên vươn tay vẫy chào Tonomachi.

"A à, Tonomachi. Năm mới vui vẻ chứ."

"Ừ, hết năm lẹ thật đấy... Mà nè, ông có biết đang có vụ gì hay hay không?"

"Ể?"

Đột nhiên bị chất vấn, khiến Shidou có chút bần thần. Thế là Tonomachi vươn ngón tay ra, nhẹ nhàng chỉ chỉ về phía sau.

Shidou theo đó mà nhìn tới, ra là ở phía sau lưng của cậu, có ba cô gái hiện đây nhìn sang về phía này mà xì xầm to nhỏ cái gì đó.

Một cô mặc đồng phục có hơi khác quy chế, một cô thì trông đầy cá tính, một cô thì dáng nhỏ nhắn với cái gọng kính trên mắt. Ba cô gái này từ phải qua trái lần lượt là Ai, Mai và Mii. Là Bộ Ba này khá nổi danh trong trường, thuộc năm 2 lớp 4.

Chẳng quá khó để nhìn ra là ba cô nàng này đang bà tám gì đó về Shidou đây. Khiến người ta bận tâm hết sức.

"Aa--..."

https://thuviensach.vn

Shidou toát mồ hôi mà chẳng biết phải nói gì cho đặng. Nên nói như thế nào đây nhỉ... Không hẳn là cậu không biết ba cô nàng này xì xào cái gì.

Chuyện là theo những gì mà cậu được kể lại ấy, hiện tại lúc Linh Lực bên trong cậu bị quá tải, khi đó với cái đầu óc nửa tỉnh nửa mê, Shidou đã tán đầy những lời có cánh tới buồn nôn đối với cả ba cô nàng này.

Tất nhiên, với Shidou thì những chuyện ấy cho tới giờ thì một tẹo ấn tượng cũng không có... Nhưng đối tượng của những lời Shidou khi ấy nói ra nào có tự mọc cánh mà bay đi mất được đâu.

"...Không, tui có biết gì đâu."

Bất kể thế nào, thì giữ những lời đồn đại về bản thân mình mà đem đi truyền bá cũng là không cần thiết. Shidou thuận miệng trả lời qua loa cho qua chuyện.

"Hmm~... Mà không sao. Còn nữa, hồi nãy tạt ngang văn phòng tui có thấy Tama-chan--"

Ngay khi Tonomachi mới nói được nửa câu, thì tiếng chuông báo hiệu tới giờ học đã vang lên.

"...Đi lẹ thôi, đến lúc đó thì tự biết."

Dứt lời, Tonomachi trở về chỗ của mình.

"Nee nee, Tama-chan-sensei làm sao cơ?"

"Ờ... Dù sao thì cô ấy cũng sắp đến rồi, ông tự xem đi."

Shidou nhìn Tonomachi phất tay trở lại chỗ ngồi, rồi bắt đầu cau mày, trong đầu cứ gióng lên một một dự cảm không lành.

https://thuviensach.vn

Tuy là nói vẫn không nhớ rõ, thế nhưng cái lần bùng phát Linh Lực đó, Shidou có nghe kể lại là bản thân cậu đã nhiệt liệt tiến hành ngỏ lời cầu hôn đối với Tama-chan-sensei, khiến cho Sĩ Quan Phân Tích của «Ratatoskr» kiêm phó chủ nhiệm lớp của cậu là Murasama Reine phải đứng ra phụ trách giải quyết...

Trong lúc Shidou tràn đầy bất an, cánh cửa phòng học đã được kéo ra, và giáo viên chủ nhiệm của lớp 4 của cậu là Okamine Tamae sensei-hay thường được gọi là Tama-chan-đã bước vào.

Đó là một cô gái khá nhỏ con nhưng khá xinh xắn song bao quanh cô lại là một bầu không khí vô cùng nặng nề.

"Uu-oa-"

Nhìn thấy bộ dạng của Tama-chan-sensei như vậy, Shidou nghẹn họng thốt không ra lời. Mặt khác thì đám bạn cùng lớp tựa hồ có chung cảm tưởng. Thấy cô giáo chủ nhiệm thê thảm mà bắt đầu thì thào đàm luận rôm rả bên dưới lớp.

"Muu... Tama-chan-sensei sao vậy, Shido? Trông cô ấy hôm nay nặng nề quá."

"Aa, à à... Tớ cũng có biết đâu." Shidou ngồi bên cạnh Tohka khe khẽ ấp úng trả lời.

Có lẽ Tama-chan tựa hồ cũng không có nghe thấy bên dưới bàn tán mà chậm rãi bước vào, mang sổ sách đặt lên bàn rồi hướng xuống vẫy chào.

"...Chào các em, năm mới vui vẻ nhé. Kỳ nghỉ đông thế nào nào? Giáng sinh rồi tới Giao thừa...chắc là rất hạnh phúc đây..."

Vẫn chỉ là những lời quen thuộc. Tuy rằng cũng không có nói chuyện gì đặc biệt kỳ quái, nhưng vẫn không khỏi khiến cả lớp một phen nghẹn lời.

https://thuviensach.vn

Tama-chan-sensei tuy cười mà lại như không cười, với biểu hiện trống rỗng mà tiếp tục

"Các em năm nay bao tuổi rồi nhỉ? Bởi vì năm 2 lên năm 3, nên có lẽ đã sang 18 rồi ha. Không, chưa đến sinh nhật thì vẫn 17 đây. Lại nói, sinh nhật của sensei là vào tháng 3. Các em đoán thử xem sensei đã bao nhiêu tuổi rồi không?"

Tama-chan trong trường Cao trung Raizen này vốn rất nổi danh, hiện đã chốt 29 tuổi rồi đây. Điểm này thì không có ai trong lớp không biết.

Thế nhưng--chẳng có ai dám tự mình nói ra khỏi miệng được cả.

Tama-chan tiếp tục nhìn quanh lớp một vòng, rồi nở một nụ cười phảng phất đầy sự chán chường trước khi nói.

"Cô-năm nay đã gần tốt nghiệp tuổi 30 rồi đấy. Ufu...ufufu...lợi hại chưa?

Có lẽ bởi vì bi thảm quá mà ai cũng không thể phớt lờ được, Ai khẽ hô lên tên của Tama-chan.

Nghe được giọng Ai gọi, Tama-chan trong nháy mắt nhìn sang bên đó, cặp kính phản quang từ ánh đèn mà phát ra tia sáng chói mắt.

"SHUT UP, từ giờ trở đi trong lúc cô đang nói, cấm tiệt nói leo vào."

"Y-YES, SIR!"

Ai bị khí thế của Tama-chan áp đảo, đầy cung kinh mà lễ phép trả lời.

"Tama-chan-sensei, có chuyện gì vậy ạ...?"

Ai lại một lần nữa gặng hỏi. Tama-chan nở nụ cười quen thuộc lạnh đến thấu xương.

https://thuviensach.vn

"Không có gì, chẳng có gì cả đâu, cô không sao cả. Chỉ là có một tin rất đáng mừng thôi. Airi-chan, một người bạn cùng lớp từ hồi nhỏ của cô ấy, tháng sau là kết hôn rồi. Ufufufu, thật là khiến người ta hạnh phúc biết bao nha. Bởi vì Airi-chan là một người cực kỳ tốt, nên chồng của cô ấy cũng sẽ rất tốt đây. Bọn cô sinh nhật vs Giáng Sinh hằng năm đều đi chơi cùng nhau, lễ Tình Nhân còn tặng nhau chocolate nè. Những lúc uống say còn từng ôm cô gào to lên là 『Ura, nếu như tui tới 30 tuổi rồi mà chưa kiếm được chồng ấy, nhất định sẽ lấy Tama-chan luôn đó nha!』. Giờ thì cô ấy sớm kết hôn với một vị bác sĩ nhỏ hơn 2 tuổi. Họ quen nhau vào cuối năm kia, khi Airi-chan uống say bét nhè mà té bị thương chân, thế rồi tựa như có tiếng sét ái tình mà họ yêu nhau từ ánh mắt đầu tiên. Tuy rằng cô cũng ở đó, nhưng do say mèm mà ngủ lăn quay ngoài sảng. Để rồi nào ngờ chị em tốt của mình lại bị cướp đi vào ngay lúc ấy đâu cơ chứ. Cuộc sống đúng là khó ngờ mà. Không, phải nói là vậy cũng tốt. VÌ thực tế cô cũng thấy là Airi là một cô gái có biết bao nhiêu tốt, thế mà vẫn ế thì đám đàn ông kia thật có mắt không tròng mà. Airi-chan đúng thật là hoàn hảo lắm đó. Mặt xinh mày đẹp, vóc dáng lại cao, quả như người mẫu luôn ấy. Người như Airi-chan mà vẫn độc thân, cô nghĩ chắc cũng bình thường. Thế nhưng Airi-chan giờ đã bị tên kia len lén rinh đi mất rồi. Số lần bọn cô đi chơi chung cũng giảm hẳn vào năm ngoái. Và đùng một cái thông báo rằng sắp đám cưới. Còn bảo lại 『Tại có chuyện khó nói』 gì gì đó... Nói trắng là tên đàn ông háo sắc đó đã làm cái gì đây. Có lẽ cô cũng nên thử cố gắng học tập một chút mới được."

Tama-chan sử dụng cái giọng đều đều mà tiếp tục huyên thuyên như vậy, rồi dựa nửa người vào trên bục giảng.

"Fuu, fufufufu... Lại có, lại có một bạn cũ kết hôn nữa rồi... Đáng ghét, đáng ghét, tất cả bọn đã kết hôn đều có chút ưu điểm hết cả.

Tiếp tục, Tama-chan như bị con gì cắn, mà bắt đầuUfufu từ từ cười rộ lên.

https://thuviensach.vn

"Các em, các em hãy xem xem... Nói cho cô biết... Đến cùng thì cô đây còn phải tham dự bao nhiêu cái lễ kết hôn nữa đây..."

【 CÁI, CÁI ĐÓ...】

"Cứ chờ đấy đi. Rồi sẽ tới lượt cô cho mà xem..., ...Haa,haa haa, hay là cô vẫn bị Thần Tình Yêu ghét mà cho ở giá suốt đời đây."

Nói dứt, Tama-chan giống như bị cắt đứt cái gì đó mà mỉm cười, chăm chăm nhìn vào những khuôn mặt thẩn thơ từ đám học sinh của cô.

Tama-chan giữ nụ cười một lúc, rồi đột nhiên an tĩnh lại, lôi quyển số điểm danh ra

...Tốt quá, vậy là bắt đầu điểm danh rồi.

"Khoan khoan khoan khoan khoan!"

Tama-chan chuẩn bị coi như chưa có gì xảy ra mà định bắt đầu điểm lên từng cái tên một, thì bộ ba Ai-Mai-Mii đối với việc ấy phản đối mà lắc đầu.

"Đây hoàn toàn không phải vấn đề về ngoại hình mà."

"Cô nên nghỉ ngơi một chút vẫn tốt hơn đây."

"Các em đang nói cái gì vậy, cô vẫn ổn mà."

Tama-chan nở nụ cười khoan thai nhẹ nhàng quen thuộc nói vậy.

"--Tuy nhiên, nếu tự nhiên lúc này có một ác ma hiện ra trước mặt cô mà bảo cô có thể ước bất kỳ điều gì với cái giá là mạng của cô mà nói, không chừng cô sẽ ước rằng trước tháng sau sẽ có một tảng thiên thạch to đùng rơi xuống ngay Nhật Bản ấy nhỉ."

https://thuviensach.vn

"Sao lại ước cái chuyện này."

"Đây hoàn toàn không phải là suy nghĩ chung của học sinh tiểu học trước ngày khai giảng đó sao?"

"Ôhôhô, chỉ là nói đùa thôi mà... Kihihi, thiên thạch ơi, rơi xuống thử liền một phát đi!"

Với cây viết lông cầm trong tay, Tama-chan biểu diễn xoay vài vòng như Ma Pháp Thiếu Nữ,hướng phía ngoài cửa sổ mà Yaa~ một phát quẳng cây viết ra ngoài.

--Sau đó, trong cái nháy mắt kế tiếp.

Một tiếng nổ phảng phất lọt vào tai mọi người, một làn sóng xung kích kịch liệt truyền tới phòng học. Cửa sổ bằng thủy tinh bể nát, rè, cửa thì bị thổi bay phất phới, đám học sinh trong phòng chỉ còn biết đồng thời mà rên rỉ, núp xuống dưới bàn.

"Oaa!"

"Kyaa!"

"C-Cái gì vậy...!?"

Shidou một bên dụng sức bịt lấy cái lộ tai của mình một bên ngẩng đầu lên. Giữ đống miểng thủy tinh vướng trên đồng phục phủ xuống hết, sau đó đứng lên ghế.

"--Shidou, nhìn kìa."

Origami xác nhận tình hình sớm nhất hiện đang nhìn phía bên ngoài. Shidou giẫm rắc rắc trên đám thủy tinh vỡ mà tiến lại gần cửa sổ, thấp thỏm là nhìn ra bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Sau đó, Shidou nhận thấy khoảng sân tập bao la của trường, tựa như bị nạo đi mà biến mất không chút vết tích.--Không phải. Không chỉ là sân tập mà ngay cả con đường tắt cùng những khối đá lớn nằm ở bãi đất trống cũng không còn. Quả thực là như vừa bị một đợt Không Chấn quét qua vậy.

Thế nhưng, đã có âm cảnh báo Không Chấn nào vang lên đâu. Shidou nhíu mày là dò xét bốn phía xung quanh.

"...Ơ?"

Shidou mơ hồ hình thấy cái khối đen xì đang hiện hữu tại trung tâm hiện trường.

Chẳng có cách nào để có thể nhìn rõ ràng từ khoảng cách này được. Cơ mà thoạt nhìn thì một phần giống một khối máy móc bị hư hại, một phần lại như một tảng thiên thạch to lớn. Hay nói cách khác--cái lực xung kích khó hiểu lúc nãy cùng cái hố bom khổng lồ này đều là do cái 『thứ đó』 va phải đây.

Hơn nữa, nếu nói là va phải, chi bằng nói nó rớt từ đâu đó xuống thì hợp lý hơn.

Hiện tại các học sinh khác cũng hiếu kỳ mà nhìn ra sân tập ắt hẳn cũng suy nghĩ giống như Shidou đây. Tonomachi ngây dại ra khi nhìn lên bầu trời rời thốt lên.

"...Thiên, thạch ư?"

Trong nháy mắt nghe thấy câu đó.

"...Huu."

Tama-chan-sensei mặt mày tái mét mà ngất xỉu tại chỗ.

https://thuviensach.vn

"Uu, Uu oaaaa! Tama-chan-sensei thực sự quăng thiên thạch xuống rồi kìaaaa!"

"Hay là bản thân sensei quên mất rằng mình đã lập khế ước với ác ma!?"

"Tama-chan-sensei ơiiiii! Đừng có chết màààaaaa!!!"

Đám học sinh đồng rên rỉ, hướng Tama-chan đang chết ngất chạy lại.

Cùng lúc đó, điện thoại trong túi áo của Shidou vang lên. Trên màn LCD hiện lên tên người gọi tới là 『Itsuka Kotori』. Tuy rằng vốn không được sử dụng điện thoại trong giờ học, Nhưng giờ là tình hình đặc biệt. Shidou vừa đi hướng tới góc phòng vừa bấm nhận cuộc gọi.

⌈Shidou! Anh không sao hết chứ!?⌋

Ngay lập tức, âm giọng hoảng hốt của Kotori, vốn đang ở nơi khác đã truyền đến.

"Aa...à, hãy nghe anh nói cái này nè Kotori, Tama-chan-sensei ký khế ước với ác ma đã đem thiên thạch..."

"Hả? Anh đang nói nhảm cái gì đấy? Mau nhanh chóng đi gọi Tohka và những người khác tập hợp tại phòng Chỉ Huy lâm thời ngay cho em!"

"Ể...? Nói cách khác--"

Shidou sững sờ một tý. Kotori tiếp tục.

"Đúng vậy.--Là Tinh Linh."

Phần 2

https://thuviensach.vn

Sau tầm 10 phút ngồi xe công cộng ở gần trường, Shidou cùng Tohka, Origami, phó chủ nhiệm Reine và Yamai tỷ muội ở lớp bên cạnh đã tới cơ sở ngầm của «Ratatoskr».

Nguyên bản thì «Ratatoskr» vốn nằm trên Chiến hạm không trung «Fraxinus» mà chỉ có tư cách Tư Lệnh mới được sử dụng, nhưng hiện tại vì bị tổn hại quá nặng từ cuộc chiến lần trước nên hiện tại vẫn đang được trùng tu, bởi vậy tạm thời giữ cơ sở ngầm ở gần nhà Shidou xem như cứ điểm.

--Shidou sau khi an tâm cáo biệt ở chỗ nhóm Tohka đang kiểm tra, hướng phòng chỉ huy đi đến.

Tuy rằng Tohka và những người khác có chút không vui khi được bảo chờ ở phòng khác, thế nhưng một khi có Tinh Linh mới xuất hiện thì Shidou cần phải đi xem xét. Tốt nhất vẫn là nên tách họ ra khỏi chuyện này.

Vừa đặt chân vào tới phòng chỉ huy, Shidou đã cảm nhận ngay được một phần của bầu không khí căng thẳng hiện tại. Các thuyền viên của «Fraxinus» hiện tại tập trung vào thiết bị quan sát, khuôn mặt từng người đều toát ra vẻ khẩn trương.

"--Anh đến rồi à."

Hiện an tọa trên ghế dành cho hạm trưởng ở trung tâm phòng Chỉ Huy (không đây vốn không phải là trong chiến hạm mới phải) là Kotori, đang nhìn về phía cậu và nói vậy. Dải ruy băng được buộc trên mái tóc đó tất nhiên hiện là màu đen. Kotori khoác bộ quân phục như thường lệ, cùng với cái áo vét-tông màu đỏ trên vai

"...Thứ lỗi, đã để em phải chờ rồi."

Reine cùng đến với nhóm Shidou cũng đã bỏ đi cái áo khoác màu trắng, và đang ngồi trên chiếc ghế trống. Kotori cũng thuận miệng mà đáp

https://thuviensach.vn

"Không, đã làm phiền anh rồi.", dời ánh mắt về trên người Shidou.

"Và, tình trạng hiện tại là như thế này đây."

"Aaà... Cuối cùng là đã xảy ra chuyện gì vậy? Em bảo cái thiên thạch kia là Tinh Linh tạo thành à... Nhưng mà đã có tiếng cảnh báo Không Chấn nào đâu? Là yên tĩnh đến thế giới này à? Hơn nữa, đột nhiên lại tập kích ngay trường học... Lẽ nào là nói, anh và nhóm Tohka hiện đang bị nhắm tới sao?"

"Ừm-..."

Đối với vấn đề của Shidou, Kotori với biểu hiện có vẻ bối rối mà nâng cằm.

"Đã xảy ra chuyện gì á? Nói thật thì, bọn em bên này cũng không thể nói rõ được."

"V-Vậy là..."

"Ừm-. Phát hình ảnh hiện trường lên nào."

Kotori dứt lời, các thuyền viên lại bắt đầu thao tác lên thiết bịo của mình.

Cái màn hình huỳnh quang khổng lồ ở phía trước hiện lên hình ảnh. Lục địa, đảo nhỏ, bờ biển đều chằng chịt ký hiệu màu đỏ trên bản đồ.

"Đó là...?"

"Etou. Trường của anh bỗng dưng xuất hiện một vật thể bí ẩn trên sân tập đúng không? Nó cũng được đánh dấu trong đám ký hiệu trên đấy, và hầu như là đều đồng thời mà xảy ra cái hiện trượng đó."

"Cái...?"

https://thuviensach.vn

Shidou không khỏi phải nhíu mày, chăm chú vào bản đồ.

"Toàn bộ những nơi đó đều, đồng thời...?"

"Etou. Tuy là nói cùng lúc thì có vẻ khó tin, thế nhưng hiện tại trên toàn cầu tổng cộng có 42 địa điểm có 『Đạn Pháo』 rơi xuống.--Mà ở trong đó, cũng bao gồm vài cơ sở của DEM, cũng như là căn cứ của Anti-Spirit TeamAST các quốc gia khác. Vì vậy nói không chừng, có khả năng này rất cao, là bởi vì cảm nhận được lớp Sóng Tinh Linh yếu ớt với sự phản ứng của Ma Lực, mà tiến hành tấn công những địa điểm đó đây."

"C-Chờ một chút. Ngay cả châu lục Nam Mỹ cũng bị à! Ngay mặt bên kia của Trái Đất luôn sao! Đã vậy còn là đồng thời... Không lẽ Tinh Linh này cũng thuộc số nhiều như Yamai tỷ muôi?"

"...Không, không phải như vậy. Tinh Linh chỉ có thể là nhất thể mà thôi. Hơn nữa, cái thứ kia hẳn cũng không phải là thiên thạch."

Kotori nhẹ nhàng lắc đầu mà đáp lại. Tâm trạng của Shidou càng lúc càng trở nên rối ren.

Kotori đại khái cũng biết lời mình nói vẫn chưa đủ tinh tường, thế là mâng cây kẹo đang ngậm trong miệng dựng thẳng lên, hướng các thuyền viên mà truyền đạt lệnh.

"Trăm nghe không bằng một thấy. Phát hình ảnh thu được ra nào."

"Rõ!"

Một trong các thuyền viên, Mikimoto hô to, bắt đầu thao tác.

Một đoạn ghi hình bắt đầu phát trên một góc của cái màn hình không lồ để thể hiện bản đồ thế giới.

"--"

https://thuviensach.vn

Thoáng nhìn thấy quanh cảnh cứ như trong phim viễn tưởng, Shidou trong nháy mắt ngưng cả hít thở.

Hình ảnh thể hiện là một màn đen xì. Mà bên trong đó có vô số ngôi sao lóe sáng lên trong bóng tối.

Shidou chợt thấy nó giống như bầu trời đêm, nhưng lại lập tức nhận ra là không đúng.

Vì phía dưới đoạn hình ảnh có một khối cầu, có thể nhìn thấy được những vòng xoáy của màu xanh và trắng.--Chẳng cần nghi ngờ, đó là tinh cầu đất mẹ mà Shidou cũng những người khác hiện vẫn ở.

"Vũ trụ..."

Không sai. Trên mặt lý thuyết chính là vậy, đây là quanh cảnh mà Trời cùng Đất được tách rời đến hoàn mỹ.

Đồng thời, tại ở trung tâm.

Có một cô gái đang thản nhiên mà lơ lửng tại nơi ấy.

Thứ ập vào mắt trước tiên, cho dù đang là ở giữa vũ trụ thâm thẳm, mái tóc thướt tha đó vẫn không ngừng phát ra lân quang rực rỡ. Mái tóc hoàng kim cực kỳ hoa mỹ không gì sánh được khiến cho người ta liên tưởng đến Công Chúa Tóc Mây Rapunzel, hiện đang giữa không gian vô trọng lực vào tự do tự tai phiêu đãng.

Cô gái đó khoác bộ Linh Phục với những hoa văn tựa như những vì tinh tú, và ngự ở trên tay, là một cây gậy gì đó to lớn trông như trượng.

"Cô gái này--là?"

"Ừm--. Chúng ta chính xác những người đầu tiên xác nhận Tinh Linh này đấy. Hiện vẫn chưa có tên gọi chính thức, nhưng để cho thuận tiện thì

https://thuviensach.vn

cứ tạm thời gọi cô ta là «Zodiac» vậy."

"Đầu tiên ư?"

"Ừm. Tất nhiên là cũng không có loại bỏ khả năng là do chúng ta chưa xác định được. Nhưng ít ra thì trên cơ sơ dữ liệu hiện tại của «Ratatoskr» chưa từng ghi nhận được sự tồn tại của cô ấy. Vì vậy, mà từ Thiên Sứ cho đến Linh Phục, năng lực, tính cách,v.v... cũng đều không biết gì cả."

"Ra vậy. Thế, nghĩa là lý do cô ấy công kích Trái Đất vẫn là một bí ẩn sao?"

Nghe được vấn đề Shidou nêu ra, Kotori nhẹ nhàng mà thở dài.

Thực tế thì, lần này chúng ta có thể quan sát được sự tồn tại này cũng là có nguyên nhân cả đấy.

"Nguyên nhân ư?"

"Mm.--Chuyển đến đoạn ghi hình vào thời điểm ba tiếng trước nào."

"Rõ."

Ngay khi thuyền viên phía dưới đáp lại. Một đoạn hình ảnh mới nữa đã hiện lên.

Tuy rằng bối cảnh vẫn là vũ trụ như cũ không thay đổi--cơ mà lúc này «Zodiac» tựa như vẫn đang ngủ say, toàn bộ cơ thể co lại thành một khối, lẳng lặng mà trôi lững lờ giữa không gian.

"Đây là..."

Shidou thốt ra được phân nửa rồi là ngừng.

Hiện tại ở giữa đoạn hình ảnh, xuất hiện thêm một thứ khác.

https://thuviensach.vn

"Đó...là Chiến hạm không trung!?"

Shidou giật mình với hai mắt trợn tròn.

Đúng vậy. Từ giữa Trái Đất, bỗng xuất hiện ba chiếc Chiến hạm không trung. Chưa hết, tại xung quanh chiếc Chiến hạm nhỏ, thấp thoáng có vô số cái gì đó nho nhỏ như con mối từ từ tập hợp lại--. Nhìn kỹ hơn mà nói, không khó để nhận ra nó là một cỗ máy hình người với tạo hình ký dị.

Chẳng cần phải nghi ngờ gì. Đó là thiết bị không người lái thuộc Tập đoàn DEM--〈Bandersnatch〉.

"Lẽ nào, là DEM!?"

Như đáp lại Shidou, Kotori với giọng điệu có chút chán ghét nói rằng.

"Ừm. Phát hiện ra «Zodiac» tồn tại chính là DEM. Bọn em là phát hiện Chiến hạm không trung của DEM có gì đó khả nghi, mà sử dụng vệ tinh quét tìm kiếm rồi sau đó mới phát hiện mà ghi hình lại."

"V-Vì cái gì mà DEM có thể tìm ra được Tinh Linh..."

Chưa kịp dứt câu, Shidou chợt giác ngộ. Kotori có vẻ cũng hiểu được Shidou đang nghĩ gì mà nhẹ nhàng gật đầu trước khi tiếp tục.

"Chỉ sợ là dính dáng đến «Beelzebub» đây. Dù rằng là Nia có thể gây cản trở công năng tìm kiếm thông tin, thế nhưng vẫn là không có cách nào vô hiệu hóa nó được rồi."

Kotori Hừ một tiếng bất mãn, lúc này trên màn hình phát sinh biến động

Chiến hạm của DEM xác định «Zodiac» hiện đang lơ lửng giữa không gian xem như mục tiêu tấn công, bắt đầu chuẩn bị pháo kích.

https://thuviensach.vn

Chiến hạm khởi động , kéo ra vô số khẩu pháo với tổng lượng Ma Lực nhiều đến đáng để kinh ngạc. Song song đó, là lũ 〈Bandersnatch〉 phát động bao vây quanh Tinh Linh, mỗi con đều trang bị CR-Unit hạng nặng.

"Nee, nee... Như vậy không phải quá không ổn rồi sao?"

"Đừng lo, anh cứ xem tiếp đi."

Vào thời điểm Kotori đáp lại, «Zodiac» vốn đang bồng bềnh những trung tâm đoạn hình ảnh có vẻ như đã nhận ra được tình trạng quanh mình, mà chẫm rãi ngẩng đầu lên."

Thoạt nhìn thì «Zodiac» không có vẻ kinh ngạc mấy, thậm chí còn không cần lướt nhìn xung quanh, vẻ mặt rất thản nhiên mà duỗi người ra, đưa tay phải lên.

⌈--«Michael».⌋

Thiếu nữ giữa màn hình, nhẹ giọng thì thầm.

Ngay sau cái chớp mắt kế tiếp, một cây trượng lấp lánh hào quanh chợt xuất hiện từ hư không.

Chắc chắn, đó là thứ mà đoạn ghi hình ban nãy «Zodiac» nắm giữ trong tay. Đầu cây trượng ấy là một đống xa hoa tựa như trang sức, chót cuống dưới thì lại mang hình răng cưa hơi bất quy tắc.

Nhìn qua quả thực tựa như một cái chìa khóa khổng lồ.

"Thiên Sứ...?"

"Hẳn rồi."

Kotori phụ họa theo sau, đúng lúc đám 〈Bandersnatch〉 bắt đầu hành động. Vô số thanh laser từ đám 〈Bandersnatch〉 lao tới «Zodiac» ở

https://thuviensach.vn

giữa turng tâm.

Song, «Zodiac» một chút hoảng cũng không có, khí định thần nhàn mà đem đỉnh của Chìa Khóa cắm vào thân của 〈Bandersnatch〉.

「--【Mở】」

Sau khi hô vậy, cô giữ chiếc Chìa Khóa xoay ngang một chút.

Phải--giống như động tác cắm chìa khóa vào ổ và vặn vậy.

Rồi cái nháy mắt kế tiếp, nương theo tiếng kim loại va chạm, tứ chi của 〈Bandersnatch〉 mất đi sức mạnh, trường bao quanh cũng theo đó tiêu tan thành mây khói.

〈Bandersnatch〉 tuy không xuất hiện chút hư hại nào. Thế nhưng, con 〈Bandersnatch〉 vào cái nháy mắt trước vẫn hầm hầm sát khí nhắm vào «Zodiac» bỗng dưng như bị cúp điện đột ngột mà đứng im.

"Đó là..."

"...«Michael». Dựa trên đoạn ghi hình cùng số liệu phân tích được, đại khái là khi mang chiếc Chìa Khóa ấy cắm vào trong cơ thể đối phương, đem 『Khóa』 lại, theo đó là phong ấn năng lực cũng như cơ năng của mục tiêu."

Nhìn bộ dạng ngơ ngẩn của Shidou, Reine với giọng bình tĩnh giải thích. Mà trong lúc đó, «Zodiac» vẫn chậm rãi đình chỉ cơ năng của từng con từng con một đang tập kích tới theo lệnh.

Tức nhiên là, DEM cũng đâu có cho rằng dựa vào lũ 〈Bandersnatch〉 mà áp chế được «Zodiac». Hiện tại trong lúc «Zodiac» lo đối phó đám 〈Bandersnatch〉 mà ba chiếc Chiếm hạm đều đã hoàn thành việc rót Ma Lực vào để pháo kích.

https://thuviensach.vn

Ba Chiến hạm khai hỏa, Ma Lực nồng đậm đồng thời từ ba phương hướng khác nhau xộc tới, không gian vũ trụ vốn âm u mịt mù, trong chớp mắt tràn ngập hào quang chói chang.

"Uu-oa...!"

Tuy nhiên, «Zodiac» cho dù bị vùi trong khốn cảnh vẫn chẳng mảy may chút lo ngại nào, chỉ lẳng lặng lên trượng lên chống đỡ, đưa đầu ngón tay ra phía trước.

Và rồi, dưới đáy cuối trượng, không gian giống như bị nuốt chửng mà tan biến. «Zodiac» cứ như vậy, hai tay nắm cây trượng vặn wa trái một tý.

「--【Mở】」

Ngay sau đó, trong cái chớp mắt kế tiếp.

Tại xung quanh «Zodiac» xuất hiện những cái hố đen trống rỗng, mang tất cả pháo kích nhắm vào «Zodiac» toàn bộ hút vào trong.

"Cái...!?"

Shidou kinh ngạc mở to cả hai mắt.

Cơ mà vẫn chưa kết thúc. Ngay khi Shidou cho rằng đợt pháo kích của DEM đã bị vô hiêu hóa toàn bộ thì tiếp đó, từ phía sau Chiến hạm cùng lũ 〈Bandersnatch〉 của DEM, bỗng xuất hiện những hố đen trống rỗng như cái lúc nãy bao quanh «Zodiac». Dòng pháo kích với uy lực kinh hoàng phóng ra.

--Giữa thế giới âm u ấy, một lần nữa lại rót đầy ánh sáng.

Lãnh nhận toàn bộ uy lực đợt pháo kích cho chính mình bắn ra, ba chiếc Chiến hạm cùng với vô số 〈Bandersnatch〉 dễ dàng bị phá hủy không còn ra hình thù gì.

https://thuviensach.vn

"Đợt công kích của DEM bị...!?"

"...À, đó là một sức mạnh khác của «Michael»."

"Mang Chìa Khóa cắm vào trong không gian, 『Mở Khóa』 không gian, do đó tạo nên 『Cửa』... Đại khái là như vậy đây. Ngoài ra, có lẽ cô ta còn có thể tạo ra 『Cửa』 từ bất kỳ chỗ nào nữa."

"Tinh Linh với Chìa Khóa mở 『Cửa』...Lẽ, nào là!?"

Shidou tựa hồ như chợt hiểu ra cái gì đó, đem ánh mắt chuyển về phía Kotori. Kotori đánh tay biểu thị trả lời chính xác.

"Nhận ra rồi sao, không đến nỗi tệ ha.--Chính là sau đó, «Zodiac» hướng Trái Đất mà bắt đầu công kích. Giống như lúc đó mà mở 『Cửa』, mang mọi tàn dư còn lại của DEM mà ném vào."

"Mấy chục 『Cửa』 ngắm vào trên Trái Đất...sao?"

"Giả định là như thế này. Đang ngủ ngon giấc tự nhiên bị DEM cho Chiến hạm tới phá rối, chắc chắn là tức lắm đây? Nếu như giữ những cái tàn cốt đó mà ném vào không trung mà không đi qua tầng khí quyển thì hậu quả sẽ rất khó lường... May mắn là cô ta đã không làm vậy, thế nên xung chấn khi va chạm trên rộng nhỏ đi rất nhiều."

"L-Là vậy sao? Anh trái lại nghĩ vụ chấn động kia tương đối mạnh lắm..."

Shidou cau mày hồi tưởng lại xung lực đã thổi bay toàn bộ lớp kính thủy tinh trong lớp học khi nãy. Kotori không nói gì mà thở dài.

"Nếu như là thiên thạch với kích thước như vậy mà trực tiếp từ không trung rơi xuống mà nói, tuyệt không phải chỉ là cỡ này. Cho dù có nói là giữ bán kính 10km quét sạch cũng không chút ngoa. Hơn nữa trên thực tế--

https://thuviensach.vn

với khả năng cô ta có thể tùy ý mở 『Cửa』, thì chuyện này hoàn toàn khả dĩ... Không, cho dù là với uy lực vụ va chạm ban nãy, cũng đủ để thấy rằng những tàn cốt đó có khả năng gây tổn hại rất nghiêm trọng rồi."

"... ..."

Shidou toát mồ hôi lạnh. Ra vậy, năng lực rõ khủng bố. Nếu như sử dụng theo cách khác thì nói không chừng ngay cả bản thân Trái Đất này cũng sẽ bị hủy diệt đây.

Nhưng giờ không phải là lúc để lo sợ. Shidou hít một hơi sâu ổn định lại tinh thần, lần nữa nhìn về Kotori.

"...Vậy, giờ chúng ta cần phải làm gì?"

Xuất hiện Tinh Linh mà nói, thì cần phải tán tỉnh--để mang sức mạnh phong ấn đi. Shidou sâu sắc hiểu điều này.

Nhưng mà, lần này đối tượng lại ở ngoài không gian vũ trụ. Không thể như trước đây mà trực tiếp gặp mặt trò chuyện được. Trái lại, lần này chỉ đơn thuần muốn tiếp xúc thôi cũng đã quá khó khăn rồi.

"Nói cũng phải... Cho dù kế sách có như thế nào, nếu như cứ dây dưa chần chừ để cho cô ta hướng Trái Đất công kích lần nữa thì phiền phức lắm đây. Tóm lại trước hết cần tranh thủ nắm bắt thời gian mà tiến hành trò chuyện với cô ây cái đã."

"Trò chuyện á... Rốt cuộc là cần làm như nào đây? Điện thoại lẫn tin nhắn đều có dùng được đâu?"

Kotori sử dụng ánh mắt lo ngại liệu Shidou có bị ngốc hay không, rồi bất đắc dĩ thở dài.

https://thuviensach.vn

"Anh lại nói cái tào lao gì đấy? Anh nghĩ là bọn em dùng cách gì để ghi những đoạn phim này?"

"Cách để ghi hình á... À, ra còn có chiêu này!"

Shidou bừng tỉnh đại ngộ mà đánh tay một cái. Do cứ liên tục bận tâm tới Tinh Linh, mà quên mất là--cách «Ratatoskr» ghi hình, chính xác là từ chiếc camera tự động.

Tất nhiên là, có chút khác với khi «Fraxinus» sử dụng 《Yggd Folium》 ở trên mặt đất. Bởi vì chỉ cần một trang bị «Realize» nhỏ với trường bọc xung quanh thì ắt cũng khả thi.

"Đúng nhỉ. Chỉ cần ở bên trong trường thì..."

"Mm. Thông thường thì vốn không thể tiến hành đối thoại trong môi trường chân không được, thế nhưng chỉ cần lợi dụng thì có thể trực tiếp truyền âm thanh đến với đối phương. Ngoài ra--mang vật kia đến đây nào."

Dứt llời, Kotori đánh cái vòng tay.

Sau đó một tý, Phó Chỉ Huy Kyouhei Kannazuki vốn đợi bên cạnh Kotori quay trở về với tiếng "Rõ.", mang theo thứ gì đó to to cầm lại. Hướng Shidou, đưa đến.

"Nào, Shidou-kun. Cầm cái này rồi đi qua bên kia."

"Ể? Cái gì đây?"

Shidou nhìn vào thứ Kannazuki đưa cho cậu.

Có vẻ như là một cái mũ chụp đầu với kính quang lọc cùng tai nghe. Tuy rằng vẫn chưa rõ ràng lắm, song Shidou vẫn là theo lời Kannazuki mà đội nó vào đầu.

https://thuviensach.vn

Tiếp đó, Kannazuki mang một thứ nom như camera chỉnh vị trí nhắm vào ngay Shidou, rồi bắt đầu thao tác gì đó trên nó.

"Chỉ Huy, chuẩn bị đã xong."

"Tốt lắm. Vậy là đến lúc bắt đầu tiến hành thử nghiệm rồi đây.--Giao cho cô đấy."

"Vâng!"

Theo lệnh Kotori, Minowa cất giọng đáp rồi bắt đầu thao tác.

Ngay lập tức, cỗ máy trước mặt Shidou rục rịch phát ra âm thanh.

"Cái gì đây...?"

Vẻ mặt Shidou lo lắng khi nhìn vào cỗ máy, và trong chớp mắt.

--Trước mặt Shidou, đã xuất hiện thêm một Shidou.

"Oái!?"

Shidou giật mình là té đặt mông xuống đất. Tên Shidou ở trước mặt cậu cũng tư thế tương tự mà ngả ra phía sau.

"Ui da da... Cái này, là..."

Shidou nhìn tên kia cùng bản thân mình động tác không sai một ly mà hỏi, Kotori gật đầu như biểu thị Đúng vậy.

Cái cỗ máy kia là quét dữ liệu cơ thể Shidou, rồi chiếu ra hình ảnh lập thể. Và đương nhiên, chiếc camera tự động bằng «Realizer» kia cũng có thể chiếu ra cái này.

"Woa~... Tuyệt thật. Nhìn qua chẳng khác gì chính bản thân mình cả."

https://thuviensach.vn

Shidou vừa nói, vừa có vẻ thích thú với điều mới lạ mà khoa tay múa chân, rồi duỗi tay như muốn chạm đến thử. Cơ mà đó chỉ là hình ảnh lập thể, vì vậy chắc chắn không có khả năng chạm vào được. Ngón tay của Shidou xuyên qua ngón tay của Shidou kia, nhập vào trong cánh tay của đối phương.

Hiện tại tạm thời chưa có khởi động công năng, nhưng khi chính thức bắt đầu thì ắt hẳn hình ảnh từ chiếc camera tự động kia sẽ trực tiếp hiện lên trên màn kính quang lọc đây.

"T-Thì ra là thế. Như vậy thì ngay có thể như trực tiếp mà tiến hành giao lưu với Tinh Linh ở ngay hiện trường đây."

"Đúng là vậy đấy.--Giờ thì nên nhanh bắt đầu thôi. Không biết cô ta thức tỉnh lúc nào rồi lại bắt đầu công kích đâu, thời gian đã không còn nhiều."

"Aa--àà, đã hiểu."

Như muốn điều chỉnh lại nhịp tim đang đập mà Shidou dán tay vào trước ngực, dụng sức an tĩnh lại.

Kỳ thực mà nói, cậu vẫn còn muốn có thêm một ít thời gian nữa để làm quen với thiết bị, nhưng cần phải chuẩn bị tâm lý rồi.

Chính như Kotori vừa nói, thời gian đã không còn nhiều. Hơn nữa, cho du có cố chuẩn bị tâm lý đến bao nhiêu thì cũng không hẳn là bản thân sẽ thuận lợi mà tiếp xúc với Tinh Linh kia. Cậu dụng sức siết chặt tay như muốn sớm giác ngộ, rồi chậm rãi thở ra một hơi.

Vỗ vỗ đôi má đang khẩn trương mà cứng ngắc, cố tạo lại nụ cười tiêu chuẩn. Đúng thế. Thời điểm đối mặt với Tinh Linh thì con bài ẩn của Shidou không hẳn chỉ là những lời có cánh. Mà trong lòng phải mang theo

https://thuviensach.vn

tình cảm, nhất thiết phải mang theo lòng tin tuyệt đối là sẽ cứu rỗi được các Tinh Linh chứ không phải là cảm giác sợ hãi khi đối mặt với họ.

"Đã chuẩn bị sẵn sàng, Kotori."

"Nụ cười không tệ đâu."

Khóe môi Kotori khẽ cong lên, hiện đang chỉnh lại dáng ngồi trên chiếc ghế của Chỉ Huy, kẹp đầu mút thanh Chupa Chups vào giữa các đầu ngón tay, chỉ vào màn hình lớn.

"--Bắt đầu từ lúc này, kế hoạch tác chiến 『 Long•Distance•LoveYêu Xa 』 bắt đầu!"

【RÕ!】

Các thuyền viên đồng thời đáp lại, từng người đều bắt đầu công việc của mình.

"Camera tự động đàu tiên đã tiếp cận mục tiêu."

"Trường đã triển khai. Chuẩn bị phóng hình ảnh lập thể."

"Vận hành đã đồng bộ, bắt đầu giám sát tình trạng tinh thần của đối tượng."

"--Hoàn tất chủan bị chiếu hình. Shidou-kun, sẵn sàng rồi chứ?"

"Vâng!"

Ngay sau khi Shidou dứt lời đáp.

Không gian trước mắt Shidou bỗng hóa thành không gian ngoài vũ trụ.

"...!"

https://thuviensach.vn

Tuy là trước đó đã có nói rõ qua đây chỉ là hình ảnh tái tạo lại từ chiếc camera tự động, nhưng vẫn là khiến cậu không khỏi nuốt nước bọt một hơi.

Bóng tối bất tận vô biên, vô số ánh sao lấp lánh đẹp đến hoa cả mắt, đều là những những cảnh không cách nào thấy được khi còn ở trên mặt đất. Và--trước mắt là hành tinh khổng lồ xanh biên biếc. Cảnh tượng hùng vĩ này, chớp mắt đã đoạt đi toàn bộ ánh mắt của Shidou.

", ..."

Nhưng, giờ không phải lúc để cậu choáng ngợp. Shidou tập trung lại sự chú ý, chậm rãi ngẩng đầu lên.

--Hiện tại trước mắt Shidou lúc này là bóng lưng của một thiếu nữ với mái tóc ánh vàng dài thướt tha phiêu nhiên tự lãng. Dáng dấp có chút huyền bí lẫn uy dũng, đích thực xứng với cái tên Tinh Linh.

⌈--Bắt đầu rồi đây. Mối tình cách biệt xa xôi nghìn trùng giữa Trái Đất cùng Vũ Trụ.⌋

Tuy rằng lời Kotori có chút bôn đùa, song giọng điệu lại nghiêm túc hơn bao giờ hết. Shidou gật đầu, từ phía sau người thiếu nữ cất lên lời chào>

"Hi, chào buổi sáng."

〖...〗

Ngay sau đó, cô gái phản ứng với lời chào của Shidou mà quay đầu lại, rồi giơ cây trượng lên, bắn ra một tia sáng phóng qua đầu Shidou.

"Uu-oa!?"

Tuy là cơ thế Shidou phản xạ trong nháy mắt--nhưng vẫn là quá chậm. Bởi vì xuyên thấu qua đầu Shidou mà tia sáng màu vàng ấy bay vào trong

https://thuviensach.vn

vũ trụ mênh mông.

"Oy!?"

Shidou sợ tới bủn rủn, té lăn ra đất, hai tay ôm đầu, chân thì vẫy đạp loạn xạ.

"Ko-Kotori! Tiêu rồi! Đầu! Đầu anh bị!"

⌈Xin anh hãy bình tĩnh lại chút nào. Đầu anh chưa có lỗ nào đâu.⌋

"...! Aa..."

Nghe Kotori nhắc vậy, Shidou lấy lại binh tĩnh. Bởi cái hình ảnh kia nó chân thực quá mức mà tự thân cậu tạo ra ảo giác bị bắn trúng, dù gì thì trực tiếp bị bắn trúng cũng là hình ảnh lập thể của Shidou. Đau thì thực sự đau đấy, nhưng đó không phải là do bị bắn xuyên óc mà là do gáy bị va chạm vào khi cậu té lăn ra mà thôi.

Shidou ngượng chin mặt bò dậy.

"Bất thình lình nhắm ngay đầu tấn công không thương tiếc, Tinh Linh này thực đúng là thô bạo. Nếu như không phải là hình ảnh lập thể mà nói thì nhất định anh đã lên đường rồi..."

⌈Có lẽ là tâm lý vẫn còn lưu lại kích động sau khi bị DEM tập kích đây. Dưới tình hình này mà còn đột nhiên có tiêng vang lên từ phía sau, bị xem như kẻ địch cũng là dĩ nhiên thôi. Trước tiên cần chứng minh là mình không có lòng thù địch đã.⌋

"N-Nói cũng phải."

Shidou hít sâu lấy lại ổn định. Cùng lúc đó, hình ảnh lập thể của Shidou vốn bị bắn nát đầu cũng tái sinh trở lại, chiếc kinh quang lọc mà Shidou lại lần hiện lên thân ảnh của thiếu nữ.

https://thuviensach.vn

"Xin hãy bình tĩnh. Tôi không phải kẻ địch. Tôi cũng không có ý định làm hại cô đâu."

〖...Fuaa?〗

Đột nhiên thấy Shidou tái sinh lại, thiếu nữ nghiêng đầu dù mặt vẫn không đổi sắc.

Rồi sau đó, theo ngón tay lay động của cô, những mảnh máy móc còn sót lại lập tức lao tới, xuyên qua ngực Shidou.

"Ooaááiii!?"

Cơ thể lại lần nữa phản xạ trong đòn tấn công trong vô thức, nhưng mà lần này Shidou không có ngã như lúc nãy nữa. Cậu ôm ngực miễn cưỡng áp chế cơn hoảng lại, để tiếp túc nói.

"Đợi đã. Tôi--"

Shidou chưa kịp đến nửa câu, lúc này thiếu nữ đã vung mạnh cây trượng như muốn đập nát đầu cậu.

"Fuwaa!? Không, đừng, xin hãy đợi..."

〖...〗

Các mảnh vỡ xung quanh lại lần nữa lao tới, xuyên qua tứ chi Shidou.

"N-Nghe tôi..."

〖...〗

Vô số tia sáng tiếp tục phóng ra, đem Shidou biến thành cái tổ ong.

"Uu-gaaa!"

https://thuviensach.vn

Cơ thể Shidou tan thành mảnh nhỏ, không khỏi phát ra tiếng rên rỉ.

"Đây không phải là quá hiếu chiến rồi sao!? Chưa được vài phút nữa đã phải chết đến năm lần rồi!?"

Nghe Shidou nói vậy, Reine nâng cằm trầm tư.

⌈... Fuaa, không nghĩ tới sẽ bị cự tuyệt đến vậy. Xem ra chọn phương án dùng hình ảnh lập thể để tiếp cận là chính xác nhất đây.⌋

⌈...! Đợi đã! Tinh Linh đang!⌋

Shiizaki la lên. Mọi người nghe thế mà cùng nhìn vào màn hình lớn, phát hiện cô gái này có vẻ hứng thú mà nhìn chăm chăm vào tốc độ tái sinh của Shidou.

Dù biểu hiện mơ mơ màng màng vẫn không đổi, song động tác cử động đã khác hẳn ban đầu.

〖Thật khó tin. Mi vì sao đến giờ vẫn chưa chết?〗

Ngữ điệu của thiếu nữ không hề trầm bổng, điềm tĩnh đến vô cùng. Và như vậy, cô ấy cuối cùng cũng chịu lộ ra phản ứng khác ngoài việc tấn công như nãy giờ. Shidou gật đầu nhấn mạnh.

"Aa,à à! Xin chào. Bởi vì tôi có chuyện muốn nói với cô, vì vậy mới dùng hình ảnh lập thể này. Tôi... ui da, đau đau đau. Khoan đã, đừng có dùng trượng chọc vào bụng người ta khi họ đang nói chứ."

Shidou ôm bụng với vẻ mặt thống khổ. Có gái dùng cây gậy đang cầm cắm vào bụng cậu, còn quậy quậy như đang nấu súp. Nói đúng ra thì kỳ thực không có cảm thấy đau gì, nhưng quả nhiên là vẫn vướng bận tâm tình một chút đây.

〖Hình ảnh lập thể sao, fuaa, khó tin thật.〗

https://thuviensach.vn

"Aa, à..."

Nhỏ mồ hôi mà gượng cười, Shidou tiếp tục.

"D-Dù gì thì... Cô có thể cho tôi biết tên được không?"

Shidou gặng hỏi. Thiếu nữ ngừng quấy bụng Shidou, ngẩng mặt lên.

〖Tên của ta sao. Được thôi. Mukuro. Hoshimiya Mukuro.〗

"Mukuro... Đó là tên của cô à?"

〖Không sai.〗

Vừa nói, thiếu nữ--Mukuro gật đầu.

〖Vậy, mi là ai? Chưa tự giới thiệu bản thân đã hỏi thăm tính danh của người khác. Đúng thật là vô lễ.〗

"Aa, xin lỗi. Tôi--"

Khi Shidou định thuận miệng trả lời, đột nhiên có một cửa sổ nhỏ nhảy lên trước mắt.

"Oaa!? Cái, gì đây!?"

〖Mm? Có chuyện gì sao?〗

"K-Không có gì... Chỉ là..."

⌈Bình tĩnh chút đi.--Tùy chọn sẽ đưa ra nhanh thôi.⌋

Trước khi giọng Kotori truyền đến. Thì các dòng chữ đã xuất hiện lên khung cửa sổ.

https://thuviensach.vn

Xem ra là ở màn hình lớn ở phòng Chỉ Huy cũng xuất hiện một cái tương tự mà Shidou đang thấy đây. Có điều từ góc nhìn của Shidou thì nó như chợt xuất hiện ra từ trong hư không. Thật đúng là một loại cảm giác là lùng.

①『Tôi là Itsuka Shidou. Chúng ta sẽ làm bạn bè nhé.』②『Tôi là Itsuka Shidou. Hãy trở thành người yêu của tôi nhé.』③『Tôi là Itsuka Shidou. Chàng trai sẽ trở thành chủ nhân của cô. Hãy biến thành nô lệ của tôi đi. Không có tôi chăm sóc dạy bảo cô sẽ không thể tiếp tục sống được đâu. Hê hê hê.』Phần 3

"Tất cả mọi người, cùng lựa chọn nào!"

Theo lệnh Kotori, chung quanh liên tiếp vang lên tiếng bấm nút chọn.

Sau giây sau đó, biểu đồ thống kế tỷ lệ cùng kết quả bầu chọn đều hiện ra. Mà tỷ lệ được chọn cao nhất chính là--

"Ra là thế. Là ③ sao."

"Mm. Tuy rằng thoáng nhìn qua thì ① với ② tương đối ổn đấy, nhưng cái ở đây cần chính là phải trực tiếp phát động tấn công cơ."

"Nói chí phải. Hiện tại nội tâm đối tượng không hề có chấn động, tình trạng tinh thần cũng không rõ tốt xấu. Đây là cách tốt nhất để tìm hiểu phản ứng của cô ấy."

"Có lý lắm. Dù gì thì cũng là hình ảnh lập thể nên cũng chẳng có chết được đâu, cứ thế mà tận dụng thôi.--Shidou, chọn ③ đi."

「Chờ chút đã!!!!」

Trước sau như một mà đồng loạt kết luận chọn phương án cuối cùng, khiến Shidou phát rồ mà ca thán.

https://thuviensach.vn

"Sao vậy Shidou. Đột nhiên to tiếng thế?"

⌈Sao-sao cái đầu ấy! Cớ sao cuối cùng lại là ③ chứ! ① không phải rất tốt sao, ① nhé!⌋

"Đừng kích động như thế. Anh nghĩ lại thử xem. Hiện tại anh có chết được đâu mà lo lắng hão. Vì vậy cần phải biết mượn tình hình mà cương quyết quan sát phản ứng của đối tượng một chút chứ. Nào, lẹ đi. Mukuro đang chờ anh đó."

Thực sự thì, chuyện Mukuro này cũng không phải chỉ mỗi cá nhân cậu quyết định. Tuy rằng Shidou không có cách nào hiểu được những người kia đã suy nghĩ cái gì, nhưng vẫn là đành do dự mà mở miệng.

Phần 4

"Tôi là Itsuka Shidou... Là chàng trai, muốn trở thành chủ nhân của cô! H-Hãy làm nô lệ cho tôi đi. Không có tôi chăm sóc dạy bảo cô sẽ không thể sống được đâu... Hê hê hê...!"

〖Fuaa. Itsuka, Shidou à?〗

Nghe Shidou nói vậy, Mukuro tay nâng cằm nhắc lại cái tên của cậu.

Trừ cái đó ra, cũng chẳng còn phản ứng gì khác đặc biệt.

【KHÔNG SI NHÊ LUÔN SAO!?】

Shidou,Kotori với các thuyền viên đồng thời mà cả tiếng ngạc nhiên. Tuy rằng Shidou đã chuẩn bị tâm lý rằng lựa chọn này sẽ khiến đối phương có phản ứng không tốt, thế nhưng việc không có bất kỳ phản ứng nào như thế này thì thật là không ngờ tới.

⌈Trang thái tinh thần với độ thiện cảm có gì khác đi không!?⌋

https://thuviensach.vn

⌈Không có, ngay cả một chút xíu thay đổi cũng hoàn toàn không!⌋

⌈Trị số cứ bình bình như thế này trái lại khiến người ta thêm bất an!⌋

⌈...Thế này là sao? Lẽ nào là không nghe thấy Shidou nói gì? Nhưng hình như cô ta có nghe được tên của Shidou...⌋

Kotori kinh ngạc nói vậy.

Cùng lúc đó, Mukuro mở miệng làn thứ hai.

〖Giờ đến phiên ta, mục đích của mi là gì? Vì điều gì mà đến đây?〗

"Ể? Aa, àà."

Khi Shidou chuẩn bị trả lời, Mukuro đột nhiên mang cây trượng chĩa vào Trái Đất.

〖Hình ảnh lập thể... Ý là nói, thân xác thực thụ của mi đang ở đâu đó dưới kia đây. Ta rất ghét giả dối. Nếu mi mà có nửa lời dối gạt, ta sẽ lập tức ném thiên thạch xuống đó.〗

"Cái...!?"

Shidou nghẹn họng. Theo như lời cô ấy nói thì...e rằng lần này không phải chỉ là đơn thuần như cú va chạm ở sân tập lúc nãy đâu đây.

〖Giờ ý mi thế nào?〗

Mukuro gặng hỏi câu trả lời của Shidou. Sau khi nghe Mukuro nói vậy Kotori cũng khẽ thở dài.

⌈...Xem ra đến lúc nghiêm túc rồi. Được rồi. Shidou, giờ là lúc thành thật đối với cô ấy đấy. Dưới tình hình này mà cố ra vẻ nữa chỉ tổ chuốc

https://thuviensach.vn

thêm nguy hiểm thôi.」

"Aa... Hiểu rồi."

Shidou gật đầu, rồi đồng dạng như trả lời cho Mukuro lẫn Kotori mà thẳng thắn.

"Tôi--là vì muốn cứu vớt những Tinh Linh như cô mà hành động."

Tiếp túc nói, một cách thẳng thắn. Shidou kể ra bao quat mục đích của mình, sự tồn tại của «Ratatoskr» cũng như việc DEM là đối địch, và--cả năng lực mà bản thân cậu nắm giữ.

〖...Woa.〗

Mukuro khe khẽ như vậy sau khi nghe xong tất cả, biểu hiện vẫn y như trước mà nhìn Shidou.

Shidou nhìn đôi mắt hoàng kim hé lộ sau mái tóc, không khỏi ngưng cả hít thở.

〖Có vẻ như cũng không phải là dối trá. Hừ hừ. Hiện tại lúc ta không để tâm đến thì tình hình bên trong đã phát sinh lớn đến vậy rồi sao.〗

"Aa... Vậy, có khả năng trở về trên mặt đất, để tôi phong ấn Linh Lực của cô được không...?"

Với một chút căng thẳng, Shidou gạ hỏi Mukuro.

Tuy nhiên--

〖Ta từ chối.〗

Mukuro không một tia do dự, trực tiếp trả lời như thế.

https://thuviensach.vn

Lời tuy là vậy, cái này cũng không có ngoài dự liệu. Dù sao thì trước đây tình huống này cũng có trải qua rồi. Shidou hơi hơi cau mày trước khi tiếp tục.

"Hmm... T-Thực ra thì, đột nhiên xuất hiện rồi nói những lời này cũng có chút quá miễn cưỡng để tin tưởng. Nhưng tất cả đều là sự thật. Tôi..."

〖Ta không hề hoài nghi mi.〗

"Ể...?"

Câu trả lời ngoài dự đoán, khiến Shidou sững sờ.

〖Những điều mi nói, tất cả đều là sự thật. Từ cách diễn tả của mi, ta có khả năng nhìn ra được thiện ý thuần túy.〗

"Nếu, đã như vậy, cớ sao...?"

Đối với vấn đề này của Shidou, Mukuro giọng điệu trước sau vân như một mà đáp.

〖Suy nghĩ của mi ta hiểu. Chỉ là, ta thấy không cần thiết phải tiếp nhận những điều ấy, chỉ thế thôi. Ta chỉ cần rong ruổi phiêu đãng tại nơi này là tốt rồi.〗

"N-Nhưng, không chừng DEM lại tiến hành tấn công cô thì sao!?"

〖D,E,M....〗

Mukuro sử dụng cách phát âm vụng về dựa theo từ trong lời Shidou vừa nói để đáp. Bỗng như nhận ra gì đó là khẽ Aa một cái.

〖Mớ sắt vụn mà ta đã tiêu diệt này. Phàm là chúng, có kéo đến theo gấp bội ta cũng chẳng quan tâm.〗

https://thuviensach.vn

"Không phải, những tên «WizardPháp Sư» của DEM là sự tồn tại có thực lực khác hẳn những thứ này. Nếu cứ tiếp tục như vậy cô sẽ gặp nguy hiểm mất."

〖Cũng vậy thôi. Trên đời này vốn không tồn tại thứ gì có khả năng chiến thắng Thiên Sứ của ta cả.--Nếu thật là có, thì lúc đó ta cũng sẽ cần dùng «Michael» mở ra 『Cổng』 để thoát đi là được. Hay là, chiếu theo mi nói, lũ DIM kia là quái vật có thể vượt qua vận tốc ánh sáng để truy sát ta?〗

"Cái này..."

Đối với những lời của Mukuro, Shidou không biết phải nói như nào mới tốt. Giả như Mukuro thật sự có khả năng làm được điều này mà nói, nghĩ muốn bắt được cô ấy cũng chẳng có dễ dàng gì.

Nhưng mà cũng không thể vì vậy mà mặc kệ cô ấy được. Với chiến lực hiện tại của DEM thì ngoài Ellen với Artemisia thì, còn có Westcott hiện đang nắm giữ «Beelzebub» nữa. Không thể lường trước được bọn họ sẽ có động thái gì.

Đó là chưa kể--Shidou còn có lý do khác để hy vọng Mukuro có thể quay trở về trên mặt đất. Nhẹ lắc đầu, Shidou lần nữa cố thuyết phục Mukuro.

"Maa, trên mặt đất cũng có nhiều cái vui thú khác nữa. Còn có nhiều Tinh Linh khác giống như cô. Hiện cứ một mình lặng lẽ ở nơi này, cô không thấy cô đơn sao...?"

〖Cô đơn... Mm.〗

Nghe Shidou dứt câu, Mukuro nhẹ nhàng lắc đầu.

https://thuviensach.vn

〖Điều mi lo lắng ta cũng thấy sợ hãi đấy, nhưng đây không phải là vấn đề. Ta cũng không có cảm thấy cô đơn gì cả.〗

"Như thế nào lại vậy, đừng cố gắng gượng, dù gì có thể cùng với mọi người bên nhau vẫn--"

〖Cũng không phải. Ý ta không phải như thế. Nói đúng ra thì, không chỉ có cô đơn, đau đớn, bi ai, xúc động, phẫn nộ, hay thậm chí là hưng phấn, thích thú, niềm vui--hoặc yêu thương, ta đều không cảm nhận được đâu. Bởi rằng, từ rất lâu ta đã 『Khóa』 chúng lại trong trái tim mình rồi.〗

"Ể...?"

Nghe hết những lời Mukuro nói ra, lông mi Shidou chợt co giật một chút.

"『K-Khóa』 ư...?"

〖Đúng vậy. Bằng sức mạnh «Michael» của ta.〗

Nói, rồi Mukuro vung cây trượng như ra hiệu với Shidou.

«Michael». Một trong những năng lực của nó, đó là để thể đối với vạn vật mà tiến hành 『Khóa』, hay nói cách khác là Phong Ấn.

Thực ra thì Shidou cũng từng chứng kiến qua điều này rồi. Khi 〈Bandersnatch〉 bị Mukuro 『Khóa』, tất cả cơ năng như bị tước đi, hóa thành một đống sắt vụn không hơn không kém.

Nếu như sức mạnh của Thiên Sứ kia có thể tác động đến bất kỳ thứ gì mà nó chạm vào mà nói.

--Có lẽ đúng như những gì Mukuro đã nói, ngay cả cội nguồn của cảm xúc--ngay cả trái tim cũng có khả năng 『Khóa』 lại luôn đây.

https://thuviensach.vn

"S-Sao lại...có cả những chuyện này, không chỉ cô đơn, sầu thương mà thậm chí đến hạnh phúc cũng đều!"

〖Đúng là vậy đấy... Nếu như hỏi vì sao, thì chỉ đơn thuần là thứ không cần thiết... Không, Không hẳn là như vậy. Có lẽ ta của quá khứ đã nhận định cảm xúc là thứ bất hạnh chăng, ta của hôm nay, đã hoàn toàn không còn biết được.〗

"Nhưng, Mukuro. Cô không phải vẫn còn có thể bình thường chuyện trò cùng tôi hay sao..."

〖Khả năng dùng ngôn ngữ giao tiếp vẫn được bảo lưu. Lún sâu đến nỗi như xác chết mà câm lặng không nói gì không phải là kỳ vọng của ta. Xét đến cùng, kỳ vọng của ta, chính là để không bị bất kỳ điều gì quấy nhiễu đến mình nữa. Nguyên, chính là như vậy, nên ta mới ở nơi không gian bao la mà vạn vật đều không thể chạm đến được này. Ngoài ra--sa vào cuồng nộ, hay là lọt vào lưới tình gì đó.--Việc đem thiên thạch ném xuống, căn bản không phải xuất phát là cơn giận, chỉ đơn thuần là cảnh cáo, những kẻ muốn xâm phạm lãnh thổ của ta mà thôi.〗

Mukuro liên tục nói với nét mặt vẫn vô cảm thiên thu.

Quả là tựa như ẩn sĩ--. Không, hẳn là như tiên nhân hay cái gì đó khác. Shidou lẳng lặng siết chặt bàn tay.

"Như vậy... Như vậy không phải quá đỗi bi ai hay sao? Xin cô, hãy trở về Trái Đất đi. Tôi hy vọng cô sẽ đạt được hạnh phúc mà...!"

〖...〗

Đối với sự phản ứng kích liệt của Shidou, Mukuro không nói gì mà nhìn cậu.

Một lát sau đó, bờ môi ấy chợt nhẹ lay động.

https://thuviensach.vn

〖--Này, Shidou. Mi có vẻ, đã hiểu sai rồi.〗

"Hiểu...sai ư?"

〖Đúng vậy.--Hạnh phúc của ta, nào có phải là thứ mi có khả năng tự ý quyết định.〗

"...!"

Shidou bị những lời này tác động đến thở không ra hơi.

Nhưng Mukuro vẫn không suồng sã không kích động, chỉ đều đều bình thản tiếp tục nói.

〖Đúng là có những Tinh Linh được mi cứu. Ta cũng không phủ nhận việc ấy. Thế nhưng, ta là ta. Vì sao đối với ta hiện đã an lòng với tình trạng hiện tại, lại cương quyết đòi giúp đỡ?〗

"Ể...?"

Câu hỏi ngoài dự tính khiến Shidou sững sờ một lúc.

Mukuro không màng đến phản ứng của Shidou, tiếp tục nói tiếp.

〖Từ góc nhìn của ta, bất luận là giúp chuộc lỗi hay lấy lại hạnh phúc, đối với ta mà nói đều là thích xen vào việc của người khác. Mi tự cho những suy nghĩ của bản thân là đúng đây? Hiện tại ta xem ra, mi chỉ đơn thuần là vì thành tựu của bản thân, mà lợi dụng ta mà thôi.〗

"V-Việc này..."

Giọng Shidou bắt đầu run lên, muốn phủ nhận lại những điều Mukuro nói ra.

Thế nhưng... Lại không thể lập tức mà phản bác lại được.

https://thuviensach.vn

Mà Mukuro có vẻ cũng chú ý đến, mà chăm chú nhìn gương mặt của Shidou.

〖Chưa hết... Đó có thực là xuất phát từ ý chí của mi không? 「Vì sao không tiếc gi mà đến tận đây? Vì sao lại muốn phong ấn Linh Lực lại?」, mặt trái phía sau mi là gì? 〗

"Đó là...có ý gì--"

Mặt trái phía sau. Thời điểm nghe được vậy, đôi mày Shidou nhăn đi.

Đó là ám chỉ «Ratatoskr» hiện tại trợ giúp ở hậu tuyến, hay là--

Trong khi Shidou vẫn còn mải nghĩ về những điều này, Mukuro lại nói『Hơn nữa』, tiếp tục ép hỏi.

〖Tổ chức DIM kia, tồn tại thì đã sao. Ví như phong ấn đi Linh Lực của ta, ta thật sự có khả năng an tâm mà sống hay sao? Những Tinh Linh được mi cứu đến bây giờ, bộ không có lần nào bị kẻ địch tấn công nữa sao?〗

"...! Đ-Đó là..."

Lời truy vấn của Mukuro, Shidou không biết phải trả lời thế nào.

Trận đối đầu gần đây nhất với DEM hiện tại vẫn như mới xẹt qua trong tam trí của cậu.

...Aa, không sai. Shidou quả thực có khả năng phong ấn các Tinh Linh.

Cậu ta tin tưởng đó cũng là vì tốt cho các Tinh Linh, trên thực tế là các Tinh Linh ấy cũng vừa ý với việc đó.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng--cũng chính là vì thế mà khiến họ gặp phải nguy cơ cũng không ít.

Nhìn thấu mâu thuẫn trong nội tâm Shidou, Mukuro lặng lẽ nói ra quan điểm của bản thân mình.

〖Tóm lại, Shidou. Ta không muốn bị cuốn vào giữa vòng xoáy giả nhân giả nghĩa của mi đâu. Đừng bao giờ lại yêu cầu ta việc đó nữa.〗

"...!"

Phảng phất chấn động đâu đó tựa như bị búa nện vào đầu.

Không... Nếu như thật là chỉ bị búa nện vào đầu thì đã tốt.

Những lời của Mukuro, dường như chất độc mà cấp tốc lan truyền khắp toàn thân Shidou.

「...Shidou, ngẩng mặt lên. Những việc anh đã làm từ trước cho đến giờ không phải sai lầm đâu.」

Bên tai vang vẳng tiếng của Kotori--Tinh Linh đầu tiên mà chính bản thân cậu đã phong ấn.

Thế nhưng, Shidou không thể đáp lại được tiếng gọi đó.

Não cậu hoàn toàn hiểu điều Kotori nói. Nhưng mà--

〖--Cuộc trò chuyện dừng lại ở đây.〗

Tựa như muốn chặn lại suy nghĩ của Shidou, Mukuro tuyên bố kết thúc.

〖Ta kỳ vọng chỉ là sự yên tĩnh. Chỉ cần bảo trì tình trạng hiện tại là được. Nếu như có kẻ nào không biết tốt xấu mà tiếp cận ta, thì--đến lúc

https://thuviensach.vn

đó...〗

Mukuro vừa nói, vừa cầm cây trượng trực chỉ Trái Đất.

Tiếp tục, cái giọng đều đều đó mà nói rằng.

〖Ta chỉ cần dùng «Michael», đình chỉ nó lại thôi.〗

Chỉ vỏn vẹn một câu, tuyên ngôn trí mạng.

"Cái...!?"

⌈Lẽ nào nói, ngay cả chuyện đó cũng...!?⌋

Âm thanh bối rối từ bên nhóm Kotori, đọng lại trên màng nhỉ của Shidou.

〖Cũng nhắn lại giùm những lời này của ta đến tổ chức DIM đó nhé. Đến lúc nói vĩnh biệt rồi đây, Shidou. Sẽ không còn gặp lại đâu.〗

Mukuro giơ cây trượng lên. Giữ đỉnh cắm vào chiếc camera tự động chiếu ra thân ảnh của Shidou.

〖--【Đóng】.〗

Ngay khi Mukuro nói vậy và vặn cây trượng trong nháy mắt--

Nương theo tạp âm sa-sa-sa--tầm nhìn của Shidou triệt để bị phong tỏa lại.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Đôi Cánh Mới

Phần 1"Hình ảnh bị gì vậy!?"

Tiếng hét của Kotori vang lên trong phòng chỉ huy, nhưng vô ích, khi mà hình ảnh rè rè của Mukuro trên cả màn ảnh lớn và từ cặp kính của Shidou biến mất trong sóng điện từ hỗn tạp.

"Đã xảy ra lỗi! Camera tự động không phản hồi!"

"Kuh... «Michael» khoá nó rồi sao?"

Kotori nhớ lại khoảnh khắc khi cảnh quay và âm thanh bỗng nhiên bị cắt đứt. Mukuro đã tặc lưỡi với cô vào lúc đó. Nghe thấy những lời Kotori nói, Shidou tháo tai nghe ra.

"Tôi... tôi muốn..."

Shidou yếu ớt nặn ra từng lời từ cái cổ họng run run của mình, tay khẽ xiết chặt. Nhưng đã quá trễ. Mukuro đã biến mất.

Nhiệm vụ cứu các Tinh Linh vốn được khởi xướng từ yêu cầu của «Ratatoskr»; tuy nhiên, bản thân cậu cũng hi vọng rằng các Tinh Linh có thể có được một cuộc sống bình thường. Nhưng phải chăng bọn họ đã đánh mất tương lai của mình bởi sự can thiệp của Shidou? Trái tim cậu cảm thấy bất an. Mấy thứ thiết bị của cậu rơi xuống vang lên một tiếng clang.

"Đau quá..."

https://thuviensach.vn

Shidou đau chảy nước mắt. Cậu quay về phía cô em gái của mình, gương mặt ám màu từ bỏ.

"Giờ sao đây... Kotori... ?"

"Sao anh lại bỏ cuộc dễ dàng như vậy chỉ vì bản thân không thể thuyết phục cô ta chứ?"

Kotori nói móc. Cô ấy ngồi xuống lại ghế chỉ huy và ra hiệu Shidou đến gần.

"Dĩ nhiên, những lời cô ta nói không phải là vô nghĩa. Cho dù thế thì cứ canh cánh mãi những lời đó cũng chẳng hay ho gì."

Đúng vậy, các Tinh Linh là những tồn tại cần phải được cứu vớt. Bản thân bọn họ tượng trưng cho thảm hoạ tự nhiên; vì thế không được để bọn họ sống trên Trái Đất. Shidou không thể nào chấp nhận một thực tế bất công như vậy.

"Nhưng chẳng phải nếu anh ngồi đây và không làm gì hết thì sẽ tốt hơn là đi nói chuyện với cô ấy hay sao?"

Kotori nghịch cây kẹo trong miệng mình và đáp lại.

"Giá như mà được thế; chẳng phải Mukuro cũng nhắc đến DEM đấy ư? Cô ta coi con người ai cũng như ai cả. Cho dù chúng ta không đụng đến cô ấy, DEM vẫn sẽ làm."

"Guuu....."

Shidou đau khổ lầm bầm. Nếu cậu và những người khác ngừng tiếp xúc với các Tinh Linh bởi họ quá nguy hiểm, việc đó chẳng khác nào một trò đùa nghiệt ngã. Nó cũng chẳng khác mấy so với việc

https://thuviensach.vn

«Ratatoskr» lên kế hoạch tấn công trực tiếp. Nhận ra suy nghĩ của Shidou, Kotori chỉ thanh kẹo về phía cậu.

"Giờ DEM đã nhận ra sự tồn tại của Mukuro rồi, bọn chúng chắc chắn sẽ phái sát thủ giết cô ta. Nếu bọn chúng thành công, viên Tinh Linh Kết Thạch của cô ấy sẽ rơi vào tay Westcott. Nếu bọn chúng thất bại, cô ấy sẽ dừng chuyển động của Trái Đất. Dù thế nào thì kết quả vẫn là dấu chấm hết của nhân loại cả thôi."

"Khi em nói như thế mới thấy..."

"Cách duy nhất là chúng ta phải nói chuyện với Mukuro trước khi cô ấy gặp phải một cuộc tấn công khác - chỉ thế thôi."

Những lời nói của Kotori đánh thức vài giác quan trong tâm trí người anh trai.

"Aah... mọi chuyện đúng là như thế... Xin lỗi, anh đã không suy nghĩ kỹ càng."

"Tốt. Em có thể hiểu được cảm giác của anh."

Shidou cũng cảm thấy thế. Dưới tình cảnh hiện tại, DEM không thể nào lại đơn giản bỏ qua cho Mukuro. Nhưng mỗi chuyện đó thôi thì không thể phủ nhận được những gì cô ấy đã nói.

Giá như DEM không tồn tại.

Giá như chúng ta có thể giảm nhẹ gánh nặng của Mukuro.

Kotori đi đến kết luận. Như thể cô thấu hiểu được tâm ý của Shidou, cô bé tiếp tục trong khi nhìn ra xa xăm.

"... Nhớ lấy điều này. Những Tinh Linh mà anh đã tự tay cứu lấy, ít nhất họ có thể ở đây và sống một cuộc sống hạnh phúc."

https://thuviensach.vn

"Ah, cảm ơn em Kotori."

Shidou cố kiềm nén cái thôi thúc muốn ôm lấy em gái mình ngay tại chỗ. Giờ không phải lúc cậu buông xuôi. Mỗi bước đi của họ kể từ lúc này có thể mang đến hậu quả khôn lường cho thế giới.

"Yeah, chúng ta có thể làm được."

"Ừm. Em nói đúng."

Ngay lúc đó, Reine cất giọng chán nản.

"... Quyết tâm đó chắc không được lâu đâu."

"Reine, chuyện gì vậy?" Kotori quay sang nhìn và đáp.

"Nhìn cái này đi."

Reine hướng về phía một cái bảng thông số trên màn hình. Có vẻ nó biểu thị mức độ hạnh phúc và trạng thái tinh thần của Mukuro. Shidou không khỏi ngay lập tức chú ý đến. Lý do rất đơn giản.

Các giá trị số hiển thị trên biểu đồ chỉ ra rằng hoàn toàn không có một thăng giáng nào hết. Chỉ có duy nhất những đường thẳng song song với hoành độ và vuông góc với tung độ.

"Trong suốt cuộc nói chuyện của Shin với Mukuro, kết nối của thiết bị theo dõi được duy trì liên tục. Thế nhưng mức độ yêu thích, thông số hạnh phúc, và mọi giá trị khác vẫn giữ không đổi. Có vẻ như cô ta không phải nói đùa về chuyện phong ấn trái tim."

"C-cái...?"

Kotori trố mắt ra vì sốc.

https://thuviensach.vn

Điều đó cũng dễ hiểu. Để phong ấn sức mạnh một Tinh Linh, điều kiện tiên quyết là Shidou phải hôn Tinh Linh đó. Tuy nhiên, nếu Tinh Linh được nói đến không mở lòng với cậu thì Shidou không thể phong ấn cô ấy được.

Mặc dù Mukuro đã nói chuyện với Shidou với dáng vẻ như thế, nhưng ấn tượng của cô ấy dành cho cậu không hề thay đổi lấy một chút. Cho tới lúc này, cậu đã từng nhiều lần bị các Tinh Linh ghê tởm và ghét bỏ, nhưng bị đối xử như thế này bởi một Tinh Linh không cảm xúc lại là lần đầu. Nếu cứ thế thì rất khó để mà phong ấn Tinh Linh cho được.

"Mukuro sử dụng thiên sứ «Michael» dưới dạng một chiếc chìa khoá. Anh vừa nãy đã chứng kiến một trong trong các khả năng của nó - khoá ý chí của mục tiêu. Nếu cô ấy sử dụng nó lên chính con tim mình, vậy thì bất kỳ tác động bên ngoài nào cũng đều không thể gây ảnh hưởng lên cô ấy."

"Chuyện như vậy... chúng ta nên làm g----"

Khi Shidou bắt đầu thốt ra những lời nản chí, thì có thể nghe thấy những tiếng xì xầm bên ngoài cửa phòng chỉ huy.

"...? Âm thanh gì vậy?"

Kotori tỏ vẻ nghi ngờ và cô bé dứt khoát tiến đến trước cửa.

Tiếp theo Kotori liền mở mạnh cửa. Uỵch một tiếng, cả đám Tinh Linh đáng lẽ đang chờ ở một phòng khác ngã nhào vào trong một lượt.

"Ugaaah!"

"Kyaaa!"

"Ngạt thở. Nặng quá. Kaguya, cậu cần phải giảm cân đi."

"Tại sao lại là tớ!? Không chỉ có mỗi mình tớ đâu mà."

https://thuviensach.vn

Cả bọn vướng hết vào nhau thành một đống, rồi chậm chạp bò dậy. Shidou, nhìn tình cảnh hiện tại, không khỏi cất tiếng.

"M-mọi người...! Mọi người làm gì ở đây vậy?"

"Muuu... xin lỗi. Bọn tớ không định nghe lỏm đâu..."

Tohka ảo não xin lỗi.

"Không phải lỗi của Tohka-san đâu! Là do darling khiến bọn em phải lo lắng đấy chứ!"

Miku buộc tội Shidou trong khi hai tay vịn lên vai Tohka. Các Tinh Linh khác cũng gật đầu hoạ theo.

"Mọi người..."

Kotori thở dài và làm bộ mặt ngán ngẩm. Origami thẳng thắn lên tiếng.

"Mặc dù chúng tôi đến nửa chừng nhưng vẫn nghe được tình hình rồi. Chắc hẳn phải có điều gì đó chúng ta có thể làm."

Kotori bất giác *Oh* và bịt miệng lại. Nếu có thể, cô muốn các Tinh Linh tránh khỏi nguy hiểm càng xa càng tốt. Như thể bọn họ hiểu được Kotori đang nghĩ gì, cả đám Tinh Linh lần lượt nêu lên ý kiến cá nhân.

"Chẳng phải cứ thế này thì Trái Đất sẽ bị phá huỷ sao? Tôi vẫn còn muốn đọc đống truyện tranh yêu thích của mình nữa cơ!"

"Nếu Mukuro-san thấy vẻ đẹp của thế giới này, cô ấy sẽ không muốn phá huỷ nó nữa! Xin hãy để bọn em giúp một tay!"

"Mọi người..."

https://thuviensach.vn

Kotori theo đà bị áp đảo đành quay sang Reine xin lời khuyên.

"....."

Khi Reine làm bộ mặt 'cứ tuỳ theo ý họ', Kotori bỏ cuộc và thở hắt ra.

"... Haah, tôi hiểu rồi. Ổn thôi, mọi người có thể ở lại."

Nhận được sự cho phép của Kotori, cả đám Tinh Linh mặt ai nấy cũng sáng lên vẻ cương quyết.

"Nhưng lần này, chúng ta không thể thắng chỉ bằng mỗi sức mạnh tinh thần được. Nếu chúng ta không thể nâng mức độ cảm tình của cô ấy lên thì không thể nào phong ấn cổ. Hơn nữa trái tim cô ta đã bị khoá kín rồi."

Kotori nhấn mạnh bằng một giọng thành thật.

"Hỏi. Có cách nào mở khoá trái tim Mukuro không?"

Khi Yuzuru đưa câu hỏi cho Reine, mọi người đều tập trung vào cô ấy.

"... Mặc dù không chắc được hay không, nhưng có một phương pháp."

"Có sao?!!"

Tohka không thể tin được những gì cô ấy vừa nói ra, mấy Tinh Linh khác cũng hệt như vậy. Reine toả ra bầu không khí thản nhiên.

"Nếu thiên sứ có thể khoá trái tim của cô ấy, thì chính nó cũng có thể mở khoá. Mukuro phải sử dụng «Michael» một lần nữa."

"Chuyện đó..."

Shidou rên rĩ từ sâu trong cuống họng. Lời Reine nói tất cả đều đúng.

https://thuviensach.vn

Các thiên sứ sở hữu những hình dạng và vẻ ngoài kỳ lạ. Để vãn hồi lại hiệu ứng do một thiên sứ gây ra, cần phải sử dụng chính thiên sứ đó một lần nữa. Vấn đề là, «Phong Giải Chủ» của Mukuro, như cái tên nói lên tất cả, do cô ấy đã phong ấn trái tim mình lại, nên mọi cảm xúc và thiện ý của Shidou đều không thể chạm được đến cô. Giống như thể cậu đang cố gắng mở hộp châu báu mà chìa khoá lại nằm bên trong vậy.

Kaguya ưỡn ngực đầy đắc ý.

"Ha ha, với thiên sứ của chúng ta. Tôi sẽ ép cô ta phải mở khoá trái tim cổ."

"Nghi ngờ. Mukuro đang ở ngoài không gian. Cậu tới đó bằng gì?"

Yuzuru, bản đối xứng của cô, đưa ra lời phản biện.

"Uhh... thì... "

"Đúng nhỉ."

Khi Kaguya cố nghĩ ra cách vặn lại, Shidou cũng trầm tư theo. Như Yuzuru nói, ngay cả địa điểm thôi cũng đã là vấn đề rồi.

Shidou đã phải sử dụng đến máy chiếu ảnh ba chiều để nói chuyện với Mukuro, vô tư cho rằng cứ thế là ổn. Cậu thậm chí còn chẳng có phương tiện để tiến hành bước một nữa cơ.

Tuy nhiên...

"Ngoài không gian... ngoài không gian à..."

Kotori động não trong khi chơi đùa với cây kẹo cho tới khi thứ gì đó chợt nảy ra trong đầu cô bé.

"Vừa đúng lúc. Có lẽ có cách đấy."

https://thuviensach.vn

"Eh?"

Nghe thấy những lời đầy tự tin của cô nhóc, Shidou ngây người không hiểu gì hết.

Phần 2

"-Bị toàn diệt ư?!"

Phòng thông tin liên lạc chi nhánh Nhật Bản của tập đoàn DEM nhận được báo cáo từ hệ thống theo dõi vệ tinh trên các không hạm, Ellen cất giọng đầy ngạc nhiên. Trong không gian mờ tối u ám, chỉ le lói vài bóng đèn led của màn hình hiển thị là chiếu sáng căn phòng này. Ellen di chuyển vào một góc tối đen, nhìn trâng trâng vào màn hình chốc chốc lại phát ra tiếng động khẽ.

"...Một đội quân ba chiến không hạm cùng chín mươi đơn vị «Bandersnatch» vậy mà không gây nổi một vết xước lên Tinh Linh... thêm cả đợt trả đũa điên cuồng trên mặt đất nữa chứ."

Âm thanh run rẩy phát ra từ người cấp dưới của cô thông qua thiết bị liên lạc.

"-Tuyệt vời."

Chất giọng chỉ huy của Westcott vọng lên từ phía sau căn phòng.

"Ta chưa bao giờ mong đợi quân tiên phong lần này có thể đánh bại cô ta, nhưng thứ sức mạnh ấy... quả là một sức mạnh kinh hãi... Vô cùng xuất sắc!"

Gã nói thế rồi tiếp tục ngẫm nghĩ, Ellen dùng ánh mắt ngờ vực nhìn vào gã, rồi cũng chìm vào suy tư.

https://thuviensach.vn

Mặc dù vệ tinh theo dõi Dectas·NUMBER không tham gia vào trận chiến, bởi nhiệm vụ của nó không phải bắt giữ Tinh Linh, mà là điều tra kỹ càng bóng dáng đang ngủ yên giữa vũ trụ. Bằng cách này, bọn chúng có thể ép cô ta xuống Trái Đất.

Thế nhưng, hành động ấy kết thúc thất bại, phải nói là thất bại thảm hại. Không chỉ thế, những mảnh vụn còn lại được bắn xuống như sao băng khắp thế giới nữa cơ. Ellen thở ra bất mãn. Kết quả thế này thì đáng ra họ nên cử Ellen đi ngay từ ban đầu.

"Tinh Linh ấy vẫn ở toạ độ ban đầu của nó chứ?"

"X-xác nhận. Tinh Linh vẫn nằm dưới sự giám sát, nhưng... tôi sợ rằng nó đang chuẩn bị tung ra một đợt phản công khác."

"Hmm..."

Ellen hơi rên lên. Cô ả ngước đầu nhìn về phía Westcott.

"-Ellen."

Nhận ra ý định của cô, Westcott gật mạnh đầu.

"Ah, nếu mà cơ sở DEM cứ bị đục lỗ hoài thì rắc rối lắm. Tôi sẽ giao nó cho cô và Artemisia. Trông cậy ở hai người."

"Vâng, dĩ nhiên rồi."

Ellen trả lời ngắn gọn, chào Westcott rồi rời khỏi phòng liên lạc.

-Sau khi Ellen rời khỏi.

"... Về chuyện đó, chủ tịch Westcott."

Một trong các pháp sư trong phòng gọi gã với sự cảnh giác hết mực.

https://thuviensach.vn

"Hửm? Gì thế?"

"Liệu có ổn không khi để cho đội trưởng thi hành Mathers ra ngoài không gian...?"

"Phải. Cô đang nói rằng quyết định của ta nhầm lẫn đấy ư?"

Westcott nhìn trừng trừng vào cô nàng pháp sư đáng tội kia, như con thú dữ săn mồi. Gương mặt của cô gái không may mắn ấy tái mét ngay lập tức, rồi cô vội vã lắc đầu thuận theo.

"K-k-không phải! Tôi không có ý đó! Chỉ là liệu đội trưởng thi hành Mathers vẫn sẽ chiến đấu khi cô ấy phát hiện ra thứ đó sao..."

Người pháp sư thì thầm bằng giọng yếu ớt, Westcott nhún vai.

"Ah~, đúng vậy. Mọi chuyện đáng ra phải như thế." Westcott mở bàn tay phải ra và một quyển sách đen lơ lửng xuất hiện, «Beelzebub». Khi gã nâng tầm nhìn lên trang sách, những dòng chữ mới dần hình thành - thông tin về Tinh Linh gần đây và cách bắt giữ cô ta.

"Tôi trông đợi nhiều ở cô đấy, Ellen. Nhưng mà trong một thời gian dài, cô sẽ không muốn tránh khỏi việc tắm mình trong bể máu từ đầu tới chân đâu."

Westcott kết thúc câu rồi cười lãnh đạm.

Phần 3

--Những tiếng ồn âm ỉ cùng những cơn rung động liên tục từ cánh quạt máy bay, tác động lên cơ thể cũng như màng nhĩ của Shidou.

Shidou hiện đã rời khỏi phòng Chỉ Huy lâm thời trong cơ sở ngầm ở thành phố Tenguu và đang ở trên một chiếc trực thăng vận chuyển.

https://thuviensach.vn

Tất nhiên, không chỉ có mỗi mình Shidou. Các Tinh Linh khác cũng như những thành viên của «Ratatoskr» đều đang ngồi trên các dãy ghế dài.

"...Nè, Kotori. Rốt cuộc chúng ta sẽ đi đâu vậy?"

Shidou quay đầu qua hỏi người tổng phụ trách. Đã lên đường được vài tiếng rồi mà vẫn chẳng nói chẳng rành được gì cả, nhóm Shidou vẫn còn mơ mơ hồ hồ chưa rõ. Thành thật mà nói, nếu không cảm thấy bất an thì rõ là nói ngoa.

...Dù vậy, trong các Tinh Linh vẫn có người lần đầu tiên được đi trực thăng mà hết sức thích thú, ví dụ như là Tohka với Kaguya.

Kotori hiểu được sự âu lo của Shidou, lắc lắc thanh Chupa Chups.

"Xin lỗi, nhưng hiện em không thể nói chi tiết được. Cũng không phải là có hoài nghi gì, song nơi sắp đến có thể nói chính là trung khu kỹ thuật mấu chốt của «Ratatoskr» đấy."

"..., vậy là khi đến đó, chúng ta sẽ có biện pháp để tiếp cận Mukuro à?"

"Phải. Em nghĩ là ta cũng sắp đến--"

Ngay lúc ấy, chợt có một âm thanh thông báo phát lên.

⌈--Chỉ Huy, chúng ta đã đến nơi rồi. Xin chuẩn bị sẵn sàng để hạ cánh.⌋

"Ara, xem ra cái đồng hồ sinh học của em vẫn chuẩn phết."

Kotori nói giỡn một chút rồi quay lại đưa ra chỉ thị với các thuyền viên khác.

https://thuviensach.vn

Sau vài phút, có thể nhận thấy những rung động nhỏ ám chỉ chiếc trực thăng đã đáp xuống đất. Tiếng động cơ cùng sự rung động từ từ tan biến. Một tiếng thông báo cất lên rồi của hầm phía sau lập tức mở ra.

"Vất vả rồi.--Xin mời các vị theo lối này."

Một người đàn ông có vẻ là nhân viên công tác xuất hiện, thúc giục mọi người xuống trực thăng ra bên ngoài. Nhóm Shidou liếc mắt nhìn nhau, rồi sau đó lần lượt tiếp bước Kotori bước xuống.

"Nơi này là..."

Shidou lướt mắt nhìn quanh bốn phía, khẽ nhíu mày. Bởi vì quang cảnh hoàn toàn bất đồng so với cậu đã tưởng tượng khi còn trên chiếc trực thăng.

Tất nhiên, nếu như không biết nơi này là đâu thì Shidou vốn đã khó có thể mường tượng ra chính xác rồi. Đại khái là cậu đã dự đoán chỗ trực thăng hạ cánh đây.

Song, bốn phía xung quanh Shidou lúc này đều là những bức tường cao chót vót. Thậm chí có ngước nhìn lên trên cũng chẳng thể nào thấy được bầu trời. Một bên tường mở ra cánh cổng gồm đủ loại máy móc, các nhân viên mặc đồ lao động đang loay hoay làm việc của mình.

"...Một nhà kho à...?"

"Đúng vậy. Nào, giờ thì đi theo em."

Kotori bắt đầu tiến bước sau khi vừa dứt lời, tiếng bước chân của cô bé vang lên tứ phía. Còn các thành viên còn lại của «Fraxinus» cũng dần bước theo phía sau cô, điều này khiến Shidou bỗng dưng liên tưởng tới hình ảnh viện trưởng cùng phái đoàn của mình đi theo trong bệnh viện.

https://thuviensach.vn

"Shido, chúng ta cũng đi đây."

"À... Ừ."

Được Tohka nhắc nhở, Shidou cũng bắt đầu tiếp bước đi theo sau Kotori. Cậu hết nhìn đông rồi quay nhìn tây, cùng các Tinh Linh khác đồng thời vào nhà kho.

Sau khi đi men hành lang vào nhà kho, vượt qua vài cổng an ninh đầy nghiêm ngặt, cuối cùng cũng đến một nơi trông như là cửa vào chính của nhà kho.

"Tới nơi rồi."

Kotori nhẹ lướt mắt nhìn mọi người nói vậy, đưa tay đặt vào thiết bị trên cửa.

Những âm thanh điện tử nhẹ phát ra, rồi cánh cửa khổng lồ tách đôi qua hai bên trái phải.--Nhóm Shidou chăm chăm nhìn vào thứ nằm bên trong.

"...! Đây là...!"

Nhìn thấy vật thể đó, Shidou không tránh khỏi trừng lớn cả hai mắt.

Các Tinh Linh đứng phía sau lưng Shidou cũng đồng dạng mà cả tiếng kinh ngạc.

"Ôôôo...!"

"Kaka, biết ngay mà. Dựa vào cái này thì chẳng ngán đến bất cứ đâu luôn."

"Oaa..., ngầu quá. Đây là cái gì đây? Nè, imouto-chan, cho phép ta chụp một phát lấy về làm tư liệu manga nhé?"

https://thuviensach.vn

"Dĩ nhiên là không thể rồi. Đây là bí mật tối cao đấy!"

Kotori miễn cưỡng đáp lại sự hứng thú của Nia. Cơ mà cũng khó trách được, bởi Shidou cũng nghĩ như vậy khi cậu nhìn vào nó lần đầu. Cậu hít sâu và nhìn chằm chằm vào vật thể ở trước mắt cậu

Hình ảnh mở rộng ra trước mắt cậu sau khi cánh cửa mở ra, đúng là một cái nhà kho khổng lồ như dự kiến, tuy nhiên--thứ đang đỗ ở đó nào phải là trực thăng hay máy bay gì cả, mà là một chiếc 『Chiến Hạm』 cực kỳ to lớn đến nỗi khó có gì sánh được.

Chiến hạm. Không chỉ riêng Shidou, mà bất kỳ ai khác hình dung ra nó cũng đều có chút mâu thuẫn.

Phần thân được phối đầy sắc sảo giữa màu trắng cùng màu lam tím, phía giữa là khẩu pháo, trông hệt như có một cây đại thụ đang mọc trên thân chiến hạm, cùng vô số những chiếc 『lá』 kim loại lập lòe phản quang.

Từ ngoại hình thiết kế của nó với cái gọi là 『Chiến Hạm』 dựa trên lý thuyết đã hoàn toàn bị phá vỡ.

Tuy vậy, đó cũng là chuyện hiển nhiên thôi. Bởi địa điểm thả neo của chiếc Chiến hạm này không phải là trên mặt biển rộng với những con sóng cuộn trào--mà thay vào đó là bầu trời cao xa mênh mông.

"«Fraxinus» ư..."

Người Shidou nhẹ run lên khi thốt ra cái tên đó.

"Đúng. Đó chính là Chiến hạm không trung «Fraxinus» đầy tự hào của «Ratatoskr»."

https://thuviensach.vn

Khoảng chừng độ hai tháng trước đây, chiếc Chiến hạm này đã bị Nghịch Thể của Origami đánh cho một trận tơi bời hoa lá đến nỗi phải liên tục được mang đi đại trùng tu toàn bộ, hiện tại đã hiên ngang hiện ra trước mặt Shidou với dáng vẻ hoàn mỹ của ngày nào.

Không đúng--Shidou hiện tại đã phủ nhận ý nghĩ đó ngay trong đầu mình.

Đích thực là «Fraxinus» đang ở ngay trước mặt cậu, thế nhưng hình dáng của nó so với trong trí nhớ của cậu lại có chút khác biệt.

"Hình như... Ngoại hình có chút khác?"

Shidou lẩm bẩm nói vậy. Kotori đứng ở đằng trước đắc ý mà hừ hừ mũi hai tiếng.

"Không ngờ anh nhận ra ngay được đấy. Giỏi lắm, đây không còn là «Fraxinus» của lúc trước nữa, nó hiện đã được nâng cấp bởi các trang thiết bị tối tân nhất của «Ratatoskr», toàn bộ tính năng đều thay đổi vượt trội--tên của nó là, «Fraxinus ExcelsiorEX»!"

Kotori giọng đầy hào hứng, Kannazuki Kyouhei ở phía sau như muốn đệm thêm mà giơ tay dạng chân, làm ra tư thế hình chữ 『X』. Sẵn tiện nói thêm, các thành viên khác thì dạt ra hai bên cạnh của cô một cách đối xứng. Còn có Reine, đang vung tay rải ra cách vụn hoa giấy với vẻ mặt hững hờ.

"E...ExcelsiorEX...?"

"Đúng vậy. Tuy rằng «Fraxinus» bị hủy hoại đa phần bởi sức mạnh của Origami--song hiện tại ở 『Thế giới trước kia』 vốn cũng đã bị «Goetia» của Ellen dập cho tơi bời hoa lá qua rồi, vì vậy em cảm thấy nếu chỉ tu chỉnh lại đơn thuần như cũ là chưa đủ. Thành ra bởi thế mà tiêu tốn hết kha khá thời gian."

https://thuviensach.vn

Kotori nhún vai với giọng có chút tự giễu khi nói vậy.

Shidou ngày trước đã từng mượn sức mạnh Tinh Linh Thời Gian của Kurumi để lội ngược về quá khứ--khiến lịch sử bị biến đổi. Mà ở dòng thời gian cũ đó, «Fraxinus» đã từng thảm bại trước chiến hạm của DEM.

"Thì ra là vậy... Giờ ta lên tàu này mà nói, ngay lập tức có thể tiến đến chỗ Mukuro đây."

"Không sai. Chỉ cần bay một tẹo là tới."

Kotori chắc như đinh đóng cột, thậm chí còn kèm theo động tác phóng máy bay giấy nữa.

"Giờ nó còn cần ít thời gian nữa để kiểm tra nốt khâu cuối cùng, cũng sẽ nhanh thôi.--Giờ thì tranh thủ lại đây với em chút đi, có một người em nghĩ cần giới thiệu qua cho anh đấy."

Kotori ngoắc ngoắc ngón tay sau khi dứt câu. Shidou cảm thấy ngờ ngợ mà nghiêng đầu.

"Có một người cần giới thiệu cho anh biết à?"

"Đúng vậy. Mặc dù đúng ra thì anh với cô ấy cũng gặp qua nhau đến quen mặt rồi, cơ mà theo hình thức này ắt hẳn là lần đầu tiên đấy."

"...? Ý em là sao?"

"Anh sẽ sớm biết thôi. Nào nào, lại đây đi."

Kotori chỉ nói vậy, rồi tiến đến phía dưới của «Fraxinus».

"Muu? Ở đây có ai muốn gặp mặt Shidou à?"

"Chịu..."

https://thuviensach.vn

Mặc dù Shidou vẫn còn bối rối, những vẫn là cùng các Tinh Linh cũng như các nhân viên khác bước theo chân Kotori.

Sau khi đã xác nhận mọi người đã có mặt đông đủ ở phía dưới của chiến hạm, Kotori ngẩng đầu lên ho lớn.

"--Rồi đấy, cảm phiền một chút nào."

Tiếp theo đó, như đáp lại lời kêu gọi của Kotori, nhóm Shidou được các tia sáng nhàn nhạt bao quanh thân cùng với cảm giác lâng lâng bồng bềnh kỳ quái.

Và trong cái nháy mắt tiếp theo, cảnh sắc bao bọc xung quanh cả bọn đột nhiên biến đổi thành bên trong chiếc chiến hạm.

【 Ôôo! 】

Đó chính là thiết bị truyền tống đặc thù bằng Realizer của «Fraxinus». Trên lý thuyết, Shidou đã được trải nghiệm cái cảm giác này vài lần rồi, nhưng vì cũng đã lâu rồi mới thử qua lại..., nên cũng hơi hoảng một tẹo.

Shidou hít thở sâu để khôi phục lại nhịp đập của trái tim, rồi nhìn quanh bốn phía. Khoang của chiến hạm được chia thành hai phần trên dưới, chính giữa là chiếc ghế của chỉ huy, các bên còn lại là ghế của các nhân viên, ngoài ra ở đằng trước ghế còn có bục điều khiển kèm theo màn hình cho mỗi cá nhân nữa.

So với «Fraxinus» trước đây thì không gian ở đây rộng hơn một chút, số lượng màn hình cũng gia tăng hẳn. Song, có một cái khác biệt đã khiến Shidou lưu ý.

"Bây giờ đã có thể truyền tống trực tiếp đến khoang chiến hạm luôn rồi à."

https://thuviensach.vn

Shidou nhòm nhòm dưới chân khi nói thế. Chỗ nhóm Shidou đang đứng là lối vào của khoang, ngay dưới chân hắn là thiết bị đầu cuối của cổng truyền tống đây.

Theo trí nhớ của cậu thì hồi trước nó nằm ở gần cuối chiến hạm, cứ hễ mỗi lần muốn ra vào gì ở chiến hạm đều buộc phải đi tới đó mới được.

"Đúng vậy. Hiện tại trong chiến hạm đều đã được lắp các thiết bị đầu cuối rồi, thế nên sau này tha hồ tự do chọn khu vực muốn đến. Bởi vì chúng đều có kết nối liên thông với nhau, giờ chỉ cần tủy hỉ vèo một cái là ngay từ trong nhà tới thẳng khoang chiến hạm này luôn cũng được."

"Ra vậy... Mà nè Kotori, người em muốn cho anh gặp là ai thế?"

Shidou vừa hỏi thăm vừa nhìn quét một vòng quanh chiến hạm. Tuy rằng trước khi được truyền tống đã đinh ninh rằng người đó sẽ ở ngay đây, nhưng nhìn đi nhìn lại đến mấy cũng chẳng thấy được một bóng người nào cả.

Kotori nở nụ cười ranh mãnh, ngẩng đầu lên hô.

"Hello, đã lâu không gặp đây, «Fraxinus»."

Tiếp đó chiếc chiến hạm tựa như để đáp lại lời chào mà phát ra âm thanh.

Kết quả là--

『--Yep, đã lâu rồi không gặp. Kotori.』

Màn hình tự động bật lên, thiết bị khuếch đại âm thanh trong khoang chiến hạm bỗng vang lên âm giọng như của một thiếu nữ.

"Oá!"

https://thuviensach.vn

Do nó quá bất thình lình, Shidou hoảng đến độ lui về phía sau một bước. Các Tinh Linh đứng chung quanh thì ngạc nhiên ngước nhìn.

"Sao thế... Có vấn đề gì à?"

"Chỉ là anh có hơi giật mình...một chút."

『Shidou, phản ứng của cậu rõ là khiếm nhã. Giả như đối tượng là Tinh Linh mà nói, thì sẽ có một điểm trừ rồi đấy.』

Âm giọng thuyết giáo kiêm chỉ trích Shidou cứ thế vang lên. Cảm thấy tựa như chính bản thân chiến hạm đang nói chuyện với cậu vậy, Shidou ngơ ngẩn mà nhìn chung quanh.

"Đây... Đây là..."

"Shidou, anh không cần phải ngạc nhiên đến thế đâu. Vả lại không phải anh thường xuyên được người ta chiếu cố lắm sao?--Cô ấy chính là AI của «Fraxinus». Sau đợt nâng cấp vừa qua, hiện đã có thể giao lưu đối thoại được rồi đấy."

Thanh âm như phối hợp với lời Kotori nói, mà tiếp tục:

『Chào buổi sáng, đã lâu rồi không gặp--nói vậy có hơi kỳ quái nhỉ. Tôi được gọi là 【マリアMaria】. Rất mong sau này sẽ được cậu chiếu cố thêm, Shidou.』

Nghe thấy âm giọng đó, nội tâm Shidou bỗng dấy lên một dòng cảm xúc vi diệu, song cậu vẫn đáp lại cùng nụ cười.

"----Àà, cũng mong được cô chiếu cố lại, Maria."

Thế là, các Tinh Linh khác ở sau lưng Shidou lần lượt chen chúc nhau đứng trước màn hình. Tất nhiên thứ được hiển thị trên ấy nào phải là gương

https://thuviensach.vn

mặt của Maria, mà chỉ là dòng chữ 『MARIA』 đơn thuần. Cơ mà thoạt nhìn thì vẫn như là có một nhân cách hiện đang trú ngụ sâu trong đó vậy.

"Aa! Cái này thật siêu quá đi! Làm sao mà hay vậy nhỉ?"

Ể~~, còn có vụ này nữa à. Gớm thật đó."

"...Đây là giọng nói được phát ra từ các tùy chọn? Đúng không?"

Các Tinh Linh bắt đầu túm tụm quanh Maria nhỏ bé rồi xì xà xì xồ về cô. Nhìn thấy bọn họ như vậy, Kotori bất đắc dĩ mà vỗ vỗ tay.

"Được rồi, được rồi, đừng làm Maria bối rối chứ. Chúng ta còn việc cần phải làm đó."

Nói xong, Kotori để mọi người ổn định lại rồi sau đó hỏi Maria:

"--Vậy, đại khái còn bao lâu nữa thì cất cánh được thế?"

『Xét trên tổng thể thì quá trình cần đợi thêm 90 phút nữa mới có thể bắt đầu.』

"Không có thời gian đâu, trong vòng một tiếng nữa phải cố làm cho xong đi."

『Vẫn vô tình như mọi khi nhỉ. Thật đáng buồn thay cho ông xã tương lai của cô.』

"...Xem ra dù cho có được nâng cấp thì khiếu hài hước của cô vẫn tệ quá nhở. Có lẽ cần điều chỉnh lại một chút sau khi đợt tác chiến lần này xong xuôi đây."

Kotori mắt híp hờ nói vậy, song Maria chẳng chút nào thèm để ý tới, ngược lại bắt đầu đối thoại với các nhân viên trong chiến hạm.

https://thuviensach.vn

『--Các bàn điều khiển cá nhân nhìn chung vẫn y như hồi trước, nhưng mong các vị thuyền viên vẫn nên lưu ý một chút. Các tác vụ hiện tại đều sẽ được tiến hành đồng bộ với tôi.』

Nói xong, các thuyền viên gật gù. Kết quả, Maria tiếp tục bổ sung thêm:

『Mặt khác, xin các vị cố gắng đừng mang những vật phẩm không cần thiết lên khoang chiến hạm. Tất nhiên ở các khu vực nghỉ ngơi cá nhân thì không thành vấn đề, nhưng theo ý kiến của tôi thì vật phẩm mà và đem theo hiện tại đều là vật không cần thiết.』

Nghe được những lời này, Shiizaki cùng Nakatsugawa đều lộ vẻ sửng sốt.

"Làm, làm thế nào..."

"Trước giờ không phải vẫn bình thường hay sao!"

『Chỉ là lúc trước tôi không có cách nào để đưa lên ý kiến được thôi. Nếu như hai vị cho rằng bất luận như thế nào cũng vẫn cần đến những thứ ấy, thì xin đề nghị hai vị trình bày ngắn gọn trong vòng 1200 chữ.』

"Cái...cái này có thể dùng để nguyền rủa trong trường hợp ngộ nhỡ bị kẻ địch tấn công đó..."

"Nếu như không có các bà vợ của tôi ở bên cạnh thì tôi không thể làm việc với 100% công suất được đâu!"

『Bác bỏ.』

Maria lạnh nhạt mà nói vậy. Shiizaki với Nakatsugawa đồng thời rú lên: "NOOO--!"

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy cái cảnh này, các thuyền viên khác-- Mikimoto, Kawagoe, và Minowa đều phá lên cười haha

"Cũng không thể trách được. Bởi vì những thứ đó đều không cần thiết trong lúc chấp hành nhiệm vụ."

"Đúng vậy, ngay từ đầu bọn tôi cũng thấy như vậy rồi."

"Mà, đã ở đây thì phải công tư rõ ràng mới phải."

『À, tất nhiên, sau này việc dùng đường điện thoại riêng để gọi cho vợ hay geisha cũng sẽ không còn được cho phép nữa, xin thứ lỗi. Ngoài ra cảm phiền cũng đừng có dùng hệ thống camera để theo dõi người yêu cũ luôn nhé.』

【...Ể!】

Nghe Maria nói vậy, ba người kia đồng thời trợn to mắt. Kotori nhìn thấy phản ứng đó của họ, trán chợt lộ gân xanh.

"Các người... Trước giờ đều tận dụng trang thiết bị của «Fraxinus» để làm những việc này đấy à?"

"Aa! Không, cái đó..."

"Cô... Cô hiểu lầm rồi! Bọn tôi bình thường đều hết sức nghiêm túc làm nhiệm vụ mà..."

Các thuyền viên lộn xộn giải thích cho rõ. Kotori nhìn bọn họ một hồi rồi bất đắc dĩ thở dài ngao ngán.

"Tóm lại, giờ không phải lúc. Mau nhanh chóng cùng tiến hành điều chỉnh trang thiết bị với Maria đi."

Các thuyền viên nghe xong liền cúi đầu trả lời 【Vâng!】

https://thuviensach.vn

"--Rồi, giờ chúng ta..."

Kotori nói chưa được phân nửa, Maria đột nhiên cắt ngang.

『Được rồi, hiện bên trong căn cứ có người hy vọng có thể cùng nhóm Kotori các cô gặp mặt, ý cô thế nào?』

"Hy vọng có thể gặp mặt bọn tôi? Rốt cuộc là ai thế?"

『Người đó--là ngài chủ tịch Elliot Woodman."

"...Hả?"

Nghe câu trả lời của Maria, Kotori ngẩn tò te ra.

Phần 4

Nhóm Shidou rời «Fraxinus», rời khỏi nhà kho, lần nữa bước đi trên hành lang.

Toàn bộ các thuyền viên đều hiện đang tiến hành kiểm tra chiến hạm «Fraxinus», thế nên trước mắt ở đây chỉ có mỗi nhóm Shidou mà thôi. Kotori đi trước dẫn đầu, những tiếng bước chân cứ thế mà kata kata phát ra.

"...Shido, Shido ơi!"

Tohka hiện ở ở phía sau gọi Shidou. Thế là, cu cậu quay lại nhìn.

"Etou, có việc gì à, Tohka?"

"Không có, tớ chỉ muốn hỏi, cái người gọi là Woodman đó là ai thế? Kotori thoạt nhìn có vẻ rất khẩn trương..."

Nghe Tohka hỏi vậy, Shidou nhìn về phía Kotori. Sau khi nghe Maria nói ra cái tên ấy, Kotori đúng thực đã vội vàng mặc cái áo vốn chỉ khoác trên vai vào, rồi còn cài nút chỉnh tề nữa.

https://thuviensach.vn

Kotori mặt vẫn hướng về phía trước, cất giọng trả lời vấn đề này.

"--Ngài Woodman là người đứng đầu của hội bàn tròn đưa ra những quyết định quan trọng trong «Ratatoskr». Là thủ lĩnh cũng như người đã sáng lập nên «Ratatoskr». Có thể nói là giả như không có ngài ấy thì hẳn «Ratatoskr» cũng không có tồn tại."

"......!"

Thủ lĩnh tối cao của «Ratatoskr». Nghe thấy điều đó, lông mày Shidou co rúm lại.

『--Rốt cuộc mi... Không, kẻ đứng phía sau mi rốt cuộc toan tính điều gì?』

Câu nói của Mukuro trong chớp mắt nảy lên trong đầu cậu.

Không phải là bản thân cậu cảm thấy hoài nghi gì đối với «Ratatoskr». Chỉ là--nên nói sao nhỉ? Tuy rằng đã ra quyết tâm, thế nhưng cậu vẫn chẳng thể nào phản bác được vấn đề Mukuro đưa ra.

Lúc này, Shidou bỗng phát hiện ra Nia đang đi gần cạnh cậu biểu hiện có vẻ phiền não.

"...Nia? Cô làm sao vậy? Nhìn cô có vẻ hơi đáng sợ đấy."

"......!"

Bị Shidou bất ngờ gọi, Nia giật mình ngẩng đầu lên.

"Hử? Ahaha, ta có làm sao đâu. Lẽ nào, nhóc đã liên tục lén ngắm nhìn ta, nên ngay cả chút biến đổi nhỏ xíu cũng nhận ra à?"

"Nè, nè..."

https://thuviensach.vn

Shidou cười trừ sau câu trả lời ấy, còn Nia đột nhiên trở nên nghiêm túc, khe khẽ nói rằng:

"...Thật ra, ta có chút ấn tượng với cái tên 『Woodman』 này."

"Etou?"

Ngay khi Shidou định hỏi han tiếp nữa thì, Kotori đi đằng trước đã dừng chân trước một cánh cửa.

Cô bấm vào nút đàm thoại trên thiết bị bên cạnh cửa, thông báo bản thân đã tới rồi kéo cửa ra.

"Nào, chúng ta vào thôi."

"Xin... Xin mạn phép."

Bị Kotori thúc giục, nhóm Shidou lần lượt bước vào phòng.

Không gian bên trong trông na ná như một thư phòng. Những giá sách nằm sát tường được lắp đầy cơ man là sách, mang tới một bầu không khí khác hẳn khu cơ sở tràn ngập những thiết bị nằm lạnh lẽo.

Và sâu hơn bên trong phòng--là một chiếc bàn làm việc khá lớn, có thể nhìn thấy có hai bóng người ở đó.

Một người là một quý ông trung niên đang ngồi trên chiếc xe lăn. Mang một cặp mắt kiếng nhỏ cùng mái tóc hơi dài được túm gọn lại, khiến người ta có một cảm tưởng êm dịu. Còn người kia là một phụ nữ đeo kính, đang đứng thẳng lưng ở phía sau với bộ âu phục chỉnh tề.

"Etou?"

"Muu?"

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy hai người họ, Shidou cùng Tohka không khỏi nhíu mày.

Lý do rất đơn giản. Bởi vì trước kia họ đã từng gặp gỡ qua hai người này.

Không sai. Đó là chuyện ngay trước khi Natsumi xuất hiện. Shidou với Tohka đang đi dạo phố thì đột nhiên có một người đàn ông ngoại quốc ngồi xe lăn đến bắt chuyện với bọn họ.

"Ba-Baldwin-san...?"

Shidou thốt ra tên của người đàn ông đó. Kế tiếp, quý ông trước mặt cậu nở một nụ cười tinh ranh như một thiếu niên, vốn không hợp với tuổi tác của ông ta chút nào.

"Yaa~, đã lâu không gặp. Vị tiểu thư bên kia trông vẫn rất ổn, thật sự là tốt quá. Ta lại lần nữa tự giới thiệu đây. Ta là Elliott · Baldwin · Woodman."

Quý ông nói xong rồi nhìn về phía Shidou với Tohka. Hai người đều đang ngơ ngẩn mà nhìn nhau.

"...! Ngài Woodman, ngài đã từng gặp qua hai người họ rồi sao?"

Kotori ngạc nhiên mà hết nhìn Woodman rồi lại nhìn tới Shidou và Tohka. Thế là, Woodman nháy mắt một cách tinh nghịch.

"Hồi trước đi dạo ở thành phố Tenguu có vô tình gặp qua thôi."

"Thật không ổn chút nào...! Lỡ như có gì bất trắc xảy ra thì biết làm thế nào bây giờ!"

"Haha, xin lỗi nhé. Ta sau này sẽ chú ý hơn."

https://thuviensach.vn

Nghe Kotori chất vấn, Woodman trả lời vậy. Có điều giọng điệu của ông chẳng có chút gì gọi là sẽ rút kinh nghiệm cả. Kotori đưa tay ôm trán mà thở dài.

Mặc dù có nghe Kotori nói qua, song Shidou không nghĩ tới con người đáng kính này lại còn có thể thẳng thắn đến vậy.

Ngay khi cậu còn vẩn vơ suy nghĩ, Woodman chợt lộ ra vẻ ngiêm túc mà nhìn chăm chăm về hướng Shidou.

"Thứ lỗi trước, vì hôm nay đã đột nhiên mời các cô cậu đến đây. Nguyên bản, hẳn phải do ta chủ động đến gặp mới phải..."

"K-Không sao, xin ngài đừng khách khí như vậy."

Shidou dứt lời, Woodman đột nhiên nhắm mắt lại rồi tiếp tục nói:

"--Trước tiên. Ta cần phải cảm tạ cậu. Thực sự cảm ơn, vì cậu đã nguyện ý cứu vớt các Tinh Linh."

"Ể? Aa, không cần vậy đâu."

Không biết phải đối làm sao với lời của Woodman, Shidou gãi gãi gò má. Nên nói như nào nhỉ... Đột nhiên được người khác trịnh trọng cảm tạ như này, trái lại càng khiến cậu thêm bối rối.

"Cháu nghĩ mình mới nên là người cần phải cảm ơn. Vì nếu như không có «Ratatoskr», không chừng cả sự tồn tại của Tinh Linh cháu cũng sẽ không hề biết đến, cũng như việc họ phải liên tục gánh chịu sự công kích từ DEM lẫn AST. Chỉ cần nghĩ đến những điều đó là trong lòng cháu luôn cảm thấy day dứt khó chịu không nguôi.

Huống hồ--"

Shidou ngập ngừng rồi tiếp tục:

https://thuviensach.vn

"--Cháu thực sự cảm tạ ngài đã ra tay cứu vớt Kotori vào 5 năm trước, sau khi em ấy bị biến thành Tinh Linh bởi «Phantom»."

Dứt lời, Shidou trịnh trọng khom lưng cúi đầu.

Thế là, Woodman gật đầu, biểu thị đã tiếp nhận lời cảm ơn từ Shidou, sau đó nhìm chăm chăm vào đôi mắt của cậu.

"--Vậy, kế tiếp hẳn bác cần phải xin lỗi cháu rồi. Khiến cháu bị cuốn vào những chuyện này, thật sự là rất xin lỗi. Ngoài ra, còn có vụ 〈Dáinsleif〉 lúc trước nữa, thật là áy náy quá. Bác đã khắt khe ra lệnh rồi, sau này tuyệt đối sẽ không để loại sự việc này phát sinh nữa đâu."

"Aa..."

〈Dáinsleif〉. Shidou nhận ra đuôi làn mi của Kotori co rúm đi khi cái tên đó được thốt ra.--Tuy rằng bản thân cậu không nhớ được rõ lắm, nhưng đấy hình như chính là tên hiệu của vũ khí được dùng để tiêu diệt Shidou phòng khi có bất trắc gì đó xảy ra mà «Ratatoskr» đã chuẩn bị sẵn.

Căn cứ theo lời kể của Kotori sau khi cậu đã thoát khỏi rối loạn, thì có một nghị viên trong hội nghị bàn tròn đã tự chủ trương, cố tình phát động món vũ khí đó.

"...Đừng nói như vậy. Tuy rằng tình hình có chút phức tạp, thế nhưng nếu như khả năng cháu bị mất kiểm soát Linh Lực là sự thật, vì vậy lập kế hoạch để phòng ngừa việc đó là hoàn toàn cần thiết. Hơn nữa--cháu cần phải giải thích rõ điều này trước, dù sau này có thế nào thì cháu cũng vẫn lựa chọn việc cứu các Tinh Linh trước..."

"Shidou..."

Giọng Tohka vừa phảng phất sự vui vẻ, vừa mang theo chút lo lắng vì Shidou rồi sẽ sa vào vòng vây nguy hiểm. Shidou chỉ cười trừ, nhẹ nhàng

https://thuviensach.vn

mà xoa xoa đầu cô.

Shidou đã thành công trong việc cứu vớt Tohka, cứu vớt các Tinh Linh khác. Bằng việc cảm nhận xúc cảm từ lòng bàn tay, Shidou thêm vững tin rằng việc cậu xả thân làm nên những việc đó không hề là sai lầm.

Cơ mà--không biết vì sao.

"..."

Nội tâm Shidou từ đầu đến cuối vẫn là bức rức không yên.

Không sai. Chính là lời mà Mukuro đã nói qua với Shidou.

Những lời ấy cứ gióng lên trong đầu cậu, Shidou bất giác mà mở miệng:

"Anou... Cháu có thể hỏi bác một việc được không?"

"Việc gì nào?"

"Cháu thực sự rất biết ơn «Ratatoskr»... Tuy nhiên, vì sao «Ratatoskr» lại muốn giúp đỡ các Tinh Linh?"

"...Ồ."

Đối với câu hỏi này của cậu, Woodman hơi chút nghiêng đầu.

"Có việc gì đó...khiến cho cháu cảm thấy bối rối à?"

"! Không có... Chỉ là, có chút tò mò thôi ạ."

Shidou tựa như người vừa bị người ta nhìn thấu nội tâm mà lúng ta lúng túng vẫy vẫy hai tay.

Và rồi, Origami như tán thành với Shidou mà lên tiếng:

https://thuviensach.vn

"Tôi cũng rất lưu ý đến việc này--Tôi thừa nhận việc «Ratatoskr» muốn cứu các Tinh Linh, tôi rất biết ơn vì điều này. Nhưng, làm như vậy thì thu được kết quả gì? Vì sao phải tốn một khoản ngân sách kếch sù như vậy chỉ để tập trung các Tinh Linh về một chỗ?"

Woodman gật gù tựa như đã sớm dự liệu trước những câu hỏi này, mà bắt đầu nói rằng:

"Các cô cậu đây cảm thấy hiếu kỳ cũng là tất nhiên thôi nhỉ. Quả thực cái tổ chức «Ratatoskr» này đối với Tinh Linh các cô là 『Giúp đỡ tốt đến quá mức tưởng tượng』. Hoài nghi cũng là điều khó trách được."

Woodman vừa nói vừa cười khổ.

"Tuy nhiên... Rõ đúng là hao tâm tổn trí đây. Ta e rằng mình không thể nói ra lý do một cách đơn giản để cho các cô cậu hiểu được rồi."

"..., ý ông là?"

"『Cứu vớt các Tinh Linh』... Đấy là mục đích lớn nhất của ta."

"....."

Nghe Woodman nói vậy, Origami khẽ nhíu mày.

Thế là, Nia vốn đứng bên cạnh cũng tựa như đồng tình với phản ứng của Origami, mà cao giọng nói rằng:

"Thế thì có phần...quá mức Thánh nhân đây? Ngạn ngữ có câu 『Nước sạch thì không có cá』. Cái tình trạng này mà nói, có chút ảo diệu quá rồi đấy?"

Tông giọng của Nia lúc này không phải là kiểu onee-chan như thường lệ, mà tông giọng đầy vẻ chua ngoa độc địa. Shidou thấy thế, không khỏi trố mắt ra ngây ngẩn một lúc.

https://thuviensach.vn

"Nia...?"

Song, Nia chẳng để ý đến, chỉ tiếp tục nhìn thẳng vào hai mắt Woodman mà ép hỏi.

"Woodman. Elliott · Baldwin · Woodman. Đó là tên đầy đủ của ông... Đúng không?"

"Àà~. Không sai."

"Để tôi xác nhận lại... Ông thân là một trong ba người sáng lập ra Tập đoàn DEM, là người mà 30 năm trước 『đã khiến Tinh Linh lần đầu tiên xuất hiện tại thế giới này』, vì sao ông vẫn có thể che giấu danh tính thực của mình để nói ra những lời lẽ chính nghĩa màu mè như thế?"

"Cái gì...!?"

Lời Nia đã dấy lên ngòi nổ.

Shidou cùng những Tinh Linh khác thoáng chốc đều nghẹn cả thở.

"Cuối... Cuối cùng là chuyện gì vậy, Nia? Ngài Woodman là một phần của DEM ư...? Và ý cô là gì khi nói 『khiến Tinh Linh lần đầu tiên xuất hiện』..."

Shidou hoang mang bối rối mà dò hỏi, Nia lạnh lùng mà quay qua đáp lại cậu:

"Ừm... Tháng trước--khi ta vẫn còn giữ «Rasiel» ở hình thái hoàn chỉnh, đã có chút rảnh rỗi mà điều tra một chút về tình hinh khi Tinh Linh Đầu Tiên xuất hiện tại thế giới này.

"...! Cô, cô nói sao cơ?"

https://thuviensach.vn

"Đó là thời điểm ta biết được rằng. Isaac · Westcott, Ellen · Mathers, và... Elliott · Woodman, ba kẻ đã sáng lập ra Tập đoàn DEM cùng sự xuất hiện của Tinh Linh Đầu Tiên có liên quan đến nhau rất lớn."

Nia sử dụng giọng điệu khiêu khích nói vậy, Woodman khẽ thở dài một hơi, rồi mở miệng nói:

"Đúng nhỉ. Thiên Sứ «Rasiel» của cô đúng thực là Toàn Tri. Ta quả thực cũng không phải cố tình che giấu danh tính gì, chỉ là lúc này thì có hơi sớm nhưng đành vậy. Không sai... Trong quá khứ, Ta cùng với Isaac--Westcott và Ellen đã cùng nhau, khiến cho Tinh Linh Đầu Tiên xuất hiện tại thế giới này."

"......!"

Shidou cảm thấy nhịp thở bản thân bị ùn tắc. Chỉ nghĩ đến việc ngài Woodman đây đã từng cùng chung chí hướng với tên Westcott cùng ả Ellen kia đã đủ khiến cậu giật mình rồi--. Đã vậy còn đề cập đến việc khiến Tinh Linh hiện diện nữa.

"À, phải rồi, ta quên mất chưa giới thiệu rồi. Vị bên này là Karen, cũng đã từng một thành viên của DEM, sau này đã cùng ta đồng thời rời khỏi đó."

Woodman vừa vặn như vừa nhớ tới mà giới thiệu như vậy. Thế là, vị nữ nhân viên vốn đứng phía sau ông chợt bước lên rồi cúi đầu chào.

"--Tôi là Karen · Nora · Mathers. Rất mong sau này được các vị chiếu cố cho."

"Aa, xin chào... Ể, ớ?"

Nguyên vốn đang đáp lại lời chào trịnh trọng của đối phương thì--Shidou bất chợt ngộ ra một thứ. Tên của cô ấy, hình như có chút quen quen.

https://thuviensach.vn

"Mathers...?"

"Phải. Ellen · Mathers là chị ruột của tôi."

【ỂỂỂỂỂỂỂỂỂỂỂ!?】

Bất thình lình bị chấn động bởi sự thực phũ phàng, Shidou cùng các Tinh Linh đớ người ra cất tiếng kinh ngạc.

"Em... Em gái của ả Ellen á!?"

"Bối rối. Cơ mà đúng thực nhìn có vài phần giống."

"Cái... Cái phát triển chị-em này là sao đây?"

"...Miku, STOP. Hít sâu vào."

Natsumi bình tĩnh mà trấn tĩnh Miku sắp sa vào trạng thái hỗn loạn.

"Phải... Phải nhoa~, người ta cần phải tỉnh táo lại mới được~."

Miku thành thật gật đầu mà đáp lại như vậy. Sau đó hai tay túm lấy Natsumi, rồi vùi mặt mình vào mái tóc rậm rạp của Natsumi, bắt đầu hít--hàà sâu. Tất nhiên Natsumi có cố gắng vùng vẫy tay chân để chống lại, song vẫn là kháng cự không nổi trước vòng tay ôm gấu yêu đầy tinh tế của Miku rồi, không lâu sau đó có vẻ như cô nàng đã vứt bỏ kháng cự mà tay chân xụi lơ rơi vào trạng thái toàn thân bất lực.

Shidou đặt tay lên lồng ngực như muốn làm dịu đi từng nhịp đập trĩu nặng lại, rồi lần nữa quan sát gương mặt của Karen... Quả thực, nếu gỡ bỏ cặp kính đi cùng với mái tóc buông thả dài hơn chút nữa, thì so với ả Pháp Sư kia thật y như đúc. Chỉ bất quá, Ellen thân là chị song vẻ ngoài thoạt nhìn chưa quá đôi mươi, còn cô em gái Karen trông ít cũng phải 25, điều này khiến người ta có chút bối rối lạ lùng.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, giờ nào còn có việc khác quan trọng mà cậu phải tìm hiểu cho rõ ràng, Shidou lắc đầu lấy lại tỉnh táo rồi hướng về Woodman.

"Vì... Vì sao... lại muốn khiến cho Tinh Linh xuất hiện? Làm sao mà việc này có thể..."

Đối với nghi vấn của Shidou, Woodman dang hai tay ra hiệu cậu cần phải bình tĩnh lại.

"Nên chiếu theo trình tự mà nói nhỉ. Trước tiên... Ta sẽ trả lời vấn đề của Itsuka Shidou và Tobiichi Origami."

Woodman lướt nhìn qua Origami, tiếp tục.

"Houjou Nia nói không sai. Ta đích thực là một trong những kẻ đã sáng lập ra DEM. Và ban đầu, cũng như Westcott, ta muốn lợi dụng sức mạnh của các Tinh Linh."

"....."

Nghe những lời đó, Shidou nuốt một hơi nước bọt. Cũng khó trách được, dù gì cũng là thủ lĩnh của một tổ chức đã bôn ba đủ mọi chuyện để cứu vớt các Tinh Linh vậy mà lại thốt lên những lời đó, Shidou cảm thấy khẩn trương cũng không có gì lạ.

Có lẽ nhận ra được thái độ của Shidou, Woodman chợt cười khổ rồi nói tiếp.

"Thế nhưng--ngay khi thực tế tận mắt chứng kiến thời điểm Tinh Linh Đầu Tiên xuất hiện, suy nghĩ của ta.....đã lập tức thay đổi. Vứt bỏ đi mục đích ban đầu, rời khỏi DEM, thành lập nên tổ chức «Ratatoskr» này, và quyết định sẽ dùng cả cuộc đời này để bảo vệ các Tinh Linh.--Dù rằng là ta phải đối đầu lại với những người đồng đội cũ trên cương vị là địch."

https://thuviensach.vn

"Rốt cuộc... Đã xảy ra chuyện gì?"

Shidou run run mà khẩn trương hỏi thăm.

Song, Woodman chỉ nhún vai và mỉm cười hiền hòa.

"--Bởi vì ta đã đem lòng yêu nàng ấy."

"...Ể?"

Câu trả lời nằm ngoài vòng dự đoán, Shidou trố mắt ra kinh ngạc.

"Đã.....yêu ư...?"

"Không sai. Chỉ trong nháy mắt khi nhìn thấy người con gái ấy-Tinh Linh Đầu Tiên, trái tim của ta đã bị nàng ấy tước đi mất rồi, giữa dòng hoang mang và bối rối--ta làm sao có thể tha thứ cho cái ý nghĩ muốn lợi dụng sức mạnh của nàng ấy nhằm mục đích trục lợi cho bản thân được cơ chứ."

Sử dụng ngữ điệu tràn đầy nhiệt tình--như chàng trai trẻ đã sa chân vào mối tình sét đánh, Woodman tiếp tục.

"Vì vậy, mà ta không tài nào chịu nổi khi có một Tinh Linh nào đó phải rơi vào cảnh ngộ như nàng ấy. Cái lý do này nghe có vẻ đầy ngu xuẩn đến nỗi đủ để khiến cho người ta cười chê, nhưng đấy chính là lý do duy nhất để ta muốn cứu vớt các Tinh Linh khác."

"....."

Shidou không nói nên lời, chỉ lặng lẽ đứng đơ ra ở đó.

Cậu không tin rằng chỉ bằng lời nói cùng biểu hiện là có thể nhìn thấu được tâm can của một người.

https://thuviensach.vn

Nhưng... Không biết là vì sao, lời của Woodman khiến cho cậu cảm thấy như chẳng còn gì để nghi vấn nữa.

Shidou nghiến chặt răng lắc mạnh.

"Không có chút gì.....gọi là ngu xuẩn cả."

Rồi sau đó, cậu tiến từng bước lên phía trước, nói tiếp.

"Nên nói thế nào nhỉ... Cháu trái lại cảm thấy rất tốt khi thấy bản thân mình giống ngài, người đã sáng lập ra «Ratatoskr»."

Shidou nói hết câu, Woodman có chút ngạc nhiên mà mỉm cười.

"...Cảm ơn cậu, cậu tốt bụng thật đấy. Có một chàng trai như cậu cầm giữ khả năng phong ấn năng lực cũng như linh lực của các Tinh Linh... Ta thật sự cảm thấy rất vui vẻ làm sao."

"Ngài nói quá rồi..."

Shidou phe phẩy lắc đầu từ chối. Đứng bên cạnh nhìn biểu hiện chân thành từ hai người họ, Origami khẽ thở một hơi rồi lướt nhìn Karen.

"-Vậy còn cô, tại sao lại theo ông ấy rời khỏi DEM?"

"....."

Và thế là, Karen không chút biến sắc nào mà nhẹ nhàng đáp lại.

"Bởi vì tôi yêu Elliot."

"...Khụ!"

Lại nghe thấy một câu viễn tưởng, Shidou ho sặc vài tiếng.

https://thuviensach.vn

"Thật.....thật sao...? Nhưng chẳng phải, ngài Woodman đối với Tinh Linh Đầu Tiên đã..."

"Cho dù đối phương đã yêu một ai đó khác thì sao chứ, đâu có đạo lý nào bảo tôi cần phải bỏ cuộc đâu. Nếu như có thể khiến ngài ấy thay đổi tâm ý khi không có người ấy ở bên cạnh, thì đây há chẳng phải là một cơ hội tốt?"

"Cái... Cái này... Cô nói cũng không sai..."

"Hơn nữa, nếu như có thể, tôi cũng rất muốn tiến hành việc duy trì con cháu cùng với ngài ấy. Tuy rằng tôi vẫn nhất mực tôn trọng ý nguyện của ngài Elliot, thế nhưng nếu như không lưu lại huyết mạch của ngài ấy lại cho hậu thế thì quả thực là tổn thất rất lớn cho thế giới này."

"...?! Hể....."

Shidou đang cảm thấy khó xử trước lời tuyên bố như vậy và cảm thấy lúng túng khi nghe những lời đó của cô. Woodman cười gượng.

"Haha..... thế này quả là rắc rối"

"Elliot, không cần phải tự gây rắc rối cho mình, em sẽ chờ đợi thời điểm thích hợp"

"Tôi đồng ý. Tôi ngưỡng mộ và hoan nghênh quyết tâm tuyệt vời của cô"

"Tôi mới là người nên cảm ơn cô mới đúng. Cô là người thứ 3 ủng hộ việc này đó"

Karen tiếp lời trong khi bắt tay với Origami.

"....."

https://thuviensach.vn

Có vẻ như họ đã nói đến phần Shidou chưa biết, bởi vì cậu không thể theo kịp cuộc trò chuyện của họ. Mặc dù điều đó hơi mang ý không tốt về đạo đức cho lắm, Shidou quyết định bỏ qua cho họ sau khi họ đã cứu giúp nhau với khá nhiều khó khăn. Woodman đeo kính và ngồi thẳng người lại.

"Bác nhờ cháu một chút, Itsuka Shidou. Cháu có thể đến để bác nhìn rõ hơn không? Gần đây thị lực của bác đã kém đi nhiều rồi"

"Eh? Vâng"

Shidou tiến gần về phía Woodman, người đang chăm chú ngắm nhìn khuôn mặt cậu, lẩm bẩm điều gì đó.

"Bác hiểu rồi..... cháu trông khá giống - với cậu trai trẻ từ lúc đó....."

Khi Woodman lẩm bẩm một mình, Shidou chỉ biết cau mày.

"Cậu trai trẻ từ lúc đó? Là ai----"

"Uwaaah...?!"

"Ooohh?!"

"Hyaaa!"

Như vừa có một vụ nổ xảy ra ở gần đó, bức tường, sàn nhà và trần nhà đều rung chuyển dữ dội. Những cuốn sách đặt trên kệ cùng lúc đổ ập xuống sàn nhà.

"Tất cả mọi người ổn chứ?" Shidou kiểm tra.

"Umuu..... chuyện gì xảy ra vậy!?" Tohka đáp lại.

"Không lẽ là..... Muruko-san?"

Yoshino nói với giọng nhút nhát.

https://thuviensach.vn

『Một thiên thạch khác à? 』

Yoshinon, con rối trên tay trái của cô, sợ sệt dùng cả hai tay che đầu lại.

Kotori tỉnh táo lắc đầu.

"Không..... đây là....."

Một tiếng chuông báo động vang lên qua loa phát thanh trong phòng như để đáp lại lời nói của Kotori.

"Woodman-sama! Khẩn cấp!"

"Bình tĩnh nào, có chuyện gì?"

"Một cuộc tấn công bất ngờ! Không hạm được xác nhận đang ở phía trên của căn cứ! Đó là.....DEM!!"

"Sao.....!?"

Shidou rùng mình trước lời thông báo.

"DEM..... Thật là, họ thậm chí còn tìm ra được chỗ này nữa....."

Kotori nói vậy trước khi dừng lại giữa chừng như đã nhớ ra điều gì đó rất quan trọng. Sự che giấu hiện tại không có ý nghĩa gì cả.

"«Beelzebub».....! Chắc chắn là, Quỷ Vương Toàn Tri «Beelzebub»"

Nia nuốt nước bọt và cười nhạo

".....Có thể. Dù chức năng tìm kiếm của nó bị cản trở, tôi không thể làm được gì trước những gì đã xảy ra trước đó"

https://thuviensach.vn

"Kuh..... vậy là cuối cùng bọn chúng cúng đến. Tìm đến vị trí đặc biệt này, tôi đoán kẻ địch hiện giờ đang nhắm vào «Fraxinus»"

Kotori quay về phía Woodman.

"Đợi lệnh của ngài, Woodman-sama"

".....Hm"

Woodman căng não tìm cách đối phó với tình hình hiện tại và ngẩng đầu lên.

"Chúng ta hãy di chuyển đi trước đã. Chúng ta sẽ bị đè bẹp nếu như nơi này đã bị dò ra,"

Woodman vẫy tay.

"Chỉ huy Itsuka, đưa các Tinh Linh tới «Fraxinus» ngay lập tức và nhanh chóng tới chỗ của «Zodiac». Cô ấy chắc chắn sẽ được cứu"

"Rõ, tôi đảm bảo rằng họ sẽ đến được đó. Nhưng..... còn ngài thì sao?"

Khi Kotori làm biểu hiện lo lắng, Woodman bình tĩnh nói.

"Karen và ta sẽ dùng đường phụ. Dù gì cũng không thể để Westcott phá hủy cơ sở này. Ta còn có việc phải làm sau này. Hai chân của ta sẽ trở thành gánh nặng cho cô mất" Woodman gõ nhẹ chân của ông.

"Nhưng!"

Kotori phản đối gay gắt và nắm chặt tay.

"Sẽ ổn thôi, lối thoát của ta đã được củng cố rồi nên không cần phải lo. Cái mạng này không dễ chết thế đâu. Ta đã quyết định sẽ chết trong khi cầm tay cô gái mà ta yếu nhất rồi" Woodman nháy mắt.

https://thuviensach.vn

"Bác Woodman....."

Shidou lí nhí, trong khi Karen chỉnh lại mắt kính của cô.

"Tay của tôi trống rỗng đó, ngài biết không"

"Ta không thể có được một ai đó tài năng và tuyệt vời như cô ở đây với ta"

Woodman nhún vai trong khi Karen cảm thấy chút cô đơn nhưng lại biểu hiện vui mừng khi được khen ngợi.

"Đi thôi, Chỉ Huy Itsuka. Chúc cô may mắn,"

Khi Woodman ra lệnh, Kotori do dự vài giây trước khi cúi đầu chào cấp trên của cô.

".....Đã rõ. Xin hãy bảo trọng"

Woodman gật đầu và Kotori bắt đầu chỉ dẫn cho Shidou và những người khác.

"Đi thôi nào mọi người, đừng để «Fraxinus» rơi vào tay kẻ địch một lần nữa!"

Mỗi hành động của Kotori đều hàm chứa nhiều ý nghĩa. Nhưng đằng sau quyết tâm sắt đá của cô, cô khẽ run sợ. Đó là điều hiển nhiên, với sự nguy hiểm trước mắt. Tuy nhiên, Kotori, là chỉ huy của «Ratatoskr», không bộc lộ sự e sợ đó ra ngoài. Shidou chuẩn bị cho điều xấu nhất và gật đầu đồng ý.

"Aah, nhanh lên nào"

"Umu, nhanh nào!"

https://thuviensach.vn

"Đồng ý....."

Tất cả các Tinh Linh đều đồng tình, và Shidou liếc qua trao đổi với Kotori trong chốc lát. Với việc không có sự bàn bạc nào với nhau từ trước, họ tạm biệt Woodman đầy kính cẩn và đưa tất cả mọi người ra khỏi căn phòng. Khi họ hết tốc lực chạy qua hành lang, tiếng các vụ nổ cùng với các Territory bị phá hủy vang lên không ngừng.

"Kuh..... thứ gì đột nhập vào đây thế không biết!?"

"Không chắc lắm, những chúng ta có thể xác nhận được nhờ phi thuyền----"

Không rõ họ đã đi qua lối vào được bao lâu, lời nói của Kotori bị gián đoạn bởi bức tường ở trước mắt họ bị mở ra.

"Uaahh!?"

"Cái....."

Những mảng vụn bê tông bắn ra khắp không khí và tạo ra làn khói trắng. Giữa làn khói mù mịt đó, một vật hình người méo mó xuất hiện. Cánh tay cơ học của chúng làm bằng kim loại, một con mắt đơn giản được lắp ở chính giữa trán cùng với những móng vuốt sắc nhọn xếp đều trên cánh tay cứng nhắc. Giống như đang đi săn mồi, những con robot từ từ tiến vào.

".....«Bandersnatch»!"

Shidou nghiến răng hét lên. Lũ quái dị đó là tên của món vũ khí không người lái của DEM, «Bandersnatch». Chiếc camera trên đầu nó quay về hướng của Shidou.

".....!"

https://thuviensach.vn

"Di chuyển đi, Shidou!"

Đồng thời đến cùng với giọng nói của Origami, cô tao một tia sáng đi qua mái tóc của Shidou.

"Uoohh.....!?"

Ăn trọn tia sáng Linh Lực mãnh liệt đó, «Bandersnatch» ngay lập tức bị bốc hơi. Shidou nhìn phía sau cậu và một thiên thần được bao bọc bởi các cánh đang lơ lửng ở đó - Tuyệt Diệt Thiên Sứ «Metatron» của Origami.

"C-cảm ơn nhé, Origami"

Nghe thấy sự biết ơn của Shidou, Origami tự mãn gật đầu.

Nhưng giờ không phải là lúc để nghỉ ngơi. Cuộc chiến ở xung quanh họ vẫn chưa có dấu hiệu dừng lại. Nếu vị trí của họ bị tấn công tới, thì không có gì đảm bảo cho sự an toàn của nhà kho của «Fraxinus».

"Dù gì thì cũng hãy nhanh lên, không có nhiều thời gian đâu----"

Shidou miễn cưỡng tạm ngưng lời nói của mình.

Đột nhiên.....

Một giọng nói bất ngờ vang lên từ phía trước mặt họ.

"----Oya~, ta không mong đợi được gặp cậu ở đây đó"

"Cái.....!?"

Shidou nhíu mày khi nghe thấy giọng nói lạnh lùng không phù hợp cho lắm với tình hình hiện tại.

Từ giữa làn khói trắng là một người đàn ông mặc đồ theo kiểu phương Tây màu đen và một pháp sư được trang bị CR-Unit. Hai người họ thong

https://thuviensach.vn

thả bước ra khỏi làn khói mù.

"Westcott!?"

Không ai khác, là chủ tịch tập đoàn DEM và là kẻ thù không đội trời chung của Shidou - Isaac Westcott.

"....."

"Cái gì!?"

Nhìn thấy bóng dáng của hắn ta xuất hiện từ màn khói, sự giận dữ, thịnh nộ bộc lộ rõ trên khuôn mặt của các Tinh Linh. Khi đã xác định được bước tiến của kẻ địch, họ sẽ không để chủ nhân của họ phát động tấn công trước. Nhưng Westcott lại để Ellen lo hết mọi phần việc.

Tuy nhiên, Westcott là một kẻ thù đặc biệt nên không được phép có chút sơ sẩy nào. Kẻ đứng trước mặt họ đã khác hẳn hoàn toàn so với chính hắn 1 tháng trước. Điều mà họ định làm là----

"----«Metatron»"

Những tia sáng Linh Lực dày đặc phóng về phía Westcott như lần trước theo mệnh lệnh của Origami, tách ra khỏi dòng suy nghĩ của Shidou. Ngay trước khi tia sáng đó chạm tới Westcott, một trang sách cổ xuất hiện trước mặt hắn và đánh tan năng lượng giữa không trung.

"Westcott-sama!"

"Ngài có sao không.....?"

Các pháp sư bên cạnh hắn thốt lên. Westcott bác bỏ và hùng hồn gật đầu.

"Thật là một đòn tấn công toàn diện đó, xuất sắc!"

https://thuviensach.vn

"......Chết tiệt," Origami nguyền rủa. Westcott chỉ cười nhạo và giơ tay lên.

"Thật đáng tiếc, một bộ Linh Phục giới hạn không thể làm ảnh hưởng đến ta trong trạng thái này"

Theo chuyển động của hắn, một cuốn sách với ánh hào quang đáng sợ hiện ra trong tay hắn.

"----«Beelzebub»"

"......!"

Shidou sợ hãi thở dốc và run rẩy. «Beelzebub», Quỷ Vương Toàn Tri, thứ mà Westcott đã cướp đi của Nia. Nhận ra mối nguy hiểm trước mắt, các Tinh Linh từng người một gọi ra bộ Linh Phục giới hạn của mình.

"Ha!"

Cùng với ánh sáng mờ ảo của Linh Phục là một Thiên sứ dưới dạng thanh kiếm khổng lồ trong tay Tohka, «Sandalphon». Cô tiến lên phía trước trong nỗ lực để tiêu diệt Westcott. Các pháp sư bảo vệ hắn giương kiếm của họ lên trong khi nhảy lên để đón đòn tấn công.

"Gu....."

"Đừng có cản đường ta!"

Các lưỡi kiếm chạm vào nhau và bị hất ra bởi Thiên sứ. Lũ pháp sư phản ứng, mở rộng Territory sức mạnh của họ, nhưng đều bị đánh bay và đâm vào tường.

"Hu....."

"......!"

https://thuviensach.vn

Lũ pháp sư khóc trong đau đớn khi mà Tohka thay đổi mục tiêu thành Westcott. Mặc dù hắn vừa mới tham gia vào trận chiến, hắn chỉ ở đó cười nhạo.

"Thật là dũng cảm đó, «Princess». Quả là lãng phí, mặc dù ta đánh giá cao khả năng chiến đấu của cô, ta không muốn đánh với cô hôm nay"

"Ngươi đang nói cái gì vậy? Ngươi nghĩ ngươi có thể trốn thoát được à?"

"Haha, có ai nói gì đến việc trốn thoát không nhỉ? Mặc dù việc bỏ lại cô sẽ có đôi chút khó chịu....."

Trong khi Westcott cười nhăn nhở một cách say mê, tay của hắn bắt đầu giơ lên phía trên cuốn sách.

"Chỉ cần một chút nhỏ thôi là đủ. Cho thấy những gì cô có đi"

Westcott hô vang lên cuốn sách.

"«Beelzebub», 〖幻書館 Huyễn Thư Quán 《アシュフィリヤ Ashufiriya》〗"

".....Tohka!"

Shidou hét lên. Mặc dù không biết chuyện gì xảy ra, Shidou cảm thấy như hàng tá chiếc gai băng đâm vào lưng cậu. Tiếp sau đó, không gian phía dưới chân của Tohka bị bóp méo vào khe hở tối của cuốn sách.

"Cái----"

Tohka hít một hơi khí lạnh và lui lại hết sức có thể. Nhưng đã quá muộn. Cuốn sách khổng lồ đóng những trang giấy của nó lại, giam giữ Tohka ở bên trong như một nhãn đánh dấu.

https://thuviensach.vn

"Tohka!"

Shidou hét lên trong khi nhảy xuống để cứu cô. Trước khi tay cậu có thể chạm tới cuốn sách, Tohka đã bị biến mất vào hư không. Nhưng vẫn chưa hết.

"Yaaa.....!"

"C-cái gì đây!?"

Các Tinh Linh khác than khóc thảm thương trong khi Shidou quay mặt lại với họ. Những cuốn sách tương tự xuất hiện đằng sau cùng với phía dưới họ và bắt đầu hút họ vào.

"Kuh.....!"

"Chết tiệt, «Rasiel».....!"

"Mọi người, chạy đi!" Shidou hét lên, dù vô dụng trong lúc này. Những cuốn sách xuất hiện ở hành lang bắt giữ các Tinh Linh từng người từng người một.

"W-waa, cứu!"

"S-Shidou!"

Tiếng khóc thét của các Tinh Linh vang lên khắp nơi trong khi những cuốn sách nuốt chửng họ và biến mất. Chứng kiến mọi việc trong sự bất lực, Shidou chết điếng người và lườm Westcott.

".....Đồ khốn nạn!! Ngươi đưa họ đi đâu rồi!!?"

"Hahaha, đừng có kích động như vậy chứ. Cậu sẽ sớm đoàn tụ với chúng thôi" Westcott liếm mép. Vào lúc đó, Westcott nhẫn tâm thực thi cái chết nhân đạo.

https://thuviensach.vn

"U-uaahh!?"

"Ta sẽ giữ cậu lại để ta còn thương lượng với Elliot. Trong thời gian đó, hãy thoải mái lo lắng cho con tim của cậu đi..... trong thế giới huyền ảo đó"

Westcott nói trong khi từ từ đóng lại bẫy của Shidou.

"Hm..... nó không khiến ta mệt lắm dù rằng đây là lần đầu tiên ta sử dụng sức mạnh này"

"Westcott kết luận trong khi ngắm nghía một trang giấy từ «Beelzebub», nhận ra lý do mà hắn có thể giải mã được những trang giấy trống trơn đó.

"Westcott-sama....."

Pháp sư cận vệ của hắn, người vừa mới bị đánh bật bởi Tohka quay lại bên cạnh hắn và xin lỗi.

"Thứ lỗi cho tôi, tôi quá bất cẩn....."

"Không sao cả. Dù gì thì ta cũng đã có cơ hội để được thí nghiệm sức mạnh của «Beelzebub» rồi"

Westcott cười lớn, khiến cho tên pháp sư kinh ngạc.

"Vậy, các Tinh Linh đã bị đưa đi đâu?"

"Aah~....."

Westcott nhìn xuống một trang giấy của «Beelzebub», nhếch mép.

"Hiện tại, ở trong một câu chuyện cổ tích..... vật lộn trong tưởng tượng"

https://thuviensach.vn

"Câu chuyện cổ tích sao.....?"

Tên pháp sư nghiêng đầu. Dĩ nhiên, cô không thể hiểu thằng được. Những người không phải Westcott không cần phải tìm hiểu về một Quỷ Vương. Hắn đóng «Beelzebub» lại và chuyển hướng cuộc nói chuyện.

"Thay vào đó, mục tiêu của chúng ta cần được ưu tiên vào lúc này. Ta mong rằng sẽ được gặp lại người bạn cũ của mình,"

Theo lệnh của Westcott, tên pháp sư ngay lập tức chào đáp lại.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Fairy Tale

Phần 1 "......Uh, eh....."

Shidou khẽ rên lên trong khi liếc nhìn xung quanh. Thật khó để nhận ra liệu thực tại đã bị mờ đi hay đó chính là hiện thực.

Shidou rụi kỹ mắt lại để phục hồi tầm nhìn của cậu, và cảnh vật dần dần hiện ra.

"......?"

Tuy nhiên, một cảm giác bất thường xảy đến khi cậu nhìn thấy rõ cảnh vật. Nó giống như là Shidou vừa mới ngả lưng trên thứ gì đó giống như giường vậy, mặc dù không gian xung quanh hoàn toàn lạ lẫm đối với cậu.

"Đây..... là đâu.....?"

Shidou nhíu mày trong khi cậu ngồi dậy với tiếng lạo xạo. Chiếc giường mà cậu nằm được làm từ rơm với thóc trộn lẫn nhau. Khi cậu kiểm tra kỹ hơn, căn nhà cũ nát, mà Shidou phát hiện ra mình ở trong đó, cũng được làm bằng loại vật liệu tương tự - trần nhà và tường thì thủng lỗ chỗ, mọi ngóc ngách nơi đây đều quá tồi tàn.

"Đây là....."

Shidou đột ngột rùng mình.

https://thuviensach.vn

Chỉ mới vài phút trước, cậu đang ở trong kho bí mật của «Ratatoskr», đang ngập chìm trong những trang sách từ cuốn sách của Westcott.

"Mình..... đang ở trong một câu chuyện sao.....?"

Shidou hoang mang, méo mặt lại trong khi uể oải bỏ lại chiếc giường lỗi thời. Có gì đó không ổn. Cơ thể của cậu dường như đã bị yếu đi với những bước di chuyển chậm chạp. Shidou hoài nghi nhìn lại mình và nhận ra cậu đang mặc một bộ đồ cotton dày vì lý do nào đó.

"Cái bộ quần áo này là sao đây..... thật là bất tiện mà"

Shidou nhíu mày trong khi di chuyển cơ thể, và bỏ đi bộ đồ bằng vài lanh. Vứt bỏ chiếc mặt nạ che mặt cậu, Shidou xoay mạnh cổ. Sau đó, cậu quan sát phần cổ của bộ đồ trần trụi và quay đi trong sự khó hiểu.

".....Một con lợn?"

Cơ thể cong tròn, màu da, tai gấp và đặc trưng nhất là chiếc mũi nhô ra, Shidou đang mặc một bộ trang phục hóa trang buồn cười, thường xuất hiện trong các tác phẩm văn học dân gian. Cậu lập tức nhận ra tình trạng hiện tại với cơ thể đóng băng lại hoàn toàn giống nhau.

".....Lợn..... nhà rơm..... không lẽ là....."

Ngay lúc đó, toàn bộ chiếc lều bị thổi bay bởi một cơn gió bão dữ dội, phá hủy những thứ tồi tàn còn sót lại.

"U-uwaah!?"

Shidou, người bước đi chệnh choạng do áp lực mạnh, cũng bị thổi bay xuống mặt đất cùng với đống đổ nát.

"Đau quá..... chuyện gì vậy?"

https://thuviensach.vn

Shidou bóp đầu, run người đứng dậy trong khi dùng tay đỡ đầu theo phản xạ. Kẻ gây ra trận tàn phá kia xuất hiện ngay sau đó. Một cái bóng dần mở rộng ra bao trùm toàn thân Shidou.

"....."

Shidou lo lắng ngẩng đầu lên. Thứ hiện ra trước mắt cậu là một con thú hoang dã khổng lồ có thể dễ dàng đe dọa bất kì ai với tính khí đáng sợ của nó. Hàm răng sắc nhọn của nó đang nhắm về phía Shidou. Đôi mắt sáng, xuyên thấu của nó đã đánh dấu cậu làm con mồi của nó.

Bộ lông màu hung phủ khắp cơ thể của nó. Chiều cao đồ sộ của nó, cao gấp vài lần so với Shidou, chỉ như để phóng to cơ thể nhỏ bé của nó. Với dáng đứng bằng 2 chân của nó, loài thú ăn thịt đó giống như nhân vật phản diện hung ác trong các câu chuyện của trẻ em. Canis Iupus - Sói.

"Kehehe, lợn-chan ngon ăn kia, ta sẽ nuốt chửng ngươi!"

Con sói thèm khát liếm miệng với đầu lưỡi một cách cường điệu, tung tóe nước dãi xuống mặt đất cằn cỗi và lên cái đầu không may mắn của Shidou.

"Đ-đó....."

Shidou run rẩy, vã mồ hôi.

"Từ từ đã. Bình tĩnh nào, tôi....."

"Gaaaaaaaaah!"

Con sói há miệng của nó về phía Shidou, mà không để tâm đến lời nói của cậu.

"Uwaaaaaaaaah!?"

https://thuviensach.vn

Trừ vẻ ngoài và hành động của con sói, thì nó như một nhân vật hài nếu như nó không có cái tính ngỗ ngược, liều lĩnh và mùi của thú vật từ cơ thể của nó. Shidou chỉ có thể nghĩ đến một điều - cái chết. Cậu hét lên như đến vỡ cả phổi rồi bỏ chạy khỏi đó với dáng vẻ thảm hại của mình.

"Hahahaha, ngươi không thể thoát được khỏi ta đâu!"

Con sói hú lên, lớn đến nỗi làm rung động cả không khí xung quanh, và đuổi theo đằng sau Shidou. Lúc đó, tâm trí cậu chắc hẳn đã bỏ đi mọi thứ trong khi còn đang phải chạy để giữ mạng sống quý báu của cậu.

Bộ đồ lốt thú, ngôi nhà rơm và con sói đang hùng hục truy đuổi..... có vẻ như đây là

".....Ba Chú Heo Con!?"

Shidou đọc tên của câu chuyện mà cậu nghĩ tới trong khi chạy nhanh qua đồng cỏ rộng lớn lên. Đúng vậy, Ba Chú Heo Con là một câu chuyện cổ tích rất nổi tiếng. Mỗi chú heo xây cho mình một căn nhà riêng. Chú heo cả dùng rơm, chú heo thứ dùng gỗ để xây nhà thì đều bị những con sói xấu xa phá hủy ngôi nhà. Chỉ có chú heo út dành thời gian của mình và dùng gạch để xây nhà thì hoàn toàn an toàn. Đó là nội dung của câu chuyện. Shidou so sánh với câu chuyện và nhớ lại tình trạng hiện giờ của cậu. Cậu đã nằm ngủ trong căn lều rơm..... điều đó chứng tỏ rằng.....

"Tôi là người đầu tiên bị làm thịt phải không!?"

Shidou hét lên, giống như là cậu đang khóc vậy.

"Đứng lại đó, lợn-chaaaaan!"

Con sói rống lên với giọng đầy sự mệt mỏi của người thời xưa cũ.

https://thuviensach.vn

Cõ lẽ đây là sự may mắn, hoặc do số phận đã ủng hộ cậu. Con sói đang theo sau Shidou đang đuổi theo cậu theo cách không hề phù hợp với một con quái vật bốn chân, vì nó khập khiễng chay bằng hai chân sau. Kết quả là, con thú lố bịch đó không đủ sức để theo kịp tốc độ của Shidou. Tuy vậy, cậu cũng đã chạm tới giới hạn của mình - toàn thân cậu đau đớn, cơ bắp mệt mỏi, tim và phổi của cậu đã hoạt động hết sức.

"Hah.....huu....."

Khi mà Shidou dừng lại; cậu sẽ bị nuốt chửng vào bụng của con sói ngay lập tức. Do đó, cậu vẫn duy trì tốc độ của mình một cách loạng choạng, và tìm cách trốn thoát khỏi đó.

"....."

Không biết cậu đã bị săn đuổi bao xa trong tình huống sống còn như vậy, Shidou phát hiện ra một căn nhà nhỏ ở phía trước. Hơn nữa, đó không phải là căn lều bằng gỗ đơn giản của chú lợn thứ. Cậu biết rằng sẽ rất vô ý khi lẻn vào trong, nhưng hoàn cảnh hiện giờ của cậu là lý do xác đáng. Vì vậy Shidou nhanh chóng vào bên trong nhà và khóa cánh cửa đằng sau cậu lại.

"Ha.....ha.....ha....."

Shidou dựa lưng vào cánh cửa, làm mọi thứ có thể để ngăn chặn những người vào sau. Một vài tiếng gõ cửa từ phía bên kia cánh cửa vang lên khắp căn phòng, khiến cậu sợ hãi. Cậu giữ cửa ở đó lâu nhất có thể để chống lại con sói khi mà nó đập mạnh cánh cửa mỏng manh. Một thời gian trôi qua, âm thanh cũng đã không còn nữa, yên lặng không đến không còn tiếng động. Con sói chắc đã từ bỏ việc phá nơi ẩn náu của Shidou.

"C-cuối cùng cũng thoát....."

https://thuviensach.vn

Cậu dần lấy lại sự bình tĩnh đã mất và ổn định lại nhịp thở của mình bằng cách nằm dài trên sàn nhà. Shidou vô tĩnh ngẩng đầu lên như vừa sực nhớ ra điều gì quan trọng. Cậu nhớ ra rằng cảnh cuối trong câu chuyện có liên quan đến việc con sói cố gắng xông vào trong căn nhà bằng gạch của chú heo út và bằng ống khói sau khi liên tục thất bại trong việc phá hủy nó.

"Chỗ này không giống như được xây lên bởi những anh em heo còn lại. Có ai ở đây không.....?"

Shidou hét lên để thông báo cho người ở đây về cuộc đột nhập bằng ống khói của một con sói đói khát.

"Xin lỗi! Có ai ở đây không!?"

Một tiếng nói thầm có thể nghe thấy từ phía bên trong một căn phòng ở bên trong, nhỏ vừa đủ như để đáp lại người vừa hỏi.

"C-có..... bạn là ai.....?"

Có vẻ như có ai đó đang ở trong đó. Shidou cảm thấy bị bắt buộc để kể lại cho ai đó về mối nguy hiểm sắp xảy tới----

".....Nn?"

Shidou bất giác nghiêng đầu. Cậu đã nghe thấy giọng nói thân thuộc này trước đây.

"Vừa rồi là....."

Shidou nhíu mày lại trong khi tiến gần về phía giọng nói được phát ra và nhìn vào trong căn phòng. Như cậu đoán, một cô bé mà cậu biết rất rõ đang đứng ở đó. Cô có mái tóc uốn như những làn sóng đại dương với vóc dáng nhỏ bé cùng với một con rối thỏ trên tay trái của cô.

"S-Shidou-san!?"

https://thuviensach.vn

『.....Shidou-kun, sợ thật đó!!!』

Yoshino và Yoshinon, những người đã bị hút vào cuốn sách lúc trước, tròn mắt ngạc nhiên. Shidou thở dài và bước vào căn phòng.

"Yoshino, Yoshinon, hai đứa không sao chứ!?"

"V-vâng..... may là gặp được anh, Shidou-san!"

『Un, nhưng Shidou-kun, đây là đâu vậy hm?』

Yoshinon nghiêng đầu.

"Anh cũng không rõ nữa. Khi anh tỉnh dậy, anh thấy mình trong câu chuyện Ba Chú Heo Con rồi..... eh?"

Shidou ngưng lại. Do cậu bất ngờ trước cuộc hội ngộ với Yoshino và Yoshinon, Shidou không chú ý ngay đến sự khác biệt trong trang phục của họ. Bộ váy đáng yêu đó chỉ xuất hiện trong các câu chuyện cổ tích - một chiếc áo trắng dễ thương, một chiếc váy có viền trang trí, cùng với chiếc áo khoác và khăn đỏ. Cô chính là Cô Bé Quàng Khăn Đỏ.

"Y-Yoshino..... trang phục của em?"

"Em không biết. Nó đã như vậy từ lúc em tỉnh dậy rồi. Sau đó em được gọi đến chỗ của bà....."

『Yup yup, vì lý do nào đó chúng em không thể sử dụng được sức mạnh và Thiên sứ của chúng em, và chúng em không biết gì về nơi này cả!』

Những giọt mồ hôi vã ra trên trán của Shidou khi cậu nghe họ nói. Thật đáng khen khi mà người Nhật có biết đến những câu chuyện này. Ba Chú Heo Nhỏ và Cô Bé Quàng Khăn Đỏ là những câu chuyện cổ tích nổi tiếng thế giới. Theo như câu chuyện, khi cô bé quàng khăn đỏ đến nhà bà

https://thuviensach.vn

của cô ấy, cô đã bị..... Shidou cảm thấy ghê sợ với suy nghĩ như vậy. Cậu nhận ra rằng ai đó, hoặc thứ gì đó, đang run rẩy dưới lớp chăn trên giường ở bên trong phòng.

"Ah cô bé quàng khăn đỏ, có khách tới à?"

Một giọng nói quá sức dõng dạc so với một bà lão.

"V-vâng. Về điều đó..... bà ơi, cháu nên đi sớm thôi. Cháu sẽ để bánh mì và rượu nho ở đây"

Khi Yoshino nói vậy, bà ngoại giẫy ở trong chăn và khịt mũi.

"Cháu ngoan, cháu ngoan. Cháu còn mang đến cho bà một chú lợn ngon lành dù bà bị như thế này nữa"

Ngay sau đó, một con sói to xác chui ra khỏi chăn, ngụy trang trong bộ đồ ngủ, chiếc mũ cùng với cặp kính. Nó giống y chang con sói đã rượt đuổi cậu trước đó.

"Yaaaaaaaah!?"

『Uah! Bà ngoại biến thành một con thú hoang sao?』

Cặp đôi nói tiếng bụng bị sốc và hét lên. Con sói cắn nát bộ đồ ngụy trang và chế giễu họ.

"Đã lâu không gặp, lợn-chan. Ngươi nghĩ ngươi có thể trốn thoát dễ dàng vậy hả?"

"Cái gì! Sao ngươi có thể.....!"

Shidou sốc và nói vậy, câm lặng bởi chuỗi sự kiện đã xảy ra. Giác quan thông thường phán đoán sự bất khả thi của việc con sói đó đã trốn dưới tấm chăn khi mà nó còn đang rượt đuổi Shidou từ đầu.

https://thuviensach.vn

"Haha, ngươi đang nói cái gì trong 『thế giới này』 vậy? Quên nó đi; để ta thử miếng thịt béo bở của các nguoi nhé!!!"

"Chạy thoát nhanh, Yoshino, Yoshinon!"

"V-Vâng!"

Shidou nắm lấy tay Yoshino và khẩn trương rời khỏi căn nhà, di chuyển nặng nề trên ngưỡng cửa. Giống như trước đây, họ đã chạy trốn tới vùng hoang dã trong tình trạng hỗn loạn để cắt đuôi con sói. Dù vậy, Shidou, người dẫn đường Yoshino, đã đạt tới giới hạn cơ thể sau một quãng thời gian và vô tình chìm trong suy nghĩ của cậu.

"Kuh....."

Bằng cách nào đó, cậu xoay xở để buông bàn tay nhỏ nhắn của cô giữa tình trạng hỗn loạn của cậu để cô không bị vấp ngã. Tuy nhiên, cần một khoảng thời gian đáng kể để đạt lại tốc độ cũ, đặc biệt là sau khi giảm tốc độ để tạm nghỉ.

"Shidou-san!"

Yoshino lo lắng đưa tay để giúp Shidou. Nhưng đã quá muộn. Một bóng đen xuất hiện phía trên Shidou và ở khá gần Yoshino.

"Không còn nơi nào để chạy nữa rồi"

Đôi mắt của con sói với cơn đói vô hạn lấp lánh khi nó quan sát từng cử động của họ. Shidou nín thở và hết sức đẩy Yoshino đi.

"Yoshino, chạy đi! Nhanh lên!"

"Không! Em sẽ không bỏ lại Shidou-san đâu! Em sẽ không bỏ chạy!!"

https://thuviensach.vn

"Ahahaha! Rất tốt, thật là tuyệt! Ta tin rằng các ngươi không e sợ chút nào. Vậy thì bây giờ, ta nên bắt đầu bữa tiệc của mình thôi!"

Con sói há rộng hàm răng sắc nhọn của nó để nuốt trọn cả hai người vào trong cái miệng đó. Shidou ôm chặt Yoshino như để bảo vệ cô đến cùng. Cậu nghiến răng, chuẩn bị chịu đựng cơn đau. Tuy nhiên điều đó đã không thể xảy ra. Lúc đó, tiếng của một thanh katana xiên qua vang lên, kèm theo vài tiếng súng vang dội với cơn đau dữ dội của con sói.

"Kuh, mấy người là ai!?"

"Eh?"

Shidou tò mò ngẩng đầu lên sau khí nghe thấy tiếng gào đau đớn bất thường của con sói. Hai cô gái hiện ra ở đó, đứng đó bảo vệ cậu.

"Mọi người ổn chứ? Shidou! Yoshino!"

"Ehehe, vừa rồi sát nút quá đó, thiếu niên"

"Tohka! Và Nia nữa!?"

Shidou không thể vui hơn khi cậu xác nhận danh tính của hai người họ. Thật vậy, trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, hai cô gái đã xuất hiện. Tohka mặc một chiếc áo khoác dệt bằng vải lấp lánh cùng với quần ngắn và đôi dép bằng gỗ cứng, tay cầm một thanh katana bóng loáng. Nia, ở phía bên kia, mặc một chiếc áo khoác dài màu đen và cầm đôi khẩu lục bạc trên tay. Mặc dù trang phục của họ có chút dị như của Shidou, nhưng của họ lại được thiết kế đặc biệt cho vai trò của những người có kỹ năng chiến đấu, khác với cậu và Yoshino. Họ đã giáng một đòn tấn công tàn bạo xuống con sói để bảo vệ Shidou.

Lớp giáp của con sói chịu những cú chém, cú cắt, cùng với những viên đạn khiến nó bị tổn thương khắp cơ thể. Tuy vậy, nó không hề bộc lộ chút

https://thuviensach.vn

hèn nhát nào mà chỉ đơn giản làm màu thêm lời chế giễu tàn bạo của nó trong khi lẩm bẩm đau đớn trên mặt đất nhuốm đầy máu.

"Hmph, con thú ngoan cố kia. Tôi đoán đó chỉ đơn giản là không chuyển đổi tốt thành sức mạnh thôi"

Nia nhắm khẩu súng của cô như thể cô đang truyền đạt sự khó chịu của cô. Cô ấy nhìn về phía Tohka và tiếp tục khoa trương.

"Tohka-chan. Cái túi bánh bao trên thắt lưng của cô kia, tại sao cô không dùng nó lên con chó lai chết tiệt kia đi"

"Un, cái này à?"

Tohka gật đầu đồng ý và thực hiện lời gợi ý của Nia. Cô lấy ra một chiếc bánh bao hạt kê từ chiếc túi trên thắt lưng của cô và ném nó vào con sói.

"Ném nào"

"Gaaaaaaaaaaa?"

Về phía pha tấn công từ phía Tohka, con sói vội vã há miệng và ăn chiếc bánh bao, ngạc nhiên nhuốt chửng quả bóng gạo. Lần kế tiếp, con sói ngồi với tư thế đặc biệt, gần như là lừa phỉnh, giống như đang ngồi mê mẩn, khác hẳn với tư thế thô thiển lúc trước.

"Oh, ngon tuyệt! Không biết cô định làm gì tiếp theo, nhưng dạ dày của ta sẽ chào đón tất cả các ngươi!!"

"Eh.....?"

Con sói cúi đầu hối lỗi trong khi Shidou thở hổn hển.

https://thuviensach.vn

"Yaa lợn-chan và cô bé quàng khăn đỏ, tôi xin lỗi vì những gì tôi đã làm. Tôi đã quá mê mẩn vì thực sự tôi sắp chết đói đến nơi rồi....."

"Ah, uh....."

Sự thay đổi đột ngột thái độ của con sói khiến Shidou giật mình. Cùng lúc đó, Nia cười khúc khích với chút lời nhạo báng.

"Đúng là bánh bao của Momotarou, nó quả thật hiệu nghiệm với lũ chó,"

Nia vỗ vai Tohka trong khi khen cô. Như cô đã nói, bộ đồ của Tohka có thể dễ dàng nhận ra bởi bất kì người Nhật nào. Tiểu thuyết số 1 Nhật Bản, Cậu Bé Quả Đào.

"Đó là thứ mà người ta gọi là bánh bao à.....?"

"À, cơ bản là như vậy,"

Nia nhún vai giải thích. Mặc dù không được chi tiết cho lắm, nhưng nó đúng như những gì mà cô giải thích. Shidou cuối cùng cũng có thể được nghỉ ngơi, và bật dậy trước mặt hai người.

"Umm..... cảm ơn, Tohka, Nia"

"Un, quan trọng hơn là cậu vẫn ổn"

Tohka mỉm cười khi cô điệu nghệ tra thanh kiếm của cô vào trong bao. Cô buộc tóc đuôi ngựa và đeo một chiếc băng trán trên đầu. Bằng cách nào đó, bộ đồ của cô tỏa ra một cảm giác được phối hợp rất tinh tế.

"Có gì không đúng à?"

"Không, không có gì đâu. Mà này, cô có biết nơi này là đâu không vậy, Nia? Chúng ta đang ở bên trong cuốn «Beelzebub» à?"

https://thuviensach.vn

Bị hỏi bởi Shidou như vậy, Nia bối rối ⌈un⌋ một tiếng thừa nhận.

"Không hẳn..... Chắc chắn rằng, chúng ta đang ở trong «Beelzebub», nhưng chúng ta không chỉ ở bên trong «Beelzebub». Chính xác hơn, thế giới tưởng tượng mà chúng ta đang thấy là một thế giới liền kề được tạo ra bởi «Beelzebub»"

"Thế giới khác!?"

Shidou nhíu mày khi lắng nghe lời kết luận của cô. Thế giới liền kề - là nơi các Tinh Linh bị mắc kẹt trong vô vọng.

"Trông nó như vậy thôi. Cơ bản, chúng ta đang ở trong một thế giới hoàn toàn tách biệt với thế giới bên ngoài"

"T-tôi hiểu rồi, vậy còn trang phục của Yoshino và mọi người thì sao?"

"Un, Huyễn Thư Quán dựa vào trí tưởng tượng của mọi người. Ảo mộng và ước mơ là nguồn gốc của không gian nơi đây"

"Nghĩa là?"

"Tóm lại, «Beelzebub» thu thập thông tin về các câu chuyện khác nhau và kết hợp cốt chuyện của chúng lại với nhau. Chúng ta, bị mắc kẹt bên trong nó, cũng là một phần của chúng"

"Câu chuyện....."

"À. Bộ đồ của cậu trông khá là bình thường đó, thiếu niên. Cậu có thấy nó liên quan tới cái gì không?"

"Ah, khi tôi tỉnh dậy, tôi đang mặc một bộ đồ lốt lợn, và sau đó bị rượt đuổi bởi con sói này....."

https://thuviensach.vn

"Huh? À đúng rồi, Ba Chú Heo Con! Ahh sao cậu lại cởi bỏ nó đi!? Tôi muốn thấy....."

"Đ-đừng có om sòm lên về điều đó chứ!"

Khi Shidou từ chối Nia trong sự xấu hổ, cậu quan sát lại ngoại trang của họ. Thật vậy, mọi người đều mặc trang phục của các nhân vật cổ tích khác nhau. Shidou trong Ba Chú Heo Con, Cô Bé Quàng Khăn Đỏ, Cậu Bé Quả Đào, hơn nữa----

"Hm?"

Shidou tỏ vẻ ngạc nhiên với Nia.

"Nia, cô là nhân vật nào vậy?"

Dù cậu có thể cơ bản suy luận được về trang phục của những người khác, Shidou không thể đoán được Nia là ai. Ít nhất, cậu cũng chưa bao giờ thấy một nhân vật chính như vậy trong bất kỳ câu chuyện nào mà cậu từng biết tới.

"Đây hả? Là Fatima trong Silver Bullet"

"Silver Bullet..... Huh, không phải đó là manga mà cô vẽ đó sao!?"

Câu trả lời đầy mâu thuẫn của Nia khiến Shidou hoảng loạn thốt lên, dù sự thật là như vậy. Trang phục của cô không khác gì so với vị anh hùng trong manga của Honjou Souji, Silver Bullet.

"Kukuku, không có gì lạ khi tạo ra một cốt truyện cả, thiếu niên. Khả năng một tác phẩm nổi tiếng nổi lên trong bảng xếp hạng rất là cao, vượt qua nhiều đối thủ khác. Nhưng trong trường hợp của tôi, câu chuyện của tôi được phát hiện bởi bàn tay của sô phận!"

https://thuviensach.vn

"T-thật à? Mà tôi chỉ nghĩ nó bị giới hạn trong chuyện cổ tích thôi chứ....."

"Vô lý. Nếu như chúng ta nói về ý kiến của mọi người về truyện, chúng xuất hiện ở mọi nơi. Như một sự suy diễn thuận với công chúng, không phải có những nhân vật cực kỳ nổi tiếng cũng như rất quen thuộc đều phát triển vượt bậc sao? Cậu biết đấy, cái con chuột đen trắng nổi tiếng đó----"

"Thôi! Tôi không nghĩ cô không nên động tới cái chủ đề đó"

Shidou vừa hét lên vừa lắc đầu nguây nguậy.

"D-Dù sao thì, tôi cũng đã biết được kha khá về nơi mà chúng ta bị mắc kẹt rồi. Nhưng không biết kể từ khi tôi đến đây..... cô có biết đã trôi qua được bao lâu rồi không?"

Shidou áy náy nheo mày và hỏi. Khi cậu và những người khác đến đây, họ đang trên đường tới «Ratatoskr». Nếu họ mù quáng lãng phí khoảng thời gian quý báu của họ, trụ sở của «Ratatoskr» có thể sẽ bị tàn phá bởi Muruko từ bên ngoài không gian hoặc bằng sự độc ác của DEM cho đến khi không còn gì bỏ sót. Có vẻ như cô đã nhận ra sự lo lắng của Shidou, Nia nhẹ nhàng xoa tay cậu để làm dịu bớt sự khó chịu của cậu.

"Này, vỗi vã không giải quyết được vấn đề đâu. Thiếu niên, cậu cần phải bình tĩnh lại trong thời điểm như thế này. Dòng chảy thời gian ở đây chậm hơn so với thế giới thực, không có sự kiện lớn nào có thể xảy ra trong thời gian ngắn đâu"

"T-thật vậy à?"

Lời nói của cô đã giúp cậu bình tĩnh trở lại. Nia tiếp tục nói.

https://thuviensach.vn

"Dù điều đó thật là tuyệt, nhưng chúng ta vẫn chưa tìm ra cách hay điều kiện để thoát ra khỏi đây, vậy nên chúng ta không nên nghỉ ngơi quá nhiều"

"Đúng vậy, tí nữa thì quên. Chúng ta phải làm thế nào để ra khỏi đây bây giờ?"

Nia đan chéo tay trước ngực, bối rối trước câu hỏi bất ngờ.

"Thì..... phương pháp chắc chắn nhất duy nhất thì chỉ có cách là bắt Westcott mở lại cánh cổng bằng «Beelzebub», nhưng mà....."

"Hmm....."

Shidou làm biểu cảm nặng nề. Cậu và những người khác không thể nào có thể đặt hi vọng vào những kẻ thù đã bắt họ. Trước hết, ngay cả khi Westcott muốn thả họ ra vì lý do nào đó, thì chỉ sau khi hắn ta đạt được mục đích ích kỉ của hắn mà thôi.

"Ngoài nó ra..... chúng ta không còn cách nào khác ngoài việc tìm kiếm một nhân vật có thể phá hủy thế giới này từ bên trong. Hoặc là một trong những nhân vật chính chỉ xuất hiện trong các câu chuyện cổ tích, hoặc có thể là một siêu anh hùng toàn năng....."

"Liệu có người như vậy tồn tại không?"

"Có, thế giới này bao gồm tất cả các thể loại truyện lẫn vào nhau, dù là cổ đại hay hiện đại. Tôi không rõ loại truyện nào có nhân vật kiểu đó, nhưng nếu có một người, cậu không nghĩ rằng người đó sẽ sẵn lòng cho chúng ta mượn sức mạnh sao"

Shidou cau mày hướng về lời nói của Nia. Cậu hoàn toàn không hay biết gì về cái thế giới vô lý kia - giống như đi tìm một chiếc kim giữa đồng

https://thuviensach.vn

cỏ khô. Tuy nhiên, Shidou không thể chỉ ngồi đây không làm gì cả được. Cậu thở nhẹ, ngẩng đầu lên dứt khoát.

"Tóm lại, chúng ta nên tìm kiếm những người khác trước. Kotori và những người khác chắc cũng được đưa đến nơi nào đó rồi"

"Un, chắc là vậy"

"Trong trường hợp đó, chúng ta hãy xuất phát thôi. Sẽ thật vô ích khi quay trở về mà không tập hợp đủ mọi người lại"

Shidou quả quyết trong khi những người khác gật đầu tán thành. Tuy nhiên, Tohka lúng túng ôm ngực bằng cả hai tay.

"Nhưng Shidou, chúng ta sẽ làm như thế nào?"

"Um, điều đó....."

Shidou lúng túng không biết đáp lại cô như thế nào. Theo như hướng giải quyết, đó là điều cần phải làm. Nhưng thực ra, cậu chưa có chút manh mối gì về cách thực hiện nó cả. Shidou chìm dần vào suy nghĩ. Con sói vẫn còn im lặng từ nãy tới giờ, đã chăm chu lắng nghe cuộc trò chuyện nóng hổi của họ và từ từ nhấc chân của nó lên.

"Về điều đó, có phải các ngươi đang tìm kiếm những người đồng hành cùng các ngươi tới thế giới này không?"

"Ah, đúng vậy"

Shidou lúng túng trả lời con sói thông minh vừa mới thay đổi hoàn toàn nhân cách lúc trước. Con sói ngạo mạn vỗ ngực hãnh diện và nói tiếp.

"Vậy thì cái mũi của ta có thể giúp được phần nào đấy. Về sự liên quan tới thế giới này, các ngươi đều là những người ngoại quốc với mùi đặc trưng riêng. Ta có thể nhận ra mùi đặc biệt này và theo dấu nó"

https://thuviensach.vn

"T-Thật hả?"

"Có khả năng đó, eh, sói"

Vẻ mặt của Tohka bừng tỉnh lên khi cô vuốt ve đầu của nó. Con sói chắc chắn đã coi người vừa mới cho nó ăn như chủ của nó, vui vẻ sủa.

"Nào, chúng ta nên sớm di chuyển thôi. Mặc dù hơi mờ nhạt, ta cảm nhận được gì đó ở thị trấn nhỏ phía bắc kia"

"Nhờ cậy vào ngươi hết đó"

Shidou dồn sức vào hai chân và run rẩy đứng dậy. Nhưng do nó đã tới giới hạn, đôi chân của cậu đổ xuống ngay sau đó.

"Otto-to....."

"C-Cậu có sao không, Shidou?"

"Aah tớ ổn, chỉ hơi mệt chút thôi"

Nghe những lời Shidou nói, con sói cảm thấy cắn rứt tội lỗi và rủ tai xuống.

"Thành thật xin lỗi, là lỗi của tôi. Hãy để tôi cõng lợn-san như một lời xin lỗi"

"Không cần phải đi xa như vậy đâu"

"Không không, không cần phải bận tâm đến nó. Tôi sẽ thả cậu xuống khi chúng ta tới nơi, đừng lo lắng"

"....."

Shidou chỉ có thể lắc đầu trong im lặng với lời đề nghị đáng sợ đó.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Nhân Vật Chính

Phần 1 【Ooh!】

Tohka, người đang tỏa sáng rực rỡ đã được biến đổi một cách ngoạn mục bởi que diêm phép thuật kia, mở to đôi mắt lấp lánh của cô để ngắm nhìn sân của tòa lâu đài. Không chỉ một mình cô, mà cả chị em Yamai cùng với Yoshino cũng rất nhiệt tình khi họ kiểm tra hành lang.

Đương nhiên, họ không thể làm được gì khác cả. Shidou và các Tinh Linh khác đang ở bên trong sảnh lớn của lâu đài hoàng gia - một nơi chỉ tồn tại ở trong những câu chuyện cổ tích tưởng tượng.

Chùm đèn pha lê tỏa sáng rực rỡ như những viên kim cương quý giá cùng với chiếc thảm đỏ tạo nên một sự hoàn hảo không thể chê vào đâu được. Ngay cả những cột đá cẩm thạch và các bậc thang cũng được thiết kế với những chạm khắc tinh tế, đủ để khiến ngôi biệt thự quý tộc phải xấu hổ. Trên mặt của chiếc bàn làm bằng gỗ sồi, những người dân thường sẽ rất dễ lầm tưởng rằng đây là một nghi thức làm lễ cúng thánh, bởi trên đó đều được bày những món ngon của lạ.

Phần lớn những người tập trung ở đây đến từ các gia đình quý tộc hoặc là con cháu của các thợ thủ công và học giả nổi tiếng. Tất cả mọi người tham dự buổi tiệc đều mặc những trang phục sang trọng, hợp thời trang và đang vui đùa với nhau bằng dáng vẻ hùng hồn.

https://thuviensach.vn

Shidou và những người khác phải nhờ vào ý tưởng bất ngờ của Kotori và cuối cùng cũng thành công vượt qua được tên lính canh cổng của lâu đài. Mặc dù vậy, tên lính canh vẫn còn hết sức bối rối khi nhìn thấy họ. Họ là một nhóm người thấp kém, bỗng nhiên xuất hiện trở lại với bộ đồ trang trọng từ đâu đó. Đã có một chút nghi ngờ nảy sinh, đặc biệt bởi tên lính canh đã nhớ từng nét mặt của bọn họ, nhưng mọi thứ chỉ dừng lại như vậy thôi.

"Ah mọi người, em hiểu mọi người đang nghĩ gì, nhưng đừng nên nghĩ quá. Nếu mọi người đi quá xa tầm của ngọn lửa, mọi người sẽ bị lộ ngay lập tức. Đặc biệt là chị đó, Tohka. Chị sẽ biến thành người nổi tiếng nhất Nhật Bản ngay và luôn đấy. Trước hết, mang theo một cây katana vào một bữa tiệc VIP có vẻ khá là bất an"

Kotori thông báo cho mọi người trong khi giơ ngọn đuốc khẩn cấp lên.

"Um! Chị hiểu rồi!"

Tohka trả lời đầy hứng thú.

Tuy nhiên, chỉ vài giây sau, kế bên Tohka, chị em Yamai bướng bỉnh đã đi ra khỏi tầm của ngọn lửa vốn đã bị hạn chế.

"Uohh!?"

"Khó xử. Thật là tệ"

Những bộ váy lộng lẫy của Kaguya và Yuzuru ngay lập tức quay trở về thành bộ đồ chật chội mà những nhân vật họ đóng vai mặc. Hai người hét lên bối rối và nhanh chóng lắc người như những vận động viên thể dục dụng cụ chuyên nghiệp, sau đó cùng nhau nhảy lại về phía sau.

Dù thực tế là có một vài người tham dự đã chú ý đến tiếng hét bất ngờ của chị em Yamai, Hansel và Gretel đã không bị ai nhìn thấy bởi phản ứng

https://thuviensach.vn

nhanh lẹ của hai người họ. Quan sát cảnh biến đổi từ xa, Kotori thở dài thất vọng.

"Thật là, không phải em đã nói là phải cẩn thận hơn sao? Không dễ dàng gì để chúng ta lẻn được vào đây đâu"

"X-Xin lỗi....."

"Xin lỗi. Chị sẽ cẩn thận hơn"

Chán nản, hai người họ đều cúi đầu xuống thể hiện sự hối hận. Kotori chỉ có thể nhún vai trong bất lực.

"Được rồi..... mà, nàng niên cá đó đâu rồi?"

"Uu..... Anh không nhìn thấy thứ gì giống như vậy quanh đây cả"

Trong khi Shidou cẩn thận liếc nhìn quanh sảnh rộng lớn, một người vô danh ngạo mạn tiến tới gần cậu từ phía góc mắt của cậu.

"----Buổi tối tốt lành, thưa quý cô"

"Ah?"

Lời chào bất ngờ khiến cho Shidou quay về hướng phát ra âm thanh. Trước mắt cậu là một thanh niên tự tin, mặc một chiếc áo đuôi nhạn, toát lên một dáng vẻ thoải mái và tự nhiên.

"Tôi có thể được vinh dự để nhảy với cô chứ?"

Người thanh niên nhẹ nhàng mỉm cười và kính cẩn đưa tay của cậu ấy ra. Thấy vậy, Shidou lại quay về phía Kotori.

"Haha, anh ấy hỏi em kìa. Em được đón nhận hơn đó Kotori. Onii-chan ghen tị quá"

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, người thanh niên lắc đầu và nhìn thẳng vào mắt của Shidou trong khi nói lại một lần nữa.

"K-Không phải là quý cô nhỏ tuổi đằng đó, tôi đang nói đến cô đó"

".....Ah?"

Nghe những lời của người thanh niên, Shidou nhăn mặt lại trong bối rối. Nhưng cậu nhanh chóng nhớ lại rằng vẻ ngoài của cậu hiện giờ là Shiori-chan qua que diêm của Kotori. Tuy nhiên, Shidou không hề có chút hứng thú nào về việc tham gia khiêu vũ cùng với một người đàn ông khác. Hơn nữa, nếu cậu vô tình đi ra khỏi tầm của que diêm trong khi nhảy khiêu vũ, cậu sẽ ngay lập tức trở về hình dạng con trai ban đầu. Loại vấn đề như vậy thậm chí còn không xảy ra cả với nàng Lọ Lem.

".....Không phải cô ấy à?"

Shidou, đổ mồ hôi lạnh, chỉ vào Kotori, người mà cậu thanh niên kia nhún vai như để nói rằng "cô đang đùa à"

"Thật là một quý cô hài hước, nhưng quý cô nhỏ tuổi đáng thương kia sẽ cảm thấy không vui đó. Có thấy chiếc bánh ngon lành trên bàn kia không? Tại sao cô không tới ăn một vài miếng đi?" Người thanh niên lố bịch chế nhạo Kotori, như đang dỗ dành một đứa trẻ bướng bỉnh. Chưa đến một giây sau, những mạch máu xanh có thể nhìn thấy được đang nổi lên cùng với cơn giận dữ của cô.

"N-Ngươi nói gì cơ!?"

"N-Này bình tĩnh đi, Kotori"

Không muốn gây thêm kích động, Shidou vội vã kéo vai cô em gái đang nổi giận lại. Ngay lúc đó, người phụ nữ là MC của bữa tiệc xuất hiện

https://thuviensach.vn

trên sân khấu lớn bên trong sảnh, nói một bài giới thiệu với tất cả các khách mời hiện tại.

"----Xin mọi người hãy đổ dồn sự chú ý về đây. Ngay lúc này, chúng ta sẽ có vinh dự được nhìn thấy, tận mắt, một nàng tiên cá với những lời hát mê người!"

Nghe xong lời giới thiệu, toàn bộ đại sảnh bùng lên trong sự phấn khích. Ngay cả người thanh niên vừa mời nhảy Shidou ban nãy cũng hứng thú hướng lên sân khấu.

"Đ-Đi nào, Kotori. Mục tiêu của chúng ta đây rồi, chúng ta nên tìm kiếm một vị trí tốt hơn"

"Hmph, được rồi. Đi thôi, mọi người"

Kotori không giấu vẻ bực bội trong khi vẫy tay gọi những người khác tìm kiếm một chỗ đứng thuận lợi hơn. Sau đó, tấm màn che trên sân khấu từ từ mở ra từng chút một. Ngay lập tức, cả sảnh rộng lớn tràn ngập tiếng ồn ào nồng nhiệt.

"Wow....."

"Một nàng tiên cá thật"

"Thật là xinh đẹp....."

Có vẻ như sân khấu lúc này đã biến thành một bãi biển. Sân khấu được trang trí với nước và cát biển, cùng với vài tảng đá đặt rải rác. Ngồi trên một tảng đá là một cô gái đáng yêu với thân cá ở phần nửa dưới. Cô có mái tóc hơi ướt với đồ bơi làm từ vảy bóng; làn da mịn màng cùng với đôi mắt ướt. Không cần phải giải thích; cô chính là một nhân vật từ câu chuyện cổ tích Nàng Tiên Cá.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên.

"Kyaa-!? Đây là đâu-! Darling đâu rồi!? Mọi người đi đâu mất rồi-!?"

Cô ấy chính là Tinh Linh bị hút vào trong thế giới ảo mộng cùng với Shidou và những người khác, Miku.

Miku vẫy loạn đuôi lên trong khi hét lên chói tai. Chắc chắn không ai có thể so bì với cô về sắc đẹp, nhưng lại hoàn toàn hư hỏng theo nhiều cách.

"Im lặng nào, cô còn có các khán giả nữa"

"Kể cả khi cô nói như vậy....."

Miku nhăn mày và lúng túng nói vậy. MC của bữa tiệc tiếp tục thì thầm vào tai của Miku.

"Bây giờ, việc phản kháng đã trở nên vô dụng do cô đã được vị vua hào phóng của chúng tôi mua lại rồi. Cô nên phục vụ nhà vua bằng cách hát một bài hát đi. Tôi nghe nói tiên cá có giọng hát rất êm tai, vậy nên hãy để những vị khách danh tiếng đến từ những vùng đất xa xôi say mê tiếng hát ngọt ngào của cô"

"Tôi từ chối! Mặc dù giọng hát của tôi là đỉnh nhất, tôi không đồng ý phục vụ hãng sản xuất hay tên vua nào tôi không hề biết tới đâu! Tôi không làm việc cho những ai không có việc để làm với tôi đâu!!"

Miku hét lên trong khi quay ngoắt đầu sang một bên.

Sự bác bỏ đầy bướng bỉnh của Miku khiến cho đám đông trở nên lộn xộn ở dưới sảnh. MC, cho rằng việc này sẽ gây nên sự nổi loạn của đám đông trước mặt nhà vua, trừng ánh mắt sắc nhọn về phía Miku.

https://thuviensach.vn

"Cô bây giờ đã thuộc sở hữu của lâu đài. Nếu cô không nghe lời, nhà vua sẽ không hài lòng đâu"

"Hừ! Tôi không quan tâm!"

"Vậy là hết cách rồi. Một nàng tiên cá mà không hát thì chả có lợi ích gì cả. Ngay mai chắc phải cho cô vào nồi súp vậy"

"Waa! Miku muốn hát!"

Sợ bị thành món súp cá, Miku cười gượng. Chứng kiến toàn bộ cuộc nói chuyện, Shidou cười méo mó.

"Lại bị bắt nữa huh..... Miku"

"Un. Có vẻ như chị ấy đã bị cuốn vào một câu chuyện cổ tích rồi, Nàng Tiên Cá..... Đây là cách mà câu chuyện diễn ra hả?"

Kotori hoàn toàn lúng túng trước chuyển biến của sự việc, đáp lại Shidou và nghiêng đầu.

Bất kể ra sao, họ cũng không để Miku trở thành món súp như vậy được, cô đã rất đáng thương khi bị buộc phải hát rồi nên Shidou và những người khác tiến thêm vài bước nữa về phía sân khấu. Lúc đó, Miku cuối cùng cũng đã nhận ra vẻ ngoài nổi bật của họ và mở to đôi mắt đầy hi vọng.

".....Darling! Mọi người! Mọi người có ổn không....."

"Ừ, bọn tớ ổn. Bọn tớ nghe được rằng có một nàng tiên cá trong lâu đài nên bọn tớ đã đến đây để xem....."

"Ah.....! Anh lấy đâu ra bộ váy đẹp thế kia! Và Shidou trở thành Shiori-san nữa!? Ah! Ah! Em muốn nghe chi tiết sự việc quá đi!!!! Anh có ghi lại ở đâu không!?"

https://thuviensach.vn

Cô giống như một con cá bị mắc cạn mới được thả lại vào trong nước. Đôi mắt của Miku lấp lánh đầy gợi cảm trong khi liên tục vẫy đuôi trên mặt nước. Mặc dù sự hoạt bát đó của cô không gây bất lợi gì lắm, nhưng toàn bộ vấn đề sẽ khó mà giải quyết dễ dàng. Shidou đưa tay ra vỗ về Miku.

"B-Bình tĩnh nào..... Mà sao, cậu lại trở nên như vậy?"

Shidou hỏi trong khi mồ hôi đổ ra trên trán.

"Em đã trở nên như thế này từ lúc em tỉnh dậy ở dưới biển rồi. Khi em đi tìm kiếm mọi người, một mụ phù thủy độc ác đã tiếp cận em và đề nghị biến em thành con người để đổi lấy giọng hát của em"

"Oh, ra là vậy"

Shidou gật đầu chấp nhận tình cảnh của Miku. Thật vậy, câu chuyện của cô không đi theo đúng cốt truyện của câu chuyện gốc, Nàng Tiên Cá. Tuy nhiên, nàng tiên cá được cho rằng đã yêu một hoàng tử đẹp trai ở trên đất liền ngay từ cái nhìn đầu tiên và tìm kiếm mụ phù thủy để sử dụng phương pháp cấm để biến thành con người. Đó là cách mà cốt truyện gốc diễn ra.

"Nhưng nếu cậu vẫn còn là nàng tiên cá vậy nghĩa là....."

"Đúng vậy. Thật khó để tin rằng mụ phù thủy đó cố gắng cướp lấy giọng nói của em. Khi em từ chối và muốn bỏ đi, mụ ta còn muốn quấy rầy em tới chết nữa! Vậy nên em quẫy đuôi đánh mụ ta một cái và mụ ta chạy đi mất"

Miku cười nói.

Shidou chỉ biết cười ahaha trước câu chuyện của Miku. Mặc dù mụ phù thủy không biết rõ, lời thỏa thuận mà mụ vô tình đưa ra thật quá là ngu ngốc. Miku là một idol nổi tiếng và đồng thời là một ca sĩ tài năng; do đó,

https://thuviensach.vn

giọng hát chính là cuộc sống của cô ấy. Không đời nào mà cô sẽ chấp nhận lời đề nghị đó.

"Nhưng..... khi em cố tìm mọi người trong trạng thái như vậy, em đã bị bắt bởi vài ngư dân ở trên bờ biển....."

Shidou thấu hiểu tình hình của cô và gật đầu đồng tình. Đúng vậy, vẻ ngoài của cô khá dễ bị để ý đến và khiến cô ấy khó khăn khi phải lẩn trốn trên mặt đất. Lúc cậu và Miku đang nói chuyện, MC của bữa tiệc đã lườm Shidou và những người khác từ đầu, tỏ vẻ phản đối.

".....Thưa ông, có vấn đề gì với nàng tiên cá này không?"

"Ah là thế này. Cô ấy thực ra là bạn của chúng tôi, cô có thể thả cô ấy ra được không?" Shidou thẳng thừng yêu cầu.

"Bạn..... với nàng tiên cá sao? Tôi thấy khó tin quá. Kể cả là thật đi, cô ấy cũng đã thuộc về nhà vua rồi. Tôi không thể chấp thuận yêu cầu của mấy người, vậy nên hãy từ bỏ đi.

MC dùng giọng cứng rắn đáp lại.

"S-Sao cô lại có thể vô lý như vậy được? Còn sự tự do của Miku thì sao?"

"Điều đó chả quan trọng gì với loại sinh vật này cả. Cô ấy không cần đến ý chí vì nhà vua đã sở hữu cô ấy rồi"

Những vị khách không vui cảnh báo họ một cách tàn nhẫn, khiến cho các Tinh Linh đứng đằng sau Shidou phải đón nhận những lời xúc phạm từ những lời nói có chủ đích kia và để lộ ra những ánh nhìn sắc bén.

"Uu..... cô không cần phải thô lỗ đến vậy đâu"

"Đ-Đúng vậy.....! Miku-san không phải là thứ để trưng bày!"

https://thuviensach.vn

"Ah nhưng mà, một câu kiểu như ⌈Cô là của tôi, cô không được từ chối⌋ có không khí của một Shoujo manga đó. Cảm động, phải không? Theo tôi, nó phụ thuộc vào người nói. Thiếu niên, thử nói xem"

".....Đừng có làm mọi thứ rối lên, im đi Nia"

Natsumi nói nửa vời, khiến Nia cười khúc khích.

"....."

MC cau mày khó chịu trước lời từ chối của họ, và vỗ tay vài lần.

"Lính đâu! Đưa những quý cô này ra ngoài ngay. Hãy canh chừng họ cẩn thận"

Ngay sau đó, một vài tên lính mặc áo giáp theo lời gọi của cô, bao vây cả nhóm.

"Cái.....!"

"Heh? Dám phá vỡ sự hòa bình hả?"

"Thách thức. Chúng ta buộc phải sử dụng vũ lực rồi"

Biểu hiện của chị em Yamai biến thành cái chau mày tàn nhẫn. Hai người đứng theo thế tấn công, hơi nghiêng về phía trước như thể đã sẵn sàng để chiến đấu bất kỳ lúc nào. Những tên lính thận trọng được báo động và dàn quân thành thế bao vây.

"Haha, các người to gan đấy. Rất tốt, những kẻ giả vờ không sợ hãi trước cái chết, tiến lên đi! Thậm chí khi bọn ta không có Thiên Sứ ở đây, bọn ta cũng sẽ không thua lũ cặn bã các ngươi đâu!"

"Yêu cầu. Cho phép Yuzuru và Kaguya mở một con đường máu. Bọn tớ sẽ giao Miku cho Shidou và mọi người"

https://thuviensach.vn

Shidou nhìn với vẻ đau khổ. Cậu đang chống lại việc buộc phải sử dụng vũ lực, những tình hình bây giờ đã xấu đến mức không thể đảo ngược tình thế, cậu không thể làm được gì hơn.

"Uh..... Tớ nghĩ chúng ta không còn lựa chọn nào khác rồi. Tất cả mọi người!"

"Ooh!"

"Đươc thôi!"

Các Tinh Linh đồng thanh hét lên tiếng xung trận. Tohka rút thanh kiếm của cô ra khỏi bao và Nia điệu nghệ nạp đạn cho hai khẩu súng lục của cô. Tuy nhiên, nhờ que diêm thần kỳ của Kotori, những thứ vũ khí chết người kia được ngụy trang như những bó hoa vô hại. Tuy vậy, cả hai bên đều tham gia cuộc chiến và khung cảnh trở nên căng thẳng khi mà trận chiến có thể xảy ra bất cứ lúc nào. Nếu có thêm bất kì biến chuyển nào xảy ra nữa, cuộc chiến chắc chắn sẽ nổ ra.

Ngược lại, một người nào đó đã lên tiếng.

".....Những rắc rối này là sao đây?"

Một giọng nói nghiêm khắc vang lên từ phía chiếc cầu thang xoáy dẫn lên tầng trên.

"......!"

Khi mà giọng nói đó chạm đến tai của MC, cô giật mình mở to mắt trong sự bất ngờ. Trong khi đó, tất cả các ánh nhìn đổ dồn về phía mà giọng nói đó phát ra.

"N-Này....."

"Không phải đó là----"

https://thuviensach.vn

"Không thể nào..... mình thật may mắn khi được chứng kiến tận mắt.....!"

Tất cả các mọi người ở đó đều hét lên ngạc nhiên trong khi cô MC chỉ có thể cúi đầu tỏ vẻ tôn kính hướng về phía giọng nói, như thể cô bị nghẹt thở bởi lời nói đầy mê hoặc đó.

"Thứ lỗi cho sự vô lễ của thần, thưa đức vua. Một vài tên dân thường đến đây để cướp đi nàng tiên cá của Người, là món đồ toàn quyền của Người. Kẻ thấp kém như thần muốn được trục xuất họ đi, ngay lập tức"

"Người!?"

Shidou đột nhiên ngẩng đầu lên vì sốc trước lời nói của người phụ nữ đó, đặc biệt là với thái độ hoàn toàn trái ngược của cô. Đó là điều đã được dự đoán từ trước. Nhà vua chính là chủ nhân của tòa lâu đài. Tức là tất cả các lính bảo vệ đều nghe theo lời của vua, và may mắn là - vị vua đó chính là chủ nhân của Miku. Nếu họ có thể thuyết phục được nhà vua, thì họ có thể làm dịu bớt được căng thẳng lúc này.

"V-Về việc đó! Chúng tôi là..... bạn của nàng tiên cá! Vậy..... eh?"

Shidou đang lý luận như đang nói ra những gì từ tận đáy lòng của cậu, đột nhiên dừng lại lời nói của cậu nửa chừng. Lý do rất đơn giản. Vị vua kia trông rất quen đối với cậu.

"O-Origami!?"

Shidou không thể làm được gì khác ngoài việc hét to lên. Trước khi mắt cậu hướng về phía của Origami, người đang mặc một chiếc áo choàng cao cấp lỏng lẻo màu đỏ và đội một chiếc vương miện kim cương trên đầu.

"----Shidou"

https://thuviensach.vn

Origami bình tĩnh nói trong khi quan sát toàn bộ khu sảnh. Cô gật đầu cho thấy cô đã hiểu rõ sự việc, và để cho chiếc áo choàng bay trong gió.

Ngay sau đó, Shidou và tất cả các Tinh Linh đều tròn mắt run rẩy, ngoại trừ Miku rên lên ahh. Họ không thể làm được gì hơn. Cuối cùng, dưới chiếc áo choàng đỏ, Origami không hề có đến một mảnh vải nào cả. Tuy nhiên cô ấy không hề bộc lộ sự bẽn lẽn hay xấu hổ nào trên gương mặt và thậm chí còn thong thả bước xuống cầu thang một cách tự mãn.

"C-Có phải là lời đồn đó không.....?"

"K-Kìa..... Thật là một bộ đồ kì quái!"

"Đ-Đúng vậy! Thắc mắc!"

Một sự kích động lại nổi lên một lần nữa trong căn phòng, nhưng dường như những lời bàn tán đã bị giới hạn lại so với lúc trước, gần giống như lời nói châm biếm. Origami không quan tâm chút gì tới những tiếng châm biếm ồn ào kia và chỉ đơn giản tiến tới bục nổi. Cô cưỡng điệu chỉnh lại chiếc áo choàng như để chuẩn bị đọc một bài diễn văn.

"Họ là khách của ta. Không được làm hại họ. Quay trở về với bài diễn văn của cô đi"

"N-Nhưng....."

"Có cần ta phải nói lại lần nữa không?"

Origami nhăn mặt lại trong khi nhìn chằm chằm vào ánh mắt phản đối của cô MC, khiến người phụ nữ run người sợ hãi.

"Uh.....! T-Thứ lỗi cho thần!"

MC cúi đầu một lần nữa và rút lui ra cũng với các lính canh. Sau khi nhìn họ rời đi, Origami đảo mắt về phía Shidou và những người khác.

https://thuviensach.vn

"Shidou, mọi người, thật tốt khi thấy mọi người vẫn ổn"

"U-Ừm..... cậu cũng.....uh.....ổn chứ?"

Shidou không biết nhìn đi đâu khi mà cậu bị những ánh mắt điền cuồng chĩa vào khắp nơi. Origami ngây thơ nghiêng đầu, không biết Shidou đang có ẩn ý gì.

"Tớ không hiểu ý của cậu"

"Ah..... cậu đã không gặp phải bất kỳ..... kẻ cướp bóc nào, đúng không?"

Khi mà Shidou vẫn còn đang tìm lời nói sao cho lịch sự, Tohka đùng dùng chỉ tay thẳng về phía Origami.

"O-Origami! Quần áo của cô đâu cả rồi!? Cô đang không mặc chút đồ nào kìa!"

Tiếp sau đó, một làn sóng phản đối nổi lên bên trong căn sảnh.

"Cô gái kia..... sao cô dám nói những lời trơ trẽn như vậy!"

"Dám chê đồ của nhà vua như vậy..... cô chắc chắn sẽ bị treo cổ thôi!"

Những lời đáng sợ như vậy có thể nghe thấy được khắp căn phòng chật kín người, từ xa cho tới gần. Không biết Origami đã độc tài như thế nào để khiến họ tôn kính cô ấy đến như vậy được? Tuy nhiên, điều đó có lẽ không quá quan trọng bởi cốt truyện của Origami đã bị xáo trộn, và cô ấy không cần phải chịu trách nhiệm về hậu quả lần này. Tuy nhiên, Origami trông không giống như căm ghét những lời nói trơ trẽn của Tohka. Ngược lại, Origami lại lặng lẽ lắc đầu như đang đồng cảm với Tohka đáng thương.

"Thứ này được mua từ một thợ may du lịch. Bộ đồ của sẽ tàng hình với những người không yêu Shidou. Nếu cô không thể nhìn thấy nó, vậy

https://thuviensach.vn

tức là, Tohka..... cô....."

"Cái.....!? C-Chờ một chút!"

Tohka vội vàng phản đối trong khi dán mắt vào cơ thể của Origami.

"U-Uun..... đây là..... một bộ đồ màu da rất đẹp!"

"Chị không cần phải ép mình đâu, Tohka"

Kotori an ủi cô và nhẹ nhàng vỗ vai Tohka.

"Origami, cô đã bị lừa rồi. Dù cô có nhìn kiểu gì đi nữa, đó vẫn là bộ quần áo mới của hoàng đế mà thôi"

"....."

Origami bất động một lúc ngắn, và rồi kéo lại phần phía trước của chiếc áo choàng sau đó. Ở phía bên cạnh, Miku đang la hét, "Ahh để tôi nhìn thêm chút nữa đi!"

Bộ quần áo mới của hoàng đế. Vị hoàng đế bị lừa mua bộ đồ mà chỉ những kẻ ngu ngốc mới không thể nhìn thấy bởi một vài nhà thiết kế quần áo, biến hắn trở thành trò hề. Đó là một câu chuyện cổ tích khá nổi tiếng mà ngay cả người Nhật chắc chắn cũng đã nghe qua, tuy nhiên.

"Tôi không để ý chút gì cả,"

Origami lẩm bẩm bằng giọng vô cảm.

"Mọi người không nghĩ rằng nó có vẻ ổn lắm à?"

"Họ bảo tôi là những người không hiểu về tình yêu thì sẽ không thể nhìn thấy nó, vậy nên tôi đã đặt mua nó trước"

"V-Vậy à.....? Thật đáng sợ với trí tưởng tượng của một phù thủy"

https://thuviensach.vn

Kotori nhăn mặt trong khi lau mồ hôi trên trán.

"Rồi, bây giờ chúng ta đã tìm thấy tất cả mọi người, giờ sẽ lúc chúng ta đi tìm cách để thoát khỏi thế giới này. Mặc dù thời gian của chúng ta ở đây khác với thế giới bên ngoài, thì từ khi chúng ta đến đây cũng đã trôi qua một khoảng thời gian khá lâu rồi"

Kotori liên tục đảo mắt về phía Miku và Origami trong khi cô tiếp tục giải thích sự phức tạp của Thế giới liền kề cho họ, tóm tắt lại và đương nhiên, đặt ra một câu hỏi.

"Cả hai người được dịch chuyển đến hai nơi khác nhau, phải không? Cho đến bây giờ, hai người có gặp bất kỳ nhân vật nào có thể thoát khỏi thế giới này hay thứ gì tương tự hay không?"

Origami và Miku nhìn nhau trong chốc lát, và lắc đầu phủ nhận ngay sau đó.

"Không có gì đặc biệt cả"

"Chị cũng không thấy ai cả, ah ngoại trừ mụ phù thủy và người đánh cá"

"Vậy à....."

Cô không trông đợi điều gì khác lạ, nhưng Kotori chỉ còn biết thở dài thất vọng. Sau đó, một chút hy vọng nhỏ nhoi được mở ra khi Origami tiếp tục nói.

"Hiện giờ, tôi là người cai quản quốc gia này, và có thể ban hành một thông cáo toàn quốc. Tôi có thể yêu cầu người dân đi tìm kiếm thứ gì đó tương tự như vậy"

https://thuviensach.vn

"Ý tưởng hay đó, sức mạnh về số lượng huh. Cách này hiệu quả hơn nhiều so với khi chúng ta chia nhau ra tìm. Vậy nhờ cậu hết đó"

"Đã hiểu. Nhưng chúng ta nên tìm kiếm cái gì, cụ thể đi?"

Origami hỏi, lần này Nia là người trả lời.

"Uu-Yeah, thế giới này khá là rộng lớn để có thể giải thích được, vậy nên tôi nghĩ những di vật hoặc kho báu ban điều ước có lẽ tồn tại ở nơi đây. Như cây đèn thần của Aladdin hay cây búa của Issun-boushi chẳng hạn. Mặc dù cả manga với trò chơi điện tử đều có những kẻ dịch chuyển không gian, thì kẻ cũ vẫn nổi tiếng hơn nên chúng ta sẽ có cơ hội cao hơn"

"Vậy được rồi. Tôi sẽ làm ngay----"

Ngay đúng lúc đó, thời điểm mà Origami đáp lại.

Một tiếng kính vỡ vang vọng khắp căn sảnh khi mà một con sói khổng lồ mạnh mẽ đâm sầm vào cửa sổ mỏng manh của lâu đài, khiến cho mọi người hoảng loạn.

"H-Hyaaaaaa!"

"Một con quái vật!"

Đối mặt với một con quái vật quái lạ, không cân xứng, tất cả những người trong sảnh đều hét lên trong sự kinh hãi và hỗn loạn tản ra tứ phía. Con sói tàn ác dọn sạch, tàn phá mọi thứ cản đường nó. Không may, ngọn đuốc của Kotori rơi xuống mặt sàn.

"Ah.....!"

Ngọn đuốc tạm thời đó thực chất là một mảnh gỗ bị bỏ đi được bọc trong lớp vải cotton mỏng, và sắp tắt lửa. May mắn thay, ngọn lửa không làm cháy tấm thảm mà thay vào đó, để lại một vệt tàn khói màu đen.

https://thuviensach.vn

Ngay lập tức, Shidou và những người khác đang được ngụy trang khéo léo dưới ánh sáng của ngọn lửa bị biến trở lại như ban đầu. Có thể, trang phục của họ sẽ khiến họ bị thu hút một chút vào thời điểm này, nhưng một chướng ngại đã bất ngờ xuất hiện trước mặt họ. Không một chút để ý tới những con người đang bỏ chạy trong điên loạn, con sói hung tợn tiến đến tấn công Shidou và những người khác thẳng một mạch.

"Hoh, ta đã trả lại lòng tốt của ngươi ban nãy rồi. Sao tên lợn con như ngươi dám lừa ta như một con chó ngu ngốc vậy!?"

Con sói hú lên với sự thù hận, khiến Shidou chỉ còn có thể nhăn mày bối rối, tự hỏi không biết mình đã làm gì mà gây nên sự thù hằn của con sói.

"Con sói lúc nãy.....!? Sao vậy, không phải ngươi đã ăn bánh bao của Tohka và trở thành người tốt rồi sao!?"

"Hah! Ta đã tiêu hóa chúng từ lâu rồi, rất lâu rồi và cũng đã thải nó ra rồi!"

Con sói sủa lên và vỗ bụng.

"Chiếc bánh bao bị tiêu hóa kiểu đó à!?"

Shidou không thể kiềm chế được sự khó chịu của mình và thốt lên. Vào lúc đó, những tên lính canh của lâu đài cuối cùng cũng đã tới và nhanh chóng chĩa những mũi giáo của họ, từng người một.

"Thưa Người, xin hãy lùi lại!"

"Hãy để việc này cho chúng tôi!"

Tuy nhiên.

"Đừng có cố gượng nữa, đám yếu đuối!!"

https://thuviensach.vn

Con sói mạnh mẽ vung cánh tay to như một cái cây trưởng thành ra, và dễ dàng hạ gục cả dàn binh lính, đánh bay họ vào bức tường đối diện cùng với chiếc bàn lớn và mọi thứ ở trên đó.

"Woah..... sự thích nghi đúng như mong đợi. Tohka-chan, thử cho nó thêm một chiếc bánh bao hạt kê nữa đi!"

Nia nói trong khi cẩn trọng kéo hai khẩu súng lục đã được nạp đạn lên. Tohka sau đó cho tay vào chiếc túi treo lơ lửng trên thắt lưng của cô.

"Un, sẵn sàng. Sói, nhận lấy!"

Tohka dồn hết sức ném chiếc bánh bao kê vào cái miệng đang há ra của con sói. Nhưng, khi mà chiếc bánh bao chuẩn bị bay vào miệng con sói, nó đột ngột dừng lại giữa không khí giống như thời gian của nó đã bị ngưng lại.

"Cái.....?"

Tohka hét lên khi cô rơi vào tình thế bất lợi. Trong không gian đó, bóng dáng của một người phụ nữ lớn tuổi, người có một chiếc mũi cong và mặc chiếc áo choàng màu đen, từ từ hiện lên trở thành cơ thể vật lý.

"Hihihi, con sói thảm hại. Sự bất cẩn sẽ giết chết ngươi"

Người phụ nữ xấu xa nhạo báng con sói trong khi tàn bạo bóp vụn chiếc bánh bao, khiến cho Shidou lạnh cả sống lưng.

Chứng kiến sự xuất hiện của quỷ dữ, chị em Yamai run rẩy chỉnh lại hơi thở.

"U-Uahh! Đó chính là mụ phù thủy!"

"Sốc. Bà ta chính là bà lão sống trong căn nhà làm bằng kẹo"

https://thuviensach.vn

Những lời chế nhạo mụ phù thủy độc ác thậm chí còn kinh khủng hơn. Con rắn tên là Fear trườn lên chân của cặp sinh đôi và hút cạn sức mạnh còn lại của họ với áp lực lớn, và dần dần leo lên phần bụng của họ cho đến khi mặt họ trở nên tái đi.

"Hihihihi..... Bên trong xác thịt của Hansel và Gretel ghê tởm. Những linh hồn xấc xược của các ngươi sẽ được thiêu rụi trong ngọn lửa địa ngục của Quỷ bởi sự tham ăn lúc còn ở chỗ của ta! Đáng tiếc, ta đã khoan dung xá tội cho cái cơ thể mảnh khảnh của các ngươi và chờ đợi để xử các ngươi khi béo lên, nhưng sự kiềm chế sẽ giúp các ngươi có lợi thêm chút ít vậy nên hãy độ lượng chút đi!

"Ahahaha! Mạnh mẽ bất chấp thời gian à, mụ già? Bỏ đôi bàn tay dơ bẩn đó ra khỏi con mồi của ta, con lợn con với cô bé quàng khăn đỏ!"

Con sói hú lên với sự tham lam, cười nhạo. Biểu hiện của Kotori trở nên gay gắt.

"Kuh..... chỉ riêng con sói thôi là đã đủ rồi, để bọn tôi yên đi phù thủy!"

"Heh? Ngươi dường như đang hiểu lầm gì đó rồi"

"Ngươi nói cái gì cơ.....?"

Kotori nhướn mày hoài nghi trong khi con sói ngạo mạn chế giễu trước khi dùng môi kéo tai lại.

"----Ai nói rằng đó là tất cả vậy hả?"

Sau khi con sói hăm dọa xong, tiếng nước biển được đổ qua những chiếc cửa sổ đã vỡ lúc trước có thể được nghe thấy.

"Cái.....!? Đây là.....!"

https://thuviensach.vn

Chỗ nước biển bí ẩn trông như đang làm tối sầm cả hội trường lại, và đột ngột biến thành một hình dạng bất thường - hình dạng của một nàng tiên cá cổ đại. Nhìn cảnh tượng ma quái đó, Miku liền chỉ tay vào con quỷ.

"Ahh! Ngươi! Mụ phù thủy đã cố cướp lấy giọng nói của ta!"

".....Hahaha, đúng vậy. Ta đến để trả lại cái tát của ngươi! Không chỉ lấy đi giọng nói của ngươi, ta cũng sẽ cắt lưỡi của ngươi luôn!"

Mụ phù thủy biển nói với giọng điệu khinh thường. Dường như những nhân vật phản diện trong từng câu chuyện đều có sự hận thù đối với Shidou và những người khác đã tập hợp sức lại để trả thù.

Theo ngay sau đó là tiếng những bước chân khổng lồ ầm ầm như âm thanh của một vài trận động đất hợp lại. Một con quái vật tàn bạo mặc một chiếc khố làm từ da hổ mạnh mẽ mang một cây gậy sắt và phá hủy bức tường thành thành đống đổ nát, xông vào trong sảnh.

"Uah..... không phải đây là Oni từ đảo quỷ sao!?"

Tohka run vai nói trong khi tên quái nhân nhe bộ nanh của hắn ra.

"Đươn nhên rồi! Taa đã chờ đợi, chờ đợi và chờ đợi..... TÊN KHỐN nhà ngươi nhưng ngươi khôông tới nên ta phải tới chỗ ngươi!!"

"Ngươi rõ ràng không có thù oán gì với bọn ta mà lại tự nhiên đến đây!!"

Shidou không thể làm gì khác ngoài việc trút hết sự bất bình của cậu với câu trả lời của tên quái nhân đáng ghét. Mụ phù thủy rừng và mụ phù thủy biển có lý do riêng để kết hợp lòng căm thù dữ dội đối với Shidou và những người khác, nhưng theo quan điểm của nó, tên quái nhân điên khùng đó còn chưa từng nhìn thấy Tohka bao giờ.

https://thuviensach.vn

Nhưng sự điên rồ chưa hết ở đó. Sau khi những đồng mình độc ác của con sói biến tính tập hợp lại từng người một bên trong sảnh, cánh cổng không có người đứng gác đột nhiên mở toang ra, bởi ba người phụ nữ mặc váy dạ hội trùm đầu, với tâm địa xấu xa bước vào trong.

"Ohohoho! Cô bé Lọ Lem! Cô nghĩ một người quyền quý như cô có thể tham gia bữa tiệc sao?"

"Mẹ kế và các chị của Cô bé Lọ Lem.....!? Ah, dù mấy người chỉ là những người đến sau, sao các người lại đến đây với mấy mụ phù thủy với tên quái nhân ở kia!?"

Một đứa bé sau đó chạy vào sảnh, không rõ lý do.

"Nhà vua trần truồng..... chỉ vì nói ra điều này; cha tôi đã bị bắt bỏ tù. Nhưng tôi vẫn sẽ tiếp tục nói sự thật, nhà vua trần truồng!"

"Trong truyện đâu có nghiêm trọng đến mức này!?"

Ngay sau đó, một quả cầu lửa khổng lồ xuất hiện trên bầu trời, và dưới ánh lửa hiện ra một con ma với đôi mắt đen tối không chút ánh sáng.

"Oh cháu ggái..... đốt hết tất cả những que diêm của cháu đi..... và rồi đoàn tụ với bà....."

"Bà của Cô Bé Bán Diêm biến thành ác quỷ!?"

Shidou sốc thốt lên.

Một đàn dơi đông đảo bay vào sảnh qua những ô cửa sổ đã vỡ, hợp lại thành hình dạng con người. Mặt sàn còn đang ướt sau đó hình thành một con zombie, không thể miêu tả, một con quái vật dị dạng khiến người nhìn vào kinh hoàng chỉ với một cái nhìn từ trong bóng tối.

"Đ-Đây là....."

https://thuviensach.vn

"Ah, nó ở trong câu chuyện của tôi. Ma cà rồng ở Chương 1 • Nosferatu, xác chết sống ở Chương 2 • Undead Lord, và thực thể không xác định ở Chương 3 • Ancestral Deity - cuộc thảm sát kỳ quái của Silver Bullet. Tác phẩm nổi tiếng thuộc thể loại hành động và fantasy, 《Silver Bullet》, đang đứng trong bảng xếp hạng Shounen Blast hàng tuần!"

"Đó là lý do mà Shounen Manga có vấn đề bạo lực đó!!"

Trước những lời giới thiệu lố bịch của Nia, Shidou hét lên. Bên trong khu sảnh rộng lớn, những con quái vật kì dị và những kẻ độc ác đã tập hợp lại. Hơn nữa, họ đã bao vây xung quanh Shidou và những người khác để chặn bất kì lối thoát nào, từ từ thu hẹp khoảng cách từng bước một.

"Uh.....!"

Thứ áp lực đang áp đảo họ hoàn toàn khác so với những tên lính gác của tòa lâu đài lúc trước. Đó là điều đã được đoán trước. Lúc này, trừ một vài trường hợp đặc biệt, những kẻ độc ác và những kẻ quái dị đáng khinh, thấp kém lại đang dồn ép, bao vây Shidou và cả nhóm. Ngoài những kẻ địch tàn ác ra, tình hình của họ còn tồi tệ hơn khi mà họ không thể triệu hồi thiên sứ của mình để tấn công hoặc phòng thủ. Từng người trong số họ đều nhìn thấy rõ ranh giới của sự sống và cái chết đang ở ngay trước mắt họ, khiến tim họ đập liên hồi và não bộ tràn ngập sự căng thẳng.

"Bọn ta sẽ không để thua lũ các ngươi đâu!"

Trong khi mọi người còn đang căng thẳng trước hoàn cảnh không mấy thuận lợi, Tohka một mình hét lên một tiếng và bỗng nhiên nhảy lên trên không, tấn công kẻ địch với thanh katana sắc bén của cô.

"Haaaaaa!"

Tuy nhiên, trước khi lưỡi kiếm của cô có thể tung ra đòn tấn công với tên quái nhân, những mụ phù thủy từ 2 bên lần lượt niệm phép công kích và

https://thuviensach.vn

các tia năng lượng. Phép của họ nhằm vào cơ thể mỏng manh của cô, gây ra vài vụ nổ nhỏ.

"Ack!?"

Tohka rên lên khi cô không thể chịu đựng được những đòn tấn công nặng nề từ cả hai phía. Tận dụng cơ hội duy nhất này, tên quái nhân khổng lồ nhấc cây chùy sắt và dùng lực lớn quăng nó về phía Tohka từ bên trên.

"Hahahaha! Ngây thơ quá đóó, Momotarou!"

"Uhh.....!"

Tohka bằng cách nào đó điều khiển cánh tay để đỡ lại đòn đánh thấu xương đó, nhưng do còn đang ở trên không trung; cô không thể dùng lực để di chuyển tay của mình và loạng choạng ở dưới sàn.

"Tohka!!"

Shidou hét lớn tên cô và lao ra bảo vệ cô, hay ít nhất, cố gắng để lao ra. Tuy nhiên.

"Lơ là đi như vậy nguy hiểm lắm đó, lợn con"

Khi Shidou vô tình nghe được giọng nói lạnh lùng của con sói từ phía trên, bụng của cậu bất ngờ nhận một cơn đau dữ dội.

"Uaah!?"

Câu ngay lập tức hiểu lý do - cơ thể cậu bị quét đi bởi cánh tay khổng lồ của con sói. Cơ thể của Shidou bay ngang căn sảnh rộng lớn, đâm sầm vào bức tường cứng và thảm hại rơi xuống sau đó.

"Ou.....ch....."

https://thuviensach.vn

"Shidou!"

"S-Shidou-san!"

Tất cả các Tinh Linh đều thốt lên lo lắng cho cậu và cố gắng tiếp cận Shidou với ý chí sắc đá, cho đến khi ý chí đó bị bị chặn lại một cách tàn nhẫn bởi con sói và những kẻ địch khác đã tàn bạo chặn đường họ lại.

"Tệ quá, các ngươi không được phép đi đâu cả"

"Huh.....!"

"Y-Yoshino....."

"S-Sẽ ổn thôi, Natsumi-san....."

Các Tinh Linh, một số người chịu nhẫn nhục và một số người bực bội, nghiêm nghị đứng sát lại gần nhau. Những kẻ xấu đang đứng thành hàng rào chắn cảm nhận được sự sợ hãi này và cười nhạo báng, tiến lại gần hơn từng chút một.

"Các ngươi chuẩn bị biến thành đồ ăn đi!"

"Hihihihihi..... Thư giãn đi; Ta sẽ nuốt trọn các ngươi từ đầu tới chân!"

"Kehehe, không biết vị lưỡi của nàng tiên cá sẽ như thế nào nhỉ"

"H-hyaa.....!"

Miku hét lên trong khi ngậm chặt miệng lại.

Tuy nhiên, Miku không phải là người duy nhất run rẩy trong sự sợ hãi. Mặc dù nhìn chung họ đều phản ứng không bình thường, tất cả mọi người đều đang đầm đìa mồ hôi trong khi bất lực chờ đợi những con quái vật

https://thuviensach.vn

đang tiến đến lại gần họ như thể họ đã bị kết án với chiếc máy chém vô hồn.

"Kuh..... đồ khốn!"

Shidou lẩm bẩm với chút sức lực còn lại trong khi đỡ dậy cơ thể của cậu.

"Sao các ngươi dám..... động tay lên người họ!"

Tuy nhiên, cơ thể yếu ớt của Shidou, vừa mới bị đâm sầm vào tường, hoàn toàn không thể hành động như cái ý chí mạnh mẽ của cậu dù có cố như thế nào đi chăng nữa, và đôi chân nặng nề của cậu sớm gục ngã, khiến phần nửa dưới cơ thể của cậu bị tê liệt ở dưới mặt sàn đầy nước.

"Uah.....!"

Bất chấp biểu hiện khó khăn của mình, Shidou quyết định nghiến răng chịu đựng cơn đau dữ dội. Cậu chống tay một cách thảm hại lên mặt sàn với đôi bàn tay vẫn còn sức lực của mình, lờ đờ bò về phía các Tinh Linh, nhưng đã quá muộn. Những kẻ độc ác đã là những người ra tay trước.

"Ahahahaha! Bắt đầu với ngươi nào!"

"Kya....."

"Y-Yoshino! Không được động đến em ấy con chó bẩn thỉu kia!"

Con sói khéo léo dùng chân và đẩy Yoshino ngã xuống mặt sàn bằng ngón tay của nó. Mặc dù Natsumi bám chặt vào chân của nó, con sói chỉ đơn giản giả vờ không biết và tiến lại gần Yoshino nói.

"Un un, thật là ngon lành, Cô Bé Quàng Khăn Đỏ!"

"Uu....."

https://thuviensach.vn

"Ahh! Ăn Yoshinon sẽ khiến ngươi bị đau bụng đấy!"

"Kuh.....!"

Nếu điều đó xảy ra, thì sẽ thực sự là quá muộn. Trái tim của Shidou đập loạn nhịp. Kể cả khi cậu bằng cách nào đó có thể tới chỗ họ, điều mà cậu có thể làm được lại rất hạn chế. Ít nhất, cậu chỉ có thể hi vọng để chôn chân họ thêm chút thời gian. Đó là điều vô ích, với người đã bị hất văng đi bởi con sói và đang để Yoshino bị ăn.

Lúc mà cậu nhận ra điều đó.

Đột nhiên, những câu nói ý nghĩa mà Mukuro đã nói qua chiếc camera tự động hiện lên trong tâm trí của Shidou.

⌈.....Ví như phong ấn đi Linh Lực của ta, ta thật sự có khả năng an tâm mà sống hay sao? Những Tinh Linh được mi cứu đến bây giờ, bộ không có lần nào bị kẻ địch tấn công nữa sao?⌋

"....."

Shidou yếu ớt dang tay tới chỗ của Tohka và những người khác, không hề dừng lại dù chỉ trong chốc lát.

"Mình....."

Các Tinh Linh với sức mạnh đã bị phong ấn bởi chính Shidou hiện đang bị tấn công bởi những con quái vật khủng khiếp. Chỉ có một nguyên nhân duy nhất, chỉ một lý do, thứ đang trôi nổi trong ý thức đang mờ dần của Shidou khi cậu nghĩ về hành động của mình. Nếu cậu không phong ấn sức mạnh của họ, có lẽ họ đã có cơ hội để đấu lại «Beelzebub» của Westcott. Không, nó không chỉ có lần đó. Như Mukuro đã nói, Tohka và các Tinh Linh khác đã bị đưa vào, hết lần này tới lần khác, vô số hiểm họa trong quá khứ. Shidou đã phong ấn sức mạnh của họ để cứu họ, nhưng

https://thuviensach.vn

ngược lại, chính vì lý do này lại đã khiến cho Shidou vô tình đe dọa tới mạng sống của họ. Con tim của cậu đau đớn như bị vỡ ra từng mảnh. Liệu từ trước đến giờ việc cậu đang làm có đúng đắn hay không? Hay việc cứu các Tinh Linh chỉ là một việc không hề có nghĩa lý để thỏa mãn sự ích kỷ của bản thân như Mukuro đã nói?

"----Này, cậu không phải là người hay lo lắng như thế đâu"

Lúc đó, một giọng nói quen thuộc có vẻ như đã thấu hiểu cảm xúc và suy nghĩ riêng tư của Shidou vang lên từ đâu đó.

"Hm.....?"

"Huh.....?"

Những lời thốt ra trong sự bối rối của Shidou và sự lúng túng của con sói chồng lên nhau.

"Chuyện gì vậy? Âm thanh vừa rồi----"

Con sói, với một cái chân giữ chắc Yoshino trên không trung, nhìn xung quanh để tìm kiếm nguồn của giọng nói đó trong sự bối rối. Tuy nhiên, ngay khi nó vừa rời mắt khỏi Yoshino.....

".....Cái.....!?"

Một đường thẳng quét xuống tay của con sói, cắt cánh tay đó làm hai.

"Đ-Điều này thật, không thể nào!"

"Yaa.....!"

Đồng thời với tiếng kêu la đau đớn của con sói, cơ thể nhỏ bé của Yoshino rơi xuống sàn, cùng với cánh tay bị chặt của con thú.

https://thuviensach.vn

Rồi, ngay trước khi cơ thể của cô chạm tới mặt sàn

"----Em có sao không, Yoshino?"

Xuất hiện trước mắt cô là một cậu thanh niên rất quen thuộc đã nhẹ nhàng đỡ lấy cơ thể đang rơi của cô.

"Eh? Đ-Đó....."

Yoshino bối rối nghiêng đầu khi nhìn thoáng qua vẻ ngoài của cậu thanh niên. Không, Yoshino không phải là người duy nhất.

"Eh.....?"

"S-Sao lại có thể?"

Các Tinh Linh khác, cũng như chính Itsuka Shidou, tất cả đã tập trung sự chú ý vào cậu thanh niên quen thuộc và mở to đôi mắt lấp lánh của họ. Mặc dù vậy, những phản ứng không lường trước được của họ là điều không thể tránh khỏi. Cuối cùng, cậu thanh niên đang cầm một thanh kiếm dài mà không cần phải nghi ngờ gì Tohka chính là chủ nhân của nó, «Sandalphon».

"Được rồi, lũ người xấu. Cho phép tôi, người bảo vệ của các Tinh Linh, Itsuka Shidou, được tiếp đón các người!"

Nét mặt của một con người không bị khuất phục, không chút sợ hãi, dù nhìn theo góc độ nào, thì đều hoàn toàn giống Shidou.

"N-Ngươi là tên quái quỷ nào vậy!? Bỗng nhiên xuất hiện như vậy và nói mấy thứ nhảm nhí đó----"

Con sói hỏi trong khi nhìn cánh tay bị cắt cụt và giận dữ nhìn trừng trừng vào Shidou.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, Shidou thậm chí còn không cho con sói có cơ hội để lên tiếng và giơ «Sandalphon» với dáng đứng của một tên đao phủ. Sau đó, toàn bộ cơ thể khổng lồ của con sói ngay lập tức bị cắt làm đôi với một nhát chém của thanh kiếm.

"Gah..... Gaaaaaaah!"

Để lại tiếng hét chói tai, cơ thể bị tách ra của con sói biến đổi một cách bí ẩn thành những trang sách bị xé nát, cuốn đi theo cơn gió cho đến khi rơi xuống mặt đất. Chứng kiến cảnh tàn sát ngay trước mặt họ, những kẻ xấu còn lại cố giữ hơi thở trong sự sợ hãi khi thế trận đảo chiều lại với họ.

"Cái.....! Con sói đã.....!?"

"Ngươi..... ngọn gió nào đưa một chiến binh thần thánh đến vùng đất này vậy!?"

Hai mụ phù thủy ác độc rên rỉ với sự sợ hãi tuyệt đối. Shidou cong môi thành một nụ cười.

"Tôi chỉ là một học sinh cao trung đi ngang qua đây thôi"

Shidou đáp lại trong khi dậm chân xuống mặt sàn ẩm ướt và thoải mái dồn sức vào những kẻ thù yếu ớt với «Sandalphon» cầm sẵn trên tay.

Cậu làm đổi hướng phép thuật nguyền rủa của các phù thủy, nhanh chóng cắt gọn chiếc chùy sắt mà không có bất kì sự kháng cự nào, và đâm thủng một lỗ lớn trên thân hình bị biến dạng của tên quái nhân. Tên quái nhân khốn khổ thét lên một tiếng rung động trời đất giống như cái chết đau đớn của con sói, và biến thành những mảnh giấy. Tuy nhiên, sức mạnh không thể ngăn cản của Shidou không dừng lại ở đó. Cậu truyền sức mạnh thể chất về tay và chân của cậu, trực tiếp dùng «Sandalphon» đầy hoa mĩ khi cậu tiến vào trận chiến với những kẻ phản diện đáng thương còn lại.

https://thuviensach.vn

Shidou ngơ ngác chứng kiến cảnh tượng kì quái.

"C-Chuyện gì đang xảy ra vậy.....?"

"Shidou!"

Tohka và các Tinh Linh khác nhanh chóng lao tới giúp đỡ cậu sau khi con đường bị chặn đã được xóa đi sạch sẽ.

"Cậu có sao không, Shidou? Cậu có bị đau ở đâu không!?"

"K-Không, tớ ổn. Quan trọng hơn, đó là ai....."

Shidou một lần nữa bối rối nhìn vào Shidou đang chống lại kẻ thù không đội trời chung của họ kia. Kotori liền chau mày nghi ngờ.

"Đó chắc chắn là anh rồi..... Nói đi, anh có thể sử dụng thuật phân thân bóng tối hả, Shidou?"

"Không, anh không nhớ là anh đã từng học làm một ninja....."

Shidou cười khoái trá trong khi Nia thì Ah một tiếng, như thể cô đã nhớ ra điều gì đó đáng nhớ và xoa cằm.

"Có thể Thiếu niên #2 là một nhân vật ở trong thế giới này?"

Shidou cũng bối rối xoa cằm đầy ngạc nhiên. Lời nói của cô ấy nghe khá hợp lý, thật sự. Tuy nhiên cùng với điều đó, một mâu thuẫn khác sẽ nảy sinh. Họ đang mắc kẹt trong một thế giới ảo mộng, nơi những câu chuyện cổ tích xen lẫn với nhau. Nếu như Shidou không được đưa vào cốt truyện của một câu chuyện, vậy thì nhân vật Shidou chỉ có thể tồn tại ở----

"Aahhhh!"

https://thuviensach.vn

Vào lúc đó, khi Shidou nhớ lại những mảnh ký ức của cậu cho tới thời điểm đó, Natsumi đột nhiên hét lớn lên, đối lập với vóc dáng nhỏ bé của cô.

"C-Chuyện gì vậy, Natsumi?"

".....T-Tôi biết người đó.....! Tôi biết, người đó.....!"

Natsumi chỉ vào Shidou, người đang trình diễn một trận chiến tuyệt vời chống lại kẻ xấu, bằng ngón tay run rẩy của cô.

"Em biết cậu ấy à Natsumi!? Thật không?"

"Đ-Đúng vậy..... thực ra, tất cả chúng ta đều biết! Bởi vì người đó, Shidou kia..... chính là nhân vật mà tất cả chúng ta đã vẽ trong manga tháng trước!"

"!!!"

Shidou và các Tinh Linh khác bị sốc, nén hơi thở lại với những lời nói chắc chắn của cô. Một thứ đã từng tồn tại; một câu chuyện mà họ đã nghĩ rằng nó không hề tồn tại, một câu chuyện mà Itsuka Shidou làm nhân vật chính. Shidou và những người khác đã lập một kế hoạch mà họ cùng nhau vẽ manga, trong đó Shidou được nhất trí làm nhân vật chính, để làm thức tỉnh Nia, người không thể yêu được thứ gì khác ngoài 2D.

"N-Nhưng..... đó không phải là sự nỗ lực của cả đội sao? Được cứu bởi một anh hùng như vậy..... thật là trùng hợp!"

Shidou phản đối, còn Nia thì nhẹ nhàng lắc đầu

"Tôi đã nói lúc nãy rồi, thiếu niên. Tác phẩm văn học không hề có giới hạn khi chúng được hoàn thành và rất có thể được xuất hiện trong thế giới này. Hơn nữa, các tác giả của bộ manga đó đều đang ở đây hết rồi. Cậu không nghĩ rằng cơ hội xuất hiện là khá cao sao?"

https://thuviensach.vn

Trong bộ trang phục của nhân vật trong chính manga đầu tay của mình, Nia hào hứng tiếp tục.

"Và đó là Thiếu niên #2, dù cậu ta có phải là Itsuka Shidou hay không, cậu ấy được miêu tả là một trong những người đồng đội để tăng cường sức mạnh cho Itsuka Shidou, người cứu rỗi các Tinh Linh để dụ dỗ tôi!"

"Y-Ý vậy là sao?"

"Yêu cầu. Xin hãy giải thích thêm"

Chị em Yamai hơi nghiêng đầu biểu hiện sự khó hiểu của họ trước những lời nói liên tục của Nia. Do đó, Nia hít thở rồi tiếp tục.

"Nói cách khác! Cậu ta là một người siêu đẹp trai, siêu mạnh, lý tưởng về Thiếu niên đang được khắc họa trong tim của mọi người đó!"

Sau khi Nia kết thúc câu nói kỳ dị của mình, Shidou cắm thanh «Sandalphon» xuống sau khi tiêu diệt kẻ địch manga cuối cùng.

"Hu....."

Cậu ta sau đó nhẹ nhàng vuốt tóc và bình tĩnh lại gần Shidou.

"Yo, mọi thứ ổn chứ, tôi?"

"U-Ừ....."

Cảm thấy không quen với cách mà cậu chưa từng nói chuyện với người khác như vậy bao giờ, Shidou cố gắng đáp lại.

"Cảm ơn vì đã cứu tôi..... tôi"

"Haha, chúng ta nói chuyện giống như Kurumi vậy"

Shidou cười vui vẻ đáp lại.

https://thuviensach.vn

Shidou chỉ biết cười theo, vì cậu đã đối mặt với thứ cảm giác hấp dẫn khi nhìn thấy phản ứng của chính bản thân mình.

"Nhưng..... mọi người đang ở trong một tình cảnh khá là hẹp hòi. Nếu mọi người đang ở đây, tôi đoán đây chắc hẳn là do Westcott gây ra?"

Shidou hỏi một cách sắc sảo.

Không bị ảnh hưởng nhiều lắm bởi sự xuất hiện đặc biệt của 2 Shidou, Kotori thẳng thắn gật đầu khẳng định.

"Un, Em sẽ nói thẳng luôn vì anh đã biết tình huống nguy hiểm của bọn em. Anh có biết làm cách nào để bọn em có thể quay trở về thế giới của bọn em không? Mọi người cần phải quay trở về gấp"

Shidou gật đầu, không do dự.

"Oh, để đó cho anh"

"Eh!?"

Kotori mất bình tĩnh hét lên. Đó là điều không thể tránh khỏi, bởi Shidou đã nói ra một cách nhẹ nhàng mà không có một chút do dự nào.

"A-Anh có thể giúp bọn em sao?"

Kotori hỏi, trong khi Shidou liền đưa thanh «Sandalphon» ra và đáp lại.

"Un. Thế giới này được tạo ra với sức mạnh của một Thiên sứ, và tương tự nó cũng có thể bị phá hủy bởi nguồn sức mạnh đó. Mặc dù anh là một thực thể hư cấu, nhưng ở thế giới này, Thiên sứ anh sử dụng hoàn toàn là thật"

Tuy nhiên, Shidou tiếp tục:

https://thuviensach.vn

"Anh chỉ có thể mở lối ra của thế giới này. Khi mọi người quay trở về thế giới kia, Westcott có thể đang chờ sẵn mọi người ở đó rồi"

"Cái.....!"

Kotori tròn mắt, không thể chấp nhận sự thật là cô đã không nghĩ tới khả năng đó từ trước.

"Anh muốn bọn em phải làm gì? Bọn em cần phải khẩn trương để cứu Mukuro và----"

Ngay khi biểu hiện nghiêm trọng của Kotori bắt đầu đỡ dần.

"Tôi đoán trúng là điều này sẽ xảy ra mà!!"

Nia hét lớn, như để ngắt lời Kotori.

"G-Gì vậy Nia! Chị không cần phải hét to như vậy chứ....."

"Ehehe, tôi luôn muốn nói câu nói đó mà. Thế nào? Như một cô gái tài năng chứ?"

"Chị đùa đấy à....."

Kotori nói với đôi mắt lờ đờ. Nia rụt rẽ gãi đầu, như muốn nói "ahh xin lỗi, xin lỗi".

"Tôi đã chuẩn bị mọi thứ cần thiết nên Thiếu niên #2, cậu không cần phải lo. Cậu có thể mở lối ra ngay bây giờ được không?"

"Này, chị đang nói gì vậy, Nia? Dù chúng ta có về được thế giới cũ của chúng ta, không phải tất cả những nỗ lực của chúng ta sẽ thành công cốc nếu như chúng ta xuất hiện trước mặt Westcott sao?"

"Hehehe, không cần phải lo"

https://thuviensach.vn

Nia lắc ngón tay như cái máy nhịp, và nhếch mép.

"Cô thấy đây, trước khi tôi bị nuốt chửng vào đây, «Beelzebub» đã được kích hoạt ở thế giới đó rồi. «Rasiel» và «Beelzebub» đều cùng thuộc về 1 thực thể. Đương nhiên, nó cũng có thể tạo ra kết nối giữa hai thế giới"

"Vậy nghĩa là....."

"Yup, trừ khi tên khốn đó ở đó mãi, thì cơ hội mà chúng ta chạm mặt hắn là rất thấp"

Nia nháy mắt, và các Tinh Linh đều vui vẻ.

"Tuyệt vời, Nia!"

"Haha, thực sự rất là hợp lý"

"Khen ngợi. Vậy ra là cô không phải là một kẻ say xỉn"

"Nyahaha, tôi xấu hổ quá, khen tôi nữa đi"

Nia ưỡn ngực lên tự mãn. Shidou liền mạnh mẽ giương thanh «Sandalphon» lên và nhìn về phía Shidou và những người khác.

"Được rồi, ổn chứ?"

"Un, như anh muốn,"

Sau khi Kotori nói vậy, ngay sau đó, Shidou gật đầu và nhắm mắt lại để tập trung sức mạnh của mình, mạnh mẽ vung «Sandalphon» xuống với một áp lực phân tách.

"----Hah!"

Ngay lập tức, một cơn gió mãnh liệt được tạo ra từ lưỡi kiếm thần thánh «Sandalphon» sắc bén, và một vết nứt không gian mở ra bên trong

https://thuviensach.vn

khe hở hẹp của không gian bị cắt bởi thanh kiếm thần thánh.

"Mọi người có thể quay trở về thông qua lối đi này"

Shidou mỉm cười ấm áp trong khi giữ «Sandalphon» đang được cắm trên mặt đất.

"Về Mukuro mà cậu đã nhắc đến trước đó, cô ấy là một Tinh Linh mới, phải không? Làm tốt nhất có thể nhé, tôi; cậu chắc chắn phải cứu được cô ấy"

"....."

Nghe những lời của Shidou, một phần có vẻ giống như lời chia tay của Woodman; Shidou cảm thấy tim cậu đang đập nhanh dần lên.

"..... Anh đang làm gì nữa vậy Shidou? Đi thôi"

Kotori biểu hiện kỳ lạ khi cô nhìn vào người anh trai của cô trong sự bực mình và chờ đợi mọi người đến vết nứt không gian.

"Một lần nữa cảm ơn vì đã cứu bọn tôi, và tự chăm sóc lấy bản thân nhé, Shidou"

"Un, tôi sẽ gửi lời cảm ơn tới những đồng minh của cậu trong thế giới này"

"Haha, tôi đoán rằng họ cũng ở đây. Không hiểu sao việc đó cảm thấy khá là phức tạp,"

Kotori mỉm cười sau vẫy tay chào cậu ấy, và bước vào bên trong cánh cổng.

Theo ngay sau cô, các Tinh Linh đều chào tạm biệt Shidou từng người một khi họ đi vào vết nứt. Sau khi những người khác đã rời khỏi đó, Shidou

https://thuviensach.vn

nhìn Shidou.

"Đến lượt cậu rồi đó, tôi. Đi đi, họ đang đợi cậu đấy"

"U-Ừ....."

Shidou đồng tình với lời đề nghị của Shidou và bước tới cổng dịch chuyển. Tuy nhiên, cậu đột nhiên dừng lại thêm một lần nữa, như thể chân cậu bị ghim lại trên mặt đất.

----Shidou.

Theo trí tưởng tượng đầy sáng tạo của Shidou và các Tinh Linh, Shidou hư cấu kia là lý tưởng của một Shidou chuyên đi cứu giúp các Tinh Linh. Đối diện trực tiếp với Shidou, một mong muốn nhỏ bé nảy ra trong trái tim của Shidou. Một trạng thái lưỡng lự của tâm trí được kết nối với nhau, cùng với những vướng mắc nhỏ nhặt mà cậu phải bỏ qua. Tuy nhiên những chi tiết như vậy vẫn đọng lại trong lòng Shidou như kết tủa.

"Này.....tôi"

"Un? Có chuyện gì vậy, tôi?"

"Những gì cậu nói đều đúng cả. Tôi sắp tới chỗ của Tinh Linh mới, phía của Mukuro. Nhưng----"

Shidou gãi lông mày của cậu khi cậu lắp bắp kể câu chuyện của Mukuro. Sao cậu có thể lạnh lùng từ chối, sao cậu có thể ngang nhiên phớt lờ ý kiến cá nhân của các Tinh Linh, và sao cậu có thể dễ dàng phủ nhận tất cả mọi việc như vậy.

"....."

Shidou tỏ vẻ nghiêm túc khi lắng nghe lời thú nhận đáng sợ của Shidou, và thở nhẹ.

https://thuviensach.vn

"Tôi hiểu rồi..... một vụ thuyết phục Tinh Linh khó khăn khác nữa nhỉ?"

".....Tôi có một niềm tin. Khi mọi người bị bao vây bởi đám kẻ xấu đó, tôi đã nghĩ rằng nếu tôi không phong ấn họ, họ sẽ không rơi vào hoàn cảnh như vậy..... Không, dĩ nhiên, nếu tôi không làm điều đó, họ sẽ còn gặp rắc rối lớn hơn, nhưng....."

Cậu không thể đưa ra một kết luận từ những suy nghĩ đó của mình.

Shidou gãi đầu và tiếp tục.

".....Phong ấn sức mạnh của Mukuro. Tôi không có ý kiến về việc đó. Nếu tôi không làm vậy, DEM sẽ phát động thêm cuộc tấn công khác. Nhưng..... Tôi không biết phải làm gì cả..... vậy ý kiến của cậu như thế nào? Cậu có nghĩ rằng tôi có quyền được đứng trước mặt Mukuro dù rằng tôi không có gì để phản biện lại với cô ấy? Liệu tôi có thể mở khóa được trái tim của cô ấy hay không.....?"

Shidou đứng im lặng một lúc và rồi đáp lại.

"----Nếu là tôi, tôi sẽ làm lại một lần nữa"

"Nhưng, Mukuro muốn không bị quấy rầy....."

"Mặc dù cô ấy nói như vậy, không phải điều đó quá kỳ cục nếu như cậu nghĩ kỹ hơn về nó sao? Nói rằng cô ấy tự khóa trái tim mình lại để cô không cảm thấy cô đơn, thì có khác gì việc cô ấy không thể chịu được sự cô đơn nếu như cô ấy không sử dụng thiên sứ của mình?"

".....Điều đó..... hoàn toàn đúng"

Nếu Mukuro không thể trải qua cảm giác cô đơn, buồn bã và bất mãn ngay từ đầu, vậy thì cơ bản, không nhất thiết phải nhẫn tâm khóa trái tim và

https://thuviensach.vn

cảm xúc của cô ấy. Có lẽ không cần phải nói với Shidou về điều này.

"Những gì cô ấy nói, dù có nhìn theo cách nào, cảm giác như đó là một tín hiệu cầu cứu từ chính bản thân Mukuro. Do đó, cậu không cần phải để ý những gì mà cô ấy làm với cậu. Nhân tiện, không phải cậu đã có sẵn chiếc chìa khóa để mở khóa trái tim bị khóa lại của cô ấy rồi sao?"

"Eh.....?"

Nghe những lời của Shidou, Shidou nghiêng đầu. Trong nháy mắt, cậu ngay lập tức hiểu ra ý nghĩa ẩn sau câu nói đó.

".....Nó có thể là....."

"Đúng vậy,"

Shidou kia gật đầu đồng tình với phản ứng của Shidou.

"Một điều nữa, cậu cần phải coi nó như một vấn đề riêng biệt,"

Shidou nói vậy và giơ nắm đấm ra phía trước ngực của Shidou.

"Cậu nghĩ sao, tôi? Không phải mọi thứ cậu vừa nói đều liên quan tới Mukuro sao? Mặc dù nghĩ cho cô ấy thì tốt thôi, nhưng cậu sẽ không nhận ra tình cảm của cô ấy chỉ với những điều như vậy. Vậy thì, tôi, cậu định đối diện như thế nào với Mukuro?"

"....."

Lắng nghe lời khuyên hữu ích của Shidou, Shidou đột ngột nín thở. Sau một vài giây im lặng, Shidou hít thở sâu, và thở ra một lần nữa.

".....Un----Được rồi..... Ok.

https://thuviensach.vn

Shidou từ từ nói vậy. Câu trả lời cho câu hỏi này quá dễ để nói. Tuy nhiên, khi nói ra, luôn luôn có một cảm giác như đang trút bỏ toàn bộ sự buồn bã, u sầu tích tụ lại tận đáy lòng cho đến lúc đó. Shidou cười lớn, chắc hẳn đã nhận ra quyết định của Shidou.

"Cố gắng hết sức có thể nhé, học sinh cao trung"

"Cậu cũng vậy, học sinh cao trung"

Shidou và Shidou chào nhau bằng cách đấm tay nhau, và rồi Shidou nhảy vào vết nứt tạo ra trong không gian đó.

"......Uu"

Phần 2

----Vai của cậu cảm giác như bị lắc nhẹ và rồi dần dần Shidou lấy lại được ý thức của mình. Shidou khịt nhẹ mũi và mở to đôi mắt lờ mờ của mình, bắt gặp ánh mắt của cô em gái nuôi của cậu, người đang nắm tay lại ngay trước cái bản mặt ngớ ngẩn của cậu.

"Em đang làm cái gì vây, Kotori?"

"Chúa ơi, cuối cùng thì anh cũng tỉnh lại rồi. Thêm một giây nữa thì em sẽ đánh anh lần thứ 20 đấy"

"......Eh? Em đã đánh anh 19 lần rồi cơ á!? Sao nhiều vậy!?"

Shidou hét lên giận dữ trong khi miễn cưỡng đặt tay lên mặt mình, cố cảm nhận hơi nóng từ phần da bị đỏ lên.

"Em đùa thôi"

Kotori đáp lại với một cái nhún vai đầy mỉa mai.

https://thuviensach.vn

Lúc Shidou nhẹ nhàng chạm vào mặt cậu để xác nhận lại cơn đau không có ở trên mặt, cậu nhanh chóng kiểm tra xung quanh và tình trạng hiện tại của cậu. Cậu không ở trong căn lều cũ nát mà cậu đã tỉnh dậy lần trước, mà cậu thấy mình đang nằm trong hành lang ở căn cứ bí mật của «Ratatoskr», với những bức tường bê tông và trần bằng bê tông có thép gia cố đã bị đổ vỡ thành những đống đổ nát.

Các Tinh Linh khác tụ lại một chỗ và Tohka đã đặt tay lên vai Shidou, lắc nhẹ cậu. Mọi người không còn mặc những bộ đồ bằng vải cotton cũ kĩ hay những bộ lễ phục rực rỡ nữa. Trang phục của họ đã quay trở về như ban đầu, những bộ trang phục thường ngày.

"Thật là..... không phải em đã nói là chúng ta đã hết thời gian rồi sao? Đừng có chần chừ nữa"

Kotori vòng tay lên ngực và nói một cách hời hợt.

"Oh..... Xin lỗi về việc đó. Nhưng mà----"

Shidou loạng choạng dồn sức vào đôi chân để đứng dậy và tự vỗ vào mặt cậu vài lần để tỉnh táo trở lại.

"----mọi thứ đều ổn cả rồi"

".....? Em hiểu rồi, thật tốt khi thấy anh khỏe lại"

Kotori nghiêng đầu với chút nghi ngờ, nhưng ngay lập tức nhận định rằng đây không phải là lúc đề ngồi không vô ích, và đưa tay lên cằm để kêu gọi tất cả mọi người.

"Dù sao đi nữa, chúng ta cũng cần phải hành động thật nhanh Mặc dù thời gian chúng ta dùng có ngắn hơn dự định, một cuộc tấn công bất ngờ có thể xảy đến với «Fraxinus» bất cứ lúc nào"

https://thuviensach.vn

"Un!"

"Hiểu rồi"

Các Tinh Linh đồng ý và thận trọng theo sau Kotori chạy qua hành lang. Shidou cũng không bị bỏ lại quá xa, chạy qua khu căn cứ đổ nát, đầy bụi bẩn khi mà tiếng súng đạn vẫn vang lên dữ dội. Sau khi bắt gặp và tiêu diệt một vài đơn vị «Bandersnatch», Shidou và những người khác cuối cùng cũng đã tới được lối vào của chiếc không hạm chuyên dụng «Fraxinus».

Có lẽ camera giám sát đã nhận dạng được họ hoặc tình hình khẩn cấp trước đó, mà Shidou và những người khác đã được phép vào trong chiếc không hạm khổng lồ khi giọng của Kannazuki có thể nghe thấy được từ loa phát thanh.

⌈----! Chỉ Huy! Cô an toàn rồi!⌋

"Un, xin lỗi vị đã để mọi người phải chờ"

Kotori nhẹ nhàng giơ tay đáp lại và tiếp tục đi về phía khoang dưới của chiếc không hạm. Shidou và các Tinh Linh khác theo ngay sau cô, và ngay lập tức được đưa tới khoang chỉ huy của con tàu.

"----Tình hình như thế nào rồi?"

Ngay khi cô bước vào khoang chỉ huy, Kotori nhanh chóng tiến về phía trước đồng thời cởi nút của chiếc áo khoác quân đội của cô ra, vắt nó lên vai của cô. Cô đột nhiên giơ tay phải sang 1 bên, về hướng của Kannazuki, người đang ngoan ngoãn chờ đợi lệnh, kính cẩn chào và đưa cho cô một trong những thanh kẹo mút giống nhau được xếp gọn gàng trên kệ.

https://thuviensach.vn

Kotori nhận lấy nó, xé vỏ của thanh kẹo một cách tham lam và cho nó vào miệng trong khi ngồi xuống ghế chỉ huy. Shidou không thể làm gì khác ngoài ngạc nhiên trước những chuyển động mượt mà, duyên dáng của cô em gái của cậu.

"Đã rõ. Hiện tại, một không hạm loại Arbatel đang bay ngay phía trên căn cứ của chúng ta. Khoảng 120 tên pháp sư đã thâm nhập vào căn cứ. Số lượng thương vong được báo về là 21 người, tính cả các nhân viên kỹ thuật, và 185 người đã đi ẩn náu"

"......Tôi hiểu rồi"

Khi Kotori thầm nói với chút buồn, nhân vật MARIA sau đó xuất hiện lên trên màn hình chính.

『Không có thời gian để chán nản đâu, Kotori. Cô cần phải thực hiện nhiệm vụ của mình ngay bây giờ』

"Un, tôi sẽ chú ý điều đó"

Kotori bình tĩnh thở ra để gạt bỏ những thứ không quan trọng đi và đưa ra một quyết định, ngẩng đầu lên.

"----Chúng ta sẽ hoàn thành những gì chúng ta đã đề ra. Chuẩn bị cho «Fraxnius EX» cất cánh. Chắc là việc bảo trì đã được hoàn thành rồi chứ?"

"Đã rõ!"

Các thành viên phi hành đoàn đồng thanh hô vang.

"Tuy nhiên, có vẻ như nguồn năng lượng bên trong chiếc không hạm đã bị phá hủy bởi kẻ địch rồi. Chúng ta không thể mở cổng được"

"Hm, có vẻ như chúng ta không còn lựa chọn nào khác. ----Phá nó đi"

https://thuviensach.vn

"Liên kết các đơn vị Realizer cơ bản với cánh quạt và triển khai Territory. Khởi tạo lớp ngụy trang và tự động né tránh"

"Tuân lệnh, khởi động các đơn vị Realizer cơ bản và các động cơ liền kề"

"Triển khai Territory. ----Chúng ta đã sẵn sàng để khởi hành"

Những tiếng beep và âm thanh khởi động của máy móc từ đâu đó bên trong con tàu cùng với tiếng nói phấn khích của các phi hành đoàn vang lên. Khi tiếng phát ra ngày một to hơn, Kotori gật đầu nhẹ và liếc qua Shidou cùng với những người khác đang đứng ở phía đằng sau cô.

"Chuẩn bị, bám chắc vào nhé"

"Oh, được rồi"

Shidou gật đầu và bắm chặt vào một cây cột ở phía bên cạnh tường. Các Tinh Linh làm theo cậu, chỉ trừ Origami và Nia là những người bám vào tay của cậu. Hai người cuối cùng cũng bị kéo ra khi Tohka và những người khác dùng hết sức có thể để gỡ những ngón tay đang dính chặt vào tay của cậu thanh niên khốn khổ. Kotori thở dài miễn cưỡng và quay lại về phía trước, dùng giọng chỉ huy ra lệnh.

"«Fraxnius EX», xuất phát!"

Sau đó, toàn bộ con tàu rung lắc dữ dội như thể đang thực hiện mệnh lệnh của cô. Màn hình chính hiện lên hình ảnh búc tường bên trong chiếc không hạm bị phá vỡ bởi một lực lượng vô hình, đè bẹp nó lại thành một đống phế liệu.

Một cảm giác hồi hộp, lo lắng bao trùm toàn bộ khoang chỉ huy, và hình ảnh hiển thị lên màn hình chuyển thành bầu trời trong xanh ngay sau đó.

https://thuviensach.vn

"Uohh....."

Shidou nhẹ nhõm kêu lên trong khi dồn sức vào chân để giữ thăng bằng cho cơ thể của cậu. Một chiếc không hạm sử dụng một đơn vị Realizer không cần phải dùng đến sức nâng của không khí như một chiếc máy bay bình thường để có thể bay. Ngược lại, Territory đang bao bọc toàn bộ con tàu cho phép con tàu khổng lồ có thể lơ lửng trên không trung một cách thoải mái. Chính vì lý do này, nó có thể bay theo cách khác với các quy tắc vật lý thông thường.

Vào lúc đó, một cái bóng khổng lồ được xác nhận trên bầu trời và đã được hiển thị trên màn hình, khiến cho chuông báo động kêu lên trong khoang chỉ huy

『Tàu chiến của địch đang lơ lửng bên trên căn cứ của chúng ta đã được xác nhận. Chúng ta nên làm gì?』

Giọng nói của Maria phát ra từ chiếc loa phát thanh. Kotori nhíu mày và dựng đứng thanh kẹo của cô.

"Chúng ta cần phải tiến vào không gian càng sớm càng tốt"

『Rõ』

"Dù cho chúng ta có bị ảnh hưởng nghiêm trọng như thế nào, chúng ta cũng không được giảm tốc"

『Rõ』

"Cô biết phần việc còn lại rồi đó, Maria"

『Rõ』

Sau khi Maria bình tĩnh trả lời, Kotori kẹp thanh kẹo mút của cô giữa hai ngón tay và chỉ về phía trước.

https://thuviensach.vn

"Phân tích nó trong vòng 1 phút"

『Đó mới là Kotori mà tôi biết』

Với giọng nói vui vẻ của Maria, Kotori liền phát chỉ thị cho các phi hành đoàn.

"Phóng 《Yggd Folium》 số 1 đến số 3. Chỉnh Territory để ngăn chặn bất cứ kẻ xâm nhập nào và thay đổi thuộc tính để chúng bị nổ ngay sau đó"

"Rõ, đơn vị《Yggd Folium》số 1 đến số 3 chuẩn bị phóng"

Các màn hình phụ hiển thị phần ngoài của «Fraxinus», cho thấy phần đuôi tàu giống như một cái cây khổng lồ đang phát sáng. Ngay sau đó, một vài 『thực thể lạ』 xuất hiện trên màn hình bay về phía bầu trời vô tận.

Lý do mà chúng được mô tả như những thực thể lạ rất đơn giản, bởi chúng được bao bọc bởi lớp ngụy trang vô hình. Mắt thường của Shidou không thể nhìn thấy được chúng. Giả sử 《Yggd Folium》 chạm tới được tàu địch, đường đạn của tàu địch sẽ bị lệch đi chút ít.

Một vài giây sau, chúng đến ngay trước tàu chiến của DEM và những thực thể lạ đó đồng thời phát nổ. Đến cả kẻ địch cũng không mảy may phát hiện ra. Chiếc không hạm đáng thương này bốc ra làn khói dày đặc và bắt đầu rơi xuống mặt đất.

"Hmm"

Kotori chỉ ngón tay xuống.

"Thời gian đã dùng, 52 giây"

"Tạm ổn, chúng ta phải bắt kịp lại. Nâng độ cao lên và bay thẳng qua bầu khí quyển"

https://thuviensach.vn

"Rõ!"

Ngay khi phi hành đoàn trả lời, con tàu «Fraxinus» bị rung lắc nhẹ và màn hình chính chuyển về chế độ xem phía bên dưới với tốc độ đáng kinh ngạc. Cảnh tượng thật mê hoặc như được chụp bởi một chiếc camera gắn trên một quả bóng bay.

Chưa đến vài phút, khung cảnh hiển thị trên màn hình chính đã tách khỏi bầu trời. Không gian màu đen dần chen vào toàn bộ khung hình với vô số ngôi sao lấp lánh phát sáng.

Đó chính xác là cảnh mà chiếc camera tự động đã chụp vào ngày hôm đó. Shidou nuốt nước bọt, nhìn chằm chằm vào cảnh quay.

Vào lúc đó.....

Hình bóng của một cô gái trẻ chìm trong giấc ngủ bình yên với mái tóc vàng óng xuất hiện.

".....Mukuro.....!"

Shidou nắm chặt tay lại trong khi gọi tên của cô gái. Mặc dù giọng nói của cậu không thể phát ra được bên ngoài con tàu, lông mày của Mukuro khẽ rung lên.

".....Huh?"

«Fraxinus» nhiều khả năng có thể phát hiện được âm thanh phát ra từ bên ngoài. Dù yếu, nhưng chắc chắn đó là giọng của Mukuro được truyền qua chiếc loa phát thanh.

Dưới điều kiện bình thường, âm thanh không thể truyền trong chân không. Nhưng có thể là do hiệu ứng giống như Territory của bộ Linh Phục

https://thuviensach.vn

của cô ấy cho phép giọng nói của cô ấy được ổn định và chạm tới được màng nhĩ của Shidou.

〖Mi phải xem xét lại những lời khuyên của ta, đồ bản tính không thay đổi như mi kia〗

Mukuro dang người ra và giơ tay phải lên, môi mấp máy.

〖----«Michael»〗

Với câu nói đó, một thứ hình chiếc chìa khóa đã xuất hiện bên trong bàn tay phải của Mukuro từ khoảng không trống rỗng. Sau đó cô đâm đầu răng cưa của «Michael» vào không gian.

〖----Mở 《Rātaibu》〗

Mukuro quay chiếc chìa khóa, tạo ra một cánh cổng khổng lồ. Cô nâng tay lên, và ngay lập tức ném nó xuống như đang thực hiện một bản án tử hình. Vô số mảnh vỡ rải rác khắp khu vực gần đó đều bị hút vào bên trong cánh cổng, giống như một lỗ đen nuốt chửng mọi thứ. Sau đó, những cánh cổng khác xuất hiện xung quanh «Fraxinus», tung ra vô số mảnh vỡ bay như đạn cùng một lúc.

"U-Uawahh!?"

Shidou không thể làm gì khác ngoài việc nhìn vô số viên đá bay về phía con tàu với vẫn tốc khá lớn. Tuy nhiên, Kotori không bị ảnh hưởng và nhanh chóng đưa ra cách giải quyết.

"Territory, chuyển về dạng phòng thủ!"

"Rõ!"

Các màn hình phụ phát ra một ánh sáng mờ nhạt. Trong khi đó, vô số vật thể kia ngay lập tức bị tan rã trước khi chạm tới thân tàu.

https://thuviensach.vn

"Đ-Đây là....."

"Mọi chuyện sẽ khác nếu như đây là một đòn tấn công trực tiếp từ một Thiên sứ, nhưng những hạt đậu cỏn con này gần như không ảnh hưởng gì tới «Fraxinus» cả"

Kotori tự tin giải thích trong khi quay chiếc ghế chỉ huy đi 180 độ về phía của Shidou.

"Được rồi, Shidou, tiếp theo là đến lượt anh. Anh đã sẵn sàng chưa?"

"----Un, đương nhiên rồi"

Shidou nhiệt tình gật đầu và thể hiện sự quyết tâm của mình. Kotori sau đó tròn mắt như thể cô không ngờ tới câu trả lời đầy bình tĩnh của cậu.

"Mặc dù em không biết anh và Shidou ở thế giới kia đã nói gì với nhau, khí thế của anh cũng không tệ chút nào. Rất tốt, hãy bắt đầu cuộc hẹn hò của chúng ta nào"

Sau khi cô nói vậy, Kotori dùng cằm để ra hiệu cho các phi hành đoàn điều khiển bảng điều khiển tự động của họ. Xung quanh «Fraxinus» được hiển thị trên màn hình, một hình tròn được mở rộng ra.

"Chúng ta sẽ nới rộng Territory của «Fraxinus» tới chỗ của Mukuro vậy nên Shidou, anh không cần phải lo lắng về không khí hay bức xạ vũ trụ đâu. Anh sẽ có thể sử dụng cơ thể của mình để di chuyển trong không gian. ----Cuối cùng, mặc một bộ đồ du hành không gian thì sẽ không hề lãng mạn với nhạy cảm một chút nào đâu"

Kotori nhún vai như thể cô đang nói đùa, và tiếp tục.

"Anh có thể dựa vào bọn em để kiểm soát được những chuyển động cơ bản cũng như phòng thủ. Territory có thể chặn đứng tất cả những đòn

https://thuviensach.vn

tấn công như lần trước. Shidou, anh cần phải làm mọi thứ có thể để tiếp cận được Mukuro. Bắt đầu tác chiến"

Shidou chăm chú nhìn lại Mukuro một lần nữa, người đang lơ lửng ở chính giữa chiếc màn hình LCD, và nhẹ nhàng gật đầu trong khi hít một hơi thật sâu.

----Vào lúc đó.

"......V-Về việc đó"

Natsumi, người đang bẽn lẽn trốn sau Yoshino bé nhỏ, đột nhiên lên tiếng.

"Có chuyện gì vậy, Natsumi?" Kotori hỏi.

"......Không, không có gì, kế hoạch có vẻ t-tốt, nhưng Mukuro-san trông..... đ-đáng sợ quá..... chúng ta không nên đi cùng nhau sao? Sẽ rất..... cô nghĩ sao?"

Natsumi lưỡng lự trong khi đảo mắt sang một bên.

Như thể bằng cách nào đó bị thu hút bởi những lời nói đó, các Tinh Linh khác cũng thể hiện sự ủng hộ của họ.

"N-Nếu em có thể giúp đỡ..... E-Em sẽ sẵn sàng giúp đỡ để bảo vệ Shidou-san với «Zadkiel»..... nếu như mà Territory không thể cản được Mukuro-san....."

"Ah, ý kiến hay đấy~. Giai điệu của «Gabriel» cũng có thể có ích đó"

"Ohh! Tớ cũng sẽ đi cùng luôn!"

Các Tinh Linh yêu cầu Kotori với đôi mắt long lanh như con cún con, khiến cô phải biểu hiện một thái độ không vừa lòng một lúc lâu. Cuối cùng,

https://thuviensach.vn

Kotori không còn cách nào khác, bỏ đi những sự nghi ngờ đi và thở dài đầu hàng.

"Mọi người thật là..... Nhưng chỉ được đi khi mạng sống của Shidou gặp nguy hiểm thôi đó, cuộc hẹn này được ưu tiên là để thuyết phục Mukuro. Một đám đông tiếp cận cô ấy mà không có lý do chính đáng chắc chắn sẽ khiến cô ấy cảnh giác và làm khó bọn em đó"

"Ooh!"

Các Tinh Linh gật đầu trước những quy định nghiêm ngặt của Kotori. Shidou không thể nhịn cười trước sự nhất trí của họ.

"Cảm ơn mọi người. Tớ sẽ cố gắng hết sức để mọi người không cần phải hành động"

Shidou kiên định bước tới trước và vào bên trong thiết bị dịch chuyển, thứ trước đó đã đưa cậu tới khoang chỉ huy.

"Vậy thì, giao cho em đó, Kotori"

"Un, bắt đầu dịch chuyển ngay lậ----"

Tuy nhiên, ngay khi Kotori đưa ra mệnh lệnh cuối cùng, một ánh sáng đỏ phát lên bên trong khoang chỉ huy và một tiếng báo động sắc bén vang lên khắp nơi.

"Chuyện gì đang xảy ra vậy!?"

"......! Đó là..... một kẻ địch! Bên trên Trái Đất có 3..... không, 4 tàu chiến không gian của DEM!!"

Khi Minowa hét lên tình huống khẩn cấp, cảnh quay kỹ thuật số của những con tàu chiến khổng lồ xuất hiện lên trên màn hình. Sự biến đổi

https://thuviensach.vn

nhanh chóng của các sự kiện khiến khuôn mặt của Kotori tràn đầy sự giận dữ.

"Nói về việc căn sai thời điểm..... Mặc dù điều này đã được đoán trước, mình không nghĩ là điều này sẽ xảy ra. Vậy thì, họ sẽ bị đánh bay như con tàu lúc trước, dù có đông như thế nào đi nữa.....----"

Lúng túng dừng lời nói lại giữa chừng, Kotori nhíu mày. Mắt cô tập trung vào 4 chiếc tàu chiến khổng lồ hiện lên trên màn hình, đặc biệt là nhìn vào chiếc tàu nhỏ nhất. Nhưng 「nhỏ」 chỉ có thể miêu tả được kích thước tương đối của nó. Biểu hiện của cô dần dần trở nên nghiêm trọng. Thân của con tàu này có thiết kế được làm bằng bạch kim, và bề ngoài rõ ràng là không giống với 3 con tàu kia. Từ khi chúng tới đây, những chiếc không hạm không có nghi ngờ gì về mục tiêu chiến đấu. Nhưng chiếc tàu được đánh bóng nổi bật nhất trong 4 chiếc chiến hạm trông như một chiếc tàu chiến chuyên dụng cho một viên chức cấp cao.

Kotori quay thanh keo mút của cô và thốt ra tên của con tàu.

"«Goetia».....!"

"Cái.....!" Shidou tròn mắt vì sốc.

«Goetia». Mặc dù đó là lần đầu tiên cậu tận mắt nhìn thấy con tàu này, nhưng cái tên kỳ lạ đó đã được Kotori nói ra rất nhiều lần. Đó là tàu chiến riêng của Ellen Mira Mathers, được trang bị động cơ mạnh nhất thế giới. Ngoài ra, trong 「thế giới cũ」, đó chính là con tàu đã tàn nhẫn bắn hạ Fraxinus. Những giọt mồ hôi chảy dài trên mặt của Kotori trong khi cô liếm đôi môi khô của mình.

".....Hơn cả sự hận thù rồi, tổ chức lại một trận đấu ngay trong ngày đầu tiên mà con tàu «Fraxinus» mới ra trận.

"Có vấn đề gì không.....?"

https://thuviensach.vn

Shidou hỏi trong khi khẽ nhíu mày. Maria liền đáp lại qua chiếc loa phát thanh

『Đừng lo. Tôi khác với phiên bản trước. Tôi sẽ để cho kẻ địch biết - cái tên của chiếc không hạm đứng đầu thế giới』

"Nói hay lắm, Maria"

Kotori nhếch mép cười và ra lệnh cho các phi hành đoàn.

"Triển khai hai lớp Territory! Mở rộng lớp đầu tiên tới tọa độ (6,2,2), thiết lập thuộc tính của nó thành kiểm soát không gian, và thiết lập lớp thứ 2 làm lớp phòng thủ! Chuẩn bị cho trận chiến nào!"

"Rõ!"

Các thành viên phi hành đoàn đồng thanh đáp lại lời hướng dẫn như ứng khẩu của cô và nhanh chóng bắt đầu mệnh lệnh tương ứng. Sau khi Kotori quan sát tiến triển trong phần việc của họ, cô quay đầu về phía Shidou và giơ ngón tay cái cho cậu.

"Mukuro là của anh đó, Shidou. Chúc anh một trận chiến may mắn, à không, trong trường hợp này là..... ----Chúc anh một cuộc hẹn hò tốt đẹp."

"Haha, mang hàm nghĩa gì đây trời"

Lắng nghe lời chúc phúc kỳ lạ nhưng cũng rất phù hợp của cô em gái, Shidou không thể không bật cười.

"Em cũng vậy, Kotori"

"Un"

Sau câu trả lời ngắn gọn của Kotori, cơ thể của Shidou được dịch chuyển ra phía bên ngoài con tàu không chút chậm trễ. Tầm nhìn của cậu

https://thuviensach.vn

ngay lập tức thay đổi từ khoang chỉ huy của con tàu thành vũ trụ vô tận. Một cảm giác lơ lửng bao phủ toàn bộ cơ thể của cậu.

"Ooh.....!?"

Shidou hét lên vì cơ thể của cậu đã thoát khỏi lực hấp dẫn, gần như đang xoay vòng tại chỗ.

Tuy nhiên, đúng như những gì Kotori đã giải thích, có một cảm giác không thể tưởng tượng được như có một bàn tay tàng hình đang trợ giúp cậu từ phía sau. Đó chắc chắn là Territory đang duy trì tư thế đứng của Shidou. Đương nhiên, do thực tế cậu không có kinh nghiệm trong việc di chuyển trong không gian, cảm giác tê tê kỳ lạ đó không thể dứt được. Nhưng cậu có thể thở một cách bình thường với nhiệt độ cảm nhận được ở làn da khá là thích hợp. Những điều kiện này vừa đủ để cung cấp cho Shidou một môi trường thích hợp để nói chuyện với Mukuro một cách bình thường.

"----Okay"

Shidou gật đầu nhẹ, mạnh mẽ chụm chân và đạp vào trong không gian. Theo lực đẩy được tích lũy từ trong chuyển động, cơ thể của Shidou được đẩy đi về phía của Mukuro.

"----Huh?"

Sau đó cô mới nhận ra thực thể phiền nhiễu đang dần dần đi về phía của cô. Mukuro nhìn sang phía bên và nhận ra Shidou đang tiếp cận đến, nghiêm túc nheo mắt đáp lại.

"Thou, I recall... art named Shidou, regrettably with non-reminiscence. Did Muku not bid thee an age long adieu added brimming abhorrence?" (Câu này chịu, toàn từ Anh cổ khó dịch quá, ai giúp 1 tay)

https://thuviensach.vn

Nghe thấy giọng nói thật của Mukuro lần đầu tiên mà không cần bất cứ một phương tiện điện tử nào, một chút căng thẳng thần kinh cùng với sự phấn khởi và ý nghĩa quyết định của nhiệm vụ nảy sinh trong trái tim can đảm của Shidou khi cậu chú tâm nhìn Mukuro.

"Tôi rất có vinh hạnh khi cô có thể nhớ được tên của tôi. Không lẽ cô muốn nhìn thấy tôi tệ hại như thế này sao?"

"......Huh?"

Mukuro nghiêng đầu, nhưng điều đó không phải cô không hiểu những lời thuyết phục của Shidou. Nói ra những lời như vậy khiến cô ấy nghi ngờ Shidou đã vô tình đập đầu vào đâu đó và bị ảnh hưởng tâm lý. Tuy nhiên, Shidou không để ý tới điều đó và ung dung tiếp tục.

"Sẵn sàng đi, cô bé hư hỏng. Cô nên biết rằng cái tôi của tôi không hề có giới hạn đâu"

Trong thế giới tăm tối không phân biệt được trời đất là đâu, những bức màn nặng nề được mở ra để hé lộ một bí mật [hẹn hò] giữa con người và Tinh Linh.

(Còn tiếp - Hết tập 14)

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi

www.dtv-ebook.com

Tập 15 - Mukuro Family

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Battle Of Cosmos

Phần 1Nếu mất tập trung dù chỉ trong chốc lát, cứ thế bị nuốt chửng vào trong bóng tối, là vô số những ngôi sao đang tỏa sáng.

Cảnh tượng đó, huyền hoặc đến mức khiến người ta hồ nghi rằng chỉ có thể thấy được trong mơ.

Cho đến khi trời và đất đảo lộn, cảm giác như đang rơi vào bầu trời đêm.

Nhưng mô tả đó, không thể nói là sai.

Không gian nơi Itsuka Shidou đang có mặt, cao vượt lên trên cả bầu trời, nơi mà cả Mẫu Tinh cũng được đặt dưới tầm mắt.

─Vũ trụ.

Ai cũng biết đến cái tên đó, ai cũng biết đến sự tồn tại đó ─ Tuy nhiên hầu hết bọn họ chưa có kẻ nào đặt chân được vào lãnh thổ của thực thể siêu việt ấy.

Dĩ nhiên, tất cả các sinh vật trên Trái Đất, không thể sống ở đó. Nơi đấy hoàn toàn không có oxy cần thiết cho duy trì sự sống, hay khí quyển thông thường sẽ chặn bớt các loại tia vũ trụ, thứ có ảnh hưởng trực tiếp đến cơ thể.

https://thuviensach.vn

Trái ngược với cảnh tượng tuyệt vời ấy, là thế giới chết chóc từ chối sự sống. Nhưng Shidou đang ở đó, không mặc đồ bảo hộ. Cậu đang lơ lửng mà hoàn toàn không có bất cứ thiết bị duy trì sự sống nào.

Mặc dù đó là điều đương nhiên. Shidou không đến nơi này với mục đích du lịch hay tham quan.

Trong không gian thiếu sinh khí này có một người đang ngủ, để 『Mở』 trái tim của thiếu nữ cô độc ấy, cậu đã đến đây.

"─Mukuro."

Shidou khẽ gọi lên cái tên đó.

Mukuro. Hoshimiya Mukuro. Đó là tên của Tinh Linh u sầu ấy.

Trong không gian trước mặt Shidou, một thiếu nữ đang lơ lửng một cách vô định. Mái tóc vàng trải dài hơn cả cơ thể cô. Liếc nhìn thì trang phục của cô như được tạo thành từ những chòm sao. Cậu đã đến không gian vô trọng lực này để thu hút sự chú ý của cô gái bé nhỏ đó.

Trên gương mặt còn sót lại chút ngây thơ ấy không còn đọng lại bất cứ thứ cảm xúc nào, đôi mắt mĩ lệ với ánh hoàng kim, đang trân trân nhìn vào khoảng không như thể cô không còn hứng thú với bất kỳ chuyện gì khác trên thế giới.

"──────Hm."

Mukuro thở nhẹ và nói.

"Mi lằng nhằng thật đấy. Hơn thế nữa, ta thấy trí nhớ của mi rất tệ."

"Ah. Tôi nổi tiếng là chậm hiểu và cứng đầu mà."

https://thuviensach.vn

Shidou nhếch môi cười trong khi nói. Mukuro thở dài thêm một lần nữa.

Mặc dù từ hành động đó, cô không thấy có chút ác cảm nào về Shidou. Theo lẽ đương nhiên, những lời đó không có nghĩa cô cảm thấy ngược lại là cô đang vui.

Như vậy, chính xác thì phải nói là--Mukuro, hoàn toàn không có bất kỳ cảm xúc gì về Shidou.

Không có ác ý. Cũng không có thiện ý. Cơ thể chỉ hoạt động với một chức năng duy nhất là loại bỏ những vật thể dám xâm phạm vào lãnh địa của cô. Sự tồn tại kỳ lạ đó, khiến trí óc Shidou chỉ nghĩ đến hai từ 『Búp bê』.

"....."

Tuy nhiên, có một điều chắc chắn, Shidou thoáng thấy trong tay cô ấy, một chiếc quyền trượng mang hình chìa khóa.

Thiên Sứ 〖Phong Giải Chủ «Michael»〗. Đỉnh trượng đâm xuyên qua vật chất, bằng cách 『Đóng』, nó có thể phong ấn bất cứ thứ gì, Thiên Sứ đó sở hữu sức mạnh vượt qua chuẩn mực bình thường.

Nếu tin theo những gì Mukuro nói, thì cô ấy đã tự dùng sức mạnh lên chính bản thân mình, 『Trái tim』 của cô ấy đã bị 『Đóng』.

Điều đó đã giải thích rõ ràng cho những hành vi của Mukuro, tuy chưa rõ nó có tác động ra sao đến tinh thần của cô ấy, nhưng như là kết quả tất yếu, vui mừng, giận dữ, phiền muộn, hưởng lạc, cô ấy không thể cảm nhận được bất cứ thứ gì.

Và rồi Mukuro--người đã mất tất cả cảm xúc, tại một nơi cách xa Trái Đất, lơ lửng một cách vô định.

https://thuviensach.vn

Không có bất cứ ai can thiệp vào. Không có bất cứ ai quan sát đến. Chỉ có duy nhất cô ấy.

Vì vậy nên Shidou mới đến nơi này.

Dù cho đã bị từ chối một lần. Một lần nữa tại đây, cậu đã quay trở lại.

"Vậy, lý do mi đến đây là gì? Lần này có vẻ không phải là hình ảnh lập thể nữa nhỉ."

Mukuro nghiêng đầu hỏi. Đó là một biểu hiện vô cảm. Lý do cô ấy nghiêng đầu, có vẻ chỉ là hành động thực hiện để phù hợp với câu hỏi cô đang đưa ra.

"Cô biết rồi đấy. Một lần nữa, tôi đến để trò chuyện với cô.──Mukuro."

"Ta sẽ coi đó là một lời nói đùa. Cách giao tiếp giả tạo của mi thật là phiền phức. Muku không yêu cầu bất cứ sự giúp đỡ nào cả──"

"Không đúng."

Shidou đột ngột cắt ngang lời nói của Mukuro.

Và cậu nhìn thẳng vào mắt Mukuro, tiếp tục nói.

"Tôi đến để nói chuyện, không phải với cô bây giờ, mà với người chưa bi «Michael» phong ấn trái tim, Hoshimiya Mukuro thực sự."

"......Huh?"

Mukuro trước những lời của Shidou, cảm xúc không hề lung lay mà thét lên.

https://thuviensach.vn

"Đúng là kỳ lạ. Mi đang nói rằng Muku không phải là Muku? Ta sẽ nói điều này. Trái tim của Muku bị khóa do chính bản thân Muku muốn vậy. Suy luận tùy tiện của mi về lựa chọn của Muku là hoàn toàn sai."

"À..... tôi đã nói rồi. Nhưng mà, tại sao cô khóa nó lại?..... Với câu hỏi đó, chắc hẳn cô không thể đưa ra một câu trả lời chính xác."

Shidou nói vậy trong khi nắm chặt tay lại với quyết tâm mạnh mẽ.

Và tâm trí cậu nhớ lại. Những lời Mukuro từng nói trước đây.

(─Giờ thì.....Tại sao lại như vậy? Nó không cần thiết..... Không, không phải vậy. Giữ thứ đó thì sẽ cảm thấy bất hạnh. Không phải Muku chưa từng nghĩ đến điều đó. Chỉ là, Muku hiện giờ, không còn biết tại sao nữa.)

Đúng vậy. Với những lời đã trao đổi trước đây, quả thực Mukuro đã khóa trái tim mình lại bằng chính ý chí của cô ấy. Tuy nhiên thứ mà cậu nhận được khi hỏi lý do tại sao, chỉ là câu trả lời mơ hồ như vậy.

Hoặc là Mukuro đang nói dối nhằm làm cho nó trở nên hợp lý. Hoặc là cô ấy thực sự không nhớ rõ lý do.

Nhưng, có vô vàn lý do để cô ấy tự khóa cảm xúc của mình lại, và chắc chắn nó không đơn giản.

".....À, đúng vậy. Tại sao mình không nhận ra điều đơn giản đó."

Shidou nói vậy cùng với một tiếng thở dài. Đó không phải là lời dành cho Mukuro. Đó là sự tự vấn. Những lời cự tuyệt của Mukuro đã đâm trúng tim đen của cậu. Một câu hỏi cho bản thân đang lạc lối.

Thực sự đây là một câu chuyện hài hước. 『Bản thân』 ─ 『Itsuka Shidou』 cho đến khi hiểu được điều đó, thì không có cách nào nghĩ ra

https://thuviensach.vn

được ý tưởng này.

"Nghe lại này, Mukuro. Tại sao cô lại ở nơi này? Tại sao cô khóa trái tim mình lại? Rốt cuộc thì──đã có chuyện gì xảy ra với cô?"

"....."

Mukuro với biểu hiện thờ ơ, trở nên im lặng. Sau một vài giây, cô thở hắt ra.

"─Mà, tốt thôi."

Sau đó, những lời nói từ Shidou không còn được cô nghe thấy nữa. Xoay «Michael» đang nắm chặt trong tay, chĩa đỉnh trượng về phía Shidou.

"Đây là lời cảnh cáo cho sự tự do làm theo ý mình của mi. ─ Giờ thì, bất cứ hành động nào của mi cũng đều là sự xâm phạm, tự do của Muku."

Lập tức cùng với lời tuyên bố đó, đất đá và các mảnh máy móc bay xung quanh Mukuro, và theo hướng nhìn của cô ấy, lao thẳng về phía Shidou.

"──Ư！ "

Đột nhiên bị công kích, cậu bất giác cảm thấy nghẹt thở.

Không có bất cứ sự chuẩn bị nào. Ngay cả trong lần nói chuyện trước đó, cậu đã bị tấn công mà không kịp hỏi bất cứ câu nào. Nếu không phải là giao tiếp qua hình ảnh lập thể, thì chắc chắn Shidou đã chết vài lần rồi.

Tuy nhiên, nếu nói rằng cậu có thể ứng biến ngay lập tức nếu có sự chuẩn bị trước, thì đó lại là một câu chuyện khác. Các viên đá lao đến với tốc độ chóng mặt, nhưng vì những thứ đó được liên kết với sức mạnh của Tinh Linh, nên nó giống như một trận mưa thiên thạch cỡ nhỏ vậy. Từng

https://thuviensach.vn

viên, từng viên một mang theo sức mạnh dễ dàng xuyên qua da thịt và bẻ gãy xương cốt. Chúng bay đến với mong muốn duy nhất là đoạt mạng cậu.

"Kư──"

Shidou giơ 2 tay lên tạo thành hình chữ thập, thu người lại nhằm bảo vệ phần đầu. Trong cơ thể Shidou lúc này, vẫn đang có ngọn lửa trị liệu của Kotori. Nó có thể phục hồi các vết thương chí mạng mà cậu nhận phải.

Trong khoảnh khắc tiếp theo.

"──Ể?"

Shidou vẫn giữ tư thế đó, một hiện tượng bất ngờ đã xảy ra với cơ thể, cậu phát ra một âm thanh ngớ ngẩn.

Đúng vậy. Dù thế nào đi nữa thì vô số các đợt công kích từ Mukuro, đã không bắn trúng Shidou một cái nào, tất cả chúng đều bay thẳng về phía sau.

Mukuro đã không khéo léo trong việc thiết lập đường đạn. Nếu có điều gì xảy ra, thì nó có vẻ như là cơ thể Shidou đã cảm nhận được quỹ đạo của những viên đạn và né tránh chúng. Như là, cái phao nổi trên mặt nước, bị đẩy đi bởi những đợt sóng từ con tàu đang rẽ lối về phía trước.

"Đây là....."

Shido ngạc nhiên, từ chiếc incam đang trang bị trong tai, một giọng nói quen thuộc vang lên.

⌈──Em sẽ không để anh làm điều đó đâu, onii-chan.⌋

Không cần thiết phải xác nhận chủ nhân của giọng nói đó, em gái Shidou và là sĩ quan «Ratatoskr», Itsuka Kotori.

https://thuviensach.vn

Đó là lý do mà hiện giờ Shidou vẫn sống và đang lơ lửng trong vũ trụ. Kotori đang ở đó, cùng chiếc không gian hạm khổng lồ dưới quyền điều khiển của cô «Fraxinus EX».

Không hạm hiện đang ở ngay phía sau Shidou, xung quanh khu vực đó được bao phủ bởi Territory, bảo vệ cơ thể của Shidou, đồng thời hỗ trợ giọng nói của cậu tới được với Mukuro trong điều kiện thiếu không khí.

⌈Nó giống như Avoid của «Fraxinus», Territory sẽ cảm nhận các vật thể đang tiếp cận, ngăn chặn chúng va chạm với cơ thể của anh.⌋

"Anh hiểu rồi..... Xin lỗi, em đã cứu anh đấy, Kotori."

Và, khi Shidou đang nói vậy, một giọng nói khác từ phía Kotori được nghe thấy qua chiếc incam.

『Cậu chỉ cảm ơn mỗi Kotori thôi à?』 "Haha..... Cảm ơn cô, Maria"

Shidou cười khổ trong khi trả lời lại AI của «Fraxinus»--『Maria』.

『Thật tốt khi nghe điều đó.──Nhưng xin đừng quá tự tin. Nếu so sánh với những thứ bảo vệ thân tàu «Fraxinus», thì cường độ và chính xác đều kém xa. Sẽ không có vấn đề gì nếu chỉ là những đợt công kích như vậy, nhưng nó sẽ chẳng là gì nếu đối đầu với sự tấn công trực tiếp từ một Thiên Sứ. Vả lại──』

Như để nối tiếp lời nói của Maria, lần này giọng của Kotori vang lên.

⌈Đúng vậy. Em xin lỗi nhưng, anh đừng kỳ vọng quá nhiều vào sự hỗ trợ âm thanh. Ở đây bọn em cũng đang phải đón tiếp vài vị khách quý.⌋

".....Ah, anh hiểu mà."

'Khách quý'. Sau những lời đó, Shidou nhìn lại phía sau với gương mặt quyết tâm.

https://thuviensach.vn

Lý do rất đơn giản. Từ phía Trái Đất, bóng dáng vài chiếc tàu lớn đang tiếp cận «Fraxinus».

Đó là, những chiếc không gian hạm của Tập đoàn DEM.

Shidou lao lên trước khi chúng xuất hiện trong vũ trụ. Bốn chiếc tàu bắt đầu tấn công «Fraxinus», chúng lao tới mà không hề giảm tốc độ.

Ở trung tâm của chúng, là chiếc không hạm mang nhiều duyên nợ 〈Goetia〉. Nếu nói rằng «Fraxinus»đã có một sự tiến hóa, thì cũng sẽ rất khó khăn nếu phải cùng lúc hỗ trợ cho Shidou.

Shidou gật đầu để củng cố lại quyết tâm, quay lại chỗ Mukuro một lần nữa.

"Vậy là đủ rồi.──Chỗ này, hãy giao lại cho anh."

Khẽ thì thầm điều đó, cậu chầm chậm giơ tay phải về phía trước.

Đối thủ là một Tinh Linh với sức mạnh vô cùng to lớn. Hơn nữa, dựa vào những phản ứng trong quá khứ, vì trái tim đã bị khóa, những lời nói của Shidou không thể chạm đến cô ấy.

Nhưng đối với Shidou, hiện không thể đứng trước cô ấy mà không có chuẩn bị gì cả.

Đúng vậy. Cách để Shidou có thể mở khóa trái tim của Mukuro, chỉ có duy nhất một thứ đang nằm trong bàn tay này.

"....."

Hít thở đều, tập trung tinh thần. Lắng nghe trái tim, biến tưởng tượng thành sự thật. Mục tiêu là mong muốn cứu giúp Mukuro, từ trong ánh sáng mơ hồ đó, một hình dáng hiện ra.

https://thuviensach.vn

Sau đó gọi lên. Tên của hình dáng đó. Tên của Thiên Sứ với sức mạnh vô song.

──Thứ có khả năng giải quyết được tình hình hiện tại. Tên của chiếc『Chìa khóa』 duy nhất đó.

"«Haniel»"

Trong khoảnh khắc tiếp theo, tay phải phát sáng mờ nhạt cùng cảm giác một luồng nhiệt theo huyết quản chảy khắp cơ thể. Ở đó, hình dáng một loại vũ khí cán dài dần hiện ra.

Mặc dù vậy, nó khác với những thứ như giáo hay trường kiếm. Phần đỉnh cứng, thon dài và bó lại, giống một chiếc trượng hơn là vũ khí, người ta sẽ nghĩ nó là một cây chổi.

"......Hừm?"

Với sự xuất hiện bất ngờ của Thiên Sứ «Haniel» từ hư không, Mukuro liền phản ứng lại.

"Đó là Thiên Sứ sao? Ta không thấy Tinh Linh nào quanh đây cả....."

Nhưng, ngay lập tức cô nheo mắt lại như thể đã hiểu ra vấn đề.

"Thì ra là vậy. Đó là thứ mi đã nói đến, phong ấn Linh Lực phải không? Hừm, ta không biết nguyên lý của nó là gì, ý mi là mi đã đoạt lấy Thiên Sứ từ một Tinh Linh? Và đương nhiên là mi cũng muốn sức mạnh của Muku nữa."

"Xin đừng nói những lời ảnh hưởng thanh danh người khác như vậy.──Chắc chắn đây không phải sức mạnh của tôi. Nhưng, tôi cũng không có ý định chiếm đoạt nó. Tôi chỉ mượn nó để cứu cô thôi."

https://thuviensach.vn

"Mi vẫn nói rằng mi làm tất cả những việc này mà không có chút dục vọng nào sao? Không thể nào. Chắc chắn đó là một Thiên Sứ, nhưng không có Thiên Sứ nào vượt trội hơn được «Michael» của Muku đâu"

"Đúng vậy. Nhưng mà──"

Shidou thở một hơi qua miệng rồi dồn sức nắm vào cán của «Haniel», thanh quản cậu rung lên.

"«Haniel» ── 〖Thiên Biến Vạn Hóa Kính 《Kaleidoscope》〗"

Như thể đáp lại lời nói đó, «Haniel» nhẹ nhàng tỏa sáng, rồi nó tự trộn lẫn giống như đất sét, và bắt đầu biến đổi.

Sau một vài giây, «Haniel» đã phát sáng trước đó, hoàn toàn thay đổi hình dạng so với ban đầu.

──Một chiếc quyền trượng mang hình chìa khóa. «Haniel» bây giờ, với «Michael» đang nằm trong tay Mukuro, giống nhau hoàn hảo đến từng chi tiết.

Trái tim của Mukuro, nó đã bị phong ấn bởi chính Thiên Sứ «Michael» mà cô sở hữu. Nói cách khác, để có thể mở khóa trái tim của Mukuro, việc đó phải do chính bản thân cô ấy làm.

Cái quy tắc tuyệt đối đó chỉ có thể bị xuyên thủng bởi duy nhất một thứ, đó chính là «Haniel».

".....Gì thế này?"

Quả thực là vượt ngoài mọi dự đoán, Mukuro cất cao giọng.

"Thật kỳ lạ. Thứ đó sao chép lại «Michael»"

"Đúng là như vậy. Với thứ này──"

https://thuviensach.vn

Shidou với giọng nói dứt khoát, chĩa đỉnh của «Michael» về phía Mukuro.

"Tôi có thể nói chuyện được với con người thực sự của cô."

"Thật ngạo mạn. Hãy tự biết thân biết phận đi. Mi có thể mô phỏng lại hình dáng, chứ không thể bắt chước cách sử dụng «Michael» được."

"Chà, làm thế nào bây giờ. Không phải nên thử nghiệm một chút sao."

Shidou bình tĩnh điều chỉnh lại nhịp tim trong khi nói vậy, nắm chắc «Michael» bằng cả hai tay.

"Tôi tới đây, Mukuro. Tôi sẽ mở khóa trái tim của cô."

Phần 2

Thông qua loa phát thanh được trang bị bên trong «Fraxinus», những lời nói trưởng thành đầy quyết tâm của Shidou đang vang vọng. Kotori, người đang ngồi trên ghế chỉ huy, gật đầu trong khi hai dải ruy băng đen buộc trên tóc cô bé đung đưa sang hai bên.

"──Nhờ cả vào anh đấy, Shidou."

Từng từ, từng từ nói ra đều góp phần củng cố thêm ý chí, cô bé nhắm chặt mắt lại.

Hoshimiya Mukuro đối với Shidou mà nói, thì mức độ nguy hiểm của cô ấy không thua kém gì Tokisaki Kurumi hay Nghịch Đảo Tinh Linh. Mặc dù có Territory bảo vệ, nhưng nếu nói rằng việc cậu đến gặp cô ấy một mình không có gì đáng ngại thì sẽ là dối trá.

Nhưng hiện tại, kẻ đang tiếp cận «Fraxinus» chính là Pháp Sư mạnh nhất của nhân loại--Ellen Mathers, cùng chiếc chiến hạm tốc độ cao

https://thuviensach.vn

〈Goetia〉. Ở thế giới cũ trước đây, đó chính là chiến hạm đã bắn hạ «Fraxinus». Vậy nên không thể tha thứ cho cô ta dù chỉ một chút.

"Tất cả thành viên, chuẩn bị chiến đấu! Nghĩ đến đối thủ phiền phức nhất trên thế giới này! Hãy nâng cao tinh thần chiến đấu lên!"

【RÕ.....!】

Đáp lại lời nói của Kotori, các thành viên đang ngồi trong khoang tàu trả lời trong sự căng thẳng. Kotori gật đầu đồng ý, sau đó quay lại nhìn về phía sau.

Ở đó, là các cô gái không thuộc phi hành đoàn, tổng cộng có 8 người, đã xếp thành một hàng. Tất cả họ, đều là những người đã được Shidou phong ấn Linh Lực trước đây. Mọi người đều đang dõi theo sự hiện diện của Shidou thông qua màn hình chính trong khoang tàu.

"Kotori!"

"Kotori."

Hai trong số họ──. Cô gái với mái tóc nhuốm màu màn đêm và đôi mắt pha lê đã chuẩn bị sẵn sàng, cùng với người duy nhất vẫn giữ sự bình tĩnh trong số các Tinh Linh lên tiếng cùng một lúc.──Đó là Tohka và Origami.

Không nghe thấy họ nói tiếp. Sau một lát do dự, cô bé thở dài.

".....Không còn cách nào khác nhỉ. Đúng ra là, tôi không muốn mọi người phải chiến đấu quá nhiều."

Kotori thoáng nhăn mặt, thở dài thêm lần nữa. Kotori là thành viên của«Ratatoskr», một tổ chức được thành lập với mục tiêu là bảo vệ các

https://thuviensach.vn

Tinh Linh. Cô bé không muốn một lần nữa phải đưa những Tinh Linh đang bị phong ấn Linh Lực ra chiến trường.

Nhưng trước mắt mọi người lúc này, rõ ràng không phải là tình huống thích hợp để nói ra những lời đó──. Hơn nữa trong mắt họ, là những ngọn lửa đang rực cháy mà từ nơi Kotori đang đứng cũng không thể ngăn cản.

"Tôi có thể trông cậy vào hai người không?"

Khi Kotori nói vậy, Tohka và Origami đều đồng ý cùng lúc.

Không, không chỉ có vậy. Ngoài hai người họ, các Tinh Linh khác cũng đều gật đầu tán thành một cách mạnh mẽ.

"Em cũng.....muốn giúp một tay!"

"Kaka, nếu tỷ muội Yamai này ra tay, thì gió sẽ thổi ngay cả trong không gian thiếu khí"

"Đồng tình. Đây là lúc chúng ta không thể giữ im lặng."

"Đúng vậy─! Khi những cô gái dễ thương của tôi chiến đấu, thì tôi cũng không thể giữ im lặng được."

".....Nếu Yoshino đi, thì tôi cũng đi."

"Ưm─! Tốt thật, không phải đây giống như trận quyết chiến sau cùng sao? Mọi người có vẻ như sẽ cùng nhau hợp sức! À, nhưng mà Linh Lực của tôi rất yếu, nên sẽ hỗ trợ mọi người từ bên trong tàu thôi. Xin lỗi nhé─"

Yoshino, Kaguya, Yuzuru, Miku, Natsumi, Nia, từng người đều nói ra. Kotori nhìn mọi người một lượt, rồi gật đầu thừa nhận.

"Tôi hiểu rồi. Xin hãy cho tôi mượn sức mạnh của mọi người."

https://thuviensach.vn

Đáp lại lời nói của Kotori, các Tinh Linh cùng giơ tay lên và đồng thanh hô 【ÔÔ─!】. Âm thanh mạnh mẽ đó vang vọng bên trong tàu, nó như đang tác động đến toàn bộ cơ thể của Kotori.

Khí thế của các Tinh Linh đang dâng cao, sự căng thẳng bao trùm phi hành đoàn nãy giờ đã giảm đi trong chốc lát, tinh thần và quyết tâm được thắt chặt và làm mới. Giọng nói của các cô gái, đối với trái tim của những thuyền viên đang thách thức kẻ địch mạnh mẽ và ghê gớm nhất trong lịch sử, dường như có một tác động tích cực đến bất ngờ.

Nhưng─bầu không khí đó, không kéo dài được lâu.

Lý do rất đơn giản. Từ màn hình chính có thể thấy hạm đội của DEM, bóng dáng của vô số cỗ máy nhỏ đang bay ra, hướng về phía Shidou và Mukuro.

Những hình nhân méo mó màu xám. Vũ khí không người lái của DEM〈Bandersnatch〉.

"Hừ.....! Bọn chúng là─"

"Chỉ, chỉ huy! Phản ứng này là.....không phải chỉ có mỗi〈Bandersnatch〉!"

〈Deep Love〉 Minowa vội vàng lên tiếng cắt ngang lời nói của Kotori.

Mặc dù đó là điều hết sức vô lý. Nhưng dù sao thì ở giữa bóng đen của vô số những cỗ máy đang hiển thị trên màn hình chính, có thứ khác với〈Bandersnatch〉.

─Đúng vậy. Mang trên mình bộ CR-Unit màu xanh và trắng, một cô gái có mái tóc vàng.

https://thuviensach.vn

"Đó là.....!"

"─Artemisia Bell Ashcroft."

Origami nói ra cái tên đó khi đang dõi theo màn hình. Mặc dù bản thân âm điệu đó rất bình tĩnh, nhưng có một sự căng thẳng thoáng hiện trên gương mặt, cô nắm chặt tay lại.

Đó là một phản ứng hiếm thấy ở một người thường ngày ít khi bộc lộ cảm xúc như cô. Nhưng, đó là điều đương nhiên. Đang tiếp cận Shidou và Mukuro, là Pháp Sư có sức mạnh chỉ đứng sau Ellen Mathers.

Không thể để cho Artemisia chạm đến Shidou. Kotori thét lên với giọng căng thẳng.

"Kư─. Tôi sẽ tiến hành dịch chuyển mọi người, trước tiên là Tohka và Origami, hãy đến chỗ thiết bị dịch chuyển!"

"Umu!"

"Đã rõ."

Tohka và Origami cùng trả lời, rồi tiến đến chỗ thiết bị dịch chuyển được đặt trong khoang tàu. Kotori đứng bên cạnh quan sát, rồi nói với AI của «Fraxinus», Maria.

"Giờ thì, Maria. Chuẩn bị AW 111."

『Đã rõ. Tuy nhiên, thứ đó vẫn đang trong quá trình hiệu chỉnh. Liệu điều đó ổn chứ?』

"Không sao đâu, nếu đó là Origami, chắc chắn cô ấy có thể sử dụng nó."

".....?"

https://thuviensach.vn

Nghe thấy những lời đó của Kotori, Origami nghiêng đầu thắc mắc.

Sau đó bên dưới bảng điều khiển mở ra như một chiếc ngăn kéo.Khói trắng bốc ra, trong đó chứa thứ gì đó giống như một chiếc thẻ bài màu bạc.

Kotori cầm thứ đó lên, ném về phía Origami. Origami bắt lấy nó bằng một tay, xòe lòng bàn tay ra rồi nhìn vào đó.

"Đây là..... Thiết bị biến hình khẩn cấp."

"Đúng vậy. CR Unit của Asgard Electronics, AW 111〈Brynhildr〉. Đó là mẫu mới nhất của chúng tôi. Xin hãy sử dụng nó."

Kotori nói vậy và dựng ngón cái lên. Sau khi hiểu rõ mọi thứ, Origami nắm chắc lấy thiết bị, rồi gật đầu với Kotori.

"─Tôi hiểu rồi."

"Được rồi, vậy đi thôi. Xác nhận tọa độ, dịch chuyển──bắt đầu!"

『Đã rõ. Bắt đầu quá trình dịch chuyển.』

Đáp lại lời Kotori, Maria lên tiếng qua loa phóng thanh. Sau đó, ứng với điều đó, nhóm Tohka đang đứng trên thiết bị dịch chuyển bắt đầu phát sáng nhẹ.

Rồi, cơ thể của họ biến mất, đúng lúc đó.

"Kya.....a!?"

Một chấn động khủng khiếp tấn công thân tàu «Fraxinus», Kotori bất ngờ thét lên. Xung kích bất ngờ khiến cô bé bật khỏi ghế chỉ huy, cố gắng đứng vững tại chỗ.

https://thuviensach.vn

Dù vậy, Kotori cùng các thành viên đang ngồi tại vị trí vẫn ổn. Còn các Tinh Linh đang đứng trong khoang tàu thì mất thăng bằng và ngã xuống thành một hàng dài.

"Kya.....a!"

"Ui da..... Chuyện quái gì thế này─"

Nia cho rằng cô ấy đã đáp xuống sàn, cô vừa xoa trán vừa cằn nhằn. Sau đó để đáp lại, giọng của các thuyền viên vọng lên từ khoang dưới.

"Đó, đó là pháo kích từ 〈Goetia〉."

"Chúng ta đã phòng thủ thành công bằng Territory, nhờ đó mà không có thiệt hại gì!"

Trước những lời đó, Kotori chau mày bực bội.

"..... Hừ."

Nếu 〈Goetia〉 tấn công bằng pháo Ma Lực thông thường, thì sức mạnh đó đã bị chặn bởi Territory, nó không thể gây chấn động thân tàu đến mức này.

Ellen biết rằng sẽ không thể xuyên thủng được Territory của «Fraxinus», vậy nên cô ta đã cố tình gây chấn động đến trường Territory.

Đúng vậy─nó giống như, gõ mạnh vào cửa vậy.

"Không cần liếm thử bọn tôi đâu, Ellen Mathers.....!"

Kotori nghiến răng cắn chặt vào chiếc Chupa Chups.

Sau đó, tại thời điểm họ đang dõi theo nó, từ loa phát trong thân tàu, tiếng chuông báo cuộc gọi từ bên ngoài vang lên.

https://thuviensach.vn

Đối phương..... Không cần suy nghĩ gì. Kotori lên tiếng với giọng hờn dỗi.

"..... Kết nối cho tôi."

"Rõ!"

Cùng lúc với giọng nói của phi hành đoàn, màn hình bắt đầu nhiễu sóng, hình ảnh một cô gái trẻ hiện ra.

Một cô gái Bắc Âu với mái tóc vàng nhạt, cùng làn da trắng nhợt như một bệnh nhân. Dù vậy toàn bộ cơ thể được bao bọc bằng một bộ giáp bạch kim cho thấy rằng đây là một Pháp Sư, từ màn hình có thể thấy cổ và cánh tay cô ta, chúng mỏng manh đến nỗi như thể có thể bị bẻ gãy ngay cả với một chút lực.

Nhìn qua thì có vẻ bình thường ─ Không, đó là cô gái ngoại quốc yếu hơn mức bình thường rất nhiều. Nhưng trong đôi mắt xanh da trời đó, hoàn toàn là sự tự tin tuyệt đối vào sức mạnh của bản thân.

"..... Ellen Mathers."

⌈Phải, đã lâu rồi chúng ta mới đối mặt thế này nhỉ, Itsuka Kotori?⌋

Ellen trả lời trong khi nhếch môi cười. Như để bỏ qua màn chào hỏi dư thừa, Kotori chau mày.

Đây không phải lần đầu cô bé thấy cảnh này. Trước khi Shidou mượn sức mạnh từ 〖Khắc Khắc Đế «Zafkiel»〗 để thay đổi lịch sử, Kotori, và cả «Fraxinus», đã từng đối mặt với Ellen qua màn hình giống như lúc này─và, họ đã bị đánh bại.

"Sự xuất hiện của cô vẫn khó đoán như mọi khi nhỉ. Nhưng, lần này tôi không thích các cô đâu."

https://thuviensach.vn

⌈Fufu, sự tự tin của cô là từ con tàu đó à? Đó có vẻ là một mẫu mới nhưng─vô ích thôi. Ta sẽ đánh rơi nó khỏi bầu trời, thêm lần nữa .⌋

"Thật trơ tráo─"

Ngay sau đó, Kotori nghẹt cả thở.

Cô bé đã nhận ra. Ý nghĩa của từ 『thêm lần nữa』 mà Ellen nói ra.

Viêc «Fraxinus» bị 〈Goetia〉 đánh bại, xảy ra ở thế giới trước khi Shidou thay đổi lịch sử. Ellen ở thế giới này, không thể nào biết được chuyện đó.

"..... Hiểu rồi. Đó là lợi ích mà «Beelzebub» mang lại nhỉ."

Kotori khẽ thì thầm.

Quỷ Vương toàn tri «Beelzebub» đã bị đoạt lấy bởi bàn tay của Isaac Westcott. Với sức mạnh đó, không khó để có được thông tin về thế giới trước khi bị thay đổi.

"Hừm..... Giám đốc của cô, có vẻ như đã trải qua rất nhiều chuyện. Giống như đứa trẻ được mua cho món đồ chơi mới vậy."

⌈Trẻ con, phải không? Fu ─ Ta không thể cho rằng đó là một lời xúc phạm nhỉ』

"Vâng. Nó thậm chí còn không phải manga, nếu như phải nhận xét một cách lịch sự thì, sếp của cô chắc chắn không bao giờ dám bước chân vào lãnh địa của kẻ địch."

⌈..... Hử?⌋

Khoảnh khắc khi nghe thấy những lời đó của Kotori. Lần đầu tiên trên gương mặt Ellen, có một sự dao động thoáng qua.

https://thuviensach.vn

『Lúc nãy, cô vừa nói gì, Itsuka Kotori. Ike không dám vào căn cứ của «Ratatoskr».....?』

Và không biết do nghi ngờ, hay do tức giận, mà cổ họng không phát ra tiếng.

"──"

Với phản ứng ngoài dự kiến đó, Kotori vô thức nuốt nước bọt.

Không nghi ngờ gì nữa. Ellen không biết việc đó.─Isaac Westcott đã tập kích vào căn cứ của«Ratatoskr».

"..... Hể, tôi không biết là cô cũng có phản ứng như vậy đấy. Tại sao cô lại không biết về kế hoạch quan trọng như vậy chứ, có vẻ cô cũng thân thiết với hắn mà, tôi tự hỏi liệu có phải do hắn không tin tưởng cô?"

「.....」

Ellen yên lặng trong một lát, rồi nhìn thẳng vào Kotori với một dáng vẻ chưa từng thấy trước đây.

Rồi, Ellen mấp máy môi như thể đang tự thì thầm với bản thân, sau đó lập tức trở lại dáng vẻ bình tĩnh thường ngày, chỉnh lại tóc mái dài của mình.

「Đó là một sự khiêu khích rẻ tiền nhỉ. Ta có nên tin vào lời nói của kẻ địch không?」

"Nếu cô không tin cô có thể xác nhận lại. Hay cô đang cảm thấy sợ?"

「Chỉ là những lời xàm ngôn không đáng để ta nghe theo. Nhưng ─ cũng tốt thôi. Nếu cô đã nói vậy, ta sẽ sớm xác nhận lại điều đó.」

Nói vậy, Ellen giữ ánh nhìn sắc nhọn và tiếp tục lời nói của mình.

https://thuviensach.vn

⌈─Nhiều nhất, ta chỉ cần 5 phút là đủ.⌋

Cùng lúc với những lời đó, cuộc gọi bị gián đoạn, và thay vào đó, trên màn hình chính hiển thị sự thay đổi của hạm đội DEM.

Với 〈Goetia〉 ở trung tâm, 3 tàu khác bắt đầu triển khai nhằm bao vây «Fraxinus».

Các nòng pháo đã mở ra đến mức có thể dễ dàng thấy được hình dạng của chúng. Kotori khịt mũi, rồi bắt đầu ra chỉ thị cho các thành viên.

"Thiết lập các thông số phòng thủ cho Territory, rút lui! Mặc dù ngoài 〈Goetia〉 thì chúng chỉ là lũ tép riu, nhưng cũng không tốt nếu chúng ta bị bao vây. Trước khi có bất cứ điều gì─"

"Kotori-san!"

Và, lời của Kotori bị cắt ngang bởi một giọng nói từ phía sau.─Đó là Miku.

"Trước mắt thì xin hãy dịch chuyển bọn chị ra khỏi tàu đã! Bọn chị sẽ đánh tan lũ rác rưởi đó ─!"

Sau đó như để hưởng ứng, các Tinh Linh khác cũng cất cao giọng.

"Kotori-san, 〈Goetia〉 hãy để mình.....!"

"Kuku, Tohka và Origami đã đến chỗ Shidou rồi. Vậy thì, hãy để bọn ta bảo vệ nơi để họ quay về này."

"Các cô....."

Sau một lát do dự, Kotori khẽ lắc đầu.

"─Không được, làm ơn. Mọi người hãy ở lại đây."

https://thuviensach.vn

"! Sao có thể! Hãy để bọn chị giúp gì đó....."

"Xin hãy bình tĩnh. Vì có thể chúng tôi sẽ cần đến sức mạnh của mọi người─Nên tôi muốn hỏi."

"Ế.....?"

"Nghi vấn. Ý cô là sao?"

Trước lời nói của Kotori, các Tinh Linh nghiêng đầu.

"Nếu đúng thì tôi thực sự muốn làm điều đó. Nhưng, kẻ địch là 〈Goetia〉. Lỡ như─"

Kotori nhìn một lượt vào gương mặt các Tinh Linh, rồi đột ngột dừng lời nói ở đó.

Lý do rất đơn giản. Không một Tinh Linh nào nên có mặt ở đó vào lúc này.

"À-rế.....? Cô ấy đi đâu rồi....."

"! 〈Goetia〉, đang tiến đến đây!"

Vào lúc đó, giọng nói của phi hành đoàn vọng lên từ khoang dưới, kéo tâm trí của Kotori trở lại.

Không có thời gian để cân nhắc kĩ lưỡng, mặc dù sợ hãi và trốn tránh việc phải chiến đấu, cô cũng không định đổ lỗi cho điều đó. Từ đầu, Kotori chưa từng ép buộc họ phải hợp tác dù chỉ một chút. Kotori vẫy tay, đưa ra chỉ thị.

"Mọi người hãy đợi một lát!

─Tất cả thành viên, xin hãy sẵn sàng! Chúng ta đi!"

https://thuviensach.vn

【Tuân lệnh!】

Giọng nói của phi hành đoàn vang vọng dưới khoang tàu. Kotori liếm môi, nhìn chằm chằm vào không hạm màu bạc đang hiển thị trên màn hình chính.

"Tới đây, kẻ thù cũ đáng mến của ta. Hãy để ta cho các ngươi thấy, sức mạnh mới của «Fraxinus»"

Sau đó, chỉ ngón tay về phía màn hình, ngân nga.

Những lời đó.

"Nào─bắt đầu Hẹn hòcuộc chiến của chúng ta thôi."

Phần 3

"─〖Mở 《Rātaibu》〗"

Với giọng ngắn, Mukuro đâm Thiên Sứ hình chìa khóa «Michael» vào không khí và xoay. Ngay sau đó, theo đúng nghĩa đen như đang mở cửa bằng chìa khóa, một 『Cánh cửa』 mở ra trong không gian. Đất đá và các mảnh máy móc đang bay xung quanh Mukuro, bị hút vào trong đó một cách mạnh mẽ.

"Tan biến đi."

"........!"

Và trong khoảnh khắc tiếp theo, như thể bao vây Shidou, vô số 『Cánh cửa』 được mở ra trong không gian, từ trong đó, tất cả những thứ vừa biến mất đồng loạt bay ra.

Hỏa lực đồng loạt bắn ra từ 360 độ theo tất cả các hướng. Đương nhiên, trường Territory của «Fraxinus»đang bao bọc Shidou trước đó đã

https://thuviensach.vn

phản ứng lại, nó có vẻ như có tác dụng giúp cơ thể Shidou né tránh─. Nhưng lần này không giống như lần trước, không có đủ không gian để có thể trốn thoát. Một vài viên đạn sẽ không thể tránh được, chúng sẽ làm thủng vài lỗ trên người Shidou.

Nhưng, Shidou cũng không thể mãi ngu ngốc như vậy. Cậu giơ tay trái lên và hô to.

"«Zadkiel».....!"

Chớp mắt─. Những cột khí lạnh xoáy xung quanh Shidou, tạo thành hình dáng một tấm khiên băng ở đó.

Các viên đạn va chạm vào tấm khiên băng và phát nổ. Những đợt sóng xung kích tấn công cơ thể Shidou.

Nhìn thấy điều đó, Mukuro nheo mắt lại một chút.

"Hô. Mi có thể sử dụng một Thiên Sứ khác sao? Kỳ lạ thật đấy. Mi có thật sự là con người không?"

"Tạm thời, bản thân tôi có thể kiểm soát chúng. Chỉ là─"

Shidou thở nhẹ trong khi nhìn vào mắt Mukuro.

Và, khi đang tưởng tượng ra các ảo ảnh trong đầu, cậu lên tiếng.

【─ Để đến được với cô, tôi đã quyết định sẽ không dễ dãi với cô nữa.】

Âm thanh của Thiên Sứ «Gabriel». Sức mạnh đó được bao bọc trong giọng nói.

Những lời nói ma thuật phát ra từ cổ họng Shidou, lan truyền trong trường Territory của «Fraxinus» làm màng nhĩ của cậu rung động, mang

https://thuviensach.vn

đến cho cơ thể, sức mạnh vượt trội hơn con người.

"Ahhhhhhhhhhh!"

Co chân lại trên không trung, giậm nhảy và lao đi. Tất nhiên ở đây là trên không. Không thể có mặt đất làm điểm tựa. Nhưng cơ thể Shidou đang được bao bọc trong Territory, nó cảm nhận động tác và ý chí, đẩy cơ thể Shidou bay về phía trước.

Với tốc độ khủng khiếp, cậu áp sát không gian nơi Mukuro đang lơ lửng.

Nhưng, vào khoảnh khắc tiếp theo.

"..... Hả!?"

Shidou như nín thở.

Lý do rất đơn giản. Khoảnh khắc trước khi chạm đến Mukuro. Trong tầm mắt của Shidou, xuất hiện những cỗ máy hình người mặc giáp.

"Xin lỗi nhé. Tinh Linh đó, do bọn tôi tiếp nhận."

Một thiếu nữ tóc vàng, trong khi đâm lưỡi kiếm laser xuyên qua người cậu, nói điều đó với dáng vẻ tàn nhẫn.

"Cô là─"

Thiếu nữ đó trông rất quen thuộc.─Artemisia Bell Ashcroft. Pháp Sư của DEM, người đã tấn công Nia khi cô ấy bị nghịch đảo.

Cùng với đó, có vẻ như cô ta bay vào vũ trụ cùng với 〈Goetia〉. Còn về phía Shidou, người đang tập trung toàn bộ tinh thần về Mukuro, hoàn toàn không thể nhận ra sự tiếp cận trước đó.

https://thuviensach.vn

Lưỡi kiếm của Artemisia đã đặt ngang cổ họng của Shidou.

Hoàn toàn không có lối thoát. Không biết liệu ngọn lửa của «Camael» có thể hồi phục nếu cổ họng bị cắt ra không, kể cả khi điều đó là khả thi, có vẻ như Artemisia và Mukuro sẽ không chu đáo đến mức sắp xếp lại đầu và thân cho cậu.

Trong trạng thái cực hạn đó một khoảnh khắc cũng cảm tưởng như dài 10 giây, tuy nhiên, trái tim của Shidou lúc này, có một cảm xúc mãnh liệt hơn cả sự an nguy của bản thân.

Đúng vậy. Nếu Shidou chết ở đây, Artemisia sẽ không do dự mà nhắm vào Mukuro.

Đương nhiên, Mukuro là một Tinh Linh. Với «Michael» trong tay, cô ấy hoàn toàn có thể trốn thoát đến một nơi an toàn mà không ai tới được, Artemisia sẽ không nghĩ ra được cách khác mà quay về.

Nhưng nếu điều đó xảy ra, đồng nghĩa với việc trái tim của Mukuro sẽ vĩnh viễn bị khóa kín.

Chết. Hoặc, vĩnh viễn đình trệ.

Shidou mất mạng tại đây, Mukuro sẽ chỉ còn lại 2 lựa chọn đó.

"Tôi tuyệt đối..... Không cho phép điều đó..... Xảy ra!"

Mạnh mẽ đưa ra mệnh lệnh cho cơ thể, lay động «Michael» đang nắm trong tay. Đương nhiên, đây không phải lúc để có thể kịp phòng thủ. Nhưng, nếu có thể làm Artemisia nao núng dù chỉ một chút, có lẽ sẽ chỉ bị mất một chút da ở cổ. Và nếu như vậy, «Camael» hoàn toàn có thể giữ lại mạng sống cho Shidou.

https://thuviensach.vn

Đó chỉ là 『Có lẽ』 thôi, sự kháng cự này chỉ như sương khói. Nhưng điều đó, là hành động tốt nhất Shidou có thể làm bây giờ.

Lưỡi kiếm laser của Artemisia chạm đến cổ họng Shidou. Lưỡi gươm mang ma lực dày đặc cắt xuyên qua da thịt, cơn đau tột cùng đi kèm với sự bỏng rát, đồng thời mùi thịt cháy rất khó chịu bốc ra.

─Tuy nhiên.

"……!"

Ngay sau đó như nghẹt thở, không phải Shidou, mà là Artemisia.

"Ể─?"

Nghe thấy điều đó, Shidou vô thức mà thốt lên.

Khoảng khắc trước khi Shidou bị dồn vào đường cùng, ý thức vẫn có thể nhận ra điều đó, cổ họng cậu đang run rẩy là sự thực.

Dừng lại một chút, cậu đã hiểu ra.

Thanh kiếm mỏng đã xé rách cổ Shidou, hiện đang bị chặn lại bởi một lưỡi kiếm xuất hiện từ bên dưới.

"─Shidou, cậu ổn chứ?"

"Origami!?"

Shidou mở to mắt, gọi tên thiếu nữ đang xuất hiện ở đó.

Đúng vậy. Ở đó, Origami xuất hiện với một bộ giáp cơ khí không quen thuộc.

Nó có kiểu dáng khí động tuyệt đẹp, CR-Unit với màu trắng tinh khiết. Các chi tiết bao bọc vai và ngực trông giống như áo giáp của phương Tây,

https://thuviensach.vn

vũ khí trên tay cô ấy, làm ta nghĩ đến một ngọn giáo hơn là một thanh kiếm.

"Hình dáng đó là─."

"Giải thích để sau."

Origami trả lời ngắn gọn, chĩa ngọn giáo vào Artemisia đang bị mất tư thế.

"Kư....."

"..... Hừ."

Trường Territory va chạm qua lại nhằm phán đoán sức mạnh của đối phương, Origami và Artemisia đều hơi nhăn mặt.

Hai lưỡi gươm ánh sáng hình thành bởi ma lực đụng độ với nhau, ánh sáng chói lòa tỏa ra thắp sáng cả một vùng không gian vũ trụ tăm tối.

"Shido─!"

Sau đó. Thoát ra khỏi tình thế hiểm nghèo, khi đang trong trạng thái lơ đễnh một chút, màng nhĩ của Shidou rung lên bởi tiếng gọi đó.

Trong khoảnh khắc tiếp theo, ai đó bắt lấy cánh tay cậu, kéo mạnh đến mức cậu nghĩ rằng không thể rút tay lại được.

"Uwaaa!?"

Vô thức mà hét lên, sau đó lập tức cậu hiểu ra lý do.

Khoảnh khắc trước đó nơi không gian mà Shidou đang có mặt, rất nhiều tia sáng của Mukuro bay qua đó. Nếu Shidou đã bị suy yếu tinh thần, thì đó sẽ lại là vứt bỏ đi mạng sống mà nhờ Origami cậu mới giữ lại được.

"Cậu không sao chứ, Shido─!"

https://thuviensach.vn

"A, à, cậu đã cứu tớ đấy─Tohka."

Shidou lau mồ hôi đang chảy trên trán mình, đồng thời gọi tên thiếu nữ đã kéo tay cậu trước đó. Đúng vậy. Người đã cứu Shidou khỏi nguy hiểm, khoác trên mình bộ Linh Phục giới hạn, và trên tay cô ấy, là Thiên Sứ «Sandalphon» chính là Tohka. Xuất hiện cùng với Origami, để trợ giúp Shidou.

Nhưng, cũng không thể cho phép bản thân cảm thấy thoải mái.

Cùng lúc đó Mukuro như thể đang thở dài, giơ «Michael» lên, và các chùm sáng bắn ra một lần nữa.

Không, không chỉ có như vậy. Từ phía sau vô số những hình nhân─lũ〈Bandersnatch〉 xuất hiện. Chúng nhắm vào cả Shidou và Mukuro mà khai hỏa.

"Kư..... «Zadkiel»!"

"Haaaaaa!"

Shidou dựng lên một lá chắn bằng «Zadkiel», cùng lúc đó, Tohka chặn đứng đợt tấn công của〈Bandersnatch〉 bằng «Sandalphon».

Nhưng tất nhiên, chỉ chừng đó thì không đủ để ngừng cuộc tấn công. «Ratatoskr» của nhóm Shidou, DEM chuyên bắt giữ Tinh Linh, và coi tất cả đều là kẻ thù Mukuro. Vì những mục đích riêng, từng mục đích khiến những cơn mưa Linh Lực và Ma Lực đổ xuống khắp không gian vũ trụ.

".....Ư!"

Nhưng, ngay cả trong vòng xoáy đó, Shidou cũng không hề sợ hãi. Không─nếu nói đúng hơn, vượt qua cả nỗi sợ, một ý nghĩ khác đang ngự trị trong tâm trí.

https://thuviensach.vn

"Tohka! Cơ hội đấy!"

"Umu! Cứ để tớ mở đường!"

Đáp lại lời nói của Shidou, Tohka cất cao giọng.

Có vẻ như Tohka cũng có chung suy nghĩ với Shidou. Nhưng điều đó là đương nhiên. Sự phán đoán trong chiến đấu của Tohka, là vô cùng sắc bén và nhanh nhẹn, trái ngược hoàn toàn với Shidou.

Chắc chắn là nhóm Shidou đang ở giữa chiến trường. Mặc dù được bảo vệ bởi Territory, nhưng ở trong cơn bão tạo ra bởi Ma Lực này chỉ cần một sai lầm nhỏ cũng có thể khiến bạn bay đầu như chơi.

Nhưng cùng lúc đó, Mukuro cũng tỏ ra là cần phải đối phó với điều đó. Sự thực là, Mukuro đang loại bỏ các tia sáng Ma Lực tiếp cận bản thân cô, bằng cách dẫn chúng vào những 『Cánh cửa』 được mở ra bằng «Michael».

Nếu là bây giờ, cõ lẽ khả năng tiếp cận được Mukuro sẽ cao hơn trước rất nhiều.

"Cùng lên nào, Tohka!"

"Ô ô!"

Shidou hô lên, rồi cùng Tohka nhảy múa giữa cơn mưa thiên thạch ngập tràn ánh sáng đó.

Trên bầu trời đêm, có hai bóng người cuốn chặt vào nhau, cứ mỗi lần lướt qua là va chạm vào nhau.

Origami sử dụng Territory để bao bọc cơ thể cô ấy, trong khi điều chỉnh tỉ mỉ quỹ đạo của chúng, cô tấn công Artemisia với số lượng nhiều nhất có thể.

https://thuviensach.vn

"Hừ─"

"Ngọt ngào thật!"

Đòn tấn công từ ngọn giáo laser của Origami, đã bị chặn lại bởi lưỡi gươm laser của Artermisia. Ánh sáng Ma Lực tỏa ra tựa như pháo hoa, thắp sáng tầm nhìn của Origami.

"Kư─"

Sau khi nhận lấy vài đòn giáng trả, Origami lui về giữ khoảng cách với Artemisia.

Mồ hôi chảy trên má cô.

Khoảng cách không thể lấp đầy ngay cả khi trang bị những vũ khí tối tân nhất. Mức độ đó─khiến cô nhớ đến áp lực vượt trội của Ellen Mathers trong lần đụng độ trước.

"Hừm....."

Artemisia có vẻ như rất hứng thú với sự xuất hiện của Origami, một giọng nói nhỏ phát ra.

"Một trang bị thú vị nhỉ. Ngọn giáo đó─. Tôi tự hỏi liệu nó có thể thu thập tàn dư Ma Lực từ trận chiến của chúng ta để tạo thành lưỡi giáo không. Có vẻ như nó sẽ mang lại chút rắc rối nếu trận đấu kéo dài."

"....."

Origami khẽ chau mày. Quả thực thì ngọn giáo laser 〈Einherjar〉 của Origami, có thể tạo ra lưỡi giáo bằng cách tái thu thập các tàn dư Ma Lực xung quanh nó. Điều đó khiến nó có khả năng ngăn cản sự phục hồi Ma Lực, dụ đối phương tiêu hao nhiều hơn.

https://thuviensach.vn

"Đó là một CR-Unit không quen thuộc với tôi, cô, là Pháp Sư nhỉ. Tại sao cô lại giúp đỡ các Tinh Linh?"

"....."

Những lời đó, khiến cô cảm thấy khó chịu. Artemisia lẽ ra phải biết về Origami. Trừ khi là bị bệnh đãng trí, thật khó để nghĩ rằng cô ta đã quên mất.

"....., Artemisia. Tại sao cô rời khỏi SSS để tới DEM? Cô, lẽ ra chưa bao giờ có cảm tình với DEM."

".....? Cô đang nói về điều gì vậy? Tại sao lại biết tên tôi..... và còn, SSS.....?"

Artemisia thể hiện một gương mặt kỳ quái ─ Sau đó chau mày và đặt tay lên trán.

"Kư....., ư.....?"

Và sau khi đau đớn rên rỉ, cô ta lắc đầu như để trút bỏ cơn đau, đưa ánh mắt trở lại phía Origami.

".....Mà, sao cũng được. Có vẻ như tôi sẽ không thể hoàn thành nhiệm vụ nếu như không đánh bại cô."

Ánh nhìn của Artemisia sắc nhọn trở lại, điều chỉnh lại tư thế với lưỡi gươm laser trong tay.

"Xin lỗi nhưng, tôi buộc phải loại bỏ cô."

"─!"

Khoảnh khắc tiếp theo, sự hiện diện của Artemisia trong tầm mắt, đột ngột mở rộng.

https://thuviensach.vn

Bằng Territory, gia tốc mà không cần bất cứ chuyển động nào. Trước khi não bộ Origami kịp nhận ra, cơ thể đã cảm nhận được chuyển động.

Cô làm chệch hướng lưỡi gươm laser đang chém xuống đỉnh đầu bằng 〈Einherjar〉. Nhưng đương nhiên, đợt công kích của Artemisia không dừng lại ở đó. Trên, dưới, trái, phải, và cả phía trước. Những nhát chém tới tấp như phá bỏ giới hạn của thời gian.

"Gư....."

Cứ mãi như vậy, thì không thể nào đỡ được toàn bộ các đòn tấn công. Lãnh trọn một cú đánh trực diện vào bụng, cô bay lùi về phía sau.

Thử dùng lưỡi gươm theo cách này, cô có thể hiểu được sự khác biệt về kĩ năng. Mặc dù Origami cũng như nhiều Pháp Sư khác rất tự tin vào sức mạnh không thể bị đánh bại của bản thân, nhưng cô ta đã vượt xa hơn mức đó rất nhiều.

Khối lượng Ma Lực phát sinh, sự kiểm soát chúng, quy mô của Territory, sự chính xác, và có lẽ là, cả năng lực thể chất đạt được ngay từ đầu.

Điểm mà Origami có thể thắng cô ta với tư cách Pháp Sư, sẽ không quá khi nói rằng nó không tồn tại.

"..... ư, Nhưng mà─"

Với Origami ─ có một lý do để cô không thể thua.

Mặc dù gương mặt nhăn nhó vì đau đớn, Origami vẫn nắm chặt tay lại.

"Artemisia Ashcroft. Cô rất mạnh. Mạnh hơn tôi, rất nhiều."

Sau đó thở ra một hơi ngắn, tập trung tất cả tinh thần.

https://thuviensach.vn

"─Nhưng--tôi, không chỉ là Pháp Sư đâu."

"".....Hử!?"

Khoảng khắc khi Origami thì thầm điều đó. Artemisia đang cầm lưỡi gươm laser mở to mắt, tránh ra khỏi quỹ đạo bay của Origami.

Tuy nhiên nó không phải điều quá vô lý. Trong chiến đấu, nếu đột nhiên cơ thể của đối thủ tỏa sáng, có lẽ Origami cũng sẽ hành động tương tự như việc cô ta đang cảnh giác bây giờ.

"Đây là....."

Artemisia vô cùng ngạc nhiên khi nhìn thấy hình dáng của Origami lúc này.

─Hình dáng đó, một bộ giáp kim loại pha trộn với Linh Phục giới hạn đang tỏa sáng lấp lánh.

Đúng vậy. Trạng thái Linh Phục giới hạn, nó gây ra ảnh hưởng đến trang phục đang mặc lúc triệu hồi.

Nếu đó là trường hợp một bộ CR-Unit với các khả năng chiến đấu sẵn có─. Nó chắc chắn sẽ có hình dáng như thế này.

Tinh Linh, và Pháp Sư. Hình dáng hợp nhất giữa hai thứ đáng ra không bao giờ tương thích với nhau.

Pháp Sư là Tinh Linh─có lẽ trên thế giới này, chỉ duy nhất Tobiichi Origami có khả năng tạo ra được phép màu đó.

"Nếu là bây giờ, tôi có thể chiến đấu với cô."

Trong khi Linh Phục trắng tinh khiết của Origami đung đưa, cô nhìn về phía Artemisia, khẽ nói ra những lời đó.

https://thuviensach.vn

Sau đó, Artemisia trước đó đang tròn mắt nhìn, mở miệng như để đáp lại điều đó.

"Tinh Linh. Haha..... Thì ra là vậy, cô, cũng có mặt ở đó khi tôi hạ gục «Sister» đúng không? Vì cô mặc CR-Unit nên tôi đã không nhận ra."

Và Artemisia nhếch môi mỉm cười.

"Tốt quá rồi.─Nếu cô là Tinh Linh thì, hãy thoải mái chém giết đi."

"....."

Origami và Artemisia. Hai người họ lặng lẽ liếc nhìn nhau.

Giống như nam châm hút lẫn nhau, cùng lúc đạp vào khoảng không lao tới.

Phần 4

"〈Yggdrafolium〉, số 1 đến số 10 bắn tới tọa độ chỉ định, triển khai tối đa Territory!"

"Tuân lệnh!"

〈Dimension Breaker〉 Nakatsugawa ở khoang dưới nhanh chóng thao tác trên bảng điều khiển. Sau đó phần đuôi của«Fraxinus»đang hiển thị trên màn hình phụ nhấp nháy ánh sáng xanh. Một số lượng các đơn vị 〈Yggdrafolium〉độc lập được phóng ra.

Và chúng triển khai nhằm bao vây 〈Goetia〉, mỗi chiếc đều triển khai Territory, đứng yên tại vị trí giống như những quả mìn lơ lửng trên không.

"Được rồi, bây giờ! Hội tụ pháo ma lực〈Mystletainn〉, khai hỏa!"

https://thuviensach.vn

『Đã rõ. Hội tụ pháo ma lực 〈Mystletainn〉, khai hỏa.』

Cùng lúc với AI・Maria đáp lại hiệu lệnh của Kotori, tiếng truyền động nhỏ vang lên trong khoang tàu ─ trên màn hình chính ngập tràn ánh sáng.

Từ mũi tàu «Fraxinus» một dòng chảy Ma Lực bắn ra, vươn về phía 〈Goetia〉.

Nhưng─. Khoảnh khắc chiến hạm của hắn ta nhận một đòn pháo kích trực diện đó, nó bay lùi về bên phải với một quỹ đạo bất tự nhiên. Trốn thoát bằng cách đi xuyên qua khoảng trống giữa các 〈Yggdrafolium〉.

"Chậc..... , nó vẫn di chuyển vô lý như mọi khi."

Kotori nhăn mặt bực tức.

〈Goetia〉 mà Ellen đang điều khiển là loại vũ khí tối tân nhất. Thứ đó có siêu hỏa lực có thể thổi bay kẻ địch trong 1 đòn, độ bền có thể chống chịu bất cứ loại tấn công nào.

─ Kể cả khi chứng kiến tận mắt cũng thật khó tin, khả năng chiến đấu vượt trội của thứ đó.

Không giống như những không gian hạm khác, nó trở nên khả thi khi Ellen Mathers trực tiếp điều khiển, chuyển động bỏ qua các định luật vật lý. Đó là, lý do 〈Goetia〉 trở thành chiến hạm mạnh nhất.

Giống như người khổng lồ di chuyển một chiếc ô tô cỡ lớn dễ dàng như bạn di chuyển một quân cờ vậy.«Fraxinus» đã thành công trong việc cải thiện khả năng chiến đấu thông qua nâng cấp. Nhưng điểm đó cũng chưa đủ để sánh bằng 〈Goetia〉.

Đúng vậy ─ Đó là nếu cứ giữ tình trạng như bây giờ.

https://thuviensach.vn

"─Kannazuki!"

"Vâng."

Kotori lên tiếng, chàng trai cao ráo đang đứng đợi bên cạnh ghế chỉ huy đáp lại. Phó chỉ huy của «Fraxinus», Kannazuki Kyouhei đang ở đó. Bây giờ trên đầu người đó, đang đeo một bộ thiết bị để truyền tải sóng não tới các Realizer.

"Maria, hãy chuyển «Fraxinus» sang chế độ điều khiển bằng tay."

『Đã rõ. Để lại 1 Control Realizer, phần còn lại dành cho việc hình thành Ma Lực.』

Theo lời Maria, Kannazuki nhếch môi lên trong khi đặt tay lên thiết bị trên đầu.

"Đáng tiếc là tôi không nhớ, có vẻ như trong thế giới trước khi sửa đổi họ đã tặng ta một thất bại đau đớn nhỉ.─Thật không thể tha thứ. Pháp Sư của hắn ta lại dám làm trầy xước Cây Thế Giới xinh đẹp của chỉ huy, và cả bản thân tôi đã không thể bảo vệ nó."

"Không cần phải lo lắng thế đâu. Nhưng mà, thất bại đó chúng ta sẽ trả lại tại đây."

"Đương nhiên rồi. ─ À, nhưng mà tôi đã bị làm nhục ở nơi mà tôi không biết, liệu có phải lúc đấy tôi đã bất tỉnh nên không cảm thấy hưng phấn lắm?"

『Kotori. Quả nhiên là tôi ghét anh ta. Tôi không muốn giao quyền điều khiển tàu cho người này đâu.』

"Tôi hiểu rất rõ cảm giác của cô nhưng làm ơn hãy nhẫn nại."

https://thuviensach.vn

Quá ngán ngẩm sau những lời của Maria, Kotori quay lại thở dài. Tuy nhiên Kannazuki không phải mối quan tâm hiện giờ ─ Không, đúng ra là những lời đó khiến cô cảm thấy thoải mái hơn.

"Dù sao thì, chúng ta đi. Hãy cho họ thấy sự khác biệt của chúng ta hiện giờ."

"Tuân lệnh. Sẽ theo như mong muốn của chỉ huy."

Kannazuki cung kính đáp lại, và như để phù hợp với điều đó, 〈Goetia〉 phản ứng lại bằng việc nhanh chóng tiếp cận.

Cùng lúc đấy, Kannazuki khẽ nheo mắt. Sau đó, 〈Yggdrafolium〉 còn sót lại sau thân tàu được phóng ra, triển khai chặn hướng bay của 〈Goetia〉.

Nếu đó là một chiến hạm bình thường, chắc chắn không thể tránh được với tốc độ và khoảng cách như vậy. Nó chỉ có thể triển khai Territory để phòng thủ.

Nếu, đó là một chiến hạm bình thường.

〈Goetia〉 đột nhiên đổi hướng ngay khi sắp chạm vào Territory của các 〈Yggdrafolium〉 đã được thủy lôi hóa ─ Không, nó giống như di chuyển tịnh tiến song song theo chiều ngang khi vẫn đang hướng về phía trước, luồn qua khoảng trống giữa các 〈Yggdrafolium〉 và áp sát «Fraxinus».

"〈Goetia〉, tiếp cận!"

Giọng nói của phi hành đoàn vang vọng trong khoang tàu. Tình thế đã xoay chuyển, tới lượt «Fraxinus» bị dồn vào chân tường. Nếu đó là một chiến hạm bình thường, hoàn toàn không thể tránh việc bị đâm trực diện bởi một chiến hạm đã tiếp cận gần đến mức này.

https://thuviensach.vn

─Đúng vậy. Nếu, đó là một chiến hạm bình thường.

"──Hừ."

Khoảnh khắc Territory của 〈Goetia〉 và «Fraxinus» chuẩn bị va chạm vào nhau, Kotori nhận thấy một cảm giác kỳ quái giống như đang trôi lơ lửng.

Cùng lúc đó, hình ảnh trên màn hình chính được ghi lại bởi camera trước của «Fraxinus», thay đổi với một tốc độ khủng khiếp.

"Uwaaaa!?"

Giọng nói kích động của ai đó vang vọng trong thân tàu.

Một lúc sau, trên màn hình, nơi mà «Fraxinus» vừa ở đó và 〈Goetia〉 bay xuyên qua, đang được phản chiếu ngay bên cạnh.

«Fraxinus», giống như〈Goetia〉, vừa thực hiện tịnh tiến song song mà không cần dựa vào tác động bên ngoài.

Cảm giác trôi nổi kỳ lạ lúc trước, là hiệu ứng từ lực truyền quá mức nhằm bảo vệ thân tàu của Territory. Đó là cách lái tàu vô lý đến mức có thể ngay lập tức di chuyển cả thân tàu khổng lồ. Nếu như không thể giảm bớt xung kích, thì khoang tàu bây giờ, sẽ tràn ngập máu và chất nôn của phi hành đoàn sau khi chịu sự rung lắc dữ dội.

"Úi chà! Bây giờ là gì đây! Điều chỉnh lại màn hình đi!"

Kaguya đang đứng đằng sau, rộn ràng lên tiếng như thể cô ấy đang có hứng thú với điều gì đó. Kotori dựng cây Chupa Chups đang ngậm trong miệng lên, nhếch môi nói.

"Đó chỉ là một điểm nổi bật trong sự nâng cấp của «Fraxinus». Bên trong Territory, một Territory khác chỉ bao bọc thân tàu được trải ra, bằng

https://thuviensach.vn

cách làm cho các Territory tự đẩy lẫn nhau, chúng ta có thể khiến tàu di chuyển tự do theo cách chưa từng xảy ra trước đây."

Sau khi đắc ý nói vậy, "Mà, hơn nữa." Kotori nhún vai.

"Nguồn gốc của ý tưởng đó, mặc dù không thích nhưng sự thật là tôi đã thấy nó ở 〈Goetia〉 trong thế giới trước đây."

Rồi như để đáp lại những lời đó, giọng nói của Maria vang vọng qua loa phát thanh.

『Không có vấn đề gì đâu, Kotori. Không có bằng sáng chế cho Realizer hay không trung hạm. Hơn thế nữa─』

Dừng lại một nhịp, Maria tiếp tục.

『─Người chiến thắng, mới là hàng thật.』

Âm thanh điện tử không có âm điệu. Biểu cảm duy nhất, là những chuỗi kí tự chạy trên màn hình phụ của 『Maria』.

Nhưng từ âm thanh đó, có thể cảm thấy rõ ràng hình ảnh một thiếu nữ đang mỉm cười tinh quái.

Thả lỏng cơ mặt, nhìn chằm chằm vào 〈Goetia〉.

"Đúng là vậy, Maria.─Nào, chúng ta sẽ cùng phục thù. Bán hành cho bất cứ kẻ nào gây sự với chúng ta."

『Tuân lệnh!』

Kotori nói xong, bắt đầu từ Kannazuki sau đó đến các thành viên khác, đồng loạt cất cao giọng.

https://thuviensach.vn

Nhưng, ở đằng kia, có một người đang chau mày khó khăn.─Đó là Nia.

"Ừm, nhưng mà imouto-chan, liệu có thực sự ổn không? Tôi nghĩ rằng nó thực sự rất tuyệt, chỉ cần bắt chước đối phương và tăng tốc lên, nhưng em vẫn chưa bắt kịp được điều đó đúng không?"

Chắc chắn, đó là một ý kiến tốt. Kotori nhìn về phía Nia, cố gắng trả lời điều đó.

Nhưng, trước đó, giọng nói của Maria vọng ra từ loa phát thanh.

『Có chuyện gì với người này vậy. Cô đang nghĩ rằng mình trông sẽ rất ngầu nếu như phàn nàn hả?』

"I-ya, thực sự thì tôi không nghĩ như vậy đâu─....."

『Cô là người hay đòi hỏi nhỉ. Người như vậy khi có con trong tương lai, sẽ trở thành Monster Parent đấy. Thật đáng xấu hổ, xin hãy dừng lại đi.』

"Ể, sao con bé này chỉ nhắm vào mỗi người ốm yếu là tôi vậy?"

Nia nói vậy trong khi chau mày bối rối. Kotori nhún vai xuề xòa.

"Trong mọi trường hợp, chúng ta phải chiến đấu với tất cả quân bài có trong tay. Giờ hãy tập trung vào〈Goetia〉 nào."

Nói vậy, Kotori chỉ vào 〈Goetia〉 trên màn hình với cây Chupa Chups trên tay.

"..... Hừm."

Bên trong khoang của chiến hạm cơ động tốc độ cao〈Goetia〉, Ellen Mathers khẽ thở ra.

https://thuviensach.vn

Không, 『Chiến hạm』 có lẽ là cách nói sai. Ở giữa không gian lấp đầy bởi đủ loại thiết bị điện tử và trang bị, có đặt một cái ghế hình vỏ đậu để Ellen ngồi, từ chỗ đó rất nhiều dòng code chạy ra, chúng được kết nối với bộ đồ chiến đấu của Ellen.

Tuy nhiên, nó nên là như vậy. Con tàu 〈Goetia〉 này, hoàn toàn khác với các không hạm thông thường về cách thức điều khiển, nó chính là một CR Unit siêu khổng lồ thiết kế dành riêng cho Ellen.

"Di chuyển vừa rồi─bắt chước 〈Goetia〉 sao? Thì ra là vậy, mẫu mới của chúng cũng không hẳn chỉ là sự khoa trương."

Trước mắt là hình ảnh nằm ngoài dự kiến, cô ta nheo mắt.

Không trung hạm «Fraxinus» của «Ratatoskr». Sự cơ động đó, vượt xa những thứ có trong kí ức của Ellen.

Bên cạnh đó, còn một vấn đề khác. ─ Đang có mặt bên trong tàu, các Tinh Linh.

Cứ thế mà phá hủy «Fraxinus», các Tinh Linh bên trong cũng sẽ bị liên lụy, trường hợp tệ nhất là có khả năng các Sephira sẽ phát tán vào trong vũ trụ rộng lớn này.

Do đó, Ellen cần phải vô hiệu hóa «Fraxinus» trong khi vẫn giữ cho nó nguyên trạng. Nếu có thể giải thích cho các Tinh Linh trong tàu hiểu và dừng lại, thì vẫn còn «Ratatoskr» khá là xấu tính.

"Mà, hơn nữa."

Tuy nhiên. Ellen không hề tỏ ra bối rối.

"Trước mặt sư tử, con thỏ biến thành cáo cũng chẳng phải chuyện đáng để kể."

https://thuviensach.vn

Nói ngắn gọn, một lần nữa lái 〈Goetia〉 với tốc độ cao.

Thông qua bộ giáp, hình ảnh các giác quan của cơ thể như được khuếch đại.

Chìm trong cảm giác như đang nhảy vào giữa biển cả mênh mông.

Bây giờ, Ellen đã hoàn toàn hợp nhất với chiếc không hạm màu bạc này.

Theo như những tưởng tượng trong đầu Ellen, không hạm khổng lồ bay xuyên qua không gian tối tăm.

Trong thế giới này, không tồn tại thứ có thể bắt kịp 〈Goetia〉 và Ellen.

"Hãy cùng đính chính lại lời tuyên bố nào, «Fraxinus».─ 3 phút, là đủ rồi."

Tự do nhảy múa giữa không gian, pháo kích bắn về phía «Fraxinus». Mặc dù «Fraxinus» cũng tìm cách đáp trả, nhưng trong thời gian đó có một khoảng cách nhỏ về tốc độ phản ứng, từng chút một, nhưng chắc chắn, tạo ra một khoảng cách không thể vượt qua.

"──Hừ."

Những ngôi sao đang tỏa sáng trên bầu trời, để lại những quỹ đạo tuyệt đẹp trong tầm mắt. Hoàn toàn, có cảm giác như lạc vào giữa một cơn mưa sao băng khổng lồ.

Mắt cũng đang hoa lên với một tốc độ như vậy, nhưng não của Ellen thì vẫn nhận thức rõ ràng được hoàn cảnh xung quanh. Ý thức được mài sắc đến giới hạn, mọi thứ trôi chậm như đang ở chế độ Slow Motion. Cảm giác

https://thuviensach.vn

siêu việt. Cảm giác như không có ai trên thế giới này có thể đứng ngang hàng với Ellen.

"Khối lượng Ma Lực tạo thành, thời gian nạp đầy, và hơn hết ─ Độ cơ động đó. Chắc chắn là nó vượt xa «Fraxinus» ở 『Thế giới trước đây』. Nhưng, thật đáng tiếc phải nói rằng thứ quan trọng nhất là chiến thuật lại không thay đổi."

Ellen khịt mũi, con tàu giống như đang trượt trên một dòng chảy Ma Lực vẫn đang được bắn ra, tiến sát đến «Fraxinus».

"Hãy để ta khen thưởng cho việc các ngươi dám xâm phạm vào lãnh thổ của ta."

Và hướng nòng súng về phía con tàu không phòng thủ kia.

"Nhưng những kẻ dám thách thức Thiên Đường, nhất định sẽ bị tước đoạt đi đôi cánh.

─Thiêu rụi trong ngọn lửa của thần linh, rơi xuống đi Ikaros."

Tia sáng. Ma lực sinh ra được nạp đầy và bắn ra ngay trước khi chạm đến mức giới hạn, vươn về phía «Fraxinus».

Territory đang bảo vệ thân tàu, do đang tiếp xúc với Territory của 〈Goetia〉 nên cường độ đã bị giảm đi đáng kể─. Và một lỗ hổng như vậy, Ellen không thể nào bỏ lỡ.

Với khoảng cách và thời gian như này, né tránh là điều bất khả thi.

Nhưng─

".....Hử?"

Khoảnh khắc tiếp theo, Ellen cảm thấy nghẹt cả thở.

https://thuviensach.vn

lý do rất đơn giản. Đúng lúc va chạm, hình như hạm ảnh của «Fraxinus» mờ đi trong thoáng chốc, pháo Ma Lực của 〈Goetia〉 xuyên thẳng về phía sau.

"Đây là....."

Ellen mở to mắt, nhìn lại «Fraxinus» một lần nữa.

Không─cố gắng để nhìn được.

Vào lúc đấy bóng dáng «Fraxinus» không tồn tại ở đó, và nếu phải nói thì thay vào đó, chấn động và xung kích khủng khiếp tấn công Ellen.

"Cái.....gì!?"

Buồng lái bị rung lắc dữ dội. Ellen, cố gắng giữ cơ thể khỏi đổ nhào xuống từ trên ghế.

"Chuyện gì đây!"

Territory đang bao xung quanh bề mặt 〈Goetia〉. Cứ cho là bị thiên thạch hay thứ gì đó đâm trực diện, nó cũng không thể gây ra xung kích lớn cỡ này.

Gây ra thiệt hại cho con tàu, chỉ có thể là thứ mang theo Ma Lực sản sinh.

Và ở trong trường hợp hiện tại, chỉ có một thứ như thế tồn tại, đó là không trung hạm của kẻ địch.

Đúng vậy. Biến đổi theo sự triển khai của mỗi phần thân tàu, «Fraxinus» phát sáng như đang mang theo một ngọn lửa màu bạc, tiến tới phía sau 〈Goetia〉 với một tốc độ không thể tin nổi, và bắt đầu khai hỏa.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc khi nhận ra điều đó, bộ phận quan sát trang bị trên 〈Goetia〉 phát ra âm thanh báo động.

─Phản ứng sóng Tinh Linh.

Từ con tàu ở trước mắt, không phải là Ma Lực sinh ra bởi Realizer ─ Thứ quan sát được là Linh Lực của Tinh Linh.

"─«Fraxinus».....!"

Mắt Ellen đỏ ngầu khi đoán ra được mọi thứ, phẫn uất mà hét lên.

"─Chỉ có mỗi một con át chủ bài, ai nói như vậy chứ?"

Trong khi lau mồ hôi lạnh bằng ống tay áo, Kotori dõi theo tàu địch đang hiển thị trên màn hình. ─ Lần đầu tiên bị pháo Ma Lực trực tiếp bắn trúng, chiến hạm tốc độ cao đó đã để lộ ra điểm yếu bên trong bộ giáp.

Bây giờ, Kotori đang ngồi sâu trong ghế chỉ huy, từ đó một thiết bị giống như các điện cực kéo dài được gắn vào các phần trên cơ thể.

Không, không chỉ có vậy. Ở phía sau ghế chỉ huy có đặt một thiết bị hình trụ tròn, ở đó, các Tinh Linh đang nắm tay nhau.

"─Mọi người, đã cứu tôi đấy. Tôi nghĩ rằng chỉ có Linh Lực của mình là không đủ."

"Không đâu..... Có thể giúp một tay, tớ vui lắm."

"Kaka! Nếu hợp sức cùng nhau thì chúng ta là vô địch!"

"Đồng ý. Không kẻ địch nào có thể đứng trước mặt Yamai tỷ muội."

Kotori nói xong, các Tinh Linh đều phấn khởi đáp lại.

https://thuviensach.vn

"Thế này, Linh Lực của chúng ta đã được trộn lẫn vào nhau nhỉ─! Hợp nhất thành một─! Không hiểu sao tôi thấy vui quá đi mất─!?"

..... Mà, ít nhiều cũng có người, ăn mừng khác cách với những người còn lại.

Nhưng dù sao đi nữa, sự thật là nhờ vào mọi người mới có thể trả đũa được 〈Goetia〉.

─Bo mạch chủ.

Được trang bị bên trong «Fraxinus EX», đó là quân bài bí mật mới.

Tương tự như pháo Linh Lực Tinh Linh 〈Gungnir〉, bằng cách cung cấp trực tiếp Linh Lực từ Tinh Linh, chỉ mất một chút thời gian, nó có thể cho Territory sức mạnh vượt quá giới hạn.

Đương nhiên, để Tinh Linh sau khi phong ấn có thể phát ra Linh Lực ổn định, cần phải rút ngược một lượng Linh Lực từ Shidou, cô không muốn sử dụng nhiều nếu có thể, nhưng trường hợp này, hiệu quả là cực lớn.

Hơn nữa bây giờ, Kotori, Yoshino, Kaguya, Yuzuru, và Miku, cả 5 người họ đều đang sử dụng Linh Lực.

Với «Fraxinus» hiện giờ, cụm từ "Con tàu" không còn phù hợp nữa.

Nói cách khác ─ Đó là viên đạn mang theo ý chí có thể tự do xuyên qua bầu trời chỉ với một phát bắn.

"Thật đáng thương. Tính năng chính của Realizer mới chỉ dùng được một ít, nhưng có thể nói «Ratatoskr»đã chiến thắng, mặc dù là phải dùng đến mánh khóe như thế này."

Thực tế, khó có thể nói rằng chênh lệch thực lực đã được san bằng một cách đúng nghĩa.

https://thuviensach.vn

Nhưng ─

"Thời khắc bây giờ, chúng ta đã chiến thắng. Rơi xuống đi, Pháp Sư vĩ đại nhất."

Kotori dựng ngón cái lên, sau đó quay ngược nó xuống.

Rồi như để phù hợp với điều đó phát bắn thứ hai từ«Fraxinus»được khai hỏa ─ Xuyên qua〈Goetia〉đang bị chậm trễ do hư hại máy móc.

Chiến hạm màu bạc với cái tên mạnh mẽ và độc đoán nhất, rơi xuống Trái Đất trong khi bốc khói đen.

Phần 5

"Hây-aaaaaaa!"

Shidou trong lúc nắm lấy «Haniel» đã biến đổi thành «Michael» bằng cả hai tay như một ngọn thương, đang phi như bay bên trong Territory.

Xung quanh Mukuro, vô số 〈Bandersnatch〉 đã tràn đến, cho thấy đây sẽ là một trận hỗn chiến. Mukuro vung «Michael», những con búp bê bằng máy đang tiếp cận cô, bị chặn lại bởi các tia sáng và cơn mưa thiên thạch.

Đây là cơ hội tốt. Buồn cười là búp bê của DEM hiện giờ, lại đang trở thành bức tường che đi sự hiện diện của Shidou.

Nhưng dĩ nhiên, 〈 Bandersnatch 〉 không phải đồng minh của Shidou. Như để phản ứng lại việc Shidou nhảy vào giữa trận chiến, rất nhiều máy móc bắt đầu tấn công cậu.

Tuy nhiên.

"─Haaa!"

https://thuviensach.vn

Trước khi đợt tấn công của 〈Bandersnatch〉 chạm đến, Tohka đã nhảy ra trước Shidou, từ đôi tay cầm thanh kiếm lớn «Sandalphon» lóe lên một tia sáng, chém xuống 〈Bandersnatch〉.

" Đi đi, Shido─!"

"Aaa!"

Shidou lao vào con đường đã được Tohka mở ra, nhanh chóng tiến về phía Mukuro, cố gắng đâm đỉnh của chìa khóa vào Mukuro.

"«Michael».....!"

Nhưng, khoảnh khắc khi «Michael» cố chạm vào cơ thể của Mukuro.

"─〖Mở 《Rātaibu》〗"

Cậu nghĩ rằng đã nghe thấy giọng của Mukuro khẽ vang lên, một 『Cánh cửa』 nhỏ mở ra ở phần đầu đang thò ra của «Michael» mà Shidou đang cầm, và phần đỉnh bị hút vào trong đó.

"Cái.....!?"

"─Dù kẻ địch có tăng lên, cậu nghĩ rằng ta sẽ rời mắt khỏi một kẻ bất thường như cậu sao?"

Mukuro nhìn chằm chằm vào Shidou, giơ «Michael» lên. Và như để đáp lại điều đó, những hạt sáng xuất hiện trên đỉnh của «Michael».

"Shido─! Chạy đi!"

"Kư.....!"

Shidou nghẹt cả thở, cố gắng thoát khỏi đó.

https://thuviensach.vn

Nhưng─quá muộn rồi. Nhanh hơn khoảng cách mà Shidou có thể đạt được, từ «Michael» của Mukuro, những tia sáng phóng ra.

"Shido─!"

"─Hử?"

Nhưng, ngay sau đó Mukuro thốt ra một âm thanh lạ.

Một vật thể khổng lồ bay đến từ bên phải, cản trờ đòn tấn công của Mukuro.

Đương nhiên, mặc dù được bao bọc bởi Territory của «Fraxinus», cũng là bất khả thi để ngăn chặn đòn tấn công của Tinh Linh chỉ bằng một mảnh kim loại. Có vẻ như, đó là một mảnh giáp bọc không trung hạm, đã được đẩy đến nơi này.

Cho dù là thế, nó vẫn đỡ đòn công kích trực diện đó đến cùng. Mảnh giáp sắt đã nhận đòn tấn công của Mukuro, với uy lực đó, bay ngược về phía sau như muốn nghiền nát Shidou.

"Oái.....!"

"Không, không sao chứ, Shido─!"

Không biết đã rời khỏi Mukuro bao xa, mảnh giáp sắt rung lên, ngừng tiến tới phía trước. Có vẻ như Tohka đã bắt kịp Shidou và kịp thời dừng nó lại.

"A, à..... Cậu đã cứu tớ đấy, Tohka. Nếu như─"

Shidou xoa nhẹ vào mảnh giáp đã bảo vệ cậu đến cùng.

"Thật quá đúng lúc..... Mảnh giáp này, đã bay vào giữa tớ và Mukuro─"

https://thuviensach.vn

Rồi. Sau khi nói vậy, Shidou ngừng lời nói lại.

"Hể.....?"

Lý do rất đơn giản. Mặt trong mảnh giáp, cậu đã tìm thấy một thứ gì đó.

"..... Hừm. Có vẻ như mọi thứ đã được giải quyết gần hết."

Trong lúc ngắm nhìn không gian vũ trụ có rất nhiều bụi hơn lúc nãy, Mukuro thở ra.

Gần đó, vô số mảnh vỡ máy móc mang hình dáng con người đang trôi nổi. Tất cả đều mang sự thù địch hướng về phía Mukuro, đó là những thứ đã bị phá nát bởi Mukuro.

Duỗi tay về phía mảnh kim loại đang trôi gần đấy, kỹ lưỡng quan sát nó.

"Hôm nay có rất nhiều khách lạ. Mà....."

Ném cái đầu con búp bê đi một cách dễ dàng, cô chuyển tầm nhìn về phía sau.

"Ở đây hay ở kia, cũng đều không bằng mi đâu, Shidou."

Ở đó, một thiếu niên với ngọn lửa ý chí vẫn rực cháy trong đôi mắt, cùng dáng hình một thiếu nữ đứng đó như để bảo vệ cậu ấy.

"Mi vẫn muốn vứt bỏ đi mạng sống cô gái ấy đã cất công giữ lại cho mi sao? Sẽ không còn sự may mắn ngẫu nhiên nào như vậy nữa đâu?"

Mukuro nói vậy trong khi cầm «Michael», còn Shidou trong lúc trán đang vã mồ hôi, ánh sáng của sự quyết tâm lóe lên trong đôi mắt hướng về phía đó.

https://thuviensach.vn

"Tôi có thể bỏ chạy sao? Tôi đã nói rồi. Tôi, đến để mở khóa trái tim của cô."

"Mi nên gọi ta là Muku. Sự đạo đức giả của mi mang tới rất nhiều phiền hà đấy."

Mukuro nói trong khi mở hé mắt, mở rộng tay để xung quanh thấy được.

"─Rốt cuộc, mi muốn làm gì? Đám búp bê mà mi sử dụng giờ đã thành rác rưởi hết rồi. Mi không thể lừa ta chỉ bằng mấy trò tiểu xảo như lúc nãy đâu?"

"Chà, nên làm thế nào đây. Dù có là rác─thì vẫn có cách sử dụng đúng không?"

Shidou nhếch bờ môi lên, giơ cao «Michael» giả đang cầm trong tay. Sau đó như để đáp lại, các mảnh búp bê vỡ đang trôi nổi gần đó, bay về phía Mukuro như những tiểu thiên thạch.

Nhưng, không chỉ có vậy.

"Tohka!"

"Umu!"

Vậy là khi hô lên, Shidou cùng với thiếu nữ bên cạnh, hướng tất cả sự công kích về phía Mukuro.

─ Tạo ra sơ hở cho Mukuro bằng đợt công kích, mục đích của kế hoạch là nhắm vào điều đó.

"Iya....."

Mukuro nheo mắt như thể phủ định cái ý nghĩ thoáng qua trong đầu.

https://thuviensach.vn

"Haaaaaaaa!"

Như để làm gián đoạn ý nghĩ của Mukuro, thiếu nữ vung kiếm lao tới với âm thanh xé gió.

Tuy nhiên, đó không phải đòn tấn công nghiêm túc nhằm chém rách cơ thể của Mukuro. Kiếm thuật không mang theo bất kỳ chút sát khí nào.

Nhưng điều đó là có lý do. Shidou đã trơ trẽn nói ra mấy thứ đại loại như sẽ cứu Mukuro, nên khó có thể nghĩ rằng cậu thực sự muốn chém đôi cơ thể của Mukuro.

Đòn tấn công này, đỡ lấy hay né tránh cũng đều rất dễ dàng. Mukuro dồn lực vào cánh tay đang cầm «Michael».

"﹍"

Rồi. Mukuro gần như đưa cơ thể ra đỡ lấy lưỡi kiếm, và né đòn đó như tờ giấy mỏng.

"Wow!?"

Quả thật là, Mukuro đã không mong chờ việc né đòn công kích ngay trước khi va chạm, trước cảnh đó thiếu nữ tỏ ra lúng túng.

Mukuro với tư thế như giẫm lên vai người thiếu nữ phá hủy thái độ đó, một lần nữa xoay người về như cũ.

Khoảnh khắc tiếp theo sau đấy, một 『Cánh cửa』 mở ra trong không gian đằng sau Mukuro, từ đó đỉnh của «Michael» bay ra.

"Cái─!?"

Giọng nói lẫn lộn ở phía trước, được nghe thấy từ phía Shidou. Có thể thấy ở đó, Shidou đang cầm «Michael» bằng cả hai tay, với biểu cảm

https://thuviensach.vn

nhuốm màu kinh ngạc.

Và như mong đợi của Mukuro, «Michael» đang được giữ bởi Shidou, đỉnh của nó bị hút vào 『Cánh cửa』 đang khoan lỗ trong khoảng không kia

"Quả nhiên là."

Mukuro khịt mũi.

Vô số luồng đạn cùng đòn công kích của thiếu nữ kia đều nhằm thu hút sự chú ý, mở 『Cánh cửa』 bằng «Michael», kết nối thứ đang nắm trong tay với không gian đằng sau Mukuro. ─ Giả sử Shidou sao chép «Michael», nếu nó có sức mạnh tương đương với bản chính, nhất định sẽ nghĩ đến phương pháp này.

Thực tế, để thành công trong việc sử dụng đặc tính của Thiên Sứ, đó là một phương pháp đặc biệt hữu dụng.

─Đối thủ đã sử dụng điều đó, cô ấy đã quá quen thuộc với sức mạnh của Thiên Sứ ấy, phải nói rằng đó mới thực sự là chủ nhân đích thực.

"Thật đáng tiếc. Nhưng..... đến đây là kết thúc rồi."

Mukuro nói ngắn gọn, tay nắm «Michael», đâm vào Shidou qua 『Cánh cửa』 đang mở.

Đỉnh của chìa khóa, xuyên qua không gian đã bị bóp méo bởi sức mạnh của Thiên Sứ, tiếp cận Shidou đang ở cách xa.

Với điều này, tất cả đã chấm dứt. Dù Shidou có ngoan cường đến mức nào, nếu chức năng cơ thể bị 『Đóng』, sẽ không có cách nào để có thể cử động được.

https://thuviensach.vn

Nhưng, đỉnh của «Michael» khi đang cố đâm vào cơ thể của Shidou, khoảnh khắc đó.

"Hyaaa!"

Một giọng nói hỗn độn vang vọng, cơ thể của Shidou đột ngột co lại, biến thành một thiếu nữ thấp bé. Dưới mái tóc rối bù như tổ quạ, là gương mặt đang hờn dỗi điều gì đó. Trong khi đang ôm đầu bỏ chạy khỏi đòn tấn công của Mukuro, cô nói vọng lại.

"Bây..... bây giờ đó, Shidou!"

"─Hử?"

Với tình huống ngoài dự kiến, Mukuro tròn mắt.

Sau khoảnh khắc đó, sau lưng Mukuro, một cảm giác xuất hiện.

".....Ư?"

Đưa tầm nhìn về phía sau. Không biết từ lúc nào, bóng dáng Shidou đang cầm «Michael» đã ở đó.

"Ngu ngốc. Mi, hắn là─

─Một học sinh cao trung tình cờ đi ngang qua thôi."

Nhanh chóng nói ra điều đó, Shidou đâm thẳng «Michael» tới phía trước.

Đỉnh của chìa khóa, đâm vào ngực Mukuro mà không có bất cứ sự kháng cự nào.

Khi nào, tại sao, từ đâu? Những nghi vấn đó, quay vòng vòng trong đầu.

https://thuviensach.vn

Nhưng, những suy nghĩ đó chỉ kéo dài vài giây.

"..... 〖Mở 《Rātaibu》〗!"

Cùng với những lời đó, Shidou vặn «Michael» vào bên trong Mukuro.

"A──"

Phút chốc.

Mukuro, bên trong trái tim đã bị đóng một thời gian dài, nhớ lại ảo giác như từng có một tia sáng cắm vào.

"Hừ─"

"─Haaaaa!"

〈 Einherjar 〉 của Origami, đụng độ với lưỡi gươm laser của Artermisia không biết bao nhiêu lần, khiến ánh sáng Ma Lực rơi rụng khắp không gian tối tăm.

"Ku....."

Sức nặng của thanh kiếm truyền qua ngọn giáo, khiến cánh tay rung lên. Điều đó rất dễ hiểu vì mỗi một đòn giáng xuống đều mang theo uy lực có thể đoạt mạng đối phương.

Nhưng với Origami, thì không thể nói như vậy. Origami bây giờ, có phương pháp chiến đấu mà trước đây cô không thể thực hiện.

"─«Metatron»!"

Origami thét lên, một số lượng những 『Lông vũ』 lơ lửng như một đôi cánh phía sau Origami, mỗi chiếc bay đi tựa như chúng đều có ý thức riêng.

https://thuviensach.vn

Rồi chĩa đỉnh của chúng về phía Artemisia, nhắm vào cô ta và đồng loạt bắn ra các tia sáng.

"Ối."

Artemisia phát ra một âm thanh nhỏ, xoay người điệu nghệ, né tránh đòn tấn công.

"Đừng để cô ta thoát."

Origami với ánh nhìn sắc bén, ra chỉ thị trong đầu cho «Metatron» đang nhảy múa trong không trung.

Sau đó tuân theo ý chí của cô, một nửa số 『Cánh』 vô tận ấy triển khai ra phía sau Artemisia, chặn đường rút lui bằng cách dệt nên một tấm lưới ánh sáng.

Và nửa còn lại, tập trung ở đỉnh của 〈Einherjar〉 mà Origami đang cầm, tạo thành hình dáng một mũi khoan khổng lồ.

"Haaaa!"

Ánh sáng xoắn vặn tạo ra từ «Metatron» đang xoay với tốc độ cao, tiến sát đến Artemisia.

"─Phải làm nhỉ."

Artemisia mỉm cười, nheo mắt lại.

Sau khoảnh khắc đó, từ những bộ phận như cánh gắn vào ba lô của Artemisia, hướng về phía «Metatron» đang tập hợp, pháo Ma Lực bắn ra đồng loạt.

"Kư.....!"

https://thuviensach.vn

Hai luồng ánh sáng, trong khi va chạm với nhau phát sinh ra những đợt sóng xung kích khủng khiếp.

Tuy nhiên, sự đối kháng đó không diễn ra lâu. Artemisia, nhắm vào đầu Origami ném lưỡi gươm laser trong tay đi.

"Chậc....."

Cô vừa chau mày vừa uốn cong cơ thể, né tránh thứ đó. Nhưng, chớp lấy cơ hội đó, Artemisia xoay người lại, thoát khỏi sự bao vây của Origami bằng cách đạp lên cán của 〈Einherjar〉.

"Phù..... Lúc nãy quả thực là rất nguy hiểm."

Giữ khoảng cách với Origami, vừa kéo thanh gươm đã ném đi lúc trước về lại trong tay bằng Territory, Artemisia vừa thở ra.

"Một sự kết hợp giữa Ma Lực sản sinh và Linh Lực, phải không? Ta không hứng thú với nó lắm..... Nhưng đáng tiếc, hôm nay ta không thể chơi đùa quá nhiều được. Hãy mau chóng kết thúc ─"

Và.

Ở đó, Artemisia dừng lời nói.

Trong khoảnh khắc đã xảy ra chuyện gì đó và Origami ngay lập tức trở nên cảnh giác ─ Sau đó theo hướng nhìn của cô ta.

〈Goetia〉 ─ Không trung hạm do Ellen Mathers điều khiển, trông nó như đang bị hút về phía Trái Đất trong khi bốc khói đen.

"Ellen!? Không lẽ nào, 〈Goetia〉 đã.....!?"

Lần đầu tiên trên gương mặt thường không có biểu cảm dư thừa của Artemisia, có thứ gì đó đã dao động.

https://thuviensach.vn

Origami không hề lơ đễnh chĩa ngọn giáo về phía trước, khẽ hé môi.

"─Các người thua rồi. Ngoan ngoãn từ bỏ đi."

"....."

Sau đó Artemisia rơi vào im lặng trong một lát, hướng ánh nhìn trở lại.

".....Đừng hiểu lầm. Chắc chắn việc Ellen thất bại là nằm ngoài dự kiến, nhưng điều đó không quyết định thắng bại. Mục tiêu của bọn tôi hôm nay là─"

"___"

"Bắn rơi Tinh Linh, đó là lý do."

"Kư.....«Metatron»!"

Phút chốc. Origami nắm được ánh mắt của Artemisia đang hướng về bên phải, ra chỉ thị cho «Metatron».

Nhưng─. Quá trễ. Pháo Ma Lực bắn ra từ trang bị của Artemisia, xuyên qua đòn công kích của «Metatron», vươn về phía Shidou và Mukuro.

"A, a....."

Tầm nhìn lập lòe. Chân tay tê dại, cảm giác như dòng máu đang cấp tốc tuần hoàn.

Trái tim của Mukuro, mơ hồ với những biến đổi môi trường đột ngột, đã gây ra những sự hỗn loạn.

─『Hỗn loạn』.

Đúng vậy. Đó là, sự bất thường.

https://thuviensach.vn

Trái tim của Mukuro đã bị 『Đóng』 bởi «Michael», nó không còn có thể cảm nhận bất cứ điều gì.

─À, không đúng, đó là lý do tại sao. Đúng là điều đó. Dần dần. Thấu hiểu được. Chiếc chìa khóa đã cắm vào. «Michael». Shidou. Itsuka Shidou. 〖Mở 《Rātaibu》 〗. Mở ra. Trái tim. Chìa khóa của trái tim này. Trái tim đã bị phong ấn từ lâu của Mukuro. Trôi đi. Tuôn chảy. Dòng chảy của cảm xúc. Những sắc màu vô hình đã lâu không thể cảm nhận. Phẫn nộ mà ép buộc trái tim này mở ra. Hứng thú vì có thể sử dụng những phương pháp không ngờ tới. Và còn Shidou, người đã vì Mukuro mà tới nơi này bất chấp sự an nguy của bản thân─

"Mukuro!!"

Và. Ý thức lạc mất cùng cảm xúc ngập tràn như con đập bị vỡ, đột nhiên nghe thấy giọng nói đó.

Bởi cảm xúc và ý thức đã không còn bị trói buộc, mặc dù vẫn còn khó khăn để thể hiện ra một phản ứng, đâu đó trong đầu, từ tầm nhìn và thông tin thu được, có thể xác định được tình huống mà bản thân đang gặp phải.

Tiếp cận. Tia sáng. Mũi tên ánh sáng bắn thẳng tới mục tiêu là Mukuro.

Chắc chắn là Shidou đã nói về điều này. Nhưng. Mặc dù. Tuy nhiên. Trong cơn sóng cảm xúc dữ dội, không thể cử động tốt cơ thể. Sau một lúc nữa, cơ thể của Mukuro sẽ bị xuyên thủng bởi ánh sáng đó.

Aa, thật đáng sợ.

─Đúng vậy, 『Đáng sợ』.

Sợ, nếu bị đau. Sợ, nếu phải chết. Sự sợ hãi trong thời gian dài, đã lan rộng trong trái tim của Mukuro.

https://thuviensach.vn

Nhưng.

"Kư.....!"

Khoảng khắc tiếp theo. Sự sợ hãi mà Mukuro cảm nhận, đã bị một cảm xúc khác bao phủ.

Shidou, như để bảo vệ Mukuro khỏi tia sáng đang lao đến đó, cậu ôm lấy Mukuro.

"A─"

"«Zadkiel».....!"

Cùng với tiếng thét, một tấm khiên băng hình thành sau lưng Shidou, sau khoảnh khắc đó, một phát pháo Ma Lực với uy lực khủng khiếp trực tiếp bắn vào đó.

"Hự.....!"

Tức thời chỉ với tấm khiên băng vừa tạo ra, không thể triệt tiêu được hết uy lực đó. Cùng với sự đau đớn, Shidou, dù bị thổi bay đi vẫn cố gắng ôm chặt Mukuro trong tay.

Tiếp theo đó, Mukuro cảm thấy một cảm xúc khác lạ.

Khi cô nghĩ rằng thứ hơi ấm kỳ lạ đang lan tỏa ra xung quanh cho đến bây giờ đã biến mất, thì cô bắt đầu đột ngột bị kéo đi bởi một sức mạnh không thể nhìn thấy.

Cô đã nhận ra đó là lực hút của Trái Đất, việc này không tốn nhiều thời gian. Mukuro và Shidou đã bị tia sáng thổi bay, vượt ra khỏi vùng hoạt động kỳ lạ mà Shidou đã tạo ra.

https://thuviensach.vn

Trong trường hợp này, sẽ sớm rơi vào khí quyển. Mukuro dùng «Michael» mở một 『Cánh cửa』 trong không gian, cố gắng thoát đến khu vực an toàn. Nhưng ─ Dù thế nào, cơ thể cũng không cử động theo ý muốn.

"Gư─«Raphael»! «Zadkiel»!"

Vì lý do nào đó miệng Shidou chuyển động. Sau đó những ngọn gió xoáy quanh hai người họ, tạo ra một bức tường băng.

"Cô ổn chứ..... Mukuro! Tôi..... nhất định, sẽ bảo vệ cô.....!"

Shidou nói vậy, ôm chặt lấy cơ thể Mukuro. Thình thịch, thình thịch tiếng tim đập rộn ràng, truyền đi khắp cơ thể.

"──."

Trong cảm xúc rực rỡ sắc màu, một màu sắc nổi lên.

Nhưng trước khi nhận ra ý nghĩa của nó.

Cơ thể của Mukuro và Shidou, đã bị hút vào Ngôi sao xanh phía dưới.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Trái Tim Mở Khóa

─ Tiếng súng nổ dữ dội, tiếng nổ rung chuyển cả mặt đất, dội lại từ khắp các hướng.

Tiếng bước chân của sự phá hủy. Dấu hiệu của sự nhượng bộ. Các vật phẩm chất đống bắt đầu sụp đổ báo hiệu cho sự kết thúc.

Bây giờ trụ sở chính của «Ratatoskr», đang bị ép vào một tình cảnh tuyệt vọng.

DEM Industry. Giống như «Ratatoskr», sở hữu công nghệ thần thánh vượt ra khỏi tầm hiểu biết của nhân loại ─ Những kẻ mang theo Realizer.

Đương nhiên, «Ratatoskr» không sơ hở đến nỗi để cửa mở. Đúng ra thì căn cứ này, có thể nói là đã được lắp đặt hệ thống phòng thủ tốt nhất thế giới.

Trên hàng rào phòng không bằng Realizer, hệ thống cảnh báo đã được trải rộng lặp đi lặp lại. Và hơn tất cả, vị trí đã được giấu kín triệt để bằng Invisible.

Kế sách phòng thủ vĩ đại nhất của một cứ điểm trọng yếu, chính là một bức tường không thể bị rung chuyển bởi bất kì đợt công kích nào, chứ không phải là dùng vũ lực đáp trả lại kẻ địch đang tấn công ── Ngay từ đầu nơi này đã không biết đến điều đó, Elliot Woodman đã nghĩ như vậy.

https://thuviensach.vn

«Ratatoskr» là một tổ chức bí mật, mục đích của nó không phải là để bảo vệ lãnh thổ quốc gia, cũng không phải là phô diễn sức mạnh để uy hiếp kẻ thù. Do đó bên trong bộ chỉ huy, không cần thiết có biểu tượng như lãnh chúa của lâu đài hay bộ quốc phòng. Không, nếu nói chính xác hơn, thì sự nổi bật sẽ trở thành một điểm yếu chí mạng.

Bởi vậy, chỉ có một phần nhỏ những thành viên của «Ratatoskr» biết chính xác vị trí của căn cứ này, và chỉ có những máy bay cũng triển khai Invisible tương tự, mới có thể ghé thăm nơi này. Cơ quan tình báo của bất cứ quốc gia nào, cũng không thể nhận ra rằng có một cơ sở quy mô lớn đến vậy ở tọa độ này.

Và lẽ ra, kình địch của «Ratatoskr» là DEM Industry cũng không phải là ngoại lệ.

Nhưng, cái hàng rào tuyệt đối 『Không thể biết』 ấy, đã dễ dàng bị phá vỡ.

Đúng vậy. Bởi bàn tay của Quỷ Vương toàn tri «Beelzebub».

"Mặc dù không được cảnh báo từ trước, nhưng tôi không nghĩ mọi thứ sẽ rực rỡ đến mức này đấy. Quả đúng như những gì họ nói về Ike."

Woodman vừa khẽ nhún vai vừa thì thầm.

Đó là một người đàn ông trung niên, mái tóc vàng pha lẫn trắng được buộc lại thành đuôi ngựa. Mặc dù đang bị đẩy vào một tình thế cực kì nguy cấp, sự điềm tĩnh trên gương mặt và lời nói của ông vẫn không hề mất đi.

Nhưng điều đó là đương nhiên. Woodman là người có quyền quyết định cao nhất ở «Ratatoskr» · Chủ tịch Hội nghị bàn tròn «Rounds». Tóm lại về cơ bản là người đứng đầu tổ chức này. Vậy nên Woodman, không bao giờ được phép nao núng dù cho có bất cứ chuyện gì xảy ra. Sự nóng nảy của người chỉ huy sẽ dễ dàng ảnh hưởng đến cấp dưới, tạo ra những phán

https://thuviensach.vn

đoán sai lầm. Woodman tin rằng, để có thể ngồi ở vị trí cao nhất, phải là những người luôn giữ được nụ cười ngay cả khi đối mặt với cái chết.

Và sự thực là, Woodman đã không dự đoán trước được cuộc tấn công của DEM Industry.

Một người bạn cũ và cũng là kẻ thù của Woodman, Isaac Westcott nếu có trong tay Quỷ Vương toàn tri, điều đầu tiên hắn làm sẽ là tìm vị trí của các Tinh Linh chưa bị phong ấn ── Bởi vì sẽ không khó để hình dung ra được nơi mà kẻ phản bội như Woodman đang ở.

Đó là lí do mà Woodman đã chuyển đến cơ sở này, nơi có hệ thống phòng thủ ở mức cao nhất trong số các cơ sở mà «Ratatoskr» sở hữu.

" ── Chơi đùa thế đủ rồi. Isaac không nghĩ đến điều đó. Người bạn cũ của ngài, giống như đứa trẻ đang muốn khoe khoang món đồ chơi mới trong tay vậy."

Nói vậy với giọng điệu phàn nàn, người phụ nữ Bắc Âu với mái tóc vàng đã đứng đợi sẵn bên cạnh Woodman. Qua lớp lens mỏng của chiếc kính, cô ấy chăm chú nhìn Woodman với đôi mắt xanh biếc tuyệt đẹp.

Karen Mathers. Thư ký của Woodman, em gái của Pháp Sư mạnh nhất nhân loại Ellen Mathers. Cô ấy cũng giống như Woodman, đã từng là một kĩ sư và là thành viên của DEM. Do vậy, những lời đánh giá được đưa ra đều nhắm vào Westcott. Cô bất giác nới lỏng đôi môi.

"Có thể là như vậy đấy. Ike từ ngày xưa vẫn không hề thay đổi. Nhưng mà, điều đó thật kinh khủng. Thử nghĩ xem. Nó giống như việc ném một cậu bé đầy tính tò mò vào trong căn phòng có đặt nút phóng hạt nhân vậy."

"Sự hoảng loạn đang bao trùm. Đó là một hành động điên rồ."

https://thuviensach.vn

Trái ngược hoàn toàn với lời nói, Karen đang nhìn xuống chiếc máy tính bảng trên tay với gương mặt điềm tĩnh. Rồi hình như đã điều tra được điều gì đó, cô ngẩng mặt lên một lần nữa.

" ── Lối thoát đã được đảm bảo. Hướng này."

"À. Còn việc xử lí tài liệu?"

"Sẽ không có chậm trễ. Đương nhiên, nếu là khả năng nhìn trộm từ 『Đồ chơi』 của Isaac, thì tôi sẽ không thể làm gì."

"Rất tốt. Vậy thì, ta đi thôi. Thông báo để các kĩ sư di tản luôn."

"Vâng"

Karen khẽ gật đầu, vươn tay xuống dưới mặt bàn, ấn vào cái nút được giấu ở đó. Sau đó, một phần tường phía sau cái bàn mở ra, thang máy thoát hiểm khẩn cấp xuất hiện.

"Tôi xin phép"

Sau đó Karen nắm vào tay lái chiếc xe lăn mà Woodman đang ngồi, tiếp tục tiến vào trong thang máy.

Khi cả 2 người đã vào bên trong, cánh cửa đóng lại. Karen thao tác lên bảng điều khiển gắn trên tường, thang máy đi xuống dưới mặt đất với âm thanh truyền động nhỏ.

Chẳng bao lâu thì chấn động dừng lại, cánh cửa ở phía đối diện mở ra như lúc đi vào. Ở phía trước, lờ mờ hiện ra một con đường bằng bê tông uốn khúc quanh co.

"Trực thăng đang đợi ở cửa ra. Xin hãy kiên nhẫn một chút."

Vừa nói, Karen vừa đẩy chiếc xe lăn băng qua con đường.

https://thuviensach.vn

Rồi ── Chẳng bao lâu, tiếng bước chân đang vang vọng của Karen và tiếng bánh xe đều dừng lại.

Lí do rất đơn giản.

Phía trước con đường, bóng dáng của một người, xuất hiện ở đó.

" ── Chào, Elliot. Đã lâu rồi chúng ta mới gặp mặt trực tiếp nhỉ?"

Một người đàn ông mặc vest đen, vừa nói vừa mỉm cười.

"....."

Sau đó như để đáp lại, những chấn động nhỏ truyền qua tay lái của chiếc xe lăn. Đúng như Karen dự đoán, việc đi qua mà hoàn toàn không có chút phản ứng nào là rất khó khăn. Tất nhiên, việc『Hắn』đột ngột xuất hiện trước mắt mà cô vẫn không hề dao động, đã cho thấy lòng can đảm của Karen là một thứ gì đó rất đáng để đặc biệt lưu ý.

"À ... Đã lâu rồi nhỉ, Ike."

Woodman nheo mắt lại, gọi tên người đàn ông đang đứng ở phía trước.

Mái tóc có màu vàng tro như màu kim loại đã trải qua nhiều năm tháng, đôi mắt như thể có cặn lắng đọng. Nếu như có thu thập tất cả những sự ô uế trên thế giới này, và buộc nó trở thành một hình nhân, thì nó cũng không thể trở thành hình dạng thế này. Dù có nhận ra đó là một sự thô lỗ, thì cũng không thể che lấp hết cái ý nghĩ xúc phạm đấy. Tóm lại ── Người đàn ông đó là như vậy.

Thị lực đã sa sút của Woodman, dù là đã nhìn qua kính vẫn không thể thấy được bóng dáng lờ mờ của đối phương. Nhưng giọng nói đó, cử chỉ

https://thuviensach.vn

đó, và cả bầu không khí khác thường đó, đều cho thấy sự hiện diện của người bạn đã từng chung chí hướng.

"Chắc chắn là tôi không thể bị phục kích trên con đường này. Có rất nhiều lối thoát giả đã được chuẩn bị. Đây cũng là sức mạnh của «Beelzebub»?"

Khi Woodman nói vậy, Westcott nhún vai một cách cường điệu.

"Không đâu. Đáng tiếc là «Beelzebub» đã bị Tinh Linh ở chỗ cậu viết nguệch ngoạc lên rồi. ── Tôi tìm ra nơi này chỉ bằng trực giác thôi. Nếu là cậu, tôi nghĩ nhất định sẽ chọn nơi này."

"Thì ra là vậy. Quả nhiên là rất khó khăn khi phải đối đầu với một người bạn cũ."

Woodman và Westcott, cả hai bên cùng bật cười khúc khích.

"Vậy thì..... Rốt cuộc cậu muốn làm gì đây? Viếng thăm người bạn cũ đâu cần thiết phải gõ cửa quá dữ dội như vậy."

"Aa, xin lỗi nhé. Việc đó đúng là không cần làm quá lên. ── Cậu và Karen, tôi chỉ muốn đưa hai người trở lại DEM."

Westcott nói vậy, với một giọng điệu như đang tán gẫu. Không, thực tế, có lẽ hắn chỉ giả vờ như đang tán gẫu. Ngay cả khi, điều đó có nghĩa là sự sụp đổ của cả một tổ chức.

Woodman không hề ngạc nhiên hay tức giận, mở miệng thở ra một hơi.

"Nếu tôi nói không được, cậu định sẽ làm thế nào? Giết tôi và Karen chăng?"

https://thuviensach.vn

"Không đâu. Nếu làm vậy, không phải đồng nghĩa với việc Ellen sẽ rời bỏ tôi luôn sao? Tôi rất muốn tôn trọng mong muốn của cậu. Tôi không có ý định sẽ ép buộc cậu. Chỉ là, nếu nói ra những lời đó thì ── "

Westcott nhún vai, chầm chậm nhắm mắt lại, đồng thời đưa tay phải ra phía trước.

"«Beelzebub»"

Sau đó khe khẽ, gọi lên cái tên đó. Sau khoảnh khắc ấy, bóng tối xoáy xung quanh tay hắn, tạo thành hình dáng một quyển sách.

"──Chơi với tôi một chút được không?"

"Hừm....."

Trước mắt Woodman xuất hiện các khối chướng khí trông không mấy tốt lành, trong khi trầm ngâm như vậy, ông đưa tay lên cằm như thể đang tự vuốt râu.

Đối thủ là Quỷ Vương. Không thể biết được kẻ địch có thể làm những gì.

Nhưng ── Trong trường hợp này, thì không thể nói như vậy.

"..... Không còn cách nào khác nhỉ. Từ ngày xưa, cậu đã không phải là người hay lắng nghe những gì người khác nói."

Woodman thở ra một hơi nhỏ, dồn lực vào cánh tay, từ từ đứng dậy khỏi chiếc xe lăn.

Rồi, từ phía sau nắm lấy vai ông. ── Đó là Karen.

"Không được đâu, Elliot."

https://thuviensach.vn

"Tôi ổn mà, Karen."

"Nhưng mà..."

Woodman nhẹ nhàng mỉm cười và gỡ tay Karen ra, rồi ông bước tới phía trước với dáng đi có phần loạng choạng.

"..... Mình đoán nó giống như lần hai đây."

Và ông thì thầm với giọng nhỏ đến mức không ai khác nghe được, đứng trước mặt Westcott.

"Giờ thì.....Bắt đầu chứ? Nghĩ lại thì Ike, đây có lẽ là lần đầu tiên tôi đối mặt với cậu nhỉ."

"Điều đó cũng đúng. Tôi rất yếu đấy. Đôi chân tôi đang run lên vì sợ hãi khi đứng trước cậu đây, Elliot."

Westcott cười nói với một giọng điệu bông đùa.

Woodman mỉm cười như để đáp lại điều đó, rồi từ trước ngực, ông lấy ra một vật trông như một chiếc thẻ bài bằng vàng.

◇

Không quan trọng việc mỗi người trông như bao nhiêu tuổi hay tuổi thực sự của họ là bao nhiêu, khoảng kí ức xưa cũ nhất mà họ có thể nói ra, theo tôi nghĩ là vào lúc họ 5 tuổi.

Tôi vẫn nhớ, vào lúc đó tôi hoàn toàn chỉ có một mình.

Thực ra thì đó không phải là vấn đề gì đặc biệt. Tôi không muốn nói một cách triết lý rằng tôi là người duy nhất có thể hiểu được bản thân mình. Chỉ đơn giản là, khi tôi có ý thức đủ để nhận ra bản thân mình là con người,

https://thuviensach.vn

sẽ là tự nhiên khi tôi có cha, mẹ, anh chị em ── Ngắn gọn là gia đình, thứ không tồn tại đối với tôi.

Cảm giác khi tôi biết về sự tồn tại của một gia đình mà tôi không có ── Thực ra tôi không nhớ rõ lắm.

Nếu nói chính xác hơn, thứ đó là loại cảm xúc như thế nào, có sửa lại lời nói cũng rất khó để nói ra.

Đương nhiên, mặc dù không thoải mái ngay cả khi mắc sai lầm, tôi vẫn cảm thấy được một sự khác biệt nhỏ giữa cảm giác cô độc và đau thương đơn thuần. Bởi vì điều đó, chính là cảm giác của một người đã mất đi gia đình. Cảm thấy đau khổ vì biết đến hơi ấm của gia đình, cảm thấy cô đơn vì biết mình không đơn độc.

Bởi vì bản thân đã đơn độc ngay từ ban đầu, có lẽ không thể xác định được cảm giác đó là sự cô đơn.

Điều đó rõ ràng rằng, một đứa trẻ có gia đình là một thứ『Đặc biệt』. Tôi không thể làm gì khác vì bản thân không 『Đặc biệt』. Những thứ đó giống như, theo tôi nghĩ là tương tự với cảm giác cam chịu và trống rỗng.

── Nhưng mà, đã bao lâu trôi qua kể từ lúc đó?

Ngày ngày trôi qua, đột nhiên một hôm nhận được thông báo kết thúc.

Bản thân, đã có thể có một gia đình.

Đương nhiên, họ không cùng huyết thống. Một cặp vợ chồng nói là họ muốn có con, và họ đã yêu cầu để được đưa tôi đi.

Tôi không nhớ bản thân đã trải qua những quá trình nào. Không, nếu nói chính xác, tôi chỉ mơ hồ nghe thấy những người trong cơ sở nói về thứ gì đó, thứ mà họ nói đến, bản thân tôi lúc ấy không thể hiểu rõ.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, chuyện đó thì thế nào cũng được.

Bản thân. Vốn chỉ có những kỉ ức cô độc, lần đầu tiên có một gia đình.

Thực tế đó quá gây sốc, khiến tôi rơi vào trạng thái sững sờ mất một lát.

Một người cha, một người mẹ, và một cô bé sẽ trở thành em gái mình.

Của riêng tôi, gia đình đó là của riêng tôi.

Khoảnh khắc tôi nhận ra điều đó. Và,

(Chào con. Từ bây giờ, chúng ta là một gia đình nhé)

Khoảnh khắc tôi nghe thấy những lời đó từ mẹ.

(── , a, a, aaaaa.....)

Từ khóe mắt, giống như con đập bị vỡ, nước mắt không ngừng tuôn ra.

Trong thế giới cấu thành chỉ từ hai màu đen và trắng, cảm giác rằng những màu sắc rực rỡ đang trải rộng.

Những người yêu quý tôi.

Những người mà, bản thân tôi cũng yêu quý họ.

Bản thân tôi, với những người đó ── Cha, mẹ, em gái, tôi đã thề sẽ yêu quý họ cho đến cuối cuộc đời.

◇

"....., A....."

https://thuviensach.vn

Shidou, thức dậy trong khi phát ra một âm thanh nhỏ.

"Bây giờ là....."

Thứ gì đó, cảm giác như vừa thấy một giấc mơ kì lạ. Nuối tiếc, không nhớ được..... Một giấc mơ buồn nhưng rất ấm áp.

"Ưm....."

Trong ý thức còn đang mơ hồ, Shidou cảm thấy thứ gì đó nhột nhột ở trên mặt, cậu đưa tay vuốt má.

Sau đó, cậu hiểu ra mặt mình đang đẫm nước mắt. Rõ ràng một cái ngáp không thể khiến cậu chảy nước mắt đến mức này. Có vẻ như, cậu đã khóc trong lúc ngủ.

".....Chuyện này là sao?"

Trong khi vuốt phần tóc mái, cậu nhìn xung quanh. Chẳng bao lâu sau, tầm nhìn mờ nhạt đã có thể nhìn rõ khung cảnh.

Có vẻ như cậu đang nằm trên giường. Trần nhà là một bức tường vô cơ màu trắng. Có lẽ đây là phòng y tế của «Fraxinus».

Shidou chậm chạp nâng nửa phần trên của cơ thể dậy, đó là một sự cố gắng lớn. Các cơ bắp đã cứng lại nên cảm thấy hơi đau, tiếng xương cốt răng rắc khe khẽ vang lên.

Rồi sau đó đột nhiên cánh cửa căn phòng mở ra, các Tinh Linh cùng với Kotori bước vào.

"Xin lỗi đã làm phiền anh.....nhé, Shidou!"

"Ôô! Cậu tỉnh rồi à?"

https://thuviensach.vn

Mọi người đều tròn mắt như thể ngạc nhiên. Shidou cười khổ quay mặt về phía đó.

"Aa..... Tớ vừa mới tỉnh thôi."

Rồi, Shidou cười khổ quay đi, Tohka đang đứng phía sau Kotori nghiêng đầu như thể cô nhận ra điều gì đó.

"Shido─, có chuyện gì vậy, cậu đang khóc à?"

"À, không..... Tớ chỉ vừa ngáp thôi."

Thật khó để nói rằng cậu đã khóc trong khi mơ, cho rằng không nên để mọi người lo lắng thêm nữa, cậu mỉm cười trong khi nói dối như vậy.

"....."

Dường như cảm nhận được điều gì đấy từ bộ dạng đó của Shidou, Kotori làm một bộ mặt nghi hoặc..... ngay lập tức cô bé thở ra và quay về phía Shidou.

"Thôi sao cũng được. ── Hơn thế nữa Shidou, cơ thể anh ổn rồi chứ?"

"Ê? Aa..... Anh nghĩ là ổn rồi....."

Shidou nghiêng đầu trước dáng vẻ nghiêm trọng của Kotori ── bất giác cảm thấy như nghẹt thở.

Bắt đầu với những lời của Kotori, những kí ức đang bị bao phủ bởi sương mù đã hiện rõ.

Đúng vậy. Trước khi Shidou mất đi ý thức, cậu đang ôm lấy cơ thể của Mukuro và rơi xuống khí quyển. Dù đã có sự bảo vệ của Thiên Sứ, cũng là tự nhiên khi Kotori cảm thấy lo lắng.

https://thuviensach.vn

"Mukuro..... Mukuro sao rồi!? Cô ấy bình an chứ!?"

Shidou dồn sức nâng cơ thể dậy giống như đang kéo một tấm futon vậy.

May mắn thay, nhờ vào sự bảo vệ của 〖Băng Kết Khôi Lỗi «Zadkiel»〗và 〖Cự Phong Kị Sĩ «Raphael»〗, cùng khả năng hồi phục của〖Chước Lạn Tiêm Quỷ «Camael»〗, không có thương tổn đáng kể nào để lại cho cơ thể của Shidou. Tuy nhiên, bởi vì cậu đã ngất đi trước khi đến được mặt đất, nên không thể xác nhận sự an nguy của Mukuro.

Sau đó, Kotori trả lời với gương mặt khó khăn.

" ── Em không biết nữa. Khi bọn em tìm thấy Shidou, đã không thấy bóng dáng Mukuro đâu rồi. Đương nhiên, tính đến khả năng cô ấy có thể trôi dạt trong không trung, bọn em đã mở một cuộc điều tra phạm vi rộng xung quanh điểm rơi nhưng....."

"Điều đó..... lẽ nào...."

Gương mặt Shidou trở nên bất an, Kotori lắc đầu như muốn nói「Không sao đâu」.

"Anh đừng có đờ người ra như thế, Mukuro là Tinh Linh đang mang trên mình Linh Phục đúng chứ? Lúc phát hiện Shidou thì anh vẫn bình an vô sự, thật khó để nghĩ rằng sẽ không có chuyện lớn xảy ra. Sau khi đến được mặt đất cùng Shidou, sẽ rất hợp lý nếu nghĩ rằng cô ấy đã lấy lại ý thức trước anh, rồi chạy trốn đến nơi nào đó."

"Vậy, vậy à....."

Trước lời nói của Kotori, Shidou nhẹ nhõm thở ra.

"....."

https://thuviensach.vn

Nhưng, cậu lập tức nghĩ lại, rồi mím chặt môi. Quả thực việc Mukuro vẫn bình an là tin tức đáng mừng. Tuy nhiên không biết cô ấy đã chạy trốn theo hướng nào, cậu đã không thể nắm lấy tay cô ấy.

Cậu im lặng nhìn xuống bên phải, tay nắm chặt lại thành hình quả đấm. ── Như để xác nhận cảm giác khi vặn chìa khóa, còn sót lại trong lòng bàn tay.

Shidou vào lúc đó, chắc chắn đã cắm «Michael» giả vào ngực Mukuro, và hẳn là đã mở khóa được trái tim của cô ấy.

Tuy nhiên, cho đến cuối cùng thì điều đó mới chỉ là vạch xuất phát. Bởi vì dù mở khóa được trái tim của cô ấy, cũng không có gì hứa hẹn là Mukuro sẽ có thiện cảm đối với Shidou. Đó chỉ là hành động nhằm đánh thức những cảm xúc của Mukuro để cuối cùng có thể phong ấn cô ấy ── Trong trường hợp tệ nhất, thậm chí có khả năng cô ấy sẽ có ác cảm với Shidou.

Và, lần tiếp xúc đầu tiên sẽ có ảnh hưởng quan trọng đến điều đó, Shidou đã ngất xỉu. Mặc dù đó là chuyện không thể thay đổi, Shidou cũng không thể không méo mặt tiếc nuối.

"..... Xin lỗi, mọi người. Mặc dù mọi người đã làm mọi thứ chỉ vì điều đó, tôi đã ....."

Shidou nói vậy, các Tinh Linh tròn mắt như thể ngạc nhiên, rồi họ đều lắc đầu.

"Cậu đang nói gì vậy. Shido─ đã cố gắng như thế nào, mọi người đều biết rất rõ."

"Đúng, đúng vậy ạ. Anh, đừng nói như vậy nữa nhé!"

https://thuviensach.vn

"Thất vọng quá nhỉ. Cậu ổn không? Có muốn mát-xa ngực tôi không? Với mức đấy thì cậu sẽ không gặp rắc rối gì đâu ─ ! Ahaha ─ !"

Nia vừa cười vừa nói ra điều rất khó để phản ứng lại. Shidou cười khổ trong khi mồ hôi chảy dài trên má.

"Ể, liệu có được không ─ !? Đó là loại dịch vụ gì vậy, thưa Thánh Mẫu ─ !?"

Trái ngược với phản ứng của Shidou, Miku bắt đầu ngoắc ngoắc ngón tay của cô ấy với dáng vẻ hưng phấn. Nhưng, vì cuộc nói chuyện bắt đầu đi chệch hướng, Kotori lên tiếng dừng họ lại.

"Miku, trật tự một chút đi!"

"Aa! Không chịu đâu!"

"Ha..... thật là. Mà, không có gì để anh phải buồn bã cả. Hơn thế nữa, đâu có thứ gì có thể quay trở lại ban đầu đúng không? Nếu anh muốn báo đáp những tình cảm của mọi người, trước tiên hãy bắt đầu đối diện với sự việc trước mắt."

"A, à..... Đúng vậy nhỉ."

Shidou đáp lại với một nụ cười cay đắng. Chắn chắn nó giống như lời Kotori nói. Tuy không thể nói việc hối tiếc quá khứ là một điều vô nghĩa, nhưng nếu không thể rút ra được bài học nào từ đó để tiến về phía trước, thì đó chỉ là sự trì trệ.

Vì những người đã tin tưởng và dẫn lối cho Shidou, cậu không thể dừng lại ──

" ── A"

Và, nghĩ đến đấy, Shidou chợt nhớ ra điều gì đó, cậu lên tiếng.

https://thuviensach.vn

"Có chuyện gì thế, Shidou?"

"Đúng rồi, Kotori. Rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra với căn cứ của «Ratatoskr».....!?"

Shidou nắm chặt tay hỏi. ── Đúng vậy. Ngay trước khi đám Shidou di chuyển tới vũ trụ, căn cứ của «Ratatoskr» nơi «Fraxinus» được cất giữ, đã bị tập kích bởi DEM Industry.

Kotori trước những lời nói của Shidou, khẽ thở ra rồi đáp lại.

".....Không sao cả, em sẽ không nói vậy. Thiệt hại không hề nhỏ. Em nghĩ là chúng ta sẽ phải từ bỏ căn cứ đó."

"Chuyện, chuyện đó..... Vậy còn Woodman-san và Karen-san.....!?"

"....."

Shidou rùng mình khi nói vậy, Kotori im lặng lục tìm trong túi áo khoác, từ đó lấy ra một thiết bị đầu cuối kích thước nhỏ, đưa về phía Shidou.

"Ể.....?"

Shidou bối rối không hiểu ý nghĩa trong hành động của Kotori, vài giây sau, trên màn hình của thiết bị đó, gương mặt của Woodman hiện lên.

"! Woodman-san!"

『── Aa, Shidou-kun. Cơ thể cậu vẫn ổn chứ? Tôi nghe nói là cậu đã trực tiếp bay vào khí quyển』

"À, vâng.....bằng cách nào đó. Quan trọng hơn, Woodman-san....."

『Tôi vẫn ổn. Xin lỗi nếu khiến cậu lo lắng ── Ui da! 』

https://thuviensach.vn

Nửa chừng cuộc đối thoại, Woodman phát ra một tiếng kêu đau đớn. Bờ vai của Shidou run rẩy.

"Ư, Woodman-san?"

『Người đã bị mất đi một tay và một chân thì ổn ở chỗ nào chứ? Ngoài thương tích đầy mình ra thì tôi không tìm được từ nào thích hợp hơn đâu』

Giọng nói tiếp theo có thể nghe thấy, không phải là giọng của Woodman. Thanh giọng nữ tính như tiếng chuông reo. ── Đó là Karen.

Giọng nói ấy tuy vẫn đều đều không có âm điệu như mọi khi, nhưng không hiểu tại sao, bằng cách nào đó khi nghe có thể cảm nhận thấy sự tức giận.

『Xin hãy nhanh chóng vào trong Realizer y tế. Ngài cần phải nghỉ ngơi hoàn toàn trong một thời gian』

Woodman cười khổ, nhìn về phía Shidou.

『Xin lỗi. Tôi muốn nói chuyện với cậu thêm một chút nữa, nhưng Karen đang như thế rồi』

"Không, không sao, điều đó không quan trọng nhưng .....một tay và một chân."

『Elliot』

『Tôi biết rồi, tôi biết rồi mà nên đừng hối tôi nữa, Karen』

Hình ảnh của Woodman trên màn hình biến mất, sau đó liên lạc bị cắt đứt. Kotori nhún vai rồi cất thiết bị về chỗ cũ.

" ── Như vậy đấy. Có vẻ như họ đã thoát hiểm thành công."

https://thuviensach.vn

"Ư, ừm..... Nhưng anh cảm thấy mình đã nghe thấy điều gì đó cực kì không ổn."

"Đúng thế, em cũng rất lo lắng nhưng..... Họ toàn lảng tránh không cho em biết đã có chuyện gì xảy ra."

Kotori thở dài, rồi khoanh tay lại như để lấy lại tinh thần.

"Mà dù sao, anh cũng để cơ thể nghỉ ngơi đi Shidou. Việc tìm kiếm Mukuro cứ để cho bọn em. Nếu lúc tìm thấy cô ấy, Shidou không thể di chuyển thì sẽ không thể tiến hành đối thoại được."

"Aa, anh hiểu rồi..... Nhưng mà, Mukuro có thể đi đâu được chứ?"

"Nếu biết được điều đó thì mọi thứ đã không khó khăn thế này. Nếu là «Michael», cô ấy có thể đi tới bất cứ nơi nào. Có thể cô ấy đã lại chạy trốn vào vũ trụ không một bóng người, hoặc là nơi nào đó gần đây mà chúng ta không ngờ tới ── "

Rồi.

Khi nói đến đấy, Kotori ngừng lại.

Vì lí do nào đó mà Kotori tròn mắt với một dáng vẻ ngạc nhiên không thốt nên lời, nhìn chằm chằm về phía Shidou.

"Ê? Có, có chuyện gì vậy, Kotori? Em sao vậy....., ── hả!?"

Shidou nói vậy trong khi nghiêng đầu khó hiểu ── Giống như Kotori vài giây trước, lời nói cũng bị gián đoạn. Không, nếu nói chính xác hơn, cậu ngạc nhiên đến mức như ngừng thở, không còn lựa chọn nào khác ngoài việc dừng lời nói lại.

Nhưng điều đó là đương nhiên. Dù sao thì đột nhiên có hai bàn tay vươn tới từ phía sau, ôm chặt lấy vai Shidou.

https://thuviensach.vn

Cơ thể bất ngờ căng cứng, cậu xoay cổ nhìn về phía sau.

"Hể.....?"

Rồi, Shidou nhìn vào gương mặt của người thiếu nữ đang ở đó, sững sờ mở to mắt.

" ── Hưm, anh tỉnh dậy rồi."

Nói vậy, người thiếu nữ thả lỏng đôi môi. Lấp ló sau mái tóc dài màu vàng, lại là đôi mắt lấp lánh ánh hoàng kim, đang mở to như có điều gì vui vẻ.

Trong khoảnh khắc, não của Shidou tràn đầy sự hỗn loạn.

Nhưng mà điều đó, không phải vì bóng dáng người thiếu nữ đột nhiên xuất hiện mà không có dấu hiệu nào, mà là bởi thiếu nữ đó, hiện tại thiếu nữ đó đang mang trên mình một biểu cảm vui vẻ, điều mà Shidou chưa bao giờ nghĩ đến.

Nhưng, không sai. Đang ở đó là ──

"Mu, Mukuro.....!?"

Đúng vậy. Tinh Linh mà Shidou đã đối mặt trong vũ trụ・Hoshimiya Mukuro, xuất hiện từ một 『Cánh cửa』 được mở ra trong không gian từ lúc nào không hay, hiện đang vòng tay ôm lấy vai của Shidou.

"Cái.....!?"

"Tại, tại sao Mukuro lại ở đây.....!?"

"Lẫn lộn. Chuyện này là sao?"

https://thuviensach.vn

Như để tiếp lời Shidou, các Tinh Linh ngạc nhiên lên tiếng. Mukuro chỉ "Hưm" một tiếng trong khi liếc nhìn về phía mọi người, lập tức cô ngoảnh mặt đi rồi lấy ngón tay chọt chọt vào má Shidou.

"Tên con trai đáng ghét đã bắt Muku phải chờ. Nhưng mà không sao. Tha cho anh đấy. Cái cảm giác kì lạ hiện giờ cũng tốt."

"Ha....., ê....., hả.....?"

"Sao thế, mặt anh trông như vừa thấy ma vậy. Fufu, đáng yêu lắm đấy!"

"........!?"

Vừa nói với giọng ngọt ngào, Mukuro vừa búng nhẹ vào mũi Shidou. Shidou mắt tròn mắt dẹt.

Điều đó đúng là vậy. Dù thế nào thì, đối phương cũng là Tinh Linh từng trút các cơn mưa thiên thạch về phía Shidou một cách không thương tiếc. Không đời nào..... cô ấy lại có thái độ mềm mỏng đến mức này. Sẽ thuyết phục hơn nếu nói những người khác cũng đang có gương mặt giống như vậy. Tohka hay Kotori, cũng đều ngạc nhiên trước sự thay đổi quá lớn đó.

"A ──"

Nhưng, Shidou chau mày. Nguyên nhân của sự thay đổi này, có lẽ cậu đã biết đến rồi.

"Không lẽ, do trái tim đã được mở khóa.....?"

"........!"

Trước lời nói của Shidou, các Tinh Linh mở to mắt.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy. Lúc nhìn thấy cô ấy ở trong vũ trụ, và bây giờ. Điều đã xảy ra giữa hai thời điểm này, là việc Shidou đã mở khóa trái tim của Mukuro.

Cô ấy rõ ràng khác với Tinh Linh ở trong kí ức của Shidou, một thiếu nữ với biểu cảm phong phú. Cậu tự hỏi trước lúc trái tim của Mukuro vẫn bị đóng, những tính cách đó đã đi đâu?

..... À không, kể cả là thế, Shidou vẫn cảm thấy cô ấy đang quá thân thiết với mình. Shidou đặt câu hỏi trong lúc mồ hôi chảy dài trên má.

"Mu, Mukuro.....? Cô, tại sao lại thân thiết với tôi như vậy? À, không phải là không được, nhưng thế này thì hơi....."

"Hưm?"

Mukuro, tròn mắt không hiểu một lát, rồi trả lời lại.

"Nushi-sama vì mở khóa trái tim của Muku mà đã dốc toàn lực, đó là một điều kì lạ nhưng thực sự rất ấn tượng. Nếu nói về chuyện đó, Muku biết một người con trai vô lễ đã tuyên bố ngay từ khi vừa gặp mặt là sẽ cứu em, sẽ làm em hạnh phúc."

"Hự....."

Chắc chắn, đó chính xác là những gì cậu đã nói.

Đối với Shidou, trước khi quyết tâm cứu giúp các Tinh Linh, đã phải trải qua rất nhiều loại rắc rối và khổ tâm. Nhưng nếu nhìn từ phía Mukuro, chỉ có thể thấy đó là một tên con trai đột nhiên xuất hiện và tán tỉnh cô ấy bằng cách thét lên "I love you".

"Thứ lỗi thứ lỗi. Trêu chọc Nushi-sama bằng những thứ về tình yêu thực sự rất vui."

https://thuviensach.vn

Rồi, khi Shidou đang mang một gương mặt bối rối, Mukuro phá lên cười thỏa mãn.

"Lí do đó không phải là giả dối. Khoảnh khắc trái tim được mở khóa, tất cả những lời thúc giục, tất cả sự cố gắng của Nushi-sama, Muku đã cảm nhận được. Điều này là sự thật..... Đây, là lí do trực tiếp mà em rất thích Nushi-sama, có lẽ vậy ──"

Mukuro xoay xoay ngón tay giống như những suy nghĩ đang quanh quẩn trong đầu cô, rồi cô dựng đứng ngón tay đó lên.

" ── Rất khó hiểu, đúng không?"

"..... Này này."

Trước câu trả lời của Mukuro, Shidou thở dài đáp lại. Tuy nhiên Mukuro tiếp tục nói mà không có chút đùa cợt nào.

"Yêu hay ghét, nếu có thể tìm hiểu kĩ lưỡng thì rốt cuộc thứ đó là gì? Không hiểu sao ── Muku cảm thấy Nushi-sama rất gần gũi với mình."

"Gần gũi.....?"

Trước biểu hiện kì lạ đó, Shidou nghiêng đầu. Không có gì lạ khi có cảm giác và sở thích giống như người mình thân thiết, nhưng Mukuro đối với Shidou, thứ cảm giác gần gũi mà cô ấy cảm nhận là loại gì?

Rồi, trong khi Shidou đang suy nghĩ về điều đó, Mukuro nói tiếp với một nụ cười ngây thơ.

"Mà, sao cũng được. Hơn nữa Nushi-sama. Anh phải hoàn thành lời hứa với em đấy?"

"Lời hứa?"

https://thuviensach.vn

"Ưm. Nushi-sama đã nói rồi mà. Sẽ làm cho Muku hạnh phúc. Sẽ biến Muku thành nô lệ xác thịt..... Nhân tiện thì em không hiểu rõ lắm nô lệ xác thịt là gì, anh có thể chỉ bảo em chi tiết được không?"

Mukuro với gương mặt vô tư lự, nói ra những thứ như vậy. Các Tinh Linh khi nghe thấy điều đó, đều chau mày nghi ngờ.

"Cái.....!?"

"Shidou, điều đó là thật à?"

"A, ưm....."

"Á..... Tránh xa tôi ra....."

"Không, không phải! Hiểu nhầm rồi..... Nó không phải vậy, có lí do cho việc này mà....."

"Đợi đã. Nghe tôi nói một chút được không, Mukuro?"

Khi Shidou cố gắng để nói nốt, Kotori đang đứng phía trước đã dừng cậu lại. Mukuro với biểu cảm nghi ngờ, hướng mắt nhìn về phía đó.

".....Hưm? Cô, có chuyện gì vậy?"

"Rất vui được gặp cô. Tôi là Kotori, em gái của Shidou."

"Ôô.....? Thế, tiểu muội đang muốn làm gì với Muku vậy?

"Bây giờ Shidou đang không được khỏe. Mukuro, thương tổn gây ra khi anh ấy ôm cô và rơi từ trên cao xuống vẫn chưa hồi phục hoàn toàn. ── Tất nhiên là không có chút dối trá nào trong lời nói của Shidou..... Ngoại trừ phần nô lệ xác thịt hay gì đó, tôi nghĩ chắc chắn, Shidou sẽ cứu cô. Nhưng, chỉ một chút thôi..... Xin hãy đợi đến ngày mai."

https://thuviensach.vn

"Hưm."

Trước lời nói của Kotori, Mukuro khẽ lên giọng.

Và trong khi vuốt cằm, cô có phần vui vẻ mà thả lỏng đôi môi.

"Vậy sao, vậy sao. Có phải anh vì cứu Muku mà bị thương? Không còn cách nào khác nhỉ, em sẽ đợi vậy. Ngày mai nhé?"

"! Ừm, cảm ơn. Cô đã giúp tôi đấy. Và nếu được thì, cô cũng nghỉ ngơi tại đây đi."

"Không cần đâu!"

Mukuro xòe tay ra như thể cắt ngang lời nói của Kotori.

Khoảnh khắc tiếp theo sau đó, Mukuro buông đôi tay đang ôm lấy vai Shidou ra, cô chậm rãi nâng nửa phần thân trên đang về hướng về phía trước lên.

" ── Vậy là mọi chuyện đều tốt đẹp. Em rất mong chờ đến ngày mai đấy, Nushi-sama."

Và cô ấy vung tay trong khi nở một nụ cười, quay trở lại 『Cánh cửa』 đang mở sẵn trong không gian. Khi Mukuro đã vào đúng tư thế, 『Cánh cửa』 co lại như một dòng xoáy, sau đó bức tường của phòng y tế trở lại như cũ giống như xung quanh.

『.....』

Sau đó sự yên lặng bao trùm phòng y tế một lát, có vẻ như Nia sắp không thể chịu nổi cảm giác bức bách đó, cô hắng giọng một tiếng "E hèm !"

https://thuviensach.vn

"Bất ngờ thật đấy nhỉ ! Vậy, đó là con người của Mukku-chin? Tính cách của cô ấy hoàn toàn khác xa so với những gì tôi được nghe!"

Vì lí do nào đó mà giọng Nia vang vọng khi cô la lên như vậy. Sau đó các Tinh Linh khác, cùng thở ra như thể sợi dây căng thẳng đã bị cắt đứt.

"Kinh ngạc. Quả đúng như những gì Nia nói. Tôi đã tưởng tượng ra một Tinh Linh khó gần hơn thế nhiều. Bên cạnh đó Shidou, rốt cuộc nô lệ xác thịt nghĩa là gì vậy?"

"Bởi vì Shidou-san đã mở khóa trái tim của cô ấy....phải không ạ? Ưm, em..... tò mò lắm."

"Ừm, nhưng mà cô ấy dễ thương đấy chứ nhỉ. Cơ thể nhỏ nhắn nhưng chỗ cần to thì vẫn to mà. Ufufu, Darling cũng thích vậy đúng không?"

".....Miku, ghê quá đi mất. Nhân tiện thì Shidou còn ghê hơn."

"Không, bởi vì, đó chỉ là một lựa chọn thôi mà...."

Ánh mắt của mọi người đều đổ dồn về phía cậu. Shidou yếu ớt thở ra, trong lúc hơi ấm của Mukuro vẫn thoang thoảng vương lại trên vai, cậu nhìn về phía Kotori.

" ── Kotori."

"Vâng. Xin lỗi, em đã tùy tiện sắp xếp lịch trình. «Fraxinus» đang trong quá trình hiệu chỉnh và nâng cấp, cho đến giờ ngoài các buồng quả đậu dùng cho mục đích y tế, còn có thêm các thiết bị mới, hôm nay anh hãy nghỉ ngơi ở đó."

"Thiết bị mới? Có thứ gì đó khác với bây giờ à?"

"Cái đó thì anh cứ chờ xem. Mà, hiệu quả thì em có thể đảm bảo. Đến ngày mai anh sẽ hoàn toàn khỏe lại."

https://thuviensach.vn

Kotori, nói vậy trong khi khoanh tay trước ngực. Shidou đồng ý với điều đó, tiếp lời lại.

"Aa, anh hiểu rồi. ── Cảm ơn em nhé, Kotori!"

"Hả? Tại, tại sao lại cảm ơn em?"

"Ể? Tại vì, em đã dành cả một đêm để chăm sóc anh phải không?"

"Cái.....!"

Shidou nói vậy, mặt Kotori đỏ bừng lên.

"Anh, anh đang nói gì vậy? Đó là bởi vì em chưa kịp chuẩn bị để hỗ trợ anh trong tình trạng này thôi!"

Kotori bối rối quay mặt đi. Trước dáng vẻ đó của Kotori, Kaguya và Nia nhếch môi cười khúc khích.

"Hô hô ── ô."

"Imouto-chan vẫn là chuẩn mực khuôn mẫu tsundere như mọi khi nhỉ, nyaa."

"Dù, dù sao thì! Trận quyết chiến là vào ngày mai đấy! Xin hãy chuẩn bị mọi điều kiện tốt nhất có thể!"

Kotori thét lên trong khi kéo Shidou đi, cứ như vậy rời khỏi phòng y tế.

Nhìn theo lưng của Kotori, Shidou khẽ cười khổ.

"Haha..... Mà, trước hết, để anh thử cái thiết bị y tế đáng tự hào đó với tư cách một người đàn ông được không? ..... Chà, anh có thể tự đến đó nếu em nói nó nằm ở đâu."

https://thuviensach.vn

Rồi, khi Shidou đang gãi má, Miku đập tay.

"A ─, nếu là thiết bị đó thì bọn em đã sử dụng rồi nên sẽ hướng dẫn cho anh ─"

"Ưm, vậy à? Thế nhờ cả vào cậu đấy."

"Vâng, cứ giao hết cho em. Ufufu...."

"......?"

Không hiểu sao Miku để lộ ra nụ cười có phần hạnh phúc. Shidou nghiêng đầu khó hiểu.

"......Haa ─......."

Rồi, sau đó khoảng 30 phút.

Shidou đang ở trong một nhà tắm rất rộng, ngâm cơ thể trong làn nước ấm.

Đúng vậy. Shidou đã được đám Miku dẫn đến đây, nơi đặt cái bồn tắm khổng lồ này.

Nhưng có vẻ như, toàn bộ chất lỏng đều có ảnh hưởng của Ma Lực do Realizer tạo ra, chỉ cần tắm theo cách thông thường cũng đã có tác dụng trị liệu. Hiệu quả trong việc chữa lành các vết thương, bất ổn cơ thể, loại bỏ cảm giác mệt mỏi, vân vân và mây mây.

Như trong các game RPG đi bàn, sẽ có fountain giúp hồi phục HP chỉ bằng cách ngâm mình vào đó, hình ảnh ấy hoàn toàn chính xác ở đây.

Thực tế, so với việc phải ngồi trong buồng quả đậu để điều trị y tế, rõ ràng ở đây sẽ thoải mái hơn. Shidou để ngập cả vai trong làn nước ấm màu trắng sữa, một lần nữa thở ra hơi dài.

https://thuviensach.vn

"Thì ra là thế này..... Mình hiểu rồi. Đây là thứ mà Kotori đã nhấn mạnh."

Cậu mỉm cười một lần nữa, nhìn lên trần nhà qua làn hơi nước đang nghi ngút bốc lên.

"Ngày mai..... à?"

Và, khẽ thì thầm với bản thân mình.

Đó là thứ cậu đã trải nghiệm không biết bao nhiêu lần, nhưng quả nhiên vẫn cảm thấy lo lắng trước khi hẹn hò với Tinh Linh. Chủ yếu, lo lắng do không biết phía trước sẽ có nguy hiểm thế nào ── Bất an do không biết rốt cuộc cần phải làm những gì để mở cửa trái tim của đối phương.

Chắc chắn cậu đã mở khóa trái tim của Mukuro, tình cờ là cô ấy cũng rất thân thiện, nhưng như vậy chưa đủ để đảm bảo là cô ấy sẽ chấp nhận việc phong ấn. Nếu thực sự cô ấy là một cô gái ngoan ngoãn dễ bảo thì sẽ chẳng có vấn đề gì, lẽ ra ngay từ đầu cô ấy không nên tự đóng trái tim mình bằng Thiên Sứ.

".....Mà, bây giờ có lo lắng cũng không giải quyết được gì."

Shidou vô thức nới lỏng cơ mặt đang căng cứng, dùng hai tay hất nước ấm lên rửa mặt.

Ngoài ra không thể nói rằng các bài luyện tập bằng hình ảnh là không có ý nghĩa gì, điều Shidou cần làm bây giờ, là chuẩn bị các điều kiện cho ngày mai theo lời Kotori nói. Cơ thể đã hoàn toàn hồi phục, nhưng cậu vẫn cảm thấy bất ổn vì không thể ngủ được do lo lắng và stress, tuy vậy cậu cũng sẽ không nói ra.

Dù thế nào, bây giờ không phải lúc nghĩ về những thứ dư thừa, cứ tận hưởng hiệu quả siêu việt của bồn tắm này cái đã. Shidou quyết định vậy, rồi

https://thuviensach.vn

để nâng cao mức độ hồi phục dù chỉ một chút, cậu trầm mình xuống nước ấm khiến mặt nước nổi bong bóng ùng ục.

── Và.

".....Hử?"

Tiếp theo, Shidou chau mày. Ngoài bong bóng do hơi thở của Shidou tạo ra, ở đó có những bong bóng nhỏ khác nổi lên.

..... Nhìn kĩ hơn thì ở trong làn nước màu trắng sữa, có thể lờ mờ thấy bóng dáng một ai đó. Điều đó hoàn toàn giống như, cá sấu nấp dưới nước để nhắm vào con mồi vậy.

"....."

Trong khi Shidou còn đang giữ gương mặt nghi ngờ, chủ nhân của bóng dáng đó, đã phá vỡ mặt nước và xuất hiện trước mặt Shidou.

" ── Shidou."

"Uwaa!?"

Ngạc nhiên trước sự việc đột ngột đó, đầu cậu đập mạnh vào mép bồn tắm. Sau đấy bóng dáng người đang ở đó, với gương mặt vô cảm đưa tay về phía cậu.

"Không sao chứ, Shidou?"

".....Origami."

Shidou trong lúc gọi tên người thiếu nữ đó, lấy cả hai tay che mắt.

Lí do rất đơn giản. Origami đang xuất hiện ở đó, trên cơ thể cô ấy ngoài những giọt nước sót lại thì chẳng mặc gì khác.

https://thuviensach.vn

"......Tạm thời tớ sẽ nghe, nhưng cậu đang làm gì ở đây vậy?"

"Nghĩ đến việc kì lưng cho Shidou."

"Nghĩ đến, cậu đã nấp dưới nước đúng không?"

"Đúng."

"Và khỏa thân?"

"Đó là quy tắc ở nhà tắm công cộng."

".....Ý tớ là trước lúc đó, đã 10 phút trôi qua kể từ lúc tớ bước vào bồn tắm....."

"Từ lúc Shidou ngâm mình trong bồn tắm thì trong hơi nước đã phát sinh ra Shidounium."

"Shidounium !?"

Không hiểu sao mà trước tên nguyên tố chưa nghe bao giờ đó, Shidou thốt không nên lời. Sau đó Origami, trong khi tạo ra các âm thanh trên mặt nước, tiến đến gần phía Shidou.

"Shidou, trong tình trạng bị thương thì tắm rửa cơ thể là việc rất khó khăn. Hãy giao cho mình."

"Không, không cần đâu! Tớ ổn mà! Ý tớ là tớ đã tắm trước khi vào bồn rồi!"

"Cậu vẫn chưa tắm đủ. Bằng chứng là mùi của Shidou lúc này."

"Có thể ngửi được cái đó thì cậu phải ngang cơ Tohka hoặc khuyển binh rồi đấy!"

https://thuviensach.vn

Shidou hét lên thảm thiết, nhưng Origami thì không quan tâm lắm. Cô bắt lấy bàn tay đang che mắt của cậu.

"Á.....!"

Trong khoảnh khắc, làn da trắng mịn của Origami đã có thể lọt vào trong võng mạc, Shidou vội vàng nhắm mắt lại.

Shidou dù sao cũng là một nam sinh cao trung khỏe mạnh. Sẽ là dối trá nếu nói rằng cậu không muốn nhìn một cô gái xinh đẹp khỏa thân giống như Origami. Nhưng đây là gì, một bãi mìn, hay một loài thực vật ăn thịt, cậu không thể làm gì khác vì cảm thấy nếu chỉ vì ham muốn nhất thời mà nhắm mắt đưa tay, sẽ có điều gì đó kinh khủng xảy đến.

Tuy nhiên không quan tâm đến sự lo lắng của Shidou, Origami dồn lực vào cánh tay.

"Để đó cho mình. Từng vị trí trên cơ thể cậu mình sẽ liếm..... kì cọ sạch sẽ cho cậu."

"Cậu vừa nói liếm phải không!?"

"Sẽ ổn thôi, cứ giao cho mình!"

"Gyaaaa ——— !?"

Origami mở bung cả hai tay của Shidou, liếm vào gáy cậu giống như ma cà rồng. Shidou vô thức mà kêu lên thảm thiết.

Nhưng, khoảnh khắc tiếp theo.

"Darlingggg! Em đến để kì lưng cho anh đâyyyy!"

Khi cánh cửa phòng tắm bất chợt mở ra, Miku đã khỏa thân nhảy vào trong bồn tắm.

https://thuviensach.vn

".....Hừ"

"Chuyện gì đây! Mi, Miku!?"

Khi Shidou lên tiếng, Miku giống như trong các đoạn quảng cáo dầu gội, vung vẩy mái tóc đang ướt của mình, cô ấy mỉm cười khi đang giữ cái phong cách vô cùng táo bạo ấy.

"Vâng, đã bắt anh phải chờ, Miku của anh đâyyyy! Aaaaaaaa! Anh đến cùng Origami-san! Dịch vụ này xứng đáng đạt điểm tối đa!"

Miku khi đã nhận ra Origami, cơ thể cứ thế chuyển động xích lại gần. Origami tuy không nói gì, nhưng vẫn chau mày thất vọng.

Sau đó, như để tiếp bước Miku, các vị khách khác tiến vào nhà tắm. ── Đúng vậy, các Tinh Linh khác đang ở ngoài.

Mỗi người mang phong cách đồ tắm theo ý mình, vui vẻ, hoặc có phần xấu hổ bước đến chỗ của Shidou.

"Shido─! Cơ thể cậu ổn rồi chứ!? Tớ đến giúp cậu đây!"

"Kaka, suối nguồn tươi trẻ có làm ngươi thỏa mãn? Tới đây, ta cũng sẽ tham gia chăm sóc cho ngươi."

"Phiên dịch. Bởi vì Miku đã nói là sẽ đi kì lưng cho Shidou, Kaguya mới cố chịu đựng sự xấu hổ mà đến đây."

"Không có ai nói những thứ như thế cả!? Ý ta là chúng ta chưa có dịp nào tắm cùng nhau!?"

Tohka, Kaguya, và Yuzuru đều quấn một mảnh khăn tắm quanh cơ thể. Các đường nét cơ thể thông thường bị trang phục che đi đều được nhấn mạnh, dáng vẻ đó khiến người khác khó lòng mà dời mắt.

https://thuviensach.vn

Bằng cách nào đó mà cậu cảm thấy có thể dễ dàng phân biệt Kaguya và Yuzuru hơn bất kì lúc nào khác, nhưng bởi vì vẫn nhớ cảm giác nguy hiểm áp bức cơ thể khi nói ra điều đó, Shidou quyết định giữ im lặng. Đây có phải sức mạnh của ngôn ngữ không?

"Thật là....Ồn ào quá đấy. Sự phục hồi của Shidou là thứ quan trọng nhất, xin mọi người đừng quên điều đó nhé."

".....Thế sao em lại dẫn mọi người đến chỗ anh? Chắc chắn là anh không cần từng này người đâu!"

"Ahaha..... Nhưng mà, mọi người cùng tắm chung, nhất định sẽ rất vui."

『Đúng vậy đấy ─! Nếu cậu tắm cùng Yoshino, úi da Natsumi-chan』

"Tắm.....à!? Điều, điều đó, tớ ngại lắm....."

Tiếp tục xuất hiện, là Kotori, Natsumi, Yoshino đang mặc những bộ đồ tắm nhiều màu sắc, và cả chú rối『Yoshinon』. Kotori mặc bikini màu đỏ, Yoshino và 『Yoshinon』 mặc đồ bơi một mảnh màu xanh giống hệt nhau, còn Natsumi, là đồ bơi kẻ sọc giống đồ của tù nhân hay mặc.

"Úi chà, đây là khung cảnh khi mà các thiếu nữ xinh đẹp hội tụ nhỉ. Êhêhê, tên này chịu đựng tốt đấy─!"

Và người đến cuối cùng, khỏa thân mà không có chút e thẹn nào là Nia. Lời nói và hành động, cách đối nhân xử thế, dù là một thiếu nữ hay là một ông chú nào đó cũng có thể thay đổi bầu không khí sau đó bằng những mưu mẹo trong chân tơ kẽ tóc.

"Tốt rồi."

https://thuviensach.vn

Nia dùng chiếc khăn tắm trong tay đập vào mông! Rồi bốp một cái. Cô nhảy ùm vào bồn.

"Tại, tại sao, mọi người đều ở đây....."

Shidou nói vậy trong khi kinh ngạc mở to mắt, cậu đột ngột vung tay ra xung quanh, khoảnh khắc tiếp theo, có thứ gì đó lớn và mềm mại áp vào lưng cậu.

"Hyaa!?"

"Ufufu─, anh không nên nói như vậy chứ. Mọi người chỉ đến kì lưng cho Darling thôi mà."

Miku thì thầm bên tai cậu một cách đáng ngờ. Mồ hôi Shidou chảy dài trên má.

"Kh, không, nếu chỉ có vậy thì tớ tự làm được....."

"Yaa─n, Darling thật là, anh・không・tự ・làm・được・đâu. Em sẽ thật là cẩn thận, kì cọ cho anh bằng miếng bọt biển của em nhé ─!"

"Oái....., đợi.....!"

Miku trong khi nở một nụ cười gian tà, tiến sát đến Shidou. Sau đó như để dừng Miku lại, các Tinh Linh khác cũng tiến về phía Shidou.

"Này, này Miku, cô đang làm gì đó!"

"Shido─! Cậu có sao không!? Bây giờ tớ kì cọ cho cậu nhé!"

"Hêhêhê─! Honjou Nia, tham chiến!!"

"Đợi, mọi người..... Gy, gyaaaaaaaaaaaaaaa!?"

https://thuviensach.vn

── Shidou không nhớ rõ lắm những chuyện xảy ra vào lúc đó, nhưng một lát sau đấy, khi nhìn vào đống đồ lổn nhổn trong máy giặt, cậu khổ não bởi một hiện tượng bí ẩn khiến tay chân không ngừng run rẩy.

◇

" ── Ike đang ở đâu?"

Bước vào trụ sở chính của DEM Industry, Ellen lên tiếng nói lớn mà không có chút xấu hổ hay tôn trọng nào.

"Giám, giám đốc điều hành Mathers.....!? Có chuyện gì đã xảy ra vậy, vết thương của cô ──"

Nhân viên lễ tân ở sảnh, tròn mắt hỏi lại. Ellen tặc lưỡi không vui, thô bạo túm lấy cà vạt đang thắt trên cổ người nhân viên đó.

"Có lúc nào ta nói là cần quan tâm đến bản thân ta không? Trả lời câu hỏi của ta. Ike đang ở đâu?"

"Hi..... ư, Westcott-sama vừa, trở về từ lúc nãy..... Có lẽ bây giờ đang ở trong phòng y tế....."

"Vậy à!"

Ellen khịt mũi, rồi cứ thế băng qua sảnh.

Nghe thấy sự náo động đó, rất nhiều nhân viên nhìn về phía đó với ánh mắt hồ nghi..... Khi đã nhận ra chủ nhân của giọng nói đó là giám đốc điều hành thứ hai Ellen・Mathers, mọi người đều miễn cưỡng nhìn sang chỗ khác.

Tuy nhiên Ellen bây giờ, không hơi đâu mà quan tâm đến những thứ tầm thường như vậy.

https://thuviensach.vn

Cô ta đã phạm sai lầm ở trận chiến trong vũ trụ, và đã khoảng 3h trôi qua từ lúc cô ta quay trở về mặt đất cùng «Goetia» đã bị hư hại phân nửa. Trong trái tim của Ellen, rất nhiều loại cảm xúc đang trộn lại với nhau.

Sự thù địch và sát ý nhắm vào «Fraxinus», chiến hạm đầu tiên đã bắn rơi cô ta xuống mặt đất, hối hận vì bản thân đã lơ là, và ──

"Lặng lẽ tấn công «Ratatoskr» mà không cho tôi biết..... Chuyện này là sao ── Ike!"

── Thái độ nhắm vào người chung chí hướng Isaac Westcott, phẫn nộ.

Không có gì lẫn lộn, Ellen đang ở giữa trạng thái mất kiểm soát. ── Thương tích cũng không chữa trị.

Territory chỉ giúp kiểm soát cơn đau và sự chảy máu, để có thể quay về trụ sở của DEM.

"Ellen!"

Rồi, khi Ellen đang đi bộ trong hành lang với đôi vai run lên vì tức giận, cô ta nghe thấy một giọng phụ nữ từ phía sau.

Ở DEM, rất hiếm người có thể gọi tên Ellen trống không như vậy. Ellen không quay lại phía sau, gọi tên chủ nhân của giọng nói đó.

"..... Artemisia."

"Cuối cùng cũng tìm thấy cô rồi. Sau khi đến nhà chứa máy bay, tôi rất ngạc nhiên khi họ nói cô đã quay về trụ sở đấy. Cơ thể cô không sao chứ?"

Tiếng bước chân dồn dập hơn, thiếu nữ tóc vàng mắt xanh ấy đã đuổi kịp cô ta. Ellen liếc nhìn bóng dáng đó, rồi chau mày như thể tâm trạng

https://thuviensach.vn

không tốt.

"Xin đừng bận tâm. Hay là, cô đến để cười nhạo tôi?"

"Cô lại nói như vậy rồi..... A, quả nhiên là cô đang bị thương. Thôi nào, cho tôi xem?"

".....Hừ."

Ellen phát cáu hất tay Artemisia ra, rồi cứ thế nhanh chóng bước tiếp, mở cánh cửa phòng y tế ra.

"Ike!"

Và, lớn giọng khi bước vào trong phòng. Nhân viên y tế đang ở trong phòng, nhìn về phía Ellen với dáng vẻ sợ hãi.

Và ở trong đó ──

" ── Ái chà, Ellen. Cô về nhanh quá nhỉ. Artemisia cũng vất vả rồi. Hai cô, hiếm khi phải chiến đầu nhiều như vậy phải không?"

Bóng dáng Isaac・Westcott đang ở đó, vẫy tay với dáng vẻ gần gũi như thường lệ.

"..... Hừ, về chuyện đó, tôi đã thất bại. Cứ truy cứu trách nhiệm theo ý anh. Nhưng mà Ike, tôi muốn một lời giải thích về lí do cho chuyện này. Tại sao lại giấu tôi chuyện ở chỗ Elliot ── "

Ellen nói với bộ dạng như muốn chất vấn, dồn câu hỏi về phía Westcott.

Nhưng, giữa chừng lời nói và bước chân, cả hai đều dừng lại.

https://thuviensach.vn

Lí do rất đơn giản. Cánh tay đang vung lên của Westcott, một nửa đã bị cắt rất ngọt.

"Cái..... Ike, đó là...."

"Ưm? À."

Westcott, như đã nhận ra lời nói của Ellen, thoáng nhìn xuống phần mặt cắt đã lộ ra cơ và xương ở cánh tay.

"Trông cũng đẹp đấy chứ. Mà may mắn thay, tôi đã có thể thu hồi lại phần cánh tay bị cắt đứt, vết cắt cũng rất mịn. Nếu sử dụng các Realizer y tế thì nó sẽ được nối lại đẹp đẽ vào ngày mai."

"Ư, Westcott-sama.....!"

Nhân viên y tế đang chữa trị cho Westcott, lên tiếng với dáng vẻ bối rối. Mà, điều đó nên là vậy. Bệnh nhân đang được điều trị, đã đột ngột vung cánh tay bị cắt đứt. Hoàn toàn không nhầm lẫn nếu nói đó là sự liều lĩnh.

"Aa, xin lỗi nhé."

Tuy nhiên Westcott, nói vậy với dáng vẻ dường như không đau đớn chút nào, đưa cánh tay đang nhấc cao về phía nhân viên y tế.

"Bây giờ tôi sẽ tiến hành tái tạo. Ngài có chắc muốn làm không?"

"Nhờ cô cả đấy. ── Đó là lí do mà, Ellen. Tôi xin lỗi nhưng có thể nói chuyện sau được không? Hơn nữa, có vẻ như cô cũng đang bị thương. Cũng nên đi kiểm tra xem."

"! Ừm, Ike.....!"

Ellen lên tiếng đáp lại, Westcott không dừng bước, cứ thế tiến vào trong buồng điều trị.

https://thuviensach.vn

Bóng lưng của Westcott, bị cánh cửa tự động màu trắng che khuất. Ellen mở mắt ngạc nhiên một vài phút, chẳng mấy chốc sự oán giận trong biểu cảm đã lại lộ ra. Bàn tay đang giơ về phía trước nắm lại thành hình quả đấm.

"À, xin lỗi, giám đốc điều hành Mathers....? Nếu cô cho phép, hãy để tôi xem tình trạng vết thương ── "

Nhân viên y tế còn lại tại đó, ngập ngừng lên tiếng.

Đặc biệt là trong lời nói đó hoàn toàn không có chút ác ý nào. Người đó không cố hoàn thành chỉ thị của Westcott, đơn thuần chỉ là lời nói quan tâm tới sức khỏe của Ellen.

Nhưng, trái tim của Ellen bây giờ, giống như mặt nước duy trì sự cân bằng đã tới giới hạn nhờ vào sức căng bề mặt, hoặc nếu không thì giống như Nitrogen triiodide phát nổ ngay khi chỉ có một sợi lông vũ chạm vào.

Một sự kích thích thoáng qua cũng gây tổn thương, nắm tay lại, với cảm xúc đó đấm mạnh hết cỡ vào tường.

".....Aa!"

Rầm! Cùng với âm thanh gay gắt đó, sự im lặng bao trùm phòng y tế.

..... Phá vỡ sự yên lặng đó, Ellen giữ nắm đấm trong vài giây rồi ngồi xuống tại chỗ rên rỉ, không nói bất kì điều gì.

◇

── Từ khi bản thân được nhận nuôi bởi gia đình hiện tại.

Không nhớ là đã bao lâu trôi qua, nhưng có những lúc, tôi có lại những kí ức mà dường như tôi đã phải vật lộn đấu tranh với cảm xúc bên trong bản thân mình.

https://thuviensach.vn

Sự thật là bản thân đã bị chính mẹ đẻ vứt bỏ, chỉ điều đó là quá đủ để nghĩ rằng mình hoàn toàn vô giá trị, từ bỏ nguồn gốc bản thân, điều đó giống như con đê chắn sóng bảo vệ trái tim đã chạm tới giới hạn.

Không thể làm gì khác vì bản thân hoàn toàn vô giá trị.

Không thể làm gì khác vì bản thân không được cần đến.

Nghĩ như vậy, bản thân đã luôn luôn, ganh tỵ và đố kị với những người xung quanh.

Nhưng một ngày cha mẹ mới đột ngột xuất hiện, và cả em gái, nói rằng họ cần tôi.

Vì điều đó, tôi cảm thấy thật ngạc nhiên và bối rối.

Điều đó đúng là vậy. Bởi vì bản thân được cho là hoàn toàn vô giá trị, đột nhiên đã được cần đến.

Ban đầu, tôi vẫn còn hồ nghi. Nói ra những thứ như vậy, tôi đã nghĩ đằng nào thì những người này cũng sẽ lại vứt bỏ tôi.

Nhưng thời gian trôi qua, tôi nhận ra rằng mình là người duy nhất nghĩ như vậy.

Tuy nhiên, vào thời điểm tôi dần dần hiểu về điều đó, vẫn có cảm giác về một khoảng cách không rõ ràng giữa bản thân và gia đình, cảm thấy một mối quan hệ vùng về đã bắt đầu được tạo ra.

Nói một cách cụ thể..... Tôi đã bỏ lỡ thời điểm để gọi cha là "Otou-san" và mẹ là "Okaa-san".

── Chính xác thì đó là vào tháng 5. Ngày của mẹ.

https://thuviensach.vn

Một mình mang theo số tiền tiêu vặt mà tôi chưa tiêu, đi đến cửa hàng hoa trước nhà ga, mua một bông hoa cẩm chướng.

Và tối hôm đó, sau khi bữa tối kết thúc, tôi đã tự tay trao bông hoa cho mẹ, ngập ngừng nói "Con cảm ơn mẹ!"

Mẹ đã run rẩy một lúc, chẳng mấy chốc nước mắt trào ra từ khóe mắt, nhẹ nhàng ôm lấy tôi.

Cảm giác đó thật mềm mại, ấm áp và dịu dàng.

Bản thân khi nhận ra, nước mắt đã lã chã tuôn rơi.

Cha khi nhận ra điều đó, mỉm cười rồi nhẹ nhàng xoa đầu tôi.

Sau đó, em gái khi chứng kiến tôi và mẹ khóc ở đó đã nói "Mẹ và anh hai đừng khóc nữaaaaaa!" rồi chạy đến chỗ chúng tôi, không biết do quá hạnh phúc hay do quá buồn cười ── Tôi bật cười trong khi nước mắt vẫn lăn dài trên má.

◇

" ── Nào, đã chuẩn bị tốt rồi nhỉ, Shidou."

"....."

"Shidou? Anh có nghe không đấy?"

".....! A, à, anh xin lỗi. Tất nhiên rồi."

Ngày hôm sau. Được gọi bởi Kotori ở trong khoang tàu «Fraxinus», Shidou ngẩng đầu lên.

Kotori thở dài trong khi hé mắt nhìn.

https://thuviensach.vn

"Này nhé..... Anh hãy làm nó đàng hoàng hơn đi. Anh có biết đối thủ hôm nay là ai không?"

"Gư..... Xin lỗi."

Shidou cúi đầu xin lỗi. Sau đó Kotori có chút bất an mà chau mày.

"..... Lẽ nào, thể lực của anh vẫn chưa hoàn toàn hồi phục?"

"À, không, cơ thể anh ổn mà."

Có vẻ như đã khiến cô bé lo lắng. Shidou vung rộng cánh tay ra để thể hiện mình hoàn toàn khỏe mạnh.

Chắc chắn là vì một chút náo động, nên kí ức sau khi tắm có chút mơ hồ, nhưng dường như chắc chắn hiệu quả của cái bồn tắm đó vẫn còn. Shidou bây giờ, đúng ra thì đang ở trong trạng thái tốt hơn bao giờ hết.

"Chỉ là..... Có lẽ, anh đã mơ thấy một giấc mơ kì lạ."

"Mơ? Nó như thế nào?"

"Ừm.... Kiểu như, giống những chuyện ngày xưa, nhưng lại không giống vậy...?"

"..... Cái gì vậy?"

Kotori đáp lại với gương mặt bối rối. Mà, chuyện đó nên là vậy. Không ích gì khi cố gắng hồi đáp lại thứ Shidou đã nói.

".....Mà, dù sao thì, không vấn đề gì đâu. Mọi thứ đã được chuẩn bị."

Nói rồi, cô bé vỗ vào ngực. Đôi mắt Kotori còn chút nghi ngờ, nhưng ngay lập tức cô bé lắc vai xuề xòa.

https://thuviensach.vn

"Thôi sao cũng được. ── Đối thủ là Hoshimiya Mukuro. Mặc dù thái độ cô ấy đã mềm mỏng hơn trước do trái tim được mở khóa, đó vẫn là Tinh Linh chúng ta chưa nắm rõ đặc tính. Xin đừng lơ là dù chỉ một chút."

"Ừ ── Anh biết rồi."

Shidou đáp lại với dáng vẻ nghiêm chỉnh. Điều đó đúng là vậy. Mukuro đã cố giết Shidou rất nhiều lần. Cảnh giác và chú ý, không bao giờ là thừa.

Tuy nhiên, trong trái tim Shidou hiện giờ, không phải chỉ có toàn là sự sợ hãi hay bất an.

Đúng vậy. Cuối cùng thì, Shidou đã có thể nói chuyện với Mukuro trong trạng thái trái tim không bị khóa.

Lần đầu tiên khi cậu gặp Mukuro qua hình ảnh lập thể. Cô ấy đã cương quyết cự tuyệt Shidou. Phong ấn là không cần thiết. Bạn bè là không cần thiết. Chỉ là bản thân không có cảm giác gì, cứ thế mà tồn tại ở nơi này cũng được ── Cô ấy đã nói vậy.

Trước những lời nói sắt đá ấy, Shidou đã một lần phải khổ đau. Nếu đó là nguyện vọng của bản thân cô ấy, thì hẳn Shidou đã nghĩ những lời mình nói ra là nhầm lẫn.

Nhưng, nếu Mukuro với trái tim không bị khóa, thực sự muốn kết bạn với mọi người ──

"Anh, nhất định, sẽ cưa đổ Mukuro."

Đúng vậy. Đó là nguyện ước của Shidou.

Shidou hiện tại, đã không còn do dự nữa. Shidou nắm chặt tay lại như để làm mới quyết tâm của mình.

https://thuviensach.vn

Và như để hưởng ứng điều đó, Kannazuki, cùng các thành viên của «Fraxinus», gật đầu đồng ý với Kotori.

Quyết tâm được củng cố, các thiết bị hỗ trợ cũng đã sẵn sàng. Có thể nói rằng tình huống tối ưu cho việc chinh phục Tinh Linh đã được xây dựng chính xác.

Nếu nói về vấn đề..... chỉ còn lại một thứ.

".....Thế, Kotori."

"Sao vậy, Shidou?"

"..... Mukuro có nói, đến đâu để có thể gặp cô ấy không?"

"....."

Trước lời nói của Shidou, Kotori im lặng chau mày.

Dù vậy thì đó là điều không có cách nào giải quyết. Chắc chắn là hôm qua, Mukuro đã trao đổi lời hứa với Shidou trước khi biến mất vào khoảng không. Tuy nhiên, cô ấy lại không chỉ định thời gian hay địa điểm chính xác.

Cô ấy chỉ nói "Ngày mai hãy hẹn hò đi!", sau đó thì không có thông tin gì nữa. Shidou đặt tay lên trán trong khi giữ một biểu cảm khó khăn. Với điều này, dù có củng cố quyết tâm đến mức nào cũng chẳng có ý nghĩa gì.

"Chắc, chắc chắn là, cô ấy sẽ không chạy trốn..... vì cơ thể đã khỏe hơn đâu nhỉ?"

Thành viên đang ngồi ở khoang tàu phía dưới, «Nail Knocker» Shiizaki, gãi má trong khi nói vậy. Sau đấy như để phủ định điều đó, Phân

https://thuviensach.vn

tích viên・Murasame Reine lắc đầu trong khi khép đôi mắt như đang buồn ngủ.

".....Không, nếu là như vậy thì hôm qua, cô ấy đã không xuất hiện trước mặt Shin và mọi người rồi. Tốt hơn là chúng ta hãy nghĩ rằng cô ấy sẽ dùng cách nào đó để liên lạc. Trong trường hợp này, cô ấy sẽ lại mở ra một 『Cánh cửa』 ở không gian phía sau lưng Shin ──"

Và.

Khoảng khắc Reine nói điều đó, Shidou nghĩ rằng không gian trải rộng phía sau lưng mình đang biến dạng như một dòng xoáy. Miệng của 『Cánh cửa』 đen mở rộng.

"Hể!?"

"Đây, đây là.....!"

Ngạc nhiên trước sự việc đột ngột xảy ra, Kotori cùng phi hành đoàn thốt lên trong khi mở to mắt.

Tuy nhiên, trong số đó, Shidou không hề thốt lên ngạc nhiên. Không ── Nếu nói chính xác, bởi vì 『Cánh cửa』 xuất hiện ở sau lưng chính mình, cậu đã bị chậm một nhịp để có thể nhận ra tình huống dị thường đó.

"Ể ──"

Và Shidou, còn chưa kịp phản ứng lại, một đôi tay mảnh khảnh vươn ra từ đó đã giữ lấy vai cậu, kéo vào bên trong 『Cánh cửa』.

"Cái, oáiiiiiiiii!?"

"Shidou!?"

https://thuviensach.vn

Chỉ còn lại tiếng kêu của Kotori văng vẳng bên tai, tầm nhìn của cậu chìm vào bóng tối.

Khoảng khắc sau đó, trải rộng trước tầm nhìn của Shidou, là bầu trời xanh bạt ngàn và ──

" ── Hưm, đến lúc rồi nhỉ, Nushi-sama."

Đang ngồi chồm hỗm bên cạnh Shidou và nhìn xuống dưới, đó là bóng dáng của Hoshimiya Mukuro.

"Mu, Mukuro.....?"

Shidou sững sờ mở to mắt trong khi gọi lên cái tên đó. Sau đấy, Mukuro cười khúc khích như để đáp lại điều đó.

"Ưm. Gì vậy, Shidou."

"Không, chỗ này là.....?"

Vừa nói, Shidou vừa chầm chậm nâng người dậy, đảo mắt một vòng như để xác nhận tình trạng xung quanh.

".....Cái"

Và, cậu bất chợt cảm thấy ngạt thở.

Nhưng điều đó là đương nhiên. Dù sao thì bây giờ nơi mà Shidou vừa ngả lưng, là trên một con đường trải nhựa ──

"..... Ê, gì đây, lũ nhóc này....."

"Đó là gì vậy..... cosplay?"

"Ý tôi là bây giờ, ở phía đó trông giống như vừa có một cái hố mở ra vậy?"

https://thuviensach.vn

"Nè ─, mẹ ơi ─. Sao anh kia lại ngủ ở giữa đường ạ ─ ?

Và vân vân, dòng người qua lại ồn ào, đây là giao thông trong một thành phố.

Khung cảnh đường phố quen thuộc. Shidou cũng đã từng đi qua, nơi này là một khu vực của thành phố Tenguu.

"......! Ha......."

Shidou thở ra một hơi ngắn. Tinh Linh là một sự tồn tại bí mật, sức mạnh đó không được để dân chúng biết đến. Và hơn tất cả, nếu họ có hành động nào quá nổi bật, có thể sẽ đánh động tới Lực lượng phòng vệ mặt đất Nhật Bản AST hoặc DEM Industry. Cậu vội vàng đứng dậy khỏi chỗ đó, nắm lấy tay Mukuro.

"! Mu, Mukuro, đi thôi!"

"Đi đâu ạ?"

"Trước, trước hết là tới nơi nào có ít người chú ý hơn đã!"

"Hưm."

Mukuro khẽ gật đầu như để đáp lại Shidou, rồi cô giơ chiếc quyền trượng khổng lồ hình chìa khóa «Michael» đang nắm trong tay lên.

"Dừng, dừng lại! Cô đang định làm gì thế!?"

"Hử? Không phải là tới nơi nào có ít người chú ý hơn sao? Nếu vậy thì dùng «Michael»."

"Không được đâu! Dù, dù sao thì cứ đến đây đã!"

"Ồ, gì đây, anh định cưỡng bức em sao?"

https://thuviensach.vn

Shidou kéo tay Mukuro đi ra phía sau con phố, Mukuro cũng không có chút phản kháng nào, mỉm cười vui vẻ đi theo Shidou.

Những người qua đường đang đứng xung quanh, ngay từ đầu họ đã nhìn đám Shidou bằng ánh mắt kì quái, nhưng sau đó nhanh chóng mất đi hứng thú, họ quay trở về dự định ban đầu của mình. Khi nhìn vào những điều kì lạ có thể bạn sẽ thấy thú vị, nhưng chắc hẳn bạn sẽ muốn tránh không tham gia quá sâu vào việc đó. Shidou từ tận đáy lòng cảm tạ những người đó vì họ đã không quan tâm.

"Phù..... Nếu đến được đây thì ổn rồi nhỉ."

Tới được con hẻm phía sau phố không có ai xung quanh, Shidou cuối cùng thở ra nhẹ nhõm.

Và đồng thời lúc đó, cùng với tiếng ồn rung lên bên tai phải, cậu có thể nghe thấy giọng nói của Kotori hiện đang ở trong «Fraxinus».

『Aa, kết nối được rồi.....! Shidou, anh không sao chứ!?』

"! A, à..... anh không sao."

Shidou đáp lại bằng giọng vừa đủ để Mukuro không thể nghe thấy. Đúng vậy. Để chuẩn bị cho việc Mukuro có thể xuất hiện bất cứ lúc nào, cậu đã luôn trang bị incam dùng để liên lạc.

『Không thể tin được là Shidou lại đột nhiên bị kéo đi như vậy..... Em đã rất bất ngờ đấy. Nhưng mà, thực sự may mắn khi anh mang theo incam. Và nơi anh bị dịch chuyển đến ở gần đây. Nếu lỡ như anh bị đưa sang bên kia Trái Đất, sẽ rất khó khăn để gửi camera tự động đi』

Kotori nói trong lúc giải tỏa nỗi lo. Nghe thấy vậy, Shidou bất lực cười khổ..... Quả thực, dựa vào tính khí thất thường của Mukuro, rất có khả năng

https://thuviensach.vn

là Shidou sẽ bị dịch chuyển đến một nơi nào đó còn xa hơn nữa. Mặc dù có đôi chút ngạc nhiên, nhưng được ở trong thành phố thì vẫn còn tốt chán.

『Hơn thế nữa, tin tốt đây. Em đã lập tức kiểm tra mức độ tình cảm của Mukuro ── Đã có chút thay đổi so với trạng thái hoàn toàn là con số 0 lần trước, em có thể khẳng định là có một sự biến động khẽ lặp đi lặp lại.』

"! Vậy thì....."

『Vâng. Quả nhiên là Shidou, anh đã thành công trong việc mở khóa trái tim của cô ấy. Với đà này nếu mọi thứ diễn ra suôn sẻ, anh hoàn toàn có thể tiến hành phong ấn Linh Lực.』

"Vậy à ── Thật tốt quá."

Rồi, khi Shidou đang nói chuyện qua lại với Kotori, Mukuro chăm chú nhìn vào gương mặt Shidou với ánh mắt khó hiểu.

" ── Từ nãy tới giờ anh lầm bầm nói chuyện một mình đấy à?"

" Hả! A, à..... Xin lỗi."

Shidou nhún vai, quay về phía Mukuro. Mukuro gật đầu hài lòng, tiếp tục lời nói.

"Vậy, Nushi-sama định làm thế nào để khiến Muku hạnh phúc?"

"À thì..... Về điều đó, có nhiều cách lắm....."

"Nếu vậy thì anh phải cho em xem hết đấy. Mau đi thôi nào!"

Nói vậy, Mukuro kéo Shidou đi tới phía trước.

Nhưng, cô ấy giẫm vào mái tóc dài của chính mình, và ngã nhào xuống đất.

https://thuviensach.vn

"Hư.....?"

"Cô không sao chứ?"

"Lâu lắm rồi em mới ở trên mặt đất. Huhu..... bị bẩn một chút rồi."

Vừa nói, Mukuro vừa nhấc phần tóc lên như thể rất trân trọng nó, rồi phủi sạch bụi đất đi.

Chắc chắn nơi này khác với không gian vũ trụ mà Mukuro đã sống một thời gian dài, ở đây là Trái Đất. Thế giới mà mọi thứ bị kéo xuống mặt đất bởi trọng lực. ── Mặc dù ban đầu chúng được cuộn lại giống như những chiếc bánh bao tròn, nhưng vẫn rất khó để cô ấy có thể đi xa với mái tóc dài như thế này.

"Dù có đi đâu thì, sẽ tốt hơn nếu chúng ta làm gì đó với mái tóc này trước. ── Này Mukuro, mái tóc đó, cắt đi một chút sẽ thoải mái hơn đấy ── "

" ── Hông được."

Và.

Khi Shidou nói vậy, ánh mắt của Mukuro trở nên sắc bén, cô trả lời dứt khoát.

"Em rất khó chịu nếu tóc bị cắt. Dù có là Nushi-sama, đó vẫn là điều em không thể tha thứ."

"..... Ư!?"

Trước phản ứng đó, vai cậu vô thức mà run lên.

Nhưng điều đó là đương nhiên. Dù thế nào đi nữa, bầu không khí vui vẻ xung quanh Mukuro cho đến giờ, đã đột ngột chuyển sang nguy hiểm

https://thuviensach.vn

chỉ trong chớp mắt.

Tiếp đó, báo động từ chiếc incam vang lên. Âm thanh báo động rất quen thuộc. Đây là ── lúc mà tâm trạng của Tinh Linh trở nên xấu đi.

『Hừ, Shidou! Hãy đi theo cô ấy! 』

Kotori vội vàng thốt lên.

Vài giây sau, Shidou đang lúng túng không biết nên dỗ dành Mukuro bằng cách nào, Mukuro đã nhận ra lời nói của mình có phần gay gắt, cô thở ra và nói tiếp.

"..... Xin thứ lỗi cho em. Em không biết lí do tại sao nhưng..... việc đó, khiến em rất khó chịu."

Đồng thời, tiếng báo động vang vọng từ chiếc incam dừng lại. Shidou nhẹ nhõm thở ra.

"Vậy, vậy à. Tôi xin lỗi, lại đây nào."

Vừa nói, cậu vừa nhìn vào tóc của Mukuro. Mái tóc vàng lượn sóng, rất đẹp. Quả thực là vậy, Mukuro trân trọng nó là điều tất nhiên. Tóc chính là sinh mệnh của người con gái, có lẽ cậu đã có phát ngôn thiếu cẩn trọng.

Tuy nhiên, cứ thế này thì khi đi bộ sẽ làm bẩn bộ tóc quý giá ấy mất. Shidou rụt rè đề xuất trong khi nhìn vào thái độ của Mukuro.

"Nhưng, cứ thế này thì chúng ta không thể đi bộ được. Ví, ví dụ như..... buộc chúng vào có làm cô khó chịu không?"

"Hưm....."

Mukuro khẽ lắc đầu trong khi sờ vào tóc của mình.

https://thuviensach.vn

"..... Không, miễn là chúng không bị cắt. Em nên làm thế nào đây?"

"À thì, việc đó ── "

Và, khi Shidou nói đến đấy, từ chiếc incam bên tai phải, có thể nghe thấy giọng nói của Kotori.

『── Shidou, các lựa chọn đã xuất hiện rồi.』

Trên màn hình chính trong khoang tàu «Fraxinus», hiển thị 3 lựa chọn.

① Đến salon làm tóc và giao cho các chuyên gia.

② Để Shidou hướng dẫn cách làm đẹp.

③ Cầm chúng như kiểu giữ váy cưới trong khi đi phía sau Mukuro, thỉnh thoảng đung đưa với dáng vẻ hạnh phúc. Đôi khi liếm một phát.

" ── Tất cả thành viên, chọn đi!"

Sau khi Kotori đưa ra chỉ thị, tất cả thành viên ở khoang dưới đồng loạt thao tác lên bảng điều khiển có sẵn, lựa chọn một phương án.

Sau vài giây chờ đợi, kết quả tổng hợp đã được hiển thị.

"② chiếm đa số, tiếp theo là ①. Người chọn ③ là....."

"Vâng, là tôi đây!"

Kotori nói vậy, Kannazuki đang đứng chờ bên cạnh ghế chỉ huy hào hứng giơ tay lên.

"Tôi rất quý những cấp dưới trung thực. Phần thưởng của anh là được ngồi 30 phút trên chiếc ghế không khí."

"Ể! Có được không ạ!?"

https://thuviensach.vn

Trước lời nói của Kotori, Kannazuki làm một gương mặt hạnh phúc từ tận đáy lòng, cứ như vậy hạ thấp tư thế, sau đó dừng lại khi đầu gối đã tạo thành góc 90°. Trước bộ dạng đó, phi hành đoàn chỉ vừa cười bất lực vừa nhìn.

"Thật là, hắn ta nghĩ cái gì thế. ── Mà này Maria."

『Vâng, có chuyện gì vậy Kotori.』

Khi Kotori gọi lên cái tên đó, chữ 『MARIA』 hiển thị trên màn hình phụ, giọng nói của «Fraxinus» AI 『MARIA』 từ loa phát thanh vang lên.

"Mấy cái lựa chọn này, là do cô nghĩ ra đúng không nhỉ?"

『Tùy thuộc vào cách cô định nghĩa cho nhân cách và suy nghĩ của AI, các lựa chọn đều được tự động đưa ra từ các chỉ số của Tinh Linh và dữ liệu sẵn có, thực sự thì các lựa chọn đó không được tạo ra từ nhận thức của tôi. ── Tôi chỉ có thể suy đoán và giải thích mục đích của các lựa chọn.』

".....Aa, ra là vậy. Tôi đã lo lắng về nó từ trước, nhất định luôn có một cái rủi ro, nhưng cô chưa bao giờ bỏ nó đi?"

『Đúng như vậy. Nhìn vào các hình mẫu cho đến bây giờ, các lựa chọn luôn dựa trên giá trị cảm xúc của Tinh Linh, có vẻ như 3 lựa chọn được cấu thành từ 3 yếu tố "Yêu thích", "Đối kháng" và "Đánh cược". 』

"Đánh cược à....."

Đột nhiên nói ra thứ gì đó giống như bài bạc. Với một biểu hiện rất giống con người, cô vô thức mà cười khổ.

『Vâng. Nếu các xu hướng giống nhau, tạo ra các lựa chọn sẽ không còn ý nghĩa gì. 』

https://thuviensach.vn

"Thôi, quả thực là tôi vẫn không hiểu, nhưng đôi khi những lựa chọn mạo hiểm vẫn giúp tôi..... Theo tôi đoán thì điều này cũng không quá tệ?"

『Không sao đâu. Sau một lần thất bại nếu chúng ta đặt cược gấp nhiều lần lên, chỉ một lần thắng chúng ta sẽ thu về nhiều hơn tổng số trước đó.』

"Đừng có ai dùng chức năng tính toán của Maria để dự đoán kết quả đua ngựa nữa nhé!?"

Cảm thấy rõ ràng cô ấy đã học phải những thứ dư thừa. Kotori chịu không nổi mà thét lên.

Một vài thành viên phi hành đoàn không khỏi rùng mình, nhưng chỉ với điều đó thì không thể xác định được họ bị bất ngờ bởi giọng nói của Kotori, hay là có điều gì mờ ám ở đằng sau..... Kotori đã quyết định trong đầu rằng lát nữa sẽ kiểm tra bản ghi quản lý.

Và, khi đang nghĩ như vậy, cô bé nghe thấy tiếng gõ bộp bộp vào chiếc incam từ loa phát thanh. Có vẻ như là, Shidou đang yêu cầu được trả lời.

"Aa, em xin lỗi. ② nhé, Shidou. Giao cho các chuyên gia giải quyết cũng không tệ, nhưng nghĩ kĩ thì cô ấy là Tinh Linh chưa phong ấn, sẽ là tốt nhất nếu để Shidou đối ứng."

Kotori nói xong, Shidou trong màn hình gật đầu như để cho thấy mình đã nắm rõ.

" ── Vậy Mukuro, đến nhà tôi một lần có được không? Nếu ở nhà thì sẽ có cả lược và kẹp tóc."

"Nhà của Nushi-sama à?"

https://thuviensach.vn

Shidou nói vậy theo sự hướng dẫn của «Fraxinus», Mukuro tròn mắt ngạc nhiên.

"Hô. Thú vị đấy. Tốt thôi, nghe theo lời người em thích cũng không vấn đề gì."

"Haha..... Xin cung kính cảm tạ."

Shidou nhún vai, kính cẩn bày tỏ lòng biết ơn. Không rõ tại sao, khi nói chuyện với giọng điệu cổ kính của Mukuro, cậu cảm thấy bản thân giống như một người hầu hoặc đầy tớ vậy.

"Hahaha, gì vậy Nushi-sama, lời anh vừa nói thật thú vị đấy."

"..... Ô, ừm."

Dù là có chủ ý hay không, Mukuro vẫn vừa nói vừa cười thỏa mãn như vậy. Shidou gãi má cười khổ.

"Giờ thì..... Trước tiên là, làm thế nào để về nhà nhỉ?"

Shidou lẩm bẩm trong khi liếc nhìn ra ngoài đường lớn từ khoảng giữa các tòa nhà. May mắn ở đây là thành phố Tenguu. Để đến được nhà Shidou sẽ mất khoảng 20 phút đi bộ. Nhưng, nếu đi bộ mà dắt theo một thiếu nữ quá nổi bật như này, thì sự khó khăn sẽ tăng lên gấp bội.

Rồi khi Shidou còn đang ưu tư, Mukuro nghiêng đầu khó hiểu.

"Anh đang lo lắng về chuyện gì vậy? Chỉ là quay về nhà anh thôi mà."

"Ừm, điều đó đúng vậy nhưng mà....."

Và, khi Shidou nói đến đấy, Mukuro đặt tay lên vai Shidou. Sau đó, cô đâm chiếc quyền trượng đang nắm trong tay còn lại vào không khí, xoay nó như đang mở khóa.

https://thuviensach.vn

"〖Phong Giải Chủ «Michael»〗── 〖Mở « Rātaibu »〗"

Khoảnh khắc tiếp theo, một 『Cánh cửa』 đủ cho từng người đi qua mở ra ở đó.

"Cái....."

Trong lúc Shidou còn đang bàng hoàng, Mukuro không chút do dự mà nhảy vào trong đó. Sau đấy chỉ còn bàn tay thò ra từ 『Cánh cửa』, vẫy vẫy như để gọi Shidou.

"Này, này!"

『Shidou, dù thế nào thì cũng đuổi theo đi! Em sẽ cho camera tự động đi theo anh! 』

Kotori nói qua chiếc incam. Shidou vò đầu bứt tai, vứt bỏ hết suy nghĩ mà ném mình vào trong 『Cánh cửa』.

Trong khoảnh khắc tầm nhìn tối đi, ngay lập tức nội thất quen thuộc bên trong căn nhà hiện ra, bóng dáng Mukuro đang hào hứng nhìn xung quanh lọt vào mắt cậu. Cùng lúc khi Shidou đi xuyên qua, 『Cánh cửa』 bắt đầu co lại, biến mất như một màn sương.

"Hưm, đây là tư gia của Nushi-sama? Nơi này thật đẹp."

"Mukuro....."

"Ưm? Có chuyện gì vậy?"

"..... Không, thành thật mà nói thì cô đã cứu tôi đấy. Nhưng mà, đừng sử dụng Thiên Sứ ở nơi công cộng nữa nhé?"

Khi Shidou nói vậy, Mukuro khó hiểu nhìn chằm chằm vào Shidou mất một lúc, sau đó cô ấy gật đầu nói "Được, tốt thôi", rồi để «Michael»

https://thuviensach.vn

biến mất vào trong không khí.

"Thế, Nushi-sama. Anh định làm gì?"

"Aa, cô đến đây một chút đi."

Shidou nói vậy, gọi Mukuro đến trước gương.

"Nào, Mukuro. Ngồi xuống đây đi."

"Ưm."

Mukuro ngoan ngoãn ngồi xuống chiếc ghế tròn. Shidou gỡ phần tóc được cuộn lại giống bánh bao ra trước, sau đó cầm bàn chải tóc trong tay, bắt đầu cẩn thận chải mái tóc vàng của Mukuro.

"..... Hưm."

Rồi, được nửa chừng thì Mukuro vặn mình. Shidou dừng bàn chải tóc đang cầm trong tay lại.

"A, xin lỗi. Cô thấy đau à?"

"Em cảm thấy nhột thôi. Anh đừng để ý, cứ tiếp tục đi."

Khi Shidou nói vậy, Mukuro lắc nhẹ đầu như muốn nói "Nữa đi". Không hiểu sao mà hành động đó rất đáng yêu, Shidou cười khổ mà tiếp tục chải.

"Giờ thì..... Nên làm theo kiểu nào nhỉ? Buộc lên cũng được, hoặc buộc sang hai bên có lẽ cũng hợp đấy. Cô có yêu cầu nào không?"

"Hưm..... Vậy thì, em muốn tập hợp chúng thành một dải để nó không rối tung lên nữa."

https://thuviensach.vn

Shidou chau mày trong khi thở ra, sửa lại phần tóc của Mukuro thành hình bánh bao như lúc nãy. Không hiểu sao, cậu cảm thấy kiểu tóc đó giống như thương hiệu riêng của Mukuro.

Và từ đó, bện phần tóc còn lại thành 3 dải dài.

Mặc dù đó là công việc khá khó khăn, nhưng Shidou đã quen với việc giúp Kotori tết tóc từ ngày xưa rồi. Chẳng bao lâu, mái tóc vàng dài của Mukuro đã được bện thành một dải rất đẹp.

"Hôhô! Anh giỏi thật đấy!"

"Cảm ơn vì đã khen ngợi, tôi vui lắm."

Shidou kính cẩn bày tỏ lòng biết ơn, "Nhưng" cậu tiếp tục nói.

"Chỉ thế này thì chiều dài vẫn không thay đổi mấy, vẫn rất khó để đi lại đấy?"

"Không vấn đề gì đâu. Hây..."

Mukuro nói ngắn gọn, rồi ngoáy đầu cường điệu giống như diễn viên kịch Kabuki. Tự nhiên, mái tóc dài xoay theo, cuốn quanh cổ của Mukuro. Đúng vậy, nếu thế này thì chắc chắn chiều dài không thành vấn đề.

Sau đó từ chiếc incam bên tai phải, cậu nghe thấy một âm báo vui nhộn.

『── Cảm giác tốt đấy, Shidou. Em không nghĩ là chúng ta có thể thuận lợi nâng cao mức độ tình cảm đến mức này nếu cô ấy vẫn là con người giống như trước đây. Anh không cần vòng vo đâu. Hãy tấn công cô ấy trực diện. Đã mất rất nhiều công chuẩn bị cho mái tóc rồi, sao anh không đưa cô ấy xuống phố? 』

"Đã rõ....."

https://thuviensach.vn

Shidou khẽ trả lời, rồi nhìn một lượt dung mạo của Mukuro. ── Linh Phục được dệt thành từ những vì sao, nhẹ nhàng tỏa sáng. Quả nhiên là dáng vẻ này hết sức nổi bật.

"A..... đúng rồi. ── Kotori, anh mượn một ít đồ nhé."

『Ể? Aa, ý anh là vậy nhỉ. Được thôi. 』

Kotori dường như đã hiểu ý của Shidou mà đáp lại. Shidou lấy một bộ đồ thích hợp từ phòng của Kotori, mang đến cho Mukuro xem.

"Mukuro, bây giờ chúng ta sẽ xuống phố, nhưng mà Linh Phục thì quá nổi bật nên bộ đồ này ──"

"Ôô, đúng là vậy nhỉ?"

Mukuro ngẩng mặt lên như để đáp lại lời nói của Shidou, cô vỗ tay bốp một phát rồi đứng lên khỏi chiếc ghế tròn.

Sau đó, Linh Phục Mukuro đang mặc biến thành những hạt sáng và tan vào trong không khí, không thương tiếc để lộ ra cơ thể trắng trẻo của Mukuro. Vùng ngực bị bó sát bởi Linh Phục được giải phóng, đung đưa như quả bóng căng đầy nước.

"Cái..... Mu, Mukuro!?"

"Anh hoảng cái gì thế? Em thay đồ thôi mà. Đưa quần áo cho em."

Bỏ qua thực tế là Mukuro đang khỏa thân, trong khi vươn người tới trước với dáng vẻ không có chút xấu hổ nào, cô với lấy bộ đồ của Kotori từ tay Shidou.

Tuy nhiên.

"..... Hưm?"

https://thuviensach.vn

Khi đang cố cài cúc của chiếc áo sơ mi, Mukuro chau mày. Có vẻ, kích cỡ không vừa với cô.

"Nushi-sama, thế này không được rồi. Cái áo này chật quá."

『.....』

Mukuro khó khăn nói vậy, từ chiếc incam bên tai phải cũng chỉ nghe thấy sự im lặng..... Cậu hiểu rất rõ 『Nghe thấy sự im lặng』 là một sự diễn tả rất buồn cười, nhưng không còn cách nào khác vì cảm nhận thực tế đúng như vậy. Không rõ là chuyện gì, bộ dạng của Kotori, như thể sự quyết tâm vừa bị thổi bay mất mà không nói nên lời.

"À, vậy thì..... Đừng mặc thứ đó nữa, Tinh Linh có thể tái hiện lại trang phục đã nhìn thấy bằng Linh Lực đúng không?"

"Ôô, có cả chuyện đó sao?"

Shidou vừa nói vừa quay mặt đi, Muku cởi bỏ quần áo, đập tay một lần nữa.

Sau đó cơ thể của Mukuro phát sáng mờ ảo, ánh sáng đó tập hợp lại thành hình dáng một bộ trang phục. Vừa chuẩn, hoàn toàn giống với thiết kế trang phục của Kotori ── Kích cỡ thì vừa vặn với cơ thể Mukuro.

"Ưm. Thế này dễ chịu hơn."

Mukuro hài lòng nói vậy, rồi cười khúc khích. Từ chiếc incam, có thể nghe thấy giọng nói với tình trạng không thể hiểu nổi.

『..... Ể? Lẽ ra anh nên làm như vậy ngay từ đầu chứ.Tại sao anh lại để cô ấy mặc chúng 1 lần? Nè.』

"A, ahaha..... Thôi, dù sao thì, ta đi chứ, Mukuro?"

https://thuviensach.vn

"Ưm. Được thôi."

Khi Shidou thúc giục với một nụ cười khô khốc, Mukuro ngoan ngoãn gật đầu.

Và, khi "Ưm" thì cô ấy đưa tay ra. Giống như, một tiểu thư muốn có người hộ tống.

"À ừm, đây là....."

Shidou suy nghĩ loanh quanh mất một lát, hành lễ rồi cầm lấy tay cô ấy như một người quản gia.

"Chúng ta khởi hành chứ, thưa tiểu thư?"

"Ưm. Fufu ♪"

Sau đó, Mukuro bật cười với tâm trạng phấn chấn.

Cậu cũng không cảm thấy quá tệ khi thấy cô ấy vui vẻ như vậy. Shidou nắm tay Mukuro, rời khỏi nhà Itsuka, đi bộ hướng xuống phố.

── Từ lúc đó là khoảng 6h. Shidou dẫn theo Mukuro, dưới sự hỗ trợ của «Fraxinus» đi bộ xung quanh thành phố Tenguu. Tiến trình cuộc hẹn được thực hiện theo phương pháp truyền thống. Đi dạo ngắm phố, ghé vào các cửa hàng thấy hứng thú, dùng bữa, vào bảo tàng mỹ thuật mà Mukuro cảm thấy tò mò ── Đại khái là như vậy.

Theo khuynh hướng, cậu biết rằng Mukuro thích những nơi yên tĩnh hơn là nơi ồn ào, thích ăn đồ Nhật hơn là đồ Âu, và thích các loại trang sức kiểu cổ. Cho dù vậy thì Shidou vẫn bị bất ngờ, bởi khi cậu hỏi cô ấy muốn thứ gì trong cửa hàng phụ kiện, cô ấy đã chỉ vào chiếc quạt Makie được bày trong cửa hàng bán đồ ở phía đối diện. Mặc dù nét mặt cô ấy ngây thơ giống trẻ con, nhưng sở thích thì rất cổ xưa.

https://thuviensach.vn

Và khi thời gian là 7h tối. Mùa đông đến sớm đã làm mặt trời khuất bóng sau những tòa nhà, bầu trời bị bao phủ bởi màn đêm.

Shidou và Mukuro sau khi trải qua lịch trình một cách hài lòng, ở một công viên ít người biết đến, hai người ngồi cạnh nhau trên một chiếc ghế dài. Trong khi phe phẩy chiếc quạt Makie đã mua lúc nãy, Mukuro vui vẻ ngâm nga một bài hát.

『── Cảm xúc tốt đấy. Chỉ trong một ngày hôm nay, Mukuro đã hoàn toàn mở lòng với Shidou. Cần thêm một chút thúc đẩy nữa để chạm đến khả năng phong ấn. Rốt cuộc cần làm gì để giải quyết chút khó khăn đó? ── Anh không được lơ là, hãy giải quyết chuyện này trong một lần. 』

"A, ừ....."

Shidou trong khi nhìn Mukuro vô tư vui đùa, lưỡng lự mà gật đầu.

Sau đấy Kotori đã nhận thấy bộ dạng đó của Shidou, cô bé khó hiểu hỏi lại.

"Sao thế, anh có chuyện gì vậy?"

"Không..... Quả thực là, Mukuro trông rất vui vẻ, nếu mức độ tình cảm cũng như tâm trạng của cô ấy tăng lên thì không có gì tốt hơn việc đó..... Chỉ là anh có chút thắc mắc."

"Chuyện gì?"

"Ừm..... Tại sao, Mukuro lại tự khóa trái tim của mình lại, và sống một mình trong vũ trụ như vậy....."

Đúng vậy. Đó là thứ đang cào xước trái tim của Shidou.

Chắc chắn bây giờ Mukuro đang có rất nhiều niềm vui, theo như lời nói của Kotori thì có vẻ các chỉ số giới hạn vẫn đang biến chuyển thuận lợi.

https://thuviensach.vn

Thực tế là cậu đã cố gắng ra ngoài vào một ngày, vấn đề nằm ở chỗ cậu đã nghĩ là sẽ không có vấn đề gì. Trong các Tinh Linh có một nhóm nhỏ rất ngoan ngoãn đúng không?

Tuy nhiên, không, vì lí do đó.

Cậu không thể tưởng tượng được lí do vì sao trái tim Mukuro lại bị khóa.

Không cảm thấy gì, không còn nhớ gì, không suy nghĩ gì.

Nguyên nhân cô ấy cắt đứt quan hệ với thế giới, lựa chọn giống như một hòn đá mà tiếp tục trôi nổi.

Mukuro, vẫn chưa nhận ra gương mặt đang liếc nhìn mình của Shidou.

『 Điều đó..... Quả thực là vậy nhỉ. Nhưng, quan trọng đâu phải là Mukuro ngày xưa, mà là Mukuro bây giờ phải không? Đó không phải là lí do để anh bỏ lỡ cơ hội phong ấn Linh Lực đâu đấy! 』

"Ừ..... Anh biết rồi."

" ── Fufufu."

Và, khi Shidou đang nói chuyện với Kotori, bỗng dưng có thể nghe thấy tiếng cười của Mukuro ở bên cạnh.

"Em biết rồi. Nushi-sama đang nói chuyện một mình. Thực sự thì ngày hôm nay rất vui."

"Haha..... Nếu cô vui thì gì cũng được."

"Hô. Vậy hãy để em bày tỏ lòng biết ơn. Nếu Muku vẫn còn ở trên bầu trời đó, chắc chắn sẽ không thể thưởng thức những niềm vui trong cuộc

https://thuviensach.vn

sống. Vậy nên, Muku muốn anh làm điều này ở đây, giờ thì Nushi-sama ──"

Nói vậy, Mukuro chủ động nhắm mắt lại. Shidou cảm thấy dường như phiền não của bản thân đã bị nhìn thấu, quay người đi như muốn trốn chạy.

"Ể? Gì, gì vậy?"

" ── Anh không thích Muku sao?"

Nhưng. Trái với dự đoán của Shidou, những từ mà Mukuro nói ra với nụ cười tinh nghịch là vô cùng đáng yêu. Cậu cười khổ "Ahaha", rồi đáp lại điều đó.

".....Aa, anh thích em, anh muốn bảo vệ em, Mukuro."

"Fufufu, vậy sao, vậy sao? Anh thích Muku à? Fufufu."

Shidou nói vậy, Mukuro che mặt bằng chiếc quạt, vừa đung đưa chân, vừa cười vô cùng hạnh phúc.

Sau đó cô ngả người về phía trước, chăm chú nhìn vào gương mặt của Shidou, đôi môi như cánh cánh hoa anh đào khẽ mấp máy.

" ── Muku cũng, rất thích những thứ về Nushi-sama. Em thích anh, Shidou."

".....! À, ừm....."

Tim đập thình thịch, Shidou vô thức mà ngừng cả thở..... Không hiểu tại sao, một cô gái bé nhỏ như vậy, lại có diện mạo quyến rũ đến kì lạ.

"Thế không được đâu..... Anh nói lại đi!"

"Ể? Aa ── anh, anh thích em, Mukuro."

https://thuviensach.vn

Shidou nói ra điều đó sau khi Mukuro nài nỉ, rồi Mukuro mỉm cười một cách mãn nguyện.

"Fufu. Anh nói thế rồi thì không còn cách nào khác nhỉ. ── Tốt thôi. Về những gì Nushi-sama đã nói lúc ở trong vũ trụ, em sẽ suy nghĩ về điều đó."

"! Có thật không?"

"Ưm. Mà, điều duy nhất em lo lắng là mất đi Linh Lực..... Về phần đó thì Nushi-sama đã nói là sẽ bảo vệ Muku, nên nó cũng không quá tệ."

Mukuro phe phẩy đầu ngón tay trong khi nói vậy. Shidou cảm thấy sợi dây căng thẳng luôn bị căng trong tim mình đã được nới lỏng một chút.

Chắc chắn là cậu có quan tâm đến quá khứ của Mukuro. Tuy nhiên, Kotori đã nói điều quan trọng nhất chính là Mukuro của hiện tại. Nếu có thể giải thích cho Mukuro, và cô ấy chấp thuận việc phong ấn, thì không có chuyện gì tốt hơn thế.

Nhưng, vào khoảnh khắc khi Shidou thở ra một hơi dài, Mukuro tiếp tục nói với giọng điệu phấn chấn.

"..... Thế nhưng, tất nhiên không chỉ có vậy ? Trên cả việc hẹn ước với Muku, anh phải thề là sẽ không bao giờ gặp những cô gái ở căn phòng hôm qua nữa."

"Aa, anh hiểu ── hả?"

Âm điệu quá tự nhiên đó, khiến Shidou suýt vô thức mà gật đầu..... Nhưng giữa chừng thì cậu nghiêng đầu.

"Ể? Tại, tại sao?"

https://thuviensach.vn

"Gương mặt khó hiểu của anh là sao? Đó không phải là việc đương nhiên sao? Nushi-sama thích Muku đúng không? Muku cũng thích Nushi-sama nữa. Nếu thế thì còn điều gì mà Nushi-sama và Muku lại không kết hôn? Tuy nhiên, nếu có thêm những cô gái đó thì không phải chuyện này rất kì quặc sao?"

Mukuro nói những điều đó một cách vô cùng tự nhiên.

Không, sự thật là cô ấy nghĩ những điều đó là đương nhiên. Thực tế, Shidou không thể không hiểu những gì cô ấy đang nói.

Tuy nhiên, nghĩ theo hướng ấy, đó gần như là thứ người ta gọi là quan hệ hôn nhân ── Với người luôn đi phong ấn sức mạnh của các Tinh Linh khi họ xuất hiện như Shidou, nó không khác gì một đòn chí mạng.

"Ưm? Muku vừa nói điều gì đó kì lạ sao?"

"..... Không, à, ừ thì....."

Nhìn thấy ánh mắt trong veo của Mukuro, Shidou vô thức lảng ánh mắt sang chỗ khác..... Shidou là người duy nhất có thể phong ấn Linh Lực của Tinh Linh là điều không thể thay đổi, nhưng nếu thay đổi lại lời nói của mình, cậu cảm thấy như đã làm điều gì đó cực kì có lỗi với các Tinh Linh.

『Đợi đã Shidou, anh đừng phản bác gì vội nhé.』

"Xin, xin lỗi..... Anh cảm thấy lương tâm hơi cắn rứt....."

『Điều đó hãy làm sau đi. ── Dù sao thì, quả thực là em cũng không thể đồng ý với điều đó. Dù có nói dối và phong ấn được, em sợ rằng sau đấy khi cô ấy tìm ra sự thật thì nó cũng sẽ chảy ngược lại..... Không còn cách nào khác ngoài giải thích rõ ràng rằng phong ấn và kết hôn là khác nhau, sau đó cố gắng thuyết phục cô ấy. 』

https://thuviensach.vn

"..... Đúng vậy nhỉ."

Shidou khẽ gật đầu, hít một hơi chuẩn bị rồi quay về phía Mukuro.

"Này nhé, Mukuro. Em hãy nghe rõ này. Điều đó là không thể đâu."

"Ưm? Nushi-sama là loại người hay lăng nhăng sao?"

"....."

『Anh đừng tổn thương quá nhé』

Kotori nói vậy với thái độ xuề xòa. Shidou hắng giọng như để khích lệ bản thân rồi tiếp tục.

"Như đã nói từ trước, anh, muốn cứu tất cả các Tinh Linh. Vậy nên.... Từ bây giờ nếu lại có Tinh Linh giống như em xuất hiện thì anh sẽ phải phong ấn sức mạnh đó. Hơn nữa ── Anh, rất yêu quý những Tinh Linh anh đã phong ấn cho đến bây giờ, và cả em nữa, Mukuro. Anh sẽ rất hạnh phúc nếu Mukuro cũng có thể kết bạn với mọi người."

".....Hưm."

Shidou nói xong, Mukuro chỉ chăm chú nhìn mà không nói gì.

Và sau vài giây, cô ấy vỗ tay bốp 1 cái như thể nghĩ ra điều gì đó.

"Vậy sao, vậy sao, mọi chuyện là vậy sao? Nushi-sama thật là tốt bụng."

"Hể?"

Không hiểu được phản ứng của Mukuro, Shidou tròn mắt. Nhưng Mukuro, gật gù như thể cô ấy có điều gì tâm đắc.

https://thuviensach.vn

"Em hiểu rồi. Anh đã nói cho em mọi chuyện. Vậy cứ giao hết cho Muku giải quyết."

Mukuro nói xong, nhẹ nhàng đứng lên khỏi chiếc ghế dài, gấp chiếc quạt Makie tuyệt đẹp lại, đập đập nó vào miệng rồi nói.

" ── Vậy thì, tối nay chúng ta từ biệt tại đây. Hẹn sớm gặp lại anh, Nushi-sama."

Và Mukuro chỉ nói như vậy, chạy mất vào con đường mờ tối.

"Đợi, Mukuro!?"

Shidou nhanh chóng đuổi theo Mukuro. Nhưng, e rằng trong lúc đó cô ấy đã sử dụng «Michael». Cậu không còn nhìn thấy bóng dáng bé nhỏ của Mukuro ở đâu nữa.

"Rốt cuộc..... cô ấy định làm gì.....?"

Đứng trên con đường được chiếu sáng bởi ánh đèn.

Gương mặt Shidou nhuộm đầy sắc màu của sự bối rối khi nghĩ về những lời nói kì lạ mà Mukuro đã để lại.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Ký Ức Bị Phong Ấn

" ── Hưm, hưm, hư, ưm♪"

Trong đêm tối. Không ── Nếu nói chính xác hơn, trong một biển tinh tú.

Hoshimiya Mukuro, đang lơ lửng trong khi để mái tóc bồng bềnh trong không trung.

Phía trên là không gian tối đen trải rộng vô tận. Dưới tầm mắt cô ấy là một ngôi sao xanh khổng lồ.

Đúng vậy. Mukuro sau khi chia tay Shidou, đã mở một 『Cánh cửa』 trong không gian bằng «Michael», một lần nữa trở lại không gian chết chóc này.

Dù vậy, không phải do ấy không thích Shidou hay mặt đất. Hơn thế thành phố mà Shidou đã dẫn cô ấy đi là một nơi rất tuyệt vời ── Tuy nhiên để có thể yên tĩnh suy nghĩ một mình, quả nhiên cô vẫn nghĩ vũ trụ không một tiếng ồn này là nơi tốt hơn.

"Nhưng mà ── "

Mukuro khẽ thì thầm một mình, vừa chớp mắt vừa nhìn xuống trái đất bên dưới.

https://thuviensach.vn

"Thứ này đẹp thật đấy. Luôn luôn ngắm nhìn nó, vậy mà lại chẳng nhớ được cảm giác gì ── Điều này với Muku cũng thật đáng giá."

Vài ngày trước, Shidou đã đâm «Michael» giả vào ngực cô ấy.

"Fufu, mình cần phải cảm tạ Shidou vì điều đó."

Mukuro nói vậy, duỗi thẳng chân tay như uốn cong cả cơ thể.

Cơ thể cử động rất thoải mái. Không, không chỉ có vậy. Phong cảnh, tiếng thở dài, ánh sáng ban ngày, mùi vị thức ăn ── Những sự kích thích từ bên ngoài đã lâu mới được cảm nhận, không thể không cảm thấy thú vị.

Đó là thứ ──

"..... Hưm?"

Rồi, đến đó Mukuro nghiêng đầu.

Mặc dù ở thế giới đó đã sẵn có rất nhiều thứ tuyệt vời đến vậy, tại sao cô lại tự cắm chìa khóa vào trái tim mình, cô đã nghĩ như vậy.

"Mumumu.....?"

Kết hợp chân và tay, ưu tư trong khi chầm chậm xoay chuyển tại chỗ đó, tại sao cô không thể nhớ ra được. Chẳng mấy chốc Mukuro thở ra như muốn đầu hàng.

"Mà, sao cũng được."

Đúng vậy. Bây giờ quan trọng hơn điều đó ── Có một việc cô cần ưu tiên làm trước.

Shidou. Itsuka Shidou. Người con trai đã mở khóa trái tim của Mukuro, người đã cho Mukuro một thế giới đầy màu sắc.

https://thuviensach.vn

Và hơn tất cả ── Mukuro và con người đáng mến đó có tình cảm với nhau.

"Ưm, a, vui thật đấy. Yêu và được yêu bởi người khác, là thứ mang lại niềm vui đến mức này sao?"

Cô chỉ nghĩ đến những chuyện về Shidou, trái tim luôn rộn ràng, lúc nào cũng cảm thấy hạnh phúc. Đúng vậy, quả thực đây chính xác là những gì Shidou đã nói.

Nhưng mà, có một vấn đề nhỏ.

Người mà Mukuro yêu thương, lại quá tốt bụng và nhân hậu.

"Muku, sẽ phải làm điều gì đó."

Mukuro mỉm cười khúc khích, lấy ra chiếc chìa khóa khổng lồ «Michael» từ khoảng không.

◇

── Mỗi ngày đều rất vui vẻ.

Buổi sáng sau khi thức dậy, bố và mẹ, rồi cả chị gái, đều nói "Chào buổi sáng" với tôi.

Khi mở mắt ra, tôi đã không biết rằng, gia đình của tôi là thứ tuyệt vời đến như vậy.

Và, cả gia đình cùng ăn sáng.

Nhưng trước đó, tôi có một niềm vui khác nữa.

Giữ tóc giúp chị gái tôi.

(── Mái tóc đó, thực sự rất đẹp)

https://thuviensach.vn

Chị tôi vừa chải tóc bằng lược, vừa nói những điều tốt đẹp về tôi.

Bản thân khi được người chị gái mình rất đỗi yêu quý khen ngợi cảm thấy thật hạnh phúc , thật tự hào, tôi thực sự rất thích khoảng thời gian đó vào mỗi sáng.

Đầu ngón tay chị, buộc mái tóc dài thành những búi tóc hình bánh bao. Trong vài phút, con người còn đang ngái ngủ đó, biến thành một cô gái rất xinh đẹp. Lần đầu tiên trải nghiệm điều đó, tôi còn nhìn chị ấy giống như một pháp sư.

Tôi nói ra điều đó với cảm giác thích thú, chị ấy làm gương mặt như thể ngạc nhiên lắm sau đó mỉm cười ── Một lần nữa nhẹ nhàng xoa đầu tôi.

Sau đó ăn bữa sáng ngon tuyệt mà mẹ đã chuẩn bị, rồi chào hỏi mọi người "Con đi đây ạ", "Đi cẩn thận nhé" để đến trường.

Và sau khi từ trường về, mẹ đón tôi bằng câu nói "Mừng con đã về."

Ăn cơm xong, công việc hàng ngày là quan sát các thiên thể ở trên mái nhà, cùng với người chị rất thích sao.

Vào những ngày hè nóng nực, trải một tấm ni lông ở đó, nằm xuống cạnh nhau, nhìn lên bầu trời đêm.

Chị ấy chỉ vào từng ngôi sao lấp lánh, giải thích tên của các ngôi sao và nguồn gốc của các tinh tú cho tôi nghe.

Bản thân tôi lúc đó còn quá bé để có thể hiểu hết toàn bộ, nhưng tôi rất thích ngắm nhìn khi chị ấy say sưa kể chuyện như vậy, dường như mỗi ngày chúng tôi đều lên trên mái nhà.

https://thuviensach.vn

Chẳng mấy chốc mà cơn buồn ngủ ập đến, tôi bắt đầu gật gù, chị ấy nói "Mình lỡ nói nhiều quá rồi nhỉ" và cười khổ, nhẹ nhàng vuốt tóc tôi.

Dường như được bao bọc trong cảm giác đó, tôi dần dần chìm vào giấc ngủ, khoảnh khắc đó thật hạnh phúc.

Và khi mở mắt một lần nữa ── Ngày mới bắt đầu.

Cuộc sống bình thường đó, là thứ hạnh phúc không thể cưỡng lại.

Cha, mẹ, chị gái mới, tôi yêu họ rất nhiều.

Gia đình của riêng tôi. Không gian của riêng tôi. Những người yêu quý bản thân tôi. Những người mà tôi rất yêu quý họ.

Khoảng thời gian hạnh phúc đó, sẽ kéo dài mãi mãi, bản thân tôi lúc đó còn quá bé nên đã tin như vậy.

Nhưng, sự kết thúc của thế giới đó, đã đến sớm hơn tôi nghĩ.

Thực sự, không có chuyện gì lớn xảy ra. Nếu có tai nạn thì không có nghĩa là mọi người đều qua đời, bố mẹ ly hôn, gia đình sẽ phải chia lìa. Bố mẹ với quan hệ huyết thống thật sự đã xuất hiện, nhưng họ đã không giành quyền nuôi con.

── Ngày hôm đó.

Bản thân đã mong đợi ngày đó rất nhiều. Dù thế nào đi nữa, chị gái đã hứa với tôi, sẽ mang tôi theo đến tháp Tenguu.

Thế nhưng, ngày hôm đó, chị ấy đã dẫn theo bạn ở trường đi cùng.

Đúng vậy. Thế nhưng, mọi chuyện chỉ có vậy.

https://thuviensach.vn

Không có thứ gì khác đặc biệt đáng để ghi lại, chỉ là một trang về cuộc sống thường nhật.

Nhưng đối với bản thân, đó vẫn là điều mà tôi hoàn toàn không thể chấp nhận.

Bởi vì, chị ấy, lẽ ra phải là chị gái của riêng mình tôi.

Lời hứa đó, lẽ ra phải là thứ của riêng mình tôi.

Chị ấy, lẽ ra phải là người tốt mà chỉ mình tôi yêu quý. Lẽ ra phải là người chỉ yêu quý riêng mình tôi.

Chị ấy, ở một nơi mà tôi không biết, chơi đùa với người bạn mà tôi không biết. Và người đó, đã xâm phạm vào lãnh thổ của tôi và chị gái.

Chỉ nghĩ về điều đó, đã cảm thấy trái tim như bị bóp nghẹt, vô cùng đau đớn nhưng không thể làm gì khác.

Tôi cố chịu đựng, cố gắng để mọi người có thể tận hưởng ngày hôm đó.

Nhưng khi tôi đang ngắm phong cảnh thành phố từ đài quan sát, bạn của chị đã nói với tôi.

(Nè, ── chan. Tóc em dài thật đấy, nhưng cắt ngắn đi một chút không phải tốt hơn sao? Nè, ── cũng nghĩ vậy phải không nhỉ?)

Và, chị ấy như mong muốn sự đồng ý, trả lời sau khi suy nghĩ một chút.

(Ưm.... Đúng vậy nhỉ. Nó dài hơi nhanh quá phải không? Lần này hãy cắt ngắn đi nhé?)

── Thực sự thì, hai người họ không có ý gì xấu.

https://thuviensach.vn

Đúng ra là chị và bạn, họ chỉ bảo tôi hãy cẩn thận khi đi bộ với mái tóc rất dài và bồng bềnh ấy.

Nhưng trước lời nói đó, bản thân đã bị sốc như thể có ai đó bóp nghẹt trái tim mình, tôi một mình lao ra khỏi tòa tháp.

── Vô cùng buồn bã nhưng không thể làm gì khác.

Chị ấy, đã nói rằng tôi rất xinh.

Chị ấy, đã nói rằng rất yêu tôi.

Chỉ vì lời nói ngẫu nhiên của bạn, chị ấy đã bẻ cong những lời nói của chính mình.

Tóm lại chị ấy, coi trọng bạn bè hơn bản thân tôi. Giữa tôi và bạn bè, nếu như ở trong tình huống buộc phải chọn một người, chị ấy sẽ chọn bạn.

Khi nghĩ về chuyện đó, sự bất an lan rộng như mực đen nhỏ giọt xuống mảnh vải.

Tôi đã không còn căn cứ nào để nghĩ rằng cha, mẹ, và chị gái sẽ yêu quý bản thân tôi nhất nữa.

Tuy nhiên ba người đó, đã sống ở thế giới này rất lâu trước khi nhận tôi về ── Mỗi người đều có những mối quan hệ mà tôi không hề biết đến.

Và cha, mẹ, chị gái, tại một nơi tôi không biết, cùng với người tôi không biết, trao đổi lời nói và mỉm cười với nhau.....

(Ừ.....ờ , A.....ha)

Chỉ nhận ra sự thật đó, đã đủ để làm cảm giác buồn nôn tăng lên trong lồng ngực.

https://thuviensach.vn

Trái tim đã biết đến yêu và được yêu, cuối cùng cũng đã thừa nhận rằng cảm giác đó thật "Buồn thảm".

Sau đấy, vào khoảng khắc đó ──

◇

".....Ư"

Đã qua một đêm từ khi hẹn hò với Mukuro.

Shidou, đã dậy sớm hơn một chút so với thường lệ.

Ngoài ra thì dù có việc gì đặc biệt, báo thức cũng đã không kêu. Tối qua, những lời mà Mukuro để lại trước khi rời đi khiến cậu băn khoăn, vì vậy cậu không thể ngủ ngon.

Nếu nói thêm vào, nằm mơ thấy những điều tồi tệ cũng là một trong những lí do.

Hôm trước, cậu đã thấy điều gì đó tương tự như vậy sau khi rơi xuống từ vũ trụ, giấc mơ về những thứ rất đau buồn.

Một cơn ác mộng sống động đến mức như thể chính bản thân mình đã từng trải qua điều đó.

..... Mà, trong trường hợp của Shidou thì thay vì là chị gái, đó có thể là một cô em gái dễ thương.

"..... Ưm ─ "

Tình trạng cơ thể không tốt vì bị thiếu ngủ, nhưng nếu nói cậu có thể ngủ lại một lần nữa, điều đó là rất khó khăn.

https://thuviensach.vn

Đằng nào thì cũng không thể ngủ tiếp, cậu sẽ chuẩn bị bữa sáng sớm hơn một chút. Sau khi Shidou liếc nhìn đồng hồ để xác nhận thời gian, cậu rời khỏi giường trong khi ngáp lớn một cái.

Bước từng bước xuống tầng một, rửa mặt sau đó thay quần áo. Rồi trang bị đồng phục chiến đấu của đàn ông ・tạp dề, cậu bắt đầu nấu nướng với một dáng vẻ chuyên nghiệp.

Và, không biết bao lâu đã trôi qua. Khi món cá nướng gần xong và bắt đầu tỏa mùi thơm ngào ngạt, cậu nghe thấy tiếng lạch bạch từ tầng hai.

Có vẻ như Kotori cũng đã dậy. Đêm qua vì phải điều tra và xử lí các dữ liệu phân tích của Mukuro, cô bé đã làm việc rất muộn ở trong «Fraxinus». Chắc hẳn sự mệt mỏi còn trong cơ thể cô bé lớn hơn cả Shidou.

Kotori vừa dụi mắt, vừa đi xuống cầu thang với dáng vẻ như zombie.

Trước bộ dạng đó Shidou cười khổ, giơ tay lên một chút rồi nói.

"Chào, chào buổi sáng Kotori."

" Ưm ─ ..... Ào buổi sáng....."

Rồi.

Trong lúc nghĩ Kotori đã nói vậy, sau đó cô bé mở to mắt như thể đột nhiên chú ý tới điều gì đó.

"Kyaaaaaaaaaaaaaaaa!?"

Đó là, một tiếng thét đinh tai nhức óc.

"........!? Sao, sao vậy.....?"

https://thuviensach.vn

Shidou vô thức bịt tai lại, trong khi thể hiện sự bối rối hướng về phía Kotori.

"Em sao vậy Kotori, có chuyện gì xảy ra sao?"

Tuy nhiên Kotori, có vẻ như sẽ không trả lời câu hỏi của Shidou, ánh mắt cô bé trở nên sắc nhọn và nhìn trừng trừng vào Shidou.

Và, cậu nghe thấy một giọng nói được nhuộm đầy màu sắc của sự cảnh giác.

"Anh rốt cuộc là ai? Tại sao lại ở trong nhà tôi!?"

Thứ đó, vượt ra ngoài mọi dự đoán.

"..... Hả?"

Shidou không còn cách nào khác ngoài tròn mắt nhìn về phía đó.

Nhưng điều đó là đương nhiên. "Tại sao lại ở trong nhà tôi?", đứng trước điều đó thì cho dù là ai đi nữa, cũng hoàn toàn không biết phải phản ứng thế nào. Dù thế nào thì cậu cũng đã sống ở ngôi nhà này hơn 10 năm, tuy không cùng huyết thống nhưng đó vẫn là quan hệ anh em.

"..... À thì, em vừa nói gì vậy, Kotori?"

Shidou bước từng bước về phía đó trong khi gãi má, Kotori như muốn ngăn cậu lại mà hét lên.

"Đừng lại gần đây! Tôi sẽ báo cảnh sát đấy!"

"Ê, hể....."

Shidou bối rối trong lúc trán vã mồ hôi.

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra với Kotori? Cậu cảm thấy điều này hơi quá với một trò đùa. Trừ khi ──

Khi Shidou nghĩ về ý tưởng đó, có vẻ như Kotori đã hết kiên nhẫn, cầm lấy một vật trang trí gần đó.

"Thứ đó..... Em định làm gì vậy? Không phải em định bảo anh rời đi đấy.... chứ?"

"Uwaa!?"

Kotori ném mạnh hết cỡ đồ trang trí đang cầm trong tay. Shidou vội vàng xoay người, né tránh thứ đó.

"Này, này, nguy hiểm lắm đấy ── "

"Im đi! Mau biến khỏi đây!"

Bị kích động mà hét lên, Kotori cầm thứ khác lên để chuẩn bị ném.

Không biết đã có chuyện gì xảy ra với Kotori, chỉ dựa vào những gì đã nói thì dù thế nào cậu cũng không thể hiểu được. Vội vàng xách cặp và chiếc áo vét, cậu lúng túng chạy khỏi chỗ đó.

"Hy, hyaaaa!"

"Aa! Này, đợi đã!"

Khi nghĩ là mình nên ra ngoài, lần này cậu nghe thấy "Đợi đã". Dù vậy, đây không phải tình huống để lan man giải thích. Shidou vừa nhặt đôi giày đặt ở lối vào lên, vừa chạy ra khỏi nhà với đôi chân trần.

"Haa....., haa....., haa....."

https://thuviensach.vn

Và sau khi chạy trên phố được một lúc, chắc chắn là Kotori không đuổi theo thì cậu mới thở ra một hơi dài. Tiếp theo khi đã điều chỉnh lại nhịp thở, cậu cởi tạp dề, mặc bộ đồng phục đã kịp mang theo lúc nãy.

"Thật là..... Con bé đã thiếu ngủ đến mức nào mà lại mơ màng như vậy chứ. Onii-chan khóc rồi đây."

Shidou lẩm bẩm trong khi ngẩng đầu lên, nhìn lại con đường mình đã chạy qua.

Bây giờ là tháng một. Thực sự với một chiếc áo vét thì rất lạnh. Nếu có thể, cậu muốn quay về nhà một chút để lấy thêm đồ giữ ấm.

Tuy vậy, có khả năng là Kotori vẫn còn đang mơ ngủ, quay về nhà Itsuka lúc này không phải là thượng sách. Quả thực là con bé sẽ không báo cảnh sát, nhưng nếu có tiếng la hét, có lẽ xung quanh hàng xóm sẽ lại dấy lên những tin đồn thất thiệt mất.

Người ta nói tin đồn sẽ kéo dài trong 75 ngày, nhưng Shidou gần đây, đã vướng vào một vòng luẩn quẩn khi tin đồn mới luôn xuất hiện trước khi 75 ngày đó kịp qua đi. Cậu muốn tránh việc tiếng xấu lan rộng nhiều nhất có thể.

"Không còn cách nào khác..... đành đến trường vậy."

Shidou nói như thể đã đầu hàng, xoa tay trong gió lạnh, lảo đảo bước đi trên con đường đến trường.

Sau đó, vừa đi bộ vừa hắt hơi không biết bao nhiêu lần trong khoảng mười phút. Cậu đến được trường cao trung Raizen trong thành phố.

Thay sang loại giày đi trong nhà, tiến đến lớp học. Shidou quen thuộc mà đặt cặp xuống bàn học, thong thả kéo ghế ra và ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

"....., ưm?"

Rồi, khi Shidou vừa thở ra một hơi trong lớp học ấm áp, cậu cảm thấy một cảm giác khó chịu bất thường ở đó.

Cảm thấy giống như mình đã đi nhầm vào lớp khác..... Có thể nói là như vậy. Những người bạn ở trong lớp, thỉnh thoảng nhìn về phía Shidou một cách kỳ quái, thì thầm nói chuyện.

"Cái gì.....?"

Shidou xoay cổ trong khi tự nhìn lại dáng vẻ của bản thân. Có lẽ, bởi vì cậu đã vội vàng ra khỏi nhà sáng nay, nên cậu nghĩ có khi mình vẫn đang mặc quần ngủ, hoặc tất hai bên trái phải là khác nhau.

Nhưng nhìn đi nhìn lại, vẫn không thấy điều gì khác lạ. Để chắc chắn cậu thử sờ vào tóc, nhưng cũng không thấy có bất cứ sự khác lạ nào.

"Ưm ─ ....."

Hoặc là, dưới tiết trời lạnh như thế này, có lẽ trông sẽ rất kỳ lạ khi run rẩy đi đến trường mà không mặc áo khoác. Shidou tạm thời kết luận như vậy, rồi bắt đầu dọn đồ dùng học tập và vở từ cặp lên bàn.

"Ta lạc trôi giữa đời, ta lạc trôi giữa trời ớ ơ ờ khụ khụ...."

Sau đó ở đằng kia, đang ngâm nga một bài hát lạ lùng (Đang giữa chừng thì ho sặc sụa), một thiếu niên với mái tóc dựng đứng như vuốt sáp. ── Thằng bạn cờ hó của Shidou ・Tonomachi Hiroto đang ở đó.

"Ô, Tonomachi."

"Ưm? Aa, chào buổi sáng ─ san."

https://thuviensach.vn

Khi Shidou đứng lên khỏi chỗ và gọi cái tên đó, Tonomachi cũng đáp lại bằng một giọng nhẹ nhàng.

Nhưng.

"Không phải lâu rồi mới gặp nhỉ? Ông đã nói bao lâu rồi..... Xin thứ lỗi vì không tự giới thiệu. Xin lỗi vì tôi không biết ông là ai."

Giữa chừng lời nói cậu nghĩ gương mặt đó dần trở nên bất an, Tonomachi cúi đầu như để xin lỗi. Shidou bàng hoàng mở to mắt.

"Hả?"

"Thực lòng xin lỗi nhé..... À, lẽ nào ông cũng tham gia buổi karaoke lần trước? Ông biết đấy, lúc đó có quá nhiều người nên tôi không thể nhớ hết được ─ "

"..... Không không, ông đang nói gì đấy Tonomachi. Tôi đây, Itsuka Shidou đây. Không phải chúng ta đã luôn học cùng lớp sao?"

Shidou nói trong khi chau mày, lần này đến lượt Tonomachi "Hả?" với gương mặt khó hiểu.

"Cùng lớp.....? Thật hả?"

"Tonomachi.....?"

Trước phản ứng của Tonomachi, Shidou nhăn mặt. Quả thực Tonomachi, thỉnh thoảng có nói những câu đùa giỡn mông lung mà cậu không hiểu rõ ý đồ, nhưng với biểu cảm của cậu ta bây giờ, cậu nghĩ rằng tình hình đã khác hẳn với mọi lần. Đúng vậy. Thật sự giống như, cậu ta hoàn toàn không nhớ gì về Shidou.

Trừ khi là trong lúc Shidou không biết thì Tonomachi đã nâng cao khả năng diễn xuất của mình, đây là.....

https://thuviensach.vn

Shidou nhìn một lượt xung quanh, hỏi những người bạn khác đang có mặt trong lớp.

"Này, Yamabuki, Hazakura, Fujibakama."

"Hả?"

"Hể?"

"Hở?"

Như thể phản ứng lại giọng nói của Shidou, 3 cô gái đang nói chuyện cạnh nhau cùng quay mặt về phía cậu. Một cô gái cao ráo với đồng phục xộc xệch, một cô gái vóc dáng trung bình không có đặc điểm gì nổi bật, và một cô gái thấp bé đeo kính. Bộ ba nổi tiếng của lớp 4 năm 2, Ai Mai Mii đang ở đó.

"Tonomachi lại đang đùa cợt nữa rồi..... Mấy cậu, có biết tớ là ai không?"

Shidou nói vậy, 3 người đó không biết nói gì mà nhìn vào nhau.

"..... À thì, ai đây?"

"Uwa, không lẽ là một kẻ bám đuôi? Kiểu cổ điển ─ "

"Không tin được là chúng ta lại đang trải qua việc này. Cuối cùng thì ai là mục tiêu? Ai là mục tiêu?"

Ai Mai Mii bỗng nhiên trở nên kích động, bắt đầu hứng khởi mà ồn ào hẳn lên.

Tuy nhiên trái với điều đó, Shidou cảm thấy mặt mình đang tái nhợt.

"Các cậu.... không biết tớ.....?"

https://thuviensach.vn

Cậu nhìn xung quanh trong khi nói với giọng khô khốc. Ai cũng vậy, Tonomachi hay Ai Mai Mii đều nói giống hệt nhau. Ngược lại, có những học sinh đang nghiêng đầu tò mò nhìn Shidou giống như bọn họ.

Từ sáng đã xảy ra những sự việc dị thường. Shidou vẫn còn đang ở trong giấc mơ, hoặc là tất cả bạn cùng lớp đã cấu kết với nhau để trêu chọc Shidou..... Nếu không phải lí do đó thì thực sự cậu không còn cách nào để giải thích. Lớp học với những người bạn cậu quen thuộc, lại đang giống như một không gian mà cậu hoàn toàn không biết đến.

Và ──

"Ôô, chào buổi sáng, mọi người!"

"Chào buổi sáng."

Khi Shidou còn đang bối rối, 2 thiếu nữ bước vào trong lớp học. ── Đó là Tohka và Origami.

"..... !"

Cùng lúc khi Shidou nhận ra bóng dáng đó, cậu chạy tới vì nghĩ rằng có thể dựa vào 2 người họ.

"Này, này! Tohka, Origami!"

"Ôô!? Sao, sao vậy? Tôi không ngạc nhiên đâu."

"....."

Tohka phản ứng mạnh mẽ vì bị bất ngờ, Origami với biểu cảm không đổi quay mặt về phía cậu.

"A, à..... Xin lỗi. Nhưng, nghe tớ nói nhé. Mọi người trong lớp đang lạ lắm. Không..... không chỉ có thế này. Có thể Kotori cũng đang thiếu ngủ

https://thuviensach.vn

nữa ── "

"Hử.....?"

Nhưng. Trước sự khẩn khoản của Shidou, Tohka chỉ nhún vai như thể cảm thấy bối rối.

Trước phản ứng đó, Shidou cảm thấy ảo giác như đang có ai đó bóp nghẹt trái tim mình.

Tim đập càng lúc càng dữ dội, mồ hôi toàn thân vã ra. Một cảm giác tương tự như chóng mặt mãnh liệt tấn công toàn bộ cơ thể, dường như cậu có thể ngã xuống đây ngay bây giờ. Những dự cảm vô cùng kinh khủng tràn ngập tận sâu trong đáy lòng.

Tuy nhiên, Tohka và Origami không để ý gì đến bộ dạng của Shidou, tiếp tục nói ra những lời tàn nhẫn.

"Xin lỗi, nhưng cậu đang nói gì vậy.....?"

"Cậu rốt cuộc là ai?"

" ──── ư."

Trước những lời 2 người đó nói ra.

Shidou, chỉ có thể choáng váng đứng sững tại chỗ.

◇

Lúc này là 13h. Mặt trời lẽ ra đã lên cao, đang bị che khuất bởi những tảng mây dày, nên không thể mang không khí ấm áp đến với mặt đất.

Thỉnh thoảng những cơn gió lạnh ngắt thổi qua, đoạt mất một chút hơi ấm trên cơ thể Shidou. Shidou hắt hơi một cái lớn, xoa đôi vai trong khi

https://thuviensach.vn

mũi sụt sịt.

Shidou bây giờ đang không ở trong lớp học của trường cao trung Raizen, mà đang ở trước tòa biệt thự cạnh nhà Itsuka ── Nếu nói chính xác, cậu đang đứng đối diện bên đường, nơi cậu có thể thấy rõ cửa chính.

"..... !"

Và, không biết là đã chờ trong bao lâu, lối vào của biệt thự mở ra, 2 thiếu nữ thấp bé đi bộ ra ngoài. Một người mặc một chiếc áo khoác lông mịn và đội một chiếc mũ rất dễ thương, trên tay trái thiếu nữ duyên dáng đó mang theo một chú thỏ rối. Người còn lại, mặc một chiếc áo khoác tối màu, cuốn một chiếc khăn quàng, và đôi mắt thiếu nữ đó lúc nào cũng có vẻ như đang hờn dỗi. ── Tinh Linh đang sống tại biệt thự này, Yoshino và Natsumi đang ở đó.

"..... Uwa, lạnh quá. Ý tớ là hơi thở trắng toát này."

"Fufu..... Đúng thật vậy nhỉ. Haa ─ "

『Uhya ─ ! White breath !』

Yoshino thở ra khói trắng như để phù hợp với lời nói của Natsumi. Chú thỏ rối 『Yoshinon』 vặn mình khi đang ngập trong khói trắng.

Tuy nhiên ngược lại với Yoshino, điều đó với Natsumi có vẻ rất khó..... Thấy vậy, cô bé chau mày như thể muốn xin lỗi.

"..... À này, Yoshino? Chuyện đó đâu ảnh hưởng gì tới việc cậu đi mua sắm cùng tớ đâu? Thực sự đó không phải việc to tát gì, nếu tớ để Yoshino bị cảm lạnh thì...."

"Chuyện đó, không sao cả đâu. Vì tớ đã quen với cái lạnh rồi. Hơn nữa ── "

https://thuviensach.vn

Yoshino nói vậy, cầm lấy tay Natsumi, rồi cứ thế nhét tay vào túi áo khoác của mình.

"Uhya !?"

Bị bất ngờ bởi hành động đột ngột của Yoshino, Natsumi thét lên.

Má Yoshino ửng hồng, cô bé nở nụ cười có phần nghịch ngợm.

"Êhêhê..... Nếu như thế này, sẽ rất ấm."

"Ư, ưm.... Đúng vậy nhỉ....."

Natsumi, trong khi má đang đỏ lên gấp khoảng 100 lần Yoshino, ấp úng đáp lại. Vào lúc đó thì lượng mồ hôi toát ra tăng lên, dùng bên tay đang rảnh, cô bé bắt đầu cẩn thận kéo dài chiếc khăn đang quàng, cuốn quanh cổ để che gió cho Yoshino.

"..... Haha"

Trước khung cảnh có phần thú vị đó, cậu vô thức mà thả lỏng đôi môi.

Nhưng, Shidou lập tức nghĩ lại. Đúng vậy. Đây không phải tình huống để làm mấy việc như thế này.

Shidou phồng má như để lấy lại tinh thần, nhảy ra từ bóng của cột điện thoại, xuất hiện trước mặt 2 người đó.

Và, cậu cất cao giọng, trong khi đang cố áp chế cảm giác bất an đang lan tràn trong tim.

"Yoshino, Natsumi! Và cả Yoshinon!"

"Ể.....?"

"Gì, gì vậy, đột nhiên lại...."

https://thuviensach.vn

『Uwaha ─ ! Bất ngờ quá ─ !』

Trước sự xuất hiện đột ngột của Shidou, 2 người và 1 vật thể đều làm gương mặt ngạc nhiên. Shidou nuốt một hơi rồi tiếp tục nói.

"Này, mọi người, có còn nhớ những chuyện về anh không?"

Tay nắm chặt thành quả đấm, cậu khẩn khoản với bộ dạng như đang cầu nguyện. Nhưng ──

"Ê, em..... xin lỗi, em không hiểu."

"..... Tôi không hiểu ý anh là gì. Đi thôi, Yoshino, Yoshinon."

『Ahaha ─ , xin lỗi nhé onii-san. Anh nhầm người rồi ─ 』

Kết quả, vẫn giống như từ trước đến giờ. Sau khi Yoshino và Natsumi làm một gương mặt nghi ngờ, bước chân có phần nhanh hơn mà băng qua chỗ Shidou.

"A....."

Shidou với tay theo 2 người họ.....Nhưng từ nơi đó một bước cậu cũng không thể di chuyển, cậu đứng tại chỗ chống tay xuống đầu gối.

"Đùa thôi đúng không..... Rốt cuộc chuyện quái gì đang xảy ra vậy....."

Và, sững sờ thốt ra những lời đó.

Sau khi Tohka và Origami nói rằng không nhớ gì về những chuyện liên quan đến bản thân mình, Shidou đã phải đối mặt với cảm giác sợ hãi lạ thường và sự căng thẳng cực độ mà cậu chưa từng trải qua, chạy xung quanh để tìm các Tinh Linh khác, và cố gắng hỏi xem họ còn nhớ gì về mình không.

https://thuviensach.vn

Kaguya và Yuzuru ở lớp 3 bên cạnh cũng giống như đám Tohka, đáp lại cậu với gương mặt hoài nghi, Nia hiện đang sống ở tòa nhà cao tầng trong thành phố hiểu nhầm cậu là một fan vô lễ và miễn cưỡng mời cậu ra khỏi cửa ── Còn với Miku, chỉ mới nghe thấy giọng Shidou qua điện thoại thôi, cô ấy đã hét lên 『Gyaaaaaaaa!? Có một gã đàn ông lạ mặt đang gọi cho tôiiiiiiii!?』, đó là thứ duy nhất cậu thu được khi liên lạc.

Vượt qua những điều đó, cậu đã đợi Yoshino và Natsumi với cảm giác rằng đó là hi vọng cuối cùng để dựa dẫm..... Nhưng kết quả thì chúng ta đều đã thấy.

Shidou mất hết sức lực, rồi vò đầu bứt tai.

Cho đến hôm qua vẫn không có bất cứ thứ gì thay đổi. Vẫn là phố xá thân thuộc. Vẫn là con người thân thuộc. Phong cảnh mà mắt vẫn đang thấy không có bất cứ điểm nào khác so với ký ức của Shidou.

Nhưng chỉ có một điều. ── Các Tinh Linh và bạn bè của Shidou, mọi người, đều đã quên mất những chuyện về Shidou. Chỉ có duy nhất một điểm khác biệt, Shidou nhớ lại cảm giác khó chịu và bất an như thể cậu đã hoàn toàn lạc vào một thế giới song song vậy.

"Chết tiệt..... Mình không hiểu. Chuyện này là sao. Ai đó, liệu còn ai đó biết mình không.....?"

Shidou nghĩ loanh quanh trong khi đặt tay lên trán. Tuy nhiên, nếu nói chuyện với những nhân vật còn sót lại sau đó, 『Tinh Linh tồi tệ nhất』 Tokisaki Kurumi mà cậu không biết đang ở đâu, kẻ thù không đội trời chung với Shidou và những người khác - Westcott và Ellen của DEM, và còn cả, người đã biến mất không dấu vết trước mặt Shidou ──

" ──── "

Rồi.

https://thuviensach.vn

Shidou đến đó, khẽ thở ra một hơi.

Cái tên trôi qua trong đầu. Môi mấp máy, nói ra từ đó.

"Muku, ro....."

Đúng vậy. Mukuro. Hoshimiya Mukuro. Nắm giữ chiếc Thiên Sứ hình chìa khóa 〖Phong Giải Chủ «Michael»〗, đó là Tinh Linh có khả năng 『Đình chỉ』 vạn vật.

Phạm vi ảnh hưởng của sức mạnh đó, không giới hạn trong những thứ hữu hình mắt có thể nhìn thấy. Thực tế là Mukuro đã sử dụng thứ đó, tự 『Đóng』 trái tim của mình lại.

Shidou nhớ lại lí do mà mình gọi lên cái tên ấy. Điều đó, nếu là Mukuro thì có lẽ cô ấy sẽ vẫn nhớ Shidou ── Nhưng đó không phải thứ cậu hy vọng.

(Em hiểu rồi. Anh đã nói cho em mọi chuyện. Vậy cứ giao hết cho Muku giải quyết)

Hôm qua, những lời Mukuro nói ra lúc chia tay quay trở lại trong tâm trí cậu.

Lúc đó cậu không hiểu nó có ý nghĩa gì, nhưng hiện tượng dị thường đang giáng xuống cơ thể Shidou bây giờ, cùng với những lời nói đó đang ăn khớp với nhau tựa như bánh răng kêu leng keng trong đầu.

Thiên Sứ hình chìa khóa 〖Phong Giải Chủ «Michael»〗có thể khóa cả 『Trái tim』 vô hình, và phong ấn các đối tượng cảm xúc.

Lỡ như sức mạnh đó, cậu nghĩ nó có thể có tác dụng trên cả 『Ký ức』 của con người.

"Không lẽ, đây là hành động của em sao, Mukuro....!?"

https://thuviensach.vn

Shidou mím môi run rẩy, gương mặt nhuốm màu sợ hãi.

Đương nhiên, đó chỉ là sự phỏng đoán không hơn không kém. Không có bằng chứng thì cũng không thể xác nhận, vấn đề đó không thoát ra được khỏi trí tưởng tượng của Shidou.

Tuy nhiên, một hiện tượng bất thường như vậy không thể xảy ra một cách tự nhiên, khi nghĩ về Tinh Linh có khả năng làm điều đó, cái tên Mukuro đã hiện lên, đó là sự thật.

"....."

Shidou im lặng ngẩng mặt lên. Sau đó đứng lên tại chỗ trong lúc chống tay vào trường, thở ra một hơi dài.

Quả thực, tình huống dị thường này giống như cậu đi lạc vào thế giới khác vậy. Dù cho có cố gắng để trao đổi, trường hợp tệ nhất là tất cả mọi người đều đã quên mất Shidou. Thật ra, cho đến bây giờ Shidou đã hoàn toàn mất phương hướng.

Nhưng, trong đầu cậu chợt nảy ra một giả thuyết, nó mang sức mạnh đủ để giúp Shidou đứng lên.

Không cần phải nói rằng sức mạnh của Mukuro là vô cùng to lớn. Tuy nhiên bị bỏ rơi trong sự bất thường hoàn toàn không quen thuộc, cậu lại có thể dựa theo sự tính toán của chính hung thủ đã gây ra tình hình này, đây chính là người tính không bằng trời tính.

Điều đó đúng là vậy. Giả sử như Mukuro thực sự đã khóa ký ức của mọi người bằng sức mạnh của 〖Phong Giải Chủ «Michael»〗 thì ──

" ── 〖Nhạn Tạo Ma Nữ «Haniel»〗 "

https://thuviensach.vn

Shidou quan sát tình hình xung quanh, xác nhận xung quanh không có ai mới nhắm mắt lại, gọi lên tên của Thiên Sứ đó.

Đáp lại tiếng gọi đó, trong tay của Shidou, Thiên Sứ có hình dạng giống cây chổi hiện ra. Shidou tập trung tâm thức trong khi thở, một lần nữa chuyển động đôi môi.

"〖Thiên Biến Vạn Hóa Kính 《Kaleidoscope》〗"

Như thể đáp lại lời nói của Shidou, «Haniel» phát ra ánh sáng bạc, hình dạng đó thay đổi tựa như đất sét.

Sau vài giây. Tồn tại ở đó, là chiếc quyền trượng khổng lồ mang hình chìa khóa.

Đúng vậy. Shidou đã sao chép lại «Michael», và đã từng mở khóa trái tim bị 『Đóng』 bởi «Michael» của Mukuro.

Thiên Sứ sẽ đáp lại mong muốn của chủ nhân. Giả sử nếu nguyên nhân khiến mọi người quên mất Shidou là do sức mạnh của «Michael», thì cậu nghĩ rằng có thể sử dụng phương pháp tương tự để mở khóa 『Ký ức』 đó.

── Nhưng.

"Ể.....?"

Shidou giữ nguyên tư thế trong trạng thái nắm «Michael» giả, thốt ra một âm thanh ngớ ngẩn.

Nhưng, điều đó là đương nhiên.

Dù thế nào, một 『Cánh cửa』 đã được tạo ra trong không gian ngay bên cạnh Shidou đang nắm «Michael» giả, phần đỉnh một chiếc chìa khóa khổng lồ xuất hiện từ đó, cắm vào chiếc «Michael» giả.

https://thuviensach.vn

"Đây, đây là ──"

"── 〖Khóa《Segva》〗"

Shidou kinh ngạc mở to mắt, khi cậu nghe thấy giọng nói từ đâu đó, cạch, tiếng vặn chìa khóa vang lên.

Phút chốc, «Michael» giả Shidou đang nắm trong tay phát sáng mờ nhạt, sau khi trở lại hình dạng của «Haniel», phân giã trở thành các hạt sáng và tan biến vào trong không khí.

"A ──"

Shidou mở to mắt, nhìn chằm chằm vào lòng bàn tay đã không còn lại gì.

Sau đó, cậu chuyển ánh mắt về phía đỉnh chìa khóa vẫn đang trôi nổi trong không gian, phát ra một giọng run run.

"Mi, «Michael»....."

Và như để đáp lại giọng nói đó, 『Cánh cửa』 trong không gian càng lúc càng lớn hơn ──

Sau đấy, một thiếu nữ nhảy ra khỏi đó.

Mái tóc vàng cuốn xung quanh cổ, đang mặc trang phục có thiết kế giống như của Kotori, một thiếu nữ nhỏ bé.

── Hoshimiya Mukuro, đã xuất hiện.

"Mukuro....."

"Ưm, em đã nghĩ nếu là Nushi-sama, người đã mở khóa trái tim của Muku, thì anh sẽ nhận ra được. Quả đúng là anh nhỉ."

https://thuviensach.vn

Nói vậy, Mukuro mỉm cười khúc khích. Shidou cảm thấy rùng mình trước những lời đó.

Điểm mấu chốt là Mukuro, đã suy đoán đúng thời điểm Shidou biến đổi «Haniel» thành «Michael» để mở khóa ký ức của mọi người.

Và vào khoảnh khắc đó, «Michael» hàng thật đã 『Khóa』 sức mạnh của «Michael» giả lại.

Hoàn toàn không cần thiết để nghĩ về lí do. ── Phong tỏa sức mạnh mở khóa Shidou đang nắm giữ, để ngăn chặn việc mở khóa ký ức của các Tinh Linh.

Và với lời nói cùng hành động đó, giả thuyết của Shidou là chính xác, không còn cách chứng minh nào tốt hơn nữa.

"Mukuro..... Quả nhiên, em đã phong ấn ký ức của mọi người!"

"Ưm, đúng vậy. Thật tuyệt phải không?"

Mukuro chống tay vào hông, ưỡn ngực đắc ý. Shidou thét lên trong khi những nếp nhăn hằn sâu trên hàng lông mày.

"Tại sao! Rốt cuộc chuyện này là tại sao!"

"Tại sao? Hưm. Anh hỏi lạ quá đấy."

Mukuro làm một khuôn mặt tỉnh bơ, rồi cười chả lo lắng gì.

"Trong trường hợp này, chỉ có 2 người là Muku và Nushi-sama thôi. Anh sẽ không cần phải lo lắng thêm thứ gì nữa. Anh có thể tự do mà yêu Muku."

"Cái.....!?"

https://thuviensach.vn

Shidou run rẩy thở ra. Lời nói phát ra từ thiếu nữ đang ở trước mắt, cùng biểu cảm dễ thương của cô ấy quá khác biệt, đầu óc nhất thời mà hỗn loạn.

Shidou, là người con trai đã phong ấn một số Tinh Linh. Cho đến nay cậu đã từng chạm trán rất nhiều nguy cơ và cảnh đổ máu, cũng đã từng tiếp xúc với những kẻ địch hùng mạnh cùng ác ý khủng khiếp.

Nhưng ── Sai.

Thiếu nữ đang ở trước mắt, là sự tồn tại hoàn toàn khác biệt với những thứ đó.

『Tinh Linh tồi tệ nhất』 Tokisaki Kurumi rất đáng sợ. Khi bị sát ý và sự điên cuồng của cô ấy nhắm đến, Shidou thậm chí còn không thể di chuyển được một bước.

Tương tự như vậy, khi đối đầu với Westcott và Ellen của DEM, Shidou cũng cảm thấy sự khủng bố mạnh mẽ. Đứng trước những kẻ mà cậu không nghĩ là con người với ác ý áp đảo, Shidou như thể bị áp chế.

Tuy nhiên, Mukuro không hề có sát ý hay ác ý.

Liếc nhìn nét mặt của cô ấy ── Chỉ có thiện ý trong sáng, và tình yêu thuần túy.

"Nè, Nushi-sama."

Mukuro trong khi nở một nụ cười hiền hòa, chuyển động đôi môi.

"Anh, có còn thích Muku không?"

Những lời đó quá đáng yêu, quá thuần khiết.

Nhưng Shidou, không thể trả lời lại điều đó.

https://thuviensach.vn

◇

"Aa! Đã lâu không gặp mọi người rồiiiiii! Trong khoảng thời gian bị chia cách, chưa có phút nào tôi quên mọi người cảảảả!"

Buổi trưa của ngày nghỉ. Rầm rập rầm rập.....Tiếng bước chân có thể nghe thấy từ hành lang, khi thốt lên điều đó, Miku nhảy vào trong phòng khách của nhà Itsuka.

"Hya ── "

Trước sự xuất hiện đó vai của Natsumi run lên, chạy trốn như thể lăn ra khỏi chiếc ghế sofa đang ngồi và nấp sau lưng ghế.

Tuy nhiên Miku, phản ứng lại Natsumi đang nhanh chóng trốn chạy, nhảy xổ vào cô bé với động tác như mèo vừa thấy chuột.

"Nyaaaa!"

"Gyaaaa!"

Natsumi đang được Miku ôm một cách mãnh liệt (từ ngữ hoa mỹ), đau khổ trong lúc vùng vẫy đôi chân.

Khi đang nhìn cảnh tượng đó, chủ nhà Kotori thở dài.

"Thật là, vẫn ồn ào như mọi khi. Khi cô nói là bị chia cách, không phải chúng ta mới gặp nhau hôm kia sao?"

"Fufu, haha$%@!%hôhô(^#^)ahihi."

"Tôi không hiểu cô đang nói gì cả, cô ngẩng mặt lên khỏi bụng Natsumi được không?"

https://thuviensach.vn

Kotori nói trong khi nhìn bằng nửa con mắt, Miku ngẩng mặt lên "Puhaa!" với vẻ mãn nguyện.

"Bổ sung hoàn tất ─ ! Thế này là đủ để mệt mỏi của hôm nay hoàn toàn tan biến ─ !"

Bằng cách nào đó, cô ấy cảm thấy làn da của mình bóng loáng hơn trước. Trái lại, Natsumi đã được tặng cho một vết son môi to tướng ở bụng đang toàn thân quằn quại. Báo động! Phát hiện một con ma cà rồng trong khu vực dân cư thành phố Tenguu!

Kotori nhún vai xuề xòa, chuyển ánh mắt về phía phòng khách.

Tại phòng khách của nhà Itsuka hiện giờ, các Tinh Linh đang tập trung. Tohka và Origami đang ngồi trên ghế sofa, Yamai tỉ muội thì chiếm tivi để chơi game, Yoshino đang chăm sóc Natsumi vừa bị Miku hút hết sinh lực, còn lại là, Nia đang vò đầu bứt tai trong khi đối diện với tập bản thảo trắng tinh đặt ở trên bàn. Có thể thấy, đặt tên cho manga cũng là việc rất khó khăn.

Thực ra thì đây không phải một cuộc gặp mặt, có phần rất thoải mái, mọi người cứ đến ngày nghỉ là tự nhiên lại tập trung tại ngôi nhà này.

Rồi, từ phía TV, một âm thanh gì đó rất ồn ào vang lên. Như thể Yamai tỉ muội đã phân định được thắng bại. Kaguya ôm đầu, Yuzuru ưỡn ngực tự hào.

"A─ư! Suýt nữa thì! Chuyện đó sao có thể!? A─!"

"Thắng lợi. Việc đó đúng là rất nguy hiểm, nhưng Yuzuru đã thắng. Tôi sẽ có quyền đổi thức ăn trong bữa trưa."

"Uguuuuuuu!"

https://thuviensach.vn

Có vẻ như là đã có cá cược. Kaguya bực bội đập xuống sàn nhà. Kotori vừa thở dài vừa lên tiếng.

"Tôi không định can dự vào trận đấu, nhưng nếu không ăn uống cẩn thận thì sẽ ảnh hưởng xấu đến cân bằng cơ thể đấy."

Vừa nói, cô bé vừa liếc nhìn thời gian. 12 giờ. Như lời 2 người họ nói, đã đến giờ ăn trưa.

"..... Ưm?"

Nhưng..... Đến bây giờ bữa trưa vẫn chưa được chuẩn bị.

"Ủa? Lạ quá nhỉ, có thứ gì đó....., ngay từ đầu tôi đã luôn là người nấu ăn sao?"

Cô bé chau mày vì một cảm giác quái lạ không rõ lý do. Sau đó, Yoshino trong lúc đang xoa bóp lưng cho Natsumi, lo lắng quay mặt lại.

"Có chuyện gì sao, Kotori-san."

"Ể? Aa, không..... không có gì đâu. Tôi cũng sắp thấy đói rồi, hôm nay chúng ta sẽ gọi pizza nhé?"

Kotori như đang nói dối, Yamai tỉ muội thì hoạt bát hẳn lên.

"Thật không!? Vậy nguyện ước của ta là một bữa tiệc điên cuồng với thịt phượng hoàng."

"Giải thích. Có vẻ như Kaguya muốn pizza vị gà teriyaki."

"Đúng đó! Fufu ─, hơn nữa nếu không có món ăn kèm với pizza cũng không sao ─! Đáng tiếc quá nhỉ Yuzuru!"

https://thuviensach.vn

"Phủ định. Quyền trao đổi vẫn có hiệu lực. Tai pizza của Yuzuru sẽ trao đổi với các thành phần trong pizza của Kaguya."

"Tai!?"

"Từ bi. Ít nhất đó là sự cảm thông. Không có nhân sẽ rất khó ăn, hãy làm nó thành một cái bánh mì giòn xốp."

Yuzuru cố tình nói bằng một giọng nhẹ nhàng. Kaguya thét lên "Cô không phải người mà ─!" Yuzuru đáp lại "Đương nhiên. Tôi là Tinh Linh."

Mà, Yuzuru là như vậy. Nếu cô ấy sẽ quan sát Kaguya cay cú một lúc, nhất định sẽ lại để Kaguya ăn pizza với đầy đủ nhân. Kotori nhún vai, sau đó nhấc chiếc di động lên để gọi món.

"........?"

Rồi, Kotori cảm thấy ở đó có chút khó chịu, nhìn về phía Tohka đang ngồi trên ghế sofa.

Mặc dù vậy, không phải là Tohka đang làm điều gì đó kỳ lạ. Chỉ là không hiểu sao cô ấy đang khoanh tay lại trước ngực với gương mặt khó khăn.

Tuy nhiên, đó là lý do mà chuyện này không bình thường. ── Đúng vậy. Ngay cả khi sẽ đặt pizza, Tohka cũng không đưa ra yêu cầu nào, thậm chí là cả một tiếng hoan hô cũng không có.

"To, Tohka. Có chuyện gì vậy? Nếu thấy không khỏe thì cô có thể nằm xuống?"

"......,── nu?"

Khi Kotori hỏi vậy, Tohka chau mày sau vài giây.

https://thuviensach.vn

"Aa..... xin lỗi. Tôi chỉ đang suy nghĩ chút chuyện thôi."

"Suy nghĩ chút chuyện.....? Tohka hả? Hơn cả pizza? ..... À không, ý tôi không phải vậy."

Theo phản xạ, cô bé buột miệng nói ra những điều vô lễ. Kotori vội vàng đính chính.

Tuy nhiên Tohka có vẻ không bận tâm về điều đó ── Chính xác hơn là có thứ gây phiền lòng hơn thế, cô ấy chỉ có thể rên rỉ.

"Có chuyện gì xảy ra à? Tohka đang suy nghĩ quá nhiều đấy."

"Mu..... Không phải là chuyện lớn, nhưng hôm qua tôi đã gặp một người con trai lạ mặt ở trường."

"Người con trai lạ mặt?"

"Umu. Một người con trai tôi không biết đã ở trong lớp học, gọi tên tôi và Origami. Nhưng, khi tôi và Origami nói rằng không biết cậu ấy, cậu ấy đã rời khỏi lớp học với gương mặt rất buồn bã....."

"Chuyện gì thế này. Fan của nhóm Tohka sao? Quả thực đó là chuyện khác thường, nhưng không phải cô đã lo lắng hơi quá rồi sao....."

Nói đến đó, Kotori "A" một tiếng rồi chau mày. ── Người con trai mà Tohka đang nói đến, có lẽ Kotori cũng biết.

"Chuyện gì đang xảy ra vậy ─ ?"

Đã nhận ra thái độ của Kotori, Miku không hiểu mà lên tiếng hỏi. Kotori đáp lại khi đang đặt tay lên cằm.

"..... Nhắc mới nhớ, ngày hôm qua tôi cũng gặp một tên con trai như vậy. Buổi sáng khi tôi thức dậy, một tên con trai tôi không quen biết đã ở

https://thuviensach.vn

trong bếp, và đang chuẩn bị bữa sáng nữa."

"Ể!? Chuyện đó là sao vậy ─ ! Không phải chuyện kinh dị chứ ─ ! Vậy, mọi chuyện ổn không Kotori-san !"

"Vâng, tôi đã đuổi cổ hắn ngay lập tức. Nhưng tôi nghĩ sẽ không có vấn đề gì đâu vì tôi đã yêu cầu «Fraxinus» thắt chặt an ninh rồi....."

Và, khi Kotori nói đến đấy, lần này đến lượt Miku đập tay rồi "Aa!" lên.

"Sao, có chuyện gì thế Miku?"

"Nhắc, nhắc mới nhớ là tôi cũng gặp chuyện như vậy ─ ! Hôm qua đột nhiên tôi nhận được một cuộc gọi ─ ! Sau đó bất ngờ giọng của một người đàn ông lạ mặt vang lên, làm tôi giật cả mình ─ ! Hơn nữa nếu nhìn kĩ hơn vào màn hình cuộc gọi đến, ở đó ghi là 『Darling』 đấy !? Tôi rất sợ vì không nhớ mình đã lưu số đó ─ !"

Sau đấy các Tinh Linh khi nghe những chuyện đó, mọi người đều quay mặt nhìn nhau và cảm thấy những sự trùng hợp.

"Nè Yuzuru, không phải là tên đó đâu nhỉ?"

"Hồi tưởng. Nhóm Yuzuru cũng đã gặp. Cậu ta đã đột ngột đi vào lớp trước giờ tự học, "Các cậu có nhớ tôi không!?" người nam sinh đó đã rất quyết liệt hỏi như vậy."

"..... A ─, chuyện đó cũng đã xảy ra với tôi. Buổi sáng sau khi đã thức trắng cả đêm, cậu ta đột ngột đến bấm chuông của kính coong kính coong. Tôi đã phải đuổi cậu ta về."

" ! Điều, điều đó cũng xảy ra với em và Natsumi-chan, Hôm qua khi ra ngoài, một người đàn ông lạ mặt đã lên tiếng gọi bọn em....."

https://thuviensach.vn

"..... A ─, ưm, đúng vậy đúng vậy. Sau đó thì tôi cũng làm điều tương tự. Tôi tự hỏi có chuyện gì với hắn. Nhưng thật kinh khủng khi nghĩ đến điều đó....."

Được chăm sóc bởi Yoshino, Natsumi cuối cùng cũng hồi phục đủ để tán gẫu, nói như đang cằn nhằn trong khi nhìn bằng nửa con mắt.

Trước lời kể của mọi người, Kotori vô thức chau mày.

"Tên con trai đã xuất hiện trước mặt tất cả mọi người.....? Không, tất nhiên là tôi không biết đó có phải cùng một người hay không..... Nhưng sẽ quá lạc quan khi nghĩ rằng không có gì liên quan."

Đương nhiên có khả năng đó chỉ là một tên biến thái, nhưng cũng có thể, đấy là gián điệp của DEM.

Không thể hiểu được mục đích của cậu ta là gì, những người đang ở đây, đều là các Tinh Linh nắm giữ sức mạnh ở mức độ thảm họa. Không có gì tốt hơn là tăng cường cảnh giác.

"Sẽ mất chút thời gian, tôi sẽ yêu cầu tăng cường an ninh cho mọi người. Nếu có bất cứ điều gì bất thường, hãy lập tức thông báo cho tôi."

"Tôi, tôi hiểu rồi....."

"Đã rõ desu ─ ! Chị sẽ liên lạc bất cứ lúc nào ─ !"

".....A ─, cảnh giới thì cũng tốt, nhưng mà tôi thậm chí còn không có cả trợ lý? Lần này thực sự là nghiêm trọng nhỉ. Rõ ràng, một đứa trẻ bắt đầu biết đánh vần tên từ chữ "Na" là rất tài năng."

"..... Nè Kotori, tôi muốn đổi tên thì nên làm thế nào nhỉ?"

Các Tinh Linh đều gật đầu đồng ý..... Mặc dù vài người vẫn còn đang để ý những chuyện không đâu, nhưng Kotori đã quyết định sẽ không quan

https://thuviensach.vn

tâm đến nữa.

Tuy nhiên trong số đó, có duy nhất một thiếu nữ không hề đáp lại. ── Đó là Origami.

Từ trước đó cô ấy đã không nói một lời nào, chỉ yên lặng nhìn xuống sàn nhà. Bình thường cô ấy là người ít nói, nhưng lần này có cảm giác khác biệt đôi chút so với mọi khi.

"Origami, không sao chứ ?"

"..... Không vấn đề gì. Chỉ là, đầu tôi hơi đau một chút."

"Đó là vấn đề đấy..... Đừng gắng sức quá. Nếu đau quá thì tôi sẽ đưa cô về nhà."

"....., làm ơn."

Đó là một điều hiếm thấy ở Origami, vì lí do nào đó mà cô ấy nói với giọng điệu yếu đuối. Quả đúng như những gì đã lo lắng, Kotori tiến đến bên cạnh Origami, giơ tay ra như muốn cho cô ấy mượn vai.

"Thôi nào, cô đứng được chứ?"

"..... Tôi không ── "

Origami đặt tay lên vai Kotori, cố gắng để đứng dậy. Nhưng vào khoảnh khắc đó, cơ thể Origami mất hết sức lực, cứ thế mà ngã huỵch về phía trước.

"Origami!?"

"Này..... !"

"Cô, cô không sao chứ!?"

https://thuviensach.vn

Sự việc đột ngột xảy ra, các Tinh Linh đang tập trung tại phòng khách kinh ngạc lên tiếng. Nhưng điều đó là đương nhiên. Nếu có ai khác ở đây thì cũng sẽ phản ứng như vậy, bởi vì một cô gái cứng rắn như Origami cũng đã gục ngã.

"Kư ── "

Kotori ngừng cả thở, vươn tay lấy chiếc di động để yêu cầu sự trợ giúp từ «Fraxinus». Mặc dù không biết rõ tình trạng của Origami, nhưng chắc chắn đưa cô ấy đến phòng y tế ở trên tàu sẽ nhanh hơn là gọi xe cấp cứu.

Nhưng, tay Kotori dừng lại ngay khi sắp ấn vào nút gọi.

"....."

Lí do rất đơn giản. Origami vừa ngã xuống, bây giờ đã ngồi phắt dậy như thể chưa từng có gì xảy ra.

"Origami.....? Đừng cố ngồi dậy như thế, lỡ có chuyện gì thì biết phải làm sao!"

Kotori vội vàng nói với Origami. Tuy nhiên Origami, lắc lắc đầu như thể việc cơ thể cô ốm yếu từ nãy tới giờ chỉ là giả vờ.

Sau đó, khi đang nhìn thẳng vào mắt Kotori, cô lên tiếng.

"Ưm ── Tôi không sao đâu. Xin lỗi vì đã khiến mọi người lo lắng."

Đó, rõ ràng là âm điệu khác với hồi trước.

"....."

Nghe thấy điều đó, mồ hôi nhỏ giọt trên má của Kotori.

"O, Origami?"

https://thuviensach.vn

"Vâng, có chuyện gì vậy?"

"À thì, tôi đã từng nghe rồi, nhưng cô là Origami nhỉ?"

"Ể? Đúng vậy. Cô đang nói gì thế?"

Nói vậy, Origami cười khổ. Trước biểu cảm tràn đầy sinh khí đó, các Tinh Linh đều run cầm cập.

"Hy, hyaaa....."

"Run sợ. Cô ấy đang bị sốt cao đúng không? À không, Master Origami, không lẽ não đã bị tổn thương...."

"Ai đó ─ ! Origami-san ─ ! Làm ơn hãy cứu Origami-san !"

"Ể, sao lại đối xử với tôi như vậy.....?"

Trước phản ứng thái quá của mọi người, Origami cười bất lực.

Tuy nhiên Origami, ngay lập tức trở nên nghiêm túc như thể cô ấy vừa nghĩ lại, cô chuyển động đôi môi trong khi nhìn mọi người xung quanh.

"Thôi..... Không sao đâu. Hơn nữa mọi người, chuyện vừa nói lúc nãy có phải thật không? Thực sự thì không có ai ── nhớ những chuyện về 『Cậu ấy』 sao?"

"Ể..... ?"

Trước lời nói của Origami, Kotori chau mày.

" 『Cậu ấy』 ..... không lẽ, chính là người con trai bí ẩn đã xuất hiện trước mặt chúng ta?"

Nếu nói về 『Cậu ấy』 trong chủ đề hiện tại, cô bé chỉ có thể nghĩ đến điều đó. Kotori vừa đưa tay lên cằm vừa nói.

https://thuviensach.vn

Sau đó, Origami gật đầu đồng ý.

"Bộ dạng đó, có vẻ cô cũng chưa thực sự hiểu nhỉ. Quả nhiên, chuyện này với Mukuro-san...."

"Mukuro?"

Trước cái tên phát ra từ miệng Origami, Kotori nghiêng đầu. Đó là cái tên cô bé chưa từng nghe qua.

Tuy nhiên Origami, tròn mắt ngạc nhiên trước phản ứng đó của Kotori.

"Không lẽ, cả chuyện đó cô cũng không nhớ? Tinh Linh đã từng sống trong vũ trụ ấy! Không phải mọi người đã cùng nhau chiến đấu sao?"

"Cái, cô đang nói gì thế, Origami....."

Kotori nghi hoặc nói, Origami làm một gương mặt khó chịu như thể đã đoán ra tất cả.

"..... Thì ra là vậy, chu đáo thật đấy nhỉ. Không chỉ cậu ấy, cô ta đã 『Khóa』 cả những ký ức liên quan đến bản thân. Quả thực nếu như thế, bản thân sẽ không thể bị phát giác."

Origami khó khăn mà im lặng trong một lát, đột nhiên hướng ánh nhìn về phía Natsumi.

"À này, Natsumi-san. Tôi có điều muốn hỏi..... Với «Haniel» của Natsumi-san, có khả năng để sao chép lại «Michael» không?"

"Hể..... ? À thì, «Michael» là sao? Thiên Sứ?"

"Ừm, đó là Thiên Sứ hình chìa khóa có thể đóng mở chức năng của vạn vật."

https://thuviensach.vn

Origami vừa nhìn chằm chằm vào Natsumi vừa nói. Natsumi trả lời trong khi nhìn sang chỗ khác như thể chạy trốn khỏi ánh mắt say sưa ấy.

"..... À thì, đừng nói những thứ vô lý như vậy. Chuyện đó thì tôi không biết. Làm giả một thứ nguyên mẫu không phải là chuyện kỳ quặc sao?"

"Đúng..... là vậy nhỉ."

Origami làm nét mặt rầu rĩ, trong khi lấy tay che miệng, cô khẽ lầm bầm điều gì đó.

"..... Đến cả «Haniel» cũng bất ngờ bị ngăn chặn. Chuyện này..... rốt cuộc nên làm sao....."

"Đợi, đợi một chút đã. Tôi không thể hiểu được mọi chuyện. Origami, cô rốt cuộc đang nói gì vậy? Mukuro là ai? Và còn 『Cậu ấy』..... cô, biết chuyện về người con trai đó?"

Kotori đặt câu hỏi với cảm giác bối rối. Sau đó Origami, gật đầu trong lúc nhìn chằm chằm vào mắt Kotori.

"Vâng. Mọi người có lẽ cũng biết đấy. Mọi người ── Không, chúng ta, ai cũng biết cậu ấy ── Itsuka Shidou-kun, người đã từng cứu giúp chúng ta."

"Shidou...."

Trước cái tên mà Origami nói ra, Kotori khẽ chau mày..... Đó là thứ đã từng nghe, hoặc chưa từng, một cảm giác kỳ lạ. Các Tinh Linh khác cũng có biểu hiện giống như Kotori.

Nhưng ──

"Ư..... Gư.....?"

https://thuviensach.vn

Trong số đó, giống như Origami lúc trước, có một Tinh Linh đang cúi xuống ôm lấy đầu mình.

◇

"Fumumu, vui thật đấy. Nè, Nushi-sama cũng cảm thấy vui chứ?"

"....., aa, anh vui lắm, Mukuro."

"Fufu, vậy sao vậy sao."

Khi Shidou trả lời, Mukuro mỉm cười hạnh phúc từ tận đáy lòng, nắm lấy tay Shidou mà đung đưa.

"Nè, Nushi-sama. Nushi-sama có thích Muku không?"

"Tất nhiên rồi. Anh rất thích em."

"Muku cũng vậy. Fufu..... em rất hạnh phúc."

Khi má đang ửng hồng, Mukuro thậm chí còn cười tươi hơn nữa.

"....."

Nhìn vào biểu cảm không chút lo lắng đó, Shidou đau khổ nghiến chặt răng.

Shidou hiện giờ, đang nắm tay Mukuro, chầm chậm bước đi trên con đường lớn ở thành phố Tenguu. Có vẻ như do thành công từ cuộc hẹn hôm trước, Mukuro đã nói là muốn hai người đi dạo xung quanh thành phố lần nữa.

"Nè, ở đó là gì vậy?"

Mọi thứ Mukuro nhìn thấy dường như đều lạ lẫm với cô ấy, cứ đi được vài bước là mắt cô ấy lại sáng lấp lánh, quay sang hỏi Shidou. Mỗi lần như

https://thuviensach.vn

vậy, Shidou đều nhẹ nhàng đáp lại lời nói của Mukuro.

── Mặc dù vậy đương nhiên với Shidou, đây không chỉ đơn thuần là đi theo hộ tống Mukuro.

Vài tiếng trước, sau khi «Haniel» bị vô hiệu hóa, Shidou đã quyết tâm sẽ thử cố gắng thuyết phục Mukuro.

Quả thực là Shidou rất thích Mukuro, nhưng tương tự như vậy thì mọi người cũng rất quan trọng với Shidou. Và cậu nghĩ rằng phải đưa mọi người trở về.

Nhưng Mukuro không chấp nhận điều đó. Hơn nữa, điều đó không mang theo ác ý. Bởi vì Shidou rất thích Mukuro, những cô gái khác là không cần thiết. Trái lại, Shidou không thể trở nên ngoan ngoãn, vì còn những cô gái khác tồn tại ở đó. Cách nhìn nhận ấy, không mang theo chút nghi ngờ nào.

Đúng vậy. Mukuro quá trong sáng và thuần khiết.

Chỉ là ý chí đó, không đi theo hướng mà Shidou mong muốn.

"....."

Dù vậy, không vì thế mà Shidou bỏ cuộc.

Quả thực không thể nói đây là tình huống dễ chịu. Thực chất bây giờ Shidou không có nổi một đồng minh, và sức mạnh của «Haniel» để có thể giải vây cũng đã bị 『Khóa』 bởi bàn tay của Mukuro.

Tuy nhiên, trong tay Shidou chỉ còn duy nhất một thứ, phương pháp còn sót lại giúp cậu phá giải tình huống này. Shidou im lặng chạm vào môi mình.

── Thông qua một nụ hôn, phong ấn Linh Lực.

https://thuviensach.vn

Với năng lực đặc biệt bí ẩn mà Shidou đang có, mục đích của nhóm Shidou.

Mở khóa trái tim của Mukuro, cưa đổ, sau đó hôn cô ấy. Với điều đó là đủ để phong ấn sức mạnh của Mukuro, ký ức của mọi người đã bị 『Khóa』 bởi «Michael» sẽ trở lại như ban đầu.

Nhưng, điều đó không có nghĩa là phương pháp này không có bất cứ vấn đề gì.

Trước hết, là về mức độ tình cảm của Mukuro. Có thể thấy Mukuro đang rất thân thiết với Shidou. Nhưng Shidou đã mất đi sự hỗ trợ của «Fraxinus», cậu không thể đánh giá chính xác được mức độ tình cảm của Mukuro đã đạt tới mức đủ để phong ấn hay chưa.

Hơn nữa, cậu không thể có những nước đi liều lĩnh. Bởi vì Mukuro vẫn đang sở hữu «Michael». Nếu biết được suy nghĩ của Shidou, giống như lúc 『Khóa』 sức mạnh của «Haniel», có lẽ cô ấy sẽ 『Khóa』 luôn sức mạnh phong ấn Linh Lực của Shidou.

Thiên Sứ 『Phong ấn』 vạn vật, và sức mạnh phong ấn Linh Lực. Không biết được bên nào sẽ thắng, nhưng nếu điều đó xảy ra, Shidou sẽ không còn lại phương pháp nào. Cậu không thể dễ dàng mà hành động.

Bên cạnh đó ──

"..... Mukuro. Em, tại sao..."

Lí do mà Mukuro muốn độc chiếm Shidou rất khác thường. Và lí do mà cô ấy đã tự khóa trái tim lại, trôi nổi trong vũ trụ không một bóng người. Hơn cả việc cậu không thể hiểu được điều đó, cứ cho là có thể thành công phong ấn Linh Lực đi chăng nữa, cậu vẫn cảm thấy không thể giải quyết được gốc rễ vấn đề.

https://thuviensach.vn

"Ưm?"

Trước lời nói nửa chừng vô ý thức phát ra từ miệng Shidou, Mukuro nghiêng đầu.

"Tại sao, em, lại làm mọi chuyện đến mức này..... Em đã nói là anh rất 『Gần gũi』 với em. Về điều đó, rốt cuộc ý nghĩa của nó là gì?"

"Về việc đó, em không hiểu rõ lắm nhưng..... Tốt thôi, nếu anh cứ khăng khăng nói vậy."

Mukuro chạm ngón tay đang dựng đứng vào cằm.

"Sau khi Nushi-sama ôm Muku và rơi xuống mặt đất, em đã thấy một giấc mơ kỳ lạ. Rất kỳ lạ, em đã tò mò về những chuyện liên quan đến Nushi-sama."

"Giấc mơ?"

"Ưm..... Tuy nhiên, không phải là Nushi-sama xuất hiện trong giấc mơ. Tự bản thân nó đã là một giấc mơ đau đớn. Một đứa trẻ ban đầu luôn cô độc, đã có một gia đình. Nhưng mà, khi tỉnh dậy trong lúc vẫn nhớ câu chuyện buồn ấy..... Vì lí do nào đó mà Muku rất muốn gặp Nushi-sama."

"Ể ── "

Trước lời nói của Mukuro, Shidou chau mày.

Điều đó đúng là vậy. Bởi vì giấc mơ đó là ──

"Itsuka-kun.....!"

Và, khoảnh khắc đó.

https://thuviensach.vn

Như thể dập tắt hoàn toàn suy nghĩ của Shidou, một giọng nói gọi tên Shidou vang lên từ phía sau.

"....., ể!?"

Với một khoảnh khắc ngắn ngủi, Shidou ngạc nhiên mở to mắt, quay đầu nhìn lại.

Có hai lí do để ngạc nhiên. Điều thứ nhất rất đơn giản, Shidou từ hôm qua, ngoài Mukuro ra thì chưa được ai gọi tên. Tất cả những người quen và bạn bè của Shidou đều đã bị Mukuro 『Khóa』 ký ức, cậu nghĩ là sẽ không còn sót lại ai nữa.

Và còn một điều nữa ── Giọng nói đó, cậu nhớ là đã từng nghe thấy.

"O, Origami!?"

Shidou đã quay lại phía sau, vô thức lên tiếng trước bóng dáng người thiếu nữ đang đứng đó. Đúng vậy. Người đã gọi tên Shidou, cũng là bạn cùng lớp với Shidou, Tinh Linh ・Tobiichi Origami đang ở đó.

Tuy nhiên, Origami hôm qua, khi nhìn thấy Shidou trong lớp, cô ấy cũng không nhớ gì về Shidou giống như những người khác. Rốt cuộc cô ấy đã thoát khỏi sức mạnh của «Michael» bằng cách nào ──

" ── Hả, à....."

Rồi, nghĩ quanh quẩn đến đấy, Shidou đã nhận ra.

Origami không gọi Shidou là "Shidou", mà gọi cậu là "Itsuka-kun".

Và bầu không khí bao quanh người thiếu nữ đang ở trước mắt, có phần hơi quá hiền hòa và dịu dàng để có thể nói đó là Origami.

"Không, không lẽ..... là của 『Thế giới này』!?"

https://thuviensach.vn

Shidou lên tiếng trong khi tròn mắt.

"Ư, ưm..... Đã lâu không gặp nhỉ ── Có hơi kỳ quặc một chút nhưng. 『Mình』đã luôn luôn gặp Itsuka-kun."

Origami vừa cười khổ "Ahaha" vừa nói.

Shidou tin tưởng vào khuôn mặt tươi cười đó của Origami. ── Bây giờ trước mặt cậu, là Origami mà không phải là Origami.

Trước kia, Shidou đã từng mượn sức mạnh của Thiên Sứ thời gian để đi ngược dòng thời gian, thay đổi lịch sử.

Origami ở đó, đã tồn tại đến hai Origami, 『Origami sống ở thế giới nguyên bản』, và 『Origami sống ở thế giới mới』.

Mặc dù vậy, thay vì phân chia thành hai nhân cách đẹp đẽ, ý thức của cả 2 Origami đã trộn lẫn và sinh ra một Origami mới. Rõ ràng đang đứng trước mặt cậu hiện giờ, là Origami cậu đã gặp ở thế giới sau khi sửa đổi.

Tuy nhiên hiện tại, có thứ đáng quan tâm hơn là việc đó. Như đang cố gắng kiềm chế sự hưng phấn, cậu đặt câu hỏi.

"Origami..... cậu, vẫn nhớ những chuyện về tớ chứ!?"

"Tất nhiên rồi. ── Có vẻ như chỉ có phần ngoài ký ức của 『Mình』là bị khóa thôi. À không, chính xác hơn thì, tớ tự hỏi liệu có đường nào đó đã kéo ký ức của tớ trở lại?"

"..... ư!"

Trước lời nói của Origami, Shidou ngừng cả thở.

Nhưng, đây là điều may mắn. Trong tình cảnh đơn thương độc mã, một người biết đến Shidou đã xuất hiện. Sự thật đó, mạnh mẽ khích lệ trái

https://thuviensach.vn

tim đã bị nghiền nát bởi nỗi bất an của Shidou.

Dù vậy ── Tình hình không dễ gì bị lật ngược như thế.

"..... Hưm?"

Mukuro đang đứng cạnh Shidou, nhìn lên gương mặt của Origami với biểu cảm nghi ngờ.

"Cô là..... Cô gái đã ở bên cạnh Shidou. Lạ thật đấy, lẽ ra ký ức của cô cũng đã bị khóa rồi chứ."

Mukuro hờn dỗi thở ra, rồi giơ tay phải về phía trước.

" ── Mà, tốt thôi. Tôi không biết cô mở khóa «Michael» bằng cách nào, nhưng tôi sẽ phải 『Đóng』 nó lại một lần nữa."

Sau đó từ khoảng không, xuất hiện một chiếc chìa khóa tỏa sáng lấp lánh.

"..... ! Mukuro!"

Shidou vô thức mà hét lên. Điều đó đúng là vậy. Cậu không thể chịu đựng nổi việc cô ấy cố công để 『Khóa』 ký ức của bạn bè cậu.

Tuy nhiên ──

"Không được đâu!"

Vì lí do nào đó, Origami thét lên khác một chút so với ý định của Shidou.

"Nếu cô triệu hồi Thiên Sứ tại đây ── Sẽ bị nhìn thấy mất đấy! Người đó .....!"

"Cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Người đó.....?"

Trước lời nói của Origami, Mukuro và Shidou ngiêng đầu cùng lúc.

Và, khoảnh khắc tiếp theo.

" ── Hừm."

Cậu nghĩ là âm thanh đến từ phía trên, tiếp theo tai Shidou, nghe thấy giọng nói đó.

Cậu quay lại phía sau như thể bị âm thanh và giọng nói dẫn dắt, ngẩng mặt lên trên.

Sau đó ở trên cột đèn, cậu thấy một thiếu nữ đang khoanh tay trước ngực đứng ở đó.

Mái tóc nhuộm màu màn đêm tung bay theo gió. Đôi mắt phản chiếu ánh sáng huyền hoặc như pha lê, đang yên tĩnh nhìn xuống nhóm Shidou. Bao bọc cơ thể đó, là Linh Phục đen tuyền như màn đêm đông đặc. Nếu bây giờ là buổi tối, bóng dáng đó sẽ tan vào bầu trời mất.

"Cái ── "

Trước bóng dáng người thiếu nữ đang điềm tĩnh tỏa sáng dưới ánh mặt trời rực rỡ, Shidou mở to mắt.

Tuy nhiên về điều đó, không phải cậu ngạc nhiên vì dáng vẻ khác thường của người thiếu nữ.

── Bóng dáng người thiếu nữ đó, cậu nhớ là đã từng thấy rồi.

"Tìm thấy ngươi rồi, con đàn bà kia..... Ưm? Còn có những thứ kỳ lạ khác nữa nhỉ. Tinh Linh sao ── Hừm, và cả tên con trai vào lúc đó. Đúng lúc lắm. Ta sẽ tiễn các ngươi về với tro bụi."

https://thuviensach.vn

Tohka với ánh mắt lạnh như băng, nói như thể đưa ra một bản án tử hình.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Bên Rìa Sự Quên Lãng

── Về hiện tượng nghịch đảo, cho đến nay vẫn có rất nhiều thứ chưa thể giải thích.

Trước kia, sau khi Shidou lần đầu nhìn thấy một thể nghịch đảo, Kotori đã nói với Shidou.

Xảy ra khi một Tinh Linh rơi vào trạng thái tuyệt vọng, thuộc tính của Sephira sẽ bị hoán chuyển. Giá trị Linh Lực cho thấy trị số âm, một hiện tượng khiến Linh Lực biến đổi sang dạng khác.

Các Tinh Linh đã từng xảy ra hiện tượng này, Shidou đã biết 3 người.

Một người là Origami. Ngày bé cô đã từng thề sẽ báo thù kẻ đã sát hại cha mẹ mình. Nhưng sau khi biết được sự thật đó chính là bản thân cô đi ngược dòng thời gian trở lại quá khứ, cô đã chìm sâu vào tuyệt vọng và nghịch đảo.

Một người nữa là Nia. Cô bị bắt giữ bởi DEM trong một thời gian dài, tiếp tục trải qua những sự tra tấn tàn khốc không thể tưởng tượng ra, khi những ký ức đó được gợi lại, cô đã nghịch đảo.

Và ── một người nữa.

Người ấy hiện giờ, đang đứng ngay trước mắt Shidou.

"Toh, ka....."

https://thuviensach.vn

Shidou gọi tên người thiếu nữ đó. Tuy nhiên dù mất bao lâu cô ấy cũng không hiểu được ý nghĩa của điều đó.

Bởi vì cô ấy, đã không nhận ra được cái tên đó thuộc về bản thân cô.

Tháng 9 năm ngoái. Trong trận chiến tại chi nhánh Nhật Bản của tập đoàn DEM, Shidou đã lãnh một vết thương chí mạng từ Pháp Sư Ellen Mathers.

Mặc dù Shidou vẫn giữ lại được mạng sống nhờ vào ngọn lửa trị liệu của Kotori, nhưng Tohka khi nhìn thấy cảnh tượng đó đã rơi vào tuyệt vọng, Sephira đã bị nghịch đảo.

Người xuất hiện vào lúc đó, và người đang nhìn xuống đám Shidou từ trên ngọn đèn, chính là 『Hắc Tohka』.

Mang gương mặt giống như Tohka, nói bằng giọng giống như Tohka ── Tuy nhiên, có 『Thứ gì đó』 khác với Tohka.

Nghịch đảo Tinh Linh mang theo sức mạnh khổng lồ của Quỷ Vương, hiện đang đứng ở đó.

"Tại, tại sao Tohka lại bị nghịch đảo.....?"

Khi đang trăn trở trong lúc đầu óc quay cuồng trong sự hỗn loạn và căng thẳng, Shidou bằng cách nào đó cố nặn ra từng từ.

Đang trong trạng thái nghịch đảo nghĩa là, Tohka đã chìm sâu vào tuyệt vọng. Mức độ đó, giống như lần Shidou bị giết. Rốt cuộc là trong khoảng thời gian Shidou không có mặt, đã có chuyện gì xảy ra với cô ấy ──

Rồi, đến đó những suy nghĩ của Shidou bị xé thành từng mảnh.

https://thuviensach.vn

Lý do vô cùng đơn giản và rõ ràng. Tohka đang đứng trên cột đèn giơ tay sang ngang, các hạt bóng tối tập hợp lại đó, hình thành nên một lưỡi gươm.

"Hả! «Nahemah».....!?"

Shidou ngừng cả thở. Quỷ Vương 〖Bạo Ngược Công «Nahemah»〗. Là một cặp với 〖Ao Sát Công «Sandalphon»〗, một thanh kiếm có sức tàn phá vô cùng khủng khiếp. Vung một thứ như vậy ở giữa khu phố này, cậu không thể biết được nó sẽ gây ra bao nhiêu thiệt hại. Shidou hét lên thật to.

"Dừng lại đi Tohka! Ở một như này ── "

"Câm miệng. Biến mất đi."

Tohka nói với dáng vẻ như không thèm lắng nghe, khi đang nhìn xuống đám Shidou với ánh mắt tàn nhẫn, cô vung «Nahemah».

Nhát chém tạo ra một thứ ánh sáng màu đen, vẽ thành hình bán nguyệt trong lúc áp sát đám Shidou.

"Ư, uwaa!?"

Trước sự việc đột ngột, Shidou vô thức co người lại.

Nhưng, khoảng khắc tiếp theo.

" ── 〖Mở《Rātaibu》〗"

Mukuro đang đứng cạnh Shidou giơ «Michael» lên, mở ra một 〖Cánh cửa〗 lớn trong không gian, hấp thụ đòn công kích đang tiến đến chỗ Shidou.

https://thuviensach.vn

Hậu quả của nhát chém vượt ra khỏi phạm vi 『Cánh cửa』 khiến mặt đất bị cày nát, để lại những vết nứt lớn trên con đường đã được trải nhựa.

"Oái!?"

"Vừa ── vừa rồi là gì vậy!?"

Trước tiếng nổ lớn đột ngột, những người đang đi bộ quanh đấy kinh ngạc thét lên.

Tuy nhiên Tohka hiện tại dường như không bận tâm gì đến đám đông đó, bây giờ cô đang hướng ánh nhìn sắc bén về phía Mukuro vừa vô hiệu hóa đòn tấn công của mình.

"Ngươi. Ngăn được một đòn tấn công của ta, ngươi đã có sự chuẩn bị rồi nhỉ."

"Đó là điều mà tôi nói mới đúng. Cô tới đây để làm gì? Lẽ ra ký ức của các cô đều đã bị 『Khóa』 bởi «Michael». Hơn thế nữa nếu cô tiếp tục gây phiền hà cho Muku và Nushi-sama thì đó là điều không thể tha thứ."

Mukuro xị mặt xuống như thể hờn dỗi. Tohka chau mày.

" ── Được thôi. Ta sẽ khiến ngươi hối hận vì đã không chết trước đòn tấn công khi nãy."

Tohka nói vậy, rầm, cô đá vào cột đèn và đáp xuống mặt đất. Sau đó trong lúc cầm «Nahemah», cô chầm chậm tiến về phía đám Shidou.

"Ưm....."

Trái ngược lại với Mukuro, cậu có thể cảm thấy áp lực khủng khiếp từ Nghịch đảo Tinh Linh đang ở trước mắt. Không chút lơ là nhìn chằm chằm vào Tohka, Mukuro cầm «Michael» thả ở sau lưng như đang cầm một ngọn thương.

https://thuviensach.vn

Sẵn sàng ứng chiến bất cứ lúc nào. Cảm giác căng thẳng tột độ tràn ngập giữa hai người họ, Shidou vô thức mà lùi một bước về phía sau.

"Gư....."

Dù vậy, cậu cũng không thể bỏ mặc hai người họ trong tình trạng này. Nếu Tohka và Mukuro dồn toàn lực chiến đấu, thành phố này sẽ biến thành bình địa chỉ trong chốc lát.

Nhưng, sự căng thẳng giữa 2 Tinh Linh đang chuẩn bị chiến đấu, như dựng nên một bức tường vô hình ngăn chặn những kẻ bên ngoài có ý định can thiệp vào. Mặc dù bức tường không thực sự được hình thành giống như Territory của các Pháp Sư, nhưng khoảnh khắc đứng giữa hai người họ, có cảm giác như sự tồn tại mong manh của con người sẽ dễ dàng bị quét sạch, nỗi sợ hãi theo bản năng đó đã khiến đôi chân không thể di chuyển.

Người bình thường sẽ không thể dừng được sự xung đột giữa họ, ngay cả khi nhảy vào giữa 2 người đó cũng là bất khả thi.

Tuy nhiên, vì vậy mà cậu càng không thể để họ lại trong tình trạng này. Cậu bước lên trước một bước với quyết tâm cao độ.

Nhưng, đến đó. Một bàn tay đặt lên vai như để dừng hành động của Shidou lại. ── Đó là Origami.

"Itsuka-kun, ở đây hãy giao lại cho mình. Mình..... vừa nghĩ ra một cách."

"Ể.....? Nhưng, nhưng mà...."

Shidou đang nói thì nhận thấy ý chí vững chắc của Origami. Với một vẻ mặt nghiêm túc, cô tiến vào giữa Tohka và Mukuro.

"── Xin hãy đợi đã!"

https://thuviensach.vn

"Gì vậy?"

"Ngươi định cản trở ta sao?"

"Không, không phải.....!"

Liếc nhìn Mukuro và Tohka, đôi vai Origami bắt đầu run rẩy trong khi đôi mắt rớm lệ, như thể sự can đảm lúc nãy của cô chỉ là giả dối.

Tuy nhiên, bằng cách nào đó cô ấy vẫn giữ vững vị trí của mình, thanh giọng mảnh mai có phần ngập ngừng bắt đầu cất lên.

"Này, này nhé, xin hãy bình tĩnh nghe mình nói. ── Mukuro-chan."

".....Hửm?"

Trước giọng nói của Origami, Mukuro chau mày nghi ngờ. Origami như thể đã quyết tâm, nhìn thẳng vào mắt Mukuro mà tiếp tục.

"Mu, Mukuro-chan thích Itsuka-kun đúng không? Vậy thì, Tohka-san đến để cướp Itsuka-kun đi là không thể tha thứ."

".....Ưm. Mà, thật đơn giản khi nói như vậy. Nói đúng hơn, điều đó cũng bao gồm cả cô luôn đấy."

Nói vậy, Mukuro giơ «Michael» lên khiến nó phát ra tiếng leng keng. Origami vội vàng dừng điều đó lại.

"Không được đâu! Itsuka-kun rất ghét những hành động thô lỗ! Hơn, hơn nữa, để có thể giành lấy tình cảm của Itsuka-kun, mình nghĩ vẫn còn một cách khác."

"..... Hửm?"

https://thuviensach.vn

Mukuro nghiêng đầu trong khi làm một gương mặt khó khăn. Rồi, lần này Tohka bước lên trước một bước như thể sốt ruột. Origami hít một hơi, quay đầu về phía Tohka.

"To, Tohka-san xin hãy bình tĩnh! Mục đích của Tohka-san là gì.....?"

"Tohka ── Đó là tên ta sao?..... Mà sao cũng được. Mục đích của ta đã rõ ràng. Tên con trai đằng kia, hắn trước đây đã từng khiến ta gặp khó khăn. Bắt hắn nếm trải sự ô nhục đó mới khiến ta thỏa mãn. Dù là ngươi hay Tinh Linh đang giữ chìa khóa kia, nếu còn cản đường thì ta sẽ không khoan dung."

Trước lời nói thẳng thừng chứa đầy sát ý, mồ hôi trên trán Origami bắt đầu chảy ra.

Tuy nhiên, phát ngôn đó có một điểm khiến cô tò mò, rụt rè mà tiếp tục lời nói.

"Itsuka-kun đã từng gây khó khăn cho cô.... Điều đó không lẽ là, về chuyện lúc cô xuất hiện ở trụ sở của DEM.....?"

"Ta không biết chỗ đó. Tuy nhiên, ta nhớ rất rõ đã trải qua nỗi ô nhục không thể chịu nổi."

"....., tôi cũng chỉ mới được nghe kể, nhưng tôi biết chuyện đã xảy ra vào lúc đó. Quả thực, lúc đó hình như cô đã bị Itsuka-kun đánh bại ──"

Giữa chừng lời nói của Origami, Tohka vung «Nahemah» lên. Lưỡi gươm đen nhánh sượt qua má Origami, để lại một vết nứt dài mảnh trên mặt đất.

"Hiii!"

"Cẩn thận lời nói của ngươi. Ai, ai bị đánh bại chứ?"

https://thuviensach.vn

"Xin, xin lỗi, đó chỉ là cách diễn đạt gây hiểu nhầm thôi.....! Khi Tohka-san đối đầu với Itsuka-kun hồi trước, cho đến cuối cùng vẫn có thứ không thể tránh được, cô có lẽ đã làm điều gì đó không dễ chịu cho lắm....."

"..... Hừm"

Tohka thở dài trong khi làm gương mặt hờn dỗi. Tuy nhiên hiện giờ thì đó là một biểu cảm có phần an toàn. Origami có vẻ an tâm mà nói tiếp.

"Xin hãy nhớ lại. Khi đó, Itsuka-kun đã vứt thanh kiếm đi trước mặt cô đúng không? Có phải, cô đã chịu khuất phục trước sức mạnh của cậu ấy?"

"Thật ngớ ngẩn. Chuyện đó sao có thể xảy ra được."

Biểu cảm của Tohka trở nên gay gắt. Origami tiếp tục dang tay về phía Tohka như muốn dỗ dành cô ấy.

"Đúng, đúng vậy! Chắc chắn là thế nhỉ!"

"..... Cái gì?"

"Nếu chỉ đơn giản nói về sức mạnh, thì Itsuka-kun chắc chắn không là gì so với Tohka-san! Nhưng mà, kết quả thì lại không đúng như vậy.....! Nếu bây giờ cô có thể đánh bại được Itsuka-kun, thì thực sự mới có thể nói là cô đã thắng Itsuka-kun phải không.....!? Hơn nữa, nếu cô chiến đấu và gặp bất lợi ở đây, không phải là sẽ đánh mất cơ hội để lấy lại danh dự sao!"

"....."

Trước lời nói của Origami, Tohka nheo mắt như đang suy nghĩ.

"Nhưng, nếu vậy thì dù sao ta vẫn bị tên con trai đó làm nhục rồi."

https://thuviensach.vn

"Điều đó..... Là do trái tim thôi! Không phải bằng sức mạnh mà khuất phục bằng trái tim, chỉ khi đó cô mới có thể nói đó là chiến thắng thật sự."

"..... Này, này, Origami ─?"

Origami bằng cách nào đó có vẻ đã thuyết phục được 2 người họ, nhưng phần nào đó cậu cảm thấy hướng đi đang dần dần trở nên đáng ngờ. Shidou có chút lo lắng mà lên tiếng.

Tuy nhiên, Origami đã xen vào giữa 2 Tinh Linh đang chuẩn bị chiến đấu, sẽ không dễ dàng gì để có thể quay lại. Trong khi mồ hôi vã ra đầy mặt, cậu cố phán đoán phản ứng của 2 người họ.

Sau đó cả Mukuro và Tohka, gần như gật đầu cùng một lúc, đưa ra câu hỏi về phía Origami.

"Thế, nên làm thế nào đây, để có thể giành được tinh yêu của Nushi-sama từ con đàn bà kiêu ngạo này."

"Trả lời ta. Bắt tên con trai này phải dâng hiến trái tim, thì cần phải làm gì."

"Vâng. Để hoàn thành mục đích của 2 người, có 1 cách để phân định thắng bại đây.....!"

"Hưm?"

"Hô."

2 người hứng thú đáp lại.

Rồi Origami giơ một tay lên với hành động cường điệu, chỉ ngón tay về phía Shidou.

https://thuviensach.vn

"Người đoạt được một nụ hôn của Itsuka-kun sẽ chiến thắng.... Như vậy được không?"

Trước lời nói của Origami đang bị dồn vào chân tường.

"....., hể!?"

Sau vài giây, Shidou thốt lên với giọng lẫn lộn.

Đương nhiên là không chỉ có Shidou. Tohka, một lần nữa hướng ánh mắt nghi ngờ về phía Origami.

"Cái quái gì vậy. Ngươi đang đùa cợt ta sao?"

"Không, không phải vậy đâu..... Hay là, cô đang sợ? Đối với Tinh Linh thì cách nàyy !?"

Giữa chừng giọng nói của Origami lạc đi.

Lí do hết sức đơn giản. Tohka đã vung «Nahemah» ngang qua trước mặt Origami.

"Ta nhớ đã bảo ngươi cẩn thận lời nói rồi mà."

"Ha, vâng....."

Origami đáp lại trong khi đôi chân không ngừng run rẩy.

Tuy nhiên Tohka, sau khi hạ «Nahemah» xuống, cô đặt tay lên cằm như thể đang ngẫm nghĩ điều gì đó.

"Hừm. ── Nhưng, trong lần xuất hiện trước đây, tên đó cũng đã làm thứ tương tự với ta. ── Chắc chắn, lúc ấy ta đã bị lừa..... Vùi dập hắn trong lúc trả thù có lẽ sẽ có chút thú vị."

"..... Ể?"

https://thuviensach.vn

Trước lời nói của Tohka, cậu tròn mắt ngạc nhiên. Sau đó, Mukuro bất mãn mà lên tiếng.

"Đợi đã. Đừng có tùy tiện nói ra như vậy. Hôn Nushi-sama.... ấy hả? Tôi không thể chấp nhận trận đấu này."

"Không sao đâu mà. Tohka-san đến cùng, mục tiêu của cô ấy là khuất phục trái tim của Itsuka-kun. Nếu giữa Mukuro-chan và Itsuka-kun có một mối liên kết sâu đậm thì sẽ không có vấn đề gì đâu..... Không lẽ cậu không tự tin mình sẽ chiến thắng? Rằng Itsuka-kun sẽ chọn Tohka-san thay vì Mukuro-chan?"

"..... Hưm?"

Mukuro chĩa phần đỉnh của «Michael» áp sát vào vùng bụng của Origami. Origami kêu lên một tiếng "Hii!".

"Gì, gì vậy! Nó không đau nhưng có gì đó! Có gì đó!"

"Nếu cô không im lặng tôi sẽ xoay chìa khóa đó..... Nhưng mà, nếu đoạt được nụ hôn của Nushi-sama trước thì..... hưm, đó có thể là phương thức hợp lí để cho con đàn bà này biết được sự khác biệt."

Mukuro lẩm bẩm trong khi rút chìa khóa ra khỏi bụng Origami.

"Ha, haa!?"

Trước quyết định ngoài dự đoán mà 2 người họ đưa ra, biểu cảm của Shidou nhuốm màu ngạc nhiên. Không thể nào, cậu chưa bao giờ nghĩ họ sẽ tin vào trò lừa phỉnh của Origami.

Với cái ý nghĩ "Phải làm thế nào bây giờ....", cậu nhìn về phía Origami như muốn cầu cứu. Sau đó, Origami dựng ngón cái lên như muốn nói "Làm

https://thuviensach.vn

thôi, Itsuka-kun!". Sau đó cô ấy chạm vào môi mình, rồi làm điệu bộ như thể đang vỗ ngực.

"Cái gì .... vậy, à....."

Từ đó, cậu chậm mất một nhịp để có thể hiểu ý đồ của Origami.

Đúng vậy. Origami không định hi sinh Shidou, mà đang đề xuất khổ nhục kế thích hợp cho lúc này.

Nếu hôn Shidou ── Linh Lực của Mukuro sẽ hoàn toàn bị phong ấn, hoặc đánh thức được Tohka nguyên bản, đó là cách để phá giải tình huống này. Tuy bất ngờ trước đề xuất khác thường, nhưng quả thực nếu vậy ──

Rồi.

" ── ư!?"

Khoảnh khắc tiếp theo, dòng suy nghĩ của Shidou đột ngột bị cắt đứt giữa chừng.

Não ngừng lại một khắc để nắm được tình hình. Quang cảnh trước mắt được khôi phục. Tohka dậm xuống mặt đất. Bóng dáng đó xuất hiện ngay trước mắt. Và ── bầu trời mở rộng.

Đúng vậy. Trong chớp mắt Tohka đã rút ngắn khoảng cách và nắm lấy cổ áo Shidou, cưỡng chế làm cậu mất đi tư thế.

"Hể!? Aa!? Đợi ──"

"Trật tự. Sẽ xong ngay thôi."

Khi Shidou còn đang mắt tròn mắt dẹt, Tohka nói một cách rất ngầu, nhẹ nhàng nhấc cơ thể của Shidou lên.

https://thuviensach.vn

Và khi đang nhìn xuống Shidou với ánh mắt có phần lạnh lùng, cô kề môi sát vào Shidou. Trước sự việc đột ngột, Shidou đành để mọi việc thuận theo tự nhiên.

Nhưng ── Môi của Shidou và Tohka đã không chạm được vào nhau.

Một giây trước khi môi của 2 người chạm nhau, nhắm vào phần đầu của Tohka, đỉnh của một chiếc chìa khóa khổng lồ đâm tới.

"Đừng hòng nhé!"

Mukuro với ánh mắt sắc nhọn, nhìn chằm chằm về phía Tohka.

" ── Hừm."

Tuy nhiên Tohka uốn người một cách hoa mĩ, vừa liếc nhìn Mukuro vừa né tránh đòn tấn công, vẫn với một tay nắm lấy cổ Shidou, tay còn lại vung «Nahemah» chém xuống.

Ánh sáng đen phát ra, bào thành những rãnh sâu trên mặt đất. Nhưng, Mukuro cũng nhẹ nhàng bay lên tránh đòn công kích, và một lần nữa dùng «Michael» vẽ một đường về phía Tohka.

«Nahemah» có thể cắt xuyên Linh Phục chỉ với một đòn tấn công, và «Michael» có thể lập tức phong tỏa sức mạnh của đối phương một khi đánh trúng. Quỷ Vương và Thiên Sứ mang theo năng lực tất sát, hiện đang giao chiến với tốc độ mà mắt thường không theo kịp.

Đúng vậy. Trước mắt Shidou đang bị Tohka túm gáy thì đó là tất cả.

"Hi, hyaaaaaaaaa!?"

Cách vài milimet ngay trước mũi, lưỡi gươm và quyền trượng mang theo Linh Lực liên tục va chạm.

https://thuviensach.vn

Bởi vì tay trái của Tohka vẫn đang giữ chặt gáy, cậu không thể cử động được cơ thể cho dù đang có ý định chạy trốn. Không ── Nếu có chút bất cẩn trong hành động, có khả năng cao là khoảnh khắc tiếp theo đầu cậu sẽ bay cao trên bầu trời rộng lớn.

" ──── !"

"Fu──"

Tuy nhiên giữa cơn phong ba tạo ra bởi kiếm và trượng, Tohka và Mukuro vẫn chỉ nhăm nhăm nhắm vào đôi môi của Shidou. Tất nhiên, cơ thể Shidou hiện giờ với điểm tựa là gáy, đang bị Tohka xoay vòng vòng như siêu sao Kungfu xoay cây nhị khúc côn vậy. Có lẽ sắp đạt đến giới hạn, ý thức của cậu đang dần biến mất.

"Đợi ──, stop! Dừng lại đi, cả 2 người!"

Rồi, ngay trước khi Shidou ngất đi, giọng nói của Origami một lần nữa vang lên.

"Đã, đã nói là không được làm vậy rồi mà! Mặc dù mục đích là hôn, nhưng không phải là đoạt lấy nó bằng vũ lực!"

"..... Hử?"

"..... Hừm?"

Trước lời nói của Origami, Tohka và Mukuro chau mày bối rối. Đến khi trận chiến ngoài dự kiến của 2 người dừng lại, cơ thể Shidou rơi bụp một phát xuống mặt đất.

"Ặc ặc!"

Tiếng kêu khổ não phát ra từ cổ họng Shidou. Origami có vẻ lo lắng, Mukuro khẽ phát ra tiếng như thể hiện sự thù địch với Tohka.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên Tohka vẫn đang túm gáy Shidou có vẻ không bận tâm lắm, liếc nhìn về phía Origami.

"Nếu vậy, rốt cuộc phải làm thế nào?"

Và, trong khi nhìn thẳng vào Origami, cô hỏi.

"..... Hưm."

Điều đó có vẻ cũng khiến Mukuro rất tò mò. Mukuro, hướng ánh mắt sắc bén từ phía Tohka, về phía của Origami.

Origami đang bị chú ý bởi 2 Tinh Linh, trong lúc mồ hôi vã ra đầy mặt vì sợ hãi, nhắm nghiền mắt như đang tìm kiếm câu trả lời.

"Ể? À thì, ví.... ví dụ như là....."

◇

Và, khoảng một giờ sau đó.

"Aa, thật là. Mở miệng ra nào. Nếu ngươi không mở miệng ra thì ta sẽ khoét một lỗ trên má ngươi thay vào đó."

"Anh không cần phải nghe lời từ một ả đàn bà kì quái, Nushi-sama. Rõ ràng qua hành động và lời nói đã thể hiện cô ta là người không có đầu óc. Hơn nữa, nào, quay về phía Muku đi."

"Gì vậy, đồ khốn."

"Sao hả."

"....., à này."

Shidou, giống như lúc nãy, đang bị tấn công bởi các áp lực khác nhau từ cả 2 bên trái phải.

https://thuviensach.vn

Địa điểm, là một quán cà phê nằm cách xa con phố mà 2 người họ quậy phá lúc nãy. Điều đó đúng là vậy. Khi đã gây náo loạn ở đó, họ không thể yên bình mà uống trà ở khu vực bên cạnh được.

Không..... 『Yên bình』 có lẽ là cách diễn đạt sai. Dù thế nào thì hiện tại, Shidou đang bị kẹp bởi bên trái là Tohka, bên phải là Mukuro, đang thúc bách cậu ăn hết số dâu tây được cắm trên dĩa.

Tạm thời trong khi quyết tâm thuyết phục cậu, trang phục của Tohka đã chuyển từ Linh Phục sang quần áo bình thường ── Nhưng điều đó không có nghĩa là cảm giác áp bức sẽ giảm xuống.

Hơn nữa..... Điều này nghĩa là gì? Quán cà phê mà Origami chỉ tới này, có cái gì đó hơi khác so với thông thường.

"Mừng ngài đã về, chủ nhân ─!"

"Chúc ngài thượng lộ bình an, chủ nhân!"

Vân vân và mây mây, những nhân viên dễ thương mặc những chiếc tạp dề có diềm, đang đón khách đến và tiễn khách đi.

Đúng vậy. Đây là nơi những cô gái trong dáng vẻ hầu gái sẽ phục vụ khách hàng, cái gọi là Maid Café..... Bởi vì ngày xưa cậu cũng từng tiếp xúc với loại cửa hàng này, bằng cách nào đó cậu có thể hiểu loại hình kinh doanh này.

"..... Này, Origami. Tại sao phải là cửa hàng này?"

"..... Xin, xin lỗi. Mình không nghĩ ra được chỗ nào khác ngoài chỗ này....."

Shidou khẽ hỏi, Origami đang ngồi ở vị trí đối diện, đáp lại với vẻ hối lỗi.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy. Người chọn cửa hàng là Origami..... nghĩa là, có thể nói Origami chính là nguyên nhân dẫn đến tình huống này.

Lí do rất đơn giản. Origami lúc nãy khi bị kẹt giữa Tohka và Mukuro, đã nói ra trong lúc bối rối.

(Quả nhiên để hôn, cần phải hẹn hò và trở nên thân mật hơn....)

(Vậy, cô sẽ nghe theo phương pháp rõ ràng đó)

(Ta, ta không hiểu rõ chuyện này lắm.... Điều đó, ví dụ như là nói 『Aa』 sau đó mớm thức ăn ấy hả.....?)

(Fufu. Thì ra là thế. Vậy thì làm thử xem sao)

Rồi, mọi chuyện cứ thế mà bắt nhịp, và Shidou hiện đang bị dồn ép bởi 2 Tinh Linh nắm giữ sức mạnh ở cấp độ thảm họa.

Nhưng mà có vẻ..... hai người họ, hiện tại hình như vẫn chưa hiểu được lời nói của Origami, sự chiếm đoạt bằng vũ lực vẫn chưa chấm dứt.

Hơn nữa, Shidou cũng chưa thể nắm bắt hết được tình hình hiện tại. Trong khi bị kẹp giữa những chiếc dĩa từ 2 bên trái phải, cậu cất tiếng gọi Origami đang ngồi ở đối diện, người có chút gì đó khác biệt so với thường ngày.

"..... Này, Origami. Tại sao Tohka lại bị nghịch đảo.....? Hơn nữa cả cậu cũng...."

"À ừm..... Trong trường hợp của mình, do dòng kí ức đã bị Mukuro-chan khóa mất, phần quyền truy cập còn lại ── phần 『Mình』 không thường xuyên biểu lộ ra ngoài được hiện thực hóa. Bởi vậy..... "

Trong lúc đang nói, Origami rụt rè nhìn về phía Tohka.

https://thuviensach.vn

"Về phía Tohka-san thì mình không rõ lắm nhưng..... Dựa vào việc dòng kí ức bị khóa, Itsuka-kun biến mất, cảm giác mất mát vô thức mà tích lũy dần dần. Ít nhất thì, ngoài điều đó ra không có sự kiện nào xảy ra có thể khiến Tohka-san tuyệt vọng cả. "

"Vậy, vậy sao....."

Sự việc khiến Tohka tuyệt vọng ── Có vẻ ở chỗ Kotori đã không có gì như vậy xảy ra. Cậu biết rằng mình đang ở trong tình cảnh không thể có chút lơ là, dù vậy hiện giờ cũng vẫn có thể thở ra nhẹ nhõm.

Nhưng, Tohka hiện giờ đang ngồi bên trái có vẻ đã mất hết kiên nhẫn, cô vội vã nắm lấy đầu Shidou.

"Từ nãy đến giờ ngươi nói luyên thuyên gì vậy. Nhanh nhanh quay về phía này đi. "

"Gyaa!"

Sự cưỡng chế chạy xung quanh cổ khiến tiếng thét thoát ra khỏi họng.

Nhưng hiển nhiên là Tohka không lộ ra bất cứ sự lo lắng nào cho Shidou, cô vẫn chĩa cái dĩa với quả dâu tây bên trên về phía cậu.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, phía trước miệng của Shidou mở ra một 『Cánh cửa』 nhỏ, nuốt lấy cái dĩa của Tohka.

"Cái gì.....?"

"Măm măm."

Tiếp theo, có thể nghe thấy âm thanh từ phía Mukuro. Đảo mắt là có thể thấy, Mukuro, đang ăn quả dâu tây ló ra từ 『Cánh cửa』 vừa mở ra trước mặt cô.

https://thuviensach.vn

Dường như vào lúc quả dâu tây của Tohka được ném vào trong miệng Shidou, cô đã mở một 『Cánh cửa』 nhỏ, chuyển hướng nó đến miệng mình.

Sau khi nhai và nuốt quả dâu tây, Mukuro nở một nụ cười đắc thắng về phía Tohka.

"Sao vậy. Chắc chắn là cô đang 『Aa』 với Nushi-sama, cơ mà tại sao Muku lại được ăn nhỉ ? Không lẽ cô đang nhắm vào đôi môi của Muku? "

"....."

Tohka chau mày khó chịu, khoảnh khắc tiếp theo, cái dĩa xẹt nhanh như một tia chớp mà mắt thường không theo kịp.

Keng ! Âm thanh vang lên, quả dâu tây mà Mukuro đang chìa ra, bay ra khỏi đầu dĩa.

"Hưm?"

Mukuro chậm mất một nhịp để nhìn về hướng đó, Tohka há miệng, nuốt trọn quả dâu tây đang vẽ thành một đường parabol trong lúc rơi.

Sau khi nhồm nhoàm nhai nó, cô nhổ đầu dĩa ra sàn nhà. Cái dĩa làm bằng thép không gỉ tạo ra tiếng kêu leng keng.

"Lời nói đó, ta trả lại như nó vốn có. Để trái cây trước mặt ta mà không có phòng bị, có nghĩa là đang dâng tặng cho ta."

"Cái gì vậy.....?"

Mukuro ném ánh nhìn khiêu khích về phía Tohka.

Sau đó, ngay lúc ấy.

https://thuviensach.vn

"Aaa! Không được đâu thưa tiểu thư!"

Nhận ra chỗ ngồi trong góc có náo động, có một hầu gái đã tiến tới bàn của đám Shidou.

"......Sao vậy, ngươi là..."

"......Hưm. Một bộ dạng kì quái."

Tohka và Mukuro, nhìn cô hầu gái với gương mặt nghi ngờ. Chân mày của cô hầu gái khẽ giật một chút, nhưng đó là dân chuyên, cô ấy lập tức trở về với nụ cười thương mại và tiếp tục những cử chỉ đáng yêu.

"Tiếp tục những hành động thô lỗ như vậy, chủ nhân sẽ gặp rắc rối mất? Hãy cùng làm cho bữa ăn trở nên đáng yêu hơn nhé ?"

"Ưm..... Phải làm thế nào?"

Mukuro hỏi vậy, rồi cô hầu gái cười rất tươi.

"Tôi sẽ chỉ cho tiểu thư một thần chú bí mật sẽ khiến chủ nhân muốn ăn bánh của tiểu thư nhé. Giờ hãy làm hình trái tim bằng tay ──"

"..... Đây à?"

"Hưm."

Có thể thấy, Tohka và Mukuro đều đang làm hình trái tim bằng tay. Nhìn về phía cô hầu gái, Origami cũng luống cuống mà làm theo.

"Vâng, chuẩn bị đã xong rồi chứ ─ ? Giờ thì, hãy trở nên ngon hơn, moe-moe-kyun!"

"Hãy trở nên ngon hơn."

"Moe-moe-kyun!"

https://thuviensach.vn

Tohka thì vẫn vô cảm như trước, còn Mukuro thì trở nên bối rối, dựa vào cách cô ấy bắt chước theo vũ đạo và lời nói của cô hầu gái có thể nói như vậy.

..... Phần nào đó, đây là cảnh tượng theo chủ nghĩa siêu thực.

"Vâng! Đã hoàn thành! Bây giờ chủ nhân đã muốn ăn bánh rồi phải không ạ!"

"Ể? T-tôi?"

"Phải, không, ạ?"

Đột nhiên bị hỏi khiến Shidou trở nên lúng túng, cô hầu gái vừa nói vừa nguy hiểm ghé sát mặt Shidou.

Nụ cười trên gương mặt đó vẫn không đổi, nhưng không hiểu sao giống như đang nói "Đừng có gây thêm phiền phức nữa, mau xích cổ mấy đứa con gái đi cùng ngươi vào đi", kèm theo đó là một áp lực kì quái phát ra.

"......V-vâng. Tôi rất thích ăn bánh."

"Được rồi! Tôi tặng cậu một vòng hoa!"

Cô hầu gái nở một nụ cười tươi, cảm ơn rồi rời khỏi chỗ đó.

" ── Ta hiểu rồi. Nghe cũng hay đấy."

Nhìn theo bóng dáng đó rời đi. Tohka khịt mũi, sau đó với tay lấy chiếc đĩa cùng với bánh còn lại, đặt nó từ trên bàn lên trên sàn nhà.

"..... ? Cậu làm gì thế?"

https://thuviensach.vn

Không hiểu được ý nghĩa trong hành động của Tohka, Shidou hoài nghi hỏi.

Sau đó, Tohka làm biểu tượng hình trái tim, rồi hướng về phía cái bánh trên sàn nhà.

"Hãy trở nên ngon hơn. Moe-moe-kyun!"

Và sau khi đã ếm bùa vào cái bánh, Tohka nắm lấy cổ áo Shidou, cứ thế kéo xuống.

"Oáiiiii!?"

Trước thể lực kinh khủng, Shidou bị kéo đổ xuống sàn nhà. Tức khắc cậu buộc phải chống tay xuống đất, tạo ra tư thế 4 chân.

"Ngoan lắm."

Tohka gật đầu hài lòng, rồi mới bỏ tay ra khỏi cổ áo Shidou.

Sau đó cô đứng dậy khỏi ghế, ngồi lên lưng Shidou. Cảm giác mềm mại cùng sức nặng vừa phải, và hơn tất cả là tư thế đó, Shidou nhớ đến cảm giác tội lỗi không thể thốt nên lời, bất giác mà 2 má đỏ au.

"Đợi đã.... !? Cậu, cậu đang làm gì thế hả Tohka !?"

"Khi đã ếm bùa rồi thì ngươi phải ăn nó chứ đúng không. Hành động duy nhất ngươi được cho phép là ăn ngấu nghiến thứ có ở trên đĩa."

"Không, cậu, thật là....."

"Cấm cãi lại."

"Hii!"

https://thuviensach.vn

Tohka quát lên! Rồi đánh vào mông Shidou. Trước cơn đau đột ngột, Shidou the thé kêu lên.

"Nào, ăn đi, như một con chó."

Nói rồi, Tohka ấn đầu Shidou thêm một chút nữa.

Sau đó như để phù hợp, Mukuro đang ngồi bên phải Shidou đứng dậy khỏi ghế, ngồi chồm hỗm trước mặt Shidou.

"Thật là, thứ đàn bà thô lỗ. Nào Nushi-sama, Muku sẽ giúp anh một tay."

Sau khi Mukuro nói vậy, cô với tay lấy chiếc dĩa mới, bỏ một miếng bánh vào miệng mình, rồi đỡ lấy má của Shidou bằng cả 2 tay, và "Ưm─ " kề môi sát vào môi Shidou.

"Nè, nè, Mukuro!?"

Dường như hiểu được Mukuro sắp làm gì, Shidou bất giác mà lên tiếng.

Nhưng, khoảnh khắc tiếp theo, đầu Shidou đột nhiên ngẩng lên, và đôi môi đang nhắm vào mục tiêu của Mukuro, chạm vào phần dưới cằm của Shidou.

Shidou không ngoảnh mặt đi. Tohka khi nhận ra mục tiêu của Mukuro, đã kéo tóc của Shidou.

"Cô đang làm gì vậy. Đừng quấy rầy tôi."

"── Đừng có giỡn mặt ta. Chúng ta đã thỏa thuận rằng nụ hôn không phải là thứ để ban phát bừa bãi."

"Hưm? Ý cô là sao. Muku chỉ đang cho Nushi-sama ăn bánh thôi mà."

https://thuviensach.vn

"Tốt thôi. Nếu điều đó khác với thỏa thuận, vậy thì được. Sau khi giết ngươi thì ta sẽ khuất phục tên này, vậy là xong."

"Cô, giết Muku sao? Cô có biết mình vừa thở ra thứ nực cười gì không. Có vẻ cô rất có tố chất của một tên hề đấy."

"Ngươi."

Ánh mắt sắc bén của Tohka và Mukuro trộn lẫn vào nhau, thực tế thì tưởng chừng như có thể thấy các tia lửa điện dữ dội bắn ra.

"Thưa tiểu thư! Nơi này là quán cà phê maid!? Tại sao cô lại ngồi lên lưng chủ nhân thế!"

"Có chuyện gì. Ngươi cũng muốn bò bằng 4 chân luôn sao?"

"Tohka.....!?"

Shidou và Origami cúi đầu xin lỗi, sau đó nhanh chóng dẫn Tohka và Mukuro rời khỏi cửa hàng.

◇

" ── Vẫn chưa thấy Tohka và Origami ở chỗ nào sao!?"

Bên trong chiếc không trung hạm «Fraxinus» đang lơ lửng ở độ cao 1500m trên bầu trời thành phố Tenguu, Kotori ngồi trên ghế chỉ huy cất giọng với phi hành đoàn.

"Vâng..... Xung quanh khu vực phía đông Tenguu không thấy gì!"

"Vì họ không mang theo điện thoại di động, GPS cũng không dùng được.....!"

https://thuviensach.vn

Các thuyền viên ở khoang dưới đáp lại trong khi thao tác trên bảng điều khiển. Kotori bực bội mà nghiến chặt răng.

"Kư.....!"

Đã 2 giờ trôi qua kể từ khi Tohka và Origami biến mất khỏi nhà Itsuka. Ngay sau đó cô đã tiến hành tìm kiếm, nhưng đến giờ vẫn chưa thấy tung tích 2 người họ.

"Rốt cuộc đã có chuyện gì với hai người họ.....!"

Kotori trong khi làm gương mặt rầu rĩ, nói như thể đang cằn nhằn.

Đương nhiên với Kotori, nếu 2 người đó chỉ đơn thuần là đi ra ngoài, thì không cần phải tiến hành tìm kiếm khoa trương đến mức này. Có lí do để Kotori sốt ruột như vậy.

Điều quan trọng đầu tiên, là sự thay đổi của Origami.

Vào lúc đó, đột nhiên nhân cách của Origami có sự biến đổi, khiến Kotori và các Tinh Linh đều rất bất ngờ ── Nghĩ kĩ hơn thì, Kotori có biết về Origami đó.

Đúng vậy. Đó là nhân cách của Origami ở 『Thế giới này』, thế giới sau khi cải biến. Lí do thì vẫn chưa rõ, nhưng bằng cách nào đó nhân cách đã hợp nhất với Origami ở thế giới gốc nay đã được hiện thực hóa ──

"Hừ....."

Nghĩ đến đó, Kotori cảm thấy đầu đau như bị đâm, cô bé lấy tay xoa 2 bên thái dương.

Cải biến thế giới. Một sự việc quá mức trọng đại như thế, ai là người có thể gánh vác được, và Kotori không tin được sự thật này, tại sao cô nhận thức được một cách tự nhiên như vậy, cô không hiểu rõ lắm.

https://thuviensach.vn

"Chuyện này..... không lẽ cũng liên quan đến tên đó?"

Kotori lẩm bẩm với gương mặt phiền muộn.

Cái tên Origami đã nói ra. Itsuka Shidou. Người thiếu niên có cùng họ với Kotori.

Lúc đó chỉ duy nhất Origami, biết tên của người con trai đã xuất hiện trước mặt tất cả mọi người.

Và, Mukuro. Tinh Linh sống trong vũ trụ, nắm giữ Thiên Sứ hình chìa khóa.

Nhóm Kotori đối với người con trai đó, hay với Tinh Linh được gọi là Mukuro kia, hoàn toàn không nhớ bất cứ điều gì. Điều này tương tự với các thành viên của «Fraxinus», và kể cả khi hỏi AI Maria, cũng không có dữ liệu nào như vậy được ghi nhận.

Nhưng giữa lúc đó, chỉ có Tohka cảm thấy cơ thể chao đảo trong khi cô đau đớn xoa đầu ── Giống như Origami, sau cùng cô ấy ngẩng mặt lên với một biểu cảm hoàn toàn khác xa Tohka.

Và Tohka nghi ngờ nhìn xung quanh, bắt gặp ánh mắt của Origami, đến đó thì cô ấy hỏi cô ấy đang ở đâu, rồi tạo ra một lưỡi gươm đen nhánh, phá hủy tư gia nhà Itsuka sau đó bỏ đi mất.

Đúng vậy. ── Sự nghịch đảo.

Mặc dù nguyên nhân vẫn chưa rõ, nhưng Sephira của Tohka, đã đột nhiên thay đổi thuộc tính.

Trong tình huống không có sự báo động, nghịch đảo Tinh Linh đã xuất hiện trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Thật khó để hình dung ý nghĩa của điều ấy, và trước đó, cô cũng rất băn khoăn rốt cuộc đã có chuyện gì với Origami và Tohka. Và, để chiếc chìa khóa để giải đáp điều này, có lẽ nằm trong cái tên mà Origami đã nói ra ──

"…….! Chỉ huy!"

Kotori đang nghĩ như vậy, giọng nói của «Nail Knocker» Shiizaki vang lên từ khoang dưới.

"Đã phát hiện thấy phản ứng của 2 người họ!"

"! Thật sao!? Có thể xuất hình ảnh không!?"

"Vâng! Tôi đang gửi camera tự động đi, lập tức……"

Hình ảnh hiển thị trên màn hình chính mà không cần đợi lời nói của Shiizaki.

Ở đó có vẻ như, trông giống một quán café maid trong nội thành. Ở địa điểm đó, có thể xác nhận chắc chắn bóng dáng của Tohka và Origami đã biến mất khỏi nhà Itsuka.

Không ── Nếu nói chính xác hơn.

"Tên con trai đó….. Hơn nữa, cô gái kia là….."

Kotori chau mày. Cùng với 2 người họ, là tên con trai mà cô chạm trán hôm qua, và một cô gái mà cô không nhận ra.

Tiếp theo sau đó, âm thanh báo động vang vọng qua loa phát thanh trong khoang tàu.

"Cái…. Lần này là chuyện quái gì đây!?"

https://thuviensach.vn

Như để đáp lại lời của Kotori, dòng chữ 『Maria』 hiển thị trên màn hình phụ.

『── Phản ứng với sóng Tinh Linh. Chắc chắn đó là Tohka, nhưng tôi đo được mức sóng Tinh Linh đặc biệt cao từ cô gái đang đi cùng kia』

"Gì vậy chứ.....?"

Kotori trong lúc làm gương mặt ngờ vực, nhìn vào cô gái đang được chiếu trên màn hình. Một thiếu nữ nhỏ bé với mái tóc vàng và đôi mắt hoàng kim. Vì lí do nào đó trước vóc dáng ấy ── cô chỉ chủ yếu nhìn vào ── phần ngực. Cô nhận thấy cảm giác như đang nhớ lại nỗi ô nhục mình đã phải chịu đựng cách đây rất lâu..... Liệu đây có phải định mệnh hình thành từ kiếp trước?

Tuy nhiên, bây giờ không phải lúc để nghĩ đến những chuyện như vậy. Từ sóng Tinh Linh đo được có nghĩa, cô ấy là.

"Tinh Linh.... nhỉ? Không lẽ, đó là 『Mukuro』 mà Origami đã nói đến?"

『Rất hợp lí khi nghĩ như vậy. Bên cạnh đó, từ phía người thiếu niên kia, cũng đo được sóng Tinh Linh với bước sóng rất kì lạ』

"Cái.....!?"

Trước lời nói của Maria, Kotori ngừng cả thở.

"Đợi chút đã nào. Tên con trai đó cũng là Tinh Linh sao!?"

『Về điểm này, không thể khẳng định được. Có một chút khác biệt so với trạng thái của sóng Tinh Linh thông thường』

Maria vẫn tỉnh bơ, nhưng lời nói có chút thích thú.

https://thuviensach.vn

"Rốt cuộc..... chuyện quái gì đang xảy ra ở đây....."

Gương mặt Kotori nhuốm màu lo lắng, nhìn vào màn hình lần nữa.

Trên màn hình, người thiếu niên ── Shidou đang quỳ và chống tay trên mặt đất, trong lúc làm cái ghế cho Tohka, thì thiếu nữ bí ẩn ── Mukuro lại đang ép cậu ăn bánh bằng miệng.

"..... Thật sự, đang có chuyện quái gì xảy ra vậy...."

Kotori đặt tay lên trán trong khi lẩm bẩm với cảm giác bối rối.

Rồi, không rõ vì sao tâm trạng của Tohka và Mukuro đột ngột trở nên gay gắt, bầu không khí căng như dây đàn.

Đến đó thì Origami xen vào, rồi Shidou cũng cố gắng dỗ dành 2 người họ, và rồi khỏi quán cà phê đến địa điểm khác.

"! Tôi, tôi không hiểu lắm nhưng, chúng ta không thể để mặc chuyện này. Dù thế nào, hãy theo dấu 4 người đó! Đặt mức độ báo động lên cấp cao nhất! Luôn sẵn sàng để hành động!"

『Rõ! 』

Trước mệnh lệnh của Kotori, phi hành đoàn đồng loạt lên tiếng.

◇

"..... Hừm."

Vừa đi bộ trên phố, Mukuro vừa thở dài không vui.

── Từ lúc nãy, cô ấy đã phát cáu như thể trái tim đang bị kim đâm và không thể bình tĩnh lại.

https://thuviensach.vn

Nhưng điều đó là đương nhiên. Dù sao đi nữa, 2 cô gái đáng lẽ ra kí ức phải đang bị 『Đóng』 lại xuất hiện bên cạnh Shidou.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Sức mạnh của «Michael» là tuyệt đối. Tohka và Origami, đáng lẽ ra phải không nhớ gì về Shidou.

Nhưng, thực tế là Tohka và Origami đã xuất hiện trước mặt Mukuro, phá đám cuộc hẹn với Shidou. Đối với Mukuro, buộc phải chịu đựng điều đó khiến cô không hài lòng.

Sau khi rời khỏi quán cà phê, nhóm Mukuro dưới sự hướng dẫn của Origami, dạo quanh rất nhiều điểm hẹn hò trong thành phố.

Rạp chiếu phim, trung tâm trò chơi, khu mua sắm..... Mà cho dù thế nào, Tohka cũng luôn cản trở việc Mukuro hôn Shidou, và nó lại trở thành cuộc cãi vã. Nếu nói về điều gì gây bực bội nhất, thì chắc chắn tất cả đều là đó sẽ là nơi tuyệt vời nhất nếu họ được ở một mình với Shidou.

Tohka và Origami. Trước sự tồn tại của 2 người họ, thời gian giữa Mukuro và Shidou đang bị bào mòn từng chút từng chút một. Điều đó không gì khác ngoài sự căng thẳng tột độ cho Mukuro.

Shidou chỉ thuộc về Mukuro mà thôi. Đó là người sẽ chỉ yêu Mukuro. Đó là người sẽ chỉ có Mukuro yêu. Không người nào được phép xen vào giữa họ.

Vì không muốn bị Tohka và Origami coi thường, từ lúc nãy cô đã vừa đối phó vừa cho họ thấy sự thoải mái bằng cách nào đó. Điều đó có vẻ như không kéo dài được lâu, bụng Mukuro hiện giờ, đang sôi sùng sục như đun nước.

Với việc 2 người này ở đây, thời gian của cô với Shidou sẽ bị hao hụt dần dần.

https://thuviensach.vn

Shidou nói chuyện với ai đó khác ngoài Mukuro, phản ứng và cười đùa với họ.

Giọng nói, ngôn từ, nụ cười đáng lẽ phải dành cho Mukuro, đã bị người khác cướp mất.

Nghĩ về điều đó, Mukuro bất giác bị một sự rung động tấn công như khiến cơ thể tan chảy.

"..... Rốt cuộc, chuyện này nghĩa là sao."

Cô cắn móng tay trong lúc khẽ thì thầm bằng một giọng không ai nghe thấy được.

Đáng lẽ ra, cô muốn ngay lập tức đâm «Michael» vào đầu 2 người họ và khóa kí ức lại.

Nhưng, vì Origami vẫn đang cảnh giác Mukuro cho Tohka, nên cô không nghĩ sẽ thực hiện dễ dàng được. Hơn nữa, ngay từ đầu, cô vẫn chưa rõ tại sao họ có thể thoát được khỏi sức mạnh của «Michael». Nếu không nắm rõ được điều đó, dù có khóa kí ức thêm một lần nữa, vẫn có khả năng họ sẽ lại xuất hiện trước mặt Mukuro với vẻ mặt thản nhiên.

Hoặc có thể, như Shidou từng làm trong vũ trụ, có thể tồn tại Thiên Sứ có khả năng sao chép năng lực của «Michael». Nếu thế, sẽ là hợp lí khi cả 2 người đó có thể nhớ ra được Shidou.

Tuy nhiên nếu là vậy, liệu kí ức của những cô gái khác vẫn đang bị 『Đóng』 ? Không, có lẽ tất cả họ đều đã lấy lại kí ức, và đang lập kế hoạch để cướp Shidou khỏi Mukuro.....

" ── À, nào, tiếp theo là chỗ này."

https://thuviensach.vn

Rồi. Khi Mukuro đang nghĩ tới đó, Origami đang đi trước 3 người, dừng bước và nói như vậy.

Có vẻ như, Mukuro và Tohka đã đến điểm hẹn tiếp theo để tranh giành Shidou.

Mukuro vừa chau mày khó chịu vừa nhìn theo hướng mà Origami chỉ tới.

" ──, ... "

Bất giác, thở không ra hơi.

Thình thịnh, rồi lồng ngực thắt lại, nhịp thở trở nên dồn dập.

Lí do tại sao thì bản thân cô không rõ. Tuy nhiên, khoảnh khắc nhìn thấy thứ đang sừng sững ở đó, một chấn động khác thường tấn công cô.

Ở đó là ──

Một công trình to lớn có hình dáng như một ngọn tháp.

"..... Mà, quả thật nó là một chỗ để hẹn hò. "

Sau khi rời khỏi quán cà phê, nhìn lên công trình mà Origami đang chỉ vào, Shidou lên tiếng.

Trước mắt nhóm Shidou, là một ngọn tháp vươn lên sừng sững như chọc thủng bầu trời. ── Tên thường gọi, tháp Tenguu. Sau trận đại thảm họa phía nam Kanto 30 năm trước, một tổ hợp tháp phát sóng mới đã được xây dựng.

Phía bên trong có đặt một đài quan sát, và rất nhiều công trình thương mại được xây xung quanh khu vực tòa tháp. Nó được công nhận như một

https://thuviensach.vn

địa điểm du lịch, và nếu là vào ngày nghỉ thì có rất đông các cặp đôi và gia đình đến đây.

"..... Có lẽ tớ nên thay đổi suy nghĩ, thực sự xung quanh thành phố Tenguu có rất nhiều thứ. "

"Ưm. Mọi thứ đã từng một lần biến mất vào trận thảm họa 30 năm trước nhỉ..... Và thay thế hoàn toàn thị trấn nghèo nàn ngày xưa, giờ có rất nhiều các công trình mới."

Như để đáp lại lời nói của Shidou, Origami nói vậy.

Sau đó Tohka đang khoanh tay trước ngực, nhìn xung quanh trong khi ngón tay vỗ vào cùi chỏ.

"Thế, có chuyện gì với cái tháp này. "

"A..... là thế này, có lời đồn rằng cặp đôi nào hôn nhau tại đài quan sát của toà tháp này thì sẽ trở nên hạnh phúc, nó là một loại truyền thuyết đô thị..... Và nó rất phù hợp với trận đấu này....."

"Thật ngu ngốc."

Tohka thở dài, rồi ngẩng mặt nhìn lên tòa tháp.

"Nhưng, cũng tốt thôi. Làm trái tim tên này tan nát, thì địa điểm chỉ là vấn đề vụn vặt. Cứ chọn nơi tốt nhất mà ngươi có thể lẩn trốn. "

..... Cảm thấy vẫn còn hiểu nhầm gì đó. Shidou và Origami nhìn nhau trong khoảnh khắc. Và nhận thấy mồ hôi đang vã ra trên mặt nhau.

Giữa lúc đó, Tohka hùng hổ bước tới phía trước. Quả thực là rất nguy hiểm khi để cô ấy một mình trong tình trạng hiện tại. Shidou và Origami vội vàng đuổi theo sau.

https://thuviensach.vn

"Ưm..... ?"

Rồi, đến đó thì Shidou quay lại phía sau.

Lí do rất đơn giản. Mukuro từ nãy giờ vẫn luôn theo sát Shidou, đã dừng chân trước chỗ đó.

"Mukuro? Có chuyện gì sao? "

"..... Không."

"Ể?"

Mukuro khẽ nói gì đó với cậu. Shidou lắc đầu lắng nghe lại.

"..... Không. Em không muốn đi. Nơi này..... không."

"Mukuro..... ?"

Trước tình trạng khác thường của Mukuro, Shidou bất giác chau mày.

Cho đến bây giờ ── Mukuro trước mặt Tohka và Origami chưa bao giờ thể hiện bất cứ sự dao động nào, hiện sắc mặt lại đang thay đổi đến mức người ngoài cũng có thể nhận ra. Không..... Trái lại, có thể nói cô ấy đang hoảng sợ.

"Này, em ổn chứ, Mukuro ?"

Thực sự lo lắng, Shidou chăm chú nhìn vào gương mặt Mukuro. Nhận ra tình trạng đó, Tohka và Origami đã đi về phía trước, cũng dừng bước và quay trở lại.

"Rốt cuộc có chuyện gì."

"Mu, Mukuro-chan?"

https://thuviensach.vn

Shidou đặt tay lên đôi vai đang khe run rẩy của Mukuro, nhìn về phía nhóm Origami.

"Tớ không rõ lắm nhưng, có vẻ Mukuro không thích nơi này. Chúng ta tới chỗ khác được không?"

"Vậy sao? Thế thì, nơi nào khác ── "

"Điều đó nghĩa là, ngươi chấp nhận thua cuộc nhé?"

Như cắt ngang lời nói của Origami, Tohka lạnh lùng lên tiếng. Đôi vai của Mukuro mà Shidou đang đặt tay lên khẽ lắc lắc.

"Ta không quan tâm. Ngay từ đầu ngươi đã không có cơ hội chiến thắng. Tốt hơn hết là yên lặng nhìn ta khuất phục tên con trai này."

".....ư, lời nói đùa đó..... không khiến tôi buồn nôn đâu. "

Ánh mắt của Mukuro trở nên sắc bén, nhìn trừng trừng vào Tohka, rồi cô ấy dần dần, tiến lên phía trước trong tình trạng chỉ có thể bước từng bước một.

"Này, này Mukuro, đừng cố quá?"

"..... Không vấn đề. Em sẽ không giao Nushi-sama cho con đàn bà đó đâu."

Mặc dù gương mặt tái nhợt, Mukuro vẫn bước lên trước với tình trạng không thể diễn tả bằng lời.

Shidou và Origami lo lắng nhìn nhau, nhưng có vẻ như khó có thể giữ cô ấy lại lâu hơn. Cùng với Mukuro, họ bước theo sau Tohka.

Bước vào tòa nhà bên dưới ngọn tháp để mua vé, vào thang máy rồi đi lên đài quan sát.

https://thuviensach.vn

Trong lúc đó thì sắc mặt Mukuro vẫn rất tệ..... Rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra với cô ấy?

Chẳng bao lâu, thang máy đã đến được đài quan sát. Shidou bước ra khỏi thang máy trong lúc vẫn nắm tay Mukuro, người mà bước chân đã trở nên vô cùng nặng nề.

Bên trong đài quan sát, cấu trúc trở nên rộng rãi. Một không gian hình trụ bằng kính, trải rộng ra xung quanh như một chiếc thang máy cỡ lớn. Trong đó, có một cửa hàng bán đồ lưu niệm cùng một quán cà phê nhỏ, thậm chí có thể thấy cả một ngôi đền giản dị thờ cúng ông tơ bà nguyệt. Thì ra là thế, dù đây được gọi là đài quan sát, nó cũng không hẳn là nơi chỉ dùng để ngắm nhìn phong cảnh.

"Hôô."

Rồi, Tohka khẽ lẩm bẩm, bước về phía cửa sổ nơi khung cảnh thành phố trải rộng ra phía trước. Origami vội vàng theo sau cô ấy.

Tuy nhiên trái ngược với điều đó, tình trạng của Mukuro càng lúc càng tệ hơn.

"Mukuro, em có sao không?"

".....Ưm. Em ổn."

Mukuro khẳng định một cách cường điệu, cố đứng thẳng lưng và bắt đầu bước đi. Trước bộ dạng đó, Shidou không thể giả vờ như không thấy.

"Này, Mukuro. Rốt cuộc có chuyện gì thế? Em sợ những nơi cao à?"

Shidou lo lắng hỏi. Cậu không nghĩ rằng một Tinh Linh trôi nổi trong vũ trụ lại mắc chứng sợ độ cao, nhưng lúc đó là cô ấy đang trong trạng thái

https://thuviensach.vn

khóa kín toàn bộ trái tim rồi. Mukuro hiện tại đã nhớ lại cảm giác sợ hãi thì đó lại là một câu chuyện khác.

Nhưng, Mukuro chậm rãi lắc đầu.

"..... Không phải. Chỉ là..... em không rõ lắm nhưng, em cảm thấy khó chịu khi ở đây."

"Cảm thấy khó chịu..... sao? Mukuro, không lẽ em đã từng đến đây?"

"....."

Shidou nói xong, vai của Mukuro run lên.

"..... Em không biết. Em không nhớ gì cả."

"Vậy à....."

Rồi, đến đó.

" ── Ta hiểu rồi. Cảnh tượng nhìn khác so với lúc bay trên bầu trời. Hưm."

Tohka đang bám vào cửa sổ xoay người lại, nhìn về hướng này.

"Giờ thì, bắt đầu tiếp chứ? Trận đấu xem ai có thể đoạt được nụ hôn của tên này trước."

"À, này, Tohka-san. Tôi nghĩ là cô hiểu, như lúc nãy tôi giải thích....."

"Ta hiểu. Trói chặt tay chân sau đó dụ dỗ hắn đúng chứ?"

"Cô hoàn toàn đâu hiểu gì đâu!?"

"Đùa thôi. ── Nào tới đây, Tinh Linh giữ chìa khóa. Ta sẽ đập nát lòng kiêu hãnh của ngươi."

https://thuviensach.vn

Tohka cao ngạo nói vậy, làm hình trái tim bằng cả 2 tay mà cô ấy nhớ được từ lúc nãy..... Phần nào đó, có thể cảm thấy cô ấy đã nhầm điều đó với một tư thế chiến đấu hay là một kĩ năng tất sát.

Mukuro bước lên một bước như để đáp lại điều đó, dù cơ thể vẫn đang chao đảo.

"..... Chấp thuận. Giữa Muku và Nushi-sama, không có kẽ hở nào để cô lợi dụng ──, ... ư."

Tuy nhiên. Mukuro đến đó thì cảm giác chóng mặt và buồn nôn ập đến, cô gập người lại trong khi đặt tay lên miệng và bụng.

"Mu, Mukuro!?"

"Mukuro-chan!? "

Từ trong đám đông ầm ĩ, Shidou và Origami vội vàng chạy tới chỗ Mukuro.

◇

"Cậu không chứ, Mukuro-chan?"

".....Ưm."

Trong WC nữ, Mukuro yếu ớt trả lời trong khi quay lưng lại với Origami.

Đến giờ đầu cô vẫn quay mòng mòng vì đau, cứ vài giây cảm giác nôn nao lại ập đến như có cầu sắt lăn trong bụng vậy, nhưng phần nào đó đỡ hơn lúc nãy. Mukuro sửa lại tư thế, hít một hơi sâu như để điều chỉnh lại nhịp thở.

https://thuviensach.vn

..... Tại sao cô lại có cảm giác chối bỏ nơi này đến vậy, chính bản thân cũng không hiểu rõ.

Nghi ngờ rằng có một loại kết giới hoặc vũ khí nào đó ở đây, tuy nhiên nếu là vậy thì những người xung quanh hắn cũng sẽ bị ảnh hưởng. Tại sao chỉ có mình Mukuro bị.....

(──Mukuro, không lẽ em đã từng đến đây?)

Rồi, đến đó thì cô chợt nhớ ra, câu hỏi mà Shidou nói ra lúc nãy.

Bởi vì kí ức của Mukuro vẫn đang bị khóa, cô không thể nhớ lại những chuyện trước kia, nhưng có lẽ Mukuro đã từng ghé qua nơi này, và có gì đó khó chịu đã xảy ra ở đây.

Đương nhiên sức mạnh của «Michael» là tuyệt đối, nhưng khi Shidou mở khóa trái tim của cô, có lẽ đã xảy ra lỗi, cơ thể nhớ lại vài thứ và bắt đầu phản ứng lại, cũng không thể nói là không có chuyện như vậy.

Nếu thế, tự dùng «Michael» để mở khóa kí ức bản thân, cô có thể biết được nguyên nhân và biện pháp xử lí ──

"....."

Nhưng. Mukuro nuốt một hơi rồi nắm tay phải lại để triệu tập «Michael».

Vì lí do nào đó. Một cảm giác cự tuyệt kinh khủng trói buộc cơ thể.

Cô có dự cảm nếu mở khóa điều đó, trái tim của bản thân sẽ tự tan vỡ, nó trở thành một cảm giác cấm kị mạnh mẽ ngăn chặn bàn tay của Mukuro.

"..... Mukuro-chan?"

Không rõ tại sao Mukuro lại có bộ dạng như vậy, Origami hỏi.

https://thuviensach.vn

Mukuro đáp lại sau khi thở sâu một lần nữa.

"..... Sao vậy?"

"À, thì, cậu ổn rồi chứ?"

"Không vấn đề..... Quay về chỗ của Nushi-sama thôi."

"À, ừm...."

Mukuro bắt đầu chầm chậm bước đi, Origami lo lắng đáp lại rồi bước theo sau.

"....."

Mukuro nhớ lại cảm giác chạy dọc sống lưng lúc nãy, dừng chân lại trong chốc lát.

"..... Cô tên là Origami nhỉ."

"À, ừm."

"Khi tôi 『Đóng』 kí ức của cô lại lần nữa, tôi sẽ làm nhẹ nhàng hơn so với con đàn bà mặc đồ đen kia."

"Hể?"

Trước lời nói của Mukuro, Origami ngạc nhiên thốt lên.

"À, ừm, nếu vậy..... cảm ơn nhé?"

"..... Ưm."

Mukuro khẽ khịt mũi, rời khỏi WC mà không ngoái lại nhìn Origami.

"Rốt cuộc có chuyện gì với Mukuro chứ....."

https://thuviensach.vn

Tại đài quan sát của tháp Tenguu, Shidou với gương mặt khó khăn tự lẩm bẩm một mình.

Điều đó đúng là vậy. Dù thế nào đi nữa, Mukuro từ trước tới nay vẫn luôn bình tĩnh, sau khi vào tòa tháp này thì sắc mặt xấu đi, và đột ngột bị đau. Dù cô ấy có là Tinh Linh nguy hiểm đã 『Đóng』 kí ức của mọi người, thì ngay từ đầu việc cô ấy là mục tiêu bảo vệ vẫn không thay đổi. Thứ cần lo lắng thì vẫn phải lo lắng.

Hơn nữa ──

"....."

Ngay bên cạnh lúc này ── Shidou nhìn về phía Tohka đang đứng khoanh tay với gương mặt không vui.

"Sao thế, tên kia?"

Tohka nhanh chóng nhận ra ánh mắt ấy, cô liếc nhìn lại. Shidou giật bắn người.

"......! À, không....."

Đúng thế. Vì Origami đã đưa Mukuro đến WC, tất nhiên là cô ấy sẽ trở nên như vậy..... Thành thực mà nói, cảm giác căng thẳng bao bọc quanh cô ấy từ lúc trước đã giảm xuống hơn nửa.

Tạm thời, cậu hiểu là do đang giữa trận đấu nên cô ấy mới yên lặng chờ đợi thế này, nhưng nếu vì lí do nào đó mà làm cô ấy nổi xung lên, sẽ không còn cách nào để ngăn cô ấy lại nữa. Nên dĩ nhiên, cảm giác căng này là điều tự nhiên.

"....."

https://thuviensach.vn

Nhưng, nếu nghĩ kĩ hơn, đối mặt với một nghịch đảo Tinh Linh theo cách này cũng là rất kì lạ. Những nghịch đảo Tinh Linh Shidou đã chạm trán cho đến bây giờ, tính cả Tohka là có 3 người. Lúc đó dù thế nào đi nữa, đồng thời với lúc nghịch đảo, họ sẽ không phân biệt gì mà lao đến tấn công, nên rất khó để có thể nói bất cứ điều gì.

"Này."

Rồi, khi Shidou đang nghĩ như vậy, Tohka đột nhiên mở miệng.

"! Sao, sao vậy?"

"Từ lúc nãy ── Không, từ trước kia ta đã để ý điều này, nhưng các ngươi nói 『Tohka』 là tên của ta đúng không?"

Tohka lạnh lùng nhìn về phía cậu trong lúc nói vậy.

Shidou trước câu hỏi ngoài dự đoán ── Hơn cả nội dung, cậu ngạc nhiên vì cô ấy lại nói chuyện với cậu ── Trong lúc tròn mắt, cậu gật đầu.

"Aa... đúng vậy."

"Ta ── Không, cái tên đó là do ta kia tự đặt phải không?"

"Không. Về điều đó..... là do tớ."

"....."

Shidou thành thật đáp lại, Tohka im lặng đá vào chân Shidou rồi bước tới.

"Ui đau! Sao, sao tự nhiên lại....."

"Chả biết nữa."

"Ể....."

https://thuviensach.vn

Shidou nhăn nhó ngẩng mặt lên, tiếp tục nói.

"..... Cậu, còn tên khác hay sao?"

"Không. Dù không muốn nhưng ngươi có thể gọi ta bằng cái tên Tohka đó."

"Thế à? ── Vậy, Tohka."

Khi Shidou gọi tên cô ấy, Tohka một lần nữa giẫm vào chân Shidou.

"Lại, lại chuyện gì đây."

"Không biết nữa."

"....."

Shidou hắng giọng như để vui vẻ hơn rồi tiếp tục.

"..... Này, Tohka. Cậu rốt cuộc là ai? Nghịch đảo đến cùng nghĩa là gì? Ý tớ là, từ ban đầu Tinh Linh vốn là....."

"Nghịch đảo, sao? Từ bản thân lúc này, ta gọi nó là hiện tượng đã khiến ta thay đổi."

"Ưm..... Mà, đúng..... là thế."

Shidou đáp lại, Tohka khịt mũi rồi tiếp tục.

" ── Ta không thích cách nói như vậy. Nếu nói về nguồn gốc, thì ta là Tinh Linh hiện thân của Sephira."

"Ê..... ? Thế, thế nghĩa là sao?"

Shidou hỏi với một biểu cảm bối rối.

https://thuviensach.vn

Tạm thời, về hiện tượng nghịch đảo, khi Tohka bị nghịch đảo hồi trước, cậu đã nhận được một lời giải thích đơn giản từ Kotori.

Tuy nhiên «Ratatoskr» vẫn chưa nắm bắt được đầy đủ các khía cạnh, và lời giải thích đó, chỉ là tổng hợp từ những thông tin rời rạc và suy luận chắp vá.

Tohka đáp lại trong khi chau mày với biểu cảm phức tạp.

"Khi Tinh Linh khởi nguyên phân tách sức mạnh của bản thân và tạo ra các Sephira, thuộc tính của nó lúc đó theo những gì các ngươi nói là trạng thái nghịch đảo đó. Tuy nhiên, Tinh Linh khởi nguyên đã biến đổi nó, tạo ra thuộc tính như hiện tại. Nói tóm lại, từ ban đầu thì nó là ngược lại."

"Sao có thể, vậy cuối cùng là vì điều gì..... ?"

"Để cho con người ở thế giới này có thể dễ dàng thích nghi với nó hơn. Từ ban đầu Sephira vốn không thuộc về thế giới này. Nếu giữ nguyên trạng thái vốn có, nó sẽ ăn mòn quá mức cơ thể của con người."

"Hả..... ?"

Trước những lời mà Tohka vô tư nói ra, gương mặt Shidou nhuốm màu bối rối.

"Đợi, đợi chút đã. Tớ không hiểu kịp đâu. Tinh Linh khởi nguyên, làm con người dễ thích nghi hơn..... ? Chuyện đó nghĩa là sao vậy?"

Cậu bất chợt đứng lên khỏi chỗ, bám vào vai Tohka và nói như hỏi dồn.

Tohka với gương mặt không hài lòng, nắm lấy cổ áo Shidou bằng tay trái, cứ thế nhấc bổng lên.

"Gư....., a..... !?"

https://thuviensach.vn

"Đừng lên giọng với ta, con người. Ta nói ra không phải theo yêu cầu của ngươi. Chỉ là ta hơi thất thường thôi."

Ánh nhìn của Tohka trở nên sắc nhọn, và cô dồn lực vào cánh tay.

"Hừm, thật yếu đuối. Tiện thể thì để ta đoạt luôn nụ hôn của ngươi. Con đàn bà đó, mặc dù cách này có hơi nhanh quá."

Nói xong, Tohka dùng tay còn lại đặt vào cằm của Shidou, chầm chậm đưa gương mặt của cô ấy vào sát hơn.

"Na, này, Tohka..... !?"

Shidou bất giác kêu lên thảm thiết.

Sau đó Tohka thở dài, rồi quay mặt ra hướng khác.

" ── Nghĩ ta sẽ làm sao, đồ ngốc. Điều này sẽ chẳng có ý nghĩa gì nếu ta không khuất phục được trái tim ngươi."

Nhưng, lúc đó.

" ── Haaaaa!"

Cùng với tiếng thét đó, cậu nghĩ có thứ gì đó tỏa sáng trong tầm mắt, sức mạnh phát ra từ tay Tohka, và cơ thể Shidou rơi xuống mặt sàn.

".... Ư! Khụ khụ....."

Vừa ho liên tục vừa ngẩng mặt lên, cậu có thể thấy bóng dáng Mukuro ở đó. Biểu cảm của cô ấy có phần giận dữ, và đang cầm trên tay, là Thiên Sứ hình chìa khóa «Michael».

"Cô định làm gì, dám chạm tay vào Nushi-sama.....!"

"..... Hưm, không liên quan đến ngươi."

https://thuviensach.vn

Tohka khó chịu nói, lạnh lùng nhìn về phía Mukuro.

"Sao đây..... !?"

Tuy nhiên Mukuro không hề nao núng ── Hơn thế, như lửa đang cháy rực, biểu cảm đó nhuốm màu phẫn nộ, giống như Tohka làm với Shidou lúc trước, cô nắm lấy cổ áo Tohka.

"Đợi, đợi đã, Mukuro! Anh không sao cả vậy nên ──"

Shidou vội vàng ngăn Mukuro lại. Nhưng Mukuro không quan tâm, cô nhìn trừng trừng vào Tohka với ánh mắt hình viên đạn.

"Cô, định cướp Nushi-sama khỏi Muku sao? Người Muku yêu, người yêu Muku, cô định nói rằng sẽ cướp anh ấy đi sao?"

"Biết rồi sao? Thật phiền phức. Tránh xa ta ra."

Tohka nhăn mặt khó chịu, rồi hình thành một lưỡi gươm ở tay phải, chém về phía trước.

Một vết thương mảnh chạy dọc trên má của Mukuro, phần tóc mái bị cắt mất một nhúm, bay lả tả trông không khí.

" ──── "

Mukuro ngừng cả thở, bỏ tay ra khỏi cổ áo của Tohka.

Tuy nhiên điều đó, không phải do cô ấy sợ đòn tấn công của Tohka. Mặc cho máu rỉ ra trên má, cô sững sờ nhìn từng lọn tóc vàng rơi xuống mặt đất.

" A ── A, a....."

Mukuro mở to mắt trong khi giọng run rẩy.

https://thuviensach.vn

Và.

" ── Con....., khốnnnnnnnnnnnnnn!"

Khoảnh khắc tiếp theo, trước mắt Shidou bừng sáng, cơ thể của Tohka đang ở đó bị thổi bay, xuyên qua lớp kính của đài quan sát, bay lên bầu trời.

".....ư ! Uwa.....!?"

Shidou bất giác gập người lại để tránh các mảnh kính vỡ văng tứ phía, sau đó lập tức ngẩng mặt lên.

── Bên trong đài quan sát, phút chốc ngập tràn sự hoảng loạn và hỗn độn. Các du khách la hét và chen lấn về phía thang máy.

Nhưng điều đó cũng không có gì là vô lí. Dù thế nào, kính đã bị mở một mảng lớn, và một cô gái đã bị thổi bay ra ngoài ──

Trên trời, cô gái, cô gái đã bị thổi bay ra khỏi đó, hiện đang đứng bên ngoài đài quan sát với vẻ mặt lạnh lùng.

"Ngươi."

" ── Không thể, tha thứ..... không thể tha thứ, không thể tha thứ, không thể tha thứ....."

Tohka, và Mukuro không biết từ lúc nào đã triệu hồi Thiên Sứ «Michael», đối mặt nhau bên ngoài đài quan sát.

Cả 2 người, như bỏ qua trọng lực, đứng thẳng trục so với bức tường.

Tuy nhiên với họ lúc này, sẽ không nghĩ sự dị thường đó là không tự nhiên, họ đang đánh giá mức độ nguy hiểm của nhau.

https://thuviensach.vn

"Ngươi dám..... cắt tóc của Muku sao? Đây là mái tóc..... Nushi-sama đã khen ngơi, là thứ anh ấy.... rất thích ── "

Mukuro nhìn chằm chằm vào Tohka, nói như đang tụng kinh.

Rồi, như để phù hợp với điều đó, những hạt sáng lấp lánh trên da của Mukuro, hình thành nên một bộ y phục tỏa sáng nhẹ nhàng.

── Linh Phục. Thành trì, bộ giáp tuyệt đối mà Tinh Linh khoác lên mình.

"..... ! Mukuro! Dừng lại đã! Tohka không cố ý đâu ── "

Shidou vội vã lên tiếng. Tuy nhiên Mukuro dường như không nghe thấy, dồn lực vào cánh tay đang cầm «Michael».

Và cứ thế dùng đỉnh «Michael» đâm vào ngực mình.

"Cái..... !?"

"〖Phong Giải Chủ «Michael»〗── 〖Giải phóng《Shifuru》〗!"

Mukuro xoay «Michael».

Khoảnh khắc sau đó, Linh Phục của Mukuro phát sáng rực rỡ ── Thay đổi hình dạng. Các viền nét trang phục tuyệt đẹp biến đổi thành các đường sắc nhọn, như phản ánh sự phẫn nộ của Mukuro.

Đồng thời lúc đó, «Michael» trong tay cô ấy cũng biến thành hình dạng khác. Thiên Sứ mang hình dáng giống cây trượng, biến đổi thành thứ làm người ta nhớ đến những cây kích to lớn.

Với Linh Phục và Thiên Sứ như trước đây, trông cô ấy giống như 1 tiên nữ đã từ bỏ mặt đất, còn dáng vẻ hiện tại, giống như một nữ tướng hoang dại.

https://thuviensach.vn

Không phải là Sephira bị nghịch đảo. Tuy nhiên, từ khoảnh khắc mà Mukuro thay đổi hình dáng, từ Mukuro, Linh Lực dày đặc tỏa ra như thể làm chao đảo không khí xung quanh.

"Đây, đây là ..... !?"

"Mukuro-chan!?"

Giọng nói của Shidou và Origami đang chạy đến từ phía sau, chồng lên nhau.

"Hôô..... ?"

Tuy nhiên giữa lúc đó, có một người nheo mắt thích thú. ── Là Tohka.

" ── Tốt lắm. Trận chiến giành nụ hôn kết thúc. Quả nhiên, cách này vẫn dễ hiểu hơn nhiều."

Và Tohka mỉm cười cao ngạo, vung cao tay.

Khoảnh khắc tiếp theo, cơ thể của Tohka được bao phủ bởi Linh Phục màu màn đêm, và bàn tay đó, nắm lấy Quỷ Vương 〖Bạo Ngược Công «Nahemah »〗.

"Tuyệt đối, tuyệt đối, không thể tha thứ. Hãy biến thành tro bụi đi!"

"Tốt thôi. Lại đây. Ta sẽ lấy đầu ngươi."

Mukuro và Tohka.

Tinh Linh sở hữu sức mạnh khổng lồ và nghịch đảo Tinh Linh, đối mặt nhau.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Chìa Khóa Cùng Thanh Kiếm

Cùng lúc khi các tấm kính của đài quan sát tháp Tenguu đang hiển thị trên màn hình chính trong khoang tàu «Fraxinus» bị vỡ một mảng lớn, tiếng chuông báo động từ loa phát thanh vang lên không ngừng.

".....!? Đây là ──"

"Xác, xác nhận phản ứng của 2 sóng Tinh Linh với cường độ rất mạnh! Một trong số đó có giá trị E!"

"Đó là gì vậy.....!?"

Trước lời nói của «Deep Love» Minowa, Kotori chau mày.

Phản ứng sóng Tinh Linh, phân loại・E. Điều đó tức là, một cá thể sở hữu Linh Lực có thuộc tính khác so với các Tinh Linh thông thường ── Thứ được gọi là nghịch đảo Tinh Linh.

Mặc dù cho đến nay vẫn còn hạn chế, nhưng những phản ứng vẫn chưa vượt ra ngoài tầm dự đoán. Dù thế nào, hiện tại bên trong đài quan sát, Tohka nghịch đảo đang ở đó.

Không ── "Bên trong", đã không còn là sự diễn tả phù hợp nữa.

Sau cùng thì trên màn hình chính, chiếu lại bóng dáng của 2 Tinh Linh với mái tóc dài tung bay theo gió, đang điềm tĩnh đứng trên bức tường kính.

https://thuviensach.vn

"........!"

Rồi, khi Kotori đang chú ý vào màn hình chính, âm thanh một lần nữa vang vọng trong khoang tàu.

Tiếng còi báo động khiến không khí trở nên náo loạn.

Tuy nhiên, đây không phải là âm thanh phát ra từ bên trong tàu. Trước Linh Lực khủng khiếp phát ra từ 2 người họ, cảnh báo Không Gian Chấn vang lên.

Thông thường, cảnh báo Không Gian Chấn sẽ được phát nếu đo được các dao động trong không gian khi Tinh Linh từ thế giới bên cạnh chuẩn bị xuất hiện tại thế giới này, nhưng quả nhiên ── lực lượng AST của quốc gia sẽ không bỏ qua chỉ số sóng Tinh Linh bất thường này.

Ngay lập tức trên đường phố, bóng dáng người dân nhanh chóng biến mất. Mọi người, vội vàng lánh nạn vào các hầm trú ẩn ở gần.

"Kư......."

Trong lúc hướng tầm mắt về màn hình phụ đang chiếu cảnh đó, Kotori nắm chặt tay với vẻ mặt bất mãn.

«Ratatoskr» là tổ chức có nhiệm vụ cứu giúp Tinh Linh. Trước tình trạng khẩn cấp, không thể chỉ khoanh tay đứng nhìn được.

Nhưng, trong đầu Kotori, vẫn chưa có giải pháp rõ ràng nào để lật ngược tình thế lúc này.

Nếu sử dụng các trang bị của «Fraxinus», cùng với CR Unit, có lẽ sẽ có thể khống chế Tinh Linh đang cuồng nộ. Tuy nhiên, như thế sẽ không thay đổi được gì với AST và DEM. Sau đó, nếu không xóa bỏ được sức

https://thuviensach.vn

mạnh của Tinh Linh, vấn đề đó sẽ trở thành một vòng luẩn quẩn liên tục tiếp diễn.

Nhưng, ngay cả khi có sức mạnh từ Realizer, phong ấn Linh Lực của Tinh Linh vẫn là điều bất khả thi. Nếu vậy, thì nhóm của Kotori từ trước tới nay ──

"Ư.....ư."

── Có gì đó bị thiếu. Kotori chau mày trước cơn đau đầu bất chợt.

Cảm giác giống như, bộ xếp hình bị thiếu mất một mảnh. Hơn nữa trên bộ xếp hình ấy vẽ một mê cung rất phức tạp, chỉ thiếu một mảnh cũng đủ làm đường đi rối tung.

"! Chỉ huy!"

Và, khi Kotori suy nghĩ quanh quẩn nhưng vẫn không tìm được câu trả lời thích hợp, bỗng nhiên các thuyền viên lên tiếng.

Hai người đang đối mặt nhau trên tường của đài quan sát đã đáp xuống ── Không, khi cô nghĩ là họ đã đạp vào tường, chỉ một giây sau đó họ đã tiến sát đến đối phương, bắt đầu mở màn trận chiến mà không thèm đếm xỉa đến trọng lực.

Một người, là nghịch đảo Tinh Linh mặc bộ Linh Phục màu màn đêm, cầm thanh gươm 1 lưỡi ── Tohka.

Và một người nữa, là Tinh Linh với mái tóc vàng dài rối bời, cầm một ngọn thương có đỉnh giống như chìa khóa ── Nếu tin theo lời Origami nói, thì đó là Mukuro.

Hau bên vừa chạy trên tường trong khi tỏa ra Linh Lực ở một cấp độ bất thường, vừa va chạm kiếm và thương vào nhau. Mỗi lần như vậy, mặt

https://thuviensach.vn

kính của đài quan sát lần lượt vỡ nát trước hậu quả của Linh Lực, các mảnh vỡ lấp lánh rơi vãi trên bầu trời.

"..... Ư, dù thế nào, chúng ta cũng không thể chỉ đứng nhìn được. Để giảm thiểu thiệt hại dù chỉ một chút ──"

Rồi, khi đang đưa ra chỉ thị cho phi hành đoàn, Kotori dừng lời nói tại đó.

Đột ngột, một âm thanh báo hiệu có liên lạc từ đường truyền bên ngoài vang lên.

"Liên lạc.....? Từ đâu tới?"

"Đường truyền thông thường ── là điện thoại di động của Tobiichi Origami!"

"Chuyện gì đây...!? Kết nối đi!"

Kotori nói xong, sau tiếng rè rè, có thể nghe thấy giọng nói của Origami thông qua loa phát thanh.

『Kotori-chan.....! Tobiichi đây!』

"Origami! Rốt cuộc có chuyện gì với chị vậy!? Tohka đang..... và hơn nữa Tinh Linh kia là ai!?"

『Xin lỗi, chị sẽ giải thích sau.....! Không còn thời gian nữa! Hãy giúp chị một tay! Nếu cứ thế này sẽ rất khó giải quyết! Em có thể hạn chế bớt chuyển động của 2 người đó bằng Territory của «Fraxinus» được không!?』

"Chuyện đó..... em nghĩ là có khả năng, nhưng sẽ là bất khả thi để có thể khống chế hoàn toàn Tinh Linh đang ở cấp độ đó. Nhiều nhất chỉ là khiến họ cảm thấy cơ thể nặng nề thôi. Chỉ được có vậy ──"

https://thuviensach.vn

Khi Kotori nói đến đó, âm thanh từ loa phát thanh một lần nữa vang lên.

── Không phải của Origami, là giọng của con trai.

『Đến đó, xin hãy giao cho anh.....!』

"Cái....."

Kotori tròn mắt ngạc nhiên. Đột nhiên nghe thấy một giọng nam ngoài dự đoán từ điện thoại của Origami, và giọng nói đó, khiến bản thân nhớ lại một cảm giác giải tỏa kì lạ khiến cô rất kinh ngạc.

"Anh, anh đang nói cái gì vậy. Hơn nữa anh là ──"

『Không có thời gian để giải thích chi tiết, nhưng anh có một cách để có thể ngăn họ lại. Vậy nên xin em, hãy tin anh, hãy cho anh mượn sức mạnh.....!?』

"....."

Trước giọng nói như đang khẩn cầu của người con trai, Kotori rơi vào im lặng trong vài giây.

Và,

".....Territory, triển khai đến khu vực Tohka và Mukuro đang giao chiến! Đồng thời phóng thích «Yggdrafolium»! Chúng ta sẽ hạn chế bớt thiệt hại ở khu vực xung quanh!"

"Chỉ huy!?"

Giọng nói ngạc nhiên của phi hành đoàn vang lên. Nhưng đó cũng không phải điều gì vô lý. Sau cùng, dù đó là yêu cầu từ Origami, Kotori cũng đã thực sự tiếp nhận lời nói từ một người con trai không quen biết.

https://thuviensach.vn

Nhưng tại sao chứ? Kotori, trước quyết định đó, trước lời nói đó, không hề cảm thấy chút "đúng đắn" khác thường nào. Việc này, giống như cô đã từng trao đổi rất nhiều lần rồi. Giống như cô đã để cậu ấy dấn thân vào nguy hiểm rất nhiều lần rồi. Giống như ── cô đã để cậu ấy liều lĩnh đi hẹn hò thế này rất nhiều lần rồi.

Kotori dựng đứng cây kẹo Chupa Chups lên, choàng chiếc áo khoác trên vai, lên tiếng.

"Được rồi, cứ làm đi. ── Chúng ta, sẽ cùng tham gia trận chiến này."

"Sao, sao rồi, Itsuka-kun."

Origami, với biểu cảm lo lắng chăm chú nhìn vào gương mặt của Shidou. Shidou gật đầu như để đáp lại, đặt lại chiếc di động đang mượn vào tay Origami.

"Ừm, họ sẽ cùng hợp lực."

"! Thật không? Tốt quá rồi....."

"Aa..... Thật đấy. Có Origami làm trung gian nên tớ mới được cứu."

Shidou nói vậy, Origami lắc lắc đầu.

"Ưm, không phải đâu. Đó là do lời nói của Itsuka-kun đã chạm đến cô ấy."

"Không đâu, nhưng Kotori hiện giờ, vẫn chưa nhớ ra tớ....."

Origami lắc đầu thêm một lần nữa.

"Có thể đúng là như vậy, nhưng chắc chắn, nó không giống thế. Những lúc thế này, mình có thể hiểu được. Bởi vì, 2 người là anh em mà."

https://thuviensach.vn

"Đúng là như vậy nhỉ....."

Shidou gãi má cười khổ, rồi cậu hít một hơi, vỗ vỗ vào má như để lấy lại tinh thần.

"Nhưng, đây mới chỉ là vạch xuất phát thôi. Bằng cách nào đó phải ngăn được Mukuro và Tohka. Tớ không biết mức độ tình cảm của Mukuro là bao nhiêu, tớ cũng không biết liệu hôn Tohka trong tình trạng kí ức bị phong ấn có đưa cô ấy trở lại ban đầu không..... Nhưng đây là điều duy nhất tớ có thể làm."

Shidou nắm chặt tay, quay về phía Origami, nhìn thẳng vào mắt cô.

"..... Tớ xin cậu, Origami. Một mình tớ không thể là đối thủ của 2 người cùng lúc được..... Xin hãy giúp tớ một tay."

"Itsuka-kun....."

Sau đó, Origami mỉm cười đồng ý.

"Không phải đương nhiên sao. Nếu bỏ mặc Itsuka-kun một mình, sau đấy mình sẽ có một trận chiến với 『Mình』 mất."

Origami nói vậy, đan các ngón tay vào nhau trong lúc quay lưng lại rồi tiếp tục.

"Hơn nữa..... mình rất vui, bởi cậu đã trông cậy vào mình. Bởi cậu đã muốn mình đứng bên cạnh cậu. Con gái, không phải chỉ vui khi được người khác bảo vệ đâu."

"Origami....."

Shidou gọi tên cô, Origami ngoái nhìn lại qua vai mình, sau đó nở một nụ cười có phần tinh quái.

https://thuviensach.vn

Và, cô lấy ra khỏi túi áo một thứ trông giống như thẻ bài màu bạc, giơ nó lên trán trong khi phát ra tiếng leng keng.

"Xác nhận, Tobiichi Origami. ── «Brynhildr», triển khai!"

Lập tức trong khoảnh khắc tiếp theo, cơ thể Origami phát sáng nhè nhẹ, và cô khoác lên mình một bộ giáp kim loại với những đường nét thiện mỹ.

CR Unit. Phép màu từ công nghệ Realizer, kết tinh đỉnh cao cho mục đích chiến lược. Con người có thể chiến đấu với Tinh Linh. Một sức mạnh độc nhất.

Hơn nữa, không chỉ có vậy. Bao bọc quanh CR Unit «Brynhildr» mà Origami đang mặc, là Linh Phục trắng thuần khiết gợi nhớ đến trang phục của cô dâu.

"Hình dáng đó là ──"

"── Fufu. Cậu đổ luôn rồi sao, Itsuka-kun."

Sau khi Origami nói bằng giọng bông đùa, má cô ửng đỏ như đang xấu hổ vì chính lời mình vừa nói ra.

"À thì, để xem, không hẳn vậy đâu."

"Không thể nào, haha...."

Shidou thả lỏng mà mỉm cười trong một lát, sau đó mài sắc lại ánh nhìn.

"── Đi thôi, Origami."

"Ưm..... Itsuka-kun."

https://thuviensach.vn

Nói vậy.

Hai người, cùng cất bước tiến vào chiến trường.

◇

── Thành phố, chỉ còn tiếng báo động ồn ào vang vọng.

Trong lúc ngắm nhìn dòng người vội vã chạy đến hầm trú ẩn, Natsumi chau mày nghi ngờ.

"..... Cảnh báo Không Gian Chấn? Vậy nghĩa là....."

"Không lẽ..... là nhóm của Tohka-san.....?"

Như đáp lại lời nói của Natsumi, Yoshino có phần bất an mà lên tiếng.

Đó là việc mà cô không muốn nghĩ nhiều, nhưng có khả năng cao là như vậy. Cô gật đầu như thể đồng ý.

Sau đó thì nhóm của Natsumi, đi bộ xung quanh thành phố để tìm kiếm Tohka và Origami, những người đột nhiên tính cách bị thay đổi hoàn toàn. Kotori đã nói là cứ giao hết cho cô ấy, nhưng không có Tinh Linh nào có thể cứ thế im lặng và chờ đợi được.

Không rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì với 2 người họ, nhưng rõ ràng đó không phải chuyện bình thường.

Origami vì lí do nào đó đã trở nên cảm xúc hơn thông thường, nhưng vấn đề nằm ở phía Tohka. Khi cô nghĩ rằng Tohka đột ngột bị cơn đau tấn công, khoảnh khắc tiếp theo, cô ấy ngẩng mặt lên cùng với một dòng hắc quang tỏa ra xung quanh.

Thứ đó có vẻ như, trông giống như hiện tượng lúc Nia nghịch đảo. Nguyên nhân là gì thì không rõ, nhưng đó là ──

https://thuviensach.vn

"Yosshi! Nattsun!"

Rồi, khi Natsumi đang nghĩ như vậy, có tiếng gọi như thế vang lên. ── Những biệt danh đặc trưng. Đó là Nia.

Liếc nhìn về phía giọng nói, bên cạnh Nia, cô nhận ra các Tinh Linh đã ra ngoài để tìm kiếm nhóm Tohka đang tập trung đông đủ. Có vẻ như, họ đã hẹn gặp nhau trước khi đến đây.

"Sao rồi, mọi người tìm được chưa?"

"Vẫn chưa. Nhưng theo như bàn tán, có vẻ đã có một vụ nổ lớn ở phía tháp Tenguu. Đi xem đi ─"

Nói rồi, Nia chỉ về hướng ngược lại với dòng người.

Natsumi và Yoshino quay sang nhìn nhau, rồi gật đầu đồng ý.

◇

"Haaaaaaaaaaa!"

"Láo xược ── !"

Thiên Sứ hình chìa khóa và thanh kiếm của Quỷ Vương, va chạm vô số lần.

Mỗi lần, các đòn công kích mang theo Linh Lực giao chiến với nhau, các tia sáng và sóng xung kích lan ra xung quanh giống như những quả bom nhỏ phát nổ vậy.

Hơn nữa, không chỉ có vậy. Thiên Sứ chìa khóa «Michael» đã thay đổi hình dạng từ trượng sang thương, đôi khi sẽ tạo ra các 『Cánh cửa』 siêu nhỏ, phát ra các đòn công kích từ điểm mù của Tohka.

https://thuviensach.vn

Nếu là người thường thì ngay cả có sở hữu tốc độ thần thánh trên thế giới cũng không thể chặn hết các nhát chém được. Không ── Ngay cả một Tinh Linh bình thường cũng không thể chém trúng cô ấy trong tình trạng hiện tại. Cô gái được gọi là Tohka, gửi một lời tán thưởng hời hợt đến đối thủ trước mặt.

Có lẽ 『Đóng』 Linh Lực lại bằng «Michael», đã khiến năng lực tiềm tàng được 『Mở ra』 tạm thời. Giống như, nụ hoa khép đóng chặt nở rộ thành bông hoa hoàn chỉnh, một sự thăng hoa diễm lệ. Được gia cố bằng sự thù địch và sát ý thuần khiết, một ngọn thương chết chóc.

Mặt kính của đài quan sát nơi mà Tohka và Mukuro dùng làm điểm tựa, lần lượt vỡ nát bởi hậu quả của trận chiến giữa 2 người. Tohka xoay người, di chuyển dần lên phần ngọn tháp bằng kim loại của đài quan sát.

"Ngươi, đang định cô lập Muku sao? Ngươi lại định khiến Muku một lần nữa phải cô độc sao?"

Mukuro gào thét như đang rên rỉ, trong khi các đòn tấn công từ tay cô không nới lỏng chút nào.

"Giết. Giết. Muku sẽ giết hết tất cả những kẻ cố cướp Nushi-sama đi.....!"

"Hưm, nếu vậy hãy cố đừng la hét khi ta xuyên thủng một lỗ trên người ngươi, con đàn bà kia. Nếu ngươi có thể làm, vậy thử xem."

"Không cần ngươi nói..... !"

Như để đáp trả lời nói của Tohka, Mukuro giương «Michael» lên.

Lập tức như tương thích với việc đó, một cảm giác kì lạ tấn công cơ thể của Tohka.

https://thuviensach.vn

Cảm giác như bị nuốt chửng hoàn toàn bởi một chất nhầy mà mắt thường không nhìn thấy được. Cơ thể nhanh chóng trở nên nặng trĩu, cử động tay chân cảm giác rất khó khăn.

"..... Gì đây?"

Trong thoáng chốc cô nghĩ là do hành động của Mukuro ── Nhưng không phải. Mukuro chau mày như đang cảm thấy có gì đó khó chịu với cơ thể, quay về phía với Tohka với ánh mắt như muốn nói "Rốt cuộc ngươi đã làm gì?".

Có lẽ, thủ phạm là một kẻ khác. Đám người được gọi là Shidou, Origami..... Hoặc là đồng bọn của chúng chăng?

Cho dù thế, nó cũng không thể thay đổi được những gì Tohka đang làm. Tiêu diệt kẻ địch đang đứng trước mắt. Chỉ có vậy thôi.

"Nhận lấy!"

Mukuro chắc hẳn cũng nghĩ giống Tohka. Cô tăng tốc như thể xuyên thủng bầu trời, vung «Michael» tạo ra loạt công kích tựa như cơn mưa đầu hè. Tohka thở nhẹ, vào tư thế như chuẩn bị nhắm vào phần cán của «Michael» nhằm đánh bật đợt tấn công.

"..... Hưm?"

Nhưng, Tohka ở giữa trận chiến đó, khẽ chau mày.

Mỗi đòn tấn công của Mukuro, không nghi ngờ gì chuyện chúng đều mang uy lực tất sát.

Tuy nhiên, chuyện này là sao? Trực giác của Tohka đã mách bảo. Mukuro, không có ý phân định thắng bại trong lần tấn công này ── Và.

https://thuviensach.vn

Mặc dù chuyển động cũng bị cản trở giống như Tohka, nhưng điều đó không có nghĩa là Mukuro không có ý định giết Tohka. Nên nói thế nào ── phải rồi, cảm giác giống như cẩn thận trải ra một con đường dẫn đến 『Định mệnh』 vậy.

Rồi, khi Tohka đang nghĩ đến đấy, Mukuro khẽ cử động. Tập trung sức mạnh, cô ấy như đang ghì chặt «Michael» mà mạnh mẽ đâm tới trước.

Nhưng, quá gấp gáp. Tohka xoay người tựa như tờ giấy mỏng, nhẹ nhàng né tránh đòn tấn công.

Tuy nhiên, khoảnh khắc tiếp theo.

"〖Phong Giải Chủ «Michael»〗── 〖Mở《Rātaibu》〗!"

Mukuro vặn «Michael» mà Tohka vừa né tránh, mở ra một 『Cánh cửa』 ở khoảng không phía sau lưng Tohka.

"── ư."

Chốc lát, cô nghĩ sẽ có một đợt tấn công từ phía sau lưng ── Nhưng không phải.

『Cánh cửa』 đó, bắt đầu hấp thụ mạnh mẽ không khí xung quanh tựa như đang hô hấp.

Cơ thể Tohka đang đứng trên ngọn tháp sắt bồng bềnh trôi nổi, bắt đầu bị cuốn vào trong không trung. Có lẽ, 『Cánh cửa』 đang kết nối tới một không gian có chênh lệch áp suất rất lớn.

Nhưng với Mukuro, cô không nghĩ thứ như vậy có thể hút được Tohka vào. Điều này đến cùng chỉ là để tạo ra một sơ hở trong khoảnh khắc ──

"〖Mở《Rātaibu》〗!"

https://thuviensach.vn

Như để cắt đứt dòng suy nghĩ của Tohka, giọng nói của Mukuro vang lên.

Khoảnh khắc tiếp theo sau đó, một 〖Cánh cửa〗 khổng lồ mở ra phía trên đầu Tohka, từ đó, trong đường kính 100m, vô số tảng kim loại cùng đất đá và các khúc gỗ rơi xuống.

"Chậc ──"

Có lẽ, nó là một công trình nào đó. Tohka hạ thấp «Nahemah» xuống, cứ thế đâm thẳng lưỡi kiếm vào chính giữa công trình.

Một tia sáng lóe lên. Một đường thẳng chạy dọc công trình khổng lồ, chia nó làm hai phần khi rơi xuống đất và tránh khỏi Tohka.

Nhưng, đúng vào lúc đó.

"〖Phong Giải Chủ «Michael»〗── 〖Giải《Jerez》〗!"

Ở khoảng trống giữa công trình rơi ngay sát bên cạnh và Tohka sinh ra một 〖Cánh cửa〗, từ đó một ngọn thương mang hình chìa khóa đâm ra.

" ── "

Cô đang trong tư thế cho lần vung kiếm tiếp theo. Ngay bây giờ có xoay người lại, phản ứng cũng sẽ bị chậm mất một nhịp.

«Michael» xuyên qua mép Linh Phục của Tohka, đâm trúng một phần của công trình vừa rơi xuống.

Và ──

"Cái gì.....?"

Tohka bất giác chau mày.

https://thuviensach.vn

Công trình khổng lồ mà «Michael » đâm xuyên qua, và, Linh Phục Tohka đang mặc, tan biến trong chớp mắt.

Ngay cả khi bị xé nát, nó cũng không bị hút vào 『Cánh cửa』── Nó chỉ giống như sương mù biến mất tại chỗ.

Dù vậy, không có thời gian rảnh để suy nghĩ lan man. 『Cánh cửa』 mở rộng, từ đó, phần chính yếu trong cuộc đột kích của Mukuro bằng «Michael» bắt đầu.

"Haa!"

"Hành động ngu ngốc....!"

Tohka chặn lại đòn tấn công của «Michael», rồi như nương theo xung lực ấy mà rút lui khỏi vị trí hiện tại.

Sau khi tiếp đất, cô tái tạo lại bộ Linh Phục đã bị xóa bỏ lúc trước.

Dù vậy, nó không thể trở lại trạng thái hoàn chỉnh như ban đầu. Dù có là Tinh Linh cỡ nào đi chăng nữa, để có thể duy trì một thành trì tuyệt đối như Linh Phục cũng đòi hỏi một lượng Linh Lực đáng kể. Thực tế là cả khi Linh Phục đang được triệu hồi có biến mất thì cũng không làm Linh Lực hiện tại giảm đi, nhưng tổng lượng Linh Lực chắc chắn sẽ bị rút xuống.

"....."

Tohka vừa không chút lơ là giám sát cử động của Mukuro, vừa cảm nhận các Linh Tử còn sót lại xung quanh cơ thể.

"Các Linh Tử cấu tạo nên Linh Phục vẫn còn sót lại trong không khí, đây ── không hẳn là tan biến nhỉ. Ta đoán, đó là sự giải trừ..... xóa bỏ liên kết giữa các phân tử cũng như Linh Tử bằng cái chìa khóa đó, đúng thế không? Ra là vậy, đó chính là quân bài tẩy của ngươi."

https://thuviensach.vn

"....."

Mukuro không trả lời, đặt chân xuống mặt đất như để trao đổi ánh nhìn với Tohka.

Tuy nhiên Tohka không quan tâm đến điều đó mà đặt «Nahemah» vào vị trí.

Hiện tại trước mắt cô là một đối thủ xứng đáng.

Mặc dù cả suy nghĩ và hành động đều phủ đầy sát ý, một phần bản năng của cô vẫn nói rằng cần bình tĩnh quan sát sơ hở của đối thủ. Nói cách khác thì ── phải rồi, bình tĩnh đến mức điên cuồng.

" ── Hưm. Dù ta nghĩ rằng gương mặt đó là của một đứa trẻ, nhưng cuối cùng ngươi vẫn là một chiến binh."

Tohka mỉm cười, chĩa mũi kiếm của «Nahemah» về phía đối thủ đáng quý đó.

Tuy nhiên, khi vũ khí của 2 người họ sắp va chạm một lần nữa.

"Cả 2 người, xin hãy đợi đã!"

"Làm ơn, xin hãy bình tĩnh lại!"

Như chen vào giữa Tohka và Mukuro, Shidou và Origami xuất hiện.

Tohka tặc lưỡi không vui, rồi cô nâng cán của «Nahemah» lên như để lấy lại tinh thần.

"Các ngươi định ngáng đường sao?..... Mà sao cũng được. Đằng nào ta cũng sẽ hạ gục tất cả các ngươi!"

https://thuviensach.vn

Cô thét lên, hạ thấp «Nahemah» xuống. Lưỡi gươm đen nhánh vẽ ra một đường bán nguyệt, mở rộng dần khi tiến về phía Mukuro và 2 người đứng giữa họ.

Nhưng, Origami đang khoác trên mình bộ giáp kim loại cùng với Linh Phục giới hạn trắng tinh khiết, vung ngọn thương đang nắm trong tay, Linh Lực hắc ám hội tụ ở đỉnh của nó, đánh bật đòn trảm kích của Tohka.

"..... Cái gì?"

Trước hiện tượng ngoài dự đoán, Tohka nheo mắt.

Thực ra, không phải cô ngạc nhiên vì Origami có thể cản được đòn tấn công vừa rồi. Hiện tại Tohka đang bị một sức mạnh vô hình hạn chế chuyển động, ngay từ đầu cô đã không thể vung kiếm một cách nghiêm túc. Nếu là Origami đang nắm giữ sức mạnh Tinh Linh, thì đánh bật được nó cũng không phải điều gì kì lạ.

Nhưng, bao quanh ngọn thương Origami đang cầm lúc này, rõ ràng là cùng loại với Tohka ── Nói cách khác, là Linh Lực của thứ gọi là thể nghịch đảo.

Cô cảm nhận được từ Origami hiện tại, Linh Lực bình thường, và thứ tương tự đang bao bọc cơ thể của Tohka và Mukuro hiện tại, một sức mạnh nhân tạo.

Có lẽ, đỉnh của cây thương đó, có thể hội tụ Linh Lực trôi nổi xung quanh. Nếu vậy, cách phát lực mạnh mẽ vừa rồi sẽ được lý giải. Dù thế nào thì hiện tại, toàn bộ khu vực lân cận có một mật độ dày đặc các Linh Tử trôi nổi do bộ Linh Phục bị Mukuro phân giải lúc nãy.

"Hưm..... Ngay cả cách này cũng ──"

Tohka mài sắc ánh nhìn, vung «Nahemah», đạp xuống mặt đất.

https://thuviensach.vn

" ── Các ngươi sẽ làm trò giải trí cho ta!"

"........! Đến đây! Cả Itsuka-kun và Mukuro-chan!"

Origami lên tiếng gọi, tập hợp Linh Lực hắc ám vào đầu ngọn thương, đứng chắn phía trước để bảo vệ Shidou khỏi đợt công kích của Tohka.

Tohka mặc Linh Phục màu màn đêm, và Origami mặc Linh Phục màu trắng thuần khiết, đối đầu nhau, trong lúc cuốn lấy nhau, họ bay cao dần lên bầu trời.

Trong lúc nhìn lên cảnh tượng đó từ dưới đất, Mukuro khẽ lẩm bẩm.

"Giết..... giết. Những kẻ cố cướp Nushi-sama đi, đều là kẻ thù. Muku rất..... Muku rất ghét sự cô độc ──"

"Mukuro!"

"..........!"

Rồi. Đột nhiên bị gọi tên, Mukuro mở to mắt.

" ── Nushi-sama."

Đúng vậy. Trước mặt Mukuro lúc này, không ai khác chính là Itsuka Shidou.

"Ô..... Nushi-sama. Nushi-sama. Xin hãy an tâm. Em sẽ sớm gửi con đàn bà mặc hắc phục đó về hư không. Nếu làm vậy ──"

"Mukuro!"

Như để chặn đứng những lời đó, Shidou nắm lấy vai của Mukuro, và gọi tên cô ấy một lần nữa. Trước thái độ quyết tâm đó, Mukuro không khỏi ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

"Có chuyện gì vậy, Nushi-sama. Phần sau anh có thể giao lại cho Muku."

"Không phải..... Ý anh không phải vậy. Mukuro.....! Em hãy dừng chuyện này lại đi. Anh, không muốn Tohka biến mất, hay Origami quên mất anh.....! Hai người họ..... không, tất cả mọi người, đều rất quan trọng với anh!"

"....."

Trước lời nói của Shidou.

Mukuro thở dài như để lấy lại sức sống.

Tuy nhiên Shidou, không quan tâm đến thái độ đó của Mukuro, tiếp tục nói.

"Tại sao..... Tại sao chứ? Nói cho anh biết, Mukuro. Tại sao em lại cố gắng chối bỏ mọi người đến như vậy?"

Shidou nói như cố thuyết phục cô ấy.

Mukuro im lặng, nhưng khẽ phát ra âm thanh run rẩy từ cổ họng.

" ── Vì sao..."

"Ể?"

"Vì sao, cả anh cũng nói như vậy. Nushi-sama..... thích Muku đúng không? Muku cũng thích Nushi-sama. Nếu vậy, không phải là ổn rồi sao. Vậy mà tại sao? Tại sao chứ?"

Với đôi mắt rớm lệ, cô tiếp tục.

"Em không muốn. Em rất ghét cô đơn....! Dù là ai thì Nushi-sama ──"

https://thuviensach.vn

" ── Tohka-san! Origami-san!"

Rồi.

Đến đó, như cắt ngang lời nói của Mukuro, giọng nói từ đâu đó vang đến.

"Sao, sao 2 người đó lại đánh nhau thế.....!"

"Kyaa ─! Nguy to rồi ─!"

" ── "

Khi nhìn đến, không biết từ lúc nào, bóng dáng 6 cô gái đã ở đó.

Đó là các Tinh Linh lẽ ra đã bị Mukuro 『Đóng』 kí ức. Mọi người, ngước nhìn lên Tohka và Origami đang nhảy múa trên bầu trời trong lúc trao đổi chiêu thức, cùng với biểu cảm có phần bối rối.

"A──"

Nhìn theo bóng dáng đó, Mukuro, thình thịch, cảm thấy lồng ngực như thắt lại.

"Các cô..... Đến cả các cô. Mọi người, mọi người muốn cướp Nushi-sama khỏi Mukuro sao. Không thể tha thứ. Không thể tha thứ. Quá đủ rồi ──"

Đầu óc cô quay mòng mòng, một cảm giác choáng váng ập đến.

Mukuro nắm lấy «Michael» bằng cả 2 tay, chĩa mũi nhọn xuống dưới ──

" 〖Phong Giải Chủ «Michael»〗 ── 〖Đóng《Segva》〗 !"

https://thuviensach.vn

Mặt đất ── Không, nếu nói đúng hơn thì là trái đất, bị chiếc chìa khóa đó cắm vào, và xoay.

Phút chốc.

Xuất phát từ điểm đó, âm thanh kinh khủng từ lòng đất chậm rãi trải rộng ra xung quanh.

Giống như, đang đứng trên một cỗ máy công nghiệp không ngừng chuyển động.

Trái đất như thể đã biến đổi thành một thực thể sống khổng lồ có nhịp đập riêng.

Thấp thoáng, nhưng cơn địa chấn bất tận sẽ bao trùm toàn bộ xung quanh.

".....Ư!? O, oái!?"

"Chuyện, chuyện gì thế này....."

"Lẫn lộn. Động đất ── phải không?"

Âm giọng kinh ngạc của Shidou và các Tinh Linh làm rung chuyển màng nhĩ.

Mukuro mỉm cười, vươn tay về phía Shidou, nhẹ nhàng xoa má cậu.

"Xin anh..... hãy an tâm. Thế này..... sẽ không ai làm phiền chúng ta nữa."

"Mukuro.....? Em, rốt cuộc đã làm gì?"

" ── Ngôi sao này, em đã 『Đóng』 nó bằng 《Segva》. Sẽ mất nhiều thời gian vì đối tượng quá lớn, nhưng chẳng mấy chốc ngôi sao này

https://thuviensach.vn

sẽ ngừng quay."

"Hả ──?"

Shidou mở to mắt với âm giọng choáng váng. Tuy nhiên, hiện tại thì Mukuro không quan tâm đến vẻ mặt đó. Cô cười tươi hơn, sau đó tiếp tục.

"Với điều này, tất cả những kẻ phiền phức sẽ biến mất. Nushi-sama sẽ sống cùng Muku mãi mãi trong không gian. Fufu..... Thật mong chờ quá."

"Em đang..... nói gì vậy ──"

Biểu cảm của Shidou nhuốm màu bối rối.

Mukuro chẳng để ý mà ngẩng mặt lên. ── Đúng vậy. Vẫn còn một kẻ địch nữa mà Mukuro phải đánh bại bằng đôi bàn tay này.

"Na, này, Mukuro! Này!"

Trong lúc nghe giọng Shidou từ sau lưng, Mukuro nhìn lên cái bóng đen đang nhảy múa trên bầu trời, đạp xuống mặt đất đang rung chuyển.

"Kyaa ─! Động đất rồi ─! Đáng sợ quá ─! Mình cần phải ôm Natsumi-san ─!"

"Đừng có nói mấy lời thuyết minh thừa thãi nữa.....!"

Natsumi ấn đầu Miku đang giả vờ sợ động đất để cố ôm lấy cô..... Mà đương nhiên, do sự khác biệt về vóc dáng và sức lực nên cố mấy cũng không có kết quả.

Tuy nhiên, đây không phải lúc để làm mấy thứ như vậy. Dù thế nào thì Tohka và Origami đang mở rộng phạm vi chiến đấu trên không trung, cảnh báo không gian chấn vang vọng, hơn nữa còn có một cơn địa chấn bí ẩn đang diễn ra. Với tình hình này thì không biết nên làm thế nào mới đúng.

https://thuviensach.vn

"Rốt, rốt cuộc..... nên làm thế nào đây."

"Ưm ─ ..... Tôi không rõ lắm nhưng, trước hết, không phải nên ngăn Tohka-chan và Oririn lại sao?"

"Đồng ý. Cứ để thế này, sẽ thu hút sự chú ý của AST và DEM ──"

" ── Mọi người!"

Rồi, đến đó, một giọng nói lớn vang đến. Các Tinh Linh đồng loạt quay đầu về phía âm thanh đó.

"..... Hể?"

Và, nhìn vào bóng dáng nhân vật đang ở đó, tất cả đều ngạc nhiên mở to mắt.

Điều đó đúng là vậy. Bởi dù sao đi nữa, ở đó là người thiếu niên đã đột ngột xuất hiện vào ngày hôm qua.

"Cậu, cậu là người của ngày hôm qua.....?"

"..... Ể, sau cảnh báo không gian chấn lại đến tên bám đuôi này sao....? Thật ngưỡng mộ là anh có thể đến tận đây..... mà thôi bỏ đi."

Natsumi nói trong khi nhìn bằng nửa con mắt, rồi người thiếu niên chạy đến chỗ mọi người với gương mặt hốt hoảng.

Và, trước ánh mắt ngờ vực của mọi người, chàng trai cúi thấp đầu.

"Mọi người..... làm ơn! Hãy cho tôi mượn sức mạnh!"

"..... Hả? Ể, gì vậy.....?"

Trước thỉnh cầu bất ngờ, biểu cảm của các Tinh Linh nhuốm màu bối rồi.

https://thuviensach.vn

"Ưm..... có chuyện gì vậy ạ?"

Với bộ dạng lúng túng, Yoshino hỏi vậy. Quả là một nữ thần với trái tim tràn đầy sự nhân từ. Ngay cả với một người lạ mặt không quen biết, cô bé vẫn rất dịu dàng.

Sau đó người thiếu niên ngẩng đầu lên, tiếp tục nói.

"Mukuro đã ── Tinh Linh đã đâm 『Chìa khóa』 xuống trái đất. Nếu cứ như thế này, sẽ có chuyện không hay xảy ra! Làm ơn..... sức mạnh Tinh Linh của mọi người..... hãy cho tôi mượn!"

Rồi, người thiếu niên kêu gọi với gương mặt quyết tâm.

Tuy nhiên..... Natsumi chau mày. Điều đó đúng là vậy. Trước tiên là những lời người thiếu niên nói đều có ý nghĩa không rõ ràng. Có vẻ như cậu ta biết về các Tinh Linh, nhưng điều đó chỉ càng làm cho sự đáng ngờ tăng thêm một bậc.

── Nhưng.

"..... Em hiểu rồi. Nếu anh không phiền."

Sau một vài khoảnh khắc phân vân, Yoshino gật đầu nói vậy. Natsumi mở to mắt quay về hướng đó.

"Yo, Yoshino? Không phải cậu nên suy nghĩ kĩ hơn sao? Người này rất đang nghi...."

"Đúng..... nhưng mà, tớ thấy anh ấy không phải người xấu. Hơn nữa..... Tớ không biết phải nói thế nào nhưng, tớ ── muốn đứng bên cạnh người này."

Yoshino, gật đầu với đôi mắt tràn đầy sự quyết tâm mạnh mẽ.

https://thuviensach.vn

Các Tinh Linh khác sau đó cũng lần lượt biểu thị sự đồng ý.

"Kaka, không phải tốt sao. Ít nhất ngươi có vẻ đã nhận ra cách biểu hiện sự biết ơn."

"Đồng ý. Tôi không biết tại sao, nhưng tôi có cảm giác việc này đã từng xảy ra trước đây."

"Mư..... Mà, mọi người đã nói vậy rồi..... Con trai thì vẫn là con trai, nhưng nếu trang điểm lên thì gương mặt cậu sẽ đáng yêu lắm đấy."

"A─ Dừng được chưa? Mấy thứ này luôn làm cô phấn khích như vậy."

"Mọi người....."

Người thiếu niên, mắt rưng rưng như rất cảm động.

Natsumi bỗng trở nên lúng túng, thở ra một hơi dài.

"..... Gì đây. Ở đây có mỗi tôi trông giống người xấu thôi sao. Tôi hiểu rồi. Tôi cũng sẽ tham gia. ── Nhưng, cuối cùng phải làm gì mới được."

Khi Natsumi nói vậy, người thiếu niên sau khi làm gương mặt hạnh phúc ── dừng chuyển động của cơ thể lại.

"À thì, điều đó ──"

Có vẻ như, cậu cũng chưa nghĩ xem cụ thể nên làm gì. Natsumi sau đó thở dài thêm một lần nữa.

Rồi, đúng lúc đó.

『── Thật là, mọi người đang làm gì đó』

Từ đâu đó, có thể nghe thấy giọng nói của Kotori.

https://thuviensach.vn

"! Kotori-san!?"

"Ê, ở đâu vậy?"

『Tôi đang truyền giọng đi bằng Territory từ «Fraxinus». ── Quả thực đúng như người đó nói, Linh Lực đang xâm thực vào mặt đất. Tôi không biết nó sẽ gây ra ảnh hưởng gì đến trái đất, nhưng chúng ta không thể để mặc như vậy được. ── Đến bây giờ, «Yggdrafolium» đã được gửi đi và cố định tại 6 địa điểm, từ các điểm đó, mọi người hãy truyền Linh Lực của mình vào. Với điều đó, chắc hẳn sẽ ngăn chặn được sự xâm thực trong một thời gian』

"Hô, tôi hiểu rồi. Không tồi đâu Kotori! Hãy trở thành thân quyến của tôi."

『Tôi không ngại đâu. ── Nhưng mà, đến cuối cùng tôi cũng chỉ làm được như vậy thôi. Nếu không làm gì đó với Tinh Linh và Thiên Sứ gây ra điều này, vấn đề sẽ không được giải quyết triệt để. ── Thực sự có thể giao cho anh được không, Itsuka Shidou?』

Kotori nói vậy, người thiếu niên được gọi là Shidou, gật đầu mạnh mẽ.

"Aa..... Thực sự cảm ơn, mọi người. ── Tôi rất biết ơn."

Nói rồi, người thiếu niên quay lung về phía mọi người, bước đi.

Natsumi nói vọng từ phía sau.

"..... Anh đi đâu vậy?"

Sau đó, người thiếu niên không ngoái nhìn lại mà trả lời.

" ── Đến nơi mà có đứa trẻ đang đợi sự giúp đỡ của tôi."

◇

https://thuviensach.vn

Trên mặt đất nơi các chấn động nhỏ vẫn tiếp diễn.

"Mình sẽ không giao ── Nushi-sama đâu."

Mukuro mài sắc lại ánh mắt, nhìn trừng trừng vào Tohka và Origami vẫn đang giao chiến trên bầu trời.

Hiện tại, Tohka đang chú tâm vào trận chiến với Origami. Và nếu là Mukuro, chắc chắn là đủ khả năng tấn công từ sau lưng.

"〖Phong Giải Chủ «Michael»〗── 〖Mở《Rātaibu》〗!"

Mukuro thét lên, đồng thời dùng tay vặn «Michael». Phút chốc, một 『Cánh cửa』 nhỏ dần mở rộng và xuyên qua ngay trên đỉnh của «Michael».

Đương nhiên, phía trước 『Cánh cửa』 là điểm mù của Tohka. ── Đâm «Michael» vào đó, và xoay. Ngay sau đó, chắc chắn mọi thứ sẽ kết thúc. 〖Giải《Jerez》〗. Một hình thức phân giải vật chất được giữ bí mật của «Michael». Trước sức mạnh vô song đó, mọi vật chất trên thế giới này đều sẽ quay trở lại với hư vô. Điều đó, dù có là Tohka cũng không có ngoại lệ.

"〖Giải《Jerez》〗.....!"

Mukuro căn đúng lúc Tohka và Origami lao vào nhau, đâm Thiên Sứ hình chìa khóa vào 『Cánh cửa』 trong không gian.

Nhưng ──

"Không được đâu! Mukuro!"

Khoảnh khắc «Michael» đâm tới 『Cánh cửa』, Shidou đã mở rộng cả 2 tay, đứng chắn phía trước Mukuro.

https://thuviensach.vn

" ──ư !?"

Trước hành động ngoài dự đoán của Shidou, Mukuro mở to mắt, cơ thể khẽ run lên.

Tuy nhiên, quá trễ. Mặc dù dựa vào phản xạ căng cơ của cánh tay đã làm chệch hướng một chút, nhưng đỉnh của «Michael», vẫn đâm vào bả vai của Shidou.

"Kư.....!?"

Gương mặt Shidou méo mó vì đau đớn. Mukuro vội vã dồn lực vào cánh tay để rút «Michael» ra.

Nhưng.

"..... Ể?"

Một cảm giác kì lạ ập đến trong khoảnh khắc tiếp theo, Mukuro thất thần mà phát ra âm thanh.

Cảm giác như những hình ảnh chảy qua tựa cơn sóng dữ thông qua ngọn thương đang đâm vào Shidou. Không, nếu nói chính xác, từ phía Mukuro cũng có thứ gì đó rò rỉ ra.

Đó là thứ gì thì không rõ. Nhưng, cảm giác giống như những thứ bên trong bản thân của Shidou và Mukuro đã trộn lẫn với nhau. Như thể, đổ 2 chiếc bình chứa đầy 2 loại chất lỏng vào nhau rồi lắc lên vậy.

Aa ── Nhưng cảm giác này không phải lần đầu tiên. Đúng vậy. Giống như lúc đó. Khi Shidou cắm «Michael» giả vào Mukuro lúc ở trên vũ trụ ──

" ── "

https://thuviensach.vn

── Đúng vậy. Lúc đó.

Vào ngày đông lạnh lẽo ấy.

Trước bản thân đang chìm đắm trong sự đau khổ, 『Thứ gì đó』 đã xuất hiện.

『Thứ gì đó』 giống như nước loang ra, một hình dáng kì dị được bao bọc bởi lớp nhiễu ảnh.

Và 『Thứ gì đó』 trao cho bản thân vật giống như một viên bảo thạch bằng vàng lấp lánh.

Cơ thể vào lúc đó. Bản thân ── Hoshimiya Mukuro đã trở thành Tinh Linh.

Tuy nhiên, cô lại không sợ hãi hay thắc mắc gì.

Không, rất khó để diễn tả nhưng, vượt lên trên cảm xúc ấy, có lẽ nói đó là sự vui mừng to lớn thì sẽ thích hợp hơn.

«Michael» nằm trong tay Mukuro. Hơn cả một vật thể, một thứ mắt thường không thể thấy ── Đó là Thiên Sứ hình chìa khóa có thể 『Đóng』 được cả kí ức của con người.

Nếu sử dụng sức mạnh đó, chị gái, bố và mẹ nhất định sẽ chỉ yêu thương một mình Mukuro.

Không chút chần chừ, Mukuro phấn khích sử dụng sức mạnh đó. Mở ra một 『Cánh cửa』 trong không gian, cắm «Michael» vào toàn bộ những người quen biết, bạn bè của chị gái và bố mẹ, 『Đóng』 kí ức về gia đình của Mukuro lại.

── Tuy nhiên, nếu nói về kết luận, thì mọi thứ đã không như những gì Mukuro nghĩ.

https://thuviensach.vn

Phản ứng của những người trong gia đình khi quay về nhà ngày hôm đó, không có gì khác ngoài sự hỗn loạn. Họ bối rối vì tình huống dị thường khi không có bất cứ người nào nhớ họ là ai, và không quan tâm đến Mukuro.

Mukuro đã tin tưởng. Nếu không ai xung quanh biết đến họ, mọi người sẽ yêu quý Mukuro.

Nhưng, phản ứng của gia đình sau khi biết sự việc này là do Mukuro gây ra, khác xa với cảm tình và yêu thương.

Kinh ngạc cùng phẫn nộ, lẫn lộn cùng dao động, và ── cự tuyệt.

Bố, mẹ, chị gái đều sợ hãi và khước từ một Mukuro nắm trong tay thứ sức mạnh siêu nhiên.

Cô không nhớ rõ những gì họ đã nói. Mặc dù nhớ rất rõ quang cảnh đó, nhưng chỉ có những phần câu từ chắp vá trôi nổi và tan biến.

『Yêu quái』, 『Cô đã làm gì』, 『Đừng giết tôi』, 『Cút đi』, 『Tại sao cô』, ── 『Không phải gia đình』.

Nói đúng hơn, nếu kí ức chính xác như bối cảnh đó, Mukuro không nghĩ là trái tim mình có thể chịu đựng được, và nó cũng không có lợi cho tâm trí cô.

Nhưng mà, chỉ duy nhất nỗi đau trong lồng ngực lúc đó là cô nhớ rất rõ.

Cay đắng, đau khổ, bi thảm, cô đơn ── Những cảm xúc đó xoáy sâu vào tâm trí, khi nhận ra, Mukuro đã đâm «Michael» vào người bố, mẹ, và cả chị gái, khóa kí ức về Mukuro bên trong họ.

https://thuviensach.vn

── Nếu nghe những lời đó nhiều hơn nữa, sẽ có gì đó không hay xảy ra.

Và Mukuro, lại một lần nữa trở nên cô độc.

Sẽ không thể quay lại như trước được. Sau khi biết đến hơi ấm của gia đình, lại trở nên cô độc.

Nếu nghĩ đến. Ngay từ đầu Mukuro đã không đủ tư cách để yêu một thứ gì đó.

Bởi vì cô sinh ra mà không biết đến tình yêu, cô đã không nhận ra hình dạng đó đã bị bóp méo.

Nếu cô yêu, cô cũng phải được yêu.

Nếu cô yêu, người đó chỉ được phép nhìn về phía cô.

Do đó, Mukuro đã tự khóa lại.

Kí ức của bản thân.

Trái tim của bản thân.

Để không còn nhớ về gia đình đã từng ở đó, để không còn nhớ về hơi ấm của gia đình nữa.

── Để không còn yêu thứ gì thêm một lần nữa.

"A──"

Phía trước 『Cánh cửa』 đang mở ra trong không gian.

Shidou đang bị «Michael» đâm vào vai, thốt ra âm thanh từ cổ họng, và nghe như từ một người khác ở đâu đó.

https://thuviensach.vn

Thật kì lạ, cậu không thấy đau lắm. Thay vào đó, như một kết quả của «Michael», những hình ảnh về một thiếu nữ nào đó chảy vào cậu.

Đó là, giấc mơ Shidou đã thấy trong vài ngày trước.

Và ── Có lẽ, đó là kí ức bị khóa của Mukuro.

Nếu nghĩ tới, Shidou bắt đầu thấy giấc mơ đó từ khi cắm «Michael» vào Mukuro để mở khóa trái tim cô ấy ở trên vũ trụ.

Cậu không biết rõ nguyên tắc hoạt động, có lẽ vào thời điểm đó, chìa khóa phong ấn kí ức của Mukuro đã bị hỏng, và kí ức đã chảy vào Shidou thông qua «Michael».

Và, khi «Michael» kết nối 2 người một lần nữa, kí ức đó đã bị khuấy động.

"Mukuro..... Em là, không, em cũng là ──"

Shidou trong lúc phát ra âm giọng có phần run rẩy, cố vươn tay về phía Mukuro.

Nhưng, khoảnh khắc tiếp theo.

"Agh.....!?"

Cậu cảm thấy cơn đau nhức tại ví trí bị «Michael» đâm vào, nó chạy dọc từ vai xuống cánh tay, bùm, rồi vỡ tung.

"Gư....., gaaaaaaaaa!?"

Trước cơn đau sốc dữ dội, Shidou hét lên như xé rách cổ họng.

Cảm giác hoàn toàn khác với cánh tay bị cắt đứt hay nghiền nát. Cánh tay, vai, tiêu tan như thể phủ nhận sự tồn tại của chúng ở đó. Phần cổ tay

https://thuviensach.vn

còn sót lại rơi xuống mặt đất, tạo ra một vũng máu lớn.

【Ga..... a, aaaaaaaaaa! 】

Theo phản xạ cậu phát động Thiên Sứ âm thanh 〖Phá Quân Ca Cơ «Gabriel»〗. Bao bọc 『Âm thanh』 của bản thân trong Linh Lực, đẩy mạnh khả năng hồi phục để kiểm soát sự chảy máu trong lúc chống lại cơn đau.

Đồng thời, dùng «Haniel», mặc dù chỉ ở mức độ hạn chế nhưng vẫn đủ khép miệng vết thương..... Sẽ không thể làm gì được nếu sức mạnh này bị khóa lại bởi «Michael» của Mukuro, nhưng có vẻ như, chỉ có sức mạnh biến hóa thành «Michael» của «Haniel» là bị 『Đóng』.

Đương nhiên giống như việc bỏ hòn đá bị nung nóng vào nước, nó cũng có tác dụng nhất định ── Tuy chỉ một chút, nhưng nó cũng giúp cậu tránh phát cuồng vì cơn đau dữ dội, hay mất đi ý thức.

Ngọn lửa trị liệu của «Camael» cháy âm ỉ trên miệng vết thương, quả thực với thương tổn lớn đến mức này việc hồi phục là không thể, nếu có khả năng thì cũng sẽ tốn rất nhiều thời gian, hiện tại ngay cả một chút hiệu quả cũng chưa thấy phát huy.

Trong khi mồ hôi đầm đìa vã ra trên mặt, cậu nhìn về phía Mukuro.

"Muku, ro ──"

"A.....a, aa ── Nushi-sama, không phải..... Muku, Muku, không có ý giết Nushi-sama....."

Tuy nhiên Mukuro nhìn vào hư không với ánh mắt vô định, trong lúc cơ thể run lên như đang sợ hãi. Đánh rơi «Michael» đang nắm trong tay xuống đất, cô tiếp tục nói như đang mê sảng.

https://thuviensach.vn

"Không muốn..... Muku, không muốn trở nên cô độc. A, aaaaa, Nushi-sama, ane-sama..... Muku, Muku....."

Mukuro ôm đầu với biểu cảm hỗn loạn, như thể các giấc mơ, kí ức cùng với thực tại đang trộn lẫn trong đầu cô.

Khoảnh khắc tiếp theo, cùng lúc với dòng lệ chảy ra từ mắt Mukuro, các dòng Linh Lực mang màu đục cũng bắt đầu tuôn ra từ cơ thể Mukuro.

"Ư── A, a, aaaaaaaaaaaaaaaaaaaa ──"

"Đây..... là....."

Shidou cố thốt ra với giọng khàn đi.

Cậu nhớ hiện tượng này. ── Nghịch đảo.

Sự thực là Shidou đã nhận 1 vết thương chí mạng bởi bàn tay của cô ấy. Và ── Đồng thời làm sống lại, những kí ức đã khiến bản thân phải khóa trái tim lại.

Quả thực, có quá nhiều yếu tố khiến cho trái tim của Mukuro chìm trong tuyệt vọng.

Những vết nứt đỏ thẫm xâm nhập vào bộ Linh Phục đầy diễm lệ và dũng mãnh, tạo ra màu sắc như biểu thị sự hỗn loạn. Nước mắt chảy ra biến đổi thành màu đen đặc như bóng đêm, «Michael» đang nằm dưới mặt đất tan biến thành tro bụi, và như thay thế vào đó, một chiếc chìa khóa khổng lồ xuất hiện phía sau lưng Mukuro.

"Không, được..... đâu, Mukuro!"

Nếu cứ thế này, Mukuro sẽ thực sự nghịch đảo.

Shidou bằng cách nào đó lảo đảo bước lên phía trước.

https://thuviensach.vn

Nhưng, Linh Lực dày đặc xoáy quanh cơ thể của Mukuro, ập đến tấn công như để cản đường.

"Gư.....ư!"

Shidou hiện tại, rất khó khăn để có thể né tránh hay chống đỡ. Dù thế nào thì để chịu đựng mỗi đợt công kích, cậu lại dồn sức lực vào đôi chân.

Nhưng, khoảnh khắc tiếp theo. Khi đang nghĩ rằng sẽ có một đợt trảm kích khủng khiếp trút xuống từ phía xa trên trời, khối Linh lực của Mukuro đang tiếp cận Shidou bị cản lại, rồi biến mất.

"Ể ── ?"

Shidou sững sờ mở to mắt. Chốc lát, cậu đã nghĩ đó là sự trợ giúp của «Fraxinus» nhưng ── Không phải. Đây là, sức mạnh của «Nahemah» ──

"Hừm."

Shidou đang nghĩ như vậy, thì âm thanh từ trên trời vọng xuống.

"Đừng có hiểu nhầm đấy. Lí do ta hạ thấp bản thân, chỉ vì một cái chết dễ dàng là không xứng với nhà ngươi."

Tohka bực dọc nói vậy, rồi một lần nữa, quay trở lại chiến đấu với Origami trên bầu trời.

"Tohka....."

Shidou thì thầm, rồi quay đầu về phía Mukuro.

Lời nói của Tohka không có ý gì khác. Nhưng ── Có một sự thật chắc chắn là đòn công kích đó đã mở ra một lối thoát. Tự thân Shidou sẽ không thể cứu cô ấy, nhưng nhờ vào cơ hội tiếp cận Mukuro mà cậu đã được trao cho, cậu bước lên và ôm Mukuro bằng cánh tay còn lại với tất cả sức lực.

https://thuviensach.vn

Cơ thể đã không còn tập trung sức lực hơn được nữa. Bộ dạng hiện tại của cậu giống như đang dựa vào hơn là đang ôm cô ấy ── Nhưng không thành vấn đề, Shidou cố vắt ra âm thanh từ cổ họng.

"Mukuro! Mukuro! Xin em hãy quay lại! Không được đâu. Em không được đi về phía đó!"

Shidou thét lên trong lúc ôm lấy cơ thể của Mukuro, như thể cậu đang cố sử dụng nốt chút sức mạnh ít ỏi còn sót lại trong cơ thể.

── Shidou đã không biết.

Tại sao Mukuro lại cự tuyệt mọi người đến như vậy, tại sao cô ấy lại muốn độc chiếm Shidou đến như vậy.

Đương nhiên, sự ghen tị và khao khát độc chiếm là thứ cảm xúc mà ai cũng có. Tuy nhiên trong trường hợp của Mukuro, mức độ của nó không phải ở cấp độ thông thường.

Nhưng, bây giờ.

Thông qua «Michael», nếu bây giờ cùng chia sẻ kí ức của Mukuro, cậu sẽ hiểu.

Lí do vì sao ──

"Mukuro..... Em là ── anh."

Shidou nói như muốn kêu gọi Mukuro đang chìm dần trong màu đen đặc.

Đúng vậy. Mukuro, chính là Shidou. Ngay từ đầu, giấc mơ mà cậu thấy về quá khứ của Mukuro, cậu đã nghĩ là mình đã nhớ ra quá khứ của chính bản thân mình.

https://thuviensach.vn

Shidou trước kia, đã bị mẹ ruột bỏ rơi, cậu mất tất cả và trở nên cô độc.

Và sau khi được gia đình Itsuka nhận nuôi, có bố, mẹ, em gái ── Lần đầu tiên cậu biết đến hơi ấm của gia đình.

Vậy nên, cậu đã hiểu.

"Mukuro..... em đã cảm thấy bất an phải không? Cô độc và bất lực phải không?"

Shidou nói với giọng khàn đi, cậu cảm thấy vai của Mukuro khẽ run lên.

Đúng vậy. Mukuro đã cảm thấy bất an.

Bởi vì 『Yêu』 không tồn tại trong kí ức ban đầu.

Sự ấm áp cô đột ngột được trao cho ngày ấy, rất dễ chịu, rất rực rỡ, nhưng lại không thể níu lấy ở bất cứ đâu.

Đó là thứ thực sự không tồn tại giống như mộng ảo, và chỉ trong giây lát nếu bạn giật mình tỉnh giấc, nó sẽ tan biến ngay lập tức.

Và cho dù có đang sống trong hạnh phúc, vẫn luôn thoảng qua một chút bất an sót lại trong tim.

Vậy nên khi gia đình nói chuyện thân mật với người khác hơn bản thân, bạn sẽ nhận ra bản thân thuộc về một thế giới xa lạ, bạn sẽ ghi nhớ cảm giác như thể khiến bóp nghẹt trái tim.

Rốt cuộc thì bản thân, là sự tồn tại gắn liền cuộc sống với những người đó, và liệu còn thứ gì khác, quan trọng hơn với họ không, và.

https://thuviensach.vn

Mặc dù với Mukuro thì nó không cực đoan đến vậy, cảm xúc đó, là thứ Shidou hồi nhỏ đã từng mang theo.

"Nhưng mà nhé, Mukuro..... Sẽ ổn thôi."

Với tầm nhìn mờ nhạt, Shidou dò dẫm xoa đầu Mukuro, tiếp tục.

"Sự lo lắng đó, không cần thiết nữa rồi. Cả bố, mẹ, hay anh chị em..... Dù có bị chia cách xa cỡ nào, cũng vẫn luôn liên kết với nhau. Bởi vì đó là ── thứ gọi là gia đình."

Đúng vậy. Shidou đã được bố, mẹ, và cả Kotori dạy cho điều đó.

Nhưng nếu như Shidou, nắm giữ sức mạnh giống như Mukuro trước khi hiểu được điều đó, thì không biết sẽ xảy ra chuyện gì.

"....., ... ư."

Trước lời nói của Shidou, Mukuro đã nghe thấy và khẽ thở ra.

"Nhưng..... Muku.....với Muku..... đã....."

"..... Anh sẽ làm!"

Như để đáp lại giọng nói của Mukuro có vẻ đã bị mất cho đến giờ, Shidou cất cao giọng.

"Anh sẽ..... trở thành, gia đình của em. Vậy nên, em không cần phải lo lắng nữa. Dù cho có chuyện gì xảy ra, anh, cũng sẽ không quên em. Dù cho em có làm gì, anh, cũng sẽ không ghét bỏ em.....!"

Cậu ho dữ dội, máu đông từ trong cổ họng trào ra, nhưng mặc cho thứ như vậy cậu vẫn tiếp tục nói.

https://thuviensach.vn

"À..... Không, như vậy vẫn, chưa đủ đâu. Mukuro, em cũng phải..... hứa với anh. Tình yêu đơn phương, không có ý nghĩa gì cả. Bởi vì chúng ta là..... gia đình phải không?"

"....! Nushi-sama, Muku ──"

Mukuro mấp máy môi, khẽ phát ra tiếng.

Sau khoảnh khắc đó, nước mắt mang màu đen đục như bùn đất, trở lại trong suốt như ban đầu.

Tuy nhiên hiện tại, Linh Lực tràn trề xung quanh vẫn đang tiếp tục gia tăng uy lực.

Ngay bây giờ, nó đã trở thành một ranh giới. Đây chính là bờ vực quyết định liệu Mukuro có quay trở lại bờ bên này được hay không.

"Mukuro ──"

Không biết liệu Mukuro đã chấp nhận những lời nói của Shidou hay chưa. Tuy nhiên, đã không còn thời gian hay phương pháp nào khác. Shidou gắng gượng nâng gương mặt của Mukuro lên bằng chút sức lực cuối cùng.

"Ưm....."

" ──── "

Cậu chạm môi mình vào đôi môi đó.

Sau khi thổ huyết, nụ hôn có vị của máu.

Nói theo nghĩa đen thì đây là nụ hôn tình yêu có chút vấy máu.

Shidou cảm thấy như đang cầu nguyện, cậu nhắm nghiền cả 2 mắt.

https://thuviensach.vn

Sau đó, chẳng mấy chốc qua đôi môi đang chạm nhau, có thứ gì đó ấm áp chảy vào cơ thể Shidou.

Cảm giác khi phong ấn đã lặp lại không biết bao nhiêu lần. Từ cơ thể của Mukuro, Linh Lực chuyển sang Shidou.

Đồng thời, bộ Linh Phục Mukuro đang khoác trên mình, cùng với Quỷ Vương dạng chìa khóa đang ở phía sau lưng mất đi hào quang, và tan biến vào trong không khí.

"....., Mukuro!"

"A..... ư....."

Mukuro trên người không còn mảnh vải, mất hết sức lực mà nép sát vào Shidou.

Tuy nhiên, từ đầu Shidou cũng đã tới giới hạn, nên giống như Shidou đang dựa vào Mukuro hơn. Tất nhiên là sau đó Shidou mất đi tư thế, ngã ngửa xuống tại chỗ.

"Ui da.....!?"

Cổ, và phần sau đầu đều va đập mạnh, Shidou thảm hại kêu lên.

Mà thực ra nguyên nhân chính của việc kêu gào đó, chỉ là do chấn động mà miệng vết thương đã nhận vào từ lúc nãy.

Mặc dù phần nào việc cấp cứu ban đầu đã hoàn thành với sự kết hợp sức mạnh của «Gabriel», «Haniel», và «Camael», nhưng nếu bình thường thì đó là một thương tổn chí mạng ── Hơn nữa, có mất mạng ngay lập tức vì một vết thương nghiêm trọng cũng không có gì lạ. Đúng ra thì không cần vòng vo, một lời tán dương lúc này là đủ.

"....., ..."

https://thuviensach.vn

Quá mệt vì khóc, hay do đã vắt kiệt toàn bộ sức lực, trên phần ngực đẫm máu của Shidou, Mukuro ngái ngủ nằm dựa vào.

Shidou vừa nhìn điều đó, vừa thở ra một hơi dài.

"Mukuro..... cảm ơn em, vì đã, tin tưởng anh....."

Shidou dồn sức vào cổ, ngước nhìn lên bầu trời, vỗ nhè nhẹ vào đầu Mukuro.

..... Nhưng, đây là gì, Shidou đến đó, nhận thấy một dự cảm không lành.

Mặc dù công việc hết sức trọng đại vừa kết thúc, cậu lại cảm thấy mình đã quên mất một thứ gì đó rất quan trọng.

Rồi, như thể đáp lại suy nghĩ đó của Shidou, từ tầm nhìn đang mở rộng lên bầu trời của Shidou, một thứ gì đó lao về phía Shidou với tốc độ khủng khiếp.

"Cái..... !?"

Shidou bất giác mở to mắt, kinh ngạc thốt lên.

Sau đấy, vật đang bay đến đó đột ngột giảm tốc ngay trước khi chạm đất, nhẹ nhàng đáp xuống và đứng ngay trên đầu Shidou.

Bộ váy màu màn đêm tung bay trong gió, che đi tầm nhìn của Shidou.

Đúng vậy. Đã xuất hiện ở đó là.

" ── Hừm. Ta đã nghĩ là sẽ có vài thứ đáng xem, nhưng kết quả cuối cùng lại thế này sao, con đàn bà kia."

https://thuviensach.vn

Người lúc trước vẫn chiến đấu trên không trung với Origami, nghịch đảo Tinh Linh・Tohka đang ở đây.

"Toh, ka.....!"

Shidou thở không ra hơi, thay đổi tư thế như để bảo vệ Mukuro đang ngủ trên ngực mình.

"..... Cảm ơn, nhờ có cậu, tớ mới có thể..... ngăn Mukuro lại....."

"Hưm. Biết sao được. Đằng nào cũng là để tiện giết cả 2 ngươi thôi."

Nói vậy, Tohka liếc nhìn với ánh mắt sắc như dao. Shidou bất lực mà nhìn lại.

Mukuro đã bị phong ấn Linh Lực, cùng với việc mất đi ý thức, chắc chắn sẽ không đủ sức chống lại Tohka. Tuy nhiên, với Shidou hiện tại, không sai khi nói rằng cậu đang không trong tình trạng tốt nhất.

"Kư ── ổn chứ!?"

Rồi, đến trễ sau Tohka vài giây, Origami đáp xuống cách đó hơi xa.

Tuy nhiên, Linh Phục, và cả CR Unit đều có thể thấy đã bị hư hại vài chỗ.

Quả nhiên dù có là Origami, buộc phải chiến đấu với Tohka đã bị nghịch đảo cũng là điều rất khó khăn.

"....."

Tohka thoáng liếc nhìn về phía Origami, rồi một lần nữa đưa ánh mắt trở lại phía Shidou và Mukuro.

Shidou cảm thấy lưng mình ướt đẫm.

https://thuviensach.vn

Điều đó đúng là vậy. Đòn công kích lúc nãy, đúng ra chỉ là do cái tính khí thất thường của Tohka. Giống như vậy, bây giờ nếu Tohka đột nhiên đổi ý, rất có khả năng là Shidou, hơn nữa là cả Mukuro và Origami, đều sẽ bị giết.

"Kư....."

Shidou đặt cơ thể của Mukuro nằm xuống đất một cách nhẹ nhàng hết sức có thể, rồi cố sức đứng lên trong khi chịu đựng cơn đau và chóng mặt.

Chắc chắn trạng thái của cơ thể đang ở mức tồi tệ nhất. Nếu là giữa con người với zombie, thì tình trạng bây giờ không khác zombie là mấy.

Tuy nhiên, chỉ duy nhất Shidou có thể khiến Tohka trở lại như trước.

Chống đỡ cơ thể chỉ bằng sức lực, đứng dậy bằng đầu gối.

"Gư.....ư, a....."

" ── Hừm."

Tohka nhìn xuống bộ dạng đó của Shidou với ánh mắt lạnh như băng, rồi cứ thế cúi xuống, nắm lấy cổ áo Shidou nhấc lên.

"Gư aaaa.....!?"

"Itsuka-kun!"

Origami lên tiếng, và cố gắng tấn công Tohka.

Nhưng, cô bị ánh mắt sắc bén của Tohka kiềm hãm, dừng bước tại chỗ. Điều đó nên là như vậy. Khoảng cách đến chỗ Shidou đã quá rõ ràng. Nếu làm gì đó bất cẩn, trước khi ngọn thương của Origami chạm được đến Tohka, đầu của Shidou đã lìa khỏi cổ rồi.

https://thuviensach.vn

"....."

Tohka không quan tâm đến gương mặt đang nhăn nhó vì đau đớn của Shidou, cô dễ dàng nhấc bổng cơ thể của Shidou lên.

Và khi nhìn Mukuro đang nằm dài trên mặt đất, cô nói bằng giọng lạnh lùng.

" ── Chiến binh với đầy sự nỗ lực, cuối cùng lại trở về thành một đứa trẻ."

"Gư....."

Cậu cảm thấy bị ghim chặt bởi ánh mắt sắc như gươm.

Nhưng, khoảnh khắc tiếp theo, Tohka thở ra một hơi dài, có phần buồn chán mà tiếp tục nói.

"..... Ta mất hứng rồi."

"Ể ── ?"

Trước thanh giọng khác thường đó của Tohka đã bị nghịch đảo, Shidou tròn mắt ngạc nhiên.

Tuy nhiên, sự ngạc nhiên đó, lập tức bị bao trùm bởi sự kinh ngạc còn lớn hơn nữa.

Khi nghĩ rằng Tohka đang kéo cổ áo của Shidou, với không chút ngập ngừng nào, cô ấn môi Shidou vào môi mình.

"Ưmm..... !?"

"Kyaaa ── !?"

https://thuviensach.vn

Giọng của Shidou, và của Origami đang chứng kiến điều đó chồng lên nhau.

Nhưng biểu cảm của Tohka không cho thấy bất cứ chút lúng túng nào, cô buông tay đang nắm cổ áo của Shidou ra.

"..... Ui đau!"

Vùng mông đáp mạnh xuống đất. Chấn động và cơn đau giống như lúc nãy, tấn công toàn bộ cơ thể.

Tuy nhiên trong khi gương mặt Shidou đang nhăn nhó, cậu cũng không thể rời ánh mắt ra khỏi Tohka.

── Bộ Linh Phục tối màu Tohka đang mặc biến thành những hạt sáng lấp lánh, tung bay theo làn gió.

Tohka vẫn lãnh đạm như lúc trước, nhưng trong lúc nhìn xuống Shidou với đôi mắt phản chiếu chút màu sắc của sự tò mò, cô khẽ thì thầm.

" ── Đừng khiến ta..."

"Ể.....?"

"Đừng khiến 『Tohka』 cảm thấy buồn đấy."

Tohka nói vậy, rồi như thể ý thức bị gián đoạn, cô ngã xuống tại chỗ.

"To, Tohka!?"

Shidou vội vàng nhìn vào gương mặt của Tohka vừa ngã xuống đất.

"Ưm..... mư....."

Đó, là gương mặt ngái ngủ đã mất đi sát khí, hoàn toàn rất yên bình.

https://thuviensach.vn

Các đường nét trên gương mặt, từ lúc nãy vẫn không có gì thay đổi. Tuy nhiên, từ bầu không khí mà cô ấy đem lại, Shidou hiểu rằng Tohka mà cậu biết rõ đã quay trở lại. Cậu thở phào nhẹ nhõm, rồi gục đầu xuống gối.

"Itsuka-kun, cậu không sao chứ!?"

Nhìn thấy bộ dạng đó, Origami chạy đến bên cậu. Shidou bất lực cười khổ trong khi phe phẩy vẫy tay.

"Dù thế nào..... à không, như mong đợi thì thế này là ổn rồi phải không?"

"Đúng, đúng vậy! Vết thương nghiêm trọng quá..... Phải mau chóng sử dụng Realizer y tế!"

"Aa..... đúng vậy nhỉ. Không biết kí ức đã quay trở lại với nhóm Kotori chưa nữa? Không thể để Mukuro và Tohka nằm khỏa thân ở đây mãi được, phải sớm trở về «Fraxinus»..... "

Rồi.

Đến đó, Shidou dừng lời nói lại.

Không, cậu phải dừng lại giữa chừng vì bị cưỡng chế.

── Đột ngột tỉnh dậy tại chỗ, Mukuro khóa luôn đôi môi của Shidou.

"Pư..... Mu, Mukuro!?"

"..... Mufu, lơ đễnh là kẻ thù lớn nhất của anh đấy, Nushi-sama."

Khi biểu cảm của Shidou còn đang nhuốm màu kinh ngạc, Mukuro trong lúc lảo đảo vẫn nở một nụ cười táo bạo.

"Rốt, rốt cuộc là....."

https://thuviensach.vn

"Lúc nãy, anh định hôn Tohka phải không?"

"Ể....."

Trước lời nói của Mukuro, Shidou chau mày.

Chắc chắn rằng Mukuro, đã chấp nhận những lời nói của Shidou lúc trước, nhưng không thể ngờ, điều đó không có nghĩa là cô ấy không muốn độc chiếm Shidou thêm lần nữa ──

Mukuro, cười khúc khích như thể đã nhìn thấu suy nghĩ của Shidou.

"Xin hãy an tâm. Không phải..... đã ổn rồi sao. Dù cho anh có làm gì, Muku cũng sẽ không cảm thấy bất an nữa. Dù thế nào..... chúng ta là gia đình mà."

Nói vậy nhưng, má của Mukuro hơi ửng hồng như có chút xấu hổ.

Nhìn thấy điều đó, Shidou thả lỏng cơ mặt mà thở ra một hơi.

"Mukuro....."

"Nếu vậy..."

Mukuro nói như để cắt ngang lời của Shidou, cô đặt ngón tay lên đôi môi vừa hôn lúc nãy.

"Có thân mật đến mức này cũng không phiền ai nhỉ? Chúng ta là gia đình mà."

Và nói rồi, cô mỉm cười tinh quái.

"..... À thì."

..... Gia đình, là như thế nào.

https://thuviensach.vn

Có thể phải chịu trách nhiệm cho những gì mình đã nói ra, Shidou bỗng cảm thấy một chút bất an.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Kết Chương: Khoảnh Khắc Tái Hợp

Người ta thường nói rằng con người có thể chạm tay đến bầu trời đầy sao, nhưng thực tế là cậu còn từng bơi giữa không gian vũ trụ, sau đó cơ thể bị cuốn vào một trận mưa sao băng, mặc dù nó chỉ là giả, nhưng dù cho sai lầm đến mấy thì cậu cũng không nghĩ mình có thể vươn tay tới được.

Rốt cuộc, những ngôi sao tuyệt đẹp bởi chúng ở cách ta rất xa. Trong khi ngước lên bầu trời đầy sao với tầm nhìn rộng mở, Shidou thở ra một hơi dài.

Vài ngày sau khi phong ấn Linh Lực của Mukuro. Shidou, đang nhìn lên bầu trời đêm từ tầng thượng của biệt thự các Tinh Linh ở cạnh nhà Itsuka.

Lí do rất đơn giản ── Hiện tại đang có một thiếu nữ nằm ngay bên cạnh Shidou, và đây là nguyện vọng của cô ấy.

" ── Mukuro."

Khi Shidou khẽ gọi tên, Mukuro hướng ánh mắt về phía này, trong lúc dùng đầu ngón tay gạt phần tóc mái dài ra cho khỏi vướng.

"Hửm. Sao vậy, Nushi-sama?"

"Thực sự thế này là ổn rồi sao? Nếu em muốn ngắm trời đêm, Kotori đã nói là có thể chuẩn bị một nơi có tầm nhìn tốt hơn nữa...."

https://thuviensach.vn

"Được rồi mà. Muku từ bây giờ sẽ sống ở đây. Nếu vậy, thế này là tốt rồi."

"Vậy sao."

Shidou đáp lại ngắn ngọn, nới lỏng đôi môi, nhìn lên bầu trời đầy sao một lần nữa.

Và khi đang ngắm nhìn những ngôi sao lấp lánh, cậu vươn tay phải ra, nắm và xòe bàn tay ra một vài lần.

Thực ra thì không phải cậu đang cố nắm lấy những vì sao. Đơn giản là, cậu chỉ đang kiểm tra cử động của tay phải.

Cánh tay phải của Shidou đã một lần tan biến, nhưng bằng cách nào đó nó đã được tái tạo hoàn chỉnh như cũ.....

Mà, quả nhiên để có thể phục hồi nhanh chóng bộ phận đã bị thương tổn nghiêm trọng đến vậy, chỉ dựa vào sức mạnh của «Camael» là không đủ, mà còn cần sự hợp lực của Realizer nữa.

Mặc dù vậy, việc chữa trị và che dấu tình hình của Mukuro, đã được tiến hành nhanh hết mức có thể. Sau đó, những người đã bị 『Khóa』 kí ức về Shidou đã đồng loạt nhớ ra cậu, và họ đã làm rất nhiều việc để giúp đỡ.

Nếu phải nói ra thì, khi nhìn vào vết thương của Shidou, họ đều cho rằng nếu mình không quên mất Shidou thì sự việc đã không xảy ra đến mức này, và để khuyên nhủ các Tinh Linh liên tục đổ lỗi cho bản thân cũng đã tốn rất nhiều công sức.

Mukuro cho đến giờ thì thái độ đã trở nên ngoan ngoãn đến khó tin, cô tiếp nhận rất nhiều loại kiểm tra bằng cách nghe lời của Kotori và Reine.

https://thuviensach.vn

Và sau khi việc điều trị của Shidou và các bài kiểm tra của Mukuro kết thúc vào hôm nay, sau khoảng thời gian dài mới gặp lại nhau, Mukuro đã nói rằng muốn cùng cậu đi ngắm sao.

" ── Ngày xưa."

"Ể?"

Mukuro đang yên lặng nhìn lên bầu trời khẽ thì thầm, Shidou hướng ánh mắt về phía Mukuro.

"Giống như bây giờ, em cũng đã từng cùng ngắm sao với ane-sama. Muku..... rất yêu khoảng thời gian đó."

"À..... đúng vậy nhỉ."

Shidou nhẹ nhàng đáp lại như đồng tình.

Điều đó, Shidou đã biết rồi. «Michael» hầu như đã hoàn thành vai trò của một con đường, tạo ra giấc mơ mà cậu đã từng thấy bằng cách trộn lẫn kí ức của 2 người.

Khi nhìn thấy giấc mơ đó, Shidou cảm thấy nhẹ nhõm và hạnh phúc từ tận trái tim. Chắc chắn đó là, cảm giác mà Mukuro đã ghi nhớ vào thời điểm đó.

"Tại sao..... lúc đó em lại không nhận ra. Không có sự lo lắng nào, cả ane-sama..... bố, mẹ đều rất yêu Muku."

"..... Mukuro."

Shidou khẽ lắc đầu, tiếp tục.

"Đâu thể trách em được. Dù có là ai, cũng đều không muốn trở nên cô độc. Là lẽ tự nhiên khi ta cố bảo vệ nơi thuộc về mình bằng cách nào

https://thuviensach.vn

đó..... Ngay cả anh cũng hiểu điều đó. Em chỉ đi sai một chút trong cách thực hiện thôi."

"Nushi-sama....."

Mukuro nhìn về phía Shidou, chầm chậm hướng ánh mắt xuống dưới.

"Vậy sao..... Ra là thế. Nushi-sama cũng giống như Muku. Vậy thì..... có lẽ em có thể an tâm khi ở cạnh Nushi-sama rồi."

Và cô nới lỏng gò má, nói vậy.

Tiện thể nói tới điều này, khi Shidou trải ngiệm quá khứ của Mukuro, thì Mukuro cũng chia sẻ kí ức của Shidou qua những giấc mơ. Shidou cảm thấy có chút xấu hổ, má bắt đầu hơi ửng hồng.

"Hưm, nhân tiện thì trong các giấc mơ em đã thấy, có thứ mà em không hiểu lắm."

"Hể, thứ gì vậy?"

"Thứ gì đó như, khi anh đang trông nhà một mình, anh đã đặt 2 tay vào hông rồi hô, Bí kĩ・Thuấn thiểm oanh bộc phá ──"

"Aa thứ đó hoàn toàn không có liên quan gì đến anh đâu, chắc chắn lúc đó em đang thực sự nằm mơ thôi."

Shidou lên tiếng như muốn chặn đứng lời nói của Mukuro. Mukuro nghiêng đầu khó hiểu.

"Hửm? Có chuyện như vậy sao..... Mà thôi."

Mukuro một lần nữa quay đầu nhìn lên trời, như thể cô ấy không có thắc mắc gì.

https://thuviensach.vn

Và sau đó một lát, cả 2 người yên lặng ngắm nhìn bầu trời đêm.

Không biết là bao lâu đã trôi qua, Mukuro khẽ thì thầm.

"Nè, Nushi-sama."

"Ừm, sao vậy?"

"Em muốn nói là..... em sẽ cắt tóc."

"Ể?"

Trước lời nói của Mukuro, Shidou tròn mắt.

Quả thực là Shidou có đề nghị như vậy trong buổi hẹn đầu tiên..... Nhưng vào lúc đó, Mukuro đã cực lực từ chối. Hơn nữa, trận chiến với Tohka nghịch đảo đã ngay lập tức đảo chiều, khi Tohka lỡ cắt mất tóc của Mukuro.

"Được thật hả, Mukuro?"

"..... Ưm. Vì lí do nào đó..... em muốn có một chút thay đổi."

Mukuro mỉm cười man mác buồn, cô cuốn phần tóc mái dài vào xung quanh ngón tay.

"Dĩ nhiên, Nushi-sama sẽ cắt tóc cho em nhé? Ngoài gia đình ra thì em không muốn ai khác chạm vào mái tóc này đâu?"

Và, cô ấy nói với giọng như đang bông đùa.

Shidou sau một vài giây ngạc nhiên ──

" ──Aa, cứ giao cho anh."

Cậu gật đầu đồng ý, rồi nhẹ nhàng xoa đầu Mukuro

https://thuviensach.vn

◇

── Tiếng chuông quen thuộc vang vọng trong khu phòng học.

Các học sinh đang ở trên hành lang của trường cao trung Raizen, chào tạm biệt bạn của mình, đi vào trong lớp và bắt đầu chuẩn bị cho tiết học sắp tới.

"Ôi trời, đã đến giờ học nhóm rồi sao? Vừa kịp lúc nhỉ."

Shidou nhảy vào trường ngay sát giờ, thở phào nhẹ nhõm, tháo chiếc khăn đang quàng trên cổ và quạt phành phạch.

Con đường đến trường vẫn lạnh như mọi khi, nhưng bởi vì cậu đã chạy như bay tới đây nên có chút mồ hôi đang vã ra.

"Umu, nguy hiểm thật đó..... Tất cả, đều là do Origami giữa đường đã cố chui vào trong áo khoác của Shido─."

"Về việc đó thì tôi sẽ xem lại mình. Tôi rất xấu hổ nên không có gì để nói. Nếu có cái lỗ nào thì tôi cũng muốn chui vào đó."

Tohka đã đến trường cùng Shidou nói vậy trong khi khoanh tay trước ngực, Origami thì cúi đầu nhận lỗi một cách rất hiếm thấy.

Nhưng, khoảnh khắc tiếp theo, Origami hạ thấp tư thế, chui đầu vào trong vạt áo khoác của Shidou.

"Uhyaaa!?"

"Na, này! Cô không hối hận gì sao!"

"Tôi chỉ đang cố chui vào một cái lỗ thôi mà. Đâu có vấn đề gì."

"Có vấn đề đấy!"

https://thuviensach.vn

Vân vân và mây mây, Tohka và Origami lại bắt đầu một trận đấu khẩu. Shidou khẽ thở ra rồi bất đắc dĩ trở thành trọng tài.

── Đã một tháng kể từ vụ của Mukuro. Sau trận chiến lần trước, mọi thứ gần như đã được sửa chữa hoàn toàn, và thành phố Tenguu quay trở lại nhịp sống thường nhật.

Tohka đã từng bị nghịch đảo, và cả biểu cảm của Origami, đều đã ổn định trở lại.

Đương nhiên, «Ratatoskr» đã mất đi lãnh thổ vẫn đang tiến hành xây dựng lại căn cứ, và việc DEM nhắm vào các Tinh Linh cũng không có gì thay đổi.

Tuy nhiên thành phố đã khôi phục lại dáng vẻ yên bình, nên chúng ta vẫn có thể tận hưởng cuộc sống thường nhật êm đềm.

Ngay cả Mukuro vẫn cảm thấy chút bất an để mở lòng với mọi người, nhưng sau khi gặp Miku "Aaaaaaaaa! Dễ thương dễ thương dễ thương quá điiii! Mình chưa thấy ai nhỏ nhắn và ngây thơ thế nàyyyy!" thì rất nhanh sau thử thách đầu tiên, hơn cả dự tính, cô ấy đã trở nên quen thuộc hơn với các Tinh Linh. Kiểu như, cô ấy nhận được sự đồng cảm vậy..... Liệu đó có phải sự đồng cảm giữa những người chung hoàn cảnh? Cơ mà, đối với Miku thì cô ấy có vẻ cảnh giác hơn.

"Thôi nào thôi nào, bình tĩnh lại đi. Đến giờ vào lớp rồi đó. Khó khăn lắm chúng ta mới đến kịp nên chắc các cậu không muốn bị trễ nữa chứ?"

"Muu..... Không còn cách nào khác. Đừng gây thêm rắc rối cho Shido─ nữa."

"Đã rõ."

https://thuviensach.vn

Shidou xen vào giữa để can ngăn, Tohka và Origami ngoan ngoãn dừng lại.

Sự thực là, dù có hay xảy ra cãi vã, nhưng quan hệ giữa 2 người họ không xấu chút nào. Ngược lại, từ sâu trong tim họ còn có sự công nhận lẫn nhau.

Vào thời điểm đó ── Tohka xuất hiện cùng với một trận không gian chấn, còn Origami thuộc AST có trách nhiệm ngăn chặn điều đó, không ai có thể nghĩ chuyện này sẽ chuyển biến tốt đẹp hơn.

Chắc chắn Mukuro cũng, không ── Chắc chắn dù là Tinh Linh thế nào, cũng có thể thấu hiểu lẫn nhau. Nhìn vào dáng vẻ của Tohka và Origami, trông có vẻ như một giấc mơ mơ hồ, tuy nhiên ý nghĩ chắc chắn đó vẫn lớn dần trong trái tim Shidou.

"Mu? Cậu sao thế, Shido─?"

"Cậu không vào lớp sao?"

"Ể? À, không, không có gì đâu. Chúng ta nhanh đi thôi."

Khi 2 người nói vậy, Shidou cười khổ như đang giả bộ.

Và trong lúc cuốn chiếc khăn choàng lại, cậu mở cửa vào lớp 4 năm 2.

── Rồi.

"..... Hể?"

Shidou, đột ngột dừng bước.

Bên trong lớp học, một bầu không khí có phần khác thường bao trùm.

https://thuviensach.vn

Nên nói thế nào đây, mọi người đều nhốn nháo, hoặc họ đang mất bình tĩnh, dồn sự chú ý vào một thứ gì đó.

Tuy nhiên, cậu đã biết được nguyên nhân ngay lập tức.

Ở vị trí của Shidou, có một thiếu nữ đang ngồi tại đó.

"Cái....."

Shidou bất giác ngừng cả thở, thiếu nữ đó như thể đã nhận ra sự hiện diện của nhóm Shidou, đôi mắt mở to vì vui mừng.

Mái tóc đen nhánh như được màn đêm bao phủ. Làn da như sứ trắng không tì vết. Đây hoàn toàn không phải ví von gì, thực sự theo nghĩa đen thì ở đó là một thiếu nữ có vẻ đẹp khiến người khác rùng mình.

"Cô, là ──"

Shidou phát ra giọng run rẩy, người thiếu nữ nở một nụ cười với đôi môi anh đào rồi lên tiếng.

" ── Ufufu. Chúc một ngày tốt lành, Shidou-san. Đã lâu không gặp rồi nhỉ."

"Cái.....!"

"Shidou."

Tohka và Origami ngay lập tức phản ứng lại, bước lên trước như để bảo vệ Shidou.

Tuy nhiên người thiếu nữ, không có chút cảnh giác nào với Tohka và Origami như vậy, chỉ mỉm cười vui vẻ.

"Ara, ara. Làm thế nào đây? Giờ học nhóm sắp bắt đầu rồi đấy?"

https://thuviensach.vn

"Đừng có giỡn mặt! Rốt cuộc cô đang có âm mưu gì!"

"Tại sao, cô lại ở đây?"

Tohka và Origami nói trong lúc không chút lơ là nhìn chằm chằm vào người thiếu nữ.

Sau đó người thiếu nữ, vẫy tay một cách đáng ngờ, rồi nhìn về phía Shidou.

"Ufufu. Tôi, đã quyết định từ hôm nay sẽ đi học trở lại. Từ giờ xin hãy chiếu cố tôi lần nữa nhé, Tohka-san, Origami-san, ── Shidou-san."

Rất nhã nhặn, nhưng nụ cười toát ra sự điên loạn.

── Tinh Linh tồi tệ nhất・Tokisaki Kurumi, nói như vậy.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi

www.dtv-ebook.com

Tập 16 - Kurumi Refrain

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Mở Đầu: Đồng Minh Của Công Lý

Tokisaki Kurumi là một cô gái hiền lành, những người quen biết cô ấy đều có chung đánh giá như vậy.

Sinh ra trong một gia đình sung túc, cô bé được nuôi lớn trong vòng tay yêu thương của cha mẹ, từ nhỏ đến khi lớn đều chẳng gặp bất kỳ điều gì để gọi là bất mãn hay mất tự do cả, cứ thế mà 17 năm tuổi đầu lướt qua trong êm đềm.

Không có điều gì để oán hận, cũng chẳng hề bị ai ghen ghét, cuộc sống yên bình nhàn nhã thấm thoát trôi đi.

Đây nhất định là hết sức hạnh phúc đây. Hầu như tất cả mọi người đều có chung đánh giá như vậy đối với cuộc đời của cô ấy, và thực tế chính bản thân cô cũng cho rằng như là vậy.

Thế nhưng, nếu nói là cô không có điều chi để phiền não, thì nó cũng không đúng lắm.

--Cảm giác bất lực luôn phảng phất.

Có lẽ là bởi do từ khi sinh ra và lớn lên đã ở trong một hoàn cảnh chẳng hề mất sự tự do, hoặc có lẽ là bởi bản tính từ nhỏ đã sẵn như vậy, mà trong lòng Kurumi vẫn thường thường cảm thấy điều đó.

https://thuviensach.vn

Nhìn ra thế giới xung quanh, vẫn còn có rất nhiều người phải gánh chịu hoàn cảnh gian nan khốn khổ.

Có người mất mạng vì bị cuốn vào chiến tranh, có người sinh ra đã mang mầm bệnh bẩm sinh đâm ra chẳng còn sống được bao lâu. Còn có những người khố rách áo ôm, cả bữa ăn cũng khi no khi đói, bị người ta phân biệt đối xử. Trên thế giới này, những làn gió lạnh lùng luôn sẵn sàng cuốn phăng những kẻ yếu đuối đi mà chẳng hề có chút lưu tình nào.

Qua Tivi, sách báo, tạp chí--rồi tận mắt chứng kiến nữa.

Thấy được những điều đó, cảm giác bất lực ngụ trong lòng Kurumi ngày càng mãnh liệt hơn.

Có lẽ, đó là cái gì đó mà tất cả chúng ta đều đã từng cảm nhận qua. Nhưng bởi, tất cả mọi người đều biết rõ cái thế giới này nó vô tình thế nào, thế là vứt bỏ nó đi, không màng quan tâm đến những thứ xa vời ấy--góc khuất bất hạnh của thế giới.

Song trong lòng Kurumi mặc kệ là bao lâu thì những thứ ấy vẫn luôn nằm đọng lại.

Có lẽ bản thân mình có thể làm được điều gì đó.

Muốn được vươn tay viện trợ đối với những người trong cảnh khốn khổ lầm than.

Lối suy nghĩ trượng nghĩa ngây thơ này, theo hướng tốt mà nói, là hồn nhiên trong sáng, còn theo hướng xấu, chỉ là sự ấu trĩ.

Chẳng một ai chú ý tới nó, dòng cảm xúc bắt nguồn từ trong tâm căn Kurumi.

https://thuviensach.vn

Có lẽ, bởi cô vốn chính là một người như vậy, mà mới phát sinh ra điều đó đây.

--Vào một ngày nào đó.

Hôm ấy, vẫn thường lệ như mọi ngày.

Khoảng chừng 5 giờ chiều. Cùng với bạn bè đồng trang lứa tan học về nhà dưới sắc trời hoàng hôn nhuộm cam, vừa đi vừa tán gẫu với đứa bạn.

"--Kìa, Sawa-san."

"Ừm?"

Được Kurumi gọi tên, cô bạn cùng lớp, Yamada Sawa thoáng nghiêng đầu. Một thiếu nữ chất phác với mái tóc màu nâu, được thắt bím lại thành nhiều sợi.

"Ngày mai cậu có dự định gì hông? Nếu như không có thì, hy vọng cho phép tớ về nhà cậu làm phiền một tý nghe."

"Ừ, không thành vấn đề... À ha, lẽ nào là, cậu lại muốn bế 'Maron' chứ gì?"

Sawa mỉm cười nói vậy. Maron, là con mèo được nhà Sawa mua từ trại nuôi dưỡng. Một chú mèo Mỹ lông ngắn, nó không chỉ chẳng biết sợ người lạ là gì, mà thậm chí còn dám lăn ra làm nũng luôn cơ.

"Đâu, đâu có. Tại, tại người ta muốn cùng cậu học nhóm một tẹo thôi mà..."

"Haha, vậy thì cứ thế đi. Mời cậu ghé qua chơi đó.--Mà nè, Kurumi-san yêu mèo đến vậy, sao không tự nuôi một con phải tốt hơn hông."

Lời của Sawa khiến Kurumi có chút cau mày.

https://thuviensach.vn

"...Mẹ tớ bị dị ứng với mèo."

"Ra thế, vậy thì ráng chờ đến khi sống tự lập thì nuôi một bé hen."

Sawa nói thế rồi lại nở một nụ cười, sau đó vẫy tay, hướng về phía nhà của cô mà đi đến.

Kurumi vừa vẫy tay vừa chào tạm biệt cô bạn, đến khi bóng của cô nàng lảng mất vào trong ngôi nhà mới chịu tiếp tục cất bước đi.

Không có điều gì để ai oán cả, mỗi ngày đều bình yên trôi qua. Bạn bè đều được Trời thương, không gặp phải cảnh ngộ gì khốn đốn hết, vì vậy nói theo cách này thì chẳng có vấn đề chi sất.

Sau đó, cũng nhất định phải tiếp tục duy trì những ngày tháng yên bình này. Mặc nhiên đáy lòng Kurumi dù có hơi hơi gợn sóng, nhưng cô quyết không màng bận tâm đến nó làm chi nữa, lẳng lặng hướng về nhà.

--Kurumi nhận thấy có gì đó không giống như thường lệ, rồi không lâu sau đó.

"...Etou?"

Quẹo sang vài cái ngõ nhỏ, Kurumi chợt phải mở to mắt để nhìn xung quanh.

Bất tri bất giác, con người, động vật, các loại âm thanh, mọi thứ đều biến mất.

Quả thực tựa như là, bản thân cô đã lạc bước vào một thế giới khác vậy.

Trong thoáng chốc, Kurumi nhầm tưởng rằng lỗ tai mình có vấn đề--nhưng không phải như vậy. Tiếng sột soạt từ y phục của bản thân, Kurumi vẫn nghe rất rõ như cũ.

https://thuviensach.vn

"Đây là, gì đây..."

Kurumi tuy vẫn không biết phải làm thế nào, nhưng vì để rời khỏi đây mà cô tiếp tục bước đi.

Nhưng--

"Cái gì đây..."

Bước chân Kurumi nhanh chóng khựng lại.

Lý do rất đơn giản. Trước mặt cô, bỗng xuất hiện một quái vật huyền bí.

Sinh vật đó hệt như một cái bóng đen ngưng kết lại thành một hình người thông thường. Cơ thể sinh vật đó tản mát ra hơi thở đầy mơ hồ, phát ra những âm thanh không biết phải gọi nó là rên rỉ hay là rít gào.

"Kyaa--!?"

Hết sức rõ rệt, đó là sự tồn tại của một thứ bất bình thường.

Hơi thở Kurumi trở nên ngập ngừng, cô muốn chui vào cái lỗ nào đó để trốn.

Song, cái cơ thể ngập tràn trong căng thẳng đó nào có hành động theo ý muốn của cô. Kurumi chợt vấp chân mà ngã, đặt mông hiện tại trên mặt đất.

"Kyaa...!"

"--------"

Tiếp theo, tựa như đã chú ý tới Kurumi, con quái vật chầm chậm tiếp cận cô.

https://thuviensach.vn

"Không... Đừng mà...!"

Kurumi cái gì cũng đều không làm được nữa, đành rét run cả người chịu sự an bài.

Thế nhưng--chỉ sau một cái nháy mắt.

"...!?"

Tầm nhìn của Kurumi chợt bị ánh sáng bủa vây. Một tiếng nổ mãnh liệt vang lên, sau đó thì con quái vật tiếp cận Kurumi đã biến mất.

Một thiếu nữ xuất hiện, tựa như vừa đổi chỗ với con quái vật ấy.

"--Cô không sao chứ?"

"Etou... Ừm--tôi, không có việc gì..."

Kurumi nghi hoặc mà ngẩng đầu, ánh mắt hạ xuống nhìn vào người thiếu nữ.

Mái tóc cô ấy dài phiêu động theo gió, vẻ ngoài đầy nghiêm chỉnh. Gương mặt phảng phất chút u buồn, cảm giác thần bí ngày một tăng. Thứ cô ấy mặc, là bộ lễ phục mỹ lệ với những tia sáng huyền ảo. Gộp tất cả những yếu tố này lại, có thể nói, cô ấy ví như là một thiên sứ hay là nữ thần nào đó vậy.

Sau khi định tâm lại, Kurumi hiểu rằng. Chính cô gái này là người đã hạ gục con quái vật bóng kia, và cứu mạng cô.

"C-Cảm ơn cô, đã cứu tôi..."

Kurumi lắp bắp nói lời cảm tạ, người thiếu nữ ấy chậm rãi vươn tay ra với cô.

https://thuviensach.vn

Nắm lấy bàn tay đó, Kurumi cuối cùng cũng đứng lên được.

"Nhưng... Hồi nãy, rốt cuộc là..."

Sau lời hỏi han của Kurumi, người thiếu nữ rủ mắt xuống và nói.

"--Là Tinh Linh. Thứ quái vật, mang sự hủy diệt đến thế giới này."

"Tinh Linh..."

"...Đúng vậy. Mà, cô là ai? Vì sao lại ở chỗ này?"

"Aa, xin lỗi. Tôi tên là Tokisaki Kurumi. Lý do vì sao ở đây... Kỳ thực chính tôi cũng không biết nữa."

Sau khi Kurumi nói vậy, thiếu nữ mm-hmm với tay vịn cằm, có vẻ như đang suy nghĩ cái gì đó.

"...Tự nhiên mà lạc đến đây à? Hừ, có khi nào bởi do cô có khả năng thích ứng chăng?"

"Hở...?"

Kurumi nghiêng đầu mà phát ra âm thanh đó. Tiếp tục, người thiếu nữ ấy trực tiếp tập trung ánh nhìn vào đôi mắt Kurumi.

"--Đột nhiên hỏi như này ắt có chút đường đột. Kurumi, cô, có muốn sở hữu sức mạnh không?"

"...Sức mạnh...?"

"...Phải. Sức mạnh giống như của tôi, cô có muốn không? Cô nhất định có tính tương thích với Kết Tinh Tinh LinhSephira rất tốt đấy. Nếu như cô nguyện ý mà nói--hy vọng cô có thể đồng hành cùng tôi, cứu rỗi thế giới này."

https://thuviensach.vn

"----"

Đột nhiên nói ra-những lời lẽ đầy hoang đường.

Người bình thường nhất định sẽ cười trừ, rồi nảy sinh hoài nghi đây.

Kurumi tất nhiên cũng không phải là không có nghĩ qua điều đó.

Thế nhưng, từ xa xa trong sâu thẳm, bắt nguồn từ cảm xúc ẩn sâu trong nội tâm, một cách vô thức đã đẩy mạnh Kurumi tiến về phía trước.

"Thật tuyệt vời. Như cô nói thì sức mạnh ấy chẳng khác gì có hơn cả trăm người gộp lại đây."

Thiếu nữ ấy sau khi nghe vậy chợt mỉm cười, rồi sau đó, tiếp tục nói.

"--Mong được chiếu cố, Kurumi. Tôi gọi là Takamiya Mio. Cũng chính là cái được gọi là... Đồng minh của Công Lý."

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Cám Dỗ Của Ác Mộng

Phần 1"Kuru, mi..."

Shidou vô tình, thốt ra cái tên ấy.

Người thiếu nữ bất chợt xuất hiện trước tầm mắt, thu hút lấy sự chú ý, ánh mắt tình cờ đổ dồn hết vào người thiếu nữ ấy--. Rồi cái tên ấy đã tự động bật ra.

Song, cũng đâu còn cách nào khác.

Bởi vì, ấn tượng mà người thiếu nữ ấy mang đến--đúng là có thể dễ dàng cuốn lấy toàn bộ sự tập trung của Shidou.

Bóng mượt cùng diễm lệ, mái tóc đen tuyền ấy.

Lộng lẫy đến mê hồn, làn da trắng tựa gốm sứ ấy.

Nụ cười tỏa nắng, bờ môi đỏ thắm như cánh hồng ấy.

Còn có thể hơi hơi nhìn thấy từ khuất sau lớp tóc mái--con ngươi mang hình hài chiếc đồng hồ ấy.

Người thiếu nữ như vậy, trên thế gian này chỉ độc nhất một người.

--Kurumi. Tokisaki Kurumi.

https://thuviensach.vn

『Tinh Linh tàn ác nhất』, thao túng Thiên sứ của Thời Gian «Zafkiel».

Những lần xuất hiện trước mặt nhóm Shidou, đều nhắm vào tính mạng của cậu, lúc thì với một tư cách kẻ địch mà ngang tàng mà uy hiếp, khi thì như một Tinh Linh đồng minh kề vai sát cánh bên cạnh bọn họ, ngay tại đây, ngay lúc này, lần nữa hiện diện.

"Rốt cuộc, tại sao--"

Những lời này, lơ đễnh bật ra khỏi cửa miệng Shidou.

Dù sao, việc Kurumi đột nhiên xuất hiện, không phải ở trong một hẻm nhỏ trong đêm tối, càng không phải là vào lúc Shidou đang rơi vào tình thế khốn cùng bị kẻ địch vây hãm--

Mà là ngay tại đây, trong phòng học cao trung năm hai lớp thứ tư của Shidou.

Mặc nhiên ngồi ở đó, không phải với tư cách như thường lệ, loại cảm giác bất thường này tồn tại, khiến Shidou không khỏi nuốt chút nước bọt xuống để làm ẩm cổ họng.

"--Hì hì."

Kurumi vẫn ngồi trên ghế tựa hồ cảm thấy biểu hiện của Shidou rất thú vị mà thả lỏng đôi gò má, tựa như muốn trêu tức mà nói rằng.

"Tại sao á... Bạn đang nói cái chi thế, Shidou-san? Đối với bạn cùng lớp đã lâu mới đi học trở lại, bộ bạn không có gì khác để nói hết ư."

Nói vậy, cô nàng đứng dậy, tựa như muốn khoe bộ y phục bản thân cô đang mặc.

https://thuviensach.vn

Khoác trên người cô, nào phải là bộ Linh Phục nhuộm màu đỏ của máu như hằng lệ, mà là áo khoác cùng bộ váy xếp nếp, một bộ đồng phục cao trung cùng kiểu như bộ Shidou cùng các bạn học sinh khác đang mặc.

"Cô..."

Shidou nhíu mày phát ra tiếng nghi hoặc.

Sự thực là, Kurumi vào mấy tháng trước đúng là cũng mang dáng vẻ này. Tuy rằng không rõ là cô nàng làm như thế nào, nhưng tạm thời cô đúng là học sinh mới được chuyển tới lớp này theo thủ tục, dù hiện tại cô có quãng thời gian tạm phải nghỉ học.

Thế nhưng, cho dù là vậy, mặc lời cô ấy nói, Shidou cũng đâu có ngây thơ đến mức dễ dàng tiếp nhận như vậy được. Nói đến cùng, việc cô tự thân nhập học vào chỗ này, đúng là nhắm vào bản thân Shidou đây.

"Ara ara."

Do nhận ra sự cảnh giác từ trong ánh mắt của Shidou. Kurumi mỉm cười như muốn trêu cậu, rồi nhẹ nhàng từng bước tiến gần Shidou.

"Shido!"

"---"

Bởi rằng cảnh giác trước động thái này của Kurumi, hai cái bóng từ phía sau Shidou nhảy ào ra.

Mái tóc đen dài như trời đêm, cùng mái tóc ngắn chấm vai nhạt màu bất ngờ chắn trước tầm mắt Shidou. Hai cô gái này đều là Tinh Linh học chung lớp với Shidou, Yatogami Tohka cùng Tobiichi Origami.

Mà, có vẻ như Kurumi đã dự đoán được trước hành vi của hai người họ. Cô nàng mỉm cười với một chút kinh ngạc cũng không có, sau đó đưa

https://thuviensach.vn

tay sờ lên khóe môi.

"Ufufu, vẫn rất chi là đào hoa nha, Shidou-san."

Kurumi sau khi nói xong lời trêu tức đó, bèn sử dụng ánh mắt như liếm láp mà nhìn về phía Tohka với Origami.

"Xin các cô cứ yên tâm. Mình không có dự định gây rối gì ở đây đâu mà."

"Ngươi định làm gì...!"

"Cô muốn bọn tôi tin tưởng cô?"

"Ara ara, người ta chưa gì đã bị ghét rùi. Thiệt đắng lòng quá đi mất."

Kurumi cố ý giả vờ như muốn khóc. Tohka trong nháy máy "Ơ..." không biết phải làm thế nào cho phải, nhưng khi thấy Origami vẫn kiên định bất biến, cô nàng lập tức khôi phục vẻ cứng rắn.

Tiếp tục, Kurumi một bên giả khóc một bên Kihihi nở nụ cười.

Cô sử dụng giọng đủ để các học sinh khác không thể nghe thấy mà nói.

"...Nếu như tôi thực sự dự định dùng vũ lực mà nói, hiện tại đã triệu hồi Thiên Sứ rồi cơ?"

"Hừ--"

Lời Kurumi khiến Shidou phải lặng thinh. Thấy Shidou phản ứng như thế, nụ cười của Kurumi càng thêm đậm, cô nàng tiếp tục nói tựa như hát.

"Sử dụng 《Thời Thực Chi Thành》 ôm lấy cả ngôi trường này, đem đám học sinh mất đi ý thức làm con tin bởi các phân thân của mình... Hiện

https://thuviensach.vn

tại tất cả học sinh đều đang ở dưới tình trạng cá nằm trên thớt, Shidou-san đến cùng sẽ chống lại mình như thế nào ta, thiệt là chờ mong quá đi."

"Kurumi...!"

"Ufufu, fufu."

Vẻ mặt Shidou trở nên nghiêm trọng khi lại thốt ra cái tên đó, Kurumi thì dùng tiếng cười khiến người ta sởn cả gai óc để đáp lại.

"Hy vọng sau khi mình nói vậy thì đã đủ để chứng tỏ rằng mình hiện tại không muốn làm gì cả. Nếu như bạn vẫn không muốn tin tưởng nữa thì--mình đành không khách khí nhằm chiều theo mong muốn của Shidou-san cũng không thành vấn đề đâu ha."

"...Ơ, cô--"

Giọng điệu yêu mị lẳng lơ ấy xác định rõ sự uy hiếp, làm cho hơi thở Shidou trở nên gấp rút.

Tohka với Origami cũng tăng cường cảnh giác, tay siết chặt lại. Nhưng Shidou vì muốn hai người dừng lại mà đưa tay nắm lấy vai hai cô nàng.

"..., tôi hiểu rồi."

"Ufufu, Shidou-san vẫn rất chi là dịu dàng mà."

Câu trả lời khiến cho Kurumi nở nụ cười thỏa mãn, cô nhẹ nhàng vuốt tóc.

Dáng vẻ yêu kiều mê hồn ấy khiến Shidou không thể lảng ánh mắt ra được, song cậu vẫn chưa thể bỏ sự kiêng dè đi được.

Đây cũng phải thôi. Nếu như Kurumi không có dự định nhắm vào Shidou mà nói, thì đã chẳng tự nhiên đi học trở lại sau suốt quãng thời gian

https://thuviensach.vn

ấy làm gì,dù rằng Shidou vẫn chưa rõ ràng cho lắm.

"Kurumi, cô rốt cuộc định..."

"Ufufu. Xin đừng lộ vẻ đáng sợ như vậy chứ--, mình chỉ là muốn cùng tận hưởng đời học sinh với Shidou-san một chút thôi mà."

"..."

Lời Kurumi nói khiến Shidou á khẩu nghẹn lời.

Tiếp tục, Kurumi trêu tức mà nhún vai, rồi đột nhiên tiếp tục nói với giọng cao hơn.

Như thể, muốn để cho các bạn học sinh khác đều nghe thấy vậy.

"Quá đáng, thật là quá đáng mà. Mình rõ ràng chỉ là muốn được đi học chung với Shidou-san thôi mà--, người ta không phải đã tuân thủ nghe theo lời căn dặn của Shidou-san rồi sao. Người ta lúc ở nhà Shidou-san toàn phải khỏa thân suốt nè, nhất nhất ngay lập tức theo hầu hạ khi được gọi nè. Đều đã làm đến nước này rồi mà một chút khen thưởng cho người ta cũng không có, hức hức hức..."

"Ớ!?"

Xàm ngôn loạn ngữ thốt ra từ trong miệng Kurumi khiến Shidou đớ cả người.

"Cô, cô hiện tại nói cái quái gì vậy! Cái loại chuyện đó--"

Shidou vội vàng muốn đính chính lại chuyện này.

Nhưng, đã quá muộn màng. Sau khi nghe xong Kurumi nói đám bạn bè cùng lớp một bên cứ nhìn Shidou một bên xì xào to nhỏ.

https://thuviensach.vn

"Ể... Lời vừa rồi là thật đây? Itsuka-kun lại thế nữa rồi à?"

"Hình như, Tokisaki-san chuyển đến hồi tháng 6 đúng không ta?"

"Ừ, nhưng sau đó phải tạm nghỉ học... Ể, có lẽ nào cô ấy ở trong nhà của Itsuka suốt...!?"

Cứ như vậy, những lời đồn thổi vô căn cứ cứ thế cấp tốc lan truyền ra.

"...Oooiiiiii....."

Shidou đưa tay ôm trán tuyệt vọng. Tương phản là Kurumi nở nụ cười tựa như đang vui vẻ vô cùng.

Mà, giờ cũng không phải là lúc để lo lắng những chuyện đó, hơn nữa tai tiếng về Shidou cũng đã vốn không tốt sẵn từ trước rồi. Shidou vò đầu để tĩnh tâm lại, sau đó thở một hơi thật sâu, giữ ánh mắt về lại bên người Kurumi.

"...Chỉ là để tận hưởng đời học sinh sao, liệu có thật không. Nếu như mục đích của cô thực sự là vậy, thì bọn tôi sẽ rất hoan nghênh. Ngoài ra, có mở tiệc chào mừng cũng không có vấn đề gì--. Tất nhiên là, tôi phải phong ấn Linh Lực của cô trước cái đã."

Shidou chau mày nói vậy.

Đương nhiên, Shidou không hẳn là nghiêm túc. Không, đúng hơn mà nói, thì những lời này thực sự xuất phát từ chân tâm của cậu, song Shidou không cho rằng Kurumi sẽ thành thật mà tiếp nhận điều đó.

--Thế nhưng.

Câu trả lời từ Kurumi hoàn toàn tương phản với dự đoán của cậu.

"Yup, được thôi. Không thành vấn đề."

https://thuviensach.vn

"..., ể?"

Phản ứng của Kurumi khiến Shidou nghi hoặc.

Shidou cẩn thận xem xét ý tứ trong lời của Kurumi. Hiện tại cậu có chút hoài nghi cái lỗ tai cùng cái đầu của mình xem có điều gì bất thường không. Sau vài giây, cậu liếc mắt trông biểu hiện của Tohka với Origami, họ cũng đang kinh ngạc bất ngờ như Shidou--mà trố mắt ra nhìn.

"Kurumi...? Cô vừa, vừa mới nói cái gì--"

"Mình nói là mình có giao phó Linh Lực cho Shidou-san cũng không thành vấn đề. Chỉ là--"

Kurumi chợt dựng ngón trỏ lên, cùng một nụ cười ngất ngây lòng người.

"Mình có một điều kiện."

"....."

Shidou hết hít rồi lại thở một hơi.

Cô nàng Kurumi này hẳn đâu thể dễ dãi giao Linh Lực của bản thân mình ra như vậy được. Chẳng khó để tưởng tượng trước, điều kiện này ắt sẽ là khó như hái sao trên trời đây. Thôi thì xem như lời cô ta nói ra như giỡn chơi chắc cũng thỏa nhỉ.

Nhưng, Shidou đâu thể nói thẳng ra như vậy. Dù cho chỉ là một khả năng nhỏ bé, chỉ cần là có thể phong ấn được Linh Lực của Kurumi, thì Shidou không hề còn có sự lựa chọn nào khác--. Quan trọng hơn là, khác với ánh mắt bỡn cợt lúc nãy, ánh mắt của Kurumi lúc này điềm tĩnh hơn hẳn.

Shidou hạ quyết tâm gặng hỏi.

https://thuviensach.vn

"...Điều kiện ấy, rốt cuộc là gì?"

"Là--"

Lúc này.

Ngay giữa lúc đôi môi Kurumi chuẩn bị nói ra, tiếng chuông thông báo giờ học bắt đầu bỗng vang lên.

"Ara, ara. Lại ngay vào lúc này mới chết. Tuy đáng tiếc thật đó, nhưng mà đành vậy thôi."

Dứt lời, Kurumi quay người đưa lưng về phía Shidou, dự định trở về chỗ ngồi của mình.

"Kurumi!"

Shidou cất tiếng gọi Kurumi quay lại. Đại khái bởi rằng bị cái giọng này thu hút, mà vài đứa bạn cùng lớp ngước nhìn cậu.

Song, Kurumi chẳng bất ngờ mấy, cô nàng chỉ cười hì hì, dựng một ngón tay lên giữ trước đôi môi của mình.

"Cụ thể bọn mình đợi sau giờ học hẵng nói nhé. Hiện tại xung quanh đông người lắm. Với cả--bổn phận của học sinh, là phải học tập cho đàng hoàng mà?"

Để lại những lời đó, Kurumi quay bước rời khỏi Shidou.

Phần 2

"...Tobiichi Origami. Nguyên đội viên của AST. Quân hàm thuộc hàng Thượng Sĩ. Đẳng cấp Pháp Sư là B+. Vào mấy tháng trước, bởi vì vài lý do cá nhân mà đã đệ đơn từ chức."

https://thuviensach.vn

Hiện đang ở trong một phòng thuộc chi nhánh Nhật Bản của DEM.

Artemisia • Bell • Ashcroft đang đọc thông tin được hiển thị trên một thiết bị di động cầm tay.

Vẻ ngoài của cô giống một cô gái tóc vàng mắt xanh thông thường. Nụ cười êm dịu khẽ hiện trên khuôn mặt, vốn đang phảng phất sự u buồn cùng nỗi nghi ngờ.

"--khẳng định không thể nào sai được. Chính là cô ta."

Artemisia nhẹ thì thầm sau khi xem xét tỉ mỉ hơn giữa đống thông tin tìm được.

Chiều cao, thể trọng, trình độ huấn luyện dùng Realizer, cùng nhiều số liệu khác đều đang hiển thị trên màn hình.

Thông tin hiện tại của Artemisia, vốn là từ cơ sở dữ liệu của các Pháp Sư quốc tế mà DEM nắm giữ được.

Pháp Sư hiện đại cũng không phải ám chỉ cái thể loại niệm chú văn hay là cầu nguyện gì cả, mà là chỉ những cá nhân sử dụng được Realizer, có khả năng triển khai trường Territory.

Vì thế, cần thiết phải cấy một thiết bị vi mô vào trong não bộ--, chuyện này mà muốn đơn lẻ tiến hành trong bí mật là hoàn toàn không có khả năng.

Nói cách khác, thông tin DEM thu thập các Pháp Sư có thể sử dụng Realizer, tất nhiên nhiều hơn bất cứ ai khác.

Khoảng chừng một tháng trước. Giữa lúc Artemisia định tập kích Tinh Linh Vũ Trụ, một Pháp Sư đã chợt xuất hiện. Để phòng ngừa ngộ nhỡ mà

https://thuviensach.vn

điều tra ngay sau đó, thông tin về cô gái đó trong cơ sở dữ liệu đã rõ rệt hiện ra ngay trên màn hình.

"Ừm..."

Thế nhưng, Artemisia bất mãn mà trề môi.

Như đã dự đoán, thông tin của cô gái đó đúng là có trong cơ sở dữ liệu, nhưng đó chỉ là những thông tin cơ bản, hoàn toàn không có thứ thông tin mà Artemisia cần đến.

"--Cô đang làm gì đấy, Artemisia?"

Lúc này. Chiếc ghế Artemisia đang tựa lưng vào hiện lên dáng vẻ của một ai đó. Cái giọng đó truyền đến từ sau lưng Artemisia.

Artemisia liếc nhìn, không biết tự lúc nào, đã có một cô gái đứng ở đó. Mái tóc cô có màu vàng nhạt hơn cả Artemisia, song đôi mắt lại xanh hơn hẳn. Nếu ví như Artemisia là mặt trời, thì cô gái kia có vẻ ngoài huyền ảo tựa như mặt trăng vậy.

Lời tuy là vậy, đây dù sao cũng chỉ dựa trên bề ngoài đơn thuần mà thôi. Hiện cô nàng có ngạo mạn tự xưng mình là mặt trời, thì Artemisia cũng không làm gì được.

Ellen • Mira • Mathers.

Tổng giám đốc điều hành, đứng vị trí thứ 2 trong Tập đoàn DEM, đảm nhiệm ngôi vị ai ai cũng đồng tình, Pháp Sư mạnh nhất của nhân loại.

"À, Ellen. Chỉ là tôi có chút việc cần điều tra thôi."

Artemisia mập mờ trả lời, Ellen thoáng khon người xuống, nhìn về thứ trong tay Artemisia.

https://thuviensach.vn

"Số liệu của Tochiichi Origami à... Có vấn đề gì với cô ta sao?"

"Cô biết cô ta à?"

"Ừ, có biết qua một chút."

Sau lời hỏi han của Artemisia, Ellen hơi hơi díp con mắt mà trả lời. Chỉ là chút phản ứng nhỏ thoáng qua, nhưng không biết vì sao, lại cảm thấy như có chút căm phẫn mang theo trong ấy.

"Có vấn đề gì sao? Giữa cô với cô ta ấy."

"Không, không có gì đâu."

Ellen né tránh ánh mắt. Như vậy là đủ để xác nhận Ellen sẽ không trả lời bất cứ gì rồi. Artemisia quyết định bỏ qua chủ đề ban đầu.

"Cô ta, là Tinh Linh... Đúng không?"

"Phải. Mật hiệu là «Angel». Cũng là Tinh Linh đã từng có dạo được gọi là «Devil» đấy."

"Cô ta nguyên bản là người của AST mà?"

"Đúng vậy. Đại khái là vì bị Tinh Linh hóa mà đã từ bỏ chức vụ ở AST."

"Hmm..."

Artemisia chống cằm ngưng mắt nhìn bức ảnh chụp Origami xuất hiện trên màn hình lần nữa. Sau vài giây, cô khẽ nói.

"Kìa, Ellen. Tôi với cô ta, trước đây đã từng gặp nhau chưa?"

"..., có ý gì đây?"

https://thuviensach.vn

"Cô ta, hình như có biết tôi."

"....."

Artemisia khiến Ellen đột nhiên không biết phải nói gì.

Nhưng, sau ít giây,kèm theo hơi thở dài, Ellen tiếp tục nói rằng.

"Artemisia. Cô tự đánh giá bản thân thấp quá đấy. Căn bản việc đội viên của AST có biết qua danh tiếng Artemisia • Bell • Ashcroft thuộc hạng SSS thì có gì gọi là kỳ lạ."

"Mm... Cô nói cũng phải."

"Tất nhiên. Lại nói, việc cô với cô ta có từng gặp nhau chưa, chính bản thân cô cũng không biết thì ta làm sao biết cơ chứ."

"Ahaha... Có vẻ đúng là vậy ha."

Artemisia sau đó nhún vai là cười khổ, Ellen bất đắc dĩ mà thở dài.

"Giờ không phải lúc, mau đi nào, ngài Ike đang triệu tập chúng ta đấy."

"À, ừ. Chờ tôi một tý."

Sau khi cho chiếc máy tính bảng về chế độ ngủ, cô đuổi theo bóng lưng Ellen rời khỏi phòng.

"....."

Tuy không nói gì nhưng trong khi cùng đi chung trong hành lang, Ellen có liếc nhìn Artemisia.

Artemisia nhạy cảm mà nhận ra được ánh mắt đó, quay qua mỉm cười. Ellen bất tiện mà lẫn nữa lại hướng về phía trước.

https://thuviensach.vn

Hiện lúc Artemisia hỏi về chuyện của Origami, Ellen có hơi chút giật mình, cơ mà xem ra Artemisia vẫn chưa khôi phục lại ký ức của bản thân cô.

Sự thực đúng là, lúc trước Artemisia từng có đọ kiếm qua với Origami. Thành ra, cuộc đối thoại giữa hai người khi đó có khiến cô ta phát sinh nghi vấn cũng là khó mà trách được.

Khả năng ký ức được khai mở từ một cuộc đối thoại nhỏ trên chiến trường là rất hiếm đây, tuy vậy vẫn cần kiểm tra lại cuộc đối thoại đó một chút để xác nhận cho thỏa đáng. Ellen thầm nghĩ về điều đó trong khi cùng lên thang máy với Artemisia.

"Này, Ellen. Triệu tập chúng ta nghĩa là có phương án tác chiến mới rồi à?"

"Ai biết. Nhưng, ngài ấy có nói là muốn để cho chúng ta xem cái gì đó."

"Cho chúng ta xem?"

"Đúng vậy."

Nói chuyện một chút, thoáng cái nhóm Ellen đã đến được tầng cao nhất--Phòng Tổng Chủ Tịch của tập đoàn DEM, Isaac • Ray • Pelham • Westcott.

Tuy nhiên.

"----"

Ellen bất ngờ ngừng bước, bởi cô cảm nhận được dòng áp lực nào đó đằng sau cửa phòng.

https://thuviensach.vn

Bởi một người đàn ông thông thường như Westcostt sẽ không thể mang dòng cảm giác uy áp như này mới phải, thế nhưng đúng là có 『cái gì đó』 đang rục rịch ở phía bên kia, nó lộ ra một dòng khí thế khác hẳn.

Quả thực giống như là--không sai, tựa như có rất nhiều dã thú đang ẩn giấu hơi thở chờ con mồi là nhóm Artemisia tiến vào bẫy vậy.

"Ellen."

"--Ừm."

Artemisia có vẻ như cũng đã chú ý tới, cô khẽ nhíu mày, vẻ mặt nghiêm túc hẳn.

"Rốt cuộc, là cái gì đây?"

"Không biết."

"Ngài Ike...không phải là bị tập kích rồi chứ?"

"Không thể nào. Tuy rằng ở đây chỉ là một chi nhánh, nhưng dù sao nó cũng vẫn thuộc về Tập đoàn DEM. Việc có người tập kích mà chúng ta không hề phát hiện được là--"

Đang nói, Ellen đột nhiên ngừng lại rồi hít một hơi.

"--từng có. Trong quá khứ, đã từng có kẻ đột nhập vào được chi nhánh Nhật Bản này."

Tinh Linh «Nightmare». Kẻ có khả năng thao túng thời gian cùng cái bóng, có thể sinh ra những Tinh Linh phân thân từ quá khứ của chính mình đến vô tận.

Tất nhiên, bọn họ cũng đâu có chễnh mảng công việc cảnh giới. Nhưng mà, nếu nói có kẻ đột nhập, chỉ có thể nghĩ ngay đến ả ta chứ không

https://thuviensach.vn

phải ai khác. Ellen cắn răng, không thèm gõ cửa mà xông thẳng vào phòng.

"IKE! Ngài không sao chứ! Ngài Ik--"

Song, ngay lúc Ellen tiến vào phòng, bước chân cùng thanh giọng lo lắng bỗng ngưng lại.

Lý do rất đơn giản. Chẳng hề có Tinh Linh nào trong phòng cả, chỉ có mình Westcott đang ngồi trên chiếc ghế đơn.

"Đây là..."

"--À, đã đến rồi à, Ellen. Sao vậy, mặt cô có vẻ biến sắc đấy."

"Không, không có gì cả thưa ngài."

Ellen ổn định lại vẻ ngoài của mình lại sau khi nói vậy, Artemisia cũng đồng dạng lộ ra vẻ bất ngờ khi theo Ellen vào phòng.

"Hmm...? Rõ cảm thấy bên trong có cái gì đó mà..."

Westcott có vẻ thích thú khi nhìn thấy phản ứng của hai người họ, rồi sau đó chậm rãi đứng lên, đi về phía cửa sổ.

"Là vầy, ta gọi hai người các cô tới đây không vì cái gì khác--Tinh Linh Vũ Trụ hiện đã rơi vào tay «Ratatoskr» rồi, bên đó ắt giờ đang tập trung việc gom đủ 10 Tinh Linh."

"...Liên tiếp thất bại mất thể diện, thành thật xin lỗi ngài."

Lời Westcott nói khiến Ellen phải méo mặt cúi đầu.

Hiện lúc không chiến giữa vũ trụ, «Goetia» do Ellen điều khiển đã bị chiến hạm không trung «Fraxinus» bắn hạ đối với Ellen mà nói vẫn chỉ như

https://thuviensach.vn

mới vừa xảy ra. Nếu như Ellen lúc đó không bị bắn rơi đi thì kết quả ắt hẳn đã khác.

Nhưng Westcott không có ý định trách cứ Ellen làm gì, hắn tiếp tục nói.

"Không cần tự trách làm gì, các cô đã làm tốt nhất có thể rồi. Hơn nữa, ta cho rằng nhờ tình trạng hiện tại nên mới dẫn đến được kết quả tốt nhất nữa đấy."

"Kết quả tốt nhất ư?"

"Chính xác. Tinh Linh cũng đã tập trung đủ, trên tay ta cũng có Quỷ Vương, tuy rằng còn ở trạng thái chưa hoàn chỉnh lắm--nhưng mà Elliot lại không có mặt trong sự kiện này, nếu cần phải tiếc nuối mà nói thì chính là nó đấy."

"...Ơ."

Elliot. Nghe thấy cái tên của kẻ phản bội đó khiến sắc mặt của Ellen đanh lại.

Để ý tới thái độ của Ellen, Westcott nhún vai nói tiếp.

"Tóm lại, cũng đã tới lúc rồi. Cô còn nhớ điều kiện trước tiên là gì không, Ellen--khiến cho Itsuka Shidou vì chúng ta là phát huy chức trách của 『chìa khóa』 đây."

"...! Đó là--"

Đôi mắt Ellen chợt mở to ra.

Westcott hí hửng cười, giơ tay phải lên.

https://thuviensach.vn

Tiếp đó, bóng tối đâu đó tràn ra, một quyển sách đen đúa xuất hiện--Quỷ Vương «Beelzebub». Đây là thứ hắn đã cướp được từ Tinh Linh «Sister», một phép màu mang hình dạng quyển sách.

Sức mạnh của nó là "Toàn tri". Thứ có thể tìm hiểu ra được căn nguyên của mọi loại sự việc sự vật phát sinh ra trên trần đời này, một năng lực cực kỳ khủng bố.

Dù rằng «Sister» có gây ra trở ngại trong tra cứu, thế nhưng chỉ cần tập trung sức mạnh một chút, cũng không phải là không có khả năng tìm ra được kẽ hở trong sự cảnh giới của «Ratatoskr».

"--Vì thế, cần nghiêm túc mà dẹp bỏ quả khứ đi. Không cần câu nệ, cứ thỏa thích, mà phát huy sức mạnh của Pháp Sư mạnh nhất của nhân loại đi."

"Xin cứ yên tâm giao cho tôi. Nhất định tôi sẽ đem về thành quả tốt nhất để dâng lên cho ngài."

"Tốt lắm. Ta hết sức mong chờ tin tốt từ các cô."

Như để đáp lại lời của Westcott, Ellen trả lời với tư thế kiêu hùng, Artemisia ở phía sau Ellen cũng tỏ ra tương tự.

"Vậy, chúng ta cần lập tức chuẩn bị hành động đây. Hiện tại cần--"

"--À, đợi chút đã."

Lúc này, mí mắt Westcott chợt giựt một cái như vừa chợt nhớ ra gì đó, mà dừng Ellen lại.

"Có vấn đề gì sao?"

"Chỉ là, ta còn có chuyện quên chưa nói--, ta có bổ sung thêm thành viên để cùng hành động với các cô trong lần tác chiến này."

https://thuviensach.vn

"Bổ sung thành viên... Là Pháp Sư à? Ngài cho rằng dựa vào thực lực của bọn tôi là vẫn chưa đủ?"

Ellen nỗ lực nén lại mà dùng giọng điệu bình tĩnh để trả lời... Nhưng rõ ràng là vẫn không thể che giấu được sự bất mãn.

Tuy nhiên Westcott chỉ nhẹ nhàng mỉm cười. "Cũng không phải như vậy", rồi lắc đầu.

"Ý ta không phải là thế. Cô là Pháp Sư mạnh nhất rồi, không ai nghi ngờ gì về điều đó cả, mà Artemisia cũng mạnh xấp xỉ cô. Nhưng mà, cô không nên xem thường uy lực đến từ số đông. Dù rằng đám Tinh Linh bị phong ấn sức mạnh ấy chỉ như lũ trẻ con đối với các cô, nhưng nếu bị số đông Tinh Linh hợp lại chống đối, thì việc cản trở các cô trong vài phút là rất có khả năng đây. Mà vài phút này, có thể dẫn đến việc mục tiêu chạy trốn thì phiền phức lắm."

"...Việc đó."

"Ahaha. Ngài phán chuẩn thôi rồi."

Artemisia cười nói tùy tiện. Còn Ellen thì nhíu mày không cam lòng.

Lời Westcott chính là 'sự thật mất lòng'. Cá thể vô địch như Ellen song mỗi lần hành động đều không thể nắm bắt được mục tiêu đều là bởi do những Tinh Linh kia gây cản trở.

DEM tuy rằng cũng có các Pháp Sư với 〈 Bandersnatch 〉 khác, nhưng sức mạnh lại chênh lệch quá lớn khi so với các Tinh Linh, vì vậy sẽ khiến người khác ảm thấy bất an khi chúng được giao trách nhiệm hỗ trợ.

"Nhưng ngài Ike. Tôi không thể tiếp nhận thêm sự giúp đỡ từ các Pháp Sư khác trong khi hành động được. Nếu buộc bọn tôi phải dùng đến cái hợp

https://thuviensach.vn

tác tập thể nửa vời mà nói, trái lại sẽ gây ảnh hưởng đến việc bọn tôi phát huy thực lực mất."

"À, đúng vậy nhỉ."

Sau khi Ellen nói vậy, Westcott thẳng thắn mà đồng tình luận điểm ấy.

"Nhưng mà, cô cứ yên tâm đi. Với những cô gái này mà nói, nhất định có thể trợ lực cho các cô đấy"

Westcott vừa nói vừa giơ một tay lên, sau đó búng tay một phát.

Trong nháy mắt, tựa như có cuồng phong vừa quét qua, từ phía sau chiếc ghế Westcott ngồi hiện lên vô vàn trang giấy, bay lượn giữa không trung.

"Gì đây--"

"Oa!"

Tình hình phát sinh trong bất ngờ khiến Ellen lẫn Artemisia đều kinh ngạc, sau đó những trang giấy dán đầy vào bức tường trong phòng.

Bây giờ, họ mới nhận ra những tờ giấy đó vốn là những trang sách cũ kỹ.

"Đây là..."

Ellen nheo mắt nhìn kỹ vào những trang sách đó, rồi--lập tức kinh ngạc mà mở to đôi mắt.

Đó cũng là tất nhiên thôi. Bởi rằng có vài thiếu nữ đang leo ra từ giữa những trang giấy.

https://thuviensach.vn

Mái tóc xám đen, những đôi mắt màu đồng gỉ có vẻ hứng thú mà chăm chăm nhìn nhóm Ellen.

Ngoài ra, những thiếu nữ này còn có một đặc trưng rất rõ rệt--, những gương mặt ấy, đều giống nhau như đúc.

"...! Ellen"

"Ừm..."

Không sai được, 『đó』 chính là những thứ gây ra áp lực khi nhóm Ellen còn ở trước cửa phòng ban nãy.

"Để ta giới thiệu một tý nhỉ. Những cô gái này chính là những đứa con của Quỷ Vương--『Nibelcol』."

Hai tròng mắt màu tro đồng như đang cười khi Westcott nói những lời đó.

Phần 3

Ánh chiều tà len lỏi qua từng ô cửa sổ soi sáng phòng học.

Shidou liếc mắt qua điện thoại để xác nhận lại thời gian rồi điều chỉnh lại nhịp thở, sau đó ngẩng đầu lên.

Tiết cuối cùng của ngày hôm nay đã kết thúc. Những người bạn cùng lớp cũng đã rời khỏi trường, còn nán lại trong phòng chỉ có Shidou, Tohka, Origami cùng cặp Yamai tỷ muội--Kaguya với Yuzuru. Những cô gái này đều là Tinh Linh đã được Shidou phong ấn qua trong quá khứ.

Tất nhiên, lý do khiến Shidou nán lại trường chỉ có một.

--Vì để nói chuyện lần nữa với Kurumi.

https://thuviensach.vn

Địa điểm mà cô nàng chỉ định để tiếp tục cuộc trò chuyện là trên tầng thượng của ngôi trường. Shidou siết chặt tay để kiên định thêm quyết tâm, rồi từ từ đứng dậy khỏi chiếc ghế.

"--Vậy, đã đến lúc tớ cần phải đi rồi, các cậu."

Shidou nói dứt câu, Tohka như thể bất an là nhíu mày thành chữ ノ丶.

"Muu... Sẽ không sao chứ Shido. Có lẽ để bọn tớ cùng theo sẽ tốt hơn đó."

Các Tinh Linh khác cùng tỏ vẻ đồng tình bằng cách gật đầu.

"Đúng như Tohka nói. Như vậy thật quá nguy hiểm."

"Để đối phó với ả Tinh Linh Hắc Ám ấy, sức mạnh của bọn ta là không thể thiếu được."

"Đồng ý. Yuzuru cũng muốn đi."

Shidou cười khổ mà xoa xoa đầu Tohka, nhẹ nhàng lắc đầu.

"Cảm ơn các cậu. Nhưng, sẽ không sao đâu. Thật sự, Kurumi có lẽ đúng là một Tinh Linh nguy hiểm... Nhưng cô ấy chắc chắn sẽ không nuốt lời đâu--vả lại..."

Đấm tay Shidou càng thêm siết chặt khi tiếp tục.

"Dưới cương vị của một thằng con trai muốn đi phong ấn Linh Lực của Kurumi, nếu như cả chuyện một mình mặt đối mặt nói chuyện thẳng thắn với cô ấy cũng không làm được thì, sau này làm gì còn mặt mũi nữa đây?"

"Shido..."

https://thuviensach.vn

Vẻ bất an của Tohka vẫn y như trước, song cô nàng nhanh chóng lắc lắc đầu, hẳn là đang cố làm bản thân thả lỏng lại đây.

"Được, tớ hiểu rồi. Chúc cậu may mắn vậy!"

"Ừ."

Shidou dùng sức gật đầu một cái sau đó để mọi người ở lại phòng học.

Tiếp đó, cậu từng bước một lên cầu thang, tiến đến trước cánh cửa nối thông với sân thượng.

Đúng lúc này, chiếc incam nho nhỏ Shidou đeo ở tai phải truyền đến một âm giọng quen thuộc.

⌈Em nghĩ chắc anh cũng đã biết rồi, nhất định đừng có mà làm ẩu đấy. Dù cho là có «Fraxinus» theo dõi ở hậu phương, nhưng Thiên Sứ của Kurumi thật sự là khác với lẽ thường, có thể sẽ phát sinh cái gì đó mà bên bọn em hoàn toàn không lường trước được đâu.⌋

Cô là em gái của Shidou, Chỉ Huy Itsuka Kotori của «Ratatoskr». Cô bé hiện đang yên vị trên chiến hạm không trung «Fraxinus», đang túc trực quan sát nhóm Shidou từ trên bầu trời.

"Ừ, anh biết rồi. Nhưng mà, cứu giúp các Tinh Linh mới là tôn chỉ của «Ratatoskr» đây? Mặc kệ là Kurumi có đáng sợ thế nào, nếu như ngay cả việc tiến hành nói chuyện với cô ấy cũng không dám làm mà đã cong đuôi bỏ chạy thì ông anh này đáng bị imouto-sama đây đá đít lắm lắm luôn."

⌈Ara. Em đó nha, chắc chắn sẽ trói gô anh lại rồi thọc lét cho chết luôn cơ, sau đó sẽ công khai với toàn thế giới về cái lịch sử đen tối mà em đã thu thập được. Đá đít ấy hử, mơ đi..., em đây không phải là cái loại 『imouto-sama』 dịu dàng như vậy đâu. Nên liệu hồn đấy?⌋

https://thuviensach.vn

"...Haha."

Shidou nói giỡn một chút, Kotori đã đáp trả lại một tràng. Mồ hôi lấm tấm trên khuôn mặt đang cười mỉm của cậu.

Dù ít dù nhiều thì nhờ thế mà cái cảm giác căng thẳng quấn lấy Shidou suốt từ đầu đến giờ cũng đã vơi dịu đi. Nhằm lấy lại phấn chấn, Shidou vuốt mặt một cái, rồi kéo cánh cửa hướng tới sân thượng.

"----"

Ánh sáng lan rộng ra trước mắt Shidou khác hẳn lúc còn ở trong hàng lang. Shidou không khỏi phải díp mắt lại.--Một cách chậm rãi, ánh mắt Shidou dần từ từ tập trung vào người thiếu nữ đang đứng ở giữa sân thượng.

"--Ara."

Đang tựa vào lan can để ngắm nhìn thị trấn, Kurumi như nhận ra được sự xuất hiện của Shidou mà xoay người lại.

"Ufufu. Hoan nghênh. Rất hoan nghênh bạn đã đến, Shidou-san."

Sau khi dứt câu, Kurumi bước đi một cách phô trương tạo nên âm thanh lạch cạch hướng đến Shidou vài bước, sau đó nâng vạt váy của bản thân lên, cúi chào đầy diễm lệ.

Những động tác vô cùng duyên dáng này, trong phút chốc cuốn hút lấy ánh mắt của Shidou.

Nhưng giờ không phải là lúc để lưu ý đến những chuyện này. Shidou phe phẩy lắc đầu lấy lại tinh thần, sau đó nghiêm túc mà chăm chăm nhìn vào gương mặt của Kurumi.

"Vậy, Kurumi. Như đã ước định từ trước, tôi đến rồi đây."

https://thuviensach.vn

"..."

Sau khi Shidou nói vậy, Kurumi trước tiên nhìn chăm chăm vẻ mặt của cậu một lúc, rồi khóe môi cô nàng chợt cong lên.

"Mình ngay từ hồi sáng đã nhận ra--. Shidou-san, bạn có thay đổi chút ít rồi ha."

"Ể...?"

"Hơn hẳn hồi mới gặp nhau lần đầu, trông bạn bây giờ trưởng thành lắm cơ. Mà, cũng phải thôi, suốt ngày cứ phải bôn ba đây đó rèn luyện cơ mà. Kihihi... Cứ ngon lành như này thì sao mình chịu nổi nà."

"...Đừng, đừng có trêu tôi nữa."

Shidou ngại ngùng mà đáp lại... Cũng may vẫn còn đang chạng vạng, nếu như không có ánh chiều tà chiếu vào người, thì bản thân thiệt hết cách giấu giếm cái bản mặt của mình lúc này cho mà coi.

"Bỏ qua mấy cái đó đi, giờ cô hãy mau nói cho tôi biết đi. Điều cô nói vào lúc sáng--điều kiện để phong ấn Linh Lực của cô ấy."

Lời của Shidou khiến đôi môi Kurumi lại lần nữa cong lên.

Có cần phải xinh đẹp đến vậy không--chỉ đơn giản là cười thôi, cũng đủ để người ta run rẩy rồi.

Cô nàng đứng quay lưng về phía mặt trời lặn, không khoa trương mà nói, thoạt nhìn cứ như là sứ giả của cái chết đang muốn dẫn đưa Shidou về cõi niết bàn vậy.

"Ừm. Được thôi. Vậy thì bọn mình sẽ nói về chuyện đó. Mình--"

--Lúc này.

https://thuviensach.vn

Khi Kurumi bắt đầu cuộc trò chuyện dưới hào quang của ánh tà dương, thì trong nháy mắt.

"...Ố!?"

Bất ngờ, Shidou nhận thấy một cơn choáng váng ập đến.

Không đúng. Nếu như bỏ qua vấn đề lỗi ngôn ngữ, kỳ thực là cái cậu thấy và choáng váng nó hoàn toàn khác nhau. Cảm giác mà cậu thấy, tựa như là bị ai đó đột ngột tắt mất nguồn điện vậy. Giống như là, nhảy cóc qua khỏi giai đoạn đau đớn vì bị bệnh tật giày vò, cơ thể hiện tại trong nháy mắt chợt mất đi cảm giác như đang bị bóng tối ăn mòn.

Song, cái loại cảm giác khó diễn đạt này, trước đây Shidou đã từng trải qua rồi.

Thời khắc khi cơ thể cậu bị viên đạn ấy bắn xuyên qua.

Thời khắc khi bị một lưỡi gươm đó cắm vào sau lồng ngực.

Còn có--thời khắc khi bị 『Khóa』 khiến một phần cơ thể dẫn đến tan biến.

Đây đơn thuần là một loại cảm giác, khi trong nháy mắt dòng sinh mệnh của thể xác này bị 『Thứ gì đó』 lấn áp đi.

Xét cho cùng, đây là, cảm giác 『Tử vong』--

Phần 4

17 giờ 30 phút, từ bầu trời phía đông thuộc Thành phố Tenguu.

Mặc CR-Unit «Pendragon» màu bạch kim, Ellen dựa vào trường Territory bay lơ lửng, đồng thời nhìn chăm chú ngôi trường cao trung từ phía xa xa.

https://thuviensach.vn

Khoảng cách thực tế giữa hai nơi cách nhau hơn 10.000 mét. Song đôi mắt Pháp Sư tinh tường của Ellen vẫn dễ dàng thấy được bóng người rục rịch tại nơi ấy.

Vài Tinh Linh lấp ló đằng sau cửa nơi «Nightmare» cùng Itsuka Shidou đang đứng.

"Chuẩn bị O.K hết rồi chứ."

Ellen một bên vừa quan sát tình hình trên mặt đất một bên lẩm bẩm.

Thiết bị liên lạc lập tức truyền đến tiếng trả lời của Artemisia.

⌈Đương nhiên, sẵn sàng vào bất cứ lúc nào.⌋

Artemisia mặc bộ «Lancelot» cùng thế hệ với «Pendragon» hiện tại ở một vị trí khác cũng đang nhắm vào mục tiêu như Ellen.

Ellen không nói gì thêm để đáp lại mà chỉ chăm chăm nhìn đằng xa xa, sau đó đưa tay ra phía sau nắm một thiết bị khác lôi ra.

Thân cao triển khai, hóa thành một lưỡi dao laze ánh màu hoàng kim.

Đây là lưỡi dao tạo ra từ Ma Lực đậm đặc sau khi đi qua Realize. Thanh «Caledfwlch». Chuôi kiếm này là vũ khi chính của «Pendragon».

"--Lên thôi."

Ellen nói một câu cụt ngủn, rồi dậm một phát như đạp không khí, phóng thẳng về phía dưới.

Tốc độ phóng quả thực như viên đạn. Thông thường mà nói thì sẽ bị mất ý thức--hoặc, thân xác trở nên tàn tạ trước khi tiếp cận mục tiêu dưới tốc độ đó cũng không có gì là lạ.

https://thuviensach.vn

『Mắt thường khó thấy』 câu nói của người xưa nay đã trở thành hiện thực. Người có thể thấy được bóng dáng Ellen lúc này vốn không tồn tại.

--Thế nhưng.

"...Ô! Haa!"

Ellen vốn đang xé toạch ngang bầu trời bỗng dưng ngừng lại, sau đó vung thanh kiếm trong tay lên.

Trong nháy mắt, ánh sáng Ma Lực tản ra xung quanh, chiếu sáng khắp các đám mây bao quanh.

"Kư--"

Cho dù là «Caledfwlch» với uy lực đầy tự hào, cũng không thể một kích đã tạo nên cái loại tia lửa này.

Không sai. Nơi đó còn tồn tại một thanh kiếm mang Ma Lực khác nữa.

"--Tới nước này mà vẫn còn đỡ được, không hổ danh chút nào nhỉ, Ellen."

Cô gái chĩa thanh kiếm vào Ellen và cong miệng lên nói vậy.

Người con gái ấy khoác bộ CR-Unit thông thường. Tóc buộc thành đuôi ngựa, đuôi mắt trái có một nốt ruồi son nhỏ đủ để khiến người khác ấn tượng khó phai.

"Là ngươi à."

Sau khi nghe giọng cũng như thấy gương mặt đó, hàng lông mày Ellen nhanh chóng đanh lại.

"Mana! Cớ sao ngươi lại ở đây!"

https://thuviensach.vn

"Haa!"

Sau khi được Ellen gọi tên, cô gái ấy--Takamiya Mana rút hết khí thế phát động tấn công như để trả lời.

"Chậc--"

Ellen bực tức mà nhăn mặt, cô nhanh chóng điều khiển trường Territory chỉnh lại tư thế, ngăn chặn đòn tấn công.

Lập tức, cô nàng hướng về hậu phương giật lại khoảng cách, sau đó tập trung vào Mana. Còn Mana thì chỉ đơn giản nhún vai trêu chọc.

"Ara ara, nét mặt đáng sợ quá đi mất. Già cả rồi nên khuôn mặt lắm nếp nhăn thấy ớn luôn."

"...Ngươi nói bậy bạ gì đó."

Sau khi nói ra những lời này, Ellen không dám sơ ý mà vừa nhìn Mana vừa suy nghĩ.

Mana nắm thót được quỹ đạo bay của Ellen, đó cũng không hẳn là vấn đề. Tuy rằng không lợi hại bằng Ellen, nhưng mà Mana vẫn tương đối vượt xa đám Pháp Sư bình thường. Bỏ qua việc ngắm bắn con mồi từ xa, thì việc thợ săn đích thân trực tiếp ra tay hẳn chắc ăn hơn đây.

Song, điều kiện trước tiên để xem Ellen như con mồi là phải nắm được vị trí của đối tượng trước đã.

--Mana, biết rõ việc mình định đánh úp Shidou ư?

Không thể, cho dù là thông tin có bị rò rỉ thì, việc nắm bắt thời cơ đúng ngay lúc Ellen tập kích Shidou vẫn là rất khó.

https://thuviensach.vn

--Vậy, xem như Shidou là mồi nhử làm điều kiện trước tiên, sau đó một mực cảnh giới xung quanh ư?

Không thể, cho dù là tiến hành cảnh giới, suốt 24 tiếng liên tục theo dõi Shidou trong bán kính 10.000 mét, loại chuyện này mà nói dù là Pháp Sư ưu tú đến cỡ nào cũng không thể theo nổi.

"...Hừ."

Sau khi phủ nhận vài giả thiết trong đầu, Ellen chậm rãi ngẩng đầu lên vuốt tóc.

Điều quan trọng nhất bây giờ, cũng không phải là điều tra nguyên nhân việc Mana nắm thót được vị trí của Ellen. Cô quyết định truyền lệnh qua thiết bị liên lạc, cho Artemisia-hiện đang ở nơi khác.

"Artemisia. Có kẻ ngáng đường rồi, chúng ta cần nhanh chóng điều chỉnh lại kế--"

Giữa lúc đang nói, Ellen bỗng chú ý đến.

Thế chỗ cho giọng của Artemisia truyền đến, là sự gián đoạn của tạp âm.

"Đây là..."

Việc Artemisia bị giết là bất khả thi. Có lẽ là đường truyền bị làm nhiễm, hoặc là Artemisia cũng bị ai đó cản đường rồi đang lâm chiến như Ellen đây.

Chậc, Ellen khẽ tặc lưỡi, sau đó ánh mắt tập trung vào Mana trở nên càng sắc bén.

"Tuy không rõ chuyện gì đang diễn ra nhưng các ngươi làm khá lắm."

https://thuviensach.vn

Tiếp đó, không biết vì sao, sắc mặt của Mana chợt toát ra vẻ căm hận.

"...Đúng lắm. Khá tới nỗi, trái lại khiến tôi đây thấy tởm luôn. Ellen, phải chi cô không xuất hiện thì tốt biết mấy, lúc này hắn tôi đã có thể thoải mái mà cười nhạo ả rồi."

"...? Ngươi nói sao cơ?"

Những lời khó hiểu của Mana khiến Ellen nhíu mày. Tiếp đó, Mana có vẻ như không định giải thích gì thêm, chỉ nhẹ nhàng lắc đầu.

"Chuyện đó không liên quan tới cô.--Với lại, giờ tính sao đây? Thời cơ tốt nhất hình như trôi qua mất rồi đó."

"Hừ."

Bị Mana khiêu khích. Ellen khó chịu mà hắng giọng một tiếng, rồi chĩa mũi kiếm laser nhắm vào Mana.

"Đầu tiên ta nên tưởng thưởng ngươi vì đã cố gắng ngăn cản chuyến đi săn của ta nhỉ. Hờ, chắc đây là lần đầu tiên câu 『ngươi thắng ta』 có chút ý nghĩa đây."

"Hừ? Vậy--"

Mana vào trạng thái chiến đấu, giơ lưỡi guơm laser lên.

Song Ellen vẫn xem như không có gì mà tiếp tục nói.

"Ngươi đại khái là định nói như vậy nhỉ."

Tựa như để đáp lại lời của cô nàng, chiếc ba-lô được kéo ra, thứ gì đó từ bên trong bắt đầu triển khai tại trường Territory.

--Vô số các trang sách nằm bên trong.

https://thuviensach.vn

"...Giấy à?"

Mana ngạc nhiên thốt lên, sau đó chợt hạ thấp tư thế.

Có lẽ là bởi do cô đang không dự đoán được hành vi hiện tại của Ellen ẩn chứa ý nghĩa gì mà đâm ra cảnh giác đây.

Khóe môi Ellen thả lỏng, sau đó đưa tay trái hướng về trước. Phỏng theo động tác đó, các trang giấy ngay sắp xếp một cách quy củ.

Việc Mana chiến thắng Ellen là không có khả năng. Nhưng đúng như lời Westcott đã nói, câu kéo thời gian là chuyện khả dĩ.

Vì vậy, việc Ellen phải làm lúc này, không phải là tiếp nhận sự khiêu khích từ Mana, mà là cần mau chóng tiếp tục nhiệm vụ đang dở dang.

"...Cô ta đang định làm cái quái gì đây."

Hành vi quái lạ của Ellen khiến Mana lầm bầm một câu.

Lời tuy là vậy, nhưng đó không phải là câu hỏi dành cho Ellen. Dù cho âm giọng có đủ để truyền tới, thì cũng làm gì có kẻ nào ngốc để lộ lá bài tẩy của mình trước kẻ thù cơ chứ.

"--Ra đi, 『Nibelcol』."

Ellen dứt lời sau một cái vung tay.

Trong thoáng chốc, những trang giấy lơ lửng chung quanh Ellen như có phản ứng mà bắt đầu rục rịch, vài thiếu nữ chợt chui ra từ bên trong.

Y phục đen tuyền--với diện mạo tương đồng nhau từ những thiếu nữ đang thay nhau xuất hiện.

"Aaa--"

https://thuviensach.vn

"Chà... Đã đến phiên bọn tôi lên sân khấu rồi à."

"Mm, không thành vấn đề. Miễn là vì oto-sama"

Các thiếu nữ lơ đãng nói, từng người một vừa duỗi người vừa nhìn về phía Mana.

"...Ô!"

Nhịp thở Mana bỗng trở nên gấp rút.

Chỉ trong nháy mắt, cô còn tưởng rằng bản thân vừa nhìn thấy ảo ảnh hay là thứ ảo giác gì đó. Hiện tại trong trường Territory thì việc Ellen tạo ra các ảo ảnh hư cấu cũng là chẳng khó khăn mấy.

Nhưng--vấn đề không phải là như vậy.

Số lượng thiếu nữ xuất hiện ra từ hư không ấy, ước chừng đến 20.

Sự tồn tại của những cô gái đó khiến người ta cảm thụ được đó không phải là ảo ảnh gì cả, hơn nữa còn có thể cảm nhận lượng Linh Lực đậm đặc.

Đúng thế, quả thực tựa như đang đối mặt với đám phân thân từ Tinh Linh «Nightmare» Tokisaki Kurumi vậy.

Trông thấy biểu hiện của Mana, Ellen chợt mỉm cười.

"Để những cô gái này làm đối thủ cho cô chắc cũng đủ rồi nhỉ.--『Nibelcol』, ta phải tới mục tiêu bên kia, còn lại giao cho các ngươi đấy."

Tiếp, Ellen hướng về các thiếu nữ--『Nibelcol』 ra chỉ thị.

Những cô gái được gọi là 『Nibelcol』 liếc nhìn Ellen rồi phất phất tay.

https://thuviensach.vn

"Rồi rồi rồi. Cô cứ đi đi."

"Mà nè, Ellen với oto-sama rốt cuộc là có quan hệ gì thế ta? Là người yêu chăng?"

"Ể ể, không thể nào. Có nói như nào thì thị hiếu của oto-sama đâu thể nào--kém đến vậy được."

Ahihi, các thiếu nữ cười khẩy.

"...Cái lũ các ngươi."

Trước phản ứng không ngờ từ các thiếu nữ, lông mày Ellen hơi hơi phải nhíu lại.

Tuy nhiên, cô cũng chẳng muốn tỏ ra vẻ dao động trước mặt Mana một chút nào. Cô nhanh chóng lắc đầu định tâm lại, sau đó nhìn về phía dưới--ngôi trường cao trung của nhóm Shidou.

"Chậc. Đừng hòng trốn...!"

Vì ngăn cản Ellen, Mana khởi động thiết bị dự định đánh chặn.

Thế nhưng, trong chớp mắt đối với hành động của Mana, các thiếu nữ『Nibelcol』 vốn đang cười nói như các cô gái sơ trung lập tức ném ánh mắt màu đồng gỉ sắc bén lên người cô.

"Hmm..."

Mana nhăn mặt cắn chặt răng.

Nếu như là một chọi một thì Mana tất nhiên không thể bại bởi『Nibelcol』. Song, số lượng đối phương lại xấp xỉ đến 20, hơn nữa mục tiêu của họ là ngăn chặn Mana gây trở ngại cho Ellen chứ không phải định đánh bại cô, tình huống lúc này đã hoàn toàn khác hẳn.

https://thuviensach.vn

Bị 20 người ngăn cản mà nói thì so ra còn khó khăn hơn việc ngăn cản Ellen-nguyên là Pháp Sư mạnh nhất nhiều.--Đối mặt với hiện thực này khiến Mana không khỏi cảm giác được khuôn mặt mình đang vã mồ hôi như thế nào.

Không cần phải nói, so nhân lực đã là không đủ. Nếu như không có thêm vài người đến đây tiếp viện giống 『Nibelcol』 mà nói--

"--Ara, ara."

Đúng lúc này.

Trong lúc Mana mải đang suy nghĩ như trên, từ phía sau đột ngột vang lên tiếng cười khiến người ta cảm thấy sởn cả gai ốc.

"...Mm?"

"Cái gì thế kia. Nguyên đám đều y chang nhau, thiệt là dọa người chết mất."

"Ahihi, chúng ta nào có tư cách, để nói vậy đâu ta."

Cùng Mana, các 『Nibelcol』 cũng vội vàng thốt lên vậy.

Cùng nhau phối hợp một cách mượt mà, phía sau Mana xuất hiện vô số bóng người.

Bộ Linh Phục nhuộm màu máu cùng đêm đen. Đôi bím tóc buộc lệch không cân xứng. Còn có--chiếc đồng hồ nằm trong con ngươi bên trái.

Những phân thân giống nhau như đúc của Tinh Linh Tokisaki Kurumi có vẻ như vừa đến kịp để hỗ trợ cho Mana.

"...『Nibelcol』 à."

https://thuviensach.vn

Mana nhìn sang bên trái, sau khi nghe thấy gương mặt đáng ghét ấy nói, Kurumi thì có vẻ như thích chí vô cùng mà tươi cười.

"Thiệt là tình cờ ghê hen, Mana-san. Đang gặp rắc rối thì cứ mở lời nhờ bọn này hỗ trợ đi chứ. Mà đừng có nhìn bọn này với ánh mắt đó chứ, bọn tôi trông vậy thôi chứ cũng ghét nhìn thấy cái cảnh kẻ cô thế bị hội đồng ức hiếp lắm đó."

"Ara, vẫn còn mở miệng nói ba láp tầm xàm được à. Nếu như lưỡi cô bị ngứa thì cứ nói, để tôi sẵn tiện chặt luôn cái đầu cô ra cho bớt ngứa luôn thể nhé."

"Ara, đáng sợ quá đi, đừng có dọa người ta sợ mà... Mà thôi, cũng đủ rồi đây. Giờ hổng phải lúc để chào hỏi nhau đâu nhỉ? Hay Mana-san tính đơn thân một mình khổ chiến với mấy bé kia."

"...Chậc."

Mana tặc lưỡi không chút che giấu sự ghét bỏ rồi lần nữa vung thanh «Wolftail» lên.

"Đợi giải quyết xong cái lũ này, tôi sẽ lập tức thanh lý đám các cô sau!"

Phần 5

"--dou-san, Shidou-san."

"......!"

Được Kurumi lay gọi, Shidou chợt mở mắt ra.

"Ể... Ể... Aa...?"

Shidou ngơ ngác mà phát ra âm thanh ngớ ngẩn khi nhìn chung quanh.

https://thuviensach.vn

Chỗ Shidou hiện tại đang ở, là sân thượng Cao Trung Raizen của cậu. Trước mắt cậu, là vẻ đẹp rạng ngời của Kurumi dưới ánh tà dương.

Sau khi chú ý đến việc đó, trong đầu Shidou bỗng nảy lên vài câu tự hỏi tự trả lời.

--Mình, hiện tại rốt cuộc đang làm cái gì ở đây vậy trời?

Phải. Những xác nhận ban nãy là chút ít sự việc cậu đang bắt đầu nhớ lại.

Ý thức của Shidou như bị rơi rớt đâu đó vài giây, sau đó đùng một cái xuất hiện cùng với một cảm thấy lạ lùng. Nếu ví như là Game mà nói, tựa như vừa mới bị bấm nút Reset vậy.

"Bạn không sao chứ, Shidou-san."

"À, không sao... Xin lỗi, chỉ là có hơi chút thất thần--"

Thế nhưng, một cảm giác khác lạ đầy vi diệu ùa tới.

Kurumi quay lưng về phía mặt trời lặn, vẫn như ban nãy song lại có chút gì đó khác biệt.

Không... Chính xác mà nói, là vẫn y như trước chưa từng biến.

Nhưng, nói thế nào nhỉ, vẻ ung dung thoát tục của Kurumi vẫn còn đấy, chỉ là có vương lại chút ít sự mệt mỏi rã rời.

"Kurumi...? Cô, sao vậy..."

"--Ara, ara?"

Sau lời nói của Shidou, đuôi lông mi của cô nàng chợt run lên, sau đó Kurumi dùng giọng điệu thường ngày của mình nói rằng.

https://thuviensach.vn

"Bộ mặt mình có dính gì đó lạ lắm à?"

"...Aa, không có gì đâu."

Trong nháy mắt, Kurumi đã trở về thành Kurumi mà Shidou từng biết. Shidou đành qua loa cho xong chuyện.

Thật sự là, dáng vẻ có chút khác lạ... Nhưng mà cụ thể chỗ nào khác, khác như nào, Shidou rõ ràng là chẳng có cách nào nhận xét tử tế được.

"--Vậy thì, mình sắp xếp lại chủ để cuộc nói chuyện lại cái nào."

Không rõ có biết là Shidou đang suy nghĩ lan man hay không, mà Kurumi cuối cùng lại dùng đến điệu bộ khoa trương để tiếp tục chủ đề.

"Mục đích của mình, từ trước đến nay vẫn không hề thay đổi. Mình muốn lấy lượng Linh Lực được tích góp trong cơ thể Shidou-san... Lý do mình đi học trở lại cũng rất đơn giản. Tính luôn cả Mukuro-san vừa được phong ấn gần đây, thì trong người Shidou-san trên thực tế đang kế thừa phần Linh Lực của cả 10 người đây? Ufufu. Mình nghĩ cũng đã đến lúc rồi."

"....."

Ánh mắt Shidou không hề rời khỏi Kurumi, song cậu cũng không biết phải đáp lại thế nào... Mồ hôi cứ thế tuôn ra trên mặt cậu.

『Muốn lấy』. Nói cách khác, là muốn xơi tái cả Shidou lẫn Linh Lực đây--, việc đó đồng nghĩa với việc Shidou sẽ tử ẹo. Dù cho đây là yêu cầu của Tinh Linh, Shidou cũng không thể đón nhận được.

Lời tuy là vậy, chuyện này ắt Kurumi cũng hiểu rõ mới phải. Cô nàng dùng một ngón tay vuốt bờ môi quyến rũ đến mê hồn kia, rồi hì hì cười nói.

https://thuviensach.vn

"Còn mục tiêu của Shidou-san, hắn là đem Linh Lực của mình phong ấn lại... Đúng không?"

"...Ừ, nhưng mà, như vậy là chưa đủ."

"Sao cơ?"

Lời Shidou nói khiến Kurumi khẽ nghiêng đầu. Shidou vươn ngón tay ra.

"Phong ấn Linh Lực của cô, giúp cô trả lại những tội nghiệp đã chồng chất cho tới nay--, sau đó, để cho cô sống một cuộc đời hạnh phúc hơn. Đây mới đúng là mục tiêu cuối cùng của tôi, cũng như của những người khác."

"Ara, ara."

Shidou dứt lời, Kurumi có vẻ nhưng buồn cười đến nhịn không được nữa mà khom người lại.

"Ufufu, Shidou-san rõ là dịu dàng mà.--Nhưng thật đáng tiếc làm sao, mình không thể tiếp nhận điều đó được rồi. Tuy rằng không phải là mình không cảm thấy hứng thú với cái 『cuộc đời hạnh phúc』 mà Shidou-san nói ra đâu, chỉ là, mình không thể để mất đi Linh Lực được."

Kurumi hướng ngón tay đang để trên đôi môi mình về phía trước.

"Vậy là, phiền phức rồi đây. Nguyện vọng của mình với Shidou-san tựa như hai đường thẳng song song vậy. Cứ như vậy tiếp nữa thì sẽ chẳng có người nào đạt được điều mà mình mong muốn được, chỉ còn là sự phí hoài thời gian thôi."

Tiếp tục, Kurumi dựng ngón trỏ của tay còn lại lên, nương theo hướng ngón tay đang dựng sẵn kia.

https://thuviensach.vn

"Này, Shidou-san."

Cùng nụ cười đê mê, ngón tay của Kurumi chạm vào nhau.

Quả thực giống như là--nụ hôn vậy.

"Cứ như vậy nữa, thì hai đường song song ấy sẽ vĩnh viễn không bao giờ giao nhau được, và tất nhiên nguyện vọng của hai ta cũng vĩnh viễn lạc vào hư vô. Tốt hơn hết vẫn là nên để cho nguyện vọng của một bên đạt được sự viên mãn đây, Shidou-san có đồng ý với mình điều đó không?

--Cho dù, vì thế mà một bên còn lại, sẽ mất đi toàn bộ mọi thứ."

Kurumi khe khẽ nghiêng đầu khi nói vậy.

"...Ơ."

Thân thể Shidou chợt nhận ra bầu không khí đang căng thẳng dần theo từng câu từng từ mà cô nàng thốt ra.

Chỉ vài giây ngắn củn, bầu không khí xung quanh bỗng nặng nề vô cùng.

Thế mà, tác giả của bầu không khí này là Kurumi lại lặng lẽ hì hì nở nụ cười.

"Không cần lo lắng vậy đâu, Shidou-san. Mình hẳn đã nói rồi mà. Mình không có dự định dùng vũ lực để cướp đi Linh Lực của Shidou-san đâu."

"...Vậy, dự định của cô cuối cùng là gì."

Shidou do dự hỏi, Kurumi giống như đã chờ đợi điều này mà mở rộng vòng tay đầy khoa trương.

https://thuviensach.vn

"Ufufu, chuyện ấy còn phải căn cứ vào việc quan sát động thái của Shidou nữa kia."

"Ể...?"

"Hihi.

--Mình với Shidou-san cược xem ai làm đối phương đổ trước thì xem như thắng nhé... Ý bạn thế nào?"

"Ể...?"

Đề án nằm ngoài dự liệu.

Shidou đành lặng thinh trước việc này.

"Ai làm đối phương đổ trước...thì xem như thắng à."

"Yup, yup."

Kurumi đáp với giọng đáng yêu như thường lệ, rồi chậm rãi đến gần Shidou.

"Mình dự định, sẽ trở lại ngôi trường này đi học một thời gian. Giả như trong lúc này mình yêu Shidou-san, thì mình sẽ ngay giữ trọn Linh Lực bản thân hiến dâng hết cho Shidou-san.

...Nhưng, nếu như mà Shidou yêu mình trước, thì mình sẽ thắng... Đến lúc đó, mình sẽ được 『hưởng thụ』 Shidou-san nha."

"Cô ý... Nếu tôi biết rõ rằng thua là sẽ chết thì đời nào tôi yêu cô nổi hả, chắc chắn luôn. Cái vụ cược này ngay từ đầu vốn đã không phân thắng bại được--"

"--Thật sao?"

https://thuviensach.vn

Kurumi cắt đứt những lời này, dùng tay nâng cằm Shidou lên đầy mê hoặc.

"Mình nha... Khẳng định luôn. Mình rất có tự tin là Shidou-san sẽ vì mình đây mà không tiếc vứt bỏ cả sinh mạng đó, thậm chí còn đem toàn bộ mọi thứ dâng hiến hết cho mình luôn kìa."

"...Ớ!"

Lời lẽ đầy tự tin từ Kurumi khiến Shidou thấy nghẹn cả thở.

Cô nàng hì hì mỉm cười sau khi liếc trộm thấy vẻ mặt ngáo ngơ của Shidou.

"Shidou-san không có à? Sự tự tin sẽ bắt mình làm tù binh tình yêu. Sự tự tin sẽ khiến mình vứt bỏ cả bản thân, chọn lấy mỗi Shidou-san thôi ấy."

"Tôi..."

Thịch~thịch, trái tim Shidou nó đang nhảy như điên.

Đây là nỗi sợ 'lựa chọn sai sẽ tiêu tùng' mang đến, hay là trong thâm tâm cậu đã sa chân vào sự cám dỗ mê mị mà người thiếu nữ này giăng ra mất rồi, ngày hôm nay Shidou không còn cách nào phân rõ được nữa.

Giọng Kotori vang lên trong tai phải cậu, như là muốn nhắc nhở Shidou cần tập trung lại.

⌈Tỉnh táo lại mau, Shidou. Ả Kurumi kia ra điều kiện rõ là rất quái lạ. Chắc chắn là có ẩn khúc gì đó phía sau. Reine, lập tức tiến hành phân--⌋

Nhưng, hiện tại trong nháy mắt. Tiếng cảnh báo của Kotori thông qua chiếc Incam bỗng gián đoạn.

https://thuviensach.vn

⌈Đến cùng là chuyện gì đây, sao lại ngay vào lúc này!⌋

⌈Chỉ Huy, cái phản ứng này là!⌋

⌈Cái gì... Đây là...!?⌋

Shidou lại chợt nghe được đến khi giọng Kotori bắt đầu bối rối thì chiếc Incam bỗng phát ra tiếng rè rè, sau đó mọi âm thanh đều bị chặt đứt.

"......!"

Nhẹ vỗ chiếc Incam mấy cái cũng chẳng có phản ứng gì.

Liên lạc giữa Shidou với «Fraxinus» đã gián đoạn. Giờ thì cu cậu như con tàu lạc trong biển đêm không trăng không sao khi cả ngọn đèn hải đăng duy nhất cũng phụt tắt.

Song, mặc cho Shidou đang đối diện tình trạng có lẽ phải vứt đi tính mạng, tâm lý hiện tại của cậu bỗng cuồn cuộn nổi lên dòng cảm xúc khó tưởng, so với sự nôn nóng với bối rối còn mạnh mẽ hơn.

--Thứ cảm giác hăng hái. Còn có, cảm giác của sứ mệnh

Đúng vậy. Giờ chính là cơ hội để Shidou chiếm được sự thuyết phục tuyệt đối với Tokisaki Kurumi.

Shidou của ngày xưa, nhất định sẽ sợ tới co vòi.

Shidou của hôm trước, nhất định sẽ vì hoang mang mà câm lặng chẳng biết phải nói gì.

Nhưng hiện tại đang đứng ở đây, không phải là Shidou của ngày xưa, cũng không phải là Shidou của hôm trước.

https://thuviensach.vn

Đó là người mà mười Tinh Linh khác đã yêu, là chàng trai đã phong ấn sức mạnh của những người con gái ấy lại.

Tohka, Yoshino, Kotori, Kaguya, Yuzuru, Miku, Natsumi, Origami, Nia, và Mukuro, những người con gái ấy đều đang ủng hộ phía sau Shidou.

Nếu như hiện tại vẫn né tránh Kurumi, thì Shidou còn mặt mũi nào để nhìn họ nữa, những người con gái đã giao phó sức mạnh cũng như niềm tin của bản thân cho Shidou.

"--Tôi hiểu rồi."

Shidou vươn tay hướng về Kurumi, sau đó vung khóe môi lên.

"Trận đấu này, tôi chấp nhận. Tôi sẽ khiến cô vứt bỏ đi tất cả, để lựa chọn tôi."

Sau câu trả lời từ Shidou, nụ cười của Kurumi tươi hơn bao giờ hết.

"Ufufu, fufu. Đây mới là Shidou-san. Phải như vậy mới đúng là, người mà mình đã chọn chứ."

Dứt câu, Kurumi nhanh chóng xoay người--sau đó như muốn trêu tức mà cất lên câu tuyên ngôn khai chiến.

"Nào--bọn mình bắt đầu Hẹn hò đây?"

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Cục Diện Của Cuộc Chiến

Phần 1"--Xem chiêu."

Buổi tối, từ lối vào nhà bỗng nhiên Ầm lên một tiếng, Shidou còn tưởng rằng vừa xảy ra chuyện gì đó, liền sau đó là Kotori điên cuồng lao vào thụi trúng ngực cậu.

"Ui da!?"

Bị Kotori tấn công bất ngờ, toàn bộ cơ thể Shidou khom thành hình chữ 〈 té lăn quay trên sàn phòng khách.

"Đột, đột nhiên làm cái quái gì vậy hả, Kotori...!"

"Giờ là lúc để 『làm cái quái gì vậy hả』 à! Anh có hiểu hay không? Nếu như thua mà nói là chết chắc luôn đấy!?"

"..., anh biết chứ. Cơ mà, tình hình lúc đó--"

Kotori hừ một tiếng, như có chút bứt rứt mà gãi gãi đầu nói.

"Aaa thiệt tình, em biết tỏng rồi mà. Anh lúc đó thế quái nào cũng sẽ chấp nhận lời đề nghị của Kurumi cho coi. Nhưng, hiểu với chấp nhận nó là hai chuyện hoàn toàn khác nhau nha! Ông anh ngu ngốc, vẫn y như cũ mà chẳng thèm đếm xỉa đến bản thân...!"

"Em, em à..."

https://thuviensach.vn

Tiếp đó, khi Shidou mặt vã đầy mồ hôi đang định lọ mọ đứng dậy, thì phát hiện ra Kotori đang chỉ ngón tay vào bản thân cậu.

"Ừm."

"...Nè cái 'ừm' của em là có ý gì vậy."

"Ý là để cho ông anh ngốc đánh lại một cái đó... Hiện tại ngay thời điểm quan trọng nhất lại bị trục trặc việc liên lạc, đây là lỗi do bọn em tắc trách."

"Nè nè..."

Shidou bối rối, Kotori cũng có lúc tomboy đến vậy sao.

Tuy rằng nó cũng là một ưu điểm của Kotori, nhưng mà nói như nào cũng đâu thể nào thật sự đành lòng mà đánh lại đây. Cái gọi là ông anh thì cần phải âu yếm chăm sóc cho em gái mới phải. Cơ mà, nếu như tùy tiện làm qua loa thì, Kotori lại bận lòng sinh áy náy cũng chẳng tốt mấy.

Shidou thở ra một hơi, hiện tại đã đứng dậy trước mặt Kotori.

"...Hết cách rồi nhỉ. Có thật là được không đấy, Kotori."

"Ểể, cứ tự nhiên đi."

Kotori dang cả hai tay ra bày tỏ bản thân đã sẵn sàng nhận trả đũa.

Shidou hít sâu một hơi.

"Rồi."

Hai tay Shidou nhanh nhẹn luồn xuống nách Kotori, sau đó garigari hoạt động ngón tay hết công suất.

"Á!? Khoan, khoan đã..., ahaha, ahahaha!?"

https://thuviensach.vn

Cơ thể Kotori rung bật lên khi cơn hồng thủy nhột ập tới khiến cười đến không ra hơi. Shidou tiếp tục đè Kotori xuống ghế sô-pha mà thọc lét thêm một dạo nữa, rồi bộp bộp vỗ phủi tay.

"Phù. Mà, như này chắc là đủ rồi nhỉ."

"Gian, gian manh...quá đi... Thiệt...quá đáng mà..."

Shidou giọng đầy thỏa mãn sau khi tập kích em gái thành công, Kotori thì giọng điệu xụi lơ hẳn sau màn tra tấn khoái lạc vừa rồi.

Đúng lúc này.

【--Shidou, đã làm phiền rồi!"】

Nương theo đó mà cánh cửa bật ra, từng thiếu nữ một bước vào đến phòng khách.

Tohka cùng Origami đã đến sau khi đã về nhà thay đổi y phục, ngoài ra còn có Yoshino, Natsumi, Mukuro kế bên nhà, cùng Nia với Miku từ nhà ở khu phố khác cũng đến, thậm chí cả Phân Tích Viên của «Ratatoskr»-Murasame Reine cũng nằm lẫn trong các cô gái đang tiến vào đây. Đại khái chắc là được Kotori hẹn đến nhằm thảo luận sự việc của ngày hôm nay đây.

【Mm...?】

Kết quả là, cặp mắt mọi người đều dán chặt vào tàn cuộc của hiện trường cặp anh em nhà Itsuka vừa diễn ra. Tất cả đều bị bất ngờ trước thứ rành rành ngay trước mắt mà con mắt biến thành hình viên đạn.

"Cái..., Kotori hiện tại mắt rưng rưng nằm co rúm lại trên ghế sô-pha là sao đây!?"

"...Ể. Chuyện gì đây, chẳng lẽ là bị?"

https://thuviensach.vn

"Aa, không thể nào, chẳng phải họ vừa..."

Shidou giật thót quay sang nhìn, định thanh minh trước các Tinh Linh vẫn còn đang choáng trước cảnh quan hiện tại mà bắt đầu nghĩ ngợi lung tung.

Song, Kotori đã nhanh hơn Shidou một bước, cô bé chớp mắt đã sà vào lòng Yuzuru. Sẵn tiện nói thêm, thật ra Miku đứng gần Kotori hơn Yuzuru, cơ mà Kotori đã bỏ rơi Miku bằng cách lướt qua một cách rất tài tình và điệu nghệ.

"Hức hức! Các chị ơii... Shidou anh ấy, anh ấy vừa... Huhuhu!"

Kotori tiếp tục giả khóc mà dúi đầu vào ngực Yuzuru. Nhìn thấy phản ứng trái hẳn thường ngày này của Kotori, các Tinh Linh đều lộ vẻ kinh ngạc mà giận dữ lườm Shidou.

"Shi-Shido!? Cậu đến cùng đã làm gì Kotori đấy hả!"

"Ổn rồi ổn rồi~. Đã không sao nữa rồi, Kotori à."

"Ara, nhóc con tội lỗi, hình như cậu vừa lỡ sẩy chân trước dục vọng rồi nhỉ?"

"Hiyaa--!?"

Nhìn các Tinh Linh làm ra đủ loại phản ứng. Âm điệu Shidou không khỏi cao hơn.

"Khoan, đợi chút đã, các cô hiểu nhầm rồi! Chỉ là bởi...!"

"Nghi vấn. Cậu bảo hiểu nhầm, là ám chỉ cái gì?"

"Cái đó, tất nhiên là bởi, lời Kotori--"

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, người Shidou chợt run lên. Kotori ban nãy chỉ nói vỏn vẹn câu 『Shidou anh ấy』 mà thôi, cũng đâu có nói xạo gì đâu.

Trong nháy máy, Kotori được Yuzuru ôm chặt trong lòng quay đầu lại liếc Shidou, khóe môi cô bé khe khẽ cong lên, là cười gian đây.

"! Em, em gài anh đó à, Kotori!"

"Ngươi đang nói cái gì đấy! Đừng có trốn tránh trách nhiệm mà đùn đẩy qua Kotori chứ!"

"Không, không sao nữa đâu, Kotori-san..."

"Uu-oa~! Chỉ có một mình Kotori được vậy, thiệt là bất công quá điii~!"

"Quả nhiên vẫn là em gái ư? Em gái là vô đối nhỉ? Cũng may mà em đã chuẩn bị sẵn đơn từ hết rồi đó, Onii-chan ơi!"

"Các cô không thấy phản ứng của bản thân càng lúc càng đi xa quá rồi à!?"

Cứ mỗi người góp một lời một lời một, người thì trách móc kẻ thì ước ao có cô thì đòi hỏi, Shidou kẹt ở giữa bị giày vò đến chịu hết nổi mà cất tiếng rên rỉ.

--Để dẹp yên cái tình huống loạn xà ngầu này, phải tốn đến hơn chục phút sau đó.

Cuối cùng nhờ Kotori không nhịn cười nổi nữa mà lộ ra chân tướng, lúc này mới có thể hướng mọi người nói rõ sự tình thật ra đã như thế nào.

...Tiện thể nói thêm, giữa lúc mọi người vẫn còn đang trong tình trạng thất điên bát đảo, không biết vì sao mà có vài thứ trên y phục Shidou đang mặc biến đâu mất hút, thế nhưng đến cùng đành bó tay vì biết ai là thủ

https://thuviensach.vn

phạm đâu mà đòi. Thẳng thắn mà nói, thì có hẳn ba đối tượng nằm trong diện tình nghi đấy, cơ mà không tìm ra được chứng cứ luận tội nên đành chịu.

Sau này, vụ ba đối tượng này thông đồng lập mưu với nhau có bại lộ, khiến vụ án này được gọi là vụ án 1 • 2 • 9... Cơ mà đó lại là một câu chuyện khác mất rồi.

✢

"...Đúng là có chuyện như vậy."

Sau khi Kotori kết thúc cuộc tường trình nói rõ ràng cho các Tinh Linh khác hay biết sự tình. Có thể nhận ra Yoshino với Natsumi có chút căng thẳng mà nuốt nước bọt.

Nhưng mà biết làm sao được. Dù sao cái Kotori giải trình cũng đâu đơn thuần chỉ mỗi trò trêu đùa của cô với Shidou đã gây náo loạn lúc nãy.

Mà còn có tin tức về Tinh Linh được gọi là tàn ác nhất, là Kurumi hiện tại đã quay trở lại trường.

Đồng thời--. Cô nàng Kurumi ấy còn đưa ra lời thách thức quyết phân rõ thắng bại với Shidou nữa.

Tất nhiên, Tohka với Origami, cùng tỷ muội nhà Yamai vốn đều ở ngôi trường đó, và Reine ở trên «Ratatoskr» quan sát nên đều đã biết rõ những chuyện đã diễn ra, thế nhưng những Tinh Linh không có mặt tại trường cao trung Raizen thì lại khác. Vì xét đến việc đó, thế nên đem chuyện này ra kể rõ lại cho họ biết mới thỏa đáng.

"Tạm thời lúc này mọi người cần cẩn trọng một tý. Mục tiêu của Kurumi chính là Linh Lực của Tinh Linh. Khả năng cô ta xuất hiện trước mặt mọi người không phải là zero đâu."

https://thuviensach.vn

"V-Vâng..."

"...Tôi hiểu rồi, tôi sẽ không bước ra khỏi cửa nữa đâu."

Nhìn Natsumi run run ngồi bó gối, Kotori chợt cười khổ.

"Không cần đâu, ý của tôi không phải như vậy... Vả lại «Ratatoskr» cũng sẽ tăng cường cảnh giới cho mọi người."

Lập tức thiếu nữ đang ngồi ở ngoài rìa--Mukuro khẽ giọng nói.

"Amou~... Tuy nhiên có một chuyện Muku vẫn không hiểu."

Nói vậy, Mukuro có chút dễ thương mà nhẹ nhàng nghiêng đầu. Nương theo động tác đó, mái tóc dài vàng óng ánh cũng lả tả vuốt bề mặt sô-pha. Tuy nói là vào vài ngày trước đã được Shidou cắt ngắn bớt, cơ mà vẫn chẳng khác mấy, nếu đem độ dài mái tóc của cô nàng ra so với các Tinh Linh khác vẫn là chiếm ngôi vương đây.

"Ừm? Chuyện gì nào?"

"Thứ sở dục là Linh Lực Tinh Linh... Này cũng không cần bàn. Chỉ là cái người được gọi là Kurumi đó, kết cuộc ý muốn của cô ta là gì? Cớ sao lại vì nó mà khổ cực thu thập đến vậy."

"Việc đó..."

Được hỏi như thế, Shidou cũng thấy khó mà trả lời được.

Thực sự như Mukuro vừa nói. Từ lúc Kurumi hiện thân trước mặt Shidou cho tới nay, cũng đã qua nửa năm rồi. Đôi bên có khi là kẻ thù, có khi là đồng minh.

Thế nhưng, mục đích cô ấy muốn sử dụng Linh Lực để làm gì, quả thực chưa từng được công bố.

https://thuviensach.vn

"Phù, ta cũng không phải là không thể hiểu. Nếu sinh đã là Tinh Linh, vậy thì theo đuổi ngôi vị mạnh nhất cũng chỉ là lẽ thường tình!"

Kaguya bất ngờ làm dáng pose khi nói vậy. Yuzuru vốn ngồi kế bên bỗng thở dài.

"Thở dài. Phải chi Kurumi cũng Simple như Kaguya mà nói, thì dễ đối phó biết bao."

"Đừng, đừng có xem ta như con ngốc nha!"

"Phủ nhận. Ý tôi không phải vậy. Chỉ là nếu trên đời này có giải tranh danh hiệu Simple•is•Best gì đó mạnh nhất mà nói. Kaguya ắt sẽ đứng đầu đó."

"Ể, thật à!? Kư kư kư...! Đúng là vậy ha! Yuzuru không hổ là người hiểu ta nhất mà!"

Kaguya lại dương dương tự đắc là tạo dáng. Yuzuru đá mắt với hàm ý 『Đúng không?』 qua Shidou. Cu cậu không biết đáp lại thế nào mà ráng nặn nụ cười cho qua loa xong chuyện.

Vào lúc này, Shidou chợt để ý.

Bình thường luôn hăng hái vô cùng mà tham dự góp ý này nọ, Nia lúc này nét mặt toát ra vẻ nghiêm túc như đang suy tư gì đó.

"...? Sao thế Nia, lỡ ăn bậy bạ gì đó nên chột bụng à?"

"Phải phải, sáng nay ra ngoài thấy có món nhìn ngon lắm nên muốn...lở cái đầu nhóc này!"

Nia làm ra động tác ném bóng chày mà quăng tới. Shidou cũng diễn theo đó là la "Ui da" một cái.

https://thuviensach.vn

"Thật tốt quá. Nia vẫn bình thường."

"Có ẩn ý gì đó, nhóc con."

Nia trợn mắt tra hỏi. Shidou chợt "Đâu có, chỉ là vô tình thôi..." mà gục đầu xuống.

"Thôi, bỏ đi. Hơn nữa, mục đích của Kurumin kia, ta đây có chút manh mối đó nha~."

"...! Sao cơ...!"

Nghe Nia nói thế, khiến Kotori giật mình. Nia nhún vai như thể khó mà trách được.

"Bé giựt mình cũng phải thôi. Xin lỗi nha, cũng không phải là ta định giấu giếm gì đâu..."

"Nia, cô vừa gọi Kurumi là 『Kurumin』 đó à...?"

"Nè đó có phải là trọng điểm đâu!"

Sau khi Nia tiếp tục nói. Shidou thì không kìm lòng nổi mà vỗ tay tán thưởng.

"Aaa, ngay cả imouto-chan cũng y chang! Hình tượng của ta trong mắt huynh muội nhà Itsuka mấy đứa, nó rốt cuộc ra sao vậy trời!"

Nia không phục mà hờn giận. Shidou cười khổ với Kotori trước mặt.

"Dù sao..."

"Đúng là..."

"Thật á!"

https://thuviensach.vn

Nia nhẹ nhàng kháng cự như trong manga o('ω'*)o! Kotori vì muốn an ủi cô nàng mà nói.

"Xin lỗi, là do tôi không tốt... Nhưng mà, có thật không? Cô nói là mình biết rõ mục đích của Kurumi à. Phải chăng là bởi trước kia cô có dùng «Rasiel» của mình điều tra qua?"

"Ừm... À à, cũng gần đúng, chắc đúng được phân nửa."

Nia ho hắng giọng một tiếng để lấy giọng tiếp tục.

"Đó là chuyện xảy ra trước khi bị nhóc con phong ấn Linh Lực... Trong lúc ta vẫn còn loay hoay trong nhà, bé Tinh Linh đen đen kia bỗng nhiên chui ra từ một cái bóng."

"! Nia, cô từng gặp Kurumi rồi sao!?"

"Nghe chẳng giống ngẫu nhiên chút nào. Cô ta tìm cô ắt có việc gì đó đây..."

Với việc Shidou lẫn Kotori đều cả giọng kinh ngạc, Nia giơ tay lên như muốn nhắc họ 'bình tĩnh lại chút nào', rồi tiếp tục kể rõ.

"Nên nói như nào nhỉ, cô nhóc ấy muốn ta sử dụng «Rasiel» để điều tra chuyện gì đó. Ara~, tuy ta có nghĩ tới việc từ chối, nhưng sau đó truy ra việc Kurumin có một Thiên Sứ đáng sợ lắm luôn ý~. Thế là ta biết bản thân không nên đùa giỡn với kẻ mà mình không thể thắng được, thế là đành nghiêm túc mà giúp cô nhóc điều tra luôn. Ta thật xin lỗi vì lúc đó đã quá hèn nhát."

"...Không, phán đoán của cô lúc đó rất chính xác. Với lại, cái Kurumi muốn biết cuối cùng là gì vậy?"

Kotori ngay hỏi thế, Nia đẩy đẩy mắt kính trước khi tiếp tục.

https://thuviensach.vn

"Là thông tin về--First SpiritTinh Linh Khởi Nguyên."

"Khởi Nguyên ư..."

"Tinh Linh...?"

Nghe được lời của Nia nói ra, không biết vì sao các Tinh Linh khác lại quay sang nhìn nhau.

"Ừ. Đúng là vào 30 năm trước, khi Tinh Linh đầu tiên xuất hiện tại thế giới này. Kurumin có vẻ như muốn biết chính xác thời gian cùng vị trí mà nó xuất hiện, ngoài ra còn có sức mạnh đang nắm giữ nữa.

--Tất cả đều là vì để giết chết Tinh Linh đó."

"Cái..."

Thông tin sặc mùi nguy hiểm mà Nia tiết lộ ra khiến Shidou cau cả mày.

"Giết chết ư...? Với Tinh Linh Khởi Nguyên? Đó chính là mục đích của Kurumi sao?"

"Chí ít trong phạm vi ta biết là vậy. Còn lý do vì sao cô nhóc ấy muốn giết Tinh Linh Khởi Nguyên đến thế thì ta chịu."

Nia có chút bối rối mà gãi gãi má, sau đó cô còn lơ đãng buông thêm một câu "Khi đó có nằm mơ cũng không ngờ được là có ngày «Rasiel» sẽ bị người ta cướp đi~".

Kotori lôi thanh Chupa Chups ra ngậm trong miệng, cái tay cầm trên dưới lay động, có thể là cô bé đang đưa ra các phỏng đoán từ những thứ khó hiểu ở trên được đây.

https://thuviensach.vn

"Giết Tinh Linh...Khởi Nguyên. Cơ mà, nếu nói muốn điều tra sức mạnh của Tinh Linh Khởi Nguyên thì tôi còn có thể hiểu được, đằng này lại muốn biết chính xác cả thời gian lẫn địa điểm khi nó xuất hiện tại thế giới này thì..."

"--Vì muốn đến trước thời khắc đó của 30 năm trước, biến sự tồn tại của Tinh Linh đó thành『không còn tồn tại』."

Origami cất giọng lên như muốn trả lời cho phỏng đoán mà Kotori đưa ra. Kotori vì thế kinh ngạc mà ngẩng đầu.

"Ể? Cô biết điều gì sao?"

"Không hẳn. Chỉ là, trước đây--hay nói đúng hơn là 『trước đây của thế giới trước』. Tôi đã từng nhờ cô ta giúp đỡ, và cô ta đã đồng ý."

Giọng Origami vẫn điềm tĩnh như thuở nào.

Đúng vậy. Origami đã từng cố gắng cứu cha mẹ mình thoát khỏi cái chết đã định sẵn, mà đã đến nhờ Kurumi dùng «Zafkiel» đưa bản thân cô vượt thời gian để trở về quá khứ.

"Hiểu rồi... Dựa vào Thiên Sứ «Zafkiel» của Kurumi mà nói, thực sự là có thể vượt xuyên thời gian được đây. Chính vì điểm ấy mà cô ta mới nghĩ đến việc lấy đi số Linh Lực mà Shidu đã phong ấn được suốt từ trước tới giờ. Rồi sau đó đi tiêu diệt sự hiện diện của Tinh Linh Khởi Nguyên vào 30 năm trước, đem sự thật đang tồn tại xóa bỏ khỏi dòng lịch sử..."

Nói đến nước này, biểu hiện Kotori bỗng chua chát mà gãi gãi đầu.

"Aaa, thật là. Những chuyện khó hiểu cứ mỗi lúc lại tăng thêm. Khát vọng của Kurumi là hấp thụ đủ Linh Lực nhằm có thể dùng viên đạn để tự thân trở về quá khứ... Ngoài mục đích là để tiêu diệt Tinh Linh Khởi

https://thuviensach.vn

Nguyên ra, thì cô ta rốt cuộc là vì sao mà lại cố gắng làm những điều này đến vậy chứ?"

"Chỉ còn một chút nữa thôi. Hiện tại vẫn chưa có đủ thông tin mà đánh liều hành động quả thực quá nguy hiểm. Chỉ cần thêm một chút manh mối nữa là đủ để thoát khỏi tình trạng u mê, mở ra lối thoát nhằm giải quyết vấn đề rồi."

Âm giọng Origami vẫn bình thản, cô không chớp mắt mà nhìn Kotori trong khi nói vậy. Thế là Kotori khẽ gật đầu thở dài.

"...Mm-hmm, cũng đúng. Cảm ơn về lời khuyên của cô."

Như muốn bản thân định thần lại, Kotori hít thở sâu một hơi, rồi tiếp tục gõ gõ cái trán của mình.

"Dù sao, vì để phân thắng bại với Kurumi trong sắp tới, nhất thiết cần phải nhanh chóng dò cho ra động cơ của cô ta mới được. Mục đích của bên ta đều đã lộ rõ như ban ngày, còn nguyện vọng của đối phương lại mập mờ mơ hồ tựa như sương mù trong đêm, nên nói như nào cũng đều là quá bất lợi."

"Ồ..."

Nghe Kotori nói vậy khiến Shidou toát mồ hôi lạnh.

"Sự thực là thế. Nếu như quy tắc trận này là ai làm đối phương đổ trước sẽ thắng, thì việc biết rõ đối phương khao khát điều gì sẽ ngay chiếm được ưu thế khá nhiều rồi. Ví như game để đánh giá tình trạng đôi bên thì, đối thủ Kurumi toàn thân full-armor sẵn sàng giáp chiến bất kỳ lúc nào, còn tay mơ Shidou đây chỉ như đang khỏa thân đứng lơ ngơ giữa chiến trường."

Một lần nữa thấy rằng bản thân mình đã ngây thơ đến cỡ nào, vẻ mặt Shidou đắng chát như đang nhai khổ qua.

https://thuviensach.vn

Thấy cái vẻ mặt này của Shidou, Kotori nhún vai.

"Không cần phải ra vẻ thằng mù sa mưa như thế đâu. Ban nãy em cũng có nói rồi mà. Dưới tình hình lúc đó, anh buộc phải tiếp nhận lời thách thức từ Kurumi thôi, giả như bọn em lúc đó không có bị gián đoạn thông tin thì, tình hình cũng vẫn chẳng có gì thay đổi đâu. Tốt hơn vẫn là chuẩn bị cho tình huống tiếp theo đi."

"À, ừm..."

Đồng tình với những nói Kotori vừa nói, Shidou gật đầu.

Tiếp đó, Shidou tập trung tinh thần để phấn chấn trở lại.--Nếu như cậu cứ giữ cái mặt bất an như vậy thì sẽ khiến em gái mình phải lo lắng mất, với tư cách một người anh-Shidou không cho phép điều đó.

Lúc này, Shidou chợt nhớ tới một sự kiện trong lời nói của Kotori.

"À... Phải rồi, Kotori, vì sao việc thông tin liên lạc lại bị gián đoạn vào lúc đó vậy? Anh nhớ lúc đó có loáng thoáng nghe thấy mọi người hoảng hốt lắm, khiến anh lo lắng kinh luôn..."

"Àà..."

Kotori ôm cánh tay lại, có vẻ có chút khó nói.

"Em quên chưa kể với anh nhỉ... Khi đó, ra-đa của «Ratatoskr» đột nhiên bắt được những tín hiệu quái lạ."

"Những tín hiệu quái lạ?"

"Ừ. Tuy rằng lúc đó nhất thời khó có thể để tin được, nhưng..."

"--Việc đó thì để tôi nói sẽ rõ ràng hơn."

https://thuviensach.vn

Bất ngờ có một giọng nói phát lên từ phía sau cắt ngang lời của Kotori.

Shidou quay đầu lại để tìm nơi âm thanh đó phát ra--bóng người đang đứng lây lất ở đó đang nhìn về cậu với đôi mắt còn chút vương vấn sự kinh hãi.

Thiếu nữ đó cao xấp xỉ Kotori. Mái tóc được buộc thành đuôi ngựa, dưới đuôi mi mắt còn có một nốt ruồi son. Có điều trên người cô bé lúc này lại chi chít băng quấn cùng băng dán cầm máu.

"Mana!?"

Không sai. Cô bé đó chính là người mang tư cách em gái ruột thịt với Shidou, Takamiya Mana.

"Từ lúc nào mà em... Khoan đã, sao người em lại chi chít vết thương thế này! Em thực sự ổn chứ!?"

"Không có gì đâu mà, chẳng qua chỉ là chút trầy xước sơ sơ thôi."

Mana mỉm cười kéo tay áo lên, song Kotori lại lộ vẻ bực bội mà lườm nguýt cô.

"Cô đấy... Tôi nhớ là tôi phải đưa cô vào buồng dưỡng bệnh trước khi về đây rồi mà?"

"Ahaha... Xin lỗi mà. Tôi sẽ trở về đó sau. Tại có một số chuyện...tôi muốn trực tiếp nói với nii-sama."

Nụ cười của Mana thoáng cái đã biến mất, thay vao đó là ánh nhìn đầy nghiêm túc hướng về Shidou.

"Em có chuyện cần trực tiếp nói với anh à...?"

https://thuviensach.vn

"Phải. Vào thời điểm nii-sama tiến hành trò chuyện với «Nightmare»--Tokisaki Kurumi ấy, đã có chuyện xảy ra vào lúc đó."

Nói vậy, Mana ngồi vào chỗ trống trên ghế, và bắt đầu kể lại.

--Việc Ellen xem Shidou như mục tiêu tập kích.

Rồi những cô gái mà cô ta đã triệu hồi ra.

"Sao cơ..."

Tiếp nhận thông tin vượt ngoài tầm dự đoán, Shidou cảm thấy nghẹn thở.

Không, không chỉ là chỉ riêng mỗi Shidou. Mà các Tinh Linh ở ngay tại đây lúc này cũng đều kinh ngạc không ngớt.

"Thật, thật à..."

"Có chuyện này sao..."

"Amou... Ngấm ngầm bảo vệ mọi người thoát khỏi nguy cơ sao... Chậc, ngầu quá đi mất, ta cũng muốn thử chuyện này một lần xem sao nha."

"Thắc mắc. Những cô gái mà Ellen triệu hồi ra rốt cuộc là..."

Mana nhẹ lắc đầu trước nghi vấn của Shidou.

"Em không rõ lắm. Ngoại trừ «Nightmare» ra, đây là lần đầu tiên em thấy một đám giống nhau y như đúc thế này. Có thể khẳng định một điều là sự tồn tại của những cô gái đó hoàn toàn không phải loại tầm thường đâu."

Mana nhún vai như thể đành chịu bó tay.

Tuy nhiên Kotori vẫn tiếp tục truy vấn Mana.

https://thuviensach.vn

"--Chỉ vậy thôi sao? Về điểm ấy thì bọn tôi bên này cũng nắm được mà. Cô hẳn không phải vì muốn nói mấy cái này mà ráng lết tới đây chứ? Tuy cô cũng có cái máu liều y chang Shidou, thế nhưng ít ra đừng có ngu ngốc tới độ liều mạng vì một thứ vớ vẩn chẳng ra làm sao vậy chứ?"

Bị Kotori mắng cho một trận, khóe môi Mana khẽ cười.

"Được Kotori-san đánh giá như vậy thiệt là vinh dự quá đi--. Mà thực tế đúng là như vậy. Tôi thật ra vẫn còn có một chuyện mà ngay cả với Kotori cũng chưa từng nói đâu."

"--Lý do, cho việc cô có thể lường trước được việc Ellen sẽ đến tập kích, đúng không?"

Kotori nheo mắt khi nói vậy, Mana thì đáp lại một câu "Đúng vậy".

"...? Là chuyện gì đây? Chẳng lẽ không phải là Kotori nhờ Mana canh chừng sao?"

"Chuyện đó là bất khả thi đây. Nếu như em biết được được việc DEM sẽ tấn công mà nói, thì đã sớm thông báo cho Shidou cùng mọi người biết cả rồi... Huống chi em làm sao mà dám giao trách nhiêm đối phó bọn chúng lại cho Mana, người vốn đang cần phải nghỉ ngơi tĩnh dưỡng dài hạn được cơ chứ.--Vì kết quả là nhờ được Mana ứng cứu nên đành mắt nhắm mắt mở, bằng không thì em sớm đã cho cô ta một đấm trừng phạt ngay và luôn rồi?"

Kotori cứ vậy mà lườm lườm Mana. Cơ mà Mana chỉ cười ahaha qua loa cho qua chuyện.

"Màà..., trước tiên bỏ qua chuyện đó ra một bên đi. Thật ra là trước đó tôi biết trước được kế hoạch tập kích bất ngờ của Ellen rồi. Hơn nữa, thời điểm bắt đầu, cho đến tọa độ chính xác của Ellen tôi cũng đều nắm được toàn bộ."

https://thuviensach.vn

"Đó chính là vấn đề đấy. Ellen đúng là trong trạng thái tàng hình, cô ta từ lúc bắt đầu cho đến khi lâm trận ra-đa của «Fraxinus» hoàn toàn chẳng tài nào dò ra được. Mana, làm thế nào mà cô có được những thông tin đó vậy?"

Trước câu hỏi của Kotori, Mana lại lẳng lặng thở dài một hơi.

"Lý do rất đơn giản, vì đã người nói cho tôi biết thôi."

"Có người nói cho em biết ư? Là ai thế?"

"--«Nightmare», Tokisaki Kurumi."

"Hả...?"

Câu trả lời của Mana, khiến Shidou ngạc nhiên đến độ cả hai mắt đều mở to hết cỡ.

"Chờ, chờ đã. Kurumi đã nói cho em biết ư, rốt cuộc là chuyện gì đã diễn ra vậy chứ?"

"Đúng là còn có một hồi chuyện khác nữa. Để em tiếp tục kể vậy--. Vào ngày hôm qua, cô ả kia đột nhiên xuất hiện trong phòng của em. Lúc đầu còn tưởng rằng ả ta định đánh lén lúc em còn mơ ngủ, nên em ngay lập tức cắt phăng cái đầu của cô ả..."

"....."

Cảm thấy như Mana có vẻ hời hợt khi nói ra cái chuyện khủng khiếp này. Dù rằng đó là kẻ địch có mối thù sâu đậm với cô bé, không biết do cô bé vẫn còn là con nít ranh hay đã biến thành một thiếu nữ hung tàn khi xem đó là chuyện thường tình rồi nữa.

Mana vẫn tỏ vẻ như việc đó hoàn toàn không đáng lo mà tiếp tục.

https://thuviensach.vn

"Tiếp đó là thêm vài cái phân thân khác, chúng có nói gì đó khi em không để ý lắm. Sau đó, em có chút tò mò mà để cho ả phân thân cuối cùng kịp nói ra lời di ngôn sau khi đã kề dao sát cổ thì--"

"Cô ta đã nói cho cô biết chuyện Ellen sẽ tập kích, à."

"Đúng là vậy."

Mana gật đầu nhấn mạnh. Song song đó, vẻ mặt Kotori không có tý gì gọi là vui cả.

"...Vậy à, thế cớ sao Mana-chan đầy sắc sảo đây lại liên tục giữ bí mật chuyện này với tôi vậy hử?"

"Ờơ."

Người Mana hơi run run, cười gượng mà đáp.

"Ara, đâu có đâu Kotori-san à. Tôi cũng có định giấu giếm gì đâu mà. Chỉ là những lời quái đản của cô ả đó chẳng phải rất khó để tin tưởng được sao."

"Thế mà cô, lại không phải đã tin việc đó mà lết xác đến cái chỗ Kurumi tiết lộ cho hay sao?"

"Đâu có... Tôi chỉ nghĩ là ả có thể đang gài bẫy gì đó thôi à... Nếu như tôi nói với cô thì liệu cô có để yên cho tôi đi không..."

"Ố ồ? Cô có vẻ hiểu tôi lắm nha. Thôi thì để sau khi chuyện này ổn thỏa~~~~bọn mình cùng đi tâm sự mỏng một chuyến hen?"

"Ui, tự nhiên tôi thấy đau quá..."

Mana lập tức ôm ngực làm bộ sắp ngã.

https://thuviensach.vn

Cơ mà Kotori có vẻ không có chút lo lắng nào, còn vô tư mà xắn tay áo.

"Aa~, rồi rồi rồi~tệ thiệt đó. Hay là để tôi ngay lập tức dìu cô về phòng tịnh dưỡng giùm cho nhé."

"Mm..., à, tự nhiên tôi thấy hết đau rồi nè."

Mana chợt điềm nhiên như chẳng có gì xảy ra mà nhỏm dậy.

Kotori ngao ngán thở dài nhòm nhòm Mana, sau đó ngẩng đầu chấn tác tinh thần lại.

"Tóm lại, việc cần kíp lúc này là vấn đề của Kurumi đây."

"Phải đấy. Kurumi vì sao lại cố nói cho Mana chuyện Ellen chuẩn bị tập kích. Hơn nữa làm sao mà cô ấy lại biết tường tận cái thông tin được cơ chứ..."

Shidou nói xong, Origami thoáng ngẩng đầu.

"Lý do phải cung cấp thông tin Ellen tập kích, hẳn đơn thuần là muốn nhờ Mana chặn cuộc tập kích đó? Mục tiêu của Tokisaki Kurumi chính là Linh Lực của Shidou. Tất nhiên cô ta không thể giương mắt nhìn DEM thuận lợi hành động được. Chưa kể cô ta còn có thể dùng đến vô số các phân thân, để ngấm ngầm bí mật mà thu thập thông tin điệp báo. Việc cô ta nắm được kế hoạch tập kích đó của DEM cũng không tính là khó tưởng cho lắm."

Origami thản nhiên đưa ra lời đáp án thỏa đáng. Shidou khẽ thở dài một hơi rồi đưa tay nắm chặt thành ghế.

"Ừm--...Mà, có lẽ...cậu nói đúng."

"Có gì đó khiến cho cậu cảm thấy không ổn ư?"

https://thuviensach.vn

"À... Không hẳn, không phải là tớ có ý đó..."

Câu trả lời của Shidou đầy mập mờ.

Lời của Origami đúng thực là hợp lý.

Thế nhưng, không rõ là vì sao. Trong đầu cậu bỗng nảy lên gương mặt của Kurumi vào ban sáng, loại cảm giác vi diệu đó luôn luôn gợi lên gì đó khiến dòng suy nghĩ Shidou lầm vào hỗn độn.

Tuy vậy, cậu không thể vì cái lý do mập mờ đó mà khiến mọi người phải lao tâm thêm nữa. Shidou nhẹ nhàng lắc đầu.

"Không, không có gì đâu. Tóm lại, là chúng ta nên chuẩn bị sẵn sàng cho ngày mai đây."

"Nè nè. Tuy nói là bên bọn em cũng sẽ tiếp tục điều tra thêm, nhưng mà vấn đề quan trọng nhất vẫn là anh đó, Shidou, anh tuyệt đối không được để bị Kurumi dắt mũi đâu đấy.--Phải tuyệt đối không được sơ ý."

"À à... Anh biết rồi."

Vẫn còn rất nhiều bí ẩn quấn trên người Kurumi. Nếu nói có thể dẹp sự bất an qua một bên để tập trung nhất quyết phân thắng bại với cô ấy được mà nói thì rõ là đang dối lòng.

Thế nhưng chỉ cần Shidou có khả năng giành thắng lợi được thì, liền đã có khả năng phong ấn Linh Lực của cô nàng rồi.

Vì vậy Shidou quyết định ổn định lại quyết tâm mà cúi đầu xuống về phia trước.

Phần 2

Và, vào buổi sáng ngày thứ hai.

https://thuviensach.vn

"Gì...!?"

Shidou mất cả đêm mới bình tâm trở lại, thế mà vừa sáng sớm tinh mơ đã chợt sụp đổ.

Tuy gì cũng khó mà trách được. Bởi...

"--Aaaa, cậu khỏe chứ, Shidou-san. Thời tiết sáng nay rõ là không tệ ha."

Shidou vừa đẩy cửa ra để chuẩn bị đến trường, thì liền thấy ngay hình bóng rúng động lòng người của Kurumi dưới lớp áo khoác màu đen cùng với nụ cười trên môi rồi.

"Ku-Kurumi...!?"

"Nè nè nè nè. Cậu làm sao vậy, Shidou-san. Nét mặt lộ ra hết trơn rồi kia kìa."

Cảm thấy Kurumi tương đối khá là vui vẻ sau khi liếc nhìn cậu rồi cười trộm hì hì. Bả vai Shidou rung lên, cậu cố hít sâu để nhịp tim chóng ổn định lại. Hôm qua dù có bị trêu chọc hay bị thả thính thế nào, cậu cũng có thoáng cái đã sa vào bối rối như này đâu.

"Đâu... Cũng do bị cô dọa cả đó. Mà sao cô lại ở đây thế?"

"Ara~, ara~. Muốn cùng đi học chung với bạn cùng lớp bộ có gì kỳ lạ lắm à?"

"..., cũng phải. Đâu có gì kỳ lạ nhỉ."

Shidou chảy mồ hôi lạnh khi đáp lại.

Không sai. Chẳng có gì là kỳ lạ cả. Ván cờ đấu cùng Kurumi đã bắt đầu rồi. Chi bằng nên nói rằng Shidou nên tự kiểm điểm lại vì đã quá sơ

https://thuviensach.vn

suất mới đúng.

Song không thể cứ ngoan ngoãn mà theo con đường Kurumi an bài được, Shidou nở nụ cười 'không biết sợ là gì' nói thêm.

"Mà, cô đã đặc biệt tới đón thế này... Hẳn là đã có gì đó với tôi rồi chăng?"

"A hà, ai biết đâu nè."

Kurumi với ý vị thâm trường mà nói vậy, tận dụng nhịp bước nhẹ nhàng tiến đến gần Shidou, sau đó ôm lấy cánh tay của cậu.

Kurumi tiếp tục cứ vậy mà ép sát vào Shidou. Việc cơ thể bất thình lình đụng chạm tiếp xúc nhau như này khiến đầu óc Shidou choáng váng.

"--"

"Yup~, bọn mình xuất phát nào?"

Cứ như vậy, Shidou đành lên đường với nửa thân bên kia bị ôm chặt.

Dù sao cũng không thể để Kurumi nắm thế chủ đạo mãi được. Shidou sử dụng cánh tay chưa bị cướp đi bên này thọc vào trong túi áo, khẽ khàng lấy chiếc incam nho nhỏ ra đem vào.

Bật công tắc chiếc tai nghe, sau vài giây, có âm thanh truyền đến.

⌈...Ừm, thế nào rồi, Shin.⌋

Giọng phảng phất vẻ buồn ngủ, dùng biệt danh để gọi Shidou. Không hề nghi ngờ gì cả, chính là Reine.

Nghĩ đến việc có một quan sát viên tài năng đang âm thầm hỗ trợ cho cậu khiến trái tim Shidou trấn tĩnh hơn rất nhiều. Shidou khẽ thả một hơi

https://thuviensach.vn

ngắn, chú ý để không cho Kurumi nghe thấy mà thì thào.

"...Xin lỗi, Reine-san, tại tình thế đang khẩn cấp."

⌈...,--là Kurumi à.⌋

Hơi muộn, song Reine đã nhận ra tình huống. Shidou im lặng như để khẳng định cho Reine biết.

⌈...Ra tay nhanh đấy. Để tôi đi gọi Kotori. Cậu cứ tạm thời hàn thuyên với cô nàng chút đi. Đừng nói cái gì bất thường quá là được.⌋

Chiếc incam này cũng không có đặc tính liên lạc đến thẳng một đối tượng tùy ý nào cả, mà nó chỉ định nối thẳng liên lạc đến Chiến hạm không trung «Fraxinus» vốn đang lơ lửng đâu đó trên bầu trời thành phố Tenguu. Thông thường người trực tiếp liên lạc với Shidou đều là Kotori với tư cách sĩ quan chỉ huy, cơ mà Kotori hiện tại vẫn còn ở nhà Itsuka, bản thân Shidou biết rõ việc đó hơn bất kỳ ai khác.

Shidou hắng giọng hàm ý đã hiểu, rồi tiếp tục mở lời chuyện trò cùng Kurumi.

"--Kể lại, hôm nay đúng là hơi lạnh nhỉ. Dù phải hai tháng nữa mới lập đông lận."

"Mm-hmm. Vậy, thế này thì ấm hơn chưa."

Dứt câu, Kurumi dính cậu càng chặt hơn nữa.

"...!?"

Cơ thể Shidou ngay cứng đờ ra trước tác động đầy êm ái đó. Dĩ nhiên, cách đi đứng cũng trở nên bất tự nhiên theo mà cứng đờ như rô-bốt.

Song việc đó là bất khả kháng rồi.

https://thuviensach.vn

Kurumi quả thực rất chi là khủng bố. Cô nàng cho đến nay không biết đã nuốt hết bao nhiêu người, Tinh Linh có cái danh là 『tàn ác nhất』.

Nhưng trước đó--cô nàng vẫn là một thiếu nữ nho nhã với vẻ đẹp tuyệt mỹ thoát tục.

Mái tóc đen huyền óng ánh, làn da trắng hồng mịn màng, hơn nữa là khuôn mặt đoan trang sắc sảo như người mẫu--vẫn còn chưa hết.

Hương thơm dịu dàng toát ra từ người cô nàng khi đang dán chặt lấy cậu, rồi xúc cảm mà những ngón tay ngọc ngà thon thon nõn nà ấy truyền đến, thử hỏi chịu sao cho thấu, thần kinh Shidou tránh khỏi dao động mới lạ à.

"Ớ..."

⌈...Bình tĩnh chút đi, Shin. Tim cậu đập nhanh lắm rồi đó.⌋

Chính như Reine nói, nếu như để mặc cho dòng cảm xúc này an bài thì, bản thân cậu chỉ còn nước chịu chết. Shidou vì muốn kiềm chế cho tâm tĩnh lại mà lẩm bẩm 'Bát nhã tâm kinh'.

Nhưng mà.

"...Fuu..."

"Úiii..."

Kurumi thổi nhẹ vào lỗ tai Shidou đang lơ đãng. Dòng cảm xúc không tên chẳng thể lường trước nổi này buộc Shidou the thé rên rỉ.

"Ara~,ara~."

Cảm thấy thích thú đối với Shidou, Kurumi cười thầm.

https://thuviensach.vn

"Shidou-san thiệt tình, phát ra giọng đáng yêu quá đi à."

"Cô..."

Cảm thấy bản thân cứ như con gấu bông nằm trong lòng bàn tay Kurumi.

Không thể cứ mãi như vầy được, cố lên tôi ơi, Shidou giả ho khan vài tiếng.

Song vào lúc ấy, Kurumi lại kéo Shidou đi. Cô nàng cứ thế mà dẫn Shidou rẽ sang con đường khác hẳn con đường thường lệ mà cậu hay dùng để đến trường.

"Nè Kurumi, cô tính đi đâu đó?"

"Àà, vẫn còn lâu mới tới giờ lên lớp mà. Chọn đường xa hơn một chút bộ hổng tốt hơn sao."

"Hà...? Cô đang âm mưu cái gì vậy trời..."

Nói dứt, Shidou lén gõ gõ chiếc incam, thỉnh cầu trợ giúp từ bên kia.

Qua đó, bên kia chiếc incam truyền đến giọng bất đồng với Reine.

⌈--Trước hết cứ chiều ý Kurumi đi. Ngộ nhỡ có gì nguy hiểm thì bọn em sẽ đến hỗ trợ ngay.⌋

Tương đối quen tai, là Kotori. Hắn là cô bé vừa cấp tốc xuất phát từ nhà Itsuka tới «Fraxinus».

Shidou nhẹ gật đầu đồng ý với Kotori mà tạm đồng ý chiều theo Kurumi.

https://thuviensach.vn

"...OK. Thỉnh thoảng thay đổi chút cũng tốt. Bộ cô muốn ghé qua chỗ nào đó trước à?"

"Cũng khổng hẳn. Chỉ là mình muốn được bên cạnh Shidou lâu thêm một chút thôi."

"Hà... Nghe được những lời này thật khiến người ta bất giác thấy vui ghê."

Shidou vừa cười vừa nói, đồng thời bắt đầu suy nghĩ.

Nãy giờ cứ phải cố thủ thiệt là tệ quá. Mình cần phải tìm cách để hạ bệ cái vẻ ung dung này của Kurumi mới được--

Nghĩ tới đây, Shidou À một tiếng.

"Phải rồi. Cô có thể theo tôi một chút không? Có chỗ này hẳn Kurumi sẽ thích lắm đó."

"...Ể?"

Lời Shidou khiến ánh mắt Kurumi hơi rung một chút. Quả thực tựa như là cô nàng thấy hứng thú vì nhận ra Shidou đang cố phản kích đây.

"Thiệt là khiến người ta chờ mong quá điii. Hì hì, giao hết cho cậu đó."

"À ừ."

Kurumi tươi tắn đáp lại. Shidou duy trì tư thế với cánh tay bị Kurumi ôm, sải bước trên con đường.

Cứ như vậy sau vài phút, hai người họ cùng nhau rẽ vào một con hẻm nhỏ.

https://thuviensach.vn

Vừa đến được chỗ ấy, Shidou nhận ra Kurumi đang rung lên thông qua cảm giác từ cánh tay.

"...Shidou-san ơii, chỗ này là?"

Nhìn thấy quang cảnh hiện ra trước mặt bản thân, giọng Kurumi cũng có chút run run.

Cơ mà cũng khó mà trách được. Dù sao thì tụ tập tại con hẻm này, là đủ các kiểu mèo con khác nhau.

Phải đấy. Tuy rằng thông tin về Kurumi so với các Tinh Linh khác khá là ít ỏi--. Thế nhưng việc cô nàng rất yêu thú cưng (đặc biệt là mèo) như thế nào thì cậu biết rành lắm.

"Àà, vô tình phát hiện vào gần đây thôi. Chỗ này có vẻ lũ mèo hoang thích tập hợp lắm đó.--Kurumi hẳn rất yêu mấy bé mèo mà?"

"Người, người ta cũng không phải là đặc biệt yêu hay thích gì đâu nha."

Kurumi vờ tsundere mà nói vậy. Song chỉ cần lén liếc nhìn phát hiểu ngay thôi, xem gương mặt đó đang hóa hồng hồng vì phấn khích chưa kìa.

Xem ra hiệu quả vượt xa hơn cả dự đoán. Để không làm mấy bé nó kích động, Shidou rón ra rón rén mà tiếp cận chúng, rồi dịu dàng vuốt ve lưng binh đoàn mèo đang đóng quân.

"Xem nè, mấy nhóc này tương đối quen hơi người đó. Kurumi cũng đến thử phát xem sao?"

"...! Mồ, Shidou-san thiệt tình mà, đã ép người ta đến nước này rồi, đúng là mình đây không thử thì không được mà."

https://thuviensach.vn

Đuôi lông mày Kurumi nhếch lên như ăn mừng sau khi chờ được Shidou nói câu đó, cô nàng nhẹ nhàng cúi ngồi xuống cạnh Shidou, đưa tay với tới một chú mèo con.

Thế nhưng, trước khi tay Kurumi kịp chạm vào đầu chú mèo con, thì nó đột nhiên cảnh giác mà ngẩng đầu lên nhìn nhìn.

Ngay sau đó, hành vi của Kurumi tiến thêm vượt xa khỏi dự tính của Shidou.

"Nya~nya~. Hổng sao đâu mà, chị hổng có đáng sợ đâu mừ, đúng hông nè mèo con uii. Nya~."

Không sai. Shidou không có nghe lộn đâu, Kurumi nhại tiếng mèo kêu chuẩn thôi rồi, thậm chí đầu ngón tay cũng ve vẫy ý chang cái đuôi mèo luôn.

"...Oa?"

Shidou ngây cả người. Tuy biết là cô nàng cuồng mèo, thế nhưng thật không nghĩ đến việc Kurumi còn có thể phát ra tiếng mèo kêu dễ thương đến vậy.

"Nya~, nya~."

Có vẻ như Kurumi quên cả việc chú ý tới phản ứng của Shidou, chỉ chậm rãi duỗi tay ra gần hơn.

Nhưng mà con mèo con này nào có dễ dụ, có vẻ nó cảm thấy bất ngờ trước sự xuất hiện của Kurumi mà nhỏm dậy chạy lảng tránh đi mất.

"Aaa..."

Dáng vẻ của Kurumi lộ rõ sự đả kích, nhìn chăm chăm về hướng nơi chú mèo trốn mất dạng.

https://thuviensach.vn

Bất ngờ trước biểu hiện này của cô nàng, cảm thấy có chút áy náy mà Shidou khẽ cười khổ.

"......!"

Lúc này Kurumi mới nhận thấy mà vội vàng hít hà một hơi.

"Bộ, bộ mình có gì kỳ lạ lắm sao, Shidou-san."

"Đâu có... Haha, xin lỗi nha. Tôi cũng không có ý gì đâu..."

Shidou dừng nở nụ cười lại rồi nói thế, Kurumi có chút bất mãn mà bĩu môi.

Tuy rằng cảm thấy nét biểu cảm này tương đối đáng yêu, song làm cho Kurumi mất hứng thì sẽ đi ngược lại ý định ban đầu của Shidou mất. Thế là Shidou chỉ vào những chú mèo con khác đang uốn mình nằm trên mặt đất.

"Thôi mà, vẫn còn nữa mà, cứ thử xoa đầu bọn nhóc còn lại nhé?"

"Thôi bỏ đi, ban đầu mình cũng không có đặc biệt muốn vuốt ve chúng gì đâu. Mà có thử nữa thì chúng cũng sẽ lại bỏ chạy hết cho mà coi."

Hứ, Kurumi lại tsundere hờn mát. Shidou đành cười khổ an ủi cô nàng.

"Đừng nói vậy mà, rồi rồi. Lần này chắc chắn sẽ được mà, nya~."

"...!"

Shidou bắt chược lại y như đúc cử chỉ Kurumi làm mới nãy, cô nàng lập tức xấu hổ mà đỏ cả mặt.

Trong lúc Kurumi hờn dỗi nhìn Shidou, cô nàng đột nhiên nghĩ ra cái gì đó mà ánh mắt sắc bén hẳn.

https://thuviensach.vn

"...Cậu nói cũng phải he. Vậy thì--"

Nói, Kurumi nở nụ cười tinh nghịch, nhẹ gãi gãi dưới cằm Shidou.

"Uwaa!?"

"Ufufu, đúng thật nha. Bé này đúng là ngoan ngoãn chịu vuốt ve lắm nè."

"Cô, cô..."

Bất ngờ bị phản đòn lại khiến Shidou bối rối đỏ cả mặt, Kurumi thì vẫn một bên cười hì hì mà xoa xoa đầu Shidou.

"Ufufu, rõ là bé ngoan nhoa~. Lại nào, kêu thêm một tiếng giống như hồi nãy đi nào? Nya~?"

"...Uuu. Nya, nya~."

Bởi hồi nãy lỡ miệng nói lần này chắc chắn được mà, thế nên Shidou không còn cách nào từ chối bàn tay của Kurumi. Rồi suốt một quãng thời gian ngắn đó, Shidou phải chịu đựng bàn tay yêu thương vô bờ bến từ Kurumi đang rất vui vẻ lẫn đắc ý.

✢

--Thời điểm Shidou cùng Kurumi lên lớp để chuẩn bị giờ học, là khoảng 20 phút sau cái sự kiện đó. Vừa kịp lúc tiếng chuông giờ học vang lên đúng là mong manh vô cùng.

"Shido!"

"Shidou."

https://thuviensach.vn

Vừa bước vào lớp, đã ngay nghe thấy tiếng gọi có chút lo lắng của Tohka cùng Origami vốn đang ngồi đợi cậu nãy giờ. Shidou nhẹ giơ tay đáp lại hai cô gái.

"À, Tohka, Origami. Chào nhé."

"Muu, chào Shido... Mà không phải, Shido vẫn ổn chứ, tớ lo lắng cho cậu lắm đó."

Tohka chau mày nói.

Mà cũng là tất nhiên thôi. Do Tohka sống ở kế bên nhà Itsuka nên bình thường đều cùng Shidou đi học chung. Sáng nay bỗng dưng chẳng thấy Shidou đâu, ắt hẳn cô nàng phải cảm thấy lo lắng rồi.

Song trước khi Shidou kịp tạ lỗi với cô nàng về chuyện ban sáng thì, Origami đã lên tiếng trước.

"Sáng sớm hôm nay, có tin tức rằng có hai người bị tai nạn giao ở ngã tư gần đây. Thấy cậu vẫn chưa đến, hai đứa bọn mình cứ thấp thỏm lo lắng phải chăng cậu bị gì rồi."

"Ể...?"

Shidou tương đối quen thuộc cái ngã tư đó, nếu như cậu đến đường theo con đường thường lệ để đến trường thì tất nhiên phải đi ngang qua đó.

Nhưng, trước khi nghe Origami nói ra thì Shidou hoàn toàn có biết gì về vụ tai nạn ấy đâu.

Đó cũng không phải là do vụ tai nạn đã diễn ra sau khi cậu đã đến trường. Nguyên nhân kỳ thực rất đơn giản, bởi sáng sớm ngày hôm nay-- Shidou nào có đi qua chỗ đó đâu.

"--hihi, chúc hai cô có buổi sáng tốt lành, Tohka-san, Origami-san."

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, phía sau Shidou truyền đến giọng nói của Kurumi. Biểu hiện của Tohka lẫn Origami nhanh chóng dâng lên sự cảnh giác.

"Muu... Kurumi."

"Quả nhiên, là do cô giở trò."

"Giở trò á, lời này thiệt khiến người ta tổn thương làm sao. Mình bất quá chỉ là cùng Shidou đi học chung có một tý thôi mà? Có cần phũ người ta vậy không?"

Kurumi với thái độ thản nhiên tự đắc mà đáp lại ánh mắt giận dữ từ hai cô nàng. Đám bạn cùng lớp chứng kiến cái màn này mà bắt đầu khẽ nhao nhao lên, 'Đù, đánh ghen rồi kìa',' Catfight trong truyền thuyết kìa tụi bây ơi', v.v...

"Thôi, sensei cũng sắp lên lớp rồi. Ufufu--, cuộc hẹn ngày hôm nay, mình chờ mong lắm đó, Shidou-san."

Dứt câu với cử chỉ trìu mến trêu ngươi, Kurumi bước đến chỗ ngồi của mình.

"....."

Shidou lặng lẽ nhìn theo bóng lưng cô nàng.

Há cũng không phải có lý do gì đặc biệt.

Chỉ là, nên nói như nào nhỉ.

Cảm thấy như, cái bóng lưng chậm rãi lướt đi ấy của Kurumi, tựa hồ có mang theo một bầu không khí lạ lùng.

"Muu...? Shidou làm sao vậy."

https://thuviensach.vn

"! À... Không."

Đột nhiên nghe Tohka hỏi, Shidou giựt mình.

"Không có gì đâu... Kurumi nói đúng đó. Chúng ta cũng nên trở về chỗ ngồi để chuẩn bị đi."

Nói, Shidou để cái cặp lên bàn học của mình.

Tohka nhất thời khó hiểu mà nghiêng nghiêng đầu, lúc đó thì sensei vừa vặn vào lớp, cô nàng đành nghiêm túc mà trở về bàn của mình.

Phần 3

"Kihihi."

"Kihihi."

"Thế nào rồi, 『tôi』."

"Yup, yup. Bên này đã phỏng theo 『tiến trình』 mà chấp hành."

"『Tôi』 số 193 thề nào rồi."

"Liên lạc đã gián đoạn."

"E rằng, đã..."

"Ara, ara."

"『Tôi』 số 238 thì sao."

"Bên đó cũng vậy."

"Vừa vặn ghê nhở."

https://thuviensach.vn

"Ara, ara, ara."

"Tội nghiệp quá."

"Thật đáng tiếc làm sao."

"Vô tình dữ."

"Quen rồi."

"À, à, nhưng mà."

"Yup, yup, không có thời gian cho chúng ta rề rà như trước đâu đấy."

"Có lẽ cũng đến lúc cho 『tiến trình』 tiếp theo rồi."

"Thế, lên đường nào."

"Yup, yup."

"May mắn nhé, 『tôi』."

"Cuối cùng một ngày nào đó, sẽ cùng nhau gặp lại thôi."

"Yup, yup."

"Cuối cùng một ngày nào đó, cùng nhau về dưới Cửu Tuyền hết."

"Cuối cùng một ngày nào đó, cùng bước vào địa ngục đây."

Phần 4

Tiếng chuông tượng trưng tiết thứ 4 đã kết thúc, vang lên khắp ngôi trường.

"....."

https://thuviensach.vn

Sau khi nghe tiếng chuống đó, Shidou nắm chặt nắm đấm như muốn khích lệ bản thân.

Cũng là tất nhiên thôi. Lúc cái gọi là tiết thứ 4 kết thúc, cũng đồng nghĩa là đã đến thời gian nghỉ giữa trưa rồi.

Bởi thế, tiếng chuông này, còn là tượng trưng cho việc đã đến lúc dùng bữa trưa.

Shidou từ hôm qua đã bắt đầu cuộc chiến cưa cẩm Kurumi. Mặc dù buổi sáng có hơi bị tấn công ngoài dự liệu, song giờ là lúc Shidou lấy lại phong độ trong cuộc chiến.

Cậu sắp xếp lại sách vở, rồi từ trong cặp lấy lại Vũ khíhộp ben-to.

Sau đó, tựa như đã chuẩn bị sẵn sàng, trước mắt cậu đã xuất hiện một bóng người--Kurumi.

"Ufufu. Oii, Shidou-san. Nếu được thì, bọn mình, cùng dùng bữa trưa nhé?"

Nói, rồi cô nàng đưa hộp ben-to ra và mỉm cười. Nhưng mà sau nụ cười tươi tắn này, lộ rõ mùi nguy hiểm.

Chà, có vẻ Kurumi cũng nghĩ giống vậy đây.

Thế nhưng, Shidou đâu có định đưa tay chịu trói dễ đến vậy. Hiện tại dù cảm thụ được chút cảm giác căng thẳng, song cậu vẫn đứng lên mà đáp lại Kurumi.

"À, tất nhiên được chứ. Nhưng chỗ này có vẻ không tốt lắm. Mấy khi có cơ hội, mình cùng lên sân thượng đi ha."

"Mm-hmm, rất sẵn lòng."

https://thuviensach.vn

Kurumi gật đầu cùng nụ cười tươi tắn, rồi chợt nhìn sang Tohka cùng Origami đang đầy cảnh giác ngồi ở bên cạnh Shidou.

"--Tohka-san với Origami-san cũng đi cùng nhé? Với lại nhớ rủ Kaguya-san với Yuzuru-san luôn càng tốt. Bởi cứ đứng lấp ló phía sau cửa như ngày hôm qua hắn cũng khổ lắm."

"Cái gì...!"

"...Ồ."

Kurumi hì hì mỉm cười, Tohka với Origami riêng biệt nhau mà phản ứng.

Bất thình lình Shidou hơi không hiểu Kurumi vừa định nói gì, song--cậu lập tức đoán ra được là.

"Tohka, Origami, hai người các cậu phải chăng là..."

"....."

Shidou vừa dứt lời, hai người họ bỗng lảng mắt đi chỗ khác cứ như là đang thấy ngại... Có thể thấy, trong lúc Shidou cùng Kurumi trò chuyện vào hôm qua, đại khái là bọn họ đã núp đằng sau cửa nghe trộm đây.

Bản thân cậu lúc đó tuy là cố điềm nhiên như không mà bước đi, nhưng quả nhiên là vẫn để cho những cô gái này phải lo lắng. Shidou đành cười khổ mà nói lời "Cảm ơn".

"...Được rồi. Ta đi nào. Không nên lãng phí thêm giờ nghỉ trưa nữa đâu."

"Yup, đúng vậy ha."

https://thuviensach.vn

Shidou với Kurumi cùng nhau gật đầu đồng ý, không hẹn mà cùng nhau xuất phát. Phía sau họ, Tohka cùng Origami cũng bắt đầu theo bước.

Sau đó, cùng đi ngang qua mà gọi thêm Kaguya với Yuzuru nâập bọn, rồi cả đám từng người một bước lên các bậc thang dẫn đến sân thượng.

Khác hẳn ngày hôm qua, sân thượng được nắng chiếu sáng rực rỡ khiến tinh thần ai cũng cảm thấy phấn chấn. Shidou nhẹ nhàng vươn vai một chút, tiến đến phía lan can, rồi chậm rãi ngồi trên ghế.

Sau đó, Shidou vừa nhìn nhau với Kurumi đang ngồi cạnh, vừa mở nắp hộp ben-to ra.

"...Ôôô."

Nhìn vào hộp ben-to ấy, Kurumi thoáng cái đã ngạc nhiên.

Song cũng khó trách được. Bởi rằng ben-to mà Shidou làm hôm nay, tất cả bên trong đều có hình dáng nhỏ nhắn của một bé mèo, là ben-to meo meo đặc chế đây.

"Hử, sao thế Kurumi. Ben-to của tôi có vấn đề gì à?"

"...Không, chỉ là mình thấy hộp ben-to này nó dễ thương quá đi.'

Gò má Kurumi chợt hồng hồng, đôi mắt chợt run run--sử dụng thành ngữ để diễn tả tâm tình của cô nàng lúc này thì, ắt phải là đứng ngồi không yên đây.

Phản ứng ý như đã mong đợi. Shidou nắm lấy thời cơ này, giật lại thế chủ động trong cuộc Hẹn hòchiến.

"Haha, cảm ơn nhé.--Mà tôi làm có hơi quá tay tý, Kurumi hay là cùng dùng một ít đi?"

https://thuviensach.vn

"...Ơ!"

Không biết có phải là nhận ra ý đồ của Shidou hay không, mà cặp hàng mày của Kurumi nheo lại.

Phần ben-to meo meo này, không chỉ được chú trọng ở bề ngoài. Về phần mùi vị thì, Shidou nhà ta cũng đã dùng tới cả những ngón nghề tốt nhất mà cu cậu có để sáng tạo ra nó.

Không sai. Shidou cho tới ngày hôm nay dù gì cùng đã tiếp xúc qua hơn mười vị Tinh Linh, rồi tán tỉnh, sau đó phong ấn Linh Lực.

Từ đó mà cu cậu có được kinh nghiệm. Khác với cách tấn công nhằm tạo rung động với các Tinh Linh mà bộ chỉ huy đưa ra cho cậu, bất qua cách này có hơi cơ bản, nhưng chiến thuật 『Nắm bắt dạ dày của đối tượng』 luôn mang lại hiệu quả.

Mỹ vị từ đồ ăn có thể mở rộng cửa ngõ vào trái tim. Tất nhiên Shidou không hề cho rằng chỉ dựa vào cái này là đủ khiến Kurumi đổ, đối thủ đúng là 'bức tường thành vững chắc nhất', song chỉ cần khoét 1 lỗ đủ xài trên bức tường ấy là tương đối có hiệu quả rồi.

"....."

Kurumi chậm rãi hít thở như để kiềm chế lại sự hưng phấn, rồi nở nụ cười.

"Ừm... Chiều ý cậu vậy. Nhưng mà, đơn phương mà tiếp nhận như này thiệt ngại lắm."

Kurumi vừa nói, vừa đưa ra hộp ben-to cho Shidou xem.

"Hay là, bọn mình cùng trao đổi đi, cậu thấy thế nào nào...?"

"......!"

https://thuviensach.vn

Nhìn vào hộp ben-to của cô nàng, lần này đổi lượt tới Shidou kinh ngạc.

Phần ben-to được chia làm ba phần nho nhỏ, ba màu đỏ-vàng-lục phối hợp khéo léo, bố trí hài hòa nhau tạo cảm giác thèm ăn. Tuy chỉ là những món truyền thống, nhưng với tay nghề chuyên đứng bếp nên Shidou rất rõ ràng nhìn ra được rằng chúng đã được chuẩn bị tỉ mỉ đến cỡ nào.

Nhìn thấy nó, Shidou vững tin rằng. Dùng 'kiếm' sắc bén để 'đâm' đối phương, không phải chỉ có Shidou.

"Ồ..."

"...Ufufu."

Shidou cùng Kurumi không hẹn mà cùng nhau tươi cười.

Nhìn hai người họ như vậy, các Tinh Linh khác vã cả mồ hôi hột.

"Oa, oaa... Hai người họ đang làm sao vậy?"

"Trận chiến này đôi bên giằng co rất ác liệt."

"Đây là cao thủ đang thăm dò nhau nà...! Trước có ta có đọc trong manga rồi!"

"Thấu hiểu. Không biết vì sao mà có cảm giác khủng bố kinh hồn."

Có lẽ là không muốn quấy rầy bên đó, nhóm Tohka khe khẽ nói với nhau thế.

Shidou nhếch miệng cao hơn, giữ hộp ben-to đầy bé mèo đưa qua Kurumi.

"Nào--dùng thử đi."

https://thuviensach.vn

Nụ cười của Shidou tỏ vẻ chẳng biết sợ làm gì, đưa hộp ben-to qua bắt đầu công kích.

Đối mặt với áp lực khác thường này, Kurumi nhẹ nuốt nước bọt.

--Vậy mà lại bị ép tới tình trạng này rồi. Hình như mình đã đánh giá Shidou-san hơi thấp.

Song, không thể tỏ ra yếu kém dưới tình huống này được. Kurumi giả vờ bình tĩnh, chậm rãi đưa tay tiếp nhận.

"Yup, vậy thì Itadakimasu."

Nhưng,--ngay trước khi đón nhận hộp ben-to, tay Kurumi dừng lại.

Đây cũng là đương nhiên thôi. Hiện tại giữa ben-to nào là bé mèo gạo trắng lóng lánh, nào là bé mèo đen rong biển, thậm chí còn có bé mèo tam thể nữa, đầy nhóc mèo con chen chúc nhau cùng một chỗ như này, rồi những âm vang như 『Xin hãy xơi em đi, xin hãy thưởng thức em đi』. Buộc phải lựa chọn một trong số đó, thiệt tình quá tàn khốc đến độ khiến cô nàng chùng tay không làm được.

"Anou...!"

"Hử? Sao vậy? Cô không muốn ăn à?"

Shidou vừa nói vừa nghiêng đầu.

Tuy rằng lời nói cùng biểu hiện đều hết sức bình thường, nhưng hiện tại từ góc độ mà Kurumi thấy ở Shidou, là một nụ cười đểu đầy khoái trá của nhân vật phản diện điển hình. Ngoài ra từ không gian phía sau lưng hắn, Kurumi còn nhìn thấy ảo giác vô số các bé mèo đang kêu nya~, nya~. Không, phải gọi là cảm giác mới đúng.

https://thuviensach.vn

Tuyệt không thể khuất phục ngay tại đây được. Kurumi giác ngộ điều đó, quyết tâm dùng tay túm lấy cơm nắm mèo đen.

"...Mình, ăn nhé."

Vẻ mặt đáng yêu dễ ghét đó, cô nàng đành nhẫn tâm bỏ nó vào trong miệng.

"....."

--Một cơn chấn động ùa tới.

Chuyện Shidou thích nấu nướng, Kurumi đã biết rất rõ thông qua một phân thân tình báo rồi. Thế nhưng, có thể đạt tới trình độ này thật ư.

Hương vị thanh thuần của rong biển lan tỏa khắp xoang mũi. Rồi trong cái nháy mắt tiếp theo, phần cơm nắm với dáng hình đáng yêu đó bắt đầu hành động, phần gạo như tan chảy trên đầu lưỡi. Tựa như đang bị vô số bé mèo vây quanh, chúng chen chúc nhau vớ cái chân be bé cào cào như đang đòi làm nũng, những hình ảnh đó đang diễn ra ngay trong đầu Kurumi. Ahahaha, Ohohoho.

Song, đâu chỉ có vậy. Hiện tại sau khi phần gạo đã tan chảy, thứ được bọc bên trong nó, những cục thịt viên nho nhỏ tựa viên thuốc hiện ra.

Nguyên bản bên trong phần cơm nắm, tiến thêm một bước mà gói những cục thịt viên vào trong là một thiết kế rất tinh diệu. Xét đến cùng thì tổ hợp cân đối đó vừa giữ được mùi vị đậm đà vừa được phối hợp thêm với nước sốt trong lúc nướng lên, hiệu quả công kích vị giác là tuyệt đối. Kurumi cảm thụ được vô số khoái cảm từ những viên thịt mềm dẻo tựa như mèo con, cơ thể cứ thế mà uốn éo vặn vẹo.

"Aaaa..."

https://thuviensach.vn

Khoang miệng, xoang mũi, thực quản, dạ dày--cảm giác âu yếm lan tràn đến cả những nơi mà chính bản thân cô cũng không thể chạm đến được. Kurumi đỡ lấy cái đầu đang chao đảo của mình, đồng thời cố gắng tạo ra nụ cười.

"Không--hổ là Shidou-san. Hương vị tuyệt vời lắm."

"Thật không. Vậy thì tốt rồi. Chỉ cần cô thấy hài lòng là tôi hạnh phúc rồi."

Trên mặt Shidou bắn ra nụ cười.

Thế nhưng--từ lúc này thì phiên phản công của Kurumi đến rồi đây. Kurumi kẹp đôi đũa trong tay, gắp một miếng gà rán, hướng Shidou đưa tới.

"--Nào, Shidou. 『Aaa~』."

Kurumi nói vậy, đút miếng gà rán đến.

"Hự...!"

Đối mặt dáng vẻ bơm đầy lực công phá này, Shidou không khỏi cứng ngay đơ ra.

Phải. Đây chính là trận chiến cưa cẩm. Kẻ bị đối phương cướp mất trái tim sẽ là kẻ nhận thất bại chung cuộc.

Xét đến điều đó, để quyết phân thắng bại nào chỉ đơn giản dùng đến đồ ăn mỹ vị là được. Mấu chốt khá quan trong khác nữa chính là cách dụ dỗ đối phương ăn món mình nấu ra cơ.

Từ quan điểm đó mà nói, chiêu mà Kurumi đang áp dụng vừa rất hợp lý mà hiệu quả phải nói là vừa tất sát. Không nam sinh trung học nào mà không thấy sướng khi được một thiếu nữ xinh đẹp nói 『A~』 đút cho

https://thuviensach.vn

mình ăn cả, rõ là một nước cờ cao tay khi biết tận dụng cả ưu thế vốn có của bản thân.

"Ara, sao vậy, Shidou-san."

"Không... Itadakimasu."

Shidou một bên lau mồ hôi hột túa ra trên mặt, một bên mở lớn miệng, để miếng gà rán của Kurumi lọt vào.

"....."

Trong chớp mắt, toàn thân Shidou, có một loại cảm giác ập tới tựa như điện giật.

--Tuyệt hảo. Thịt được dùng hẳn là hàng cao cấp, đồng thời cách chế biến cũng rất chi là tài tình, cả cách rán giòn cũng không thể soi mói được. Gia vị ướt không phải tỏi mà là dùng gừng, đây cũng là quá đủ để cảm thụ được tâm ý gửi gắm từ người thiếu nữ, quá hoàn hảo.

Nhưng mà, giá trị chân chính của miếng gà rán đâu chỉ có vậy.

Kỳ diệu đến khó tưởng... Có thể khiến trong đầu tưởng tượng ra quan cảnh ban sáng của nhà bếp. Có thể sinh động mà nhìn thấy chiếc tạp dề mặc bên ngoài bộ đồng phục, Kurumi với tay áo xắn cao đang thích thú mà chế biến đồ ăn dành cho riêng cậu.

Mục đích thực sự của Kurumi có lẽ là nguồn Linh Lực mà Shidou nắm giữ, nhưng sự thực là cô nàng đã toàn tâm toàn ý làm các món cho Shidou ăn là điều không thể nào chối bỏ được. Bởi vì phải quan tâm đến khẩu vị của người ăn, thì mới có thể cẩn thận tỉ mẫn mà làm ra mỹ vị được.

Do bản thân luôn phải đứng bếp, với một kẻ gần như chẳng bao giờ được người khác vì mình dồn hết tâm huyết chế biến nấu nướng như

https://thuviensach.vn

Shidou mà nói, đây là một đòn tất sát thực thụ.

"Ufufu, thế nào nè, Shidou-san."

"......!"

Nghe Kurumi hỏi han, bả vai Shidou run bắn lên, cu cậu lau nước mắt sắp ứa ra, miễn cưỡng quay về với nụ cười.

"...Aa, rất ngon. Ngon đến trình độ khiến người ta chảy cả nước mắt luôn."

"Ara ara, cậu nói quá rồi đấy."

Kurumi vẫn duy trì điệu cười hì hì nho nhã.

Song, đại khái đã nhận ra ngọn lửa trong mắt Shidou vẫn chưa tàn. Kurumi lập tức chuyển nụ cười sang kiểu 'chị không có ngán cưng đâu nha'.

"....."

"....."

Shidou với Kurumi ánh mắt va chạm nhau tựa như đang đợi thời cơ, sau vài giây, cả hai đồng thời hành động.

"Ăn thêm một miếng nhé?"

"Món trứng cuộn này mình cũng khá là tự tin đó nha~?"

Choang! Ảo giác như có hai lưỡi kiếm dụng nhau nảy lửa. Trên mặt Shidou lẫn Kurumi đều đọng mồ hôi, đồng thời nâng khóe môi lên, mà đưa hộp ben-to tới.

https://thuviensach.vn

"Umuu... Dù không rõ lắm, nhưng cảm giác cứ như vừa chứng kiến cái gì đó rất khủng khiếp...!"

"Tohka, lùi lại ngay. Bị cuốn vào sẽ gặp nguy hiểm đấy."

Origami túm lấy vai Tohka, nhắc nhở cô nàng. Sau đó Kaguya ở bên cạnh như có bất mãn gì đó mà "Hừ..." siết chặt nắm đấm.

"Cái quái gì đây, trận quyết đấu của hai người kia ngầu dễ sợ...! Yuzuru! Chúng ta cũng lên quyết phân thắng bại đi!"

"Phối hợp. Tiếp nhận khiêu chiến.--Rồi, ghé cửa hàng tiện lợi mua bánh mì cà-ri đây."

"Hờ hờ... Được, ngon đấy. Siêu phổ biến đây.--Bánh mì so với máu ta còn đỏ hơn thì thế nào!"

"Suy tư... Đúng mỹ vị. Siêu phổ biến."

Cặp tỷ muội nhà Yamai cùng mang theo dáng vẻ như không nhận thức được tình hình mà nghiêng đầu.

Hiện trong lúc những cô gái này quyết đấu bánh mì ảo, cuộc chiến giữa Shidou với Kurumi vẫn như cũ không hề nguội bớt chút nào. Shidou gắp món cá mèo tam thể, như để phản kích lại, Kurumi cũng đồng thời chìa món rau chân vịt tới.

"Nè... Món cá ướp gia vị này... Không chỉ đơn thuần dùng tương đâu đó...!"

"Cái này cũng vậy, không chỉ có mỗi rong biển đâu, mà còn có cả cá ngừ đó nghen...!"

"Ufufu... Thêm một miếng nữa nhé?"

https://thuviensach.vn

"...?! Còn có, món súp miso diệu kỳ nữa nà...?!"

Cứ như thế, kết quả là sau nửa tiếng giằng co công thủ lẫn nhau, khi hai người họ phục hồi tinh thần lại thì cả hai hộp ben-to đều sạch sành sanh hết rồi.

"Hờ... Hờ..."

"Fuu, fuu..."

Hai người cứ như ngôi sao khi diễn tuồng hỏi thăm một cách ân cần mà dùng ngón tay cái cọ gò má, gỡ hạt cơm đang dính trên mặt ra, sau đó sử dụng đầu lưỡi liếm vào trong miệng.

"Tình trạng hôm nay là huề đây--có thể nói là vậy nhỉ?"

"Fuu... Đúng vậy."

Sau đó, Shidou cùng Kurumi cùng lúc vỗ tay cái bộp. Thu hai tay lại rồi nhẹ nhàng cùng nói "Gochisousama".

Không biết là có nhìn thấy bên này hay không, mà phía bên kia các Tinh Linh khác cũng bộp bộp vỗ tay theo.

"...Ara?"

Lúc này, Kurumi có vẻ như vừa chú ý tới cái gì đó mà lay động bờ mi, khóe môi nhếch lên đầy rù quến, chợt hì hìmà sáp lại gần hơn.

"Nè, Shidou-san..."

"Gì, gì thế...?"

"Phiền cậu giữ nguyên tư thế, đừng có nhúc nhích nhé."

https://thuviensach.vn

Shidou phỏng theo như lời, Kurumi chậm rãi tiến gần sát đến khuôn mặt cậu.

Làn da mịn màng kia dần dần chiếm trọn tầm nhìn, mùi hương nhè nhẹ kích thích xoang mũi. Mỗi khi hơi thở của Kurumi lướt nhẹ qua cổ, Shidou đều cảm giác được một dòng điện chạy ngang qua não.

"Oii... Cái, cái..."

Đối với hành vi bất chợt này của Kurumi, trong đầu Shidou chỉ còn mỗi dấu hỏi.--Đến cùng là gì đây? Không phải, là định hôn mình đấy chứ? Tất nhiên, dù gì đó cũng là mục tiêu của Shidou, theo lý mà nói thì không cần phải cự tuyệt. Nhưng, khi đối phương chưa đổ thì có hôn cũng khó có khả năng phong ấn thành công được. Đối thủ đúng là Kurumi. Tuy rằng Shidou cho rằng bản thân cũng không tệ, nhưng chỉ dựa vào mỗi một hộp ben-to thì thế quái nào lại cưa đổ thành công được cơ chứ. Nói cách khác, cái hôn này căn bản là vô ích, nhưng từ góc nhìn khác mà nói, nó vẫn là HÔN đấy, với tư cách Shidou mà nói cũng không biết phải ngăn cô nàng thế nào mới là tốt đây, trong lúc mải mê suy nghĩ thì đôi môi chín mọng ấy của Kurumi đã dần dần tới nơi mất tiêu rồi--

Và trong nháy mắt, chắc đầu lưỡi Kurumi liếm lên gò má Shidou.

"Kyaa...!"

Đối với xúc cảm vô phương chống đỡ này, Shidou còn hơn cả cuống lẫn cuồng.

"Haa, Shidou-san à. Trên mặt cậu, có dính hột cơm đó mà."

Kurumi hihi mỉm cười, liếm môi. Shidou trố mắt nhìn, cảm thấy nhột nhột ở gò má.

"Oii...? Thiệt hay giả vậy trời...?"

https://thuviensach.vn

Shidou đỏ mặt sờ sờ gò má. Bởi do hăng say mà ben-to chiến, trên mặt có dính hột cơm cũng là chuyện khó mà tránh được...

Kurumi sau đó, ufufu nở nụ cười.

"Ara, biết ngay mà."

"...Nè."

Đối diện Kurumi đang hí hửng, Shidou nhăn nhó méo xệ... Xem ra vì muốn khiến Shidou dao động mà cô nàng mới chơi cái trò liếm mặt này đây.

Kurumi hớn hở nhìn ngắm Shidou, sau đó có vẻ như phát hiện ra ánh mắt chằm chằm của các Tinh Linh khác mà cô chuyển ánh mắt qua.

"Ufufu, sao vậy, mọi người. Để mọi người phải chứng kiến cảnh này mà nói thiệt là xấu hổ quá cơ."

"...!"

"Ta, không có thấy gì hết!"

"Tán thành... Yuzuru với mọi người nãy giờ chỉ mải lo ăn trưa như thường lệ thôi."

"....."

Các Tinh Linh từng người nói ra suy nghĩ của mình đối với lời của Kurumi.

Ngay sau đó Kurumi tựa như cảm thấy có gì đó buồn cười mà nở nụ cười tươi rói thêm lần nữa, và chậm rãi đứng lên.

"Kurumi?"

https://thuviensach.vn

"Ufufu, vậy giờ mình mạn phép đi trước nhé, Shidou-san. Hộp ben-to ấy, thật sự ngon lắm đó~."

"A à, của cô cũng tuyệt lắm chứ có kém gì đâu."

Sau khi Shidou tạm hồi phục, Kurumi cúi nghiêng người về phía trước, một lần nữa sáp lại gần gương mặt của cậu.

Rồi dùng đầu ngón tay vuốt cằm Shidou.

"...!"

"Này... Shidou-san. Đổi chủ đề chút nhé, thứ tư này, cậu có dự định gì chưa?"

"Thứ tư à...?"

Đối với vấn đề bất thình lình được hỏi, trong đầu Shidou lập tức chấn chỉnh lại... Và nhanh chóng nhận ra rằng Kurumi đang định ngỏ lời mời.

Bởi rằng ban đầu đâu có dự tính đến, hơn nữa trước đó, Shidou cũng không có việc gì cần ưu tiên hơn việc cưa cẩm Kurumi cả. Nên câu trả lời được mặc định sẽ là 『YES』.

"....."

Và, Shidou chớp mắt kết thúc suy nghĩ, sử dụng ánh mắt khiêu khích nhìn về Kurumi mà đáp.

"Thứ lỗi, ngày hôm đó tôi có một việc rất chi là quan trọng, không thể từ bỏ được."

"Ara, thật ư?"

https://thuviensach.vn

"Ừ--. Bởi vì ngày hôm đó tôi phải dành hết lòng mình cho một cuộc hẹn hò, với người con gái đang ở trước mắt tôi lúc này đây."

Nhận được lời mời bất ngờ từ Shidou, Kurumi thoáng choáng ngợp mà hai mắt kinh ngạc mở to ra.

"Ara, ara."

Tựa như cảm thấy rất hứng thú trước lời hẹn mà Shidou vừa ngỏ, Kurumi nhẹ mỉm cười tiếp nhận.

"Rõ là tâm đầu hợp ý nhau nha, Shidou-san. Vậy hôm đó, xin cứ giao thời gian lại cho mình quyết định nhé."

"Àà, tất nhiên... Mà khoan, 『giao thời gian lại cho mình』, hắn không phải là ý đó đâu ha."

Shidou khép hờ mắt trả lời. Đây cũng không phải cách nói ví von gì đặc biệt, song nếu đọc đúng theo mặt nghĩa đen, đối với một Kurumi chuyên nuốt chửng 『Thời gian』 của nhân loại mà nói, ẩn ý của nó đáng sợ đến vô cùng.

Kurumi có vẻ nhìn ra được dòng suy nghĩ hiện ra trên mặt Shidou. Hơi hơi lắc vai mỉm cười.

"Ufufu, thú vị lắm. Đương nhiên, dùng cách hiểu thường lệ cho câu nói quen miệng ấy cũng không vấn đề gì.--Với lại."

Kurumi đột nhiên ngừng lại, đem ngón tay đang vuốt ve cằm của Shidou, mà chậm rãi lướt lên gương mặt.

"Giống với cái tư tưởng mà Shidou đang nghĩ ấy, mình cũng có dự định cho ngày hôm đó rồi."

"....."

https://thuviensach.vn

Cùng sự thích thú trong tiếng cười, con mắt trái của Kurumi bỗng lóe lên ánh hào quanh đầy mê diệu. Tia ánh sáng ấy vô cùng đẹp đẽ, vô cùng thông suốt, vô cùng lạc lỏng. Đối diện ánh mắt không chút lay động ấy, Shidou lặng lẽ nuốt một hơi.

"Vậy, hẹn sớm gặp lại. Mình sẽ mong chờ lắm đấy, Shidou-san."

Biểu hiện Kurumi bất ngờ ung dung, nắm lấy góc váy xoay người, đá chân hướng Shidou hành lễ.

Sau đó, cứ như vậy mà nhẹ nhàng bước trở về trong ngôi trường học.

Sau khi nhìn bóng lưng ấy khuất dần đi, đại khái tầm chục giây trôi qua.

"...Hàààà, ...!"

Shidou, cuối cùng cũng hạ căng thẳng như cây đờn đứt dây mà thở dài nặng nhọc.

"Không, không sao cả chứ, Shido!"

Nhóm Tohka ngồi phía đối diện ném ánh mắt lo lắng.

"À, à... Không sao hết đây. Xin lỗi, tớ biết đã làm các cậu lo lắng... Oii, Ui, đau đó. Origami-san, ui da."

Origami bướng bỉnh mà dùng sức lấy khăn ướt lau cái mặt của cậu. Bản mặt méo mó vì bị lau của Shidou vã mồ hôi.

Kế đến như để động viên cu cậu, chiếc incam truyền đến âm giọng của Kotori.

⌈Vất vả rồi. Tương đối không tệ đâu~. Nhờ liên tục duy trì trạng thái điềm tĩnh, mà giá trị cảm tình của Kurumi có dao dộng ít nhiều rồi đó.⌋

https://thuviensach.vn

"Thật, thật à?"

⌈Ừ. Dao động rõ rệt lắm. Nhất là lúc cuối ấy.⌋

"Oaa..."

Nghe được những điều này, bản thân cậu bỗng chốc lại trở nên ấp úng.

Cùng đấu với Tinh Linh tàn ác nhất rồi phải khiến cô ta đổ cậu. Ý nghĩa việc này có biết bao là trọng đại, Shidou biết rõ chứ. Vì thế phương án cậu chọn để đối phó, chính là anh dũng mà chiến đấu thôi.

Thế nhưng khi trực tiếp đối mặt với Kurumi, chuyện trò cùng nhau, tiếp xúc với nhau, cảm nhận nhịp thở của nhau--. Dù cho cậu đã giác ngộ ra sự kiên định không gì sánh được, nhưng giờ vẫn như bị rút sạch gân cốt mà mềm oặt xụi lơ.

"Nhưng mà..."

Khi Shidou định bắt đầu tự kiểm điểm bản thân, Kaguya như sầu muộn gì đó mà tay chống cằm.

"Này, tại sao Kurumi lại chỉ định vào ngay ngày thứ tư này nhỉ? Liệu có gì đặc biệt à?"

"Cũng không rõ nữa, chắc là..."

Đột nhiên.

Ngay khi Shidou với Kaguya bắt đầu vắt óc suy nghĩ thì, bất ngờ có người như phát hiện ra cái gì đó mà mở to đôi mắt--là Origami.

"Thứ tư, tuần này."

https://thuviensach.vn

Origami thoáng nói một câu, sau đó lấy chiếc diện thoại di động ra rồi bấm bấm gì đó.

Sau vài giây, Origami mang theo dáng vẻ đã tường tận tất cả mà hướng về phía nhóm Shidou.

"Đã hiểu ý đồ của Kurumi rồi. Cô ta quả thực dự định đúng ngày đó, để quyết phân thắng bại."

"Rốt cuộc là sao...,--Aa."

Nói được phân nửa.

Shidou chợt dừng lại ngó vào điện thoại.

Origami gật đầu.

"Thứ tư này. Lọt ngay ngày 14 tháng 2. Cũng chính là--lễ Valentine!"

Giọng Origami vẫn đều đặn, song tông giọng lại có hơi chút nôn nóng, đồng thời lúc đó, tiếng chuông báo hiệu giờ học lần nữa tiếp tục đã vang lên.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Thời Khắc Của Thiếu Nữ

Phần 1"--Cảm ơn mọi người đã đến đây tập hợp."

Tối ngày hôm đó, tại gian phòng khách thuộc về ngôi nhà của Tinh Linh, Kotori nói vậy với mọi người.

Ánh sáng trong phòng có chút u tối, chỉ có duy nhất một ngọn đèn rọi xuống khu vực chiếc bàn.

Tại đấy, Kotori đang ở tư thế một tay gác lên bàn còn tay còn lại gõ bàn với hai ngón tay. Tuy rằng không biết là vì sao, thế nhưng cảm thấy hiện tại khí thế củâ một vị chỉ huy như Kotori toát ra có thần hơn hẳn.

Còn các Tinh Linh còn lại như Tohka, Origami, Yoshino, Kaguya, Yuzuru, Miku, Natsumi, Nia cùng Mukuro đều đã hiện diện đông đủ. Tất cả ngồi quây quanh chiếc bàn với nhiều tư thế khác nhau như chống tay lên má hoặc duỗi thẳng lưng dựa v.v...

"Funya~, đến cùng là có chuyện gì. Mà đúng giờ này..."

Mukuro đánh một hơi ngáp thắc mắc hỏi.

Song cũng có trách được. Hiện tại đang là nửa đêm 0 giờ sáng. Cũng chính là quãng thời gian những đứa trẻ ngoan đang làm một giấc mộng tuyệt đẹp. Ngoài Mukuro ra còn có vài người khác đang trong trạng thái mơ

https://thuviensach.vn

màng ngái ngủ... Nhưng, cũng có trường hợp ngoại lệ như Nia hiện đang tỉnh như sáo chẳng khác gì so với ban ngày.

Kotori nhẹ nhàng gật đầu, trả lời thắc mắc của Mukuro.

"Tình hình hiện tại là như thế này.--Buổi trưa ngày hôm nay, Tokisaki Kurumi đã ngỏ lời mời với Shidou. Nhằm vào ngày 14 tháng 2, tức ngày ValentineLễ Tình Nhân."

Nghe xong chuyện này, Tohka khoanh tay lộ vẻ không hiểu.

"Muu, nói đến cái Lễ Tình Nhân này, rốt cuộc là cái gì vậy?"

"À... Thứ lỗi, thứ lỗi. Quên mất không nói rõ ha. Cái đó, Lễ Tình Nhân chính là..."

Giữa lúc Kotori định giải thích cho rõ ràng thì, Nia chợt nhảy chen vào.

"Ngày hôm đó... Là ngày tưởng niệm Thánh Valentine đã bị kết án một cách thê thảm vì đã đứng ra bảo vệ tình yêu đôi lứa của mọi người đó nha!"

"Sao cơ...!?"

"Là...một ngày đáng sợ...à?"

Tohka với Yoshino tỏ vẻ sợ hãi. Kotori vỗ đầu Nia cái póc.

"Tuy là khởi nguyên đúng là như vậy, nhưng mà cần phải lưu ý cách diễn đạt chứ!"

"Ehehe, xin lỗi xin lỗi. Mà đúng là vậy đó, vì để kỷ niệm vị thánh Valentine này, nên người ta biến nó thành ngày các thiếu nữ dành tặng lễ vật cho các chàng trai mà mình thích, nhằm để bày tỏ tâm ý ấy mà."

https://thuviensach.vn

"Aha, lễ vật ấy à."

"Thắc mắc. Tặng thứ gì là tốt nhất nhỉ?"

Yamai tỷ muội nghiêng đầu đối xứng nhau mà hỏi vậy.

"Cái đó à... Tuy rằng không có quy định cụ thể nên tặng thứ gì, song ở Nhật Bản thịnh hành nhất chính là Chocolate đó."

"Muu!"

Nghe Kotori nói thế, đôi mắt Tohka bất ngờ lóe sáng.

"Tặng Chocolate...á. Nghe mà thấy thèm quá đi!"

"...Không phải đâu, Tohka. Cái cốt lõi ở đây là, phải do con gái tặng cho con trai kìa, hiểu không? Cô đúng là phải ở bên đi tặng đó."

Nhìn Tohka hoa tay múa chân hưng phấn, Natsumi trợn mắt nói thế.

"Hể? Hic, ta biết rồi... Ừm? Vậy là, ta không được ăn sao. Không... Hic, không sao... Có thể trao tặng lễ vật cho Shidou là ta cũng vui rồi..."

"Tâm tình của cô nó lộ sạch bách lên mặt rồi kìa..."

Natsumi mặt chảy mồ hôi, nói vậy. Kotori yare yare thở dài rồi chợt nhún vai.

"Không sao đâu Tohka. Gần đây Giri ChocoChocolate Tình Bạn cũng thịnh hành lắm... Hơn nữa ngày 14 của tháng sau đó là ngày White DayLễ Tình Nhân Trắng, Cũng chính là ngày các chàng trai đã được nhận Chocolate vào ngày tình nhân, dâng tặng chocolate đáp lễ lại cho các thiếu nữ đấy."

"Aa, Aaaa...!"

https://thuviensach.vn

Tohka tựa như giáo sĩ nhận được thánh dụ mà trân trân nhìn Kotori. Nhìn cái bộ dạng ấy, mọi người chung quanh lộ vẻ bối rối không biết nên mỉm cười hay cười khổ thế nào cho hợp.

"Nè, Kotori-san. Kia rốt cuộc phải làm sao đây? Tuy rằng chị rất đố kỵ với tư cách người được cùng đi hẹn hò vs darling nhân ngày Valentine đó lắm đấy..."

Miku vươn ngón tay vuốt cằm với dáng vẻ cực kỳ kiều diễm khi nói vậy.

Tiếp đó Kotori gật mạnh đầu hồi đáp.

"Kurumi nói là muốn nhân ngày hôm đó hẹn hò quyết phân thắng bại. Nếu như thất bại mà nói, thì Shidou bất luận là Linh Lực hay là mạng sống đều có thể bị tước đi. Bởi vì vậy nên chúng ta tuyệt đối không thể lặng lẽ khoanh tay đứng nhìn được."

"...Nhưng mà, cho dù là Shidou, với tình hình hiện tại phải đem tính mạng bản thân mình ra cược hẳn ắt sẽ không thể dễ dàng chịu thua đâu..."

"Ta cũng cho rằng như thế. Thế nhưng, ả Kurumi ấy hẳn sẽ không mạnh miệng như thế nếu như không nắm chắc được phần thắng nào đó trong tay. Cẩn tắc vô áy náy luôn luôn là chuẩn nhất."

"Nghi vấn. Cụ thể thì để đề phòng trường hợp bất trắc thì nên làm gì cho tốt."

Yuzuru giơ tay lên nêu ra vấn đề. Kotori gật đầu rồi dựng hai ngón tay lên.

"Đại khái có hai điểm. Một là, chúng ta cũng sẽ trao tặng chocolate cho Shidou."

https://thuviensach.vn

"Duyệt. Chocolate vốn là cần phải chuẩn bị để tặng."

"Không sai. Dưới góc nhìn của con trai mà nói, nếu như chỉ có duy nhất một mình Mimi tặng chocolate cho ta, thì thực sự ta sẽ bị rung rinh mất thôi."

Nia như giỡn chơi mà nhún vai. Sau đó Kotori tựa như không phải không hiểu cái tâm tình đó mà cười khổ.

"Lời tuy là vậy, chung quy cũng là dành cho chuyện của ngày 14 sắp tới thôi. Cho dù là Chocolate tự tay làm, cũng phải chuẩn bị cho thật hoàn hảo không được có vấn đề.--Từ bây giờ cho tới ngày hôm đó mới đúng là vấn đề quan trọng. Hy vọng cho đến trước lúc đó có thể rèn luyện cho Shidou thêm tính kiềm chế."

"Kiềm chế...?"

Tohka lần nữa khoanh tay lộ vẻ khó hiểu. Kotori tiếp tục bổ sung nói rõ thêm.

"Đúng vậy. Nói cách khác, vì để anh ấy tránh khỏi sự cám dỗ khi hẹn hò với Kurumi, trước lúc đó chúng ta cần tăng cường hệ miễn dịch cho Shidou."

"Hmm... Thế cái miễn dịch gì gì đó là ám chỉ điều gì?"

Đối với câu hỏi của Mukuro, Kotori dựng một ngón tay lên rồi nói.

"Ngắn gọn dứt khoát mà nói chính là--sức quyến rũ của thiếu nữ."

"......!?"

Lời Kotori khiến cho các Tinh Linh bắt đầu nhao nhao cả lên.

Vì muốn cho tất cả trật tự lại mà Kotori tiếp tục.

https://thuviensach.vn

"Tuy nhiên, ban sáng nhóm Tohka đã tận mắt chứng kiến nên hẳn đã hiểu rõ rồi đấy... Nỗi uy hiếp lớn nhất của Kurumi, chính là nó. Sử dụng lợi thế vốn có của phụ nữ để biến đàn ông thành con rối trong lòng bàn tay. Sử dụng hành vi thân mật gợi tình hòng mê hoặc đối phương. Bởi vì cho tới nay Shidou chưa từng phong ấn loại hình Tinh Linh như vậy, thế nên nhất quyết cần phải nhanh chóng huấn luyện anh ấy cách ứng phó với loại nữ nhân như vậy."

"....."

Các Tinh Linh không hẹn mà cùng nhau im lặng hít một hơi sâu.

Như muốn phá vỡ bầu không khí hiện tại, có hai người đã giơ tay lên với tinh thần cao chót vót. Đó là Miku cùng Nia.

"Mình xung phong! Mình so với darling còn lớn tuổi hơn nha! Chuẩn onee-san đó nghen!"

"Ta cũng vậy! Mị lực trưởng thành của ta đây luôn cao ngất ngưỡng, không cần phải bàn luôn!"

Cả hai người đều tự tin ưỡn ngực lên.

Thế nhưng Kotori lại lắc đầu như có vấn đề.

"Đây không phải là vấn đề sô tuổi đâu. Ý tôi nói sự trưởng thành ở đây là trên mặt tinh thần cơ. Nếu như không có nó thì, có khác gì một đứa con nít trong lốt người lớn đâu."

"Hự!"

"Uii!"

Lưỡi dao ngôn từ không chút lưu tình mà ghim vào Miku với Nia.

https://thuviensach.vn

"Huhuhu, Kotori-san đúng là lạnh lùng quá điii... Chị đây, chí ít trên người vẫn còn có mị lực của tuổi trưởng thành maa..."

"Ta cũng vậy, mà... Đẳng cấp cú đêm cao lắm đó..."

"....."

Hiện tại khi Miku cùng Nia vẫn còn đang tùy tiện mà chống chế lại, không biết vì sao mà Origami lại vỗ vỗ bả vai của họ. Hai người xúc động như vỡ òa mà "Hức hức!" ôm chầm lấy Origami... Cơ mà, không biết vì sao mà tay của Miku lại có động tác vô cùng không ổn.

Cứ việc như vậy, bỏ qua ba người bọn họ, hội nghị vẫn tiếp tục được tiến hành.

"Rõ đúng là phiền phức mà. Dù cho có ra vẻ như nào, thì đám con trai cuối cùng vẫn thèm được bị một onee-chan bỡn cợt mà thôi, và sâu trong tim lúc nào chẳng muốn được làm nũng với một onee-chan thực thụ cơ chứ."

"Kưkư, nói cách khác đám nam nhân bất luận thế nào vẫn mãi là nhóc con không chịu lớn á."

"Tán thành. Kaguya vốn cũng là con trai mà. Khó trách được."

"Ý cô là sao!? Khó trách được là ám chỉ cái gì đấy!?"

"Bình tĩnh một chút đã... Ể, ủa ủa?"

Lúc này Kotori đột nhiên cắt đứt cuộc thảo luận.

"Nhóm Origami, chạy đâu mất rồi?"

"Muu?"

https://thuviensach.vn

Nghe nói vậy, Tohka quay lại nhìn chỗ nhóm Origami ban nãy.

Thực như Kotori vừa nói, mới nãy bóng của ba người họ còn ở đó, vậy giờ đã bốc hơi biệt tăm mất tích.

"Ngộ ta..."

"Hay là đi WC rồi?"

Các Tinh Linh loay hoay đoán mò. Kotori nhìn thoáng qua cửa phòng rồi tiếp tục nói.

"Thôi kệ đi. Dù sao cũng nên giải tán rồi.--Tóm lại, dù cho chỉ là trong chốc lát thỏa mãn đáp ứng ham muốn của anh ấy cũng được, không cần biết Kurumi định sử dụng bất kỳ thủ đoạn nào, chỉ cần khiến cho Shidou có khả năng tâm tĩnh như mặt nước là được. Vì vậy, chúng ta đều sẽ biến thành chuẩn onee-san của Shidou, tăng hệ miễn dịch của anh ấy lên tối đa là được."

"Nhưng...mà Kotori-san, bọn mình, so với Shidou-san còn quá nhỏ..."

Lông mi Yoshino co lại thành chữ ノ丶 khi nói vậy. Kotori cũng hiểu điều đó mà gật đầu.

"Maa, cũng phải ha. Thế nhưng chỉ cần có khả năng toát ra được cái thần của vẻ trưởng thành người lớn mà nói, khẳng định sẽ không bị ràng buộc bởi con số tuổi tác thực tế đâu, nét quyến rũ chính là nằm ở đó. Tất nhiên nếu như có thể biến hẳn thành người lớn thì hiệu quả sẽ tốt hơn, nhưng thực sự có chút--"

"...Cái đó."

Thời điểm Kotori nói đến đó, một thiếu nữ bỗng rụt rè mà giơ tay lên.

"Có lẽ, có biện pháp đấy...?"

https://thuviensach.vn

Phần 2

"Ưưư... Ớớớớ..."

Nương theo tiếng rên rỉ nhỏ bé đó, Shidou hiện đang chậm rãi mở mắt thức giấc trên giường của bản thân.

Chút ý thức mơ hồ cũng dần dần định thần lại. Tình hình xung quanh từng chút từng chút một dần được cậu nắm bắt.

Gian phòng vẫn còn tối lắm, hẳn là mặt trời hẳng còn chưa lên. Dù là ngày hôm nay cậu lên giường cũng chẳng sớm hơn mọi khi là bao.

Lúc này.

"...Hửm?"

Hiện vẫn còn chút ngái ngủ mà cậu muốn trở mình một chút, Shidou bỗng nhíu mày.

--Cơ thể, sao không nhúc nhích được ta.

Mặc dù trong chốc lát cậu nghĩ tới việc mình bị bóng đè chăng... Nhưng rồi nhận ra được sự kỳ quái ở đây. Không nhầm mà nói, tựa như là đang bị ai đó ôm cứng ngắt lấy vậy ấy.

Cái xúc cảm vừa ấm áp lại vừa mềm mềm êm êm. Khong thể nhầm được, hiện tại trong lớp chăn còn có ai đó khác ngoài bản thân cậu.

"....."

Shidou trầm lặng suy nghĩ một lúc rồi nhẹ nhàng thở dài.

Nếu như ở tình hình bình thường như mọi khi mà nói hẳn cậu sẽ hoài nghi đó chỉ là mơ hay là kiểu tác dụng tâm lý gì đó thôi... Song không biết

https://thuviensach.vn

là do may mắn hay xui xẻo, Shidou lại có manh mối đối với nguyên nhân hiện tượng này xảy ra.

"Origami...? Hay là Miku? Không, chẳng lẽ là Nia...?"

Shidou nửa trợn tròn mắt mà thốt lên vậy, sức lực ràng buộc cơ thể cậu có chút lỏng bớt, cùng lúc đó, Shidou vén lớp chăn lên trong nháy mắt.

"Không hổ là Shidou."

"Không hổ là Darling nha."

"Không hổ là nhóc mà."

"Uu-oaaa!?"

Nhìn thấy bộ dạng ba người họ xuất hiện từ trong chăn, Shidou chỉ còn biết rền rĩ.

Không nghĩ tới việc cả ba đối tượng hiềm nghi mà bản thân nhắc tới đều thi nhau xuất hiện, mặc dù về cơ bản cậu cũng nghi nghi qua rồi--

Mặc kệ nên nói như nào, việc cả ba người họ mặc nội y gợi cảm kèm phụ kiện như dây giữ tất đùi[4] thực sự quá đỗi kích thích.

"Cô, các cô...?"

Bởi rằng không biết đến cùng xảy ra việc gì, vẻ mặt Shidou lâm vào trạng thái khó hiểu.

Thế là ba người họ mỉm cười, hướng Shidou nhích lại gần hơn.

Đường cong từ vòng eo tinh tế của Origami thoắt ẩn rồi lại hiện, rồi đôi gò bồng đảo căng đầy sức sống của Miku cứ tập kích hết bên trái tới bên phải. Rõ ràng ban nãy bản thân cảm thụ chỉ là chút xúc cảm da thịt mà

https://thuviensach.vn

thôi, thế mà sau khi chiêm ngưỡng những dáng vẻ ấy, tự nhiên một đống cảm xúc căng thẳng kèm sương sướng không biết tựa đâu ào ra quẩy tung bộ não của Shidou.

"Khoan... Nee, nee..."

"Không sao cả, Shidou. Cứ an tâm giao thể xác cho bọn mình đi."

"Không sai nghen. Các onee-chan đây sẽ tốt tốt yêu thương cưng mà."

"Yup yup. Chỉ cần ngay chỗ này một phát thăng thiên thành bậc chân tiên hiền giả mà nói, thì bé Mimi kia cũng chẳng có gì đáng lo ngại."

Nói vậy, ba người ngày càng sáp lại gần hơn. Đối với cái thần thái kiều diễm mê hồn khác hẳn thường ngày này của họ, Shidou cảm thấy trái tim cậu đang đập kịch liệt đến nổi như sắp nhảy cả ra ngoài.

Song--

"Cơ mà con trai đúng là khó tưởng thật đấy. Mặc dù có lời đồn đãi rằng phải ở suốt 30 năm không có kinh nghiệm với nữ tính mới có thể trở thành Wizard Ma Pháp Sư, thế mà lại có thể trong thoáng chốc có thể hóa ngay thành Wiseman Hiền Giả luôn... Ara, là vậy sao, là bởi do trước đó đã là Phượt Thủ[5] rồi sao! Nhóc ngươi đúng là Công Tử Phong Lưu!"[6]

Bởi rằng Nia bắt đầu đùa giỡn như thường ngày, mà nhờ đó cái đầu nóng của Shidou mới nguội bớt lại.

"...Aa thật là, tuy rằng không biết các cô đang nói cái gì nhưng mà làm ơn trở lại phòng bản thân mình giùm cái đi!"

Shidou thúc lưng nhóm Origami đuổi các cô gái ra khỏi phòng.

"Hết cách. Lần sau thử lại vậy."

https://thuviensach.vn

"Kyaa! Darling thiệt là kiên cường quá đi mất!"

"Etou, quả nhiên nhóc là phe cuồng mông sao."

Ba người lần lượt để lại cảm tưởng của riêng mình lại trước khi rời khỏi nhà Itsuka.

"Thiệt tình..."

Shidou bất đắc dĩ mà thở dài, dùng tay áo lau cái trán đẫm mồ hôi, rồi lẫn nữa chui lại vào chăn.

...Thế nhưng, nào có thể lập tức ngủ tiếp được đâu.

Tuy rằng giấc ngủ nguyên chưa đầy phân nửa đã bị phá, nhưng quan trọng hơn là. Trong lớp chăn vẫn còn phảng phất chút mùi hương dịu dàng còn sót lại từ cơ thể của các cô gái nhóm Origami, nó khiến cho tâm trí Shidou mất khống chế mà trở nên xao động.

"...Hửm?"

Không biết thời gian đã trôi qua bao lâu, Shidou đột nhiên nhíu mày.

Phía bên ngoài cửa sổ--hướng sân thượng, không biết cớ sao lại truyền đến tiếng ầm ầm tỉ tê.

"Tiếng gì thế nhỉ...?"

Tựa như tiếng có ai đó đang gõ cửa sổ. Vẻ mặt buồn bực hiện lên khi Shidou mò mẫm bò dậy từ chiếc giường. Dụi dụi đôi mắt trong khi bước đến khung cửa sổ, rới với tay túm lấy bức rèm cửa.

Song lúc này, Shidou chợt ngừng tay lại.

https://thuviensach.vn

Không biết có phải do buồn ngủ làm năng lực phán đoán của cậu suy giảm hay không, đến bây giờ Shidou vẫn không có nghĩ đến.--Nửa đêm canh ba khuya khoắt khi không lại có khách đến gõ cửa sổ thăm, loại tình huống này quá đỗi kỳ lạ.

"Chẳng lẽ là, Kurumi...?"

Shidou lẩm bẩm với hàng lông mày đang nheo lại. Không sai. Người mà giữa đêm khuya sử dụng cái cách này để viếng thăm Shidou, hẳn chỉ có--

".....Không đúng, không nhất định chỉ mỗi cô ấy."

Vừa vặn nghĩ đến công cuộc tập kích đêm ban nãy, Shidou thở dài thật sâu... Chi bằng nói, còn hơn Kurumi, cái cảm giác ba người kia lại lần nữa đột kích phòng cậu có khả năng còn cao hơn hẳn.

Tóm lại, cứ tiếp tục tự vấn thì cũng chẳng biết được điều gì. Shidou hít sâu, kiên quyết mà kéo bức rèm cửa sổ một cách dứt khoát.

Song.

"A-rê~...?"

Bên ngoài cửa sổ chẳng có gì cả. Hơn nữa cũng lúc khi Shidou kéo bức rèm cửa ra thì tiếng vang âm ỉ cũng không còn.

"Ngộ nha, rõ ràng mình..."

Shidou đem theo tâm trạng khó hiểu mà kéo bức rèm lại rồi đi lên sân thượng.

"Oy... Lạnh quá."

https://thuviensach.vn

Hiện tai chân xỏ dép, nhìn bốn bề xung quanh một vòng, quả nhiên chẳng hề có bóng người hay thậm chí một bóng chim cũng không có.

Là mơ ngủ đây. Shidou gãi gãi đầu, dự định trở về phòng.

Sau đó, tại đây trong nháy mắt.

"--Haha, haha."

"......!?"

Nghe thấy tiếng cười từ đâu đó truyền đến, cơ thể Shidou chợt làm một cái rùng mình.

"Ai, ai đó...?"

Bởi đột nhiên bị tiếng cười dọa một trận, Shidou lần nữa nhìn lại bốn phía.

Tiếp đó, sau cái tiếng cười đó, có vô số tiếng nói khác không ngừng vang lên.

"Yep, đây là Itsuka Shidou được nhắc tới đó à?"

"Phù... Trông bình thường làm sao. Có chút bất ngờ đấy."

"Thiệt không? Không phải trông dễ thương lắm sao?"

"Này, đây rốt cuộc là..."

Shidou mặt đầy khó xử khi không biết phải tìm kiếm những giọng nói đó được phát ra từ đâu. Thế nhưng, căn bản là cậu vẫn chẳng hề thấy một bóng người nào cả.

Trong một chốc, Shidou nghĩ tới việc liệu đây là các phân thân của Kurumi đang thảo luận chăng--. Nhưng mà không phải. Những giọng nói

https://thuviensach.vn

vang vảng hiện tại hoàn toàn khôn thuộc về Kurumi.

"Ai! Đến cùng tìm tôi có việc gì?"

Shidou thét lên. Những âm thanh vang vọng ấy chợt tan vào màn trời đêm tĩnh lặng.

Sau đó như đáp lại cậu, một tràng cười đa âm trộn lẫn vào nhau vang lên.

--Tiếp theo, cùng lúc đó.

Trên bầu trời, những trang giấy trôi lả tả theo gió rơi xuống.

"Giấy ư...?"

Shidou nghiêng đầu, khuỵu đầu gối xuống định nhặt một tờ giấy lên.

Nhưng, trước khi đầu ngón tay Shidou kịp chạm vào chúng, thì những trang giấy rơi xuống sân thượng tựa hồ phát ra ánh sáng nhàn nhạt--

Và từ trong đó, có thiếu nữ nhảy ra.

"Óa...!?"

Bởi tinh huống phát sinh bất ngờ khiến Shidou giật bắn mình mà đặt mông hẳn xuống mặt đất. Sau đó người thiếu nữ có vẻ như thấy thích thú với điều đó, mà khe khẽ mỉm cười.

"Ahahaha, anh hơi ngạc nhiên quá rồi đấy?"

"Cô, cô là..."

Shidou ngạc nhiên nhìn gương mặt của người thiếu nữ.

https://thuviensach.vn

Đây là câu hỏi hết sức ngu xuẩn. Shidou torng nháy mắt Hà một hơi rồi lại hít vào.

Giống như là ý thức vẫn còn có chút u mê, bởi vì cảnh tượng này gây chấn động mà cảm giác như đã tỉnh ngủ.

Nếu như thứ vừa xảy ra trước mắt cậu không phải là trong mơ mà nói, thì người thiếu nữ hiện thân ra từ trong những trang giấy ấy tuyệt đối không phải là sự tồn tại tầm thường.

Hơn nữa Shidou cũng đã từng nghe Mana nói qua về sự tồn tại của thiếu nữ này rồi.

"Chẳng lẽ là, DEM...!?"

Shidou có hút run rẩy khi thốt ra từ đó, từ những trang giấy tứ tán xung quanh, các thiếu nữ với gương mặt giống nhau như đúc từng người từng người một phóng ra.

Điều này cũng hao hao cái cách mà các phân thân của Kurumi đồng thời hiện thân. Đối mặt với hiện tượng mà pháp tắc của thế giới thông thường không tài nào lý giải nổi, Shidou trong chốc lát đứng chết trân như rơi lạc mất ngôn ngữ.

"Funya, anh biết chuyện của tôi á?"

"Nhưng mà, DEM, rõ là cách xưng hô tùy tiện nha?"

Các thiếu nữ bất mãn bĩu môi nói vậy.

Thế nhưng, Shidou chợt chẳng thế đáp lại được những lời này.

Hiện tại từ vô số giọng nói vang lên từ bốn phương tám hướng, có một thiếu nữ đã cất lên một điều khiến kẻ khác khó có thể tin được.

https://thuviensach.vn

"Phải đấy, bọn tôi kỳ thực--cũng được coi là Tinh Linh đó nha."

Cô gái đó đã nói ra những lời đó.

"Cái...!?"

Shidou kinh ngạc mà mở to cả hai mắt.

"Tinh, Tinh Linh ư...!?"

Khong sai, cô gái đó quả thực đã nói vậy.

Tư duy Shidou lâm vào trạng thái hỗn loạn. Thực sự nếu sự tồn tại này là Tinh Linh thì có khả năng nắm giữ năng lực phân thân như Kurumi cũng không có gì lạ. Nhưng mà, vì sao Tinh Linh của DEM lại muốn đi sát hại Tinh Linh khác--

Trong khi Shidou vẫn còn chưa biết phải làm thế nào thì một thiếu nữ khác đã tiếp tục nói rằng.

"Mm-hmm. Bọn tôi được gọi là 〈Nibelcol〉 đó, tên quá đẹp phải hông?"

"Maa, bởi vì bọn tôi là do oto-sama sáng tạo ra, vì vậy so với Tinh Linh mà anh nói có khi có chút bất đồng không chừng."

"Cô, các cô rốt cuộc đang nói cái gì...?"

Nghe lời đáp lại của Shidou còn đang lóng ngóng, thiếu nữ--〈Nibelcol〉 nhún vai.

"Haha, muốn biết à?"

"Tuy là nói cho anh biết cũng chẳng sao, nhưng mà sẽ chẳng có ý nghĩa chi đâu?"

https://thuviensach.vn

"Phải đó. Bởi vì anh--sẽ phải chết ngay tại chỗ này mất rùi."

Thế là, lơ đãng một cách ngây thơ.

〈Nibelcol〉 đã để lộ ra những lời đó.

Trong giọng nói ấy đừng bảo là ác ý, ngay cả một chút sát ý cũng chẳng hề cảm giác được. Nghe vào tai một cách điềm nhiên như không tựa nhu lời chào vu vơ từ một ai đó, hoặc giả là những gợi ý tiếp thị sang sảng khi ta đi mua sắm vậy.

Nguyên bởi chính vì là như vậy, mà khi Shidou nghe thấy nó, trong phút chốc cậu như ngây như dại.

"......!"

Tuy nói là thế, nhưng so với nam sinh bình thường thì, phản ứng của Shidou vẫn rất là nhanh nhạy. Với kinh nghiệm xương máu từ những lần cậu tự đặt thân mình vào những hiểm nguy trí mạng, cơ thể Shidou nhanh chóng đứng dậy khỏi mặt đất. Trong nháy mắt cậu xoay người, vì để chạy trốn khỏi 〈Nibelcol〉 mà phóng ra khỏi sân thượng.

Nhưng mà--

"Ể...?"

Trong cái chớp mắt tiếp theo, Shidou nghe thấy âm thanh đó tự bộc phát từ chính cổ họng của cậu.

Đồng thời, tầm nhìn của cậu bỗng bắt đầu ngả nghiêng, cứ như vậy mà cơ thể ngả sấp mặt xuống mặt sàn sân thượng.

Nhìn về phía phần dưới của cơ thể, Shidou nhận ra.

https://thuviensach.vn

--Cặp giò đang tính phi nước đại để trốn của cậu, đã bị chặt một cách ngọt xớt.

"Uu... AAAAAAAAAaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!?"

Sau một nhịp muộn màng, cơn đau tê tái như muốn xé nát trí óc của cậu ập tới.

Bầu trời đêm vốn âm u ảm đạm là thế bỗng bắt đầu nhập nhèm lúc sáng lúc tối một cách mờ ảo như ảo giác. Bị kích thích bởi sự căng thẳng mà trái tim bắt đầu đánh lô-tô, bộ phận đã từng là cái chân giờ đang phun ra cơ man là máu.

"Anh nghĩ rằng bản thân có thể trốn được hử?"

"Không được không được đâu. Bởi vì oto-sama đã dặn rồi."

"Anh, nên yên thân an nghỉ ở đây đi."

〈Nibelcol〉 vẫn sử dụng giọng điệu vô tư khi nói vậy.

Nhưng mà lúc này, 〈Nibelcol〉 cho dù bị máu bắn tung tóe đầy mặt cũng chẳng hề co rúm lông mày phản ứng chút gì cả.

"Ô hay...? Thiệt lợi hại quá, đây là cái gì thế kia."

"Chân đang bị nướng kìa? Hay là, để chặt cao thêm một chút nữa nhỉ?"

"Ui cha... Cái này gọi là năng lực tái sinh của «Camael» đó sao. Không tệ nha, xem kìa."

Các 〈Nibelcol〉 cứ thay phiên nhau đệm lời vào, quan sát cặp giò của Shidou một cách vô cùng thích thú. Tựa như lũ con nít khi phát hiện ra con côn trùng lạ ở bên đường vậy.

https://thuviensach.vn

Quả đúng như lời các 〈Nibelcol〉 nói, phần chân bị chặt của Shidou hiện đang bị đốt bởi những ngọn lửa chẳng biết được sinh ra từ đâu. Cơn đau khốn cùng cùng với cảm giác cháy rát mãnh liệt đan hợp vào nhau như mũi khoan tan nát trái tim Shidou, tàn phá đến từng nơ-ron thần kinh Shidou mà không một chút lưu tình nào.

Thế nhưng ngọn lửa vẫn đúng như 〈Nibelcol〉 đã nói, nó đang tái tạo lại đôi chân bị chặt đứt của cậu. Đây chính là ngọn lửa chữa trị từ Thiên Sứ của Kotori--«Camael».

"Là vậy, là vậy sao. Thực sự có năng lực hết sức khó đối phó như vậy sao."

"Hứ. Ăn gian quá đi. Cho dù có giết cũng không chịu chết đây."

"Nói như vậy, nguyện vọng của oto-sama sẽ không thực hiện được mất. Làm sao bây giờ?"

Các 〈Nibelcol〉 lộ ra vẻ bối rối, như đang thảo luận mà nhìn nhau chăm chú.

Song, chỉ sau một cái chớp mắt. Các 〈Nibelcol〉 cùng nhau gật đầu, lần nữa đưa ánh mắt nhìn xuống trên người Shidou.

"Mồ, chỉ còn có nước đó thôi."

"Ừ, Chỉ còn cách như vậy thôi."

"--Cho đến lúc anh chịu chết, bọn này sẽ giết anh không ngừng vậy."

Các 〈Nibelcol〉 đồng thời nói thế, cơ thể Shidou cảm giác được một chấn động to lớn.

"......!?"

https://thuviensach.vn

Tiếp theo đó tầm nhìn của cậu chỉ còn nhiễm một màu đỏ tươi, những cơn đau kịch liệt đến điên cuồng thi nhau truyền lên thân xác.

Cảm giác đau đớn tột độ khiến bản ngã ý thức bắt đầu nhảy những vũ điệu điên cuồng. Nếu như Shidou không có sự gia hộ của «Camael» mà nói, người thường đã bị sốc chết từ lâu do những cơn đau khốn cùng này.

Shidou rên rỉ không còn thành tiếng.

Nghĩ muốn sử dụng 《Requiem》Trấn Hồn Ca từ Thiên Sứ «Gabriel» của Miku để giảm bớt đau khổ cho bản thân--cũng đã quá muộn màng.

Các 〈Nibelcol〉 không hề ngừng nghỉ một chút nào, chỉ chăm chăm dùng cái dáng vẻ ngây thơ đó mà tàn nhẫn giày vò thân xác tàn tạ vẫn đang không ngừng tái sinh của Shidou từng tấc từng tấc một bằng cách đâm thủng, đập nát, cắt lát--

Và rồi, ý thức Shidou đã chìm sâu vào trong bóng tối.

Phần 3Edit

"...U-oaaaaaaaaaaaaaaa!?"

Tiếng thét chói tai như vỡ toạch cả cổ họng vang lên.

Shidou từ trên giường nhảy dựng lên.

".....!?--!?"

Sau vài giây, Shidou mở đôi mắt đờ đẫn mà nhìn lại xung quanh. Vẫn căn phòng thân thuộc ngày nào. Những tia nắng từ mặt trời lên cao chiếu xạ len lỏi qua bức rèm cửa sổ.

"......!"

https://thuviensach.vn

Sau một hồi, Shidou vội vàng bắt đầu sờ sờ kiểm tra thân thể của chính mình.

Cậu xác nhận, là ngực bụng đều chưa có lỗ thủng nào cả, cặp giò vẫn chưa bị chặt đứt lìa, quan trọng hơn hết là đôi bàn tay vẫn còn lành lặn để mà kiểm tra các chỗ khác, Shidou an tâm mà thở phào nhẹ nhõm một hơi thật to.

".....Cho dù là ác mộng thì nó cũng đáng sợ quá mức tưởng tượng rồi..."

Vừa nói vừa xoa xoa trán, kết quả là tay áo hoàn toàn ướt đẫm. Điều này đã vượt quá cấp độ đổ mồ hôi mất rồi. Tựa như hiện tại trong lúc Shidou nằm ngủ đã có một cơn bão nhiệt đới quét qua vậy.

Nhưng cũng chẳng có gì lạ. Cơn ác mộng mà ban nãy cậu trải qua--tuy rằng chẳng muốn nhớ tới đâu nhưng lại bất lực--nó cứ lặp đi lặp lại trong đầu, cơ thể lại chợt mất tự chủ mà run rẩy.

Rốt cuộc là tâm lý cậu bất an đến như nào mà lại có một cơn ác mộng khủng khiếp đến vậy... Chưa kể, nó là thực sự là giấc mơ không.

Shidou lắc mạnh đầu như muốn rủ bỏ những tàn dư từ cảm giác đau đớn còn sót lại trong đầu cậu, rồi đẩy chiếc chăn ẩm ướt ra đứng lên.

Cậu kéo áo phẩy phạch phạch như muốn thông gió giải nhiệt, chân bước xuống lầu với ý tưởng cần đi tắm một chút.

"...Hử?"

Trên đường, ngay khi vừa bước xuống lầu, Shidou ngạc nhiên mà run run đuôi lông mày.

https://thuviensach.vn

Có một mùi thơm nức mũi đang nhẹ nhàng phảng phất đến đây, cùng lúc đó, những tiếng tạch tach tạch như tiếng thớt thái rau cũng cùng truyền tới.

Không sai--. Có vẻ như có ai đó đang chuẩn bị bữa sáng.

"Kotori à...?"

Shidou nghi hoặc mà lẩm bẩm lầu bầu.

Vì trong nhà hiện tại chỉ có Shidou với Kotori ở mà thôi, nghĩ vậy cũng là lẽ đương nhiên. Tuy rằng bữa sáng... À không, ba bữa một ngày trên cơ bản đều do chính tay Shidou làm, nhưng tại vì cơn ác mộng mà hôm nay cậu dậy muộn hơn so với thường ngày. Nói không chừng có khi Kotori để ý tới tình huống này mà chủ động làm bữa sáng đây.

Song, có một chút sai sai tồn tại khiến cậu cảm thấy nó kỳ quái. Đó là Kotori làm gì có khả năng sử dụng dao phay thành thạo đến vậy được...?

"...Ể?"

Nhìn thấy bóng dáng trong phòng khách, con mắt kinh ngạc của Shidou teo thành hai dấu chấm.

"...Hử? À, chào buổi sáng, Shidou."

Thiếu nữ đang ngồi tựa lưng trên chiếc sô-pha vẫy vẫy tay chào Shidou.

Thế nhưng, cậu lại chẳng hề đánh tiếng chào lại, chỉ há hốc mồm, đứng đần thối ra đó mà trố mắt nhìn.

Điều này cũng khó trách được. Tại vì hiện đang ngồi ở đó, là Kotori mà có so thế nào cũng thấy rằng lớn tuổi hơn hẳn Shidou.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần sử dụng chín từ ngay có thể chỉ ra cái mâu thuẫn to đùng liền. Shidou nghĩ bản thân cậu phải chăng còn đang mơ, thế là tự véo mặt mình một cái. Ui da.[7]

Tuổi đại khái tầm đôi mươi đây. Tay chân thon thả cùng diện mạo trưởng thành. Mái tóc cũng không còn buộc nữa, như để thế chỗ, chiếc ruy băng đen giờ đc cột chiễm chệ trên cổ tay thiếu nữ.

Nhưng mà bắt mắt nhất, chính là bộ ngực. So sánh thiếu nữ này với bộ ngực nho nhỏ xinh xắn của Kotori thiệt tình là đắng lòng lắm, hiện tại nó phồng to ra mất tự nhiên đến nổi như muốn nhảy bung ra ngoài luôn.

Một Kotori với dáng vẻ của một onee-san, chỉ khoác một lớp áo sơ-mi mỏng tanh trên cơ thể trần trụi đang ngồi vắt vẻo tựa lưng vào chiếc sô-pha, ơ hờ ngồi xem Tivi. Loại khí chất này, nhìn như nào cũng thấy tản mác ra dáng vẻ của một Office Lady OL thướt tha trước khi đến giờ đi làm.

"Tự nhiên đứng ngơ ngác ra thế kia.--À à, bi mê ly bởi cặp chân dài tới nách của chụy rồi phải hem? Hii, Shidou đúng là trai tân mà."

Shidou nguyên vẫn kinh ngạc mà đứng trố mắt ra, Kotori nở một nụ cười gian, chợt cố ý đảo chân này vắt lên chân kia. Nhìn thấy cái quần chíp thỉnh thoảng lấp ló với vạt áo cùng cặp giò mê hồn như siêu mẫu đó, Shidou như muốn nghẹn cả thở.

"......! Không, không phải! Là Kotori...đúng không? Không thể không thể nào được, ế? Cuối cùng là chuyện gì đã xảy ra...?"

"Etou? Sao thế?"

"Không thể nào, dù cho là cơ thể đột ngột phát triển thì bộ ngực đó cũng quá phản logic--Ui da!?"

https://thuviensach.vn

Nói chưa dứt câu, Kotori nổi khùng phang cái gối dựa thẳng vào mặt Shidou. Cơ thể cậu mất thăng bằng mà ngả ngửa ra đằng sau.

"Shidou-san."

Trong lúc Shidou đang xoa xoa cái mũi đã gánh chịu phải đòn tán công thì có một tiếng gọi tên cậu từ hướng nhà bếp phát ra.

Shidou nhìn qua. Chỉ thấy một Yoshino với dáng vẻ trưởng thành đang chuẩn bị bữa sáng.

Đem mái tóc buộc nhẹ đằng sau lưng, tay áo được xắn cao, chiếc tạp dề đơn giản ôm lấy thân hình, dáng vẻ đó sao mà giống như cô vợ trẻ mới cưới về nhà chồng thế này.

Sẵn tiện nhắc tới, bên cạnh Yoshino còn có bóng của ba cô gái khác. Tuy rằng có bối rối trong giây lát, song Shidou nhanh chóng nhìn ra được, đó là Origami, Miku và Nia với dáng dấp bị biến thành trẻ con. Chỉ là không biết vì sao, trên cổ các nàng lại có treo bảng có ghi chữ 『Bọn tôi xin lỗi vì đã lẻn đi ăn mảnh』.

"Rõ là sai lầm. Thế nhưng mình sẽ không từ bỏ đâu. Ai bảo ít tuổi thì không thể làm onee-san được cơ chứ?"

"Kyaa~! Vì sao bọn mình lại bị biến thành con nít thế này chứ! Mình vẫn chưa mê hoặc darling được bao nhiêu hết mờ!"

"Ahaha, maa, có tham chiếu hoàn cảnh hoàn toàn mới thì mới có thể làm nổi bật sự trưởng thành lên được chớ. Nhìn xem, nhờ sự hiện diện của chúng ta, bà vợ trẻ mới ngay sở hữu thuộc tính oka-san được đây?"

"Haa...!? Cái, cái đó em...!"

https://thuviensach.vn

Nghe Nia nói vậy, vẻ mặt Miku tựa hồ như hạn hán gặp mưa rào. Ngay sau đó, cô nàng tựa như làm nũng mà ôm lấy chân của Yoshino.

Trong lúc Yoshino cười khổ mà dịu dàng xoa xoa đầu Miku, ánh mắt Shidou bị thu hút lấy. Đồng thời lúc đó, tay trái chú thỏ rối bông 『Yoshinon』 (không biết vì sao lại có ria mép) bỗng hướng cậu vẫy vẫy.

『Shidou-kun, hình như oka-san muốn con nếm thử mùi vị một tý đó. Sẵn tiện, tôi là oto-san đó nghen.』

"Kìa...Có thể, chứ? Cái đó, liệu, có được không...?"

"Ừ...? À, rồi..."

Shidou dù vẫn chưa hiểu gì cả, song vẫn là chiếu theo lời mà chạy tới. Sau đó, cậu tiếp nhận cái thìa nhỏ từ trong tay Yoshino, nếm thử mùi vị món súp miso một chút.

"Ừm... Vừa lắm. Mùi vị đặc trưng đều rất đậm đà."

"Thật à? Vậy...thì, tốt quá."

Nói vậy, Yoshino khẽ nở nụ cười.

Yoshino lúc này khác hẳn thường ngày, khí thế nhã nhặn đảm đang tràn ngập bao quát khắp cô bé, trái tim Shidou không tự chủ mà Doki Doki vang lên.

Thế nhưng Shidou ngay lập tức phản ứng lại nó, ra sức mà lắc mạnh đầu.

"...Không, cái này không đúng, hoàn toàn không đúng! Rốt cuộc là điều gì đã diễn ra vậy!? Lẽ nào tối qua không phải là giấc mơ sao!?"

https://thuviensach.vn

Trong khi Shidou gào lên điều đó, bên cạnh chợt truyền đến tiếng thì thầm cảu Origami.

"Chỉ là huấn luyện thôi."

"Huấn, huấn luyện...?"

"Đúng vậy, vì ngày 14 sắp tới đây, Shidou có khả năng sẽ bị Kurumi dùng nữ sắc dụ dỗ, vì vậy cần phải được huấn luyện lòng kiên nhẫn"

"Huấn luyện lòng kiên nhẫn á... Vậy thì phải làm như thế nào đây."

"Shidou chỉ cần như lúc bình thường là tốt rồi. Nhưng mà, bọn mình cần phải giám sát nhịp tim cùng độ hưng phấn của Shidou. Vì vậy để trị số không vượt mức quy định, hy vọng cậu có thể cố gắng hết sức để bảo trì sự bình tâm của bản thân."

"Hả..."

Shidou gãi gãi mặt với câu trả lời mơ hồ. Tiếp đó Kotori bổ sung thêm.

"À, mức trừng phạt cũng chuẩn bị rồi nên cứ yên tâm đi! Mỗi khi trị số hưng phấn vượt mức cảnh giới hơn mười giây, thì sẽ có một bức họa thời còn chuuni của Shidou được phát tán lên SNS ngay."

"Đáng ghét, cứ tưởng hiện tại sẽ không còn bị uy hiếp như này nữa chứ!"

Shidou cao giọng than thở, Kotori thích thú mà Ahaha mỉm cười. Bộ dạng đó quả tựa như một bà chị đang trêu chọc thằng nhóc em của mình vậy.

Nếu nói không bất mãn gì thì hẳn là nói xạo, nhưng căn cứ theo kinh nghiệm mà nói thì Shidou biết rõ là dù cậu có chống chế như nào cũng đều

https://thuviensach.vn

là vô ích. Shidou than thở lần nữa rồi nhìn về Origami.

"...Vậy, vì sao Kotori với Yoshino biến thành onee-san được?"

"Bọn mình tự hỏi Shidou liệu có thấy sướng hay không khi được một bà chị quyến rũ."

"Ép người cũng có mức độ chứ!"

Shidou kìm lòng không đặng mà kêu lên, Origami nghiêng nghiêng đầu.

"Vậy, cho dù có bị ép thân mật cũng không thành vấn đề?"

"Nè, việc đó nói như nào cũng là vấn đề sống chết đấy... Mặc cho là như nào, theo lẽ thường thì tính mạng cũng được đặt lên cao nhất rồi..."

"Vậy sao."

Origami trả lời một cách ngắn ngủi rồi đánh một cái vòng tay.

Nia với Miku thấy được tín hiệu mà cơ thể có chút chấn động, sau đó túm lấy vạt quần áo mà Yoshino đang mặc, lôi kéo một hơi.

Kế tiếp trong nháy mắt, y phục của Yoshino bị lột thành hai bên trái phải, biến thành trạng thái tạp dề khỏa thân. Cô vợ trẻ tiết hạnh trong nháy mắt biến thành dáng dấp chỉ dành cho ban đêm.[8]

"Kyyy, yaaaaa....?"

"Cái...?"

Đối mặt cái tình huống bất ngờ này, Shidou không khỏi trợn trắng mắt. Cơ mà, kinh hoàng đâu phải chỉ mỗi Shidou thôi đâu. Đôi má Yoshino nhuộm màu đỏ gấc, bụp một tiếng rồi ngồi sụp xuống mặt đất.

https://thuviensach.vn

Hình tượng onee-san bị ép tới cảnh giới hoàn toàn gap-moe[9] như này. Song cảm giác phi đạo đức hòa lẫn dục tính cứ nồng nàn bùng lên, khiến cơ thể Shidou trở nên cứng ngắc.

Trong chớp mắt tiếp đó, tiếng Beep cảnh báo từ đâu đó trong phòng vang lên. Xem ra nhịp tim của Shidou đã vượt ngưỡng giới hạn rồi đa.

"Ơ-ồ...!"

Mặc kệ nói như nào cũng phải ưu tiên việc ức chế tốc độ nhịp tim lên hàng đầu. Shidou vội vã quay mặt đi, chộp lấy cái áo khoác trên lưng ghế phủ lên vai Yoshino.

Thế nhưng, trong nháy mắt, có một sát thủ khác đã tấn công tầm nhìn của cậu.

"Shido... Ý quên! Trò Itsuka-kun! Bắt đầu giờ học ngay...nào!"

Đeo kính, vận bộ âu phục nhấn mạnh đường cong nữ tính đặc biệt là bộ ngực, Tohka-sensei không biết đã đứng đó tự lúc nào.

Tất nhiên cô nàng trông cũng đã già dặn hơn hẳn Shidou, dáng vẻ khoảng chừng tầm 25. Song vì lý do nào đó mà bộ âu phục lại có vẻ hơn chật, da thịt cùng đường cong cứ thế mà phô ra tuốt tuồn tuột, con mắt Shidou mất tự chủ mà dán chặt lấy cặp bưởi của cô nàng.

"Nee, trò Itsuka-kun làm sao vậy."

"À, không có gì..."

Shidou né tránh ánh mắt đi, đồng thời giả khờ mà ho khan khụ khụ.

Đối mặt với một Shidou như vậy, Tohka lộ ra vẻ khó hiểu. Rõ ràng toàn thân đều đang tản ra mê lực tất sát, nhưng bản thân lại ko tự giác ngộ

https://thuviensach.vn

được. Cái gap-moe này khiến con tim yếu đuối của Shidou càng thêm dao động.

Cơ mà, Tohka nào có chú ý tới biểu hiện của Shidou, cô tiến tới với thần thái như siêu mẫu, bất ngờ nắm tay cậu lôi tới ngồi xuống bàn ăn bên cạnh.

Sau đó cô nàng kéo một cái ghế nằm bên cạnh lại, kè kè mà ngồi sát ngay bên.

"Này, này...?"

"Trò Itsuka-kun nè, giờ học ngọt ngào của Tohka-sensei bắt đầu rồi đó. Cùng ta đồng thời... Muu?"

Tohka không hiểu sao mà cau mày, kéo ra quyển sổ ghi chú nho nhỏ từ trong túi áo, xác nhận lại dòng chữ được ghi trên đó.

"Ừm, được rồi. Tới lúc tiến hành giờ học ngoại khóa ero gì đó bị cấm đoán rùi. Đã chuẩn bị tâm lý chưa nè? Giờ, đầu tiên sẽ bắt đầu bằng tiết sinh học nghe. Nhị đực cùng với nhụy cái..."

"Ây-zà, tên nào viết cái kịch bản này vậy trời!"

Shidou rên xiết thành tiếng, thoáng cái nhỏm dậy khỏi ghế.

"Muu, trò tính đi đâu vậy Itsuka-kun!"

"Tớ, tớ đi rửa mặt một tý đã...!"

Nhằm làm nguội cái đầu nóng cùng đôi má đỏ bửng cảu mình, Shidou thoắt cái chạy vào toilet. Tiếng cảnh báo mới nãy cứ liên tục vang không ngừng. Cứ tiếp tục như vậy sẽ phiền phức lắm. Tóm lại cậu cần ngay tức khắc tìm cách khôi phục lại tâm tình của bản thân.

https://thuviensach.vn

"Hả...!?"

Song. Thời điểm kéo cánh cửa phòng toilet ra, Shidou lại lẫn nữa đứng hình.

Lý do rất đơn giản. Bởi rằng đứng chờ ở trong đó, là Natsumi với độc một chiếc khăn tắm quấn quanh người.

Tất nhiên, đây cũng đâu phải là Natsumi của thường ngày. Đó là dáng dấp ưa thích mà Natsumi hay mượn sức mạnh của Thiên Sứ «Haniel» hóa thành.

Cuộc hỗn loạn mà Shidou sa chân vào rốt cuộc cũng tìm ra được câu trả lời ngay vào khoảng khác cậu nhìn thấy cái thân hình đó.

"Ara...?"

Natsumi cười tủm tỉm ném ánh mắt về phía Shidou. Có lẽ do mới vừa vặn tắm qua, mái tóc rối bù đang dính sát lấy làn da thịt nõn nà ấy, cảnh tượng diễm lệ e rằng quá đỗi mê hồn.

"Ufufu, chào buổi sáng, Shidou-kun. Đáng tiếc thật nhoa, tới sớm hơn chừng một phút nữa mà nói, chị đây sẽ chưa có kịp quấn khăn tắm đâu nhoa."

"...! Cô, cô đang nói cái gì cơ..."

Lời nói ngoài ý liệu khiến mặt Shidou đã hồng nay càng thêm đỏ. Sau đó Natsumi dí dỏm muốn như trêu tức mà đưa tay vuốt ve khuôn mặt cậu.

"Hay là, vì muốn được tự tay cởi nó ra mà đứng đó đợi suốt một phút đây? Ufufu... Thật là trẻ hư mà."

Nói dứt, Natsumi bắt lấy tay Shidou, kéo tới trước ngực của bản thân.

https://thuviensach.vn

"Khoan...!?"

Shidou hoảng hốt mà rút tay lại. Nhưng mà, do dùng sức quá độ mà lỡ đà ngã về phía sau.

"Ui da da!"

Lưng và ót đều gánh chịu chấn động, Shidou nhăn nhó xoa xoa đằng sau gáy bản thân.

Ngay khi đó, bỗng có ai đó bất ngờ hiện ra, cùi xuống nhìn Shidou.

"Anou...!?"

Shidou nhanh chóng mở mắt ra.

Này chắc cũng là đương nhiên đây. Người xuất hiện ở đó, là Kaguya với áo khoác Blouse của bác sĩ và Yuzuru với bộ y tá cùng những làn váy ngắn đến không thể ngắn hơn được nữa.

"Kakaka, sao thế. Có chỗ nào đau không. Mau nói để ta chữa cho ngươi nà."

"Chỉ trích. Kaguya, đã vất vả mượn sức mạnh của Natsumi để biến thành người lớn rồi, vậy mà vẫn sử dụng giọng điệu thường ngày rõ quá lãng phí cơ hội."

"...! Na~, nói nhiều quá! Lại nói chứ Yuzuru không có như vậy chắc?"

Vẫn vậy, hai người họ vẫn tranh chấp nhau vì những vấn đề nhỏ nhặt như mọi ngày.

Chuyện này tự thân nó cũng không có vấn đề gì. Vấn đề là ở chỗ... cả hai người họ đang diện váy diện đứng cãi nhau trong lúc Shidou vẫn còn đang nằm ngửa mặt trên sàn.

https://thuviensach.vn

"......!"

Âm cảnh báo hiện tại to hơn bao giờ hết. Shidou lật đật bò dậy, lúng ta lúng túng men theo hàng lang chạy đi.

Tóm lại, phải ngay lập tức không chế nhịp tim bản thân lại. Thế là, Shidou quyết định sẽ ra khỏi nhà mà phóng tới hướng cửa ra vào.

Song, không cần phải nói thân phận người thủ vệ cuối cùng đã lộ diện, hiện đang đứng chờ sẵn ở đó.

"Hmm, chàng định đi đâu thế, Nushi-sama."

"Mukuro...!?"

Không sai. Cũng với dáng vẻ trưởng thành như những người kia, Mukuro vận bộ Kimono dang hai tay ra ngăn cản bước tiến của Shidou tới cánh cửa.

Hơn nữa, kia nào phải là bộ Kimono bình thường. Với hoa văn tươi sáng rực rỡ cùng nút thắt đai lưng nằm ở đằng trước. Chưa kể còn bạo dạn lộ ra bả vai. Đây đúng là cái gọi là, trang phục hoa khôi.

"Ôôô..."

Thân hình Mukuro vốn đã vô cùng đẫy đà mê ly rồi, nay qua sức mạnh của Natsumi mà phát triển càng thêm đậm đà, lực phá hoại nay hẳn có thể so sánh bom hạt nhân chứ chẳng đùa. Nhẹ nhàng từng bước, dáng bộ oai nghi, dọc theo những bước chân kiêu sa ấy, đôi gò bồng đảo tất sát cũng thuận theo mà lay động, khiến ánh mắt Shidou không tài nào tách ra được.

Tiếng vang cảnh báo to hơn gấp bội. Shidou lách khỏi Mukuro đang tiến lại gần chặn cậu, tính kéo cánh cửa phóng thẳng ra bên ngoài.

--Nhưng mà.

https://thuviensach.vn

"Hmm, xin Nushi-sama hãy chờ một chút."

"Oái!?"

Trong nháy mắt khi kéo cánh cửa chính ra, từ phía sau Mukuro dẫm lên ống quần của Shidou, khiến cậu ngã sấp mặt về phía trước.

Thế nhưng, Shidou nào có sấp mặt xuống đất.

Chính xác mà nói, là khuôn mặt của Shidou đã theo quán tính mà vùi thẳng vào bộ ngực của người đứng ở phái bên kia của cảnh cửa.

"Cái... Ứứ...hứ!?"

"...Ừm?"

Một âm giọng điễm tĩnh phát ra từ trên đỉnh đầu của một Shidou đang bối rối. Cẩn trọng từng chút mà ngước đầu lên, cậu nhận ra người đứng trước mắt mình hiện tại là Phân tích viên của «Ratatoskr»--Murasame Reine.

"Rei-Reine-san...! Xin lỗi--

"...À."

Ngay trước khi Shidou kịp dứt câu.

Reine gật đầu như đã hiểu cái gì đó, đưa tay ra phía sau đầu Shidou, rồi một lần nữa đem bản mặt của cậu dúi vào ngực của bản thân. Và còn thuận thế mà dịu dàng vuốt ve đầu Shidou nữa.

"...Ngoan nào."

"------!?"

https://thuviensach.vn

Trong cơn hỗn loạn cùng mê muội, Shidou thoang thoảng nghe thấy tiếng các Tinh Linh woa... lên ca ngợi cùng tiếng vỗ tay bộp bộp.

Phần 4

Vài tiếng đồng hồ sau cuộc rối loạn ở nhà Itsuka.

Nhóm Kotori đã khôi phục lại dáng vẻ ban đầu nhờ mượn «Haniel» của Natsumi, cuối cùng đi tới cửa hàng độc quyền về các món ngọt trứ danh trên con đường chính ở thành phố Tenguu.

Kotori một bên lướt nhìn mọi người một bên dùng tay xoay thắt lưng rồi bắt đầu lên tiếng.

"Được rồi, mọi người cùng xem này. Đợt huấn luyện đầu tiên của Shidou, nhờ có sự nỗ lực giúp đỡ của mọi người mà đã đạt được kết quả nhất định."

Kotori vừa nói như thế, Nia với Miku bắt đầu rì rầm mà nói thầm cái gì đó.

"Thật vậy sao nya? Cảm thấy công lao trên cơ bản đều bị Reine-tan chiếm hết trơn rồi á."

"Quả nhiên chúng ta cùng bắt tay tác chiến vẫn là tốt hơn nha."

"E-hèm!"

Nghe thấy rồi đó, hay phảng phất như muốn ám chỉ như vậy, Kotori đánh tiếng ho khan.

"Tóm lại bây giờ xin thông báo, kế hoạch tác chiến của chúng ta sắp sửa tiến đến giai đoạn tiếp theo."

Đúng vậy, đó chính là lý do Kotori đưa các thiếu nữ đến thăm chỗ này.

https://thuviensach.vn

Nói cách khác--là để chế tác ra chocolate để dành tặng cho Shidou nhân ngày 14 này.

"Mọi người chia nhau tìm nguyên liệu mình thích đây. Tuy là thành phần tối thiểu lúc nãy cũng đã nói rõ rồi, nhưng mà nếu như vẫn thắc mắc không biết nên mua cái gì cho tốt, thì cứ thoải mái hỏi tôi hoặc Reine nhé. Không thành vấn đề đây?"

"Ừm!"

"O.K...!"

"Hiểu rồi."

Các Tinh Linh đều cho câu trả lời đồng lòng, sau đó chia nhau phân tán ra khắp các nơi trong cửa hàng.

"Chúng ta cũng nên đi thôi."

"...Aa, đúng vậy."

Kotori đáp lại lời của Reine đứng bên cạnh.

Reine hiện tại, không có mặc đồng phục của «Ratatoskr», cũng không phải bộ áo khoác trắng dùng trong giờ lên trường, mà chỉ đơn giản là một chiếc áo thun màu tao nhã. Từ túi áo lộ ra một chú gấu bông nhỏ với vẻ mặt đầy những dấu vết khâu vá, không biết vì sao so với bình thường cảm giác siêu hiện thực tăng thêm vài phần.

Ban nãy việc cô đến nhà Itsuka cũng không phải xuất phát từ ngẫu nhiên. Mà do trước đó, Kotori đã nhờ vả cô đến với tư cách để giám sát và đánh giá các nguyên liệu dùng trong việc chế tác.

"Giờ, cần bắt đầu với nguyên liệu cơ bản cho chocolate đã..."

https://thuviensach.vn

Kotori lẩm bẩm cùng Reine bước vào khu vựa bên trong.

Dưới tư cách cửa hàng mà nói thời kỳ này hẳn phải là mùa thịnh vượng nhất trong năm đây, trên cái kệ trưng bày to đùng ấy, hàng chục chủng loại chocolate được trang trí hoa lệ, nào là được dùng để tuyên truyền quảng cáo nào là được tạo tác bằng thủ công cho mục đích trao tặng.

"Oa, nhiều loại ghê hồn."

Những món chocolate này không cần biết là loại nào, đều cũng sẽ được biến thành những thành phẩm thông qua các cửa hàng tiện lợi khác nhau. Chúng được bọc trong những vật liệu trong suốt, bên ngoài được ghi chú những thông tin ngắn gọn rồi được đóng gói vào những chiếc hộp mộc mạc giản dị. Ngoài ra chính bản thân các món chocolate vốn cũng đã khác nhau về xuất xứ cũng như phần trăm nguyên liệu phối hợp tạo thành, bởi vậy từ xa xa nhìn qua sẽ thấy nó được bày biện với sắc điệu dần thay đổi đầy tinh tế.

Ở phía trước một gian hàng, có thể thấy bóng dáng của 4 vị thiếu nữ. Đó chính là Tohka, Yoshino, Natsumi cùng Mukuro. Họ đều mang ánh mắt nghiêm túc, ngắm nhìn các món chocolate được trưng bày tử tế.

"Mọi người thấy thế nào. Có ưng ý được cái nào không?"

Nghe thấy tiếng của Kotori, các cô gái xoay người lại.

"Aa, Kotori. Muu... Mỗi cái trông cái nào cũng ngon hết đó, nhưng mà nhiều loại quá đi."

"Đúng vậy... Không biết...nên chọn cái nào cho tốt."

"...Mou. Có lẽ nên chọn loại giản đơn một chút."

https://thuviensach.vn

"...Hmm, nữ muội. Hạt cacao Venezuela với Colombia, rốt cuộc có gì khác nhau?"

"Ể...?"

Được Mukuro thắc mắc, Kotori trán chảy mồ hôi lạnh

Tuy rằng bản thân có thật đã nói là 『Cần tự tay chế tác』, nhưng kinh nghiệm chế tác chocolate của Kotori, nhiều nhất cũng chỉ là từng trợ giúp mẹ cô làm chocolate thủ công để mở quầy bán trong dịp lễ hội mà thôi, căn bản trình độ không được bao nhiêu cả. Bảo cô nói rõ ra chút sai biệt bé nhỏ trong hương vị do nguyên liệu được trồng ở những nơi đặc thù khác nhau quả thực là chuyện bất khả thi.

Lời tuy như vậy, có gì thắc mắc cứ hỏi, mới tức thì ban nãy đã nói vậy, giờ mà không thể trực tiếp đưa ra câu trả lời thuyết phục là không được. Kotori á khẩu nghẹn lời, ánh mắt hỗn loạn.

"À, cái đó... Đúng là vậy đó."

Thế là, ngay lcú này, như nhận ra được Kotori đang rối trí, với tay vỗ bộp lên vai cô bé--chính là Reine.

"Reine...?"

"...Ừm."

Như ám chỉ 『Cứ việc giao cho tôi』, Reine gật đầu rồi chuyển ánh mắt nhìn về hướng các cô gái khác.

"...Trong hạt cacao, chủ yếu có loại forastero để cho hương vị đậm đà, loại criollo dùng bồi bổ cho khả năng đề kháng, và kế thừa cả hai ưu điểm trên chính là loại trinitario--"

"... Uu, muu...?"

https://thuviensach.vn

Đối với lời giải thích của Reine, vẻ mặt Tohka đầy ngơ ngác.

Không, không chỉ mỗi Tohka. Mà cả ba người kia cũng lộ ra biểu hiện tương tự.

Dù vậy, có vẻ như Reine đã sớm lường trước các cô nàng sẽ cho ra loại phản ứng này. Cô dựng ngón trỏ thẳng tắp lên rồi tiếp tục.

"...Không cần thiết phải lựa chọn, cũng cần phân biệt hat cacao làm gì, chỉ cần nhìn tỷ lệ trộn cùng với sữa thì sẽ dễ hiểu hơn. Cơ bản thì, màu sắc đậm thì sẽ đắng, còn nhạt màu thì sẽ ngọt cứ cân nhắc vậy là được."

"Àà, thì ra là thế."

Tohka bộp bộp vỗ tay, sau đó quay lại hướng gian hàng trưng bày để bắt đầu chọn. Yoshino, Natsumi, Mukuro cũng xoay sang theo, suy xét chọn chocolate sao cho ưng ý nhất.

"Xin thứ lỗi vì đã gây phiền phức."

"...Không sao."

Kotori xin lỗi, Reine vừa nói vậy vừa giữ ánh mắt nhìn về phía cô bé.

"...Quan trọng hơn. Kotori, cô đã dự định sẽ làm loại chocolate nào chưa?"

"Ừm... Nói thật thì em vẫn còn mơ hồ lắm. Chỉ đơn thuần nấu chảy chocolate đổ vào khuôn như ý muốn thì thật chẳng có gì mới mẻ, còn nếu như muốn làm một thứ thật đặc biệt vào thì e rằng sẽ thất bại..."

"...Fuyaa. Tôi cảm thấy không cần phải phức tạp quá làm gì. Chỉ cần khi nó đông lại, sử dụng một ít chocolate trắng trang trí một tý là đủ nổi bật cá tính rồi. Tuy nhiên loại phương thức bày tỏ có hơi cũ kỹ rồi, cơ mà quan trọng nhất vẫn là tâm ý."

https://thuviensach.vn

"Hmm... Thật đơn giản vậy ư."

"...Maa. Để tôi hỏi cô nhé, đối tượng mà các cô muốn dành tặng chocolate cho đó, lại là loại nam nhân sẽ cảm thấy không vui khi nhận được những món quà chocolate được làm quá đơn giản à?"

"......!"

Nghe những lời đó, Kotori như bừng sáng.

Tiếp đó, tiếng cười cứ thế bật ra từ trong miệng của cô.

"Cũng phải ha. Hình như thực sự có chút, suy nghĩ quá rồi."

Kotori nhún vai nói như vậy. Quả thực nếu như là Shidou mà nói, bất kể là loại chocolate nào thì cậu cũng đều vui vẻ đón nhận hết cả.

"Cảm ơn cô, Reine."

"...Ừm."

Kotori hướng Reine nói lời cảm tạ, rồi ngay sau đó gia nhập với nhóm Tohka để tìm kiếm món ưng ý. Cô bé tuyển được một loại chocolate sữa với độ ngọt vừa phải, đặt vào torng chiếc giỏ.

Kế theo đó, ánh mắt cô bị hút về khu vực nằm bên cạnh.

Tại nơi ấy, chocolate hình bút, cùng hoa văn ♥ be bé được trang trí trên những chiếc bánh ngọt với muôn vàn kiểu dáng được trưng bày một loạt.

Cặp Yamai tỷ muội đã ở đó từ lúc nào, cầm trong tay là món kẹo với lá vàng quả bạc lóng lánh, hai mắt lấp lánh mà 『Ồồ...』 lên thán phục.

https://thuviensach.vn

"Ể? Gạt người đây, cái này vậy mà ăn được à? Không phải là giấy bạc gói lại sao?"

"Xác nhận. Trên nhãn có ghi là ăn được kìa."

"Thật ư...? Kư, kưkư...Chỉ cần ở trên tay ta, có lân quang lấp lánh cũng là chuyện hiển nhiên đây..."

Kaguya cầm trong tay ngọn lá vàng, trên mặt nở nụ cười ác gian.

Giữa lúc Kotori Kotori đang cười khổ trước cái quang cảm ấy, chợt vang lên tiếng gọi của Miku cùng Nia từ bên cạnh.

"Kotori-san, Reine-san, mình muốn làm chocolate lắm lắm luôn, nhưng mà cần phải thu thập những nguyên liệu gì bây giờ?"

"Aa, ta cũng thế ta cũng muốn làm. Đắng lòng cái là ta với việc bếp núc không có quen nhau thì biết làm sao."

"Định làm món gì đó đến thế cơ à?"

Nghe Kotori hỏi lại, Miku với Nia khoa tay máu chân tiếp tục chủ đề.

"Đúng vậy đó, vậy, làm sao để chocolate không bị đông lại dù ở nhiệt độ bình thường giờ... À, nhưng hổng phải là dạng lỏng le lỏng lét đâu nha. Mà là đủ mềm dẻo và dính để có thể trét nó lên người được ý."

"Còn ta nha, muốn làm loại chocolate thế này nè, chỉ cần nhóc con ấy quất một miếng liền sung sức hơn gấp trăm lần ngay tắp lự ấy, nên cho cái gì vào giờ ta? Chắc cho con ba ba là okie nhất nhỉ?"

"Làm chocolate bình thường giùm tôi cái!"

Kotori quát lớn đối với hai người họ, rồi thở dài một hơi

https://thuviensach.vn

Tạm thời, Miku với Nia so với các Tinh Linh còn lại vẫn là ngã về phía đã chín chắn trưởng thành, cơ mà chẳng biết tại vì sao Kotori cứ luôn luôn có cảm giác như họ vẫn là đứa con nít lớn xác vậy á.

Đúng lúc này.

"...Etou?"

Như đột nhiên chú ý đến điều gì đó mà Kotori quay qua quay lại nhìn chung quanh.

Bất luận là quầy trưng bày chocolate, hay là quầy nguyên liệu để trang trí. Có một Tinh Linh đã biến mất không bóng không dáng không hình.

"...A-rê. Origami, biến đâu mất tiêu rồi."

Hắn là đi xem trước hộp và ruy băng dùng để đóng gói rồi đây, cô bé nghĩ vậy rồi nhìn về phái quầy chuyên bán những thứ đó vốn nằm ở gần cửa ra vào.

Thế là, ngay lập tức bắt gặp thấy hình bóng của Origami, hiện ở quầy chuyển phát hàng về tận nhà nằm đối diện với quầy bán nguyên liệu làm bánh ngọt mà nhóm Kotori đang đứng.

"...Ể?"

Lúc này Kotori bỗng nhíu mày kinh ngạc, khi Origami tay xách nách mang túi mua sắm đầy ắp về lại quầy bán nguyên liệu làm bánh ngọt.

"Nè, cô đi đâu đó? Cô hắn biết rõ là chúng ta đang chuẩn bị để làm chocolate đây?"

"Tất nhiên. Nên tôi đã đi đặt mua vài thứ cần thiết."

https://thuviensach.vn

Origami tràn đầy tự tin nói thế, Kotori nhìn vài túi đồ cô nàng vừa chuẩn bị.

Nhìn kỹ vào, thấy có một dụng cụ gì đó hình trụ khiến cô bé không biết được nó được dùng để làm gì.

"...Cái này là gì vậy?"

"Silicon."

"...Dùng để làm gì?"

"Tạo khuôn."

".....Tạo khuôn cho cái gì cơ?"

"Tôi."

Origami trả lời không chút do dự.

Lời giải đáp vô cùng ngắn gọn đó, đủ khiến cho người ta mường tượng được ngay cô nàng đang lên kế hoạch làm gì.--Rất đơn giản, điều Origami muốn, làm chế tác một loại chocolate mang hình dáng của chính cô.

Kotori mệt đứ đừ mà hít một hơi còn sâu hơn so với lúc nãy.

"...Không, xin dừng tay lại. Nếu cô làm thế thì dù cho Shidou có khoan dung đến thế nào cũng sẽ dứt khoát cự tuyệt cho mà coi."

"Nhưng, để đối kháng lại với Tokisaki Kurumi thì đây là phương pháp không thể thiếu."

Origami đưa ra biểu hiện vô cùng nghiêm túc khi nói ra điều đó... Dựa vào biểu hiện của cô, ngay có thể thấy được rằng cô cho rằng như thế từ tận

https://thuviensach.vn

đáy lòng. Rõ ràng tư duy cô ấy rất nhạy bén, song Kotori thực sự không có cách nào hiểu nổi tại cô ấy lại suy nghĩ như vậy.

Và lúc đó, Reine lại một lần nữa, như muốn nói 『Cứ giao lại cho tôi』, rồi bước lên.

"...Ra là vậy, đúng là khó tưởng tượng ra thật đấy, Origami... Thế nhưng, phương diện này không phải sẽ có vấn đề sao."

"Vấn đề?"

"...Là phân lượng. Muốn làm thành dạng hình người, lượng chocolate sẽ tốn khá nhiều. Với bản tính ôn hòa của Shin, tuyệt đối sẽ không để lãng phí món quà mà cô đã tâm huyết dành tặng cho. Kết cuộc, đảm bảo cậu ta sẽ hấp thụ cả đống đường đủ dùng trong cả tháng vào trong cơ thể đây."

"......!"

Nghe Reine nói vậy, Origami mở to cả hai mắt.

"Là tôi suy nghĩ không chu toàn. Rõ xấu hổ."

"...Vì để tốt cho Shin nên tôi hy vọng cô sẽ suy nghĩ lại. Bởi, chỉ cần nghĩ ra một kế hoạch tốt cho sức khỏe của Shin là được rồi."

Nghe xong những lời đó, Origami nhẹ nhàng gật đầu.

"Tôi sẽ làm vậy. Hiện tại để bảo đảm hàm lượng giảm đi nên sẽ thu nhỏ tỷ lệ lại, thao tác thủ công sẽ hết sức khó khăn. Nhất thiết phải chuẩn bị gấp máy quét 3D."

"....."

Ánh mắt Origami nói lên rằng cô đã hoàn toàn quyết ý, mà siết chặt bàn tay lại. Nhìn cái cảnh này, Reine lộ ra vẻ hết biết phải ra thế nào mà gãi

https://thuviensach.vn

gãi gò má.

Kotori đứng bên thở dài, vỗ vai Reine cái bộp.

"...Rõ ràng hiếm khi mới được nghỉ ngơi, thế mà lại gây thêm phiền phức cho cô rồi, Reine... Tiền trợ cấp em sẽ gia tăng thêm vì vậy cô ráng nhẫn nhịn thêm một chút đây."

"...Không, không sao. Ban đầu tôi cũng dự định sẽ đi mua sắm một chút rồi. Sẵn dịp hiếm có thu thập thêm ít kinh nghiệm để lấy lòng cũng không tệ."

Reine vẫn sử dụng ngữ điệu phảng phất vẻ buồn ngủ như thường ngày mà nói vậy.

Nhận được câu trả lời ngoài dự tính, Kotori trợn tròn đôi mắt.

"Reine cũng muốn làm chocolate sao? Etou, là muốn tặng cho ai vậy?"

"...Ừm? Chỉ là, để đáp lại tấm lòng mà mọi người dành để chiếu cố cho tôi suốt thời gian qua thôi. Các thuyền viên của «Fraxinus» rồi những đồng nghiệp trong trường nữa... Tuy cũng muốn chuẩn bị cho Shin một phần, nhưng e là cậu ta lo ứng phó với các Tinh Linh thôi cũng đủ mệt rồi?"

Reine đưa tay vuốt cằm khi nói lên suy nghĩ của mình.

Kotori hà một tiếng rồi nhún vai.

"Gì chứ, là cho bọn họ à. Làm em còn tưởng rằng Reine đã để ý đến ai đó rồi chứ."

"...Rất tiếc vì đã khiến cô tuột hứng, nhưng gần như trong khoảng thời gian này, thì loại duyên phận đó khó xảy ra được lắm."

https://thuviensach.vn

Đành rằng vậy rồi Reine khẽ thở hắt ra.

Kotori ngước mắt lên, lại lần nữa ngắm nghía gương mặt đoan trang đó.

Đôi tay cùng đôi chân đều thon dài, hình thành cực tương phản với thân hình mi nhon đó chính là đôi gò bồng đảo nét căng. Đọng dưới mi mắt tuy rằng là quầng thâm đen dày cộm trông thiếu sức sống, nhưng dung mạo vẫn rất chi là ưa nhìn.

Bẩm sinh đã thông minh sáng suốt, lúc nào cũng có khả năng đẩy đưa xử lý mọi sự việc một cách khéo léo chu toàn, đối với Kotori nhỏ tuổi không hề xu nịnh hay là kiêu ngạo, cùng cô lập thành quan hệ bạn bè hết sức dễ chịu, cô ấy luôn là người phụ nữ chín chắn trưởng thành lại đầy độ lượng.

Nếu như có ai đó hỏi Kotori rằng 『Người phụ nữ mà cô ước mơ được trở thành là ai?』 mà nói, không cần phải nghi ngờ gì khi Reine là người nổi bật đứng đầu trong danh sách. Đàn ông khắp thế gian ắt không thể xem người phụ nữ này coi như không thấy được, song không biết vì lý do nào đó mà cô bé lại chưa bao giờ nghe qua được chút gì về chủ đề tình yêu của Reine cả.

"Gần như trong khoảng thời gian này...à."

"...Ừm?"

Sau khi Kotori thuật lại lời của Reine, Reine nghiêng đầu nhìn về phía Kotori.

"Mà nè, hình như chưa bao giờ em nghe Reine nói gì về chủ đề này nha. Phải chăng trước đây đã từng? Cái đó đó--người yêu ấy..."

"...Hmm."

https://thuviensach.vn

Dưới đôi mắt lóng lánh sự hiếu kỳ của Kotori, Reine chợt có chút bối rối mà gãi đầu.

Đây chính là phản ứng bình thường khó mà thấy được. Kotori không khỏi cảm thấy có hứng thú, khóe miệng cong lên nụ cười gian rồi chọt chọt bên sườn Reine.

Định thần lại, Kotori mới phát hiện ra hiện tại các Tinh Linh đang tập trung lại để nghe ngóng chủ đề yêu đương hiếm khi mới được nhắc tới, mà dỏng tai lên lắng nghe. Cho dù là Tinh Linh, âu cũng chỉ là những thiếu nữ đang tuổi xuân đoan chính. Đối với loại chủ đề này phát sinh hứng thú cũng là lẽ thường tình... Như Tohka đang hóng hớt, tất cả các cô gái đều đã tụ hợp lại đây, lộ ra biểu hiện khiến người ta dù không muốn giải bày cũng khó mà làm được.

"Nói đi nói đi ẩn tình đã tha thiết sao đậm đà, mai sau ta quá ư mong manh. ♪ Nói đi nói đi tình hỡi khó khăn bao lời, riêng em mang nỗi đau đành thôi. ♫"

Kotori như thay mặt mọi người mà đứng lên nói tựa như hát với gương mặt hớn hở vô cùng, Reine thì như vứt đi phản kháng mà thở dài.

"...Ừm, maa, thật ra thì. Chỉ có--một người, thôi."

Cô tiếp tục với chút u buồn man mác mà nhìn về một nơi xa xăm, thần sắc cứ tự nhiên mà bộc lộ ra hết. Các Tinh Linh sâu sắc quan tâm mà cùng 【Ồồồ...】 lên.

"Yep, biết ngay mà, Reine hẳn khi xưa rất được nhiều người săn đón nè."

"Phải đó. Gieo nhân tốt, ắt sẽ gặt quả tốt? Tiết lộ đi mà. Chỗ này toàn người thân cận không hà nên không cần phải xấu hổ đâu hen?"

https://thuviensach.vn

"...Maa, nên nói sao giờ ta. Tôi nhìn vậy thơi chứ không phải như mọi người vẫn tưởng đâu nhá, thật ra đây được phe mày râu ưu ái lắm đó."

"Reine cứ mập mờ che giấu ẩn tình là không tốt đâu nha."

Kotori 『Rồi rồi』 như để trả lời lấy lệ hộ, rồi tiếp tục chủ đề.

"Sao cũng được. Quan trọng hơn, 『người ấy』 là người như thế nào thế? Lọt vào mắt xanh của Reine mà nói, hẳn phải là người rất tốt đây?"

"...Phải. Là...người rất dịu dàng. Là một người cực kỳ, dịu dàng."

Hiện tại cứ như vậy mà lập đi lập lại những từ đó, Reine khẽ nhắm mắt lại.

"...Sợ rằng cho đến mãi sau này, không còn một ai có thể vượt qua được vị trí của người ấy trong lòng tôi được nữa. Người ấy chắc chắn là người đầu tiên và cũng là người cuối cùng mà tôi yêu."

Ngôn từ chất chứa nỗi sầu bi, đủ để khiến cho mọi người đối với vấn đề tâm tư mà Kotori nêu ra trầm lặng gián đoạn trong nháy mắt.

Nhưng Kaguya có vẻ như không thể hòa hợp với bầu không khí ấy, mà nghiêng đầu.

"...Ể, vậy thì cớ sao lại chia ly nhau? Ta cảm thấy cô hiện tại vẫn còn tình cảm với--"

"--Này."

Kotori lên tiếng ngắn gọn chặn lời đang được nói.

Kaguya có vẻ như chợt nhận ra được tình hình, hối lỗi mà lảng ánh mắt đi.

https://thuviensach.vn

--Từ cách Reine thổ lộ mà có thế thấy, mặc dù đó là chuyện của quá khứ xưa cũ. Thế nhưng lòng dạ Reine hiện tại đối với người ấy vẫn một mực không đổi thay.

Nếu như nói là không có hứng thú đối với ngọn nguồn kết cuộc của câu chuyện ấy ra sao thì đó tất nhiên chỉ là lời nói dối lòng, cơ mà cưỡng ép dò hỏi. Thì thật đúng là rất vô duyên. Kotori hít thở một hơi, giữ một câu, nảy lên từ trong lòng mà thổ lộ ra.

"Quả rất đẹp."

Nghe thấy điều đó, Reine tựa có chút ngạc nhiên mà mở mắt.

"...Thật không."

"Mm-hmm. Có thể được cô ghi lòng tạc dạ như thế, người ấy hẳn sẽ hết sức hạnh phúc đây."

Kotori nói thế, các Tinh Linh đều đồng tình mà gật đầu tán thành.

"Đúng vậy... Em cảm thấy, điều đó thật sự rất đẹp."

"Tán thành. Không ngờ reine cũng từng có quá khư thăng trầm đến vậy, thật khiến người khác giật mình."

"Naa. Hiện thực so với Manga rõ càng thêm kỳ diệu. Cho dù cùng một phương tiện, nhưng câu chuyện hư cấu viết ra so thế nào cũng không thể bằng người thật việc thật được. Hiện thực luôn mặc nhiên mà thay đổi, bút lực chẳng thể nào lường hết được cả."

"Ufufu... Rõ là, một câu chuyện đẹp đẽ. Thoáng, khiến người ta có chút ước ao thật đó."

--Đúng lúc này.

https://thuviensach.vn

Giữa lúc mọi người từng người thay phiên nhau cảm thán một câu, tự dưng lẫn trong đó là một âm giọng vừa lạ lại vừa quen truyền vào trong tai, lông mi Kotori chợt lay động.

Khoảng chừng ba giây, chủ nhân cảu âm giọng ấy đã được vớt ra từ trong biển ký ức của cô. Cơ thể Kotori chợt căng lên, vội xoay người qua một bên.

"Kurumi...!?"

Không sai. Chẳng rõ là xuất hiện tự bao giờ, Tinh Linh tàn ác nhất--Tokisaki Kurumi đã hiện diện ở nơi đó.

"Cái...!"

"--"

Bởi rằng bị đánh động bởi lời của Kotori, hoặc có khi là trước khi Kotori kịp chú ý tới sự tồn tại của cô nàng, các Tinh Linh đều để lộ biểu hiện đề phòng.

Tuy nhiên, Kurumi chẳng có chút hoảng hốt gì trước loạt phản ứng ấy của các Tinh Linh, chỉ mỉm cười như thể thấy nó khá thú vị.

"Ara, ara. Các vị, làm sao thế?"

"..., không có gì, có chút giựt mình khi bị ai đó cướp lời thôi."

Kotori hừ mũi một tiếng rồi điều chỉnh lại dáng ngồi, trả lời với nét mặt không ngán bất kỳ điều gì.

Xem xét kỹ mà nói, Kurumi nào có khoác lên mình bộ Linh Phục, cô chỉ mặc một chiếc áo khoác đơn sắc trong rất dễ thương. Vừa vặn mà nói, hiện không có ở trạng thái sẵn sàng lâm chiến.--Chỉ là, vừa vặn mà nói, chỉ vậy mà thôi.

https://thuviensach.vn

"Mà này, Kurumi. Ngọn gió nào đẩy đưa cô đến đây thế? Có chuyện muốn cùng bọn tôi đối ẩm à?"

Kotori khoanh tay dò hỏi, Kurumi giống như nhớ tới cái gì đó mà vỗ vỗ tay.

"Mou. Đâu có. Tôi, đang đi sắm ít đồ linh tinh thôi."

"Sắm ít đồ á...?"

"Yup yup.--Chẳng là đang suy nghĩ xem nên chuẩn bị gì cho tốt để dành tặng cho Shidou-san thôi ấy mà."

"......!"

Lời của Kurumi, khiến các Tinh Linh nhốn nháo một chút.

Quả nhiên như đã dự kiến. Lựa chọn ngày 14 này để quyết chiến, là muốn nhân dịp lễ tình nhân này mà đánh bóng bản thân đây.

Vào lúc này, Kurumi làm như vừa chú ý tới cái đó mà nhấp nháy đôi mắt.

"Có lẽ nào, các vị cũng tới đây chuẩn bị nguyên liệu làm chocolate à?"

"...Maa. Cô nhìn là biết rồi còn gì."

"Ufufu, nói cũng phải ha. Đã cùng gặp nhau ở cửa hàng này vào ngay dịp này thì, mục đích hẳn sẽ giống nhau ít nhiều rồi. Với lại, nhìn thoáng là cái giỏ là biết các vị đang mua sắm cái gì rồi--"

Nói đến đây. Các cô gái thay phiên nhau sau Kurumi nhìn qua cái giỏ trong tay Origami, lao xao một hơi rồi im bặt, biểu hiện bỗng có chút bối rối... Maa, cũng khó mà trách được.

https://thuviensach.vn

"...Là muốn làm, chocolate đây?"

"...Tạm thời là quyết định vậy đi."

Trong chốc lát trên đầu Kurumi hiện lên dấu chấm hỏi, nhưng cô nàng rất nhanh chóng khôi phục lại trạng thái bình thường mà ho nhẹ một tiếng, ngẩng mặt lên.

"Vậy thì, tôi có một đề xuất, mời các vị lắng nghe một chút nhé."

"Đề xuất...?"

Nghe Kurumi nói vậy, vẻ hoài nghi xuất hiện trên gương mặt Kotori.

--Tiếp đó, khoảng chừng một tiếng sau ở nơi nào đó.

"...Cái, cái tình huống gì vậy trời."

Rời khỏi cửa hàng bán nguyên liệu, vì để bắt tay vào việc chế biến chocolate mà cả đám kéo nhau về lại căn bếp trong ngôi nhà của các Tinh Linh. Ở đó, Kotori khe khẽ lẩm bẩm mà ca thán như trên.

Song đó cũng là tất nhiên thôi. Dù sao thì--

"Ara, ara. Ra đây là nơi các vị cư trú đó à. Ufufu, đẹp đến choáng ngợp luôn đấy nha."

Hiện tại phía sau Kotori, Tinh Linh tàn ác nhất • Tokisaki Kurumi, đang vui vẻ thì thầm điều đó trong khi lướt nhìn quanh căn bếp bự chảng ở đó.

Phải rồi đấy. Đề xuất của Kurumi. Đó chính là--

(--Tôi cũng đang muốn, mau chóng mà bổ sung thêm kinh nghiệm làm chocolate lắm đó nha. Có thể cho tôi ké các vị một chút được hem?)

https://thuviensach.vn

Sự tình cực kỳ quái đản, vượt xa khỏi mọi dự tính ban đầu.

Kurumi đích thật là Tinh Linh. Đối với «Ratatoskr» mà nói thì đó là đối tượng cần công kích lẫn che chở. Vì để giải trừ sự dè chừng của Tinh Linh đối với bên này mà, có đôi khi cũng cần thiết phải tiến hành giao lưu như thế này.

Thế nhưng với trường hợp cô nàng này mà nói, tình hình này rõ là độc nhất vô nhị chẳng giống với bất kỳ Tinh Linh nào.

Dù sao cô nàng hẳn đã biết được tiền đề cũng như mục đích của «Ratatoskr» hay là của Shidou rồi, thế mà lại đưa ra yêu cầu quết phân thắng bại. Nghĩ rằng trong này còn có ẩn tình nào khác cũng không có gì quái lạ.

"....."

Thế nhưng. Kotori liếc Kurumi lần nữa.

Quả thực, Kurumi là một Tinh Linh nguy hiểm. Linh Lực không chỉ đủ lớn để phản kháng, mà cả khi so về 『số lượng』 cũng khó mà nắm chắc được phần thắng. Đây là một đối thủ đáng gờm không được phép lơ là dù chỉ là một chút.

Nhưng bởi chính là như vậy, giờ lại có khả năng thu thập thêm thông tin về cô nàng, có thể nói hiện tại là cơ hội hiếm có ngàn năm có một.

Ngày 14 đã cận kề. Ngày Shidou cùng 'quyết chiến' với Kurumi. Trước khi ngày đó diễn ra thì bất cứ cơ hội nào để có thêm thông tin về Kurumi thì, dù là ít là nhiều gì cũng là điều tốt, Kotori hiểu rõ điều đó nên không thể không tiếp nhận cái đề xuất này của Kurumi được.

"...Kotori này."

https://thuviensach.vn

Ngay khi Kotori vẫn mải đang suy nghĩ, Reine khẽ giọng gọi cô bé.

"...Tôi tạm thời, sẽ trở về «Fraxinus» trước. Đây là cơ hội hiếm có. Tôi nghĩ rằng mình cần tận lực hết sức mình mà quan sát đánh giá giá trị cảm tình của Kurumi cũng như mức độ thiện cảm."

"Ừ, xin nhờ cô vậy. Chỗ này cứ giao cho em ứng phó."

"...Ừm. Vậy dựa vào cô. Chúc mọi thứ suôn sẻ."

Reine sau khi nói xong chậm rãi gật đầu, rồi rời khỏi phòng.

Kurumi nhìn theo bóng lưng Reine đi khỏi mà lộ vẻ bối rối mà nhẹ nhàng nghiêng đầu.

"Ara, Murasame-sensei không tham gia à?"

"Ừa. Hình như là có việc gấp gì đó."

Kotori tùy tiện mà nói hươu nói vượn, Kurumi chỉ hmm... mà khép hờ ánh mắt, nhìn chăm chăm về phía bóng Reine khuất dần.

Trong nháy mắt, còn tưởng là cô nàng phát hiện ra Kotori đang nói dối--cơ mà hình như không phải như vậy. Mặc dù có chút khó để nói rõ, song cảm giác nhưng có chút hoài nghi gì đó phảng phất trong ánh mắt đó.

"Sao thế. Cô có gì đó muốn nói với Reine à?"

"Aa, không có. Nào có gì đâu."

Được Kotori thắc mắc, Kurumi điềm nhiên như không mà lắc đầu.

"--Quan trọng hơn, chúng ta cần nhanh chóng bắt đầu đi chứ nhỉ."

Cô nàng như muốn chuyển đề tài mà vỗ vỗ tay thúc giục, đem túi đựng các nguyên liệu chế biến chocolate vừa mua khi nãy đặt lên trên bàn.

https://thuviensach.vn

Nhóm Kotori hiện cũng ở đấy, không phải trong phòng riêng của mình, mà là trong một căn bếp có không gian rộng như một nhà trọ tiêu chuẩn.

Vì nơi này vốn là nơi dành cho các Tinh Linh cư ngụ lại, nên ngoài phòng cá nhân ra còn có đủ loại các cơ sở vật chất khác. Ví dụ như là phòng để chiếu phim này, hay là phòng tập thể dục thể thao để các Tinh Linh duy trì cơ thể khỏe mạnh này, v.v... Và căn bếp này là một loại cơ sở nằm trong số đó.

Tất nhiên các phóng cá nhân cũng có bếp riêng, thế nhưng vì dự kiến cho các ngày lễ như Giáng Sinh, Tình Nhân gì đó, các Tinh Linh muốn cùng nhau chuẩn bị cho ngày lễ sẽ điều nhất định sẽ phát sinh, thế là chỗ này đã được thiết kế nên.

Hiện tại có thừa khả năng cung cấp đủ mọi dụng cụ để các Tinh Linh song song tác nghiệp nấu nướng theo chương trình trên đài, ngừng nói là dụng cụ đặc biệt dùng cho vùng đặc trưng nào đó trên thế giới, mà ngay cả các thiết bị tối tân vốn chỉ được dùng trong ngành công nghiệp ăn uống cũng chẳng hề thiếu thốn chút gì.

Vào lúc gian nhà này được kiến tạo vào năm ngoái, Shidou đã có dịp tham quan chiêm ngưỡng nội bộ của nó, lúc ấy hai mắt của cậu trông cứ như là một đứa trẻ lần đầu tiên được trải nghiệm thế giới qua một ô cửa sổ nhỏ vậy, ngay cả đôi chân cũng bắt đầu run rẩy dù cậu chỉ đứng chết trân đó mà ngắm nhìn, bởi vậy mà có thể thấy được trình độ hoàn hảo của gian nhà này rồi đấy.

"Ufufu, lâu lắm rồi mới bắt tay vào làm bánh lại đó... Ara?"

Lúc này, Kurumi lòng tràn đầy hứng khởi mà mở quyển sách dạy nấu ăn cô vưa mua ban nãy ra trên bàn, bỗng nhiên chú ý đến cái gì mà trợn tròn con mắt.

https://thuviensach.vn

Lý do ngay được dần dần công bố. Các Tinh Linh đang vẻ mặt dè chừng mà tập hợp lại một góc trong phòng.

"Muu... Ngươi rốt cuộc đang âm mưu điều gì đấy hả, Kurumi."

"Hừm, muốn chiến thì ta đây sẵn sàng chiều ngươi đến cùng đó nghen...!"

"Tham chiến. Yuzuru cũng sẽ không ngồi yên đâu."

Vài người thay phiên thay nói, song ánh mắt hướng về Kurumi lại có chút miệng hùm gan sứa.

Nhưng mà đâu thể tránh được. Dù gì thì đối phương cũng đã nói rõ ý định muốn chiếm đoạt nguồn Linh Lực mà Shidou đang nắm giữ. Bảo các cô nàng này đừng đề phòng quá mới thật là miễn cưỡng ép buộc.

Song, những phản ứng này đối với Kurumi thì nó vốn nằm sẵn trong dự liệu cả rồi đây. Kurumi hì hì thả lòng khóe môi, sử dụng âm giọng to hơn hẳn ban nãy để tiếp tục.

"Ara~, các vị không muốn tham gia à? Ufufu, vậy là trái tim Shidou coi như sẽ do tôi độc chiếm chắc luôn nà."

【CÁI...!】

Nghe Kurumi khích vậy, các Tinh Linh chau mày.

Dù chỉ là trò khiêu khích giản đơn. Cơ mà dù trong lòng biết vậy (nói vậy thôi chứ có khi có vài người không biết), song những lời này không thể coi như không biết không nghe thấy được. Các Tinh Linh ức chế mà hít một hơi, chậm rãi mà bước đến chiếc bục nấu nướng.

"Như nào có thể để ngươi ngon ăn như vậy được...! Shidou là bởi do ta bảo vệ đó! *Nhồm nhoàm*"

https://thuviensach.vn

"Em-em cũng sẽ...cố gắng!"

"Hmm. Nushi-sama là của Muku, tuyệt không cho phép ngươi mặc sức làm càn."

Nói vậy, các Tinh Linh từng người một bắt đầu mang nguyên liệu mình đã chuẩn bị trải lên bàn.

Không biết là có phải do quang cảnh đang diễn ra trước mắt cô hay không, Kurumi tựa như vui đến từ tận đáy lòng mà nở nụ cười tươi tắn.

"Ufufu, tôi cũng không chịu thua đâu nhé."

Kurumi xắn ông tay áo lên, mặc chiếc tạp dề được chuẩn bị sẵn trong phòng vào, tỉ mỉ rừa sạch hai tay.

Mọi người cũng thuận theo hình thức đó mà chỉnh lại bộ dạng của mình để tiện bắt tay vào việc bếp núc, rồi lần nữa đứng trước chiếc bàn. Mang hai tay đã được rửa sạch sẽ giơ lên trước ngực để sửa soạn, nhìn thoáng qua cứ ngỡ như là các bác sĩ chuyên khoa giải phẫu sắp sửa bắt tay vào công việc vậy.

"....."

"....."

"...*Nhồm nhoàm*"

Thế nhưng, xác nhận cái bàn bếp xong, các bác sĩ giải phẫu, à không, các Tinh Linh, họ trông như hoàn toàn không có ý định bắt đầu hành động.

Trầm ngâm sau hơn mười giây, Tohka vẻ mặt đầy khó khăn lườm lườm về phía Kotori.

"Kotori, tiếp theo cần làm gì đây. *Nhồm nhoàm*"

https://thuviensach.vn

"Hể? Aa, phải rồi."

Kotori có thoáng chút trố mắt ngơ ngác, nhưng lập tức thấu hiểu mà hơi hơi gật đầu.--Nói rõ hơn thì, tuy rằng có cho các cô gái biết qua nguyên liệu cần chuẩn bị là gì, cơ mà lại chưa hề có dịp trình bày cụ thể cần làm gì để chế biến cả.

"Đơn giản mà nói, ta cần phải nấu chảy chocolate được làm sẵn ra, sau đó đổ chúng vào một cái khuôn đã chuẩn bị ưng ý. Sau đó cho vào tủ lạnh để cấp đông lại, khi nó đã cứng lại rồi thì cứ trang trí tùy sở thích là xong."

"Ồ ồ, ra là thế à! *Nhồm nhoàm*"

"...Nghe này, Tohka. Bộ cô nãy giờ bận nhai cái gì đó suốt đó à?"

Lúc này, Natsumi bán tín bán nghi nhìn Tohka nói vậy.

Nói lại, đúng là từ lúc bắt đầu đã thấy giọng của Tohka hình như có chút gì đó hơi kỳ kỳ. Kotori nhìn về chỗ Tohka đứng lúc nãy--sau đó lập tức nhận ra được nguyên nhân.

Tohka đã lấy miếng chocolate ra khỏi túi, và cạp mất một tảng lớn tự lúc nào chẳng ai hay biết.

"Khoan..., không được ăn Tohka, ăn nhiều quá thì hết sạch phần để tặng cho Shidou luôn bây giờ!?"

"Óa? Aaa...! Ta đâu có định...!?"

Nghe Kotori la toáng lên, Tohka mới chú ý tới cái tay của bản thân đang làm gì mà đâm ra ngạc nhiên.

"Tên, tên Kurumi đáng ghét kia... Âm mưu rõ nham hiểm mà... *Nhồm nhoàm*"

https://thuviensach.vn

"...Đâu, rõ ràng chuyện đâu có như vậy. Hơn nữa không phải cô vẫn còn ăn đó sao."

"Ufufu, hình như có tác dụng rồi này. Trở nên thèm ăn lắm rồi phải hem~"

"Óa!? Dừng, dừng lại hổng được...! *Nhồm nhoàm*"

"Kurumi cô cũng đừng có phụ họa theo nữa."

Kotori hét lên, tước lấy túi chocolate Tohka cầm trên tay, thở hắt một hơi như đã cạn kiệt sức lực.

"Haaa... Cũng may có dự trù mà mua hơi nhiều một chút.--Mọi người, cùng bắt đầu nào."

【ÔÔôôô!】

Kotori dứt lời, Tohka liên tiếp gật đầu .

Thế nhưng, cô nàng liền lập tức nghiêng đầu qua một bên.

"...Muu, Kotori. Cái này làm sao cho nó chảy ra bây giờ?"

"Ể? Cô vừa nói cái gì đó, cái này căn bản đâu cần phải hỏi. Cứ việc đem chocolate..."

Nói đến đây, tiếng của Kotori như bị mắc kẹt lại.

Không, không chỉ có mỗi giọng nói mà còn thứ khác nữa. Trong vài giây, mọi động tác trên cơ thể cũng đều đứng hình hết cả. Chỉ có mồ hôi...là chậm rãi lăn dài ngang qua gò má.

"...Kotori-san?"

"Có gì đó không ổn à?"

https://thuviensach.vn

"Nee, nee, neeeee."

Các Tinh Linh bối rối thay nhau hỏi han, Kotori rốt cuộc đã thoát khỏi trạng thái đứng hình. Cô bé vừa lau mồ hồi vừa băn khoăn suy tư, cố gắng hồi tưởng lại vùng ký ức ngày xưa khi được oka-san dạy chế biến món chocolate.

Nhưng mà, ký ức lại bị ngắt quãng, trình tự chỉ được bắt đầu từ khi chocolate đã được hóa lỏng sẵn mà thôi... Đúng vậy, bởi vì lúc ấy được nhắc nhở rằng dùng lửa rất nguy hiểm, vì vậy oka-san đã nấu chảy chuẩn bị chocolate sẵn sàng ngay từ đầu.

Không nghĩ tới, việc Reine trở về «Fraxinus» lại sớm trở thành kiếp nạn đối với cô như này. Kotori đỡ trán, phiền não mà nghiến chặt răng.

Không biết có phải do đã đọc được tình hình qua bộ dạng của Kotori hay không, Kurumi len lén thầm cười rộ lên.

"Ara, Kotori-san. Chẳng lẽ cô không biết cách ủ à? Nếu không ngại thì tôi có thể dạy cho cô đấy nha."

"...! Ồn, ồn ào quá. Loại việc cỏn con này tôi biết thừa nhé!"

Kotori ức chế phun ra một hơi, phát ngôn bừa đầy kiêu căng.

--Ủ? Ủ là cái gì vậy trời? Là ám chỉ chocolate hòa tan à? Ủ...như ủ tóc xoăn á?

"....."

Kotori len lén liếc qua Natsumi, bất ngờ bị nhìn đến khiến Natsumi hoảng lên mà run run bả vai.

"...Định, định làm gì đó."

https://thuviensach.vn

"Không, không có, không có định gì hết.--Mặc kệ đi, trước hết cần làm tan chocolate ra đã. Tóm lại chỉ cần nấu chảy nó ra là được, không cần phải nghĩ nhiều làm gì cho mệt."

Kotori phô trương ra vẻ nói vậy rồi lấy cái nồi trên gái xuống, phóng tới bếp gas.

Sau khi đặt một khối chocolate ngay ngắn vào nồi, rồi châm bếp gas. Ngọn lửa mãnh liệt từ cái bếp ưa dùng trong các nhà hàng Trung Hoa dần dần đun nóng nồi.

Một cách chậm rãi, những phần tiếp túc gần đáy nồi nhất để khối chocolata dần dần mất đi hình thù vốn có, tan chảy ra đặc sệt như hồ. Đám Tohka 『Ồồ...』 lên khâm phục.

"Lợi hại quá, Kotori, nó dần hòa tan ra hết rồi kìa!"

"Hmm, động tác tuyệt lắm."

"Ya, không tệ đâu imouto-chan. Quả không hổ danh em gái của nhóc kia."

Mọi người thay nhau tán thưởng Kotori. Kotori tuy rằng trong lòng có chút bất an, cơ mà vẫn đắc ý mà ưỡn ngực lên.

"Tất, tất nhiên rồi. Với tôi nó dễ như trở bàn--"

"...Ủa, sao tự nhiên thấy có mùi khét ta?"

"Ể?"

Nghe Natsumi nói ra điều đó, Kotori vội vàng ngó vào bên trong nồi.

"Úi--"

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy bong bóng từ đáy nồi bùng bùng sôi trào lên bề mặt chocolate, cùng mùi cháy khét lẹt. Chưa hết, khói đen bắt đầu cuồn cuộn bay ra, lan tản ra chung quanh mùi khét đầy đặc trưng.

"Không, không xong rồi! Nước! Mau lấy nước lại đây!"

"A...aa."

"V-vâng, nước...đây!"

Kotori cầm lấy cái ly thủy tinh đổ nước vào giữa nồi. Xè xè xèo xèoxèoxèo...! Sau khi những âm thanh đó vang lên, khói bốc lên còn nhiều hơn so với ban nãy--cuối cùng rồi thứ bên trong nồi cũng chịu im ắng lại.

"Haa..., haa..."

"Đau, đau tim quá..."

"Nee nee imouto-chan, đây là cảm giác khi làm chocolate đó hả?"

"*Ực*..."

Bị Nia gạ hỏi, trán Kotori lấm tấm mồ hôi hột.

Giữa nồi, thứ lỏng lỏng nâu nâu nay đã hóa thành màu đen thui, đống chocolate chưa kịp tan lềnh bềnh nổi lên cục cục. Chí ít, có thể khẳng định rằng cái bãi bùi nhùi này có cứng lại cũng chẳng cho ra được cái mỹ vị gì.

"Ara, ara."

Lúc này, ánh mắt Kotori với Kurumi chạm nhau.

Đồng thời khi Kurumi tiếp nhận được ánh mắt ấy, cô chỉ mỉm cười đầy dịu dàng.--như đang thầm bảo rằng 『Tôi luôn sẵn sàng giúp đỡ cô bất kỳ lúc nào đó nghen』.

https://thuviensach.vn

"Hứ..."

Kotori biểu hiện nhăn nhó đi vì không cam lòng. Tuy rằng việc cần nhờ đối phương giúp đỡ là sự thật, cơ mà phải dựa vào Kurumi thì lòng tự trọng của cô nào có cho phép.

"...À nee, nee, Kaguya, Yuzuru. Các cô trước đây có từng quyết chiến thi làm chocolate chưa vậy?"

Vì không muốn cho Kurumi nghe thấy mà đè thấp giọng nói, Kotori hướng phía cặp Yamai tỷ muội hỏi thử. Thế là hai người họ bắt đầu tay chống cằm suy nghĩ.

"Sáng tạo với ta vốn không tương hợp. Tàn phá và hủy diệt mới là khởi nguyên của ta."

"Phiên dịch. Đáng tiếc là chưa từng có thi thố nhau làm chocolate bao giờ. Ngược lại thi ăn nhanh thì từng có."

"Vậy, à..."

Kotori thất vọng mà rủ bả vai xuống, ngay lúc này Kaguya tiếp tục bồi thêm một câu 『Nhưng mà』.

"Đem cái vật thể kia hòa tan không phải là không có manh mối."

"Đồng ý. Tôi nhớ là trên T.V người ta có dùng tới nước sôi."

"Nước sôi à..."

Kotori tiếp nhận thông tin từ hai người họ, con mắt thoáng cái lóe lên tia sáng.

Nhớ kỹ lại thì lúc đó, oka-san hình như có để nước sôi trong nồi. Thi ra là thế, chỉ cần làm vậy thì sẽ không cần lo lắng chuyện chocolate bị khét

https://thuviensach.vn

nữa đây.

"Chính nó!"

Kotori thay một chiếc nồi khác vào, lần này có thêm một ít nước vào nồi trước khi châm lửa lên.

Ít lâu sau đó nước bắt đầu sôi lên ùng ục, hơi nước bắt đầu từ từ bay lên.

"Được rồi."

Kotori cầm lấy thanh chocolate, ngay thế mà trực tiếp bỏ vào giữa nồi nước sôi. Không biết vì sao mà lúc này nghe như có giọng Natsumi kêu Aa lên một tiếng, mà chắc chỉ là do cô tưởng tượng thôi.

Chocolate chìm vào trong nước sôi ngay mất đi góc cạnh, dần dần hòa làm một vào dòng nước sôi đó.

"Tan rồi tan rồi. Giờ thì chỉ cần đem nó đi đông cứng lại là dùng được đây."

"Hmm... Nữ muội, Muku cảm thấy cái này cùng với chocolate mà Muku biết nó không giống nhau lắm."

Nhìn kỹ Kotori tự tay thao tác, Mukuro tựa như nhận ra có gì đó không đúng lắm mà nói vậy. Kotori chỉ Ahihi nở nụ cười.

"Anou, chế biến chocolate ở trạng thái này thì tất nhiên không thể giống với việc tự làm chocolate bằng thủ công rồi. Không có vấn đề gì đâu, giờ chỉ vào đổ vào khuôn rồi cấp đông lại là thành chocolate bình thường ngay. Nếu như hẵng còn lo lắng thì nên nếm thử một chút xem thế nào?"

"Muu, được đó."

https://thuviensach.vn

"! Kotori! Chị cũng muốn! Cho chị thử nếm chút đi!"

Tohka hai mắt sáng choang mà quơ quơ tay xung phong. Kotori hí hửng nói 『Được thôi』, sau đó chìa cái muỗng múc chút ít chocolate giao cho hai người họ.

Cả hai đồng thời liếm chocolate.

Rồi--

"...Blè, blèu...?"

"Kotori ơi...? Vị của nó sao lạt nhách hà..."

"Hể?"

Kotori khẩn cấp nhíu mày, tự thân cũng nếm một ít.

Tiếp đó--thay vào đó là biểu hiện tương đồng với hai người vừa thử trước.

"Oy... Sao vậy trời. Vị chẳng có chút gì gọi là ngon luôn..."

"...Tất nhiên, mà, cái này, bởi vì bị pha với nước sôi nên không biến thành như vậy mới gọi là lạ đấy..."

Natsumi trợn tròn mắt đưa ra lời giải thích. Vai Kotori rung lên sau khi nghe điều đó... Thảo nào lúc nãy mình cảm thấy có gì đó kỳ kỳ.

"Rốt, rốt cuộc phải làm sao để nấu chảy chocolate ra đây. Chẳng nhẽ..."

Giữa lúc Kotori ôm đầu sầu não, lần này tới lượt Miku nảy ra sáng kiến gì đó mà lộ ra biểu hiện phơi phới.

"À! Kotori-san ơi. Chị nghĩ ra được một cách tốt lắm nè."

https://thuviensach.vn

"....."

Kotori nhìn Miku với ánh mắt hoài nghi. Theo mặt tốt thì đây có thể là cơ hội để cô bé vực dậy hy vọng của bản thân, cơ mà thành thật mà nói thì biểu hiện Miku có hơi hớn hở quá mức.

"...Là sao này? Tuy rằng hiện tại có thể lắng nghe một tý, nhưng nếu như chị dám nói là cứ đem chocolate liếm cho tan ra rồi sau đó đem đông lại gì gì đó thì đừng có trách sao biển xanh lại mặn à?"

"Kyaa! Sao biết hay vậy? Quả nhiên chị em chúng mình tâm trí tương thông nhau mà!"

"Khoan... Á, đừng có, buông tôi ra mau!"

Kotori dốc toàn lực bình sinh ra đẩy Miku ra, sau đó lần nữa ôm lấy đầu.

Lòng tự trọng không cho phép bản thân cô tiếp nhận sự chỉ bảo của Kurumi. Còn một người khác nữa, người có sở trường nấu nướng nhất--

"...! Phải rồi, Origami!"

Kotori ngẩng đầu lên, nhìn về phía có Origami hiện diện.

Giỏi giang toàn diện, không có chuyện gì mà Origami không thể đảm nhiệm một cách hoàn hảo được. Chỉ cần nghe theo lời cô ấy, việc chế biến chocolate hẳn sẽ không còn là vấn đề.

Nhưng mà--

"Cái gì đây."

"....."

https://thuviensach.vn

Chẳng biết từ lúc nào mà máy tính cùng máy quét 3D đã nằm chình ình trong căn bếp, Origami đang ở đó hí hoáy bức tượng lõa thể của chính bản thân cô, Kotori câm nín.

...Cảm thấy, ấn tượng của bản thân cô với việc chế biến chocolate, cùng với vật thể đang phát ra tiếng răng rắc vo ve trước mặt cô, không có cách nào để não bộ của cô nhận ra được mối liên hệ giữa chúng được cả.

"... ... ..., cố gắng lên."

"Phải cố gắng."

Kotori buông mồ hôi hột khi nói vậy, Origami gật đầu đáp với vẻ mặt cực kỳ nghiêm túc.

Và rồi lần thứ ba, cùng đường bí lối.

Có lẽ không đành lòng nhìn dáng dấp này cảu Kotori, Natsumi sử dụng giọng vô cùng khách khí để nói.

"...Kotori."

"...Sao vậy?"

"...Không có, chỉ là, tuy rằng tôi không biết liệu có đúng hay không, có thất bại cũng không dính dáng gì đến tôi, mà có khi cô căn bản cũng chẳng có muốn theo lời tôi nói đâu--"

"Không, cứ nói đi, cô muốn nói cái gì cơ?"

Kotori sau đó nhíu mày đáp lời, Natsumi né tránh ánh mắt mà trả lời.

"...Phương pháp đơn giản nhất để chế biến, tôi ngược lại biết rất rõ."

"... ..., Sensei!"

https://thuviensach.vn

Kotori tha thiết nắm lấy tay Natsumi.

"Aa...!"

"Natsumi-san, quả nhiên lợi hại...!"

Ngay sau đó các Tinh Linh khác cũng hướng ánh mắt tôn kính về phái Natsumi. Bả vai Natsumi run rẩy vì kinh ngạc, cả ánh mắt cũng rung lên như không còn cách nào để bình tĩnh lại.

"Đừng, đừng như vậy, được mọi người trông mong như vậy tôi sẽ bối rối đến chết mất..."

"Sensei! Trước tiên cần phải làm như thế nào giờ!"

"...Mou, đem chocolate đi cắt vụn rồi cho vào một cái chén lớn, sau đó đem cái chén chocolate ấy đặt vào trong nước nấu lên. Aa, nhiệt độ vì vậy sẽ ổn định hơn..."

Natsumi tuy rằng bộ dạng vẫn còn cứng nhắc nhưng vẫn nói ra được lời hướng dẫn. Các Tinh Linh sâu sắc cảm thấy hứng thú, lập tức bắt tay vào làm chocolate.

Lúc này--

"......?"

Mí mắt Kotori đột nhiên giựt giựt.

"--Ufufu, fufufu."

Cảm giác được Kurumi mỉm cười hạnh phúc khi nhìn cái quang cảnh này của các Tinh Linh mà lòng cô cảm thấy khó hiểu.

https://thuviensach.vn

Kia nào phải là nụ cười nhạo dành cho những kẻ yếu đuối dám khiêu chiến với cô ta, trái lại, biểu hiện ấy cứ như là nụ cười dành cho những cô em gái bé nhỏ đang được cô nàng bảo bọc lấy lại.

Nhưng khi nhận ra Kotori lại lần nữa chuyển hướng nhìn về phía mình, Kurumi chợt lảng ánh mắt đi, trở về với công việc chế biến chocolate đang dở dang của mình.

"...Không có đâu."

Kotori nhẹ nhàng nhún vai, tiếp tục cầm lấy chén vụn chocolate.

"Được rồi, chúng ta đông người thế này, nhất định phải tạo ra cho bằng được món chocolate bất khả chiến bại trước Kurumi đấy!"

【ÔÔôôô!】

Như để phối hợp với lời kêu gọi của Kotori, các Tinh Linh đồng loạt giơ đấm tay lên.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Tội Nghiệt Của Quá Khứ

Phần 1Và như vậy, buổi sáng của ngày 14 tháng 2 ấy đã đến.

Ngày lễ tượng trưng cho tình yêu thương được mọi người gán với cái tên của vị thánh Valentine--cũng chính là ngày Shidou cùng quyết chiến với Kurumi.

"....."

Hiện đang trong toilet rửa mặt một cách tỉ mẫn, Shidou nhìn bản thân mình qua chiếc gương, nhằm củng cố sự nhiệt tình mà cậu phùng má lên. Sau đó múc nước đầy trong lòng hai bàn tay và tiếng bộp thanh thúy vang lên, vài vụn nước bắn lên chiếc gương.

"--Được rồi."

Shidou dùng khăn lau khô mặt, vuốt ống tay áo xăn lên về lại như cũ, rồi bước ra khỏi toilet... Chẳng cần phải nói, cậu không quên lau sạch đi những hạt nước đọng lại trên gương. Vì nếu bỏ mặc, nó sẽ lưu lại một vết ố, và sẽ gây thêm phiền toái không đáng có cho cậu khi đến dịp quét dọn.

Hành vi này quả thực hơi thái quá đối với người thường... Hay có khi đơn thuần chỉ là do bản năng của người đàn ông nội trợ.

Song Shidou cho rằng như vậy có gì là không tốt đâu.

https://thuviensach.vn

Đối thủ là Tokisaki Kurumi--kình địch khó bề đánh bại. Là người mà Shidou đã gặp được từ mấy tháng trước, nhưng cho tới tận bây giờ vẫn là Tinh Linh duy nhất cậu không tài nào phong ấn nổi. Cô ấy không phải là đối tượng mà cậu không thể nào dễ dàng tán đổ một cách khinh địch được.

Cơ mà dù thế, Shidou cũng không hề có dự định rằng ngày hôm nay sẽ là ngày cuối cùng của mình.

Shidou nhất định phải, rửa mặt ở chỗ này lần nữa. Nguyên chính là như vậy, một chút vết bẩn cũng không thể bỏ qua được. Nếu như đến lượt Kotori quét dọn mà nói, con bé chắc chắn sẽ dùng sức lấy đồ cạo nó ra cho mà xem, lúc ấy chiếc gương sẽ mang những vết sẹo thương tâm lắm.

Trong lúc Shidou tưởng tượng ra cảnh Kotori sẽ nổi trận lôi đình như thế nào nếu như nghe phải những lời đó, lơ đãng kéo cánh cửa phòng khách ra, bước chân cậu đột ngột phải dừng lại.

Hiện tại đứng ngay giữa hai bên cánh cửa, là Kotori như đã phục sẵn từ lâu ở đó để đợi Shidou.

"A-anou?!"

Tuy rằng Shidou không nghĩ thứ mình vừa nghĩ lại lộ ra được, cơ mà đột nhiên phải đối diện Kotori khiến cậu cảm thấy có hơi hoảng.

Thấy phản ứng khả nghi cảu Shidou, Kotori bất mãn mà trề môi.

"A-anou cái gì đấy,..."

"Xin, xin lỗi... Tại anh hơi giật mình thôi."

Kotori đem vẻ mặt hoài nghi soi nét mặt của Shidou vài giây, nhanh chóng bảo rằng 『Mà không sao』 rồi nhún vai.

Sau đó, cô bé đem cái gì đó vốn giấu đằng sau lưng, sỗ sàng giúi cậu.

https://thuviensach.vn

"Nè, cầm lấy đi."

"Hở?"

Shidou trợn tròn mắt, nhìn tới nhìn lui món mà Kotori đưa cho, cẩn thận ngắm nghía. Đó là một cái hộp nhỏ nhắn được gói lại vô cùng tinh xảo. Giấy bóng đỏ cùng dải ruy băng hắc sắc, rất đậm nét Kotori.

"Aa... Đây, chẳng lẽ là, chocolate ư?"

Nghe Shidou hỏi vậy, Kotori hừ mũi một cái, đồng thời má trở nên đỏ lựng cùng ánh mắt dao động hẳn.

"...Chỉ lần này thôi đấy. Mà chắc cũng chẳng có gì đáng tự hào khi nhận được chocolate từ em gái đâu nhỉ."

"Làm gì có vụ đó chứ. Cảm ơn em nha, Kotori."

Shidou vừa mỉm cười vừa nhận chocolate, gương mặt Kotori ngày càng đỏ hơn khiến cô bé phải quay mặt đi chỗ khác.

"Rồi rồi. Quan trọng hơn, anh xem đi."

"Hử?"

Shidou không hiểu gì mà lệch đầu, Kotori chỉ nhẹ nhàng nâng tay cao lên, hướng về phòng khách mà vẫy tay ra hiệu.

Thế là như phối hợp tín hiệu từ cô bé, năm Tinh Linh khác như đã đợi lâu lần lượt từng người cầm trên tay túi hoặc hộp quà chạy lại bên cạnh Shidou. Từ phải qua trái, bắt đầu là Yoshino, Natsumi, Mukuro, Miku và Nia.

"Ồ, mọi người, đến đây từ lúc nào thế? Trời hôm nay vẫn chưa lên mà."

https://thuviensach.vn

"Vâng... Vì em có cái này muốn tặng cho Shidou-san."

"...Maa, tuy rằng ta không tự tin lắm, nhưng mà tạm thời..."

"Hmm. Xin chàng hãy nhận lấy, Nushi-sama. Không được bại dưới tay cô ta đâu đấy."

"Không sao đâu~yo. Có gì gì lạ trong đó đâu nya~."

"Phải phải đó, toàn nguyên liệu tự nhiên đơn thuần thôi á."

"Sao mấy câu sau nghe sặc mùi khả nghi quá vậy trời!?"

Shidou cao giọng kêu lên, Nia với Miku chỉ Ahihi mỉm cười.

Mặc kệ thế nào, Shidou liên tục không ngừng bị ấn chocolate vào trước ngực. Shidou đành vừa Ahaha cười khổ vừa rối rít nói lời cảm tạ các cô gái.

"Haha... Xin cảm ơn, tất cả mọi người. Từ lúc được sinh ra tới giờ có lẽ đây là lần đầu tiên tôi nhận được nhiều chocolate đến vậy."

"Đừng...khách sáo mà."

"Nee--nee--, mau mở ra xem đi--!"

"À, rồi? Vậy thì..."

Dưới sự hối thúc của Miku. Shidou mang những cái túi cùng hộp chocolate vừa nhận được bày ra trên bàn, lần lượt mở từng cái ra.

Hình ♥ cùng hình ☆, rồi cả hình nấm, chocolate với đủ mọi hình dạng ánh ngay vào mắt cậu. Xem sơ cũng đủ biết đây không phải thứ có thể mua được ở cửa hàng nào đó rồi.

"Ồ, lẽ nào đều là tự làm sao!?"

https://thuviensach.vn

Đới với câu hỏi của Shidou, các Tinh Linh có chút kiêu hãnh mà gật đầu khẳng định.

"Không thể nào? Như Kotori, thì hẳn em ấy sẽ trực tiếp cho chocolate thẳng vào nồi mới đúng, làm gì biết vụ để nước sôi vào trước để chúng khỏi bị khét được chứ?"

"Còn, còn khuuuuyyyyaaaa mới có vụ đó nha!?"

Nét mặt Kotori dao động rõ rệt, ánh mắt lảng đi chỗ khác. Thấy cái cảnh này, các Tinh Linh đều phụt cười.

Theo như cậu thấy, hẳn ít nhất cũng đúng phân nửa đây. Tuy không phải là Kotori không biết nấu ăn, cơ mà tay nghề của con bé vụng về lắm, cộng thêm cái tính thích ra vẻ nữa.

Nói là nói vậy, chocolate thành phẩm hiện đang bày ra trước mắt cậu hiện thời, dù có là của dân không chuyên thì nó vẫn đẹp lắm. Hình dạng không chỉ đều đều nhau mà còn nhẵn bóng nữa, cách trang trí cũng bộc lộ ra nét đặc trưng của riêng mỗi người, vô cùng dễ thương là đằng khác.

Sẵn tiện nói luôn, chôclate của Kotori có hình ♥ chính thống, Yoshino thì chính là hình 『Yoshinon』, Natsumi thì chơi hình nấm, Mukuro thì dùng hình ☆ với nhiều kích cỡ, Miku thì sử dụng hình nốt nhạc, độc nhất chính là Nia, chocolate sữa hình bán nguyệt với mặt trên là dâu tây trồi lên đậm chất châu Âu.

...Tuy rằng một phần nào đó khiến cậu cảm thấy bối rối, song có thể nhận được nhiều chocolate đến vậy, với tư cách một thằng con trai mà nói thì đó chỉ có thể là phước trời ban. Shidou lại lần nữa gởi lời cảm ơn đến các cô gái, rồi lần lượt nếm qua mỗi loại chocolate.

"Mm, ngon thật đó! Haha, có bảo đây là của dân chuyên làm cũng không ngoa đâu."

https://thuviensach.vn

Được Shidou tấm tắc khen, các Tinh Linh vui vẻ ra mặt.

Hiện ở chính giữa mọi người, Kotori lộ ra vẻ có chút an tâm rồi nhún vai.

"Có thể khiến anh thỏa mãn là tốt rồi. Hôm này mà không cố gắng làm cho tốt thì không có được đâu đấy."

"À ừ--không thành vấn đề."

Shidou ra sức gật đầu, chợt cầm một miếng chocolate nữa bỏ vào miệng. Đường chính là cách bổ sung năng lượng có hiệu quả nhanh nhất, với sự hậu thuẫn khuyến khích ủng hộ của mọi người, Shidou cảm giác được toàn thân cậu đang tràn trề hăng hái.

Thấy Shidou như vậy, Kotori cười khổ nhún vai.

"Nhìn cái bộ dạng này, thì xem ra không cần phải lo lắng rồi nhỉ.--Mà nè, đừng có ăn nhiều quá, không tốt đâu?"

"Etou?"

Nghe Kotori bảo thế, Shidou bất giác toát ra mồ hôi lạnh.

"Chẳng nhẽ, bên trong có bỏ thêm cái gì đó..."

"Làm gì có! Em chỉ nhắc nhở anh còn phải gặp vài người nữa ở trường đấy, nên chừa bụng lại thì tốt hơn!"

Kotori chặt ót Shidou cái bụp, song song nói thế.

Sau đó khoảng chừng 20 phút trôi qua. Hành trang đều đã chuẩn bị ổn thỏa, hiện tại sau khi chào các cô gái kia thì cậu bước chân ra khỏi cửa chính, ngay lập tức nhận ra Tohka đang chờ Shidou ở trước cổng.

https://thuviensach.vn

"!Aa, Shido! Chào buổi sáng!"

Chú ý tới Shidou, Tohka tràn đầy sức sống mà vẫy vẫy tay.

"À, chào buổi sáng, Tohka. Cậu, chờ có lâu chưa?"

"Không, đâu có chờ gì đâu! Tớ cũng vừa mới đến thôi à!"

Nói thế, Tohka khịt khịt nước mũi. Lẻn nhìn kỹ một chút, sẽ thấy ngay là mũi cô nàng đã hơi hơi đỏ lên rồi. Tuy chẳng biết cái 『Vừa mới』 của Tohka là ám chỉ bao lâu, song cậu dám chắc là cô nàng đã đứng đây hứng gió lạnh để đợi cậu được một lúc rồi.

Nhưng mà Tohka có vẻ nhưng hoàn toàn chẳng bận tâm gì tới việc đó, chỉ nhanh tay rút một cái hộp xinh xắn từ trong túi giấy đang cầm trên tay ra, trực tiếp đưa cho Shidou.

"Shido! Valentine vui vẻ nhé!"

Vừa vặn nói vậy cùng nụ cười tỏa nắng.

"Aa, nou."

Vì đã nhận được chocolate từ nhóm của Kotori, nên cậu đã lường trước được cái diễn biến này rồi, tuy nhiên thời khắc được người khác trao tặng lễ vật ấy, quả thật vẫn là vừa vui vừa có chút xấu hổ mà. Shidou hơi hơi đỏ mặt tiếp nhận tấm lòng của cô nàng.

"Cảm ơn nhé, Tohka."

"Umu! Tớ tự tin vào nó lắm đó nha!"

Tohka gật gù, hai mắt lấp lánh tỏa sáng nhìn Shidou. Quá rõ ràng, đây là vẻ mặt đang mong ngóng cảm tưởng về món chocolate này đây.

https://thuviensach.vn

"Ahà..."

Tuy rằng có chút sỗ sàng, nhưng không thể tránh được. Shidou quyết định ở ra ngay tại chỗ, tỉ mỉ nhìn chiếc hộp.

Hiện ra bên trong, là một chocolate hình nấm với chút bột màu vàng ra mặt. Tản mát ra mùi hương. Đấy là--

"Ể, chẳng lẽ đây là, bột đậu nành sao?"

"Ồồ, đoán đúng rồi!"

Tohka vỗ tay bộp bộp. Ra là vậy, ý tưởng chocolate hình nấm cùng bột đậu nành, về mặt nào đó thì đây đúng là tuyệt phẩm mang phong cách của Tohka mà không có gì sánh kịp.

Shidou cầm chocolate lên, nhẹ nhàng cho vào miệng. Vị ngọt của sữa giao hòa cùng mùi thơm của đậu nành tan chảy trên đầu lưỡi. Tuy rằng không rõ là được ai chỉ nhưng mà kết quả ngay thành công mỹ mãn.

"Ừ, ngon lắm! Làm giỏi đấy, Tohka--"

Đang nói, Shidou chợt dừng lại.

Tohka, hiện đang nhìn Shidou với ánh mắt đầy hy vọng.

"...Tohka cũng nếm thử nhé?"

"! Không, không cần, không cần đâu. Đây vốn là quà tặng cho Shido mà!"

"Vậy à. Thế thì, tớ đem tặng lại Tohka thì xong vấn đề ngay đây?"

Nghe Shidou nói vậy, Tohka tròn xoe đôi mắt.

"Muu!? Thế, vậy là... Cũng được nhỉ."

https://thuviensach.vn

"Phải đó, nè."

Shidou nhẹ nhàng đút chocolate vào miệng Tohka.

Thế là lưng Tohka đột ngột thẳng tắp lên, lộ ra biểu hiện như trái tim sắp nhảy tót ra ngoài vậy.

"Umu... Ôô, ngon ngon quá đi mất! Phải gọi bếp trưởng tới ngay mới được!"

"Ể, cái này cho cậu làm mà."

Shidou cười khổ nói vậy, Tohka chợt lộ ra biểu hiện kinh ngạc mà trả lời rằng 『Haa! Phải rồi!』.

Maa, tóm lại đâu thể đứng đây ăn mãi được. Hiện tại còn có việc mà cậu cần tận lực để làm nữa. Shidou cẩn thận cho chiếc hộp vào trong cặp.

"Yosh, ta đi thôi.--Mà, sao hôm nay Kurumi không có ở đây nhỉ."

"Muu? Ừ, nói cũng phải ha."

Tohka vừa nhìn đông nhìn tây vừa nói vậy. Shidou chợt có chút suy tư mà tay chống cằm.

Hôm nay chính là ngày định quyết chiến. E là cô ấy muốn để dành tiết mục chính lại sau giờ học đây.

Shidou thầm nghĩ 『Được rồi!』 siết đấm tay chặt lại như để tự động viên tinh thần, sau do81 cùng Tohka sánh bước hướng về trường học.

"...Hử?"

Một lúc sau đó, khoảng chừng 20 phút.

https://thuviensach.vn

Ngay khi trường học xuất hiện trước mặt cậu, Shidou buộc phải tròn xoe mắt nhìn.

Đó là bởi vì cặp Yamai tỷ muội hiện đang đứng song song nhau hai bên trái phải cổng, tựa như Kim Cương Hộ Pháp để chờ bọn họ vậy.

"Kaguya với Yuzuru? Hai cô đang làm gì ở chỗ này thế..."

"Đến rồi sao Shidou! Kưkư, Kim Thập Tự Lăng của ta là vô đối đó!"

"Kính tặng. Đã đợi lâu, Xin hãy nhận lấy cái này đi."

Cắt đứt thắc mắc của Shidou, Kaguya cùng Yuzuru cầm chiếc hộp trong tay đưa tới. Các học sinh đi ngang qua bên cạnh, bởi hôm nay là một ngày đặc biệt nên nhanh chóng nhận ra được ý nghĩa của hành động này. Trước phương thức trao tặng chocolate một cách quang minh chính đại này, tiếng thì thào lẻ tẻ vang lên từ chung quanh.

"A-anou... Cảm ơn hai cô. Nhưng mà, đâu cần thiết phải đưa ngay chỗ này chứ."

"Kưkư, ngươi đang nói cái gì thế. Hiện tại đã cùng chung đến trường, làm sao phải vứt bỏ cái ưu thế này chứ, bọn ta đâu có ngốc đến vậy."

"Tán thành. Hiện tại công khai trước mặt mọi người như này, cũng là cách để dằn mặt kẻ địch đấy."

Yamai tỷ muội phát biểu đầy tự tin, rồi tựa như cơn lốc mà xoay người đi.

"Mục đích đã toại! Hẹn tái kiến!"

"Giải thích. Tuy rằng mặt lạnh như tiền, nhưng quả nhiên trước mặt mọi người trao tặng tình ý như này vẫn thiệt là xấu hổ quá trời, cần phải nhanh chóng trốn cái đã, ý Kaguya là vậy đấy."

https://thuviensach.vn

"Ta nói vậy hồi nào hả!?"

Kaguya la toáng lên, đuổi theo Yuzuru đã nhanh chân chạy trước một bước trên dãy hành lang.

Thuận tiện nói thêm một tý, chocolate mà Kaguya tặng là hình thánh giá bọc giấy vàng, còn chocolate của Yuzuru thì là hình hạt Alasan với giấy bạc ánh màu tuyệt đẹp.

"Vẫn chẳng chịu thay đổi gì cả, họ lúc nào cũng đến rồi đi nhanh như ngọn gió ấy..."

Shidou ca thán thế với gò má đầy mồ hôi, sau đó cầm chocolate vừa nhận được lên phòng học nằm trên lầu của cậu.

Và cứ thế--khi vào đến lớp của mình, Shidou tiếp tục tròn mắt lần nữa.

"Hể..."

Cơ mà, phản ứng thế cũng là tất yếu thôi. Nếu như phát hiện trên bàn học của mình tự nhiên có một pho tượng thiên sứ đầy tinh xảo dựng sừng sững ra đó, thử hỏi ai mà không phản ứng như vậy được cơ chứ.

Đến gần quan sát kỹ càng hơn, Shidou nhận ra rằng pho tượng ấy được dựng nên bởi chocolate. Trình độ thủ công cũng như tài nghệ quá đỗi ảo diệu này, trán Shidou không tránh khỏi việc toát ra đầy mồ hôi hột.

Chẳng cần phải đoán, tác giả của nó không còn là ai khác.

"...Origami."

"Sao vậy."

Shidou vừa thốt ra cái tên ấy, đối phương ngay tức thì đáp lại. Biết làm sao được, tác giả của nó hiện ngồi ngay bên cạnh Shidou chứ đâu.

https://thuviensach.vn

Tất nhiên. Gương mặt của quý cô thiên sứ này, dù có soi ở góc độ nào thì nó cũng y chang Origami không chút nào sai lệch.

"Nên nói sao giờ ta... Cái, cái này... Thiệt tình là lợi hại vô cùng. Rất cảm ơn cậu."

"Mình vui lắm."

Bởi rằng trong chốc lát không tài nào tìm ra được cái gì để nói, thế là cậu nói huỵch toẹt ra cảm tưởng trong lòng, Origami sau đó đôi má ửng hồng lên, khóe môi cũng thả lỏng hơn.

"Thành ý này tớ xin nhận. Nhưng mà, giờ quả thực chẳng có cách nào để tớ ăn..."

"Mình có chuẩn bị rồi."

Origami nói dứt, rồi dùng một tấm nhựa phủ lên chocolate với phương thức đóng gói cầu kỳ phức tạp. Chưa đầy một phút sau đó, mỹ nhân chocolate bằng thủ công đã được bọc lại một cách hoàn mỹ.

"Như vậy không còn là vấn đề nữa."

"C-cảm ơn... Không hổ danh là Origami mà."

Shidou cười gượng gạo mà nói vậy, lặng lẽ lấy từ trong cặp ra, chocolate từ nhóm Kaguya ban nãy cũng được bày ra trên bàn.

"...Hmm?"

Đột nhiên, cậu chú ý tới. Những tiếng thì thầm lao xao truyền tới từ trong lớp học.

"...Chết tiệt, chết tiệt, chết tiệt, chết tiệt, chết tiệt--"

https://thuviensach.vn

"Phải thiến phải thiến phải thiến phải thiến phải thiến phải thiến phải thiến..."

"Cách chế tác... Bom... nguyên liệu..."

Phải. Đó chính là, tiếng nguyền rủa lẫn ai oán của đám nam sinh lớp cậu, khi nhìn thấy đống Shidou cầm trên tay.

"....."

Mặt Shidou giựt giựt. Tuy rằng tâm trạng đang rối bời, nhưng không phải là cậu không hiểu tâm tình của bọn họ.

Đúng như những gì đã nói với nhóm Kotori vào ban sáng, đối vơi Shidou mà nói, lễ Valentine năm nay là lần đầu tiên trong đời cậu được nhận nhiều chocolate đến vậy. Không ngoa, cho đến tận năm ngoái thì cùng lắm cậu chỉ nhận được chocolate từ Kotori với oka-san là hết cỡ.

Maa, thằng bạn chí cốt Tonomachi Hiroto từng nói qua 『Fuu--fuu--fuu... Thằng này sẽ hốt hết toàn bộ đống chocolate giới hạn ở cửa hàng. Như vậy là sẽ méo có bố con thằng nào nhận được chocolate nữa hết... Rồi sẽ chia một ít chocolate thượng hạng cho cậu sau』, cơ mà hắn không thể làm được rồi.

Sẵn tiện nhắc tới, Tonomachi vừa mới nói tới ấy, hiện đang nhập hội cùng đám nam sinh kia, sử dụng ánh mắt đầy bi phẫn.

"Hỡi các anh em đồng đạo... Cùng bắt đầu thực thi nghi thức nào."

Đột nhiên, từ một chỗ khác trong phòng, Tonomachi thò tay kéo một chiếc hòm.

Ở trong đó, là một con búp bê chocolate với hai chữ 『五河Itsuka』 viết bằng chocolate trắng.

https://thuviensach.vn

Trong khi Tonomachi chậm rãi kéo chiếc hòm ra, các nam sinh cùng thực hiện một vũ đạo quái đản, chép miệng cắc cùm cum...cắc cùm cum giả tiếng chiêng trống.

"Hu-yaaa--!"

Rú lên như để ám chỉ đã đến thời khắc cao trào, Tonomachi từ từ lôi một cây đinh hàng khủng ra khỏi túi áo, rồi tiếp tục vừa rú lên những tiếng quái đản như đang niệm chú vừa phang búa dữ dội cắm cây đinh vào giữa ngực 『五河Itsuka』.

Cơ thể bằng chocolate xuất hiện dấu rạn nứt, 『五河Itsuka』 bắt đầu rắc rắc tan nát.

Thế là các nam sinh rục rịch nhào lại tranh giành đống mảnh chocolate vụn đó.

"Ahahaha! Itsuka đã tan xương nát thịt rồi!"

"*Ken két*!*Ken két* aa!"

"Ta phải ăn, phải xơi tái hắn, Itsuka... Sau đó, sức mạnh của Itsuka, sẽ là của ta..."

"....."

Chứng kiến cái quang cảnh mọi rợ quái dị này, Shidou chợt điếng người lạnh cóng toát mồ hôi hột.

Tuy rằng bình thường mọi người nào phải là một đám người kỳ quặc như vậy... Nhưng quá nhiên là, Lễ Tình Nhân trong cảm nhận của đám nam sinh vẫn là một dịp rất đặc biệt đây.

Bất ngờ, bởi vì phát chán trước những hành động vừa rồi của đám nam sinh, ba cô nữ sinh chợt đánh tiếng thở dài.

https://thuviensach.vn

Đó là bộ ba nữ sinh khá có tiếng tăm torng lớp, Yamabuki Ai, Hazakura Mai, Fujibakama Mii--thường được gọi là bộ ba Ai Mai Mii.

"Ôi dào, đám nam sinh các ông bệnh quá đấy..."

"Được rồi được rồi, nhìn đủ lắm rồi--"

"Tởm quá đii--"

Nói thế, Ai Mai Mii móc ra túi xốp từ trong cặp ra, chứa đầy ắp bên trong đó, hiển nhiên là vô số Giri ChocoChocolate Tình Bạn đang được các cô nàng quăng lên không trung.

Và thế là, đám nam sinh nguyên bản đang bận lập tế đàn lập tức ngước mặt lên, chộp lấy chocolate đang lơ lửng với tốc độ kinh người.

Chocolate được thảy lên, chí ít cũng phải 30 miếng.

Thế mà ngay cả một miếng phải rơi trên mặt đất cũng không có.

"Cảm tạ... Cảm tạ vô cùng..."

"Chocolate được nữ sinh tặng cho...sao mà nó ngọt lịm thế không biết..."

"Độc tố Itsuka... Đang được tinh lọc..."

Đám mây mù u tối phát từ đám nam sinh chợt tan thành sương khói (hay thoạt nhìn có vẻ là như vậy).

Lúc này, có một người thuộc câu lạc bộ mỹ thuật đã cảm động sâu sắc trước hành động cao cả này của bộ ba Ai Mai Mii mà sau này cho sáng tác nên một bức danh họa là 『Nữ thần tự do vì nhân dân mà ban cơn mưa chocolate』, đây là chuyện mà không một ai có thể lường trước được.

https://thuviensach.vn

"Muu, gì vậy? Sao mà ồn ào ghê thế."

"...Maa, umm, cứ mặc kệ bọn họ đi."

Tiếp đó--

"......!"

Bất thình lình, các Tinh Linh đổ dồn ánh mắt về một phía.

Shidou bị tác động mà nhìn theo--rồi bả vai cậu chợt run nhẹ một tý.

Trước mắt cậu hiện tại là Kurumi, cô nàng nháy mắt lại với cậu khi ánh mắt họ chạm nhau, và nở nụ cười hồn nhiên.

"Ahihi, xin chào buổi sáng, Shidou-san. Mới sáng sớm tinh mơ mà đã náo nhiệt ghê cơ."

"A-à... Chào buổi sáng, Kurumi."

Shidou chào hỏi đáp lại, kèm theo một tiếng ực nuốt một hơi không khí.

Đây cũng là tất yếu thôi. Dù sao thì ngày hôm nay cũng đã đến ngày mà Kurumi ấn định rồi.

Hôm qua cùng hôm trước, Shidou với Kurumi đều đã triển khai mặt trận công thủ chiến nắn gân nhau cả rồi.

Song, chuyện sau giờ học ngày hôm nay sẽ hoàn toàn khác. Bởi vì, đấy là lúc hai người họ hẹn hò đi riêng với nhau mà không còn có sự góp mặt của bất kỳ Tinh Linh nào nữa. E rằng Kurumi cũng đã hạ quyết tâm, khiến cho Shidou nhất định phải rung động trước cô nàng rồi đây.

"....."

https://thuviensach.vn

Shidou bị cơn căng thẳng chén ép buộc phải nuốt nước miếng để xoa dịu cuống họng đang khát khô của mình lần nữa. Thành thử, Kurumi chú ý tới điều đó mà hihi mỉm cười.

"Ufufu, dục tốc sẽ bất đạt đấy, Shidou-san à."

Kurumi nói vậy rồi nhẹ đổ người về phía trước, giữ đôi môi thỏ thẻ vào tai Shidou.

"Chuyện vui chúng mình cứ từ từ--để dành cho sau này đã nha."

"...Tặc."

Lơ đãng, bị chất giọng lả lơi gạ tình ấy thả vào khóe tai khiến thân xác Shidou phát rùng cả mình.

Cơ mà, Shidou cuối cùng cũng đâu thể để cho Kurumi phát giác bản thân cậu đang dao động được, rồi nặn cho ra nụ cười tươi tói.

"À-à, tôi cũng mong chờ lắm đó.--Cứ yên tâm đi. Ngôi nhà của Tinh Linh lúc nào cũng dọn sẵn phòng chờ đón cô về cả."

"Ara, ara."

Khi khóe môi Kurumi trở nên rõ rệt hơn, cũng là khi tiếng chuông bắt đầu giờ học reo lên.

Phần 2

"Kihihihihi!"

"Kihihihihi!"

"Hahaha!"

"Hahaha!"

https://thuviensach.vn

"Oy oy, 『tiến trình』 kế tiếp còn khoảng bao lâu này?"

"Theo hiện tại thì còn tầm một tiếng nữa."

"Ara ara."

"Khiến người ta sốt ruột quá đi à."

"Có chơi thế nào cũng hổng biết chán đây."

"Kihihi, hihi!"

"Đúng rồi đó."

"Phải, như mấy cô gái đó, nhỉ."

"Tốt nhất chỉ nên thử vài lần thôi."

"Yup, yup, vả lại."

"Ừ, ừ, họ cũng có lý dó để làm vậy mà."

"Khó mà trách mấy cô gái ấy được ha."

"Dĩ nhiên, chính chúng ta cũng có lý do để hành động đấy thôi."

"Vậy, khi chúng ta cùng họ phát sinh xung đột thì."

"Chúng ta tất nhiên sẽ không hạ thủ lưu tình rồi."

"Yup yup, vậy kế đó."

"Chúng ta phải lên sân khấu chứ sao nữa."

"Không sai, không sai."

"Cùng nhau nào."

https://thuviensach.vn

"Hãy cùng, giáng những cái chết ngọt ngào nhất xuống nào."

"Hãy cùng, vươn đến hồi kết có ý nghĩa nhất nào."

"Vì 『tôi』."

"Vì 『tôi』."

"Vì 『chúng ta』."

"--Vì, Shidou-san."

Phần 3

--Ngày hôm nay trôi qua nhanh thật.

Thoáng cái đã nghe tiếng chuông tan trường vang vẳng bên tai, Shidou không khỏi nghĩ vậy.

Tất nhiên đây không phải là ám chỉ việc sao đồng hồ nó đi lẹ thế, mà chỉ đơn thuần là, do mải thả hồn vào việc suy tính chuyện cần phải làm những gì sau giờ tan học hôm nay, thành ra bất tri bất giác thấy nhanh tan học đến vậy thôi.

Song, đâu có ai trách cứ Shidou được.

Dù sao, đối tượng hẹn hò của cậu hôm nay, chính là Tinh Linh tàn ác nhất • Tokisaki Kurumi.

Có thể vẻ bề ngoài là một thiếu nữ xinh đẹp xuất chúng, nhưng thực chất thân phận của cô nàng lại là--

"...Thôi bỏ đi."

Nghĩ tới đấy, Shidou bỗng mím chặt môi suy nghĩ một lần nữa.

https://thuviensach.vn

Kurumi thực sự là một Tinh Linh rất mạnh. Nếu bảo không sợ cô nàng mà nói, đó hẳn chỉ là dối lòng.

Nhưng mà, ngày hôm nay Shidou nhất thiết phải cưa đổ cho bằng được cô nàng. Thế quái nào lại có cô gái nào dám trao gởi tấm lòng của mình cho một thằng con trai vì sợ mà chạy té đái trong quần được cơ chứ.

--Phải vứt bỏ nỗi sợ hãi cùng sự nhát gan mới là thượng sách.

Mặc cho con tim đang nhảy kịch liệt, chỉ cần gần tới lúc hẹn hò cậu lấy lại được phong độ là đủ.

Như để củng cố tinh thần, Shidou dùng tay vỗ vỗ mạnh vào gò má.

⌈Xem ra, em chẳng cần phải nói thêm gì nữa nhỉ.⌋

Lúc này, như thuận theo lòng quyết tâm của Shidou, chiếc inear vang lên giọng nói của Kotori.

Vì để hỗ trợ cho Shidou, bên trong chiếc «Fraxinus» hiện đang lơ lửng trên bầu trời trường cao trung Raizen, dưới sự chỉ đạo của Kotori, các thuyền viên đều đang sẵn sàng chờ thời cơ. Một vài camera tự động cũng đã được điều tới phòng học để quan sát hành vi của Kurumi.

Shidou hạ quyết tâm, từ từ đứng dậy khỏi ghế.

Cùng lúc này cậu nghe được tiếng gọi khe khẽ vang lên từ bàn bên cạnh.

"Shido..."

Shidou đá mắt nhìn sang, nhận ra ánh mắt quan tâm của Tohka trao đến cậu có chút nỗi niềm bất an.

"Tohka..."

https://thuviensach.vn

Shidou bất ngờ nở nụ cười, từ trong cặp bản thân lấy ra một hộp ben-to.--Chính là hộp ben-to mà sáng nay Tohka đã trao cho cậu.

Sau đó, trước mặt Tohka vẫn còn đang ngạc nhiên với hành động của cậu, Shidou mở hộp ben-to ra, cầm lấy một cây nấm đậu nành bỏ vào miệng, rồi khoa trương dựng ngón tay cái lên.

"Ui, ngon tuyệt.--Như có sức mạnh của trăm người luôn ấy."

"Uu...!"

Đôi mắt Tohka mở to ra, sau đó thích thú mà vẫy vẫy tay.

Tiếp đó, Shidou cảm thụ thấy từ bên đối diện với Tohka--phía bên trái đang có ánh mắt nhìn cậu.

"Shidou, ăn chocolate của mình sẽ ngay có sức mạnh của cả ngàn người gộp lại đấy."

Origami không biết vì sao lại kiên định quyết đoán nói vậy.

Cơ mà, chocolate của Origami là tuyệt phẩm Origami bằng thủ công với tỷ lệ 1/16. Nên nói như nào nhỉ, nội việc lấy ra cũng trắc trở rồi, nếu như cứ điền nhiên như không mà nhai nhai nuốt nuốt như món chocolate của Tohka thì, hẳn quang cảnh trông sẽ kinh dị lắm. Shidou gượng cười gãi gải gò má, xoay người về phía Origami.

"Phần của Origami, tớ sẽ để dành lại cho tối nay.--Sau khi phong ấn được Linh Lực của Kurumi, tớ sẽ thưởng thức nó."

"....."

Như để biểu thị rằng đã hiểu ý của Shidou, Origami gật đầu.

https://thuviensach.vn

Shidou luân phiên nhìn hai cô nàng này một chút, lấy quyết tâm, nói rằng.

"Tớ đi đây."

"Ừm...!"

"Chúc cậu may mắn."

Shidou quay lưng, cất bước đi, trong khi đắm chìm trong những lời cổ vũ của hai người họ.

Từng bước đi đầy vững chắc, tiến gần đến trước Kurumi.

"Yo~, Kurumi."

"Ara, Shidou-san, có việc chi cần tìm mình à?"

Rõ ràng là chính bản thân Kurumi đã chỉ định hôm nay sẽ là ngày quyết chiến, thế mà cô nàng lại giả vờ không biết, đúng là muốn trêu cậu đây mà.

Shidou khẽ thở hắt ra một hơi, rồi như để chiều theo vai diễn mà cô nàng muốn, mà chìa bàn tay ra.

"Vậy, tớ có thể mời cậu cùng hẹn hò một chuyến chứ?"

"Ara, ara."

Kurumi cố ý giả đò lộ ra biểu hiện giật mình, sau đó thả lỏng đôi gò má.

"Nếu như đối tượng chàng chọn là mình thì, rất vui lòng ạ."

Cứ như vậy, Kurumi dùng những cử điệu thanh thoát như tiểu thư khuê các, đặt tay lên lòng bàn tay Shidou, đứng lên.

https://thuviensach.vn

Từ góc nhìn bên thứ ba quan sát, chẳng cần nói nhiều, đoạn đối thoại cứ như Juliet vừa đáp lại lời mời từ Romeo vậy. Thực tế chẳng cần phải nghi ngờ, đám trong lớp tận mắt nhìn thấy cái cảnh ngôn tình này, bắt đầu xì xầm xì xào bàn tán nổi lên.

Song phản ứng của Tohka cùng Origami, lại hoàn toàn tách biệt so với mọi người.

Ánh mắt các cô mang đầy sự khẩn trương, nhưng trong đó toát lên thần sắc rằng họ luôn luôn tin tưởng Shidou.

Bởi vì họ biết được rằng.--Dù là những ngôn tình mỹ miều, nhưng kỳ thực đó chính là tượng trưng cho hồi chuông báo động trận chiến giữa Shidou với Kurumi đã chính thức bắt đầu.

"Thế, cùng tớ xuất phát nhé."

"Aa, ừ đi nhé."

Shidou gật đầu đồng ý, dáng vẻ an cần, cùng Kurumi bước ra khỏi lớp học.

Trên đường, có thể thấy được bóng dáng của Kaguya với Yuzuru từ lớp bên cạnh, giơ ngón cái lên với Shidou. Cậu cũng đáp bằng cách dựng ngón tay cái lên đối lại, rồi cứ như vậy tiến bước vào hàng lang.

Mặc dù tận thấy chứng kiến cái cảnh tượng quá đỗi vi diệu này, cánh học sinh chẳng biết đang nói gì mà cứ líu rít cả lên, song chúng chẳng hề tiến vào được trong lỗi tai Shidou.

Dù gì danh vọng của cậu trong lớp cũng đã tiêu tùng từ lâu rồi. Nội chỉ trong một năm nay thôi, Shidou không biết đã phải gánh biết bao nhiêu là danh hiệu tai tiếng rồi, nào là 『Thợ săn gái chuyển trường』, 『Itsuka thần tốc』, rồi tới cái dài lê thê như 『chàng trai hiền lành tu nhân tích đức

https://thuviensach.vn

từ tiền kiếp, nay vì gái mà bất chấp gánh mọi tội lỗi』, v.v... Chuyện cũng đã rồi nên giờ lời gièm pha có tặng thêm một hai cái biệt hiệu nữa cũng chẳng có vấn đề gì, cơ bản chỉ như muối đổ biển thôi mà.

「--Shidou.」

Giữa lúc Shidou vẫn còn đang vừa đi vừa nghĩ lẩn thẩn, chợt có tiếng gọi của Kotori vang vẳng trong tai cậu nhờ chiếc inear.

「Xuất hiện bảng lựa chọn rồi. Hiện tại trước khi ra khỏi trường, mau quyết định cho tốt đây.」

◇

Hiện tại trên Không Trung Hạm «Fraxinus», màn hình chính đang hiện ra hình ảnh Kurumi trong sánh vai cùng Shidou, đã xuất hiện ba lựa chọn:

① Về nhà.② Đi Karaoke.③ Đi Internet Café.

Đây đều là những lựa chọn căn cứ theo tâm tình của Kurumi mà thiết bị Realizer quan sát đánh giá được, trạng thái tinh thần cùng mức độ thiện cảm với Shidou của Kurumi đều hiển thị trên đó.

"Toàn bộ các thành viên, hãy lựa chọn đi!"

Sau hiệu lệnh của Kotori, các thuyền viên ở khoang sau bắt đầu thao tác trên bảng điều khiển của tiêng mình.

Vài giây sau, màn hình hiện lên kết quả được công bố.

Với lượt bình chọn nhiều nhất chính là ②. Kotori tỏ vẻ đồng tình mà xoa xoa cằm.

https://thuviensach.vn

"Vậy sao, nhận định tốt lắm... Mà này Maria, mấy cái lựa chọn hôm nay không phải có phần hơi thiên vị à?"

Kotori dứt lời, đầu tiên là trên màn hình hiện lên chữ 『MARIA』, sau đó bộ phận loa trên chiến hạm bắt đầu tự phát ra tiếng.

Đó là AI điều hành «Fraxinus», thường được gọi là Maria.

『Lúc trước đã trình bày qua rồi, các lựa chọn sẽ căn cứ theo dữ liệu của Tinh Linh mà tự động tạo thành, không phải là bởi do tôi thiên vị ai mà làm ra cả. Tuy nhiên, nếu muốn tôi trần thuật ý kiến cá nhân của mình ra thì, giờ không phải là lúc để nhất chiêu phân thắng bại hay sao.』

"Phân thắng bại?"

『Đúng. Đối thủ là Tokisaki Kurumi, không phải là đối tượng có thể so suất. Tôi cho rằng mặc kệ là lựa chọn thế nào, cũng đều cần phải tỉnh táo chấp nhận rủi ro mà áp dụng tốc công.』

"Tốc công à...?"

『Nói thẳng ra chính là cần phải đặt cả hai người vào cùng một chỗ riêng tư.』

"...À, thì ra là thế..."

Câu trả lời hơi chênh vênh này khiến Kotori nhíu hàng mi lại, song cô bé lập tức cắt đứt dòng suy tư mà di chuyển micro đến gần mép hơn.

"Maa, tóm lại, Shidou, chọn ②--"

「Khoan--đợi xíu đã.」

Trong khi Kotori chưa kịp truyền chỉ thị dứt điểm đến cho Shidou, thì Shidou từ giữa màn hình chợt bảo vậy.

https://thuviensach.vn

Hiện tại cậu đang đổi giầy đi lại tại cửa ra vào ở trường học.

Vì để che giấu việc liên lạc với «Fraxinus», Shidou thì thầm.

Bởi vì Kurumi hiện cũng đang đứng ở tủ đựng giày của cô ở gần đấy, chỉ cần không quá lớn tiếng thì, có khả năng liên lạc đối thoại một tý mà không cần lo lắng bị phát hiện. Shidou liếc mắt xác nhận Kurumi vẫn còn ở bên đó, liền đặt tay lên chiếc inear.

"Rốt cuộc là sao đây. Có chuyện gì cần phải lo lắng à?"

Kotori hồ nghi mà hỏi thăm. Shidou nhẹ lắc đầu như để phủ nhận, tiếp tục nói rằng.

「--Cần phải đi đâu, anh đã sớm quyết định rồi.」

"Cái gì?"

Shidou vừa thốt ra khỏi miệng, Kotori liền bất ngờ mà cả tiếng.

Tiếp đó, có một giọng khác thế chỗ giọng Kotori từ chiếc inear mà truyền đến lỗ tai cậu. Một giọng thiếu nữ trong vắt tựa nhưt tiếng chuông ngân vậy. Đấy là AI của «Fraxinus», Maria.

『Nói cách khác, cậu không tin tưởng tính toán của tôi?』

「Không, không phải thế đâu...」

Shidou với vẻ mặt đầy khó xử phân bua với câu hỏi xoáy từ Maria. Vài giây sau, Shidou thoang thoáng nghe như Maria đang cười từ tiếng thở dốc.

『Chỉ đùa tẹo thôi.--Bọn tôi xét cho cùng cũng chỉ là chịu trách nhiệm công tác hỗ trợ thôi. Có ý chí kiên định quán triệt đến cùng mới xứng đáng là đàn ông chứ.』

https://thuviensach.vn

「Maria...」

Shidou sau đó bồi hồi, Maria tiếp tục hướng Kotori xin chỉ thị.

『Thế nào đây, Chỉ Huy?』

Maria rõ ràng toàn dùng 『Kotori』 để gọi Kotori, thế mà vào lúc này lại cố ý gọi như trên.

Trầm ngâm một lúc, Kotori thở phào một hơi.

"Thiệt tình... Giờ mà bảo không được mà nói, không phải em sẽ biến thành con ngốc không hiểu lý lẽ rồi sao."

Thế là, sột soạt tựa như tiếng gãi đầu vang lên, Kotori chỉ ngắn gọn "Được rồi!" để đáp lại.

"Shidou không hề nghi ngờ chính là chuyên gia ứng phó với Tinh Linh tốt nhất trên toàn thế giới. Nếu anh đã muốn như thế, thì em sẽ tán thành vậy.--Như Maria đã nói, bọn em chỉ chịu trách nhiệm làm người hỗ trợ của anh thôi. Anh cứ chiếu theo cách của mình mà làm là được. Giả như thất bại, thì bắt đầu lại từ đó chính là công việc của bọn em."

「Aa... Cảm ơn em, Kotori, Maria."

◇

Thế là, sau khi Shidou dứt lời cảm tạ, như thể canh sẵn từ trước, Kurumi đã đến sau khi thay đổi lại giày xong.

"Khiến cậu phải đợi lâu rồi, Shidou-san."

"Đâu có đâu. Vậy, giờ mình cùng đi nhé."

"Umm, thực ra--"

https://thuviensach.vn

Nói, Kurumi nhẹ nhàng đưa một ngón tay lên, khe khẽ tựa vào đôi môi hồng.

"Mình, có một nơi muốn đến lắm."

"......!"

Điều Kurumi vừa nói, khiến lông mi Shidou giật giật. Tiếng 「Ây dà」 thở dài cũng Kotori cũng từ inear truyền đến tai cậu.

「Gay rồi đây. Nếu như có khả năng, thì dẫn dụ đối phương đi vẫn là tốt nhất, ngược lại bị dẫn dụ thì sẽ khó gây ảnh hưởng hơn, giờ thì đành ưu tiên thực hiện nguyện vọng của Kurumi thôi.」

"Ừm..."

Song, Shidou cũng nào có lo lắng mấy.

Không biết là vì sao--chính bản thân Shidou cũng không thể tường tận được, nhưng cậu biết là ý định của Kurumi cũng tương đồng với dự tính của mình.

"Vừa khéo thật nha. Thực tế thì tôi, cũng đang định tới đó đấy.--Hơn nữa, còn phải cùng cô đến mới được cơ."

"Ara, ara."

Kurumi cảm thấy hứng thú với điều Shidou vừa nói mà nở nụ cười, sau đó nắm lấy tay Shidou.

"Thú vị lắm. Vậy thì, cùng tới nơi đôi ta mong muốn đi.--Mong Shidou-san cứ tùy ý mà đưa đường dẫn lối mình theo nhé."

"Àà, cứ giao cho tôi."

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, Shidou hơi hoảng một tý khi bị bàn tay lạnh buốt của Kurumi chạm đến, song cậu tuyệt đâu thể để lộ sự dao động của bản thân mình ra được, thế là quyết nắm lấy tay Kurumi.

Và rồi, cả hai cùng tà tà tiến bước đến nhà ga.

--Tầm 10 phút trôi qua. Sau những cuộc đàm thoại ngắn ngủi giữa Shidou với Kotori, họ cuối cùng đã đứng ở tòa nhà đối diện nhà ga Tenguu.

"Nơi này là..."

Hiện họ đã vào đến bên trong tòa nhà, vừa vặn ở trước một một cửa hàng nào đó, lúc này chiếc inear chợt truyền đến tiếng nói của Kotori.

Kotori hẳn đã chú ý tới rồi đây. Nơi này vốn--là nơi Shidou đã cùng với 『Tokisaki Kurumi』 đến vào lần hẹn hò trước kia, một cửa hàng chuyên nội y dành cho nữ giới.

"Unn... Ra Shidou-san muốn đến chỗ này à?"

Kurumi nhìn qua quầy kính, khóe miệng nở ra nụ cười. Shidou gật đầu.

"À, đúng vậy."

"Ufufu... Là vậy sao. Không ngờ Shidou-san thèm muốn được chiêm ngưỡng mình mặc nội ý đến vậy đó."

"...Ừm, không phải. Không phải đâu, nói không phải cũng không phải lắm nhưng mà không phải là như vậy..."

Đối mặt với sự trêu ghẹo từ Kurumi, Shidou mất tự chủ mà nói năng lộn xộn cả lên. Nhìn thấy một Shidou như vậy, cô nàng phì cười một tiếng fuu.

https://thuviensach.vn

Vẫn tại đấy, Kurumi lần nữa nhìn vào cửa hàng, nói rằng.

"--Chọn chuẩn lắm."

"Ể?"

"Nơi mình muốn đến--hoàn toàn chắc chắn, chính là ở đây, không hề sai được.--Ufufufu, Shidou-san vẫn ghi nhớ kỷ niệm khi cùng 『mình』 tới nơi này. Mình thật sự hạnh phúc lắm."

Nói thế, Kurumi nở nụ cười.

Phải. Kurumi hiện đang đứng ở nơi này, cùng 『Kurumi』 đã cùng Shidou đến đây trong quá khứ, là cùng một người nhưng cũng không phải chung một người.

Tháng 6 năm ngoái. 『Kurumi』 xuất hiện đứng mặt Shidou, cùng tiến hành hẹn hò với cậu, là một bản thể nhờ Kurumi dùng đến «Zafkiel» để phân thân ra.

"Tự 『ngày đó』 tới nay, mình liên tục suy nghĩ đến chuyện này. Với 『mình』 đã từng cùng rong ruổi hẹn hò cùng Shidou-san, đến cùng đã cảm nhận được điều gì--. Với 『mình』 đã bị Shidou-san làm cho mê đắm, rốt cuộc mang đã mang tâm tư ra sao."

"....."

Lời tự sự của Kurumi khiến Shidou sa vào thầm lặng.

Vào lúc ấy, Kurumi đã cùng Shidou cười đùa, cùng sánh bước nhau qua những con phố, Kurumi đã vươn đôi tay ra với Shidou ở tòa sân thượng ở trường học lúc ấy, hiện đã đâu còn tồn tại nữa.

"Kurumi, cô--"

https://thuviensach.vn

Shidou mở miệng--song nhanh chóng ngưng lại.

Bởi vì gương mặt của Kurumi bên cạnh vừa buông lơi những lời nói đó, thoạt nhìn sẽ ngay thấy nỗi ưu tư muộn phiền cùng sự cô lẻ, đọng lại trên đó.

"...Dẫu rằng đó chỉ là một cô nhóc ngây thơ, nhưng, đó vẫn là mình."

"....."

Shidou tiếp tục trầm ngâm, vài giây sau, cậu khe khẽ thở dài.

Rồi, Shidou đột ngột đổ sức lực vào bàn tay đang nắm tay Kurumi, kéo cô bước đi.

"......? Shidou-san?"

"Tốt lắm, đáp án đã đúng rồi thì phải tiếp tục lộ trình hẹn hò mới được."

"Hể?"

Kurumi ngơ ngác trước những gì Shidou vừa nói mà trân trân nhìn cậu. Shidou cười khẩy rồi quay sang nhìn cô.

"Tuy nói là phân thân, nhưng tôi chính là chàng trai đã từng một lần tán đỏ 『Tokisaki Kurumi』 đấy. Nên cứ yên tâm đi, tôi sẽ một lần nữa dẫn dắt cô theo lộ trình hẹn hò khi đó.--Và sau khi chuyến hẹn hò ngày hôm nay kết thúc, tâm trí cô sẽ hoàn toàn thuộc về tôi cho mà xem."

"Haha."

Kurumi mở mắt xoe tròn, dịu dàng mà mỉm cười.

https://thuviensach.vn

Tiếp theo, cô dụng sức mạnh hơn để kéo bàn tay đang bị Shidou siết chặt lấy trở về.

"Thiệt là khiến người ta chờ mong quá đi mà. Ufufufu, Shidou-san, liệu chàng có thể công phá trái tim mình nổi không đây?"

Hai người cùng nhau mỉm cười, song song tiến vào cửa hàng.

Nơi này là cửa hàng nội y dành cho nữ. Tất nhiên, là sẽ có muôn trùng vây các loại nội ý sặc sỡ muôn màu rồi. Kiểu như là, một vườn hoa với trăm hoa đua nhau khoe sắc vậy.

Giữa muôn trùng hoa đó, Kurumi vô cùng thích thú mà bước đẹp như vũ bộ tiến sâu vào. Hệt như cái gọi là hồ điệp. Mái tóc đen tuyền yêu kiều cùng bộ cánh cùng tông, chưa kể độc nhãn đỏ thẫm. Quả thực tựa như một nàng bướm xinh đẹp đang lượn lờ với đôi cánh hắc sắc.

"--Kìa, Shidou-san. Chàng sẽ vì mình, mà chọn ra một bộ thích hợp chứ?"

Kurumi quay đầu nhìn lại, vừa cười vừa nói nói đầy trêu ngươi. Dáng vẻ đáng yêu ấy khiến con tim Shidou thoáng đập loạn.

"...Ừ, à, tất nhiên rồi."

"Ufufu, mong chờ làm sao.Vậy--chàng ưng cái nào nè?"

Kurumi tiếp tục trêu cậu mà lệch đầu, gạ hỏi.

Sau lưng cô nàng là vô số 『loài hoa』. Cảm giác như là Kurumi đang chỉa vô số vũ khí đầy sắc màu này vào Shidou vậy.

Thế là ngay lúc này, tựa như cấp dưới muốn xin chỉ thị từ cấp trên, chiếc inear vang lên giọng nói.

https://thuviensach.vn

⌈--Cần hỗ trợ chứ, Shidou.⌋

"...Không cần, anh, chỉ cần suy nghĩ một chút thôi."

Shidou khe khẽ trả lời, sau đó không hề run sợ mà bước chân tiến lên, xem xét các loại nội y được trưng bày trong cửa hàng.

Dù rằng mạnh miệng nói thế, việc chọn nội y cực kỳ khêu gợi vào cũng khó gọi là lựa chọn tốt. Lý do ư, vì đây là trận đấu 『tán đổ đối phương』 đấy. Giả như cung cấp cho Kurumi vũ khí có sát thương cao quá mà nói, khả năng chính bản thân Shidou gục ngã vì nát tim là rất lớn.

Trải qua vài phút. Shidou tim được một bộ khá thích hợp cho Kurumi, đồng thời sự tuyệt diệu ở đây là món nội y này cũng không có ero cho lắm. Shidou gọi Kurumi tới.

"Kurumi, cái này thế nào?"

"Ara, ara, khá là dễ thương nha. Mình, còn tưởng rằng Shidou-san ắt hẳn sẽ chọn loại như này cơ."

Nói, Kurumi chỉ chỉ vào bộ nội y vô cùng kích thich mà ma-nơ-canh đang mặc. Mồ hôi mẹ mồ hôi con bất giác lăn dài qua gò má Shidou.

"Không không không, có lẽ bộ ngoài dự tính này còn hợp với cô hơn nữa đó."

"Ufufu, vậy sao? Shidou đã nói thế thì, mình đi thử nhé."

Kurumi thoạt nhìn hết sức vui vẻ khi nói thế, rồi cầm lấy món Shidou chọn đi vào chỗ thử đồ.

Sau đó, vài phút sau.

https://thuviensach.vn

Nương theo tiếng kít, chiếc rèm cửa đc kéo ra, Kurumi trong bộ nội y xuất hiện.

"----Ực."

Khi dáng hình ấy lộ diện, Shidou bất giác chỉ còn biết nuốt nước miếng.

Tiếp đó, Shidou tự rủa bản thân sao lại sơ suất đến vậy, suy nghĩ không chu toàn chút nào. Đugn1 thực là Shidou đã suy xét đến lực sát thương bản thân mình sẽ nhận mà cố tình chọn bộ nội y với phong cách ít lộ hàngnhất.

Cơ mà, cu cậu đã quên mất một điều. Giá trị của nội y, nào phải chỉ dựa vào mức độ lộ hàng mà quyết định đâu.

--Người xưa đã dạy: 『Nội y quyết thắng tuyệt đối không phải nội y khêu gợi, mà chính là nội y trắng thuần khiết.』

Không sai được. Tương đối àm nói thì bộ nội ý này rất giản dị, hiện tại khi được khoác trên thân hình chuẩn như ngườimẫu của Kurumi, hiệu quả phát sinh của nó ôi không cần phải bàn làm gì.

Thuần khiết song lại không mất đi vẻ mê hoặc. Nhẹ nhàng rúng động lòng người đồng thời không vơi đi nét kiều diễm. Đối diện với sự tương phản này, Shidou tạm thời mất đi khả năng ngôn ngữ.

"--Shidou-san ơi?"

"Ơi...ớ."

Được gọi tên khiến Shidou bất ngờ bừng tỉnh.

"Thế nào? Có hợp không nè?"

https://thuviensach.vn

"Àà... Rất hợp. Hợp tới chết người luôn."

Shidou dứt lời, Kurumi trong thoáng chốc trợn tròn dôi mắt, rồi đôi má chợt trở nên đỏ bừng.

"Ufufu, nói như vậy, nghĩa là Shidou đã say mê mình rồi đây?"

"Oyy... Có à?"

Đối với lời Kurumi nói, Shidou nhún vai đáp lại vậy... Trên thực tế bản thân cậu chỉ cố ra vẻ vậy thôi, biết làm sao được khi mà cậu còn biết phải nói gì khác nữa đâu.

Không biết là cô nàng có nhìn thấu được lời dối lòng của Shidou hay không, Kurumi chỉ lặng lẽ mỉm cười.

"Thế thì, lại đây cái nào.--Shidou-san."

Nói, Kurumi vẫy tay gọi Shidou lại gần. Shidou ngơ ngẩn mà lù lù tiến lại gần Kurumi hơn.

"Giữ cái này đi."

"Ừm...?"

Shidou nhận cái gì đó từ tay Kurumi dù chính cậu cũng không biết, nhìn nó giống một mảnh vải màu đen. Shidou nghi hoặc mà nhíu nhíu mày.

"Cái gì đây... Ặc, đây là--"

Sau khi dùng hai tay banh mảnh vải ra--Shidou ngu người giật thót cả lên.

Maa, âu cũng tất nhiên thôi. Dù gì thì thứ Kurumi đưa cho, là món mà Kurumi vừa mới nãy vẫn đang mặc, một chiếc pantsu vẫn còn ấm.

https://thuviensach.vn

"Ufufu, hiếm khi được thế này, ngày hôm nay mình mặc nội y do Shidou-san tuyển chọn cho mình là đủ rồi.--Giữ hộ mình cái ý nhé."

"Ơ-ờ...?"

Không biết phải trả lời thế nào cho thuyết phục, Shidou buộc lòng đồng ý với khuôn mặt đỏ chót.

◇

"Hmm..."

Từ lúc cuộc hẹn hò bắt đầu cho đến giờ cũng đã được chừng hai tiếng mấy.

Trên khoang của chiến hạm «Fraxinus», Kotori một bên ngồi theo dõi tình hình của cặp Shidou-Kurumi, một bên kích động mà day day cây kẹo Chupa Chups đang ngậm trong miệng.

Từ trên màn hình chủ, sau khi hai người họ rời khỏi cửa hàng nội y, đã sóng vai nhau đi qua vài con phố để đến địa điểm tiếp theo.

Dù Shidou đang tay trong tay với Kurumi, song cô bé không có vẻ gì là khó chịu khi thấy điều đó, trên thực tế, rõ ràng kà cô bé có chú ý tới, nhưng giá trị cảm xúc của cô không có chút tiêu cực nào.

"...Rõ kỳ lạ."

Reine với tay nâng cằm thập giọng nói vậy, hẳn cô ấy cũng đang suy nghĩ về việc này đây. Kotori 『Ừm』 một tiếng đáp, liếc mắt xem xét bảng hiển thị nhỏ ở mép màn hình.

Nơi thể hiện trạng thái tinh thần của Kurumi. Song--

https://thuviensach.vn

"...Rõ ràng. Trị số của Kurumi so với khi bình thưởng có chút biến chuyển. Giống như đang nằm dưới một áp lực to lớn vậy. Nhưng mà, quan sát cái phản ứng này, có vẻ như nó không bắt nguồn từ việc hẹn hò với Shin, nó rốt cuộc là..."

"....."

Lời Reine khiến thần sắc Kotori thoảng chút sa sầm.

Việc Tinh Linh đang bị áp lực. Chí ít đối với Kotori, thì nó chẳng phải là trạng thái lý tưởng gì cả.

Thế nhưng khi nhìn vào dáng vẻ vui vẻ thích thú của Kurumi trên màn hình, lại chẳng thể nào để cho người ta cảm thấy cái trị số ấy lại hiện hữu được cả, Chuyện này, ngược lại ngày càng toát lên mùi nguy hiểm một cách khó hiểu.

"--Tóm lại, mọi người, không được lơ là sơ ý đâu đấy."

【RÕ!】

Các thuyền viên đồng thanh đáp lại.

Phần 4

Tầm 10 giờ tối. Shidou cùng Kurumi hiện đang ngồi song song nhau bên hàng ghế đá trong công viên.

Sau khi rời khỏi cửa hàng nội y, hai người tiếp tục rong ruổi qua các con phố.

Chung bước trên một con đường, cùng ăn trong một quán xá--cuối cùng liền là tới nơi này.

https://thuviensach.vn

Màn đêm buông xuống, ánh sáng soi rọi xuống công viên lúc này chỉ còn ánh trăng mờ ảo cùng ngọn đèn đường lưa thưa. Chung quanh đã không còn một bóng người nào nữa, tạo nên cái ảo giác tựa như là trên thế gian này chỉ còn lại cặp đôi đó mà thôi.

Giờ đã đến giữa tháng hai, trời đêm sau ánh chiều tà tàn sương buông rất lạnh, ngay cả hít thở thông thường cũng tạo nên một làn khói lờ mờ. Đúng là thì, vào thời kỳ này không nên có ai ở đây vào khoảng giờ này nữa mới phải.

Thế nhưng ngôi công viên này lại là một phần không thể thiếu được trong lộ trình hẹn hò giữa Shidou và Kurumi.

"Shidou-san, vẫn còn nhớ chứ? Nơi này ấy."

"Ừ... Rất rõ là đằng khác, chẳng muốn phải hồi tưởng lại nó chút nào đâu."

Shidou thả một hơi dài nói vậy. Chuyện cũng đương nhiên thôi. Bởi rằng nơi này, chính là nơi cậu lần đầu chứng kiến tội ác của Kurumi, ngoài ra còn nhìn thấy cái xác của cô nữa.

"Haha."

Kurumi không trả lời Shidou mà chỉ đáp bằng một nụ cười hờ hững, sau đó cô nàng chợt nhớ ra gì đó mà từ trong túi lấy ra một chiếc hộp bé nhỏ xinh xinh.

"Mồ, xém quên mất--Shidou-san, Valentine vui vẻ nhé."

Kurumi nói vậy, giữ chiếc hộp trao cho Shidou.

Shidou gượng cười tay nhận lễ vật.

"Cảm ơn... Maa, không ngờ cô cũng quên đấy."

https://thuviensach.vn

"Yup. Tại vì--"

Kurumi khe khẽ thở dài một cái, rồi cứ như vậy nhích lại gần Shidou hơn. Thả lỏng đặt trọng lượng lên bờ vai Shidou, mái tóc đen tuyền truyền thống ấy khiến gò má cậu có chút nhồn nhột.

"Ngày hôm nay...thực sự vui lắm. Hắn sẽ trở thành một trong những khoảnh khắc hiếm hoi trong trí nhớ của mình đây."

"Kurumi..."

Shidou gọi tên cô đầy dịu dàng rồi đột nhiên mỉm cười, chợt rút ra khỏi túi một gói bọc be bé.

"Đến lượt tôi đây, Valentine vui vẻ nhé, Kurumi."

"Ara ara~...?"

Nhìn cái gói được Shidou trao tặng, Kurumi kinh ngạc mà tròn xoe cả mắt.

"Shidou-san... Mặc dù có nghĩ tới nhưng mình đã không tin lắm, chẳng nhẽ cậu thật sự mang tâm hồn con..."

"Ặc, không có đâu nhé!? Cô nhìn lại xem, chẳng phải bây giờ có trào lưu tặng chocolate ngược đó sao, vả lại đâu có ai quy định cấm con trai không được tặng chocolate cho con gái vào ngày này đâu..."

Shidou cao giọng như muốn phủ định ngay lập tức điều Kurumi sắp nói ra. Cũng vì thế mà cô nàng cảm thấy như việc này rất thú vị mà nở nụ cười.

"Ufufu, nói thế hình như cũng có chút hợp lý nhỉ.--Mình mở nhé?"

"À, tất nhiên rồi."

https://thuviensach.vn

Cả hai cùng gật đầu, từng người mở hộp của đối phương ra xem.

Tác phẩm của Shidou chính là, chocolate đen đã được ngâm qua nước sốt mật ong cùng vỏ cam.

Màu đen cùng vị đắng dịu nhẹ, không biết vì sao mà nó có vẻ rất tương xứng với Kurumi.

Cùng lúc ấy thì bên trong chiếc hộp của Kurumi đã trao cho cậu lại chứa rất nhiều chocolate với đa màu sắc cùng hình thù cũng như kích thước.

Mặc dù đúng là chúng không giống nhau--nhưng cũng không phải hoàn toàn không đen lại cảm giác chúng thống nhất nhau. Những viên chocolate này đều mang dáng của một chú mèo. Thật ra thì chúng giống như những gì có trong hộp ben-to mà mấy hôm trước hai cô cậu cùng đối chiến vậy.

"Hề, chúng đáng yêu thật đấy."

"Chocolate của Shidou nhìn cũng ngon lành lắm đó."

Hai người cùng nhau chuyện trò, bất giác mà tay nắm lấy chocolate từ giữa hộp cho vào miệng lúc nào không hay.

Rồi sau đó cả hai cùng thả lỏng gò má, ánh mắt lại lần nữa chạm nhau.

"Haha, ngon ngon tuyệt luôn, cái mùi vị này...hẳn là hạt dẻ đây."

"Ara, thật không hổ là Shidou-san mà, mm-hmm... bên này vị cũng tuyệt lắm."

"....."

"....."

https://thuviensach.vn

Không phải là không có gì để nói.

Chỉ là họ chỉ muốn tập trung nhìn vào đối phương mà thôi.

"....."

Shidou bất ngờ đặt tay lên vai Kurumi kéo cô nàng lại gần cậu hơn, yêu thương mà vuốt ve mái đầu của Kurumi.

Kurumi không hề chống cự. Chẳng thà nói, hành vi này là điều cô nàng luôn chờ mong mới phải, thoáng cái cô đã ép người mình lại gần hơn.

Nếu như có người ngoài nhìn vào cái bộ dạng của họ hiện tại mà nói, chắc chắn sẽ đánh giá rằng đang có cặp đôi hú hí thân mật nhau đây. Trên thực tế thì chỉ cần nhấc cằm cô gái lên một tẹo, liền có một nụ hôn nồng thắm cũng chẳng lạ gì.

Song--

⌈.....Tốt lắm, nó--không tồi đâu.⌋

Từ chiếc inear có giọng Kotori truyền đến, dù không tận thấy nhìn thấy được tình trạng, nhưng qua giọng điệu ngay có thể hiểu được rằng hiện Kotori đang khắc khổ thế nào.

Cũng đúng thôi, tóm lại cho dù bây giờ cho hôn thật đi chăng nữa cũng nào có phong ấn được Linh Lực từ cô gái này đâu.

Như để bổ sung thêm cho lời của Kotori, Shidou cũng nghe thấy giọng của Reine.

⌈.....Kurumi không nói dối đâu. Có thể thấy được rằng cô ta đã thực thụ tận hưởng buổi hẹn hò ngày hôm nay. Shin, cô ta cũng không phải là không có động tâm với cậu đâu. Thậm chí có thể nói là rất thiện cảm.⌋

https://thuviensach.vn

Song, Reine tiếp tục nói.

⌈.....Hiện trong nội tâm cô ta, hẳn có tồn tại một bức tường chắn gì đó. Na ná như đã quyết ý...hay đã từ bỏ cái gì đó rồi vậy... Tựa như người muốn tu hành mà xuất gia từ bỏ chốn hồng trần. Đó là cái gông xiềng to lớn mà Kurumi đã tự thân áp đặt. Trừ khi cậu có thể giải trừ tận gốc lý do của việc này, bằng không thì không còn cách nào khác để phong ấn sức mạnh của cô ta được đâu.⌋

"....."

--Gông xiềng, to lớn ư.

Shidou lặng im trầm tư, một bên vẫn diu dàng xoa đầu Kurumi, một bên lặp đi lặp lại điệp khúc đó từ sâu trong lòng.

Tình cờ, từ trong tâm trí cậu, những lời nói của Nia với Origami chợt âm vang lên.

(--cô nhóc ấy muốn ta sử dụng «Rasiel» để điều tra chuyện gì đó.)

(--Tinh Linh Đầu Tiên. Tất cả đều là vì để giết chết Tinh Linh đó.)

(--Vì muốn đến trước thời khắc của 30 năm trước kia, biến sự tồn tại của Tinh Linh đó thành『không còn tồn tại』.)

Đúng vậy, cậu chỉ có thể nghĩ đến những việc đó mà thôi.

Lý do Kurumi muốn dùng đến 〖Thập Nhị Chi Đạn 《Yud Bet》〗 để trở về 30 năm trước, nhằm xóa đi sự hiện diện của Tinh Linh.

Động cơ mà cô đã nỗ lực mà hy sinh toàn bộ, dù cho xác thây có chồng chất đến hàng ngàn hàng vạn cũng phải đoạt cho bằng được.

https://thuviensach.vn

Tình hình, cho đến tận bây giờ Shidou vẫn chẳng tài nào tìm hiểu được.

"...Này, Kurumi."

Và như thế, Shidou mở lời.

Thật ra, nếu như cậu không nắm bắt được phần thắng trong cuộc đấu này, bản thân sẽ ngay tử ẹo, âu đó cũng là một phần nguyên do.

Nhưng hiện tại, tâm lý nguyện vọng suy nghĩ cùng lòng quyết ý của chính bản thân cô gái này, mới chính là lý do Shidou quyết định tiến lên nhằm để thấu hiểu hơn.

"Vâng, Shidou-san."

"Có thể cho tôi biết được không? Lý do khiến cô một mực muốn đánh bại Tinh Linh Đầu Tiên ấy."

"....."

Khoảnh khắc Shidou thốt ra điều đó.

Biểu hiện của Kurumi tức khắc trở nên căng thẳng vô cùng.

Cô nhanh chóng như không chịu nổi nó nữa mà vội phù thở hắt ra.

"Là từ Nia-san nghe được đây? Cô ta đúng là kẻ lắm mồm thiệt mà."

Kurumi chỉ nói vậy, lặng lẽ đứng lên trên băng ghế, cứ như bước về trước rồi nhảy khỏi chiếc ghế rồi nhanh chóng quay đầu về nhìn lại Shidou.

Dưới bầu trời đêm, ngọn đèn đường chợt như đèn tựu quang soi sáng Kurumi.

Thoạt nhìn sẽ ngỡ như đang trong một vở kịch nào đó.

https://thuviensach.vn

"Shidou-san, liệu chàng đã sẵn sàng hay chưa? Để biết tất cả--về mình."

Đôi tròng mắt của thiếu nữ hiện lên trong đêm tối, chăm chú nhìn Shidou như muốn bắn thủng mọi thứ.

Mắt phải với con ngươi đỏ thẳm tựa như máu.

Mắt trái với con ngươi vàng kim mang hình thời kế không ngừng rung lên tictac.

"....."

Shidou thoáng chốc ảo giác như con tim đã bị ánh nhìn ấy xuyên thủng mất rồi, cứ nuốt nước bọt một cách vô thức.

Song, hiện tại đâu còn đường lùi. Shidou cố gắng điều khiển đôi tay đang run rẩy vì cái lạnh cùng nỗi khẩn trương, trực diện không chớp mắt mà nhìn thẳng vào đôi tròng ắt của Kurumi, dùng sức gật đầu.

"--Ừm, ý tôi đã định rồi."

"--Thật không."

Kurumi điềm tĩnh nói vậy, rồi từ từ giơ tay trái lên đầy kiêu sa.

Tại đó trong nháy mắt, mặt đất nơi cái bóng Kurumi hiện chiếm lĩnh lung lay một cách khủng khiếp, một cây súng ngắn với nét cổ điển từ đâu đó bên trong bay ra, rồi hạ vào tay Kurumi chuẩn không cần chỉnh.

Thiên Sứ «Zafkiel», chuôi súng ngắn này vốn đảm nhiệm làm cây kim ngắn trên chiếc đồng hồ ấy.

"Cái..."

https://thuviensach.vn

Sự tình bất ngờ xảy ra khiến Shidou hoảng đến ngây người, Kurumi giơ miệng súng lên không trung, không chút do dự mà bóp cò. Pắng-pắng tiếng vang vọng lạnh lẽo vang lên xung quanh vài lần.

Cùng vào lúc ấy, chiếc inear vẫn đang nằm trong tai Shidou, dội ra một tràng âm thanh bối rối từ nhóm của Kotori.

⌈.....!? Đây là--⌋

⌈Hình ảnh truyền, bị cắt rồi!⌋

⌈Camera quan sát tự động hình như bị phá hủy rồi!⌋

⌈Ểể...?⌋

Giọng điệu dao động của các thuyền viên «Fraxinus» cứ thế lùng bùng thẳng vào màng nhĩ, Shidou cau mày khó chịu.

Thế nhưng, chuỗi hành động của Kurumi nào đã kết thúc. Bước chân cô tiến về phía trước, từng bước một tiếp cận Shidou hơn, rồi với một tay ra như muốn sờ vào gò má cậu.

Bất thình lình, mọi âm thanh từ «Fraxinus» vốn đang dội vào tai cậu liền im bặt.

Chiếc inear liên lạc loại nhỏ, đã nằm gọn trên đầu ngón tay Kurumi.

"....."

Shidou đứng ngơ ngác, Kurumi dồn sức vào đầu ngón tay, bóp nát chiếc inear. Bụp roẹt roẹt tia lửa cùng âm thanh máy móc tản ra tứ phía, một làn sương khói trắng bốc lên từ đầu ngón tay nõn nà ấy.

Nếu như tính theo thời gian mà nói, có lẽ còn chưa đến 5 giây nữa là.

https://thuviensach.vn

Chỉ chút thơi gian ngắn ngủi, đã ngay cắt đứt mọi liên lạc giữa Shidou cùng «Fraxinus».

Khóe môi Kurumi cong lên mỉm cười hì hì, rồi tiếp tục nhìn chăm chú vào đôi mắt Shidou.

"--Kể cả bây giờ?"

"....."

Shidou trong chốc lát nói không ra lời.

Hiện tại cậu đang ở trạng thái bị cô lập hoàn toàn với một Tinh Linh đang đứng trước mặt trong khi mọi liên hệ với «Fraxinus» đều đã bị cắt đứt.

Có vẻ như Kurumi muốn ám chỉ điều đó, Shidou giờ như món hời rất dễ bị 『xơi tái』.

Nhưng--

"--Kể cả bây giờ, tôi cũng vẫn muốn."

Ánh mắt Shidou ko nhìn gì khác ngoài Kurumi, dõng dạc nói thế.

Thật ra có thể thấy rằng là hành động vừa rồi của Kurumi vốn đã bít đi đường lui của Shidou rồi.

Song đối với Shidou, cậu lại thấy nó lại mang một hàm ý khác, đó là bí mật này cổ chỉ muốn nói cho mỗi một mình Shidou chứ không muốn có thêm bất kỳ một ai khác biết được nữa mà thôi.

Bởi vậy, người mà cả điều đó cũng không dám chấp nhận thì, nào còn có tư cách gì để tuyên bố muốn cứu rỗi các Tinh Linh nữa đây.

https://thuviensach.vn

"....."

Với phản ứng vừa rồi của Shidou, Kurumi bỗng nhiên rũ hai mi mắt xuống, giữ cây súng ngắn thả lại vào trong cái bóng, nhanh chóng xoay người lại bước xa Shidou dần.

"Vậy xin hãy theo mình."

Kurumi bỏ lại một câu như thế, vội vã bước nhanh về phía con đường âm u.

"Aa, nèè..."

Shidou cấp tốc đuổi theo.

Cứ như vậy mà chừng 20 phút dần trôi qua.

Kurumi dẫn lối Shidou, đi vào một tòa nhà với nét kiến thức cũ kỹ nằm sâu trong một con hẻm nhỏ.

Chỉ cần nhìn thoáng là biết tòa nhà này từ lâu đã không còn ai dùng đến, cảnh quan trước mắt tiêu điều song lại đầy những dấu vết nguệch ngoạc, thế mà tạm thời vẫn có điện. Hai người họ bước qua một cầu thang được chiếu sáng lờ mờ rồi đến trước một căn phòng trên lầu ba.

"Mời vào, Shidou-san."

"Nơi này là..."

Shidou tò mò, đảo mắt nhìn một vòng bên trong căn phòng.

Rõ ràng là một căn phòng trong một tòa nhà đã bỏ hoang, nhưng lại được quét dọn đầy sạch sẽ tương phản hẳn khi ở ngoài hàng lang. Chiếc rèm vẫn ở trên khung cửa sổ cùng một chiếc giường giản đơn được đặt bên phòng.

https://thuviensach.vn

"Mình có rất nhiều cứ điểm nằm ẩn sâu trong thành phố này, và đây là một trong số đó. Vì ở đây chẳng còn gì khác nữa, nên mong cậu thông cảm cho vì sự bất tiện này nhé."

"...Vậy là được rồi. Được mời vào đến phòng riêng của con gái là vinh hạnh lắm rồi..."

"Ufufu, cậu lại nói quá rồi đó, Shidou-san."

Kurumi lẻn mỉm cười, mang áo khoác cởi ra treo lên trên giá. Sau đó giơ bàn tay ra với Shidou, nhẹ nghiêng đầu.

"À, cảm ơn."

Shidou cũng cởi áo khoác ra giống Kurumi rồi đưa nó cho cô.

Kurumi sau khi đã treo áo khoác của hai ngươ xong, chậm rãi mà bước lại gần Shidou--

"....."

Cứ như vậy, Kurumi chớp mắt cái đã sáp lại đủ gần để tựa người cô vào ngực Shidou.

"Kurumi...?"

"Shidou-san, như cậu đã nói. Rằng muốn biết tất cả mọi thứ về mình."

"..., ừm."

Shidou vỏn vẹn đáp, Kurumi lặng im vài giây mà chôn gương mặt của mình vào sâu trong lồng ngực Shidou hơn, sau đó.

"--Vậy, xin hãy tiếp nhận chúng."

Kurumi nói đoạn, lặng lẽ giơ tay trái lên.

https://thuviensach.vn

Chẳng biết tự lúc nào mà trên bàn tay ấy lại cầm lấy cây súng ngắn.

"«Zafkiel»--〖Thập Chi Đạn 《Yud》〗."

Cái bóng của Kurumi chợt lay động, tuôn chảy vào trong miệng của nòng súng.

Kurumi cứ vậy mà nhịp nhàng chĩa cây súng ngắn vào bên trán bản thân, như muốn viên đạn xuyên thủng qua đầu cô mà cắm thẳng vào Shidou, rồi bóp cò súng.

Phần 5

Kìa--chuyện này rốt cuộc đã trôi qua bao lâu rồi nhỉ?

Vào một ngày nào đó. Với một cô nữ sinh nào đó. Và trong một toa-lét nào đó.

"...Ừm."

Tokisaki Kurumi đang soi mình qua chiếc gương, nhìn trân trân không chớp mắt vào khuôn mặt ánh lên trong gương của mình.

--Tại trên gương mặt đó, có một miếng che mắt ngự trên con mắt trái.

"Quả nhiên, vẫn gây chú ý với người khác quá chừng?"

Cô gái vừa nói, vừa xốc miếng che mắt lên, để lộ ra con mắt trái.

Con mắt trái sau khi thoát khỏi miếng che mắt, trở nên cực kỳ bắt mắt thông qua chiếc gương soi.--Nhãn cầu mang hình thù một chiếc đồng hồ vàng óng.

Đấy không phải là thứ mà các loại kính sát tròng dùng trong công nghệ hóa trang có được. Bởi thứ khó tin nhất là, chiếc đồng hồ trong ánh

https://thuviensach.vn

mắt đó luôn hoạt động tictac trong từng giây từng phút từng giờ.

Đúng thế. Người thiếu nữ mà Kurumi đã gặp vào mấy hôm trước--Mio, sau khi ban tăng cho cô viên bảo thạch lung linh đầy huyền diệu ấy, mắt trái của Kurumi liền lập tức trở nên bất bình thường như thế đấy.

Không--chính xác mà nói, sự biến đổi không chỉ có như vậy.

"...Ufufu."

Kurumi chăm chú không chớp mắt nhìn vào đôi mắt mình trong gương, khe khẽ mỉm cười.

Giả như nói rằng cô không cảm thấy bất an hay hoảng sợ trước việc cơ thể bản thân trở nên bất thương như này, thì chắc chắn đó là lời dối lòng. Nhưng, khi so ra thì có thứ đã giúp cô vực lên, đó chính là cảm giác thỏa mãn cùng hưng phấn.

Sau đó.

"--Kurumi-san ơi, cậu sao rồi?"

"......?"

Đột nhiên được gọi tên, Kurumi lúng túng trả chiếc che mắt về lại vị trí ban đầu.

Xoay đầu nhìn về hướng tiếng gọi truyền đến, Kurumi phát hiện ra người bạn thân không biết đã đứng ở đó từ bao giờ--Yamada Sawa. Cô nàng phất tay như muốn qua loa cho qua.

"Đâu, có gì đâu, không có gì hết á."

"..."

https://thuviensach.vn

Kurumi chỉ nói vậy, Sawa liền lườm lườm nhìn vào gương mặt của Kurumi đến nỗi không thèm chớp mắt.

"Vẫn ổn hết chứ? Mắt trái ý."

"Anou, ừm. Có vẻ như vẫn chưa nhìn lại binh thường được."

"Thiệt tình mà... Phải bảo trọng thân thể vào chứ."

Sawa lo lắng cho Kurumi mà bâng quơ trách vậy, sau đó chợt vừa nhớ ra điều gì mà vô tay cái bộp.

"Phải rồi, Kurumi-san. Tan học hôm nay rảnh hông? Dì mình bảo sẽ dẫn đám anh chị em của Maron tới chơi đó."

"Hể...!?"

Trước lời mời bất ngờ, hàng mày Kurumi chợt co rúm lại một chút.

Maron vốn đã là con mèo trứ danh dễ thương nhất nhì xóm rồi, giờ còn có thêm nguyên bầy anh chị em của nó tới nữa thì... Ôi thôi, một nùi cái chân giò mềm ơi là mềm, một đống bóng lông êm ơi là êm. Thiên đường meo meo chính là đây chứ đâu. Kurumi say sưa thả hồn tưởng tượng.

Nhưng mà, cô ngay lắc lắc đầu để chỉnh đốn lại suy nghĩ.--Ngày hôm nay có việc mà bất luận thế nào cô cũng không thể bỏ qua được.

"Mồ, thiệt tình xin lỗi cậu, tớ cũng muốn..."

"Ara, có chuyện gì bận à?"

"Ừm... Có chút chuyện tớ nhất thiết phải làm. Lần sau, lần sau xin hãy mời tớ lại nha."

https://thuviensach.vn

"Tiếc thật đó, biết làm sao được. Vậy thì đành để dịp khác vậy."

"Xin lỗi, lần sau nhất định mà."

"Rồi rồi. Tớ biết rồi."

Trước một Kurumi liên tục rối rít như vậy, Sawa cười khổ, trên mặt toát mồ hôi.

--Tại nơi nào đó sau khi tan học.

Trên sân thượng của một tòa cao ốc ven ngoại ô, Kurumi một mình đứng lặng lẽ.

Sau lưng cô là ánh mặt trời chiều đỏ rực, từng làn gió lướt khiến làn váy cứ phất phơi.

"Đến rồi à."

Như đang hờn mát, Kurumi lên tiếng. Tiếp theo đó, như để đáp lại cô, những tiếng bước chân khe khẽ vang lên từ phía sau.

Kurumi xoay sang nhìn phía sau, phát hiện ra bóng một thiếu nữ vừa mới xuất hiện.

Takamiya Mio. Người thiếu nữ Kurumi vô tình gặp mặt vào vài hôm trước, người đã trao cho Kurumi 『sức mạnh』.

"Yo~, Kurumi. Ngày hôm nay vẫn phải phiền đến cô rồi."

"Ừ, cứ việc giao cho tôi, Mio-san."

Kurumi nói vậy, cùng lúc đó, những âm thanh từ chung quanh bỗng biến mất.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy, tựa như khoảnh khắc mà lần đầu tiên Kurumi và Mio gặp nhau.

Kurumi không rõ lắm về nguyên lý của nó, nhưng ắt hẳn là do năng lực của Mio đây. Sử dụng thứ gì đó na ná như kết giới để bao phủ lấy bốn phía xung quanh, khiến 『kẻ thù』 không cách nào chạy thoát ra ngoài được.

Sau một cái chớp mắt, hiện lên trước mắt Kurumi, dị biến đã bắt đầu.

Bão tuyết, băng giá cùng hạt tuyết kết tinh bất ngờ xuất hiện, lốc xoáy cũng bắt đầu nổi lên.

Và nằm giữa cơn lốc đó--『Thứ ấy』 đã hiện diện.

Hình dạng dù có chút dị thường song vẫn mang hình thái con người.

Mặc cho đó là lần đầu tiên cô thấy, nhưng không thể sai được.

--Tinh Linh, kẻ nắm giữ những khả năng khủng bố nhất, là quái vật đến để hủy diệt thế giới này như Mio đã nói.

"Giờ, tôi lên nhé."

Kurumi nói ngắn gọn, dồn sức mạnh vào đôi chân, thoải mái mà lướt bờ tường cao ốc.

Sau đó cô cuộn người xoay một vòng giữa không trung, ngắm vào tên Băng Tinh Linh đang phát cuồng làm mục tiêu đáp xuống.

Lẽ đương nhiên, có rớt xuống đó cũng nào phải là hành động tự sát đâu.

"Thần Uy Linh Trang • «Elohim»."

https://thuviensach.vn

Khi Kurumi hô hoán cái tên đó, cái bóng bỗng nhiên quấn lấy toàn thân cô, hình thành một bộ Linh Phục phát ánh hào quang mờ nhạt.

"--«Zafkiel»!"

Sau hiệu lệnh của cô, hai khẩu súng ngắn cổ điển đầy tinh xảo với độ dài chênh lệch nhau bỗng xuất hiện trên hai bàn tay của Kurumi.

"Thiệt tình, tới chẳng đúng lúc chút nào hết.--Tâm tình của tôi hôm nay không được tốt lắm đâu."

Ánh mắt Kurumi trở nên sắc lẻm. Trong khi vẫn còn từ trên tòa cao ốc rớt xuống, cô chỉa hai nòng súng nhắm vào Băng Tinh Linh.

Hy vọng cô có thể đồng hành cùng tôi đánh bại Tinh Linh, cứu rỗi thế giới này.

Tự xưng là 『Đồng minh của Công lý』, Takamiya Mio đã nói như thế, rồi đem sức mạnh ban tặng cho Kurumi.

Bộ Linh Phục tuyệt đối--cùng Thiên Sứ «Zafkiel» với khả năng thao túng thời gian cùng bóng tối.

Tựa như tình cảnh hay xuất hiện trên các Anime dành cho thiếu nhi. Các loại chuyện đầy hoang đường như này, nếu như có lỡ miệng nói cho bạn bè hay người thân nghe mà nói, chắc chắn bọn họ sẽ giật cả mình, rồi sau đó cười nhạo nói chỉ là hoang tưởng thôi cho mà xem.

Thế nhưng, Kurumi với bộ Linh Phục khoác trên thân, cùng Thiên Sứ đang cầm trên tay, đó nào phải chuyện cô có thể cười trừ cho qua được chứ.

Sự tồn tại siêu thường nằm ở ngoài ranh giới những thường thức thông thường nhất.

Sự tồn tại cần thiết được dùng để tiêu diệt sự hiện diện kẻ thù.

https://thuviensach.vn

Kurumi cứ việc vô tư sống bình yên giữa cuộc đời như thông thường, song thứ quái vật dị thường ấy đã tấn công cô, rồi sau đó được cứu bởi một thiếu nữ huyền bí. Đó là những gì chính bản thân cô đã trải nghiệm qua, cũng như chính là lý do khiến cô chấp nhận rằng đây chính là hiện thực.

--Cứ như vậy, Tokisaki Kurumi đã trở thành Thợ Săn Tinh Linh.

Phải đánh đổ tính mạng là điều chắc chắn, không phải là cô hoàn toàn không thấy sợ hãi.

Nhưng, giả như khi đó Mio không có tới để cứu cô kịp mà nói, cái mạng này vốn từ sớm đã không còn.--Huống chi, cái mục tiêu 『Cứu rỗi thế giới』 này, lại khơi dậy nỗi niềm chôn giấu từ tận đáy lòng của Kurumi.

Muốn làm nên chuyện hữu ích nào đó, song hai bàn tay trắng cùng khả năng có hạn, nay chợt vô tình mà vớt được sức mạnh.

Giờ đây khi bản thân được tự tay ra sức cứu thế giới, loại cảm giác vi diệu này đã lắp đầy khoảng trống trong nội tâm cô.

Thành thử--Kurumi bắt đầu vùi thân để chiến đấu.

Vì bảo vệ thế giới của mình, vì bảo vệ cho bạn bè cùng người thân, Kurumi đã tiêu diệt nhiều quái vật xuất hiện trong thành phố này.

Vì cô tin, đó là vì mọi người.

Vì cô tin, đó là vì bản thân.

Vì cô tin, đó là--ý nghĩa cho sự tồn tại của chính bản thân cô.

Nhưng mà, hồi kết của giấc mơ, đã sớm tới đến nỗi chẳng thể nào lường trước được.

https://thuviensach.vn

--Vào một ngày nào đó. Một ngày như thường lệ khi Kurumi cùng sóng vai với Mio đi thảo phạt các Tinh Linh.

Đó là một thứ dị hình với toàn thân bốc lửa. Mỗi bước đi của nó đều để lại vệt cháy cùng nhiệt lượng lan tỏa ra chung quanh, khiến những tòa kiến trúc cùng hàng cây ven đường đều chìm trong ngọn lửa.

Nó là loại kẻ địch hùng mạnh vô cùng đến nỗi ai cũng phải e dè.

Tuy nhiên, Kurumi nào có chùn bước trước nó. Cô cầm «Zafkiel» trên tay, một phát nối tiếp một phát cứ thế xuyên phá kẻ thù.

"Thế là--kết thúc rồi đây...!"

"------"

Nương theo tiếng vang của súng, Hỏa Tinh Linh gục ngã. Cơ mà, cơ thể của nó vẫn còn lay động nhúc nhích. Nó cố với cánh tay gần như đã hóa thành tro ra với Kurumi.

"--Gớm quá đi mất."

Kurumi thở hắt ra, nói như vậy, tiếp tục nã đạn vào đầu tên Tinh Linh. Tất nhiên, sau đó tên Tinh Linh ấy đã không còn động đậy được nữa.

"Phù... Cuối cùng cũng xong."

"--Vất vả cho cô rồi."

"Kyaa!"

Đột ngột có tiếng nói phát ra từ phía sau, Kurumi rùng mình. Sau khi quay nhìn lại, cô mới nhận ra rằng Mio đã đứng ở đó từ bao giờ.

https://thuviensach.vn

"Van cô đừng có mà đột nhiên xuất hiện như vậy nữa. Hù chết người ta chứ chẳng đùa đâu."

Kurumi bí xị, Mio cúi đầu nói "Xin lỗi" rồi sau đó tiếp tục.

"Xử lý hậu sự cứ để tôi làm như mọi lần, cô về trước đi. Nếu như tôi không lầm, thì cô với nhỏ bạn có hẹn hò gì đó nhỉ?"

"Ừm..., cứ như vậy đi, tạm biệt nhé."

Kurumi dứt lời, rồi giải trừ Linh Phục cùng Thiên Sứ, cất bước rời khỏi nơi đó.

Cuộc đối thoại như vậy đối với Kurumi như đã sớm trở thành thói quen. Cô cứ như vậy bước đi, không bao lâu sau đã ra khỏi kết giới của Mio.

Kurumi liếc nhìn đồng hồ trên tay.--Hôm nay bọn anh chị em của Maron được gửi lại không hơi bị lâu, nên cô dự tính ghé thăm nhà Sawa chơi một tý, hên là cô vẫn còn dư chút thời gian cho việc đó.

"--Yosh!"

Kurumi đánh tay, sau đó men theo con đường cũ để trở về.

Cũng không phải là có lý do gì đó đặc biệt, chỉ là ý định bất chợt nảy lên thôi, Kurumi định bụng sẽ rủ Mio cùng đến nhà Sawa chơi một tẹo.

Tuy đã cùng với Mio bắt tay đi tiêu diệt Tinh Linh cũng khá lâu rồi, thế mà họ chưa từng bao giờ trò chuyện gì với nhau nhiều ngoài lúc ở trên chiến trường cả. Cho dù là Mio lúc nào cũng mang nét đượm buồn giấu sau khuôn mặt, nhưng một khi chơi với đám mèo con siêu dễ thương này thì thể nào cũng sẽ mỉm cười một cái cho mà xem. Kurumi hí hửng nghĩ vậy.

Song--

https://thuviensach.vn

"...Hả?"

Đảo một vòng trở về, khoảnh khắc khi cô đặt chân về lại chiến trường vừa chiếu đấu với Tinh Linh ban nãy, bước chân Kurumi bỗng nặng trịch.

Tuy Mio vẫn đứng ở đằng đó y như trước--nhưng thứ ngã gục ở phía trước cô ấy, không phải là một con quái vật dị hình gì cả, mà là một cô gái nhân loại bình thường.

"....."

Không--không chỉ có vậy. Kurumi đã kinh hoàng đến độ cả lời cũng không thể thành lời được nữa.

Không sai được, nằm ở đó, là--

Nhỏ bạn thân của Kurumi, Yamada Sawa.

"Cái....., hể...?"

Bối rối trước sự tình vừa phát sinh ra ở ngay trước mắt, Kurumi bàng hoàng mở to mắt.

Có vẻ như đã nhận ra Kurumi đã quay trở về đây, Mio từ từ xoay người lại với cô.

"...Aa, Kurumi. Cô trở lại rồi đó à.--Đáng tiếc làm sao. Vốn dự định tiếp tục làm bạn bè cùng cô thêm một quãng thời gian nữa vậy mà."

Mio nói đoạn, giữ cơ thể hoàn toàn quay về phía Kurumi.

--Hiện nằm trong tay cô, là một thứ gì đó giống một viên bảo thạch đang lơ lửng mà phát ra tia sáng đỏ rực.

https://thuviensach.vn

Hoàn toàn chắc chắn. Mặc cho là màu sắc khác nhau, thế nhưng nó với thứ Mio đã trao cho cô là cùng chung một loại.

"Chuyện, chuyện này là sao..... Tại sao Sawa-san lại....."

"Aa, ngụ ý đây là người cô quen biết à? Thật là... có vẻ như tôi đã phạm phải việc không thể nào tha thứ được rồi đây."

"....., lẽ nào--"

Kurumi dùng tay che kín miệng. Mọi thứ trước mắt cô bỗng chao đảo quay cuồng, cảm giác buồn nôn kinh khủng mà từ xưa đến nay cô chưa từng có cứ gióng lên.

"...Quả nhiên, cô nhạy bén thật đấy."

Mio ngắn gọn trả lời, đối với Kurumi mà nói đó chỉ có thể là một loại tuyệt vọng mà thôi.

Đúng vậy. Vị trí mà Sawa đang nằm ở đó, cũng chính là nơi Kurumi đã bắn chết Hỏa Tinh Linh khi nãy.

Và, vẫn đứng ở đó, Mio với viên SephiaKết Tinh Tinh Linh trong tay. Như vậy là quá đủ để cô hiểu ra rằng--

"Tinh Linh đó là..... Sawa-san...?"

Kurumi khô khốc thì thào, đồng thời lúc ấy cô cảm thấy trái tim quặn thắt lại một tý.

Không chỉ có mỗi Tinh Linh này. Kurumi từ trước tới nay đã kinh qua vô số nơi, tiêu diệt chí ít cũng hơn 50 Tinh Linh khác. Có lẽ, tất cả chúng đều đã từng là con người.

https://thuviensach.vn

Không, đâu chỉ có vậy, ngay cả chính bản thân Kurumi cũng có mang viên SephiaKết Tinh Tinh Linh trong người--

"Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa.....!?"

Trong nháy mắt, Kurumi ngã khuỵu tại chỗ. Thần trí, trái tim, ầm ầm đón nhận cơn đau vô bờ.--Tuyệt vọng. Cảm xúc đen tối từng chút từng chút một ăn mòn lấy nội tâm. Kurumi ảo giác sự tồn tại của bản thân sẽ sớm bị nuốt chửng.

--Không. Không được. Cái cảm giác này, rất không ổn.

Bản năng nhận ra được sự bất ổn đang xâm lăng, Kurumi đang dần chìm vào trong trạng thái vô thức bỗng giơ cao tay phải lên.

".....Za, «Zafkiel»... 〖Tứ Chi Đạn 《Dalet》〗...--"

Tiếp tục, Kurumi lắp bắp hô cái cái tên đó, triệu hồi Thiên Sứ, rồi tự nã đạn vào đầu mình.

〖Tứ Chi Đạn 《Dalet》〗--công dụng chính là quay ngược lại thời gian của đối tượng bị bắn.

Phải. Chính là đem cơ thể, tâm trí của chính bản thân, hồi quy trở về 『Trạng thái trước khi bị nỗi tuyệt vọng nuốt chửng』.

"Haa..... Haa..... Haa....."

Kurumi hít thở bị gián đoạn, nhưng vẫn không quên gắt gao lườm Mio. Cơ mà Mio nào có chết khiếp hay run sợ gì cho cam, chỉ đứng đó mở to mắt kinh ngạc nhìn.

"Dựa vào sức mạnh của chính bản thân để thoát khỏi Nghịch Đảo, rõ khiến người khác giật mình.--Maa, vất vả cho cô rồi. Để tinh lọc SephiaKết

https://thuviensach.vn

Tinh Tinh Linh đã nhiễm bẩn phục hồi về lại nguyên trạng của nó cũng lắm phiền phức lắm đấy."

"Nghịch đảo....., tinh, lọc...?"

Sau câu hỏi của Kurumi, Mio trng chốc lát trầm tư đầy nghiêm túc, rồi tiếp tục gật đầu khẳng định.

"Umm. Tôi nghĩ cô đã nhận ra rồi đây, Tinh Linh chỉ có thể là nhân loại đã nhận được SephiaKết Tinh Tinh Linh hóa thành.--Không, phải nói là do tôi đã phân sức mạnh của mình ra giao cho bọn họ, nói như vậy sẽ đúng hơn đây? Ban đầu, cái từ Tinh Linh là dùng để ám chỉ đến tôi, First SpiritCội Nguồn của Tinh Linh.

"Sao cơ....."

"Tuy nhiên, cái gọi là SephiaKết Tinh Tinh Linh nguyên bản, là một thứ vốn không thuộc về con người. Khi bị ép phải dung hòa với nó, con người sẽ bị mất khống chế khiến sức mạnh trào ra, cuối cùng bùng phát."

Cứ vậy, Mio nói tiếp.

"Vì để cho con người có thể thích ứng được với SephiaKết Tinh Tinh Linh, tinh lọc chính là điều cần thiết. Đem SephiaKết Tinh Tinh Linh sau khi đã tinh lọc, trao cho người có tính tương thích với nó mà nói, thì ngay có thể hoàn chỉnh mà duy trì trạng thái bản ngã của chính bản thân mình khi biến thành Tinh Linh.--Giống như cô, ví dụ điển hình nhất."

".....Lẽ nào, tinh lọc, là--"

Kurumi mở to hai mắt. Phán đoán vừa xẹt qua khủng bố trí óc cô, hàm răng bất giác rung lên đánh vào nhau cầm cập.

Song Mio vẫn chỉ hờ hững mà tiếp tục.

https://thuviensach.vn

"Unn. Chính là thông qua thân xác con người đấy. Tất nhiên, nhận phải SephiaKết Tinh Tinh Linh nguyên bản con người sẽ bùng phát, cơ mà sau nhiều lần lặp đi lặp lại quá trình đó, cuối cùng nhờ những cái xác ấy, mà SephiaKết Tinh Tinh Linh đã được tinh lọc rất tinh khiết. Cứ tưởng tượng như quá trình lọc nước sẽ dễ hiểu hơn nhỉ? Maa, để tinh lọc lại SephiaKết Tinh Tinh Linh đã nhiễm bẩn cũng rườm rà lắm, thế nên cảm ơn cô đã giúp tôi một bận nhé."

Câu trả lời của Mio, cùng cái phán đoán mơ hồ của cô không hề khác nhau mấy. Kurumi như để nén lại nỗi tuyệt vọng đang chực chờ nhem nhóm trong lòng cô xuống mà đặt tay ở trước ngực,

--Mọi thứ, đã quá rõ ràng.

Kurumi, ngay từ đầu cũng chỉ là một món đồ chơi để Mio lợi dụng mà thôi.

Cứ lao theo ảo vọng cứu rỗi thế giới--Kurumi đã ra tay giết hại bao nhiêu con người.

Cơn phẫn nộ toát ra khỏi vẻ mặt của Kurumi, cô vắt cổ họng mà gào lên.

"Vì sao... Cô lại làm ra những chuyện như vậy được hả...!"

Câu hỏi tựa như tiếng gầm của Kurumi. Lần đầu tiên, Mio để lộ ra vẻ khó xử.

"...Xin lỗi. Tôi thực sự, xin lỗi. Không phải là tôi có thù hằn gì với con người các cô đâu. Chỉ là, tôi không thể ngừng tay lại được.--Tận cho đến khi những SephiaKết Tinh Tinh Linh đó, toàn bộ đều giao lại cho những người thích hợp thì tôi mới được dừng lại."

Mio dứt lời, sau đó từ từ giơ tay hướng về phía Kurumi.

https://thuviensach.vn

"--Cho đến lúc đó, ngủ ngon nhé, Kurumi. Cảm ơn cô vì mọi thứ từ trước đến giờ."

"Cô tính--"

Lời Kurumi nói nửa chừng im bặt.

Không, chính xác mà nói, là do ý thức của cô lúc đó bỗng bị gián đoạn.

--Lần thức tỉnh tiếp theo, đã bao lâu rồi đây.

".....Ara, ara...?"

Hiện thời ý thức hẳn còn mơ hồ, Kurumi mở mắt.

Không biết là vì sao mà ký ức có chút hỗn loạn, không thể nghĩ ra được gì được cả. Chỉ còn nhớ mỗi cái tên của bản thân, cùng sức mạnh siêu thường của chính mình mà thôi.

Lướt mắt nhìn bốn bề xung quanh. Mình đang ở bên ngoài à. Trung tâm thành phố hiện tại tan hoang như vừa bị một quả thiên thạch dội trúng, và đứng ở ngay giữa lòng chảo đó là Kurumi.

"Cuối cùng... Ở đây đã xảy ra chuyện gì vậy..."

Trải nghiệm quang cảnh đang hiện ra ngay trước mắt, não bộ của cô vẫn còn chưa xử lý thông tin tốt mấy. Những chuyện cô chưa rõ ràng hẳng còn nhiều lắm. Rốt cuộc đây là đâu, tôi là ai, cớ sao lại ở đây--

Giữa lúc Kurumi còn đang trầm tư, có những tiếng gì đó từ nơi xa xa lạc vào tai cô.

"--Ara?"

https://thuviensach.vn

Đảo mắt nhìn lại, chợt thấy có vài người mặc giáp cơ giới, đang lơ lửng bay giữa bầu trời. Cái cảnh đầy ảo diệu này, khiến Kurumi ngốc nhiên trố mắt nhìn.

"Trông ngầu quá... Bọn họ, là ai vậy cà..."

Đắng thay, Kurumi nào còn có thời gian thảnh thơi buông lời vẩn vơ như này được nữa. Vì những người đó vừa giơ vũ khí trên tay lên, chĩa vào cô, phóng ra vô số tên lửa củng đạn đạo.

"Kyaa--!"

Bả vai Kurumi bất ngờ rùng lên, sau đó cô lúng ta lúng túng hoảng hốt mà trốn vào trong cái bóng.

Rõ ràng ký ức đến chính bản thân cô là ai cũng không nhớ nổi, thế mà vèo một cái cơ thể cô lập tức tự động sử dụng năng lực sẵn có để phản ứng lại, điều này đã vượt ngoài tầm hiểu biết của cô mất rồi.

"Haa... Haa... Hừ, làm người ta sợ muốn chết..."

Vẫn còn nằm trong không gian tối mịt đó, Kurumi ổn định lại nhịp thở, dự định sắp xếp lại tình trạng cô đang phải đối mặt trong đầu.

Tuy nhiên, mức thông tin lại vượt qua khả năng xử lý, nên không thể như cô mong muốn được. Dù sao, nếu hỏi Kurumi hiện tại cô biết được gì, thì ngoài cái tên của bản thân cũng chỉ có Thiên Sứ với Linh Phục là cùng--

"----"

Lúc này, bất chợt Kurumi nhớ tới. Cô giơ tay phải lên, hô hoán tên Thiên Sứ.

"«Zafkiel»--〖Thập Chi Đạn 《Yud》〗... Là ổn ngay nhỉ?"

https://thuviensach.vn

Nói là thế song lòng Kurumi hẳng còn bất an lắm, tiếp đó từ giữa lòng bàn tay cô bỗng xuất hiện một cây súng lục vừa được lên đạn. Rõ ràng là tự thân cô làm điều đó, song Kurumi vẫn Oa lên đầy ngạc nhiên.

"Thật, thật sự xuất hiện luôn này!"

〖Thập Chi Đạn 《Yud》〗. Nếu như Kurumi không lầm mà nói, nó hẳn phải là viên đạn có thể đem ký ức của đối tượng bị bắn truyền đạt lại cho Kurumi. Vì lẽ đó, chỉ cần tự dùng nó bắn vào mình, ngay có khả năng hồi tưởng lại những sự việc mà cơ thể, bộ não này đã từng kinh qua đây.

Kurumi nơm nớp lo lắng khi tự chĩa nòng súng vào bên hông thái dương của mình, rồi hạ quyết tâm kích hoạt cò súng.

Một tiếng pằng vang lên trong cái bóng--viên đạn bị hút vào đầu Kurumi.

Ngay lập tức--

"------"

Trong đầu cô, các dòng ký ức hỗn độn vào tuôn vào.

Người thiếu nữ cô từng gặp trong quá khứ-Mio.

Tội lỗi mà cô đã phạm khi bị cô ta lợi dụng.

Còn có--đôi tay đã giết người bạn thân thiết của mình.

"Aa.....Aa, aaaaaaaaa....."

Khẩu súng rơi tuột khỏi đôi tay run rẩy, Kurumi khuỵu gối xuống với hai tay cố chống đỡ bản thân.

https://thuviensach.vn

Niềm ân hận tột cùng, nỗi tuyệt vọng không đáy, cõi lòng tan nát thê lương.

Đối với những hành động ngu muội bản thân đã làm, cảm thấy đau xót.

--Thế nhưng.

Không lâu sau đó, Kurumi vực đầu dậy.

Tại nơi ấy, đã không còn là cô bé tiểu thư đỏng đảnh chìm đắm trong nhung lụa bình yên nữa, cũng không phải là con nít ranh suốt ngày viển vông đồng minh của công lý nữa.

Lộ ra trên mặt cô chính là, lòng quyết ý.

Ánh lên trong đôi mắt cô chính là, sự phẫn nộ.

Dù không rõ Mio đang suy tính điều chi, nhưng Kurumi bây giờ vẫn còn sống.

Hơn nữa đôi tay này đang nắm giữ--chính là Thiên Sứ mạnh nhất thế giới với khả năng thao túng thời gian độc nhất vô nhị • «Zafkiel».

Kết quả, tất cả vẫn còn chưa ngã ngũ đâu.

Thế giới, rồi sẽ được tái lập một lần nữa.

Bất luận, cần phải nỗ lực hy sinh nhiều đến thế nào chăng nữa.

Nhất định, phải thay đổi lịch sử lại cho bằng được.

Mặc cho, cái thân xác này có bước vào con đường diệt vong.

Kurumi, một lần nữa đứng lên, tiến về phía trước.

https://thuviensach.vn

Phần 6

"......!?"

Shidou tỉnh giấc lại mở mắt xác nhận lại xung quanh.

Có vẻ như cậu đang ở trong một căn phòng u tối trong một ngôi nhà nào đó. Kurumi hiện tại đang nằm sát dựa đầu vào trên ngực, nhẹ nhàng truyền thân nhiệt sưởi ấm cho cậu.

Lúc này, Shidou cuối cùng cũng đã định hình lại được.

Bản thân cậu, hiện vẫn còn đang trong cuộc hẹn hò với Kurumi.

Và vừa rồi, chính là...

Mơ mộng hão huyền giữa ban ngày--nói vậy thôi chứ xét vào mặt thời gian thì đã quá muộn rồi, cơ mà cậu cảm thấy mô tả như vậy là gần đúng nhất.

Cảm giác như là vừa trải nghiệm qua cuộc sống của người khác vậy. Mới vài giây trước đây thôi, ý thức của Shidou đã thực sự biến thành của 『Kurumi』.

Tiếp đó, Shidou nhớ ra. Viên đạn mà lúc đó Kurumi đã dùng để tự bắn vào thái dương của mình là--〖Thập Chi Đạn 《Yud》〗.

Shidou trước đây có thấy nó qua rồi. Đó là một trong những năng lực mà «Zafkiel» sở hữu, có thể khả truyền đạt lại ký ức của đối tượng được chọn.

Hơn nữa ban nãy Kurumi chính xác là đã ngắm xuyên qua đầu mình để bắn trúng Shidou.

Như vậy thì ý nghĩa chỉ có một.

https://thuviensach.vn

Đúng như cái Shidou đã thấy, đó không phải là ảo giác và cũng không phải chỉ là giấc mơ--mà chính là hiện thực quá khứ Kurumi đã đang trải qua.

"--Mình ấy."

Kurumi cố nói nhưng ngập ngừng không thành tiếng.

"Sẽ bắt First SpiritTinh Linh Đầu Tiên, phải chết. Bất luận là thế nào. Bất luận sẽ ra sao. Bất luận--phải làm bất kỳ điều gì."

Kurumi níu chặt chiếc áo sơmi của Shidou khi tiếp tục nói.

"Những việc mà mình đã làm, mình sẽ không nói đó là đúng. Mình đã ra tay giết rất nhiều người, dù rằng bản thân lúc đó là do bị Mio dối gạt.--Cho đến hiện tại, vì để xóa sổ sự tồn tại của ả Tinh Linh đó, mình lại tiếp tục xây nên ngọn núi những cái xác khác. Mình là kẻ ác. Chắc chắn là kẻ thù của con người. Cứ giết, giết nữa, giết mãi, một 『NightmareCơn Ác Mộng』 không ngừng đi gieo rắc sự chết chóc. Nếu như Địa Ngục có tồn tại, hẳn mình là có ngay tấm vé hạng nhất để đến đó đây."

"Nhưng", Kurumi nói, siết chặt nắm đấm.

"Không sao. Đúng vậy, không sao hết. Chỉ cần trước khi mình sa vào Địa Ngục, có thể khiến cô ta, First SpiritTinh Linh Đầu Tiên, kẻ tự xưng là Takamiya Mio ấy--tự tay biến cô ta thành 『thứ chưa từng tồn tại』 là quá đủ."

"Mio..."

Shidou giọng khàn khàn nhắc lại cái tên đó, Mio. Hình như cậu đã từng nghe qua cái tên đó rồi thì phải.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy. Đó là cái tên cậu đã nghe được qua lời kể của Mana. Nghe đâu là do chính miệng Shidou nói ra khi bị bùng phát Linh Lực, điều cậu đã không cách nào nhớ được..

Chưa hết... 『Takamiya』. Cái họ đó, vốn thuộc về Mana không cách nào lầm được.

--Ý nghĩa vẫn chưa rõ. Đủ loại thông tin cứ liên tiếp dồn dập một chỗ, khiến suy nghĩ của Shidou lâm vào hỗn mang.

Song Shidou hiện tại, nào có thời gian thừa để nhập tâm suy tư được chứ.

Kurumi cô ấy, sau khi trút ra hết tất cả những gì chất chứa trong lòng cô từ lâu ra xong, chầm chậm hít hà sâu một hơi--bàn tay níu chặt lấy y phục của Shidou cũng thả lỏng dần.

"Mình, sẽ tái lập mọi thứ lại một lần nữa. Sẽ đem tất cả mọi thứ đã xảy ra, trở về con số không."

Kurumi ngẩng gương mặt cốn từ nãy giờ vẫn khư khư chôn ở ngực Shidou lên, trân trân nhìn vào đôi mắt cậu.

"Đó chính là, lẽ sống của mình. Ý nghĩa cho sự tồn tại của mình.--Vì lẽ đó, Linh Lực mà Shidou đang nắm giữ chính là yếu tố quan trọng nhất."

Ngữ điệu từ lời nói của Kurumi phảng phất như muốn khẩn cầu cậu, trước khi Shidou kịp hồi đáp lại thì cô tiếp tục nói thêm nữa.

"Tất nhiên, mình cũng không muốn màu mè hoa mỹ thêm làm gì. Một khi Shidou-san bị mình 『ăn』, chắc chắn Shidou-san sẽ chết.--Nhưng, chỉ cần có khả năng nhận được lượng Linh Lực mà Shidou-san để lại mà nói, mình nhất định, thay đổi được lịch sử."

https://thuviensach.vn

"Thay đổi lịch--"

Shidou lắng nghe những lời đó, chợt nhớ đến cái lần cậu du hành ngược dòng thời gian trở về quá khứ với Kurumi.

Không sai. Lời Kurumi nói không phải là chuyện hoang đường, về điểm này Shidou rất tường tận.

Dù sao chính Shidou đã từng, thay đổi lịch sử của thế giới này qua một lần rồi.

--Dựa vào không phải ai khác, chính là sức mạnh Thiên Sứ của Kurumi.

"Yup. Chỉ cần xóa sổ được First SpiritTinh Linh Đầu Tiên, chuyện mình bị biến thành Tinh Linh cũng ngay không còn tồn tại nữa. Nói cách khác--Sự thật là Shidou-san đã bị mình 『ăn』, cũng sẽ tan biến vào hư vô."

"Vì vậy", Kurumi nói khi nhìn về phía Shidou.

"Shidou-san. Làm ơn, nhất thiết phải đồng ý với mình đây. Giả như cậu tin tưởng mình mà nói, xin hãy đem sức mạnh của cậu, tính mạng của cậu--tạm thời, cho mình mượn nhé."

"---"

Tại nơi đây, Kurumi thường ngày hay trêu ghẹo cậu giờ đã khác, dưới ánh mắt tha thiết chân thành đó, Shidou không tránh khỏi nghẹn lời.

Lý do rất dễ hiểu. Song đối với Shidou, việc cậu đánh mất mạng sống là chuyện không thể thay đổi--

Nếu như là thông thường, Shidou hẳn sẽ nghĩ vậy.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng hiện tại, sâu trong lồng ngực Shidou, có một thứ cảm thấy khác đang trỗi dậy.

--hệt như ngọn sóng thần mãnh liệt ập tới, nỗi ân hận.

Và, cơn bão lửa đang thiêu rụi con tim, cơn phẫn nộ.

Giá như khi đó không có đưa tay ra thì.Giá như khi đó không có bóp cò phát súng ấy thì.Giá như khi đó không có đi săn lùng Tinh Linh thì.Giờ đây, nào đâu có biến thành như thế này.Nhất định phải giết. Nhất định phải xóa sổ. Nhất định phải biến cô ta thành 『thứ không tồn tại』.Vì bạn bè. Vì thế giới. Vì những sinh mệnh đã bị 『ăn』--

Phần tư niệm này, hiển nhiên nó đâu có thuộc về Shidou.

Song, nguyên bởi vì đả trải nghiệm qua cuộc đời của Kurumi, nên phần cảm xúc ấy đang tàn phá trong nội tâm Shidou.

"Tôi, cũng muốn--"

"....."

Shidou cất giọng run run, Kurumi chỉ thoáng khép mắt xuống, và như đã hạ quyết tâm mà lẫn nữa ngẩng đầu lên.

"Đương nhiên, mình không thấy đây là một cuộc trao đổi công bằng. Tuy nói là sẽ biến tất cả trở thành 『chưa từng tồn tại』, thế nhưng yêu cầu Shidou mang tính mạng của mình ra cược không thì cũng không được lắm... Vì vậy, chí ít hãy xem điều này dưới tư cách một lời thề."

Kurumi dứt lời, sau đó đưa tay lên, từ từ gỡ cúc áo ra.

"......!? Này, này.....?"

https://thuviensach.vn

Hành động ngoài dự liệu của Kurumi, Shidou không tránh khỏi việc thốt lên đầy bối rối.

Tuy nhiên Kurumi chẳng hề e ngại gì mà cứ tiếp tục, cô nàng bắt đầu giữ từng món y phục trên người cởi dần ra.

Bộ nội y mà hồi đầu Shidou đã chọn cho cô khi còn ở trong cửa hàng quần áo giờ đã lộ diện ra. Bộ nội y thuần trắng cứ ngỡ như không thích hợp cho Kurumi, giờ đây nhấn mạnh nét kiều diễm đến mê muội tâm hồn của Kurumi.

Chỉ cần vươn tay ra, sẽ ngay có thể chạm đến.

Hơn nữa Kurumi, ắt hẳn cũng không hề cự tuyệt.

Loại cảm xúc mụ mị này, khiến cái đầu Shidou nóng lên.

"....."

Có thể là đã nhận ra được tâm tư của cậu, Kurumi từ tốn vươn tay, nắm bắt lấy bàn tay Shidou.

Sau đó cứ như vậy mà kéo tay Shidou kề sát bản thân hơn, mắc đầu ngón tay cậu vào cầu vai của chiếc áo lót rồi kéo vuốt xuống.

"----"

Shidou không còn cách nào kháng lại được cái cảm giác hưng phấn đang tê rần khắp người ấy. Đầu ngón tay cậu cứ thế đi theo sự dẫn đạo của Kurumi, tuyến phòng thủ cuối trên thân Kurumi đã sụp đổ.

Nhưng, đó vẫn chưa phải là kết thúc. Kurumi tiếp tục thi triển trò cũ, kéo thấp tay Shidou chạy dài từ vùng ngực xuống bụng, cuối cùng móc đầu ngón tay cậu vào trong chiếc quần lót cô đang mặc.

https://thuviensach.vn

Chậm rãi trượt xuống. Làn da thịt nõn dà mềm mịn của Kurumi cứ thế mà phơi bày ra, mắt Shidou không tài nào muốn rời khỏi nữa.

Hoàn toàn khỏa thân, gò má Kurumi ửng hồng lên, cô nàng lần nữa mặt hướng vào Shidou.

"--Mọi thứ ngoại trừ LifeLinh Lực, toàn bộ mình đều sẽ hiến dâng."

"Cái, gì..."

Shidou ngơ ngác mà rỉ ra hai từ đó.

Gian phòng mờ tối, ánh trăng len lỏi qua kẽ hở từ rèm cửa sổ, chiếu sáng vào làn da trắng như sương tuyết của Kurumi.

Cảnh tượng ảo diệu tột cùng ấy, khiến thần trí Shidou gợn lên dòng cảm xúc yêu mến chứ không phải là sắc dục.

Kurumi thong thả bước đến, tiến sát vào Shidou hơn nữa. Không--cô nàng chỉ thuận thế mà dùng sức đẩy Shidou một tý, đưa lưng cậu đặt xuống giường.

Kurumi cứ thế trèo lên trên người Shidou, với những hơi thở không đều nhau, cô đặt bàn tay vào cúc áo trên người Shidou.

"Ơ, này, Kurumi..."

Shidou một bên rối loạn mà thốt lên một bên muốn đẩy Kurumi ra, nhưng đối phương trước sau gì cũng là Tinh Linh. Dù cho không bằng Tohka, nhưng với sức lực của một con người bình thường như Shidou chẳng cách nào chống cự lại nổi cả.

Không, cũng có khi, đi ngược lại với ý chí của Shidou, bản năng của cậu, cơ thể của cậu, không muốn chống cự lại điều sắp diễn ra đây.

https://thuviensach.vn

Vẻ đẹp của Kurumi--cảm tưởng của Shidou dành cho cô gái này ngày càng khắc sâu hơn.

Không đùa đâu, miễn có thể có được cô ấy, thì có vứt đi cái mạng này cũng cậu cũng sẵn lòng. Ý nghĩ khó tin ấy vừa xoẹt ngang qua trí óc Shidou.

"Shidou-san. Shidou-san ơi. Chỉ cần cậu mong muốn, mặc kệ là gì mình cũng sẽ làm. Chỉ cần cậu yêu cầu, mặc kệ là gì mình cũng sẽ trao."

"Kuru, mi..."

Lý trí cùng bản năng xung đột nhau, cảm giác như não cậu đang sôi lên vậy.

Chỉ cần buông lơi một chút, ắt cậu sẽ yên phận theo bố trí của Kurumi đây.

Song--

"......!?"

Ngón tay Kurumi sắp chạm đến da thịt của Shidou thì, trong nháy mắt.

Đột nhiên có tiếng động lớn vang lên. Shidou đang nghĩ liệu đó có phải là tiếng cửa sổ vơ hay không, thì bức rèm mỏng manh lập tức bị cắt nát, một vài thiếu nữ theo đó bay vào.

--Gương mặt cụa họ đều giống nhau y như đúc.

"Tìm--thấy--rồi--."

"...Ara? Hình như là đang mây mưa kìa?"

https://thuviensach.vn

"Tởm quá đi. Thôi được rồi, cứ ấy ấy nhau cho xong đi. Trước khi chết mà gái cũng kịp hưởng thì tội nghiệp lắm."

"Cái--"

Đối với những cô gái xuất hiện bất thình lình đó, Shidou liền trố mắt kinh ngạc.

Mà cũng dễ hiểu thôi. Dù sao thì đứng ở đó, chính là những cô gái đã xuất hiện trong giấc mơ của cậu vào vài hôm trước.

"...Ara, ara."

Thế nhưng, phản ứng của Kurumi lại có chút bất đồng với cậu.

Biểu lộ trên gương mặt cô, còn hơn cả kinh ngạc, vẻ lo âu cùng tức giận so ra còn nhiều hơn.

"Thứ Tinh Linh hàng nhái tầm thường, lại dám làm phiền cuộc hẹn hò của ta với Shidou sao. Rõ to gan lắm mà."

Kurumi vẫn khỏa thân như thế mà từ tốn đứng lên.

Nghe thấy câu nói đó, những cô gái kia lập tức thay đổi sắc mặt.

"...Hả? Cô bảo ai, là hàng nhái đó?"

"Tôi thấy cô có vẻ đang cố sỉ nhục công sức của oto-sama bọn tôi đấy à?"

"Không thể tha thứ được!"

Nói xong, ánh mắt những cô gái đó thoáng cái trở nên bén nhọn như dao, rồi đồng thời kéo nhau bay về phía Kurumi.

"Kurumi--!"

https://thuviensach.vn

Nhưng, Kurumi lại chẳng có chút gì hoang mang mà lách người khỏi chúng, từ trong tay không biết từ lúc nào đã cầm lấy khẩu súng ngắn cổ điển, cô chĩa vào vào những cô gái kia, liên tục kích hoạt cò súng.

"«Zafkiel»--〖Thất Chi Đạn 《Zayin》〗!"

Đám gái bị trúng đạn, vẫn duy trì bộ dạng lao bổ vào Kurumi, đã dừng im ru giữa không trung.

〖Thất Chi Đạn 《Zayin》〗. Đó là viên đạn có tác dụng đình chỉ thời gian của đối tượng lại, một chiêu tất sát của «Zafkiel».

"--Hừ."

Kurumi không vui mà hắt giọng một tiếng, quay đầu đưa lưng về phía những cô gái đó.

Phối hợp theo động tác của cô, những cái 『tay』 bắt nguồn từ bóng tối trên trần nhà vươn xuống, kéo thân xác của những cô gái kia vào trong bóng tối.

"«Zafkiel»--〖Tứ Chi Đạn 《Dalet》〗."

Tiếp tục hô lên thế, Kurumi sau đó ngắm nòng súng vào khung cửa sổ bị phá tan hoang, bắn ra viên đạn đen kịt.

Chỉ nháy mắt, các mảnh vỡ lơ lửng trôi giữa không trung, rồi hình thành lại một ô cửa sổ hoàn chỉnh, trông tựa như đang xem một đoạn phim bị tua ngược lại vậy.

Sau vài giây, căn phòng khôi phục lại sự tĩnh lặng như chưa từng có gì xảy ra.

Kurumi khẽ thở dài, thả hai khẩu súng vào lại cái bóng, một lần nữa đối diện với Shidou.

https://thuviensach.vn

"Bị phá đám mất rồi. Thiệt tình, không là lại có người không mời mà tới ngay vào lúc này..."

Dứt lời, cơ thể Kurumi đột ngột lảo đảo, cô với tay dựa tường chống đỡ.

"Kurumi...?"

"Không sao đâu... Thật--"

Kurumi cố nở nụ cười, dự định trấn an Shidou, nhưng mà--

Cô tựa như con rối đứt dây, cứ thế mà ngã xuống.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Vòng Luân Hồi Của Sự Cứu Rỗi

Phần 1"--Thất bại rồi à?"

Trong một căn phòng nào đó trực thuộc chi nhánh Nhật Bản của Tập đoàn DEM.

Ellen tỏ vẻ chấm biếm và khó chịu sau khi nghe được báo cáo từ chỗ cấp dưới.

"Kể cũng lạ thật. Rõ đều là chiếu theo «Beelzebub» của ngài Ike để hành động, thế mà cho đến giờ vẫn chỉ toàn nghe báo cáo về việc thất bại là thể nào. Đến cùng là có vấn đề gì đây? Nếu như có một lý do nào khác ngoài việc người thi hành không đủ năng lực thì ta rất muốn nghe lắm đấy."

"Ellen quả nhiên lợi hại. Nói cái ngay trúng vấn đề liền."

Artemisia cười khổ nói thế. Ellen chỉ hừ một tiếng, khoa trương mà ngồi vắt chéo chân.

Sau đó, như phản ứng theo động tác vừa rồi của cô, những tờ giấy trông như bị gió lùa mà nhẹ nhàng bay vào qua cửa phòng.

Tiếp đó, vài thiếu nữ với tướng mạo y chang nhau bất ngờ chui ra từ giữa những tờ giấy ấy.

"Hứ, cô không có tư cách nói điều đó nhé."

https://thuviensach.vn

"Cô không phải là người mở màn thất bại đó sao?"

"Trông cứ như bà già bắn tính đang khó ở trong người ấy. Cô đã bao tuổi rồi thế?"

"...Các ngươi vừa bảo cái gì đấy?"

Ellen bắn ra ánh mắt sắc lẻm ra với 『Nibelcol』. 『Nibelcol』 thì cố tình ra vẻ sợ hãi mà run run rên rỉ Hyaa~.

Tuy rằng Ellen không có cáu giận vì những lời nói xỏ vừa rồi của các 『Nibelcol』, hoàn toàn không, nhưng cô vẫn cần phải thể hiện cái uy của người mạnh nhất mà răn đe cho các cô gái đó biết rằng dám giỡn ngươi với cô sẽ như thế nào. Ellen nhíu mày, ra lệnh trong đầu mà triển khai trường Territory.

Nhưng, Realizer của Ellen không hề phát động.

Bởi rằng trước khi nó kịp khởi động, thì Westcott đã tiến vào phòng.

"Yaa, mọi người hình như đều đã có mặt đầy đủ cả rồi đây."

"--Ngài Ike."

Ellen ngừng lệnh, từ ghế đứng nhỏm dậy chào. Artemisia cũng đứng thẳng lên phỏng theo cô.

"! Oto-sama!"

Biểu hiện của 『Nibelcol』 thoáng cái đã trở nên thoải mái hơn hẳn, cả bọn cứ thế ùa chạy tới bên cạnh Westcott.

Westcott tạo một nụ cười không cảm xúc, sau đó vừa xoa đầu 『Nibelcol』 vừa bước lại gần nhóm Ellen.

https://thuviensach.vn

"Xem ra tiến triển không thuận lợi mấy nhỉ. Không đủ nhân lực à?"

"Không, không phải do chuyện đó..."

Giữa lúc Ellen đang tính trả lời như vậy, 『Nibelcol』 chợt nhảy vào cướp lời.

"Oto-sama, xin người nghe con nói nè. Tại lần nào hành động cùng có người nhảy vô phá đám hết á."

"Phải-phải đó. Đáng ghét cực kỳ luôn. Nhỏ đó gọi là gì ta?"

"Hình như gọi là «Nightmare» gì đó? Phiền phức lắm luôn. Chỉ cần hổng có con nhỏ đó ở đó thì, cái đầu của Itsuka Shidou không biết đã lên bàn thờ được bao lần rồi."

"Hmm..."

Nghe các 『Nibelcol』 chí chóe kể vậy, Westcott khẽ trầm ngâm một lúc, sai đó dùng tay chống cằm tập trung suy nghĩ.

"«Nightmare»--hử? 『Tinh Linh tàn ác nhất』 lại đi bảo vệ con người, chuyện này ảo diệu phết đấy. Mà đúng là chỉ có duy nhất đám phân thân của cô ta là đủ lực lượng đế chống lại 『Nibelcol』 thôi..."

"Nhưng nếu nói vậy cô ta chẳng phải quá ghê gớm rồi sao? Rõ ràng chính xác là đã dùng «Beelzebub» mà điều tra, rồi sử dụng số lượng áp đáo của 『Nibelcol』để tổng tấn công rồi, vì sao cô ta lại có thể căn ngản được toàn bộ chứ."

Artemisia góp lời vậy, Westcott lần nữa khẽ ngầm trâm một chút, rồi tiếp tục mở miệng nói.

"Có lẽ--cô ta đã biết được chuyện này. Nếu không như thế, cô ta đời nào thoát khỏi được sự điều tra của «Beelzebub»."

https://thuviensach.vn

"Ý ngài là chuyện chúng ta tập kích đã bị lộ?"

"Không, không phải là kế hoạch tập kích. Là chính bản thân vụ tập kích đây."

"......?"

Ellen chợt nghiêng đầu trước lời nói kỳ hoặc vừa rồi của Westcott.

Phần 2

"--Kurumi! Kurumi!"

Hiện tại một toà nhà bỏ hoang nào đó ở ngoại ô thành phố Tenguu. Trong một gian phòng nào đó, Shidou nhào chạy về phía Kurumi bất ngờ đổ nhào trên mặt đất.

Cậu vớ lấy tấm chăn che lại Kurumi đang lõa thể, cẩn thận đặt cô nàng nằm ngửa lên, rồi ghé tai đến trước miệng cô, xác nhận xem liệu còn thở hay không.

Tuy rằng chỉ nhỏ bé như ruồi muỗi vo ve, nhưng thực sự vẫn còn tiếng hít thở vang vào trong tai cậu. Shidou cuối cùng cũng yên tâm mà nhẹ gánh trong đầu được một chút, trước khi bắt đầu lay bả vai Kurumi.

"Kurumi, không sao chứ, Kurumi!"

Cứ như vậy, trong lúc Shidou đang nỗ lực gọi tên Kurumi nhằm lay tỉnh cô dậy thì bất chợt.

"--Xin hãy chờ một chút nữa đã, Shidou-san."

Âm giọng lắng dịu của Kurumi vang lên.

"......!?"

https://thuviensach.vn

Song, biểu hiện của Shidou ngay nhiễm lấy sự bối rối chẳng biết phải làm thế nào, bởi Kurumi vẫn y như cũ mà say ngủ trên mặt đất, ngay cả đôi môi cũng nào có nhúc nhích được miếng nào đâu.

Ngay cả như vậy, cậu vẫn nhanh chóng nhận ra được chủ nhân của giọng nói đó là ai.

Một cô gái với dáng hình y như Kurumi, đang nhã nhặn bước chân ra khỏi bóng tối từ trên bờ tường.

Không sai được, chính xác đó là phân thân sinh ra nhờ «Zafkiel» của Kurumi.

Kurumi phân thân như muốn ngăn Shidou lại mà đưa ngón trỏ lên trước môi cậu rồi 『Suỵt!』 một tiếng, mặc khác lại lộ vẻ phức tạp mà khom gối xuống bên cạnh nhìn vào bản chính của cô.

"Hãy cứ an tâm đi, Shidou-san, 『tôi』 chỉ là đang ngủ một giấc mà thôi, nên cứ để cho 『tôi』 nghỉ ngơi thêm một chút nữa đi nhé."

"Dĩ, dĩ nhiên không thành vấn đề rồi, nhưng rốt cuộc vì đâu mà Kurumi lại ngất xỉu như vậy..."

Sau khi Shidou hỏi thế, phân thân dịu dàng phủ phủ đôi má của bản chính, rồi mới đưa ánh mắt chuyển lại về phía cậu.

"Bởi vì 『tôi』 đã miễn cưỡng bản thân hơi quá mức thôi. Rõ ràng là đã đuối lắm rồi, thế mà vẫn gắng gượng chiến đấu với kẻ khác."

"Vậy, vậy là sao cơ chứ...?"

"....."

Trước câu hỏi của Shidou, phân thân bỗng dưng để lộ vẻ do dự.

https://thuviensach.vn

Cô ấy biết rất rõ lý do, nhưng có vẻ như cổ đang do dự liệu có nên nói ra cho Shidou biết hay không.

Khoảnh khắc kế tiếp, từ phía sau phân thân bất ngờ bước ra thêm một dáng người nữa.

Tất nhiên, cô nàng này cũng là một phân thân với tướng mạo tương tự Kurumi, song có điều thứ cô ấy đang mặc nào phải bộ Linh Phục với với tông màu đen cùng đỏ nữa, mà là một bộ âu phục mang phong cách Gothic Lolita. Trên ngực cùng mái đầu của cô là một đóa hồng, cùng miếng che mắt y tế ngự trên con mắt trái.

"Cô là..."

Shidou không tránh khỏi trợn tròn cả hai mắt ra khi nhìn thấy cô gái này.

Cổ chính là Kurumi mà Shidou đã gặp vào lần du hành trở về quá khứ của 5 năm trước đây thông qua viên 〖Thập Nhị Chi Đạn 《Yud Bet》〗.

Nhưng cậu lập tức hiểu rõ rằng đây là do đâu. Đây là diện mạo tái hiện của một thân phân trong quá khứ của Kurumi thông qua 〖Bát Chi Đạn 《Het》〗 của «Zafkiel». Cũng vì thế, dù cho phân thân này mang dáng vẻ của 5 năm trước cũng chẳng có gì là kỳ lạ hết cả.

Kurumi băng mắt nhẹ nhàng đặt tay lên vai phân thân đang do dự, con mắt độc nhãn thẫm đỏ tập trung nhìn vào hai mắt Shidou.

"Shidou-san, cậu đã sẵn sàng lắng nghe chân tướng của sự thật rồi chưa?"

"Etou...?"

https://thuviensach.vn

"Chỉ cần cậu làm bộ như chưa hề nghe thấy cái gì cả, không biết cái gì cả, sau khi 『tôi』 hiện tại tỉnh lại là được, tất cả ngay đều có thể trở về nguyên dạng như cũ. Dù có như vậy, cậu vẫn thật muốn biết được chân tướng chứ?"

Kurumi băng mắt thoáng nheo mắt khi nói. Quả thực tựa như nhìn thấu sự bối rối cùng khó xử nằm sâu trong lòng Shidou chỉ với ánh mắt thông thường, điều này khiến Shidou trong nháy mắt bèn thở gấp.

Song, Shidou vẫn cắn chặt răng, mạnh mẽ nhìn lại Kurumi băng mắt biểu thị sự đồng ý.

Tiếp, Kurumi băng mắt cất tiếng cười như muốn trêu chọc cậu.

"Ara, ara, rõ ràng chỉ cần an phận chờ ở đây, không chừng có thể 『tiếp tục ứ ừ』 lắm đó."

"...! Cô, cô thật là!"

"Đùa thôi--quyết tâm của cậu, tôi rất biết ơn nó đấy."

Kurumi băng mắt tựa hồ như có chút vui vẻ khi nói thế rồi từ tốn đứng thẳng lên, dựng ngón trỏ cùng ngón cái bên tay phải, hướng về Shidou.

Quả thực--tựa như đang chỉ súng nhắm bắn vào Shidou vậy.

Sau đó, cô ấy nói.

Một lời vô lý hoang đường, vướt quá mức thoát khỏi siêu hiện thực.

"Từ kết luận cuối cùng mà nói thì--Shidou-san, 『cậu vốn đã chết rồi』."

Sau khi nói thế, Kurumi băng mắt chợt giơ ngón tay ngắm bắn Shidou lên, từ tiếng pằng như viên đạn đã được phóng ra.

https://thuviensach.vn

"......Hả?"

Shidou không rõ được ý Kurumi băng mắt muốn nói là gì, lớ ngớ một tẹo mới thốt ra được.

"Cô vừa nói cái gì cơ...? Tôi... Chết rồi sao? Nee nee, thế bây giờ cái tôi hiện tại còn đang nhăn răng ra đây là cái gì? Hay ý cô là tôi sẽ chết bất đắc kỳ tử hử?"

"Ufufu, như vậy thì giờ tôi ở đây chính là Nữ Thần-sama rồi nhờ."

Kurumi băng mặt lại trêu đùa.

Nhưng biểu hiện của cô lập tức an tĩnh lại, tiếp tục nói rằng.

"Chính xác mà nói, là Shidou-san hắn là đã chết rồi cơ... Không, là 『có khả năng』 đã chết từ lâu rồi."

"Cô hiện tại...đang nói cái gì vậy?"

Shidou không biết phải trả lời lại thế nào cho phải.

『Có khả năng』--đã chết từ lâu, nếu như chiếu theo cái khả năng này mà nói, thì chẳng phải toàn bộ nhân loại bình thường đều luôn có ân giấu khả năng chết bất đắc kỳ tử rồi đây.

Thế nhưng, Shidou chẳng còn cách nào để nói thêm bất kỳ điều gì nữa. Từ biểu hiện của Kurumi băng mắt cậu không nhìn ra được là cô đang đùa hay đang gạt cậu nữa.

"....."

Kurumi băng mắt có vẻ như đọc được bầu không khí tản mát ra từ Shidou rằng cậu đang suy nghĩ cái gì, mà cô nàng nở nụ cười đượm buồn trước khi tiếp lời tiếp nữa.

https://thuviensach.vn

Phần 3

--Sau giờ học của ngày 2 tháng 9.

Tokisaki Kurumi hiện đứng lẻ loi một mình trên sân thượng ngôi trường, lướt mắt đăm chiêu nhìn cảnh quan thành phố Tenguu qua lan can.

Kỳ thực cô làm vậy cũng không phải vì có lý do gì đặc biệt, cũng không phải là do nỗi nhớ nhà gì đó, càng không phải là bởi có gì đó phiền muộn cần lo âu cả. Vậy rốt cuộc do đâu mà Kurumi bất chợt nổi hứng muốn ngắm cảnh đến vậy? Chính bản thân cô cũng thấy hoài nghi về điều đó.

Dĩ nhiên, cô vẫn cười, vẫn giận, vẫn cảm thấy thích thú trước một sự việc nào đó--và vẫn rơi lệ khi gặp chuyện buồn đây.

Chỉ là, sinh ra với kiếp người rồi sống kiếp Tinh Linh, hơn nửa cuộc đời bản thân trôi qua mà Kurumi vẫn nhớ là với cương vị là kẻ giết người rồi thành kẻ đi báo thù, căn bản cô không nghĩ nó liên quan gì đến quá khứ cả.

Hiện tại, niềm vui mà cô cảm thụ nhất định đã không còn như trước.

Hiện tại, cảm giác nỗi buồn của cô khẳng định đã đâu còn giống như trước.

Song, hiện tại chỉ có ngọn lửa thù hận nằm trong thâm tâm cô là vẫn luôn rực cháy, cho dù thời gian có đằng đẵng trôi qua như nào thì nó cũng vẫn y như trước không hề thay đổi.

"....."

Mặt trời đã ngả về tây, việc thành phố này sẽ sớm bị bóng tối nuốt trọn hoàn toàn chỉ còn là vấn đề sớm muộn. Tuy cô không biệt hiện giờ đã bao

https://thuviensach.vn

giờ mấy phút, nhưng cô biết rõ là đã xấp xỉ tới lúc cô ước định rồi.

"...Chịu hết nổi rồi, mình đợi đến phát ngán luôn rồi."

Đầu ngón tay hí hoáy trên lan can, Kurumi khẽ lẩm bẩm.

Sau đó, cái bóng trụ dưới chân Kurumi bỗng phát lên một giọng mơ hồ, như để đáp lời cô nàng.

"...Naa, 『tôi』, như vậy thực sự ổn chứ?"

"Cô đang nói vớ vẩn gì đấy?"

Nghe được lời của phân thân, Kurumi ném ra câu trả lời sắc bén.

"Hiện đã đâu còn cách nào để quay lại nữa. Hãy hiểu cho hàng ngàn hàng vạn sinh mạng mà tôi đã tước đoạt để vẫn đứng ở đây giùm đi. Tôi cần phải... Giết Shidou-san, đó là cách duy nhất để tôi sửa cái thế giới này lại đấy."

Kurumi nói thế rồi trầm mặc một lúc, dưới cái bóng tiếp tục truyền ra một lời khác, có vẻ như là một phân thân khác ban nãy.

"Tuy rằng giờ 『tôi』 chỉ có thể hỏi 『như vậy thực sự ổn chứ?』, nhưng rốt cuộc là 『tôi』 đang suy nghĩ như nào?"

"....."

Kurumi hơi co rúm lông mi một tý trước lời biểu đạt vừa rồi của phân thân, sau đó cô dồn lực vào gót chân giậm mạnh xuống cái bóng bàn thân vài lần.

Liền lúc đó, phảng phất như muốn thay thế cho âm thanh từ giọng nói, âm thanh của tiếng cửa được mở vang vào tai cô.

https://thuviensach.vn

Ắt hẳn là Shidou đã đến đây. Kurumi phục hồi lại tinh thần sau một hơi thở sâu, từ tốn nhìn về phía cánh cửa nối đường lên sân thượng.

"--Ara."

Như đã dự đoán, Shidou đã ở đó. Nét mặt cậu hiện cứng đờ vì sự căng thẳng xen lẫn lòng quyết tâm, dừng bước trước Kurumi.

"Ufufu, xin chào. Bạn thật sự đã đến như giao ước rồi nhỉ, Shidou-san.

Kurumi vừa thả lỏng đôi gò má khi nói vậy, vừa cung kính nhấc váy lên cúi chào cậu.

Có lẽ bởi do thấy Kurumi như vậy, cho nên Shidou thoáng cái mặt đã ửng đỏ một tý, nhưng cậu ta ngay tức khắc lắc đầu, chắc là muốn xua đi suy nghĩ chợt nảy lên trong đầu đây.

Lúc này, Kurumi liếc mắt nhìn phía sau lưng Shidou.

Có bóng người động đậy đằng sau cánh cửa cậu ta vừa đi qua.

--Hẳn là nhóm Tohka lo lắng cho Shidou đây mà, vì vậy nên đã lén lút đi theo rình trộm.

Cũng khó mà trách được, dù gì cô cũng đâu có được bọn họ tín nhiệm gì cho cam. Kurumi tự giễu rồi thở dài.

Và rồi, Shidou dường như muốn bắt đầu cuộc đối thoại của họ mà lên tiếng.

"Etou, Kurumi, tôi đã đến như đã ước định rồi đây."

Kurumi nhìn thẳng vào đôi đồng tử đang rạo rực ý chí ấy, tin tưởng rằng câu ta đã được giác ngộ.

https://thuviensach.vn

Từ lần đầu gặp Shidou cho tới nay vẫn chưa tròn năm, thế mà Shidou giờ là kiên cường hơn ít nhiều. Cô bất giác mà mỉm cười.

"--Bạn đã thay đổi một chút rồi đa, Shidou-san."

"Ơơ...?"

"So với lần đầu mình gặp thì bây giờ bạn đã trưởng thành lên nhiều lắm cơ. Oii, vượt qua nhiều tai kiếp như thế, âu có như vậy cũng là tất yếu ha. Ufufu... Bạn giờ phong độ quá chừng."

"...Đừng, đừng có trêu tôi nữa."

Shidou xí hổ mà la làng vậy. Mặc dù là mặt trời đã gần lặn, song vẫn nhìn ra được khuôn mặt cậu ta đang đỏ tới mức nào. Chỉ có nét dễ thương này là chẳng thèm thay đổi gì mới chết chứ.

"Bỏ qua một bên đi, cô nên tiếp tục chủ đề của sáng sớm hôm nay đi, điều kiện để tôi phong ấn Linh Lực của cô ấy."

"....."

Nghe Shidou nói thế, Kurumi nở nụ cười.

Tuy là biểu hiện không có mang theo chút lòng thù địch nào, song kết quả là cô vẫn toát ra cái thần từ vẻ ung dung ưu mỹ đó. Shidou lộ vẻ căng thẳng mà nuốt nước bọt xuống.

"Ê, tồ. Vậy thì mình sẽ nói cho bạn ngay nè. Mình ấy--"

--Bất thình lình.

Trong nháy mắt khi Kurumi định bắt đầu nói ra thì.

https://thuviensach.vn

Có một đường xẹt qua trước tầm nhìn của cô, cảnh tượng trước mắt tiếp theo bị lan nhiễm màu máu đỏ thẫm.

"Ể...?"

Tình hình bộc phát bất ngờ khiến Shidou căn bản chẳng biết điều gì ra diễn ra hiện tại mà vô thức phát ra thanh âm.

Chốc lát sau, Shidou mới hiểu ra rằng vì sao tầm nhìn của cậu lại biến thành màu đỏ, bởi đó chínhlà màu của máu phun ra từ lồng ngực cậu.

"----"

Chỉ trong chớp mắt.

Đúng như nghĩa đen của từ trong chớp mắt, Shidou đã bị một cô gái từ trên trời bay xuống đâm xuyên thủng lồng ngực.

Mái tóc vàng phiêu dực trong gió. Áo giáp ánh bạc nay đã vấy màu đỏ tươi.

--Pháp Sư, Ellen • Mathers.

"Gaa....., aa...--?"

Gục ngã xuống nền đất Shidou cất tiếng rên rỉ đầy đau khổ. Ho ra máu. Máu từ trong miệng cậu cứ trào ra không ngừng.

Ngay lập tức, cánh cửa đóng im lìm trên sân thượng ấy, bất ngờ bị ai đó đẩy tung ra.

"Shido!"

"Shidou...!"

https://thuviensach.vn

Các Tinh Linh vốn đang lén nghe trộm vội vã chạy ra. Ắt hẳn vì thấy Shidou thổ huyết mà sinh ra dao động rồi đây. Tia sáng nhạt nhòa vây quanh các Tinh Linh đang băng băng chạy tới, bộ Linh Phục bị giới hạn dần lộ hình.

Thế nhưng--

"--Hừ."

Ellen liếc mắt với các Tinh Linh như muốn cười nhạo, rồi đột ngột giơ cao tay trái lên.

Tiếp theo đó, một phần trên bộ CR-Unit tung ra vố số các trang giấy, chung bay lượn lờ vây quanh Ellen với Shidou.

Kế tiếp trong cái nháy mắt tiếp theo, từ vô số các trang giấy đó chui ra rất nhiều thiếu nữ giống dung mạo y hệt nhau.

"......!?"

Cảnh tượng này trông từa tựa như cách các phân thân của Kurumi xuất hiện ra từ giữa bóng tối vậy. Những thiếu nữ với y phục hao hao Linh Phục cùng mái tóc xám tro tung tăng bay phiêu đãng, đứng giữa đường cản trở lối đi của các Tinh Linh.

"Yo."

"Xin lỗi nhưng mà các người cản trở quá đấy."

"Mặc dù nói đúng ra là chính bọn này đang gây cản trở mới phải."

"Sặc...!? Bọn chúng là cái thứ gì vậy!"

"Hoang mang. Các ngươi là ai."

https://thuviensach.vn

Cặp Yamai tỷ muội thốt lên kinh ngạc, triệu Thiên Sứ «Raphael» ra đằng trước.

Tohka với Origami cũng tương tự, giơ cao tay triệu gọi Thiên Sứ, phát động công kích với những thiếu nữ ấy.

"Biến ngaaaaay!"

"Fuu--"

Song--những thiếu nữ đó nào có tránh né.

Họ trực diện đón nhận đòn trảm kích của «Sandalphon» cùng pháo kích của «Metatron» với nụ cười vẫn treo trên mặt.

Tất nhiên, kết thúc đâu có đơn giản như vậy. Thân xác các thiếu nữ hoặc bị chém đứt lìa, hoặc bị bắn xuyên thủng qua.

Vậy mà, những thiếu nữ ấy cả một tiếng rít đau đớn hay nét mặt thoáng co rúm vì cơn đau cũng không có, chỉ ahihi mỉm cười.

Và hiện vẫn trong tầm công kích đó, những thiếu nữ khác từng người từng người một bám víu lấy Kiếm của Tohka cùng Cánh của Origami.

"......!"

Biểu hiện của Kurumi không tránh khỏi việc căng lên.--Hết sức rõ rệt, những thiếu nữ này không có Linh Lực, cũng như không có khả năng để chống chọi lại sức mạnh của nhóm Tohka.

Nhưng vấn để ở đây là số lượng. Rồi sức mạnh với tư cách tổng thể mà các cá thể cứ vô tư lao đầu vào cái chết.

Tuy chẳng biết nguồn gốc của chúng là từ đâu, thế nhưng dùng 『số lượng』 với tư cách làm vũ khí tương tự Kurumi mà nói, độ phiền phức khi

https://thuviensach.vn

dây vào chúng người thấu hiểu nhất chính là cô.

"--『Các tôi』 ơi!"

Bởi trong nháy mắt đã tường tận, nên Kurumi cất lời kêu gọi.

Cái bóng của Kurumi nhằm đáp lại lời kêu gọi mà từ từ mở rộng khắp mặt sân thượng, rồi rất nhiều Kurumi xuất hiện ra từ trong đó.

『Các Kurumi』 vâng theo ý chí của chủ nhân, lao vào túm lấy đám thiếu nữ bí ẩn đang cản chân nhóm Tohka.

Đây hiển nhiên không phải là muốn giúp đỡ nhóm Tohka. Song nếu như cô cứ bỏ mặc kệ thì, Ellen chắc chắn sẽ giết chết được Shidou mất. Đối với Kurumi vốn đang theo đuổi lượng Linh Lực khổng lồ mà Shidou phong ấn được nằm trong người cậu, đây là điều bất khả tha thứ.

"Kihihi, hihihihihi!"

"Kia không phải là kỹ năng đặc biệt của bọn tôi đó sao?"

"Ơ hay, có gì lạ lắm à."

"Phải rồi, cô chính là «Nightmare» trong lời đồn đây? So với tưởng tượng còn ghê gớm hơn luôn."

『Các Kurumi』 với các thiếu nữ cùng hỗn chiến tại chỗ, khiến tọa sân thượng phút chốc biến thành nơi thí luyện.

Cơ mà, chỉ như vậy là không đủ. Điều các phân thân có thể làm chỉ là đảm nhiệm tư cách đối thủ cho các thiếu nữ kia mà thôi.

Kurumi từ trong cái bóng rút ra khẩu súng ngắn, mang nòng súng ngắm Ellen đang giẫm lên lưng Shidou--

https://thuviensach.vn

"----!?"

Ngay khi vừa chuẩn bị kích hoạt cò súng thì trong nháy mắt, cánh tay đứt lìa ngọt sớt của cô chợt tung bay giữa không trung, ngay trước mặt cô.

Không phải là bị Ellen tấn công.

Chẳng biết tự lúc nào, từ bên cạnh Kurumi đã xuất hiện một Pháp Sư khác.

"Đừng hòng thực hiện nó, «Nightmare»."

"....., Artemisia • Ashcroft...!"

Kurumi nghiến răng nghiến lợi vặn vẹo khuôn mặt mà thốt ra cái tên của cô gái tóc vàng ấy.

Nỗi đau kịch liệt từ cánh tay bị thanh laser ấy chặt đứt. Kurumi cắn răng chịu đựng, nghìn cân treo sợi tóc mà thoát khỏi cuộc truy kích từ Artemisia.

Loạn chiến. Hỗn chiến. Rừng kiếm cho tới mưa đạn.

Chỉ qua tầm mười giây, sân thượng của ngôi trường ngay hóa thành bãi chiến trường.

Bây giờ để nắm được cái gì đang diễn ra chung quanh đã là việc vô cùng khó khăn. Kurumi nội chỉ việc tránh né khỏi lưỡi kiếm ánh sáng mà Artemisia đang vung vẩy liên tục đã là dốc hết sức toàn lực rồi, ngay cả thời gian để dùng 〖Tứ Chi Đạn 《Dalet》〗 còn không có nữa là.

Dù vậy vẫn tại đây, chỉ có duy một việc mà cô có khả năng xác định được.

Tính mạng của Shidou, hiện tại đã bị người khác tước đi.

https://thuviensach.vn

"--Kết thúc."

Điềm nhiên mà buông lời đầy tàn nhẫn.

Ellen • Mathers vung thanh kiếm trong tay xuống.

"Dừng taaaaaaaaaaaaayyyyyyyyyyyyyy!"

Tiếng hét của Tohka vang vọng cả chiến trường.

Cơ mà, tay Ellen nào có dừng lại.

Mũi kiếm được Ma Lực đậm đặc cấu thành, vô cùng đơn giản mà, cắt rời cái đầu của Shidou.

"----"

Út ục, cơ man là máu tuôn ra.

Tay chân Shidou hiện đang vùng vẫy chợt mất đi sức mạnh.

«Camael» liên tục lập lòe trên lồng ngực cậu nhằm cố gắng chữa trị miệng vết thương trí mạng cũng đã chầm chậm tan biến.

Tựa như, muốn bày tỏ rằng ngọn lửa sinh mệnh của Shidou giờ đã lụi tàn.

"Aa------"

Chứng kiến thảm cảnh này, các Tinh Linh buông rơi Thiên Sứ trong tay xuống mặt đất.

Sắc mặt biến tái đi, đầu ngón tay bắt đầu run rẩy. Đau khổ. Tang thương. Bất lực. Bất kể là từ gì bây giờ cũng chẳng cách nào miêu tả được thứ cảm xúc đang tràn ra trong nội tâm những cô gái đó.

https://thuviensach.vn

Nếu như cố dùng từ gần nhất để miêu tả hiện tại mà nói--là bị nỗi tuyệt vọng nuốt chửng.

"Haa!"

"Mm--"

Chẳng biết đã là lần thứ mấy tránh được nanh vuốt của Artemisia, Kurumi hối hận mà cắn răng ẩn vào trong bóng tối.

◇

"......Haa..., haa....."

Di chuyển bằng cách lướt qua những cái bóng, Kurumi cuối cùng cũng ló đầu ra bên ngoài.

Ngọn đồi này xưa giờ vốn là nơi có khả năng quan sát trường cao trung Raizen một cách trọn vẹn nhất. Tuy rằng nó không được gọn ghẽ như trong công viên, nhưng bởi chung quanh không có bóng người lảng vảng nên có thể nói nơi này rất chi hoàn hảo.

"Không sao chứ, 『tôi』."

Một phân thân đột nhiên ló đầu ra khỏi cái bóng, lo lắng mà hỏi han.

Rồi một phân thân tiếp tục trồi ra đưa cánh tay đã bị Artemisia chặt đứt của Kurumi lên.

"『Tôi』, này."

"...Ừ."

Kurumi trả lời với cái trán nhễ nhãi mồ hôi, đưa cánh tay trái may mắn vẫn còn nguyên vẹn luồn vào trong cái bóng, lấy ra khẩu súng lục ngắn

https://thuviensach.vn

«Zafkiel» đã được lắp 『đạn』.

"«Zafkiel»--〖Tứ Chi Đạn 《Dalet》〗."

Cùng lúc với tiêng hô hoán, Kurumi tự nã viên đạn vào trán bản thân.

Chỉ trong phtú chốc, giống như thời gian đang chạy ngược vòng, cánh tay đã bị chặt đứt lở lửng trên không trung, từ từ mà dính lại váo mặt cắt trên cánh tay phải.

"......!"

Tiếp sau khi--cánh tay phải của Kurumi đã khôi phục lại hoạt động như bình thường, tầm nhìn của cô cũng bất chợt sáng sủa lại như thường.

Sân thương của cao trung Raizen. Trên bề mặt của nó, có thể nhìn thấy vài tia chớp chói mắt cùng những ánh lửa bập bùng .

Những tiếng nổ gián đoạn, ngôi trường trong nháy mắt sụp đổ.

Cũng lúc này, âm thanh cảnh báo rốt cuộc cũng vang dội lên khắp các con đường, nhưng đã quá muộn màng. Từ giữa đống gạch vụn từng là một ngôi trường đã bùng lên cơn lốc xoáy hoang dại khủng khiếp nhất, các tooà kiến trúc quanh đó cùng lần lượt bị phân rã tan nát, chưa kể từ trong tâm của nó ngưng tụ rồi phóng xuất ra những tia sáng u tối như đêm đen, biến toàn bộ khu vực dân cư đó thành bình địa khô cằn.

"Đó là..."

"Tohka-san và các cô gái đó vẫn đang chiến đấu ư...?"

Các phân thân kinh ngạc nhìn về hướng tia sáng bùng lên.

Thế nhưng Kurumi đã chú ý tới nó. Vầng hào quang đó chắn chắn không phải là Linh Lực bình thường.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng đã rời xa đến khoảng cách xa đến vậy, thế nhưng trên da thịt đã sinh ra ảo giác đau buốt như ngàn mũi kim đâm vào như cũ.

Tuyệt vọng. Phẫn nộ. Hận thù. Cảm giác như oàn bộ những cảm xúc tiêu cực như hóa thành lưỡi dao trực tiếp cắt sẻ trên cơ thể.

Cho dù là lúc lượng Linh Lực trên người Shidou biến động vì dòng nghịch lưu cũng không có xảy ra hiện tượng như vậy. Đây ắt không phải chỉ đơn thuần là vấn đề về lượng Linh Lực. Căn bản là do phần 『chất』 đã hoàn toàn biến thành một cái gì đó khác đây.

Không sai được. Khẳng định là thế, một trạng thái giống như là tất cả những gì từng là tích cực đều đã toàn bộ biến đổi thành tiêu cực rồi vậy.

Hiện tượng này trước kia Kurumi đã từng chiêm nghiệm qua. Cô nhíu mày thật sâu, rồi rỉ ra một câu như đang rền rỉ.

"Bị Nghịch Đảo--rồi đây."

"......!"

Nghe Kurumi thốt ra điều đó, các phân thân như nghẹn cả thở.

Đúng vậy. Những Tinh Linh ở nơi ấy--Tohka, Origami, Yamai tỷ muội. Toàn bộ họ đều là biến thành Nghịch Thể Tinh Linh.

Nhưng biết làm sao được đây. Dù sao, nhìn cái đầu của Shidou rơi xuống ngay trước mắt. Chẳng khó để nghĩ đến việc họ đã tuyệt vọng tới cỡ nào--

"Fuu--"

"....."

https://thuviensach.vn

Bất thình lình có âm thanh phát ra cắt đứt dòng suy nghĩ, Kurumi không tránh khỏi việc cả hơi thở của mình bị gián đoạn theo.

Tập trung sự chú ý lại, cô nhận ra vừa có một phân thân mới chui ra từ cái bóng.

Không đúng--không hẳn chỉ là như thế. Phân thân này, hiện đang ôm cái xác dính đầy máu tươi của Shidou.

"〖Tôi〗, đây là...!"

"E, etou... Rõ cũng nghìn cân treo sợi tóc lắm. Nhưng tôi sẽ rất ân hận nếu như bỏ mặc cậu ấy lại."

Nói như vậy, phân thân mang cái xác của Shidou cho nằm xuống mặt đất.

"....., 〖Tứ Chi Đạn 《Dalet》〗."

Sau một lúc trầm lặng ngắn ngủi, Kurumi giữ khẩu súng hướng vào cơ thể Shidou mà bắn một phát.

Tựa như cánh tay của Kurumi ban nãy, cái xác cùng cái đầu đã bị cắt rời của Shidou chợt dính lại, cái lỗ to tổ chảng trên lồng ngực cũng ngay liền lại.

Song--chỉ có vậy mà thôi.

Đôi mắt Shidou vẫn đóng chặt, chẳng hề có chút âm thanh gì cả, thậm chí một hơi thở nhỏ cũng chẳng hề có.

Thực chất, 《Dalet》 là viên đạn quay ngược lại thời gian. Trên thực tế thì cơ thể Shidou đã quay về với trạng thái khi còn sống. Chỉ có điều là ngọn lửa sinh mệnh đã lụi tàn của Shidou không có cách nào để một lần nữa bùng cháy nữa lại mà thôi.

https://thuviensach.vn

"....."

Kurumi vì muốn cho tâm can mình bình phục lại mà tiến hành hít sâu một hơi, suy nghĩ xem cô nên làm gì kế tiếp.--Trân trân nhìn di hài Shidou đang say giấc ngàn thu, bỏ mặc cảnh tượng tận thế đang diễn ra ngay trước mặt cô.

Và rồi. Sau một lúc trầm mặc, vài từ ngữ chợt trào ra khỏi cổ họng cô.

"Mình... Thất bại, rồi sao...?"

Ngôn từ tràn ngập sắc thái của sự bi quan .

--Rõ ràng vừa mới đây thôi, vẫn còn tiến hành vô cùng thuận lợi lắm mà. Kurumi siết chặt nắm tay như muốn rỉ cả máu ra.

Nhận được sức mạnh từ Shidou, dùng 〖Thập Nhị Chi Đạn 《Yud Bet》〗 để quay về 30 năm trước, 〖xóa sổ〗 sự tồn tại của First SpiritTinh Linh Đầu Tiên.

Cho rằng như vậy, đem toàn bộ nỗ lực ra như cái giá.

Kurumi bước qua hơn nghìn ngày.

Kurumi đạp lên vạn sinh mệnh.

Toàn bộ tất cả, chỉ trong chớp mắt, tan vỡ hoàn toàn.

Vỡ tan--bởi chỉ do một người.

Bởi chính tay của ả Pháp Sư đáng căm hận, Ellen • Mathers gây nên.

"A... Aaaaa!"

Bị nỗi buồn đè nặng, Kurumi đấm mạnh tay phải xuống nền đất.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy hành vi lạ thường khác biệt khỏi Kurumi của thường ngày. Bả vai các phân thân bỗng nhiên run rẩy một tý.

Song, Kurumi hiện tại, nào có nhàn rỗi để màng tới phản ứng vừa rồi của các phân thân đâu. Cô chỉ một lần nữa đem nắm đấm đập mạnh xuống mặt đất.

Hy vọng, đã tiêu tán. Hy vọng, bị giẫm nát.--Đem Shidou ra trước mặt cô rồi giết chết như vậy, phương thức tàn độc nhất.

"....."

Nghĩ tới đây, Kurumi ngừng hơi thở lại.

Tâm lý Kurumi đầy rẫy sự căm hận đến nỗi không cách nào có thể hình dung được cũng là tất yếu thôi.

Mặc kệ có nói như nào thì con đường đến mục tiêu mà cô dành cả đời mình để phấn đấu gây dựng nay lại đã sụp đổ.

Hơn nữa, tất cả mọi thứ cũng đều là bắt nguồn từ người thiếu nữ đó.

Phải, nếu như là Kurumi ngây thơ của ngày trước, cho dù cô có cùng Tohka và các cô gái đó lâm vào tuyệt vọng rồi bị Nghịch Đảo thì cũng chẳng có gì gọi là kỳ lạ cả.

Cứ như vậy, bất chợt Kurumi nhận ra giữa muôn trùng vây nỗi thù hận ấy vẫn còn chất chứa một loại cảm xúc khác.

Aaa--đúng rồi.

Kurumi ngạc nhiên mà mở mắt ra, đem đôi tay dính đầy máu và cát bụi lên ôm lấy trán.

https://thuviensach.vn

Kurumi đối với chuyện Shidou bị giết ngay trước mắt cô, cảm thấy bất lực và ân hận vô cùng.

Nỗi đau khổ vô tận ấy--là không thể tránh được.

Tư duy bị cuốn vào vòng xoáy của sự hỗn loạn. Rõ ràng là bản thân đã nhận là lời đáp án, song lại không hiểu được nó.

Cực kỳ mâu thuẫn. Kurumi rõ ràng là luôn muốn giết Shidou, thế nhưng không biết vì sao lại nghĩ tới chuyện ấy.

"Shidou...san..."

Trong tâm trí, đủ loại ký ức bỗng hiện lên. Đồng thời, tư duy bị trộn lại với đủ mọi loại cảm xúc, khiến dòng suy nghĩ của Kurumi lâm vào rối ren.

Shidou. Itsuka Shidou. Người con trai yêu mến Tinh Linh, và cũng được Tinh Linh yêu mến. Người dù có đối diện với Tokisaki Kurumi, cũng có thể khắc chế nỗi sợ hãi để vươn tay ra với cô.

Kurumi bất giác ôm chầm lấy bả vai di hài của Shidou.

Mang bờ môi của cậu dán hợp lại cùng đôi môi của bản thân cô--

Nụ hôn vẫn rất mềm mại, song cũng lạnh lẽo vô cùng.

Cảm nhận thứ xúc cảm ấy, Kurumi cuối cùng đã nhận ra được rằng.

Cô từ sớm đã thua--trong trận quyết đấu cùng Shidou mất rồi.

...Ngay cả lần thứ hai hôn nhau cũng vẫn chẳng nhận thức được, người gì đâu rõ bất hạnh.

Kurumi bỗng nhắm mắt lại.

https://thuviensach.vn

Vào lúc gặp Shidou vào tháng sáu năm ngoái. Kurumi đã thất bại dưới tay Hỏa Tinh Linh • Kotori mà phải rút lui.

Khi đó, người đã xộc vào giữa Kurumi với Kotori, không phải ai khác chính là Shidou đây.

Tuy chàng hiệp sĩ này có chút không hợp cách lắm, nhưng mà thực sự không thể thay đổi là chàng trai đó đã cứu Kurumi một mạng. Trước khi Kurumi lẻn trốn vào bóng tối vào lúc đó, với tư cách tạ ơn mà khi đó cô đã hôn lên đôi môi Shidou một tẹo.

Tuy rằng tới bây giờ, tất cả những điều đó toàn bộ đều đã hóa thành bọt nước mất rồi.

--Nhưng.

"...Hử?"

Chỉ trong chớp mắt, cảm giác thấy được một sự vi diệu nào đó, Kurumi nhíu mày.

Nên diễn tả như nào nhỉ. Tựa như là có cái gì đó nong nóng đang len lỏi chui vào trong cơ thể vậy.

Nó giống như, cái lần trong quá khứ khi cô tiếp nhận viên SephiaKết Tinh Tinh Linh từ trong tay Mio--

"...«Zafkiel»!"

Thoáng chốc nghĩ vậy, Kurumi vô thức thốt ra cái tên này. Đáp lại lời kêu gọi của cô, mặt đồng hồ khổng lồ lồ lộ trồi lên từ giữa cái bóng.

"......!"

"『Tôi』, đây là...!"

https://thuviensach.vn

Các phân thân thốt lên đầy ngạc nhiên.

Cơ mà biết làm sao được chứ. Bất luận có nói như thế nào thì trên mặt chiếc đồng hồ ấy, con số 『VI』 vốn đã mất đi màu sắc sau trận chiến với Kotori nay bỗng trở nên chói sáng vô cùng.

"Chuyện này là sao...? Có lẽ nào--"

Kurumi chậm rãi đứng lên, sờ vào các con số trên mặt chiếc đồng hồ theo trình tự chiều kim xoay.

Khiến đối tượng gia tốc 【 IAleph】.Khiến thời gian của đối tượng trở nên trì trệ 【 IIBet】.Khiến đối tượng lão hóa 【 IIIGimel】.Khiến thời gian của đối tượng quay ngược lại 【 IVDalet】.Nhìn trước trong tương lai gần 【 VHei】.Đình chỉ thời gian của đối tượng 【 VIIZayin】.Tái tạo bản thân đối tượng trong quá khứ 【 VIIIHet】.Kết nối ý thức với đối tượng dù cho trục thời gian có khác nhau 【 IXTet】.Truyền tải lại ký ức của đối tượng bị bắn 【 XYud】.Trực tiếp hấp thụ Linh Lực của Tinh Linh, du hành thời gian 【 XIYud Aleph】 và 【 XIIYud Bet】.

Bàn tay Kurumi đặt lên vị trí cuối cùng, con số nằm thấp nhất trên chiếc đồng hồ.

--Con số duy nhất cho tới nay mới thôi mất đi sắc màu của mình, 『VI』.

"...【 VIVav】."

Kurumi thấp giọng lầm bầm, thoáng nhìn qua di hài của Shidou.

Quá rõ ràng, 【 VIVav】 có khả năng phục hồi lại hào quang, là do nụ hôn với Shidou.

https://thuviensach.vn

Shidou có thể phong ấn Linh Lực thông qua nụ hôn. Qua điều tra của các phân thân nên Kurumi biết rất rõ điều này, có lẽ nào 【 VIVav】 không phải là do bị Kotori phá hoại, mà là do cái hôn thoáng qua khi đó mà nó đã liên tục bị phong ấn chăng.

Nếu quả thực là như thế, cho dù là không hoàn toàn, song vào lúc ấy, trái tim của Kurumi đã mở cửa cho Shidou rồi đây.

Môi Kurumi cong lên tự cười giễu bản thân.--Trận chiến tình yêu này cô đã thua. Có khi ngay từ lúc bắt đầu Kurumi vốn đã không có phần thắng trong tay mất rồi.

Nhưng mà. Kurumi với trán đẫm mồ hôi chợt nở một nụ cười tinh quái.

【 VIVav】. Một kỹ năng của «Zafkiel», vốn liên tục bị phong ấn cho đến bây giờ.

Hiện tại cô đã thu hồi lại được 『sức mạnh』 này mà nói, có lẽ vẫn còn có khả năng để thay đổi kết cục đã được định đoạt này.

Điều này, tuy rằng muốn gọi nó là tia hy vọng thì có chút gì đó không hợp lắm--thế nhưng khiến Kurumi lẫn nữa lấy lại nụ cười của mình đã là quá đủ rồi.

Song. Cái giá phải trả Kurumi vẫn còn chưa có chi hết.

Chính xác mà nói thì--Kurumi vì để đạt được mục đích, cần phải hy sinh nhiều nhiều hơn nữa là điều cần thiết.

"--『Các tôi』 ơi."

Kurumi lẳng lặng hô lên vậy, các phân thân một loạt đứng lên, như thoáng cái đã hiểu ý định của cô mà gật gù.

https://thuviensach.vn

Thế là, Kurumi tuyên bố.

"Vì Shidou-san--các cô chịu đi chết chứ."

Tiếp đó, các phân thân như đã thấy rõ tất cả mà cười rộ lên.

"Yup, yup, được thôi."

"Nào, nào, bọn tôi lúc nào chẳng sẵn lòng."

"Thân xác này ngay từ đầu đã là thứ tạm bợ rồi."

"Cứ thỏa thích mà sử dụng đi."

"Chỉ cần còn sống, cho dù có phải lết 『tôi』 cũng theo."

"Chỉ cần cứu được Shidou-san là đủ."

"Chỉ là 【 Địa Ngục】 thôi mà, bọn tôi rất vui lòng xuống đó."

"Tới lúc nào rồi mà còn hỏi ngáo thế."

"『Tôi』 sẽ luôn làm như tôi muốn mà."

"Nào giờ có thấy tôi từ chối bao giờ không nè."

"Kihihihi."

"Kihihihi."

Các phân thân mỉm cười cực kỳ sung sướng.

Chắc chắn sẽ không còn ai lành lặn. Chắc chắn sẽ không còn ai sống sót.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng biểu hiện của những cô gái ấy, cả một tia lo lắng cũng không có.

Kurumi cười cay đắng. Nhìn những cô gái với diện mạo y chang bản thân, sự tin cậy là tuyệt đối tới nỗi chẳng ai có thể so sánh được, khiến cô bất giác cảm thấy tự hào.--Đây có thể xem là một dạng tự kỷ nhỉ.

"--Vì vậy, theo tôi nào, 『các tôi』. Bước trên con đường về Cửu Tuyền, vĩnh viễn không có tương lai."

Tiếp tục, Kurumi giơ cao khẩu súng trong tay phải lên, cao giọng cất lời.

Cái tên đã từng mất đi, phải lấy nỗ lực làm cái giá để thu hồi lại.

Cái tên của 『viên đạn』 đó, sự tồn tại có khả năng thay đổi cái thế giới này.

"«Zafkiel»--〖Lục Chi Đạn 《Vav》〗."

Kurumi đưa khẩu súng đã được nhồi 『đạn』 lên bên trán bản thân--hướng về các phân thân nở nụ cười, bóp cò súng.

Phần 4

"----"

Bất thình lình, thức tỉnh.

Không đúng... Đây không phải là cái 『thức tỉnh』 mà chúng ta vẫn thường hay nói đến.

Nhưng tóm lại, Kurumi đã phục hồi ý thức, và lập tức xác nhận lại tình hình xung quanh.

https://thuviensach.vn

Gian phòng âm u với đồ đạc được tối giản hết mức có thể, đây là một trong những căn cứ nằm ẩn của Kurumi bên trong thành phố.

Trên tường hiện đang treo bộ đồng phục đã tẩy sạch ở tiệm giặt là, nhìn qua hình ảnh hiển thị trên chiếc điện thoại, chỉ còn một xíu nữa là đến ngày 8 tháng 2.

Đúng vậy, Kurumi đã quay trở về.

Ngày 8 tháng 2, chính là trước một ngày, mà Kurumi đi học trở lại ở trường cao trung Raizen.

"...Thoạt nhìn, thì thành công rồi đây."

«Zafkiel»--〖Lục Chi Đạn 《Vav》〗.

Đây là viên đạn, dùng để đưa ý thức của đối tượng bị bắn trúng quay trở về quá khứ.

Cứ việc căn cứ theo 『thời gian』 tiêu hao mà phát động, dẫu vậy tối đa cũng chỉ có thể quay ngược trở về vài ngày mà thôi, vì vậy khi so với 〖Thập Nhị Chi Đạn 《Yud Bet》〗 thì nó vẫn còn kém xa lắm--Ở tình trạng hiện tại, không cần ẩn dụ mà nói, nó là viên đạn có khả năng tạo ra cơ hội để cứu vãn thế giới này nhất.

--Cơ mà, rắc rối từ bây giờ mới bắt đầu. Kurumi đứng thẳng dậy, phủ chiếc áo choàng, đẩy ra đi ra.

Sau đó, cô theo từng bậc thang của tòa cao ốc hoang phế mà đi xuống, vừa mông lung đặt chân lên con hẻm hiếm khi đi qua, vừa lẩm bẩm.

"--Vậy, đã đến lúc hành động rồi đấy, 『các tôi』 à."

Lập tức, như để đáp lời cô như thường lệ, từ trong cái bóng truyền ra kha khá giọng điệu đầy tự tin.

https://thuviensach.vn

"Yup, yup."

"Không còn thời gian đâu."

"Kẻ địch là, Ellen • Mira • Mathers, cùng Artemisia • Bell • Ashcroft đấy."

"Với đám thiếu nữ bí ẩn nữa."

"Trước tiên, nên đổi địa điểm hẹn Shidou-san ra từ sân thượng thành chỗ khác chứ?"

"Không cần, làm vậy chỉ tổ khiến đối phương thay đổi phương thức tập kích thôi, vứt bỏ ưu thế nắm được đường đi nước bước của đối phương là nước đi rất sai lầm."

"Thế thì, tiến hành chuẩn bị đón cuộc tập kích của bọn chúng đây, lần này chúng ta sẽ áp chế hết."

"Yup, phải đấy, cứ thế mà làm là được."

"Xét chiến lực của ta với địch giùm cái nào, đám thiếu nữ kia thì ít nhiều có thể kham được, nhưng còn hai tên Pháp Sư kia đều là quái vật cả đấy, mặc kệ 『chúng ta』 có bố trí thế nào, việc đồng thời ngăn chặn cả hai thực sự bất khả thi lắm. Chí ít cũng phải có thêm một trợ thủ ngang cơ với chúng mới được."

"Maa, tôi cảm thấy tìm được một người như vậy còn khó hơn lên trời ấy."

"Không, không hẳn đâu. Có một người đó."

"Trong lòng tôi cũng vừa nảy ra một người, cơ mà, chẳng muốn dựa dẫm vào chút nào."

https://thuviensach.vn

"Đó là--"

Giữa lúc đang định hỏi, Kurumi chợt à lên một tiếng rồi cười chua chát, nhân vật mà phân thân nghĩ tới, cô cũng rất nhanh chóng nghĩ ra được.

Phân thân không muốn phải dựa dẫm vào cô gái đó âu cũng là tất nhiên thôi. Dù sao thì e rằng từ trước cho tới giờ, 『cổ』 chính là kẻ đã giết nhiều phân thân nhất đây.

"Ra là vậy sao, thiệt tình khiến người ta vui hết nổi mà, đúng là ngoài cô ta ra thì không còn người nào thích hợp hơn nữa thật."

Dù mải đối thoại song bước chân vẫn không hề trì hoãn, Kurumi vẫn thuận bước mà giơ tay cao lên như muốn ra chỉ thị.

"--Nào 『các tôi』, hãy tiến tới chỗ Mana-san ở nào, khẩn cấp tiến hành can thiệp ngay lập tức."

"Yup, đã rõ."

"Tuân lệnh."

"Đồng thời tổ chức một biệt đội, nhiêm vụ là thăm dò tin tức từ Tập đoàn DEM.--Từ việc nhóm Kotori không hề có động thái chuẩn bị gì, có khả năng là bọn chúng đã lợi dụng «Beelzebub» để dò ra điểm mù trong công tác cảnh giới của họ rồi đây."

"Đã hiểu."

"Phải thận trọng."

"Sợ rằng, đối phương cũng đã quyết định phân thắng bại rồi đây, tôi cảm thấy chúng sẽ không tập kích mỗi một lần thôi đâu. Bình thường đều phải luôn cảnh giới xung quanh Shidou-san, đừng để cho bọn chúng có cơ

https://thuviensach.vn

hội hành động.--Có thể giết Shidou-san, ngoại trừ Tokisaki Kurumi này đây không còn ai có cái quyền đó nữa hết."

Dứt lời, các phân thân khúc khích cười híhí.

"Ara ara."

"Không hổ là 『tôi』 mà."

"Lời thổ lộ sặc mùi nguy hiểm làm sao."

"...Mồ."

Những lời này khiến mặt Kurumi đỏ lét cùng nhịp thở bị tắc nghẽn, cô nàng liền sốt sắng mà dụng sức đạp xuống mặt đất.

Sau khi phát tiết ra đã đủ, cô nàng củng cố tinh thần lại lần nữa, hướng về đằng trước dõng dạc tuyên bố.

"Xuất chinh nào, 『các tôi』.--Tuy rằng không phải như ý định ban đầu, cơ mà chúng ta hãy cùng cứu thế giới một phen xem sao."

◇

--Cứ như vậy, cuộc chiến của Tokisaki Kurumi đã bắt đầu.

Thời gian chỉ còn khoảng 6 ngày.

Và đúng tại 6 đêm này, Kurumi đã bảo vệ Shidou biết bao lần, cũng mất đi Shidou biết bao lần.

Quân địch là Tập đoàn DEM gian xảo, lợi dụng Quỷ Vương «Beelzebub» để thọc vào chỗ sơ hở, Sai khiến mầm mống của ác quỷ 〈Nibelcol〉 cùng át chủ bài mạnh nhất Ellen cùng Artemisia liên tục không ngớt mà khao khát tính mạng của Shidou.

https://thuviensach.vn

Hy sinh biết bao 『Kurumi』, vắt hết trăm phương ngàn kế, song Kurumi vẫn phải chiến đấu không dám ngừng nghỉ.

Mỗi một lần Shidou chết đi, họ lại cùng môi kề môi nhau để lấy lại 【VIVav】.

Lẫn nữa rồi lại lần nữa, đem thế giới này trở về một lần nữa.

Có một điều vô cùng may mắn giữa muôn vàn không may, chính là 【VIVav】 chỉ cho duy nhất Kurumi giữ lại được ký ức mà thôi.

Bởi vì ý thức bị quay ngược trở về trước lúc Shidou chết, nên 【VIVav】 lần nữa bị phong ấn, 『thời gian』 được sử dung cho 【VIVav】 cũng như cho việc sản sinh ra thêm các phân thân, đều quay trở về trạng thái ban đầu.

Việc bắn ra 〖Lục Chi Đạn 《Vav》〗 vốn tiêu tốn một lượng thời gian khá khủng khiếp, mà bản thân việc dùng 【VIIIHet】 để tạo ra các phân thân cũng nào phải có thể vô biên bất tận mà bắn ra hoài được đâu.

Nếu như vòng lặp này nó không tái lập lại, thì bản thân Kurumi có dư dả bao nhiêu 『thời gian』 thì cũng nhanh chóng chạm đáy thôi.

Nhưng ở mặt khác--kẻ địch cũng sẽ tương tự vậy.

Dù cho có giết chết bao nhiêu 〈Nibelcol〉, dù cho có đẩy lùi Ellen bao lần, thì những thương tổn mà họ gánh chịu, cũng sẽ theo mỗi lần 〖Lục Chi Đạn 《Vav》〗 được Kurumi bắn ra để biến trở về như cũ toàn bộ.

Không--nói đúng ra.

Bọn họ thậm chí còn không biết bản thân đã từng cùng chiến đấu qua với Kurumi như thế nào, nên cứ mỗi lần bị quay ngược về cũng đều dựa theo kế hoạch ban đầu để truy sát Shidou.

https://thuviensach.vn

Chỉ bản thân Kurumi là người duy nhất nắm giữ ưu thế, chỉ bản thân cô là bị thiêu cháy trong ngọn nghiệt hỏa.

Một lần.

Mười lần.

Hơn trăm lần trôi qua.

Giết cùng bị giết liên tục lặp đi lặp lại, Kurumi dần dần phát hiện ra tinh thần mình càng lúc càng trở nên kiệt quệ.

Bị bào mòn như một cỗ máy sau mỗi lần vòng quay luân hồi.

Bị nghiền bởi một sự dị thường khác sau mỗi lần thế giới thay đổi.

Mà ở trong ấy, trái tim ban đầu vẫn còn rất mãnh liệt của Kurumi, bắt đầu trĩu nặng mệt nhoài.

Song--Kurumi không chút buông lơi lấy khẩu súng nằm trong tay.

Mỗi khi Shidou bị giết.

Mỗi khi chạm bờ môi lạnh lẽo ấy.

Kurumi, muốn được bàn tay ấy ghì chặt mình thêm một lần nữa.

"Shidou-san... Nee, Shidou-san?"

Rốt cuộc đã là lần thứ bao nhiêu rồi.

Đặt lên đôi môi đã giá lạnh của Shidou--

"Lại lần nữa... Gặp nhau nhé...?"

Kurumi, hướng khẩu súng vào đầu mình rồi kích hoạt.

https://thuviensach.vn

Phần 5

"Cái gì..."

Nghe điều Kurumi băng mắt vừa kể ra.

Shidou, ngốc nhiên mà phát ra thanh âm như thế.

Cậu bất giác sơ sờ đầu cùng lồng ngực bản thân. Chẳng cần phải nói, ngực cậu không có cái lỗ nào cả, đầu cùng cổ của cậu vẫn còn dính nhau tốt lắm.

"Tôi... Đã từng, chết một lần rồi ư?"

Có lẽ cậu vẫn còn bán tín bán nghi trước cái hiện thực này mà nhăn mặt cau mày, gian nan mà thốt ra từng câu chữ như thế ra khỏi cuống họng.

Nhiều lắm cũng chỉ là một câu mà thôi, nhưng Shidou cảm thấy bản thân vừa dốc ra hết sức lực rồi vậy. Sử dụng miệng mình để thừa nhận những điều này, khiến Shidou sinh ra ảo giác như thể cậu vừa phủ nhận sinh mạng của bản thân mình ấy.

Song, Kurumi băng mắt đối với lời Shidou vừa cố rặn ra được, chậm rãi lắc đầu phủ nhận nó rồi nói.

"Không đúng, nói vậy là không có chính xác."

Sau đó cô vừa nhìn chăm chăm vào đôi mắt Shidou, vừa tiếp tục cất lời.

"--Những 204 lần."

"Ể...?"

https://thuviensach.vn

"Đó là--số lần mà Shidou đã bị giết dưới tay Tập đoàn DEM trong suốt vòng lặp 6 ngày ấy."

"----"

Lúc này, Shidou á khẩu nghẹn lời hoàn toàn.

204, con số vượt quá xa khỏi tầm dự đoán, Shidou nhất thời ngây ra như phỗng.

Kurumi băng mắt chẳng thèm để ý tới mà tiếp tục nói thêm.

"Bọn tôi tuy rằng đã hành động rất nhiệt tình...Nhưng mà Quỷ Vương «Beelzebub» thực sự quá đáng sợ. Khéo léo mà xoáy vào chỗ sơ hở, rồi dùng cách thức vô cùng sáng tạo, tước đoạt tính mạng của Shidou."

"Aa, nèè, đợi chút đã, loại chuyện này--"

Làm sao có thể có được chứ, Shidou vừa định thốt ra khỏi cửa miệng, thì bỗng bị tắc nghẽn trước bờ môi cậu.

Dù cách thức không giống, nhưng Shidou trong quá khứ từng mượn khả năng quay ngược dòng thời gian của Kurumi, để thay đổi lịch sử. Mặc kệ là những lời này có hoang đường vô lý đến thế nào, Shidou cũng chẳng có cách nào phủ nhận được cả.

Và còn hơn bất kỳ thứ gì khác--

"....."

Shidou lẳng lặng nhìn vào khuôn mặt xanh xao của Kurumi đang ngất lịm.

Trên khuôn mặt đó, là vẻ kiệt quệ tột độ mà cậu không có cách nào tưởng tượng ra được rằng cổ đã phải chịu đựng qua những gì.

https://thuviensach.vn

Đành rằng mục tiêu của cổ là Linh Lực của Shidou, nhưng nếu như Kurumi đã hy sinh lớn lao đến vậy chỉ vì muốn cứu tính mạng của cậu, thì loại lời lẽ này Shidou thấy nó không còn hợp để nói ra nữa.

Hắn nhận ra Shidou đang bối rối nghĩ suy, Kurumi băng mắt nhẹ nhàng buông lời khẳng định.

"『Bọn tôi』 mỗi khi về lại thời điểm này, đều sử dụng 【 VIVav】 để đem ý thức quay ngược về quá khứ, cứ liên tục như vậy, một lần rồi lại thêm một lần.--Nhưng chẳng cần phải nghi ngờ, vượt qua được thời gian chỉ có mục đích mà thôi, 『thời gian』 tiêu tốn cũng những phân thân đã ngã xuống, đều có thể quay lại trạng thái của quá khứ."

Song, Kurumi thở hắt ra một hơi.

Liên tục căng ra như cây cung đã lên nòng, tinh thần của 『tôi』 sau mỗi một lần luân hồi, cũng dần dần tới ngưỡng giới hạn.

Dứt lời, Kurumi băng mắt thanh nhã mà phủ phủ mái tóc.

"Vì thế--cảm phiền cậu, Shidou-san, chỉ cần như hiện tại là tốt rồi, cứ để cho 『tôi』 nghỉ ngơi một tý đi nhé."

"....."

Shidou lặng lẽ hít thở một hơi sâu, rồi tiếp tục hạ ánh mắt xuống Kurumi đang say ngủ lần nữa.

Gương mặt ấy lúc nào cũng rạng ngời đẹp đẽ--nhưng sâu trong đó vẫn có thể lờ mờ nhìn ra được một chút giả dối.

Có thể... Hiểu được mà. Dù thế nào Kurumi cũng muốn đạt được mục đích của mình, Linh Lực phong ấn được bảo tồn trong cơ thể Shidou là thứ không thể thiếu, việc để Shidou bị DEM giết chết là điều tuyệt đối phải

https://thuviensach.vn

tránh. Bởi thế Kurumi mới phải lặn lội tìm kiếm trong vòng luân hồi bất tận, để Shidou cứu rỗi là một lý do rất chính đáng.

Nhưng, vẫn còn một thứ cậu chưa rõ.

Shidou bèn vừa nhìn vào Kurumi băng mắt, vừa thì thào thắc mắc.

"Vì sao... Cô, không trực tiếp 『ăn』 tôi đi."

Phải, chuyện này đối với Shidou mới chính là thứ mà cậu không tài nào hiểu ra nổi.

Quả thực bên cạnh Shidou lúc nào cũng kè kè theo các Tinh Linh hay là «Ratetoskr». Nên dù có muốn thì Kurumi vẫn chẳng thể thuận lợi đơn giản mà làm vậy được.

Nhưng, Kurumi đã có thể sử dụng 【 VIVav】, để trở lại vô số lần vào một khoảng thời gian. Từ đó, có nắm bắt được lúc Shidou sơ hở cũng không phải là chuyện bất khả thi mấy.

Vậy mà, Kurumi đã không hề làm như vậy.

Vẫn tuân thủ theo cái ước định từ lần đầu tiên, đi hẹn hò--sau đó cho Shidou thấy toàn bộ bí mật của bản thân, cầu mong sự thấu hiểu từ Shidou.

Đến với Shidou--nhằm tìm kiếm sự giúp đỡ.

Thậm chí còn để lộ ra vẻ mặt khi ngủ hiếm khi của cô với Shidou, cùng gánh nặng trên tinh thần.

"...Shidou-san."

Kurumi băng mắt đột nhiên thả lỏng khóe môi, chợt đưa ánh mắt nhìn vào cậu.

https://thuviensach.vn

"Tuy là tôi chẳng muốn để cho cậu nghe thấy những cảm xúc ẩn giấu trong lòng mình đâu, nhưng mà cái 『tôi』 này từ--"

--Bất ngờ.

Hiện tại ngay trước khi Kurumi băng mắt buộc miệng thốt ra thì trong chớp mắt, Shidou nhận thấy Kurumi đang nằm bên kia bỗng giơ tay lên, một khẩu súng ngắn bỗng lọt thỏm vào bàn tay cổ rồi pằng một tiếng, viên đạn bay ra.

Viên đạn lập tức xẹt ngang qua gò má Kurumi để lại một làn khói đen kịt phía sau, rồi tạo ra một lỗ đạn nằm trên vách tường. Sau cái chớp mắt ấy, Kurumi băng mắt hoảng hốt tới trợn tròn cả mắt.

"...Tận dụng lúc tôi đang ngủ, cô ba hoa chém gió vui vẻ dữ hen, 『tôi』."

Kurumi từ từ đứng dậy với ánh mắt vẫn còn nhập nhèm. Mặc kệ phân thân đang lo lắng với tay ra với mình, cô nàng chẳng buồn đếm xỉa gì tới mà tự đứng lên.

"...Thiệt thất lễ rồi, Shidou. Cái 『mình』 còn trẻ dại này đã tự bêu xấu trước mặt cậu mất rồi."

Kurumi một bên đưa tay ôm trán như muốn kìm hãm cơn cháng váng một bên nói vậy.

Đành rằng lời lẽ của Kurumi lúc này vẫn ung dung như trước--nhưng đối với Shidou mà nói, mặc kệ là thế nào, hiện tại rõ đang cố ra vẻ đây. Shidou cảm thấy không đặng mà đưa tay ra như muốn đỡ lấy cô nàng.

"Kurumi--"

"....."

https://thuviensach.vn

Kurumi liền lui lại phía sau như muốn tránh khỏi tay của cậu.

Song, cái biểu hiện kia có vẻ như cô không vậy không phải vì cảm thấy chán ghét điều đó.

Cần phải nói như thế nào giờ nhỉ--. Đúng rồi, nó giống như là cổ cảm thấy lo sợ khi được bàn tay ấy chạm vào thì đúng hơn.

Kurumi như vừa nhận ra được bản thân mình vừa biểu hiện như thế nào mà bèn nhún vai rồi nở ra một nụ cười thiệt là tươi ra đối với Shidou.

"--Xin đừng hiểu lầm, Shidou-san. Mình giúp đỡ Shidou-san, chỉ là mình không muốn bị mất đi lượng Linh Lực được phong ấn trong người cậu mà thôi."

"Aa, àà... Tôi biết mà."

Trước khí thế áp bách từ câu trả lời của Shidou, Kurumi nhạ nhàng xoay người đi, lui bước khỏi Shidou.

"...Mất hứng rồi, ngày hôm nay cứ để vậy nhé."

"Hể--Aa, nee, Kurumi!"

Shidou vừa la lên vừa ào duỗi tay tới, cơ mà--

Kurumi ngay như vậy, cùng với các phân thân đồng thời tan biến vào bên trong cái bóng.

"....., Kurumi--"

Shidou ngóng nhìn mặt đất nơi Kurumi vừa biến mất một hồi rồi siết chặt nắm đấm.

Kurumi, Tokisaki Kurumi.

https://thuviensach.vn

Người thiếu nữ đáng sợ hơn bất kỳ ai khác, ác nghiệt hơn bất kỳ kẻ nào khác--và cũng dịu dàng, hơn bất kỳ người nào khác.

Chàng trai đã được thiếu nữ ấy cứu biết bao nhiêu lần, chậm rãi ngẩng đầu lên.

Ánh lên trong con ngươi đó, ngay lúc này, là ngọn lửa của lòng quyết tâm.

"Lần này... Tới lượt tôi cứu cô đây..."

Phần 6

Hiện tại trên sân thượng tòa cao ốc được ánh trăng sáng soi, có một cái bóng đen như mực từ từ lan rộng ra.

Gương mặt Kurumi lẳng lặng trồi lên từ đó, và một hơi sau toàn bộ cơ thể đã lộ diện trong không khí.

"...Fuu."

Quả nhiên, như vẫn còn thoáng chút vô lực. Kurumi vừa lặng lẽ hít một hơi sâu, vừa tựa người lên lan can.

Sau đó Kurumi phân thân băng mắt trái của 5 năm trước theo Kurumi mà chui ra khỏi cái bóng.

Tuy đã bố trí cận vệ cho Shidou bằng một lượng lớn phân thân, nhưng cá thể này vẫn thuộc số ít mà Kurumi mang theo.

Không sai. Cổ chính là thủ phạm đã tuồn ra những thông tin không cần thiết cho Shidou vào lúc Kurumi mất ý thức ban nãy. Kurumi sử dụng ánh mắt không vui mà chăm chăm vào Kurumi băng mắt.

"--Cô làm chuyện dư thừa quá rồi đó, 『tôi』 à."

https://thuviensach.vn

"Ara, ara."

Kurumi nói xong, Kurumi băng mắt bèn như giả khờ, vờ ngay đơ ra, kèm theo ngón trỏ đặt dưới đáy cằm, ánh mắt lảng nhìn chỗ khác.

"Rốt cuộc tôi có biết gì đâu nè. Tôi á, tại thấy Shidou đang nhàm chán quá, bèn tán gẫu với cậu ta xíu thôi mờ?"

Kurumi giả đò ngây ngô chẳng biết gì đáp lời như vậy, Kurumi nheo mắt một tý, tằng hắng cổ họng.

"...『Tôi』 đâu."

Tuy nhiên, đấy không phải là lời dành cho Kurumi đang bịt mắt này.

Cái bóng bên chân Kurumi như để đáp lại lời của cô mà rung động, thế rồi Kurumi phân thân ban nãy nâng đỡ cơ thể của Kurumi ló đầu ra với vẻ mặt như muốn hết sức xin lỗi.

"...Vâng. Hồi nãy cái 『tôi』 đeo bịt mắt kia đã tiết lộ cho Shidou biết toàn bộ câu chuyện của mấy ngày qua đó."

"Hả!?"

Bị chị em bán đứng khiến Kurumi băng mắt lảnh lót la lên. Kurumi lại lần nữa nửa mắt liếc cô nàng chằm chằm.

"Giải thích đi nào, 『tôi』."

Kurumi khoanh tay nói vậy, Kurumi băng mắt trng chốc lát lầu bầu gì đó, rồi đột nhiên nhún vai lấy lãi vẻ nghiêm túc.

"Đúng thật là như vậy, nhưng trước hết nói có thế nói cho tôi biết tại sao không được được không, hả 『tôi』. Quyết tâm của 『tôi』, vất vả đắng cay lắm chứ đâu có như thông thường. Vậy mà cớ sao lại bất chấp

https://thuviensach.vn

trước sự cảnh giác cao độ của tôi, 『tôi』 trong phút chốc lại dám nằm xuống ngủ tỉnh bơ để cho Shidou thấy vậy được hả."

"...Ui."

Bị chọt trúng chỗ đau khiến làn mi Kurumi run run. Kurumi băng mắt ngay thuận thế tiến tới.

"Nói lại, ai mới đáng trách khi để bọn tôi buộc phải báo cáo lại cho Shidou biết về những chuyện đó hả. Hơn nữa với biết bao lần Shidou-san được cứu mạng mà nói, cậu ta hẳn nên mang lòng cảm tạ đối với 『tôi』 đây? Tóm lại thì chuyện này có gì là không được!"

"....."

Kurumi băng mắt khoa trương hoa chân múa tay khí thế mà diễn thuyết như vậy.

Kurumi thoáng chốc sa vào trầm lặng, sau đó với vẻ mặt vì xấu hổ mà đỏ bừng lên nói lại.

"...Không phải thế."

"Hử? Cô vừa nói gì cơ?"

"Vậy không phải sẽ khiến cậu ta hiểu lầm mất sao! Tôi với Shidou từ đầu đã ước hẹn ai đổ trước sẽ thua rồi mà!? Lỡ như--Shidou-san biết rõ chuyện tôi cố gắng giúp đỡ cậu ta đến vậy, rồi tưởng tôi đã bị Shidou-san làm cho mê mẩn như điếu đổ rồi thì biết làm sao bây giờ...!"

"... 『T-tôi』 .....?

Kurumi băng mắt kinh ngạc đến xoe tròn con mắt, ít lâu sau cô nàng nhún vai cười phá lên.

https://thuviensach.vn

"Ufufu... Ahahaha, ra thế à, đích thật như cô vừa nói nhỉ."

"...Không biết vì sao tôi cam thấy như mình vừa bị xem như một con ngốc thế nhỉ."

"Tại cô tự ảo tưởng vậy thôi."

Kurumi băng mắt nhún vai nói thế.

Kurumi có vẻ không vui mà nhíu mày.

--Mình vừa làm gì vậy trời, lỡ làm to chuyện mất rồi. Giờ cô có muốn dùng 【 VIVav】 để quay ngược trở về trước lúc mình ngã xuống cũng không được, bởi vì Shidou hiện tại nào có chết đâu, nên thành thử sức mạnh của «Zafkiel» vẫn chưa thể thu hồi lại được.

Nói là thế, cơ mà nếu như bây giờ cô hôn môi với Shidou-san thì, có khi chính phần Linh Lực còn lại của cô sẽ bị phong ấn mất cho xem.

"Vậy... Từ giờ phải làm thế nào đây, 『tôi』 ơi? Dù nguy cơ trước mắt không còn, song thời gian thừa lại còn được bao nhiêu nữa đâu?"

"...Phải rồi ha."

Nghe phân thân nói thế, Kurumi để lộ ra sự phiền não trên mặt.

Tác chiến nhằm giữ Shidou còn sống chính là điều kiện tiên quyết để tiếp tục. Nhưng thí dụ, nếu 『ăn』 Shidou thì--

Ngay lúc này.

【...Trông ngươi có vẻ phiền não ghê nhỉ.】

"......!?"

https://thuviensach.vn

Bất thình lình, giữa màn đêm đen vang lên mtộ âm giọng khác ngoài các phân thân, Kurumi chợt nghẹn cả thở.

Âm giọng ấy cao, hay là thấp? Là nam, hay là nữ? Rõ là một giọng nói kỳ quái đến độ cái gì cũng chẳng thể làm rõ ràng được.

Kurumi biết cái giọng này vì đã từng nghe qua rồi. Cô ngay tức khắc điều động triển khai các phân thân, hai khẩu súng cổ điển bỗng xuất hiện ra từ giữa bóng tối.

【...Ara, không cần phải chào đón thế đâu. Ta chỉ đơn thuần đến gửi một lời đề nghị thôi.】

Bộ dạng của kẻ phát ra âm giọng đó cũng mù mờ y chang cái giọng nói đó.

Một cái bóng với toàn thân bị bao phủ giữa một lớp khảm mờ ảo bất tri bất giác đứng lồ lộ tại một góc sân thượng. Nhận thức về sự tồn tại này cực kỳ mơ hồ. Rõ ràng là nơi đó hắn có cái gì đó, nhưng lại không biết phải nói cái gì đó là gì nữa.

Đúng vậy, đó chính là Tinh Linh mà nhóm Shidou vẫn hay gọi là «Phantom».

Kurumi trước đây từng qua lại vài lần với Tinh Linh này nhằm thu thập thêm thông tin. Trên thực tế, cô nhận được thông tin về sự hiện diện của một thiếu niên tên là Itsuka Shidou cũng bắt nguồn từ «Phantom» này.

Chỉ bất quá mà nói thì hiện tại Kurumi vẫn không xem «Phantom» là kẻ có thể cộng tác được.

Không. Nói cho chính xác thì--hắn là 『Kẻ Địch』.

https://thuviensach.vn

"...Chào đón hử? Tôi? Đối với ngươi á? Đùa vui thì cũng được thôi nhưng đừng có vui quá trớn đây."

Ánh mắt Kurumi sắc lẻm khi nhìn chăm chăm vào hắn, vài giây sau, «Phantom» có vẻ vừa nhận ra được mọi thứ mà như thở hắt.

【...Àà, ra vậy. Ngươi đã nhận ra rồi à?--Nói vậy thì thật hết cách rồi nhỉ. Thật đáng tiếc. Lời đề nghị của ta là thật đấy.】

«Phantom» nói xong rồi hơi hơi lơ lửng lên.

"Ngươi cho rằng--dễ trốn đến vậy à...!?"

Ứng theo lời Kurumi, các phân thân đồng thời kích hoạt cò súng, bắn ra mưa đạn.

Vô số viên đạn hắc sắc băng ngang đêm tối lao vào «Phantom».

"----"

«Phantom» tránh loạt đạn của các phân thân mà bay về khoảng trống phía trước.

Có điều, Kurumi đã lường trước sẵn từ sớm. Vì cô muốn bắt «Phantom» đang toan chạy trốn lại mà cố tình để cho các phân thân khi nhắm bắn chừa chỗ ấy lại.

"«Zafkiel»--〖Thất Chi Đạn 《Zayin》!"

Kurumi hô to cùng lúc bóp cò súng.

【 VIIZayin】 tuyệt đối bất khả chiến bại, phát đạn đình chỉ thời gian, vun vút phóng tới «Phantom».

https://thuviensach.vn

Chưa kịp chớp mắt, cái lớp khảm hư ảo bất ngờ dính cứng giữa không trung.

"Nào 『tôi』 ơi!"

Sau một khắc, các phân thân lăm lăm chĩa nòng súng về phía trước, đồng thời khai hỏa.

«Phantom» đang thương chìm trong cơn mưa của hàng trăm viên đạn, hóa thành xác chết câm lặng nghìn thu.

--Chỉ là có vẻ như vậy.

"...Yare yare, ta thiệt tình đã sơ ý quá."

"Cái--"

Giọng nói vang lên từ phái trước khiến Kurumi không khỏi phải cau mày lại.

Lớp khảm vẫn nằm trơ trơ ở trên không. Cơ mà cái giọng vừa rồi lại phát ra từ phía bên dưới thứ đó mới chết.

Hiện chỗ đấy đang có một người phụ nữ ngồi khuỵu gối.

Đúng vậy. Trông có vẻ như là cô ta vừa tuột bỏ rồi rơi xuống từ lớp 『y phục』 bị 【 VIIZayin】 đóng băng đó vậy.

Vậy ra đây chính là... Bộ dạng vốn có của ngươi đó à?"

Kurumi không một tia do dự mà giơ súng chĩa vào người phụ nữ đó.

"...Maa, đúng là vậy đấy. Thật tình không nghĩ tới việc sẽ bị ngươi lột bỏ lớp chắn một cách tuyệt đẹp như thế này đâu. Giỏi lắm--Kurumi."

Người phụ nữ ấy nói thế cùng lúc ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

Kurumi ngay nhìn thấy được khuôn mặt ấy.

"----Ơ."

Đôi mắt Kurumi mở to hết cỡ.

Đó chỉ là người phụ nữ tầm hơn đôi mươi với những lọc tóc giản dị.

Khuôn mặt tái nhợt như bệnh nhân, dưới hai con mắt là quầng thâm đen và dày, từ túi áo giữa bộ y phục mà người phụ nữ này mặc, lộ ra cái đầu có một chú gấu nhồi bông nho nho song lại mang đầy vết ghép vắp vá.

"Murasame--sensei."

"....."

Kurumi thốt ra cái tên của người phụ nữ đó, cô ta--Murasame Reine chỉ lặng im nhìn lại Kurumi.

Phải. Người với ánh trăng chiếu hạ từ phía sau lưng ấy chính là một vi sensei trong ngôi trường mà Kurumi hiện theo học, Murasame Reine.

Dĩ nhiên, Kurumi biết rõ cô ấy đâu phải chỉ là một sensei. Mà thực chất còn là một thành viên trong tổ chức «Ratatoskr» mà Kotori đang suất lĩnh, chưa kể còn là một đồng minh ủng hổ Shidou tán đổ Kurumi nữa.

Song, hơn tất cả những cái trên, cái sự hiện diện hiện tại này của Reine càng lúc càng khiến người ta phải bất ngờ.

--Cần phải làm cho rõ. Trong «Phantom» chính là Murasame Reine? Thế thì cái thông tin mà Kurumi biết là--

"----Aaa."

Song.

https://thuviensach.vn

Một giọng thó thé phát ra từ sâu cổ họng của Kurumi.

"Rồi... Là vậy sao. Aa, àà--cuối cùng, toàn bộ mọi thứ đều được liên hệ với nhau rồi."

"....."

Lời Kurumi thốt ra, làm Reine khẽ nhíu mắt lại, sau đó cô đạp cái bộp xuống nền đất.

Với sức lực khác hẳn con người thông thường, cô ta định chạy trốn mà hướng về phía sau.

"--! 『Tôi』 ơi!"

Kurumi như phản xạ có điều kiện mà hét lớn.

Tiếp theo sau, cái bóng trên sàn nhà bỗng rục rịch, hiện tại ngay lúc Reine bước hụt chân ngả xuống, vô số 『tay』 bắt tóm lấy cơ thể của cô ta.

"...Khư--"

Nét mặt Reine trở nên nhăn nhó khi muốn vùng vẫy khỏi những cái 『tay』 đó để chạy thoát.

Nhưng mà, hoàn toan vô dụng. Chẳng bao lâu sau Reine đã bị trói chặt bởi những cái 『tay』--

Rồi cứ vậy mà bị bóng tối 『ăn』 mất.

"....."

Kurumi hạ ánh mắt xuống chỗ Reine vừa bị cái bóng nuốt chửng rồi thì thầm như ghê tởm vô cùng.

"--Ngươi ngay cả Địa Ngục cũng không thể chứa chấp nổi."

https://thuviensach.vn

Áng mây lu mờ vầng trăng, đường phố khuya lại tiến thêm một bước chìm sâu vào đêm tối.

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi

www.dtv-ebook.com

Tập 17 - Kurumi Ragnarök

https://thuviensach.vn

DATE A LIVE - CUỘC HẸN SỐNG CÒN

Tachibana Koushi
www.dtv-ebook.com

Đoạn Chương: Sự Khai Sinh Của Tinh Linh

"......Hây! Hây!"

Một ngôi làng nhỏ nằm giữa khe núi. Tại vườn hoa gần nơi đó, lại là một thiếu nữ nhỏ bé, với dáng vẻ quyết tâm nắm chặt 2 tay về phía trước.

Mái tóc màu vàng nhạt, đôi mắt xanh biếc tựa như đại dương sâu thẳm, một cô bé khoảng 7 tuổi. Thực tế là do đang tập trung sức lực vào toàn cơ thể từ lúc trước, gò má nhợt nhạt như màu tóc của cô bé dần được nhuộm đỏ, mồ hôi lăn trên trán thành từng giọt. Đến giờ thì hai má đã căng phồng, trông như lốp xe có thể bị xì hơi bất cứ lúc nào.

"Đã- nói- rồi-, em sẽ không thể làm gì nếu cứ gồng mình như vậy đâu. Hãy tĩnh tâm, và cảm nhận nó một cách nhẹ nhàng hơn nữa."

Dõi theo cô bé, là một cậu bé lanh lợi đang vừa nhún vai vừa thở dài.

"Nhìn đây nhé."

Cậu bé nói vậy, khẽ nheo mắt, rồi dựng một ngón tay lên.

Khoảng khắc tiếp theo sau đó, ánh sáng lấp lánh vươn lên bao phủ dần dần xung quanh bông hoa, khiến nó chậm rãi di chuyển theo hướng ngón tay của cậu bé.

"Fuwa...."

https://thuviensach.vn

Cô bé sau khi chứng kiến cảnh tượng ngoạn mục đó, một lần nữa chau mày trong khi toàn thân bắt đầu run rẩy.

"Hây aaaaaaaaaaaaaaa.....!"

"Không phải, anh đã bảo rồi mà."

Trước cô bé không biết tí gì này, cậu bé đành mắt nhắm mắt mở bất lực.

Rồi, ở đó, một giọng nói gọi tên hai người họ đến từ phía sau.

" ──Elliot, Ellen. Hai người ở đây suốt đó hả?"

"Ưm?"

"Phù....."

Cậu bé ── Elliot quay người lại, cô bé ── Ellen, thở ra một hơi dài.

Nhìn về phía đó, xuất hiện tự lúc nào, bóng dáng của một cậu bé mảnh khảnh.

Một cậu bé với đặc trưng là mái tóc vàng tro nhuốm màu ảm đạm. Cậu bé cỡ khoảng 10 tuổi và có vẻ nhỏ hơn Elliot 1 tuổi, nhưng có cái gì đó rất người lớn, bầu không khí xung quanh tràn ngập sự tinh ranh.

"Ike!"

Ellen khi đã nhận thấy bóng dáng của cậu ta, gương mặt rực rỡ hẳn lên. Cậu bé được gọi là Ike tiến đến chỗ 2 người cùng với nụ cười trên môi.

"Hai người, lại đang luyện tập ở nơi này hả?"

"Còn cách nào khác đâu. Tại vì cỡ như Ellen, mãi cũng không thể thành công dù chỉ 1 chút. Mặc dù Karen rất ưu tú, nhưng tại sao là chị em

https://thuviensach.vn

mà 2 đứa lại khác xa nhau quá."

Khi Elliot chán nản nói vậy, Ellen bắt đầu khóc nấc lên với những giọt nước mắt lớn trên khóe mắt.

".....Cho dù có nói vậy, thì em, đâu phải cứ thích là có thể làm được đâu....."

"Ôi trời, lại khóc rồi! Xin lỗi xin lỗi, là anh sai!"

Khi Elliot nhận lỗi, Ellen dùng mu bàn tay lau nước mắt trong lúc mũi vẫn đang sụt sịt. Rồi Ike nhẹ nhàng xoa đầu Ellen.

"Không sao cả đâu, Ellen. Anh cũng sẽ giúp một tay, nên hãy quay trở lại sân tập nào. Thôi nào, cả Elliot nữa. Nếu biết cậu lại hiện thực hóa mana khi ở bên ngoài, thầy hắn sẽ rất tức giận đấy?"

Trước lời nói của Ike, Elliot khoanh tay trước ngực rồi thở dài.

"Hể hể. Ai cũng đều sợ người lớn cả mà. Dù vậy thì tớ cũng không muốn có ai đó thích đến những nơi xa xôi như này đâu."

"Thôi, đừng nói như vậy chứ. Không còn cách nào khác. Vì thế hệ của các bậc tiền bối, đặc biệt là khi sự đe dọa đến các Ma Thuật Sư đã tới gần."

Nói xong, Ike cười khổ. Elliot thì thở dài thêm một lần nữa.

── 『Ma Thuật Sư - Magus』.

Đúng vậy. Trên thế giới, thực sự tồn tại những con người được gọi với cái tên đó.

Có lúc họ được gọi là Chú Thuật Sư, có lúc là Chiêm Thuật Sư, có lúc là Dược Sư, và có lúc lại là Phù Thủy, nằm ngoài sự hiểu biết của người thường, họ vẫn tiếp tục tồn tại.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, không giống như Phù Thủy trong các câu chuyện cổ tích, họ không thể thực hiện điều ước chỉ bằng cách xoay cây gậy phép được.

Ma Thuật là, học cách nhìn thấy những thứ người thường không thể thấy, chạm vào những thứ người thường không thể chạm vào, đó là con đường học tập để trau dồi nhằm nâng cao các khả năng ấy, và nó là cả một nền văn hóa.

Và nhóm Elliot, là hậu duệ thừa hưởng huyết thống và sự giáo dục của những Ma Thuật Sư ấy.

"Ngay cả như vậy. Không phải cậu đã lo lắng hơi quá rồi sao? Nếu là các thầy thì họ sẽ không thể thua khi ẩu đả với những người bình thường được."

"Mà, đúng là như vậy nhỉ."

"Phải không? Vậy nên chúng ta sẽ chỉ quan sát thôi ──"

"Nhưng, đấy là nếu 1 đấu 100, nếu là 1 đấu 1000 thì sẽ thành ra chuyện khác."

"Điều đó thì..... ừ-m....."

"Chuyện là như vậy đấy. Con người sợ những thứ khác biệt với họ. Rồi sợ hãi sẽ sinh ra bạo loạn và điên cuồng. Sự thiếu hiểu biết chính là đức tính vượt trội hơn bất cứ thứ gì."

"Hể, tớ không hiểu lắm những gì cậu nói đâu."

Elliot nói trong khi quay mặt đi, Ike cười "fufu" như người lớn rồi tiếp tục bước đi.

── Nhưng, để Elliot có thể hiểu được ý nghĩa của những lời nói đó, không mất quá nhiều thời gian.

https://thuviensach.vn

"A..... a....."

Vài tháng sau.

Trong khi đứng trên ngọn đồi nhìn xuống quê hương đang bị thiêu rụi bởi một ngọn lửa lớn, cổ họng của Elliot vô thức run rẩy.

Rõ ràng nguyên nhân không phải do một ngọn lửa vô ý hay do tàn thuốc lá. Chính xác là do dã tâm, cùng với sát ý, ai đó đã phóng hỏa.

Người dân cố gắng thoát khỏi những ngôi nhà đang bốc cháy, nhưng bị những người đàn ông đợi sẵn bên ngoài nổ súng, họ gục xuống tại chỗ.

Không rõ những người này rốt cuộc là ai, nhưng mục đích của họ, không có nghi ngờ gì đó là tiêu diệt tận gốc các Ma Pháp Sư.

"Elliot..... Elliot! Ngôi làng, làng của chúng ta đã !"

"..... ư, đừng nói lớn, Ellen....."

"Nhưng.....!"

Ellen cố gắng cất giọng trong khi ôm chặt Elliot, nước mắt của cô bé bắt đầu thấm đẫm ngực áo của cậu. Cùng lánh nạn còn có em gái của Ellen・Karen, cô bé cũng đang cắn chặt môi trong khi nắm lấy vạt áo của Elliot.

Mọi thứ diễn ra quá nhanh, đột ngột mất đi quê hương. Tấn thảm kịch quá sức nặng nề, để những đứa trẻ mới chỉ trên dưới 10 tuổi phải đối mặt.

Nhưng —— Trong số đó, chỉ duy nhất một người.

Một cậu bé nhìn xuống ngôi làng đang bốc cháy với không chút hoảng loạn nào.

https://thuviensach.vn

"....."

Ike, mặc cho hơi nóng tạt vào gương mặt vẫn không hề nhắm mắt, quan sát ngôi làng trở thành tro bụi, nhìn xuống từng người dân đang bị sát hại.

"Ike.....?"

Không thể biết là cậu ta đang nghĩ gì nhưng ── Elliot, khi nhìn ngang gương mặt đang được chiếu sáng bởi ngọn lửa đó, cậu nhận thấy một cảm giác khó chịu mơ hồ.

Những Ma Thuật Sư được coi là dị giáo so với nhân loại. Nhưng ở giữa họ, cậu ta là thứ gì đó còn khác biệt hơn ──

"Elliot, Ellen, Karen."

Rồi. Như để chặn dòng suy nghĩ của Elliot, Ike gọi tên những người đã chạy thoát.

" ── Hãy cùng tạo ra thế giới. Trục xuất toàn bộ nhân loại, một thế giới chỉ dành cho Ma Thuật Sư. Chính bọn chúng đã gây ra điều này. Không có lí do gì mà chúng ta lại không làm phải không?"

Và, cậu ta tuyên bố như vậy.

── Nếu nghĩ một chút thì, đó là những kí ức xưa cũ nhất về sự khởi đầu của DEM Industry.

10 năm tiếp theo. Nhóm Elliot vùi mình vào nghiên cứu Ma Thuật.

Đương nhiên, thế giới mà những đứa trẻ khoảng cỡ 10 tuổi sống lúc đó không hề ngọt ngào chút nào. Trong vài năm đầu bọn trẻ cần sự chăm sóc của cô nhi viện.

https://thuviensach.vn

Nhưng, không mất nhiều thời gian để một thiếu niên khôi ngô tuấn tú như Ike được một cặp vợ chồng giàu có lớn tuổi để mắt tới và nhận nuôi, tuy nhiên không lâu sau đó, cặp vợ chồng không may gặp tai nạn và qua đời.

Kết quả là, Ike thừa hưởng toàn bộ tài sản và tạo cho mình một vỏ bọc, sau đó mời nhóm Elliot đến nhà, trong thời gian cho phép, cậu ta đã hé lộ những suy nghĩ thần bí của mình.

Thần Trí Học. Ẩn Bí Học. Giả Kim Thuật. Và Kabbalah. Giữa những thứ giả tạo để công khai với 『Nhân loại』, họ cẩn thận góp nhặt những thứ 『Chân thật』 một cách tỉ mỉ.

Và ── Thời điểm đó cuối cùng đã đến.

── Ngày hôm ấy.

Ở giữa trung tâm của lục địa Á-Âu, những cơn gió nhẹ nhàng thổi như báo hiệu trước cơn giông bão sắp tới.

Có 3 bóng người đứng trên cánh đồng.

Ike, Elliot, Ellen.

Ba Ma Thuật Sư trưởng thành từ sai lầm lúc ấy, đang ở đó.

" ── Nào, bắt đầu thôi. Karen, chuẩn bị đi."

『Vâng』

Theo lời của Ike, giọng nói của Karen từ đài quan sát có thể được nghe thấy qua thiết bị liên lạc.

Cùng lúc đó, một thiết bị được cài đặt để vẽ ra một vòng tròn ── Một chiếc lò chứa Ma Lực bắt đầu chuyển động với những âm thanh rền rĩ.

https://thuviensach.vn

Từ bầu trời, từ mặt đất, từ trong không khí.

Năng lượng chứa trong mọi vật chất cấu thành nên thế giới này trở thành những hạt sáng lấp lánh và cuộn tròn xung quanh.

── 『Tinh Linh Thuật Thức』

Đó là, cái tên mà nhóm Elliot đặt cho nghi thức này.

Tập hợp tất cả mana trên thế giới về một điểm, tạo ra một sinh mệnh mới.

Và bằng cách kết hợp sức mạnh đó, nhóm Elliot trước đây chỉ có thể dựa vào sách và những câu thần chú để trích ra 1 lượng mana nhỏ, nay có thể trở thành những Phù Thủy toàn năng trong thế giới thần tiên.

"Ike. Với thứ này ── "

"Ừ. Tinh Linh sẽ được sinh ra. ── Một thế giới mới bao trùm thế giới sẽ được hình thành."

Trước lời nói của Ellen, Ike nhếch môi đáp lại.

" ── Thế giới vô định. Một không gian vạn năng có thể biến mọi tưởng tượng của con người trở thành sự thật. Nếu tôi tính toán đúng, không gian mà Tinh Linh được sinh ra từ đó sẽ có qui mô lớn đến nỗi bao phủ hết trái đất. Đó chính là một thế giới khác ── Thế giới bên kia, gọi thế cho tương xứng với quy mô nhỉ."

Ike giơ bàn tay đang nắm thành hình nắm đấm về phía trước.

"Đó, chính là thế giới của chúng ta. Chúng ta sẽ dùng thế giới bên kia, viết đè lên thế giới hiện tại này."

"....."

https://thuviensach.vn

Elliot nghe những lời đó, nhìn ngang gương mặt đó, hắng giọng một tiếng.

Cậu không có ý định phản đối những gì Ike nói vào lúc này. Vì mục đích đó, Elliot đã cống hiến mười năm tuổi trẻ của mình.

Nhưng, tại sao chứ ──

Gương mặt khi nói về hi vọng của Ike, và gương mặt cậu nhìn thấy ngày hôm đó, không có gì khác nhau.

" ── Đến lúc rồi. Hậu quả sau khi Tinh Linh xuất hiện đã được dự đoán. Elliot, chuẩn bị hộ phù."

".....Ư, ừ."

Elliot khẽ nhún vai, lấy ra chiếc hộ phù và tập trung mana, tạo ra một rào chắn bao bọc cả 3 người.

Khoảnh khắc tiếp theo.

".....ư!"

Cùng với xung kích khủng khiếp, tầm nhìn trở nên trắng xóa.

Chấn động tấn công khắp cơ thể ngay cả khi đã dựng rào chắn, và trong một lát tai cũng không nghe thấy gì.

Xuất hiện ảo giác như có tên lửa rơi ngay trên đầu vậy, một vụ nổ lớn đến mức không tưởng. Mặt đất sụp đổ và nhóm Elliot có cảm giác như rơi xuống với mỗi lần rào chắn chịu công kích.

"Haa....., haa....."

https://thuviensach.vn

Sau một lát, khi chấn động đã kết thúc, cuối cùng Elliot mới gỡ bỏ rào chắn

Và đợi cho đến khi cát bụi lắng xuống, nhìn xung quanh khu vực ── Cậu không nói được lời nào.

Không còn bất cứ thứ gì sót lại.

Cánh đồng, đồi núi, và cả bóng dáng thành phố trước đó có thể nhìn thấy từ xa.

Tất cả, đều đã hoàn toàn biến mất.

Không ── Nếu nói chính xác hơn, chỉ duy nhất một thứ.

Thứ chưa bao giờ tồn tại, hiện đang lơ lửng trước mặt nhóm Elliot.

"".....Fu, haha, hahahahahahahahaha."

Tiếng cười lớn của Ike vang vọng trên bình địa không còn thứ gì sót lại.

── Ở đó, là một thiếu nữ.

Một thiếu nữ xinh đẹp với ánh sáng mờ ảo bao phủ khắp cơ thể, đã xuất hiện ở đó.

── Tinh Linh.

Đó chính là thời khắc của sự khởi đầu, cho một định mệnh trải dài qua năm tháng.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Tập 1 - Tohka Dead End
Mở Đầu : Gặp Gỡ -Restart-
Chương 1: Thiếu Nữ Không Tên
Chương 2: Bắt Đầu Trò Chơi Tập Luyện Nào
Chương 3: Tên Cậu Là.
Chương 4: Cuộc Hẹn Bất Ngờ.
Chương 5: (Saldalphon) Kẻ Sát Nhân Tàn Nhẫn
Phần Kết: Sống Chung Với Tinh Linh
Tập 2 - Yoshino Puppet
Mở Đầu: Cuộc Sống Mới
Chương 1: Mission 【Chung Một Mái Nhà】
Chương 2: Rainy Girl (Cô Gái Trong Mưa)
Chương 3: Lòng Tốt Bị Hiểu Nhầm
Chương 4: Chuỗi Nhiệm Vụ Tại Nhà Origami
Chương 5: Băng Tinh
Kết Chương: Quá Khứ Trở Lại
Tập 3 - Kurumi Killer
Mở Đầu: Vị Khách Hắc Ám
Chương 1: Học Sinh Chuyển Trường Thứ Hai
Chương 2: Lời Mời Của Tinh Linh
Chương 3: Sister Wars (Cuộc Chiến Em Gái)
Chương 4: Triple Date
Chương 5: Ác Mộng Hư Cấu (Imitation Nightmare)
Tập 4 - Itsuka Sister
Chương 6: Ngọn Lửa Vượt Thời Gian
Chương 7: Hội Nghị Của Kotori
Chương 8: Swimwear Battle (Trận Chiến Đồ Tắm)
Chương 9: Cuộc Hẹn Cuối

https://thuviensach.vn

Chương 10: Kẻ Báo Thù Từ 5 Năm Trước
Hồi Kết: Chuyến Hội Ngộ Trong Đêm Tối
Tập 5 - Yami Tempest
Mở Đầu: Chinh Phục Sự Đối Lập
Chương 1: Mưu Đồ Của Dem
Chương 2: Bạo Phong Thiếu Nữ
Chương 3: Song Diện Tiếp Cận
Chương 4: Tâm Linh Tương Thông
Chương 5: Ánh Sáng Chia Cắt Ngọn Gió
Kết Chương: Shidou, Ta Sẽ-
Tập 6 - Miku Lily
Mở Đầu: Mỹ Nữ Tương Phùng
Chương 1: Tinh Linh Khó Hiểu
Chương 2: Male / Female
Chương 3: Giai Đoạn Biên Tập - Edit Time
Chương 4: Enjoy The Sound - Âm Nhạc
Chương 5: Ánh Lam Sắc Lấp Lánh
Tập 7 - Miku Truth
Chương 6: Ác Mộng Tái Hiện
Chương 7: Chiến Trường Chỉ Của Hai Người
Chương 8: Con Phố Bị Nhấn Chìm Bởi Lửa Và Bóng Tối
Chương 9: Prince Of Darkness - Quỷ Vương
Chương 10: «Nahema» - Bạo Sát Tàn Quân
Kết Chương: Lễ Hội Kết Thúc
Tập 8 - Natsumi Search
Mở Đầu: Một Shidou Khác - Doppelgänger
Chương 1: Phù Thủy Tháng Mười - Halloween
Chương 2+12 Bức Ảnh - Suspect (Nghi Án)
Chương 3+0 Giờ Sáng - Delete (Xóa Bỏ)
Chương 4: Lựa Chọn Nghi Phạm - High Risk (Rủi Ro)
Chương 5: Khả Năng Của Phù Thủy - Witchcraft (Ma Thuật)
Tập 9 - Natsumi Change

https://thuviensach.vn

Chương 6: Bọn Nhóc - Little Monsters (Lũ Tiểu Quỷ)
Chương 7: Bóng Đêm Vẫy Gọi - Headhunting (Săn Lùng)
Chương 8: Biến Đổi - Make-Up (Trang Điểm)
Chương 9: Tuyệt Đối Chỉ Là Dối Trá - I'D Like To Believe (Tôi Muốn Tin)
Chương 10: Rơi Vào Tuyệt Vọng - Fall Down (Sa Ngã)
Tạm Kết: Pháp Sư Từ Dem - Friend Or Enemy (Bạn Hay Thù)
Tập 10 - Tobiichi Angel
Mở Đầu: Tobiichi Origami
Chương 1: Shidou - Mục Tiêu Trong Tầm Nhắm
Chương 2: Goetia Rực Rỡ
Chương 3: Thiên Thần
Chương 4: Sự Thật - Chất Kịch Độc
Chương 5: Ám Dạ Ma Vương Giáng Lâm
Tập 11 - Tobiichi Devil
Chương 6: Người Đã Đấu Tranh
Chương 7: Hư Ảnh - «Phantom»
Chương 8: «Devil»
Chương 9: Bản Ngã
Chương 10: Thiên Sứ Đêm Sao Băng
Kết Chương: Tobiichi Origami
Tập 12 - Itsuka Disaster
Mở Đầu: Hồi Kết Một Quái Thú
Chương 1: Sự Bất Thường Ăn Mòn.
Chương 2: Cuộc Diễu Hành Của Đế Vương.
Chương 3: Vacation Time.
Chương 4: Party Time.
Chương 5: Vũ Khúc Tinh Linh
Tập 13 - Nia Creation.
Mở Đầu: Hơn Bất Kỳ Điều Gì - Thời Gian Là Không Đủ.
Chương 1: Đừng Hoảng Loạn. Đây Là Cái Bẫy Của Tinh Linh
Chương 2: Akiba Ơi, Chị Đã Trở Về Rồi Đây
Chương 3: Tốt Lắm, Tới Giờ Của 2D Rồi

https://thuviensach.vn

Chương 4: Nếu Từ Bỏ Thì Là Hạn Chót Đó
Chương 5: Những Gì Của Ngươi Cũng Là Của Ta
Kết Chương: Cậu Biết Chứ, Nia!?
Tập 14 - Mukuro Planet
Mở Đầu: Tinh Tú Thức Tỉnh
Chương 1: Lễ Hatsumode Cầu Nguyện Đầu Năm
Chương 2: Tinh Linh Từ Vũ Trụ
Chương 3: Đôi Cánh Mới
Chương 4: Fairy Tale
Chương 5: Nhân Vật Chính
Tập 15 - Mukuro Family
Chương 6: Battle Of Cosmos
Chương 7: Trái Tim Mở Khóa
Chương 8: Ký Ức Bị Phong Ấn
Chương 9: Bên Rìa Sự Quên Lãng
Chương 10: Chìa Khóa Cùng Thanh Kiếm
Kết Chương: Khoảnh Khắc Tái Hợp
Tập 16 - Kurumi Refrain
Mở Đầu: Đồng Minh Của Công Lý
Chương 1: Cám Dỗ Của Ác Mộng
Chương 2: Cục Diện Của Cuộc Chiến
Chương 3: Thời Khắc Của Thiếu Nữ
Chương 4: Tội Nghiệt Của Quá Khứ
Chương 5: Vòng Luân Hồi Của Sự Cứu Rỗi
Tập 17 - Kurumi Ragnarök
Đoạn Chương: Sự Khai Sinh Của Tinh Linh

https://thuviensach.vn